GRAECUM
LEXICON
MANUALE,

PRIMÙM
A *BENJAMINE HEDERICO*
INSTITUTUM:
DEIN
POST REPETITAS *SAM. PATRICII* CURAS,
AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM:
POSTREMO
INNUMERIS VITIIS REPURGATUM, PLURIMISQUE
NOVIS SIGNIFICATIBUS VERBORUM LOCUPLETATUM
CURA
IO. AUGUSTI ERNESTI:
ET
NUNC ITERUM
RECENSITUM, ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE
PARTE AUCTUM
A *T. MORELL*, S.T.P. THESAURI
GRAECAE POESEΩS nuper editi,
AUTORE.

EDITIO NOVA, prioribus longè emendatior.

LONDINI:
Excudit H. S. WOODFALL,

Impensis, J. F. & C. RIVINGTON, T. LONGMAN, B. LAW, T. POTE, J. JOHNSON, C. DILLY, G. G. J. & J. ROBINSON, T. CADELL, W. GINGER, J. BEW, R. BALDWIN, J. MURRAY, W. LOWNDES, S. HAYES, P. ELMSLY, W. OTRIDGE, G. & T. WILKIE, J. EVANS, & W. LEPARD.

M DCC XC.

BRITISH LIBRARY
30 SEP 77

AUSPICIIS

CELSISSIMI PRINCIPIS

FREDERICI

EPISCOPI DE *OSNABURG*,

Nova hæc LEXICI *HEDERICIANI* Editio,

(IN USUM ET COMMODUM COMMUNIS JUVENTUTIS CONCINNATA)

PERMISSA EST,

SUMMA CUM OBSERVANTIA CULTUQUE

DEVINCTISSIMI EDITORIS

T. MORELL.

M. BENJ. HEDERICI

PRAEFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon eſt, *Lector benevole*, quod juventuti bonarum artium ſtudioſae commodare ſategi. Graecum, ut vides, illud eſt, et, velut in priori diſciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quae Scholas ferè occupatas habent, dilucidare pro viribus ſum annixus: ita hôc, quod jam exhibeo, literas in primis Graecas adjuvare ſtudui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, praeter rem neceſſitatemque ſuſcepiſſe jure exiſtimari potero. Etenim, quae Linguae Graecae cum praeſtantia ſit, tum utilitas, atque ad omne propemodum ſtudiorum genus neceſſitas, ab aliis jam oſtenſum eſt pluribus: attamen Lexicon, quo illa contineantur, ſatiſque idoneum Scholis, adhuc deeſſe experiuntur identidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exſtant, vel mole ſuâ uſum ſufflaminant ſui, vel jejunitate, quâ laborant, ſaepius deſtituunt paulo ſeriùs literis Graecis operaturos, vel ordinis implicatione linguae adhuc minus gnaros plus juſto fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantiſque difficultatibus praepediti, non ſine indignatione ac taedio in hoc ſtudiorum genere verſentur.

Singula igitur illa, quantum quidem fieri potuit, amoliturus, librum in tres Partes diſpeſcui, Hermeneuticam ſcilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primæ, quae ad intelligendos omnis generis ſcriptores, quos antiquiora tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam inſerere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vaſtum ſatis, ſuffecturam omninò putavi. Certè, quae ex ingenti Henrici Stephani Theſauro, volumine ſatis etiam grandi, Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hîc etiam ſuppeditavi. Quinimmo ipſorum non ſolum numerum, ſed in primis etiam, quas obtinent, ſignificationes ex Suidâ, Polluce, Suicero, Leighio, Scriptoribuſque ſimilibus aliis, non parum earumdem hinc inde adauxi. Haſce quoque pro eâ, quâ differunt varietate, ſuis ferè diſtinxi numeris, et ſic clariùs ordinatiùſque, ſpero, ſe oblaturas cuique; eodemque ferè modo quo Voces potiſſimum ipſas ordine, quem vocamus, alphabetico diſponere viſum eſt. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatae primigeniis, compoſitae ſimplicibus ſubjiciuntur, non ignoro, neque me praeterit etiam, quantopere eum in Stephano aliiſque prædicent bene multi; ſed non aeque tamen intricatus hic alter eſt, longeque faciliùs linguae nondum ſatis peritis Vocabula, quae inquirunt ipſi, ſuggerit. Et, ſi omninò ad indagandam genuinam Vocis poteſtatem, momenti maximi eſt noſſe originem ejuſdem, ſingulis etiam Vocabulis hanc ſubjeci, ut adeo nec adminiculo iſto, neceſſario certe ad feliciorem cujuſvis Scriptoris interpretationem, deſtitutos Lexico hoc uſuros conqueri poſſint, qui id ordinis naturalis laudem, atque virtutem fermè praecipuam, habere ſolent.

Quemadmodum autem haec primae Lexici hujus Partis ratio eſt; ita altera illa, cui Analyticae, ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammaticè, quomodo loqui conſuevimus, reſoluta complexus ſum, quae difficultatibus ſuis, ſive à Dialecto aliquâ, ſive aliunde ſubortis, ſolicitare tironum patientiam poſſunt. Eſt certè eadem haec opera, quae liberaliùs paulo à Schrevelio juventuti navata, ipſum tam acceptum huic reddidit, ut unus ferè ex ſui ordinis Lexicographis in Scholis huc uſque locum vindicaverit ſibi. Ac tametſi non deſint, qui eamdem ignaviae potius ſubſidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eò quod haec à penitiori Grammatices ſtudio avocet, ad quod potiſſimum ſolidior linguae cognitio redit: attamen, qui rectius juſtiuſque rem expendunt, ſatius utique exiſtimant, velificari nonnihil diſcentium à labore moleſtiore averſioni, quam quidem committere, ut miſeri ſuccumbant inſcitiae ſuae, vel etiam, quod ſaepius uſu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his abſterriti linguae pulcherrimae ſtudium planè abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipſi ſuo quaſi jure deſiderare poſſint, hâc etiam in re illis deeſſe nolui. Quin potius non ſolum Vocabula prope omnia, quae Schrevelius ex appendice Scapulae Lexico ſubnexâ, Paſoris in Heſiodum Indice, aliiſque id genus operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci: ſed locupletavi quoque paſſim ex Jo. Vorſtii Veterum Poëtarum Graecorum excerptis; Celeberrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, in Hortulo Graeco ex omnibus Plutarchi Operibus adornato, et Clariſſimi Dn. Hieronymi Freyeri Faſciculo Poëmatum Graecorum, libellis verè aureis atque ad perdiſcendam Graecam linguam accommodatiſſimis. Attamen, ne nimis etiam indulſiſſe diſcentium inertiae videri poſſem, ſatis habui, digitum in cibum hunc intendere, praemanſum vero ipſum atque hoc tantillum laboris recuſantibus, ut eumdem ſumere ipſi dignentur, inſerere in ora utique ſuperſedi.

Tertia libri Pars, quae Syntheticae titulum praefert, iis deſtinata eſt, quibus Latina ſermone Graeco, eoque proſaico, reddere collibet; adjutuſque à Scriptoribus laudatiſſimis, Benzio, Poſſelio, Devario, Scheidio, aliiſque, hîc quoque eum Vocum, Formularumque loquendi apparatum, ſuis fere ubique auctoritatibus munitum, ſuggeſſi; qui, niſi me omnia fallant, ad inſtitutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe uſui hodie eſſe ſolet, abundè ſuppeditabit. Et, ſi omnino contingat, ut quaedam adhuc deſideres, ea tamen forſitan haec erunt, quae omiſſa facilè pati, vel ex iis etiam, quae allata ſunt, compenſare non incommodè poteris. Ita quippe ſaepius Nomina illa à Verbis deducta, qualia ſunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et ſimilia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quae ſunt hujus generis alia, fruſtra hîc quaeſiveris. Praeterquam enim quod magna eorum pars ipsâ civitate Latinâ deficitur, adeoque ſoli formationis innititur Analogiæ, certe, ſi Graecè eadem reddenda ſunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, à quibus deſcendunt, tutò enunciari poſſunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipſius Demoſthenis exemplo, rectius επισωρευοντα, *Admodulatricem*, προσαδουσαν, et *Accumulationem*, quae ipſum in primis accumulandi actum ſignificat, το επισωρευειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel ſuâ etiam carentia auctoritate uſurpes. Quumque adeo haec talia à Verbis allatis, ſi quidem ipſis opus ſit, nec ſuo iſta loco reperiantur, formare perquam ſit facile, operae chartaeque tanto juſtius eorum me omiſſione peperciſſe arbitror, quo magis Lexicon hoc manus impleat; nomenque ſuum excedat. Nec alia quoque cauſſa fuit, cur Nomina etiam, quae propria Grammatici vocant, omiſerim, utpote quòd ipſa quoque facile Graecè efferri poſſunt, quippe ex Grammaticâ conſtet, quae literarum utriuſque linguae natura ſit atque cognatio. At vero, quòd in Prima praecipuè Parte nec auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hae ex ſe progignunt, ſubjecerim exempla, forſitan mirabuntur, qui ex his propemodum ſolis Lexici perfectionem aeſtimare ſolent. Sed et his adferendis locus planè defuit. Nec vero etiam video, ſi vel maximè ipſe ſuppetiviſſem, ecquis eorum in Lexico hermeneutico ſit uſus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando, auctoritas ſufficit, et, qui ex Vocum ſignificationibus tam diſtinctè copioſèque ſubminiſtratis ſenſum effati alicujus Graeci indagare nequit, eum vel planè à Grammaticâ non inſtructum, vel rei, quam continet illud, prorſus ignarum eſſe oportet. Secus ſtatuendum eſſe de Lexico ſynthetico facilè concedo, quum Graecè ſcripturus utique non ſolum de Vocis, quâ uſurus eſt, probitate, ſed et de Conſtructionis, quâ gaudet, eadem ratione certus eſſe debet. Quare id etiam mihi quam maximè commendatum habui, ut ne facilè in Tertiâ hujus libri Parte Vox aliqua ſine auctore ſuo compareat, vel Conſtructionis etiam exemplum non abeat adjunctum. Quòd ſi tamen vel hîc etiam alterutrum, immo utrumque deeſſe nonnunquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugiſſe non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum ſaltem praeſtantiſſimorum auctoritas dubitare me non ſiverit; Conſtructionis vero modus ideo à me neglectus eſt, quòd Regulas ille notiſſimas atque adeo Graecae etiam Linguae cum Latinâ communes ſequatur.

Atque haec ferè ea ſunt, *Lector benevole*, quae te ſcire, è re tuâ, immo et meâ, eſſe exiſtimavi, Tute labori etiam huic meo, ſi merebitur, fave: ſin minus, eum ante ne damnes, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio ſtare non poſſis. Vale.

Expoſitio Notarum, quæ in priore Lexici hujus parte inter alias occurrunt.

Gl. V. Gloſſaria Veterum à Labbeo edita.
Ph. Philoxenus, Gloſſographorum facilè princeps.
Lex. Gr. Lexicographi Græci, Heſychius, Suidas, auctor Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.
Heſ. Heſychius, Alexandrinus.

Suid. Suidas.
Etym. vel E. M. Etymologicum magnum.
R. Gulielmus Robertſonus, Anglus.
Suicer. Jo. Caſp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipſis, non conſtat; quum è contrario Philoxenus et Gloſſaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas eaſque aptiſſimas vocum ſignificationes ſuppeditant, quae alibi non facilè ſunt obviæ.

EX PRAEFATIONE

IO. AUGUSTI ERNESTI.

IN cauſſis, propter quas tam pauci ad linguae graecae vel mediocrem ſcientiam perveniant, Moſes Solanus * jure numerat vitia Lexicorum, quibus puerilis aetas utitur. Eorum duo maximè impediunt verum verborum intellectum. Primum eſt, quod ſignificationes ſaepenumero vel prorſus alienae verbis tribuuntur, vel parum accuratè diſtinctèque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque ineptè latinis vocabulis exprimuntur graeca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Hoc fit maximè, & hanc ob cauſſam, quòd interpretatio nimis etymologiae rationibus accommodetur, neglecto uſu loquendi, qui ſolus in hoc genere dominatur, in primis in compoſitis ex praepoſitione unâ pluribuſve, in quibus incredibile dictu eſt, quam pueriliter peccetur; item ex ευ, φιλος, aliiſque. Talibus igitur erroribus, vitiis, ineptiiſque plena ſint Lexica vulgaria, quae ſunt in tironum manibus.

Itaque cum rogatus eſſem, ut Hedericiani Lexici Graeci, quod nunc maximè verſatur in manibus tironum, putaturque eſſe in hoc compendiario genere optimum, recenſendi curam ſuſciperem; eam provinciam, quanquam duram et taedii plenam defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, ſaepe doluiſſem, iiſque tollendis, omninòque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum diſcentibus putarem. *Non is ego ſum*, cui aut jucundum, aut adeo opus ſit, de aliis detrahere, & hac viâ ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod praeſens inſtitutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laborioſum, at graecè doctum, et ad tale Lexicon ritè conficiendum ſatis à lectione graecorum ſcriptorum inſtructum non fuiſſe. Totus ille, id quod per totum opus obſervare licuit, è Scapulâ aliiſque vulgaribus Lexicis pendebat: attamen tot praeclaras doctorum hominum de verbis plurimis, poſt Stephanum et Scapulam, obſervationes ignorabat, nec ipſe è lectione ipſorum ſcriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis è Scapulâ in ſuum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perſpicuas, ſed ſubinde etiam ne aſſecutus quidem eſt ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiiſque operarum ſe decipi paſſus eſt: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, ſed haec apud illum quaerenda mitto.*] Jam incredibile dictu eſt, quàm ſaepe, quàm abſurdè interpretatus ſit, plerumque poſt alios, verba compoſita ex αμφι, εκ, συν, κατα, υπο, ϖαρα, ϖερι, ϖρο, &c. exprimens has praepoſitiones è vulgari ſignificatione, non ex uſu ſcriptorum in verbo quoque; in quo ſane eſt mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compoſitorum. Φιλοτμητος eſt ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφρασει; ſed id ineptius vertitur in Scapulae Lexico *ſectionis amans, inciſione gaudens*, ſequaci Hederico. Similiterque peccatur in verbis compoſitis Poetarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adſequatur. Illud quoque parum ſcienter factum erat, ut ſignificationes ϖολυσημων parum rectè digerentur atque ordinarentur, activa et media, eorumque ſignificatio, itemque temporum ſignificatio diverſa, cum v. gr. praeſens activam, aor. 2. neutram vim habeat; quod hodie in Lexicis ferri non poteſt, quamvis ſit ad accuratam linguae graecae ſcientiam ſcriptorumque intelligentiam perneceſſarium.

Enimvero haec et alia omnia correcta ſperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholae Carthuſianae apud Londinenſis Hypodidaſcali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiae laudem apud ſuos (vid. Scott. praef. ad Append. Steph.) etiamque apud exteros tulit: praeſertim qui in praefatione dicat, ſe diligenter hoc opus correxiſſe, vivatque in inſulâ eâ, quae ſibi graecarum literarum principatum vindicare videtur, & in quâ graecè doctiſſimi homines paenè naſci videantur; adeo maturè ibi omnes graecos ſcriptores vel difficillimos intelligi et emendari poſſe. Sed omnia alia deprehendi, intellexique Patricium Britannum non plus in Graecis potuiſſe Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia ſanctiſſimè conſervata ſunt eaque novis aucta.

---

* In praef. ad Plutarch. Briani.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremuſque, ſi quid parum vel rectè, vel accuratè, vel perſpicuè ſcriptum eſſet in ſignificationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quaedam objecta eſt à ratione ipſâ talis Lexici, in quo ſingula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, inprimis adverbia, ſeparatim commodè explicari non poſſunt, faciliorenque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi ſolent. Tum in verbis, quae Grammatici propriè dicunt, operam dedimus, primùm ut activa et media, etiam tempora interdum, ex uſu optimorum ſcriptorum, diſtingueremus, deinde ut ſignificationes in ϖολυσημοις digereremus diligentiùs, et, quoad fieri poſſet, à propriâ et primâ ſignificatione quomodo ceterae ducerentur, ipſo ordine indicaremus, v. gr. σμύγω, τυφω, ϖομπευω, ϖυργος, σηκος, τιθημι, υϐρις, δημιȣργὸς, προτεινω. Auximus etiam priorem ſignificationum numerum è noſtris aliorumque obſervatis, qui veteres ſcriptores graecos illuſtraverunt. Sed maximè in hac parte ſic laboravimus, ut accuratè exponeremus verba è praepoſitionibus compoſita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum ſtultitia accuſanda eſt, tribuentium interdum praepoſitionibus aliquam vim, ubi ex uſu loquendi veterum nullam habent, aut ita exprimentium, ſcilicet è vulgatiſſimâ cujuſque ſignificatione, ut nemo intelligere poſſit. Nos in omnibus uſum ſecuti ſumus comparandis, ubi non ſtatim vera ſignificatio ſuccurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et ſubinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare praepoſitionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid ſignificationis. Quaedam tamen, ſed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura ſequenda eſſet, quòd nullum exemplum veteris ſcriptoris vel ipſi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus ſi forte aberravimus, nobis ut ignoſcatur, rogamus. Atque pari ratione uſi ſumus in aliis compoſitorum generibus, ut è φιλος, χαιρω, &c. ut facilè quivis intelliget, qui vel in his, quae exempli causâ poſuimus, noſtra cum ſuperioribus velit comparare. Denique ipſis verbis locupletare hoc Lexicon ſtuduimus, &c.

Et haec ferè ſunt, quae in caſtigando locupletandoque hoc Lexico ſecuti ſumus, quibuſque, ut ſperamus, perfecimus, ut et latius ejus uſus pateret, et tutius uſurpari à tironibus poſſet. Unum reſtat de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere inſtituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: ſed correximus tamen in nonnullis, planè autem ſuſtulimus, ubi unuſquiſque tiro ſuâ ſponte videre poſſet, unde verbum ductum aut compoſitum eſſet; in quibus addi etymologias, ut ευποιεω eſſe ex ευ et ποιεω, ευπασχω ex ευ et πασχω, &c. putidum ſane et nimis puerile ſit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novae ſignificationes acceſſerint, tamen aliquot plagulis brevior ſit haec editio ſuperiori. Atque etiam in alterâ parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quae nemo vel quaerat, vel quaerere debeat. Nam in eo genere nonniſi rara & difficilia debebant notari: vulgaria, et quae quiſque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipſe ſuâ ſponte adſequi poſſit, poni, non modo inutile et ſupervacuum, ſed etiam, id quod uſu didici, noxium eſt. Etenim ad ignaviam proniores, ut ſunt plerique, libenter abutuntur iſtâ ratione, putantes, hanc eſſe ad lectiones praeparationem, quam vocant, ſi in tali libello quaerant ſingula verba, et inde deſcripta recitent à magiſtris interrogati: quâ ſtultitiâ committunt, ut nunquam rectè percipiant teneantque conjugationum formas. Scr. Lipſiae a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIϽIϽCCLIV.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, planè ſublatam voluit Cl. Erneſtus, totamque igitur illam partem intactam ſe fatetur reliquiſſe: ſed et hanc etiam, tironum gratiâ, quibus non poteſt eſſe non neceſſaria, (ſaltem ut in optimâ olim ſcholâ mihi viſum fuit) haud minus auctam ac locupletatam dedi.) T. M.

LEXICI

MANUALIS GRÆCI

PARS PRIMA. A.

A, Vel α, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen adepta eſt ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis ſignificans *unum*, & cum lineola inferne poſita ͵α *mille*; (3) in Apocalypſi Joan. 1, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior eſt.

A, in compoſitione eſt (1) στερητικὸν, *privativum*, ut ex α & βέβαιος, *ſtabilis*, fit ἀβέβαιος, *inſtabilis:* cum ν interjecto, (ſi vocabulum cui α præfigitur, à vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξιος, *dignus*, ἀνάξιος, *indignus:* ὄλβος, *divitiæ*; ἄνολβος, *pauper*. Quædam verò aliquando τω ν carent, ut ἄοσμος, ἄοικος, ἄοζος, ἄϋλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἡδὺς, ἀηδὺς: ex γραφὴ, ἄγραφος: ex φρὴν, ἄφρων: ex γνωμὴ, ἀγνωμων. Tale eſt & α, quod ὀλίγον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab α & φυη' ἀμαθὴς, *indoctus*, vel parum doctus, ab α & μανθάνω; pro δυς etiam, ut ἄβατος, acceſſu difficilis: interdum etiam κακὸν ſignificat ut ἀκερδὴς, ἄβουλος, ἄδωρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intenſivum*, ut ἄξυλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀστεγὴς, i. e. πολυστεγης, ap. *Apoll.* αχανὴς in immenſum hians. *Heſ.* (3) Ἀθροιστικὸν, *collectivum*, ut ἄπας; & vicinâ ſignificatione pro ἅμα vel ὁμοῦ, ut ἄδελφος, ἀκοιτις, ἄλοχος, &c. (4.) Πλεοναστικὸν, *abundans*, *ſupervacaneum*, ut ἀσταχυς, ἀστεροπὴ, ἀάσχετος, &c.

A, Ah! ἂ, ἆ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis: Ἂ, ἆ, vel ἆ, ἆ, Ha, ha, ridentis.

A, Ah! Oh! Oh! Ἆ, ἆ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miſerantis, admirantis.

A, nominat. ſing. f. g. articuli præpoſ. *Dorice*, pro ἡ, à maſculino ὁ.

ᾇ, *cui*, dativ. ſing. f. g. artic. poſtpoſ. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

A, *quæ*, nom. vel. acc. plur. n. g. articuli ejuſd.

Ἀάατος, ου, ὁ ϗ ἡ, (gen. comm.) valde noxius, *Hom. Od.* 22. 91. (ubi ά ὑπερστερητικον. *Euſtath.* ſc. Ab α priv. & ἀατος, *innoxius.*) (2.) innoxius. Ab α priv. & ἄτη (vel ἀατη) noxa. (vid. Theſ. Gr. P. et *Dawes*, p. 381.)

Ἀαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Hom. Od.* 11, 574. fractu difficilis, robuſtus, non fractus, firmus. Ex α priv. & ἄγω, *frango*.

Ἀαδε, (pro ἧδε, *Schrev.*) *moleſtus fuit.* 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi.

Ἀαδέω, ἀαδεῖν, non placere, ingratum eſſe. (Ab α priv. & ἁδεῖν, *placere. Steph.*) Exp. etiam (2) turbare, moleſtiâ afficere; (3) injuriâ affici, lædi. *Ern.* (4) inopiâ laborare; cibo abſtinere, *Heſ. Suid.* Ex α int. & ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀηδεῖν, ex α priv. & ἡδὺς, *jucundus*, (fit Ab ἀαδα, *Laconice* pro ἐνδεία. *Steph.*)

ἈΑ'ΖΩ, f. άσω, calidum halitum efflo, exhalo. (ἀαξω, f. lædo, violo. *Dawes*, p. 183.)

Ἀάθικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & Ἄθικτος, *intactus*.

Ἀ'ΑΜΙΝΣ, θος, ἡ, inſtrumentum quoddam aucupatorium; venabulum.

Ἀανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. & (ανω poet. pro) ἀνύω. (ab ἄνη *effectio operis*. At ἀάνης, ὁ, ἡ, Qui efficere nil poteſt. *Ern.*)

Ἀάομαι, lædo. *Hom. Il.* 9, 116, hinc ἀᾶται.

Ἄαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tangendus, intactus. Gl. V. *Hom. Il.* 1, 567. (2) inacceſſus; Ex α priv. & ἅπτομαι, *tango*. (3) illæſus, lædi neſcius. Ex α int. vel (4) qui valdè poteſt lædere. Ex α priv. & ἅπτω vel ἰαπτω.

Ἀασα, *læſi*, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἆσα.

Ἀασάμην, a. 1. ind. med. *per Diælyſ.* pro ἠσάμην, ab ἄω. (vel ἀτω. Verbum fictitium et abnorme, Cl. ad Il. 1. 116. ſed vid. *Dawes*, p. 180.)

Ἀάσκω, f. άσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex α, & ἀτάω, *(al. αω. ἀάω Ern.)* Idem.

Ἀασμὸς, ου, ὁ, halitûs calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσθην, *offenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ab αω.

Ἀᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. v. ἄημι.

Ἀάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Hom. Il.* 5, 892. (3) intolerandus; (4) inſuperabilis. Ex α pleon. & ἄσχετος idem.

Ἄαται, 3. ſing. præſ. in paſſ. ἄαμαι. (act. ἄημι)

Ἄατος, ου, ὁ ϗ ἡ, innoxius. Ab α priv. (2) valdè noxius. Ab α int. & ἄτη, *noxa*. (3) inſatiabilis ab α priv. & ἆσαι, *ſatiaſſe*.

Ἀάτω, f. ἀσω, noceo, lædo. Ex α pleon & ἄτω.

Ἄβαζος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutus. (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβάζω, f. σω, præclarè agere.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, profunditate carens. Ex α priv. & βάθος, *profunditas*.

Ἄβαι, nom. plur. *Dor.* pro ἧβαι, ab ἥβη.

Ἀβακέω, f. ήσω, ſileo, ſc. ob ignorantiam; (2) ignoro, neſcio. Unde.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mutus; (2) ſtultus.

Ἀβακέως, *Adv.* placidè, quietè. Ab

Ἀβακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. & βάζω.

Ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακέω.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo; (2) quietus ſum.

Ἀβάκιον, ου, τὸ, abaculus, &c Dim. ab ἄβαξ. q. v.

Ἀβακίσκος, ου, ὁ, teſſella pavimenti, vel operis muſivi. ab eod.

Ἀβάκευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus à Baccho i. e. triſtis; Bacchi numinis expers, aut male bacchans. (vino carens. vid. Theſ. Gr. P.) Ab α priv. & βακχεύω: ſed et *valdè bacchans*, ab α int. explicari poſſe ait Schol. ad *Eur. Or.* 119.

ἈΒΑ'ΛΕ, *Adv.* (antep. product.) utinam; *Heſ.* (2) heu, phy! Ep.

Ἄ'ΒΑΞ, ακος, ὁ, acc. ἄβακα, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ deſcribi ſolent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, ſc. menſa, cui vaſa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἀβακὴς. *Euſtath.*

Ἀβάπτιστον, ου, τὸ, terebella, inſtrumentum medicorum. Ex α priv. & βαπτίζω.

Ἀβάπτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, immerſabilis, qui mergi non poteſt; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iiſd.

Ἄβαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, intinctus; (2) cujus acies durata non eſt. Ex α priv. & βάπτω, *tingo*.

ἌΒΑΡ, αρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non oneroſus. *Met.* non moleſtus. Ex α priv. & βάρος, *onus*.

Ἄβαρις, εως, ἡ, continentis habitator. Ex α priv. & βαρὶς, *navis*, adeoque propriè, cui non eſt navis.

Ἄβας, *pubis*, gen. ſing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη.

Ἀβᾶσαι, *præclare egiſſe*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

Ἀβασάνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexploratus, non examinatus, non ſpectatus, non tortus. *Heſ.* (2) expers doloris. Ex α priv. & βασανίζω.

Ἀβασανιστως, *Adv.* temere, re non examinatâ.

Ἀβασίλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rege carens, regi non ſubditus. Ex α priv. & βασιλεύω.

Ἀβασκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidiâ vacuus, non invidens: (2) non mendax, verus. Ex α priv. & βασκαινω.

Ἀβάσκαντον, ου, τὸ, faſcini amuletum. Ex iiſd.

Ἀβάσκαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidiâ carens, ab invidiâ tutus. Gl. V. infaſcinabilis. Ex iiſd.

Ἀβασκάντως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. ſine faſcino, infaſcinatè, præfiſcinè.

Ἀβασκανως. idem.

'Αϐάϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. importabilis, portatu impoſſibilis. Ex α priv. & βαϛάζω, *porto.*

'ΑΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, adytum. Ab

'Αϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invius, acceſſu vel aditu difficilis; (2) ſacer, non adeundus; (3) deſertus, deſolatus. (4) παρθένȣ ἀϐάτȣ; ſic & ἵππȣς ἀϐάτȣς. ſc. quæ non conſcenduntur. *Lucian.* Ex α priv. & βαίνω. Hinc

'Αϐατόω, ῶ, f. ήσω, deſertum reddo.

'Αϐαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tinctus. Ex βάπτω.

'ΑΒΒΑ͂, pater. Nomen Syr. indecl.

'Αϐϐαλε, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀπέϐαλε, vel ἀνέϐαλε, ab ἀποϐάλλω, vel ἀναϐάλλω.

'Αϐδέλυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non exſecrabilis.

'Αϐέϐαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſtans, qui facile mutatur, inſtabilis, infirmus.

'Αϐεϐαιότης, ητος, ἡ, infirmitas, Gl. V. inſtabilitas. Ab iiſd.

'Αϐεϐαίως, *Adv.* inconſtanter.

'Αϐέϐηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non profanus, ſacer, ſacroſanctus, de loco, quem non fas eſt adire.

'Αϐελτερία, ας, ἡ, ſtultitia, amentia, inſipientia, veſania. Vel 'Αϐελτηρία, vecordia. Gl. V. ruditas. Ab ἀϐέλτερος.

'Αϐελτεροκόκκυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, verbum comicum, ſtultus; (2) vanus. Ex ἀϐέλτερος, & κόκκυξ, *cuculus.*

'Αϐέλτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtultus, inſipiens, vecors, melius non cognoſcens. Gl. V. ſtolidus.

'Αϐέρϐηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incompoſitus, inanis, vel idem quod 'Αϐύρϐηλος. Heſ. Suid.

'Αϐίαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non coactus, ſine violentia. Hinc τὸ ἀϐίαϛον, ȣ, libertas. Ex α priv. & βιάζω, *cogo.*

'Αϐιάϛως, *Adv.* ſine violentia, libere, non coacte. A præc.

'Αϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui non ſuppetit victus. *Hom. Il.* 13, 6. Ex α priv. & βίος, i. e. βίοτος, *victus.* (2) dives. Ex α int. (3) longævus, Ex α int. & βίος, *vita.* (4) inermis. Ex α priv. & βιὸς, *arcus.* (5) valdè robuſtus. Ex α int. & βία, *vis.* (6) non violentus, non injurius. Ex α priv.

'Αϐίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vitalis, ſine vita; (2) malus, injucundus, moleſtus. ἀϐίωτον & ἀϐίωτα, *pl.* vita non vitalis, i. e. miſera.

'Αϐιώτως, *Adv.* cum tædio vitæ.

'Αϐλάϐεια, ας, ἡ, incolumitas; (2) innocentia. Ab ἀϐλαϐής.

'Αϐλαϐέως, & 'Αϐλαϐῶς, *Adv.* innoxiè, *paſſ.* citra noxam, illæsè. Ab

'Αϐλαϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæſus. Ex α priv. & βλάπτω.

'Αϐλαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noxæ expers; (2) innocuus. Ex iiſd.

'Αϐλαϛέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non ſuccreſco. Ex α priv. & βλαϛέω, ſeu βλαϛάνω.

'Αϐλαϛὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, male germinans, infecundus. Ex iiſd.

'Αϐλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ex iiſd.

'Αϐλεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, audaciâ carens, imbellis, iners. Ex α priv. & βλεμεαίνω, a βλέμμα. *Euſtath.* (vid. Theſ. Gr. P.) Hinc

'Αϐλεμέως, *Adv.* imbeciliter, ignavè, *al.* negligenter. Sed & pro ἀμελέως, E. M. *Suid.* ab ἀμελής. q. v.

'Αϐλεπὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſpectus, vilis, indignus qui videatur. Ex α priv. & βλέπω, *video.*

'Αϐλεπτέω, f. ήσω, non video, conniveo, cæcutio; (2) pecco. Ex iiſd. Hinc

'Αϐλέπτημα, ματος, τὸ, peccatum, erratum.

'Αϐλεψία, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconſiderantia.

'Αϐλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nondum jactus, *Hom. Il.* 4, 117. (malè jactus, E. M.) Ex α priv. & βάλλω, *jacio.*

'Αϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nondum miſſus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæſus, *Hom. Il.* 4, 540. Ex iiſd.

'Αϐληχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, al. ἀϐληχρὸς, ρὰ, ρὸν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α priv. vel pleon. & βληχρὸς, *debilis.*

'Αϐλίματος, ὁ ϗ ἡ, (ἀϐλίσμος, vulgo) intactus. Ab α priv. & βλιμάζω, *tango.*

'Αϐλόει, *ſacrifica,* 2. ſing. præſ. imper. act. *contractè* pro ἀϐλόεε, à verbo ἀϐλοέω.

'Αϐοητὶ, *Adv.* ſine clamore, ſine pugnâ. Ab α priv. & βοὴ.

'Αϐοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. & βοηθέω, *auxilior.*

'Αϐοήθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxilio deſtitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iiſd.

'Αϐόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠϐόλησα, à verbo ἀϐολέω, *occurro.*

'Αϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, (pullus equinus) qui nondum amiſit dentes ætatis indices. Ex α priv. & βάλλω, *jacio.*

'Αϐοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſcuis carens, non paſtus. Ex α priv. & βόσκω, *paſco.*

'Αϐȣκόλητος, ὁ ϗ ἡ, injucundus, (vid. Theſ. Gr. P.) faſtidioſus, repudiandus, *Ern.* Ex α priv. & βȣκολέω, *demulceo.*

'Αϐȣλεὶ, *Adv.* inconſultè, temere.

'Αϐȣλεύτως, *Adv.* inconſultò, ſine deliberatione. Ex α priv. & βȣλεύω, *conſulto.*

'Αϐȣλέω, f. ήσω, nolo; (2) non conſulto. Ex α priv. & βȣλὴ.

'Αϐȣλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nolens, invitus; (2) inconſultus. Ex α priv. & βȣ́λομαι, vel βȣλή.

'Αϐȣλησία, ας, ἡ, nolentia. Ex α priv. & βȣ́λομαι. Potius ex ἀϐȣλέω. Et hinc

'Αϐȣ́λητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accidit.

'Αϐȣλήτως, *Adv.* involuntariè, præter voluntatem; (2) fortuito.

'Αϐȣλία, ας, ἡ, conſilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, ſtultitia; (4) conſilii pravitas. Ex α priv. & βȣλή.

'Αϐȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſilii expers; (2) ſtultus, Gl. V. incogitans, inconſultus. id. quod δύσϐȣλος. *Soph.*—vel κακόϐȣλος. *Thucyd.*

'Αϐȣλότατα, *Adv.* Inconſultiſſimè, inconſideratiſſimè. *Herodot.*

'Αϐȣ́λως, *Adv.* temere, imperitè, malè, inconſultè, ſine ratione. Ab ἄϐȣλος.

'Αϐȣ́τεω, gen. ſing. *Ion.* pro ἀϐȣ́τȣ, ab

'Αϐȣ́της, ȣ, ὁ, bobus carens. Ex α & βȣ̃ς, *bos.* *al.* egenus. Ex α priv. & βοτὸν, *pecus.* E. M.

'ΑΒΡΑ, vel ἄϐρα, ας, ἡ, ancilla honeſtior, pediſſequa.

'Αϐράκησαν, *ſonuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠϐράκησαν, ab ἀϐρακέω.

'Αϐραχε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤϐραχε, ab ἀϐράχω, *ſono.*

'Αϐρεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α priv. & βρέχω.

'Αϐρίζομαι, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab ἀϐρός.

'Αϐρίζω, f. ίξω, mox à cibo dormito; (2) dormito. Ex α int. & βρίζω.

'Αϐριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſine pondere, levis. Ex α priv. & βρίθω, *ſum gravis.*

'Αϐρίξαι, a. 1. inf. act. v. ἀϐρίζω. Unde

'Αϐρικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, vigil; (2) ſurdaſter, ex parte tantum audiens.

'Αϐροϐάτης, ȣ, ὁ, molli inceſſu utens. Ex βαίνω.

'Αϐρόϐιος, ὁ ϗ ἡ, qui mollioris vitæ eſt, deli catus, ἀϐροϐίων 'Αράϐων γένος, *Dionyſ.* 968.

'Αϐρογόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molles gemitus edens.

'Αϐροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago. Ex ἀϐρὸς & δίαιτα.

'Αϐροδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molliter & delicatè vivens. Gl. V. ἀϐροδίαιτον, delicatum.

'Αϐροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, delicatè veſtitus. Ex ἀϐρὸς & εἷμα, *veſtis.*

'Αϐρόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molles & delicatos fructus ferens.

'Αϐροκομάω, f. ήσω, capillos orno; (2) molli comâ ſum; (3) delicioſus ſum. Ex κόμη.

'Αϐροκόμης, *Dor.* ἀϐροκόμας, ȣ, ὁ, qui molli & delicata comâ eſt. Ex iiſd.

'Αϐρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. *Suid.*

'Αϐρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄϐρομος, quia tenebræ ſtrepitu carent.

'Αϐρόμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſtinens à vino, abſtemius.

'Αϐρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum magnum edens, tumultuoſus, *Hom. Il.* 13, 41. Ex α int. & βρόμος, *ſtrepitus.*

'Αϐρόπηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molli & ſubtili ſtamine contextus. Ex ἀϐρός, & πηνη, *Ern.* πῆνος, tela. *Heſ.*

'Αϐρόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molli & opulento ornatu condecoratus.

'Αϐρὸς, ὰ, ὸν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) feſtivus; (4) gravitatem præ ſe ferens.

'Αϐροϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἀϐρὸς, & ϛάζω, *ſtillo.*

'Αϐροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; (2) ſplendor, nitor. Ab ἀϐρός.

'Αϐροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro, *Hom. Il.* 10, 56. Ab ἀϐρότη, *nox.*

'Αϐροτέω, nocte occurro; (2) pecco. Ab eod.

'ΑΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, nox, aliquando cum nomine νὺξ, (*Hom. Il.* 14, 78.) Quaſi ex α priv. & βροτὸς, *homo,* quia noctu homines latent & nox illis quaſi favet.

'Αϐροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀϐροτέω.

'Αϐρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἀϐρός.

'Αϐρότιμος, ὁ ϗ ἡ, delicatus, pretioſus. Ex ἀϐρὸς & τιμὴ, *decus, pretium.*

'Αϐροτόνινος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono.

'Αϐροτονίτης, ȣ, ὁ, ut ἀϐροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab

'ΑΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ȣ, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. *Ang.* Southernwood.

'Αϐροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immortalis, incorruptus, divinus. *Hom.*——carens mortalibus, *Æſch.*—Senſu non præditus, *Suid.*—inhumanus. *Heſ.*

'Αϐροχαίτης, ȣ, ὁ, *Dor.* ἀϐροχαίτας, qui tenerâ & molli comâ eſt. Ex ἀϐρὸς, & χαίτη.

'Αϐροχία, ας, ἡ, ſiccitas, pluviæ defectus. Ab

'Αϐροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immadidus, non madefactus. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio.*

'Αϐροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, molli tunicâ indutus.

Αϐρόχως, *Adv.* ſine pluvia.

'ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄϐρυνα, ων, τὰ, mora. (*f.* ab ἀϐρός, *Steph.*)

'Αϐρύνω, ἀϐρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo, niteſco, cultum mihi comparo, glorior, inſoleſco. Ab ἀϐρός.

'Αϐρωμος, ὁ ϗ ἡ, ſine fætore, ſine ſalſugine.

'Αϐρῶς, *Adv.* molliter, delicatè.

'Αϐρῶς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

'Αϐρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non voratus, non exeſus; (2) cariem non ſentiens; (3) eſui ineptus. Gl. V. ἄϐρωτον, irroſum, ineſum. Ex α priv. & βρώσκω, *voro, edo.*

'ΑΒΥ'ΡΒΗΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multus, magnus, ſatietatem adferens; (2) impudens, inviſus, Heſ. Suid. Αϐύρϐητον, E. M.

'Αϐυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

'Αϐυσσος, *Adj.* fundo carens; ut paſſim uſurpatur. Sed & ſubſtantivè

'Αϐυσσος, ȣ, ἡ, abyſſus, infinitæ profunditatis vorago; (2) in ſacris, gehenna, infernus; (3) *Trop.* adfluentia rerum. Ex α priv. & βυσσὸς, *Ion.* pro βυθός.

'Αγάασθαι, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι, ab ἄγαμαι.

'Αγάγας, *qui duxit,* a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγὼν, & hoc *Att.* pro ἀγὼν, ab ἄγω.

'Αγαγὲν, *duxiſſe,* a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, & hoc *Att.* pro ἀγεῖν.

'Αγάγετε, 2 pl. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἄγετε.

'Αγάγοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι.

'Αγαγῶ, *ducam,* f. 2. *Att.* pro ἀγῶ.

'Αγάζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidus. (2) qui valde æmulatur. *Steph.* Ex ἄγαν, & ζῆλος.

Αγάζομαι, admiror, ſuſpicio; (2) veneror; (3) indignor, ſuccenſeo, *Hom. Il.* 14, 111. (4) invideo. 'Αγάζομαι σȣ τὸ φρόνημα, σὲ τȣ̃ φρονήματος, ἀνδρὸς ἀρετῆς, ἀγασθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

'Αγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, *principium.*

'Αγαθεωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν.

'Αγαθίζομαι, bona dico, bonis ominibus proſequor. Ab ἀγαθὸς, *bonus.*

'Αγαθικὸς, ὴ, ὸν, probus; (2) rectè & cum virtute factus. Ab eod.

'ΑΓΑΘΙ'Σ, ίδος, ἡ, glomus.

'Αγαθοδότης, ȣ, ὁ, bonorum dator. (Et Αγαθοδότις, ἡ. Fem. *Steph.*)

'Αγαθοεργέω, benefacio, bene ago. Ex ἔργον.

'Αγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iiſd.

'Αγαθοθέλεια, ας, ἡ, bonorum electio, ſive voluntas, adfectus eligendi bona. *Suid.* Ex θέλω.

'Αγαθοποιέω,

Ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago; (2) beneficio adficio; (3) proſum.

Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, beneficientia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab

Ἀγαθοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, bonum, vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιέω.

Ἀγαθοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθὸς, & πρέπω.

Ἀγαθοπρεπῶς, ut bonum decet; (2) benignè.

ἈΓΑΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, bonus, probus; (2) fortis, ſtrenuus; (3) prudens; (4) præſtans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) fauſtus, ſecundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus; (12) dives; (13) ſervit & ironiæ in allocutionibus. Ἀγαθὸν τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auſpicatò, item bono conſilio; (4) ap. Scriptores Eccl. S. Cœna. Ἀγαθὰ τὰ, Divitiæ, opes; (2) res ſecundæ; (3) virtutes. Hinc

Ἀγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas. Gl. V. Et ἀγαθωσύνη, *Steph.* adfectus ad benefaciendum proximo. N. T.

Ἀγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab

Ἀγαθοτέλης, έος, ὁ ϗ ἡ, boni efficiens; (2) perfectè bonus. Ex ἀγαθος, & τέλος.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθός.

Ἀγαθουργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab ἀγαθουργός.

Ἀγαθουργὴς, beneficus. Ex ἀγαθός, & ἔργον.

Ἀγαθουργία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγαθουργίη, beneficentia; (2) bonum opus.

Ἀγαθουργικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, benignus.

Ἀγαθουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, beneficus, benignus.

Ἀγαθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturâ, ſeu indole bonus. Ex ἀγαθὸς, & φυή. Hinc

Ἀγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas à naturâ proveniens.

Ἀγαθυνθεὶς, *gaviſus*, a. 1. part. paſſ. verbi

Ἀγαθύνω, f. υνῶ, benefacio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; & ἀγαθύνομαι, bene adfectus ſum.

Ἀγαθῶς, *Adv.* bene; (2) utiliter; (3) validè.

Ἀγαθώτατος, *optimus*, ab ἀγαθὸς.

Ἀγαίεται, 3. ſing. præſ. med. v. ἀγαίομαι.

Ἀγαῖος, αία, αῖον, admirabilis; (2) invidioſus. Gl. V. invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, *demiror*, (potius ab ἄγη. E. M.)

Ἀγαίω, & quod uſitatiùs, ἀγαίομαι, admiror; (2) obſtupefacio, perterrefacio; (3) ſuccenſeo, indignor; (4) invideo. Ab ἀγάω.

ἈΓΑΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, Sol. V. L.

Ἀγακλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde glorioſus, percelebris. Ex ἀγαν, & κλέος, *gloria*. Hinc

Ἀγακλεῶς, ſtudio gloriæ. *Ern.* celeberrimè, valde glorioſè, *Hipp.*

Ἀγακλειτὸς, ἡ, ον, valde celebris, præclarus, inclytus, *Hom. Il.* 2, 564.

Ἀγακλυτὸς, ἡ, ὸν, percelebris, inclytus.

Ἀγακτίζω, bene condo, perf. part. αγακτισμένη, vel αγακτιμενη πολις, pulchra Urbs, ap. *Pind.* ex αγαν & κτίζω.

Ἀγάλακτες, ων, οἱ, collactanei, ſc qui idem lac ſuxerunt; (2) conſanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) ſimul educati; (5) fratres; (6) ſacrorum gentilitiorum participes. Ex α notante ὁμοῦ, & γάλα, *Lac.*

Ἀγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α priv. vel int. & γάλα.

Ἀγάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacte carens; (2) collactaneus, *Ern.* Ex iiſd.

Ἀγαλακτοσυνη, ης, ἡ, cognatio, qu. lactis communicatio; (2) lactis inopia. Ab α i. e. ἀμοῦ, vel α priv. *Ern.*

Ἀγαλλητὸν, οῦ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλλίαμα, γαλλιάματος, τὸ, exſultatio præ gaudio magno, Ph. exultatio. al. Gl. V. jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, lætitia, N. T.

Ἀγαλλιᾶσθε, *exultate*, 2. pl. præſ. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάεσθε, ab.

Ἀγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exſulto, geſtio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλιῶμαι, jubilo. Ab ἀγάλλω.

ἈΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, ου, τὸ, lignum Indicum, odoratum & guſtu auſteriori. *Dioſc.*

ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, orno, inſignio, facio delectabile; & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, geſtio, exſulto: a. 1. part. ἀγῆλαι, decorare.

Ἄγαλμα, ματος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) ſimulacrum, ſtatua, imago, *Hom. Il.* 4, 144. (3) res ornata, ut victima ſertis, auro ornata. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλμάτιον, ου, τὸ, ſimulacrum parvum, imaguncula, ſtatua parva. Dim. ab ἄγαλμα.

Ἀγαλματογλύφος, ου, ὁ, marmorarius, Ph. ſculptor. Ab ἄγαλμα, & γλύπτω, *ſculpo.*

Ἀγαλματοποιέω, ῶ, ſtatuas conficio. Hinc

Ἀγαλματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, conficiens ſtatuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, ſeu conficiendi ſtatuas.

Ἀγαλματοποιΐα, ἡ, ſimulacrorum confectio. *Ern.* Ab

Ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſtatuarum & ſimulacrorum fabricator, ſtatuarius. Gl. V. fictor ſimulacri, ſigillarius.

Ἀγαλματουργία, ας, ἡ, ars ſtatuaria, ſeu conficiendi ſtatuas & ſimulacra. Hinc

Ἀγαλματουργικός, ἡ, ον, conficiens ſtatuas, vel pertinens ad confectionem ſtatuarum. Ab

Ἀγαλματουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſtatuarius. Ex ἔργον.

Ἀγαλματοφορέομαι, οῦμαι, quaſi ſimulacrum geſtor, in animo circumferor. Exp. etiam decorari, inſigniri. *Heſ.*

Ἀγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in ſimulacrum verto; (2) ſimulacrum facio. Ab ἀγαλμα.

Ἄγαμαι, admiror, *Hom. Il.* 3, 180. (2) probo, laudo. a. 1. ἠγάσθην. part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ἄγαμαί σε τούτου, σοῦ τούτου, τῆς ἀρετῆς. Ab ἀγάω.

Ἀγαμένως, *Adv.* mirabiliter, mirificè, cum admiratione. Ab ἀγαμαι, part. ἀγαμενος.

Ἀγάμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α priv. & γαμέω, *nubo.*

Ἀγαμία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.

Ἀγάμιον, ου, τὸ, id. & ab eod.

Ἄγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupſit, Ph. cælebs, *Hom. Il.* 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortuâ factus eſt cælebs.

ἌΓΑΝ, *Adv.* nimis, immodice, nimium, valde, (aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἄγαν φόβον.) *Plut.*

ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, indignor, ſtomachor, ægre fero, conqueror, ſuccenſeo, excandeſco, ringor. Ἀγανακτεῖν τινι, πρός τινα, κατά τινος. Hinc

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, ſtomachatio.

Ἀγανακτητὸς, ἡ, ὸν, indignè ferendus, ab eod.

Ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, querulus, qui facile queritur & ægre fert caſus incommodos. Ab eod.

Ἀγανακτικῶς, iratè, ægre.

Ἀγανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α int. & γάνος, *lætitia.*

Ἀγανῇσι, *Ion.* pro ἀγαναῖς, ab ἀγανὸς.

Ἀγάννιφος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde nivoſus, nivalis, *Hom. Il.* 1, 419. Ex ἄγαν, & νίφομαι.

Ἀγανοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς, & βλέφαρα, *palpebræ.*

Ἀγάνορας, acc. pl. *Dor.* pro ἀγήνορας.

Ἄγανος, fractus, vel qui facile frangitur. *Suid.* Ab ἄγω, frango.

Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, mitis, placidus, blandus, *Hom. Il.* 2, 164. (2) deſiderabilis. Ex α int. & γάνος.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo, lenitas, jucunditas, *Hom. Il.* 24, 471. Ab

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mitis, blandus, manſuetus, placidus, *Il.* 20, 467. Ex φρην.

Ἀγανώπης, ου, ὁ, qui blandis eſt oculis. Ex ἀγανὸς, & ὢψ. Hinc

Ἀγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adſpectum habens, blando adſpectu intuens.

Ἀγαπάζοντι, *Dor.* pro ἀγαπάζουσι, ab

Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de funere.* Ab

ἈΓΑΠΑ'Ω, f. ήσω, amo, diligo; (2) amice & hilare excipio; (3) oſculor; (4) præfero; (5) contentus ſum, adquieſco, probo, ἠγάπα, εἰ δύναιτο τὴν χώραν ἀδῄωτον διαφυλάττειν. Xenoph. hiſt. 3. contentus erat ſi modò regionem à direptione immunem ſervare poſſet. ἀγάπησον, dilige, Ph. a. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἠγαπημένος, dilectus, Ph. dilectiſſimus, perf. part. paſſ. Ἀγαπᾷν τὰ χρήματα, τὶ ἀντὶ, ſeu πρὸ ἐκείνου, μᾶλλον ἢ, præferre; τοῖς παροῦσι, ſorte contentus eſſe.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) oſculum. ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum ſacra. Ab ἀγαπάω.

Ἀγάπημα, ματος, τὸ, dilectio; (2) res, ſeu perſona, quæ amatur. Ab eod.

Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, fortis, ſtrenuus, virtutis amans. *Il.* 8, 114. Ex αγαπαω & ἠνορέη, *Ion.*

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπησμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ἀγαπητέον, ſc. ἐστὶ, adquieſcendum eſt, contentum eſſe oportet. Ab eod.

Ἀγαπητέος, έα, έον, amandus. Ab eod.

Ἀγαπητικὸς, ἡ, ὸν, vim diligendi habens.

Ἀγαπητικῶς, *Adv.* amanter, benevolè.

Ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, ſc. unigenitus; (3) vir cum diaconiſsâ habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum profeſſis; (4) ἀγαπητόν ἐστι, boni conſulendum eſt, non reſpuendum eſt. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπητῶς, *Adv.* gratè, amabiliter; (2) cupidè, libenter; (3) ſatis. (ἀγαπητῶς ἔχειν, contentus eſſe. *Herodian.*) (4) vix, ægre. *Ern.*

Ἀγαπῴην, *diligam*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀγαπῴμι.

Ἀγαπωμένη, ης, ἡ, amaſia, amica. Ab

Ἀγαπώμενος, ὁ, amaſius, amicus. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπῶν, præſ. part. act. pro ἀγαπάων.

Ἀγαπῶντας, pro ἀγαπάοντας.

ἈΓΑΡΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde ingratus, & inviſus, *Ph.* Ex ἀγαν, & ἀγαῤῥητος.

Ἀγάῤῥοος, *contr.* ἀγαῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter fluens, æſtuoſus; *Hom. Il.* 2, 845. Ex ἄγαν, & ῥέω, *fluo.*

Ἀγασαίμην, *admiratus ſim*, a. 1. opt. med.

Ἀγάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγάσαντο, ab ἄγαμαι.

Ἀγάσιος, ίου, ὁ, inclitus, celebris. Ab ἄγαμαι.

Ἄγασθαι, præſ. inf. med. verbi ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. paſſ.

Ἄγασμα, ματος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.

Ἀγάσομαι, *admirabor*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀγασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀγασάμενος.

Ἀγάστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum gemens, valde ſuſpirans; (2) luctuoſus. Ex ἄγαν, & στονος.

Ἀγαστὸς, ἡ, ὸν, admirandus; (2) ſtuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror.*

Ἀγάστωρ, ορος, ο, frater uterinus; (2) gemellus; (3) conſanguineus. Ex α notante ὁμοῦ, & γαστὴρ, *venter.*

ἈΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex, unde liquor Ammoniacus elicitur. *Dioſc.*

Ἀγαυόμαι, admiror. Ab ἀγάω.

Ἀγαυὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) ſuperbus, arrogans. Ab eod.

Ἀγαυρίαμα, τος, τὸ, elevatio animi. Ab

Ἀγαυριάω, ῶ, valde inſoleſco. A ſeq.

Ἀγαυροῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγαυροῦ.

Ἀγαυρὸς, ρά, ρὸν, ſuperbus, inſolens, ferox; (2) elegans; (3) inops; (4) delicatus. Ex α int. & γαῦρος, *ſuperbus.*

Ἀγάφθεγκτος, οῦ, ὁ, ϗ ἡ, valde ſonans. Ex ἄγαν, & φθέγγομαι, *ſono.*

ἈΓΑ'Ω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, *uſitatius*, demiror, ſtupeo; (2) invideo; (3) odi. Ἀγασθαί τινος την πρόνοιαν.

Ἄγγαρα, ων, τά, manſiones, ſeu ſtationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto diei penſo, divertebant. Ab ἄγγαρος.

Ἀγγαρεία, ας, ἡ, ſervitus coacta, & invita, miniſterium, officium expreſſum, Ph. prenſatio. Ab ἀγγαρεύω.

Ἀγγαρεῖον, ου, τὸ, *Ion.* ἀγγαρήϊον, curſus angarorum. Ab eod.

Ἀγγαρεύτης, ου, ὁ, qui alium cogit ad curſum, aut ad aliud ſervitium præſtandum. Ab eod.

Ἀγγαρεύω, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre; (2) adigo, impello. Ab

ἈΓΓΑΡΟΣ, ου. ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Perſarum, qui in ſtatione ſuâ poſitus literas ab altero angaro acceptas alteri tradebat, ut ita celerius perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert; ſervus, miniſter, operarius.

Ἀγγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρός.

Ἀγγείδιον, ου, τὸ, vaſculum. Dim. ab ἀγγεῖον.

Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, vena, & λέγω, lego. Hinc

Ἀγγειολογια, ας, ἡ, ipſe actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomicæ ea, quæ venarum curſus perſequitur et demonſtrat. *Ern.*

Ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγγειόσπερμος, & ἀγγειοσπέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaſculo, ſive vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἀγγεῖον, & σπέρμα.

Ἀγγειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vaſis formam, vel capacitatem habens. Ab ἀγγεῖον.

Ἀγγελέουσι, *nunciabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀγγελοῦσι, ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελέων, f. 1 part. act. *Ion.* pro ἀγγελῶν.

Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio; (2) mandatum à nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Ab ἀγγέλλω, *nuncio.* Hinc.

Ἀγγελίας, ου, ὁ, nuncius; *Hom. Il.* 3. 206.

Ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuncius, tabellarius. Gl. V. famiger. Ab ἀγγελία, & φέρω.

Ἀγγελιαφορέω, tabellarius ſum, nuncio, (*Sch. ad Æſch.* Pr. 965.)

Ἀγγελιζομαι, nuncio.

Ἀγγελίη, *res quæ nunciatur*, item, *poteſtas renunciandi oracula*, *Ion.* pro ἀγγελία.

Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, ſaltatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελικὸς, ἡ, ὸν, angelicus, ad angelum pertinens. Ab ἄγγελος.

Ἀγγελόντων, g. pl. part. qui *Attice* etiam poni ſolet pro 3. pl. præſ. imp act. ab

ἈΓΓΕ´ΛΛΩ, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio: a. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. Ἀγγέλλειν τί τινι, νικην εἰς τὴν πόλιν, τινὶ περι τινος.

Ἄγγελμα, ματος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.

Ἄγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuncius, nuncia; *Hom. Il.* 1, 333. (2) angelus, ſc. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.

Ἄγγεσιν, *vaſis*, dat. pl. cum. ν ἐφελκ· ab ἄγγος.

Ἀγγήϊον, *vas*, *Ion.* pro ἀγγεῖον.

Ἀγγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vaſorum; (2) capſa & theca poculi. Ex ἄγγος, & θήκη.

Ἀγγοπῆναι, ῶν, αἱ, favi, ſeu crates favorum et quaſi contextus. *Heſ. Suid.* Ex ἄγγος, & πήνη, *tela*, quia in modum telæ ſtructæ ſunt. Unde

Ἀγγοπηνία, ων, τὰ, idem, *Heſ. Suid.*

Ἄγγος, εος, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. *Hom. Il.* 2, 471. (2) uterus, ap. *Hippoc.*

ἈΓΓΟΥ´ΡΙΟΝ, ου, τὸ, cucumis.

Ἄγγουρον, ου, τὸ, idem.

ἈΓΓΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, placentæ genus. *Heſ.*

Ἀγγρίζω f. ίσω, irrito, dolore adficio. Ab

ἌΓΓΡΙΣ, ἡ, dolor. *Heſ. Phav.*

Ἀγγρισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio. Gl. V. Ab ἀγγρίζω.

Ἀγγριστής, ου, ὁ, irritator. Gl. V. Ab eod.

ἈΓΓΥ´ΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum. (ἀγκύλη, *Steph.*)

Ἄγε, *Adv. hortantis*, age, agedum, ageſis, eja, *Hom. Il.* 1. 61. Ab ἄγω.

Ἀγείοχα, perf. ind. act. *Bœot.* pro ἀγήοχα, ab ἄγω.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤγειραν.

Ἀγείρατος, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus; (2) valde honoratus. Ex α priv. vel int. & γέρας.

ἈΓΕΙ´ΡΩ, f. ερῶ, p. ἤγερκα. *Att.* ἀγήγερκα. paſſ. ἀγήγερμαι, congrego, colligo; (2) mendicando corrogo, circulatorum more peto; (3) vagor, victoriæ, aut alius rei causâ.

Ἀγείρειν τὰ χρήματα, δωτίνας ἐκ τῶν πόλεων, τὴν δύναμιν

Ἀγείσσωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuggrundâ non inſtructus. Ex α priv. & γεῖσσον, *ſuggrunda.*

ἈΓΕΙ´ΤΗΣ, ου, ὁ, injurius. *Heſ.* Etym. *Ern.* al. ἀγιστὴς, rixator, contumelioſus. f. ἀτίτης. *Kuſt.*

Ἀγεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* & *contr.* pro ἡγέετο, ab ἡγεομαι, *duco.*

Ἀγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vicinum non habens.

Ἀγελάζω, f. άσω, congrego. ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere. Ab ἀγέλη, *grex.*

Ἀγελαιοκομικὸς, ἡ, ὸν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη, & κομέω, *curo.*

Ἀγελαῖος, αίας αῖον, armentalis, qui eſt è grege. Gl. V. gregarius, gregalis; *Hom. Il.* 11, 728. (2) congregabilis, ſocialis; (3) è trivio, vilis; (4) imperitus, rudis. Ab ἀγέλη.

Ἀγελαιοτροφία, ας, ἡ, pecuaria, *Ern.* gregaria nutritio. *Plat.*

Ἀγελαιοτροφικὸς, pecuarius, *Ern.* qui gregariè ali ſolet. ab

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus, in quo paſcuntur armenta. Ab ἀγελη.

Ἀγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præſum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη, & ἀρχὴ, *principatus.* Unde.

Ἀγελάρχης, ου, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, Ph. (2) taurus, armenti dux.

Ἀγέλαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem, *Suid.*

Ἀγελαστέω, ῶ, f. ήσω, riſu abſtineo, non rideo. Ex α priv. & γελάω, *rideo.*

ἈΓΕΛΑΣΤΗ`Σ, ου, ὁ, anguilla, *Heſ.*

Ἀγελαστὶ, *Adv.* ſine riſu, citra riſum, ſeriò.

Ἀγελαστία, ας, ἡ, riſûs abſtinentia; (2) vultus tetricus. Ab

Ἀγέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, riſu non dignus; (2) riſûs expers, non ridens; (3) tetricus, ſeverus. Ex α priv. & γελάω.

Ἀγελεία, ας, ἡ, Epitheton Palladis, qu. dux populi, vel quæ prædam ducit; *Hom. Il.* 4, 128. Gl. V. Ex ἄγω, & λαὸς vel etiam ex ἄγω, & λεία, *præda*, qu. prædatrix.

ἈΓΕ´ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, proprie boum, deinceps etiam equorum, luporum, avium, hominum, &c. *Hom. Il.* 2, 480.

Ἀγεληδὸν, *Adv.* gregatim; (2) turmatim, catervatim. Ab ἀγέλη.

Ἀγέληθεν, *Adv.* ex armento, è grege. Ab eod.

Ἀγεληΐς, ίδος, ἡ, congregatilis. Ab eod.

Ἀγελήτης, ου, ὁ, qui ex armento, vel grege eſt.

Ἀγέλως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, non ridens, ſeverus. Ab α priv. & γελάω, *rideo.*

Ἀγέμεν, *ducere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἄγειν.

Ἀγεμονεύειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἡγεμονεύειν.

Ἀγεμόνι, dat. ſing. *Dor.* pro ἡγεμόνι, ab ηγεμών.

Ἄγεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦγεν, vel *Dor.* pro ἄγειν, ab ἄγω.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine genealogia, ſine ſerie generis; vel cujus proſapia enarrari non poteſt.

Ἀγένεια, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generoſus. Ab ἀγενὴς.

Ἀγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, imberbis. Ex γένειον.

Ἀγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generoſus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui eſt ſine prole. Ex α priv. & γένος.

Ἀγένητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non generatus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.

Ἀγέννεια, (ſive ἀγεννια, *Suid.*) ας ἡ, ignobilitas generis; (2) ignavia, ἀνανδρία, *Ern.* Ab

Ἀγεννὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex α priv. & γεννάω. Unde

Ἀγεννησία, ας, ἡ, ſterilitas, orbitas.

Ἀγέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non genitus, non creatus.

Ἀγέννως, *Adv.* ignobiliter; (2) timidè, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγεννής.

Ἄγεο, *duc.* 2. ſing. præſ imperat. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἤγεσο, ab ἡγέομαι.

Ἄγεο, 2. ſing. præſ. imper paſſ. *Ion.* pro ἄγεσο, ab ἄγω

Ἀγέομενοι, *qui ducuntur*, nom plur. præſ. part. med. *Dor.* pro ἡγεόμενοι, ab ἡγέομαι

Ἀγέραστος, ὁ ϗ ἡ, ſine munere, præmio carens, *Hom. Il*, 1, 118. Ex α priv. & γέρας.

Ἀγερέσθω, colligo, congrego. Vocabulum poeticum. Ab ἀγείρω.

Ἀγέρεσθαι, præſ. inf. paſſ. *Att.* pro ἀγείρεσθαι, ab ἀγείρω.

Ἄγερθεν, *congregati, ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐγέρθησαν.

Ἀγέρθην, 1. ſing. a. 1. *Ion.* pro ἠγέρθην.

Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, congregatio. Idem quod ἀγυρμός.

Ἀγέροντο, *congregati, ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐγέροντο.

Ἀγέῤῥω, *congrego.* *Æol.* pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

Ἀγερώσατο, *neglexit.* 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγερώσατο, ab ἀγερόομαι.

Ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia, ferocia. Gl. V. arrogantia; (2) ſtrenuitas. Ab

ἈΓΕ´ΡΩΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperbus, ferox, *Hom. Il.* 2, 654. Gl. V. protervus, inſolens; (2) valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγαν) γέρας ἔχων, *Euſtath.* ἀγέιρων ὀχὴν, *Heſ.* ἄγαν αυχεῖν, vel γερουχεῖν. E. M. Hinc.

Ἀγερώχως, *Adv.* ſuperbè, ferociter.

Ἄγες, 2. ſing. præſ. ind. *Dor.* pro ἄγεις, ab ἄγω.

Ἄγεσθαι, *duci*, præſ. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, Epitheton Plutonis, qu. ductor populi, quoniam mortales omnes ad ſe ducit. Ab ἄγω, & λαὸς, *populus.*

Ἀγεσίλας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγέστρατος, ου, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω.

Ἄγεσκεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *cum* ν ἐφελκ· pro ἦγε.

Ἀγέτης, ου, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω *duco.*

Ἀγέτρια, ας, ἡ, obſtetrix, *Heſ.* al. αναγετρία.

Ἀγευστια, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab

Ἄγευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui guſtari non poteſt, vel guſtatus non fuit. Gl. V. inſipidus; (2) qui non guſtavit. Gl. V. impaſtus, jejunus. Ex α priv. & γεύομαι, *guſto.*

Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Geometriæ ignarus, Ex α priv. & γεωμετρια *Geometria.*

Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α priv. & γεωργέω. Unde

Ἀγεώργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incultus, deſertus.

Ἄγη, ης, ἡ, admiratio, cum ſtupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia; (5) æmulatio. Ab ἀγάω.

Ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contuſio; (2) littus ubi fluctus frangitur; (3) fractio fluctûs; (4) pernicies. Ab ἄγω.

Ἄγη, *fractus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤγη, ab ἄγνυμι.

Ἀγηγέραται, *Hom. Il.* 4, 211. 3. pl. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἠγερμένοι εἰσὶ, ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, perf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro ἤγερκα.

Ἀγῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀγάλλω.

ἈΓΗΛΑ´ΖΩ, ſervo, *Heſ.* Etym.

Ἀγηλατέω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum; ab ἄγος, piaculum et ελαω; (2) impello, ago.

Ἀγηλατιζω, f. ίσω, perſequor, fugo, abigo. Ab

Ἀγήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, validè manu impulſus. Plur. ἀγηλατοι, fulmina. *Suid.* Ex ἄγαν, & ἐλαύνω.

Ἄγημα, τος, τὸ, agmen; (2) ſtupor. Gl. V. ubi etiam vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.

Ἀγηνορέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco. Et

Ἀγηνορία, ας, ἡ, virilitas, ſtrenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia; *Hom. Il* 9, 696. Ab

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ſtrenuus, fortiſſimus; (2) audax, præfidens; (3) ſuperbus, arrogans; *Hom. Il.* 2, 276. Ex ἄγαν, & ἀνήρ.

Ἀγήοχας, *Hom. Il.* 1, 98. *duxiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἦχας, ab αγω.

Ἀγήραος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenectutis expers, *Hom. Il.* 2, 447. Gl. V. inſeneſcibilis; (2) incorruptus. Ex α priv. & γῆρας, *ſenectus.*

Ἀγήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀγηρατον, ου, τὸ, Dioſcor. 4, 59. Ageraton herba, *Plin.* l. 27, 84, c 4. Angl. Maudlin tanſie. Ex iiſdem.

Ἀγήρως, ῶ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγήραος.

ἈΓΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtus, frequentius εναγής. Ab ἄγος.

Ἀγήσανδρος, ου, ὁ, Epitheton Plutonis, qu ducens homines, ſc. viros. Ab ἄγω, & ἀνήρ.

Ἀγήσασθαι, *narraſſe*, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἡγήσασθαι, ab ἡγέομαι.

Ἄγησι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. ἄγημι.

Ἀγησίλαος, ου, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.

Ἀγησίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω, & χορός.

Ἀγητὴρ, *dux*, *ductor*, *Dor.* pro ἡγητήρ.

Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, admirabilis; *Hom. Il.* 5, 788. Ab ἀγάω, *admiror*.

Ἁγιάζω, f. άσω, ſanctifico, conſecro; (2) veneror; (3) Deo ſacrifico & ſanctè adoleo. Ab ἅγιος. Hinc

Ἁγίασμα, τος, τὸ, ſanctificatio, purificatio; (2) ſanctimonia; (3) Templum Dei.

Ἁγιασμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἁγιαστήριον, ου, τὸ, ſanctuarium. Ab eod.

Ἁγιαστία, ας, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia.

Ἁγίζω, f. ίσω, ſanctifico, conſecro; (2) adoleo, ſanctè uro. Ab ἄγος, *veneratio*, vel etiam pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ago, duco; *Il.* 18, 692; (2) congrego, colligo. *Ern.* Ab ἄγω.

Ἀγινω, idem & ab eod.

Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, Scripta ſancta, pars ultima ſacrorum librorum. Ex ἅγιος, & γράφω.

Ἁγιόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, A divinis viris ſcriptus. Ex iiſd.

Ἅγιον, ου, τὸ, ſanctuarium; pars templi Hieroſolymitani ſolis ſacerdotibus adeunda. Ab ἅγιος.

Ἁγιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctis conveniens, ſanctus. Ex ἅγιος, & πρέπει.

Ἁγιοπρεπῶς, *Adv.* convenienter ſanctis.

Ἅγιος, ία ιον, ſanctus, ſacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc

Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia; *potius* ἁγιωσύνη, N. T.

Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctifico, ſanctum reddo.

Ἁγιστεία, ας, ἡ, ſanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, ſacrorum peractio, ſacrum, res divina, ceremoniæ. Ab

Ἁγιστεύω, f. εύσω, ſanctifico; (2) veneror; (3) pietatem colo; (4) caſtimoniam ſervo. Ab ἅγιος.

Ἁγηστέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἁγιστία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστεία. Vid. Steph.

Ἁγίως, *Adv.* ſanctè. Ab ἅγιος.

Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas ſumo. Ab ἀγκαί.

Ἄγκαθεν, pro ἀνέκαθεν.

ἈΓΚΑΙ', ῶν, αἱ, ulnæ; *Hom. Il.* 5, 371.

Ἀγκαλέω, *Poet.* pro ἀνακαλέω, *revoco*.

Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. V. gremium. Ab ἀγκαι.

Ἀγκαλιαζω, idem quod ἀγκαζω.

Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos, ſeu faſciculos veho. Ab

Ἀγκαλιδαγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manipulos, ſeu faſciculos navigio, aut ſuper jumento vehit; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς, & ἄγω.

Ἀγκαλιδοπώλης, ου, ὁ, qui manipulos vendit. E. M.

Ἀγκαλιδοφορέω, ω, f. ήσω, manipulos porto, faſciculos geſto. Ab

Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manipulos, ſeu faſciculos portat; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς, & φέρω.

Ἀγκαλίζω, uſitatius ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis geſto. Ab ἀγκάλη.

Ἀγκαλικῶς, *Adv.* ulnis geſtando, vel complectendo. Ab eod.

Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna; *Hom. Il.* 18, 554. (2) manipulus, faſciculus.

Ἀγκάλισμα, τος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis geſtamus, quantum complecti ulnis poſſumus. Ab ἀγκαλίζω.

Ἄγκαλος, ου, ὁ, faſciculus. Ab ἀγκαλη.

ἈΓΚΑΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, *Heſ.*

Ἀγκὰς, *Adv.* in ulnis. Ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti.. Ab ἀγκαί.

Ἄγκεα, *valles*, nom. pl. ab ἄγκος, εος.

Ἄγκεισαι, *recubas*, 2 ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἀνάκεισαι, ab ἀνάκειμαι.

Ἀγκεράτεσσι, *ſupra cornua. Poet.* pro ἀνακεράτεσσι, pro ἀνάκεράτεσι, quod eſt ex ἀνὰ, *ſupra*, & κέρας, *cornu*.

Ἀγκίον, ου, τὸ, vallis parva; Dim. ab ἄγκος.

Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piſcatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρευτὴς, οῦ, ὁ, piſcator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.

Ἀγκιστρευτικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. Ab eod.

Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, ineſco, allicio. Gl. V. uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Heſ.* Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hamatilis. Gl. V.

Ἀγκιστροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον, & εἶδος.

ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, hamus; (2) uncus quilibet.

Ἄγκιστρος, ου, ὁ, idem.

Ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, hamivorus; (2) avarus. Ex ἄγχιστρον, & φάγος, *vorax*.

Ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιστρωμένος, hamo captus; perf. paſſ. part. Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρωτὸς, οῦ, ὁ, hamatus, hami formam habens; (2) hamis conſertus. Ab ἀγκιστρόω.

Ἄγκλειτον, pro ἀνάκλειτον, *jactabundum*.

ἈΓΚΛΕΥΩ, ſervo, *Varin.*

Ἄγκλιμα, ατος, τὸ, locus in nave ad quem reclinatur gubernator. Ab

Ἀγκλίνω, *Poet.* pro ἀνακλίνω.

ἈΓΚΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, obliquus, tortuoſus, *Heſ.* (pro ἀγκύλος, *Steph.*)

ἈΓΚΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, ulna, quod tamen uſitatius in plurali eſt; *Hom. Il.* 14, 213. Unde

Ἀγκὸινιζω, idem quod ἀγκαλίζομαι, *Steph.*

Ἀγκομιζειν, *Poet.* pro ἀνακομιζειν.

Ἀγκονέω, ῶ, f. ήσω, ſtudioſe in opere verſor, opus accelero. Ex ἀνὰ, & κονέω, *moveo*.

Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, miniſtra, ſerva. V. Lex. Ab

Ἄγκονος, ου, ὁ, miniſter, famulus, *Heſ.* Ab ἀγκονέω.

ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.

Ἀγκρεμάννυμι, ſuſpendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura.

Ἀγκρίνει, *Poet.* pro ἀνακρινει.

Ἀγκρούσομαι, *Poet.* pro ἀνακρούσομαι, ab ἀνακρούω.

Ἀγκταλιάζω, f. άσω, ſuffoco, ſtrangulo. *Heſ.* Ubi ἀγκτηριαζω. *Voſſ.*

Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, id quo conſtringimus aliquid, quale vinculum; fibula; (2) locus in collo, in quo fit ſuffocatio. Ab ἄγχω. Hinc

Ἀγκτηριάζω, f. άσω, anctere conſtringo.

Ἀγκτηριασμὸς, οῦ, ὁ, conſtrictio per ancterem.

Ἀγκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, jaculor. Ab

ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, jaculi genus; (2) amentum; (3) curvatura cubiti; (4) flexus poplitis, *Phil.* poples; (5) genus poculi; (6) adſtrictio, vel contractio articuli; (7) vitium linguæ.

Ἀγκυλιδωτὸν, ου, τὸ, anſulatum, vel anſulam habens. A præc.

Ἀγκυλίζομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη. Unde

Ἀγκύλιον, ου, τὸ, hamus, ſeu annulus catenæ; (2) genus ſcuti, ancile; (3) vitium linguæ.

Ἀγκυλιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.

Ἀγκυλοβλέφαρον, ου, τὸ, palpebrarum commiſſura. Ex ἀγκύλη, & βλέφαρον, *palpebræ*.

Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀγκυλόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, præpeditam habens linguam. Ex iiſd.

Ἀγκυλοειδὴς, ὲς, cavus, depreſſus & ſimul tortuoſus, de *locis*, *vallibus*.

Ἀγκυλόεις, id. quod ἀγκύλος, *Poet.*

Ἀγκυλομήτεω, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγκυλομήτου, ab

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, doloſis conſiliis utens, verſipellis, verſutus. Gl. V. *Hom. Il.* 2, 205. habens curva conſilia. Ex ἀγκύλος, & μῆτις, *conſilium*. Hinc

Ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, verſuta, vafra.

Ἀγκυλόομαι, οῦμαι, incurvo; (2) laboro ἀγκυλίᾳ, morbo, ſeu vitio linguæ. Ab ἀγκύλη.

Ἀγκυλόπους, όδος, ὁ, curulis ſella, *Phil.*

ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, η, ὸν, curvus, aduncus, tortuoſus.

Ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, quo ἀγκύλη, ſeu vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀγκυλότοξος, ὁ ϗ ἡ, qui curvo arcu utitur; *Hom. Il.* 2, 848. Ex ἀγκύλος, & τόξον.

Ἀκυλοχείλαι, nom. pl. ab

Ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, incurvum habens roſtrum. Ex χεῖλος.

Ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V. Ex iiſd.

Ἀγκυλοχῆλαι, nom. pl. ab

Ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, habens aduncas chelas, aduncos ungues. Ex ἀγκύλος, & χηλὴ, *chela*.

Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuoſum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, curvus; perf. part. paſſ. Ab ἀγκύλος.

Ἀγκύλω, curvo, retro flecto. Ὀπισθότονος δὲ κατόπιν ἀγκύλει τὸν ἄνθρωπον, *Aret.* 1. 6.

Ἀγκύλως, *Adv.* aduncè, tortuosè. Ab ἀγκύλος.

Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.

Ἀγκυλωτὸς, ἡ, ὸν, incurvus. Ab eod.

ἈΓΚΥΡΑ, ας ἡ, ancora; (2) præſidium, columen; (3) uncus; (4) membrum genitale.

Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplanto. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκύριον, ου, τὸ, ancora parva. Dim. ad eod.

Ἀγκύρισμα, ματος, τὸ, ſupplantatio, genus artificii in luctâ; (2) inſtrumentum, quo ficus decerpuntur. Ab ἀγκυρίζω.

Ἀγκυροβολεω, ancoram jacio; (2) inſero ita, ut tenaciter hæreat.

Ἀγκυροβόλιον, ου, τὸ, ancora, ſeu inſtrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγ. & βολέω.

Ἀγκυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ancoræ formam habens. Ex ἄγκυρα, & εἶδος.

Ἀγκορυμήλη, ης, ἡ, hamus, ſeu uncus.

Ἀγκυρουχία, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἔχω.

Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancorâ firmo. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκυρωτός, ἡ, όν, ancoris firmatus, fundatus.

ἈΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii; *Hom. Il.* 5, 582. (2) quælibet curvatura; (3) cornua citharæ.

Ἀγκωνιζομαι, ſinuo me, ſinuor. Ab ἀγκὼν.

Ἀγκωνίσκος, ου, ὁ, parvus cubitus; (2) catenatio, commiſſura; (3) inſtrumentum torturæ & carnificinæ. Dim. ab eod.

Ἀγκωνόδεσμος, ου, ὁ, cubital. Gl. V. Ab eod.

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidam comam habens. Ex ἀγλαός, & ἔθειρα, *coma*.

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, ſplendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαός.

Ἀγλαϊάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀγλαϊῶν.

Ἀγλαϊεῖσθαι, *Hom. Il.* 10, 331. f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀγλαΐσεσθαι, ab

Ἀγλαΐζω, f. ίσω, illuſtro, ſplendidum reddo; (2) decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illuſtror; (3) ſplendeo, ſplendeſco, niteo; (4) gaudeo. Ab eod. Hinc

Ἀγλάϊσμα, λαΐσματος, τό, ornamentum.

Ἀγλαϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus, ſplendor.

Ἀγλαϊστὸς, ἡ, ὸν, optabilis, pretioſus.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra membra habens; (2) pulchra membra faciens. Ex ἀγλαὸς, & γυῖον, *membrum*.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pulchras fert arbores. Ex ἀγλαὸς, & δένδρον, *arbor*.

Ἀγλαοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tener. Ex ἀγλαος, & τέθηλα, à θάλλω, *vireo*.

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidâ ſede reſidens.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram ſedem, vel ſplendidum ſolium habens.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pulchrum habet fructum; (2) formoſus.

Ἀγλαόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidum lectum habens; (2) valde honoratus.

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens pueros.

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epitheton *vocis* ſeu *cantûs*, ap. *Pind. Ol.* 3. oblectans convivium vel ornans.

Ἀγλαομήτης, ου, ὁ, conſilio clarus, prudentiâ inſignis. Ex ἀγλαὸς, & μῆτις, *conſilium*.

Ἀγλαόμητις, ιος, ἡ, conſilio clara.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illuſtre conſilium, magnus ſenatus. *Vox ſuſpecta.* Heſ.

Ἀγλαόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus formâ, ſplendidam formam habens. Ex ἀγλαος, & μορφὴ.

Ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, pulchros pueros, aut liberos habens.

Ἀγλαόπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præclarè fidelis.

ἈΓΛΑΟ`Σ, ȣ, ὁ, ſplendidus, clarus, fulgens, limpidus, illuſtris, inſignis.

Ἀγλαότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde honoratus. Ex ἀγλαὸς, & τιμὴ, honor.

Ἀγλαοτριαίνης. ȣ, ὁ, tridente inclytus, *Pind.*

Ἀγλαόφημος, preclarus, celeberrimus.

Ἀγλαόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præclaram vocem habens. Ex ἀγλαὸς, & φωνὴ, *vox.*

ἈΓΛΑΡΟ`Σ, ρὰ, ρον, ſtultus. *Heſ.* ubi ἀγλανὸς. *Voſſ.*

ἈΓΛΑΣΙΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, pulcher, venuſtus, formoſus. *Heſ.*

Ἀγλαυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαὸς, & αὖρα, *aura.*

Ἀγλάφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inelegans, invenuſtus.

Αγλαφύρως, *Adv.* ineleganter, invenuſtè.

Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulchros habens oculos. Ex ἀγλαὸς, & ὢψ, *oculus.*

Ἀγλαῶς, ſplendidé, liberaliter. Ab ἀγλαός.

Ἀγλάωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, adſpectu ſplendidus, pulchros oculos habens. Ex iiſd.

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minime dulcis, inſuavis, inſipidus. Ex α priv. & γλεῦκος, *muſtum.*

Ἀγλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pupillas non habens; cæcus. Ex α priv. & γλήνη, *pupilla oculi.*

Ἀγλίδια, ων, τὰ, ſpicarum diviſiones in allio. Ab

ἈΓΛΙ´ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, allium.

ἈΓΛΙ´Η, ῆς, ἡ, ſubalba cicatrix in oculis.

Ἀγλιθες, ων, αἱ, alliorum capita, ſeu nuclei.

Ἀγλιχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non lentus, non viſcoſus.

Ἀγλυκης, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus, expers dulcedinis. Ex α priv. & γλυκὺς, *dulcis.*

Ἀγλύομαι, lædor, offendor, *Heſ.*

Ἀγλυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſculptus, non cælatus. Gl. V. Ex α priv. & γλύφω, *ſculpo.*

Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, lacero conviciis, maledico. Heſ. *Obſcæna*, inauſpicata loquor.

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inſcitia loquendi, taciturnitas. Ab

Ἀγλωσσος, vel ἀγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non poteſt, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. Ex α priv. & γλωσσα.

Ἀγμα, ματος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω.

ἈΓΜΕΙ`ΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, ſeu tumores in inguinibus, *Heſ.* ἀγμίονες. *Voſſ.*

ἈΓΜΗ´, ῆς, ἡ, focus, *Heſ.* calculus. *Voſſ.*

ἈΓΜΗΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, quietus, *Heſ.*

Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.

Ἀγμὸς, ȣ̃, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac præruptus; (3) littus. Ab ἄγω, *frango.*

Ἀγνᾶ, *caſtæ*, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro ἀγνῇ.

Ἀγναῖος, purus, caſtus, *Heſ.* Ab ἀγνός.

Ἀγναμπτοπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui invicti eſt roboris, bello inſuperabilis, ex *Heſ.* V. D'Orville, Miſc. Obſ. IX. 1. p. 118.

Ἀγναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.

Ἀγναπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à fullone nondum purgatus, impexus. Ex α priv. & γνάπτω.

Ἀγναφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ph. rudis. Ex iiſd.

Ἀγνεία, ας, ἡ, caſtitas, pudicitia, caſtimonia, puritas; (2) expiatio, luſtratio. Ab ἀγνεύω.

Ἀγνευμα, ματος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀγνευτήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo fit expiatio; (2) monaſterium; (3) ſacrarium. Gl. V.

Ἀγνευτικὸς, ἡ, ὸν, caſtitatem ſervans, non proclivis in Venerem. ἀγνευτικὸν, piaculare. Gl. V. ab eodem.

Ἀγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix. Gl. V. ab eod.

Ἀγνεύω, f. εύσω, caſtus ſum, caſtitatem colo; (2) purus ſum ab aliqua re; (3) purum reddo, expio. Ab ἀγνός.

Ἀγνήκαμεν, *ignoravimus*, 1. pl. perf. ind. act. *Æolic.* pro ἠγνοήκαμεν, ab ἀγνοέω.

Ἀγνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγνός.

Ἀγνίζω, f. ίσω, purifico, luſtro, expio; (2) adoleo; (3) corrumpo. Ab ἀγνός. Hinc

Αγνισμα, ματος, τὸ, purificatio, luſtratio, expiatio, Ph. ἀγνίσματα, piacula; (2) combuſtio in ſacris.

Ἀγνισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀγνιςήριον, ȣ, τὸ, locus, ubi fit expiatio, ſeu luſtratio. Ab eodem.

Ἀγνιςὴς, ȣ̃, ὁ, purificus. Gl. V. Ab eodem.

Ἀγνιςικὸς, ἡ, ὸν, expiandi vim habens.

Ἀγνίτης, ȣ, ὁ, expiatus à ſcelere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.

Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α priv. & νοέω; (2) pecco, erro. Hinc

Ἀγνόημα, νοήματος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commiſſum, erratum.

Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eodem.

Ἀγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inſcitia, imperitia, imprudentia. Ab eodem.

Ἀγνοιέω, *Hom. Il.* 1, 536. idem quod ἀγνοέω.

Ἀγνοίησιν, *ignoret*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion. & Poet.* pro ἀγνοιῇ, ab ἀγνοιέω.

Ἀγνοῦν, præſ. part. act. pro ἀγνοέον.

Ἀγνοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἀγνὸς, & ποιέω.

Ἀγνοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus. Ex πολέω.

Ἀγνόῤῥοιος, puré fluens. pro ἀγνόῤῥοος.

ἈΓΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, caſtus, pudicus, purus, nullo ſcelere pollutus; *cum Gen.* ut ἀγνὸς γὰμων, ἀγνὸς φονȣ.

ἌΓΝΟΣ, ȣ, ἡ, vitex, ſalix amerina; (2) piſcis quidam; (3) avis, *Suid.*

Ἀγνοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, abſolutè purus. Ab ἀγνὸς, & τέλος.

Ἀγνότης, ητος, ἡ, caſtitas, puritas, ſanctitas.

ἌΓΝΥΘΕΣ, ων, lapides, quos ſtamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, ſeu ἀγνύω, f. ἄξω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. paſſ. ἐάγην. Ab ἄγω.

Ἀγνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.

Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter & imperitè ago; (2) iniquè & improbè ago; (3) ingratè me gero. Gl. V. ἀγνωμονῶ, tergiverſor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur. Gl. V. Ab ἀγνώμων. Unde

Ἀγνωμονεύω, idem ap. *Plut.* (ſi vera Lectio.) *Ern.*

Ἀγνωμόνως, *Adv.* ſtultè; (2) ingratè.

Ἀγνωμος, ὁ ϗ ἡ, ſtultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex α & γνώμη.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens conſilii expers; (2) ſtoliditas; (3) improbitas; (4) inficiatio debiti. Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mente & conſilio carens, ſtolidus; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoſcens debitum, ingratus; (5) carens dentibus qui gnomones dicuntur, annoſus; (6) ſententiam contrariam habens. Ex α priv. & γνώμη. (7) Qui eſt ejuſdem ſententiæ. *Heſ.* ubi α pro ὁμȣ̃. *Steph.* ſed f. ibi, & lege ἀσυμψήφος.

Ἀγνωρίζω, f. ίσω, ignoro, (vox ſuſpecta. *Steph.*)

Ἀγνώριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus. A præc.

Ἀγνώσασκε, 3. ſing. a. 1. act. *Ion.* pro ἠγνόησε, ab ἀγνοέω.

Ἀγνὼς, νῶτος, ὁ ϗ ἡ, ignotus, incognitus; (2) inglorius; (3) ignarus, inſcius. Ex α priv. & γιγνώσκω.

Ἀγνῶς, *Adv.* purè, caſtè, ſanctè. Ab ἀγνός.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex α priv. & γνῶσις, *cognitio.*

Ἀγνωσσάσκω, ignoro; ſupponitur propter ἀγνώσσασκε, rectiùs ἀγνώσσεσκε, quod eſt imperf. *Ion.* Ab

Ἀγνώσσω, ignoro, neſcio. Ex α & γιγνώσκω.

Ἀγνωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obſcurus, in ſermone.

Ἀγνώςως, ignobiliter, ingloriè. *Steph.*

Ἀγνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀγόγγυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non murmurans, non muſſans, *Suid.* Ex α priv. & γογγύζω.

Ἀγοήτευτὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui faſcinari non poteſt. Ex α priv. & γοητεύω. Hinc

Ἀγοητεύτως, *Adv.* citra præſtigias & fucum.

Ἀγοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v. ἄγω.

Ἀγοίατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἄγοιντο.

Ἀγόμφωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullis compactus clavis; (2) incompactus.

Ἀγόνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α priv. & γόνυ.

Ἄγον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦγον. Ab ἄγω.

Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, ſterileſco; (2) ſterilis ſum, infecundus ſum.

Ἀγονια, ας, ἡ, ſterilitas, infertilitas. Gl. V. Ab ἀγονος.

Ἀγονόμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mulus, ſeu mula, *Heſ.* Ex ἄγονος, & μόχθος, quoniam ſterile animal.

Ἄγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non natus, *Hom. Il.* 3, 40. (2) ſterilis, infecundus; (3) *Exp.* malè genitus, ap. Soph.) *cum Gen.* ut βίος, ἄγονος κακῶν. Ex α priv. & γόνος.

Ἀγοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄγουσι, ab ἄγω.

Ἄγοος, ὁ ϗ ἡ, indefletus. Ab α priv. & γόος.

ἈΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ, forum judiciale; (2) concio populi; (3) forum rerum venalium; (4) annona, commeatus venalis; (5) nundinæ; (6) idem quod ἀγορητύς, *Il.* Ϛ. 370.

Ἀγοράασθαι, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἀγοράεσθαι, ab ἀγοράομαι, *Hom. Il.* 1, 72.

Ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium verſor, emo, mercor; (2) conſulto, delibero: ἠγόρασα, emi. Gl. V. a. 1. act. ἀγορασθὲν emptum, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀγορασθεῖη ematur, Ph. a. 1. opt. paſſ. Ab ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, forenſis, qui in foro eſt, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præſes, cujus ſtatua in foro ſtat, colitur; (3) patronus cauſarum; (4) mercator imprimis puſillus, qui emit, quæ ſtatim vendat; (5) ſubroſtranus, concionalis.

Ἀγόραιος, ȣ, (ſub. ἡμέρα) Dies, quo forum agitur, conventus; (2) qui forenſibus ſordibus & artibus inquinatus eſt. Ab eod. Hinc

Ἀγοραίως, *Adv.* circumforaneorum modo; (2) ſcurriliter, non graviter.

Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem gero, præfectum fori, ſeu annonæ ago.

Αγορανομία, ας, ἡ, ἀγορανόμιον τὸ, *Suid.* ædilitas, agoranomi munus.

Ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.

Ἀγορανόμος, ȣ, ὁ, ædilis, magiſtratus, qui foro rerum venalium præeſt, præfectus annonæ. Ex ἀγορὰ, & νέμω, *diſtribuo.*

Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor; (2) conſulto; (3) dico. Ab ἀγορά.

Ἀγοράσδειν, *Dor.* pro ἀγοράζειν, ab ἀγοράζω.

Ἀγοραστείω, empturio, emere cupio. Ab eod.

Ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. Ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγόρασμα, ματος, τὸ, res venalis.

Ἀγορασμὸς, ȣ̃, ὁ, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.

Ἀγοράσομεν, *ememus*, 1. plur. f. 1. ind. act.

Ἀγόρασον, *eme*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀγοραςὴς, ȣ̃, ὁ, emptor, opſonator. Ab ἀγοράζω. Hinc

Ἀγοραςικὸς, ἡ, ὸν, ad emptionem pertinens.

Ἀγοραςὸς, ἡ, ὸν, emptitius, emptus. Gl. V.

Ἀγοράςρια, ας, ἡ, emptrix. Gl. V. Ab eod.

Ἀγορευέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀγορεύειν, ab

Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor in foro, *Hom. Il.* 1, 108. (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, loquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. Ἀγορεύειν τινὶ, ὑπὲρ, ſeu περί τινος. Ἐγὼ δὲ τȣ̀ς τοιȣ́τȣς κακῶς ἠγόρευον, Luc. *vituperabam.* Ἀγορὰς ἀγόρευον, *conciones habebant*, Hom. Il. 2, 781. Ab ἀγορά.

Ἀγορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem. Uſitatum in compoſitis.

Ἀγορέων, *fororum*, gen. pl. *Ion.* pro ἀγορῶν.

Ἀγορὴ, *forum*, *Ion.* pro ἀγορά.

Ἀγορῆθεν, *Adv.* é foro, é concione.

Ἀγορήνδε, *Adv.* in forum, *Hom. Il.* 1, 53.

Ἀγορήσατο, *concionatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω.

Ἀγορητὴς, ȣ̃, ὁ, orator, concionator, *Hom. Il.* 1. 247. Ab ἀγορέω.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.

Ἀγορὸς, ου, ὁ, congregatio, exercitus; (2) concionator. Ab ἀγορά.

ΑΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio, admiratio; (2) res ſacra, quam veneramur; (3) puritas; (4) luſtratio, purificatio; (5) piaculum, ſcelus; (6) cubitus.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, dux. *Hom. Il.* 3, 231. Ab ἄγω.

Ἀγοστέω, ῶ, f. ήσω, immundus ſum, ſordibus inquinatus ſum, unde apud *Hom. Il.* ζ. v. 506. ἀγοστήσας, ut aliqui Veterum legebant, pro ἀκοστήσας. Ab ἄγος, vel ἄγος.

ΑΓΟΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, interior pars manuum, vola, *Hom. Il.* 11, 425. (2) extrema pars manûs; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Hom. Il.* λ. v. 425.

ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piſcatio; (4) res, quam capimus aut venamur, præda.

Ἀγραῖος. Ἀγραία Ἄρτεμις, Diana capturæ præſes; venatrix. Ab ἄγρα.

Ἀγραμματία, ας, ἡ, literarum imperitia. Ab

Ἀγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, illiteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α priv. & γράμμα.

Ἄγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſcriptus.

Ἀγραυλέω, ῶ, f. ήσω, ruri, ſeu in agris pernocto, excubo die vel nocte. Gl. V. ruro, ruſticor, villico; item vigilo. Ab ἄγραυλος.

Ἀγραυλία, ας, ἡ, ſtabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.

Ἄγραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in agro ſtabulans, *Hom. Il.* 10, 155. Ex ἀγρὸς, & αὐλὴ, *ſtabulum*.

Ἀγραυλοῦντες, nom. pl. part. præſ. pro ἀγραυλέοντες, ab ἀγραυλέω.

Ἀγράφιον; ἀγραφίου δίκη, lis non ſcripti aut delati nominis. Vid. *Poll.* A ſeq.

Ἄγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſcriptus, ut lex non ſcripta, ut crimen ἄγραφον ſtellionatus: quod nullum certum nomen habet, contra quod è nulla certâ lege actio eſt, cujus delatio eſt εἰσαγγελία; (2) quod ſine ſcripturâ ac litteris fit ut ἄγραφος διαθηκη, nuncupatio. Gl V. item qui nondum adſcriptus eſt alicui numero, ſocietati, &c. Ex α priv. & γράφω, ſeu γραφὴ, *ſcriptura*. Hinc

Ἀγράφως, *Adv.* citra ſcripturam, ſine ſcripto.

Ἄγρει, *Hom. Il.* 5, 765. & in pl. ἀγρεῖτε, *Hom. Od.* 20, 149. imper. age, ageſis, agite. Ab ἀγρέω.

Ἀγρεῖος, εία, εῖον, ruſticus. Ab ἀγρὸς.

Ἀγρειτάω, ῶ, violenter ago. Ab ἀγρέω.

ΑΓΡΕΙ'ΦΝΑ, ſive ἀγρύφνη, ης, ἡ, furcilla, raſtellum, *Suid.*

Ἀγρέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in venatione captus eſt. Ab ἄγρα.

Ἀγρεμὼν, όνος, ὁ, vel ἀγρέμων, ονος, venator, *Heſ.* Ab ἄγρα.

Ἀγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

Ἄγρευμα, ματος, τὸ, quod venatu captum eſt, præda; (2) res omnis ſtudio ac labore parta; (3) ſpolium; (4) rete, reticulum, *Æſch.* Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεύς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan & Apollo. Ab ἄγρα.

Ἄγρευσις, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτέω, ῶ, infero injuriam. *Heſ.* ubi, ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτής. *Ern.* ſed. q.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀγρευτικὸς, ὴ, ὸν, venandi peritus. Gl. V. captioſus. A præc.

Ἄγρευτος, ὁ ϗ ἡ, venationis ſtudioſus. *Sch. ap. Ariſt.*

Ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras. piſces, aves, &c. (2) capto, allicio. Ἀγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον; ἀγρευθεὶς δὲ ἤγρευσε, ipſe captus cepit. Ab ἄγρα.

Ἀγρέω, ῶ, idem & ab eodem.

Ἀγρῆθεν, *Adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

Ἄγρην, acc. ſing. *Ion.* pro ἄγραν.

Ἄγρηνον, ου, τὸ, rete; (2) veſtis lanea, reti ſimilis. Ab ἄγρα.

Ἀγρία, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.

Ἄγρια, τὰ, (*ſub.* ζῶα) feræ; (2) pro ἀγρότητα, Il. ω. 41. (3) adv. pro ἀγρίως.

Ἀγριάζω, ferus ſum, efferor, *Heſ.* Ab ἄγριος.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, agreſtem reddo; (2) effero, exaſpero. Gl. V. ferum facio, irrito, inſtigo; item aſper ſum, ἀγριαίνομαι, ferocio, ſævio. Gl. V. Ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τοῦ Νότου, Dan. 11. 11. Ab eod.

Ἀγριάμπελος, ου, ἡ, labruſca, Ph.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, agreſtis. Ab ἀγρός. Unde

Ἀγρίδιον, ου, τὸ, agellus, villula. Gl. V. Dim.

Ἀγριελαία, ας, ἡ, agreſtis oliva, oleaſter.

Ἀγριέλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, oleaſter; (2) ex agreſti olivâ, ſeu oleaſtro confectus. Ex iiſdem.

Ἀγριεύς, ὁ, ruſticus. *Heſ.*

Ἀγρίζομαι, irritor, ferocio, aſperè ago.

Ἀγριμαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἀγρός.

Ἀγριμέλισσα, ἡ, apis ſylveſtris, *Heſ.* ἀγρία μέλιττα, *Suid.*

Ἀγριόεις, εσσα, εν, agreſtis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

Ἀγριόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fero animo præditus.

Ἀγριοκάρδαμον, ου, τὸ, naſturtium agreſte, herba Iberis.

Ἀγριοκάρυον, τὸ, nux ſylveſtris. *Heſ.*

Ἀγριοκήπιον, ου, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος, & κῆπος, *bortus*.

Ἀγριόμηλα, ων, τά, mala ſylveſtria.

Ἀγριόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui adſpectu agreſti & truculento eſt, ferinam faciem habens. Ex μορφή.

Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agreſtis.

Ἀγριόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferociter, ruſticè ſtultus, *Suid.* Ex ἄγριος, & μωρὸς, *ſtultus*.

Ἀγριοπηγοὶ, ῶν, οἱ, carpentarii, plauſtrorum artifices; (2) qui ex quibuſvis agreſtibus lignis opera conficiunt. Ex ἄγριος, & πήγνυμι.

Ἀγριοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitioſus, immanis. Ex ἄγριος, & ποιέω.

Ἀγριορείγανος, ου, ὁ, origanum ſylveſtre.

Ἀγριόρνιθες, ων, αἱ, gallinæ feræ. Ex ὄρνις.

Ἀγριόῤῥοδον, ου, τὸ, ſaliunca.

Ἄγριος, ια, ιον, agreſtis, ruralis, ruſticus; (2) inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferox; immanis, atrox, barbarus; (5) fortis; (6) pæderaſta. Ab ἀγρός.

Ἀγριοσέλινον, ου, τὸ, apium ſilveſtre.

Ἀγριοσταφυλὶς, ίδος, & ἀγριοστάφυλις, ιος, ἡ, uva agreſtis, ſeu ſilveſtris.

Ἀγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, ſævitia. Ab ἄγριος.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγριότης, ου, ὁ, agricola. Ab ἄγριος.

Ἀγριόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mente ferox. Ex φρην.

Ἀγριόφυλλον, ου, τὸ, peucedanum.

Ἀγριόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, feram & immanem vocem habens. Ex ἄγριος, & φωνη.

Ἀγριοχηνάρια, ων, τὰ, anſerculi feri. Ex χην.

Ἀγριόψυχος, ὁ ϗ ἡ, ferox, ſævus.

Ἀγριοψωρία, ας, ἡ, ſcabies fera. Ex ψώρα.

Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte, vel ferum reddo, exaſpero, ἠγριωμένος, efferatus, Ph. perf. part. paſſ. Ab ἀγρός.

ΑΓΡΙΠΠΟΣ, ου, oliva ſilveſtris, oleaſter.

ΑΓΡΙ'ΦΗ, ης, ἡ, ligo bidens, raſtrum, *Suid.*

Ἀγριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferus, feritatem præ ſe ferens. Ab ἄγριος.

Ἀγριωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vultu fero eſt; (2) impudens; (3) inſolens; (4) ſævus, horribilis, *Ern.* Ex ἄγριος, & ὤψ, *vultus*.

Ἀγρίως, *Adv.* ferè, immaniter, duriter, aſperè.

Ἀγριωτὸς, ὴ, ὸν, efferatus. Ab ἀγριόω.

Ἀγροβότης, ου, ὁ, qui in agris paſcit, ἀγροβώτης, *Ern.* Ex βόω.

Ἀγρογείτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γείτων.

Ἀγρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rurigena, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γίνομαι.

Ἀγροδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in agro vitam agens, ruſticam vivendi rationem ſectans, Gl. V. agricola; (2) ruſticus, inſcitus, illepidus. Ex ἀγρὸς, & δίαιτα, *vitæ ratio*.

Ἀγροδότης, ου, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς, & δότης; vel venationis dator. Ex ἄγρα.

Ἀγρόθεν, *Adv.* rure, ex agro. Ab ἀγρός.

Ἀγρόθι, *Adv.* ruri, in agro. Ab eodem.

Ἀγροικεύομαι, f. εύσομαι, ſum moribus agreſtibus & ruſticis. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικία, ας, ἡ, ruſticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, ruſticitas.

Ἀγροικίζω, f. ίσω, ruſticè ago, vel loquor; (2) ineptio; (3) moroſus ſum. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν, ruſticanus. Ab eod.

Ἀγροῖκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ruri, ſeu in agro habitans; ruſticus, ab ἀγρός: aliter Att. pro ἄγροικος, ὁ ϗ ἡ, imperitus, illepidus, inurbanus, *Ern.* vid. Steph.

Ἀγροικοτέρως, ſubruſticè.

Ἀγροικότονος, ὁ ϗ ἡ, agreſte ſonans, *Ern.*

Ἀγροίκως, *Adv.* ruſticè; (2) imperitè.

Ἀγροιώτης, ου, ὁ, homo ruſticus, paſtor, *Hom. Il.* 11, 548. Ab ἀγρός.

Ἀγροκόμος, ου, ὁ, villicus. Ab ἄγρος, & κομέω.

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in agris tumultuatur.

Ἄγρομαι, congrego, ſeu congregor.

Ἀγρομένης, ου, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, *Heſ.* Ex ἀγρός, & μένω, *maneo*.

Ἀγρομένῃσιν, *Hom. Il.* 2, 481. *congregatis*, dat. plur. f. g. part. præſ. *Ion.* pro ἀγρομέναις, per *Syncop.* pro ἀγειρομέναις, ab ἀγείρω.

Ἀγρόνδε, *Adv.* in agrum. Ex ἀγρός.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio; (2) agrorum diſtributio; (3) ædilitas, magiſtratus, *Ern.* Ab

Ἀγρόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in agro paſcitur; (2) vitam in agro degens. Ex ἀγρὸς, & νέμω.

Ἀγρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in agro paſcens, aut agreſtia paſcens, paſtor, agricola, villicus. (2) magiſtratus, adminiſtrans quæ ad rura ſuburbana pertinent; ædilis. Ex iiſdem.

ΑΓΡΟΣ, οῦ, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa; (2) fines, regio, ditio; (3) ruſticitas.

Ἀγρότερος, έρα, ερον, ruſticus, agreſtis, *Hom. Il.* 2, 852. Ἀγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

Ἀγρότης, ου, ὁ, ruſticus, ruricula, paſtor.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, ruſticitas.

Ἀγροτὶς, ίδος, ruſtica, ruri educata; (2) venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

Ἀγροφος, montanus, *Suid. Ph.*

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri cuſtos, ſaltuarius.

Ἀγρόω, id. quod ἀγρεύω. *Steph.*

Ἀγρυξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Ex α priv. & γρύζω, *biſco*.

Ἀγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, inſomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili & attentâ mente obſervo, lucubro, Gl. V. Ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, τοῖς καιροῖς. Ab ἄγρυπνος. Unde

Ἀγρυπνητης, οῦ, ὁ, vigil, excubitor, Gl. V.

Ἀγρυπνητικὸς, ὴ, ὸν, vigil, inſomnis.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.

Ἀγρυπνίη, *Ion.* pro ἀγρυπνία.

Ἀγρυπνὶς, ίδος, ἡ, feſtum quoddam pervigilium Bacchi.

Ἄγρυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, vigil. Ex α priv. & ὕπνος, inſertiſque per Epentheſin literis γρ, pro ἄϋπνος.

Ἀγρυπνώδης, vigilias afferens.

Ἀγρωνεὺς, έως, ὁ, ruſticus, *Heſ.* Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσω, venor, in venatu capio, dicitur & de piſcatu. Ab eod.

Ἀγρώστης, ου, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eod.

Ἀγρωστῖνος, ου, ὁ, venator; (2) ruſticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρός.

Ἄγρωστις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἀγρός.

Ἀγρώστωρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

Ἀγρώτης, ου, idem quod ἀγρότης.

ΑΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, vicus, via, ſc. urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum.

Ἀγυιάτης, ου, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præeſt urbanis. Ab ἀγυιά.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην, pertinens, ſc. ara. Ab eod.

Ἀγυιεὺς, έως, ὁ, columna acuminata ante fores, ſacra Apollini viarum in urbe præſidi; (2) cognomen Apollinis, qui viis præeſſe credebatur. Ab eod.

Ἀγυιοπλαςέω, in vico, viâ, fingo de avibus, v. g. hirundinibus, nidos ponentibus. Ex ἀγυιὰ & πλάςης, *fictor*.

Ἀγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex γυῖον.

Ἀγυιῶ, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, exercitationis omiſſio, defectus; (2) inertia, deſidia.

Ἀγύμναςος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexercitatus; (2) qui non eſt adſuetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Heſ.* Ex α priv. vel int. & γυμνάζω.

Ἀγυμνάςως, *Adv.* inexercitatè, imperitè.

Ἀγύναικος, ου, qui uxore caret.

Ἀγυνής, ου, ὁ, idem. Ex α priv. & γυνή.

Ἀγύναιος, ου, ὁ, idem.

Ἀγύνος, ου, ὁ, idem.

Ἀγυρέω, ῶ, congrego, colligo in unum, *Heſ.*

Ἀγυρίζω, f. ίσω, idem & ab

ἈΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

Ἀγυρισμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

Ἀγυρμὸς, οῦ, ὁ, cœtus, turba; (2) ſtrepitus; (3) circuitio colligendæ ſtipis cauſâ; (4) mendicitas. Ab ἀγυρις.

Ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, χρήματα, *Hom.* agyrtam, circulatorem ago. Ab ἀγύρτης.

Ἀγύρτεια, ας, ἡ, circulatio, præſtigiæ, impoſturæ; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab

Ἀγύρτης, ου, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) circulator & præſtigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui ſtipem colligit; (4) jactus quidam teſſerarius; (5) confuſaneus. Ab ἄγυρις. Hinc

Ἀγυρτέω, idem quod αγυρεω Ap. *Ath.*

Ἀγυρτικὸς, ἡ, ὸν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

Ἀγυρτὸς, οῦ, ὁ, congregatus, collectus. Ab eod.

Ἀγυρτρια, ἡ circulatrix, mendica.

Ἀγυρτωδης, εος, ὁ ϗ ἡ, confuſaneus. Ab eod.

Ἀγχαζε, *Poet.* pro ἀνάχαζε, ab ἀναχάζω.

Ἀγχαλάω, *relaxo*, *Poet.* pro ἀναχαλάω.

Ἀγχασδε, *recede*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄγχαζε ab ἀγχάζω, pro ἀναχάζω.

Ἀγχαυρος, ου, ὁ, mane gelidum ac pruinoſum; diluculum, crepuſculum, *Suid.* Ex αὖρα.

Ἀγχεῖος, εία, εῖον, propinquus, vicinus; *Suid* Ab Ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cominus pugnans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, pugno.

ἈΓΧΙ, *Adv.* prope, juxta; (2) brevi.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἀγχι, & ἅλς, *mare*.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum eſt; (2) prope littus, vel ripam profundam; (3) profundus, altus, præaltus, Gl. V. (Ἀγχιβαθὲς, τὸ, altitudo, profunditas. *Steph.*) Ex ἄγχι, & βάθος.

Ἀγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo.

Ἀγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ἀγχισβατέω, diſceptare, & contendere inter ſe, *Varin.* Ex iiſd.

Ἀγχιβάτης, ου, ὁ qui propius accedit.

Ἀγχιβεβακα, *prope acceſſi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀγχιβέβηκα, ab ἀγχιβαίνω.

Ἀγχίγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, terræ noſtræ vicinus; (2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι, & inuſ. γέα, *terra*.

Ἀγχιγείτων, ονος, vicinus.

Ἀγχίγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, arvis noſtris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι & γύα, *arvum*.

Ἀγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex θάλασσα.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, morti vicinus, ſemimortuus. Ex ἄγχι, & inuſ. θανέω, *morior*.

Ἀγχίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, propinquus, ſeu ſimilis Deo.

Ἀγχιθρονος, ὁ ϗ ἡ, ſedem alteri propinquam habens.

Ἀγχίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι, & θύρα.

Ἀγχικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prope viam eſt.

Ἀγχιμαχητὴς, ου, ὁ, cominus pugnans; *Hom.* *Il.* 2, 604. (2) in pugnâ ſtataria præſtans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀγχίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀγχίμολον, *Adv.* è propinquo, prope; (2) confeſtim. Ab

Ἀγχίμολος, ου, ὁ ϗ ἡ, è propinquo veniens; (2) qui prope accedit; *Hom. Il.* 4, 529. Ex ἄγχι, & μολέω, f. μολω, *venio*.

Ἀγχινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι, & νέφος, *nubes*.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ingenii acumen, ſagacitas. Ab

Ἀγχίνοος, *contr.* ἀγχίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui qu. mentem in propinquo habet, vel cum mente ſuâ ad rei veritatem propè accedit; ingenioſus, perſpicax, ſolers, ſagax. Hinc

Ἀγχινόως, *Adv.* ſolerter, ſagaciter, ingenioſè.

Ἀγχίνωψ, herba quædam, al. φοίνιξ, ικος, *Dioſc.*

Ἀγχίπλοος, *contr.* ἀγχίπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, prope navigans, brevis, non longinquus, *Eurip.*

Ἀγχίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, prope accedens; (2) propinquus.

Ἀγχίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, prope nos pedem habens; ( ) propinquus.

Ἀγχίπτολις, εως, ὁ ϗ ἡ, urbi propinquus.

Ἀγχίῤῥοος, *contr.* ἀγχίῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fluenta prope ſunt, vicina fluenta habens.

Ἀγχίσαο, *Æol.* pro. Ἀγχίσου, ab Ἀγχίσης.

Ἀγχίσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι & σπόρος, *ſatio*, *ſemen*.

Ἄγχιςα, *Adv.* proximè; (2) maximè; *Hom. Il.* 2, 58. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιςεία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus ſucceſſionis legitimæ; jus ſuccedendi ab inteſtato. Ab ἀγχιςεύω.

Ἀγχιςεῖον ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀγχιςεὺς, έως, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; ἀγχιςεῖς, cognati, Gl. V. Ab ἄγχιςα. Hinc

Ἀγχιστεύω, f. ύσω, genere propinquus ſum; (2) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (3) jure cognationis rem venditam redimo; (4) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo.

Ἀγχιςῆνος, ηνη, ῆνον, prope ſtans; (2) denſus. Ex ἄγχι, & ἱςάναι, *ſtare*, vel potius ab ἀγχιςάω vel ἀγχιςέω vel ἀγχιςῖνος, quæ melior eſt ſcriptio, *Ern.*

Ἀγχιςὴρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. (*Met.* cauſa, *vid.* Theſ. Gr. P.)

Ἀγχιςικὸς, ἡ, ὸν, ad propinquitatem pertinens. Ab Ἄγχιςα.

Ἀγχιςίνδην, *Adv.* ſecundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eod.

Ἀγχιςῖνος, ίνη, ῖνον, prope ſtans; (2) coacervatus; *Hom. Il.* 5, 141. Ex ἄγχι, & ἵςημι.

Ἄγχιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, proximus, maximè propinquus. Ab ἄγχι.

Ἀγχίςροφα, *Adv.* celeriter. Ab

Ἀγχίςροφος, ου ὁ ϗ ἡ, converſioni mutationique propinquus, obnoxius; (2) ſubinde mutabilis, verſatilis, volubilis; (3) qui verſatili ingenio eſt. Hinc τὸ ἀγχίςροφον, ου, inconſtantia. Ex ἄγχι, & ςρέφω, *verto*. Hinc

Ἀγχιςρόφως, *Adv.* ſubitâ & repentinâ converſione ſeu mutatione.

Ἀγχιτέλεςος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus eventus prope eſt. Ex ἄγχι, & τέλος.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. *Philox.* affinis.

Ἀγχίτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, in propinquo natus; ἀγχιτόκος, partui vicina. Ex τίκτω, *pario*.

Ἀγχιφανὴς, ὁ ϗ ἡ, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex φαίνομαι.

Ἀγχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, propior. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθεν, *Adv.* cominùs, è propinquo.

Ἀγχόθι, *Adv.* prope; *Hom. Il.* 14, 412.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, ſtrangulo, ſuffoco; (2) ſuſpendo.

Ἀγχόνειος, ſtrangulans, ad ſtrangulandum comparatus. *Epith.* Laquei. Ab

Ἀγχόνη, ης, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio; (2) laqueus, reſtis; (3) ſuſpendium; (4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio ſtrangulandi, (rejicit hanc diſtinctionem, *Steph.*)

Ἀγχονιμαῖος, ου, ὁ, ad laqueum pertinens, *Steph.*

Ἀγχονιςὴς, οῦ, ὁ, necator, quaſi ab ἀγχονίζω, quod eſt *ſtrangulo*.

Ἄγχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus. Ab ὅρος.

Ἄγχος, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab ἄγχω.

Ἀγχοτάτω, *Adv.* proximè. Ab ἄγχι.

Ἀγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.

Ἀγχοῦ, *Adv.* prope. Genitivo adjungitur, *Hom. Il.* 24, 709. Dativo, *Aret.* 2, 7.

Ἄγχου, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Att.* pro ἄγχεο, & hoc *Ion.* pro ἄγχεσο, ab ἄγχω.

Ἄγχουσα, ης, ἡ, anchuſa, herba quædam vim ſuffocatoriam habens, Gl. V. Ebulum, vaccinium, *Ang.* Alkanet. Ab ἄγχω.

Ἀγχουσίζω, f. ίσω, anchusâ inficio, anchusâ coloro. Ab ἄγχουσα.

ἈΓΧΩ, f. ξω, neco, ſtrangulo, ſuffoco, fauces conſtringo; *Hom. Il.* 3, 371. (2) conſtringo, coarcto quovis modo; (3) mœrore adficio: ἄγχομαι angor.

Ἀγχώμαλα, *Adv.* æqualiter, æquâ vi. Ab

Ἀγχώμαλος, ὁ ϗ ἡ, propemodum æqualis; (2) æqualis. Ex ἄγχι, & ὁμαλός. Hinc

Ἀγχωμάλως, *Adv.* ferme, æqualiter; (2) ex æquo, æquo Marte.

Ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα, *Att.* ἀγήοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi, aor. 2. ἤγαγεν, detulit. *Philox.* ἀχθεὶς, perductus, *Philox.* aor. 1. part. paſſ. ago; (2) eſtimo, duco; (3) appendo; (4) rego; (5) accipio, aufero rapio, abigo. Ἄγειν πένθος, lugere; εἰρήνην, quieſcere; ἀπαςίαν, jejunare; γέλωτα, ridere; ἐπὶ τῷ θανάτῳ, rapere; εἰς ὑποψίαν, adducere; ἐν ἴσῃ τιμῇ, æſtimare; διὰ φροντίδος, curare; διὰ μνήμης, mandare; δι᾽ εὐχῆς, optare; δι᾽ αἰδοῦς, venerari; παρ᾽ οὐδὲν, παρὰ πολὺ nihili, plurimi facere; ἄγειν ϗ φέρειν τους πολεμίους, *Iſocrat. in Archid.* agitare & diripere; ἐπ᾽ ἀγκυρῶν, in ancoris ſtare. Ἄγομαι, *duco*, *ducor*; ἄγεσθαι φόνου, accuſari; καλῶς, erudiri; ἐν τιμῇ, honorari; υἱῷ γυναῖκα πρὸς γάμον, deſpondere; differt etiam act. & med. ἄγω νυμφην & ἀγομαι, hoc de ſponsâ, illud verò de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo uſitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγωγεὺς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) lorum equi, habena.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) abductio; (3) portatio, importatio; (4) vectio, vectura; (5) opus, quod vehitur; (6) ſenſus, v. g. legis; (7) eductio; (8) mutatio; (9) inſtitutio, educatio, diſciplina, ſecta; (10) ratio victus, diæta; (11) ratio vitæ; (12) cultura herbarum & arborum; (13) contextus & ſtructura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab ἄγω, *duco*.

Ἀγώγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, duci, aut vehi facilis, ductilis; (2) proclivis, pronus; (3) qui advehi, vel importari poteſt, vel ſolet; ἀγώγιμα, merces; (4) in quem jus eſt prehenſionis; (5) Qui à creditore domum, velut in ſervitutem ductus eſt. Ab ἀγωγή.

Ἀγώγιον οῦ, τὸ, onus, quod plauſtro vehitur.

Ἀγώγον οῦ, τὸ, lenocinium, illecebræ.

Ἀγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi; (4) *Subſt.* aquæ ductus. Ἀγωγότερος, *Aret.* Χρον, 1, 2.

Ἀγώμενος, *admirans*, præſ. part. med. *contr.* pro ἀγαομενος, ab ἀγάομαι.

ἈΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi, certamina ludorum; (2) locus, in quo certamen editur; *Hom. Il.* 23, 273. (3) cœtus, multitudo certamen ſpectantium; *Hom. Il.* 23, 617. (4) bellum, belli certamen; *Hom. Il.* 23, 530. (5) concertatio quævis; (6) judicium, actio forenſis; (7) cum quis reus eſt; (8) periculum, diſcrimen; (9) moleſtia; (10) templum; *Hom. Il.* 7, 298. (11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præeſt, præſes certaminis, agonotheta. Ex ἀγων, & ἄρχων, *princeps*.

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen; (2) palæſtra; (3) Sollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών. Hinc

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido.

Ἀγωνιάτης, ὁ, certator; (2) qui trepidat. Ab

Ἀγωνιάω, ῶ, certo; (2) anxius ſum, doleo; (3) vereor, timeo; (4) periclitor, ἀγωνιῶντα, ſuſpenſum, Phil. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνίδαται, *Hom. Il.* 12, 431. 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠγωνισμένοι εἰσι, ab ἀγωνίζω.

Ἀγωνίευμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀγωνιοῦμαι, quod *Atticè* dicitur pro ἀγωνίσομαι.

Ἀγωνίζομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judicio cauſſam dico; (4) in aliquâ re tritus et verſatus ſum. Ἀγωνίζεσθαι, μάχην, κίνδυνον, κρίσιν, τὰ τοιαῦτα, αὐτῷ, τοῦτο πρός τινα, περὶ, ſeu ὑπὲρ δόξης ἐπιτάφιον, in ludis funebribus. Ab ἀγών, Unde et

Ἀγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad certamen pertinens; (2) trepidationem, ſeu angorem adferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præſidis.

Ἀγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, angulo carens. Ex γωνία.

Ἀγωνῖσαι, *certaviſſe*, a. 1. inf. act.

Ἀγώνισαι, *certato*, 2. ſing. a. 1. imperat. med.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, ματος, τὸ, certamen; (2) præmium certamini propoſitum, omninoque præmium alicujus rei, ut virtutis; (3) ſtudium, diligentia; (4) quicquid oſtentandæ artis ingeniive cauſa ſit; (5) actio fabulæ; (6) recitatio; (7) res quâ quis maximè in certamine confidit, argumentum graviſſimum. Ab eod.

Ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγωνιστέον, certandum, *Phil.* Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis; (2) præmium, quod datur certatoribus. Ab eod.

Ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator, pugil, athleta; (2) propugnator; (3) ludio, hiſtrio, actor ſcenicus. Ab eod.

Ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, certatorius; (2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.

Ἀγωνιστικῶς, *Adv.* certatoriè, certatorum more.

Ἀγωνοδίκης, ου, ὁ, deſignator, judex certaminis. Ex ἀγών, & δίκη.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis; (2) munus agonothetarum. Ex ἀγὼν, & τίθημι.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præſum; (2) certamina, ſeu ludos inſtituo, edo; (3) cieo, moveo, auctor ſum alicujus rei. Ab

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminum arbiter, ſeu moderator, agonotheta, qui præeſt ludis ſcenicis. Gl. V. munerarius. Ex ἀγὼν, & θέτης.

Ἅδα, *orco*, dat. ſing. *Dor.* pro ἅδῃ, ab ἅδης, *orcus*.

Ἀδαγμὸς, ου, ὁ, pruritus. *Heſ.* Ab ἀδάξαι, *al.* α pleon. et δαγμὸς, ſeu δηγμός.

Ἄδαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, tædam non habens. Ex α priv. & δᾴς, *tæda*.

Ἀδαδούχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui fax prælata non eſt. Ex α priv. δᾴς, & ἔχω.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. Ab

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, imperitus, indoctus, inſcius; *Hom. Il.* 5, 634.

Ἀδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignarus, imperitus. Ex α priv. & δαίω, *ſcio*.

Ἀδάητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incognitus. Ex iiſd.

Ἀδαίδαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non varius, non variegatus; (2) artificio carens. Ex α priv. & δαιδάλλω, *variego*.

Ἀδαίετος, ὁ ϗ ἡ, indiviſus, integer. Ab α priv. et δαιω, *divido*.

Ἀδάϊκτος, ου ὁ ϗ ἡ, non dilaceratus. Heſ. ἀδάϊκτον, purum, mundum. A δαΐζω.

Ἀδάϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bello non devaſtatus, ex α priv. & δάϊος, *hoſtilis*.

Ἀδαιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, largus. *Heſ.* ab ἄδην. *Ern.* ſed f. pro ἀδαῖον, *Steph.*

Ἀδαῖος, αία, αῖον, qui ſatiat, abundans, largus, ſatietatem adducens. Ab ἄδω; (2) non uſtus, ex α priv. & δαίω, *uro*.

Ἀδαϊστὶ, *Adv.* imperitè. Ex α priv. & δάϊος.

Ἄδαιτος, ὁ ϗ ἡ, non epulandus, ex quo non comeditur, Epith. victimæ humanæ. Ab α priv. & δαὶς. (Vid. *Theſ.* Gr. P.)

Ἀδαίτρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiviſus de cibo. Ex α priv. & δαιτρεύω, *divido*.

Ἄδαιτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Idem, *Heſ.*

Ἄδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, non lacrimans, lacrimarum expers, qui ſine lacrimis ſit, lacrimis carens. Ex α priv. & δάκρυ.

Ἀδακρυτὶ, *Adv.* ſine lacrimis. Ab ἄδακρυς.

Ἀδάκρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non lacrimans. Gl. V. illacrimabilis, infletus; (2) multùm lacrimans; (3) multis lacrimis dignus. A eod. Vel. ab α int.

Ἀδαλὴς, ὲς, illæſus, integer. A δηλέω, *Dor.* δαλέω. *Ern.* Sanus, innocuus. *Heſ. Phav.*

Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, adamantinus; (2) validiſſimus, firmiſſimus, (3) ſolidiſſimus, duriſſimus. Ab ἀδάμας.

Ἀδαμαντόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adamante ligatus, compactus clavis ferreis; (2) tenax, firmus. Ex ἀδάμας, & δέω, *ligo*.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, lapis duriſſimus, (2) ferrum. Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδαμαστὶ, *Adv.* indomitè, effrænatè. *Ern.*

Ἀδάμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non eſt; indomabilis, Gl. V. *Hom. Il.* 9, 159. (2) ἡ, quæ nondum nupſit, non compreſſa; (3) Epitheton Minervæ. Ex α priv. & δαμάζω.

Ἀδάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, indomitus (2) refractarius, *Heſych.* Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδαμνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortis, robuſtus, validus, (2) durus. Ex iiſd.

Ἀδαξέω, ήσω, pruritum moveo. A δάκνω.

Ἀδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act.

Ἀδάξω, & ἀδάξομαι, ἀδαξάομαι, *Ern.* ἀδακτῶ. *Heſ.* prurio, appeto, cupio. Ab eod.

Ἀδαπάνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexhauſtus, inconſumptus. (2) qui ſumtuum nil erogat. *Ern.* Ex α priv. & δαπανάω.

Ἀδάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſumptum non faciens; (2) qui ſine ſumptu fit, contigit. Ex iiſd.

Ἀδαπάνως, *Adv.* ſine ſumptu. Ab ἀδάπανος.

Ἄδαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dilaniatus non eſt; (2) qui dilaniari nequit; (3) nudus, excoriatus; (4) appella. Ex α priv. & δάπτω.

ἈΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, adarces, ſalſugo quædam gelata ſeu concreta.

Ἄδαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, flagris non cæſus. Gl. V. incæſus. Ex α priv. & δέρω, *flagris cædo*.

Ἀδασμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tributum non ſolvens.

Ἄδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diviſus. Ex α pr. & δαΐζω.

ἈΔΑΧΕ'Ω, ῶ, pruriginem excito, titillo, ſcabo. V. ἀδαξέω.

Ἀδδεὲς, *audax*, *Poet.* pro ἀδεὲς, ab ἀδεής.

Ἀδδηκότες, *Hom. Il.* 10, 98. *qui laboribus defeſſi fuerunt*, nom. pl. perf. part. act. *Poet.* pro ἀδηκότες, ab ἀδέω.

Ἄδδην, affatim, *Poet.* pro ἄδην.

Ἀδδηφάγος, pro ἀδηφάγος, quod vide.

ἉΔΔΙΞ, menſura quatuor chœnicum.

Ἆδε, *huc*, *Dor.* pro ἦδε.

Ἀδεέστερον, *Adv.* ſecuriùs, tutiùs. Ab

Ἀδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, metu carens, metûs expers; (2) periculo vacuus; (3) audax, intrepidus; (4) contumax, temerarius; (5) tutus, ſecurus. Ex α priv. & δέος, *metus*.

Ἀδεης, ὲς, non indigus, ab α priv. et δεῖσθαι. *Ern.* Hinc

Ἀδέητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Idem.

Ἄδει, *cantat*. 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ᾄδω, quod *contr.* dicitur pro ἀείδω, *canto*.

Ἁδέϊ, *dulci*, dat. ſing. *Dor.* pro ἡδέϊ, ab ἡδυς.

Ἄδεια, ας, ἡ, vacuitas à metu, ſecuritas, fiducia; (2) libertas, immunitas. Ab ἀδεής.

Ἀδειὴς, *Hom. Il.* 7, 117. *Dor.* pro ἀδεής.

Ἀδείμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, impavidus, intrepidus; (2) à ſpectris liber, terriculamentorum expers. Ex α priv. & δεῖμα, *metus*. Hinc

Ἀδειμάντως, impavidè.

Ἄδειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἁδεῖν, *placere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἁδέειν, ab ἁδέω, *placeo*, vel *placuiſſe*, a. 2. inf. act. ab ἅδω, immo etiam ab eod.

Ἄδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, incœnatus. Ex α priv. & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀδεισιδαιμονία, ἡ, ſine ſuperſtitione. *Hipp.*

Ἀδεισιδαιμόνως, *Adv.* Ab

Ἀδεισιδαίμων, ὁ ϗ ἡ, liber à ſuperſtitione. *Ern.*

Ἀδέκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, muneribus non corruptis, incorruptus. Ex α priv. & δεκάζω.

Ἀδεκάστως, *Adv.* incorruptè, ſincerè; rectè, integrè; (2) ſine ullâ participatione.

Ἀδεκάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, decimis ſolvendis liber. Ex α priv. & δεκατεύω *decimo*.

Ἄδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non acceptus, non admiſſus; (2) qui non accepit; (3) incredibilis. Ex α priv. & δέχομαι.

Ἀδελφεοκτόνος, fratricida. Ex κτείνω.

Ἀδελφεός, *Hom. Il.* 2, 409. & ἀδελφειὸς, *id. ib.* 5, 21. frater, pro ἀδελφός.

Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ſoror, germana; (2) *Adject.* ſimilis, congrua. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφίδη, ῆς, ἡ, neptis ex ſorore, vel ex fratre.

Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus. Ab eod.

Ἀδελφιδόος, contr. quod uſitatius, ἀδελφιδοῦς, ου, ὁ, filius fratris, vel ſororis, nepos ex fratre vel ſorore; (2) patruelis, Gl. V. ἀδελφιδοῖ, fratrueles. Ab eod.

Ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello, ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. Ab eod.

Ἀδελφικὸς, ἡ, ὸν, fraternus, germanus: (2) adfinis. Ab eod.

Ἀδελφικῶς, *Adv.* fraternè.

Ἀδέλφιξις, εως, ἡ, fraterna communio & ſocietas, fraternitas, germanitas. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφόθεος, ου, ὁ, frater Dei, ſeu Chriſti. Cognomen D. Jacobi.

Ἀδελφόθερος, ου, ὁ, patruus, patris frater.

Ἀδελφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, fratrem occido.

Ἀδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, ſororicidium, Gl. V. Ab

Ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratricida. Ex κτείνω.

Ἀδελφόπαις, ου, ὁ ϗ ἡ, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore. Gl. V. fratris filius.

Ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio, Suid. Ex ἀδελφός, & ποιέω.

Ἀδελφοποιὸς, ὁ ϗ ἡ, fratres faciens. *Epith. Amoris.*

Ἀδελφὸρ, *frater*, *Æol.* pro ἀδελφός.

ἈΔΕΛΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, frater; (2) cognatus, conſanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) Chriſtianus; (5) popularis; (6) qui ejuſdem eſt ſectæ; (7) *Adject.* ὸς, ὴ, ὸν, geminus; (8) ſimilis, congruens; τούτων ἀδελφὰ, & τούτοις ἀδελφὰ, his ſimilia; (9) germanus. Hinc

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. V. (2) cœtus fratrum.

Ἀδέματος, ου, ὁ ϗ ἡ, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α priv. & δέμας; (3) fortis, imperterritus, ab α priv. et δεμα pro δεῖμα, *metus*. Ern.

Ἀδέμεν, *canere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ᾄδειν.

Ἀδέμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α priv. & δέμνιον *lectus*.

Ἄδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α priv. & δένδρον.

Ἀδενώδης, & ἀδενοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glanduloſus. Ab ἀδήν.

Ἀδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè, ſeu parùm dexter; (2) incivilis. Ex α priv. & δεξιά.

Ἀδεξιώτως, *Adv.* ſine dextræ apprehenſione, ſine ulla blandâ ſalutatione. Ex iiſd.

Ἀδέρκης, έος, ὁ ϗ ἡ, non videns; (2) inviſibilis, obſcurus. Ex α priv. & δέρκω.

Ἄδερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀδέρκτως, *Adv.* limis & conniventibus, ſeu averſis oculis.

Ἀδέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α priv. & δέσμιος, *ligatus*.

Ἄδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀδέσποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens dominum. Gl. V. indominabilis; (2) ſine auctore; (3) de navi, quæ gubernatore caret. *Ern.* Ab α priv. & δεσπότης, *herus*. Hinc

Ἀδεσπότως, *Adv.* ſine hero.

Ἄδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ligatus.

Ἀδεύητος, idem quod ἄδευτος. Item non egens. *Ern.*

Ἀδευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus; acerbus, gravis. Ex α priv. & δεῦκος, *dulcedo.*

Ἀδευτος, non madefactus, non ſubactus aquâ. ab α & δευομαι. *Ern.*

Ἀδέψητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus, de corio. Ex α priv. & δεψέω.

ἈΔΕ'Ω, ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ὄφελεν θανατός μοι ἀδεῖν κακὸς, *Hom. Il.* 3, 173.

Ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ ϗ ὕπνῳ. *Il.* 10, 98. Ab ἀδω. v. ἀηδεω.

Ἀδεῶς, *Adv.* abſque metu; (2) tutò; (3) impunè, licenter. Gl. V. (4) imprudenter. Ab ἀδεής.

Ἀδῇ, 3. ſing. a. 2. conj act. v. ἀδέω, *placeo.*

Ἀδηκότες, *qui laboribus defeſſi fuerunt,* nom. pl. part. perf. act. *Ion.* pro ἠδηκότες, ab ἀδέω.

Ἄδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non morſus, immorſus, Gl. V. (2) qui cariem non ſenſit; (3) non mordax. *Dioſ.* Ἀδηκτοτάτη, *Heſiod.* Ἔργ. 418. Ex α priv. & δάκνω, *mordeo.*

Ἀδήκτως, *Adv.* ſine morſu, ſine ægritudine.

Ἀδήλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus, incolumis, ab omni noxâ integer. Ex α priv. & δηλέω, *lædo.*

Ἀδηλία, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab

Ἄδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non apparet, imperſpicuus, non manifeſtus, obſcurus, occultus; (2) incertus, dubius. Hinc

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obſcuritas.

Ἀδηλοποιὸς, abolendi vim habens. *Ern.*

Ἀδηλόφλεβος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens venas latentes, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος, & φλὲψ, *vena.*

Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.

Ἀδήλως, *Adv.* obſcurè, non manifeſtò; (2) incertò.

Ἀδημιούργητος, ὁ ϗ ἡ, rudis, imperfectus. Ex α, & δημιουργεω.

Ἀδημοκράτητος, ὁ ϗ ἡ, à ſtatu populari reip. abhorrens. Ex α priv. & δημοκρατέομαι.

ἈΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, graviſſimè angor, præ dolore penè exanimor; (2) terreor, terrefio, paveſco. Ἀδημονῆσαι τὰς ψυχὰς, Xen. Hinc

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mæror, cura, ſollicitudo. Gl. V. angor, tædium.

Ἀδημονιάω, ῶ, idem quod ἀδημονέω.

Ἄδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſens à populo, ſeu patriâ, peregrinans. Ex α priv. & δῆμος.

Ἀδημοσίευτος, ου, non publicatus.

ἌΔΗΝ, *Adv.* adfatim, abundè, largiter; (2) ad ſatietatem uſque; (3) vehementer.

ἈΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonſilla.

Ἀδηνέως, *Adv.* ſine conſilio; (2) ſimpliciter, citra dolum; (3) negligenter, incurioſè; (4) ſine moleſtiâ. Ab

Ἀδηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine conſilio. Ex α priv. & δῆνος, *conſilium.*

Ἄδηρις, non contentioſus; contentione carens; (2) non controverſus; (3) invictus; (4) expers prælii; (5) qui nullo labore fatigari poteſt. Ex α priv. & δῆρις, *contentio.*

Ἀδήριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀδηρίτως, *Adv.* ſine contentione; (2) ſine controverſiâ, haud dubiè.

ΑΔΗΣ, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; (3) mors; (4) ſepulchrum. Φεύγουσι γάρ τοι χ' οἱ θρασεις, ὅταν πέλας ἤδη τὸν ἅδην εἰσορῶσι τοῦ βίου, Soph. Antig. 586.

Ἀδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, injucundus, inſuavis. Ex α priv. & ἡδὺς, *ſuavis.*

Ἀδήσεις, 2. ſing. f. 1. indic. act. v. ἁνδάνω.

Ἀδήσω, *placebo,* f. 1. ind. act. verbi ἁνδάνω.

Ἀδηφαγέω, ῶ, f. ήσω, ad ſatietatem uſque comedo; (2) vorax ſum.

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, inſatiabilis edendi aviditas, (2) eſus ad ſatietatem uſque. Ab

Ἀδηφάγος, ὁ ϗ ἡ, ad ſatietatem comedens, cibo ſe ingurgitans, guloſus, vorax; (2) in quem magni erogantur ſumptus; (3) inſatiabilis. Gl. V. edax. Ex ἄδην, & φαγεῖν.

Ἀδήωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vaſtatus. Ex α priv. & δηόω, *vaſto.*

Ἀδιάβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus; (2) qui tranſiri, ſeu trajici, nequit; (3) non diductus, ut σκέλη αδιαβατα, *crura non diſtincta,* in ſtatuâ. *Ern.* Ex α priv. & διαβαίνω.

Ἀδιάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſibilis, omnis calumniæ expers. Ex α priv. & διαβαλλω.

Ἀδιαβλήτως, ſine reprehenſione, infamiâ.

Ἀδιαβόλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad dignoſcendum difficilis. Ex α priv. & διαγινώσκω, *dignoſco.*

Ἀδιάδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugis, perpetuus, *propriè* ſucceſſoribus carens. Ex α & διάδοχος.

Ἀδιάδραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. & διαδιδράσκω, *effugio.*

Ἀδιάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus; (2) inteſtatus. (3) non vendibilis, emtorem non inveniens. *Ern.* Ex α priv. & διατίθημι, *diſpono.*

Ἀδιαθέτως, ab inteſtato, Gl. V. A præc.

Ἀδιαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſcretus, indiviſus, inſeparabilis, individuus, partium expers.

Ἀδιάιτητος, ὁ ϗ ἡ, alienus, inſuetus. *Suid.* Ab α priv. & διαιτάομαι.

Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non intercluſus. Ex α priv. & διακλείω, *intercludo.*

Ἀδιακόνητος, ον, cui non obeditur, paretur, Epith. legis, præcepti.

Ἀδιακονιστος, ον, invulnerabilis, *de corio.* Ælian. Ex α & διακονίζω. *perimo* (ſed leg. ἀδιακόντιστος, *Ern.*)

Ἀδιάκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſcretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α priv. & διακόπτω.

Ἀδιακόπως, *Adv.* ſine diviſione, non interruptè.

Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, qui compoſitè diſtinctus non eſt. Ex α priv. & διακοσμέω, *ordino.*

Ἀδιακρισία, ἡ, tarditas, error judicii, confuſio rerum.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, qui diſcerni, ſeu diſtingui non poteſt; (2) indiſtinctus, indiſcretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui eſt abſque diſceptatione; (4) qui neſcit, quid cuique loco & tempori conveniat, imperitus, ſtultus. Ex α priv. & διακρίνω.

Ἀδιακρίτως, *Adv.* non diſtinctè, promiſcuè, ſine judicio, perperam.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non intermiſſus, indeſinens, aſſiduus, perpetuus, continuus. Philox. Ex α priv. & διαλείπω, *intermitto.*

Ἀιαλείπτως, *Adv.* ſine intermiſſione, jugiter, indeſinenter.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non poteſt; inexorabilis. Philox. Ex α priv. & διαλλάττω.

Ἀδιαλλάκτως, *Adv.* implacabiliter, odio capitali.

Ἀδιάλυτος, ὁ ϗ ἡ, indiſſolubilis. Phil. ἀδιάλυτα, inexplicabilia. Ex α priv. & διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mutilatus, illæſus. Ex α priv. & διαλωβάω.

Ἀδιαμέριστος, ον, indiviſus.

Ἀδιανέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diſſectus; (2) indiviſus. Ex α priv. & διανέμω.

Ἀδιανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non intelligendus; (2) ſtultus, inſulſus. Ex α priv. & διανοέομαι.

Ἀδιανοήτως, obſcurè; (2) ſtultè, imperitè.

Ἀδιαντον, ου, τό, herba perpetuò virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, *non adſperſus,* quia folium ejus aquâ perfuſum non madeſcit. *Angl.* Maiden-hair.

Ἀδίαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non humectatus, ſiccus. Ex α priv. & διαίνω, *humecto.*

Ἀδιάνυτος, ὁ ϗ ἡ, inextricabilis, Gl. V. qui perfici non poteſt. Ab α priv. & διανύω.

Ἀδιάπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deſinens, non ſedandus, vehemens. Ex α priv. & διαπαύομαι.

Ἀδιαπαύστως, *Adv.* indeſinenter, aſſiduè, ſine intermiſſione.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, informis, rudis. Ex α priv. & διαπλάσσω.

Ἀδιάπνευστος, ον, qui aliquid ſine reſpiratione facit, aſſiduus; (2) [non ventilatus auris. *Ern.*] Ex α & διάπνέω, *reſpiro.*

Ἀδιαπνεύστως, ſine reſpiratione, aſſiduè.

Ἀδιαπτωσια, ἡ, vacuitas ab errore, ἀναμαρτησία.

Αδιάπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non labitur; (2) ſtabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α priv. & διαπίπτω, *intercido.*

Ἀδιαπτωτως, *Adv.* ſine lapſu & errore.

Ἀδίαρθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inarticulatus, articulis & nodis non diſtinctus; (2) non perſpicuus. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus.*

Ἀδιάρθρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & διαρθρόω, *articulatim diſcerno.*

Ἀδιαρθρώτως, confuſè, obſcurè.

Ἀδιαρρίπιστος, ον, propriè, vento non perflatilis, non perflatus; (2) imperitus, ſtultus. Ab α & διαρριπίζω, *perflo.*

Ἀδιασειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, Gl. V. Ex α priv. & διασείω, *concutio.*

Ἀδιασκέδαστος, ον, non diſſipatus.

Ἀδιάσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompoſitus, inornatus, incultus, neglectus, non inſtructus. Ex α priv. & διασκευω.

Ἀδιασπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſtractus, indivulſus. Ex α priv. & διασπάομαι, *diſtrabo.*

Ἀδιασπάστως, indiſtractè, ſine divulſione.

Ἀδιάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullis intervallis diſcretus, non diſtinctus, indivulſus; (2) dimenſione carens. Ex α priv. & διάστατος.

Ἀδιαστάτως, *Adv.* ſine intervallo; (2) ſine controverſiâ.

Ἀδιαστικτως, indiſtinctè, Gl. V.

Ἀδιάστολος, ον, confuſus, obſcurus. Ab α priv. & διαστέλλω.

Ἀδιαστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diſtortus, non perverſus; (2) inconcuſſus.

Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcuſſè.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diffiſſus, indiviſus. Ex α priv. & διασχίζω, *diffindo.*

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, confuſus. Ex α priv. & διατάσσω, *ordino.*

Ἀδιάτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diſſectus, indiviſus; (2) inſecabilis. Ex α priv. & διατέμνω.

Ἀδιάτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immotus, firmus. Ex α priv. & διατρέπω, *muto.*

Ἀδιατρέπτως, *Adv.* firmiſſimè, conſtanter.

Ἀδιατρεψία, ἡ, conſtantia, firmitas in propoſito tenendo; (2) pervicacia; (3) impudentia.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non figuratus, informis. Ex α priv. & διατυπόω, *informo.*

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non poteſt. Ex α priv. & διαφθείρω.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iiſd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, idem quod ἀδιαφθαρσία.

Ἀδιαφθόρως, incorruptè.

Ἀδιάφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, integer; inviolatus. Philox. Ex iiſd.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro mediâ habeo; (2) neglectim tranſmitto, contemno, negligo. Hinc

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemptus, neglectus.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro mediâ habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

Ἀδιάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, medius, promiſcuus; (2) qui nihil penſi habet, negligens & diſcrimen rerum non attendens.

Ἀδιαφόρως, *Adv.* indifferenter; (2) licentiùs, promiſcuè, Philox.

Ἀδιάφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non interſeptus, non ſeptus. Ex α priv. & διαφράσσω, *interſepio.*

Ἀδιαφράκτως, *Adv.* ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non diffunditur aut diffluit, i. e. frugalis, modeſtus, in cultu, victu, &c. Ex α priv. & διαχύω.

Ἀδιαχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſeparabilis. Ex α priv. & διαχωρίζω, *ſeparo.*

Ἀδιάψευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α priv. & διαψευδομαι, *fallo.*

Ἀδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indoctus, ignarus; indocilis, Gl. V. (2) à ſe ipſo doctus; (3) quod tradi doctrinâ nequit. *Ern.*

Ἀδιδάκτως, nullo dicente, citra doctrinam.

Ἀδιεκδίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefenſus, inultus. Ex α priv. & διεκδικεω, *defendo.*

Ἀδιεκδύτως, *Adv.* ſine tergiverſatione. Ex α priv. & διεκδύνω, *elabor.*

Ἀδιεξέταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α priv. & διεξετάζω.

Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui percurſus non eſt, tranſitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α priv. & διέξειμι.

Ἀδιεξόδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius. Ex α priv. & διεξοδεύω, *exeo per*.

Ἀδιέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quâ tranſiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. & διέξοδος.

Ἀδιεργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α priv. & διεργάζομαι, *elaboro*.

Ἀδιερευνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inexploratus, inſcrutabilis, imperveſtigabilis. Vet. Lex. Ex α priv. & διερευνάω, *perveſtigo*.

Ἀδιερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperveſtigatus, imperſcrutabilis. Ex iiſd.

Ἀδιευκρίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſtinctus. Ex α priv. & διευκρίνω, *bene ſecerno*.

Ἀδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. & διηγοῦμαι, *enarro*.

Ἀδιήθητος, ον, non colatus, vel quod nequit colari. Ab α & διηθέω, *percolo*.

Ἀδικαίαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus magiſtratus. Ex α priv. & δικαιαρχία.

Ἀδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, iniquè, vel injuſtè ago. Ex α priv. & δικαιοπραγέω. Hinc

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio.

Ἀδίκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non judicatus, indemnatus. Ex α priv. & δικάζω, *in jus voco*.

Ἀδικίσσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἀδικῆσαι, à verbo.

Ἀδικέω, ω, f. ήσω, injuſtè ago, contra fas ac jus ago, ſcelus admitto, injuriâ adficio, injurius ſum in aliquem, lædo, noceo: ἀδικοῦμαι, lædor, injuriam patior, Gl. V. τοῖς ἀδικουμένοις, injuriam accipientibus, Philox. præt. part. paſſ. ἠδικημένος, injuriam paſſus: ἀδικηθεὶς, idem, a. 1. part. paſſ. Ἀδικῶ τοῦτό σε, σε εἰς τοῦτο, περι σε, περί τοὺς θεούς· πάνθ' ὅσα ἠδίκησέ με, *Dem.* Ὀι γέ με πρόσθεν τολμῶσ' αδικειν, Eur. Med. 165. Ex ἄδικος. Hinc

Ἀδίκημα, ματος, injuſta actio, ſcelus, maleficium; (2) injuria; læſio, Gl. V.

Ἀδικητικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, injurius, injurioſus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

Ἀδίκητος, ον, idem; (2) inultus, *Ern.*

Ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia, injuria, iniquitas, Philox. Ex Ἀδικος.

Ἀδικοδοξέω, maledico, obtrecto, *Ern.* Unde

Ἀδικοδοξία, ας, ἡ, obtrectatio, maledicentia, *Suid.* (2) injuſtum conſilium, *Polyb.* Ex ἄδικος, & δόξα, *gloria*.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injuſtè, iniquè ago. Ex α priv. δίκη, *jus*, & πραγέω, pro πράττω.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio.

Ἄδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus, iniquus, *tam de re, quam de homine*, improbus, injurius. Ἀδικώτατος, periniquus, iniquiſſimus, Gl. V. (2) præter modum magnus, ut *Lat.* improbus. Ex α priv. & δίκη.

Ἀδίκως, injuſtè, iniquè, per injuriam, immeritò, abs re, injuriâ.

ἈΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, confertus, denſus, multus, frequens; *Hom. Il.* 2, 87. (2) continuus, non intermiſſus; (3) non magnus, gracilis; (4) mollis; *Hom. Od.* 1, 99. (5) miſerabilis, gemendus.

Ἀδινῶς, confertim; (2) miſerabiliter; (3) ſenſim, paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδινώτερον, *Adv.* miſerabiliùs. Ab eod.

Ἀδιόδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, invius, impervius. Ex α priv. & διοδευτός, *pervius*.

Ἀδιοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum conſtitutus, aut in ordinem redactus. Ab α priv. & διοικεω.

Ἄδιον, *ſuavius*, *Dor.* pro ἥδιον, ab ἡδύς, *ſuavis*.

Ἀδιοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, incuſtoditus, adminiſtratore & rectore carens. Ex α priv. & διέπω.

Ἀδιόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α priv. & διορθόω, *corrigo*.

Ἀδιορθώτως, *Adv.* ſine correctione, aut correctionis ſpe, *Ern.*

Ἀδιόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſtinctus, promiſcuus. Ex α priv. & διορίζω, *diſtermino*.

Ἀδιορίστως, indiſtinctè, promiſcuè.

Ἀδίστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indubitatus, certus. Ex α priv. & διστάζω, *dubito*.

Ἀδιστακτὼς, haud dubiè, Gl. V. aliquando activè, ſine dubitatione petere quid.

Ἄδιψος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſitiens; (2) ſitim extinguens; item, non adferens, non incendens, *Ern.* Ex α priv. & δίψα, *ſitis*.

Ἀδμὴς, μῆτος, ὁ ϗ ἡ, indomitus, non ſubactus; *Od.* 4, 637. Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum ſubacta; *Hom. Il.* 23, 655. (2) nondum à viro compreſſa, *Suid.* Ex iiſdem.

Ἄδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αδμής.

Ἄδοιμι, *placuerim*, a. 2. optat. act. verbi ἀδέω.

Ἀδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inopinatus, improviſus; (2) qui expectationem fallit. Ex α priv. & δοκέω, *videor*.

Ἀδοκήτως, *Adv.* inopinatò, ex improviſo.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus. *Heſ.*

Ἀδοκίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α priv. & δοκιμάζω, *probo*.

Ἀδοκιμάστως, *Adv.* temerè, inexploratò.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprobus, non probatus, rejectus; (2) adulterinus.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, deblatero, garrio; (2) meditor aliquid, *in bonam partem*. Ab ἀδόλεσχος.

Ἀδολεσχης, ου, ὁ, nugator, garrulus; (2) ſophiſta; (3) fabuloſus. Ab eodem.

Ἀδολεσχία, ἡ, intempeſtiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio: Gl. V. argutia. (2) aſſidua meditatio: Gl. V. exercitatio. Ab eodem.

Ἀδολεσχικὸς, ἡ, ὸν, garrulus.

Ἀδόλεσχος, ου, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax, qui ad nauſeam uſque ſermocinatur; verboſus: Gl. V. Ab αδος, & λέσχη.

Ἄδολος, ου, ὁ ϗ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus, purus. Ex α priv. & δόλος.

Ἀδόλως, *Adv.* ſincerè, candidè, ſine dolo, incorruptè. Philox. ſedulò.

Ἆδον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ᾖδον, ab ᾄδω.

Ἀδονὰ, *voluptas*, *Dor.* pro ἡδονή.

Ἀδόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immobilis. Ex α priv. & δονεύω, *agito*.

Ἀδόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δονέω.

Ἀδόξαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſperatus; (2) nihil opinans. τὸ ἀδόξαστον, certum. Ex α priv. & δοξάζω, *opinor*.

Ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius ſum, ignobilis ſum; (2) malæ ſum famæ, malè audio; (3) non honeſtum puto; (4) non habeo in pretio, improbo, Ἠδόξουν ἀναιμωτὶ φεύγειν, *Joſeph.* Ex α priv. & δόξα, *opinio*.

Ἀδοξία, ἡ, infamia, dedecus, ignomina; (2) conditio hominis privati qui populari gloriâ caret, *Ern.* Ab

Ἄδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominiâ notatus. Ex α priv. & δὸξα, *gloria*, *opinio*.

Ἀδόξως, *Adv.* ingloriè, ignominioſè, proboſè.

Ἀδοξοποίητος, qui non regitur opinionibus, *Polyb.*

Ἀδορατία, ας, ἡ, ceſſatio, ſive vacatio à bello & armis; (2) ignavia, ſocordia, otium. Ex α priv. & δόρυ, *haſta*.

Ἀδορεὶ, ſine excoriatione. Ex α priv. & δέρος.

Ἄδορος, ὁ ϗ ἡ, non excoriatus. Ex iiſd.

Ἀδορύληπτος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtâ capi nequit; (2) haſtâ non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. δόρυ, & λαμβάνω.

Ἀδορυφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſatellitibus non ſtipatus. Ex α priv. & δορυφορέω.

Ἄδος, έος, τὸ, & ἄδος, ου, ὁ, ſatietas; (2) defatigatio, faſtidium; *Hom. Il.* 11, 88. Ab ἄδω, *ſatio*.

Ἆδος, ου, ὁ, gaudium. Ab ἅδω, *placeo*.

Ἄδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indotatus, cui nihil datum eſt. Ex α priv. & δίδωμι.

Ἀδούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii, *Heſ.* Ex α priv. & δουλεύω.

Ἀδουλία, ας, ἡ, ſervorum inopia, quum quis ſervum non habet. Ab

Ἄδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervos non habens, Gl. V. ſine ſervo.

Ἀδούλωτος, ὁ ϗ ἡ, non redactus in ſervitutem; (2) invictus; (3) ſervitutis impatiens. Ex α priv. & δουλόω.

Ἀδούπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers ſtrepitûs. Ex α priv. & δοῦπος, *ſonitus*.

Ἀδρακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cœcus; (2) cæcutiens. Ex α priv. & δέρκω.

Ἀδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia; inertia, ſocordia, *Ph.* Ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum, langueo. Ab

Ἀδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillus, *Ph.* ſegnis, inefficax, ſocors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α priv. & δραίνω, *facio*.

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

Ἄδραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, à fugâ alienus; (2) infectus, irritus; (3) inevitabilis, Gl. V. Ex α priv. & δράω, *fugio*, *facio*.

ἈΔΡΑ'ΧΝΗ, ής, η, adrachne. Arbor unedoni ſimilis.

Ἀδρέπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, falce carens. Ex α priv. & δρέπανον, *falx*.

Ἀδρεπήβολος, & ἀδρεπίβολος, ὁ ϗ ἡ, felix in aſſequendis rebus magnis. Ex ἀδρὸς, & επιβολος.

Ἄδρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α priv. & δρέπω.

Ἀδρέω, ῶ, f. ήσω, ad maturitatem perduco. Unde ἡδρηκὼς, adultus. Ab ἀδρὸς.

Ἄδρησις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἀδρέω.

Ἀδρησις, εως, ἡ, deſidia, *Varin.* Ex α priv. & δράω.

Ἄδρηστος, *minimè fugitivus*, *Ion.* pro ἄδραστος.

Ἄδριμυς, εος, ὁ ϗ ἡ, minimè acerbus, non amarus.

Ἀδροβατικὸς, ἡ, ὸν, terram ſeu ſolum calcans. Ex ἁδρὸς, & βαίνω.

Ἀδρόβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui craſſis, ſeu grandibus glebis eſt; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex ἀδρὸς, & βῶλος.

Ἀδρομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, craſſis particulis conſtans, craſſus. Ex ἁδρὸς, & μέρος, *pars*.

Ἀδρόμισθος, ον, qui permagnam mercedem exigit; velut meretrices.

ἈΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, multus, abundans, magnus, craſſus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus. *Philox.* grandis, gravis.

Ἀδροσία, inopia roris, ſiccitas.

Ἀδροσύνη, ης, ἡ, magnitudo; (2) robur; (3) proceritas; (4) craſſitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab ἁδρός.

Ἀδρότης, ητος, idem & ab eod.

Ἀδροτέρως, copioſius.

Ἀδρόχωρος, vel Ἀδροχῶρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui uberem regionem habitat.

Ἀδρόω, ad maturitatem perduco; ἀδρόομαι, οῦμαι, ad maturitatem pervenio, adoleſco. Βλαστάνει τε ϗ ἀδροῦται, *Plat.* Ab ἀδρός.

Ἄδρυνσις, εως, ἡ, denſatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab

Ἀδρύνω, f. υνῶ, craſſum reddo; (2) in juſtam magnitudinem adduco; ἀδρύνομαι, craſſeſco, turgeſco; (2) ſuperbio. Ἀδρύνει τοὺς ὄγκους, τὸν καρπὸν, *Theophr.* Ab ἀδρος.

Ἄδρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, carens arboribus.

Ἀδρύφακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non circumſeptus, cancellis non circumdatus; (2) incuſtoditus; (3) carens judicio, ſc. quia locus judicii cancellis circumdatur. Ex α priv. & δρύφακτος.

Ἀδὺ, *dulce*, nom. ſing. n. g. *Dor.* pro ἡδυ.

Ἀδυγέλως, *dulce ridens*, *Dor.* pro ἡδυγέλως.

Ἀδύγλωσσος, *dulcilinguis*, *Dor.* pro ἡδύγλωσσος.

Ἀδυεπὴς, *dulciloquus*, *Dor.* pro ἡδυεπής.

Ἀδυλόγος, *ſuaviloquus*, *Dor.* pro ἡδυλόγος.

Ἀδυμελὴς, *dulciſonus*, *Dor.* pro ἡδυμελής.

Ἀδύναμαι, non poſſum.

Ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium defectus ad aliquid agendum; item, pecuniæ, *Ern.* (3) impotentia, inſcitia. Ex α priv. & δύναμις.

Ἀδυναμίη, *impoſſibilitas*, *Ion.* pro ἀδυναμία.

Ἀδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iiſd.

Ἀδυναστία, et ἀδυναστία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ἀδυναστὶ, *Adv.* invalidè.

Ἀδυνατέω, ῶ, f. ήσω, nbn poſſum: Gl. V. ἀδυνατεῖ, nequit. Ἀδυνατῶ γράφειν· οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν, *Matt.* 17, 20. Ab eod.

Ἀδύνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non potens, invalidus ad aliquid, impotens; infirmus, *Philox.* Al. Gl. V. inops. Imprimis Athenis ſic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de cauſâ ſtipendium publicè, obolum in dies accipiebant; unde patres Gr. ſic vocant viduas, pupillos, alioſque publicè alendos, *Ern.* (3) ἀδύνατον, quod fieri nequit; impedimentum. Ex α priv. et δυνατὸς.

Ἀδυνάτως, *Adv.* impoſſibiliter; (2) invalidè, abſque viribus; (3) inſcitè, ineptè.

Ἀδυοσμος, *ſuaviter olens*, *Dor.* pro ἡδύοσμος.

Ἀδυπνοος, *dulce ſpirans*, *Dor.* pro ἡδύπνοος.

Ἀδὺς, *ſuavis*, *Dor.* pro ἡδύς.

Ἀδυσώπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, impudens; (2) inexorabilis, durus, *Philox.* Ex α priv. et δυσωπέω, *pudore adficio.*

Ἀδυσωπήτως, *Adv.* ſine pudore, inverecundè.

Ἄδυτον, ου, τὸ, adytum, ſacrarium, Gl. V. Ab

Ἄδυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem non patet ingreſſus; (2) non acceſſibilis. Ex α priv. et δύνω, vel δύω, *ſubeo.*

ἈΔΩ, f. ἀσω: a. 1. inf. ἆσαι: imperat. m. ἆσαι, ſatio, expleo.

Ἄδω, f. ᾄσω, p. act. ᾖκα, p. paſſ. ᾖσμαι, cano, canto; (2) celebro; ᾄδειν τὴν φωνὴν, τὰ ἐλεγεῖα, τῷ θεῷ ἀρχεῖα ᾄσματα. Pro ἀείδω.

Ἁδῶ, *placebo*, f. 2. ind. act. verbi ἁνδάνω, ſive ἅδω, *placeo.*

Ἀδώμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtructus non eſt. Ex α priv. et δωμάω, *exſtruo.*

Ἁδὼν, *qui placuit*, a. 2. part. act. verbi ἅδω.

Ἀδωνείου, *Adoniei*, gen. ſing. ab Ἀδώνειος.

Ἀδωνιάζω, ſacra *Adonidis* celebro.

Ἀδώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indonatus. Ab ἄδωρος.

Ἀδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi ſe non ſinit, integritas. Ab eod.

Ἀδωροδόκητος, ὁ ϗ ἡ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. V. immunis. Ex α priv. et δωροδοκέω, *muneribus corrumpo.*

Ἀδωροδοκήτως, integrè, incorruptè.

Ἀδωροδοκία, ἡ, abſtinentia à donis accipiendis, integritas.

Ἀδωρόληπτος, ὁ ϗ ἡ, incorruptus donis.

Ἄδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris mali et inauſpicati expers. Ex α priv. et δῶρον, *munus.*

Ἀδώρως, *Adv.* gratis, ſine præmio; (2) incorruptè.

Ἀδώσιτος, ου, ὁ, ϗ ἡ, muneribus non corruptus, de judice, *Heſ.* Ex α priv. et δόσις, *donatio.*

Ἀδώτῃ, dat. ſing. ab

Ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. et δώτης.

Ἄεδνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dotis expers; (2) dotatus, *Heſ.* Ex α priv. vel int. et ἕδνα *dos.* Hinc

Ἀέδνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indotatus; (2) innupta.

Ἀεθλευτὴρ, ῆρος, ὁ, certator Ab

Ἀεθλεύω, f. εύσω, certo, dimico, pugno; (2) mala perfero, malis exerceor. Ἀεθλεύειν βασιλῆϊ, πρὸ ἄνακτος. Ὁπότ᾽ ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, *Heſiod.* Θεογ. 435. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλεύωσιν, *colluctentur*, 3. pl. præſ. conjunct.

Ἀεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eod.

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.

Ἀεθλητὴς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀέθλιον, ου, τὸ, certaminis præmium; (2) certamen ipſum. Ab eod.

Ἀέθλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, præmium reportans; (2) aptus ad certamen. Ab eod.

Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, *certamen*, & τιθημι, *pono.*

Ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; (2) labor. Ab ἄθλος.

Ἀεθλονικία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur. Ex ἀεθλον, & νίκη, *victoria.*

ἌΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, certamen; (2) labor.

Ἀεθλοσυνη, ῆς, ἡ, certamen, concertatio; (2) miſeria. Ab ἆεθλος.

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον, & φέρω.

ἈΕῚ, *Adv.* ſemper, perpetuò; *Hom. Il.* 1, 51; (2) ſine intermiſſione; (3) uſque ad, donec; (4) ſubinde; (5) perpetuâ quadam ſucceſſione. Hinc ὁ ἀεὶ, ſc. ὢν, qui ſemper eſt; ἀείποτε, ſemper; ἐς ἀεὶ, idem; δεῦρ᾽ ἀεὶ, huc uſque. In compoſitione interdum ι abjicitur, ut ἀέναος, pro ἀείναος.

Ἀειβλαστέω, f. ήσω, ſemper germino. Unde

Ἀειβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper germinans.

Ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio.

Ἀειβλύω, ſemper adfluo, perpetuò ſcaturio, *Heſ.*

Ἀειβρυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper ſcaturiens; (2) ſemper germinans. Ex ἀει, & βρύω.

Ἀειγενετάων, *ſempiternarum*, gen. plur. *Æol.* pro ἀειγενετῶν. Ab

Ἀειγενέτης, ου, ὁ, ſempiternus.

Ἀειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſemper fuit et erit, ſempiternus. Ex ἀεὶ, et γινομαι, *ſum, fio.*

Ἀείγνητος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀείδελος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſpicuus, qui non cernitur; (2) obſcurus. Ex α priv. & εἴδω. (3) α int. valdè conſpicuus, *Steph.* Ex Nic.

Ἀειδεν, *canere*, præſ. inf. *Dor.* pro ἀείδειν.

Ἀείδεο, *cane*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἀείδεσο, à verbo eod.

Ἀειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non cernitur, qui cerni non poteſt, obſcurus, tenebricoſus; (2) deformis. Ex α priv. & εἶδος, *ſpecies.*

Ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, *Suid.* Ex iiſd.

Ἀειδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper in verticem, ſeu gyrum actus, qui ſemper circumagitur. Ex ἀεὶ, & δινέω, *gyro.*

Ἀείδιος, ία, ον, ſempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. V. Ab ἀεί.

Ἀειδιότης, ητός, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, Gl. V. A præc.

Ἀειδοίσα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἀείδουσα.

Ἄειδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤειδον.

Ἀείδοντι, *Dor.* pro ἀείδουσι, ab αειδω.

Ἀειδουλία, ας, ἡ, perpetua ſervitus. Ex δοῦλος.

ἈΕΙΔΩ, f. ίσω, cano, canto, carmine celebro.

Ἀειεστὼ, όος, ἡ, ſempiternitas, æternitas. Ab αεὶ, & ἐστὶ, *eſt*, vel ἑστάναι, *ſtare.*

Ἀειζωΐα, ας, ἡ, vitæ ſempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶ, & ζωὴ, *vita.*

Ἀείζωον, ου, το, ſedum, *Philox.* *Angl.* Sengreen.

Ἀείζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper vivens.

Ἀείζωτος, ὁ ϗ ἡ, ſemper cinctus, ſemper paratus, pro αείζωστος. Ex αεὶ, & ζωννυμι.

Ἀειθαλέω, ῶ, f. ήσω, ſemper vireo. Ab

Ἀειθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper virens, ſemper florens. Ex ἀεὶ, & θαλέω, f. θάλλω.

Ἀειθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper calidus, ſeu calefaciens. Ex ἀεὶ, & θέρος, *æſtas.*

Ἀείκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper fructificans, ſemper fructus habens. Ex ἀεὶ, & καρπος.

Ἀεικέα, *durum*, acc. ſing. ab ἀεικής. Unde

Ἀείκεια, ας, ἡ, & ἀεικία, indecentia; (2) contumelia; (3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικής.

Ἀεικείη, *indignitas*, *Ion.* pro ἀείκεια.

Ἀεικέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indecorus, *Hom. Il.* 14, 84. (2) indignus; (3) vilis, contemnendus, contemptus. Ab eod.

Ἀεικελίως, *Adv.* indecenter, indignè.

Ἀεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non conſentaneus, indecens, indecorus; *Hom. Il.* 1, 340. (2) fœdus; *Hom. Il.* 10, 453. (3) indignus; (4) durus, aſper. Ex α priv. & εἴκω, *ſimilis ſum.* Hinc

Ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto; *Hom. Il.* 3, 546. (2) contumeliâ adficio. Ἀεικίζειν τὸν νεκρὸν, τὴν γῆν. Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον αεικίζειν μενεάινων, *Il.* 24, 22.

Ἀεικινησία, ας, ἡ, motus ſempiternus. Ex ἀεὶ & κίνησις, *motus.*

Ἀεικίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper motus, qui ſemper & aſſiduè movetur.

Ἀεικινητως, *Adv.* cum perpetuo motu.

Ἀεικῶς, *Adv.* indecenter, indignè, præter morem. Ab ἀεικὴς, *indecens.*

Ἀείλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper loquax. Ex ἀεὶ, & λαλέω, *loquor.*

Ἀειλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper lucens, et ſplendens. Ex ἀεὶ, & λαμπω, *luceo.*

Ἀειλιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper diſtillans et defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ, et λιβω.

Ἀειλογέω, ῶ, f. ήσω, ſemper loquor. Ex ἀεὶ, et λόγος, *ſermo.* Unde

Ἀειλογία, ας, ἡ, verboſitas, multiloquium, loquacitas, vel earundem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, quâ quis ſemper rei geſtæ vel gerendæ rationes in promptu habet.

Ἄειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſole carens, opacus. Ex α priv. & εἵλη, *ſolis ſplendor.*

Ἀείμεναι, *ſpirare*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀέμεναι, & hoc *Dor.* pro ἄειν à verbo ἄω.

Ἀειμνημονευτος, ον, immortalis memoriæ.

Ἀειμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſemper memor.

Ἀείμνηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper memorandus, Gl. V. memorabilis. Ex ἀεὶ, & μιμνήσκω.

Ἀειμνήστως, immortaliter.

Ἀειναοντων, gen. pl. ab ἀεινάων.

Ἀείναος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ, & νάω, *fluo.*

Ἀείνας, αντος, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀειναῦται, ων, οἱ, quaſi ſemper nautæ, magiſtratus quidam Mileſiorum. Ex ἀεὶ, et ναύτης.

Ἀεινεφὶς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui ſemper nubeculâ ſunt obducti. Etym. Ex ἀεὶ, & νέφος, *nubes.*

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, paſſio perpetua, nunquam deficiens adfectio. Ab

Ἀειπαθὴς, ήος, ὁ ϗ ἡ, ſemper patiens, ſempiternæ paſſioni obnoxius. Ex ἀεὶ, & πάθος.

Ἀείπαις, αιδος, ἡ, ſemper virgo. *Suid.*

Ἀειπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſemper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ, & πάλος.

Ἀειπαρθένος, ου, ἡ, ſemper virgo.

Ἀειπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ, & πλάνης.

Ἀείπλανος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἄειρα, *ſuſcepi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤειρα, à verbo ἀείρω, *ſuſcipio.*

Ἄειραι, *ſuſcepiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ἄειρον, *ſuſcipe*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀείρροος, *contr.* ἀείρρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper & jugiter fluens. Ex ἀεὶ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀείρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

ἈΕΙ´ΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) adfero, præbeo, infero. Ἀείρειν τεύχεα, θάρσος, οἰνόν τινι· ἀείρεσθαι πόλεμον τῷ βαρβάρῳ, *inferre.*

Ἀεὶς, *flans*, præſ. part. act. verbi ἄημι, *flo.*

Ἀείσατ᾽ pro ἀείσατο, *cecinit*, 3. ſing. a. 1. indic. med. verbi ἀείδω, *cano.*

Ἀείσατε, *canite*, 2. plur. a. 1. imperat. act.

Ἀείσῃς, *cecineris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act.

Ἀεισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper viribus pollens. Ex ἀεὶ, et σθένος, *robur.*

Ἄεισιν, *ſpirant*, *Æol.* et *cum* ν ἐφελκ· pro ἄεισι.

Ἀείσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quotidie victum ex publico, Athenis in Pritaneo accipiebat. Ex ἀεὶ, et σίτος, *cibus.*

Ἀεισκῶπες, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεὶ, et σκὼψ, *noctua.*

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Eb ἀείδω.

Ἀεισόος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper ſervans. Ex ἀεὶ, & σόω, *ſervo.*

Ἀειστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper volubilis. Ex ἀεὶ, & στρέφω, *verto.*

Ἀείσυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper trahens, vel qui tardè incedit. Ex ἀεὶ, et σύρω, *trabo.*

Ἀείυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper dormiens. Epith. mortis, vel mortui. Ex ἀεὶ, et ὕπνος.

Ἀειφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper apparens, ſemper conſpicuus. Ex ἀεὶ, et φαίνομαι.

Ἀειφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper ardens. Ex ἀεὶ, et φλέγω, *uro.*

Ἀειφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper ferens; (2) ſemper vernans; (3) ſemper ferens fructus. Ex φερω.

Ἀειφρουρήτος, ὁ ϗ ἡ, ſemper cuſtoditus, ſeu præſidio inſtructus. Ex ἀεὶ, & φρουρέω.

Ἀείφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) ſemper cuſtodiens. Ex iiſdem.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium. Ex φεύγω.

Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab

Ἀειφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper frondens, perpetuò virens. Ex ἀεὶ, & φύλλον, *folium*.

Ἀείχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper virens.

Ἀείχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper utilis, perpetuò bonus. Ex ἀεὶ, & χρηστος, *utilis*.

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præſ. part. paſſ. Ab

Ἀεκάζω, cogo. Πόλλ' ἀεκαζομένη, *Il.* 6, 458. Ex α priv. & ἑκὼν.

Ἀεκήλιος, ου, idem quod αεικελιος, *Suid. Steph.* al. *Heſ. Euſtath. Il.* 6, 77.

Ἀεκητι, *Adv.* invitò, Gl. V. ἀεκῆτι, ingratiis, *Hom. Il.* 11, 636. Ab iiſdem.

Ἀέκοντε, *inviti*, nom. dual. Ab ἀέκων.

Ἀεκούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, invitus; (2) invitò factus, expreſſus. Ex α priv. & ἑκούσιος.

Ἀέκων, ουσα, ον, invitus, *Hom. Il.* 1, 300. (2) imprudens, imperitus. Ex α priv. & ἑκὼν.

Ἀελίοιο, gen. ſing. *Dor. Poet.* & *Ion.* pro ἡλίου.

ἊΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo.

Ἀελλαῖος, α, ον, procelloſus, rapidus.

Ἀελλέω, ῶ, f. ήσω, vi convolvo. Ab ἄελλα.

Ἀελλήεις, εσσα, εν, procelloſus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.

Ἀελλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀελλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, denſos habens capillos; (2) capillos habens variè intortos. Ab ἄελλα, & θρίξ, *capillus*.

Ἀέλλομαι, flo, ſpiro, Etym. Ab ἄελλα.

Ἀελλομαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnans cum procellâ, Ex ἄελλα, & μάχη, *pugna*.

Ἀελλόποδες, *Hom. Hymn.* in Vener. *veloces*, nom. pl. ab ἀελλόπους, *velox*, *celeripes*.

Ἀέλλοπος, ὁ ϗ ἡ, velox tanquam procella, *Hom. Il.* 8, 409. Ex ἄελλα, & ϖοῦς, *pes*.

Ἀελλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procelloſus; (2) velox.

Ἀελπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſperatus, præter ſpem. item, ſpe carens. Ex α priv. & ἐλπίς.

Ἄελπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀελπτέον, diffidendum. Ab

Ἀελπτέω, ῶ, deſpero. Ab ἄελπτος.

Ἀελπτία, ας, ἡ, deſperatio. Ab eod.

Ἄελπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſperatus, inſperabilis, deſperandus.

Ἀέλπτως, *Adv.* ex inſperatò, præter ſpem.

Ἀέλπω, non ſpero, deſpero. Καὶ ῥ' ἧγον ϖροτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι, *Il.* 7, 310.

Ἄεμμα, ατος, τὸ, nervus, chorda, quâ tenditur arcus; (2) arcus; (3) veſtimentum. Quaſi ἄμμα, ab ἅπτω, *necto*.

Ἀέναος, *perpetuò fluens*, Poet. pro ἀείναος.

Ἀέναος, vel ἀένναος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, G. V. idem quod ἀείναος, abjecto ſcilicet ι. Ex ἀεί.

Ἀενάως, jugiter. A præc.

Ἀενναάσθαι, *perfundi*, præſ. inf. paſſ. *Poet.* pro ἀεννάσθαι, à verbo ἀεννάομαι, *perfundor*.

Ἀεννόητος, ον, inopinatus, inexpectatus.

Ἀέντων, gen. pl. part. præſ. act. ab ἄημι, *flo*.

Ἄεξε, *augebat*, *Ion.* pro ἤεξε, ab ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra augens; (2) corpus roborans. Ex ἀέξω, & γυῖον.

Ἀεξιτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœtum augens; (3) prolificus, fœtificus. Ex ἀέξω, & τόκος.

Ἀεξιτρόφος, ον, benè nutriens.

Ἀεξίφυτος, ὁ ϗ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex ἀέξω, & φυτον.

ἈΕ'ΞΩ, augeo, accumulo, *Hom. Il.* 6, 261. (2) proveho, promoveo; ἀέξομαι, creſco. Ἄδηλον ἀέξει, extollit, *Heſiod.* Ἔργ. 6. Ποίη ϖοσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο, Id.

Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, ceſſo ab omni opere; otior; (2) ſum deſes, piger.

Ἀεργηλός, λὴ, λὸν, iners; (2) otioſus, negotiis vacuus. Ab

Ἀεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens; (2) iners, piger, deſes. Ex α priv. & ἔργον, *opus*. Hinc

Ἀέργητος, ον, idem.

Ἀεργία, ας, ἡ, ceſſatio ab opere; (2) inertia, deſidia, pigritia; (3) ceſſatio ab aratione terræ.

Ἀεργίη, *otio*, dat. ſing. *Ion.* pro ἀεργία.

Ἀεργος, ἡ, όν, idem quod ἀεργής.

Ἀέρδην, *Adv.* portando ſublatè. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀερέθω, tollo, *Hom. Il.* 2, 449. (2) ſuſpendo; ἀερέθομαι, pendeo, ſuſpenſus ſum; (3) inconſtans ſum, dubius ſum, pendeo animi. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι ϖαγχρύσεοι ἠερέθοντο, *Il.* 2, 448. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀερθεὶς, *evectus*, a. 1. part. paſſ. verbi ſeq.

Ἀερθεν, *Hom. Il.* 8, 74. *evecti ſunt*, 3. plur. a. 1. indic. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἠέρθησαν, à verbo ἀείρω, *tollo*.

Ἀερήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius; (2) multus, immenſus. Ab ἀὴρ, *aër*. Unde

Ἀερια, ας, ἡ, caligo, aër tenebroſus.

Ἀερίζω, f. ίσω, aërius ſum, aëria naturâ præditus ſum. Ἀεριζων ἀτμὸς, Dioſc. Ab ἀέριος.

Ἀερίοικος, ον, aërius, de avibus, &c.

Ἀέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius, qui eſt in aëre; (2) altus, magnus. Ab ἀήρ.

Ἀερὶς, ίδος, ἡ, apis, *Heſ.* ubi al. ἀκρίδες.

Ἀερώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, aërius; (2) obſcurus, caliginoſus. Ab ἀέριος.

Ἀερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſeptus, nullo ſepto cinctus. Ex α priv. & ἕρκος, *ſeptum*.

Ἀεροβατέω, ῶ, f. ήσω, propriè, incedo, vel ambulo per aërem; (2) nugas ſublimes capto, ſuperbio. Ἀεροβατω ϗ ϖεριφρονῶ τὸν ἥλιον, *Ariſtoph. Nub.* 225. Ex ἀὴρ, & βαίνω.

Ἀεροβάτης, ου, ὁ, res ſublimes et inanes tractans, ſuperbus, alta petens.

Ἀεροδίνητος, ον, volans, ales. Ab ἀὴρ, & δονέω.

Ἀεροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex ἀὴρ, et inuſ. δρέμω, *curro*.

Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginoſus, obſcurus. Ab ἀὴρ, *aër*.

Ἀεροειδὴς, ές, idem, item aërius.

Ἀερολεσχης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflato ſermone utens; (2) qui de rebus inanibus et nugatoriis multum et magnificè loquitur. Ex ἀὴρ, & λέσχη, *ſermocinatio*.

Ἀερομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.

Ἀερομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis et imaginaria.

Ἀερόμελι, ιτος, τὼ, aërium mel, quod quidam idem ac manna biblicum eſſe putant. Ex ἀὴρ, et μέλι, *mel*.

Ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior; (2) res inanes et captum humanum tranſcendentes conſector. Ex ἀὴρ, & μετρὲω, *metior*.

Ἀερομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permixtus aëri. Ex ἀὴρ, et μίγνυμι, *miſceo*.

Ἀερόμορφος, ον, aërius, *aeriformis*.

Ἀερονηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per aërem, ſive in aëre natans. Ex ἀηρ, et νήχω, *nato*.

Ἀερονομέω, de ſaltatore, cum pedibus in aëre velut ſuſpenſus eſt. Ex ἀηρ, & νόμος, ut χειρονομεω.

Ἀεροπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex aëre delapſus. Ex ἀηρ, et πίπτω, *cado*.

Ἀεροπέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, in aëre volans. Ex ἀὴρ, & ϖέτομαι, *volo*.

Ἀεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab

Ἀεροπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërigradus, aërivagus. Ex ἀὴρ, et πόρος, *tranſitus*.

Ἀεροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aëre. Ex ἀὴρ, & σκοπὸς.

Ἀεροτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërem ſecans et findens. Ex ἀὴρ, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀεροφέγγης, ὁ ϗ ἡ, ſplendens, lucidus, ſc. in modum aëris. Ab ἀὴρ, & φέγγος, lumen.

Ἀεροφοίτης, ου, ὁ, aërem colens, in aëre verſans. Ex ἀὴρ, et φοιτάω, *ventito*.

Ἀερόχροος, *contr.* ἀερόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem aëris tenuem ac dilutum habens. Ex ἀὴρ, et χρόα, *color*.

Ἄερσα, *ros*, *Dor.* pro ἔερση.

Ἀερσίλοφος, ου, ὁ, conum habens altum & ſublimem. Ex ἀείρω, *tollo*, f. *Æol.* ἀέρσω, & λόφος.

Ἀερσίνοος, *contr.* ἀερσίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, elatus animo, ſuperbus. Ab ἀείρω, et νοος.

Ἀερσιπνους, ὁ ϗ ἡ, quod facit ut animi tollantur, ſpiritus ſumantur. Ex ἀειρω et ϖνοῦς, *ſpiritus*.

Ἀερσίποδες, *celeres*, nom pl. ab ἀερσίπους, οδος.

Ἀερσιπότης, ου, ὁ, vel potius ἀερσιπέτης, altè volans. Ab ἀείρω, *tollo*, & πέτομαι, *volo*.

Ἀερσιπότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſublimi ſe librans. Ex ἀείρω, & ϖετάομαι, *volo*.

Ἀερσίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes in currendo, ſeu ſaltando, in altum tollens; (2) agilis, celer, *Hom. Il.* 3, 327. Ex ἀείρω, & ϖοῦς.

Ἀέρσω, *tollam*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀερῶ, à verbo ἀείρω, *tollo*. Unde

Ἀερτάζω, f. άσω, tollo, attollo, elevo; (2) aufero. Ἠέρταζε κάρη ἐπωμαδὸν, *Apoll.*

Ἀερτάω, idem et ab eodem.

Ἀερώδης, ὁ ϗ ἡ, obſcurus, caliginoſus.

Ἀέσαι, *ſpiraſſe*, a. 1. inf. act. ab ἀέω, *ſpiro*.

Ἀεσίμαινα, ης, ἡ, (ut θαλασσα, mare) ventis agitatum, inquietum. Ex ἀω, *flo*, & μαίνομαι, *furo*.

Ἀεσίφρονα, *ſtolidum*, acc. ſing. ab ἀεσίφρων.

Ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, ſtultitia. Ab

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ventoſus, levis, inconſtans; (2) ſtultus, temerarius; (3) vanus. Ex ἄω, *flo*, et φρὴν, *mens*.

Ἀέτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquilinus. Ab ἀετὸς.

Ἀετιδεὺς, έος, ὁ, pullus aquilæ, ἀετιδεῖς, aquilæ pulli. Ab eod.

Ἀετίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, aëtites lapis. Ab

ἈΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, aquila; (2) faſtigium ædificiorum, quod et ἀέτωμα; (3) uniuſcujuſque radii in rotâ ferramentum; (4) omen, ut οἰωνός.

Ἀετοφόρος, ου, ὁ, aquilifer, ſignifer. A φέρω.

Ἀετωδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aquilinus. Hinc τὸ ἀετῶδες, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab ἀετος, *aquila*.

Ἀετωμα, ατος, τὸ, faſtigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipuè templorum. Gl. V. faſtigium. Vide ἀετός.

Ἀεχῆνες, ων, οἱ, pauperes, *Heſ.* Ex ἀεί, et χαίνω, *inhio*, *appeto*. (ſed leg. eſt ἀχῆνες quorum loculi vacui ſunt. v. ἀχήν. *Ern.*)

ἊΖΑ, ης, ἡ, fuligo, ſordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigredo, ex putredine; ſqualor; (3) reliquiæ lactis, in vaſe arefactæ.

Ἀζαίνω, ſicco, exſicco. Ab ἄζω. Hinc

Ἀζάλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, aridus, ſiccus.

Ἀζαλέοιο, *aridi*, gen. ſing. *Ion.* pro αζαλέου.

Ἀζαλέος, έα, έον, *Hom. Il.* 7, 239. idem.

Ἀζάνω, arefacio, ſicco. Ab eod.

Ἀζαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro ἀζηχής.

Ἄζει, *ſiccat*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἄζω.

Ἀζείθω, ferveo, *Suid.* Ex α intenſ. et ζέω.

Ἀζειρέω, ῶ, ſicco, *Heſ.* Ab

Ἀζειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non variegatus, nullis diſtinctus coloribus. Ex α priv. & ζειρός.

Ἄζεο, *colo*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἄζεσο, ſeu ἄζου, à verbo ἄζομαι, *colo*.

Ἄζευ, *cole*, 2. ſing. præſ. ejuſd. ſed *Doricè*.

Ἀζευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non jugatus; (2) cælebs, virgo. Ex α priv. & ζευγνυμι, *jungo*.

Ἀζεχὴς, *Heſ.* V. Ἀζηχής.

Ἀζηλία, ἡ, ab æmulatione vacuitas. Ab

Ἄζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, neglectus; (3) qui zelo, ſeu zelotypiâ, non ducitur. Ex α & ζηλος.

Ἀζηλοτύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo ſolet. Ab

Ἀζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, zelotypiâ & invidiâ carens, à ſuſpicione alienus. Ex α priv. & ζηλότυπος, *invidiâ percuſſus*.

Ἀζήλωτος, ον, præter modum magnus, & ſupra invidiam aut ſpem aſſequendi poſitus; (2) contemptibilis, non invidendus. *Ern.*

Ἀζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α priv. & ζημία, *damnum*.

Ἀζημίως, *Adv.* ſine damno; (2) impunè.

ἈΖΗ'Ν, ένος, barba, Etymol.

Ἀζηρέω, ſicco, Suid.

Ἀζηρός, ή, όν, aridus, ab αζω, *Ern.*

Ἀζήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo quæſtio non eſt habita. Ex α priv. & ζητέω.

Ἀζητὸς, ἡ, ὸν, auguſtus, venerandus, *Suid.* Ab ἄζω, *veneror*.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonum edens; *Hom. Il.* 15, 25. (2) durus & aridus; (quia arida fracta fortius crepitant. *Ern.*) (3) continuus, perpetuus, qui ſit ſine intermiſſione. Hinc ἀζηχὲς, *Adv. Il.* 4, 435. magno cum clamore, vel indeſinenter. Ex α int. & ἦχος, *ſonus.*

ἈΖΟΙ, ων, οἱ ϗ αἱ, ſervi, ſervæ; famuli, famulæ.

Ἀζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, injugatus; (2) cælebs. Ex α priv. & ζυγὸς, *jugum.*

Ἀζυγία, ας, ἡ, q. d. injugatio, cælibatus. Ab

Ἄζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀζυγὴς, & ab eod. *Philox.* impar, diſpar.

Ἄζυμα, ων, τὰ, feſtum apud Judæos, quo à fermentatis abſtinebant. Ab

Ἄζυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, non fermentatus, fermenti expers; (2) ſincerus. Ex α priv. & ζύμη.

Ἀζυμοφαγία, ας, ἡ, uſus panis infermentati, *Suid.* Ex ἄζυμος, & φαγεῖν.

Ἄζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ſub jugo; (2) cælebs, innupta; (3) ſingularis, cum alio non junctus. Ex α priv. & ζυγὸς.

ἌΖΩ, ſicco, arefacio, unde & ἄζομαι, areſco. Κεφαλὴν ϗ γούνατα Σείριος ἄζει, *Heſiod.* Ἔργ. 585.

ἍΖΩ, veneror, colo, *Hom Il.* 1, 20. Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱὸν. *Heſiod.* Θεογ. 532.

ἈΖΩΛΕ'Ω, ῶ, iraſcor, *Heſ.*

Ἄζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine zonâ eſt, diſcinctus. Ex α priv. & ζώνη.

Ἄζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, animal non procreans; (2) vitâ carens. Ex α priv. & ζῶον, *animal*, vel ζωὴ, *vita.*

Ἄζωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene temperatus. Ex α int. & ζωρὸς, *merus.*

Ἄζωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt cinctus. Gl. V. diſcinctus. Ex α priv. & ζωννύω.

Ἄζωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἆη, *ſpirabat*, 3 ſing. imp. ind. act. v. ἄημι.

Ἀηδέω, ῶ, tædio afficior, faſtidio. Ab ἀηδής.

Ἀηδηκότες, *tædio adfecti, laboribus defeſſi*, nom. plur. perf. part. act. *Poet.* pro ἠηδηκότες.

Ἀηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſuavis, fædus, odioſus, *Philox.* Ex α priv. & ἡδὺς.

Ἀηδία, ας, ἡ, fæditas, injucunditas, moleſtia; (2) tædium. Ab ἀηδής.

Ἀηδίζομαι, f. ίσομαι, tædio adficior, faſtidio; (2) abhorreo. Ἀηδίζεσθαι τῷ ξένῳ, à novitate rei abhorrere. Ab ἀηδία.

Ἀήδιζον, *infeſtabant*, 3. plur. imperf. indic. act. *Ionicè* pro ἠήδιζον, à verbo ἀηδίζω.

Ἀηδόνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἀηδόνιος, cantui luſciniæ ſimilis, lugubris. Ab ἀηδών.

Ἀηδονεὺς, έος, ὁ, luſciniæ pullus.

Ἀηδονῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἀηδονέες.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luſciniola; (2) luſcinia. *Dim.*

Ἀηδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, idem quod

ἈΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luſcinia; (2) tibiarum lingula.

Ἀηδῶς, *Adv.* inſuaviter, fœdè; tædioſè, Gl. V. (2) gravatim; (3) inimicè. Ab ἀηδὴς.

Ἀήθεια, ας, ἡ, inſolentia, inſueta novitas; deſuetudo, Gl. V. Ab ἀηθής.

Ἀηθείη, *inſolentia*, *Ion.* pro ἀηθεία.

Ἀήθεσσον, *Hom. Il.* 10, 493. *inſuetus eram*, 1. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἠήθεσσον, ab

Ἀηθέσσω, inſuetus ſum. Ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν, *Il.* 10, 493. Ab ἀεθής.

Ἀηθέω, ῶ, f. ήσω, inſuetus ſum. Ab eod.

Ἀήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, inſuetus, inſolens; (2) qui non format & inſtituit mores. Ex α priv. & ἦθος, *mos.*

Ἀηθίζομαι, deſueſco, Gl. V. non fero propter inſolentiam, apud *Strab.* Ab ἀήθης.

Ἀήθως, *Adv.* præter morem; (2) inexpertè.

Ἀήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, aciem non habens, non acutus, obtuſus, hebes. Ex α priv. & ἀκή

Ἄημα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, flatus venti, ſpiraculum. Ab ἄω, ſeu ἄημι, *ſpiro.*

Αημεναι, præſ. inf. med. *Dor.* pro ἄηναι. Ab

Ἄημι, flo, ſpiro. ἄη, flabat. ἀεὶς, ἀέντος, ſpirans, part. ἄημαι, ſpiro, ἄητο, ſpirabat. Τοῖον ἄηθ' οἷον τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης. *Heſiod.* Ἀσπ. 8. Ab ἄω, *ſpiro.*

Ἀημερία, ας, ἡ, immitis animi adfectio; (2) immanitas. Ex α priv. & ἥμερος, *mitis.*

ἈΗ'Ρ, έρος, ὁ, aër, (2) cœli temperies; (3) ἡ ἀὴρ, caligo, aër tenebroſus.

Ἄησις, έος, ἡ, ventus, flatus, ſpiritus. Ab ἄω, *flo.*

Ἀήσσατος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus; (2) incomparabilis, *Dor.* pro ἀήσσητος, ἀήττητος. Ex α priv. & ἡσσάομαι, *vincor.*

ἈΗ'ΣΥΛΟΣ, ύλη, υλον, moleſtus; (2) iniquus, injuſtus, *Hom. Il.* 5, 876. v. αισυλος.

Ἀήσυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, levis, agilis; (2) tenuis; (3) ſublimis, in ſublimi degens, qui in aëre ſuſpenſus fertur. Ex ἀὴρ, *aër*, & σύρω.

Ἀήτας, accuſ. plur. ab ἀήτης, ου, *flatus.*

Ἀητέομαι, volo, cum auris vagor. Ab ἀήτης.

Ἀήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, *flo.*

Ἀήτης, ου, ὁ, idem & ab eod. *item* avis, apud *Arat.*

Ἄητο, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. med. verbi ἄημαι.

Ἀητόῤῥοος, *contr.* ἀητόῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, ventis fluens, ſeu ex quo fluente venti oriuntur, *vox ficta Platonis.* Ex ἀήτη, *ventus*, & ῥέω, *fluo.*

Ἄητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expoſitus, *Hom. Il.* 18, 410. (2) inſatiabilis; (3) magnus. Ab ἄω, *flo.*

Ἀητὸς, ὁ, aquila, apud *Arat.*

Ἀήττητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus, inſuperabilis; (2) qui nulli labori ſuccumbit, nulli largitioni, &c. Ex α priv. & ἡττάομαι, *vincor.*

Ἄηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine voce. ἄηχος φωνὴ, *Aret.* De cauſis & ſignis diut. morb. 1. 11. Ab α priv. & ἦχος, ſonus, vox.

Ἄθ' pro ἄτ, ob ſequentem adſpiratam, & ἄτ' pro ἄτε, *quippe.*

Ἀθάλασσος, ſeu ἀθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, maris expers. Ex α priv. & θάλασσα. Unde

Ἀθαλάσσωτος, ſeu ἀθαλάττωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, inſolens navigandi.

Ἀθαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non virens, aridus. Ex α priv. & θάλλω, *vireo.*

Ἀθαλπέως, *Adv.* ſine calore, ſeu æſtu. Ex α priv. & θάλπω, *calefacio.*

Ἀθαμβεὶ, *Adv.* intrepidè, impavidè. Ab

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intrepidus, impavidus. Ex α priv. & θάμβος, *ſtupor.* Unde

Ἀθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas.

Ἄθαμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀθαμβής.

Ἀθάνα, *Minerva*, *Dor.* pro Ἀθήνη.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθανάτῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἀθανάταις.

Ἀθανάταν, acc. ſing. *Dor.* pro ἀθανάτην.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo.

Ἀθανατισμὸς, ου, immortalitas, in Deos relatio.

Ἀθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, immortalis; (2) ſempiternus, æternus, perpetuus; & *in plurali* οἱ ἀθάνατοι, Dii immortales; (3) decem millia militum ſelectorum in exercitu Perſarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiſo, ſtatim legeretur alius, numeruſque adeo idem ſemper maneret. Ex α priv. & θάνατος, *mors.*

Ἄθαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſepultus, inhumatus. Ex α priv. & θάπτω, *ſepelio.*

ἈΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, pultis genus, apud *Ariſtoph.*

Ἀθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fiduciæ expers, timidus. Ex α priv. & θάρσος, *fiducia.*

Ἀθαυμασία, ἡ, & ἀθαυμαστία, vacuitas ab admiratione. Ab

Ἀθαύμαστος, ον, expers admirationis. Ab α priv. & θαυμαζω, *miror.* Hinc

Ἀθαυμαστὶ, & ἀθαυματεὶ, *Adv.* citra admirationem.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui non ſpectat. Ex α priv. & θεάομαι, *ſpecto.* Unde

Ἀθέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non ſpectatur, inviſibilis, non viſus; (2) qui non vidit.

Ἀθεεὶ, *Adv.* ſine Deo, ſine numine. Ex α priv. & Θεος, *Deus.*

Αθέητα, nom. pl, n. g. *Ion.* pro ἀθέατα, ab ἀθέατος.

Ἀθεησίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀθεησία, copia videndi adempta, *Aret.* De curat. diut. morb. 1, 4. Ex α priv. & θεάομαι, *ſpecto.*

Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas. Ex αθεος.

Ἀθείαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.

ἈΘΕΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) ſugo, *Heſ.*

Ἀθέλητος, ου, ὁ ἡ, quod præter voluntatem fit Ab ἀθέλω.

Ἀθελήτως, *Adv.* involuntarié.

Ἄθελκτος, ον, immitis, implacabilis. Ab α priv. & θελγω. *Lenio.*

Ἄθελξις, εως, ἡ, ſuctio, mulctus, *Ern.* apud Hippocr. explic. *attractio.* Sed vox eſt ſuſpecta. Ab ἀθέλγω.

Ἀθέλω, f. θελήσω, nolo.

ἈΘΕΜΒ'ΕΩ, ῶ, laſcivio. *Heſ.*

Ἀθεμέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fundamento carens, ſine fundamento. Ex α priv. & θεμέλιον.

Ἀθέμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄθεμις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, illicitus, nefaſtus.

Ἀθεμίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus. Ex α priv. & θέμις, *jus.*

Ἀθέμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus, nefarius.

Ἀθεμιστουργία, ας, ἡ, facinus nefarium, ſcelus. Ex ἀθεμιστος, & ἔργον, *opus.*

Ἀθεμιτογαμέω, ſeu αθεμιστογαμεω, inceſtas nuptias celebro. *Pſeudo-Clem.* apud *Euſeb.*

Ἀθεμιτογαμία, ας, ἡ, inceſtæ nuptiæ. Suid. Ex ἀθέμιτος, & γάμος, *nuptiæ.*

Ἀθεμιτόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inceſtas init nuptias, Suid. Ex iiſd.

Ἀθεμιτοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, infanda faciens, infanda gerens, Gl. V. Ex ἀθέμιτον, & ποιῶ.

Ἀθέμιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, *Philox.* Hinc τὸ ἀθέμιτον, ου, nefas. Ex α priv. & θεμιτός.

Ἀθεμιτουργέω, ω, nefanda patro, Suid. Ex ἀθέμιτος, & ἔργον, *opus.*

Ἄθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine Deo eſt, deum tollit, impius. Ex α priv. & Θεος. Hinc

Ἀθεότης, ητος, ἡ, ignoratio Dei, impietas.

Ἀθεραπευσία, ας, ἡ, cultûs negligentia, item omnino, cum corpus male habetur; (2) neglectus, contemptus, ſc. ejus, quem ſervare, curare, tueri debebamus. Ex α priv. & θεραπεύω, *colo.*

Ἀθεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incultus, pui corpore horrido & inculto eſt; (2) neglectus; (3) immedicabilis, inſanabilis. Ex iiſd.

Ἀθερειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpicas, ſeu ariſtas habens, vel generans. Ex ἀθὴρ, & γείνομαι.

Ἀθερηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſpicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἀθὴρ, (prius debet eſſe ἀθερήεις, poſterius repetendum, ab α priv. & θερω, *foveo*, unde θεραπεύω. *Ern.*)

Ἀθέριζον, *parvi penderunt*, 3, pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠθέριζον, à verbo

Ἀθερίζω, f. ίσω, ſperno, rejicio, contemno, ſc. velut ſpicas degeneres, Ἀνδράσιν ὡμίλησα, ϗ οὐ ποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον, *Il.* 1, 261. Ab ἀθὴρ, *ſpica.*

Ἀθερίνη, ης, ἡ, atherina piſcis. Ab eod.

Ἀθέριξ, ικος, ὁ, ariſta, cuſpis ſpicæ. Ab eod.

Ἀθερίσσω, f. ίξω, idem quod ἀθερίζω.

Ἀθέριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non demeſſus, adhuc in ſpicâ; (2) neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex α priv. & θέρος, *meſſis.*

Ἀθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non calefactus; (2) qui non calefit.

Ἄθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, calore vacans.

Ἀθερολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpicilegus, qui ariſtas, ſeu ſpicas colligit. Ex αθηρ, & λεγω.

Ἀθερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ariſtas habens. Ab αθήρ.

Ἀθέρωμα, & Αθηρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite naſci ſolitum. Ab αθάρα.

Ἀθεσία, ας, ἡ, inconſtantia, perfidia. Ex α priv. & θέσις, *poſitio.*

Ἀθεσμία, ας, ἡ, trangreſſio legis, iniquitas, ſcelus. Ab ἄθεσμος.

Ἀθέσμιος, & Ἄθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, lege carens, exlex, qui legem non obſervat; (2) de quo lex non eſt poſita; (3) illicitus, iniquus. Ab α priv. & θεσμὸς, *lex*.

Ἀθεσμόβιος, ον, improbus, nullis legibus obediens.

Ἀθεσμόλεκτρος, ον, inceſtas nuptias celebrans, in inceſto matrimonio vivens.

Ἀθέσμως, *Adv.* illicitè, nefariè, contra leges.

Ἀθέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, ingens. *Hom. Il.* 3, 3. Ex α priv. & θέσφατος, *à Deo pronunciatus.*

Ἀθετεῖ, *rejicit*, 3. ſing. præſ. pro ἀθετέει, ab

Ἀθετέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) ſperno; (4) contumelioſè tracto; (5) prævaricor. *Philox.* ἀθετῶ, reprobo, decipio; ἀθετεῖ, refellit, decipit, idem; ἠθέτησα, reprobavi, Gl. V. decepi: ἠθέτησαν, deceperunt, *Philox.* aor. 1. ἠθετημένος, abrogatus, perf. part. paſſ. Ἀθετεῖν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀρχῶν. Οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι, *Marc.* 6, 26. Hinc

Ἀθέτημα, ατος, τό, abrogatio, improbatio.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio.

Ἄθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. Gl. V. inhabilis. Ex α priv. & θετὸς, *poſitus*. Hinc

Ἀθέτως, *Adv.* inconſtanter; (2) ineptè; (3) improbè.

Ἀθεωρησία, ἡ, negligentia, in ſpectando, conſiderando.

Ἀθεωρητὶ, *Adv.* ſine contemplatione, negligenter. Ab

Ἀθεώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſpectabilis, in adſpectum non cadens; (2) improviſus; (3) à contemplatione alienus, negligens in cognoſcendo, conſiderando. Ex α priv. & θεωρητὸς, *ſpectabilis*.

Ἀθεωρήτως, *Adv.* non ſpectabiliter, inviſibiliter; (2) imperitè, negligenter, temerè.

Ἀθέως, *Adv.* impiè, ſceleratè, ſine Deo.

Ἀθήητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perſpicuus, non viſus, latens, occultus, *Ion.* pro ἀθέατος.

Ἄθηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ablactatus; (2) qui lac non ſuxit. Ex α priv. & θηλή.

Ἀθήλυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non effeminatus, virilis; (2) indomitus; (3) durus. Ex α priv. & θῆλυς, *femineus*.

Ἄθηλυς, εως, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΘΗΝΑ͂, ας, ἡ, Minerva, Pallas.

Ἀθήναζε, *Adv.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.

Ἀθῆναι, ῶν, ἡ, Athenæ, urbs Atticæ.

Ἀθηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ, *Ionic.*

Ἀθηναῖον, ου, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.

Ἀθηναῖος, αία, αῖον, Athenienſis.

Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva, Pallas, poëticè.

Ἀθήνηθεν, *Adv.* Athenis, *from Athens.*

Ἀθήνησι, *Adv.* Athenas, *to Athens.* Ab eod.

Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis operam navat. Ex Ἀθήνη, Minerva, quæ ſtudiorum præſes credebatur, & γέρων, *ſenex*.

ἈΘῊΡ, έρος, ὁ, pars ſpicæ acuta; (2) ſpica; (3) ſpica degener; (4) ſumma pars cuſpidis ſagittæ; (5) mucro gladii.

Ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθάρα.

Ἀθήρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à venatore non indagatus; (2) à venatore non captus; (3) ſine feris. A θηρεύω, *venor*.

Ἀθηρηλοιγὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum, minutiſſimas paleas diſſipans. Ex ἀθὴρ, & λοιγός.

Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.

Ἀθηρόβρωτον, ου, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in ollâ agitatur. Ex ἀθὴρ, *ariſta*, vel ἀθήρα, *puls*, & βρώσκω, *comedo*.

Ἄθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, feris, ſeu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non poteſt. Ex α priv. & θὴρ, *fera*.

Ἀθησαύριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non repoſitus in theſauro; (2) qui recondi & adſervari nequit; (3) qui nihil recondit in craſtinum, prodigus. Ex α priv. & θησαυρίζω.

Ἀθήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli ſervit ob mercedem. Ex α priv. & θητεύω, *mercede ſervio*.

Ἀθίγγαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tangi non vult, intactus. Ex α priv. & θιγγάνω, *tango*.

Ἀθιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactus. Ex θιγω.

Ἄθικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intactus*; (2) integer, illibatus, intemeratus. Ab iiſd.

Ἀθίκτωρ, ορος, ὁ, idem ex iiſd. *Heſ.*

Ἀθλεύω, f. εύσω, certo, certamen ineo; *Hom. Il.* 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor, Ab ἆθλος, *certamen*.

Ἀθλέω, ῶ, f. ήσω, *Hom. Il.* 7, 453, idem & ab eod. Ἐάν δὲ ϗ ἀθλῇ τις οὐ στεφανοῦται, ἐὰν, μὴ νομίμως ἀθλήσῃ, 2 Tim. 2, 5.

Ἄθλημα, ατος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.

Ἄθλησις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen, ſeu certatio quævis. Ab eod.

Ἀθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.

Ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. (2) in quocunque genere peritus & exercitatus; (3) profuſus in aliquo genere, ut libidine. Hinc

Ἀθλητικὸς, ἡ, ὸν, athleticus, ad athletas ſeu certatores pertinens; (2) robuſtus ac firmus.

Ἀθλητικῶς, *Adv.* athleticè, athletarum more.

Ἀθλητῶν, *luctatorum*, gen. plur. ab ἀθλητὴς.

Ἄθλιος, ία, ιον, miſer, ærumnoſus, malis exercitus. Ab ἆθλος. Hinc

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miſeria, ærumna.

Ἀθλίως, *Adv.* miſerè, ærumnoſè, infeliciter.

Ἀθλοθεσία, ας, ἡ, præmii propoſitio; ipſum munus & officium athletarum. *Steph.*

Ἀθλοθετέω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo. Ab ἆθλον, & τίθημι, *pono*.

Ἀθλοθετης, ου, ὁ, munerarius certaminis, ſeu qui præmium certaminis conſtituit; (2) qui quodvis præmium proponit. Ex iiſd.

Ἆθλον, ου, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces ſceleris, *i. e.* pœna; (4) labor, ærumna. Ab ἄεθλος.

Ἆθλος, ου, ὁ, certamen; (2) labor, laborioſum negotium. Ab eod.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, victor, qui præmium certaminis reportat. *Hom. Il.* 9, 124. Ex ἆθλον, & φέρω, *fero, reporto*.

Ἄθολος, ου, ὁ ϗ ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α priv. & θολός.

Ἀθόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non turbatus, limpidus. Ex α priv. & θολόω, *turbulentum reddo*.

Ἀθορύβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perturbatus; (2) qui non preturbatur. Ex α priv. & θόρυβος.

Ἀθόρυβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ex iiſd.

Ἀθορύβως, *Adv.* ſine tumultu, tranquillè.

ἈΘΡΑΓΈΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex quâ optima igniaria fiunt.

Ἄθραυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infractus, inquaſſatus; (2) integer, non vulneratus, aut diminutus.

Ἄθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non nutriens, nutriendi expers. *Ern.*

ἈΘΡΈΩ, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor; (2) diſpicio, conſidero, perpendo; (3) circumſpicio & cum intentione intueor. Ἀθρεῖν τάς τῶν ἄλλων συμφοράς· πῶς πότερον, μή τι γίνηται. Ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ, *Eur. Hec.* 674.

Ἀθρήματα, των, τὰ, munera à cognatis novæ ſponſæ miſſa, quum ſe primum conſpiciendam præbebat. *Heſ.* ab ἀθρέω.

ἈΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, genus apis, *Suid.*

Ἀθρηνί, ſeu ἀθρηνεὶ, *Adv.* abſque luctu, ſine lacrimis. Ex α priv. & θρῆνος, *luctus*.

Ἀθρίγγωτος, ὁ ϗ ἡ, non ſeptus, non loricatus. Ab α priv. & θριγγος, *Septum, lorica*.

Ἄθρικτος, ον, illæſus, indeceptus. *Ern.*

Ἄθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, capillis, ſive pilis carens, glaber. Aret. Ex α priv. & θρὶξ, *pilus*.

Ἀθριπήδεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, à vermibus non arroſus, ſive exeſus. Ex α priv. & θρὶψ, *vermis*, & ἐδεστὸς, *edulis*, ab ἔδω, *edo*.

Ἀθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo, coacervo; & (2) *in paſſivo*, ſum apud me, potens mei. Ἀθροίζειν εἰς ἕνα τόπον, πολλοὺς πολίτας· ἀθροίζεσθαι εἰς ἑαυτόν, apud ſe eſſe. Ἀλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω, *Soph. Oed. Tyr.* 143. Πολλὴν ἀθροίζας ἀσπίδ' Ἀργείων, exercitum, *Eur. Ph.* 78. Ab ἀθρόος.

Ἀθροίσασα, *quæ congregavit*, part. f. aor. 1.

Ἀθροίσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, frequens, celebris, confertus; (2) congregans, congregando inſerviens. Ab ἀθροίζω.

Ἄθροισις, εως, ἡ, congregatio, coacervatio, conventus. *Philox.* Ab ἀθροίζω.

Ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo, *Philox.* globus, caterva. Ab eod. Hinc

Ἀθροισματικός, ἡ, ὸν, congregativus, collectivus.

Ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.

Ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus.

Ἀθροιστὴς, οῦ, ὁ, congregator, collector.

Ἀθροιστικὸς, ἡ, ὸν, vim congregandi habens, collectivus. Ab ἀθροίζω, *congrego*.

Ἀθροιστικῶς, *Adv.* catervatim, Gl. V.

Ἀθρόον, *Adv.* pro ἀθρόως, quod vide.

ἈΘΡΌΟΣ, όα, όον, *contr.* ἄθρους, *quod minus frequens*, confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) univerſus, ſimul totus; Ἀθρόον, ϗ ἡδὺν, ϗ γνήσιον ὕπνον ἐδέξατο, *Chryſoſtom. Homil.* 2. *Hom. Il.* 22, 270. (3) frequens, denſus. Comp. ἀθρούστερος.

Ἄθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullam edens vocem, vel ſtrepitum. Ex α priv. & θρόος.

Ἀθροότης, ητος, ἡ, univerſitas. Ab ἀθρόος.

Ἀθρόως, *Adv.* confertim; (2) univerſè, ſummatim; (3) confeſtim, celeriter.

Ἄθρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infragilis; (2) non fractus deliciis, non delicatus; (3) non mollis, virilis; (4) non inflatus. Ex α priv. & θρύπτω, *frango*.

Ἀθρύπτως, *Adv.* non delicatè; (2) viriliter.

Ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum deſpondeo, animum abjicio, animo ſum dejecto, animo ſum fractus; (2) timeo, angor metu. Ἀθυμεῖν τοῖς παροῦσι πράγμασι, ἐπὶ τούτοις, τὴν τελευτήν· ἀθυμῶ ἐπιχειρήσειν. Τοῖς αὐτῶν νεκροῖς ἀθυμοῦντες, ob cædem ſuorum. Plut. Ab ἄθυμος. Hinc

Ἀθυμήτης, ου, ὁ, anxius, mœrore adfectus.

Ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) triſtitia; (3) anxietas; (4) deſperatio. Ab ἄθυμος.

Ἀθυμίην, acc. ſing. *Ion.* pro ἀθυμίαν.

Ἄθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt dejecto; (2) anxius; (3) mœſtus, triſtis; (4) puſillanimus, non animoſus. Ex α priv. & θυμὸς.

Ἀθύμως, *Adv.* animo dejecto, anxiè.

Ἀθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, luſito; (2) ſaltito. Ab ἀθύρω.

Ἀθυρέω, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Ἀθυρίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, feneſtris, vel valvis carens. Ex α priv. & θυρὶς, *feneſtra*.

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, ludus puerilis; (2) ludus quilibet; (3) oblectamentum; (4) ornamentum, *Hom. Il.* 15, 363. Ab αθύρω.

Ἀθυρμάτιον, ου, τὸ, idem, ſed diminutivè.

Ἀθυρογλωττέω, ῶ, nugas, ludicra loquor, item, petulanter loquor, linguæ non tempero. *Suid.* Ex ἄθυρος, *incontinens*, & γλῶσσα.

Ἀθυρογλωττία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, ſtudium nugandi, laſciviendi. Ab

Ἀθυρόγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui linguâ eſt effreni, loquax, garrulus, cui fores oris ſemper patent.

Ἀθυρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui leges ludos facit, iiſque pro ſuâ libidine abutitur. Ex ἀθύρω, & νόμος, *lex*.

Ἄθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, januâ carens, januâ non clauſus; (2) incontinens. Ex α priv. & θύρα.

Ἀθυροστομέω, idem quod ἀθυρογλωττέω.

Ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris, ſeu linguæ incontinentia & petulantia. Ab

Ἀθυρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus os apertum eſt, (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, & στόμα, ος.

ἈΘΎΡΩ, ludo, luſito. Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν ϗ χερσὶν, αθύρων, *Iliad* 15, 364.

Ἀθύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, januâ carens, nullis foribus clauſus; (2) incontinens, effrenis, effrenatus, & qui regi neſcit. Ab ἄθυρος.

Ἄθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſacrificatus, non immolatus; (2) qui eſt ſine ſacrificio, ſacrificiis carens. Ex α priv. & θύω, *ſacrificio*.

Ἀθώωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui mulcta impoſita non eſt, impunis. Ab

Ἀθῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulctam non paſſus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, inſons, criminis expers. Ex α priv. & θωὴ, *mulcta*. Hinc

Ἀθωόω, ῶ, f. ήσω, abſolvo mulctâ, ſeu pœnâ libero; (2) innoxium declaro. Ἀθωῦν τίνα τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ φόνου.

Ἀθώπευστος, & ἀθώπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, miſericordiæ expers; (2) incorruptus, qui adulatione & blanditiis, &c. capi non poteſt. Ex α priv. & θωπεύω, *adulor*.

Ἀθωράκιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non eſt; (2) inermis. Ex α priv. & θωρακίζομαι, *loricâ munior*.

Ἀθώρηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ebrius, non temulentus, *Hipp*. Ex α priv. & θωρήσσομαι, *poto*.

Ἀθώως, *Adv*. citra mulctam & damnum; (2) innoxiè. Ex ἀθῷος.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, impunitas; (2) abſolutio rei. Ab ἀθωόω, *abſolvo*.

Αἶ, heu! hei! eheu; (2) utinam!

Αἰ, *ſi*, *Dor*. pro εἰ.

Αἶ, heu! eheu! *Interject*.

Αἶα, per aphær. pro γαια, terra, *Hom*.

Αἴαγμα, τος, τὸ, luctus, gemitus. Ab

Αἰάζω, άξω, lugeo, lamentor. Ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν ϖάρα. *Eur. Med*. 1350. Ab αἶ, *heu!*

Αἰαλοὶ, οἱ, qui duas ſorores in matrimonio habent. *Ern*.

Αἰακίδαο, *Ion*. pro Αἰακίδου, ab Αἰακίδης.

Αἰακτὸς, ἡ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuoſus. Ab αἰάζω, *lugeo*.

Αἶαν, *Ajax*, voc. ſing. ab Αἴας, αντος.

ΑἸΑΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis, acerbus, luctuoſus; (2) tenebricoſus; (3) perpetuus.

Αἰανὸς, ἡ, ὸν, idem.

Αἰανῶς, perpetuò; (2) graviter.

Αἴαντε, *Ajaces duo*, Telamonius & Oileius, nom. dual. ab Αἴας.

ΑἸΒΟΙ῀, *vox dolentis ſeu indignantis*, heu! hei! (2) *admirantis*, papæ!

Αἶγα, acc. ſing. ab αἴξ.

Αἰγάγριος, & αἴγαγρος, ου, ὁ, capra vel caper ſilveſtris. Ex αἴξ, *capra*, & ἄγριος.

Αἰγᾶθεν, ab *Ægis*, *Dor*. pro Αἰγῆθεν.

ΑἸΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, *Ion*. αἰγανέη, jaculum, ſpiculum, tragula, *Hom. Il*. 2, 774.

Αἴγδην, *Adv*. ſubitò; (2) impetuoſè. Ab ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror*.

Αἰγέη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, *capra*.

Αἴγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ειος, εία, ειον, caprinus, *Hom. Il*. 3, 247. Ab eodem.

Αἰγείπυρος, ου, ὁ, herbæ nomen, quaſi capræ triticum. Ex αἴξ, *capra*, & ϖυρὸς, *triticum*.

Αἰγείρινον, τὸ, unguentum populeum, *Rob*. Ab

ΑἼΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, populus, alnus, *Philox*.

Αἰγειροτόμος, ου, populorum ſucciſor. *Steph*. Ab ἄγειρος, & τέμνω, *cædo*.

Αἰγελώτης, ου, ὁ, caprarius, quaſi caprarum agitator. Ex αἴξ, & ἐλάω, vel ἐλαύνω.

Αἴγεος, idem quod αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab αἰγιαλὸς.

Αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem. Hinc

Αἰγιαλῖτις, ιδος, ἡ, littorea; (2) quæ in littore habitat.

ΑἸΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, littus, ora maritima. *Hom. Il*. 2, 210. Hinc

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, littoreus.

Αἰγιϐότης, ου, ὁ, capras paſcens, paſtor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *paſco*.

Αἰγιϐότος, ου, ὁ ϗ ἡ, capras paſcens, capris paſcendis aptus. Ex iiſdem.

Αἰγίδ', pro αἰγίδα, acc. ſing. ab αἰγίς.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, capella, hœdus, *Dim*. Ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempeſtate adfligo; (2) capras paſco. Ab αἴξ, *capra*, &c.

ΑἸΓΙ'ΘΑΛΟ'Σ, ῶ, ὁ, parus, avis quædam; (2) certa herba; (3) quoddam ſaltationis genus.

ΑἼΓΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, ſalus, avis quædam.

Αἰγίκναμος, *Dor*. pro

Αἰγίκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, crura caprina habens. Ex αἴξ, & κνήμη, *crus*.

Αἰγικορεὺς, έως, ὁ, caprarius, qui capras ſatiat, & paſcit; (2) cujuſvis pecoris paſtor; *uſitatum plurale* αἰγικορεῖς, pars Athenienſium. Ex αἴξ, *capra*, & κορέω, *ſatio*.

Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ ϗ ἡ, præaltus. Epith. ſcopuli. Ex αἴξ, *capra*, & λείπω, *linquo*, qu. *ad cujus faſtigium pervenire capræ nequeant*; *ſive* Ex αἴξ, procella, *Heſ. quem fluctus & procellæ* attingere nequeunt.

Αἴγιλος, ου, ὁ, herba quædam capris grata. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγίλω, *Ægili* ſive *Caprariæ*, genit. ſing. *Dor*. pro Αἰγίλου. Ab Αἴγιλος, *Ægilus*, *inſula maris Liguſtici*.

Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) feſtuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum enecat; (4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ, & ὤψ.

Αἰγινόεις, εσσα, εν, capris abundans.

Αἰγιόχοιο, *Ion*. pro αἰγιόχου, ab

Αἰγίοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægida geſtans, ſeu habens, vel etiam à caprâ nutritus. Jovis epith. *Hom. Il*. 1, 201. Ex αἰγὶς, *ægis*, & ἔχω, *habeo*, vel ex αἴξ, & ὀχὴ, *cibus*.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, ſemicaper Pan, qui caprino fuiſſe corpore fingitur. Gl. V. ſemicaper. Ex αἴξ, & Πὰν.

Αἰγιπόδης, ου, ὁ, capripes. Ab

Αἰγίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus caprinis præditus. Ex αἴξ, & ϖοῦς, *pes*.

Αἰγίπυρος, ου, ὁ, idem quod αἰγείπυρος.

Αἰγίς, ίδος, ἡ, pellis caprina; (2) munimentum pectoris, ægis; (3) genus retis; (4) quiddam, quod meditullio pini arboris innaſcitur. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγίσκος, ου, ὁ, caper juvenis, hœdus. *Dim*.

ΑἼΓΛΗ, ης, η, fulgor, ſplendor.

Αἰγλᾶντα, *Dor. & contr*. pro αἰγλήεντα, ab

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, ſplendidus, coruſcus, *Hom. Il*. 1, 531. Ab αἴγλη.

Αἰγοβοσκὸς, οῦ, ὁ, caprarius, paſtor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *paſco*.

Αἰγοϐότας, *Dor*. pro

Αἰγοϐότης, οῦ, ὁ, idem ac αἰγοϐοσκός.

Αἰγογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, caprigena. Gl. V. Ex αἴξ, & γίνομαι, *naſcor*.

Αἰγοδίωξ, capras perſequens. Ex αἴξ, & διώκω.

Αἰγοθήλης, ου, ὁ, caprimulgus, avis quædam. Ex αἴξ, & θηλὴ, *mamma*.

Αἰγόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, ſic dictum, quod ſemen habet corniculis ſimile. Ex αἴξ, κέρας, *cornu*.

Αἰγοκερεὺς, έος, ὁ, capricornus. Ex iiſd.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, idem ex iiſd.

Αἰγοκέφαλος, ου, ὁ, capriceps, caprinum caput habens; (2) avis quædam. Ex αἴξ, & κεφαλὴ, *caput*.

Αἰγόλεθρος, ου, ὁ, herba capris noxia. Ex αἴξ, & ὄλεθρος, *perditio*.

Αἰγομελὴς, paſtor caprarum. Ab αἴξ, & μέλει.

Αἰγονομεὺς, έος, ὁ, caprarius, paſtor caprarum.

Αἰγονόμιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ex

Αἰγονόμος, ου, ὁ, caprarius; (2) locus, qui capris paſcua ſuppeditat. Ex αἴξ, & νέμω.

Αἰγόνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ungulas caprinas habens. Ex αἴξ, & ὄνυξ, *ungula*.

Αἰγοπόδος, ου, ὁ, capripes. Ex αἴξ, & ϖοῦς.

Αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, caprinam habens faciem. Ex αἴξ, & ϖρόσωπον, *facies*.

Αἰγὸς, *capræ*, gen. ſing. ab αἴξ, *capra*.

Αἰγοτριχέω, ῶ, caprarum in morem hirtus ſum, *Suid*. Ex αἴξ, & θρὶξ, *pilus*.

Αἰγοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, caprivorus, capras comedens. Ex αἴξ, & φαγεῖν, *comedere*.

Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculos habens caprinos. Ex αᾶξ, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

ΑἸΓΥΠΙΟ'Σ, οῦ, ἡ, vultur, *Hom. Il*. 7.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; (2) vafrè me gero, ut Ægyptii; (3) aduro.

Αἰγύπτιος, ια, ιον, Ægyptius.

Αἰγυπτιστὶ, doloſè, more Ægyptiorum; (2) lingua Ægyptiaca.

ΑἼΓΥΠΤΟΣ, ου, ἡ, Ægyptus; (2) Nilus.

ΑἸΓΩΛΙΟ'Σ, ου, ἡ, úlula.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγωπὸς, ου, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἴξ, & ὤψ, *oculus*.

Ἀΐδαο, *Æol*. pro Ἀΐδου, ab Ἀΐδης.

Αἵδε, *quæ*, nom. pl. à maſc. ſing. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, inf. med. *contr*. pro αἰδέεσθαι, ab

Αἰδέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι, veneror, revereor, *Hom. Il*. 1, 22. (2) timeo, metuo; (3) pudet me, verecundor; (4) non audeo; (5) placor, injuriam remitto; (6) placo, exoro; ᾐδέσθεν, a. 1. paſſ. veritus ſum. Αἰδεῖσθαι τοὺς ϖρεσϐυτέρους, θεούς· αἰδοῦμαι τάδε, *pudet*. Ἀλλ' αἰδέσαι μὲν ϖατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ γήρᾳ ϖρολείπων, *Soph. Aj*. 506. Ab αἰδώς.

Ἀϊδὲς, *obſcurum*, neutr. Ab ἀϊδὴς.

Αἴδεσθεν, *Hom. Il*. 6, 93. 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion. & Bœot*. pro ᾐδέσθησαν, ab αἰδέομαι.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, venerabilis, reverentiâ dignus; honeſtus, Gl. V. obſervabilis, Gl. V. (2) dignus qui exoret; (3) inviolatus, intactus. Ab eod. Hinc

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio.

Αἴδεσις, εος, ἡ, veneratio, reverentia; (2) venia; (2) miſericordia. Ab αἰδέομαι.

Αἴδεσσαι, 2. ſing. aor. 1. imperat. med. *Poet*. pro αἴδεσαι, à verbo eod.

Αἰδεστικὸς, ἡ, ὸν, pudicus, *Philox*. Ab αἰδοῦμαι.

Αἰδεστικῶς, pudenter. *Philox*. A præc.

Αἰδεστὸς, ἡ, ὸν, reverentiâ dignus. Ab eod.

Αἰδεύμεθα, *reveremur*, 1. plur. præſ. ind. med. *Dor*. pro αἰδούμεθα, vel αἰδεόμεθα.

Ἀΐδεω, *Ion*. pro Ἀΐδου, ab Ἀΐδης.

Ἀΐδῃ, *inferno*, *Orco*, dat. ſing. ab eod.

Ἀΐδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus; (2) arcanus; (3) inexpectatus, *Hom. Il*. 2, 456. (4) è conſpectu tollens, exitialis. Ab ἀΐδης, vel ex α priv. & δῆλος, *manifeſtus*.

Ἀϊδήλως, *Adv*. obſcurè, ut conſpectus adimatur; (2) exitioſè. Ab ἀΐδηλος.

Αἰδημονέστερος, verecundior. Ab αἰδήμων.

Αἰδημονέω, ῶ, f. ήσω, verecundus ſum, verecundiam ſervo. Ab αἰδήμων.

Αἰδημόνως, *Adv*. verecundè, pudenter. Ab

Αἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, verecundus; pudicus, Gl. V. Ab αἰδώς.

Ἀΐδης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui cerni nequit; (2) abolitus. Ex α priv. & εἴδω, *video*.

ἈΙ'ΔΗΣ, ου, ὁ, orcus; (2) mors; (3) ſepulchrum; (4) inferi.

Ἀϊδίζω, perpetuo, Gl. V. A ſeq.

Ἀΐδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, *ſemper*.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.

Ἀϊδίως, *Adv*. ſempiternè, in perpetuum.

Αἰδνῇς, *tenebricoſis*, dat. plur. *Ion*. pro ἀιδναῖς, ab αἰδνὴ, quod eſt fem. ab αἰδνός.

Αἰδνὴς, & ἀϊδνὸς, ἡ, ὸν, tenebricoſus. Ex α priv. & ἰδεῖν, *videre*.

Αἰδοῖ, *contr*. pro αἰδόϊ, ab αἰδὼς, όος.

Αἰδοιέστατος, *maximè venerandus*, ſuperl. *Poet*. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, *venerandus*.

Αἰδοίης, gen. *Ion*. pro αἰδοίας, ab eod.

Αἰδοιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad inguen pertinens. Ab

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen, veretrum; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.

Αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus; (2) verecundus, *Hom. Il*. 2, 514. Ab eod.

Αἰδοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.

Αἰδοίως, *Adv*. cum reverentiâ. Ab αἰδοῖος.

Αἴδομαι, revereor. Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν ϖλέονες σόοι, *Hom. Il*. 5, 531. Ab αἰδώς.

Αἰδομένω, *reveriti*, dual. ab αἰδόμενος.

Ἄϊδος, *Orci*, gen. ſing. ab ἄϊς, *Orcus*.

Αἶδος, εος, τὸ, idem quod αἰδώς.

Αἰδοῦ, *reverere*, 2. ſing præſ. imp. med. *contr*. pro αἰδέου, ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, gen. ſing *contr*. pro αἰδόος, ab αἰδώς.

Ἀΐδου, *Orci*, gen. ſing. ab Ἀΐδης, ου, *Orcus*.

Ἀϊδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἀΐδης, *orcus*, *inferi*, & φοιτάω, *ventito*.

Αἰδόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, verecundus. Ex αἰδὼς, & φρήν.

Αἴδρεία, ας, ἡ, & ἀϊδρία, inſcitia, imprudentia, *Hom. Od.* 12, 41. Ex α priv. & ἰδρεία.

᾿Αϊδρείησι, dat. pl. *Ion.* pro αἰδρείαις.

᾿Αϊδρείης, gen. ſing. *Ion.* pro ἀϊδρείας.

᾿Αϊδρήεις, ήεσσα, ῆεν, inſcius, imprudens.

῎Αϊδρις, εως, & *Poet.* ιος, ὁ ϗ ἡ, ignarus, inſcius, imperitus. ᾿Αΐδρει φωτὶ ἐοικὼς, *Hom. Il.* 3, 219. Ex α priv. & ἴδρις, *ſciens.*

᾿Αϊδροδίκης, ȣ, ὁ, *Poet.* propriè juſtitiæ neſcius, (2) perniciòſus, ſævus.

᾿Αΐδρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis. Ex α priv. & ἱδρυτὸς, *fundatus.*

᾿Αϊδρῶς, *Adv.* imperitè. Ab ἄϊδρις.

᾿ΑΙ΄ΔΥΛΟΣ, η, ον, audax, *Heſ. Suid.*

᾿Αιδῶ, acc. ſing. *contr.* pro αἰδόα, ab αἰδῶς.

᾿Αϊδωνεὺς, έως, ὁ, Pluto, Orcus, *Hom. Il.* 5, 190. Ab ἀΐδης.

᾿Αϊδωνῆος, gen. ſing. *Ion.* pro ἀϊδωνέος.

᾿ΑΙΔΩ῀Σ, όος, *contr.* ȣ͂ς, ἡ, pudor, verecundia; (2) reverentia, veneratio, obſervantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.

᾿Αϊδῶς, *Adv.* inviſibiliter; (2) modo incomprehenſibili, Ab ἀΐδής.

᾿Αίεὶ, *ſemper*, Poet. pro ἀεί.

᾿Αιειγενετάων, *Hom. Il.* 1, 400. gen. pl. *Poet.* & *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης.

᾿Αιέλιοι, οἱ, iidem qui ἀιαλόι.

᾿Αιετον, *Hom. Il.* 8, 247. *Att.* pro ἀετόν.

᾿Αΐζηϊος, ȣ, ὁ, juvenilis. Ab

᾿ΑΙ΄ΖΗΟ῀Σ, ȣ, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget, *Hom. Il.* 2, 660.

᾿Αἰνὲς, έος, dirum, lamentabile; (2) grave valde & moleſtum; (3) æternum. Ab αἰ.

῎Αιης, *Hom. Il.* 2, 162. *Ion.* pro ἀίας.

᾿Αιήταο, *Æol.* pro ᾿Αιήτȣ, ab ᾿Αιήτης, ȣ.

῎Αιθ᾿, ob ſeq. literam aſpiratam pro ἀιτ᾿, & hoc pro αἴτε, nom. pl. ab ἥτε, *quæ.*

Αἰθαλέος, έα, έον, cineritius, ſc. color. Ab

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab ἀιθω, *uro.*

Αιθαλὴς, ἐς, ſplendidus, illuſtris. *Ern.*

Αιθαλὶς, ἡ, ſplendida.

Αἰθαλίτης, ȣ, ὁ, fumoſus, fuliginoſus.

Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens.

Αἰθαλόεις, εσσα, όεν, ardens, *Hom. Il.* 2, 415. ῎Εχων αἰθαλόεντα κεραυνὸν, *Heſiod.* Θεογ. 73, & 504. Ab αἰθάλη.

Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, fumi inſtar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, *fuligo*, & κομπέω, *jacto.*

Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo; (2) nigrefacio. Ab ἀιθαλη. Hinc

Αἰθαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fuliginoſus, fumeus, obſcurus; (2) in favillas converſus.

Αἰθαλωτὸς, ἡ, όν, uſtus, combuſtus.

᾿Αιθᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰθῶν, ab αἴθη, *nigra*, quod ab αἰθός.

῎Αιθε, utinam, *Hom. Il.* 1, 127. *Dor.* pro εἴθε.

Αἰθερεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per æthera incedo. Ex αἰθὴρ, & inuſ. βατέω, *vado.*

Αἰθέρι, *Adv.* in æthere. Ab αἰθὴρ.

Αἰθεριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel αἰθέριος, ια, ιον, æthereus. Ab eod. Hinc

Αιθερίως, purè, inſtar aëris, *Steph.*

Αἰθεριώδης, (& αιθερώδης, *Steph.*) εως, ὁ ϗ ἡ, idem.

Αἰθεροβατέω, ῶ, idem quod αἰθερεμβατέω.

Αἰθεροδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ætherem currens. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inuſ. δρέμω, *curro.*

Αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ, & εἶδος, *forma.*

᾿Αιθερονόμος, ȣ, ὁ, qui in aëre, aut in altis locis paſcitur.

Αιθερόπλαγκτος, ον, qui in aëre vagatur, ut avis, vel cœlo, ut ſtellæ. Ex πλαζω, *erro.*

Αἰθήεις, εσσα, εν, ex uſtione niger. Ab ἀιθω.

᾿ΑΙΘΗ῀Ρ, έρος, ὁ, æther; (2) aër; (3) cœlum, Deorum domicilium; *Hom. Il.* 2, 412. (4) inflammatio.

᾿Αίθινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui comburi poteſt, qui facile comburitur, *Etym.* Ab ἄιθω, *uro.*

Αιθίοπα, acc. ſing. ab ᾿Αιθίοψ.

᾿Αιθιοπῆας, acc. plur. *Ion.* pro ᾿Αιθιοπέας, ab ᾿Αιθιοπεὺς, *Æthiops.*

Αιθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops, *Hom. Il.* 1, 422. (2) fuſcus. Ex ἄιθω, *uro*, & ὤψ, *facies.*

Αιθιοπίζω, more Æthiopum utor.

Αιθιοπικὸς, ἡ, ὸν, Æthiopicus.

Αιθίοπις, ιδος, ἡ, Æthiopica fæmina, lingua, &c.

῎Αιθοκες, ων, *Heſ.* rectiùs, ἀιθόλικες, *Suid.* ἀιθυλ, *Gal.* puſtulæ in ſummâ cute, ex igne vel aliunde. Ab ἄιθω.

᾿Αιθομένοιο, *Ion.* pro αἰθομένȣ, ab ἄιθομαι.

῎Αιθοπα, *ardentem*, acc. ſing. ab αἶθοψ.

Αἶθος, εος, τὸ, æſtus, ardor; (2) ignis flamma. Ab ἄιθω.

Αἰθὸς, ἡ, ον, niger, in carbonem redactus. *Euſtath.* Ab eod.

Αἴθȣσα, ης, ἡ, porticus, *Hom. Il.* 6, 244.

᾿Αἰθύσῃ, dat. ſing. præſ. part. ab αἴθω.

Αἶθοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, niger; *Hom. Il.* 1. 461. (2) rutilus; (3) calidus; (4) ſplendidus. Ex αἴθω, & ὄψις, *facies.*

῎ΑΙΘΡΑ, ας, ἡ, aëris ſerenitas, ſuda tempeſtas, *Hom. Il.* 17, 645.

᾿Αιθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempeſtate, ſeu procellâ. Ab αἴθρα.

᾿Αιθρηγενέτης, ȣ, ὁ, in æthere natus; (2) frigus & pruinam, vel etiam ſerenitatem inducens. Ex ἀιθὴρ, & γίνομαι.

᾿Αιθρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. *Il.* 15, 170.

῎Αιθρης, *æthræ*, gen. ſing. *Ion.* pro αἴθρας.

᾿Αιθρία, ας, ἡ, aër ſudus, ſerenitas, ſudum; (2) ſerenitas nocturna; (3) dium, ut ἐν ἀιθρία, ſub dio. Ab αἴθρα.

᾿Αίθριάζω, f. άσω, ſereno, ſerenum induco; (2) ſub dio verſor. ᾿Αιθριάζειν τὸν ἀέρα, τὰς νεφέλας. Ab ἀιθρία.

᾿Αιθριάω, ῶ, f. άσω, idem; ab eod.

᾿Αιθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

᾿Αιθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, ſub dio cubo. Ex ἀιθρια, & κοίτη, *cubile.*

᾿Αίθριος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, ſerenus, ſudus; apricus, clarus, Gl. V. (2) ſubdialis, qui eſt ſub dio; ab ἄιθρα; (3) frigidus. Ab αἶθρος.

᾿Αιθριόω, ſereno, Gl. V. Ab αἴθρα.

᾿Αιθροβάτης, ȣ, ὁ, qui in aëre ambulat.

᾿Αἶθρος, ȣ, ὁ, pruina, frigus matutinum.

᾿Αιθρὸς, ȣ ὁ, ventus à ſerenâ parte cœli flans. Ab αἴθρα.

῎ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.

᾿Αιθυγμα, ατος, τὸ, fomes, ſuſcitabulum; (2) incitamentum.

᾿Αιθυιόθρεπτος, ον, Epith. piſcatoris qui perpetuò in mari verſatur, & è mari victum quærit, ut mergi, ex ἄιθυια, & τρεφομαι, *alor.*

᾿Αιθυκτὴρ, ῆρος, ἡ, violentus, impetuoſus. Ab ἀιθύσσω.

᾿Αιθυλικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui refert formam puſtularum. Ab ἀιθύλικες, quod idem eſt ac ἀιθόλικες.

᾿Αιθύσσω, f. ξω, ſplendeo; (2) calefacio; (3) ſuſcito; (4) moveo, quatio; (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. ῎Αιθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης, *Ep.* Ab

῎ΑΙΘΩ, uro, accendo; cremo, Gl. V. (2) fulgeo, ſplendeo; (3) ardeo. Σέλας, ὡς πυρὸς ἀιθομένοιο ἐςαότ᾿ ἐν δίφρῳ. *Heſiod.* ᾿Ασπ. 60. ῎Αιθειν ἱερὰ, ſacra facere. *Soph. Phil.* 1025.

Αἴθω, reſpiro, *Ern.* expiro, V. Lat. ab Hom. *ſed perperam* pro ἀίσθω. q. v.

Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans; (2) comburendi vim habens; (3) ſplendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, ſeu rutilus. Ab ἀισθω.

῎Αικ᾿ vel αἴκεν, *Hom. Il.* 1, 66. pro αἴκα, αἴκε, *ſi quidem*, *Dor.* pro εἴκε.

᾿ΑΙΚΑ΄ΛΛΩ, blandio, adſentior, adulor. Τὰ μὲν λόγι᾿ ἀικάλλει με, *Ariſtoph.* Eq. 211. Hinc

᾿Αϊκάλος, ȣ, ὁ, adulator, adſentator.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, motus alicujus, qui irruit, (2) motus violentus quivis, impetus, *Hom. Il* 15, 708. Ab ἀΐσσω, *ruo.*

᾿ΑΙΚΙ΄Α, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulſatio; (2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulſando.

᾿Αικίζω, f. ίσω, verberibus indignè adficio, pulſo; (2) virgis, ſupplicii cauſâ cædo; (3) ſupplicio adficio; (4) contumelioſè tracto, mutilo, ut ſtatuas; ἀἰκίζει, cruciat, *Ph.* ἀικιζομαι σε, verbero, affligo te, mulcto te; ἀικίζομαι ὑπὸ σȣ, affligor de te, mulctor de te, Gl. V. unde & de iis dicitur, qui graviùs lugendo ſe ipſi malè tractant, lacerant, &c. Καὶ νῦν κατ᾿ οἴκȣς συνδέτȣς ἀικιζεται, *Soph.* Aj. 65. ῞Η τίς τυράννων ἑςίαν ᾐκισμένη, χαίρεις κλύȣσα; *Eurip.* Med. 1133. A præc.

᾿Αικίον, ȣ, τὸ, læſio, damnum. Ab ἀικία.

᾿Αίκισμα, ατος, τὸ, idem quod

῎Αικισμὸς, ȣ͂, ὁ, verbera, pulſatio, flagellatio, mutilatio, &c. Ab ἀικίζω.

᾿Αικιςικὸς, ἡ, ὸν, ad pulſandum proclivis, contumelioſus. Ab eod.

᾿Αικίςρια, ας, ἡ, quæ pulſat. Ab eod.

Αἶκλον, ȣ, τὸ, veſpertina cœna; (2) poſtcœnium. Ab

Αἶκνον, idem quod ἄικλον. *Heſ. Etym.*

῎Αϊκτος, ȣ, ὁ, inacceſſus; (2) ingens. Ex α priv. & ἱκνέομαι, *venio.*

᾿Αϊκῶς, *Adv.* indecenter, turpiter, contumelioſè, *Hom. Il.* 22, 335. Ab ἀικία, vel etiam pro ἀεικῶς, quod ſuo loco videndum.

᾿Αίλινα, *Adv.* lugubriter. Ab

᾿Αίλινος, miſer, lamentabilis.

᾿Αιλȣριος, ȣ, ὁ, radix quædam, quâ cati veſcuntur. Ab ἀίλȣρος.

᾿Αιλȣρόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cati ſeu felis formam habens. Ex ἀίλȣρος, & μορφὴ.

῎ΑΙΛΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, felis, catus; (2) piſcis quidam.

῏ΑΙΜΑ, ατος, τὸ, ſanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) conſanguinitas; (4) genus, nati, poſteri.

῾Αιμακορία, & ἁιμακȣρίαι, parentatio, inferiæ. Ex ἅιμα, & κορεω, *ſatio.*

῾Αιμακτος, ἡ, ὸν, ſanguinolentus. Ab ἆιμα.

῾Αιμαλέος, έα, έον, idem & ab eod.

῾Αιμαλωπὶς, ίδος, ἡ, color ſanguineam ſpeciem habens, vel ſanguineus. Ab

῾Αιμαλωψ, ῶπος, ὁ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; (2) cui oculi ſunt cruentati. Item adjectivè, ſanguineus, ut χυμὸν ἁιμάλωπα, Aret. Ex ἁιμαλέος, & ὦψ.

῾Αιμάξασα, aor. 1. part. act. fem. verbi ἁιμάσσω.

῾Αιμασιὰ, ᾶς, ἡ, *Hom. Od.* 18, 358. ſepes, propriè quæ ſpinas habet, *Suid.* maceria è lapidibus temere congeſtis ſine luto aut calce ſtructa. Ab ἁιμάσσω, quia ſcandentes talem maceriam ἁιμάττονται. (2) ſeptum quodlibet. *Ern.* Hinc

῞Αιμασιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad modum maceriæ ſtructus.

῾Αιμώσσω, vel ἁιμάττω, fut. ξω, cruento, lacerando ſanguinem elicio; (2) ſanguinem fundo, cruentus ſum; ἡμαγμένος, cruentatus, perf. part. paſſ. Ως᾿ ἐν τοιοῖσδε χεῖρας ἁιμάξαι βροτοῖς, *Soph.* Aj. 453. Ab ἆιμα.

῾Αιματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio. Ex αἷμα, & ἔκχυσις, *effuſio.*

῾Αιματη, ης, ἡ, enſis, gladius. Etym.

῾Αιματηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſanguinolentus, cruentus.

῾Αιματηφόρος, ον, idem.

῾Αιματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis uſitatum.

῾Αιματίζω, f. ίσω, ſanguinem elicio.

῾Αιματικὸς, ἡ, ον, ſanguineus.

῾Αιμάτινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

῞Αιμάτιον, ȣ, τὸ, exiguus ſanguis. *Dim.* ab ἆιμα.

῞Αιματίτης, ὁ, λίθος, hæmatites lapis. Hinc

῾Αιματῖτις, ιδος, ἡ, ſanguinaria.

῾Αιματόεις, εσσα, όεν, cruentus; (2) purpureus. Ab ἆιμα.

῾Αιματόεσσαι, nom. plur. fem. gen. ab αιματοεις.

᾿Αιματολοιχὸς, ὁ, ſanguinem lambens. Ab ἆιμα & λειχω, *lambo.*

῾Αιματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ſanguificandi vim habens, ſanguificus. Ex ἆιμα, & ποιέω.

῾Αιματοποτέω, ῶ, ſanguinem poto. Ab

῾Αιματοπότης, ȣ, ὁ, ſanguinem bibens.

῾Αιματορροέω, ſanguine fluo.

῾Αιματορρόφος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem ſorbens, ab ἆιμα & ροφέω, *ſorbeo.*

Αιματόῤῥυτος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine fluens. Ex ἅιμα, & ῥυτὸς, *fluidus*.

ʽΑιματοςαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine diſtillans. Ex ἅιμα, & ςάζω, *ſtillo*.

ʽΑιματοσφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jugulatus. Ex σφάζω, *jugulo*.

ʽΑιματοφλεϐοιςάσεις, αἱ, ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; (2) plenæ ſanguine & tumeſcentes venæ. Ex ἅιμα, φλὲψ, *vena*, & ςάσις, *ſtatio*.

ʽΑιματόφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus. Ex ἅιμα, & φύρω, *miſceo*.

ʽΑιματοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius. Ex ἅιμα, & χαίρω, *gaudeo*.

ʽΑιματόω, ῶ, futur. ώσω, cruento, cruore ſeu ſanguine inficio; (2) interficio; (3) in ſanguinem verto. Καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μὲν ȣ̓, κατέθηκε δὲ ἡματωμένα ὅπȣ ᾤετο τὸν πάππον ὄψεσθαι, Xen. Cyr. 1, 17. Ab ἅιμα.

ʽΑιματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinolentus, ſanguineus, cruentus. Ab eod.

ʽΑιματοπὸς, ȣ͂, ὁ, ſanguineum adſpectum habens. Ex ἅιμα, & ὂψ, *oculus*.

ʽΑιμάτωσις, εως, ἡ, quaſi ſanguificatio. Ab ʽΑιματόω.

ʽΑιμευτὴς, ȣ͂, ὁ, ſalgamarius. Ab ἅιμα.

ʼΑιμηπότης, ου, ὁ, ſanguinis potor.

ʽΑιμηρὸς, ὰ, ὸν, idem quod ἁιματηρὸς.

ʽʼΑιμνιον, ου, τὸ, vas, quo excipitur ſanguis. Ab αιμα.

Αιμοϐαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine tinctus, cruentus. Ex ἅιμα, & βαφὴ, *tinctura*.

ʽΑιμοϐόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguivorus. Ex ἅιμα, & βορὰ, *pabulum*, *cibus*.

ʽΑιμόδιψος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem ſitiens.

ʽΑιμοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem recipiens. Ex ἁιμα, & δέχομαι, *recipio*.

ʽΑιμόδωρον, ου, τὸ, genus herbæ.

ʽΑιμόκερχνον, ου, τὸ, quidquid in ſanguinis profluvio faucibus inducit κέρχνον, *Hippoc*. Ex ἅιμα, & κέρχνος.

Αιμομίκτης, ου, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; (2) inceſtus, inceſtuoſus. Ex μικτὸς.

ʽʼΑιμονα, acc. ſing. per *Aphæreſin* pro δαίμονα, ab ἅιμων pro δαίμων, *ſciens*.

ʽΑιμοπότης, ου, ὁ, ſanguinem appetens, ſugens, Epith. ſerpentis, Gl. V. idem quod ἁιματοπότης.

ʽΑιμοπτυϊκὸς, ὴ, ὸν, ſanguinem exſpuens. Ex ἁιμα, & πτύω, *exſpuo*.

ʽΑιμοῤῥαγεω, ῶ, f. ήσω, ſanguinis eruptione opprimor, ſanguinem ſponte erumpentem emitto. Ex αἷμα, & ῥήγνυμι.

ʼΑιμοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinis eruptione oppreſſus, ſanguinem ſtillans, *Soph*. *Phil*. 825.

Αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥαγικὸς, ἡ, όν, idem quod ἁιμοῤῥαγής.

Αἱμόῤῥαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine conſperſus. Ex αἷμα, & ῥαντὸς, *adſperſus*.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, ſanguinis profluvio laboro. Γυνὴ αἱμοῤῥοȣ͂σα, *Mat*. 9, 20. Ex αἷμα, & ῥόος, *fluxus*.

Αἱμοῤῥοία, ας, ἡ, fluxus ſanguinis, ſanguinis profluvium.

Αἱμοῤῥοΐς, ίδος, ἡ, hemorrhois, ſanguinis fluxus, ſc. per venas ani; (2) genus quoddam ſerpentum.

ʽΑιμοῤῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Αἱμοῤῥοος, *contr*. αἱμόῤῥȣς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine fluens; (2) profluvio ſanguinis laborans; (3) ἡ femina menſtruum patiens. Ex ἅιμα, & ῥέω.

Αἱμοῤῥοώδης, ες, idem.

Αἱμοῤῥυγχία, ας, ἡ, roſtri cruentatio. Ex αἷμα, & ῥυγχὸς, *roſtrum*.

Αἱμορυγχία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Αἷμος, ου, ὁ, locus arboribus denſus, dumus. Ab αἷμα, v. ἁιμασία.

Αἱμοσταγὴς, ὲς, ſanguine ſtillans. Ab ἅιμα, & σταζω, *ſtillo*.

Αἱμόσταγμα, τος, τὸ, ſtillatio ſanguinis.

Αἱμοφόϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem metuens; (2) metuens ſanguinis miſſionem. Ex αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine inquinatus. Ex αἷμα, & φορύσσω, *polluo*.

Αἱμόφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αἱματόφυρτος.

Αἱμόχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod αἱματοχαρὴς.

Αἱμόχροος, *contr*. αἱμόχρȣς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinei coloris. Ex αἷμα, & χρόα.

Αἱμόω, idem quod ἁιματοω. *Heſ*.

Αἱμυλία, ας, ἡ, feſtivitas, lepor.

Αἱμύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αἱμύλος.

Αἱμύλλω, decipio. Ab

ʽΑΙΜΥ΄ΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, feſtivus, lepidus, adfabilis; (2) illiciens, blanditiis decipiens.

Αἱμωδέω, ῶ, f. ήσω, dentibus ſtupeo, hebeſco, ſc. ex acidis, aut acerbis cibis, *Ern*. (2) dentium dolore adficior; (3) obſtupeo. Ex αἷμα, & ὀδȣ̀ς.

Αἱμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine ſuffuſus, aut miſtus; (2) ſanguineus, ſanguinem habens. Ab αἷμα.

Αἱμωδία, ας, ἡ, propriè ſuffuſio ſanguinis aut admiſtio ſanguinis in ſalivâ, &c. *Ern*. (2) dentium dolor, ſtupor, ac torpor. Ex αἷμα, & ὀδȣ̀ς, *dens*.

Αἱμωδιασμὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ex iiſdem.

Αἱμωδιάω, idem quod ἁιμωδέω.

Αἵμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *Hom*. *Il*. 5, 49. peritus, gnarus, *Heſ*. (2) cruentus. Vel pro δαίμων, *peritus*, vel ab αἷμα, *ſanguis*.

Αἱμωπὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, idem quod αἱματωπὸς.

Αἰνά, infeliciter, graviter, malo fato, *Hom*. *Il*. 1, 414.

ʼΑιναὶ, *graves*, nom. pl. f. g. ab αἰνὸς, ή.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, cujus virtus gravis eſt & pernicioſa, *Hom*. *Il*. 16, 31. malè fortis, abutens fortitudine ad perniciem aliorum. *Ern*. Ex αἰνὸς, & ἀρετὴ.

ʼΑινεῖτε, *contr*. pro αἰνέετε, ab αἰνέω, *laudo*.

Αἰνεσία, ας, ἡ, conſilium, cohortatio, inſtinctus. Ab ἄινεσις, (ſed vox eſt vitioſa, pro ἐννεσία vel ἐνεσία, v. Call. H. in Dian. 104, *Ern*.) Unde

Αἰνέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀινετος. *Heſ*.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio; laus, Gl. V. (2) adſenſus. Ab αἰνέω, *laudo*.

Αἰνέτης, ου, ὁ laudator.

ʼΑινετὸς, ου, ὁ, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adſentior; (4) renuo, reſcuo. ʼΑινέω σε προθυμίας· σοι, aſſentior. ʼΑινενς γὰρ ἂν τὰ τῆσδʼ ἔπη, *Soph*. Aj. 526. ʼΑλλʼ ἤνεσʼ ἀνδρι πάντα, *Eurip*. *Med*. 1160. ʽΑ δʼ ἤνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμε͂ς θιγὼν, ταῦτά μοι πράξον, promiſiſti, *Soph*. *Phil*. 1388. Ab αἶνος.

ʼΑίνη, ης, ἡ, laus, pro ἀίνησις vel ἄλνεσις. *Ern*.

Αἰνήθεστος, & ἀινόθεστος, ον, precibus non facilè placandus, *Heſ*. ex ἀινὸς, & θέσσομαι.

ʼΑινησʼ pro ἄινησε, & hoc *Ion*. pro ᾔνησε, ab ἀινέω.

ʼΑινῇσιν, *gravibus*, dat. pl. *Ion*. cum ν ἐφελκ· pro αἰναῖς, quod ab αἰνός.

ʼΑινήσσεια, *laudaverim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol*. & *Poet*. pro αἰνήσαιμι, à verbo αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo; (2) occulta ſignificatio alicujus rei, Gl. V. quæſtio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmaticè loquor, obſcuro ſermone utor. Ab αἰνίγμα. Unde

Αἰνιγματιςὴς, ȣ͂, ὁ, ſermone ænigmatico utens.

Αἰνιγματικῶς, idem quod ἀινιγματωδῶς, *Ern*.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ænigmaticus, ænigmaticè dictus vel ſcriptus; (2) obſcurus. Gl. V. monſtroſus. Ab ἀινίγμα.

Αἰνιγματωδῶς, *Adv*. ænigmaticè, per ænigmata, obſcurè.

Αἰνιγμὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod ἄινιγμα.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror; *Hom*. *Il*. 13, 374. (2) idem quod ἀινίσσομαι, per parabolas, fabulas ſignifico; *Ern*. Ab αἶνος.

Αἰνικτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ænigmaticus, obſcurè dictus. Ab αἰνίζομαι.

Αἰνικτηρίως, *Adv*. ænigmaticè, obſcurè.

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, ænigmaticus, obſcurus. Ab

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f, ίξομαι, obſcurè ſignifico, occultè, ſeu ænigmaticè innuo; (2) alludo ad aliquid etiam ſenſu reprehendendi; & irridendi, ᾐνίξατο ἄρα ὁ Σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δικαιον ὃ ἔιη, *Plat*. de Rep. 1. Ab αἶνος, *oratio obſcura*.

Αἰνοϐάκχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter baccans; (2) horribili furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis*, & βακχεύω, *bacchor*.

Αἰνοϐίας, *Ion*. αἰνοϐίης, ου, ὁ, immani robore & vi præditus; (2) fortis, ſtrenuus. Ex αἰνὸς, & βία.

Αἰνογαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelici item inceſto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνὸς, & γάμος.

Αἰνογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, terribiles malas habens; (2) terribilis, ſævus. Ex αἰνὸς, *terribilis*, & γένειον, *mentum*.

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς, & δότειρα, *datrix*.

Αἰνόθεν, *Adv*. à re gravi; *Hom*. *Il*. 7, 97. Ab αἰνὸς.

Αἰνόθρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem malè decent deliciæ; (2) perditè delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνὸς, & θρύπτομαι.

Αινολαμπὴς, ὲς, terribiliter fulgens.

Αἰνολεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀινὸγαμος.

Αινολεχὴς, ὲς, idem.

Αἰνολέτης, ου ὁ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & ὄλλυμι, *perdo*.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ſævus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς, & λέων.

Αἰνόλυκος, ου, ὁ, horrendus ac ſævus lupus. Ex αἰνὸς, & λύκος, *lupus*.

Αἰνομανὴς, έος ὁ ϗ ἡ, gravi & immani furore percitus. Ex αἰνὸς, & μαίνομαι.

Αἰνόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſerandus, gravi cum fortunâ conflictans. Ex αἰνὸς, & μόρος.

Αἰνοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, *gravis*, & πάσχω, *patior*.

Αἰνοπάτηρ, ερος, parens infelix.

Αἰνοπέλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde monſtroſus, immanis. Ex αἰνὸς, & πέλωρος.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, graviter percutiens. Ex αἰνὸς, & πλήττω, *percutio*.

Αἰνόποτμος, ον, infelix, ſævi fati homo.

ʼΑΙΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) adſenſio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

ʼΑΙΝΟ`Σ, ὴ, ὸν, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens. Hinc

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ malè peperit, mater infelix. Ab αἰνὸς, & τίκτω.

Αἰνοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, hoc eſt malos, vel infelices liberos pariens. Ex iiſd.

Αινοτύραννος, ου, ὁ, gravis, horrendus tyrannus, *Steph*.

Αἰνȣ͂ντων, gen. plur. part. *contr*. pro αἰνεόντων, à verbo αἰνέω, *laudo*.

ʽʼΑΙΝΥΜΑΙ, capio, aufero; *Hom*. *Il*. 4, 531. *Heſiod*. ʼΑσπ. 41.

Αἰνῶς, *Adv*. graviter; (2) horrendè; (3) valde.

ʼΑΙΞ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper; (2) ſignum cœleſte.

ʽʼΑΐξ, ικος, ἡ, motus violentus, impetus fluctûs. Ab ἀΐσσω, *ruo*.

ʼΑΐξας, nom. ſing. part. a. 1. act. verbi ἀΐσσω.

ʼΑιξὶν, *capris*, dat. plur. cum ν ἐφελκ· Ab αἴξ.

ʼΑιξωνεὺς, έος, ὁ, caprarum emptor, *Suid*. Ex αἴξ, & ωνέομαι, *emo*, nomen populi Athenis. Unde

ʼΑιξωνέυεσθαι, maledicere, maledicum eſſe. Et

Αιξωνεία, ας, ἡ, maledicentia. *Ern*.

ʼΑΐοισα, *audiens*, part. *Dor*. pro ἀΐȣσα, ab ἀΐω.

Αἰολάω, ῶ, ſeu αἰολάομαι, vagor, erro. *Hippocr*.

Αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego; (2) verto, volvo. Ab αἰόλος.

Αἰολῆτς, *Æolica*, Poet. pro Αἰολίς.

Αἰολίδα, *Æoliam*, acc. ſing. ab ʼΑιολίς.

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego; (2) verſutè ago. Ab eod.

Αἰολιστὶ, & ἀιολικῶς, Æolum more.

Αἰόλλησις, ἡ, variegatio; (2) converſio. *Ern.*

Αἰόλλω, idem quod αἰολάω. Ὀτ' ὄμφακις αἰόλλονται, mutant colorem, *Heſ.* α 399.

Αἰολόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, callidus, verſutus in conſiliis. Ex αἰόλος, & βουλὴ, *conſilium.*

Αἰολοβρόντης, *Dor.* αἰολοβρόντας, qui velocia tonitrua excitat. Ex αἰόλος, & βροντὴ.

Αἰολόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſicolorem cervicem vel pellem habens. Ab αἰόλος, & δειρὴ, vel δέρος.

Αἰολόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, variam habens cutem, ſeu pellem. Ex αἰόλος, & δέρμα.

Αἰολόδικτος, ὁ ϗ ἡ, Epith. ſolis. Ex αἰολος, & δικω, *jacio*, vel à δεικω, δείκνυμι, qui varias ſui formas oſtendit. *Ern.*

Αἰολόδωρον, ου, τὸ, donum ex variis rebus conſtans. Ab

Αἰολόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, varia donans. Ex δῶρον.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, vario, i. e. pulchro thorace indutus. Ex αἰολος, & θώραξ.

Ἀιολομήτας, *Dor.* pro

Αἰολομήτης, ου, ὁ, varius conſiliis, aſtutus. Ex αἰόλος, & μῆτις, *conſilium.*

Αἰολομῆτις, ἡ, callida.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, qui mitram variè ornatam gerit, mitram variegatam habens, *Hom. Il.* 5, 708. Ex αἰόλος, & μίτρα, *mitra.*

Αἰολόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiformis. Ex αἰόλος, & μορφὴ, *forma.*

Αἰολόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, variegatum, ſeu maculoſum tergum habens. Ex αἰόλος, & νῶτον.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, velocem equum habens vel maculoſum; (2) benè equitans, *Hom. Il.* 3, 185. Ex αἰόλος, & πῶλος, *pullus equinus.*

ἈΙΟ´ΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus; (2) multiplex, implicitus; (3) velox; (4) *Subſt.* ſpecies ſcari piſcis. Αἴολος, *quoque*, Deus ventorum Æolus.

Αἰολόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obſcurus perplexa loquens. Ex αἰόλος, & στόμα, *os.*

Αἰολόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, variè ſonans, variam vocem edens. Ex αἰόλος, & φωνὴ, *vox.*

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, varios, i. e. criſpos capillos habens. Ex αἰὸλος, & χαίτη. *Steph.*

Ἄϊον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἤιον, ab ἀΐω.

ἈΙΟΝΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, adſpergo, perfundo, irrigo. Ἐλαίῳ αἰονᾷν. Gal. Hinc

Αἰόνησις, εως, ἡ, idem. Ab αἰονάω.

Αἰόνημα, τος, τὸ, humectatio, adſperſio.

Αἰπεῖαν, acc ſing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὸς, ἡ, ὸν, excelſus, in edito loco poſitus, *Hom. Il.* 2, 573. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἶπερ, *ubi*, *Dor.* pro ἧπερ.

Αἰπήεις, ήεσσα, ῆεν, altus. Ab αἰπὺς.

Αἰπολέω, ῶ, f. ήσω, ſum paſtor caprarum; (2) verſor inter capras. Αἰ δέ τι λῇς με ϗ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι, Theoc. Id. 8, 85. Ab αἶξ, & πολεω, *verſor.*

Αἰπολικὸς, ἡ, ὸν, caprariis uſitatus, utilis. 2. paſtoritiæ vitæ deditus. Ab αἰπόλος.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ab eod.

Αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, paſtor caprarum, *Hom. Il.* 2, 474. Ex αἶξ, & πολέω.

Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celſitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἰπὸς, ἡ, όν, altus, unde uſitatiùs αἰπύς.

Αἴπτω, valde noceo. Ab α int. & ἴπτω.

Αἰπύδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, altè ſtructus. Ex αἰπὺς, & δομέω, *ædifico, exſtruo.*

Αἰπύκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, cornua alta gerens. Ex αιπὺς, & κέρας, *cornu.*

Αἰπυμήτης, ου, ὁ, conſilia alta capiens, alta appetens; (2) prudens, callidus; (3) grandiloquus. Ex αἰπὺς, & μῆτις.

Αἰπυνώτος, ου, ὁ ϗ ἡ, altus, Epith. urbis, in alti montis dorſo ſitæ. Ex αἰπυς, & νῶτον, *tergum.*

ἈΙΠΥ´Σ, εῖα, ὺ, altus, excelſus, in alto poſitus, *Hom. Il.* 2, 538. (2) gravis; (3) ingens; (4) difficilis.

Αἰπύνιος, ία, ιον, altus. Ab αἰπύς.

ΑἸΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) ſecuris; (3) lolium, graminis genus, *Angl.* Darnell.

Αἴρας, nom. ſing. a. 1. part. act. ab ἄιρω.

Αἴρεε, *capiebat*, 3. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ᾕρεε, à verbo αἱρέω, *capio.*

Αἱρεθέωσι, *capti ſint*, *Ion.* pro ἁιρεθῶσι, ab eodem.

Αἱρέθη, *captus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἡρέθη.

Αἱρεθήσομαι, *capiar*, f. 1. ind. paſſ.

Αἱρέθητι, *capiaris*, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Αἱρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro αἱρέει.

Αἱρεῖσθαι, *contr.* ἁιρέεσθαι, à verbo eod.

Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum auctor ſectæ. Ab

Αἱρεσιάρχης, ου, ὁ, ſectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις, & αρχὸς, *princeps.*

Αἱρεσίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Αἱρεσιμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, hæreſeos, ſeu ſectæ propugnator, qui pro ſectâ pugnat; (2) qui ſectas impugnat. Ex αἵρεσις, & μάχομαι.

Αἱρέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui capi poteſt. Ab

Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propoſitum; (5) ſecta, dogma; (6) inſtitutum, vitæ ratio. Ab ἁιρέω, *capio, eligo.* Unde

Αἱρεσιώτης, ου, ὁ, hæreticus. Hinc

Αἱρεσιῶτις, ιδος, ἡ, hæretica.

Αἱρετέος, έα, έον, eligendus. Ab ἁιρετός.

Αἱρέτης, ου, ὁ, elector. Ab ἁιρέω.

Αἱρετιεῖ, *eliget*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro αἱρετισει, à verbo ſeq.

Αἱρετίζω, f. ίσω, eligo, deligo, optabile duco, amplector; (2) ſectæ adhærreo; (3) amo, N. T. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο ἀυτὴν. Pſal. 132, 13. Ab ἄιρεσις.

Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix. Ab ἁιρέτης.

Αἱρετιστης, οῦ, ὁ, qui ſectam aliquam ſuſcepit; (2) ſectator, etiam in politicis. Ab αἱρετίζω.

Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus; Αἱρετώτερον, potiùs. Ab ἁιρέω.

Αἴρευ, 2. ſing. pr. imp. med. *Dor.* pro ἄιρου, ab αἴρω.

ἉΙΡΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno, ſubigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco & damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et αἱρέομαι adhuc; (8) capeſſo, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo; (11) opinor, cenſeo; (12) ſectam aliquam confector; ᾑρημένοι, optati, Gl. V. p. paſſ. part. Αἱρεῖν τὴν ἀρχὴν, πόλιν· τὴν δίκην, γράφην, vincere judicio; τί παρά τινος· αἱρεῖ ἀυτὸν τὰ δημόσια γράμματα, reum peragunt; αἱρεῖσθαι ὕπνον, σῖτον· ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν, πόλεμον πρὸ εἰρήνης, ζωὴν θανάτου malle; ἐπὶ τὴν αρχὴν, eligere; αἱρεθεὶς ἀρχὴν, evectus ad. Τὸν ἐμὸν εἷλον βίον πρόδοτον, prodiderunt, Soph. El. 209. Πόθῳ τῆς νεοδμήτου κόρης αἱρῇ, Eur. Med. 623.

Αἱρῇ, *ceperit*, vel *capiat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro αἱρεῃ, à verbo ἁιρέω.

Αἱρησιτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, murorum urbis expugnator. Ex αἱρέω, *capio*, & τεῖχος.

Αἱρήσω, *capiam*, f. 1. ind. act. verbi αἱρέω.

Ἀιρικὸς, ἡ, ὸν, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium.*

Ἀίρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Ἀιρόπινον, ου, τὸ, cribrum, Etym. Ex ἀιρω, *tollo*, & πίνος, *ſordes.*

Ἄϊρος, ου, ὁ, miſer, cui infeliciter nomen Iri inditum. Ex α notante κακὸν, & Ἶρος, *Irus.*

Αἰρούμεθα, *contract.* pro αἱρεόμεθα, ab αἱρέω.

ἈΙΡΩ, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, tollo, attollo, ſurſum tollo, eveho; (2) augeo, amplifico; (3) capio, ſumo; (4) tollo è medio, interficio, ſubverto; (5) proficiſcor, abeo: ſic & ἀίρομαι, med. (6) erigo; (7) porto, geſto; (8) ſuſcipio aggredior; (9) fero, reporto. Αἴρειν φορτίον ἐπι τῶν ὤμων, κλέος, ſeu δόξαν, θάρσος· ναῦν ſolvere; ὄγκον, ſuperbire; τραπέζας, apponere; χεῖρας, ſupplicis ritu extendere; αἴρεσθαι δίκας παρὰ τῶν φονευσάντων, φυγὴν, μισθὸν, πόλεμον, κινδυνον· ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ταῖς ἐλπίσι.

Αἰρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lolio plenus, ſive lolio permixtus, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium.*

Αἴς, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto, *Hom. Il.* 1, 3. (2) imbecillis; (3) inviſibilis, qui non videtur. Vel pro ἀίδης, vel ex α priv. & ἴς, *virtus*, Vel ex α priv. & εἴδω, *video.*

Αἷς, dat. pl. f. g. art. poſtpoſ. ab ὅς, *qui.*

ΑἿΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præſes; *Hom. Il.* 1, 415. (2) fatum; (3) ſors; (4) pars, portio; (5) inſania, *Soph.* Servit etiam periphraſi ut, ἤματος ἀισα, *dies.*

ΑΙΣΑΚΟΣ, ου, ὁ, ramus lauri vel myrti, *Heſ.* Etym.

ἈΙΣΑ´ΛΩΝ, ὁ, æſalo, accipitris ſpecies.

Ἀισευμαι, *canam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀσοῦμαι, & hoc pro ἄσομαι, ab ἄδω.

ἈΙΣΘΑ´ΝΟΜΑΙ, f. ἀισθήσομαι, ſentio, propriè ſenſu corporis; (2) audio; (3) ſentio ſenſu quolibet; (4) mente percipio, intelligo, cognoſco; (5) ſcio; ᾐσθόμην, ſenſi, a. 2. ᾔσθημαι, ſenſi, p. paſſ. Ἀισθάνεσθαι ψύχῆς, κραυγῆς, φωνῆς. τῇ ἀκοῇ. τὸν ψόφον, Φωνὴν, περι τινος. Πολλὰς μεν θρήνων ᾠδὰς, πολλὰς δε ἀντήρεις ᾔσθου, Soph. El. 88. Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ᾔσθετ' ἠδικημένην, lædi, *Eurip. Med.* 26.

Ἀίσθημα, ατος, τὸ, ſenſio, ipſe ſentiendi actus. Ab ἀισθάνομαι.

Ἀισθησις, εως, ἡ, ſenſus; (2) ſenſio, ſentiendi actio vel paſſio; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Ἀισθήσομαι, *ſentiam*, 1. ſing. f. 1. indic. med. verbi αἰσθάνομαι.

Ἀισθητήριον, ου, τὸ, ſentiendi inſtrumentum; (2) domicilium ſenſus; (3) intelligendi & judicandi facultas, Gl. V. ἀισθητήριος, ſenſificus. Ab ἀισθητός.

Ἀισθητικὸς, ἡ, ὸν, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus; (2) qui ſentiri poteſt, qui in ſenſus cadit. Ab eod.

Ἀισθητικῶς, ſenſibiliter, ut ſentias.

Ἀισθητὸς, ἡ, ὸν, ſenſibilis, qui ſenſu percipi poteſt. Ab ἀισθάομαι.

Ἀισθητῶς, *Adv.* ſenſibiliter, ita ut ſenſu percipiatur. Ab ἀισθητός.

Ἀΐσθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. ἀισθάνομαι.

Ἀΐσθω, audio; (2) exſpiro. Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε ϗ ἤρυγεν, *Hom. Il.* 20, 403. Ab ἀίω, *audio*, vel ἄω, *flo.*

Ἀισιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro ἀισιῶν, ab ἀισία, fem. ab ἄισιος, *fauſtus.*

Ἀισίῃσι, *fauſtis*, dat. plur. *Ion.* pro ἀισίαις.

Ἀισιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ab αἶσα. Unde

Ἀισίμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatalis, *Hom. Il.* 8, 72. (2) decens; (3) bonus, utilis, *Hom. Il.* 6, 62.

ἈΙΣΙΜΟ´Ω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo.

Ἀισονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. med. ind. verbi ᾄδω, *cano.*

Ἀισιοποιῶ, obſecundo, ſecundo, proſperè facio, Gl. V. ἀισιοποιηθήσεται, proſperabitur, Gl. V. f. 1. paſſ. Ex ἀίσιος, & ποιῶ.

Ἀίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fauſtus, auſpicatus, fortunatus, proſper, ſecundus. Ab αἶσα, *fatum.*

Ἀισιόω, ῶ, f. ώσω, auſpicatum, ſeu fauſtum reddo; (2) auſpicium accipio. Αισιούμενοι τὸ χωρίον. Ab ἀισιος.

Ἀισίως, *Adv.* fauſtè, auſpicatè, proſperè; (2) decenter.

Ἄισος, η, ον, inæqualis, impar.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi

ἈΙ´ΣΣΩ, vel ἀΐττω, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo; (2) erumpo, proſilio; (3) feſtino; (4) vagor; (5) impellor. Ἀίσσειν κατ' ἴχνος, τοῖς ὅπλοις, ἐπὶ τινα. Ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἀίσσονται, *Hom. Il.* 6, 510. aor. 1. ἤιξα vel ᾖξα, velut ab ἄισσω.

Ἀιστὴρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; (2) qui incendit. Ab ἀιθω, *uro.*

Ἀΐστος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo nihil ſciri poteſt; obſcurus, incertus, *Hom. Il.* 14, 258. (2) qui quod de medio ſublatus eſt, ideo conſpici nuſquam poteſt, *Ern.* Ex α priv. & ἴσημι, *ſcio.*

Ἀΐστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo;

(2) deleo, ſimpliciter. Σὺ γὰρ μου πάτρίδ' ἠΐστωσας δορὶ, *Soph. Aj.* 516. Ex iiſdem.

'Αἴστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, imperitus, inſcius, ignarus. Ex α priv. & ἵστωρ, *peritus*.

Αἰστώθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠϊστώθην, ab ἀϊστόω, *Hom. Od.* 10, 259.

'Αισυντὴρ, ῆρος, ὁ, *Hom. Il.* 24, 347. adoleſcens valde robuſtus; (2) decens, moderatus; (3) paſtor; (4) qui facile huc illucve movetur. Ex α intenſ. & σύω, *ruo*, vel ab αἶσα, *officium*, vel ab ἀΐσσω, *ruo*, Euſtath. ad Il. ω. 347. (idem quod ἀισυμνητὴρ, ex quo & corruptum quidam putant. Unde ἀισύω, E. M. *Ern.*)

'Αισυητὴς, ου, ὁ, idem & ex vel ab iiſd.

'Αισυλοεργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex ἀισυλος, & ἔργον, *opus*.

'ΑΙΣΥΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἀισυλος, ύλη, υλον, iniquus, nefarius, injuſtus, flagitioſus.

'ΑΙΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, regno, impero. Ὃς ἀισυμνᾷ χθονὸς, *Eurip. Med.* 19; ſuam cuique αισαν, ſortem, munium, ſeu provinciam attribuo, *Ern.*

'Αισυμνητεία, ας, ἡ, regia poteſtas per electionem alicui data. Ab ἀισυμνήτης.

'Αισυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præſes & curator; (2) rex. Ab ἀισυμνάω.

'Αισυμνήτης, ου, ὁ, idem & ab eod. *Hom. Od.* 8, 258.

'Αισυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

'Αισχεσι, dat. plur. ab ἆισχος, εος.

'Αισχεσις, εος, ἡ, dedecoratio. Ab

'Αισχέω, ῶ, f. έσω, dedecoro, infamo. Ab ἆισχος, *turpitudo*.

'Αίσχιστος, η, ον, turpiſſimus; αἴσχιων, turpior. Ab ἀισχρός.

ΑΙΣΧΟΣ, εος, τό, turpitudo, fœditas, deformitas; (2) probrum, dedecus, infamia.

'Αισχρανδράποδα, famoſa mancipia, Gl. V. Ex ἀισχρός & ἀνδράποδον, *mancipium*.

'Αισχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, turpis. Ab αἰσχρὸς.

'Αισχροεπέω, turpia loquor. *Steph.*

'Αισχροεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui turpia loquitur. Ex αἰσχρὸς, & ἔπος, *verbum*.

'Αισχροεργέω, ῶ, turpiter ago. Ex ἀισχρὸς, & ἔργον, *opus*.

'Αισχροκέρδεια, & ἀισχροκερδία, ας, ἡ, turpis quæſtûs ſtudium. Ex αἰσχρὸς, & κέρδος.

'Αισχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

'Αισχροκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. Gl. V. turpilucris.

'Αισχροκερδῶς, *Adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adfectato lucro, ſtudio turpis lucri.

'Αισχρολογέω, ῶ, f. ήσω, fœda loquor.

'Αισχρολογία, ας, ἡ, turpitudo verborum, ſermo turpis & obſcœnus; (2) maledicentia fœda, exprobratio rerum fœdarum. *Ern.*

'Αισχρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, turpia loquens, obſcœnus. Ex ἀισχρὸς, & λόγος.

'Αισχρόμητις, turpia conſilia capiens, ad fœda conſilia deſcendens.

'Αισχρομυθεω, turpia loquor.

'Αισχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia (inprimis in Venere) facio. Ex ἀισχρὸς, & ποιέω.

'Αισχροποιΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitioſum facinus. Ab

'Αισχροποιός, ου, ὁ ϗ ἡ, turpia perpetrans; (2) fœdus; (3) fellator; *Mart.* obſcœnus.

'Αισχροπραγέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex ἀισχρὸς, & πράττω. Hinc

'Αισχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

'Αισχρορρημοσύνη, ης, ἡ, turpiloquium, fœda & turpis oratio. Ab

'Αισχρορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fœda loquens. Ex ἀισχρὸς, & ῥῆμα, *verbum*.

'Αισχρὸς, ά, ὸν, turpis, fœdus, deformis; (2) inhoneſtus, probroſus. Compar. ἀισχρότερος, & ἀισχίων. Superlat. ἀισχρότατος, & ἀίσχιστος, turpiſſimus, fœdiſſimus. 'Αισχρὸν φαίνεσθαι, turpe viſu. Ab ἆισχος.

'Αισχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obſcœnitas, dedecus. Ab ἀισχρὸς, *turpis*.

'Αισχρουργέω, ῶ, f. ήσω, fœde & turpiter ago.

'Αισχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab

'Αισχρουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fœda patrans. Ex ἀισχρὸς, & ἔργον, *opus*.

'Αισχρῶς, *Adv.* turpiter, fœdè. Ab ἀισχρὸς.

'Αισχυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀισχύνειν.

'Αισχύνεο, *fac te pudeat*, 2. ſing. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἀισχύνεσο, ab ἀισχύνω.

'Αισχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia; (2) ignominia, dedecus; (3) pudenda. Ab ἆισχος.

'Αισχυνθείην, 1. ſing. aor. 1. opt. paſſ.

'Αισχυνθήμεν, aor. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro ἀισχυνθῆναι. Ab

'Αισχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, Gl. V. ᾐσχύνθη, pudefactus, veritus eſt, a. 1. 'Αισχύνομαι γράφειν, γράφων, τοῖς ἀισχροῖς· τῇ ἀιτίᾳ, ob culpam; ἐπί τινι, ἐν τοῖς ἔργοις· τὸν Θεὸν, revereor.

'Αισχυνομένως, *Adv.* reverenter, *Suid.*

'Αισχυντέον, verecundandum eſt. Ab ἀισχύνω.

'Αισχυντηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab

'Αισχυντηλὸς, ἡ, ὸν, verecundus, pudens, pudicus. Ab ἀισχύνη.

'Αισχυντὴρ, ῆρος, ὁ, fœda perpetrans, ut adulter, &c.

'Αισχυντηρὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab ἀισχύνω.

'Αισχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab

'Αισχυντὸς, ἡ, ὸν, pudendus. Ab ἀισχύνη, *pudor*.

'Αισχύνω, f. νῶ, pudefacio, pudorem incutio; (2) infamo, dedecore adficio, *Hom. Il.* 6, 210. (3) vitium offero, ſtupro. Hinc ἀισχύνομαι, pudefio, me pudet, revereor. 'Αισχύνειν πρόσωπον, γένος, εὐνήν. 'Αισχύνομαι τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορᾶς, Ariſtoph. Plut. 773. 'Αισχύνομαι τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις, Id. Eq. 1351. Ab αἶσχος, *pudor*.

'Αίτας, *Doricè*, pro ἀίτης.

Ἆιτε, *ſive, vel Dor.* pro εἴτε.

Ἄιτεε, 2. ſing. præſ. imperat. act.

'Αιτεῦ, *pete*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* & *Æol.* pro ἀιτοῦ.

'Αιτεύμενος, præſ. part. med. *Dor.* pro ἀιτούμενος, ab

'ΑΙΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, peto, poſtulo, poſco. ἀιτοῦμαι, m. peto utendum, mutuum; (2) poſtulo. 'Αιτεῖν τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ, τοῦτο παρὰ σοῦ, θυγατέρα πρὸς γάμον· ἄλλῳ λαβεῖν, σὲ τὴν γνώμην· ἀιτεῖσθαι δίκαια, ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. 'Αιτήσομαι δὲ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαβεῖν, Soph.

'Αίτημα, ατος, τὸ, petitio; (2) poſtulatum, quod petitur. Ab ἀιτέω.

'Αίτημι, idem quod ἀιτέω.

'Αίτης, ου, ὁ, mendicus. Ab ἀιτέω.

'Αΐτης, ου, ὁ, ſocius, qui amatur libidinosè. Ab ἄω, *flo*, (ab α pro ἅμα & ἴτης ab ἔω vel εἶμι *eo*, quia ſuum amatorem utrinque comitatur & affectatur, & à latere ejus non diſcedit. *Ern.*)

'Αιτῇς, petas, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro ἀιτέῃς, à verbo ἀιτέω, *peto*.

'Αιτῆσαι, *petere, ſeu petiviſſe*, aor. 1. infin. act.

'Αίτησις, εος, ἡ, petitio, poſtulatio.

'Αιτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, poſtulator.

'Αιτητικὸς, ἡ, ὸν, qui amat petere.

'Αιτητὸς, ἡ, ὸν, petendus, qui peti debet, vel poteſt. Ab ἀιτέω, *peto*.

'ΑΙΤΙ'Α, ας, ἡ, cauſſa, ratio, occaſio; (2) culpa, crimen; (3) accuſatio; (4) controverſia, lis. Alia præterea ſignificat cum certis verbis junctum, quæ ſimpliciter verbo tribui non poſſunt.

'Αιτιάζω, f. άσω, accuſo, culpo. Ab ἀιτία.

'Αιτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, accuſatio. Ab

'Αιτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, cauſſam attribuo, adſigno, imputo, acceptum fero, cauſſor, Gl. V. *Hom. Il.* 10, 220. ἀιτιῶμαι, criminor, accuſo, culpo, incuſo. 'Αιτιᾶσθαι τινα ὕβρεως, ἑαυτον συμβεβηκότων, ἀυτον τῆς κακίας· τοὺς θεοὺς, acceptum referre; ἀυτὸν εἰς ὑπερηφανίαν, de ſuperbiâ. Τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας ἀιτιώμεθα; accuſamus, *Ariſtoph. Ach.* 519. Κοὐκ ἀιτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει, Soph. Phil. 384. Ab ἀιτία, *cauſſa*.

'Αιτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela, litis principium. Gl. V. conqueſtio, incuſatio. Ab ἀιτιάζω.

'Αιτιατέον, accuſandum eſt, cauſſa tribuenda. Ab ἀιτιῶμαι.

'Αιτιατικὸς, ἡ, ὸν, criminatorius, accuſatorius, accuſativus; ἀιτιατικὴ, ſc. πτῶσις, accuſativus, ſcil. caſus. Ab eod.

'Αιτιατικῶς, accuſatoriè; (2) in accuſativo.

'Αιτιατὸς, ἡ, ὸν, ex alio tamquam ex cauſſâ procedens, effectus; (2) qui pro cauſſâ, ſc. ratione adfertur. Ab ἀιτία, *cauſſa*.

'Αιτίης, *cauſſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀιτίας.

'Αιτίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab ἀιτέω.

'Αιτιολογέω, ῶ, f. ήσω, rationem, ſeu cauſſam reddo; ἀιτιολογοῦμαι, idem.

'Αιτιολογία, ας, ἡ, cauſſæ redditio, demonſtratio.

'Αιτιολογικός, ἡ, ὸν, peritus reddendi rationem ejus, quod verſatur in quæſtione; (2) ſenſualis, rationalis, cauſſativus, juridicialis, *Ph.* Ab

Αἰτιολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cauſſam, ſeu rationem reddit, qui ſequitur rationem & utitur probationibus. Ex αἰτία, *cauſſa*, & λόγος, *ſermo*, vel λέγω, *dico*.

'Αίτιον, ου, τὸ, cauſſa, ratio; (2) culpa, accuſatio; (3) noxa; (4) τὰ ἄιτια ſc. πράγματα, origines, res antiquiſſimæ, quo nomine & argumento ſcripſit libros Callimachus, *Ern.* Ab αἰτία.

'Αίτιος, ία, ον, qui in cauſſâ eſt, culpandus, accuſandus; (2) auctor. Ab αἰτία.

Αἰτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cauſæ vim habens, vel cauſam indicans, ut conjunctio cauſalis in gramm. (2) formalis in ſenſu metaphyſico; τὸ ἀιτιῶδες, *forma*. Αιτωδῶς, *Adv.* cauſſaliter. *Ern.*

Αἰτιῷντο, 3. pl. præſ. opt. med. *contr.* pro αἰτιάοιντο, ab αἰτιάομαι.

Αἰτοῦντι, *petenti*, dat. ſing. part. præſ. act. *contract.* pro αἰτέοντι, à verbo αἰτέω, *peto*.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præſ. conjuct. *contr.* pro αἰτέωμεν.

'Αίφνης, *Adv.* repentè, ſubitò. Ab ἄφνω, *repente*.

Αἰφνίδιον, *Adv.* idem. Ab ἀίφνης.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, repentinus, improviſus, ex improviſò adveniens. Ab eod.

Αἰφνιδίως, *Adv.* repentè, ſtatim, ex improviſò.

Αἰχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀΐσσω.

Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor; *Hom. Il.* 4, 324. Ἦ ϗ πρὸς 'Ατρείδαισιν ᾔχμασας χέρα; Soph. Aj. 97. Ab αἰχμή.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμὴ, *bellum*, & ἅλωσις, *captura*.

Αἰχμαλωτεύω, f. εύσω, captivum duco. Αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια, 2. Tim. 3, 6. Ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in ſervitutem abduco. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον —— αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, Rom. 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, Luc. 21, 24. Ab eod.

Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva. Ab eod.

Αἰχμαλωτίσθην, *captivus abductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾐχμαλωτίσθην.

Αἰχμαλωτιστὴς, οῦ, ὁ, captivator, Gl. V. qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.

Αἰχμαλωτικὸς, ἡ, ὸν, captivus, apud *Eurip.*

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμὴ, & ἁλωτὸς.

Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.

Αἰχματὰς, *bellator*, *Dor.* pro αἰχμητής.

'ΑΙΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuſpis, mucro; (2) haſta, lancea, haſtile, ſpiculum, telum; (3) bellum, arma; (4) unguis, ut belluarum, & avium rapacium, *Ern.*

Αιχμήεις, ὁ, bellicoſus.

Αἰχμητὰ, *bellator*, voc. ſing. ab αἰχμητής.

Αἰχμητάων, gen. plur. *Æol.* pro ἀιχμητῶν.

'Αἰχμητήριος, α, ον, bellicus.

Αἰχμητὴς, ου, ὁ, bellator, bellicoſus; *Hom. Il.* 1, 150. Ab ἀιχμή.

Αἰχμητὶς, ίδος, ἡ, bellatrix, perita haſtæ.

Αἰχμίον, ου, τὸ, haſtile, telum, haſta, *Heſ. Dim.* Ab ἀιχμή.

Αἰχμόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus & vinctus. Ex ἀιχμὴ, & δέω, *vincio*.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtam gerens, haſtatus; (2) ſatelles. Ex αἰχμὴ, & φέρω.

ἌΙΨΑ, *Adv.* ſtatim, continuò, citò, celeriter, *Hom. Il.* 1, 303.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter viam conficiens. Ex αἶψα, & κέλευθος, *via.*

Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.

ἈΙ'Ω, audio; *Hom. Il.* 10, 160; (2) efflo; (2) intelligo, ſcio.

ἈΙΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; ſeculum, Gl. V. (2) vita, tempus vitæ hominis; *Hom. Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines; N. T. (4) ſpinæ medulla.

Ἀιὼν, *littus, Dor.* pro ἠϊών.

Αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuò. Ab αἰών.

Αἰώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & αἰώνιος, ία, ιον, æternus, ſempiternus, perennis. Ab eod.

Αἰωνίως, *Adv.* æternè, æternùm.

Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio; (3) geſtatio, ſc. lectus, ſella, in quâ geſtatur aliquis, ut leniter agitetur corpus; (3) vas penſile; (4) ſuſpendium; (5) reſtis, quo quis ad ſuſpendium utitur.

Αἰωρεόμην, imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠωρεόμην.

ἈΙΩΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, in ſublime attollo, ſurſum tollo, elevo, eveho: (2) ſuſpendo; & ad hæc αἰωροῦμαι, pendeo, ſpe ſuſpenſus ſum; (3) rebus novis immineo. Αἰωρῶν τι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, ἐλπίσι· αἰωρηθεὶς ὑπὲρ μεγάλων, magna aggreſſus. Hinc

Αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, ſubvectio; (2) ſuſpenſio; (3) geſtatio, agitatio corporis, quæ fit geſtando in ſede vel lecto. *Vox medicorum.* V. αἰώρα, *Ern.*

Αἰώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Αἰώρητο, *evectus erat*, 3, ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion* pro ἠώρητο, à verbo αἰωρέω

Αἰωρίζω, f. ίσω, geſto, Gl. V. αἰωρίζεται, geſtatur. Ab αἰώρα.

Ἀκᾶ, *tacitè, Dor.* pro ἀκῆ.

Ἀκαδήμεια, ſive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, gymnaſium publicum Athenis. Reperitur etiam Ἀκαδήμειον, τὸ. Ab Ἀκάδημος, *Academus.*

Ἀκαδημιακός, ὴ, ὸν, Academicus; (2) Philoſophus Academicus.

Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκὴ, *acies.*

Ἀκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus. Ex α priv. & καίω, *uro.*

Ἀκαθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, qui everti ſeu dirui non poteſt. Ex α priv. & καθαιρέω, *everto.*

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, ſpurcitia, illuvies. Ex α priv. & καθαίρω.

Ἀκαθαρότης, ητος, η, immunditia, ex iiſd. (ſed aut ἀκαθαριότης, aut ἀκαθαρτὺς leg. *Ern.*)

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impurus, immundus, ſpurcus, obſcœnus, pollutus, ſceleſtus.

Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comeſtio. *Suid.* Ex ἀκάθαρτος, & φαγεῖν.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non poteſt retineri. Ex α priv. & κατέχω, *contineo.*

Ἀκαθέκτως, *Adv.* incontinenter.

Ἄκαινα, ης, ἡ, ſpina; (2) ſtimulus; (3) virga decempedalis. Ab ἀκὴ, *acies.*

Ἀκαιρέομαι, οῦμαι, opportunitate temporis deſtituor. Ἐφ' ᾧ ϗ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δὲ, *Phil.* 4, 10. Ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus; (2) moleſtia incommodè interpellans; (3) immodeſtia. Ab eod.

Ἀκαίριμος, η, ον, intempeſtivus.

Ἀκαιροβόας, ου, ὁ, intempeſtivè clamans; (2) loquax, blatero. Ex ἄκαιρος, & βοῆς.

Ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempeſtiva ſermocinatio. Ex ἄκαιρος, & λόγος, *ſermo.*

Ἄκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non obſervans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex α & καιρὸς.

Ἀκαίρως, *Adv.* intempeſtivè, non opportunè; (2) immodicè.

ἈΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis Ægyptiaci.

Ἀκακέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, mala famâ liberatus, qui male audire deſiit. Ex α & κακέμφατος.

Ἀκάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab ἄκακος.

Ἀκακήσιος, (ἀκάκητος, *Suid.*) Epith. Mercurii ab urbe, ſeu monte, ubi cultus. *Ern.*

Ἀκακήτης, ου, ὁ, & ἀκακήτα, apud Poet. nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab eod.

Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, ſimplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.

Ἄκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè malus, ab omni malitiâ alienus; (2) innocens, ſimplex; (3) apertus.

Ἀκακούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à malo intactus, nullo maleficio læſus aut depravatus. Ex α priv. & κακουργέω, *maleficus ſum.*

Ἀκάκουργος, ου, ὁ ϗ ἡ, innocens, à maleficio vacuus, *Suid.*

Ἀκακόφρων, ὁ, bonæ, ſeu innoxiæ mentis homo; innocens.

Ἀκάκως, *Adv.* purè, ſimpliciter, ſine fraude.

Ἀκάκωτος, ὁ ϗ ἡ, non affectus malo; moleſtiæ expers. *Heſ.* ab α priv. & κακόω.

ἈΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, carduelis avis; (2) canis.

Ἀκαλαῤῥειταο, *quietè fluentis*, gen. ſing. *Æol.* pro ἀκαλαῤῥείτου, ab

Ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ, placidè & quietè fluens, *Hom. Il.* 7, 422. Ab ἀκαλὸς, & ῥέω.

Ἀκαλάῤῥοος, ἡ, ὸν, idem.

ἈΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica; (2) ſpina; (3) concha quædam marina exigua.

Ἀκαλλης, έος, ὁ ϗ ἡ, invenuſtus, deformis, inelegans. Ex α priv. & κάλλος, *pulchritudo.*

Ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non litavit. Ex α priv. & καλλιερέω, *ſecunda ſacra facio.*

Ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex α priv. & καλλωπιστὴς, *culturæ nimium ſtudioſus.*

ἈΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, quietus.

Ἀκάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex α priv. & καλυπτὸς *tectus.*

Ἀκαλυψεις, acc. pl. pro ἀκαλύψεας, ab

Ἀκάλυψις, ἡ, revelatio.

Ἀκαλῶς, *Adv.* quietè, leniter, ſine ſtrepitu.

Ἀκάμαντι, *indefeſſo*, dat. ſing. ab ἀκάμας.

Ἀκαμαντολογχῆς, ὁ, infatigabilis haſtâ, ſeu fortiſſimus bellator.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, idem. Ex μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedes habet indefeſſos, ſtrenuus viator.

Ἀκάμας, αντος, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, infatigabilis. Ex α priv. & κάμνω, *fatigor.*

Ἀκαμάτῃσι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀκαμάταις, ab

Ἀκάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, labore carens, laborem non ſentiens; (2) infatigabilis, indefeſſus; *Hom. Il.* 5, 4. (3) qui non laboravit. Hinc *Adv.* ἀκάματα, indeſeſsè, ſine intermiſſione, ſine laſſitudine. Ex iiſd.

Ἀκαματοχάρμης, ου, ὁ, indefatigabilis bello. Ex ἀκάματος, & χάρμη, *bellum.*

Ἀκαμάτως, *Adv.* ſine defatigatione, indefeſsè.

Ἀκάμμυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non connivens. Ex α priv. & καμμύω, *conniveo.*

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α priv. & κάμπτω, *flecto.*

Ἀκαμπιας, ου, ὁ, qui recta currit. Ex iiſdem.

Ἀκαμπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iiſd.

Ἀκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non flexus, qui flecti nequit. Ex iiſd. Unde

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) conſtantia.

ἈΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, ſpina, vepres, ſentis; (2) difficultas, moleſtia, ſalebræ. Unde

Ἀκανθεών, ῶνος, ἡ, ſpinetum, ſenticetum, dumetum.

Ἀκανθήεις, ήεσσα, ῆεν, ſpinoſus, ſpinis abundans. Ab eod.

Ἀκανθίας, ου, ὁ, cicadæ ſpecies, vel potius epitheton tantum cicadæ, ex eo quod inter ſpinas cantet; (2) ſpinax, piſcis. Ab eodem.

Ἀκανθίζω, f. ίσω, ſpinoſum reddo; (2) ſpinoſus ſum, ſpinis horreo. Ab eod.

Ἀκανθικὸς, ὴ, ὸν, ſpinoſus. Ab eod.

Ἀκάνθινος, ινη, ινον, ſpineus, ex ſpinis factus & contextus. Ab eod.

Ἀκάνθιον, ου, ſpina.

Ἀκανθίς, ιδος, ἡ, carduelis. Ab eod.

Ἀκανθίων, ωνος, ὁ, echinus. *Gal.*

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, ſpinigradus. Ex inuſ. βατέω.

Ἀκανθοβάτις, ιδος, ἡ, quæ per ſpinas incedit.

Ἀκανθόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dorſum ſpinis horrens habens; (2) echinus. Ex νῶτος.

Ἀκανθοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, à ſpinâ, vel ſtimulo ictus. Ex ἄκανθα, & πλήττω, *percutio.*

Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus, frutex, *Angl.* Brank-Urſine, or Bearsbreech; (2) ὁ, echinus, erinaceus. Ab ἄκανθα, *ſpina.*

Ἄκανθος, ὁ, ϗ ἡ, carduo fullonio non carminatus. Ab eod.

Ἀκανθολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinas colligens. Ex λέγω, *lego*, i. e. *colligo.*

Ἀκανθοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinas jaciens, vel emittens. Ex βολέω, *jacio.*

Ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpinis cinctus. Ex ἄκανθα, & στέφω, *cingo.*

Ἀκανθοφαγέω, ſpinis veſcor. *Steph.*

Ἀκανθοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinis veſcens. Ex ακανθα, & φάγος, *edax.*

Ἀκανθοφορέω, f. φορήσω, ſpinas fero. Ex φέρω, *fero.*

Ἀκανθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpiniger, ſpinas ferens.

Ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, ſpinas produco. Ex ἄκανθα, & φύω, *gigno, profero.*

Ἀκανθόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinoſa folia habens.

Ἀκανθόχοιρος, ου, ὁ, porcus ſpinis horrens, i. e. echinus terreſtris.

Ἀκανθόω, ſpinoſum reddo. *Steph.*

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab ἄκανθα.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpinoſus, ſentioſus, ſentus, Gl. V. *Metaph.* moleſtiis plenus. Ab ἄκανθα. Unde

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.

Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani ſpeciem gero. Ab ἄκανος.

Ἀκανικὸς, ὴ, ὸν, acanicus, qui acani eſt.

Ἀκάνιον, ου, τὸ, ſpinula. *Dim.* Ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex α priv. & κανὼν.

Ἀκανονίστως, *Adv.* non canonicè, contra canones & regulas Eccleſiæ vel conciliorum.

Ἄκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, acanus, ſpinæ genus.

Ἀκαπήλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, ſimplex, ſincerus, non adulteratus. Ex α priv. & καπηλεύω.

Ἀκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caupone carens. Ex α priv. & κάπηλος, *caupo.*

Ἀκάπνιστος, η, ον, *Epith.* mellis, idem quod ακαπνος, acapnum, apud *Plin.*

Ἄκαπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, libera fumo; (2) incruentus, cum eſt *Epith.* ſacrificii.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vecors, ſine corde, excors. Ex α priv. & καρδία, *cor.*

Ἀκαρεὶ, *Adv.* puncto temporis, momento.

Ἀκαρέως, *Adv.* idem.

Ἀκαρῆ, *Adv.* idem. οὐδ' οσον ἀκαρῆ, ne tantillum quidem. Ab

Ἀκαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens ſpatium, Gl. V. momentarius; ἀκαρὲς, momentum, Gl. V. (4) ferè, propè. Ex α priv. & κεῖραι, *ſecare.*

Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.

Ἀκαρι, animal minutiſſimum, quale innaſcitur ceræ, caſeis, & cuti hominum. Ex iiſd.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρής.

Ἀκαρίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ἌΚΑΡΝΑ, ης, η, genus plantæ.

Ἀκαρὸς, cerebrum; (2) caput, Etym. Ex α pleon. & κάρη, *caput.*

Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, ſine fructu ſum, ſterilis ſum, fructum non gigno. Ab ἄκαρπος.

Ἀκαρπία, ας, ἡ, ſterilitas.

Ἀκάρπιστος, idem quod

Ἄκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, infructuoſus, fructûs expers, ſterilis; (2) inutilis.

’Ακάρπως, ſine fructu; (2) ſine prole, de mulieribus.

’Ακάρπωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex quo nullus fructus percipitur. Ex α priv. & καρπῶμαι, fruiſcor.

’Ακαρτέρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis. Ex α priv. & καρτερέω, tolero.

’Ακαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intonſus. Ex α priv. & καρτος, tonſus.

’Ακαρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui arefactus non eſt, nec ſucco planè caret. Ex α & κάρφω.

’Ακαρῆς, *Adv.* puncto temporis. Ab ἀκαρής.

’Ακάσκα, vel ἀκασκᾶ, quietè, placidè, molliter, lentè, pedetentim, *Etym.* Ab ἀκην.

’Ακασκαίος, ον, valde ornatus apud *Æſch.*

’Ακαςόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, acutâ mente præditus, *Heſ.* Ex ακαζω, & φρην.

’Ακαταβίαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non coactus, *Suid.* Ex α priv. κατὰ, & βιαζω, cogo.

’Ακατάβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dejici non poteſt; (2) invictus, invincibilis. Ex α priv. & καταβάλλω; dejicio.

’Ακατάγγελτος, ὁ ϗ ἡ, non denunciatus, ſine denunciatione illatus. Epith. belli.

’Ακατάγνωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehenſio non cadit. Ex α priv. & καταγινώσκω. Hinc

’Ακαταγνώςως, *Adv.* ſine reprehenſione, ut condemnari nequeat. *Ern.*

’Ακαταγώνιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus. Ex α priv. & καταγωνίζω.

’Ακαταδέκαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indemnatus, Gl. V. Ex α priv. & καταδικάζω, condemno.

’Ακαταθύμιος, ȣ, ϗ ἡ, ingratus, injucundus, parum arridens.

’Ακαταιτίατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non accuſabilis, culpâ vacans. Ex α priv. & καταιτιάομαι, accuſo.

’Ακατακάλυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.

’Ακατακόσμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexornatus, indiſpoſitus. Ex α priv. & κατακοσμέω, orno.

’Ακατάκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non damnatus, Ph. indemnatus; (2) cui indictâ cauſsâ pœna infligitur. Ex α priv. & κατακρίνω, damno.

’Ακατακρίτως, *Adv.* ſine judicio, indictâ cauſsâ.

’Ακαταληκτικὸς, verſus in cujus fine nulla ſyllaba redundat.

’Ακατάληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ceſſans, non deſinens. Ex α priv. & καταλήγω, deſino.

’Ακαταλήκτως, *Adv.* indeſinenter.

’Ακατάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui comprehendi, includi, circumiri non poteſt, *de locis*; (2) quem aſſequi quocunque modo non licet; (3) *philoſophis*, incomprehenſibilis, qui percipi non poteſt.

’Ακαταλήπτως, ita ut aſſequi eum non liceat, *curſu*, ubi eſt velociſſimè; *oculis*, ubi eſt vel tenuiſſimè, vel celerrimè; vel *mente*, ubi eſt obſcuriſſimè, *Ern.*

’Ακαταληψία, ας, ἡ, incomprehenſibilitas. *Vox philoſ.* quæ adimit facultatem rerum percipiendarum, ſine metu erroris. Ex α priv. & καταλαμβάνω, comprehendo.

’Ακατάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implacabilis. Ex α priv. & καταλλάσσω, placo.

’Ακαταλλάκτως, *Adv.* implacabiliter.

’Ακαταλλήλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incongruus, abſonus, Gl. V. præpoſterus, mutabilis.

’Ακαταλλήλως, *Adv.* incongruè, inconcinnè.

’Ακατάλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indiſſolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α priv. & καταλύω.

’Ακαταμαθητος, η, ον, qui diſci, intelligi non poteſt.

’Ακαταμακτος, ον, qui propter duritiem contundi aut molliri vel ſubigi, & alteri rei illini non poteſt.

’Ακαταμάχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi poteſt; ineluctabilis, Ph. Ex α priv. & καταμάχομαι.

’Ακαταμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immenſus. Ex α priv. & καταμετρεω, dimetior.

’Ακατανόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui intelligi, aut percipi nequit, Gl. V. inconſideratus, item immenſus. Ex α priv. & κατανοέω, intelligo.

’Ακαταπάλαιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſuperabilis, luctâ non ſuperandus. Gl. V. inextricabilis. Ex α priv. & καταπαλαίομαι.

’Ακατάπαυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irrequietus, ceſſare neſcius, finem non habens; (2) qui ſedari, ſeu cohiberi nequit. Ex α priv. & καταπαύω.

’Ακακαπαύςως, *Adv.* irrequietè, ſine quiete; (2) ſine fine.

’Ακατάπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex α priv. & καταπλήττω.

’Ακαταπλήκτως, *Adv.* intrepidè.

’Ακαταπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infatigabilis, invictus. Ex α priv. & καταπονεῶ, fatigo.

’Ακατάποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui deglutiri nequit. Ex α priv. & καταπίνω, abſorbeo, deglutio.

’Ακαταπτοητος, ον, qui terreri non poteſt.

’Ακαταπράϋντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſedari & deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α priv. & καταπραΰνω, delirio, placo.

’Ακατάρδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non rigatus, ſiccus. Ex α priv. & ἀρδεύω, rigo.

’Ακατάσειςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decuti ſeu deturbari non poteſt, firmus, inconcuſſus. Ex α priv. & κατασείομαι, decutio.

’Ακατασήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt obſignatus. Ex α priv. & κατασημαίνω.

’Ακατάσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus. Ex α priv. & κατασκέπτομαι, conſidero.

’Ακατασκέπτως, *Adv.* inconſideratè.

’Ακατασκεύαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis; inconditus, incompoſitus, Gl. V.

’Ακατασκευάςως, *Adv.* inconditè, incompoſitè.

’Ακατάσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolutus, incompoſitus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino ſimplex, ſine aparatu, magnificentiâ, ut βίος ἀκατάσκευος. Ex α priv. & κατασκευή.

’Ακατασκεύως, *Adv.* ſine ullâ arte; (2) temerè, ſine operâ humanâ, *Ern.*

’Ακατάσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non opacus, non umbroſus; (2) apertus. Ex α priv. & κατάσκιος.

’Ακατάσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus, qui nihil explorat. Ex α priv. & κατασκοπέω.

’Ακατάσκωπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reprehenſioni, irriſioni, non obnoxius, Suid. Ex α & κατασκώπτω.

’Ακαταςασία, ας, ἡ, turba, tumultus, ſeditio; (2) confuſio opponitur ordini, N. T. (Iam. 3. 16.); (3) trepidatio; (4) inconſtantia, *Ern.* Ex α priv. & καθιςημι, conſiſto.

’Ακαταςατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſtans, incertus, infirmus. Ex iiſd.

’Ακαταςατως, *Adv.* incompoſitè, confusè.

’Ακατάστροφος, ον, finem, exitum non habens.

’Ακατάσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui coërceri nequit. Ex α priv. & κατέσχω, ſeu κατάσχετος.

’Ακατασχετως, *Adv.* incontinenter.

’Ακατάτριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui abſumi non poteſt, Suid. Ex α priv. & κατατρίβω.

’Ακατάφρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt cataphractus, ſeu armis ſeptus. Ex α priv. & κατάφρακτος.

’Ακαταφρόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non contemnendus, ſatis fortis, doctus. Ex α priv. & καταφρονέω, contemno.

’Ακατάψαυςος, intractabilis. A ψαυω.

’Ακατάψεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, vel nequit culpari. Suid. Ex α priv. κατὰ, & ψεκτός, reprehenſibilis.

’Ακαταψέκτως, *Adv.* citra reprehenſionem.

’Ακατάψευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, haud ementitus, non fictus. Ex α priv. κατὰ, & ψεύδω, mentior.

’Ακατέργαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incompoſitus, rudis, impolitus; (2) inchoatus; (3) qui nequit confici, domari, frangi. Gl. V. infectus. Ex α priv. & κατεργάζομαι.

’Ακατεύναςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, vigilans. Ex α priv. & κατευνάζω.

’Ακατηγόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accuſationi non obnoxius, irreprehenſibilis. Ex α priv. & κατηγορέω, accuſo.

’Ακατηγορήτως, *Adv.* citra reprehenſionem, vel accuſationem, Suid.

’Ακατηχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non initiatus, qui prima religionis Chriſtianæ fundamenta nondum percepit. Ex α priv. & κατηχέω.

’Ακάτιον, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculæ piſcatoriæ; Gl. V. cymba. Dim. Ab

’ΑΚΑΤΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἡ, genus navigii actuarii; (2) genus poculi.

’Ακατονόμαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obſcurus, ignobilis. Ex α priv. κατὰ, & ονομαζω, nomino.

’Ακαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine caule eſt, caulis expers. Ex α priv. & καυλὸς, caulis.

’Ακαυςηρίατος, (& αςος) non ſignatus cauterio.

’Ακαυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non uſtus; (2) qui aduri nequit. Ex α priv. & καυςὸς.

’Ακαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ odium, orationis modeſtia, Suid. Ex α priv. & καυχέω.

’Ακαχέατο, *triſtati erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro. ἀκάχηντο, ab

’Ακαχέω, ῶ, f. ήσω, & ἀκάχημι, triſtitiâ adficio. Hinc ἀκάχήμενος, triſtis. Κραδίην ἀκαχήμενος, Heſiod. Θεογ. 99. Ex α pleon. & ἄχος, *triſtitia.*

’Ακαχημενος, *Hom. Il.* 5, 24. *animo dolens*, præſ. part. paſſ. verbi ἀκάχημι.

’Ακάχησα, aor. 1. ind. act. *Ion* pro ἠκάχησα.

’Ακαχῆσθαι, perf. infin. paſſ. *Ion.* pro ἠκαχῆσθαι.

’Ακαχιζω, f. ίσω, idem, *Hom. Il.* 6, 486.

’Ακαχμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠκαχημένος, ab ἀκάχημι.

’Ακαχμέω, ῶ, fut. ήσω, acuo. Ἕιλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, *Hom. Od.* 1, 99. Ab ἀχμὴ, *acies.*

’Ακαχω, dolore, mœſtitiâ, triſtitiâ adficio. *Heſ.* Θεογ. 868. Ex α pleon. & ἄχος.

’Ακέανος, ȣ, leguminis genus rotundum ac durum ita, ut ægre frangi queat. Ex α priv. & κέω, *findo.*

’Ακέαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frangi, findi, aut diſſolvi nequit. Ex α priv. & κεάζω, *findo.*

’Ακειόμενος, *ſanans*, part. præſ. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀκεόμενος, à verbo ἀκέομαι.

’Ακειροκόμας, *intonſus*, *Doricè* pro

’Ακειροκόμης, ȣ, ὁ, non tonſus. Ex α priv. κείρω, *tondeo*, & κόμη, *coma.*

’Ακειρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

’Ακέλευθος, ȣ, invius. Ex α priv. & κέλευθος.

’Ακέλευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuſſus. Ex α & κελεύω.

’Ακέλυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullo putamine tectus, non tectus, nudus. Ex α priv. & κέλυφος.

’Ακενοδοξία, ας, ἡ, contemptus vanæ gloriæ.

’Ακενόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanæ gloriæ non appetens, vacuus oſtentatione.

’Ακενόσπȣδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab α priv. κενὸς, & σπȣδή, *ſtudium gloriæ.*

’Ακέντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtimulo, ſeu aculeo non ictus, non percuſſus cuſpide teli. Ex α priv. & κεντέω, *ſtimulo.*

’Ακεντρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex α priv. & κέντρον.

’Ακένωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non evacuatus, vel exhauſtus. Ex α priv. & κενόω, *vacuo.*

’ΑΚΕ’ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, fut. έσομαι, & ήσομαι, ſano, medeor, medicor; (2) *metaphor.* expio, ſarcio, reſarcio, revoco, retracto. ’Ακεῖσθαι ἧλκος, δίψαν, τὰ διεῤῥωγότα, ὑποδήματα, θυσίαις ἀδικήματα.

’Ακέραιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α priv. & κεράω, *miſceo.* Hinc

’Ακεραιότης, ητος, ἡ, ſinceritas, integritas.

’Ακεραίως, *Adv.* ſincerè, Phil. Ab ἀκέραιος.

’Ακέρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cornibus vacans. Ex α priv. & κέρας, *cornu.*

’Ακεραύνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tactus, non ictus fulmine. Ex α priv. & κεραυνόω.

’Ακέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

’Ακερδής, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucroſus; (2) damnoſus. Ex α priv. & κέρδος, *lucrum.*

’Ακερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudâ carens.

’Ακερμία, ας, ἡ, rei pecuniariæ ſumma inopia. Ex α priv. & κέρμα, *nummulus.*

’Ακερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cornua non habens. Ex α priv. & κέρας, *cornu.*

’Ακερσεκόμης,

Ἀκερσεκόμης, ȣ, ὁ, intonſus, *Hom. Il.* 20, 39. Ex α priv. κείρω, *tondeo*, & κόμη, *coma*.

Ἀκερσεκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκερχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers aſperitatis ejus, quæ medicis κέρχνος dicitur. Φάρμακον ἀρτηρίη ἄκερχνον, Aret.

Ἄκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α priv. & κέρας, *cornu*.

Ἀκεσάμην, a. 1. ind. med. *Ionicè* pro ἠκεσάμην.

Ἀκέσασθαι, aor. 1. inf. med. v. ἀκέομαι.

Ἀκεσίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortales ſanans. Ex ἀκέομαι, & βροτὸς.

Ἀκέσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicabilis, ſanabilis; (2) valens ad ſanandum. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Epith. Apollinis, ab arte medendi.

Ἀκεσίπονος, ȣ, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, & πόνος.

Ἄκεσις, εως, ἡ, ſanatio, medela.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, idem; (2) ſanitatis recuperatio. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis, medicabilis.

Ἀκεσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεσσάμην, *Poeticè*, idem quod ἀκεσάμην.

Ἀκεστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanans, vim habens ſanandi. Ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὴρ, ῆρος, idem quod

Ἀκεστὴς, ȣ̃, & ἀκέστης, ȣ, ὁ, medicus; (2) ſartor. Ab eod.

Ἀκεστικὸς, ἡ, ὸν, ad ſarciendum aptus, ſarciendi peritus. Ab ἀκεστής.

Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus. *Dioſc.*

Ἀκεστορία, ας, ἡ, *Ionicè* ἀκεστορίη, medicina, ars medica. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστορικὸς, ἡ, ὸν, medicinalis. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστὸς, ἡ, ὸν, ſanabilis, medicabilis.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus.

Ἀκέστριον, τὸ, idem. *Euſtath.*

Ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) ſartrix. Gl. V. ſarcinatrix.

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, *ſano*.

Ἀκεσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remedium adferens, ſalutaris. Ex ἄκεσις, & φέρω, *fero*.

Ἀκεσώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolores ſanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις, & ὀδύνη, *dolor*.

Ἄκευμα, τος, τὸ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεύμενος, *audiens*, part. præſ. med. *Æol.* & *Dor.* pro ἀκȣόμενος, à verbo ἀκȣ́ω, *audio*.

Ἀκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caput non habens, Ph. truncus; (2) qui caret principio; (3) qui ſine auctore certo eſt; (4) imperfectus; (5) honoris & dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α priv. & κεφαλή.

Ἀκεφάλως, *Adv.* ſine capite; (2) ſine exordio.

Ἀκέων, ȣσα, tacitus, ne hiſcens quidem; *Hom. Il.* 1, 33. Ex α priv. & χαίνω, *hiſco*.

Ἀκέων, *Adv.* tacitè. Ex iiſd.

ἈΚΗ', ῆς, ἡ, acies ferri; (2) cuſpis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.

Ἀκήδεια, ας, ἡ, incuria, neglectus. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδεμόνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem nemo curat, neglectus. Ex α priv. & κηδεμονεύω, *curo*.

Ἀκήδεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) inſepultus; inhumatus; *Hom. Il.* 6, 60. Ex α priv. & κηδέω, *curo*.

Ἀκηδέστως, *Adv.* ſine ulla curâ, temerè; (2) ſine miſericordiâ, inhumaniter.

Ἀκήδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inhumatus. Ex α priv. & κηδεύω, *funero*.

Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων ȣ̉ τις ἕυ ἀκήδησ', ubi ἕυ pro ἕο vel ȣ̃ ponitur, h. e. αὐτȣ̃, Hom. Il. 14, 427. Ab

Ἀκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, cui curæ non eſt; (3) inhumatus, inſepultus; (4) triſtitiâ vacuus; (5) ſecurus; *Hom. Il.* 21, 123. Ex α priv. vel intenſ. & κῆδος, *cura*. Hinc

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas mæroris; (2) mæroris abundantia; (3) contumelia; (4) incuria; (5) dolor; (6) triſtitia.

Ἀκηδιάω, ῶ, futur. άσω, negligenter ago; (2) animo concido; (3) mærore gravi adficior. Μὴ ἀκηδιάσωμεν πρὸς τὰ παρόντα, Baſil. Ab eod

Ἀκηδῶς, *Adv.* ſine ſepulturâ. Ab ἀκηδής.

Ἀκήκοα, *audivi*, 1. ſing. perf. med. *Atticè* pro ἤκοα, à verbo ἀκȣ́ω.

Ἀκήλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decipi nequit; (2) qui deliniri nequit. Ex α priv. & κηλέω.

Ἀκηλίδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, maculæ expers; (2) incorruptus. Ex α priv. & κηλιδόω.

Ἄκημα, ατος, τὸ, ſanatio, medela; (2) remedium. Ab ἀκέομαι, *ſano*.

Ἀκῆν, *Adv.* tacitè, quietè; *Hom. Il.* 3, 95. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. Ex α priv. & χαίνω, (ab ἀκή, v. ad ἀνακῶς, *Ern.*)

Ἄκηπος, ον, horto carens, horti nomine indignus.

Ἀκηράσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus, incorruptus; (2) illæſus; (3) immortalis. Ex α priv. & κεράω, (α priv. & κὴς vel κηραίνω, *Ern.*)

Ἀκήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Hom. Il.* 15, 497, idem.

Ἀκήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exanimis, cor non habens; *Hom. Il.* 5, 199. ex α priv. & Κῆρ, cor. (2) immortalis, fato lethifero non obnoxius; (3) illæſus; (4) *act.* non lethifer. Schol. ap. *Nic.* Ex α priv. & κὴρ, *fatum*.

Ἀκηροφανὴς, ές, idem quod ἀκραιφνής.

Ἀκηρυκτεὶ, *Adv.* nullo feciali miſſo, ſine denunciatione; (2) implacabiliter. Ab

Ἀκήρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per caduceatorem non denunciatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis. *Steph.* Ex α priv. & κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, *Adv.* idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρωτος, ον, non ceratus, non oblitus cerâ. Ab α priv. & Κηρὸς, *cera*.

Ἀκηχέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηνται, ab ἀκαχέω.

Ἀκηχέατο, *triſtitiâ adfecti erant*, 3. plural. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ionicè* pro ἀκήχηντο.

Ἀκηχέδαται, *Hom. Il.* 17, 636. ſeu 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηνται.

Ἀκηχεδὼν, όνος, ὁ, dolor, triſtitia.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, triſtor. Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, Hom. Il. 18, 29. Ex α pleon. & ἄχος, *mæror*.

Ἀκιβδήλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non adulteratus, ſincerus, incorruptus. Ex α priv. & κιβδηλεύω, *adultero*.

Ἀκίβδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſcoria nulla admixta eſt; (2) purus, ſincerus. Ex α priv. & κίβδηλος, *cui ſcoria admixta eſt*.

Ἀκιβδήλως, *Adv.* ſine ſcoriâ; (2) ſincerè, purè, Ph. ſedulò.

Ἀκιδνὸς, ἡ, ον, infirmus, qui ſe vix movere poteſt. Ex α priv. & κινέω, *moveo*, (vel potius pro ἀκηδινὸς, quietus, ſegnis, piger, ab ἀκὴ, ακὴν, vel ab α priv. & κήδω, κηδέω, qui nil penſi habet, *Ern.*)

Ἀκιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cuſpidatus, acuminatus in modum cuſpidis. Ab ἀκίς.

Ἀκιδωτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eodem.

Ἀκίζω, ίσω, acuo. Ab eodem.

Ἄκικυς, υος, ὁ ϗ ἡ, impotens, imbecilis; (2) qui non eſt velox. Ex α priv. & κῖκυς.

Ἀκίναγμα, ατος, τὸ, concuſſio, comploſio, Etym. Ex α pleon. & τινάσσω, *quatio*, mutato ſc. τ in κ, (quidni potius ακινάσσω à κίνω, κινάω quanquam uſitatius eſt κινέω, *Ern.*)

Ἀκίναιδος, ȣ, ὁ, pudicus, caſtus, qui cinædus non eſt, *Suid.* Ex α priv. & κίναιδος.

ἈΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ȣ, ὁ, acinaces, gladius Perſicus.

Ἀκινδυνὶ, *Adv.* citra periculum, ſine periculo.

Ἀκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine periculo, liber, extra periculum conſtitutus. Ex α priv. & κίνδυνος, *periculum*.

Ἀκινδυνώδης, ῶδες, idem.

Ἀκινδύνως, *Adv.* ſine periculo, ſecurè.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies. Ex α priv. & κίνησις, *motio*.

Ἀκινήτα, *Dor.* pro ἀκινήτη, ab ἀκίνητος.

Ἀκινητέω, ῶ, f. ήσω, immobilis ſum.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, idem, caveo ne movear, quieſcere cupio. Ab

Ἀκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immobilis; (2) qui moveri aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) ſegnis. Ex α priv. & κινέω.

Ἀκινήτως, *Adv.* ſine motu, citra motionem.

ἌΚΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, acinus; (2) herbæ genus.

Ακιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vermibus non obnoxius, à vermibus non arroſus; (2) incorruptus. Ex α priv. & κὶς, *vermis*. Ἀκιώταλοι ἰσοβοῆες, Heſiod. Ἔργ. 432.

Ἀκιρὸς, ὰ, ὸν, ignavus, nihil agens, ap. Theocr. (28. 15.) ſed ibi eſt ἀχίρως pro ἀχείρȣς à χεὶρ, *manus*, Ern. (2) Boreas, Aquilo, *Ern.*

Ἀκιρῶς, remiſsè, ſine motu. *Heſ.*

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, cuſpis ferrea, ſpiculum, Gl. V. metaph. dolor acutus. Dim. ab ἀκὴ, *acies*.

Ἀκίχητα, *Hom. Il.* 17, 75. pro ἀκιχήτως, ita ut tu conſequi nequeas. Ab

Ἀκίχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem non poſſumus adſequi, curſu, telo, &c. qui comprehendi nequit; (2) inacceſſus; (3) quem mente & cogitatione comprehendere non poſſumus. Ex α priv. & κίχημι, *comprehendo*.

Ἀκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, nullis fultus columnis.

Ἀκιώταλοι, *firmiſſimi*, nom. pl. ab ἀκιώταλος, quod eſt ſuperlat. ab ἀκιος.

Ἀκκίζομαι, f. ίσομαι, ſimulare recuſo. Ab Ἀκκὼ, muliere, quæ ſimulatè recuſabat, quod maxime cupiebat. Μικρὰ μὲν ȣ̃ν ἠκκίσαντο παραιτȣ́μενοι, Plut. Hinc

Ἀκκισμός, ȣ̃, ὁ, ſimulata recuſatio.

Ἀκλαιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illacrimabilis. Ex α priv. & κλαίω, *fleo*.

Ἀκλάρωτος, *exſors*, *Doricè* pro ἀκλήρωτος.

Ἀκλὰς, άδος, ἡ, non fracta, *Epith.* vitis, cui ſarmenta non ſunt amputata. Ex α priv. & κλάω, *frango*. Unde

Ἄκλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non fractus, infractus.

Ἀκλαυστὶ, ſeu ακλαυστεὶ, *Adv.* ſine fletu. Ab

Ἄκλαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeploratus, indefletus. Gl. V. indeflebilis. Ex α priv. & κλαίω.

Ἄκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inglorius. Ex α & κλέος. Hinc

Ἀκλεία, ας, ἡ, ſeu ακλεΐα, ignobilitas, infamia.

Ἀκλειὴς, ῆος, ὁ ϗ ἡ, *Poët.* pro ἀκλεής.

Ἄκλειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non clauſus.

Ἀκλειῶς, Poët. *Adv.* ſine gloriâ. Ab ἀκλειής.

Ἄκλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non furans; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in linguâ promptum habet. Ex α priv. & κλέπτω.

Ἀκλεῶς, *Adv.* ingloriè. Ab ἀκλεής.

Ἀκληδονίστος, *Adv.* ſine gloriâ, famâ. Ab α priv. & κληδὼν, *fama*.

Ἀκλήϊστος, ſeu ακληστος, idem quod ἄκλειστος.

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, ſum exſors, miſeriis adfligor. Ex α priv. & κλῆρος, *ſors*. Hinc

Ἀκλήρημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas.

Ἀκληρία, ας, ἡ, egeſtas, infelicitas. Ab

Ἀκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exſors; (2) pauper, egenus; (3) infelix, miſer. Ex α priv. & κλῆρος.

Ἀκληρωτεὶ, *Adv.* citra ſortem.

Ἀκληρωτι, *Adv.* idem, ab

Ἀκλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſorte non lectus; (2) exſors, expers. Ex α priv. & κληρόω.

Ἀκλητὶ, *Adv.* ſine vocatione, invitatione, ἀκλήτως, *Steph.* Ab

Ἄκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vocatus, non invitatus; (2) nomine carens.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit, aut deflexus non eſt; Ph. durus. Ex α priv. & κλίνω. Unde

Ἄκλιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non declinatur.

Ἀκλίτως, indeclinabiliter, ſine declinatione.

Ἀκλόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcuſſus. Ex α priv. & κλονέω.

Ἄκλονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & κλόνος.

Ἄκλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furum injuriæ non expoſitus, non deceptus; (2) non furtivus. Ex α priv. & κλοπὴ, *furtum*.

Ἀκλυδώνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α priv. & κλυδωνίζομαι.

Ἀκλυδωνίστος, *Adv.* ſine fluctibus, tranquillè.

Ἄκλυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ablutus; (2) undis non agitatus; tranquillus, ut portus. Ex α priv. & κλύζω, *abluo.*

Ἀκλώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ramulis carens. Ex α priv. & κλὼν, *ramulus.*

Ἄκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nendo non ductus, tortus, ſeu connexus. Ex α priv. & κλώθω, *neo.*

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate ſum firmâ; (2) ſum vegetus & validus per ætatem, polleo robore juvenili; (3) facio ea, quæ juvenes decent; (4) polleo, vigeo, floreo re quacumque; Gl. V. vigeo adoleſco, pubeſco, vireſco, vireo; ἀκμάζων, vegetus, vigens, Phil. ἀκμάζουσα, vivida, fortis, Phil. Ἀκμάζειν τὴν ἡλικίαν, νεότητι πολλῇ, πλούτῳ, χρήμασι, πεζῇ στρατιᾷ, πρὸς δύναμιν· ἀκμάζων σῖτος, maturum, μῆλα, πόλεμος· ἀκμάζουσα ἡμέρα, νύξ, θέρος, medius. Ab ἀκμή.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens re quacumque; (2) juvenis; adultus; (3) vegetus; (4) maturus, tempeſtivus; (5) vigoris plenus; Ph. (6) opportunus; (7) qui in ipſo temporis articulo rem aliquam aggreditur. Ab eod.

Ἀκμαίως, *Adv.* in flore; (2) cum vigore; (3) maturè.

Ἀκμὰν, acc. ſing. *Dor.* pro ἀκμὴν, ab ἀκμή.

Ἀκμαστὴς, οῦ, ὁ, ſtrenuus, validus, robuſtus. Ab ακμάζω.

ἈΚΜῊ, ῆς, ἡ, cuſpis, acies, *Hom. Il.* 10, 173. (2) vigor, maturitas ſeu flos ætatis, firma ætas, juventus; (3) ἐν ἀχμῇ dicuntur eſſe omnia, cum ſunt in ſumma vi, optimâ conditione, &c. (4) articulus temporis, quo aliquid agi debet, tempus rei agendæ; (5) ἀκμαὶ, vari, quia in juvenili ætate naſci ſolent in facie, *Ern.*

Ἀκμὴν, *Adv.* adhuc, etiam nunc; (2) ſedulò, ſtrenuè; (3) cum maximè; (4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, vel etiam pro κατ᾽ ἀκμήν.

Ἀκμηνὸς, ἡ, ὸν, adultus; (2) florens; (3) exuberans. Ab eod.

ἉΚΜΗΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, jejunus, qui non guſtavit; item, qui non bibit, ſiccus.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defeſſus, recens, integer, pro ἀκαμὴς. Ex α priv. & κάμνω.

Ἀκμήτης, ου, ὁ, idem.

Ἄκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἄκμητος, η, ον, idem.

Ἀκμητὶ, *Adv.* ſine laſſitudine. Ab ἀκμής.

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, lignum incudis, baſis, *Hom. Il.* 18, 410. Ex ἄκμων, & τίθημι.

Ἄκμονας, *incudes*, acc. pl. ab ἀκμών.

Ἀκμονίδας, *Acmonides*, *Dor.* pro Ἀκμονίδης.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *Hom. Il.* 15, 19.

Ἄκναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inflexibilis. Ex α priv. & κάμπτω, *flecto.*

Ἄκναπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fullonem non expertus, à fullone non purgatus, ſubactus. Ex α priv. & κνάπτω.

Ἄκναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; Gl. V. rudis, impolitus. Ex iiſd.

Ἄκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, tibiis, ſeu cruribus carens, qui non habet ſuras. Ex α priv. & κνήμη.

Ἄκνηστις, ιδος, ἡ, ſpina dorſi. Ex α priv. & κνάω, *ſcalpo*, ſeu *ſcabo*, quia animalia eam ſcabere non poſſunt, (vel potius pro ἀκάνηστις, v. ἄκανος, ἀκάνιον, *Ern.)*

Ἄκνισσος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſulſus, inſipidus; propriè nidoris expers. Ex α priv. & κνίσση.

Ἀκνίσσωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vacuus à nidore, expers ſacrificiorum.

Ἀκοᾶς, *auditus*, gen. ſing. *Dor.* pro ἀκοῆς.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, auditus; (2) fama, rumor, ſermo; (3) auris; (4) *ap. hiſtoricos* traditio. *Ern.* Ab ἀκούω.

Ἄκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cavus non eſt, in quo eſt nihil cavum, cavitatis expers. Ex α priv. & κοῖλος, *cavus.*

Ἀκοίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, non dormiens, pervigil. Ex α priv. & κοιμάω.

Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος.

Ἄκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, non communis; (2) non pollutus. Ex α priv. & κοινός, *communis.*

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, cum nullum eſt commercium, nulla ſocietas; (2) nulla benignitas, quæ de ſuo aliquid impertiat; (3) excommunicatio. Ex α priv. & κοινωνέω. Unde

Ἀκοινώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incommunicabilis; (2) ſine ſocietate, inſociabilis; (3) parcus, tenax.

Ἀκοινωνήτως, *Adv.* inſociabiliter.

Ἄκοιτης, ου, ὁ, commune cubile habens, maritus. Ex α pro ὁμοῦ, & κοίτη.

Ἀκοιτις, ιδος, ἡ, uxor, marita. A præc.

Ἄκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine cubili, cubili carens; (2) at τὸ ἄκοιτον, eſt mel ſedimento carens.

Ἀκολάκευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui adulationibus capi nequit, aut adulatoribus caret, *Ern.* Ex α priv. & κολακεύω, *adulor.*

Ἀκολακος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus ab adulatione. Ex α priv. & κόλαξ, *adulator.*

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia, in quocunque cupiditatum genere, Gl. V. protervia. Ex α priv. & κόλασις.

Ἀκολασταίνω, intemperanter, ſeu petulanter ago; (2) protervè & libidinoſè vivo. Gl. V. nepotor, protervio. Ab ἀκόλαστος.

Ἀκολαστέω, ῶ, idem & ab eod. Hinc

Ἀκολάστημα, ατος, τὸ, factum petulans; (2) ſcelus; (3) ſtuprum per protervium illatum.

Ἀκόλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intemperans, protervus, laſcivus, libidinoſus, flagitioſus; (2) non punitus; (3) audax; (4) inſolens; (5) caſtigatione dignus. Ex α priv. & κολάζω, *punio.*

Ἀκολάστως, *Adv.* intemperanter, petulanter. Gl. V. impunè.

Ἀκόλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non glutinatus, Gl. V. qui conglutinari vel uniri nequit. Ex α priv. & κολλῶ, *glutino.*

Ακολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit; (3) qui coire nequit. Ex α priv. & κόλλα, *gluten.*

Ἄκολος, ου, ὁ, fruſtum panis, parva buccella; (2) cibus. Ex α ex parte priv. & κόλον, *cibus.*

Ἀκολουθέω, ῶ, fut. ήσω, ſequor, comitor; (2) facio idem aliis, imitor, congruo, ſimilis fio; (3) obſequor, obtempero. Ἀκολουθεῖν τινι, μετὰ τινος, κατόπιν τινος, ἀλλήλοις· τῷ λογῳ, animo aſſequi, intelligere. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκολούθημα, ατος, τὸ, conſequentia; (2) adſectatio, conſectatio. Ab ἀκολουθέω.

Ἀκολούθησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀκολουθητικὸς, ἡ, ὸν, ſequax, proclivis ad ſequendum. Ab eod.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, adſectatio, comitatus; (2) ſeries, nexus, conſequentia, Gl. V. (3) convenientia, congruentia; (4) officium; (5) formula cærimoniarum, ſeu rituum ſacrorum. Ab

ἈΚΌΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, pediſſequus, vel pediſſequa, aſſecla, comes, adſectator; (2) conſequens, conſentaneus, conveniens, congruens, ſimilis; (3) miniſter eccleſiæ veteris, qui ſequitur cum cereo accenſo diaconum, cum procedit ad prælegendum evangelium. *Eccl.*

Ἀκολουθοῦσιν, *ſequentibus*, dat. plural. præſ. part.

Ἀκολούθως, *Adv.* conſequenter; (2) convenienter. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκόλυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, natandi inſcius. Ex α priv. & κολυμβάω, *nato.*

Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus; (2) neglectus cultûs & munditiei, *Ern.* Ab ἄκομος.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab

Ἀκόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, neglectus, ſqualidus, ſine curâ neceſſaria. Ex α priv. & κομίζω.

Ἄκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nulla eſt coma, qui comatus non eſt. Ex α priv. & κόμη.

Ἀκόμπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus à jactantiâ & oſtentatione. Ex α priv. & κομπὸς.

Ἄκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκόμψευτος, ον, non curioſè aut inſidioſè ad illecebras ornatus.

Ἀκομψος, ου, ὁ ϗ ἡ, inelegans, non feſtivus; (2) vilis, ſimplex, (ineptus, *Steph.)*

Ἀκόμψως, *Adv.* ineleganter, illepidè.

Ἀκονᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀκονάειν.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) impello, incito. Τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες, Luc. Ex ἀκόνη, *cos.*

Ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α & κονδύλη.

ἈΚΌΝΗ, ης, ἡ, *cos.*

Ἀκόνημα, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.

Ἀκονητὴς, ου, ὁ, qui acuit, Ph. cotiarius.

Ἀκόνιον, ου, τὸ, coticula, Dim. Ab ἀκόνη.

Ἀκονιτὶ, *Adv.* ſine pulvere; (2) ſine pugnâ, citra laborem, facilè, nemine impediente. Ex α priv. & κόνις.

Ἀκονιτικὸς, ἡ, ὸν, ex aconito confectus. Ab

Ἀκόνιτον, ου, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, ſeu cautibus naſcitur. *Angl.* Wolfsbane, Monkshood.

Ἀκόνιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulveris expers; (2) qui ſine pulvere fit, ſine labore; (3) non illitus calce, opere tectorio non obductus; (4) non picatus. Ex α priv. & κόνις, *pulvis, cinis.*

Ἀκονίτως, *Adv.* ſine pulvere; (2) ſine difficultate.

Ἄκοντε, *inviti*, nominat. dual. ab ἄκων.

Ἄκοντι, *Adv.* invitò, coactè. Ex α priv. & ἑκοντὶ, *ſponte.*

Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, ſerpentis genus; (2) *in plur.* ſtellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκοντιον. Unde

Ἀκοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζειν τὸν φεύγοντα ἐις τοῦτον, τινὰ ἔγχει, τινός. Ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. *Hom. Il.* 4, 496. Hinc

Ἀκοντικὸν, ου, τὸ, medicamentum ad ſananda vulnera ἀκόντων, ſeu jaculorum.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, jaculum, telum, ſpiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) ſpina dorſi. Ab ἄκων, *jaculum.*

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem; (2) jaculum.

Ἀκοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἀκοντίσσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι.

Ἀκοντιστὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιστής, ου, idem. Hinc

Ἀκοντιστικὸς, ἡ, ὸν, jaculandi peritus.

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, *Hom. Il.* 26, 621. (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, οντος, & βάλλω, *jacio.*

Ἀκοντοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui jacula obſervat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων, & δέκομαι, *recipio*, vel potius δοκάζω, *obſervo.*

Ἀκοντοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jaculum ferens. Ex ἄκων, *jaculum*, & φέρω, *fero.*

Ἀκόντως, *Adv.* invitè. Ab ἄκων.

Ἀκοπητὶ, ſine labore, ac moleſtiâ. Ab α priv & κόπος.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, indefatigabilis; (2) laſſitudinem & laborem nullum adferens. Ex α priv. & κοπιάω, *laboro.*

Ἀκοπιάστως, *Adv.* ſine labore.

Ἄκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex α priv. & κόπος, *labor.*

Ἀκόπριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſtercoratus, cui fimus non eſt ingeſtus. Ex α priv. & κόπρος, *ſtercus.*

Ἄκοπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκοπρώδης, ωδες, purus à ſtercore, comp. ἀκοπρωδέστερον, minus ſtercoris habens.

Ἀκόπως, *Adv.* ſine laſſitudine; (2) ſine vermium noxâ.

Ἀκόρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis, inſatiatus, inſatiabilis. Ex α priv. & κορέω, *ſatio.*

Ἀκορέστως, ſine ſatietate.

Ἀκόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Hom. Il.* 7, 117, idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

Ἀκορία, ας, ἡ, inſatiabilitas. Ab eod.

Ἀκορίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ex acore confectum. Ab

ἌΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba ſive radix quædam medica, *Angl.* The ſweet ſmelling flag, or Calamus.

ἌΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujuſdam, quæ putatur à nonnullis eſſe carduus benedictus ſylveſtris.

Ἄκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, verticem, ſeu faſtigium non habens. Ex α priv. & κορυφὴ, *vertex.*

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, ſanatio, curatio, remedium, *Hom. Il.* 9, 250. Ab ἀκέομαι.

Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incompoſitè me gero; (2) improbus ſum. Κολάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦντας, Iſocr. Ex α priv. & κοσμέω, *orno.*

Ἀκοσμήεις, εσσα, ῆεν, inornatus. Ab ἀκοσμέω.

Ἀκόσμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκοσμήτως, confuſè, ſine ornatu.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, ſtatus rerum perturbatus, res incompoſitæ; dedecus, Philox. Ab eod.

Ἄκοσμος, ὁ καὶ ἡ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompoſitus; incomptus, inhoneſtus, Gl. V.

Ἀκόσμως, *Adv.* idem quod ἀκοσμήτως.

Ἀκοστέω, ῶ, futur. ήσω, abundo eſu hordei, paſcor hordeo. Ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, *Hom. Il.* 6, 506. Ab

ἈΚΟΣΤΗ', ῆς, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

Ἄκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimultates non alit.

Ἀκουάζω, audio; (2) invocor. *Il.* 4, 343. Ab ἀκούω.

Ἀκουέμεν, *audire,* præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀκούειν.

Ἀκουέτω, *audiat.* 3. ſing. præſ. imperat. act.

Ἀκουή, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

Ἄκουκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκουκα.

Ἀκούοντα, *audientem,* acc. ſing. præſ. part. act.

Ἀκουόντεσσι, dat. pl. part. præſ. *Ionicè & Poet.* pro ἀκούουσι.

Ἀκούοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀκούουσι.

Ἀκούρευτος, ου, ὁ, intonſus, Gl. V. Ex α priv. & κουρεύω, *tondeo.*

Ἄκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intonſus; (2) qui eſt ſine liberis. Ex α priv. & κείρω, vel κόρος.

Ἄκους, οντος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.

Ἀκούσαιεν, *audiverint,* 3. plur. aor. 1. opt.

Ἀκούσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκούσας.

Ἀκούσας, *qui audivit,* vide antecedens, ἀκούσαις.

Ἀκουσάτωσαν, *audiant,* 3. pl. a. 1. imperat. act.

Ἀκούσεαι, *audies,* 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ionicè* pro ἀκούσεσαι, vel ἀκούσῃ.

Ἀκουσιάζω, cogo. Ab ἀκούσιος.

Ἀκουσίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui à Deo exauditur. Ex ἄκουσις, & Θεός, *Deus.*

Ἀκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἀκούσιος, ία, ον, (primâ productâ) non voluntarius, coactus, invitus, Gl. V. Ex α priv. & ἑκὼν, *ſpontè.*

Ἄκουσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκούω, *audio.*

Ἀκουσίως, *Adv.* præter voluntatem, invitè.

Ἄκουσμα, ατος, τὸ, res quæ auditur, auditio; (2) auditio diſcipuli, quod diſcipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor; (4) quod oblectationis cauſâ auditur, ut cantus, *Ern.* Ex ἀκούω.

Ἀκουσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula, Dim. Ab ἄκουσμα.

Ἀκουστής, ου, ὁ, auditor, qui audit; (2) diſcipulus. Ab ἀκούω. Hinc

Ἀκουστιάω, geſtio audire.

Ἀκουστικὸς, ή, ὸν, ad auditum pertinens.

Ἀκουστικῶς, attentè, ad audiendum paratè.

Ἀκουστὸς, ή, ὸν, ſub auditum cadens. Ab ἀκούω.

Ἀκούσωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Ἀκουτιεῖς, *audire facies,* 2. ſing. f. 1. indic. act. *Atticè* pro ἀκουτίσεις. Ab

Ἀκουτίζω, f. ίσω, audire facio, *paſſ.* audior. Ab

ἈΚΟΥ'Ω, fut. ούσω, audio, auribus percipio, auſculto; (2) auditor, ſeu diſcipulus ſum; (3) audiens ſum dicto, obtempero; (4) intelligo & interpretor, item ſentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) *eſt ubi verti poteſt,* lego: ductâ inde ſignificatione, quâ olim anagnoſtæ utebantur. *Ern.* Ἀκούειν τινὸς, Θορύβου. φωνήν τινος· τοῦτο παρά σου, πρός σου, ex; ταῦτα περί σου, περί τοῦ πράγματος· σοῦ περὶ τούτων, σέ ὄντα· ἐσθλὸς, κακὸς, appellor; εὖ ἀκούειν ἀπὸ, ὑπὸ, πρὸς τινος, laudari; κακῶς vituperari; ἀκούομαι ὑπό σου audior. Λόγους δ' ἄκουσον, ὡς ἥκω φέρων. Soph. Phil. 1255.

Ἀκουῶ, *audiam,* futur. 2. indic. act. verbi ἀκούω.

Ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, faſtigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus, omnino de extremitate dicitur, maximè extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus. Ex α priv. & κραιαίνω, *efficio.*

Ἀκραγὴς, ὲς, mutus. Ab α priv. & κράζω.

Ἀκράδαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, immotus. Ex α priv. & κραδαίνομαι, *metu concutior.*

Ἀκραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehemens, acer, ſecundus, *Epith.* venti. Ex ἄκρος, *ſummus,* & ἄω, *ſlo.*

Ἀκραῖος, ου, ὁ, ſummus; (2) qui in arce colitur, *Epith.* Dei; (3) qui præeſt arci, (unde Ἀκραία, Venus, vid. *Theſ. M.*) Ex ἄκρος, vel ἄκρα, *arx.*

Ἀκραίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſentiens crapulam; (2) alienus à crapulâ; (3) arcens crapulam. Ex α priv. & κραιπάλη, *crapula.*

Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purus; (2) alacer; (3) recens. Ex ἀκραῖος, & φαίνομαι, (ex ἄκρος, quia in ſummo ſuo vigore apparet. *Ern.*)

Ἀκραιφνῶς, *Adv.* ſincerè. Ab ἀκραιφνής.

Ἄκραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus; (2) irritus, *ut promiſſum, prædictio.* Ex α priv. & κραίνω.

Ἀκραξόνιον, ου, τὸ, ſumma pars axis. Ex ἄκρος, & ἄξων, *axis.*

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α priv. & κρᾶσις. Hinc

Ἀκράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intemperans.

Ἀκρατεύομαι, fut. εύσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατής.

Ἀκρατευτικὸς, ή, ὸν, incontinens.

Ἀκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit. Ex α priv. & κράτος.

Ἀκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contineri & cohiberi domarique & compeſci nequit. Ex α priv. & κρατέω.

Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam. Ex α priv. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατίζομαι, jento, Gl. V. Ab ἄκρατος. Hinc

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum.

Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀκράτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facilè caret; (3) validus. Ex α priv. & κρατίζω, vel α int. & κράτος.

Ἄκρατον, ου, τὸ, vinum, merum, meracum. Ex α priv. & κεράννυμι, *miſceo.*

Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος, & πόσις, *potatio.*

Ἀκρατοποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. Ab

Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat.

Ἄκρατος, ου, ὁ, merus, meracus; (2) purus, ſincerus; (3) validus, vehemens in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perſpicuus. Ex α priv. & κεράω, *miſceo,* vel α intenſ. & κρᾶτος, *robur.*

Ἀκρατότης, *Ion.* ακρητότης, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui meracum fert; *nomen vaſis vinarii.* Ex ἄκρατος, & φέρω.

Ἀκράτωρ, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex α priv. & κράτος.

Ἀκρατῶς, *Adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impenſè.

Ἀκράτως, *Adv.* merè, purè, ſine admixtione.

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina & levi de cauſsâ. Ab

Ἀκράχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad iram valdè proclivis, iracundus. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira.*

Ἀκρεμονικὸς, ή, ὸν, ramos grandes habens. Ab

ἈΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

Ἄκρεος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἄκρεος, έα, εον, non carneus. Ex α priv. & κρέας, *caro.*

Ἀκρέσπερον, *Adv.* ſumma veſperâ, extremo veſpere. Ab

Ἀκρέσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, veſperæ principium faciens, veſperam inducens. Ex ἄκρος, & ἕσπερος, *veſper.*

Ἄκρη, *ſumma, Ion.* pro ἄκρα,

Ἀκρήβης, εος, ὁ καὶ ἡ, valdè juvenis. Ex ἄκρος, & ἥβη, *ætas.*

Ἄκρηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκρητόχολος, idem quod ακρόχολος. Hipp.

Ἀκρία, ας, ἡ, Minerva, ita dict. vid. ἀχραῖος.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter tracto, exploro. Ab ἀκριβής. Hinc

Ἀκριβασμὸς, ου, ὁ, accuratio, exquiſitum examen.

Ἀκριβαστὴς, οῦ, ὁ, diligens explorator, inquiſitor. Gl. V. ſcrupuloſus. Ab eod.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, ſumma cura; (2) ſummum jus; (3) tenacitas, parſimonia; χαλεπῶς ἔφερε τὴν τοῦ πατρὸς ἀκρίβειαν, γλίσχρα καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ χορηγοῦντος. Plut. in Pericle, c. 36. (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma eximia. Ab

ἈΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, certus, accuratus, ſubtilis, exquiſitus, diligens, ſcrupuloſus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, juſtus, copioſus; (4) ad rem attentus, tenax. Sic *Angl.* dicitur, an exact man.

Ἀκριβοδίκαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſummo jure utens, ſeu agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ου, jus ſummum. Ex ἄκρος, & δίκη, *jus.*

Ἀκριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accuratè perpendo, examino.

Ἀκριβολογία, ας, ἡ, accurata diſcuſſio, & examinatio. Ab

Ἀκριβολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, accurata & curioſa diligentiâ utens; (2) accurato ſermone utens. Ex ἀκριβὴς, & λόγος, *ſermo.*

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, planè cognoſco, diligenter exploro; (2) probè calleo, compertum exploratumque habeo; (3) ſummâ curâ ac diligentiâ aliquid facio; (4) facio, ut aliquis ſit accuratus, & exquiſitus. Ἀκριβοῦν λόγους, τὰς τάξεις, τὰς αἰσθήσεις, δικαιοσύνην, περί τι· ἠκριβωμένη σύνεσις. Ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, Matt. 2, 7. Ab ἀκριβής.

Ἀκριβῶς, *Adv.* diligenter, exactè, accuratè, exquiſitè; (2) planè, plenè, penitùs, perfectè; (3) ſummo jure; (4) ſeverè.

Ἀκρίβωσις, ἡ, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, ου, τὸ, locuſtula. Dim. Ab ἀκρίς.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locuſtas. Ab ἀκρίς, & θήρα, *captura.*

Ἀκριδοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui locuſtis victitat, locuſtas comedens. Ex ἀκρίς, & φάγος.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, ſeu ſumma loca perambulo; (2) ſummis pedibus ambulo; (3) ſumma cædo. Ab ἀκρίς, *ſummitas.*

ἈΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, locuſta.

Ἄκρις, ιος, ἡ, ſummitas, cacumen montis. Ab ἄκρος, *ſummus.*

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconſiderantia; (2) res controverſa & non judicata; (3) judicii inopia, & temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confuſio, turbulentus rerum ſtatus. Ex α priv. & κρίσις.

Ἀκριτὶ, *Adv.* indicta cauſsâ; (2) nullo judicio, ſine judicio, ſine delectu; (3) indiſcretè, confuſè, nullo diſcrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβουλος, ον, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui loquitur inconſideratè & ſine judicio. Ex ἀκριτος, & μῦθος, *verbum.*

Ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, injudicatus, indemnatus; (2) confuſus, indiſcretus; (3) anceps; (4) qui in controverſiam non cadit; (5) qui componi aut diſcerni non poteſt; (6) ſine ratione & judicio factus, inconſideratus; (7) immodicus, immenſus, innumerabilis.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, frondoſus; (2) multis arboribus conſitus, ita ut folia arborum diſcerni nequeant; (3) umbroſus. Ex φύλλον.

Ἀκριτόφυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, confertus, miſcellaneus. Ex ἄκριτος, & φύρω, *miſceo.*

Ἀκριτόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſtinctam & confuſam vocem habens. Ex ἄκριτος, & φωνή.

Ἀκρίτως, *Adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur; (2) ſpectaculum omne jucundum, & oblectans etiam per oculos, *Ern.* (3) ipſa perſona, quæ auditur, ut muſicus, lector. Ab ἀκροάομαι. Hinc

Ἀκροαματικὸς, ἡ, ὸν, quod auditione percipitur, diſcitur, *Epith.* doctrinæ; (2) in auditione, ſeu nuda ſcientiâ & contemplatione poſitum.

ἈΚΡΟΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio; (2) audio diſcendi cauſſâ; (3) dicto ſum audiens, pareo. Ἀκροᾶσθαι τινὸς λέγοντος, τῶν λεγομένων ἐπῳδήν· τῶν ἀρχόντων, τȣ̃ προϛάττοντος, parere. Ἀκροατέον ἡμῖν τῶν κρειττόνων, cedere oportet. Hinc

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipſa audiendi actio; (2) recitatio; (3) obedientia, *Thuc.*

Ἀκροατήριον, ȣ, τὸ, auditorium; (2) locus in quo judices ad cognoſcendam cauſſam conveniunt. Ab eod.

Ἀκροατὴς, ȣ̃, ὁ, auditor, diſcipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod. Hinc

Ἀκροατικὸς, ἡ, ὸν, ad auditionem pertinens; *Epith.* mercedis, quæ pro audiendi labore datur. *Ern.*

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui erectus in ſummos pedum digitos incedit. Ex ἄκρος, & *βαίνω.*

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, pedibus ſuſpenſis incedo. Ex ἄκρος, & *βατέω.*

Ἀκροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſummâ parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος, & *βάπτω, mergo.*

Ἀκροβελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutam cuſpidem habens. Ex ἄκρος, & *βέλος, telum.*

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus, velitaris haſta. Ex iiſd.

Ἀκροβηματίζομαι, f. ίσωμαι, ſto in ſummo ſuggeſtu, vel tribunali. Ex ἄκρος, & βῆμα.

Ἀκρόβλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος, & βλαϛος, *germen.*

Ἀκροβολέω, ῶ, futur. ήσω, è ſummo jaculor; (2) jaculor. Ex ἄκρος, & βάλλω. Hinc

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ. Hinc

Ἀκροβολίζω, & frequentiùs ἀκροβολίζομαι, è longinquo jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis & certamen laceſſo.

Ἀκροβόλισις, ἡ, idem quod

Ἀκροβολισμὸς, ȣ̃, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque miſſilium conjectus.

Ἀκροβολιϛὴς, ȣ̃, ὁ, jaculator; (2) veles.

Ἀκροβολός, ȣ, ὁ, idem.

Ἀκροβυϛία, ας, ἡ, præputium; (2) gentes profanæ, non circumciſæ; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

Ἀκρόβυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præputiatus. Ab ἄκρος, & βύω, *tego,* quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in ſummo angulo eſt; (2) imus. Ex ακρος, & γωνία, *angulus.*

Ἀκροδακτύλιον, ȣ, τὸ, ſumma pars digiti. Ex ἄκρος, & δάκτυλος, *digitus.*

Ἀκρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo ligatus.

Ἀκροδίκαιον, ȣ, τὸ, ſummum jus. Ex δίκη.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, & propriè quidem, qui putamen lignoſum habent. Gl. V. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος, & δρυς.

Ἀκρόζεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex ἄκρος, & ζεϛὸς.

Ἀκροζώνη, ης, ἡ, inſtita, Philox.

Ἀκρόθαλπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo calefactus & toſtus; (2) leviter calefactus. Ex ἄκρος, & θάλπω, *foveo, calefacio.*

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.

Ἀκροθιγῶς, ſummis digitis. Gl. V. ſummatim, carptim. A præced.

Ἀκροθινιάζω, άσω, ſummam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) deligo quod egregium, optimum. *In med.* deligo mihi, mea cauſâ. Ab

Ἀκροθίνιον, ȣ, τὸ, & quod uſitatiùs, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ frugum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, ſpolia. Ex ἄκρος, & θίν, θινὸς, *acervus,* quod primitiæ à ſummitate acervi ſumebantur.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, leviter ebrius. Ex ἄκρος, & θωρήσσω, *inebrio.*

Ἀκρόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummitate fructum habens. Ex ἄκρος, & καρπός.

Ἀκροκελαινιάω, ῶ, in ſummo, vel ſuperficie nigrico, ſeu ater ſum. Hinc ἀκροκελαινιόων pro ἀκροκελαινιῶν. Ex ἄκρος, & κελαινός.

Ἀκροκέραια, ων, τὰ, extremitates, ſeu cornua antennarum. Ex ἄκρος, & κέρας.

Ἀκροκιόνιον, ȣ, τὸ, ſumma columnæ pars, faſtigium columnæ. Ex ἄκρος, & κίων.

Ἀκροκνέφαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus. Ex ἄκρος, & κνέφας, *tenebræ, caligo.*

Ἀκροκνεφὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀκροκόμης, ȣ, ὁ, in vertice comam alens; (2) largiter comatus. Ex ἄκρος, & κόμη.

Ἀκρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀκροκόρυφος, ον, ſummus. Ex κορυφή.

Ἀκροκυματόω, ῶ, ſummis innato fluctibus.

Ἀκροκωλία, ας, ἡ, extremitas membrorum, i. e. brachiorum, ubi humeris inſeruntur. Ex ἄκρος, & κῶλον, *membrum.*

Ἀκρόλειον, ȣ, τό, primitiæ manubiarum, ſeu prædæ; (2) primitiæ quælibet. Ex λεία.

Ἀκρόλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo lapide poſitus; (2) ſummus lapis, ſeu ſummitas lapidis.

Ἀκρολίπαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſumma pinguis, in ſuperficie pinguis.

Ἀκρολογέω, ῶ, f. ήσω, in ſummitate lego, ſeu carpo, ſumma lego. Ex ἄκρος, & λέγω.

Ἀκρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſumma colligens.

Ἀκρολοφία, ας, ἡ, ſummitas collis.

Ἀκρολοφίτης, ȣ, ὁ, qui in ſummitatibus collium & tumulis verſatur. Ab

Ἀκρόλοφος, ȣ, ὁ, ſummitas collis, aut galeæ; item, montoſa loca, collis. Ex ἄκρος, & λόφος.

Ἀκρόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſummè villoſus.

Ἀκρομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſummè inſanus, extrema inſaniâ laborans. Ex ἄκρος, & *μαίνομαι.*

Ἀκρομάσθιον, ȣ, τὸ, papilla, Philox. Ex ἄκρος, & *μασθὸς, mamma.*

Ἀκρομέθυσος, planè plenus, depoſitus vino.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extremâ ſeu imâ ſui parte habens. Ex ἄκρος, & *μόλιβδος, plumbum.*

Ἀκρομφάλιον, ȣ, τὸ, mediana umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ὀμφαλός.

Ἀκρόμφαλον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſdem.

Ἄκρον, ȣ, τὸ, apex, ſummum cacumen, faſtigium, culmen; (2) crepido, margo. Gl. V. Ab ἄκρον.

Ἀκρόνηον, ȣ, τὸ, ſumma, ſeu extrema pars navis. Ex ἄκρος, & ναῦς, *Ion.* νηῦς, *navis.*

Ἀκρονύκτιον, ȣ, τὸ, prima noctis pars. A ſeq.

Ἀκρόνυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus. A ſeq.

Ἀκρόνυξ, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex ἄκρος, & νύξ, *nox.*

Ἀκρόνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus.

Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſummo fixus. Ex ἄκρος, & πηγνύω, *figo.*

Ἀκροπαθὴς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummâ parte adfectus. *Hip.* Ex ἄκρος, & πάθος, *adfectus.*

Ἀκρόπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. per ſumma leviter conſperſus. Gl. V. ἀκρόπαϛον, parcè ſalſum. Ex ἄκρος, & πάσσω, *conſpergo.*

Ἀκροπενθὴς, ὲς, ſummè triſtis.

Ἀκρόπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè cœnoſus, lutulentus. Ex ἄκρος, & πηλὸς, *lutum.*

Ἀκροποδητὶ, al. ſcrib. ἀκροποδιτὶ, *Adv.* ſummis pedibus inſiſtendo, ſummis pedum digitis. Ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδητὶ, *Lucian.* Ex ἄκρος, & πȣ̀ς, ποδός.

Ἀκροποδιτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; (2) quod ſummum eſt. Ex ἄκρος, & πόλις, *urbs.*

Ἀκρόπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, altiſſimum habens verticem. Ex ἀκρος, & πόλος, *vertex.*

Ἀκρόπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſummâ parte acutus. Ex ἄκρος, & πείρω, *tranſadigo, infigo.*

Ἀκροπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in extremitate, vel ſummitate purpuram habens, purpurâ prætextus. Ex ἄκρος, & πορφύρα.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex ἄκρος, & πόσθη.

Ἀκροπόσθιον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀκροπρωρον, τὸ, ſumma pars proræ.

Ἀκρόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſuperficie habens radicem, leviter radicatus. Ex ἄκρος, & ῥίζα.

Ἀκροῤῥίνιον, ȣ, τὸ, tota naſi ſummitas, totus ambitus naſi. Ex ἄκρος, & ῥὶν, *naſus.*

Ἀκροῤῥύμιον, ȣ, τὸ, ſummus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος, & ῥυμὸς, *temo.*

ἌΚΡΟΣ, ρα, ρον, ſummus, extremus; (2) ſummus, i. e. ſupremus; (3) ſummum in aliquâ re gradum obtinens; perfectus, præſtantiſſimus, ſingularis; diciturque etiam in malam partem, ut ἄκρος ὀργὴν, *Ern.*

Ἀκροσαπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in ſuperficie putreſcit; (2) qui leviter putreſcere & mutari cœpit. Ex ἄκρος, & σήπω, *putrefacio.*

Ἀκρόσοφος, impenſè ſapiens, peritus.

Ἀκροσπάθια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate coſtarum ſita ſint. Ex ἄκρος, & σπάθαι, *coſtarum oſſa.*

Ἀκροϛήθιον, ȣ, τὸ, ſumma pars pectoris. Ex ἄκρος, & ϛῆθος, *pectus.*

Ἀκροϛιχὶς, ίδος, ἡ, initium verſûs; (2) carmen, in quo deinceps è primis verſuum literis aliquid connectitur. Ex ἄκρος, & ϛίχος.

Ἀκρόϛιχον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀκρόϛόλιον, ȣ, τὸ, apluſtre, ornamentum navis in prorâ. Ex ἄκρος, & ϛόλος, *pars navis in prorâ.*

Ἀκροσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proclivis ad lapſum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρος, & σφάλλομαι, *labor.*

Ἀκρόσφυρον, ȣ, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris.

Ἀκροσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſummâ, vel e xemâ ſui parte ſciſſus, in cacumine diviſus. Ex ἄκρος, & σχίδη, *fiſſura.*

Ἀκροτελεύτιον, ȣ, τὸ, finis, ſeu extremitas carminis. Ex ἄκρος, & τελευτὴ, *finis.*

Ἀκρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas, apex, faſtigium. Ab ἄκρος.

Ἀκρότητος, ὁ ϗ ἡ, non pulſatus; (2) non congruens ad numeros, illaboratus, impolitus. Ex α priv. & κρότος.

Ἀκροτομέω, ῶ, f. ήσω, ſummas partes amputo. Ἀκροτομεῖν τὸν σῖτον, de meſſoribus, *Xen.* Gl. V. ἀκροτομεῖ, truncat. Ab

Ἀκρότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſummæ partes ſectæ ſunt; (2) durus; (3) excelſus; (4) aſper & tranſitu difficilis. Ex τέμνω.

Ἀκρότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo tentus; (2) qui extremas partes, ſc. manus & brachia ſummâ vi intendit. Ex ἄκρος, & τείνω.

Ἄκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plauſu carens, cui non applauditur. Ex α priv. & κρότος, *ſtrepitus.*

Ἀκρȣρανία, ας, ἡ, ſummitas cœli, vertex cœli. *Luc. in Lex.* Ex ἄκρος, & ȣ̓ρανὸς, *cœlum.*

Ἀκροφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſummo diluculo apparens; (2) qui tenuem tantum & non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος, & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀκροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in cacumine proveniens, in ſummo naſcens; (2) excelsâ indole præditus. Ex ἄκρος, & φυὴ, *natura.*

Ἀκροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα.

Ἀκρόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummitate folia habens. Ex ἄκρος, & φύλλον.

Ἀκροφύσιον, ȣ, τὸ, follium pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornacis ori immititur. Ex ακρος, & φῦσα, *follis.*

Ἀκροχάλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum ebrius. Ex ἄκρος, & χάλιξ, *vinum.*

Ἀκροχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſummo vel extremo hians, apertus; (2) immani vaſtus hiatu. Ex ἄκρος, & χαίνω, *hiſco.*

Ἀκρόχειρ, ρος, ἡ, pars brachii, à cubito ad extremos uſque digitos.

Ἀκροχειρία, ἡ, idem cum ἀκροχειρισμός.

Ἀκροχειριασμὸς, ȣ, idem.

Ἀκροχείρισις, εως, ἡ, idem.

Ἀκροχειρίζωμαι, ſummâ manu capto, & quidem propriè, velut pancratiaſtæ ſolent. Ex ἄκρος, & χεὶρ, *manus.* Hinc

Ἀκροχειρισμὸς, ȣ, ὁ, exercitatio pancratiaſtarum,

rum, quâ alter alterum manu tantum captat.

Ἀκροχειριστὴς, ου, ὁ, qui ſe exercet ἀκροχειρισμῷ. Ab eodem.

Ἀκροχηνίσκοι, ων, οἱ, extremitates ejus partis jugi, quæ ζεύγλη dicitur. Ex ἄκρος, & χηνίσκος, anſerculus.

Ἀκροχλίαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè tepidus.

Ἀκροχλιάρως, valdè tepidè.

Ἀκροχολέω, ῶ, f. ήσω, excandeſco irâ.

Ἀκροχολία, ας, ἡ, iracundia. Ab

Ἀκρόχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus; (2) qui leviter iraſcitur. Ex ἄκρος, & χολὴ, ira.

Ἀκροχορδόνιον, ου, τὸ, verruca, Philox. Et

Ἀκροχορδονώδης, ῶδες, verrucoſus. Cognomen Fabii Maximi. Ab

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca rotunda & calloſa, Gl. V. verruca, nævus. Ex ἄκρος, & χορδὴ, chorda, eo, quod vertice ſuo ſimilis eſt reſectæ chordæ ſecundum extremitatem.

Ἀκρόχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè claudus.

Ἀκρόψιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſummo nudus; (2) planè nudus. *Ern.*

Ἀκρόψωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſummâ tantum parte recutitus eſt, glandem nudam habet, libidinoſus. Ex ἄκρος, & ψωλός.

Ἀκροῶντ᾽ pro ἀκροῶνται, *audiunt*, 3. plur. præſ. indic. med. *contr.* pro ἀκροαόνται.

Ἄκρω, *ſummi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἄκρου.

Ἀκρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non occultus; incelatus, Gl. V.

Ἀκρύσταλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil cryſtallini habens.

Ἀκρωβελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος, & ὀβελίας.

Ἀκρωλένιον, ου, τὸ, ſummitas, vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὠλένη, *cubitus.*

Ἀκρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel ſummitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος, & ὦμος, *humerus.*

Ἀκρώμιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.

Ἀκρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio. A præc.

Ἀκρώνυξ, υχος, ὁ, qui ſummis fit, ſeu imprimitur unguibus; (2) ſumma unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὄνυξ.

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium.

Ἀκρώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. Philox. ἀκρώνυχον, articulare.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas, ſive ſumma pars montis; collis jugum, Gl. V. vertex montis, Philox. Ex ἄκρος, & ὄρος, *mons.*

Ἄκρως, ſummè, in utramque partem, excellenter, eximiè, Philox.

Ἀκρωτηριάζω, f. ήσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo, Gl. V. trunco, mutilo, decacumino; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat. Philox. ἠκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. V. detrucatus, Philox. perf. part. paſſ. Ἀκρωτηριάζειν τὸ πρόσωπον, τὰς ῥίνας, τὰς πρώρας τῶν νηῶν, τὰς τριήρεις· ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, labefactantes, *Dem.* Ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, Gl. V. A præc.

Ἀκρωτηριασμὸς, ὁ, idem.

Ἀκρωτηρίασμα, ατος, τὸ, quod reſecatur ab extremo corpore, ut manus, pedes, &c.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, extremitas, ſummitas, cacumen, vertex ſpeciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut *manus, pedes,* &c. (4) roſtrum navis; (5) pinnæ murorum; (6) ſimulacra, vexilla & ſimilia in faſtigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti vel venii indicandi causâ imponuntur. Ab ἄκρος.

Ἀκτάζω, vel ἀκταίζω, in littore genio indulgeo; *Plut. Symp.* 4. *Probl.* 4. (2) hilari ſum animo, exhilaro me. Ab ἀκτή.

Ἀκταία, ας, ἡ, ſambucus, Gl. V. Ab ἀκτή.

Ἀκταῖος, αία, αῖον, littoralis, maritimus.

Ἀκταιωρέω, ῶ, f. ήσω, littora cuſtodio. Ab

Ἀκταίωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, *littus,* & οὖρος, *cuſtos.*

Ἀκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil poſſeſſionum habens; (2) pauper, egenus. Ex α priv. & κτέανον.

Ἀκτένιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impexus. Ex α priv. & κτεὶς, ενὸς, *pecten.*

Ἀκτερεϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infuneratus, cui non juſta facta ſunt. Ex α priv. & κτέρεα, *exſequiæ.*

Ἀκτέριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΚΤΗ', ῆς, ἡ, littus; *Hom. Il.* 2, 395. (2) farina, fruges; *Hom. Il.* 11, 630. (3) ſambucus; *Dioſcor.* 4.

Ἀκτημοσυνη, ης, ἡ, paupertas. Ab

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inops, pauper. Ex α priv. & κτάομαι, *poſſideo.*

Ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iiſd.

Ἄκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non poſſeſſus; (2) qui adquiri non poteſt. Ex iiſd.

ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, radius ſolis, *Hom. Il.* 10, 537. (2) fulminis; *Luc. in Timon.* lucis, rotæ, *Ern.*

Ἀκτινηδὸν, *Adv.* in formam radiorum, vel radii. Ab ἀκτὶν.

Ἀκτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios ejaculor. Gl. V. ἀκτινοβολῶ, radio; ἀκτινοβολεισθαι, radiare.

Ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab

Ἀκτινοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, radios ejaculans. Ex ἀκτὶν, & βάλλω.

Ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, radiatus. Ex ἀκτὶν, & εἶδος, *ſpecies.*

Ἀκτινοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, radiatus capite, *Philox.*

Ἀκτινωτος, ἡ, όν, radiatus, quaſi ab ἀκτινόω.

Ἄκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, littoralis; (2) cognomen Apollinis & Panis. Ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius; (2) ſambucus; (3) vas in quo conjiciuntur oboli. *Euſtach.* Ab ἀκτὶν.

Ἄκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non creatus, inconditus, Gl. V. Ex α priv. & κτιστός.

Ἀκτίτης, ου, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτη, *littus.*

Ἄκτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ædificatus. Ex α priv. & κτίζω, *condo, ædifico.*

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor, princeps, rex, *Æſchyl.* (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

Ἀκτωρέω, ῶ, ago cuſtodem littorum. Ab

Ἀκτωρὸς, ου, ὁ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, & οὖρος, *cuſtos.*

Ἀκυβέρνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, gubernatore carens. Ex α priv. & κυβερνάω.

Ἀκυητήριον, ου, τὸ, medicamentum conceptum impediens. *Heſ.* Ex α priv. & κύω. Unde

Ἄκυθος, ου, ἡ, quæ non concipit, ſterilis.

Ἀκύκλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ambitum diſciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α priv. & κύκλιος, *circularis.*

Ἀκύλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non volvitur; (2) aut nequit volutari, immotus, ſtabilis; (3) rigidus. Ex α priv. & κυλίω, *volvo.*

ἈΚΥΛΟΣ, ου, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, fluctibus non agitatus; (2) ſedatus, tranquillus. Ex α priv. & κῦμα, *fluctus.* (3) fœtu carens, ſterilis. Ex α priv. & κυμά, *fœtus.*

Ἀκυμάντως, ſine fluctu, tranquillè, placidè.

Ἀκύματος, ον, idem quod ἀκύμαντος.

Ἄκυμος, *Eurip. Herc. fur.* 698. (ſi vera ſit lectio) pro

Ἀκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄκυπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Veneris expers, Venerem non appetens, aut haud amabilis. *Heſ.* Ex α priv. & Κύπρις, *Venus.*

Ἀκύρημα, ατος, τὸ, infortunium, cum quis non potitur eo quod petiit. Ab

Ἀκυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nihil adquirit; (2) infortunatus. Ex α priv. & κύρω, *nanciſcor.*

Ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

Ἀκυρίευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullius dominio ſubjectus; aut impatiens imperii. Ex α priv. & κυριεύω, *dominor.*

Ἄκυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω, ῶ, f. ήσω, impropriè loquor.

Ἀκυρολογία, ἡ, improprium loquendi genus, ſermonis improprietas; (2) abſurditas. Ab

Ἀκυρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui impropriè loquitur.

Ἀκυρολόγως, valde impropriè.

Ἄκυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, auctoritate privatus, jus & poteſtatem non habens; (2) irritus; (3) improprius; (4) obſoletus, abolitus; (5) incertus. Ex α priv. & κῦρος, *auctoritas.* Hinc

Ἀκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, *Matt.* 15.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, antiquatio, abrogatio.

Ἀκύρωτος, ον, non firmatus, ſancitus; irritus.

Ἀκυτήριον, ου, τὸ, idem quod ἀκυητήριον.

Ἄκυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄκυθος.

Ἀκωδώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum exploratus. Ex α priv. & κωδωνίζω, *tintinnabuli ſono & ſtrepitu exploro,* veluti ſolebant explorari equi, an bellicos ſtrepitus ferre poſſent.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acumen, *Hom. Il.* 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκὴ.

Ἀκώλιστος, membro aliquo carens, vel truncatus. Ex ακωλιζω. Ab

Ἄκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, membris truncus; (2) ſpeciatim pedibus carens. Ex α priv. & κῶλον.

Ἀκώλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non impeditus. Ex α priv. & κωλύω, *impedio.*

Ἀκωλύτως, nemine prohibente, liberè.

Ἀκωμωδήτως, ſine ludibrio. Ab α pr. & κωμωδέω.

ἈΚΩΝ, & ἄκους, οντος, ὁ, ab ἀκή, jaculum, ſpiculum, telum. *Hom. Il.* 4, 137.

Ἄκων, οντος, & ἀέκων, ουσά, ον, invitus, a. Ex α priv. & ἑκών.

Ἄκωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cono & faſtigio carens.

Ἄκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, remo carens. Ex α priv. & κώπη, *remus.*

Ἅλα, *mare,* acc. ſing. ab ἅλς, *mare.*

Ἀλαβα, atramentum. Vox Cypria.

Ἀλαβάρχης, (& αλάβαρχος) alabarcha, propriè magiſter ſcripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.

Ἀλαβαρχία, (ſeu αλαβαρχίη, *Poët.*) principatus ſc. Ethnarchæ.

Ἀλαβαρχέω, ſum alabarcha. Quidam autem volunt αραβ. in his omnibus. *Ern.*

Ἀλάβαστος, idem quod αλαβαστρον.

Ἀλαβαστροειδὴς, ὲς, alabaſtri ſpeciem referens.

Ἀλαβάστριον, ου, τὸ, parvus alabaſter. *Dim.*

Ἀλαβαστρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, alabaſtrites, ſc. lapis. Ab eod.

Ἀλαβαστρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, idem.

Ἀλαβαστροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo pyxides unguentariæ reponuntur. Ex ἀλαβάστρον, & θήκη.

ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, alabaſtrum; (2) genus vaſis unguentarii (ex alabaſtro) ſine anſis, myrotheca lapidea; lecythus.

Ἀλάβαστρος, ου, ὁ, vel ἡ, idem.

Ἀλαβαστροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alabaſtra ferens.

Ἀλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſâ, ſeu manubrio carens; (2) qui prehendi, capi, teneri nequit. Ex α priv. & λαβη, *prehenſio.*

Ἅλαδ᾽, per *Apoſtr.* pro ἅλαδε, *Adv.* ad mare.

Ἀλάδρομος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, faſtus, oſtentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, inſolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζόνευμα, ατος, το, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus; (2) verbum vel facinus inſolens. Ab

Ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, me oſtento, me vendito, falſa de me prædico, glorior; (2) mentior, per jactantiam. Τοῦ ἀλαζονεύεσθαι ἀποτρέπειν τοὺς συνόντας, *Xenoph.* τὰ ἔθη, *Ariſt.*

Ἀλαζονικὸς, ἡ, ὸν, ad oſtentationem pertinens, compoſitus; (2) oſtentator, jactator, vanitati deditus. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζονικῶς, jactanter, glorioſè.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, ου, ὁ, oſtentator, animo tamen remiſſo & nugax, in futilibus & nugis ſeſe jactans, *Ern.* Vox Comica. Ex ἀλαζών, χαῦνος, *laxus,* & φλύαρος, *ineptiæ.*

ἈΛΑΖΩΝ, όνος, ὁ ϗ ἡ, inanis jactator, oſtentator, glorioſus, ſuperbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.

Ἀλάθεια, *veritas, Dor.* pro ἀλήθεια.

Ἀλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀλάω, ſive ἄλημαι, *vagor, erro.*

Ἀλάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non poteſt; (2) quem nihil latet. Ex α priv. & λανθάνω, *lateo.*

Ἀλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

Ἀλάϊος, αϊα, αϊον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαός.

Ἀλαιὸς, antiquus. A ϖαλαιὸς.

Ἀλακάτα, *colus*, *Dor.* pro ἠλακάτη.

Ἀλακητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum non edens. Ex α priv. & λακέω, *ſono*, *ſtrepo*.

Ἀλαλὰ, vox inarticulata ciendo Marti, quæ à militibus ante pugnam edi ſolebat.

Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor.

Ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλαλαγμὸς, ȣ, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.

Ἀλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum; (2) tollo clamorem lætum; (3) triſtem ululo; (4) tinnio. Gl. V. ululo, tintinno; ἀλαλαζων, tinnulus. Gl. V. Κύμβαλον ἀλαλάζον. 1 *Cor.* 13, 1. Ab ἀλαλά.

Ἀλαλὴ, idem quod ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, *Hom. Il.* 23, 73. *erravi.* perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠλάλημαι, à verbo ἀλάομαι.

Ἀλάλημι, vagor, erro. Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπȣς, ἀλάληται, *Heſiod.* Ἔργ. 100.

Ἀλαλητέω, idem.

Ἀλαλητὸς, ȣ̃, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλὴ; (2) fremitus militum quivis in pugnâ, vociferatio militaris. Ab ἀλαλή.

Ἀλάλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui verbis non exprimitur vel profertur. *Hom. Il.* 2, 149. Ex α priv. & λαλητὸς.

Ἀλαλκέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀλαλκεῖν.

Ἀλαλκέμεναι, *arcere*, præſ. idem, ſed *Doricè*.

Ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulſo, arceo. *Hom. Il.* 19, 30. Ab ἀλκέω.

Ἀλαλκομενηῒς, ΐδος, ἡ, auxiliatrix, Epitheton Minervæ, *Hom. Il.* 4, 8. Ex ἀλάλκω, *juvc*, & μένος, *robur*.

Ἀλαλκομένιος, nomen menſis, *ap. Bœot.*

Ἀλαλκον, 1 ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλαλκον.

Ἀλαλκτήριον, ȣ, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλκτὴρ, *auxiliator*.

Ἀλαλκῶ, depello, arceo. *Il.* 23, 185. Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι, à Trojanis, *Il.* 21, 138. Ab ἀλκέω.

Ἄλαλος, ὁ ϗ ἡ, qui loqui non poteſt, mutus. Ex α priv. & λαλέω, vel λάλος.

Ἀλαλύκτημαι, erro; (2) moleſtè fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, *Hom. Il.* 10, 94. Ab ἀλύσσω.

Ἀλάμπετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendoris expers, non ſplendens, obſcurus. Ab

Ἀλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & λάμπω, *luceo*, *ſplendeo*.

Ἀλάμπετος, α, ον, idem.

ἈΛΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, vagor, erro; (2) incertus ſum. Ἤτοι ὁ καππεδιον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο. *Hom. Il.* 6, 201.

ἈΛΑΟ'Σ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non videns, cæcus; (2) obſcurus, caliginoſus, *Steph.*

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *Hom. Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλαοσκοπιη, cæca, i. e. negligens ſpeculatio, error oculi vel opinionis. Ex ἀλαὸς, & σκοπέω, *ſpeculor*.

Ἀλαοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cœcos fœtus gignit; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαὸς, & τίκτω.

Ἀλαόω, ῶ, f. ώσω, cæco; 2) irritum reddo, fruſtro; (3) ærumnis frango. Νῦν δέ μ' ἐων ὀλίγος ὀφθαλμȣ̃ ἀλάωσεν, *Hom. Od.* 9, 516. Ab ἀλαὸς.

Ἀλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, vaſtatu facilis, imbecillis, *Hom. Il.* 2, 675. Ab

Ἀλαπάζω, f. άξω, vaſto, diripio, diſſipo, exinanio, ſolo æquo. Νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας, *Hom. Il.* 11, 503. Ἀλαπάζοντα ϛίχας ἀνδρῶν, *Hom. Il.* 5, 166.

Ἀλάπαξ' pro ἀλάπαξα, *diſſipavi*, vel ἀλάπαξε, *diſſipavit*, a. 1. indicat. act.

Ἄλας, ατος, τὸ, ſal. Ab ἅλς.

Ἀλαϛαίνω, crucior, mærore adficior. Ab

Ἀλαϛέω, ῶ, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλαϛήσας ἔπος ηὔδα, *Il.* 12, 163. Ab ἄλαϛος, *gravis*.

Ἀλαϛορία, ας, ἡ, ultrix conſcientia; (2) diræ, mores peſtiferi.

Ἄλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non obliviſcendus, cujus indelebilis eſt memoria, *Hom. Il.* 12, 163. (2) intolerabilis, gravis, *Hom. Il.* 22, 260.

Ἀλάϛωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviſcenda; (2) ſceleſtus, exſecrandus; (3) dæmon crudelis & ſanguinarius. Ex α priv. & λανθάνομαι, *obliviſcor*, aut λάζυμι, *capio*, *qui ferri aut capi nequit*.

Ἀλατεία, ας, ἡ, Error. Ab ἀλάομαι. *Ern.*

Ἀλᾶτο, 3. ſing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἠλᾶτο, & hoc *contr.* pro ἠλάετο, ab ἀλαομαι.

Ἄλατο, *ſaliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥλατο, à verbo ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀλατοπωλία, ας, ἡ, ſalis venditio; (2) arbitrium vendendi ſalis. Ex ἅλς, & ϖωλέω.

Ἀλάχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleribus carens. Ex α priv. & λάχανον, *olus*.

Ἀλαῶπις, ιδος, ἡ, cæca, obſcura. Ex ἀλαος, & ὤψ, *oculus*.

Ἀλαωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cæcus, obſcurus.

Ἀλάωσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠλάωσα.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cœcitas; (2) error. Ab ἀλάος, vel ἀλάομαι.

Ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν, moleſtus, aſper, gravis, dolorem adferens. Ἀλγεινὸν, τὸ, & ἀλγεινὰ, τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλγος.

Ἀλγεινῶς, moleſtè, cum dolore.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo de animo & de corpore. Ἀλγεῖν ϖαιδός τοῖς κακοῖς, ἐπὶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, θάνατόν τινος· τὴν κεφαλὴν, τὸν δάκτυλον. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; *Soph. Aj.* 377. Ab eod. Hinc

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus.

Ἄλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀγηρὸς, ὰ, ὸν, dolorem adferens, moleſtus.

Ἀλγήσας, a. 1. part. act. verbi ἀλγέω.

Ἀλγήσις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

Ἀλγητικὸς, ἡ, ὸν, dolori exprimendo aptum; *Epith.* verbi; (2) dolorem afferens.

Ἀλγινόεις, εσσα, εν, moleſtus, acerbus. Ab

ἈΛΓΟΣ, εος, τὸ, *Hom. Il.* 1, 2, dolor; (2) mœror, triſtititia; (3) moleſtia; (4) calamitas, malum. Hinc *Compar.* ἀλγίων, & *Superlat.* ἄλγιϛος, moleſtior, moleſtiſſimus.

Ἀλγȣ̃σα, part. præſ. act. f. g. *contr.* pro ἀλγέȣσα.

Ἀλγύντην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀλγύνθην, à verbo ἀλγύνω.

Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio; (2) mœrorem creo; ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. Τοῖσδε δὲ ȣ̓κ ἀλγύνομαι, *Soph. Antig.* 474. Μὴ ϛέρνον ἀλγυνοιμι τοῖσδὲ τοῖς λόγοις, idem, *Trach.* 489. Τέμον ἀλγύνει κέαρ. *Eurip. Med.* 398. Ab ἄλγος.

Ἀλδαίνω, augeo. Ἀθήνη ἄγχι ϖαριϛαμενη μέλε' ἤλδανε ϖοιμενι λαῶν, *Od.* 18, 69. Ab

ἈΛΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, foveo, orno, colo.

Ἀλδησάσκω, idem.

Ἀλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, creſco, incrementum capio. *Il.* 23, 599.

ἈΛ'ΕΑ, ας, ἡ, calor, ſeu tepor, qui eſt ex ſole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, declinatio, effugium.

Ἀλεάζω, f. άσω, tepeo, caleo, calore fruor; (2) vito. Ab ἀλέα.

Ἀλεαίνω, caleo; (2) calefacio. Ab eod.

Ἀλέασθαι, *Hom. Il.* 13, 436. *vitare*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀλεύασθαι, à verbo ἀλεύω.

Ἀλεγεινὸς, ἡ, ὸν, curæ plenus, moleſtus, *Hom. Il.* 2, 787. (2) triſtis; (3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor*.

Ἀλεγίζω, f. ίσω, curo. Πατρός γε δυσωνύμȣ ȣ̓κ ἀλεγίζω, *Heſ.* Θεογ. 171. Ab ἀλέγω.

Ἀλεγύνω, accuro, apparo. Ab eod.

ἈΛΕΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ὄπιν ȣ̓κ ἀλέγοντες, *Il.* 16, 388. & *Heſ.* Ἔργ. 249. Οὐ σεῦ ἔγωγε σκυζομένης ἀλέγω. *Il.* 8, 483.

Ἀλέεινον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἠλέεινον.

Ἀλέεινὸς, ἡ, ὸν, tepidus, calidus; (2) æſtivus. Ab ἀλέα, *tepor*.

Ἀλεείνω, effugio declino, evito. Ὑπερβασίας ἀλεείνων, *Heſiod*, Ἔργ. v. ult. ϖάτον ἀνθρώπων, *Il.* 6, 202. Ab ἀλέομαι.

Ἀλέες, in unum congregati; (2) frequentes, conferti, *Call.* Ab ἀλις.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλέω, *vito*.

Ἀλεία, ἡ, piſcatus, ut ἁλιεία.

Ἀλεία, ἡ, peregrinatio.

Ἀλείαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non eſt; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A λειαίνω, *lævigo*.

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina. Ab ἀλέω, *molo*.

Ἀλειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipſa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum, *verbum ductum à palæſtrâ.* Ab ἀλείφω, *ungo*.

Ἀλεινὸς, ἡ, ὸν, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλεεινὸς.

Ἀλειπτήριον, ȣ, τὸ, unctarium, locus in balneo unctui deſtinatus. Ab eod.

Ἀλείπτης, ȣ, ὁ, unctor; (2) qui alios ad certamina inſtruit & exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator.

Ἀλειπτικῶς, adv. more pædotribarum. *Ern.*

Ἀλειπτον, ȣ, τὸ, ſuffitus, præparatus.

Ἀλαὶς, præſ. part. act. verbi ἄλημι.

Ἄλειπτρον, τὸ, vas unguentarium. *Athen.*

ἈΛΕΙΣΟΝ, ȣ, τὸ, poculum cælatum, *Hom. Il.* 11, 773. (2) poculum.

Ἀλειτεία, ας, ἡ, peccatum, *Suid.* Ab ἀλείτω.

Ἀλείτης, ȣ, ὁ, peccator, *Hom. Il.* 3, 28.

Ἀλειτȣργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α priv. & λειτȣργέω.

Ἀλειτȣ́ργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immunis, Gl. V. vel qui munera nulla obit, aut ea recuſat obire.

Ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω.

Ἄλειφα, unguentum, pro ἄλειφαρ.

Ἀλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix, et quocunque aliquid oblinitur. Ab eod.

ἈΛΕΙ'ΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, inſtigo, exhortor. Ἀλείφειν μύρῳ τοῖχον, dealbare. Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, *Il.* 14, 175.

Ἄλειψις, εως, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.

Ἀλείψωσιν, *ungerent*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. cum ν ἐφελκ· à verbo ἀλείφω.

Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, propulſator, per Syncop. pro ἀλεξητήρ. Ab ἀλέξω, *arceo*.

Ἀλεκτόρειος, ȣ, ϗ ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus*.

Ἀλεκτορὶς, ιδος, ἡ, gallina. Ab eod.

Ἀλεκτρύαινα, ἡ, idem.

Ἀλεκτορόλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gallinacei criſtam habens. Ex ἀλέκτωρ, & λόφος, *criſta*.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & φωνὴ, *cantus*.

Ἀλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non lectus, non collectus. Ex α priv. & λέγω, *dico*.

Ἀλεκτρυονοπώλης, ȣ, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυὼν, & ϖωλέω, *vendo*.

Ἀλεκτρυοπώλης, ȣ, ὁ, idem.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ȣ, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex iiſd.

Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, gallus, gallina. Ab

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus. Ex α priv. & λέκτρον, *lectus*, quia cantu ſuo facit, ut homines lectos relinquant.

Ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α congr. vel privat. & λέκτρον, *lectus*.

Ἀλέλαιον, τὸ, oleum ſali mixtum. *Ern.*

Ἀλέματος, *Dor.* pro ἠλέματος, irritus.

Ἀλεμάτως, fruſtra. *ap. Call.*

Ἀλεν, *Hom. Il.* 22, 11. pro ἄλησαν, *concluſi ſunt*, aor. 2. paſſ. *Ion.* verbi ἀλίσκω, *capio*.

Ἀλέξαι, *juviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξανδρίζω, Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo. Ab Ἀλέξανδρος.

Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus.

Ἀλεξάνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventum, frigus arcens. Ab ἀλέξω, *arceo*, & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀλέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξεῖν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀλεξέειν.

Ἀλεξέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀλεξέιν.

Ἀλεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ, *Il.* 9, 251. Ab ἀλέξω. Hinc

Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium.

Ἀλεξήσειε, *avertiſſet*, 3. ſingul. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξῆσαι.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulſatio; (2) defenſio, opitulatio; (3) remedium. Ab eod.

Ἀλεξήσω, *Hom. Il.* 6, 109, *juvabo*, futur. 1. indic. act. verbi ἀλεξω, pro ἀλεξέω, *juvo*.

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulſatrix; (2) auxiliatrix. Ab

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulſator; (2) defenſor, auxiliator. Ab ἀλεξέω. Hinc

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, remedium; (2, amuletum; (3) munimen.

Ἀλεξητήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, propulſatorius; (2) defenſorius; (3) remedium præſtans.

Ἀλεξητικὸς, ή, ὸν, arcendi depellendique vim habens. Ab ἀλεξέω.

Ἀλεξήτωρ, idem quod ἀλεξητὴρ.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, dirarum expultrix. Ex ἀλέξω, & ἀρὰ, *imprecatio, diræ*.

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, dirarum depulſor.

Ἀλεξιβέλεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcens, ſeu depellens ſagittas. *Epith.* Scuti. Ex ἀλέξω, & βέλος.

Ἀλεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcens, ſeu depellens malum; *Hom. Il.* 10, 20. (2) qui à vitio purgat & liberat. Ex ἀλέξω, & κακὸν.

Ἀλεξίλογος, ον, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

Ἀλεξίμαχος, ον, arcens bellum, vim hoſtilem.

Ἀλεξίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, propulſans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, ſc. κακὰ, & βροτος.

Ἀλεξίμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcens mortem.

Ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adverſus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis; (3) præſidium. Ab

Ἀλεξιφάρμακος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀλέξω, & φάρμακον, *venenum*.

ἈΛΕΞΩ, futur. ξήσω, depello, arceo, *Hom. Il.* 1, 589. (2) auxilior. Ἀλέξειν τοῖς φίλοις, *Xen.* ἀλλήλοις, *Iliad.* 3, 9.

Ἀλεὸς, οῦ, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἀλέα. (2) demens, pro ἠλεός. *Ern.*

Ἀλέοτης, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab αλέω, *congrego*.

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεος, pro ἠλεὸς, & φρήν.

Ἀλέπαδνος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. & λέπαδνα, *lora, lata*.

Ἀλεπίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſquamatus, ſquamis carens. Ex α priv. & λεπιδωτὸς.

Ἀλέπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non decorticatus, vel negans decorticari. Ex α priv. & λεπίζω, *decortico*.

Ἀλεστέον, molendum eſt. Ab ἀλέω.

Ἀλεστέος, έα, έον, molendus. Ab eodem.

Ἀλεστὴ, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

Ἀλεστὴς, οῦ, ὁ, molendinarius, Gl. V. Ab ἀλέω. Unde

Ἀλετος, ου, ὁ, ipſa molendi actio, molitura.

Ἀλετρεύω, fut. εύσω, molo. Ab eod.

Ἀλετρίβανος, ου, ὁ, piſtillus, quo ſal teritur. Ex ἀλέω, & τρίβω, *tero*.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor.

Ἀλετὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum. Ab ἀλέω.

Ἀλευάμενος, *devitans*, aor. 1. part. med. *Poet.* pro ἀλευσάμενος, à verbo ἀλεύω, *devito*.

Ἀλεῦμαι, *vitor*, vel *vito*, præſ. indic. paſſ. vel med. *Doricè*, pro ἀλοῦμαι, à verbo ἀλέω, *vito*.

Ἀλευρίτης, farinaceus. Ab ἄλευρον.

Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, qui ex farinâ divinat: cognomen Apollinis. *Steph.* Ex ἀλευρον, & μάντις.

Ἄλευρον, ου, τό, farina. Ab ἀλέω.

Ἀλευροποιέω, ῶ, futur. ήσω, farinam facio, pinſo, molo. Ex ἄλευρον, & ποιέω, *facio*.

Ἀλευρότησις, εως, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuiſſima farina tranſeat, unde et quidam interpretantur, *Pollen.*

Ἀλευσάμην, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠλευσάμην.

Ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι (γρ. ἄλευε) χάλκεον, *Il.* 22, 285. Ἀλέυατο κῆρα μέλαιναν, mortem, *Il.* 14, 462. Ab

ἈΛΕ´Ω, ῶ, futur. έσω, vel ήσω, molo; (2) caveo, vito; (3) congrego. Ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν, *Ariſtoph. Nub.* 1361.

Ἀλεωμεθα, 1. pl. præſ. conj. med.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio; *Heſiod.* (2) munimentum. Ab αλέω.

Ἀλέως, *Adv.* confertim. Ab ἄλις, *ſatis, abunde*.

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἀλάω.

Ἀληθάργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lethargo, ſeu veterno non corripitur. Ex α priv. & λήθαργος, *veternus*.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas. Ex α, & λήθη, *oblivio*.

Ἀληθείη, *veritas*, *Ion.* pro ἀλήθεια.

Ἀληθὲς, *Adv.* reverà, profectò; (2) *Adv.* admirantis. itane verò! Ab αληθής.

Ἀληθευτικος, ἡ, ὸν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor; (2) verus ſum; (3) integer, ſincerus ſum, non fucatus; (4) verum eſſe doceo, pro vero probo.

Ἀληθεύω, σοι τοῦτο, ἀληθεύομαι idem. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Gal. 4, 16. Ab

ἈΛΕΘΗ´Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) ſincerus. Hinc

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico.

Ἀληθινολογία, ἡ, veritas, ap. Plat.

Ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *Adv.* verè, veraciter.

Ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς, & γνῶσις, *cognitio*.

Ἀληθοεπης, έος, ὁ καὶ ἡ, veriloquus, verax. Ex αληθης, & ἔπω, *dico*.

Ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates, verus.

Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo*.

Ἀληθῶς, *Adv.* verè. Ab ἀληθής.

Ἀλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, arvis vel ſatis carens; (2) ſine prædâ; (3) pauper. Ex α priv. & λήϊον, *ſeges*, vel ληΐη, *præda*.

Ἀλήϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, tutus, à prædonum injuriâ; non direptus. Ex α priv. & ληστής.

Ἄληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeſinens, qui nunquam, ceſſat. Ex α priv. & λήγω, *deſino*.

Ἄληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, communis, ſorte non diviſus, *Hom. Il.* 2, 453. Ex α priv. & λαγχάνω, *ſortior*.

Ἀλήληκα, *molui*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤληκα.

Ἀληλεσμένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἠλεσμένος.

Ἀλήλημαι, *vagor*. perf. paſſ. indic. *Æol.* pro ἄλημι: vel *erravi*, *Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλιμμαι, *unctus ſum*, 1 ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλειμμαι, à verbo ἀλείφω, *ungo*.

Ἀλήλιφα, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo aſtutus, et fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro*.

Ἀλήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

Ἄλημι, erro, congrego. Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας, *Il.* 5, 823.

Ἀλημοσύνη, ἡ, error, vagatio; (2) peritia regionum è pergrinationibus multis et diuturnis.

Ἀλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, erro, vagus. Ab eod.

Ἀλῆναι, *Hom. Il.* 2, 374. *captum eſſe*, aor. 2. inf. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἄληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui captus non eſt; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) reprehenſionis expers; (4) incomprehenſibilis. Ex α priv. & ληπτὸς, *captus*.

Ἀλήπτως, *Adv.* ita ut capi nequeat; (2) ſine reprehenſione, abſque crimine vel condemnatione.

Ἀλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἄλις, *affatim*.

Ἀλήσιον, quidquid moli poteſt. Ab ἀλήθω.

Ἄλησις, ἡ, idem quod ἄλη, de viâ ſolis in Zodiaco. ap. *Arat.*

Ἀλήστευτος, ον, latronibus non obnoxius. Ab α priv. & ληστευω, *prædor*.

Ἀλητεία, ἡ, idem quod ἄλη.

Ἄληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄλαστος.

Ἄληται, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi ἄλλομαι, *ſalio*.

Ἀλήτας, *vagus*, *Doricè* pro ἀλήτης.

Ἀλητεύω, f. εύσω, vagor, erro. Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα, mendicantium more vagatur, Odyſſ. 17, 501. Ab

Ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι. Hinc

Ἀλῆτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.

Ἀλητοειδὴς, ὲς, farinæ ſimilis. *Hipp.* Ab

Ἄλητον, τὸ, farina.

Ἀλθαία, & *Ionicè* ἀλθαίη, ας, ἡ, malvæ ſilveſtris genus. Ab ἄλθω, *ſano*.

Ἀλθαίνω, medeor. Ab eod.

Ἄλθεξις, εως, ἡ, ſanatio. *Hipp.* reperitur & ἄλθαξις. *Ern.* Ab eod.

Ἄλθετο, *ſanabatur*, 3. ſing. imp. paſſ. *Ion.* pro ἤλθετο. *Il.* 5, 425.

Ἀλθεὺς, έως, ὁ, medicus. Ab

Ἀλθέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀλθαίνω.

Ἀλθήεις, εσσα, ῆεν, ſanitati utilis, ſaluber.

Ἀλθήσκω, f. θήσω, ſano, medeor. Ab eod.

Ἀλθηστήριον, ου, τὸ, medela, remedium.

Ἄλθος, εος, τὸ, ſanatio, medela, medicamentum. Ab

ἈΛΘΩ, ſano; (2) augeo. V. ἀλδέω.

Ἀλία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, conſilium. Ab ἄλις, *ſatis, abundè*. V. ἠλιαία.

Ἁλία, ας, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur. Ab ἅλς, *ſal*.

Ἁλιάετος, & ἁλιάιετος, ου, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare*, & αετος, *aquila*.

Ἁλιαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, per mare flans. Ex ἅλς, *mare*, & ἄημι, *flo*.

Ἁλίαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſale conditus. Ab ἅλς.

Ἁλιὰς, άδος, ἡ, navicula, cymba; (2) piſcatrix. Ab eod.

Ἀλίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis, *Hom. Il.* 2, 797. (2) vehemens capi, at teneri negans; (3) non deſinens. Ex α priv. & λιάζω, *propero, agito, exeo*.

Ἀλιβάνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui thure accenſo honos non eſt habitus.

Ἀλίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, excluſum à libationibus; aceto enim non fiebat; ἀλίβαντες, anni. Ex α priv. & λιβὰς, *fons*, quaſi expers vitalis humoris.

Ἁλίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, per mare vadens; aut in undis conſtitutus. *Ern.* Ex ἅλς, *mare*, & inuſ. βατέω, *gradior*.

Ἁλίβατος, altus, *Dor.* pro ἠλίβατος, q. v.

Ἁλιβδύω, futur. ύσω, ſubmergo in mari; (2) occulto Ex ἅλς, *mare*, et δύω, *mergo*.

Ἁλίβρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari immerſus, madefactus. Ex ἅλς, & βρέχω. Unde

Ἁλίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mari abluitur.

Ἁλίβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinum quemdam fremitum edens. Ex ἅλς, et βρέμω.

Ἁλίβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſalem comedens: (2) à mari exeſus. Ex ἅλς, *ſal*, vel *mare*, et βρώσκω, *comedo*.

Ἁλιγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus. Ex ἁλς, & γειτὼν, *vicinus*.

Ἁλιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mari genitus, vel natus. Ex ἅλς, *mare*, & γείνομαι, *naſcor*.

ἈΛΙ´ΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, ſimilis.

Ἁλιδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mari verſatur, qui per mare circumagitur. Ex ἁλς, & δίνη.

Ἁλίδουπος, qu. d. mariſtrepus, *Epith.* Neptuni; (2) ſonorus, ſtrepens, *Epith.* maris, *Ern.*

Ἁλιδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, per mare currens. Ex ἅλς, *mare*, & δρομέω, *curro*.

Ἁλιδύω, ſubmergo in mari. Ex ἅλς, & δύω.

Ἁλιεία, ας, ἡ, piſcatio, piſcatus. Ab ἁλιεύς.

Ἁλιεῖς, pro ἁλιέες, vel ἁλιέας, *piſcatores*, nom. vel accuſat. plural. ab ἁλιεὺς, εως.

Ἁλιεργὴς, ὲς, in mari laborans, piſcator; (2) purpureus, quaſi è mari factus.

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, et ἕρκος, *ſeptum*.

Ἁλίευμα, ατος, τὸ, piſcatio; (2) captura. Ab ἁλιεύω.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piſcator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare*.

Ἁλιευτης, οῦ, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω. Hinc

Ἁλιευτικὸς, ὴ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem, ſeu piſcatorem pertinens. Hinc ἁλιευτικὰ, ſc. ἔπη, carmina vel præcepta de capturâ piſcium.

cium, ἡ, ἁλιευτικὴ, ſcil. τέχνη, ars piſcatoria.

Ἁλιευτικῶς, *Adv.* more piſcatorio.

Ἁλιεύω, f. εύσω, piſcor. Ὑπάγω ἁλιεύειν, *Joan.* 21, 3. Ab ἁλιεύς.

Ἁλίζω, f. ίσω, congrego, colligo; (2) ſale condio, conſpergo. Ἁλίζειν στρατὸν, ἁλὶ ἁλισθήσεται, ſale condietur. Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; *Matt.* 5, 13. Ab ἅλς, *ſal*, vel ἅλις, *ſatis*, vel ἁλὴς, *confertus.* Ern.

Ἁλίζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari cinctus, bimaris. *Epith.* iſthmi. Ex ἅλς, *mare*, & ζωννύω, *cingo.*

Ἁλιήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, per mare remigans; (2) marinus. Ex ἁλς, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἁλιήτωρ, ορος, ὁ, piſcator. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλιηχέα, *mariſonum*, accuſ. ſing. ab

Ἁλιηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mariſonus. Ex ἅλς, *mare*, & ἦχος, *ſonus.*

Ἀλίθιος, *ſtultus*, *Dor.* pro ἠλιθίος.

Ἄλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè lapidoſus.

Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, ſalſugo. Ab ἅλς.

Ἁλίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mari alluitur: ut littus, urbes maritimæ; qui in mari habitat, ut Nymphæ; in mari ſitus eſt, ut inſulæ. Ex ἅλς, & κλύζω, *alluo.*

Ἁλικὸς, ἡ, ὸν, maritimus. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλίκος, *quantus*, *Doricè*, pro ἡλίκος.

Ἁλίκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, mari, ſeu ſalſugini marinæ commiſtus. Ex ἅλς, & κράω, *miſceo.*

Ἁλικρείων, οντος, ὁ, maris regnum obtinens.

Ἁλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum à mari. Ex ἅλς, & κρηπίς.

Ἁλικρόκαλος, ον, calculis è mari in littus ejectis obſitus. Ex ἅλς, & κροκάλη.

Ἁλίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari, ſeu undis marinis reſonans, mariſonus; (2) ventus, quia in mari ſtrepitum excitat; eſt et *Epith.* maris ipſius. Ex ἅλς, & κτυπέω.

Ἁλικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalſus. Ab ἁλικὶς.

Ἅλιμα, τὰ, genus fruticis. *Ern.*

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, & μέδω, *regno.*

Ἀλίμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, portu carens. Gl. V. importuoſus. Ex α priv. & λιμην, *portus.*

Ἀλιμένωτος, ον, idem. *Heſ.*

Ἀλιμενότης, ητος, ἡ, defectus portuum. *Ern.*

Ἁλιμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in mari artem exercens, è mari quæſtum faciens. *Epith.* mercatoris. Ex ἅλς, & μῆδος.

Ἁλίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari permiſtus, vel cum mari conſuetudinem habens, mare frequentans. *Ern.* Ex ἅλς, *mare*, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἅλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus; (2) aridus. Ab ἁλς, *mare.*

Ἄλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, famem pellens.

Ἁλιμυρήεις, εσσα, ῆεν, in mare cum ſonitu fluens, *Hom. Il.* 21, 190. Ex ἅλς, & μύρω.

Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἀλίω.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum.

Ἀλίνδησις, εως, ἡ, volutatio in pulvere.

Ἀλινέω, & ἀλείνω, ungo, lino.

Ἁλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, & νήχω, *nato.* Unde

Ἁλινηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἁλίνιτρον, ου, τὸ, ſalpetrum, ſalpetræ. Ex ἅλς, & νίτρον, *nitrum.*

Ἅλινος, ίνη, ινον, ex ſale confectus. Ex ἅλς.

Ἄλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α priv. & λίνον, *rete.*

Ἀλινὸς, ὸν, venuſtus, lepidus, ſed vid. ἀδινός.

Ἆλιξ, *ſtatura*, *Dor.* pro ἧλιξ.

Ἁλίοιο, *Ion.* pro ἁλίου, ab ἅλιος.

Ἁλιόκαυστος, *ſole toſtus*, *Do*. pro ἡλιόκαυστος.

Ἅλιος, *ſol.* *Dor.* pro ἥλιος.

Ἅλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἅλιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) vanus, irritus, *Hom. Il.* 4, 26 Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς, & τρέφω, *nutrio.*

Ἁλιόω, f. ώσω, vanum, ſeu irritum reddo. Οὐδ' ἁλίωσε βέλος, fruſtra miſit, *Il.* 16, 737. Ab ἅλς, *mare.*

Ἀλίπαινα, ων, τὰ, quæ conſtant ex medicamentis non pinguibus. Ab ἀλιπός.

Ἀλιπαρὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſqualidus; τὸ ἀλιπαρὲς, negligens cultûs, nitore carens, *Ern.* Ab eod.

Ἁλίπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſale conſperſus; (2) mari, ſeu undâ marina conſperſus. Ex ἅλς, *mare*, ſeu *ſal*, & ϖάσσω, *conſpergo*, ſed ἀλίπαστος, non unctus, non ſaginatus.

Ἁλίπεδον, ου, τὸ, ſolum, quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities ſive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, & ϖέδον, *campus.*

Ἀλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pinguedine ſeu oleo carens; (2) macilentus; (3) ſiccus, aridus. Ex α priv. & λίπος, *pinguedo.*

Ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς, & ϖλαγκτὸς, *vagus.*

Ἁλιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἅλς, & ϖλάνος, *erro*, *vagus.* Hinc

Ἁλιπλανία, ας, ἡ, vagatio in mari.

Ἁλίπλοος, *Hom. Il.* 12, 26, *contr.* ἁλίπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, per mare navigans, ſeu natans. Ex ἅλς, *mare*, & ϖλόος, *navigatio.*

Ἁλίπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, odorem maris habens, mare redolens; (2) per mare, in mare flans. Ex ἅλς, & ϖνεω, *ſpiro.*

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus; (2) ſeu qui ab undis ſuſque deque agitatur, *Ern.* Ex ἅλς, *mare*, & ϖορφύρα.

Ἁλιῤῥαγὴς, ὲς, in quo undæ ſeu fluctus franguntur, *Epith.* ſcopuli, *Ern.* Ab ἅλς, & ῥηγνυμι.

Ἁλιῤῥόθιον, ου, τὸ, fluctus marinus.

Ἁλιῤῥόθιος, ον, marinus. Ab

Ἁλίῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, marifluus, in mare fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Subſt.* ὁ, fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

Ἁλίῤῥοος, *contr.* ἁλίῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, marifluus, circa mare, ad mare, in mare, vel in mari fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo.*

Ἁλίῤῥυτος, ον, marinus, quod mari alluitur.

ἍΛΙΣ, *Adv.* ſatis, abundè; (2) adfatim, magna copiâ; (3) confertim, coacervatim.

Ἁλὶς, ίδος, ἡ, ſalſugo. Ab ἅλς, *ſal.*

Ἆλις, *Elis*, *Dor.* pro Ἦλις.

ἈΛΙΣΓΈΩ, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo. *Malach.* 1, 12. *Dan.* 1, 8. Hinc

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito.

ἉΛΊΣΚΩ, fut. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, reum perago; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus eſt, Gl. V. a. 2. Ἁλίσκειν τὴν ϖόλιν ἁλῶναι τῆς κόρης ἔρωτι, ἐπὶ κακοῖς ἔργοις, μανια, ἀπάταις, capi; κλοπῆς, μιᾷ ψήφω, damnari; ἁλίσκεσθαι ψευδόμενος, convinci; τὴν γραφὴν, damnari; ἀπὸ τῶν λῃστῶν, capi. Γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνείποντο αὐτοῖς, ἑάλωσαν ϖᾶσαι· ϗ τὰ ϖαιδάρια, ϗ ἡ λεία ϖᾶσα ἑάλω. Mulieres, quotquot eos ſequebantur, omnes captæ ſunt. Pueri quoque & præda omnis abducta, *Arrian.* 1, 1. Ἀσεβῶν οὗτος ἥλωκε, convictus eſt impietatis, *Dem.*

Ἅλισις, εως, ἡ, ſalitura, Gl. V. Ab ἁλίζω.

ἍΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, aliſma, planta.

Ἁλισμὸς, οῦ, ὁ, ſalitura, ipſe actus ſaliendi. Ab ἁλίζω, *ſalio.* Unde

Ἁλισθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. ἁλίζω.

Ἁλίσπαρτος, ὁ ϗ ἡ, ſale conſperſus, (per contumeliam; (2) graviter per injuriam verberatus, & vix ſanabilia vulnera inde habens; ap. *Com.* Ern.

Ἁλιστεφὴς, ὲς, mari cinctus.

Ἁλίστονος, ον, à maris allapſu ſtrepens, reſonans. Ex ἅλς, & στένω.

Ἁλιστὸς, ἡ, ὸν, ſalitus, ſale conditus.

Ἀλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi ſe volutant animalia. Ab ἀλίω, *voluto.*

Ἁλίστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, & στρέφω, *verto.*

Ἁλιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἀλινδέω, pro ἀλίω, *volvo.*

Ἀλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτάνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſupplicâri non poteſt; (2) qui ſupplicando exorari non poteſt, inexorabilis; (3) cui preces adhibitæ nullæ ſunt. Ex α priv. & λιτανεύω, *ſupplico.*

Ἁλιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mari adjacens; maritimus; (2) demiſſus, humilis; (3) vadoſus. Ex ἅλς, *mare*, & τείνω, *tendo.*

Ἁλιτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mari finitimus, ſeu conterminus. Ex ἅλς, & τέρμα, *terminus.*

Ἀλιτεύω, fut. εύσω, pecco. Ab

ἈΛΙΤΈΩ, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo; (2) ſcelus admitto; (3) violo; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἀλιτήμενος, peccans, peccator, nocens. Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμὰς, *Il.* 24, 586. Hinc

Ἀλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, ſcelus, flagitium.

Ἀλιτημοσύνη, ἡ, idem.

Ἀλιτημένος, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἠλιτημένος.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, peccator, peccatrix; *Hom. Il.* 24, 156. (2) inexorabilis.

Ἀλιτήμωρος, al. ἀλιτήμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente captus, ſtultus. Ex ἀλιτέω, & μωρὸς.

Ἀλιτήριος, ου, ὁ, peccator, ſceleratus, flagitioſus; (2) qui voto ac ſpe excidit, qui ſcopum non eſt adſecutus.

Ἀλιτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, exitioſus. Ab ἀλιτήριος.

Ἀλιτηρὸς, οῦ, ὁ, ſceleratus, fœdus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanam ſeu inanem habens prolem. Ex ἀλιτέω, & καρπὸς, *fructus.*

Ἀλίτοντο, *offendebant*, 3 pl. imperf. indic. paſſ. *Ionicè* pro ἠλίτοντο, à verbo ἀλίτομαι.

Ἀλιτόξενος, ον, qui hoſpitem violavit.

Ἀλιτραίνω, pecco, ſceleratè ago. Ὡς τέ τω ἀφραδίῃς ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα, *Heſiod.* Ἔργ. 328. Ab ἀλιτρός.

Ἀλιτρία, ας, ἡ, ſcelus. Ab eod.

Ἀλιτρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, improbè vivens. Ab ἀλιτρός, & βίος, *vita.*

Ἀλιτρόνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, dira & ſceleſta conſilia agitans. Ex ἀλιτρὸς, & νόος, *mens.*

Ἁλίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἁλς, *mare*, & τρέπω, *verto.*

Ἀλιτρὸς, ου, ὁ, nefarius, ſceleratus, *Hom. Il.* 8, 361. Ab ἀλιτέω. Hinc

Ἀλιτροσύνη, ης, ἡ, improbitas, audacia.

Ἁλίτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex mari alitur, v. gr. piſcatu, vel eſu piſcium marinorum, ſeu etiam mercaturâ maritima. Ex ἁλς, *mare*, & τρέφω.

Ἁλίτρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἁλίτρυτος, ύτη, υτον, in mari vexatus, in mari abſumptus, vel attritus. Ex ἅλς, & τρύω, *vexo.*

Ἁλίτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, à mari percuſſus. Ex ἅλς, & τύπτω, *percutio*, *verbero.*

Ἁλίτυπτος, idem & ex iiſd.

Ἁλιφθορία, ας, ἡ, *Ionicè* ἁλιφθορίη, peſtis in mari, naufragium. Ab

Ἁλιφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, & φθείρω, *perdo.*

Ἁλίφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpecies quercûs. Ex φλοιὸς, *cortex.*

Ἁλίχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpuratus. Ex ἅλς, & χλαῖνα, *læna.*

ἈΛΊΩ, fut. ίσω, volvo, voluto.

Ἁλίως, *Adv.* fruſtra. Ab ἅλιος, *irritus.*

Ἀλκὰ, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή. Unde

Ἀλκάζω, fortiter ago, pugno, *Etym.*

Ἄλκαια, ας, ἡ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo ſibi robur addere & animos ciere ſolet; item cæterorum animalium. Ab eod.

Ἀλκαίοιο, *Alcæi.* *Ion.* pro Ἀλκαίου.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præſidium, *Hom. Il.* 5, 644. Ab ἀλκή.

Ἀλκέα, ας, ἡ, alcea, malvæ ſilveſtris genus.

Ἀλκείδαο, *Alcidæ*, gen. ſing. *Æol.* pro Ἀλκείδου, ab Ἀλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules.*

Ἀλκέω, ῶ, fut. ήσω, arceo, auxilior. Ab

ἈΛΚῊ, ῆς, ἡ, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, ſtrenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conferuntur manus; quia tum res venit ad vim pugnantium; (5) ardor

dor fortis malum illatum aut imminens à ſe propulſandi aut ulciſcendi. *Ern.*

Ἀλκήεις, ήεσσα, ῆεν, robuſtus; (2) fortis, ſtrenuus. A præc.

Ἀλκὶ, *robori*, dat. ſing. ab ἀλξ, *robur.*

Ἀλκιβιάδιος, herba quædam faciens contra ictum ſerpentum, ſpecies anchuſæ.

ἈΛΚΊΒΙΟΣ, idem.

Ἀλκίμα, *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος.

Ἀλκίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrenuus in pugnâ, ſtrenuè pugnans. Ex ἀλκὴ, & μάχομαι.

Ἄλκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Hom. Il.* 3, 338. vel ἄλκιμος, ίμη, ίμον, robuſtus, fortis. Ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, ſtrenuus, Ex ἀλκὴ, & φρὴν, *mens.*

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defenſor, propugnator, *Hom. Il.* 14, 485. Ab ἀλκὴ. Hinc

Ἀλκτήριον, ου, τό, auxilium, remedium.

Ἀλκυδὼν, όνος, ἡ, halcedo, avis marina. Ex ἅλς, *mare*, & κύω, *gravida ſum*, quoniam in mari nidificat & parit.

Ἀλκυόνειον, ſive ἀλκυόνιον, ου, τὸ, ſpuma maris concreta, admiſtis ſordibus tenuiſſimis, ex qua nidificant Halcyones.

Ἀλκυόνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, halcedonius. Ab ἀλκυών.

Ἀλκυονίς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλκυδών· & (2) adjectivè halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἀλκυονίτιδες, αἱ, dies brumales 14 ſereni, qui Halcyonia dicuntur.

Ἀλκυὼν, όνος, ἡ, halcedo, ſive halcyone. Ex ἅλς, & κύω. vide ἀλκυδών.

Ἄλκω, vel ἀλάλκω, f. ξω, idem quod ἀλκέω.

Ἀλλὰ, ſed, aſt, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, *Philox.* aſt enim, ἀλλὰ δὴ ϗ, quinimo, Gl. V. ſed ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, *Philox.* ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, *Philox.* imo, vero, ſed enim, Gl. V. ἀλλ' ὅμως, attamen, *Philox.* quare, quapropter, *Ern.*

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) viciſſitudo; (4) manſio iter facientium, ubi permutantur equi. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀλλακτικὸς, ἡ, ὸν, ex pacto ſequens, pacto conſentaneus; (2) habilis permutationibus faciendis. Ab eod.

Ἀλλακτὸν, οῦ, τὸ, lignum quo geſtabantur onera; *verbum novæ Græcitatis.* Ern. Ab ἀλλάσσω.

Ἀλλάλοισι, *Dor.* & *Ion.* pro ἀλλήλοις.

Ἀλλαλοφονία, *Dor.* pro ἀλληλοφονία.

Ἄλλαν, *aliam*, *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιέω, ῶ, fut. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio. Ab

Ἀλλαντοποιὸς, οῦ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς, & ποιέω, *facio.*

Ἀλλαντοπωλέω, vendo farcimina.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui facit lucanicas, ſeu farcimina quævis vendit, Gl. V. ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς, & πωλέω, *vendo.*

Ἀλλὰξ, *Adv.* permutatìm, mutatis vicibus, viciſſim. Ab ἀλλάττω.

Ἀλλάξαιτο, 3. ſing. a. 1. optat. med. v. ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio.

ἈΛΛΑ͂Σ, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ἈΛΛΆΣΣΩ, ſeu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuſo, à culpâ libero; ἀλλάσσομαι, mutor, & muto; ἠλλάγη, mutatus eſt, a. 2. paſſ. ἠλλαγμένος, mutatus, Gl. V. Ἀλλάσσειν χρυσοῦ ἄργυριον, τὸ ἑαυτοῦ εἶδος εις πολλὰς μορφὰς, χροιάν· ἀλλάσσεσθαι οἶνον σίτου, νόμισμα χρημάτων, ἡδονὰς ἀντὶ τῶν δικαίων· τὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς, cæde redimere; τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν, *Luc.*

Ἀλλαχῆ, *Adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχόθεν, *Adv.* aliundè.

Ἀλλαχόθι, *Adv.* alibi.

Ἀλλαχόσε, *Adv.* aliò, aliorſum, alibi. Ab eod.

Ἀλλαχοῦ, *Adv.* alibi; (2) aliò.

Ἀλλάων, *Æol.* pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἄλλεγον, *Hom. Il.* 23, 252. *congregabam*, imperf. indic. act. *Poët.* & *Ionicè* pro ἀνέλεγον, à verbo ἀναλέγω, *congrego.*

Ἀλλέες, *Poet.* pro ἀολλέες, ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι, *congregaſſe*, a. 1. infin. act. *Poët.* pro ἀναλέξαι, à verbo ἀναλέγω, *congrego.*

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab

Ἀλλεπάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἄλλη, *Adv.* aliter, aliâ ratione; (2) aliò, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco; (4) alio itinere. Ab ἄλλος.

Ἀλληγορέω, ῶ, fut. ήσω, aliud verbis, aliud ſenſu oſtendo; (2) aliter interpretor ac verba præ ſe ferunt. Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα, *Gal.* 4, 24. Ex ἄλλο, & ἀγορέω, *prædico.* Hinc

Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, interpretatio allegorica. Ab

Ἀλληγορητὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, quâ aliud dicitur, aliud ſignificatur. Hinc

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορικῶς, *Adv.* allegoricè.

Ἀλληγορούμενα, nom. pl. præſ. part. paſſ. n. g. ab ἀλληγορέω.

Ἄλληκτος, *non ceſſans*, *Æol.* pro ἄληκτος.

Ἀλληλέγγυοι, ων, οἱ, qui mutua fidejubent, ſatiſdant. Ex ἀλλήλων, & ἐγγύη. Hinc

Ἀλληλέγγυον, ου, τὸ, mutua fidejuſſio.

Ἀλληλεγγύως, *Adv.* cum mutuâ fidejuſſione.

Ἀλλήλησι, *Ionicè* pro ἀλλήλαις.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, ſeu dico, *Heſ.* Ab ἀλλήλων.

Ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio, *Suid.* Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *naſcor.*

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua ſcriptio. Ex ἀλλήλων, & γράφω.

Ἀλληλοδιάδοχος, ὁ ϗ ἡ, continuâ ſerie ſuccedens. Ab ἀλλήλων, & διάδοχος, *ſucceſſor.*

Ἀλληλοδωδόται, οἱ, qui ſe mutuò devorant. Ab ἐδωδὴ, *cibus.*

Ἀλληλοκτονεῖν, mutuò ſe interficere. Ab ἀλλήλους, & κτείνειν.

Ἀλληλομαχεῖν, mutuò pugnare. Ex ἀλλήλων, & μάχομαι, *pugno.* Hinc

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομέω, ῶ, f. ίσω, mutuò ſeco. Ex τέμνω, *ſeco.*

Ἀλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuò ferio. Hinc

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

Ἀλληλούια, Alleluja, laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλουχέω, ῶ, ήσω, connecto, compingo. Ab ἔχω, ut alterum ab altero ſuſtentetur.

Ἀλληλουχία, ας, ἡ, nexus inter ſe, ſeries rerum inter ſe connexarum, Gl. V. compago, compages. Ab

Ἀλληλοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων, & ἔχω, *habeo.*

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuò vorare ſe, ſeu vexare Ex ἀλλ. & φαγεῖν, *comedere.* Hinc

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ ϗ αἱ, mutuò ſe devorantes, vexantes litibus, maledictis.

Ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuò ſe deſtruere, perdere. Ex ἀλλήλους, & φθορὰ, *perditio.*

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua graſſatio, perditio. Ex iiſd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ ϗ αἱ, mutuò ſe interficientes mutuâ cæde pereuntes. Ex ἀλλ. & φόνος, *cædes.*

Ἀλληλοφόνται, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ ϗ αἱ, ex ſe invicem nati. Ex ἀλλ. & φυὴ, *natura*, ſive φύω, *naſcor.*

Ἀλλήλων, *Dat.* ἀλλήλοις, αις, οις. *Acc.* ἀλλήλους, invicem, mutuò; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius.*

Ἀλλήλως, mutuò, *Adv.* Gl. V. A præc.

Ἄλλην, *Adv.* aliorſum; ἄλλην ϗ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eodem.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliundè genus habens, alienigena, peregrinus, ex aliâ tribu, aliâve gente oriundus. Ex ἄλλος, & γένος,

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliena linguâ utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γλῶσσα, *lingua.*

Ἀλλογνοῶν, deſipiens, delirans, aliena comminiſcens. Ex ἄλλος, & γινώσκω, *cognoſco.*

Ἀλλόγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ab eod.

Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ον, externus, extraneus, peregrinus, *Hom. Il.* 3, 48. Ex ἄλλος, & δάπεδον, *ſolum.*

Ἀλλοδημία, ἡ, peregrinatio ſeu commoratio in populo, ſeu domo alienâ, *Ern.* Ab ἄλλος, & δῆμος.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor, quam verum eſt. Ex ἄλλος, & δόξα, *opinio.* Hinc

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diverſitas.

Ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alîus gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος· & ἔθνος, *gens.*

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliam formam habens. Ex ἄλλος, & εἶδος, *forma.*

Ἀλλόθεν, *Adv.* aliundè. Ab ἄλλος.

Ἄλλοθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eodem.

Ἀλλόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliâ voce utens; (2) externus. Ex ἄλλος, & θρόος, *vox.*

Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas & mutatio vini. Ex ἄλλος, & οἶνος, *vinum.*

Ἀλλοιόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, variè poſitus vel affectus. Ex ἀλλοῖος, & τίθημι.

Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diverſus, varius. Ab ἄλλος. Hinc

Ἀλλοιόστροφος, ον, è diverſis verſibus compoſitum carmen.

Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diverſitas, variatio.

Ἀλλοιοτροπέω, ῶ, f. ήσω, variè muto. Ab

Ἀλλοιότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, variis moribus præditus, verſipellis. Ex τρόπος, *mores.*

Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diverſum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, οῦμαι, mutor.

Ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας, *Thuc.* Ab ἀλλοῖος.

Ἀλλοιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, mutabilis.

Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.

Ἀλλοιωτικὸς, ἡ, ὸν, mutandi vim habens, ad mutandum aptus. Ab

Ἀλλοιωτὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, οῦ, mutabilitas.

Ἀλλόκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus, prodigioſus; (2) inuſitatus; (3) abſurdus, rationi non conſentaneus; (4) peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος, & τόκος, *partus.*

Ἀλλοκότως, *Adv.* abſurdè.

ἈΛΛΟΜΑΙ, futur. οῦμαι, ſalio, ſalto; ἥλατο, a. 1. Κἂν εἰς πῦρ ἅλλοιτο, *Xen.* Ἀνήρετ' ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας, ſcil. περὶ, *Ariſtoph. Nub.* 145.

Ἀλλόπους, ὁ ϗ ἡ, velox.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab alio ad alium ſe transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconſtans, *Epith.* Martis, ſc. fortunæ bellicæ, Gl. V. verſipellis, *Hom. Il.* 5, 831.

ἌΛΛΟΣ, η, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.

Ἄλλοσε, *Adv.* aliò, alium in locum.

Ἄλλοτε, *Adv.* alias, alio in tempore.

Ἀλλότερρος, *alienus*, *Æol.* pro ἀλλότριος.

Ἄλλοτι, *Adv.* utrum? numquid? Ab eodem. Ἄλλοτι ἤ; num, numquid? quaſi eſſet, τί ἄλλο ἤ; quid aliud, quam? Ἄλλοτι ἢ περὶ πλείστου ποιῇ ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἔσονται, id eſt, *nunquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant, quam optimi?* quaſi eſſet, τί ἀλλ' ἢ περὶ πλείστου ποιῇ, *quid aliud, niſi plurimi facis?*

Ἀλλοτριόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alienum ſectatur torum, *Suid.* Ex ἀλλότριος, & γάμος.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienarum rerum inſpector, alieni ſpeculator, curas alienas agens, ardelio, qui ſeſe alienis & nihil ad ſe attinentibus rebus immiſcet. Ex ἀλλότριος, & ἐπίσκοπος, *inſpector.*

Ἀλλοτριολογέω, aliena, abſurda loquór.

Ἀλλοτριομορφοδίαιτος, ον, aliam ſemper ſpeciem habens. *Epith.* Naturæ.

Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, & νόμος, *lex*.

Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, deſciſco à fide. Ex ἀλλότριος, & πράττω.

Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.

Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala ſedulitas in alienis. Ex ἀλλότρια & πράσσω, *ago*.

Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui eſt alteriûs; (2) peregrinus, extraneus; (3) non conſentaneus. Ab ἄλλος. Hinc

Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi; (2) peregrinitas; (3) abſurditas.

Ἀλλοτριούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſæ naturæ, *Suid.* Ex ἀλλότριος, & οὐσία.

Ἀλλοτριοφαγέω, ῶ, alienis vivo.

Ἀλλοτριοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadrâ.

Ἀλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis bonis invideo.

Ἀλλοτριοφρονέω, diverſa ſentio, diverſas partes ſequor; item, alieno ſum animo.

Ἀλλοτριόχωρος, ου, alienigena.

Ἀλλοτριόω, ῶ, fut. ώσω, alieno, abalieno, alii attribuo, reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, *Philox.* a. 1. paſſ. part. Ἀλλοτριοῦντες σωμάτων τὴν πόλιν, evacuantes, *Thuc.* Ab ἀλλότριος. Unde

Ἀλλοτρίως, *Adv.* alienè.

Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.

Ἀλλοτροπέω, ῶ, fut. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος, & τρέπω, *verto.*

Ἀλλοτρόπως, alio modo, aliter.

Ἀλλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui alius & diverſus apparet. Ex ἄλλος, & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀλλοφάσσω, aliud loquor; (2) animo turbato & anxio ſum; (3) deſipio. Ex ἄλλος, & φάσσω, *dico.*

Ἀλλόφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος, & φάω, *occido.*

Ἀλλοφάζω, aliter dico, pronuncio.

Ἀλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, ſeu in animo habeo; *Hom. Il.* 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) inſanio; (3) exanimor. Ex ἄλλος, & φρὴν, *mens.*

Ἀλλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui alîus naturæ eſt.

Ἀλλοφυλεω, ſum ἀλλόφυλος. *Ern.*

Ἀλλοφυλισμὸς, οῦ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab

Ἀλλόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex aliâ tribu, qui diverſæ eſt gentis, ſeu nationis, externus, peregrinus, diverſi generis, ſeu diverſæ naturæ: Gl. V. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος, & φυλη, *tribus.*

Ἀλλοφωνία, ἡ, diverſitas linguæ.

Ἀλλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliâ vel peregrinâ voce utens Ex ἄλλος, & φωνη, *vox.*

Ἀλλοχροέω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, dolorem muto, alio colore ſum. Ab

Ἀλλόχροος, *contr.* ἀλλόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt alio colore, in quo color ſubinde mutatur, *Philox.* ἀλλόχροος, diſcolor, ἀλλόχροοι, diſcolores. Ex ἄλλος, & χρόα, *color.*

Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, aliam corporis ſpeciem gerens. Ex ἄλλος, & χρόα, vel χρώς.

Ἀλλυδὶς, *Adv.* alibi; (2) aliò; (3) aliorſum, *Hom. Il.* 11, 486. Ab ἄλλος.

Ἀλλύεσκε, *reſolvebat*, *Poëticè* pro ἀνέλυε.

Ἄλλυτος, *inſolubilis*, *Poët.* pro ἀνάλυτος.

Ἄλλως, *Adv.* aliter, aliorſum, alio modo, aliâ ratione; (2) alioqui; (3) præcipuè; in illâ phraſi, ἄλλως τε καὶ, &c. h. e. & aliàs, & tum, cum; (4) fruſtra, incaſſum.

Ἄλλωστε, *Adv.* ἄλλως τε, præſertim, Gl. V. præſertim cum, *Philox.* Ab eod.

Ἅλμα, ατος, τὸ, ſaltus. Ab ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἅλμενος, *ſaltans*, præſens part. med. *per Syncop.* pro ἁλλόμενος, à verbo ἅλλομαι.

Ἅλμευσις, εως, ἡ, muria; (2) actio condiendi vel ſervandi in muriâ. Ab ἁλμεύω.

Ἁλμευτὴς, οῦ, ὁ, qui condituras facit in muriâ, ſalgamarius; (2) ſalſamentarius. Ab eod.

Ἁλμεύω, f. εύσω, muriâ condio, in muriâ ſervo. Ab ἅλμη.

Ἅλμη, ης, ἡ, ſalſugo, ſalſilago; (2) mare. Ab ἅλς, *mare.* Hinc

Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, ſalſus, ſalſuginoſus.

Ἁλμυπότις, ἡ, muriam bibens.

Ἁλμυρίζω, ſalſus ſum.

Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, aqua ſalſa, muria.

Ἁλμυρὸς, ρα, ρον, ſalſus. Ab ἅλμη.

Ἁλμυροτης, ἡ, ſalſugo.

Ἁλμυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἁλμυρός.

Ἁλμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eodem.

Ἀλξ, ἀλκὸς, ἡ, occurrit dativus ἀλκὶ, robur.

Ἀλοαθεὶς, *tritus*, a. 1. part. paſſ. ab ἀλοάω.

ἈΛΟΆΩ, ῶ, fut. ήσω, & άσω, trituro; (2) comminuo; (3) cædo, percutio. Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα, 1 *Corinth.* 9, 9. Λίθοις ἀλοῶν τινα, *Ælian.*

Ἄλοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens λοβόν. *Epith.* victimæ, cujus exta, velut jecur, cor, non habent caput, *Ern.*

Ἀλογεύομαι, à ratione aberro, non ſum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde

Ἀλογέω, ῶ, f. εσω, adſpernor, negligo, non curo; ἀλογοῦμαι, ratione deſtituor, item nullo in loco habeor; item decipior. *Polyb.*

Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) ſilentium; (5) abſurditas; (6) res infeliciter geſta. *Suid.*

Ἀλογιστὶ, *Adv.* ſine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.

Ἀλογιστὶα, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab

Ἀλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine ratione & conſilio aliquid faciens, inconſideratus; irrationabilis, Gl. V. Ex α priv. & λογίζομαι.

Ἀλογίστως, *Adv.* inconſideratè, incogitanter.

Ἀλογοθέτητον, indiſcuſſum, Gl. V. Ex α priv. & λογοθετῶ, *ratiocinor, diſcutio.*

Ἄλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationis expers, *in neut.* à ratione alienum; (2) beſtia, inprimis equus; (3) ſermonis expers; hoc eſt, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit, ut ſurdus; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) *in neut.* incommodum, moleſtum, ap. *Plat.* Ex λόγος.

Ἀλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium ſtabulum. Ex ἄλογος, & τροφεῖον.

Ἀλόγως, *Adv.* ſine ratione; immeritò; *Philox.* (2) brutorum more; (3) abſurdè.

ἈΛΟΉ, ης, ἡ, Aloë, herba.

Ἀλοηδάριον, ου, τὸ, medicina ad ſolvendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.

Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, *Philox.* Ab ἀλοᾶν.

Ἀλοητὸς, οῦ, ὁ, tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἀλοάω, *trituro.*

Ἁλόθεν, è mari. Ab ἅλς, *mare.*

Ἀλοία, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠλοίαε, ab

Ἀλοιάω, ω, fut. ήσω, percutio, contundo. Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία, *Iliad.* 9, 564. Ab ἀλοάω.

Ἀλοιδόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α priv. & λοιδορέω, *convicior.*

Ἀλοιδορήτως, ſine conviciis.

Ἀλοίδορος, ον, idem.

Ἁλοίην, *captus ſim.* 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio.*

Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, percuſſor, pulſator. Ab ἀλοιάω.

Ἁλοίμαν, *ſaliverim*, 1. ſing. aor. 2. optat. med. *Dor.* pro ἡλοίμην, à verbo ἅλλομαι.

Ἀλοιμὸς, οῦ, ὁ, tectorium parietum, *Euſt.* Ab ἀλείφω.

Ἀλοῖτις, ιδος, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.

Ἀλοιτὸς, οῦ, ὁ, peccator. Ab ἀλιτέω, *pecco.*

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. *Hom. Il.* 9, 208. (2) unctio Ab ἀλείφω.

Ἀλοιφαῖος, ον, unctorius unctioni ſerviens.

Ἀλοκίζω, f. ίσω, ſulco. Ab ἄλοξ.

Ἁλόντε, *capti*, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio.*

Ἄλοξ, οκος, ὁ, ſulcus; vulnus, *Eurip. Herc. Fur.* 164. (2. nuptiæ, conjugium; (3) pudendum muliebre. *Ern.*) Idem quod αὖλαξ.

Ἁλοπήγια, ων, τὰ, ſalinæ, locus, in quo ſal concreſcit. Ab

Ἁλοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui in ſalinis ſalem concreſcere facit, ſalarius. Ex ἅλς, *ſal*, & πήγνυμι.

Ἄλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cortice carens, quod deglubi nequit; (2) ſquamarum expers. Ex α priv. & λέπος.

Ἆλος, *clavus*, *Dor.* pro ἧλος.

Ἁλοσάχνη, ης, ἡ, arida ſpuma maris. Ex ἅλς, *mare*, & ἀχνὴ, *ſpuma.*

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, *Hom. Il.* 20, 207. Ex ἅλς, *mare*, & ὕδωρ, *aqua.*

Ἁλοσύνη, ῆς, ἡ, dementia. Apud Nicand.

Ἁλότριψ, ιβος, ὁ, piſtillus, quo ſal teritur. Ex ἅλς, *ſal*, & τρίβω, *tero.*

Ἁλουργὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, *mare*, & ἔργον, *opus.*

Ἁλουργιαῖος, α, ον, idem.

Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, veſtis purpurea. Gl. V. palmaris. Ex iiſd.

Ἁλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iiſd.

Ἁλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλουργὸν, & πωλέω, *vendo.* Hinc

Ἁλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, mercatura purpuraria.

Ἁλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.

Ἁλουργὸς, ἡ, ὸν, purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ἔργον.

Ἁλοὺς, *captus*, *Hom. Il.* 2, 374. a. 2. part. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio.*

Ἀλουσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv. & λούω, *lavo.*

Ἀλουτέω, ῶ, f. ήσω, illotus ſum, abſtineo à lotionibus.

Ἄλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, illotus.

Ἄλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, criſtam non habens, *Hom.*

Ἀλόχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus; (3) quæ non perperit. Ex α priv. & λοχεύω, *pario.*

Ἄλοχος, ου, ὁ, ſterilis; (2) virgo, quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμοῦ, & λέχος, *lectus.*

ἉΛΌΩ, f. ώσω, capio, inuſitatum; unde ἁλίσκω ſumit tempora quædam.

Ἀλόω, *erra*, 2. ſing. imperat. med *Poëticè* pro ἀλῶ, ex ἀλάου, à verbo ἀλάομαι, *vagor.*

Ἀλπνὸς, ἡ, ὸν, ſuavis; ἄλπνιστος, *ſuperl.* pro ἀλπνιστατος, *Pind.*

Ἅλς, ἁλὸς, ſal; (2) mare; ἅλες, ſales, lepores. Ἁλῶν ἐκοινοῦμεν, eodem convictu uſi ſumus, *Luc.*

Ἀλσηίδες, ων, αἱ, nemorenſes. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus, lucus.*

Ἀλσηΐτιδες, αἱ, idem.

Ἀλσίνη, ης, ἡ, alſine, herba in lucis naſci ſolita. *Ang.* Chickweed. Ab eod.

Ἄλσις, vel ἅλσις, εως, ἡ, ſaltatio; (2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἀλσοκομικὸς, ἡ, ὸν, qui pertinet ad ſaltuarios. Ab

Ἀλσοκόμος, ου, ὁ, qui luci curam gerit, luci cuſtos, ſaltuarius. Ex ἄλσος, & κομέω.

ἌΛΣΟΣ, εος, τὸ, lucus, nemus, ſaltus.

Ἀλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nemoroſus, frondoſus.

Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, pondera plumbea, inſtrumenta exercitii gymnaſtici. Ab ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἁλτικὸς, ἡ, ὸν, ſaltatorius, ad ſaltum pertinens; (2) agilis; (3) *Subſt.* ſaltator, Gl. V. ἁλτικοὶ, ſaltatores. Ab eodem.

Ἆλτο, *Hom. Il.* 1, 531. *ſaliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ionicè* & *per Syncop.* pro ἥλατο.

Ἄλυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine flagello eſt, *Heſ.* Ex α priv. & λύγος, *flagellum.*

Ἀλύζω, jactor, hæſito.

ἈΛΥΉ, ης, ἡ, lignum, cui infigitur ſtiva.

Ἀλύκη, ης, ἡ, anxietas, quæ cum moleſtâ corporis jactatione conjuncta eſt ap. *Hipp.*

Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, ſalſula aqua.

Ἁλυκὸς, ἡ, ὸν, ſalſus. Ab ἅλς, *ſal.* Hinc.

Ἁλυκότης, ητος, ἡ, ſalſugo, ſalſedo.

Ἀλυκτάζω, f. άσω, rationem ſolvendi me non invenio; (2) metuo, anxius ſum, animo concido. Ab ἀλύω, *animo inquieto ſum.*

Ἀλυκτέω, ῶ, f. ήσω, non ſum quietus. Ab ἄλυκτος.

Ἀλυκτοπεδη, ης, ἡ, indiſſolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, & πεδη, pedica.

Ἀλυκτοπέδεσι, dat. pl. *Ion.* pro ἀλυκτοπέδαις.

Ἄλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſolubilis, ineluctabilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτὸς pro λυτός, (potius pro ἀάλυκτος. Ex α priv. & ἀλύκω, *fugio*, Ern.)

Ἀλυκτοσύνη, ης, ἡ, ſtatus incompoſitus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Ἀλύμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæſus. Ex α priv. & λυμαίνω.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. v. ἀλύσκω.

Ἄλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἀλύσσω.

Ἀλύξω, fut. 1. ind. act. v. ἀλύσκω.

Ἀλύπητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triſtitiâ non adfectus; (2) qui triſtitiâ adfici nequit. Ex α priv. & λυπέω, *triſtitiâ adficio.*

Ἀλυπήτως, *Adv.* citra dolorem.

Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris. Ab

Ἄλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, doloris & triſtitiæ expers. Ex α priv. & λύπη, *triſtitia.*

Ἀλύπως, *Adv.* ſine dolore & moleſtiâ, abſque animi ægritudine.

Ἄλυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine lyrâ eſt. Ex α priv. & λύρα, *lyra.*

Ἄλυς, υος, ὁ, propriè error; (2) ſollicitudo, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, viribus deſtituor; (2) dolore adficior, ex anxietate & inquietudine. Ab ἄλυς.

Ἀλυσθενω, idem, *Heſ.* vitioſè pro præc.

Ἀλυσθμαίνω, idem. ap. Call. *vox ſuſpecta.*

Ἀλυσθενεία, ἡ, imbecillitas.

Ἀλυσίδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, catenatus, catenâ vinctus. Ex ἄλυσις, *catena*, & δετὸς, *vinctus.*

Ἀλυσιδωτὸς, ȣ̃, ὁ, ex hamis conſertus. *Epith.* loricæ.

Ἀλύσιον, ȣ, τὸ, catenula, *Dim.* Ab ἄλυσις.

Ἅλυσις, vel ἄλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α priv. & λύω, *ſolvo.*

Ἄλυσις, εως, ἡ, axietas animi, mæror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσιτελεία, ἡ, incommodum, inutilitas, cum ex re non modo fructus nullus percipitur, ſed ne impendium quidem recuperatur. Ab

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quaſi qui non ſolvit vectigalia; non refert ſumptus in ſe factos, inutilis, noxius. Ex α priv. λύω, & τέλος.

Ἀλυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελής.

Ἀλυσκάζω, idem quod ἀλύσκω. Ὀυ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Iliad.* 5, 253.

Ἀλύσκω, fut. ύξω, evito, fugio. Ἀυτή τε χ᾽ ἡ ξύναιμος ȣκ ἀλύξετον μόρȣ κακίςȣ, *Soph. Antig.* 494. Θράσȣς τȣ̃δ᾽ ȣκ ἀλύξεις, *Idem. El.* 629. Ἀλύξεται αἴθοπα λιμὸν, *Heſiod.* Ἔργ. 361. Ab ἀλέομαι.

Ἀλυσμὸς, ȣ̃, ὁ, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω. Hinc

Ἀλυσμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, anxius, mæſtus.

Ἄλυσσον, ȣ, τὸ, *Dioſcor.* 3, 105. Alyſſon, nomen accepit quod à cane commorſos rabiem ſentire non patitur, potus ex aceto adalligatuſque, *Plin.* 24. § 57. c. 11. *Angl.* Madwort.

Ἀλύσσω, fut. ξω, anxius ſum; (2) indignor; (3) rabie percitus ſum, inſanio, non ſum compos mentis; (4) tremo. Ὅι κ᾽ ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, *Iliad.* 22, 70. Ab ἀλύω.

Ἀλυςαίνω, rectiùs ἀλυσθαίνω.

Ἄλυτος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, indiſſolubilis; (2) inexplicatus; (3) τὰ ἄλυτα, philoſophis ſunt, quæ explicari, refelli non poſſunt; ſophiſmata acuta. Ex α & λυω.

Ἀλύτως, *Adv.* indiſſolubiliter.

Ἀλυφλος, genus quercûs ap. ſchol. Theoc.

ἈΛΥ´Ω, propriè, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacitè erro Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto conſilii, hincque adeo ſollicito, mæſto ſum: item ad deſperationem furoremve redigor; (4) nihil ago, à negotiis vacuus ſum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo ſum. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; exultas, *Odyſſ.* 18, 332. Ab ἄλυς.

Ἀλυώδης, ῶδες, amœnus. *Epith.* loci ap. *Hipp.*

ἈΛΦΑ, τὸ, prima litera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliquâ tenet; (3) principium.

Ἀλφάζω, excogito, *Varin.* Ab Ἄλφα.

Ἀλφαίνω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.

Ἀλφάιω, idem & ab eodem.

Ἀλφάνω, idem & ab eodem. Φθόνον πρὸς ἀςῶν ἀλφάνȣσι δυσμενῆ, ſibi conciliant ab, *Eur. Med.* 297.

Ἀλφεσίβοιαι, ῶν, αι, virgines, quæ propter formam ſponſos invenerunt, atque ab his boves, i. e. lautam rem familiarem dono accepere; *Hom. Il.* 18, 593. (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formoſæ. Ex ἀλφέω, & βȣ̃ς.

Ἀλφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc

Ἀλφηςὴς, ȣ̃, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piſcis quidam.

Ἀλφηςῆσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφηςαῖς.

Ἄλφι, τὸ, indecl. farina, *Heſ. Suid.* Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιταμοιβὸς, ȣ̃, ὁ, permutator farinæ, piſtor. Ex ἄλφιτον, & ἀμείβω, *permuto.*

Ἀλφιτεῖον, ȣ, τὸ, piſtrinum. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens.

Ἀλφιτικὸς, ἡ, ὸν, polentarius, Gl. V.

Ἀλφιτοθήκη, ἡ, theca ſervandæ farinæ.

Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, è farinâ vaticinans.

ἈΛΦΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, farina hordeacea; *Hom. Il.* 11, 630. (2) polenta; (3) τὰ ἄλφιτα ad victum neceſſaria.

Ἀλφιτοποιΐα, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex ἄλφιτον, & ποιέω, *facio.*

Ἀλφιτοπώλης, ȣ, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιτον, & πωλέω, *vendo.*

Ἀλφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.

Ἀλφιτοσκόπος, ȣ, ὁ, farinæ inſpector, ſeu divinans ex farinâ. Ex σκοπέω, *inſpicio.*

Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, farinæ colorem habens, albus, candidus. Ex χρόα, *color.*

ἈΛΦΟΣ, ἡ, ὸν, albus, *Heſ.*

Ἀλφὸς, ȣ̃, ὁ, ſpecies albæ vitiliginis; impetigo, Gl. V.

Ἄλφω, invenio, *Hom. Il.* 21, 79. Ab ἄλφα.

Ἀλῶ, *ceperim*, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀλίσκω.

Ἁλωὰ, ας, ἡ, area, in qua trituratur frumentum; (2) locus vitibus, vel arboribus conſitus, arbuſtum, arboretum, vinea; *Hom. Il.* 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) ſeges, ſata. Ab ἅλως.

Ἁλῶα, ων, τὰ, feſtum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari ſolitum. Ab eod.

Ἁλωαῖος, α, ον, &

Ἁλωὰς, άδος, ἡ, arealis. *Epith.* Cereris.

Ἀλώβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illæſus, nulla injuriâ adfectus. Ex α priv. & λωβάω.

Ἁλωεινὸς, ἡ, ὸν, arealis, idem quod ἀλώϊος.

Ἁλωεὺς, έως, ὁ, qui in areâ frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab ἅλως.

Ἁλῴη, *Hom. Il.* 9, 588. *captus ſit, caperetur*, 3. ſingul. a. 2. opt. act. *Dor.* & *Att.* pro ἀλοίη, verbi ἀλίσκω pro ἀλόω, *capio.*

Ἀλωῆος, *Alcëi*, *Ion.* pro Ἀλωέος, ab Ἀλωεὺς.

Ἅλωθι, 2. ſing. a. 2. imperat. paſſ. v. ἅλωμι.

Ἁλώϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arealis, cujus uſus eſt ad areas; qui ſit, agitur in areâ. Ab ἅλως.

Ἅλωκα, *Ionicè* pro ἥλωκα, ab ἅλωμι.

Ἅλων, ωνος, ὁ, area. Ab eod.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. med. verbi ἅλωμι.

Ἁλωνεύομαι, trituro frumentum in areâ, *Suid.*

Ἁλώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia ſale emebant. Ex ἅλς, *ſal*, & ὠνέομαι, *emo.*

Ἁλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἅλων.

Ἁλωνίζω, f. ίσω, in areâ verſor ſeu commoror. Ab eod.

Ἁλώνιος, ία, ιον, qui areæ vel ex areâ eſt. Gl. V. ἀλώνιον, area. Ab eod.

Ἀλωπεκάω, ῶ, idem quod ἀλωπεκίζω.

Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro ἀλωπεκέη. Ab ἀλώπηξ, *vulpes.*

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulpis latibulum, ſeu cavernula. Ab eod.

Ἀλωπεκίας, ȣ, ὁ vulpinaris; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem quod ἀλωπεκία.

Ἀλωπεκίζω, fut. ίσω, vulpinor, aſtutè ago, dolis utor. Ὀυκ ἔςιν ἀλωπεκίζειν, ȣδ᾽ ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον, *Ariſtoph. Veſp.* 1232. Ab ἀλώπηξ.

Ἀλωπέκιον, ȣ, τὸ, vulpecula. *Dim.*

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis è vulpe & cane progenitus; (3) vitis genus.

Ἀλωπέκουρος, ȣ, vulpina cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ, & ȣρὰ. *Angl.* Foxtail.

Ἀλωπεκώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, aſtutus, dolis & impoſturis utens. Ab

ἈΛΩ´ΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo aſtutus; (3) piſcis quidam; (4) avis quædam; (5) genus ſaltationis; (6) idem quod ἀλωπεκία; (7) *Plur.* partes muſculoſæ circa clunes, vel etiam interiores muſculi lumborum.

Ἀλωπόχροος, *contract.* ἀλωπόχρȣς, ὁ ϗ ἡ, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canus. Ex ἀλώπηξ, & χροα, *color.*

ἍΛΩΣ, ω, ἡ, area, in quâ teritur frumentum; (2) corona, ſeu circulus ſiderum; (3) circulus lucidus, circa ſolem, aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.

Ἁλώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè capi, vel expugnari poteſt. Ab ἅλωσις.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura, excidium. Ab ἀλόω.

Ἀλωσομένης, *expugnandæ* ſeu *expugnaturæ*, gen. ſing. part. fut. 1. indic. act. v. ἀλόω.

Ἀλωτος, ἡ, ὸν, idem quod ἀλώσιμος.

Ἀλώφετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, jugis, adſiduus. Ex α priv. & λωφάω, *reſpiro.*

ἍΜΑ, *Adv.* unà cum, ſimul cum, eodem tempore. Dativo jungitur. Ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι. *Herod.* 3, 2.

Ἀμαγγάνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mangonio carens; (2) purus, ſincerus. Ex α & μαγγανεύω.

Ἁμαδρυάδες, ων, αι, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus naſci & interire credebantur. Ex ἅμα, *ſimul cum*, & δρῦς, *quercus, arbor.*

Ἀμαθαίνω, in ignorantiâ verſor, indoctus ſum, imperitè, ſtultè, turpiter me gero. Ἀμαθαίνειν ταῦτα ſeu ἐις ταῦτα, *Plat.* Ab ἀμαθής.

Ἀμαθεὶ, *Adv.* ſine diſciplinâ, ſine doctrinâ.

Ἀμάθεια, ας, ἡ, inſcitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) ruſticitas; (3) imprudentia, inconſiderantia; (4) ſtupiditas. Ab

Ἀμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indoctus, literarum rudis; (2) ruſticus; (3) imperitus, ignarus, neſcius; (4) inſuetus; alienus ab aliquâ re; qui non didicit aliquid facere. Ex α & μανθάνω, *diſco.*

Ἀμαθία, ας, ἡ, idem quod ἀμάθεια.

Ἀμαθίτιδες, ων, αι, gaudentes arenâ littorea *Epith.* quarumdam concharum. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenoſus, *Hom. Il.* 2, 76.

Ἄμαθος, ȣ, ἡ, arena; (2) campi pulvis. Hinc

Ἀμαθύνω, redigo in pulverem; (2) perdo, deſtruo. Πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, *Il.* 2, 589.

Ἀμαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus. Ab eodem.

Ἀμαθῶς, *Adv.* inſcitè, imperitè, indoctè; (2) ruſticè, more hominis imperiti.

Ἀμαίευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſtetricis manum non expertus. *Epith.* virginis. *Nonn.* Ex α priv. & μαῖα, *obſtetrix.*

ἈΜΑΙΜΑ´ΚΕΤΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, invictus; *Hom. Il.* 9, 179. (2) qui animo in prælia prono eſt; (3) immenſus.

Ἀμαιωτος, carens obſtetricio auxilio.

Ἀμαλακιςία, ἡ, firmitas. Ex α priv. & μαλακίζω.

Ἀμάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. & μαλάττω.

Ἀμαλάπτω, perdo, corrumpo, deſtruo. Ὃν ποτε γνάθοις Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων, ſcil. cetus, *Lycoph.* 34. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, conſumo, ut molle; (2) demolior, everto, ſolo æquo; (2) deleo, oblitero. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, *Iliad.* 12, 18. ἀμαλδύνηται, *Iliad.* 7, 463. Ab eod.

ἈΜΑ´ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœleſtis, quæ Jovem lactaſſe dicitur.

Ἀμαλθεύω, dito, *Heſ.* à præc.

ἈΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, faſciculus manipulorum. *Plutar.* Hinc

Ἀμαλλεύω, fut. εύσω, in manipulos colligo.

Ἀμάλλιον, ου, τὸ, funis ad ligandos manipulos.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum vinculum; (2) meſſor, collector, & manipulorum ligator, *Hom. Il.* 18, 552. Ex ἀμαλλα, & δέω.

Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀμαλλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, manipulos ferens.

ἈΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.

Ἀμαλόω, ῶ, futur. ώσω, aboleo. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλῶς, *Adv.* molliter; (2) imbecillè.

ἈΜΑ'ΜΥΞ, υκος, ſive ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ἡ, vitis quoddam genus.

Ἀμᾶν, *contr.* pro ἀμάειν, ab ἀμάω.

ἈΜΑΝΙ'ΤΑΙ, fungi.

Ἀμάντευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vaticinans; (2) de quo nemo vaticinatus eſt, aut vaticinatur; (3) qui vatibus non paret; (4) futurum non proſpiciens, facultate divinandi carens. Ex α priv. & μαντεύω, *vaticinor.*

Ἄ'ΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plauſtrum; (2) ſeptemtriones, à figurâ plauſtri.

Ἀμαξαία, ας, ἡ, currus, *Ionicè.* Ab ἄμαξα.

Ἀμαξάριον, ου, τὸ, parvus currus, *Dim.*

Ἀμαξεία, ας, ἡ, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eod.

Ἀμαξεύω, fut. εύσω, plauſtrum duco, aurigor.

Ἀμαξήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehicularis, ſeu plauſtraria via. Ex ἄμαξα, & ἐλαύνω.

Ἀμαξήποδες, οἱ, idem quod ἀμαξόποδες, uſitatiùs.

Ἀμαξήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, plauſtrarius, plauſtralis. Ab ἄμαξα.

Ἀμαξητὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis. Ab eod.

Ἀμαξηφόρητος, ον, qui in plauſtris fertur.

Ἀμαξία, ας, vel ἀμαξιὰ, ᾶς, ἡ, via quâ plauſtrum agitur. Ab eod.

Ἀμαξιαῖος, αία, αῖον, plauſtralis, plauſtrum implens. Ab eod.

Ἀμαξιεὺς, έως, ὁ, auriga, aurigator; (2) compactor, faber curruum.

Ἀμαξικὸς, ἡ, ὸν, plauſtralis, ad plauſtrum pertinens.

Ἀμάξιον, ου, τὸ, plauſtellum, *Dim.* Ab ἄμαξα.

Ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Unde

Ἀμαξίτης, ου, ὁ, plauſtralis, currulis.

Ἀμαξιτος, οῦ, ἡ, via vehicularis, ſeu plauſtraria, per quam agitur, vel agi poteſt currus, ſeu plauſtrum; (2) via publica.

Ἀμαξόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in plauſtro vivens. *Epith.* Scytharum. Ex ἄμαξα, & βίος.

Ἀμαξοβίτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀμάξοικοι, ων, οἱ, in curribus degentes. Ex οἰκέω, *dego, habito.*

Ἀμαξοκυλισταὶ, ῶν, οἱ, quaſi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἄμαξα, & κυλίω, *volvo.*

Ἀμαξοπηγέω, ῶ, plauſtra fabricor. Et

Ἀμαξοπηγία, ἡ, plauſtrorum fabricatio. Ab

Ἀμαξοπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabricator. Ex ἄμαξα, & πήγνυμι, *fabricor.*

Ἀμαξοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plauſtrum implens. Ex ἄμαξα, & πλήθω.

Ἀμαξόποδες, ων, οἱ, quaſi dicatur plauſtripedes arbuſculæ in quibus verſantur rotarum axes. Ex ἄμαξα, & ποῦς, *pes.*

Ἀμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἄμαξα, & τροχὸς, *orbita.*

Ἀμαξουργία, ας, ἡ, plauſtri fabricatio. Ab

Ἀμαξουργός, οῦ, ὁ, plauſtrorum fabricator. Ex ἄμαξα, & ἔργον, *opus.*

Ἆμαρ, *dies, Dor.* pro ἦμαρ.

ἈΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, ſulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ cauſſâ; (2) cloaca, meatus ſubterraneus; (3) foſſa; (4) fons, ſcatebræ, *Call.*

Ἀμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.

Ἀμαρακόεις, όεσσα, όεν, amaraco ſimilis. Ab

ἈΜΑ'ΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, & ἀμάρακος, ου, ὁ, antepenult. product. amaracum, amaracus, herba, *Angl.* Marjorant.

Ἀμαράντινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex amaranto. Ex α priv. & μαραίνω, *marceſco.*

Ἀμάραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, immarceſcibilis; (2) amarantus, flos. *Pb.* veneria, *Angl.* Flower Gentle.

Ἀμάργαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, margaritis carens. Ex α priv. & μάργαρον.

Ἀμάρευμα, τὸ, aquæ, aut ſordes, quæ per aquarum ſulcum, aut cloacam defluunt. Ab

Ἀμαρεύω, permeo more aquarum, quæ per aquarios ſulcos derivantur.

Ἀμαρία, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.

Ἀμαριαῖος, αία, αῖον, qui per aquarios ſulcos influit. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρις, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.

ἉΜΑΡΤΑ'ΝΩ, fut. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inuſitat. ἁμαρτέω, aberro, propriè à ſcopo, vel viâ; (2) erro, fallor, allucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἥμαρτον, peccavi, Gl. V. a. 2. Ἁμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, παντὸς δικαίου, τῆς πράξεως, τῆς ἐλπίδος· ἐν λόγοις, ἐν πολέμῳ· εἰς τοὺς γονεῖς· περὶ τοῦτο· ἁμαρτανόμενα περὶ τὴν πόλιν, τῇ τοῦ ἀέρος ἀκρασία, depravata. Ὀυ γὰρ εἰκὸς οὔτ᾽ ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ᾽, οὔθ᾽ ὑμᾶς ἐμοῦ, non conſequi, *Soph. Phil.* 240. Hinc

Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum.

Ἅμαρτεν, *erravit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ· ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτηθὲν, *peccatum*, a. 1. part. paſſ. n. g.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapſus. Ab eod.

Ἁμαρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, erroneus. Ab eod.

Ἁμαρτήσω, *peccabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Ἁμαρτητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſæpe offendit in aliquâ re, offenſator. Gl. V. Ab eod.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.

Ἁμαρτίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente errans, cujus mens eſt prava; (2) furioſus. Ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Ἁμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, errans verbis. Ex ἁμαρτὰνω, & ἔπος, *verbum.*

Ἁμαρτόλογος, ον, idem.

Ἀμαρτύρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens teſtibus, Gl. V. inteſtabilis. Ex α priv. & μαρτυρέω, *teſtor.*

Ἀμάρτυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex μάρτυς.

Ἀμαρτύρως, *Adv.* ſine teſtimonio.

Ἁμαρτωλὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, peccator, vel peccatrix; qui peccatis deditus eſt, noxius. Ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor, emicans. Et

Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem. Ab

ἈΜΑΡΥ'ΣΣΩ, ſplendeo, fulgeo. Ὑπ᾽ ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε, *Heſiod.* Θεογ. 827.

Ἁμᾶς, *nos, Dor.* pro ἡμᾶς.

ἉΜΑ'Σ, άδος, ἡ, navis, *Etym.*

Ἀμάσας, *Dor.* pro ἀμήσας, ab ἀμάω, *meto.*

Ἀμάσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non manſus. Ex α priv. & μασάομαι, *mando, manduco.*

Ἀμᾶσθαι, inf. med. *contr.* pro ἀμάεσθαι.

Ἀμαστίγωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non flagellatus; (2) flagris non exanimatus. A μαστιγόω.

Ἀμασυκάδες, ων, αἱ, mala, ſeu pira, quæ una cum ficis florent & proveniunt. Ex ἅμα, *ſimul*, & συκῆ, *ficus.* Unde

Ἀμάσυκον μῆλον, malum ſimul cum ficu florens.

Ἁματροχάω, ῶ, ſimul curro. Ex ἅμα, *ſimul*, & τρέχω, *curro.* Hinc

Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concurſus, niſi ſit ἁρματροχία, *curruum certamen*, Ern.

Ἀμαυρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, otioſè, molliter, adeoque obſcurè vivens. Ex ἀμαυρὸς, & βίος, *vita.*

Ἀμαυρόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς, & καρπὸς.

ἈΜΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, obſcurus; (2) evanidus; elanguidus; (3) ignobilis; (4) obſoletus, Gl. V.

Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obſcuratio. Ab eod.

Ἀμαυρωθεῖη, *interierit*, 3. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi ἀμαυρόω.

Ἀμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, obſcuro, obfuſco, oblittero, & tantum non extinguo; deformo, decoloro, Gl. V. ἀμαυροῦμαι, evaneſco, diſpareo. Ἀμαυροῦν τὴν πρᾶξιν τινὸς, ὑπὸ πλήθους ἠμαυρωμένος τὸ ἀξίωμα, dignitate, τὰς ὄψεις. Τὰ δὲ φορτὶ ἀμαυρωθεῖη, *Heſiod.* Ἔργ 691. Ab ἀμαυρός.

Ἀμαυρῶς, *Adv.* obſcurè, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eod.

Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obſcuratio; (2) hebetatio, obtuſio. Ab ἀμαυρόω.

Ἀμαυρωτικὸς, ἡ, ὸν, obſcurandi vim habens, obſcurans, hebetans. Ab eod.

Ἀμαχανία, *difficultas, Dor.* pro ἀμηχανία.

Ἀμαχεὶ, *Adv.* ſine pugnâ, ſine controverſiâ.

Ἀμαχητὶ, *Adv.* idem & ab eodem.

Ἀμαχί, idem.

Ἀμάχετος, pro ἀμάχητος, idem quod (2)

Ἄμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non pugnat, non litigioſus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari poteſt, qui difficulter fieri poteſt; difficilis. Ex α priv. & μάχη.

ἈΜΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, meto; (2) colligo, accumulo; (3) abſcindo, demeto; (4) fructum & utilitatem percipio. Ἀμᾶν θέρος ἀλλότριον· ἀμᾶσθαι καρπὸν, κάματον ἀλλότριον ἐς σφετέρην γαστέρα, immittere. Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς, τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, *Jac.* 5, 4.

Ἀμβαίνειν, *Poet.* pro ἀναβαίνειν.

Ἀμβάλευ, *differ, fac diſtuleris*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* & *Poet.* pro ἀναβάλου. Ab

Ἀμβάλλομαι, *differo, Poet.* pro ἀναβάλλομαι.

Ἄμβασε, *impoſuit in*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἀνέβησε.

Ἀμβάσῃ, *aſcendes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.* & *Dor.* pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω.

Ἀμβασις & ἀμβάτης, vid. ἀνάβασις.

ἈΜΒΗ, ης, ἡ, ſupercilium petræ, ſuperciliosa prominentia petræ, crepido.

ἈΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla; (2) cadus; (3) calix.

Ἀμβλήδην, interruptè, velut alternis, aut cum ſingultu, de lamentante & plorante, unde & vehementer explicant; item cum proœmio. *Vid.* αναβαλλω. (4)

Ἀμβλίσκω, abortior. Ab ἀμβλύς, *Plutar.*

Ἀμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἤμβλωκα, obtundo & hebeto; (2) arbortior, abortum pario. Ἀμβλοῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*

Ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obtuſum angulum habens. Ex ἀμβλὺς, & γωνία, *angulus.*

Ἀμβλυντικὸς, ἡ, ὸν, hebetandi vim habens. Ab

Ἀμβλύνω, futur. υνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμβλύνομαι, hebeſco, Gl. V. Ἀμβλύνειν τὴν δύναμιν, *Plutar.* τὴν ὄρεξιν, τὸ ἄλγος, *Aret.* Ab

ἈΜΒΛΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Genit.* έος, είας, έος, obtuſus, hebes, cujus acies eſt obtuſa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtuſa eſt; (3) languidus, remiſſus.

Ἀμβλυτέρως, obtuſiùs; (2) remiſſiùs, negligentiùs, minùs cupidè.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas ingenii, inſcitia; (3) remiſſio animi, ignavia. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλυωγμὸς, ου, ὁ, hebetudo oculorum. Ab

Ἀμβλυωπέω, ῶ, fut. ήσω, cæcutio, ſum obtuſis & hebetibus oculis. Ab

Ἀμβλυωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ.

Ἀμβλυωπία, ας, ἡ, viſus obtuſus, hebes oculorum acies. Ab

Ἀμβλυωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυώσσω, vel ἀμβλυώττω, f. ώξω, cæcutio, ſum obtuſis & hebetibus oculis. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλωθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀμβλοω.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.

Ἄμβλωμα, ατος, τὸ, abortus, *Heſ.*

Ἀμβλωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cæcutiens, qui hebetibus eſt oculis. Ex ἀμβλυς, & ὤψ.

Ἀμβλώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀμβλόω.

Ἄμβλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμβλόω.

Ἀμβλωσμὸς, οῦ, ὁ, abortio, abortus, *Aret.*

Ἀμβολάδην, cunctanter differendo; (2) valdè, *de aquâ ebulliente præ æſtu*, Herod. v. ἀναβολάδην.

Ἀμβολαδὶς, *Adv.* ſummâ vi, ope, altè elatis brachiis, vel ſic alternis, *Call.*

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio; (2) agger. Pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, οῦ, ὁ, dilator operis, cunctator. Ex ἀμβολὴ, & ἔργον.

Ἀμβολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολή.

Ἀμβροσία, ας, ἡ, ambroſia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος.

Ἀμβροσιᾶν, *ambroſiarum*, gen. plur. *Doricè* pro ἀμβροσιῶν, ab ἀμβροσία.

Ἀμβρόσιος, ία, ον, immortalis, divinus; (2) excedens vim & poteſtatem humanam; (3) dulcis; (4) placidus. Ab eod.

Ἀμβροτέω, ῶ, aberro, pro ἀβροτέω, ab ἀβρότη.

Ἄμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α priv. & βροτὸς, *mortalis*, inſerto μ.

Ἀμβρότω, aberro. Ab ἀβρότη, *nox*, inſerto μ.

Ἀμβωμοῖσι, *Poët.* & *Ion.* pro ἀνὰ βωμοῖς.

ἈΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo clypei, & quidquid in plano protuberat; (2) acclivitas & faſtigium montis; (3) pulpitum, ſuggeſtus, cathedra.

Ἀμβώσας, a. 1. part. act. *Poët.* & *Ion.* pro ἀναβοήσας, ab ἀναβοάω.

Ἀμέ, *me*, *Dor.* pro ἐμὲ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſus, magnus; (2) invidiâ carens; (3) cui non invidetur; (4) non invidendus, quod carpi & minui ab invidiâ nequit. Ex α & μέγας, vel μεγαίρω, *invideo*.

Ἀμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, magnitudine carens, tenuis, humilis. Ex α priv. & μέγεθος.

Ἀμεθέκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non communis, cujus quis non poteſt fieri particeps, *Suid.* Ex α priv. & μεθεκτὸς, *particeps*.

Ἀμεθέκτως, *Adv.* citra participationem, *Suid.*

Ἀμεθεξία, ας, ἡ, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit. *Suid.* Ex α priv. & μέθεξις.

Ἀμέθοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἀμεθόδευτος, *Ern.* viâ, ratione, arte carens, malè ordinatus & digeſtus. Ex α priv. & μέθοδος, *via*.

Ἀμέθυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba & gemma ebrietati reſiſtens. Ex α priv. & μεθύω, *inebrio*.

Ἀμέθυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀμείβετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi

Ἀμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) ſuccedo; (4) prætereo, tranſeo; (5) *med.* remuneror gratiam, par pari refero; (6) reſpondeo; ἀμείβομαί σε, rependo tibi, *Philox.* Ἀμείβειν ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος χρῶμα, γῆν τοῦ οὐρανοῦ· γόνυ γυνός· ἀλλήλους τὴν ὁδόν· ἴσα ἴσοις, τινὰ τῆς φιλίας· ἀμείβεται φόνος, viciſſim fit cædes; τοιούτοισι ἀμείψατο Κροῖσον, *Herodot.* reſpondit; χρηστοῖσί τινα, gratiam reſerre; ἄμειψον δώματα τάδε, domos has exi, *Eurip. El.* 750. Hinc

Ἀμείβων, οντος, ὁ, trabs ædificium ſuſtinens.

Ἀμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triſtis, non ridens. Ex α priv. & μειδάω.

Ἀμείδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, aſper, durus. Ex α priv. & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείνων, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. *Compar.* irreg. Ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α priv. & μείρω, *diſtribuo*.

Ἀμείφθην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠμείφθην.

Ἀμείψεται, *tranſibit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἄμειψις, εος, ἡ, mutatio; (2) compenſatio; (3) reſponſio. Ab ἀμείβω.

Ἀμείωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui poteſt. Ex α priv. & μείων, *minor*.

Ἀμέλγες, *Dor.* pro ἀμέλγεις. Ab

ἈΜΕ´ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. Ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους. *Ariſtoph. Eq.* 326. Μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν, *Il.* 4, 434.

Ἀμελδέω, idem quod ἀμελέω, *Heſ.*

Ἄμελει, *ne cura*, 2. ſing. imperat. act. *contr.* pro ἀμέλεε, à verbo ἀμελέω, *non curo*; item *Adv.* certè, profectò, utique, planè, ſanè, omninò, Gl. V. etenim, nimirum, ab eod. q. d. noli de hoc, quod aio, animo angi aut dubitare, *Ern.* Unde

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. & μελετάω, *meditor*.

Ἀμελέτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non exercitatus, Gl. V. ἀμελέτητον, extemporaneum.

Ἀμελετήτως, ſine exercitatione; cum ἔχω imparatus ſum, non exercui me ad hanc rem.

Ἀμελέω, ῶ, f. ήσω, ſuperſedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. Ἀμελεῖν τῆς ὑγιείας, περὶ τινος, Πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; *Soph. El.* 239. Ἀμελῶ τοῦ ὀργίζεσθαι, miſſam facio, *Xen.* Ab ἀμελής.

Ἀμεληµένος, *neglectus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἠμεληµένος, à verbo ἀμελέω.

Ἀμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α priv. & μέλει, *curæ eſt*.

Ἀμελησία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab ἀμελέω.

Ἀμελητέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.

Ἀμελητέος, έα, έον, negligendus, contemnendus. Ab eod.

Ἀμελητὶ, *Adv.* negligenter, ſine curâ.

Ἀμελλητὶ, ſine morâ, ſine cunctatione. Ab

Ἀμέλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non futurus; (2) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α priv. & μέλλω, *futurus ſum*.

Ἀμελλήτως, *Adv.* ſine morâ.

Ἀμέλξῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. ab ἀμέλγω.

Ἄμελξις, εως, ἡ, mulſio. Ab ἀμέλγω.

Ἀμελῶς, *Adv.* ſine curâ & ſtudio, negligenter, contemptim. Ab ἀμελής.

Ἄμεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſibilis; (2) non querulus. Ex α priv. & μέμφομαι, *queror*.

Ἀμέμπτως, *Adv.* inculpatè, ita, ut queri nemo poſſit; (2) ſine querelis.

Ἀμεμφὴς, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄμεμπτος. Hinc

Ἀμεμφία, ας, ἡ, nulla quærela; (2) probri aut ſceleris immunitas; (3) de facto, quod reprehenſione caret.

Ἀμέμφως, ſine querelâ.

Ἀμενηνὸς, ὴ, ὸν, debilis; (2) evanidus, qui cito perit. Ex α priv. & μένος, *robur*, vel μένω, *maneo*. Hinc

Ἀμενηνόω, ῶ, fut. ώσω, imbecillem reddo, debilito. *Iliad* 13, 562.

Ἀμενητὶ, *Adv.* impatienter, *Suid.* Ab ἀμενής.

Ἀμέρα, *dies*, *Dor.* pro ἡμέρα.

Ἀμέραισι, dat. pl. *Dor.* & *Ion.* pro ἡμέραις.

Ἀμερβὲς, έος, τὸ, nox intempeſta. Ab ἀμορβής.

ἈΜΕ´ΡΓΩ, f. ξω, exſugo, propriè amurcam exprimo; (2) ſtringo.

Ἀμέρδω, fut. σω, privo viſu, excæco; (2) obſcuro; (3) obtundo. Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς, ſpoliaveris, *Heſiod.* Ἀσπ. 331. Αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς, *Il.* 22, 58. Ex α priv. & μέρδω, *intueor*.

Ἀμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, individuus; (2) indiviſus, partes non habens. Ex μέρος. Hinc

Ἀμερία, ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi poteſt.

Ἀμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, ſecurus ſum, animo ſum libero. Et

Ἀμεριμνία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab

Ἀμέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecurus, vacuus curis. Ex α priv. & μέριμνα, *cura*.

Ἀμερίμνως, *Adv.* ſine curâ, ſecurè.

Ἀμέριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indiviſus. Ex α priv. & μερίζω.

Ἀμερμηρεὶ, *Adv.* citra curam & ſollicitudinem. Ex α priv. & μέρμηρα, *cura*.

Ἀμέρσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι, ab ἀμερίζω.

Ἀμέρσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. ἀμέρδω.

Ἀμερσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμείρω, *privo*, & γάμος.

Ἀμερσίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente privans. Ex νόος, *mens*.

Ἀμερσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀμερῶς, *Adv.* non per partes, ex toto, integrè. Ab ἀμερής.

Ἀμερώσαις, *qui manſuefecit*, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἡμερώσας, ab ἡμερόω.

Ἄμες, *nos*, *Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἄμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, medio carens, immediatus.

Ἀμέσως, *Adv.* ſine medio, immediatè.

Ἀμετάβατος, ου. ὁ ϗ ἡ, intranſitivus. Ex α priv. & μεταβαίνω, *tranſeo*.

Ἀμεταβάτως, *Adv.* intranſitivè; (2) perpetuò.

Ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. & μεταβάλλω.

Ἀμετάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis.

Ἀμετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμετάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, *Philox.* qui ſententiam non mutat. Ex α priv. & μεταγιγνώσκω, *ſententiam muto*.

Ἀμετάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nihil impertit, haud munificus, avarus; (2) qui cum altero communicari, alteri impertiri nequit, *Ern.* Ex α priv. & μεταδίδωμι, *dono*.

Ἀμεταδότως, *Adv.* nemini quidquam impertiendo.

Ἀμετάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, conſtans. Ex α priv. & μετατίθημι.

Ἀμετακίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immotus conſtans, certus. Ex α priv. & μετακινέω, *commoveo*.

Ἀμετακινήτως, *Adv.* immutabiliter.

Ἀμετάκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. & μετακαλέω.

Ἀμετάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus expoſitio adferri non poteſt. Ex α priv. & μεταληπτὸς.

Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus nos non pœninet; (2) qui pœnitentiâ non ducitur. Ex α priv. & μεταμέλομαι.

Ἀμεταμελήτως, *Adv.* ſine ulla pœnitentiâ.

Ἀμετανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum mutare neſcius; (2) quem non pœnitet. Ex α priv. & μετανοέω, *reſipiſco*.

Ἀμετανοήτως, *Adv.* ſine ulla pœnitentiâ; (2) non mutato animo, firma ſententiâ.

Ἀμετάπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in aliam ſententiam traduci, ab ſententiâ deduci non poteſt. Ex α priv. & μεταπείθω.

Ἀμεταπείστως, *Adv.* pertinaciter, contumaciter.

Ἀμετάπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. & μεταπλάσσω, *transformo*.

Ἀμεταποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis. Ex α priv. & μεταποιέω, *muto*.

Ἀμετάπταιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cadere, ſeu offendere nequit; (2) conſtans, immutabilis. Ex α priv. μετα, & πταίω, *labor*.

Ἀμετάπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tranſire in aliam ſpeciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex α priv. & μεταπίπτω.

Ἀμεταπτώτως, *Adv.* ſine lapſu.

Ἀμετάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, conſtans. Ex α priv. & μεθίστημι, *muto*.

Ἀμεταστρεπτεὶ, & στρεπτὶ, ſine converſione. Oculo irretorto, *Plat.* de *Legg.* 10. Ex α priv. & μεταστρέφω.

Ἀμετάστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui converti nequit, immutabilis. Ex iiſd.

Ἀμετάτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, mutationis, ſeu converſionis expers; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. & μετατρέπω.

Ἀμετάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. & μεταφέρω.

Ἀμεταχείριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intractabilis. Ex α priv. & μεταχειρίζω, *tracto*.

Ἀμετέρα, *noſtra*, *Dor.* pro ἡμετέρα.

Ἀμετεώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non movetur leviter, conſtans, firmus, *Suid.* Ex α priv. & μετεωρίζω.

Ἀμέτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, non particeps, expers.

Ἀμέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſus, immodicus. Ex α priv. & μετρέω, *menſuro*, *metior*.

Ἀμετρήτως, ſine menſurâ, ſine modo.

Ἀμετρὶ, *Adv.* idem.

Ἀμετρία, ας, ἡ, exceſſus menſuræ, immodicitas; (2) intemperies. Ab ἄμετρος.

Ἀμετροβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immenſè profundus. Ex ἄμετρος, & βάθος.

Ἀμετροεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἔπω, *loquor.*

Ἀμετρόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, plus quam dici poteſt malus, qui eſt malitiâ immenſâ. Ex ἄμετρος, & κακὸς, *malus.*

Ἀμετρολογέω, ſum loquax, garrio.

Ἄμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſurâ carens; (2) certam menſuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. Gl. V. abnormis, enormis. Ex α priv. & μέτρον.

Ἀμέτρως, *Adv.* immodicè, infinitè.

Ἀμευσιεπὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, reſpondens, verbis, ſeu ſermonibus, mutuos ſermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμεύω, & ἔπω.

Ἀμεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pertranſibilis, pervius. Ab ἀμεύω.

Ἀμευσίπορος, ὁ ϗ ἡ, greſſus repetens. Ex ἀμεύω, & πόρος, *tranſitus.*

ἈΜΕΥ´Ω, fut. εύσω, tranſeo, pertranſeo, vado; (2) muto, idem quod ἀμείβω.

Ἀμὴ, ῆς, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω.

Ἀμῆγε, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quadantenus. Ab ἀμος.

Ἀμηγέπη, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀμηγέποι, *Adv.* quemcunque ad locum.

Ἀμηγέπου, *Adv.* ubique, ubivis.

Ἀμηγέπως, *Adv.* aliquo modo.

Ἀμὴν, *Adv.* Hebr. verè. Gl. V. certè.

Ἀμήνιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non iratus, irâ vacuus. Ex α priv. & μηνίω, *iraſcor.*

Ἀμηνίτως, *Adv.* ſine irâ, animo placido.

Ἀμήρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, colo non deductus; (2) imperfectus; (3) multus, perpetuus, evolvi ad inſtar glomeris, & explicari non facilis. Ex α priv. & μηρύω, *revolvo, filum deduco.*

ἈΜΗΣ, ητος, & ου, ὁ, genus placentæ lacteæ.

Ἀμήσεις, 2. ſing. fut. 1. ind. act. v. ἀμάω. Unde

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, meſſor; (2) deletor.

Ἀμητίσκος, ου, ὁ, parvus ἄμης. *Dim.*

Ἄμητος, ου, ὁ, meſſis; (2) ipſa metendi actio. Ab ἀμαω, *meto.*

Ἀμητος, ου, ὁ, meſſis tempus. Ab eod.

Ἀμήτωρ, ορος, ἡ, qui caret matre, ſive ſine matre natus, ut Minerva; ſive matre orbatus; (2) matrem ſævam, ſeu negligentem habens; (3) obſcurâ & ſordidâ matre natus; (4) cujus mater ignoratur. A μήτηρ.

Ἀμηχανέω, ῶ, fut. ήσω, ſum inops conſilii, ſum anxius animi; (2) non poſſum. Ἀμηχανεῖν τῷ ἔρωτι, περί τινος, τούτου. Ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός, *Herodot.* Ab

Ἀμηχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inops conſilii, anxius.

Ἀμηχάνητος, ον, invictus.

Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & conſilii inopia; (2) difficultas & anguſtiæ rerum.

Ἀμηχανίη, *Ion.* pro ἀμηχανία.

Ἀμηχανοποιέεσθαι, malè fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. & μηχανοποιὸς, *machinarum fabricator.*

Ἀμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nullum commentum ſuppetit ad aliquid agendum; ſtupidus, minimè ſolers; (2) nullis machinis expugnabilis; omnia artificia & commenta ſuperans & irrita reddens; invictus; (3) cujus magnitudo æſtimari non poteſt; ſingularis etiam in malis rebus; (4) impoſſibilis. Gl. V. intractabilis. Ex α priv. vel κακὸν notante, & μηχανή.

Ἀμηχάνως, *Adv.* nullo modo.

ἈΜΙ´Α, ας, ἡ, piſcis genus.

Ἀμίαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, impollutus, purus, de luce; (2) lapis, ex quo fila duci poſſunt, & telæ fieri; quæ comburi non poſſunt. Ex α priv. & μιαίνω, *polluo.*

Ἀμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non mixtus, purus, ſincerus. Ex α priv. & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀμιγῶς, immixtim, Gl. V. citra mixturam, purè. A præc.

Ἀμίθεος, *ſemideus*, *Dor.* pro ἡμίθεος.

Ἀμιθρεῖν, *per Metath.* pro ἀριθμεῖν.

Ἄμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀμιγὴς; (2) abhorrens ab alio; (3) inhoſpitalis, difficilis aditu, trux.

Ἀμίκτως, *Adv.* ſine miſturâ, purè, ſincerè.

ἈΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio; (2) ſtudium.

Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor; (2) æmulor, invideo. Ἁμιλλᾶσθαι πρὸς τινα, τινί περὶ τινος, τόνδε λόγον, πρὸς τὴν τύχην, ἐπὶ τά θηρία, ὑπέρ τινος, περὶ δόξης, ἵπποις. Τόνδ᾽ ἁμιλλῶμαι λόγον, *Eurip. Hec.* 277. Ab ἅμιλλα. Hinc

Ἁμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.

Ἁμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, contentioſus.

Ἁμιλλητήριον, ου, τὸ, locus, in quo certatur.

Ἀμιμητόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος, & βίος, *vita.*

Ἀμίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inimitabilis.

Ἀμῖν, *nobis*, dat. pl. *Dor.* pro ἡμῖν.

Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur eſſe inter eos, quibus nihil eſt commercii; (2) confuſio, *Polyb.* (3) truculentia animi & morum, abhorrens ab hominum congreſſu. Ex α priv. & μίξις.

Ἅμιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum equis eſt, equis adjunctus; & in *Plur.* ἅμιπποι, pedites equitibus juncti; (2) ipſi equi copulati ſine rhedâ, equi deſultorii; (3) equites deſultorii. Ex ἅμα, & ἵππος.

ἈΜΙ`Σ, ίδος, ἡ, vas urinarium, matula.

Ἀμίσαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis & moroſus. *Etymol.* Ex α priv. μίσγω, *miſceo*, & ἄλλος, *alius*, quaſi qui aliis non miſcetur.

Ἀμισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carus, ſine odio, non odioſus. Ex α priv. & μῖσος, *odium.*

Ἀμισθεὶ, *Adv.* gratis, ſine mercede.

Ἀμισθὶ, *Adv.* idem. Ab

Ἄμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, mercedem non merens, mercede non redemptus, aut redimendus, gratuitus; (2) non mercenarius, ſtipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. & μισθὸς.

Ἀμίσθωτος, ον, mercede non conductus; (2) non corruptus, de judice.

Ἀμίστυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum ſectus in fruſta. Ex α priv. & μιστύλλω.

Ἄμισχος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens pediculo, ſive caule.

Ἄμιτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mitram, ſeu zonam non habens. *Epith.* virginis immaturæ. Ex α priv. & μίτρα.

Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cujus tunica cincta non eſt. Ex α priv. μίτρα, & χιτών.

Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inacceſſus, importuoſus. Ex ἄμικτος, & ἅλς, *mare.*

Ἅμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, *necto.*

Ἄμμας, *nos*, acc. plur. *Æolicè* pro ἡμᾶς.

Ἄμμε, *nos*, accuſ. plur. *Poët.* pro ἡμᾶς.

Ἀμμέγα, *permagnum*, *Poët.* pro ἀνὰ μέγα.

Ἀμμείνας, *qui expectavit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναμείνας, à verbo ἀναμένω.

Ἄμμεναι, *ſatiatum eſſe*, præſ. infin. paſſ. *Dor.* pro ἄειν, à verbo ἄω.

Ἄμμενος, præſ. part. med. *Dor.* pro ἥμενος, ab ἧμαι.

Ἀμμένομεν, 1. plur. præſ. ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro ἀναμένομεν.

Ἀμμέσον, *in medio*, *Poët.* pro ἀνα μέσον.

Ἀμμέων, gen. pl. *Æol.* pro ἡμῶν.

ἌΜΜΙ, εως, τὸ, nomen ſeminis cujuſdam cumino minoris. *Angl.* Biſhopsweed.

Ἄμμιγα, *Adv.* ſimul unà cum, quaſi mixtim, *Nic.* Quaſi ex ἀνὰ, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀμμίγδην, *Adv.* *Poët.* pro ἀναμίγδην, idem.

Ἄμμιν, ſeu ἄμμι, dat. plur. *Dor.* pro ἡμῖν.

ἌΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, minium.

Ἀμμίξας, *qui miſcuit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναμίξας, à verbo ἀναμίγνυμι.

Ἀμμοβάτης, ου, ὁ, per arenam incedens; (2) dipſas, ſerpentis genus. Ex ἄμμος, *arena*, & βαίνω, *vado, incedo.*

Ἀμμοδύτης, ου, ὁ, arenam ſubiens, ſerpens quidam. Gl. V. arenarius ſerpens. Ex ἄμμος, & δύω, *ſubeo.*

Ἀμμοδυώτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab

Ἄμμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers, non particeps; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius, *Heſ.* Ex α priv. & μοῖρα, *pars*, item *fatum.*

Ἀμμόνιτρον, ου, τὸ, arena nitro immiſta. Ex ἄμμος, & νίτρον, *nitrum.*

Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium. Ab

Ἄμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. ἄμορος.

Ἄμμος, ου, ἡ, arena, ſabulum. A ψάμμος.

Ἀμμόχρυσος, ου, ὁ, gemma, in quâ aurum videtur arenis miſtum. Ex ἄμμος. Unde

Ἀμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus, ſabuloſus.

ἈΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, nepos, *Suid.* *Etymolog.* (2) omninòque proles, filius.

Ἀμνάμων, *immemor*, *Dor.* pro ἀμνήμων.

Ἀμνάσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἀναμνήσει.

Ἀμνὰς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνὸς, *agnus.*

Ἄμναστος, *ignotus*, *Dor.* pro ἄμνηστος.

Ἀμνεῖος, εία, ειον, agninus.

Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, agna.

Ἀμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immemorabilis; (2) immemoratus, ſilentio præterritus. Ab

Ἀμνημονεύω, non memoro, mentionem non facio; (2) obliviſcor. Ἀμνημονεύειν τοῦ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.

Ἀμνημονέω, ῶ, fut. ήσω, immemor ſum.

Ἀμνημονη, ης, ἡ, oblivio.

Ἀμνημόνως, *Adv.* ſine recordatione. Ab

Ἀμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immemor, oblivioſus. Ab α & μναω.

Ἀμνησικακέω, ῶ, fut. ήσω, illatæ injuriæ obliviſcor; (2) non ulciſcor.

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab

Ἀμνησίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuriæ immemor, *Suid.* (2) vindictæ non ſtudioſus.

Ἀμνησικάκως, *Adv.* ſine illatæ injuriæ memoriâ, *Suid.* (2) abſque vindictæ ſtudio.

Ἀμνηστεία, ας, ἡ, oblivio præteritorum, ſc. injuriarum, &c. Ab ἀμνηστος.

Ἀμνήστευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, innuptus, a. Ex α priv. & μνηστευω, nuptias ambio.

Ἀμνηστια, ας, ἡ, abolitio, Philox. Idem quod ἀμνηστεια.

Ἀμνηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblivione deletus. Ex α priv. & μνάομαι, *recordor.*

ἈΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, membrana fœtum involvens; (2) vas ad excipiendum ſanguinem.

Ἀμνὶς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.

Ἀμνοκόπος, ὁ, ϗ ἡ, paſtor, ſeu tonſor ovium. Ex κόπτω, *Heſ.* ſed vox eſt ſuſpecta, *Ern.*

Ἀμνοκῶν, οῦντος, ὁ, agni mentem habens; (2) ſimplex, fatuus, vox comica. Ex ἀμνὸς, & κοέω, pro νοέω, *intelligo.*

ἈΜΝΟ`Σ, ου, ὁ, agnus.

Ἀμνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovis fœta. Ex φέρω.

Ἀμογητὶ, *Adv.* ſine labore. Ab

Ἀμόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus. Ex α priv. & μογέω, *laboro.*

Ἀμόθεν, unde? (2) ab abliquâ parte, ex parte.

Ἀμοθὶ, uſquam. Ab ἀμός.

Ἀμοῖ, *Adv.* in aliquem locum. Ab ἀμῆ.

Ἀμοιβάδιος, idem quod ἀμοιβαῖος, *Opp.*

Ἀμοιβαδίς, *Adv.* viciſſim, alternatim.

Ἀμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod. Gl. V. invicem, alernatim.

Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari poteſt.

Ἀμοιβαίως, *Adv.* alternis, viciſſim; alternatim, Gl. V.

Ἀμοιβὰς, άδος, ἡ, mutatoria. Ab

Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) viciſſitudo; (3) compenſatio, retributio. Gl. V. vicis, talio. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιβήδην, *Adv.* viciſſim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιβή.

Ἀμοιβηδὶ, *Adv.* idem.

Ἀμοιβηδὸν, *Adv.* idem.

Ἀμοιβὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, expers ſum, careo, deſtituor. Ἀμοιρεῖν τῆς ἀληθείας, συμφορᾶς, χάριτος. Ab ἄμοιρος.

Ἀμοίρημα, ατος, τὸ, quando quis exſors eſt rei; (2) infortunium, in eo genere.

Ἄμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers, carens. Ex α priv. & μοῖρα, *ſors.*

Ἀμολγάζω, meridior, *Heſ.* Ab ἀμολγὸς.

Ἀμολγαῖος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, paſtoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ἀμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra. Gl. V. mulctrale. Ab eod.

Ἀμολγὸς, ου, ὁ, tempus, quo mulgetur; (2) veſpera; (3) nox extrema. Ab eod.

Ἀμόλυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, impollutus, intemeratus, Gl. V. Ex α priv. & μολύνω, *polluo*.

Ἀμομφήτος, ον, &

Ἀμομφος, ον, inculpatus, non reprehendendus. Ab α & μεμφομαι.

Ἀμὸν, *noſtrum*, *Dor.* pro ἡμέτερον.

ἈΜΟ´ΡΑ, ας, ἡ, ſimilago cocta cum melle.

Ἀμορϐαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus, obſcurus; (2) paſtoralis. Ab ἀμορϐός. Unde

Ἀμορϐὰς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.

Ἀμορϐεὺς, έως, ὁ, paſtor; (2) ſequax.

Ἀμορϐεύω, f. εύσω, ſequor, adſector, comitor.

Ἀμορϐὴς, & ἀμορϐὲς, media nox, *Etym.* Ex α intenſ. & ὀρφνὴ, quaſi ἀμορφνής.

Ἀμόρϐιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus. Ab

ἈΜΟΡΒΟ`Σ, ἡ, ὸν, tenebricoſus, obſcurus; (2) comes, adſecla, ſectator; (3) paſtor, gregem ſequens, & coram ſe agens, *Ern.*

Ἀμοργεύς, έως, ὁ, qui quaſi exſugit, ſeu exprimit oleas, unde fit amurca. Ab

Ἀμόργη, ης, vel ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expreſſæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exſugo*.

Ἀμοργίδιον, ου, τὸ, Dim. ab ἀμοργίς.

Ἀμόργινος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpureus, ruber.

Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum purpurei coloris.

Ἀμοργὸς, ἡ, ὸν, qui exſugit, *tropicè*, hirudo ærarii, reip. (2) frondator, lignator. Ab ἀμόργη.

Ἀμορία, ας, ἡ, confinium. Ex ἅμα, *ſimul*, & ὅρος, *terminus*.

Ἀμορίτης, ου, ὁ, panis mellitus, & dulciarius. Ab ἀμόρα.

Ἀμορμεύω, idem quod ἀμορϐεύω.

Ἀμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitoſus. Ex α priv. & μόρος, *portio*, *fatum*.

Ἀμορφέστερος, deformior. Ab ἄμορφος.

Ἀμορφία, ας, ἡ, deformitas, deformatio, Gl. V. Ab

Ἀμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, formam non habens, informis, deformis, ſqualidus, incultus. Ex α priv. & μορφὴ, *forma*.

Ἀμόρφως, *Adv.* deformiter, turpiter.

Ἀμόρφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui formatus non eſt, formam ſuam juſtam non habens, non elaboratus. Ex α priv. & μορφόω.

Ἄμος, *per Sync.* pro ἄμαθης, arena.

ἈΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, unus, aliquis; (2) meus, noſter.

Ἀμοτον, *Adv.* vehementer, cupidè. Ab

Ἀμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod linimentis vulnerariis oppleri nequit; (2) inexplebilis, inſatiabilis; (3) vehemens. Ex α priv. & μοτός, potius ab antiquo μέτω, *metior*, Ern.

Ἀμουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2) diſcrepantia modulorum muſicorum.

Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita & intempeſtiva oratio. Ex ἄμουσος, & λόγος, *oratio*.

Ἄμουσος, ου, ὁ ϗ ἡ, Muſis non initiatus; (2) muſicorum modulorum imperitus; (3) indoctus, rudis; (4) inſulſus, illepidus, ruſticus. Ex α priv. & μοῦσα, *muſa*.

Ἀμούσως, *Adv.* imperitè, inſcitè, illepidè.

Ἀμοχθεὶ, *Adv.* citra laborem. Et

Ἀμοχθὶ, *Adv.* idem. Ab

Ἀμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α priv. & μόχθος, *labor*.

Ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recanto. Ex ἀνὰ, & ϖαιανίζω, *pæanem canto*.

Ἄμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ, & ϖαῖδες, *pueri*.

Ἄμπαλος, *reſortitio*, *Poët.* pro ἀνάπαλος.

Ἀμπαλων, a. 2. part. act. *Poet.* pro ἀναπαλων.

Ἀμπαύω, vide Ἀναπαύω, & ſic etiam cetera, in quibus αμ per Syncopen ponitur pro ἀνὰ. Ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, *Herodot.*

Ἀμπεδίον, *per campum*, *Poet.* pro ἀνὰ ϖεδίον.

Ἀμπείρας, aor. 1. part. act. *Poet.* pro ἀναπείρας.

Ἀμπέληιος, ου, ὁ ϗ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab Ἄμπελος. Unde

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.

Ἀμπελικὸς, ἡ, ὸν, vinearius, Gl. V.

Ἀμπέλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis.

Ἀμπέλιον, ου, τὸ, viticula, *Dim.*

Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, vitis, Gl. V. viticula; (2) avis quædam. Ab eod.

Ἀμπελῖτις, ιδος, ἡ, vinealis. Ab eod.

Ἀμπελογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελος.

Ἀμπελοεργὸς, *contr.* ἀμπελουργός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος, & ἔργον, *opus*.

Ἀμπελόκαρπον, ου, τὸ, herba quædam; (quæ & ἀπαρίνη, *Dioſc.*) Ex ἄμπελος, & καρπὸς.

Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commiſtio cum vitibus. Ex ἄμπελος, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἀμπελόπρασον, ου, τό, porrum agreſte, quod naſcitur in vineis; ſpecies allii. Ex ἄμπελος, & ϖράσον, *porrum*. *Angl.* Vine Leeke.

ἌΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, vitis; (2) vinea.

Ἀμπελουργεῖον, τὸ, vinea.

Ἀμπελουργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum *Accuſ.* Ἀμπελουργοῦσι τινες τὴν ϖόλιν, *Æſchin.* Ex ἄμπελος, & ἔργον.

Ἀμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura.

Ἀμπελούργημα, ατος, τὸ, idem.

Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab

Ἀμπελουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, vinitor.

Ἀμπελοφάγος, ὁ ϗ ἡ, vites rodens, exedens.

Ἀμπελοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitifer, vini ferax.

Ἀμπελοφύτης, ου, ὁ, vitiſator, Gl. V. Ex ἄμπελος, & φύω, *ſero*.

Ἀμπελόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitibus conſitus. Ex ἄμπελος, & φυτὸς, *ſatus*.

Ἀμπελοφυτωρ, όρος, ὁ, vitium Sator.

Ἀμπελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vinealis, Gl. V.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελος.

Ἀμπέλως, acc. pl. *Dor.* pro ἀμπέλους.

Ἄμπεμψας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀναπέμψας, à verbo ἀναπέμπω.

Ἀμπεπαλὼν, *ſurſum vibrans*, a. 2. part. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀναπαλὼν, ab ἀναπάλλω.

Ἀμπέσαι, induiſſe, *Lacon.* vel *Æol.* pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

Ἀμπέτασον, *fac explicueris*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Poët.* pro ἀναπέτασον, ab ἀναπετάζω.

Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, veſtitus; (2) veſtimentum, indumentum exterius.

Ἀμπέχονον, ου, τὸ, indumentum. Ab

Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Πέπλους ϖοικίλους ἠμπέσχετο, induit, *Eurip. Med.* 1162. Ex ἀμφὶ, & ἔχω, *habeo*.

Ἀμπισχνοῦμαι, idem. Ex ἴσχω, pro ἔχω.

Ἀμπίσχω, idem & ex iiſdem.

Ἀμπλακέω, erro, pecco. Ab inuſitat. ϖλακέω.

Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum. A præc.

Ἀμπλάκιον, τό, idem.

Ἀμπλάκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non aberrans, pro ἀναπλάκητος, q. v. vel potius ἀπλάκητος, *Ern.*

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peecatum. *Poët.*

Ἀμπλάκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peccato carens, juſtus.

Ἀμπλακὼν, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω.

Ἀμπνύνθη, *reſpiravit*. 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνεπνύνθη, à verbo ἄμπνυμαι.

Ἀμπολεῖν, pro ἀναπολέειν, ab ἀναπολέω.

Ἀμπόλιν, *per urbem*, *Ionicè* pro ἀνὰ ϖόλιν.

Ἀμπρεύω, f. εύσω, traho more boum, ſeu jumentorum; (2) bajulo. Ab

ἌΜΠΡΟΝ, ου, τὸ, funis, quo boves onera trahunt, helcium.

Ἀμπτάμενα, a. 2. part. med. *Poët.* pro ἀναπτάμενα, ab ἀνίπταμαι, *revolo*.

Ἀμπυκάζω, f. άσω, religo comas, jubas; (2) freno; (3) corono. Ab ἄμπυξ.

Ἀμπυκίζω, f. ίσω, comas religo & adſtrictas teneo. Ab eod.

Ἀμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.

ἌΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vaſis, omne in orbem faſtigiatum.

Ἄμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æſtus marini; (2) æſtus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores, Gl. V. gurges. Ex ἀνὰ, & ϖῶμι pro ϖίνω.

Ἀμπωτίζω, f. ίσω, reſorbeo. Ab

Ἄμπωτις, εως, vel ιδος, ἡ, idem quod ἄμπωσις.

ἈΜΥΓΔΑΛΕΑ, ας, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, amygdala, ſeu amygdalus arbor. Hinc

Ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.

Ἀμυγδάλινος, ίνη, ίνον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.

Ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, ſeu amygdalum, fructus. Ab eod.

Ἀμυγδαλίτης, ου, ἡ, amygdalites, ſimilitudinem aliquam habens cum amygdalo.

Ἀμυγδαλοειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, amygdalæ ſpeciem habens. Ex ἀμυγδάλη, & εἶδος.

Ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ ſpeciem habens. Ab ἀμυγδάλη.

Ἀμυγδαλοκατάκτης, ου, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel inſtrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη, & καταγνύω, *frango*.

Ἀμύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, fructus.

Ἀμύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, arbor.

Ἀμυγδαλώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, amygdalæ ſimilis.

Ἀμυγμα, ατος, τὸ, laniatus & laceratio cutis; (2) evulſio capillorum. Ab ἀμύσσω.

Ἅμυδι, *Adv.* ſimul, cum. Ab ἅμα.

Ἀμυδρίεις, ίεσσα, ίεν, idem quod primitivum.

ἈΜΥΔΡΟ`Σ, ὰ, ὸν, ſubobſcurus; (2) exilis, tenuis; (3) hebes. Hinc

Ἀμυδρότης, ητος, ἡ, hebetudo, languor in pulſu arteriarum.

Ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, hebeto, vim detraho.

Ἀμυδρῶς, *Adv.* obſcurè; (2) exiliter.

Ἀμυδρωσις, εως, ἡ, obſcuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.

Ἀμύελος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens medullâ.

Ἀμύζω, f. ύσω, ſugo; (2) lac premo; (3) ſicco. Ex α pleon. & μύζω, *ſugo*.

Ἀμύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non initiatus ſacris arcanis, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Philox.* ἀμύητοι, profani. Ex α priv. & μυέω, *initio*.

Ἀμύθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & μυθέομαι, *dico*.

Ἄμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, fabularum expers, in quo ſunt nullæ fabuloſæ narrationes.

Ἀμυκαλαὶ, ῶν, αἱ, cuſpides jaculorum, *Heſ.* Ab ἀμύσσω.

Ἀμύκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers mugitûs, vacuus bubus, de ſtabulo. Ex α & μυκάω.

Ἀμυκλαΐσδειν, *Laconicè loqui*, præſ. infinit. act. *Doricè* pro ἀμυκλαΐζειν, à verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconicè*, *ſive ut Amyclæi*, *loquor*.

Ἀμυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naſo carens, ap. *Strab.*

Ἀμυκτικός, ἡ, ὸν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.

Ἀμυκτικῶς, *Adv.* vellicatim diſcerpendo, dilaniando.

Ἀμύλιον, ου, τὸ, amylium, placentæ genus.

Ἄμυλον, ου, τὸ, amylum, farina triticea ſine molâ facta. Ab

Ἄμυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, non molitus. Ex α priv. & μύλη, *mola*.

ἈΜΥ´ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, præclarus, egregius in quocunque genere, elegans; (3) fauſtus.

Ἄμυνα, ης, ἡ, ultio; (2) injuriæ propulſatio; (3) auxilium. *Philox.* adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.

Ἀμυνάθω, auxilior. Ab eod.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω.

Ἀμυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν.

Ἀμυνέμεναι, *auxiliari*, præſens idem, ſed *Doricè*.

Ἀμυνεῦσι, *auxiliabuntur*, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, à verbo eod.

Ἀμύνη, *ultio*, *Ion.* pro ἄμυνα.

Ἀμυνίας, ου, ὁ, auxiliatorius; (2) vindictæ cupidus.

Ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix, *Philox.* auxiliatrix. Ab

Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulſator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.

Ἀμυντήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxiliatorius, propulſatorius, idoneus vindictæ. Ab Ἀμυντὴρ.

Ἀμυντικὸς, ἡ, ὸν, ad injuriam propulſandam aptus. Ab ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab

ἈΜΥ´ΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuriâ; (3) propello, arceo; (4) ulciſcor: & *in Medio* (5) dimico pro, propugno; (6) reſiſto; (7) par pari refero. Ἀμύνειν ἀυτοις, περὶ σȣ τεθνηκότος. Ἀμύνεσθαι περὶ, ὑπὲρ, πρὸς πατρίδος, pugnare pro; τȣς ἀδικȣ̃ντας. τινὰ ὑπὲρ τȣ́τȣ. τινὰ τȣ́τȣ. τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἰδὼς δ᾽ ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε, *Soph. Oed.* Col. 1228. Οἵπερ ἔργ᾽ ἀμύνȣσιν κακὰ, *Id. Philox.* 603. Ἕως ἠμύνατο ὁ Θεὸς τȣς ἐχθρȣς ἀυτῶν, *Joſuæ* 13, 13. *Philox.* ἀμύνεται, ulciſcitur, refutat.

Ἀμυξ, *Adv.* vellicando, laniando.

Ἀμυξ, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.

Ἀμυξις, εως, ἡ, idem, ſcarificatio. Ab

ἈΜΥ´ΣΣΩ, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, diſcerpo; (2) lancino; (3) ſcarifico; (4) exulcero animum, ſaucio mentem alicujus. Σύ δ᾽ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος, *Iliad* 1, 243. Τὴν γνώμην ἀμύξει, *Æſchin.*

Ἀμυςαγώγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, myſteria non eductus, ad ſacra arcana non admiſſus. Ex *α* priv. & μυςαγωγέω.

Ἀμυςηρίαςος, ὁ ϗ ἡ, non initiatus. *Sch. Theoc.*

Ἀμυςὶ, *Adv.* integris amyſtidibus, vel ſine labiorum compreſſu, patente ore. Ex *α* priv. & μύω.

Ἀμυςίζω, f. ίσω, hiante ore, largè & avidè bibo. Ab

Ἀμυςις, ιδος, vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυςὶ, ſive ſine reſpiratione & labiorum compreſſione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rheſ.* 419. Ab ἀμυςὶ.

Ἀμυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀμυντος.

Ἀμυσχρὸς, ὰ, ὸν, nullo contaminatus ſcelere & piaculo. *Etym.* (pro quo ἀμυγνὸς, *Suid.*) Ex *α* priv. & μῦσος, (ſine dubio leg. ἀμύσαρος, *Ern.*)

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo ſumma tantum cutis perſtringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc

Ἀμυχηδὸν, *Adv.* idem quod ἀμύξ.

Ἀμυχὶ, *Adv.* idem.

Ἀμυχιαῖος, α, ον, qui eſt in ſuperficie, de ulcere levi, vel inciſurâ levi in cute. Ab ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata unguibus videtur. Ab eod.

Ἀμφ᾽ pro ἀμφὶ, *circa.*

Ἀμφαγαπάζω, caritate amplector, valde diligo. Ex ἀμφὶ, & ἀγαπάω.

Ἀμφαγαπάω, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Ἀμφαγείρω, fut. ερῶ, undique congrego, *in paſſ.* coeo ad vel circa aliquem. Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι, *Il.* 18, 37.

Ἀμφαγνοέω, ῶ, fut. ήσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (*vox incertæ fidei*, Ern.)

Ἀμφαδὰ, *Adv.* palam. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι.

Ἀμφαδίην, *Adv.* palam. Ab

Ἀμφάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus.

Ἀμφαδὸν, *Adv.* palam, manifeſtè, *per Syncop.* pro ἀναφανδόν.

Ἄμφαινε, *oſtendebat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Poët.* pro ἀνήφαινε, à verbo ἀναφαίνω.

Ἀμφάκης, *utrimque acutus*, *Dor.* pro ἀμφήκης.

Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, ſervi apud Cretenſes indigenæ, ſed tamen bello capti, qu. ἀφημιῶται, famâ, nomine, nobilitate carentes, *Ern.*

Ἀμφανε, *oſtendit*, 3. ſingul. aor. 1. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφανε, à verbo ἀναφαίνω, *oſtendo.*

Ἀμφαξονέω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currûs, in utrumque latus labat, & non firmiter hæret. Ex ἀμφὶ, & ἄξων, *axis.*

Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumſtrepo. Τεύχεά τ᾽ ἀμφαράβησε, *Il.* 21, 408.

Ἀμφαραβίζω, idem. Ἅρματα δ᾽ εὐποίητα ϗ ἄντυγες ἀμφαράβιζον, *Heſiod.* Ἀσπ. 64. Ex ἀμφὶ, & ἄραβος, *ſtrepitus.*

Ἀμφαριςερὸς, ρὰ, ρὸν, qui dextrâ ut ſiniſtrâ utitur; (2) ſiniſter, infelix. Ex ἀμφὶ, & ἀριςερὸς, *ſiniſter.*

Ἀμφασία, ας, ἡ, *Poët.* pro ἀφασία, *Hom.*

Ἀμφαυξις, εως, ἡ, truncus arboris ramis reciſis. Ex ἀμφὶ, & ἄυξω.

Ἀμφαύω, circumſono, *Heſ.* Ex ἀμφὶ, & αὔω.

Ἀμφαφάασθαι, *circum tractari*, præſ. infin. paſſ. pro ἀμφαφᾶσθαι, à verbo ſeq.

Ἀμφαφάω, & ἀμφαφάομαι, contrecto; ἀμφαφόων, *Ion.* & *Poët.* pro ἀμφαφῶν, & ἀμφαφάων. Μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι, Ἕκτωρ, *Il.* 22, 373. Ex ἀμφὶ, & ἀφάω, *tango.*

Ἀμφείπετο, *fovebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, *foveo.*

Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus*, ſeu *circumtonſus*, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi ἀμφικείρω.

Ἀμφελίσσω, idem quod ἀμφιελίσσω. Hinc

Ἀμφελικτος, ον, circumvolutus, convolutus.

Ἀμφέλκω, fut. ἕλξω, circumquaque traho.

Ἀμφελυτρόω, involvo, tego. Ab ἀμφὶ, & ἔλυτρον, *involucrum.*

Ἀμφελύτρωσις, ἡ, involutio.

Ἀμφέξω, *induam*, f. 1. ind. act. verbi ἀμπέχω.

Ἀμφεπονήθη, *conſumpſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀμφιπονέομαι, *conſumo.*

Ἀμφέπω, amplector, circumdo; (2) tracto, verſor, circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) perſequor. Ὡς ὄχλος νιν ὑςέρȣ ποδὶ πάνοπλος ἀμφέπει, *Eurip. Ph.* 150. Τȣς δ᾽ ἀμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ Τιτῆνας χθονίȣς, *Heſiod.* Θεογ. 696. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, *curo.*

Ἀμφέρεσθαι, *rejicere*, præſ. infin. med. *Poeticè* pro ἀναφέρεσθαι, à verbo ἀναφέρω, *rejicio.*

Ἀμφέςην, *circumſteti*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίςημι, *circumcolloco.*

Ἀμφετήτυμος, verus, ut *ſimplex* ετήτυμος.

Ἀμφεφόβηθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἀμφεφοβήθησαν, à verbo ἀμφιφοβέω.

Ἀμφέφυγες, *evaſiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω, *evado.*

Ἀμφέχυτο, *circumfuſus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, ab ἀμφιχύω.

Ἀμφηκὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ & ἀκὴ, *mucro, cuſpis.*

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ & ἡλικία.

Ἀμφημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus. Ex ἀμφὶ, & ἡμέρα, *dies.*

Ἀμφήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφηρεφέα, accuſ. ſing. ab

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ, & ἐρέφω, *tego.*

Ἀμφήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque inſtructus remis, à cujus utrâque parte remigari poteſt; (2) utrimque inſtructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ, & ἐρέσσω.

Ἀμφηρικὸς, ἡ, ὸν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.

Ἀφήριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anceps, controverſus. Ex ἀμφὶ, & ἔρις, *contentio.*

ἈΜΦΙ`, Præpoſitio, circa, circum, circiter, am, juxta; *aliquando* propter, præ, οἱ ἀμφι Σωκράτην, Socratici; οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici. Cum *gen.* de, propter, per; *dat.* circum, propter, prope, apud; *accuſ.* circa, ad.

Ἀμφιάζω, f. άσω, induo. Ἀμφιασθῆναι τὴν ςολὴν, *Herodot.* Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque mare habens, mari circumfuſus, in mari ſitus. Ex ἀμφὶ, & ἅλς, *mare.*

Ἀμφιάνακτες, ων, οἱ, Poëtæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum ferè inciperent: Ἀμφὶ μοι αὖθις ἄνακτα——vel etiam Ἀμφὶ μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ & ἄναξ, *rex.*

Ἀμφιανακτίζω, fut. ίσω, procemio utor; (2) Hymnos in Apollinem cano, inprimis vero iſtum Terpandri: Ἀμφὶ μοι ἀυτον Ἄναχθ᾽ ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν.

ἈΜΦΙ´ΑΣ, ȣ, ὁ, genus vini, *Heſ.*

Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, veſtis; (2) actio induendi. Ab ἀμφιάζω, *induo.*

Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀμφιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumſono. Ab ἀμφὶ, & ἰάχω, *ſono.*

Ἀμφιάχω, idem & ab eod.

Ἀμφιβαίνω, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, luſtro; (2) defendo, tueor, ſto ſuper vel coram aliquo diductis cruribus. *Ern.* Ἀμφιβαίνει μοι θράσος, πονος φρένας. Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας, *Il.* 1, 37.

Ἀμφιβάλῃ, *circumjecerit*, 3. ſingul. aor. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβάλλω, fut. βλήσω, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito, *Philox.* Ἀμφίβαλλε μαςὸν ὠλέναισι ματρος, *Eurip. Ph.* 313.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio, defenſio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde &

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio, ſc. ab hoſtibus; (2) protectio, defenſio; (3) contentio, altercatio.

Ἀμφιβεβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ, & βαίνω, *vado, eo.*

Ἀμφιβέβηκας *circumiviſti*, 2. ſingul. perf. indic. act. verbi ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in terrâ & in aquâ vivens. Ex ἀμφὶ, & βίος, *vita.*

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληςρικὸς, ἡ, ὸν, retiformis, retis vim & uſum præſtans. Ab

Ἀμφίβληςρον, ȣ, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio. Ab eod.

Ἀμφιβόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè celeber. Ex βοάω, *clamo.*

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in ſermone, dictio duas, aut etiam plures res propriè ſignificans, ita ut eandem diverſo ſenſu intelligere poſſimus. Ab

Ἀμφίβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps, in utramque partem jactabilis.

Ἀμφιβόσκομαι, depaſco. Ex βόσκω.

Ἀμφίβȣλος, ον, ambiguus, incertus animi.

Ἀμφιβράγχια, ων, τὰ, loca circum tonſillas.

Ἀμφίβραχυς, εος, ὁ, utrimque brevis, ab initio & à ſine brevis, pes proſodicus, Amphibrachys, ut *labore.*

Ἀμφίβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominem undique tegens, *Epith.* ſcuti, *Hom.*

Ἀμφίβροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex βρέχω.

Ἀμφιβώτης, idem quod ἀμφιβόητος.

Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ſeq.

Ἀμφιγηθέω, ῶ, fut. ήσω, & ἀμφιγήθω, valdè gaudeo.

Ἀμφιγνοέω, ῶ, futur. ήσω, aliquâ ex parte cognoſco; (2) dubito. Ἵνα περὶ ὧν ἂν ἀμφιγνοῇς ἔχῃς τȣς ϹυνδοκιμάζονταϹ, *Iſocr.* Ex νοέω, *intelligo.*

Ἀμφίγονος, ȣ, ὁ, privignus, qui ex priore uxore eſt. Ex γίνομαι, *naſcor.*

Ἀμφιγύηεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani, *Philox.* Mulciber. Ex γυιὸς, *claudus.*

Ἀμφίγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fortis, robuſtus. Ex γυῖον, *membrum.*

Ἀμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex γυιόω.

Ἀμφιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſecans. Ex δαίω, *ſeco, divido.*

Ἀμφιδαίω, circum accendo. Σέω δ᾽ εἵνεκ᾽ ἀϋτή τε, πόλεμός τε ἄςυ τόδ᾽ ἀμφιδέδηε, *Il.* 6, 329.

Ἀμφιδάκρυτος, ον, flebilis, luctuoſus.

Ἀμφιδάσειαν, acc. ſing. f. g. ab

Ἀμφίδασυς, δάσεια, δασυ, ubique hirſutus, valdè hirſutus; (2) Epith. ægidis, *Hom.*

Ἀμφίδεα, ων, τὰ, armillæ. Ex δέω.

Ἀμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periſcelides. Ex iiſd.

Ἀμφιδέδηα, 1. ſing. perf. ind. med. v. ἀμφιδαίω.

Ἀμφιδέες, ων, αἱ, catenæ; (2) annuli.

Ἀμφιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum meticuloſus. Ex δέος, *metus*.

Ἀμφιδέμω, circum ædifico. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδείμαντο, *Joſeph.*

Ἀμφιδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ambidexter. Gl. V. æquimanus; (2) valdè aptus, egregius; (3) ambiguus. Ex δεξιὰ, *dextra*.

Ἀμφιδεξίως, *Adv.* admodùm dextrè & aptè.

Ἀμφιδέρκομαι, & ἀμφιδέρκω, circumſpicio.

Ἀμφιδέρχθης, *circumſpectus es*, 2. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀμφεδέρχθης.

Ἀμφίδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumligatus, undique ſeptus. Ex ἀμφιδέω.

Ἀμφιδεύτατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, poſtremus; (2) minutiſſimus.

Ἀμφιδέω, ῶ, fut. ήσω, circumligo.

Ἀμφιδηριάομαι, ῶμαι, decerto, contendo.

Ἀμφιδήριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anceps, dubius; ut victoria. Ex δῆρις, *pugna*.

Ἀμφιδιαίνω, irrigo, madefacio, penitùs.

Ἀμφιδινεύω, circumvolvo.

Ἀμφιδινέω, idem, ῷ πέρι χεῦμα φαεινȣ̃ κασσιτέροιο ἀμφιδεδίνηται, *Il.* 23, 562.

Ἀμφιδοκεύω, f. σω, ſpeculor; (2) inſidior.

Ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, agito, in orbem.

Ἀμφιδοξέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo, dubito. Ab

Ἀμφίδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anceps, dubius. Ex δόξα, *opinio*.

Ἀμφίδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pelle undique tectus; (2) excoriatus, ſeu cui detracta pellis eſt. Ex δορὰ, vel δέρμα, *pellis*.

Ἀμφίδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, natus quoque parente ſervo & ipſe ſervus.

Ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus à natis infantibus, quo obſtetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex

Ἀμφίδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circum currens; (2) qui curſu obiri poteſt; (3) qui in gyrum rotatur.

Ἀμφίδρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undique laceratus. Ex δρύπτω, *lacero*.

Ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφίδρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφίδυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod utrimque poteſt ſubiri, geminos aditus habens, undique patens, ut portus, littus. Ex δύω, *ſubeo*.

Ἀμφιδὺς, a. 2. part. act. verbi

Ἀμφιδύω, fut. ύσω, induo. Φράζ ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνȣ πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῒ, *Soph. Trach.* 614.

Ἀμφίειμαι, perfect. indic. paſſ. &

Ἀμφιείμενος, part. verbi ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, volubilis, qui circum agitur, ut rota; (2) orbem ſuum conficit, ut luna, ſtellæ.

Ἀμφιέλισσος, ισση, ισσον, qui utrimque agitur, impellitur. Ut navis. Ab

Ἀμφιελίσσω, fut. ίξω, circumvolvo, circumplico.

Ἀμφίεμαι, induor. Ab

Ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo, ἠμφιεσμένος, indutus, perf. paſſ. part. Ἠμφίεσε ἐκεῖνον τὸν ἑαυτȣ̃ χιτῶνα, *Xen.* Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τȣτονὶ, *Ariſtoph. Plut.* 934. Στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον, id. Θεσμ. 98.

Ἀμφιέποντες, præſ. part. act. verbi

Ἀμφιέπω, tracto; circa quidpiam verſor, curo; (2) perſequor. Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο, *Il.* 24, 804.

Ἀμφίεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dimidiâ ex parte irrigatur aquis cæleſtibus, & dimidiâ ex parte ſolaribus incaleſcit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. *Epith.* ſoli. Ex ἔργον.

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. part. med. v. ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act.

Αμφίεσμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεστρὶς, ίδος, ἡ, pænula, amiculum.

Ἀμφιέσω, *induam*, fut. 1. ind. act.

Ἀμφιετάζομαι, quotannis recurro, & quaſi in orbem redeo. Ex ἔτος. Unde

Ἀμφιετεὶ, *Adv.* quotannis, unoquoque anno.

Ἀμφίετες, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀμφιετέω, ῶ, quotannis ago, celebro.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, feſtum anniverſarium.

Ἀμφιετήρος, ον, annuus, anniverſarius: item cui quotannis, certâ die ſacra ſunt, *Ern.*

Ἀμφιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

Ἀμφιζάνω, adhæreo, undique obſitum teneo. Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη, *Il.* 18, 25. Ex ἱζάνω, *ſedeo*.

Ἀμφίζευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque junctus. Ex ζευγνύω, *jungo*.

Ἀμφιηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus. Ex ἀκὴ, *acies*.

Ἀμφιθάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque thalamos habens.

Ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque mare habens, ut bimaris.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Iſthmus; (2) utrumque parentem ſuperſtitem habens, patrimus & matrimus; undique floridus, florentiſſimus.

Ἀμφιθάλλω, undique vireo, valdè floreo; ἀμφιτέθηλα; perf. med.

Ἀμφιθέατρον, ȣ, το, Amphitheatrum.

Ἀμφίθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* phialæ, incertæ ſignificationis; quæ utrimque poni poteſt, quæ ex omni parte poteſt ſtatui, vel quæ utrinque prehendi poteſt. *Hom.* vel cui appoſitæ ſunt anſæ duæ. Ex τίθημι, *pono*.

Ἀμφιθέω, fut. θεύσομαι, circumcurro.

Ἀμφίθηκτος, ον, utrimque acutus. A θήγω.

Ἀμφιθλασθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi ἀμφιθλάω.

Ἀμφίθλασις, ἡ, contuſio undique facta. Ab

Ἀμφιθλάω, ῶ, fut. άσω, undique frango, contundo, quatio. Ab θλάω, *frango*.

Ἀμφιθορέω, undique aſſulto.

Ἀμφίθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circum concretus & coagulatus. Ex τρέφω.

Ἀμφίθρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undique fractus, contuſus. Ab θρύπτω.

Ἀμφίθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque januam habens, fores anticas & poſticas habens; *Subſt.* janua, aliam ſibi oppoſitam habens; item pugillares, binis tabulis. *Ern.* A θύρα.

Ἀμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego. *Heſiod.* Ἔργ. 553.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. ſing. a. 1. conj.

Ἀμφικάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque caput habens, biceps.

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) utrimque anſatus. Ex κάρη, *caput*.

Ἀμφίκαρπος, ὁ ϗ ἡ, utrimque vel ab utrâque parte, vel undique fructum habens. Verbum incertæ ſignificationis.

Ἀμφίκαυσις, vel καυστις, εως, ἡ, genus hordei; (2) ap. Comicos, pudenda. A καίω.

Ἀμφικεάζω, fut. άσω, circumſcindo; Excortico, *Ern.* Τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας, *Odyſ.* 14, 12.

Ἀμφικεάσσας, aor. 1. part. act. *Poet.* pro ἀμφικεάσας.

Ἀμφίκειμαι, jaceo.

Ἀμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo.

Ἀμφικέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque viam habens; ſc. in media viâ ſitus, undique acceſſui parens. *Ern.*

Ἀμφικεύθω, fut. εύσω, diligenter occulto, circumtego.

Ἀμφικέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque caput habens, biceps; ἀμφικέφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex κεφαλὴ, *caput*.

Ἀμφικινύρομαι, circumlamentor, ubique valdè queror.

Ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex κίων, *columna*.

Ἀμφίκλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex κλάω, *frango*.

Ἀμφίκλαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ubique ab omnibus fletur. Ex κλαίω, *fleo*.

Ἀμφικλύζω, circumluo, undique alluo, colluo, vel abluo.

Ἀμφίκλυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque abluitur vel alluitur, circumfluus. Ex κλύζω.

Ἀμφικνέφαλος, ον, utrimque pulvinum habens.

Ἀμφικνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique caliginoſus, ſeu tenebroſus, circumquaque nebulis tectus. Ex κνέφας.

Ἀμφίκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque cavatus; *Epith.* ligni, cui ex utroque fine ſuſpenſa onera geſtant bajuli. *Ern.*

Ἀμφίκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lectum ambiens.

Ἀμφίκολλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque glutinatus ſeu ab utrâque parte glutine coagmentatus. Ex κόλλα, *gluten*.

Ἀμφικομέω, curo, orno, ut *ſimplex*.

Ἀμφικόμη, ης, ὁ, genus gemmæ, ap. *Plin.* Ern.

Ἀμφίκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undique comas habens, benè comatus; (2) benè frondoſus. Ex κόμη.

Ἀμφίκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſcindens. Ex κόπτω, *ſcindo*.

Ἀμφίκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medius inter tres fratres, *Heſ. Suid.* Ex κόρος, *puer*.

Ἀμφίκȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumquaque raſus; (2) ἡ, quam ab utrâque parte viri amplectuntur. Ex κείρω, vel κȣ̃ρος.

Ἀμφικραδαίνω, quaſſo, roto, torqueo, ſc. jaculum.

Ἀμφικραδάω, ῶ, idem.

Ἀμφίκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque habens caput. Ex κρανον.

Ἀμφικρέμαμαι, futur. άσω, circumpendeo. Unde

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque pendens.

Ἀμφίκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque præcipitium habens, valdè præceps.

Ἀμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex κτίζω, i. e. οἰκίζω, *habito*.

Ἀμφικτύονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi ſolitum, convenientes.

Ἀμφικτυονὶς, ίδος, *Epith.* civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

Ἀμφικτυονία, ἡ, fœdus & ſocietas Amphictyonum.

Ἀμφικυλίσσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* & *Poet.* pro ἀμφικυλίσας, ab

Ἀμφικυλίω, fut. ίσω, circumvolvo.

Ἀμφικύπελλον, ȣ, τὸ, poculum rotundum & utrimque anſas habens.

Ἀμφίκυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque declivis, gibboſus, ut luna apparet nondum ſemiplena.

Ἀμφιβαλὴς, ὲς, ambiguus.

Ἀμφιλαῖος, utrâque manu lævus.

Ἀμφίλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, loquax.

Ἀμφιλαμβάνω, amplector.

Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, exuberantia. Ab

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amplus, multus, copioſus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbroſus, denſus, *Epith.* ſilvæ; (4) cingens. Ex λαμβάνομαι, quaſi ἀμφιλαβὴς, *qui utrâque manu prehendi poteſt, qui utrinque cingit, ambit, amplectitur*.

Ἀμφιλαφῶς, *Adv.* amplè, abundè. Ab eod.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.

Ἀμφιλέγω, fut. ξω, quaſi ab utrâque parte dico, in utramque partem dico, diſcepto, contendo; (2) dubito, ambigo, (ſed in uſu eſt ἀμφιλογέω.) Hinc

Ἀμφίλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dubius, anceps.

Ἀμφιλέκτως, dubiè, ambiguè.

Ἀμφιλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas ſermonis, ſermo ambiguus; (2) diſceptatio. Gl. V. altercatio. Ab

Ἀμφίλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, controverſus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Ex λόγος, *ratio*.

Ἀμφιλόγως, idem quod ἀμφιλέκτως.

Ἀμφίλοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obliquus.

Ἀμφίλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque criſtam, vel collem habens. Ex λόφος, *criſta*, vel *collis*.

Ἀμφιλύκη, νὺξ, ſubluſtris nox, ultima pars noctis ſub exortum auroræ. Ex λύκη.

Ἀμφίλυκος, antelucanus, Gl. V.

Ἀμφίμακρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Pes proſodicus ex brevi utrimque longam ſyllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

Ἀμφίμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque villoſus & hirſutus.

Ἀμφιμάρπτω, prenſo, uſitatius μάρπτω.

Ἀμφιμάσχαλος, χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex μασχάλη, axilla.

Ἀμφιμάτωρ, Dor. pro ἀμφιμήτωρ.

Ἀμφιμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt; (2) excellens. Ab

Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno. Ἀχαιοί τε Τρῶές τε τεῖχος ἀμφεμάχοντο θοάων ἐκτοθι νηῶν, Il. 15, 391.

Ἀμφιμάχωμαι, 1. ſing. præſ. conj. med.

Ἀμφιμέλαινα, omnino nigra.

Ἀμφιμέμυκα, circummugii, 1. ſing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes ſeco.

Ἀμφιμήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod circum matricem eſt in utero. Ex μήτρα, matrix.

Ἀμφιμήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diverſâ matre.

Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè mixtus. Ab

Ἀμφιμίγνυμι, admiſceo.

Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio.

Ἀμφινεικὴς, &

Ἀμφινείκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo contenditur; (2) excellens. Ex νεῖκος, rixa. Hinc

Ἀμφίνεικος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo eſt contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumquaque paſcor; (2) circum habito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἱ, Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται, Il. 18, 186. Ex νέμω.

Ἀμφινοέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo. Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε, conſidero, refero, Soph. Antig. 382.

Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado. Unde

Ἀμφίξοος, contract. ἀμφίξους, ου, ὁ ϗ ἡ, utrâque parte radens; (2) benè dolans, vel poliens.

Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præſtitum. Ex ὅρκος.

Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex πήγνυμι.

Ἀμφίπαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, peltis denſus, i. e. benè inſtructus. Ex παλτὸν, jaculi genus.

Ἀμφιπαλύνω, undique conſpergo.

Ἀμφιπατάσσω, aſſiduè, crebrò percutio.

Ἀμφιπάτορες, οἱ, ϗ αἱ, ex diverſis patribus, ſed eadem matre nati. Ex πατὴρ.

Ἀμφίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, campis cinctus. Ex πέδον.

Ἀμφιπελέκη, ης, ἡ, ſecuris anceps, bipennis. Ex πέλεκυς, ſecuris.

Ἀμφιπέλεκος, ου, ὁ, capulus ſecuris, bipennis, manubrium. Ex iiſd.

Ἀμφιπέλομαι, adſum, exſiſto.

Ἀμφιπένομαι, operam do, in aliquâ re elaboro. Τὸν μέν Παφλαγόνες μεγαλήτορες, ἀμφεπένοντο, Il. 13, 656.

Ἀμφιπερικλάω, ῶ, fut. άσω, vibro, roto, torqueo.

Ἀμφιπερικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex κτίζω, condo.

Ἀμφιπερικτίοσι, Vicinis, dat. pl.

Ἀμφιπεριπλάζω, oberro.

Ἀμφιπεριπλέγδην, circumplexè, ita ut circumplectantur, &c.

Ἀμφιπεριςρέφω, fut. ψω, converto. Unde

Ἀμφιπεριςρώφα, circumvertebat, 3. ſing. imp. ind. act. contr. & Ion. pro ἀμφιπεριςρώφαε. Ab

Ἀμφιπεριςρωφάω, idem.

Ἀμφιπεριτρίζω, vel ἀμφιπεριτρύζω, f. σω, vel ξω, circumſtrideo.

Ἀμφιπεριφθινύθω, planè corrumpor & pereo.

Ἀμφιπεσούσης, amplexæ, gen. ſing. aor. 2. part. act. f. g. à verbo ἀμφιπίπτω.

Ἀμφίπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque planè mutilus, mancus.

Ἀμφιπιάζω, f. άσω, circumcirca premo, vel conſtringo. Τραχὺς χὰρ χαλαις ἀμφεπίαξε λύκος, Theoc. Ep. 6, 4.

Ἀμφιπίπτω, collum alicujus invado & amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὡς δὲ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα, Odyſſ. θ, 523.

Ἀμφιπιτνέω, idem: ad genua procumbo, eaque amplector.

Ἀμφιπλεκὴς, ὲς, convolutus, implicitus.

Ἀμφίπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab

Ἀμφιπλέκω, circumnecto, amplector.

Ἀμφίπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλήσσω, percutio.

Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀμφιπλὶξ, pedibus alternatim motis. Item circumeundo. Ab

Ἀμφιπλίσσω, circumeo.

Ἀμφιπλύνω, benè eluo, vel abluo, vel ſubigo.

Ἀμφίπνευμα, τὸ, reſpiratio fortis, & difficilis.

Ἀμφιποκος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanatus, ſeu villoſus.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam ſeu famulus. Ἐν πέμπτῃ γὰρ φασιν Ερινύας, ἀμφιπολεύειν, Heſiod. Ἡμερ. 39.

Ἀμφιπολέω, ῶ, fut. ήσω, verſor circum; (2) obeo, luſtro; (3) miniſtro, famulor, curo. Θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις, Soph. Oed. Col. 672. Ex πολέω, verſor. Unde

Ἀμφίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, famulus, famula.

Ἀμφιπονέω, ῶ, fut. ήσω, ſatago, occupor in aliquâ re; (2) abſumo. Τον μέν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο, Iliad. 23, 681.

Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα, Iliad. 2, 315. Ex πέτομαι, volo.

Ἀμφίπποι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis unà ligatis, ſine ephippiis vehuntur, ut ex uno in alterum tranſiliant deſultores.

Ἀμφιπποτοξόται, ῶν, οἱ, equites ſagittarii. Ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον, arcus.

Ἀμφιπρονεύω, undique promineo, ſeu propendeo.

Ἀμφιπρόςυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab anteriore & poſteriore parte columnas habens.

Ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex πρόσωπον, facies.

Ἀμφιπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque puppim habens. Epith. navis, quæ ſine converſione in utramque partem agi poteſt.

Ἀμφιπτάμαι, futur. πτήσομαι, circumvolo.

Ἀμφίπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque portas habens. Ex πύλη, porta.

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique ardens, totus in igne. Ex πῦρ.

Ἀμφιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utramque in partem inclinans; (2) ambiguus, anceps. Ex ῥέπω.

Ἀμφιῤῥήδης, έος, ὁ ϗ ἡ, undique adſperſus, probè irrigatus. Ex ῥάζω, adſpergo.

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus. Ex ῥέω.

Ἀμφιῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, undiquaque ruptus.

Ἀμφίρυτος, idem quod ἀμφίῤῥυτος.

Ἀμφὶς, Adv. utrimque; (2) in medio; (3) ſine, ſeorſum, extra. Ab ἀμφὶ.

Ἀμφίσϐαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, quaſi utrinquegrada, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφιϐαίνω, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

Ἀμφίσϐατος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, ambiguus, quaſi de quo in utramque partem itur, vel quod ſtatui in utrovis veluti capite graduve poteſt. Ern. Heſ. Suid. Ex βαίνω.

Ἀμφισϐησία, ας, ἡ, Ion. ἀμφισϐησίη, controverſia, contentio. Ab

ἈΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, controverſor, contendo de aliquâ re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo, dubito. Ἀμφισϐητεῖν περὶ τῶν λόγων, τοῖς φαινομένοις, τοῦτό, τοῦτο, τὴν ἰσότητα τοῦ πράγματος σοὶ ἀρχῆς, tecum de; μετὰ γένος, πρὸς ἀλλήλους. Hinc

Ἀμφισϐήτημα, ατος, τὸ, controverſia, res de quâ diſceptatur; (2) quæſtio; (3) dubitatio.

Ἀμφισϐητήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, dubius. Ab eod.

Ἀμφισϐήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, contentio; (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.

Ἀμφισϐητικὸς, ἡ, ὸν, contentioſus, contentionibus deditus. Ab eod.

Ἀμφίσγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſo ſemine genitus.

Ἀμφίσθμαινα, ης, ἡ, idem quod ἀμφισϐαινα. Etym.

Ἀμφίσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique umbram habens. Ex σκιὰ, umbra.

Ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant. Heſ. Ex κώμη, pagus.

Ἀμφίςαμαι, undique circumſto. Ατὰρ μεγάθυμοι Επειοὶ ἀμφίςαντο δη, Iliad. 11, 732. Ex ἵςαμαι, ſto.

Ἀμφίςαυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifurcatus, Gl. V.

Ἀμφιςειλάμενος, aor. 1. part. med. ab

Ἀμφιςέλλω, amicio, vel orno; (2) adſtringo, cohibeo. Κἀμφιςειλαμένα τὰν ξυςίδα τᾶς Κλεαρίςας, Theocr. Id. 2, 74.

Ἀμφιςεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coronatus, redimitus; (2) plenus, redundans; (3) ſibi mutuò innexus. Ex ςέφω, corono.

Ἀμφίςομος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſipellis, bilinguis; (2) utrimque acutus. Gl. V. anceps. Ex ςόμα, ατος, acies.

Ἀμφιςρογγύλος, ου, ὁ ϗ ἡ, planè rotundus.

Ἀμφισωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, undique conſpicuus & patens. Ex ὢψ, oculus.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, libratus. Ex τάλαντον.

Ἀμφιτάμνω, ſeco vomere agrum, &c. Ern.

Ἀμφιτάπης, ητος, ἡ, tapes villoſus.

Ἀμφίταπις, ιδος, idem & ex iiſdem.

Ἀμφίταπος, ου, ὁ, idem; (2) ὁ ϗ ἡ, tapetibus circumdatus. Ex iiſd.

Ἀμφιταθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω.

Ἀμφιταράσσω, turbo, ut ventus mare.

Ἀμφιταρϐὴς, ὲς, exterritus. Ex τάρϐος, timor.

Ἀμφιτείνω, circum extendo.

Ἀμφιτειχὴς, ὁ ϗ ἡ, mœnia circumdans, obſidens.

Ἀμφιτέμνω, circumcîdo. Ex τέμνω.

Ἀμφιτίθει, circumpone, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi inuſ. ἀμφιτιθέω, pro.

Ἀμφιτίθημι, circumpono; (2) involvo, velo. Ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις, Eurip. Hec. 434. Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος, πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα, Il. 10, 271.

Ἀμφιτινάσσω, fut. άξω, utrimque quatio.

Ἀμφίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſcindens, anceps; (2) circumciſus, undiquaque amputatus. Ex τέμνω, ſeco.

Ἀμφίτορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè tornatus.

Ἀμφιτόρνωτος, ον, idem.

Ἀμφιτρέμω, valdè tremo. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμϐρόσιος ἑανὸς τρέμε, Il. 21, 507.

Ἀμφιτρέχω, circumcurro, circumfundo.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, Eurip. Cycl. 703. Ab utrâque parte perforatus, pertuſus. Ex τράω, foro.

Ἀμφίτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex τρίζω, ſono.

Ἀμφιτρομέω, ῶ, tremo ab omni parte, omnibus membris.

Ἀμφιτρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè attritus. Ex τρύω, tero.

Ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφιφαὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenam ubique lucem habens, conſpicuus. Ex φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. galeæ, ornatæ undique aureis Clypeolis ſeu criſtis.

Ἀμφιφανὴς, idem quod ἀμφιφαὴς, de aſtris, eſt ſtella mane & veſperi conſpicua, omnibus notus, manifeſtus de facinore.

Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, ſeu facibus accenſis.

Ἀμφίφλοξ, ογος, ὁ ϗ ἡ, dubiæ & ancipitis flammæ, vel undique flammans.

Ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, amphora, ſeu vas utrimque auriculas habens, quibus geſtari poteſt. Ex φέρω.

Ἀμφιφύα, ας, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.

Ἀμφιφῶν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω,

Ἀμφιχαίνω, inhio; (2) abſorbeo, devoro.

Ἀμφίχαιτος, ὁ ϗ ἡ, benè comatus.

Ἀμφιχαλκιφάλαρος, ὁ ϗ ἡ, æreus, ære ornatus. Vox comica ap. Ariſtoph. Ex χάλκος, & φάλαρα, phaleræ.

Ἀμφιχέαι, aor. 1. inf. act. Poet. pro ἀμφιχεῦσαι, à verbo ſeq.

Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, ſundo ſeu ſpargo circa,

circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην, *Heſiod.* Ἔργ. 65.

Ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choreas ago.

Ἀμφίχροος, *contr.* ἀμφίχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undique coloratus; (2) bicolor. Ex χρόα.

Ἀμφίχρυσος, ον, inauratus.

Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfuſa*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ἀμφιχύω.

Ἀμφίχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumfuſus; (2) terrâ adgeſta utrimque munitus. Ab

Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.

Ἀμφιχωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utroque pede claudus.

Ἀμφοδάρχης, ȣ, ὁ, magiſter pagi, *Pb.* Ex ἄμφοδον, & ἄρχω, *impero.*

Ἀμφόδιον, ȣ, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδια, compitalia, *Pb. Dim.* ab

Ἄμφοδον, ȣ, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum, *Pb.* Ab

Ἀμφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ, & ὁδὸς, *via.*

Ἀμφόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδȣ̀ς, *dens.*

Ἀμφοῖν, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω.

Ἄμφονον, *per cædem*, *Poet.* pro ἀνα φόνον.

Ἀμφορεαφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat, mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς, & φέρω.

Ἀμφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς, vel pro ἀναφορεύς.

Ἀμφορίδιον, ȣ, τὸ, amphorula, vaſculum teſtaceum vinarium, *Dim.*

Ἀμφορίσκος, idem.

Ἀμφορικὸς, ἡ, ὸν, teſtaceus, ut amphora vinaria.

Ἀμφοτεράκις, *Adv.* utroque modo. Ab ἀμφότερος. Unde

Ἀμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo, vel attingo.

Ἀμφοτερόγλωσσος, vel ωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in utramque partem diſputans; (2) callidus, acutus in diſputando. Ex γλῶσσα.

Ἀμφοτεροδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ambidexter, qui ſiniſtrâ pro dextrâ utitur, & hanc illâ debiliorem habet; item ad utrumque paratus.

Ἀμφοτερόπλοος, *ccntr.* ἀμφοτερόπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ab utrâque parte navigari poteſt.

Ἀμφορετόπλȣν, fænus nauticum, pro itu & reditu, *Bud.*

Ἀμφότερος, έρα, ερον, uterque; ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω. Hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *Adv.* utrimque.

Ἀμφοτέρωθι, *Adv.* utrobique. Ab eod.

Ἀμφοτέρως, *Adv.* utroque modo. Ab eod.

Ἀμφοτέρωσε, *Adv.* utroque, in utramque partem. Ab eod.

Ἀμφȣδὶς, *Adv.* in terram, humi. Ex ἀμφὶ, & ȣ̓̃δος, *ſolum*, *humus.*

Ἀμφράσσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. *Poet.* pro ἀναφράσαιτο, à verbo ἀναφράζω.

Ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro.

Ἀμφύω, fut. σω, undique adnaſcor, vel adhæreo. Ab ἀμφὶ, & φύω, *naſcor.*

ἈΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, *Gen.* & *Dat.* ἀμφοῖν, *Accuſ.* ἄμφω.

Ἀμφώϐολα, ων, τὰ, vaticinia ex inſpectione viſcerum. Ex ἀμφὶ, & ὀϐελὸς, *veru.*

Ἀμφώϐολος, miſſile. Ab ἄμφω, & βολή.

Ἀμφώδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, & ὀδȣ̀ς, *dens.*

Ἀμφώης, εος, ὁ ϗ ἡ, utrimque aures habens; (2) utrimque anſatus. Ex ȣ̓̃ς, *auris.*

Ἀμφωλένιον, τὸ, armilla. Ex ὠλένη, *ulna.*

Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præſtatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω, & ὄμνυμι, *juro.*

Ἀμφατις, ιδος, ἡ, poculi genus, utrimque anſas habens. Ex ἀμφὶ, & ȣ̓̃ς, *auris.*

Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) tegmen, vel munimentum auris; (3) auris, ſeu anſa vaſis. Ex iiſd.

Ἀμωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque anſatus.

Ἀμώμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſibilis. Ex α priv. & μωμέομαι, *culpo.*

Ἀμωμήτως, *Adv.* inculpatè, irreprehenſibiliter.

Ἀμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam amomo ſimilis. Ab ἄμωμον.

Ἀμωμίτης, ȣ, ὁ, amomum ſimilitudine aliquâ referens, ut vinum odore vel ſapore. Ab eod.

ἈΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, amomum, nomen fruticis.

Ἄμωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maculæ expers, irreprehenſibilis. *Pb.* immaculatus. Ex α priv. & μῶμος, *dedecus*, *probrum.*

Ἀμῶνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ἀμάονται, à verbo ἀμάω, *meto.*

Ἀμῷς, *metas*, 2. ſing. præſ. opt. act. *contr.* pro ἀμάοις, à verbo eod.

Ἀμῶς, quodammodo. Ex ἀμὸς, *unus.*

Ἀμωσγέπως, *Adv.* quodammodo, quovis modo, aliquo pacto; omnino; aliquatenus. *Plut. in Pericle.* Ex ἀμὸς, γε, & πως.

ἈΜΩΤΑ, ων, τὰ, caſtaneæ.

ἌΝ, Conjunctio potentialis, cum Optat. & Conjunctivo, Imperfecto & Aoriſtis Indicativi addit vim Optativi & Conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, ſi.

ἈΝΑ', Præpoſ. per, *regit* acc. Gl. V. *apud Poetas*, ſuper, in, cum; ἀνα μέρος, viciſſim, alternis, *Pb.* ἀνὰ πέντε, quini, *Phil.*

Ἄνα, *ſurrexit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *per Apocopen.* pro ἀνάστα, quod *Ionicè* dicitur pro ἀνέστη, à verbo ἀνίστημι, *ſurgere facio.* Ἄνα, pro ἀνάστηθι, ſurge, *Hom. Il.* 6, 331. 9, 247. *Eurip. Troad.* 98.

Ἀνάϐα, *aſcende*, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. per *Apocopen*, pro ἀνάϐαθι, ſive ἀνάϐηθι, à verbo ἀναϐαίνω, *aſcendo.*

Ἀναϐάδην, *Adv.* pedibus in altum extenſis, ſeu exporrectis. Ab ἀναϐαίνω.

Ἀναϐαδὸν, *Adv.* ſcandendo. Ab eod.

Ἀναϐαθμικὸς, ἡ, ὸν, gradualis, gradatim factus.

Ἀναϐαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus ſcalæ. Ab

Ἀναϐαθμὸς, ȣ̃, ὁ, adſcenſus; (2) gradus ſcalæ; (3) ſedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonicâ. Ab ἀναϐαίνω.

Ἀνάϐαθρα, τὰ, ſcalæ navis. Ab eodem.

Ἀνάϐαθρον, ȣ, τὸ, ſcala; (2) pulpitum; (3) ſubſellium. Ab eod.

Ἀναϐαίνω, fut. ἀναϐήσομαι, p. ἀναϐέϐηκα, adſcendo, conſcendo; (2) emergo; (3) ſuccreſco; ἀνάϐα, adſcende, Gl. V. pro ἀνάϐαθι, ἀνάϐηθι, quaſi ab ἀνάϐημι. Ἀναϐαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ δένδρον, εις τὸ ὄρος, εις ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέϐησαν αἱ ἄκανθαι, Marc. 4, 7.

Ἀναϐακχεύω, valdè bacchor.

Ἀναϐάλλεσθαι, *differri*, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀναϐάλλω, rejicio, retardo, remoror, reſupino, Gl. V. protraho, Gl. V. ἀναϐάλλομαι, differo, procraſtino, *Pb.* (2) præludo, Gl. V. ἀναϐαλλέσθαι, præfari, Gl. V. Ἀναϐάλλειν τινα ἐπὶ τὸν ἵππον, ſuſtollere; τινὰ remorari; κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέϐαλλεν, *Callim.* Ἀναϐάλλεσθαι τὴν δίκην, μάχας· (3) induo me vel mihi; (4) incipio canere; (5) cano.

Ἀναϐάντες, *aſcendentes*, nom. pl. maſc. aor. 2. part. act. verbi ἀναϐαίνω.

Ἀναϐαπτίζω, rebaptizo, baptiſmum itero. Hinc

Ἀναϐάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptiſmi, *Suicer.*

Ἀναϐάπτισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀναϐαπτισμὸς, idem & ab eodem, *Suicer.*

Ἀναϐαπτιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui baptiſmum iterat. Ab eod.

Ἀναϐὰς, nom. ſing. part. a. 2. verbi ἀναϐαίνω.

Ἀναϐάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ubi aſcendere poſſumus. Ab ἀναϐαίνω.

Ἀνάϐασις, εως, ἡ, adſcenſio, adſcenſus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.

Ἀναϐασμὸς, ȣ̃, ὁ, adſcenſus. Ab eodem.

Ἀναϐάσομαι, *conſcendam*, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀναϐήσομαι, ab ἀναϐαίνω.

Ἀναϐαστάζω, fut. άσω, tollo ad portandum. Ἐς ὕψος αναϐαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, *Luc.*

Ἀναϐάτης, ȣ, ὁ, qui equum conſcendit, Gl. V. admiſſarius equus. Ab ἀναϐαίνω.

Ἀναϐατικὸς, ἡ, ὸν, propriè, equos conſcendendi peritus, qui celeriter & facilè ſe in equum conjicere poteſt.

Ἀναϐατὸς, ȣ̃, ὁ, qui conſcendi poteſt, ſcanſilis. Ab eod.

Ἀναϐέϐηκεν, 3. ſing. perf. ind. act. v. ejuſd.

Ἀναϐεϐιωκὼς, perf. part. act. v. ἀναϐιόω.

Ἀναϐεϐλημένως, *Adv.* tardè, remiſsè, *Ern.*

Ἀναϐέϐρυκεν, *ſcatuit*, 3. ſing. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ· à verbo ἀναϐρύω, *ſcateo.*

Ἀνάϐηθι, 2. ſing. a. 2. imp. act. v. ἀναϐαίνω.

Ἀναϐήσσω, vel ἀναϐήττω, tuſſio; (2) tuſſiendo exſpuo; (3) exſcreo; (4) rejicio.

Ἀναϐιϐάζω, fut. άσω, adſcendere facio, impono, ſubduco, proveho, eveho, *Pb.* ſubrigo. Ἀναϐιϐάζειν ἐφ᾽ ἅρμα, τȣ̀ς παῖδας ἐπὶ ἵππȣς, εἰς τίμήν. Ὑπὲρ αὐτὸν τὸν ȣ̓ρανον ἀναϐιϐαζεις τὴν γυναῖκα, extollis, *Luc.*

Ἀναϐιϐρώσκω, corrodo, exedo.

Ἀναϐιοίην, *reviviſcam*, 1. ſing. præſ. optat. act. *Att.* pro αναϐιοῖμι, à verbo

Ἀναϐιόω, ῶ, f. ώσω, reviviſco. Hinc

Ἀναϐίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reviviſcentia, reſurrectio.

Ἀναϐιώσκομαι, reviviſco; (2) reviviſcere facio, vitæ reſtituo. Ab eod.

Ἀναϐλαστάνω, fut. ἀναϐλαστήσω, regermino, renaſcor; (2) germino; (3) *act.* edo, profero de terrâ. Ὅταν δὲ κοπῇ, μετὰ τρίτον ἔτος εὐθύς ἀναϐεϐλάστηκε, *Theophr.*

Ἀναϐλαστέω, idem. Hinc

Ἀναϐλάστημα, ατος, τὸ, quod renaſcitur.

Ἀνάϐλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus in ſublime. Ab

Ἀναϐλέπω, f. ψω, oculos attollo; ſuſpicio, Gl. V. (2) viſum recipio; (3) intueor, conſpicio. Ἀναϐλέπειν εις τὸν ȣ̓ρανὸν, εις τινα, πρός τινα. Ἀνέϐλεψεν πρὸς αὐτὸν γοργὸν, ὥσπερ οἱ λέοντες, ſævè, *Dion.*

Ἀναϐλέψασαι, nom. pl. part. a. 1. act. f. g.

Ἀνάϐλεψις, εως, ἡ, viſûs recuperatio.

Ἀναϐληδὸν, *Adv.* in modum amiculi. Ab ἀναϐάλλω. Unde

Ἀνάϐλησις, εως, ἡ, procraſtinatio, dilatio.

Ἀναϐλητικῶς, tardè, cunctanter.

Ἀναϐλύζω, fut. ύσω, ſcaturio; ſcateo, ebullio, redundo, Gl. V. Φλόγες ἐκ γῆς ἀναϐλύσασαι, *Ariſtot.*

Ἀνάϐλυσις, εως, ἡ, ſcaturigo. Ab ἀναϐλύζω.

Ἀναϐοάω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo.

Ἀναϐοῆσαν, aor. 1. part. act. n. g.

Ἀναϐόησις, ἡ, exclamatio.

Ἀναϐοθρεύω, effodio, effodiendo egero, *Heſ.*

Ἀναϐολάδην, idem quod ἀναϐλητικῶς.

Ἀναϐόλαιον, ȣ, τὸ, amictus, *Pb.* amiculum. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναϐολεὺς, έως, ὁ, id, in quod impoſito pede, adſcendimus equum; ſtapes, ſtapeda; (2) homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum, qui alios in equum levat. Ph. ſtrator. Ab eod.

Ἀναϐολὴ, ῆς, ἡ, egeſtio; (2) terra egeſta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) proœmium carminis. Ab eod.

Ἀναϐολικῶς, per dilationem, cunctanter.

Ἀναϐορϐορύζω, f. ύσω, exclamo.

Ἀναϐȣλεύω, conſultationem inſtituo, delibero. *Ern.*

Ἀναϐράζω, fut. άσω, fervefacio, bullire facio. Gl. V. bullio; fervendo ejicio, de mari, v. gr. ſpumam. Hinc

Ἀναϐρασις, εως, ἡ, æſtuatio, ebullitio.

Ἀναϐράσσω, vel ττω, idem quod ἀναϐράζω.

Ανάϐραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fervefactus, elixus.

Ἀναϐρέχω, f. ξω, madefacio.

Ἀναϐρομέω, efferveo cum murmure, *Ern.*

Ἀναϐρόξεια, *reſorbuerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀναϐρόξαιμι, ab

Ἀναϐρόχω, f. ξω, reſorbeo. Ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἀναϐρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ, *Odyſſ.* 11, 240.

Ἀναϐρυάζω, vocifero, exclamo.

Ἀναϐρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infremo, fremitus, ſeu rugitus edo; (2) cum fremitu & rugitu defleo.

Ἀναϐρύχω, fut. ξω, ſcaturio, ſubſilio. Ὅθ' ἅλις ἀναϐέϐρυχεν ὕδωρ, *Il.* 17, 54.

Ἀναϐρύω, f. ύσω, idem. Ex ἀνὰ, & βρύω.

Ἀναϐρωθεὶς, εῖσα, ὲν, undique corroſus, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναϐρώσκω.

Ἀναϐρωσις, εως, ἡ, corroſio, exeſio. Ab

Ἀναϐρώσκω, f. ώσω, corrodo, exedo.

Ἀναϐρωτικὸς, ὴ, ὸν, exedendi, corrodendi vim habens. Ab eodem.

Ἀναϐωλακία, ἡ, glebarum everſio per arationem. Ab ἀνὰ, & βῶλαξ, *gleba*.

ἈΝΑΓΑΛΛΙ´Σ, ίδος, ἡ, *Dioſcor.* 2, 209. anagallis, *Plin.* 25. § 92. c. 13. morſus gallinæ, herba. *Angl.* Brook Lime, Pimpernel.

Ἀναγαργαριζω, fut. ίσω, gargarizo, fauces colluo.

Ἀναγαργάριστον, ſc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in anginâ.

Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἀναγγειλον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀναγγελεῖ, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi

Ἀναγγέλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγγέλλειν τινί τι, περὶ τίνος. Ἀνηγγέλθη τεθνεὼς ἀυτὸς, ipſum cecidiſſe, *Plut.* Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

Ἀνάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus eſt. Ex *a* priv. & ἄγγελος, *nuncius*.

Ἀναγεῖσθαι, *narrare*, præſ. inf. med. *Dor.* & *contr.* pro ἀνηγέεσθαι, à verbo ἀνηγέομαι.

Ἀναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo.

Ἀναγενναω, ῶ, f. ήσω, regenero. Ἀναγεννήσας ἡμας ἐις ἐλπίδα ζῶσαν, 1. *Pet.* 1, 13. Hinc

Ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio; (2) baptiſmus; (3) reſurrectio.

Ἀναγεύω, f. ευσω, guſtandum præbeo.

Ἀναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impurus. Ex *a* priv. & ἄγος, *veneratio*.

Ἀναγινωσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnoſco, recognoſco, Gl. V. (2) lego, ἀνέγνων, legi, a. 2. Ἀναγινώσκειν βίϐλους, τὰ γράμματα· τὸν ἐκεῖνον μεταϐουλεύεσθαι, à ſententiâ revocare; ἀναγνωσθεὶς χρήμασι, corruptus. *Herodot.*

Ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo; (2) urgeo, vexo. Ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς ἀυτοῦ ἐμϐῆναι ἐις τὸ πλοῖον, *Marc.* 6, 45. Ab ἀνάγκη.

Ἀναγκαία, ας, ἡ, neceſſitas, *Ion.* pro ἀνάγκη.

Ἀναγκαῖον, ου, τὸ, neceſſarium, neceſſitas. Ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ὁ ϗ ἡ, neceſſarius, neceſſariò eveniens; (2) neceſſarius, cujus uſus eſt neceſſarius; (3) neceſſarius, neceſſitudine conjunctus. Hinc

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis; (2) amicitia.

Ἀναγκαιοφαγέω, v. ἀναγκοφαγέω.

Ἀναγκαίως, *Adv.* neceſſariò. Θανεῖν ἀναγκαιως ἔχει, *Eurip. Herc. Fur.* 502. mori neceſſe eſt.

Ἀνάγκασμα, τὸς, τὸ, neceſſitas, *Ern.*

Ἀνάγκάσον, 2. ſing. aor. 1. imperat. act. verbi ἀναγκάζω.

Ἀναγκαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cogit, qui neceſſitatem imponit. Ab ἀναγκάζω.

Ἀναγκαστικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀναγκαστὸς, ὴ, ὸν, coactus, non voluntarius.

Ἀναγκαστῶς, *Adv.* coactè.

ἈΝΑ´ΓΚΗ, ης, ἡ, neceſſitas; (2) rerum difficultas; (3) quidquid animum quodammodo cogit; (4) tormentum, quæſtio; (5) miſeriæ è tormentis aliiſque vexationibus; (6) quivis caſus adverſus.

Ἀναγκόσιτέω, idem quod ἀναγκοφαγεω; (2) invitus aliquem alo. *Crates* ap. Ath.

Ἀναγκόσιτος, idem quod ἀναγκοφαγος; (2) qui invitus aliquem alit.

Ἀναγκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ſeq. Ex τρέφω.

Ἀναγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus, comedo; (2) copioſore victu uti cogor, ut athletæ; (3) moleſtiam aliquam devorare cogor.

Ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, victus athleticus. Ab

Ἀναγκοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui victu athletico utitur. Ex ἀνάγκη, & φάγος, *edax*.

Ἀναγκοφορέω, ῶ, neceſſitate coactus perfero.

Ἀναγκυλος, ὁ ϗ ἡ, obliquus.

Ἀναγλυκαίνω, iterum dulce reddo.

Ἀναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi præc.

Ἀνάγλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſculptus, cælatus, cælaturis aſper.

Ἀνάγλυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀναγλυφὴ, ἡ, cælatura, ſignum cælatum. Ab

Ἀναγλύφω, futur. ψω, ſculpo.

Ἀναγνάμπτω, fut. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) ſolvo, diſſolvo, *Il.* 3, 348.

Ἀναγνεία, ας, ἡ, ſcelus. Ab ἀναγνός.

Ἀναγνόντες, *qui agnoverunt*, nom. pl. part. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω, *agnoſco*.

Ἀναγνος, ου, ὁ ϗ ἡ, impurus; (2) ſceleſtus; (3) impudicus. Ex *a* priv. & ἁγνὸς, *purus*.

Ἀναγνωρίζω, fut. ίσω, recognoſco, agnoſco. Ἀνεγνορισθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς ἀυτοῦ, Act. 7, 13.

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel perſonæ, ante non notæ; ſed diuturnitate obliteratæ.

Ἀναγνωρισμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) ſpecimen, documentum. Ab eod.

Ἀναγνώρισμα, ατος, τὸ, id ex quo aliquid agnoſcitur.

Ἀναγνωσείω, lecturio, Gl. V. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipſa legendi actio; (4) perſuaſio. Ab eod.

Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.

Ἀναγνωστήριον, ου, τὸ, locus in quo lectiones vel recitationes fiunt. Ab eod.

Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus eſt prælegere alicui. Ab eod.

Ἀναγνωστικὸς, ὴ, ὸν, ad legendum aptus.

Ἀναγον, *reducebant*, 3. pl. imperfect. act. *Ion.* pro ἀνῆγον, à verbo ἀνάγω, *reduco*.

Ἀναγορὰν, *in forum*, pro ἀνὰ ἀγοράν.

Ἀναγόρευσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renunciatio, declaratio. Ph. nuncupatio, recitatio. Ab

Ἀναγορεύω, fut. εύσω, publicè pronuncio, proclamo, per præconem declaro, renuncio, per conſulem, imperatorem, prædico. Ἀναγορεύειν ἐκ τοῦ θεάτρου τινὰ ἀυτοκράτορα. Νικῶν ἀναγορευοτο, viciſſe, Dem. Σεϐαστόν τε ἀναγορεύει, ϗ πατέρα καλεῖ, Herod.

Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, literarum trajectio & tranſpoſitio, quâ vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (& diverſum ſignificans) vox, ut ἀρετὴ, ἐρατὴ, μῦθος, θυμὸς, &c. Unde

Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, tranſpoſitis literis effero & dico. Hinc

Ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.

Ἀναγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſcriptus, literis proditus; (2) in acta, literas publicas relatus.

Ἀναγραφεὺς, έος, ὁ, ſcriptor, ſcriba publicus.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio; (3) perſcriptio, acta, Gl. V. titulus. Ab

Ἀναγράφω, fut. ψω, ſcribo, conſcribo, perſcribo, literis mando; (2) proſcribo, propono; (3) perſcribo, in acta refero; (4) inſcribo; (5) adſcribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγράφειν ἐις κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, ἐις τὸν τοῖχον, τὰ ὑποτυπωθέντα. Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, Luc.

Ἀναγρέυομαι, venor.

Ἄναγρία, ας, ἡ, tempus quo venari non licet. Ex *a* priv. & ἄγρα, *venatio*.

Ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hiſco, mutio.

Ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.

ἈΝΑ´ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρος, ου, ὁ, vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.

Ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) inſtituo, educo, doceo; (12) indico ſceleris auctorem & in eum tendo; (13) acceptum fero, adſcribo; (14) idem quod ſimplex ἄγω· ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθεὶς, ſubductus, evectus, aor. 1. part. paſſ. Ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, per pelagus deducere; κατάγειν, ad terram appellere; ἐις θεοὺς, referre; ἐις τιμὰς, promovere; ἐπὶ πόδα, ἔξω βέλους, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ ἀυτοῦ, narrare. Ἀνάγεσθαι ἀπὸ τόπου, ſolvi; ναυσὶ ἐς τόπον. Κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα, κανάγει κάρα, Soph. Phil. 868.

Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, quod adligatur alicui rei, quaſi ad eam ſuſtollendam, qu. funis, catena; (2) corrigiæ calceorum, *Ern.* Ab ἀνάγω.

Ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio, ſubvectio, elatio; (2) exitus è portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio ad aliquem, remiſſio; (5) redhibitio; (6) inſtitutio, diſciplina. Ab eod.

Ἀναγώγια, τὰ, feſtum in honorem Veneris, quo die è Siciliâ in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur, & universè numinum omnium, quæ poſt annuam abſentiam redire fingebantur ad ſuas ſedes viſitandi ergò, *Call.*

Ἀναγωγία, ας, ἡ, defectus diſciplinæ, mala educatio; (2) vita diſſoluta, animus indomitus, &c. Ex *a* priv. & ἀγωγή.

Ἀναγωγικὸς, ὴ, ὸν, ſurſum ferens; (2) myſticus, qui à ſenſibus ſubvehit ad intellectualia; (3) ſenſus remotiſſimos & abſtractiſſimos exquirens. Ab ἀνάγω.

Ἀναγωγικῶς, *Adv.* myſticè.

Ἀναγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, in ſublime evehens in theol. myſticâ. (2) vim alliciendi, attollendi habens.

Ἀνάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rectè inſtitutus non eſt; hinc (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex *a* priv. & ἀγωγή.

Ἀναγώγως, *Adv.* contumaciter; (2) petulanter, injurioſè, contumelioſè; (3) imperitè, indoctè; (4) ineptè; (5) citra inductionem & certum nexum.

Ἀναγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur; (2) iners. Ex *a* priv. & ἀγὼν. *certamen*.

Ἀναδάζομαι, fut. άσομαι, & act. ἀναδάζω, divido. Ἀναδασάμενος τὴν χώραν, *Plut.*

Ἀναδαίω, divido.

Ἀναδαίρετον, perſpicuè, apud Ariſtoph.

Ἀναδάκνω, f. δήξω, remordeo; (2) mordeo.

Ἀναδάσασθαι, a. 1. ind. med. ἀναδάζομαι.

Ἀναδάρκης, ες, idem qui ἀδερκής. Ern.

Ἀναδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio. Ab ἀναδάζομαι.

Ἀνάδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, diviſus, diſtributus; (2) viritim æquâ portione diviſus; (3) reſciſſus, irritus. Ab eod.

Ἀναδάστως, inequaliter; *Heſ.* (2) indiviſim.

Ἀναδέδρομα, *percurri*, 1. ſing. perfect. ind. med. verbi ἀνατρέχω, pro ἀναδρέμω.

Ἀναδέδραμεν, *ſurſum cucurrimus*, 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro ἀναδεδρόμαμεν.

Ἀναδείγματα, τὰ, ſigilla, ſeu imagunculæ, quæ in tragicis ſcenis oſtenduntur; (2) lora ſeu habenæ circa equorum colla.

Ἀναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonſtro, oſtendo; (2) deſigno, creo; (3) edo; (4) dico, conſecro; (5) inſtituo, conſtituo; (6) pando, *de portis*. Ὕπατον ἀναδείξας ἑαυτόν· ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι τῷ σεϐαστῷ· τὰς πύλας τινί. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος ϗ ἑτέρους ἑϐδομήκοντα, Luc. 10, 1.

Ἀναδεῖξαι, *oſtendiſſe*, a. 1. inf. act. Hinc

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, demonſtratio; (2) deſignatio, creatio; (3) dedicatio, conſecratio de quâ etiam Scriptoribus Eccleſ. dicitur in Euchariſtiâ.

Ἀναδείπνια, ων, τὰ, menſa ſecunda, bellaria. Ex δεῖπνον, *cæna*.

Ἀναδέκεσθαι, *recipere*, præſ. inf. med. *Ionicè* pro ἀναδέχεσθαι, à verbo ἀναδέχομαι.

Ἀνάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratre carens. Ex *a* priv. & ἀδελφος, *frater*.

Ἀναδέμω, ædificium inſtauro; (2) exædifico.

Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbuſtiva, vitis arborem conſcendens; labruſca, Ph. (2) locus vitibus conſitus; (3) ramus, arbuſtum. Ex δένδρον. Hinc

Ἀναδενδρίτης, ȣ, ὁ, ſcil. οἶνος, vinum ex vite arbuſtivâ.

Ἀναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiſcus, ſpecies malvæ ſilveſtris.

Ἀναδέξαι, *oſtendiſſe*, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖξαι, à verbo ἀναδείκυμι.

Ἀναδέρκω, ſuſpicio; (2) adſpicio.

Ἀναδέρω, fut. ερῶ, excorio; (2) nudo, revelo; (3) apertè dico.

Ἀνάδεσις, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω. Hinc

Ἀναδεσμεύω, fut. εύσω, religo.

Ἀναδεσμέω, idem.

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, ſimile quidpiam diademati:

Ἀνάδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, religatus, revinctus,

Ἀναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo, miſceo, ſubigo, ſeu farinam. Ἀναδεύω τοῖς ἤθεσι παιδῶν νόμȣς, Plut.

Ἀναδέχομαι, fut. ξομαι, ſuſpicio, recipio, excipio; (2) ſuſcipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor ſc. me præſtiturum; (4) recipiò in me, ſc. crimen, offero me crimini, agnoſco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) expecto patienter, ſuſtineo; (7) promitto pro infante in baptiſmo, ago ſuſceptorem. Ἀναδέχεσθαι τίνα φιλοφρόνως, τινὰ ἐπὶ τῶν νώτων, τὸν παῖδα· ἀναδέχομαι ἥξειν, ἐφ ἐμαυτόν τι· δίκην, τὸ ἔγκλημα· τὴν τιμωρίαν, pœnas dare.

Ἀναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. Ἀναδεῖν χρυσέῳ ςεφάνῳ, δᾳδας πρὸς ἕκαςον κέρας· εἰς Θεόν, referre. Λήροις ἀναδῶν τȣς νικῶντας, Ariſtoph. Plut. v. 588. Hinc

Ἀνάδημα, ατος, τὸ, diadema, faſcia.

Ἀναδῆσαι, *religaſſe*, aor. 1. inf. act.

Ἀναδηχθεὶς, *remorſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδήκω, *remordeo.* Unde

Ἀνάδηξις, εως, ἡ, morſus, morſio.

Ἀναδιδάσκω, fut. άξω, doceo; (2) meliora edoceo. Τȣ͂ Θεȣ͂ τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει, Ariſtoph. Eq. 153.

Ἀναδίδωμι, fut. ώσω, reddo; (2) emitto, produco. Ἀναδιδόναι καρπὸν, ὀσμὴν, τὴν πίςιν, ἐπιςολήν· ψῆφον, permittere ut ſententiam dicat.

Ἀναδικάζω, denuò judico, ſc. judicata, ſed irrita.

Ἀναδικία, ας, ἡ, lis, ſeu judicium de re, judicatâ quidem ſed irritâ. Ab

Ἀνάδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in jus retrahendus, priori judicio irrito. Ex ἀνὰ, & δίκη, *jus, lis.*

Ἀναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vorticem, ſeu gyrum revolvo. Ex δίνη, *vortex.*

Ἀναδιπλασιάζω, fut. άσω, duplico. Hinc

Ἀναδιπλασιασμὸς, ȣ͂, ὁ, duplicatio.

Ἀναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Hinc

Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio; (2) figura rhetorica.

Ἀναδοθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ἀναδίδωμι.

Ἀναδοιδυκάζω, fut. άσω, commiſceo, confundo, propriè piſtillo in mortario. Ex δοίδυξ.

Ἀναδορὴ, ῆς, ἡ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio.*

Ἀνάδοσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ ſurſum verſus fit; (3) ſcaturigo; (4) diſtributio. Ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδοτικὸς, ἡ, ὸν, diſtributivus. Ab eod.

Ἀνάδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reddendus. Ab eod.

Ἀνάδȣ, *redde*, aor. 2. imperat. med. *Att.* pro ἀνάδοσο, à verbo ἀναδίδωμι.

Ἀναδȣ́λωσις, εως, ἡ, revocatio, ſeu retractio in ſervitutem. Ex δȣλόω.

Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀνάδοχος.

Ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) ſponſio, repromiſſio; (3) ſuſceptio in baptiſmo. Ab ἀναδέχομαι.

Ἀνάδοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, receptor, receptum dans alicui; (2) repromiſſor, ſponſor, fidejuſſor, Ph. præs, redhibitor; (3) ſuſceptor in baptiſmo. Ab eodem.

Ἀναδρομὴ, ῆς, ἡ, recurſus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) adſcenſio, adſcenſus. Ab ἀνατρέχω.

Ἀναδυμι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exſiſto, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) reſpuo, recuſo, fugio, detrecto; (5) retracto. ἀναδύομαι, recuſo. Ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, Il. 1, 359. ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, emerſit, Ib. 406. Hinc

Ἀνάδυσις, εως, ἡ, emerſio, v. gr. ex aquâ; (2) retroceſſio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractio pacti; (6) emerſio in baptiſmo.

Ἀνάεδνος, ȣ, ἡ, dote carens, indotata. Ex α priv. & ἔδνα, *dos.*

Ἀναείρω, tollo, elevo. Ex ἀείρω.

Ἀνάελπτα, *inſperata*, nom. plur. n. g. ab

Ἀνάελπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſperatus.

Ἀναερτάζω, fut. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

Ἀναζάω, ῶ, fut. ήσω, reviviſco, ad vitam redeo; (2) reſipiſco ab improba vitâ; (3) innovor. Ἐλθȣ́σης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, Rom. 7, 9.

Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζευγνύω, f. εύξω, equos rurſum jungo; (2) redeo; (3) moveo, ſc. caſtra; (4) ſolvo, de claſſe; (5) reduco domum, redeo. Ἀναζευγνύειν δια τόπȣ, εἰς τόπον, ἐπ' οἴκȣ, οἶκον· τὰς νῆας, ſolvere; τὸν ςρατὸν, abducere.

Ἀναζεῦξαι, aor. 1. inf. act.

Ἀναζεύξις, εως, ἡ, caſtrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.

Ἀνάζεμα, τος, τὸ, ebullitio. Ab

Ἀναζέω, ῶ, futur. έσω, efferve[illegible] ebullio; (2) fervefacio, & ad hæc ἀναζε[illegible], ſcaturio, effundo.

Ἀναζητέω, ῶ, fut. ήσω, requiro; (2) inquiro. Ἀνεζήτȣν αὐτὸν ἐν τοῖς Συγγενέσι, Luc. 2, 44. Τὰ ὑπὸ γῆν πάντα ἀνεζητηκὼς, Plat.

Ἀναζήτησις, ἡ, inquiſitio. A præc.

Ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάζευξις.

Ἀναζυγόω, ῶ, jugo exſolvo; (2) refero, pando. Ab ἀναζευγνυμι.

Ἀναζυμόω, f. ώσω, fermento.

Ἀναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, pingo.

Ἀναζωγρέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco, exſuſcito; (2) inſtauro.

Ἀναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, f. ζώσω, ſuccingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφυας τῆς διανοίας ὑμῶν, 1 Pet. 1, 13.

Ἀναζωοποιέω, ω, f. ήσω, in vitam revoco.

Ἀναζωόω, ῶ, f. ώσω, focillo, recreo.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exſuſcito, reſuſcito; (2) in vitam revoco; (3) renovo. Ἀναζωπυρεῖ ϗ τρέφει τὴν ὄψιν, Plut. τὸ χάρισμα τȣ͂ Θεȣ͂, 2 Tim. 1, 6.

Ἀναζωπύρησις, ἡ, refectio virium.

Ἀναζωσόμενος, *qui ſuccinxit*, aor. 1. part. med. verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώω. Unde

Ἀναζωτικὸς, ἡ, ὸν, refocillandi vim habens, recreans.

Ἀναθαλέω, ῶ, idem quod

Ἀναθάλλω, fut. αλῶ, repullulo, regermino; (2) vegetor, convaleſco, vires reparo; (3) revireſcere facio. Ἐγω Κύριος ἀναθαλλων ξύλον ξηρὸν, Ezek. 17, 24.

Ἀναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo.

Ἀναθαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, fiduciam reſumo, animum recipio.

Ἀναθαῤῥύνω, fut. υνῶ, fiduciam, ſeu ſpem, animum reddo, confirmo. Ἀναθαῤῥύνωμεν τȣς ἄνδρας. Xen.

Ἀναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.

Ἀναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.

Ἀναθείην, *retulerim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθεω, *refero.* Unde

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, exſecratio; (2) ſeparatio, alienatio; (3) ſegregatio à communi uſu ad uſum ſacrum; (4) homo exſecrabilis, homo ſacer, exitio deſtinatus, donarium dedicatum, numini conſecratum, Ph. donum.

Ἀναθεματίζω, f. ίσω, exſecror, diris devoveo, anathema declaro. Ποιήσαντες τινες τῶν Ἰȣδαίων συςροφὴν, ἀναθεματισαν ἑαυτȣ̀ς, Act. 23, 12. Ab ἀνάθεμα. Hinc

Ἀναθεματισμὸς, ȣ͂, ὁ, exſecratio, anathematiſmus.

Ἀναθέμεν, *imponere*, aor. 2. inf. act. *Ionicè* pro ἀναθεῖναι, à verbo ἀνατίθημι, *impono.*

Ἀναθερμαίνω, calefacio.

Ἀνάθεσις, εως, ἡ, dicatio, conſecratio; (2) dilatio, cunctatio; (3) attributio, h. e. cum alicui aliquid velut culpam, tribuimus, ad aliquem auctorem, ad cauſam referimus. *Ern.* Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθέω, ῶ, fut. εύσομαι, ſurſum curro; (2) recurro; (3) curſito.

Ἀναθεωρέω, ῶ, attentè contemplor, diligenter conſidero. Διερχόμενος γὰρ ϗ ἀναθεωρων τὰ σεβάσματα ὑμων, Act. 17, 23. Hinc

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens conſideratio, contemplatio.

Ἀναθεωρισμὸς, ȣ, ὁ, recognitio. Ab eod.

Ἀναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις, Heſ.

Ἀναθηλέω, revireſco. A θαλλω, *vireo.*

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo ſuſpenſum; (2) perſona Deo conſecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι, *ſepono.*

Ἀναθήσȣσι, *ſeponent*, 3. plur. f. 1. ind. act.

Ἀναθλίβω, fut. ψω, elido; (2) exprimo.

Ἄναθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ, & ἄθλος, *certamen.*

Ἀναθολόω, ῶ, fut. ώσω, obſcuro, ſc. admiſtis fecibus, atramento, &c. aquam, urinam, &c. dicitur etiam metaphoricè.

Ἀναθόλωσις, εος, ἡ, perturbatio, obſcuratio.

Ἀναθορέω, ῶ, exſilio; (2) proſilio; (3) reſilio. Ἀναθορεῖν τȣ͂ Σκίμποδος, ἐκ τῆς ςιβάδος. Ἀναθορȣ͂ντες ἔφυγον, Syneſ.

Ἀναθορνύω, irruo, *Ern.*

Ἀναθορυβέω, ῶ, tumultuor; (2) rebello.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur.

Ἀνάθρεπτος, ὁ ϗ ἡ, alumnus.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, reſtauratio, reparatio, refectio. Ab ἀνάτρεφω.

Ἀναθρέω, ῶ, f. ήσω, perſpicio, attentè conſidero. Ex α intenſ. & ἀθρέω, *video.*

Ἀναθρώσκω, f. θρώσω, exſilio, ſaltu conſcendo; reſulto, Gl. V. Ὕψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, Il. 13, 140.

Ἀναθυάω, ῶ, ſubſiliendo laſcivio, ut ſimplex, *Ern.*

Ἀναθυμιάζω, futur. άσω, ſuffio, exhalare facio. Gl. V. exhalo:

Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ſuffimen, vapor; (2) vaporatio, ſuffuſio.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, vaporatio, ſuffitus; (2) reſpiratio. Ab

Ἀναθυμιάω, ῶ, fut. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω. Ἀναθυμιᾶσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος.

Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, luſus, ludus, ludicrum; (2) id, quo quis ludit. Ex ἄθυρμα.

Ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.

Ἀναθύω, f. ύσω, rurſus impetum capio; (2) in re venereâ, ut θυαω, *Heſ.* (3) erumpo, prorumpo, *de aquâ vel ſanguine.*

Ἀναθωΰσσω, vociferor, exclamo.

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδής.

Ἀναιδείηφι, *impudentiæ*, dat. ſing. *Ionicè & per Paragogen* τȣ͂ φι, ab ἀναίδεια.

Ἀναιδεύομαι, impudentiâ utor, impudenter me gero. Ab eod.

Ἀναιδημόνως, *Adv.* abſque ulla reverentiâ, impudenter. Ab eod.

Ἀναίδην, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς, έος, inverecundia. Ex α priv. & αἰδὼς, *pudor.*

Ἀναιδῶς, impudenter, Gl. V. Ab ἀναιδής.

Ἀναιθύσσω, quatiendo, movendo excito flammam; *unde* (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo.

Ἀναίθω, uro, accendo.

Ἀναιμακτὶ, ſine ſanguine, incruentè. Ab

Ἀναίμακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incruentus.

Ἀναιμία, ας, ἡ, ſanguinis defectus. Ab

Ἄναιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ exſanguis. Ex α priv. & αἷμα.

Ἀναιμόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus caro ſanguinis eſt expers. Ex α priv. αἷμα, & σαρξ.

Ἀναιμόχροος, *contr.* ἀναιμόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt colore exſangui, pallidus. Ex α priv. αἷμα, & χρόα, *color.*

Ἀναίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, exſanguis. Ex α priv. & αἷμα.

Ἀναιμωτὶ, *Adv.* ſine crurore. Ex iiſdem.

Ἀναιμωτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀναίνεται, *recuſat*, 3. ſing. præſ. indic. Ab

ἈΝΑΙ΄ΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuſo, detrecto; (2) inficior; (3) reſpuo, repudio. Ὀυδ' οἷον τ' ἀνήνασθαι ϖόσιν, licet repudiare, Eur. Med. 237. Σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα, Il. 9, 675.

Ἀναΐξας, a. 1. part. act. verbi ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀναίρω.

Ἀναίρεμα, τὸ, præda, ſpolium.

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, ſublatio; (2) everſio; (3) abrogatio; (4) interfectio, cædes. Ab ἀναιρέω. Unde

Ἀναιρέτης, ȣ, ὁ, ablator, fur, latro; (2) everſor; (3) interfector, interemptor.

Ἀναιρετικὸς, ὴ, ὸν, exitiabilis, lethalis, mortifer.

Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus ſumo; *Steph.* (ſed delet *Ern.*) (7) reddo reſponſum, *de oraculo*; & *in Medio*; (8) tollo *de liberis*, pro ſuſcipio, vel educo; (9) ſuſcipio, adgredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel concilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14) vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, ſepelio. Ἀναιρεῖν τι ἐκ τῆς ϖόλεως, ϖόλει νόμȣς, ἑαυτόν· ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, expungere; ϖαῖδας, tollere; τȣ̀ς νεκρȣ̀ς, efferre ad ſepulturam; ϖόλεμον, ἔχθρας, ϖόνȣς, ſuſcipere. Ab ἀνα & αἱρέω.

Ἀναίρω, tollo, ſurſum tollo.

Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus ſenſuum, ſtupor; (2) ſtoliditas, dementia. Ex α priv. & αἴσθησις.

Ἀναισθητεύομαι, idem quod

Ἀναισθετέω, ῶ, f. ήσω, careo ſenſu, non ſentio; (2) ſum ſtupidus, vel vecors. Ἐπεπείσμην δ' ὑπερ ἐμαυτȣ̃, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν, Dem. Ab

Ἀναίσθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens ſenſu, expers facultatis ſentiendi; (2) qui non ſentitur, ſenſum effugiens, qui non cadit ſub ſenſum; (3) ſtupidus, ſtolidus, demens. Ex α priv. & αἰσθητὸς, *ſenſibilis*.

Ἀναισθήτως, *Adv.* ſine ſenſu; (2) ſtupidè, ſtolidè; (3) lentè, patienter.

Ἀναισιμȣ̃ν, *impendere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀναισιμόειν, à verbo

Ἀναισιμόω, ῶ. f. ώσω, inſumo, impendo, Ἀναισιμώθη ἐκ τȣ̃ τάφȣ ἡ γῆ, *Her.* Hinc

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, ſumptus.

Ἀναΐσσω, fut. ξω, ſurſum ruo, ſurgo, proſilio, Μὴ ϖρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν, Il. 4, 114. Ex ἀνά, & ἀΐσσω, *ruo*.

Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens ſum, impudenter ago. Τί ἂν ȣ̃ν εἴποι ϖρὸς ταῦτα τὶς ἐτε τοιαῦτα ϖοιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ; Ariſtoph. Θεσμ. 715.

Ἀναισχύντημα, τὸ, facinus impudens.

Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia. Ab

Ἀναίσχυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α priv. & αἰχύνω.

Ἀναισχύντως, *Adv.* impudenter, inverecundè.

Ἀναιτιολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt. Ex α priv. & αἰτιολογέω.

Ἀναιτία, ἡ, innocentia.

Ἀναίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cauſſam non habens, cujus cauſſa nulla eſt; qui in cauſſâ non eſt, cur aliquid fiat; (2) innocens; qui culpari vel accuſari nequit. Ex α priv. & αἰτία.

Ἀναιτίως, *Adv.* ſine cauſſâ, ſine culpâ.

Ἀνακαγχάζω, fut. άσω, cachinnor, effusè rideo. Ἀκȣ́σας ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδόνιον, Plut.

Ἀνακαθαίρω, expurgo, perpurgo. Hinc

Ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explanatio allegoriarum.

Ἀνακαθαρτικὸς, ὴ, ὸν, purgativus. Ab eod.

Ἀνακάθημαι, ſedeo erectus; (2) recumbo, reſideo.

Ἀνακαθίζω, f. σω, reſideo. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, Luc. 7, 15.

Ἀνακαινίζω, fut. ίσω, innovo, inſtauro. Ἀνακαινιεῖς τὸ ϖρόσωπον τῆς γῆς, Pſal. 104, 30. Ἐις μετάνοιαν, Heb. 6, 6. Ex ἀνὰ, & καινὸς, *novus*. Hinc

Ἀνακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀνακαινισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἀνακαινόω, ῶ, fut. ώσω, innovo, inſtauro. Ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινȣ́μενον, &c. Col. 3, 10. Ab ἀνά, & καινὸς. Hinc

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀνάκαιον, ȣ, τὸ, carcer, in quem conjiciebantur ſervi mali & liberti, qui à dominis ſuis defecerant, Suid. Harpocration.

Ἀνακαίω, fut. καύσω, accendo, incendo; (2) incito. Ἀνακαίσωνται τὸ ϖῦρ, *Herodot.*

Ἀνακαλέω, ῶ, fut. έσω, p. κέκληκα, inclamo, altâ voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) ſarcio, rependo. Ἀνακαλεῖν τὸν εὐεργέτην, ἀγαθὸν· ἀνακαλεῖσθαι τῇ σάλπιγγι τȣ̀ς ϛρατιώτας, τȣ̀ς ἐν ὑπερορίαις· τὴν ϛάσιν, labantem reparare.

Ἀνακαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verſo, volvo.

Ἀνακαλυπτήρια, dies, quo ſponſa facie retectâ prodit; (2) munus, quod ſponſæ eo die à viro aliiſque dabatur, pro honore & gratiâ revelati oris. Ab

Ἀνακάλυπτρα, τα, idem quod præc. (2) Ab

Ἀνακαλύπτω, fut. ψω, revelo, retego, patefacio. Ἀνακαλύπτειν μυϛήρια· λόγȣς, apertè loqui; βλέφαρον. Ἀνακεκαλυμμένῳ ϖροσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίȣ κατοπτριζόμενοι, 2 Cor. 3, 18.

Ἀνακαλύψις, εως, ἡ, revelatio.

Ἀνακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν δὲ ἀνακάμψω ϖρὸς ὑμας, Act. 18, 21.

Ἀνακάμψαι, *reverti*, a. 1. inf. act.

Ἀνακάμψερως, ἔρωτος, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω, & ἔρως.

Ἀνακαμψίπνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet, *opponitur*, εὐθίπνοος, Ariſtot. Ex ἀνακάμπτω, *reflecto*, & ϖνόος, *flatus*.

Ἀνάκαμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.

Ἀνάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpinis, ſeu aculeis carens. Ex α priv. & ἄκανθα, *ſpina*.

Ἀνακάπτειν, *deglutire*, præſ. ind. act. verbi.

Ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, abſorbeo.

Ἀνάκαρ, *Adv.* ſurſum verſus, in ſuperiorem partem. Ex ἀνὰ, & κὰρ, pro κάρα, *caput*.

Ἀνακάρδιον, ȣ, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non diſſimili. Ex ἀνά, & καρδία, *cor*.

Ἀνάκαρδος, ȣ, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνάκαυσις, εως, ἡ, accenſio, incenſio. Ab ἀνακαίω, *incendo*.

Ἀνακαχλάζω, ebullio, efferveſco, ut *ſimplex*.

Ἀνακάχλασις, ἡ, ebullitio, æſtus.

Ἀνάκαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.

Ἀνακεάζω, f. άσω, findo.

Ἀνακέαται, *dicati ſunt*, 3. plur. præſ. indic. med. *Ion.* pro ἀνάκεινται, à verbo ἀνάκειμαι.

Ἀνάκεια, ων, τὰ, feſtum Dioſcurorum, Caſtoris & Pollucis, qui & ἄνακες dicti.

Ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) conſecratus, dicatus ſum; (3) deditus, addictus ſum; (4) ſitus, repoſitus ſum; (5) tribuor, adſcribor alicui. Ἀνάκειται εἰς ὀλίγȣς, ἐπὶ σοι, ϖᾶν ἐς σε· τοῖς βιϐλίοις, συμποσίοις, incumbere; τῶν θείων, deditus; τῷ θεῷ ἀνάκειται ὑπομνήματα.

Ἀνάκειον, ȣ, τὸ, templum ἀνάκων, ſeu Dioſcurorum. Ab ἄνακες.

Ἀνακείρω, tondeo; (2) abſcindo; (3) diſſeco, lacero.

Ἀνακεκαλυμμένως, *Adv.* ſine velo, apertè. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακεκραγὼς, part. perf. act. v. ἀνακράζω.

Ἀνακελαδέω, ſtrepo, garrio. Ab

Ἀνακέλαδος, ὁ, ſuſurrus.

Ἀνακεράννυμι, vel ἀνακεραννύω, vel ἀνακεράω, commiſceo, permiſceo; (2) tempero. Ἀνακραθέντων καιναῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν, Plut.

Ἄνακες, ων, οἱ, Dioſcuri, Caſtor & Pollux. Ab ἄναξ. V. ἀνακῶς.

Ἀνάκεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immedicabilis, inſanabilis. Ex α priv. & ἀκέομαι, *ſano*, *medeor*.

Ἀνακεφαλαιȣ̃ται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ἀνακεφαλαιόεται.

Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, fut. ώσω, capitulatim & ſummatim repeto; (2) peroro; (3) partes disjectas in unum corpus colligo; (4) renovo, inſtauro; (5) impleo, perficio. Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ ϖάντα ἐν τῷ Χριϛῷ, Eph. 1, 10. Ἐν τȣ́τῳ τῷ λογῳ ἀνακεφαλαιȣ̃ται, Rom. 1, 13. Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) conſummatio; (4) relatio.

Ἀνακεφαλαιωτικὸς, ὴ, ὸν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.

Ἀνακηκίω, ſurſum feror, erumpo, ut *aqua*, *ſanguis*, ſcaturio, proſilio. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν ϖρυμνοῖσιν κεράεσσι ϖολὺς ἀνακηκίει ἱδρως, Il. 13, 705.

Ἀνακήρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præconis voce renunciatus, deſignatus, ad munus in rep. gerendum, aut venditionis ergo, *Ern.* Et

Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, proclamatio, declaratio per præconem.

Ἀνακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. Ἀνακηρύσσομαι νενικηκὼς, *Luc.*

Ἀνακινδυνεύειν, præſ. inf. act. verbi

Ἀνακινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor, periculum adeo. Ἀνακινδυνεύω συμϐάλλων ναυμαχίᾳ.

Ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello; (2) ſuſcito, excito; (3) excito, i. e. produco. Hinc

Ἀνακίνημα, idem quod

Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) ſuſcitatio.

Ἀνακίρναμαι, permiſceo. Ex ἀνά, & κιρνάω.

Ἀνακλάζω, fut. άγξω, clango, clamo.

Ἀνακλάιω, f. αύσω, defleo; (2) vehementer fleo; (3) viciſſim fleo; (4) *in medio* ploratum incipio, quem deinde alii ſequuntur. Ἀνακλαίομαι ϖαρȣ̃σι τοῖς εἰωθόσιν, Soph. Phil. 933.

Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercuſſio. Ab ἀνακλάω. Unde

Ἀνακλασμὸς, ȣ̃, ὁ, fractio, reflexio.

Ἀνάκλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reflexus, vel reflecti valens. Ab eod.

Ἀνακλαυθμὸς, ȣ̃, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.

Ἀνὰκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.

Ἀνακλαυσμὸς, ȣ̃, ὁ, fletus. Ab eod.

Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio.

Ἀνακλέπτομαι, retrocedo ſenſim, clarè me proripio.

Ἀνάκλημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις; (2) pars cantûs. Ab ἀνακαλέω.

Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio & evocatio, quæ fit cantu; (5) imploratio auxilii; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.

Ἀνακλητικὸν, ȣ̃, τὸ, cantus tubæ revocantis ignavos ad prælium; (2) ſignum receptûs.

Ἀνακλητικὸς, ὴ, ὸν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.

Ἀνάκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, revocatorius. Ab eod.

Ἀνακλιθῆναι, *repoſitum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Ἀνακλιθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. paſſ.

Ἀνακλῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλίνω.

Ἀνακλιντήριον, ȣ, τὸ, lectulus, in quo quieſcimus interdiù. Ab

Ἀνακλίνω, f. ινῶ, p. κέκλικα, repono, reclino; (2) diſcumbere facio; (3) aperio, expando, explico. Ἀνακλίνας ἀυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, ἐπὶ δείπνῳ, ἐν τῇ φατνῃ. Ἀνακλιθήσονται μετ' Ἀϐραὰμ, Matt. 8, 11. Hinc

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio, recubatio.

Ἀνακλισμὸς, idem; (2) recubitorium.

Ἀνακλιτικὸς, ὴ, ὸν, diſcubitorius. Ab eod.

Ἀνάκλιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem &

Ἀνάκλιτον, τὸ, *ſubſt.* ſella, quæ habet in quod reclinari dorſum poſſit.

Ἀνάκλύζω, fut. ύσω, abluo.

’Ανακλώθω, f. ώσω, filum retorqueo; (2) involutos fuſos revolvo; (3) retracto mutando fatum, de Parcâ.

’Ανάκλωσμα, τὸ, revolutio, ap. *Nic.* (ſi lectio vera, *Ern.*)

’Ανακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio, ſed videtur leg. eſſe ἀνακωχίζω, *Ern.*

’Ανακογχυλιάζω, f. άσω, os, ſeu fauces colluo, gargarizo. Ex ἀνὰ, & κογχύλιον. Hinc

’Ανακογχυλιασμὸς, ου, ὁ, gargarizatio, oris collutio. Et

’Ανακογχυλιαστὸς, ἡ, ον, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari ſolet, vel poteſt.

’Ανακογχυλίζω, fut. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω. Hinc

’Ανακογχυλισμὸς, ου, ὁ, gargarizatio.

’Ανακοὶ, ῶν, οἱ, idem quod ἄνακες.

’Ανάκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cavus.

’Ανακόιλωμα, τὸ, cavum, v. gr. arboris.

’Ανακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.

’Ανακοίνοε, *communica*, 2. ſing. præſ. imperat. & ανακοίνεο, quoque *communica*, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἀνακοίνου, verbi

’Ανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliquâ, conſulo cum aliquo de re quapiam; ἀνακοινώσασθαι, communicare, Ph. ’Ανακοινοῦν τι τῷ φίλῳ, περὶ τινος, μετὰ τινος, τινί. Βουλεύσασθε, ϗ τοῖς συμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε, Ariſtoph. Lyſ. 1181.

’Ανακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) ſchema quoddam rhetoricum.

’Ανακοιρανέω, ῶ, dominor, rego; (2) obeo.

’Ανακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine adſtringo & contineo. Hinc

’Ανακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid conſtringitur.

’Ανακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine. Ab eod.

’Ανακολουθία, ας, ἡ, conſequentiæ defectus, quum ſequentia prioribus non reſpondent. Et

’Ανακόλουθον, ου, τὸ, vitium orationis, quando non ſequitur, quod ſuperioribus reſpondeat.

’Ανακόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſequens, non reſpondens præcedentibus; (2) non conſentaneus, ineptus. Ex α priv. & ἀκόλουθος.

’Ανακολούθως, neglectâ conſecutione legitimâ; (2) parum convenienter.

’Ανακολπάζω, ſuccingo, *al.* ἀνακολπίζω, ap. *Ariſtoph.* nam κολπάζω, non reperitur.

’Ανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, ſupernato; (2) emergens adfero.

’Ανακομάω, ῶ, comas recipio; (2) refloreſco.

’Ανακομιδὴ, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; v. gr. ſpiritus è ſuffocatione, vel priſtinæ valetudinis è morbo gravi; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno ſepulchro in aliud. Ab

’Ανακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retrò trajicio. ’Ανεκομίσαντο τὴν βασιλείαν, receperunt. Plut. Τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκροπολιν, Xen.

’Ανακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo.

’Ανακος, *Dor.* pro ἀνήκοος.

’Ανακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum; (2) repercuſſio, reciprocatio. Ab

’Ανακόπτω, futur. ψω, retundo, inhibeo, impedio; (2) arceo, propulſo; (3) elido. ’Ανακόπτειν τὸ ῥεῦμα, σὲ της ὁρμῆς, τοὺς ὀφθαλμούς. ‘Ουτω μὲν ἀνεκόπτην της ὀργῆς, Luc. Τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθεία μὴ πείθεσθαι, Gal. 5, 7.

’Ανάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub auditum cadens. Ex ἀνὰ, & ἀκουστὸς.

’Ανακουφίζω, f. ίσω, ſublevo. ’Ες βραχὺ ἀνεκουφίσθησαν, Aret. Hinc

’Ανακούφισις, εως, ἡ, ſublevatio, allevatio.

’Ανακούφισμα, τὸ, idem.

’Ανακούω, inaudio, auſculto. Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ, κἀνακούσωμεν γόων; Soph. Elec. 81.

’Ανακραγγαίνω, ſucclamo, Heſ. Ab ἀνακράζω. *Voſſ.* habet αναγαργαρεύω. *Ph.* αναγαγγανέυω.

’Ανακραδαίνω, vibro, quatio, quaſſo.

’Ανακραδάω, ῶ, idem.

’Ανακραζω, f. άξω, exclamo; (2) loquor, proloquor. ’Ανέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 4.

’Ανακραθεὶς, *permixtus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ἀνακεράννυμι, pro ἀνακράω, *permiſceo*.

’Ανάκρασις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι, *immiſceo*.

’Ανακρέκομαι, ſono, loquor. Ex ἀνὰ, & κρέκω, *pectine pulſo*.

’Ανακρέμαμαι, ſuſpenſus ſum, pendeo ex alto.

’Ανακρέμασαν, *ſuſpenderunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρέμασαν.

’Ανακρεμάω, ῶ, vel

’Ανακρεμάννυμι, vel

’Ανακρεμαννύω, vel

’Ανακρέμνημι, ſuſpendo in altum; (2) ſpe ſuſpendo. ’Ανακρέμασαν εἰς ἀκρόπολιν, Herodot. ’Ανακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, Æſchin. Ex ἀνὰ, & κρεμάω.

’Ανακρίνω, f. ινῶ, quæſtionem habeo, ſcrutor; (2) dijudico; (3) examino, æſtimo. ’Ανακρίνειν τα σπουδαῖα τῶν πραγμάτων ταῖς ἡδοναῖς, Iſocr. ’Ανακρίνεται ὑπὸ πάντων, 1 Cor. 14, 24. Hinc

’Ανακρίσις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquiſitio, maximè quam ſinguli magiſtratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus; (3) diſceptatio, judicium.

’Ανακριτικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.

’Ανακροταλίζω, plaudo, ut ſeq.

’Ανακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, edo plauſum, plauſu comprobo; (2) celebro.

’Ανάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab

’Ανακρούω, fut. ούσω, navem reprimo, coërceo; (2) ἀνακρούεσθαι, canendi initium facio; (3) retrò remigare, inhibere remis. ’Ανακρούεσθαι τὴν ναῦν εἰς πέλαγος, τὸ στόμα τοῦ ἵππου· τὸν αὐτὸν λόγον, exordiri.

’Ανακρωτηρίαστος, ον, integer, illæſus. Ab α priv. & ἀκρωτηριάζω.

’Ανακτα, *regem*, acc. ſing. ab ἄναξ, *rex*.

’Ανακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio, ’Ανακτᾶσθαι τὴν ἀρχὴν, τὴν δύναμιν τοῦ κώματος, ἀνεκτήσατο τοὺς πολίτας.

’Ανακτέον, reducendum, ſubvehendum, ab ἀνάγω.

’Ανακτήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀνακτάομαι. Hinc

’Ανάκτησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) recreatio; (3) conciliatio gratiæ.

’Ανακτητικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius, recuperandi vim habens.

’Ανακτίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo.

’Ανάκτισις, ἡ, inſtauratio.

’Ανακτίτης, ὁ, gemma, quæ alias γαλακτίτης.

’Ανακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum. Ab ἀνάκτωρ.

’Ανακτόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeu ἀνακτόριος, ία, ον, herilis. Ab eod.

’Ανάκτορον, ου, τὸ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioſcurorum. Ab eod.

’Ανακτοτηλέσται & ἀνακτοτέλεσται, Sacerdotes Dioſcurorum, omninoque Deorum.

’Ανάκτωρ, ορος, ὁ, rex; (2) herus. Ab ἄναξ.

’Ανακυισκω, abortum facio. Ex ἀνὰ, & κύω.

’Ανακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo, commiſceo. ’Ανακυκᾶν τὰ φάρμακα, Ariſtoph. Plut. 302.

’Ανακύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.

’Ανακυκλισμὸς, ὁ, idem.

’Ανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.

’Ανακύκλωσις, ἡ, circumactio, circulatio; (2) converſio in orbem. A præc.

’Ανακυλισμὸς, οῦ, ὁ, revolutio, converſio. Ab

’Ανακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo; (2) ſurſum volvo.

’Ανακυμβαλίζω, cum ſonitu everto.

’Ανακυπόω, everto. Et

’Ανακυπτόω, ῶ, f. ώσω, ſubverto, in dorſum reclino & reſupino, Heſ. Ab

’Ανακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, ut aves bibentes ſolent; (2) exſiſto, emergo; propriè & tropicè ut è malis, curis, &c. (3) orior; (4) ſpe erigor, animoque recreor. Μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11.

’Ανακυρίωσις, εως, ἡ, auctoritas. Ex ἀνὰ, & κυρόω: leg. igitur ἀνακύρωσις.

’Ανάκυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, repandus, Gl. V.

’Ανακύψατε, *ſuſpicite*, 2 pl. aor. 1. imperat. act. verbi ἀνακύπτω, *ſuſpicio*.

’Ανακωκύω, fut. ύσω, deploro, defleo.

’Ανάκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, breviſſimus. Ex ἀνὰ, & κῶλον, *membrum*.

’Ανακωλύω, f. ύσω, arceo.

’Ανακωμῳδέω, ῶ, comicè decanto vel dico; (2) comicè irrideo.

’Ανακῶς, *Adv.* ſedulò, ab α priv. & ἀκῶς, antiquò, quod eſt ab eodem vocabulo, unde ἀκὴν, unde colligitur fuiſſe in uſu ἀκὸς, ἡ, ὸν, *ſedatus*, *tranquillus*; (2) regiè, regum more. *Ern.*

’Ανακωφάω, ῶ, f. ήσω, ſurdum reddo.

’Ανακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.

’Ανακωχεύω, f. εύσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo.

’Ανακωχέω, idem. Heſ. Ab

’Ανακωχὴ, ῆς, ἡ, eſt, cum naves in ſalo tenentur in ancoris, ne è vento illidantur ſcopulis; receſſio navium à litore verſus altum in tempeſtate; (2) induciæ; ſed in hoc ſenſu ſcribendum ἀνοκωχὴ, potius. Ab ἀνέχω, vel ἀνεκέχω, *Ern.*

’Αναλαβεῖν, aor. 2. inf. act. ἀναλαμβάνω.

’Αναλάζομαι, fut. άσομαι, rurſum capio.

’Αναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero; (2) reparo, inſtauro; (3) repeto, itero, revoco; (4) aſſumo; (5) excipio, ſc. convivio, &c. (6) animo voluto, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c. ’Αναλαμβάνειν τι ἔκ τινος, τόπον τινι· εἰς μνήμην, εἰς τὴν διάνοιαν· τὴν ἰσχὺν, ἑαυτὸν, ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νόσου, ἐκ τῆς νόσου. τινὰ ἐπὶ τὴν ἁρμάμαξαν, τινὰ ἑστιάσεσι ϗ θεαῖς κίνδυνον, ſuſcipere; τὸν ἵππον, ſiſtere; αἰτίαν τὴν ἐπενεχθεῖσαν, culpam objectam delere; τὴν ἀρχὴν, recuperare; τὴν διασκεδασθεῖσαν δύναμιν, reſumere. Τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι, *Soph. Philoct.* 5, 123. reſarcire.

’Αναλαλάζω, ululo, exclamo, tripudio.

’Αναλαμπω, futur. ψω, reſplendeo, reluceo; (2) illuſtro.

’Αναλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, doloris expers, durus, ſtupidus. Ex α priv. & ἄλγος. Hinc

’Αναλγησία, ας, ἡ, indolentia:

’Αναλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore aut miſericordiâ tangitur.

’Αναλγήτως, *Adv.* inhumaniter; (2) abſque doloris ſenſu, abſque moleſtiâ.

’Αναλδαίνω, augeo, do incrementum. Ex α intenſ. & ἀλδέω, *augeo*.

’Αναλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non creſcens, incrementum, non capiens. Ex iiſd.

’Αναλδήσκω, ſuccreſco, augeor. Ab ἀναλδής.

’Αναλεαίνω, contero.

’Αναλεγομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. verbi

’Αναλέγω, f. ξω, colligo; ἀναλέγομαι, recito, lego, Gl. V. ’Αναλέγειν τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν, *Phil.* ’Αναλέγεσθαι τοὺς βίβλους· τὸν χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βεβασιλευκότων, ſupputare.

’Ανάλειπτος, ον, non unctus.

’Αναλειφιν, cum quis non ungitur. Ex α priv. & ἀλειφω.

’Αναλείχω, fut. ξω, lambo, delingo.

’Ανάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum. Ab

’Ανάλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, *colligo*.

’Αναλήθης, ες, falſus.

’Αναλήθως, falsò.

’Ανάλημμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) quicquid in edito eſt, ut horti penſiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.

’Αναληπτὴρ, ῆρος, ὁ, Hamula. *Jof.* vulgo αναλημπτὴρ, malè. *Steph.* Item *medicamentum* ad ſanandum proficiens, *Epith.* remedii, *Ern.*

’Αναληπτικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius; (2) refocillandi, recreandi vim habens.

’Αναληπτικῶς, *Adv.* aptè ad refocillandum corpus.

’Ανάληψις, εως, ἡ, reſumptio, recuperatio, receptio;

ceptio; (2) virium refectio; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) ſchema rhetoricum. Ab ἀναλαμϐάνω.

Ἀναλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis, incurabilis. Ex α priv. & ἀλθέω, ſano.

Ἀναλίγκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis. Ex α priv. & ἀλίγκιος, ſimilis.

Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.

Ἀναλιχμάομαι, lambo.

Ἀνάλιπος, diſcalceatus, Dor. pro ἀνήλιπος.

Ἀναλίσκοισα, Dor. pro ἀναλίσκȣσα, ab

Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, p. ἀνέλωκα, abſumo, inſumo, impendo; (2) mercedem do, impenſas ſuppedito; (3) conſumo, extinguo, perdo, interficio. Ἀναλίσκειν χρόνον, πόνον, λόγȣς ἐπὶ τινι· τὰ χρήματα εἰς τȣς ϛρατιώτας, τινὶ ἀργύριον· κάλλος, Iſoc. Ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ, θηρία ἀνήλώκει, Xen. Pæd. 1. Τίνος χάριν τοσόνδ᾽ ἀνήλωσας λόγον; Soph. Aj. 1068. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε, Gal. 5, 15. Ex ἀνὰ & ἀλίσκω, capio.

Ἀνάλκεια, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α priv. & ἀλκὴ, robur.

Ἀναλκία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνάλκιδας, impotentes, acc. pl. ab ἀναλκίς.

Ἀναλκίη, ignavia, Ion. pro ἀναλκία.

Ἀναλκις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, impotens, carens animo impatiente & ultionis ſtudioſo. Ex i iſd.

Ἀνάλλακτος, immutabilis, irreconciliabilis.

Ἀναλλαγόρητος, ον, propriè, & ſine allegoriâ dictus.

Ἀναλλέξας, qui collegit, aor. 1. part. act. Poët. pro ἀναλέξας, à verbo ἀναλέγω, colligo.

Ἀναλογȣσα, quæ ſimilis eſt, part. præſ. act. f. g. contr. pro ἀναλογέȣσα, ab ἀναλογέω.

Ἀναλλοίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis; (2) qui ægrè mutatur. Ex α priv. & ἀλλοιωτὸς.

Ἀνάλλομαι, aſſilio, inſilio.

Ἀναλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſalſuginis expers. Ex ἅλμη.

Ἀναλογάδην, Adv. ſecundum proportionem. Ex ἀνάλογος.

Ἀναλογεῖον, ȣ, τὸ, locus in quo reponuntur libri, ſc. rationum. Ab eod.

Ἀναλογέω, ῶ, f. ήσω, proportione reſpondeo, ſimilis ſum. Ab eod.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio:

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æſtimo. Ἀναλογίζεσθαι τȣς χρόνȣς, τȣς τόκȣς. Ἀναλογίσασθε γὰρ, &c. Hebr. 12, 3.

Ἀναλογικὸς, ἡ, ὸν, proportionalis. Ab eod.

Ἀναλόγισμα, τὸ, idem quod

Ἀναλογισμὸς, ȣ, ὁ, ratiocinatio, ſubductio; (2) cogitatio.

Ἀναλογιϛικῶς, probabiliter, per conjecturam.

Ἀνάλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſentaneus. Ex ἀνὰ & λόγος, ratio.

Ἀναλόγως, Adv. convenienter, congruè.

Ἀναλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſulſus, non ſalitus. Ex α priv. & ἅλς, ſal.

Ἀναλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis; (2) non augeſcens; (3) non ſalitus. Ex α priv. & αλω, alo; vel ἄλδω, augeo, vel ἅλς, ſal.

Ἀναλυέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro ἀναλύειν, à verbo ἀναλύω.

Ἀναλύζω, ingemiſco, ſingultio.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio, diſſolutio; (2) abrogatio, remiſſio; (3) migratio, diſceſſus, abitus, præſenti è vitâ; (4) explicatio. Ab ἀναλύω.

Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator.

Ἀναλυτικὸς, η, ὸν, qu. reſolutorius, totum in ſuas partes, elementa, &c. reſolvens; vel modum reſolvendi demonſtrans.

Ἀναλυτρόω, redimendum concedo, redemtum reddo. In med. redimo.

Ἀναλύω, f. ύσω, reſolvo, diſſolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, diſcedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γενόμενα, irrita facere; οἴκαδε, reverti. Πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, Luc. 12, 36.

Ἀναλφάϐητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ne alphabeturam quidem callet, plane illiteratus. Ex α priv. ἄλφα, & ϐῆτα.

Ἀνάλωκα, 1. ſing. perf. ind. act. Ion. pro ἀνήλωκα, à verbo ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα, ατος, τό, ſumptus, impenſa. Ab

Ἀνάλῶσαι, conſumpſiſſe, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro αναλόω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, conſumptio, &

Ἀναλωτὴς, ȣ, ὁ, conſumptor. Ab eod.

Ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, abſumens, vim conſumendi habens. Ab

Ἀνάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. & ἁλωτὸς, expugnabilis.

Ἀναλωφάω, ῶ, f. ήσω, reſpiro, interquieſco, miteſco, deſævio, Hom. Odyſſ. 9, 460.

Ἀναμαιμαω, ῶ, furibundo impetu ſurſum deorſum feror, furo, Il. 20, 490.

Ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, fut. άξω, remollio, ſubigo.

Ἀναμανθανω, fut. θήσομαι, de integrò diſco; (2) diſco, attendo; (3) dediſco, meliùs diſco.

Ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor.

Ἀναμάξευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullis plauſtris permeari poteſt, aut tritus nondum eſt. Ex α priv. & ἅμαξα.

Ἀναμαρμαιρω, ſplendeſco.

Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, cum quis non peccat, non errat, innocentia. Ex α priv. & ἁμαρτάνω.

Ἀναμαρτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peccati expers, qui ſine peccato eſt; (2) qui peccare nequit, in quo lapſus vel error locum non habet. Ex iiſd.

Ἀναμαρτήτως, Adv. ſine peccato, juſtè & rectè.

Ἀναμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui verbis non peccat, qui falſum non dicit, Suicer.

Ἀναμαρυκάομαι, (al. αναμη,) idem quod

Ἀναμασάομαι, ῶμαι, iterum mando, rumino; (2) diligenter, iterum, iterumque cogito, exploro.

Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinſo, ſubigo farinam; (2) abſtergo; (3) luo, de pænâ, & in med. (4) exprimo, imitor; (5) tollo colores penicillo, & in tabulam tranfero. Ern. Ἀναμάσσειν τι ἑαυτȣ κεφαλῃ, in periculum ſe inferre. Ἐν θυεία ϛρογγύλῃ ἀναμάττετο, mortario rotundo ſubigebat, Ariſtoph. Nub. v. 676.

Ἀναμαϛεύω, f. εύσω, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, perveſtigo.

Ἀναμασχαλιϛὴρ, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ, & μασχάλη, axilla.

Ἀνάματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aquis carens. Ex α priv. & ναμα fluentum.

Ἀναμάχεσθαι, præſ. infin. med. verbi.

Ἀναμαχομαι, f. έσωμαι, vel ήσομαι, rurſum, ſeu denuò pugno, pugnam repeto, item cum effectu; iterum pugnando rem reſtituo, aciem reparo. Ἀναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὴν φθορὰν, compenſat, Ariſtot.

Ἀνάμϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conſcendi non poteſt. Ex α priv. & ἀνϐατὸς, pro ἀναϐατὸς, ſcanſilis.

Ἀναμέλγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α priv. & ἀμέλγω.

Ἀναμελκτος, ον, idem.

Ἀνάμέλπω, f. ψω, cano, celebro cantu.

Ἀναμεμιγμενως, Adv. mixtim, promiſcuè.

Ἀναμεμίχαται, permixti ſunt, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, à verbo ἀναμίγνυμι, permiſceo.

Ἀναμένω, f. ενῶ, exſpecto; (2) permaneo, conſtans maneo; (3) maneo aliquem, vel aliquid. Ἀναμένειν τὴν ὥραν, ἐν τοῖς ἤθεσι· κινδυνοι ἑτερȣς ἀναμενȣσι. Ἀναμένειν τὸν ὑιὸν αυτȣ ἐκ τῶν ȣρανῶν, 1 Theſſ. 1, 10.

Ἀνάμεσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt medius aliquo in loco, intermedius.

Ἀνάμεϛος, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus. Hinc

Ἀναμεϛόω, ῶ, f. ώσω, repleo. Κάτ᾽ ἐκ τȣτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματέων ανεμεϛώθη, Ariſtoph. Ran. 1202.

Ἀναμετρέω, ῶ, f. ήσω, metior; (2) denuò metior, remetior; (3) iter eundo remetior; (4) narro, commemoro, in med. ferè eadem notat: item per menſuram dividere, ut agros colonis. Ἀναμετρεῖν τὸ χωρίον, τὴν θαλασσαν, τὰς πράξεις· αναμετρεισθαι τȣς κινδύνȣς· Τί ἄῤῥητ᾽ ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Eur. Or. 14. Hinc

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio.

Ἀναμηρυκάομαι, ῶ, f. ήσομαι, rumino, remando. Ἀναμηρυκώμενος τῇ μνήμῃ τά βεϐρωμένα, Luc.

Ἀναμηρυομαι, f. ρύσομαι, fila dilapſa, ſeu fluentia, fuſo circumacto recolligo.

Ἀναμηχανάομαι, f. ήσομαι, rurſum machinor; rurſus molior; irritum conatum novâ calliditate vel arte reparo.

Ἀναμίγδη, Adv. mixtim, promiſcuè. Ab

Ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immiſceo, permiſceo, commiſceo. Ἀναμίγνῦναι τὴν ἀρετὴν πρὸς ἀνθρωπείας χρείας, ἀναμιχθέντες, τῷ πλήθει, πρὸς ἀλλήλȣς.

Ἀναμιγνύω, idem.

Ἀναμίλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non controverſus; (2) non contentioſus. Ex α priv. & ἅμιλλα.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. Ἀναμιμνήσκειν τινά τινος, της παιδείας. Ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδȣς μȣ, 1 Cor. 4, 17. Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τάς πρότερον ἡμέρας, Heb. 10, 32. Ex ἀνὰ, & μνάομαι, recordor.

Ἀναμίμνω, maneo. Ex ἄνὰ, & μένω, maneo.

Ἀναμινυρίζω, f. ισω, cantillo, parvâ ſc. & querulâ voce.

Ἀναμὶξ, Adv. promiſcuè, mixtim.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio.

Ἀναμίσγω, permiſceo, remiſceo.

Ἀναμισθαρνέω, ῶ, mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθος, merces, & ἄρνυμαι, capio.

Ἀναμμα, ατος, τὸ, quod accenſum eſt, ignitum; (2) fax ardens, ſeu accenſa. Ab ἀνάπτω, accendo.

Ἀναμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, enodis, vinculo ſeu nodo carens. Ex α priv. & ἅμμα.

Ἀναμμένος, amictus, part. perf. paſſ. Ion. pro ἀνημμένος, à verbo ἀνάπτομαι, induo.

Ἀναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiſcor, recordor. Ἀναμνησθείς, τάς τȣ πατρὸς προαιρέσεις, περὶ τινος.

Ἀναμνάω, ſuggero, admoneo, in mentem revoco.

Ἀναμνησθῶμεν, recordemur, ſive recordati ſimus, 1. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἀναμνήσκομαι pro ἀναμνάομαι, recordor. Hinc

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiſcentia, recordatio; (2) commonefactio.

Ἀναμνηϛικὸς, ἡ, ὸν, qui reminiſcentiâ valet (2) facilè reminiſcens. Ab eod.

Ἀναμολύνω, fædo, inquino, ut ſimplex.

Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remanſio, ſuſtentatio, toleratio patientia. Ab ἀναμένω, remaneo.

Ἀναμόργνυμι, f. ξομαι, imprimo, rejicio. Ern.

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, æſtuo. Πᾶσ᾽ ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, Odyſſ. 12, 238.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Hinc

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus ſubmoveo. amolior; (2) tollo, ſubmoveo. Τί τάσδε κινεῖς κἀνομοχλεύεις πύλας; Eur. Med.

Ἀναμπέχονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non habens ἀμπεχόνην, ſeu certum veſtitum; non togatus, ſeu lænatus. Ex α priv. & ἀμπεχόνη.

Ἀνάμπλάκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non errans, peccato carens, juſtus. Ex ἀνὰ, & πλακία, error.

Ἀνάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, non habens vittam. Ex α priv. & ἄμπυξ.

Ἀναμυρίζω, f. ίσω, iterum mungo. Hinc

Ἀναμυρισμὸς, ȣ, ὁ, unctio repetita.

Ἀναμυχθιζομαι, f. ίσομαι, irrideo; (2) ſuſpiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, diſpicio; (2) viſum recipio. Ex ἀνά, & μύω, conniveo.

Ἀναμφήριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, certus, indubitatus, non controverſus. Ex α priv. & ἀμφήριϛος.

Ἀναμφηρίϛως, ſine dubio, vel controverſiâ.

Ἀναμφίϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè dubius, non ambiguus. Ex α priv. & ἀμφίϐολος.

Ἀναμφίϐολως, ſine dubitatione.

Ἀναμφίδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè dubius. Ex α priv. & ἀμφίδοξος, dubius.

Ἀναμφιδόξως, Adv. proculdubio; (2) omnium conſenſu.

Ἀναμφίεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non indutus, nudus, Suicer. Ex α priv. & ἀμφιέννυμι, *induo.*

Ἀναμφιέστως, *Adv.* nudè, ſine veſtibus. Suicer.

Ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dubius, extra controverſiam poſitus. Ex α priv. & ἀμφίλεκτος, *in controverſiâ poſitus.*

Ἀναμφιλέκτως, *Adv.* ſine controverſiâ.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dubius, certus, non controverſus. Ex α priv. & ἀμφίλογος.

Ἀμφιλόγως, ſine controverſiâ.

Ἀναμφισβητήσιμος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non controverſus. Ex ἀνὰ, & ἀμφισβητὲω, *controverſor.*

Ἀναμφισβητήτως, *Adv.* ſine controverſiâ, haud dubiè.

Ἀναμωκαομαι, irrideo.

Ἀνανάγκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius, minimè coactus. Ex α priv. & ἀνάγκαστος.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, ignavia, improbitas, levitas degeneris & imbellis animi.

Ἀνανδριεῖς, οἱ, Eunuchi, ap. Hipp.

Ἀνανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis; (2) ἡ innupta. Ex α priv. & ἀνὴρ. Hinc

Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro.

Ἀνάνδρως, *Adv.* non viriliter, ignavè.

Ἀνάνδρωτος, ου, ἡ, viduata, marito orbata.

Ἀνανεάζω, f. άσω, renovo, inſtauro; ἀνανεάζομαι muto me in novam formam. Ἀνανεάζειν σαυτόν αἰεὶ, Ariſtoph. Ran. 602.

Ἀνανέμω, recenſeo; (2) diſtribuo. Ἀνανεμέετο της μητρος τάς μητέρας, Herodot. quæ lectio ſuſpecta eſt.

Ἀνανεοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἀνανεόεσθαι. Ab

Ἀνανεοω, ῶ, ώσω, renovo, inſtauro. Ἀνανεώσασθαι τὰς ξενίας, τὴν ἀρχὴν, τήν μάχην. Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ ϖνευματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, Epheſ. 4, 23.

Ἀνάνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, remiſſionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. & ἄνετος.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνανεύω.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recuſatio, repulſa; (2) elevatio capitis & oculorum; (3) requies à malis, ac liberatio.

Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, nutu veto; (2) ſuſpicio, oculos & caput attollo; (3) emergo; (4) reſpiro ab ærumnis. Ἀνά δ' ὀφρύσιν εὖόν ἑκάστῳ, Od. 9, 468.

Ἀνανέωσις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio, regeneratio. Ab ἀνανέοω, *renovo.*

Ἀνανεωτικὸς, ἡ, ὸν, *Epith.* ſacrificii ap. *Joſ.* quod fit ad inſtaurandam memoriam & gratiam beneficiorum ſuperiorum. *Ern.*

Ἀνανεπιεύομαι, repueraſco.

Ἀνανηφω, f. ψω, ad ſobrietatem redeo ab ebrietate; (2) reſipiſco; (3) cum ἐκ, liberor ab aliquo malo, expedio me è malo; item; (4) deſino. Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ της τοῦ διαβόλου ϖαγίδος, 2 Tim. 2, 26.

Ἀνανήχομαι, f. ξομαι, enato, emergo; (2) recreor è calamitate.

Ἀνανθεω, ῶ, f. ήσω, refloreſco. Ab

Ἀνανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flore carens; (2) infirmus. Ex α priv. & ἄνθος, *flos.*

Ἀνάνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mærore carens; (2) innocuus, innoxius; (3) ſuperbus. (Dor. pro ἀνήνιος.) Ex α priv. & ἀνία, *mæror.* Hinc

Ἀνανίως, *Adv.* ſine dolore & moleſtiâ.

Ἀνανομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio; (2) iterata recenſio. Ab ἀνανέμω, *diſtribuo.*

Ἀνανοσεω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido.

Ἀναντα, acclivia, *Adv.* ſurſum, in arduum, adverſè.

Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nullus eſt æmulus, unde pro invicto. Ex α priv. & ἀνταγωνίζομαι, *depugno.*

Ἀνανταποδοτον, ου, τὸ, ubi conſequens in oratione omittitur. Ex α priv. & ἀνταποδίδωμι, *reddo.*

Ἀναντης, εὸς, ὁ ϗ ἡ, acclivis, arduus, ſurſum tendens; (2) difficilis. Ex α priv. & ἀντάω.

Ἀναντίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra quem non auſit aliquis oculos aperire, vel attollere. Ex α priv. & ἀντιβλέπω, *contra adſpicio.*

Ἀναντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem contra dici non poteſt. Ex α priv. & ἀντιλεκτος.

Ἀναντιλέκτως, *Adv.* citra controverſiam.

Ἀναντιρρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem contra dici nequit. Ex α priv. & ἀντιρρητος.

Ἀναντιρρήτως, *Adv.* citra controverſiam.

Ἀναντιφώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nihil reſpondetur, aut carens alternatione cantûs; (2) quem contra dici non poteſt. Ex α priv. & ἀντιφωνέω, *reſpondeo.*

Ἀνάνυτα, *inutiliter*, *Dor.* pro ἀνήνυτα.

ἈΝΑΞ, ακτος, ὁ, rex, ἡ regina; (2) herus, dominus; (3) nomen diis commune, *Eurip. Iphig. Aul.* 739. Ἀναξ κώπης, remex, *Id. Cycl.* 86.

Ἄναξα, *regnavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤναξα, à verbo ἀνάσσω, *regno.*

Ἀναξαίνω, f. ανῶ, rurſum carmino; (2) iterum diſcerpo, lacero. Ἀναξαίνεσθαι, recrudeſcere, de diſſidio. *Polyb.*

Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, ſicco. Hinc

Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, exſiccatio.

Ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera è terrâ ſubmittens. Cognomen Cereris ab ανάγω, *ſubmitto*, & δῶρον, vel principatum tenens in liberalitate munerum elargiendorum. Ab ανασσω. *Ern.*

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior; (2) indignitate rei commoveor, iraſcor, &c. Ex ἀναξιος, & ϖάσχω.

Ἀναξιοπάθω, idem & ex iiſdem.

Ἀναξιοπαθοῦσα, a. 2. part. act. f. g.

Ἀναξιοπαθεια, ας, ἡ, indignitas, cum quis indigna patitur, aut injuriarum indignitatem queritur. *Ern.*

Ἀνάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indignus; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α priv. & ἄξιος.

Ἀναξιφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, in citharâ regnans. *Epith.* Hymni. *Pind.* Ex ἀνάσσω, & φόρμιγξ.

Ἀναξίως, *Adv.* indignè, immeritò.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, ſubligaculum; *in Plur.* ἀναξυρίδες, tibialia, braccæ. Ex ανὰ, & σύρω.

Ἀναξύω, f. ύσω, rado.

Ἀναπαιδεύω, rurſus inſtituo.

Ἀνάπαιστος, ου, ὁ, pes carminis primam & ſecundam ſyllabam breves, tertiam longam habens; (2) verſus Anapæſticus. Ab ἀναπαιω, *repercutio.*

Ἀναπαιστρίδες, ων, αι, mallei fabrorum. Ab

Ἀναπαίω, f. αίσω, repercutio, referio.

Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo; (2) pugnam reparo, inſtauro.

Ἀναπάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ, & ἀπαλείφω, *deleo, deungo.*

Ἀναπάλη, ης, ἡ, genus ſaltationis. Ex ἀνα, & πάλη, *lucta.*

Ἀνάπαλιν, *Adv.* è contrario, in vice.

Ἀναπαλινδρομέω, ῶ, recurro.

Ἀναπάλλομαι, exſilio. Ἀναπάλλεται ἰχθὺς θῖν' ἐπι φυκιόεντι, Il. 23, 692. *Poet.* pro ἀνεφάλλομαι. Ab ἀνά, ἐπὶ, & ἄλλομαι, *ſalio.*

Ἀναπάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro; (2) percutio, τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, pro ἀνὰ, —— Ariſtoph. Ran. 1486. Hinc

Ἀναπάλσις, εως, ἡ, vibratio, quaſſatio.

Ἀναπαριάζω, f. ἀσῶ, muto ſententiam, pactum irritum facio, more ſc. Pariorum. Ex ἀνὰ, & Πάριος, *Parius.*

Ἀναπάρτιστος, ον, imperfectus, mancus.

Ἀνάπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, univerſus. Ex ἀνὰ & ϖᾶς.

Ἀναπάσσω, f. άσω, adſpergo; (2) affero, addo alicui rei; item edo, *in med.*

Ἀναπατάσσομαι, idem quod ἀνακρούομαι.

Ἀναπατέω, ῶ, f. ησω, ſurſum verſus gradior, adverſo flumine navigo.

Ἀναπαύδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefatigabilis. Ex α priv. & ἀπαυδάω, *defatigor.*

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies; (2) ceſſatio; (3) diverſorium, locus quietis; (4) finis periodi, ap. *rhetores*; (5) intervalla reſpirandi. Ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυλις, idem & ab eod.

Ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, requies, intermiſſio à labore. Ab eod.

Ἀναπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναπαυστήριον, ου, τὸ, locus quietis, ſeu in quo quies capitur; (2) lituo datum ſignum ad caſtra metanda. Ab eod.

Ἀναπαυτήριον, idem & ab eod.

Ἀναπαύω, f. αύσω, ſedo, do requiem, ſeu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quieſco, requieſco, ceſſo à re aliquâ; (2) donor immunitate; (3) confero me cubitum; (4) morior, excedo è vitâ. Ἀναπαύειν σεαυτον, τὸ στράτευμα, τοὺς ἱππέας τοῦ βαδίζειν· ἀναπαύεσθαι τῶν ϖόνων, ἐκ καμάτου· τοῦ βίου, mori. Ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυριω, Philem. 20. Ἀναπέπαυται τὸ ϖνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ ϖάντων ὑμῶν, 2 Cor. 7, 13.

Ἀναπείθω, f. είσω, perſuadeo; (2) ſollicito ad mutandam ſententiam, ad rebellandum. Τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς, Ariſtoph. Θεσμ. 458. Παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεὸν, Act. 18, 13.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis uſus; (4) conatus, inceptum; (5) recenſio copiarum.

Ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento; (2) tento, experior.

Ἀναπείρω, f. ερῶ, tranſadigo, transfigo.

Ἀναπεισμα, ατος, τὸ, funis, quo aliquid religatur, & præſertim quo naves religantur ad littus; (2) fiducia aggrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

Ἀναπειστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſuaſorius, aptus ad perſuadendum. Ab eod.

Ἀνάπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.

Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero repeto; (2) animo verſo, præterita repeto, rumino; Ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν ϖαρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν. Luc. Ἀναπεμπάζων φρενὶ ϖυκνῇ, Lycurg. 9.

Ἀναπέμπω, f. ψω, remitto; (2) emitto; (3) ſurſum mitto; (4) exhalo, exhalando ſurſum mitto. Ἀναπέμπειν χρήματα, τὶ ἔκ τινος, δυσωδίαν. Επὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν ἱερὸν, Ariſtoph. Θεσμ. 1054.

Ἀναπεπλήρωνται, *completæ ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi ἀναπληροω, *compleo.*

Ἀναπεπταμένος, part. perf. paſſ. *per Sync.* pro ἀναπεπετασμένος. Ab ἀναπετάζω.

Ἀναπέπτω, fut. ψω, iterum coquo, recoquo.

Ἀναπεπτωκὼς, *qui diſcubuit*, part. perf. act. v. ἀναπίπτω, pro ἀναπτόω.

Ἀνάπεσαι, *accumbe*, 2. ſing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπίπτω, pro ἀναπέτω.

Ἀναπεσεῖν, *diſcumbere*, a. 2. infin. act.

Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod ſequens.

Ἀναπετάννυμι, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπετάσαι ἱστία λευκα, τὰς θυρας, τὸ συνιζηκὸς τῶν ϖόρων. Ἢν ἅπασιν ἀναπετάσῃς τὰ ὦτα, Luc. Ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ ϖετάσσας. Odyſſ. 10, 506. Ex ἀνὰ, & ϖετάω, *pando.*

Ἀναπεταννύω, idem & ex iiſd.

Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem & ex iiſd.

Ἀναπέτομαι, f. ἀνιπτήσομαι, in altum evolo.

Ἀναπέπτω, recoquo.

Ἀναπεφηνα, *viſus ſum*, 1. ſing. perf. indic. med. verbi ἀναφαίνω, *exhibeo.*

Ἀναπηγαζω, f. άσω, emitto in modum fontis & ſcaturiginis.

Ἀναπήγνυμι, fut. ήξω, ſuffigo, ſuſpendo. Πῆξαι κεφαλὴν ἀνὰ σκολόπεσσι, Il. 18, 177.

Ἀναπηδαω, ῶ, f. ήσω, ſubſilio, ſurſum ſalio; (2) proſilio, exſilio; (3) reſilio, retrorſum ſalio. Ἀναπηδᾷν ἐπὶ τὸν ιππον, ϖρὸς τὸν παππον, ἐκ μέσων. Ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀναπηδήσαμεν, Ariſtoph. Ran. 575. Hinc

Ἀναπήδησις, ἡ, exſultatio, procurſio.

Ἀναπηνίζω, f. ίσω, fuſo circumacto recolligo.

Ἀναπηρία, ἡ, mutilatio, læſio, membri alicujus vitium, ſeu vitiatio. Ab

Ἀνάπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus, ut cæcus, claudus, &c. Hinc

Ἀνάπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

Ἀναπιδύω, f. ύσω, ſcaturio, erumpo è ſcaturigine.

Ἀναπιέζω, f. σω, iterum vel ſurſum retròve premo. Ἀναπιέζει φλεγμονας, Aret.

Ἀναπιμπλάναι, præſ. inf. act. verbi.

Ἀναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo. Ἀναπιμπλήσειν τινα φόβȣ, φιλίαν ἀπιϛίας.

Ἀναπίνω, abſorbeo, reſorbeo, *Hippocr.*

Ἀναπιπράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

Ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo ad menſam; (3) ſupinus ſum; (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remiſſus ſum; (6) pœnitentiâ ducor, ſententiam muto. Ἀναπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς γῆς, παρά τινα. Νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιϛον ἀναπίπτȣσι, *Thuc.* Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, Luc. 14, 10.

Ἀναπιϛεύω, f. εύσω, confido, ſpero, bono animo eſſe incipio.

Ἀναπιτναμεν, præſ. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀναπιτνάναι, ab ἀναπίτνημι, pro ἀναπίτνω, *ſupinus jacio.*

Ἀναπιτνημι, expando, explico. Ab ἀνά, & πετάω, *pando.*

Ἀναπλάκητος, ον, *Poet.* pro ἀναμπλαστος, *Soph.*

Ἀναπλάσαντες, *qui formavere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἀνάπλασσω, *formo, fingo.*

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, fictio ſeu formatio de integro, ut reſtitutio membri fracti in integrum; (2) regeneratio.

Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ, figmentum, id quod fictum eſt; (2) mendacium, commentum.

Ἀναπλασμὸς, ȣ̃, ὁ, qu. dic. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, ſeu ipſa fingendi actio; (3) fictio rerum, quæ non ſunt, aut eſſe poſſunt. Ab

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuò fingo, reformo; (2) fingo, comminiſcor, imaginor apud me, quæ non ſunt. Ἀναπλάσσειν τὴν οἰκίαν, τι εἰς τροχίσκȣς.

Ἀναπλέκοντι, *implicant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀναπλέκȣσι. Ab

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimio.

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.

Ἀνάπλεως, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus.

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, è portu ſolvo; (2) navigo; (3) ἀναπλεῖσθαι dicuntur, v. gr. flumina, in quibus naves commeant. Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύεσθαι ἔμελλον, Il. 11, 22.

Ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. Ἀναπλήθειν τινά τινος· κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλονται, Il. 8, 35.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. ώσω, expleo, ſuppleo, impleo. Τὸ ὑμῶν ὑϛέρημα ȣ̃τοι ἀναπλήρωσαν, 1 Cor. 16, 17. Καὶ ἀναπληρȣ̃ται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητέια, Matt. 13, 14. Hinc

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, ſupplementum, explimentum.

Ἀναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήθω. Unde

Ἀναπληϛικος, ἡ, ὸν, expletivus.

Ἀνάπλοος, *contr. uſitatius*, ἀνάπλȣς, ȣ, ὁ, evectio è portu; (2) remigratio navalis.

Ἀναπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico.

Ἀνάπλωσις, ἡ, explicatio, interpretatio.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ, eluo. Hinc

Ἀναπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio.

Ἀναπλώειν, *ſolvere portu*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλειν, à verbo ἀναπλώω.

Ἀναπλώω, f. ώσω, idem quod ἀναπλέω.

Ἀναπνέειν, præſ. inf. act. verbi ἀναπνέω.

Ἀναπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio; (2) recreatio, relaxatio. Ab ἀναπνέω.

Ἀνάπνευϛικος, ἡ, ὸν, vi reſpirandi præditus, reſpirationi ſerviens. Ab eod.

Ἀνάπευϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reſpirare non poteſt; (2) exanimis; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. & ἄπνευϛος.

Ἀναπνέω, f. εύσω, reſpiro; (2) recreor, relaxor animo; (3) deſidero, adſpiro ad aliquid. Ἀνέπνευσε τῆς νόσȣ, Soph. Aj. 274. Ἀναπνεύσωσι δ' ἀρέϊοι ὗιες Ἀχαιῶν, Il. 11, 799. Hinc

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, reſpiratio; (2) relaxatio animi.

Ἀναπόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non rejiciendus, non contemnendus, qui amitti, vel rejici non poteſt. Ex α priv. & ἀποβάλλω.

Ἀναπόγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à publicano non recenſus nec ſcriptus. Ex α priv. & ἀπογράφω.

Ἀναπόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improbabilis, qui demonſtrari aut probari nequit. Ex α priv. & ἀπόδεικτος.

Ἀναποδείκτως, *Adv.* ſine probatione vel demonſtratione.

Ἀναπόδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non recipiendus. Ex α priv. & ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter perpendo, excutio, volvo rem, revolvoque animo. Ἀναποδίζειν εἰς τὰ ὀπίσω, τὰ γραμματέα. Hinc

Ἀναπόδισις, ἡ, remeatio, retroceſſio in pedem.

Ἀναποδισμὸς, ȣ, ὁ, diligens inquiſitio; (2) regreſſus, retrogradus motus; (3) reſolutio.

Ἀναπόδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non redditus; (2) non reddendus, gratuitus; (3) cui deeſt pars altera neceſſaria ſuperiori reſpondens, *Ern.* Ex α priv. & ἀποδίδωμι.

Ἀναπόδραϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. & ἀποδράω, *effugio.*

Ἀναποικίλλω, variego, orno.

Ἀνάποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non redemtus pretio, gratuitus. Ex α priv. & ἄποινον.

Ἀναπόινως, gratis.

Ἀναπόκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui non reſpondetur, ſeu cui non reſponſum eſt, qui non reſpondet. Ex α priv. & ἀποκρίνω.

Ἀναπόλαυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo frui non licet. Ex α priv. & ἀπολαύω, *fruor.*

Ἀναπολεμέω, bellum infero, cieo, in bellum conjicio.

Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, inſtauro rem abolitam memoriâ hominum, in animo volvo; (2) rumino, de brutis. Δὶς ταῦτα βȣ́λει ϗ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη; repetere, Soph. Phil. 1267.

Ἀναπόλησις, εος, ἡ, ipſa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

Ἀναπολητικὸς, ἡ, ὸν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

Ἀναπολίζω, celebro carmine vel oratione, ap. *Pind.* propriè, inſtauro.

Ἀναπολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexcuſabilis; (2) non defenſus. Ex α priv. & ἀπολογέομαι, *excuſo.*

Ἀναπόλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non abſolutus; (2) indiſſolubilis; (3) non dimiſſus. Ex α priv. & ἀπολύω, *ſolvo.*

Ἀναπομπὴ, ῆς, ἡ, ſurſum miſſio; (2) effoſſio, recogitatio, revolutio rei in animo. Ex ἀνὰ, & πέμπω, *mitto.*

Ἀναπόμπιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui remittitur, aut remitti poteſt.

Ἀναπομπὸς, ἡ, ὸν, qui mittit, ducit ad ſuperos.

Ἀναπόνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illotus. Ex α priv. & ἀπονίπτω, *abluo.*

Ἀναπορέυομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

Ἀναπόσβεϛος, inextinctus, ſemper lucens vel ardens. Ex α, & ἀποσβέννυμι.

Ἀναπόϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non deſcivit à fide, vel deſciſcere nequit. Ex α priv. & ἀφίϛημι, *deficio.*

Ἀναπόταμαι, avolo.

Ἀναποτνιασμός, ȣ̃, ὁ, lamentatio cum imploratione divini auxilii; (2) divini numinis imploratio.

Ἀναπότριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui detergi aut excuti, depelli nequit; (2) indelebilis. Ex α priv. & ἀποτρίβω.

Ἀνάπρασις, έως, ἡ, qu. dic. revenditio, iterata venditio. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo.* Unde

Ἀναπράτης, ȣ, ὁ, qui ſibi vendita revendit.

Ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, repoſco, recupero. Ἀναπράσσειν τὰ χρήματα. Διὰ δύο ὑποσχέσεις τὴν μεν βȣλόμενος ἀναπράξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδȣ̃ναι, Thuc.

Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto; (2) alteram legationem obeo.

Ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo, *Il.* 9, 433. (3) de vento vela implente, *Ern.*

Ἀναπταιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inoffenſus, qui non offendit. Ex α priv. & ἄπταιϛος.

Ἀναπτᾶσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀνίπταμαι.

Ἀναπτερȣ̃ν, *animum addere*, præſ. inf. act. *contract.* pro ἀναπτερόειν. Ab

Ἀναπτερόω, ῶ, f. ώσω, pennis, ſeu alis inſtruo; (2) excito, inſtigo, animum addo, in ſpem præſertim levem & temerariam erigo. Ἀναπτερῶσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, Ariſtoph. Lyſ. 672. Ex ἀνὰ, & πτερὸν, *ala.*

Ἀνάπτημι, ſurſum volo.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi præc.

Ἀναπτοέομαι, ȣ̃μαι, conſternor, paveſio, perterreor; ἀνεπτόημαι, ſpe erigor & animo, perf. paſſ.

Ἀναπτομένοιο, *Ion.* pro ἀναπτομένȣ. Ab ἀνάπτω.

Ἀναπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intactus; (2) ſuſpenſus & nexus per fibulam. *Epith.* veſtis. Ex α priv. & ἅπτομαι, *tango.*

Ἀναπτύξας, a. 1. part. act. verbi ἀναπτύσσω.

Ἀνάπτυξις, εως, ἡ, expanſio, apertio; (2) explicatio, explanatio. Ab

Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico, ut veſtem, telam; (2) aperio, ut librum; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo. Ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, Luc. 4, 17. τὰς χεῖρας, προβλήματα. Οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς, Soph. El. 641. Hinc

Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expoſitio.

Ἀνάπτυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aperiri poteſt; (2) apertus; (3) explicatus.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exſpuo, exſpuendo ejicio. Gl. V. ſputo; (2) deſpuo, conſpuo; (3) contemno.

Ἀναπτω, f. ψω, ligo, religo, ſuſpendo ad; (2) circumpono, appono; ἀνάπτομαι, induo. Ἀνάπτειν τὶ τινι, ἀυτῷ τὴν χάριν.

Ἀνάπτω, f. ψω, p. ἀνῆφα, p. paſſ. ἀνῆμμαι, accendo, incendo. *Metaph.* ſuſcito, ſtimulo, impello. Ἀνάπτειν ὕλην, πυράν. Ἐγὼ δ' ȣ̈τε Σοι πυρὸς ἀνῆψα φως νόμιμον ἐν γάμοις, Eur. Ph. 346. Νέφος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψει μείζονι θυμῷ, Id. Med. 107. Ἤδη ἀνήφθη (τὸ πῦρ) Luc. 12, 49.

Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio; (2) reſupinatio; (3) animi remiſſio, conſiliorum vel cœptorum mutatio, ſpei converſio, *Ern.* Ab ἀναπιπτω.

Ἀναπυνθάνομαι, interrogo, percunctor. Hinc

Ἀνάπυϛος, ὁ ϗ ἡ, pervulgatus, paſſim auditus, omnibus notus.

Ἀναπυρόω, ῶ, accendo, inflammo.

Ἀναπυρσεύω, incendo.

Ἀνάπωλέω, ῶ, f. ήσω, rurſus vendo, revendo.

Ἀνάπωτις, εως, ἡ, diſceſſus & reciprocatio maris; quaſi ἀνάποσις, quia reſorbetur. Reperitur & ἀνάπωσις. Frequentius ἄμπωτις.

Ἀναραίζω, f. ίσω, convaleſco, ex morbo recreor.

Ἀναραιρηκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. *Att.* pro ἀνῃρηκὼς, à verbo ἀναιρέω, *tollo.*

Ἀναρὰομαι, ῶμαι, diras revoco, reſecro, votum factum revoco. Ex ἀνα, & ἀράομαι, *precor.*

Ἀνάρβυλος, ον, diſcalceatus.

Ἀνάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argento carens, pecuniâ deſtitutus; (2) qui largitionibus non corrumpitur; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis ſanans. Ex α priv. & ἄργυρος.

Ἀνάρδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non irrigatus, ſiccus. Ex α priv. & ἀρδεύω, irrigo.

Ἄναρθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inarticulatus, articulis carens. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus.*

Ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinumero. Gl. V. ἀναριθμεῖ renumerat.

Ἀναριθμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumerabilis; (2) immenſus; (3) imperitus numerorum, *Eur. Hel.* 1695. Ab α priv. &

Ἀνάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumerus; (2) qui in nullo numero eſt, vilis.

Ἀναρισταω, ῶ, non prandeo; unde ἀνηριστηκὼς, impranſus, p. paſſ. part. Ab ἀνάριστος.

Ἀναριστησις, εως, ἡ, abſtinentia à prandio.

Ἀναριστια, ας, ἡ, idem.

Ἀναριστητος, ου, ὁ ϗ ἡ, impranſus.

Ἀνάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impranſus, non pranſus; (2) prandio carens. Ex α priv. & ἄριστον.

ἈΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, piſcis è concharum genere.

Ἀναριτοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nutriens, vel alens anaritas. Ex ἀναρίτης, & τρέφω.

Ἀναρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullius imperio ſubjectus: (2) ei non parens, in cujus autoritate eſt; (3) non ortus, principio carens. Ex α priv. & ἄρχω, vel ἄρχομαι, incipio.

Ἀναρμόδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non idoneus, inconveniens & incongruens. Ex α priv.

Ἀναρμοδίως, non convenienter.

Ἀναρμὸζω, f. όσω, adapto, copulo. Πρεσβυτέρῳ τὴν πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, Dion.

Ἀναρμοστέω, ω, non congruo, non quadro.

Ἀναρμοστια, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) ineptiæ. Ab

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, haud incongruens, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompoſitus, ineptus, Ph. ἀνάρμοστον, abſonum, abſurdum. Ex α priv. & ἁρμοστὸς, *aptus.*

Ἀναρμόστως, *Adv.* incongruè, inconvenienter, ineptè.

Ἀναρμόττω, idem quod ἀναρμοστέω.

Ἀναρπάγδην, cum impetu, vi, revulſione. Ab

Ἀναρπάζω, f. άσω, ſurſum rapio, abripio; (2) ſubito è medio tollo; (3) ad pænam rapio; (4) ſede ſuâ revello, v. ἀναρπαστος, 3. (5) diripio; (6) vi opprimo. Ἀνηρπασμένος εἰς θεοὺς· πρὸ ὥρας, morte præreptus. Ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα, Odyſſ. 23, 316.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. act.

Ἀναρπάξανδρος, ὁ ϗ ἡ, homines devorans.

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, abreptus, ſurſum raptus; (2) repentè raptus; (3) è ſedibus ſuis emotus, & aliò migrare coactus; (4) oppreſſus. Gl. V. abreptitius.

Ἀναῤῥαγήσεσθαι, f. 2. inf. paſſ. v. ἀναῤῥήγνυμι.

Ἀναῤῥαιρηκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. *Ion.* pro ἀνηρηκὼς, à verbo ἀναιρέω, *tollo.*

Ἀναῤῥάπτω, f. ψω, reſarcio, reconcinno; (2) conſuo, conſarcino.

Ἀναῤῥαψωδέω, rhapſodi more decanto.

Ἀναῤῥέω, refluo, ſurſum fluo.

Ἀναῤῥήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo, effringo, diſturbo; ἀναῤῥήγνυμαὶ, diffringor; (2) erumpo; (3) conſero ſc. pugnam; ἀνεῤῥάγη, erupit, a. 2. ἀνεῤῥωγὼς, paſſus, patens, G. V. Τεῖχος ἀναῤῥήξας, Il. 7, 461.

Ἀναῤῥηγνύω, idem & ex iiſdem.

Ἀναῤῥήκτως, *Adv.* ſine diſruptione, ita ut effringi, perrumpi nequeat; pro ſimplici ἀῤῥήκτως, vel ἀναῤῥήκτως, *Ern.* Συνωμόσαμεν, ὅπως ἀναῤῥήκτως ἔχῃ, rata ſint, Ariſtoph. Lyſ. 182.

Ἀνάῤῥημα, ατος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *dico.*

Ἀναῤῥήξειν, f. 1. inf. act. v. ἀναῤῥήσσω.

Ἀνάῤῥηξις, εως, ἡ, diſruptio, diſciſſio. Ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

Ἀνάῤῥεσις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *dico.*

Ἀναῤῥήττω, & ἀναρησσω, idem quod ἀναῤῥήγνυμι.

Ἀνάῤῥινον, ου, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ, & ῥὶν, *naſus.*

Ἀναῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu reſuſcito; (2) accendo, ſuſcito, exſuſcito. Ἀναῤῥιπίζειν πόλεμον, Chryſ.

Ἀναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum, ſeu in altum jacio, ſublime jaculor; (2) temerè & præcipitanter adeo periculum, in aleam do; (3) adeo, ſuſcipio; (4) pœnitet me, muto conſilium. Ἀναῤῥιπτεῖν τὸν κίνδυνον, μάχην, κύβον. Ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ, remis percutere. Odyſſ. 7, 328. Ex

Ἀναῤῥίπτω, f. ψω, id. Gl. V. ſubacto, jacto.

Ἀναῤῥιχάομαι, ῶμαι, f. χήσομαι, manibus & pedibus in altum enitor. Ex ἀνα, & ἀῤῥ. vel potius ab antiquo ῥίγω, unde Lat. *rego, arrigo, erigo*; & ſimilia, *Ern.*

Ἀναῤῥίχομαι, idem & ex iiſdem.

Ἀνάῤῥιψις, εως, ἡ, ipſa actio ſurſum jaciendi.

Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀναῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo, abſorbeo, cum magno ſtridore. Odyſſ. 12, 104. Hinc

Ἀναῤῥοιβδησις, εως, ἡ, abſorptio.

Ἀναῤῥοπία, ας, ἡ, motus verſus ſuperiores partes. Ab

Ἀναῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurſum vergens; (2) retrocedens, retro fugiens. Ex ῥέπω.

Ἀναῤῥους, ου, refluxus. Ex ἀνὰ, & ῥοῦς.

Ἀναῤῥοφάω, vel ἀναῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo, abſorbeo. Ex ἀνά, & ῥοφέω, *ſorbeo.*

Ἀναῤῥυσις, εως, ἡ, redemptio; (2) ſacrificium; (3) libertatis recuperatio. Ab

Ἀναῤῥύω, f. ύσω, redimo, libero captivum; (2) reparo, reſarcio; (3) macto, ſacrifico.

Ἀναῤῥωγὼς, *apertus*, perfect. part. med. *Ion.* pro ἀνεῤῥωγὼς, à verbo ἀναῤῥίγνυμι, *aperio.*

Ἀναῤῥώννυμι, vel ἀναῤῥώω, f. ώσω, robur priſtinum reddo; ἀναῤῥώνυται, convaleſcit, Ph.

Ἀναῤῥωσθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ.

Ἀναῤῥωσις, ἡ, confirmatio, convaleſcentia.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, implacabilis; (2) intolerabilis, improbus, ſceleratus, qu. malè congruens civili civitati, *Ern.* Ex α priv. & ἄρω, *apto.*

Ἀναρτὰω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo; ἀναρτῶμαι, ſuſpendor; ſuſpenſus ſum, pendeo; (2) concilio mihi, adſciſco; Gl. V. devincio. Ἀναρτᾷν τινα βρόχῳ· ἑαυτὸν εἴς τινα, præſidium in eo locare; ἀναρτᾶσθαι ἐλπισιν, ἐξ ἐλπιδων, ἐκ τοῦ νευματός τινος, ἑαυτοὺς εἰς τὸν δῆμον, τῷ λόγῳ τινά. Ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο, Xen. Hinc

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio; (2) obſtrictio, devinctio.

Ἀνάρτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, impar. Ex α priv. & ἄρτιος, *par.*

Ἀναρτύω, adorno, exſtruo, molior.

Ἀναρύκα, arbor eadem quæ φελλοδρυς.

Ἀναρυστὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab

Ἀναρύτω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ, & ἀρύτω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, ſtatus reip. ubi nullus eſt magiſtratus; (2) ſoluta licentia. Ab ἄναρχος.

Ἀνάρχομαι, denuo ordior.

Ἀναρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, principio carens. Ex α priv. & ἀρχὴ, *principium*, ſeu *principatus.*

Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quaſſo, agito; ſuccutio, Gl. V.

Ἀνασειράζω, f. άσω, retraho catenâ; (2) retraho, revoco, averto; (3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ, & σειρὰ, *catena.*

Ἀνασεισιφαλος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, & φαλλὸς.

Ἀνασεισμὸς, οῦ, ὁ, conquaſſatio, concuſſio. Ab

Ἀνασείω, f. είσω, concutio, quatio, ut ſinum veſtis; (2) incito, concito, impello, ut ad defectionem vel res novas; Ph. ἀνασείει, ſolicitat, concitat. Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, Marc. 15, 11. Αἰγίδ' ἀνασσείσασα, Heſ. 344.

Ἀνασελγαίνομαι, petulanter ago, petulanti injuriâ adficior. Ex ἀνὰ, & ἀσελγέω.

Ἀνασεσυρμενος, perf. part. paſſ. v. ἀνασύρω.

Ἀνασηκόω, ῶ, f. ώσω, addo, quod deeſt; (2) ad equabilitatem libro; (3) par pari refero, rependo.

Ἀνασημαίνω, ſignifico.

Ἀνάσιλλος, ου, ὁ, &

Ἀνάσιλος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, comam è fronte, verſus verticem capitis, verſam habens: quæ forma comæ & ipſa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλλον vocatur.

Ἀνάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, reſimus, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ, & σιμὸς.

Ἀνασιμόω, ῶ, reſimo, reſimum facio; (2) odoror, quia, cum odorem captamus, nares ſurſum attrahuntur, & quaſi repanduntur, *Ern.*

Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, ſarculo laxo, reſodio, effodio; (2) exſuſcito; (3) ſcrutor, ſcrutando eruo, ut ignem cineribus obſitum.

Ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio; (2) evello radicitùs; (3) exſcindo, de urbe. Ex ἀνὰ, & σκάπτω.

Ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, conſidero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, deſtruo; (2) reædifico, inſtauro, reparo; (3) refuto; (4) vaſa colligo, migro. Ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Act. 15, 24.

Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, inſtaurandi vim habens; (2) deſtructivus, refutatorius.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, inſtauratio, molitio; (2) deſtructio, everſio, refutatio. Ex ἀνὰ, & σκεῦος, *inſtrumentum.*

Ἀνασκήπτω, f. ήψω, irruo, ingruo.

Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α priv. & ἀσκέω, *exerceo.*

Ἀνάσκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex iiſd.

Ἀνασκήτως, *Adv.* ſine exercitio.

Ἀνασκίδναμαι, ſurſum deorſumque diſſipor, huc illuc diſpergor. Ex ἀνὰ, & σκεδάω.

Ἀνασκινδυλεύομαι, vel ἀνασχινδυλεύομαι, in crucem ſeu palum tollor, ſuſpendor.

Ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſilio, laſcivio exſiliendo; (2) proſilio; (3) reſilio.

Ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, ſuſpendo. Ἀνασκολοπίζειν ἐπὶ ξύλα, Luc. Ex ἀνὰ, & σκολοπίζω, *cruci adfigo.*

Ἀνασκλόπισις, εως, ἡ, crucifixio, *Ern.*

Ἀνασκολύπτειν, nudare glandem penis.

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, conſidero, meditor. Πάντ' ἀνασκόπει καλῶς, Ariſtoph. Θεσμ. 673.

Ἀνασμύχω, f. ξω, lento igne, abſumo vel corrumpo, ſive idem quod σμυχω.

Ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum rejiciendo expello, excutio; (2) terreo, *Polyb.* Διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με, Plat.

Ἀνασπαρασσω, dilacero.

Ἀνάσπασις, ἡ, excidium; (2) contractio.

Ἀνασπαστήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.

Ἀνάσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, extractus alicundè; (2) pulſus, ablegatus è loco aliquo, vid. ἀνασπαω, n. 4. (3) è provinciâ ſucceſſore miſſo revocatus. Ab

Ἀνασπαω, ῶ, f. άσω, revello, convello, evello, exſcindo; (2) attollo ut ſupercilia; (3) contraho; (4) expello, velut in exilium; dicitur imprimis de incolis everſæ urbis, cum aliò traducuntur; (5) eripio v. gr. è periculo, *Ern.* Ἀνασπάσει αὐτὸν, Luc. 14, 5. Τέλος δ' ἐπαΐξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινι λόγους ἀνέσπα, prolixè locutus eſt, Soph. Aj. 301.

Ἀνασπογγίζω, ſpongiâ detergo.

Ἀνασσα, ης, ἡ, regina, emphaticè de quavis dearum, Eur. Andr. 934. Ab ἄναξ.

Ἀνάσσατοι, *invicti*, *Dor.* pro ἀνήσσητοι.

Ἀνασσεισασα, a. 1. part. act. f. g. *Poet.* pro ἀνασείσασα, à verbo ἀνασείω, *quatio.*

Ἀνασσέμεν, *Ion* pro ἀνάσσειν.

Ἀνασσον, *regnabam*, 1. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤνασσον.

Ἀνάσσυτος, ον, revulſus, ſurſum vadens, ruens.

Ἀνάσσω, f. άξω, regno, impero; regno, imperi potior. Ἀνάσσειν τινὸς, τινὶ, ἐν ἀθανάτοισιν Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσειν, Il. 1, 252. Ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ, reguntur, Odyſſ. 4, 177. Ab ἄναξ.

Ἀνάστα, *ſurge*, a. 2. imperat. act. per *Syncopen*, pro ἀνάσταθι, ab ἀνίστημι. Unde

Ἀνασταδὸν, *Adv.* ſtando deſuper, conſurgendo.

Ἀνασταλμένος, *ſublatus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἀνησταλμενος, à verbo ἀναστέλλω.

Ἀνασταλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo*.

Ἀναστὰς, a. 2. part. act. verbi ἀνίστημι.

Ἀναστὰς, άδος, ἡ, porticus, ap. Ap. Rh.

Ἀναστάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, reſuſcitandi vim habens. Ab

Ἀνάστασις, εως, ἡ, reſurrectio à ſedili, vel cubili, vel è ſomno; (2) reſurrectio à morte; (3) reſurrectio à lapſu; (4) everſio; (5) expulſio è ſede, evocatio; (6) erectio, exſtructio; prominentia; (7) reditus ab exilio; (8) migratio; (9) conſurrectio ex inſidiis; (10) ſeditio, *Ern.* Ab ἀνίστημι, *erigo*.

Ἀναστατὴρ, ῆρος, ὁ, everſor, vaſtator, qui victis neceſſitatem emigrandi admovet.

Ἀναστατήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.

Ἀναστατης, ὁ, everſor.

Ἀναστατίκὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀναστάσιμος.

Ἀναστατικῶς, ſeditioſè. A præc.

Ἀνάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, everſus, vaſtatus; (2) ſede expulſus. Ab eod. Hinc

Ἀναστατόω, ῶ, f. ώσω, everto, vaſto; (2) ſedibus expello; (3) conturbo, ſeditionem, tumultum excito. Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, Act. 17, 6.

Ἀναστάτωσις, εως, ἡ, everſio; (2) conturbatio.

Ἀνασταυρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo. Ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Heb. 6, 6.

Ἀνασταύρωσις, εως, ἡ, ſuſpendium, Gl. V.

Ἀνασταχύω, ſpicas emitto, & creſco, ſurgo, de ſegete.

Ἀναστε, 2. plur. a. 2. imperat. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστητε, ab ἀνιστημι.

Ἀναστεγνόω, ῶ, f. ώσω, adſtringo, conſtipo.

Ἀναστείλασα, aor. 1. part. act. f. g.

Ἀναστέλλω, f. ελω, inhibeo, reprimo, coërceo; (2) ſurſum tollo; ἀναστέλλεσθαι, tergiverſari, Gl. V. item diſſimulare, tegere, ap. *Polyb.* ἀνεσταλμένος, alticinctus, Gl. V. p. paſſ. part. Ἀνεστάλησαν εἰς τὰς Ἄλπεις, ſe receperunt, Plut.

Ἀναστεναζω, f. άξω, altè ingemiſco; ſuſpiro, Ph. (2) vehementer deploro. Ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, Marc. 8, 12.

Ἀναστενάχω, graviter ſuſpiro. Τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοὶ, Il. 23, 211.

Ἀναστένω, gemo, gemitus & ſuſpiria duco.

Ἀναστέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

Ἀναστῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀνιστημι.

Ἀναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, ſtatuo cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναστηλώσας, Plut.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, erectio; (2) quod adſurgit in altum; (3) ſtatura; (4) proceritas; (5) altitudo montis, ædificii; (6) animal, ap. LXX. Ab ἀνιστημι, *erigo*.

Ἀναστῆναι, *ſurrexiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἀναστήσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.*

Ἀναστήσεται, 3. ſing. f. 1. indic. med.

Ἀνάστητε, *ſurgitote*, 2. plur. a. 2. imperat. act.

Ἀναστίζω, rurſum compungo; (2) pungo.

Ἀναστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, informo, quaſi ab elementis incipiendo; (2) reſolvo, quaſi in elementa; (3) reformo, regenero, ap. Eccleſ. Hinc

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio quæ fit à primis elementis; (2) reſolutio qu. in elementa; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.

Ἀναστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, apertus, laxus, dehiſcens. Ex ἀνὰ, & στόμα, τος. Hinc

Ἀναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio; (2) anguſto, in fauces comprimo; (3) evacuo, purgo; (4) lato ore effundo, de fluminibus in mare ſe exoperantibus. Ἀναστομοῦν τὸ χεῖλος, τὰς τάφρους.

Ἀναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio; (2) arctatio, compreſſio in fauces; (3) exacutio palati; (4) exitus venæ alterius in alteram, quo ſanguis ex illâ in hanc exoneratur.

Ἀναστομωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀναστομωτικὸς, ἡ, ὸν, aperiendi vim habens & oris patefaciendi; (2) exacuendi palati vi pollens. Ab ἀνάστομος.

Ἀναστραγαλίζω, teſſeris ludo.

Ἀναστράγαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, talo, ſeu talis carens. Ex α priv. & ἀστράγαλος.

Ἀναστρατευομαι, militiam itero.

Ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ, caſtrorum motio. Ab

Ἀναστρατοπεδεύω, caſtra moveo; revertor cum exercitu.

Ἀναστρέφω, f. ψω, inverto, converto; (2) revertor, regredior, remeo, Gl. V. convertor, Ph. ἀναστρέφομαι, invertor; (2) verſor; ἀνεστραμμένον, contortum, Ph. p. paſſ. part. Ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, τοὺς στρατιώτας. ἀπὸ τῆς νομῆς· τὸν λογον, perpendere; ἀναστρέφεσθαι, τὴν γῆν, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, περί τι verſari. Ἐπ᾽ ἀλλ᾽ ἀνάστρεφ᾽ εὐρύθμῳ ποδὶ, Ariſtoph. Θεσμ. 994. Τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, Joan. 2, 15. Ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι, Heb. 13, 18.

Ἀναστρολογητος, ον, expers aſtronomiæ.

Ἀναστροφάδην, *Adv.* inverſè, præpoſterè, ordine inverſo. Ab ἀναστροφή.

Ἀναστροφᾶν, præſ. inf. act. pro ἀναστρωφάειν.

Ἀναστρωφάω, ῶ, *Poët.* verto, verſo; (2) converto, ſubverto. Πάντη ἀναστρωφᾶν, Heſ. Ἀσπ. 121. Ab

Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, converſio; retrorſum, ſeu in contrariam partem, reciprocatio; (2) reditus, reverſio; (3) converſatio, commoratio; (4) vitæ genus, vel ratio; (5) tempus, mora, dilatio. Ab ἀναστρέφω.

Ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recenſio, cenſûs cognitio, cenſus iterum habitus. Ab

Ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognoſco cenſus, iterum conſtituo cenſus.

Ἀνάσυρμα, ατος, τὸ, quod ſurſum retractum eſt, aut ſurſum retrahendo retectum. Ab

Ἀνασύρω, ſurſum traho, ſeu retraho veſtes tegentes pudenda; (2) detego, quod latet.

Ἀνασφαδάζω, f. άσω, reſilio, recalcitro, exſilio.

Ἀνασφαλλω, reſurgo ex lapſu, vel morbo; ἀνεσφηλε, convaluit, a. 1. (2) relabor in partem contrariam.

Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀνασφάλλω.

Ἀνασφραγίζω, f. ισω, reſigno, ſignum tollo.

Ἀνασχέθω, attollo, erigo. Ex ἀνὰ, & σχέθω.

Ἀνάσχεο, *ſuffer*, *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſeu ἀνάσχου, à verbo ἀνασχέω, *patior*.

Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, emerſio, ortus, exortus; (2) toleratio, tolerantia.

Ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis. Ab

Ἀνασχέω, ῶ, occurrit in futuro ἀνασχέσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, exiſto; (2) moleſtiam adfero. Ex ἀνὰ, & σχεω, pro ἔχω.

Ἀνασχίζω, f. ίσω, diſcindo, ſeco, diſſeco.

Ἀνασχοίμην, 1. ſing. a. 2. optat. med.

Ἀνασχὼν, a. 2. part. act. verbi ἀνεχω.

Ἀνασώζω, f. ῶσω, ſervo, ſalvum præſto; (2) recupero. Ἀνασώζειν τίνα φονου· ανασώζεσθαι τὴν πατρῴαν δόξαν, στρατηγήματι τας ἐκ παρατάξεως ἐλαττώσεις. Ἀνασωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, reſtitutus, Diod.

Ἀνασώσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀναταράσσω, vel ἀναταράττω, f. άξω, conturbo, perturbo, permiſceo; (2) commoveo, agito. Ὥστε τὴν πόλιν αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἀναταράττεσθαι, Plut.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio; (2) altitudo; (3) ſuperbia, minax vultus et oratio, *Ern.* Ab ἀνατεινω.

Ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, f. αξω, compono; (2) colloco, ordino. Ἀνατάξασθαι διηγησιν, Luc. 1, 1, τὰ μαθήματα, Plut.

Ἀνατατικὸς, ἡ, ὸν, extenſus, porrectus; (2) aptus ad extendendum ſurſum; (3) vehemens, gravis, minax.

Ἀνατατικως, *Adv.* cum extenſione quadam elato quodam modo; (2) rigidè, imperioſè, minaciter, iracundè.

Ἀνατεὶ, *Adv.* ſine damno, impunè. Ex α priv. & ἀτη, *noxa*.

Ἀνατείλαντος, *exorti*, gen. ſing. part. a. 1. act. verbi ἀνατέλλω, *exorior*.

Ἀνατείνω, f. ενῶ, ſurſum extendo, attollo; (2) intento, v. gr. manus, gladium; (3) porrigo manum, ut amicitiæ ſignum; (4) ſurrigo, v. gr. gladium, quod eſt ſignum fatentis ſe victum, *Ern.* Ἀνατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας· ἀνατείνεσθαι τὰς μαχαίρας, unde *Met.* minor. Ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φοβερὸν, Dem.

Ἀνατειχίζω, f. ίσω, inſtauro mœnia. Hinc

Ἀνατειχισμος, οῦ, ὁ, inſtauratio & refectio murorum.

Ἀνατελεῖ, 3. ſing. f. ind. act. verbi

Ἀνατέλλω, f. ελῶ, p. ἀνατέταλκα, produco, emitto, extrudo, ut cum vitis gemmam; aut cum quis facem ardentem extollit, *Ern.* (2) enaſcor, exſiſto, orior, ut ſol, luna; ἀνατείλας, ortus, Ph. a. 1. part. Τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατελλει, Matt. 5, 45. Conf. Eurip. Herc. fur. 1596. Ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, Heb. 7, 14.

Ἀνατέμνω, f. εμῶ, diſſeco, incido.

Ἀνατέταλκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. ἀνατέλλω.

Ἀνατεταμένως, valdè, magnâ vi, et minis.

Ἀνατετμημένος, *diſſectus*, perf. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, *diſſeco*.

Ἀνατήκω, f. ξω, liquefacio, liquo; (2) macero, conſumo, tabefacio; (3) mollio; (4) attenuo.

Ἀνατὶ, *Adv.* idem quod ἀνατει.

Ἀνατιθέασι, *transferunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθεῖσι, à verbo ἀνατίθημι.

Ἀνατιθέτω, *reponito*, 3. ſing. præſ. imperat. act.

Ἀνατίθημι, f. ήσω, ſurſum pono, tollo; (2) impono alicui pro onere; (3) impono, injungo aliquid; (4) expono, narro, refero; (5) attribuo, acceptum fero, adſcribo, imputo & refero, ut auctori; (6) dedico, conſecro; ἀνατίθεμαι, diſſero, rejicio in craſtinum, retracto, revoco. Ἀνατιθέναι ἐπὶ κρημνόν τινα, σκεύη τινι, τινὶ τὰ πράγματα, ταῦτα εὐνοίᾳ θεῶν, ἀσπίδας πρὸς τὸν καινὸν νεὼν, εἰς τὸ. Ἡραῖον· ἀνατίθεσθαι τὴν πρᾶξιν τινι, committere, τα κατηγορημένα, revocare. Ἀνεθέμην ἀυτοῖς τὸ ἐυαγγέλιον, Gal. 2, 2.

Ἀνατίλλω, evello, ut comam, ſpicas.

Ἀνατιμᾶν, *contr.* pro ἀνατιμάειν. Ab

Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium, ſupra modum magni facio. Ex ἀνὰ, & τιμή.

Ἀνατιναγμὸς, οῦ, ὁ, concuſſio, traductio è loco in alium. Ab

Ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.

Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατεινω.

Ἀνατιτραίνω, perforo, terebro.

Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατιτρᾶται ὑπὸ τῶν σκωλήκων, Dioſc.

Ἀνατλὰς, a. 2. part. act. v. ἀνατλῆμι pro

Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero tolero. Ἀνατλᾷν πόνον, Xen. τὰ φαρμακα, Odyſſ. 10, 327. ἐιπῃς ὁππόθεν ἐσσὶ, ϗ ὁππόσα κήδε᾽ ἀνέτλης, ibid. 14, 47. Hinc

Ἀνατλημα, ατος, τὸ, tolerantia. *Suid.*

Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

Ἀνατμηθεις, *ſectione apertus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, *ſectione aperio*.

Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ, & τοῖχος.

Ἀνατοκίζω, f. ίσω, uſuram renovo. Ex ἀνὰ, & τόκος, *uſura, fœnus*. Hinc

Ἀνατοκισμὸς, ου, ὁ, uſuræ renovatio anniverſaria, ſeu uſurarum uſuræ.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.

Ἀνατολικὸς, ἡ, ὸν, orientalis. Ab ἀνατολὴ.

Ἀνατολμάω, ω, f. ήσω, audeo.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, diſſectio, præcipuè corporis. Ab ἀνατέμνω, *diſſeco*.

Ἀνατομικὸς, ἡ, ὸν, ad anatomen pertinens, anatomicus.

Ἀνάτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurſum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus; (2) innocuus. Ex α priv. & ἄτη, *noxa*.

Ἀνατρεπτικὸς, ἡ, ὸν, pernicioſus, evertendi vim habens. Ab

Ἀνατρέπω, f. ψω, ſubverto, everto, proſterno; ἀνετράπη, ſublatus eſt, Ph. a. 2. paſſ. diruo, tollo, labefacto, confuto, Ph. Ἀνατρέπειν τὸ ϖλοῖον, τὴν ϖολιτικὴν κοινωνίαν, τας ϖολεις. Ἀνατρέπȣσι τὴν τινων ϖίϛιν, 2 Tim. 2, 18. Ἀνατρέψεις ἔτι τὴν ϖόλιν, ἀδ' ἔχεται ῥοπᾶς, quæ vergit ad ruinam, Ariſtoph. Veſp. 1227. ἀνατρέϖεσθαι ψυχῇ, animo concidere vel animum mutare.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo. Ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς ὑιον, Act. 7, 21.

Ἀνατρέχω, recurro, redeo currens; (2) attollor, in altum erigor, creſco, curſum muto, emendo peccata, *Ern.* (3) augere, v. gr. divitiis. Ἀνατρέχειν ἐπὶ τὴν ϖαρέκϐασιν της διηγησεως, ϖρὸς τὸν ȣρανόν· τοῖς χρόνοις, altiùs repetere.

Ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfoſſio. Ab ἀνατράω, *perforo.* Unde

Ἀνάτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perforatus, pertuſus.

Ἀνατριαίνω, vel potius ἀνατριαι νόω, permiſceo, perturbo, *Eur.* quaſi tridenti concutio. A τριαίνα.

Ἀνατρίϐω, f. ψω, contero, frico; (2) affrico, ut ſordes, ſcabiem; (3) miſceo. Hinc

Ἀνάτριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, attritus, affrictu adſperſus.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio.

Ἀνατροπεύς, έως, ὁ, ſubverſor, everſor. Ab ἀνατρέπω, *everto.*

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, everſio, ſubverſio. Ab eod.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio.*

Ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

Ἀνατυλίττω, f. ξω, revolvo animo; verſo, reglomero, revolvo.

Ἀνατυπόω, ῶ, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid animo, imaginor. Hinc

Ἀνατύπωμα, τὸ, ſpecies rei, figura.

Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio.

Ἀνατυρϐάζω, f. άσω, conturbo, perturbo. Καὶ τὴν ϖόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρϐακὼς, Ariſtoph. Eq. 310.

Ἀναύγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ater, obſcurus, non ſplendens. Ex α priv. & αὐγὴ, *lux.*

Ἀναυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mutus, non vocalis; (2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. & αὐδὴ, *vox.* Hinc

Ἀναύδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀναυδία, ας, ἡ, τὸ, loqui non poſſe, obmuteſcentia.

Ἄναυδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀναυδής.

Ἀναύδως, *Adv.* ſine voce, tacitè.

Ἀναυλεὶ, *Adv.* ſine naulo. Ex α priv. & ναῦλον.

Ἄναυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tibiarum expers, ſine tibiis; (2) imperitus tibiarum; (3) non pervius, non pertuſus. *Ern.* Ex α priv. & αὐλός.

Ἀναυλόχητος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* navis parvæ, quæ in iis quæ in portu ſunt, non numeratur, cujus ratio nulla habetur.

Ἀναυμάχιον, ȣ, τὸ, deſertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α priv. & ναυμαχία.

Ἀναυξὴς, ὁ ϗ ἡ, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α priv. & αὔξω. Hinc

Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid incrementum non capit.

Ἀναύξητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non augetur.

Ἀναύξω, increſco, multum augeo. Ex α intenſ.

Ἄναυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocis expers. Ex α priv. & αὔω, *clamo.*

Ἄναυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine aurâ. Ex α priv. & αὔρα.

Ἀνάϋσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήυσαν, à verbo ἀναύω, *acclamo.*

Ἀναῦξης, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναῦσας.

Ἀναύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervice carens. Ex α priv. & αὐχην.

Ἀναύω, accendo. Ex ἀνὰ, & αὔω, *areſacio.*

Ἀναύω, acclamo. Ab ἀνὰ, & αὔω, *clamo.*

Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifeſto, oſtendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conſpicuus fio, manifeſtus reddor; ἀναφαίνεται, extat, Ph. ἀνεφάνη, exorta eſt, apparuit, Ph. a. 2. ἀναφαινόμενος, extans, Ph. Ἀναφαίνεσθαι ἔχων, habere; γράφων, ſcribere. Ἕτερον αὖ τὶ λῆμα τȣ̃το, κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ ϖρότερον ἀναπέφηνεν, Ariſtoph. Θεσμ. 467.

Ἀναφαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui auferri non poteſt. Ex α priv. & ἀφαιρέω, *aufero.*

Ἀναφαλαντίας, ȣ, ὁ, calvus, recalvus, recalvaſter. Ab

ἈΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in ſuperciliis; (2) calvities omninò. A præc.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀναφανδὰ, *Adv.* apertè, manifeſtè, palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναφανέντες, a. 2. part. paſſ. verbi ἀναφαίνω.

Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantaſiâ adficio.

Ἀναφέρω, f. ἀνοίσω, a. 1. ἀνήνεγκα, ſurſum fero, ſuſtollo, ſubveho; (2) perfero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto, evomo; (4) offero, de ſacrificiis; (5) refero, attribuo; (6) refero, ut ad ſenatum, fero ad populum, *Ern.* (7) refero, commemoro; (8) transfero, rejicio; (9) recreor, reficior, colligo me, convaleſco; (10) de vectigalibus, vel fructibus ex aliquâ re redeuntibus, *Ern.* Ἀναφέρειν εἰς τόπον, τȣς ὀδόντας, θυσίας τῷ Θεῷ, τὴν τȣ̃ γένȣς διαδοχὴν ἔις τινα, τὶ πρὸς τὴν Σύγκλητον, εἰς τὴν Σύγκλητον ϖερί τινος, τὸ ϖρᾶγμα ϖρός τινα, τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον· ἐκ της ἀῤῥωϛίας, ϖληγῆς, μέθης.

Ἀναφεύγω, f. εύξομαι, ſurſum fugio; (2) refugio, confugio. Ἀναφεύγειν ὄλεθρον ἀνόσιον, effugere.

Ἀναφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactilis, non tactus. Ex α priv. & ἄφη, *tactus.*

Ἀναφθέγγομαι, f. ξομαι, reclamo, reſpondeo; (2) exclamo, proclamo. Ἀναφθέγγεται χρησμȣ̀ς, Plut.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo.

Ἀναφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνάπτω.

Ἀναφλασμὸς, ȣ̃, ὁ, maſturbatio. Ab

Ἀναφλάω, f. ασω, maſturbo.

Ἀναφλεγμαίνω, rurſus ardeo, vel æſtuo; (2) rurſum intumeſco.

Ἀναφλεγω, f. ξω, rurſum incendo; rurſum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέγομαι, exardeo irâ.

Ἀναφλογίζω, incendo.

Ἀναφλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀναφλύζω, f. φλύσω, rurſum ferveo; (2) ferveo.

Ἀναφλυκταίνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex quo puſtulæ non erupere, nec erumpunt. Ex α priv. & φλύκταινα, *puſtula.*

Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω. Ph. ἀναφλύει, emanat.

Ἀναφοϐέω, terreo, minor.

Ἀναφοιϐάζω, f. άσω, repurgo, februo.

Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rurſum eo, redeo, repeto. Εἰς ȣ̓ρανȣ̀ς ἀνεφοίτησεν, Herodot.

Ἀναφορα, ᾶς, ἡ, elatio ſurſum verſus, ſubvectio. emerſio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) perfugium, præſidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) erectio ejus, quod cecidit; (8) virium & animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω. Unde

Ἀναφορευς, έως, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid geſtat; (4) genus lignei vectis, quod mediâ parte excavatum, ut aptè cervicibus ſedeat, geſtatur, V. ἀμφίκοιλος.

Ἀναφορέω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, attollo, impono. Ab eod.

Ἀναφορικὸς, ἡ, ὸν, relativus, ap. Gram. (2) qui cruenta è pectore extuſſit. *Dioſc.*

Ἀναφορικῶς, relativè. Ab ἀναφορά.

Ἀνάφορον, ȣ, τὸ, fulcimentum oneris, quo bajuli utuntur; clitellæ. Ab ἀναφέρω.

Ἀναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, ſubigo in modum farinæ; (2) commiſceo; (3) fædo, v. gr. pulvere.

Ἀναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obſtipo, occludo; (2) aperio, explico, quod ſepto clauſum erat.

Ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo.

Ἀναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum contemptus; (2) invenuſtas, inelegantia. Ex α priv. & Ἀφροδίτη, *Venus.* Unde

Ἀναφρόδιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non venereus, à re venereâ alienus; (2) invenuſtus.

Ἀναφρονέω, ῶ, reſipiſco.

Ἀναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.

Ἄναφρος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ſpumæ expers, non ſpumans, non ſpumoſus. Ex α priv. & ἀφρός.

Ἀναφυμι, idem quod ἀναφύω.

Ἀνάφυξις, εως, ἡ, effugium, perfugium. Ab ἀναφεύγω, *refugio.*

Ἀναφυράω, ῶ, idem quod

Ἀναφύρω, commiſceo, permiſceo, confundo; (2) inquino, fœdo.

Ἀνάφυσαω, ῶ, ſurſum flo; (2) ſufflo, inflo; (3) elatum reddo, ad ſuperbiam attollo. Hinc

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, ſpiraculum:

Ἀναφύσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) ſpiraculum:

Ἀναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀναφυσιόωντες, *Ion.* pro ἀναφυσιωντες, ἀναφυσιάοντες.

Ἀναφυτεύω, refero, Gl. V. rurſus fero.

Ἀναφύω, f. υσω, renaſci facio; produco, emitto; ἀναφύομαι, recreſco, Gl. V. ἀνεφύη, orta eſt, Gl. V. a. 2.

Ἀναφωνέω, ῶ, f. ήσω, altâ voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. Ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 1, 42. Hinc

Ἀναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei altâ voce.

Ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, greſſum inhibeo. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, Il. 5, 443.

Ἀναχαίνω, hiſco, dehiſco.

Ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, de equis; (2) contumaciter efferor, in licentiam erumpo, parere recuſo; (3) inhibeo, retro ago, reprimo, *Eur. Bacb.* 1070. Ex ἀνὰ, & χαίτη, *juba.*

Ἀναχαλασμὸς, ȣ̃, ὁ, relaxatio.

Ἀναχαλαϛικὸς, ἡ, ὸν, relaxandi vim habens. Ab

Ἀναχαλάω, ω, f. ήσω, relaxo, remitto.

Ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuò ſculpo, rurſum incido; fulcis ducendis ſcabrum, aſperum reddo, ut limam, *Ern.*

Ἀναχάσκω, hiſco, dehiſco.

Ἀναχάσσασθαι *receſſiſſe*, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀναχάσασθαι, à verbo ἀναχάζω.

Ἀναχειρίζομαι, impedio; (2) tracto, in manu verſo.

Ἀναχελύσσομαι, exſcreo, extuſſio.

Ἀναχέω, f. εύσω, refundo; (2) infundo, perfundo; (3) conturbo, moveo.

Ἀναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, veſtio. Ex ἀνὰ, & χλαῖνα, *læna.*

Ἀναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνομαι, lanugine obſitus ſum; (2) primam languinem emitto. Ex ἀνὰ & χνόος.

Ἀναχοὴ, ῆς, ἡ, refuſio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.

Ἀναχορεύω, f. εύσω, tripudio, ſalto, choreas ago; (2) celebro cantu & choreis.

Ἀναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, è terrâ congeſta extruo, vel foſſam aut lacunam expleo. Τὴν ὁδὸν ἀνακεχωκότες, Dem.

Ἀναχράομαι, interficio, ut καταχράομαι. q. v.

Ἀναχριαίνω, rurſum ungo, inungo.

Ἀναχρώννυμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; affrico, aſpergo labem; (3) ungo.

Ἀναχρωννύω, idem. Hinc

Ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio; (2) inunctio; (3) contagium.

Ἀναχύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à paleis purus, non aceratus. Ex α priv. & ἀχυρόω, *paleis admiſceo.*

Ἀναχυθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναχύω.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refuſio; (2) maris æſtuarium navigabile; (3) confuſio; (4) animi viriumque reſolutio, mollities, hilaritas. Ab

Ἀναχύω, f. ύσω, refundo.

Ἀναχωμα, τὸ, agger. Unde

Ἀναχωματισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Ἀναχωνεύω, f. εύσω, conflo; (2) refundo.

Ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω.

Ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus ſum à viâ; (3) abhorreo. Ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐις φυγὴν ἀπ' οἴκȣ, ἐκ τινος. Κελεύσαντος βασιλέως σημῆναι τὸ ἀνακλητικὸν, ἀνεχώρησαν ἐις τὸ ϛρατόπεδον, receptui canere, Diod. Hinc

Ἀναχώρημα, ατος, τὸ, receſſus; ſeceſſus; (2) locus qui eſt in ſeceſſu.

Ἀναχωρησάντων, *digreſſorum*, gen. plur. a. 1. part. act. verbi ἀναχωρέω.

Ἀναχώρησις, εως, ἡ, receſſus, ſeceſſus; (2) reditus; (3) receptus ex pugnâ & periculo; (4) locus ſemotus, ſolitudo; (5) locus perfugii, perfugium. Ab eod.

Ἀναχωρητὴς, ȣ͂, ὁ, qui in ſolitudine vivit, eremita, anachoreta; (2) qui ad privatam conditionem aut ad otium à reip. adminiſtratione ſe recipit, *Ern.*

Ἀναχωρίζω, f. ίσω, ſeparo, ſecerno; (2) facio reverti, aut ſecedere; in locum reduco, ſuæ terræ reſtituo. Ὁ λοχαγὸς ἀυτȣ̀ς ἀνεχώριζεν, Xen.

Ἀναψαλάσσω, contundo, retundo.

Ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo, detergo; (2) manu demulceo.

Ἀναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio; (2) inveſtigatio, indagatio.

Ἀνάψης, *adfigas*, ſive *adfixeris*, 2. ſing. a. 1. conj. act. verbi ἀνάπτω, *adfigo*.

Ἀναψηφίζω, f. ίσω, rurſus in ſuffragia mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

Ἀναψήφισις, εως, ἡ, repetitio ſuffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

Ἀναψήχω, f. ήξω, idem quod ἀναψάω.

Ἄναψις, εως, ἡ, accenſio. Ab ἀνάπτω.

Ἀναψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, recreator.

Ἀναψυκτικὸς, ὴ, ὸν, refrigeratorius, Gl. V.

Ἀναψύξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio:

Ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab

Ἀναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abſtergo, ſicco; (3) focillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναψύχειν τὰς νέας, reficere; τινὰ σίτῳ ϗ ποτῷ. Ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, 2 Tim. 1, 16. Ὅτι παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, Il. 13, 84.

Ἀναγνοίη, *agnoverit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἀναγνοίη, à verbo ἀναγινώσκω, *agnoſco*.

ἈΝΔΑ'ΝΩ, placeo. Ἀλλ' ȣ̓κ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, Il 1, 24, & 378. Δίχα δέ σφίσιν ἥνδανε βȣλὴ, Il. 18, 510.

Ἀνδεῖσθαι, *coronari*, præſ. inf. paſſ. *Dor.* pro ἀναδέεσθαι, à verbo ἀναδέω, *corono*.

Ἄνδεμα, *vitta*, Poët. pro ἀνάδεμα.

ἌΝΔΗΡΟΝ, ȣ, τὸ, ſummitas, cacumen; (2) fluviorum labrum, ſeu agger, Heſ.

Ἀνδησάμενος, *qui religavit*, a. 1. part. med. *Dor.* pro ἀναδησάμενος, à verbo ἀναδέω.

Ἀνδίκλης, *laqueus*, Poët. pro ἀναδίκλης.

Ἄνδιχα, diviſim, inter. Ex ἀνὰ, & δίχα.

Ἀνδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, ſeu ſtrenuè me gero, virum me præbeo. Ex ἀγαθὸς. Hinc

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & præclarè geſta, Gl. V. facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. V.

Ἀνδραγαθητὴς, ȣ͂, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter ſe gerens:

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

Ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præſto.

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, ſpolia homini detracta. Ex ἀνὴρ, & ἄγρα, *præda*, *ſpolium*.

Ἀνδραγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui homines ſtrangulat. Euſt. Ex ἀνὴρ, & ἄγχω, *ſtrangulo*.

Ἄνδραγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀνδράδελφος, ȣ, ὁ, levir, Ph. Ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, *frater*.

Ἀνδρακὰς, *Adv* viritim. Ab ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνδραποδιεῦνται, *mancipabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀνδραποδȣ̃νται, quod *Atticè* dicitur pro ἀνδραποδίσονται, ab

Ἀνδραποδίζω, f. ίσω, in ſervitutem redigo, captivum abduco liberum hominem; (2) ſervum alteri furor & meum facio; (3) ſubjugo, in poteſtatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδροπέδον. Hinc

Ἀνδραποδισμὸς, ȣ͂, ὁ, redactio in ſervitutem, eo, quo de ἀνδραποδιϛῇ dictum eſt, modo; (2) plagium.

Ἀνδραποδίσις, εως, ἡ, idem.

Ἀνδραποδιϛὴς, ȣ͂, ὁ, qui liberum furatur & in ſervitutem redigit, vel legitimo domino furatur & ſuum facit aut vendit. Gl. V. plagiarius. Ab eod.

Ἀνδραποδιϛήριος, ὰ, ὸν, plagio ſerviens, aptus.

Ἀνδραποδιϛικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ἀνδραποδοκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex

Ἀνδράποδον, ȣ, τὸ, mancipium. Ex πȣ̃ς. Hinc

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſervilis; (2) illiberalis, ſervilis ingenii, degener; voluptatibus & cupiditatibus ſerviens. Gl. V. flagitioſus.

Ἀνδραποδωδία, ας, ἡ, ſervilis turpitudo, vita flagitioſa. Ab eod.

Ἀνδραπεδωδῶς, *Adv.* ſerviliter.

Ἀνδράριον, ȣ, τὸ, homuncio, homo contemnendus. Ab ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virum gravans, ſeu onerans, ſufficiens ad onerandum virum valentem. Ex ἀνὴρ, & ἄχθος, *pondus*.

Ἀνδραφυϛέω, cædis accuſo.

ἈΝΔΡΑ'ΧΛΗ, ης, ἡ, ſcabellum muliebre, foramena habens & ſubjectos carbones.

ἌΝΔΡΑΧΛΟΣ, herba quædam.

ἈΝΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca, *herba*, Angl. Purslain.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. V. vigor; (2) virilitas, fortitudo. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρείκελον, ȣ, τὸ, ſimulacrum, ſtatua. Ab

Ἀνδρείκελος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, viro ſeu homini ſimilis. Ex ἀνὴρ, & ἔικελος, *ſimilis*.

Ἀνδρειόθυμος, ον, fortis, virili animo præditus.

Ἀνδρεῖον, ȣ, τὸ, virile robur, fortitudo. Ab

Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis; (2) fortis, ſtrenuus. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρειοφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex φένω.

Ἀνδρείως, *Adv.* viriliter, ſtrenuè. Ab ἀνδρεῖος.

Ἀνδρεράϛρια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ, & ἐράϛρια, *amatrix*.

Ἀνδρεύομαι, virilem ætatem attingo.

Ἀνδρεύμενος, præſ. part. paſſ. *Dor.* pro ἀνδρȣ́μενος, quod eſt *contr.* ex ἀνδροόμενος, à verbo ἀνδρόω.

Ἀνδρεὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρὼν; (2) domus magna.

Ἀνδρέων, *virorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἀνδρων.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exſilium pello, in exſilium mitto; (2) ex aſylo detraho. Ex ἐλαύνω.

Ἄνδρια, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenſes, ad quæ ſoli viri admittebantur.

Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριάντα, acc. ſing. ab ἀνδριάς. Unde

Ἀνδριαντίσκος, ȣ, ὁ, parva ſtatua. Dimin.

Ἀνδριαντόγλυφος, ὁ, idem quod

Ἀνδριαντοπλάϛης, ȣ, ὁ, ſtatuarius. Ab ἀνδριὰς, & πλάϛης, *fictor*. Hinc

Ἀνδριαντοπλαϛικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars fingendi ſtatuas.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſtatuas facio, artem ſigillariam exerceo. Ex ἀνδριὰς. Hinc

Ἀνδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria.

Ἀνδριαντοποιΐα, ας, ἡ, ſtatuarum confectio, ipſa actio faciendi ſtatuas; (2) ars ſtatuaria.

Ἀνδριαντοποιος, ȣ͂, ὁ, ſtatuarius, ſtatuarum artifex. A præc.

Ἀνδριαντȣργέω, ſtatuas facio.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua, cippus, Gl. V.

Ἀνδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρίζεσθε, κραταιȣ̃σθε, 1 Cor. 16, 13. τῷ σώματι, roborari Luc.

Ἀνδρικὸς, ὴ, ὸν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, ſtrenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρικῶς, *Adv.* viriliter, fortiter, ſtrenuè; (2) validè, robuſtè; (3) vehementer.

Ἀνδρίον, τὸ, parvus vir, homuncio. Dim.

Ἀνδριϛὶ, *Adv.* viriliter, fortiter, ſtrenuè.

Ἀνδρίφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viri amans, viri amicus.

Ἀνδριφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδροβαρὴς, ἡ, viros gravans.

Ἀνδρόβασμος, ȣ, ὁ, via anguſta, quæ uni tantum homini ſufficit, Heſ. Ex ἀνὴρ, & βαίνω, *vado*, *eo*.

Ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris ſeu pueris conſueſco, rem habeo, amore ſc. nefando.

Ἀνδροβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ, & βόρος, *vorax*.

Ἀνδρόβȣλος, ὁ ϗ ἡ, virilis conſilii, fortis, ſeu viris inſidians.

Ἀνδροβρὼς, viros devorans. A βιβρώσκω, *edo*.

Ἀνδρόβρωτος, idem.

Ἀνδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros ſucceſſio generis. Ex ἀνὴρ, & γένος, *genus*.

Ἀνδρογίγας, gigas.

Ἀνδρογόνος, ȣ͂, ἡ, marem gignens, vivipara. Ex γέγονα, à γείνομαι.

Ἀνδρογύνης, ȣ, ὁ, idem quod

Ἀνδρόγυνος, ȣ, ὁ, androgynus, ſemimas, ſemifemina, ſemivir, Gl. V. (2) caſtratus; debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) ſocors, parum ſtrenuus. Ex ἀνὴρ, & γυνὴ.

Ἀνδροδάϊκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viros ſeu homines perimens. Ex ἀνὴρ, & δαΐζω, *occido*.

Ἀνδροδάμαν, acc. ſing. *Dor.* pro ἀνδροδάμην.

Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, & ἀνδροδάμη, ης, ἡ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex δαμάω, *domo*.

Ἀνδροδόμος, ȣ, triclinium, pars ædium ſolis viris conſecrata, Heſ. Suid.

Ἀνδρόθεν. *Adv.* ex viro. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρόθνης, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀνδροκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, à viro interfectus; (2) homines perdens, vexans, ærumnoſus. Ex κάμνω. Unde

Ἀνδρόκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab homine laboratus, ſeu factus; (2) in quo vir jacet, *Epith.* ſepulcri.

Ἀνδροκόβαλος, ȣ, ὁ, homo maleficus, nequam, veterator, Heſ. Suid.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, *Ion.* ἀνδροκτασίη, cædes virorum.

Ἀνδροκτονέω, viros interficio.

Ἀνδροκτονία, ας, ἡ, homicidium. Ab

Ἀνδροκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ, & κτείνω, *occido*.

Ἀνδρολέτειρα, ἡ, viros perdens.

Ἀνδρολήμη, ῆς, ἡ, virilem habens animi celſitudinem, Heſ. Ex ἀνὴρ, & λῆμα.

Ἀνδροληψία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo ſcil. Athenienſes, ſi civis extra Atticam interfectus eſſet, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, niſi ipſe criminis reus traderetur; clarigatio, Gl. V. Ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, *prehendo*.

Ἀνδρολήψιον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ, & λέγω. Hinc

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ viritim fit.

Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.

Ἀνδρομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virorum amore inſaniens, viros inſanè appetens, libidinoſa. Ex μαίνομαι. Hinc

Ἀνδρομανία, ας, ἡ, inſanus virorum amor.

Ἀνδρομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum viris vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis; (2) humanus.

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtaturam ad altitudinem viri æquans. Ex μῆκος.

Ἀνδρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem attingo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; *in med.* ſtupro fœminam; ἀνδρωθεὶς, adultus. Gl. V. ἀνδρωθεῖσα, compreſſa à viro virgo, a. 1. part. paſſ.

Ἀνδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem, viriliter ſentit, cogitat, agit.

Ἀνδροπλαςία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex πλάσσω, *formo.*

Ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, ſeu conventus. Ex πλῆθος.

Ἀνδρόπορνος, ὁ, ſcortum maſculinum.

Ἀνδροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ, & πρέπει, *decet.*

Ἀνδρόπρωρος, ον, hominis faciem habens, *in neut.* humana facies. Ex ἀνὴρ, & πρῶρα, prora, metaph. *facies.*

Ἀνδροσάθης, εος, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ, & σάθη.

Ἀνδροσάθων, ονος, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀνδρόσαιμον, ου, τὸ, Dioſcorid. 3. 173, ruta ſilveſtris, *Plin.* 17, c. 4. Ex ἀνὴρ, & αἷμα, *ſanguis,* quia herba hæc digitis trita ſanguineo ſucco fluit, *Angl.* St. John's wort.

Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀνδρόσινις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, hominibus noxius, peſtifer. Ex ἀνὴρ, & σίνω, *noceo.*

Ἀνδρόσφιγξ, γος, ὁ, ſtatua, quæ viri & Sphingis figuram habet.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.

Ἀνδροῦσθαι, *fieri virum,* præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι, *vir fio.*

Ἀνδροτυχὴς, ὲς, maritum nactus; in matrimonio agens femina.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humanâ carne veſcor. Ab

Ἀνδροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanâ carne veſcens.

Ἀνδροφονέω, ῶ, f. ήσω, ſum homicida; (2) occido.

Ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium. Ab

Ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida, ſicarius; ἀνδροφόνος, ἡ, interfectrix viri. Ex φένω.

Ἀνδροφόντης, ου, homicida.

Ἀνδρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, virilem vocem habens. Ex φωνὴ, *vox.*

Ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur ſubminiſtro. Ab ἀνὴρ. Hinc

Ἀνδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.

Ἀνδρωδῶς, *Adv.* viriliter, fortiter.

Ἀνδρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνδρόω.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domûs, in quâ viri à mulieribus ſeorſim agunt; (2) exponitur etiam ſchola, ubi ſtudioſi ſapientiæ erudiuntur. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀνδρῷος, ῴα, ῷον, virilis, ad virum pertinens.

Ἀνδύεται, 3. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἀναδύεται.

Ἄνδωκε, *reddidit,* 3. ſing. perf. ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἀνέδωκε, ab ἀναδίδωμι, *reddo.*

Ἀνέβη, *conſcendit, adſcendit,* 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβαίνω.

Ἀνεβορβόρυξαν, *exclamarunt,* 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἀναβορβορύζω, *exclamo.*

Ἀνέβραχε, *inſonuit,* 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβρέχω.

Ἀνέβωσε, *clamavit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεβόησε, à verbo ἀναβοάω.

Ἀνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fidejubeo.

Ἀνέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine ſponſione actus; ἀνέγγυος, ἡ, non deſponſa. Ex α priv. & ἔγγυος, *ſatis dationi obnoxius.*

Ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγείρομαι, reſurgo. Gl. V. evigilo. Ὀδυσσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε. Il. 10, 138. Hinc

Ἀνέγερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non experrectus.

Ἀνεγέρτως, *Adv.* citra reſtitutionem vitæ.

Ἀνέγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſus. Gl. V. inaccuſabilis. Ex α priv. & ἐγκαλέω, *culpo.*

Ἀνεγκλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem, culpam, ſine vitio.

Ἀνέγκυος, ου, ἡ, quæ uterum non fert, quæ non eſt gravida. Ex α priv. & ἔγκυος.

Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, illaudatus, nullâ laude adfectus. Ex α priv. & ἐγκώμιον, *laus.*

Ἀνεγνάμπτοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. Ex ἀναγναμπτω.

Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus eſt,* 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi αναγνωρίζω, *notum facio.*

Ἀνέγνωσμαι, *lectus ſum,* 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναγινώσκω, pro αναγνόω, *lego.*

Ἀνέγνωτε, *legiſtis,* 2. pl. a. 2. ind. act.

Ἀνέγρετο, *concitabatur,* 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncopen,* pro ἀνεγείρετο, à verbo

Ἀνέγρομαι, *per Sync.* pro ἀνεγείρομαι.

Ἀνεγχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fieri, concedi, admitti nequit, quod locum non habet in rerum naturâ. Ex α priv. & ἐγχωρέω, *admitto.*

Ἀνεδάφιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pavitus non eſt, qui ſolo æquatus non eſt. Ex α priv. & ἐδαφίζω.

Ἀνεδέγμεθα, *ſuſcepti eramus,* 1. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἀνεδεδέγμεθα, ab ἀναδέχομαι.

Ἀνεδέξατο, *ſuſcepit,* 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀνέδειξεν, *demonſtravit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι, pro ἀναδεικω.

ἈΝΈΔΗΝ, *Adv.* licenter, impunè; (2) effusè; (3) promiſcuè; (4) palam, apertè. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπειδὰν βούλωνται ἀνέδην τοῖς παρ' αὐτοῖς ξυγγενέσθαι σοφισταῖς, *Plat.* in *Protag.* pag. 342.

Ἀνέδρακον, *ſuſpexi,* 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω.

Ἀνέδραμον, *cucurri,* 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδρέμω, *curro.*

Ἀνέδραστος, ον, non ſtabilis. Ab α & ἕδρα.

Ἀνέδυ, *prodiit,* 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀναδῦμι.

Ἀνεδύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, *reddidit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, *reddo.*

Ἀνέζευξεν, *diſceſſit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζεύγνυμι pro ἀναζεύγνυω, *diſcedo.*

Ἀνέζω, f. έσω, ſublatum in ſede colloco & pono. Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν, Il. 13, 657. Ex ἀνὰ, & ἕζω.

Ἀνεθελησία, ας ἡ, conditio hominis inviti, cum quis non vult; coactio, Suicer. Ex α priv. & ἐθέλω, *volo.*

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, coactus; invitus; (2) inexſpectatus; (3) triſtis, adverſus. Ex iiſd.

Ἀνεζήτουν, *requirebant,* 3. pl. imp. act. *contr.* pro ἀνεζήτεον, ab ἀναζητέω.

Ἀνεζωπύρησε, *revixit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *reviviſco.*

Ἀνέηκεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνεθάλετε, *reviruiſtis,* 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναθάλλω, *reviresco.*

Ἀνεθεὶς, *remiſſus,* a. 1. part. paſſ. verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέθεστος, ον, non adſuefactus.

Ἀνέθηκα, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *repono.*

Ἀνέθη, *laxatus eſt,* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto, laxo.*

Ἀνεθρεψάμην, *nutrivi,* 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, *nutrio.*

Ἀνείδεος, ου, ὁ ϗ ἡ, formâ carens, informis. Ex α priv. & εἶδος, *forma.*

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem & imaginem fingo, animo propono.

Ἀνειδωλοποιΐα, ἡ, imaginum effictio in animo.

Ἀνείκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullâ imagine exprimi poteſt, quem nulla conjecturâ adſequi poſſis. Ph. inexiſtimabilis. Ex α priv. & εἰκαζω.

Ἀνεικόνιστος, ον, qui imagine exprimi non poteſt, ut Deus.

Ἀνειλείθυια, ſeu ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, Lucinæ labores nondum experta. Ex α priv. & Εἰλειθυία, Lucina.

Ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico; (2) involvo, circumplico. Ex ἀνὰ, & εἰλέω. Hinc

Ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.

Ἀνείληπται, *contractum eſt,* 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναλαμβάνω pro ἀναλήβω.

Ἀνείλησις, εως, ἡ, convolutio, Aret.

Ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, revolvo.

Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.

Ἀνεῖλον, *ſuſtuli,* 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναιρέω pro ἀνέλω, *tollo.*

Ἀνειμένη, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἀνίημι.

Ἀνειμένως, *Adv.* remiſſè, ſolutè, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος.

Ἄνειμι, reddo, redibo. Ex ἀνὰ, & εἶμι, *eo.*

Ἀνείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non veſtitus, nudus; (2) malè veſtitus. Ex α priv. & εἷμα, *veſtis.*

Ἀνειν, *conficere,* præſ. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀνύειν, à verbo ἀνύω, *conficio.*

Ἀνεῖναι, *remiſiſſe,* a. 2. inf. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publicè pronunciare. Ex ἀνὰ, & εἰπεῖν.

Ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, inhibeo.

Ἀνείρεαι, *interrogas,* 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀνείρεσαι, à verbo ἀνείρομαι.

Ἀνειρξις, εως, ἡ, inhibitio. Ab ἀνείργω.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab

Ἀνειρύω, f. ύσω, ſurſum traho. Ἀνειρύσαι τὰς νῆας, in terram ſubducere, Herodot. Ab ἐρύω, *traho.*

Ἀνειρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ, & εἴρω, *necto.*

Ἀνεῖσαν, *adſcenderunt,* 3. pl. a. 1. indic. act. v. ἄνειμι.

Ἀνεῖσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀνίημι.

Ἀνείσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, ad quem non patet ingreſſus. Ex α priv. & εἴσοδος.

Ἀνεισφορια, ἡ, immunitas à tributo.

Ἀνείσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis, qui tributum non ſolvit. Ex α priv. & εἰσφορὰ, *tributum.*

Ἀνεῖχον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἀνέχω.

Ἀνείω, *remitto,* præſ. ind. act. *Poet.* pro ἀνέω, ſive ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, *Adv.* deſuper, è loco alto; (2) ab origine generis & juxta ſeriem priſcorum, quibus quis ortus eſt. Ab

Ἀνεκὰς, *Adv.* ſurſum, ſupernè, eminùs. Ex ἀνὰ, & ἑκας, *procul.*

Ἀνέκβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex quo non eſt egreſſus; (2) invius; (3) carens eventu. Ex α priv. & ἐκβαίνω, *exeo.*

Ἀνεκβίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α priv. & ἐκβιάζω.

Ἀνεκβιάστως, *Adv.* inviolabiliter.

Ἀνεκδαρτὶ, *Adv.* ſine excoriatione.

Ἀνεκδαρτος, ον, non excoriatus. Ab α priv. & δερω, *excorio.*

Ἀνεκδήμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non peregrinatur, ſeu qui nunquam domo abſuit, aut nunc domi verſatur, non peregrè. Ex α priv. & ἐκδημέω, *peregrinor.*

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inerrabilis, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, & διηγεόμαι, *enarro.*

Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter. A præc.

Ἀνεκδίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inultus, indefenſus. Ex α priv. & ἐκδικέω, *ulciſcor.*

Ἀνέκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non elocata, de filiâ. Ex α priv. & ἔκδοτος.

Ἀνέκδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, excurſum & effugium non habens, impervius. Ex α priv. & δρομος.

Ἀνεκθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui calefieri non poteſt. Ex α priv. & ἐκθερμαίνω.

Ἀνέκθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpiabilis. Ex α priv. & ἐκθύομαι, *expio.*

Ἀνεκλαγον, 3 pl. a. 2. ind. act. v. ἀνάκλάζω.

Ἀνεκκλησίαστος, ον, cætu populi carens, inanis; item, de re quæ ad populum non eſt lata, cujus causâ concio commiſſa non eſt.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, & λαλέω, *loquor.*

Ἀνεκλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deficiens; (2) perpetuus; (3) inexhauſtus. Ex α priv. & ἐκλειπω, *deficio, ceſſo.*

Ἀνεκλείπτως, perpetuò, ſemper, ſine fine.

Ἀνέκλινεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνακλίνω.

Ἀνεκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non deficiens, indefinitus. Ex α priv. & ἐκλιπὴς, *deficiens.*

Ἀνεκλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, à quo rationes non petuntur, cujus rationes ſubduci non poſſunt. Ex α priv. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνεκλογίστως, ſine ratione, ſine modo, intemperanter.

Ἀνέκνιπτος, ον, elotu difficilis. Ab α priv. & ἐκνίπτω, *elue.*

Ἀνεκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακομίζω.

Ἀνεκόπη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἀνακόπτω.

Ἀνεκπίμπλημι, repleo.

Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non obſtupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α priv. & ἐκπλήττομαι, obſtupeſco.

Ἀνεκπλήκτως, Adv. impavidè, intrepidè.

Ἀνεκπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis, Gl. V. Ex α priv. & ἐκπληρῶ, expleo.

Ἀνέκπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α priv. & ἐκπλύνω, eluo.

Ἀνεκποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli; qui emancipari & in alienam poteſtatem dari nequit. Ex α priv. & ἐκποιέω.

Ἀνεκπύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod ad ſuppurationem perduci non poteſt. Ἀνεκπύητον ἕλκος, Aret. Ex α priv. & ἐκπύεω.

Ἀνέκπυστος, non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus.

Ἀνέκραγον, 3. pl. a. 2. indic. act. v. ἀνακράζω.

Ἀνεκρίζωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non radicitùs evulſus, aut quod eradicari, extirpari nequit. Ex α priv. & ἐκριζόω, eradico.

Ἀνεκτικὸς, ἡ, ὸν, patiens, qui tolerare poteſt:

Ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, commodus. Ab ἀνέχω, tolero.

Ἀνεκτῶς, Adv. tolerabiliter, commodè.

Ἀνεκτρίπτος, ον, qui deleri, deteri non poteſt.

Ἀνέκφευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nemo effugere poteſt; (2) cui non licet effugere. Ex α priv. & ἐκφεύγω.

Ἀνεκφοίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non prodiens, foras non emanans. Ex α priv. & ἐκφοιτάω.

Ἀνέκφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quo efferre non licet. Ex α priv. & ἐκφέρω, effero.

Ἀνέκφραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & ἐκφράζω, eloquor.

Ἀνεκφώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis; qui exprimi, ſeu verbo pronunciari non poteſt. Ex α priv. & ἐκφωνέω, exclamo.

Ἀνέλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine oleo. Ex ἔλαιον.

Ἀνέλεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſibilis; (2) qui refelli non poteſt, aut non convinci; (3) manifeſtus, convictus ap. Plat. ſi *locus ſanus, quod Stephano non videtur*, Ern. Ex α priv. & ἐλέγχω.

Ἀνελέγκτως, Adv. ſine reprehenſione; (2) ſine probatione.

Ἀνελέγχω, arguo, convinco.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, durus, rigidus. Ex α priv. & ἐλεήμων.

Ἀνελεημόνως, Adv. crudeliter.

Ἀνελεὴς, ὲς, immiſericors.

Ἀνελεῶς, ſine miſericordiâ.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis moroſitas; (2) avaritia, ſordes.

Ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, idem. Ab

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, illiberalis; (2) ſordidus, avarus; (3) inhoneſtus, indecens.

Ἀνελευθέρως, Adv. illiberaliter; (2) ſordidè.

Ἀνέλευσις, εως, ἡ, reditus.

Ἀνέλιγμα, τὸ, convolutio, cincinnus. Ab ἀνελίττω.

Ἀνέλλην, ὁ ϗ ἡ, alienus à moribus Græcorum.

Ἀνελιννύω, tempus tero, cunctor, ceſſo.

Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελίσσω.

Ἀνέλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω, verſo, & πȣ̃ς, pes.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo; (2) explico, aperio. Ἀνελίσσειν τὰ βιβλία, ἱστορίας.

Ἀνελκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui trahi non poteſt.

Ἀνελκύω, f. ύσω, idem quod

Ἀνέλκω, f. ξω, ſurſum traho, attollo attrahendo; (2) ſubduco; (3) extraho, retro traho; (4) traho. Ἀνέλκειν ἰχθὺν ἀγκίστρῳ, τὰς ναῦς. Ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεῖλκε, Il. 13, 583. Ex ἀνα, & ἕλκω.

Ἀνέλκωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ulceratus qui ulcus non ſenſit. Ex α priv. & ἑλκόω.

Ἀνελλήνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus à Græcâ conſuetudine, qui Græcis moribus aut imbutus non eſt, aut iis nequit imbui. Ex α priv. & ἑλληνίζω, cum Græcis facio.

Ἀνελλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui nihil deeſt, non deficiens; (2) cui nihil detrahi poteſt; (3) non ceſſans, perpetuus. Ex α priv. & ἐλλείπω, deficio.

Ἀνελόντα, acc. ſing. a. 2. part. act.

Ἀνέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. pro ἀνείλοντο. Ab ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἄνελπις, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine ſpe.

Ἀνελπίζω, ſpei expers ſum.

Ἀνελπίσῃς, *diſperes*, ſeu *deſperaveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, *deſpero*.

Ἀνελπιστία, ἡ, deſperatio. Ab

Ἀνέλπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſperatus, præter ſpem accidens; (2) non ſperans, deſperans, nullam ſpem habens. Ex α priv. & ἐλπὶς.

Ἀνελπίστως, Adv. ſine ſpe, citra ſpem, præter ſpem, inſperatò.

Ἀνέλυτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non involutus, ſine tegmine, velamine. Ex α priv. & ἔλυτρον.

Ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνέμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, invius. Ex α priv. & ἐμβαίνω, accedo.

Ἀνέμεινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναμένω.

Ἀνεμέσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens invidiâ, non inviſus. Ex α priv. & νεμεσάω.

Ἀνεμεσήτως, Adv. citra invidiam.

Ἀνημετως, ſine vomitu, Ern. Ab

Ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὰ, & ἐμέω.

Ἀνέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiviſus, individuus, non diſtributus. Ex α priv. & νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἀνεμιαιος, αία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus; (2) levis, inconſtans. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμίδιον, ου, τὸ, ventulus, Dim. Ab eod.

Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμαῖος.

Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. V. ventilo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ ϗ ῥιπιζομένῳ, Jac. 1. 6. Ab ἄνεμος.

Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμνήσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναμνάομαι.

Ἀνεμόδρομος, ου, ὁ, curſor, qui ventos curſu æquat, vel velociſſimus. Ex ἄνεμος, & δρόμος.

Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventoſus, vento plenus.

Ἀνεμοκοῖται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos ſedabant. Ex κοῖτος.

ἈΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus; (2) anima.

Ἀνεμοσκέπης, εος, ὁ ϗ ἡ, à vento tegens, ventum arcens, ventis inacceſſus. Ex σκέπω, tego.

Ἀνεμόστροφος, ον, à vento agitatus, & in orbem actus.

Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento perſtrepens. Ex ἄνεμος, & σφάραγος.

Ἀνεμοτραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à vento nutritus, à vento auctus & corroboratus. Ex τρέφω.

Ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio, quæ fit à vento. Ab

Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, à vento corruptus. Ex ἄνεμος, & φθείρω.

Ἀνεμοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ventis ſublatus; à ventis in diverſas partes diſperſus. Ex φορέω.

Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento expono.

Ἀνεμπλήκτως, Adv. intrepidè, audacter. Ex α priv. & ἔμπληκτος.

Ἀνέμπλοος, ου, ὁ ϗ ἡ, non navigans, quieſcens. Ex α priv. & ἐμπλέω, navigo.

Ἀνεμπόδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nihil impedimento eſt, non impeditus, liber. Ex α priv. & ἐμποδίζω, pedes implico.

Ἀνεμποδίστως, Adv. ſine impedimento & liberè.

Ἀνέμπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui incidere non poteſt; (2) irreprehenſus, qui nihil peccat. Ex α priv. & ἐμπίπτω, incido.

Ἀνέμφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non demonſtratus. Ex α priv. & ἐμφαίνω, oſtendo. Unde

Ἀνέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens efficaciâ; (2) ſine emphaſi ſeu ſignificatione expreſſâ; (3) luculentam ſpeciem non præbens.

Ἀνεμφάτως, Adv. ſine efficaciâ; (2) non expreſſè.

Ἀνεμώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, vento plenus, ventoſus; (2) venti naturam habens. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, venti celeritatem habens, Eurip. Phœniſſ. 166. Ex ἄνεμος, & ὠκύς, celer.

Ἀνεμώλία, ας, ἡ, nomen herbæ.

Ἀνεμώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, futilis, ventoſus, vanus. Ab ἄνεμος. Unde et

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemona, herba, Gl. V. vaccinium, ſaliuncula; (2) vanitas.

Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervæ ventum pernicioſum ſedantis. Ab eod.

Ἀνενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non indigus. Ex α priv. & ἐνδεὴς.

Ἀνένδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus ab oſtentatione. Ex α priv. & ἔνδειξις.

Ἀνένδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fieri nequit, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐνδέχομαι, fieri poſſum.

Ἀνενδεῶς, Adv. ſine neceſſitate ex inopiâ; (2) largiter, abundè. Ab ἀνενδεὴς.

Ἀνενδοίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indubitatus, indubitabilis. Ex α priv. & ἐνδοιάζω, dubito.

Ἀνενδοιάστως, Adv. indubitanter, haud dubiè.

Ἀνένδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non remiſſus, non languidus; (2) in quo non eſt remiſſio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. & ἐνδίδωμι, remiſſior fio.

Ἀνενδότως, Adv. non remiſſè, non languidè, non perfunctoriè.

Ἀνένδυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non indutus. Gl. V. inveſtis. Ex α priv. & ἐνδύομαι, induor.

Ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω.

Ἀνενείκατο, *emiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀνηνέγκατο, à verbo eod.

Ἀνένευσεν, *renuit*, a. 1. ind. act. verbi ἀνανεύω.

Ἀνενεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, effectu carens; (2) quieſcens, ſegnis, otioſus, ab exercitatione vel actione alienus, *Ern.* Ex α priv. & ἐνεργὴς, efficax.

Ἀνενέργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inefficax. Gl. V. effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργῶ, operor.

Ἀνενηνοχυῖα, *erumpens, quæ erupit*, part. perf. med. f. g. *Att.* pro ἀνηνοχυῖα. Ab ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω.

Ἀνενθουσίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non veſanus, non inſanus. Ex α priv. & ἐνθουσιάζω.

Ανεννόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor eſt; (2) inexcogitatus, imperceptus; (3) cujus notio mente formari, quod percipi mente nequit, *Ern.* Ex α priv. & ἐννοέω.

Ἀνενόχλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α priv. & ἐνοχλέω.

Ἀνέντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέντευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, hominum congreſſus refugiens, inſociabilis, moroſus, difficilis, ſuperbus. Ex α priv. & ἐντυγχάνω, convenio, alloquor.

Ἀνεντρεχὴς, ὲς, tardus, non velox.

Ἀνέντροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreverens, Gl. V. Ex α priv. & ἐντρέπομαι, revereor.

Ἀνεξάκουστος, ον, non audiendus, non auditus, *Ern.*

Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indelebilis. Ex α priv. & ἐξαλείφω, deleo.

Ἀνεξάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, invariabilis, conſtans, Suicer. Ex α & ἐξαλλάσσω.

Ἀνεξάντλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexhauſtus. Ab α priv. & ἐξαντλάω, exhaurio.

Ἀνεξαπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decipi, falli non poteſt. Ex α priv. & ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat.

Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui refutari & coargui non poteſt. Ex α priv. & ἐλέγχω, arguo.

Ἀνεξελέγκτως, citra refutationem, ut nil contra dici queat.

Ἀνεξέργαστος, idem quod ἀνέργαστος.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperſcrutabilis. Ex α priv. & ἐξερευνάω, perſcrutor.

Ἀνεξετάζω, exploro, examino.

Ἀνεξέταστος, non examinatus, non exploratus. diligenti examine non cognitus. Gl. V. inconſultus. Ex α priv. & ἐξετάζω.

Ἀνεξετάστως, *Adv.* ſine examinè, inexploratò, ſine delectu, vel diſcrimine; (2) ſine rationis reddendæ neceſſitate.

Ἀνεξεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex *α* priv. & ἐξευρίσκω, *invenio*.

Ἀνεξήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non expoſitus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex *α* priv. & ἐξηγέομαι.

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

Ἀνεξικακια, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab

Ἀνεξικακος, ου, ὁ ϗ ἡ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens, Gl. V. Ex ἀνέχομαι.

Ἀνεξικάκως, cum incommodo, animo malorum & cladium patiente.

Ἀνεξικμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exſiccari non poteſt; (2) qui exſiccatus non eſt; (3) non exſuccus. Ex *α* priv. & ἰκμάζω, *humecto*.

Ἀνεξίλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex *α* priv. & ἐξιλάομαι, *propitio*.

Ἀνεξίτηλος, ον, non delendus, non eluendus.

Ἀνεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex *α* priv. & ἔξειμι, *exeo*.

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inveſtigabilis. Ex *α* priv. & ἐξιχνιάζω, *inveſtigo*.

Ἀνέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non poteſt; impervius, (2) cui exitus non permittitur. Ex *α* priv. & ἐξοδος.

Ἀνέξοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex *α* priv. & ἐκφέρω.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω.

Ἀνεονται, *laxati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνεῖνται, à verbo ἀνίημι.

Ἀνεόρταστος, ον, parum feſtus, feſto diei non aptus.

Ἀνέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incultus, incelebris; (2) non feriatus, non hilariter tranſactus. Gl. V. profeſtus. Ex *α* priv. & ἑορτή.

Ἄνεος, mutus, vocis expers, Heſ. (2) tacitus, quietus; (3) quietus ab aliquo incommodo, *cum Gen.* ut κακῶν, *Herod.* Ern.

Ἀνεπάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex *α* priv. & ἐπαγγέλλω, *denuncio*.

Ἀνεπαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non ſentitur; qui non ſentit. Ex *α* priv. & ἐπαισθάνομαι.

Ἀνεπαισθήτως, *Adv.* citra ſenſum, ita ut non ſentiatur.

Ἀνεπάϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non auditus, qui audiri nequit. Ex *α* priv. & ἐπάϊστος.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, inverecundus, impudens. Ex *α* priv. & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, *Adv.* inverecunde, impudenter.

Ἀνεπαιτίατος, ον, innocens. Ab *α* priv. & ἐπαιτιάομαι, *Ern.*

Ἀνεπάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non alternans, ſeriem continuam habens; (2) cui ſunt dentes continui. Ex *α* priv. & ἐπαλλάττω.

Ἀνεπάλμενος, *reſiliens*, Poët. & per Sync. pro ἀνεφαλλόμενος, ab ἀνεφάλλομαι, *reſilio*.

Ἀνέπαλτο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *per Sync.* & *Dor.* pro ἀνεφήλατο. Ab eod.

Ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui corrigi aut emendari non poteſt, non emendabilis; inemendatus. Ex *α* priv. & ἐπανορθόω.

Ἀνέπαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) ſincerus, purus. Ex *α* priv. & ἐφάπτομαι, *attingo*.

Ἀνεπαφρόδιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine venere & gratiâ eſt, invenuſtus, illepidus. Ex *α* priv.

Ἀνεπαχθής, έος, ὁ ϗ ἡ, non moleſtus; (2) non invidioſus, nullam invidiam faciens.

Ἀνεπαχθῶς, *Adv.* non moleſtè, non gravatè; (2) ſine invidiâ vel offenſione.

Ἀνέπεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνεπείθω.

Ἀνεπέλευστος, ον, non redux. Ab *α* priv. & ἐπέρχομαι.

Ἀνεπεμψα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπηδάω.

Ἀνεπηρέαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inoffenſus, injuriâ nulla petitus. Ex *α* priv. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, nihil dicens, mutus, Heſ. Etym. Ex *α* priv. & ἔπος, *verbum*.

Ἀνεπίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, impervius. Ex *α* priv. & ἐπιβαίνω, *accedo*.

Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius, ab inſidiis tutus. Ex *α* priv. & ἐπιβουλεύω.

Ἀνεπίγνωστος, ον, non præviſus, non intellectus. Ab *α* priv. & ἐπιγινώσκω. Unde

Ἀνεπιγνώστως, ut agnoſci, cerni nequeat, *Ern.*

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, titulo carens, carens inſcriptione, cujus auctor ignoratur. Ex *α* priv. & ἐπιγραφη.

Ἀνεπιδεής, έος, ὁ ϗ ἡ, non indigens, nullius rei indigus. Ex *α* priv. & ἐπιδεής.

Ἀνεπίδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator. Ex ἐπιδείκνυμι.

Ἀνεπίδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non poteſt; (2) qui non accidit, fieri non poteſt. Ex *α* priv. & ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἀνεπίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non obligatus. Ex *α* priv. & ἐπίδετος, *obligatus*.

Ἀνεπίδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè mordens. Ex *α* priv. ἐπὶ, & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνεπίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus & controverſiâ vacuus, de quo nulla controverſia eſt; (2) puella, de cujus patrimonio & matrimonio contendi inter conſanguineos fas non eſt, *Ern.* Ex *α* priv. & δίκη, jus.

Ἀνεπίδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil proficiens, nulla incrementa capiens. Ex *α* priv. & ἐπιδίδωμι.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab

Ἀνεπιεικής, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, durus, immitis, iniquus, ſævus. Ex *α* priv. & ἐπιεικής.

Ἀνεπιεικῶς, *Adv.* iniquè, immaniter.

Ἀνεπιθύμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vacuus concupiſcentiâ, Suicer. Ex *α* priv. & ἐπιθυμέω.

Ἀνεπικαλύπτως, ſine tegmine, nudè; (2) apertè, palam.

Ἀνεπίκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non aduſtus. Ex *α* priv. & ἐπικαύω, *aduro*.

Ἀνεπικαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀνεπικλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehenſus, inculpatus. Ex *α* priv. & ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo*.

Ἀνεπικλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem.

Ἀνεπικοινόνητος, ον, incommunicabilis.

Ἀνεπικούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxilio deſtitutus, cui nemo fert opem. Ex *α* & ἐπικουρέω.

Ἀνεπίκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſultus, temerarius, inconſultè, & temerariè factus. Ex *α* priv. & ἐπικρίνω, *comprobo*.

Ἀνεπίκρυπτος, ον, qui non occultat.

Ἀνεπικώλυτος, ον, liber, non interdictus.

Ἀνεπικωλύτως, ſine impedimento, nemine impediente, liberè, fortiter.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius, vitii expers. Gl. V. irreprehenſibilis. Ex *α* priv. & ἐπιλαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, ſine reprehenſione, culpâ.

Ἀνεπίληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, memor, quem oblivio rei non inceſſit, ſine oblivione; (2) non abſconditus. Ex *α* priv. & ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἀνεπιλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus. Gl. V. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

Ἀνεπιλογίστως, *Adv.* inconſideratè.

Ἀνεπιμελητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurioſus, qui nullam curam habet; incuratus, Gl. V. Ex *α* priv. & ἐπιμελέομαι, *curo*.

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non permixtus; (2) ab omni commercio ſejunctus, nulla commercia exercens. Ex *α* priv. & ἐπιμίγνυμι.

Ἀνεπιμίκτως, *Adv.* ſine omni permiſtione; (2) ſine commercio vel aditu.

Ἀνεπιμιξία, ας, ἡ, abſtinentia ab aditu, commercio, &c. *Polyb.*

Ἀνεπίμονος, ου, ὁ, ϗ ἡ, non permanens, non durabilis. Ex *α* priv. & ἐπιμένω.

Ἀνεπίμωμος, ον, ὁ ϗ ἡ, inculpabilis.

Ἀνεπινόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus; (2) improviſus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex *α* priv. & ἐπινοέω.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impolitus, imperfectus. Ex *α* priv. & ἐπιξέω.

Ἀνεπιπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullâ ſimulatione fucatus, non fictus. Ex ἐπιπλασσω.

Ἀνεπιπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliis non permiſcetur. Ex *α* priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſus. Ex *α* priv. & ἐπιπλήττω. Hinc

Ἀνεπιπλήκτως, *Adv.* ſine reprehenſione.

Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas à reprehenſione.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum confectus, vel libatus. Ex *α* priv. & ἐπιῤῥέζω, *conficio*.

Ἀνεπισήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non notabilis, nullâ notâ inſignitus; non inſignis, ut veſte, &c. (2) de oratione vel facto, quod neque laus, neque reprehenſio inſequitur, *Ern.* (3) inglorius, obſcurus. Ex *α* priv. & ἐπισημαίνω, *noto*.

Ἀνεπισημείωτος, ον, non notatus, ſeu explicatus, ſc. ſcholiis aut commentariis.

Ἀνεπίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus; (2) inexplicatus; (3) neglectus. Ex *α* priv. & ἐπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκέπτως, *Adv.* inconſideratè, inexploratè.

Ἀνεπισκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreparabilis. Ex *α* priv. & ἐπισκευάζω, *reparo*.

Ἀνεπισκόπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectore & inſpectore carens, Suicer. Ex ἐπισκοπέω.

Ἀνεπισκότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui tenebræ non offunduntur, Suicer. Ex *α* priv. & ἐπισκοτέω.

Ἀνεπιστάθμευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui in tranſitu, à parochi munere immunis. Ex *α* & ἐπισταθμεύω.

Ἀνεπιστασια, ας, ἡ, inconſiderantia, incogitantia. Ex *α* priv. & ἐφίστημι, *conſidero*.

Ἀνεπιστάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine curatore eſt, incuſtoditus, inobſervatus. Ex *α* priv. & ἐπιστατέω, *præſum, præfectus ſum*.

Ἀνεπίστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui animum non advertimus, nulla diligentiâ conſideratus. Ex *α* priv. & ἐφίστημι, *conſidero*.

Ἀνεπιστάτως, *Adv.* ſine animadverſione, inconſideratè, incautè.

Ἀνεπιστημόνως, *Adv.* imperitè, inſcitè, ineptè.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, inſcitia, imperitia. Ab

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inſciens, ignarus, neſcius; (2) inſcius, indoctus, imperitus.

Ἀνεπιστρεπτεὶ, *Adv.* idem quod ἀνεπιστρέπτως.

Ἀνεπιστρεπτὶ, *Adv.* ſine reditu, ſine reverſione. Ab

Ἀνεπιστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex *α* & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστρέπτως, *Adv.* ita ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.

Ἀνεπιστρεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, ſecurus; (2) negligens, v. gr. ſcelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti neſcius.

Ἀνεπιστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui non redit.

Ἀνεπιστρόφως, *Adv.* ſine retrogreſſu; (2) incurioſè.

Ἀνεπιστρεψία, ἡ, neglectus.

Ἀνεπίσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inhibitus, aut repreſſus non eſt; (2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex ἐπέχω.

Ἀνεπισχέτως, ſine remiſſione, ut reprimi nequeat.

Ἀνεπίτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſſu aliquid agens; (2) invictus, fortis, qui indignatur aliena imperia. Ex *α* priv. & ἐπιτάττω.

Ἀνεπιτάκτως, *Adv.* injuſſu.

Ἀνεπίτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui intendi non poteſt, aut tentus non eſt. Ex *α* & ἐπιτείνω.

Ἀνεπίτευκτος, ον, infelix, non conſequens petita.

Ἀνεπιτεχνήτως, *Adv.* ſine arte; (2) inconſultò, non ex induſtriâ. Ex ἐπιτέχνητος.

Ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, non idoneus, ineptus, Gl. V. incongruus, inhabilis, Ph. importunus; (2) diſſentiens, alienus; (3) non cognatus, non conciliatus amicitiâ. Hinc

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas.

Ἀνεπιτύδευτος,

Ἀνεπιτήδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non accuratus, ſine arte; (2) incompoſitus. Ex α priv. & ἐπιτηδεύω.

Ἀνεπιτηδεύτως, *Adv.* non accuratè, negligenter.

Ἀνεπιτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſus; (2) impunis. Ex α priv. & ἐπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex α priv. & ἐπιτρέπω.

Ἀνεπιφανὴς, ἐς, obſcurus, ignobilis.

Ἀνεπίφαντος, ον, idem; (2) parum ornatus, non conſpicuus.

Ἀνεπιφάντως, ſine oſtentatione.

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, non invidendus, minimè invidioſus, Gl. V. ſine invidiâ; (2) non reprehenſus; reprehenſioni non obnoxius. Ex α priv. & ἐπίφθονος.

Ἀνεπιφθόνως, *Adv.* non invidioſè; (2) citra reprehenſionem.

Ἀνεπιχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſuperabilis, inacceſſus, quem conatu nullo adſequaris. Ex α priv. & ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

Ἀνεπόπτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non inſpexit, propriè ſc. myſteria Cereris. Ex α priv. & ἐποπτεύω, *inſpicio.*

Ἀνεπόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non videtur, inadſpectabilis, Suid. Ex α priv. & ἐπόπτομαι.

Ἀνεπτάμαν, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνεπτήμην, ab ἀνίπταμαι.

Ἀνεπτοίητο, *obſtupuerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀναπτοιέομαι, *obſtupeſco.*

Ἀνέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inamabilis; (2) *act.* ab amore alienus. Ex α priv. & ἐράω.

Ἀνέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus, ſeu fabrefactus non fuit. Gl. V. infectus. Ex α priv. & ἐργάζομαι.

Ἀνερεθίζω, f. ίσω, inſtigo, irrito. Παντὶ δὲ τρόπῳ, ἀνηρέθιστο ἡ πόλις, Thuc. της ἀρχαίας ἀρετῆς, excitari ad, Xen.

Ἀνέρεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non freſus, ſeu fractus, molâ ſc. aut piſtillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non poteſt. Ex α priv. & ἐρείκω.

Ἀνερείπτω, f. ψω, rapio ſurſum, corripio. Τὸν ϗ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234.

Ἀνερειψαμενη, part. a. 1. med. f. g.

Ἀνερεύγω, f. ξω, eructo, emitto. Ἀνερεύγεσθαι εἰς ἅλα, Apoll.

Ἀνερευνάω, ῶ, f. ήσω, inveſtigo, ſcrutor, invenio. Hinc

Ἀνερεύνησις, εως, ἡ, perſcrutatio.

Ἀνερίναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non caprificatus, cui non ſunt admoti fructus caprifici, ut matureſcat. Ex α priv. & ἐρινὸς, *caprificus.*

Ἀνέριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo non contenditur. Ex α priv. & ἐρίζω, *contendo.*

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſaburratus, ſaburrâ non ſtabilitus; (2) non fulcris fixus. Ex α priv. & ἑρματίζω.

Ἀνερμήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexplicabilis, ineffabilis. Ex α priv. & ἑρμηνεύω.

Ἀνερμηνεύτως, ut explicari nequeat, modo inſcrutabili.

Ἀνέρομαι, interrogo; rogito, percontor, Gl. V.

Ἀνερπύζω, f. ύσω, ſurſum ſerpo; (2) adrepo; (3) eo.

Ἀνέρπω, idem. Ex ἀνα, & ἕρπω, *ſerpo.*

Ἀνεῤῥάγην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω.

Ἀνεῤῥημενος, *conſutus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀνεῤῥαμένος, verb ἀναῤῥάπτω, *conſuo.*

Ἀνεῤῥωγε, *reſciſſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω, *reſcindo.*

Ἀνερυθριάω, erubeſco.

Ἀνερύω, f. ύσω, ſurſum traho; (2) retraho. Ἀνὰ δ᾽ ἱστία λεύκ᾽ ἐρύσαντες, Odyſſ. 9, 77.

Ἀνέρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, adſcendo, ſcando, conſcendo. Gl. V. ſubeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών. Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, Gal. 1. 17.

Ἀνερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) ſæpe rogo. Καί μιν ἀνηρώτων, Odyſſ. 4, 251.

Ἄνες, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέσαιμι, 1. ſing. a. 1. opt. act. v. ἀνέζω.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio, Ph. requies, remiſſio, otium, imprimis diebus feſtis; (2) ſegnis, & diffluens otio vita; (3) immodica libertas, laſcivia; (4) condonatio, v. gr. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

Ἀνέσιμος, ον, otioſus.

Ἀνέσπερος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſpere carens. Ex α priv.

Ἀνέσσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. per *Metatb.* pro ἀνασέσυτο, ab ἀνασυω.

Ἀνέσταν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνεστέασι, *reſurrexerunt*, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνεστήκασι, à verbo ἀνίστημι.

Ἀνέστην, *ſurrexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀνέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, domo & ſede propriâ carens. Ex α priv. & ἑστία, *domus.*

Ἀνεστραμμένως, *Adv.* perverſè, præpoſterè. Ab ἀναστρέφω, *verto.*

Ἀνέσχετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἀνέχω.

Ἀνετάζω, f. άσω, inquiro, quæſtioni ſubjicio. Ἀνέστησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, Act. 22, 29. Ἐκέλευσεν —— μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, ibid. 24.

Ἀνέταιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullos habet amicos, carens ſodalibus. Ex α priv. & ἑταῖρος.

Ἀνέτειλα, a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω.

Ἀνετέος, έα, έον, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoſcendus. Ab ἀνίημι.

Ἀνετεροίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mutatus; (2) immutabilis. Ex α priv. & ἑτεροιόω, *muto.*

Ἀνετίθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἀνατίθημι. Unde

Ἀνετικὸς, ἡ, όν, vim habens remittendi, reſolvens; (2) remiſſionem indicans.

Ἀνέτοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imparatus, invitus.

Ἄνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, laxus; (2) patens, apertus; (3) remiſſiùs, diſſolutus; (4) ſolutus omni imperio; Gl. V. otioſus; ἀνετώτεροι, remiſſiores, Ph. ἀνετώτερον, remiſſiûs, Gloſſ. Vet. Ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέτως, *Adv.* ſolutè, laxè, remiſsè, licenter; otioſè.

ἈΝΕΥ, *Adv.* abſque, ſine, præter, citra; (2) injuſſu alicujus.

Ἀνευάζω, f. άσω, evan clamo; bacchor; (2) ovando celebro. Ex ἀνὰ, & εὐάζω, idem.

Ἄνευθε, *Adv.* abſque, ſine. Ab ἄνευ.

Ἄνευθεν, *Adv.* idem & ab eod. Ἄνευθην ἐών, *quanquam abſens ſit*, Hom. Il. 2, 64. Μη σύ γ᾽ ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, Id. 16, 89

Ἀνεύθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non appoſitus, ineptus, indignus.

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas à reddendâ ratione. Ab

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rationes non reddit; (2) crimine carens, ſine pœnâ, non obnoxius, noxâ ſolutus. Gl. V. inſons, innocens. Ex α priv. & εὐθύνω.

Ἀνευθύνως, *Adv.* ſine rationibus reddendis, non redditis rationibus.

Ἄνευκτος, ὁ ϗ ἡ, non optabilis; (2) non optans, non petens. Ex α & εὔχομαι.

Ἀνευλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, irreligioſus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circumſpectus. Ex α priv. & εὐλαβής.

Ἀνευπαράδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non acceptus, non admiſſus, ingratus, Suicer. Ex α priv.

Ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inventio.

Ἀνεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non inventus, incompertus, repertus; (2) quod inveniri, ſeu excogitari, nequit; (3) quod inveſtigari aut quærendo erui non poteſt, aut erutum eſt. Ab

Ἀνευρίσκω, f ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πυκνὰς τε ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένους, Ariſtoph. Θεσμ. 445.

Ἀνεῦρον, *inveni*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἄνευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, enervis, non nervoſus; (2) debilis, infirmus, ſine vi. Ex α priv. & νεῦρον, *nervus.*

Ἀνευρύνω, dilato, amplio, diffundo. Hinc

Ἀνεύρυσμα, τος, τὸ, dilatatio; ap. Med. arteriæ, & inde ortus tumor, *Ern.*

Ἀνευρυσμὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, dilatatio.

Ἀνευφημεω, ῶ, f. ήσω, celebro fauſtis ominibus proſequens; (2) lamenta edo ſeu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo, deteſtor ut rem abominandam, ut cum dicimus, *bona verba quæſo, dii* meliora, *Ern.* Ex ἀνὰ, vel etiam α priv. & εὐφημέω.

Ἀνεύφραντος, ον, non lætabilis, moleſtus.

Ἀνευφωνέω, ῶ, idem quod ἀνευφημεω. Ex α priv. & εὔφωνος, *canorus.*

Ἀνεύχομαι, deprecor.

Ἀνεφαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἀναφαίνομαι.

Ἀνεφάλλομαι, reſilio. Ab ἀνά, ἐπὶ, & ἅλλομαι.

Ἀνεφάνατο, 3. ſing. a. 1. indic. med. v. ἀναφαίνομαι.

Ἀνέφαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus, aut tangi recuſans. Ex α priv. & ἐφάπτομαι.

Ἀνέφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, non nubilus, ſerenus.

Ἀνέφικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incomprehenſibilis; intactus, Ph. inacceſſus, quo perveniri nequit. Ex α priv. & ἐφικτὸς.

Ἀνεφώνησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναφωνέω.

Ἀνεχάζετο, *recedebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. v. αναχαζω.

Ἀνεχθεντος, *attracti*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἀνάγω, al. ab ἀνέχω, al. ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, *ſuſtineam*, 1. ſing. præſ. opt. med. *Dor.* pro ἀνεχοίμην, à verbo ἀνήχω.

Ἀνέχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Ἀνεχώρησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναχωρέω.

Ἀνεχω, f. ἀνεξω, ſeu ἀνασχήσω, p. ἀνέσχηκα, ſurſum tollo, in altum erigo; (2) promineo, orior; (3) retineo, inhibeo; ἀνέχομαι, patior, ſuſtineo, tolero, fero; (4) ſuſcipio. Ἀνέχειν χεῖρας, τὰς ἑαυτοῦ ναῦς· τοῦ πολέμου, ceſſare. Ἀνέχεσθαι δυσχερῆ, πολλὰ κακὰ, ψύχη, θάλπη· οὐκ ἀνέχομαι ζῶν, ἀνέχου τὸ ἴσον ἔχειν. Ἄνεσχον σοὶ φάος, σωτήριον, attuli. Eur. Med. 482.

Ἀνέψανος, ου, ὁ ϗ ἡ, incoctilis. Ex α priv. & ἕψω, *coquo.*

Ἀνέψητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incoctus, non coctus, non elixus. Ex iiſd.

Ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, conſobrina, patruelis.

Ἀνεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia conſobrini, vel conſobrinæ, vel patruelis, ſive amitæ.

Ἀνεψιαδοῦς, οῦ, ὁ, ſobrinus, Ph. Ab

ἈΝΕΨΙΟ`Σ, οῦ, ὁ, Ph. conſobrinus, ſobrinus, frater, patruelis; ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀῤῥένων, *ex duobus fratribus maribus* patrueles, ſobrini, conſobrini, Gl. V. ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, *ex duabus ſororibus*, amitis. Gl. V. Hinc

Ἀνεψιότης, ητος, ὁ, conſobrinitas, ſobrinitas.

Ἀνέψυχθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bæot.* pro ἀνεψυχθησαν, ab ἀναψύχω.

Ἄνεω, *Adv.* mutè, tacitè, (niſi ſit nom. pl. *Ern.*) Ab ἄνεως.

Ἀνέωγα, *aperui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἄνωγα, à verbo ἀνοίγω, *aperio.*

Ἀνέωγμαι, *apertus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἀνεωγμένους, *apertos*, acc plur. part. perf. paſſ.

Ἀνεωγότως, *Adv.* patulè, Gl. V. Ab ἀνέωγε, patet.

Ἀνέωνται, *dimiſſi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀνεῖνται, à verbo ἀνιημι.

Ἀνέωξα, *aperui*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤνοιξα, à verbo ἀνοίγω, *aperio.*

Ἄνεως, ω, ὁ, ſilens, mutus, tranquillus. Ex α priv. & αὔω, *clamo.* (Ex α priv. & νέω, *nato, huc illuc feror*, Ern.

Ἀνέωχα, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤνοιχα.

Ἀνεῳχθησαν, *aperti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἠνοιχθησαν, à verbo eod.

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, abſolutio; *Æſchyl. in Sept.* 724. (2) factum ipſum, quod opponitur *conſilio.* Ab ἄνω, *perficio.*

Ἀνῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀνίημι.

Ἀνηβᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀνηβάειν.

Ἀνηβάσκω, idem quod

Ἀνηβάω, ῶ, f. ήσω, repubeſco; (2) pubeſco. Νῦν δεῖ ἀνηβῆσαι πάλιν, Ariſtoph. Lyſ. 671.

Ἀνηβητήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, repubeſcens, revigeſcens. A præc.

Ἄνηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam, ſeu juſtam pervenit ætatem. Ex α priv. & ἥβη.

Ἀνηγαγον, *ſubduxi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἀνῆγον, ab ἀνάγω.

Ἀνηγγειλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. ἀναγγελλω.

Ἀνηγεμόνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duce & rectore carens. Ex α priv. & ἡγεμονεύω, *duco*.

Ἀνήγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* ſomni, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α priv. & ἔγρομαι, *excito*.

Ἀνήδονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illætabilis, injucundus, gravis, moleſtus. Ex α priv. & ἡδονή.

Ἀνήδυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſuavis, inſulſus, inconditus. Ex α priv. & ἡδύνω.

Ἀνήδυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ex iiſd.

Ἀνηδῶς, *Adv.* moleſtè. Ex α priv. & ἡδὺς.

Ἀνῄεσαν, *redierant*, 3. plur. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro ἀνῄεισαν, à verbo ἀνίημι, *redeo*.

Ἀνήη, *dimiſiſſet*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro ἀνῇ, à verbo ἀνίημι, pro ἀνέω.

Ἀνηθίκευτος, *Adv.* mores non benè exprimens, ſervans, *de poetâ*. Ab α priv. & ἠθικός.

Ἀνήθινος, ίνη, ινον, anethinus, ex anetho confectus. Ab

ἌΝΗΘΟΝ, ȣ, τὸ, anethum, herba, *Angl.* Dill.

Ἀνηθοποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non moratus, in quo mores perſonæ convenientes redditi non ſunt; (2) non inſtructus bonis moribus. Ex α priv. & ἠθοποιέω.

Ἀνῆϊξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναΐσσω.

Ἀνῆκα, *adſcendi*, perf. ind. act. verbi ἀνήκω.

Ἀνῆκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀνίημι.

Ἀνήκεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis, Ph. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεϛα; (2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non eſt. Ex α priv. & ἀκέομαι, *ſano*.

Ἀνηκέϛως, *Adv.* inſanabiliter, atrociter; (2) nullo pœnitentiæ loco relicto.

Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis defectus; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab

Ἀνήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non audit, expers auditûs; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. & ἀκȣ́ω, *audio*.

Ἀνηκȣϛέω, ῶ, f. ήσω, non audio; (2) non obtempero, non ſum dicto audiens. Ἀνηκȣ́ϛειν τοῖς ϛρατηγοῖς. Οὐδ᾽ ἄρα ϖατρός ἀνηκȣ́ϛησεν Ἀπόλλων, Il. 15, 236.

Ἀνηκȣϛία, ας, ἡ, ſurditas; (2) contumacia, obſequii detrectatio. Ab

Ἀνήκȣϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui audiri nequit; (2) non auſcultandus, non admittendus; (3) qui non audivit, contumax, morem gerere recuſans.

Ἀνηκόως, *Adv.* ſine auditione; (2) ignarè, imperitè. Ab ἀνήκοος.

Ἀνήκω, convenio, Ph. ἀνήκει, attinet, pertinet; ἀνῆκεν, competit, pertinet, attinet, *idem*; (2) aſcendo, evado, pervenio; (3) conjunctus ſum cum aliquo, ut cognatione, &c. Τȣ̃το ἐς ȣ̓δὲν ἀνήκει, nullius eſt momenti; ἐς τȣτο θράσεος ἀνήκει, ἐς τὰ μέγιϛα ἀρετῆς, ϖέρι χρήμασι ἐς τὰ ϖρῶτα, ad maximos honores.

Ἀνήκων, ȣσα, ον, adſcendens, perveniens; (2) elatus. Ab ἀνήκω.

Ἀνηλάκατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſtitutus colo, colum non tractans; (2) coli tractandi imperitus. Ex α priv. & ἠλακάτη.

Ἀνήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀναλλομαι.

Ἀνήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. & ἐλαύνω.

Ἀνηλεγέως, *Adv.* contemptim, inconſideratè. Ab

Ἀνηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nil curans; (2) neglectus. Ex α priv. & ἀλέγω, *curo*.

Ἀνηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, crudelis, immitis.

Ἀνηλέητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non miſerandus; (2) commiſerationem non expertus. Ex α priv. & ἐλεῶ, *miſereor*.

Ἀνήλειφος & ἀνήλιφος, ὁ ϗ ἡ, non unctus, non oblitus; (2) non venenatus. Ex α & ἀλείφω. Unde

Ἀνηλειψία, ας, ἡ, ſqualor, qui contrahitur ob diutiùs intermiſſa balnea, & unctionem.

Ἀνηλεῶς, *Adv.* immaniter, crudeliter.

Ἀνῆλθεν, *rediit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ· pro ἀνήλυθε, ab ἀνέρχομαι.

Ἀνηλιάζω, άσω, ſoli expono.

Ἀνήλικος, impuber.

Ἀνήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opacus, ſine ſole. Ex α priv. & ἥλιος, *ſol*.

Ἀνήλιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excalceatus, diſcalceatus. Ex α priv. & ἦλιψ, *calceus*.

Ἀνηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀνήλιφος.

Ἀνήλυσις, εως, ἡ, adſcenſus, reditus. Ab ἀνέρχομαι.

Ἀνηλώθην, *abſumptus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναλίσκω pro ἀναλόω, *abſumo*.

Ἀνήλωκα, *inſumpſi*, 1. ſing. perf. ind. act.

Ἀνῆμεν, *dimiſimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. pro ἀνέμεν, à verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto*.

Ἀνήμελκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. & ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἀνήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immanſuetus, immitis, agreſtis, ferus, ferox. Ex α & ἥμερος. Hinc

Ἀνημερότης, ητος, ἡ, inclementia, Gl. V.

Ἀνημερόω, ῶ, f. ώσω, manſuefacio, cicuro.

Ἀνημιωϐολαῖος, αία, αῖον, ſemiobolaris, valens pretium ſemioboli. Ab

Ἀνημιωϐόλιον, ȣ, τὸ, ſemiobolus. Ex ἀνὰ, & ἡμιωϐόλος.

Ἀνηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas, malacia. Ab ἀνήνεμος.

Ἀνῆν, *relaxavi*, 1. ſing. a. 2. verbi ἀνίημι.

Ἀνῆνασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀναίνομαι.

Ἀνήνεγκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

Ἀνηνέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἀνήνηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀναινέω.

Ἀνήνοθα, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* & *per Epentheſ.* τȣ̃ ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω.

Ἀνήνορα, *inertem*, accuſ. ſingul. ab ἀνήνωρ, *iners*.

Ἀνήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine ventis, tranquillus. Ex α priv. & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀνήνυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. & ἀνυώ, *perficio*.

Ἀνήνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α priv. & ἀνήρ.

Ἀνῆπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀνάπτω.

ἈΝῊΡ, ἀνέρος, per Syncop. ἀνδρὸς, vir; (2) homo; (3) vir, i. e. virilem ætatem habens; (4) vir, i. e. virili animo præditus, ſtrenuus, fortis; (5) vir, i. e. maritus; (6) ille, ipſe.

Ἀνῃρέθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀναιρέω.

Ἀνήρεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non fractus. Ex α priv. & ἐρείκω, *frango*.

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀνερείπτομαι.

Ἀνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altus, altè tectus; (2) tecto carens. Ex ἀνὰ, vel α priv. & ἐρέφω.

Ἀνῃρηκὼς, part. perf. act. verbi ἀναιρέω.

Ἀνήριθμος, ον, idem quod ἀνάριθμος.

Ἀνηριθμησάμεν, *enumeravi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀναριθμέω, *enumero*.

Ἀνήροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inaratus. Ex α priv. & ἀρόω, *aro*, Hom. Od. 9, 110.

Ἀνήρπασε, *rapuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναρπάζω, *rapio*.

Ἀνηρώτευν, *interrogabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνηρώτων, à verbo ἀνερωτάω, *interrogo*.

Ἀνησίδανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, munera emittens, ſpargens. Ex ἀνίημι, *dimitto*, & δάνος, *munus*.

Ἀνησίδωρος, ώρα, ωρον, idem. A δῶρον.

Ἀνήσσητος, vel ἀνήττητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invictus, inſuperabilis. Ex α priv. & ἡσσάομαι.

Ἀνῆϛις, εως, ὁ ϗ ἡ, jejunus; (2) non jejunus. Ex α pleon. vel priv. & νῆϛις.

Ἀνήσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνήφαιϛος, ον, ignis expers, qui fit ſine igni.

Ἀνηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono. Ἀνήχεε μολπὴν, Epigr. Ex ἀνὰ, & ἠχέω, *ſono*.

Ἀνήφθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀνάπτω.

Ἀνήχθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀνάγω,

Ἀνήω, 1. ſing. a. 2. conjunct. act. *Æol.* pro Ionico ἀνέω, & hoc pro ἀνῶ, à v. ἀνίημι.

Ἀνθαιρέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, in locum alterius eligo, ſufficio in locum alicujus; (2) antefero, antepono. Οὐδεὶς ϛέφανον ἀνθαιρήσεται, Eur. Hec. 655. Ex ἀντὶ, & αἱρέω.

Ἀνθαλίσκομαι, contra, viciſſim damnor.

Ἀνθάμιλλος, æmulus, qui alicui in certamine eſt adverſarius. Ex ἀντὶ, & ἅμιλλα.

Ἀνθάπτομαι, f. ψομαι, contra manus injicio; (2) è contrario attingo; (3) præſto, efficio; (4) increpo, reprehendo. Ἀνθάπτεσθαι ϖολέμȣ ἔργον, ſuſcipere; φρενῶν, affligere; τῶν ϖραγμάτων, res publicas adminiſtrare. Ταχὺς βαδιϛὴς τερμόνων ἀνθήπτετο attigit, Eur. Med. 1585. Τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμεν, ſauciavi, Ibid. 1363. Ex ἀντὶ, & ἅπτομαι.

Ἀνθάψω, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀνθάψατο, ab ἀνθάπτομαι.

Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνθαιρέω, pro ἀνθέλω.

Ἀνθεινός, ἡ, ὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, conſequendum, vindicandum, reſiſtendum eſt. Ab ἀντέχομαι, *amplector*, &c.

Ἀνθελιγμὸς, ȣ, ὁ, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo*.

Ἀνθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavum, ſeu κόγχη eſt. Ex ἀντὶ, & ἕλιξ.

Ἀνθελκόντως, *Adv.* in contrariam partem trahendo. Ab ἀνθέλκων, quod eſt ab

Ἀνθέλκω, f. ξω, contra traho, in diverſum traho; (2) manum diſtineo; (3) diſtineo; remoror; (4) reſiſto. Ἀνθελκειν ϖρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν· ἑκαϛον τοῖς ἄλλοις νεύροις, reſiſtere. Ex ἀντί, & ἕλκω, *traho*.

Ἀνθέμενος, *qui repoſuit*, a. 2. part. med. *Poet.* pro ἀναθέμενος, à verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεμίζομαι, defloror. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεμις, ιδος, ἡ, argemone, hodie chamomila, *Ang.* Camomel. Gl. V. ἄνθεμις, liguſtrum. Ab eodem.

Ἀνθεμοειδὴς, ὲς, floridus.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, idem.

Ἀνθεμον, ȣ, τὸ, flos; ἄνθεμα, flores.

Ἀνθεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, floridus.

Ἀνθεμόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à flore fluens. Ex ἄνθεμον, & ῥύω, *fluo*.

Ἀνθεμȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex floribus opus ſuum conficiens, ut apis. Ex ἔργον.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθεμον, *flos*.

Ἀνθέξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, *retineo*.

Ἀνθέξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. ἀντέχω.

Ἀνθεο, *depone*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀνάθεσο, à verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum, ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ȣ, aſphodeli fructus, ſeu caulis; (2) albacum. Hinc

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, antherici formam habens.

Ἀνθέριξ, ικος, ἡ, ariſta. Ab ἀθὴρ.

Ἄνθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνέθεσαν, ab ἀνατίθημι.

Ἀνθέϛηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. ἀνθίϛημι.

Ἀνθεϛήρια, ων, τὰ, floralia, ſeu feſta Bacchi, Dionyſia. Ab ἄνθος, *flos*. Hinc

Ἀνθεϛηριών, ῶνος, ὁ, Antheſterion, octavus anni menſis, Dionyſo, ſeu Baccho ſacer.

Ἀνθεϛιάω, ῶ, f. άσω, viciſſim & mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ, & ἑϛιάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex ἄνθος, & φέρω, quod Pluto iſtam Deam flores legentem rapuerat.

Ἀνθεσφόρος, ον, florea ſerta gerens.

Ἄνθετο, *ſuperpoſuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Poet.* pro ἀνάθετο, à verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, *florentem*, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ἀνθȣ̃σαν, à verbo ἀνθέω.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. *Dor.* pro ἀνθȣ̃σι.

Ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, metaphoricè, velut arte florent; (3) ſcateo, exubero. Ὅτε ἤϛραπτε μὲν χαλκῷ, ἤνθει δὲ φοινικίσι ϖᾶσα ἡ ϛρατιὰ, Xen. Cyr. 6, 24. Ἀνθεῖν ϖολλαῖς τε ϗ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις, Luc. Πρὶν σφῶιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰȣ́λȣς ἀνθῆσαι, Odyſſ. 11, 319. Ab ἄνθος.

Ἄνθη, ης, ἡ, pro ἄνθησις, flos.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis, Gl. V. veſpa. Ex ἄνθος, & ἔδω, *edo*.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanoſus flos panici, milii & ſimilium. Hinc

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, floſculus, Dim.

Ἀνθήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſoli obverſus, vel oppoſitus. Ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν, *Eurip. Ion.* 1550. Deorum oſtendit faciem ſolis inſtar ſplendentem.

Ἄνθημα, ατος, τὸ, florum proventus & copia. Ab ἀνθέω.

Ἀνθηματικὸς, ὴ, ὸν, floridus, floribus ornatus.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθηρογραφέω, ῶ, floridè ſcribo, variè orno, ut veſtem variis coloribus.

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus.

Ἀνθηρῶς, floridè.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum progeneratio,

Ἀνθησσάομαι, ῶμαι, viciſſim vincor, viciſſim ſuccumbo; (2) cedo. Ex ἀντὶ, & ἡσσάομαι.

Ἀνθητικὸς, ὴ, ὸν, flores efferens; (2) florendi vim habens; (3) floribus fœcundus.

Ἀνθηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, floriger.

Ἀνθιερόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim conſecro. Ex ἀντὶ, & ἱερόω, *ſacro*.

Ἀνθίζω, f. ίσω, floribus orno; (2) variè orno, variego.

Ἀνθινὸς, ὴ, ὸν, floridus, plenus floribus, è floribus factus; (2) *de veſte*, variis coloribus pictâ, *Ern.*

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ, & ἱππάζω.

Ἀνθιππασία, ας, ἡ, dicurſio equeſtris.

Ἀνθιππεύω, f. εύσω, idem quod ἀνθιππάζω. Ἀνθιππεύειν ἀλλήλοις, Xen.

Ἀνθιστάμενος, præſ. part. paſſ. v. ἀνθιστημι.

Ἀνθίστατο, *reſiſtebat*, 3. ſing. imperf. act.

Ἀνθίστημι, f. ἀνθιστήσω, ex adversùm colloco; ἀντέστη, obſtitit, reſtitit, Ph. a. 2. τῷ βουλήματι αὐτοῦ τις ἀνθέστηκε; Rom. 9, 19. Ἀνθέστασαν τροπαῖον, *Thuc.* è regione ſtatuerunt. Ex ἀντὶ, & ἵστημι, *ſtatuo*.

Ἀνθοβαφὴς, ὲς, pulchrè coloratus.

Ἀνθοβάφος, ου, ὁ, tinctor. Ex βάπτω.

Ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, ſpargo; (2) fragro, redoleo. Ab

Ἀνθοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, flores jaciens, vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Ex ἄνθος, & βάλλω.

Ἀνθοβόσκον, flores alens, Heſ. Ex βόσκω.

Ἄνθοδμον, ου, τὸ, flos odoratus, floris odor. Ex ἄνθος, & ὄζω, *oleo*.

Ἀνθοκομέω, flores edo.

Ἀνθοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, floriger.

Ἀνθοκραστέω, floribus abundo.

Ἀνθόκροκος, ὁ ϗ ἡ, ſubtemen habens, quod flores varii coloris exprimit, *Epith.* veſtis pictæ. Ex ἄνθος, & κρόκη.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem; (2) repugnandi, contra differendi ſtudium. Ex ἀντὶ, & ἕλκω.

Ἀνθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.

Ἀνθολογιον, ου, τὸ, idem. Ab

Ἀνθολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος, & λέγω.

Ἀνθομιλέω, verſor cum aliquo.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, paciſcor, conventum & pactum ineo; (2) adſtipulor; (3) confiteor; (4) laudo, celebro; gratias ago. Ἀνθομολογεῖτο, τῷ Κυρίῳ, Luc. 2, 38. χάριν τινι. Ex ἀντὶ, & ὁμολογέω, *confiteor*. Hinc

Ἀνθομολογησις, εως, ἡ, promiſſum; (2) laus, gratiarum actio.

Ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromiſſio, Gl. V.

Ἀνθονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, flores depaſcens.

Ἀνθοπλίζω, f. ίσω, contra armo. Ex ἀντί.

Ἀνθοποιὸς, ου, ὁ, florificus, flores procreans.

Ἀνθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.

Ἄνθορε, *exſiliit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνέθορε, à verbo ἀναθορέω, *exſilio*.

Ἀνθορίζω, f. ίσω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio, Ph. ἀνθορίζει, reſtipulat. Ex ἀντὶ, & ὁρίζω, *definio*.

Ἀνθορισμὸς, οῦ, ὁ, reſtipulatio, Ph. A præc.

Ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, ſto contra in ſtatione. Ἀνθορμεῖν πρός τινα, ἀλλήλοις, Thuc.

ἌΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venuſtus.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem ſuavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ὀσμή.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, flos.

Ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.

Ἀνθοφόρια, ων, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια. Ab

Ἀνθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, floriger, florifer.

Ἀνθοφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος, & φύω, *gigno*, *produco*.

Ἀνθρακευς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ.

Ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio. Ἀπειλοῦντας, ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαράς γυναῖκας ἀνθρακεύειν, Ariſtoph. Lyſ. 342.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.

Ἀνθρακίας, ου, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.

Ἀνθρακίη, *Ion.* pro ἀνθρακιά.

Ἀνθρακιζω, f. ίσω, in carbones redigo; (2) carbonis, ſeu carbunculi ſpeciem habeo.

Ἀνθράκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

Ἀνθρακις, ίδος, ἡ, pruna; (2) ignis è congeſtis carbonibus.

Ἀνθρακόεις, όεσσα, όεν, è carbonibus factus.

Ἀνθρακοκαύστης, ου, ὁ, carbonum confector. A καίω, *uro*.

Ἀνθρακοπώλης, ου, ὁ, carbonum venditor.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto. Ab ἀνθρακεύς.

Ἀνθρακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

ἌΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) ſpecies piſcis.

ἈΝΘΡΉΝΗ, ης, ἡ, crabro, veſpa. Hinc

Ἀνθρήνιον, ου, τὸ, favus veſpæ.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ας, ἡ, ſtudium placendi hominibus. Ab

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtudet hominibus placere, qui auram captat popularem; (2) placens hominibus. Ex ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀνθρωπάριον, ου, τὸ, homulus, homuncio. Dim.

Ἀνθρωπέη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis.

Ἀνθρώπειος, εια, ειον, humanus, ad homines, ad humanum genus pertinens.

Ἀνθρωπείως, *Adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humanitùs.

Ἀνθρωπέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, homo fio.

Ἀνθρωπεύομαι, humano more ago, ea quæ hominis ſunt uſurpo, ex humana naturâ ago.

Ἀνθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio, Suicer.

Ἀνθρωπιζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, & *in Paſſ.* homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὸν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

Ἀνθρωπικῶς, *Adv.* humano more, ut hominem decet.

Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.

Ἀνθρωπίνως, *Adv.* humanitùs, humano more, homini convenienter.

Ἀνθρώπιον, ου, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωθίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀνθρωπισμος, οῦ, ὁ, humanitas, humani & compoſiti mores. Ab ἀνθρωπίζω.

Ἀνθρωποβορέω, ῶ, f. ήσω, homines voro. Ab

Ἀνθρωποβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, homines vorans. Ex βορὰ, *cibus*.

Ἀνθρωπόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab hominibus devoratus, Suicer. Ex βρώσκω.

Ἀνθρωπόγλωσσος, vel γλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui humana loquitur linguâ.

Ἀνθρωπογναφεῖον, ου, τὸ, balneum. Suicer, *Clem. Alex.* Ex γναφεῖον, *officina fullonis*.

Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex γόνος, *generatio*.

Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Deus ex homine factus.

Ἀνθρωπόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab homine morſus. Ex δάκνω, *mordeo*.

Ἀνθρωποδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab homine doctus, Suicer. Ex διδάσκω, *doceo*.

Ἀνθρωποειδης, έος, ὁ ϗ ἡ, humanam formam habens. Ex εἶδος, *forma*.

Ἀνθρωποειδῶς, *Adv.* humanâ ſpecie.

Ἀνθρωποθηρία, ας, ἡ, captura hominum, venatio. A θήρα.

Ἀνθρωποθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominum animum, vel iram habens. Ex θυμὸς.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ hominum immolatio. Ab

Ἀνθρωποθύω, f. ύσω, hominem immolo vel ſacrifico. Ex θύω, *ſacrifico*.

Ἀνθρωποθυτέω, idem.

Ἀνθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem vel homines occido. Ab

Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex κτείνω.

Ἀνθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus, Suicer.

Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, Suicer.

Ἀνθρωπολάτρης, ου, ὁ, hominum cultor. Ex λάτρης, *ſervus*.

Ἀνθρωπόλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, homicida; (2) homini pernicioſus. Ex ὄλεθρος.

Ἀνθρωπολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, de hominibus loquens. Ex λέγω, *dico*.

Ἀνθρωπομορφίανοι, ων, οἱ, hæretici. Deo humanam formam tribuentes, Suicer.

Ἀνθρωπομόρφιται, ῶν, οἱ, idem & ab

Ἀνθρωπομορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanam formam habens, Suicer. Ex μορφὴ. Hinc

Ἀνθρωπομορφόω, ῶ, f. ώσω, humanam formam tribuo.

Ἀνθρωπονομικὸς, ὴ, ὸν, ad homines paſcendos pertinens. Ex νέμω, *paſco*.

Ἀνθρωπόομαι, ῶμαι, homo fio; (2) homo ſum.

Ἀνθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.

Ἀνθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior. Ab

Ἀνθρωποπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex πάθος.

Ἀνθρωποπαθῶς, *Adv.* humano adfectu; (2) humano more.

Ἀνθρωποποιΐα, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio. Ab

Ἀνθρωποποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, hominum, ſeu humanarum formarum fictor. Ex ποιέω.

Ἀνθρωποπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hominem decens, homini conveniens. Ex πρέπει.

Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adv.* convenienter humanæ naturæ.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, homo. Hinc

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum.

Ἀνθρωποτόκος, ου, ἡ, quæ hominem peperit, hominipara, Suicer. Ex τίκτω.

Ἀνθρωπουργία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab

Ἀνθρωπουργὸς, ου, ὁ, hominum fabricator. Ex ἔργον, *opus*.

Ἀνθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. Ab

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominum vorator, homines vorans, humanâ carne veſcens.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hominis naturam habens. Ex φυὴ, *natura*.

Ἀνθρωπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, humanus.

Ἀνθυβρίζω, f. ίσω, viciſſim contumeliâ adficio. Ex ἀντὶ, & ὑβρίζω.

Ἀνθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim latro, oblatro. Ex ἀντὶ, & ὑλακτέω, *latro*.

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, anthyllium, floſculus.

Ἀνθυλλίς, ίδος, ἡ, idem, ab ἄνθος.

Ἀνθυπάγω, recriminor, viciſſim accuſo. Ex ἀντὶ, & ὑπάγω, *accuſo*.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex

Ἀνθυπαλλάσσω, ττω, commuto, inverto.

Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconſulatus.

Ἀνθυπατεύω, f. εύσω, proconſul ſum, pro conſule provinciam adminiſtro. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, Act. 18, 12.

Ἀνθυπατικὸς, ὴ, ὸν, proconſularis. Ab

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconſul. Ex ὕπατος.

Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, viciſſim do locum. Ex ἀντὶ, & ὑπείκω, cedo. Hinc

Ἀνθύπειξις, εως, ἡ, ceſſio, quâ viciſſim alicui locum damus; (2) ſubmiſſio, obſequium.

Ἀνθυπερϐάλλω, invicem ſupero.

Ἀνθυπισχνέομαι, contra polliceor.

Ἀνθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi gratificatus eſt, viciſſim gratificor, obſequium reddo.

Ἀνθυποϐάλλω, ſuggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ, & ὑποϐάλλω, ſubjicio.

Ἀνθυποκαθίϛημι, in locum alicujus ſubſtituo, ſufficio. Ex ἀντὶ, & ὑποκαθίϛημι.

Ἀνθυποκρίνομαι, viciſſim ſimulo. Ex ἀντὶ, & ὑποκρίνω, ſimulo.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo interpoſito jurejurando, eſt rei jurantis, ſe juſta de causâ abeſſe. Ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι.

Ἀνθυποπ]εύω, f. εύσω, viciſſim ſuſpicor, contra ſuſpectum habeo.

Ἀνθυποϛρέφω, revertor.

Ἀνθυπότακτος, ſubjunct. modus, ap. Gramm.

Ἀνθυποτιμάομαι, mulctam tertio loco æſtimo, vid. ὑποτιμῶμαι.

Ἀνθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penſo beneficium, remunero. Ex ἀντὶ, & ὑπουργέω. Hinc

Ἀνθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.

Ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, idem.

Ἀνθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, ſtatim objicio, refero. Ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, Naz. Ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, ſubjicio. Hinc

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, ſc. quæ objectioni opponitur.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, receſſus, regreſſus. Ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, ſenſim redeo.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, ſpoliatio, ſubductio, quum quid viciſſim ſubducitur; (2) adſumptio, quæ opponitur Prolepſi. Ex ὑφαιρέω.

Ἀνθυφίϛαμαι, pariter ſuſtineo, vel ſuſcipio aliquid. Ab ἀντὶ, & ὑφίϛαμαι.

Ἀνθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθωμολογεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. contr. pro ἀνθωμολογέετο, à verbo ἀνθομολογέομαι, palam confiteor.

Ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, viciſſim decorem oſtento, æmulâ pulchritudine certo. Ex ἀντὶ, & ὡραΐζω, decoro.

ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, triſtitia, mæror.

Ἀνιάζω, f. άσω, triſtitiam adfero, mærore adficio. Τρώων δ' ὅς κλεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, Il. 18, 300. Ab ἀνια. Unde

Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mærorem adferens, triſtis, mœſtus; (2) gravis, adverſus; comp. ἀνιαρότερος, reperitur tamen & ἀνιαρέϛερος.

Ἀνιαρῶς, Adv. moleſtè, acerbè, cum mærore, miſerè.

Ἀνιασθῶ, a. 1. conj. paſſ. v. ἀνιάζω.

Ἀνιᾶσι, ſurſum jaciunt, 3. plur. præſ. ind. act. Att. pro ἀνεῖσι, à verbo ἀνιημι.

Ἀνίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis, immedicabilis. Ex α priv. & ἰαομαι, medeor.

Ἀνιάτρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſanabilis; (2) non ſanatus.

Ἀνιατρολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignarus eorum, quæ de medicinâ diſſeruntur, rationis medicæ expers. Ex α priv. & ἰατρολογέω.

Ἀνιάτως, Adv. inſanabiliter. Ab ἀνίατος.

Ἀνίαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtreperus, reſonans; ab

Ἀνιάχω, & εω, reſono, clamo; (2) altâ voce celebro, de poetis. Ex ἀνὰ, & ἰάχω.

Ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω, ἀνιῶμαι, mæreo, diſcrucior, lugeo, Gl. V. Ἀνιᾶσθαι τῷ πράγματι, δια τι. Ἡμας δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνὼν, Soph. Aj. 273.

Ἀνιγρὸς, οῦ, ὁ, moleſtus, contriſtans, malus; pro ἀνιαρός.

Ἀνίδιος, ὁ ϗ ἡ, nihil habens proprium. Ex α priv. & ἴδιος, proprius.

Ἀνιδριτὶ, & ἀνιδιτι, Adv. ſine ſudore, ſine labore, Ex α priv. & ἰδίω, ſudo, vel ἱδρὼς.

Ἄνιδρος, ον, ſudoris expers:

Ἀνιδρόω, ῶ, f. ώσω, reſudo, denuo ſudorem emitto:

Ἀνίδρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non fixus, inſtabilis, ſine fundamento. Ex α priv. & ἱδρύω.

Ἀνιδρύω, colloco, conſecro. Ex iiſd.

Ἀνίδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, ſudor.

Ἀνιδρωτὶ, Adv. ſine ſudore vel labore, Herodian, 2, 14. Ex α priv. & ἱδρόω.

Ἀνίδρωτος, ον, qui non ſudavit. Ab ἀνιδρόω.

Ἀνίεμαι, vid. ἀνιημι.

Ἀνιεὶς, relaxans, præſ. part. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνίερος, ου, ὁ ϗ ἡ, profanus, pollutus.

Ἀνιερόω, ῶ, f. ώσω, ſacrum facio, conſecro, voveo. Ex ἀνὰ, & ἱερόω, ſacro. Hinc

Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio.

Ἀνίεσκε, relaxabat, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἀνίη, à verbo ἀνίημι, relaxo.

Ἀνιεῦνται, relaxantur, 3. pl. præſ. ind. paſſ. Dor. & Ion. pro ἀνιοῦνται, ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνίη, mæror, Ion. pro ἀνία.

Ἀνιηθεὶς, aor. 1. partic. paſſiv. v. ἀνιάω.

Ἀνιημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, ſubmitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) ſtimulo, urgeo. Ἀνιέναι τὴν ψυχὴν, τὰ σώματα ἐπι ῥαδιουργίαν, τῆς φιλονεικίας· τὸ ϖρόσωπον, exporrigere; τὸν ϖόλεμον, τὶ τῆς ὀργῆς, omittere; τῇ τύχῃ, condonare; τοῦ ϖροσεύχεσθαι, deſiſtere; τὰ σημαντρα, obſignatas literas aperire. Πάντων τὰ δέσμὰ ἀνέθη, Act. 16, 26. Νῦν γαρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται Ϛοφίας, verſatur, Ariſtoph. Nub. 953; in med. edo, ſubmitto, in paſſ. permittor, concedor; (2) conſecror; (3) ab omnibus adiri poſſum, omnibus expoſitus ſum; (4) negligenter, diſſolutè vivo, Ern.

Ἀνιην, triſtitiam, acc. ſing. Ion. pro ἀνίαν.

Ἀνιηρὰ, triſtia, neut. plur. Ion. pro ἀνιαρὰ.

Ἀνιήσειε, moleſtet, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀνιήσαι, à verbo ἀνιάω, moleſto.

Ἀνίησι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. ἀνίημι.

Ἀνίκα, quando. Dor. pro ἡνικα.

Ἀνίκατος, invictus, Dor. pro ἀνίκητος.

Ἀνικεὶ, Adv. ſine certamine, atque adeo ſine parta victoriâ.

Ἀνικέτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſupplicatum non eſt; (2) non ſupplex. Ex α & ἱκετεύω.

Ἀνίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus, inſuperabilis. Ex α priv. & νικάω, vinco.

Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exſicco. Ab

Ἄνικμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, humore carens, ſqualidus, aridus. Ex α priv. & ἰκμὸς.

Ἀνίλαϛος, ον, non placatus.

Ἀνίλεως, ου, ὁ ϗ ἡ, immiſericors. Ex α priv. & ἵλαος, Attice, ἵλεως, miſericors.

Ἀνίλλομαι, dedignor, deſpicio, Suid. Ex ἀνὰ, & ἴλλω, occulis conniveo. Unde

Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adſpectus, deſpectus, Poll.

Ἀνίμαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, loro non cæſus. Ex α priv. & ἱμάσσω, loris cædo.

Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, fune ſurſum traho, extraho, haurio; (2) elevo, ſuſtollo, eveho. Ἀνιμᾷν ἀλλήλους τοῖς δόρασι, τὸ σῶμα τῇ ἀριϛερᾷ, τὸ ἀγκύριον, τὴν ἀλήθειαν. Ἀνιμήσθω ὁ ἰχθὺς, Luc. Ex ἀνὰ, & ἱμὰς, lorum.

Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμαω.

Ἀνίον, habena, Dor. pro ἡνιον.

Ἀνίουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, impubes. Ex α & ἴουλος.

Ἀνίοχος, auriga, Dor. pro ἡνίοχος.

Ἀνιππεύω, equito, equos ago.

Ἄνιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine equo.

Ἀνίπ]αμαι, f. π]ήσομαι, ſurſum volo.

Ἀνιπ]όπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, illotos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α priv. νίπ]ω, abluo, & ποῦς, pes.

Ἄνιπ]ος, ου, ὁ ϗ ἡ, illotus. Ex νίπ]ω.

Ἄνις, Adv. ſine, abſque. Bœot. pro ἄνευ.

Ἀνισάζω, f. άσω, compenſo, adæquo. Ex ἀνὰ, & ἰσάζω, æquo.

Ἀνισόμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine juſta, vel æquali menſurâ. Πολυποσίη ἀνισόμετρος, Aret.

Ἀνισοειδὴς, ὲς, qui diſparem formam habere videtur.

Ἀνισοσμὸς, ὁ, compenſatio, remuneratio.

ἈΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, aniſum.

Ἄνισος, ου, ὁ ϗ ἡ, inæqualis, impar, diverſus, ſuperior. Ex α priv. & ἴσος. Hinc

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diſſimilitudo.

Ἀνισότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α priv. & ἰσότιμος.

Ἀνισοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis naturæ. Ex α priv. ἴσος, & φυὴ, natura.

Ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω.

Ἀνιϛάμενος, præſ. part. paſſ. v. ἀνίϛημι.

Ἀνίϛη, 3. ſing. imperf. ind. act. Ab

Ἀνίϛημι, f. ήσω, ſurgere facio, erigo, excito jacentem, vel mortuum; (2) everto, ſubverto; (3) exſtruo, ædifico; (4) excito, exſtimulo; ἀνίϛαμαι, ſurgo, reſurgo, exſurgo; ἀνέϛη, ſurrexit, a. 2. Ἀνιϛάναι ϖόλιν, ædificare; τοὺς δήμους, ex ſuis ſedibus ejicere; ἐς τὴν ἀρχὴν, promovere; τὸ ϛρατόπεδον, movere; τινὰ ἀπὸ τῆς ἐργασίας, ſubmovere; ϖόλεις ἐκ βάθρον, evertere. Ἀλλ' οὔτοι τὸν γ' ἐξ ἀίδα ϖαγκοινου λίμνας ϖατέρ' ἀνιϛάσεις, οὔτε γόοισιν, οὔτε λιταῖς, Soph. El. 136.

Ἀνιϛορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, ſciſcitor; (2) commentor. Οὐδ' ἀνιϛόρουν μακρὰν, Soph.

Ἀνιϛορησία, ας, ἡ, hiſtoriarum ignoratio. Ex α priv. & ἱϛορία.

Ἀνιϛόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hiſtorias non novit; (2) cujus nulla in hiſtoriâ fit mentio; (3) qui rem, locum non exploravit.

Ἀνιϛορήτως, Adv. ſine cognitione hiſtoriæ; (2) imperitè, ex neglectâ indagatione.

Ἀνίϛω, ſurge, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. Att. & Ion. pro ἀνίϛασο, ab ἀνίϛημι.

Ἀνισχεο, ſuſtine, 2. ſing. præſ. imperat. act. Ion. pro ἀνίσχεσο, à verbo ἀνίσχω, erigo.

Ἀνίσχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, clunium tumore vacans, Ex α priv. & ἴσχις, lumbus.

Ἀνίσχυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, invalidus, infirmus.

Ἄνισχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, infirmus. Ex α priv. & ἰσχὺς, robur.

Ἀνίσχω, attollo; (2) orior; (3) emitto, produco; (4) ſuſtineo. Πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνισχοντες, Il. 8, 347. Ἀν δ' ἴσχων τελαμῶνα, Il. 5, 798. Ex ἀνὰ, & ἴσχω.

Ἀνίσως, Adv. inæqualiter. Ab ἄνισος.

Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, adæquo.

Ἄνιχθυς, υος, ὁ ϗ ἡ, carens piſcibus.

Ἀνιχνεύω, f. εύσω, perveſtigo, indago, perſequor. Ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον ὄφρα κεν εὕρῃ, Il. 22, 192. Διὰ γῆς ϗ θαλάσσης ἀνιχνεύων, Plut. Ex ἀνὰ.

Ἀνίχνευτος, idem quod

Ἀνιχνίαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inveſtigari nequit, imperveſtigabilis. Ex α priv. & ἰχνιάζω.

Ἀνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, moleſtus, gravis. Ab ἀνία, moleſtia.

Ἀνιώμεθα, 1. plur. præſ. ind. paſſ. v. ἀνιάω.

Ἀνιῶν, triſtitiarum, genit. pl. ab ἀνία.

Ἀνίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubiginem non ſentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. & ἰὸς.

Ἀνιῷτο, mæſtum reddat, 3. ſingul. præſ. optat. med. contr. pro ἀνιάοιτο, à verbo ἀνιάω.

Ἀννειν, perficere, præſ. inf. act. Poet. pro ἄνειν, à verbo ἄνω pro ἀνύω, perficio.

Ἀννέφελος, ſine nubibus, Poet. pro ἀνέφελος.

Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. Ex α & ὁδὸς.

Ἄνοδμος, ου, ὁ ϗ ἡ, odore carens, non odoratus. Ἄνοδμα οὖρα, Aret. Ex α priv. & ὀδμή.

Ἄνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, invius; (2) ἡ, jugum montis; Polyb. (3) idem quod ἀνάϐασις.

Ἀνόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, edentulus, cui dentes ſunt rari, aut nulli. Ex α priv. & ὀδοὺς.

Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro.

Ἀνόδυρτος, ον, indeploratus.

Ἄνοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, enodis, ſine nodo.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non compos mentis; ſtultus, inſipiens. Ex α priv. & νοήμων.

Ἀνοησία, ας, ἡ, inſipientia. Ex α & νόησις.

Ἀνοηταίνω, deſipio, inſipiens ſum, imprudenter & temerè ago:

Ἀνοητεύω, f. εύσω, idem. Ab

Ἀνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, demens, inſipiens, mente carens, ſtultus; (2) qui intelligi nequit.

Ἀνοήτως, Adv. imprudenter, ſtultè.

Ἀνόθευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non ſpurius. Ex α & νοθεύω.

Ἄνοια, ας, ἡ, & Ion. ἀνοίη, amentia, ſtultitia, Ab ἄνοος, amens.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio.

Ἀνοιγνύω, idem quod

Ἀνοίγω, f. ξω, p. paſſ. ἀνέῳγμαι, aperio, reſero,

ſero, pando, expando, patefacio, Gl. V. ἀνοίγομαι, pateſco, Gl. V. ἀνέωγμαι, pateo, Gl. V. perf. paſſ. Πύλας ἀνοίξας τῶν τέκνων ὄψει φόνον, Eur. Med. 1316. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, Luc. 1, 64.

Ἀνοιδαίνω, tumetacio; (2) tumeo, intumeſco.

Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumeſco, turgeo; (2) iraſcor. Ἀνοιδέει θυμὸς, Herodot.

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.

Ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.

Ἀνοίκειος, εία, ειον, & ἀνοίκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, non familiaris, non domeſticus; (2) non conveniens, non congruus; (3) improbabilis, incredibilis. Ex α priv. & οἰκεῖος. Hinc

Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas; (2) mores à familiaritate alieni.

Ἀνοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhabitabilis. Ex α priv. & οἰκέω, habito.

Ἀνοικίζω, f. ήσω, inſtauro, reædifico; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις· ἀνοικίσασθ᾽ ἐς Ὄλυνθον, Thuc. Ab ἄνοικος.

Ἀνοικισμὸς, οῦ, ὁ, inſtauratio. Ab ἀνοικίζω.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inſtauro ædificium. Ἀνοικοδομέω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, Act. 15, 16. Ex ἀνὰ, & οἰκοδομέω.

Ἀνοικονόμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, prodigus; (2) malè diſpoſitus. Ex α priv. & οἰκονομέω.

Ἄνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, extorris, ſine domo.

Ἀνοικτείρμων, ὁ ϗ ἡ, immiſericors.

Ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.

Ἄνοικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immiſericors. Ex οἶκτος.

Ἀνοικτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non miſerandus, immiſerabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, miſerandus.

Ἀνοίκτως, *Adv.* ſine miſericordiâ. Ab ἄνοικτος.

Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemiſco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. & οἰμώζω. Hinc

Ἀνοιμωκτεὶ, ſeu ἀνοιμωκτὶ, ſine fletu.

Ἀνοίμωκτος, ον, indefletus.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνοίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reſeratio; (2) oſtium. Ab ἀνοίγω, *aperio.*

Ἄνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω, *refero.*

Ἀνοιστέον, referendum eſt. Ab eod.

Ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, ſtimulo.

Ἀνοίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

Ἀνοκωχὴ, inducia. Ab ὀκωχὴ.

Ἀνολβία, ας, ἡ, miſeria:

Ἀνόλβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer. Ab

Ἄνολβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & ὄλβος.

Ἀνὸλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab exitio & damno immunis, *Hom. Il.* 13, 761. Ex α & ὄλεθρος.

Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio quæ fit ſurſum verſus. Ab ἀνέλκω, *ſurſum traho.* Hinc

Ἀνολκητὸν, οῦ, τὸ, id, quo aliquid ſurſum trahitur.

Ἀνολολυζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, Soph. El.

Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.

Ἀνομαι, *perficio, Poet.* pro ἀνύομαι.

Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) ſcaturio; (3) effundo tanquam pluviam, effundo more imbris.

Ἀνομβρήεις, ήεσσα, ῆεν, pluvialis, pluvius, pluviolus:

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, ſeu aquarum inopia. Ab

Ἀνομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbribus carens.

Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, iniquè ago, leges tranſgredior. Ἀνομεῖν ἐς ἱερόν, Herodot. Ex α priv. & νόμος, *lex.* Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.

Ἀνομία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas. Ab ἄνομος.

Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω.

Ἀνομιλέω, verſor cum aliquo; (2) concumbo cum aliqua vel aliquo.

Ἀνομίλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſociabilis.

Ἀνόμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, illegitimus. Ab ἄνομος.

Ἀνόμιχλος, ου, ὁ ϗ ἡ, innubilis, innubis, nebulâ vacans. Ex α priv & ὁμίχλη, *nebula.*

Ἀνόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculorum expers. Ex α priv. & ὄμμα, *oculus.*

Ἀνομοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt diverſæ ſpeciei, ſpecie diſſimilis. Ex α priv. & ὁμοειδὴς.

Ἀνομοθέτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, lege malè ordinatus; (2) nullis legibus conſtitutus. Ex α priv. & νομοθετέω, *legibus conſtituo.*

Ἄνομοιογενοῦς, è diverſis generibus.

Ἀνομοιομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, partibus diſſimilibus conſtans. Ex α priv. & ὁμοιομερὴς.

Ἀνομοιόπτωτος, ον, diſſimiliter deſinens.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis, abſimilis, diſpar.

Ἀνομοιόστροφος, ον, è diſſimilibus verſibus compoſitus ac mixtus:

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo; diverſitas.

Ἀνομοιόχρονος, ον, diſparem quantitatem habens; *de ſyllabis.*

Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, diſſimilem facio.

Ἀνομοίως, *Adv.* inæqualiter, non perinde.

Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, diſſimilitudo.

Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adſentior; (2) concedo. Ἀνόμολόγηται παρὰ τοῖς ἀληθῆ δοξάζουσι, Philo.

Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia; (2) diſſenſio inter aliquos de re aliquà. Ex α priv. & ὁμόλογος, *conſentiens.*

Ἄνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, exlex, lege carens; (2) iniquus; (3) improbus. Ex α priv. & νόμος.

Ἀνόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inutilis, futilis; (2) injucundus. Ex α priv. & ὄνημι, *juvo.*

Ἀνονόμαστος, ον, obſcurus, ignobilis.

Ἀνοος, *contr. uſitatius,* ἄνους, ου, ὁ ϗ ἡ, amens.

Ἀνόπαια, ſeu ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.

Ἀνόπιν, *Adv.* retrò, retrorsùm. Ex ἀνὰ, & ὀπίσω, *retro.* ὢψ, (*Ern.*)

Ἄνοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inermis.

Ἀνόπλως, ſine armis.

Ἄνοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inviſibilis. Ex ὄπτομαι.

Ἀνόρατος, ον, idem.

Ἀνοργάζω, f. άσω, commoveo; (2) exſilio.

Ἀνόργανος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſtrumentorum expers.

Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis orgiis ſeu ſacris non eſt initiatus. Ex α priv. & ὄργια.

Ἀνοργίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacris non initiatus.

Ἀνόργος, ου, ὁ ϗ ἡ, irâ carens. Ex ὀργή.

Ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. *Dor.* pro ἠνορέη. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, faſtidio cibos. Ab

Ἀνόρεκτος, ου, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſpuit. Ex α et ὀρέγομαι.

Ἀνορεξία, ας, ἡ, faſtidium cibi. Ex iiſd.

Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo; (2) inſtauro; (3) corrigo, emendo. Ἀνορθώσω αὐτὴν, Act. 15, 16. Παραχρῆμα ἀνωρθώθη, Luc. 13, 15.

Ἀνορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror; (2) ſurgo, ad dicendum, agendum, *Ern.*

Ἀνορμίζω, è portu propello, ſc. naves. *med.* è portu progredior.

Ἄνορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtationem navium non habens, incommodus ſtationi navium.

Ἀνόρνυμι, excito.

Ἀνόρουσε, *ſurrexit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠνόρουσε, ab

Ἀνορούω, f. ούσω, exſurgo, proſilio. Ὁ δ᾽ ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε, Hom. Il. 10, 162. Ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐκ λίμνης ἀνορούσας, Il. 21, 246. Ex ἀνὰ, & ῥούω.

Ἀνορροπύγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui cauda deeſt; (2) qui inter volandum non regitur caudâ. Ex α priv. & ὀῤῥοπύγιον.

Ἀνόροφος, ον, tecto carens, non tectus.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri, Ariſtoph. Eq. 1240.

Ἀνορύξας, a. 1. part. act. verbi

Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defoſſum erat, eruo è terra; (2) exſtirpo, ſubverto. Τῶν δ᾽ ἀποθανόντων τοὺς νεκροὺς ἀνορύξαντες ἐξέῤῥιψαν ὑπὲρ τοὺς ὅρους, Plut. Τοὺς ὑδρίας ἀνορύττω, Ariſtoph. Av. 609.

Ἀνορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exulto, exſilio; (2) ſalto.

Ἀνορχος, ον, teſticulis carens. Ex ὄρχις.

Ἀνόρω, excito.

Ἀνόσητος, ὁ ϗ ἡ, non ægrotus. Ex νοσέω.

Ἀνόσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſanctus, impius, ſceleratus; profanus, ſceleſtus, nefarius, Gl. V.

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas. A præc.

Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impiè ago. Hinc

Ἀνοσιούργημα, τὸ, impium factum, ſcelerata actio.

Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, idem.

Ἀνοσιουργον, ὁ ϗ ἡ, impiè & ſceleratè agens. Ex ἀνόσιος, & ἔργον, *opus.*

Ἀνοσίως, *Adv.* impiè, ſceleratè.

Ἀνοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine odore, non odoratus. Ex α priv. & ὀσμὴ, *odor.*

Ἄνοσος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis à morbis.

Ἀνόσως, ſine morbo.

Ἀνόστεος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine oſſibus, exoſſis. Ἀνόστεος προβολὴ, *Aret.* Ex α priv. & ὀστέον, *os.*

Ἀνόστητος, ου, ὁ ϗ ἡ, reditûs expers. Ex α priv. & νοστεω, *redeo.*

Ἀνόστιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, ex

Ἄνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἄνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, exos, Gl. V. oſſibus carens. Ex α priv. & ὀστοῦν, *os.*

Ἀνοτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, non humidus. Ex α priv. & νοτίζω, *humecto.*

Ανοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιΐαν, è ſono lamentantis.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, repudians admonitionem. Ex α priv. & νουθετέω, *admoneo.*

Ἄνους, ου, ὁ ϗ ἡ, amens, demens, vecors, ſtultus, Ph. mente captus, ſine ſenſu.

Ἀνούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens ſubſtantiâ. Ex α priv. & οὐσία, *ſubſtantia.*

Ἀνούτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vulneratus. Ex α priv. & οὐτάω, *vulnero.*

Ἀνουτητὶ, *Adv.* ſine vulnere.

Ἄνουτος, idem quod ἀνούτατος, *Ern.*

Ἀνόχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers coitûs, qui non coit. Ex α priv. & ὀχεύω, *coëo.*

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia, ἀνοχὰι, induciæ, ab ἀνέχομαι.

Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte ſubmoveo, vel elevo.

Ἄνοχλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inoffenſus, nulla moleſtiâ adfectus, turbâ, ſeu hominum multitudine carens. Ex α priv. & ὄχλος, *turba.*

Ἀνοχμάζω, f. άσω, geſto tollens in altum, ſublatum geſto. Ex ἀνὰ, & ὀχμάζω.

Ἀνοχύρος, ον, non munitus.

Ἀνοψία, ας, ἡ, opſonii penuria. Ab

Ἀνοψος, ου, ὁ ϗ ἡ, opſonio carens. Ex ὄψον.

Ἄνστα, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἀνάστηθι, à verbo ἀνίστημι.

Ἀνστὰς, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναστὰς.

Ἀνστήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Att.* pro ἀναστῆναι.

Ἀνστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνεστήτην.

Ἀνστρέφεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἀναστρέφεται, ab ἀναστρέφω.

Ἀνσχέθέειν, *emergere,* præſ. inf. act. verbi ἀνσχεθέω, quod *Poët.* dicitur pro ἀνεχω, *emergo.*

Ἀνσχέο, *tolera,* 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſeu ἀνάσχου, ab ἀνασχέω ſive ἀνάχημι, pro ἀνέχω, *ſuſtineo.*

Ἀνσχήσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀνασχήσεσθαι.

Ἀνσχοιτο, *toleraret,* 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀνάοσχοιτο.

Ἄντα, *Adv.* coram, è regione, *Hom. Il.* 2, 626. Ab ἀντί.

Ἀνταγοράζω, viciſſim emo; (2) permuto.

Ἀνταγορεύω, adverſarium me gero, liti me offero; (2) obloquor. Ex ἀντί, & ἀγορεύω.

Ἀνταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto; (2) repugno. Πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, Hebr. 12, 4. Hinc

Ἀνταγώνισμα, ατος, τό, adverſatio, obſtaculum. Suicer.

Ἀντάγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adverſarius; æmulus, Gl. V. Ab eod.

Ἀνταγωνιστῶς, more adverſantium.

Ἀντάδελφος, ου, ὁ, qui eſt loco fratris.

Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciſcor, viciſſim injuriâ adficio.

Ἀνταδω, occino, (2) cantu provoco; (3) cantu reſpondeo. Ex ἀντὶ, & ᾄδω.

Ἀνταείρω, adverſus aliquem aliquid tollo, vel ſuſcipio. Ἀνταείρειν τὰς χεῖράς τινι, πόλεμον βασιλεῖ, πρός τινα. Ex ἀντὶ, & ἀείρω, pro αἴρω.

Ἀντάεις, *contrarius*, *Dor.* pro ἀντήεις.

Ἀνταῖος, αία, αῖον, adverſus; (2) hoſtis, infenſus. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀνταίρω, idem quod ἀνταείρω; (2) Gl. V. rebello; (3) arma contrafero, etiam *in med.* omninoque (4) reſiſto, repugno.

Ἀνταιτέω, peto, ambio, pro aliquo, ſuffragor petenti honores.

Ἀνταιτίαομαι, contra accuſo.

Ἀντακολουθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim ſequor.

Ἀντακολουθία, ἡ, mutuus comitatus.

Ἀντακοντίζω, contra jaculor.

Ἀντακούω, f. ούσω, viciſſim audio.

Ἀντακροάομαι, idem.

Ἀνταλαλάζω, f. άξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium redemptionis. Ab

Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ἀντάλλαξε τῇ δικαιώσει τῶν ὀνομάτων ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, Plut.

Ἀνταμείϐετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀντημείϐετο, ab

Ἀνταμείϐομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenſo, remunero.

Ἀνταμείϐω, ſubmuto, Gl. V. Σὺ δ' ἀνταμεῖψαι μ', Eur. Ph. 293. Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμειψόμεσθα σ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶν δε, Ariſtoph. Θεσμ. 728. Hinc

Ἀντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compenſatio; permutatio, ſubmutatio, Gl. V.

Ἀνταμοιϐὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνταμοιϐὸς, ὁ ϗ ἡ, remuneratorius.

Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior; (2) obſiſto rurſum; (3) me ulciſcor.

Ἀνταμφοδεύω, obvium eundo aberro. Ex ἀντί & ἄμφοδος, *bivium*, *circuitus*.

Ἀνταναϐιϐάζω, viciſſim impono.

Ἀνταναγινώσκω, viciſſim lego; (2) relego.

Ἀνταναγνώστης, ου, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor. A præc.

Ἀντανάγω, & ἀντανάγομαι, ex adverſo in hoſtem prodeo, obviam hoſti prodeo; vel ſolvere, ut hoſti obviam eatur, de claſſe. Ἀντανῆγον ναυσὶ, Thuc.

Ἀνταναδίδωμι, remitto, ut in reciprocatione ſerræ.

Ἀνταναιρέομαι, οῦμαι, viciſſim ſumo, ſeu accipio. Ex ἀντὶ, & αἱρέω, *capio*.

Ἀνταναίρεσις, ἡ, idem quod ἀνθυφαίρεσις.

Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo; (2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ, & αἴρω, *tollo*.

Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulſus, repercuſſio; (2) motio reciproca & retracta; (3) figura rhetorica:

Ἀντανακλασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀντανακλαστικὸς, ὴ, ὸν, reciprocus. Ab

Ἀντανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, & ἀνακλάω, *refringo*.

Ἀντανακοπὴ, ῆς, ἡ, repercuſſio. Ab

Ἀντανακόπτω, repercutio.

Ἀνταναλίσκω, viciſſim conſumo.

Ἀνταναμενω, viciſſim exſpecto.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, ſuppleo, expleo. Ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, Col. 1, 24.

Ἀνταναπλήθω, idem.

Ἀνταναστῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀντανίστημι.

Ἀνταναφέρω, refero.

Ἄντανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in alius viri locum ſubſtitutus; ſuccedaneus, vicarius. Ex ἀνήρ.

Ἀντάνειμι, ex adverſo inſurgo, contra ſurgo.

Ἀντανῄει αὐτῷ, Thuc.

Ἀντανίστημι, è regione excito.

Ἀντανίσταμαι, f. ἀντανασήσομαι, contra inſurgo, adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor. Ἀντανάστῆναι ἔρωτι, Plut.

Ἀντανίσκω, orior, contra exorior.

Ἀντανίσωμα, ατος, τὸ, parilis quantitas, v. gr. numerus militum occiſis par. Ex ἀντὶ, & ἀνισόω, *æquo*.

Ἀνταξ, *Adv.* viciſſim, Heſ. Ab ἀντί.

Ἀντάξιος, ία, ιον, ex eſtimatione par, æqualis pretii, *Hom. Il.* 1, 135. Hinc

Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.

Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repoſco.

Ἀνταπαμείϐομαι, reſpondeo.

Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulguro, fulguro adverſus fulgurantem.

Ἀνταποδείκνυμι, contra demonſtro.

Ἀνταποδίδωμι, viciſſim reddo; (2) rependo, retribuo; (3) *in paſſ. dicitur* de oppoſito *ap. philoſophos*. Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, par pari referre. Δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίϐουσιν ὑμᾶς θλίψιν, 2 Theſſ. 2, 6. Ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, Luc. 14, 14. Hinc

Ἀνταποδοθήσομαι, 1. ſing. fut. 1. ind. paſſ.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.

Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, ſatisfactio. Unde

Ἀνταπόδοσιν ποιεῖν, alicui in quacunque re ſatisfacere; (2) dicitur etiam de commutatione rerum in contrarium, *Polyb.* Ern.

Ἀνταποδοτέον, reddendum.

Ἀνταποδοτικὸς, ὴ, ὸν, retributivus.

Ἀνταποδοτικῶς, conſecutivè, in conſequente.

Ἀνταποδύομαι, viciſſim me accingo, contra aliquem accingor.

Ἀνταποδώσω, f. 1. ind. act. v. ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποκρίνομαι, reſpondeo; (2) altercor. Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα, Luc. 14, 6. Hinc

Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio.

Ἀνταποκτείνω, viciſſim occido, contra interficio.

Ἀνταπολαμϐάνω, viciſſim accipio. Ἀνταπολαμϐάνειν χάριν, Dem.

Ἀνταπόλλυμι, viciſſim perdo.

Ἀνταπολογοῦμαι, viciſſim excuſo, defendo.

Ἀνταποπέμπω, viciſſim dimitto, ſeu amando.

Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti viciſſim oppedo.

Ἀνταποστέλλω, viciſſim emitto, remitto.

Ἀνταποστροφὴ, ἡ, digreſſus, divortium duarum rerum in diverſas partes ſitûs.

Ἀνταποταφρεύω, viciſſim vallo includo.

Ἀνταποτειχίζω, viciſſim obſtruo, contra munio.

Ἀνταποτίω, f. ίσω, viciſſim ſolvo, rependo.

Ἀνταποφαίνω, viciſſim oſtendo, demonſtro.

Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, ſcriptum, quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis ſe obligat.

Ἀντάπτεσθαι, *capeſſere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀνθάπτεσθαι, ab ἀνθάπτομαι.

Ἀνταπωθέω, ῶ, viciſſim repello; (2) retrudo, repello. Hinc

Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulſio, renixus.

Ἀνταράτης, (vitioſa lectio pro ἀντάρτης,) *Ern.*

Ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par ſum ad reſiſtendum; (2) reſiſto, ad ultimum uſque reſiſto.

Ἀνταρκτικὸς, ὴ, ὸν, ſeptemtrionali oppoſitus.

Ἀνταρσις, εως, ἡ, inſurrectio, ipſa actio attollendi manus adverſus aliquem. Ex ἀνταίρω, *attollo*. Unde

Ἀντάρτης, ου, ὁ, qui manus attollit adverſus legitimum regem, rebellis.

Ἀντασπάζομαι, f. ¯άσομαι, viciſſim ſaluto, reſaluto, viciſſim amplector.

Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω.

Ἀνταυγάζω, reſplendeo. Hinc

Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Ph.

Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, ſeu ſplendoris repercuſſio, Gl. V. reluminatio:

Ἀνταυγέω, ῶ. lucem, ſeu ſplendorem remitto.

Ἀνταυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucem ſeu ſplendorem remittens. Ex ἀντὶ, & αὐγὴ.

Ἀνταυδάω, ῶ, viciſſim loquor, reſpondeo.

Ἀνταφαιρέω, ῶ, viciſſim aufero.

Ἀνταφίημι, viciſſim dimitto, aut emitto.

Ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, ſeu gemma achates, quum uritur myrrham redolens; ſeu ſuccini ſpecies bituminoſa.

Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) conſequor, nanciſcor. Ἀντᾷν τι ὑπό τινος, pati; τινὸς, conſequi. Μή σοι γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι, Soph. Aj. 533. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀντεϐόλησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· Ab ἀντιϐολέω, *occurro*.

Ἀντεγράφω, reſcribo in locum ejus, quod deletum eſt; (2) in aliorum loco ſufficio.

Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.

Ἀντεγκαλέω, ῶ, viciſſim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuſo culpam alicujus.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.

Ἀντεγκληματικὸς, ὴ, ὸν, ad recriminandum pertinens.

Ἀντεγχειρίζω, viciſſim trado.

Ἀντεικάζω, f. άσω, viciſſim adſimilo, comparo. Ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι, Ariſtoph. Veſp. 1300.

Ἀντειλας, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνέτειλας, ab ἀνατέλλω.

Ἀντεινον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Poët.* pro ἀνάτεινον, ab ἀνατείνω.

Ἀντειπεῖν, *contradicere*, ſive *contradixiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀντέπω. Ἀντειπεῖν δίκαιον λόγον τινι, πρὸς τοὺς λόγους τινος. Ου βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς, Soph. Antig. 1065.

Ἀντείρεσθαι, præſ. infin. med. verbi

Ἀντείρομαι, viciſſim interrogo; (2) item contradico. fut. ἀντειρήσομαι.

Ἀντεισάγω, f. άξω, viciſſim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, Naz. Hinc

Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit viciſſim, vel in alterius locum; Ph. ſubrogatio.

Ἀντεισϐάλλω, contra irrumpo, bellum infero.

Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, viciſſim ingredior, in alterius locum ſubeo, ſuccedo.

Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. gr. gratiam. Ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τό θέλημα, Naz.

Ἀντεκδραμόντες, a. 2. part. act. v. ἀνεκτρέχω.

Ἀντεκκόπτω, f. ψω, viciſſim exſcindo.

Ἀντέκλινεν, *ex adverſo innuebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· à verbo ἀντικλίνω.

Ἀντεκθλίϐω, rurſus, viciſſim extero, exprimo.

Ἀντεκκλέπτω, viciſſim furor, furto eripio.

Ἀντεκκομίζω, rurſus effero.

Ἀντεκπέμπω, viciſſim emitto; copias, claſſem.

Ἀντεκπλέω, claſſe exeo, obviam navigantibus obnato.

Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ex

Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.

Ἀντεκτίθημι, contra expono.

Ἀντεκτίνω, viciſſim luo, rependo.

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repenſio, mulcta. Ab

Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.

Ἀντεκτρέφω, viciſſim enutrio & educo.

Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo, ſc. in hoſtes.

Ἀντεκφερω, viciſſim effero & exporto.

Ἀντελαττοῦμαι, viciſſim vincor.

Ἀντέλεγεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀντιλεγω.

Ἀντελιγμὸς, οῦ, ὁ, converſio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo*.

Ἀντέλλοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντέλλουσα, à verbo ἀντέλλω, *orior*.

Ἀντελοιδόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδορεε, ab ἀντιλοιδορέω.

Ἀντελπίζω, f. ίσω, novam ſpem concipio; (2) contra ſpero. Ex ἀντὶ, & ἐλπίζω.

Ἀντεμϐάλλω, viciſſim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, refundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.

Ἀντεμϐιϐάζω, ſubſtituo, addo ſupplementum, viciſſim impono.

Ἀντεμϐολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius; (2) ſubſtitutio, ſuffectio. Ex ἀντεμϐάλλω.

Ἀντεμπαιζω, viciſſim alludo.

Ἀντεμπίμπρημι, viciſſim incendo.

Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, ſeu amplector.

Ἀντεμπλήθω, f. ήσω, viciſſim impleo. Τήν τ' οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων, Xen.

Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.

Ἀντεμφαω, contra dico, refellere tento.

Ἀντεμφασις, εως, ἡ, diverſitas ſpeciei externæ.

Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ. compenſatio; (2) mutua accuſatio. Ex ἀντὶ, & ἐναγωγὴ.

Ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrariam dicimus, quod velut per adfirmationem dictum intelligi volumus.

Ἀντενδείκνυμι, contra indico, contrarium indicium habeo. Hinc

Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, conſilii capti & agitati diremptio.

Ἀντενδύομαι, viciſſim induor, ſeu induo me.

Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuæ inſidiæ.

Ἀντενεδρεύω, contra inſidior.

Ἀντενεργέω, efficacem vim habere contra aliquid, operari adverſus aliquid.

Ἀντενέχυρον, τὸ, pignus, quod contra datur, vel accipitur.

Ἀντενεχυράζομαι, viciſſim pignus capio.

Ἀντεξαγω, viciſſim educo, è contrario educo, in hoſtem; (2) reſiſto, repugno. Ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι, Plut.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim expoſco.

Ἀντεξαπατάω, viciſſim decipio.

Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.

Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, viciſſim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας ἐκείνους ἱππεῦσι ἀγαθοῖς, Plut.

Ἀντεξέρχομαι, idem quod ἀντέξειμι.

Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel viciſſim examino, quæro; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad cauſam accurro, judicio me ſiſto, adverſor. Hinc

Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντεξετασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio. Hinc

Ἀντεξορμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concurſu; (2) contrarius incurſus.

Ἀντεπάγω, refero, Gl. V. reduco in aciem adverſus aliquem; contra eo.

Ἀντεπᾴδω, contra accino.

Ἀντεπαινέω, ῶ, viciſſim laudo.

Ἀντεπανάγω, viciſſim reduco, occurro.

Ἀντεπανέρχομαι, rurſus redeo.

Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.

Ἀντεπεισάγω, viciſſim ſeu è contrario induco.

Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus, ſeu alternus ingreſſus, aditus alternus. Ex ἐπι, & εἴσοδος.

Ἀντεπεισφέρω, viciſſim adfero vel addo.

Ἀντεπεξάγω, ex adverſo progredior; (2) invadenti hoſtiliter occurro.

Ἀντεπέξειμι, idem.

Ἀντεπεξελαύνω, idem.

Ἀντεπεξέρχομαι, idem.

Ἀντεπεξῄεσαν, *ierant*, 3. plur. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀντιπεξῄεισαν, ab ἀντεπέξειμι.

Ἀντεπέξοδος, eruptio in hoſtes irruentes.

Ἀντεπερείδομαι, obnitor, renitor, Gl. V.

Ἀντεπερώτησις, εως, ἡ, reſtipulatio, Gl. V.

Ἀντεπερωτῶ, reſtipulor, Gl. V.

Ἀντεπηχέω, ῶ, viciſſim reſono, clamorem reddo.

Ἀντεπιβαίνω, contra adſcendo; (2) adverſor.

Ἀντεπιβουλεύω, inſidiantibus è diverſo inſidior, contra inſidias tendo.

Ἀντεπιγράφω, in locum alterius, v. gr. nomen, inſcribo; titulum muto, alium repono.

Ἀντεπιδείκνυμι, viciſſim oſtendo.

Ἀντεπίθεσις, ἡ, inſidiæ viciſſim factæ.

Ἀντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμοῦμαι, contra cupio, rivalis, competitor ſum. Ἀντεπιθυμεῖσθαι της ξυνουσίας, Xen.

Ἀντεπικηρύττω, contra proſcribo aliquem.

Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra vel viciſſim auxilior.

Ἀντεπικρατέω, viciſſim vinco.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo.

Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, viciſſim curam gero.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliquâ, viciſſim cunctor.

Ἀντεπίμετρέω, ῶ, remetior, eadem menſurâ retribuo.

Ἀντεπινοέω, ῶ, viciſſim, ſeu contra alium excogito & comminiſcor.

Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnavigo, hoſtium claſſi occurro.

Ἀντεπιῤῥέω, viciſſim adfluo.

Ἀντεπιῤῥημα, pars parabaſeos chori, reſpondens ἐπιῤῥήματι.

Ἀντεπισκώπτω, repungo dicterio.

Ἀντεπιστέλλω, per epiſtolam reſcribo, reſpondeo.

Ἀντεπιστρατεύω, viciſſim bellum infero.

Ἀντιπιστρέφω, viciſſim, vel contra converto.

Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, viciſſim impono.

Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito.

Ἀντεπιτίθημι, viciſſim vel contra aliquid impono; (2) reſcribo, reſpondeo nuncio, contra do mandata alicui ad aliquem.

Ἀντεπιφέρω, refero, Gl. V. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. V.

Ἀντεπιφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. V. A præc.

Ἀντεπιφιλοτιμοῦμαι, per ambitionem ſeu honoris cauſâ cum aliquo certo, contendo.

Ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, viciſſim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc

Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo adgreſſio.

Ἀντέπνεεν, *contra ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. cum ν ἐφελκ· à verbo ἀντιπνέω.

Ἀντερανίζω, f. ίσω, viciſſim corrogo, viciſſim exigo; ἀντερανιζόμενον, quod ſic exigitur.

Ἀντεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ, & ἐραστὴς, *amator*.

Ἀντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. V.

Ἀντεράω, ῶ, redamo, viciſſim amo, mutuo amore proſequor.

Ἀντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redempturâ operis faciendi.

Ἀντερείδω, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. Ἀντερειδε νῦν βασιν σὴν, ſiſte, Soph. Phil. 1394.

Ἀντερεῖν, *contradicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντερέειν, ἀντηρηκα, *contradixi*.

Ἀντερείσαις, a. 1. part. act. maſc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσας, à verbo ἀντερείδω. Unde

Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.

Ἀντέρεισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀντεριδαίνω, et

Ἀντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.

Ἄντερις, ιδος, ἡ, obluctatio. Ex ἔρις.

Ἀντέρομαι, viciſſim interrogo. Ἐγώ σε ἀντερήσομαι, Naz.

Ἀντερύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἀντερύω.

Ἀντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.

Ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim interrogo, viciſſim percontor.

Ἀντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit viciſſim.

Ἄντεσθαι, præſ. inf. med. verbi ἄντομαι.

Ἀντέστην, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντίστημι.

Ἀντεστραμμένος, *in contrarium verſus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀντιστρέφω. Hinc

Ἀντεστραμμένως, *Adv.* vice verſa.

Ἀντέταται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Poët.* pro ἀνατέταται, ab ἀνατείνω.

Ἀντέτεινε, *erexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀντετόρησεν, Il. 5, 337, *transfixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιτορέω.

Ἀντετέτυξο, Hom. Il. 8, 163. *ſimilis eras* ſeu *fueras*, 2. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀντιτεύκω.

Ἀντευεργετεω, ῶ, viciſſim benefacio, gratiam refero. Hinc

Ἀντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.

Ἀντευεργητικὸς, ἡ, ον, beneficium reddens, ſeu referens.

Ἀντεύκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* zonæ, quæ temperatæ oppoſita eſt. Ex εὔκρατος.

Ἀντευνοέω, ῶ, viciſſim benevolus ſum, redamo.

Ἀντευπάσχω, viciſſim beneficium accipio.

Ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.

Ἀντεφέροντο, *referebantur*. 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ἀντιφέρω.

Ἀντεφεστιάω, ῶ, viciſſim convivio accipio.

Ἀντεφίλασε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, ab ἀντιφιλέω.

Ἀντεφοδιάζω, & ἀντιφοδιάζομαι, ingruo, irruo.

Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas.

Ἀντέχρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀντιχράω.

Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. V. retineo, duro, poſſum; ἀντέχομαι, retineo, v. gr. benevolentiam; (2) vindico; (3) animum adjicio ad aliquid agendum, expetendum, &c. *Ern.* ἀντέσχεν, inhibuit, Ph. Ἀντέχειν τῷ πόνῳ, ſuſtinere; τί τινι, ſuppeditare; τοις πολεμίοις, reſiſtere; ἀντέχεσθαί, τινος πράγματος, adhærere. Ἔρως με ἀπόλλυσι, καὶ οὐκ ἔτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινὸν, Luc. Ἀντέχεσθε τῶν ασθενῶν, 1 Theſſ. 5, 14.

Ἀντέω, Il. 7, 423. *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντὶ.

Ἀντημείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀνταμείβομαι.

Ἀντημοιβος, ὁ καὶ ἡ, remuneratorius.

Ἄντην, *Adv.* coram; (2) ex adverſo; (3) manifeſtè, apertè. Ab ἀντὶ.

Ἀντήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui contra remigat; (2) adverſarius, hoſtis. Ex ἀντὶ, & ἐρέσσω.

Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, ſublica, fulcrum ſubjectum ædificio; ἀντηρίδες, tibicines, Gl. V. Ab ἀντερείδω.

Ἀντήρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀντερίζω.

Ἄντησις, εως, ἡ, occurſus; ſupplicationes, ſupplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.

Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono.

Ἀντηχοῦσης, g. ſing. præſ. part. act. v. ἀντηχέω.

ἈΝΤΙ', Pro, loco, vice. Ph. contra; in Comp. reviciſſim, & quandoque parilitatem ſignificat, ut ἀντίθεος, Deo par interdum, ante, dudum.

Ἀντία, *Adv.* ex adverſo, contra. *Neutrum Plur.* ab ἀντιος.

Ἀντιάασθε, 2. plur. imperf. indic. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἠντιᾶσθε, ab ἀντιάω.

Ἀντιάγχη, ης, ἡ, eſt tumor inveteratus faucium, qui diſcuti nequit. Ex ἀντὶ, & ἄγχω.

Ἀντιάζω, f. άσω, obviam procedo; (2) obteſtor. Ἀντιάζειν τὸν στρατον, occurrere. Καὶ σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς, Soph. Aj. 492. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Id. Phil. 805. Ab ἀντίος.

Ἀντιαμοιβὸς, idem quod ἀνταμοιβος.

Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Hom. Il.* 3, 189. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀντιαξει, 3. ſing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσει, ab ἀντιάω.

Ἀντιάξων, ονος, ὁ, axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt; (2) ora auſtralis nobis incognita. Ex ἀντι, & ἄξων, *axis*.

Ἀντιάομαι, interſum, *Hom. Il.* 24, 62.

Ἀντιαόμην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠντιαομην.

Ἀντιὰς, άδος, ἡ, tonſilla, glandula. Ab ἀντιος.

Ἀντιάσας, *qui occurrit*, vel *aſſecutus eſt*, Hom. Il. 1, 67. a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω non ἀντιάω; hujus enim penultima in aoriſtis & futuris longa eſt.

Ἀντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act.

Ἀντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico; *item*, proclamo verſus aliquem.

Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro; (2) adſequor, conſequor; (3) precor, ſupplico; (4) curo, colo. Ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοινα ἀντιάαν, Il. 13, 215. Ab ἀντὶ.

Ἀντιβάδην, obnixè, contra nitendo.

Ἀντιβαίνω, refragor, adverſor, obnitor; obſto.

Ἀντιβάλανος, ου, ἡ, galla, Heſ.

Ἀντιβάλλω, contra jacio, ex adverſo jacio; (2) inter ſe confero, reputo. Gl. V. confero, recognoſco, retracto. Τινες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; Luc. 24, 17.

Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. *ap. Hiſt. Rom.* interrex.

Ἀντιβασιλεύω,

’Αντιϐασιλεύω, interrex, prorex ſum, *Ern.*

’Αντίϐασις, εως, ἡ, contra itio, occurſus; (2) refragatio. Ab ἀντιϐαίνω.

’Αντιϐάτης, ȣ, ὁ, repagulum januæ, quod veluti renititur & obſiſtit. Ab eod.

’Αντιϐατικος, ἡ, ὸν, obvius, reluctans.

’Αντιϐῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀντιϐαινω.

’Αντιϐία, *Adv.* contra, è contrario, ex adverſo; (2) coram, in conſpectu. *Dativus fæm.* ab ἀντίϐιος.

’Αντιϐιάζομαι, f. άσομαι, reluctor, vi obſiſto.

’Αντιϐιϐρώσκω, viciſſim comedo.

’Αντιϐίη, *contraria*, *Ion.* pro ἀντιϐία.

’Αντιϐίην, *Adv.* idem quod ἀντιϐία.

’Αντιϐιον, *Adv.* idem. Ab

’Αντίϐιος, ία, ιον, & ἀντίϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contrarius, adverſus. Ex ἀντὶ, & βια, *vis.*

’Αντιϐλάπτω, f. ψω, viciſſim noceo.

’Αντιϐλέπω, f. ψω, ex adverſo intueor; (2) adverſis oculis adſpicio; (3) renitor, obſiſto.

’Αντίϐλεψις, εως, ἡ, obtutus. A præc.

’Αντιϐοάω, ω, contra clamo, cum clamore reſpondeo.

’Αντιϐοηθέω, f. ήσω, viciſſim auxilior.

’Αντίϐοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantùm valet bos.

’Αντιϐολεῖν, præſ. inf. act. verbi

’Αντιϐολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, conſequor, interſum; (2) ſupplico, oro. Gl. V. ἀντιϐολῶ, oro, quæſo, precor, ſodes, obſecro, obteſtor. Μάχης καυϛειρῆς ἀντιϐολῆσαι, Il. 4, 342. Ἴθι μοι παράϛηθ', ἀντιϐολῶ πρὸς τῶν θεῶν, Ariſtoph. Veſp. 1377. Et

’Αντιϐολὴ, ῆς, ἡ, occurſus; (2) conflictus; (3) collatio. Ab ἀντιϐάλλω.

’Αντιϐόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντεϐόλησα, ab ἀντιϐολέω. Unde

’Αντιϐόλησις, εως, ἡ, ſupplicatio, poſtulatio, adhortatio, deprecatio.

’Αντιϐολία, ας, ἡ, idem.

’Αντιϐȣκολέω, viciſſim decipio, deludo.

’Αντιϐραδύνω, viciſſim cunctor.

’Αντιϐροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono.

’Αντιγεγωνέω, ῶ, reclamo.

’Αντιγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, è diverſo aliter progeniem recenſeo.

’Αντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo.

’Αντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor. Ab

’Αντιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ ſeu opinionis. Ex ἀντὶ, & γνώμη.

’Αντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium ſcriptum.

’Αντιγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, Gl. V. reſcriptum; ἀντιγραφαι, conſtitutiones, Ph. item accuſatio ejus, à quo ante reus factus ſis; denique lites, controverſiæ.

’Αντίγραφον, ȣ, τὸ, exemplar, exemplum, v. gr. libri.

’Αντίγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex alio ſcriptus; deſcriptus. Ab

’Αντιγράφω, f. ψω, reſcribo, ſcripto reſpondeo.

’Αντιδάκνω, f. δήξομαι remordeo.

’Αντίδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vicarius alicujus in ſumenda cœnâ, alterius loco in cœnâ ſuffectus.

’Αντιδεξιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, viciſſim amicè excipio, viciſſim dextram porrigo, item viciſſim gratificor, liberaliter, comiter tracto.

’Αντιδερκομαι, contra tueor, non timeo aliquem; quod aliis ἀσκαρδαμύττειν, *Ern.*

’Αντιδήχομαι, f. ξομαι, viciſſim accipio.

’Αντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio, vel contra apud populum dico, contrariam ſententiam in concionando tueor, *Ern.*

’Αντιδημιȣργέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim (ſimile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, Suicer.

’Αντιδιαϐαίνω, viciſſim tranſeo, ſc. mare.

’Αντιδιαϐάλλω, viciſſim criminor.

’Αντιδιαίρεσις, εως, ἡ, diviſio in contraria, ut, virtus, vitium, &c. Ab

’Αντιδιαιρέω, ῶ, in contrarias formas divido; oppono.

’Αντιδιάκονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viciſſim ſerviens.

’Αντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos, muto in contrarium, contrario modo.

’Αντιδιαπλέκω, qu. contra involvo; metaph. quod contra dicam; excogito, reſpondeo.

’Αντιδιαϛέλλω, diſtinguo. Hinc

’Αντιδιαϛολὴ, ῆς, ἡ, diſcrimen, differentia, diſtinctio.

’Αντιδιαϛροφὴ, ῆς, ἡ, idem.

’Αντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra ſtatuo, ſeu decerno.

’Αντιδιατιθέμενος, *contrario animo adfectus*, præſ. part. paſſ. verbi ἀντιδιατίθημι.

’Αντιδιατίθημι, contrariè diſpono; *in med.* repello, ulciſcor. Hinc ἀντιδιαθέμενος, reſiſtens, contrario animo adfectus. Ἐν πραότητι παιδεύοντα τȣ̀ς ἀντιδιατιθεμένȣς, 2 Tim. 2, 25.

’Αντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.

’Αντιδιέξειμι, contra enarro, diſſero.

’Αντιδιεξέρχομαι, idem.

’Αντιδιΐϛημι, diſtinguo in contraria.

’Αντιδιδοται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi

’Αντιδίδωμι, f. ώσω, do viciſſim, rependo; (2) mutuo dare, cum ſc. uterque dat; (3) offero permutationem fortunarum, v. gr. ἀντιδοσις. Ἃ δ' ἀντιδȣ̃ναι δεῖ σ' ἀπαιτύσης ἐμȣ̃, ἄκȣσον, Eur. Hec. 278.

’Αντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo.

’Αντιδικασια, ας, ἡ, adverſatio, Gl. V. A præc.

’Αντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad cauſam occurro, judicio me ſiſto; (2) contra litigo, Gl. V. ἀντιδικȣ̃, adverſor, reluctor. Ab ἀντιδικος.

’Αντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, Gl. V.

’Αντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppoſitio litigantium inter ſe. Ab

’Αντιδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adverſarius in lite, litigans, contra aliquem; (2) hoſtis, adverſarius. Ex αντὶ, & δικη, *lis.*

’Αντιδιορύττω, contra cuniculos ago.

’Αντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.

’Αντιδοκέω, ῶ, contra cenſeo, contrariam ſententiam habeo.

’Αντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ ſum, contrarium ſcitum foveo; (2) glorifico.

’Αντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio; (2) refragor. Ab

’Αντιδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contrariæ ſectæ vel opinionis. Ex ἀντὶ, & δόξα, *opinio.*

’Αντιδορον, ȣ, τὸ, cuticula, quæ ſubjicitur & opponitur tergori & pelli, Suid. Ex δέρας.

’Αντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forenſe actionis, quâ is qui recuſat tributum vel munus impoſitum, propterea, quod id ſuas facultates ſuperet, defert alium, qui cenſum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris ſe cum illo facturum promittit. Sic eſt hæc vox accipienda in *Iſocratis* orat. περὶ ἀντιδόσεως, *Ern.* Ab ἀντιδίδομαι. Unde

’Αντίδοτον, ȣ, τὸ, remedium veneni, medicamentum, quod adverſus malum aliquod datur.

’Αντίδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui remedii gratiâ contra malum datur.

’Αντίδοτος, ȣ, ἡ, idem quod ἀντίδοτὸν.

’Αντιδȣλέω, viciſſim ſervio.

’Αντιδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui loco ſervi eſt, vicarius ſervi; (2) viciſſim ſerviens, ſeu miniſtrans.

’Αντίδȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contra ſonans.

’Αντιδράω, f. άσω, viciſſim facio; (2) rependo.

’Αντιδυσχεραινω, contra iraſcor.

’Αντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio.

’Αντιδωρον, ȣ, τὸ, idem, ſcriptores eccl. de eulogiis utuntur.

’Αντιδωρȣ̃μαι, remuneror.

’Αντιζηλȣμαι, æmulor.

’Αντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem; vel interrogo interrogantem.

’Αντιζέσθαι, *caſtra caſtris oppoſita habere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀνθίζεσθαι, à verbo ἀνθίζω.

’Αντίζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo reſpondens; (2) adverſus, oppoſitus.

’Αντιζυγόω, obnitor.

’Αντιθάλπω, viciſſim, mutuò foveo.

’Αντιη, *adverſa*, *Ion.* pro ἀντία, ab ἀντίος.

’Αντίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æquiparandus Deo, ſimilis Deo, divinus, *Il.* 1, 262; (2) ſemideus; (3) diis inimicus.

’Αντιθεραπεύω, f. εύσω, viciſſim colo & obſervo, mutua obſervantiâ colo.

’Αντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

’Αντιθεσις, εως, ἡ, oppoſitio. Ab ἀντιτίθημι.

’Αντιθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contra poſitus, oppoſitus. Ab eod.

’Αντιθευσόμενος, *qui contra aliquem eſt curſurus*, f. 1. part. med. verbi ἀντιθέω.

’Αντιθέω, contra currentem curro, occurro.

’Αντιθλίϐω, f. ψω, viciſſim premo, contra premo.

’Αντιθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex oppoſito ſedens.

’Αντιθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viciſſim, vel contra ſonans.

’Αντιθύρετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vicem januæ præſtans.

’Αντίθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, januæ oppoſitus, januæ obverſus. Ex ἀντὶ, & θυρά.

’Αντικαθαιρέω, viciſſim perdo, everto, aor. 2. inf. ἀντικαθελεῖν.

’Αντικαθέζομαι, bellum gero contra aliquem.

’Αντικάθημαὶ, in conſpectu hoſtium caſtra habeo; caſtra caſtris oppono.

’Αντικάθιζω, f. ίσω, ex adverſo colloco; (2) *in med.* ex adverſo ſedeo; (3) caſtra caſtris oppoſita habeo.

’Αντικαθίϛημι, contra ſtatuo, adverſus aliquem ſtatuo, oppono; (2) ſubſtituo, ſufficio in locum alterius; ſubrogo, Gl. V. ἀντικαθίϛησι, repræſentat, Ph. ἀντικαθίϛαμαι, ſuffero, ſufficio, Gl. V. in aor. 2. & perf. adverſarius ſum, contra pugno; ἀντικαθιϛάμενος, altercator, Gl. V. Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέϛητε, Heb. 12, 4.

’Αντικακȣργέω, ῶ, viciſſim malum infero, Suicer.

’Αντικακόω, idem.

’Αντικαλέω, ῶ, viciſſim voco, invito. Μή ποτε ϗ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, Luc. 14, 12.

’Αντικανονίζω, contra canones conſtituo, vel decerno, Suicer. Ex ἀντὶ, & κανὼν, *canon.*

’Αντικάρδιον, ȣ, τὸ, cavum illud, quod ſub pectore eſt, carneum molleque os ventris.

’Αντικαρτερέω, reſiſto incommodo, perfero incommodum.

’Αντικαταλαμϐάνω, è regione occupo.

’Αντικαταλέγω, lego in locum aliorum; *de militibus.*

’Αντικαταλείπω, viciſſim relinquo v. gr. liberos, hæreditatem liberis.

’Αντικαταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. A ſeq.

’Αντικατάλλαγμα, τὸ, remuneratio, compenſatio.

’Αντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto; (2) *paſſ.* reconcilior, *Polyb.*

’Αντικαταλλάσσω, permuto, Gl. V.

’Αντικαταμύω, contra ſeu viciſſim conniveo.

’Αντικατασκευάζω, contra apparo, v. gr. bellum, naves.

’Αντικαταπλήττω, viciſſim perterrefacio.

’Αντικαταϛασις, εως, ἡ, reſtitutio, refectio, redhibitio; (2) dimicatio, refutatio, contra diſputatio; (3) diſceptatio cauſæ. Ab ἀντικαθίϛημι.

’Αντικαταϛρατοπεδεύω, caſtra caſtris oppono.

’Αντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio, v. gr. ſpiritûs, urinæ. Ex κατασχέω, *retineo.*

’Αντικατατείνω, contra contendo, contra diſſero.

’Αντικατατρέχω, viciſſim incurſionibus infeſto.

’Αντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

’Αντικατηγορέω, ω, f. ήσω, viciſſim accuſo. Hinc

’Αντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accuſatio, recriminatio.

’Αντικάτησθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικάθησθαι, à verbo ἀντικάθημαι.

’Αντικατιζεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικαθίζεσθαι, à verbo ἀντικαθίζω.

'Αντίκειμαι, f. είσομαι, ex adverſo ſitus, ſeu poſitus ſum, oppoſitus ſum; obſto, refragor, officio, Gl. V. ἀντικειται, obeſt, Gl. V. ἀντικείμενος, adverſarius, obtrectator, objectus, adverſus, Gl. V. ἀντικεῖσθαι, obeſſe, officere, Ph. Καὶ εἴ τι ἕτερον, τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, 1 Tim. 1, 10.

'Αντικειμένως, *Adv.* ex oppoſito.

'Αντικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, obvius; (2) adverſus, oppoſitus.

'Αντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, viciſſim jubeo; (2) contraria jubeo.

'Αντίκεντρον, τὸ, par ſtimulo, ſtimuli vim habens, incitamentum.

'Αντικηδεύω, colo in modum, v. gr. patris.

'Αντικήδομαι, rurſus colo.

'Αντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

'Αντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo; *paſſ.* occurro hoſti ad reſiſtendum.

'Αντικιχράω, ῶ, viciſſim commodo.

'Αντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem viciſſim edo.

'Αντικλάιω, contra, viciſſim ploro.

'Αντικλάω, refringo, *de radiis ſolis.*

'Αντίκλειθρον, ου, τὸ, adulterina clavis, Gl. V.

'Αντικλίνω, contra declino & dejicio; (2) ex adverſò adnuo.

'Αντικνήμιον, ου, τὸ, pars ſuræ oppoſita, pars cruris anterior, Ph. tibia. Ex κνέμη.

'Αντικολάζω, viciſſim punio; (2) contra ſupplicio adficio, ſc. loco præmii.

'Αντικολακεύω, f. εύσω, viciſſim adulor, adſentando par pari refero.

'Αντικομίζομαι, f. ίσομαι, viciſſim reporto; (2) viciſſim recipio. Ex ἀντὶ, & κομίζω.

'Αντικομπάζω, contra, viciſſim me jacto.

'Αντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ, & κόντος, *contus.*

'Αντικοπὴ, ῆς, ἡ, repulſus, ipſe repellendi actus; (2) conflictatio, colliſio. Ab

'Αντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulſo.

'Αντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo.

'Αντικοσμέω, ῶ, viciſſim orno; (2) contra orno, inſtruo, apparo. Hinc

'Αντικόσμησις, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.

'Αντικράζω, contra clamo.

'Αντικρίνω, comparo.

'Αντίκρουσις, εως, ἡ, repulſus, impulſus contrarius, ſeu in contrariam partem; (2) repugnantia. Ab

'Αντικρούω, f. ουσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) reſiſto, repugno, diſſentio; (4) præter opinionem evenio.

'Αντικρὺ, & ἀντικρὺς, *Adv.* è regione, contra; *Hom. Il.* 3, 359. (2) apertè, planè. Οὐ περιπλοκάς οὐδὲ παραγωγὰς ἀλλ' ἄντικρυς ἔφη, Plut. Fab. Max. c. 3. Ab ἀντὶ.

'Αντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecuniâ, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

'Αντικτερίζω, contra, vel viciſſim funero.

'Αντικτόνος, ον, viciſſim interficiens.

'Αντικτυπέω, contra fragorem, ſtrepitum edo.

'Αντίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſtrepens, contra ſonans.

'Αντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid. Ex ἀντὶ, & κυμαίνω, *fluctuo.*

'Αντικυρία, ας, ἡ, poteſtas oppoſita. Ex κῦρος.

'Αντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, ſic dictus ab Anticyra inſulâ.

'Αντικύρσας, a. 1. part. act. verbi

'Αντικύρω, f. ύρσω, incido in aliquem, nanciſcor, offendo.

'Αντικωλύω, impedio.

'Αντιλαϐεὺς, έως, ὁ, ſcuti fibula, vel uncus ſcuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμϐάνω.

'Αντιλαϐὴ, ῆς, ἡ, apprehenſio; (2) apprehenſionis anſa; (3) ſententia brevis hemiſtichio potiſſimum comprehenſa.

'Αντιλάϐοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμϐάνω.

'Αντιλαγχάνω, ſubſortior, vel viciſſim ſortior; (2) denuò judicio experior in eadem causâ.

'Αντιλάζομαι, prehendo.

'Αντιλακτίζω, f. ίσω, recalcitro.

'Αντιλαμϐάνω, recipio, viciſſim accipio, velut beneficium; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, *quo ſenſu uſitatius eſt med.* ἀντιλαμϐάνομαι, *quod præterea ſignificat* (2) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capeſſo. Gl. V. ſuſcipio; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, reprehendo; (7) opitulor, ſuſtineo cadentem, *cum genit.* 'Αντιλαμϐάνεσθαι τῶν πραγμάτων. *Dem.* Κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάϐετο τοῦ θρόνου, Ariſtoph. Ran. 795. 'Αντελάϐετο 'Ισραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, Luc. 1, 54.

'Αντιλάμπω, f. ψω, è contrario ſplendeo, ſeu fulgeo; (2) ſplendorem reflecto; refulgeo, renideo, Gl. V.

'Αντιλεγόμενον, acc. part. præſ. paſſ. ab

'Αντιλέγω, f. ξω, contradico; (2) nego, recuſo; (3) ambigo; (4) altercor, diſſentio, reclamo, Gl. V. Κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι, contra hunc narrare, Ariſtoph. Lyſ. 809. Hinc

'Αντίλεξις, εως, ἡ, contradictio, in tragœdiis & comœdiis opponuntur μονῳδίαις, ſuntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Ern.*

'Αντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, dubius.

'Αντιλέων, ὁ, ſimilis leoni.

'Αντιλεσχαίνω, oggannio, adverſus aliquem effutio aliquid.

'Αντιληκτικὸς, eſt genus verſûs Iambici.

'Αντίληξις, εως, ἡ, qu. ſubſortitio, cum in causâ ea, in quâ v. gr. ob vadimonium ante deſertum, damnatus ſis, iterum adverſus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχανω.

'Αντιληπτέος, έα, έον, ſuſcipiendus. Et

'Αντιληπτικὸς, ἡ, ὸν, ſuſceptivus, apprehenſivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehenſibilis; (3) ſuſtinendo, ſeu opitulando aptus. Ab ἀντιλαμϐάνω.

'Αντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defenſor, adjutor, propugnator. Ab eod.

'Αντιληψις, εως, ἡ, ad percipiendum aptus, comprehenſibilis; (2) ſuſtinendo ſeu opitulando aptus, *Ern.* Ab eod.

'Αντιλίϐανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppoſitus.

'Αντιλιτανεύω, viciſſim ſupplico.

'Αντιλόϐιον, ου, τὸ, pars auris contra poſita λοϐῷ.

'Αντιλοϐὶς, ίδος, ἡ, idem.

'Αντιλογητικὸς, idem quod ἀντιλογικὸς, *Ph.*

'Αντιλογία, ας, ἡ, contradictio, diſputatio doctorum hominum, ſeu altercatio, convicium; (2) oratio contraria, refutatio prioris orationis. Ab ἀντιλέγω.

'Αντιλογίζομαι, f. ίσωμαι, viciſſim, vel rurſum cogito; contendo, Gl. V. Ab eod.

'Αντιλογικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars contentionum & concertationum Sophiſtarum. Ab eod.

'Αντιλογικὸς, ἡ, ὸν, diſputandi & refutandi peritus; (2) argutus. Ab eod.

'Αντιλογίκῶς, contra dicendi causâ, contra dicentium modo.

'Αντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.

'Αντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero, Gl. V. ἀντιλοιδορω, remaledico, ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντιλοιδόρει, 1 Pet. 2, 23.

'Αντιλυπέω, ῶ, ήσω, viciſſim moleſtus ſum, viciſſim negotium faceſſo. Hinc

'Αντιλύπησις, εως, ἡ, moleſtia, quæ viciſſim alicui exhibetur.

'Αντίλυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lyræ reſpondens, lyræ conſonans. Ex ἀντὶ, & λύρα, *lyra.*

'Αντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Hinc

'Αντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo.

'Αντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adverſor.

'Αντιμανθάνω, contra diſco; (2) viciſſim diſco.

'Αντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium teſtor; (2) reclamo; (3) palam atteſtor. 'Αντιμαρτυρῶ πρὸς αἴσθησιν, Plut.

'Αντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adverſus aliquem; repugnatio, refragatio, Gl. V. Ab

'Αντιμάχομάι, pugno adverſus aliquem; repugno, reluctor, adverſor. 'Αντιμάχεται τῇ κράσει, τούτω.

'Αντίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pugnat adverſus aliquem; adverſarius. Ex iiſd.

'Αντιμεθέλκω, f. έλξω, in contrariam partem traho. Τῇ ϗ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος, ſcil. βίος, Epigramm.

'Αντιμεθίϛημι, in contrariam partem transfero; (2) viciſſim loco moveo, & muto; ἀντιμεθίϛαμαι, in locum diſcedentis ſubeo. Ψηφίσματα ϗ νόμον ζητοῦσ' ἀντιμεθιϛάναι, Ariſtoph. Θεσμ. 369.

'Αντιμειρακεύομαι, f. εύσωμαι, viciſſim erga aliquem juveniliter, vel adoleſcentis more ago.

'Αντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

'Αντιμέλλω, contra cunctor, viciſſim cunctor.

'Αντιμέμφομαι, f. ψομαι, viciſſim queror & expoſtulo.

'Αντιμένω, contra perduro, permaneo reſiſtendo.

'Αντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, partis unius pro aliâ poſitio. Ex ἀντὶ, & μέρος, *pars.*

'Αντιμεσουρανέω, ῶ, in oppoſito cœli umbilico ſum.

'Αντιμεταϐάλλω, in contrarium muto. Hinc

'Αντιμεταϐολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium.

'Αντιμετάϐασις, εως, ἡ, obluctatio in tranſitu. Ex ἀντὶ, & μεταϐαίνω, *tranſeo.*

'Αντιμεταλαμϐάνω, viciſſim accipio; (2) ſuſcipio, velut odium. Hinc

'Αντιμετάληψης, εως, ἡ, participatio, quæ viciſſim fit; (2) commutatio, quum vices redduntur.

'Αντιμεταλλεύω, idem quod ἀντιδιορύττω.

'Αντιμεταῤῥέω, refluo.

'Αντιμετασπάω, aliò traduco.

'Αντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem tranſlatio, ſeu tranſmutatio. Ab ἀντιμεθιστημι.

'Αντιμετατάσσομαι, pugno, prælior contra aliquem.

'Αντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.

'Αντιμετέρχομαι, viciſſim ſeu contra ambio.

'Αντιμετρέω, ῶ, f. ήσω, remetior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, Luc. 6, 38.

'Αντιμετρηθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. act.

'Αντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remenſio.

'Αντιμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitam frontem habens. Ex ἀντὶ, & μέτωπον, *frons.*

'Αντιμηνίω, f. ίσω, viciſſim iraſcor, ob illatam injuriam iraſcor.

'Αντιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

'Αντιμηχάνημα, remedium adverſus vim, fraudes, inſidias, machinationes.

'Αντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hoſtium, hoc eſt, cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

'Αντίμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) ſimilis.

'Αντιμισέω, ῶ, f. ήσω, odi viciſſim. Κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεὶ, Ariſtoph. Lyſ. 820.

'Αντιμισθία, ας, ἡ, merces, meritis reſpondens, remuneratio; Gl. V. mercedis retributio.

'Αντιμισθωτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt vice mercenarii, qui pro alio mercede eſt conductus.

'Αντιμοιρέω, viciſſim ſortiri, i. e. partem accipere tantam, quantam alter accepit.

'Αντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo.

'Αντίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, contrarius in cantu, diverſi cantus. Ex ἀντὶ, & μολπή.

'Αντίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, adverſam formam imitans, *veluti ſpeculum.*

'Αντιμυκάομαι, contra mugio, remugio.

'Αντιμυκτηρίζω, f. ισω, viciſſim ſubſanno, ſeu irrideo.

'Αντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.

'Αντινήχομαι, nato contra, ſeu adverſum.

'Αντινικάω, viciſſim vinco victorem.

'Αντινομία, ας, ἡ, legis adverſus legem repugnantia,

nantia, legum inter ſe pugna, leges contrariæ. Hinc

’Αντινομικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad ἀντινομίαν.

’Αντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adverſum

’Αντινουθετέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim admoneo.

’Αντίνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitum invicem tergum habens.

’Αντιξοεῖν, contrarium eſſe. Ab

’Αντίξοος, ου, *contr.* ἀντίξους, ου, ὁ ϗ ἡ, adverſus, contrarius. Ex ἀντὶ, & ξέω.

’Αντιξύω, f. ύσω, viciſſim ſcalpo, ſeu diſtringo, mutuum ſcabo.

’Αντίον, *Adv.* ex adverſo, è regione, contra.

’Αντίον, ου, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circum-agendo textores licium intendunt, Gl. V. inſubulum, inſubula; (2) magnus malus nauticus.

’Αντιόομαι, οῦμαι, obſiſto, adverſor. ’Αντιοῦσθαι τοῖς τινὸς ϖράγμασι, τινὶ ἐς μάχην. ’Αντιοῦμαι τὸν βάρβαρον, Herodot. Ab

’Αντίος, ία, ίον, adverſus, ex adverſo ſtans, qui eſt in conſpectu; (2) obvius. Ab ἀντί.

’Αντιοῦσθαι, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀντιεσθαι, à verbo ἀντιόομαι.

’Αντιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contraria ſentiens. Ex ἀντὶ, & φρὴν, *mens.*

’Αντιόω, ῶ, adverſor, repugno. Ab ἀντίον.

’Αντιόων, præſ. part. act.

’Αντιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è contrario compactus, ex adverſo fixus. Ex ἀντὶ, & ϖηγνύω.

’Αντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis diſſentio & repugnantia. Ab

’Αντιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ, ἀντιπαθὲς, έος, remedium adverſus aliquid. Ex ἀντι, & ϖάθος, *adfectus.*

’Αντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντιπαις.

’Αντιπαιζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) viciſſim jocor.

’Αντίπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, puer jam adultus, adoleſcens, valde juvenis, Gl. V. pueraſter, juvenis.

’Αντιπαίω, f. αίσω, repercutio; (2) reſiſto.

’Αντιπαλαιστὴς, οῦ, ὁ, colluctator.

’Αντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, reſiſto.

’Αντιπαλαμάομαι, idem.

’Αντίπαλος ου, ὁ ϗ ἡ, colluctator, adverſarius in luctâ; (2) adverſarius, hoſtis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppoſitus, contrarius. Unde de pugnâ ambiguâ, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ, & ϖάλη, *lucta.*

’Αντιπάλως, *Adv.* æquis viribus, æquo Marte.

’Αντιπανουργέω, fraudem fraudi oppono.

’Αντιπαραβάλλω, confero inter ſe, comparo. ’Αντιπαραβάλλει τὰ ἑαυτοῦ, ταῖς ἐκείνου ϖράξεσι, Plut. Hinc

’Αντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio.

’Αντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipſe actus, quo quis renunciat mulieris ϖαραγγελίαν, ſeu denunciationem de graviditate ex ſe negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejuſque profeſſio, denunciatio, *Ern.* Ab

’Αντιπαραγγέλλω, mulieris ϖαραγγελία contradico; (2) competitor ſum alicui magiſtratum petenti; (3) denuncio, ſc. me arma capere contra hoſtes.

’Αντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, formula, quâ quis occurrit ei, qui exceptione utitur; Gl. V. replicatio, proſcriptio, perſcriptio. Ab

’Αντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro, Ph. remancipo.

’Αντιπαράγω, ex adverſo procedo; (2) hoſtium exercitum captans, cum exercitu ipſe adequito. Hinc

’Αντιπαραγωγή, ῆς, ἡ, copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio; (2) prælium; (3) *in pl.* inimicitiæ, factiones.

’Αντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, ſc. quod & ipſe ab alio accepi.

’Αντιπαράθεσις, εως, ἡ, rerum contentio, ſeu comparatio. Ex ϖαρατίθημι.

’Αντιπαραινέω, viciſſim cohortor.

’Αντιπαρακαλέω, ῶ, in contrariam partem hortor.

’Αντιπαρακελεύω, f. εύσω, viciſſim hortor; (2) contraria ſuadeo.

’Αντιπαραλυπέω, ῶ, viciſſim moleſtiâ adficio.

’Αντιπαραπλέω, viciſſim præternavigo; (2) adverſus hoſtem tendens navigo.

’Αντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.

’Αντιπαραπορεύομαι, ad latus & è regione, v. gr. exercitûs hoſtilis iter facio, ſeu exercitum duco, *Polyb.*

’Αντιπαρασκευάζω, viciſſim inſtruo.

’Αντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contrariâ.

’Αντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra inſtructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magnâ cum vi nituntur, *Ern.* Ex ἀντὶ, & ϖαρίστημι, *ſiſto.*

’Αντιπαραστατικὸς, ὴ, ὸν, quo quid negatur non ſimpliciter, ſed cum diligente explicatione ac demonſtratione.

’Αντιπαραστρατοπεδεύω, contra caſtra pono.

’Αντιπαρασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀντιπαρέχω, pro ἀντιπαρασχέω, *retribuo.*

’Αντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa.

’Αντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie, aciem contra inſtruo; unde in voce med. apud Thucyd. ϗ οἱ Μακεδόνες ἱππεῖς ἀντι ϖαρετάξαντό ὡς κωλύσοντες.

’Αντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab

’Αντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo; (2) prætendo, ex adverſum; *item* aciem contra inſtruo.

’Αντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero, *Acc. & Dat.* Τὰς ἄλλας νύκτας τε ϗ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*

’Αντιπαραχωρέω, ῶ, alicui invicem cedo, Gl. V. ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo.

’Αντιπάρειμι, contra eo.

’Αντιπαρέκτασις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.

’Αντιπαρεκτείνω, contra oppono ſecundum longitudinem, v. gr. murorum, aciei.

’Αντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes.

’Αντιπαρέξειμι, idem; (2) decedo invicem viâ alicui; (3) adverſor; (4) perſequor.

’Αντιπαρεξετάζω, contra diſquiro & perſcrutor, oppono; (2) viciſſim compono, ex adverſo comparo.

’Αντιπαρέρχομαι, idem quod ἀντιπάρειμι; (2) ex adverſo prætereo. Και ἰδὼν αὐτόν ἀντιπαρῆλθεν, Luc. 10, 31.

’Αντιπαρέχω, refero, retribuo.

’Αντιπαρηγορέω, ῶ, conſolor; (2) in contrariam partem cohortor, contra ſuadeo, diſſuadeo.

’Αντιπαρήκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. ’Αντιπαρήκει δὲ τοῖς εἰρημένοις ὁ ϖόντος, Ariſtot. de mundo.

’Αντιπαρῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντιπαρέρχομαι, *prætereo.*

’Αντιπαριππεύω, contra adequito, equeſtrem aciem admoveo.

’Αντιπαρίστημι repræſento, Ph.

’Αντιπαῤῥησιάζομαι, f. άσομαι, viciſſim liberè loquor.

’Αντιπάσχω, contrariam adfectionem habeo; (2) viciſſim beneficio adficior, vel maleficio, *cum dat.* ἀντιπασχειν ταῖς δυσύριαις, *Dioſc.*

’Αντιπαταγέω, ῶ, contra vel viciſſim ſtrepo, obſtrepo.

’Αντιπατέω, ῶ, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco.

’Αντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, & ϖελαργὸς, *ciconia*, quæ parentes ſenio confectos viciſſim alere creditur. Hinc

’Αντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod

’Αντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio, (reperitur etiam ἀντιπελάργωσις.)

’Αντιπέμπω, f. ψω, remitto. ’Αντιπέμπουσι ταῖς φωναῖς ἦχον.

’Αντιπεπονθὸς, ότος, τὸ, talio, beneficium vel maleficium redditum. Ab ἀντιπάσχω.

’Αντιπεπονθότως, *Adv.* beneficio, vel maleficio recipiendo, cum ſenſu reſpondenti actioni vel affectioni alienæ.

’Αντιπέραιος, αία, αῖον, ex adverſo ſitus. *Hom. Il.* 2, 635. Ex ἀντὶ, & ϖέραν, *trans.*

’Αντιπέραν, *Adv.* è regione, ex adverſo, tranſ.

’Αντιπέρας, *Adv.* idem & ex iiſd.

’Αντιπέρηθεν, idem.

’Αντιπεριάγω, converto, circumago, v. gr. navem, ut impetus in hoſtem fiat.

’Αντιπεριΐστημι, circumpono, ſc. oppugnandi causâ, ut naves, exercitum, &c. (2) oppugno, reſiſto; (3) comprimo, cohibeo; (4) retorqueo in partem contrariam, quam alter noluerit, aut non expectarit, *Ern.*

’Αντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplector.

’Αντιπερισπασμα, ατος, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes diſtinemus, vim aliò convertere cogimus. Ab

’Αντιπερισπάω, ῶ, retraho, revello; (2) diſtineo, in aliam partem vim convertere cogo; (2) adverſor.

’Αντιπερίστασις, εως, ἡ, circumſeſſio, obſidio; (2) in humano corpore, quum è loco ſuperiore ſpiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπεριΐστήμι.

’Αντιπεριστρέφω, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc

’Αντιπεριστροφή, ῆς, ἡ, circumactio è contrario, vel circumactio in partem contrariam.

’Αντιπεριχωρέω, circumvenio hoſtem, circumeo à tergo.

’Αντιπεριψύχω, viciſſim refrigero.

’Αντιπεριωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo; (2) trudo in partem contrariam vel alienam, *Ern.* Hinc

’Αντιπεριωσις, εως, ἡ, obnixus & compreſſio.

’Αντιπεφᾶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀντιφαω, *occido pro altero.*

’Αντίπετρος, ον, valdè durus ut ſaxum; ſaxi locum tenens.

’Αντιπηδαω, ῶ, f. ήσω, viciſſim & ipſe ſalio.

’Αντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, ciſta, *Eurip. Ion.* 19, & 1338. Ex ϖηγνυμι.

’Αντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.

’Αντιπιέζω, f. έσω, viciſſim premo, prementem premo.

’Αντιπίμπλημι, rurſus, viciſſim impleo.

’Αντιπίμπρημι, viciſſim incendo, viciſſim uro,

’Αντιπίπτω, contra irruo, obnitor, repugno; (2) ſecus, contra ſpem evenire. Ὑμεῖς ἀεὶ τῷ ϖνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, Act. 7, 51.

’Αντίπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter, ſeu è ſimili materiâ fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, & ϖλάσσω, *fingo.*

’Αντιπλέκω, retorqueo, Gl. V.

’Αντίπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui adverſo eſt latere. Ex ἀντὶ, & ϖλευρά.

’Αντιπλέω, contra navigo, navi occurro.

’Αντιπληκτίζω, contra percutio.

’Αντιπλὴξ, ὁ ϗ ἡ, percuſſus, ictibus crebris obnoxius, ut litus.

’Αντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim impleo; (2) vires exhauſtas repleo; (3) ſuppleo quod deeſt.

’Αντιπλήσσω, vel ἀντιπλήττω, f. ήξω, repercutio, referio.

’Αντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrimque remorum actu & impulſu; (2) *metaph.* æquabilitas, parilitas, Polyb. *ſi lectio ſana eſt*, Ern. Ex ϖλέω, ſeu ϖλόος.

’Αντιπνέειν, præſ. inf. act. verbi

’Αντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto; (2) adverſus ſum. ’Αντιπνέειν ἀνέμοισι, Phocyl. Ex ἀντὶ, & ϖνέω, *flo.* Unde

’Αντιπνοὴ, reflatns, flatus contrarius.

’Αντίπνοια, ας, ἡ, idem.

’Αντίπνοος, *contr.* ἀντέπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpirans adverſus, reflans.

’Αντιπνόως, *Adv.* in contrarium.

’Αντίποδες, ων, οἱ, adverſipedes, Ph.

’Αντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus deſiderio tangor.

’Αντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio, aſſimulo; (2) *in Paſſ.* contra fio, viciſſim fio; *in med.* (3) ἀντιποιȣ̃μαι, vindico, mihi attribuo; (4) adfecto, adſequi conor, item utor aliquâ re.

’Αντιποίησις, ἡ, ſtudium alicujus rei comparandæ, ut ἀρετῆς.

’Αντιποιȣμενος, præſ. part. paſſ.

’Αντίποινον, ȣ, τὸ, pæna pro delicto; compenſatio quævis.

’Αντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adverſus; (2) armis laceſſitus viciſſim infeſto.

’Αντιπολέμιος ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hoſtis. Ex πόλεμος.

’Αντιπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

’Αντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis inſtar exſtruere, ad oppugnandam urbem. Ex

’Αντίπολις, urbs urbi oppoſita & æmula.

’Αντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim obſideo, obſeſſorem obſidione cingo, obſideo eum, à quo obſidebar antea.

’Αντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, propriè in reip. adminiſtratione; vel in re quacunque gerendâ, ſenſus & artes adverſæ; ἀντιπολιτεῖαι ſimultates, Ph.

’Αντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adverſor alicui in adminiſtrandâ republicâ; (2) contrariam factionem ſequor; (3) contrario modo rempubl. adminiſtro; (4) reclamo, refragor, intercedo; (5) artes, cœpta, inſtituta alicujus, contrariis labefacto. Ἀντιπολιτεύεσθαι τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι, Plut.

’Αντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem; (2) reſiſto, refragor.

’Αντιπορέω, idem.

’Αντιπορθέω, ῶ, f. ήσω, vaſto viciſſim.

’Αντίπορθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitus ultra mare, ut Sicilia Italiæ.

’Αντίπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens; (2) oppoſitus, è regione ſitus. Ex ἀντὶ, & πόρος.

’Αντίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, adverſa veſtigia figens; (2) pedes nobis obvertens.

’Αντιπρακτικός, adverſarius, inimicus.

’Αντίπραξις, ἡ, refragatio; (2) oppugnatio. Ab

’Αντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra facio; in contrarium laboro; (2) reſiſto, repugno, renitor, Gl. V. officio.

’Αντιπρεσϐεύομαι, f. εύσομαι, è contrario legatos mitto, qui ſc. alios legatos impediant, &c. Ex ἀντὶ, & πρέσϐευς. Hinc

’Αντιπρεσϐευτὴς, ȣ̃, ὁ, prolegatus, Gl. V.

’Αντιπρήσσειν, *Ion.* pro ἀντιπράσσειν.

’Αντιπροϐάλλομαι, contra propono & nomino deſignandum. Hinc

’Αντιπροϐολὴ, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum, ut rejectio judicum.

’Αντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſeu progredior.

’Αντιπροῄεσαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροῄεισαν.

’Αντιπροθυμȣ̃μαι, curo alterum, alterius vice curo; (2) officium, gratiam acceptam refero ſtudio meo.

’Αντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur.

’Αντιπροΐσχω, viciſſim do, retribuo. Heſ.

’Αντιπροκαλέομαι, ȣ̃μαι, viciſſim provoco; (2) optione provoco, viciſſim conditionem fero, vel offero, viciſſim conditionem ſtipulor. Gl. V. ἀντιπροκαλεῖσθαι, reſtipulari.

’Αντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti. A præc.

’Αντιπροπίνω, mutuò propino.

’Αντιπροσαγορεύω, reſaluto, viciſſim ſaluto.

’Αντιπροσαμάομαι, ῶμαι, adgero terram, v. gr. arbori.

’Αντιπροσελαύνω, è contrariâ parte adequito.

’Αντιπροσέρχομαι, è contrariâ parte adcurro, accedo.

’Αντιπροσειπεῖν, reſalutare.

’Αντιπροσκυνέω, viciſſim adoro, veneror.

’Αντιπροσρέω, reſaluto, mutuo alloquor.

’Αντιπρόσειμι, contra in aciem eo.

’Αντιπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitam faciem habens; (2) contrariâ fronte alium adſpiciens. Ex ἀντὶ, & πρόσωπον, *facies.*

’Αντιπρότασις, ἡ, oppoſita propoſitio. Ab

’Αντιπροτείνω, viciſſim porrigo, v. gr. manum.

’Αντιπροτίθημι, contra viciſſim propono, v. gr. edicta.

’Αντίπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui proram habet in aliquem converſam; (2) adverſus; (3) conſpicuus, qui eſt ante oculos, *ap. Eur.*

’Αντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quæ Caſus permutat. Hinc

’Αντιπτωτικῶς, caſuum permutatione factâ.

’Αντίπυγος, ὁ ϗ ἡ, adverſas clunes habens.

’Αντιπυκτεύω, repugno, adverſor, obluctor.

’Αντίπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitam januam, ſeu portam habens. Ex ἀντὶ, & πύλη.

’Αντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.

’Αντίπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod turri opponi & comparari poteſt. Ex ἀντὶ, & πύργος.

’Αντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.

’Αντιπυρσεύω, viciſſim ſignum ignibus dare, *Polyb.*

’Αντιρητορεύω, contra concionor.

’Αντιῤῥέπω, in contrariam partem vergo.

’Αντιῤῥηθῆναι, contradici.

’Αντίῤῥησις, εως, ἡ, contradictio, reſponſio contradicens; (2) refutatio. Gl. V. altercatio, refragatio, controverſia. A præc.

’Αντιῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, refutatorius. Ex iiſd.

’Αντίῤῥινον, ȣ, τὸ, herba quædam ita dicta, quod ſemine ſit vituli naribus ſimili. *Angl.* Calves-ſnout, Snap-dragon.

’Αντιῤῥοπία, *Ion.* ἀντιῤῥοπίη, niſus in contrariam partem, æquilibrium.

’Αντίῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus, ſeu libramentum habens; Gl. V. æquilibris. Ex ῥέπω.

’Αντιῤῥόπως, *Adv.* æquâ vi, æqualiter.

’Αντισάζω, f. άσω, idem quod ἀντισόω.

’Αντισέϐομαι, viciſſim colo.

’Αντισεμνύνομαι, f. ȣ̃μαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumaciâ reſpondeo, gravitatem præ ſe ferenti pari gravitate occurro; (2) viciſſim glorior & me jactito.

’Αντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quaſi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Hinc

’Αντισήκωμα, τὸ, æqui-pondium; remuneratio.

’Αντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repenſio, remuneratio.

’Αντισημαίνω, f. ανῶ, contra ſignifico, ſignificationem do in contrariam partem; (2) contrarium & adverſum futuri præſagium edo.

’Αντισιωπάω, alternis ſilere, ut & alius loqui poſſit.

’Αντισκώπτω, f. ψω, viciſſim mordacibus dictis inceſſo. Ex ἀντὶ, & σκώπτω, *cavillor.*

’Αντισοφίζομαι, f. ίϛομαι, Sophiſmatibus certo contra, Sophiſmatibus contra Sophiſtam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc

’Αντισοφιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui contra Sophiſmatibus certat; (2) qui ingenioſis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui callidè oppugnat.

’Αντισόω, f. ώσω, æquo, comparo; (2) permuto.

’Αντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abſtractio in diverſum: revulſionem medici vocant in arte ſuâ.

’Αντίσπασμα, ατος, τὸ, diſtractio ut ἀντιπερίσπασμα; (2) cauſa diſſidii vel diſcordiæ; (3) quicquid contra dicitur, vel dici poteſt, quicquid alicui opponitur, ut ſententiam mutet, adverſatio, *Ern.*

’Αντισπαϛικὸς, ἡ, ὸν, Antiſpaſtis conſtans:

’Αντίσπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in contrarium abſtractus; (2) contra nitens; (3) Pes Proſodicus, Syllabâ brevi, duabus longis, interjectâ brevi, conſtans. Ab

’Αντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, revello, in diverſum averto; (2) contrarius ſum, repugno, diſſideo; (3) reprehendo. Ἀντέσπασε πέτρης σκιῆς, prehendit, Apollon.

’Αντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obſiſto.

’Αντίσποδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cineris vicem præſtans, qui eſt pro cinere.

’Αντισποδάζω, obtrecto, Ph. (2) contra aliquem ſtudeo, ſtudio meo adverſor alicui.

’Αντιϛαθμέω, ῶ, f. ήσω, rependo.

’Αντιϛαθμίζω, f. ίσω, rependo, Gl. V. repenſo. Ab

’Αντίϛαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æquale pondus habens; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, ſeu paris momenti.

’Αντιϛὰς, a. 2. part. act. v. ἀνίϛημι.

’Αντιϛασιάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo, vel ſequor. Ex ἀντὶ, & ϛάσις. Hinc

’Αντιϛασιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui eſt contrariæ factionis:

’Αντιϛάσιος, ejuſdem ponderis, par.

’Αντιϛασιώτης, ȣ, ὁ, qui eſt contrariæ factionis.

’Αντίϛασις, εως, ἡ, reſiſtentia, obluctatio, renixus, obſtaculum, Gl. V. (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀνθίϛημι. Hinc

’Αντιϛατέω, ῶ, f. ήσω, obſiſto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium; (2) factioſus ſum; factiones cogo.

’Αντιϛάτης, ȣ, ὁ, reluctator, adverſarius.

’Αντιϛατικὸς, ἡ, ὸν, vim reluctandi habens, adverſarius.

’Αντίϛερνον, ȣ, τὸ, ſpina dorſi, quæ pectori opponitur; (2) carnes oſſi pectoris inſidentes, aut utrinque oppoſitæ.

’Αντιϛῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀντίϛημι.

’Αντιϛήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, ſeu firmamentum ſuſtinendæ molis, ne corruat. Ab

’Αντιϛηρίζω, f. ίξω, contra fulcio; (2) protego.

’Αντιϛοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppoſitus ſum è regione, ex adverſo reſpondeo.

’Αντιϛοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum oppoſita collocatio. Ab

’Αντίϛοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è regione oppoſitus; (2) æqualis.

’Αντιϛοίχως, *Adv.* oppoſitâ ſerie.

’Αντίϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, os, ſeu faciem adverſam habens. Ex ἀντὶ, & ϛόμα, *os.*

’Αντιϛρατεύω, f. εύσω, expeditionem ſuſcipio contra aliquem; (2) adverſor alicui, repugno; ἀντιϛρατεύομαι, adverſus milito, Gl. V. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μȣ ἀντιϛρατευόμενον τῷ νόμῳ τȣ̃ νοός μȣ, Rom. 7, 23.

’Αντιϛρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) ſum hoſtium dux. Ab

’Αντιϛράτηγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. V. pro prætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hoſtium imperator.

’Αντιϛρατοπεδεία, ας, ἡ, idem quod ἀντιϛρατοπέδευσις.

’Αντιϛρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra ex adverſo metor.

’Αντιϛρατοπέδευσις, ἡ, caſtrametatio adverſus caſtra hoſtium, caſtra caſtris collata.

’Αντιϛρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. V. (2) retrorſus ago, ſeu repello; (3) τὸ ἀντιϛρέφον, argumentum quod fit alterius argumento invertendo, *Ern.*

’Αντιϛροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, converſio retrorſùm, reciprocatio; (2) Schema rhetoricum; (3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars. A præc.

’Αντίϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitus, è regione ſitus, obverſus. Gl. V. reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverſo reſpondens; (4) æquipollens.

’Αντιϛρόφως, *Adv.* converſò, reciprocè; (2) contrario modo.

’Αντισυγκρίνω, comparo.

’Αντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario Syllogiſmo refuto. Hinc

’Αντισυλλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, Syllogiſmus contrarius.

’Αντισυμποσιάζω, rurſus convivio accipio.

’Αντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim conſentio.

'Αντισφαιρίζω, pilâ contra ludo.

'Αντισφάττω, viciſſim occido.

'Αντισχηματίζω, eadem figurâ contra utor, imitor figuram alterius. Hinc

'Αντισχηματισμὸς, ὁ, imitatio ejuſdem figuræ.

'Αντίσχειν, præſ. inf. act. v. ἀντίσχω.

'Αντισχυρίζω, f. ίσω, è contrario adfirmo, ſeu corroboro, obfirmo; (2) obnitor. Δεῖ δὲ ἀντισχυρίζεσθαι ϖρὸς ἀμφότερα, Plut.

'Αντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, reſiſto.

'Αντίσχω, teneo ante, oppono. 'Αντίσχεσθε τραπέζας, ἰῶν ὠκυμόρων, Odyſſ. 22, 74.

'Αντισωζώ, f. ώσω, viciſſim ſervo; (2) inſtauro.

'Ατίταγμα, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.

'Αντιτακτικὸς, ὴ, ὸν, vim repugnandi habens.

'Αντιταλαντεύω, f. εύσω, rependo, æquali pondere retribuo.

'Αντιτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui paris, ſeu æqualis eſt ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex τάλαντον.

'Αντιτάλλω, f. λῶ, virere facio, alo. *Ion.* pro ἀντιθάλλω. (niſi vitioſa eſt hæc lectio pro verâ ἀτιτάλλω, *Ern.*) Vid. *Hom. Il.* 24, 280.

'Αντιταμίας, ου, ὁ, proquæſtor.

'Αντίταξις, εως, ἡ, aciei inſtructio adverſus hoſtem; (2) repugnantia, Gl. V. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.

'Αντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, obſiſtentia. Ab ἀντιτείνω.

'Αντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverſo inſtruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. V. 'Αντιτάσσεσθαι καλοῖς ϗ ἀγαθοῖς, τινὶ, ϖερὶ τινος, ϖρός τινα. 'Ο Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Jac. 4, 6.

'Αντιτείνω, f. ενῶ, in contrariam partem tendo, ſeu traho; (2) viciſſim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppoſitus ſum. 'Αντιτείνειν τινι, τὶ ἀντί τινος, ϖρός τι.

'Αντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono.

'Αντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri oppoſita. A præc.

'Αντιτεμνω, remedium præbeo, *ap. Eurip.* de medico, undè ἀντίτομον, ab herbis, quæ in potionem conciduntur, *Ern.*

'Αντιτέρπω, f. ψω, viciſſim delecto.

'Αντίτευχος, ου, ὁ ϗ ἡ, contrarius.

'Αντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.

'Αντιτεχνάω, ῶ, f. ήσω, idem.

'Αντιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc

'Αντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio:

'Αντίτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, adverſarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex τέχνη, *ars.*

'Αντιτίειν, *luere*, præſ. inf. act. verbi ἀντιτίω.

'Αντιτίθημι, ex adverſo pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. V. ἀντιτίθεται, refertur, Ph. 'Αντιτιθέναι τὰ χρήματα τῇ βασιλεία, λίθυς ἀντι τῶν λίθων.

'Αντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim honoro; (2) contra æſtimo. 'Αντιτιμῆσαι τινα ϖᾶσι τοῖς καλοῖς. 'Εγὼ δὲ τίνος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι; Plat. Hinc

'Αντιτιμημα, ατος, τὸ, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit; multa, quæ reus ſibi contra actorem ſtatuit.

'Αντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Αντίτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem aliquis viciſſim punit qui viciſſim pœnas luit; (2) τὸ ἀντίτιμον, quod pœnâ contra abrogatur, *Ern.* Ab ἀντιτίω.

'Αντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim punio, pœnas repoſco.

'Αντιτινάσσω, viciſſim percutio, reconcutio.

'Αντιτίνω, viciſſim luo, viciſſim pendo:

'Αντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio:

'Αντίτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, viciſſim punitus. Ab

'Αντιτίω, f. ίσω, viciſſim punio, ſeu ulciſcor, viciſſim pœnas ſumo; (2) *in Paſſ.* viciſſim pœnas luo.

'Αντιτολμάω, ῶ, f. ίσω, contra audeo, adverſor alicui ſumpta audaciâ, audacter obſiſto.

'Αντίτολμος, ον, adverſarius.

'Αντίτομον, antidotum. *Pind.* Vid. ἀντιτέμνω.

'Αντίτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.

'Αντιτονοῦμαι, adverſor, *Ern.*

'Αντιτοξεύω, contra ſagittas mitto.

'Αντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio. Εἶθαρ δὲ δόρυ χρόος ἀντετόρησεν, Il. 5, 337.

"Αντιτος, pro ἀντίτιτος, *per Syncopen*, viciſſim punitus. Τοτ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο ϖαιδὸς ἐμῦ, Hom. Il. 24, 213.

'Αντιτρέφω, f. ψω, viciſſim alo, alimenta reddo.

'Αντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem.

'Αντιτριτανεύω, rependo, compenſo.

'Αντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, viciſſim adſequor. Γυναικὸς ἄρ ἀντετέτυξο, Il. 8, 163.

'Αντιτυπέω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido; (2) renitor, reſiſto:

'Αντιτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius:

'Αντιτυπία, ας, ἡ, renixus; (2) durities, aſperitas; (3) contrarietas, Ph. repercuſſio:

'Αντίτυπον, ου, τὸ, exemplum, exemplar, typus, & figura; (2) exemplum ex alio expreſſum.

'Αντίτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, aſper; (3) contrarius, adverſarius; (4) eandem formam & figuram habens, ſimilis. Ex

'Αντιτύπτω, repercutio, Gl. V.

'Αντιτύπως, *Adv.* repercuſſivè, cum repercuſſione; (2) cum renixu; (3) durè, aſperè.

'Αντιτύχοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. v. ἀντιτυγχανω, pro ἀντιτεύχω, *conſequor.*

'Αντιφάρμακον, ου, τὸ, reſiſtens venenis, antidotum; Ph. remedium.

'Αντίφασις, εως, ἡ, reſponſio; (2) contradictio. Ab ἀντίφημι.

'Αντιφατικὸς, ὴ, ὸν, contradictorius. Ab eod.

'Αντιφαω, f. άσω, occîdo loco alterius Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, Il. 13, 447. "Αιθ' ἅμα ϖάντες "Εκτορος ὠφέλετ' ἀντ ἰθοῦς ἐπὶ νηυσὶ ϖεφάσθαι, Il. 24, 254.

'Αντιφερίζω, obviam me offero; (2) contendo, concerto, æquiparo me, oppono. "Ηφαις', ὅτις σοί γε θεῶν δυνατ' ἀντιφερίζειν. Il. 21, 357. Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει, Heſiod. Θεογ. 609.

'Αντιφερίξαι, *obviam ſe obtuliſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* & *Dor.* pro ἀντιφερίσαι.

'Αντίφερνα, ων, τὰ, ea, quæ viciſſim à marito ſponſæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ, & φερνη.

'Αντιφέρω, oggero, regero, Gl. V. ἀντιφέρομαι. obviam me fero, offero me, occurro, reſiſto, Οὔτε ϖοτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, contra ferebantur, Il. 5, 701. 'Αργαλέος γὰρ Ολύμπιος ἀντιφέρεσθαι, reſiſti, Il. 1. 519.

'Αντιφερίζω, idem; (2) par ſum ut ἴσος.

'Αντιφεύγω, alterius loco fugio, in exilium eo.

'Αντίφημι, reſpondeo; (2) contradico.

'Αντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico; (2) viciſſim ſonum edo; reſono, de echo; Gl. V. reſpondeo, reclamo.

'Αντίφθεγμα, τὸ, Echo.

'Αντίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, viciſſim ſonum edens; (2) contrarium ſonum edens.

'Αντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, viciſſim amo.

'Αντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor. Χρύσειοι ϖάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεὶς, Theoc. 12, 16. Ab ἀντιφιλέω.

'Αντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo vel æmulor cum aliquo; 'Αντιφιλοδοξῦντες οἱ τῶν ἐλεφάντων ὀπιϛάται ϖρὸς τὸν 'Ασδρυϐαν, Polyb.

'Αντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, contendo cum aliquo; (2) pertinaciter & contentioſè reſiſto.

'Αντιφιλοσοφέω, contraria ſtatuo, argutor, doceo, contrariæ ſectæ addictus ſum.

'Αντιφιλοσοφια, ας, ἡ, ſecta philoſophorum, alteri contraria. Ab

'Αντιφιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſectæ contrariæ addictus, philoſophus alteri contraria defendens.

'Αντιφιλοτιμέομαι, ῦμαι, invicem certo, ſeu contendo; (2) ex adverſo largior; (3) munificentiâ cum aliquo certo.

'Αντιφιλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim amore complector.

'Αντιφλέγω, viciſſim illuſtro, vel uro, *Ern.*

'Αντιφονεύω, viciſſim interficio.

'Αντίφονος, ου, ὁ ϗ ἡ, cædem compenſans; (2) qui pro cæde rependitur.

'Αντιφορικῶς, idem quod ἀντιφραϛικῶς.

'Αντιφορτίζομαι, f. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum abſporto. Ex ἀντὶ, & φορτίζω, *onero.*

'Αντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor; (2) contrariâ appellatione nomino. Hinc

'Αντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio; Ph. adverſitas; (2) figura grammatica, quâ quid ex contrario appellatur.

'Αντίφραξις, εως, ἡ, obſtructio, oppoſitio. Ab

'Αντιφράσσω, vel άττω, f. ξω, contra obſtruo, obſtructioni obſtructionem oppono; (2) obſtruo; (3) oppono. 'Εκλείπει ἡ Σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ, Alex. Aphr.

'Αντίφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt loco cuſtodis; (2) contrariam, aut æqualem cuſtodiam habens.

'Αντιφυλακὴ, ῆς, ἡ, mutua cuſtodia, cuſtodia quæ fit ex alterâ parte.

'Αντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra, vel viciſſim cuſtodio; ἀντιφυλάσσομαι, viciſſim caveo.

'Αντιφυτεύω, f. εύσω, viciſſim gigno.

'Αντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) reſpondeo, etiam literis, γράμματα ἀντιπεφωνημένα; (5) conſtituo me ſoluturum, expromitto. Hinc

'Αντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio; (2) ſonus contrarius; (3) expromiſſio; pecunia conſtituta, Ph.

'Αντιφωνία, ας, ἡ, reſponſio; (2) ſonus contrarius:

'Αντίφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Pſalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, quâ ſacerdoti chorus reſpondet. Ab

'Αντίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra ſonans; (2) reſpondens; (3) qui eſt contrariæ vocis, diſſonus. Ex ἀντὶ, & φωνὴ, *vox.*

'Αντιφωτισμος, ῦ, ὁ, adverſum lumen, i. e. quod ſit ante oculos poſitum.

'Αντιχαίρω, pariter gaudeo.

'Αντιχαλεπαίνω, contra ſævio; (2) viciſſim ſuccenſeo.

'Αντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab

'Αντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.

'Αντιχασμάομαι, ῶμαι, viciſſim oſcito.

'Αντιχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ, & χεὶρ, *manus*, quod ſolus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, ſeu quod oppoſitus eſt & adverſus manui, vel quod eſt ante manum, in principio manûs poſitus, *Ern.*

'Αντιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, contraria ſciſco ſuffragia ferendo, refragor. Hinc

'Αντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, ſuffragatio contraria.

'Αντίχθων, ονος, ἡ, oppoſita pedibus noſtris terra, terra antipodum. Ex χθὼν.

'Αντίχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, contrarias chordas habens, contrarium ſonum chordis edens; (2) contrarius; (3) conſonus, reſpondens. Ex ἀντὶ, & χορδὴ, *chorda.*

'Αντιχορηγέω, ῶ, in choragio certo, vel æmulor.

'Αντιχόρηγος, ου, ὁ ϗ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, de choragis aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt ſuo ſumptu. *Ern.*

'Αντιχορία, ας, ἡ, oppoſita chori pars; (2) quod oppoſita chori pars canit. Ex χορός.

'Αντιχρᾷν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντιχράειν, verbo ἀντιχράω, *ſufficio.* Unde

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus.

Ἀντιχριςος, ȣ, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius, pſeudochriſtus.

Ἀντιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore poſitio. Ex ἀντὶ, & χρόνος, *tempus.*

Ἀντιχρονισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀντιψάλλω, pſallo viciſſim; (2) alteri in pſallendo reſpondeo; (3) plaudo viciſſim. Τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, Ariſtoph. Av. 225. Hinc

Ἀντίψαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui viciſſim canitur, ex adverſo reſpondens carmini.

Ἀντιψέγω, viciſſim invideo, vel reprehendo.

Ἀντίψηφος, adverſarius, qui alteri refragatur.

Ἀντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra ſtatuo, ſeu ſciſco; Gl. V. refragor.

Ἀντίψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vicem animæ præſtans, qui pro altero ſe devovet & mori cupit; (2) qui pro animâ, ſeu vitâ datur. Ex ψυχή.

Ἀντιψύχω, f. ξω, viciſſim refrigero.

Ἀντιωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀντιόομαι.

Ἀντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. Πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ, Soph. El. 1304. Οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, Joan. 2, 9. Ab ἄντλος.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, hauſtus; (2) hauſtrum; (3) perfuſio. Ab ἀντλεω.

Ἀντλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀντλέω.

Αντλήσαντες, *qui hauſerunt*, nom. pl. part.

Ἄντλησις, εως, ἡ, hauſtus, actio hauriendi.

Ἀντλήτήριον, ȣ, τὸ, vas ad hauriendum, hauſtrum. Ab eod.

Ἀντλητὴρ, ῆρος, ὁ, hauſtor. Ab eod.

Ἀντλητὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἀντλία, ας, ἡ, ſentina; (2) miniſterium & pœna hauriendi ſentinam; Gl. V. hauſtus:

Ἀντλίον, ȣ, τὸ, hauſtrum:

Ἄντλον, ȣ, τὸ, ſentina. Ab

ἌΝΤΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſentina; (2) mare; *Eurip.* (3) manipulorum acervus.

Ἀντοικοδομέω, alterius loco ædifico, ſi vel collapſum ſit, vel periculum ſit ne diruatur, v. gr. murus in obſidione.

Ἀντοικοδομία, extructio muri talis.

Ἄντοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo habitans.

Ἀντοικτίζω, f. ίσω, viciſſim miſereor.

Ἀντοικτείρω, idem.

Ἀντοίομαι, contra aliter opinor.

Ἀντολὴ, & ἀντολίη, *Ion.* pro ἀνατολή.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio; (2) ſupplico. Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι, Ariſtoph. Θεσμ. 986. Διπλόος ἤντετο θώρηξ, Il. 4, 133. Ab ἄντα.

Ἀντομματέω, ῶ, oculis rectis adverſis intueor; (2) obnitor, obſiſto, Suicer. Ex ὄμμα, *oculus, adſpectus.*

Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, juro viciſſim, propriè de juramento calumniæ.

Ἀντομνύω, idem. Hinc

Ἀντομοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumniâ à parte rei, vel accuſatoris.

Ἀντομόω, ῶ, contra juro; (2) adjuro viciſſim, adhortor.

Ἀντονομάζω, f. άσω, nomen commuto; (2) contrario vel alio nomine appello crimen objectum. Hinc

Αντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, quâ nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.

Ἀντοργίζομαι, viciſſim iraſcor.

Ἀντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra, è diverſo, fodio.

Ἀντορχέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, viciſſim vel contra ſalto, ſaltationem alterius imitor, ut ſimiæ faciunt. Ex ὀρχέομαι, *ſalto.*

Ἀντοφείλω, f. οφειλήσω, ſeu οφλήσω, p. ωφείληκα, ſeu ὤφληκα, viciſſim debeo, debitor ſum alicui ob acceptum aliquod officium.

Ἀντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, coram intueor; (2) contra intueor; (3) obluctor, obnitor; (4) audacter contra eo, non timeo; *item*, contemno etiam pecuniam, dona, *Ern.* Αντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, Act. 27, 15. Ab

Ἀντόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adverſis oculis intuens, obtuens; (2) qui eſt ante oculos, coram. Ex iiſd.

Ἀντοχὴ, ῆς, ἡ, mutua retentio, ſeu firma, tenax apprehenſio vel retentio. Ab ἀντέχω.

Ἀντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, è contrario munio.

Ἀντρῖος, αία, αῖον, cavernoſus. Ab ἄντρον.

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris verſatur. Ab eod.

Ἀντροδίαιτος, ὁ ϗ ἡ, in ſpeluncâ vivens.

Ἀντροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, antri formam habens.

ἌΝΤΡΟΝ, ȣ, τὸ antrum, caverna, ſpelunca.

Ἀντροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in antris natus. Ex αντρον, & φύω, *naſcor.*

Ἀντροχαρὴς, ὁ ϗ ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens.

Ἀντρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cavernoſus.

Ἄντυγες, *habenæ*, nom. plur. ab ἄντυξ.

Ἀντυγωτὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab

ἌΝΤΥΞ, γος, ἡ, orbiculus additus ſummæ ſellæ currûs, è quo habenæ ſuſpendi poſſunt, ſi currus ſiſtendus ſit, *Ern.* (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum; orbis, fornix, Ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας, *Hom. Il.* 5, 262. Ph. ἄντυγες, clitellæ.

Ἀντυπȣργεῖν, *viciſſim inſervire*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἀνθυπȣργέειν.

Ἄντω, occurro, obvius fio. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus, quo alteri occinitur, cantus alteri reſpondens. Ex ἀντὶ, & ᾠδή.

Ἀντῳδὸς, ȣ̃, ὁ, qui cantu mutuo reſpondet, qui occinit. Ex ἀντὶ, & ᾠδὸς, *cantor.*

Ἀντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, renitor, obnitor.

Ἀντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.

Ἀντωνέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, viciſſim, vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ, & ὄνομα, *nomen.* Hinc

Ἀντωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad pronomen pertinens, pronominalis, reperitur & ἀντωνυμιακός.

Ἀντωνυμικῶς, uſu vel loco Pronominis.

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor:

Ἀντώπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obtuens; (2) adverſus:

Ἀντωπὸν, *Adv.* adverſâ facie, è regione, ex adverſo. Ab

Ἀντωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo intuens; (2) ſplendidus. Ex ἀντὶ, & ὢψ, *oculus.*

Ἄντωσις, εως, ἡ, occurſus; (2) repulſus. Ab ἄντω, *obvio*, vel ἀντωθέω, *repello.*

Ἀντωφελέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.

Ἀνύϐριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contumeliæ expers. Ex α priv. & ὕϐρις, *contumelia.*

Ἀνυγίαςος, ον, inſanabilis. Ab ὑγιαζομαι.

Ἀνυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ, vel α pleon. & ὑγραίνω, *madefacio.*

Ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ανα & ὑδρεύω.

Ἀνύδρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non rigatus. Ex α priv.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab

Ἄνυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aridus, ſiccus, aquâ carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua.*

Ἀνύδρων, *arentium*, gen. plur. ab ἄνυδρος.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, à verbo ἀνύω.

Ἀνύκλερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non caliginoſus, Suicer.

Ἄνυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſilvâ carens, non ſilvoſus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex ὕλη.

Ἀνυμέναιος, ȣ, ἡ, carens honoribus nuptialibus, juſtos hymeneos non paſſa. Ex α priv.

Ἄνυμες, *perficiebamus*, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἠνύομεν, ab ἀνύω.

Ἀνυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ, & ὑμνέω, *celebro hymno.*

Ἀνύμφευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innupta. Ex α priv. & νυμφεύω, *nubo.*

Ἄνυμφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis.

Ἀνυπαίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſons, innocens.

Ἀνύπαρκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non exſiſtens, commentitius; (2) qui in rerum naturâ eſſe nequit. Ex α priv. & ὑπάρχω, *exſiſto.* Unde

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, eſſentiæ privatio.

Ἀνύπεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immitis, indomitus, non cedens. Ex α priv. & ὑπείκω, *obedio.*

Ἀνυπεξάιρετως, ſine exceptione.

Ἀνυπέρϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexſuperabilis, Gl. V. (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. & ὑπερϐάλλω, *ſupero.*

Ἀνυπερϐλήτως, *Adv.* magnoperè, ſummoperè, vehementiſſimè.

Ἀνυπερήφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè ſuperbus.

Ἀνυπέρθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui differri & procraſtinari nequit. Ex α priv. & ὑπερτίθημι. Hinc

Ἀνυπερθέτως, *Adv.* ſine morâ, abſque dilatione & cunctatione. Gl. V. incunctanter.

Ἀνυπεύθυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex α priv. & ὑπεύθυνος, *reus.*

Ἀνυπευθύνως, *Adv.* cum ſummâ libertate agendi, quæ velis, ut rationem reddere nemini cogare, ſeu ita ut non ſis obnoxius; (2) liberè, quaſi nemini ſis obnoxius.

Ἀνυπήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. & ὑπήκοος.

Ἀνύπηνος, ȣ, ὁ, imberbis. Ex α priv. & ὑπήνη.

Ἀνυπηρέτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, miniſtris carens. Ex α priv. & ὑπηρέτης, *miniſter.*

Ἀνυπόδατος, *Dor.* pro ἀνυπόδητος.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas:

Ἀνυποδητέω, ῶ, calceis careo, non ſum calceatus. Ab

Ἀνυπόδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non calceatus, qui eſt nudis pedibus. Ex α priv. & ὑποδέω.

Ἀνυπόθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſuggeſtus, non ſuppeditatus; (2) non ſuppoſitus, non ſpurius. Ex ὑποτίθημι.

Ἀνύποιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, & οἰςος.

Ἀνυποίςως, *Adv.* intolerabiliter.

Ἀνυπόκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè ſimulatus, non fucatus, Gl. V. non fictus, ſincerus. Ex α priv. & ὑποκρίνομαι, *ſimulo.*

Ἀνυποκρίτως, ſine ſimulatione.

Ἀνυπομενητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, Gl. V.

Ἀνυπομόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuſtineri nequit, intolerabilis, item impatiens. Ex α priv. & ὑπομένω.

Ἀνυπονόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſuſpicans, incurioſus, v. gr. futuri; (2) non ſuſpectus; non proviſus; inopinatus.

Ἀνυπονοήτως, *Adv.* non ſuſpicioſè; (2) inopinatò, inſperatò, improviſò.

Ἀνυπόπτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans. Ex α priv. & ὑπόπτομαι.

Ἀνύποπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, & *act.* nihil mali de aliquo cogitans.

Ἀνυπόπτως, *Adv.* citra ſuſpicionem.

Ἀνυποσημείωτος, ον, non annotatus.

Ἀνυπόςατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis; (2) cujus impetus ſuſtineri nequit; (3) fundamento carens, *Polyb.* (4) Theologis, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens. Ex α priv. & ὑφίςημι, *ſubſiſto.*

Ἀνυπόςολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in dicendo nihil timet, nullâ utitur diſſimulatione, qui liberè loquitur, non prævaricans. Ex α priv. & ὑποςέλλομαι.

Ἀνυποςόλως, *Adv.* ſine timore, liberè; (2) citra prævaricationem; (3) nihil remittendo.

Ἀνυπόςρεπτος, ον, idem quod

Ἀνυπόςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irremeabilis, irreparabilis, Ph. Ex α priv. & ὑποςρέφω, *reverto.*

Ἀνυπότακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, refractarius, Gl. V. indomitus; (2) confuſus, perturbatus, ordine carens, *Polyb.* Ex α priv. & τάττω.

Ἀνυποτίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non cenſus, non æſtimatus; (2) cui lis eſtimata non eſt, mulcta, vel pœna non æſtimata; (3) impunitus, unde (4) effrænis, inſolens, impius. Ex α priv. & ὑποτιμάω, (niſi quædam horum potius ad ἀνεπιτι) ſint referenda, *Ern.*

Ἀνυποτιμήτως, *Adv.* impunè; (2) licenter, liberè.

Ἀνύπουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſimulatus, ſincerus; ſine ſuſpicione; ſine vitio occulto; propriè ſub cujus cicatrice nullum vitium latet.

Ἄνυπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedibus celeriter confecit, Heſ. Ex ἀνύω, *perficio*, & ποῦς.

Ἀνυσάμαν, *confeci*, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἠνυσάμην, à verbo ἀνύω.

Ἀνύσας, *qui perfecit*, a. 1. part. act.

Ἄνυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; efficax in agendo. Ab ἄνυσις, & ἔργον.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio*.

Ἀνυσίμως, *Adv.* efficaciter, ſtrenuè; (2) utiliter, cum effectu & emolumento.

Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio, Gl. V. efficacitas, effectus, efficacia, Gl. V. *Hom. Il.* 2, 347. (2) profectus, commodum; (3) finis. Ab ἀνύω.

Ἀνύσσας, qui *perfecit*, *Poet.* pro ἀνύσας.

Ἀνυστέον, perficiendum. Ab eod.

Ἀνυστικὸς, ἡ, ὸν, efficax, effectum magnum & celerem habens. Ab eod.

Ἀνυστὸς, ἡ, ὸν, qui effici poteſt, facilis, promptus. Ab eod.

Ἄνυτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤνυτο, à verbo ἀνύω, *perficio*.

Ἀνύτω, & ἀνύττω, idem quod ἀνύω.

Ἀνυφαίνω, retexo, Gl. V. Ex ἀνὰ, & ὑφαίνω.

Ἀνύφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, rudis, non textus, intextus, Gl. V. Ex α priv. & ὑφαντὸς, *textus*.

Ἀνύφαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, non arenoſus.

Ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, ſublevo.

ἈΝΥ'Ω, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) proſum; (3) impleo; (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, conſumo, *in med.* feſtino; (7) impetro; (8) conſequor, lucror. Σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἤνυτον, Soph. Trach. 323. Τοῦδ᾽ εὐφημοσύνα κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγὰν, id. Phil. 1135. Ὀυ γὰρ ὀίω τούτου γε ζώοντος ἀνυσσεσθαι τάδε ἔργα, perfectum iri, Odyſſ. 16, 373.

ἈΝΩ, *Adv.* ſurſum, ſupra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, ἄνω, ſuperior, ſuperius; ἄνω τε ϗ κάτω, ſurſum & deorſum. *Eurip. Bacch.* 740.

Ἀνῶ, *deſeram*, ſeu *deſeruerim*, 1. ſing. a. 2. conj. act. verbi ἀνιημι, pro ἀνέω, *deſero*.

Ἄνωγα, 1. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤνωγα, à verbo ἀνώγω.

Ἀνωγέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro. ἀνώγειν.

Ἀνώγεον, ου, & ἀνώγεων, ω, τὸ, cœnaculum. Ab

Ἀνώγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra terram eſt, editior domûs locus. Ex ἀνὼ, & γῆ, vel potius illud γεως eſt mera terminatio, *Ern.*

Ἀνωγέω, ſuadeo. Ab

Ἀνωγὴ, ἡ, juſſum, adhortatio. Ab ἀνώγω.

Ἀνώγηθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. ἀνώγημι.

Ἀνῶγμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀνοίγω.

Ἀνωγουν, *jubebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠνώγεον, à verbo ἀνωγέω.

ἈΝΩ'ΓΩ, jubeo, hortor, ſuadeo, inſtigo. Τί δῆτ᾽ ἄνωγας; Soph. Phil. 53. Σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, Il. 2, 280.

Ἀνώγων, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠνώγων.

Ἄνωδος, non canens, *Epith.* avis.

Ἀνώδινος, ου, ὁ ϗ ἡ, partûs dolores non ſentiens; doloris expers. Ex α priv. & ὠδίν.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, doloris abſentia. Ab

Ἀνώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, doloris expers; (2) ἡ quæ dolores partûs non ſentit, ſine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex ὀδύνη.

Ἀνωδύνως, *Adv.* ſine dolore. A præc.

Ἄνωθεν, *Adv.* deſuper, ſupernè, è loco ſuperiori; (2) cœlitùs, è cœlo; (3) à principio, altius repetendo; (4) denuo, rurſum; οἱ ἄνωθεν dicuntur majores noſtri, omnino veteres, antiqui, priſci. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, ſurſum impello; (2) repello, retrudo. Ὀι μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, Odyſſ. 15, 552. Ἀνῶσαι εἰς πολεμίους τὴν πόλιν, objectare, Thuc. Ex ἀνὰ, & ὠθέω, *pello*. Hinc

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus; (2) repulſio.

Ἀνωϊστί, *Adv.* clam, inopinatò, inſperatò. Λάθρη, ἀνωϊστί, δόλῳ, οὐλομένης ἀλόχοιο, Hom. Od. 4, 92. Ab

Ἀνώϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inopinatus, improviſus. Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεὺς, *Hom. Il.* 21, 39. Ex α priv. & οἴομαι.

Ἀνωΐστως, *Adv.* inopinatò, præter opinionem.

Ἀνωΐχθην, 1. ſing. a 1. ind. paſſ. *per Dialyſin*, pro ἀνῴχθην, ab ἀνοίγω.

Ἀνῷκται, *apertus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, interitûs expers, interritui non obnoxius. Ex α priv. & ὄλεθρος, *perditio*.

Ἀνωλόφυρτος, ον, indefletus. Ab α priv. & ὀλοφύρομαι.

Ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non planus, ſalebroſus, confragoſus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex α priv. & ὁμαλός, *planus*, Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, aſperitas; (2) inæqualitas; (3) inconſtantia; (4) aberratio à regulâ.

Ἀνώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀνωμαλής.

Ἀνωμαλότης, ητος, idem quod ἀνωμαλία.

Ἀνωμάλως, *Adv.* ſalebroſè; (2) inæqualiter, inæquabiliter; (3) contra regulam.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis diſtributio.

Ἄνωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, humero carens.

Ἀνωμοτὶ, *Adv.* ſine jurejurando. Ab

Ἀνώμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuratus; (2) non addictus jurejurando, citra juſjurandum. Ex α priv. & ὄμνυμι, *juro*.

Ἀνων, præſ. part. act. v. ἄνω, pro ἀνύω.

Ἄνωνις, Dioſcorid. anonis, herbæ genus, *Angl.* Reſt-harrow, or Cammock.

Ἀνωνόμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaſi innominabilis, nefandus; (2) qui ſine nomine eſt.

Ἀνωνυμὶ, & ἀνωνυμεὶ, *Adv.* ſine nomine. Ab

Ἀνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers nominis, ſine nomine; (2) non nominatus, incelebris; ἀνώνυμα, etiam dicuntur, quæ narrantur, ſuppreſſo nomine ejus à quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium ἀνώνυμον. Ex α priv. & ὄνομα, *nomen*.

Ἀνῶξαι, *juſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀνώγω.

Ἄνωξις, εως, ἡ, juſſum. Ab ἀνώγω.

Ἀνώπιον, ου, τὸ, locus editior & à conſpectu ſemotus. Ex α priv. & ὤψ, *oculus*, vel à terminatione πος, & πιος, *Ern.*

Ἀνωρθώθην, *in altum erectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ανορθόω, *ſurrigo*.

Ἀνωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas. Ab ἄνωρος.

Ἄνωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) immaturus, precox. Ex α priv. & ὥρα, *tempus*.

Ἀνώροφος, ὁ ϗ ἡ, tectum non habens. Ab α priv. & ὄροφος, *tectum*.

Ἀνώῤῥοθια, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam navis marginem attollitur. Ex ἄνω, & ῥόθος.

Ἀνόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurſum vergens, reſupinus. Ex ἄνω, & ῥοπὴ, *inclinatio*.

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor. Ex ἀνά.

Ἀνωσάμενος, part. a. 1. med. v. ἀνωθέω, pro ἀνώθω, *propello*.

Ἀνῶσαι, *retuliſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀνοῖσαι, à verbo ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero*.

Ἀνώτατος, η, ὸν, ſummus, ſupremus, Gl. V.

Ἀνωτάτω, *Adv.* in ſupremo loco. Ab ἄνω.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, ſupernus, Ph. aliter, Gl. V. ſuperans. Ab

Ἀνώτερος, α, ον, ſuperior, Gl. V. Ab ἄνω.

Ἀνωτέρω, ſuperius. A præc.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inutilis; infructuoſus, incommodus, Gl. V. ἀνωφελῆ, irrita, Ph. (2) damnoſus. Ex α priv. & ὠφελέω.

Ἀνωφέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iiſd.

Ἀνωφελῶς, *Adv.* inutiliter, nullo commodo.

Ἀνωφέρεια, ας, ἡ, adſcenſus, acclivitas. Ab

Ἀνωφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens. Ex ἄνω, & φέρω.

Ἀνώφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurſum tendens. Ex ἄνω, & φοιτάω, *eo*.

Ἀνωφορέω, ſurſum fero, veho.

Ἀνώφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀνωφερής.

Ἀνῷχα, 1. ſing. perf. indic. act. v. ἀνοίγω.

Ἀνώχθε, *jubete*, pro ἀνώχθητε, *Eurip. Herc. fur.* 241. A verbo ἀνώγημι, *jubeo*.

Ἄνωχθι, *jube*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *per Syncopen* pro ἀνώγηθι, *Hom. Il.* 10, 63.

Ἀνώχθω, *jubeto*, 3. ſing. præſ. imperat. act. *per Sync.* pro ἀνωγηθι, *Hom. Il.* 11, 189.

Ἀνώχυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non munitus, intutus, indefenſus. Ex α priv. & ὀχυρός.

Ἄξαιμι, *fregerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*.

Ἄξας, a. 1. part. act. verbi ἄγω, *duco*.

Ἄξε, *age*, præſ. imperat. v. poëticè ἄξω pro ἄγω.

Ἄξεια, *fregerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἄξαιμι à verbo ἄγω, *frango*.

Ἄξεινος, *ſine hoſpite*. *Poet.* pro ἄξενος.

Ἀξεναγώγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ductus ab hoſpite, non receptus. Ex α & ξεναγαγέω.

Ἀξενία, ἡ, inhoſpitalitas, inhumanitas erga peregrinos.

Ἄξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhoſpitalis, inimicus, ſævus hoſpitibus; (2) cui non eſt hoſpes, à quo ſuſcipiatur.

Ἄξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, radendo non politus.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æſtimatio, juſtum pretium. Ab ἄξιος.

Ἀξιαγάπητος, ον, amore dignus.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, admiratione dignus; (2) fide dignus; Gl. V. memorabilis; ἀξιάγαστον, operæ pretium, memorabile; Gl. V. Ex ἄξιος, & ἀγαστὸς, *admirabilis*.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex ἄξιος, & ἀκούω, *audio*.

Ἀξιακρόατος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἀκροάομαι.

Ἀξιαφήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus memoratione, memorabilis. Ex ἄξιος, & ἀφήγεομαι.

Ἀξιεπαίνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus laude. Ex ἔπαινος, *laus*.

Ἀξιεπιθύμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui expetatur. Ex ἐπιθυμέω, *deſidero*.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus amore, amabilis. Ex ἐράω, *amo*.

Ἀξιεῦμαι, *dignum cenſeo*, 1. ſing. præſ. indic. med. *Dor.* pro ἀξιοῦμαι, ab ἀξιόομαι.

Ἀξινάριον, ου, τὸ, parva aſcia; Gl. V. dolabella. Dim. ab

ἈΞΙΝΗ, ης, ἡ, aſcia, dolabra, ſecuris. Εἵλετο καλὴν ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, *Hom. Il.* 13, 612. Hinc

Ἀξινίδιον, ου, τὸ, aſcia parva. Dim.

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per ſecures.

Ἀξιοβίωτον, idem quod βιωτός.

Ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, lacrimabilis.

Ἀξιοεπιθύμητος, ον, appetendus, ſtudio dignus.

Ἀξιόεργος, ον, dignus labore; *item* par labori, operi.

Ἀξιόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus æmulatione, imitatione, appetitione; (2) optabilis, præclarus.

Ἀξιοζήλως, *Adv.* laudabiliter, præclarè.

Ἀξιοζήλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus admiratione.

Ἀξιοθέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpectatu dignus, ſpectabilis. Ex ἄξιος, & θεάομαι, *ſpecto*.

Ἀξιοθέητος, *Ion.* pro ἀξιοθέατος.

Ἀξιόθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex ἄξιος, & θρῆνος.

Ἀξιοκοινώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus quocum communicemus, dignus, cujus conſortium expetamus. Ex κοινωνέω.

Ἀξιόκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui quæratur & poſſideatur, digno vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. Ex κτάομαι.

Ἀξιόλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex ἄξιος, & λέγω, *dico*. Unde

Ἀξιόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non adſpernandus, magni pretii. Ph. honeſtus, egregius; ἀξιόλογον, operæ pretium. Gl. V. ἀξιολογώτατος, digniſſimus, perfectiſſimus, Ph.

Ἀξιολόγως, *Adv.* egregiè, præſtanter, ita ut ſit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex μακάριστος.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, par viribus, idoneus ad pugnam. Ex μάχομαι.

Ἀξιομιμέομαι, imitor.

Ἀξιομισὴς, ὁ καὶ ἡ, odio dignus:

Ἀξιομίσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex μισῶ.

Ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, memorabilis, commemorabilis, Gl. V. Ex μνημονεύω.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, victoriâ dignus. Gl. V. ἀξιόνικον, palmarium, ἀξιονικότερος, *Herodot.* Ab ἄξιος, & νίκη, *victoria.*

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, ſpecies, auctoritas fide digna. Ph. honeſtas. Ab

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fide dignus, gravis; (2) veriſimilis, certus, Ph. ſeverus, honeſtus, idoneus. Ex πίστις.

Ἀξιοπίστως, *Adv.* fideliter, ita ut fide ſit dignum.

Ἀξιόποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, pœnâ dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex ποινή, *pœna.*

Ἀξιοπραγία, ἡ, rerum honeſtarum ſuſceptio, actio.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab ἀξιοπρεπής.

Ἀξιοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex πρέπω, *convenio.*

Ἀξιοπρέπῶς, dignè, decorè.

Ἀξιοπροστάτευτος, ον, imperio dignus.

ἈΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus; (2) æſtimabilis, pretium & æſtimationem habens; (3) ſalubri pretio parandus.

Ἀξιόσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus conſideratione, ſeu animadverſione, conſiderandus. Ex σκέπτομαι, *conſidero.*

Ἀξιοσπούδαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus ſtudio, dignus quem ſtudioſè ſectemur. Ex σπουδάζω.

Ἀξιοστρατήγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

Ἀξιοστρατηγικὸς, ον, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀξιοστράτηγος, idem.

Ἀξιοτέκμαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, probatus ſufficientibus argumentis. Ex ἄξιος, & τεκμαίρω.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio.

Ἀξιοτίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretioſus, Ph. Ex ἄξιος, & τιμοῦμαι, *æſtimo.*

Ἀξιόχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſolvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) ſatis magnus & amplus.

Ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum cenſeo, dignor; (2) peto, poſtulo, volo, cupio; (3) exiſtimo, puto; (4) ſtatuo, inſtituo, aggredior; (5) oportet me, decet me; τὸ ἀξιοῦν, opinio; ἀξιοῦμαι, mereo, Gl. V. dignus habeor; ἀξιωθῇ, meruerit, Ph. Ἀξιούμενος θυγάτηρ τῆς σῆς, τῆς βουλῆς, τιμωρίας, τῶν δωρεῶν, τοῦ ὑπακούειν, πάντων πρὸς σοῦ βουλευμάτων. Οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, Soph. Phil. 61. Οὐδέ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρός σε ἐλθεῖν, Luc. 7, 7. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, Heb. 3, 3. Ab ἄξιος. Hinc

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas; dignatio, honos, meritum, Ph. (2) enunciatio, effatum, pronunciatum, *ap. Dial.* (3) voluntas; (4) ſupplex oratio, preces.

Ἀξιωματικὸς, ὴ, ὸν, habens auctoritatem, auctoritate præditus; unde Axiomatici pro ſenatoribus & aliis honoratis accipiuntur; (2) dignatione & majeſtate venerandus; honorarius, Gl. V. in precibus conſumtus, ſc. ſermo, &c. *Ern.*

Ἀξιωματικῶς, *Adv.* cum auctoritate, cum dignitate; (2) pro axiomate, *ap. Dial.*

Ἀξίως, *Adv.* meritò, dignè, prout dignum eſt; (2) modico & ſalubri pretio. Ab ἄξιος.

Ἀξιώσεια, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, à verbo ἀξιόω. Unde

Ἀξίωσις, εως, ἡ, poſtulatio, rogatio, poſtulatum, Gl. V. (2) dignitas, auctoritas, gravitas; prærogativa, Gl. V. (3) opinio, imprimis de ſe, virtutibuſque ſuis; (4) ſignificatio, vis verborum; (5) ſalutatio honorifica, omninoque honos, qui alteri habetur.

Ἄξιφος, enſe carens, quod ſine gladio peragitur.

Ἀξόανος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſculptili imagine carens; *Epith.* templi. Ex α priv. & ξόανον.

Ἄξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. ἄγω.

Ἆξον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀξονήλατος, ον, axe agitatus. Ex ἐλαύνω.

Ἀξόνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

Ἄξοος, ου, ὁ καὶ ἡ, non politus. Ex α & ξέω.

Ἀξυγκρότητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conflatus, ſeu coactus non eſt; (2) qui conflari, ſeu cogi nequit. Ex α priv. & συγκροτέω.

Ἀξύλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* ſilvæ incæduæ in quam nemo lignatum ivit, in quo ligna non cæduntur. Ex α priv. & ξυλεύω, *lignor.*

Ἀξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia.

Ἀξύλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, unde nemo ligna petiit.

Ἄξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lignoſus, ligno carens; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. Ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, *Hom. Il.* 11, 155. Ex α priv. vel intenſ. & ξύλον, *lignum.*

Ἀξύμβατος, vid. ἀσύμβατος.

Ἀξύμβλητος, ον, ὁ καὶ ἡ, non conferendus; (2) non adeundus, aditus difficiles habens, aſper; (3) intelligi non poteſt, conjecturâ non aſſequendus. Ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, Soph. Trach. 707.

Ἀξύνετος, vid. Ἀσύνετος.

Ἄξυρος, ου, ὁ, irraſus, Gl. V. intonſus. Ex α priv. & ξύρομαι, *rador.*

Ἄξυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, irraſus, Gl. V. rudis. Ex α priv. & ξύω, *rado.*

Ἄξω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἄγω.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, axis, *Hom. Il.* 16, 378.

Ἄοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor.*

Ἄοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine nodis, enodis; (2) ramoſus, plenus ramorum; (3) nodoſus; (4) qui multa ligna comburit. Ex α priv. vel intenſ. & ὄζος, *nodus arboris.*

Ἀοιδᾶν, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus; (2) carmen; (3) fama. Ab ἀείδω, *cano.*

Ἀοιδιαω, ῶ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάει, Odyſſ. 10, 227. Ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ, Odyſſ. 5, 61. Ab eod. Unde

Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebris, decantatus.

Ἀοιδοθέτης, ου, ὁ, poëta, qui componit cantilenas. Ex ἀοιδὴ, & τίθημι, *pono.*

Ἀοιδομάχος, ὁ, qui cantando certat.

Ἀοιδόπολος, ου, ὁ, qui verſatur circa carmina, poëta. Ex ἀοιδὴ, & πολέω.

Ἀοιδὸς, ου, ὁ, cantor; (2) poëta; (3) cantûs peritus. Ab eod.

Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδός.

Ἀοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habitatus, inhabitabilis, Gl. V. Ab

Ἄοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, domo carens; (2) extorris; (3) pauper.

Ἄοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, vagus. Ex οἴμη.

Ἀοινέω, vino abſtineo, non utor.

Ἀοινία, ἡ, abſtinentia à vino.

Ἄοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, vino carens; (2) abſtemius.

Ἀοκνία, ἡ, ſtrenuitas. Ab

Ἄοκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, impiger; (2) intrepidus; indefeſſus, Gl. V. Ex α priv. & ὄκνος.

Ἀόκνως, *Adv.* impigrè. A præc.

Ἀολλέω, ῶ, f. ήσω, confertos reddo, congrego. Καὶ δ' ἄρ ἄολλησαν (alii ἀόλλισσαν) κατὰ ἄστυ γεραιὰς, Il. 6, 287.

Ἀολλήδην, *Adv.* confertim, ſimul. Ab

ἈΟΛΛΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, confertus, congregatus; ἀολλέες, conferti, denſi.

Ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ, Il. 19, 54.

Ἄοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex ὅπλα.

Ἄοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus; (2) inviſibilis. Ex α priv. & ὄψ.

Ἄοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſibilis. Ex ὄπτομαι.

ἌΟΡ, ſeu ἄορ, ορος, τὸ, enſis, Gl. V. ſpatha.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas; (2) ea conditio rei, ut oculis uſurpari nequeat. Ex α priv. & ὁράω.

Ἀόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſibilis; (2) quem nefas eſt videre; (3) quem ipſi non vidimus, *act.* qui non videt. Hinc

Ἀοράτως, *Adv.* inviſibiliter.

Ἀοργησία, ας, ἡ, iræ expers, aut non aſſequenda animi ſedatio, lenitudo. Ex α priv. & ὀργή.

Ἀόργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non iraſcitur, aut iraſci ſolet. Ex iiſd.

Ἀοργήτως, *Adv.* ſine irâ, leniter, ſedatè.

Ἄορες, ων, αἱ, mulieres, *Heſ.* (2) tripodes.

Ἀορισταίνω, hæſito, dubito. Ab ἀόριστος. Unde

Ἀοριστέω, ῶ, f. ήσω, infinitus ſum.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

Ἀοριστικὸς, ὴ, ὸν, indefinitivus. Ab eod.

Ἀόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. & ὁρίζω.

Ἀορίστως, *Adv.* infinitè, indeterminatè.

Ἄορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, avibus carens; (2) Avernus, lacus. Ex α priv. & ὄρνις, *avis.*

ἈΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, arteria magna, quæ à ſiniſtro cordis ſinu oritur. Ab ἀείρω.

Ἀορτηθεὶς, ſuſpenſus, appenſus, affixus, a. 1. paſſ. ab ἀορτεῖσθαι, *ſuſpendi.*

ἈΟΡΤΗ'Ρ, ὁ, lorum ſeu funis, quo enſis, vel clypeus, vel pera appenditur. Hinc

Ἄορτρον, τὸ, pars pulmonis utrimque ſuſpenſa.

Ἄορτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. plusq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤορτο, ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀόρχης, ὁ, cui teſticuli exſecti ſunt, Eunuchus. Ex α priv. & ὄρχις.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris defectus, odor nullus; (2) odor malus, fætor. Ab

Ἄοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odoris omnis expers; (2) odore gravis & fœtidus; (3) *Subſt.* ὁ idem quod ἀοσμία. Ex α priv. & ὀσμή.

Ἀοσσέω, auxilior, *Steph.* Unde

Ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat: ἄνευ ὄσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulſus, ſed ſpontè.

Ἄουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæſus. Ex α priv. & οὐτάω; (2) carens auribus, auditu. Ab οὖς.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas à turbis. Ex α priv. & ὄχλος.

Ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui turbâ & moleſtiâ vacat. Ex iiſd.

Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, viſûs expers, cæcus. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video.*

Ἀπαγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγείλατε, 2. plur. a. 1. imperat. act.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio; (2) recitatio, quæ fit memoriter; (3) phraſis; (4) oratio; (5) notatio, explicatio. Ab

Ἀπαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro, de hiſtoricis; (2) pronuncio; (3) enuncio; (4) memoriter recito; (5) ſalutem nuncio ab aliquo; ἀπήγγειλεν, retulit, Ph. a. 1. ἀπηγγέλθη, relatum eſt, Ph. a. 1. paſſ. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω, *nuncio.* Hinc

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index renuncius.

Ἀπαγγελτικὸν, οῦ, τὸ, enunciatio. Ab eod.

Ἀπαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, enunciativus, commemorans, explicans.

Ἄπαγε, *Adv.* apage, apageſis; (2) aufer; (3) abſit, ne feceris. Ex ἀπὸ, & ἄγε.

Ἀπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui compactus non eſt. Ex α priv. & ἐπάγην, à πήγνυμι.

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ἀπαγινεῖν φορτία, ἀργύριον φόρον, pendere tributum, Herodot.

Ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἀγκάλαι.

Ἀπαγκυλόω, curvo, obliquo.

Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀπὸ, & ἄγκων, *cubitus.*

Ἀπαγλαΐζω, deturpo, dehoneſto.

Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium.

Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio; (2) renunciatio; (3) defatigatio.

Ἀπαγορευτικὸς, prohibitorius, vetans.

Ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico; (2) interdico; (3) renuncio; (4) ſuccumbo oneri, labori, Gl. V. ἀπαγορεύει, execrat, Ph. ἀπηγορευμένον, interdictum, Ph. ἀπηγορευμένος, inteſtabilis, Ph. Ἀπαγορεύειν τινὶ φόνον· πρὸς τοὺς πόνους, abhorrere; μὴ στεφανοῦν. Καταγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἀλῶναι, Ariſtoph. Θεσμ. 797.

Ἀπαγρεύω, eripio, aufero, propriè quidem venatione.

Ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte reddo, effero, exaſpero; ἀπαγριοῦμαι, efferor, exaſperor. Ex ἀπὸ, & ἄγριος, *agreſtis.* Hinc

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exaſperatio.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores ruſticos reducor.

Ἄπαγρος, ου, ὁ, infelix & infortunatus, propriè in venando, Heſ. Ex ἀπὸ, & ἄγρα.

Ἀπαγχονέω. Ab ἀγχόνη, et

Ἀπαγχονίζω, f. ίσω, ſtrangulo, ſuffoco.

Ἀπάγχω, f. άγξω, idem, *in med.* ſtrangulare ſe, laqueo, ſibi gulam frangere; (2) ita ægro animo aut irato eſſe, ut parum abſit, quin tibi laqueo vitam finias. Ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, Odyſſ. 19, 230. Καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο, Matt. 27, 5. Ex ἀπὸ, & ἄγχω.

Ἀπάγω, f, άξω, abduco, avoco; (2) abduco in carcerem, ad ſupplicium; (3) reduco; (4) pendo, ſolvo. Ἀπάγειν τινὰ ἐπὶ τὴν βουλὴν, deducere in ſenatum; τινὰ τῆς ἐπιθυμίας, abducere; φόρον, δασμὸν, pendere; οἴκαδε, reducere. Εἰ μ᾽ οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ, Soph. Phil. 979. Μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, Act. 24, 7. Hinc

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio; (2) abductio in carcerem, vel ad ſupplicium; (3) reductio; (4) penſio tributi; (5) reductio, ut ad impoſſibile, ad abſurdum; (6) libellus, quo quis magiſtratui aliquem defert, reum facit.

Ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ, expulſor, abductor.

Ἀπαδεῖν, *diſplicere*, ſeu *diſplicuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀπάδω.

Ἄπαδις, ἡ, vis mentis, providentia, ap. Pind.

Ἀπάδω, in cantu diſcrepo; (2) diſſentio, diſcrepo; ἀπάδει, abhorret, diſcrepat, ἀπάδων, abhorrens, Gl. V. Ex ᾄδω, *cano.*

Ἀπαειρόμενος, *diſcedens*, part. præſ. med. verbi ἀπαείρω, *diſcedo.*

Ἀπαείρω, f. ερῶ, tollo ab, attollo. *Metaph.* diſcedo. Μή μ᾽ ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ, Il. 21, 563.

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem, in deos refero.

Ἀπαθανάτισις, έως, ἡ, conſecratio, relatio in deos.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas; (2) indolentia; (3) ſtupor. Ab

Ἀπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non obnoxius adfectibus, carens paſſionum & adfectuum animi perturbatione, unde & placidus, lenis, velut ἔρως ἀπαθής; (2) illæſus; (3) nullis malis obnoxius; (4) immunis; (5) qui non commovetur aliquâ re. Ex α priv. & πάθος. Hinc

Ἀπάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaſi impatibilis, patiendi neceſſitati non obnoxius.

Ἀπαθῶς, *Adv.* ſine ullo adfectu, ut ἀπαθῶς ὁρᾶν, non amore capi ejus quem videas.

Ἀπαὶ, *Præpoſ. Poet.* à, ab, pro ἀπὸ.

Ἀπαιγειρόομαι, in alnum commutor. Ab αἴγειρος.

Ἀπαιδαγώγητος, ὁ ϗ ἡ, qui regi nequit; (2) indocilis, intractabilis; (3) qui rectorem non habet. Ex α priv. & παιδαγωγέω.

Ἀπαιδαγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀπαιδαγωγήτως, *Adv.* ſine inſtitutione; (2) indoctè, imperitè.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inſcitia, imperitia. Ex α priv. & παιδεύω, *inſtituo.* Unde

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus.

Ἀπαιδεύτως, *Adv.* imperitè, indoctè.

Ἀπαιδία, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.

Ἀπαιδοιόομαι, preputium reſeco, vel reſecari ſino; *Poll.* (2) glandem penis nudatum habeo; unde (3) libidinoſus ſum, *Ern.* Ex τὰ αἰδοῖα.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub magiſtro non exercitatus; (2) inexercitatus. Ex α priv. παῖς, & τρίβω, *exerceo.*

Ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torrefacio.

Ἀπαιθριάζω, f. άσω, ſub dio ago; (2) ſereno, ſerenum reddo. Ex ἀπὸ, & αἴθριος.

Ἀπαιθύσσω, ventilo, concutio facem, ſc. ignis excitandi causâ.

Ἀπαίνυμαι, auſero. Κῦδος ἀπαίνυτο, Il. 15, 595.

Ἀπαιολάω, & έω, decipio, fraudo, Eur. I, 549. Ab αἰόλος.

Ἀπαιόλη, ης, ἡ, fraus, impoſtura, *Ariſtoph. Nub.* 1144.

Ἀπαιόλημα, τὸ, idem.

Ἀπαιόλησις, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, uſurâ, &c.

Ἀπαιρεθέω, 1. ſing. a. 1. conj. paſſ. *Ion.* pro ἀφαιρεθῶ, à verbo ἀφαιρέω.

Ἀπαιρερημένοι, *fraudati*, nom. plural. partic. perf. paſſ. *Ion. & Att.* pro ἀφῃρημένοι.

Ἀπαίρω, tollo, auſero; (2) diſcedo, abeo, ſolvo, diſcedo navi; (3) morior. Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ᾽ ἀπαίρομεν φυγῇ, diſcedimus, Eur. Med. 938. Καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπάραντας, à patriâ, Luc. Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ νυμφίος, Luc. 5, 35.

Ἄπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, liberis carens.

Ἀπαίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, infauſtus, inauſpicatus, mali augurii, obſcœnus, Ph. Ex ἀπὸ, & αἶσα.

Ἀπαισίως, inauſpicatò.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, proſilio cum impetu; (2) abeo. Κεἰ μὴ τόδ᾽ ὄμμα ϗ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, reſiluerunt, Soph. Aj. 447.

Ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo.

Ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reputo, poſtulo, exigo. Ἀπαιτεῖν, τι παρά τινος, τινὰ ἀργύριον. Τἀθ᾽ ὅπλ᾽ ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς, Soph. Phil. 361. Εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο μεῖζον ἀπαιτήσειας, Il. 23, 593. Hinc

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Ἀπαιτητέος, έα, έον, repetendus, efflagitandus.

Ἀπαιτητικὸς, ἡ, ὸν, repetens, agens repetitorem, importunus exactionis.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω poſtulo, exigo. Χρήματ᾽ ἀπαιτίζοντες ἕως κ᾽ ἀπὸ πάντα δοθείη, Odyſſ. 2, 78. Ab ἀπαιτέω.

Ἀπαιωρέω, ῶ, ἀπαιωροῦμαι, immineo, impendeo, dependeo. Ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε δοιὼ ἀπῃωρεῦντ᾽, Heſiod. Ἀσπ. 234.

Ἀπακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Ἀπακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accuratè; (2) ſtudioſè exquiro; (3) exactè reſpondeo. Ex ἀκριβής.

Ἀπακτέος, έα, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco.* Unde

Ἄπακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ablatus, abductus.

Ἀπαλα, *mollis*, *Dor.* pro ἀπαλὴ, ab ἀπαλός.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctâ, vel calliditate, vel impoſturis invictus, inſuperabilis.

Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ ϗ ἡ, palæſtræ imperitus, inexercitatus.

Ἀπαλαλκέμεν, *Dor.* pro ἀπαλαλκεῖν.

Ἀπαλάλκοι, 3. ſing. a. 1. opt. act. Ab

Ἀπαλάλκω, arceo, depello. Ὡς οὐκ ἔσθ᾽, ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι, Il. 22, 348.

Ἀπάλαμος, & ἀπάλαμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, induſtriâ carens; (2) conſilii inops; (3) difficilis. Ex α & παλάμη.

Ἀπαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor. Αὐτὸς δ᾽ ἀπαλήσεται ἄλλῃ χώρῃ ἄιδρις ἐὼν, Heſiod, Ἀσπ, 400. Ex ἀπὸ, & ἀλάομαι, *erro.*

Ἀπαλγέω, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere deſino; (2) animum deſpondeo, deſpero; (3) de ſtupore & inſcitiâ ſumma. Οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, Eph. 4, 19.

Ἀπαλέξησις, ἡ, propugnaculum, auxilium.

Ἀπάλειψον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. Ab

Ἀπαλείφω, f. φω, præſ. deungo; (2) deleo, oblitero. Δίκῃ δ᾽ ἀπάλειψον ἄμυναν, Phocyl.

Ἀπαλεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, à quo malum depelli non poteſt. Ex ἀπὸ, ἀλέξω, & κακὸν.

Ἀπαλέξω, propulſo, repello; (2) auxilior, Il. 24, 371.

Ἀπαλεύομαι, devito, evito, effugio.

Ἀπαληθεύω, f. εύσω, verum dico.

Ἀπαλήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. ἀπαλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, f. ήσομαι, curo. Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς ἕλκε᾽ ἀπαλθήσεσθον, Il. 8, 405, & 419. Ex ἀλθέω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus & delicatus. Ab ἀπαλὸς, *mollis*, *tener.*

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, diſceſſus, migratio; (2) reconciliatio; (3) liberatio; (4) alienatio.

Ἀπαλλακτικὸς, ἡ, ὸν, liberandi vim habens, ſalutaris.

Ἀπαλλακτικῶς ἔχειν, liberari, defungi velle.

Ἀπαλλὰξ, *Adv.* viciſſim.

Ἀπαλλαξείω, defungi cupio, volo diſcedere, liberari. Deſiderativum à fut. 1. verbi ἀπαλλάσσω, *diſcedo.* Ἀπαλλαξείοντες τοῦ Μηδικοῦ πολέμου, Thuc.

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, diſcedendi facultas; τὸ ἀπαλλαγή. Ab

Ἀπαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, f. άξω, dimitto, abire jubeo; (2) libero; (3) amoveo, dimoveo; (4) tollo è medio; (5) defungor vitâ; ἀπαλλάσσομαι, abeo, diſcedo; ἀπηλλαγμένος, liberatus, perf. part. paſſ. ἀπηλλαγὴ, diſceſſit, a. 2. paſſ. Ἀπαλλάττειν ἀπό τινος, diſcedere; ἐκ τῆς χώρης, τινὰ τῆς ὀφθαλμίας· ἀπαλλάττεσθαι δυλοσύνης, τῶν κακῶν, ἐς τα οἰκία. Δίκαιος εἰμι τοῦδ᾽ ἀπηλλάχθαι κακῶν, Soph. Antig. 496. Μηδέ σ᾽ ἐκ γόων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοὶ, Id. El. 294. Ἀπήλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδε, quod ad hanc, ibid. 785. Καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων, omiſſis, ibid. 1349.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno; ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus, Gl. V. p. paſſ. paſſ. Ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ισραὴλ, Epheſ. 1, 12. Hinc

Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio.

Ἀπαλόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, mollem comam habens.

Ἀπαλοάω, ῶ, f. ήσω, idem quod

Ἀπαλοιάω, ῶ, f. ήσω, contero, confringo; (2) tero, trituro. Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε ϗ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπηλοίησεν, Il. 4, 522.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ litura. Ab ἀπαλείφω.

Ἀπαλοκουρὶς, ίδος, ἡ, tenera delicata virgo, *Athen.*

ἈΠΑΛΟ῾Σ, ἡ, ὸν, tener, mollis, delicatus.

Ἀπαλόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carne mollis, molli carne præditus. Ex Σὰρξ, *caro.*

Ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities.

Ἀπαλοτρεφὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, delicatè nutritus, ſaginatus. Ex τρέφω.

Ἀπαλοφόρος, ον, delicatis veſtibus utens.

Ἀπαλόφρων, molli animo præditus. A φρήν.

Ἀπαλόχροος, *contr.* ἀπαλόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, cute tenerâ, & molli præditus. Ex χρόα.

Ἀπαλύνω, f. υνῶ, tenerum reddo, emollio, Gl. V. mollio, mollifico; ἀπαλύνομαι, molleſco, Gl. V. Ab ἀπαλός.

Ἀπαλῶς, *Adv.* molliter; (2) delicatè.

Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblitero, demolior, everto, ſolo æquo.

Ἀπαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, tenebras offundo.

Ἀπαμάω, f. ήσω, meteo, abſcindo. Ἀπ᾽ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ ῥινάς τ᾽ ἀμήσαντες, Od. 21, 300.

Ἀπαμβλύνω, hebeto, obtundo, Hom. Hymn.

Ἀπαμβρότω, aberro, deerro. Σαρπηδὼν δ᾽ αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ, Il. 16, 466.

Ἀπαμείβετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi

Ἀπαμείβομαι, f. ψομαι, reſpondeo, vices ſermonis meas alteri, qui ſuas dependerat, rependo, *Ern.*

Ἀπαμείρω, ſeparo, privo, auſero, *paſſ.* privor; (2) expers ſum, careo. Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἰόντων, Heſ. Θ. 801.

Ἀπαμελέω, ῶ, negligo, prorſus negligo.

Ἀπαμέρδω, privo, ut ſimplex. v. ἀπαμείρω.

Ἀπαμμένος, *ſuſpenſus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφαμμένος, à verbo ἀπάπτω.

Ἀπαμπίσχω, exuo.

Ἀπαμύνω, propello, arceo; (2) reſiſto. Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ, Il. 9, 593. ἀπαμύνεσθαι τὴν πενίαν, Herodot. Ὁ δ᾽ οὐκ ἀπαμύνετο χέρσι, Odyſſ. 11, 578.

Ἀπαμφιάζω, veſtimenta detraho, nudo, ſpolio.

Ἀπαμφιέννυμι, f. φιέσω, idem.

Ἀπαμφίσκω, idem.

Ἀπανάγω, decedo, abeo.

Ἀπαναίνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* & *Dor.* pro ἀπανήνατο.

Ἀπανήνασθαι, a. 1. inf. med. Ab

Ἀπαναίνομαι, reſpuo, renuo, recuſo, rejicio; ἀπαναίνεται, aſpernatur, Ph. Ῥεῖα δ᾽ ἀπανήνασθαι, παρά δ᾽ ἔργα βόεσσιν, Heſiod. Ἔργ. 452. Θεοῦ εὐνὴν, Odyſſ. 10, 297.

Ἀπαναισχύνομαι, impudenter attento; impudenter ago; ἀπηναισχύντησε, depuduit, Ph. a. 1. (ἀπὸ in hoc & talibus habet vim τοῦ penitùs, funditùs, *Ern.*)

Ἀπαναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudentiâ utor.

Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, abſumo, detero, erogo. Hinc

Ἀπανάλωσις, ἡ, conſumtio.

Ἀπανάστασις, εως, ἡ, demigratio, tranſmigratio; (2) emotio, extractio à ſedibus patriis. Ab ἀπανίστημι.

Ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo; ἀπανδροῦμαι, virilitatem, ſeu viriles annos conſequor.

Ἀπανευθε, *Adv.* ſine, procul, ſeorſim.

Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarceſco, florem amitto. Hinc

Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio; (2) florum marcor & fluxus.

Ἀπανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo. Hinc

Ἀπανθισμὸς, οῦ, ὁ, linea ſubtilis & viſum effugiens; (2) defloratio.

Ἀπανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo; (2) torreo, aſſo; (3) anthracas, ſeu piſces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ, & ἄνθραξ. Hinc

Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, piſcis genus cui convenit aſſatio; (2) placentæ, ſeu legani genus.

Ἀπανθράκισμα, ατος, τὸ, quidvis toſtum in prunis.

Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo, exuro.

Ἀπανθρωπεύομαι, inhumaniter, crudeliter ago.

Ἀπανθρωπία, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab

Ἀπάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentiâ carens, ſolitarius.

Ἀπανθρώπως, *Adv.* inhumaniter, crudeliter.

Ἀπανισταμένης, *diſcedentis*, præſ. part. med. f. g.

Ἀπανιστάω, ῶ, idem quod

Ἀπανίστημι, f. στήσω, excito alicunde, ſurgere facio; ἀπανίσταμαι, ſurgo, exſurgo, diſcedo, migro. Ἀπανὶσταμαι ἀπὸ της ϖολιος. Herodot.

Ἀπάνουργος, ον, ſimplex à calliditate, fraudibus alienus; (2) non exquiſitus.

Ἀπανούργως, ſimpliciter, tenuiter, ſine arte.

Ἀπαντᾷν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀπαντάειν.

Ἀπανταχῆ, *Adv.* ubique, paſſim. Ab ἅπας.

Ἀπανταχόθεν, *Adv.* undique, undiquaque.

Ἀπανταχόθι, *Adv.* idem quod ἀπανταχῆ.

Ἀπανταχόσε, *Adv.* quaquaverſum.

Ἀπανταχοῦ, *Adv.* in omnem partem, quoquoverſum; (2) ubique. Ab ἅπας.

Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro; (2) me confero quo; (3) pervenio; (4) reſpondeo; (5) congruo; (6) evenio; contingo; (7) ap. LXX. percutere, interficere.—Ἀπαντᾶν τοῖς ϖολεμίοις, εἰς τὸν ἀγῶνα· εἰς την τιμησιν, deprecari; ϖρός σε, ἐπὶ, τὴν μνηστείαν· ϖρὸς τὸ δικαστήριον· τοῖς εἰρημένοις.

Ἀπάντη, ubique, undiquaque. Ab ἅπας.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, occurſus, congreſſus; (2) pernicies. *Sym.* Ab ἀπαντάω. Unde

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus; (2) reſponſio; (3) ſupplicatio, dies feſtus; (4) apparatus, comitatus; (5) conſuetudo, converſatio, congreſſio; (6) idem quod ἀποδοχὴ, 2.

Ἀπαντικρὺ, *Adv.* è regione.

Ἀπαντίον, *Adv.* idem. Ex ἀπὸ, & ἀντί.

Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. Ἀπαντλεῖν βάρος ψυχῆς, Eur.

Ἀπάντομαι, reſiſto. Ab ἀπαντάω.

ἍΠΑΞ, *Adv.* ſemel; (2) omnino, prorſus.

Ἀπαξάπας, ασα, άπαν, ſimul omnis, univerſus, cunctus.

Ἀπαξαπλῶς, *Adv.* univerſè, in univerſum, omnino.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. Ab

Ἀπάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indignus. Hinc

Ἀπαξιόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo; (2) recuſo, deprecor, ut indignum, iniquum. Οὐδ' αυτὴν τῶν καλλίστων ἀπεξίωσε, Ariſtot. Hinc

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, diſpicientia.

Ἀπάορος, *remotus*, *Dor.* pro ἀπήορος.

Ἄπαππος, ον, non cognatus, alienus; (2) ſine avo, cujus avus non ſuperſtes eſt, aut ignobilis eſt.

Ἀπαράβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tranſitorius; (2) perpetuus; qui non tranſit in alium, v. gr. honos; (3) qui non violatur, inviolabilis, *Epith.* legis; (4) *act.* qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ, & ϖαραϐαίνω.

Ἀπαραϐάτως, *Adv.* citra tranſgreſſionem.

Ἀπαράϐλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullam ſobolem proferens; (2) non renaſcens, non recreſcens, à radice non regerminans. Ex α priv. & ϖαραϐλαστάνω.

Ἀπαράϐλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incomparabilis; (2) diſſimilis; (3) inſociabilis.

Ἀπαραγγέλτως, *Adv.* injuſſu; (2) ſine denunciatione prægreſſâ. Ex α priv. & ϖαραγγέλλω, *jubeo*.

Ἀπαράγραφος, qui definiri, circumſcribi nequit, *Polyb.*

Ἀπαράγωγος, ον, perpetuus, conſtans, qui à propoſito aut ſuſcepta ſententiâ abduci & depelli nequit.

Ἀπαράδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non receptus, non traditus à majoribus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. Ex ϖαραδέχομαι.

Ἀπαράθετος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* libri in quo nulla ex aliis loca afferuntur; ap. *Diog. L.* Ex α priv. & ϖαρατίθημαι.

Ἀπᾶραι, *ſuſtuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, part. perf. paſſ. *Ion.* & *per reduplic.* pro ἀφῃρημένος. Ab ἀφαιρέω.

Ἀπαραίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexcuſabilis; (2) implacabilis, inexorabilis, ſeverus, qui nec precibus, nec pretio flecti poteſt; (3) inevitabilis, neceſſariò ſubeundus; (4) *in neut.* durum, grave, ut ἀνήκεστον, *Polyb.* Ex ϖαραιτέομαι.

Ἀπαραιτήτως, *Adv.* inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat, neceſſariò.

Ἀπαρακάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non occultatus, apertus, manifeſtus, nulla verecundiâ, nullâ diſſimulatione utens. Ex α priv. & ϖαρακαλύπτω.

Ἀπαρακαλύπτως, *Adv.* manifeſtè, apertè; (2) impudenter.

Ἀπαράκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſolabilis; (2) non vocatus, ſe offerens, ſpontaneus.

Ἀπαρακολούθητος, ον, innumerabilis, quem mens nulla aſſequi poteſt.

Ἀπαρακολουθέτως, temerè, ſine conſilio.

Ἀπαράλειπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαράλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis; (2) non differens, per omnia ſimilis.

Ἀπαραλλάκτως, *Adv.* abſque ulla differentiâ, ſimiliter per omnia, conſtanter.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, conſtantia. Ex α priv. & ϖαραλλάττω, *muto*.

Ἀπαραλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α priv. & ϖαραλογίζομαι.

Ἀπαραλογίστως, *Adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi poſſis.

Ἀπαράλογος, ον, non abſurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαραμίλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non comparabilis, qui in certamen & contentionem non venit, nihil par habens. Ex ἁμιλλάομαι.

Ἀπαραμύθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui flecti, exorari nequit; ferus, durus; qui agi ſecum non patitur; (2) inconſolabilis. Ex α priv. & ϖαραμυθέομαι.

Ἀπαράμυθος, idem.

Ἀπαραμυθήτως, *Adv.* nullo ſolatio relicto.

Ἀπεραπόδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. & ϖαραποδίζω, *pedes implico*.

Ἀπαραποδίστως, *Adv.* ſine impedimento.

Ἀπαραποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex ϖαραποιέω.

Ἀπαραποιήτως, *Adv.* genuinè, non ſimulatò.

Ἀπάρας, a. 1. part. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαρασάλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, firmus. Ex α priv. & ϖαρασαλεύω.

Ἀπαρασαλαεύτως, *Adv.* inconcuſſè.

Ἀπαρασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulla notâ inſignitus; (2) incelebris. Ex ϖαρασημαίνω.

Ἀπαρασημείωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non inſignitus, non adnotatus. Ex ϖαρασημειόω.

Ἀπαράσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo inſigni notus; (2) incorruptus, illæſus, integer, ſanus.

Ἀπαρασκευαστία, ἡ, negligentia, vel defectus neceſſarii ad rem agendam apparatûs.

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, imparatus.

Ἀπαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, item ſimplex, tenuis, nullo ambitioſo moleſtoque apparatu, frugalis, de genere vitæ. Ex α priv. & ϖαρασκευη.

Ἀπαρασκεύως, *Adv.* imparatè, ſine præmeditatione.

Ἀπαράσπειστος, ον, implacabilis. A σπένδω.

Ἀπαράσσω, vel ἀπαράττω, f. άξω, abſcindo, amputo; (2) vi depello, deturbo. Ἀντικρὺ δ' ἀπὰραξε, Il. 16, 116. Ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Il. 14, 497. Οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει μολὼν τοῦ στυγεροῦ, Soph. Trach. 1032.

Ἀπαρασχημάτιστος, ον, qui mutari non poteſt.

Ἀπαρατήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inobſervatus, memoriæ non traditus; (2) inobſervabilis. Ex ἀπὸ, & ϖαρατηρέω.

Ἀπαρατηρήτως, *Adv.* ſine obſervatione, negligenter.

Ἀπαράτιλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vulſus non eſt, hirſutus. Ex ἀπὸ, & ϖαρατίλλω, *vello*.

Ἀπάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπὸ, & ἀράομαι.

Ἀπαράτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeclinatus; (2) indeclinabilis, non mutabilis, flecti non facilis; (3) non declinans. Ex α priv. & ϖαρατρέπω.

Ἀπαράτρεπτως, *Adv.* rectà, rigidè, ſeverè, nullo diverticulo.

Ἀπαράτρυτος, ον, inconcuſſus, illæſus. A τρύω.

Ἀπαράφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, Suicer. Ex α priv. & ϖαραφθείρω, *corrumpo*.

Ἀπαράφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀπαραφυλάκτως, *Adv.* incautè, nullâ obſervatione, animadverſione. Ex ϖαραφυλάσσω.

Ἀπαραχάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perperam, falſo ſignatus; (2) non adulterinus; (3) illæſus, inviolatus. Ex ϖαραχαράσσω.

Ἀπαράχυτος, ον, merus. *Epith.* vini.

Ἀπαραχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil cedens, pertinax; (2) de milite, fortis, cedere neſcius. Ex ϖαραχωρεω.

Ἀπαραχωρήτως, pertinaciter, conſtanter, fortiter.

Ἀπαρεγχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem comprehendere manibus non licet, adverſus quem nihil moliri poſſumus, inexpugnabilis, Suicer. Ex α priv. & ϖαρεγχειρέω.

ἈΠΑΡΓΊΑ, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἀπαργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ex ἀπαρχομαι.

Ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære præſente, pecuniâ numerata muto, vendo. Τὸν οἰνον ϗ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων, Themiſt.

Ἀπαργυρισμὸς, οῦ, ὁ, æſtimatio rei in pecuniâ numerata. A præc.

Ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυροῦσθαι, in argentum verti. Ab ἄργυρος.

Ἀπαρεγχείρητος, ὁ ϗ ἡ, inviolabilis, non movendus, vel mutandus. Ab α & παρεγχειρέω.

Ἀπαρεγχειρήτως, ut nemo audeat aggredi rem, perfectè: ap. *Diod. Sic.*

Ἀπαρέγχυτος, ον, idem quod ἀπαράχυτος.

Ἀπαρεμπόδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè implicitus, non impeditus, qui impediri non poteſt. Ex α priv. & ϖαρεμποδίζω, *impedio*.

Ἀπαρέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nulla ſubeſt declaratio, certæ, propriè deſignatæ rei; infinitus; ἀπαρέμφατον, infinitivum, Gl. V. Ex ϖαρεμφαίνω.

Ἀπαρεμφάτως, *Adv.* abſque declaratione, indefinitè,

definitè, per modum infinitivum, ap. Gram.

'Απαρενθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans, ita ut cogitationes omnes alienas excludat.

'Απαρενθυμήτως, diligenter, cogitatè.

'Απαρενόχλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè perturbatus. Ex α priv. & παρενοχλέω.

'Απαρέσκω, f. ρέσω, diſpliceo, improbor; (2) improbo, repudio; & (3) ἀπαρέσκομαι, ægrè fero. 'Απαρέσκει μοι τȣ̃το γράφειν. Ἔν μέντοι με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει, Plat. Hinc

'Απάρεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingratus, injucundus, ita ut non placeat.

'Απαρηγόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſolabilis. Ex α priv. & παρηγορέω, conſolor.

'Απαρηγορήτως, *Adv.* inſolabiliter.

'Απαρήγω, f. ξω, juvo, auxiliando propulſo.

'Απαρθένευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non decens virginem. Ex α priv. & παρθενεύω.

'Απάρθενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non amplius virgo, vitiata virgo.

'Απαρθρόω, ſejungo, ut ſit peculiaris pars, velut articuli ſunt ἀπηρθρωμένοι.

'Απαρθῶ, 1. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀπαίρω.

'Απαριθμέω, ῶ, pernumero, percenſeo; (2) numero, enumero, recenſeo. 'Απαριθμησάμενος ἅπαν τὸ ϛράτευμα, Xen.

'Απαριθμήσας, a. 1. part. act.

'Απαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recenſio.

'ΑΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam. *Angl.* Cleavers. Gooſe-graſs.

'Απαρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum.

'Απαρκής, έος, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens. Ex iiſd.

'Απαρκτίας, ȣ, ὁ, ventus ſeptemtrionalis. Ex ἄρκτος, *ſeptemtrio.*

'Απαρνέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, abnego, denego, recuſo. Οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι, Marc. 14, 31. Hinc

'Απάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, Gl. V.

'Απαρνητὴς, ȣ̃, ὁ, abnegator, Gl. V.

'Απαρνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pernegat.

'Απάρνυμαι, aufero.

'Απαρόδευτος, ον, inacceſſus, per quem via non datur, ſeu munita eſt, &c. Ex ὁδεύω, *iter facio.*

'Απαρον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἀπαίρω.

'Απαρόρμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullâ re incitatur, immotus, languidus, ſtupidus. Ex α priv. & παρορμάω, *incito.*

'Απαῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, maſculum reddo.

'Απαῤῥησίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui liberè loqui non audet; (2) qui omni fiduciâ laudabili deſtituitur, adeoque ſemper inter ſpem metumque vivit; (3) libertate privatus.

Απαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, diſceſſus. Ab ἀπαίρω, n. 2.

'Απαρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo; (3) dirimo, ſemoveo, ſeorſim ſuſpendo; (3) colloco; (4) proficiſcor. 'Απαρτᾶν τὰς ἐλπίδας ἔκ τινος, Luc. ἀπαρτῶμαι, ſeparor, diſto. Hinc

'Απάρτησις, εως, ἡ, appenſio.

'Απαρτὶ, *Adv.* planè, omninò *al.* ἀπάρτι ab hoc tempore, *nullo idoneo auctore.*

'Απαρτία, ας, ἡ, ſupellex; (2) perfectio; (3) auctio bonorum. Ab ἀπαίρω.

'Απαρτιζόντως, *Adv.* abſolutè & perfectè, conſummato & completo numero. Ab

'Απαρτίζω, f. ίσω, perfectum & abſolutum reddo, omnibus numeris expleo; (2) quadro, æquiparo, adæquo; (3) in jure antiquo, tranſigo; (4) divido, disjungo; (5) definio, finior; (6) præparo, Gl. V. perficio, conſumo; ἀπαρτίζεται, peragitur, Ph. ἀπαρτισθέντων, peractis, Ph. a. 1. part. paſſ. 'Απαρτίζειν πρὸς τὸ μέγεθος ϗ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ἄρτιος.

'Απαρτιλογέω, planè, perſpicuè loquor.

'Απαρτιλογία, ας, ἡ integra ſumma, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος, & λόγος.

'Απάρτισις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ab ἀπαρτίζω.

'Απαρτισμὸς, ȣ̃, ὁ, conſummatio. Ab eod.

'Απαρτιϛικὸς, ἡ, ὸν, abſolutorius, ad perfectionem & abſolutionem alicujus rei pertinens.

'Απαρτίως, *Adv.* accuratè, perfectè.

'Απαρύτω, idem quod

'Απαρύττω, f. ξω, idem quod

'Απαρύω, f. ύσω, haurio, detraho.

'Απαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo; (2) antiquo nomine appello; (3) antiquitatis formam tribuo.

'Απαρχαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquum reddo, obſoleſcere facio; ἀπαρχαιȣ̃μαι, antiquor, obſoleſco. Ex ἀπὸ, & ἀρχαῖος, *antiquus.*

'Απάρχεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀπάρχομαι.

'Απαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχή.

'Απάρχημα, τὸ, idem, quod. Ab ἀπαρχέω.

'Απαρχῆς, *Adv.* ſtatim, ab initio.

'Απάρχομαι, f. ἄρξομαι, primitias ſolvo & decerpo; (2) libamenta facio; (3) primas partes recipio, primitias occupo. 'Αλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν, Odyſſ. 14, 442. Ex iiſd.

'Απάρχος, ȣ, ὁ, dux, præfectus, ap. *Æſch.*

'Απας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, univerſus; (2) omninò, cum additur numero; ἅπαντες, univerſi. Ex α collect. & πᾶς.

'Απασβολόομαι, ȣ̃μαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ, & ἀσβολὴ, *fuligo.*

'Απασέων, gen. pl. *Ion.* pro ἀπασῶν, ab ἅπας.

'Απασκαρίζω, f. ίσω, deſilio, deſulto; (2) exſilio gaudio.

'Απασπαίρω, palpito, ſingultio, *ut ſimplex.*

'Απαϛὶ, *Adv.* jejunè. Ab ἄπαϛος.

'Απαϛία, αι, ἡ, jejunium; (2) de eo qui nondum cibum ſumpſit, ἀσιτία, *Ern.* Ab eod.

'Απαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non guſtavit; (2) jejunus. Ex α priv. & πάω, *guſto.*

'Απαϛράπτω, f. ψω, fulguro, corruſco.

'Απασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium faceſſo; (2) impedio, occupo, abſtraho.

'Απασχολία, ἡ, occupatio, *ut ſimplex.*

'Απατᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπατάει.

'Απαταγὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu, ſeu crepitu.

'Απατάτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ἀπαταέτω. Ab

'ΑΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, Eph. 5, 6. Καὶ 'Αδὰμ ȣ̓κ ἠπατήθη, 1 Tim. 2, 14.

'Απάτερθε, & ἀπάτερθεν, *Adv.* procul, ſeorſum. Ex ἀπὸ, & ἄτερ, *ſine.*

'Απατεὼν ῶνος, ὁ, deceptor, veterator. Ab

'Απάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus; (2) delectatio, ſuavitas inanis. Ab ἀπατάω.

'Απατηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀπατάω.

'Απατήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Ab ἀπάτη.

'Απατηλὸς, ἡ, ον, idem & ab eod.

'Απάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impoſtura, fraus, (2) oblectamentum. Ab ἀπατάω.

'Απατηνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω, & ἀνὴρ, *vir.*

'Απατήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀπατάω.

'Απάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.

'Απατητικὸς, ἡ, ὸν, ad decipiendum aptus.

'Απάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non calcatus; (2) qui calcari nequit. Ex α priv. & πατέω.

'Απατιμάζω, et

'Απατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio. Οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα, Il. 13, 113.

'Απατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

'Απατῶντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro ἀπατάοντες. Ab ἀπατάω.

'Απάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſine patre natus; (2) patre orbatus; (3) poſthumus; (4) abdicatus à patre aut neglectus; (5) ſpurius, extra matrimonium natus; (6) obſcuro, ſordido patre natus; (7) cujus pater ignoratur.

'Απαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem reddo. Ex ἀπὸ, & αὐγη, *ſplendor.* Hinc

'Απαυγασμα, ατος, τὸ, ſplendor.

'Απαυγασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

'Απαυγὴ, ῆς, idem.

'Απαυδᾶν, præſ. inf. act. pro ἀπαυδάειν. Ab

'Απαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio; (2) veto, interdico, prohibeo; (3) deficio, defatigor. 'Εγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὑπὲρ τ' 'Ατρειδῶν, τȣ̃ τε σύμπαντος ϛρατȣ̃, Soph. Phil. 1282. Ὑπὸ λιμȣ̃ τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκὼς, Luc.

'Απαυδήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

'Απαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero; (2) pertinaci contumaciâ utor.

'Απαυθαδεῖσθαι, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδίσεσθαι. Ab

'Απαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem.

'Απαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.

'Απαύλια, ων, τὰ, dies quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim à ſponſâ pernoctat. Ex αὐλή.

'Απαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo; (2) ſeorſim pernocto. Ex iiſd.

'Απαυλιϛήριος, ια, ιον, qui die ἀπαυλίων à ſponſâ mittitur ſponſo. Ab ἀπαυλια.

'Απαυλόσυνος, innoxius, qui non nocet, *Ern.* ſeorſim ſtabulans. *Steph.*

'Απαυράω, ῶ, qu. dic. reſpirationem aufero, i. e. occido; (2) aufero, eripio; (3) fruor, delibo de re. Μελίφρονα θυμὸν ἀπαύρα, Heſiod. α. 428. Ab αὔρω.

'Απαυρίσκω, accipio, fruor. A præc.

'Απαυϛὶ, *Adv.* ſine fine, ſine requiete. Ab

"Απαυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, non ceſſans, irrequietus; (2) fine carens, perpetuus. Ex α priv. & παύω, *finio.*

'Απαυτίκα, ſtatim, illico.

'Απαυτοματίζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro.

'Απαυτομολέω, ῶ, perfuga ſum.

'Απαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſeu frango; (2) contumaciter reluctor; (3) fræno. Ex ἀπὸ, & αὐχὴν, *cervix.*

'Απαφίσκω, fallo, decipio. Οὔτι σε Περσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει, Odyſſ. 11, 216. Ab ἀπάφω.

'Απαφρίζω, f. ίσω, deſpumo. Ex ἀφρός.

'ΑΠΑ'ΦΩ, decipio, fallo. Μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν, Odyſſ. 23, 216.

'Απαχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀπάγω.

'Απαχλυόμενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caligine offuſcatus, *Aret.* Ex ἀπὸ, & ἀχλὺς, *caligo.*

'Απαχρειόομαι, obſoleſco, inutilis fio; ex uſu hominum tollor, ineptus reddor. Ab ἀχρεῖος.

'Απάψας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφάψας, à verbo ἀφάπτω, *necto.*

'Απέβα, *ſucceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέβη, à verbo ἀποβαίνω, pro ἀποβάω.

'Απέβαλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποβάλλω.

'Απέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποβαίνω.

'Απεβήσατο, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

'Απεγαλακτίσθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, *ablacto.*

'Απέγγονος, ȣ, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ, & ἔγγονος, *nepos.*

'Απεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.

'Απεγλυκάνθη, *dulcis evaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo.*

'Απεγνωκότως, *Adv.* deſperatè, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero.* Unde

'Απεγνώσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

'Απεδανὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro ἠπεδανός, *Steph.*

'Απεδάσσαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπεδάσασο, ſeu ἀπεδάσω. Ab ἀποδαζομαι.

'Απέδειξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀποδείκνυμι.

'Απεδειροτόμησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· Ab ἀποδειροτομέω, *caput amputo.*

'Απεδέξατ' pro ἀπεδέξατο, *recepit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδέχομαι, *recipio.*

'Απεδήμησα, *peregrè profectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδημέω.

'Απεδίδȣ, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἀποδίδωμι.

'Απεδίδȣν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν.

'Απέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. & πέδιλον, *calceus.*

'Απεδοκιμασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo.*

'Απέδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀποδίδωμι.

Ἄπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, planus, campeſtris. Ex α idem quod ὁμοῦ, & ϖέδον, *Steph.* & idem quod ἀπὸ ut Lat. *a.* ſic ἄποια qu. ἀπόποινα, & hinc ἀποπεδος, ſolum, quod eſt à pedibus proximum, *Ern.*

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέδρα, *aufugi*, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* & *per Apocopen*, pro ἀπήδρασα, à verbo ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω, *aufugio.*

Ἀπεδύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποδύω.

Ἀπέδω, abedo, inuſ. ſed hinc ἀπηδέσθη, a. 1. paſſ. Βρύκους ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους, Ariſtoph. Av. 26. (ἀπηδηω, *Ern.*)

Ἀπέδωχ' ob ſeq. adſpiratam, & ἀπέδωκ' pro ἀπέδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέειπεν, *negabat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἄπειπεν, à verbo ἀπέπω, *nego.*

Ἀπέεργεν, *arcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἄπειργεν, à verbo ἀπείργω, *arceo.*

Ἄπεζος, ον, pedem non habens.

Ἀπεζωσμένος, *exauctoratus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀποζώννυμι, *exauctoro.*

Ἀπέην, *aberat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἀπῆν, à verbo ἄπειμι, *abſum.*

Ἀπέθανον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποθνήσκω.

Ἀπέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέθηλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀποθάλλω.

Ἀπεθίζω, f. ίσω, deſuefacio; ἀπειθισμένος, deſuetus, Ph. p. part. paſſ.

Ἄπει, *abi*, 2. ſing. præſ. imperat. pro ἄπιθι. Ab ἄπειμι.

Ἀπείδω, video, proſpicio è longinquo, *Ern.*

Ἀπειθαρχία, ἡ, inobedientia, recuſatio. Ex πειθαρχέω.

Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo; (2) non credo; Ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, Joann. 3, 36. Ab eod.

Ἀπειθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφείθη, à verbo ἀφίημι, *dimitto.*

Ἀπειθης, εος, ὁ ϗ ἡ, contumax, inobediens; (2) incredulus. Ex α priv. & πείθω. Hinc

Ἀπείθεια, ας, ἡ, perſuaſioni, obedientiæque contraria contumacia; diffidentia; (2) incredulitas.

Ἀπειθῶς, non obedienter, &c.

Ἀπεικάζω, f. άσω, adſimilo; (2) comparo. Ὡς ϗ θεαῖς αὐτὴν ἀπεικάζειν, Luc. Ἀπεικάζεται τοῖς μέρεσί, Plat. Hinc

Ἀπεικασία, ας, ἡ, adſimilata & expreſſa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, imago.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar. Ἀνάγκη πρὸς τὸν ἐκπέμποντα τὸν δεχόμενον ἀπεικονίζειν, Philo. Hinc

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar; (2) effigies; ſpecimen, ſimulacrum. Gl. V.

Ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, abſimilis, ſurdus, incongruus. Ab ἀπέοικα.

Ἀπειλείουσα, part. præſ. act. *Poet.* pro ἀπειλέουσα.

ἈΠΕΙΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo; (3) glorior. Ἀπειλεῖν θάνατόν τινι, τινι εἰ μὴ, κατά τινος. Ἆρ' ἀπειλοῦσί γε νῷν, Ariſtoph. Av. 315. Μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος, Plut.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ; (2) gloriatio. A præc.

Ἀπεῖλημα, τὸ, minæ.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, quæ minatur.

Ἀπειλήτην, *minati ſunt*, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἀπειλησάτην.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui minatur, minax.

Ἀπειλητήριος, ία, ὸν, idem.

Ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ἀπειλητικῶς, minaciter.

Ἀπειληφόρος, ον, minax.

Ἀπειλήφασιν, *receperunt*, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro ἀπολελήφασι, ab ἀπολαμϐάνω.

Ἄπειμι, f. ἔσομαι, abſum. Ex ἀπὸ, & εἰμί.

Ἄπειμι, abeo, proficiſcor; (2) abibo. Ex ἀπὸ, & εἶμι, *vado, eo.*

Ἀπειπάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀπεῖπη, *abdicavit*, 3. ſing. a. 1. vel 2. ind. act.

Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere; (2) deponere honorem, abdicare ſe magiſtratu; (3) repudiare; (4) deficere, deſperare; (5) negare alicui, interdicere, vetare; (6) diſſuadere. *med.* ἀπειπασθαι repudiare, negare, &c. Τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν διὰ της χώρας ὑμετέρας μὴ διαφοιτᾶν, Ariſtoph. Av. 564.

Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia, item infinita beneficentia, item nimia magnificentia, imperitia; Gl. V. infirmitas. Ab

Ἀπειράγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitè bonus; (2) imperitus. Ex ἄπειρος, & ἀγαθος.

Ἀπειραγάθως, imperitè.

Ἀπειράκις, *Adv.* infinitis modis, ſeu vicibus.

Ἀπείραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ἀπεραντος.

Ἀπείραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. & πειράζω.

Ἀπείρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non eſt factum. Ex α priv. & πειράω, *tento.*

Ἀπειραχῶς, *Adv.* infinitìs modis.

Ἀπειργω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, prætereo. Τῶν νομων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις. Ariſtoph. Veſp. 465.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἀπειρέσιος, ία, ιον, infinitus, immenſus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρέω, ῶ, f. ήσω, defatigor, viribus concido.

Ἀπειρηκὼς, feſſus, Gl. V. part. perf. act. ἀπειρημένος, interdictus, Gl. V. v. ἀπερέω.

Ἀπείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπείρατος; (2) inexpertus.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α & πεῖρα.

Ἀπειρίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeterminatus. Ex α priv. & πέρας, *terminus.*

Ἀπειριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ex iiſd.

Ἀπεῖρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀπείργω.

Ἀπειρξις, εως, ἡ, repulſio, cohibitio. Unde

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, & γάμος.

Ἀπειρόγνωστος, immenſa ſcientiâ præditus.

Ἀπειρόδακρυς, ſine fine & modo plorans.

Ἀπειροδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitam habens poteſtatem, Suicer. Ex δύναμις.

Ἀπειρόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers jugi, Suicer.

Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, maris ſeu navigandi inexpertus.

Ἀπειροκακέω, ῶ, fut. ήσω, militiâ careo, ſimplicitate utor. Ab

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum inexpertus; (2) minimè malus, ſimplex.

Ἀπειροκαλέω, ineptio, parum eleganter, frigidè facio, loquor.

Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honeſtique. Gl. V. inſolentia, infirmitas. Ab

Ἀπειρόκαλος, ὁ ϗ ἡ, decori ignarus, ineptus; inſolens, Ph. Ex ἄπειρος, & καλός.

Ἀπειροκάλως, *Adv.* ineptè, præter decorum.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, expers tori, cælebs.

Ἀπειρομάχης, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii. Ex ἄπειρος, & μάχη.

Ἀπειρομεγέθης, ες, immenſus.

Ἀπείρονα, *infinitum*, acc. ſing. ab ἀπειρων.

Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, multitudo perturbationum; (2) vacuitas à perturbationibus, ſeu moleſtiis; proſperitas vitæ nullas clades paſſæ. Ab

Ἀπειροπαθὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, multis perturbationibus obnoxius; (2) vacuus à turbis animi, à moleſtiis. Ex ἄπειρος, & πάθος.

Ἀπειροπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiplex, innumerabilis modus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, navigationem non expertus, navigationis imperitus. A πλους.

Ἀπειροπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, rei militaris imperitus.

Ἀπειροπολέμως, contra rationem belli benè gerendi.

Ἄπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperitus; (2) infinitus, immenſus, interminatus. Ex α priv. & πεῖρα, *experimentum*, vel πέρας, *terminus.* Hinc

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, inſcitia.

Ἀπειρότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, quæ non peperit, ſterilis, Suicer. Ex ἄπειρος, & τίκτω, *pario.*

Ἀπειρωδὶν, ῖνος, ἡ, dolores partûs non experta.

Ἀπειρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, *Adv.* imperitè.

Ἀπείρως, *Adv.* infinitè, immenſè.

Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læſæ majeſtatis, (eadem putatur eſſe quæ εἰσαγγελία, *Ern.*)

Ἀπεῖσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἀπειστέω, ῶ, f. ήσω, recuſo parere, aut verbis fidem habere.

Ἄπειστον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab

Ἄπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullâ perſuaſione flexibilis, contumax. Ex α priv. & πείθω.

Ἀπεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπεκάλεε, ab ἀποκαλεω.

Ἀπεκάλυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ, abnepos. Ab ἔκγονος.

Ἀπεκδέχομαι, f. ξομαι, exſpecto; (2) intelligo, colligo aliquid ex aliquâ oratione. Τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται, Rom. 8, 19. Hinc

Ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exſpectatio; collectio alicujus ſententiæ vel ſciti ex aliquâ oratione.

Ἀπεκδυω & δυμι, fut. υσω, exuo; (2) *in med.* accingor ad aliquid, qu. depoſitis veſtibus. Ex ἀπὸ, & ἐκδυω. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, ipſe exuendi actus.

Ἀπεκλαίοντο, 3. plur. imperf. paſſ. v. ἀποκλαίω.

Ἀπεκλανθανω, obliviſcor.

Ἀπέκλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.

Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.

Ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, 1. ſing. a. 2. ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἀπεξελαθόμην, ab ἀπεκλανθάνω.

Ἀπεκλογὴ, ἡ, reprobatio. Ab ἀπολεγομαι.

Ἀπεκλούω, f. ούσω, eluo, abluo, eluendo abſtergo.

Ἀπεκλύω, f. ύσω, reſolvo; (2) debilito; (3) libero.

Ἀπέκοψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀποκόπτω.

Ἀπεκρίθη, *reſpondit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἀπεκρίνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀπεκροφέω, exhaurio, exſorbeo.

Ἀπεκρυψάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρύπτω.

Ἀπέκτανεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν add. Ab ἀποκτεινω.

Ἀπεκτείνω, extendo, diffundo, prolato.

Ἀπεκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, impexus. Ex πεκτέω.

Ἄπεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A πέκω, *pecto.*

Ἀπελάζω, concionor, quod & ἀπελλάζω ſcribitur, & vocabulum Laconicum eſt.

Ἀπελάμπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἀπολάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio, depulſio; Heſ. Ex ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, cui appropinquare non eſt tutum. Ex πελάζω.

Ἀπελάτης, ου, ὁ, abigens, abigator, abactor, Ph. Ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαυσα, 1. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω.

Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco. Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων, à meâ ſobole. Soph. Oed. Col. 591.

Ἀπελαφρύνω, ſublevo. Ex ἀπὸ, & ἐλαφρός.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, refutatio, confutatio; reprobatio, contemtio:

Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) probrum.

Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem. Ab

Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. Ἀπελεγξαι τινὰ ψευδόμενον, Chryſ.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſus. Ex α priv. & πέλεθρον, *jugerum.*

Ἀπελέκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dedolatus, ſecuri non complanatus. Ex α priv. & πελεκὺς.

Ἀπελέσθαι, a. 2. inf. med. *Ion.* pro ἀφελέσθαι, ab ἀφαιρέω pro ἀφέλω.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumiſſio, adſertio in libertatem, Vulg. Lex:

Ἀπελευθερικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, libertinus.

Ἀπελευθέριος, ε, ὁ, idem. Ab

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ, ἐλεύθερος, *liber.* Hinc

Ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumiſſio.

Ἀπελευθερωτὴς, ου, ὁ, manumiſſor.

Ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, deceſſus. Ab ἀπέρχομαι.

Ἀπελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπέληγεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀπολέγω.

Ἀπελήλακε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἀπήλακε, à verbo ἀπελαύνω pro ἀπελάω.

Ἀπελέλατο, *abactus fuerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Ἀπελήλυθε, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. &

Ἀπελθὲ, *abi*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω, *abeo*.

Ἀπελιπον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀπολείπω.

Ἀπελλάζω, vide ἀπελάζω.

ἈΠΕΛΛΑΙ, ῶν, *αἱ*, fana; (2) conciones, Heſ.

Ἀπελόμενοι, *qui eripuerunt*, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφελόμενοι, à verbo ἀφαιρέω.

ἈΠΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, ulcus; (2) vulnus.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, deſpero; (2) ad deſperationem adduco; (3) ſpero. Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, Luc. 6, 35.

Ἀπελπίσας, *qui viciſſim ſperavit*, a. 1. part. act.

Ἀπελπισμὸς, ȣ͂, ὁ, deſperatio.

Ἀπελύθη, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπολύω.

Ἀπελυμαίνοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ἀπολυμαίνω.

Ἀπέλυσε, *abſolvit*, *dimiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω.

Ἀπελωβήθη, *contumeliam accepit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολωβάω.

Ἀπέμαθον, *dedidici*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀπομανθάνω pro ἀπομαθέω, *dediſco*.

Ἀπεμαράνθη, *emarcuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπομαραίνω.

Ἀπέμεσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπέμεσε, ab

Ἀπεμέω, ῶ, f. έσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ, & ἐμέω, *vomo*.

Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀπομνάομαι.

Ἀπεμόργνυ, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀπομοργνυμι.

Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod

Ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; (diciturque imprimis de meretricibus;) (2) ut emptum abduco, ſeu rapio. Hinc

Ἀπεμπολή, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio.

Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio; (2) nundinatio.

Ἀπεμπολητὴς, ȣ͂, ὁ, venditor, ſeu qui lucrum è venditionibus facit, inſtitor.

Ἀπεμυθεόμην, 1. ſing. a. 2. ind. med. v. ἀπομυθέω.

Ἀπεμφαίνω, abhorreo, diſſimilis ſum. Hinc

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expoſitio, demonſtratio.

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis, abſimilis.

Ἀπεναντι, *Adv.* coram; (2) è regione, contra.

Ἀπεναντίον, *Adv.* idem.

Ἀπεναντίως, contra.

Ἀπενέγκασθαι, *abſtuliſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀποφέρω, pro ἀπενέγκω, *aufero*.

Ἀπενεγκȣ͂σα, part. a. 2. fem. gen.

Ἀπενειχθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Ion.* pro ἀπενεχθεῖς.

Ἀπενείχθη, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀπενέχθη.

Ἀπενέπω, ſeu ἀπεννέπω, interdico; (2) adverſor.

Ἀπενεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀποφέρω.

Ἀπενθεῖν, *abiiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, à verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελεύθω.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctu carens. Ex α priv. & ϖένθος, *luctus*. Hinc

Ἀπένθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem luctu nemo proſecutus eſt, vel proſequitur; (2) indefletus.

Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum abſum, vel ceſſo. Ἀπενιαυτιζέτω τρεῖς ἐνιαυτȣ̀ς, Plat. Ex ἀπὸ, & ἐνιαυτὸς, *annus*. Hinc

Ἀπενιαυτισμὸς, ȣ͂, ὁ, exſilium ſeu omnino abſentia & diſceſſus in unum annum.

Ἀπέντες, *qui dimiſerunt*, nom. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, à verbo ἀφίημι.

Ἀπενόσφισεν, *ſeparavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· à verbo ἀπονοσφίζω, *ſeparo*.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.

Ἀπεξεδυσάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀπεκδύω.

Ἀπεξελαθόμην, *oblitus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω pro ἀπεκλήθω.

Ἀπεξεργάζομαι, perficio, abſolvo.

Ἀπεξηραμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἀπεξηραμμένος, ab ἀποξηραίνω.

Ἀπέοικα, abſimilis, & diſſimilis ſum, abhorreo, repugno rectæ rationi; p. med. Ex ἀπὸ, & εἴκω, *ſimilis ſum*. Hinc

Ἀπεοικότως, *Adv.* abſimili modo, diverſimodè; (2) non veriſimiliter, abſurdè:

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus.

Ἀπέοντα, acc. ſing. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἀπών.

Ἀπεπλάγχθη, *reſiliit*, *aberravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀποπλάζω.

Ἀπέπαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. & ϖεπαίνω, *coquo*.

Ἀπέπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπέπλευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλέω.

Ἀπέπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peplo carens.

Ἀπέπλυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλύνω.

Ἀπέπνει, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἀπέπνεε, à verbo ἀποπνέω.

Ἀπέπνευσε, *exſpiravit*, 3 ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπέπνιξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀποπνίγω.

Ἀπέπομαι, abdico, renuncio. Ἀπειπάμεθα τά κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, 2 Cor. 4, 2. Ab ἀπὸ, & ἔπω, *dico*.

Ἀπεπτάμην, 1. ſing. a. 2. ind. med. v. ἀφίπταμαι.

Ἀπέπτην, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀπεπτέω, ῶ, cibum non concoquo. Ab

Ἀπεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non coctus; (2) qui coqui nequit. Ex α priv. & ϖέπτω.

Ἀπέπτως, crudè.

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verboſitas inepta, vana loquacitas. Ab

Ἀπεραντολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullum finem loquendi faciens, verboſus, loquax.

Ἀπέραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ex α priv. & ϖεραίνω, *termino*.

Ἀπεράντως, *Adv.* infinitè.

Ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ab α & ἐράω, *fundo*, *vomo*.

Ἀπέραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitus, non habens exitum; (2) qui tranſiri nequit, impervius. Ex α priv. & ϖέρας, *finis*, vel ϖεράω, *tranſeo*.

Ἀπεράτωτος, ȣ, ον, finem, exitum non habens. Ex α priv. & ϖερατοω.

Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio. Τὰ ξύλινα τȣ͂ τείχȣς τίνες ἀπειργάσαντ'; Ariſtoph. Av. 1159. Hinc

Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, abſolutio; (2) amolitio, ut morbi curatio.

Ἀπεργαστέος, έα, ίον, peragendus.

Ἀπεργαστικὸς, ὴ, ὸν, operoſus, efficax.

Ἀπεργαστικῶς, *Adv.* efficaciter, operoſè.

Ἀπέργειν, *Ion.* pro ἀπείργειν, ab ἀπείργω.

Ἀπεργμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἀπεργω, idem quod ἀπείργω.

Ἀπερείδω, f. ρείσω, firmiter figo, defigo; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor; (2) repono, depono; (3) confero in alium, ut culpam. Ἀπηρεισάμην τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀτενὲς, Luc. Ἀπερείδοιτο ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας, Polyb.

Ἀπερείσασθαι, *effudiſſe*, a. 1. inf. med.

Ἀπερείσι' pro ἀπερείσια, & hoc *per Metatheſin.* pro ἀπειρέσια. Ab

Ἀπερείσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitus, multus, per Metatheſ. pro ἀπειρέσιος. Ab ἄπειρος.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi, Ab ἀπερείδω.

Ἀπερεύγω, f. εύξω, eructo, ſurſum ructo; (2) effundo, emitto, *de fluviis*.

Ἀπέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.*

Ἀπερέω, inuſitatum; ſed hinc ἀπείρηκα, p. act. deficior; tam de hominibus cum fatigati ſunt, quam de rebus, cum deeſſe ceperunt; ἀπείρηται, p. paſſ. interdictum eſt; ἀπερῶ, negabo, renuam, f. 2. quod *Ionicè* ἀπερέω.

Ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, eremum facio; ἀπερημȣ͂μαι, deſolor, Gl. V.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo.

Ἀπερίβλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non circumſpectus, ſeu cautus; (2) non illuſtris, non ſpectatus; (3) cujus non facilis circumſpectus, qui non facilè cavetur. Ex α & ϖεριβλέπω.

Ἀπερίβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non veſtitus, purus, nudus. Ex α priv. & ϖεριβάλλω.

Ἀπεριγένητος, ον, inſuperabilis, non facilè circumveniendus. A ϖεριγίνομαι, *vinco*.

Ἀπερίγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non circumſcriptus; (2) incomprehenſibilis; (3) perpetuus, æternus. Ex α priv. & ϖεριγράφω, *circumſcribo*.

Ἀπεριγράπτως, *Adv.* incircumſcriptè, Suicer.

Ἀπερίγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non circumſcriptus.

Ἀπεριγράφως, idem quod ἀπεριγράπτως.

Ἀπερίεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non exquiſitus; (2) non ſuperfluus, non ſupervacaneus; (3) incurioſus.

Ἀπεριέργως, *Adv.* non exquiſitè, incurioſè.

Ἀπεριγητος, ον, non explicatus.

Ἀπεριήχητος, ον, quem nullus ſtrepitus aut ſonus circumſonat.

Ἀπερικάθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α priv. & ϖερικαθαίρω.

Ἀπερικάλυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, detectus, apertus, ſine diſſimulatione.

Ἀπερικτύπητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπεριήχητος.

Ἀπερικόπως, ſine moleſtiâ, nemine impediente; (2) ſine ambitione luxurioſâ in veſtitu, &c.

Ἀπεριλάλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infans, fari neſcius; (2) quem non facilè verbis compeſcas; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intenſ. ϖερὶ, & λαλέω, *loquor*.

Ἀπερίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullo loco, vel tempore circumſcriptus nec comprehenſus, Gl. V. item finem non habiturus, ſc. de oratione, ap. *Joſ.* Ex ϖεριλαμβάνω, *comprehendo*.

Ἀπεριμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullas animo curas verſat, inconſideratus. Ex μέριμνα.

Ἀπεριμέριμνως, *Adv.* inconſideratè.

Ἀπερινόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α priv. & ϖερινοέω.

Ἀπερινοήτως, *Adv.* temerè atque inconſideratè; (2) præter opinionem.

Ἀπερίοδος, ον, periodis carens, non periodo expreſſus, de oratione.

Ἀπερίοπτος, negligens.

Ἀπεριόπτως, negligenter.

Ἀπερίοριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α priv. & ϖεριορίζω.

Ἀπερίπτυκτος, non tectus, obvolutus.

Ἀπερίπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui talis eſt, ut non impingat, immunis lapſûs, erroris, ultra offenſiones adverſæ fortunæ poſitus. Ex α priv. & ϖεριπίπτω.

Ἀπερισάλπιγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tubarum clangore non circumſonat; (2) quem nihil circumſonat. Ex α priv. & ϖερισαλπίζομαι.

Ἀπερίσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non circumſpectus, inconſideratus. Ex α & ϖερισκέπτομαι.

Ἀπερισκέπτως, *Adv.* inconſideratè, imprudenter; incautè, Gl. V.

Ἀπερισκεψία, ἡ, negligentia, imprudentia.

Ἀπερισκόπητος, & ἀπερίσκοπος, ον, idem quod ἀπερίβλητος.

Ἀπερίσπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus; (2) non diſtractus, qui non occupatur multis, non diſtinetur; (3) otioſus. Ex α & περισπάω.

Ἀπερισπάστως, *Adv.* ſine ullâ diſtractione, ſeu curâ, otioſè, tranquillè, conſtanter; (2) aſſiduè; (3) omiſſa omni alia curâ, &c.

Ἀπερισσεία, ας, ἡ, cum in aliquâ re nil redundat.

Ἀπερισσόχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuppar ætate, qui non excedit alium tempore.

Ἀπερίστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem nihil circumſtat, premit, urget, diſtrahit; (2) omnis periculi expers, *Polyb.* (3) deſertus, derelictus. Ex α priv. & ϖεριΐστημι, *circumſto*.

Ἀπερίστρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non circumvertitur; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. & ϖεριστρέφω, *circumago*.

Ἀπερίτμητος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, non circumciſus. Ex α priv. & ϖεριτέμνω, *circumcido*.

Ἀπερίτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non verſatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex α priv. & ϖεριτρέπω, *circumago*.

Ἀπερίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπέριττος, vel ἀπέρισσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupervacaneum nil habens; (2) magnificentiâ & copiâ in cultu & victu carens; (3) ſimplex, elegans; (4) negligenter factus.

Ἀπερίττως, negligenter, ſimpliciter, ſine ſollicita curâ elaborandi, vel ornandi.

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excrementis carens, quæ περιττώματα.

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non orbiculatus. Ex α priv. & ϖεριφέρω, *circumfero*.

Ἀπέρξας, a. 1. part. act. v. ἀποῤῥέζω.

Ἀπεῤῥε, *abi in malam rem*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi ἀπέῤῥω, *Æol.* pro ἀπείρω.

Ἀπέῤῥω, abeo, faceſſo in malam rem.

Ἀπεῤῥωγὼς, perf. part. med. v. ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, pudorem depono, impudenter ago. Ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τοτε ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ ϭχεῖν ϖράγματα, Ariſtoph. Nub. 1218.

Ἀπερυκόμενος, *probibens*, præſ. part. med. Ab

Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulſo, abigo. Ἀπερύκειν τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν ϖροϐάτων, Xen. τινος τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν τινα. Αὐτὰρ ϐελέων ἀπερυκοι ἐρωὴν, Il. 4, 542.

Ἀπερυσιϐόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine conſumo; ἀπερυσιϐοῦμαι, rubiginem ſentio.

Ἀπερύω, f. ύσω, abſtraho, detraho. Ῥινὸν ἀπ' ὀϛεόφιν ἐρύσαι, Odyſſ. 14, 134.

Ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ἦλθον, abeo, diſcedo; (2) morior. Ἀπελθεῖν τῶν οἰκείων, abeſſe à domeſticis; τοῦ λόγου, omittere; τοῦ ϐίου, mori; ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐς τὴν ϖολιν, ϖρός τινα.

Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit, ſeu inhibet. Ab

Ἀπερωέω, ῶ, cohibeo; (2) diſcedo. Τῷ κε ϛυγερῶς ϖολέμου ἀπερωήσειας, Il. 16, 723.

Ἀπερωήσειας, 2. ſing. a. 1. opt. *Æol.* act.

Ἀπέρωτος, ον, durus, aſper, immitis. Ab ἀπὸ, & ἔρως.

Ἀπες, *dimitte*, 2. ſing. a. 2. imperat. *Ion.* pro ἄφες, à verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀπέσαξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀποσάττω.

Ἀπέσϐας, 2. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέσϐης, ab ἀποσϐέννυμι pro ἀποσϐέω.

Ἀπέσϐεσε, *exſtinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπεσθίω, abedo, exedo, erodo.

Ἀπεσκίμφθαι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀποσκίμπτω.

Ἀπεσκολυμμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποσκολύπτομαι.

Ἀπέσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπεσπασα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀποσπάω.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Æol.* vel *Bæot.* & *Poët.* pro ἀπεσύθησαν, ab ἀποσύομαι.

Ἀπέσσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poët.* pro ἀπεσέσυτο.

Ἀπεϛάλην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἀποϛέλλω.

Ἀπέϛαλκε, *miſit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Ἀπεϛαλμένοι, *miſſi*, perf. part. paſſ.

Ἀπέϛασαν, *deſtiterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέϛησαν, à verbo ἀφίϛημι.

Ἀπέϛειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀποϛέλλω.

Ἀπεϛέρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ἀποϛερέω.

Ἀπέϛην, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀφίϛημι.

Ἀπέϛιχον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποϛείχω.

Ἀπέϛολε, 3. ſing. perf. ind. med. v. ἀποϛέλλω.

Ἀπεϛραμμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποϛρέφω.

Ἀπέϛραφον, *averti*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀπέϛρεψε, *avertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπέϛω, *abſit*, 3. ſing. præſ. imperat. act. v. ἄπειμι.

Ἀπεϛὼ, οῦς, οἶ, ἡ, abſentia. Ab ἄπειμι.

Ἀπεσφάλην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἀποσφαλλω.

Ἀπέχηκα, *abfui*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπεχω pro ἀποσχέω, *abſtineo*.

Ἀπέσκον, *abſtinui*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀπεταμον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποτέμνω.

Ἀπετεθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens foliis. A ϖέταλον.

Ἀπετίνυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποτινύω.

Ἀπέτραγον, 1. ſing. a. 2. ind. v. ἀποτρώγω.

Ἀπέτρωπῶντο, *non audebant*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἀπετρωπάοντο, ab ἀποτρωπάω.

Ἀπευδιασμὸς, ου, ὁ, ſerenitas, tranquillitas cœli, aëris, maris. Ex ἀπὸ, & ευδία.

Ἀπευδοκέω, improbo, repudio.

Ἀπευθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honeſtâ morte perfungor. Ex εὐθάνατος.

Ἀπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, famâ inauditus, incognitus; (2) imperitus. A ϖυνθάνομαι.

Ἄπευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπευθύνω, adæquo; (2) rego, diſpono, dirigo; (3) corrigo, emendo; (4) punio. Ἀπευθύνειν τὴν ϖόλιν, Soph. Oed. Tyr. 103. Σὲ τὸν τὰς χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, ϖροσμολεῖν καλῶ, idem, Aj. 72.

Ἀπευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α & ϖευκή.

Ἀπευκταῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀπευκτὸς, ἡ, ὸν, abominandus, exſecrandus; (2) vitandus, averſandus. Ab ἀπεύχομαι.

Ἀπευνάζω, f. άσω, ſopio.

Ἀπευϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, inauditus. A ϖυνθάνομαι.

Ἀπευτακτέω, idem quod εὐτακτέω.

Ἀπεύχετος, ον, idem quod ἀπευκτός.

Ἀπεύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, ſeu opto non evenire; (2) abominor, exſecror. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι, Ariſtoph. Θεσμ. 721.

Ἀπευωνίζω, f. ίσω, vilem reddo. Ex ἀπὸ, & εὔωνος, *vilis*.

Ἀπέφευγον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποφεύγω.

Ἀπεφηνάμην, *oſtendi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποφαίνω.

Ἀπέφηνε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπεφθαρμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποφθείρω.

Ἀπεφθέγξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποφθέγγομαι.

Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀποφθίω, *corrumpo*.

Ἀπεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſæpe coctus, ut ἄπεφθος χρυσὸς, aurum excoctum, obryzum. Pro ἄφεπτος, decoctus.

Ἀπέφυγον, 1. ſing. a. 2. ind. act. paſſ. v. ἀποφεύγω.

Ἀπέχει, *ſufficit*, imperſonal. alias 3. ſing. præſ. ind. act. v. ἀπέχω, *abſtineo*.

Ἀπέχθαίρω, f. αρῶ, odio proſequor; (2) inviſum reddo. Τὼς δὲ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, Il. 3, 415.

Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, inviſus ſum, odio ſum; (2) odi, infenſus ſum. Ὅϛις ὦ δύϛην', ἀπήχθου ϖᾶσι ϗ τοῖς γείτοσιν, Ariſtoph. Lyſ. 702.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitia, odium, ſimultas. Ab ἀπεχθής.

Ἀπεχθέμεναι, *odio proſequi*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀπέχθειν, à verbo ἀπέχθω.

Ἀπεχθηαι, *odio ſis*, 2. ſing. præſ. conj. paſſ. *Ion.* pro ἀπέχθησαι, ſeu ἀπέχθη.

Ἀπέχθημα, τὸ, res odioſa & inviſa.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inviſus, infenſus. Ex ἀπὸ, & ἔχθος, *invidia odium*.

Ἀπεχθήσομαι, *odio ero*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἀπεχθάνομαι, *odio ſum*.

Ἀπεχθητικὸς, ἡ, ὸν, qui hominum odia ſolet incurrere. Ab ἀπεχθής.

Ἀπεχθομαι, f. θήσομαι, offendor; (2) ſum hoſtis; (3) triſtor; (4) odio ſum; ἀπέχθημαι, idem. Κρεῖσσον δέ μοι νῦν ϖρός σ' ἀπέχθεσθαι, Eur. Med. 290. Ὅταν τοὶ ἀπέχθωνται ϖερὶ κῆρι, Il. 4, 53. Ab eod.

Ἀπεχθόμην, 1. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀπηχθόμην.

Ἀπεχθῶς, *Adv.* odioſè.

Ἀπεχρέετο, *ſatis erat*, imperf. pro ἀπέχρη.

Ἀπέχρη, *ſatis erat*, imperf. ind. verbi imperſonalis ἄποχρη, *ſatis eſt*.

Ἀπεχυρόω, ῶ. f. ώσω, munio.

Ἀπέχω, f. ἀφέξω, abſtineo; (2) diſto, abſum, differo; (3) recipio, reporto; (4) ſatis ſum, ſufficio; ἀπέχομαι, abſtineo. Οἴνου τ' ἀπέχεἰ ϗ γυμνασίων, abſtineas, Ariſtoph. Nub. 416. Τοσοῦτον ἀπέχετο τοῦ τι καταπράξασθαι ὧν ἐϐούλετο, tantum abſuit, ut conficeret, Them. Οὐδ' ἀπείχοντο οὐδ' ἀπὸ τῶν φίλων, Plut. τοῦ λέγειν, id. Ex ἀπὸ, & ἔχω.

Ἀπέψια, ας, ἡ, indigeſtio. Ex α & ϖέψις.

Ἀπεψύχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἀποψύχω.

Ἀπέψω, decoquo, coquo, pro ἀφεψω.

Ἀπεὼν, *abſens*, *Ion.* pro ἀπὼν, ab ἄπειμι.

Ἀπέωσε, *repulit*, 3 ſing. a. 1. indic. act. *Att.* pro ἄπωσε, à verbo ἀπωθέω, *repello*.

Ἀπῇ, *abſit*, 3. ſing. præſ. conj. verbi ἄπειμι.

Ἀπήγαγεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* & cum ν ἐφελκ· pro ἀπῆγεν, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπηγήσασθαι, *narraſſe*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, à verbo ἀφηγέομαι.

Ἀπηγξάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀπάγχω.

Ἀπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuſationi reſpondeo; (2) enarro. Ex ἀπὸ, & ἀγορέω. Hinc

Ἀπηγόρημα, ατος, τὸ, reſponſio ad accuſationem; (2) narratio, relatio.

Ἀπῆγχε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀπάγχω.

Ἀπήδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, gubernaculo carens. Ex α priv. & ϖηδάλιον.

Ἀπήειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ, & ἤθω. Hinc

Ἀπέθημα, ατος, τὸ, cremor percolatus; (2) quicquid percolatum eſt.

Ἀπῆκεν, *dimiſit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro ἀφῆκε, à verbo ἀφίημι.

Ἀπηκριϐωμένως, *Adv.* abſolutè, ſumma cum diligentiâ, ad amuſſim. Ab ἀπηκριϐωμένος, quod eſt ab ἀποκριϐόω.

Ἄπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. & ϖηγνυω, *compingo*.

Ἀπήλακε, *abegit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπελάω, *abigo*.

Ἀπήλασα, *abegi*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπήλαυον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἀπελαύω.

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno;

Ἀπηλεγέως, *Adv.* ſævè, intrepidè, atrociter.

Ἀπελεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nullius curam gerens, nullius reſpectum habens; (2) ſævus, atrox. Ex ἀπὸ, & ἀλέγω.

Ἀπῆλθον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπηλιαϛὴς, οῦ, ὁ, alienus à judiciis & litibus, ſeu cauſſis judiciariis, alienus à foro. Ex α priv. & ἡλιαία, q. v.

Ἀπηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo, ad fatuitatem redigo.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus ſubſolanus. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, *ſol*.

Ἀπηλλάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἀπαλλάττω.

Ἀπηλλοτρίωκε, 3. ſing perf. ind. act. v. ἀπαλλοτριόω.

Ἀπηλοίησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπελοιάω.

Ἀπηλπικε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀπελπίζω.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus. A ϖημαίνω.

Ἀπήμαρτεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* & cum ν ἐφελκ· pro ἀφήμαρτεν, ab ἀφαμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, perf. part. paſſ. v. ἀπαμελέω.

Ἀπημελημένως, *Adv.* neglectim.

Ἀϖῆμεν, 1. pl. pluſq. perf. ind. act. *per Sync.* pro ἀϖήειμεν, à verbo ἄϖειμι, *abeo*.

Ἀϖημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀϖαμων.

Ἀϖήμυνεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· ab ἀϖαμύνω.

Ἀϖήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, nullo damno adfectus, illæſus, ſalvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex α priv. & ϖῆμα, *damnum*.

Ἀϖὴν, 1. ſing. imperf. ind. verbi ἄϖειμι.

Ἀϖήνεγκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀϖοφέρω.

Ἀϖήνεια, ας, ἡ, crudelitas, ſævitia. Ab ἀϖηνής.

Ἀϖήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento carens. Ex ἀϖὸ, & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀϖηνέος, *atrocis*, gen. ſing. ab ἀϖηνὴς, *atrox*.

Ἀϖηνεώθη, *obſtupefactus eſt*, 3. ſing. a. 1. Dan. *cap.* 4, 19, ind. v. ἀϖηνέομαι.

Ἀϖενενάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀϖαναίνομαι.

ἈΠΗ´ΝΗ, ης, ἡ, rheda, carpentum, præſertim muliebre vehiculum.

ἈΠΗΝΗ`Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, crudelis, immitis, ſævus; durus, trux, Gl. V.

Ἀπῆνθεν, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ· pro ἀπῆλθε, ab ἀπέρχομαι.

Ἀπήντησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.

Ἀπηνῶς, inclementer, crudeliter.

Ἀπηόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſuper impendens; (2) altus, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἀπὸ, & ἀείρω, *tollo*, vel αἰώρα, *oſcillum*, Ern.

Ἀπήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. item diſtans, remotus.

Ἀπήραξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀπαράσσω.

Ἀπηρεισάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπερείδω.

Ἀπηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nullo membro captus, aut mutilus. Ex α priv. & πηρὸς, *mutilus*.

Ἀπήρθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀπαίρω.

Ἄπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, perâ carens. A πήρα.

Ἄπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπηρής.

Ἀπηρτημένος, perf. part. paſſ. v. ἀπαρτάω.

Ἀπήρτισμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀπαρτίζω.

Ἀπηρτισμένως, planè, perfectè. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπηρυθριασμένως, *Adv.* impudenter, depoſito pudore, perfrictâ fronte. Ab ἀπηρυθριάω.

Ἀπήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mutilatus, integer, illæſus. Ex α priv. & πηρός.

Ἀπήσων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφήσων, ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύραε, à verbo ἀπαυράω, *aufero*.

Ἀπεῦρα, *privavi*, a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἀπηύρησα.

Ἀπηύρων, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύραον.

Ἀπηχέω, ῶ, f. ήσω, diſſono; (2) reſono. Hinc

Ἀπήχημα, ατος, τὸ, reſonantia; imprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu ſono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.

Ἀπηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, abſonus; (2) ingratus, odioſus. Ex ἀπὸ, & ἦχος, *ſonus*.

Ἀπήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.

Ἀπήχθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἀπάχθομαι ſive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπηχθημαι, *odio exceptus fui*, perf. ind. paſſ.

Ἀπήχθην, *abductus fui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπήχθηρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπεχθαίρω.

Ἀπηχθόμην, a. 2. ind. med. vid. ἀπήχθετο.

Ἀπηχῶς, abſurdè, odiosè.

Ἀπηωρεῦντ', *ſuſpenſi erant*, pro ἀπηωρηῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀπηωρεῦντο, *contr.* ex ἀπηωρέοντο, à verbo ἀπαιωρέω.

Ἀπήωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpenſus, elevatus; (2) diſtans. Ex ἀπὸ, & αἰωρέω, *ſuſpendo*.

Ἀπιάλλω, dimitto, *Thuc.*

Ἀπίασι, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἄπισι, ab ἄπειμι.

Ἀπίδω, 1. ſing. a. 2. conj. v. ἀπείδω.

Ἀπίεμεν, *emittimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἀφίεμεν, à verbo ἀφίημι.

Ἀπιέναι, *abire*, præſ. inf. act. verbi ἄπειμι.

Ἀπιενται, *emittunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀφίενται, à verbo ἀφίημι, *emitto*.

Ἀπίεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἀπίῃς, *abeas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act.

Ἀπίθανος, ου, ὁ ϗ ἡ, improbabilis; (2) cui non creditur, non paretur, Gl. V. ineptus.

Ἀπιθανότης, ἡ, improbabilitas; (2) defectus auctoritatis in ſuadendo, jubendo.

Ἀπιθάνως, *Adv.* improbabiliter; (2) inſcitè, abſurdè.

Ἀπιθεῖν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀπιθέειν.

Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens ſum, non obtempero. Ἀπιθεῖν τῷ ἄρχοντι, Xen. Ex α priv. & πείθω, *perſuadeo*.

Ἀπίθησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα.

Ἀπιθύνω, dirigo, Gl. V. Ἀπιθύνειν τῆς ὄψιος τὰ διάστροφα, *Aret.*

Ἀπίκαται, 3. pl. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφίκαται, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, ab ἀφικνέομαι.

Ἀπίκῃ, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ.

Ἀπικνεῖσθαι, *Ion.* & *contr.* pro ἀφικνέεσθαι.

Ἀπικόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφικόμενος.

Ἄπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non amarus.

Ἀπικρόχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, non bilioſus, flavæ bilis expers. Ex α priv. πικρὸς, & χολή.

Ἀπιλλήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀπιλλέω.

Ἀπίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ, & ἴλλος, *oculus*, (ἴλλω, *volvo*, Ern.)

Ἀπιμελὴς, ου, ὁ ϗ ἡ, pinguedinis expers.

Ἀπίμελος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purus à ſordibus. Ex α priv. & πίνος, *ſordes*.

Ἀπινύσσω, deſipio; (2) efflo. Κῆρ' ἀπινύσσων, Il. 15, 10. Δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν, Odyſſ. 6, 258. Ex α priv. & πινύσσω.

Ἀπίξεται, *veniet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀφίξεται, ab ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἄπειμι.

Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. Ab

ἌΠΙΟΣ, ου, ὁ, pirus; (2) Apios, Thymalli ſpecies. *Angl.* Knobbed Spurge.

Ἄπιος, ία, ιον, longinquus. Ab ἀπὸ.

Ἀπισόω, f. ώσω, adæquo, exæquo. Εἶτα δεήσειεν ἀπισῶσαι αὐτοὺς, Luc.

Ἀπίσσωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non picatus. Ex α priv. & πίσσα, *pix*.

Ἀπιστάναι, *Ion. diſcedere*, præſ. inf. act. v. ἀφίστημι.

Ἀπιστέαται, *defecerunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφέστανται, ab eodem.

Ἀπιστέω, ῶ, f. ήσω, diffido; unde ἀπιστητέον, diffidendum. Οὔτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις, Eur. Med. 927. Ab ἄπιστος.

Ἀπίστημι, *Ion.* pro ἀφίστημι.

Ἀπιστητικὸς, ἡ, ὸν, incredulus.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.

Ἄπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non credit; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α & πίστις. Hinc

Ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia.

Ἀπίστως, *Adv.* fraudulenter, perfidè, infidè, incredibiliter. Ab eod.

Ἀπισχναίνω, emacio, extenuo.

Ἀπισχνόω, idem.

Ἀπισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) abnuo, pernego; (4) aio, aſſevero.

Ἀπίσχω, abſtineo; (2) averſum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ, & ἴσχω, *habeo*.

Ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.

Ἄπιτ' pro ἄπιτε, 2. pl. præſ. imp. act. v. ἄπειμι.

Ἀπίτης, ου, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum è piris factum. Ab ἄπιον, *pirum*.

Ἀπίττωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπίσσωτος.

Ἄπιχθυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui non veſcitur piſcibus. Ex ἀπὸ, & ἰχθύς.

Ἀπίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non pinguis.

Ἀπλάκητος, ὁ ϗ ἡ, qui nihil peccat, *Heſ.* è *Soph.* Tr. 122. (*niſi verum eſt* ἀμπλάκητος.) Ab α & πλαζόμαι, *Ern.* v. Priſc. Obſ. 1, p. 102.

Ἀπλάνεια, ας, ἡ, ſtabilitas, conſtantia, erroris & mutationis expers. Ab

Ἀπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α priv. & πλάνη, *error*.

Ἀπλάνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Suicer.

Ἀπλανῶς, ſine errore.

Ἀπλεονέκτητος, ον, non fraudatus.

Ἄπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, informis, ineffigiatus; (2) ſimplex, verus, ſincerus; Gl. V. infictus.

Ἀπλάστως, *Adv.* ſimpliciter, non fictè, non diſſimulanter.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latitudine carens. Ex α priv. & πλάτος, *latitudo*.

Ἄπλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus; (2) immenſus. Ex α priv. & πλάω pro πελάω, vel *Dor.* pro ἄπλητος.

Ἄπλατος, *Dor.* pro ἄπλητος.

Ἀπλετομεγέθης, ες, immenſus.

Ἄπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui latus non eſt ſtipatum. Ex α priv. & πλευρά.

Ἄπλευστος, ον, innavigabilis.

Ἀπλήγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimplex, innocens, innocuus. Ab

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἁπλόος.

Ἀπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non plenus; (2) ſtrigoſus. Ex α priv. & πλῆθος.

Ἄπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non percuſſus. Ex α priv. & πλήττω, *percutio*.

Ἀπλημμελὴς, ές, delicti expers, inſons. Ab α priv. & πλημμελέω.

Ἀπλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis. Ex α priv. & πλέος, *plenus*.

Ἀπλὴξ, γος, ὁ ϗ ἡ, non percuſſus, non læſus.

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpletus, non completus, Gl. V. incomplebilis, inſatiabilis.

Ἀπλερώτως, inſatiabiliter.

Ἀπληστεύομαι, f. εύσομαι, ſum inſatiabilis; (2) ſum avidus. Ab ἄπληστος.

Ἀπληστία, ας, ἡ, inexplebilitas, inſatiabilitas, Ph. avaritia; (2) immenſitas. Ab eodem.

Ἀπλήστοινος, ον, inſatiabilis vini.

Ἄπληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis; (2) immenſus. Ex α priv. & πλήθω.

Ἀπλήστως, *Adv.* inſatiabiliter, avarè, Gl. V. (2) immenſè.

Ἄπλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſus, tam vaſtum hians, ut impleri nequeat. *Poet.* ἄπλετος. A πλέω, antiq. Unde πλῆμι, πίμπλημι.

Ἁπλόη, ης, ἡ, ſimplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Ἁπλόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui promiſſum vel porrectum capillum habet; (2) qui raro eſt capillitio. Gl. V. recto capillo.

Ἄπλοια, ας, ἡ, tempus, quo navigari non poteſt. Ex α priv. & πλόος, *navigatio*.

Ἁπλοΐζωμαι, f. ίσομαι, ſimplicitate utor. Ἁπλοΐζεσθαι πρὸς τινα, Xen. Ab ἁπλόος.

Ἁπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, ſimplex, non verſutus; (2) inadfectatus. Ab eod.

Ἁπλοϊκῶς, *Adv.* ſimpliciter, citra dolum.

Ἁπλοΐς, ιδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἁπλόος.

Ἁπλόκομος, calvus.

Ἄπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, non plicatus. Ex α priv. & πλέκω, *plico*.

Ἁπλοκύων, ὁ, Cynicus veriſſimus. Ex ἁπλόος, & κύων, *canis*.

ἉΠΛΟ'ΟΣ, όη, όον, uſitatè, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, ſimplex; (2) candidus, ingenuus; ſincerus, Gl. V. (3) ſtultus; (4) planè verus & extra controverſiam poſitus.

Ἄπλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ ϗ ἡ, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis.

Ἁπλοσχήμων, eandem ſimplicem ſpeciem habens. Ab α & σχῆμα.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, candor.

Ἁπλουστέρως, ſimpliciùs. Ab ἄπλοος.

Ἄπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divitiis carens, pauper.

Ἁπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo; ἁπλοῦμαι, pandor. Gl. V. ἁπλῶσθαι, porrigi, Ph. ἡπλωμένος, patulus, Gl. V. perſ. part. paſſ. ἅπλωσον, expande, Gl. V. a. 1. imperat. Ab ἅπλόος.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) ſpongia, quæ elui nequit. Ex α priv. & πλύνω, *lavo*. Unde

Ἄπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, illotus, immundus.

Ἅπλωμα, τος, τὸ, expanſio, dilatatio. Ab ἁπλόω.

Ἁπλῶς, *Adv.* ſimpliciter; (2) non accuratè, negligenter; (3) temerè, fruſtra; (4) uno modo; (5) omninò, prorſus; (6) ingenuè, candidè; (7) neceſſariò. Ab ἁπλοῦς.

Ἄπλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, innavigabilis. Ex α priv. & πλώω, *navigo*.

Ἀπνεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè ſpirans; (2) non ſpirans, flatu deſtitutus. Ex α intenſ. vel priv. & πνέω, *ſpiro*.

Ἀπνεύματος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento non perflatus. Ex α priv. & πνεῦμα, *ſpiritus*.

Ἀπνευστὶ, *Adv.* uno ſpiritu, ſine reſpiratione; (2) confertim; (3) ſine labore.

Ἀπνευστία, ας, ἡ, ſpiritûs repreſſio. Hinc

Ἀπνευστιάζω, f. άσω, ſpiritum reprimo & contineo.

Ἄπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reſpirare non poteſt; (2) ſine anhelitu; (3) exanimis.

Ἄπνοια, ας, ἡ, ubi nullus eſt flatus; (2) ſedata tempeſtas, tranquillitas à ventis. Ab

Ἄπνοος, όου, *contr.* ἄπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, flatu, ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *ſpiro*.

Ἄπνουν, *mortuum*, acc. ſing. *contr.* pro ἄπνοον.

'ΑΠΟ', Præpoſ. a, ab, abs, de, e, re- diſ- Ph. Soli Gen. jungitur.

'Απο, *Adv.* longè, procul. A præc.

'Αποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. Τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι, Il. 13, 262. Θεος δ' ἀποαίνυτο νόϛον, Odyſſ. 12, 419.

'Αποαιρεισθαι, *Ion.* & *contr.* pro ἀφαιρέεσθαι.

'Αποαίρεο, *aufer*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἀφαίρεσο, ſeu ἀφαίρȣ. Ab

'Αποαιρέομαι, ȣ̃μαι, *Ion.* pro ἀφαιρέομαι, aufero, adimo. Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, Il. 1, 230. Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός ϖερ ἐὼν, ἀποαίρεο κȣ́ρην, ibid. 275.

'Αποϐαδίζω, f. ίσω, habeo, diſcedo.

'Αποϐάθρα, ας, ἡ, ſcala navalis. Ex

'Αποϐαίνω, deſcendo; (2) diſcedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέϐη, evenit, Gl. V. a. 2. ἀποϐὰς, digreſſus, Ph. part. a. 2. 'Αποϐαίνειν ἐς τὴν γῆν, τῆς νήσȣ, ϖαρά τινος, τȣ̃ ἵππȣ, ἀπὸ τῶν ϖλοίων. Τροιας ϖεδίων ἀπέϐησαν, Eur. Hec. 143. Ἄριϛοι ἄνδρες ἀποϐαινȣσι, evadunt, fiunt, Luc. Τοιόνδ' ἀπέϐη τόδε πρᾶγμα, Eur. Med. 1422.

'Αποϐάλητε, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab

'Αποϐαλλω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποϐληθεὶς, repulſus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀποϐληθεῖσα, exploſa, Ph. 'Αποϐάλλειν τὴν τυραννίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ ϖατρῷα, ϛρατόν. Μὴ ἀποϐάλητε ȣ̃ν τὴν ϖαῤῥησιαν ὑμῶν, Heb. 10, 35.

'Αποϐάπτω, f. ψω, intingo, immergo. 'Αποϐάπτειν εἰς ὕδωρ, Dioſc.

'Απόϐασις, εως, ἡ, deſcenſus, Ph. digreſſio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποϐαινω.

'Αποϐαϛάζω, deporto, Ph. ἀποϐαϛαχθεὶς, devectus, Ph. a. 1. part. paſſ.

'Αποϐεϐληκότων, *eorum, qui abjecerunt*, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποϐάλλω.

'Αποϐῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἀποϐάω.

'Αποϐήσομαι, *deſcendam*, f. 1. ind. med.

'Αποϐήσσω, vel ἀποϐήττω, f. ξω, extuſſio, tuſſiendo ejicio.

'Αποϐιάζωμαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere pariente. 'Αποϐιάζεσθαι ταῖς ἐπιμελειαις, Xen.

'Αποϐιϐάζω, f. άσω, deſcendere in terram facio; (2) trajicio. 'Αποϐιϐάσας εἰς νῆσον, Ariſtid. 'Ες τὴν Τανάγραν ἀπεϐίϐασεν αὐτȣ̀ς, Thuc.

'Αποϐιῶναι, præſ. inf. act. v. ἀποϐίωμι. Ab

'Αποϐιόω, ῶ, f. ώσω, de vitâ decedo, morior; ἀποϐιώσας, defunctus, Gl. V. a. 1. part. Ex ἀπὸ, & βίος, *vita*. Hinc

'Αποϐίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.

'Αποϐλάπτω, f. ψω, lædo; (2) privo. 'Αποϐλαφθῆναι φίλȣ, Soph.

'Αποϐλαϛάνω, f. ϛήσω, germino, egermino.

'Αποϐλάστημα, ατος, τὸ, germen; (2) proles. A præc.

'Αποϐλάϛησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.

'Αποϐλαφθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποϐλάπτω.

'Αποϐλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus; (2) reſpectus.

'Αποϐλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus; (2) celeber; (3) venerandus. Ab

'Αποϐλέπω, f. ψω, reſpicio, intueor, adſpicio; (2) ſuſpicio, admiror, colo; (3) rationem habeo; (4) ſpecto. 'Αποϐλέπειν εἴς τινα, ϖρὸς τινα. Εἴς σε ϖάντες ἀποϐλέψονται. Luc.

'Αποϐληθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποϐάλλω.

'Αποϐλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποϐάλλω.

'Αποϐλετικος, ἡ, ὸν, qui abjecit, vel amiſit; (2) abjiciendus. Ab

'Απόϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abjectus, abjiciendus, reſpuendus, Ph. rejectus, amotus; ἀπόϐλητα, rejectanea, idem. Ab ἀποϐάλλω.

'Αποϐλίττω, f. σω, aufero detero. Ὅδ' ἀπέϐλισε ϑοἰμάτιον μȣ, Ariſtoph. Av. 504.

'Αποϐλύζω, f. ύσω, ſcaturio, emitto aquas; (2) vomo, evomo. 'Αποϐλυζων ἐν νηπιέῃ, ἀλεγεινῃ, Il. 9, 487.

'Αποϐλύω, idem.

Αποϐλωσκω, diſcedo, digredior.

'Αποϐολεὺς, έως, ὁ, rejector. Ab ἀποϐάλλω.

'Αποϐολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amiſſio, repudium, projectio, jactura, Ph.

'Αποϐολιμαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rejectaneus, Gl. V. rejectitius. Ab eod.

'Αποϐόσκομαι, depaſco. 'Αμϐροσίων μελέων ἀπεϐόσκετο, Ariſtoph. Av. 755.

'Αποϐȣκολέω, ῶ, f. ήσω, ſegrego, à grege abduco; (2) aberrare facio, decipio. Τῇ ϑυγατρὶ τὸν ϖαῖδά τινος ἀποϐȣκολῆσαι, Xen. Μὴ ἀποϐȣκοληθῇ, Luc. Hinc

'Αποϐȣκόλημα, ατος, τὸ, è grege alieno abductio; (2) impoſtura, deceptio.

'Αποϐȣκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποϐȣκολέω.

'Αποϐράζω, f. άσω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, per æſtum exſpuo; (2) exæſtuo, deferveſco. Hinc

'Απόϐρασμα, ατος, τὸ, ſpuma; (2) furfur tritici.

'Αποϐράσσω, vel βράττω, idem quod ἀποϐράζω.

'Απόϐρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; (2) aqua, quâ quid perfuſum eſt. Ab

'Αποϐρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

'Αποϐρίζω, f. ίξω, crapulam edormio; (2) dormio. Ἔνθα δ' ἀποϐριξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν, Odyſſ. 9, 151.

'Αποϐρίθω, f. ίσω, degravo; (2) præ pondere devergo.

'Αποϐροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio. Ab ἀποϐρεχω.

'Αποϐροχθίζω, ſorbeo, glutio, voro.

'Αποϐροχίζω, illaqueo, laqueis implico.

'Αποϐρύκω, f. υξω, demordeo.

'Αποϐρωθεις, a. 1. part. paſſ. verbi

'Αποϐρώσκω, abedo, comedendo conſumo.

'Αποϐύω, f. ύσω, obturo, obſtruo.

'Αποϐώμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non in altari peragitur, ſed in terrâ, ſc. (2) impius, contemtor deorum, ab altaribus abigendus, ſacrorum expers. Ex ἀπὸ, & βωμὸς.

'Απόϐωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab altari remotus, profanus, Heſ. Ex iiſd.

'Απογαιον, ȣ, τὸ, funis, quo navis in terrâ alligatur. Ab

'Απογαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à terrâ remotus, terreſtris, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γαία.

'Απογαιȣ̃σθαι, in terram verti. Ex iiſd.

'Απογαλακτίζω, f. ίσω, ablacto, à lacte depello. Ex ἀπὸ, & γάλα, *lac*. Hinc

'Απογαλακτισμὸς, ȣ̃, ὁ, ablactatio.

'Απογεία, ας, ἡ, ventus, qui è terrà ortus, in mare fertur.

'Απόγειον, ȣ, τὸ, funis, quo navis alligatur in littore, Ph. ἀπόγεια, retinacula; (2) ſumma planetæ altitudo & maxima à terrâ diſtantia. Ab

'Απόγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à terrâ remotus. Ph. terreſtris. Ex ἀπὸ, & γαῖα, vel γῆ.

'Απογεισσόω, ῶ, f. ώσω, imbrico, imbricatim, vel ſuggrundiorum modo tego. A γεῖσσον.

'Απογεμίζω, impleo; (2) exonero.

'Απογέμω, demo, ex eo quod plenum eſt, minus plenum reddo. Heſ.

'Απογεννάω, ῶ, genero, produco, Vet. Lex.

'Απογέννημα, τὸ, proles, fœtus. A præc.

'Απογεννησις, ἡ, idem.

'Απογεύομαι, f. εύσομαι, deguſto, tento aliquid, leviter delibo, ſeu attingo.

'Απογεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Ex ἀπὸ, & γέφυρα, *pons*.

'Απογηράσκοντας, acc. pl. præſ. part. act. Ab

'Απογηράσκω, f. ράσω, conſeneſco.

'Απογίγνομαι, & ἀπογίνομαι, f. απογενήσομαι, abſum; (2) decedo; (3) morior.

'Απογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnoſco, repudio; (2) cenſeo, ſtatuo aliquid non eſſe faciendum; (3) abſolvo; (4) deſpero; ἀπεγνωσμένος, perditus. Ph. perf. part. paſſ. 'Απογινώσκειν τὴν γραφὴν, τὴν ἔνδειξιν, τινά τȣ̃ ἐγκλήματος, abſolvere; ἑαυτῶν, της πατριδος, τὴν σωτηριαν, deſperare.

'Απογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæſium reddo. Ex ἀπὸ, & γλαυκὸς, *cæſius*. Hinc

'Απογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo.

'Απάγλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exiguis eſt clunibus, depygis.

'Απογλυκαίνω, dulce reddo, ἀπογλυκαινησθαι, dulceſcere.

'Απογλωττίζω, elinguo, Gl. V. mutum reddo. Ex ἀπὸ, & γλωττα, *lingua*.

'Απογομῶ, exonero, Gl. V. vid. ἀπογεμω.

'Απόγνοια, ας, ἡ, deſperatio. Ab ἀπογινώσκω.

'Απογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui dentes ætatis indices amiſit. Ab eod.

'Απογνῷς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀπογινώσκω.

'Απόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio; (2) negatio, vel abſentia. Ab eod.

'Απογνώϛης, ȣ, ὁ, qui deſperat. Ab eod.

'Απογονὴ, ης, ἡ, progenies, poſteritas, Ph. Ab

'Απόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nepos, & qui longiùs diſtant, unde ἀπόγονος τριτος, pronepos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Hiſtorici tamen & pro *filio* dixere. Ex ἀπὸ, & γείνομαι.

'Απογραφη, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) cenſus; (3) enumeratio, profeſſio, Gl. V.

'Απόγραφόν, ȣ, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum.

'Απογραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar deſcriptus, ſeu effictus. Ab

'Απογράφω, f. ψω, deſcribo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀπογράφομαι, nomen do, ſeu profiteor quacunque de cauſâ, in primis in cenſu. Πρὸς τὴν ϛρατείαν ἀπογράφεσθαι, Diod. Πανηγύρει ϗ ἐκκλησια ϖρωτοτοκων ἐν ȣ̓ρανοῖς ἀπογεγραμμένων, Heb. 12, 23.

'Απόγυιος, extemporalis, ſecretus, de precibus, *Ern.*

'Απογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, delumbo. Μὴ μ' ἀπογυιώσῃς, Il. 6, 265. Ex ἀπὸ, & γυῖον.

'Απογυμνάζομαι, exerceor, exerceo me.

'Απογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν ϗ ἀνήνορα ϑείη, Odyſſ. 10, 301.

'Απογυμνωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

'Απογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio.

'Απογυναίκωσις, εως, ἡ, effæminatio. Ex γυνή.

'Απογωνιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ, & γωνια, *angulus*.

'Αποδα, *pedibus carentem*, acc. ſing. Ab ἄπȣς.

'Αποδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, impertio; (2) accipio ſortem attributam. 'Αποδασάμενος της ϛρατιῆς μοριον, Herodot. Ἄμα τ' ἀμφὶς 'Αχαιοῖς ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, Il. 22, 118. Ex ἀπὸ, & δαίω, *divido*.

'Αποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, inſanio.

'Αποδακνω, f. δήξω, demordeo, præmordeo.

'Αποδακρύω, ύσω, cum lacrimis narro, dico; (2) illacrimo; (3) lacrimarum more deſtillo. Gl. V. delacrymo; (4) lacrymis proſequor cladem acceptam & flendo acerbitatem ejus exhaurio, *Ern.*

'Αποδαμεῖν, *peregrè proficiſci*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀποδημεῖν, à verbo ἀποδημεω.

'Αποδάπτω, demordeo, reſeco.

'Αποδάσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in diviſione, v. g. prædæ datur, *Epith.* portionis, *Nic.* (2) divulſus, ſejunctus à ceteris, *Herod.* (3) qui tributum pendit. Ab

'Αποδασμὸς, ȣ̃, ὁ, diviſio, partitio; (2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, *divido*.

'Αποδαϛύς, ύος, ἡ, idem.

'Αποδάσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀποδάσασθαι, à verbo ἀποδάζομαι.

'Αποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Ex ἀπὸ, & δαυλὸς, *titio*.

'Αποδέδεγμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀποδέχομαι.

'Αποδεδεγμένος, *receptus*, part. perf. ejuſd.

'Αποδεδειλιακότως, *Adv.* timidè, meticuloſè, eorum more, qui animo concidêre. Ab ἀποδεδειλιακὼς, quod eſt ab ἀποδειλιάω.

'Αποδεδράκασι, *aufugerunt*, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω.

'Αποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deeſt. Ab ἀποδέω.

'Αποδειδίσσομαι, vel ἀποδειδίττομαι, imperf. ἀποδειδισσόμην, deterreo, abſterreo. 'Απὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος εὐρεῖ, Il. 12, 53.

'Αποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo, demonſtro, rationibus probo; (2) efficio, reddo, præſto, præſens ſiſto; (3) creo, deſigno, v. g. conſulem; (4) edo, pario, *de fœminâ*; ἀποδεδειγμένον, probatum, Gl. V. item quod ad certos uſus deſtinatum & accommodatum iiſque conſecratum eſt. 'Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, 1 Cor. 4, 9. Hinc

'Αποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonſtrativus.

'Αποδεικτικῶς, *Adv.* demonſtrativè.

'Απόδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, demonſtrabilis.

'Αποδειλίασις, ἡ, timor. Ab

'Αποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido; præ timore refugio. Πρὸς τὸν θάνατον ἀποδειλιᾶς. Luc.

'Αποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ἀποδείκνυμι.

'Απόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, declaratio, probatio; (2) ſpecimen. Ab ἀποδείκνυμι.

'Αποδειπνέω, ῶ, ἀπόδειπνῆσαι, percænare, Gl. V.

'Αποδειπνίδιος, ον, è cœnâ reliquus.

'Απόδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus eſt; (2) cœnæ expers.

'Αποδείρειν, *verberibus cædere* (2) *excoriare*, præſ. inf. act. *Poët.* pro ἀποδέρειν, à verbo ἀποδέρω.

'Αποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abſcindo, decollo, abſcindo à cervice. Τῆς δ' ὅτι δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν Heſiod. Θεογ, 280. 'Αποδειροτομήσω Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, Il. 18, 336.

'Αποδειχθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποδείκνυμι.

'Αποδεκάτευσις, edecumatio, Gl. V. Ab

'Αποδεκατεύονται, decimantur, Ph.

'Αποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio; (2) decimas do. Gl. V. edecumo. 'Εντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ νόμον, Heb. 7, 5. Hinc

'Αποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, vel decimi cujuſque ſorte ducti ſupplicium, decimarum exactio.

'Αποδέκεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέκεσθαι, à verbo ἀποδέχομαι.

'Αποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus. 'Αλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως, Ariſtoph. Lyſ. 502. Ab ἀποδέχομαι. Hinc

'Αποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

'Αποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. V. ærarii tribunus.

'Απόδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui admittatur & recipiatur; (2) acceptus, gratus, probatus.

'Αποδέκτως, gratè, jucundè, rectè, probabiliter.

'Αποδενδρόομαι, οῦμαι, arboreſco, in arborem mutor.

'Αποδέξαι, *demonſtraſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, à verbo ἀποδείκνυμι.

'Απόδεξις, *demonſtratio*, pro ἀπόδειξις.

'Απόδερμα, ατος, τὸ, cutis, ſeu pellis, detracta; (2) ſpolium. Ab ἀποδέρω. Hinc

'Αποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho; (2) *paſſ.* de ſcuto, cujus corium humore laxatum eſt, *Polyb.*

'Αποδέρω, f. ρῶ, deglubo, excorio, Gl. V. (2) verberibus cædo. Καθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην, Ariſtoph. Veſp.

'Απόδησις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.

'Αποδεσμεύω, f. εύσω, religo, devincio.

'Αποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab

'Απόδεσμος, ου, ὁ, faſciculus, (2) linteum; (3) faſcia circa caput mulierum, vel mammas earum continens, ſtrophium. Gl. V. alligamen. Ab ἀποδέω. Hinc

'Αποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo.

'Αποδεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi

'Αποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto; (2) probo, approbo; (3) commendo, laudo. 'Αποδέξασθαι γνώμην χρησιμωτάτην, dare; λαμπρὸν ἔργον, edere; στρατείαν, expeditionem facere; ἐμοὶ ἡ περὶ αὐτῶν ἀποδέχεται, à me ſententia dicta eſt; ἐς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας, conferre.

'Αποδέχου, *recipe*, 2. ſing. præſ. imperat. *contr.* pro ἀποδέχεο ex ἀποδέχεσο.

'Αποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto.

'Αποδέω, abſum, ἀποδεῖ, abeſt, deeſt. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη ϗ ἔχειν αὐτοῦ ἔρωτα, tantum abeſt, ut extimeſcam, Plat. Ex ἀπὸ, & δέω, *deficio.*

'Αποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſtum reddo, declaro, demonſtro.

'Αποδημέω, ῶ, f. ήσω, abſum domo ſeu patriâ, peregrinor, peregre proficiſcor. Πάσαισιν ἡμῖν ἐστιν ἀποδημῶν ἀνὴρ, Ariſtoph. Lyſ. 1[illegible]1. 'Απεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, Luc. 15, 13 Ab ἀπόδημος. Hinc

'Αποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator.

'Αποδημητικὸς, ἡ, ὸν, peregrinari ſolitus.

'Αποδημία, ας, ἡ, peregrinantis abſentia, peregrinatio. Ab

'Απόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregre agens, abſens à domo vel patriâ. Ex ἀπὸ, & δῆμος.

'Αποδία, ας, ἡ, pedum defectus.

'Αποδιαιρέομαι, divido, disjungo.

'Αποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio abſolvo. 'Αποδιαιτᾶν τινος τὴν δίκην, Dem. Ex ἀπὸ, & δίαιτα, *arbitrium.*

'Αποδιαστελλω, diſpeſco, interſepio, divido.

'Αποδιατρίβω, f. ψω, immoror, conſumo tempus.

'Αποδιδάσκω, f. ξω, dedoceo.

'Αποδιδόειν, præſ. inf. act. v. ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδιδόω.

'Αποδιδόντες, nom. pl. præſ. part. act.

'Αποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.

'Αποδίδωμι, f. ώσω, reddo; (2) attribuo, adſigno; (3) permitto, concedo; (4) explico, narro, definio; (5) *imprimis eleganter* facio, efficio, perficio, præſto, exhibeo; (6) *in med.* vendo; ἀποδοῦναι, dependere, Ph. a. 2. inf. 'Αποδιδόναι τὸ σῶμα τῇ γῇ, χάριν, ὅρκους τινὶ τὸ πρωτεῖον, ἐς τὸν δῆμον, deferre; της ἀξίας αποδιδοσθαι, vendi; ἑκάστῳ τοῦ ἰδίου, τινὶ τὴν ὁμοίαν, referre. "Οστις ἀποδόσηται (ſeu ut nonnulli ἀποδώσεται) μοι τὴν ψῆφον, Luc. 'Αναβ. c. 4. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ Δρυκολάπτῃ, Ariſtoph. Av. 486.

'Αποδιΐστημι, dirimo, disjungo; ἀποδιΐσταμαι, diſto, intervallo ſejungor.

'Αποδικάζω, f. άσω, abſolvo; abjudico, Gl. V.

'Αποδικέω, ῶ, f. ήσω, cauſſam meam defendo. Ex ἀπὸ, & δίκη, *jus.*

'Αποδίκω, abjicio, removeo, repello.

'Αποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo, circumactum in orbem, aut quaſſatione excutio.

'Αποδίομαι, idem quod ſimplex δίω, expello.

'Αποδιοπομπέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, ablego, procul amando; (2) abjicio; (3) expurgo, expio, luſtro; (4) invocando Jove depello, velut abominabile exſecror, deteſtor. Ex ἀπὸ, Διὸς, & πομπή. Hinc

'Αποδιοπόμπησις, εως, ἡ, ſacrum piaculare, piamentum.

'Αποδιορίζω, ſegrego ſuis limitibus; (2) ſeparo. Οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, Judæ, 19.

'Αποδισκεύω, diſcum jacio; (2) diſci more jacio. Ex ἀπὸ, & δίσκος.

'Αποδιφθογγόω, ῶ, in dipthongum conflo, ſive contraho. Ex ἀπὸ, & δίφθογγος.

'Αποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in dipthongum.

'Αποδιωθέω, expello, extrudo, amolior trudendo.

'Αποδιώκτρια, ἡ, expultrix, propulſatrix.

'Αποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello. Hinc

'Αποδίωξις, εως, ἡ, expulſio.

'Αποδοθείης, 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. v. ἀποδίδωμι.

'Αποδοθῆναι, *redditum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

'Αποδοκεῖ, non videtur; ἀπέδοξε, non viſum eſt, non placuit. Ex ἀπὸ, & δοκέω.

'Αποδοκιμάζω, f. άσω, rejicio; reprobo, Gl. V. ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari, Ph. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, Matt. 21, 42. Hinc

'Αποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio; repulſio, repulſa, Gl. V.

'Αποδοκιμαστέος, έα, έον, reprobandus.

'Αποδοκιμέω, ῶ, improbo, abjicio. Ab

'Αποδόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè probus, non probandus, adulterinus.

'Απόδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio:

'Αποδόμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, à verbo ἀποδίδωμι, *reddo.*

'Αποδόντωσις, εως, ἡ, ſordium circa dentes expurgatio. Ex ἀπὸ, & ὀδοὺς, *dens.*

'Αποδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reddi, aut reſtitui debet. Ab ἀποδίδωμι.

'Απόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, ſolutio; (2) enarratio, explicatio; (3) propoſitio, προτάσει, reſpondens. Ab eod.

'Αποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor. Ab eod.

'Απόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſervo genitus.

'Αποδοῦναι, *reddidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, communiter formatus.

'Απόδος, *redde*, 2. ſing. a. 2. imperat. act.

'Αποδοχεῖον, ου, τὰ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.

'Αποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admiſſio; (2) honos, qui (in excipiendo) habetur; auctoritas; (3) benevolentia; (4) approbatio; (5) admiratio; (6) gaudium ex re aliquâ. Ab eod.

'Αποδοχεύω, recipio, exigo, vectigal ſc. *ap. Joſ. è lectione C. Vat. autem eſt.*

'Αποδοχεὺς, έως, ὁ, exactor.

'Αποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, Odyſſ. 9, 372.

'Απόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδράττω.

'Αποδραθεῖν, *dormiiſſe*, a. 2. inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, à verbo ἀποδαρθάνω.

'Αποδραθι, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἀποδρημι.

'Αποδραίη, *aufugerit*, 3. ſing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω.

'Αποδρὰς, a. 2. part. act. v. ἀποδρημι.

'Αποδράσεια, *aufugerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι. Ab ἀποδιδράσκω.

'Απόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, deſertio. Ab ἀποδράω.

'Αποδράττω, & ἀποδράττομαι, decerpo.

'Αποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. "Οτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν, Soph. Aj. 167. 'Εκ νηὸς ἀποδρὰς ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμὸν, Odyſſ. 16, 65.

'Αποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρέπομαι, decerpo, Ph. ἀποδρέπεται, decerpit.

'Αποδρῆναι, *aufugiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, à verbo ἀποδιδράσκω.

'Αποδρομὴ, ἡ, perfugium.

'Απόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recurrit, curſu revertens; (2) curſu inferior. Ex ἀπὸ, & τρέχω, vel *potius*, δρέμω, *curro.*

'Αποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, diſcerpo. 'Αποδρύψωσι δὲ πάντα, Odyſſ. 17, 480.

'Αποδρύφω, f. ψω, idem.

'Αποδρώην, *aufugerem*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀποδράοιμι, à verbo ἀποδιδράσκω.

'Αποδυρμὸς, οῦ, ὁ, deploratio, Gl. V. A ſeq.

'Αποδύρομαι, f. δυροῦμαι, lamentor, graviter conqueror; defleo, deploro, ejulo, Gl. V. ἀποδύρονται, queruntur, Ph.

'Αποδὺς, præſ. part. act. v. ἀμοδῦμι.

'Απόδυσις, εως, ἡ, ipſa actio exuendi, veſtimentorum depoſitio. Ab ἀποδύω.

'Αποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, ſtomachor, ægrè fero, impatienter agitor; (2) renitor, reſiſto, difficulter cedo. Hinc

'Αποδυσπέτησις, εως, ἡ, ſtomachatio in rebus adverſis, impatientia.

'Αποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi veſtimenta exuuntur, Gl. V. ſpoliarium, conſternium. Ab

'Αποδύω, f. ύσω, exuo, aliquem ſpolio, deſpolio, detraho, *in med.* exuo me; (2) amoveo, repudio; (3) accingor, aggredior. 'Αποδύω τὰς καταράτȣς ἐμϐάδας, Ariſtoph. Veſp. 1151. Ὑπ᾽ ὀργῆς γὰρ ϖονηρᾶς ϗ ταύτην (ἐξωμίδα) ἀπέδυν ἔγω, id. Lyſ. 1024. Ἀπέδυσας μȣ τὸ ϖαιδίον τυνȣ̃το ὄν, id. Θεσμ. 751.

Ἀποδῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀποδίδωμι.

Ἀποδῴην, 1. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἀποδοίην.

Ἀποδωρȣ̃μαι, idem quod ſimplex.

Ἀποδῷς, *reddideris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Ἀποδων, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπȣς.

Ἀποειπ᾽ pro ἀπόειπε, *fac refutaveris*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ἀποείπω, *refuto.*

Ἀποέννυμι, exuo, ſpolio.

Ἀποεργάθω, ſeparo, prohibeo, coërceo. Ab

Ἀποέργω, idem, *Poët.* pro ἀπέργω, ſeu ἀπείργω. Il. 8, 325.

Ἀποέῤῥω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum. Ἔνθα μὲ κῦμ᾽ ἀπόερσε, Il. 6, 348.

Ἀπόερσα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* & *Æol.*

Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parcè & tenuiter vivo, vitam quoquo modo ago; inf. ἀποζῆν.

Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. εύξω, disjungo, ſejungo, ſeparo, divido; ἀπεζευγμένον, ſejunctum, Ph

Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab

Ἀποζέω, f. έσω, fervefacio.

Ἀποζυγόω, dejugo, Gl. V.

Ἀποζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ, & ὄζω.

Ἀποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo, Ph. Ἀποζωγραφεῖ, depingit.

Ἀποζώννυμι, ſeu ἀποζωννύω, f. ζώσω, diſcingo, zonam aufero; (2) exauctoro. Gl. V. decingo. Ph. ἀπέζωσεν, diſcinxit, a. 1.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποθάλλω, defloreſco.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποθνήσκω.

Ἀποθανοῖσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποθανȣ̃σα.

Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, confido, magnopere fido.

Ἀποθαρσεω, ῶ, idem.

Ἀποθαυμάζω, f. άσω, demiror, ſuſpicio. Ἄφαρ δ᾽ ἀπεθαύμασ᾽ ὄνειρον, Odyſſ. 6, 49.

Ἀποθεάομαι, ῶμαι, deſpecto ex alto.

Ἀποθειάζω, numine divino adflor, divinitùs pronuncio.

Ἀποθεμελιόω, ω, funditùs everto.

Ἀποθέμενος, a. 2. part. med. v. ἀποτίθημι.

Ἀπόθεν, *Adv.* longè, ſeorſim, eminus, extra, procul; unde ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus.

Ἀπόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine Deo eſt; (2) impius.

Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio deum, in deos vel divos refero, conſecro, divinos honores tribuo; ἀποθεȣ̃μαι, ad deos abeo, inter cœlites referor. Ex iiſd.

Ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio; (2) cura poſt remedia vehementiora; (3) cura poſt exercitationem adhibita. Ab

Ἀποθεραπεύω, f. εύσω, curo, ſano; (2) colo.

Ἀποθεράπευσις, ἡ, curatio.

Ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto; (2) abſcindo, ſuccido.

Ἀπόθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caloris expers, *Aret.*

Ἀποθέσθαι, a. 2. part. med. ind. v. ἀποτίθημι.

Ἀμοθέσιμος, repoſitus, reconditus.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio, abjectio; (2) expoſitio partûs; (3) finis, clauſula, v. g. ſcenæ, chori, *vox gramm.* Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero, edo.

Ἀποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum.

Ἀποθεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deteſtabilis, abominandus, contemtus. Ex ἀπὸ, & θεσσομαι, *potius* ab α & ϖοθέω, *Ern.*

Ἀπόθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reponi ſolet in apothecis; (2) repoſitus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθευσόμενος, f. 1. part. med. verbi

Ἀπόθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.

Ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longè proſpecto; (2) ſpeculor, exploro; (3) diligenter animadverto.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos, ſeu divos, conſecratio. Ab ἀποθεόω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, repoſitorium, reconditorium; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθηλασμὸς, ȣ, ὁ, exſuctio, ſuctus, quod ex ἀποθηλάζω.

Ἀποθηλύνω, effemino, emollio.

Ἀποθηριόω, ῶ, effero, efferatum reddo, ad feritatem, ſeu crudelitatem incito.

Ἀποθησαυρίζω, f. ίσω, recondo, congero pro theſauro. Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν ἐς τὸ μέλλον, 1 Tim. 6, 19.

Ἀποθησαυρισμὸς, ȣ, ὁ, coacervatio pecuniarum, aut alius rei.

Ἀποθήσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. ἀποτίθημι.

Ἀπόθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non concupitus, qui non deſideratur, Gl. V. inamabilis. Ex α priv. & ϖοθέω, *deſidero, concupiſco.*

Ἀποθινόω, ῶ, f. ώσω, cumulo; (2) aggere obſtruo; (3) exaggero. Ex ἀπὸ, & θὶς.

Ἀποθλασμὸς, ȣ, ὁ, fractio, fractura, eliſio. quæ preſſu fit. Ab

Ἀποθλάω, extundo; Gl. V. defringo.

Ἀποθλίϐω, ψω, exprimo; (2) elido; (3) adfligo vehementer; (4) excludo, abigo. Οἱ ὄχλοι ϲυνέχȣσί ϲε ϗ ἀποθλίϐȣσι, Luc. 8, 45. Hinc

Ἀποθλιμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Ἀπόθλιψις, εως, ἡ, expreſſio; eliſio; (3) adflictio, calamitas. Ab eod.

Ἀποθνήσκοι, 3. ſing. præſ. opt. verbi

Ἀποθνήσκω, f. 2. m. θανȣ̃μαι, morior; ἀποθανεῖν, emori, Ph. a. 2. inf. ἀποθανόντος, defuncto, Ph. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. V. ἀποθνήσκει, decedit, Ph.

Ἀποθορεῖν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀποθορέειν.

Ἀποθορέω, ῶ, deſilio. Ἀποθορȣ̃ντες ἀπὸ τῶν ἵππων, Herod.

Ἀποθȣ̃νται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. v. ἀποθέω.

Ἀποθρασύνω, ſeu υνομαι, fiduciam adfero, animum reddo, *in med.* animum ſumo.

Ἀπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, decuſſio; (2) friatura, comminutio. Ab

Ἀπόθραυσμα, τὸ, fragmentum. Ab

Ἀποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo; (2) frio.

Ἀποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.

Ἀποθριάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo & colligo; (2) aufero. Ex ἀπὸ, & θρίον.

Ἀποθρίζω, pro ἀποθερίζω, Epigr.

Ἀπόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, impubes; (2) depilis, carens pilis.

Ἀποθρισμα, τὸς, τὸ, fruſtum, ſegmentum.

Ἀποθρομϐεῖν, exgrumare, degrumari, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θρόμϐος, *grumus.*

Ἀπόθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à throno veniens, à ſede emanans.

Ἀποθρύπτω, f. ψω, frango luxu & deliciis.

Ἀποθρώσκωσιν, 3. pl. præſ. conj. verbi

Ἀποθρωσκω, deſilio; (2) reſilio; (3) exſilio.

Ἀποθυμέω, ῶ, animum deſpondeo.

Ἀποθυμίασις, ἡ, exhalatio, evaporatio. Ab

Ἀποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo; (2) odorem cieo.

Ἀποθύμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingratus animo, inviſus, moleſtus. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, *animus.*

Ἀπόθυμος, ον, remiſſus, negligens, animo à re alienus, animo dejectus.

Ἀποθυννίζω, expungo, repudio, decipio.

Ἀπόθυρίζω, evalvo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θύρα.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio; (2) oppono fores, obturo, *Ern.*

Ἀποθυσάνιον, ȣ, τὸ, genus poculi. Ab

Ἀποθύω, f. ύσω, polluceo, in ſacrificium abſumo; (2) offero, defungor ſacris. Δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσε, Xen.

Ἀποθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi ἀποτίθημι.

Ἀποθωρακίζομαι, thoracem exuo.

Ἀποίδησις, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ, & οἰδέω.

Ἀποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine arte factus, Gl. V. inhabilis. Ex α priv. & ϖοιέω. Hinc

Ἀποιήτως, non curioſè, ſimpliciter, ſine affectatione artis.

Ἀποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio; (2) migro in coloniam; (3) procul habito. Ἀποικεῖν ἐκ τῆς ϖόλεως, εἰς τόπον, μακρ[illegible] Ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus.* Unde

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia, tranſmigratio.

Ἀποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco; (2) cogo migrare, amando, diſſitas in ſedes traduco. Υἱὸς εἰς ἑτέραν ἀπωκισμένος ϲυγγένιαν, adoptatus, Plut.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, in coloniam miſſa.

Ἀποικισμὸς, ȣ, ὁ, coloniæ deductio; (2) deportatio; (3) migratio. Ab ἀποικίζω.

Ἀποίκιλος, ον, ſimplex.

Ἀποίκιλτος, ον, non variegatus.

Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obſtruo; (2) deſtruo, demolior. Ἀποικοδομεῖν τὰς ὁδȣ̀ς, Thuc.

Ἀποικονομέω, ῶ, f. ήσω, adminiſtratione, ſeu diſpenſatione removeo; (2) removeo.

Ἄποικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propriè* domo abſens, aut domo emiſſus, ejectus; (2) colonus, in coloniam miſſus; (3) peregrinus, externus.

Ἀποικτίζω, f. ίσω, miſeror, defleo, defleo miſerabiliter; (2) conqueror.

Ἀποίμαντος, ον, carens pabulo, ſeu paſcuis, ſeu paſtore. Ex ϖοιμαίνω.

Ἀποιμώζω, f. ώσω, ejulo, lamentor; (2) defleo, lamentor. Αὐτὴ ϖρὸς αὑτὴν ϖατέρ᾽ ἀποιμώξῃ φίλον, Eur. Med. 31. Ποῖ ἀποιμῶξαι (δοκεῖς) κακά; Soph. Phil. 277.

Ἀποινᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀποινάειν. Ab

Ἀποινάω, ῶ, f. ήσω, debitâ pœnâ eximo; (2) redimo; (3) pecuniam exigo. Ab

Ἄποινον, ȣ, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, ſeu quo pœna debita penſatur; (2) pœna; (3) pecunia, cujus uſus eſt in recompenſatione rerum:

Ἀποινεὶ, ſine pœnâ. Ex ἀπὸ, & ϖοινή.

Ἀποίνητος, ον, impunitus.

Ἀποινόδικος, ον, ultor, ultrix.

Ἄποιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. & ϖοῖος, *qualis.*

Ἀποίσετον, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω.

Ἀποιστέον, auferendum, perferendum.

Ἀποισω, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποίσω, à verbo ἀποφέρω.

Ἀποιονίζομαι, abominor, Gl. V.

Ἀποίχομαι, f. οιχήσομαι, abeo, diſcedo.

Ἀποιχόμενος, præſ. part. med.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, abſtergo.

Ἀποκαθαρίζω, purgo, mundo, Suicer. Hinc

Ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, excrementum; (2) piaculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio; (2) expiatio, luſtratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgatorius, purgandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

Ἀποκαθέζομαι, reſideo.

Ἀποκαθεύδω, f. θευδήσω, ſeorſim dormio, ſecubo; (2) obdormio.

Ἀποκαθηλόω, ῶ, refigo. Hinc

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, quaſi dic. refixio.

Ἀποκάθημαι, deſes ſum, deſideo; (2) languidus ſum; (3) ſeorſim ſedeo; ἀποκαθήμενος, ſeſſilis, reſes, Gl. V.

Ἀποκαθίζομαι, ſedem repeto; (2) ſeorſim ſedeo; (3) dicitur de judice.

Ἀποκαθιϛᾶ, *reſtituit*, 3. ſing. præſ. indic. act. *contr.* pro ἀποκαθιϛάει, à verbo ἀποκαθιϛάω.

Ἀποκαθιϛάνω, &

Ἀποκαθιϛάω, idem quod ἀποκαθίϛημι, Ph. ἀποκαθιϛῶ, remancipo, reſarcio; ἀποκαθιϛᾶν, repræſentare, Ph. ἀποκαταϛῆσαι, repræſentare, Ph. a. 1. inf. reſtituere in integrum, revocare ad veram & primigeniam conditionem.

Ἀποκαθίϛημι, reddo, Ph. reſtituo, repræſento, redintegro; ἀποκαθίϛησι, exhibet, redintegrat, Ph.

Ἀποκαθίϛων, *reſtituebam*, vel *reſtituebant*, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀποκαθίϛαον, à verbo ἀποκαθιϛάω.

Ἀποκαίνυμαι, vinco, ſupero, interficio. Τῇ δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο ϖάντας ἀρίϛȣς, Odyſſ. 8, 127.

Ἀποκαίριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) abſurdus. Ex ἀπὸ, & καιρὸς, *tempus.*

Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro.

Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ mali magnitudine deficio, ſuccumbo malo; (2) ſuccumbo; (3) malè me habeo; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ, & κακὸν, *malum*, vel κάκη, *ignavia*. Unde

Ἀποκάκησις, εως, ἡ, detrectatio laboris, fuga militiæ, præ mollitie & formidine, *Ern.*

Ἀποκακίζω, degenero; (2) malum, degenerem, ignavum appello.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, per opprobrium & invidiam appellito, Gl. V. ſevoco; (2) invoco; (3) interdico, veto; ἀποκαλȣ̃μαι, devoco, Gl. V. Ἀποκεκλήκαμεν Διογενεῖς θεȣ̀ς μήκετι γε την ἐμὴν διαπερᾷν ϖολιν, clamando vetuimus, Ariſtoph. Av. 1267.

Ἀποκαλλωπίζω, ornatu privo.

Ἀποκαλυπτικὸς, ἡ, ὸν, qui revelare, ſeu patefacere ſolet, aut poteſt. Ab

Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Σὰρξ ϗ αἷμα, ȣ̓κ ἀποκαλυψέ ϛοι, Matt. 16, 17. Ἀποκαλύπτηται ὀργὴ Θεȣ̃, Rom. 1, 18.

Ἀποκαλυφθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio.

Ἀποκάμνω, f. αμῶ, defatigor, deficio, fatiſco; ἀποκάμȣσα, laſſa, defeſſa, Ph. a. 2. part.

Ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto; (2) deflecto me à recto curſu. Ph. ἀποκάμψαι, degenerare.

Ἀπόκαμψις, εως, ἡ, deflexus. A præc.

Ἀποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo. Hinc

Ἀποκαπνισμός, ȣ, ὁ, exceptio rei ſuffitæ per infundibulum ſive arundinem.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, f. ήσω, ſolicitè & quaſi exſerto capite exſpecto. Hinc

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, exſpectatio.

Ἀποκαρατομέω, caput abſcindo.

Ἀπόκαρμα, ατος, τὸ, quod tondendo reſecatur. Ab ἀποκείρω, *detondeo*.

Ἀποκαρπίζω, fructus decerpo; *item* privo bono aliquo.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, pullulo.

Ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonſura. Ab ἀποκείρω.

Ἀποκαρτερέω, f. ήσω, inediâ mortem mihi conſciſco; (2) non ſuſtineo, animo deficio, impar ſum dolori. Hinc

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mors quæſita per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, ſeu feſtucas alicunde lego.

Ἀποκαταβαίνω, deſcendo.

Ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio. Καὶ δι' αὐτȣ̃ ἀποκαταλλάξαι τὰ ϖάντα εἰς αὐτὸν, Col. 1, 20.

Ἀποκατάϛασις, εως, ἡ, reditus ſolis, lunæ, & aliarum ſtellarum errantium anno vertente ad eadem ſigna; (2) reſtitutio in priſtinam formam, vel ſtatum, Gl. V. reſtitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίϛημι.

Ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio, Ph. abſtentio. Ab ἀποκατέχω.

Ἀποκατέονται, *reſident*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀποκάθηνται. Ab ἀποκαθημαι.

Ἀποκατεϛάθην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀποκαθίϛημι.

Ἀποκατατίθημι, depono.

Ἀποκαταφαίνω, de ſpeculo, figuram reddente rei objectæ inſpicienti.

Ἀποκατέχω, detineo, Ph. ἀποκατασχεθῆναι, detineri, Ph.

Ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decauleſco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος. Hinc

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amiſſio & abjectio, extirpatio.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto; (2) revello unà cum caule. Ἀποκαύλιζε τὸ ϖροέχον τῆς ἐμβολῆς, educebat, Thuc. Ex ἀπὸ, & καυλὸς, *caulis*. Unde

Ἀπόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caule reciſo non germinans.

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, ambuſtio, deuſtio. Ab ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, ſeponor, reponor; (2) ſtatutus ſum; (3) immineo, impendeo; ἀπόκειται depoſitum eſt, Gl. V. ἀποκείμενος, conditus, repoſitus, condititius, Gl. V. ἀποκείμενον, reconditum, Ph. Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, Heb. 9, 27.

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo; (2) amputo, abſcindo; (3) privo, ſpolio, imminuo; ἀποκείρειν τὰ ϖρόβατα τάς κεφαλάς. Στὰς ἀπάνευθε ϖυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην, Il. 23, 141, ἀποκεκαρμένα, *detonſa*, Ph.

Ἀποκεκαλυμμένως, *Adv.* apertè, palàm. Ab ἀποκεκαλυμμένος. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκλέατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀποκέκλειντο. Ab ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένȣς, acc. pl. part. perf. paſſ.

Ἀποκεκληρωμένως, diſtributè, diſcretè.

Ἀποκεκρυμμένως, occultè. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀποκεκρυμμένων, *occultatorum*, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi ἀποκρύπτω, *occulto*.

Ἀποκεκύλιϛαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀποκυλίω.

Ἀποκέλλω, deflecto, declino à viâ, quæ ad portum tendit; (2) declino à recta viâ.

Ἀπόκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vacuus, inanis. Hinc

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. V.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliquâ re.

Ἀποκερματίζω, f. ίσω, in æris minutulos nummos redigo; (2) facultates diſſipo.

Ἀποκέρσω, *detondebo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀποκερῶ, à verbo ἀποκείρω.

Ἀποκεφαλίζω, f. ίσω, capite privo, caput amputo; Ph. decollo. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφαλίσα, Luc. 9, 9. Ex κεφαλὴ. Hinc

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio; (2) ſordes, quibus caput repurgatum fuit.

Ἀποκεφαλισμὸς, ȣ, ὁ, capitis amputatio.

Ἀποκηδεύω, et

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex ἀπὸ, & κῆδος, *cura*.

Ἀποκήρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abdicatus, excommunicatus:

Ἀποκήρυγμα, τος, το, et

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem; (2) proſcriptio; (3) abdicatio; (4) excommunicatio. Ab

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, f. ξω, per præconem vendo, auctionor; (2) proſcribo; (3) abdico; (4) finibus expello, in exſilium ejicio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ ϖατρῷα, τῆς ϖανηγύρεως. Πόσȣ τȣ̃τον ἀποκηρύττεις; Luc.

Ἀποκίδνημι, diſſipo.

Ἀποκικλήσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.

Ἀποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor; (2) periculum adeo, aleam ſubeo. Ἀποκινδυνεύειν ϖερὶ τινος, ϖρός τινα.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo, Gl. V. ἀποκινῶ, dimoveo, (*verius* demoveo) ſummoveo; ἀποκινηθεὶς, amotus, Ph. ἀποκινηθέντες, emoti, Ph. ἀποκινηθῆναι, Ph. a. 1. paſſ. Hinc

Ἀποκινήσασκε, *ſubmoviſſet*, 3. ſing. a. 1. indic. act. *Ion. & Poet.* pro ἀπεκίνησε.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio. Ph.

Ἀπόκινος, ȣ, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga; (2) genus ſaltationis. Ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τȣ̃ δεσπότȣ, Ariſtoph. Eq. 20.

Ἀποκισσόομαι, ȣ̃μαι, in hederam degenero, hedera fio. Ex ἀπὸ, & κισσὸς.

Ἀποκλάζω, f. άγξω, clango, clangorem edo; (2) cano, veluti cum clangore quodam.

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo.

Ἀποκλάξας, *qui excluſit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo*.

Ἀποκλαξον, *exclude*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro ἀποκλεισον, à verbo eod.

Ἀπόκλαρος, *exſors*, *Dor.* pro ἀπόκληρος.

Ἀποκλασμα, ατος, τὸ, abruptio, fragmentum. Ab

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo; ἀποκλᾷ, præfringit, Gl. V.

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, excluſio, intercluſio.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid includitur; (2) res, quâ aliquid includitur; (3) carcer.

Ἀπόκλειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incluſus. Ab

Ἀποκλείω, excludo, arceo, prohibeo; (2) includo; (3) claudo. Ἀποκλείσθαι τῆς ὁδȣ̃, τȣ̃ ἄϛεος, τὴν ὄψιν. Ὑπὸ των γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν ϖυλῶν, Ariſtoph. Lyſ. 426.

Ἀποκλέπτω, f. ψω, furor, ſurripio.

Ἀποκληρονόμος, ȣ, ὁ, expers hæreditatis, exhæredatus.

Ἀπόκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) exſors, expers, liber. Hinc

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſortior, ſorte lego; (2) ſorte diſtribuo; (3) ſegrego, ſorte privo, exhæredo. Τοῖς δὲ ϛρατιώταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀπεκλήρωσε ϖολλὴν, Plut.

Ἀποκλέρωσις, εως, ἡ, electio, ſeu creatio, quæ fit per ſortes; delegatio, deputatio, Ph.

Ἀπόκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, *evoco*.

Ἀπόκλιμα, τος, τὸ, declivitas.

Ἀποκλινθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Poet.* pro ἀποκλιθεὶς. Ab

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto; (2) inclino animo ad aliquid; (3) deflecto, deficio ab aliquo; ἀποκλίνει, devertit. Ph. Ἀποκλινειν ϖρὸς τὰ ἥττω, εἰς εἰρήνην, τὸ ῥαθυμεῖν· ἀποκλίνεσθαι εἰς ὕπνον, εἰς ὄχθην.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. A præc.

Ἀποκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo; deluo, Gl. V. Ἀποκλύζεται τὰ νοσώδη, *Ariſtot.*

Ἀπόκναισις, εως, ἡ, moleſtatio, vexatio. Ab

Ἀποκναίω, tædio adficio, adfligo; (2) obtundo; (3) exhaurio, accido. Ὁ ȣ̓̃ν ἔρως τῆς γυναικὸς ȣ̓ μετρίως ἀποκναίει με, Luc.

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, abrado.

Ἀποκνέω, ῶ, f. έσω, metu ab aliquo deterreor; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuſo. Hinc

Ἀποκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignaviâ aut metu.

Ἀποκνίζω, f. ίσω, vellico, ungue aliquid abſcindo, vel abrumpo; (2) ungue vulnero; (3) dedolo, extenuo. Hinc

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abſciſſio, quæ fit ungue.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicujus propriè ungue abſciſſim; (2) ſegmentum.

Ἀποκογχίζω, f. ίσω, conchâ aut teſtâ excipio, aut in ipſam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ, & κόγχη, *concha*.

Ἀποκοιμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſeorſim dormio, ſecubo; (2) dormio; (3) foris dormio.

Ἀποκοιμίζω, idem quod

Ἀποκοιτέω, ῶ, f. ήσω, ſecubo, obnocto; emaneo, Gl. V. Ab

Ἀπόκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſecubans, ſeorſim dormiens. Ph. emanens; diſcretus lectus, Ph. ἀπόκοιτοι, emanſores, Gl. V. emanſiones, Ph. ablegati ad caſtella in finibus agri patrii, in confinio hoſtium, præſidii ergo, *Demoſth.* Ex ἀπὸ, & κοίτη, *cubile*.

Ἀποκολακεύω, eblandior, Gl. V.

Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo, ſculpendo, dolando aufero; pertundo; (3) inſculpo.

Ἀποκολȣ́ω, f. ȣ́σω, detrunco, mutilo; (2) infringo.

Ἀποκολπόω, ῶ, f. ώσω, ſinuo, in ſinus excavo.

Ἀποκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando evado.

Ἀποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo.

Ἀποκομιδὴ, ῆς, ἡ, aſportatio; (2) deportatio; (3) reditus. Ab

Ἀποκομιζω, f. ίσω, aſporto, porto, deporto; aufero, Gl. V. ἀποκομισθεὶς, latus, Ph. ablatus, a. 1. part. paſſ. Κόσμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκομίζειν, Ariſtot. Ἀπεκομίζαντο ϖέμπτω μηνὶ τȣ̀ς ἐκ τȣ̃ φρȣρίȣ, Xen.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, truſtum, fragmentum; ἀποκόμματα, ſegmenta, præſegmina, Gl. V. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκομπάζω, f. άσω, inſolentiùs me effero, vel jacto.

Ἀποκοπείσης, g. ſing. a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, amputatio; præſectio, defectio, Gl. V. (2) figura grammatica, quâ à fine vocis aliquid aufertur.

Ἀπόκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſciſſus; (2) ſpado, debilis, imbecillis; Ph. eviratus; caſtratus, Gl. V. Ab

Ἀποκόπτω, f. ψω, abſcindo, amputo, recido, præcido, minuo; (2) repello, abjungo, ſeparo, avoco, abſtraho. Ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιὸν, Joan. 18, 10.

Ἀποκορέννυμι, obſaturo, Gl. V.

Ἀποκορσόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφοῦν, præſ. inf. act. contr. pro ἀποκορυφόειν. Ab

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo; (2) figuræ verticem efficio; (3) paucis rem expedio. Ex ἀπὸ, & κορυφὴ.

Ἄποκος, ον, intonſus, *Epith.* ovis.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero; (2) ornatum aufero, ornatu privo; *omninoque* privo, *ſed re pulcrâ, ut regno,* &c. ἀποκοσμοῦσι, dedecorant, Ph. Ex ἀπὸ, & κόσμος, *ornatus.*

Ἀποκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui procul à cœtu hominum degit, qui in ſeceſſu ſeu monaſterio vivit. Ex ἀπὸ, & κόσμος, *mundus.*

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum ſonitu, quod à potu in poculo remanſerat. Hinc

Ἀποκοτταβισμὸς, οῦ, ὁ, certamen illud potorum, quo poſtquam biberant, reliquum ſic è poculo ejiciebant, ut reſonaret.

Ἀποκουρέω, detondeo.

Ἀποκουρὴ, ἡ, tonſura.

Ἀποκούριμος, ον, tonſus, vel tondendus.

Ἀποκουφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo, exonero. Οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ', Eur. Hec. 105. Ἀποκουφίζων πολυπράγμονος ὄχλου τὴν πόλιν, Plut.

Ἀποκόψειν, f. 1. inf. act. v. ἀποκοπτω. Unde

Ἀποκόψιμον, ſuccedaneum, Gl. V.

Ἀποκραδίζω, è ramo ficulneo aufero. Ex κράδη.

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, ſeu exhalo. Ἐξυπνισθεὶς ϗ ἀποκραιπαλήσας, Plut. in Anton. *cap.* 30.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ, & κραιπάλη, *crapula.* Unde

Ἀποκραιπαλισμὸς, οῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditus ad ſobrietatem.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo & reſeco. Ex ἀπὸ, & κράνιον, *caput.*

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compeſco; (2) retineo.

Ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo; ἀποκρέμαμαι, dependeo, Gl. V.

Ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ex ἀπὸ, & κρέας, *Att.* κρέως.

Ἀπόκρεως, ῶ, ὁ, abſtinentia carnis, tempus, quo à carne abſtinetur. Ex iiſd.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus, præceps; ἀποκρημνον, præceps, Ph. abruptum, præcipitium, Gl. V.

Ἀποκριδὸν, *Adv.* ſeparatim: Ab ἀποκρίνω.

Ἀποκριθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀποκριθῆναι, *reſpondiſſe,* aor. 1. inf. paſſ.

Ἀποκριθύνω, f. υνῶ, ſecerno, excerno:

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, reſponſio, reſponſum; (2) condemnatio; (3) ſententia.

Ἀποκρίνασθαι, *reſpondiſſe,* a. 1. inf. med.

Ἀποκρινθέντε, *ſemoti,* nom. dual. part. a. 1. paſſ. *Poet.* pro ἀποκριθέντε, ab

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, ſecerno, eximo, ſeparo, deligo, eligo; (2) excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, reſpondeo; *in paſſ.* deſino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνειν ἐν δυοῖν κακοιν· Ἀποκρίνεσθαι τί τινι, πρός τινα. Σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί, Ariſtoph. Θεσμ. 747. Ἀπεκρίθη ἐς τοῦτο πάντα, convertebantur, Thuc. Hinc

Ἀποκρίσεσιν, dat. pl. cum ν ἐφελκ· Ab

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio, reſponſum; (2) excretio, ſeu ipſa actio excernendi.

Ἀποκριτικὸς, ὴ, ὸν, excernendi vim habens.

Ἀπόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſelectus; ἀπόκριτον, excretum, Gl. V. Ab eod.

Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plauſito:

Ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digitorum crepitus.

Ἀπόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, durus, aſper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπὸ, & κρότος, *pulſus.*

Ἀποκρούεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀποκρούω.

Ἀπόκρουσις, εως, ἡ, depulſio, repulſio, propulſatio:

Ἀποκρουστικὸς, ὴ, ὸν, depulſivus, vim depellendi habens:

Ἀπόκρουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui repellitur, ſeu rejicitur. Ab

Ἀποκρούω, f. ούσω, repello, depello, propulſo, reprimo; (2) excutio; & ἀποκρούομαι, propulſo, reſello, refuto. Ἀποκρούειν τί τινος. ἀποκρούεσθαι τοῦ ἵππου, Xen.

Ἀποκρύπτασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέκρυπτε, ab

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abſcondo, occulto, contego, operio, celo, obſcuro; (2) dignitate & præſtantiâ ſupero, vinco; ἀποκρύπτομαι· deliteo, deliteſco, celo, Gl. V. ἀποκεκρυμμένον, abditum, abſtruſum, abſconditum, reconditum, Ph. ἀπέκρυψεν, abdidit, Ph. Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, ϗ συνετῶν, Mat. 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαι σε, Plut. Ἀποκρύπτειν τί τινα, πρός τίνα, περί τινος.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum. A præc.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, occultus, abſconditus; ἀπόκρυφον, abditum, abſconditum, abſconſum, ſecretum, arcanum, Ph. obſcurum.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio, Gl. V. latitatio.

Ἀποκρυσταλλοῦμαι, in glaciem concreſco, conglacio.

Ἀποκτάμεν, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, à verbo ἀποκτείνω.

Ἀποκτανθῆναι, *interfectum eſſe,* a. 1. inf. paſſ.

Ἀποκτάομαι, ῶμαι, poſſeſſionem alicujus rei amitto; alieno, emancipo.

Ἀπόκλητος, ον, alienatus.

Ἀποκτεῖναι, a. 1. ind. act.

Ἀποκτείνας, *qui interfecit,* a. 1. part. act. ab

Ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido; perimo, Gl. V. Ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, Joan. 5, 16.

Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀποκτεννύω, idem.

Ἀποκτενοῦσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.

Ἀποκτένω, idem.

Ἀποκτίννυμι, & ἀποκτιννύω, idem.

Ἀποκτιννύντα, acc. ſing. præſ. part.

Ἀποκτονεω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀπόκλισις, ἡ, colonia. Ab ἀπὸ, & κλιζω.

Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſonum edo, vel cieo.

Ἀποκυβεύω, aleam tento, fortunæ caſum ſubeo.

Ἀποκυβιστάω, deſilio, præcipitem me do.

Ἀποκυέω, ῶ, pario, gigno; ἀποκυησασα, enixa, connixa, Ph. effœta, al. Gl. V. a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. Jac. 1, 15. Hinc

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium:

Ἀποκυΐσκω, pario, fœtum depono. Ex κύω.

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ της θύρας τοῦ μνημείου; Marc. 16, 3.

Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποκυλίσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀποκυλίζω.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amoveo.

Ἀποκυματίζω, undis agito. Ex κῦμα.

Ἀπόκυνον, ου, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipſis comeſtus necare traditur. Ex ἀπὸ, & κύων, *canis.* *Angl.* Dogsbane.

Ἀποκυρτόω, gibboſum reddo.

Ἀποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυροῖ, abroget, Ph.

Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio, Gl. V. A præc.

Ἀποκύω, gigno.

Ἀποκωκύω, flendo conficio.

Ἀποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.

Ἀποκώλυσις, ου, impeditio.

Ἀποκωφόω, ω, mutum reddo; (2) ſurdum reddo.

Ἀπολάβωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαγχάνω, ſortior, Ἀπολαγχανειν τῶν κτημάτων, της γῆς, τοῦ μέρεος τινος.

Ἀπολαιμοτομέω, ῶ, jugulum incido.

Ἀπολαιμότομος, ον, cui gula præciſa eſt.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello; (2) deſpicio, ſperno. Hinc

Ἀπολακτισμός, οῦ, ὁ, calcitratio.

Ἀπολαλέω, ῶ, f. ήσω, enuncio, eloquor; (2) renuo, ſermone recuſo.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. V. (2) ſeduco; (3) intercludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπείληφεν, recepit, Ph. ἀπολάβωσιν, conſequerentur, Ph. Ἀπολαμβάνειν την ἀρχὴν τὸν μισθὸν, τοὺς ὅρκους, τι παρά τινος· τι πρὸς λόγον, reducere.

Ἀπολαμπρύνω, ſplendidum reddo, illuſtro, polio, *paſſ.* ἀπολαμπρύνεται, gloriâ quæritur, paratur.

Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, reſplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀρθαὶ πανταχῆ ἀκτῖνες ἀπολαμπωσιν, Ariſtoph. Av. 1015. Χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλὴ, Il. 14, 183.

Ἀπολαμφθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. *Ion.* pro ἀποληφθέντες, quod à fut. λάμψω, pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo abſorbeo.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, uſus, commodum, fructus, quem ex aliquâ re percipimus; (2) voluptas, oblectatio.

Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum:

Ἀπολαυστικὸς, ὴ, ὸν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ab

Ἀπολαυστὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ad voluptatem pertinens, cujus dulcedo percepta eſt. Ab

Ἀπολαύω, f. αύσω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) *in deteriorem partem,* damnum capio, punior. Φίλων ἡδίστης ϗ ποθεινοτάτης ὄψεως ἀπολαῦσαι, Philo. Ἀπολαύσομαι τί γ', εἰ διαστραφήσομαι; Ariſtoph. Av. 178.

Ἀπολαφθέντες, *Dor.* pro ἀποληφθέντες.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχάνω.

Ἀπολεαίνω, lævigo, complano; (2) contero, comminuo.

Ἀπολέγω, f. ξω, deligo, ſeligo; (2) decerpo; (3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) interdico, veto. Ἀπολέγειν την ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν· ἀπολέγεσθαι τὴν δέησιν, πόνον, τὴν ψυχὴν, deſpondere.

Ἀπολεῖ, *peribis,* f. 2. ind. med. *Att.* pro ἀπολῇ, à verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo.*

Ἀπολείβω, diſtillo, fundo. Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, Odyſſ. 7, 107.

Ἀπόλειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. Ab

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo; (2) deſero, deſtituo; (3) ſupero, vinco, præſto, à tergo relinquo; (4) deſiſto, deſino; *eleganter cum particip.* (5) abſum, *in formulâ,* parum abeſt, *cum gen. & infin.* Μικρὸν ἀπέλιπη τοῦ μὴ πίπτειν, ἀπολείπεσθαι της κυρίας, vadimonium deſerere; της ἐπιβολῆς, abeſſe. Ἧπου σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα; Ariſtoph. Plut. 832. Ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω, Soph. Phil. 1150.

Ἀπολεῖς, 2. ſing. f. 2. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολεῖσθε, *peribitis,* 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, munere defungor.

Ἀπολείχω, f. ξω, lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ, Luc. 16, 21.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio; (2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, electus, eximius. Ab ἀπολέγω.

Ἀπολελεγμένως, negligenter.

Ἀπολελαμμένος, part. perf. paſſ. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολέλαυκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀπολείπω, *relinquo.*

Ἀπολελυμένος, perf. part. paſſ. v. ἀπολύω.

Ἀπολελυμένως, *Adv.* ſolutè, liberè. Grammaticis dicitur etiam de poſitivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.

Ἀπιλέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello non vexatus, bello non laceſſitus. Ab

Ἀπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus.

Ἀπολέμως, *Adv.* non pugnaciter & inſtanter.

Ἀπόλεμμα, τος, τὸ, corium, pellis. A λεπω. Unde

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.

Ἀπολέπισμα, τος, τὸ, cortex reſectus, item minutæ partes olerum, plantarum, reſectæ.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo; (2) extenuo.

Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσκομαι, pereo; quaſi hinc ſit ἀπολέσκετο, imperf. quod tamen *Ionicum* eſt pro ἀπώλετο, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσθαι, a. 2. infin. med.

Ἀπόλεσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀπώλεσαν.

Ἀπολέσω, *perdam*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. A λευκός.

Ἀπολήγοι, *deſinat*, 3. ſing. præſ. opt. verbi

Ἀπολήγω, deſino. Ἀλλά τε ϗ περὶ δυρὶ πεπαρμένη ὀυκ ἀπολήγει ἀλκῆς, Il. 21, 577.

Ἀποληκέω, ῶ, crepo, crepitum edo.

Ἀποληκυθίζω, f. ίσω, detraho ληκύθιον, ſeu ornamentum oratorium.

Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clauſula.

Ἀποληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.

Ἀπόληται, 3. ſing. a. 2. conjunct. med. v. ἀπόλλυμι.

Ἀποληφθεὶς, part. a. 1. paſſ. v. ἀπολαμβάνω. Unde

Ἀπόληψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) interclusio, ſuppreſſio.

Ἀπολιάινομαι, liveſco, *Hipp.*

Ἀπολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio. Ὀυκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκις' ἀπολύμενος; Ariſtoph. Av. 1473. Ab ἀπολείβω, *deſtillo.*

Ἀπολιγαίνω, ſtrepitum facio, turbas excito. Ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τȣ̀ς ἀγορανόμȣς καλῶ, Ariſtoph. Arch. 973.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapideſcere facio; ἀπολιθȣ̃μαι, lapideſco. Ex ἀπὸ, & λίθος, *lapis.* Hinc

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem.

Ἀπολιμπαίνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. Hinc

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio propriè quæ fit lino.

Ἀπολιόρκητος, ον, qui obſideri, expugnari non poteſt.

Ἄπολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, extorris, patriâ pulſus, erro, cui nulla eſt patria.

Ἀπολισθαίνω, delabor; (2) non attingo, non adhæreſco, defluo.

Ἀπολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapſante greſſu, ut in loco lubrico; aberro ab eo, quod petebam; (3) non attingo, non adhæreſco; (4) labor.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu à foribus me proripio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιθαργιῶ, f. 1. *Att.* pro ἀπολιθαργίσω. Ex ἀπὸ, & λίτη, *janua*, & ἀργὸς, *celer.*

Ἀπολίτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nequaquam civilis, non urbanus, ſine politiâ, nulli civitati adſcriptus, extra leges et conſortium civilis ſocietatis agens; *item* alienus à rep. gerendâ. Ex α priv. & πολιτεύω.

Ἀπολίτης, ȣ, ὁ, qui civis eſſe deſiit; alienus à reip. negotiis. Ab ἄπολις, *extorris.*

Ἀπολιτικὸς, ἡ, ὸν, qui non eſt πολιτικὸς, qui eſt reip. ignarus. Ab eod.

Ἀπολιχμάω, ῶ, delambo, delingo. Ἐνταυθεῖ κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες, Il. 21, 123.

Ἀπολλήγω, *deſino*, *Poet.* pro ἀπολήγω.

Ἀπόλλυμι, ſeu ἀπολλύω, perdo vaſto; f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολώλεκα, a. 1. ἀπώλεσα; ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, diſpereo; ἀπώλετο, periit, Gl. V. a. 2. Τὸ μὲν σώζει τὰς πολεις ϗ τάλλα πάντα, τὸ δὲ ἀπολλυσι ϗ ἀνατρέπει, Plat. Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν ȣ̓κ ἀπώλεσεν, Soph. El. 26. Ἀλλὰ με λόγοις ἀπώλλυς, ibid. 1376.

Ἀπόλλυται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo.

Ἀπολόγαριασμὸς, ȣ̃, ὁ, ſupputatio. A præc.

Ἀπολογεῖται, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀπολογέεται, ab

Ἀπολογέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, defendo ſermone; (2) excuſo. Ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περὶ τινος, τȣ̃ δήμȣ, ὑπὲρ τινος. Ἐυθυμότερον τα περὶ ἐμαυτȣ̃ ἀπολογȣ̃μαι, Act. 24, 10. Ex λόγος.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio; (2) refutatio. A præc.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. med.

Ἀπολογητικὸς, ἡ, ὸν, defenſorius, ad defenſionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio: excuſatio, purgatio, ſatisfactio, Ph. Ex ἀπὸ, & λόγος.

Ἀπολογίζωμαι, f. ίσομαι, rationes reddo, ſeu refero; (2) expenſum refero; (3) rationem ineo, ratione initâ colligo. Καὶ τάλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτὸν, Xen. Hinc

Ἀπολογισμὸς, ȣ̃, ὁ, rationis redditio & relatio; (2) expenſi relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expoſitio rei quâ apparet, rem bene actam; (5) mentis abalienatio.

Ἀπόλογος, ȣ, ὁ, narratio longa & verboſa; (2) fabula, apologus, narratio ficta; (3) pl. tabulæ expenſarum.

Ἀπόλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reliquus.

Ἀπόλοιτο, *pereat.* 3. ſing. a. 2. opt. med.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero.

Ἀπολυθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολύω.

Ἀπολȣ̃μαι, f. 2. ind. med. v. ἀπολλυμι.

Ἀπόλȣμα, τὸ, lavacrum, ſeu quod lavando abluitur, ſordes è lotione.

Ἀπόλȣσις, ἡ, lotio. Ab

Ἀπολȣ́ω, f. ȣ́σω, abluo. Πάτροκλον λȣ́σειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα, Il. 18, 345. Ἀπόλȣσαι τὰς ἁμαρτίας σȣ, Act. 22, 16.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro.

Ἀπολοχμόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσωμαι, frutico, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Ex ἀπὸ, & λόχμη.

Ἀπολυμαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Λαȣ̀ς δὲ Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἀνωγεν, Il. 1, 313. Hinc

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπολύω.

Ἀπολυπραγμόνητος, ον, nihil laboris habens, rerum alienarum incurius.

Ἀπολυπραγμονήτως, ſine multo labore.

Ἀπολυπράγμων, ον, non curioſus.

Ἀπολύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liberativus, abſolutivus. Ab ἀπολύω. Unde

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, abſolutio; (2) refutatio; (3) diſceſſus, profectio; (4) deceſſus, obitus; (5) confectio ſc. negotiorum.

Ἀπόλυσον, *dimitte*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀπολύσωσι, 3 plur. a. 1. conjunct.

Ἀπόλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolutus, liberatus.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἕκτορος νεκρὸν ἀπελύτρωσας, Luc. Hinc

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἀπολύτως, *Adv.* ſolutè, liberè; (2) abſolutè.

Ἀπολύω, f. ύσω, ſolvo, exſolvo, ſejungo; (2) abſolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abeundi; (4) libero, dato pretio redemtionis; & (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) diſcedo, proficiſcor; (7) dimitto redemtum ab altero. Ἀπολύειν σαυτὸν αἰτίας, τὸν φονέα, τὰ κατηγορημένα, τὴν γυναῖκα. Ἐμέ ἀπόλυσον ταύτης της ἐπιμελείας, Xen. Ἀπολύεσθαι τὰς διαβολὰς, Plat.

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuriâ adficio, contumeliâ laceſſo. Μανία γὰρ ἁλȣ̀ς ἡμῖν ὁ κλεινὸς Νὺκτερος Αἴας ἀπολωβήθη, Soph. Aj. 216.

Ἀπόλωλα, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἄπωλα.

Ἀπολώλει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπώλει.

Ἀπολώλεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπώλεκα.

Ἀπολωλεκέναι, *perdidiſſe*, inf. perfecti ejuſd.

Ἀπολωλὸς, neutr. ſing. part. perf. med.

Ἀπολωλότα, *perdita*, acc. pl. n. g. part.

Ἀπολωπίζω, f. ίσω, veſtem exuo.

Ἀπολωτίζω, detraho, avello, more eorum, qui lotum carpunt, h. e. optimum quodque.

Ἀπολωφάω, ῶ, f. ήσω, ſedo, relevo.

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, ſeu ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, v. μαγδαλία, quod idem eſt. Ab ἀπομάσσω, *abſtergo.* Unde

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, verrimentum, ſive id, quod ex abſterſione colligitur; (2) luſtratio, *Heſ.*

Ἀπομαδαρόω, tondeo.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus:

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio.

Ἀπομαθοῖσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθȣ̃σα, ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομαίνομαι, f. νȣ̃μαι, furo, inſanio; (2) furere, inſanire deſino.

Ἀπομακρύνω, longè removeo; (2) in longum extendo.

Ἀπομάκτης, ȣ, ὁ, abſtergens. Ab ἀπομάττω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus ſum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Ex ἀπὸ, & μαλακίζω.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem.

Ἀπομαλθακόομαι, idem.

Ἀπομανεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀπομαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, dediſco. Ὥϛη ἀπέμαθον ϗ ταῦτα, ἃ προτȣ̃ ᾤμην εἰδέναι, Plat.

Ἀπομαντεύομαι, divino.

Ἀπομάξῃ, *abſterges*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀπομάξεσαι, ab ἀπομάττω.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, deterſio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, flacceſco.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, atteſtor, teſtimonium perhibeo; (2) renuncio.

Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abſtergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. ſimilis ei plane ſum; *in med.* (3) veneficiis defixum & devotum libero; (4) imitor, ad exemplum ejus me compono. Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐν της πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν, Luc. 10, 11.

Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello vehementer.

Ἀποματαΐζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, propulſo hoſtes, pugnam ſuſtineo; item, arceo *ſimpliciter.*

Ἀπόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt extra pugnam; (2) pugnæ inutilis. Ex ἀπὸ, & μάχη.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrietate liberor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ, & μεθύσκω.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρεται, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi

Ἀπομείρομαι, f. ρȣ̃μαι, præbeo, diſtribuo; (2) ſortior. Ἠὼς γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν, Heſiod. Ἔργ. 576.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulciſſimorum favorum aceto mixtorum.

Ἀπομέμαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀπομείρομαι.

Ἀπομέμαχε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψόμαι, accuſo, incuſo; (2) reprehendo. Ἀπομεμφομένων θ' ἑτέρων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς παραβάσεσι τῶν ὅρκων, Plut.

Ἀπομένω, f. ενῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κῆν ἀπομένωσι, ſi convaleſcant à morbo, *Arct.*

Ἀπομερίζω, f. ίσω, diſpertio, divido, ſeparo; tribuo, Gl. V. (2) partem rei, v. gr. prædæ, do.

Ἀπομερμηρίζω, f. ίσω, depoſitis curis dormio.

Ἀπομετρέω, f. ήσω, metior, dimetior. Hinc

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, Ph.

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, in longum extraho, produco.

Ἀπομηνίσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. v.

Ἀπομηνίω, f. ίσω, iraſcor. Κεῖτ' ἀπομηνίσας, Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, Il. 2, 762. Ex ἀπὸ, & μῆνις, *ira.*

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, miſceo, commiſceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀπομιμέεσθαι, ab

Ἀπομιμέομαι, ȣ̃μαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖσθαι βροντὰς ϗ κεραυνȣ̀ς, Plut. Hinc

Ἀπομίμυμα, τὸ, imitatio, ſimulacrum.

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expreſſio ad exemplar alicujus.

Ἀπομιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, recordor. Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο ϗ ἐν Θανάτοιο περ αἴσῃ, Il. 24, 428. Ab ἀπομνάομαι.

Ἀπόμιξις, ἡ, commiſtio. Ab ἀπομίγνυμι.

Ἀπόμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui merces non datur, cui merces aut ſtipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Hinc

Ἀπομισθόω, f. ώσω, loco, mercede eloco; (2) conduco:

Ἀπομίσθωμα, ατος, τὸ, res mercede conducta, aut locata.

Ἀπομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor; (2) memorem me oſtendo beneficii, referendo gratiam, vel injuriæ, ulciſcendo.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile; (2) res, quæ memoratur, hiſtoria; (3) pl. commentarii rerum geſtarum:

Ἀπομνημόνευσις, ἡ, commemoratio. Ab

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiſcor; (2) memoriter recito; Gl. V. commemoro; (3) idem quod ἀπομνάομαι, (2).

Ἀπόμνησαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. ἀπομνάομαι.

Ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor ſum injuriæ; (2) injuriæ memoriam ex animo deleo.

Ἀπόμνυμι, ſeu ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro, ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1. Ἀπώμοσ' ἁγνȣ̃ ζηνὸς ὕψιϛον σέβας, Soph. Phil. 1278.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) pars reditûs, ab agro, v. gr. decimæ. Hinc

Ἀπομοιράομαι, tribuo, largior.

Ἀπομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, deſero; (2) privo, ſeparo, excludo; (3) non comprehendo, v. gr. ſtudio.

Ἀπόμοργμα, ατος, τὸ, quod eſt expreſſum ex alio; ut ſignum annulo impreſſum.

Ἀπομόργνυμι, ſeu ἀπομοργνύω, f. ξω, exprimo; (2) abſtergo; (3) lacrimor. Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, ϗ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, Il. 18, 414. Hinc

Ἀπόμορξις, εως, ἡ, abſterſio; (2) expreſſio.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόμνυμι. Unde

Ἀπόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.

Ἀπομοτικῶς, ejurandi ſenſu.

Ἀπόμουσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Muſis alienus; (2) indoctus. Ex ἀπὸ, & Μȣ̃σα, *Muſa*.

Ἀπομούσως, indoctè.

Ἀπόμυγμα, τος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύττω.

Ἀπομύζουρις, ιδος, ἡ, fellatrix.

Ἀπομυθέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, diſſuadeo, prohibeo. Μάλα γὰρ τοι ἔγωγε πόλλ' ἀπεμυθεόμην, Il. 9, 109. Ex ἀπὸ, & μῦθος.

Ἀπόμυιος, ȣ, ὁ, qui abigit muſcas; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ, & μυῖα, *muſca*.

Ἀπομυκάομαι, ῶμαι, mugio.

Ἀπομυκτηρίζω, ſubſannando repudio.

Ἀπομυκτίζω, ſuperbè & cum ſtrepitu quodam narium aliquem rejicio, *Lucian*.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ, & μυλλὸς, *curvus*.

Ἀπομυξία, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab

Ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emungo; (2) decipio. Ἀπομύσσειν τὴν ῥῖν' τῇ χειρὶ, Epigr.

Ἀπομύω, f. ύσω, claudo, tego.

Ἀπομφολύγωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex πομφολυγόω.

Ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex μωρός.

Ἀποναίω, migro, ſedem muto, aliò habitatum eo.

Ἀπόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliquâ re capio, fruor. Μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα, Soph. El. 213. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀποναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, *fruor*.

Ἀπόναντο, 3. plur. imperf. ind. med.

Ἀποναρκάω, & όω, torpeſco, torpeo, piger ſum.

Ἀπονάσσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. *Poët.* pro ἀπονάσωσι, ab

Ἀπονάω, f. άσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κȣ́ρην ἂψ ἀπονάσσωσιν, Il. 16.

Ἀπονέεσθαι, *redire*, præſ. inf. med. v. ἀπονέομαι.

Ἀπονέκροομαι, emorior, item obrigeo (frigore) & emorior.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, diſtributio; attributio, adſignatio, deputatio, Ph.

Ἀπονεμητικὸς, ἡ, ὸν, diſtributivus.

Ἀπονεμητὴς, ȣ̃, ὁ, diſtributor, Gl. V. Ab

Ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adſigno, diſpertio, Gl. V. ἀπονεμηθεὶς, diſputatus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀπονενεμημένος, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. paſſ. Ἀπονέμειν χάριν τινι, agere gratias; εὐεργεσίαν, referre; ἑκάϛῳ τὸ κατ' ἀξίαν, συγγνώμην τινι, tribuere. Εἰτ' ἀπένεμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψεφίσματα, Ariſtoph. Av. 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, 1 Pet. 3, 7.

Ἀπονενοημένος, part. perf. paſſ. v. ἀπονοέομαι.

Ἀπονενοημένως, *Adv.* dementer, fatuè, deſperatè.

Ἀπονέομαι, f. νήσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ, & νέω.

Ἀπονεοττεύω, f. εύσω, nidifico; nidificare deſino.

Ἀπόνευμα, τὸ, declivitas.

Ἀπονευρόω, ῶ, enervo, nervos incido. Hinc

Ἀπονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum inciſio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo.

Ἀπονεύω, f. εύσω, abnuo, reſpuo, averſor; (2) nuto, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπονεύειν πρὸς τὸν αἰθέρα, Philo; πρὸς τὴν γεωμετρίαν, Plat.

Ἀπόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliquâ re capio; (2) fruor. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, Il. 24, 556.

Ἀπονηρευσία, ας, ἡ, ſimplicitas, integritas, innocentia.

Ἀπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè malus, non depravatus, noxâ carens, fraudis expers.

Ἀπονηϛίζομαι, jejunium finio.

Ἀπονητὶ, *Adv.* facilè, ſine labore, Xenoph. Κυρ. Παιδ. 2, 9. Ab

Ἀπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπονος.

Ἀπονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) enato. Ἀπονήξασθαι πρὸς ῥεῦμα, Plut.

Ἀπονία, ας, ἡ, *Ion.* ἀπονίη, vacatio è labore; (2) averſatio laboris, laborum detrectatio; (3) deſidia, inertia. Ab ἄπονος.

Ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, abſtergo. Τὴν ἀπονίζȣσα φρασάμην, agnovi, Odyſſ. 23, 75. Αὐτοὶ δ' ἱδρῷ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἐσβάντες, Il. 10, 572.

Ἀπονικάω, f. ήσω, vinco, ſupero: (2) exoro.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, malluvium.

Ἀπόνιπτρον, ȣ, τὸ, idem. Ab

Ἀπονίπτω, f. ψω, abſtergo, abluo. Ἀλλὰ μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, Odyſſ. 19, 317. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων, ἀπονίψομαι, Ariſtoph. Av. 1168.

Ἀπονοέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, nihil penſi habeo, mentem & rationem abjicio; (2) inſoleſco, veſanâ mente efferor; dicitur de omnibus generibus robuſtioris improbitatis, ut maledicere improbè, inceſtare, &c. de quibus Latini furorem dicunt, *Ern.* ἀπονενοημένος, temerarius, demens, deſperatus. Ex ἀπὸ, & νόος, *mens*.

Ἀπονοέω, ad amentiam, &c. redigo; Gl. V. ἀπονοῶ, amento.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Ph. dementia: (2) veſania, confidentia, inſolentia & animi elatio; contumacia, Ph. (3) de inſigni fortitudine pugnantium. Ex iiſd.

Ἀπονομάζω, f. άσω, denomino, appello.

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, diſtributio. Ab ἀπονέμω.

Ἄπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labore carens; (2) minimè impeditus; (3) lenis; (4) non dolens; (5) facilis. Ἀπονώτερος, Comp. legitur apud *Thucyd.* & ἀπονώτατος, apud *Aret.*

Ἀπονοϛάσας, part. a. 1. act. *Dor.* pro ἀπονοϛήσας, ab

Ἀπονοϛέω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Μή δ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφȣ ἀπονοϛήσαντα, Heſiod. Ἔργ. 733. Ἂψ ἀπονοϛήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Il. 8, 499.

Ἀπονοϛήσας, *qui alicunde redit*, a. 1. part. act.

Ἀπονοϛήσειν, *rediturum eſſe*, f. 1. inf. act.

Ἀπονόϛησις, εως, ἡ, reverſio, reditus.

Ἀπονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo; (2) privo. Ὁ ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων, Soph. Phil. 970.

Ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto.

Ἀπονύμφης, ȣ, ὁ, qui à contrahendis ſponſalibus, h. e. ducendâ uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur:

Ἀπόνυμφος, ȣ, ὁ, idem, & ex ἀπὸ, & νυμφη.

Ἀπονυϛάζω, f. άξω, obdormiſco, dormito; (2) negligenter ago; (3) ſecubo, foris cubo.

Ἀπονυχίζω, f. ίσω, ungues reſeco. Hinc

Ἀπονύχισμα, ματος, τὸ, unguium ſegmentum. Ab ὄνυξ.

Ἀπόνως, *Adv.* facilè, ſine labore. Ab ἄπονος.

Ἀπονωτίζω, exdorſuo, Gl. V. (2) fugo; (3) fugio. Ex ἀπὸ, & νῶτος, *dorſum*.

Ἀπόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inhoſpitalis, inhoſpitus.

Ἀποξενίζω, idem quod

Ἀποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregrè abigo, expello; (2) in exſilium ablego; (3) abalieno; (4) abdico; ἀποξενόομαι, ȣ̃μαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) reus agor peregrinitatis; (3) externum me ſimulo; (4) degenero in morem externum. Ἀπεξενȣ̃ντο πολὺν χρόνον ἔξω τῆς οἰκίας, Ariſtot. Hinc

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam; (3) degeneratio à patrio more.

Ἀποξενωτέος, α, ον, repudiandus, abjiciendus. *Aret.* Ab eod.

Ἀποξέω, f. ήσω, abrado, dedolo, Gl. V. (2) polio, expolio.

Ἀποξηραίνω, exſicco, arefacio; ἀποξηραίνομαι, exareſco, Gl. V.

Ἀποξιφίζω, idem quod ſimplex.

Ἀποξυλίζω, f. ίσω, lignum, ſeu quod eſt ligneum detraho; (2) ligno ſpolio.

Ἀποξύνω, f. υνῶ, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ὀξύνομαι, aceſco. Ἀποξύνȣσιν ἐρετμὰ, Odyſſ. 6, 269.

Ἀποξυράω, ῶ, f. ήσω, novaculâ rado, detondeo.

Ἀποξυρέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρωτον, Ariſtoph. Θεσμ. 1052.

Ἀποξύρομαι, rador, detondeor.

Ἀπόξυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abraſus; (2) dedolatus, radendo acutus; (3) exeſus.

Ἄποξυς, εως, ὁ ϗ ἡ, acuminatus, in mucronem faſtigiatus.

Ἀποξύσας, a. 1. part. act. v. ἀποξύω. Unde

Ἀπόξυσμα, ατος, τὸ, quod abraſum eſt, ramentum:

Ἀποξυϛρόω, ῶ, f. ώσω, ſtrigili derado; (2) hebeto aciem gladii, vel aufero. Ab

Ἀποξύω, f. ύσω, abrado, derado; (2) deſtringo; (3) abſtergo; (4) lævigo; (5) detraho; demo, ut γῆρας, *Hom. in med.* exuo, depono.

Ἀποπαγήσομαι, *concreſcam*, 1. ſing. f. 2. ind. paſſ. verbi ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήγω.

Ἀποπαίζω, f. ξω, & σω, ludo, luſito; (2) ludere deſino.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.

Ἀποπάλλω, evibro, ejaculor. Ὄψεαι τὴν κιονίδα, ἄλλοτε μὲν προσφυομένην ἐς πλάτος τῷ ȣ̓ρανῷ, ἄλλοτη δὲ ἀποπαλλομένην βίῃ ὠκέως, *Aret.*

Ἀπόπαππος, ȣ, ὁ, abavus.

Ἀποπαππόω, ῶ, in pappos verto.

Ἀποπαρθενεύω, f. εύσω, idem quod

Ἀποπαρθενόω, ῶ, devirgino, virginitate privo.

Ἀπόπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non guſtavit, jejunus. Ex ἀπὸ, & πάϛομαι, *guſto*.

Ἀποπατέω, ῶ, f. ήσω, à viâ recedo, à viâ deflecto; (2) ventrem exonero. Hinc

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ἀπόπατος, ȣ, ὁ, ſeceſſus, quem quærimus ad levandum ventrem; locus, ubi venter exoneratur; (2) evacuatio ventris.

Ἀποπαύεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἀποπαύεσο, ſeu ἀποπαύου.

Ἀπόπαυσις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, finis, ceſſatio. vel deceſſio, *Aret.* Ab

Ἀποπαύω, f. αύσω, ſiſto, inhibeo, compeſco, cohibeo; ἀποπαύομαι, deſiſto. deſino. Ἦ μιν ἔπειτ᾽ ἀποπαύσει ἐς ὕϛερον ὁρμισθῆναι, Odyſſ. 12, 126. Οὐδέποτ᾽ ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι, ceſſabo, Soph. El. 233.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum, periculum; (2) conatus, inceptum. Ex ϖεῖρα. Hinc

Ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio; (2) conor, nitor. Ἀποπειράζοντας τῶν ἀγραυλούντων, Ariſtot.

Ἀποπειράω, ῶ, f. άσω, experior, periclitor; (2) laceſſo hoſtes. Ἀποπειρᾶσθαι γνώμης τινος, τῶν μαντείων, τόπου. Τοδὶ δ᾽ αὖθις ἀποπειράσομαι, Ariſtoph. Ran. 667. Ἀποπειρασαι ταῖς ναυσὶν ἐβούλοντο, Thuc. Ab eod.

Ἀποπέκω, f. ξω, detondeo.

Ἀποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri decido; (2) ſecuri dolo & complano. Πελεκάντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν ἀπεπελέκησαν τὰς ϖύλας, Ariſtot.

Ἀποπεμπτόω, ῶ, f. ώσω, quintam partem perſolvo, vel deligo. Ex πεμπτη.

Ἀπόπεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimiſſus; (2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab

Ἀποπέμπω, dimitto, poteſtatem abeundi concedo; (2) dimitto cum comitatu; (3) amando, ablego; (4) in exſilium mitto; (5) remitto; (6) emitto, evulgo; (7) rejicio, repudio; (8) non agnoſco. Ἀποπέμπειν τινὰ ἐς τὸν τόπον, ἐξ ὀφθαλμῶν· τὰ ϖόῤῥητ᾽ ἐκ τόπου, evulgare, Ariſtoph. Ran. 361. Κᾀπεμπόμην ϖρὸς ταῦτα, ϗ τὸ ϖᾶν φράσω, hac de cauſâ, Soph. El. 682.

Ἀποπεμψεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποπέμψει.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) repudium.

Ἀποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo; (2) elugeo.

Ἀποπεπλάνηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀποπλάναω.

Ἀποπέπλευσε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀποπλέω.

Ἀποπέπνιχας, 2. ſing. perf. ind. act. v. ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀποπίπτω pro ἀπόπτόω, *decido.*

Ἀποπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio.

Ἀποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀποπεράω, ῶ, trajicio alicundè.

Ἀποπέρδω, f. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.

Ἀποπερισπάω, ῶ, f. άσω, averto; (2) circumductum abſtraho.

Ἀποπέτομαι, avolo; (2) revolo. Εἰς τἀπὶ Θράκης ἀποπέτου, κᾀκεῖ μάχου, Ariſtoph. Av. 1375. Οἴκαδ᾽ οἴκαδ᾽ ἀποπετώμεθα, id. Pace, 719. Ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον, ibid. 1135.

Ἀποπεφασμένως, *Adv.* palàm, manifeſtè. Ab ἀποπεφασμένος, quod eſt ab ἀποφαίνω.

Ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adſtringo, concreſcere facio. Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια, Ariſtoph. Ran. 126.

Ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio; (2) reſilio; (3) aufugio, celeriter abſcedo. Ἀποπηδᾷ ἀπὸ τοῦ ϖυρὸς, Theophr.

Ἀποπιέζω, f. έσω, exprimo, comprimo. Hinc

Ἀποπίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum ab expreſſo ſucco reliquum, fraces.

Ἀποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo; (2) ſatio, ſaturo.

Ἀποπινόω, ῶ, f. ώσω, ſordibus emaculo; (2) ſordibus inquino.

Ἀποπίνω, bibo.

Ἀποπίπτω, decido; (2) excido ſpe, &c. (3) aberro à viâ recta vel curſu. Ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν ὁρμαθοῦ ἐκ ϖέτρης, Odyſſ. 24, 7.

Ἀποπιϛεύω, f. εύσω, fido, credo.

Ἀποπλάζω, f. γξω, a. 1. paſſ. ἀπεπλάγχθην, aberrare, vel evagare facio; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ ϖέσε, Il. 13, 578.

Ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor; (2) impello in errorem, decipio; ἀποπλανῶμαι, aberro. Ἀποπλανᾷν τῆς ἀποθέσεως, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἀποπλανᾷν οὐ βούλομαι τὸν λόγον, Luc. Ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, 1 Tim. 6, 10. Hinc

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio; (2) figura certa rhetorica.

Ἀπόπλανος, ου, ὁ, impoſtor.

Ἀποπλειειν, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀποπλέειν.

Ἀποπλέω, f. εύσω, navi diſcedo, ſolvo.

Ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; ſaturo, ſatio.

Ἀποπληκτικὸς, ἡ, ὸν, attonitus; (2) ad apoplexiam pertinens. Ab

Ἀπόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui laborat apoplexiâ; (2) inſanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, *percutio, attonitum reddo.*

Ἀποπλήκτως, *Adv.* inſanè, ſtupidè, ſtolidè.

Ἀποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo; (2) perficio, præſto, v. gr. promiſſa; (3) ſatio; (4) ſarcio.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, abſolutio.

Ἀποπληρωτὴς, ου, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, exſecutor. Ab eod.

Ἀποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio; (2) repercutio; (3) attonitum reddo, perterrefacio.

Ἀποπλίσσομαι, vel ἀποπλίττομαι, f. ξομαι, ſaltu me proripio, ſeu aufugio.

Ἀπόπλοος, *contr. uſitatiùs* ἀπόπλους, ου, ὁ, diſceſſus, propriè navi. Ab ἀποπλέω.

Ἀποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo, minuor copiis.

Ἀπόπλυμα, τος, τὸ, aqua ſordida, in quâ aliquid purgatum eſt. Ab

Ἀποπλύνω, f. υνῶ, abluo. Οἱ δὲ ἁλεῖς ἀποβάντες ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα, Luc. 5, 2.

Ἀποπλώειν, *renavigare,* præſ. inf. act. verbi *Ionici* ἀποπλώω, pro ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, *reſpirans,* præſ. part. act. fem. g. *Poet.* pro ἀποπνέουσα, à verbo ἀποπνέω.

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, exſpiratio. Ab

Ἀποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, ſpiro. Gl. V. redoleo, proſpiro; (2) efflo animam, morior; (3) pedo, flatum ventris emitto. Δεινὸν ἀποπνείουσα ϖυρὸς μένος αἰθομένοιο, Heſiod. Θεογ. 324. Θυμὸν ἀποπνείων, Il. 4, 524.

Ἀποπνιγησόμενος, part. f. 2. paſſ. Ab

Ἀποπνίγω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo; (2) vexo, diſcrucio. Ὅδ᾽ οὑτοσί με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται, Ariſtoph. Veſp. 1128.

Ἀποπνίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀποπνίξας.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.

Ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, amoveo; Gl. V. ἀποποιοῦμαι, ablego; (2) improbo, non admitto, repudio; (3) renuncio alicui amicitiam. Hinc

Ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio.

Ἀποπομπαῖος, αία, αῖον, depulſorius, ad depellendum aptus; (2) depulſor malorum; (3) emiſſarius, de hirco *Levit.* xvi. Ab ἀποπέμπω. Unde

Ἀποπομπέω, ῶ, procuro prodigium.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) ablegatio; (5) procuratio, aut expiatio prodigii, ſceleris; (6) ſtatus dies, quo ſacrificabatur.

Ἀποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare deſino. Ἀλλ᾽ οὐκ ἔτ᾽ οὐδὲν ϖρᾶγμά σοι, τὰ ϖλεῖϛα γὰρ ἀποπεπόνηκας, Ariſtoph. Θεσμ. 252.

Ἀποποντόω, in mari ſubmergo.

Ἀποπορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, *pedo.*

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus; (2) reditus, reverſio. Ab

Ἀποπορεύομαι, f. εύσομαι, diſcedo, abſcedo, abeo, tranſeo. Ἀποπορεύεσθαι ϖρὸς τοὺς ἐναντίους, Ariſtot. Hinc

Ἀποπορευτέον, abeundum eſt.

Ἀποπρεσβεία, ας, ἡ, expoſitio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis. Ab

Ἀποπρεσβεύω, f. εύσω, acta legationis renuncio; (2) mandata expono ad eum, ad quem legatus ſum.

Ἀποπρίαμαι, emo.

Ἀπόπρισμα, ατος, τὸ, ſcobs, ſcobis. Ab

Ἀποπρίω, f. ίσω, ſerrâ deſeco, ſerrâ abſcindo.

Ἀποπρὸ, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & ϖρό.

Ἀποπροβάλλω, procul abjicio.

Ἀποπροέηκε, 3. ſing. a. 1. ind. v. ἀποπροΐημι.

Ἀποπροηγμένα, τὰ, rejecta, poſtpoſita. Vox Stoicorum de malis corporis & fortunæ; opponuntur, ϖροηγμένα.

Ἀπόπροθε, ſeu ἀπόπροθεν, è longinquo, eminus; (2) fine. Ab ἀποπρὸ.

Ἀπόπροθι, *Adv.* procul, longè. Ab eod.

Ἀποπροθέω, procul, longè fugio.

Ἀποπροΐημι, emitto. Τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε ϖόλινδε, Odyſſ. 14. 26. Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλλε ϛῆθος ϖαρὰ μαζὸν, ibid. 22, 82.

Ἀποπρολείπω, relinquo longè.

Ἀποπρονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo.

Ἀποπροσποιοῦμαι, propriè nego ad me pertinere, repudio, rejicio.

Ἀποπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, ſordes faciei abſtergo. Ex ϖρόσωπον.

Ἀποπροτέμνω, f. μῶ, abſcindo. Νώτου (ὑιὸς) ἀποπροταμὼν, Odyſſ. 8, 475.

Ἀποπτάμενος, a. 2. part. med. v. ἀπόπταμαι pro ἀφίπταμαι, *avolo.*

Ἀποπταίνω, circumſpicio.

Ἀποπτανέουσι, *Ion.* pro ἀποπτάνουσι.

Ἀποπτερνίζω, f. ίσω, calce peto, calce contuſum ſubigo. A ϖτέρνα.

Ἀποπτερύσσομαι, f. ξωμαι, alas pando & quatio, quod eſt avium volare nitentium.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. med. v. ἀφίπταμαι.

Ἀπόπτης, ου, ὁ, ſpectator, qui ex editiore loco aliquid ſpectat. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτήσομαι, *avolabo,* f. 2. ind. v. ἀφίπταμαι.

Ἀποπτοέω, ῶ, exterrefacio, obſtupefacio.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, extorris, exſul.

Ἀπόπτομαι, f. ψομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco adſpicio.

Ἄποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſpectari ex alto poteſt; (2) qui videri alicunde poteſt; (3) qui eminus conſpicitur. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτύρω, abſterreo, deterreo, Gl. V.

Ἀποπτυσμὸς, οῦ, ὁ, averſatio, aſpernatio, qu. deſputatio, *Ern.*

Ἀποπτυϛὴρ, ῆρος, ὁ, aſpernator, contemptor:

Ἀπόπτυϛος, ὁ ϗ ἡ, aſpernandus, averſandus. deteſtandus. Ab

Ἀποπτύω, ſpuo, exſpuo; (2) reſpuo, averſor. Ἀποπτύει δ᾽ ἁλὸς ἄχνην, Il. 4, 426.

Ἀπόπτωμα, ατος, τὸ, caſus, prolapſio, ruina. Ab ἀποπίπτω.

Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀποπυδαρίζω, ſaltare nates calce feriendo.

Ἀποπυδαρίσαι μόθωνα, Ariſtoph. Eq. 694.

Ἀποπυητικὸς, ἡ, ὸν, purulentus, vel pus cieans & maturans. A ϖύος.

Ἀποπυΐσκομαι, purulentus fio.

Ἀποπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, ſciſcitor ex aliquo, interrogo.

Ἀποπυργίζω, in modum turris exſtruo.

Ἀποπυρίας, ου, ὁ, ut ἀποπυρίας ἄρτος, panis, qui ſuper carbonibus coquitur. Ex ϖῦρ.

Ἀποπυρίδες, ων, αἱ, piſces quidam. Ex iiſd.

Ἀποπυρίζω, f. ίσω, aſſo, igni torreo.

Ἀποπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; ἀποπυρόομαι, οῦμαι, igneſco. Ex iiſd.

Ἀποπυτίζω, f. ίσω, reſpuo, ſpuendo ejicio vel eructo. Ἀποπυτίζει τὴν θαλάσσαν, Ariſtot.

Ἀπορραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intruſio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ, & ῥαφανιδοῦσθαι, à ῥάφανος, *raphanus.*

Ἀποργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iracundus. Ex ὀργή.

Ἀποργίζω, f. ίσω, irrito; & ἀποργίζομαι, iraſcor. Ex iiſd.

Ἀπορέγχω, f. γξω, deſterto.

Ἀπορεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπορέει.

Ἀπορέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dubito, perplexus ſum. Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν ϖερὶ τούτου ζήτησιν, Act. 25, 20.

Ἀπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quâ iter non eſt, invius. Ex α priv. & πορεύομαι, *eo*.

Ἀπορέω, ῶ, f. ήσω, ad anguſtias detruſus inexplicabiles, hæſito; (2) dubito, æſtuo, neſcio quo me vertam; (3) nequeo, non poſſum; (4) egeo, deſtitutus ſum. Ἀπορεῖν τῷ πράγματι, τὴν αἰτίαν τινὸς, egere. Οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, Iſocr. Μήτιν' ἀπορήσειν γεράων, Heſiod. Θεογ. 393. Ab ἄπορος. Hinc

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, res, de quâ quæritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio.

Ἀπορηματικὸς, ἡ, ὸν, dubitandi vim habens.

Ἀπορηματικῶς, vi dubitandi, ad modum quæſtionis.

Ἀπορητικὸς, ἡ, ὸν, qui dubitare ſolet, dubitator. Ab eod.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis; (2) incolumis. Ex ἀπὸ, & πέρθω.

Ἀπορθόω, f. ώσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. Ex ὀρθόω.

Ἀπόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. V. A præc.

Ἀπορία, ας, ἡ, inopia conſilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, anguſtia, difficultas; (2) inopia, egeſtas. Ab ἄπορος.

Ἀπορνεόω, ῶ, f. ώσω, in avem converto. Ab ὀρνέον.

Ἀπορνιθόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iiſd. Hinc

Ἀπορνίθωσις, εως, ἡ, converſio in avem.

Ἀπορνύμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. f. g.

Ἀπόρνυμι, excito, concito; & ὄρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Εἰ ἐτέον με ὦρσεν ἄναξ, Διὸς, υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν, Il. 5, 105.

Ἄπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) conſilii inops, ſtupidus, hebes; (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. & πόρος, *via, tranſitus*.

Ἀπόρουσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ab

Ἀπορούω, f. ούσω, proſilio, erumpo; (2) diſcedo. Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον, Il. 5, 20.

Ἀποῤῥαγείην, 1. ſing. a. 2. optat. paſſ. v. ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀποῤῥαθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigreſco, ignaviâ impedior, quo minus aliquid ſuſcipiam.

Ἀποῤῥαίνω, ſpargo adſpergo, irroro. Ἀποῤῥαίνειν τοῦ θοροῦ, Herodot. τὴν ὑγρότητα, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ῥαίνω, *perfundo*. Hinc

Ἀποῤῥαντήριον, τὸ, lavacrum, luſtratio.

Ἀποῤῥαίω, deſtruo; (2) privo. Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅςις ἀέκοντα βίηφι Κτήματ' ἀποῤῥαίσειε, Odyſſ. 1, 404. Τόν ῥ' ἔθελον φθίσαι, ϗ ἀποῤῥαῖσαι φίλον ἦτορ, Odyſſ. 16, 428.

Ἀποῤῥὰξ, idem quod amputatum, ſeu avulſum eſt. Ab ἀποῤῥάσσω.

Ἀπόῤῥαξις, εως, ἡ, modus ludendi pilâ, cum fortiter ſolo alliſa ei remittitur, qui emiſerat. Ab eod.

Ἀποῤῥαπίζω, obturo, obſtruo; (2) colaphis retundo, abigo.

Ἀποῤῥάπτειν, præſ. inf. act. verbi

Ἀποῤῥάπτω, f. ψω, conſuo, conſuendo obſtruo. Ἀποῤῥάπτειν τὸ βαλάντιον, Plut. τὸ στόμα, Æſchin.

Ἀποῤῥάσσω, vel ἀποῤῥάττω, f. ξω, amputo, revello.

Ἀποῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmen recito, vel canto.

Ἀποῤῥέμβομαι, latius evagor, aberro.

Ἀποῤῥέω, f. εύσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo; (3) elabor, fugio. Φήσας δὲ ἀποῤῥεῖν φῦλλα τῶν στεφάνων, Dem. Ὅτου δ' ἀποῤῥεῖ μνῆστις εὖ πεποιθότος, beneficii, Soph. Aj. 523.

Ἀποῤῥέω, veto. Ex ἀπὸ, & ῥέω, inuſ. dico.

Ἀπόῤῥηγμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fragmentum avulſum, *Heſych.* Ab

Ἀποῤῥήγνυμι, vel ἀποῤῥηγνύω, f. ξω, abrumpo, diſrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (3) erumpo. Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων, Il. 6, 507. Ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρηνης τὴν συμμαχίαν, Æſch. Τὸν βίον, Eur.

Ἀποῤῥηθὲν, *vetitum* eſt, ἀποῤῥηθεὶς, vetitus, item abdicatus, repudiatus, ἀποῤῥηθήσεσθαι, diſſolvi, de induciis, ap. *Lyſ.*

Ἀπόῤῥημα, τὸ, interdictum, Gl. V. diverbium. Ex ἀπὸ, & ῥέω, *dico*, inuſit.

Ἀποῤῥήξας, a. 2. part. act. v. ἀποῤῥήγνυμι. Unde

Ἀπόῤῥηξις, εως, ἡ, & *Ion.* εος, eruptio, *Aret.*

Ἀπόῤῥησις, έως, ἡ, interdictio; (2) renunciatio; (3) inopia, *Heſ.* (ſed videtur eſſe debere ἀπόρησις;) (4) defatigatio, *Ern.*

Ἀποῤῥήσσω, vel ἀποῤῥήττω, f. ξω, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, legibus vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumelioſus, in contumeliam dictus aut factus, & quidem majorum; (5) nefandus; ἀπόῤῥητον, penetrale, ſecretum, arcanum, inauditum, nefandum. Ph. ἀπόῤῥητα, ſacra, Ph. arcana, Gl. V. item merces quas exportare non licet, (idque maximè) denique maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, ῥίψασπις, &c.

Ἀποῤῥήτως, *Adv.* clam, ſecreto; (2) ita ut dici nequeat, ſeu non debet.

Ἀποῤῥιγέω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimeſco. Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπεῤῥίγασι νέεσθαι, Odyſſ. 2, 52.

Ἀποῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicitùs evello. Ex ἀπὸ, & ῥίζα, *radix*.

Ἀπόῤῥιμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. V. Ab ἀποῤῥίπτω, (niſi potius ſit leg. ἀποῤῥίνημα, *Ern.*)

Ἀποῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, limâ aufero, limo. Ex ἀπὸ, & ῥίνη, *lima*. Hinc

Ἀποῤῥίνημα, τὸ, limatura.

Ἀποῤῥιπίζω, f. ίσω, flatu diſcutio, depello, abigo.

Ἀποῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. V. (2) dicitur & ut jacio ap. Lat. de maledicta in aliquem conferentibus. ἀπεῤῥιμμένος, abjectus, deſpectus, ſpretus, Gl. V. perfect. part. paſſ. Μηνιθμὸν ἀποῤῥίψαι, Il. 16, 282. Ἀπωστὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι, Soph. Aj. 1031. Hinc

Ἀποῤῥίψαντα, acc. ſing. a. 1. part. act.

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, abjectio, projectio.

Ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, profluvium, defluvium; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) ſuccus alicunde effluens. Ex ἀπὸ, & ῥέω, *fluo*.

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀποῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, cum ſonitu eructo, ſeu emitto.

Ἀπόῤῥος, *contr. uſitatius*, ἀπόῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ῥέω.

Ἀποῤῥοφάω, ῶ, & ἀποῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, abſorbeo, exhaurio.

Ἀποῤῥύπτω, f. ψω, abluo, ſordibus expurgo, detergo, velut ſapone.

Ἀπόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxus. A ῥύω.

Ἀποῤῥυταλίζω, detraho, voc. *rutrum*, Lat. *Ern.*

Ἀπόῤῥυτος, ὁ ϗ ἡ, effluens, defluens. Ab

Ἀποῤῥύω, f. ύσω, effluo, defluo.

Ἀποῤῥωγὰς, άδος, ἡ, rupta, ſeu avulſa.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus; *Subſtant.* fragmentum avulſum, pars, portio, emanatio, latex, rivus. Ἀποῤῥῶγες τοῦ σπλάγχνου, *Aret.* Ab eod.

Ἀπορύσσω, ſeu ἀπορύττω, f. ξω, defodio.

Ἀπόρυψις, ἡ, deterſio, ut ſimplex.

Ἀπορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. Ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, 1 Theſſ. 2, 17. Ex ἀπὸ, & ὄρφανος.

Ἀπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulla purpurâ inſignis.

Ἀπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, deſulto, id eſt, imperitè ſaltando perdo. Ἀπωρχήσαο τὸν γάμον, Herodot.

Ἀπόρως, *Adv.* perplexè; (2) tenuiter.

ἈΠΟΣ, εος, τὸ, labor, laſſitudo.

Ἀποσαλεύω, f. εύσω, è portu in altum proveho; (2) in ſalo ſto, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυραῖς; (3) me ſtabilio. Ἀποσαλεύσας ἡμέραν ϗ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου, Thuc.

Ἀποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concreſcere facio; ἀποσαρκόομαι, οῦμαι, in carnem concreſco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates ſector. Ex ἀπὸ, & σάρξ, *caro*.

Ἀποσάττω, f. ξω, depono clitellas, deonero.

Ἀποσαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, ſignifico, oſtendo. Ex ἀπὸ, & σαφὴς, *clarus, manifeſtus*.

Ἀποσβέννυμι, & ἀποσβέω, f. σβέσω, exſtinguo, ceſſare facio. Hinc

Ἀπόσβεσις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, extinctio. Ἢν δὲ σφυγμοὶ πρὸς ἀπόσβεσιν ἔωσι, *Aret.*

Ἀποσβέσσωσι, 3. pl. a. 1. conj. *Poet.* pro ἀποσβέσωσι. Ab ἀποσβέννυμι.

Ἀποσεισάμενος, a. 1. part. med. v. ἀποσείω.

Ἀπόσεισις, εως, ἡ, excuſſio; (2) ſaltatio quædam impudica. Ab

Ἀποσείω, f. είσω, excutio; (2) *in med.* concutiendo à me repello; (3) amolior, ablego; (4) de medio tollo. Ἀποσείσασθαι τὸ γῆρας, Ariſtoph. Lyſ. 673.

Ἀποσεμνύνω, magnificè celebro; (2) *in med.* jacto me, oſtendo, vendito, arrogans ſum.

Ἀποσεύω, idem quod ἀποσείω, quod vide.

Ἀποσήθω, excutio cribro.

Ἀποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in ſtabulo includo, includo tanquam in ſtabulo. Ex ἀπὸ, & σηκὸς.

Ἀποσημαίνεσθαι, *deſignare*, præſ. inf. med. verbi

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, ſignifico; ἀποσημαίνομαι, annoto.

Ἀποσηπω, f. ψω, putrefacio.

Ἀποσηψις, ἡ, putrefactio.

Ἀπόσιγησις, ἡ, reticentia, taciturnitas.

Ἀποσιμόω, ῶ, ſimum reddo; (2) è loco cavo elevo; (3) extollo, effero.

Ἀποσιτέω, ῶ, (ἀποσιτίζω, *Ern.*) à cibo abſtineo. Ab ἀπόσιτος.

Ἀποσιτία, ας, ἡ, abſtinentia à cibo, inedia; (2) cibi faſtidium. Ab eod.

Ἀποσιτικὸς, ἡ, ὸν, abſtinentiam à cibo inducens. Ab eod.

Ἀπόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à cibo abſtinens, abhorrens à cibo. Ex ἀπὸ, & σῖτος, *cibus*.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo; (2) conticeſco. Καὶ μεταξὺ λόγων ἀπεσιώπα ϗ διέλειπε, Plut. Hinc

Ἀποσιώπησις, εῶς, ἡ, reticentia; (2) figura rhetorica.

Ἀποσκάπτω, defodio, fodiendo detraho.

Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in adverſum jacto; (2) palpitans animam efflo, Anthol. Judic. cap. 4. (3) cachinnum tollo. Ἀποσκαριῶ ἐγὼ γελῶντι τήμερον, Menand.

Ἀποσκεδάζω, ſeu ἀποσκεδάω, f. άσω, diſſipo, diſpello. Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασαν βασιλῆας, Il. 19, 300. Ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος, Soph. Oed. Tyr. 137.

Ἀποσκεδάννυμι, ſeu ἀποσκεδαννύω, idem.

Ἀποσκεπάζω, detego, retego, Gl. V. ἀπεσκεπασμένα, detecta, Ph.

Ἀποσκεπαρνισμὸς, οῦ, ὁ, certa fractura cranii. Ex ἀπὸ, & σκεπαρνίζω, *aſciâ percutio*.

Ἀποσκέπτομαι, f. ψομαι, ex alto ſpeculor.

Ἀποσκέπω, detego.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, vaſa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio ſubmoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. Ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἰερουσαλὴμ, Act. 21, 15. Ex ἀπὸ, & σκεῦος.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, vaſa viatoria & ſarcinæ; (2) impedimenta exercitûs; (3) amolitio, ſublatio de medio; (4) exoneratio alvi, & ipſe locus, ubi alvus exoneratur. Ex iiſd.

Ἀπόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id eſt, humor, qui, relictâ eâ parte, quam infeſtabat, in aliam tranſit. Ab

Ἀποσκήμπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκήπτω.

Ἀπόσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemotum ab aliis tentorium ſeu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ, & σκηνή.

Ἀποσκηνόω, ῶ f. ώσω, ſeorſum, ſeu longè remotum

motum tabernaculum habeo; (2) ſeorſum habito; (3) tentorium moveo.

Ἀποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) deſino. Ἀποσκήψαντος εἰς φλαῦρον, *Herodot.* 33, 10.

Ἀποσκήψας, a. 1. part. act.

Ἀποσκιάζω, f. άσω, obumbro. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio; (2) umbra.

Ἀποσκιασμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀποσκίδναμαι, diſſipor. Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς, Il. 23, 4.

Ἀποσκίμπτω, fulcio.

Ἀποσκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſcirrhum induro, induro; ἀποσκιῤῥοῦσθαι, occalleſcere. Hinc

Ἀποσκίῤῥωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in ſcirrum abiit.

Ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, reſilio.

Ἀποσκλῆμι, exareſco; (2) morior; (3) tabeſio; (4) obdureſco; ἀπεσκληκὼς, tabidus, Gl. V. perf. part. Ex σκλέω.

Ἀποσκλῆναι, *emortuum eſſe*, a. 2. inf. act.

Ἀποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληροῦμαι, obdureſco, indureſco.

Ἀποσκληρυνω, induro; præduro, Gl. V. duriter habeo quem, ον. ἀποσκληρύνομαι, indureſco.

Ἀποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.

Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, diligenter conſidero & intueor, contemplor.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, ex alto deſpicio; (2) eminus contueor; (3) cuſtodio, obſervo, Gl. V. ſpeculor, *pro* ignoro *Joſ.* Ab

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, eminus intuens; (2) à metu aberrans.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſè repello; (2) in locum deſertum amando; (3) vilipendo, contemptui habeo. Hinc

Ἀποσκορακισμὸς, οῦ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumelioſa repulſio; (2) increpatio.

Ἀποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obſcuro; (2) in tenebras ſubmoveo corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Ἀποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obſcuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbrâ decoro, Ph. ἀποσκοτόω, obſto, obſum. A σκότος.

Ἀποσκυβαλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.

Ἀποσκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo. Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν, Il. 24, 64.

Ἀποσκύζω, f. ύσω, irrito.

Ἀποσκυθίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo; (2) contumelioſa tonſurâ illudo.

Ἀποσκυλάω, ῶ, f. ήσω, deprædor, eripio prædando.

Ἀποσκυλεύω, f. εύσω, idem.

Ἀπόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irriſio per ſcomma. Ab

Ἀποσκώπτω, f. ψω, ſcommata jacio, ſcommate inceſſo. Ἀποσκώπτειν ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας, Luc.

Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abſtergo. Ἀποσμᾶν τὸν ῥύπον, Luc.

Ἀπόσμηγμα, ατος, τὸ, retrimentum. Ab

Ἀποσμήχω, f. ξω, detergo. Ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμήχων, Luc.

Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνεται, πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασπώμενον, Luc. pro imagine.

Ἀποσμίλευμα, τὸ, ſegmen ſcalpello factum, raſura, id quod ſcalpello deteritur, abraditur. Ab

Ἀποσμιλεύω, ſcalpello amputo, ſeu reſeco; (2) ſcalpro purgo; (3) polio, expolio.

Ἀποσμύχω, f. ξω, igni cæco abſumo; (2) lentâ tabe abſumo; (3) dolore occulto & diuturno conficio.

Ἀποσοβέω, ῶ, abigo, expello; (2) perterrefacio. Ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, Ariſtoph. Ran. 45. Ουκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως, ἐυράξ, πατάξ; id. Av. 1263. Hinc

Ἀποσόβησις, εως, ἡ, abactio, propulſatio.

Ἀποσοβητήριον, τὸ, remedium mali, vim propulſandi habens.

Ἀποσοβητὴς, οῦ, ὁ, propulſator, averruncus.

Ἀπόσος, ου, ὁ ϗ ἡ, quantitatis expers.

Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, decerptum, lacinia avulſa. Ab ἀποσπάω, *extraho*, *evello*.

Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, cui teſticuli ſunt avulſi, vel exſecti. Ab eod.

Ἀποσπαράσσω, lacerando avello.

Ἀποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, faſciâ exſolvo.

Ἀποσπαρθάζω, palpito, vibro, pulſo. Ex ἀπὸ, & σπαίρω, *palpito*.

Ἀπόσπασις, εως, & *Ion.* ιος, avulſio, evulſio, *Aret.* Ab ἀποσπάω. Unde

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulſa; (2) evulſio, Gl. V. lacinia; fragmentum.

Ἀποσπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀποσπασμάτιον, ου, τὸ, particula excerpta, ſeu avulſa, Dim. ab ἀπόσπασμα.

Ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, abſtraho, avello, ab aliquâ re, impropriè uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπάσαι, recedere. Ἀποσπᾶσθαι της μνήμης θεοῦ, Baſil. Πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; Soph. Aj. 1043. ἀποσπασθεὶς, avulſus, item regreſſus, Gl. V. a. 1. part. paſſ.

Ἀποσπείρω, diſſemino.

Ἀποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo, Ph, delibo; ἀπέσπεισιν, delibavit, Ph. a. 1. Πολλὰ δ' Ἀθένῃ εὔχετ' ἀποσπένδων, Od. 3. 394.

Ἀποσπερμαίνω, ſemen jacio.

Ἀποσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto, ſemine genitali polluor.

Ἀποσπεύδω, f. εύσω, ab aliquâ re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινέων τινες ἀπέτρεπον ϗ ἀπέσπευδον, Thuc.

Ἀποσπογγίζω, f. ίσω, ſpongiâ abſtergo, ſeu detergo. Hinc

Ἀποσπίγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes ſpongiâ deterſæ.

Ἀποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) è medio tollo. Ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων, attriviſſe, Ariſtoph. Av. 8.

Ἀπόσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus & excludendus à libationibus; (2) impius, profanus. Ex ἀπὸ, & σπονδὴ.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſatus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *ſemino*.

Ἀποσπουδάζω, f. άσω, ſtudioſus alicujus rei eſſe deſino; (2) negligo, contemno, repudio. Ἀποσπουδάζειν τῶν κοινῶν, Pliloſt.

Ἀπόσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitatus; (2) depulſus. Ab ἀποσύομαι.

Ἀπόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens; (2) diſtillatio; (3) ſtiria, ſtilla. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταδὰ, *Adv.* eminus. Ab ἀφίστημι.

Ἀποσταδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀποστάζω, f. ξω, diſtillo, ſtillatim fundo. Ἀποστάζει λόγων αυτων χρυσὸς, Luc.

Ἀποσταθμάω, ῶ, f. ήσω, dependo, appenſum trado.

Ἀποσταλάζω, diſtillo. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταλάω, ῶ, idem & ab eod.

Ἀποσταξις, ἡ, diſtillatio. Ab eod.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio, diſceſſio, diſcidium, Gl. V.

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium; (2) derelictio juſti domini, unde ἀποστασιου δικη.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abceſſio, defectio; rebellio, ſegregatio, abitus, diſcidium, prævaricatio, Ph. venditio per libram. Ab ἀφίστημι.

Ἀποστατέον, deſiſtendum eſt. Ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, ῶ, f. ισῶ, non adſum, non præſto ſum; (2) deficio, deſero. Ουτοσί πάλαι πάρειμι κοὐκ ἀποστατω φιλων, Ariſtoph. Av. 320. Ab ἀποστάτης.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit, qui ſeceſſionem facit; (2) retractator.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, transfuga, deſertor; (2) rebellis; (3) religionis Chriſtianæ deſertor.

Ἀποστατικὸς, ὴ, ὸν, rebellis, contumax, Gl. V. ſuppuratorius. A præc.

Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix.

Ἀποσταυρόω, ῶ, f. άσω, vallis, ſeu palis ligneis in terram depactis munio ſeu cingo; (2) adfigo cruci.

Ἀποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in uvam paſſam converto, ſeu muto. Ex ἀπὸ, & σταφὶς, *uva*.

Ἀποστεγαζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio undique. Ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, Marc. 2, 4. Hinc

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.

Ἀποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.

Ἀποστέγω, intus coërceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulſo.

Ἀποστείβω, abeo.

Ἀποστείχω, f. ξω, abeo, diſcedo. Οἴκαδ' ἀποστείχειν, Odyſſ. 11, 131.

Ἀποστελεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀποστελέγγισμα, τὸ, ſtrigmentum, *ſimpl.*

Ἀποστέλλω, f. ελῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi ſubmoveo, *ap. Thuc.* ἀποστέλλει, renunciat. ἀποστέλλεσθαι, *paſſ. etiam dicuntur*, quos abeuntes proſequuntur; ἀμοσταλεὶς, directus, Ph. a. 2. part. paſſ. Τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις; Eur. Med. 282. Φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ, id. Ph. 323.

Ἀποστενόω, ῶ, f. ώσω, auguſtum reddo. Ex ἀπὸ, & στενός, *anguſtus*.

Ἀποστενωτικὸς, ὴ, ὸν, ad brevitatem, in pauca, redigens ſententiam.

Ἀποστεπτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποστέφω, *adimo coronam*.

Ἀποστέργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, deſino amare; (2) ſuſtineo, tolero, Suid.

Ἀποστερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. V. ἀποστερεῖ, inficiatur, Ph. Ἀποστερεῖν τινα τὰ χρήματα, τοῦ χρήματος, ἀποστερεῖσθαι συντυχίας τινος. Ἀποστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλών, Soph. Phil. 954. Τοῦ μόνου τεκνοῦ με περιόψεσθαι ἀποστερημένην; Ariſtoph. Θεσμ. 705. Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; id. Av. 1611. Hinc

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Ph. Ab eod.

Ἀποστερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix.

Ἀποστερητικὸς, ὴ, ὸν, ad fraudandum valens. Ab eod.

Ἀποστερίζω, & ρίσκω, privo.

Ἀποστεφανόω, ῶ, f. ώσω, coronâ privo; ἀποστεφανοῦμαι, coronâ privor, *med.* coronam depono.

Ἀποστέφω, f. ψω, idem.

Ἀποστῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποστηθίζω, f. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor, memoriter recito. A στῆθος.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, abſceſſus, apoſtema, Gl. V. vomica, ſuppuratio, ulcus; (2) ſpatium & intervallum, quo abſiſtimus; (3) locus remotior ac ſecretior. Ab ἀφίστημι.

Ἀποστηματίας, ου, ὁ, qui abſceſſu, ſeu apoſtemate laborat. A præc.

Ἀποστηματίζω, reſiſto, ſubſiſto. Ab eod.

Ἀποστηματικὸς, ὴ, ὸν, ſeparativus. Ab eod.

Ἀποστημάτιον, ου, τὸ, parvum apoſtema, p[illegible] abſceſſus, Dim. Ab eod.

Ἀποστημάτιος, ία, ον, apoſtemate laborans.

Ἀποστηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apoſtematis, ſeu abſceſſûs naturam habens. Ab eodem.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποστήριγμα, τος, τὸ, fulcrum. Ab

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, ſuſtento. Τοῖς σκέλεσι τοὺς μηροὺς ἀποστηριζόμενοι, Ariſtot.

Ἀποστῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med.

Ἀποστιλβόω, ῶ, ſplendidum reddo.

Ἀποστίλβω, f. ψω, ſplendeo, niteo, rutilo, illuſtro, ſplendorem emitto. Ἀποστίλβοντες ἀλείφατος, Odyſ. 3, 408. Gl. V. reniteo.

Ἀπόστιχε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἀποστείχω.

Ἀποστλεγγίζω, deſtringo, abrado ſtrigile. Hinc

Ἀποστλέγγισμα, ατος, τὸ, ſtrigmentum.

Ἀποστολεύς, έως, ὁ, qui claſſi præeſt, rei nauticæ præfectus. Ab

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, miſſio; (2) dimiſſio; (3) remiſſio; (4) profectio navi; (5) munus apoſtolicum;

Ἀποστολικός, ή, όν, ad apoſtolos pertinens; (2) apoſtolos decens; (3) ab apoſtolis profectus:

Ἀποστολιμαῖος, αία, αῖον, miſſitius, emiſſitius:

Ἀπόστολος, ου, ὁ, apparatus claſſium & expeditio maritima; claſſis, Gl. V. (2) imperator claſſis: (3) literæ dimiſſoriæ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) in S. Lib. κατ' ἐξοχὴν, Apoſtolus; & (6) *Adjective* ὁ καὶ ἡ, qui huc illucve mitti ſolet; Gl. V. miſſus. Ab ἀποστέλλω.

Ἀποστοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo; (2) allicio ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. Ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, Luc. 11, 53. Gl. V. dicto. Ex ἀπὸ, & στόμα, οι. Unde

Ἀποστομίζω, f. ίσω, idem; (2) os obſtruo: (3) aciem retundo, hebeto. Πελέκυν λαβὼν ἀποστομισμένον ὑπὸ τοῦ πληγεῖν, Philoſtr.

Ἀποστομόω, ῶ, os obturo, occludo; (2) aciem hebeto; (3) ore facto aperio. Hinc

Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facta oſtio; (2) apertura, patefactio.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, amoris expers; (2) inimicus. Ex α priv. & στοργὴ, *amor*.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego.

Ἀποστρακόω, f. ώσω, in teſtam muto; (2) induro in teſtæ modum.

Ἀποστρατεύω, f. εύσω, dimittor à militià, exauctoror; ἀποστρατεύομαι, emereor, Gl. V. ἀποστρατευσάμενος, emeritus.

Ἀποστράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

Ἀποστρατοπηδεύω, f. εύσω, caſtra moveo, caſtris motis revertor.

Ἀποστραφείης, 2. ſing. a. 2. op. paſſ. v. ἀποστρέφω.

Ἀποστραφῶ, *averſor*, a. 2. conjunct.

Ἀποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

Ἀποστρέφω, f. ψω, averto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) diſcedo, alio iter flecto; ἀποστρέφομαι, divertor, avertor, averſor, abhorreſco, faſtidio, Gl. V. ἀπεστραμμένος, averſus, Ph. part. perf. paſſ. Ἀποστρέφοντα τὸν λαὸν, Luc. 23, 14. Ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν, Tit. 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες αὖ ὀρνιθομανοῦσι, Ariſtoph. Av. 1289. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, averſa refugit, id Pace, 681. Hinc

Ἀποστρέψας, a. 1. part. act.

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, averſio, averſatio; (2) perfugium, receptus, unde v. gr. ἀποστροφὴ τοῦ βίου, ſubſidium vitæ tolerandæ; (3) effugium; (4) depulſio, purgatio; (5) Figura rhetorica.

Ἀποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab inconceſsâ libidine avertentis: Ab

Ἀπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, averſus, abhorrens. *Subſt.* Figura gramm. literæ abjectæ nota.

Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, avertor. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, Rom. 12, 9.

Ἀποστυγουντες, nom. pl. part. præſ. act.

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo. Τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων, Il. 16, 703.

Ἀποστύφω, f. ψω, adſtringo.

Ἀποστῶ, *diſceſſerim*, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo; (2) exploro more eorum, qui ficus carpunt; (3) ficus comedo.

Ἀποσυλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποσυλῆσαι. Ab

Ἀποσυλάω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, deprædor, depeculor, ſpoliando aufero, eripio, Gl. V. ἀποσυλῶ, expilo.

Ἀποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. A συμβολὴ.

Ἀποσυμβουλεύω, f. εύσω, dehortor, diſſuadeo.

Ἀποσυνάγω, diſgrego, diſpello.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſynagogâ motus, cui interdictum eſt ſynagoga.

Ἀποσύνακτος, ον, idem; cui ſynaxi, ſeu ſacræ cœnæ communione interdictum eſt.

Ἀποσύομαι, erumpo, proſilio, exſilio.

Ἀποσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fiſtulam converto; ἀποσυριγγοῦσθαι, in fiſtulam verti.

Ἀποσυρίζω, ſibilo, cum ſibilo emitto.

Ἀποσυρίσσω, ſive ἀποσυρίττω, f. ξω, exſibilo, ſibilis èjicio.

Ἀπόσυρμα, ατος, τὸ, id, quod detractum, ſeu abraſum eſt, fruſtum alicunde, abraſum, evulſum, excuſſum; (2) locus deſquamatus. Ab

Ἀποσύρω, detraho, retraho; abſtraho, ſubtraho, ſubduco, dejicio; Gl. V. ἀποσύρεσθαι præcipitem trahi ſc. ab aliis ruentibus.

Ἀποσυσσιτέω, ῶ, deſum ſodalitati, abſum à ſodalitio, ſeu convivio.

Ἀποσύστασις, ἡ, deſtructio.

Ἀποσφαγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἀποσφάζω.

Ἀπόσφαγμα, ατος, τὸ, fæculentum, quod per colum tranſmiſſum eſt; *Hipp.* (2) cruor jugulati animalis. Ab

Ἀποσφάζω, ſeu ἀποσφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio. Αὐτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα, Ariſtoph. Θεσμ. 757.

Ἀποσφαιρίζω, f. ισω, ejaculor & pilam repello; (2) retorqueo & relido in modum pilæ.

Ἀποσφαίρισις, ἡ, excuſſio.

Ἀποσφαιρόω, in globi formam redigo.

Ἀποσφακελίζω, f. ίσω, infeſtor, ſeu laboro σφακέλω, ſive membri inflammationem paſſi mortificatione; (2) σφάκελον, induco; (3) debilito, putrefacio. Hinc

Ἀποσφακέλισις, εως, ἡ, inflammatio, membri alicujus torporem afferens.

Ἀποσφαλεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi

Ἀποσφάλλω, ſubverto, peſſumdo; (2) à viâ aberrare facio; (3) facio excidere ab incepto, impedio. Ἀποσφάλλεσθαι της ὁδοῦ, της ἐλπίδος. Μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο, Il. 5, 567.

Ἀποσφαλμέω, ῶ, collabor, concido. Ὁ δε ἵππος ἀπὸ της πληγῆς ἀποσφαλμήσας, Polyb.

Ἀποσφὰξ, άγος, ἡ, excelſum præcipitium, præcipitium in rupibus à ſe devulſis. Ab

Ἀποσφαξειν, f. 1. inf. act. verbi

Ἀποσφάττω, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω; ἀποσφάττει, enecat, Ph.

Ἀποσφενδονάω, ῶ, ſeu ἀποσφενδονεω, ῶ, f. ησω, fundâ torqueo, fundâ tortum emitto. Ἀποσφενδονοῦντες ἀλλήλοις, Luc. Hinc

Ἀποσφενδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, fundâ emiſſus; (2) fundâ repulſus.

Ἀποσφενδονίζω, idem quod ἀποσφενδονάω.

Ἀποσφηνέω, in cunei formam redigo.

Ἀποσφήλειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro Ἀποσφήλαι. Ab ἀποσφάλλω.

Ἀποσφίγγω, f. ξω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coarcto, reſtringo, Gl. V. Οἷς μου τάς σιαγόνας ἀπεσφίγξατη, Luc.

Ἀποσφίγξις, ἡ, conſtrictio.

Ἀποσφραγίζω, f. ίσω, reſigno; (2) ſigno; (3) reddo, perfero. Μαθόντα δὴ τοῦτο τὰ θεραπόντια ἀποσφράγισε, Diog. Laert. Hinc

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, ſignaculum, ſigillum.

Ἀποσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, reſignator, Gl. V.

Ἀποσφραίνομαι, odoror, olfacio.

Ἀποσχάζω, f. άσω, ſcarifico, venam aperio. Την φλέβα ἀποσχάσαι, *Hippocr.*

Ἀποσχαλιδόω, ῶ, plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπὸ, & σχαλὶς, *furcula*.

Ἀποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

Ἀποσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore dico; (2) temerè & inconſultè ago.

Ἀποσχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποσχέω.

Ἀπόσχεο, *abſtine*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχεσο, ſeu *Atticè* ἀπόσχου.

Ἀπόσχεσις, ἡ, abſtinentia, temperantia. Ab

Ἀποσχέω, abſtineo. Ab ἀπέχω.

Ἀποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. plur. f. 1. ind. act.

Ἀποσχίζω, f. ίσω, abſcindo, reſeco, fiſſu avello. Ἀποσχίζειν τινὰ τοῦ λόγου, Ariſtot. Hinc

Ἀπόσχις, ιδος, ἡ, *Arct.* (propago, *Ern.*) idem quod

Ἀπόσχισις, εως, ἡ, abſciſſio, avulſio, quæ ſcindendo, aut findendo fit.

Ἀποσχισμα, τος, τὸ, idem.

Ἀποσχιστὴς, οῦ, ὁ, diremtor.

Ἀποσχοινίζω, f. ίσω, fune circumſcriptum ſejungo; (2) ſejungo, ſeparo.

Ἀποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. med. v. ἀποσχέω.

Ἀποσώζω, f. ώσω, ſervo, ſanitati reſtituo. Πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τὴν δέ τ' ἔμπυον βάσιν παύσοντας ἄλγους, κἀποσώζοντας νόσου, Soph. Phil. 1369.

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποταγὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάττω.

Ἀποτάδην, *Adv.* extentè. Ab ἀποτείνω.

Ἀποταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποτείνω.

Ἀποτακεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἀποτήκω.

Ἀπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Ab ἀποτάττω.

Ἀποταμιεύω, f. εύσω, recondo.

Ἀποτάμνω, *Ionicè* pro ἀποτέμνω, quod vide.

Ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio.

Ἀπότασις, εως, ἡ, extenſio; (2) conſilium, propoſitum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

Ἀποτάσσω, ſeu ἀποταττω, f. ξω, colloco certo in loco, ſepono, ſecerno; (2) centurio, in ſtationibus certis pono; (3) deſtino, deſpondeo; ἀποτάττομαι, renuntio, jubeo valere, à me ſubmoveo, abſtineo; (2) valedico, de abeunte. Τὰς δὲ λοιπὰς σημαίας ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει, Polyb. Ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου, Luc. 9, 61.

Ἀποτάτω. *Adv.* longiſſimè. Ab ἀπὸ, *a*.

Ἀπόταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauro carens.

Ἀποταυρόω, ῶ, f. ώσω, taurum facio; & ἀποταυροῦμαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καὶ τοι τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσὶν, Eur. Med. 188.

Ἀπόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, privatus ſepulchro; (2) ſeorſum ab aliis ſepultus.

Ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio. Ab

Ἀποταφρεύω, f. εύσω, circumdo foſsâ, muro includo, murum duco, circumvallo, munio. Ἐλεῖν δὲ οὐ δυνάμενος ἀπετάφρευε, Appian.

Ἀποτεθεῖεν, *reſerventur*, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *per Sync.* pro ἀποτεθείησαν. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποτείνω, extendo, produco in longum, v. gr. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποτείνομαι, invehor, Gl. V. Οἱ δ' ἔτι τούτων μακρωτήρους ἀποτείνουσι μισθοὺς παρὰ θεῶν, Plut.

Ἀποτεκνωθῶ, 1. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀποτεκνόω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, muro obſtruo, muro interſepio; (2) muro arceo, exitu vel aditu; vallum condo, adverſus aliquem, urbem circumvallo. Ἀπετείχισε τὰς καταδρομας τῶν Θρακῶν, Plut. Hinc

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obſtructio per murum; (2) murorum deſtructio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obſtruendum munimentum loci.

Ἀποτειχισμὸς, ου, ὁ, obſtructio, quæ fit muro circumducto; (2) circumvallatio, munitio.

Ἀποτεκμαίρομαι, judico, colligo argumentando.

Ἀποτεκνόω, liberis orbo.

Ἀποτελειοι, magiſtratus, *Polyb.* V. τέλος.

Ἀποτελειόω, ῶ, perficio; (2) conſecro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; (2) effectus ſtellarum; (3) eventus. Ab ἀποτελέω. Hinc

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum habens; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, ſcilicet τέχνη, ſcientia docens ἀποτελέσματα, *imprimis* ars auguralis.

Ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi, effectivè.

Ἀποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, efficiendi vim habens.

Ἀποτελευτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, deſino; (2) finem do, termino.

Ἀποτελεύτεσις, ἡ, finis, determinatio.

Ἀποτελέω, ῶ, f. έσω, efficio, perficio, præſto; conſummo, Gl. V. Ἀποτελεῖν τὰ νομιζόμενα· τὸν καρπὸν, producere; εἰς τὴν ἡλικιαν, adhibere. Ἡ δὲ ἁμαρτια ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1. 15.

Ἀποτέμνω, f. εμῶ, abſcindo; deſeco, recîdo, reſeco, Gl. V. Κρᾶτ' ἀπὸ πάντα ϗ ἄρθρα τεμῶ χερὶ, Soph. Phil. 1198.

Ἀποτεμὼν, f. 1. part. act.

Ἀποτέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. ἀποτίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino; (2) extermino, excludo. Hinc

Ἀποτερματισμὸς, ου, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio.

Ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. A τέρμα.

Ἀποτεταμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποτείνω.

Ἀποτέτμητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀπετέτμητο. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτευγμα, ατος, τὸ, res, quæ malè & præter animi ſententiam ſucceſſit; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adſequor.*

Ἀποτευκτικὸς, ἡ, ὁ, qui ſolet aberrare & fruſtrari. Ab eod.

Ἀπότευξις, εως, ἡ, repulſa, ſiniſter & infelix ſucceſſus; Gl. V. offenſatio. Ab eodem.

Ἀποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, è ſartagine comedo.

Ἀποτήκω, f. ξω, liquo; (2) macero, tabefacio, conſumo.

Ἀποτῆλε, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & τῆλε.

Ἀποτηξις, εως, ἡ, diſtillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτιεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀποτίσει. Ab ἀποτίω, *luo.*

Ἀποτίθημαι, depono, repono, Gl. V. ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, Gl. V. Ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἔχθραν, ὀργὴν; ἐπ' ἀνθράκων, εἰς ἀγγεῖον.

Ἀποτίκτω, partum emitto; (2) gigno.

Ἀποτίλλω, avello, revello. Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, id quod avulſum eſt, ſeu vellendo abſtractum.

Ἀποτιμᾷν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀποτιμάειν.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo; (2) æſtimatum do; (3) pignus conductionis domûs do, at ἀποτιμάομαι, pignus ejuſmodi accipio; (4) ignominiâ adficio, Gl. V. ἀποτιμῶμαι, cenſeor. Ἀποτιμήσασθαι τὸ χωρίον, Dem. Hinc

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, deſcriptio, cenſus, Gl. V. æſtimatio; (2) vectigal, tributum.

Ἀποτιμητὴς, ου, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æſtimatum accipit. Gl. V. cenſor.

Ἀποτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, honore carens, inhonoratus; (2) oppignoratus. Ex τιμή.

Ἀποτιναγμα, ατος, τὸ, id quod decutitur, ſeu excutitur. Ab

Ἀποτινάξασθαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio; ἀποτίναξεν, decuſſit, Ph. a. 1. Τὸν κονιορτὸν ἀπό τῶν ποδῶν ἀποτινάξατε, Luc. 9, 5.

Ἀποτιννύμενος, præſ. part. med. verbi

Ἀποτίννυμι, pœnas ſumo. Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν, Heſiod. Ἔργ. 245. Ab ἀποτίω.

Ἀποτιννύω, perſolvo, luo, Gl. V.

Ἀποτινω, luo pœnas, ſolvo, dependo. Τρεῖς δραχμὰς τῳ ἰδιώτῃ, δύω δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοτικον, Plut.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. v. ἀποτίω.

Ἀποτίσει, *luet*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπότισις, εως, ἡ, reſtitutio, redhibitio, Gl. V.

Ἀπότιτθος, ου, ὁ ϗ ἡ, à matris uberibus amotus.

Ἀποτιω, f. ίσω, punio; (2) perſolvo, luo, rependo, reddo; ἀπέτισεν, luit, Ph. Ἐπειδαν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ὤφελον, Dem. Τὰ παράνομα τάτ' ἀνόσια θεὸς ἀποτίνεται, Ariſtoph. Θεσμ. 692. Ἀποτινειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης, h. e. poſt, id. Veſp. 1246.

Ἀποτμήγω, f. ξω, abſcindo. Πολλὰς δὲ κλειτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, Il. 16, 390.

Ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, abſciſſus, abruptus. Ab ἀποτμήσσω.

Ἀποτμήξας, a. 1. part. act. v. ἀποτμήγω.

Ἀπότμησις, εως, ἡ, proſectio, abſciſſio. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτμήσσω, abſcindo, abrumpo.

Ἄποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, miſer, infelix.

Ἀπότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, enaſcens, enatus. Τοιγαροῦν τὰ ἀπότοκα τοῦδε νοσήματα ἄφυκτα γίγνεται, *Aret.* Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτολμάω, ῶ, f. ήσω, confidenter audeo, confidenter aggredior. Ἡσαΐας δε ἀποτολμᾷ, Rom. 10, 20.

Ἀποτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax. A τόλμαω.

Ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abrupta, abſciſſa; (2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω. Unde

Ἀποτομεύς, έως, ὁ, abſciſſor:

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, ſciſſura; proſectio, Gl. V. (2) jaculum parvum.

Ἀποτομία, ῆς, ἡ, abſciſſio, inciſio; (2) ſeveritas nimia, quâ res omnes ad vivum reſecantur; Ph. crudelitas, al. Gl. V. temeritas, ſeveritas, acerbitas.

Ἀπότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſciſſus, abruptus, præruptus; (2) durus, rigidus, ſeverus, inexorabilis, Ph. crudelis, immanis, acerbus, durus; ἀποτομώτατος, duriſſimus, Gl. V.

Ἀποτόμως, *Adv.* abſciſſè, abruptè; (2) ſeverè, rigidè; (2) planè, præciſè, temerè, Gl. V. (4) omninò.

Ἀποτοξεύω, f. εύσω, ſagittâ appeto; (2) ſagittâ arceo, propulſo.

Ἀποτορνεύω, f. εύσω, detorno; (2) expolio, elaboro, exorno; (3) in orbem redigo.

Ἄποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine potu vivit; (2) ad potandum non idoneus. Ex πίνω.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποτρώγω. Unde

Ἀποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω, f. ίσω, ſtrangulo, frango collum. Gl. V. decollo, detrunco. Ex ἀπὸ, & τράχηλος.

Ἀποτραχύνω, exaſpero; (2) audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ή, ὸν, avertendi, ſeu depellendi vim habens; (2) diſſuaſorius, dehortatorius. Ab

Ἀποτρέπω, f. ψω, averto; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor; ἀποτρέπομαι, pedem averto, retro converto; (3) averſor, repudio, repello. Ἀποτρέπειν τοῦ γάμου, τῶν ἁμαρτημάτων. Ὅπως ἀποτρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην; Ariſtoph. Nub. 774. Οὐδὲν τούτων ἀπέτρεπέ σε, μὴ οὐχὶ πίνειν παρ' αὐτοῦ, prohibuit, quo minus, Luc. ἀποτετραμμένος, alienus ab aliquâ re; οὐκ ἀποτετραμμένος, non alienus, immo cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέφω, alo, *Ern.*

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότρεψις, ἡ, averſio. Ex ἀποτρέπω.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo; (2) vinco, ſupero; (3) triumphum cano.

Ἀποτριαδίζω, idem.

Ἀποτριάσσω, f. άξω, idem.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detrimentum. Ab

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero; (2) aboleo, expello; (3) frictu ſeu tritu abſtergo; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo; (2) ſubmoveo, amolior, deflecto, impedio, Gl. V. ἀπότριψον, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίψουσι, Odyſſ. 17, 232. Ἀποτρίβειν διαβολὰς, Diod. Sic. Hinc

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum, deterendo detractum. Gl. V. retrimentum, recrementum.

Ἀποτριτόω, ῶ, f. ώσω, ad tertiam partem redigo. Ph. ἀποτριτοῖ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ ϗ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *crinis, pilus.* Unde

Ἀποτρίχω, f. θρίξω, pilos avello. Εἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας, Eur.

Ἀπότριψις, εως, ἡ, deterſio; tritura, Ph. Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτροπάεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀποτροπάομαι.

Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum depulſor; (2) averruncus; (3) averruncandus, avertendus, abominandus, fugiendus, odio dignus. Ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, averſor, declino.

Ἀποτροπάω, ῶ, averto. Ἡμεῖς περ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω αὐτόθεν, Il. 20, 119.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, averſio; (2) amolitio, depulſio; (3) dehortatio, diſſuaſio. Ab ἀποτρέπω, *averto.* Hinc

Ἀποτροπιάζομαι, f. άσομαι, averſor, abominor, odio proſequor, exſecro; (2) placo, expio.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio, Gl. V. Ab ἀποτροπή. Hinc

Ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, ſacrificium quod fit malorum avertendorum cauſſâ, expiatio.

Ἀποτροπιασμὸς, ου, ὁ, amolitio iræ deorum; (2) averſatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιος, ον, avertendi vim habens.

Ἀπότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, averſandus, abominandus, refugiendus; (2) ſeparatus ac quaſi exterminatus; (3) depulſor mali, averruncus. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροφὴ, ῆς, ἡ, cibus, alimentum.

Ἀπότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui procul à parentibus nutritus fuit; (2) peregrinus. A τρέφω.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, conſumo, exhaurio. Ἀποτρύχειν ἑαυτοὺς, Plut.

Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero; (2) abjicio; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναι σε, Soph. Trach. 126.

Ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morſu.

Ἀπότρωκτος, ον, demorſus, reſectus; Grammatici de Apocope dicunt.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adſequor; (2) fruſtror; (3) perdo, amitto; & (4) ex voto non ſuccedo, præter ſpem evenio; repulſam fero, Gl. V. ἀπέτυχον, deceptus ſum, Ph. a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Ph. part. Ἀποτυγχάνειν τοῦ σκόπου τῆς ἐλπίδος, Dem.

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco; ἀποτυλοῦμαι, occaleo, Gl. V. ἀποτυλοῦσθαι, calleſcere.

Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fuſtibus concido; (2) fidiculis extendo; (3) crudeliter interficio.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo, Gl. V. ἀποτυπῶ, effingo, ἀποτυποῖ, effingit, Ph. Πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπουμένος φύσιν, Plat.

Ἀποτύπτεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Ἀποτύπτω, f. ψω, verberare deſino, *in med.* verberare me deſino, plangere deſino.

Ἀποτύπωμα, τος, τὸ, effigies expreſſa ex exemplari. Ab ἀποτυπόω. *Ern.*

Ἀποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) obturo, ſc. fontem, feneſtram.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium, fruſtratio. Ab ἀποτύγχανω. Unde

Ἀποτύχια, ας, ἡ, ſpei fruſtratio, repulſa.

Ἀποτυχίζω, à lapide aſſulas & cementa malleo roſtrato decutio ad eum complanandum. Ex ἀπὸ, & τύχος, ſeu τύκος, quod vide.

Ἀποτυχόντως, *Adv.* præter ſpem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.

Ἀποτυχων, aor. 2. part. act. v. ἀποτυγχάνω.

Ἀπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Hinc

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio.

Ἀπουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt cicatricem inducendi.

Ἀπουραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, agmen claudo.

Ἀπουρανόθεν, cœlitùs.

Ἀπουράμενος, a. 2. part. med. *per Sync.* pro ἀπουρισάμενος. Ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω, *definio.*

Ἀπουρας, a. 1. part. act. *per Sync.* pro ἀπουρίσας, à verbo eod.

Ἀπουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urinâ excerno.

Ἀπουρίζω, f. ίσω, aufero, ſeparo, *Il.* 22, 489. Ab ἀφορίζω, *aufero.*

Ἀπούρησις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, ipſa actio mingendi, vel urinam reddendi. Ἀπουρήσιος προθυμίη, *Aret.*

Ἄπουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui abeſt à terminis. Ex ἀπὸ, & ὅρος, *terminus.*

Ἀπουρόω, ῶ, f. ώσω, deſtituor vento ſecundo, adverſo vento utor. Ex ἀπὸ, & οὖρος.

Ἄπους, όδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus carens.

Ἀποῦσα, *abſens,* præſ. part. f. g. verbi ἄπειμι.

Ἀπουσία, ας, ἡ, abſentia; (2) detrimentum.

’Απουσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui.

’Αποφάγω, comedo.

’Αποφαίνω, oſtendo, demonſtro, palam facio; (2) probo; (3) exhibeo, profero; (4) defero; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo; (6) declaro, explico; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, ſententiam dico. ’Αποφαίνειν γνώμην περὶ τινος, τὴν διαθήκην, τί πρὸς τὸ δημόσιον, εἰς τὸ κοινόν.

’Αποφανοῦμες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφανοῦμεν.

’Απόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, ſeu pronunciatio; (2) ſententia, breve dictum; (3) rei quæſitæ probatio; (4) index, recenſio, commentarius. Ab ἀποφαίνω. Unde

’Αποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui ſive adfirmans, ſive negans aliquid pronunciat; (2) qui aliquid negat. Hinc

’Αποφαντικῶς, *Adv.* enunciativè, more eorum qui de aliquâ re aliquid pronunciant. Ab

’Απόφαντος, ἡ, ὸν, enunciatus, pronunciatus.

’Απόφασθε, 2. pl. a. 2. imperat. med. v. ἀπόφημι.

’Απόφασις, εως, ἡ, negatio; (2) deſcriptio bonorum, quâ particulatim indicatur, quantum quis in bonis habeat, (ſed vide potius ἀπόφανσις, *Ern.*) Ab ἀπόφημι.

’Αποφάσκω, nego, inficior; (2) enuncio aliquid; (3) interdico. Ex ἀπὸ, & φάω.

’Αποφατικὸς, ἡ, ὸν, negativus, negans.

’Αποφατικῶς, *Adv.* negativè.

’Αποφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio; verbis elevo.

’Αποφέρβομαι, paſcor, ſeu alor ex, paſco, ſeu alo me ex. Ex ἀπὸ, & φέρβω, *alo.*

’Αποφεροίατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἀποφέροιντο. Ab

’Αποφέρω, aufero, abduco, tollo; (2) refero, reporto; (3) pendo, perſolvo; (4) adfero; (5) renuncio, deſigno, nomen alicujus edo; (6) refero; ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, Gl. V. ’Αποφέρειν τὸν φόρον, ſolvere; νόσος ἀπήνεικε αυτὸν, necavit; παρανόμων γραφὴν κατὰ τινος, accuſare. ’Απόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν, Ariſtoph. Pace. 287. Καὶ ταῦτ’ ἀποφέρειν πάντα, κοὐκ’ ἀποστερεῖν, reddere; idem Conc. 449.

’Αποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado; (2) abſolvor crimine, judicio. ’Αποφεύγειν τὸν τόπον, νόσον, πάθος, αἰτίαν, τὸ ἔγκλημα, δικην, ψηφίσματα, abſolvi. Εὖ γνῶθι, ὅτι σοὶ κῆρα τάνδ’ ἀποφευγεῖν, Soph. Phil. 1158. Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα, Ariſtoph. Av. 933. Hinc

’Αποφευκτιτὸς, ἡ, ὸν, effugiendi peritus; (2) qui habet fortunam, ut facilè effugiat.

’Απόφευξις, εως, ἡ, effugium, (ἀπόφυξις, *Ern.*)

’Αποφηληκίζω, decerpo, ſeu deligo ficus immaturas; (2) vim adfero, cogo, Suid. Ex ἀπὸ, & φῆλιξ, *ficus immatura.*

’Απόφημι, f. φήσω, contradico; (2) nego, inficior; (3) profiteor, effero; (4) cenſeo; (5) declaro; (6) demonſtro. ’Αλλ’ ὑμεῖς ἄρχεσθε, ϗ ἀγγελίην ἀπόφασθε, Il. 9, 645.

’Απόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ, & φήμη, *omen.*

’Αποφῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀποφαίνω.

’Απόφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ex ἀποφθείρω, *corrumpo.*

’Αποφθέγγομαι, f. ξομαι, eloquor, ſententioſè dico; vaticinor, oraculum edo. ’Επῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ϗ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Act. 2, 14. Hinc

’Απόφθεγτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſermone remotus & ſeparatus, indignus quem alloquamur:

’Απόφθεγμα, ατος, τὸ, acutè dictum & breve:

’Αποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, peritus apophthegmata loquendi; (2) qui apophthegmatibus loqui gaudet.

’Αποφθείρω, corrumpo, perdo; (2) corruptum fœtum edo, abortum pario. ’Αποφθείρειν τὸ ἔμβρυον, Hippocr.

’Αποφθίμενος, part. præſ. med. *per Syncop.* pro ἀποφθιόμενος. Ab ἀποφθίω.

’Αποφθινύθω, perdo, profligo; (2) pereo, intereo. ’Αποφθινύθουσι δὲ λαοὶ, Il. 5, 643.

’Αποφθίνω, idem. Οὔτ’ ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα, Heſ. ’Εργ. 664.

’Αποφθίσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act.

’Αποφθίσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. vel paſſ. *per Syncop.* pro ἀποφθιέσθω. Ab

’Αποφθίω, f. ίσω, perdo, inficio; ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. ’Ενθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, Od. 5, 110.

’Αποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtûs in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.

’Αποφιμόω, ῶ, f. ώσω, fiſcellâ capiſtro; (2) os obturo.

’Αποφλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio; (2) derideo; (3) malum averſor.

’Αποφλαυρίξασα, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποφλαυρίσασα. Ab ἀποφλαυρίζω.

’Αποφλεγμαίνω, inflammari tumore deſino, tumorem depono.

’Αποφλεγματίζω, f. ίσω, pituitâ purgor, pituitam elicio. Ex ἀπὸ, & φλέγμα. Hinc

’Αποφλεγματισμὸς, ου, ὁ, purgatio à pituitâ; (2) id, quo utimur, ad eliciendam pituitam.

’Αποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. A φλοιός.

’Αποφλύζω, efflo, ebullio.

’Αποφοιβάζω, expurgo; (2) oracula reddo.

’Αποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abſcedo, reſilio, recedo; (2) non frequento; (3) renuncio; (4) morior. ’Απεφοίτα τῶν ἐκκλησιῶν, Philoſtr. Hinc

’Αποφοίτησις, εως, ἡ, abitio, diſceſſus.

’Απόφονος φόνος, injuſta cædes.

’Αποφορὰ, ας, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) penſio, penſitatio; (5) exhalatio, exſpiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) graveolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero.*

’Αποφόρητος, ον, auferendus; τὰ ἀποφόρητα, dona convivis data.

’Απόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillis, qui non eſt oneri ferendo; (2) non tolerandus, averſandus. Ab eod.

’Αποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. ’Εκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον, Act. 21, 3. A φόρτος.

’Αποφράγνυμι, ſive ἀποφραγνύω, obſtruo, obturo, communio velut ſepto. Ex ἀπὸ, & φράσσω, *ſepio.*

’Απόφραξις, ἡ, obturatio, obſtructio.

’Αποφρὰς, άδος, ἡ, nefaſtus, ſceleratus, infandus, inauſpicatus; ἀποφράδες, nefaſti dies, Ph. Ex ἀπὸ, & φράζω, *loquor.*

’Αποφράσσω, ſive ἀποφράττω, f. άξω, obſtruo, obturo, interſepio. ’Αποφράσσειν τὸ στόμα.

’Απόφρικτος, ὁ ϗ ἡ, inhorreſcens, exterritus, *Aret.* Ex ἀπὸ, & φρικτὸς, *horrendus.*

’Αποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; (2) ramulus adnaſcens majoribus. Ab ἀποφύω.

’Αποφυγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποφεύγω. Unde

’Αποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.

’Απόφυλος, ου, ὁ, ϗ ἡ, tribum non habens; (2) peregrinus; (3) inimicus, infenſus. A φυλή.

’Αποφυλλίζω, folia, ſeu frondes, amputo, Gl. V. defolio. Ex ἀπὸ, & φύλλον. Hinc

’Αποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.

’Αποφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu diſſipo, flatu dejicio; (4) reſpuo. ’Αποφυσᾶσθαι πλούτου μεγέθει, Philo.

’Αποφύσια, ας, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab

’Απόφυσις, εως, ἡ, excreſcentia, pars ab aliâ enata & procedens; (2) pars oſſis extuberans. Ab ἀποφύω.

’Αποφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, quum ſtolo evulſus ſeritur. Ab

’Αποφυτεύω, f. εύσω, ſtolonem evulſum ſero; (2) tranſplanto.

’Αποφύω, emitto ſurculum; ἀποφύομαι, enaſcor, exorior, abnaſcor; (2) adnaſcor.

’Αποφώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanus, irritus; (2) monſtroſus, prodigioſus; (3) indoctus. Ex ἀπὸ, & φωλεὸς, *luſtrum, in quo feræ latent.*

’Αποχάζω, f. άσω, abſcedo, recedo. ’Αλλ’ ἀποχάζευ βόθρου, Odyſſ. 11, 94.

’Αποχαλασμὸς, οῦ, ὁ, relaxatio. Ab

’Αποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, reſolvo. ’Αποχαλᾷν τὴν φροντίδα.

’Αποχαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno, Gl. V. refreno.

’Αποχαλκεύω, f. εύσω, ære tego; (2) fabricor.

’Αποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, ſeu ſpolio.

’Αποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſeu aggere includo.

’Αποχάραξις, εως, ἡ, veſtigii impreſſio. Ab

’Αποχαράσσω, ſeu ἀποχαράττω, f. ξω, ſcarifico, derado; (2) impreſſo veſtigio ſigno, vel noto.

’Αποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.

’Αποχειμάζει, hiems deſinit, deſæviit.

’Αποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.

’Αποχειρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem ſellulariam exercens.

’Αποχειροβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V. mechanicus.

’Αποχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebiſcito abſolvo. ’Αποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, Ariſtoph. Pace, 665. Τὰ πεπραγμένα ἀκούσας ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε Μειδίου, Dem. Hinc

’Αποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ fit ſuffragio; (2) abrogatio.

’Αποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum deduco, derivo; (2) averto rem moleſtam.

’Αποχέω, & ἀποχεύω, effundo.

’Αποχὴ, ῆς, ἡ, diſtantia; (2) ſcriptum, quo pecuniam debitam creditor ſe accepiſſe teſtatur. Gl. V. apocha, acceptilatio; (3) abſtinentia. Ex ἀπο, & ἔχω, *habeo.*

’Αποχλωρίας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut inſaniâ, propriè in pallorem. Ex ἀπὸ, & χλωρός.

’Απόχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſonus. Ex χορδή.

’Αποχόω, ῶ, f. ώσω, terrâ adgeſtâ averto; (2) aggere communio.

’Αποχρᾷν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀποχρῆν, à verbo imperſ. ἀπόχρη, *ſatis eſt.* Ab

’Αποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor; (2) utendo conſumo, uſu attero; (3) valdè, ſæpè utor; (4) utor; ἀποχρῆται, uſurpat, Ph. (5) interficio; (6) contentus ſum. ’Αποχρᾶτο τῷ στρατοπέδῳ, Ariſtot.

’Απόχρεμμα, ατος, τὸ, exſcreatum. Ab

’Αποχρέμπτομαι, f. ψομαι, exſcreo, ſcreatu ejicio. Hinc

’Αποχρεμπτικὸς, ἡ, ὸν, exſcreabilis.

’Απόχρεμψις, εως, ἡ, exſcreatio.

’Αποχρεώμενος, *contentus, Ion.* pro ἀποχρεώμενος, quod eſt ab ἀποχράομαι.

’Απόχρη, f. ήσει, ſatis eſt, ſufficit. ’Εμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, ϗ ψηφίζομαι, Ariſtoph. Av. 1609. Ex ἀπὸ, & χρῆμι pro χράομαι.

’Απόχρησις, εως, ἡ, abuſus; (2) interfectio, occiſio. Ab ἀποχράομαι.

’Αποχρίω, f. ίσω, detraho, ſeu derado, quod inunctum fuit; (2) derado. Gl. V. relino.

’Αποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro, deauro.

’Αποχρώντως, *Adv.* ſatis; abundè. Ab ἀποχρῶν, *ſufficiens*, quod eſt ab ἀποχρᾶ.

’Απόχρωσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπὸ, & χρόω, *coloro.*

’Αποχυθεὶς, part. paſſ. a. 1. v. ἀποχύω.

’Αποχυλίζω, f. ίσω, ſuccum extraho.

’Αποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, ut *ſimp.*

’Απόχυμα, ατος, τὸ, id, quod effuſum eſt.

’Απόχυσις, εως, ἡ, effuſio; (2) ſpicæ emiſſio in frumento. Ab

’Αποχύω, effundo, profundo.

’Αποχωλεύω, f. εύσω, claudum reddo.

’Αποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

’Αποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abſcedo, diſcedo, recedo, decedo, Gl. V. ’Αποχώρησον δόμων. Ariſtoph. Ach. 460. Δεῦρ’ ὡς ἐμ’ ἀποχώρησον, ϖον, accede, id. Av. 1653. Ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, Act. 13, 13. Hinc

Ἀποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, abſceſſus, diſceſſus, deceſſus; (2) egeſtio.

Ἀποχωρίζω, f. ίσω, ſejungo, ſecerno, ſegrego, revoco, ſequeſtro, abſtraho, abjungo, Gl. V. Ἐγένετο οὖν ϖαροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, Act. 15, 39. Hinc

Ἀποχωριστὴς, ου, ὁ, ſevocator, Gl. V.

Ἀπόχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.

Ἀποψαλίζω, forfice reſeco.

Ἀποψάλλω, perſtringendo revello.

Ἀποψάω, f. ήσω, abſtergo, detergo. Ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγὼ καίτοι γε ϖάνυ ϖόνηρος εἶ. Ariſtoph. Lyſ. 1036.

Ἀποψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fingo.

Ἀπόψηγμα, ατος, τὸ, ramentum, ſtrigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, *derado.*

Ἀπόψημα, ατος, τὸ, quod abſtergendo, ſeu radendo detractum eſt. Ab ἀποψάω. Unde

Ἀπόψηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, deterſus, deraſus.

Ἀποψηφίζομαι, ſuffragio meo abſolvo, abſolvo; (2) ſuffragio meo antiquo, abrogo; amoveo ſuffragio meo aliquem à magiſtratu; (3) cenſeo; (4) ſententiam fero. Εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε τούτου, abſolveretis, Dem.

Ἀποψήφισις, εως, ἡ, abſolutio; (2) rejectio.

Ἀποψήχω, f. ξω, derado, detergo, deſtringo.

Ἀποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo; (2) deglabro, depilo. Hinc

Ἀποψίλωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) depilatio.

Ἀποψὶς, εως, ἡ, adſpectus; conſpectus, proſpectus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ὄπτομαι.

Ἀποψοφέω, ω, magnum ſtrepitum edo; (2) crepitum ventris emitto, pedo.

Ἀπόψυγμα, ατος, τὸ, idem quod excernitur, ſtercus:

Ἀπόψυξις, εως, ἡ, refrigeratio (2) extinctio. Ab

Ἀποψύχω, f. ξω, frigefacio; (2) reſtinguo; (3) exſpiro, animam efflo, morior, Gl. V. derigeo; (4) animi deliquium patior; (5) exſicco, depurgo; (6) excerno, alvum exonero; (7) conſumo. Ἔστ' ἀπέψυξεν βίον Soph. Aj. 1050. Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου, Luc. 21, 26.

Ἀποψωλέω, ῶ, f. ήσω, præputium detraho, glandem nudo; (2) apellam facio. Ex ἀπὸ, & ψωλὸς, *apella, verpus.*

Ἀπεώμνυς, 2. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἀπώμνυς. Ab ἀπόμνυμι.

Ἀπραγέω, facultate agendi deſtituor, nihil ago, otior, *Ern.*

Ἄππαπαι, *Adverbium annuentis & approbantis.*

Ἀπραγία, ας, ἡ, ceſſatio à rebus agendis, otium. A πράσσω.

Ἀπραγμάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circa quem ſtudium adhibitum non fuit, non curioſè excogitatus, levi labore partum; (2) de terrâ, commerciis carens; (3) homo ſocors, tardus, à rerum ſcitâ et aſtutâ tractatione ſeu voluntate, ſeu ingenio, alienus. A πραγματεύω.

Ἀπραγμόνως, *Adv.* ſine moleſtiâ; (2) incurioſè; (3) modeſtè, quietè; (4) ſine affectatione imperii, potentiæ.

Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio à negotiis; (2) tranquillitas à negotiis vacui; (3) negligentia, Gl. V. otium, incurioſitas, incuria. Ab

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, negotiis vacuus, quietus; (2) à negotiis abhorrens, iners; (3) qui placidis eſt moribus & nulli negotium faceſſit; (4) qui lites non amat, fugitans litium; (5) ignarus rerum & incurioſus. Ex α priv. & ϖράγμα, *negotium.*

Ἀπραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex α priv. ϖρᾶγμα, & ϖόλις.

Ἀπρακτέω, ῶ, nihil proficio; (2) non impetro, quod peto; (3) nihil ago, otioſus ſum. Παρὰ ἀνθρώποις ἀπρακτεῖν, Xen.

Ἄπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus, non factus; (2) inultus, impunitus; (3) qui nihil efficit, inefficax, et qui effici nequit; (4) intractabilis; (5) ignavus, otioſus, Gl. V. (6) in quo à laboribus & negotiis abſtinetur, ut ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, Gl. V. (7) unde nil redit, ut γῆ ἄπρακτος, non vectigalis.

Ἀπράκτως, *Adv.* re infectâ, ſine profectu.

Ἀπραξία, ας, ἡ, ceſſatio à rebus agendis; (2) otium; (3) ignavia, inertia; (4) juſtitium.

Ἀπρασία, ας, ἡ, emptorum penuriâ quum nihil vendere poſſumus. Ex α & ϖράω.

Ἄπρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum venditus eſt; (2) qui non venditur, Gl. V. invenalis, non vendibilis. Ex iiſd.

Ἀπράϋντος, ον, implacabilis. A ϖραΰνω.

Απρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum, dedecus, fœditas, Gl. V. Ab ἀπρεπής.

Ἀπρεπέστερον, *Adv.* indecentiùs.

Ἀπρεπέως, *Adv.* indecenter, contra decorum. *Ion.* pro ἀπρεπῶς.

Ἀπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indecens, indecorus. Ex α priv. & ϖρέπει, *convenit.* Hinc

Ἀπρεπῶς, *Adv.* indecenter, Gl. V. dedecorè, illicitè.

Ἀπρήκτοισι, dat. pl. *Ion. & Poet.* pro ἀπράκτοις.

Ἄπρηκτος, idem quod ἄπρακτος, *Ion.*

Ἀπριάτην, *Adv.* abſque pretio, gratis. Ex ϖρίαμαι.

Ἀπριγδα, idem quod ſeq.

Ἀπρὶξ, *Adv.* tenaciter, ita ut ſecari nequit; (2) mordicùs, totis viribus, enixè, firmiter. Ex ϖρίω.

Ἀπροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconſiderantia. Ex ἀπὸ, & ϖροαιρέω.

Ἀπροαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, involuntarius, qui non fit conſultò. Ex iiſd.

Ἀπροαιρέτως, *Adv.* involuntariè, non ſpontè, non conſultò, non de induſtriâ.

Ἀπροβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, temerarius, inconſultus. Ex α priv. & ϖροβουλεύω.

Ἀπροβούλητος, ον, idem.

Ἀπροβουλεύτως, *Adv.* inconſultò, non præmeditatè.

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, ϖρὸ, & βουλὴ, *conſilium, deliberatio.*

Ἀπροβούλως, improvidè, incautè.

Ἀπροδιηγήτως, ſine duce. Ex α, ϖρο, δία, & ἡγοῦμαι.

Ἀπροδιορίστως, indefinitè. A διορίζω.

Ἀπροθέτως, *Adv.* ſine certo conſilio, temerè. Ex ἀπὸ, & ϖροτίθημι, *propono.*

Ἀπρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè alacer, invitus, ſegnis.

Ἀπροθύμως, *Adv.* non alacriter, non libenter, tergiverſando.

Ἀπροίδης, έος, ὁ ϗ ἡ, improviſus, non præviſus, inopinatus. Ex α priv. & ϖροείδω.

Ἄπροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. & ϖρόιξ, ſeu ϖροῖξ, *dos.*

Ἀπροκαλύπτως, *Adv.* ſine velamento & colore quæſito, prætextu nullo, apertè, palàm. Ex α priv. & ϖροκαλύπτομαι.

Ἀπροκατασκεύαστος, ον, neceſſariâ præſtructione, aut præparatione carens.

Ἀπρόλογος, ον, prologo carens.

Ἀπρομήθεια, ἡ, incogitantia, temeritas.

Ἀπρομύθητος, ον, non prædictus.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. A ϖρονοέω.

Ἀπρονόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non proviſus; (2) qui providentiâ non regitur; (3) improvidus, imprudens; (4) inexploratus. Ex iiſd.

Ἀπρονοήτως, *Adv.* imprudenter, incautè, non proviſo eventu.

Ἀπρονόμευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non direptus, in quem excurſiones non ſunt factæ, ante nondum paſtus. Ex ϖρονομεύω.

Ἀπρόοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, improviſus.

Ἀπροόπτως, *Adv.* ex improviſò, præter exſpectationem.

Ἀπροόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non proviſus, improviſus. Ex α priv. & ϖροοράω.

Ἀπροοράτως, *Adv.* ex improviſò, de improviſò.

Ἀπροπτωσία, ἡ, vacuitas à temeritate in aſſentiendo, abſtinentia à temerariâ aſſenſione. Ex α, & ϖροπίπτω. Unde

Ἀπρόπτωτος, ον, non temerè adſentiens.

Ἀπροσάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem non patet acceſſus, inacceſſus. Ex ϖροσαντάω.

Ἀπροσαύδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non compellatus, inſalutatus. Ex α priv. & ϖροσαυδάω.

Ἀπρόσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus.

Ἀπρόσβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nemo reſiſtere poteſt, inacceſſus. Ex α & ϖροσβάλλω.

Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nullâ re indiget.

Ἀπροσδέητος, ὁ ϗ ἡ, idem, *Ern.*

Ἀπρόσδεικτος, *Æſchyl.* et

Ἀπρόσδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui admittendus non eſt. Ex α priv. & ϖροσδέχομαι.

Ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nihil ad rem facit; (2) abſurdus. Ex α & Διόνυσος.

Ἀπροσδιόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefinitus. Ex α priv. & ϖροσδιορίζω, *definio.*

Ἀπροσδιορίστως, *Adv:* indefinitè.

Ἀπροσδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexſpectatus, inopinus.

Ἀπροσδοκήτως, *Adv.* præter exſpectationem, ex improviſò, inopinatò.

Ἀπροσέγγιστος, ab ἐγγίζω, idem quod

Ἀπροσέλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. & ἔρχομαι.

Ἀπρόσικτος, ον, negligens.

Ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities. Ex α priv. & ϖροσέχω, *deditus ſum rei alicui.*

Απροσηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſalutatus. Ex α priv. & ϖροσηγορέω, *ſaluto.*

Ἀπροσηγορία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas; (2) neglectum ſalutandi officium. Ab

Ἀπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nemo appellare nec ſalutare ob ſeveritatem audet, qui propter morum aſperitatem non eſt adfabilis; (2) qui non libenter ſalutat.

Ἀπρόσθικτος, ον, intactus.

Ἀπρόσικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus; non adſequendus. Ex ϖροσικομαι, *venio.*

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, Gl. V. inacceſſibilis, Gl. V. Ex ϖρός, & εἶμι, *eo.*

Ἀπρόσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, improviſus, inconſideratus. Ex α priv. & ϖροσκέπτομαι.

Ἀπροσκέπτως, *Adv.* inconſideratè.

Ἀπρόσκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ritè vocatus in jus. Ex α priv. & ϖροσκαλέω.

Ἀπροσκλινὴς, ὲς, non inclinans ſe, non adſentiens, non amans, non ſtudioſus.

Ἀπροσκλινῶς, ſine adſenſione, acceſſione ad partes alicujus, ſtudio alicujus rei.

Ἀπρόσκλιτος, ον, idem quod ἀπροσκλινής.

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inoffenſo gradu procedit; (2) inoffenſus, inviolatus. Ex α priv. & ϖροσκόπτω; *allido.*

Ἀπροσκόπως, *Adv.* ſine offendiculo.

Ἀπροσκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſatietatem nullam adferens, Suicer. Ex α priv. & ϖρόσκορής.

Ἀπρόσληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adſumptus, Suicer.

Ἀπρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens à re poſitâ, alienus.

Ἀπροσλόγως, ineptè, alieno loco.

Ἀπρόσμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. A ϖροσμάσσω.

Ἀπρόσμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. A ϖροσμάχομαι.

Ἀπροσμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α priv. & μηχάνη.

Ἀπρόσμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nullum cum alio commercium eſt, inſociabilis. A ϖροσμίγνυμι.

Ἀπροσόδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullis adiri viis poteſt, inacceſſus. A ϖροσοδεύω.

Ἀπρόσοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerandus, non ferendus, quem quocunque modo tractes, arduum ſit non offendere. Ex α priv. & ϖροσφέρω, *tolero.*

Ἀπροσοίστως, *Adv.* intolerabiliter, intractabiliter.

Ἀπρόσοιτος, idem, Heſ. V. Miſc. Obſ. IV. P. 176.

Ἀπροσόμιλος, idem.

Ἀπρόσοπτος, ον, idem quod

Ἀπροσόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſpectu ſævus, horrendus; (2) qui nequit adſpici.

Ἀπροσόρμιστος, ον, ſtationem navium non habens.

Ἀπροσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπροσκλινής.

Ἀπροσπαθῶς, idem quod ἀπροσκλινῶς.

Ἀπροσπέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus. Ex α priv. & ϖροσπελάζω, *adpropinquo.*

Ἀπροσπλοκος, ου, diſſonus, qui conjungi, complicari, conſeri nequit. Ab α, ϖρὸς, & ϖλέκω.

Ἀπροσπόριστα, ων, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α priv. & ϖροσπορίζω, *adquiro.*

Ἀπρόσπταιστος, ον, in quo nihil offenſionis eſt, planus, tutus. A ϖροσπταίω.

Ἀπροσπτωσία, ας, ἡ, ſecuritas ab hoſtili impetu. Ex α priv. & ϖροσπίπτω.

Ἀπρόσπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non eſt tutum.

Ἀπρόσρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ulli adfabilis; (2) in quo ſalutationibus ſuperſedetur.

Ἀπροστάσιον, τὸ, crimen ἀπροστασίου Athenis intendebatur inquilinis, qui nullum ϖροστάτην patronum adoptaſſent, quod è legibus neceſſe erat facere.

Ἀποστάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectore & adjutore carens, deſertus. A ϖροστατεύω.

Ἀπροστάτητος, ον, idem.

Ἀπρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui acutâ cuſpide præfixus non eſt, non acutus in ſummâ ſui parte.

Ἀπρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, incommodus, inconveniens.

Ἀπρόσφυλος, peregrinus, alienus, abhorrens.

Ἀπροσφώνητος, inexorabilis, qui flecti nequit.

Ἀπρόσψαυστος, intactus, non tangendus.

Ἀπροσωπολήπτης, ου, ὁ, reſpectu perſonarum carens. V. Lat. reperitur & ἀπροσωπόληπτος.

Ἀπροσωπολήπτως, *Adv.* citra perſonarum reſpectum.

Ἀπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperſonalis, cum perſonæ non fit mentio; (2) qui perſonam, i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adſpectu turpis, deformis.

Ἀπροσώπως, *Adv.* ſine perſonâ, imperſonaliter.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus, incontaminatus, *H. Il.* 19, 262. A ϖροτιμάσσω.

Ἀπροτίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem adſpicere non licet, inviſibilis. Ex α priv. & ὄπτομαι.

Ἀπροφανὴς, ὲς, improviſus.

Ἀπροφάσιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, prætextu & excuſatione carens; (2) qui ſine prætextu & ſimulatione aliquid agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. & ϖροφασίζομαι, *prætexo.*

Ἀπροφασίστως, *Adv.* ſine prætextu & excuſatione; (2) præciſè, ſimpliciter, ἀποτόμως.

Ἀπρόφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπροφάσιστος; (2) non prædictus, ex improviſò accidens. Ex α priv. ϖρό, & φάω, *dico.*

Ἀπροφάτως, *Adv.* ſine prætextu.

Ἀπροφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incuſtoditus; (2) nullâ cautione præviſus. A ϖροφυλάσσω.

Ἀπροφυλάκτως, incautè, improvidè.

Ἀπταισία, ας, ἡ, immunitas à peccato. Ex α priv. & ϖταίω.

Ἄπταιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non impingens. Gl. V. irreprehenſibilis. Ex iiſdem.

Ἀπταίστως, *Adv.* ſine offenſione, citra offenſionem, ſine peccato.

Ἀπτερέως, velociſſimè; & ἀπτίρως. Ex α pro ἅμα, & ϖτερόν.

Ἄπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, non alatus, alas non habens. Gl. V. implumis. Ex α priv.

Ἀπτέρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas non habens. Ex α priv. & ϖτέρυξ, *ala.*

Ἀπτερύομαι, alas quatio, ſignum lætitiæ in volatilibus.

Ἀπτέρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπτερος; (2) velox.

Ἄπτεσθον, 2. dual. imperf. med. v. ἅπτομαι.

Ἀπτῆν, ῆνος, ου, ὁ ϗ ἡ, involucris, implumis.

Ἀπτῆσι, dat. plur. ab ἀπτὴν.

Ἁπτικὸς, ὴ, ὸν, tangendi vim habens. Ex ἅπτομαι, *tango.*

Ἄπτιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, implumis, non volucris. Ex α priv. & ϖτίλον, *penna, pinna.*

Ἄπτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pinſus & tuſus non eſt; (2) integer, indiviſus. A ϖτίσσω.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in dicendo intrepidus; (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. ϖτοέω, & ἔπος; vel ex ἅπτομαι, *tango.*

Ἀπτόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intrepidus; impavidus, Ph. Ex α priv. & ϖτοέω, *conſterno.*

Ἀπτοίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbellis.

Ἅπτομαι, f. ψομαι, tango, hæreo, attingo, Gloſſ. Vet. ἥψατο, tetigit, attigit, Gloſſ. Vet. Ἅπτεσθαι ϖολιτικῶν ϖραγμάτων, ϖολιτείας, λόγων, μουσικῆς, ϖολέμου. Μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων, Soph. Antig. 185. Ὡς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν, Ariſtoph. Eq. 1233.

Ἁπτὸς, ὴ, ὸν, qui tangi poteſt, ſub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτω, *tango.*

Ἅπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto; ἧψεν, aptavit, a. 1. ἡμμένος, aptatus, annexus, perf. part. paſſ.

Ἅπτω, f. ψω, accendo; ἅπτομαι, accendor; ἡμμένος, accenſus, perf. part. paſſ. Τὴν λίθον ταύτην ἑώρας, ἀφ᾽ ἧς τὸ ϖῦρ ἅπτουσι; Ariſtoph. Nub. 766. Ἧπταί μου νόσος, Soph. Trach. 1027.

Ἀπτῶς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui non cadit, ſtabilis, firmus, conſtans. Ex α priv. & ϖίπτω. Unde

Ἄπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeclinabilis; carens ϖτώσει, caſu; (2) qui non labitur, peccat.

Ἀπτώτως, *Adv.* citra lapſum, ſine defectu.

Ἀπτωχεύτως, ſine pauperie.

Ἄπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priv. & ϖυγή.

Ἀπύθμενος, fundum non habens.

Ἀπυκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui denſus ſeu creber non eſt.

Ἀπύλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui portâ clauſus, ſeu munitus non eſt, qui obſtrui nequit, patens; (2) effrænis, *de linguâ.* Ex α priv. & ϖύλη.

Ἀπυνδάκωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fundo carens. Ex α priv. & ϖύνδαξ, *fundum.*

Ἄπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, inulceratus, qui ſine ulcere, ſive ſine pure eſt. Ex α priv. & ϖύον.

Ἄπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, turres non habens, turribus non munitus.

Ἀπύργωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπύρεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, febri non laborans. Ex α priv. & ϖυρέσσω.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, vacuitas à febri, intermiſſio febris.

Ἀπύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπύρεκτος.

Ἀπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, nucleum non habens. Ex ἀ priv. & ϖυρὴν, *nucleus.*

Ἀπυρομήλη, ης, ἡ, ſpecillum, quod acumen non habet. Ex α priv. ϖυρὴν, & μήλη, *ſpecillum.*

Ἄπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignis expers, ignem non expertus, crudus. Ex α priv. & ϖῦρ.

Ἀπύρως, ſine igni.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπυρος.

Ἄπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fando inauditus, de quo nihil famâ, aut auditione cognoſcitur; (2) qui fando non audivit. Ex ϖυνθάνομαι.

ἈΠΥ´Ω, ſono, ſonitum reddo; (2) vociferor, clamo; (3) loquor; (4) dico. Τί ϖοτ᾽ ἀπύσω; Eur. Hec. 156.

Ἀπφὰ, *Suid.* ἀπφία, *Heſ.* frater, vel ſoror, velut à blandientibus ſic appellantur.

Ἀπφάριον, ου, τὸ, amaſius. Ab eod.

Ἄπφιον, ου, τὸ, amaſia. Ab eod.

ἈΠΦΥ`Σ, ύος, ὁ, pater, vid. ἀπφά.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, imberbis.

Ἀπῳδέω, ῶ, f. ήσω, in cantu diſcrepo; (2) ſum abſonus; (3) abhorreo. Ab

Ἀπῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, abſonus, diſſonus; (2) abhorrens; (3) non placens. Ex α & ᾠδή.

Ἀπῳδύρετο, 3. ſing. imperf. med. v. ἀποδύρομαι.

Ἄπωθεν, *Adv.* procul, eminùs. Ab ἀπὸ, *ab.*

Ἀπωθέω, ῶ, f. ώσω, vel ωθήσω, repello, abjicio, detrudo, Gl. V. ἀπωθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo; ἀποθοῦμαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulſo, propulſo, retrudo, repudio; ἀπώθησεν, diſpulit, Ph. a. 1. act. ἀπωθηκέναι, depulſitaſſe, Gl. V. ἀπώσασθαι, propellere, Ph. a. 1. med. ἀπωσθεὶς, repudiatus, repulſus, abactus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. ἀπωσθῆναι, depelli, Ph. a, 1. inf. paſſ. Ἀνδρὸς τοῦδ᾽ ἀπώσαντες κράτη, Soph. Aj. 446. Αὐθαδία φίλους ἀπωθῆ, Eur. Med. 622. Φυγάδα δ᾽ ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονὸς, id. Ph. 76. Σὺ μὲν ϖολέμους ἀπωσαμένη μετ᾽ ἐμοῦ τοῦ φίλου χόρευσον, Ariſtoph. Pace 776. Hinc

Ἀπώθητος, ον, repudiatus, repulſus.

Ἀπῳκισμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποικίζω.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amiſſio. Ab ἀπόλλυμι, *perdo.*

Ἀπώλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari erudirique ſolent. Ex α priv. & ϖωλεύω, *pullos equinos domo.*

Ἀπώλεσα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπωλόμεν, a. 2. ind. med.

Ἀπώλοντο, *extincti ſunt*, 3. plur. ejuſd.

Ἀπωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per juſjurandum. Ab ἀπόμνυμι, *abjuro.*

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπώμοτικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui abjurare ſolet, vel abjuratur.

Ἀπωμοτικῶς, abjurando.

Ἀπώμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitandus, lege interdictus.

Ἀπὼν, *abſens*, part. præſ. verbi ἄπειμι, *abſum.*

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, canalis ſub terrâ foſſus; (2) propago in vite; (3) propago; (4) ſciſſura, fiſſura. Ab ἀπορύσσω, *defodio.*

Ἀπωρχήσαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀπωρχήσασο vel ἀπωρχήσω, ab ἀπορχέομαι.

Ἀπώρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coiit. Ex α priv. & ϖῶρος.

Ἀπωσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀπωθέω. Unde

Ἄπωσις, εως, ἡ, repulſio, rejectio, deturbatio.

Ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπωθέω.

Ἀπωστικὸς, ὴ, ὸν, vim habens expellendi.

Ἀπωστὸς, ὴ, ὸν, expulſus, detruſus. Ab eod.

Ἀπώτερος, έρα, ερον, remotior, & ἀπώτατος, άτη, ατον, remotiſſimus. Ab ἀπὸ, *procul.*

Ἀπωτέρω, *Adv.* remotiùs, & ἀπωτάτω, remotiſſimè. A præc.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἀποίχομαι.

ἌΡ᾽, apud *Poetas* pro ἄρα, ergo, utique, certè.

ἌΡΑ, utique, nempè; (2) tandem; (3) fortè; (4) nam, *Adjecto*, ut quis *nam?* (5) igitur, ergo; cum γε, vel οὖν, ut ἄραγε, ἄρα οὖν, *igitur, quamobrem?*

Ἆρα, *Adv.* an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid? (3) ἆρα οὖν, utrum, nonne igitur? (4) ἆρα μὴ, numquid? (5) ἆρ᾽ οὐκ, nonne? ἆρ᾽ οὖν οὐ, nonne.

ἈΡΑ´, ᾶς, ἡ, preces; (2) preces ſupplices; (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.

Ἄραϐδος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine virgâ, ſeu baculo. Ex α priv. & ῥάϐδος.

Ἀραϐεῦσαι, *concutientes non ſine ſtridore*, nom. pl. part. præſ. f. act. *Dor.* pro ἀραϐοῦσαι, ab

Ἀραϐέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum, ſeu fragorem edo. Ἀευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας, Heſiod. Ἀσπ. 249. Ab ἄραϐος.

Ἀράϐησε, *inſonuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀραϐία, ας, ἡ, Arabia, regio Aſiæ. Ab Ἄραψ.

Ἀραϐίζω, f. ίσω, Arabicè loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod.

Ἀραϐικὸς, ὴ, ὸν, Arabicus; (2) repentinus & procelloſus. Ab ἄραϐος.

Ἀράϐιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) Arabs.

ἌΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, ſtridor dentium in frigore aut conſternatione.

Ἄραγμα, τος, τὸ, &

Ἀραγμὸς, οῦ, ὁ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus. Ab ἀράττω, *pulſo.*

Ἀραδιούργητος, ον, vide ἀῤῥαδιούργητος.

ἌΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, pulſus cordis poſt vehemens exercitium.

Ἆραι, *ſuſtuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi αἴρω.

Ἀραία, ᾶς, ἡ, venter & inteſtina, ubi eſt multa ἀραιότης. Ab ἀραιός.

Ἀραιόπορος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, meatus ſeu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς, & ϖόρος.

ἈΡΑΙΟ´Σ, ὰ, ὸν, rarus; (2) tenuis; (3) anguſtus; (4) imbecillis.

Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus & diris devotus. Ab ἀρὰ, *imprecatio.*

Ἀραιόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, raram, ſeu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς, & ζὰρξ, caro.

Ἀραιόστημος, ον, rarum ſtamen habens.

Ἀραιόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιός, & στύλος, columna.

Ἀραιοσύγκριτοι, quibus corpus eſt laxe concretum, cui libera corporis tranſpiratio eſt. Ex ἀραιὸς, & ζυγκρίνομαι, concreſco.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas ſpongioſa. Ab ἀραιός.

Ἀραιόφυλλος, ον, rara folia habens.

Ἀραιρημένος, perf. part. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ᾑρημένος, à verbo αἱρέω, *capio.*

Ἀραιῶς, *Adv.* rarè, raris intervallis, leviter.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio; ἀραιοῦμαι, rareſco, rarefico. Ab eod. Hinc

Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interſtitium, rima, hiatus, raritas:

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio.

Ἀραιωτικὸς, ἡ, ὸν, rarefaciendi vim habens.

Ἀρακίδες, ſpecies leguminis.

Ἄρακος, ου, ὁ, ſpecies leguminis.

ἈΡΑΚΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, atramenti ſutorii ſpecies.

Ἀράμενος, a. 1. part. med. verbi αἴρω.

Ἄραξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤραξαν, à verbo ἀράσσω, *amputo.*

Ἀραξεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀράξει.

Ἄραο, *amabas*, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἤρασο, à verbo ἔραμαι.

Ἀράομαι, ῶμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἧ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν, Soph. Aj. 509. Ab ἀρὰ, *preces.*

Ἄραρα, *me accommodavi*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poet.* pro ἦρα, à verbo ἄρω, *apto.*

Ἀράρισκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠράρισκε, ab

Ἀραρίσκω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραροίατο, *conveniſſent*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Att.* & *Ion.* pro ἄροιντο, à verbo ἄρω.

Ἄραρον, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦρον.

Ἀράρω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραρότως, & ἀρηρότως, aptè, commodè, firmiter.

Ἀραρῶς, idem.

Ἀραρὼς, *qui ſe accommodavit, qui placuit*, perf. part. med. *Att.* pro ἠρὼς, à verbo ἄρω.

Ἄρας, *qui ſuſtulit*, a. 1. part. act. verbi αἴρω.

Ἀράσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſecrandus, deteſtabilis. Ab ἀράομαι.

Ἄρασθαι, *ſolviſſe*, a. 1. inf. med. verbi αἴρω.

ἈΡΑΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulſo, illido. Ὀνείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κάνθεν, Soph. Aj. 736. Ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, ibid. 373. Πρώτην ἀράξας νύσσαν ὡς πτηνὸς δρομεὺς, Lycurg. 15.

Ἀρᾶται, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀράεται, ab ἀράομαι.

Ἀρατροφορέω, ῶ, aratrum fero.

Ἀράτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. v. αἴρω.

ἈΡΑΚΙ'ΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam.

Ἀραχναῖος, αία, αῖον, ad araneam pertinens; (2) ab araneâ factus. Ab ἀράχνη.

Ἀράχνειος, εία, ειον, idem & ab eod.

Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea; (2) tela aranea. Ab

ἈΡΑ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, araneus, vel aranea.

Ἀραχνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀραχναῖος.

Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela; (2) araneus, vel aranea; (3) vitium olivis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.

Ἀραχνιόω, ῶ, & ἀραχνιόομαι, οῦμαι, araneis, ſqualeo, araneis vitior. Ab eod.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀραχνικὸς; (2) araneæ ſpeciem imitans.

ἈΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, ſcalprum, culter ſutorius.

ἈΡΒΥΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi & profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum. Hinc

Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.

Ἀρβυλόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη, & πτερὸν, *ala.*

Ἀργαίνω, albico, albeſco. Ab ἀργὸς, *albus.*

Ἀργαλέος, έα, έον, difficilis, moleſtus, qui alicui operoſus eſt. Ab ἔργον, *opus*, aliis ab ἄλγος, *dolor*, quaſi ἀλγαλέος.

Ἀργαλέως, *Adv.* difficulter, ægrè.

ἈΡΓΑ͂Σ, ᾶντος, ſeu ἄργας, ᾶ, ἄργης vel ἀργῆς, genus ſepentis; (2) callidioris, quam pro ætate, ingenii; (3) ferinis & violentis moribus.

Ἀργεῖαι, ῶν, αἱ, genus pretioſorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur.

Ἀργείης, ου, ὁ, albus. Ab ἀργός.

Ἀργεῖος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occiſor, epitheton Mercurii. A φόντης, pro φοντής.

Ἀργέλοφοι, οἱ, extremæ & inutiles rei partes.

Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcuſculum, quod in iridis circulo naſcitur. Ab ἀργός.

Ἄργεμον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἄργεμος, ου, ον, idem & ab eod.

Ἀργεννὸς, ἡ, ὸν, albus. Ab eod.

Ἀργεστὴρ, ῆρος, ὁ, albus, ſplendidus:

Ἀργεστὴς, οῦ, ὁ, albus; (2) velox; ἀργέστης, ventus quidam, (ἀργηστὴς, *Ern.*) Ab eod.

Ἀργέτι, *albo*, dat. ſing. ab ἀργὲς, pro ἀργῆς.

Ἀργεύω, ceſſo, ferior, pigreſco, Gl. V.

Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, otior, Gl. V. feriatus ſum, ceſſo, vaco. Οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, 2 Pet. 2, 3. Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀργεῖται τῶν πράττεσθαι δεομένων, Xen. Ab ἀργός.

Ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργός.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; (2) velox. Ab ἀργός.

Ἀργία, ας, ἡ, otium; (2) ſegnities, ſocordia; (3) feſtivitas quâ Deo otiamur. Ab ἀργός.

Ἀργικέραυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, albicans, ſeu velox fulmen mittens.

ἌΡΓΙΛΛΟΣ, ſeu ἄργιλος, ου, ὁ, argilla, terra alba & pura. Hinc

Ἀργιλώδης, ſeu ἀργιλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, argilloſus, argillaceus; (2) ſordidus.

Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, ſplendidus. Ab ἀργὸς, *albus.*

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, albos dentes habens.

Ἀργιόδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀργίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus.

Ἄργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.

Ἀργμένος, *qui cœpit, qui inceptus eſt*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἠργμένος, ab ἄρχομαι.

Ἀργολίζω, Argivorum partibus faveo.

Ἀργολογέω, ῶ, verba otioſa & ſupervacua facio.

Ἀργολογία, ας, ἡ, ſermo otioſus & ſupervacuus.

Ἀργοναύτης, ου, ὁ, Argonauta, qui in navi Argo Jaſonem comitatus eſt. Ex Ἀργώ.

Ἀργοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex ἀργὸς, *otioſus*, & ποιέω.

ἌΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argos, urbs Peloponneſi celeberrima, unde & pro ipſâ Græciâ quandoque ponitur; (2) ου, ὁ, Argus, paſtor centum oculis præditus, à Mercurio demum occiſus.

ἈΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, albus; (2) otioſus, piger; (3) incultus, Gl. V. ſegnis, ſocors, lentus; (4) rudis, de lapide non cæſo.

Ἀργοτοροφέομαι, otioſè & molliter vivo.

Ἀργοφάγος, inutilis homo fruges conſumere natus.

Ἀργυράγχη, ης, ἡ, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quaſi ſuffocatur. Ex ἄργυρος, & ἄγχος, *ſuffocatio.*

Ἀργυραμοιβικῶς, *Adv.* argentariorum more.

Ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui nummos vendit, permutat. Ab ἄργυρος, & ἀμείβω, *muto.*

Ἀργύρασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, argentum clypeum habens. Ex ἄργυρος, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος.

Ἀργύρειος, argenteus, Gl. V. Ab eod.

Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, idem.

Ἀργυρέος, έα, έον, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦ, idem.

Ἀργύρεος, idem.

Ἀργυρευτὴς, οῦ, ὁ, metalli foſſor, *Diod.* Ab

Ἀργυρεύω, f. εύσω, argentum effodio.

Ἀργυρηλάτης, ου, ὁ, argenticuſor, vaſcularius. Ex ἄργυρος, & ἐλαύνω.

Ἀργυρήλατος, ον, ex argento factus.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρίζω, f. ίσω, pecuniâ corrumpo. *In med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpi me patior.

Ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius.

Ἀργυριοθήκη, ης, ἡ, & ἀργυροθήκη, argenti, ſeu pecuniæ theca.

Ἀργυριοκόπος, ου, ὁ, vaſcularius, cœlator; (2) argentarius. A κόπτω.

Ἀργύριον, ου, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis.

Ἀργυρισμὸς, οῦ, ὁ, capturarum confectatio, quæſtus ejus, qui pecuniam facit, ut mercator. Ab ἀργυρίζω.

Ἀργυρίτης, οῦ, ὁ, qui pecuniâ abundat.

Ἀργυρῖτις, quæ pecuniâ abundat; (2) quæ argento abundat, ut terra.

Ἀργυρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcum argenteum habens. Ex βιὸς, *arcus.*

Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, argenti ſpectator, qui argentum ad Lydium lapidem probat.

Ἀργυροδίνης, ου, ὁ, argenteos, i. e. limpidos habens vortices. A δίνη, *vortex.*

Ἀργυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, argenti ſpeciem habens. Ex εἶδος, *ſpecies.*

Ἀργυρόηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, argenteis clavis diſtinctus. Ex ἧλος, *clavus.*

Ἀργυροκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui argentariam exercet. Ex κάπηλος.

Ἀργυροκοπεῖον, ου, τὸ, officina argentaria, in quâ nummi argentei cuduntur, argentum elaboratur. Ab

Ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum ſigno. Ab

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, argentarius, argenti ſignator; monetarius, Gl. V. Ex κόπτω.

Ἀργυροκοπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecuniam exigo.

Ἀργυρολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad pecuniam colligendam inſtitutus; (2) is, à quo tributa ſunt exacta. Ab ἀργυρολογέω.

Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab

Ἀργυρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος, & λέγω, *colligo.*

Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, argento mixtus. Ex ἄργυρος, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos & formoſos habet.

Ἀργυρόπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀργυρόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, argenteis pedibus præditus, ſive inſtructus.

Ἀργυροπράκτης, ου, ὁ nummularius. A πράττω, (ſed lege ἀργυροπρατης, *Ern.*)

Ἀργυροπρακτικὸς, ἡ, ὸν, ad argentariam pertinens; unde ἀργυροπρακτικὴ, ῆς, ἡ, argentaria, ſc. ars, (ſed lege ἀργυροπρατικὴ, *Ern.*)

Ἀργυροπράτης, ου, ὁ, nummularius.

Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.

Ἀργυρόριζος, ον, argenteas radices, origines habens, *Ern.*

Ἀργυρόῤῥυτης, ου, ὁ, qu. dic. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ῥύω, *fluo.*

ἌΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, argentum; (2) pecunia; (3) vaſa argentea.

Ἀργυροστερὴς, ὲς, furax. Ex ἄργυρος, & στερέω.

Ἀργυρότοιχος, parietes argento ornatos habens.

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, argenteo arcu decorus.

Ἀργυροτράπεζα, ης, ἡ, menſa argentaria; (2) menſa argentea.

Ἀργυροῦν, *argenteum*, nom. ſing. n. g. *contr.* pro ἀργύρεον, ab ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς.

Ἀργυροφάλαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, argenteis phaleris inſignis. Ex ἄργυρος, & φάλαρα.

Ἀργυροφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar argenti ſplendens. Ex ἄργυρος, & φαίνομαι, *ſplendeo.*

Ἀργυροφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, argento ſplendens.

Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. V.

Ἀργυροχάλινος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, argenteis frenis ornatus.

Ἀργυροχύεω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel conflo, de vaſculariis. Ab

Ἀργυροχόος, ου, ὁ, argenti fuſor, faber argentarius. Ex ἄργυρος, & χέω, *fundo.*

Ἀργυρόω, ω, argento induco. Hinc

Ἀργυρώδης, ες, argentum habens, *Epith.* montium, in quibus argenti fodinæ.

Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, argento emptus, v. gr. ſervus. Ex ὠνέομαι, *emo.*

Ἀργυφέι, dat. ſing. ab ἀργυφής.

Ἀργύφεος, ου, ὁ ϗ ἡ, albus propter texturam, ex albâ texturâ conſtans; (2) albus. Ex ἀργὸς, *albus*, & ὑφὴ, *textura*, (vel potius ὑφεος eſt mera terminatio, *Ern.*)

Ἀργυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀργυφος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΡΓῺ, όος, ἡ, Argo, navis Jaſonis; (2) ſidus quoddam.

Ἀργῶς, *Adv.* otioſè, ſegniter; (2) temerè, fruſtra. Ab ἄργος, *otioſus.*

Ἄρδα, inquinamentum. Hinc

Ἄρδαλος, ὁ ϗ ἡ, immundus. Hinc

Ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino.

Ἀρδάνιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pecudes bibunt; (3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo ſe adſpergerent introeuntes. Ab ἄρδω. Unde

Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, ſeu è pluviâ, ſeu è rivis.

Ἀρδεῖν, præſ. inf. act. *Att.* & *Dor.* pro ἄρδειν.

Ἄρδευσις, εως, ἡ, irrigatio. Ab

Ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ἀρδευόμενα τοῖς ψυχροῖς, *Theophr.* Ab ἄρδω.

Ἀρδηθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄρδευσις.

Ἄρδην, *Adv.* funditùs, planè, omninò. Εἰ δυνηθείη τοὺς ἐχθροὺς ἄρδην ἀφανίσαι, *Polyb.* 1. *cap.* 82. Ab αἴρω, *tollo.*

ἈΡΔΙΣ, εος, ἡ, cuſpis teli; (2) arma, quibus cominùs pugnabant.

Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio, (vel potius ἀρδηθμὸς, *Ern.*)

Ἄρδοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄρδουσι. Ab

ἌΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo; (2) potum præbeo, adaquo. Ἄρδειν τοὺς κήπους, ἵππον. Ἐξενεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ, τὸν νοῦν ἵν᾽ ἄρδω, Ariſtoph. Eq. 96. Ἄρδω σ᾽ ὅπως ἀναβλαϛάνῃς, id. Lyſ. 387.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *Poet.* ἀρειὴ, minæ. Ab ἀρά.

Ἀρειθύσανος, ὁ, fimbria Martis.

Ἀρεικός, ἡ, ὸν, Mavortius, Gl. V. Ab Ἄρης.

Ἀρειμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Marte furens, bellicoſus. Ex Ἄρης, *Mars*, & μαίνομαι.

Ἀρειμάνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀρειομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Arianus, Arii ſtudio furens. Ab Ἄρειος, *Arius*, & μαίνομαι.

Ἀρειομανιτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρειοπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, ſenator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, ſeverus & taciturnus. Ab

Ἀρειόπαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, Areopagus, curia Athenis, Martis collis. Ex Ἄρης.

Ἄρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Martius; (2) Marti ſacer, ſeu ad Martem pertinens; (3) bellicoſus, τὰ Ἄρεια, ludi Martiales. Ab Ἄρης.

Ἀρειότολμος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, Marte audaciam ſumens, Martius; (2) bellicoſus. Ex Ἄρης, *Mars*, & τόλμα, *audacia.*

Ἀρεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med. v. αἴρω.

Ἀρείφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Martius bellicoſus, fortis, propriè in bello, ſive à Marte interemptus. Ex Ἄρης, & φάω.

Ἀρείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄρειον, præſtantior, propriè Marte; (2) melior, potior, præſtantior. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέμβατος, immotus, conſtans. Ab α priv. & ῥέμβαζω, (ῥεμβομαι, *vagor*, Ern.)

Ἄρεος, *Martis*, gen. ſing. ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρεσαι, a. 1. inf. act. v. ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμαν, 1. ſing. a. 1. opt. med. *Dor.* pro ἀρεσαίμην.

Ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠρέσαντο.

Ἀρέσεια, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀρέσαιμι.

Ἀρέσθαι, *ſuſtuliſſe*, a. 2. inf. med. verbi αἴρω.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, comitas adſentatrix, lepos in ſermone, facetoſa urbanitas, blanditia, Gl. V. venuſtas. Ab ἀρέσκω, (ἄρεσκος, Ern.)

Ἀρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio. Ab

Ἀρεσκεύομαι, comiter appello, comiter cùm aliquo ago. Ἀρεσκευεσθαι τινι τῇ κρίσει, τοῖς παροῦσι, θεοῖς ἱεροῖς, Xen.

Ἀρεσκόντως, *Adv.* gratè:

Ἄρεσκος, ήσκη, εσκον, blandus, placendi ſtudioſus, gratiæ occupator. Ab

ἈΡΕ'ΣΚΩ, f. έσω, placeo, amicum reddo; (2) placeo; ἀρέσκομαι, adquieſco, placet conditio, ſatis fit mihi; ἀρέσῃ, libeat, Gl. V. a. 1. Conj. ἀρέσαν, placitum, Gl. V. ἀρέσκων, placitus, Gl. V. ἀρέσκει, placet, libet, juvat, Gl. V. ἀρέσκομαι, placo, Gl. V. Σε δὲ ταῦτ᾽ ἀρέσκει; Ariſtoph. Ran. 103. Τὸ χρῶμα τοῦτό μ᾽ οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης, Ariſtoph. Θεσμ. 413. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται, Rom. 8, 8.

Ἀρέσομαι, *placebo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἀρέσκω pro ἀρέω, *placeo.*

Ἀρεσσάμενος, a. 1. med. *Poet.* pro ἀρεσαμενος.

Ἀρεϛὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ diis gratum. Ab ἀρέσκω, qu. placator. Hinc

Ἀρεϛήριόν, ου, τὸ, ſacrificium placandi ergo.

Ἀρεϛὸν, οῦ, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω. Unde

Ἀρεϛὸς, ἡ, ὸν, gratus, æquus; placidus, Gl. V.

Ἀρεϛῶς, *Adv.* gratè.

Ἀρεταίνω, idem quod ἀρετάω.

Ἄρετ᾽ pro ἄρετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἤρετο, à verbo αἴρω, *tollo.*

Ἄρεται, 3. ſing. præſ. ind. med. v. ἄρω.

Ἀρετᾶν, gen. pl. *Dor.* pro ἀρετῶν.

Ἀρετάω, ῶ, virtutis felicitatem adſequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis ſtudioſus ſum; (4) virtutis laudem quæro. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, Odyſſ. 8, 329. Ab

ἈΡΕΤῊ, ῆς, ἡ, virtus; (2) induſtria, fortitudo, navitas, Gl. V. (3) benignitas.

Ἄρευς, *Martis*, gen. ſing. *Dor.* pro Ἄρους, ex Ἄρεος, ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέων, gen. plur. *Ion.* pro ἀρῶν.

Ἄρη᾽, pro Ἄρηα, *Martem*, acc. ſing. ab Ἄρης.

Ἄρηαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἄρῃ.

Ἀρηγέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀρήγειν.

Ἀρήγοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἀρήγουσα.

ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, propriè in bello; ἀρήγειν, opitulari, Ph. Ἀρήγειν τοῖς φίλοις, Xen. Καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν, Il. 1, 521. Hinc

Ἀρηγών, ονος, ὁ ϗ ἡ, auxiliator; (2) defenſor.

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus, propriè agilis in prælio. Ex Ἄρης, & θοὸς, *velox.*

Ἀρήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄρειος.

Ἀρηΐφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀρείφατος.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Marti carus, Martis amicus; (2) cui Mars eſt carus, bellator.

Ἀρὴν, ut hinc ſit ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, ἄρνες, per Syncop. pro ἀρένος, in gen. &c. agnus, agna.

Ἄρην, *Martem*, acc. ſing. ab Ἄρες, Ἄρηος.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. med. v. ἀρήγω.

Ἄρηξις, ἡ, auxilium. Ab ἀρήγω.

Ἄρηρα, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἦρα. Ab ἄρω.

Ἀρήρειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἤρειν.

ἈΡΗΣ, εος, ὁ, Mars; Gradivus, Gl. V. (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga, cædes, ferrum, &c.

Ἀρῆς, gen. ſing. *Ion.* pro ἀρᾶς.

Ἀρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀράομαι.

Ἄρηται, 3. ſing. a. 2. conj. v. αἴρω.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, ſacerdos. Ab ἀρὰ, *preces.*

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) ſacerdos.

Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicoſa. Ab Ἄρης.

Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, funeſtus, noxius, pernicioſus. Ab ἀράομαι, *damno adficio.*

Ἀρηφαίνων, *Martem præ ſe ferens*, quaſi part. præſ. act. ab ἀρηφαίνω, ex Ἄρης, & φαίνω.

Ἀρθεὶς, *ſublatus*, a. 1. part. paſſ. verbi αἴρω.

Ἄρθεν, *ſublati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bæot.* pro ἤρθησαν, à verbo eod.

Ἄρθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤρθης.

Ἀρθήσονται, *ſurgent*, 3. plur. f. 1. ind. paſſ.

Ἄρθητι, *ſublatus eſto*, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ἠδ᾽ αὖτ᾽ ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε, Il. 7, 302. Ab ἀρθμός.

Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

Ἄρθμιος, ου, ὁ, amicus. Ab eod.

Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, *apto.*

Ἀρθρέμβολα, τὰ, tormenta, equulei. Ab ἄρθρον, & ἐμβάλλω.

Ἀρθρίδιον, τὸ, membrum parvum, *Dim.*

Ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, articularis, articulis quadrans & conveniens; (2) ex articulis laborans, podagricus, chiragricus:

Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum: Ab

ἈΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus, naturalis oſſium compages; copula, Gl. V. τὰ ἄρθρα genitalia; (2) Articulus, vox Grammaticorum. Hinc

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo.

Ἀρθρώσαι, *formaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act.

Ἀρθρώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, articuloſus.

ἈΡΙ, particula inſeparabilis, quæ vocabulis præfixa ſignificationem eorum auget per Valde, vehementer, multum, cito, ſtatim, facile, ut ἀρίδηλος, valdè clarus, manifeſtus.

ἈΡΙ'Α, ας, ἡ, arbor quædam ſerò florens. *Angl.* The white Beam-tree.

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè notus, clariſſimus, qui facilè noſci poteſt. A γινώσκω.

Ἀριγνὼς, ῶτος, idem, *Ern.*

Ἀριδάκρυος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm lacrimans, propenſus ad lacrimandum. A δάκρυ.

Ἀρίδακρυς, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀριδείκετος, ου, ὁ ϗ ἡ, præclarus, valdè inclitus. Ex ἄρι, & δείκνυμι, *oſtendo.*

Ἀρίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè clarus, præclarus; valdè manifeſtus.

Ἀριδήλως, *Adv.* manifeſtè.

Ἀρίζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm æmulandus; (2) valde clarus, manifeſtus, ζ poſito pro δ.

Ἀριζήλως, *Adv.* clarè, manifeſtè; (2) ſtudioſè.

Ἀριζήλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè æmulandus. Ex ἄρι, & ζηλόω, *æmulor.*

Ἀρίηκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, obediens, dicto audiens; (2) acutè audiens. Ex ἄρι, & ἀκούω.

Ἀριθμεῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀρίθμουνται. Ab

Ἀριθμέω, ῶ, f. ήσω, numero. Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ τὰ χρήματ᾽ ἀριθμήσω, Odyſſ. 13, 215. Ἀλλὰ ϗ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται, Luc. 12, 7. Ab ἀριθμός. Hinc

Ἀριθμηθήμεναι, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ἀριθμηθῆναι.

Ἀρίθμημα, τὸ, numerus.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio.

Ἀριθμητικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, arithmetica, ars numerorum & numerandi. Ab

Ἀριθμητικὸς, ἡ, ὸν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens.

Ἀριθμητικῶς, numerando; (2) more arithmeticorum, arithmeticâ ratione. Ab

Ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur & de paucis eleganter.

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii, ut *Lat.* numerus.

Ἀρικύμων, ονος, ἡ, quæ facilè fit gravida; (2) fœcunda. Ex ἄρι, & κύω.

Ἄριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, naſo, ſeu naribus carens; (2) non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus.*

Ἄρινος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀριοβαρζάνιος, ου, ὁ, nomen emplaſtri. Ab Ariobarzane.

Ἀρίπικρος, ον, valdè amarus.

Ἀριπρεπέες, nom. pl. ab ἀριπρεπής.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium.

Ἀριπρεπέως, *Adv.* valdè decenter. Ab

Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè decorus; (2) valdè illuſtris & excellens. Ex ἄρι, & πρέπω.

Ἄρις, ινος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄριν.

ἈΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, inſtrumentum fabrile; (2) herba quædam, *Angl.* Friers-cowl.

Ἀρίσαμος, *bello clarus*, *Dor.* pro ἀρίσημος.

Ἀρίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, clarus, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis. Ex ἄρι, & σῆμα.

Ἀρισθάρματος, victor certamine curuli.

Ἀρισκυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè indignans, ſeu iracundus, Etymol. Ex ἄρι, & σκύζομαι.

Ἀριστα, *Adv.* optimè, Gl. V. Ab ἄριστος.

Ἀρίσταθλος, ου, ὁ, optimè decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Ex ἄθλος.

Ἀρισταρχεῖον, τὸ, templum Dianæ. Ab

Ἀρισταρχέω, ῶ, optimè impero, optimè gero magiſtratum. Ex ἀριστος, & ἄρχω, *impero.*

Ἀρισταφυλος, ον, abundans uvis.

Ἀριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ἠρώτα αὐτὸν φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ, Luc. 11, 37. Ab ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστεία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas; ἀριστεία, fortia facta, Gl. V. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, præmium, propriè fortitudinis ergo datum. Ab eod.

Ἀριστερὰ, ας, ἡ, ſc. χεὶρ, ſiniſtra ſc. manus, Ph. læva. Ab

ἈΡΙΣΤΕΡΟ`Σ, ρά, ρὸν, ſiniſter; (2) infauſtus; (3) ſtultus.

Ἀριστεροστάτης, ου, ὁ, qui à ſiniſtrâ ſtat. Ex ἀριστερὰ, & στατὸς, *qui ſtetit.*

Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui tantùm ſiniſtram habet; (2) qui ſola ſiniſtrâ utitur.

Ἀριστεύεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρίστευε, ab ἀριστεύω.

Ἀρίστευμα, τος, το, præclarum facinus.

Ἀριστεύοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀριστεύουσα.

Ἀριστεύς, έος, ὁ, princeps; (2) omnium fortiſſimus. Ab ἀριστεύω.

Ἀριστεύσασα, a. 1. part. act. fem. gen.

Ἀριστευτικὸς, ἡ, ὸν, qui quaſi à naturâ ita eſt comparatus, ut omnium fortiſſimè ſe gerat; (2) ſtrenuus. Ab

Ἀριστεύω, f. εύσω, fortiſſimè me gero; (2) ſtrenuum me præſto; fortiter facio, Gl. V. (3) excello; (4) principatum teneo. Τά πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ, nactus ſumma præmia, Soph. Aj. 435. Ab ἄριστος.

Ἀριστῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἀριστέες, ab ἀριστεὺς.

Ἀριστητὴς, οῦ, ὁ, pranſor, qui prandere ſolet.

Ἀριστίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo; (2) prandeo, *in act. & med.* Ab ἄριστον.

Ἀριστίνδην, *Adv.* optimos quoſque deligendo, ſecundum delectum virtutis. Ab ἄριστος.

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus optimum eſt conſilium. Ex ἄριστος, & βουλή.

Ἀριστογένεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui optimos generat.

Ἀριστογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, parens optimæ prolis.

Ἀριστόδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum.

Ἀριστοεπέω, rectè loquor, dico.

Ἀριστοεπὴς, ὲς, rectè loquens.

Ἄριστοι, ων, οἱ, optimates, primores, viri præcipui ac præſtantiſſimi.

Ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, ſtatus reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. A κρατέω.

Ἀριστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optimè impero; & (2) ἀριστοκρατέομαι, οῦμαι, ſub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν, Ariſtoph. Av. 123. Ex iiſd.

Ἀριστοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριστοκρατεια.

Ἀριστοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad ariſtocratiam, ſive imperium optimatum pertinens; (2) ariſtocratiæ ſtudioſus. Ab eod.

Ἀριστοκρατικῶς, *Adv.* ut convenit ariſtocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex λοχὸς, *gravida.* Angl. Birth-wort.

Ἀριστόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, optimus vates.

Ἀριστόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, præſtantiſſimus in prælio. Ex μάχη, *prælium.*

ἌΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium.

Ἀριστονομία, ας, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Ex νομὸς, *præfectura.*

Ἀριστόνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, benevolus, optimâ mente præditus. Ex νόος, *contr.* νοῦς.

Ἀριστοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo; ἀριστοποιεομαι, οῦμαι, prandeo.

Ἀριστοπόνος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, optimè laborans.

Ἄριστος, ίστη, ιστον, optimus, præſtantiſſimus, propriè Marte, ſive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maximè idoneus. Ab Ἄρης, vel ἄρι benè; vel ἄρω, *apto.*

Ἀριστοσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, præſtantiſſimus tubicen.

Ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus artifex.

Ἀριστοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, quæ optimos liberos parit. Ex τίκτω, *pario.*

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, manibus ſtrenuus.

Ἀριστωτὸς, οῦ, ὁ, tempus prandii, Heſ. Ab ἄριστον, (an ἀριστητως ut γεινηστὺς, N.)

Ἀρισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι, & σφάλλω, *decipio.*

Ἀριφραδὴς, ήος, ὁ ϗ ἡ, valdè manifeſtus, inſignis. Ex ἄρι, & φραδὴς, *prudens.*

Ἀριφραδῶς, valdè perſpicuè.

Ἀρίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valdè prudens. A φρήν.

Ἀρκεῖ, *ſufficit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀρκέει. Ab ἀρκέω.

Ἄρκειον, ου, τὸ, perſonata, *Plin.* l. 25, § 58. c. 9. herba quædam paluſtris. *Angl.* Burdock. Ab

Ἄρκειος, εία, ειον, urſinus. Ab ἄρκος.

Ἀρκέσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀρκέω.

Ἀρκεσθησόμεσθα, *arcebimur*, 1. plur. f. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀρκεσθησόμεθα.

Ἀρκεσίγυιος, roborans membra. Ex ἄρκεω, & γυιον.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, auxilium; (2) utilitas.

Ἄρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium:

Ἀρκετὸς, ἡ, ον, ſufficiens. Ab ἀρκέω.

Ἀρκετῶς, *Adv.* ſufficienter.

Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigreſcens, Gl. V. juniperus. Ab

ἌΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, juniperus, arbor & fructus.

ἈΡΚΕΩ, ῶ, f. έσω, propulſo; (2) auxilior opitulor; (3) ſufficio, ſatis ſum, (4) par ſum; (5) contentus ſum, adquieſco: ἀρκεῖ, ſufficit, ſatis eſt, Ph. ἀρκεῖσθε, contenti eſtote, Gl. V. imperat. ἀρκέσθητι, contentus eſto, Ph. a. 1. imperat. paſſ. Πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις, Soph. El. 324. Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς, conficiens; idem, Aj. 439. Ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, Luc. 3, 14.

Ἄρκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens; (2) ſatis dignus, ab ἀρκέω; (3) ſeptentrionalis. Ab

Ἄρκος, urſa, pro ἄρκτος.

Ἀρκούντως, *Adv.* ſufficienter, ſatis, abundè. Ab ἀρκέων, quod eſt ab ἀρκέω.

Ἀρκτεία, ας, ἡ, conſecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.

Ἀρκτεῖος, εια, εῖον, urſinus. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω.

Ἀρκτεύω, f. εύσω, in urſæ occiſæ honorem virgines Dianæ conſecro. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptemtrionalis. Ab eod.

Ἀρκτομῦς, ὸς, ἡ, mus urſinus, ſic dictus, quod velut urſus binis pedibus incedit.

ἌΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, urſus, urſa; (2) ſignum cœleſte; (3) piſcis quidam; (4) pars orbis ſeptentrionalis.

Ἀρκτοῦρος, ου, ἡ, Arcturus, ſtella poſt urſæ majoris caudam. Ex ἄρκτος, & οὐρά.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, cuſtos urſæ, Sidus quod & Bootes.

Ἀρκτῷος, ώα, ῶον, arctous, ſeptentrionalis. Ab ἄρκτος.

Ἄρκυον, ου, τὸ, reticulum, Gl. V. Ab ἄρκυς.

Ἀρκυοστασια, ἡ, retium collocatio. A στάσις.

ἌΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete; ἄρκυες, caſſes, Gl. V.

Ἀρκυστάσιον, ου, τὸ, locus, ubi tenduntur retia.

Ἀρκύστατα, ων, τὰ, loca, ubi retia tenduntur, *item* retia ipſa. Ex στατὸς. Unde

Ἀρκύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. retium tentor.

Ἀρκυωρέω, ῶ, f. ήσω, & ἀρκυορέομαι, retia cuſtodio, ſto ad retia, ſeu ad indaginem. Ab

Ἀρκυωρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos, qui retia cuſtodit. Ex ἄρκυς, & οὖρος, *cuſtos.*

ἉΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ.

Ἅρμα, τος, ὡ, onus; τὰ ἅρματα, arma. Ab αἴρω, *E n.*

Ἁρμαλιὰ, ſeu *Ionicè*, ἁρμαλιὴ, cibus alimentum, demenſum. Ab ἄρω, *adapto.*

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, plauſtrum. Ab ἅρμα.

Ἁρμάτειος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis, Eurip. (al. ἁρμάτιος, ια, ιον.) Ab ἅρμα.

Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currûs. Ab

Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. Ab

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator currûs, Ph. quadrigarius, al. Gl. V. vehicularius. Ab ἅρμα, & ἐλαύνω.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum, Gl. V. curriculus, Dim. ab ἅρμα. Unde

Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigarii.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἅρμα, & δρόμος, *curſus.*

Ἁρματόδρομος, curru certans auriga.

Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis. Ab ἅρμα.

Ἁρματόκτυπος, ον, *Epith.* ſtrepitûs è motu curruum.

Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno.

Ἁρματοπηγέω, ῶ, currus fabricor. Ab

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabricator, plauſtrorum compactor. Ex πήγνυμι.

Ἁρματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἁρματοτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα, & τρέφω, *alo.*

Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iiſd.

Ἁρματοτροχία, ας, ἡ, & ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα, & τρόχος, *rota.*

Ἁρματωλία, ας, ἡ, aurigatio; vox Comica Ariſtophanis, in quâ confunduntur ἁρματηλασία, & ἁμαρτωλία, peccatum.

Ἅρμενα, nom. vel acc. pl. præſ. part. paſſ. n. g. *per Sync.* pro ἀρόμενα, ab ἄρω.

Ἀρμενίζω, velifico, Gl. V. A ſeq.

Ἄρμενον, ου, τὸ, velum navis, carbaſus; (2) inſtrumentum; armamentum, Gl. V. Ab ἄρω, *apto.*

Ἄρμενος, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Ἅρμη, ης, ἡ, compages, commiſſura. Ab eod.

Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab

Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω.

Ἁρμίως, *Adv.* confeſtim. Ab ἁρμοῖ.

Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta junctura, ſeu commiſſura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμοδίαις, dat. pl. f. g. ab

Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus, Ph. adfabilis; ἁρμόδιον congruum, Gl. V.

Ἁρμοδίως, competenter, Gl. V. A præc.

Ἁρμόζοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἁρμόζουσα.

Ἁρμοζόντως, *Adv.* convenienter, congruenter.

Ἁρμόζω, fut. όσω, quadro, convenio, congruo; (2) apto, adapto; (3) jungo connubio, do nuptum. Ἁρμόζεσθαι τοὺς νόμους τοῖς πολίταις. Ἃ δ' ἁρμοσει μοι τῷ παρόντι νυν χρόνῳ, σήμαιν', Soph. El. 1306. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, 2 Cor. 11, 2. Ab ἁρμός.

Ἁρμοῖ, *Adv.* modò, nuper.

Ἀρμοῖ, convenienter, congruenter.

Ἁρμολογέω, ῶ, coagmento, coapto. Ἡρμολόγησε τάφον, *Epigr.*

Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio. Gl. V.

Ἁρμολογία, ἡ, coaptatio, conjunctio.

Ἁρμολόγος, ου, ὁ, coagmentarius, Ph.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; (2) concentus. Ab ἁρμός.

Ἁρμονίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἁρμονίας.

Ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniam pertinens; (2) Muſicæ peritus. Ab ἁρμονία.

Ἁρμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, conveniens.

Ἀρμὸς, οῦ, ὁ, commiſſura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apto.*

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω.

Ἅρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. V.

Ἅρμοσμα, τος, τὸ, idem.

Ἁρμόσσω, vel ἁρμόττω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ἁρμόσσειν τινι, πρός τι. Τόδε πρὸς τὰς συνουσίας ἁρμόττει, Iſoc. Ab ἁρμός.

Ἄρμοσται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥρμοσται.

Ἀρμοστὴρ, ῆρος, ὁ, moderator, gubernator, nomen magiſtratûs Spartani. Ab eod.

Ἀρμοστὴς, οῦ, ὁ, idem, Gl. V. aptator.

Ἀρμοστικὸς, ὴ, ὸν, ſponſalis, Gl. V. Ab

Ἁρμοστὸς, ὴ, ὸν, conveniens, congruens, Gl. V. aptus, habilis; ἁρμοστὴ, ſponſa.

Ἁρμόστωρ, ορος, ὁ, idem quod ἁρμοστήρ.

Ἁρμόσυνοι, moderatores, apud Laced.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. v. ἁρμόττω.

Ἁρμοττόντως, aptè.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lanâ; Ph. pellis lanata. Ab ἄρς.

Ἄρνας, *agnos*, accuſ. plur. ab ἄρς, ἀρνός.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur, Heſ. Ab eod.

Ἄρνειος, εία, ειον, agninus. Ab eod.

Ἀρνειὸς, ου, ὁ, agnus adultus. Ab eod.

Ἀρνεῖσθαι, præſ. inf. med. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνεοθοίνης, ου, ὁ, agnis veſcens. Ex θοίνη.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ἡ, urinator, παρὰ τοὺς ἄρνας.

Ἀρνευτηρία, ας, ἡ, ars urinatoria.

ἈΡΝΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, f. ήσομαι, recuſo, nego, inficior, denego, detrecto. Οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου, Apoc. 3, 8.

Ἀρνησάμενοι, a. 1. part. med.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀρνησίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deum negans, atheus. Ex ἀρνέομαι, *nego*, & Θεὸς.

Ἄρνησις, εως, ἡ, negatio, recuſatio.

Ἀρνῆται, 3. ſing. præſ. conj. *contr.* pro ἀρνέηται.

Ἀρνητικὸς, ὴ, ὸν, negativus. Ab eod.

Ἀρνητικῶς, negativè, negando.

Ἀρνίον, ου, τὸ, agnellus. Dim. ab ἄρς, *agnus.*

Ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ, plantago, ſeu lingua agnina. *Angl.* Plantain.

Ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. ſing. ab ἄρς, *agnus.*

Ἀρνοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui agnum devorat, vel comedit. Ex ἄρς, & φάγος, *edax.*

Ἀρνόφυλλον, ου, τὸ, qu. dic. agni folium, cytiſus, herba, quâ agni delectantur.

ἈΡΝΥΜΑΙ, capio, conſequor. Ὧν ἐγὼ μεθύστερον, ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι, cum nil prodeſt, Soph. Trach. 724. Καιρὸς—πολὺ παρὰ πόδας κράτος ἄρνυται, ſuppeditat, id. Phil. 833.

Ἀρνύσθην, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠρνύσθησαν.

Ἀρνῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, cui agnus propoſitus eſt præmium. Ex ἄρς, & ἀείδω, *cano.*

Ἀρνών, ῶνος, ὁ, agnile, Gl. V. Ab ἄρς.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἄρχομαι.

Ἀρξεῦμαι, *incipiam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro ἄρξομαι.

Ἀρόῃς, 1. ſing. præſ. conj. act. v. ἀρόω.

Ἄροιμαν, 1. ſing. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἀροίμην. Ab αἴρω.

Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. med.

Ἄροιο, *tuleris*, 2. ſing. a. 2. ejuſd.

Ἀρόμμεναι, præſ. inf. act. *Poët.* & *Dor.* pro ἀρόειν.

ἈΡΟΝ, ου, τὸ, arum, herba, *Angl.* Cuckow-pintle, Wake-Robin.

Ἄρον, *tolle*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi αἴρω.

Ἄροντο, *Ion.* *tulerint*, 3. plur. a. 2. ind. med.

Ἆρος, utilitas, apud Æſchylum.

Ἀρόσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ἀρόω.

Ἀρόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arabilis, ſegetibus accipiendis aptus. Ab

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio; (2) agricultura; (3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator; (2) pater. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀροτήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arabilis. Ab eod.

Ἀρετήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad arationem pertinens.

Ἀρότοιο, *arationis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀρότου.

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio, Gl. V. ſeges, ſementis; (2) generatio prolis. Ab eod.

Ἀροτὸς, οῦ, ὁ, tempus arandi. Ab eod.

Ἀροτὸς, ὴ, ὸν, arabilis. Ab eod.

Ἀροτοεὺς, έως, ὁ, arator. Ab eod.

Ἀροτρευτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Ab

Ἀροτρεύω, f. εύσω, aro. Ab ἀροτρεύς.

Ἀροτρητὴς, οῦ, ὁ, ruſticus, arator.

Ἀροτριάζω, f. άσω, aro. Ab ἄροτρον. Hinc

Ἀροτρίασις, έως, ἡ, aratio, aratura. Ph.

Ἀροτριασμὸς, οῦ, ὁ, idem, *Ern.*

Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, aro. Ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, 1 Cor. 9, 10.

Ἀρότριος, ruſticus, arationi favens, &c.

Ἀροτρίωμα, τὸ, ager aratus.

Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτριόω.

Ἀροτροειδὴς, ὲς, aratri figuram habens.

Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.

Ἀροτροπόνος, ὁ ϗ ἡ, aratro laborans.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, vomer.

Ἀροτροφορέω, aratrum traho, *de bubus*, &c.

Ἀροῦν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀρόειν.

Ἄρουρα, ης, ἡ, arvum, arata terra, ager, Gl. V. ſeges; (2) terra, tellus; (3) terræ menſura centum cubitorum. Ab ἀρόω. Hinc

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, ruralis.

Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus, Dim. Ab ἄρουρα.

Ἀρουροπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in arvo laborans, agricola. Ex ἄρουρα, & πόνος.

Ἀροῦσι, *tollent*, 3. pl. f. ind. act. verbi αἴρω.

ἈΡΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, aro. Εἰ δὲ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν, Heſ. E. 477.

Ἁρπάγδην, *Adv.* raptim. Ab ἁρπάζω. Unde

Ἁρπαγέντα, acc. ſing. a. 2. part. paſſ.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipſa rapiendi actio; rapina. Ab eod.

Ἁρπάγη, ἡ, harpago, irpex, inſtrumentum, quo è puteis attolluntur vaſa aquaria.

Ἁρπαγιμαῖος, α, ον, idem quod

Ἁρπάγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, rapto quæſitus.

Ἁρπαγίμως, *Adv.* raptim, Ph.

Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum eſt, rapina, præda rapta. Ab eod.

Ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, ipſa rapiendi actio, raptus.

Ἁρπάζοντε, dual. num. part. præſ. act. v.

ἉΡΠΑ'ΖΩ, f. άσω, vel άξω, rapio; prædor, Gl. V. ἥρπασα, rapui, Gl. V. a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, Ph. p. part. paſſ. Ἐκ μέσων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τῶν κόλπων ἥρπασαν, Luc. Καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ της χειρὸς τοῦ πατρός μου, Joan. 10, 29. Καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν, Apoc. 12, 5. Πεῖραν ἐχθρων ἁρπάσαι, Soph. Aj. 2. hoſtium conſilia præripere, *Cic. Off.* 1, 30. Hinc

Ἁρπάκτειρα, ἡ, prædatrix.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor.

Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, idem. Hinc

Ἁρπακτικὸς, ὴ, ὸν, rapiendi peritus, rapax.

Ἁρπακτικῶς, *Adv.* rapacium more; (2) raptim.

Ἁρπακτὸς, ὴ, ὸν, ereptus. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Ab eod.

Ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus; (2) celer; (3) qui cupidè appetitur.

Ἁρπαλέως, *Adv.* cupidè; (2) raptim.

Ἁρπάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cupidè appetitur; (2) qui rapitur.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας.

Ἁρπάξασα, *quæ rapuit*, a. 1. part. act. f. g.

Ἁρπαξίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, raptò vivens.

Ἁρπαξῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἁρπάσω.

Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαστικὸς, ὴ, ὸν, rapax. Ab eod.

Ἁρπαστὸν, οῦ, τὸ, harpaſtum, genus pilæ grandioris. Ab

Ἁρπαστὸς, ὴ, ὸν, ad rapiendum expoſitus, qui rapi poteſt.

Ἀρπεδὲς, ſolo æquale, planum. Ex ἄρω, & πέδον, *ſolum.* Hinc

Ἀρπεδίζω, ſolo æquo, complano, pavio, Heſ.

Ἀρπεδόεις, όεσσα, όεν, planus.

Ἀρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Hinc

Ἀρπεδονίζω, f. ίσω, prædor, illaqueo.

Ἁρπεδών, όνος, ἡ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.

Ἄρπεζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, (vel potius ἄρω, *Ern.*) & πέζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx; (2) avis quædam, harpe, è genere aquilarum.

Ἀρπὶς, ſeu ἁρπὶς, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus. Ab ῥαπίζω, *ſuo*, quaſi ῥαπίς.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monſtrum rapax fictitium; procella. Ab

Ἄρπυς, υος, ὁ, amor, Heſ. ἀρτὺς, *Salm.*

Ἀῤῥάβδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non virgatus.

ἈῬῬΑΒΩΝ, ῶνος, ἡ, arrhabo, arrha, pignus.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non fractus; (2) haud fragilis. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango.*

Ἀῤῥαδιούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non temerarius. Ex α priv. & ῥαδιουργέω.

Ἄῤῥαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & ῥαιστός.

Ἄῤῥαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Poet.* et cum ν ἐφελκ· pro ἤραξε. Ab ἀράσσω.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſutilis, inconſutus, Gl. V. Ex α priv. & ῥάπτω, *ſuo.*

Ἀῤῥαφὴς, ὲς, idem.

Ἄῤῥεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus, imperfectus. Ex α priv. & ῥέζω, *facio.*

Ἀῤῥενικὸς, ὴ, ὸν, maſculinus. Ab ἄῤῥην, *mas.*

Ἀῤῥενικῶς, *Adv.* maſculino genere, ap. Gramm.

Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, maſculorum generatio; ſeu procreatio; virilis ſexus, Ph. Ab

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην, *mas*, & γείνομαι, *genero.*

Ἀῤῥενόθηλυς, εος, ὁ ϗ ἡ, mas & femina, incerti ſeu ambigui, ſexûs.

Ἀῤῥενοκοίτης, ου, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην, & κοίτη, *cubile.*

Ἀῤῥενοκυέω, prolem maſculam edo.

Ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, maſculos depereo, Suicer. Ex ἄῤῥην, & μαίνομαι, *inſanio.*

Ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum virilem edo. Ab

Ἀῤῥενοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, maſculum pariens vel generans. Ex ἄῤῥην, & τίκτω, *pario.*

Ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, maſculos corrumpo, Suicer. Ex ἄῤῥην, & φθείρω.

Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ήσω, maſculum reddo; ἀῤῥενοῦσθαι, maſculum evadere. Ab ἄῤῥην. Hinc

Ἀῤῥενώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, maſculus, fortis.

Ἀῤῥενωδῶς, *Adv.* maſculè, fortiter.

Ἀῤῥενωνυμέω, maſculino nomine appello.

Ἀῤῥονωπὸν, οῦ, τὸ, maſcula facies; (2) animus virilis & generoſus. Ab

Ἀῤῥονωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui virili facie eſt; (2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην, & ὤψ.

Ἀῤῥενωπῶς, *Adv.* viriliter, ſtrenuè.

Ἀῤῥεπὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans.

Ἀῤῥεπῶς, *Adv.* non vergendo in alterutram partem.

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. & ῥέπω.

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non fractus, A ῥήσσω.

Ἀῤῥήκτως, firmè, ſtabiliter.

Ἀῤῥήκτοισι, dat. pl. *Poet.* pro ἀῤῥήκτοις.

Ἀῤῥήκτω, gen. ſing. *Dor.* pro ἀῤῥήκτου.

Ἀῤῥημοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab

Ἀῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. & ῥῆμα, *verbum.*

ἌῬῬΗΝ, ενος, ὁ, mas, maſculus; (2) ὁ ϗ ἡ, fortis, virilis.

Ἀῤῥήνειν, vel ἀῤῥηνεῖν, rixari, conviciis ſævire, *Heſ.* Ab

Ἀῤῥηνὴς, ὲς, ſævus, ferox, *Theoc.* 25, 83, *Ern.* ἀῤῥηνεῖν dicitur de fæminâ, quæ cum viro contendat, *Ruſt.*

Ἀῤῥησία, ας, ἡ, ſilentium. Ex α priv. & ῥέω.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, imprimis fœda Venus. Ab

Ἀῤῥητοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, nefanda perpetrans. Ex ἄῤῥητος, & ποιέω.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dictus, indictus; inauditus, ineſtabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus lege prohibitis. Unde ἄῤῥητα, fœda convicia; (4) infandus, nefandus, nefaſtus, Gl. V. (5) fœdus, odioſus, Ex α & ῥέω.

Ἀῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἄῤῥητος, & ἔργον, *opus.*

Ἀῤῥήτως, *Adv.* infandè, ineffabiliter, arcanè.

Ἀῤῥηφορέω, ῶ, ſacra arcana fero.

Ἀῤῥηφορία, ας, ἡ, arcanorum geſtatio. Ab

Ἀῤῥηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nefanda & arcana geſtans. Ex ἄῤῥητος, & φέρω, fero.

Ἄῤῥηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum aptus ſepimentis. Ex α intenſ. & ῥῆχος, *ſepimentum*.

Ἀῤῥίγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, exhorreſcere neſcius, impavidus. Ab

Ἄῤῥιγος, ου, ὁ ϗ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α priv. & ῥῖγος, *frigus*.

Ἄῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. & ῥίζα, *radix*.

Ἀῤῥίζωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ῥιζόω.

Ἄῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, naſo, aut naribus carens; (2) malum habens naſum, non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus*.

Ἄῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈῬῬΙΧΑ͂ΣΘΑΙ, manibus & pedibus ſurſum tendere, *Heſ.* al. ἀναῤῥιχᾶσθαι.

ἌῬῬΙΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἄῤῥοια, ας, ἡ, retentio menſium, ſeu menſtrui. Ex α priv. & ῥοὴ, *fluxus*.

Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, diſſonantia, diſcrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.

Ἀῤῥυθμοπότης, ου, ὁ, qui non bibit ad rhythmum & menſuram, ſed plenis poculis & ſine ordine. Ex ἄῤῥυθμος, & πίνω, *bibo*.

Ἄῤῥυθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. & ῥυθμὸς.

Ἀῤῥύθμως, *Adv.* ſine numeris, inconcinnè.

Ἀῤῥύπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſordidatus, non contaminatus. Ex α priv. & ῥύπος. Unde

Ἀῤῥύπαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſordidus.

Ἀῤῥύπωτος, ον, idem.

Ἀῤῥυσίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pignoris loco captus non eſt. Ex α & ῥυσιάζω.

Ἀῤῥύσονται, *haurient*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Poet.* pro ἀναρύσονται, à verbo ἀναρύω.

Ἀῤῥυτίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rugas non habet. Ex α & ῥυτιδόω, *corrugo*.

Ἀῤῥωδέω, non timeo, contemno. Ex α priv. & ὀῤῥωδέω, *timeo*, ap. Ammon. ſed *Herod.* dixit pro ὀῤῥωδέω.

Ἄῤῥωξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, non fractus, non ſciſſus. Ex α priv. & ῥὼξ, *fiſſura*.

Ἀῤῥωστέω, ῶ, f. ήσω, infirmus ſum, adverſâ valetudine laboro, Gl. V. ἀῤῥωστῶ, ægroto, langueſco. Ex α priv. & ῥώννυμι. Hinc

Ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo.

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, Gl. V. Ab

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infirmus, ægrotus.

Ἀῤῥώστως, languidè, invalidè.

ἌΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, agnus.

Ἀρσάμενος, a. 1. part. med. *Æol.* pro ἀράμενος.

Ἄρσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Æol.* pro ἄραντες. Ab ἄρω.

Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, maſculinus; ἀρσενικὸν, maſculinum: auripigmentum, Gl. V.

Ἀρσενογενὴς, ὲς, maſculini generis.

Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.

Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.

Ἀρσενόμορφος, ον, maſculinâ facie præditus.

Ἀρσενόπαις, cui maſculus eſt filius.

Ἀρσενοπληθὴς, ες, plenus maribus.

Ἄρσην, Atticè idem eſt quod ἄῤῥην, unde & reliqua ab ἄρσην incipientia ſub ἄῤῥην videnda ſunt.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, ſubvectio; (2) ablatio, detractio; (3) onus, tributum. Ab αἴρω, *tollo*.

Ἆρσον, a. 1. imperat. act. *Æol.* pro ἆρον. Ab ἄρω.

Ἄρσω, 1. ſing. f. 1. ind. *Æol.* pro ἄρω.

ἈΡΤΑΒΗ, ης, ἡ, genus menſuræ Perſicæ ſive Medicæ medimnum Atticum capiens.

Ἀρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in fruſta; (2) trucido. Ab

ἌΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, lanius; (2) coquus.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; (2) ſuſpendium. Ab

ἈΡΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, appendo; & (2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, ſpem in aliquo collocatam habeo.

Ἀρτεμέα, *integrum*, acc. ſing. ab ἀρτεμής.

Ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis ſum, valeo, ſum integris viribus. Ab

ἈΡΤΕΜῊΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, incolumis, integer, ſanus, ſalvus. Hinc

Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, ſalus, ſanitas.

Ἀρτεμιδόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Dianâ, ſive Lunâ percuſſus; lunaticus, lymphaticus. Ex Ἄρτεμις, & βλητός.

Ἄρτεμις, ιος, vel ιδος, ἡ, Diana.

ἈΡΤΕΜΙΣΙ'Α, ας, ἡ, Artemiſia, herba. *Angl.* Mugwort.

Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Dianæ ſtatua, aut templum; urbs Dianæ ſacra. Eb Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus.

Ἀρτεπίβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pani inſidians; nomen muris in Batrach. Ab ἐπίβουλος.

Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτιος, (vel ἄρω, *Ern.*)

Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco ſuſpenſum, appenſum, etiam monilia, inaures; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. gr. terræ, quia ex eo corpus quaſi ſuſpenſum eſt.

ἈΡΤῊΡ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus; (2) inſtrumentum bajulorum.

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, arteria, ſpiritûs ſemita, ſpiritûs conceptaculum, Gl. Vet. vena vitalis; (2) omnis vena pulſans à motu obſcillatorio.

Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) raucus. A præc.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ aſperæ ſectio. Ex ἀρτηρία, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arteriæ ſimilis.

ἌΡΤΙ, *Adv.* modò, paullo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compoſitione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἕως ἄρτι, huc uſque; ἀπ᾽ ἄρτι, ſeu ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam nunc.

Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατῆρσι δ᾽ οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν χρυσοῖς, Ariſtoph. Plut. 816. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιάκις, *Adv.* pariter, pari numero, ſecundum numerum parem. Ab eod.

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, & ἀρτιβλάστανος, ον, recens germinans. Ex βλαστάνω, *germino*.

Ἀρτιβρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι, & βρέχω, *irrigo*.

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui modò uxorem duxit vel recens nupta.

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens genitus, modò natus. Ex ἄρτι, & γενέθλη.

Ἀρτιγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* lanuginis. Ex ἄρτι, & γένειον, *barba*.

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modò natus. Ex ἄρτι, & γείνομαι, *naſcor*.

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A γεννάω.

Ἀρτίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, modò natus, recens genitus. Ex ἄρτι, & γόνος, *generatio*.

Ἀρτιγραφὴς, ὲς, modò ſcriptus.

Ἀρτιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nuper didicit; (2) qui nuper diſcere cœpit; (3) qui nuper cognitus & mente perceptus eſt. Ex δαίω.

Ἀρτίδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui modò lachrymavit.

Ἀρτίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens doctus, qui modò didicit. Ex ἄρτι, & διδάσκω, *doceo*.

Ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis, Dim. Ab ἄρτος.

Ἀρτίδομος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens exſtructus. Ex ἄρτι, & δομέω, *exſtruo*.

Ἀρτιέπεια, ας, ἡ, verum dictum; (2) vera dicendi ſtudium. Ab

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus; (2) garrulus, loquax; (3) veridicus. Ab ἄρτιος, & ἔπω, *dico*.

Ἀρτιζυγία, ἡ, recens conjunctio.

Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio; (2) paro, inſtruo. Ὕδατι δ᾽ ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, Theoc. 13, 43. Ab ἄρτιος.

Ἀρτίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt brevis vitæ. Ex ἄρτι, & ζωὴ, *vita*.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι, & θάλλω.

Ἀρτιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modò vel recens mortuus. Ex ἄρτι, & θνήσκω.

Ἀρτίκολλος, ον, recens, ſeu accuratè conglutinatus. Ab ἄρτι, & κόλλα.

Ἀρτιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nuper diſcere cœpit; (2) qui nuper certior factus. Ex ἄρτι, & μανθάνω, *diſco*.

Ἀρτιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui membris eſt integris & perfectis. Ex ἄρτιος, & μέλος.

Ἄρτινοος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt ſana.

Ἀρτιοπέρισσος, ου, ὁ ϗ ἡ, par impar.

Ἄρτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans; (3) integer, ſanus, incolumis; (4) conſentaneus; (5) conſummatus plenèque inſtructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι, & πηγνύω.

Ἀρτίπαις, αιδος, ὁ, adultus puer.

Ἀρτίπλουτος, ον, recens ditatus.

Ἀρτίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus integer & valens, integros pedes habens.

Ἄρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

Ἀρτισκάπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens foſſus, nuper effoſſus. Ex ἄρτι, & σκάπτω, *fodio*.

Ἀρτίσκος, ου, ὁ, parvus panis, paſtillus, *Athen.* Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτιστομέω, ῶ, f. ήσω, expeditè & articulatè loquor. Ab

Ἀρτίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diſtinctè, planè, & perfectè verba pronunciat, minimè blæſus; (2) qui jam fari poteſt. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος, & στόμα, *os*.

Ἀρτιστράτευτος, ον, tiro.

Ἀρτισυζυγια, ἡ, idem quod ἀρτιζυγια.

Ἀρτιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι, & τελέω, *initio*.

Ἀρτίτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper natus. Ὠὰ ἐκ ζώων ἀρτίτοκα, *Aret.* Ex ἄρτι, & τίκτω.

Ἀρτιτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui, vel quæ nuper peperit. Ex iiſd.

Ἀρτίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper cæſus, nuper vel recens ſectus. Ex ἄρτι, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀρτιτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuper ſecuit, ſeu incidit; (2) qui nunc ſecat. Ex iiſd.

Ἀρτιτρεφὴς, ὲς, *Epith.* infantis.

Ἀρτίτροπος, puerilem ætatem vix egreſſus, *Æſchyl.* propriè integris adhuc moribus.

Ἀρτίτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens formatus.

Ἀρτιύπωχρος, ον, vepallidus. Ab ἄρτι, ὑπὸ, & ὠχρὸς.

Ἀρτιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui viſum modo recuperavit. Ex ἄρτι, & φάος, *lux*.

Ἀρτιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι, & φαίνω.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens peremptus. Ex ἄρτι, & φάω, *interficio*.

Ἀρτιφρονέω, ſanâ mente præditus ſum. Ab

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mente integrâ, ſanâ præditus. Ex ἄρτι, & φρὴν.

Ἀρτιφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens natus. A φύω.

Ἀρτίφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex eod.

Ἀρτίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vox eſt integra & perfecta; (2) qui verba accuratè & integrè pronunciat. Ex ἄρτι, & φωνὴ, *vox*.

Ἀρτιχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex ἄρτι, & χαίνω, *hiſco*.

Ἀρτιχάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recenter ſculptus, ſeu inſculptus. Ex ἄρτι, & χαράσσω.

Ἀρτίχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, cui manus ſunt integræ & perfectæ; (2) qui utrâque manu utitur. Ex ἄρτι, & χεὶρ.

Ἀρτιχόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι, & χορεύω.

Ἀρτίχριστος, ον, recens unctus.

Ἀρτίχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens fuſus. A χύω.

Ἀρτίως, *Adv.* modò, nuper, recens, paullo ante; (2) integrè, perfectè, prorſus; (3) aptè, ut cohæreat. Ab ἄρτιος.

Ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, ſpecimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος, & δεῖγμα.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem diſtribuo. Ex ἄρτος, & δίδωμι, *do*.

Ἀρτοζήτης, cibum quærens, ad cibum veniens.

Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium. Ex ἄρτος, & θήκη.

Ἀρτοκοπεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ex κόπτω.

Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, piſtrinum exerceo.

Ἀρτοκοπικὸς, ή, ὸν, ad piſtrinum pertinens. Gl. V. piſtrinicus, Cerealis.

Ἀρτοκόπιον, ου, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον. Ab

Ἀρτόκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, piſtor, piſtrix. Ex ἄρτος, & κόπτω, *ſcindo, pinſo.*

Ἀρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane & carne conſtans. Ph. viſceratio.

Ἀρτολάγανον, ου, τὸ, panis genus delicatum, (opus piſtorium tenuioris generis, *Ern.*)

Ἀρτολάγυνος πέρα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος, & λάγυνος, *lagena.*

Ἀρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem piſtoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτοποιός. Hinc

Ἀρτοποιΐα, ας, ἡ, panificium, Gl. V.

Ἀρτοποιϊκὸς, & ἀρτοποιητικὸς, ή, ον, ad piſtoriam, ſeu piſtrinum, pertinens; piſtorius.

Ἀρτοποιεῖον, ου, τὸ, panificium, Gl. Vet. Ab

Ἀρτοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, unde panis coquitur; (2) piſtor, vel piſtrix. Ex ἄρτος, & ποιέω.

Ἀρτοπτεῖον, ου, τὸ, vas, vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος, & ὀπτάω, *coquo.*

Ἀρτόπτης, ου, ὁ, qui panes coquit. Ex iiſd.

Ἀρτοπωλεῖον, ου, τὸ, taberna, in quâ panes venduntur. Ab

Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος, & πωλέω, *vendo.* Unde

Ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit. Gl. V. panarius.

Ἀρτοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi panis venditur.

Ἀρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem.

ἈΡΤΟΣ, ου, ὁ, panis; (2) quivis cibus.

Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, & σιτέω, *nutrio.*

Ἀρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος, & τρέφω, *alo.*

Ἀρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, & φαγεῖν, *edere.* Hinc

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, panivorus, qui pane veſcitur.

Ἀρτοφόρον, ου, τὸ, vas, quo panis fertur; panarium, Gl. V. Ex ἄρτος, & φέρω.

Ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος, & χάρις, *gratia.*

ἈΡΤΥΛΙ'Α, ας, ἡ, teſtamentum, Heſ.

Αρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; conditura, pulmentum, Gl. V. Ab ἀρτύω. Hinc

Ἀρτυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in condiendis cibis uſum habens.

Ἀρτύνω, apto, adorno. Ἀρτύνειν τὴν ἐπιβουλήν, parare, Herodot. Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες, Il. 12, 43.

Ἀρτυσις, εως, ἡ, ipſa actio condiendi. Gl. V. conditura. Ab eod.

Ἀρτυτικὰ, ῶν, τὰ, fructus cinaræ.

Ἀρτυτικόν, conditaneum, Gloſſ. Vet. Ab

Ἀρτυτὸς, ή, ὸν, condimentarius, conditaneus, conditus, Gl. V. Ex

ἈΡΤΥ'Ω, f. ύσω, apparo, adorno, inſtruo; (2) condio; ἠρτυμένον, conditum, Gl. V. perf. part. paſſ.

Ἀρύβαλλος, ου, ὁ, marſupium quod trahendo clauditur & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, *traho,* & βάλλω, *jacio.*

Ἀρυσάμενος, a. 1. part. med. v. ἀρύω.

Ἀρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. A ἀρύω.

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus; (2) hauſtrum. Ab eod.

Ἀρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2) hauſtrum. Ab eod.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) hauſtrum.

Ἀρύτω, idem quod

ἈΡΥΩ, f. ύσω, haurio, ex profundo traho; ἀρύομαι, haurio, Gl. V. ἀρύεται, exantlat, Ph. *in med.* eſt etiam deſtringo, extraho, ſc. gladium, item orior, de ſole & ſtellis.

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων, & ἄγγελος.

Ἀρχαγέτας, *dux, Dor.* pro ἀρχηγέτης.

Ἀρχᾶθεν, *antiquitùs, Dor.* pro ἀρχῆθεν.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ; (2) principia.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, antiquitatem, ſeu antiquos imitor, antiquo, Gl. V. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαϊκὸς, ή, ὸν, antiquitatem, ſeu antiquam ruſticitatem præ ſe ferens, ſine moribus; (2) ſtultus, ſimplex. Ab eod.

Ἀρχαϊκῶς, *Adv.* antiquo more loquendi & vivendi.

Ἀρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas. Gl. V. origo originalis. Ab

Ἀρχαιόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος, & γίνομαι, *naſcor.*

Ἀρχαιογράφος, ου, ὁ, antiquarius, Ph. Ex ἀρχαῖος, & γράφω, *ſcribo.*

Ἀρχαιοειδὴς, ές, antiquitatem redolens.

Ἀρχαιόθεν, antiquitùs, Gl. V.

Ἀρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis diſſero; (2) antiquo ſermone utor.

Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, hiſtoria, de rebus antiquis. Gl. V. origo, *veriùs,* origines, antiquitates.

Ἀρχαιολογικὸς, ή, ὸν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab

Ἀρχαιολόγος, ὁ ϗ ἡ, de rebus antiquis diſſerens; (2) antiquo ſermone utens. Ph. ἀρχαιολόγοι, Attellani Ex ἀρχαῖος, & λόγος.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, ſors uſurarum; (2) bonum avitum, bona, unde fructus & reditus veniunt.

Ἀρχαιοπινὴς, ὲς, antiquitatem redolens. Ab ἀρχαῖος, & πῖνος.

Ἀρχαιόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, jam inde à majoribus dives, qui divitias avitas habet.

Ἀρχαιοπρεπὴς, ὲς, antiquitatem referens, more antiquo factus.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, priſtinus, antiquus, vetuſtus; (2) ſtultus, ineptus, fatuus, ſimplex; (3) ruſticus. Hinc

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetuſtas.

Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, priſca vivendi ratio. Ab

Ἀρχαιότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, antiquis moribus præditus, ap. *Ibuc. ſed in contumeliam.*

Ἀρχαιότροπως, more antiquo. A præc.

Ἀρχαιότυπος, ον, antiquus, exempli vetuſti.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magiſtratuum electio ſeu creatio; (2) magiſtratuum eligendorum tempus; (3) magiſtratus electi. Gl. V. ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ, & αἵρεσις.

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, comitia magiſtratibus creandis; Gl. V. comitia. Ex iiſd. Unde et

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magiſtratus creandos convenio, magiſtratum creo; (2) magiſtratum peto, (quo ſenſu & *in med.* dicitur;) (3) gratiam hominum capto; ambitione utor.

Ἀρχαιρεσιακὸς, ή, ὸν, comitialis, Gl. V.

Ἀρχαϊσμὸς, οῦ, ὁ, veterum, ſeu priſcorum imitatio; (2) antiqua loquendi ratio. Ph. antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.

Ἀρχαίως, *Adv.* antiquè, antiquo more; (2) ſtultè. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχάριος, ου, ὁ, tiro, novellus, incipiens, Suicer. Ab ἄρχομαι.

Ἀρχᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro ἀρχῆς.

Ἀρχέγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, primogenius, prior natu; (2) priſcus. Gl. V. primævus; (3) auctor generis; item cauſa genitrix, cauſa gignendi.

Ἀρχεδίκης, ὁ, propriè, auctor juris, juſtus poſſeſſor.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, magiſtratuum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχή.

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priſcus.

Ἀρχέκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, auctor, ſeu origo malorum. Ex ἀρχὴ, & κακὸς, *malus.*

Ἀρχέλαος, ου, ὁ ϗ ἡ, populi rector, princeps; (2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ, & λαὸς.

Ἀρχένεως, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nunc primum navigat; (2) navi imperans. Ex ναῦς.

Ἀρχέπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, penes quem adminiſtrandarum ac diſpenſandarum divitiarum poteſtas eſt; (2) dominus divitiis & priſtinæ fortunæ reſtituendus.

Ἀρχέπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, civitati imperans.

Ἀρχεσίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cantui præeſt. Ex ἀρχὴ, & μολπὴ, *cantus.*

Ἀρχέσπερος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ, & ἕσπερος.

Ἄρχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤρχετο.

Ἀρχέτυπον, ου, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; Ph. principale. Ab

Ἀρχέτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ, & τύπος.

Ἄρχευ, imperat. med. *Dor.* pro ἄρχου.

Ἀρχεύω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχή.

Ἀρχέχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præeſt choro, choragus. Ex ἀρχή, & χορός.

ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magiſtratus; (3) cauſſa, origo. *in Accuſ. adverbialiter* principio, ante omnia, in primis; (4) omninò, ἀρχὰς, ab initio, ſtatim, *Polyb.*

Ἀρχηγενὴς, ὁ ϗ ἡ, auctor.

Ἀρχηγετεύω, f. εύσω, principatum obtineo, præſum:

Ἀρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auſpicor, incipio. Ab

Ἀρχηγέτης, ου, ὁ, præſes, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγός.

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præſes, princeps, dux femina; (2) metropolis imperii.

Ἀρχηγικὸς, ή, ὸν, principalis, præcipuus. Ab

Ἀρχηγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, præſes, dux, auctor, magiſter, inventor, cauſa rei. Ex ἀρχὴ, & ἡγέομαι, *dux ſum, præeo.*

Ἀρχῆθεν, *Adv.* ab initio, antiquitùs, denuò, Ph. Ab ἀρχή.

Ἀρχθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. v. ἄρχω.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, primarius inter medicos. Gl. V. archiater.

Ἀρχιβούκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bubulcorum princeps.

Ἀρχίβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, princeps conſilii.

Ἀρχιγένεθλος, ὁ ϗ ἡ, auctor vitæ.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribarum præfectus, inter ſcribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos & princeps, ſeu præfectus carceris.

Ἀρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem, Suicer.

Ἀρχιδιάκονος, ου, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos.

Ἀρχιδικαστὴς, οῦ, ὁ, præſes, ſeu præfectus judicum.

Ἀρχίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, præſes judicii, qui exercet judicium, judex quæſtionis. Ex ἀρχὴ, & δίκη, *jus.*

Ἀρχίδιον, ου, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magiſtratus. Dim. ab ἀρχὴ.

Ἀρχιειρεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, Suid. Ex ἀρχὴ, & εἰρεσία.

Ἀρχιεράομαι, ῶμαι, ſummus ſacerdos ſum, ſummo ſacerdotio fungor.

Ἀρχιερατεύω, εύσω, idem.

Ἀρχιερατικὸς, ή, ὸν, pontificius, ad ſummum ſacerdotem pertinens. Ab ἀρχιεράομαι.

Ἀρχιέρεια, ἡ, pontificatus maximus.

Ἀρχιερεὺς, έος, ὁ, ſummus pontifex, ſummus ſacerdos. Ex ἀρχὴ, & ἱερεύς. Hinc

Ἀρχιέρεως, *Atticè,* idem.

Ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ, ſummum ſacerdotium. Gl. V. pontificatus. Ab ἀρχιερεύς.

Ἀρχιεταῖρος, ου, ὁ, princeps ſodalium.

Ἀρχιευνοῦχος, ου, ὁ, eunuchorum præfectus, ſeu princeps.

Ἀρχίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ, & ζωὴ, *vita.*

Ἀρχιθέωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, præfectus eorum, qui ſacrorum cauſâ aliquò mittebantur.

Ἀρχιθιασίτης, ὁ, Dux chori Bacchici.

Ἀρχικέραυνος; ὁ ϗ ἡ, auctor vel moderator fulminis.

Ἀρχικυβερνήτης, ου, præfectus ſummus.

Ἀρχικὸς, ή, ὸν, primarius, princeps, Gl. V. principalis; (2) peritus imperandi, aptus ad regendum; (3) imperans. Ab ἀρχὴ.

Ἀρχικυνηγὸς, ὁ, magiſter rei venaticæ.

Ἀρχιληστὴς, οῦ, ὁ, princeps prædonum, ſeu latronum.

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus, ſeu magiſter coquorum.

Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, abbas. Ex ἀρχὴ, & μάνδρα.

Ἀρχιμανδρῖτις, ιδος, ἡ, abbatiſſa, Gl. V. præfecta cœnobii.

Ἀρχίμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mimorum princeps; (2) princeps hiſtrionum.

Ἀρχιοινοχοεία, ἡ, dignitas & officium ejus, qui principatum inter pocillatores tenet. Ab

Ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, princeps pocillatorum.

Ἀρχιπατριῶται, principes familiarum.

Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, piratarum princeps, archipirata.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps.

Ἀρχιποσία, ας, ἡ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ, & πόσις.

Ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, princeps legationis.

Ἀρχιραβδοῦχος, ου, ὁ, lictor primus.

Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, piſtorum princeps.

Ἀρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitûs, princeps militiæ, ſummus imperator.

Ἀρχισύμβολον, ου, τὸ, inter Symbola princeps, Suicer Ex ἀρχὴ, & σύμβολον, *Symbolum.*

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, princeps Synagogæ.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ, præfectus ſatellitum, princeps ſtipatorum, præcipuus cuſtos corporis.

Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, fabricor, architector.

Ἀρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, ſtructura. Ab ἀρχιτεκτονέω.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars.

Ἀρχιτεκτονικὴ, ſc. τέχνη, idem, architectura.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, ſtructor, machinator.

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, magiſter publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparando convivio.

Ἀρχιυπασπιστὴς, οῦ, ὁ, princeps ſatellitum.

Ἀρχίφυλοι, præfecti, ſeu principes tribuum.

Ἀρχιφὼρ, ῶρος, ὁ, princeps furum; nomen magiſtratûs, ap. *Diodor.*

Ἀρχίφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, princeps, ſeu auctor luminis. Ex ἀρχὴ, & φῶς, *lumen.*

Ἄρχμενος, præſ. part. paſſ. *per Sync.* pro ἀρχόμενος.

Ἀρχογλυπτάδης, ου, ὁ, magiſtratus ambiens, Etym. Euſt. Ex ἀρχὴ, & γλύφω, *ſculpo.*

Ἀρχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, principii formam habens; (2) primigenius; (3) primarius. Ex ἀρχὴ, & εἶδος, *forma, ſpecies.*

Ἀρχολάβος, ου, ὁ ϗ ἡ, magiſtratuum hoſpes, Ex ἀρχὴ, & λαμβάνω.

Ἀρχολίπαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magiſtratum ambiens; (2) ex magiſtratu pingueſcens. Ex λιπαρὴς, ſtudioſus, vel λιπαρὸς, *pinguis.*

Ἄρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, Gl. V. ἀρχομένου, ineuntis. Ph. ἠρξάμεν, orſus ſum, cœpi, inchoavi, a. 1. med. Gl. V. ἀρξάμενος, orſus, exorſus, part. a. 1. med. Gl. V. Ἄρχεσθαι τινος, ἔκ τινος, ὑπὸ τινος, τὴν ἀρχὴν, τοῦ γράφειν.

Ἀρχοντιάω, ῶ, principatum ambio, Suicer. Ab ἄρχων.

Ἀρχοντικὸς, ἡ, ὸν, ad magiſtratum pertinens.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, princeps, dux; (2) podex, inteſtinum rectum. Ab

Ἄρχω, f. ξω, perf. paſſ. ἦργμαι, incipio, initium facio; (2) principium, auctor, vel origo ſum; (3) priores partes occupo, prior aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præſum; (5) magiſtratu fungor; ἄρχομαι, incipio; (6) ſum ſub imperio alterius; pareo, obtempero; ἀρχομένων, ſubjectorum, Ph. Ἄρχειν της μάχης, της διαφορᾶς, τὴν ἀρχήν. Οὐκ ἔστιν εὖ ἄρχειν μὴ ἀρχθέντα, nemo poteſt benè imperare, niſi ipſe ſub imperio fuerit, Ariſtot. Ab ἀρχή.

Ἀρχώμεσθα, 1. pl. præſ. conj. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα.

Ἄρχων, οντος, ὁ, principatum, ſeu imperium obtinens, princeps, Ph. præpoſitus, moderator, rector, præſes, magiſtratus. Ab ἄρχω.

ἈΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Νῆ' ἄρσας ἐρετῆσιν ἐικοσιν, Odyſſ. 1, 280.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.

Ἀρωγοναύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, ſive fautor. Ex ἀρωγὸς, & ναύτης, *nauta.*

Ἀρωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, vindex; (2) defenſor. Item *Adj.* ut Πυρὶ μὲν ὧν καίειν τὸ πάθος ἀρωγὸν, *Aret.* Ab ἀρήγω.

ἈΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, ſuavitas odorum, Gl. V. ἀρώματα, odores, Ph.

Ἀρωματίζω, f. ίσω, aromata reſipio; (2) aromatibus imbuo. Ab ἄρωμα. Unde

Ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, aromaticus, odoratus:

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, ex aromatibus confectus. Ab eod.

Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica, ſc. πόσις.

Ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. Gl. V. odorarius. Ex ἄρωμα, & πώλης.

Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. Ab

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aromata ferens.

Ἀρωραῖος, pro ἀρουρῖος.

Ἀρώσιμος, ον, idem quod ἀρόσιμος.

Ἄρως, *heros*, *Dor.* pro ἥρως.

Ἃς, *quas*, acc. pl. artic. poſtpoſ. ὅς, *qui.*

Ἆσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἦσα, ab ἄτω.

Ἆσα, *cecini*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἄδω.

Ἀσαγήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non captus, vel non capiendus, Suicer. Ex α priv. & σαγηνεύω.

Ἀσαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneribus ferendis non adſuetus, Suicer. Ex α priv. & σάγη.

Ἀσάζω, faſtidio, nauſeo; (2) triſtor. Ab ἄση.

Ἆσαι, *ſatiaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, *ſatio.* ſed ᾆσαι eſt ab ᾄδω, *cano.*

Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.

Ἄσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conculcatus, non refertus, non oneratus. Ex α & σάττω.

Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis fuere peritiſſimi.

Ἀσαλέα, ας, ἡ, tranquilitas, ſecuritas; (2) incogitantia, Etym. Ab ἀσαλὴς, (niſi potius ſit exarandum ἀσάλεια, *Ern.*)

Ἀσάλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus.

Ἀσαλεύτως, *Adv.* intrepidè, conſtanter.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, curâ vacuus, Etym. Ex α & σάλος.

Ἀσάλπιγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tubâ non proclamatus. Ex α priv. & σάλπιγξ, *tuba.*

ἈΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, ſolium, labrum, in quo veteres ſe lavabant, balneis nondum repertis.

Ἀσᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀσάειν, ab ἀσάω, *faſtidio adficio.*

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſandalis carens.

Ἄσαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non blandiens, ſc. more canum caudam agitantium, *Heſ.* Ex α priv. & σαίνω, (Æſch. Ch. 420.)

Ἀσάομαι, ῶμαι, nauſeo, faſtidio; (2) iraſcor. Ab ἄσῆ.

Ἀσαπὴς, ὁ ϗ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. & σήπω.

Ἀσαρίτης, οἶνος, aſarites, ſeu vinum ex aſaro herbâ confectum. Ab ἄσαρον.

Ἀσαρκέω, gracilis, ſeu macilentus ſum:

Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab

Ἄσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. & σάρξ, *caro.*

Ἀσαρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. *Aret.*

ἌΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, aſarum, nardus ſilveſtris. *Angl.* Aſarabacca.

Ἀσάρωτος, ον, qui non verritur, τὸ ἀσάρωτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α & σαρόω.

Ἆσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦσας, ab ἄδω.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas. Ab

Ἀσαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus; (2) incertus.

Ἀσαφῶς, *Adv.* obſcurè.

Ἄσβεστος, η, ον, & ἄσβεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inextinguibilis, inexſtinctus, nunquam ceſſans. Ph. calx; (2) nomen lapidis, unde telæ fiunt, quæ non comburuntur in igni. Ex α priv. & σβέννυμι.

Ἀσβολαίνω, ſuſco, Gl. V. ἀσβολαίνεται, fuſcatur. Ab

ἈΣΒΟΛΉ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc

Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus.

Ἄσβολος, ου, ἡ, idem quod ἀσβόλη. Hinc

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio.

Ἀσβολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσβολόεις.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultûs divini, impietas. Ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, ῶ, f. ήσω, irreligioſus & impius ſum, impiè ago; impiè tracto aliquem; *in paſſ.* impiè tractari, & impiè fieri. Ἐξελέγξαι —— περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, Judæ 15. Ab eod. Hinc

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. V. nefas.

Ἀσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui numen divinum, vel nullum Deum colit; irreligioſus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. & σέβω.

Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria; irreverentia.

Ἀσεβῶς, impiè, Ph. Ab ἀσεβής.

Ἄσειρος, οῦ, ὁ, ϗ ἡ, habenâ carens; (2) non vinctus. Ex α priv. & σεῖρα, *catena.*

Ἀσείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄσειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, non quaſſatus. Gl. V. inquaſſatus; (2) qui quaſſari & concuti nequit. Ex α & σείω.

Ἀσελγαίνω, petulanter & laſcivè ago; (2) petulanter aliquem injuriâ adficio; (3) nefandæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαινε μόνον, Dem. Gl. V. laſcivio:

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans & proterva injuria, laſcivia, luxus, impudicitia.

Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω:

Ἀσελγέως, *Adv.* protervè, petulanter, libidinosè. Ab

ἈΣΕΛΓῊΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, petulans, inſolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) laſcivus. Ph. ganearius, libidinoſus, luxurioſus, obſcœnus, flagitioſus, impudicus, inceſtus, al. Gl. V.

Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, cornibus laſciviens, item magna cornua habens. Ex κέρας.

Ἀσελγομανέω, ῶ, per laſciviam inſanio, inſana impudicitiâ teneor, vel prurio. Ex μαίνομαι.

Ἀσελγῶς, idem quod ἀσελγέως.

Ἀσέληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, illunis; (2) obſcurus. Ex α priv. & σελήνη, *luna.*

Ἄσεμνος, ὁ ϗ ἡ, minimè venerandus, inhonoratus; (2) incaſtus, impudicus, Gl. V.

Ἀσέμνως, parum decorè.

Ἀσεπτέω, impius ſum. Ab

Ἄσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impius, irreligioſus. Ex α & priv. & σέβω, *colo.*

Ἀσεῦμαι, *canam*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ᾄσομαι, à verbo ᾄδω, *cano.*

Ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea; (2) moleſtia animi; (3) ſordes; (4) dolor. Ex ἄδω, *ſatio.*

Ἀσῇ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ᾄσῃ, ab ᾄδω.

Ἀσηθείην, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ. v. ἀσάομαι.

Ἀσηθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ἀσήκορος, faſtidiens è ſatietate.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſignatus, nullo ſigillo obſignatus; (2) incuſtoditus; (3) incertus; (4) rectore carens. A σημαίνω.

Ἀσημείωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non notatus, aut inſignitus. A σημειόω.

Ἀσημόγραφος, όν, obſcurè ſcriptus; ἀσημογράφος, obſcurè ſcribens. A γράφω.

Ἄσημος, ὁ ϗ ἡ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa; (2) obſcurus; (3) qui nihil ſignificat. Ex α priv. & σῆμα.

Ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.

Ἀσήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄσημος.

Ἀσήμως, *Adv.* obſcurè; (2) ignobiliter. Οὐ πάνυ ἀσήμως, *Aret.*

Ἄσηπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, putredine non vitiatus, (2) non putredini obnoxius. A σήπω.

Ἀσηρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, faſtidium adferens, moleſtus; (2) impurus, ab ἄση; (3) nullos habens vermes, Suid. A σῆρες, *vermes.*

Ἀσηρῶς, *Adv.* moleſtè. Ab ἀσηρός.

Ἀσηση, 2. ſing. a. 1. conj. med. v. ἄσσομαι.

Ἀσθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ᾄδω.

Ἀσθένεια, ἡ, imbecillitas, debilitas; (2) ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, Gl. V. (3) ignavia.

Ἀσθενέω, ῶ, f. ήσω, imbecillis, infirmus ſum,

(2) langueo, ægroto; (3) nihil ago. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, Rom. 4, 19.

Ἀσθενέωσις, ἡ, idem quod ἀσθένεια.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, idem.

Ἀσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, invalidus; debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, Gl. V. Ex α priv. & σθένος, robur. Hinc

Ἀσθενικὸς, ἡ, ὸν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper.

Ἀσθενοποιὸς, ὸν, languidum faciens.

Ἀσθενόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθενὴς, & ῥίζα, radix.

Ἀσθενεύντων, gen. pl. præſ. part. act. contr. pro ἀσθενεόντων, ab ἀσθενέω.

Ἀσθενόψυχος, ον, imbecillis animo.

Ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur vireſque alicujus frango. Ab ἀσθενής.

Ἀσθενῶς, Adv. imbecilliter, invalidè.

Ἄσθη, detrimentum paſſus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἤσθη, à verbo ἄω.

ἌΣΘΜΑ, ατος, τὸ, flatus, ſpiritus, anhelitus, anhelatio; (2) reſpiratio difficilior, ſuſpirium. Hinc

Ἀσθμαζω, f. άσω, anhelo.

Ἀσθμαίνω, anhelo, halo. Ἐν γὰρ τοῖσι παροξυσμοῖσι ἀσθμαίνουσι ϗ οἰδοῦσι, Aret.

Ἀσθματικὸς, ἡ, ὸν, ad anhelationem, ſeu reſpirationem pertinens; (2) ſuſpirioſus, difficulter ſpirans. Gl. V. anhelator.

Ἀσία, ας, ἡ, Aſia, nomen regionis.

Ἀσιανὸς, οῦ, ὁ, Aſianus. Ab Ἀσία.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Aſiarcha, nomen magiſtratûs Aſiatici, qui curam ſacrorum habet.

Ἀσιατογενὴς, ὲς, Aſiaticus.

Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. & σιγάω, taceo.

Ἀσίγητος, non tacens, non ſilens, tacere non valens, garrulus. Ex iiſd.

Ἄσιγμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtridore carens; (2) carens literâ Sigma. Ex σιγμὸς, vel σῖγμα.

Ἀσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine ferro eſt; (2) qui ſine enſe eſt.

Ἀσίης, gen. ſing. Ion. pro ἀσίας, ab ἄσιος.

Ἄσικχος, ου, ὁ ϗ ἡ, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus.

ἈΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædam aliis ſeſe implicans.

Ἀσινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæſus, nullo malo adfectus, innocuus, Æſchyl. Agam. 1530. Gl. V. ſine vitio. Ex α priv. & σίνω, noceo.

Ἀσινῶς, Adv. innocuè, innoxiè, ſine noxâ.

Ἄσιος, ία, ιον, limoſus. Ab ἄσις, limus. (Ex. Hom. 11. b. 461. Ἀσιω ἐν λειμῶνι. Sed. ibi videtur potius Ἀσκίῳ, leg. eſſe, i. e. umbroſo, Ern.)

ἈΣΙ΄ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locuſtæ genus, carens pinnis.

ἈΣΙΣ, εως, ἡ, limus, ſordes, cœnum.

Ἀσιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non capio, abſtineo à cibo, panem non comedo:

Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, eſuries, jejunium, abſtinentia à cibo; (2) inopia frumenti ſeu commeatûs. Ab

Ἄσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cibum non ſumpſit, jejunus, impaſtus. Ex α priv. & σῖτος.

Ἀσίτως, jejunè.

ἈΣΚΑ΄ΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſtellio, animal lacertæ ſimile.

Ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, idem.

ἈΣΚΑ΄ΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen.

Ἀσκάλαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde durus. Ex ἀσκαλὸς, & ἀφὴ, Suid. (vel potius à σκαλαπτω, Ern.)

Ἀσκάλευτος, ὁ ϗ ἡ, non foſſus, non circumfoſſus, ſeu ſarritus. Ex α priv. & σκαλεύω.

Ἄσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex σκάλλω.

Ἀσκαλὴς, ὲς, idem, (2) valdè durus.

Ἄσκαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ἈΣΚΑΛΩ΄ΠΑΣ, ου, ἡ, gallinago, avis gallinæ magnitudine.

Ἀσκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.

Ἀσκανδάλιστος, ον, non offenſus, Ern.

ἈΣΚΑ΄ΝΤΗΣ, ου, ὁ, vilis lectus non habens ſtoream, grabbatus; (2) ſcamnum, ſellæ genus.

Ἀσκαρδαμυκτεὶ, & ἀσκαρδαμυκτὶ, Adv. oculis fixis, oculis intentis, ita ut non nicteris:

Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non conniveo, non nictor, fixis & immotis oculis intueor. Ab

Ἀσκαρδάμυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non nictans, non connivens. Ex α priv. & σκαρδαμύσσω.

Ἀσκαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non exſultans, non palpitans. Ex α priv. & σκαίρω, ſalio.

Ἄσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀσκαριδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcatens aſcaridibus, ſeu vermibus ſic appellatis. Ab ἀσκαρίς.

Ἀσκαρίζω, f. ίσω, ſalio, exſulto. Ex α pleon.

ἈΣΚΑΡΙ`Σ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.

Ἀσκάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſaliens, non exſultans. Ab ἀσκαρής.

ἈΣΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, calceorum, ſeu ſandaliorum genus, Heſ. (2) genus crepitaculi, Poll. V. ἀσκέρα.

Ἄσκαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, non foſſus. Ex α priv. & σκάπτω, fodio.

Ἀσκεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσκηθής.

Ἀσκεία, ἡ, idem quod ἄσκησις.

Ἀσκεῖον, idem quod ἄσκιον.

Ἀσκελὲς, Adv. durè, graviter. Ab ἀσκελής.

Ἀσκελέως, Adv. duriter; (2) aſſiduè; (3) graviter; (4) ſine cruribus; (5) pari menſurâ. Ab

Ἀσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non obduruit; (2) qui ſupra modum exaruit, vel obduruit, prædurus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, adſiduus, indeſinens. Ex α priv. vel intenſ. & σκέλλω, vel σκέλος, crus.

Ἀσκέπαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exaſciatus, ſecuri non tactus. Ex α priv. & σκέπαρνον.

Ἀσκέπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ph. intectus. Ex α priv. & σκεπάζω, tego.

Ἀσκέπαστρος, ὁ ϗ ἡ, qui tectus non eſt, operimento carens. Ex α priv. & σκέπαστρον.

Ἀσκεπὴς, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α & σκέπη.

Ἄσκεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus, non circumſpectus; inconſultus, incognitus, Gl. V. Ex α priv. & σκέπτομαι, contemplor. Hinc

Ἀσκέπτως, Adv. inconſideratè, temerariè, inconſultò, temerè.

ἈΣΚΕ΄ΡΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, quod hirſutum erat & commodum tempori hiemali.

Ἀσκερικὸν, τὸ, idem.

Ἀσκευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imparatus.

Ἄσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaſis utenſilibuſque carens, omni inſtrumento ac ſupellectile carens, non inſtructus, inops; (2) ſimplex & omni apparatu carens. Ex α & σκεῦος.

Ἀσκευώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſagaci curioſâque perſcrutatione non excuſſus. Ex α priv. & σκευωρέω, perſcrutor.

ἈΣΚΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. V. ἄσκουμεν, erudimus, Ph. ἤσκησα, percolui, Ph. a. 1. (2) polio; ἠσκημένος, politus, Ph. p. part. paſſ. Ἀσκεῖν ἀνδρείαν, ἀληθείαν· τὸν υἱὸν, τὸν ἐπιχώριον τρόπον, Ariſtoph. Plut. 47. Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ſcil. ἐμαυτὸν, Act. 24, 16.

Ἀσκηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non læſus, incolumis.

Ἄσκημα, ατος, τὸ, quod exercemus, inſtitutum. Ab ἀσκέω.

Ἄσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tentorio ſive tabernaculo carens; (2) ſubdialis, ſub dio poſitus; (3) non fictus. Ex α priv. & σκηνή.

Ἀσκήνως, Adv. non fictè.

Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, inſtitutio, induſtria, cultus. Gl. V. ſtudium; (2) vita monaſtica. Ab ἀσκέω.

Ἀσκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus, in quo exercitatio inſtituitur, gymnaſium; (2) cœnobium, monaſterium. Ab eod.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, qu. dic. exercitator, Gl. V. curator; (2) athleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione ſe exercet. Ph. ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod. Hinc

Ἀσκητικὸς, ἡ, ὸν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans; (3) meditationi ſacræ incumbens; (4) diſcendi cupidus, ſapientiæ ſtudioſus.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus arte, affabrè factus; (2) ornatus; (3) qui exercitatione adquiri ac diſci poteſt ac debet. Ab ἀσκέω.

Ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, ſeu quævis mulier meditationibus ſacris vacans, monialis. Gl. V. ἀσκήτριαι, ſanctimoniales. Ab ἀσκητής.

Ἀσκίαστος, ον, qui occultari non poteſt.

Ἀσκίδιον, ου, τὸ, parvus uter. Dim. ab ἀσκός.

Ἀσκίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἄσκιος, ία, ίον, umbroſus, opacus; qui denſam habet umbram; (2) umbrâ carens; inopacus, Gl. V. Ex α int. vel priv. & σκιά.

Ἀσκίπων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, ſcipione non nitens, qui ſine baculo incedit, cui adhuc vegeta eſt ſenecta. Ex α priv. & σκίπων.

Ἀσκίτης, ου, ὁ, ut ἀσκίτης ὕδρωψ, ſpecies aquæ intercutis, ſive hydropis, in quo humor aquoſus cum exiguo ſpiritu in membranâ abdominis interiore inter peritonæum & inteſtina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκός.

Ἀσκληπιάδαι, medici. Ab Ἀσκληπιός, Æſculapius.

Ἀσκοκήλης, ου, ὁ, hernioſus, Gl. V. Ex ἀσκὸς, & κήλη, hernia.

Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marſupium, pera, crumena.

Ἄσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus, non circumſpectus; (2) mente & cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens ſcopum.

Ἀσκοπυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea.

Ἀσκόπως, Adv. inconſideratè; (2) inopinatè.

Ἀσκορδίνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non agitans membra, vertigine non circumactus. Ex α priv. & σκορδινάομαι, pandiculor.

ἈΣΚΟ`Σ, οῦ, ὁ, uter, pellis; follis, culeus, Gl. V.

Ἀσκοτεινὸς, ὸν, non tenebroſus.

Ἀσκουρῶτις, ἡ, urſa minor.

Ἄσκουμες, 1. pl. præſ. ind. act. Dor. & contr. pro ἀσκέομεν, ab ἀσκέω.

Ἀσκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrem ferens.

Ἀσκύλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſpoliatus, non ſpoliatus. Ex α priv. & σκυλεύω, ſpolio.

Ἄσκυλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infatigabilis, Gl. V. item illæſus, integer, Ern. Ex α priv. & σκύλλω, fatigo. Hinc

Ἀσκύλτως, Adv. ſine moleſtiâ et vexatione.

ἈΣΚΥΡΟΝ, ου, τὸ, hyperici genus, herba. Angl. St. Peter's-wort.

Ἀσκώλια, ων, τὰ, Aſcolia, feſtum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia ſuper ἄσκους, utres unctos uno pede ſaltabant, ut lapſi riſum excitarent. Hinc

Ἀσκωλιάζω, f. άσω, ſuper utrem ſalio; (2) ſalto unico pedi innitendo; (3) claudico.

Ἀσκωλιασμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio ἀσκωλιαζόντων.

Ἄσκωμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, quâ parte ſcalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus ſcalmo alligatur. Ab ἀσκός.

Ἆσμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, cano.

Ἀσμάτιον, ου, τὸ, cantiuncula. Dim.

Ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum artifex, qui nimis exquiſito artificio utitur, velut poëtæ Dithyrambici ſolent; vox Ariſtophanica. Ex ᾆσμα, & κάμπτω.

Ἀσμενίζω, f. ίσω, libens ſuſcipio, comiter accipio; (2) adquieſco, contentus ſum, gratum et acceptum habeo, amplector lætus. Ab ἄσμενος.

Ἀσμενίσεια, 1. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀσμενίσαιμι.

ἈΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacris, Gl. V. ultroneus, libens.

Ἀσμένως, Adv. cum gaudio, libenter; jucundè.

Ἀσμὸς, ου, ὁ, idem quod ᾆσμα. Ab ᾄδω, cano.

Ἀσολοικίστως, ſine ſolæciſmo.

Ἀσόλοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitio carens, non ſolœcus, non barbarus.

Ἀσελοίκως, Adv. ſine vitio; (2) ſimpliciter.

Ἀσοφία, ας, ἡ, inſipientia, ſtultitia. Ab

Ἄσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſipiens, imperitus.

Ἀσόφως, *Adv.* inſipienter, ſtultè.

ἈΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter excipio, amanter complector, ſaluto, complector, cupidè apprehendo; ἄσπασαι, ſaluta, Gl. V. a. 1. imperat. m. Καὶ μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ ϛρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο; Soph. Phil. 355. Μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσεσθε, Luc. 10, 4.

Ἀσπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon.

ἈΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, frutex multis ſpinis horrens.

ἈΣΠΑ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.

Ἀσπαλιεία & ἀσπαλεία, ἡ, piſcatus, (*pro quo vitioſè vulgo ἀσπαλία, Ern.*) Unde

Ἀσπαλιεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab ἄσπαλος.

Ἀσπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piſcor. Hinc

Ἀσπαλιευτὴς, ȣ͂, ὁ, piſcator.

Ἄσπαλος, ȣ, ὁ, piſcis, Heſ.

Ἀσπαραγία, ας, ἡ, aſparagi plantarium. Ab

ἈΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, aſparagus.

Ἀσπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.

Ἄσπαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſatus, non ſeminatus, inſeminatus; (2) cui ſemen non committitur, qui non ſeminatur. Ex α priv. & σπείρω, *ſemino.*

Ἀσπάρτως, *Adv.* ſemente non factâ, citra ſationem.

Ἀσπάσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσασθαι, *ſalutaviſſe*, a. 1. inf. med.

Ἀσπάσεσθε, 2. pl. a. 1. conj. med.

Ἀσπάσιος, ία, ιον, & ἀσπάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus:

Ἀσπασίως, *Adv.* gratè, lubenter, comiter, amicè, amanter.

Ἄσπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur:

Ἀσπασμὸς, ȣ͂, ὁ, amplexatio, amplexus; ſalutatio:

Ἀσπαϛικὸν, ȣ͂, τὸ, ſalutatorium, quod erat locus extra baſilicam, ubi peregrini excipiebantur:

Ἀσπαϛικὸς, ἡ, ὸν, ſalutatorius, Gl. V. Ab

Ἀσπαϛὸς, ἡ, ὸν, quem quis amplecti velit; amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinam ſpeciem præ ſe ferens:

Ἀσπαϛὺς, ύος, ἡ, ſalutatio. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπαϛῶς, *Adv.* lubenter. Ab ἀσπαϛός.

Ἄσπειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implacabilis; de bello nullis induciis, nullâ pace componendo. Ex α priv. & σπένδω.

Ἄσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine ſemine & prole, ſemine carens. Ex α priv. & σπέρμα, *ſemen.*

Ἀσπερχὲς, *Adv.* ſedulò, ſtudioſè, ſine ceſſatione, diligenter, continuè. Ex α intenſ. & σπέρχω, *urgeo.*

Ἄσπετος, ὁ ϗ ἡ, quem adſequi oratione nequeas; (2) multus, immenſus. Ex α priv. & ἕπομαι, (ἕπω, *dico, Ern.*)

Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui aſpidem, ſive clypeum abjecit, deſertor militiæ; vox comica. Ex ἀσπὶς, & ἀποβάλλω, *abjicio.*

Ἀσπιδης, έος, ὁ ϗ ἡ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπὶς.

Ἀσπιδηϛρόφος, ον, idem quod

Ἀσπιδηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clypeum ferens, ſcutatus, ſcutiger. Ex ἀσπίς, & φέρω, *fero.*

Ἀσπίδιον, ȣ, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, ſcutulum. Dim. ab ἀσπίς.

Ἀσπιδισκάριον, ȣ, τὸ, parma. Gl. V. parmula. Ab

Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod. Heſ.

Ἀσπιδίσιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἀσπιδιώτας, *Dor.* pro

Ἀσπιδιώτης, ȣ, ὁ, ſcutatus, clypeum gerens.

Ἀσπιδόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab aſpide morſus, ſive ictus. Ex ἀσπὶς, & δάκνω, *mordeo.*

Ἀσπιδόδȣπος, ον, ſcutum pulſans, item ſcutatus. Ex ἀσπὶς, & δȣ͂πος.

Ἀσπιδόεις, όεσσα, όεν, ſcutatus, in clypei formam factus. Ab ἀσπὶς.

Ἀσπιδοειδὴς, ὲς, idem.

Ἀσπιδοθρέμμων, bello vivens, bellicoſus.

Ἀσπιδὸν, *Adv.* clypeatim, teſtudine factâ, Suid. pro ἀσπιδηδόν, *Ern.*

Ἀσπιδοπηγεῖον, ȣ, τὸ locus, ubi clypei compinguntur.

Ἀσπιδοπήγιον, ȣ, τὸ, idem.

Ἀσπιδοπηγὸς, ȣ͂, ὁ, clypeorum fabricator. Ex ἀσπὶς, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀσπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab

Ἀσπιδοποιὸς, ȣ͂, ὁ, clypeorum fabricator, Gl. V. ſcutarius. Ex ἀσπὶς, & ποιέω. *facio.*

Ἀσπιδότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui veſcitur aſpidibus, ſive ſerpentibus. Ex ἀσπὶς, & τρέφω.

Ἀσπιδȣ͂χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clypeum tenens, clypeatus ſcutum habens. Ab ἔχω.

Ἀσπιδοφέρβων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui clypeo ſe alit, qui bello vivit, bellicoſus. Ex φέρβω.

Ἀσπιδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*

Ἀσπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπὶς.

Ἄσπιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, intemeratus. Ex α priv. & σπῖλος.

Ἀσπίλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, clypeus, ſcutum, clypeatorum agmen; ἐξ ἀσπίδος, *à ſiniſtrâ*; (2) aſpis, ſerpentis genus.

Ἀσπιϛάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀπιϛῶν, ab

Ἀσπιϛὴς, ȣ͂, ὁ, clypeatus miles. Ab ἀσπίζω.

Ἀσπίϛωρ, ορος, ὁ, idem.

Ἀσπλαγχνία, ας, ἡ, durities animi. Ab

Ἄσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non habens cor; (2) timidus, ignavus; (3) immitis, crudelis, inhumanus. Gl. V. immiſericors. Ex α priv. & σπλάγχνον, *viſcera.*

Ἄσπληνον, ȣ, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab

Ἄσπληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lienis expers. Ex α priv. & σπλὴν, *ſplen.*

Ἀσπονδεὶ, *Adv.* ſine amicitiâ; (2) ſine ſacrificio, ſine libationibus:

Ἀσπονδέω, ῶ, f. ήσω, fœdus, aut inducias non ſervo; (2) fœdus non admitto. Ab

Ἄσπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœderis, ſeu induciarum expers; (2) qui eſt ſine libamento; (3) implacabilis. Ex α priv. & σπένδω, *libo.*

Ἄσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſeminatus; (2) ſeminis expers. Ex α priv. & σπείρω.

Ἀσπȣ́δαϛος, ὁ ϗ ἡ, neglectus, Gl. V. inſedulus, improperatus. Ex α priv. & σπȣδή.

Ἀσπȣδεὶ, *Adv.* ſine curâ, ſine ſtudio, negligenter. Ex iiſd.

Ἀσπȣδῆ, *Adv.* ſine moleſtiâ. Ex iiſd.

ἌΣΠΡΟΣ, ȣ, ἡ, quercûs ſpecies.

Ἀσσάριον, ȣ, τὸ, aſſarium, aſſis, quarta pars unciæ. Vox Lat.

Ἄσσομαι, idem quod ἀσάομαι. *Aret.*

ἌΣΣΟΝ, *Adv.* propè, propiùs. Item, propè, ferè omnia, pleraque. Ὧν τοῖς ξυγγράμμασι ἄσσόν μοι πρόσθεν γεγράφαται, *Aret.* Hinc ἀσσοτέρω, propiùs, & ἀσσοτάτω, proximè.

Ἀσσότατος, η, ον, proximus. Ab ἄσσον.

Ἀσσότερος, α, ον, propior. Ab eod.

Ἀσσύτερον, *propiùs, Æol.* pro ἀσσότερον.

Ἀσσώδης, idem quod ἀσώδης.

Ἀϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non ſtillatus, vell ſtillativus, non diſtillans, ſed copioſè fluens. Ex α priv. & ϛάζω, *ſtillo.*

Ἀϛαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis. Ex ἵϛημι,

Ἀϛάθμευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immunitatem habens ab tributis publicis; (2) qui caret caſtris. Ex α priv. & ϛαθμεύω.

Ἀϛάθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, incertus; (2) improviſus, inopinatus, Gl. V. inconſideratus; (3) à quo nemini cautum eſt, quod omnibus accidere poteſt.

ἈΣΤΑΚΟ'Σ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſtacus, cancer marinus. Gl. V. locuſta, ſquilla.

Ἀϛακτὶ, *Adv.* non ſtillatim; (2) affatim; (3) cum multis lachrymis. Ab

Ἄϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non deſtillans. Ex α priv. & ϛάζω, *deſtillo.* Unde

Ἀϛάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſtillatus, non ſtillativus, non deſtillans.

Ἀϛαλὴς, ὁ ϗ ἡ, non inſtructus, veſtimentis non indutus. Ex α priv. & ϛέλλω.

ἈΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ȣ, ὁ, nuntius, ſeu tabellarius Perſicus, Angarus.

Ἀϛασία, ας, ἡ, inſtabilitas, inconſtantia. Ex α priv. & ϛάσις, *ſtatio.*

Ἀϛασίαϛος, ὁ ϗ ἡ, ſeditione carens, nullis ſeditionibus turbatus. Ex iiſd.

Ἀϛατέω, ῶ, f. ήσω, inconſtans ſum, vacillo; (2) incertis ſedibus vagor, 1 Cor. 4. Ab

Ἄϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, inconſtans; (2) parum accuratus. Hinc

Ἀϛάτως, *Adv.* inconſtanter.

Ἀϛαφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa. Ex α pleon.

Ἀϛαφιδῖτις, ιδος, ἡ, ex uvâ paſsâ decerpta, *Ern.*

Ἀϛαφύλινος, ȣ, ὁ, paſtinaca herba; (2) genus quoddam inſecti. Ex α pleon.

Ἀϛάφυλος, ον, uvis carens. A ϛαφυλή.

Ἄϛαχυς, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, Gl. V. Ex α pleon.

Ἀϛέγαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tectus.

Ἀϛεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tectus; (2) multis tectis clauſus. Ex α priv. vel int. & ϛέγω.

Ἄϛεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tecto ædibuſque deſtitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui ſuſtineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. & ϛέγω, *tego, tolero.*

Ἀϛειεύομαι, (*Ern.*) idem quod

Ἀϛεΐζομαι, ίσομαι, urbanitate ſermonis utor, feſtivus ſum, jocor. Ab ἄϛυ.

Ἀϛειολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eloquens, diſertus, Ph. Ex ἀϛεῖος, & λέγω, *dico.* Hinc

Ἀϛειολογία, ἡ, urbanitas, lepos orationis.

Ἀϛειορημονέω, lepore orationis utor.

Ἀϛεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, urbanus, feſtivus, lepidus, comis, venuſtus, elegans, honeſtus, bellus. Ab ἄϛυ. Hinc

Ἀϛειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) feſtivitas.

Ἀϛειότης, ητος, ἡ, feſtivitas, elegantia, ſales, facetiæ, Gl. V.

Ἀϛεισμὸς, ȣ͂, ὁ, urbanitas; (2) feſtivitas; (3) Figura rhetorica. Ab ἀϛεΐζομαι.

Ἀϛείως, *Adv.* feſtivè, urbanè. Ab ἀϛεῖος.

Ἄϛεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄϛεγος. Hinc

Ἀϛέκτως, *Adv.* intolerabiliter, intoleranter.

Ἀϛελέχης, έος, ὁ ϗ ἡ, caudice, trunco carens.

Ἀϛέλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀϛέμβακτα, lamentabiliter, flebiliter. Ab

Ἀϛέμβακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contumeliis probriſque carens; (2) firmus, ſtabilis. Ex α priv. & ϛέμβω, *contumeliâ adficio, moveo.*

Ἀϛεμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, ſtupore non attonitus, metu non perculſus. Ex iiſd.

Ἀϛεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀϛεμφῶς, *Adv.* immotè, rigidè, firmiter.

Ἀϛενακτεὶ, *Adv.* ſine gemitu:

Ἀϛενακτὶ, *Adv.* idem. Ab

Ἀϛένακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit. Ex α priv. & ϛενάζω.

Ἀϛενάκτως, *Adv.* ſine gemitu.

Ἄϛεπτος, ον, non coronis ornatus, honoratus, ſc. cultus, de diis, *Eur.* Ex α priv. & ϛέφω.

Ἀϛεργάνωρ, ορος, ἡ, non grata marito. Ab ἀνὴρ, et

Ἀϛεργὴς, ὁ ϗ ἡ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex α priv. & ϛέργω.

Ἀϛήρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellans, ſidereus. Ab ἀϛήρ.

Ἀϛερίας, ȣ, ὁ, ſtellarius.

Ἀϛερίζω, f. ίσω, in ſtellam verto.

Ἀϛέριον, ȣ, τὸ, phalangium.

Ἀϛέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellans.

Ἀϛερίσκος, ȣ, ὁ, ſtellula, aſteriſcus *, ſignum criticorum locis pulcrioribus adponi ſolitum; (2) herba quædam. Dim. ab ἀϛήρ.

Ἀϛεροειδὴς, ὲς, ſtellatus. Ab εἶδος.

Ἀϛερόεις, όεσσα, όεν, ſtellatus, ſtellis diſtinctus & ornatus. Gl. V. ſidereus. Ab eod.

Ἀϛερόμματος, ον, *Epith.* noctis, ſtellata, *propriè*, oculorum loco ſtellas habens. Ab ὄμμα.

Ἀϛεροπᾷ, dat. ſing. *Dor.* pro ἀϛεροπῇ.

Ἀϛεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀϛράπτω. Hinc

Ἀϛεροπητὴς, ȣ͂, ὁ, fulgurator, fulminator.

Ἀϛεροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellarum contemplator. Ex ἀϛὴρ, & σκοπὸς, *ſpectator.*

Ἀϛεροφεγγὴς, ὲς, ſtellis fulgens.

Ἀϛερωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellarum faciem habens, ſtellatus. Ex ἀϛὴρ, & ὢψ, *facies.*

Ἀστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronam non habens, coronâ non redimitus.

Ἀστεφάνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἀστός.

Ἄστηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cippum non habens, *Epith.* ſepulti, vel ſepulcri. Ex α priv. & στήλη.

Ἀστὴν, ῆνος, ὁ ϗ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnoſus, qui nullam ſtationem nec ſedem habet, Heſ. Ex α priv. & στῆναι, *ſtare.*

Ἄστηνος, ου. ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Heſ.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, infirmus. Ex α priv. & στηρίζω, *ſtabilio.*

Ἀστὴς, οῦ, ὁ, cantor, Gl. V. Ab ᾄδω, *cano.*

Ἀστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. & στείβω.

Ἀστικὸς, ὴ, ὸν, canorus, Gl. V. Ab ἀστής.

Ἀστικὸς, ὴ, ὸν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, ſcitus, feſtivus; (3) prudens, circumſpectus. Ab ἄστυ, *urbs.*

Ἀστικῶς, *Adv.* feſtivè, urbanè, prudenter.

Ἄστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui punctus non eſt; (2) nullo ſtigmate ſignatus.

Ἀστιοχος, ου, vas rotundum, quod infuſâ pice, ſulphure, & ſtuppâ, injectoque igne ejaculabatur; malleolus, Heſ.

Ἀστοιχείωτος, ον, *propriè* elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex στοιχεῖα.

Ἄστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo verſus ſeu ordines nulli ſunt. Ex α priv. & στοῖχος, *ordo, verſus.*

Ἄστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate deſtitutus eſt; (3) cui parvum eſt os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. Ex α priv. & στόμα, *os.*

Ἀστόμωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exacutus non eſt; (2) *Epith.* ferri, quod non tinctum eſt, poſtquam candefactus fuit. Ex α priv. & στομόω.

Ἄστονος, ον, dolore vacuus; (2) valde triſtis. Ex α & στένω.

Ἀστόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus majores erant cives, quum ipſe ſit peregrinus. Ex ἀστὸς, & ξένος.

Ἄστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, naturalis amoris expers; Ph. inamabilis, ſine affectione. Ex α priv. & στοργὴ, *amor naturalis.*

Ἀστὸς, ου, ὁ, civis. Ab ἄστυ.

Ἀστοχέω, ῶ, f. ήσω, non rectà ad ſcopum tendo; aberro à ſcopo; (2) non gratificor, deſum alicui, ap. *Polyb.* Περὶ τὴν ϖίστιν ἐστόχησαν, 1 Tim. 6, 21. Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ibid. 1, 6. Ab ἄστοχος. Hinc

Ἀστόχημα, ατος, τὸ, erratum, propriè ejus, qui non rectè ad ſcopum tendit, imprudenter factum.

Ἀστοχία, ας, ἡ, quum quis non benè collineat; quum quis aberrat à ſcopo; (2) opinionis & ſpei fruſtratio. Ab

Ἄστοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non benè collineat; (2) qui non benè conjicit, malè conſulit. Ex α priv. & στοχάζομαι.

Ἀστόχως, *Adv.* imprudenter, infeliciter.

ἈΣΤΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, ſella lignea, ephippium; (2) aſinus, mulus.

Ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, agaſo, mulio. Ex ἀστράβη, & ἐλαύνω, *agito.*

Ἀστράβηλος, ου, ὁ, idem quod στράβηλος.

Ἀστραβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tortus ſeu tortuoſus, planus; (2) qui non fallit, certus. Ex α priv. & στρέφω. Hinc

Ἀστραβίζω, & ἀστραβαλίζω, complano.

Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo:

Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab ἀστράγαλος.

Ἀστραγαλίσκος, ου, ὁ, taxillus. Ph. Ab eod.

Ἀστραγαλισμὸς, οῦ, ὁ, luſus taxillorum, vel aleæ. Ab ἀστραγαλίζω. Unde

Ἀστραγαλιστικὸς, vel ἀστραγαλιτικὸς, ὴ, ὸν, talarius.

Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, aſtragalo ſimilis.

ἈΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, ſpondylus; (2) talus luſorius.

Ἀστραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, talaris, Philox. A præc.

Ἀστραπαῖος, αία, αῖον, fulguralis. Ab

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, corruſcatio. Ab ἀστράπτω.

Ἀστραπηφορέω, ῶ. f. ήσω, fulgura fero. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ, Ariſtoph. Pace, 721. Ab

Ἀστραπηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulgura ferens.

Ἀστραποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coruſcus. Gl. V. Ex ἀστραπὴ, & εἶδος, *forma.*

Ἀστραπτεὺς, έως, fulgurator, *Epith.* Jovis.

Ἀστραπτικὸς, ὴ, ὸν, fulgurans.

ἈΣΤΡΑΠΤΩ, f. ψω, fulguro; (2) fulgeo, coruſco, mico; (3) ejaculator, emitto, ſpiro. Κατάχαλκον ἅπαν ϖεδίον ἀστράπτει, Eur. Ph. 111. Ἤστραπτε χαλκῷ, Xen. Cyr.

Ἀστράρχης, ου, ὁ ϗ ἡ, princeps ſiderum.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio; (2) deſertio militiæ; (3) pax. Ex α & στρατός.

Ἀστράτευτος, ὁ ϗ ἡ, immunis à militiâ; (2) qui non militavit. Ex α priv. & στρατεύω.

Ἀστρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. & στρατηγέω.

Ἀστρατήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperitus ducendi exercitum; (2) duce carens. Ab eod.

Ἀστρατηγήτως, *Adv.* ſine duce, ſine imperio; (2) imperitè, temerè.

Ἀστρατηγικὸς, ὴ, ὸν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. & στρατηγός.

Ἀστραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui flecti nequit; durus, immobilis. Ex α priv. & στρέφω.

Ἄστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui flecti aut torqueri nequit; (2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iiſd.

Ἀστρίαι, & ἄστριες, taxilli. vid. ἄστρις. Hinc

Ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo.

Ἀστρικὸς, ὴ, ὸν, ſideralis. Ab ἄστρον.

Ἄστρις, ιος, ἡ, taxillus. Dim. Ab ἀστράγαλος.

Ἀστρόβακος, οῦ, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur. Ex ἄστρον, & βάζω, *loquor.*

Ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, ſideratus, à ſidere perculſus. Ex ἄστρον, & βάλλω, *jacio.*

Ἀστροβλησία, ας, ἡ, ſideratio. Ex iiſd.

Ἀστροβολέομαι, οῦμαι, ſideror. Ex iiſd.

Ἀστροβόλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.

Ἀστροβολίζεσθαι, ſiderari, Gl. V. ἀστροβολιζόμενοι, ſiderati, Gl. V. Ex ἄστρον, & βολή.

Ἀστροβολισμὸς, οῦ, ὁ, ſideratio. A præc.

Ἀστρογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ita editus, ut aſtris vicinus videatur. Ex ἄστρον, & γείτων.

Ἀστρογοητεία, ας, ἡ, aſtrologia præſtigiatrix, Suicer. Ex ἄστρον, & γοητεία, *præſtigiæ.*

Ἀστροδίαιτος, ον, ſub dio etiam noctu agens, *Epith.* paſtoris. Ex δίαιτα, *vitæ ratio.*

Ἀστροειδὴς, ὲς, ſideribus ſimilis, ſc. motu, aut aliâ re. Ex εἶδος.

Ἀστροθεσία, ας, ἡ, plures ſtellæ ſimul poſitæ, quæ aſtrum, ſive ſidus efficiunt; (2) conſtellatio, poſitus ſiderum. Ex θέσις.

Ἀστροθετέω, ſtellas quaſdam vicinas conjungere, (imaginem, ἀστερισμὸν vocant) eiſque nomen tribuere.

Ἀστροθέτημα, τὸ, aſteriſmus, aſtrum ipſum:

Ἀστροθέτης, ου, ὁ, qui conjungit ſtellas & iis nomen facit:

Ἀστρόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſtellarum poſitum pertinens. Ex ἄστρον, & τίθημι, *pono.*

Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor. Ex ἄστρον, & θύω, *ſacrifico.*

Ἀστρολογέω, ῶ, f. ήσω, aſtrologiam tracto, profiteor:

Ἀστρολόγημα, τὸ, conſtellatio, horoſcopus.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, aſtrologia, ſcientia aſtrologorum.

Ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν, ad aſtrologiam pertinens. Ab

Ἀστρολόγος, ου, ὁ, qui ex aſtris futura prædicit, aſtrologus. Ex ἄστρον, & λόγος, *ſermo.*

Ἀστρόμαντις, εως, ὁ, qui ex aſtrorum contemplatione futura prædicit.

Ἄστρον, ου, τὸ, ſidus, aſtrum; (2) ſtella; (3) ſignum; (4) canis, canicula. Ab ἀστήρ.

Ἀστρονομέω, ῶ, aſtronomiam tracto:

Ἀστρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, aſtronomia:

Ἀστρονομικὸς, ὴ, ὸν, ad aſtronomiam pertinens, aſtronomicus: Ab

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, aſtrorum ſcientiæ peritus, aſtronomus. Ex ἄστρον, & νέμω, *diſtribuo.*

Ἀστροπλὴξ, ſideroſus, Ph. Ex ϖλήσσω, *ferio.*

Ἀστροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa aſtrorum ſcientiam verſor. Ex ἄστρον, & ϖολέω.

Ἀστρούθιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui radiculæ ſucco elotus purgatuſque non eſt. Ex α priv. & στρουθίζω, *radiculæ ſucco purgo.*

Ἀστροφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtellis, ſeu in modum ſtellarum reſplendens. Ex φάω.

Ἀστροφόρος, ου, ὁ, aſtrifer. Ex ἄστρον, & φέρω.

Ἀστροχίτων, ὁ ϗ ἡ, ſtellis, velut tunicâ indutus, ſtellis amictus. Ex ἄστρον, & χιτών.

Ἀστρῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſidereus. Ab ἄστρον.

Ἀστρωπὸς, ὸν, ſidereus, ſideris modo ſplendens. Ab ὤψ.

Ἀστρωσία, ας, ἡ, cubatio ſine ſtragulis. Ex α priv. & στρωννύω, *ſterno.* Unde

Ἄστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt, ſtragulâ non tectus, item ſine ſtragulis cubans. Ἄστρωτος εὐνὴ χαμαὶ, *Aret.*

ἌΣΤΥ, υος, τὸ, urbs, aſtu, ſeu aſty; peculiariter Athenæ,

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, per urbem clamitans. Ex ἄστυ, & βοάω, *clamito.*

Ἀστυγειτονέω, in viciniâ (urbis) habito.

Ἀστυγειτονικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus urbi, Gl. V.

Ἀστυδρομέω, per urbem vagor.

Ἀστυκὸς, ὴ, ὸν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, ſcitus. Ab ἄστυ.

Ἄστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, columnis carens.

Ἀστυνομέω, ædilis ſum:

Ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum gerendi munus; ædilitas.

Ἀστυνομικὸς, ὴ, ὸν, ædilitius.

Ἀστυνόμιον, τὸ, edictum ædilitium: Ab

Ἀστυνόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viarum ædificiorumque curam gerit; ædilis, curator urbis. Ex ἄστυ, & νέμω, *diſtribuo, colo, rego.*

Ἀστύοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, urbem tuens, ſeu protegens. Ex ἄστυ, & ἔχω, *habeo.*

Ἀστυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in publicum prodeo, in forum, &c.

Ἄστυρον, vel ἀστυρὸν, οῦ, τὸ, oppidulum. Dim.

Ἄστυτος, ου, ὁ, qui penem erigere nequit. Ex α priv. & στύω.

Ἀστυφέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus; (2) non diſſectus. Ex α priv. & στυφελίζω, *diſturbo.*

Ἀστύφελος, ὁ ϗ ἡ, minimè durus, non aſper, vel ſalebroſus.

Ἀστυφίη, ης, ἡ, adſtrictionis vacuitas. Ex α priv. & στύφω, *adſtringo.*

Ἀστυψία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἀσυγγενὴς, ὁ ϗ ἡ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.

Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non propenſus ad ignoſcendum; (2) qui veniam non dat; (3) immitis, immiſericors.

Ἀσύγγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indignus veniâ, indignus cui ignoſcatur.

Ἀσυγγνώστως, *Adv.* ita ut ignoſci non poſſit, vel non debeat, vel ſine veniâ.

Ἀσύγγραφος, ον, *Epith.* pecuniæ ſine ſyngraphâ data. A συγγραφή.

Ἀσυγγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non exercetur.

Ἀσυγκέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intemperatus, Gl. V. (2) qui cum alio commiſceri, coaleſcere nequit. Ex α priv. & συγκεράννυμι.

Ἀσύγκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non concluſus; (2) qui concludi nequit. Ex συγκλείω.

Ἀσύγκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nendo connexus aut girgillo contortus in unum glomerem non eſt; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. & συγκλώθω, *conſuo, necto, connecto.*

Ἀσυγκόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comportatus, ſeu collectus non eſt. Ex συγκομίζω.

Ἀσύγκρατος, ſimplex, non mixtus; (2) qui cum altero conciliari, coire, non poteſt, planè contarius.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui concretus non eſt; (2) qui concreſcere, aut coaleſcere nequit; (3) qui cum alio commercium non habet; (4) qui cum alio contendi & comparari nequit;

quit; incomparabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & συγκρίνω.

Ἀσυγκρίτως, *Adv.* citra concretionem, more eorum, quæ concreta non ſunt.

Ἀσυγκρότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conflatus, ſeu coactus, item compactus non eſt; (2) qui conflari, aut cogi non poteſt, Gl. V. ſine ſuſtentatione. Ex α priv. & συγκροτέω.

Ἀσυγκροτήτως, diſperſè, negligenter, raro filo, tenuiter.

Ἀσύγχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non confuſus, non permixtus. Ex α priv. & συγχύω.

Ἀσυγχύτως, *Adv.* citra confuſionem, diſtinctè.

Ἀσυγχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non concedendus, non permittendus; (2) veniâ non dignus, cui non eſt ignoſcendum; (3) qui ad veniam dandam non eſt propenſus, non placabilis; (4) nimium ſeverus, inclemens. Ex α priv. & συγχωρέω, *concedo.*

Ἀσυγχωρήτως, *Adv.* ita, ut venia dari non poſſit, citra veniam.

Ἀσυζευκτος, ον, inſociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non poteſt. A ζύγνυμι.

Ἀσυκοφάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui à ſycophantâ delatus non eſt; (2) qui calumnioſè deferri nequit. Gl. V. ſine calumniâ. Ex α priv. & συκοφαντέω.

Ἀσυκοφαντήτως, citra calumniam.

Ἀσυλαῖος, αῖα, αῖον, ad aſylum pertinens. Ab ἄσυλον.

Ἀσυλάρχης, ου, ὁ, inviolabilis & ſacer magiſtratus, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant; (2) præfectus, magiſter, curator aſylorum. Ex ἄσυλος, vel ἄσυλον, & ἀρχή.

Ἀσυλεὶ, *Adv.* tutò, ſine ſpoliationis periculo; (2) ita ut ſine ſcelere ſummo violari nequeas.

Ἀσύλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſpoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.

Ἀσυλία, ας, ἡ, ſanctitas loci; (2) jus libertatis & veniæ, quod quis apud aras conſequitur; (3) Aſylum ipſum, ap. *Joſ.*

Ἀσύλληπτος, ὁ ϗ ἡ, qui comprehendi non poteſt, ſeu manu, ſeu mente, Gl. V. incomprehenſus; ἡ quæ concipere nequit. Ex α priv. & συλλαμβάνω.

Ἀσυλληψία, ας, ἡ, impotentia concipiendi. Ex iiſd.

Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non probè collectus, & ratiocinando concluſus; ἀσυλλόγιστον, inexplicabile, Gl. V. (2) qui nequit ratiocinando aliquid colligere. Ex α priv. & συλλογίζομαι.

Ἀσυλλογίστως, *Adv.* ſine ratiocinatione; (2) inconſideratè, imprudenter.

Ἄσυλον, ου, τὸ, aſylum, locus ſacroſanctus, *ſub.* τέμενος, vel χωρίον. Ab

Ἄσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſpoliatus, tutus, Gl. V. intemeratus; (2) à violentiâ tutus, ſacer, inviolabilis. Ex α priv. & σύλη, *ſpolium.*

Ἀσύλωτος, ον, idem. Ex α & συλόω.

Ἀσύμβαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀσύμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui compoſitionem non admittit, à pacificatione alienus; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α priv. & συμβαίνω, *convenio.*

Ἀσυμβάτως, *Adv.* animo à compoſitione alieno.

Ἀσύμβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non comparandus, impar; (2) non adſequendus, obſcurus. Ex α priv. & συμβάλλω.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſymbolam non confert; (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iiſd.

Ἀσυμβόλως, *Adv.* ſine ſymbolo, gratis.

Ἀσυμβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nemine conſultore utitur; (2) quem nemo conſilio adjuvat, ἀσυμβούλευτον, inſuaſum, Ph. Ex α priv. & συμβουλεύω, *conſilium do.*

Ἀσύμβουλος, ου, ο ϗ ἡ, conſilio vacans, inconſultus. Ex α priv. & συμβουλή, *conſilium.*

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, ſymmetriæ carentia; (2) chordæ in circulo. Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcinnus, incongruus. Gl. V. immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem, ſive nullum commenſum habet cum alio.

Ἀσυμμέτρως, *Adv.* ſine ſymmetriâ.

Ἀσυμμιγὴς, ὲς, qui miſceri cum altero non poteſt, nihil cum altero commercii, conſuetudinis habet.

Ἀσυμμίκτος, ον, idem; (2) immanis, inſociabilis.

Ἀσυμπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui compactus, & coagmentatus non eſt. Ex συμπήγνυμι.

Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu, inclementia, nulla miſericordia. Ab

Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adfectus, ſeu naturæ conſenſu carens, cui nullus eſt conſenſus adfectuum cum alio; (2) qui commiſeratione alieni mali non tangitur; Ph. inclemens, immitis. Ex α priv. & συμπαθής.

Ἀσυμπαθῶς, ſine miſericordiâ.

Ἀσυμπλέκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui copulatus vel conſertus non eſt; (2) qui complicari aut connecti nequit. A συμπλέκω.

Ἀσυμπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex συμπληρόω.

Ἀσύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non poteſt, inſociabilis. Ab iiſd.

Ἀσυμπώρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conſolidatus. Ex α priv. & συμπωρόω.

Ἀσυμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non conſpicuus, non perſpicuus. Ex α priv. & συμφανής.

Ἀσυμφανῶς, *Adv.* obſcurè, tectè.

Ἀσύμφιλος, ον, alienus ab amicitiâ.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, inutilis, damnoſus.

Ἀσυμφόρως, *Adv.* inutiliter, damnoſè.

Ἀσυμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non coaleſcens.

Ἀσύμφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus.

Ἀσύμφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non commixtus, non confuſus.

Ἀσύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius naturâ.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, inconcentio, Gl. V. Ab

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſonus, diſcors, diſſentiens, abhorrens.

Ἀσυμφώνως, *Adv.* abſonè, inconvenienter, abſurdè.

Ἀσυνάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus à Synagogâ, excluſus à Synagogâ. Ex συναγωγή.

Ἀσυναίρετος, ον, non contractus, vox Grammaticorum: Hinc

Ἀσυναιρέτως, *Adv.* abſque contractione. Ex α priv. & συναιρέω, *contrabo.*

Ἀσύνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui congregari non poteſt, inſociabilis; (2) qui ſe abſtinet à συνάξει, ſeu communione Chriſtianâ, vel ab eâ arcetur. Ex α priv. & συνάγω.

Ἀσυναλγὴς, ὁ ϗ ἡ, ab omni commiſeratione alienus, Suicer. Ex α priv. & συναλγέω.

Ἀσυναλείπτως, ſine Synalæphe, ſine eliſione. Vox Gramm.

Ἀσυνάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non poteſt; (2) cui nihil eſt commercii cum vitâ civili; (3) inſociabilis. Ex α priv. & συναλλάττω.

Ἀσύναπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, inſociabilis. Ex α priv. & συνάπτω.

Ἀσύναρθρος, vox Gramm. qui articulo non copulatur ſubſtantivo.

Ἀσυνάρθρως, ſive articulo.

Ἀσυναρίθμητος, qui connumerari non poteſt.

Ἀσυνάρτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non connexus, non cohærens; (2) non conſentaneus, non conveniens. Ex α priv. & συναρτάω, *connecto.*

Ἀσυναρτήτως, non connexè.

Ἀσύνδετον, ου, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus, Figura Grammatica. Ab

Ἀσύνδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α priv. & σύνδεω, *copulo.*

Ἀσυνδέτος, *Adv.* ſine copulâ; (2) modo Aſyndeti.

Ἀσύνδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, non manifeſtus, non cognitus.

Ἀσυνδύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non copulatus; (2) qui copulari, aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex α priv. & συνδυάζω.

Ασυνδυάστως, *Adv.* ſine copulatione.

Ἀσυνείδητος, ου, ὁ ϗ ἡ. non conſcius, inconſciens, Gl. V. Ex α priv. & συνειδέναι.

Ἀσυνειδότως, *Adv.* inſcio alio. Ex σύνοιδα.

Ἀσυνείκαστος, ον, obſcurus, nulla conjecturâ aut ingenio aſſequendus.

Ἀσυνεσία, ας, ἡ, inſipientia, inſcitia. Ex α priv. & συνίημι.

Ἀσυνετέω, ῶ, deſipio; (2) non intelligo. Ab

Ἀσύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſipiens; qui in judicando non eſt perſpicax. Gl. V. imprudens. Ex α priv. & συνετός.

Ἀσυνετοποιέω, ſtultè facio, dementer ago.

Ἀσυνέτως, dementer, ſtultè.

Ἀσυνηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, patrocinio deſtitutus. Ex α priv. & συνηγορέω, *patrocinor.*

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, inſolentia, novitas inſueta. Gl. V. deſuetudo. Ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, inſuetus, inſolens.

Ἀσυνήθως, inſolenter.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ. tranſgreſſio & violatio pactorum, ſeu fœderis. Ex συντίθημι.

Ἀσύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non compoſitus, aut concretus, ſimplex; incompoſitus, Gl. V. (2) qui fœdera & pacta non ſervat; (3) qui pacta non iniit, qui non eſt pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire poteſt, ab omni commercio cum aliis abhorrens; (4) implacabilis.

Ἀσυνθέτως, diſtractè, divulſè, per Tmeſin.

Ἀσυνίστωρ, ορος, ὁ, inconſcius, Gl. V.

Ἀσυννοῦς, parum prudens.

Ἀσυνόδευτος, ον, non comitatus.

Ἀσύνοπτος, ον, obſcurus, quem oculis adſequi non licet.

Ἀσυνουσίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum nemine verſans, cum nemine conſuetudinem habens. Ex α priv. & συνουσιάζω.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, indiſpoſitus; (2) immunis à muneribus. Ex α priv. & συντάττω, *compono.*

Ἀσυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. & σύνταξις, *ordo.*

Ἀσυντέλεστος, ον, imperfectus.

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodeſt; (2) immunis; ἀσυντελῆ χωρία, immunes fundi, Gl. V. Ex α priv. & συντελέω, *perficio.*

Ἀσυντελῶς, imperfectè; (2) aut nihil tributorum conferens.

Ἀσύντονος, ὁ ϗ ἡ, non contentus, laxus, remiſſus, languidus. Ex α priv. & συντείνω.

Ἀσυντόνως, *Adv.* ſine contentione, remiſſè.

Ἀσύντριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inquaſſatus, Gl. V. A συντρίβω, *contero.*

Ἀσυνύπαρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul non ſubſiſtit, Vox Eccleſ. Suicer. Ex α priv. & συνυπάρχω.

Ἀσυρὴς, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtus, temerarius; (2) abjectus, ſortis infimæ. Ex α priv. & σύρω.

Ἀσύρικτος, ὁ ϗ ἡ, non exſibilatus, vel inviſus. Ex α priv. & συρίσσω.

Ἀσυσκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non complicatus, ut ſarcina, non convaſatus; (2) inconditus, non digeſtus. Ex α priv. & συσκευάζω.

Ἀσυστασία, ας, ἡ, diſcordia, confuſio. Ab

Ἀσύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè compactus, non cohærens, qui conſiſtere non poteſt, parum ſibi conſtans; ἀσύστατα, repugnantia. Ex α priv. & συνίστημι.

Ἀσυστόλως, *Adv.* citra ſyſtolen ſive correptionem. Ex α priv. & συστολή.

Ἀσύστροφος, ον, inconcinnus, incompoſitus.

Ἀσύφηλος, ὁ ϗ ἡ, vilis, abjectus; (2) contumeliâ affectus; (2) ſtolidus, Ph. abſurdus, *(reperitur & ἀσύμφηλος, ſed dubia ſcriptura,* Ern.) Ex ἄτω, & φῆλος, *impoſtura,* (potius ab α priv. & σοφός, *Ern.*)

Ἄσυχα, *quietè, Dor.* pro ἥσυχα.

Ἀσυχίμως, acc. pl. *Dor.* pro ἡσυχίμους.

Ἀσυχίω, gen. ſing. *Dor.* pro ἡσυχίου.

Ἀσφάδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non jactat pedes. Ex α priv. & σφαδάζω.

Ἀσφαδάστως, *Adv.* ſine palpitatione, ita, ut pedibus terram non pulſes.

Ἀσφακέλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non infeſtatus σφακέλῳ, quod vide.

Ἀσφάκτος, non mactatus. Ab α & σφάττω.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas; (2) cautio, pignora, ſponſores; cautela, Gl. V. (3) fides publica, libera poteſtas commeandi; (4) præſidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; ſtabilitas, Gl. V. (6) tabulæ pactorum, quibus reges, ſeu magiſtratus quicunque, civibus de modo futuri ſui regiminis cavent, vulgò, *capitulatio*, Ern.

Ἀσφαλέως, *Adv.* tutò, ſecurè, ſine periculo; (2) certò, haud dubiè; (3) diligenter, accuratè Ab

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minimè lubricus, de viâ, ſtabilis; (2) tutus, non periculoſus; (3) qui non poteſt everti & dejici, firmus; (4) tutus adverſus fortunæ incurſus, ſeu inſidias; cautus, Gl. V. ἀσφαλὲς, cautum, Gl. V. Ἀσφαλέστεροι, ἐς κίνδυνον, minus periculoſi, *Aret.* Ex α priv. & σφάλλω.

Ἀσφαλίζω, f. ίσω, tutor, firmo, ſtabilio, propriè in lubrico lapſantem; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adſevero; (3) tutum reddo, munio; (4) caveo ſponſoribus, ſive pignoribus; (5) propulſo, arceo; (6) occludo fores ſeris; ἀσφαλίζομαι, caveo, communio, munio, Gl. V. ἠσφαλίσω, caviſti, Ph. a. 1. med. ἠσφαλισμένον, munitum, cautum, perf. part. paſſ. Τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον, Act. 16, 24. Τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται, Polyb. Ab ἀσφαλής. Unde

Ἀσφάλιος, ου, ὁ, ſtabilitor, *epith.* Neptuni, quia inconcuſſa terræ fundamenta ſervat.

Ἀσφαλίσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. v. ἀσφαλίζω.

Ἀσφάλισις, ἡ, munitio; (2) adſervatio; (3) occluſio.

Ἀσφαλίσμα, ατος, τὸ, cautela, Gl. V. munitio; (2) firmamentum, πλοίου, ſaburra, Gl. V. ἀσφαλίσματα, inſtrumenta. Ab ἀσφαλίζω, *caveo*.

Ἀσφαλτίτης, ου, ὁ, & *in fem.*

Ἀσφαλτῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίμνη, bitumen fundens. Ab

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, bitumen. Hinc

Ἀσφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bituminoſus.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, bituminis inductio, qu. dic. bituminatio. Ab ἀσφαλτόω.

Ἀσφαλῶς, *Adv.* tutò, firmiter, ſtabiliter, certè, Ab ἀσφαλής.

Ἀσφαραγέω, ῶ, valdè ſtrepo.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, ſonus, ſtrepitus; (2) aſparagus.

Ἄσφιγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conſtringi nequit; (2) non conſtrictus. Ex α priv. & σφίγγω.

ἈΣΦΟ´ΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, aſphodelus, planta, Proſerpinæ & Manibus ſacra, Ph. ebulum. *Angl.* King's Spear, or Aſphodel.

Ἀσφοδελὸς, aſphodelum generans, ubi aſphodelus invenitur. A præc.

Ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſphodelo ſimilis, qui de aſphodeli genere eſt. Ab eod.

Ἀσφράγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſignatus, non obſignatus; (2) non cuſtoditus; (3) non baptizatus. Ex α priv. & σφραγίζω.

Ἀσφυκτέω, ῶ, pulſu arteriarum careo; (2) quieſco, perturbatione animi vaco. Ab

Ἄσφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non pulſans, pulſu deſtitutus, ubi pulſus tam exilis eſt, ut deprehendi nequeat. Ex α priv. & σφύζω.

Ἀσφυξία, ας, ἡ, privatio ſeu defectio pulsûs in animali. Ex α priv. & σφύξις.

Ἀσχαλάω, ῶ, idem quod ſeq. Ἀσχαλάων παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, Il. 2, 297.

ἈΣΧΑ´ΛΛΩ, doleo, mæreo, triſtor; (2) indignor, ægrè fero. Ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ τίνων ἀσχάλλῃς, Odyſſ. 2, 193.

Ἄσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. & σχῶ, pro ἔχω.

Ἀσχέτως, *Adv.* immoderatè.

Ἀσχημάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, figurâ carens, figuras, ſeu ſchemata non habens, non figuratus; non habens formam legitimam; (2) malè figuratus. Ex α priv. vel κακὸν notante, & σχηματίζω, *figuro*.

Ἀσχηματίστως, ſine figurâ certa legitima.

Ἀσχήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A σχῆμα.

Ἀσχημονέω, ῶ, ήσω, indecorè ago, turpiter me gero; ἀσχημονήσαντες, deformati, Ph. a. 1. part. Ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ, 1 Cor. 7, 36.

Ἀσχημόνως, *Adv.* indecorè, indecenter.

Ἀσχημοσύνη, ης, fœda actio; (2) deformitas, turpitudo. Ab

Ἀσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, figurâ, ſeu formâ ſua carens, indecorus, turpis, Gl. V. inhoneſtus, ignominioſus. Ex α priv. & σχῆμα.

Ἀσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non fiſſus, indiviſus, individuus. Ex α priv. & σχίζω.

Ἀσχιζὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀσχίστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui ſcindi nequit, Ex iiſd.

Ἀσχολέω, ῶ, negotium faceſſo, occupo, in opere detineo. Gl. V. ἀσχολῶ, avoco; ἀσχολοῦμαι, occupatus ſum, Ph. ἀσχοληθεὶς, diſtrictus, Ph. negotiis diſtringor. Ἀσχολοῦσθαι πρός τι, *Æſop.* Ab ἄσχολος.

Ἀσχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio.

Ἀσχολία, ας, ἡ, idem. Ab

Ἄσχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui otium non eſt, occupationibus & negotiis diſtrictus. A σχολή.

Ἀσχόλως, ſine otio.

Ἀσῶ, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. pro ἀσάου, ab ἀσάομαι.

Ἀσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, faſtidio & nauſeâ laborans, ex repletione vel aliâ ventriculi labe, cibum faſtidiens; (2) paluſtris, *Ern.* Ἀσῶδες πῦρ, *Aret.* Ex ἄση.

Ἀσωματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus, Suicer.

Ἀσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorporeus: Hinc

Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, Suicer.

Ἀσωμάτως, *Adv.* ſine corpore:

Ἄσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non eſt. Ex α priv. & σῶμα.

Ἄσωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ασωτος.

Ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, profuſio; (2) nequitia. Ab ασωτος.

Ἀσωτεῖον, ου, τὸ, locus, in quo homines luxurioſè epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

Ἀσωτεύομαι, f. εύσομαι, luxurioſè vivo, omnia per luxum profundo. Gl. V. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

Ἀσωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. V. luxus, luxuria, laſcivia.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, luxuriæ præceptor. Ex ἄσωτος, & διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxurioſa potatio, crapula. Ex ἄσωτος, & πόσις, *potatio*.

Ἄσωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſervari nequit, de cujus ſalute ſpes nulla eſt, vel potius qui bona ſua ſervare nequit; perditus, deſperatus, Ph. ganearius, laſcivus, luxurioſus, prodigus, profuſus, ſumptuoſus, helluo, exoletus, balatro. Ex α priv. & σώζω.

Ἀσώτως, *Adv.* luxurioſè, Gl. V. prodigè.

Ἀσωφρόνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non caſtigatus aut emendatus; (2) qui non caſtigat & emendat. Ex α priv. & σωφρονίζω.

Ἄταισι, dat. plur. *Ion.* pro ἄταις.

Ἀταίω, ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror. E. M. *niſi eſt*, pro ἀγάιω, *Ern.*

Ἀτακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus ſum, ordinem non ſervo; (2) in manipulo, aut turmâ me non contineo; (3) inhoneſtè & petulanter me gero, flagitioſè vivo, à bono vivendi ordine deſciſco. Gl. V. ἀτακτῶ, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 Theſſ. 3, 7. Ab ἄτακτος. Hinc

Ἀτάκτημα, ατος, τὸ, petulans factum; (2) confuſio; (3) turbatus rerum ſtatus.

Ἀτακτιδακρύω, intempeſtivè lacrimor; (2) affatim lacrimor. Ex ἄτακτος, *niſi ſit leg.* ἀτακτὶ δακρύω.

Ἄτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perturbatus, confuſus; (2) in numerum non redactus, de milite; (3) incompoſitis moribus; (4) qui nullâ moderatione utitur; (5) malè curioſus & qui præter officium ac decorum aliquid facit. Ph. inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτότεροι, tumultuoſiores, Ph. Ex α priv. & τάττω, *ordino*.

Ἀτάκτως, *Adv.* incompoſitè, indigeſtè; (2) more ejus, qui incompoſitis eſt moribus; (3) nullâ moderatione; (4) petulanter, *comp.* ἀτακτοτέρως.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum & ærumnarum expers; moleſtiis carens; (2) ſegnis, iners; (3) qui ex tempore & ſine demonſtratione dicitur; (4) facilis & manifeſtus.

Ἀταλαιπώρως, *Adv.* ſegniter, negligenter, incurioſè.

Ἀταλαιπώρητος, ον, durus, immiſericors.

Ἀταλαιπωρήτως, ſine miſericordiâ.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, paris ponderis; (2) æqualis, par, ſimilis; (3) incomparabilis. Ex α ſimilitudinis, & τάλαντον, *pondus*.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puerilia ſapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς, & φρήν.

Ἀτάλλω, delicatè nutrio; (2) creſco, adoleſco; (3) præ gaudio exſulto. Ἀτάλλειν νέαν ψυχὴν, Soph. Aj. 560. Ab

ἈΤΑΛΟ`Σ, ἡ, ὸν, tener, puerilis, juvenilis.

Ἀταλόφρων, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀταλάφρων.

Ἀταλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, puſilli et anguſti animi eſt; (3) animi mollis et teneri. Ex ψυχή.

Ἀταμίευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum neceſſarias; (4) qui vim ſuam uno impetu effundit, qui abutitur potentiâ, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex α priv. & ταμιεύω, *recondo*.

Ἀταμιεύτως, *Adv.* more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo.

Ἀταξία, ας, ἡ, confuſio; (2) incontinentia; (3) ordinis in militiâ deſertio. Gl. V. enormitas, tumultuatio. Ex α priv. & τάξις.

Ἀτάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, confuſus, minimè regularis.

Ἀτάξιοι σφυγμοὶ, *Aret.* Ab eod.

Ἀταπείνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, celſus, minimè abjectus. Ex α priv. & ταπεινόω.

ἈΤΑ`Ρ, *Conjunct.* ſed, verum, cæterum, at.

Ἀταρακλέω, conſtanti, impavido animo ſum.

Ἀταρακτοποιησίη, ης, ἡ, animi conſtantia res ſuas ſine perturbatione atque trepidatione peragentis. Ex ἀτάρακτος, & ποιέω, *facio*.

Ἀτάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράκτως, ſine pavore.

Ἀταραξία, ας, ἡ, animus imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α priv. & τάραξις.

Ἀτάραχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vacuus à perturbationibus; (2) intrepidus; (3) ſedatus ac defæcatus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχως, *Adv.* citra perturbationem, intrepidè, tranquillè, placidè.

Ἀταρβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intrepidus, minimè pavidus & meticuloſus. Ex α priv. & τάρβος.

Ἀτάρβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. & ταρβέω.

Ἀταρβήτως, *Adv.* intrepidè, impavidè.

Ἀταρίχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conditus, aut maceratus ſale. Ex α priv. & ταριχεύω.

Ἀτάρμυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oculos non claudit; non connivet; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτερ, & μύω, vel α priv. & ταρμύσσω.

Ἄταρνον, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ.

Ἀτάρπιτος, & αταρπος, ου, ἡ, ut ἀτράπιτος, ἄτραπος, *Ern.*

Ἀταρτηρός, ρὰ, ρὸν, & ἀτάρτηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, noxius, damnoſus; (2) contumelioſus. Ex α priv. & ἀτηρὸς, *noxius*.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſepultus. A ταρχύω.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, veſania, vecordia, petulantia:

Ἀτασθάλλω, ineptè ago, protervè me gero. Ab

ἈΤΑ´ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, ſceleſtus, pernicioſus, injuſtus, impius.

Ἄταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaſi tauro non tactus, virum non experta. Ex α priv. & ταῦρος. Hinc

Ἀταύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) expers conjugii femina, *reperitur etiam* ἀταυρώτη.

Ἀταφία, ας, ἡ, jactura ſepulchri; pæna ſceleroſorum, qui honores ſepulturæ amiſerunt. Ab

Ἄταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſepulchro carens, non ſepultus; inhumatus, inſepultus, Gl. V.

ἈΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, noxam ſeu damnum infero.

ἌΤΕ, utpote, quippe, quia, quaſi, quum, veluti; ἅτε δὴ, utpote, quippe, Ph.

Ἄτεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tinctus & madefactus; (2) qui tingi & humectari nequit; (3) cujus animus molliri non poteſt; (4) qui nullis ſolatiis mitigari poteſt, qui nulla ſolatia admittit; (5) qui nullâ miſeratione movetur.

Ἀτέγκτως, *Adv.* ita ut humectari & aquâ tingi nequeat; (2) duriter, rigidè, immobiliter.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indomitus. Ex α priv. & τείρω, *domo.*

Ἀτείχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. Ex α priv. & τεῖχος, *murus.*

Ἀτέκμαρτα, *Adv.* ſine certis ſignis, indiciis aut argumentis, Rob. Ab

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad finem & exitum perduci nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri poteſt, obſcurus; (3) inconſideratus; (4) nullas conjecturas ſequens; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi poteſt. Ex α priv. & τέκμαρ.

Ἀτεκμάρτως, ſine conjecturâ, nullam ſequendo conjecturam; ſine certo ſigno.

Ἀτεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberis, ſeu prole careo, ſterilis ſum:

Ἀτεκνία, ας, ἡ, orbitas. Ab

Ἄτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberis, ſeu prole carens. Ph. orbus, ſine liberis, ſterilis. A τέκνον.

Ἀτεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo; (2) ſterilem efficio. Ab eod.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, imperfectio; (2) immunitas à publicis vectigalibus & tributis.

Ἀτελείωτος, ου, ὁ, ϗ ἡ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτελής.

Ἀτέλεστα, *Adv.* fruſtra; (2) ſine fine. Ab

Ἀτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus, imperfectus; (2) rudis, Ph. (3) infinitus, Ph. (4) non initiatus, non baptizatus. Ex α priv. & τελέω.

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς, & φέρω, *fero.*

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, interminatus, ad finem non perductus; (2) fine carens, æternus; ἀτελεύτητον, ſempiternum, Gl. V. Ex α priv. & τελευτάω, *finio.*

Ἀτέλευτος, idem.

Ἀτελείης, gen. ſing. *Ion.* pro ἀτελείας.

Ἀτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis à pendendo vectigali; (4) immunis; (5) qui nihil perficit; (6) non ſumptuoſus, Ph. inefficax. A τέλος.

Ἀτελώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex vel de quo vectigal non penditur. Ex α priv. & τελωνέω.

Ἀτέμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, querulus, miſer. Ab

ἈΤΕΜΒΩ, contriſto, triſtitiâ adficio; (2) privo, fruſtror. Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν, Odyſſ. 2, 90. Ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος, Il. 23, 445.

Ἀτενὲς, *Adv.* intentis, ſeu fixis oculis, valde attentè; (2) omninò; (3) confeſtim; (4) valdè, vehementer; (5) ſimpliciter. Ab

Ἀτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis & fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eumdem ſemper tenorem ſervat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obſtinatus. Hinc

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adſpicio, oculos defigo, Gl. Vet. contemplor, contueor, intueor; ἀτενίζων, intuens, Ph. Ἀτενίζειν τινὶ, εἰς τινα, εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. Ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες, Act. 6, 15.

Ἀτενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus, obtutus, intuitus, Gl. V. A præc.

Ἀτενῶς, *Adv.* idem quod ἀτενές. Ab ἀτενής.

Ἄτεξ, ἡ, ſterilis, orba, Suicer. Ex α & τίκτω.

ἌΤΕΡ, *Adv.* ſine, citra, extra, præter, abſque.

Ἀτεραμνίη, ης, ἡ, incoctilis naturâ; *Ion.* Ab

Ἀτέραμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facilè mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inhabilis concoctioni, de cibo dicitur & de alvo durâ, Gl. V. ἀτέράμνοι, capitones. Hinc

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities & cruditas cibi, ob quam concoqui non poteſt, *item* de aquâ.

Ἀτεράμνω, *duri*, gen. ſing. *Dor.* pro ἀτεράμνου.

Ἀτεραμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, &

Ἀτεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀτέραμνος.

Ἀτέρεμνος, ὁ ϗ ἡ, idem, *Ern.*

Ἀτερηδόνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, à teredinibus non exeſus; (2) teredinibus non obnoxius. Ex α priv. & τερηδονίζομαι.

Ἄτερθα, *Æol.* pro ἄτερθε, ſeu ἄτερθεν, abſque, ſine, præter. Ab ἄτερ.

Ἀτερμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, interminatus, infinitus; (2) infirmus, inſtabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex α priv. & τέρμα.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἅτερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος.

Ἀτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſuavis, injucundus. Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο, *Stob.*

Ἄτερπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, ex α priv. & τέρπω.

Ἀτερψία, ας, ἡ, moleſtia. A τέρψις.

Ἀτευκτέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adſequor; (2) aberro; (3) ſpe fruſtror. Ab

Ἄτευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conſecutus non eſt, voti non compos. Ex α priv. & τυγχάνω.

Ἀτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, armis deſtitutus, inermis. Ex α priv. & τεῦχος.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rudis, imperitus, ſine arte. Gl. V. iners; (2) qui eſt ſine fraude. Ex α priv. & τέχνη, *ars, fraus.*

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars, Gl. V. inertia. Ex iiſd.

Ἀτεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte.

Ἄτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, inartificialis; (2) calidus, aſtutus; (3) imperitus; (4) artibus doloſis carens, Ph. rudis, iners. Ex α priv. vel intenſ. & τέχνη, *ars, dolus.* Hinc

Ἀτέχνως, *Adv.* ſine artificio, ſine arte, imperitè, negligenter; infabrè, Gl. V.

Ἀτεχνῶς, *Adv.* utique, certè; ut in eâ re nulla calliditas, nulla fraus verſetur, & tu ei tutò confidere poſſis; (2) prorſus, omninò; (3) valdè, vehementer; (4) abſque verſutiâ, ſimpliciter; (5) ferè; (6) fortaſſe, ni fallor. Ab ἀτεχνὴς, (quatenus hoc dicitur pro ἀτενὴς, *Heſ.*)

Ἀτέω, lædo, noceo, damno adficio, ἀτέων demens, *Hom.*

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa; ærumna, Gl. V. (2) peccatum; (3) Ate, dea hominibus nocens.

Ἄτηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non liqueſcens; (2) non liquefactus. Ex α priv. & τήκω.

Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus:

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab

Ἀτημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α priv. & τημελής.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀτημελήτως, *Adv.* negligenter, incurioſè; (2) inornatè, inſcitè, incultè.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, *Adv.* idem quod ἀτημέλητως.

Ἀτηρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, contumelioſus, ærumnoſus. Ab ἄτη.

Ἀτθὶς, ίδος. Attica, v. gr. dialectus.

Ἀτίετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulciſcitur, Rob. Ex α priv. & τίω, *punio.* Unde

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo; (2) privo.

Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manſuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α priv. & τιθασσεύω, *manſuefacio.*

Ἀτίθασσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſper, intractabilis.

Ἀτιμαγέλας, *Dor.* pro ἀτιμαγέλης.

Ἀτιμαγελέω, ῶ, gregem ſperno, armentum faſtidio; (2) ſeorſim paſcor à grege; (3) ſegregor, ſeparor à grege. V. Eraſm. p. 44. b. Ex ἀτιμάω, & ἀγέλη. Unde

Ἀτιμαγέλης, ου, ὁ, qui ſpernit gregem; (2) refractarius & gregem domini deſerens.

Ἀτιμάζεσκε, 3. ſing. imperf. act. *Ion.* pro ἠτίμαζε. Ab

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor; (2) contumeliâ adficio; (3) honore privo, nihil honoris tribuo, Ph. contumelior, dehoneſto, infamo, deformo; ἠτιμασμένον, dehoneſtatum, Ph. perf. part. paſſ. Ἀτιμάζειν τινά. Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν, Jac. 2, 6. Ex α priv. & τίω.

Ἀτιμασθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀτιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

Ἀτιμαστὴς, οῦ, ὁ, contumelioſus, Ph. à præc.

Ἀτιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, deſpicio, vitupero, dehoneſto. Ph. ἀτιμῶ, dehoneſto, inhonoro. Μὴ νῦν ἀτίμα θεοὺς, Soph. Aj. 1148. Ἠτίμηται, ὅτι ἐψεύσατο, *Dem.* Ab ἄτιμος.

Ἀτιμήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀτιμάω.

Ἀτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non eſtimatus; (3) qui non æſtimari ſolet, *Epith.* δίκης, cauſæ, in quâ leges pœnam conſtituerunt, ut non ſit opus τιμήσει actoris vel judicis. Ab ἀτιμάω.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famoſitas, ignobilitas, dehoneſtamentum, dehoneſtatio, Ph. Ab

Ἀτίμιος, ου, ὁ, inhonoratus, Ph.

Ἀτιμοπενθὴς, ὲς, contumeliam lugens.

Ἀτιμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui alium ignominiâ adficit, ignominioſus, Gl. V. famoſus. Ph. capitalis. Ex ἄτιμος, & ποιέω, *facio.*

Ἄτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore excluſus. Ph. famoſus, ignobilis, infamis, al. Gl. V. inhonoratus, inteſtabilis, infimus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor.* Hinc

Ἀτιμόω, ῶ, ignominiâ adficio, infamiâ noto. Ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον, Marc. 12, 4.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Ph. Ex α priv. & τιμωρέω, *punio.* Unde

Ἀτιμωρητὶ, *Adv.* impunè. Ab

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo pœna non eſt ſumpta; (2) cujus injuriam nemo ultione proſecutus eſt, inultus; (3) cui auxilium non eſt latum; (4) malus, improbus, Gl. V. inultus, impunitus. Hinc

Ἀτιμωρήτως, *Adv.* impunè.

Ἀτίμως, *Adv.* ſine honore; (2) ignominioſè, cum infamiâ. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominioſa damnatio. Ab ἀτιμόω. Unde

Ἀτιμωτικὸς, ὴ, ὸν, ignominioſum reddens, ad contumeliam valens.

Ἀτιμωτικῶς, cum ignominiâ & infamiâ.

Ἅτιν, pro ἅτινα, *quæ* neutr. plur. Ab ὅστις.

Ἀτίνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, non agitatus, inquaſſatus, Gl. V. Ex α priv. & τινάσσω, *concutio.*

Ἀτισανδρέω, ῶ, contemno virum, Heſ. Ex ἀτίζω, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀτιταλλέμεναι, *Dor.* pro ἀτιτάλλειν.

Ἀτιτάλλω, delicatè nutrio, curo; (2) augeo. Πάντεσσί καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν, Theoc. 15, 111. Ab ἀταλὸς, *mollis.*

Ἀτιτέω, ῶ, f. ήσω, injuriâ adficio. Ex α priv. & τιέω, ſeu τίω, *punio.*

Ἀτίτης, ου, ὁ, inhonoratus:

Ἄτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) impunitus, inutilis. Ex α priv. & τίω.

Ἀτλαγενέων, gen. plur. ab

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Atlante genitus. Ex Ἄτλας, & γείνομαι, *naſcor.*

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cæliferi bajulat; (4) ſtatua aliquid capite ſuſtinens; (5) qui non eſt audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel pleon. & τλῆμι, *perfero.*

Ἄτλατος, *Dor.* pro ατλητος.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia.

Ἀτλητέω, ῶ, f. ήσω, tolerare, vel perpeti non poſſum; (2) ſum intolerabilis; (3) metuo, animo ſum abjecto. Ab

Ἄτλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, intolerandus. Ex α priv. & ταλάω, ſeu τλῆμι.

Ἀτμᾷ, *vapori*, dat. ſing. *Dor.* pro ἀτμῇ.

Ἀτμενία, ας, ἡ, ſervitus; (2) infortunium, calamitas; (3) adminiſtratio.

Ἀτμένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus. Ab

ἈΤΜΕ'ΝΟΣ, ου, ὁ, famulus, ſervus, miniſter; (2) ſubjectus alterius poteſtati.

Ἀτμεύω, ſervo. Pro ἀτμενεύω, ab ἄτμενος.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.

Ἀτμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἄτμενος.

Ἄτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſectus, ſectionem non paſſus; (2) non exſectus, non caſtratus; (3) indiviſibilis. Gl. V. imputatus, incæduus. Ex α priv. & τέμνω, *ſeco*.

Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμὸς.

Ἀτμιδοῦχος, ου, ὁ, vaporem habens, vaporoſus. Ex ἀτμὶς, & ἔχω, *habeo*.

Ἀτμιδώδης, ώδεος, idem.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus.

Ἀτμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fumi ſpeciem habens, vapori ſimilis. Ex ἀτμὸς, & εἶδος.

Ἀτμοειδῶς, *Adv.* in fumi, ſeu vaporis modum.

ἈΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus. Hinc

Ἀτμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens.

Ἄτοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, parietem non habens.

Ἀτοκεὶ, ſine prole; (2) ſine uſurâ.

Ἀτόκιον, ου, τὸ, medicamen ſterilitatem inducens. Ab

Ἀτόκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conceptionem impedit, qui ſterilitatem adfert. Ab

Ἄτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, quæ nondum peperit; (2) ſterilis; (3) mutuo datus ſine uſurâ. Ex α priv. & τίκτω, *pario*.

Ἀτόκως, idem quod ἀτοκεὶ, (2).

Ἀτολμάτω, gen. ſing. *Dor.* pro ἀτολμήτου.

Ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω, timidus ſum, cunctor, expaveſco, reformido. Hinc

Ἀτόλμητος, ον, non audendus, non ſuſtinendus.

Ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. Ab

Ἄτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, confidentiæ expers, timidus, imbellis, formidoloſus. Ex α priv. & τόλμα.

Ἀτόλμως, timidè. A præc.

Ἄτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſecabilis, individuus; (2) qui ſectus non eſt; (3) ἡ, corpuſculum minutiſſimum, quod diviſionem non admittit; (4) momentum, temporis ſpatium breviſſimum. Ex α priv. & τέμνω, *ſeco*.

Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus ſum, langueo, Ph. ἀτονεῖ, deficit.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectio, imbecillitas, languor, infirmitas. Ab

Ἄτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, incontentus, infirmus, igefficax, laſſus, Ph. Ex α priv. & τείνω.

Ἀτόνως, *Adv.* leviter, remiſſè.

Ἀτόξευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem ſagittâ non poſſis attingere; (2) qui ſagittâ non eſt ictus. Ex α priv. & τοξεύω, *ſagittâ ferio*.

Ἄτοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine arcu eſt; (2) qui arcu uti neſcit. Ex α priv. & τόξον, *arcus*.

Ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum vel dictum ineptè atque abſurdè. Ph. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.

Ἀτοπηματοποιὸς, οῦ, ὁ, facinoroſus, Gl. V. Ex ἀτόπημα, & ποιέω, *facio*.

Ἀτοπία, ας, ἡ, inſolentia, inſolita novitas; (2) turpitudo, malitia; (3) abſurditas, diſconvenientia; (4) de ſymptomatibus morborum moleſtis, inſolitis, haud præviſis. Ab

Ατοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) abſurdus; (4) ſtolidus; (5) improbus. Gl. V. abſurdus, inconſequens; *item* facinoroſus, flagitioſus, Gl. V. Ex α & τόπος.

Ἀτόπως, *Adv.* abſurdè, inconvenienter, ineptè. A præc.

Ἀτόρνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incælatus, Gl. V.

Ἄτος, ὁ ϗ ἡ, inſatiabilis. Ex α priv. & ἄδω.

Ἀτραγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tragœdiæ non ſimilis; (2) indecens. Ex α priv. & τραγῳδός.

Ἀτραγώδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, tragico faſtu & oſtentatione carens; (2) qui tragicè decantatus, aut exaggeratus non eſt. Ex iiſd.

Ἀτραγώδως, ſine tragico tumore, ſine ſtrepitu, tumultu; leniter, modeſtè.

Ἀτράκτιον, ου, τὸ, fuſus, Gl. V. Ab ἄρτρακτος.

Ἀτρακτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fuſo ſimilis.

ἈΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, fuſus, colus; (2) jaculum, ſagitta. Hinc

Ἀτρακτυλὶς, ίδος, ἡ, ſpinæ genus, Gl. V. colus. *Angl.* The Diſtaff-Thiſtle.

Ἀτράνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui declaratus non eſt, non manifeſtus, obſcurus. Ex α & τρανός.

Ἀτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter moveri poteſt; (2) moroſus. Ex α priv. & τρέπω.

Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, *Heſ.* Ab ἄτραπος, *via*.

Ἀτραπιτος, οῦ, ἡ, idem quod

Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, via trita, ſemita, callis, trames, Ph. Ex α int. & τραπέω, *calco*.

Ἀτραυμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. & τραυματίζω.

ἈΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris. *Angl.* Orrache.

Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.

Ἀτρεάδαι, *Atridæ*, *Dor.* pro Ἀτρεΐδαι.

Ἀτρείδα, *Atridæ*, nom. dual.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas, certitudo, perſpicuitas. Ab

ἈΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, certus; (2) accuratus; (3) numeris additum ἀτρεκὲς, eſt omninò. Ab α & τρέω.

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀτρέκεια.

Ἀτρεκῶς, *Adv.* verè. Ab ἀτρεκής.

Ἀτρέμα, *Adv.* ſine aliquo motu, quietè, tacitè, tranquillè; (2) intrepidè. Ab ἄτρομος.

Ἀτρεμαῖος, αια, αῖον, quietus, intrepidus.

Ἀτρέμας, *Adv.* idem quod ἀτρέμα.

Ἀτρεμέεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. Ἀτρεμέει ἡ χολὴ, *Aret.* Ab ἄτρομος.

Ἀτρεμὴς, ὲς, imperterritus, immotus. Ab α & τρέμω.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Hinc

Ἀτρεμίζω, immotus ſubſiſto; (2) ſtabilio, firmo. Ἀτρεμίζειν τὴν ψυχὴν, Herodot.

Ἄτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, immotus, firmus, conſtans; (2) rectus. Ex α priv. & τρέπω, *verto*. Hinc

Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla converſio. Suicer.

Ἀτρέπτως, *Adv.* immutabiliter; (2) rectè.

Ἀτρέϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, intrepidus. Ex α priv. & τρέω, *tremo*. Hinc

Ἀτρέϛως, *Adv.* intrepidè.

Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης, Suicer.

Ἄτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non cavus, non perforatus nec pertuſus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.

Ἀτρήτως, *Adv.* ſine foramine. A præc.

Ἀτρήχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſperitatis expers. Ἀτρήχυντον ἔλαιον, Aret. Ab α priv. & τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, *exaſpero*.

Ἀτρίακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus.

Ἀτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tritus, inuſitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex τρίβω.

Ἀτρίβων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliquâ re.

Ἄτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀτριβής; (2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iiſd.

Ἄτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine capillis, capillis carens. Ex α priv. & θρὶξ, *capillus*.

Ἀτρὶψ, ὁ, imperitus, in re aliquâ non verſatus. Ex α priv. & τρίβω, *tero*.

Ἀτρομέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. Ab

Ἄτρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, intrepidus. Ἄτρομον μένος, Il. 5, 126. Ex α priv. & τρομέω.

Ἀτροπία, ας, ἡ, malè morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempeſta, media nox. Ab

Ἄτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, perpetuus, æternus: (3) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α priv. & τρέπω, *verto*.

Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabeſio, non nutrior, Gl. V. tabeſco. Ex α priv. & τρέφω, *nutrio*.

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, Gl. V. (2) tabes; (3) morbus. Ab

Ἄτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, impaſtus; (2) non alens. Ex α priv. & τροφὴ, *alimentum*.

Ἀτρύγετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, infructuoſus, *Epith.* maris, vel indomitus, indomabilis. A τρύχω, *Ern.*

Ἀτρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui vindemiari non poteſt, ineptus vindemiæ. A τρυγή.

Ἄτρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, fæce carens; (2) purus. Ex α priv. & τρὺξ, *vinum recens*.

Ἀτρύμων, ον, idem quod ἄτρυτος.

Ἀτρύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius. Gl. V. infoſſus; (2) ſolidus. Ex α priv. & τρυπάω.

Ἀτρύπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus; (2) qui multos ſubit labores, nec iis frangitur. Ex ἄτρυτος, & πόνος, *labor*.

Ἄτρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex α priv. & τρύω, *tero*. Hinc

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, *Epith.* Minerva.

Ἀτρύτως, ſine defatigatione, fortiter, conſtanter.

Ἀτρυφέρος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) incultus. Ex α priv. & τρυφὴ, *deliciæ*.

Ἀτρύφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἄτρυφος, idem; (2) delicatus, ap. *Ath.*

Ἀτρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, invulneratus; (2) illæſus; (3) inoffenſus. Ex α priv. & τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἀτρωσία, qu. dic. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cœneo.

Ἀτρώτως, *Adv.* ſine vulnere; (2) invictè.

ἌΤΤΑ, ων, τὰ, pro ἅτινα, aliqua, quædam; (2) *vocula* in ſermone planè abundans.

ἌΤΤΑ, vox, quâ juniores ſenes compellant, ſodes, amabo, pater, *Lat.* attæ, *ſenes*.

Ἀττάγας, ſeu ἀτταγὰς, avis picto dorſo, gallinago, ruſticula, coturnix, attagen.

ἈΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, idem.

ἈΤΤΑ'ΡΑΧΟΣ, vel ἀττάραγος, ου, ὁ, puſtula, ſeu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto, deraditur, aut ſpontè decidit, mica.

ἈΤΤΑΤΑΙ', *Interjectio*, atat.

ἈΤΤΑΤΑΙΑ'Ξ, *Interjectio flentis*.

ἈΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, locuſtæ ſpecies.

Ἀττέλεβος, ου, ὁ, idem.

Ἀττελεβόφθαλμος, ον, locuſtæ oculos habens.

Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.

Ἀττικιζω, partes Athenienſium ſequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Ἀττικός.

Ἀττικισμὸς, οῦ, ὁ, ſermo Atticus, Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.

Ἀττικὸς, ἡ, ὸν, Atticus.

Ἀττικιϛὶ, Atticè, more Attico.

Ἀττικουργέω, more Attico facio, elaboro.

Ἀττικουργὴς, ὲς, more Attico factus. Ab ἔργον.

ἌΤΤΩ, proſilio, ſubſilio, ſubſulto. Ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε, Dem.

Ἀτυζηλὸς, ἡ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab

ἈΤΥ'ΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obſtupefacio, ſtupore percello, attono. Πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς, Il. 6, 486.

Ἄτυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus. Ex α & τεύχω.

Ἀτύμβευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens ſepulturâ, inſepultus. Ex α & τυμβεύω.

Ἄτυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἄτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non ſatis expeditè linguâ utitur, non ſatis verba exprimens, aërem nempe non rectè feriendo; (2) juſta membrorum proportione deſtitutus. Ex α priv. & τύπος.

Ἀτύπτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non verberatus, incæſus, Gl. V. Ex α priv. & τύπτω.

Ἀτύπωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non formatus, non expreſſus; (2) rudis. Ex α priv. & τυπόω.

Ἀτυράννευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, liber à tyrannis, ſive à dominatu tyrannico. Ex τυραννεύω.

Ἀτυραννεύτως, liberè à tyrannide.

Ἀτύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in caſeum denſatus & coagulatus non eſt; (2) qui lac coagulari non ſinit. Ex α priv. & τυρόω.

Ἀτυφία, ας, ἡ, modeſtia, vacuitas à faſtu. Ab

Ἄτυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè faſtuoſus.

Ἀτύφως, *Adv.* ſine faſtu, modeſtè, quaſi ſine jactantiæ fumo, aut ſtultitiæ caligine.

Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miſer ſum, non adſequor. Ab ἀτυχής. Hinc

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miſeria, infortunium; (2) flagitium, ſcelus.

Ἀτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix; (2) impos voti; (3) ſceleſtus, impurus.

Ἀτύχησις, εως, ἡ, et

Ἀτυχία, ας, ἡ, caſus adverſus, infortunium; (2) culpa, flagitium, ap. *Polyb.* Ex α priv. & τύχη, *fortuna*.

Ἀτυχῶς, *Adv.* infeliciter; (2) præter votum.

Ἄτω, f. άσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, *noxa*.

ΑΥ͂, *Adv.* rurſum; (2) retro, retrorſum; (3) vice verſa, contra; (4) viciſſim; (5) vero, pro δὲ; (6) αὖ, αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.

Αὐαίνω, vel ἀυαίνω, f. ανῶ, arefacio, exſicco. Ἄφιλος ἀυανῶ βίον, Soph. El. 821. Ab αὔω, *ſicco*.

Αὐαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus; (2) ſqualidus, horridus, *de capillis*. Ab αὖος.

Αὐάνθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ηὐάνθης, à verbo ἀυαίνω.

Αὔανσις, εως, ἡ, arefactio; (2) ſenium & tabes plantarum. Ab ἀυαίνω.

Αὐαντὴ, ἡ, nomen morbi ap. *Hipp.*

Αὐαντικὸς, ἡ, ὸν, exſiccans aliquid. Ab eod.

Αὐασμὸς, οῦ, ὁ, exſiccatio; (2) ſiccitas.

Αὐγάζω, f. άσω, illuſtro; (2) video, adſpicio; (3) ſplendeo, illuceſco. Εἰς τὸ μὴ ἀυγάσαι τὸν φωτισμὸν, 2 Cor. 4, 4. Ab ἀυγή.

Αὐγάσδεο, *inſpice*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro ἀυγάζεο, & hoc *Ion.* pro ἀυγάζεσο, ſeu ἀυγάζου, à verbo ἀυγάζομαι.

Αὐγάσεαι, *reſpicies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀυγάσεσαι, ſeu ἀυγάσῃ.

Αὔγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. Ab ἀυγάζω.

Αὐγασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Αὐγέω, ῶ, f. ήσω, ſplendeo. Ab

ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, ſplendor, lux; jubar, lumen, Gl. V. (2) locus illuſtratus; (3) oculus; (4) diluculum. Hinc

Αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, ſplendidus; (2) oculorum acie valens.

Αὐγήτειρα, ἡ, illuminatrix, *Epith.* Lunæ.

Αὐδάζομαι, loquor, proloquor.

Αὐδάξασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀυδήσασθαι.

Αὐδάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀυδήσομαι. Ab

Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor; (2) alloquor. Χρῆν ἀντὶ τούτων ἀυτὸν ἀυδᾶσθαι νεκρὸν, Soph. Phil. 430. Ab ἀυδὴ.

ΑΥΔΗ', ῆς, ἡ, vox, oratio, ſermo; (2) nuncium.

Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab ἀυδή.

Αὐδήσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ηὔδησε, à verbo ἀυδάω.

Ἀϋδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab

Ἄϋδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquâ carens. Ex α priv. & ὕδωρ.

Αὖθ', *rurſus*, pro αὖθι.

Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia; (2) moroſitas; (3) amor ſui; (4) pertinacia; (5) temeritas, Ph. contumacia, præſumptio, temeritas, inſolentia. Ab

Αὐθάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſibi placens, ſe ipſum admirans; (2) ſuperbus; (3) contumax; procax, inſolens, præfractus, cerebroſus, petulans, ferox, Gl. V. Ex αὐτὸς, & ἁδέω.

Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθάδεια. Hinc

Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto.

Αὐθαδίζομαι, inſolenter, temerè ago. Gl. V. præſumo.

Αὐθαδικὸς, ἡ, ὸν, idem quod αὐθάδης.

Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia. A præc.

Αὐθαδίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, contumaci ore & temerario. Ex αὐθάδης, & στόμα, *os*.

Αὐθαδῶς, *Adv.* contumaciter, pertinaciter.

Αὔθαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ejuſdem ſanguinis. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis*.

Αὐθαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius, ultroneus, Gl. V. Ex αὐτὸς, & αἱρέω, *eligo*.

Αὐθαιρέτως, *Adv.* ſpontè, ultrò.

Αὐθέκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeverus, rigidus; (2) juſtus. Ex ἕκαστος, (potius ἑκὰς, Ern.)

Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem in aliquem uſurpo, dominor; (2) auctoritate meâ probo; (3) auctorem me præbeo. Gl. V. αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, 1 Tim. 2, 12. Ab αὐθέντης. Hinc

Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. V.

Αὐθέντης, ου, ὁ, qui ſuâ manu ſe perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui ſuo jure aliquid facit. Ex αὐτὸς, & ἵεσθαι, *mittere*. Hinc

Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, auctoritas, jus.

Αὐθεντικὸς, ἡ, ὸν, authenticus, auctoritate juſtâ munitus. Gl. V. αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum.

Αὐθεντικῶς, *Adv.* cum auctoritate, authenticè.

Αὐθερμήνευτος, ον, facilis explicatu. Ex ἑρμηνεύω, qu. ſeipſum interpretans.

Αὐθημερίζω, eodem die perficio.

Αὐθημερὸν, eodem die, eo ipſo die.

Αὐθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei, ſubitus, extemporalis. Ex αὐτὸς, & ἡμέρα, *dies*.

Αὐθημερινὸς, idem.

Αὖθι, *Adv.* illic, ibi; (2) huc; (3) ſtatim; Ab αὐτόθι. Quandoque etiam idem quod αὖθις.

Αὐθιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis, de fonte. Ex γίνομαι.

Αὐθιμένης, εος, ὁ ϗ ἡ, indigena, nativus. Lex. Vulg. Ex αὖθι, & μένω, *maneo*.

Αὖθιν, *Adv.* idem quod

Αὖθις, *Adv.* denuò, rurſus, iterum; (2) poſthàc, in poſterum; (3) retrò. Hinc (4) ὁ, ἡ, τὸ, αὖθις, ſequens, poſterus. Ab αὖ.

Αὐθόμαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus; (2) frater. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis*.

Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor.

Αὐθύπαρκτον, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe ſubſiſtens. Ex αὐτὸς, & ὑπάρχω, *ſubſiſto*.

Αὐθυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex αὐτὸς, & ὑφίστημι, *ſubſiſto*.

Αὐθυπότακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe eſt Subjunctivi modi. Ex αὐτὸς, & ὑποτάσσω.

Αὐθυποτάκτως, *Adv.* ita ut per ſe ſit Subjunctivi modi.

Αὐθωρὸν, *Adv.* ea ipſa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς, & ὥρα, *hora*.

Αὐίαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, clamans, ut canes latrantes; (2) clamoſus. Ex αὖ, & ἰάχω.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum ſcenæ, vel januæ, ſc. ταπὶς. Ab αὐλή.

Αὐλακεργάτης, ου, ὁ, ſulcorum efficiens, *Epith.* vomeris. Ex αὖλαξ, *ſulcus*, & ἐργάτης, *operarius*.

Αὐλακίζω, f. ίσω, ſulco, hiulco, imporco, Ph. Αὐλακίζειν τὸ χωρίον, Ariſtot. Ab

ΑΥ͂ΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, lira, Gl. V.

Αὐλακισμὸς, οῦ, ὁ, ſulcatio, Gl. V. αὐλακισμοὶ, inſectiones. Ab αὐλακίζω.

Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ princeps, Suicer.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλὴ.

Αὔλειον, ου, τὸ, veſtibulum, atrium.

Αὔλειος, θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.

Αὔλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſtibularis, atrienſis.

Αὐλείτης, ου, ὁ, vilicus. Ab αὐλή.

Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibiâ cano. Ab αὐλὸς.

ΑΥΛΗ', ῆς, ἡ, locus ſubdialis; (2) atrium; (3) ſtabulum, caula, ovile; (4) domus regia, ſeu principis aula.

Αὔλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Ab αὐλέω.

Αὐλησεῦντι, *tibiâ laudabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐλήσουσι, ab αὐλέω. Unde

Αὔλησις, εως, ἡ, ipſa tibiarum inflatio.

Αὔλησον, *tibiâ cane*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eod.

Αὐλητὴς, οῦ, ὁ, tibicen. Ab eod.

Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars inflandi tibias, ſeu canendi tibiis. Ab

Αὐλητικὸς, ἡ, ὸν, ad tibicinem pertinens.

Αὐλητικῶς, *Adv.* more tibicinum.

Αὐλητρία, ἡ, theca tibiarum. Ab eod.

Αὐλητρίδιον, ου, τὸ, tibicinula. Dim. ab

Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητής.

Αὐλίδιον, τὸ, Dim. ab αὐλὴ, coniferium, *ap. Theophr.*

Αὐλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor, ſtabulor, pernocto, dormio; (2) caſtra loco. Gl. V. commoror, imprimis in caſtris. Αὐλίζεσθαι ἀπὸ τινος, abeſſe; ἐπὶ τῆς γῆς, jacere. Ab αὐλή.

Αὐλικὸς, ἡ, ὸν, tibialis, fiſtularis; (2) tibicen, fiſtulator. Ab αὐλὸς.

Αὔλιον, ου, τὸ, ſtabulum; (2) domicilium.

Αὔλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſtabulum pertinens, vel ducens. Ab αὐλή. Unde

Αὖλις, ιδος, ἡ, aula; (3) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) ſtabulum; (5) caſtra; (6) locus ſeptus, in quo retia avibus tenſa ſtant; (7) nidus avium; (8) portus in Bœotiâ.

Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia, fiſtula, Dim.

Αὐλισμὸς, οῦ, ὁ, pernoctatio, ſtabulatio. Ab αὐλίζομαι.

Αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fiſtulas, ſeu tibias compingo. Ex αὐλὸς, & τίθημι, *compono*.

Αὐλοθήκη, ἡ, loculus tibiarum.

Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi tibias.

Αὐλοποιητικῶς, ex arte tibiarum conficiendarum. Ab

Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem.

Αὐλοποιΐη, ἡ, idem.

Αὐλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui fiſtulas conficit, Gl. V. tibiarius. Ex αὐλὸς, & ποιέω, *facio*.

Αὐλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ, & πρέπω, *convenio*.

ΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, tibia; follis; (3) pars haſtilis, annulus fibulæ; (4) ſanguinis è naribus torrens.

Ἄϋλος, ου, ὁ ϗ ἡ, materiæ expers. Ex α priv. & ὕλη, *materia*.

Αὐλοτρύπης, ου, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς, & τρύπα, *foramen*. Unde *adv.* αὐλοτρυπητικῶς.

Αὐλουρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos aulæ, *Ern.*

Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ ſonus.

Αὐλῳδικὸς, ἡ, ὸν, tibialis, fiſtularis. Ab

Αὐλῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus montibus incluſus. Ab αὐλός. Hinc

Αὐλωνίσκος, ου, ὁ, parva vallis. Dim.

Αὐλωνίας, άδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. gr. Nympha.

Αὐλωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vallis figuram habens, anfractuoſus. Ex αὐλὼν, & εἶδος.

Αὐλώπιδι, *galeæ*, dat. ſing. ab

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, *Epith.* galeæ, à figurâ foraminis per quod proſpectus patet, vel coni, cui criſta inſeritur. Ab

Αὐλωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, fiſtulæ ſimiles habens oculos; (2) piſcis quidam, qui & αὐλωπίας. Ex αὐλὸς, & ὤψ.

Αὐλωτὸς, ἡ, ὸν, ad fiſtulæ formam factus, vel fiſtula, ut dolone inſtructa.

Αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, creſco, gliſco, oleſco, integraſco, augeſco, Gl. V. αὐξῆσαι, augere, Ph. a. 1. inf. αὐξηθέντα, creta, Ph. a. 1. paſſ. part. ηὐξημένος, ampliatus, Ph. perf. part. paſſ. (2) *Interdum tamen eſt*, creſco. Ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις αὐξάνεσθαι, Greg. Ἰάσων ὕτως αὐτὸν ηὔξησε, Iſocr. Ἀυξάνονται αἱ πό-λεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις, Id. Ab ἄυξω.

Ἄυξε, 2. ſing. præſ. imperat. act. ab αὔξω.

Ἄυξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.

Ἀυξηθεὶς, a 1. part. paſſ. v. ἀυξάνω.

Ἄυξημα, ατος, τὸ, incrementum, Gl. V.

Ἀυξῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀυξάνω.

Ἄυξησις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, Gl. V. Ab eod.

Ἄυξηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. Ion pro ηὔξηται.

Ἀυξητικὸς, ἡ, ὸν, augendi vim habens, auctificus; (2) creſcens, creſcendi vim habens, Gl. V. augmentarius. Ab eod.

Ἀυξητικῶς, augendi cauſâ, rem verbis augendo.

Ἀυξιθαλὴς, ὲς, viriditatem largiens, vireſcens. Ex ἄυξω, & θάλλω.

Ἄυξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad augendum & incrementum accommodatus. Ab

Αὔξις, εως, ἡ, idem quod ἄυξησις.

Ἀυξιτρόφος, alens; ἀυξίτροφος, adoleſcens.

Ἀυξόμενος, præſ. part. med. verbi

Ἄυξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, Gl. V. creſco, gliſco; ἀύξομαι, creſco, oleſco, Gl. V. Ἐνδόξω προσθήκῃ τȣ͂ Ἑλληνικȣ͂ ἄυξειν τὴν ἀρχὴν, Ariſtid. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπȣδαίοις λόγοις ἄυξεσθαι πέφυκε, Iſocr. Ab ἀέξω, augeo.

Ἀυόνη, ης, ἡ, ſiccitas, ariditas, Etym. (2) clamor, Varin. Ab ἄυω, ſicco, vel clamo.

Αὖος, αὖα, αὖον, ſiccus, aridus; (2) qui (terrore) obriguit, obſtupefactus. Ab ἄυω.

Ἀυότης, ητος, ſiccitas, ariditas. Ab αὖος.

Ἀϋπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ. Ab

Ἄϋπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil; (2) in quo ſomnus non capitur. Ex α priv. & ὕπνος.

ΑΥ̓ΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior; (2) exſpiratio ex humido prodiens; (3) ventus.

Ἀυρίζω, procraſtino, in craſtinum diem differo; à præc. (2) algeo, Etym. Ab

Ἄυριον, Adv. cras, craſtino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, ἄυριον, craſtinus.

Ἀυροφορητος, ον, aurâ, vel vento ablatus; ferri, vel impelli, valens, Ern.

Ἀῦσαι, clamaſſe, a. 1. inf. act. verbi ἀΰω.

Ἀῦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤυσε.

Ἀυϛαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus; (2) ſqualens, ſqualidus. Ab ἀυος.

Ἀυϛηρία, ας, ἡ, auſteritas, tetricitas. Ab

ΑΥ̓ΣΤΗΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, auſterus, ſeverus, agreſtis; tetricus, durus, Gl. V. Hinc

Ἀυϛηρότης, ητος, ἡ, auſteritas, ſeveritas.

Ἀυϛηρῶς, Adv. auſterè; (2) ſeverè; (3) tenuiter.

Ἀυτ', rurſus, pro ἆυτε.

Ἀυτὰ, ipſa, Dor. pro ἀυτή.

Ἀϋτὰ, pugna, Dor. pro ἀϋτή.

Ἀυτάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſibi eſt nuncius, qui ſua ipſe nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Ex ἀυτὸς, & ἀγγέλλω, nuncio.

Ἀυτάγγελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iiſd.

Ἀυτάγετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſui ipſius admirator. Ex ἀυτὸς, & ἄγαμαι, admiror.

Ἀυτάγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀυτάγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, electus; (2) τὰ ἀυτάγρετα, quæ ſunt arbitrii noſtri, in poteſtate noſtrâ; item, quæ ipſi volumus & optamus. Ab ἀγείρω, (ab ἄγρω, capio, ſumo, Ern.)

Ἀυτάδελφος, ȣ, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.

Ἀυται, hæ, nom. plur. f. g. ab ȣ̓͂τος, hic.

Ἀυτάν, ipſam, acc. ſing. f. g. Dor. pro ἀυτὴν.

Ἀυτανδρὶ, Adv. cum ipſis viris, v. gr. navis capta; (2) ipſe. Ab

Ἄυτανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum ipſis hominibus, ſeu viris. Ex ἀυτὸς, & ἀνὴρ, vir.

Ἀυτανεψιός, ȣ͂, ὁ, conſobrinus, patruelis; fratris, vel ſororis filius.

ΑΥ̓ΤΑ'Ρ, ſed, autem; (2) cæterum; (3) deinde.

Ἀυταρέσκεια, ἡ, nimius amor ſui, ſtarumque rerum. Ab

Ἀυτάρεσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſibi placens. Ex ἀυτὸς, & ἀρέσκω, placeo.

Ἀυτάρκεια, ας, ἡ, animus ſuâ ſorte contentus, ſufficientia; (2) frugalitas:

Ἀυταρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum, duro; ἀυτάρκησον, contentus eſto, Ph. a. 1. imp. Ab

Ἀυτάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, contentus, frugalis; (2) ſibi ſufficiens, habens neceſſaria, nec alienâ ope indigus; (3) opportunus, commodus, idoneus. Ex ἀυτὸς, & ἀρκέω.

Ἀυταρκία, ας, ἡ, idem quod ἀυτάρκεια.

Ἀυτάρκως, Adv. ſufficienter, contentè, ſatis; abundè, prolixè, commodè, Gl. V.

Ἀυταρχέω, ῶ, f. ήσω, ſummæ rerum præſum. Ab

Ἀυτάρχης, ȣ, ὁ, qui ſummæ rerum præeſt, qui ſummam rerum poteſtatem obtinet. Ex ἀυτὸς, & ἄρχων, princeps. Hinc

Ἀυταρχία, ας, ἡ, ſumma rerum poteſtas.

Ἀυτᾶς, gen. ſing. f. g. Dor. pro ἀυτῆς.

Ἀυτάων, ipſarum, gen. plur. Dor. pro ἀυτῶν.

Αὖτε, Adv. rurſum, iterum, poſtea. Ab αὖ.

Ἀυτενέργητος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe operans & efficiens. Ex ἀυτὸς, & ἐνεργέω, operor.

Ἀυτεξȣ́σιον, ȣ, τὸ, liberum arbitrium. Ab

Ἀυτεξȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſui juris, ſive ſuæ poteſtatis eſt; (2) de imperio infinito, de regno, cujus poteſtas nullis limitibus circumſcribitur. Ex ἀυτὸς, & ἐξȣσία. Hinc

Ἀυτεξȣσιότης, ητος, ἡ, libera poteſtas.

Ἀυτεξȣσίως, liberè.

Ἀΰτεον, exclamabant, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro ἠΰτεον, à verbo ἀϋτέω, exclamo.

Ἀυτέη, ipſa, Ion. pro ἀυτή.

Ἀυτεπάγγελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpontè aliquid indicans, vel pollicens; Ph. ultroneus, Iſocrat. etiam qui cœnam condicit. Ex ἐπαγγέλλω.

Ἀυτεπίβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuis ipſius captus inſidiis. Ex ἀυτὸς, & ἐπίβȣλος.

Ἀυτεπίσκοπος, ὁ, ſui juris, ſui ipſe curam gerens.

Ἀυτεπίσπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem quis ſibi ipſe accerſivit atque attraxit. Ex ἐπισπάω.

Ἀυτεπιτάκτης, ȣ, ὁ, qui ipſe per ſe aliquid injungit, qui jure ſuo juſſa imponit.

Ἀυτεπίτακτος, ὁ, idem. Ex ἐπιτάσσω.

Ἀυτεπιτακτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ſuo imperio regendi. Ab

Ἀυτεπιτακτικὸς, ἡ, ὸν, ad imperium abſolutum pertinens. Ab ἀυτεπιτάκτης.

Ἀυτεπιτακτικῶς, Adv. more eorum, qui per ſe jubendi poteſtatem habent.

Ἀυτεπώνυμος, ὁ ϗ ἡ, cui idem nomen eſt impoſitum, cognominis. Ex ἀυτὸς, & ὄνομα.

Ἀυτερέτης, ȣ, ὁ, miles, qui ipſemet remigat.

Ἀΰτευν, 3. pl. imperf. ind. act. Dor. pro ἠΰτȣν, ab

Ἀϋτέω, ῶ, clamo. Ab

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commiſſæ; (2) pugna. Ab ἄυω.

Ἀυτήγε, ipſa, Att. pro ἀυτή.

Ἀυτήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis aliquid auribus audivit; (2) qui ſui eſt juris. Ex ἀκȣ́ω.

Ἀυτῆμαρ, Adv. eodem die.

Ἀυτῇς, ipſis, dat. plur. f. g. Ion. pro ἀυταῖς.

Ἀυτίκ', ſtatim, pro ἀυτίκα.

Ἀυτίκα, Adv. mox, ſtatim, protinus, illicò, continuò, extemplò, illicet, actutum, Gl. V. (2) exempli causâ; (3) primum, jam primum; (4) viciſſim.

Αὖτις, Adv. idem quod αὖθις.

Ἀυτίτης, ȣ, ὁ, hornus, qui unius ejuſdemque anni eſt; (2) purus, merus; (3) ſolus in ſolitudine vivens. Ex ἀυτὸς, & ἔτος, annus.

Ἀυτίχ, pro ἀυτίκ', ob ſequentem adſpiratam.

ἈΥΤΜΗ`, ῆς, ἡ, halitus, ſpiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor. (Ab ἄυω.)

Ἀϋτμην, ένος, ὁ, idem.

Ἀυτοάγαθος, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe bonus. Hinc

Ἀυτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipſamet bonitas.

Ἀυτοαγιότης, ητος, ἡ, ſanctitas naturæ interna & perfectiſſima.

Ἀυτόγα, hic profecto, Dor. pro ἀυτόγε.

Ἀυτοαδάμας, αντος, ὁ, ipſiſſimus adamas, Suicer.

Ἀυτοαλήθεια, ας, ἡ, ipſa veritas.

Ἀυτοαληθῶς, veriſſimè.

Ἀυτοάνθρωπος, ȣ, ὁ, homo veriſſimus.

Ἀυτοάπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à ſe infinitus, Suicer.

Ἀυτοαρετὴ, ης, ἡ, ipſa virtus, Suicer.

Ἀυτοϐοάω, ῶ, ipſe me meâ voce prædico, ipſe mei præconem ago. Ex ἀυτὸς, & βοάω.

Ἀυτοϐοεὶ, Adv. ipſo clamore, primo ſtatim clamore, ſeu impetu. Ex ἀυτὸς, & βοή.

Ἀυτοϐοηθὸς, ὁ, qui ſibi ipſe ſufficit, conſulere poteſt, alieno auxilio non indiget.

Ἀυτοϐόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe ſuâ voce de ſe teſtatur. Ab ἀυτοϐοάω.

Ἀυτοϐορέας, ȣ, ὁ, ipſe boreas.

Ἀυτόϐȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuâ ſponte, ſuo inſtinctu per ſe aliquid volens; homo ſui arbitrii ac conſilii; Ph. arbiter. Ex βȣλή.

Ἀυτογένεθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ex ſe ipſo genus eſt, qui à ſe ipſo eſt. A γενέθλη.

Ἀυτογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex γείνομαι.

Ἀυτογέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ſe genitus.

Ἀυτογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei ſenſu & arbitratu facio ac judico. Ab

Ἀυτογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ſuam dumtaxat ſententiam ſequitur. Ex ἀυτὸς, & γνώμη.

Ἀυτογνωμόνως, ſeu arbitrio, conſilio.

Ἀυτόγνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuam ſententiam ſecutus. Ex ἀυτὸς, & γιγνώσκω, cognoſco.

Ἀυτόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe genitus, à ſe ortum habens. Ex ἀυτὸς, & γόνος.

Ἀυτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica.

Ἀυτόγραφον, ȣ, τὸ, ſcriptum propriâ manu exaratum. Ab

Ἀυτόγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuâ manu ſcriptus.

Ἀυτόγυον, ȣ, τὸ, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex ἀυτὸς, & γύα.

Ἀυτοδαὴς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſe ipſo & ſine magiſtro didicit. Ex ἀυτὸς, & δαίω, diſco.

Ἀυτοδάϊκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à ſe ipſo interfectus. Ex ἀυτὸς, & δαΐζω, occido.

Ἀυτόδαιτος, idem quod ἀυτόδειπνος.

Ἀυτοδὰξ, Adv. mordicùs, ipſis dentibus.

Ἀυτόδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vocatus ſecum ipſe adfert, quæ cœnet, (ſive potius, pauper, paraſitus, ut ἀυτόσιτος, Ern.) Ex δεῖπνον.

Ἀυτοδεκαέτης, qui eſt omnino decem annorum. Ab ἔτος.

Ἀυτοδέσποτος, ὁ, dominus abſolutus, ſummus.

Ἀυτόδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe manifeſtus.

Ἀυτοδημιȣ́ργητος, à ſe factus.

Ἀυτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis ſui ipſius miniſterio, non alieno, utitur. Ab

Ἀυτοδιάκονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe ſibi miniſtrat & famulatur. Ex ἀυτὸς, & διακονέω.

Ἀυτοδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ipſius induſtriâ aliquid didicit, à ſe ipſo doctus; (2) ſuapte naturâ aliquid faciens. Hinc

Ἀυτοδιδάκτως, Adv. naturæ inſtinctu.

Ἀυτοδιήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab ipſo ſeu per ſe narratus, ab ipſo auctore commemoratus:

Ἀυτοδιηγȣ́μενος, ȣ, ὁ, ipſe ex ſua perſonâ narrans. Ex διηγέομαι, narro.

Ἀυτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipſa juſtitia.

Ἀυτοδικέω, ῶ, f. ήσω, legibus & judicibus ſuis uti. Ex ἀυτὸς, & δίκη.

Ἀυτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per ſe ipſum, & non per alium, libertas legum & judiciorum.

Ἀυτόδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non externo judice utitur, ſed domeſtico.

Ἀυτόδιον, Adv. ſtatim, è veſtigio. Ex ὁδός.

Ἀυτοδόξα, ἡ, opinio, vel gloria ipſa per ſe ſpectata.

Ἀυτοδόξαςος, ον, propriè & magis opinabilis.

Ἀυτόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe & ſua naturâ currens; (2) qui per ſe & ſua naturâ movetur. Ex ἀυτὸς, & inuſ. δρέμω, curro.

Ἀυτοδύναμος, ὁ ϗ ἡ, per ſe potens. Ex ἀυτὸς, & δύναμαι, poſſum.

Ἀυτόδωρον, τὸ, donum ipſum, totum.

Ἀυτοειδὴς, ὲς, prorſus ſimilis.

Ἀυτοεῖναι, ipſum eſſe, per ſeipſum eſſe.

Ἀυτοέκαςος, ȣ, ὁ, pro ſe quiſque.

Ἀυτοέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuâ ſponte volutatus, qui per ſe contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex ἀυτὸς, & ἑλίσσω.

Ἀυτοενεργητικὸς, ἡ, ὸν, formam paſſivam, ſed activam ſignificationem habens.

’Αυτοεντεὶ, *Adv.* propriâ manu. Ab

’Αυτοέντης, ου, ὁ, interfector, percuſſor; (2) qui ſibi ipſi manum infert; (3) dominus, ap. Eur. *Ern.* Ex αὐτὸς, & ἱέω, *mitto.*

’Αυτοεξουσία, ἡ, libera poteſtas.

’Αυτόετες, *Adv.* eodem anno, annuo ſpatio. Ab

’Αυτοετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, eodem anno, qui ejuſdem anni eſt. Gl. V. anniculus. Ex ἔτος.

’Αυτοζήμιος, qui ſe ipſe punit. A ζημία.

’Αυτοζήτητος, qui ſe ipſe offert, qui non quæſitus reperitur. A ζητέω.

’Αυτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipſa vita, cum quis per ſe vivit. Ex αὐτὸς, & ζωή.

’Αυτοθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe ſibi mortem intulit.

’Αυτοθελεὶ, ultrò. Ab

’Αυτοθελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. A θέλω.

’Αυτοθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe habens fundamentum. Ex αὐτὸς, & θέμεθλον.

’Αυτόθεν, *Adv.* illic, iſtinc, inde, ex iſto loco, indidem, Gl. V. (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confeſtim, protinus; (4) jam inde. Ab αὐτὸς.

’Αυτόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe Deus, vel Dea; (2) Deus veriſſimus, Suicer.

’Αυτοθήριον, ου, τὸ, ipſa veriſſima bellua, Suicer.

’Αυτόθι, *Adv.* illic, iſtic, ibi; inibi, Gl. V.

’Αυτόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſuâ ipſius voce profectus, quem quis de ſe ipſo dicit. Ex αὐτὸς, & θρέω, *clamor, loquor.*

’Αυτοῖο, *ipſius*, gen. ſing. *Ion.* pro αὐτοῦ.

’Αυτοκάβδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utcumque ſubactus; (2) brevi tempore & levi operâ compactus, tumultuariè factus. Ex αὐτὸς, & κάβος, *farina*, de quâ propriè dicitur.

’Αυτοκάθαρσις, εως, ὁ, ipſamet purgatio, ſponte facta purgatio.

’Αυτόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe bonus, Suicer.

’Αυτοκασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana.

’Αυτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus.

’Αυτοκατάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuopte judicio condemnatus. Ex αὐτὸς, & κατακρίνω.

’Αυτοκατασκεύαστος, non factus operâ humanâ, *Epith.* domicilii in antro, &c.

’Αυτοκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe iter faciens.

Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſſus, ſuâ ſponte. Ex αὐτὸς, & κελεύω, *jubeo.*

Αὐτοκελὴς, ὲς, (à κέλομαι) idem.

Αὐτοκέρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe mixtus ac temperatus. Ex αὐτὸς, & κεράννυμι.

Αὐτοκέραστος, ον, idem.

Αὐτοκέφαλον, ου, τὸ, ipſum caput. A κεφαλή.

Αὐτοκινησία, ας, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res aliqua ſuâ ſponte, vel ſuopte impulſu movetur, aut moveri poteſt. Ex κίνησις.

Αὐτοκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe movetur, aut moveri poteſt, ſuapte naturâ mobilis. Ex αὐτὸς, & κινέω, *moveo.*

Αὐτόκλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum ipſis ramis.

Αὐτόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſe ipſo vocatus, qui non invitatus ad epulas venit.

Αὐτοκλήτως, *Adv.* ſuâ ipſius vocatione.

Αὐτοκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, à ſe ſuâ ſponte fabricatus & elaboratus. Ex κάμνω.

Αὐτόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe comatus, ſuâ ſponte comatus. Ex αὐτὸς, & κόμη.

Αὐτόκοπον ἱμάτιον, ου, τὸ, veſtis comica, vulgo, Συβία dicta. Ex κόπτω, *Poll.* ſed vide αὐτόποκος.

Αὐτοκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe miſtus & temperatus; (2) cui aliunde temperamentum acceſſere opus non eſt. Ex κεράννυμι.

Αὐτόκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, & τὸ, idem.

Αὐτοκράτειρα, ἡ, imperatrix, liberum imperium habens.

Αὐτοκρατὲς, έος, τὸ, libera poteſtas.

Αὐτοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſui juris eſt, qui pro ſuo arbitrio de re aliquâ ſtatuit. Ex κράτος.

Αὐτοκρατορεύω, imperator ſum, ſummum imperium teneo. Ab αὐτοκράτωρ.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera poteſtas, poteſtas αὐτοκράτορος, Gl. V. principatus.

Αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, Gl. V. Hinc

Αὐτοκρατορικῶς, *Adv.* pro ſuo arbitrio, plenâ & ſuâ poteſtate.

Αὐτοκρατορὶς, ίδος, ἡ, *Epith.* urbis, in quâ eſt ſedes imperii, *Joſ.*

Αὐτόκρατος, ὁ, vinum ſapore medium inter dulcem & auſterum, ut novâ contemperatione non indigeat. A κεράννυμι.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui ſui juris eſt, qui liberam plenamque poteſtatem habet, ut legatus, Dux belli. Unde (2) Imperator Rom. à Græcis ſic vocatur. Ex κράτος.

Αὐτοκτείνω, ipſe interficio me.

Αὐτόκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuâ ſponte ſtructus. Ex κτίζω, vide αὐτοκατάσκευαστος.

Αὐτόκτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Αὐτόκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſum interfecit, qui ſibi manus intulit. Ex κτείνω.

Αὐτοκτόνως, ſuâ cæſus manu. A præc.

Αὐτοκυβερνητὶ, ſuâ ipſius gubernatione.

Αὐτοκύλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe volutus, ſuapte naturâ volubilis.

Αὐτοκύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe dominus.

Αὐτόκωπος, ον, adnatum capulum vel manubrium habens, v. gr. enſis. A κώπη.

Αὐτολάλητος, ον, ſecum loquens. A λαλέω.

Αὐτολεξεὶ, *Adv.* verbo tenus, ad verbum. A λέξις.

Αὐτολήκυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauper; (2) paraſitus.

Αὐτολητὴρ, ὁ, peremtor. Ex ὄλλυμι.

Αὐτολίθινος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapideus, ſaxeus; (2) durus, qui flecti nequit.

Αὐτολόγος, ου, ὁ, ipſum verbum, filius Dei.

Αὐτολόχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſe genitus. Ex αὐτὸς, & λοχεύω, *pario.*

Αὐτολυρίζω, f. ίσω, ipſemet lyrâ cano.

Αὐτομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſe ipſo didicit; qui nullo præceptore uſus eſt. Ex αὐτὸς, & μανθάνω, *diſco.* Hinc

Αὐτομαθῶς, *Adv.* diſcendo à ſe, ſine præceptore.

Αὐτομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de me ipſo teſtor.

Αὐτομάρτυς, υρος, ὁ, qui ſibi ipſi teſtis eſt.

Αὐτοματεὶ, *Adv.* ſpontè, ultrò:

Αὐτομάτην, *Adv.* idem:

Αὐτοματὶ, *Adv.* idem:

Αὐτοματία, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab αὐτόματος.

Αὐτοματίζω, f. ίσω, ſpontè facio; injuſſus, non coactus. Hinc

Αὐτοματισμὸς, οῦ, ὁ, actio, quæ ſpontè fit.

Αὐτόματος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſe ipſo aliquid faciens, non alieno impulſu, ſpontè, ultrò; (3) fortuitò eveniens; αὐτομάτη, ſub. τύχη, τὸ αὐτόματον, ſub. τὸ συμβὰν, caſus fortuitus. Ex μάτην, *fruſtra*, vel μάομαι, *excitor.*

Αὐτομάτως, *Adv.* ſpontè, ultrò, ſine alieno impulſu; (2) temerè, fortuitò.

Αὐτοματουργὸς, οῦ, ὁ, faber αὐτομάτου, artifex operis ſe ipſum moventis. Ex ἔργον.

Αὐτομαχέω, ῶ, per me, meis viribus pugno; (2) per me ipſe, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex μάχομαι.

Αὐτομήτηρ, ηρος, ἡ, ipſiſſima mater.

Αὐτομεγάνωρ, valde potens, *Ern.*

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, eâdem matre natus.

Αὐτομολέω, ῶ, f. ήσω, transfugio, meos deſero & ad hoſtes deficio, ut ipſis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquod. Αὐτομολεῖν πρός τινα, ἔς τινα, ἔκ τινος. Ab αὐτόμολος. Unde

Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, cum quis ſpontè ad hoſtes tranſit; (2) ſtolo, ſeu ſoboles è trunco vitis nata.

Αὐτόμολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuâ ſponte & à nullo incitatus it; (2) qui ſuâ ſponte ad partem alteram tranſit ac deficit; transfuga, Ph. perfuga, al. Gl. V. Ex μολέω.

Αὐτομόλως, *Adv.* more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ.

Αὐτονομέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, meis legibus utor, meique juris ſum:

Αὐτονομία, ας, ἡ, libertas publica, poteſtas vivendi ſuis legibus, vel ſuo jure utendi. Gl. V. privilegium. Ab

Αὐτόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis legibus vivit; magiſter morum, Ph.

Αὐτονόμως, *Adv.* ſuis vivendo legibus, ſuo utendo jure.

Αὐτοντιμωρέμενος, ου, ὁ, ſe ipſum puniens. Ex αὐτὸς, & τιμωρέομαι.

Αὐτονυκτὶ, αὐτονυχεὶ, & αὐτονυχὶ, eâ ipsâ nocte.

Αὐτόξυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ligno rudi confectus, non dolatus, aut elaboratus. A ξύλον.

Αὐτουδέτερον, ου, τὸ, per ſe, ſive abſolutè neutrum. Vox gramm. ex αὐτὸς, & οὐδέτερος.

Αὐτοπαγὴς, ὲς, à ſemet ipſo factus ſibi.

Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, innata paſſio; (2) reciprocatio, quâ perſona agit & patitur. Ab

Αὐτοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex ſe, vel intrinſecus patiens; (2) reciprocus; (3) intimo ſenſu adfectus. A πάθος.

Αὐτοπαθῶς, *Adv.* paſſione internâ, patiendo intus & à ſe, ut ipſe ſentias quæ dicas; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi ſenſu.

Αὐτόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, filius genuinus.

Αὐτοπαράκλητος, ὁ, qui ſponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

Αὐτοπάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſe ipſo productus.

Αὐτοπαραξία, ας, ἡ, per ſe ipſum productio, Suicer. Ex παράγω, *produco.*

Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui à ſe eſt, nullo patre natus.

Αὐτοπήμων, ὁ, ſibi ipſi nocens. A πῆμα.

Αὐτόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe fidem faciens, per ſe credibilis.

Αὐτοποδὶ, ſuis pedibus:

Αὐτοποδία, ας, ἡ, quum quis ſuis pedibus iter facit. Ex αὐτὸς, & ποῦς, *pes.*

Αὐτοποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſe ipſo factus.

Αὐτοποιὸς, οῦ, ὁ, ſuâ ſponte & per ſe factus, ſeu faciens.

Αὐτόποκος, ον, (veſtis) lanea, non tonſa, non tincta colore, adeoque rudis. A πόκος, *vellus.* Ern.

Αὐτόπολις, εως, ἡ, civitas, quæ ſuis ipſius legibus utitur, urbs, quæ per ſe ſola civitatis nomine cenſetur.

Αὐτοπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe non manu humanâ elaboratus. Ex πονέω.

Αὐτόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis ipſius pedibus iter facit; (2) ſine duce incedens.

Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per ſe & ſuo arbitrio aliquid facit; (2) poteſtas vivendi, ut velis. Ex αὐτὸς, & πράττω.

Αὐτοπραγματεύτως, ſine arte.

Αὐτόπρεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* arboris, quæ cum ipſis radicibus evellitur, *Soph. An.* 725. A πρέμνον.

Αὐτοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſe ipſum decens, ſibi ipſi conveniens; (2) difficilis; (3) magnus. Ex πρέπω.

Αὐτοπροαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, libero arbitrio agens, ultrò ſuſceptus; Gl. V. ultroneus, voluntarius.

Αὐτοπροαιρέτως, *Adv.* ſuo ipſius arbitratu, ſuâ ſponte. A præc.

Αὐτοπρόσωπον, ου, τὸ, ſcriptum, in quo auctor ex ſua perſonâ docet, nullâ extrinſecus adſumptâ. Ab

Αὐτοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perſonatus; (2) perſonam veram gerens.

Αὐτοπροσώπως, *Adv.* in, vel ſub propria perſonâ; (2) coram. A præc.

Αὐτοπτέω, ῶ, ipſe meis oculis cerno. Ab

Αὐτόπτης, ου, ὁ, qui ſuis oculis vidit, oculatus teſtis. Ex αὐτὸς, & ὄπτομαι. Unde

Αὐτοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ipſe viſus & deprehenſus.

Αὐτοπυρίτης, ου, ὁ, ſc. ἄρτος, panis, cui furfur non ademptus: opponitur qui eſt ex polline.

Αὐτόπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πυρός.

Αὐτοπώλης, ου, ὁ, qui non vendit ab alio empta. Unde

Αὐτοπωλικὴ, ἡ, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro ſuo natarum.

Αὐτορέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* mali, quod ipſâ ſibi quis conſcivit. Ex ῥίζω, *ſtruo.*

Αὐτόροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tectum ex ſe ipſo habens, ſe ipſum contegens. Ex αὐτὸς, & ὀροφή.

Αὐτόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum ipsâ radice, cujus radix non avulſa eſt; (2) radices, fundamenta habens à ſe.

Αὐτοῤῥιφὴς, ὲς, ſuâ ſponte cadens. A ῥίπτω.

Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſponte profluens. A ῥύω.

ʼΑΥΤΟ'Σ, ἡ, ὁ, ipſe, ipſa, ipſum; (2) ipſemet; (3) qui ſponte aliquid facit; (4) ſolus, ab aliis non adjutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* αὐτότατος, ipſiſſimus.

Αὐτόσαρκες, οἱ ϗ αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii. A σάρξ, σαρκός.

Αὐτόσε, *Adv.* illùc, hùc; (2) eodem.

Αὐτοσίδηρος, ὁ ϗ ἡ, ferreus.

Αὐτόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe ſibi cibum comparat; (2) pauper; (3) paraſitus.

Αὐτοσκέυαστος, idem quod

Αὐτόσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, rudis, ſimplex & inconditus, nullo factus artificio.

Αὐτόσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſponte excitus, veniens. Ex αὐτὸς, & σύομαι, *excito*.

Αὐτοσταδία, ας, ἡ, pugna ſtataria, quâ ſc. pede collato cum hoſte pugnatur. Ex στάδιος.

Αὐτόστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tecto naturâ ſua inſtructus; (2) perfectus, abſolutus, *Epith.* domus.

Αὐτόστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus & cogitatus ambulat, qui ad ſe animum advertit, Suid.

Αὐτόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine navi trajicit, ipſe ſibi navis eſt, *de natante*.

Αὐτοστόνος, ον, tacitè gemens.

Αὐτοστράτηγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſummus dux belli, penes quem auſpicia ſunt.

Αὐτόστυλος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, per ſe & ſuapte naturâ columnis fultus.

Αὐτοσφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ipſe à ſe jugulatus, qui ſe ipſe occidit. Ex αὐτὸς, & σφαγή.

Αὐτοσχεδὰ, *Adv.* illicò; (2) cominùs:

Αὐτοσκεδία, ας, ἡ, ſc. μάχη, pugna, quæ cominùs fit. Ab αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuariè facio, ſive (2) temerè, inconſultè, v. gr. judico, loquor, &c. (3) ſponte ago. Αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, Iſocr. εἰς τὰ σώματα, Æſchin. Ab eod. Hinc

Αυτοσχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore & tumultuariè factum.

Αὐτοσχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, dictio extemporalis; (2) temeraria quævis actio:

Αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore & tumultuariè aliquid facit:

Αὐτοσχεδιαστὶ, *Adv.* ex tempore, ſine meditatione vel preparatione.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ἡ, ὸν, extemporalis.

Αὐτοσχέδιος, ία, ιον, & αὐτοσχέδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, Gl. V. αὐτοσχέδιον, præ oculis dictio.

Αὐτοσχεδίως, *Adv.* ex tempore, tumultuariè; (2) temerè, fortuito caſu; (3) ſponte ſuâ.

Αὐτοσχεδὸν, *Adv.* cominùs. Ex αὐτος, & σχεδὸν.

Αὐτοτέλεια, ας, ἡ, perfectio, abſolutio; (2) integritas. Ab αὐτοτελής.

Αὐτοτέλεστος, ὁ ϗ ἡ, per ſe perfectus. Ab

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſe finem ſuum habens; (2) per ſe finem faciens ſeu imponens; (3) per ſe abſolutus & conſummatus; (4) ipſe ſibi ſufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum ſufficiunt, Ph. αὐτοτελὲς, abſolutum. Ex αὐτὸς, & τέλος.

Αὐτοτελῶς, *Adv.* abſolutè, perfectè; (2) ſuo arbitrio.

Αὐτότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe peritus, per ſe artem tenens. Ex αὐτὸς, & τέχνη, *ars*.

ὐτότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, editus cum ipſo partu. Ex αὐτὸς, & τίκτω, *pario*.

Αὐτότροφος, idem quod αὐτόσιτος.

Αὐτότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſe ipſo impreſſus.

Αὐτοῦ, *Adv.* ibi, illîc; (2) hîc. Ab αὐτὸς.

Αὐτοϋπερούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe præſtantioris naturæ, Suicer.

Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me, manu meâ facio:

Αὐτούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, extemporalis, inelaboratus; (2) ſponte natus.

Αὐτούργημα, τὸ, quod quis ipſe facit.

Αὐτουργία, ας, ἡ, quicquid ſuâ quis manu ipſe facit; (2) peritia rerum ex uſu ſuo, vel uſus ipſe rerum agendarum, *Ern.*

Αὐτουργὸς, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe facit & operatur, non aliena operâ utens; (2) qui manu ſuâ victum ſibi quærit; (3) opifex; (4) qui ſuâ manu cædit, pulſat, vel pugnat. Gl. V. auctor rei. Ex αὐτὸς, & ἔργον. Hinc

Αὐτουργικὸς, ὁ, qui ſuâ manu victum quærit potius, quam ab alio datis fruitur.

Αὐτουργότευκτος, ον, ſubitò, ex tempore factus.

Αὐτόφι, ſeu αὐτόφιν, *Adv.* ibi; (2) ipſis pro *Dativo* αὐτοῖς.

Αὐτοφιλανθρωπία, ἡ, humanitas ipſiſſima.

Αὐτοφίλαυτος, ον, ſui valdè amans.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ipſum corticem adhuc habens, nondum à cortice ſejunctus.

Αὐτοφονευτὴς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſum peremit.

Αὐτοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Αὐτόφοντης, ου, ὁ, idem; (2) qui alii ſuâ manu cædem infert. Ex iiſd.

Αὐτοφόνως, ſuo ictu, ſuâ manu.

Αὐτοφορβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe voravit. Ex αὐτός, & φέρβω, *voro*.

Αὐτοφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum ipſo onere & mercibus, *Epith.* navis pereuntis.

Αὐτοφρούρητος, ον, à ſemet ipſo ſervatus.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nativus, opere non factus, arte carens; (2) genuinus, germanus. Gl. V. ſpontaneus, naturalis. Ex φύω.

Αὐτόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſe ipſo natus, ex ſe ipſo procreatus. Ex αὐτὸς, & φυτός.

Αὐτοφυῶς, *Adv.* ſuapte natura, ſponte, naturâ; (2) genuinè; (3) ſine arte, elaboratione.

Αὐτόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuâ ipſe voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

Αὐτόφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, deprehenſus in ipſo furto, deprehenſus in ipsâ re, ſive ſcelere, ita ut non ſit inficiando. Gl. V. manifeſtarius; ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in ſcelere ipſo; Gl. V. manifeſtò. Ex φὼρ, vel φῶρος.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipſa lux; de Spiritu Sancto.

Αὐτόχαρις, ιτος, ἡ, ipſa per ſe gratia, Suicer.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui ſuâ manu aliquid facit; (2) qui ſuâ manu victum quærit; (3) qui ſuâ manu vim facit, cædem patrat; (4) quod ſuâ manu patratur; (5) qui ſe ipſum interficit; (6) αὐτόχειρ τινος, eſt etiam qui aliquem ſuâ manu capit, v. gr. in prælio. Hinc

Αὐτοχειρὶ, *Adv.* ſuâ manu, ſuo Marte.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu ſuâ patratum, neque ſolum in ſemet ipſo, ſed & in aliis, *unde interdum* facinus *poſſis vertere:*

Αὐτοχειρία, *Adv.* ſuâ ipſius manu:

Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, meâ manu facio:

Αὐτόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſum occîdit.

Αὐτοχειροτόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuo ipſius ſuffragio electus, per ſe creatus. Ex αὐτὸς, & χειροτονέω, *creo*.

Αὐτοχείρως, idem quod αὐτοχειρὶ.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ex ipſa terrâ ortus, ex ipsâ tellure oriundus in quâ vivit; (2) indigena, domeſticus; patricius, Ph. αὐτόχθονες, aborigines, Ph.

Αὐτοχόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuâ ſponte iram concipit; (2) ſibi ipſi iratus. Ex χολόω.

Αὐτοχόωνος, ὁ ϗ ἡ, craſſa Minervâ fuſus, veluti ſuâ ſponte fuſus. Ex αὐτὸς, & χῶνος.

Αὐτόχρημα, *Adv.* re ipsâ, re verâ, planè; (2) ſtatim, confeſtim. Ex χρῆμα, *res*, *negotium*.

Αὐτόχροος, *contr.* ους, ου, ὁ ϗ ἡ, nativi coloris, Gl. V. αὐτόχροος, nativa.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe & ſponte ſuâ fuſus, vel diffuſus. Ex αὐτὸς, & χύω.

Αὐτοχώνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αὐτοχόωνος. Ex αὐτὸς, & χωνεύω, *fundo*.

Αὐτόχωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Αὐτοψεὶ, *Adv.* videndo ſuis oculis. Ab

Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis ſuis oculis vidit, occulata fides. Gl. V. in conſpectu. Ex αὐτὸς, & ὄψις, *viſus*.

Αὐτῷ, *ſibi ipſi*, dat. ſing. *Att.* pro ἑαυτῷ.

Αὐτῶς, ſive αὔτως, *Adv.* ſic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utcumque; (4) temerè, fruſtra. Ab αὐτὸς.

Αὐφένα, *cervicem*, *Dor.* pro αὐχένα.

Αὐχενίας, ου, ὁ, cervicoſus, Gl. V. Ab αὐχήν.

Αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incîdo, cervicem frango; (2) loro caput equi conſtringo:

Αὐχενιστὴρ, ὁ, gulam frangens, *Epith.* laquei.

Αὐχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cervicem pertinens.

ʼΑΥΧΕ'Ω, ῶ, t. ήσω, glorior, jacto me. Αὐχεῖν τὴν εὐγένειαν, *Ariſtid.* Ξεῖνε, λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι, Hom. Βατρ. 57. Hinc

Αὐχή, ῆς, ἡ, gloriatio, animi elatio, jactatio.

Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta eſt. Ex αὐχὴ, vel αὐχὴν.

Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, faſtus.

ʼΑΥΧΗ'Ν, ένος, ὁ, cervix; (2) anguſtia loci, locus anguſtus; (3) pars clavi & gubernaculi, in quam gubernator incumbit, Gl. V. αὐχένες, gubernaculum; αὐχὴν πλοίου, gubernaculum, Gl. Vet. αὐχὴν πηδαλίου, temo, Ph.

Αὐχητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod αὐχήεις.

Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, areo præ æſtu; (2) ſqualeo. Ab αὐχμός.

Αυχμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Αὐχμαλέος, ον, et

Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, ſqualidus. Ab eod.

Αὐχμηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſqualidus, hiſpidus, hirſutus, Gl. V. (2) obſcurus, caliginoſus; (3) ſiccus; (4) pauper. Ab eod.

Αὐχμηροκόμης, ου, ὁ, comam ſqualidam habens.

ʼΑΥΧΜΟ'Σ, οῦ, ἡ, ſiccitas ex æſtu vehementi; (2) ſqualor, ſitus, pædor, illuvies.

Αὐχμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, aridus præ æſtu; (2) ſqualidus. A præc.

ʼΑΥ'Ω, vel ἄυω, ſicco, arefacio, accendo.

Αὔω, & per dyalyſ. ἀΰω, clamo, reſono, boo, Αὖε δ' ἑταίρους, Il. 11, 461.

ʼΑφ', *ab*, pro ἀπὸ, ob ſequentem literam aſpiratam.

ʼΑφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio; (2) conſecro; (3) ſpolio, exuo. Ex ἀπὸ, & ἁγίζω.

ʼΑφαγιστεύω, εύσω, idem. ʼΑφαγιστεύσας ἃ χρῆν, Soph. Antig. 253. Ab eod.

ʼΑφαγνίζω, idem. Unde

ʼΑφαγνισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, conſecratio.

ʼΑφάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non placet, ingratus; (2) hoſtis, inimicus. Ex ἀπὸ, & ἀδέω.

ʼΑφαίμαξις, εως, ἡ, ſanguinis detractio. Ab

ʼΑφαιμάσσω, vel άττω, ſanguinem elicio, ſanguinem detraho. Ex ἀπὸ, & αἱμάσσω.

ʼΑφαιρεθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀφαιρέω.

ʼΑφαιρεῖται, *aufert*, 3. ſing. præſ. ind. med.

ʼΑφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur & ſeligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc

ʼΑφαιρεματικὸς, ἡ, ὸν, ablativus, abſtractivus:

ʼΑφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abſtractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id, quod ex cæſi animalis interaneis extrahitur:

ʼΑφαιρετικὸς, ἡ, ὸν, eripiendi vim habens.

ʼΑφαιρέτις, ereptrix, *Epith.* Parcæ.

ʼΑφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui auferri poteſt; (2) exemptilis. *Fœm.* quoque ἀφαιρετὴ occurrit:

ʼΑφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adfero; (3) eximo, Ph. ἀφαιροῦμαι, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, ſubtraho; ἀφείλετο, abſtulit, dempſit, Gl. V. a. 2. ἀφῃρημένων, detractis, Ph. perf. part. paſſ. ʼΑφαιρεῖν τί τινος, τί τινι, τί τινα, ἀπὸ τινος. Κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων ὀργὰς ἀφῄρων, Eur. Med. 456. ʼΑνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν; auferes? Ariſtoph. Ach. 469. Εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτο με, Soph. Phil. 374. Τὸν βίον μή μ' ἀφέλῃς, Ibid. 926. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, *capio*.

ʼΑφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.

ʼΑφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. med. v. ἀφαιρέω.

ʼΑφαιρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀφαιρετικὸς.

ʼΑΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, leguminis & quidem in ſpecie viciæ genus, Gl. V. vicia. *Angl.* Yellow Vetchling.

'Αφάλλομαι, deſilio, ex uno loco in alium ſalio, reſilio; exilio, deſilio, Gl. V.

'Αφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavis, ſeu ſcutulis ex auro ſplendentibus non inſignis; (2) ſine cono, aut criſtâ. Ex α priv. & φαλὸς.

'Αφαλσις, εως, ἡ, reſultatio. Ab ἀφάλλομαι.

'Αφαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reſiliens. Ab eod.

'Αφαμαρτάνω, f. ήσω, aberro; (2) privor. 'Αφαμαρτάνεσθαι τῇ πάσῃ ὁδῷ, Prov.

'Αφάμαρτε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἀφήμαρτε.

'Αφαμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, errans in verbis; à veritate et à modo; gerro, nugator. Ex ἀφαμαρτάνω, & ἔπος.

'Αφανδάνω, diſpliceo. Ex ἀπὸ, & ἀνδανω.

'Αφάνερον, non manifeſtum, Gl. V.

'Αφάνεια, ἡ, obſcuritas; (2) incertitudo. Ab

'Αφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus, non manifeſtus, occultus, latens; (2) incertus; (3) ignotus; ignobilis; (4) qui ê medio ſublatus eſt, periit, diſcerptus à beſtiis, &c. Ex α priv. & φαίνω, *oſtendo.* Hinc

'Αφανίζω, f. ίσω, ab adſpectu removeo, è conſpectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, interficio; (3) inquino, polluo, contamino; (4) quovis modo corrumpo, deformo, vaſto, excîdo; (5) levo, imminuo v. gr. laborem, ne ſentiatur; (6) in exilium pello; (7) in deos refero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων; (8) abeo, è conſpectu diſcedo, *int.* ἐμαυτόν, ἀφανίζομαι, evaneſco, aboleſco, pereo, &c.

'Αφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conſpectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω. Unde

'Αφανισμὸς, οῦ, ὁ, abolitio, excidium, interitus, exterminium, Gl. V. obſcuratio rei, v. gr. veritatis:

'Αφανιϛὴς, οῦ, ὁ, deſtructor, exterminator, vaſtator, corruptor.

'Αφανιϛικὸς, ἡ, ὸν, vim habens è medio tollendi, perdendi.

'Αφανιϛὸς, ἡ, ὸν, deſtructilis, Gl. V.

'Αφαντασίαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullis perturbatur viſis & inſomniis. Ex φαντασία.

'Αφαντασίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non habet vim perſpicuas rerum imagines concipiendi.

'Αφάνταςος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſionibus carens.

'Αφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab adſpectu remotus qui non videtur; (2) qui diſceſſit, abiit quocunque modo & quacunque de cauſâ; (3) cujus memoria nulla eſt, funditùs extinctus. Ex α & φαίνω, *oſtendo.*

'Αφανῶς, *Adv.* ita, ut non apareat, occultè, clanculùm. Gl. V. obſcurè, pedetentim.

'Αφάπτω, ſeu ψω, ſuſpendo; (2) alligo; (3) admoveo, applico. Ex ἀπὸ, & ἅπτω.

'ΑΦΑΡ, *Adv.* ſtatim, continuò, facilè. Hinc

'Αφαρεὶ, vel ἀφαρὶ, *Adv.* feſtinanter & inconſideratè, ſtatim, celeriter.

'ΑΦΑΡΕΥ'Σ, έως, ὁ, pinna, quam thynnus fœmina ſub ventre habet.

'ΑΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor ſemper virens.

'Αφαρμάκευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, medicamenti expers, medicamentis non uſus. Ex α priv. & φαρμακεύω.

'Αφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, non venenatus. Ex α priv. & φάρμακον.

'Αφαρμακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, veneficio non infectus, Gl. Vet. innocuus. Ex φαρμάσσω.

'Αφαρμόζω, f. όσω, non convenio, diſſonus ſum. Ex α priv. & ἁρμόζω, *quadro.*

'Αφαρμόττω, idem & ex iiſd.

'Αφαρμοζωμος, ου, ὁ, juſculum ex tempore, vel citò factum. Ex ἄφαρ, & ζωμός (vel potius ex ἀπὸ αρμοῖ *nunc modo,* ex ζωμός, *Ern.*)

'Αφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inveſtis; ex φᾶρος, *veſtis*; (2) inaratus, incultus. Ex φάρος, *aratio*; Etym. Hinc

'Αφάροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inaratus, Etym.

'Αφαρόω, ῶ, aro, Suid. Ex ἀπὸ, & ἀρόω.

'Αφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto; deripio, Gl. V. ἀφαρπάξαι, deripere. Ph. ἀφήρπασε, diripuit, Ph. a. 1. 'Αναϐλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, Ariſtoph. Plut. 676.

'Αφάρτερος, έρα, ερον, celerior. Ab ἄφαρ.

'Αφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, ſtupor, præ quo loqui non poſſumus. Ex α priv. & φημὶ, *loquor.*

'Αφάσσω, vel ἅπτω, tango, contrecto. 'Εν χερσὶν ἀφάσσειν, Apoll. Ab ἀφὴ, *tactus.*

'Αφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, non dicendus Gl. V. nefandus; (2) incelebris. Hinc

'Αφάτως, ineffabiliter.

'Αφαυαίνω, arefacio, exſicco. Δίψει γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀφαυανθήσομαι, Ariſtoph. Conc. 146.

'ΑΦΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

'Αφαύω, fut. αύσω, ſicco, uro; ἀφαύομαι, ſiccor, inediâ exareſco. "Αφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας, Ariſtoph. Pace, 1153. Ex ἀπὸ, & αὔω, *ſicco.*

'Αφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ, & ἀφὴ.

'Αφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cæcus, obſcurus, lumine carens. Ex α priv. & φέγγος.

'Αφεδράζω, eloco, Gl. V. de ſede pello.

'Αφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἀφεδρος.

'Αφεδρεύω, f. εύσω, ſellæ inſideo, in ſellâ ſedeo. Ex ἀπὸ, & ἕδρα, *ſella.* Unde

"Αφεδρος, ου, ὁ, purgatio menſtrua mulierum.

'Αφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V.

'Αφέντε, *dimiſeritis,* 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἀφῆτε, ab ἀφίημι.

'Αφεθεὶς, aor. 1. part. paſſ. à verbo eod.

'Αφειδέω, ῶ, f. έσω, non parco; (2) contemno, nullam curam habeo. 'Αφειδεῖν τῶν ἀλλοτρίων, τῶν Ϲωμάτων. Ab ἀφειδὴς.

'Αφειδέως, *Ion.* & ἀφειδείως, pro ἀφειδῶς; non parcè, ad ſatietatem, nemini parcendo, liberaliter.

'Αφειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non parcens, profuſus. Gl. V. largus; (2) rigidus, aſper. Gl. V. Ex α priv. & φείδομαι, *parco.*

'Αφειδήσαντα, *ſecurum, qui non pepercit,* acc. ſing. a. 1. part. act. verbi ἀφειδέω.

'Αφειδία, ας, ἡ, ſeveritas diſciplinæ; (2) crudelitas; (3) profuſio. Ab ἀφειδὴς.

'Αφειδῶς, ſine parſimoniâ, Gl. V. (2) aſperè, crudeliter. Ab eod.

'Αφείθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀφίημι.

'Αφεκτέον, abſtinendum eſt. Ab ἀπέχομαι.

'Αφεκτικὸς, ἡ, ὸν, abſtinens. Gl. V. diſtans. Ab ἀπέχομαι, *abſtineo,* vel ἀπέχω, *diſto.*

'Αφεῖλεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀφαιρέω.

'Αφεῖμαι, 1. ſing. perf. paſſ. v. ἀφίημι.

'Αφεῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. *per Sync.* pro ἀφείημεν.

'Αφεῖναι, *dimiſiſſe,* aor. 2. infin. act.

'Αφεὶς, *derelinquens,* a. 2. part. act.

'Αφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas orationis, cultûs, &c. Ab ἀφελὴς.

'Αφελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀφαιρέω.

'Αφελεῖται, *auferet,* 3. ſing. f. 2. med.

'Αφελέσθαι, *abſtuliſſe,* aor. 2. inf. med.

'ΑΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimplex; (2) tenuis, frugalis.

'Αφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero; ἀφέλκοῖ, exulcerat, Ph. Ex ἀπὸ, & ἕλκος.

'Αφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. V. Ab

'Αφελκύω, f. ύσω, abſtraho, retraho, avoco, abduco; ἀφείλκυσεν, abſtraxit, Ph. ἀφελκύσαι, a. 1. inf. detrahere, Ph. Ex ἀπὸ, & ἑλκύω.

'Αφέλκω, abſtraho, ſubſtraho, detraho, Gl. V. ἀφέλκεται, detrahit, Ph. ἀφέλκεσθαι, detrahi, Ph. Κἄτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον, Ariſtoph. Av. 509. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν, Id. Pace, 361.

'Αφέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.

'Αφελόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀφειλόμην.

'Αφελότης, ητος, ἡ, ſimplicitas. Ab ἀφελὴς.

'Αφέλωμαι, 1. ſing. a. 2. conj. med. v. ἀφαιρέω.

'Αφελὼν, *auferens,* a. 2. particip. act.

'Αφελῶς, *Adv.* ſimpliciter, tenuiter, ſine artis affectione. Ab eod.

"Αφεμα, ατος, τὸ, id. quod demitittur. Ab ἀφίημι, *demitto.*

"ΑΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, divitiæ, opes, qu. reditus annui, lucrum, (pro ἄπενος, ex ἀπὸ & ἔνος, inde Lat. *penus.*

'Αφέντες, nom. pl. a. 2. part. act. Ab ἀφίημι.

'Αφέντι, *relinquenti,* dat. aor. ejuſd.

'ΑΦΕ'ΝΤΙΝΔΑ, ης, ἡ, nomen luſûs.

'Αφερέπονος, ον, qui laborem ferre nequit.

'Αφεξις, εως, ἡ, abſtinentia. "Αφεξις δριμέων, *Aret.* Ab ἀπέχω, *abſtineo.*

'Αφέξω, 1. ſing. f. 1. indic. act. v. ἀπέχω.

'Αφερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, concluſus, incluſus, velut carcere. Ex ἀπὸ, & εἵργομαι.

'Αφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.

'Αφερπύζω, idem quod

'Αφέρπω, f. ψω, abeo. Ex ἀπὸ, & ἕρπω.

"Αφερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ferendus, non tolerabilis, minimè tolerandus; ἀφέρτερος, ἀφέρτατος, minùs, minimè ferendus.

'Αφερψῶ, *ſerpendo abibo,* f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφέρψω, à verbo ἀφέρπω.

'Αφες, a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι.

'Αφέσιος, ου, ὁ, qu. dic. dimiſſor, liberator. *Epith.* Jovis. Ab ἀφίημι, *dimitto.* Unde

"Αφεσις, εως, ἡ, dimiſſio uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta; (3) remiſſio, debiti, v. gr. delicti, pænæ, Gl. V. emancipatio.

'Αφεσμὸς, οῦ, ὁ, examen, congregatio apum; (2) agmen. Ex ἀπὸ, & ἑσμὸς, *examen.*

'Αφεϛαίην, *dimitterem,* 1. ſing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἀφιϛαίην, à verbo ἀφίϛημι.

'Αφεϛᾶσι, *ceſſant,* 3. plur. præſ. ind. act. pro ἀφιϛᾶσι, à verbo ἀφεϛημι, *ceſſo.*

'Αφέϛατε, *ceſſaveritis,* 2. plur. perf. act. *per Syncop.* pro ἀφεϛήκατε.

'Αφεϛήκω, abſiſto, abſum.

'Αφέϛιος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſens, qui à domo abeſt; (2) non domeſticus, alienus. Ab ἑϛία.

"Αφετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. v. ἀφίημι.

'Αφετέος, έα, έον, dimittendus. A præc.

'Αφετὴρ, ῆτος, ὁ, idem quod ἀφέτης.

'Αφετηρία, ας, ἡ, ſc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi curſu certaturi dimittuntur; (2) principium ineundæ viæ, aut profectionis; (3) quodlibet principium.

'Αφετήριον, ίου, τὸ, portus unde navigatur.

'Αφετήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, miſſilis, qui mittere, ſeu dimittere poteſt. Ab ἀφίημι.

'Αφέτης, ου, ὁ, qui emittit, vel dimittit, miniſter tormenti qui emittit jacula, &c. (2) manumiſſus, è ſervitute dimiſſus, libertus. Ab eod. Hinc

'Αφετικὸς, ἡ, ὸν, remittendi vel emittendi poteſtatem & vim habens:

"Αφετος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimiſſus, liber; (2) ſolutus & cujuſque libidini expoſitus; (3) pro derelicto habitus; (4) abſolutus.

"Αφευκτος, ον, non effugiendus. Unde

'Αφεύκτως, *Adv.* ſine ullo effugio, inevitabili lege.

'Αφεύω, f. εύσω, accendo, inflammo. 'Αποξυρεῖν ταδὶ, τὰ κάτω δ' ἀφεύειν, Ariſtoph. Θεσμ. 223. "Αφευσεν αὐτὸν, Ibid. 597. Ex εὔω.

'Αφεψέω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ, & ἕψω.

'Αφεψὴ, ῆς, ἡ, decoctio. Ab eod.

'Αφεψημα, ατος, τὸ, decoctum.

'Αφέψησις, ἡ, coctio, decoctio.

"Αφεψις, εως, ἡ, idem.

"Αφέψω, idem quod ἀφεψέω.

'Αφέωκα, *remiſi,* 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἀφεῖκα, à verbo ἀφίημι.

'Αφέωνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφεῖνται.

'Αφεώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀφώρα, & hoc pro ἀφώραε. Ab ἀφοράω.

'Αφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio; (2) commiſſura; (3) ictus, plaga; (4) accenſio, incenſio; (5) color lepræ. Ab ἅπτομαι, *tango.* vel ἅπτω, *incendo.*

"Αφηϐάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior. Ab ἄφηϐος. Hinc

'Αφηϐηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad ſenectutem.

"Αφηϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, pubertatem egreſſus. Ex ἀπὸ, & ἥϐη, *adoleſcentia.*

'Αφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, duco, ſum dux, præco; (2) narro, enarro, commemoro. 'Αφηγεῖσθαι της χολῆς· πᾶν τὸ γεγονὸς, τὴν Ϲυμφοράν. Ex ἀπὸ, & ἡγέομαι. Hinc

'Αφήγημα,

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio.

Ἀφηγηματικὸς, ἡ, ὸν, narratione conſtans, narrationem continens.

Ἀφηγηματικῶς, modo narrationis.

Ἀφηγήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ.

Ἀφήγησις, εως ἡ, narratio.

Ἀφηγητὴς, ȣ̃, ὁ, narrator; (2) dux viæ.

Ἀφηδύνω, f. υνῶ, jucundum reddo.

Ἀφῆκα, *dimiſi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφίημι.

Ἀφήκω, f. ήξω, pervenio. Ex ἀπὸ, & ἥκω.

Ἀφήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀφάλλομαι.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, Ph. (2) impuber. Ph. minor; Ἀφηλικέϛερος, adultior, jam ſenior, quæ antiqua eſt ſignificatio, *Ern.* Ex ἀπὸ, & ἧλιξ, *coævus*.

Ἀφηλιώτης, ȣ, ὁ, ſubſolanus, Gl. V Ab ἥλιος.

Ἀφήμαρτον, a. 2. ind. act. v. ἀφαμαρτάνω.

Ἀφήμενος, ȣ, ὁ, ſedens procul, ſedens ſeorſim. Ex ἀπὸ, & ἧμαι, *ſedeo*.

Ἀφημερεύω, f. εύσω, interdiu abſum; (2) diem unum abſum. Ex ἀπὸ, & ἡμερεύω.

Ἄφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui famâ cèlebris non eſt, non nominatus, ignobilis, non memoratus. Ex α priv. & φήμη, *fama*.

Ἀφήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀφήμως, *Adv.* tacitè; (2) indecorè.

Ἀφηνιάζω, f. άσω, habenas detracto, & excutio, frena reſpuo; (2) contumax ſum, non pareo, contumaciter recedo. Ἀρετῆς δ' ἀφηνιάσαντας, ſpernentes, Philo. Ex ἀπὸ, & ἡνία, *frenum*. Hinc

Ἀφηνιασμὸς, ȣ̃, ὁ, frenorum excuſſio, ferocia habenas non admittens; (2) contumacia; (3) rebellatio:

Ἀφηνιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui habenas excutit; (2) ferox:

Ἀφηνιάω, ῶ, idem quod ἀφηνιάζω.

Ἀφηρωΐζω, ἀφηρώζω, & *Dor.* ἀφηροΐζω, herorum honore adficio; in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex inſcrip. ant.

Ἀφηρέθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀφαιρέω.

Ἀφησυχάζω, ad quietem redigor, conquieſco.

Ἀφῆτε, 2. plur. a. 2. conj. act. v. αφίημι.

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, jaculator, *Epith.* Apollinis; (2) vaticinator. Ab ἀφίημι. Hinc

Ἀφητωρεία, ας, ἡ, vaticinatio; (2) jaculatio.

ΑΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris ſuperficie; *item*, in ore uteri.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas; (2) immortalitas. Ex α priv. & φθάρσις, *corruptio*.

Ἀφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo; (2) immortalem reddo. Ab

Ἄφθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis, immortalis, Ph. incorruptus, inviolatus, inlibatus, intemeratus, al. Gl. V. Ex φθείρω.

Ἀφθάϛως, celerrimè, ut adſequi nemo poſſit. Ex α & φθάω.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.

Ἄφθεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vocalis.

Ἀφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἄπτομαι.

Ἄφθη, *conflagravit*, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥφθη, à verbo ἅπτω, *incendo*.

Ἀφθιτόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui conſilium habet incorruptum. Ex ἄφθιτος, & μῆτις.

Ἄφθιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis. Ex α priv. & φθίω, *corrumpo*.

Ἀφθιφος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἄφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mûtus, non vocalis.

Ἀφθόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. & φθονέω, *invideo*.

Ἀφθονήτως, ſine invidiâ.

Ἀφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia; (2) *uſitatius* abundantia; copia. Gl. V. Ex

Ἄφθονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidiâ carens; nulli invidens, ſine invidiâ, Gl. V. (2) copioſus. Gl. V. opimus.

Ἀφθόνως, *Adv.* ſine invidiâ, copioſè, affatim.

Ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio, integritas. Ph. pudicitia. Ab

Ἄφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptus. A φθείρω.

Ἀφθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

ΑΦΙΑ, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιδρόω, ῶ, f. ώσω, deſudo, exſudo, ſudo. Ex ἀπὸ, & ἱδρὼς. *ſudor*.

Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, ſtatua; ſimulacrum, delubrum, effigies, Ph. Ab ἀφιδρύω.

Ἀφιδρύνω, idem quod ἀφιδρύω.

Ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collocatio, dedicatio. Ab

Ἀφιδρύω, f. ύσω, ſtatuo, colloco, firmum ſtare facio. Gl. V. erigo. Ex ἀπὸ, & ἱδρύω.

Ἀφίδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, deſudatio; (2) ſudoris evacuatio. Ab ἀφιδρόω.

Ἀφιερίζω, f. ίσω, ſacrum & ſanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ, & ἱερὸς, *ſanctus*.

Ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, dedico, devoveo; ἀφιερωθέντες, dicati, Ph. ἀφιερωμένος, ſacroſanctus, Ph. Ex iiſd. Hinc

Ἀφιέρωμα, ατος, τὸ, donarium.

Ἀφιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio.

Ἀφιζάνω, f. ζέσω, è ſede ſurgo ac deſcendo.

Ἀφίζω, idem. Ex ἀπὸ, & ἵζω, *ſedere facio*.

Ἀφίημι, f. ήσω, p. εἷκα, dimitto, repudio; (2) abſolvo reum, remitto culpam; (3) omitto, miſſum facio; (4) permitto, ſino; (5) emitto; v. gr. vinculis; *item* aquas de fonte, &c. (6) projicio, conjicio; (7) jacio, ἀφίεμαι, dimittor, Gl. V. emereor; ἄφες, ſine, omitte, dimitte, remitte, Gl. V. a. 2. part. ἀφειμένος, ſolutus, Ph. perf. part. paſſ. ἀφεθεὶς, miſſus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀφεῖναί τινὰ ἐπὶ τόπον, τὴν ψυχὴν, τὴν γυναικα, τινὰ τȣ̃ ἐγκλήματος, τινὰ τȣ̃ χρέȣς· ἀφεῖσθαι τῆς δόξης, ſententiam repudiare; τȣ̃ ἐγκλήματος, abſolvi. Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, Soph. El. 1301. Ἀφεῖνται παῖδες οἵδε σοι φυγῆς, liberati ſunt, Eur. Med. 1002. Ex ἀπὸ, & ἵημι.

Ἀφίησιν, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἀφίενται, *remittuntur*, 3. plur. præſ. ind. act.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio. Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομενη ἀφικάνει, Il. 6, 388.

Ἀφικέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀφικνέομαι.

Ἀφικευ, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἀφίκȣ.

Ἀφίκηαι, *adveneris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *per Paragogen*, pro ἀφίκῃ.

Ἀφικνέομαι, ȣ̃μαι, f. ἀφιξομαι, pervenio, advenio, adſequor, ſc. curſu, virtute quacunque, ſimilitudine, &c. Ἀφικνεῖσθαι ἐς τοσȣ̃τον τύχης· διὰ μάχης τινι, prælium committere cum; ἐς λόγȣς τινι, ἐς λέσχην περι τινος, colloqui; ἐς διαπειράν τινος, periculum facere; ἐς χειρῶν νόμον, manus conſerere. Κἀγώ πολιν σὴν ὡς τάχισ' ἀφίξομαι, Eur. Med. 757. Ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι, *venio*. Hinc

Ἀφίκτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſupplex.

Ἀφιλάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè amans bonorum aut bona. Ex α, φίλος, & ἀγαθὸς.

Ἀφιλάλληλος, ον, carens mutuo amore.

Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab

Ἀφιλάνθρωπος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, inhumanus, inclemens. Ex α priv. φίλος, & ἄνθρωπος.

Ἀφιλανθρώπως, *Adv.* inhumanè, inclementer, inhumaniter.

Ἀφιλαργυρέω, abſum ab avaritiâ, cupiditate pecuniæ careo.

Ἀφιλαργυρία, ἡ, ab avaritiâ continentia.

Ἀφιλάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab avaritiâ.

Ἀφιλαρύνω, exhilaro, Diog. L.

Ἀφιλαύτως, *Adv.* ſine amore ſui illiberali.

Ἀφιλεργεω, idem quod ἀφιλοργέω.

Ἀφιλεργία, ας, ἡ, fuga laboris.

Ἀφιλέταιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuos ſodales odit, inimicus ſodalium.

Ἀφιλεχθρως, ſine amore inimicorum; (2) animo ab inimicitiis et ſimultatibus abhorrente.

Ἀφιλήδονος, ον, voluptatem contemnens.

Ἀφίλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inamabilis, Gl. V.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus; (2) inimicitiæ, odium inimicitiarum colendarum.

Ἀφιλίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non poteſt. Ab

Ἄφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab amicitiâ, amicis carens.

Ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemptus. Ab

Ἀφιλόδοξος, ὁ ϗ ἡ, minimè gloriæ cupidus. Ex α priv. & φίλος, & δόξα.

Ἀφιλοδόξως, ſine gloriæ cupiditate.

Ἀφιλοεργέω, ω, f. ήσω, in otio dego, nihil ago, abhorreo à navitate.

Ἀφιλοθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non cupidus ſpectandi, ſpectaculorum non amans.

Ἀφιλοθεία, ας, ἡ, impietas, Suicer. Ab

Ἀφιλόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei non amans, Suicer.

Ἀφιλοικτείρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, immitis.

Ἀφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honeſtarum negligentia, vel inſcitia. Ab

Ἀφιλόκαλος, ον, rerum honeſtarum minimè ſtudioſus.

Ἀφιλοκομπέω, ῶ, faſtum, jactantiam contemno, Suicer.

Ἀφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ & faſtûs contemptus, Suicer. Ab

Ἀφιλόκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab arrogantiâ & faſtu, Suicer.

Ἀφιλομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſcendi non cupidus; (2) imperitus, Suicer. Hinc

Ἀφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia, Suicer.

Ἀφιλόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à pugnâ abhorrens.

Ἀφιλόνεικος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, à contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. & φιλόνεικος.

Ἀφιλονείκητος, ον, idem.

Ἀφιλονείκως, *Adv.* ſine contentionis ſtudio.

Ἀφιλοξενέω, ῶ, ab hoſpitalitate alienus ſum.

Ἀφιλοπλȣτία, ας, ἡ, divitiarum contemptus.

Ἀφιλοπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, belli non amans, non bellicoſus.

Ἀφιλόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignavus, iners.

Ἄφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amicis carens; (2) ab amicitiâ alienus.

Ἀφιλοσόφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, philoſophiæ & literarum expers. Ex α priv. & φιλοσοφέω.

Ἀφιλόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à philoſophiâ alienus; (2) philoſophiæ non conveniens; (3) parum diligens in aliqua re explicandâ, de Hiſtorico, *Polyb.*

Ἀφιλοϛοργέω, ῶ, f. ήσω, à caritate ſum alienus.

Ἀφιλόϛοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non amans, à caritate alienus.

Ἀφιλοτεκνία, ας, ἡ, contemtus liberorum.

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honoris, laudis, cupiditate alienus. Ab

Ἀφιλότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοτίμως, *Adv.* ſine gratiâ aut partium ſtudio; (2) ſine vanitate et ſplendore externo.

Ἀφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemptus neglectuſque divitiarum.

Ἀφιλοχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, Suicer.

Ἀφιματόω, ῶ, veſtes exuo, veſte exuo, veſtimentis ſpolio. Ex ἀπὸ, & ἱμάτιον.

Ἄφιξις, εως, ἡ, adventus, acceſſus, interventus; (2) diſceſſus, profectio. Ab

Ἀφίξομαι, f. 1. ind. med. v. ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio. Ex ἀπὸ, & ἵππος, *equus*.

Ἀφιππεύω, f. εύσω, idem & ex iiſdem.

Ἀφίππεια, vel ἀφιππια, ἡ, inſcitia equitandi; (2) fuga quæ fit equo.

Ἄφιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equitandi imperitus; (2) equitari non aptus. Ex iiſd.

Ἀφιπποτοξότης, ȣ, ſagittarius equeſter.

Ἀφίπταμαι, avolo, Gl. V.

Ἀφιϛάνω, et ἀφιϛάω, idem quod

Ἀφίϛημι, ſejungo, amoveo; Gl. V. ἀφίϛαμαι, abſto, abſiſto, deſero; abſcedo, diſcedo, recedo, deſiſto, ſuppuro, Gl. V. ἀπόϛησον, remove, Ph. a. 1. imperat. ἀποϛῆσαι, per libram vendere; ἀποϛήσασθαι, librâ appenſum accipere, ἀπέϛη, deſtitit, Ph. a. 2. Ἀφιϛάναι τινα τῶν πολεμικῶν, ἀπὸ τινος, τὴν διανοιαν τῶν ἐχομένων, avocare; ἀφίϛασθαι τῆς ἀρχῆς, abdicare; ἀφεϛάναι φρενῶν, deficere, Soph. Phil. 867. Παμπολὺ τῶν τȣ̃ πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεϛηκὼς, remotus, Luc. Τὸ γὰρ ἀποϛῆναι χαλεπὸν φύσεος, ἣν ἔχει τὶς ἀεὶ, Ariſtoph. Veſ. 1446.

Ἀφῖχθαι, perf. inf. paſſ. v. ἀφικνέομαι.

Ἄφλαϛον, ȣ, τὸ, ſumma pars & ornamentum puppis, apluſtre puppis. Ex α priv. & φλαϛὸς, *qui contundi nequit*.

Ἄφλεϐος, ου, ὁ καὶ ἡ, venis carens, ſeu privatus. Ex α priv. & φλὲψ, *vena*.

Ἀφλέγμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. & φλεγμαίνω, *inflammo*.

Ἄφλεκτος, ὁ καὶ ἡ, non uſtus; (2) non coctus, non toſtus. Ex α priv. & φλέγω.

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non uſtulatus. Ex α priv. & φλογίζω, *uſtulo*.

Ἄφλογος, ον, igni carens.

Ἄφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cortice carens.

Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, (et ἀφλυσμὸς) ſpuma. Ab ἀφρὸς, mutato ρ in λ. vel qu. ab ἀπὸ et φλύω, *Ern.*

Ἀφλύαρος, ον, nugis, garrulitate abſtinens.

Ἀφλυκταίνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, puſtulas non ſentiens, ex quo puſtulæ non erumpunt. Ex α priv. & φλυκταινόομαι, *in puſtulas erumpo*.

Ἀφνείομαι, diteſco. Ab

Ἀφνειὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφνεός· ἀφνειότερος, ditior; ἀφνειέστατος, ditiſſimus.

Ἀφνεὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, dives, opulentus; ἀφνεώτερος, ditior. Ab ἄφνος.

Ἀφνέω, ῶ, diteſco, Euſt. Ab ἀφνεός. Hinc

Ἀφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus.

Ἄφνος, εος, τὸ, idem quod ἄφενος, q. v.

Ἀφνύνω, dito. A præc.

Ἀφνύω, dito. Ab eod.

Ἄφνω, *Adv.* repentè, ſubitò; protinus, Gl. V. Ab ἀφανῶς, (potius ἀπινως, ἀπιναιως.)

Ἀφόβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, metu non perculſus, non metuens. Ex α priv. & φοβέομαι.

Ἀφοβία, ας, ἡ, ſecuritas, imperterritus animus. Ab

Ἄφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, metu carens, intrepidus; interritus, Gl. V. (2) metum non adferens.

Ἀφόβως, *Adv.* ſine metu, intrepidè.

Ἀφοβόσπλαγχνος, ον, audax, timoris expers.

Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, ſtercus, Gl. V. Ab

Ἀφοδεύω, f. εύσω, caco, alvum exonero. Ab

Ἄφοδος, ου, ἡ, diſceſſus, digreſſus; (2) reditus; (3) ſeceſſio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, ſtercus. Ex ἀπὸ, & ὁδὸς, *via*.

Ἀφοίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frequentari nequit, inacceſſibilis. Ex α priv. & φοιτάω.

Ἄφολκος, ου, ὁ καὶ ἡ, levis. Ἀφολκότερος, *Strabo, lib.* 15. Ex ἀπὸ, & ὁλκὴ, *pondus*.

Ἀφόμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, abſimilis, diſſimilis. Hinc

Ἀφομοιόω, ῶ, f. ώσω, ſimilem reddo, adſimilo.

Ἀφομοίωμα, ατος, τὸ, ſimiltudo, alicujus rei ficta, ſimulacrum, effigies, Gl. V.

Ἀφομοίωσις, εως, ἡ, adſimilatio. Ab eod.

Ἀφοπλίζω, f. ίσω, armis ſpolio; ἀφοπλίζομαι, arma exuo. Οἱ δ᾽ ἔντε᾽ ἀφωπλίζοντο ἕκαστος χάλκεα, Il. 23, 26.

Ἀφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, reſpicio, Gl. V. adſpecto. Ἀτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμὲ, Luc. Ἀφορῶντες εἰς τὸν της ϖίστεως ἀρχηγὸν, Heb. 12, 2.

Ἀφόρδιον, ου, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, *inſerto* ρ, (ſi ſana lectio.)

Ἀφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, moleſtus. Ex α priv. & φέρω. Hinc

Ἀφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. V.

Ἀφορήτως, ut tolerari nequeat.

Ἀφορία, ας, ἡ, infæcunditas, ſterilitas frugum, agrorum. Ab ἄφορος.

Ἀφοριεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀφορίσει. Ab

Ἀφορίζω, f. ίσω, ſeparo, ſegrego, diſtinguo; (2) finio, termino; (3) deſigno, adſigno, attribuo. Gl. V. delego, deſtino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui abjudico aliquid, ut virtutem, &c. αφορίζομαι, deſtinor, deportor, deputor, Gl. V. ἀφώρισεν, delegavit, Ph. a. 1. act. ἀφωρισμένα, deſtinata, Ph. perf. part. paſſ. Ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, Act. 19, 9. Ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ϖοιμὴν ἀφορίζει τὰ ϖρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, Matt. 25, 32. Ex ἀπὸ, & ὁρίζω. Hinc

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, ſuis terminis deſcriptum & definitum.

Ἀφορισμένος, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφωρισμένος.

Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, determinatio, diſtinctio, ſeparatio; (2) brevis ſententia. Ab eod.

Ἀφοριστικὸς, ἡ, ὸν, ſecernendi & diſtinguendi vim habens. Ab eod.

Ἀφοριστικῶς, diſtinguendi causâ.

Ἀφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; (2) diſcedo, proficiſcor. Δέδοκται ὡς τάχιστα τῆσδ᾽ ἀφορμᾶσθαι χθονὸς, Eur. M. 1240.

Ἀφορμέω, ῶ, f. ήσω, è ſtatione navium diſcedo, ſolvo, enavigo. Ἀφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Λιϐύην, Polyb.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) perfugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendæ, occaſio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris univerſa; (5) merces, mercatus; (6) occaſio et cauſa rerum. Ex ἀπὸ, & ὁρμή. Unde

Ἄφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens.

Ἀφόρμιγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui citharâ caret. Ex α priv. & φόρμιγξ, *cithara*.

Ἀφορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, à quo non exigitur tributum. Ex α priv. & φορολογέω.

Ἄφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſterilis, non frugifer. Ἄφοροι γυναῖκες, Hippocr. Ex α priv. & φέρω.

Ἀφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. & φορύσσω, *polluo*.

Ἀφοσιόω, ῶ, ἀφοσιόομαι, οῦμαι, expio; (2) ſacro, devoveo; (3) juſta facio; (4) abominor; (5) perfunctoriè ago, *unde eſt*, leviter defungor, velut auſpicandi tantùm causâ; (6) deprecor, recuſo. Πόλιν τὸ ϖρὸς τοὺς ϑεοὺς ἀφοσιῶ, Æſchin. Ex ἀπὸ, & ὅσιος, *ſanctus*. Hinc

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.

Ἀφοῦ, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Att.* pro ἄφεο, & hoc *Ion.* pro ἄφεσο, ab ἀφίημι.

Ἀφόωντα, acc. ſing. præſ. part. act. *Poet.* pro ἀφῶντα, ex ἀφάοντα. Ab ἀφάω.

Ἀφραδέοντι, dat. ſing. part. præſ. act. v.

Ἀφραδέω, ῶ, f. ήσω, inconſultè ago; (2) ſtultè loquor, inſanio. Ab ἀφραδής.

Ἀφραδέως, *Adv.* ſtultè, temerè, inconſideratè.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconſultus. Ex α priv. & φράζω. Hinc

Ἀφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, ſtultitia.

Ἀφραδμόνως, idem quod ἀφραδέως.

Ἀφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφραδής.

Ἀφράζω, deſipio, ſtultè ago.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, inſanio, deſipio. Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφὲς, Il. 7, 109. Ex φρήν.

Ἄφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſeptus; (2) non munitus.

Ἀφράσμων, idem quod ἀφράδμων.

Ἀφρασμόνως, idem quod ἀφραδμόνως.

Ἄφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis; (2) improviſus, inexſpectatus; (3) occultus. Ex α priv. & φράζω, *dico*. Hinc

Ἀφραστότης, ητος, ἡ, ineffabilitas.

Ἀφραστὺς, ύος, ἡ, idem quod ἀφραδία.

Ἀφράστως, *Adv.* inconſideratè; (2) ex improviſò.

Ἀφρέω, ῶ, f. ήσω, ſpumo, ſpumeſco. Ab ἀφρὸς, *ſpuma*.

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui eſt extra tribum; (2) inimicus civilis ſocietatis. A φρατωρ.

Ἀφρίζω, f. ίσω, ſpumo, ſpumam excito, Marc. 9, 18. Ab ἀφρὸς, *ſpuma*. Hinc

Ἀφρισμὸς, ὁ, ſpumatio.

Ἀφρικτὶ, ſine horrore. Ab α & φρικτὸς.

Ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, ſpuma lactis, lac ſpumoſum, lac, quod in ſpumam abiit. Ex ἀφρὸς, & γάλα, *lac*.

Ἀφογένεια, ας, ἡ, ſpumâ genita. *Epith.* Veneris. Ex ἀφρὸς, & γίνομαι. Unde

Ἀφρογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpumâ prognatus.

Ἀφροδίσια, ων, τα, res Venereæ; (2) feſtum Veneris. Ab Ἀφροδίτη.

Ἀφροδισιάζω, & ἀφροδισιάομαι, utor rebus Venereis, Venerem exerceo; (2) *paſſivè* muliebria patior. Ab eod.

Ἀφροδισιακὸς, ἡ, ὸν, Venereus; (2) ὁ ſc. λίθος, gemma Aphrodiſiaca. Ab eod.

Ἀφροδισιάς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria.

Ἀφροδισιασμὸς, οῦ, ὁ, rerum Venerearum uſus.

Ἀφροδισιαστικὸς, ἡ, ὸν, Venereus, ſalax, libidinoſus.

Ἀφροδίσιος, ία, ιον, ſeu ἀφροδισιαστὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab

ἈΦΡΟΔΙ´ΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris; (2) Venerea libido; (3) venuſtas, gratia.

Ἀφρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpumicomus, ſpumantes capillos habens. Ex ἀφρὸς, & κόμη.

Ἀφρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qu. ſpumilegus. Ex λέγω.

Ἀφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, deſipio, amens ſum. Ex α priv. & φρην, *mens*. Hinc

Ἀφρόνησις, εως, ἡ, dementia.

Ἀφρόνιτρον, ου, τὸ, ſpuma nitri, aphronitrum.

Ἄφροντις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, curæ expers, ſecurus.

Ἀφροντισία, ἡ, negligentia. A præc.

Ἀφροντιστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non curo, negligo. Ab eod.

Ἀφροντιστὶ, ſine curâ.

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, curis vacuus, ſecurus; (2) curis abundans. Ex α priv. vel intenſ. & φροντίζω, *curo*.

Ἀφροντίστως, *Adv.* ſinè curâ, ſecurè; (2) negligenter, contemptim.

Ἀφρόνως, *Adv.* inſipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.

ἈΦΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, ſpuma; (2) piſcis quidam.

Ἀφροσέληνος, ου, ὁ, ſpuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς, & σελήνη, *luna*.

Ἄφροσι, *inſipientibus*, dat. plur. Ab ἄφρων.

Ἀφροσκόροδον, ου, τὸ, allii prægrandis, genus. Ex ἀφρὸς, & σκόροδον, *allium*, eò quod tritum multam ſpumam reddat.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.

Ἀφρούρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incuſtoditus, nullo præſidio munitus. Ex α priv. & φρουρέω.

Ἄφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex α priv. & φρουρά, *cuſtodia*.

Ἀφροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpumans. Ex ἀφρὸς, & φέρω.

Ἀφροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpumam innatam habens. Ex ἀφρὸς, & φύω, *naſcor*.

Ἀφρύη, ης, ἡ, apua, piſcis è ſpumâ naſci ſolitus. Ab ἀφρὸς. V. ἀφύη, quod melius.

Ἀφρὼ, οῦς, ἡ Venus, idem quod Ἀφροδίτη.

Ἀφρώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpumoſus. Ab ἀφρός.

Ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amens, deſipiens, ſtolidus, ſtultus, imprudens. Ex α priv. & φρήν.

Ἀφυϐρίζω, f. ίσω, deſævio, petulantiam meam compeſco, injuriâ, vel contumeliâ adficere deſino. Ex ἀπὸ, & ὑϐρίζω.

Ἀφυγιάζω, ſanum reddo, ſano. Hinc

Ἀφυγιασμὸς, ὁ, ſanatio.

Ἀφυδραίνω, abluo.

Ἀφύδιον, τὸ, Dim. Ex

Ἀφύη, ης, ἡ, apua, piſcis quidam. V. ἀφρύη.

Ἀφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, naturâ minimè aptus ad aliquid; (2) indocilis, indoctus, imperitus. Ex α priv. & φυὴ, *natura*. Hinc

Ἀφυΐα, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.

Ἄφυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, fugâ carens.

Ἄφυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis, neceſſarius.

Ἀφύκτως, *Adv.* ſine ſpe fugæ, inevitabiliter.

Ἀφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incautè me gero. Ab

Ἀφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſibi non cavet, incautus, ſecurus; (2) incuſtoditus, non obſervatus. Ex α priv. & φυλάττω, *cuſtodio*.

Ἀφυλάκτως, *Adv.* incautè; (2) incuſtoditè.

Ἀφυλαξία, ας, ἡ, cuſtodiæ defectus; (2) incuria cuſtodum. Ex α priv. & φύλαξ.

Ἀφυλίζω, f. ίσω, defæco. Ex ἀπὸ, & ὑλίζω.

Ἀφύλισμα, ατος, τὸ, ſedimentum. A præc.

Ἄφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, foliis carens. A φύλλον.

Ἀφύξιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hauritur; (2) exhauſtus. Ab ἀφύσσω, *haurio*.

Ἀφυξῶ, *hauriam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφύξω, à verbo ἀφύσσω, *haurio*.

Ἀφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, è ſomno excito. Ex ἀπὸ, & ὕπνος, *ſomnus*. Unde

Ἄφυπνος, ον, expergefactus.

Ἀφυπνόω, ῶ, f. ώσω, ſopior, obdormiſco. Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε, Luc. 8, 23.

Ἀφύρητος non mixtus vel ſubactus. Ab α & φυράω.

Ἀφυσγετὸς, οῦ, ὁ, hauſtus; (2) ſordes, cœnum. Ab ἀφύω, *haurio*.

Ἀφύσητος, ον, non inflatus. Ab α & φυσαω.

Ἀφυσιολόγητος, ον, alienus à ſcientiâ naturali, non conſentiens doctrinæ naturali.

Ἀφυσμὸς, οῦ, hauſtio, exhauſtio. Ab ἀφύω.

Ἄφυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex α priv. & φύσα.

Ἀφύσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀφύσαι. Ab ἀφύω.

Ἀφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo. Ἄφενος ϗ πλοῦτον ἀφύξειν, Il. 1, 171. Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσαμενοι, Il. 3, 295. Ab ἀφύω.

Ἀφυϛερέω, ῶ, f. ήσω, non aſſequor præeuntem, relinquor; (2) defraudor.

Ἀφύτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non plantatus, non ſatus; (2) non conſitus. A φυτεύω.

ἈΦΥΩ, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo; (2) album colorem traho. Εἰς ἀγγὲ ἀφύσσαι δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος, Heſiod.

Ἀφυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.

Ἀφυῶς, *Adv.* naturâ inhabili; (2) malè temperatâ. Ab ἀφυής.

Ἀφωμοιωμένος, part. perf. paſſ. v. ἀφομοιόω.

Ἀφώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. & φωνέω, *vocem edo*.

Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) ſilentium:

Ἄφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutus, voce deſtitutus. Ex α priv. & φωνὴ, *vox*.

Ἀφώνως, *Adv.* tacitè, ſine ullo vocis uſu, vocem non emittendo.

Ἀφώρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deprehenſus in furto; (2) non deprehenſus, in fraude quâcunque. Ex α priv. & φωράω.

Ἀφώριζον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἀφορίζω.

Ἀφωρισμένως, ſeparatim. Ab ἀφορίζω.

Ἀφώτιϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) myſteria religionis Chriſtianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α priv. & φωτίζω, *illumino*.

Ἀφῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

ἈΧΑΙ'Α, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.

Ἀχαὶς, ίδος, ἡ, & Ἀχαιὶς, idem.

Ἀχαϊκὸς, ἡ, ὸν, & Ἀχαικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.

ἈΧΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, Achæus, Achivus.

Ἄχαλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, effrenatus, freno carens.

Ἀχαλίνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

Ἀχάλκευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ex ære fabricatus. Ex α priv. & χαλκεύω.

Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, ſum ſine ære, pecuniam non habeo. Ab

Ἀχαλκὴς, ὁ ϗ ἡ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α priv. & χαλκὸς.

Ἄχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

ἈΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas; ciſta frumentaria.

Ἀχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi, qui hiſcere non poteſt, ſilentio defixus. Ab α priv. & χαινω. (3) at α *int.* valdè hians, vaſtum hiatum habens, *unde* et, (4) non tectus, *de ædificio*; (5) vaſtus, immenſus. Hinc

Ἀχάνεια, ας, ἡ, immenſa vaſtitas.

Ἀχαρακτος, ὁ ϗ ἡ, nullas ſibi impreſſas habens notas, nullis notatus ſignis; (2) ineffigiatus, informis. Ex α & χαράσσω.

Ἀχαράκωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vallo non munitus. Ex α priv. & χαρακόω, *vallo munio*.

Ἄχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, ingratus, inſuavis, invenuſtus, illepidus, inſulſus, moleſtus; (2) triſtis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor.

Ἀχαριϛέω, ῶ, f. ήσω, ingratus ſum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obſequor; & (3) *in Paſſivo*, non accipio debitam gratiam, ingratum aliquem experior. Ἀχαριϛεῖν πρὸς τοὺς φίλους ἄδικόν ἐϛι, Xen.

Ἀχαριϛία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab

Ἀχάριϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingratus, beneficii immemor; (2) ingratus, injucundus.

Ἀχαρίϛως, *Adv.* ingratè, animo ingrato; (2) gravatè, non libenter.

Ἀχαρίτη, ἡ, ingratus animus. Ab ἄχαρις, niſi vitioſa ſit ea lectio pro ἀχαριτίη, *Ion.* pro ἀχαριτία. *Ern.*

Ἀχαρίτως, ingrato animo.

Ἀχαρίτωτος, ον, invenuſtus, indecorus. Ab α & χαριτόω.

ἈΧΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, achates, gemma.

Ἄχει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἤχεε, ab ἠχέω.

Ἄχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, labiis carens; (2) qui ſine orâ, ſive margine eſt.

Ἀχείμαντος, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, nullis tempeſtatibus agitatus. Ex α priv. & χεῖμα.

Ἀχείμαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. & χεὶρ, *manus*.

Ἀχειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀχειρια, ἡ, *opp.* εὐχειρία, defectus manûs, tarditas manûs.

Ἀχειραγώγητος, ον, immanſuetus, ſævus.

Ἀχειρογεώργητος, ον, non cultus manu humanâ.

Ἀχειρόπλαϛος, ον, non fictus manu.

Ἀχειροποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non manu, vel manibus factus; (2) non humano ſtructus opere.

Ἀχειροποιήτως, *Adv.* ſinè manuum operâ.

Ἄχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄχειρ.

Ἀχειροτόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullis electus eſt ſuffragiis.

Ἀχειρότευκτος, ον, non factus humanâ manu.

Ἀχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſubigi non poteſt, inſuperabilis; (2) manu non factus.

Ἀχέοισα, part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ἠχέουσα. Ab ἀχέω, *doleo*.

ἌΧΕΡΔΟΣ, ου, ἡ, ſpina quædam.

ἈΧΕΡΩΙ'Σ, ίδος, ἡ, populus alba.

Ἀχεῦσιν, *reſonant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* *Æol.* & cum ν ἐφελκ· pro ἠχοῦσι.

Ἀχέυω, f. έυσω, doleo, ægrè fero. Θυμὸν ἀχέυων, Il. 5, 869.

Ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀχέω, *reſono*, *Dor.* pro ἠχέω.

Ἄχην, ένος, ὁ ϗ ἡ, pauper, mendicus. Ex α priv. & ἔχω, (vel ab α *int.* & χάω, χάινω, *hiſco*, ut ſit valdè avidus, admodum famelicus, *Ern.*)

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas.

Ἀχηρὴς, vel potius ἀχήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, dolorificus, moleſtus. Ab ἄχος.

Ἄχης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄχην.

Ἀχήσῃ, *Dor.* pro ἠχήσῃ, ab ἠχέω.

Ἀχθεινὸς, ἡ, ὸν, gravis, oneroſus; (2) moleſtus; (3) inviſus; (4) laborioſus. Ab ἄχθος.

Ἀχθεινῶς, moleſtè, graviter.

Ἀχθεὶς, *ductus*, a. 1. partic. paſſ. verbi ἄγω.

Ἀχθέσει, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἀχθέσῃ, à verbo ἀχθέω, *doleo*.

Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, triſtitia. Ab eod.

Ἀχθῆναι, *adduci*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἄγω.

Ἀχθηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneroſus, gravis, moleſtus. Ab eod. (niſi potius ſit ἀχθήρης. Ab ἄρω, *apto*, Ern.)

Ἀχθηρῶς, *Adv.* gravatè, gravatim.

Ἀχθήσομαι, *dolebo*, f. 1. ind. med. verbi

Ἄχθομαι, f. θέσομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo ſub pondere; (2) gravatè fero, ægrè & moleſtè fero; (3) ſuccenſeo. Ἄχθεσθαι περί τινος πράγματος. Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν, Eurip. Med. 244. τοῖς πρέσβεσι, Ariſtoph. Ach. 62. Οὕτω τοῖς παισὶν ἄχθομαι, Soph. Phil. 961. Πολλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, Ariſtoph. Lyſ. 10. Ab ἄχθος.

ἌΧΘΟΣ, έος, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis moleſtia.

Ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera ſuſtineo. Ex ἄχθος, & φέρω. Unde

Ἀχθοφορία, ας, ἡ, *Ion.* ἀχθοφορίη, moleſtia in oneribus ferendis, bajulatio.

Ἀχθηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſarcinas & onera fert, bajulus, ſarcinarius. Ex iiſd.

Ἀχὶ, vel ἄχι, *Adv.* facilè, Suid.

Ἄχι, *ubi*, *Dor.* pro ἧχι.

Ἀχιλῆα, acc. ſing. *Ion.* & *Poet.* pro Ἀχιλλέα, ab Ἀχιλλεύς.

Ἀχιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine ſucco, aut nutrimento; (2) pabulo deſtitutus; (3) pabulo abundans. Ex α priv. vel intenſ. & χιλὸς.

Ἀχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui tunicam non habet.

Ἀχλαινία, ἡ, defectus lænæ. Ab

Ἄχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine lænâ, vel veſte. Ex α priv. & χλαίνη.

ἌΧΛΑΞ, ακος, ὁ, arena lapidoſa, glarea; (2) lapillus. V. κάκληξ.

Ἀχλόητος, ον, idem quod

Ἄχλοος, ἄχλους, ου, ὁ ϗ ἡ, virore deſtitutus. Ex α priv. & χλόα, *herba virens*.

Ἀχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginoſus. Ab

ἈΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio. Hinc

Ἀχλύω, f. ύσω, & ἀχλυόω, f. ώσω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro.

Ἀχλυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caliginoſus, nebulâ obtectus. Ab eod.

ἌΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) ſpuma; (4) ſordes; (5) tenuiſſima & minima pars alicujus rei.

Ἄχνοος, ου, *contr.* ἄχνους, ὁ ϗ ἡ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.

Ἄχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχος.

Ἀχνύμενος, præſ. part. med.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mæror. Ab ἄχνυμαι.

Ἀχοῖ, *Echo*, dat. ſing. *Dor.* & *contr.* pro ἠχοῖ, ab ἠχὼ, *Echo*.

Ἀχολία, ἡ, mens non bilioſa, nulla bilis. Ab

Ἄχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bile, ſeu felle carens. Ex α priv. & χολὴ, *fel*, *bilis*.

Ἄχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine fidibus. A χορδὴ, *chorda*.

Ἀχόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens choreis; (2) illætabilis. Ex α priv. & χορεύω, *choreas duco*.

Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatûs, ſeu apparatûs.

Ἀχορηγησία, ας, ἡ, idem. Ex α & χορηγέω.

Ἀχορήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui non ſubminiſtratur, non ſuppetit, egens. Ex iiſd.

Ἄχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀχόρευτος.

Ἀχόρταϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. & χορτάζω.

ἌΧΟΣ, εος, τὸ, mæror, dolor, triſtitia.

Ἀχραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. & χράω.

Ἀχρανὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄχραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΧΡΑ'Σ, άδος, ἡ, pirus ſilveſtris; (2) fructus piri ſilveſtris.

Ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, temerè, vel ſine causâ ridens; (2) qui in re triſti ridet; (3) ineptus, ſtultus. Ex ἀχρεῖος, & γέλως.

Ἀχρεῖον, *Adv.* leviter, indecorè, alieno loco. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρειοποιὸς, ὁ, inutilia faciens.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis; (2) ineptus. Ex α priv. & χρεία. Hinc

Ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo; & (2) *in Paſſ.* inutilis fio.

Ἀχρείως, *Adv.* turpiter. Ab eod.

Ἀχρήεις, ήεσσα, ῆεν, inutilis. Ab eod.

Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab

Ἀχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens pecuniâ, inops. Ex α priv. & χρήματα, *opes*.

Ἀχρημονέω, ῶ, f. ήσω, pecuniâ careo, ſum inops. Ab ἀχρήμων. Unde

Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus.

Ἀχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀχρήμαϛος.

Ἀχρησία, ας, ἡ, idem quod ἀχρηϛία.

Ἀχρήσιμος, ον, inutilis.

Ἀχρηϛέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis ſum; (2) inuſitatus ſum:

Ἀχρηϛία, ας, ἡ, inutilitas; (2) deſuetudo, omiſſio uſurpationis. Ab

Ἄχρηϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, inutilis, incommodus; (2) inuſitatus; (3) improbus.

Ἀχρήϛως, *Adv.* inutiliter; (2) inuſitatè.

Ἄχρι, vel ἄχρις, *Adv.* dicitur ut μεχρι. q. v.

Ἄχριϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, non unctus, non illitus.

Ἀχροέω, f. ήσω, & ἀχροιέω, ſum coloris expers; (2) nativum colorem amiſi; (3) ſum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἄχροια, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color; (2) pallides

(2) pallidus color; (3) color, amiſſo colore nativo. Ab eod.

Ἄχροιος, ον, exanguis, coloris expers.

Ἄχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers temporis, æternus.

Ἀχρόνως, *Adv.* ſine tempore, citra temporis principium; (2) ſubitò, ſtatim.

Ἀχρονοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter, ſeu ſubitò factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. & χρονοτριβέω, *tempus tero*.

Ἄχροος, *contr.* ἄχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum colorem amiſit, decolor. A χρόα.

Ἀχρυσόπεπλος, ὁ ϗ ἡ, carens veſte aureâ.

Ἄχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro carens, pauper.

Ἀχρωμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex χρωματίζω.

Ἄχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρῶμος, *color*.

Ἄχρωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. & χρώζω.

Ἄχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſuccus; (2) inſipidus; (3) fatuus. Ex α priv. & χυλὸς, *ſuccus*.

Ἄχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀχυμώτος, ον, idem. Ab α & χυμόω.

Ἀχύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, longè latèque & in multas partes fuſus, copioſè fluens. Ex α intenſ. & χύνω, *fundo*.

Ἀχύρινος, η, ον, è paleis conſtans.

Ἀχυρμιὰ, ας, ἡ, acervus palearum. Ab ἄχυρον.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄρχυρον, & δέκομαι, pro δέχομαι, *recipio*.

Ἀχυροθήκη, ἡ, idem.

ἌΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, feſtuca; (2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, βος, ὁ ϗ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον, & τρίβω, *tero*.

Ἀχυροφαγέω, paleas comedo.

Ἀχυρόω, f. ώσω, paleis ſterno & reſpergo; (2) paleis immiſceo. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρτίδες, αἱ, paleolæ, Ep.

Ἀχυρώνης, εος, ὁ ϗ ἡ, aceroſus. Ab eod.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum. Ab eod.

Ἀχυρώσις, εως, ἡ, qu. dic. paleatio, conſtructio quæ fit paleis. Ab ἀχυρόω.

Ἀχὼ, *Echo*, *Dor.* pro ἠχώ.

Ἀχώνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. & χωνεύω, *conflo*.

ἈΧΩ'Ρ, ῶρος, manans capitis ulcus, ſordes capitis.

Ἀχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui capi, ſeu comprehendi non poteſt, immenſus. Ex α priv. & χωρέω.

Ἀχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſeparabilis. Ex α priv. & χωρίζω, *ſeparo*.

Ἀχωρίστως, inſeparabiliter, indiviſè.

Ἄχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine loco eſt, extorris, cui igni & aquâ interdictum eſt.

ἊΨ, *Adv.* retrò, retrorſum, in averſum; (2) rurſus, iterum; (3) ἂψ δ' αὖθις, rurſus autem.

Ἀψαλάκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tactus non eſt; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, inultum tulit, Ariſtoph. Lyſ. 270. Ex α & ψαλάσσω.

Ἄψαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fidium pulſu, vel cantu carens; qui cani ad fides nequit. Ex α priv. & ψάλλω.

Ἀψάμαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, arenis carens, non ſabuloſus.

Ἄψαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἅψαο, *tetigiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥψω, à verbo ἅπτω, *tango*.

Ἅψασθαι, *tetigiſſe*, a. 1. inf. med. v. ejuſd.

Ἀψαυστέω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo:

Ἀψαυστὶ, *Adv.* citra tactum. Ab

Ἄψαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. Ex α priv. & ψαύω, *tango*.

Ἀψεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſus. Ex α priv. & ψέγω, *reprehendo*.

Ἀψεγῶς, *Ion.* ἀψεγέως, ſine reprehenſione.

Ἄψεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀψεύδεια, ας, ἡ, veracitas, veritas.

Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior.

Ἀψευδέως, *Adv.* verè, citra mendacium. Ab

Ἀψευδῶς, *Ion.*

Ἀψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentiri neſciens, verax; (2) certus, de rebus.

Ἀψευστέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor.

Ἄψευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mentiens, minimè fallax. Ex α priv. & ψεύδω.

Ἄψηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non raſus; (2) non deterſus; (3) durus, non emollitus. Ex α priv. & ψήχω, *rado*.

Ἀψηλάφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus; (2) non benè ponderatus & conſideratus.

Ἀψήφιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non tulit ſuffragium; (2) non computatus. Ex α priv. & ψηφίζω.

Ἄψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuffragio carens.

Ἀψηφοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum ſuffragium tulit. Ex ἄψηφος, & φορέω, *fero*.

Ἀψιδοειδὴς, ὲς, in modum apſidis formatus, ſeu ſtructus. Ex ἄψις, & εἶδος.

Ἀψικάρδιος, ον, vim habens animum movendi. Ex ἅπτω, & καρδία.

Ἀψικορία, ας, ἡ, faſtidium. Ab

Ἀψίκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, faſtidioſus. Ex ἅπτω, & κόρος.

Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo pugnæ.

Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio; (2) quælibet rixa. Ab

Ἀψιμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnam leviter attingens; veles, qu. accendens pugnam; (ex ἅπτω, *accendo*, & μάχη; non ab ἅπτομαι, *attingo*, Ern.)

Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel ſimultas non diuturna. Ex ἅπτομαι, & μῖσος.

ἈΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, abſinthium, herba amara. *Angl.* Wormwood. Hinc

Ἀψινθίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, abſinthites, vinum abſinthio conditum.

Ἄψινθος, ου, ὁ, abſinthium.

Ἀψὶς, vel ἁψὶς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) teſtudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, *necto*.

Ἅψις, εως, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, *tango*.

Ἀψίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui fel facilè exardeſcit, qui citò iraſcitur, ſed iram etiam facilè deponit. Ex ἅπτω, & χολή.

Ἄψογος, ον, in quo nil reprehendi poteſt.

Ἀψόγως, ſine reprehenſione.

Ἄψορρον, *Adv.* retro, retrorſum; (2) iterum.

Ἀψόρροος, *contr.* ἀψόρρους, ου, ὁ ϗ ἡ, retrograda, ſeu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἄψ, & ῥόος, *fluentum*.

Ἄψορρος, ου, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, retro veſtigia referens. Ex iiſd.

Ἅψος, εος, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto*.

Ἀψοφητὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu. *Antonin.* 1, 6. ſed in ſenſu metaphorico. Ab

Ἀψόφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullum edens ſonum, vel ſtrepitum. Ex α priv. & ψοφέω.

Ἄψοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀψυδρακίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non infeſtatus puſtulis, quæ ψύδρακες dicuntur.

Ἄψυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non ſentit. Ex α priv. & ψύχω, *refrigero*.

Ἀψυχαγώγητος, ὁ ϗ ἡ, non jucundus.

Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers ſum; (2) animo linquor, exanimor:

Ἀψυχία, ας, ἡ, exanimatio; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab

Ἄψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, animâ carens, inanimus; (2) timidus, ignavus. Ex α priv. & ψυχή.

ἌΩ, f. ἀήσω, flo, ſpiro.

Ἀώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, inodorus, non olens. Ex α priv. & ὄζω, *oleo*.

Ἀῶθεν, *manè*, *Dor.* pro ἠῶθεν.

Ἀωρέω, ῶ, f. ήσω, non cuſtodio, negligo.

Ἀωρὶ, *Adv.* intempeſtivè.

Ἀωρία, ἡ, intempeſtivitas, immaturitas. Ab

Ἄωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus, *act.* & *paſſ.* (2) indecorus; (3) difficilis cuſtoditu; (4) non curans, negligens. Ex α priv. & ὥρα, *tempus*, ſive οὖρος, *cuſtos*, vel ὤρα, *cura*.

Ἀώριος, idem.

Ἀωρόνυκτος, ον, mediâ nocte veniens, abiens, &c.

Ἀωροτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, immaturò, ſeu intempeſtivo partu editus. Ex ἄωρος, & τόκος.

Ἄωρτο, *Hom.* *Il.* 3, 272, *pependerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. per *Syncop.* & *Ion.* pro ἀιώρητο, à verbo ἀιωρέω, *ſurſum volo*.

Ἀώς, *aurora*, *Dor.* pro ἠώς.

Ἀωτεύω, f. εύσω, flores decerpo; (2) carpo, ut ſomnum. Ab

Ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab

ἌΩΤΟΝ, ου, τὸ, flos; (2) præſtantiſſimum cujuſque rei.

Ἄωτος, ου, ὁ, idem.

Ἄωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aures non habens; (2) anſa carens. Ex α priv. & οὖς, ὠτός.

B.

B Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis ſignificans *duo* & cum lineolâ infernè poſitâ β‚, *duo millia*.

Βᾶ, *incede*, 2. ſing. a. 2. imperat. *Dor.* & *per Apoc.* pro βῆθι, à βαίνω, *eo*.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω, vel άξω, idem quod βαμβαίνω, Gl. V. βαβάζειν, laſſare. A βάζω.

ΒΑΒΑΙ', *Interjectio* admirantis, papæ! (2) βαβαὶ, βαβαιὰξ, idem.

Βαβάκτης, ου, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) inſanus; (3) ſaltator. A βαβάζω.

Βαβάλιον, ου, τὸ, cunabula. A βαβάλον.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. A præc.

Βάβαλον, ου, τὸ, pudenda, ſeu βάμβαλον.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βάζω. Unde Βὰξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβραδὼν, όνος, *item* βαμβραδὼν, & βεβραδὼν, ſtridulus. Ex βαβράζω, *ſtrideo*; propriè de cantu cicadarum, turdorum, &c. Ex βράζω, *Ern.*

Βάγμα, ατος, τὸ, ſermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βάζω.

Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Perſica.

Βάδαν, *pedetentim*, *Dor.* pro βάδην.

Βαδδὶν, linea veſtis, ſtola. Vox Hebræa.

Βάδην, *Adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδίζοντι, *Dor.* pro βαδίζουσι.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν ὁδὸν, ὁδῷ, πρὸς, ἐπὶ, εἰς οἰκίαν· εἰς τὸ πολίτευμα, ſe conferre; ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἀπάσῃ τῇ στρατείᾳ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, Luc. Διὰ ταῦτα τὸν βάδον βαδίζομεν, Ariſtoph. Av. 42. Ab eod. ſeu à βάδος.

Βαδιζῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω.

Βαδιοῦμαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro βαδίσομαι.

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreſſus. A βαδίζω. Hinc

Βάδισμα, ατος, τὸ, greſſus, inceſſus:

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Βαδισματίας, ου, ὁ, idem quod βαδιστικός.

Βαδιστέον, *Adv.* poſit. cundum eſt. *Ariſtoph.* *Ran.* 671. Ab eod.

Βαδιστὴς, ου, ὁ, tolutarius, curſor. Ab eod.

Βαδιστικὸς, ἡ, ὸν, qui ambulare poteſt, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστὸς, ἡ, ὸν, per quem incedi poteſt.

Βαδιῶ, *ibo*, futurum, idem ac βαδιοῦμαι, & eâdem dialecto formatum in activo.

Βάδος, ου, ὁ, iter; (2) greſſus. Ab eod.

ΒΑ'ΖΩ, f. άσω, & άξω, loquor, dico.

Βαθέην, acc. ſing. *Ion.* pro βαθεῖαν.

Βαθεῖ, *profundo*, dat. ſing. *contr.* pro βαθέϊ.

Βάθεσσιν, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro βάθεσι, à βάθος, εος.

Βαθέως, *Adv.* profundè, altè; (2) graviter.

Βαθμηδὸν, *Adv.* gradatim. A βαθμός.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus; (2) baſis. Ab eod.

Βαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) ſtatio pœnitentium. A βαίνω, *ſcando*.

ΒΑΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas; (2) locus penitior,

nitior, locus intimus; (3) acies militaris; (4) magnitudo quælibet; (5) ſolertia, prudentia ſingularis, patientia; (6) εἰς βάθος, penitùs, introrſùm, altè; *item* omninò.

Βαθράδιον, τὸ, *Dim.* ex

Βάθρα, ας, ἡ, ſcala domûs vel navis. A βαίνω.

Βάθρον, ου, τὸ, ſcala; (2) fundamentum, baſis; (3) ſcamnum, ſubſellium. Ab eod.

Βαθυαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altas valles habens. Ex βαθυς, & ἄγκος.

Βαθύβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, profundi conſilii, prudentiſſimus. Ex βουλὴ, *conſilium.*

Βαθύγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum profundum eſt; fertilis, pinguis. Ex γῆ.

Βαθυγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, prolixam barbam habens, egregiè barbatus. Ex γένειον.

Βαθύγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod βαθύγειος.

Βαθύγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, provectam ſenectutem agens; decrepitus, ſenex. Ex γῆρας.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, eloquens. Ex γλῶσσα.

Βαθυγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, homo abſtruſi ingenii & conſilii; taciturnus. Ex γνώμη.

Βαθυδίνης, ου, ὁ ϗ ἡ, βαθυδινήεις, profundos vortices habens; altus, de flumine. Ex δίνη.

Βαθύδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, clorioſiſſimus, celeberrimus. Ex βαθὺς, & δόξα, *gloria.*

Βαθύζωνος, ὁ ϗ ἡ, latè cinctus, latum & pulcrum cingulum gerens, *Hom.* Ex ζώνη, (et ex eo, ſummi ordinis & clariſſimi generis fœmina, *Ern.*)

Βαθυζώνας acc. pl. *Dor.* pro βαθυζώνους.

Βαθύθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, benè lanatus, comatus.

Βαθυκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè curvus. Ex κάμπη.

Βαθυκήτης, έος, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus; (2) profundus, altus; (3) in profundis receſſibus cetos habens. Ex βαθὺς, & κῆτος.

Βαθυκλεὴς, ὲς, illuſtris. Ex κλέος.

Βαθύκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, opulentus.

Βαθύκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, profundum ſinum habens; (2) magnos ſinus habens, de veſte.

Βαθυκόμης, ου, ὁ, benè comatus. A κόμη.

Βαθύκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, profunda præcipitia habens.

Βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, profundum fundamentum habens.

Βαθυκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædives.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, habens undas profundas. Ex κῦμα.

Βαθύλειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, læta paſcua habens:

Βαθυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Βαθυλήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferax, fertilis. Ex βάθὺς, & λήϊον.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, villoſus.

Βαθυμήτης, ου, ὁ, prudentiſſimus. Ex μῆτις.

Βάθυνσις, εως, ἡ, excavatio. A

Βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excavo, profundum facio. A βαθύς.

Βαθύξυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, opacus, denſus arboribus. Ex ξύλον.

Βαθυπέδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeu βαθυπέδιος, ία, ιον, latum campum, ſeu planitiem habens.

Βαθύπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè amarus.

Βαθυπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè nexus, perplexus. Ex βαθὺς, & πλέκω, *necto.*

Βαθυπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, comam denſis cincinnis nexam habens.

Βαθυπλούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædives.

Βαθύπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnum & grave bellum movet.

Βαθύπρωρος, ἡ, navis alta prorâ.

Βαθυπώγων, ὁ, valdè barbatus.

Βαθυῤῥείταο, gen. ſing. *Æol.* pro βαθυῤῥείτου, à

Βαθυῤῥείτης, ου, ὁ ϗ ἡ, profundè fluens, profundum alveum habens. Ex βαθύς, & ῥέω.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas:

Βαθύῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, altas radices habens.

Βαθύῤῥοος, *contr.* βαθύῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, profundè fluens. Ex βαθὺς, & ῥέω, *fluo.*

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus; (2) longus & extremus; (3) craſſus; (4) plenus; (5) *in compoſitione* profundus, magnus, gravis. *Compar.* βαθύτερος, βαθίων, & βάσσων. *Superl.* βαθύτατος, & βάθιστος. A βάθος.

Βαθυσκαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altè effoſſus. Ex βαθὺς, & σκάπτω.

Βαθύσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus. Ex σκία.

Βαθυσκόπελος, ον, altas rupes habens.

Βάθυσμα, τὸ, profunditas, altitudo. A βαθύς.

Βαθύσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui profundè ſeritur; (2) in quo profundæ ſationes fieri poſſunt.

Βαθύστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui altum eſt pectus; (2) profundos habens receſſus. Ex στέρνον.

Βαθυστήριγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, fulcimentum profundum habens, altè defixus. A στηρίζω.

Βαθύστομος, ον, altas fauces habens. A στόμα.

Βαθύστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, altè ſtratus, molliter ſtratus. Ex στρώννυμι, *ſterno.*

Βαθύσχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſos juncos ferens, juncis obſitus, juncoſus.

Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Ab βαθύς.

Βαθύτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, villoſus, multos & prolixos capillos habens. A θρίξ.

Βαθύυδρος, ον, altus, de puteo. Ab ὕδωρ.

Βαθύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, profundâ mente præditus, callidus, prudens. Ex φρήν.

Βαθύφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſa folia habens, frondoſus. Ex φύλλον.

Βαθύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox diſtincta. Ex φωνὴ.

Βαθυχαῖος, ον, valdè nobilis. Ex χαος.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui denſam habet cæſariem. Ex χαίτη, *coma.*

Βαθύχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, profunda habens labia.

Βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.

Βαθύχροος, *contr.* βαθύχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, profundè coloratus, qui denſo & ſaturo eſt colore. Ex βαθὺς, & χρόα, *color.*

Βαῖεν, *iverint*, 3. plur. aor. 2. opt. act. *per Syncop.* pro βαίησαν, à verbo βαίνω, *eo.*

Βαϊνος, ου, ὁ ϗ ἡ, palmeus. A βαΐον.

ΒΑΙ'ΝΩ, f. βήσω, vel βήσομαι, p. βέβηκα, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coëo, ineo, de animalibus; (4) *in Perf. etiam* ſitus & fixus ſum, fundatus ſum. Βαίνειν ἐπὶ σμικροῦ, baſin exiguam habere; ἐν ῥυθμῷ, πρὸς ῥυθμόν· μεγάλα, ἴσα, ἁβρὰ, ſuperbè, equis paſſibus, molliter; εὖ, bene ſuccedere; ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἔβησεν, impoſuit; βεβηυῖα ἐν δαπέδῳ, fundata. Ὃν δὴ πάλαι ἂν ἐξότου δέδοικ᾽ ἐγὼ μή μοι βεβήκοι, mortuus ſit, Soph. Phil. 494.

Βαΐον, ου, τὸ, Dim. à βαΐς.

Βαιὸν, *Adv.* paulliſper, parum. A

ΒΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, parvus, modicus, paucus, unus.

Βαϊοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, palmifer. Ex βαΐον.

ΒΑΙ'Σ, ἡ, ramus palmæ.

ΒΑΙ̃ΤΑ, ης, ἡ, læna conſuta ex corio, ſeu pellibus, *Dor.*

Βαϊφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod βαϊοφόρος.

ΒΑΙΩ'Ν, όνος, ὁ, piſcis gobio adſimilis, alias βλέννος, dictus.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, raphani, ſive braſſicæ ſemen.

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, homo magnæ ſtaturæ, ſed excors & effeminatus; (2) eunuchus, ſpado; (3) mollis.

Βακκάριον, ου, τὸ, unguentum ex baccari. A

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, ſeu baccaris, herba odorata.

Βακτηρεύω, f. εύσω, baculo nitor. A

ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, ſcipio.

Βακτήριον, τὸ, idem.

Βακτηρίδιον, ου, τὸ, bacillum.

Βάκτρευμα, ατος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipſe, quo nitimur. A

Βάκτρεύω, fut. εύσω, idem quod βακτηρεύω.

Βάκτρον, ου, τὸ, idem quod βακτήριον.

Βακτροπροσαίτης, *Epith.* Cynici baculum geſtantis, & mendicantis.

Βακχεία, ας, ἡ, bacchatio. A Βάκχος.

Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Βακχεῖος, εία, εῖον, furore Bacchico adflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; ſed *ſubſt.* ὁ, Bacchius, pes poëticus ſyllabâ brevi & duabus longis conſtans.

Βακχειώτης, ου, ὁ, idem quod βακχεύτωρ.

Βακχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia:

Βακχευτὴς, οῦ, ὁ, bacchicus. A βακχεύω.

Βακχευτικὸς, ὴ, ὸν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.

Βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.

Βακχεύω, f. εύσω, bacchor, Orgia celebro; (2) βακχεύομαι, furioſus ſum.

Βάκχη, ης, ἡ, furore percita; (2) ſacerdos Bacchi:

Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, inſania:

Βακχιάζω, bacchor.

Βακχικὸς, ὴ, ὸν, bacchicus:

Βακχιακὸς, ὴ, ὸν, & Βάκχιος, α, ον, idem.

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) Orgia celebrans; (4) coronæ quoddam genus.

Βάκχων, ονος, ὁ, Bacchulus. Dim. à βάκχος.

Βαλανάγρα, ας, ἡ, clavis, unâ immiſsâ in βάλανον ipſe extrahitur, *Ern.*

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ου, τὸ, balineum, balneum.

Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator. A præc.

Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix.

Βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo adminiſtro; (2) ſervio, miniſtro. Ἀλλ εἰ ταῦτα δοκεῖ, κᾀγὼ ἐμαυτῷ βαλανεύσω, Ariſtoph. Pace, 1112.

Βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A βάλανος.

Βαλανηφαγέω, glandibus veſcor.

Βαλανηφάγος, ὁ ϗ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus veſcitur. Ex βάλανος, & φαγεῖν.

Βαλανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex eod. & φέρω.

Βαλανίζω, f. ίσω, glandes excutio; (2) glandem ſedi ſubjicio: A βάλανος.

Βαλάνινος, ίνη, ινον, qui è glande fit:

Βαλανῖς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλανίτης, ου, ὁ, glandem referens.

Βαλανοδόκη, ης, ἡ, foramen vectis (μόκλου) cui immittitur βάλανος. A δέχομαι.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, glans, fructus quercûs; (2) fructus ſimilis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquatile; (5) medicamentum in glandis formam, quod ano immittitur ad dejiciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, peſſulus. Hinc

Βαλανόω, ῶ, f. ώσω, obice objecto obſero. Νῦν μὴν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, Ariſtoph. Conc. 361.

Βαλαντίδιον, ου, τὸ crumenula, Dim. à

ΒΑΛΛΑ'ΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, crumena, marſupium.

Βαλαντιοτομέω, crumenas ſeco. A

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, ſector crumenarum, zonarum; ſaccularius, manticularius. Ex βαλάντιον, & τέμνω.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali ſilveſtris Punici.

Βαλὴν, vel βαλλὴν, O rex. Unde

Βαληναῖος, vel βαλληναῖος, regius.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui curſu certant, emittuntur.

Βάλε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi βάλλω.

Βάλε, & βάλεν, *demiſit*, 3. ſing. a. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔβαλε.

Βαλέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro βαλεῖν.

Βαλεόντι, dat. ſing. f. 2. part. *Ion.* pro βαλοῦντι.

Βαλέω, 1. ſing. a. 2. conj. *Ion.* pro βαλῶ.

Βαλῃς, *jeceris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act.

Βαλήσω, *jaciam*, fut. 1. indic. act.

Βαλιὸς, ὰ, ὸν, & βαλίος, ία, ίον, varius, maculoſus; (2) velox, rapidus. A βάλλω.

Βάλλεαι, 2. ſing. præſ. conj. paſſ. *Ion.* pro βάλλῃ.

Βάλλεο, præſ. imperat. med. *Ion.* pro βάλλου.

Βαλλέσκετο, *jaciebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐβάλλετο.

Βάλλετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβάλλετο.

Βάλλευ, præſ. imperat. med. *Dor.* pro βάλλου.

Βάλλησα, *jeci*, 1. ſing. a. 1. ind. *Ion.* & *Poet.* pro ἐβάλλησα, à verbo inuſ. βαλλέω.

Βάλοι, 3. ſing. a. 2. optat. act. v. βάλλω. Unde

Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio, jacto crura.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, tripudium. A præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, f. βλήσω, p. βέβληκα, jacio, jaculor; (2)

(2) ferio, figo, ſaucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto. Βάλλειν πέτροις, petere; λόγοις, laceſſere; σκοπὸν, ſeu ἐπὶ σκοπὸν, attingere; δάκρυα, effundere; ἐν θυμῷ ſeu ἐν φρεσὶ, cogitare; βάλλεσθ' εἰς νοῦν, animum advertere; ἐφ' ἑαυτοῦ, apud ſe cogitare, τι ἐς θυμόν.

ΒΑΛΛΩΤΗ΄, ῆς, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* Stinking Horehound.

Βαλοῖσαι, nom. pl. a. 2. act. f. g. *Dor.* pro βαλοῦσαι, à verbo βάλλω.

Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balſamine, herba quædam. A

ΒΑ΄ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balſamum. Hinc

Βαλσαμώδης, εος, ἡ, caſſia quædam, odore ſimilis balſamo.

Βαλῶ, *jaciam*, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Βάλλωμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. à βάλλω.

Βᾶμα, *inceſſus, greſſus, Dor.* pro βῆμα.

Βάμβα, *tinctura, Dor.* pro βάμμα.

Βαμβαλίζω, tremo labiis, ſtrideo.

Βαμβάλω, idem.

Βᾶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro βῶμεν, à verbo βαίνω, *eo.*

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, *tingo.*

ΒΑΜΒΑΙ΄ΝΩ, βάμβαλω, & βαμβαλίζω, tremo (labiis), ſtrideo, ut folia vento agitata; (2) balbutio, confuſum quemdam ſonum edo; (3) dentibus præ metu crepito, *Hom.*

Βᾶν, *iverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἔβησαν, à βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur; (2) opus, quod ad ignem conficitur; (3) opificium, ars illiberalis; (4) inepta & prodiga magnificentia.

Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, ad artifices mechanicos pertinens; (2) illiberalis, vid. *Ern.* A

ΒΑ΄ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, propriѐque, qui opus ſuum ad ignem conficit, qui manibus ſibi victum quærit, ſellularius, ſedentarius; (2) ineptè magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens.

Βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo.

Βαναυσουργέω, idem. A

Βαναυσουργὸς, οῦ, ὁ, qui manu opera conficit, quæ ſunt artis ſedentariæ & ſellulariæ. Ex βάναυσος, & ἔργον, *opus.*

Βαναύσως, *Adv.* more βαναύσων.

Βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, fama, ſermo; (2) oraculum. A βάζω.

Βαπτίζω, f. ίσω, mergo, immergo, aquâ obruo; (2) abluo lavo; *(quibuſcunque in rebus tropicè mergere dicitur Latinis, inde & pro* opprimere, urgere, v. gr. tributis, ære alieno: ebriare, *Ern.)* (3) baptizo, *ſignificatu ſacro.* Βαπτίζειν εἰς τὴν λίμνην, *Heliod.* l. v. Ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὔξεται πόνοις, τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι βαπτίζεται, *Plut.* de educat. Τῇ συμφορᾷ βεβαπτισμένος, *Heliod.* l. 2. Τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, *Æſop.* A βάπτω.

Βαπτισθῆναι, *baptizari*, aor. 1. inf. paſſ.

Βαπτισθήσεσθε, 2. plur. f. 1. ind. paſſ.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum. A præc.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, immerſio, intinctio; (2) Baptiſmus:

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem:

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; (2) Baptiſterium, locus, ubi baptiſmus peragitur:

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptiſta. Ab eod.

Βαπτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam:

Βαπτρία, ας, ἡ, tinctrix:

ΒΑ΄ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi, *in paſſ.* Βάπτειν τι ἐς ὕδατα· ἔγχος πρὸς Ἀργείων στρατῷ, Soph. Aj. 95.

ΒΑ΄ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terrâ excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienſes, in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies. Hinc

Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito:

Βαραθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, barathro ſimilis; (2) profundæ altitudinis, voraginoſus.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbaricè loquor:

Βαρβαρικὸς, ἡ, ον, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A βάρβαρος.

Βαρβαρικῶς, *Adv.* barbarè, barbarorum more.

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, barbariſmus. A βαρβαρίζω.

Βαρβαριστὶ, *Adv.* barbaros imitando, barbaricè. Ab eod.

Βαρβαρόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, barbarè loquens.

Βαρβαρόκτονος, ὁ ϗ ἡ, à barbaris interfectus.

ΒΑ΄ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, barbarus, pronuntiatione inſuavi & peregrinâ utens; omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agreſtis; (4) non Græcus.

Βαρβαροστομία, ας, ἡ, vitium, cum quis linguam barbarè pronunciat. A

Βαρβαρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui barbarè verba linguæ alicujus effert. Ex στόμα.

Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries.

Βαρβαροφωνέω, ῶ, f. ήσω, barbarè loquor; (2) barbaro ſermone utor. A

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, barbaram vocem habens. Ex βάρβαρος, & φωνὴ, *vox.*

Βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero, agreſtem, ferum facio; (2) barbarorum poteſtati ſubjicio. A βάρβαρος.

Βαρβάρως, *Adv.* barbarè.

Β΄ΑΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, barbilus. Nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbitum pulſo, barbito cano. A

ΒΑ΄ΡΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, barbitum, inſtrumentum muſicum multis chordis intentum.

Βάρβιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Βαρβιτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui barbito canit.

Βάρδιστος, *tardiſſimus*, pro βράδιστος, *Hom.*

Βαρείσθω, *gravetur*, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro βαρεέσθω, à

Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A βαρύς.

Βαρέως, *Adv.* graviter, moleſtè, valdè. Ab eod.

Βαρηκοέω, difficulter audio. Ab ἀκούω, (ſed βαρυηκοέω melior eſt lectio, *Ern.*)

Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A βαρέω.

Βαρία, ας, ἡ, & *Ion.* βαρίη, gravitas. Ὑπὸ βαρίης τοῦ ἠέρος, *Aret.* A βάρος, *pondus.*

ΒΑ΄ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *propriè* quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, reſpondetque Lat. *mœnia.* Deinde de variis ſpeciebus dicitur ut navi; (2) turri; (3) domo turritâ & regiâ; (4) muro; (5) porticu; (6) ſphærâ.

ΒΑ΄ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus; (2) moleſtia; (3) auctoritas, gravitas; (4) opes, potentia.

Βαρυαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi dolore percitus, graviter dolens; item gravem dolorem inferens. *Epith.* Furiarum. Ex βαρὺς, & ἄλγος.

Βαρυάλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert.

Βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex βοάω.

Βαρυβρεμέτης, graviter fremens, tonans, *Fœm.* βαρυβρεμέτειρα:

Βαρύβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter fremens, vel ſtrepens. Ex βρέμω, *fremo.*

Βαρυβρὼς, ῶτος, valdè mordens, acerbus.

Βαρύγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter ſonans.

Βαρύγλωσσος, vel βαρύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus lingua gravis eſt; (2) maledicus.

Βαρυγούνατος, & βαρύγουνος, ον, tardus.

Βαρύγυιος, ον, gravans, conficiens membra; item, membra gravatus, tardus. A γυῖον.

Βαρυδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, gravi fortunâ premor, miſer ſum:

Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna, A

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer.

Βαρύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, graviter lacrymans.

Βαρυδάκρυος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Βαρύδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravi vinculo ligatus.

Βαρύδικος, ου, graviter ulciſcens. A δίκη.

Βαρυδότειρα, ἡ, graviter adfligens, vexans.

Βαρύδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod βαρύγδουπος,

Βαρυεγκέφαλος, ὁ, gravedo.

Βαρύζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æmulus, invidus; (2) invidioſus; (3) infeſtus.

Βαρυηκοΐα, ἡ, hebetudo aurium. A

Βαρυήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui hebetes ſunt aures. Βαρυήκοοι νότοι, *Hippocr.* Ex ἀκοή.

Βαρυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graviſonus. Ex ἦχος.

Βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, graviter animo commoveor; (2) animum deſpondeo, triſtis, mœſtus ſum:

Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira; (2) abjectio animi. A

Βαρύθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis, animo ferox; (2) abjectus animo.

Βαρυθύμως, *Adv.* iratè, ægrè.

Βαρύθω, f. ύσω, gravor, premor. Βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς, Heſiod. Ἔργ. 213. A βαρύς.

Βαρυκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, excors. Ex καρδία.

Βαρυκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, grave caput habens.

Βαρύκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravem ſtrepitum edens.

Βαρύκοτος, ὁ ϗ ἡ, inviſus; (2) gravem ſimultatem gerens.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter ſtrepens.

Βαρύλαιλαψ, valdè ſonans, fremens.

Βαρύλλιον, ου, τὸ, ponduſculum. Dim. à βάρος.

Βαρυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus.

Βαρύλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex λύπη.

Βαρύμαστος, ον, mammoſus.

Βαρυμάνιος, *Dor.* pro

Βαρυμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus, valdè iratus. A

Βαρύμηνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Βαρυμηνιάω, valdè iraſcor, gravem ſimultatem gero.

Βαρύμιτον, τὸ, idem quod βάρβιτον.

Βαρύμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus.

Βάρυνθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐβαρύνθησαν, à βαρύνω.

Βαρύνοσος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens.

Βαρυντικὸς, ἡ, ὸν, gravandi vim habens. A

Βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo; (2) moleſtiâ adficio. Βαρύνειν τοὺς δικαστὰς, τινά τινι· βαρύνεσθαι καμάτους, χόλῳ, γήρᾳ, ὑπό τινος. A βαρύς.

Βαρύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravi teſtâ, ſeu tergore onuſtus.

Βαρυοδμία, ας, ἡ, graveolentia. A

Βαρύοδμος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter olens. Ab ὀδμή.

Βαρύοπας, *graviſonus, Dor.* pro βαρυόπης.

Βαρυόργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gravi irâ exardeſcit. Ex βαρὺς, & ὀργή.

Βαρύοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod βαρύοδμος.

Βαρυπαθέω, ægrè fero.

Βαρυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus ad parendum. Ex βαρὺς, & πείθομαι.

Βαρυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi luctu oppreſſus. Ex βαρὺς, & πένθος. Hinc

Βαρυπένθεια, ας, ἡ, gravis luctus.

Βαρύπενθος, idem quod βαρυπενθής.

Βαρυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex βαρὺς, & πῆμα, *damnum.*

Βαρυπνείω, graviter flo.

Βαρύπνοος, ου, ὁ, grave olens. Ex πνοή.

Βαρύποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, miſer, infelix.

Βαρυπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè decorus; (2) ſumptuoſus. Ex βαρὺς, & πρέπω.

Βαρύπυκνος, ου, ὁ, valdè denſus; (2) ſonus in muſicis, ſpiſſior, *Marc. Cap.*

Βαρὺς, εῖα, ὺ, ponderoſus, gravis; (2) robuſtus; (3) gravis, de ſono; (4) violentus; (5) moleſtus, oneroſus; (6) opulentus, potens, amplus; (7) gravis, conſtans, ſeverus, ratione morum. A βάρος.

Βαρυσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravis ferro.

Βαρυσταθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus & gravitatem addo; (2) valdè ſum ponderoſus:

Βαρυσταθμίζω, f. ίσω, idem. A

Βαρύσταθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, poderoſus, gravis.

Βαρυστενάχω, f. άξω, graviter gemo.

Βαρύϛονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter ſuſpirans; (2) infelix; (3) luctuoſus.

Βαρυϛόνως, ægrè, magno cum gemitu.

Βαρυσύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix. A ϲυμφορα.

Βαρυσυμφορώτατα, infeliciſſimè.

Βαρυσφάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravem edit ſtrepitum.

Βαρύσωμος, robuſtus. A σῶμα.

Βαρυταρϐὴς, ὲς, terribilis.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor; (2) importunitas, odioſa morum ſævitas. A βαρὺς.

Βαρυτιμὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pretioſus. Ex τιμή.

Βαρίτλητος, ον, intolerabilis.

Βαρυτονέω, ῶ, gravi tono profero: Hinc

Βαρυτόνησις, pronunciatio cum tono gravi. A

Βαρύτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravi tono pronunciatur.

Βαρυτόνως, *Adv.* gravi tono.

Βαρύϋμνος, hymnus grave ſonans.

Βαρύφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravem ſonum edens.

Βαρύφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis, onuſtus.

Βαρυφρονέω, ῶ, f. ήσω, graviter mente ſum adfectus.

Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi. A

Βαρύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, æger animo. Ex φρήν.

Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A

Βαρύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vox eſt gravis. Ex βαρὺς, & φωνὴ, *vox.*

Βαρύχειλος, ον, vaſtè loquens.

Βαρύψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ignavo vel graviter ſauciato eſt animo. Ex ψυχὴ.

Βαρυώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex ὀδύνη.

Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, viſu ſum obtuſiore. Ex βαρὺς, & ὢψ, *oculus.*

Βὰς, *qui ivit*, a. 2. part. act. verbi βαίνω, ſeu potius βῆμι, ex βάω, *eo.*

Βᾶσαν, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g.

Βασανιζόμενος, *qui cruciatur*, præſ. part. paſſ. v.

Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino; (2) torqueo ad eruendam veritatem, quæſtionem habeo de aliquo; (3) torqueo, adfligo quocumque modo; (4) tento aliquem. Βασανίζειν ταῖς ἐμπειρίαις ἕκαϛα, τὸν ἀλάϛορα. Βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τȣτονὶ λαϐὼν, Ariſtoph. Ran. 636. Ἐγὼ δὲ βασανιῶ τȣ̃τον μόνος, idem Ach. 110. A βάσανος.

Βασανισμὸς, ȣ̃, ὁ, exploratio, quæſtio, tormenta, cruciatus. A βασανίζω. Unde

Βασανιϛέον, ferendum. Ἀλλὰ βασανιϛέον τόδε ϲοι τὸ πάθος μετ᾽ ἐμȣ̃, Ariſtoph. Lyſ. 481.

Βασανιϛήριον, ȣ, τὸ, inſtrumentum ad explorandum; (2) locus in quo habetur quæſtio; (3) locus cruciatûs quivis. Ab eod. et

Βασανιϛὴς, ȣ̃, ὁ, explorator; (2) tortor:

Βασανίϛρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.

ΒΑ΄ΣΑΝΟΣ, ȣ, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquiſitio, examen; (3) quæſtio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis; (6) documentum, ſpecimen, quo nempe quis, ut amicus verus, &c. cognoſcatur.

Βασεῦμαι, *ibo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro βήσομαι, à verbo βαίνω.

Βασεῦνται, *progredientur*, 3. plur. futuri ejuſd.

Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc

Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto.

Βασιλεΐδης, ȣ, ὁ, regius filius, Suid. Ab eod.

Βασιλείδιον, ȣ, τὸ, regulus. Dim. ab βασιλεύς.

Βασίλειον, ȣ, τὸ, regia, regia domus. A

Βασίλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, regalis. A βασιλεύς.

Βασιλεύεμεν, præſ. inf. *Ion.* pro βασιλεύειν.

ΒΑΣΙΛΕΥ῀Σ, έως, ὁ, rex; (2) regulus avis.

Βασιλεύτερος, ȣ, ὁ, qui regiam majeſtatem magis præ ſe fert, quam cæteri, auguſtior; (2) regno dignior. A βασιλεύς.

Βασιλευτὸς, ἡ, ὸν, qui regnum ferre naturâ aptus eſt. A

Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex ſum; (2) regnum adipiſcor; (3) regnum creo. Βασιλεύειν τῆς Ἀσίας, ἐν Πέρσαις· Βασιλεύεσθαι ὑπὸ τινος. Πάσης γῆς βασιλεύσεις, Ariſtoph. Eq. 1048. A βασιλεύς.

Βασιλὴ, ἡ, regnum, Heſ. ex Soph.

Βασιληϊ, *regi*, Dat. ſing. *Ion.* pro βασιλέϊ.

Βασιληΐδα, *regiam*, acc. ſing. à βασιληΐς.

Βασιλίζομαι, ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero, inſolenter ago, regiam poteſtatem affecto. Ab eod.

Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, regius, regalis. Hinc βασιλικὴ, ῆς, ἡ, regia domus; (2) baſilica, ædificium amplum, imprimis porticus ampla; (3) βασιλικοὶ aulici, regis amici & miniſtri. Ab eod.

Βασιλικῶς, *Adv.* regiè, regaliter.

Βασιλίνδα, ης, ἡ, ludi genus, in quo, qui ſorte rex factus, facienda imperat.

Βασίλιννα, ης, ἡ, regina, *apud Men.*

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλίσκος, ȣ, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) ſerpens quidam; (4) ſtella in corde leonis. Dim. à βασιλεύς.

Βασίλισσα, & βασίλιττα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pervius, meabilis, calcabilis; (2) acceſſibilis; (3) acceſſus; (4) ſtabilis, fixus, conſtans. A

Βάσις, εος, ἡ, greſſus, gradus, inceſſus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum, veſtigium, locus in quo pes figi poteſt. A βαίνω, *eo, incedo.*

ΒΑΣΚΑΙ΄ΝΩ, f. ανῶ, faſcino; (2) invideo; (3) criminor, reprehendo. Βασκαίνειν τινι, τί τινι, ἐπί τινι.

Βασκαντικὸς, ἡ, ὸν, ad invidiam pronus.

Βασκανία, ας, ἡ, faſcinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio.

Βασκάνιον, ȣ, τὸ, faſcinum; (2) odium. A

Βάσκανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, faſcinator, faſcinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus; (4) inviſus, intolerandus, dirus, execrabilis, nefarius. A βασκαίνω.

Βασκάνως, *Adv.* animo invido.

Βασκοσύνη, ης, ἡ, idem quod βασκανία.

Βάσκω, vado. Poëticum.

Βασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod βαθμὸς.

Βασȣ̃νται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro βήσονται, à verbo βαίνω.

Βάσσα, *concavitas*, *Dor.* pro βῆσσα.

ΒΑΣΣΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes. Hinc

Βασσάρειος, εία, ειον, vulpinus.

Βασσαρικὸς, ἡ, ὸν, bacchicus. Ab eod.

Βασσάριον, & ειον, τὸ, Dim. à βασσάρα.

Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. Ab eod.

Βαϛαγὴ, ῆς, ἡ, onus, quod portatur:

Βάϛαγμα, ατος, τὸ, onus, geſtamen. A

ΒΑΣΤΑ΄ΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* άξω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, propriè ſcilicet, onus libratu; (3) exporto; (4) tolero; ſuffero; (5) è medio tollo, deleo, ſepelio. Βαϛάζειν τι ἐπὶ τῶν ὤμων, Ariſtot. ὕϐριν, Epig. Πάντα δ᾽ ἐϐάϛασεν φρενὶ, Ariſtoph. Θεσμ. 444.

Βαϛατικῶς, bajulantis modo.

Βαϛὸν, ȣ̃, τὸ, calceus.

Βαϛάσαι, a. 1. inf. act. verbi βαϛάζω.

Βαϛάσασι, dat. pl. a. 1. part. act.

Βάσωμεν, 1. pl. præſ. conj. act. *Dor.* pro βήσωμεν.

Βαταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminatè vivo. A

ΒΑ΄ΤΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, mulieroſus, effeminatus, cinædus; (2) podex.

Βατάνιον, ȣ, τὸ, patella. Dim. à πατάνα.

Βᾶτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. *Dor.* pro βῆτε, à βαίνω.

Βατεύω, f. εύσω, coëo, de maribus, ut βατεύομαι, de feminis. A

Βατέω, ῶ, idem; (2) calco, pro πατέω.

Βάτην, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. βαίνω.

Βατὴς, ῆϛος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.

Βατήριος, ία, ιον, ſcanſorius. A præc.

Βατία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.

ΒΑΤΙΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Βατιδοσκόπος, & βατιοσκόπος, idem qui ὀψοφάγος. Ex βάτις, vel βατία, *piſcis*, & σκέπτομαι.

Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, è rubo. A βάτος.

Βάτιον, ȣ, τὸ, parvus cadus. Dim. à βάτος.

Βάτις, ίδος, ἡ, herbæ nomen; (2) piſcis quidam, raia, Gl. V. avis quædam.

Βατοδρόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubos decerpens. Ex βάτος, & δρέπω, *decerpo.*

ΒΑ΄ΤΟΣ, ȣ, ἡ, rubus, ſentis.

ΒΑ΄ΤΟΣ, ȣ, ὁ, batus, menſura liquidorum apud Hebræos.

Βατὸς, ἡ, ὸν, pervius, aditum admittens, acceſſu facilis. A βαίνω, *eo.*

Βατράχειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ranalis, ad ranas pertinens, *nomen coloris:*

Βατραχίζω, f. ίσω, p. ικα, more ranæ nato, imitor ranam, vel coazo. A βάτραχος.

Βατράχιον, ȣ, τὸ, ranunculus; (2) genus herbæ, *Plin.* cujus ſucco inficiebant faciem ante inventas perſonas. Scribitur & βατράχειον, unde & color ſic dictus. Dim. ab eod. *Angl.* Crow-foot.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, veſtis habens colorem, qui ex βατραχίῳ fit, (2).

Βατρακίσκος, ȣ, ὁ, pars quædam in citharâ.

Βατραχίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, batrachites lapis.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, μῦς, & μάχη.

ΒΑ΄ΤΡΑΧΟΣ, ȣ, ὁ, rana.

Βατλαρίζω, f. ίσω, balbutio, linguâ titubo & hæſito; (2) blatero, garrio. A βάτλος.

Βατλαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, titubantia & hæſitantia linguæ, linguæ offenſio in loquendo. A præc.

Βατλαριϛὴς, ȣ̃, ὁ, titubator, hæſitator, qui impeditè loquitur.

Βατλολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βατλαρίζω. Ex βάτλος, & λόγος, *ſermo.* Hinc

Βατλολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; (2) loquacitas.

ΒΑ΄ΤΤΟΣ, ȣ, ὁ, Battus, princeps Cyrenæorum, balbus & exili voce præditus.

ΒΑΤΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, femina nana.

Βάτω, 3 ſing. aor. 2. imperat. verbi βαίνω.

Βατώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, rubeus, rubo ſimilis; (2) ſpinis oblitus. A βάτος.

Βαυϐάω, ῶ, f. ήσω, dormio; (2) ſopio. A

Βαυϐὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.

Βαΰσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro βαΰζειν.

ΒΑΥ῎ΖΩ, f. ξω, latro, baubor. Βάϋζε, τȣ̃μὸν ϲῶμα βάλλȣσα ψόγῳ, Ariſtoph. Θεσ. 902.

Βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, ſopio cantu nutricum more. A βαυϐάω.

Βαυκαλίζω, f. ίσω, idem.

Βαυκάλιον, ȣ, τὸ, vas anguſti oris. A βαΰζω.

Βαύκαλις, εως, ἡ, vas ad refrigerandum.

Βαυκίδες, genus calceamentorum.

Βαυκίζω, f. ίσω, delicior, laſcivio. A βαυκὸς.

Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A βαυκίζω.

Βαυκισμὸς, ȣ̃, ὁ, genus laſcivæ ſaltationis.

ΒΑΥΚΟ῀Σ, ἡ, ὸν, jucundus, delicatus.

ΒΑΥ῀ΝΟΣ, ȣ, ὁ, fornax, caminus.

Βαφεῖον, ȣ, τὸ, officina tinctoris, ſeu infectoris:

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor. A βάπτω.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerſio; (2) tinctura; (3) color; (4) macula. Ab eod.

Βαφικὸς, ἡ, ὸν, tinctorius. Hinc ἡ βαφικὴ, ſc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.

Βάψας, aor. 1. part. act. v. βάπτω.

Βάψις, εως, ἡ, tinctio, ipſe tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.

ΒΑ΄Ω, inuſ. unde βῆμι, & βαίνω, *eo.*

ΒΔΑ΄ΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo; (2) ſugo. Hinc

Βδάλσις, εως, ἡ, mulctus; (2) ſuctus.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga; Prov. 30, 15. (2) arbor quædam. Ab eod.

Βδέλλιον, ȣ, τὸ, arbor quædam Arabica; (2) lacryma iſtius arboris. Dim. à βδέλλα.

Βδελλολάρυγξ, ὁ, convicium in paraſitum. V. *Ern.*

Βδέλλω, idem quod βδάλλω.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exſecratio, abominatio; (2) res exſecranda. A βδελύσσω.

Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio; (2) faſtidium, quale pedor & peditum movent. A

Βδελυγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βδέλυγμα.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, abominabilis, exſecrabilis.

Βδελυκτρόπος, idem. A præc. & τρέπω.

Βδελυρεύομαι, idem quod βδελύσσομαι.

Βδελυρία, ας, ἡ, ſumma impudentia, ingens protervia; (2) ſcurrilitas; (3) vita impura & flagitioſa, turpitudo morum nauſeam creans. A

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt frontis proſtitutæ, protervus, flagitioſus, impurus, fœdæ libidini, avaritiæ, &c. deditus. A βδέω.

Βδελυρῶς, *Adv.* impurè, flagitioſè.

Βδελύσσομαι, vel βδελύττομαι, f. ξομαι, exſecror, abominor, deteſtor, propriè ob fœtorem; (2) formido, exhorreo, deteſtor. Βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους, Ariſtoph. Ach. 592. Οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη κεῖνος, Id. Lyſ. 797. A βδέω.

Βδελυχρὸς, ὰ, ὸν, idem quod βδελυρός.

Βδέννυμαι, idem quod βδέω.

Βδέσμα, ατος, τὸ, flatus ventris, tacitè editus, peditum.

ΒΔΕ´Ω, f. έσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris emitto; (2) fœteo, puteo. Hinc

Βδόλος, ου, ὁ, flatus ventris; (2) crepitus; (3) fœtor gravis; ut extinctæ lucernæ.

Βδύλλω, idem quod βδέω; (2) timeo, tremo. Τί βδύλλεθ᾽ ἡμᾶς; Ariſtoph. Lyſ. 356.

Βέβαα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro βέβηκα, à βαίνω.

Βεβαιόπιϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, firmus & conſtans in fide. Ex βέβαιος, & πίϛις, *fides.*

ΒΕ´ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, & αιὸς, αιὰ, αὸν, firmus, ſtabilis; (2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certò perſuademus. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, ſtabilitas.

Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo, firmum reddo; (2) confirmo; (3) præſto, ut ei habere liceat, cui ſponſione & ſtipulatione evictionis cautum eſt; (4) fidem facio, adfirmo. Βεβαιοῦν τὴν εἰρήνην, νόμους, τὴν ἀρχὴν τινι. Ab eod.

Βεβαίως, *Adv.* firmiter; (2) certò, exploratò.

Βεβαιῶσαι, *confirmaſſe*, a. 1. inf. act.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A βεβαιόω. Unde

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, ſanctor, auctor:

Βεβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, confirmandi vim habens.

Βεβακὼς, perf. part. act. *Dor.* pro βεβηκώς.

Βεβάλως, *profanos*, acc. pl. *Dor.* pro βεβήλους.

Βέβαμεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro βεβήκαμεν, à βαίνω.

Βεβαρημένος, part. perf. paſſ. verbi βαρέω.

Βεβαρηὼς, perf. part. act. *Ion.* pro βεβαρηκώς.

Βέβασαν, *ingreſſi erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Ion. & per Syncop.* pro ἐβεβήκεισαν.

Βέβαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βάπτω.

Βεβαὼς, perf. part. act. *Ion.* pro βεβηκὼς, à βαίνω.

Βέβηκας, *iviſti*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, profanus, non initiatus. A βηλὸς, *limen domûs.* Hinc

Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino. Hinc

Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio.

Βεβιασμένως, coactè. A βιάζω.

Βεβίηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βιάω.

Βεβίωμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. βιόω.

Βέβλαβε, 3. ſing. perf. ind. med. v. βλάπτω.

Βέβλαμμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ.

Βεβλάϛηκε, 3. ſing. perf. indic. act. v. βλαϛάνω.

Βέβλαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βλάπτω.

Βέβλεαι, *vulneratus es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβλησαι, à βάλλω.

Βεβλήαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβληνται.

Βεβλήατο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. *Ion.* pro βεβλημένοι ἦσαν.

Βέβληκας, *jaculatus es*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβληται, *decumbit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Βεβοήαται, *clamati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βεβόηνται, à βοάω.

Βέβοσκα, & βεβόσκηκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi βόσκω.

Βεβολήαται, *ejecti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβληνται, à βάλλω.

Βεβολημένος, perf. part. paſſ. v. βολέω.

Βέβουλα, 1. ſing. perf. ind. med. v. βούλομαι.

Βεβούλευμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. βουλεύω.

Βεβουλευμένως conſultò.

ΒΕΒΡΑ´Σ, άδος, ἡ, ſpecies piſcis.

Βέβρεγμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. βρέχω.

Βεβρέμηκε, *ſtrepuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρέμω, *ſtrepo.*

Βέβριθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. βρίθω.

Βεβριθότι, *onuſto*, dat. ſing. perf. part. med.

Βεβρισμένος, *obrutus*, perf. part. paſſ.

Βέβροχας, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro βέβρεχας, à βρεχω.

Βέβρυχε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρύχω.

Βέβρωθα, *comedi*, perf. ind. med.

Βεβρώθοις, 2. ſing. perf. optat. med. à βρώσκω.

Βεβρώθω, f. ώσω, comedo, depaſco. A βρώθω, inuſitato, vel perf. βέβρωκα.

Βέβρωκας, 2. ſing. perf. ind. act. verbi βρώσκω, βιβρώσκω, βρῶμι, βρώω, vel βρόω.

Βέβρωκε, *pavit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Βεβρωκόσιν, dat. pl. perf. part. act.

Βεβρὼς, qui comedit, perf. part. act. *per Sync.* pro βεβρωκὼς, à verbo eod.

Βεβωμένος, *celebris, clarus*, perf. part. paſſ. *Ion. & Dor.* pro βεβοημένος, à verbo βοάω.

Βεβὼς, perf. part. act. *Att. & Ion.* pro βεβηκως, à βαίνω.

Βέῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro βῇ.

Βεινητιάω, ῶ, Venerem appeto. A

ΒΕΙΝΩ, in uſu βινεῖν, ineo, coëo.

Βείομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.* pro βείσομαι, à verbo inuſ. βείω, *vivo.*

Βείω, *ivero*, 1. ſing. a. 2. conj. *Poet.* pro βῶ.

Βεκκεσεληνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. è *Plut.*

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, delirus, ſtupidus; (2) antiquus, quaſi ante βέκκον, *panem*, & Ϲελήνην, *lunam.*

ΒΕ´ΚΚΟΣ, ου, ὁ, panis, Phrygum linguâ, *Heſ.* (2) ſtultus, delirus.

Βέκυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pecuinus, ovillus, Suid.

ΒΕ´ΔΕΚΟΣ, legumen, lathyro ſimile, Suid.

Βέλεμνον, ου, τὸ, telum, ſagitta. A βέλος.

Βελενίτης, ου, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem habet. Ab eod.

ΒΕ´ΛΕΝΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam.

Βέλεσσιν, dat. pl. *Ion. & Poet.* pro βέλεσι, à βέλος, *telum.*

Βελεσσιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſagittis, ſive jaculis gaudens, venator. Ex βέλος, & χαίρω.

Βελόακον, ου, τὸ, qu. dic. telorum remedium, dictamnus. Ex βέλος, & ἀκέομαι, *ſano.*

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra.

Βελομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum ſagittæ nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram miſcenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque conſilium capiatur. Ex βέλος, & μαντεία.

Βελόνη, ης, ἡ, acus; (2) piſcis quidam. A βέλος.

Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula, Dim. à βελόνη.

Βελονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acûs formam habens.

Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu veſtes variegat. Ex βελόνη, & ποικίλλω, *variego.*

Βελονοπώλης, ου, ὁ, qui acus vendit. A πωλέω.

Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit.

Βελοποιΐα, ας, ἡ, telorum fabricatio. A

Βελοποιὸς, ου, ὁ, telorum fabricator. A ποιέω.

ΒΕ`ΛΟΣ, έος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, & quicquid vulnerat; (2) fulmen; (3) ictus & dolor ex ictu illatus.

Βελόϛασις, εως, ἡ, locus ad tela explodenda; (2) machina bellica, aries, baliſta.

Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica; (2) ſagitta.

Βελοτόκος, ου, ὁ, dictamnus, quod ſagittas & fœtus expellat.

Βελουλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho:

Βελουλκία, ας, ἡ, teli infixi extractio.

Βελουλκικὸς, ἡ, ὸν, ad telorum extractionem pertinens. A

Βελουλκὸς, ἡ, ὸν, tela miſſilia extrahens. Ex βέλος, & ἕλκω, *traho.*

ΒΕ´ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθός. (Ab. ant. βελὸς, ἡ, ὸν, à v. βέλω, unde βούλομαι, & *volo*, idem quod appetitur, quod voluntas ſequitur. *Ern.*)

Βελτιόω, ῶ, f. ώσω, meliorem reddo. A βελτίων.

Βέλτιϛα, *Adv.* optimè.

Βέλτιϛος, ιϛη, ιϛον, optimus. Ab αγαθὸς.

Βελτιω, nom. & acc. pl. comp. n. g. *Ion. & Att.* pro βελτίονα. A

Βελτίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior.

Βελτίωσις, εος, ἡ, in meliorem ſtatum reſtitutio; (2) emendatio; (3) profectus. A βελτιόω.

Βεμβεύω, f. εύσω, idem quod βεμβηκίζω.

Βεμβέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Βεμβηκιάω, idem quod

Βεμβηκίζω, f. ίσω, in gyrum ago, velut turbonem, quo pueri ludunt; circumago, volvo. Ἵν᾽ ἐφ᾽ ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑαυτοὺς, Ar. V. 1506. A

ΒΕ´ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, turbo, trochus.

Βέμβιξ, ικος, ἡ, idem. Hinc

Βεμβικώδης, ες, turbinis formam habens.

Βεμβρὰς, idem quod βεβράς. Piſcis genus.

Βεμβρεύω, f. εύσω, idem quod βεμβεύω.

Βεμβρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βεμβέω.

Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum. A βάθος.

Βέντιϛος, *optimus*, *Dor.* pro βέλτιϛος.

Βέομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. *Poet.* pro βείσομαι, à verbo inuſ. βείω, *vivo.*

ΒΕ´ΡΒΕΡΙ, τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.

Βέρεθρον, barathrum, foſſa, *Att.* pro βάραθρον.

ΒΕ´ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba; (2) dictamnus.

ΒΕΥΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis genus varium, purpureum.

Βεω, ομαι, vado, E. M.

ΒΗ, vox ovium balantium.

Βῆ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη.

Βῆγμα, ατος, τὸ, quod tuſſiendo exſpuitur; (2) tuſſis ipſa. A βήσσω, *tuſſio.*

Βήζω, clamo, βη, ut oves; (2) clamo. A βη.

Βῆθι, *vade*, 2. ſing. a. 2. imperat. verbi βαίνω.

Βηκα, ων, τὰ, oves. *Heſ.* βηκια τὰ, *Hipp.* A βή.

ΒΗΛΟ´Σ, ου, ὁ, limen domus, vel templi quod calcatur. A βαώ.

Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus; (2) veſtigium; (3) tribunal, ſuggeſtus. A βαίνω. Hinc

Βηματέω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior.

Βηματίζω, f. ίσω, per paſſus metior, (2) rem divinam in ſuggeſtu perago. Hinc

Βηματιϛὴς, οῦ, ὁ, menſor itinerum.

Βήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro βῆναι, à βαίνω.

Βῆν, *ivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβην.

ΒΗΞ, βηχὸς, ἡ, tuſſis.

ΒΗ´ΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ è ſarinis percolatis; (2) gladii recti.

Βηρύλλιον, ου, τὸ, beryllus, gemma. Dim. à

ΒΗ´ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) herbæ genus.

Βησάμενος, a. 1. part. med. à βαίνω.

Βῆσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν.

Βῆσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε.

Βήσεσθαι, *iturum eſſe*, f. 1. inf. med.

Βησετο, 3. ſing. imp. ind. *Ion.* pro ἐβήσετο.

Βήσομαι, *progrediar*, 1. ſing. f. 1. ind. med.

Βήσομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.

ΒΗ῀ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; (2) ſaltus; (3) convalles, valles profluæ, reperitur & *Sing.*

Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaltuoſus. A præc.

Βήσσῃς, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro βήσσαις.

ΒΗ´ΣΣΟΣ, εος, τὸ, caverna.

Βήσσω, vel βήττω, f. ξω, tuſſio. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ᾽ ὅλην ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπεπλησμένος, Ariſtoph. Conc. 56. A βήξ.

Βηταρμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio concinno greſſu, ſeu ad ſonum. Ex βάω, & ἁρμόζω.

Βητάρμων, ονος, ὁ, ſaltator ad ſonum.

Βήτην, 3. dual. a. 2. ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἐβήτην.

Βηχικὸς, ἡ, ὸν, ad tuſſim pertinens. A βὴξ.

Βήχιον, ȣ, τὸ, tuſſilago, *Plin.* tuſſicularis, *Cæl. Aur.* herba. Ab eod. *Angl.* Coltsfoot.

Βηχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tuſſi laborans. A βήξ.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta, βιάι, pl. *Hom.*

Βιάζεο, 2. ſing. præſ. imperat. *Ion.* pro βιάζȣ, &

Βιάζευ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* quoque pro βιάζȣ.

Βιάζω, f. άσω, uſitatiùs βιάζομαι, vim adfero, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio; (4) pervinco; (5) ſtupro, ſtuprum infero. Βιάζεσθαι ῥȣ̃ν ϖοταμȣ̃, Eccl. 4. 31. adverſus flumen navigare. A βια.

Βιαιοκλὼψ, ῶπος, vi extortus.

Βιαιομάχης, ȣ, ὁ, violentus pugnator, ſtrenuus bellator, propriè qui vi corporis, non dolo, pugnat. Ex βίαιος, & μάχομαι.

Βιαιομαχεῖν, vi certare. A præc.

Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violentus, injurius, vehemens; (2) coactus. A βία. Hinc

Βιαιότης, ητος, ἡ, violentia.

Βιαίως, *Adv.* vi, violenter.

Βιαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad vitam ſufficiens, vitam & victum ſuppeditans. Ex βιος, & αρκέομαι, *ſufficio.*

Βίαρχος, ȣ, ὁ, victui, ſeu commeatui præfectus. Ex βίος & ἀρχός.

Βιάσθαι, *cogere*, præſ. inf. med. verbi βιάω.

Βιάσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. per *contr.* pro βιαέσθω, à verbo eod.

Βιασμος, ȣ̃, ὁ, violatio, vis adhibita. A βιάζω. Unde

Βιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui vim infert, latro. *Dor.* βιατης, fortis, ſtrenuus, ap. *Pind.*

Βιαϛικὸς, ἡ, ὸν, violentus. A præc.

Βιάω, ῶ, ex βιῶμαι, βιῶμαι, vim infero, violo. A βία.

Βιϐάζω, f. άσω, vi admoveo, adigo, venire facio; (2) admitto, admiſſario admoveo. A βαίνω.

Βιϐάιομαι, cogor, aut tardè, ſeu ægrè venio ad coitum, *Arat.*

Βιϐὰς, præſ. vel a. 2. part. act. verbi βίϐημι.

Βιϐάσθω, vado, tranſeo, ambulo. Ab eod.

Βίϐασις, εως, ἡ, genus ſaltationis apud Lacedæmonios. A βιϐάζω.

Βιϐαϛὴς, ȣ̃, ὁ, admiſſarius. Ab eod.

Βιϐάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A βαίνω.

Βίϐημι, idem & ab eod.

Βιϐλαρίδιον, ȣ, τὸ, libellus. Dim. à

Βιϐλάριον, ȣ, τὸ, idem, Dim. à βίϐλος. Unde

Βιϐλιακὸς, ἡ, ὸν, in librorum lectione verſatus; (2) ad libros pertinens.

Βιϐλιαφόρος, ὁ ϗ ἡ, tabellarius.

Βίϐλινος, ίνη, ίνον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) chartaceus.

Βιϐλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio. A

Βιϐλιογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, librorum ſcriptor. Ex βιϐλίον, & γράφω, *ſcribo.*

Βιϐλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria.

Βιϐλιοκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venditor librorum, qui libros venales habet.

Βιϐλίον, ȣ, τὸ, liber; (2) ſcheda; & *in Plur.* τὰ βιϐλία, Biblia, Scriptura ſacra.

Βιϐλιοπώλης, ȣ, ὁ, Bibliopola, venditor librorum. Ex βιϐλιον, & ϖωλεω, *vendo.*

Βιϐλιοτάφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui libros occultat, & illis lucem invidet. Ex θάπλω.

Βιϐλιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, libellio, tabellarius.

Βιϐλιοφυλάκιον, ȣ, τὸ, locus ubi libri cuſtodiuntur & adſervantur. Ex φυλακή.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, liber; (2) liber arboris, ut tiliæ. *Ern.*

Βιϐλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod βιϐλιοφόρος.

Βιϐρώσκω, f. βρώσω, p. βέϐρωκα, edo, comedo, depaſco. A βρᾶσκω.

Βιεῦντες, nom. pl. præſ. part. act. *Dor.* pro βιȣ̃ντες.

Βιήμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vi & robore, non arte, pugnans. Ex βία, & μάχη, *pugna.*

Βίης, gen. ſing. *Ion.* pro βίας.

Βιήσατο, *cogebat*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐϐιήσατο, verbi βιάω, co..

Βίηφι, *vi*, per *Parag. Poet.* & *Ion.* pro βία.

Βικίδιον, ȣ, τὸ, idem quod

Βικίον, ȣ, τὸ, urceolus. Dim. A

ΒΙ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, urna anſata; (2) urceus; (3) doliolum.

ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo. Hinc

Βινητιάω, ῶ, coire cupio, libidinor.

Βιοδότης, ὁ, vitæ dator. Ex βίος, & δίδωμι.

Βιοδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, victum largiens, altor. βιοδῶρα, ας, ἡ, altrix.

Βιοδώτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Βιοδώτωρ, ορος, idem.

Βιοθάλμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui diuturnæ vitæ eſt, longævus. Ex βίος, & θάλλω, *vigeo.*

Βιοθανατέω, violentâ morte pereo. A

Βιοθάνατος, qui violentâ morte periit. A βία.

Βιοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vitam alens & ſuſtentans. Ex βίος, & τρέφω, *alo.*

Βιοθρέπλειρα, ἡ, vitæ nutrix.

Βιοῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro βιόει.

Βιομηχανία, ας, ἡ, induſtria in vitâ ſuſtentandâ & victu comparando. A

Βιομήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, docilis & ad vitæ munera ingenioſus, qui omnia ad vitam ſuſtentandam machinatur. Ex μηχανή.

Βιοπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui victûs parandi cauſsâ huc illuc vagatur; mendicus.

Βιοποριϛικὸς, ἡ, ὸν, victum parans & ſuppeditans. Ex βίος, & ϖορίζω, *paro.*

ΒΙ'ΟΣ, ȣ, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) vivendi ratio inſtituta; (5) annona; (6) res omnis ad vitam ſuſtentandam neceſſaria; (7) vulgus, populus.

Βιὸς, ȣ̃, ὁ, arcus; (2) nervus arcûs. A βία.

Βιοσσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam ſervans, ſalutifer. Ex βιος, & σόω, *ſervo.*

Βιοϛερὴς, έος, ὁ ϗ ὁ, cui victus & ad vitam ſuſtentandam neceſſaria non ſuppetunt. Ex βίος, & ϛερέω, *privo.*

Βιοτεία, ας, ἡ, vitæ inſtitutum. A βιοτή.

Βιοτεύω, vivo; (2) victum quæro. A

Βιοτὴ, ῆ, ῆς, vita; (2) vivendi ratio. A βίος.

Βιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Βιοτήσιος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vitalis. A βιοτή.

Βιοτικὸς, ἡ, ὸν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens. Dim. à βίοτος.

Βιότιον, ȣ, τὸ, parvus victus. Ab eod.

Βιότοιο, *victûs*, gen. ſing. *Ion.* pro βιότȣ.

Βίοτος, ȣ, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates. A βίος.

Βιȣ̀ς, a. 2. part. act. verbi inuſ. βίωμι.

Βιȣ̃σθαι, *vivere*, præſ. inf. med. à verbo βιόω.

Βιοφθορία, ἡ, pernicies vitæ, peſtis: A

Βιοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam corrumpens.. Ex βίος, & φθειρω, *corrumpo.*

Βιοχρηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitæ utilis.

Βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc βιῶμι, unde uſitata ἐϐιων, βιȣ̀ς, βῶναι. A βος.

Βιῴατο, *urgerent*, 3. pl. imperf. opt. *Ion.* pro βιῶντο, à verbo βιάω.

Βιῴην, *viverem*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro βιοίην, à βίοω.

Βίωθι, *vive*, 2. ſing. a. 2. imperat. act.

Βιῶναι, a. 2. inf. act. verbi inuſ. βίωμι.

Βιώνης, ȣ, ὁ, qui bona alicujus ſub haſtâ emit, ſector. Ex βίος, & ὠνέομαι, *emo.*

Βιῶσαι, *vixiſſe*, a. 1. inf. act. verbi βιόω.

Βιώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpem vitæ ſervandæ habens; ſanabilis; (2) vitalis. A βιόω.

Βιωσίμως, *Adv.* vitaliter.

Βίωσις, εως, ἡ, ipſa vivendi actio; (2) vita anteacta. Ab eod.

Βιώσκομαι, viviſco. Ab eod.

Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens; (2) civilis, ad civilem vitam pertinens, *opp.* ſacris, ſpiritualibus.

Βιωτικῶς, *Adv.* ut fit in communi vitâ, populariter.

Βιώτὸς, ἡ, ὸν, vitalis. A βιόω.

Βιώτω, *vixerit*, 3. ſing. a. 2. imperf. act. verbi βιωμι, pro βιόω, *vivo.*

Βιωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitæ utilis.

Βλαϐεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi βλάπλω.

Βλαϐερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, damnoſus, A βλάϐη.

Βλαϐερως, *Adv.* perperam.

Βλάϐη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum, A βλάπλω, *noceo.* Unde

Βλαϐόεις, όεσσα, όεν, noxius.

Βλάϐος, εος, τὸ, idem quod βλάϐη.

Βλάϐω, Antiquum pro Βλάπλω.

Βλαϐῶ, *nocebo*, 1. ſing. f. 2. ind. act.

Βλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, flaccidus, diſſolutus.

Βλαζὸς, ἡ, ὸν, tardus, imbellis, *Heſ.* A

Βλάζω, ſtultus ſum. A βλάξ.

Βλαινώδης, vid. βλεννώδης.

Βλαισόπȣς, οδος, ὁ, vel ἡ, pedibus mancus, vel debilis. Ex βλαισὸς, & ϖȣ̃ς, *pes.*

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, valgus, diſtorta habens crura; (2) blæſus, balbus. Hinc

Βλαισότης, ητος, ὁ, diſtortio:

Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, diſtorqueo.

Βλαίϛωσις, εως, ἡ, diſtortio. A præc.

Βλακευμα, ατος, τὸ, quod per ſocordiam fit; (2) arrogantia; (3) ſtupor, dementia. A

Βλακεύω, f. εύσω, ſocordiæ me dedo, torpeo, ſtupeo. A βλάξ. Unde

Βλακεία, ας, ἡ, ſocordia, ſtupor, mollities:

Βλακικὸς, ἡ, ὸν, ignavus, ſocors, mollis, ſtultus.

Βλακικῶς, *Adv.* ignavè, tardè, molliter.

Βλακωδῶς, βλακωδέϛερον, ignavè, ignavius, Poll.

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλαπλω.

Βλανὸς, idem quod βλεννός.

ΒΛΑ'Ξ, βλακος, ὁ, piſcis quidam inutilis; (2) ſtultus, ignavus, iners, ſocors mollis. *comp.* βλακώτερος, *ſup.* βλακώτατος, βλακίϛατος.

Βλαπλῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. βλαπλω.

Βλαπλικὸς, η, ὸν, noxius, lædens, nocens. A

ΒΛΑΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno adficio. Οὐ νῦν με ϖρῶτον ἔϐλαψε δόξα, Eur. Med. 293. Βλαπλεις δέ τοι σὺ σεαυτον. Ariſtoph. Av. 1648.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαϛήσω, p. βεϐλαϛηκα, germino, fruticor, pullulo; (2) originem duco; (3) produco, profero. Τοιαυτ' ἀπ' αὐτῶν βλαϛάνει βȣλεύματα, manant, Ariſtoph. Lyſ. 409. Hinc

Βλαϛεῖον, ȣ, τὸ, germen, propago.

Βλάϛη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Βλάϛημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλαϛησάτω, *germinet*, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi βλαϛάνω, pro βλαϛέω. Unde

Βλάϛησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum inchoatio.

Βλαϛήσω, *germinabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Βλαϛητικὸς, ἡ, ὸν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propenſus. Ab eod.

Βλαϛοκοπέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, germina detraho, germina corrumpo. Ex κόπλω.

Βλαϛολογέω, ῶ, f. ήσω, pro ηκα, lego germina, pampino. Ex βλαϛὸς, & λέγω. Hinc

Βλαϛολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio.

Βλαϛὸς, ȣ̃, ὁ, germen. A βλαϛάνω.

Βλασφημέω, ῶ, f. ήσω, obſcæna, fæda, malè ominata loquor; (2) impiè loquor, maledictis laceſſo. Βλασφημεῖν ϖερὶ τινος, ἐις τινα, κατὰ τινος.

Βλασφημία, ας, ἡ, obſcenitas ſermonis & fæditas; (2) impietas ſermonis; (3) maledicentia:

Βλάσφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſcenus, infauſtus; (2) impius in deum; (3) maledicus; ἀπὸ τȣ̃ βλάπλειν τὴν φήμην.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, os anterius narium purpuræ; (4) concha Indica.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, άι, genus calceamenti.

Βλαύτίον, ȣ, τὸ, ſolea, crepida. A præc.

Βλαφθεὶς, *læſus*, a. 1. part. paſſ. verbi βλάπλω.

Βλαψιγονία, ας, ἡ, fœtûs, ſeu partûs læſio. Ex βλάψις, & γόνος.

Βλάψις, εως, ἡ, læſio. A βλάπλω.

Βλαψιφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt læſa, ſtolidus. Ex βλάψις, & φρὴν, *mens.*

Βλείμην, *percuſſerim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi βλῆμι, *percutio*, à βάλλω.

Βλεὶς, *percuſſus*, a. 2. part. act. v. ejuſd. vel *jactus*, a. 2. part. paſſ. *per Syn.* pro βαλείς.

Βλεχέμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Heſ. mucoſus; (2) ignavus; (3) deceptu facilis. Ex βλὰξ, & μύξα, *mucus.*

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumſpicio. A

Βλέμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus, vultus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus. Hinc

Βλεννὸς, ἡ, ὸν, ignavus:

Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mucoſus.

Βλεπεδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, horrifico adſpectu intuens; (2) ſtrabus; (3) attonitus. Ex βλέπω, & δαίμων.

Βλέπησις, εως, ἡ, & βλέπος, εος, τὸ, adſpectus.

Βλέποισα, *Dor.* pro βλέπουσα.

Βλεπτικὸς, ἡ, ὸν, acutè cernens. A

ΒΛΕ'ΠΩ, f. ψω, adſpicio, intueor; (2) ſpecto, vergo; (3) ſedulò caveo; (4) rationem habeo; (5) vivo. Βλέπειν φιλοφρονῶς πρός τινα, amicè intueri; πρὸς, ſeu εἴς τινα, exſpectare aliquid ab; ἀπὸ, cavere. Βλέπουσι εἰς σὲ κἀμὲ, Ariſtoph. Av. 316.

Βλεσὸς, ἡ, ὸν, idem quod βλαισός.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebrò conniveo. A

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. A

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus. A βλέπω.

Βλήδην, *Adv.* jaciendo. A βάλλω.

Βληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Βληθῆναι, projici, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Βληθήσῃ, *conjiciaris*, 2. ſing. f. 1. conj. paſſ.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus.

Βλημάζω, alias βλιμάζω, βλημάττω, contrecto, tactu exploro; *impr.* mammas fœminæ contrecto. *Vox comica.* Unde appeto.

Βλήμενος, *ictus*, perf. part. paſſ. *per Sync.* pro βεβλημένος, à βάλλω.

Βλῆσθαι, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. paſſ.

Βληστρίζω, f. ίσω, jacto. Βληστρίζεσθαι ἐν τῇ πλατείῃ κοίτῃ, *Aret.* A βάλλω. Hinc

Βληστρισμὸς, οῦ, ὁ, jactatio aſſidua & vehemens corporis, v. gr. ægrotantium.

Βλήσω, *jaciam*, f. 1. ind. act. verbi βάλλω.

Βλῆτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβέβλητο, à verbo eod.

Βλητίζω, dejicio, vinco.

Βλητὸς, ἡ, ὸν, ictus, attonitus, apoplecticus. Vox medicorum de iis qui è lateris inflammatione difficulter reſpirant, & livores in latere habent, velut è percuſſione. A βάλλω.

Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus, peſſulus. Hinc

Βλητρόω, immitto, v. gr. clavum.

Βλήττω, pro βλίττω, *ap. Pind.* (ſi lectio ſana eſt, *Ern.*)

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo ut ovis; (2) vagio ut infans.

Βλήχεσθαι, *balare*, v. βλήχομαι pro βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. A præc.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλῆχρον, ου, τὸ, filix, herba. A βληχρός.

Βληχρὸν, οῦ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, debilis, imbecillus; (2) validus, robuſtus.

Βληχώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. balatorius; (2) mente ſimilis ovi. A βληχάομαι.

Βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba. V. γλήχων.

Βληχωνίας, ου, ὁ, ut βληχωνίας κυκεὼν, potio cui pulegium admiſtum. A præc.

Βλιμάζω, idem quod βλημάζω. Οἱδ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες, Ariſtoph. Av. 536.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, blitum, olus inſipidum; (2) fatuus.

Βλιτομάμας, ου, ὁ, ſtultus, fatuus. Vox comica.

ΒΛΙ'ΤΤΩ f. βλίσω, exprimendo aufero, ut mel è favis, *item* quæ βλιμάζω notat. Ἢν μή τὶς ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ, Ariſtoph. Lyſ. 478.

Βλιχανώδης, (ſeu βλιχώδης) pituitoſus.

Βλοστρισμὸς, ὁ. E *Gal.* laudat *Phav.* & interp. ἀπορίαν, (ſed L. βληστρισμος, q. v. *Ern.*)

Βλοστρονύχιος, α, ὸν, acerrimè pungens. A βλοσυρὸς, & νύσσω, vel ὄνυξ.

Βλοσυρόφρων, ſævus, immitis. A φρήν.

Βλοσυροῖο, gen. ſing. *Ion.* pro βλοσυροῦ, à

ΒΛΟΣΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, terribilis adſpectu, torvus, truculentus.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοσυρὸς, & ὤψ, *oculos.* Unde

Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, terribilis adſpectu.

ΒΛΥ'ΣΩ, f. βλύσω, ſcaturio, mano; (2) effundo.

Βλύσσω, & βλύττω, idem.

Βλυσμὸς, οῦ, ὁ, ſcatebra. A βλύζω.

Βλυστηρὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. ſcaturitrix, ſcaturiens & fluens. Ab eod.

Βλύω, f. ύσω, p. υκα, idem quod βλύζω.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, celſus, procerus; (2) viridis; (3) tener. A βλώσκω, *adſcendo.*

Βλωμίδιον, ου, τὸ, buccella, offula; Dim. à

ΒΛΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, advenio; (2) adſcendo; (3) creſco.

Βλώσω, *veniam*, f. 1. ind. act. verbi βλώσκω.

Βοᾶ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro βοάει.

Βοάα, 3. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro βοάει.

Βοάασκον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβόων.

Βοάγριον, ου, τὸ, ſcutum, indutum corio bubulo. Ex βοῦς, & ἄγριος, *agreſtis.*

Βοαθόος, *bellator*, *Dor.* pro βοηθόος.

Βόαξ, ακος, ὁ, piſcis quidam, qui & βόηξ, *item* βὼξ, dicitur. A βοάω.

Βοᾶσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro βοάῃ.

Βοάσας, *Dor.* pro βοήσας.

Βοᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro βοῶσι.

Βοαυλιον, ου, τὸ, boum ſtabulum, bubile. Ex βοῦς, & αὐλὴ, *aula.*

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) uſurpatur & de inanimatis. Τήνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾶν ἔα τάθ' αὑτῆς ϗ τὰ τῶν φίλων κακὰ, Soph. El. 805. Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην, Ariſtoph. Av. 60.

Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula; (2) ſcutum, ſive clypeus è corio bubulo factus. A βοῦς.

Βοειακὸς, ἡ, ὸν, è bubulâ pelle factus; (2) bubulus. Ab eod.

Βοεικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus. Ab eod.

Βόεος, έα, εον, idem & ab eod.

Βόες, *boves*, nom. plur. à βοῦς, *bos.*

Βοεὺς, έως, ὁ, lorum è corio bubulo. Ab eod.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; (2) pugna. A βοάω.

Βοῇ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. βοάω.

Βοηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bove genitus. Ex βοῦς, & γείνομαι, *naſcor.*

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior.

Βοηδρόμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliaris. A

Βοηδρόμος, ου, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοὴ, & δρέμω, *curro.*

Βοήθαρχος, ου, ὁ, præfectus auxiliorum.

Βοήθει, *ſuccurre*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro βοήθεε, à verbo βοηθέω.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium; (2) depulſio malorum; (3) perſecutio fugientium, &c. A

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, ſuccurro; (2) ocurro hoſtibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἐπὶ τοὺς πολεμίους, adverſus; ἔς τινα τόπον, procurrere.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium; (2) remedium.

Βοηθηματικός, ἡ, ὸν, auxiliandi vim habens. A præc.

Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari poteſt, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.

Βοηθὸς, οῦ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda:

Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves ago, paſco; (2) boves abigo. A

Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus; (2) boum abactor. Ex βοῦς, & ἐλαύνω.

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix.

Βόημα, ατος, τὸ, clamor, *Dor.* βόαμα. A βοάω.

Βοῆν, *clamare*, *Dor.* & *contr.* pro βοάειν.

Βοηνόμος, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex βοῦς, & νέμω, *paſco.*

Βόησον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. βοάω.

Βοητὺς, ύος, ἡ, clamor. Ab eod.

Βοθρίζω, f. ίσω, obruo. A βοθρὸς, *fovea.*

Βόθριον, ου, τὸ, parva ſcrobs. Dim. ab eod.

Βοθροειδὴς, ὲς, in ſcrobis modum cavatus.

ΒΟΘΡΟ'Σ, ου, ὁ, fovea, ſcrobs.

Βόθυνος, ου, ὁ, idem. A βαθύνω, *excavo.*

Βοΐδαριον, ου, τὸ, bucula. A βοῦς.

Βοίδιον, ſeu βοΐδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, bubulus. Ab eod.

Βοίκλεψ, πος, ὁ, boum fur. Ex κλέπτω.

Βοϊστι, bubulci more.

Βοιωτιαζω, & βοιωτιζω, Bæotorum partibus faveo, ſtudeo.

Βολαῖος, αία, αῖον, impetuoſus; (2) irretitus. A βολὴ, *jactus.*

Βολβάριον, ου, τὸ, bulbulus, parvus bulbus:

Βόλβιον, ου, τὸ, idem, Dim. & ab eod.

Βόλβιτον, ου, τὸ, ſtercus bubulum; (2) fimus. A βάλλω, *jacio*, quoniam ejicitur.

Βολβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bulboſus, bulbum referens. A

ΒΟΛΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda. Hinc

Βολβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bulboſus.

Βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A βάλλω.

Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, ſterquilinium.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. A βάλλω.

Βολίζω, f. ίσω, p. ικα, bolidem demitto. A

Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, ſagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A βάλλω.

Βολίτινος, ίνη, ινον, ſtercoreus. A βόλιτον.

Βόλιτον, ου, τὸ, ſtercus, fimus. A βάλλω.

Βόλιτος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Βολοκτυπία, ας, ἡ, jactus teſſerarum in aleâ; (2) fremitus quem cadentes edunt. Ex ſeq. & κτυπέω.

Βόλος, ου, ὁ, jactus vel teſſeræ aut tali, vel retis, unde & captura; (2) dentitio.

Βομβαίνω, ſonum bombo ſimilem edo. A βόμβος.

Βομβαύλιος, ου, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex βόμβος, & αὐλὸς, *tibia.*

Βομβεῦντι, *Dor.* pro βομβοῦσι, à

Βομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombum edo. A βόμβος.

Βομβηδὸν, *Adv.* edendo bombum.

Βομβήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens; (2) ſtridulus. Ab eod.

Βόμβησις, εως, ἡ, cum bombus editur. A βομβέω.

ΒΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, bombus, ſonus quem edunt apes; (2) ſtrepitus quivis. Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis ſtreperæ, *item* inſectum quodlibet ſtreperum.

Βομβυλιάζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo. A

Βομβύλιος, ου, ὁ, idem quod βομβύλη; (2) inſecta canora omnia; (3) genus poculi. A βόμβος.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.

ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, ου, ὁ, animal ſilvaticum.

Βόοβοσκος, οῦ, ὁ, boum paſtor. Ex βοῦς & βόσκω.

Βοόγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchris oculis præditus. Ex βοῦς, & γλήνη, *pupilla*, *oculus.*

Βοοζύγιον, ου, τὸ, boum jugum. Ex ζυγός.

Βοοθύτης, ου, ὁ, qui bovem mactat. Ex θύω.

Βοοκλόπος, ὁ, boum raptor. Ex κλέπτω.

Βοόκρανος, ὁ, bubulum caput habens.

Βοοκτάσια, ας, ἡ, boum occiſio. Ex κτείνω.

Βοονόμος, ὁ, bubulcus. Ex νέμω.

Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex σφαγή.

Βοοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui boves alit, vel paſcit. Ex βοῦς, & τρέφω.

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, eſca, pabulum, propriè brutorum.

Βορϐορίζω, f. ίσω, cœno ſimilis ſum; (2) cœno inquino. A βορϐορος.

Βορϐορόθυμος, ὁ ϗ ἡ, cænoſus, ſtercus *olens*.

Βορϐοροκοίτης, ȣ, ὁ, qui cubat in cœno. Ex βόρϐορος, & κοίτη, *cubile*.

ΒΟ΄ΡΒΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, cœnum, limus, lutum.

Βορϐορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A præc.

Βορϐοροτάραξις, εως, ὁ, turbulentus, qui ſtatum civitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex ταράσσω, *commoveo*.

Βορϐορυγὴ, ῆς ἡ, idem quod

Βορϐορυγμὸς, ȣ̃, ὁ, inteſtinorum ſtrepitus. A

ΒΟΡΒΟΡΥ΄ΖΩ, f. ύσω, ſtrepo, propriè de inteſtinis crepitantibus.

Βορϐορωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cœni ſpeciem refert, fœdus, turpis. Ex βόρϐορος, & ὤψ.

Βορέαο, *boreæ*, gen. ſing. *Æol.* pro βορέȣ, à

ΒΟΡΕ΄ΑΣ, ȣ, ὁ, boreas, aquilo; (2) ſeptemtrio.

Βορένθεν, *Adv.* à plagâ ſeptemtrionali, à ſeptemtrione. A βορέας.

Βόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, borealis, ſeptemtrionalis.

Βορὴν, *pabulum*, acc. ſing. *Ion.* pro ϐοράν.

Βόρος, ρὰ, ρον, edax, vorax. A βορά.

Βορὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Βόῤῥας, ᾶ, ὁ, Boreas. A βορέας.

Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. A βόω, *paſco*.

Βοσκάδιος, ία, ιον, paſcens, altilis. A

Βοσκὰς, άδος, paſcens, à βόσκω; (2) avis quædam marina; (3) piſcis quædam ſpecies.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus; (2) paſcua:

Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio.

Βοσκήσω, *paſcam*, f. 1. ind. act.

Βοσκησεῖσθε, *paſcemini*, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro βοσκήσεσθε, à βοσκέω, vel βόσκω,

Βόσκοντι, pro βόσκȣσι, à

Βόσκω, f. βοσκήσω, paſco. Αἱ δ' ἐλπίδης βόσκȣσι φυγάδας ὡς λόγος, Eur. Ph. 399. Βόσκȣ κȣ́φοις ϖνεύμασιν, Soph. Aj. 559. Ἃ (ϖαιδάρια) ἐγὼ μόλις ϛηφανηπλοκȣ̃σ' ἔϐοσκον, Ariſtoph. Θεσμ. 455. A βόω.

Βόσμορος, frumenti Indici genus, *Strabo.* Quaſi βόσεως μόρον, *morum eſculentum.*

Βοσπόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, boſporius. A

Βόσπορος, ȣ, ὁ, boſporus, quaſi boum trajectus, fretum. Ex βȣ̃ς, & ϖόρος.

ΒΟ΄ΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, cæſaries. Hinc

Βοϛρυχηδὸν, *Adv.* in cincinni modum, in formam cirri.

Βοϛρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamiſtro. Ab eod.

Βοϛρυχίον, ȣ, τὸ, cincinnulus, Dim. ab eod.

Βοϛρυχόομαι, ȣ̃μαι, unde βεϐοϛρυχωμένος, cincinnatus.

Βόϛρυχος, ȣ, ὁ, idem quod βόϛρυξ.

Βοϛρυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cincinni ſeu cirri formam habens. A præc.

Βόσω, *paſcam*, f. 1. ind. act. à βόω.

Βοτάμια, αν, τὰ, paſcua. A βόω.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc

Βοτανίζω, f. ίσω, herbas carpo, vello.

Βοτανικὸς, ὴ, ὸν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.

Βοτάνιον, ȣ, τὸ, herbula, herba puſilla, Dim.

Βοτανισμὸς, ȣ̃, ὁ, evulſio herbarum. A βοτανίζω.

Βοτανολογέω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βοτανη, & λέγω.

Βοτανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbaceus, herboſus, herbis abundans A βοτάνη.

Βότειρα, ας, ἡ, femina paſtoris. A

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. A βόσκω. Hinc

Βοτηρικὸς, ὴ, ὸν, paſtoralis. A βοτὴρ.

Βοτὸν, ȣ̃, τὸ, pecus, armentum, quod paſcitur. *Plur.* τὰ βοτά, ῶν, oves. A βόσκω.

Βοτὸς, ȣ̃, ὁ, paſcuum, alimentum. Ab eod.

Βοτρύδιον, ȣ, τὸ, racemulus; (2) acinus. Dim.

Βοτρυδὸν, *Adv.* densè inſtar racemi. A βότρυς.

Βοτρυόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex δῶρον.

Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemoſus, racemi inſtar collectus & intortus. A βότρυς.

Βοτρυόκοσμος, ὁ ϗ ἡ, racemis ornatus.

Βοτρυόομαι, ȣ̃μαι, racemor. A βότρυς.

Βοτρυόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, vitis, quia botros, ut liberos, ſeu prolem fert.

Βοτρυοϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ab uvis diſtillans. Ex βότρυς, & ϛάζω, *ſtillo.*

Βοτρυοϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerto ex uvis redimitus, *Epith.* Bacchi.

Βοτρυοχαίτης, ȣ, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex Βότρυς, & χαίτη, *coma.*

ΒΟ΄ΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; (2) racemus; (3) nomen herbæ; (4) *met.* de capillis.

Βοτρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, racemoſus. A præc.

Βοτρυφόρος, ὁ ϗ ἡ, uvas ferens.

Βȣ, *Particula* augendi, ut βȣ́λιμος, βȣ́παις.

Βȣάγωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, paſtor, armenti ductor. Ex βȣ̃ς, & ἄγω, *ago, duco.*

Βȣ́ϐαλις, ιδος, ἡ, bubula, vacca ſilveſtris. A

Βȣ́ϐαλος, ὁ, bubalus, bos ſilveſtris. A βȣ̃ς.

Βȣϐάρας, ὁ, qui inſtar bovis eſt gravis; (2) tardus, ſtupidus. Ex βȣ̃ς, & βάρος.

Βȣϐόσιον, ȣ, τὸ, locus, ubi paſcuntur boves. Ex βȣ̃ς, & βόσκω.

Βȣ́ϐοσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iiſd. Unde

Βȣϐότας, *boum paſtor*, *Dor.* pro

Βȣϐότης, ȣ, ὁ, boum paſtor, bubulcus:

Βȣ́ϐοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pabulo abundans.

Βȣ́ϐρωσις, εως, ἡ, magna fames; (2) triſtitia, acerbus dolor. Ex βȣ̃, & βρῶσις.

ΒΟΥΒΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel in quacumque corporis parte. Hinc

Βȣϐωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis.

Βȣγαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, convicium in hominem magnæ ſtaturæ, & viribus ſtultè ferocem. Ex βȣ̃, & γαίω, *glorior.*

Βȣγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bove genitus. Ex βȣ̃ς, & γίνομαι, *naſcor.*

Βȣγλωσσον, ȣ, τὸ, lingua bubula, herba. Angl. Bugloſs, Borage.

Βȣ́γλωσσος, ȣ, ὁ, idem; (2) ſolea, piſcis.

Βȣδέψιον, ȣ, τὸ, bovinum corium. Ex δέψω.

Βȣ́δορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, boves excorians. Ex δέρω.

Βȣδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu incitato curro. Ex δρόμος.

Βȣδρομία, ας, ἡ, curſus citus, ſeu incitatus.

Βȣζύνιος, ον, pertinens ad juncturam bovis cum aſino; ἀρὰ, diræ dictæ in eum qui junxerit, *Ern.*

Βȣθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui à bobus depaſcitur. Ex βȣ̃ς, & θέρος.

Βȣ́θορος, ὁ, inſiliens vaccis, *Epith.* tauri.

Βȣθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. A θύω.

Βȣθυτέω, ῶ. f. ήσω, boves macto & immolo; (2) ſacrifico. Ἔνθα βȣθυτεῖν μᾶλλον ϖρέπει, Eur. Hec. 263. A

Βȣθύτης, ȣ, ὁ, qui boves mactat:

Βȣ́θυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad boum mactationem pertinens. A βȣ̃ς, & θύω.

Βȣκαῖος, ȣ, ὁ, bubulcus; (2) agricola, ruſticus, meſſor. A βȣ̃ς.

Βȣκανάω, *Polyb.* vide βυκανάω.

Βȣκάπαι, ῶν, αἱ, boum præſepia. Ex κάπη.

Βȣκάρδιος, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, bucardia, ſc. gemma. Ex βȣ̃ς, & καρδία, *cor.*

Βȣ́κεντρον, ȣ, τὸ, ſtimulus boum.

Βȣκέρας, fœnum Græcum.

Βȣ́κερως, ω, ὁ ϗ ἡ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex κέρας.

Βȣκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, taurino & magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni.

Βȣκεφάλειος, ον, idem. A præc.

Βȣκολέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco; (2) paſco; (3) *paſſ.* erro, vagor; (4) inani ſpe lactare; *item*, blandis verbis, narratiunculis, &c. fallo, ac decipio; *item*, demulceo, delinio. Κατωκάρα ῥίψας με βȣκολήσεται, Ariſtoph. Pace, 153. Βȣκολεῖν τὸν δήμιον, idem Conc. 81. A βȣκόλος. Hinc

Βȣκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, ſolamen:

Βȣκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio:

Βȣκόλια, ας, ἡ, armentum, grex boum.

Βȣκολιάζω, f. άσω, & άξω, *Doricè*, paſtoritium carmen cano. Ab eod.

Βȣκολιάσδεις, *Dor.* pro Βȣκολιάζεις.

Βȣκολιασμὸς, ȣ, ο, paſtoritii carminis modulatio. A præc.

Βȣκολιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, paſtoritii carminis modulator. Ab eod.

Βȣκολικὸς, ὴ, ὸν, paſtoritius. A βȣκόλος.

Βȣκόλιον, ȣ, τὸ, armentum boum.

Βȣκολὶς, ἡ, ad boves paſcendos apta, v. gr. herba.

Βωκολισμὸς, ȣ̃, ὁ, paſtoralis cantilena.

Βȣκόλος, ȣ, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βȣ̃ς, & κόλον, *cibus.*

Βȣκόρυζα, ἡ, magna gravedo.

Βȣκόρυζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum mucoſus; (2) ſtolidus. Ex βȣ̃ς, & κορύζα.

Βȣ̃κος, ȣ, ὁ, pro βῶκος, bubulcus; (2) meſſor, ὑποκοριϛικῶς pro βȣκαῖος. A βȣ̃ς.

Βȣκράνιον, ȣ, τὸ, vitis nigra. A

Βȣ́κρανον, τὸ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βȣ̃ς, & κράνον.

Βȣ́κρανος, ον, bubulum caput habens. Ex iiſd.

Βȣλαῖος, αία, αῖον, conſiliarius. A βȣλὴ.

Βȣλαρχέω, ῶ, f. ήσω, conſilii vel curiæ ſum princeps. Ex βȣλὴ, & ἄρχω.

Βȣ́λαρχος, ὁ, conſilii publici princeps.

Βȣλαφόρως, acc. pl. *Dor.* pro βȣληφόρȣς.

Βȣ́λει, *vis*, 2. ſing. præſ. ind. *Att.* pro βȣ́λῃ.

Βȣλεία, ἡ, munus ſenatorium.

Βȣλεῖον, ȣ, τὸ, curia, *Herodot.* A βȣλὴ.

Βȣ́λεο, *velis*, 2. ſing. præſ. imperat. *Dor.* pro βȣ́λȣ, ſeu βȣ́λεσω, à verbo βȣ́λομαι.

Βȣλεύεο, *conſultare*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro βȣλεύεσο, à βȣλεύω.

Βȣλεύησθα, 2. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro βȣλεύῃς.

Βȣ́λευμα, ατος, τὸ, conſilium. A βȣλεύω.

Βȣλευμένος, *volens*, præſ. part. med. *Dor.* & *Poet.* pro βȣλόμενος, à verbo βȣ́λομαι.

Βȣ́λευσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. βȣλεύω.

Βȣλεύσαντε, nom. dual. a. 1. part. act.

Βȣ́λευσεν, *conſultavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro ἐϐȣ́λευσε.

Βȣ́λευσις, εως, ἡ, conſultatio; (2) accuſatio; (3) inſidiarum vitæ noſtræ factarum; (4) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ, *Harpoc.* Ab eod.

Βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus. Ab eod.

Βȣλευτης, ȣ̃, ὁ, conſultor, ſenator. Ab eod.

Βȣλευτικὸς, ὴ, ὸν, conſultus; (2) ſenatorius, ad ſenatum pertinens. Ab eod.

Βȣλευτὸς, ὴ, ὸν, in deliberationem cadens.

Βȣλεύω, f. εύσω, p. ευκα, conſulto, delibero, conſilia agito. Βȣλεύειν νεώτερα ϖερί τινος, ὄλεθρον τινι, moliri. Ὅϛις ϛρατῷ ξύμπαντι βȣλεύσας φόνον, Soph. Aj. 1074. Ἀλλ ἄμεινον βεϐȣ́λευμαι τάδε, Eur. Med. 893. Τί βεϐȣ́λευται ϖερί τῶν σπονδῶν ἐν τῇ ϛήλῃ ϖαραγρώψαι ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμιν, Ariſtoph. Lyſ. 515. A βȣλή.

Βȣλέων, *conſiliorum*, gen. pl. *Ion.* pro βȣλῶν.

ΒΟΥΛΗ΄, ῆς, ἡ, conſilium; (2) conſultatio.

Βȣ́ληαι, 2 ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro βȣ́λῃ.

Βȣληθειην, *voluerim*, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ.

Βȣληθεὶς, *qui voluit*, a. 1. part. paſſ.

Βȣ́λημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium propoſitum. A βȣλή.

Βȣλῆσιν, *conſiliis*, dat. plur. *Ion.* pro βȣλαῖς.

Βȣ́λησις, εως, ἡ, idem.

Βȣλητικὸς, ὴ, ὸν, voluntarius. A

Βȣλητὸς, ὴ, ὸν, ſub voluntatem cadens; τὸ βȣλητὸν, voluntas.

Βȣληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſultor, conſiliarius, princeps, magiſtratus. Ex βȣλή, & φέρω.

Βȣλιμία, ας, ἡ, ingens fames. Ex λιμός.

Βȣλιμιάσις, εως, ἡ, idem. A

Βȣλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti & intolerabili premor. A βȣλιμία.

Βȣ́λιμος, ȣ, ὁ, idem quod βȣλιμιά.

Βȣλιμώττω, idem quod βȣλιμάω.

ΒΟΥ΄ΛΟΜΑΙ, f. βȣλήσομαι, volo, cupio; (2) malo; (3) opto.

Βȣλόμαχος, ὁ, pugnandi ſemper cupidus, idem quod θυμομαχῶν.

Βȣλυτὸς, ȣ̃, ὁ, veſpera, tempus, quo boves ſolvuntur. Ex βȣ̃ς, & λύω, *ſolvo.*

Βούμασθος, vel βούμαστος, ου, ὁ, uva quædam à craſſitudine ita dicta. Ex βου, & μαστὸς.

Βουμελία, ας, ἡ, qu. dic. bubula fraxinus, ſpecies fraxini. Ex βοῦς, ſeu βοῦ, & μελία.

Βουμέλιος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Βουμολγος, οῦ, ὁ, qui vaccas mulget. Ex βοῦς, & ἀμέλγω, mulgeo.

Βουμυκαὶ, & βούμυκοι, mugitus. A μυκή.

Βούνεβρος, ου, ὁ, hinnulus magnus.

Βουνιὰς, napi genus. A βουνός.

Βουνίζω, f. ίσω, accumulo adgrego. Ab eod.

Βούνιον, ου, τὸ, idem quod βουνιάς.

Βουνὶς, ίδος, ἡ, ſc. γῆ, terra collibus frequens.

Βουνοβατέω, ῶ, per colles incedo. Ex βαίνω.

Βουνοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, montoſus. Ex εἶδος.

Βούνομος, à bobus depaſtus.

Βουνόμος, bobus paſcendis aptus. Ex νέμω.

Βουνοπατέω, ῶ, f. ήσω, colles calco, per colles ingredior. Ex βουνὸς, & πατέω.

ΒΟΥ´ΝΟΣ, οῦ, τὸ, collis, tumulus, clivus; (2) tumulus, acervus.

Βουνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, collibus, ſeu tumulis frequens, clivoſus, colli ſimilis. A βουνός.

Βούπαις, αιδος, ὁ, puer, vel adoleſcens grandis, & apicularum epitheton, quia è bobus naſcuntur. Ex βοῦ, & παῖς, puer.

Βουπάλειος, ον, magnus.

Βούπαλις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, multam luctam habens. Ex βοῦ, & πάλη, lucta.

Βούπαλος, ου, ὁ, magnus luctator; (2) magnus; (3) magnus aſinus. Ex iiſd.

Βουπάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, boum poſſeſſor, pecoris dives. Ex βοῦς, & πάω, poſſideo.

Βούπεινα, ης, η, magna fames.

Βουπελάτης, ου, ὁ, bubulcus. Ex πελάζω, (niſi ſit potius ab ἐλάτης, ut Lat. ſubſequa, Ern.)

Βουπλάστης, ου, ὁ, qui boves fingit.

Βούπλευρον, ου, τὸ, herba quædam. A πλευρὰ.

Βούπληκτρον, ου, τὸ, bovis ſtimulus.

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex πλήττω.

Βουποίμην, ενος, ὁ, boum paſtor, bubulcus.

Βουπόλος, ου, ὁ, idem. Ex πολέω, verſo.

Βουπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* veru magni. Ex βοῦς, & πείρω, *transfigo.*

Βούπρηστις, εως, ἡ, inſectum ex cantharidum genere, ſcarabæo ſimile; (2) oleris ſilveſtris ſpecies. Ex βοῦς, & πρήθω, *inflammo*, quia à bobus in herbâ devorata eos inflammat ac rumpit.

Βούπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bovem vel caput bovinum in prorâ habet; (2) in quo bos antecedit. Ex βοῦς, & πρώρα.

ΒΟΥ´ΡΑΣΣΟΣ, ου, ὁ, fructus, qui clauditur ſpathe, ſeu elate, i. e. palmâ ſuo involucro incluſâ.

ΒΟΥ͂Σ, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, taurus, vacca; (2) bovina pellis; (3) flagellum factum è corio bubulo, *item* ſcutum; (4) piſcis quidam; (5) numiſma Atticum bovis imagine ſignatum.

Βουσκαφέω, ſubruo, proruo, *Lyſ.* E σκάπτω.

Βουστάδιον, ου, τὸ, bubile. A βοῦς, & ἵσταμαι.

Βούσταθμον, ου, τὸ, idem. A σταθμὸς.

Βουστάσιον, ου, τὸ, idem. A στάσις.

Βουστασία, ἡ, & Βούστασις, εως, ἡ, idem.

Βουστροφηδὸν, *Adv.* vertendo & flectendo ſe more boum arantium, h. e. à ſiniſtrâ ad dextram, & à dextrâ ad ſiniſtram; unde de ſcripturâ antiquâ Græcorum tali dicitur. Ex βοῦς, & στρέφω.

Βούστροφος, ον, aratus. Ex iiſd.

Βουσφαγέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. Ex σφάζω.

Βουσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. A præc.

Βούτας, *paſtor, Dor.* pro βούτης.

Βούτης, ου, ὁ, paſtor boum, bubulcus. A βοῦς.

Βούτιμος, ου, ὁ, bovis pretium æquans. Ex βοῦς, & τιμὴ, *pretium.*

Βούτομον, ου, τὸ, frutex paluſtris, & pratenſis. *Theocr.* Ex βοῦς, & τέμνω.

Βούτομος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Βούτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves penetrans & transfigens, *Epith.* magni veru. Ex τορέω.

Βουτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves alens. Ex τρέφω.

Βούτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves cædens, qui boves mactat; (2) ſpecies animalculi vexantis boves, œſtrus. Ex τύπτω.

Βουτύρινος, ίνη, ινον, è butyro factus. A

Βούτυρον, ου, τὸ, butyrum. Ex βοῦς, & τυρός.

Βουφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves vorans; (2) valdè vorax, valdè edax. A βοῦς, vel βοῦ, & φαγεῖν.

Βούφθαλμον, ου, τὸ, buphthalmum, herba. Ex βοῦς, & ὀφθαλμὸς, quia flores ejus oculis bovinis ſimiles ſunt. *Angl.* Ox-eye.

Βουφονέω, ῶ, f. ήσω, boves macto:

Βουφόνια, ων, τὰ, boum mactationes, feſtus dies, ap. Athenienſes. A

Βουφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui boves cædit & mactat; (2) ſacerdos boves immolans. Ex βοῦς, & φονὴ, *cædes.*

Βουφορβέω, ῶ, f. έσω, boves paſco.

Βουφόρβια, ων, τὰ, armenta. A

Βουφορβὸς, ου, ὁ, qui boves paſcit, bubulcus. Ex βοῦς, & φέρβω, *paſco.*

Βουχανδὴς, έος, ους, valdè capax, ampliſſimus, de cratere, lebete, &c. Ex βοῦ, & poëtico χανδάνω, *capio.*

Βούχιλος, ον, herboſus, alendo pecori aptus.

Βοῴην, 1. ſing. præſ. opt. *Att.* pro βοῷμαι, à verbo βοάω, *clamo.*

Βόων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion. & contr.* pro ἐβόαον.

Βοώνης, ου, ὁ, boum emptor, ſive ad ſacra, ſive in macellum nomine publico; nomen curationis publicæ, ejuſdem valdè honeſtæ. Ex βοῦς, & ὠνέομαι, *emo.*

Βοώνητος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, bove emptus. Ex iiſd.

Βοῶντι, *clamantibus*, dat. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro βοῶσι, à verbo βοάω.

Βοώπης, ου, ὁ, & βοώπις, ιδος, ἡ, magnos, (i. e. pulcros) oculos habens. Ex ὤψ.

Βοώτης, ου, ὁ, bubulcus, nomen aſtri.

Βόωψ, βόωπος, piſcis quidam. Ex iiſd.

Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & conſtituendi de eo; (2) dijudicatio & diſceptatio quævis. A βραβεύς.

Βραβεῖον, ου τὸ, victoriæ præmium. Ab eod.

Βραβευέτω, *palmam ferat*, 3. ſing. præſ. imp. act. verbi βραβεύω, *palmam fero.*

ΒΡΑΒΕΥ`Σ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum aliarum & præmia diribens, vel certamina quæque diſceptans.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis; (2) certaminis ſum arbiter & moderator; (3) moderor, diſpenſo, guberno, rego, præſum; (4) *ſimpliciter*, tribuo, præbeo, do. Βραβεύειν τὴν δίκην, Plut. A βραβεύς.

ΒΡΑ´ΒΥΛΟΝ, ου, τὸ, prunum Damaſcenum.

Βραγχαλέος, έα, έον, raucus. A βράγχος.

Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus piſces ſpirant; (2) fauces porci. Ab eod.

Βραγχιάω, ῶ, rauceſco. Ab eod.

Βραγχιοειδὴς, ὴς, branchii ſimilis.

ΒΡΑΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo, raucitas.

Βραγχώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, raucus. A præc.

Βράδεως, *Adv.* tardè, ſerò; (2) ſegniter, cunctanter. A βραδύς.

Βραδύγλωσσος, vel βραδύγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, tardiloquus, qui tardioris eſt linguæ.

Βραδυδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex βραδὺς, & δίνη, *vortex.*

Βραδύκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, tardos, ſeu ſeros dans fructus.

Βραδυκίνητος, ον, tardus, tardè incedens. A κινέω.

Βραδύνοια, ας, ἡ, tarditas ingenii. A

Βραδύνοος, *contr.* βραδύνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tardâ eſt mente & ingenio. Ex νόος.

Βραδύνω, f. υνῶ, tardo, cunctor. A βραδύς.

Βραδυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ægrè ſibi perſuaderi ſinit. Ex βραδὺς, & πείθω.

Βραδυπεπτέω, ῶ, f. ήσω, tardè coquo; (2) tardè concoquo. Ex βραδὺς, & πέπτω, *coquo.*

Βραδυπεψία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. Ex iiſd.

Βραδυπλοέω, f. ήσω, tardè navigo. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, Act. 27, 7. Ex βραδὺς, & πλοῦς, *navigatio.*

Βραδύπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpiritum ægrè trahens,

Βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, tardè progredior. A

Βραδυπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tardè tranſiens.

Βραδύπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, tardigradus; (2) lentus.

ΒΡΑΔΥ`Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, ſegnis; (2) tardus ingenio. *Comp.* βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος, *Superl.* βράδιστος, vel βραδεύτατος.

Βραδυσκελὴς, έος, tradigradus, tardè incedens. Ex σκέλος, *crus.*

Βραδυστομέω, ῶ, f. ήσω, impeditè & difficulter loquor. Ex στόμα, *os.*

Βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, tarditas, cunctatio; (2) ſegnities. A βραδύς.

Βραδυτόκος, ου, ἡ, tardè pariens. Ex τίκτω.

Βραδυχρόνιος, ον, ſerus.

ΒΡΑ´ΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio. Βρασθῇ τὰ ἔνδον τοῦ θώρηκος, *Aret.*

ΒΡΑ´ΘΥ, υος, τὸ, ſabina, ſeu ſavina, herba.

Βρασθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. βράζω.

Βράκανα, τὰ, olera agreſtia quæ non facilè purgantur.

Βράσμα, ατος, τὸ, æſtus, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω. Hinc

Βρασματίας, ου, ὁ, qui fit cum fervore; (2) ebullitioni ſimilis, *de vento.*

Βρασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, immodicus, qui quaſi fervet. Ab eod.

Βρασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βράσμα.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράχε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβραχε, à βράχω.

Βραχέα, τὰ, brevia. Quaſi à βράχος, εος.

Βραχέη, nom. ſing. f. g. *Ion.* pro βραχεῖα.

Βραχεὶς, *perfuſus*, a. 2. part. paſſ. verbi βρέχομαι, ſeu βρέχω, *madefacio.*

Βραχέως, *Adv.* breviter; (2) paucis; (3) ad breve tempus.

ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) armus, v. gr. vituli.

Βραχύβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui brevis eſt vitæ. Hinc

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.

Βραχυβλαβὴς, ές, parum, leviter nocens.

Βραχύβωλος, ον, parum glebæ habens. *Epith.* prædioli parvi.

Βραχυγνώμων, ὁ καὶ ἡ, tardus & tenuis conſilii.

Βραχύδρομος, ον, tardus, tardè currens.

Βραχυεπὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, breviloquus, brevitatis in dicendo ſtudioſus. Ex ἔπος.

Βραχυεπως, *Adv.* breviter, paucis verbis.

Βραχυκαταληκτέω, ῶ, f. ήσω, in brevem, ſc. ſyllabam deſino; (2) pede uno brevior ſum:

Βραχυκατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in brevem deſinens; (2) pede uno brevior. Ex βραχὺς, & καταλήγω, *deſino, terminor.*

Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem geſto. Ex κόμη.

Βραχύκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevibus membris conſtans. Ex κῶλον.

Βραχύλεκτος, ον, brevis in dicendo. Ex λέγω.

Βραχυλογέω, brevis ſum in loquendo:

Βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia. A

Βραχυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevis in ſermone.

Βραχυμέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A

Βραχυμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus partes ſunt breves & exiguæ; tenuis. Ex μέρος.

Βραχυμυθία, ας, ἡ, breviloquentia. A μῦθος.

Βραχυντικὸς, ὴ, ὸν, breviandi vim habens. A

Βραχύνω, f. υνῶ, corripio, breve reddo. A βραχύς.

Βραχύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevis tergo, breve dorſum habens. Ex βραχὺς, & νῶτος.

Βραχυόνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pauca habens ſomnia.

Βραχυπαραληκτέω, ῶ, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A

Βραχυπαράληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus penultima brevis eſt. Ex βραχὺς, & παραλήγω.

Βραχύπνοος, *contr.* βραχύπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, breves ſimulque tardos ſpiritus ducens. Ex βραχὺς, & πνοὴ, *ſpiritus.*

Βραχύπολις, parva, *Epith.* Urbis.

Βραχύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, breves meatus habens.

Βραχυπότης, ου, ὁ, parum potans.

Βραχύποτος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Βραχυῤῥιζία, ας, ἡ, brevitas radicum. A

Βραχύῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, breves radices habens. Ex βραχὺς, & ῥίζα, radix.

ΒΡΑΧΥ`Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, ſubitò, repentè, paucis; (3) κατὰ βραχὺ, ſenſim, paullatim; (4) βραχὺ, aliquantum, interdum, paulliſper, parvi momenti.

Βραχυσίδηρος, brevis, levis, Epith. teli.

Βραχυστέλεχης, qui parvo ſed brevi caudice eſt. Ex βραχὺς, & στελέχος, caudex.

Βραχυστομία, ἡ, brevitas oris. A

Βραχύστομος, ὁ ϗ ἡ, qui brevi eſt ore, ſive parvo orificio. Ex βραχὺς, & στόμα.

Βραχυσυλλαβία, ἡ, brevitas orationis, carminis.

Βραχυσύλλαβος, ὁ ϗ ἡ, paucis ſyllabis conſtans, Epith. pedis, numeri. A συλλαβή.

Βραχυσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui parvum ſeu exiguum ſymbolum ad convivium confert.

Βραχυτελὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevem finem habens. Ex βραχὺς, & τέλος.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχὺς.

Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, curtè recido. A

Βραχύτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, curtè reciſus. Ex βραχὺς, & τέμνω, ſeco.

Βραχυτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, breve collum habens.

Βραχύυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi contentus ſomno.

Βραχυφαγία, ἡ, tenuitas victûs, paucitas.

Βραχυφεγγίτης, ου, ὁ, breve & exiguum lumen habens. Ex βραχὺς, & φέγγος.

Βραχύφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevia habens folia.

Βραχυχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore durans.

Βραχύωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, breves habens auriculas. Ex βραχὺς, & οὖς, auris.

ΒΡΑ'ΧΩ, ſono, ſonitum ſeu crepitum edo, ſtrepo. Eſt onomatopœia. Hinc ἔβραχη, & βράχε, apud poëtas.

Βρέγμα, ατος, τὸ, ſinciput. A βρέχω.

Βρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Βρέμεσθαι, fremere, præſ. inf. med. verbi

ΒΡΕ'ΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων, Eur. Ph. 113.

ΒΡΕ'ΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca:

Βρένθιον, & βρένθειον, τὸ, unguentum è floribus. Unde βρενθινός.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, tumor, faſtus; (2) avicula incerta.

Βρενθύομαι, & βρενθύνομαι, ſuperbio, elato animo ſum, eumque geſtu & vultu prodo. ap. antiquiores, vox comica; (2) apud poſteriores, varia, quæ ab ſuperbiâ fiunt, aut cum ſuperbiâ quâdam conjuncta ſunt, ut indignor, iraſcor, faſtidio; aut ſuperborum moribus inſunt, ut ſevero & compoſito vultu aliquid facere, v. gr. meditari, Ern. Ὑπὸ φρονήματος βρένθυεται, Ariſtoph. Pac. 26. A βρένθος.

Βρέξις, εως, ἡ, pluvia. A βρέχω.

Βρέξαι, pluere, a. 1. inf. act. verbi βρέχω.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, ſimulacrum, rude è ligno.

Βρεφικὸς, ἡ, ὸν, infantilis. A βρέφος.

Βρεφικῶς, infantiliter.

Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium:

Βρεφοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infanticida. Ex κτείνω.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, infans; (2) fœtus animalis cujuſcunque, etiam ova; (3) βρεφόεν, ab infantiâ.

Βρεφοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis & educandis infantibus deſtinatus. Ex τρέφω.

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, infantulus. Dim. à βρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, ſinciput; et

Βρεχμὸς, ου, ὁ, idem: A

ΒΡΕ'ΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, Luc. 7, 38. Βρέχει ἐπὶ δικαίους ϗ ἀδίκους, Matt. 5, 45.

ΒΡΙ῀, Partic. incep. quæ in Compoſitione intenſionem notat, redditurque ferè per valdè, vel vehementer.

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, validus.

Βριαρόχειρ, ὁ ϗ ἡ, robuſtus.

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, robuſtum reddo; (2) robuſtus ſum; (3) extollo; (4) tumeſco. Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει, Heſiod. Ἔργ. 5.

Βριζόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſomniorum interpretatione futura prædicit. Ex βρίζω.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, vel ξω, poſt cibum dormio. Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, Il. 4, 223.

Βριήπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehementer clamans. Ex βρῖ, & ἠπύω, clamo.

Βρίθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βρίθω.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod. Ut et

Βριθὺς, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, gravis.

Βριθύκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, gravia habens cornua. Ex βριθὺς, & κέρας, cornu.

Βριθύνοος, contr. βριθυνους, ου, ὁ ϗ ἡ, gravem & prudentem mentem habens.

ΒΡΙ'ΘΩ, ſum gravis, ingraveſco, onuſtus ſum; (2) deorſum vergo præ pondere, inclinor; (3) ingruo, impreſſionem facio: (4) abundo; (5) gravo. Ἢ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακροῦ πλούτου βάρει, Soph. Aj. 130.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor; et

Βριμαίνω, f. ανῶ, idem; (2) excandeſco. A

Βριμάω, ῶ, fremo, iraſcor. A

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. A βριάω.

Βριμηδὸν, Adv. cum fremitu:

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

Βρίμηνις, ἡ, iracunda. A βρῖ, & μῆνις.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, idem quod βριμάομαι. Ἐβριμοῦτο τῷ τε Κύρῳ, ϗ τοῖς Μήδοις, Xen.

Βρισάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, currum gravans. Ex βρίθω, & ἅρμα.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concava. A βρόγχος.

Βρογχία, ἡ, arteria cartilaginea, aſpera.

Βρογχιάζω, f. άσω, p. ακα, deglutio, devoro.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, ſtruma, tumor in gutture ſeu aſperâ arteriâ. A βρόγχος, & κήλη.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces; (2) aſpera arteria.

Βρογχοταράταξις, εως, ἡ, qu. prælium gulæ. Vox per jocum ficta, ap. Athen.

Βρομέω, ῶ, f. έσω, fremo. A βρέμω.

Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A

Βρόμιος, ου, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor; (2) avena.

Βρομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, murmur edens. A præc.

Βρονταῖος, αία, αῖον, tonitrualis, tonans:

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono:

Βροντεῖον, ου, τὸ, machina theatralis, quâ tonitruum fragores imitantur. A

ΒΡΟΝΤΗ`, ῆς, ἡ, tonitru:

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

Βροντησικέραυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tonans & fulminans.

Βροντογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, filius, vel filia tonitrûs. Ex βροντὴ, & γείνομαι, naſcor.

Βροντόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Βροντοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, tonitru faciens. Ex ποιέω.

Βροντόφωνος, ον, vocem gravem, tonitrubus ſimilem, habens. Ex φωνή.

Βροτεᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro βροτέων. A

Βρότειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortalis, humanus:

Βρότεος, έα, εον, idem:

Βροτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A βροτὸς.

Βροτοβάμων, Dor. pro

Βροτοβήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, calcator hominum. Ex βροτὸς, & βῆμα, greſſus.

Βροτόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, voce humanâ loquens.

Βροτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt humanâ ſpecie; (2) homini ſimilis. Ex εἶδος.

Βροτόεις, όεσσα, όεν, ſanioſus, cruore reſperſus. A βρότος, cruor.

Βροτοκτονέω, hominem interficio. A

Βροτοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, homicida. Ex κτείνω.

Βροτολοιγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

ΒΡΟΤΟ`Σ, οῦ, ὁ, mortalis; (2) homo.

ΒΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, ſanies, cruor; (2) ſanguis pulvere permixtus. Hinc

Βροτοσκόπος, ον, homines, eorumquæ actiones ſpectans, inſpiciens, Epith. Furiarum.

Βροτόσσοος, ον, ſalutaris hominibus.

Βροτοστυγὴς, ὲς, inviſus hominibus. A στυγος.

Βροτοφθόρος, ον, hominibus pernicioſus. A φθορά.

Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inficio, cruento. A βρότος.

ΒΡΟΥ῀ΚΟΣ, ſeu βροῦχος, ου, ὁ, ſpecies locuſtarum, Lev. 11, 22.

Βρόχετος, ὁ, laqueus. A βρόχος.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βρέχω, humecto.

Βροχθίζω, f. ίσω, ſorbeo; (2) voro; helluor. A

Βρόχθος, ου, ὁ, guttur; (2) lagena. A βρόγχος.

Βροχθώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, cavus, aridus, Epith. lacus, Nic.

Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus.

Βρόχος, ου, ὁ, idem.

Βρόχω, ſorbeo, voro, deglutio, inuſ. unde ἀναβρόξειε, καταβρόξειεν, apud Hom.

Βρυάζω, f. άσω, floreo, germino; (2) lætor, exſulto. A βρύω.

Βρύγδην, Adv. cum ſtridore dentium; (2) fusè. A βρύχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus. Ab eod.

Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. Βρύκουσα σου τοὺς πνεύμονας, Ariſtoph. Lyſ. 369.

Βρύλλω, potito, ſubbibo; (2) ſorbeo, ſorbillo; inebrior. A

ΒΡΥ'Ν, vox infantium potum petentium.

Βρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, οέσσης, όεντος, muſcoſus; (2) mollis, friabilis. A

ΒΡΥ`ΟΝ, ου, τὸ, muſcus. Angl. Moſs. (2) alga, Plin. Angl. Sea-wraak.

Βρυοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, muſci fertilis. Ex φέρω.

Βρυόω, ῶ, f. ώσω, muſco oppleo. A βρύον.

Βρύσις, εως, ἡ, quaſi dic. ſcaturitio. A βρύω.

Βρύτεα, ων, τὰ, reliquiæ granorum poſt excoctam cereviſiam, item fraces vinaceæ. A

ΒΡΥ`ΤΟΝ, ου, τὸ, cereviſia, potus ex hordeo.

Βρύτος, ου, ὁ, idem.

Βρύττω, idem quod βρύχω, edo, devoro, E. M. (2) ab hoc, febri laboro. Id.

Βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. A βρύχω.

Βρυχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo. Ab eod.

Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio. Ab eod.

Βρυχὴ, ἡ, ſtridor è contritu, v. gr. dentium, fremitus. Hinc

Βρυχηδὸν, Adv. cum rugitu, cum fremitu:

Βρυχηθμὸς, οῦ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus:

Βρυχημα, ητος, τὸ, idem.

Βρύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubmerſus, mergens, obruens, & ſtrepens fluctibus. A βρύω, (vel potius à βρέχω, unde βροχή, Ern.)

Βρυχμὸς, οῦ, ὁ, morſus, roſio, ſtrepitus. A

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, frendo, ſtrideo, mordeo cum ſtridore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) med. furo. Ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, Act. 7, 54.

Βρυχώδης, ες, ſtrepens fluctibus.

ΒΡΥ'Ω, f. ύσω, ſcateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) ſcatere facio; (7) mano. Μήτι ἡ πηγὴ, ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ ϗ τὸ πικρὸν; Jac. 3, 11. Βρύων μελίτταις ϗ προβάτοις; Ariſtoph. Nub. 45.

Βρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod βρυόεις.

Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A βρύον, Angl. Bryony.

Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Βρωθεὶς, roſus, a. 1. part. paſſ. v. βρώσκω..

Βρῶμα, ατος, τὸ, eſca, cibus; (2) quod exeſum & eroſum eſt. A βρώσκω.

Βρωμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, propriè, de ruditu aſinorum; tum, (2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis atque etiam hominum iratorum; (3) fœteo. A βρῶμος.

Βρωματίζω, f. ίσω, cibum do. A βρῶμα.

Βρωμεω, ῶ, f. ήσω, fœteo. A βρῶμος.

Βρώμη, ης, ἡ, cibus, edulium, eſca. A βρώσκω; (2) ruditus. A βρέμω, Ern.

Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.

Βρωμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.

Βρωμηστής, ου, ὁ, qu. dic. ruditor, rudens.

Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Βρωμολόγος, ου, ὁ, fœtores loquens. Vox inepta apud *Lucian.*

ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, fœtor; (2) virus. Hinc

Βρωμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fœtidus.

Βρωσείω, eſurio, edere cupio. A βρώσκω.

Βρώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, eſculentus, edulis. A

Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipſa comedendi actio; (3) eroſio: A

ΒΡΩ΄ΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depaſco, conſumo. Βεβρωκὼς κακὰ φαρμακ', gramina, Il. 22, 94. Hinc

Βρωτικὸς, ἡ, ὸν, edulis, cibo aptus.

ΒΥ͂, vox infantis vagientis.

ΒΥ΄ΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.

Βυβλάριον, ου, τὸ, chartula ex papyro. Dim.

Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus.

Βυβλίον, τὸ, papyracea charta, in quâ nihil ſcriptum eſt; (2) funiculus nauticus. A

ΒΥ΄ΒΛΟΣ, ου, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro ſimilis; (3) liber.

Βύζην, *Adv.* densè. A

Βύζω, f. ύσω, refercio; (2) vagio; (3) bubulo. A βύω, *obturo*, vel βῦ, *voce infantium*, vel βύας, *bubo.*

Βυθίζεσθαι, *demergi*, præſ. inf. paſſ. verbi

Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθὸς.

Βύθιος, ία, ιον, qui eſt in profundo, profundus, unde τα βύθια, aquatilia. Ab eod.

Βυθίως, *Adv.* ſub fluctibus. A Βύθιος.

ΒΥΘΟ`Σ, οῦ, ὁ, gurges, profundum.

Βυθοτρεφης, έος, ὁ ϗ ἡ, in profundo nutritus. Ex βυθὸς, & τρέφω, *nutrio.*

Βυκανάω, buccinâ cano. A

ΒΥΚΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, buccina. Hinc

Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum.

Βυκανίζω, f. ίσω, buccino. Ab eod.

Βυκανιστήριον, ου, τὸ, buccina. A

Βυκανιστὴς, οῦ, ὁ, buccinator. A βυκανίζω.

Βύκτης, ου, ſonans, ſpirans. A βύζω.

ΒΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, et toſtum ad coquendam cereviſiam.

Βυπτέω, ῶ, f. έσω, vel βύπτω, *Heſ. Æol.* pro βάπτω, *Alb.* mergo. V. βάπτω:

ΒΥ΄ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis. Hinc

Βυρσεὺς, εως, ὁ, coriarius. Unde

Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo, concinno.

Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. A βύρσα.

Βυρσὶς, ιδος, ἡ, corium, pellis. Dim.

Βυρσοδεψέω, ῶ, f. ήσω, corium ſubigo.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, coriarius. Ex iiſd. Hinc

Βυρσοδεψικὸς, ἡ, ὸν, ad coriarios pertinens.

Βυρσοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corio contectus, corio compactus. Ex βύρσα, & πηγνύω.

Βυρσοποιὸς, οῦ, ὁ, coriarius.

Βυρσοπώλης, ου, ὁ, corii venditor.

Βυρσοτενὴς, ές, corio obductus. *Epth.* tympani.

Βυρσοτόνος, ον, idem. A τείνω.

Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.

Βύσιος, ου, ὁ, menſis quidam apud Delphos. A φύω, *germino*, quia eo omnia germinant.

Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.

Βύσσινος, ίνη, ινον, byſſinus. A βύσσος.

Βυσσοβαρης, έος, ὁ ϗ ἡ, in profundum labens præ pondere. Ex βυσσὸς, & βάρος.

Βυσσοδομεύω, f. εύσω, profundè cogito, machinor. A βυσσὸς, & δομεύω, pro δομέω.

Βυσσόθεν, *Adv.* ex imo. A

Βυσσός, οῦ, ὁ, fundum, imum maris, &c. A βυθός.

ΒΥ΄ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byſſus, lini pretioſiſſimi genus.

Βυσσόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, callidus, tectus animi et conſiliorum. A φρὴν.

Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A βυσσός.

Βύστρα, idem quod βύσμα.

ΒΥ΄Ω, f. ύσω, obturo, obſtruo; (2) impleo; (3) tego. Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα, Ariſtoph. Pace, 643. Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον, Odyſſ. 4. 134.

Βῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. βαίνω.

Βώδιον, τὸ, bucula. Ex βοίδιον, Dim. à βοῦς.

Βωθεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro βοηθεῖν.

Βωκολιαξεῖς, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βουκολιάσεις, à βουκολιάζω.

Βωκόλω, *bubulci*, gen. ſing. *Dor.* pro βουκόλου.

Βῶκον, *bubulcum*, acc. ſing. *Dor.* pro βοῦκον.

Βωλάκιον, ου, τὸ, glebula. Dim. A

Βώλαξ, κος, gleba, Job 7, 5. A βῶλος.

Βωλαριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Βωληδὸν, *Adv.* in glebæ modum. Ab eod.

Βώλιον, ου, τὸ, glebula. Dim. ab eod.

Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus.

Βωλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, glebas frango, occo. Ex βῶλος, & κόπτω.

Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio. Ex iiſd.

Βωλοποιέω, glebas facio, *Ern.*

ΒΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, gleba; (2) ager; (3) maſſa; (4) bolus. A βάω, cujus ſpatium ſeu moles menſuram ferè veſtigii pedis exæquat. *Id.*

Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inverſio. Ex στρέφω.

Βωλοτόμος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, glebas ſecans. Ex τέμνω.

Βωλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gleboſus. A βῶλος.

Βωμάκευμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum. A

Βώμαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, ſacrilegus, ſcurra; (2) ara parva. A βωμος. Unde

Βώμευσις, εως ἡ, aræ exſtructio.

Βωμιαῖος, ον, idem quod

Βώμιος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, in arâ poſitus, cultus.

Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dim. ab eod.

Βωμίστρια, ας, ἡ, quæ ad aram ſacra peragit, ſacerdos, antiſtita ſacri. Ab eod.

Βωμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aræ ſimilis.

Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum aut dictum. (Vid. *Ern.*) A

Βωμολοχεύω, f. εύσω, ſcurram ago.

Βωμολοχέω, idem.

Βωμολοχια, ας, ἡ, ſcurrilitas:

Βωμολοχικὸς, ἡ, ὸν, ſcurrilis. A

Βωμολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè adſiduus aræ & quaſi inſidians. Hinc (2) paraſitus; (3) adulator; (4) ſcurra; (5) avis quædam è monedularum genere. Ex βωμὸς, & λόχος.

Βωμονείκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit, conviciatur, vel rixatur. Ex νεικέω.

ΒΩΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, baſis; (2) ara.

Βῶν, *bovem*, acc. ſing. *Ion.* & *Dor.* pro βοῦν.

Βωνιτης, οῦ, ὁ, bubulcus. A βοῦς.

Βωξ, κὸς, ὁ, vide βόαξ.

Βῶς, *boves*, accuſ. plur. *Dor.* pro βοας.

Βῶσαι, *vocare*, a. 1. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro βοῆσαι, à βοάω.

Βώσαντι, *Poët.* pro βοήσαντι.

Βώσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro βοήσας.

Βωστρέομες, *vocemus*, 1. pl. præſ. conj. act. *Dor.* & *Poet.* pro βωστρέωμεν. A

Βωστρέω, f. ήσω, clamo, voco. Τί με βωστρεῖς, vocas? Ariſtoph. Ach. 964. Ποιησω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον, id. Lyſ. 688. Τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου, id. Pace, 1155. A βοάω, *clamo.*

Βώταν, *paſtorem*, acc. ſing. *Dor.* pro βώτην.

Βώτης, paſtor, *Fem* βῶτις. A βόσκω, *paſco.*

Βωτιανείρῃ, *populoſæ*, dat. ſing. f. g. à

Βωτιάνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alens & educans viros. *Epitb.* agri, ex cujus culturâ colonis victûs ſatis redit. Ex βώτης, & ἀνὴρ, *vir.*

Βώτωρ, ορος, ὁ, paſtor. A βόσκω, vel βόω.

Γ.

Γ, Tertia Alphabeti Græci litera, quæ Γάμμα ab Hebræorum *Gimel*, dicitur; (2) nota numeralis, ſignificans tria, at cum lineolâ infernè appoſitâ γ, *tria millia.*

Γ', pro γε, per apoſtrophen, ob ſequentem vocalem vel diphthongum.

Γᾶ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel ead. dial. pro γέ.

ΓΑΓΑ΄ΤΗΣ, ου, ὁ, Gagates, lapis.

ΓΑΓΓΑΛΙ΄ΖΩ, f. ίσω, titillo.

Γαγγαμεύς, έος, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piſcator. A

ΓΑΓΓΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, ſagena, rete piſcatorium.

Γάγγαμον, τὸ, idem.

Γαγγαμουλκὸς, οῦ, ὁ, idem quod γαγγαμεύς. Ex ἕλκω.

Γαγγίτης, οῦ, ὁ, vel γαγγίτις, Gangites, gemma.

ΓΑΓΓΛΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, nervi præter naturam contorſio, (tuberculum circa nervos ſub cute naſci ſolitum, *Ern.*)

Γαγγλιωδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ganglio ſimilis; (2) è gangliorum genere. A γαγγλιον.

ΓΑ΄ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc

Γαγγραινικὸς, ἡ, ον, gangrænæ ſimilis.

Γαγγραινόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, gangrænâ laboro, grangrænâ corripior. Ab eod. Hinc

Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangrænæ ingrueſcentia.

Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarenſis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syriâ.

Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, Gadarenus. Ab eod.

ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) theſaurus. Vox Perſica.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium eccleſiaſticum. A

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, theſauri cuſtos.

Γαθὲ, *bone*, voc. ſing. *per Aphæreſ.* pro ἀγαθὲ.

Γαθειν, *gaudere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro γηθεῖν.

Γαθέμεναι, præſens ejuſdem, *Dor.* pro eod.

Γάθησεν, *gaviſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Ion.* cum ν ἐφελκ· pro ἐγήθησε.

Γαῖ, *terra*, per apoſtr. pro γαῖα.

ΓΑΙ͂Α, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.

Γαιῃ, *terræ*, dat. ſing. *Ion.* pro γαία.

Γαιηγενὴς, ὲς, terrâ natus.

Γαίηθεν, *Adv.* à terrâ. A γαία.

Γαιήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, terrenus, terreſtris.

Γαιήοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, terram cingens & continens, tuens, moderans. Ex ἔχω.

Γαιηφαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terrâ veſcitur.

Γαιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terram deſcribit. Ex γαία, & γράφω, *ſcribo.*

Γαιοδότης, ου, ὁ, terræ dator.

Γαιοῦχος, idem quod γαιήοχος.

ΓΑΙΣΟ`Σ, οῦ, & γαῖσον, γαῖσα, gæſum, teli genus.

ΓΑΙ΄Ω, glorior, ſuperbio, efferor, fiduciâ et gloriatione roboris et virtutum mearum, Κύδεϊ γαίων, Il. 1, 405.

Γαιωδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terreus. A γαῖα.

Γαιωμορία, vide γεωμορία.

ΓΑ΄ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac; (2) ſuccus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac.*

Γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, lacteus. A γάλα. Unde

Γαλακτιάω, ῶ, lacte abundo.

Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor.

Γαλακτικὸς, ἡ, ὸν, lac referens, lacteus.

Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus.

Γαλάκτιον, τὸ, idem quod γάλα.

Γαλακτίς, ίδος, ἡ, &

Γαλακτίτης, ου, ὁ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quendam ſuccum emittat.

Γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, ut mulctra.

Γαλακτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lactens, lac referens.

Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus. A τρέφω.

Γαλακτοκόμος, ου, ὁ, paſtor. Ex κομέω.

Γαλακτόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, lacteſco, in lac vertor, in naturam lactis degenero. A γάλα.

Γαλακτοπίνω, lac bibo.

Γαλακτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, lacti augendo aptus. A

Γαλακτοποιία, ἡ, lactis augendi vis.

Γαλακτοποσία, ἡ, uſus lactis ad bibendum.

Γαλακτοπόταν, acc. ſing. *Dor.* pro γαλακτοπότην.

Γηλακτοποτέω, ῶ. f. ήσω, lac bibo. A

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac bibit.

Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. Ex γάλα, & τροφὴ, *cibus.*

Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit lacte.

Γαλακτουργέω, lacticinia conficio.

Γαλακτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lacticiniorum confector. Ex γάλα, & ἔργον, *opus.*

Γαλακτουχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. A γαλακτοῦχος.

Γαλακτουχία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.

Γαλακτοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, lac habens, lactans, lacte nutriens. Ex γάλα, & ἔχω, habeo.

Γαλακτοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacte victitans, lac comedens. Ex γάλα, & φαγεῖν, comedere.

Γαλακτοφόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacti generando, aut augendo utilis.

Γαλακτόχροος, contr. γαλακτόχρους, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lactei coloris. Ex γάλα, & χρόα, color.

Γαλακτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacteus, albidus, unde τὸ γαλακτῶδες, εος, lac & lactis ſerum.

Γαλάκτωσις, εως, ἡ, mutatio in lac.

Γαλάνας, gen. ſing. Dor. pro γαληνης.

Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in cælo. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus.

Γαλάτης, ου, ὁ, Gallus; (2) Gallo-græcus. Hinc

Γαλατία, ας, ἡ, Gallia; (2) Gallo-græcia.

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, Galaticus; (2) Gallicus.

Γαγεάγρα, ας, ἡ, cavea ferrea & quoddam carceris genus; (2) decipula.

ΓΑΛΕ΄Η, ης, contr. γαλῆ, ῆς, ἡ, muſtela; (2) catus, felis, Lev. 11, 29.

Γαλεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex muſtelino genere eſt; (2) muſtelæ ſimilis. Ex γαλεὸς.

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem & mures. Ex γαλέη, μῦς, mus, & μάχη.

Γαλεὸς, ου, ὁ, muſtela; (2) piſcis quidam; (3) ſtellio. A γαλέη.

Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, ſerenus; (2) hilaris. A γαλήνη.

Γαλερωπὸς, ου, ὁ, oculis lætus & hilaris. Ex γαλερὸς, & ὦψ, oculus.

Γαλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod γαλεοειδής.

Γαλεώτης, ου, ὁ, ſtellio. A γαλέη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, muſtela. A γαλέη, ex quo contractum eſt; (2) *quidam interpretantur etiam* felis; *parum bene,* Ern.

Γαληναῖος, αία, αῖον, tranquillus. A γαλήνη.

ΓΑΛΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, ſerenitas; (2) tranquillitas & hilaritas vultûs.

Γαληνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod γαληνός.

Γαληνιάω, ῶ, ſerenus ſum, tranquillus ſum.

Γαληνίζω, f. ίσω, ſerenum reddo, tranquillo.

Γαλήνιος, ία, ιον, tranquillus, ſerenus; (2) hilaris. A γαλήνη.

Γαληνισμὸς, ου, ὁ, ſerenitas. A γαληνίζω.

Γαληνιῶσαν, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. à γαληνιάω.

Γαληνὸς, ἡ, ὸν, idem quod γαλήνιος. Hinc

Γαληνότης, ητος, ἡ, ſerenitas, tranquillitas.

Γαληνόω, ῶ, f. ώσω, ſereno, tranquillo.

Γαληνῶς, *Adv.* tranquillè, tranquillo animo.

Γαληρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſerenum & hilarem vultum habens. Ex γαληρὸς, pro γαλερὸς, & ὦψ.

Γαλιάγκων, ὁ ϗ ἡ, qui eſt breviori brachio, qu. muſtelæ cubitum habens, ancus. Ex γαλῆ, & ἀγκων.

Γάλιον, ου, τὸ, galium, herba. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.

ΓΑΛΙ΄ΟΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ ſimilis, urtica mortua, lamium, *Plin. Angl.* Archangel.

Γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad gallos. A

ΓΑ΄ΛΛΟΣ, ου, ſeu γαλλός, οῦ, ὁ, gallus eviratus, ſpado.

Γαλουχέω, ῶ, f. ήσω, lacte abundo, lac habeo. Ex γάλα, & ἔχω, habeo.

Γαλουχία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iiſd.

Γάλοως, ἡ, της γάλοω, & γάλως, ἡ, της γάλω, item γάλωος, glos, ſoror mariti; (2) uxor fratris.

Γᾶμαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro γαμῆσαι.

Γαμβρεύω, f. εύσω, connubio jungo, vel ſocio. Ἐγεγάμβρευτο δὲ ἔδη καθ᾽ ὁμολογίαν τῷ Ὑρκάνου γενει, Joſeph.

Γάμβρια, ων, τὰ, munus, ſeu convivium à genero dari ſolitum. A

Γάμβριος, α, ον, pretioſus, v. gr. veſtitus, qualis rex Perſarum generis dabat. A

ΓΑΜΒΡΟ`Σ, ου, ὁ, gener; (2) ſocer; (3) frater uxoris; (4) ſponſus, impropriè ap. *Dor.* & *Æol.*

Γαμείτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. act. v. γαμέω.

Γάμεν, 3. ſing. a. 1. ind. *Ion.* & *Bœot.* pro ἠγάμησεν.

Γαμέσσεται, pro γαμέσηται, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.*

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.

Γαμετης, ου, ὁ, maritus.

Γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. Ab eod.

ΓΑΜΕ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, uxorem duco; (2) nubo. Εἰ κακὸν ἐσμεν, τί γαμεῖθ᾽ ἡμᾶς; Ariſtoph. Θεσμ. 796. Οὐ γὰρ γαμοῦμαι τῷ κασιγνήτῳ ποτέ, ib. 907.

Γαμηλία, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales ſuos inducit.

Γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. A γάμέω.

Γαμήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptialis, conjugalis.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, vel Januarius.

Γαμησείω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias deſidero. A γαμέω.

Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. Ab eod.

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, nuptialis. A γάμος.

Γάμιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.

Γάμοιο, gen. ſing. *Ion.* pro γάμου.

Γαμοῖτο, *nubat.* 3. ſing. præſ. opt. med. *contr.* pro γαμέοιτο. A γαμέω.

Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo. A

Γαμοκλόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum fur, adulter. A κλέπτω.

Γαμοποιΐα, ἡ, nuptiarum apparatio.

Γαμόρω, gen. ſing. *Dor.* pro γημόρου.

Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ; (2) connubium, matrimonium, conjugium. A γαμέω.

Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A

Γαμοστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptias parans, ornans. Ex γάμος, & στέλλω, *orno.*

Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro, perago.

Γαμουμένῃ, dat. ſ. pr. part. paſſ. f. g. v. γαμέω.

Γαμφαὶ, ῶν, αἱ, maxillæ. A γαμψός.

Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, A præc.

Γαμψός, ἡ, ὸν, incurvus, inflexus, aduncus. A κάμπτω, *flecto.* Hinc

Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura.

Γαμψωλὴ, ης, ἡ, idem & ab eod.

Γαμψῶνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, cui curvi ſunt ungues. Ex γαμψὸς, & ὄνυξ, *unguis.*

Γαμψώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΓΑ΄ΝΟΣ, εος, τό, lætitia, voluptas; (2) ſplendor; *item* quod eſt in quâque re pulchrum nitidum, hilare, venuſtum. Hinc

Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitiâ adficio; (2) ſplendeo; (3) lævigo, polio:

Γάνυμαι, lætor, gaudeo. Γάνυσθαι τῷ ἐπαίνω, Luc. Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, Ariſtoph. Veſ. 610.

Γανύομαι, f. ύσομαι, idem.

Γανυτελέω, ῶ, opiparè apparo; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος.

Γάνωμα, ατος, τὸ, lætitia; (2) ſplendor. A γανόω.

Γάποτος, ον, *Dor.* pro γήποτος, à terrâ bibendus.

ΓΑ΄Ρ, *conj.* enim; (2) igitur; (3) quippe, ſcilicet; (4) interdum et redundat.

ΓΑΡΓΑΙ΄ΡΩ, f. αρῶ, plenus ſum; (2) moveor, palpito.

ΓΑΡΓΑΛΙ`ΖΩ, f. ίσω, titillo; (2) lætitiâ adficio. Γαργαλίζειν τὸν ἄνθρωπον, Cebes.

Γαργαλισμὸς, ου, ὁ, titillatio. A præc.

Γάργαλος, ου, ὁ, idem:

Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine inſigni. Alioquin urbs Troadis. A γαργαίρω.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ`Ν, ῶνος, ὁ, gurgulio: ab

Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. Ab eod. Hinc

Γαργαρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa gargarizandi actio.

ΓΑ΄ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamem piſcium ſale conditorum.

Γάρος, ου, ὁ, idem.

Γαρυέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro γηρύειν.

Γαρύεν, præſ. idem. *Dor.* formatum.

Γαρύομαι, *conqueror, Dor.* pro Γηρύομαι.

Γᾶς, *terræ,* gen. ſing. *Dor.* pro γῆς, à γῆ.

ΓΑΣΤΗ`Ρ, έρος, *per Syncop.* γαστρὸς, ἡ, venter; (2) ventriculus in quem cibus recipitur; (3) uterus. Hinc

Γάστρα, ας, ἡ, fundum vaſis, navis, & ſimilium; (2) vas ventricoſum.

Γάστρη, ης, ἡ, idem & ab eodem.

Γαστρίδιον, ου, τὸ, parvus venter. Dim.

Γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem ſaburro; (2) opiparè & lautè accipio; (3) ventrem cædo. Παράβαινε κύκλω, ϗ γάστρισον σεαυτὸν, Ariſtoph. Veſp. 1517. Ab eod.

Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A

Γαστρίμαργος, ου, ὁ, guloſus, cibi avidus.

Γαστριμάργως, cum cibi aviditate.

Γάστρις, ιος, ὁ, guloſus, lurco, ventri deditus; (2) lumbricus. A γαστήρ.

Γαστρισμὸς, οῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.

Γαστροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam ventris habens, ventroſus. Ex γαστὴρ, & εἶδος, *forma.*

Γαστροκνημια, ἡ, ſura, pars tibiæ poſterior; (2) pulpa carnis. Ex γαστὴρ, & κνήμη.

Γαστροκνήμιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi causâ Archeſtrati opus. A

Γαστρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de rebus ventri gratis diſſerit & eas exponit.

Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαί, ventre vaticinor.

Γαστρονομια, ας, ἡ, lex ventris, jocosè de Archeſtrati libro. Ex γαστὴρ, & νόμος, *lex.*

Γαστροοίδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ventre tumidus eſt. Ex γαστὴρ, & οἰδέω, *tumeo.*

Γαστρορaφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio, fibulâ factâ conſutio. Ex γαστὴρ, & ῥάπτω, *ſuo.*

Γαστρόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventri deditus.

Γαστροφορέω, ventre aufero, vel in ventre fero.

Γαστρόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, manuum labore vivens. Ex γαστὴρ, & χείρ, *manus.*

Γαστρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ventroſus. A γαστὴρ.

Γάστρων, ωνος, ὁ, guloſus, lurco. Ab eod.

ΓΑΥΛΟ`Σ, οῦ, ὁ, mulctra, mulctrale, ſitula.

Γαυλικὸς, & γαυλιτικὸς, ἡ, ὸν, navalis; χρήματα γαυλικὰ pecunia de navibus coacta. A

Γαῦλος, οῦ, ὁ, navigii genus; (2) ſentina.

Γαυλὼς, *mulctras,* acc. plur. *Dor.* pro γαυλούς.

Γαυνάκη, ἡ, mantile villoſum, ap. *Cl. Alex.*

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exſultatio, gloriatio. A

Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, ſuperbio, efferor, me jacto. Οἱ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, Job 3, 14. Γαυριῶντες ἐπὶ τῷ συγκόψαι τὸν παιδαγωγόν, Plut. A γαῦρος.

Γαυρικὸς, ἡ, ὸν, elatus, ſuperbus. Ab eod.

Γαυριόωντες, *ſuperbientes,* nom. pl. præſ. part. act. *Poet.* pro γαυριῶντες. A γαυριάω.

Γαῦρος, ρα, ρον, ſuperbus, arrogans, ferox; (2) qui elatus eſt & aliquâ re exſultat. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, ſuperbia, elatio, ferocia.

Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, ſuperbio, glorior, efferor.

Γαύσαπος, ὁ, gauſape.

ΓΑΥΣΟ`Σ, ἡ, ὸν, vel γαῦσος, η, ὸν, curvus, tortuoſus. Hinc

Γαυστόω, ῶ, f. ώσω, curvo.

ΓΕ`, *Particula,* aliis vocibus ferè adnecti ſolita, certè; (2) cum pronominibus, quidem; (3) quum abundat, omnino; (4) ſaltem; (5) καίγε, idem quod γε; (6) διάγε, tamen; (7) καιτοιγε, etſi; (8) μενοῦνγε, immo vero.

Γέα, ας, *contr.* γῆ, ῆς, ἡ, terra; (2) patria.

Γεάσχος, ου, ὁ ϗ ἡ, terram complectens. Ex γέα, & ἔχω, *contineo.*

Γέγαα, 1. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro γέγηκα, à verbo poët. γάω, pro γείνομαι.

Γεγάασιν, *geniti ſunt,* 3. plur. perf. ejuſd.

Γεγάατε, *geniti eſtis,* 2. plur. perf.

Γεγαθὼς, perf. part. act. *Dor.* pro γεγηθὼς, & hoc *per Sync.* pro γεγηθηκὼς, à γηθέω.

Γεγάμεν, *natum eſſe,* perf. ind. med. *Dor.* & *Poet.* pro γεγηκέναι, à verbo γάω.

Γεγανυμένος, perf. part. paſſ. v. γανύω pro γανόω.

Γεγεναμενος, *genitus,* perf. part. paſſ. *Dor.* pro γεγενημενος, à verbo γίνομαι, *fio, naſcor.*

Γεγένημαι, *natus fui,* 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Γεγενημένον, *factum,* acc. ſing. perf. part. paſſ.

Γεγενῆσθαι, *fuiſſe,* præſ. inf. paſſ.

Γεγενοίμην, *Poet.* & *Ion.* pro γενοίμην.

Γέγηθα, *per Sync.* pro γεγήθηκα, à γηθέω.

Γεγηθότως, *Adv.* cum gaudio, cum lætitiâ. A γεγηθὼς, quod eſt à γηθέω.

Γεγηρήκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. γηράσκω.

Γεγόναμεν, *facti ſumus,* 1. plur. perf. ind. med.

Γεγόνει, *natus ſuerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐγεγόνει, à verbo γίνομαι, *ſum.*

Γέγονεν, *factum eſt*, 3. ſing. perf. ind. med.

Γεγραμμένος, perf. part. paſſ. verbi γράφω.

Γέγραπται, *ſcriptum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, perf. act. v. γυμνασιαρχέω

Γεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. v. γυμνάζω.

Γεγωνέμεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro γεγωνεῖν.

Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor. Hinc

Γεγώνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor.

Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.

Γεγωνόκωμος, valdè notus, famâ per oppidum pervulgatus. A ſeq. et κώμη.

Γεγωνὸς, ὴ, ὸν, alto clamore enunciatus, clarè pronunciatus; (2) clarum pronuncians.

Γεγὼς, *natus*, perf. part. med. pro γεγαὼς, & hoc pro γεγηκὼς, à verbo γάω, *naſcor.*

ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom; (2) locus ſuppliciorum. Vox Hebr.

Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, ſeu agri cultura. A

Γεηπὸνος, ὁ ϗ ἡ, agricola. Ex γέα, & πόνος.

Γεηρὸς, ρά, ρον, terrenus, terreſtris. Ex γέα.

Γεϊαρότης, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, & ἀρόω.

Γειναμένοιο, *nati*, gen. ſing. part. a. 1. med. *Ion.* pro γειναμένου, à verbo γείνομαι.

Γεινάμην, 1. ſing. a. 1. med. *Ion.* pro ἐγεινάμην.

Γείναο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro γείνασο.

Γείνασθαι, *natum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Γείναι, 2. ſing. præſ. ind. *Ion.* pro γεινῃ.

ΓΕΙΝΟΜΑΙ, a. 1. ἐγεινάμην, gignor, naſcor; (2) *activè de mare & feminâ*, gigno, procreo; (3) ſum.

Γειοκόμος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & κομέω.

Γειομόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter ſe dividunt. Ex γῆ, & μόρος, *portio.*

Γειοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, agricola.

Γειοτομον, ου, τὸ, aratrum. A

Γειοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γεία, pro γῆ, & τέμνω, *ſeco.*

Γείσιον, ου, τὸ, ſeptum, lorica; (2) ſuggrundium. A γεῖσον.

Γεισίποδιζω, f. ίσω, ſuggrundia fulcio. A γεισίπους. Hinc

Γεισιπόδισις, εως, ἡ, ſuggrundatio.

Γεισιπόδισμα, ατος, τὸ, ſuggrundiorum fulcrum.

Γεισίπους, οδος, ὁ, idem. Ex γεῖσον, & πούς.

ΓΕΙ˜ΣΟΝ, ου, τὸ, ſuggrunda.

Γεῖσος, εος, τὸ, idem; (2) capitellum.

Γεισόω, vel γεισσὸω, f. ώσω, ſuggrundâ munio; (2) in ſuggrundæ modum conformo. Hinc

Γεισσωμα, ατος, τὸ, ſuggrundatio.

Γείσσωσις, εως, ἡ, idem.

Γείταινα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.

Γειτνία, ης, ἡ, vicinitas. Ab eod. Hinc

Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus ſum; (2) adfinis, cognatus ſum.

Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A præc.

Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω. Unde

Γειτνιῶσα, *vicina*, præſ. part. act. fem. gen.

Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem quod γειτνιάω.

Γειτόνευμα, ατος, τὸ, vicinitas, *Aret.*

Γειτονεύω, f. εύσω, idem.

Γειτόνησις, εως, ἡ, idem:

Γειτόνημα, ατος, τὸ, idem. A γειτονέω.

Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γειτὼν.

Γείτοσι, *vicinis*, dat. plur. à γειτών.

Γειτόσυνος, ύνη, υνον, vicinus. Ab eod.

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος ὁ ϗ ἡ, vicinus; (2) adfinis; (3) ſimilis.

Γειώρας, ου, ὁ, peregrinus; (2) proſelytus; al. γειῶρας. Vox Syro-Chaldæaca.

Γελᾶ, *ridet*, 3. ſing. præſ. pro γελάει.

Γελαῖς, *rides*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* pro γελᾷς, & hoc per *contr.* pro γελάεις.

Γελᾶν, *ridens*, præſ. part. act. *Dor.* pro γελῶν.

Γελανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hilaris. A γελάω.

Γελαξῶ, *ridebo*, 1. ſing. f. 1. *Dor.* pro γελάσω.

Γελάοισα, præſ. part. *Dor.* pro Γελαουσα.

Γελασείω, ridere cupio. Ab eod.

Γελάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ridiculus, riſu dignus.

Γέλασμα, ατος, τὸ, riſus. Ab eod.

Γελάσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro γελάσαι.

Γελαςικὸς, ὴ, ὸν, ridendi facultate præditus. Unde γελαςικως, ridiculè.

Γέλαςὴς, οῦ, ὁ, riſor, irriſor:

Γελαςὸς, ὴ, ὸν, riſu dignus:

Γελαςὺς, ύος, ἡ, riſus. Ab eod.

Γελάσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

ΓΕΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, rideo; (2) irrideo; (3) ſplendeo, niteo, floreo, hilaris ſum. Γελώμενος πρὸς σοῦ γε ϗ τῶν Ἀτρέως διπλῶν ςρατηγῶν deriſus ab. Soph. Phil. 1014. Ἐγέλων μέγα κεκραγότα μ᾽ οἱ θεώμενοι, Ariſtoph. Veſp. 1278.

Γελεῦσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro γέλουσα, à γελέω, *Ion.* pro γελάω.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, ſcruta; (2) color, tinctura.

Γελγηθεύω, f. εύσω, decipio. A præc.

Γελγιδόομαι, οῦμαι, in γέλγιδας, evado, in nucleos, ſeu ſpicas divido, & diſcerno. A

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, & γελγὶς, ίδος, ἡ, allii caput, ſeu nucleus.

Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſcruta vendo.

Γελγοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum venditor.

Γελγόπωλις, ιδος, ἡ, ſcrutorum venditrix.

Γελῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro γελᾷς.

Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος. Hinc

Γελοιασμός, ου, ὁ, jocatio.

Γελοιαςὴς, οῦ, ὁ, jocator, facetus. Ab eod.

Γελοίης, gen. ſing. *Ion.* pro γελοίας.

Γελοίοιο, *ridiculi*, gen. ſing. *Ion.* A

Γελοῖος, οία, οῖον, jocoſus, facetus, urbanus; at γελοιός, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus. A γέλως.

Γελοιότης, ητος, ἡ, ridiculum rei.

Γελοίωντες, *ridentes*, *Poet.* pro γελῶντες.

Γελοίως, *Adv.* ridiculè. A γελοῖος.

Γελως, ωτος, vel ω, ὁ, riſus; (2) maris ſerenitas. A γελάω.

Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, riſum excito; ſcurrilia loquor. Ex γέλως, & ποιέω.

Γελωτοποιία, ας, ἡ, ſcurrilitas. A

Γελωτοποιός, οῦ, ſcurra.

Γεμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onero. Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, Joan, 2, 7. Ἐπεθύμει γεμισαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, Luc. 15, 16. A γέμω. Hinc

Γεμίσας, a. 1. part. act.

Γεμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat. act.

Γεμισθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum.

Γέμομες, *pleni ſumus*, *Dor.* pro γέμομεν.

ΓΕ'ΜΩ, plenus ſum, onuſtus ſum, propriè de navi, tum vero de variis aliis, adeoque & de rebus animi. Πόλις δ᾽ ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γήμει, Soph. Oed. Tyr. 4.

Γενάρχης, ου, ὁ, gentis & familiæ auctor; unde Aborigines, γενάρχαι, (2) princeps, nomen magiſtratûs. Ex γένος, & ἀρχή.

Γενεὰ, ᾶς, ἡ, natales, ἀπὸ γενεᾶς, à natalibus, à puero; (2) generatio, ſtirps; (3) progenies, genus; (4) liberi; (5) tempus ſpatii, non ſatis certi: non tamen infra 25 annos.

Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenſeo, natales progenitorum inveſtigo; (2) annumero in proſapiâ aliquâ. A γενεαλόγος.

Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod

Γενεαλογια, ἡ, genealogia, generis recenſio.

Γενεαλογικος, ὴ, ὸν, ad generis recenſionem, ſive ad genealogiam pertinens. A

Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem & genus alicujus recenſet. Ex γενεὰ, & λέγω, *dico.*

Γενεῆθεν, genere.

Γενεῆφιν, *generatione*, dat. ſing. *Ion.* & per *Parag. gen*, τοῦ φιν, pro γενεᾷ, à γενεα.

Γενέθλη, ης, ἡ, genus, progenies. A γενεά.

Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. A præc.

Γενεθλιαζω, natalitia ago.

Γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ad natalitia pertinens; (2) genethliacus.

Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio ex natali die, notatio ex ſideribus natalitiis. A

Γενεθλιαλογέω, exerceo artem è natali die fata hominum colligendi, et ex illâ arte quæſtum facio.

Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones è natali die facit. Ex γενέθλια, & λέγω, *dico.*

Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas.

Γενεθλίδιος, ου, ὁ, natalitius.

Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.

Γενέθλιον, ου, τὸ, dies natalis hominis, urbis. &c. A γενέθλη. Hinc

Γενέθλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, natalis, natalitius, θεοὶ γενέθλιοι, penates.

Γενεθλίωμα, τὸ, genus, ſexus.

Γένεθλον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.

Γένει, dat. ſing. *contr.* pro γενεϊ, à γένος.

Γενειάζω, f. άσω, pubeſco. A γένειον, *barba.*

Γενειᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro γενειάειν.

Γενειὰς, άδος, ἡ, lanugo; (2) barba; (3) genæ.

Γενειάσδων, præſ. part. *Dor.* pro γενειάζων.

Γενειάσκω, barbam emittere incipio. A

Γενειάω, ῶ, barbatus ſum; (2) pubeſco. A γένειον. Hinc

Γενειήταν, acc. ſing. *Dor.* pro γενειήτην, à

Γενειήτης, ου, ὁ, & γενειάτης, barbatus.

Γένειον, ου, τὸ, mentum; (2) barba. A γένυς.

Γένεο, *fuiſti*, 2. ſing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένου, à verbo γείνομαι, *ſum.*

Γενέσεως, *Att.* & *Ion.* pro γενέσιος, à γένεσις.

Γενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi γείνομαι.

Γενέσια, ων, τὰ, natalitia & quidem propriè de mortuo cujus natalis celebratur. A γένεσις.

Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ex ἀρχη.

Γενεσιουργος, οῦ, ὁ, originis cauſſa. Ex ἔργον.

Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo; (2) creatio; (3) generatio, nativitas; (4) genitura, poſitus cœli tempore nativitatis. A γείνομαι.

Γενέτειρα, ας, ἡ, genetrix, parens. A γενετήρ.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γείνομαι.

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.

Γενέτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Γενέτο, *fuit*, 3. ſing. a. 2. *Ion.* pro εγενετο.

Γένευ, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐγένου.

Γένῃ, *fueris*, 2. ſing. a. 2. conj. med.

Γενηὶς, ίδος, ἡ, ſecuris. Ἐκεῖ γὰρ οὔ τέ του γενῆδος ἦν πληγμ᾽, οὐ δικέλλης ἐκβολη, Soph. Antig. 255. Ξίφος εἴ ποθεν, ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε, idem Phil. 1249.

Γενηθεὶς, *natus*, a. 1. part. paſſ. verbi γείνομαι.

Γενήθητι, *naſcaris*, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Γενηθήτω, *fiat*, 3. ſing. a. ejuſd.

Γενήσεται, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Γένησθε, *fueritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. med.

Γενήσομαι, *ero*, 1. ſing. f. 1. ind. med.

Γενῆται, ῶν, οἱ, qui ejuſdem generis ſunt, gentiles. Ab eod.

Γένηται, 3. ſing. a. 2. conjunct. med.

Γενητὸς, ὴ, ὸν, creatus, factus. Ab eod.

Γενικὸς, ὴ, ὸν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus caſus. A γένος. Hinc

Γενικῶς, *Adv.* generaliter.

Γέννα, ῆ, ῆς, genus, progenies. Hinc

Γεννάδας, ου, ὁ, generoſus; (2) ingenuus.

Γενναῖος, αῖα, αῖον, ingenuus; (2) nobili loco ortus; (3) naturalis, avitus, inſitus; (4) generoſus, ſtrenuus; (5) vehemens, validus. Ab eod.

Γενναιοπρεπῶς, generosè.

Γενναιότης, ητος, ἡ, generoſitas. A γενναῖος.

Γενναίως, *Adv.* generosè, fortiter. Ab eod.

Γεννᾶται, *naſceretur*, 3. ſing. præſ. conjunct. paſſ. *contr.* pro γεννάηται, à γεννάω.

Γέννατο, *fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Æol.* pro ἐγείνατο, à verbo γείνομαι, *ſum.*

Γεννάω, ῶ, genero, progigno, *de viris*, pario, *de mulieribus*; (2) pario, *metaph.*

Γεννηθεὶς, *natus*, maſculinum gen.

Γεννηθὲν, aor. 1. part. paſſ. n. g. A γεννηάω.

Γεννηθέντος, gen. ſing. à γεννηθείς.

Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum ſeu procreatum eſt, progenies; (2) fructus. A γεννάω.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω. Unde

Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio:

Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater:

Γεννητῆς, οῦ, ὁ, generator:

Γεννητικὸς, ὴ, ὸν, generandi vim habens, genitalis:

Γεννητὸς, ὴ, ὸν, genitus, natus; (2) mortalis:

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.

Γεννικὸς, ὴ, ὸν, generoſus, fortis. A γέννα.

Γεννικῶς, *Adv.* generosè, fortiter.

Γεννοδότειρα, genetrix, *Epith.* Veneris.

Γεννᾶσα, *generans*, præſ. part. act. *contr.* pro γεννάουσα, à verbo γεννάω.

Γενοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γενοίντο.

Γενόμενος, *natus*, aor. 2. part. med.

Γένος, εος, τὸ, genus, progenies, familia; (2) gens, natio; (3) ſtirps; (4) Genus, cui opponitur Species. A γείνομαι.

Γενοῦ, *fis*, 2. ſing. aor. 2. imperat. med.

Γενοῦμαι, *fiam*, f. 2. ind. med.

Γένους, *generis*, g. ſing. *contr.* pro γένεος, à γένος.

Γενούστης, ου, ὁ, genere propinquus. A γένος.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viſcera.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, gentiana, herba. *Angl.* Gentian, or Felwort.

Γέντο, *fuit*, 3. ſing. a. 2. med. *Poet.* pro ἐγένετο, à verbo γείνομαι, *ſum, naſcor.*

ΓΕΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla; (2) barba.

Γενωμαι, *fiam*, a. 2. conj. med. v. γείνομαι.

Γενώμεθα, *efficeremur*, 1. plur. a. ejuſd.

Γεοειδὴς, ὲς, terreus. Ex εἶδος.

Γεόομαι, οῦμαι, in terram vertor.

Γεοῦχος, ου, ὁ, terram continens, qui terram ſuo ambitu complectitur. Ex γεα, & ἔχω.

Γεράεσσι, vel γεράεσσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro γερασι, à γέρας, *munus.*

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. A

Γεραιὸς, ὰ, ὸν, ſenilis; (2) *maſc.* ſenex, vir venerabilis, magnæ autoritatis. A γέρων.

Γεραίρω, muneror honoris cauſsâ, orno; (2) veneror, magni facio. Τραγικοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον, Herodot. Μέλπε, ϗ γέραιρε φωνῇ πᾶσα, χορομανεῖ τρόπῳ, Ariſtoph. Θεσμ. 970. A γέρας.

Γεραίτερος, *ſenior*, per Syncop. pro γεραιότερος.

Γεράνδρυον, ου, τὸ, (al. γεράνδριον) arbor annoſa. Ex γέρων, & δρῦς, *arbor.*

Γεράνιον, ου, τὸ, grus, machina; (2) Geranium, herba, *Plin. Angl.* Cranesbill.

Γερανίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, geranites, lapis quidam. A γέρανος.

Γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum paſcentium. A βόσκω.

Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus.

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ου, ἡ, grus, avis; (2) ſaltationis genus; (3) machina ſcenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.

Γεραὸς, οῦ, ὁ, ſenex; (2) honoratus. A γέρων.

Γερᾶραι, a. 1. inf. act. verbi γεραίρω.

Γεραιρος, ρὰ, ρον, honorandus, venerandus, auguſtus. Ab eod.

ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus; (2) honor. Hinc

Γεράσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, honoratus, honore & præmio dignus; (2) honorificus; (3) ſenilis.

Γερασφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέρας, & φέρω.

Γερατοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Γεράων, gen. pl. *Ion.* pro γεράτων, à γέρας.

Γεργέριμος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Olivæ, eſtque decidua, quæ ob maturitatem ſponte decidit.

Γέρεα, nom. pl. *Ion.* pro γέρατα, à γέρας.

Γερήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *epith.* Neſtoris, ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut à loco Γερήνα.

Γερηφορία, ἡ, honores. A φέρω.

Γέρον, *ſenex*, vocat. ſing. à γέρων, *ſenex.*

Γεροντανωγέω, ῶ, f. ήσω, ſenem inſtituo. A

Γεροντανωγὸς, οῦ, ὁ, qui ſenem inſtituit.

Γεροντειος, εία, ειον, ſenilis. A γέρων.

Γεροντιαῖος, αία, αίον, idem & ab eod.

Γεροντία, ἡ, ſenectus; (2) Lacedæm. ſenatus.

Γεροντιάω, ῶ, ſenium & delirium reſipio, ad ſenilem modum deliro, deſipio. Ab eod.

Γεροντικὸς, ἡ, ὸν, ſenilis. Ab eod.

Γερόντιον, τὸ, vetulus, ſenex; (2) ſenatus.

Γεροντικῶς, *Adv.* ſeniliter.

Γεροντοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ſenis, atque adeo parum docilis præceptor eſt.

Γεροντοκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi ſenes tractantur & curantur. Ex γέρων, & κομέω, *curo.*

Γέρουσι, *ſenibus*, dat. plur. à γέρων.

Γερουσία, ας, ἡ, ſenatus. A γερούσιος. Hinc

Γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ, ſenator.

Γερούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſenes vel principes reip. pertinens; (2) honorabilis. A γέρων.

Γερράδια, ων, τα, ſtoreæ ex vimine, aut junco. A

ΓΕ'ΡΡΟΝ, ου, τὸ, ſcutum Perſicum ex vimine textum; (2) quodvis inſtrumentum defenſionis.

Γερροφόρος, miles, qui ſcuto vimineo utitur.

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, ſenex; (2) *in Plural.* ſenatores, curia; (3) colus.

Γερωχία, ἡ, pro γερουχία, i. e. γερουσια ſenatus.

Γευθμὸς, οῦ, ὁ, guſtus. A γεύω.

Γεῦμα, ατος, τὸ, idem & ab eod. Hinc

Γευματίζω, f. ίσω, guſto.

Γεύμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro γεγεύμεθα, à γεύω.

ΓΕΥ'ΟΜΑΙ, guſto, experior. Εἰ μὴ γεύσεται σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, Herodot. irrigetur pluviis. Μὴ διατρίψῃς ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας, Ariſtoph. Ran. 461. Ἐγευσάμην βραχύ τι μέλιτος, 1 Sam. 14, 29.

Γευσάμενος, a. 1. part. med.

Γεῦσις, εως, ἡ, guſtatio. A γεύω. Unde

Γευστήριον, ου, τὸ, guſtandi inſtrumentum; (2) poculum, quo vinum guſtatur.

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, guſtatorius.

Γευστὸς, ἡ, ὸν, qui guſtari poteſt.

ΓΕΥ'Ω, fut. εύσω, guſtare facio, guſtandum præbeo, cibum potumve do.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos inſtructæ aciei ordines; (3) locus quiſque patulus, unde elabi & aliquo in tutum pervenire licet, *Ern.*

Γεφυρίζω, f. ίσω, è ponte ſcommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, ſubſanno. A præc.

Γεφύριον, ου, τὸ, ponticulus. Dim. à γέφυρα.

Γεφυρισμὸς, οῦ, ὁ, deriſio, cavillatio. A γεφυρίζω. Unde

Γεφυριστὴς, οῦ, ὁ, cavillator, irriſor.

Γεφυροποιέω, ῶ, f. ησω, pontem facio, viam aliquam munio. A

Γεφυροποιὸς, οῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit.

Γεφυροῦν, præſ. inf. pro γεφυρόειν. A

Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυροῦν διάβασιν, Polyb. τοὺς ποταμοὺς νεκροῖς, Luc. Ex γέφυρα. Hinc

Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipſum opus jungendi ponte flumium; (2) tranſitus fluminis.

Γεφύρωσις, ιως, ἡ, pontium exſtructio:

Γεφυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui pontes exſtruit.

Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem deſcribo oratione. A γεωγράφος.

Γεωγραφία, ας, ἡ, deſcriptio terræ. Ab eod.

Γεωγραφικὸς, ἡ, ὸν, ad terræ deſcriptionem pertinens; (2) terræ deſcriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ deſcriptione. Ab eod.

Γεωγραφικῶς, Geographicè, more Geographi.

Γεωγράφος, ου, ὁ, qui terram, ſeu terræ ſitum deſcribit. Ex γέα, & γράφω, *ſcribo.*

Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ diviſio, diſtributio, partitio. Ex γέα, & δαίω, *divido.*

Γεώδης, εος, ὁ ϗ ὁ, terreus, terrenus. A γέα.

Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφον.

Γεώλοφον, ου, τὸ, collis, tumulus. A

Γεώλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, è terrâ inſtar tumuli, ſeu collis elevati; (2) *Subſt.* ὁ, tumulus; (3) homo craſſus, ſtupidus, inutile terræ pondus.

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior; (2) diſco vel exerceo Geometriam. Γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα ὑμῖν, Ariſtoph. Av. 1001. A

Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, agri menſor. Hinc

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi ſcientia.

Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, ad Geometriam, ſeu Geometram pertinens; (2) Geometriæ peritus. Ab eod.

Γεωμετρικῶς, *Adv.* geometricè, proportione.

Γεωμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, terrâ mixtus; (2) terrenus. Ex γέα, & μίγνυμι, *miſceo.*

Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.

Γεωμόριον, ου, τὸ, terræ portio. Ab eod.

Γεωμορικος, ἡ, ὸν, (νόμος) agrarius.

Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, colonus. Ex γέα, & μείρω, *divido.*

Γεωνόμος, ου, ὁ, qui agrum diſtribuit. Ex νέμω.

Γεωπεινης, ου, ὁ, qu. dic. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet; (2) famelicus. Ex γέα, & πεῖνα, (potius à πένομαι, *laboro*, Ern.)

Γεωπονέω, ῶ, f. terram colo. Ex πόνος.

Γεωπονία, ας, ἡ, Agricultura. Ex iiſd.

Γεωπονικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens.

Γεωπόνος, ου, ὁ, agricola.

Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργεῖν τὴν γὴν, Dem. A γεωργός.

Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A præc.

Γεωργήσιμος, ὁ ϗ ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.

Γεωργία, ας, ἡ, Agricultura. A γεωργός.

Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωργικὰ, τὰ, libri de agriculturâ.

Γεώργιον, ου, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.

Γεωργὸς, οῦ, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex γὲα, & ἔργον. Hinc

Γεωργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ruſticus. Κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, ſive ruſticorum more.

Γέωρες, ων, οἱ, & γεῶραι, οἱ, qui terram cuſtodiunt, agrorum cuſtodes. Ex οὖρος.

Γεωρυχεω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A

Γεωρυχος, ου, ὁ, qui terram fodit. Ex γέα, & ὀρύσσω, *fodio.*

Γεωτόμος, ου, ὁ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γέα, & τέμνω, *ſcindo.*

Γεωτρωγία, ἡ, victus è rebus terræ natis; pro *infantibus opponitur* Lacti, & eſt cibus non liquidus quivis. Ex γέα, & τρώγω.

Γεωφάνιον, ου, τὸ, locus, in quo metalla naſcuntur, ſeu apparent. Ex γέα, & φαίνομαι, (niſi potius ſit γεωψάνιον ubi glebæ terreſtres metallis fætæ excoquuntur, *Ern.*)

Γεωφυλαξ, ακος, ὁ, cuſtos agri.

Γεωχαρὴς, ὲς, gaudens terrâ, libenter in terrâ verſans. A χαίρω.

Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. *Contr.* ex γέα.

Γηγενέτης, ου, ὁ, terrigena, terræ filius. Ex γῆ, & γίνομαι, *naſcor.*

Γηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) indigena; (3) gigas. Ex iiſd.

Γήδιον, ου, τὸ, agellus. Dim. à γῆ.

Γῆθεν, *Adv.* è terrâ. Ab eod.

Γήθεον, *Ion.* pro ἔγηθεον. A

ΓΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε; Il. 9, 77. Γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη, Heſiod. Θεογ. 173.

Γήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. *Ion.* pro ἐγήθησαν.

Γηθήσειε, *lætatus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro γηθήσαι.

Γῆθος, έος, τὸ, gaudium. A γηθέω.

Γηθόσυνη, ης, ἡ, idem. A γῆθος.

Γηθόσυνος, υνη, υνον, lætus, lætabundus.

Γηθοσυνως, *Adv.* lætè.

Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus porro ſimile.

ΓΗ'ΘΥΟΝ, ου, τὸ, genus cepæ.

Γήθω, idem quod γηθέω.

Γήϊνος, ου, ὁ ϗ ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.

Γήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Γηΐτης, ου, ὁ, agricola, ruſticus. Ab eod.

Γήκινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terram quatit, vel movet. Ex γῆ, & κινέω, *moveo.*

Γηλεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi cubans, cui humi lectus eſt. Ex γῆ, & λέχος, *lectus.*

Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.

Γῆμαι, aor. 1. inf. *per Sync.* pro γαμῆσαι.

Γήμας, *qui uxorem duxit*, part. aor. 1.

Γημασθαι, aor. 1. inf. med. *per Sync.* pro γαμήσασθαι.

Γημόρος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & μείρω.

Γηουχέω, ῶ, f. ήσω, agrum habeo, poſſideo. Ex γῆ, & ἔχω.

Γηοῦχος, ου, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno.* Ex iiſd.

Γηπάτταλος, ου, ὁ, paxillus terræ.

Γήπεδον, ου, τὸ, ager, fundus, ſolum; (2) ſolum, quod adjacet prædiis urbanis.

Γηπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in terram delapſus. Ex γή, & ϖίπτω, *cado*.

Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo. A γηπόνος.

Γηπονία, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.

Γηπόνος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & ϖόνος.

Γηπονικῶς, ruſticè, more agricolarum.

Γῆρα, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro γήρατι, à γῆρας.

Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, ſenex, ſenilis, ſenio confectus, grandævus. A γῆρας.

Γηραλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Γηράλιος, α, ον, idem; (2) triſtis, acerbus.

Γήραμα, ατος, τὸ, ſenium; (2) floccus vaneſcentis floris. A γηράω.

Γηράναι, præſ. inf. act. v. γήρημι, *ſeneſco*.

Γηράντεσσι, *ſeneſcentibus*, dat. pl. a. 1. part. act. *Poët.* & *Ion.* pro γηράσι, & hoc pro γηράσασι, à γηράσας, verbi γηράω, *ſeneſco*.

Γηρὰς, *ſeneſcens*, præſ. part. verbi γήρημι.

ΓΗΡΑΣ, ατος, τὸ, ſenectus, ſenium.

Γηράσης, *ſenueris*, 2. ſing. a. 1. conj. act. v.

Γηράσκω, f. άσω, ſeneſco. A

Γηράω, ῶ, idem. Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, Il. 7, 148. A γῆρας.

Γήρειον, ου, τὸ, idem quod γήραμα. Ab eod.

Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo:

Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſuſtentatio ſenis:

Γηροβοσκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſenum nutritor, qui aliquem in ſenectute alit. Ex γῆρας, & βόσκω.

Γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus, quo aluntur ſenes. Ex γηροκόμος. Unde

Γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam ſenis gero.

Γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio ſenum.

Γηροκομικὸς, ὴ, ὸν, ad curam alendi ſenes pertinens.

Γηροκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui curam habet ſenum. A γῆρας, & κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, quo ſenes aluntur.

Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo.

Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi ſenes:

Γηροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenes nutriens. Ex γῆρας, & τρέφω. Obſ. *hæc verba omnia ſcribuntur & per ω.* Ern.

Γηρυόνας, gen. ſing. *Dor.* pro γηρυόνης, à γηρυόνη, *garrula*.

ΓΗΡ῀ΥΣ, υος, ἡ, vox.

Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A

Γηρύω, f. ύσω, ſono; velut, pro mugire, canere, &c. (2) loquor, dico, conqueror. Γηρύετ᾽ ἀνθρώπων ἄδικον νόον, Heſiod. Ἔργ. 258. A γῆρυς.

Γήρως, gen. ſing. *Ion.* & *Att.* pro γήρατος.

Γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθυον.

Γήτης, ου, ὁ, agricola, ruſticus. A γηΐτης.

Γητομέω, ῶ, f. ήσω, terram ſcindo, ſeu findo. A

Γητόμος, ου, ὁ, qui terram findit, ſeu ſcindit. Ex γῆ, & τέμνω.

Γηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terrâ veſcitur; (2) pauper, qui terræ oleribus ſe ſuſtentat.

Γήχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ mollis & minimè lapidoſa. Ex γῆ, & χύω, *fundo*.

Γιγανταῖος, αία, αῖον, giganteus. A γίγας.

Γιγάντειος, εία, ειον, idem. Ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum ſimilis ſum.

Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix; *Epith.* Minervæ.

Γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & extinctor. Ex γίγας, & ὄλλυμι, *perdo*.

Γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, idem quod γιγαντολέτειρα.

Γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, idem quod γιγαντολέτης.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum.

Γιγαντόραιστος, (A ῥαίω) idem quod

Γιγαντοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gigantes interficit.

Γιγαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, giganti ſimilis.

ΓΙ´ΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino oſſeum, ſeu lapidoſum eſt, granum acini. Numb. 6, 4. Hinc

Γιγαρτώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, plenus γιγάρτων.

ΓΙ´ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΙ´ΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, paſtinacæ ſilveſtri ſimilis.

ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, titillatio; (2) riſus petulans.

Γιγγλυμοειδὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, cardini ſimilis, de commiſſurâ articulorum, ut cubiti & brachii. A ſeq. & εἶδος.

ΓΙΓΓΛΥΜΟΣ, οῦ, ὁ, cardo januæ; (2) oſſium quædam junctura inſtar vertebræ.

Γιγγλυμοῦσθαι, jungi velut cardine.

Γιγγλυμώδης, idem quod γιγγλυμοειδής.

Γιγγραίνω, f. ανω, cano tibiâ, quæ gingras dicitur. A γίγγρας. Hinc

Γιγγραντὸς, ὴ, ὸν, qui ad gingras cantatur.

ΓΙ´ΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, parvula quædam tibia lamentabilem ſonum edens.

Γιγγρασμὸς, οῦ, ἡ, cantus, ſeu ſonitus τοῦ γίγγρου.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γιγνώσκω, vide γινώσκω.

Γίνεσθαι, *fieri*, præſ. inf. med. verbi γίνομαι.

Γίνετ᾽, *fiebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & per *Apoſtr.* pro ἐγίνετο. A γίνομαι.

ΓΙ´ΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, equus parvulus; (2) fœtus aſininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis naſcitur.

ΓΙ´ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γηνήσομαι, p. m. γέγονα, naſcor, gignor; (2) orior; (3) ſum, fio; (4) accido, evenio, contingo. Γίνεσθαι ϖρός τινος, μετὰ τινος, ab aliquo ſtare; ἀπὸ τινος, opponere; ἐπὶ ϖῆμα, incidere; ἐν ϖοιήσει, verſari; ἐξ ἴσου, æquare; τινὶ δι᾽ ἔχθρας, inimicus eſſe; ἐπὶ ταύτης τῆς γνώμης, idem ſentire; ἐπ᾽ ἐλπίδος, ſperare; ἐπὶ τῆς γῆς, appellere.

Γινώσκεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro γινώσκειν.

Γινώσκετε, *ſcitis*, 2. plur. præſ. ind. act.

Γινώσκοντι, *Dor.* pro γινώσκουσι.

ΓΙΝΩ´ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, noſco, cognoſco, agnoſco, intelligo, novi; (2) meum agnoſco; (3) approbo; (4) cenſeo, exiſtimo, judico, ſtatuo; (5) ſentio; (6) coëo cum aliquâ, N. T. Ἔγνως ἄνδρα δυστυχέστατον, Ariſtoph. Θεσμ. 9, 8. Ἄδικα ἔγνωκε ϖερὶ ἐμοῦ ὁ Ζεὺς, ſtatuit, Luc.

Γλαγερὸς, οῦ, ὁ, &

Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A

Γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.

Γλαγοπὴξ, γος, qui lac concreſcere facit, ſeu in quo lac concreſcit. E γαλα, & ϖήγνυμι.

Γλαγότροφος, ον, qui lacte alitur. A τρέφω.

Γλαγόφρων, lac habens, *Epith.* uberis.

Γλαγόων, οντος, ὁ, lacteſcens & nondum ſatis adultus. A γλάγος.

Γλάζω, cano.

Γλακάω, lacte plenus ſum. A γλάξ.

Γλαμάω, ώ, f. ήσω, gramiâ laboro, lippio. A

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculorum ſordes. A λήμη, *lippitudo*.

Γλαμυξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A

Γλάμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* oculi, cujus anguli ſcabri ſunt, ſeu ſcabrâ lippitudine laborant. A γλάμη, & μύξα (niſi ύξος mera terminatio eſt.)

Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramioſus, lippus.

Γλαμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem:

Γλάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem: A γλάμη.

ΓΛΑΝΙ`Σ, ίδος, ἡ, piſcis quidam.

Γλανὸς, ἡ, Hyæna.

Γλὰξ, *antiq.* lac; (2) herba, ap. *Plin.*

Γλαρὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum fabrorum ad lapides poliendos, &c.

Γλαυκιάω, ῶ, *Poët.* γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glauceſco. A γλαυκὸς.

Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo; (2) obtuſè video. Ab eod.

Γλαύκιον, & γλαυκίον, herba quædam; (2) avis à glaucis oculis nomen habens.

Γλαυκιόων, part. act. *Poët.* pro γλαυκιῶν.

Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piſcis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.

Γλαυκόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, glaucos oculos habens, cæſius. Ex γλαυκὸς, & ὄμμα.

ΓΛΑΥΚΟ`Σ, ἡ, ὸν, glaucus, cæſius, cæruleus. Hinc

Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color.

Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cæſiis eſt oculis.

Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ ϗ ἡ, cæſiam jubam, vel comam habens. Ex χαίτη.

Γλαυκόχροος, *contr.* γλαυκόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, glauci coloris. Ex χρόα.

Γλαυκόω, ῶ, cæſium reddo. A γλαυκός.

Γλαυκώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, noctuæ ſpeciem gerens. Ab eod.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, ſuffuſio, glaucoma. A γλαυκόω.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæſios habens oculos, vel truces, cujuſmodi ſunt oculi noctuæ, quæ avis Minervæ erat conſecrata: Minervæ *epith.* Ex γλαυκός, & ὤψ.

Γλαυκωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, glaucis oculis præditus.

Γλαυκῶψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκός.

Γλαύσσω, ſplendeo, cerno. Ab eod.

Γλάφυ, τὸ, ſpelunca, antrum, caverna. A γλάφω.

Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῇς, *Ion.* pro γλαφυραῖς.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus; (2) ſcitus, elegans, venuſtus; (3) lautus; (4) aptus, appoſitus. A γλάφω.

Γλαφυρῶς, *Adv.* ſcitè, eleganter, venuſtè.

ΓΛΑ´ΦΩ, f. ψω, cavo; (2) ſculpo.

Γλευκαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, muſtum vehens. Ex γλεῦκος, & ἄγω, *fero, veho*.

Γλεύκινος, ινη, ον, muſteus. A

ΓΛΕΥ´ΚΟΣ, εος, *contr.* γλεύκους, τὸ, muſtum, decoctum, defrutum; (2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.

Γλεῦξις, εως, ἡ, idem.

Γλευκοπότης, ου, ὁ, muſti, ſeu dulcioris potionis amans.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

Γλήνεα, ων, τὰ, res ornatæ, pretioſæ, ſpectaculo dignæ. A γλήνη.

ΓΛΗ´ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) pupa; (4) puella; (5) cavitas oſſis quæ aliud os recipit. *item* favus.

Γλῆνος, εος, τὸ, ſtella; (2) lumen. A γλήνη.

ΓΛΗ´ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. *Angl.* Pennyroyal. Hinc

Γληχωνίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum è pulegio confectum.

ΓΛΙ´Α, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙ´ΝΟΣ, ſeu γλεῖνος, genus aceris campeſtris, gallica.

Γλισχραίνω, f. ανῶ, viſcoſum ſive lentum reddo. A γλίσχρος.

Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, homo ineptæ & odioſæ contumaciæ, deorum irâ & internecione dignus, quod ob res nauci multum & pertinaciter obloquitur & contendit. Ex γλισχρος, ἀντιλογία, ἐξ, & ἐπίτριπτος. Vox Comica.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viſcoſitas. A γλίσχρος.

Γλισχρεύομαι, f. εύσομαι, parcus & tenax ſum:

Γλισχρία, ίας, ἡ, miſeria. Ab eod.

ΓΛΙ´ΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viſcoſus, tenax, glutinoſus; (2) lubricus; (3) tenax, parcus; (4) tenax; (5) jejunus; (6) valdè ſordidus; (7) ærumnoſus; (8) guloſus; (9) ſuavis; (10) humilis; (11) adulator.

Γλισχρότης, ητος, ἡ, viſcoſitas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas, avaritia, ſordes. A γλίσχρος.

Γλισχρόχολος, ον, glutinoſus & bilioſus; γλισχρόχολα, excrementa glutinoſa & bilioſa. Ex χολὴ, *bilis*.

Γλισχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lentus, tenax, viſcoſus:

Γλίσχρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid diſcupit; (2) infelix, infortunatus:

Γλισχρως, *Adv.* tenaciter, more viſcoſorum; (2) lubricè; (3) parcè, tenuiter; (4) vix, difficulter, ægrè. A γλίσχρος.

ΓΛΙ´ΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto. Γλίχεσθαί τινος, τί, ϖίρί τινος, Τῶν ἐναντιων ἡ φύσις γλίχεσθαι, Ariſtot.

Γλοιάζω, oculos ſenſim claudo, conniveo.

Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio, *item*, femina.

Γλοίης, ητος, ὁ, malignus. A

ΓΛΟΙΟ`Σ, οῦ, ὁ, invalidus; (2) ſordidus; (3)

malignus, malis imbutus moribus; *Subſt.* (4) ſordes olei, ſtrigmenta.

Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum & viſcoſum reddo; *Paſſ.* lenteſco, viſcoſus fio. A præc.

Γλοιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, glutinoſus, viſcidus.

Γλοιωδῶς, *Adv.* more eorum, qui nutant capite inter dormiendum; (2) connivendo.

Γλούτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A

ΓΛΟΥΤΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, nates, clunes.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo; (2) dulceſco, dulcem ſaporem imitor. A γλυκύς. Hinc

Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem. & Hinc

Γλύκανσις, εως, ἡ, qu. dic. dulcificatio.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Γλυκεροῖο, *dulcis*, gen. ſing. *Ion.* pro γλυκερȣ̃.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis. A γλυκύς.

Γλυκεροχρὼς, ὁ ϗ ἡ, formoſus, tener.

Γλυκόεις, όεσσα, όεν, ſubdulcis.

Γλυκύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, dulces fundens lachrymas. Ex γλυκὺς, & δάκρυ.

Γλυκυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulce videns, aut adſpiciens, qui dulcis adſpectûs eſt.

Γλυκύδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuavia, vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς, & δῶρον.

Γλυκυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulciſonus. Ab ἠχέω.

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animi hilaritas. A

Γλυκύθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exhilarans; (2) delicatus; (3) placido & miti animo præditus.

Γλυκύκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcem fructum ferens.

Γλυχύκρεω, dulcem carnem habens.

Γλυκυμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex

Γλυκύμηλον, ȣ, τὸ, malum prædulce.

Γλυκυπάρθενος, ον, virgineâ ſuavitate præditus.

Γλυκύπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcedinem amaritudini permixtam habens.

Γλυκύῤῥιζα, ης, ἡ, dulcis radix, glycyrrhiza. *Angl.* Liquorice.

Γλυκύῤῥιζον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

ΓΛΥΚΥ΄Σ, εῖα, ὺ, dulcis; (2) jucundus; (3) mollis, clemens; γλυκεῖα, *ſubſt.* de radice dulci.

Γλυκυσίδη, Glycyſide, pœonia.

Γλυκύστρυφνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſapore dulci ſimul & acerbo præditus.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.

Γυκυτράχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcem, i. e. mollem, pulcram cervicem habens.

Γλυκύφθογγος, ον, dulce ſonans.

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis:

Γλυκύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui dulcis eſt vox.

Γλυκύχυλος, ον, dulcem ſuccum habens.

Γλύμμα, ατος, τὸ, ſculptura, cælatura, quod ſculptum eſt, opus cælatum. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalptor, cælator.

Γλύπτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Γλυπτὸς, ὴ, ὸν, ſcalptus.

Γλυφάνοιο, gen. ſing. *Ion.* pro γλυφάνȣ. A

Γλύφανον, ȣ, τὸ, ſcalprum, inſtrumentum ferreum, quo metalla ſcalpuntur & cælantur.

Γλύφανος, ȣ, ὁ, ſcalptura, cælatura; (2) idem quod

Γλυφεῖον, ȣ, τὸ, ſcalprum.

Γλυφεύς, έως, ὁ, ſcalptor.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, ſcalptura, cælatura.

Γλυφίς, ίδος, ἡ, inciſura & crena ſagittæ; (2) ſagitta ipſa. A

Γλύφω, f. ψω, ſcalpo, cælo. A γλάφω.

ΓΛΩ΄ΣΣΑ, *Attice*, γλῶττα, ης, ἡ, lingua; (2) dicendi facultas; (3) ſermo unicuique genti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum obſcurum & exoletum; (5) lingua ſeu lingula tibiæ; (6) calceamentorum vincula.

Γλωσσαλγέω, ῶ, f. έσω, linguâ doleo; (2) linguâ prurio, continere os à loquendo non poſſum.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor; (2) linguæ prurigo; (3) loquax maledicentia. Ex ἄλγος.

Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas. A

Γλωσσαργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, garrulus, locutuleius, blatero, nugator. Ex γλῶσσα, & ἀργός.

Γλωσσάριον, ȣ, τὸ, lingula, Dim. A γλῶσσα.

Γλώσσασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui linguâ pro clypeo utitur, qui ſuâ ſe defendit facundiâ.

Γλωσσηματικὸν, ȣ̃, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigens.

Γλωσσηματικῶς, voce antiquâ, rarâ, exquiſitâ.

Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ miniſterio ventrem alit, qui linguâ victum quærit.

Γλωσσογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui de gloſſarum interpretatione ſcribit. Ex γράφω.

Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linguæ ſimilis.

Γλωσσοκάτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, linguam continens. Ex κατέχω, *contineo.*

Γλωσσοκομεῖον, ȣ, τὸ, vas, quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A

Γλωσσόκομον, ȣ, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; (3) marſupium; (4) arca in templo collocata, in quam, conjiciebatur pecunia. Ex κομέω, *curo.*

Γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, taceo.

Γλωσσομανία, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia, &c.

Γλωσσοστροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verſo, blatero. A στρέφω.

Γλωσσότμητος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, cui lingua præciſa eſt. A τέμνω, *ſcindo, ſeco.* Unde

Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, f. ήσω, linguâ blandior, oratione gratificor. A χάρις, *gratia, blanditiæ.*

Γλωσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lingulatus; (2) linguæ ſimilis; (3) linguax, locutuleius.

Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.

Γλωττικὸς, ὴ, ὸν, ad linguam pertinens.

Γλωττισμὸς, ȣ, ὁ, & γλώττισμα, ητος, τὸ, oſculum, quo linguæ baſiantium ſe contingunt mutuò. Ab eod.

Γλωττοδεψέω, ῶ, fello, ore morigeror.

Γλωττόκομον, ȣ, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττοποιέω, verba fingo, formo, ſed talia ferè, qualia philoſophi ſolent.

Γλωττοστροφέω, ῶ, idem quod γλωσσοστροφέω.

ΓΛΩΧΙ΄Ν, ῖνος, ὁ, cuſpis teli, angulus, acies.

Γλωχίς, ῖνος, ὁ, idem.

Γναθμὸς, ȣ, ὁ, mala, maxilla. A

ΓΝΑ΄ΘΟΣ, ȣ, ὁ, mala, maxilla; (2) dentes; (2) bucca. Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γνάθων, ωνος, ὁ, paraſitus, qui buccas inflatas cædendas dat.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς. A

Γναμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus, flexibilis. A

Γνάμπτω, & γνάπτω, f. ψω, inflecto, carpendo vel vellicando polio, mollio, carmino. A κάμπτω.

Γναφάλιον, ȣ, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A

Γνάφαλον, ȣ, τὸ, floccus fullonico carduo detractus è panno inter pectendum; (2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω.

Γναφεῖον, ȣ, τὸ, officina fullonis. A

Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo; (2) piſcis quidam.

Γναφευτικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, ſc. ars.

Γναφευτικὸς, ὴ, ὸν, ad fullones pertinens.

Γναφεύω, fullonicam exerceo. A γναφεύς.

Γνάφος, ȣ, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.

Γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit à fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legitimè genitus; (2) genuinus, ſincerus. A γίνομαι, Hinc

Γνησιότης, ητος, ἡ, ſinceritas, germanitas.

Γνησίως, *Adv.* legitimè, genuinè. Ab eod.

Γνοίην, 1. ſing. a. 2. opt. act. v. γινώσκω.

Γνȣ̀ς, *ſciens*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebroſus, caliginoſus, v. Sequent.

Γνοφέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro.

ΓΝΟ΄ΦΟΣ, ȣ, ὁ, caligo, tenebræ; (2) turbo.

Γνοφόω, ῶ, f. ήσω, obtenebro. A præc.

Γνοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caliginoſus. Ab eod.

Γνὺξ, *Adv.* genu flexo. A γόνυ, *genu.*

Γνῶ, *cognovit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔγνω, à verbo γινώσκω.

Γνώμας, *mentis*, gen. ſing. *Dor.* pro γνώμης. A γνώμη, *mens.*

Γνωμάτευμα, τὸ, decretum, judicium. A

Γνωματεύω, f. εύσω, ſententiosè loquor; (2) dignoſco, judico. A γνώμη.

Γνώμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι.

Γνώμη, ης, ἡ, ſententia, mens; (2) voluntas; (3) conſilium; (4) ſententia, ſeu dictum aliquod inſigne; (5) rogatio ad populum, relatio ad ſenatum; (6) ſenatûs auctoritas, ſc. cum interceſſione tribuni ſenatûs conſultum impeditur. A γινώσκω.

Γνωμηδὸν, *Adv.* per ſingulorum ſententias:

Γνωμίδιον, τὸ, ſententiola, Dim.

Γνωμικὸς, ὴ, ὸν, ſententioſus. A γνώμη.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, conſilium do, ſententiam pronuncio. Ex γνώμη, & δίδωμι.

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, ſententiosè dico, ſententias loquor. A γνωμόλογος. Unde

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio ſententiæ; (2) ſententiarum collectio.

Γνωμολογικός, ὴ, ὸν, ſententiis utens.

Γνωμολογικῶς, ſententiosè.

Γνωμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſententiis frequenter utens; (2) collector rhapſodiarum præcepta morum complectentium. Ex γνώμη, & λέγω.

Γνωμονικὸς, ὴ, ὸν, peritus, ſciens, doctus; (2) ad ſciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, ſc. τέχνη, Gnomonica, quæ eſt ars conficiendi ſolaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, *Adv.* gnomonicè:

Γνωμοσύνη, ἡ, ſcientia, acumen judicii.

Γνωμοτυπέω, ſententiis acutis utor. Hinc

Γνωμοτυπικὸς, ὴ, ὸν, frequens acutis ſententiolis.

Γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cognitor; (2) index, nempe, v. gr. in horologio; (3) norma, amuſſis; (4) dens, ætatis index. A γινώσκω.

Γνῶναι, a. 2. inf. act. v. γινώσκω.

Γνωριζέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. A

Γνωρίζω, f. ίσω, noſcito, agnoſco, cognoſco; (2) probo, exploro; (3) notum facio, indico; (4) in memoriam revoco, in N. T. Γνωρίζειν τȣ̀ς λέγοντας, ὁποῖοι ϗ τινος εἰσι, Iſoc. γνωρίζησθαι πρός τινος, *ab.* Luc.

Γνώριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, notus; (2) familiaris; (3) clarus, celebris; (4) diſcipulus. A γνωρίζω.

Γνωρίμως, *Adv.* familiariter.

Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota; (2) proprietas; (3) inſigne, ornamentum, decus.

Γνωρισμὸς, ȣ̃, ὁ, agnitio è ſignis, &c.

Γνωριστικὸς, ὴ, ὸν, notitiam præbens, indicans.

Γνωριῶ, *notum faciam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro γνωρίσω, à verbo γνωρίζω.

Γνώσαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro γνώσεσαι.

Γνώσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro γνώσεσαι, à γινώσκω.

Γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. paſſ.

Γνωσθήτω, *notum ſit*, 3. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Γνωσιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fluctuo animo, repugno ſententiæ meæ eamque muto, pœnitentiam ago, reſipiſco. Ex γνῶσις, & μάχομαι.

Γνωσίμαχος, inimicus ſcientiæ; nomen hæreticorum. Ex iiſd.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; (2) cognitio judicis; (3) ſcientia, doctrina, ſapientia; (3) coitus cum feminâ, *Hebr.* A γίνωσκω.

Γνώσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. γινώσκω.

Γνώστης, ȣ, ὁ, divinator, ariolus. Ab eod. Hinc

Γνωστικός, ὴ, ὸν, cognoſcendi facultate præditus. Hinc οἱ Γνωστικοὶ, qui in myſteria Dei altiùs quam cæteri ſe penetraſſe credebant, (iique vel Chriſtiani rectè ſentientes, ut ap. Cl. Al. vel hæretici ap. Epiphan. *Ern.*)

Γνωστὸς, ὴ, ὸν, notus, cognitus; (2) amicus.

Γνωτὴ, ῆς, ἡ, ſoror: A

Γνωτός, ȣ̃, ὁ, notus; (2) conſanguineus, propinquus, frater. A γινώσκω.

Γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris, propinqui.

Γνώτω, *noſcito*, 3. ſing. a. 2. imperat. act.

Γνώωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. *Poet.* γνῶσι.

Γοάοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro γοάουσι.

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo. Γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες, Ariſtoph. Θεσμ. 1045.

Γόγγρος, ου, congrus, vel conger, piſcis; (2) arborum tuberculum rotundum, olivæ ſimile.

Γογγροειδὴς, ές, congro ſimilis. Ab εἶδος.

Γογγροκτόνος, ὁ, qui congrum occidit. A κτείνω.

Γογγρώνη, ης, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervoſarum partium. A γόγγρος.

Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, muſſo.

Γογγύλευμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A

Γογγυλεύω, f. εύσω, rotundo, rotundum efficio.

Γογγυλέω, ῶ, f. ήσω, idem. A γογγύλος.

Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum, *Angl.* Turnep; (2) maza rotunda. Ab eod.

Γογγυλίδιον, ου, τὸ, rapulum; (2) pillulæ minutæ. Dim. à γογγύλη.

Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεύω.

Γογγύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod γογγύλος.

Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa. A

Γογγύλος, η, ὸν, rotundus. A στρογγύλος.

Γογγυλόσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tabernaculum, ſeu domicilium habens rotundum. A σκηνή.

Γογγυλωπὸς, ὴ, ὸν, qui rotundâ eſt facie, rotundus viſu ſeu adſpectu. Ex ὤψ.

Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur, muſſitatio, fremitus.

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. A γογγύζω.

Γογγυστικὸς, ὴ, ὸν, ad murmurationem propenſus.

Γοέδνος, ον, qu. dic. luctu dotatus, lugens. Ex γόος, & ἕδνον.

Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis.

Γοερῶς, lamentabiliter.

Γοήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro γοῆναι, à γόημι, *gemo*.

Γόημων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gemibundus, lamentabilis. Ab eod.

Γοηπλανῆς, ῖος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. luctivagus. (vel potius ad modum circulatoris vagabundus. A ſeq. & πλάνος, *Ern.*)

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præſtigiator; (2) impoſtor quivis. Hinc

Γοητεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantamentum:

Γοήτευμα, ατος, τὸ, idem:

Γοητευτικῶς, incantandi, faſcinandi cauſâ:

Γοητεύω, f. εύσω, incanto, faſcino, incantatione & præſtigiis decipio; (2) illicio, pellicio. Ἐξαπατῶντες ϗ γοητεύοντες, Plat.

Γοητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod γόης.

Γόμος, ου, ὁ, onus navis; (2) merces. A γέμω.

Γομοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſarcinarius. Ex φέρω.

Γομόω, ώ, f. ώσω, onero. A γόμος.

Γομφάριον, τὸ, parvus clavus; (2) piſcis quidam.

Γομφιάσις, εως, ἡ, idem quod

Γομφιασμὸς, ου, ὁ, ſtridor, vel ſtupor dentium.

Γόμφιος, ὁ, dens molaris. A γόμφος.

Γομφόδετος, ον, clavis firmatus. A δέω.

Γομφοπαγὴς, ὲς, idem; (2) accuratus, exquiſitus. A πηγνυμι.

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus; (2) clavus; (3) piſcis quidam. Hinc

Γομφωτήριον, ου, τὸ, clavus ligneus.

Γομφότομος, ου, ὁ, clavis fixus, à τέμνω.

Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos.

Γόμφωσις, εως, ἡ, idem.

Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.

Γομφωτικός, ὴ, ὸν, pertinens, aptus ad fabricandum, ſtruendum:

Γομφωτὸς, ὴ, ὸν, coagmentatus, compactus. A

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo; (2) compingo quovis modo. A γόμφος.

Γονατιζω, f. ισω, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.

Γονατιον, ου, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.

Γονατόδεσμος, ου, ὁ, periſcelis.

Γονατόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor. Ab eod.

Γονατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus. Ab eod.

Γονεια, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεύς.

Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονέες. A

Γονεὺς, έως, ὁ, parens. A

Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura; (2) ſemen genitale; (3) fœtus, ſoboles.

Γόνῆος, gen. ſing. *Ion.* pro γονέος, à γονεύς.

Γόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, genitalis, (2) fœcundus; (3) generoſus. Ab eod. Hinc

Γονίμως, *Adv.* fœcundè:

Γονιμότης, ητος, ἡ, fœcunditas: A

Γονιμώδης, ῶδές, fœcundus.

Γονοειδὴς, ὲς, ſemini humano ſimilis.

Γονόεις, όεσσα, όεν, fœcundus, fertilis. A γόνος.

Γονοποιέω, fœtifico.

Γονοποιία, ας, ἡ, fœtura, fœtificatio.

Γονόῤῥοια, ας, ἡ, ſeminis genitalis profluvium.

Γονόῤῥοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſeminis fluxum patitur. Ex γόνος, & ῥέω, *fluo*. Unde

Γονοῤῥύα, idem quod γονόῤῥοια.

Γονοῤῥύης, ου, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος.

Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum ſeminis patior.

Γόνος, ου, ὁ, ſoboles, proles; (2) generatio; (3) genus; (4) genitura, ſemen. Ab *ant.* γένω.

Γονὸς, οῦ, ὁ, locus, vel ſolum fertile. Ab eod.

ΓΟ'ΝΥ, υος, & γόνατος, & *Poet.* γουνὸς, τὸ, genu; (2) internodium.

Γονυαλγὴς, ὁ ϗ ἡ, genuum dolore laborans.

Γονυκλινέω, ῶ, fut. ήσω, genu flecto. A

Γονυκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, genua flectens. Ex γόνυ, & κλίνω, *flecto*.

Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, ſupplicatio quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ, & κλίσις.

Γονύκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui genua trepidant; (2) timidus; (3) cinædus, mollis.

Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A

Γονυπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, accidens ad genua alicujus. Ex πίπτω, pro πετω.

Γόος, ου, ὁ, luctus. A γοάω.

Γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. A γοργώ.

Γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, feſtino. A γοργός.

Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem & artificia imitor.

Γοργίειος, α, ον, γοργονειος, & γοργονώδης, idem quod γοργεῖος.

Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ geſtans. Ex γοργὼ, & λόφος.

Γοργολόφας, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Γοργόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens. Ex γοργὼ, & νῶτος.

Γοργόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, agilem & acrem me præbeo; (2) ferocio, efferor. A

ΓΟΡΓΟ`Σ, ὴ, ὸν, acer, vividus; (2) torvus.

Γοργότης, ητος, ἡ, torvitas; (2) ſtrenuitas; (3) in oratione, genus dicendi incitatum. A præc.

Γοργοῦς, *Gorgonis*, gen. ſing. *contr.* pro γοργόος, à nom. γοργὼ, *Gorgo*.

Γοργοφόνη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix.

Γοργοφόνος, ὁ ϗ ἡ, interfector, vel idem.

Γοργόφθαλμος, idem quod γοργῶπις.

Γοργὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, celeritas; (2) Gorgo, una filiarum Phorci, Meduſa ſcilicet, vel Stheno, vel Euryale, quæ junctim γοργόνες, dicuntur. A

Γοργὼν, όνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africâ.

Γοργώδης, ες, idem quod γόργειος.

Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adſpectu horrenda, ut Gorgo.

Γοργωπὸς, οῦ, ὁ, adſpectu horrendus ut Gorgo.

Γοργώψ, ὁ ϗ ἡ, idem, *Ern.*

Γοῦν, igitur; (2) certè, quidem; (3) ſaltem; (4) etiam. Ex γε, & οὖν.

Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. Τῶν ὕπερ' ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων, Il. 15, 665. A γόνυ.

Γοῦναθ', pro γούνατα, acc. pl. *Ion.* pro γόνατα.

Γουνάλγὴς, ὲς, idem quod γονυαλγής.

Γουνασμα, τος, τὸ, ſupplicatio. A γουνάσομαι.

Γουνοῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro γουνοῖς. A γουνός.

Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplector ſupplex.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, genua pinguia, tumida habens. Ex γόνυ, & παχὺς.

Γουνὸς, ὴ, ὸν, fertilis; (2) *Subſtantivè* ſolum fertile vel ferax, pro γόνος.

Γουνων, gen. pl. *Ion.* pro γονύων, à γονυ.

Γοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lugubris. A γοάω.

Γοῶσα, *contr.* pro γοάουσα, à γοάω.

Γράβδην, *Adv.* expreſsè, quaſi depictim. A γράφω.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus.

ΓΡΑΙ῀Α, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa umbilicum, quia in eâ rugæ ſenectutem indicant; (3) una γραιῶν, quæ certæ Deæ gentilium erant. *Heſ.* ceres.

Γραία, ἡ, arca panaria. A γράω, *edo*.

Γραΐδιον, ου, τὸ, anicula. Dim. à γραῖα.

Γραϊκὸς, ὴ, ὸν, anilis. Ab eod.

ΓΡΑΙΚΟ`Σ, ὴ, ὸν, Græcus. Unde γραικῶς.

Γραινόομαι, οῦμαι, anus fio, ſeneſco. A γραῖα.

Γραῖς, ιδος, ἡ, anus.

Γραμμα, ατος, τὸ, litera ſcripta; (2) *antiq. pro* libro; (3) ſcriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. & *in Plurali* epiſtola, literæ, (5) literæ, doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7) chirographum. Hinc

Γραμμάριον, ου, τὸ, ſcrupulum, vigeſima quarta pars unciæ.

Γραμματεία, ας, ἡ, ſcriptura; (2) literatura.

Γραμματεῖον, ου, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcunque; (3) teſtamentum, teſtamenti exemplum; (4) chirographum, cautio; (5) ludus literarius; & *in Plural.* (6) acta & documenta publica; (7) rationes argentarii. A

Γραμματεύς, έως, ὁ, ſcriba; (2) magiſtratûs nomen, variæ in variis civitatibus poteſtatis; (3) *in S. libr.* legis divinæ interpres, Theologus.

Γραμματεύω, f. εύσω, ſum ſcriba; ſcribæ munus gero. A præc.

Γραμματίδιον, ου, τὸ, epiſtolium *impr.* amatorium; (2) ſchedula teſtificantis; (3) tabella, libellus. Dim. à γράμμα.

Γραμματικεύομαι, f. εύσομαι, grammaticum, ſeu literatorem ago, ſeu interpretem poetarum:

Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, Grammatica, ſc. ars. A

Γραμματικὸς, ὴ, ὸν, literator, grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis, peritus.

Γραμματικῶς, *Adv.* grammaticè.

Γραμματίζω, f. ίσω, literas, initia linquæ trado, i. e. legendi & ſcribendi ſcientiam.

Γραμμάτιον, ου, τὸ, idem quod γραμματίδιον.

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, Grammaticæ præceptor. à γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus literarius:

Γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui literas docet. ludi literarii magiſter.

Γραμματοεισαγωγεὺς, έως, ὁ, publicarum literarum promulgator; (2) literarum doctor.

Γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, pueros docens, ſc. legere vel ſcribere (vilis & contemptibilis ut γραμματιστης.) Ex κύφων, à κύπτω.

Γραμματοφορέω, ῶ, fut. ήσω, literas fero. A

Γραμματοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tabellarius.

Γραμματοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi ſcripta publica adſervantur. Ex φυλακή.

Γραμμὴ, ῆ, ῆς, linea; (2) carceres ſive initium curriculi, quod olim ducta lineâ notabatur; (3) pl. tabula, in quâ latrunculis ludebatur. A γραφω. Hinc

Γραμμίζω, fut. ίσω, latrunculis ludo.

Γραμμικὸς, ὴ, ὸν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.

Γραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.

Γραμμοποίκιλος, ον, lineis variis diſtinctus, virgatus, ſcutulatus.

Γραμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lineæ ſimilis.

Γραολογία, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.

Γραοπρεπὴς, ὲς, aniculas decens, anilis.

Γραόφιλος, ὁ, aniculæ amans.

Γραοσόβης, ου, ὁ, qui vetulas abigit, propriè ab emendis piſcibus. Vox Comica. A σοβέω.

Γράπις, ιδος, ἡ, ſenecta, ſeu exuviæ ſerpentis, cicadæ, & ſimilium; (2) avis ſpecies.

Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcriptor. A γράφω.

Γράπτης, ου, ὁ, rugoſus. Ab eod.

Γραπτὸς, ἡ, ὸν, ſcriptus. Ab eod.

Γραπτὺς, ύος, ἡ, laceratio, vel laniatio cutis, genarum; (2) ſcarificatio. Ab eod.

ΓΡΑ΄ΣΟΣ, ου, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fœtor.

ΓΡΑ΄ΣΣΟΣ, ου, ὁ, clamor militum in conflictu primo.

Γράςις, εως, ἡ, gramen. A γράω.

Γράσων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, hircoſus, cui fœtent alæ; (2) fatuus, ſtultus, demens. A γράσος.

Γραῦς, αος, ἡ, anus. A γραῖα.

Γραφείδιον, ου, τὸ, ſtilus; (2) penicillus:

Γραφεῖον, ου, τὸ, idem. A

Γραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor; (2) pictor.

Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura; ſcriptio; (2) pictura; (3) accuſatio.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imper. paſſ. v. γράφω.

Γραφίδιον, τὸ, ſtilus. *Dim.*

Γραφικὸς, ἡ, ὸν, ſcriptorius; (2) pingendi peritus.

Γραφικῶς, *Adv.* graphicè, expreſsè.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtilus. A

ΓΡΑ΄ΦΩ, f. ψω, ſcribo; (2) pingo; (3) inſculpo; (4) fero legem ad populum, ſancio. Γράφω ϲε μυρίας δραχμὰς, Ariſtoph. Av. 1057. Γράφεσθαι τινα ϖαράνομον, ἐπὶ τινος, accuſare coram; δίκην, impingere.

Γραψείω, ſcripturio.

Γράψῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. γράφω.

Γράψον, *ſcribe*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

ΓΡΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, comedo.

Γραώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, anilis. A γραῦς.

Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo. Ab ἐγρηγορέω.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A præc.

Γρηγορικὸς, ἡ, ὸν, vigil, pervigil. Ab eod.

Γρηγορὼς, perf. part. med. *Ion.* pro ἐγρηγορώς.

Γρηΐος, ου, ὁ ϗ ἡ, anilis; (2) antiquus. A γραῖα.

Γριπάομαι, & γριφάομαι, item γριπομαι, & γριφομαι, *ap. Hipp.* vellico, lancino, de doloribus è ſpaſmo.

Γριπεὺς, έως, ὁ, piſcator; (2) qui conſuit, vel ſarcit retia. A γρῖπος.

Γριπύω, piſcor. A præc.

Γριπίζω, f. ίσω, piſcor. Hinc

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.

ΓΡΙ΄ΠΟΣ, ου, ὁ, rete.

Γρίπων, ὁ, piſcator. A præc.

Γριφεύω, f. εύσω, griphos diſſolvo. A

Γρῖφος, ου, ὁ, vel γρῖφος, εος, τὸ, rete; (2) ſagena; (3) convivalis quæſtio ænigmatica; (4) ænigmaticus & ambiguus ſermo quivis, griphus. A γρῖπος. Hinc

Γριφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gripho ſimilis, intricatus.

ΓΡΟ΄ΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primùm docentur, ſeu qui tibias inflare diſcunt.

ΓΡΟ΄ΣΦΟΣ, ου, ὁ, teli genus, pilum, haſtæ cuſpis, quam terræ infigimus; (2) glans qualis fundâ excutitur.

Γροσφόμαχος, ὁ, miles levis armaturœ, veles.

Γροσφοφόρος, ὁ, idem.

ΓΡΥ͂, vel γρὺ, quicquid minimum eſt; (2) ſordes, quæ ſunt ſub unguibus; (3) genus quoddam parvi numiſmatis; (4) vox ſuum, item eorum, qui dedignantur reſpondere.

Γρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hiſco, leniter loquor; (3) freno, allatro. Οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς, Ariſtoph. Lyſ. 511. A γρύ.

Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod. Unde

Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio. Hinc

Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus.

Γρυλλίων, ονος, ὁ, idem. Diminut. A

Γρύλλος, ου, ὁ, idem quod γρυλλη.

Γρυμαία, ας, ἡ, peræ genus; (2) res vilis & minimi pretii. A γρῦ.

Γρυμαιοπώλης, ου, ὁ, qui peras & ſcruta vendit.

Γρυπαίνω, incurvor. A γρυπός.

Γρυπαλώπηξ, ηκος, ὁ, genus ſatyri.

Γρυπὸς, οῦ, ὁ, qui naſo, vel roſtro eſt adunco.

Γρυπὸς, ἡ, ὸν, incurvus, aduncus, inflexus. A γρὺψ. Hinc

Γρυπότης, ητος, ἡ, aduncitas naſi.

Γρυσμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus. A γρυζω.

Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum reddo, incurvum & inflexum facio. Ab eod.

Γρυτάρια, ων, τὰ, ſcruta. A γρῦ.

Γρύτη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Γρυτοπωλεῖον, locus ubi ſcruta venduntur:

Γρυτοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum venditor. Ex γρύτη, & ϖωλέω.

ΓΡΩΝΗ, ες, ἡ, & γρῶνος, ὁ, ſaxum exeſum, excavatum.

ΓΥΑ, ας, ἡ, arvum, jugerum; (2) via; (3) foſſa. Hinc.

Γύαια, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur.

Γυάλαι, ων, αἱ, pocula. Vox Megarica.

Γυάλοιο, gen. ſing. *Ion.* pro γυάλου.

ΓΥ΄ΑΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas; unde (2) vola, vallis, &c. Hinc

Γυαλὸς, ἡ, ὸν, qui manu comprehendi poteſt.

Γυαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex ἀρκέω.

Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα.

Γυήτης, ου, ὁ, claudus. *Heſ.* A γυιὸς.

Γυιοβαρὴς, ὲς, membra gravans, malè afficiens.

Γυιοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra depaſcens.

Γυιοδαμας, α, ὁ, qui membra domat. Ex γυῖον, & δαμάω.

Γυιόκολλος, ὁ ϗ ἡ, membra, pedes conſtringens. Ex κάλλω.

Γυιοκόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra depaſcens; (2) membra fatigans. Ex γυῖον, & κείρω.

ΓΥ΄ΙΟΝ, ου, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manuſve.

Γυιοπαγὴ, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus. A ϖήγνυμι.

Γυιοπέδη, ῆς, ἡ, pedica.

Γυιὸς, ἡ, ὸν, claudus. A γυῖον.

Γυιοτακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membra tabefaciens. Ex γυῖον, & τήκω.

Γυιοτόρος, ὁ ϗ ἡ, membra transfigens, lacerans.

Γυϊοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra exedens.

Γυιοω, ῶ, f. ωσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo. A γυιὸς.

Γυιωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi γυιόω.

Γυλιαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem prælongam & gracilem habens. Vox Comica. Ex γυλιος, & αυχὴν, *cervix.*

ΓΥΛΙΟ΄Σ, οῦ, ὁ, & γύλιος, vaſculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adſervabatur.

Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.

Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.

Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.

Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præſum, ſum gymnaſiarcha. A.

Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, gymnaſii præfectus, gymnaſiarcha. Ex γυμνάσιον, & ἄρχων.

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnaſii præfectura.

Γυμνασιαρχος, ου, ὁ, idem ac -αρχης.

Γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio; (2) palæſtra, gymnaſium, locus, in quo ſe nudi exercent. A γυμνάζω. Unde

Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio:

Γυμνασμα, ατος, τὸ, idem.

Γυμναςὴς, οῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis:

Γυμναςικὸς, ἡ, όν, Palæſtricus:

Γυμναστικῶς, more paleſtrico.

Γυμνηλὸς, ἡ, ὸν, inops. A γυμνός.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.

Γυμνησίαι, & γυμνήτιδες, inſulæ Baleares. (Ab exercitatione artis ſagittandi. Sed erant arcus & tela in armaturâ τῶν γυμνήτων, *Ern.*)

Γυμνητεία, & γυμνητία, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturæ. A γυμνὴς.

Γυμνητεύω, f. εύσω, ſum miles levis armaturæ; (2) nudus ſum. Γυμνητεύομεν ϗ κολαφιζόμεν, 1 Cor. 4, 11. Ab eod.

Γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod γυμνὴς. Hinc

Γυμνητικὸς, ἡ, ὸν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit.

Γυμνικὸς, ἡ, ὸν, gymnicus. A γυμνός.

Γυμνοδερκέομαι, οῦμαι, nudus conſpicior.

Γυμνόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus nudi ſunt, qui non habet fructus involucro tectos.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio. *Plut.*

Γυμνοποδέω, ῶ, f. ήσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους.

Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους. Hinc

Γυμνοποδία, ας, ἡ, inceſſus nudis pedibus; (2) nudipedalia.

Γυμνόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui nudis pedibus eſt, vel incedit. Ex γυμνὸς, & ϖοῦς.

ΓΥΜΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, nudus; (2) inermis; (3) deſtitutus rebus quibuſvis; pauper, inops; (4) ſolus; (5) puer imberbis, qui ſolâ tunicâ vel prætextâ utebatur, nondum togam geſtabat; (6) ſolâ tunicâ indutus, ſine pallio vel amiculo; (7) manifeſtus, apertus.

Γυμνοσοφιςαὶ, ῶν, οἱ, Indorum ſapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant.

Γυμνόσπερμος, & γυμνοσπέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſemen nudum, i. e. nullis involucris tectum eſt.

Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas:

Γυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo; (2) ſpolio, privo; (3) aperio, detego. A γυμνὸς.

Γυμνωθέντα, acc. ſing. m. g. a. 1. part. paſſ.

Γυμνωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) nuditas.

Γυνὰ, *mulier*, *Dor.* pro γυνή.

Γυναι, *o mulier!* voc. ſing. ab inuſ. γυναιξ.

Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.

Γυναικάνηρ, mollis, effeminatus.

Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula. Dim. à γυνή.

Γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A

Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris. Hinc τα γυναικεῖα, ων, menſtrua.

Γυναικείως, *Adv.* muliebriter.

Γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effeminatus.

Γυναικίζω, f. ίσω, cultu geſtuque feminam reddo; (2) effemino. *In med.* (1) cultu femineo utor; (2) muliebriter, effeminatè vivo, muliebria patior.

Γυναικικὸς, ἡ, ὸν, effeminatus, muliebris.

Γυναίκισις, ἡ, imitatio muliebris.

Γυναικισμὸς, ου, ὁ, ſuperſtitio, metus, mollities, luxuria, pravitas, aliave indolis & moris muliebris. A γυναικίζω.

Γυναικιςὶ, muliebriter.

Γυναικοβουλος, ὁ ϗ ἡ, muliebriter conſulens, à muliere excogitatus, muliebris. A βουλη.

Γυναικοειδὴς, έος, οῦς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſpecie muliebri. Ex γυνὴ, & εἶδος.

Γυναικόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui muliebri eſt animo.

Γυναικοθύμως, *Adv.* muliebriter.

Γυναικοΐρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus inhiant. Ex γυνὴ, & ἱέραξ.

Γυναικοκήρυκτος, ον, à muliere celebratus, laudatus.

Γυναικόκλωψ, adulter.

Γυναικόκοσμοι, ων, οἱ, magiſtratus, qui Athenis mulieres petulantiores multâ adficiebant.

Γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris.

Γυναικοκρατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo. Unde

Γυναικοκρατια, ίας, ἡ, muliebre imperium.

Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum inſanio. Γυναικομανῶ γὰρ, ϖροξενῶ θ' ὑμῶν ἀεὶ, Ariſtoph. Θεσμ. 583. A

Γυναικομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulierum amore inſanus, mulieroſus. Ex μαίνομαι. Hinc

Γυναικομανία, ίας, ἡ, inſanus mulierum amor.

Γυναικόμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulieres imitans.

Γυναικομορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulieris formam habens. Ex μορφὴ, *forma.*

Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum diſciplina. A

Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magiſtratus modeſtiæ matronali præfecti. Ex νόμος.

Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. Ex ϖάσχω.

Γυναικοπίπης, οῦ, venator mulierum.

Γυναικοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulieribus plenus.

Γυναικοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulieres decens.

Γυναικοπρεπῶς, *Adv.* muliebriter, ita ut mulieres decet.

Γυναικὸς, *mulieris*, gen. ſing. à γύνη.

Γυναικοφίλας, *Dor.* pro

Γυναικοφίλης, ȣ, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex γυνὴ, & φιλος.

Γυναικόφρων, muliebriter ſentiens, cogitans.

Γυναικόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, muliebrem vocem habens. Ex φωνὴ, *vox*.

Γυναικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, muliebris, effeminatus. A γυνή.

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. Ab eod.

Γυναικωνίτης, ȣ, ὁ, idem. A præc.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum.

Γυναιμανὴς, idem quod γυναικομανής.

Γύναιον, ȣ, τὸ, muliercula. Dim. à γυνή.

Γύνανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui maſculi & feminei ſexûs eſt.

ΓΥΝΗ', γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina; (2) uxor. Hinc

Γύνις, & γυνὶς, ιδος, ὁ, mollis, effeminatus.

Γυπαίετος, ȣ, ὁ, aquila vulturis ſpeciem referens.

Γυπάριον, ȣ, τὸ, avis nidus. A

Γυπὴ, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus: (2) tugurium; (3) luſtram, domicilium ſubterraneum. A γύψ.

Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui è vulture eſt. Ab eod.

Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρός.

ΓΥ'ΡΓΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, caniſtrum è vimine.

Γυρεία, ας, ἡ, foſſio, ſcrobs, repaſtinatio, ambitus. A

Γυρεύω, f. εύσω, in orbem verſo; (2) fodio; (3) in ſcrobibus condo. A γυρός.

Γυρήτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in orbem ſciſſus:

Γυρητόμος, in orbem findens. A τέμνω.

Γυρῖνοι, ranæ rotundæ minores & imperfectæ. A γῦρος. Ἐξ ὕδατος πατέρες ϐοόωσι γυρίνων. Aratus 947.

Γύριος, ία, ίον, orbicularis. Ab eodem.

ΓΥ῀ΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.

Γυρόδρομος, ȣ, ὁ, in orbem currens.

ΓΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, curvus, incurvus; (2) rotundus; (3) ὁ, *Subſt.* ſcrobs.

Γυρος, ȣ, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) placentæ quoddam genus. A γυρός. Unde

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in ſcrobem condo. Hinc

Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus.

Γύρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, vultur.

ΓΥΨΟΣ, ȣ, ἡ, gypſum. Hinc

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypſo illino, gypſo obduco.

Γὼ, *ego*, per Aphæreſin, pro ἐγώ.

ΓΩΛΕΑ', ῶν, ſpeluncæ & latibula, ſeu luſtra ferarum.

Γῶν, *ſaltem*, *Ion.* pro γῦν.

Γώνατα, nom. vel. acc. pl. *Dor.* pro γόνατα.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.

Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.

Γωνιασμὸς, ȣ̃, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.

Γωνίδιον, ȣ, τὸ, parvus angulus; (2) locus anguſtus & abditus. Dim. à γωνία.

Γωνιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία, & εἶδος, *forma*.

Γωνιόομαι, ȣ̃μαι, fut. ώσομαι, angulo, in angulum formo, angularem reddo. A γωνία.

Γωνιόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguloſa folia habens.

Γωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod γωνιασμός.

Γωνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, anguloſus, angularis.

Γωνιώδως, *Adv.* in formam anguli.

ΓΩΡΥΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ, Quarta Alphabeti litera, quæ Δέλτα, ab Hebræorum *Daleth* dicitur; (2) nota numeralis ſignificans *quatuor*, & cum lineolâ infernè appoſitâ δ, *quatuor millia*; (3) pars Ægypti.

Δα, *Particula*, inſeparabilis, augens ſignificationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valdè umbroſus, ex δὰ, & σκιὰ, umbra; δαφοινὸς, cædis admodum avidus, ex δὰ, & φόνος, *cædes*.

ΔΑΓΥ'Σ, ύδος, ἡ, Theocr. 2, 110. ubi exponunt; (1) glacies; (2) ſimulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.

Δαγκάνω, mordeo. Ex δηκω.

ΔΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ genus.

Δαδίον, ȣ, τὸ, facula, ſcidulæ piceæ arboris, omninòque minuta materia piceæ, *Hipp.* A δὰς.

Δαδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, faces incido (ſc. è piceâ) Ex δὰς, & κόπτω.

Δαδȣργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A

Δαδȣργὸς, ȣ̃, ὁ, qui tædas conficit. Ex ἔργον.

Δαδȣχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo; (2) illumino, illuſtro. A δαδȣ̃χος.

Δαδȣχία, ας, ἡ, facis geſtatio. Ab eod.

Δαδȣχίης, gen. ſing. *Ion.* pro δαδȣχίας.

Δαδȣ̃χος, ȣ, ὁ, facem geſtans. Ex δάς, & ἔχω.

Δαδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem geſto. A

Δαδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δαδȣ̃χος.

Δαδόω, ῶ, fut. ώσω, in tædam converto, *Steph.* δαδόομαι, tædæ ſimilis fio, reſinoſus fio, *Ern.* A δὰς.

Δαδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tædæ ſimilis; (3) tædis abundans. Ab eodem.

Δαδων, gen. plur. à δὰς, *tæda*. A δαΐς.

Δάδωσις, εως, ἡ, in tædam mutatio, *Steph.* vitium arboris, *item* radicis cum reſinâ repletur, *Ern.*

Δάειρα, ἡ, Proſerpina, Atticis dicta.

Δαειρίτης, ȣ, ὁ, Proſerpinæ ſacerdos.

Δαεὶς, *doctus*, a. 2. part. paſſ. verbi δαίω.

Δαείω, diſco. A δαέω.

Δαέω, ῶ, diſco, doceor; (2) ſcio. A δαιω.

Δάζομαι, f. δάσομαι, p. δεδάσμαι, divido; (2) lacero, diſſeco. Ab eod.

Δάη, ης, ἡ, pugna. A δαίω, *incendo*.

Δαηθμὸς, ȣ̃, ὁ, incendium. Ab eod.

Δαήμεναι, a. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro δαῆναι, à δαίω.

Δαημόνεσσι, *peritis*, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro δαήμοσι, à verbo δαήμων, peritus.

Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia. A

Δαημων, ονος, ὁ ϗ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαέω.

Δαῆναι, aor. 2. infin. paſſ. verbi δαίω.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater.

Δαήσω, *diſcam*, f. 1. ind. act. verbi δαίω.

Δαὶ, vero. A δὲ, Atticè, in interrog.

Δαιδαλέοιο, gen. ſing. *Ion.* pro δαιδαλέȣ.

Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, vel δαιδάλειος, artificioſus, artificioſè factus; (2) varius.

Δαιδαλέοδμος, ον, ſuaviſſimè olens. *Epith.* unguenti. Ex ὄδμȣ.

Δαιδαλεύτρια, ἡ, artifex, artificioſa femina.

Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificioſè facio; (2) variego. Hinc

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificioſum.

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, Dædalus, artifex ſummè ingenioſus; (2) artificioſus; (3) varius.

Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, artificioſas manus habens, ſolers.

Δαιδαλόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artificioſè ſonans.

Δαιδαλόω, ῶ, idem quod δαιδάλλω.

Δαΐδων, *facum*, gen. pl. à δαΐς, *fax*.

Δαίε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδαιε, à δαίω.

Δαΐζω, fut. ίσω, vel ίξω, divido, partior; (2) diſcerpo, lanio; (3) occido. A δαίω.

Δαιθμὸς, δαϊθμός, diviſio. Ex δαιω, & δαΐζω.

Δαικτὴρ, ὁ, & δαΐκτωρ, vi cogens, domans, infeſtus, hoſtilis. A δαΐζω.

Δαιμονάω, ῶ, fut. ήσω, inſanio, furore correptus ſum:

Δαιμονιάζω, f. άσω, idem. A δαίμων.

Δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, à dæmone obſeſſus aut afflatus, aut vexatus. Ab eod.

Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.

Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονίζομαι, à dæmone vexor, torqueor.

Δαιμονίη, *Ion.* pro δαιμονία, à δαιμόνιος.

Δαιμονικὸς, ἡ, ὸν, dæmonicus, idem quod δαιμονιακὸς.

Δαιμόνιον, ȣ, τὸ, dæmonium, i. e. ſpiritus impurus, diabolus in N. T. apud Profanos, Numen; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna.

Δαιμονιόληπτος, ον, à Dæmone afflatus.

Δαιμόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinus; (2) felix; (3) admiratione dignus; (4) præter modum magnus; (5) miſer, miſerandus; turpis, ſceleſtus, infanus, furioſus.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis dæmoni; (2) præter modum magnus.

Δαιμονίως, *Adv.* divinitùs; (2) vehementer, mirum in modum.

Δαιμονοϐλαϐεία, ἡ, ira, vel pœna divina.

Δαιμονολάτρης, ȣ, ὁ, dæmonum cultor.

Δαιμονομανία, ας, ἡ, inſana idololatria.

Δαιμονοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui à dæmone agitatur. A φορέομαι.

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, Deus; (2) heros; (3) genius; (4) fortuna cum bona, tum adverſa; (5) diabolus, in N. T.

Δαίνυ, 2. ſing. præſ. imperat. act. per *Apocopen*, pro δαίνυθι, à δαίνυμι.

Δαίνυμαι, epulor. A δαίω, quia antiquitùs convivis, ſua cuique portio dapum apponebatur. Hinc

Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo.

Δαίνυνθ' pro δαίνυντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυντο, à δαίνυμαι.

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulări*, perf. inf. med.

Δαΐξαι, *diviſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi δαΐζω.

Δάϊος, ία, ιον, peritus, prudens; (2) hoſtilis.

Δαίρα, ἡ, pro δάειρα.

Δαιρω, flagello, verbero, cædo. A δέρω.

Δαῒς, ίδος, ἡ, tæda; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium.

Δαισάμενος, aor. 1. part. med. verbi δαίω.

Δαίσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, edulis, veſcus. Ab eod.

Δαῖτα, *cibus*, acc. ſing. à δαὶς, *cibus*.

Δαιταλευς, έως, ὁ, conviva; (2) epulo. A δαίτη.

Δαιταλȣργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ex eod. & ἔργον.

Δαιταλόω, ῶ, fut. ώσω, convivor, epulor, qu. à δαιταλός.

Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.

Δαίτηθεν, *Adv.* è convivio. A præc.

Δαΐτις, ιδος, ἡ, fax major; (2) alliorum capita colligata. A δαιω.

Δαιτρεύω, f. έυσω, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρός.

Δαιτροπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piſtor, coquus.

Δαιτρον, *Adv.* diviſim, particulatim, viritim. A

Δαιτρὸς, ȣ̃, ὁ, qui carnes dividit, coquus.

Δαιτροσυνη, ης, ἡ, ſcientia miniſtrandi more δαιτρȣ̃.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium inſtruit. A

Δαιτὺς, ύος, idem quod δαίς.

Δαίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus; (2) prudens. Ex δαῒς, & φρὴν.

Δαϊχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi δαΐζω.

ΔΑΙ'Ω, f. αίσω, perf. m. δέδηα, pluſq. perf. ἐδεδήειν, diſco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendo, uro; (5) epulor, edo.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus caſſiæ.

Δάκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδακε, à δάκνω.

Δακέειν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro δακεῖν.

Δακέθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mordens animum; (2) gravis, moleſtus. A δάκνω, & θυμός.

Δάκετον, ȣ, τὸ, animal venenoſum. A δάκος.

Δακνάζω, idem quod

ΔΑ'ΚΝΩ, f. δήξω, perf. δέδηχα, aor. 2. ἔδακον, mordeo; (2) pungo, moleſtiâ adficio. Ἀλλ' ȣ̓ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι, Eur. Med. 1347. Δηχθεὶς πρὸς ἀ᾽ξ κωσεν, ægrè ferens, Soph. Phil. 377.

Δακνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mordax. A δάκνω.

Δακόντος, gen. ſing. aor. 2. part. act. v. δάκνω.

Δάκος, εος, τὸ, animal venenatum; (2) beſtia ferè major.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima; (2) humor, vel ſuccus è plantis diſtillans.

Δακρύγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, fletu miſto ridens.

Δακρύδιον, ȣ, τὸ, lacrimula. Dim. à δάκρυ.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus.

Δακρυντὸς, ἡ, ὸν, lacrimabilis, flebilis.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν, lacrimoſus, lacrimabundus:

Δακρυόεν, *Adv.* lacrimis effuſis.

Δάκρυον, τὸ, idem quod δάκρυ. *Hom.*

Δακρυοποιὸς, ἡ, ὸν, lacrimas ciens. Ex ϖοιέω.

Δακρυόϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacrimis ſtillans, lacrimoſus.

Δακρυπλώω, lacrimis exundo. A ϖλώω, pro ϖλέω.

Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor. A

Δακρύῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δάκρυ, & ῥέω, *fluo.*

Δακρύσας, a. 1. part. act. v. δακρύω.

Δάκρυσι, *lacrimis*, dat. plur. à δάκρυ, *lacrima.*

Δακρυσίστακτος, idem quod δακρυόστακτος.

Δακρυχέω, f. εύσω, lacrimas fundo.

Δακρύω, f. ύσω, lacrimor, δεδακρυμένος, lacrimans. Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν ϖατέρων κάκην, Ariſtoph. Av. 547. A δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacrimoſus.

Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum digitis manuum & pedum adhiberi ſolitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος. Unde

Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.

Δακτυλίδιον, ȣ, τὸ, annellus. A δακτυλίς.

Δακτυλικὸς, ἡ, ὸν, digitalis; (2) dactylicus, dactylis pedibus conſtans.

Δακτυλικως, per dactylos.

Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum ſculptura ſive celatura. A

Δακτυλιογλύφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui annulos ſculpit, aut cælat. Ex δακτύλιος, & γλύφω.

Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, ſive repoſitorium.

Δακτύλιος, ȣ, ὁ, annulus. A δάκτυλος.

Δακτυλιȣργος, ȣ̃, ὁ, annulorum artifex.

Δακτυλίς, ίδος, ἡ, digitalis. A δάκτυλος.

Δακτυλιτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.

Δακτυλιώτης, ȣ, ὁ, digitus annularis.

Δακτυλοδεικτέω, ῶ, digito monſtro. A

Δακτυλοδείκτης, ȣ, ὁ, qui digito monſtrat. Ex δάκτυλος, & δείκνυμι

Δακτυλόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui digito monſtratur.

Δακτυλοδειξία, ἡ, demonſtratio facta digito.

Δακτυλοειδὴς, ὲς, digito ſimilis.

Δακτυλοδόχμη, ες, ἡ, palmus minor.

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, digitus; (2) pes metricus, è ſyllabâ longâ & duabus brevibus conſtans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus; (6) ſacerdotes Cybeles.

Δακτυλότριπτος, ον, digito tritus. A τρίϐω.

Δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν, digitatus. A δάκτυλος.

Δακὼν, a. 2. part. act. verbi δάκνω.

Δᾶλε, *Dele*, voc. ſing. *Dor.* pro Δῆλε, à Δῆλος.

Δαλειτο, *lædebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἐδηλεῖτο, à verbo δηλέω.

Δαλερὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, calidus. A δαλός.

Δάλιον, ȣ, τὸ, torris, titio. Ab eod.

Δάλιος, *Dor.* pro Δήλιος, *Delius.*

Δαλματικὴ ἡ, veſtis ſacerdotalis, ferè clavata.

Δαλὸς, ȣ, ὁ, titio, torris; (2) funale. A δαίω.

Δαμᾶ, pro δαμάει, à δαμάω. Unde

Δαμάζω, f. άσω, domo; (2) interficio. Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει, Epigr.

Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula.

Δαμαλήϐοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, depaſtus à juvencis. A δαμάλη, & βόσκω, *paſco.*

Δαμαληφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui buculas devorat.

Δαμαλίζω, idem quod δαμαζω.

Δαμάλλῶ, lacero, avidè voro.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, vitula, bucula.

Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti, (vel quia δαμᾷ imperat, præeſt familiæ, eamque ſuis imperiis regit, qu. *domina.*)

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi δαμάω.

Δαμάσδειν, *Dor.* pro δαμάζειν.

Δαμασίϐροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domitor mortalium.

Δάμασις, εως, ἡ, domitio, domitura; (2) colum. A δαμάζω.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui domat mentem, ferociam, &c. Ex δαμάζω, & φρὴν, *mens.*

Δαμασίφρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, hominum domitor.

Δάμασσα, *Ion.* & *Poët.* pro ἐδάμασα.

Δαμαϛήριον, ȣ, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.

Δαμασώνιον, ȣ, τὸ, herba quædam.

Δαμάτειρα, ἡ, victrix, domitrix, Domina:

Δαμάτωρ, ορος, domitor, victor. A

ΔΑΜΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμον, domo, ſubigo; (2) adfligo; (3) occido; (4) obſceno ſenſu, *Ern.* Εἰ δὴ ὁμȣ̃ ϖόλεμός τε δαμᾶ ϗ λοιμὸς Ἀχαιȣς, Il. 1, 61. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊϛὸς, Il. 12, 478.

Δαμείη, *domitus ſit*, 3. ſingul. aor. 2. opt. paſſ. verbi δέμω, vel δάμνω, pro δαμάω.

Δάμεν, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Poët.* & *Bœot.* pro ἐδάμησαν, à verbo δαμάω.

Δαμέντε, nom. dual. a. 2. part. paſſ.

Δαμήμεναι, aor. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro δαμῆναι.

Δαμναίμαν, *domor*, 1. ſing. præſ. opt. paſſ. *Dor.* pro δαμναίμην, à δάμνημι.

Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.

Δάμνημι, idem & ab eod.

Δάμνησι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. δάμνημι.

Δαμνιππος, ον, eques, benè equitans.

Δᾶμον, acc. ſing. *Dor.* pro δῆμον, à δῆμος.

Δαμόταν, acc. ſing. *Dor.* pro δημότην.

Δαμωσώμεθα, 1. plur. a. 1. conjunct. med. *Dor.* pro δημωσώμεθα, à verbo δημόομαι.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναοὶ.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus; (2) obolus Charonti ſolvi ſolitus. A δαίω.

Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, ſive Græci à Danao, Beli filio, ſic dicti.

Δανειακὸς, ἡ, ὸν, mutuus. A δάνειον.

Δανείζω, f. είσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χοιρίδιον μοι νῦν δανεισον τρεῖς δραχμὰς, Ariſtoph. Pace, 374, *in med.* mutuum ſumo. A

Δάνειον, ȣ, το, fœnus, mutuum, æs alienum. A δάνος, *donum.*

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω. Unde

Δανεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipſa fœneratio.

Δανεισμὸς, ȣ̃, ἡ, fœneratio, mutuatio.

Δανειϛὴς, ȣ̃, ὁ, fœnerator, creditor. Hinc

Δανειϛικὸς, ἡ, ὸν, fœneratitius.

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors, Macedonibus.

Δανὸς, ἡ, ὸν, aridus. A δαίω, *uro.*

Δάος, ȣ, vel Δαὸς, ȣ̃, ὁ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.

Δαπανᾶν, præſ. inf. pro δαπανάειν.

Δαπανάσαιμι, 1. ſing. a. 1. opt. act. A

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, conſumo, impendo, ſumptus facio; (2) exhaurio; (3) ſplendidè vivo & bona abligurio. Δαπανᾶν τὴν ȣσίαν, ϖολλὰ εἰς ἡδονὰς, τὴν ϖόλιν. Hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus, impendium.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, impenſa, ſumptus.

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſumptuoſus, profuſus; (2) in quem magni ſumptus fiunt. A δάπανη.

Δαπανηρῶς, *Adv.* ſumptuosè.

Δαπανητικὸς, ἡ, ὸν, conſumendi vim habens.

Δάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) ſumptuoſus.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ȣ̃, τὸ, pavimentum; (2) ſolum.

Δαπίδιον, ȣ, τὸ, parvus ſeu vilis tapes. A

Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.

Δάπτης, ȣ, ὁ, vorax, at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muſcæ, à δάπτω.

Δάπτριος, ȣ, ὁ, lacerator, edax. Ab eod.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πέπλοι δὲ λεπτοὶ λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος, Eur. Med. 1192.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς ϖλευρὰς δαρδάπτȣσι, Ariſtoph. Nub. 710. Τοιȣτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει ϖόθος Ἐυριπίδȣ, invadit, idem Ran. 66.

Δαρήσομαι, 1. ſing. f. 2. indic. paſſ. à δέρω.

Δαρεικος, ȣ, ὁ, nummus aureus Perſicus.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio. Ἔδραθεν ἐν ϖροδόμῳ, per metath. pro ἔδαρθεν, Odyſſ. 23, 143. A

Δαρθέω, ῶ, dormio. *Inuſitatum.*

Δαρόϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longævus. Ex δηρὸς.

Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio.*

Δαρτος, ἡ, ὸν, excoriatus; (2) pellicula ſcroti, *Ern.*

Δας, δαδος, ἡ, tæda, fax. Ex δαΐς.

Δάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδάσαντο, à δάζω.

Δάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro δήσας, à δέω.

Δασάσκετο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἐδάσατο, à δάζω.

Δασεῖται, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro δάσεται.

Δασέως, *Adv.* aſpiratè. A δασύς.

Δασθήσομαι, *dividar*, f. 1. ind. paſſ. v. δάζω.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, daſcillus, piſcis quidam.

Δάσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus. Ex δα, & σκιὰ.

Δασμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι.

Δάσμευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, tributum exigo, & δασμολογȣ̃μαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τȣ̀ς νησιώτας, Iſoc. ϖαρὰ τῶν ἄλλων ἐραϛῶν, Dem.

Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. A

Δασμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tributorum exactor. Ex δασμὸς, & λέγω, *colligo.*

Δασμὸς, ȣ, ὁ, diviſio; (2) portio; (3) tributum. A δάζομαι.

Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum ſolvo. A

Δασμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tributum pendit, tributarius. Ex δασμὸς, & φέρω.

Δάσος, εος, τὸ, locus ſilvoſus, fruticetum, A δασύς.

ΔΑΣΠΛΗ͂Σ, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, difficilis, ſævus, atrox. Ex δα int. & ϖίμπλημι, repleo, quaſi malo augens; vel à ϖελάζω, quaſi acceſſu arduus, & nocens.

Δασπλῆτις, εως, ἡ, gravis; (2) acceſſu difficilis. A præc.

Δάσσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδάσαντο, v. δάζω.

Δασυγένειος, ὁ, barbatus. A γένειον.

Δασύθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, qui denſo capillo eſt.

Δασύκερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui villoſa eſt cauda.

Δασυκέρκως, *Dor.* pro δασυκέρκȣς.

Δασυκνήμων, ὁ, hirſutos pedes habens.

Δασύμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanoſus.

Δασύνω, fut. υνῶ, denſo, piloſum reddo; (2) ſpiritu aſpero vocabulum ſigno. A δασύς.

Δασυπόδειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, leporinus. A

Δασύπȣς, οδος, ὁ, lepus; (2) cuniculus.

Δασύπρωκτος, ον, hirſutum anum habens; purus à nefandâ & præpoſterâ venere.

Δασυπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, denſam barbam habens, hiſpidâ & hirſutâ barbâ præditus.

ΔΑΣΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, denſus; (2) piloſus, hirſutus. Hinc δασὺ ϖνεῦμα ſpiritus aſper, ſive denſus, apud Grammaticos.

Δασύσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſam umbram faciens. Ex δασὺς, & σκιά.

Δασυσμὸς, ȣ̃, ὁ, denſatio, denſitas. A δασύνω.

Δασύϛερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirſutum pectus habens. A ϛέρνον.

Δασύτης, ητος, ἡ, denſitas; (2) piloſitas; (3) adſpiratio vocis *apud Gram.* A δασύς.

Δασυτόνως, idem quod δασέως, *ap. Gramm.*

Δασύτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δασύθριξ.

Δασύφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirſutum habens corticem.

Δασυχαίτης, ἡ, ὁ, denſam jubam ſeu comam habens.

Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, divido, partior; (2) abſumo, comedo, portiones ciborum appoſitas devoro. Ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται χηρωσταὶ, Heſiod. Θεογ. 606. Ἀρμαλιὴν δατεεσθαὶ, idem Ημ. 3.

Δατέοντο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδατέοντο, *contr.* ἐδατοῦντο.

Δατεῦντο, *Ion.* pro ἐδατοῦντο.

Δατεώμεθα, *diviſerimus*, 1. pl. præſ. conj.

Δατήριος, α, ον, dividens.

Δάτησις, εως, ἡ, diviſio, partitio. A δατέομαι.

Δατητὴς, οῦ, ὁ, diviſor, diſtributor. Ab eod.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, Datiſmus, i. e. barbariſmus vel ſolœciſmus, v. gr. χαίρομαι, pro χαίρω, quo loquendi genere in Græciâ utebatur Datis, Perſarum ſatrapa.

Δατύσσω, helluor, voro. A δαίω.

Δαυκίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A

ΔΑΥ͂ΚΟΣ, ου, ἡ, herba quædam Cretica; rubia.

Δαυλὸς, ἡ, ὸν, denſus. Ex δὰ, & ὕλη, *ſilva*.

Δαυλὸς, οῦ, ὁ, titio, torris. Æolicum, à δαλός.

Δαφναῖος, ου, ὁ, Daphnæus, Epith. Apollinis:

Δαφνέλαιον, ου, τὸ, laurinum oleum. A

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen proprium Nymphæ in laurum converſæ.

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, laureus. A δάφνη.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, dicitur de vaticinantibus, ut Pythia.

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero; ſum laureatus. A

Δαφνηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lauriger. A φέρω.

Δαφνιακὸς, ἡ, ὸν, laureus, laurinus. A δάφνις.

Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Δάφνινος, ινη, ινον, idem & ab eod.

Δαφνὶς, ιδος, ἡ, laurea; (2) bacca laurina.

Δαφνίτης, ου, ὁ, idem quod δαφναῖος; (2) qui laurum aliquâ ſimilitudine refert. Ab eod.

Δαφνίτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo ſimilis. A præc.

Δαφνογηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lauro gaudens. Ex γηθέω, *gaudeo*.

Δαφνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lauri ſpeciem gerens.

Δαφνόκομος, ὁ ϗ ἡ, laureatus. A κόμη.

Δαφνοπώλης, ὁ, *Epith.* Apollinis.

Δαφνόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, lauris umbroſus.

Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, idem quod δαφνηφορέω.

Δαφνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lauriger.

Δαφνοφόρως, *Adv.* cum lauro, ſeu laureâ.

Δαφνώδης, ες, lauris conſitus.

Δαφνὼν, ῶνος, ὁ, lauretum, locus conſitus lauris. A δάφνη.

Δαφοίνεος, ου, ὁ ϗ ἡ, cædis avidus, valdè cruentus; (2) rufus, rutilus, valdè fulvus. Ex δα *intenſ.* & φόνος.

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, idem & ex iiſd.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia:

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copioſè & abundanter ſubminiſtro; (2) valdè ſolicitus ſum; (3) in quacunque re multum & copioſum eſſe.

Δαψιλέως, *contr.* δαψιλῶς, *Adv.* copioſè, abundanter, lautè. A

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, dapſilis, largus; (2) multus, etiam in malam partem.

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. δαίω.

ΔΕ', *Conj.* vero, autem; (2) ſed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) ſanè.

Δέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδέαται, & hoc pro δέδενται, à δέω.

Δέγμενος, perf. part. paſſ. *Æol.* pro δεδεγμένος. A δέχομαι.

Δέδαα, perf. ind. act. *Ion.* pro δεδάηκα. A δαίω.

Δεδάηκα, *didici*, *novi*, 1. ſing. perf. ind. act.

Δεδαίαται, *diviſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δέδαινται, à verbo δαίω, *divido*.

Δεδαϊγμένος, perf. part. paſſ. v. δαΐζω.

Δέδαιμαι, *diviſus ſum*, perf. ind. paſſ. v. δαίω.

Δεδάκρυσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. δακρύω.

Δεδάμασμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δαμάζω.

Δέδαον, *diviſi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔδαον, à verbo δαίω, *divido*.

Δεδάρθηκα, perf. ind. act. verbi δαρθάνω.

Δέδαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέρω.

Δέδασμαι, perf. ind. paſſ. A δάζω.

Δεδαὼς, *doctus*, perf. part. med. al. perf. part. act. *Ion.* pro δεδαηκὼς, à verbo δαίω.

Δεδέημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέομαι.

Δέδειγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δεικνυμαι.

Δέδεικα, *timui*, perf. ind. act. verbi δείδω.

Δεδείπναμεν, 1. pl. perf. ind. med. à δειπνέω.

Δεδεισαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro δεῖσαι, à δείδω.

Δέδεικα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δείκνυμι.

Δέδεκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέχομαι.

Δέδεμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέω.

Δεδεμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g.

Δεδέμηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δέμω.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, verbi δέω, *ligo*.

Δεδέξεται, *mox capiet*, 3. ſing. paulo poſt fut. ind. paſſ. verbi δέχομαι, *capio*.

Δέδεξο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ.

Δέδερκα, *vidi*, perf. ind. act. verbi δέρκω.

Δέδεσθαι, perf. ind. paſſ. verbi δέω.

Δέδετο, 3. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδετο.

Δεδέχαται, *ceperunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à verbo δέχομαι.

Δέδηα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δαίω.

Δέδηγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

Δεδηλώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. v. δηλόω.

Δεδημιούργηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δημιουργέω.

Δέδημαι, *ligatus ſum*, perf. ind. paſſ.

Δεδῆσθε, 2. pl. perf. opt. paſſ. pro δεδημένοι εἴητε, à δέω, *ligo*.

Δεδήσομαι, 1. ſing. paulo poſt fut. ejuſd.

Δέδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδήωμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δηόω, ſeu δηϊόω.

Δέδι, pro δέδια, 1. ſing. perf. ind. med. v. δείδω.

Δεδίγηθι, 2. ſing. a. 2. imperat. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδιδάχθαι, perf. infin. paſſ. v. διδάσκω.

Δεδιηκόνηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. διακονέω.

Δεδιῄτηκα, *arbitratus ſum*, pro δεδιαιτηκα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.

Δεδιθι, 2. ſing. a. 2. imperat. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδικαίωμαι, perf. indic. paſſ. v. δικαιόω.

Δέδιμεν, *veremur*, 1. plur. perf. ind. med. per *Sync.* pro δεδίαμεν, à verbo δείδω.

Δεδιότως, *Adv.* timidè.

Δεδίσσομαι, idem quod

Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι δεδιττόμενος, Luc. A δείδω.

Δεδιωγμένοι, nom. pl. part. perf. paſſ. verbi διώκω.

Δεδιῴκηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro διῴκηται, à verbo διοικέω.

Δέδμανθ' pro δέδμανται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro δέδμενται, à δέμω.

Δεδμήατο, *domiti ſunt*, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδμηντο, à verbo δαμάω.

Δεδμηκα, *ædificavi*, perf. ind. act. per *Syncop.* pro δεδέμηκα, à verbo δέμω.

Δέδμημαι, perfect. ind. paſſ. per *Syncop.* pro δεδέμημαι, ab inuſ. δέμω, pro δαμάω.

Δέδμητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* & per *Syncop.* pro ἐδεδέμητο, à δεμω.

Δέδογμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δοκέω.

Δεδοια, *timui*, perf. ind. med. *Ion.* pro δέδοικα.

Δεδοιγμην, 1. plur. perf. ind. med. per *Sync.* pro δεδοίκαμεν, à δέδοικα, euphoniæ gr. pro δέδοιδα, à δείδω.

Δεδοίκαμες, *timuimus*, *Doricè*, pro Δεδοίκαμεν.

Δεδόκηκα, perf. ind. act. verbi δοκέω.

Δεδόκημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paſſ. v. δοκιμαζω.

Δέδοκται, *viſum eſt*. 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δοκέω, *videor*.

Δεδόνατο, *percuſſus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Dor.* & *Ion.* pro ἐδεδόνητο. A δονεω.

Δεδοξάσμενος, perf. part. paſſ. v. δοξάζω.

Δεδορκα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δέρκω.

Δέδοται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δίδωμι, *do*.

Δεδούλευκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δουλεύω.

Δεδουλωμένοι, perf. part. paſſ. v. δουλόω.

Δέδουπα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δουπέω.

Δέδοχα, perf. ind. act. v. δόκω, pro δοκέω.

Δέδρακα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δράω.

Δεδραμηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. τρέχω.

Δέδραται, *excoriatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. per *Metath.* pro δέδαρται, à δέρω.

Δέδροκα, *vidi*, 1. ſing. perf. ind. med. per *Metath.* pro δέδορκα, à verbo δέρκω, *video*.

Δέδρομας, 2. ſing. perf. ind. med. v. τρέχω.

Δεδροσωμένος, part. perf. paſſ. verbi δροσόω.

Δέδυκα, *ſubii*, 1. ſing. perf. ind. act. v. δύω vel δύνω.

Δεδύκει, 3. ſing. pluſq. p. ind. act. *Ion.* pro ἐδεδύκει.

Δεδύνημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δύναμαι.

Δεδυστύχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. δυστυχέω.

Δέδωκας, 2. ſing. perf. ind. act. verbi διδωμι.

Δεδώρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δωρέομαι.

Δέελος, *Poet.* pro δῆλος, id. qu. δείελος, *Ern.*

Δέῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. δεῖ, *oportet*.

Δεήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paſſ. à δέομαι.

Δέημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δέομαι.

Δεῆσαν, a. 1. part. act. n. g. v. δεῖ, *oportet*.

Δεήσει, dat. ſing. *contr.* pro δεήσεϊ. A

Δέησις, εως, ἡ, Obſecratio. A δέομαι.

Δεήσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. δέομαι.

Δεητικὸς, ἡ, ὸν, precatorius, rogatorius; (2) ſupplex. Ab eod.

Δεῖ, fut. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, oportet, convenit; (2) caret, vacat, deeſt. Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξης ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης, Soph. Aj. 588. Ἔῤῥεψε δεῖν πειρατέον εἶναι, tentandum putavit, Plut. Οὐδέν ἐπιτεχνήσεως αὐτῷ δεῖ, Ariſtôt. Πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, multum abeſt, Plat. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα, Luc. A δέω. Unde

Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia, *Heſ.*

Δειγᾶνες, οἱ, magiſtratus, ap. *Seleuc.* Polyb.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum; (2) ſpecimen mercis quod oſtenditur emturientibus; (3) locus in Piræo, ubi ſpecimina talia proponebantur mercium; (4) conjectura. A δείκνυμι.

Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, infamo, ſpectaculi ergo expono. Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς ϗ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, Col. 2, 15. A δεῖγμα.

Δείδεκτ' pro δείδεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. indic. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐδέδεκτο, à v. δέχομαι.

Δειδέχαται, *exceperunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι, εἰσὶ, à verbo eod.

Δειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, timidus, meticuloſus.

Δειδία, ας, ἡ, nox obſcura, nox obſcuritate ſuâ terrorem incutiens, Suid. Euſt.

Δείδια, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poet.* pro δέδια, à verbo δείδω, *timeo*.

Δειδίζομαι, timeo. A δείδω.

Δείδιθι, *timueris*, 2. ſing. perf. imperat. med. *Poet.* pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε.

Δειδιμεν, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Poet.* pro δέδιαμεν.

Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. ſing. f. 1. indic. med. *Poet.* pro δεδίξεται, à δεδίττομαι.

Δειδιότες, nom. pl. perf. part. med. v. δειδω.

Δειδίσκομαι, timeo; (2) humaniter excipio.

Δειδίσσεο, præſ. imp. *Ion.* pro δειδίσσου. A

Δειδίσσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo; (2) metuo. Ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι, Il. 18, 163, 164. Δαιμόνι' οὔ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι, Il. 2, 190.

Δείδοικα, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poet.* vide δεδοιγμεν.

ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Δείδειν τὴν, τίσιν, περί τινος, ὑπέρ τινος, περὶ τοῖσιν Ἕλλησι, ἀμφί τινι. Ἦν σὺ μὴ δείσῃς πόθ', Soph. El. 1322. Ὑπὲρ λῃστῶν δέδοικε, Iſoc.

Δειελιέω, ῶ, f. ήσω, meridior, *Hom.* Od. 17, 599. δειελιήσας, ubi exponunt etiam cœnans, merendam ſumens.

Δειελινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus; (2) veſpertinus.

Δέιελον, ου, τὸ, merenda; (2) crepuſculum.

Δείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus. A δείλη.

Δεικανάειν, præſ. inf. act. verbi inuſ. δεικανάω, *oſtendo.*

Δεικανᾶσθαι, comiter & benignè excipere, ſalutare; *Hom. Il.* 15. 86. ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανῶντο, quaſi à δέκομαι, *Ion.* pro δέχομαι. ap. *Theoc.* autem eſt vel porrigere vel ſimile quid. vid. δεκατάομαι.

Δεικελιςὴς, οῦ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in ſcenâ repreſentat, mimus; quaſi à δεικελίζω, ſimulacrum repræſento. Hujus verbi f. 1. δεικελίξω, *Dor.* unde ὁ δεικελίστας, *Dor.* idem quod δεικελιςής

ΔΕΙ'ΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, ſimulacrum.

Δεικηλίστας ου, ὁ, idem quod δείκελιςής.

Δείκηλον, ου, τὸ, idem quod δείκελον.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, fut. δείξω, oſtendo, monſtro, indico, declaro, manifeſto, pro δείκω. Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ 'πιτίμια τῆς δυσσεβείας, οἷα δωρῦνται θεοὶ, Soph. El. 1398. Δείκνυμι οἰκοδομῶν, me ædificare, Plat.

Δεικνύναι, præſ. infin. act. v. δείκνυμι.

Δεικτηριὰς, άδος, ἡ, proſtibulum ap. Alexandrinos.

Δεικτήριον, ου, τὸ, pulpitum, ſuggeſtum. A δείκνυμι. Unde

Δείκτης, ου, ὁ, demonſtrator.

Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonſtrativus, oſtenſivus:

Δεικτικῶς, *Adv.* demonſtrativè.

Δειλαινοομαι, timidus ſum. A δειλὸς.

Δείλαιος, αία, αἴον, timidus; (2) miſer.

Δειλαῖος, *Dor.* & *Att.* pro δείλαιος.

Δειλαιότης, ητος, η, timor. A præc.

Δειλακρίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, extremè timidus, Ariſtoph. A

Δείλακρος, δειλάκρα. Ariſtoph. idem. Ex δειλὸς, & ἄκρος, *ſummus.*

Δείλαν, *veſperi, Dor.* pro κατα δείλην.

Δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo. Ex δειλὸς, & ἀνὴρ, *vir.*

Δειλανδρία, ας, ἡ, timiditas. Ex iiſd.

Δειλιάτω, *formidet*, 3. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro δειλιαέτω, à verbo δειλιάω.

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum; (2) veſpera; (3) diluculum; (4) crepuſculum.

Δειλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, timidus, meticuloſus:

Δειλία, ας, ἡ, timiditas. A δειλός.

Δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam defugio. 'Απὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσι, Pſal. 104, 7. A præc.

Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.

Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A

Δειλιάω, ῶ, f. άσω, idem quod δειλιάζω.

Δειλινοῖο, g. ſ. *Poet.* & *Ion.* pro δειλινοῦ.

Δειλινὸν, οῦ, τὸ, merenda. A δείλη.

Δειλινὸν, *Adv.* veſperi, veſpertino tempore.

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus, veſpertinus.

Δειλόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, timeo, paveo. A

ΔΕΙΛΟ`Σ, ἡ, ὸν, timidus, ignavus; (2) miſer; (3) debilis; (4) improbus, malus. Hinc

Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas.

Δειλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, timidus, timidi animi.

Δεῖμα, ατος, τὸ, timor, metus; (2) terriculamentum.

Δειμαινω, f. ανῶ, timeo. Δειμαίνειν τὴν δύναμίν τινος, περὶ ἑαυτῷ, ὑπέρ τινος. Δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκαν, Eur. Ph. 264.

Δειμαλέος, έα, έον, timidus; (2) terribilis.

Δειμάομαι, ῶμαι, timeo. *Heſ.* A δεῖμα.

Δείμας, aor. 1. part. act. verbi δέμω.

Δειματόεις, οεσσα, όεν, timidus, pavidus.

Δειματόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio. 'Εδειμάτου τοὺς "Ιωνας, Herodot. Ab eod. Hinc

Δειματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terribilis, terrificus.

Δειμὸς, οῦ, terror, metus. A δείδω. Hinc

Δειμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terribilis, terrificus.

Δεῖν, *oportere*, præſ. inf. act. verbi imperſon. δεῖ.

ΔΕΙ~ΝΑ, ὁ ϗ ἡ, τὸ, Gen. δεῖνος, Dat. δεῖνι, Acc. δεῖνα, quidam.

Δεινὰ, *Adv.* vehementer. A δεινός.

Δεινάζω, f. άσω, ægrè fero, indignor. Ab eod.

Δεῖναι, vortices, alias δῖναι, Heſ.

Δείνακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, acutiſſimus, acerrimus, Ex δεινὸς, & ἄκρος, *acutus.* (niſi κρος ſit mera terminatio, *Ern.*)

Δεινεύω, f. εύσω, contorqueo, in gyrum circumago; (3) in orbem ſalto, circumagor:

Δεινέω, ῶ, f. ήσω, idem. A δεῖνος.

Δείνησις, εως, ἡ, converſio. A præc.

Δεινοβίης, ου, ὁ, fortiſſimus. A δεινὸς, & βία.

Δεινοθέταν, *Dor.* pro δεινοθέτην. A

Δεινοθέτης, οῦ, ὁ, maleficus, noxius, qui atrocia patrat. Ex τίθημι.

Δεινοῖο, *terribilis*, gen. ſing. *Ion.* pro δεινοῦ.

Δεινοκαθεκτος, magnâ vi coercens, præpotens. Ex δεινὸς, & κατεχω.

Δεινολεχὴς, ὲς, infelix conjugii. A λέχος.

Δεινόλινος, ον, infelix. Ex λίνον, *filum*, ſc. Parcarum.

Δεινολογέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, graviter conqueror. Ex δεινὸς, & λέγω, *dico.*

Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans & exaggerans rei indignitatem. Ex iiſd.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela gravis:

Δεινοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ægrè fero:

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi adfectus injuriâ, ægrè ferens. Ex δεινός, & πάσχω.

Δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo crimen amplificoque dicendo. Ex δεινός, & ποιέω.

Δεινόπους, ὁ ϗ ἡ, celer; (2) cujus adventus gravis eſt.

Δεινοπροσωπέω, ῶ, terribili ſum viſu, ſeu adſpectu. Ex δεινὸς, & προσωπον.

ΔΕΙΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, *univerſè*, qui eſt in aliquo genere multus, vehemens, excellens, *unde ſpeciatim*; (2) dirus; (3) gravis; (4) ſolers; (5) peritus; (6) validus; (7) magnus; (8) nefarius, improbus; (9) terribilis; (10) graviter aliquid faciens; (11) ſplendidus; (12) τὰ δεινὰ, mala quævis, etiam mors. A δέω, vel δείδω.

Δεῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo; (2) vortex, gurges; (3) poculi genus; (4) ſaltationis genus. A δῖνος.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas; (2) calliditas, ſolertia; (3) eloquentia, dicendi vis. A δεινὸς. Unde

Δεινόω, ῶ, f. ώσω, contorqueo, in orbem ago; (2) exaggero. Δεινώσας πάντα ἐπὶ τὸ μειζον, Thuc. ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς, Plut. *in* Pericle.

Δεινὼ, *terribiles*, nom. dual. à δεινὸς, *terribilis.*

Δεινωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, torvus. Ex δεινὸς, & ὤψ.

Δεινως, *Adv.* vehementer, graviter; (2) terribiliter; (3) mirè; (4) acutè; (5) indignè.

Δεινωσις, εως, ἡ, exaggeratio.

Δεινωτικῶς, *Adv.* cum exaggeratione.

Δεινοτος, ἡ, ὸν, converſus; (2) tornatus.

Δεινὼψ, ωπὸς, ὁ ϗ ἡ, terribilis adſpectu.

Δείξαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. v. δείκνυμι.

Δεῖξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδειξε.

Δεῖξις, εως, ἡ, oſtentio, oſtentatio; (2) indicium; (3) argumentum. A δείκνυμι.

Δεῖξον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. δείκνυμι.

Δείξω, *oſtendam*, 1. ſing. fut. 1. ind. act.

Δειος, *Poet.* pro δέος, *Hom.*

Δειπνάριον, ου, τὸ, cænula. Dim. à δεῖπνον.

Δειπνεῦντες, *Dor.* pro δειπνοῦντες. A

Δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno; (2) comedo. 'Απὸ τραπεζῶν δειπνεῖν, Plato. δειπνήσει πολυτελῆ δεῖπνα, Luc. Ab eod.

Δείπνημι, unde δειπνάναι, idem & ab eod.

Δειπνηςὸς, ου, ὁ, cænæ tempus; ſcrib. etiam δειπνιςος, δειπνηςὺς, δείπνητος.

Δειπνήσω, *cœnabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δειπνέω.

Δειπνητήριον, ου, τὸ, cœnaculum, cœnatorium.

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam pertinens; (2) cœnæ inſtruendæ peritus.

Δειπνητικῶς, lautè, opiparè.

Δειπνητὸς, ἡ, ὸν, lautus in epulando.

Δειπνίδιον, ου, τὸ, cœnula, Dim. à δεῖπνον.

Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Δειπνίζοντες Ξέρξεα, Herodot. Τοιούτοις πόλλοις δειπνίζουσαι, Xen. Ab eod.

Δειπνῖτις, ἡ, convivalis, *Epith.* ςολῆς, quâ in cœnâ utebantur.

Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui ad cœnam vocat. Ex δεῖπνον, & κλήτωρ.

Δειπνοκλητόριον, τὸ, epulæ, convivium.

Δειπνολογία, ας, ἡ, ſermo de cœnâ. A

Δειπνολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de cœnis loquitur. Ex δειπνον, & λέγω, *dico, loquor.*

Δειπνολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conviviis inſidiatur; (2) paraſitus.

Δειπνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano cænarum amore ducitur. Ex μαίνομαι.

ΔΕΙ~ΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna; (2) cibus; (3) convivium, epulum.

Δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro.

Δειπνοποιία, ἡ, apparatio cœnæ vel convivii.

Δειπνοποιος, ου, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον, & ποιέω, *facio.*

Δειποσοφιςὴς, οῦ, ὁ, qui inter cœnam de rebus editis diſſerit.

Δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi causâ in Parodiâ, εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων, ut Hom. εὖ εἰδὼς τοξοσυνάων. A δεῖπνον.

Δειπνοῦντα, acc. ſing. præſ. part. act. *contr.* pro δειπνέοντα, à δειπνέω.

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio; (2) miniſterium conviviale. A

Δειπνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnæ miniſter.

Δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. A δερή.

Δειρας, a. 1. part. act. verbi δέρω.

Δειραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, collo oneroſus, ſatis gravis. Ex δειρὴ, & ἄχθος.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, collum; (2) cervix. A δείρη.

Δειριάω, ῶ, probris ſcindo. Laconicum.

Δείρειν, præſ. inf. *Ion.* pro δέρειν, à δέρω.

Δειροκύπελλον, ου, τὸ, poculum oblongo collo.

Δειροπέδη, ης, ἡ, monile, torquis, collare.

Δειρὸς, οῦ, ὁ, collis, Heſ. A δέρη.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Ex δειρὴ, & τέμνω, *ſeco.*

ΔΕΙ~ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, humor; (2) ſtercus; (3) fœtor, L. G. Unde

Δεισαλέος, έα, έον, ſtercoreus.

Δεισαλία, ἡ, impuritas.

Δεισαντε, nom. dual. a. 1. part. act. v. δείδω.

Δεῖσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδεισε.

Δεῖσθαι, præſ. inf. *contr.* pro δέεσθαι, à v. δέομαι.

Δεισιδαιμονέω, ſuperſtitioſus, religioſus ſum.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, ſuperſtitio; (2) religio. A δεισδαίμων.

Δεισιδαιμονίως, religioſè.

Δεισδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſuperſtitioſus.

Δεισίθεος, ὁ ϗ ἡ, idem.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τα, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.

Δεκάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem boum pretio eſtimabilis. Ex δέκα, & βοῦς. (vel βοιος eſt mera terminatio, *Ern.*)

Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum uſque gradum. Ex δέκα, & γονὴ, *generatio.*

Δεκαγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem literis, lineis, vel verſibus conſtans. Ex γράμμα.

Δεκαδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus.

Δεκαδάρχης, ου, ὁ, decurio; (2) decemvir:

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus; (2) decurionatus. A

Δεκάδαρχος, ου, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem tabulis conſtans.

Δεκαδεὺς, έως, ὁ, decurialis. A δέκα.

Δεκαδικὸς, ἡ, ὸν, denarius. Ab eod.

Δεκαδουχος, ου, ὁ, decemvir, *Lyſ.* Ex ἔχω.

Δεκάδύο, duodecim. "Ακλιτον.

Δεκάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem palmos longus. Ex δῶρον, *palmus.*

Δεκαεννέα, novemdecim.

Δεκαέξ, οἱ, αἱ, τὰ, ſexdecim.

Δεκαεπτα, οἱ, αἱ, τά, ſeptemdecim.

Δεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, decennale tempus, decennium. A δεκαετής.

Δεκαέτηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem annos natus. Ex iiſd.

Δεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἔτος.

Δεκαετία, ας, ἡ, decennium. A δεκαετής.

Δεκάζω, f. άσω, donis corrumpo, ingero, obtrudo alicui donum; (2) corrumpo, perverto.

Τὴν ϛπεῖραν ἐδέκαζε χρυσȣ̃ν ἑκάϛῳ διανέμων, Plut.

Δεκάκις, *Adv.* decies. A δέκα.

Δεκάκλινος, ον, decem lectos habens. A κλίνη.

Δεκακότυλος, ον, decem cotylas habens.

Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. Ex κῦμα.

Δεκάκωλος, ον, decem verſiculis conſtans. A κῶλον.

Δεκάλιτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decem librarum vel obolorum eſt. Ex λίτρα, *libra*.

Δεκάλογος, ȣ, ἡ, Decalogus, decem præcepta Dei.

Δεκαμεναῖος, αία, αῖον, decimum menſem agens, decimeſtris. Ex δέκα, & μην.

Δεκάμενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum eſt. Ex μνα, *mina*.

Δεκάμνȣς, idem & ex iiſd.

Δέκαμνον, τὸ, merces decem minarum.

Δεκάμφορος, ον, decem amphoras capiens.

Δεκανάομαι, ῶμαι, humaniter excipio, Heſ. unde δεικανᾶσθαι, q. v.

Δεκανάια, ἡ, decem naves. A ναῦς.

Δεκανία, ἡ, idem, ap. *Strab.*

Δεκανία, ἡ, decuria. A δέκα.

Δεκαοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.

Δεκαπαλαι, *Adv.* qu. dic. decies olim, jampridem.

Δεκάπεντε, quindecim.

Δεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, decem cubitorum.

Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplo.

Δεκαπλάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decuplus. A δεκάπλȣς.

Δεκαπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decem jugerum eſt. Ex πλέθρον.

Δεκαπλȣ̃ς, decuplus. A δέκα.

Δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes; (2) regio quædam Judææ. Hinc

Δεκαπολίτης, ȣ, ὁ, è regione Decapoli.

Δεκάπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui decem pedum eſt.

Δεκαπρωτεία, ας, ἡ, decemprimatus. A

Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi ſenatores.

Δεκάρχης, ȣ, ὁ, decurio. Ex ἄρχη.

Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.

Δεκαρχικὸς, ὴ, ὸν, decurionalis. Ab eod.

Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. A δέκα.

Δεκάσκαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem ſcalmis inſtructus.

Δεκασμὸς, ȣ̃, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.

Δεκάσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo decem ſementes factæ ſunt; (2) decennalis.

Δεκαςάτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem ſtateribus valens. Ex ςατὴρ.

Δεκάςεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem tabulata habens.

Δεκάςυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem columnas habens.

Δεκάσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem ſchœnos habens.

Δεκαταῖος, αία, αῖον, qui decimo die v. gr. venit.

Δεκαταλαντια, ας, ἡ, decem talenta. A

Δεκατάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decem talentorum eſt.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, quatuordecem.

Δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεακτεύω.

Δεκατευτήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo decimæ perſolvuntur. Ab eod.

Δεκατευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui decimas exigit; (2) decumanus, genus publicani.

Δεκάτεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo, decimas exigo; (2) decimum quemque interficio. Δεκατεύειν τήν ȣ̉σιαν, Herodot. A δέκα.

Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decimæ.

Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.

Δεκατηλόγιον, ȣ, τὸ, locus in quo decimæ exiguntur & penduntur. A

Δεκατηλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decimarum exactor. Ex δέκα, & λέγω, *colligo*.

Δεκατημόριον, ȣ, τὸ, decima pars. A μόρος.

Δέκατος, άτη, ατον, decimus. A δέκα. Hinc

Δεκατόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod δεκατεύω. Δεδεκάτωκε τὸν Ἀϐραὰμ, Heb. 7, 6. δεδεκάτωται, ib. v. 9.

Δεκατώνης, ȣ, ὁ, qui decimas redimit, decumanus. Ex δεκάται, & ὠνέομαι.

Δεκάφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus diviſus. Ex φυλή.

Δεκάχαλκον, τὸ, decem chalci, decem ærei nummi, denarius. Ex χαλκὸς.

Δεκάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκακισχίλιοι, *Hom.*

Δεκάχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem chordas habens. Ex χορδή.

Δεκέμϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem inſtructus roſtris.

Δεκετηρὶς, ίδος, ἡ, decennalis; (2) decennium; (3) ludi deno quoque anno recurrentes.

Δεκετηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decennalis. A

Δεκέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. Fœm. δεκέτις.

Δέκευ, *accipe*, *Dor.* & *Ion.* pro δέχȣ, & δέχομαι.

Δεκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Δέκομαι, *capio*, *Ion.* pro δέχομαι. Unde

Δεκτέος, έα, έον, accipiendus, excipiendus, recipiendus.

Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui accipit vel ſuſcipit.

Δέκτης, ȣ, ὁ, acceptor; (2) mendicus.

Δεκτικὸς, ὴ, ὸν, ad recipiendum aptus.

Δέκτο, *Ion.* pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.

Δεκτὸς, ὴ, ὸν, acceptus, gratus. Ab eod.

Δέκτρια, ας, ἡ, acceptrix, receptrix. A

Δέκτριος, ȣ, ὁ, ſuſceptor. A δεκτός.

Δέκτωρ, ὁ, idem.

Δελεάζω, f. άσω, ineſco, eſcâ capio; (2) eſcam impono; (3) *metaphoricè* allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀςηρίκτȣς, 2 Pet. 2, 14. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος ϗ δελεαζόμενος, Jac. 1, 14. A

ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, eſca, quâ animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus. A δέλω.

Δελέασμα, ατος, τὸ, quod eſcæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc Dim.

Δελεασμάτιον, ȣ, τὸ, ineſcamentum exiguum.

Δελεασμὸς, ȣ̃, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.

Δελέαςρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, tranſenna, in quam eſca imponitur. Ab eod.

Δελεαςρεὺς, έως, ὁ, qui eſcâ decipit. Ab eod.

Δελεάρπαξ, γος, ὁ ϗ ἡ, eſcam rapiens.

ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, laterna, fax.

Δελευρον, τὸ, idem quod δελεαρ, ap. *Ath.*

Δελητήριον, ȣ, τὸ, idem.

Δελήτιον, ȣ, τὸ, idem.

Δέλτα, τὸ, litera quarta Alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebre.

Δελτάριον, ȣ, τὸ, tabellula. Dim. A δέλτος.

Δελτίον, ȣ, τὸ, Dim. ab eod.

Δελτογραφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.

Δέλτοισιν, *libellis*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ' pro δελτοις, à δέλτος, *liber.*

Δέλτος, ȣ, ἡ, pugillares, qui formâ literæ Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum, teſtamenti, pictoris, &c.

Δελτόω, ῶ, fut. ώσω, in formam literæ Δ plico vel effingo.

Δελτωτὸς, ὴ, ὸν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc Δελτωτόν, triangulum, ſignum quoddam cœleſte, & δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A δελτόω.

Δελφάκειος, ον, porcinus. A δέλφαξ.

Δελφακινος, ὴ, ὸν, idem.

Δελφάκιον, ȣ, τὸ, porcellulus lactens; (3) pudendum muliebre. Dim.

Δελφακόομαι, ſuccreſco in porcam. A

ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, porcellus.

Δελφιν, ῖνος, ὁ, delphin, piſcis; (2) nauticum inſtrumentum, quo utebantur ad demergendas naves. Hinc

Δελφινίζω, delphinos imitor:

Δελφίνιον, ȣ, τὸ, delphinium, herba. *Angl.* Lacks-ſpur; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, & hinc judicium ἐπὶ δελφινίῳ.

Δελφινίσκος, ȣ, ὁ, parvus delphin. Dim.

Δελφινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, delphini formam habens. Ex δελφὶν, & εἶδος.

Δελφινόσημος, ον, delphino ſignatus; (2) menſa Delphica, abacus marmoreus. A σῆμα, &

Δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφίν.

ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, vulva, uterus.

Δέλω, ineſco.

Δέμα, ατος, τὸ, vinculum; (2) faſciculus. A δέω.

ΔΕ'ΜΑΣ, τό, corpus. *Nomen indecl.*

Δεμάτιον, ȣ, τὸ, parvus faſciculus. A δέμα.

Δέμειν, *ædificare*, præſ. inf. act. verbi δέμω.

ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, ſtratum, lectus.

Δεμνιοτήρης, ȣ, ὁ, cuſtos lecti. Ex τηρέω.

ΔΕ'ΜΩ, *ædifico*, *ſtruo*; eſt inuſitatum, ſicut & δέμομαι; in uſu hæc, ἔδειμα, ἐδειμάμην, δέδμηκα.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculis nuo, vel adnuo. A δινέω, & ἴλλος, *oculus*, (niſi potius ab *ant.* δένω, unde δόνος δένδω, ut à τένω, *tendo*, hinc δένδιλος, δενδίλλω,) Ern.

Δένδρεα, *arbores*, nom. plur. à δένδρεον, *arbor.*

Δένδρεον, έȣ, τὸ, arbor. A δένδρον.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemoroſus, arboribus abundans. A δένδρον. Hinc

Δενδρίζω, arboreſco, arboris figurâ ſum.

Δενδρικὸς, ὴ, ὸν, arboreus.

Δένδριον, ȣ, τὸ, arbuſcula.

Δενδρίτις, εως, ἡ, vitis arboreſcens, *Strabo.*

Δενδροϐατέω, ῶ, fut. ήσω, arbores ſcando. Ex βαίνω, *ſcando.*

Δενδροειδὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, arboris figuram habens. Ex εἶδος, *ſpecies.*

Δενδροκολάπτης, ȣ, ὁ, picus. A κολάπτω, *tundo.*

Δενδρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus ornatus. Ex κόμη.

Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores exſcindo. Ex κόπτω.

Δενδρολάκανα, ων, τὰ, olera arboreſcentia.

Δενδρολίϐανος, ȣ, ἡ, thus arbor, ſeu arbor ipſa, quæ thus fert; (2) ros marinus coronarius.

Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arboreſcens, althæa.

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ȣ, τὸ, arbor; (2) ſtirps.

Δενδροπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, arboribus nocens. Ex πῆμα, *damnum.*

Δένδρος, εος, τὸ, (unde δένδρεσι) id. q. δένδρον.

Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.

Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores exſcindo, vaſto, populor. Ex τέμνω.

Δενδροφορια, ἡ, feracitas arborum; (2) functio dendrophori, *Ern.*

Δενδροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arborum ferax; (2) dendrophorus. A φέρω.

Δενδρόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus conſitus. Ex φύομαι.

Δενδρυάζω, fut. άσω, quercus ſubeo, inter quercus me abſcondo; (2) quovis modo me abſcondo. A δένδρον.

Δενδρύδιον, ȣ, τὸ, arbuſcula. Ab eod.

Δενδρύφιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Δενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arboreus, (2) ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.

Δενδρώεις, ώεσσα, ῶεν, arboribus abundans.

Δενδρων, ῶνος, ὁ, Arbuſtum, arboretum.

Δενδρῶτις, ἡ, arboribus denſa.

Δεννάζω, f. άσω, probris inceſſo, *Eur. Rheſ.* 926. A δέννος.

Δενναςὸς, ὴ, ὸν, convitiis & maledictis obnoxius. A

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, probrum, contumelia.

Δέξαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. A δέχομαι.

Δεξαμενὴ, ης, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (2) ciſterna; (4) piſcina. A δέχομαι.

Δεξάμενος, a. 1. part. med. v. δέχομαι.

Δέξασθαι, *recepiſſe*, aor. 1. inf. med.

Δέξασθε, *ſuſcipite*, 2. plur. aor. 1. imper. med.

Δέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, dextra ſc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta, conventa; (4) potentia & auxilium.

Δεξιάδην, *Adv.* à dextrâ. A δεξια. Hinc

Δεξιάομαι, ῶμαι, dextrâ prehendo, dextrâ prehenſum amplector, ſaluto. Hinc Homericum δεξιόωντο, pro ἐδεξιῶντο.

Δεξιδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dono accipiens. E δέχομαι, & δῶρον.

Δεξίμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves excipiens, vel ſuſcipiens. Ex μῆλον, ovis.

Δεξιοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dextrâ manu telum jacit, jaculator. Ex δεξιός, & βάλλω.

Δεξιόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dextra & agilia membra habet. Ex δεξιὸς, & γυῖον.

Δεξιολάβος, ου, ὁ, ſatelles, ſtipator. A δεξιά, & λαμβάνω, ſumo.

Δεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextrâ prehendo; (2) humaniter, ac comiter excipio. A δεξιά,

ΔΕΞΙʹΟΣ, ὰ, ὸν, dexter; (2) fauſtus, proſper; (3) ſolers, acutus, ingenii dexteritate præditus; (4) ſcitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus; (5) agilis, promptus, expeditus.

Δεξιόσειρος, ου, ὁ, ſcil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphoricè δεξιόσειρος Ἄρης apud Soph. (A. 144.) Mars in dexterum cornu inclinans. A σειρὰ, habenæ.

Δεξιοστάτης, ου, ὁ, qui à dextrâ ſtat; (2) qui in dextrâ chori parte præſidet. Ex ἵστημι.

Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, ſolertia. A δεξιός.

Δεξιότοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, in dextrâ parte navis remigans. Ex τοῖχος, paries.

Δεξιόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. Poet. pro ἐδεξιοῦντο, à δεξιόομαι.

Δεξίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignem ſuſcipiens, vel excipiens. E δέχομαι, & πῦρ.

Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi. A δέχομαι.

Δεξιτερὸς, ρὰ, ρὸν, dexter. A δεξιός.

Δεξίωμα, ατος, τὸ, idem quod comiter accipimus, & quaſi dextrâ prehendimus, res grata, jucunda, expetita; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A δεξιόομαι.

Δεξιώνυμος, ον, fauſtus, auſpicatus.

Δεξιῶς, Adverb. dextrè; (2) proſperè; (3) ſolerter.

Δεξίωσις, εως, ἡ, idem quod δέξις, & ferè in bonam partem; amplexus, gratulatio, etiam ſi cui occurrimus gratulabundi, eumque amplectimur. A δεξιόομαι.

Δεξιώτατα, Adv. commodiſſimè. A δεξιώτατος, quod eſt Superl. à δεξιός.

Δέξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. δέχομαι.

Δέξωνται, 3. pl. a. 1. conjunct. med.

Δέομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo; (2) indigeo, mihi opus eſt; (3) δεόμενοι etiam qui aliquem cupiunt conventum. Δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν, Ariſtoph. Nub. 428. πτωχικοῦ βακτηρίου, idem Ach. 452. Παιδαγωγοῦ γὰρ ἐδεόμην τῷ παιδὶ καλῷ ὄντι μοι, Lucian, Vitar. Auct. 12. A δεῖ, opus eſt.

Δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum; (2) deficiens; (3) neceſſarium. Ab eod.

Δέον, ligabant, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἔδεον, à verbo δέω, ligo. Hinc

Δεόντως, Adv. decenter; (2) commodè.

Δέος, δέους, τὸ, metus. A δείδω.

Δεπάεσσιν, dat. pl. Ion. pro δέπασι, à δέπας.

ΔΕʹΠΑΣ, ατος, τὸ, poculum; (2) patera.

Δεπαστρεῖος, α, ον, potulentus, Ern.

Δέπαστρον, ου, τὸ, poculum, crater. A δέπας.

Δεραγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, collum conſtringens & ſuffocans. Ex δέρη, & ἄγχω, ſtrangulo.

Δέραιον, ου, τὸ, collare, torques. A δέρη. Hinc

Δεραιοπέδη, ης, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius.

ΔΕʹΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium.

Δερβιστὴρ, ῆρος, ὁ, pellis, corium, Suid. A δέρας, (niſi potius ſit δερμιστὴρ, Ern.)

Δέργμα, ατος, τὸ, adſpectus. A δέρκομαι.

Δεργμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΔΕʹΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.

Δέρις, collum, Heſ. A δέρη.

Δερκέσκετο, Apud Homerum eſt à δέρκομαι, video. Imperfectum Ionicum, ut τύπτεσκον, & τυπτέσκετο.

Δερκευνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inter dormiendum videns. Ex δέρκομαι, & εὐνὴ, cubile.

Δερκιάομαι, ῶμαι, video. A δέρκω.

Δερκιόωνται, vident, 3. pl. præſ. ind. med. Poet. & contr. pro δερκιάονται.

ΔΕʹΡΚΟΜΑΙ, vel δέρκω, video. Poet.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομένων.

Δερκομένοιο, Ion. pro δερκομένου.

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A δέρμα.

Δερμάτιον, ου, τὸ, pellicula, Dim. Ab eod.

Δερματουργικὸς, ἡ, ὸν, è corio conficiens.

Δερματοφαγέω, pellem edo.

Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem geſto, pelle amictus ſum. Ex δέρμα, & φέρω.

Δερματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, coriaceus; (2) cuteus. A δέρμα.

Δερμηστὴς, οῦ, ὁ, animalculum quoddam à conſumendis pellibus ita dictum. A

Δερμόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui membranulæ loco pinnarum ſunt. Ex πτερὸν.

Δερμύλλω, ſanguinem acutè ſugo; (2) excorio; (3) maſturbo.

Δέρξις, εως, ἡ, viſio, ipſa actio videndi. A δέρκωμαι.

Δέρος, εος, τὸ, pellis, corium. A δέρας.

Δεῤῥίδιον, ου, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δεῤῥίς.

Δέῤῥιον, ου, τὸ, cilicium. A δέρας.

Δέῤῥις, εως, ἡ, pellis; (2) craſſum ſeu vile veſtimentum, cilicium.

Δεῤῥιστὴρ, ῆρος, ὁ, monile equi, Heſ.

Δέρτρον, ου, τὸ, membrana; (2) omentum; (3) roſtrum. A δέρας.

Δερχθεὶς, obtuitus, aor. 1. part. paſſ. verbi δέρκω.

Δέρω, f. δερῶ, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωποι δέρει, 2 Cor. 11, 20.

ΔΕʹΣΙΟΣ, ου, ὁ, menſis Junius apud Macedones, ut nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio; (2) nodus; (3) junctura, conjunctio. A δέω.

Δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.

Δεσμευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad ligandum. A

Δεσμεύω, fut. εύσω, ligo, vincio, colligo. Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, Job 26, 8. A δεσμός.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. A δέω.

Δέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinctus. Ab eod.

Δεσμὶς, faſciculus. Dim. à δεσμός.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, commentarienſis, cuſtos vinctorum. A δεσμὸς, & φύλαξ.

Δεσμόω, ῶ, f. ήσω, vincio, ligo; (2) in carcerem conjicio. A δεσμός.

Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A δεσμόω.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. Ab eod.

Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

ΔΕΣΠΟʹΖΩ, f. όσω, dominor, (2) & in Paſſ. dominio alicujus pareo, adquiror. Hinc

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina.

Δεσπόσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, herilis. Ab eod.

Δεσποσιοναύτης, ὁ, qu. dic. herilis navis magiſter; genus libertorum Laconicorum, quorum operâ in navibus utebantur.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A

Δεσπόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, herilis, δεσποσύνη, filia herilis. A δεσπόζω.

Δεσποτεία, ης, ἡ, dominatus:

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera:

Δεσποτεύω, fut. ευσω, idem quod

Δεσποτέω, f. ήσω, dominor: A

Δεσπότης, ου, ὁ, herus, dominus; (2) rex, imperator; (3) rei alicujus poſſeſſor. Hinc

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, herilis; (2) qui dominari novit; (3) imperioſus, dominandi cupidus.

Δεσποτικῶς, Adv. heriliter, more dominorum.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, hera, domina. A δεσπότης.

Δεσποτίσκος, ὁ, herus vel blandiendo vel contemnendo.

Δεσποτὸς, ἡ, ὸν, dominabilis. A δεσπόζω.

Δετας, gen. ſing. Dor. pro δέτης. A

Δέτη, ης, ἡ, fiſtula. A δέω.

Δετὴ, ης, ἡ, faces in faſciculum colligatæ.

Δετὸς, ἡ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δεῦε, imperf. ind. Ion. pro ἔδευε, à δεύω.

Δεύεαι, inferior es, 2. ſing. præſ. ind. med. Ion. pro δεύῃ, v. δεύομαι, Poet. pro δέομαι.

Δευήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. Ion. pro δευήσῃ.

Δευήσομαι, indigebo, 1. ſing. f. 1. ind. med. Poet. pro δεήσομαι, à verbo δέομαι.

Δεῦκος, τὸ, idem quod γλεῦκος, Ern.

Δεῦμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.

Δευοίατο, indigerent, 3. pl. præſ. opt. Ion. & Poet. pro δέοιντο, à verbo δέομαι.

Δευόμεναι, madentes, nom. pl. part. præſ. paſſ. f. g. à verbo δεύομαι, madeſio.

Δευόμενος, pro δεόμενος, à δέομαι, egeo.

Δεύονθ', 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐδεύοντο, à verbo Poet. δεύομαι, pro δέομαι.

Δεύοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐδεύοντο, à δεύομαι, vel δεύω.

Δεῦρ', pro δεῦρο, hûc.

ΔΕΥ͂ΡΟ, Adv. hûc; (2) adeſdum.

Δεύσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. v. δεύω.

Δευστοποιέω, tingo, inficio, (v. gr. fuco) humecto. E δεύω, idem.

Δευστοποιΐα, ἡ, infectio, fucatio, &c.

Δευστοποιὸς, ου, ὁ, infector, tinctor, (2) benè tinctus; (2) indelebilis. Ex δεύω, & ποιέω.

Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus.

Δεῦτε, Adv. hûc adeſte, venite. A δεῦρο.

Δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. έσω, ſecundas fabulæ partes ago; (2) ſecundam in judicio orationem habeo. A

Δευτεραγωνιστὴς, ου, ὁ, qui ſecundas fabulæ partes agit. Ex δεύτερος, & ἀγωνίζομαι.

Δευτεραῖος, αία, αιον, ſecundarius; (2) qui ſecundâ die aliquid agit. A δεύτερος.

Δευτερεῖα, τὰ, ſecundæ partes. Ab eod.

Δευτερεύω, f. εύσω, ſecundus ſum, ſecundas fero, locum ſecundum obtineo; (2) vincor, ſuperor; (3) diſſimilis ſum. Ab eod.

Δευτεριάζω, f. άσω, ſecundas partes ago.

Δευτερίας, ſc. οἶνος, vinum ſecundarium, lora.

Δευτέριον, ου, τὸ, ſecundæ, partus quaſi ſecundarius. Ab eod.

Δευτέριος, ία, ιον, ſecundarius. Ab eod.

Δευτεροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundùm dentes indices jacit. Ex δεύτερος, & βάλλω.

Δευτερογαμέω, ſecundas nuptias celebro.

Δευτερογαμία, ἡ, ſecundæ nuptiæ.

Δευτερογάμος, iterum maritatus.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, ſecundæ decimæ.

Δευτερόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſecundæ Conjugationis. Vox Gram. Ex ζυγὸς.

Δευτεροκοιτέω, ῶ, ſecundus, vel ſecunda ſum in lecto, ſocium habeo in cubili. A κοίτη.

Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo loco verba facio.

Δευτερολογία, ας, ἡ, ſecunda actio, ſecundæ dicendi vices.

Δεύτερον, Adv. ſecundò. A δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis, ſecunda lex, liber quintus Moſis. Ex νόμος.

Δευτερόποτμος, qui pro mortuo habitus, ideoque juſtis & exequiis de more honoratus, ſalvus redit ex bello, vel ex peregrinatione.

Δευτεροπροσωπέω, ῶ, ſum ſecundæ perſonæ. Vox Gram. A

Δευτεροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundæ perſonæ eſt. Vox Gram. Ex δεύτερος, & πρόσωπον, perſona.

Δευτερόπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, alter primus, à ſecundo primus; Epith. ſabbathi primi à ſecundo Paſchatis die, Scal.

ΔΕΥʹΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, ſecundus, alter, poſterior. Ἐκ δευτέρου, ſecundâ vice.

Δευτερόσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecundo loco ſequens, ſecundarius. Ab ἔχω.

Δευτεροτόκος, ου, ἡ, qui ſecundò parit vel peperit. A τίκτω.

Δευτερότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundo partu editus eſt. Ex iiſd.

Δευτερουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundas actionis partes, vel ſecundum in agendo locum obtinet; (2) manuarius. Ex ἔργον.

Δευτερουχος, ὁ, qui ſecundas tenet. Ab ἔχω.

Δευτερόω, f. ώσω, ſecundò facio; (2) itero, repeto. A δεύτερος.

Δευτέρωμα, ματος, τὸ, ſecundus actus, repetitio.

Δευτέρως, *Adv.* ſecundò. Ab eod.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, ſecundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio, *Eccleſ.*

Δευτερωτὴς, οῦ, ὁ, traditionum doctor.

Δευτὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum piſtorum & coquorum. A

ΔΕΥΩ, rigo, madefacio, imbuo. Ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα, effudi, Soph. Aj. 376.

ΔΕ'ΦΩ, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.

Δεχάμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem nodos, ſeu vincula habens. Ex δέκα, & ἅμμα.

Δέχαται, pro δεδέχαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à v. δέχομαι.

Δέχεσθε, *capite*, 2. plur. præſ. imperat. med.

Δεχήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem dies durans. Ex δέκα, & ἡμέρα.

Δέχθαι, *ſuſcepiſſe*, perf. inf. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro δεδέχθαι, à verbo δέχομαι.

Δέχμενος, per Syncop. pro δεχόμενος.

Δέχνυμαι, capio. A

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, ſuſcipio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo; (5) credo; (6) expecto, operior. Δέχεσθαι χάριν, τὸν ὅρκον, τινὰ χώραν, τοὺς ϛρατιώτας τῷ τείχει, τὶ ϖαρά τινος. Ὅϛις ξένους δέξαιτο ϖοντίῳ ζάλῳ κάμνοντας, Ariſtoph. Θεσμ. 479. Τις με νεξεται ϖόλις; Eur. Med. 286.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium, Suid. A δέφω.

Δεψέω, ῶ, fut. ήσω, depſo, ſubigo, mollio coriariorum more. Ab eod.

ΔΕ'Ω, f. δέσω, vel δήσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὀπίσω τὼ χεῖρε δεῖ, à tergo liga. Ariſtoph. Lyſ. 437.

ΔΕ'Ω, δεήσω, qu. à δεέω, abſum; opus habeo, deficio. Τοσούτου δέουσι χάριν ἔχειν, Iſoc. Τουτὶ τὸ ϖρᾶγμα φορτίου δεῖται ϖτερῶν, Ariſtoph. Av. 1381. Ἐλαχίϛου ἐδέησαν διαφθαρηναι, parum abfuerunt, quin, Thuc. Τι δεῖ μοχλῶν; opus eſt; Ariſtoph. Lyſ. 434. Unde δεῖ oportet, ἔδει, ἐδέησε.

ΔΗ', ſanè, profectò; (2) porrò, verò; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, ſcilicet; (5) demum, dumtaxat; (6) interrogationi ſervit; (7) ironicum eſt; (8) abundat.

Δῆγμα, ατος, τὸ, morſus. A δήκω, *mordeo.*

Δηγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Δήετε, *invenietis*, 2. plur. præſ. ind. act. verbi δήω, *invenio.*

Δηθὰ, *Adv.* diu; (2) frequenter, crebrò, *Poet.* A δήν.

Δηθαγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθὰ, & ἀγορεύω, *loquor.*

Δηθαίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, longævus, annoſus. Ex δηθὰ, αἰὼν, *ævum.*

Δηθάκι, vel δηθάκις, *Adv.* diu; (2) crebrò.

Δῆθεν, *Adv.* videlicet, ſcilicet. A δή.

Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror. A δηθά.

Δηϊάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus. Ex δηΐος, & ἁλίσκω, *capio.*

Δηϊάω, ῶ, igne ferroque vaſto, hoſtiliter depopulor. Hinc δηϊάασκον, *Ion.* *Imperfect.* pro ἐδηΐων, quod eſt ex ἐδηΐαον. A δηΐος.

Δήϊον, acc. ſing. *Ion.* pro δάϊον.

Δήϊος, ία, ιον, hoſtilis, infeſtus, & *Subſtantivè*, hoſtis. A δαίω. Hinc

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna; (2) bellum.

Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηϊάω.

Δηΐς, ιδος, pugna; (2) bellum. A δαίω.

Δηκτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, mordax. A δήκω.

Δήκτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δηκτικος, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

ΔΗ'ΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum inuſit.

Δηλαδη, *Adv.* videlicet, ſcilicet, profectò. A δῆλον, δῆλα, & Partic. δη.

Δηλαίνω, lædo, corrumpo. A δηλέω.

Δηλεύμενος, *Dor.* pro δηλούμενος. A

ΔΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, *impr.* incantando & veneficiis; (2) deludo, decipio. Οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται τὸν ἰόντα, Theoc. 15, 48. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum.

Δηλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, nocivus.

Δηλήσις, εως, ἡ, læſio, maleficium. A δηλέω.

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit. Ab eod.

Δηλητήριον, ου, τό, nocivum (pharmacum), venenum.

Δηλητηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nocivus. Ab eod.

Δηλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt oblæſa, ſtolidus; apud *Naum.*

Δηλονότι, *Adv.* nimirùm, omninò, profectò, quippe. Quaſi ex δῆλον, & ὅτι.

Δελοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifeſtum reddo.

ΔΗ῀ΛΟΣ, η, ον, manifeſtus, perſpicuus.

Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſto, declaro, indico. Ἔδοξεν οὖν μοι ϖρὸς σε δηλῶσαι τὸ ϖᾶν, Soph. Trach. 373. A δῆλος. Hinc

Δήλωμα, ατος, τὸ, indicium.

Δήλως, *Adv.* manifeſtè, apertè. A δῆλος.

Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio, ſignificatio, enunciatio; (2) ap. LXX. Urim & Thummim. A δηλόω. Hinc

Δηλωτικὸς, ἡ, ὁ, declarandi vim habens.

Δημαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, populum duco, quò volo, populi gratiam capto, auræ populari ſervio; (2) aliquem capio, concilio mihi, & *in paſſ.* ab aliquo capi, delectari, *inpr.* oratione.

Δημαγωγῶν τοὺς ϖολλοὺς, Plut. A

Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus & regimen; (2) concio; (3) adminiſtratio reipublicæ; (4) gratia & auctoritas, quâ quis valet apud populum; (5) ars, quâ quis utitur ad conciliandum ſibi populum. Ab eod.

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, orator in rep. populari, cujus conſiliis populus obſequitur, utpote ſibi gratioſi, popularis. Ex δῆμος, & ἄγω, *duco.*

Δημαγωγικῶς, populariter, more demagogorum.

Δημάζω, ludo.

Δημακίδιον, τὸ, popellus. A δῆμος, δήμαξ, δημάκιον.

Δημάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, populi precibus & votis expetitus. Ex δῆμος, & ἀράομαι, *precor.*

Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis ſum, magiſtratu fungor. A δήμαρχος.

Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eod.

Δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, tribunitius. Ab eod.

Δημαρχὸς, ου, ὁ, tribunus plebis, magiſtratus plebis quicunque etiam apud Græcos. Ex δῆμος, & ἄρχων, *princeps.*

Δημεραϛὴς, οῦ, ὁ, populi ſtudioſus, popularis.

Δημεραϛία, ας, ἡ, popularitas. A præc.

Δημευσία, ας, ἡ, proſcriptio. A δημεύω.

Δήμευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δημεύω, f. εύσω, publico; (2) in exilium mitto; & in *Paſſ.* bonorum publicatione multor; (3) exulo. Δημεύουσιν ἡμῶν τοὺς ἀγροὺς, Dion. Hal. A δῆμος.

Δημηγορέω, ῶ, fut. ήσω, concionor. Ἐδημηγόρει ϖρὸς αὐτοὺς, Act. 12, 21.

Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio:

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, concionalis, concionatorius. A

Δημηγορὸς, ου, ὁ, concionator, orator. *Adject.* concionatorius. Ex δῆμος, & ἀγορέω.

Δημηλάσιος, & δημήλατος, ον, populiſcitu in exilium actus. Ex δῆμος, & ἐλαυνω.

Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, & Δήμητρα, ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, & μήτηρ. Doribus autem uſitatum δᾶ pro γῆ. Unde & Attici Δάματερ *in Voc.* (2) fruges. Hinc

Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia, feſtum Cereris.

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, Cerealis. Ab eod.

Δημητριέω, & ομαι, cunctor, more Demetrii, *Ern.*

Δημήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eodem; (2) Demetrius. Nomen viri.

Δημήδιον, ου, τὸ, popellus, plebecula, vel potius δημίδιον.

Δημητριουλος, vel Δημήτρουλος, ου, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. Ex Δημήτηρ, & ἴουλος, ſeu οὖλος, *hymnus.*

Δημίζω, f. ίσω, populo ſum addictus, faveo ut Μηδίζω.

Δημιοπληθὴς, ὲς, quo populus abundat.

Δημιοπρασία, ας, α, publica auctio.

Δημιόπρασα, quæ publicantur. Ex δήμιος, & ϖιπράσκω, *vendo.*

Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius; (2) *Subſt.* ὁ, ſervus publicus, lictor, carnifex. A δῆμος.

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, officina.

Δημιουργέω, ῶ, f. ήσω, ſum opifex, opificium exerceo; (2) efficio; fabricor, condo.

Δημιούργημα, τὸ, opus artificis cujuſque, item quicquid ab aliquo effectum eſt.

Δημιουργία, ας, ἡ, rerum popularium adminiſtratio; (2) opificium; (3) adminiſtratio, gubernatio, effectio.

Δημιουργικὸς, ἡ, ὸν, ad opifices pertinens, fabrilis.

Δημιουργικῶς, artificioſè. A

Δημιουργὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, quilibet opifex & artifex; (2) auctor operis, creator, *unde* de deo, legiſlatore, architecto, &c. dicitur, *item*, & conciliatrice nuptiarum; (3) adminiſtrator, gubernator, præfectus; *unde* interdum eſt nomen magiſtratûs, v. ἐπίδημιουργος, & συνδημιουργος, *Ern.* Ex δῆμος, & ἔργον, *opus.*

Δημοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bona populi devorat, vel conſumit. Ex δῆμος, & βορά.

Δημογέρων, οντος, ὁ, ſenator; (2) qui in populo honoratior eſt propter ætatem.

Δημοδιδάσκαλος, ου, ὁ, populi doctor; (2) concionator eccleſiaſticus.

Δημόθεν, *Adv.* è populo. A δῆμος.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, ſacrificium publicum; (2) dies feſtus. Ex θοίνη.

Δημόθρους, ὁ ϗ ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, publicæ exſecrationi obnoxius.

Δημοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, poplicola, qui populum colit. Ex δῆμος, & κήδομαι.

Δημοκήρυξ, κος, ὁ, fecialis.

Διμόκοινος, ου, ὁ, publicorum tormentorum miniſter, carnifex.

Δημοκόλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, adulator populi.

Δημόκομπος, ου, ὁ, *propriè* qui ſe jactat ad populum. Ex κομπὸς, (potius à κόπ]ω, *Ern.*)

Δημοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, populi favorem capto. A δημοκόπος.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. Ab eod.

Δημοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

Δημοκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui populum velut concutit obrepens ei arte aliquâ, qui popularitate ſuâ populum ſibi conciliat, popularis. E δῆμος, & κόπ]ω, (terminatio κόπος ſignificat eum qui rem quamque miſcet, verſat, tractat, in eâ parandâ laborat, *Ern.*)

Δημοκρατέομαι, οῦμαι, populi imperio ſubſum. Ἔτι δημοκρατουμένης τῆς ϖόλεως, Plat.

Δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, imperium populare. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo.

Δημοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad democratiam ſive imperium populare pertinens.

Δημοκρατικῶς, *Adv.* juxta popularem ſtatum.

Δημόκρατος, ον, popularis.

Δημολάλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, populi ſermone jactatus. Ex δῆμος, & λαλέω.

Δημόλευϛος, ὁ ϗ ἡ, à populo lapidibus obrutus.

Δημολογέω, concionor.

Δημολογικὸς, ὁ, concionator plebeius.

Δημόομαι, οῦμαι, populum lenociniis capto. Lexicogr. Græci; propter δαμώματα, *Dor.* apud Ariſtoph. pro δημώματα, ludicra & carmina publica. A δῆμος.

Δημοπίθηκος, ου, ὁ, qui ſimiam ſe exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentiâ.

Δημόπρακτος, ον, publicus, à populo factus, decretus, &c.

Δημοῤῥιφὴς, ὲς, à populo jactatus, ſeu vulgatus, popularis. E δῆμος, & ῥίπ]ω.

ΔΗ῀ΜΟΣ, ου, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) partes tribuum Athenienſium dictæ δῆμοι.

ΔΗΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσία, *Adv.* publicè, in loco publico.

Δημοσιακὸς, ἡ, ὸν, publicus. A δημόσιος.

Δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio; (2) auctio.

Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico;

ſico; (2) publicâ perſonâ fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, Plat. A δημόσιος.

Δημόσιον, ου, τὸ, ærarium publicum, fiſcus; (2) carcer; (3) publicè vendo, in primis cujus in carcere operâ utitur civitas; (4) dicitur tamen de honeſtioribus hominibus qui operas ſuas civitati præſtant, ut ſcriba.

Δημόσιος, ία, ιον, publicus, ſolennis; (2) *Subſt.* ſervus publicus. Hinc

Δημοσιόω, ῶ, fut. ώσω, publico; (2) divulgo.

Δημοσιώνης, ου, ὁ, publicanus, publici redemptor, vilis, contemptus, *Ern.* Ex δημόσιος, & ὠνέομαι. Hinc

Δημοσιώνιον, ου, τὸ, proventus publicus.

Δημοσίως, *Adv.* publicè. A δημόσιος.

Δημοστροφέω, ῶ, fut. ήσω, in populo verſor. Ex δῆμος, & στρέφω, *verto, verſo.*

Δημοτελέω, ῶ, f. ήσω, publicis expenſis, aut publico nomine facio. A

Δημοτελὴς, ὁ ϗ ἡ, publicis expenſis factus; (2) publicus. Ex δῆμος, & τελέω.

Δημοτελῶς, *Adv.* publicis impenſis; (2) publicè.

Δημοτερπὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, populo jucundus.

Δημοτεύομαι, fut. εύσομαι, popularis ſum, municeps ſum, populo alicui accenſeor. A

Δημότης, ου, ὁ, homo plebeius; (2) popularis; item eidem δήμῳ adſcriptus. A δῆμος.

Δημοτικὸς, ή, ὸν, plebeius; (2) popularis ſtatûs amans; (3) popularis, civilis, comis. Ab eod.

Δημοτικῶς, *Adv.* populariter, more popularium ſeu plebeiorum; (2) humaniter, comiter.

Δημοῦχος, ὁ ϗ ἡ, Præſes, gubernator, rector populi.

Δημοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, plebivorus.

Δημοφθόρος, populum corrumpens. A φθείρω,

Δημοχαριστὴς, οῦ, ὁ, qui populo libenter gratificatur, popularis. Ex χαρίζομαι.

Δημόω, publico; uſibus populi concedo, ap. *Dion.*

Δημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plebeius, popularis; (2) publicus. A δῆμος.

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo proſum.

Δημωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελὲς, έος, publica utilitas.

Δημωφελῶς, *Adv.* populo utiliter, δημωφελίστατα, ad utilitatem populi aptiſſimè.

ΔΗ`Ν, *Adv.* diu; (2) dudum, pridem.

Δηναιὸς, ὰ, ὸν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δήν.

Δηνάριον, ου, τὸ, denarius.

Δήνιον, τὸ, conſilium. A

ΔΗ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, conſilium; (2) ars; (3) vafrities.

Δὴξ, δηκὸς, ἡ, terredo, vermis lignum corrodens. A δήκω, pro δάκνω, *mordeo.*

Δηξίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum mordens; (2) moleſtus. Ex δῆξις, & θυμός.

Δῆξις, εως, ἡ, morſus. A δήκω, *mordeo.*

Δήξω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω.

Δῄουν, *comburebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἐδῄοον. A

Δηόω, ῶ, f. ώσω, vaſto, hoſtiliter populor. Δηώσασθαι τὴν νῆσον, Herodot. A δήιος.

Δῆπερ, *Adv.* ſaltem.

Δήποθεν, *Adv.* undecunque.

Δήποτη, *Adv.* aliquandò, tandem, unquam.

Δήπου, *Adv.* ut que, certè, profectò; (2) nimirum.

Δήπουθεν, *Adv.* videlicet, ſcilicet; (2) utique, certè; (3) alicundè, ex aliquo loco.

Δήρη, ῆς, ἡ, pugna, contentio. A δῆρις.

Δηριάω, ῶ, contendo, pugno. Ab eod.

Δηρίζω, idem.

Δηρινθῆναι, & Δηρίσασθαι, ejuſdem ſignificationis. Ab inuſitatis, δηρίνω, & δηρίζω.

Δηρινθήτην, *contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* ἐδηρινθέτην, à verbo δηρίνω.

ΔΗ῀ΡΙΣ, εως, ἡ, pugna, prælium, contentio, rixa.

Δηρισάντοιν, *certantibus*, gen. vel dat. dual. a. 1. part. act. verbi δηρίζω, *certo.*

Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo. A δῆρις.

Δηρὸν, *Adv.* diu, ad multum tempus. A

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δήν.

Δῆσαν, 3. pl. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησαν, à δέω.

Δηςάσκετο, *colligebat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi *Poet.* δησάσκομαι, vel potius pro ἠδήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi δέω.

Δήσατε, *colligate*, 2. plur. a. 1. imperat. act.

Δῆσε, 3. ſing. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησε, à δέω.

Δῆτα, *Adv.* demum, certè, ſanè, igitur. A δή, *ſane.*

ΔΗ΄Ω, invenio, vel potius in ſignificatione Futuri, inveniam.

Δηὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. A δῆ pro γῆ.

Δηώσειν, fut. 1. inf. act. v. δηόω, pro δηϊόω.

Δὶ, pro δις, vide δις.

ΔΙΑ`, *Præpoſ.* cum *Genitivo*, per; (2) ex; (3) in; (4) poſt; (5) inter; (6) notat *cauſſam inſtrumentalem*, & redditur Latinè Ablativo; (7) cum Nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. gr. διὰ δέκα ἐτων, decimo *quoque* anno; (8) facit periphraſin *Adverbii*, v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *ſpatium*, vel *intervallum*, διὰ βίου, tota vitâ, δὶ ἔτους, toto anno; (10) cum *Accuſativo*, per; (11) propter; in *Compoſitione*, notat; (12) *Diverſitatem*, ut διασκεδάζω, diſpergo; (13) *medium*, per quod, ut διαϐαίνω, tranſeo ſive eo per; (14) *continuum*, ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perſpicio; (16) *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγωνοθετέω; (17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum ex*, *poſt*, *ob*, *contra*, & *ſub*, *cum*, inter; (18) præter, ut διὰ στίχου ἀνδρῶν ἔρχεσθαι; (19) ſæpiſſimè ſignificationem ſimplicis non mutat.

Διαϐαδίζω, f. ίσω, pertranſeo.

Διαϐάθρα, ας, ἡ, ſcala nautica, pons; (2) ſcala, quâ in muros adſcenditur. Ex βάθρα.

Διάϐαθρον, ου, calceamentum, quo lutum permeatur.

Διαϐαίνω, f. ϐήσομαι, permeo, tranſeo, trajicio; (2) divarico, εὖ διαϐὰς, magno gradu, *Hom.* Διαϐαίνειν τὸν ποταμὸν εἰς τόπον. Πίστει διέϐησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, Heb. 11, 29.

Διαϐάλλω, f. ϐαλῶ, p. βέϐληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior; (3) defero, criminor; (4) invidiam facio; unde διαϐεϐλημενοι, qui malè audiunt, inviſi ſunt; (5) fallo, decipio. Οὐ γάρ με ϗ νῦν διαϐαλεῖ Κλέων, calumniabitur, Ariſtoph. Ach. 507. Μή με διαϐάλλης στρατῷ, Soph. Phil. 583. Διέϐαλλε μ᾽ ὤγραῦς, Ariſtoph. Θεσμ. 1226. διαϐάλλεται σ᾽ ὁ θεῖος, idem Av. 1654.

Διαϐὰς, a. 2. part. act. verbi διαϐαίνω.

Διαϐασανίζω, diligenter examino, exploro.

Διαϐασείω, tranſiturus ſum, geſtio tranſire.

Διαϐασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διάϐασις, εως, ἡ, tranſitus; (2) divaricatio crurum, gradus vaſtus & firmus. A διαϐαίνω.

Διαϐάσκω, circumeo. Ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαϐάσκει, Ariſtoph. Av. 492.

Διαϐαστάζω, f. άσω, porto.

Διαϐαστάσαι, *portaſſe*, a. 1. inf. act.

Διαϐατήρια, ων, τὰ, ſacrificia pro tranſitu. A διαϐαίνω.

Διαϐατήριος, ου, ὁ, qui felicem tranſitum largitur, Epith. Jovis. A διαϐαίνω.

Διαϐάτης, ου, ὁ, trajector. Ab eod.

Διαϐατὸς, ή, ὸν, qui trajici, vel tranſiri poteſt.

Διαϐεϐαιόομαι, οῦμαι, affirmo, adſevero. Περὶ τούτων βούλομαι σε διαϐεϐαιοῦσθαι, Tit. 3, 8.

Διαϐεϐαίωσις, εως, ἡ, affirmatio.

Διαϐῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. διαϐαίνω.

Διάϐημα, ατος, τὸ, tranſitus; (2) greſſus.

Διαϐησείω, tranſire cupio, conor.

Διαϐήτης, ου, ὁ, perpendiculum; *item* funiculus fabrorum rubricâ illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) circinus, ſeu radius, quo deſcribitur circulus; (3) ap. medicos, morbus, cum vitio renum omne ſerum in corpore proliciunt, & per urinam continuò & copioſè effundunt, qu. tranſitus urinæ. Ab eod.

Διαϐιϐάζω, f. άσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς γεφύρας διεϐίϐασε τὸν στρατὸν, Herod.

Διαϐιϐάσκω, idem.

Διαϐιϐρώσκω, peredo, exedo, corrodo. Διεϐρώθη ἡ κιονὶς, *Aret.*

Διαϐιόω, ῶ, f. ώσω, vitam tranſigo. Τῶν χαλεπῶν ἄπειρος διαϐιώσῃ, Xen. εὐτυχῆ βιον, Iſoc. unde διαϐιωτέον.

Διαϐλαστάνω, f. στήσω, germino, pullulo. Hinc

Διαϐλάστησις, εως, ἡ, germinatio.

Διαϐλέπω, f. ψω, perſpicio, viſu penetro; (2) deſpicio. Καὶ τότε διαϐλέψεις ἐκϐαλεῖν τὸ κάρφος, &c. Luc. 6, 42.

Διαϐλέψεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Διαϐοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo; (2) celebro. Διεϐοήθη πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀνθρώπους, Plut.

Διαϐόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebris, inſignis; (2) famoſus. A διαϐοάω.

Διαϐολὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαϐάλλω. Unde

Διαϐολία, ας, ἡ, idem.

Διαϐολίῃ, dat. ſing. *Ion.* pro διαϐολίᾳ.

Διαϐολικὸς, ή, ὸν, criminoſus.

Διάϐολος, ου, ὁ, calumniator; criminator; (2) ſatan. Hinc

Διαϐόλως, *Adv.* per calumniam, criminando.

Διαϐομϐέω, ῶ, f. ήσω, perſtrepo.

Διαϐορϐορύζω, & διαϐορϐορίζω, ſtrepitum edo.

Διαϐόρειος, ον, adverſus Boream porrectus in latitudinem.

Διάϐορος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſumptus, exeſus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ, & βορὰ.

Διαϐοστρυχόω, cincinnis orno.

Διαϐουκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαϐουκολεῖ ἀυτοὺς ϗ ἐπελπίζει, Luc.

Διαϐουλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.

Διαϐουλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex βουλή.

Διαϐούλιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Διάϐουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dubius, conſilii dubii vel duplicis, Heſ.

Διαϐρέχω, f. ξω, perfundo, adſpergo, humecto.

Διαϐρεχὴς, humefactus.

Διαϐρίθω, f. ίσω, gravo.

Διαϐροχὴ, ῆς, perfuſio, irrigatio, adſperſio.

Διάϐροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, madidus, uvidus. A διαϐρέχω.

Διάϐρωμα, τος, τὸ, quod exeſum eſt vetuſtate.

Διάϐρωσις, εως, ἡ, conſumtio. A

Διαϐρώσκω, idem quod διαϐιϐρώσκω.

Διαϐρωτικὸς, ή, ὸν, peredendi vim habens.

Διαϐυνέεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Διαϐυνέομαι, Verbum rariſſimum. Ap. ***Herod.*** διαϐυνέονται, trajiciunt, transfigunt.

Διαϐύω, infercio, indo.

Διαϐῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. διαϐαίνω.

Διαγαληνίζω, f. ίσω, ſereno, tranquillo.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, ægrè fero, indignor.

Διαγανόω, exhilaro.

Διαγγελία, ας, ἡ, præceptum, juſſum; (2) renunciatio, relatio, v. gr. quid legatione ſuâ peregerit, *Ern.*

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, divulgo. Διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Luc. 9. Hinc

Διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.

Διάγγελος, ου, ὁ, internuncius.

Διᾶγε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro διῆγε, à διάγω.

Διαγείρω, fut. ερῶ, congrego, colligo.

Διαγελάω, ῶ, f. άσω, derideo; (2) de ſerenitate & tranquillitate.

Διαγενόμενος, a. 2. part. med. v. διαγίνομαι.

Διαγίγνομαι, idem quod διαγίνομαι.

Διαγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, interſum; (2) intercedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Act. 25, 13.

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernoſco, planè cognoſco; (2) ſtatuo; (3) delibero; (4) diſcerno viſu. Εἴ γε παῦσαί με διεγνώκατε, Luc. Διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, Act. 24, 22.

Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi inſero. Ex ἀγκυλέω.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex ἀγκύλη.

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iiſd.

Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus ſedeo; (2) cubito impacto vel adacto obſtantia propello. Hinc

Διαγκωνισμὸς, οῦ, ὁ, nixus in cubitum.

Διαγλαύσσω, illumino; (2) diſpicio.

Διαγλάψασα, *Hom.* quaſi à διαγλάφω, aut διαγλάπτω, *inuſ.* excavans.

Διάγλυμμα, τὸ, opus cælatum. A

Διαγλύφω, f. ψω, ſcalpo, cælo.

Διαγνοία, ἡ, deliberatio, decretum.

Διαγνώμη, ης, ἡ, ſtatutum, decretum, plebiſcitum; (2) conſilium; (3) deliberatio, conſultatio. A διαγινώσκω.

Διαγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui dijudicat, arbiter. Ab eod.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς, Luc. 2, 17.

Διάγνωσις, εως, ἡ, diſcretio; (2) cognitio cauſæ judicum. A διαγινώσκω.

Διαγνώσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi διαγινώσκω.

Διαγνώστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, dijudicandi & dignoſcendi peritus. Ab eod.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι ϗ οἱ γραμματεῖς, Luc. 15, 2.

Διαγορεύω, f. εύσω, explicatè dico, ſcribo, ediſſero; (2) jubeo, edico. Διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα, traducit, Luc.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus; (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) deſcripta tabella, (*vid. Ern.*) (5) Diagramma, figura geometrica, item muſicorum tabulæ muſicis notis conſcriptæ. A διαγράφω.

Διαγραμμισμὸς, ου, ὁ, teſſerarii ludi ſpecies. A διαγραμμίζω, verbo in eâ re uſitato, h. e. lineis deſcribo, in areolas divido.

Διάγραπτος, ὁ, ἡ, (δίκη) deleta lis.

Διαγραφεύς, έως, ὁ, qui publico ſcribendi munere fungitur.

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum; (2) deſcriptio & delineatio, v. gr. ædificii; (3) tabulæ rationum; (4) antiquatio captæ controverſiæ & ſublatio ex actis publicis. A

Διαγράφω, f. ψω, deſcribo; (2) conſcribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) præſcribo; Διέγραψεν ὁ ἄρχων κατὰ τὸν νόμον τὴν τουτοὺ ἀμφισβήτησιν, Dem.

Διαγράψομες, *deſcribemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, à verbo διαγράφω.

Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, Luc. 9, 32.

Διαγριαίνω, f. ανῶ, exacerbo, effero.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, inſomnem noctem tranſigo. Ἤδη πότ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα, Ariſtoph. Ran. 962.

Διαγρυπνήτης, ὁ, qui noctem vigilando conſumit, vel in cuſtodiis, vel in conviviis, &c.

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.

Διάγχω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo.

Διάγω, f. ξω, traduco, trajicio, tranſmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico; (6) procraſtino, in longum traho vel duco, διάγειν τὸν βίον μετὰ φρονήσεως, in ſtudio; ἐν ἡσυχία, ἡδέως· τὴν στρατιὰν, trajicere; ἀπὸ τοῦ λόγου, abducere. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις, Ariſtoph. Nub. 462. Ταῦτα κάν πείθησθέ μοι, εὐδαιμονοῦντες τὸν βιὸν διάξετε, idem Conc. 240. Διήγαγες τὰ σκέλη, Ezech. 16, 25.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio; (2) productio; (3) vita, vitæ inſtitutum; (4) converſatio; (5) oblectamentum; (6) ſtatio. A διάγω.

Διαγώγιον, τὸ, tranſvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valdè anxius ſum, trepido; (2) vereor, timeo.

Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem ſive extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαι τινι, πρός τινα. Διαγωνίζομαι πρός τοὺς πολεμίους, Xen.

Διαγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex γωνία.

Διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, unde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrymor.

Διαδάπτω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ δὲ χρόα καλόν δάψεν, Il. 5, 858.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. v. διαδάζομαι.

Διαδατέομαι, οῦμαί, f. ήσομαι, diſpertior. Χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο, Il. 5, 158.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, oſtendo, do documentum & ſpecimen.

Διαδέκτωρ, ρος, hæreditate acceptus.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. med. v. διαδέχομαι.

Διαδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fauſtus, lætus, proſper.

Διάδεξις, εως, ἡ, ſucceſſio, propagatio, ab alio ad alium, ut humorum ex parte in aliam. *Hippocrat.* A διαδέχομαι.

Διαδέρκω, f. ξω, & διαδέρκομαι, perſpicio, tranſpicio.

ΔΙΑ'ΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortenſis.

Διάδεσμος, έσμου, ὁ, faſcia, ligamentum.

Διαδεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo.

Διάδετος, vinctus.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) ſuccedo. Διαδεξάμενος ἀρχὴν, οὐκ ἄδοξον, Plut.

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) connecto; (3) intertexo. Διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Luc.

Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valdè lædo; (2) premo. Ἢ ὀλίγου, σε κύνες διεδηλήσαντο, Odyſſ. 14.

Διάδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, perſpicuus; (2) valdè manifeſtus, *Aret.*

Διαδηλόω, manifeſto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, faſcia candida, quâ redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, diadema geſtans.

Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, effugio. Διαδιδρήσκουσι ὄλεθρον, *Aret.* Ex διδράω.

Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus, & hinc doceo; (2) diſtribuo; (3) diſſemino, ſpargo, divulgo ſermonibus. Τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν, Apoc. 17, 13.

Διαδικαζω, f. άσω, dijudico, judicium fero; & quidem *interdum* definitivum; & in *Medio*, judicio contendo, ut actor.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum cenſeo.

Διαδικασία, ας, ἡ, diſceptatio, altercatio; (2) contentio inter duos, uter dignior honore aut munere, ut divinatio, *Lat.* (3) controverſia, de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. *Lyſ.* (4) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde

Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio, in jure.

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, lis, diſceptatio.

Διαδικέω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo, ſeu diſcepto; (2) injuriâ adficio. A

Διάδικος, ου, ὁ, litigator. Ex δίκη, *lis.*

Διάδιπλοος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplex.

Διαδοιδυκίζω, indecenter ſalto. Ex δοίδυξ.

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internoſco, dijudico. Hinc

Διαδοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν, cui internoſcendi & dijudicandi vis ineſt; (2) probandi vi præditus.

Διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum tranverſarium, quod cæteras trabes ſuſtinet. Ex δοκὶς.

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando diſcutio, diſturbo.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, haſtâ dimico vel pugno, jaculor. Ex δόρυ.

Διάδος, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. διαδίδωμι.

Διαδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) diviſio, diſtributio. Ab eod.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio & quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſucceſſor, ſuccedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.

Διαδράκοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. v. διαδέρκω.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquod poëma ago; (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poëmatis dramatici auctor ſum. Ex δρᾶμα, *fabula.*

Διαδραμοῖσα, nom. ſing. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro διαδραμοῦσα, à διατρέχω.

Διαδράναι, *aufugiſſe*, a. 2. inf. verbi inuſ. διάδρημι, pro διαδράσκω, *aufugio.*

Διαδρᾶσα, nom. ſing. f. a. 2. part. act.

Διαδράσκω, f. σω, & inuſ. διάδρημι, aufugio.

Διαδρασιπολῖται, qui reip. munia ſubterfugiunt; vox Ariſtophanica.

Διαδρήσηται, *diffugiat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσηται,

Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.

Διαδρομέω, ῶ, diſcurro. Ex δρόμος.

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, diſcurſus, diſcurſio; (2) excurſio ad laceſſendam pugnam. Ex iiſd.

Διάδρομος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Διαδυνω, f. διαδύσω, ſubeo per medium, permeo, perlabor; (2) effugio, elabor, vito.

Διαδύομαι, idem. Ἀπορῶν, ὅπη ποτὲ διαδύσεται, Plat. Δικὴν δοῦναι διαδὺς, Dem.

Διαδὺς, *ſubiens*, a. 2. part. verbi διαδύνω.

Διάδυσις, εως, ἡ, tranſitus; (2) detrectatio, tergiverſatio, latitatio, eluſio. A

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδύνω.

Διᾴδω, f. διᾴσω, diſſono. Ex διὰ, & ᾄδω.

Διαδωρέομαι, donando diſtribuo.

Διαείδω, perſpicio, cognoſco. Unde apud Homerum διαείδεται, & in fut. διαείσεται.

Διαειμένος, *trajectus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro διειμένος, à verbo διΐημι, *trajicio.*

Διαείσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. διαείδω.

Διαέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius. Ex ἀέριος.

Διαζάω, ῶ, f. ζήσομαι, vivo, vitam ago. Ὦ με ϗ μάθῃς ἀφ' ὧν διέζων, ὥς τ' ἔφυν, εὐκάρδιος, Soph. Phil. 539. Ἀφ' ὧν διαζῇν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ, Ariſtoph. Av. 1440.

Διαζευγμὸς, οῦ, ὁ, disjunctio. A

Διαζεύγνυμι, f. εύξω, disjungo, diſgrego; (2) repudio. Hinc

Διαζευγνεύω, idem & ex iiſd.

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus.

Διάζευξις, εως, ἡ, ſeparatio, disjunctio.

Διαζηλεύομαι, æmulor, affecto, ſtudioſè facio.

Διαζηλοτυπέομαι, οῦμαι, æmulor, invideo.

Διαζητέω, exquiro, excogito. Ποικίλους λόγους ἀνευρεν εὖ διεζητημένους, Ariſtoph. Θεσμ. 446.

Διάζομαι, ſtamen telæ divincio, initium texendi facio; (2) plecto, nodo capillos. LXX.

Διαζυγία, ας, ἡ, ſeparatio.

Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium. A ζυγός.

Διαζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, depingo.

Διάζωμα, ατος, τὸ, ſeptum tranſverſum; (2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμεύω, benè decoquo.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, ſuccingo. Καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτον, Joan. 13, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* inſtructus, adjutus; *ut Lat.* ſuccinctus.

Διαζωννύω, idem & ex iiſd.

Διαζωστὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorſi vertebra, ſecundum Pollucem. A διαζώννυμι.

Διαζώω, idem quod διαζάω.

Διάημι, f. ήσω, perflo.

Διάησει, *tranſmittet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Poet.* pro διήσει, à διαΐημι pro διΐημι.

Διάητι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro διάησι.

Διαθαλασσεύω, f. εύσω, mari disjungo.

Διαθάλπω, ψω, foveo, calefacio; (2) expaſſis alis apricor.

Διαθαύμαστος, ον, admirandus.

Διαθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, diſpicio, conſidero.

Διαθειόω, f. ώσω, ſulphure perfumo & expio. Ex θεῖον, *ſulphur.*

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, calefacio; (2) incaleſco.

Διαθερμασία, ας, ἡ, calor; (2) calor diffuſus.

Διάθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fervidus, præcalidus.

Διαθερμόω, penitùs calefacio, *item* calefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio; (2) teſtamentum;

(3) affectio,

(3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) conſtitutio; (7) voluntas, animus erga aliquem; (8) accuratior deſcriptio; (9) ſpecies, habitus externus rei, ut διαθεσις οικεία, ſpecies, domûs, &c. (10) diſpenſatio. A διατίθημι.

Διαθεσμοθετέω, ῶ, inſtituo; (2) deſigno.

Διαθεσμὸς, οῦ, ὁ, interſtitium, intervallum, ap. *Hipp.*

Διαθετὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ου, ὁ, diſpenſator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.

Διαθετικὸς, ὴ, ὸν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω, f. εύσομαι, diſcurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρός τινα, Xen.

Διαθήκη, ης, ἡ, teſtamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri Vet. & Nov. Teſt. A διατίθημι.

Διαθηλύνω, f. υνῶ, effemino; (2) prorſus effemino.

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.

Διαθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero; (2) prorſus effero, exacerbo.

Διαθῇς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. διατίθημι.

Διαθλάω, perfringo, contundo, collido.

Διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto, laboro.

Διαθλίβω, fut. ψω, premo.

Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, turbo, v. gr. aquam; (2) infuſco, obſcuro.

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valdè tumultuor; (2) tumultuari facio; in turbas conjicio.

Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω.

Διαθροέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo ſeu loquor; (2) perturbo.

Διαθρυλλέω, ῶ. f. ήσω, ſuſurro; (2) rumorem diſſemino; (3) ſæpiùs eandem rem inculco.

Διαθρύπτω, f. ψω, diſtringo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior, delicias facio; (3) *de* cantaturo, præludiis mollibus, præludente, v. *Ern.* Διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, Luc.

Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυρον, ου, τὸ, obex tranſverſarius, ductilis aut verſatilis, repagulum. Ex θύρα.

Διαΐγδην, *Adv.* cum impetu tranſeundo. A διαΐσσω.

Διαιθριάζω, f. άσω, diſſereno; (2) ſub dio ago. A

Δίαιθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus, ſerenus, perſpicuus. Ex αἴθρα.

Διαιθύσσω, ruo, irruo.

Διαιθω, uro, ſuccendo. Διαίθεται πλεύμων, *Aret.*

Δίαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinolentus. Δίαιμον φλέγμα, *Aret.* Ex αἷμα.

ΔΙΑΙΝΩ, f, ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ᾽ ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων, Il. 13, 30.

Διαιολάω, fraudo. Ab αἰόλος.

Διαίρεσις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio; (2) diſcriminatio & differentiarum conſtitutio; (3) deſtructio, diſſolutio.

Διαιρέτης, ου, ὁ, diviſor, diſtributor.

Διαιρετικὸς, ὴ, ὸν, vim aut facultatem dividendi ſive diſcriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *Adv.* cum facultate dividendum; (2) ſeparatim.

Διαιρετὸς, ὴ, ὸν, qui dividi poteſt; (2) ſeparabilis; (3) diviſus; (4) fiſſilis; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *Adv.* diviſim, ſeparatim.

Διαιρέω, ῶ, fut. ήσω, divido, diſtribuo; (2) diſtinguo; (3) findo, ſeco; (4) explano, explico; (5) reſpondeo, v. gr de jure, cum accuſatore; (6) *in med.* diſſero, interpretor, diſputo; (7) *paſſ.* deligor. Διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς τοσούτων θεῶν εἰκόνας, Luc. pro Imag. Διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον, Luc. 15, 12. Ex αἱρέω, *capio.*

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio ſc. os; (3) trajicio; transfreto. Οὐδὲ διῆρε τὸ ςόμα, Dem. Ex αἴρω.

Διαισθάνομαι, fut. σθέσομαι, perſentiſco, perſpicuè percipio, planè ſenſu percipio. Τὰ τε ἀδύνατα ϗ τὰ δυνατα διαισθάνεται, Plat.

Διαΐσσω, f. ιξω, cum impetu tranſeo; (2) emico. Διαΐσσουσιν ὀδύναι, *Hippocr.*

Διαϊςόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. Ex ἀϊςόω.

Διαισχύνομαι, fut. ούμαι, vereor, erubeſco.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitæ ſeu vivendi inſtitutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) diſciplina; (4) victûs ratio à medicis præſcripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαίτασεν, *peregit*, 3. ſing. a. 1. act. *Poet.* & *Dor.* pro διῄτησεν, à

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, ſum arbiter, judico, diſcepto, diſputo; (2) diaetâ præſcriptâ alo. Διαιτᾷν τους νοσοῦντας οἴκοι, Plut.

Διαιτῶμαι, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, verſor; (3) victûs ratione certâ utor. Ὑπὸ δεσποτῃ διαιτώμενος μένει, Xen.

Διαιτωμένη, *vitam degens*, præſ. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, à διαιτάομαι.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ inſtitutio, & diſciplina, vitæ genus, quod quiſque ſequitur; (2) victûs ratio. A διαιτάω. Unde

Διαιτήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad arbitrium pertinens.

Διαιτητήριον, ου, τὸ, locus in quo judicant arbitri.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter; (2) procurator ærarii.

Διαιτητικὴ, ſcil. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτικὸς, ὁ, λόγος, judicium, arbitrium.

Διαιωνιεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perrenno, perpetuò duro. A

Διαιώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſempiternus.

Διακαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peruſtus, ardens. Ex διὰ, & καίω, *uro.*

Διακαθαίρω, f. αρῶ, purgo, perpurgo; (2) interputo & interluco, ſc. arbores.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. A

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα ἀυτοῦ, Mat. 3, 12.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, perpurgatio; (2) interlucatio. A διακαθαίρω.

Διακαθίζω, f. ίσω, conſeſſum inſtituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro; (2) accendo; (3) ſtimulum addo, incito; (4) irâ accendo. Ταῦτα διέκαιε ϗ παρώξυνε τὸν Κράσσον, Plut.

Διακαλλωπίζω, orno exquiſitiùs.

Διακαλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανάξαι, cum murmure deſcendere, Eurip. Vid. ἐγκανάξαι.

Διακάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cor tranſiens.

Διακαρπόομαι, οῦμαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum uſque perduro, tolero, perfero.

Διακαταβάλλω, infamo, inviſum reddo.

Διακαταδαρθεω, obdormiſco, dormio.

Διακατάσχεσις, ἡ, conſervatio, v. gr. bonorum.

Διακατακράομαι, interficio.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσία, Act. 18, 28. A κατελέγχω.

Διακατέχω, f. θέξω, moror; (2) obtineo, poſſideo.

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, poſſeſſio, detentio. A præc.

Διακάτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſſeſſor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto. A καυλός.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æſtus & ardor perurens:

Διάκαυσις, εως, ἡ, peruſtio, uſtio penetrans ſeu pertranſiens. A διακαίω.

Διακαῶς, ardenter, v. gr. amare.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, conſtitutus ſum, animatus, affectus ab aliquo & in aliquem.

Διακείρω, f. ερῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo; (2) interſeco.

Διάκεισο, 2. ſing. pr. imperat. v. διάκειμαι.

Διακεκριμένως, *Adv.* diſcretè, diſtinctè. A διακεκριμένος, quod eſt à διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo. Τοσοῦτον ὑμῖν διακελευομαι μνημονεύειν, Iſoc. Hinc

Διακελευσμὸς, οῦ, ὁ, & διακέλευσμα, τὸ, adhortatio, juſſus.

Διακενῆς, *Adv.* inaniter, fruſtra, nequicquam.

Διάκενος, ου, ὁ ϗ ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Hinc

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo; (3) configo, confodio.

Διακενως, *Adv.* vanè, inaniter. A διάκενος.

Διακενωσις, έως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas.

Διακεραννυμι, f. ράσω, miſceo, permiſceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes ſeco.

Διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis proſcindo.

Διακεχυμένως, effusè, ſine modo. A διαχέω.

Διακεχαρισμένως, diſcretè, ſeparatè.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem ſeu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo fœdere.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, ſive moticillam, moveor ſive agitor more κίγκλου; (2) concutio, moveo, motito; (3) diſſepio.

Διακινδυνεύω, periculum adeo, & *in paſſ.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ. f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακίνει τὸν νοῦν ἀυτοῦ, Ariſtoph. Nub. 475. Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων διακινήσας φιδροῖς ὠσὶν, idem Pace, 156.

Διακρινάω, commiſceo, *Ern.*

Διακλάσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro διακλάσας.

Διακλαυςικὸς, ὴ, ὸν, flebilis, flentis vocem exprimens. A διακλαίω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, comminuo, findo.

Διάκλεισις, ἡ, interclusio, prohibitio. A

Διακλείω, f. είσω, diſcludo, intercludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.

Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio & diſtraho, ſubduco, ſupprimo.

Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte diſtribuo ſeu divido; (2) *in Medio* ſortior. Hinc

Διακλήρωσις, εως, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte; (2) ipſa actio legendi ſorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valdè percutio; (2) perturbo.

Διακλύζω, f. ύσω, perluo, colluo. Hinc

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id quod colluimus, ſeu quo utimur ad colluendum.

Διακλυσμὸς, οῦ, ὁ, collutio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo; (2) moleſtiâ adficio, obtundo, eneco; (3) tabefacio; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν, Ariſtoph. Ran. 1345.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cavus.

Διακοινοποιέω, commune pluribus facio.

Διακοιρανέω, ῶ, ήσω, regis more obeo & adminiſtro.

Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento.

Διακολλητικὸς, ὴ, ὸν ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens. A præcedenti.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, tranſnato.

Διακολυμβώντων, gen. pl. præſ. part. act.

Διακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſportatio, traductio, trajectio, quæ portando vehendoque fit. A

Διακομίζω, f. ίσω, tranſporto, tranſveho; (2) perfero, ut tabellarius, vel bajulus. Hinc

Διακομιςὴς, ου, ὁ, qui aliquid tranſportat vel tranſvehit; (2) tabellarius, qui literas perfert.

Διακομπέω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo.

Διακονεῖον, ου, τὸ, Diaconeum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire ſolent:

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, miniſtrum ago, inſervio, miniſtro, dicitur de legatis *inpr.* eleganter; (2) cædere, interficere. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς, Ariſtoph. Av. 1328. Διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς, Luc. 8, 3. A διάκονος.

Διακονηθεῖσα, *fœmina, cui alii inſerviunt*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi διακονέω.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera à miniſtro præſtita, miniſterium; (2) utenſile ad ſupellectilem pertinens. A διακονέω.

Διακονητὴς, οῦ, ὁ, idem quod διάκονος.

Διακονία, ας, ἡ, miniſterium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in eccleſiâ; (5) inſtrumentum ad ſupellectilem pertinens. A διάκονος.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικὸς, ὴ, ὸν, miniſtratorius, ad miniſterium pertinens; (2) promptus ad exſequendum miniſteria, peritus exſequendi miniſterium. Hinc τὸ διακονικον, ſacrarium.

Διακονικῶς, *Adv.* more eorum, qui miniſtrant, ſedulò, expeditè.

Διακόνιον, ου, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (3) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. A διάκονος.

Διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconiſſa. Ab eod.

Διακονίω, f. ίσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; & (3) διακονίομαι, lorico me pulvere more athletæ, in palæſtrâ ad certamen me paro.

Διάκονος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè, miniſter, famulus; (2) legatus; (3) in eccleſiâ qui eleemoſynas diſtribuebat pauperibus, qui panem & calicem miniſtrabat in Euchariſtiâ; *in Compar.* (4) διακονέστερος, expeditior & celerior in miniſtrando. Ex διὰ, & κονέω.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, interciſio, præciſio, ſeparatio. A

Διακόπτω, f. ψω, diſcindo, diſſeco; (2) dirimo, ſeparo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι ποταμὸν, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν.

Διακόρευσις, εως, ἡ, devirginatio, ſtuprum:

Διακορευτὴς, ὁ, corruptor virginis. A

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, ſtupro, vitio. Ὅσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἑπτέτιν, Ariſtoph. Θεσμ. 487.

Διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. A κόρη.

Διακορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſatur, ſatiatus, expletus. Ἦγε καινοὺς ϗ προσφάτους ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, οὐ διακορεῖς οὐδὲ ἐξιτήλους ταῖς ἀναίδην κοινωνίαις, Plut. in Lyc. c. 15. A κόρος.

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. A κόρη.

Διακορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum edere cogo. Ex κορκορυγὴ, *ſtrepitus.*

Διάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod διακορής.

Διακόρως, *Adv.* abundè, adſatim.

Διακόσιοι, ιαι, ια, ducenti; (2) duceni. Ex διὰ, & ἑκατὸν, *centum.* Hinc

Διακοσιονταχοῦς, ουν, ducentiplex.

Διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ducenteſimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino, diſtribuo, digero; (2) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαργύροις ϗ ἐπιχρύσοις ὅπλοις διακεκοσμημένη, Philo. A διάκοσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, diſtributi ſumus, 1. plur. a. 1. opt. paſſ. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) diſtributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digeſtio, numeros omnes concinnitatis habens.

Διακουράζομαι, f. άσομαι, Etymolog. intentis pupillis ſive oculis adſpicio. Ex κόρη, ſeu κούρη.

Διακούω, audio ut diſcipulus præceptorem; (2) audio. Διήκουσεν Ἀντιόχου τοῦ ῥήτορος, Plut. Διακούσομαί σου, Act. 23, 35.

Διάκοψις, εως, ἡ, interciſio, diſſectio. A διακόπτω.

Διακραδαίνω, fut. ανῶ, quaſſo, concutio.

Διακράζω, f. ξω, clamo. Οἷα πιπίζουσι ϗ τρέχουσι διακεκραγότες, Ariſtoph. Av. 314.

Διακρανοῦν, præſ. inf. act. v. διακρανόω.

Διακρανώσασθαι, Theocr. διεκρανώσατε, quod Schol. exponit ἀνεῴξατε, aperuiſtis, & ἐπηγάσατε, i. e. è fonte manare feciſtis. Quaſi à Dor. κράνα, pro κρήνη, *fons.* Al. quaſi pro διακαρανώσατε, ut ſi caput *dolii* aperuiſtis. Al. quaſi διεκεράσατε, i. e. miſcuiſtis.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, obtineo, dilabi è manibus non ſino. Hinc

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conſervatio.

Διακραυγὴ, ἡ, clamor.

Διακρέκω, f. ξω, citharam pulſo.

Διακρημνίζω, præcipito è ſaxo, ſupplicii cauſâ.

Διακρηνόω, fundo, è fonte refundo. A κρήνη.

Διακριβολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, accuratè diſcutio; (2) accuratè ediſſero.

Διακριβόω, ῶ, f. ώσω, accuratè elaboro.

Διακριδὸν, *Adv.* diſcretè, diſtinctè, diligenter; (2) præter cæteros, præcipuè. A διακρίνω.

Διακριθεῖητε, 2. pl. a. 1. opt. paſſ. *per Syncop.* pro διακριθείητε, à verbo διακρίνω.

Διακριθήμεναι, *diſcretum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro διακριθῆναι.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Διακρινέει, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ.

Διακρινθέντες, *diſcreti*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. *Poet.* pro διακριθέντες.

Διακρίνομαι, diſcepto, judicio contendo; (2) dubito, hæſito. A

Διακρίνω, f. ινῶ, diſcerno, dirimo, ſecerno; (2) diſſipo, diſcutio; (3) dijudico, diſcepto; (4) *in paſſ.* (cum πρὸς) ſignificat etiam adjungo me: (5) deficio, deſciſco ad aliquem. Διακρίνειν τοῦ ἑκουσίου τὸ ἀκούσιον· τὸν πόλεμον, dimicare. Μαρδόνιος τὴν στρατικὴν διέκρινε, Herodot. delectum habebat; διακρίνεσθαι μάχῃ. Οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε ϗ αὐτῶν, Act. 15, 9. Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, Jac. 2, 4.

Διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio, diremptio, ſecretio; (2) diſſolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.

Διακριτικὸς, ὴ, ὸν, diſcernendi vim habens; (2) ſegregans, præditus vi diſcutiendi. Ab eod.

Διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor.

Διακροβολισμὸς, οῦ, ὁ, velitatio.

Διακροτέω, pertundo.

Διάκρουσις, εως, ἡ, depulſio veluti periculi, calumniæ, &c.

Διακρούσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. διακρούω.

Διακρουστικὸς, ὴ, ὸν, eludens, fraudulentus. A

Διακρούω, f. ούσω, pulſando tranſigo; (2) *in med. potius*, depello; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuſo. Ταύτῃ διακρουσάμενος αὐτοὺς τῇ προφάσει, Dion. Hal.

Διακτενίζω, pecto.

Διακτενισμὸς, ὁ, compoſitio capillorum.

Διακτορία, ας, ἡ, adminiſterium; (2) functio perferendi mandata. A διάκτωρ. Unde

Διάκτορος, ου, ὁ, miniſter; (2) nuncius, internuncius. Mercurii epith. uti & ſequens.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακτυπέω, ſtrepo, ſonum gravem edo.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακυβεύω, f. εύσω, aleâ ludo; (2) aleam, ſeu periculum adeo.

Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo; (2) confundo.

Διακυκλόω, ῶ, f. ώσω, voluto.

Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo; (2) in diverſas partes volvo.

Διακυμαίνω, fluctus cieo, concito.

Διακυνοφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adſpicio; (2) in faciem procaciter reſiſto.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel ſimile, perſpicio, proſpicio.

Διακυρίττεσθαι, dicuntur arietes inter ſe cornibus decertantes; (2) *Metaph.* contendere, *Heſ.* Ex κυρίττω, *cornu peto.*

Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli ſono exploro, v. gr. æquum, an ferre poſſit, nec conſternetur; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo.

Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.

Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento eſt.

Διακωλυτικὸς, ὴ, ὸν, impediendi vim habens. A

Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto. Ἐάν πως διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις, imminentem fratribus, Soph. Oed. Col. 1774. Ἡ γάρ σε λιταὶ διακωλύσουσ᾽ ὀρφανὰν εἶναι παιδὸς μελέας, Eur. Hec. 151.

Διακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comicè decanto; (2) mordacibus dictis inceſſo, ſubſanno.

Διακωπηλατέω, remigo.

Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermiſſio, ceſſatio, pauſa; (2) induciæ. V. ὀκωχή.

Διαλαγχάνω, ſortior, ſortitò divido. Θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε, Eur. Ph. 68.

Διαλακέω, ῶ, diſrumpor, cum ſonitu diſſilio. A ληκέω.

Διαλακτίζω, calcitrando repello.

Διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor; (2) divulgo. Διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, Luc. 6, 11. Διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ibid. 1, 65.

Διαλάλησις, ἡ, colloquium; (2) divulgatio.

Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, diviſim & ſigillatim accipio; (2) intercipio, occupo; (3) diſtinguo, divido, partior; (4) comprehendo, complector; (5) narro, vel diſſero; (6) interpello; (7) dirimo, diduco; (8) ornandi cauſâ diſtinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) ſtatuo, cenſeo, dijudico; (11) conſulto; (12) adminiſtro, rego. Ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, Polyb.

Διαλάμπω, f. ψω, illuceſco; (2) excello, ſplendeo.

Διάλαμψις, ἡ, ſplendor.

Διαλανθάνω, f. λήσω & λήσομαι, p. m. λέληθα, prorſus lateo, clam effugio, fallo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθε, Iſocr.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλαγχάνω.

Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo; acri dolore diſcrucior. A

Διαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perdolet, vehementi dolore diſcruciatur. Ex διὰ, & ἄλγος.

Διαλεγδὸν, *Adv.* eximiè, præcipuè, inſigniter. A διαλέγω, *deligo.*

Διαλέγομαι, loquor, ſermocinor; (2) diſputo, diſſero. Οὐδ᾽ ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, Ariſtoph. Nub. 424.

Διαλέγω, f. ξω, deligo, ſecerno, eligo.

Διαλείβομαι, reſtagno, deliqueſco.

Διάλειμμα, ατος, τὸ, interſtitium. A

Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio; (2) diſto, abſum; (3) *cum Participio* deſino. Οὐ διέλιπε καταφιλοῦσα μου τοὺς πόδας, Luc. 7, 45. Διαλείποντες πυρετοὶ, *Hippocr.*

Διαλείφω, f. είψω, perungo, perlino; (2) deleo.

Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.

Διάλειψις, εως, ἡ, intermiſſio. A διαλείπω.

Διαλεκτικεύομαι, ſubtiliter diſſero.

Διαλεκτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Dialectica, ars diſſerendi. A

Διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, diſſerendi peritus. A διαλέγω.

Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus. Ab eod.

Διαλελαμμένος, *diſtinctus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro διαλελημμένος, à διαλαμβάνω.

Διαλελυμένως, diſſolutè.

Διάλεξις, εως, ἡ, ſermocinatio, diſſertatio, colloquium. A διαλέγω.

Διαλεπτολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, argutè diſſero, ſubtiliter diſcepto, de rebus parvis argutè diſputo.

Διάλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pertenuis, perexilis.

Διάλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, albo intermixtus & diſtinctus.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. διαλέγομαι.

Διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.

Διάληξις, έως, ἡ, diviſio per ſortem. A διαλαγχάνω.

Διαληπτικὸς, ἡ, ὸν, diligens, accuratus.

Διαλήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. v. διαλανθάνω.

Διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo; (2) conſilium, propoſitum, inſtitutum; (3) diſceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei, quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, exiſtimatio; (7) conſtitutio, decretum. A διαλαμβάνω.

Διάλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gemmatus, gemmis diſtinctus.

Διαλιμπάνω, idem quod διαλείπω.

Διαλινέω, ῶ, f. ήσω, è reti evado ſeu effugio. Ex λίνον, *rete*.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλείπω.

Διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio; (3) permutatio, ut mercium.

Διαλλάγηθι, 2. ſ. a. 2. imp. paſſ. v. διαλλάσσω.

Διάλλαγμα, τὸ, reconciliatio; (2) permutatio.

Διαλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacis auctor.

Διαλλακτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reconciliandi vim habens.

Διαλλακτὴς, ȣ, ὁ, reconciliator.

Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto; (2) differo, diſcrepo; (3) reconcilio. Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, fœdus ferire, Ariſtoph. Lyſ. 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ ϛȣ, Matt. 5, 24.

Διάλλομαι, tranſilio, deſilio.

Διάλμα, ατος, τὸ, ſaltus.

Διαλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, ſecretio; (2) dinumeratio; (3) oratio; (4) colloquium.

Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, diſſero, diſcepto; (2) diſcerno, diſtinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verſo. Διαλογίζοντο πρὸς ἑαυτȣ̀ς, Luc. 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς, Marc. 2, 8. Ex διὰ, & λογίζομαι.

Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, in dialogo ſcriptus.

Διαλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis ſecum ratiocinantis; (3) nugæ, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.

Διαλογιςικὸς, ἡ, ὸν, ratiocinatus, conſiderationi, meditationi deditus.

Διάλογος, ȣ, ὁ, ſermocinatio, ſermo aliquorum inter ſe differentium aut confabulantium. A διαλέγω.

Διαλοιδορέω, ῶ, ſeu ήσω, & διαλοιδορέομαι, ȣ̃μαι, conviciis lacero, maledictis inſector. Hinc

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; (2) convicium, maledictum, jurgium, altercatio probroſa.

Διαλυγίζω, f. ίσω, flecto. Hinc

Διαλύγισμα, ατος, τὸ, flexio, diſtorſio.

Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero, corrumpo; (2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καπηλὶς τȣ̃ χοὸς ἡ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται, Ariſtoph. Θεσμ. 355.

Διαλύσεις, acc. pl. *contr.* pro διαλύσεας. A

Διάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio; (2) ſolutio æris alieni & quicquid debeas, *unde* & gratiæ relatio; (3) compoſitio, fœdus; (4) mors, interitus. A διαλύω.

Διαλυτὴς, ȣ̃, ὁ, diſſolutor. Ab eod.

Διαλυτικὸς, ἡ, ὸν, diſſolvendi, expediendi, reconciliandi in gratiam vim habens, paralyticus, νόσοι διαλυτικοὶ, *Hippocr.* Ab eod.

Διάλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſſolutus. Ab eod.

Διαλυτὸς, ἡ, ὸν, diſſolubilis, qui diſſolvi poteſt.

Διαλύτρωσις, έως, ἡ, redemtio.

Διαλύω, f. ύσω, diſſolvo, perſolvo; (3) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono, *ſed ſic dicitur ſæpius in med.* ubi διαλύεσθαι ſignificat coaleſcere in concordiam renovatâ gratiâ.

Διαλφιτόω, ῶ, f. ώσω, farinâ conſpergo. Verbum Ariſtophanicum. Ex ἄλφιτον.

Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo, fœdo.

Διαμαθύνω, vaſto, perdo.

Διαμαλάττω, emollio, penitus emollio.

Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor; (2) oraculum peto, conſulo, augurium capto.

Διαμαρτάνοι, 3. ſing. præſ. opt. act. A

Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro; (2) adſequi nequeo, excido; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῶν ἐλπίδων, Luc. τῆς δόξης, Iſoc.

Διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio, peccatum, delictum.

Διαμάρτημα, τὸ, idem.

Διαμαρτυράμενος, *qui etiam atque etiam obteſtatus eſt*, a. 1. part. med. διαμαρτύρομαι.

Διαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, exceptione utor, quæ διαμαρτυρία dicitur; & *in Med.* (2) teſtor, conteſtor.

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, conteſtatio, obteſtatio; (2) teſtimonium; (3) in foro Attico eſt genus παραγραφῆς, cum actor aut reus contendit adhibitis teſtibus, actionem dari poſſe aut non poſſe.

Διαμαρτύρομαι, teſtificor, obteſtor; (2) demonſtro, doceo, *impr.* in re malâ. Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, Act. 2, 40.

Διαμασάομαι, & διαμασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco. Hinc

Διαμάσημα, vel διαμάσσημα, ατος, τὸ, manſum, quod manſum eſt.

Διαμάσησις, εως, ἡ, ipſa actio manducandi.

Διαμασητὸς, ἡ, ὸν, manſus, commanſus.

Διαμάσσω, vel διαμάττω, f. άξω, ſubigo, pinſo. Ὃν διαμάττειν ȣ̓ κωλύει, Ariſtoph. Av. 469.

Διαμαςιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo.

Διαμαςίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. A præc.

Διαμαςρωπεύω, f. εύσω, lenociniis concilio, lenonem ago.

Διαμασχαλίζω, ſuffarcino.

Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.

Διαμάχομαι, f. ήσομαι, έσομαι, & ȣ̃μαι, depugno, acriter, pugno; (2) repugno. Διαμάχεσθαι τινι περὶ τῆς χώρης ὑπὲρ τῆς ȣ̓σίας, πρός πινα, ὑπό τινος, τοῖς λόγοις. Ἀναςάντες οἱ γραμματεῖς τȣ̃ μέρȣς τῶν φαρισαίων διεμάχοντο, Act. 23, 9.

Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abſcindo. Διάμησε χιτῶνα ἔγχος, Il. 3, 359; (2) *med.* egero, v. gr. nivem, terram, *Polyb.* haurio, *Joſ.* diſturbo, ut rutro vel ligone.

Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοῖς ȣ̓ διαμειψόμεθα τῆς ἀρετῆς πλȣ̃τον Luc.

Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aliquantum rideo. Διαμειδία τῷ προσώπῳ. Plut.

Διαμειρακεύομαι, f. εύσομαι, adoleſcentior; (2) ludo, exulto; (3) juveniliter & jactabundè contendo cum aliquo, &c. Τοῖς ϛοφιςαῖς διαμειρακευόμενος, Plut.

Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.

Διαμειψόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med.

Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, nigrefacio.

Διαμελεϊςὶ, *Adv.* membratim, per partes.

Διαμελετάω, exerceo aliquid.

Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido; (2) contrunco. Hinc

Διαμελισμὸς, ȣ̃, ὁ, conciſio in membra.

Διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.

Διαμελλητὴς, ȣ̃, ὁ, cunctator, procraſtinator. A

Διαμέλλω, f. ήσω, futurus ſum; (2) cunctor, moror; (3) differo.

Διαμεμενηκότες, *qui permanſerunt*, nom. pl. perf. part. act. verbi διαμένω, *permaneo*.

Διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuſo, conqueror, accuſo. Διαμέμφεσθαι τινα ἀχαριςίας.

Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro. Ὑμεῖς δὲ ἐςε οἱ διαμεμενηκότες μετ᾽ ἐμȣ̃ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μȣ, Luc. 22, 28. Διέμεινεν εἰς ἡμᾶς, Plut.

Διαμερίζω, f. ίσω, partior, diſtribuo. Διεμέριζον αὐτὰ (κτήματα) πᾶσι, Act. 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτȣ̃, Matt. 27, 35. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ᾽ υἱῷ, Luc. 12, 53. Hinc

Διαμερισθεῖσα, *diviſa*, a. 1. part. paſſ. f. g.

Διαμερισμὸς, ȣ̃, ὁ, partitio; (2) diſcidium.

Διάμεσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intermedius; (2) qui mediocris fortunæ eſt.

Διάμεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus. Hinc

Διαμεςόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo, refercio.

Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior; (2) diſtribuo. Πεδίον διαμετρήσασθαι ϛχοινῳ, Herodot.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*, a. 1. inf. med.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio. A διαμετρέω.

Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, dimenſus. Ab eod.

Διάμετρος, ȣ, ἡ, ſc. γράμμη, Diameter lineam dimentiens, per medium ſecans. Hinc ἐκ διαμέτρȣ, directè ex oppoſito. A μέτρον.

Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco; (2) femoribus diductis ineo. Διαμηριῶ τὴν Ἶριν αὐτὴν, ὥςε θαυμαζειν ὅπως, Ariſtoph. Av. 1260. Ex μηρὸς. Hinc

Διαμηρισμὸς, ȣ̃, ὁ, femorum diductio; (2) coitus.

Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor efficere, arte adhibitâ. Διαμηχανώμενος τινα τρόπον ἀνασοβήσει με, Plut.

Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.

Διαμίγνυμι, permiſceo.

Διαμίσγω, idem.

Διαμικρολογέομαι, ȣ̃μαι, nimis μικρολόγος, i. e. ſordidus ſum. V. μικρολόγος.

Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, magno ſtudio decerto, contendo.

Διαμινυρίζω, exili voce cantillo.

Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, penitus odi.

Δίαμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arenoſus.

Διαμνάομαι, recordor.

Διαμνημονεύω, f. ευσω, in memorium revoco, commemoro. Λόγȣς εἰρημενȣς αὐτοῖς διαμνημονεύȣσι, Luc.

Διαμμοιρεδὰ, *Adv.* æquis portionibus. A μοῖρα.

Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, diſpartior, divido. Καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμειρᾶτο, Odyſſ. 14, 434.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, ſtabilitas, perennitas. A διαμένω.

Διαμονομαχέω, ῶ, f. ήσω, id. q. μονομαχέω.

Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas ſpecto, de formâ alicujus è diligenti inſpectione judico.

Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo, informo, effingo.

Διαμόρφωσις, ἡ, formatio.

Διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, linamentum vulneri indo, ne coëat.

Διαμοχλίζω, vectibus amolior, frango, rumpo.

ΔΙΑΜΠΑΞ, *Adv.* penitus, prorſus; (2) ſemper; (3) utrimque.

Διαμπείρω, penitus transfigo. Hinc

Διαμπερὲς, *Adv.* prorſus, perpetuò.

Διαμπερέως, *Adv.* idem & ab eod.

Διαμπραθέειν, a. 2. inf. act. *Æol. & Poet.* pro διαναπραθεῖν, à διαναπέρθω.

Διαμυδάω, nimio humore, ſudore, marceſco.

Διαμυθέομαι, aliter loquor quam res eſt.

Διαμύθησις, εως, ἡ, Heſ. fallens ratio, paralogiſmus. A præc.

Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, & διαμυθολογέομαι, confabulor; (2) diſputo, diſſero. Διαμυθολογῆσαι, πρὸς ἀλλήλȣς, Plat.

Διϊαμυθολογικὸς, ἡ, ὸν, fabuloſus.

Διαμυθολογικῶς, *Adv.* fabuloſè.

Διαμυλλαίνω, f. άνω, labra torqueo, rictu os diſtraho; (2) tortis labris illudo; (3) paſtoritiâ fiſtulâ proſequor. Οὗτος δὲ διεμύλλινεν ὡς δὴ δεξιὸς, Ariſtoph. Veſp. 1304. Ex μυλλὸς, *curvus*.

Διαμυςίλλω, diſſeco in fruſta.

Διαμφίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeorſum poſitus; (2) ſeparatus; (3) diverſus; (4) alienus. Διαμφίδιον μέλος, Æſchyl. Prom. 557, idem quod ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον. Ἀμφὶς γὰρ χωρίς, Heſych. A

Διαμφὶς, *Adv.* utrimque; (2) ſeorſim.

Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controverſor, diſcepto. Διαμφισβητεῖν πρὸς ἀλλήλȣς περὶ τῆς ἡγεμονίας, Dem. Hinc

Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio; (2) altercatio.

Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio digradior. Ex ἄμφοδος, *bivium.*

Διαμωκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo.

Διαμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio. A præc.

Διαναβάλλω, differo, procraſtino.

Διαναγινώσκω, lego.

Διαναγκάζω, f. άσω, invitum cogo.

Διαναγκασμὸς, ὁ, coactio; (2) membri reſtitutio in locum ſuum vi inſtrumenti quod & ipſum ſic vocatur, *Ern.*

Διανακαθίζω, idem quod καθίζω.

Διάναι, *humectaſſe,* a. 1. inf. act. verbi διαίνω.

Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.

Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, quietem do, ut exercitui iter facienti, refocillo, *Hippocr.*

Διανάσσω, vel διανάττω, interfarcio, farciendo premo, *Strabo,* lib. 4.

Διανάστασις, ἡ, conatus aſſurgendi, aſſurrectio, & eam conſequens diſceſſus.

Διαναυμαχέω, ῶ, navali prælio dimico.

Διανάω, perfluo.

Διάνδικα, *Adv.* bifariam.

Διανεῖμαι, aor. 1. inf. act. verbi διανέμω.

Διανεμηθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Διανενέμημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Διανέμησις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio; (2) diſſipatio. A διανέμω.

Διανεμητικὸς, ἡ, ὸν, qui diſtribuit. Ab eod.

Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo; (2) ventis expono.

Διανέμω, diſtribuo, divido, partior. Τοῖς ϖολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, Plat. Ἵνα ἐπὶ ϖλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, Act. 4, 17.

Διανενοημένως, cogitatè, prudenter.

Διάνευμα, τὸ, actus annuendi.

Διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo; (2) cum acc. rei, vitare, *Polyb.*

Διανέω, enato; (2) evado periculum, moleſtiam.

Διανήθω, f. ήσω, neo.

Διάνημα, τὸ, filum, ſtamen.

Διανηστεύω, jejuno.

Διανηστισμὸς, ου, ὁ, jentaculum; (2) jentaculi ſumptio. Ex νῆστις, *jejunus.*

Διανήχομαι, f. ξομαι, tranſno natando, pervenio; (2) tranſeo.

Διάνηψις, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. Ex νήφω.

Διανθέω, ῶ, f. ήσω, floreo. Ex ἄνθος.

Διανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duplicem florem habens. Ex δὶ, pro δὶς, & ἄνθος.

Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.

Διανιάω, & άομαι, vehementer ango.

Διανίζω, idem quod

Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.

Διανίσσομαι, tranſeo.

Διανίστημι, f. στήσω, excito, exſuſcito; (2) excito, incito; (3) *in* aor. 2. conſurgo; (4) impetum facio, cum εἰς, *in med.* aſſurgo, ſurgere conor.

Διάνιψις, εως, ἡ, lotio.

Διανοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, ſentio, ſtatuo. Διανοούμενος ϖρὸς ἐμαυτὸν, Plut. Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, Iſocr. Hinc

Διανοηθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum; (2) commentatio; (3) ſententia.

Διανοῆσθε, 2. plur. præſ. conj. paſſ. v. διανοέομαι.

Διανόησις, εως, ἡ, ipſa actio cogitandi.

Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione poſitus; (2) cogitatione valens, ingenioſus. Ab eod.

Διανοητῶς, mente & cogitatione.

Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio; (2) mens, animus; (3) ingenium; (4) ſententia, ſenſus. Ex διὰ, & νοῦς, *mens.*

Διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφὰς, Luc. 24, 32. Διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ, Marc. 7, 35.

Διανοίχθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Διάνοιξις, εως, ἡ, apertio, *Ern.*

Διανομεὺς, έως, ὁ, diviſor, diſtributor, diſpenſator. A διανέμω.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, diviſio, diſtributio, largitio.

Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, ſtatuo.

Διανοσέω, diu ægroto.

Διανοσφίζω, f. ίσω, disjungo, dirimo, divido.

Διανούμενος, præſ. part. paſſ. v. διανοέομαι.

Διανταῖος, αία, αῖον, adverſus, ex adverſo penetrans. Ex διὰ, & ἀντὶ, ſeu ἀνταῖος.

Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio velut ſentina; (2) tolero; perfero.

Διαντλίζομαι, idem.

Διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ ϖροσευχῇ τοῦ Θεοῦ, Luc. 6, 12.

Διάνυσις, εως, ἡ, confectio itineris.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem: *item,* quod confectum eſt.

Διανύω, & διανύτω, f. ύσω, abſolvo, expedio, perficio, *impr.* iter, uti eſt, & pervenio. Ἡμεῖς δὲ τὸν ϖλοῦν διανύσαντες, Act. 21, 17.

Διαξαίνω, carmino, carpo; (2) cædo.

Διάξεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. διάγω.

Διαξηραίνω, exſicco.

Διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex ξίφος.

Διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *ſtrigem* vulgo vocant.

Διαξύω, f. ύσω, radendo ſtrias, canaliculos facio.

Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo.

Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, inſtituo pueros; (2) moderor; (3) inſervio, accommodo me. Διαπαιδαγωγοῦντες ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ϖολιτείαν, Plut. Κλεοπάτρα διεπαιδαγώγει τὸν Ἀντώνιον, Plut. in Ant. c. 29.

Διαπαιδεύω, f. ευσω, inſtituo, erudio, doceo.

Διαπαίζω, f. ξω, & σω, illudo, ludificor, irrideo.

Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.

Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.

Διαπάλλω, quaſſo, concutio.

Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo, conſpergo, v. gr. farinâ, nive.

Διαπαννυχισμὸς, ου, ὁ, pervigilium.

Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem pervigilio tranſigo; pernocto.

Διαπαντὸς, *Adv.* ſemper. Ex διὰ, & ϖᾶς.

Διαπαπταίνω, circumſpicio.

Διαπαρακύπτω, f. ψω, obliquè adſpicio.

Διαπαρθενεύεμεν, *Ion.* pro διαπαρθενεύειν. A

Διαπαρθενευω, f. εύσω, devirgino, vitio virginem.

Διαπαρθένια, δῶρα νω, dona quæ dantur pro virginitate ademptâ. Ex διὰ, & ϖαρθένος.

Διαπαροξυνω, exaſpero, irrito.

Διαπάρσις, εως, ἡ, transfixio. *Aret.* A διαπείρω.

Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori vel potui inſperſum, unguentum, quo crines, &c. adſperguntur. A διαπάσσω.

Διαπασσαλεύω, & διαπατταλεύω, diſtendo clavis ab extremâ parte fixis, ut corium bubulum, *item,* clavis figo. Διαπατταλευθήσει χαμαὶ, Ariſtoph. Eq. 370.

Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inſpergo.

Διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio.

Διαπατέω, conculco.

Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermiſſio, ceſſatio.

Διάπαυσις, εως, ἡ, idem. A

Διαπαύω, f. αύσω, idem quod ſimplex.

Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpoſitis minis territo, minitor.

Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valdè eſurio.

Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum; ἐπὶ διαπείρα, periculi faciendi ergo, quo cognoſcatur, aut rei natura, aut ſucceſsûs fortuna, *Ern.*

Διαπειράζω, f. άσω, tento. Διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, Herodot.

Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, ſollicito; (2) capio. Διαπειρώμενος τοῦ ϖαιδὸς, Plut.

Διαπείρω, f. ερω, transfigo, tranſadigo. Σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον, Eur. Ph. 26.

Διαπελεκίζω, f. ίσω, ſecuri percutio ſeu ferio, deglabro, dedolo.

Διαπέμπω, f. ψω, tranſmitto; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπειν φίλους ϖρός τινα, τινί. Κατὰ τὴν χώραν φρουρὰς διεπέμψαν.

Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διεπένθησαν ἐνιαυτὸν ὅλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, Plut.

Διαπεπονημένως, elaboratè, eleganter, fabrè.

Διαπέπτω, ſive διαπέττω, f. ψω, percoquo.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, abſolvo. Σελήνη ἐν μηνὶ τῆς ἑαυτῆς διαπεραίνεται κύκλον, Ariſtot.

Διαπερᾶναι, a. 1. inf. act.

Διαπεραιόω, ῶ, trajicio, tranſveho. Ὡς εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν κυλεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη, ſtringerentur, Soph. Aj. 741. Hinc

Διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus.

Διαπεράσας, aor. 1. part. act.

Διαπέραμα, τὸ, trajectus; (2) fretum.

Διαπεράσιμος, pervius.

Διαπεράω, ῶ, f. άσω, transjicio, tranſmitto. Διαπερᾶν ϖόλιν, Ariſtoph. Av. 1270. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, Matt. 9, 1.

Διαπέρθω, f. ϖέρσω, devaſto, everto, depopulor, expugno, Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοὶ ἀπέχθωνται ϖερὶ κῆρι, Il. 4, 53.

Διαπεριπατέω, deambulo.

Διαπερονάω, ῶ, fibulâ trajicio, necto.

Διαπέρσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi διαπέρθω.

Διαπερῶσιν, 3. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro διαπεράωσι, à διαπεράω.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. v. διαπίπτω.

Διαπετάζω, f. άσω, aperio, pando. Ἥξω ταχέως, ὅσον διαπετασασα ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον, Ariſtoph. Lyſ. 735.

Διαπετάννυμι, f. τάσω, idem.

Διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σιωπῇ διαπέτει διὰ τῆς ϖολεως τῆς ἀλλοτρίας, volas, Ariſtoph. Av. 1222.

Διαπεττεύω, calculum aliter pono; *item* ut med. calculis ludo, & ludum finio.

Διάπεψις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.

Διάπηγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores diſpoſitæ. A

Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono. Ex δια, & ϖήγνυμι, *compingo.*

Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, tranſilio, ſaltu ſupero. Διαπηδᾶν τάφους, Xen.

Διαπήδησις, εως, ἡ, tranſitus, qui ſaltu fit.

Διαπηδύω, f. ύσω, ſcaturio; (2) Heſ. διαπηδύει, διαπηδᾷ, tranſilit; (διαπιδύω, *Voſſ.*)

Διαπηνικίζω, f. ίσω, decipio, fallo.

Διαπήρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum eſt. Ex ϖηρόω, *mutilo.*

Διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguedine diſtendo.

Διαπιέζω, comprimo.

Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more ſimiæ. A ϖίθηξ, *ſimia.*

Διαπιδυω, idem quod διαπηδύω.

Διάπικρος, ον, amarus.

Διαπίμπρημι, f. ϖρήσω, peruro, percalefacio.

Διαπίνω, propino, ad bibendum provoco; (2) bibo ſtrenuè.

Διαπιπράσκω, f. ϖράσω, divendo.

Διαπίπτω, f. ϖεσοῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quaſi è manibus, *unde* (2) excido, de verbis, &c. emano in vulgus; (3) vaneſco, intereo, diffluo; (4) pecco, labor, dictis factiſve aberro à vero & juſto. Ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, Xen. Λόγου διαπεσόντος εἰς τὰ στρατεύματα, Plut.

Διαπιστεύω, f. εύσω, fidei alicujus committo; (2) διαπιστεύεται, committitur fidei meæ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi.

Διαπιστέω, ῶ, ήσω, prorſus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ἡμᾶς τούτοις διαπιστήσειν, Dem.

Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio; (2) ſpecies. A

Διαπλάσσω, vel διαπλάττω, f. ϖλάσω, fingo, formo; (2) apud medicos, in locum reſtituo membrum. Τελεώτατον ἄργον διαπλάσασθαι, Philo. Hinc.

Διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.

Διαπλασμὸς, ὁ, idem.

Διαπλαϛικὸς, ὴ, ὸν, effingendi vi præditus.

Διαπλατίνῶ, dilato. Ex διὰ, & πλατύνω.

Διαπλέκω, f. ξω, intertexo; (2) pertexo, contexo; (3) implico; (4) diduco; (5) perrumpo, v. gr. exercitum; (6) traducere ſc. vitam. Πάρθοι διαπλέξαι μὴν ȣ̓ δυνάμενοι τὸν ϛράτον, perrumpere, Plut. Διαπλέκειν τὸν βίον, Plat.

Διαπεπλεγμένα, diducta, divaricata. A præc.

Διαπλεξαισα, *quæ contexuit*, a. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro διαπλέξασα.

Διάπλεος, ȣ, ὁ ἡ ϗ, plenus.

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. A

Διαπλέω, f. εύσω, navigando tranſeo, trajicio. Τὸ τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν ϗ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, Act. 27, 5. Διαπλεῖν τὸν βίον εὖ, Herodot.

Διαπλήθω f. ήσω, expleo, compleo.

Διαπληκλίζομαι, f. ίσομαι, uſque ad plagas pervenio in altercatione; (2) dimico, pugno.

Διαπληκλισμὸς, ȣ̃, ὁ, altercatio quâ venitur ad manus. A præc.

Διαπλήσσω, f. ξω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo; (2) diſſipo; (3) διαπλήσσεσθαι, divaricari, (niſi hoc ſit potius διαπλίσσεσθαι, *Ern.*) Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, Il. 23, 120.

Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, ſimultas; (2) permiſtio, confuſio. A διαπλέκω.

Διάπλοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implicitus. Ab eod.

Διάπλοος, *contr.* διάπλȣς, ȣ, ὁ, trajectus, trajectio, tranſmiſſio. A διαπλέω. Unde

Διαπλώω, *Poet.* navigationem conficio; (2) emetior, tranſigo.

Διάπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.

Διάπνευσις, ἡ, halitus, exhalatio.

Διαπνευϛικὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, diſſipandi vim habens, *Aret.* A

Διαπνέω, f. εύσω, perflo, perſpiro; (2) diffluo; (3) reſpiro; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντες τῆς τιμωρίας ἐπ' ὀλίγον, Philo. Hinc

Διαπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus.

Διαποδίζω, fut. ίσω, pedibus dimetior; (2) examino. Hinc

Διαποδισμὸς, ȣ̃, ὁ, genus ſaltationis.

Διαποιέω, conficio, tranſigo.

Διαποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variegatus, diverſicolor.

Διαποικίλλω, vario, variego.

Διαπολεμέω, ῶ, bello decerto, debello. Ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα, Plat. Hinc

Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio; (2) belli confectio.

Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, conſtanter obſideo.

Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reipub. adminiſtrationem pertinentibus. A

Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad adminiſtrationem reip. pertinentibus; (2) in reipublicæ adminiſtratione verſor.

Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, interimo.

Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, tranſmiſſio, dimiſſio.

Διαπόμπησις, ἡ, idem; (2) depulſio, amolitio.

Διαπόμπιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tranſmiſſus; (2) trajectui idoneus. A διαπέμπω.

Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio; (2) operam do; (3) exerceo; (4) factito; (5) excolo; (6) *in paſſ.* laboribus exerceor; (7) laboro. Διαπεπονημένος, ſtudioſus alicujus artis eamque exercens, fabrefactus. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, Plut. Διαπονȣ́μενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτȣ̀ς τὸν λαὸν, Act. 4, 2. A διάπονος.

Διαπόνημα, ατος, τὸ, labor & exercitatio.

Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.

Διαπονηρεύομαι, callidè, improbè facio.

Διάπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, laborum patiens.

Διαπόντιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per mare fertur; (2) maritimus, ut πόλεμος; (3) tranſmarinus.

Διαπόνως, *Adv.* laborioſè, magno cum labore.

Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum; (2) interceſſio. A

Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem; (2) eo, proficiſcor; (3) enarro, ut διέρχομαι. Διεπορεύετο κατα πόλεις ϗ κώμας διδάσκων, Luc. 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλεις. Act. 16, 4.

Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.

Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæſito, dubito, ambigo; (2) dubitationem adfero, addubitans quæro; (3) diſquiro de re aliquâ; (4) egeo, indigeo. Ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, Act, 10, 7. Ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τȣ́τȣ, Luc. 24, 4.

Διαπόρημα, τὸ, angor, æſtuatio, corporis inquieta jactatio. A præc. Unde

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.

Διαπορητικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus, dubii plenus.

Διαπορητικῶς, *Adv.* dubitanter.

Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devaſto, depopulor. Τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμενην διεπόρθησαν, Thucyd.

Διαπορθμευτικῶς, *Adv.* tranſportando, tranſmittendo.

Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto; (2) tranſporto; (3) interpretor. Τήν ϛρατιὴν ἐκ Χερσονήσȣ διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, Herodot.

Διαπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet; purpureus, purpurâ interſtinctus.

Διαποϛέλλω, f. ελῶ, amando in diverſas partes; (2) dimitto, ſeu emitto nuncium.

Διαποϛολὴ, ῆς, ἡ, miſſio internuncii. A præc.

Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματεύομαι. Ἵνα γνῷ τίς τὶ διεπραγματεύσατο, Luc. 19, 15.

Διαπραθέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro διαπαρθεῖν, à verbo διαπερθω, *devaſto.*

Διαπράθομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεπάρθομεν.

Διαπραξάμενος, a. 1. part. med. v. διαπράττω.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium ipſum. A διαπράσσω.

Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπιπράσκω.

Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) tranſigo cum aliquo; (4) *in med.* dicitur & de iis, qui pecuniâ aliquid conficiunt, in malam partem. Διαπράσσειν μοι ἐφ' ἃ ἥκοιμι, Dem. Διαπράττεσθαι τὴν κατάβασιν παρά τινος, Luc.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρεπὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, eximius, illuſtris.

Διαπρέπω, decorus ſum & excello inter alios. Διαπρέπεις μορφώματι, Plat.

Διαπρεπῶς, *Adv.* decorè, eximiè, magnificè.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum interceſſio. A

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, legatos dimitto, & διαπρεσβεύομαι, legatus mittor, legatione fungor.

Διαπρήθω, f. ήσω, penitùs inflammo, peruro.

Διαπρεξασθαι, *perfeciſſe*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro διαπράξασθαι, à verbo διαπράττω.

Διαπρήσσȣσα, f. 1. part. act. f. g. Et

Διαπρήσσȣσι, 3. plur. f. 1. ind. act. à διαπρήσσω, *poeticum*, à fut. v. διαπεραω, ήσω.

Διαπρίω, f. ίσω, ſerrâ diſſeco. Οἱ δὲ ἀκȣ́σαντες διεπρίοντο, Act. 5, 33.

Διαπριωτὸς, ὸν, diſſectus, *Ern.*

Διαπρὸ, *Adv.* per totum, penitùs.

Διαπροϛατεύω, præſum rei, auctor ſum, moderor, *Ern.*

Διαπρύσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, qui audiri perſpicuè poteſt. A διαπορεύω. Hinc

Διαπρυσίως, *Adv.* clarè, clarâ voce.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo. Ταῦτα ϗ ἔτι τȣ́των πλειόνα διαπταίȣσα, Luc.

Διαπτερνιϛὴς, ὁ, calcitro.

Διαπτερόω, f. ώσω, alas explico ſeu expando; (2) pennis inſtruo. Διαπτερῶσαι βρόγχον, *Hippocr.*

Διαπτερύσσω, idem.

Διαπτέρωσις, ἡ, expanſio alarum; (2) purgatio aurium, quæ ferè fit pennâ, ap. *Hipp.*

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo, comminuo.

Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio, *Poet.* διαπτοιέω; (2) amore incendo, *paſſ.* vehementi amore vel formidine capior, dementor.

Διαπτόησις, & διαπτοιησις, εως, ἡ, pavor, formido; (2) vehemens libido, amor, &c.

Διαπτυίζω, ventilo, λικμάω. A πτύον.

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, ſolutio. A

Διαπτύσσω, f. ξω, explico, quod complicatum eſt; (2) expando, aperio.

Διάπτυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſpuendus, fœdus. A

Διαπτύω, f. ύσω, deſpuo; (2) contemno, faſtidio. Σὺ δ' ὁ σεμνός ἀνὴρ ϗ διαπτύων τȣ̀ς ἄλλȣς, Dem.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, ruina; (2) opinionis vel ſpei fruſtratio; (3) peccatum.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem. A διαπίπτω.

Διαπύεω, pus colligo, purulentus fio.

Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris univerſi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam eſt. A præc.

Διαπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio. Ab eod.

Διαπυητικὸς, ὴ, ὸν, ad pus ciendum & concoquendum aptus. Ab eod.

Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.

Διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moveo, ad ſuppurationem perduco. Ex διὰ, & πυέω.

Διαπυκτεύω, f. εύσω, pugnis, cæſtibus decerto; (2) contendo. Τοῖς καταρατοῖς οἰκονόμοις διαπυκτεύων, Luc.

Διαπύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per portam effertur. Ex πύλη.

Διαπυνθάνομαι, fut. πεύσομαι, intelligo, cognoſco; (2) ſciſcitor, percontor.

Διάπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratus. Ex πύον.

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A

Διάπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor. Ex πῦρ.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod διαπυρίζω.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accenſam præfero; (2) facibus ſublatis ſignifico à longinquo.

Διαπύρως, acriter, vehementer.

Διάπυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

Διαπύω, ad ſuppurationem perduco. Διάπυον ἧπαρ, *Hippocr.*

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Διαραίνω, vel διαῤῥαίνω, f. ανῶ, reſpergo, irrigo.

Διαράσσω, vel διαράττω, f. άξω, pertundo, perfringo. Διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα, Heſiod. Ἀσπ. 364.

Διάργεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἀργὸς, *albus.*

Διάρδω, f. άρσω, irrigo; (2) adaquo.

Διαρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulis ſuis diſtinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo; (4) membratim & artuatim compono, abſolvo; (5) explico, explano. Hinc

Διάρθρωσις, εως, ἡ, artuum commiſſura; (2) artuum agilitas.

Διαρθρωτικὸς, ὴ, ὸν, articulandi & membra committendi vim habens. Ab eod.

Διαριθμέω, ῶ, f. ήσω, dinumero, diſtinctè numero, numerando diſcerno. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ, Ariſt. Av. 1628. Hinc

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, ſupputatio.

Διαριϛεύομαι, certo cum aliquo.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio, ſufficientia. A διαρκής.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, ſufficienter vires habeo, par ſum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) ſuggero, ſubminiſtro, ſuppedito, adjuvo. Διαρκεῖν πρὸς τȣ̃ πένθȣς τὸ μέγεθος, Luc. τοῖς γεωργȣ̃σι, Plut. Hinc

Διαρκὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens, abundè inſtructus; (2) durans, perdurans.

Διαρκῇς, *par ſis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro διαρκέῃς, à διαρκέω.

Διαρκῶς, *Adv.* ſufficienter; (2) perſeveranter.

Δίαρμα, ατος, τὸ, elatio, ſublatio brachii, vel gladii ad ictum tanto fortiùs adigendum; (2) trajectus. A διαίρω, *tollo.*

Διαρμόζω, f. όσω, disjungo, diſgrego.

Διαρμόττω, f. όσω, idem.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio. A

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio. Τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, Matt. 12, 29. Ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος, Jer. 21, 22.

Διαῤῥαγείης, 2. ſing. a. 2. opt. paſſ. v. διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίνω, vide διαραίνω.

Διαῤῥαίσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. διαῤῥαίω.

Διαῤῥαίω, vaſto, perdo, corrumpo, deſtruo. Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαῤῥαίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει, Il. 9, 78.

Διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adſpergo, conſpergo.

Διαῤῥέπω, divergo, in utramque partem moveo.

Διαῤῥέω, f. εύσω, per mediam regionem fluo, perfluo; (2) diffluo, dilabor. Πᾶσαν (χώραν) διαῤῥέων, Iſocr. διαῤῥέειν τρυφῇ.

Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perrumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 26, 65. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, Luc. 5, 6.

Διαῤῥηγνύω, idem. Ex διὰ, & ῥηγνύω.

Διαῤῥήδην, *Adv.* palam, clarè, diſertis verbis. Ex ῥέω, *dico.*

Διαῤῥήξας, a. 1. part. act. v. διαῤῥήγνυμι. Hinc

Διάῤῥηξις, ἡ, fiſſio, diruptio, divortium fluminis.

Διαῤῥήσσω, f. ξω, diffringo.

Διάῤῥιμμα, ατος, τὸ, disjectio, disjectus:

Διαῤῥιπίζω, f. ίσω, diventilo, difflo; (2) ventilando, vel flando diſpergo, disjicio.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diverſas partes jacio. Πανταχῇ διάῤῥιψον ὄμμα, Ariſt. Θεσμ. 672. Τί δ' ἂν εἶτα διὰ τ' ἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν γράφων διαῤῥίπτοιμι, ibid. 781. Hinc

Διάῤῥιψις, ἡ, diſperſio, diſſipatio.

Διάῤῥοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex roſis compoſitus. Ex ῥόδον, *roſa.*

Διαῤῥοὴ, ῆς, ἡ, meatus, canalis. A διαῤῥέω.

Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris. Ab eod.

Διαῤῥοιζέω, f. ήσω, cum impetu vel ſtridore fluo, trajicio. Ἐς δὲ πνεύμονας στέρνων διεῤῥοίζησεν, cum ſtridore trajecta eſt ſagitta, Soph. Trach. 577. Ab eod.

Διαῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διάῤῥοια.

Διαῤῥυέω, diffluo, unde in uſu διεῤῥυηκὼς, διαῤῥυεὶς, διαῤῥυῆναι, Διεῤῥυηκὼς ὑπὸ μαλακίας, Plut.

Διαῤῥύπτω, f. ψω, ſordes eluo, purgo, abſtergo.

Διάῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.

Διαῤῥωγὴ, *Ion.* διαῤῥεωγὴ, ἡ, fiſſura, rima, hiatus. A διαῤῥήγνυμι. Unde

Διάῤῥωξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, diſruptus, fiſſus.

Δίαρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

Διαρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in fruſta; (2) trucido.

Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo; (2) diduco, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) diſtineo; (4) decipio, fallo.

Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.

Διαρυθμίζω, f. ίσω, coapto.

Διαρυμβονάω, diſſipo, disjicio.

Διαρύω, vel διαῤῥύω, f. ύσω, traduco trahendo. Διαρύσαι τὰς νέας τὸν ἰσθμὸν, *Her.*

Διάρχω, impero uſque ad certum finem.

Διασαίνω, adulor, de cane, caudam movente.

Διασαλακωνίζω, f. ίσω, idem quod *ſimplex.*

Διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, labefacto.

Διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.

Διασαρδωνίζω, idem quod *ſimplex.*

Διασαυλόομαι, οῦμαι, *inuſ.* unde διασαυλούμενος, ένη, ενον, delicians, luxui deditus.

Διασαφέω, ῶ, f. ήσω, manifeſtum reddo; (2) explico, doceo. Διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα, Matt. 18, 31.

Διασαφηνίζω, f. ίσω, accuratè & dilucidè explico.

Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

Διασαφητικὸς, ἡ, ὸν, declarativus. Ab eod.

Διασεισμὸς, οῦ, ὁ, concuſſio magiſtratûs, quæ fit muneribus; corruptio magiſtratûs donatione munerum, vel etiam metu injiciendo, minis. A διασείω.

Διάσειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, concuſſus. Ab eod.

Διασείω, vehementer concutio; (2) terreo auctoritate, minis; (3) commoveo dicendo; (4) muneribus corrumpo. Μηδένα διασείσητε, Luc. 3, 14. Ὅλον σε διασείων ταῖς ἐλπίσι, Luc.

Διασήθω, cribro, incerno; (2) abrado, expungo, deleo.

Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus rei manu æſtimo, manu ſublatum pondero.

Διασημαίνω, f. ανῶ, ſignum do; (2) manu deſigno; (3) notâ inſignio, ſigno noto. Διεσήμηνεν αἴτησιν ἡσυχίας ϗ σιωπῆς, Plut. Διασημαίνει τοῦ ἐῤῥωγότος μέρεος, *Aret.*

Διάσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſignis, illuſtris. A σῆμα.

Διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe conſumo. Διασαπὲν ἔντερον, *Aret.*

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, feſtum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διός.

Διασιγάομαι, ſileo, reticeo.

Διασιγάσομαι, *reticebo*, 1. ſing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro διασιγήσομαι, à verbo διασιγάω.

Διασιλλαίνω, irrideo, ſubſannio.

Διασιλλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, ſilentium teneo, conticeſco.

Διασκαίρω, tranſnato; (2) perſulto.

Διασκαλιδεύω, f. εύσω, ſarculo terram verſo; (2) diſcutio, ſollicito. A σκαλίς, *ſarculum.*

Διασκανδικίζω, Ariſtoph. Euripidis more me gero. A σκάνδιξ, *olus vile*, quod vendere ſolebat Euripidis mater.

Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto.

Διασκαριφῆσαι, aves dicuntur unguibus terram ſcalpentes, διασκαριφήσασθαι, diſſolvere.

Διασκεδάζω, f. άσω, diſſipo, disjicio, diſpergo; (2) divulgo, diſſemino.

Διασκεδάω, ῶ, f. άσω, & διασκεδάννυμι, idem *in paſſ.* eſt etiam, pereo ap. *Plut.* Διασκεδᾷν γῆν ϗ νόμους, Soph. Antig. 293. Πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ, Ariſtoph. Veſp. 229.

Διασκεπάζω, tego, obſcuro.

Διασκέπτομαι, f. ψομαι, diſpicio, conſidero; (2) contemplor, inſpecto; (3) conſulto, delibero. Ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντα πως διεσκέφθαι καλῶς, Ariſtoph. Θεσμ. 694.

Διασκευάζω, fut. άσω, adorno, compono, inſtruo; (2) emendo, corrigo; (3) *in med.* diſtrahere, v. gr. rem familiarem; (4) opus, fabulam iterum recenſere, perpolire. Τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα τύχη βασιλικῶς διεσκεύασε, Luc.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris; (4) iterata recenſio, emendatio operis.

Διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω, captioſè machinor, inſidioſè fabrico, doloſè tracto; (2) conſervo, tueor.

Διάσκεψις, εως, ἡ, conſideratio, deliberatio. A διασκέπτομαι.

Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno.

Διασκηνάω, ῶ, vel διασκηνέω, ῶ, f. ήσω, diverſandi cauſſâ tentoria pono; (2) diſpertior tentoria; (3) caſtra metior; (4) tentoria diſſolvo, vaſa colligo.

Διασκηρίπτω, ſuffulcio.

Διασκιδνᾶσιν, 3. pl. præſ. ind. act. v.

Διασκίδνημι, diſſipo, diſpergo. Διασκιδνᾶσι τε νῆας, Heſiod. Θεογ. 875.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſulto, exſilio, perſulto.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, ſpeculor; (2) contemplor animo, conſidero rem; (3) exploro hominem, ſpecto, experior. Διασκοπεῖν σιωπῇ, Ariſtoph. Θεσμ. 667. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς λημνίας ἀμπέλους, idem Pace 1170.

Διασκοπιάομαι, ῶμαι, ſpeculor, è ſpeculâ obſervo.

Διασκορπίζω, f. ίσω, diſſipo, diſpergo. Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, Luc. 1, 51. Διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης, Matt. 26, 31. Hinc

Διασκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſperſio, diſſipatio.

Διασκώπτω, f. ώψω, ſcommata & dicteria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω διεσκώπτοντο, Xen.

Δίασμα, ατος, τὸ, initium telæ texendæ, ſtamina; (2) licium, LXX. A διάζομαι.

Διασμᾷν, præſ. inf. pro διασμάειν. A

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo.

Διασμέω, ῶ, idem.

Διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, ſcapello perpurgo; (2) accuratè expolio.

Διασμύχω, f. ξω, lento & latente igne exuro, & cætera quæ ab ἀποσμύχω. Th. σμύχω.

Διασοβέω, ῶ, fut. ήσω, diſpello, diſcutio, diſturbo.

Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, aſtu utor, ſophiſticè ago. Διασοφίζεται, λέγων, Μένετ' οἱ θεοὶ, ϗ μὴ 'ποδιδῶ, Ariſtoph. Av. 1625.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, tramam denſo; τῇ σπάθῃ, inſtrumento textorio; (2) prodigè licia telæ addo; (3) profuſè inſumo. Διασπαθῆσαι τὴν οὐσίαν, Plut.

Διασπαρακτὸς, ἡ, ὸν, dilaniatus, dilaceratus. A

Διασπαράσσω, vel διασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio.

Διασπάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui divelli poteſt.

Διάσπασις, εως, ἡ, idem quod

Διάσπασμα, ατος, τὸ, diſtractio, diruptio.

Διασπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Διασπάω, ῶ, convello, divello, dirimo, deſtruo. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, Iſocr.

Διασπείρω, fut. ερῶ, diſpergo, diſſemino, diſſipo. Πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, Soph. El. 750. Πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας, Act. 8, 1.

Διασπεύδω, f. σω, excito ad properandum, feſtinare jubeo, *in med.* feſtino.

Διασποδέω, idem quod ſimplex.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, diſſeminatio, diſperſio; (2) in ſacris literis Iſraelitæ vel Judæi extorres, & diverſis locis domicilium habentes:

Διασπορεὺς, έως, ὁ, diſperſor. A διασπείρω.

Διασπουδάζω, f. άσω, ambitioſè ago aliquid vel expeto; unde & de ambitu dicitur, διασπουδάσαντες per ambitum ſc. creati ſunt. *Dicitur & in med.*

Διαστάδὸν, *Adv.* Eminùs, interjecto ſpatio, intercedente utrimque intervallo, diſſitis ſtationibus. A διΐστημι.

Διασταθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, libro, pondus exigo; (2) metor, diſpono. Ex διά, & σταθμάω, *pondero.*

Διασταλήσονται, 3. pl. f. 2. ind. paſſ. v. διαστέλλω.

Διάσταλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum; (2) diſtinctio. A διαστέλλω. Unde

Διασταλτικὸς, ἡ, ὸν, ad diſtinguendum aptus, diſtinguendi causâ factus.

Διασταλτικῶς, ad diſtinguendum accommodatè, diſtinguendi causâ.

Διαστασιάζω, f. άσω, diſcordiam vel ſeditionem inter aliquos excito, diſſidiis ſegrego. Ὁ δὲ Μάνλιος διεστασίαζε τὴν πόλιν, Plut.

Διάστασις, εως, ἡ, intervallum; (2) diremptio, diſtractio in duas partes; (3) diſſidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis, quæ degenerant; (5) apta & concinna rerum diſpoſitio; (6) drachma data arbitris ab actore. A διΐστημι.

Διαστατέω, ῶ, diſto; (2) diſſidiis implico:

Διαστατικὸς, ἡ, ὸν, dirimendi vim habens. A

Διαστατὸς, ἡ, ὸν, diſtans, diremptus.

Διασταυρόω, vallo interſepio, munio.

Διάϛειλον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. διαϛέλλω.

Διαϛείχω, permeo, pervado; (2) diſcedo. Διαϛείχων ϖόλιν, Eur.

Διαϛέλλω, fut. ελῶ, diduco; (2) divido, ſeparo, diſtermino; unde διαστεῖλαι, *pro* diſſentire, ap. *Polyb.* (3) diſpono, diſtinguo; *unde & pro* interpungo; (4) mando, edico, præcipio; (5) interdico; (6) *in med.* definio, ambiguitatem diſtinguendo tollo. Διέϛειλας αὐτȣ̀ς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ ϖάντων λαῶν, 1 Reg. 8, 53. Διεϛείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, Marc. 7, 36.

Διάϛενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguſtus.

Διάϛερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellis diſtinctus, ſtellatus. Ab ἀϛήρ.

Διάϛημα, ατος, τὸ, intervallum. A διΐϛημι.

Διαϛηματίζω, f. ίσω, pauliſper ſubſiſto & ceſſo, intervallum facio. A præc.

Διαϛηματικὸς, ἡ, ὸν, intervallis diſtinctus.

Διαϛηρίζω, ſtabilio, firmo.

Διαϛῆσαι, a. 1. inf. act. v. διΐϛημι.

Διαϛήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεϛήτην.

Διαϛίζω, f. ξω, diſtinguo punctis & notis; (2) in punctum deſino.

Διαϛίλϐω, mico, pelluceo, intermico. Αἴτε θρίνακες διαϛίλϐȣσι ϖρὸς τὸν ἥλιον, Ariſtoph. Pace, 565.

Διάϛιξις, εως, ἡ, interpunctio. A διαϛίζω.

Διαϛοιϐάζω, f. άσω, conſtipo.

Διαϛοιχίζω, fut. ίσω, ordine colloco & diſpono.

Διαϛολεὺς, εως, ὁ, inſtrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compreſſa diducuntur. A διαϛέλλω.

Διαϛολὴ, ης, ἡ, diſtinctio; *unde &* interpunctio; (2) diviſio, diſcretio, diſtractio; (3) examen rei, diſquiſitio, diſceptatio; (4) pacificatio, reconciliatio animorum; (5) eminentia. Ab eod.

Διαϛομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto. A ϛόμα, *os.* Hinc

Διαϛόμωσις, εως, ἡ, diductio & apertio oris.

Διαϛομωτρὶς μήλη, ſpecillum, quo os clauſum diducitur. Ab eod.

Διαϛοχάζομαι, f. άσομαι, conjector.

Διαϛράπτω, f. ψω, coruſco, fulguro.

Διαϛρατεύομαι, conficio, emereor ſtipendia; legitimè ſtipendia, ſeu annos militiæ, abſolvo, διαϛρατευσαμένοι, emeriti veterani.

Διαϛρατηγέω, ῶ, munus imperatoris obeo; (2) *cum acc.* dolis & inſidiis peto.

Διαϛρεϐλόω, torqueo, tormentis diſtraho.

Διάϛρεμμα, τὸ, depravatio, perverſitas, ut ſtrabonum, &c. A

Διαϛρέφω, fut. ψω, perverto, diſtorqueo; (2) depravo. Ζητῶν διαϛρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς ϖίϛεως, Act. 13, 8. Διαϛρέφων τὰς ὁδȣ̀ς Κυρίȣ τὰς εὐθείας, ib. v. 10.

Διαϛροϐέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuoſè pervado.

Διαϛροφὴ, ῆς, ἡ, diſtortio, obliquitas; (2) iniquitas, perverſitas; (3) depravatio. A διαϛρέφω.

Διάϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſtortus; (2) perverſus, præpoſterus. Διαϛροφος ϖοικίλως κεφαλὴ, *Aret.* Ab eod.

Διαϛρώννυμι, vel διαϛρωννύω, ſterno, inſterno.

Διάϛυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, columnis fultus. Hinc

Διαϛυλόω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio.

Διασυνίϛημι, commendo, jucundum reddo; (2) conſtituo, inſtituo. Gl. V.

Διασύομαι, vel διασεύομαι, tranſeo. Poëticè, ut hinc ſit διέσσυτο.

Διασυριγμὸς, ὁ, exſibilatio, irriſio. A

Διασυρίζω, ſibilum edo; (2) exſibilo.

Διασυρμὸς, ȣ͂, ὁ, diſtractio; (2) Diaſyrmus, figura rhetorica, quâ dictio ad duo diverſa ſignificata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio, irriſio.

Διασυρτικὸς, ἡ, ὸν, aptus, *item* pronus ad obtrectandum, cavillatorius. A

Διασύρω, obtrecto, graviter reprehendo, irrideo; (2) diſtraho, diſſipo. Ὃν ἂν σὺ λοιδορȣ́μενος ϗ διασύρων, Dem.

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, ſeu gutture diſſecto; (2) hiatus quilibet.

Διάσφαγμα, τὸ, idem. A

Διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum ſeco; (2) diſſeco. Hinc

Διασφαιρίζω, f. ίσω, in modum pilæ disjicio.

Διασφακτηρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui reſolvens, aptus ad reſolvendum jugulum.

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo; (2) fortunâ adversâ utor. Διέσφηλε τὴν τέχνην, Æſchin. Διασφαλῆναι τῆς ϖρὸς τινος συμμαχίας, id.

Διασφάξ, γὸς, ἡ, interſtitium, quo duæ rupes diruptæ diſtant, montis hiatus & ſciſſura, rupes hians & diducta; (2) vallis; qu. à διασφάζω.

Διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, f. ήσω, fundâ diſſipo, disjicio.

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

Διασφετερίζεσθαι, ſibi vindicare.

Διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in veſpam converto, veſpæ figuram tribuo; (2) clavis ligneis ferreiſve trabes configo & vincio.

Διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo.

Διασφίγγω, f. ξω, cohibeo, colligo, connecto.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio, connexio. Διάσφιγξις κραταιὴ, *Aret.*

Διασφύξις, εως, ἡ, pulſus *arteriarum*, *Aret.* Ex σφύζω, *ſalio.*

Διασχάω, fut. σω, pertundo, ut venam. Διασχάσαι φλέϐα, *Aret.*

Διασχηματίζω, f. ίσω, figuro, deſcribo.

Διασχιδὴς, εὶς, fiſſus, ſectus. A

Διασχίζω, f. ίσω, diffindo, diſcindo, diſſeco. Διεσχίϛαι τȣ͂ καλȣ͂, ſeparatur ab honeſto.

Διάσχις, ιδος, ἡ, diſſectio, fiſſio. A præc.

Διάσχισμα, ατος, τὸ, fruſtum è diſſectione.

Διασχολέω, f. ήσω, negotiis diſtineo, occupo.

Διασχὼν, a. 2. part. act. verbi διασχέω.

Διασώζω, f. ώσω, ſervo, ſalvum & incolumem tueor, conſervo; (v. *Ern.*) *in paſſ.* effugio, ſalvus perfugio. Ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δȣ͂λον αὐτȣ͂, Luc. 7, 3. Διεσώθησαν δι᾽ ὕδατος, 1 Pet. 3, 20.

Διασώσειε, *ſervaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro διασώσαι.

Διασώσῃ, *ſervaverit*, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Διασωϛὴς, legatus principis, qui legatum ab hoſtibus venientem in itinere comitatur & defendit, & ad principis audientiam ſalvum ac ſoſpitem perducit, *Ern.*

Διασωϛικὸς, ἡ, ὸν, hominum vitæ conſervandæ ſtudioſus. *Epith.* Imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, ſanctio, mandatum; (2) miniſterium. A διατάττω. Hinc

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, ſanctio.

Διατάκτης, ȣ, ὁ, diſpoſitor.

Διατάκτωρ, ορος idem & ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis & miſeriis uſque premor.

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu cuſtodio, penum adminiſtro.

Διατάμνω, diſſeco, diſcindo, *Ion.* & *Poet.* pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, conſtitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A διατάσσω.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo. Διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτȣ͂, Luc. 1, 29.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis; (2) contentio, ſeu oratio invectiva, interminatio vehemens; (3) diſtentio. A διατείνω.

Διατάσσω, vel διατάττω, f. άξω, ordino, diſpono; (2) ſtatuo, conſtituo; (3) impero, præcipio. Διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς ἀὐτȣ͂, Matt. 11, 1. Ἐϖοίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ, Luc. 17, 9.

Διαταφρεύω, f. εύσω, foſſam duco ad dirimendum, foſſâ dirimo, vel ſeparo; (2) perfodio.

Διαταχέων, *Adv.* repentè, celeriter, promptè, *Strabo.* A ταχύς.

Διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio, ut ferrum igni.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, nom. plural. perf. part. paſſ. n. g. verbi διαθρυλλέω.

Διατεθρυμμένος, *Adv.* delicatè, molliter; (2) diſſolutè. A διατεθρυμμένος, quod eſt *Particip. Perf. Paſſ.* à διαθρύπτω.

Διατείνας, a. 1. part. act. verbi

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) duro; (3) pertineo, ſpecto; (4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) adfirmo, adſevero; (6) oratione contendo cum aliquo, ſæpe per contentionem interrogo. Διατείνει ταῦτα διὰ ϖαντὸς βίȣ, Ariſtot. Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ ϖελτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα, Xen.

Διατειχίζω, fut. ίσω, dirimo, diſtermino muro interjecto. Ἡ δὲ ὑψηλὴ ῥὶς διατέτειχικε τὰ ὄμματα, Xen. Hinc

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id ſtructus, ut ſeparet quædam, murus interſepiens.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. m. διετεκμηράμην, certis notis oſtendo; (2) conjicio, conjecturis adſequor. Ἔργα τάτ᾽ ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο, Heſiod. Ἔργ. 396.

Διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, perſevero. Διατετελεκὼς τὰ ἐν τοῖς ἐφήϐοις δέκα ἔτη, Xen. Ἄσιτοι διατελεῖτε, Act. 27, 33.

Διατελὴς, ὁ ϗ ἡ, perpetuus.

Διατελῶς, *Ion.* διατελέως, ſemper, perſeveranter.

Διατέμνω, f. εμῶ, diſſeco, divello, perrumpo, diſcindo. Διατετμηκότα τὴν ϖολιτείαν, Æſchin.

Διατενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perpetuus; (2) contendens. A διατείνω.

Διατερσαίνω, exſicco, inarefacio.

Διατεταμένως, *Adv.* magnâ contentione, enixè. A διατείνω.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. διατάσσω.

Διατετινάχθαι, perf. inf. paſſ. v. διατινάσσω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, perterebro, pertundo.

Διατήκω, f. ήξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, ſervo, conſervo, tueor; (2) ſervo, obſervo; (3) attentè obſervo, caveo. Διετήρει ϖάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ ἀυτῆς, Luc. 2, 51. Hinc

Διατήρησις, εως, obſervatio, conſervatio:

Διατηρητικὸς, ἡ, ὸν, conſervans, conſervandi vim voluntatemque habens.

Διατίθημι, f. θήσω, diſpono, compono; (2) adminiſtro quamcunque rem; κακῶς διατιθέναι, malè pronunciare, malè agere; (3) conſtituo; (4) aliquo modo adficio, ut exhilaro, placo, concilio mihi; (5) tracto; & *in Medio*; (6) teſtor, teſtamento mando, vel relinquo; (7) paciſcor, pactum ineo, fœdus pango; (8) ſatisfacio; (9) vendo, venum expono; (10) *in paſſ.* ſignificat & habitum animi & mores, ut φιλοτιμως διατιθῆναι, cupidum honoris eſſe; (11) ſtatum & conditionem, ut ἄγὼν᾽ ἀδοξότερον διατεθειμένος, certamen tenue, minus glorioſum, cauſa malè, turpiter acta. Ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Heb. 8, 10. Διάθες τάδε κόσμῳ, diſpone eleganter, Ariſtoph. Av. 1336.

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno.

Διατίλλω, pervello, evello. Hinc

Διάτιλμα, ατος, τὸ, convulſio, evulſio.

Διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo; (2) probo, in honore habeo, curo. Διατετίμηνται θεοῖς, Æſchyl.

Διατίμησις, εως, ἡ, æſtimatio. A præc.

Διατιμητικὸς, ἡ, ὸν, æſtimandi vim habens, i. e. rei venalis pretium conſtituendi.

Διατινάσσω, f. άξω, diſcutio, quaſſatione labefacto; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διετίναξ᾽ ἄνω κάτω, Eur.

Διατινθαλέος, έα, έον, fervidus, ignitus, candens.

Διατιτραίνω, vide διατετραίνω.

Διατιτρώσκω, conficio ictu, confodio.

Διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.

Διατμήγω, f. ξω, diſſeco, diſcindo.

Διατμήσσω, idem. Ex διὰ, & τμήσσω, *ſeco.*

Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem reſolvo. Διητμίσθε τὸ ξύμπαν σκῆνος, *Aret.*

Διατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor, vel diſcurro.

Διάτοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, à pariete ad parietem pertinens.

Διατομὴ, ῆς, ἡ, inciſio. A διατέμνω.

Διάτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſectus, diſciſſus; (2) æquali portione diviſus. A διατέμνω.

Διατονθορύζω, murmuro, fremo.

Διατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.

Διάτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſtentus, extentus; (2) contentus, vehemens. Ab eod.

Διατοξεύω, f. εύσω, ſagittâ penetro, vel trajicio; (2) jaculor, telum vibro.

Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.

Διάτορος, ου, ὁ ϗ ἡ, penetrans; (2) trajectus; (3) qui clarè audiri poteſt, acutus, ſonorus.

Διατρανόω, ῶ, f. ώσω, reddo clarum & perſpicuum, declaro, manifeſto.

Διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango; (2) præcipito; (3) diſſeco, & contrunco animal.

Διατρέπω, f. τρέψω, diſtorqueo, perverto; (2) averto, avoco, deterreo; (3) perſuadeo; (4) perterreo, ad inopiam conſilii redigo. Διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, Herod.

Διατρεπτικώτατα, efficaciſſimè ſc. ad perſuadendum, ap. *Cl. Alex.*

Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ ἀρτοποιΐας οἰκίαν διατρέφει, Xen.

Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, diſcurro, percurro, curſu pertranſeo; (2) evado.

Διατρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco; (2) perterrefactus diffugio; (3) perterebro, perforo. Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, Il. 11, 486. Ex τρέω, tremo, vel τράω, *perforo.* Hinc

Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio. Unde

Διάτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, perforatus, foraminibus pertuſus.

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, productio temporis in longum, procraſtinatio; (2) commoratio in aliquo loco, converſatio; (3) ſtudium vel opera, quæ alicui rei impenditur, exercitium, occupatio; (4) Philoſophorum congreſſus & diſputatio; (5) locus in quo διατριβὴ fit; (6) ſchola, locus, in quo literæ diſcuntur. A

Διατρίβω, f. ψω, abſumo, attero, perdo; (2) moror, commoror; (3) tempus tero in aliquâ re; (4) procraſtino, differo, duco, extraho aliquem oſtenſâ variâ ſpe. Διατρίβειν χρόνον ἔπη, τὸν βίον ἔν τινι, ἐπὶ τινι, περὶ τὰ μαθήματα, πρὸς θυσιαις, Plut. Διετρίβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς, Act. 14, 28. Hinc

Διατρίμμα, ατος, τὸ, intertrigo; (2) intertrimentum.

Διατριπτικὸς, ἡ, ὸν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.

Διάτριτος, ου, ὁ, morbus ſeu febris tertiâ quâque die rediens.

Διάτριχα, *Adv.* trifariam, tripliciter.

Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confuſio oris; (2) confuſio, perturbatio; (3) commiſeratio; (4) mentis mutatio, à ſuaſione diverſa.

Διάτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, perverſus; (2) qui perverti ſolet; (3) mutabilis. Ab eod.

Διατρόφη, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.

Διατροχάζω, curru vehor, & quidem ferè celeriter, properè; (2) diſcurro.

Διατρύγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, frumento conſitus inter vitium ordines; (2) frugifer. A τρύγη.

Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo; (2) penetro, transfigo; (3) excavo. Hinc

Διατρύπημα, τὸ, perforatio, foramen.

Διατρύπησις, ἡ, perforatio.

Διατρυπητὸς, ἡ, ὸν, perforatus.

Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicatè vivo, luxurior, luxu diffluo. Διατρυφήσῃ παιδείᾳ τεθραμμένος, Plat.

Διατρυφεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi διαθρύπτω.

Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, crodo.

ΔΙΑΤΤΆΩ, ῶ, percribro.

Διάττω, huc & illuc ſalio, emico. Ex ἄττω.

Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, conſtituo, ſancio; (2) formo, reformo; (3) apud me conſtituo, animo concipio. Διατυποῦν νόμους, Luc.

Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio; (2) conſtitutio, ſtatutum, teſtamentum; (3) figura rhetorica; (4) oratio, velut imaginem rei exhibens.

Διαυαίνομαι, exſiccor. Ab αὖος, *ſiccus.*

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. διαυαίνομαι.

Διαυγάζω, f. άσω, perluceo; (2) illuceſco. Ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, 2 Pet. 1, 19.

Διαύγασμα, ατος, τὸ, diluculum. A præc.

Διαυγασμὸς, ου, ὁ, ſplendor tranſlucens.

Διαύγεια, ας, ὁ, idem. A

Διαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pellucidus, tranſlucidus, limpidus. Ex αὐγὴ, *ſplendor.*

Διαυγία, ας, ἡ, ſplendor pellucens.

Διαυγάω, illuceſco, ἡμέρα διαυγῶσα, diluculum.

Διαυλακίζω, f. ίσω, perſulco, peraro.

Διαύλειον, ου, τὸ, diaulium, quum omnibus in ſcenâ tacentibus tibicen intus canit.

Διαύλιον, ου, τὸ, idem. Ab αὐλὸς,

Διαυλίσκος, ου, ὁ, canaliculus in dioptris, quo viſus dirigitur. Ex iiſd.

Διαυλοδρομέω, ῶ, à calce ſeu metâ rurſum ad carceres redeo. A

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum currit, qui curſum circenſem, i. e. διστάδιον, peragit.

Δίαυλος, ου, ὁ, circumactus curriculi hujuſmodi, ut, quum ad metam perveniſſent, flectentes eo rurſum recurrant, unde curſum inierant: curſus duplex, à carcere ad metam, & à metâ ad carcerem; (2) menſura duorum ſtadiorum; (3) ſtudium abeundi, ſed & mox redeundi. Ex αὐλὸς, q. v.

Διαυλωνία, ας, ἡ, locus anguſtus, in quo aves ſilveſtres capiuntur. A præc. Hinc

Διαυλωνίζω, f. ίσω, per anguſtum fluo; (2) meatus longos tranſeo:

Διαυλωνισμος, ὁ, tranſitus per longos meatus.

Διαυχονίζομαι, f. ίσομαι, cervicem erigo; (2) elatâ cervice incedo. Ex αὐχήν.

Διαυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in cervice, per cervicem vadit. Ex iiſd.

Διαυχέω, glorior.

Διαφαγεῖν, exedere, edendo conſumere.

Διαφαίνω, f. ανω, oſtendo, demonſtro; (2) eluceo; & διαφαίνομαι, inter alia conſpicuus ſum; (3) pellucidus ſum; (4) in conſpectum venio, conſpicuus fio. Διεφάνη οὐδὲν πρὸς αὐτὸ ἰσχύος πέρι, ἢ ἀσθενείας, Thucyd. l. 2. c. 51.

Διαφανεία, & διαφανία, ἡ, ſplendor, perſpicuitas, pelluciditas.

Διαφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pellucidus, candens; (2) illuſtris, celebris, clarus. A διαφαίνω.

Διαφανέστατα, *Adv.* clariſſimè.

Διάφανσις, εως, ἡ, idem quod διαφανεία.

Διαφανῶς, *Adv.* pellucidè, clarè, manifeſtè; (2) cum concentu ſuavi.

Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medicamentum purgans præbeo, potionibus medicatis purgo.

Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.

Διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, floccifacio, etiam verbis.

Διαφαύω, f. αύσω, illuceſco.

Διαφεγγής, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus.

Διαφενάκισις, ἡ, deceptio, impoſtura.

Διαφερόντως, *Adv.* excellenter, egregiè, etiam vehementer; (2) magis, maximè. A

Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diverſas partes fero; (2) diſſipo; (3) divulgo; (4) traduco, agito, bellum, ætatem, &c. &c. (5) fero, perfero, ſuſtineo; (6) differo; (7) antecello, excello, præſto; (8) confero, proſum; & (9) διαφέρομαι, jactor, diffundor; (10) diſſideo, diſſentio; (11) contendo, ambigo, litigo; (12) etiam ſententiâ judicum dicitur διαφέρεσθαι. Διαφέρειν τὰς ψυχὰς, diſtrahere, ἐν ἑαυτῷ, cogitare, ἀπὸ τόπου, ἐπὶ τόπον, traducere; γυναικὸς οὐδὲν differre; τῶν ἄλλων τινι, antecellere in; ἡμῖν, prodeſſe; ἀνδρία, πρὸς πολεμικὰ, præſtare. Imperſ. ᾧ μάλιστα διαφέρει, cujus maximè intereſt. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν, diſcrepabis, Ariſtoph. Nub. 533.

Διαφεύγω, f. εύξομαι, effugio, evito. Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι, Ariſtoph. Nub. 442. Οἱ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, Idem Veſp. 459. Hinc

Διαφεύξις, ἡ, effugium.

Διαφημίζω, f. ίσω, ſpargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox. Διαφημίζειν τὸν λόγον, Marc. 1, 45. Διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ, Matt. 9, 31.

Διαφθαρῇ, 2. ſing. a. 2. conj. paſſ. v.

Διαφθείρω, f. ερω, corrumpo; (2) ſtupro; (3) interficio; (4) *de legibus eſt* abrogare, *de judiciis* eludere, perfringere; *in fœtu*, elidere per abortum. Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρετε διὰ τὰ σχήματα, Ariſtoph. Pace, 323. Τὰς οὔσας τέ μου ϗ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν, Soph. El. 308. Hinc

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; (2) ſtupratio, vitiatio; (3) abortus; (4) ſtrages, cædes, pernicies; (5) mors.

Διαφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor; (2) ſtuprator.

Διαφθορέω, ῶ, diripio, vaſto.

Διαφθονοῦμαι, per invidiam in periculum & mala adducor, *Joſ.*

Διαφίημι, f. ήσω, dimitto; (2) elabi manibus ſino. Διαφεῖναι τὴν δύναμιν, Dem.

Διαφιλονεικέω, ῶ, ήσω, pervicaciter contendo.

Διαφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo & magno ſtudio conor aliquid efficere.

Διαφλέγω, f. ξω, exuro.

Διάφλυξις, ἡ, effuſio, ebullitio. A φλύω.

Διαφοιβάζω, f. άσω, vaticinor.

Διαφοινίσσω, rubefacio, cruento.

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebeſco. Τοῦ ἔργου λόγος μείζων διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην, Plut.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, diſcrimen; (2) diſſidium, diſſenſio, controverſia, contentio, inimicitia; (3) id quod intereſt tuâ, pro fortunâ rei. Hinc

Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio, diſtraho; (2) diripio, ſpolio, diſcutio; (3) digero; & *in Paſſ.* exhaurior, reſolvor, diſſipor. Διαφορουμενης τῆς αὐτοῦ χωρας ὑπὸ τῶν λῃστῶν, Dem. Ἵν᾽ ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ dilanier, Ariſtoph. Av. 360. Διαφορήσω σ᾽, εἴτι γρύζεις, idem Eq 294. A διαφορὰ. Hinc

Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod diſſipatur, ſeu diſjicitur; (2) ludicrum, ludibrium.

Διαφόρησις, εως, ἡ, diſſipatio, v. gr. per ſudorem, reſolutio; (2) diſſolutio. Ab eod.

Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, diſcutiendi vim habens, v. gr. per ſudorem. Vox medica.

Διάφορον, ου, τὸ, differentia; (2) ſimultas, odium; (3) pars adverſa; (4) controverſia; (5) ſumptus, impenſæ; (6) ipſa pecunia, & pretium rei; (7) tributum; (8) utilitas; (9) præmium.

Διάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, differens, diverſus; (2) præſtans, excellens; (3) commodus, utilis; (4) diſſidens, diſſentiens, atque etiam inimicus, hoſtis. A διαφέρω.

Διαφορότης, ητος, ἡ, idem quod διαφορά.

Διαφόρως, *Adv.* cum differentiâ; (2) diverſè, variè, multifariam; (3) exquiſitè, eximiè.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, interſepimentum, quod interſepit, ſeu interſepiendo diſcludit; (2) membrana, quæ cor & pulmonem à jecore & liene diſtinguit præcordia:

Διαφράγνυμι, ſive διαφράγνυμαι, ſepio, munio, obſtruo. Διεφράγνυτο ξύλοις πολλοῖς τὸ στρατόπεδον, Plut. A

Διαφράσσω, vel διαφράττω, f. άξω, interſepio, ſepto interjecto diſcludo & ſeparo.

Διαφραδέως, liquidè, apertè. A φραδής.

Διαφρίττω, inhorreſco.

Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam ſuſcipio & adhibeo.

Διαφρος, ον, ſpumans. Ab ἀφρός, *Ern.*

Διαφρυκτοῦν, ſuffragia ferre & ſortiri, *Suid.* A calculo, qui φρυκτὴ ψῆφος dicebatur, & φρυκτὸς κύαμος.

Διαφυὰς, άδος, ἡ, fiſſura.

Διαφυγγάνω, effugio, evado. Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων, Thuc. A διαφεύγω.

Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ex διὰ, & φυγὴ.

Διαφύγοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. v. διαφεύγω.

Διαφυὴ, ῆς, ἡ, interſtitium inter artus, intervallum, fiſſura. A διαφύω.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. v. διαφυλάσσω.

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. άξω, conſervo, cuſtodio, tueor, retineo. Διαφυλάσσειν τὴν πόλιν, Eur.

Διαφυράω, ῶ, f. άσω, ſubigo, pinſo.

Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo; (2) flatu diſcutio, diſpergo. Hinc

Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, diſſipatio.

Διάφυσις, εως ἡ, interſtitium inter artus; (2) fiſſura, rima, res intercurrens & diſcriminans. A διαφύω.

Διαφύσσω, exhaurio. Ex διὰ, & ἀφύσσω.

Διαφυτεύω, ſero, planto.

Διαφύω, f. ύσω, internaſcor; (2) enaſcor, orior.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce ſeu ſono diſſideo, diſſentientem ſonum edo; (2) diſſideo, diſcrepo. Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις, Ariſt. (3) à nimiâ vocis contentione obmuteſco, *unde* (4) animam ago, efflo, morior, pereo, *Ern.*

Διαφώνησις, εως, ἡ, diſſonantia, diſcrepantia.

Διαφωνητικὸς, ὴ, ὸν, qui eſt ingenio ad diſſentionem propenſo. A præc.

Διαφωνία, ας, ἡ, vocis ſeu ſoni diſcrepantia; (2) diſſenſio, diſcordia. A

Διάφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſonus; (2) diſſentiens. Ex διὰ, & φωνὴ, *vox*.

Διαφώνως, diverſè ab aliquo. A præc.

Διαφώσκω, illuceſco.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illuſtro; (2) in lucem profero.

Διαχαίνω, hiſco, magno hiatu diducor.

Διαχάλασμα, τὸ, interſtitium, hiatus.

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, diſſolvo; (2) reſolvo, diſſipo, aperio.

Διαχαράττω, f. ξω, deſcribo, exaro.

Διαχαρίζομαι, dilargior.

Διαχάσκω, hiſco.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. verbi διαχέω.

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.

Διαχειραγωγέω, traduco.

Διαχειρία, ἡ, adminiſtratio, tractatio.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, adminiſtro, rego, gero, tracto, *in med.* interficio. Διαχειρίζειν τὰ πράγματα, χρέματα, πόλλα τῶν κοινῶν. Ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου, Act. 5, 30.

Διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod διαχείρια.

Διαχειρισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo declaro, utra res ex propoſitis mihi placeat.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, quâ una è duabus rebus alteri ſuffragio præfertur.

Διαχεω, f. εύσω, diffundo, diſpergo, & diſſipo fundendo; (2) divulgo; (3) perfundo, transfundo; (4) diſſeco, in fruſta ſeco; (5) frango, minuo, v. gr. impetum, iram; *unde* & lenio, placo; (6) perdo; (7) *in paſſ.* hilari animo ſum. Καὶ μεν διέχευσαν ἅπαντα, Il. 7, 316.

Διαχλευάζω, irrideo.

Διαχλιδάω, ῶ, f. ήσω, luxui deditus ſum, in deliciis vivo.

Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco; (2) aggere arceo.

Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor; (2) ſuſtento me; (3) interficio; (4) mutuo ſumo. Διαχρᾶσθαι ξεινικοῖσι ἔθεσι, κήρυξι, ἀσυλία. Διεχρήσαντο τοιούτῳ μόρῳ, Herod.

Διαχρασθαι, præſ. inf. pro διαχράεσθαι, à διαχράομαι.

Διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, unguentum; (2) perunctio. A

Διαχρίω, fut. ίσω, perungo, perlino.

Διαχρόω, f. ώσω, coloro; (2) contamino.

Διάχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro diſtinctus, aurum intextum habens, inauratus.

Διαχρώννυμι, vel διαχρωννύω, f. χρώσω, idem quod διαχρόω.

Διαχυσις, εως, ἡ, diffuſio, effuſio; (2) profuſio, prodigalitas; (3) lætitia, voluptas, &c.

Διαχυτικὸς, ὴ, ὸν, diffundendi & exhilarandi vim habens; (2) prodigus. A

Διαψύω, f. ύσω, diffundo, effundo; (2) latè ſpargo; (3) placo, exhilaro; *unde* διακεχυμένοι, læti, hilares, *præſertim* in conviviis, ludo, item voluptuarii.

Διαχώννυμι, vel διαχάννυω, idem quod διαχόω.

Διαχωρέω, ῶ, fut. ήσω, pervado; (2) excerno, onus ventris pono; (3) admittor, probor, *de* nummis. Hinc

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum; (2) hiatus.

Διαχώρησις, εως, ἡ, excretio, egeſtio, maximè per alvum.

Διαχωρητικὸς, egerendi vim habens, (per alvum.)

Διαχωρίζω, f. ίσω, diſgrego, diſcerno, disjungo. Hinc

Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod

Διαχωρισμὸς, οῦ, ὁ, ſeparatio, ſejunctio.

Διαχωριστικὸς, ὴ, ὸν, ſeparandi vim habens, qui diſcernit ac ſeparat. Ab eod.

Διάχωρος, ου, ὁ, intervallum quod eſt inter cohortes, aut centurias, manipulorum interſtitium. A χῶρος.

Διάχωσις, ἡ, aggeris oppoſitio. A διαχόω.

Διαψαθάλλω, idem quod διαψαλάττω, Heſ. διαψαθαλάσσω, contrecto, *Poil.*

Διαψαίρω, f. αρῶ, perpurgo; (2) perflo, perſpiro; (3) diſtraho; (4) diſſolutus ſum, diffluo; (5) quietus ſum. Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ, Ariſtoph. Av. 1721.

Διαψαλάττω, dimitto ad ſcrutationem.

Διαψάλλω, f. αλῶ, tango; (2) pſallo.

Διάψαλμα, ατος, τὸ, cantus & melodiæ immutatio. A διαψάλλω.

Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo & tergendo penetro; (2) perforo, perfodio, effodio.

Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.

Διαψεύδομαι, fut. εύσομαι, fallo, decipio, mentior. Διαψευσθεὶς ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, Iſocr. in orat. ad Philip. Διεψεύσθη τῶν λογισμῶν, Plut. in Lyc. opinione ſuâ eſt falſus.

Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertrecto.

Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in urnam conjicio, ſententiam fero. Hinc

Διαψήφισις, εως, ἡ, ſuffragiorum latio; (2) diſquiſitio; (3) recenſio civium populatim tributimque citatorum; examen, quod ſinguli populi de popularibus inſtituunt, inquirentes, num quis revera civis ſit, an vero peregrinus & perperam adſcriptus:

Διαψηφισμὸς, ὴ, ὸν, populi ſcitum, judicum decretum.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, ſuſurro; (2) fremo.

Διαψυκτικὸς, ὴ, ὸν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A

Διαψύχω, f. ξω, refrigero; (2) recreo, reficio; (3) aëri ſeu vento perflandum expono. Τὰς ναῦς διαψύξαι, Thuc.

Διάω, vel διάημι, perflo, perſpiro.

Δίβαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bipes. Ex δὶς, & βαίνω.

Δίβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis tinctus. *Epith.* purpuræ; (2) ἡ δίβαφος, veſtis purpurea, purpura prætexta. Ex δὶς, & βάπτω.

Δίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, dupliciter injectus, (infectus, de panno, *Ern.*) (2) anceps; (3) duplex. Ex δὶς, & βάλλω.

Δίβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duplicis eſt conſilii. Ex δὶς, & βουλὴ, *conſilium*.

Δίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. Ex δὶς, & βρέχω, *madefacio*.

Διγαμέω, alteras nuptias celebro.

Διγαμία, ας, ἡ, ſecundæ nuptiæ. A

Δίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſecundo jungitur matrimonio.

Δίγαμμα, duplex gamma. Æolica litera figurâ & vi ſimilis Latinæ F. Sic dicta quod duorum Γ ſibi ſuperimpoſitorum formam gerat.

Διγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mento eſt bipartito.

Διγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui duorum eſt generum; (2) qui duplicis eſt ſexus. Ex δὶς, & γένος.

Δίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, binas pupillas habens.

Δίγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis inciſus, geminâ ſculpturâ inciſus. Ex δὶς, & γλύφω.

Δίγλωσσος, vel δίγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus; (2) bilinguis, fallax. A γλῶσσα.

Δίγνωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duplicis ſeu dubiæ eſt ſententiæ, anceps. A γνώμη.

Διγόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplici geniculorum nodo cinctus. A γόνυ, *genu*.

Διγονία, ας, ἡ, partus geminus, ſeu partûs geminatio & iteratio. A

Δίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, ſeu bis genitus. Ex δίς, & γίνομαι, *naſcor*.

Δίγυιος, vel δίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duorum jugerum eſt. A γύα.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.

Διδακτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Διδακτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.

Διδακτὸς, ὴ, ὸν, doctus, peritus; (2) qui doceri poteſt; (3) qui diſci poteſt; (4) docendus, quem docere licet; (5) arte excogitatus, exquiſitus. Ab eod.

Δίδακτρον, ου, τὸ, præmium, quod magiſtro pro doctrinâ traditur, Minerval. Ab eod.

Διδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duorum eſt digitorum.

Διδακτῶς, per doctrinam.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω.

Διδάξει, *docebit*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus.

Διδάξω, a. 1. conj. act. v. διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi docetur, gymnaſium, ſchola. A διδάσκαλος. Unde

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, inſtitutio.

Διδασκαλικὸς, ὴ, ὸν, qu. dic. doctorius, ad doctrinam pertinens; (2) docendi peritus.

Διδασκαλικῶς, more docentium.

Διδασκάλιον, ου, τὸ, idem quod δίδακτρον. A

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter, literarum, aut morum; (2) magiſter quilibet; (3) poëta comicus, tragicus aut dithyrambicus. A διδάσκω.

Διδασκέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro διδάσκειν.

Διδασκεμεναι, idem, ſed *Doricè*.

Διδασκευ, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Dor.* pro διδάσκου.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. v. διδασκέω, *Att.* pro

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, inſtituo; (2) *in Paſſiv.* diſco, certior fio; (3) *in med.* erudiendum curo, loco. Διδάσκειν τοὺς πολίτας τὰ ζυμφέροντα, τινὰ περὶ τινος, τινὰ μίσθου δρᾶμα, edere. Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, Joan. 14, 26.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, inſtructio, admonitio. A διδάσκω.

Διδαχθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi διδάσκω.

Διδείασι, *ligant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro διδέασι, vel διδεῖσι, à δίδημι.

Διδέω, vel δίδημι, ligo. A δέω.

Διδη, ligabat, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐδίδη.

Διδόαμεν, *damus*, 1. pl. præſ. ind. act. per *Epentheſ.* pro δίδομεν, à δίδωμι.

Διδοῖ, *dat.* 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro διδόει, à διδόω, pro δίδωμι, *do*.

Διδόμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro διδόναι.

Δίδοτι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro δίδωσι.

Διδότω, *dato*, 3. ſing. præſ. imperat. act.

Δίδου, *da*, 2. ſing. præſ. imperat. med.

Διδοῦν, *Ion.* & *Poet.* pro διδόναι.

Διδόω. Unde διδώσομεν, διδώσειν, ἐδίδουν. Idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, fugio, aufugio. A δράω.

Διδράσω, f. 1. ind. act. verbi διδράσκω.

Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus duas continens drachmas, (Alexandrinis autem idem eſt, quod al. τετράδραχμον, quia drachma Alex. valet duas Atticas, *Ern.*) Ex δὶς, & δραχμή. Unde

Δίδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, valens duas drachmas.

Διδυμάονε, nom. dual. à διδυμάων.

Διδυματόκος, ου, ἡ, & διδυμοτόκος, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex δίδυμος, & τίκτω, *pario*.

Διδυμάων, άονος, ὁ, geminus. A δίδυμος.

Διδυμεύω, f. εύσω, geminam habeo prolem.

Διδυμογενὴς, eodem partu editus.

Διδυμόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici voce reſonans.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, geminus, duplex; *in Pl.* (2) gemini, gemelli; (3) teſticuli.

Διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas; (2) gemina natura; (3) geminatio A præc.

Διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.

Διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus.

Διδυμόχροος, *contr.* διδυμόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, bicolor. Ex δίδυμος, & χρόα.

Δίδωθι, imperat. act. *Poet.* & *Æol.* pro δίδοθι.

ΔΙ'ΔΩΜΙ, f. δώσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in matrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adſcribo alicui, *in bonam partem*, ut doctrinæ laudem, &c. (7) *in partem deteriorem*, affligere, ut διδόναι πόνους, &c. (8) mathematicis eſt indicare, definire numerum, quantitatem, ut ex eâ colligatur, quod quæritur, *Ern.* Διδόναι τινι σοφίας ἀριστεῖον, θυγατέρα εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν, dedere; πληγὰς, infligere, τῷ ῥεύματι, projicere, ἀμφιδέας περὶ τοὺς πόδας, injicere. 'Ουκ οἶσθ' ὅπῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας ποτὲ, Soph. El. 1363. Γαμικὴν χλαμίδα διδότω τὶς δεῦρό μοι, Ariſtoph. Av. 1699.

Διδῶν, *dare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διδοῦν, & hoc *Ion.* & *Poet.* pro διδόναι.

Δίδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duorum palmorum eſt. Ex δὶς, & δῶρον, *palmus*.

Δίε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιε, à δίω, pro δείδω, *timeo*.

Διεβίβασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαβιβάζω.

Διεβλήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διαβάλλω.

Διεγγυὰ, ᾶς, ἡ, fidejuſſio. Ex διὰ, & ἐγγύη.

Διεγγυάω, ῶ, ſponſione factâ recipio & libero, quod ſit in adſertione, repignero; (2) oppignero; (3) *in medio* ſpondeo, promitto, facturum me recipio; (4) ſponſores do. Διεγγυήσαντες τὰ σώματα χρημάτων, D. Hal. Hinc

Διεγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſionis interceſſio.

Διεγείρω, ερῶ, excito, ſuſcito, expergefacio; (2) exſtimulo. 'Εν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διανοιαν, 2 Pet. 3. 1. Θάλασσα διηγείρετο, Joan. 6. 18.

Διεγερθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. διεγείρω. Unde

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio:

Διεγερτικὸς, ὴ, ὸν, excitandi vim habens.

Διεγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo, expergiſcor.

Διεδάσσατο, *diſtribuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* à διαδάζω.

Διεδεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διέδειξε, à δείκνυμι.

Διεδιδόμην, 1. ſing. imp. ind. paſſ. v. διαδίδωμι.

Διέδοξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαδοκέω.

Διεδρα, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διέδρη, à διάδρημι, *effugio*.

Διεδρία, ας, ἡ, diſſidium. A διέδρος.

Διέδριον, ου, τὸ, ſellula, Dim. à διεδρον.

Διέδρον, ου, τὸ, biſellium, ſellæ genus. A

Διέδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſidens. Ex διὰ, & ἕδρα.

Διέδωκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διαδίδωμι.

Διέζωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαζώννυμι.

Διέθετο, 3. ſing. a. 2. med. v. διατίθημι.

Διέθηκα, 1. ſing. a. 1. indic. act.

Δίει, *tranſmittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi διέω, aut διΐημι, *tranſmitto*.

Διεζευγμένως, diviſè, disjunctè.

Διεθίζω, f. ίσω, & διεθίζομαι, aſſuefacio. Διεθίζῃ χρόνῳ μακρῷ τὸ ἄλγημα, Aret.

Διειδέναι, pernoſcere, probè tenere.

Διειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, clarus.

Διεῖλε, 3. ſing. a. 2. ind. v. διαιρέω.

Διειλημμένως, *Adv.* diſtinctè, diviſim; (2) præciſè, præciſâ formulâ. A διειλημμένος, quod eſt à διαλαμβάνω.

Διείλησις, εως ἡ, turbo, convolutio. Ab εἰλέω.

Διειλύω, vel διειλύσσω, clam evolvo, *in paſſ.* clam abeo, aufugio è mediâ turbâ.

Δίειμι, tranſeo, permeo, tranſmitto; (2) penetro; (3) proſequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenſeo. Ἅπαντα γὰρ δίειμι σοι τὸν ἀέρα, narro, Ariſtoph. Av. 1398.

Δίειμι, uſque ſum, pergo eſſe.

Διείπω, enuncio, expono; (2) adminiſtro.

Διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, interſepio; (2) intercludo, ut viam. Βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος, Plut.

Διείρεο, imperat. med. *Ion.* pro διείρου, à

Διείρομαι, inquiro, interrogo diligenter.

Διείρω, trajicio, infero, innecto; (2) tranſadigo.

Διειρωνόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimulato hoſpitio fallens, ſub hoſpitalitatis ſpecie decipiens. Vox Comica Ariſtophanis de Laconibus. Ex διὰ, εἰρωνεία, & ξένος.

Διεισδύνω, f. δύσω, ſubeo, ingredior.

Διεκβαίνω, exeo per, inter.

Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, ſaltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum anguſtum & interceptum, & exitus quicunque.

Διεκβόλιον, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum.

Διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, ſive armis, ſive oratione, ulciſcor.

Διεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſus; (2) percurſus. Ab ἐκτρέχω.

Διέκδυμι, & διεκδύω, exeo, erumpo. Hinc

Διέκδυσις, εως, ἡ, ambages, fuga & ſtrophæ tergiverſationum; (2) exitus, eruptio.

Διέκειτο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. διάκειμαι.

Διεκθέω, f. θεύσομαι, diſcurro, excurro.

Διεκθρώσκω, perrumpo, erumpo.

Διεκλυω, reſolvo, exſolvo.

Διεκόπην, 1. ſing. a. 2. paſſ. v. διακόπτω.

Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior.

Διεκπεραίνω, f. ανῶ, abſolvo & ad finem perduco rem inſtitutam; (2) percurro, dicendo.

Διεκπεράω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, è loco aliquo per alium tranſeo; (2) exeo; (3) trajicio, tranſeo; (4) trajicio, transfigo.

Διεκπερδικίζω, f. ίσω, perdicis more decipio & effugio. Ex διὰ, ἐκ, & πέρδιξ.

Διεκπίπτω, per medium elabor, & evado; (2) per rimam & foramen evado; (3) intercido. Διεκπίπτω ἐκ τῶν στρατοπέδων, Plut.

Διεκπλέω, f. εύσω, impetum claſſe facio, carptim, h. e. irruendo, & mox recedendo, & deinde iterum impetum faciendo; (2) per medium navigo, v. gr. per hoſtiles naves. Unde talis impetus dicitur.

Διέκπλοος, *contr.* διέκπλους, ου, ὁ, & diſtinguitur à μάχη, *Ern.*

Διεκπλώειν, *Ion.* & *Poet.* pro διεκπλεῖν.

Διεκπνέω, f. εύσω, exſpiro per, perflo. Hinc

Διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, exſpiratio, pertranſitus.

Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, tranſeo per; (2) progredior.

Διεκπροαλὴς, ὲς, è ſuperiori loco pondere ſuo ruens.

Διέκπτωσις, εως, ἡ, effugium. A διεκπίπτω.

Διεκρέω, f. ρεύσω, perflo, effluo per. Hinc

Διέκροος, *contr.* διέκρους, ου, ὁ, meatus per quem aliquid effluit, oſtium, exitus aquæ.

Διέκτασις, ἡ, pandiculatio. A διεκτείνω.

Διεκτέμνω, f. εμῶ, diſſeco; (2) exſeco.

Διεκτρέχω, excurro per, percurro.

Διεκφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pellucidus; (2) illuſtris, clarus. Ex διὰ, & ἐκφανής.

Διεκφεύγω, effugio.

Διεκχέω, effundo. Διεκχέῃ τὸ αἷμα, *Aret.*

Διέλαθον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διαλανθάνω.

Διελάλουν, *divulgabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελάλεον, à διαλαλέω.

Διελασία, ας, ἡ, decurſio militaris.

Διέλασις, εως, ἡ, idem. A

Διελαύνω, f. λάσω, perequito, equitando iter perago; (2) decurro in armis; (3) transfigo, trajicio. Ὃν σὺ δορατίῳ διέλασας, Luc.

Διελέγετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. διαλέγομαι.

Διελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto; (2) diſcepto. Διελέγχων ἅπαντας, Luc.

Διελεῖν, *diviſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω.

Διελεύσεται, *penetrabit*, 3. ſing. &

Διελευσόμεθα, *tranſibimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι.

Διελέχθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διαλέγω.

Διεληλυθότα, acc. ſing. perf. part. med. verbi διέρχομαι, *tranſeo*.

Διέλης, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. v. διέρχομαι.

Διελίννυω, ceſſo, deſino.

Διελίττω, pervolvo, excutio, ſc. librum.

Διελκυσμὸς, ὁ, pertrahendi actio.

Διελκυστίνδα, ης, ἡ, puerorum luſus, in quo una pars ſingulos alterius partis ad ſe pertrahere nititur. A

Διελκύω, f. ύσω, traho per, v. gr. annulum, *præcipuè dicitur*, de navibus quæ per iſthmum trahuntur, vid. δίολκος.

Διέλκω, f. ξω, diduco; (2) idem quod præc.

Διελλαμβάνω, undique amplector, λόγος διενειλημμένος, oratio intricata, obſcura.

Διελοιδοροῦντο, *conviciis adficiebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. διαλοιδορέω.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διείλοντο, à διαιρέω, *divido*.

Δίεμαι, humecto. A δίημι.

Διεμαρτυράμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διεμάχετο, 3. ſing. imperf. med. v. διαμάχομαι.

Διεμβάλλω, injicio, immitto.

Διεμερίσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi διαμερίζω.

Διεμμενω, f. ενῶ, conſtanter permaneo in.

Διεμπιμπλάω, ſeu διεμπίμπλημι, ſeu διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo.

Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coëmo, mercor; (2) divendo. Τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης; dictis obſcuris ducit, Soph. Phil. 580.

Διεμφαίνω, f. ανῶ, oſtendo.

Διενεῖκαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro διενέγκαι, à διαφέρω, *conficio*.

Διενενῶντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. v. διανοέομαι.

Διενήνοχε, *diſtulit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* verbi διαφέρω, *differo*.

Διενθυμέομαι, cogito diligenter, cum curâ & ſollicitudine.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.

Διενίσταμαι, f. ενστήσομαι, occurro diſſerendo.

Διενοήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διανοέομαι.

Δίενος, ου, ὁ ϗ ἡ, biennis, bimus, qui eſt duorum annorum. Ex δὶ, vel δὶς, & ἔνος.

Διενόχλεω, moleſtus ſum.

Διεντέρευμα, τος, τὸ, Vox comica, ap. Ariſtoph. quæſita de inteſtino.

Διεξάγω, f. άξω, traduco; (2) rego, adminiſtro; (3) tranſigo; (4) dirimo. Διεξάγειν τὸν βίον, τὴν ἀμφισβήτησιν, Polyb. Hinc

Διεξαγωγὴ ῆς, ἡ, tranſactio, compoſitio, controverſiæ diremptio; (2) exitus, finis rei.

Διεξάϊξε, *cum impetu tranſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διεξήϊξε, à διεξαΐσσω.

Διεξάνθημα, ατος, τὸ, puſtula. Διεξανθήματα μικρὰ, *Aret.*

Διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.

Διεξάττω, f. άξω, erumpo, proſilio.

Διέξειμι, tranſeo; (2) narro, ediſſero, mente revolvo; (3) perlego.

Διέξεισιν, 3. pl. præſ. ind. act.

Διεξείργω, prohibeo, arceo.

Διεξελαύνω, f. άσω, tranſeo.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διεξέρχομαι.

Διεξελέγχω, refello.

Διεξελεύξις, ἡ, idem quod διέξοδος.

Διεξελήλυθα, *tranſii*, perfect. ind. med.

Διεξελθεῖν, *tranſiiſſe*, a. 2. inf. act.

Διεξελίσσω, diſſolvo. Φακέλους ῥάβδων διεξελίσσουσι, Herodot.

Διεξερέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.

Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor. Διεξερευνώμενος χώραν, Plat. Hinc

Διεξερευνητὴς, ου, ὁ, perſcrutator, indagator.

Διεξερπύζω, f. ύσω, erepo, prorepo. A

Δίεξέρπω,

Διεξέρπω, f. ψω, idem.

Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranſeo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) conſidero, perpendo. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατὰ τινος βίυ, Luc. accuſare. Ὅσυς πονήσας ϗ διεξελθὼν πόνυς, Soph. Phil. 1409.

Διεξέρχονται, 3. pl. præſ. indic. act.

Διεξετάζω, f. άσω, diligenter inquiro.

Διεξηγέομαι, narro, demonſtro, explico.

Διέξις, εως, ἡ, idem quod διέξοδος. A διέχω.

Διεξιέμεναι, *enarrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διεξιέναι, à

Διεξίημι, dimitto, emitto per.

Διεξοδεύω, exitum reperio, exeo.

Διεξοδικὸς, ἡ, ὸν, pervius; (2) qui aliquid ordine & prolixè narrat & explicat ἱϛορία διεξοδικὴ, Plut. in Fab. A διέξοδος.

Διεξοδικῶς, *Adv.* copioſè, fusè, narratione & explicatione verboſâ, perſpicuâ.

Διέξοδος, υ, ἡ, bivium, trivium; (2) effugium, exitus latior; (3) tranſactio; (4) explicatio verboſa, & enarratio rei; (5) curſus; (6) excretio per alvum; (7) expeditio bellica.

Διεξυρέω, per urinam emitto.

Διεορτάζω, f. άσω, feſtum diem perago.

Διεπέρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαπεράω.

Διέπεσον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διαπίπτω.

Διεπέφραδε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφραδε, à verbo διαφράζω, *dico.*

Διέποντι, *Dor.* pro διέπυσι, à διέπω.

Διεπράθομες, *perdidimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διεπράθομεν, à διαπέρθω.

Διέπρησσον, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διέπρασσον, à διαπράσσω.

Διέπτατο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. διίπταμαι.

Διέπω, adminiſtro, rego, guberno. Διέπειν ἀγῶνα, Herodot. ϛρατὸν, Il. 2, 207.

Διεπιφράζω, explico, præcipio, moneo.

Διεπιφώσκω, illuceſco.

Διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio; (2) interficio. Καὶ μὴ σε γ' αὐτὸν ϗ πόλιν διεργάσῃ, perdas, Soph. Oed. Col. 1422.

Διερεθίζω, f. ίσω, valdè irrito. Hinc

Διερέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.

Διερείδω, f. είσω, infigo, & διερείδομαι, innitor; (2) urgeo, inſto. Κάγὼ σκολιᾷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα. Eur. Hec. 65. Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ, Ariſtoph. Conc. 150.

Διερέσσω, vel διερέττω, f. ξω, remigo per.

Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, indago, perſcrutor. Τὺς μυχὺς τῆς θαλάσσης διερευνῶν, App.

Διερευνητὴς, ῦ, ὁ, inquiſitor, ſcrutator.

Διερὴν, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro διεράν.

Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.

Διερμήνευσις, ἡ, interpretatio.

Διερμηνευτὴς, ῦ, ὁ, interpres. A

Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτῦ, Luc. 24, 27.

Διέρομαι, interrogando inſto, interrogo.

Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A δίημι.

Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando, perrepo.

Διέρπω, f. ψω, idem.

Διερρηγνύμην, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. v. διαρρήγνυμι.

Διερρήγνυτο, 3. ſing. imperf.

Διέρρηξε, *dirupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Διερριμμένως, negligenter; (2) interruptè. A

Διέρριψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαρρίπτω.

Διέρυθρος, υ, ὁ ϗ ἡ, rubro colore diſtinctus, cui ruber color permiſtus eſt.

Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) dirimo, quaſi medium me interponendo. Διερύκων ἀψιμαχίαν τινὰ, Plut.

Διέρχομαι, f. ελεύσομαι, tranſeo, pertranſeo, prætereo; (2) diſſero, enarro, oratione percurro; (3) tranſigo, conficio; (4) pervado, dimano; (5) exire, præterire, *de certo die ac tempore*; (6) nihil prætermittere, v. gr. in narrando, vexando, &c. Διέρχεσθαι τὸν βίον διὰ θεοσεβείας, piè tranſigere. Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον, Act. 13, 6. Περὶ ἐμῦ διῆλθε λόγος, Plat. Τὸν βίον, idem. πρὸς ἑαυτὸν, reputare Iſocr.

Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, Act. 10, 17.

Διεσάφησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διασαφέω.

Διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.

Δίεσις, εως, ἡ, diviſio; (2) tranſmiſſio; (3) perfugio; (4) quarta pars toni muſici, quod eſt elementum toni minimum. *Unde* (5) minima rei pars; (6) tranſmiſſio rei liquidæ vel fluidæ, v. gr. per canalem; (7) humectatio. A διίημι, *divido*, vel διημι, *perfundo.*

Διεσκέδασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασκεδάω.

Διεσκεμμένως, *Adv.* prudenter. A διασκέπτομαι.

Διεσκόρπισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασκορπίζω.

Διεσπάραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διασπαράσσω.

Διεσπάρην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. διασπείρω.

Διεσπασμένως, ſparſim, diſtractè, carptim. A διασπάω.

Διεσπυδασμένως, accuratè, diligenter.

Διέσπειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.

Διέσσυτο, *mota eſt*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro διεσέσυτο à διασεύω.

Διεϛειλάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. διαϛέλλω.

Διέϛην, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διίϛημι.

Διέϛιχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διαϛείχω.

Διεϛραμμένος, perf. part. paſſ. v. διαϛρέφω.

Διεϛραμμένως, *Adv.* diſtortè, pravè. A præc.

Διεϛράφην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Διεϛὼς, *diſſitus*, perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro διεϛακὼς, à διίϛημι.

Διεσφαλμένως, cum noxâ; (2) pravè, falsò, perperam. A διασφάλλω.

Διέσχε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi διέσχω, pro διέχω.

Διεσώθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διασώζω.

Διέσωσε, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Διέταξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διατάσσω.

Διεταράχθη, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαταράσσω.

Διετεκμήραντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. διατεκμαίρω.

Διετέλει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετέλεε, à διατελέω.

Διετετάχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro διατεταχμένοι ἦσαν, à διατάσσω.

Διετήρει, *comverſabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετήρεε, à διατηρέω.

Διετηρὶς, ίδος, ἡ, biennium. A

Διετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bimulus, biennis. Διετὴς ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐϛι, Ariſtot. *de* gen. animal. l. 4. ¶ Διετὴς & Διέτης. Prior, de eo dicitur, qui perannet; poſterior de bimo, *Caſaubon.* ad *Sueton.* Veſp. c. 5.

Διετήσιος, υ, ὁ ϗ ἡ, per totum annum durans; aniverſarius. Ex διὰ, & ἔτος.

Διετία, ας, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος.

Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.

Διέτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Bœot.* pro διετμάγησαν, à διατμέγω.

Διέτμαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διέτμηξεν.

Διετῦς, pro διετέος, gen. ſing. à διετής.

Διέτριβον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. διατρίβω.

Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Διευεργετέω, benefacio, cum perſeveratione.

Διευθετέω, ῶ, f. ήσω, ſuo quodque loco pono, colloco; (2) boni conſulo. Hinc

Διευθέτησις, ἡ, compoſitio, bona adminiſtratio.

Διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, pergaudeo, bono & hilari ſum animo.

Διευθυντὴς, ῦ, ὁ, gubernator. A

Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo; corrigo, emendo; (3) examino, diſcepto; (4) refuto; (5) inquiro diſputando. Διευθύνειν τὸν λόγον, Luc.

Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diſcerno, intelligo; (2) dijudico, diſputo, diſcutio, accuratè examino. Ex εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis.*

Διευκρίνησις, εως, ἡ, diſcretio, diſcuſſio. A præc.

Διευλαβέομαι, ῦμαι f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo.

Διευνάζω, ſopio; (2) vitam adimo.

Διευπραγέω, res benè, feliciter gero, fortunâ ſecundâ utor.

Διευριπίζω, f. ίσω, huc & illuc vagor, ſive Euripi more huc illuc agitor & reciprocor.

Διευρύνω, f. υνῶ, dilato.

Διευστοχέω, adſequor quod petii, volui.

Διευσχημονέω, decorè ago, decorum conſervo.

Διευτονέω, ῶ, f. ήσω, validus ſum, valeo viribus; (2) viribus utor. Ab εὔτονος.

Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, uſquequaque proſperâ utor fortunâ.

Διέφαυσεν, *illuxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· verbi διαφαύσκω.

Διεφθάρην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. διαφθείρω.

Διέφθαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Διεφθαρμένως, corruptè, vitioſè.

Δίεφθος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, benè coctus, concoctus.

Διέφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διαφῦμι.

Διεχειρίσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio.*

Διέχευαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διαχέω.

Διεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, disjunctus, diſcretus. Ex διὰ, & ἔχω.

Διεχθρεύω, f. εύσω, inimicus ſum, inimicitias gero.

Διεχρήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαχράομαι.

Διέχω, disjungo, diſtineo; (2) pertineo, ad locum aliquem; (3) diſto. Διέχων ἀπ' ἀλλήλων, Thuc.

Διεψευσμένως, fallaciter, fallendi causâ, falsò.

Διέψευϛαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. διαψεύδομαι.

Διέψω, coquo, concoquo; benè calefacio.

Δίζεο, *quære*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro δίζεσο, à δίζημαι.

Δίζηαι, *quæris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro δίζεαι, & hoc *Ion.* pro δίζεσαι.

Διζήμεθα, *quærimus*, 1. pl. præſ. ind. act.

Δίζημι, idem quod δίζω.

Δίζημαι, quæro, inveſtigo. A δίζω.

Διζήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quæſitor, inveſtigator. *Nonnus.* A δίζημι.

Δίζυγος, υ, ὁ ϗ ἡ, bijugus; (2) duplex.

Δίζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΔΙ΄ΖΩ, ambigo, dubito; (2) quæro; (3) do operam, ſtudeo. *Il.* 16, 713.

Δίζων, *geminum*, nom. ſing. g. n. *Dor.* pro δίζων, & hoc *contr.* pro δίζοον, à δίζοος.

Δίζωος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δὶς, & ζωὴ, *vita.*

Διήγειρα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διεγείρω.

Διηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, diſſero. Τίς ἂν ὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; Ariſtoph. Av. 205. Διεϛείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται, Marc. 9, 9.

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio; (2) expoſitio, commemoratio. A διηγέομαι. Hinc

Διηγηματικὸς, ἡ, ὸν, qui narrationibus delectatur; fabulator; (2) ad narrationem pertinens, per narrationes ſcriptus.

Διηγηματικῶς, *Adv.* narrando, narratione verboſâ.

Διηγημάτιον, υ, τὸ, narratiuncula, Dim.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, ſed longior, quam διήγημα.

Διήειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* à διειμι.

Διηέριος, pro διαέριος, υ, ὁ ϗ ἡ, aërius, per aërem gradiens vel volans, qui eſt in aëre, ad aërem pertinens. Ex διὰ, & ἀέριος.

Διηθέω, ῶ, f. ήσω, & διήθω, percolo; (2) tranſmitto per anguſtos meatus, ut lumen, de corporibus pellucidis.

Διήθησις, ἡ, percolatio. A præc.

Διηκόνυν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro διηκόνεον, à διακονέω.

Διηκριβωμένως, *Adv.* accuratè.

Διήκω, f. ήξω, pervado, pertranſeo. Ἰσθμὸς εις τὸν πόντον διήκει, Ariſtot.

Διῆλθον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. διέρχομαι.

Διηλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, ſole peruro.

Διήλλαττον, imperf. ind. act. v. διαλλάττω.

Διηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo per, clavo transfigo.

Διήλυσις, εως, ἡ, excurſus; (2) ſeparatio, v. gr. hoſtium per impetum. A διέρχομαι.

Διημαρτήκασι, 3. plur. perf. ind. act. v. διαμαρτάνω.

Διημερεύω, f. εύσω, diem tranſigo, diem totum perduro, in aliquo negotio.

Διημερόω, ῶ, f. ώσω, mitigo, emollio, manſuefacio.

ΔΙ'ΗΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Διηνέγκε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διαφέρω.

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. Poet. pro διηνεκέσι, à διηνεκής.

Διηνεκέως, Adv. continuâ & perpetuâ ſerie, jugi & continuo tenore, continuò, perpetuò. A

Διηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὴς, vel διηνεκὲς in perpetuum, jugiter. Ex διὰ, & ἠνεκής. Unde

Διηνεκῶς, Adv. idem quod διηνεκέως.

Διήνεμος, ον, ventoſus, vento expoſitus. Ab ἄνεμος.

Διήνοιξε, 1. ſing. aor. 1. ind. act. v. διανοίγω

Διῆξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. pro διήϊξε, à διαΐσσω.

Διηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.

Διηπόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. διαπορέω.

Διηπόρουν, mirabantur, 3. plur. imperf. ind. act. contr. pro διηπόρεον, à διαπορέω.

Διήρεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Poët. pro διήρεσσε, à διερέσσω.

Διηρημενως, Adv. diviſim, diſtinctè. A

Διηρημένος, diviſus, quod eſt à διαιρέω.

Διήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, biremis. Ex ἐρέσσω.

Διήρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. διαιρέω.

Διηρμήνευον, imp. ind. act. v. διερμηνεύω.

Διήρπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαρπάζω.

Διήρχθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διείργω.

Διηρχόμην, 1. ſing. imp. ind. med. v. διέρχομαι.

Διῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δίημι.

Διητᾶτο, 3. ſing. imperfect. indic. med. contr. pro διητάετο, à διατάομαι.

Διήτησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδιαίτησα, à διαιτάω.

Διηχέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Hinc

Διηχὴ, ῆς, ἡ, facultas illa, quâ, velut vehiculo, ſonitus ad auditum pervehitur.

Διθάλασσος, vel διθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimaris, qui utrimque mari adluitur.

Διθεΐα, ας, ἡ, duplex numen, duo dii. Ex θεῖον, numen.

Διθεῖται, ῶν, οἱ, qui duos deos ſtatuunt. A præc.

Διθηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus.

Διθυμία, ας, ἡ, diſſenſio, diſcordia. A

Δίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcors.

Διθυραμβικὸς, ἡ, ὸν, ad dithyrambos pertinens:

Διθυραμβικῶς, Adv. Poëtarum dithyrambicorum more, dithyrambicâ licentiâ & audaciâ:

Διθυραμβογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quaſi duabus januis in lucem editus. Ex γείνομαι.

Διθυραμβοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyrambicus poëta.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, dithyrambos ſcribo.

Διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyramborum exaratio.

Διθυραμβοποιὸς, οῦ, ὁ, dithyramborum poëta.

Διθύραμβος, ου, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi; (2) genus carminis in honorem Bacchi. Ex δίθυρος, biforis, & ἐμβαίνω, ingredior, quia Bacchus primum ex Semele, & deinde ex femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingreſſus fingitur, (al. Ern. quem vid.) Hinc

Διθυραμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dithyrambicam audaciam, ſeu dithyrambicum tumorem præ ſe ferens.

Διθυραμβωδῶς, Adv. dithyrambico tumore.

Δίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas januas habens, biforis, τὰ δίθυρα, ap. Polyb. exponunt tribunal. Ex δὶς, & θύρα.

Δίθυρσον, τὸ, duplex thyrſus.

Διϊαύω, benè dormio, dormio uſque ad auroram.

Διϊδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè ſudans. Ex ἱδρώς.

Διϊδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo, valdè ſudo.

Διΐημι, tranſmitto, trajicio; (2) dimitto.

Διϊθυντὴς, οῦ, ὁ, rector, moderator. A

Διϊθύνω, dirigo, rego, moderor.

Διϊκμάζω, f. άσω, humecto.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, f. διΐξομαι, pervado, permeo; (2) pervenio; (3) oratione percurro, enarro. Διϊκνούμενος ἄρχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε ϗ πνεύματος, Heb. 4, 12.

Διΐξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. διϊκνέομαι.

Δίος, ου, ὁ ϗ ἡ, Jovialis. A ζεὺς, διὸς.

Διϊπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Jove dilapſus, qui cœlitùs decidit; (2) continuus inſtar torrentis, ſeu limpidus, &c. ap. Hipp. Ex διὸς, Jovis, & πίπτω.

Διιπόλια, Jovialia.

Διϊπολιώδης, εος, ους, unde τὰ διϊπολιώδη, priſca, obſoleta, apud Ariſtoph.

Διϊππασία, ας, ἡ, certamen equeſtre.

Διϊππεύω, equo pervado, v. gr. flumen, equo tranſeo.

Διΐπταμαι, f. διαπτήσομαι, pervolo.

Διϊπτάμενος, pervolans, præſ. part. med.

Διΐπτημι, idem quod διΐπταμαι.

Διϊσθμέω, ῶ, f. ήσω, iſthmum trajicio, vel traduco. Ex διὰ, & ἰσθμὸς, iſthmus.

Διϊσθμονίζω, f. ίσω, per iſthmum traduco, ſive traho. Ex iiſd.

Διϊστάναι, præſ. inf. act. verbi

Διΐστημι, f. στήσω, ſeorſum ſtatuo; (2) dirimo, diſtinguo, ſeparo; at (3) διΐσταμαι, diſto; (4) differo, diſſentio. Διέστη ἀπ' αὐτῶν, Luc. 24, 51. Ex διὰ, & ἵστημι.

Διϊσχναίω, extenuo.

Διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, vehementer contendo. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν, Act. 12, 15.

Διϊσχύω, f. ύσω, viribus ſuperior ſum.

Διΐσχω, idem quod διέχω.

Διῖχθαι, perf. inf. paſſ. v. διϊκνέομαι.

Διϊχνεύω, perſcrutor, exploro.

Δικαζέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro δικάζειν.

Δικάζω, f. άσω, jus dico, judico; (2) in med. litigo, in jus voco, jus meum perſequor, judicio cum aliquo contendo. Κατὰ μέγεθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζειν, Herodot. A δίκη.

Δικαία, ας, ἡ, Ion. pro δίκη, juſtitia.

Δικαιαρχία, ας, ἡ, juſtum imperium. Ex δίκαιος, & ἀρχη.

Δικαιεῦμαι, præſ. ind. Dor. pro δικαιοῦμαι.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, juris adminiſtratio, juriſdictio. Ex δίκαιος, & δόσις, à δίδωμι, do. Unde

Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jus reddo.

Δικαιοδότης, ου, ὁ, juriſdictionem exercens magiſtratûs, juridicus Alexandrinorum.

Δικαιέεσθε, 2. pl. præſ. imper. paſſ. v. δικαιόω.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, juſtum judicium.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, juſtus judex. A κρίνω.

Δικαιολογέω, ῶ, judicio contendo; (2) accuſo; (3) defendo. Ἡδέως ἂν σοι δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, Luc.

Δικαιολογία, ας, ἡ, cauſſæ ſuæ defenſio; (2) accuſatio. A λόγος.

Δικαιολογίζω, cauſam alterius defendo. In med. me vel cauſam meam defendo, Lucian.

Δικαιολογικὸς, ad defendendum pertinens, ad defendendas cauſas idoneus.

Δικαιολόγος, ου, ὁ, cauſſidicus, cauſſarum orator.

Δικαιονόμος, ὁ, juridicus, præfectus jure dicendo.

Δικαιόπολις, έως, ὁ ϗ ἡ, juſtitiam in ſuis urbibus colens, Epitb. inſulæ, Pind.

Δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, juſtè ago. Ex δίκαιος, & πράττω, facio. Hinc

Δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, juſtè factum.

Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo & bono, actio juſta.

Δίκαιος, αία, αίον, juſtus, æquus; (2) dignus; (3) legitimus; (4) probus, innocens; (5) verus, ſed in cauſis forenſibus; (6) lenis, mitis; (7) non præter modum magnus, vid. ἄδικος; (8) τὰ δίκαια, ſuum cujuſque jus, item res familiaris cujuſque, item quicquid in cauſâ agendâ fit. A δίκη, jus. Hinc

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia, æquitas; (2) conſenſio cum lege; (3) vita pia & ſancta; (4) liberalitas, beneficentia, benignitas. Ex Hebraiſmo, ut (5) juſtificatio.

Δικαιότης, ητος, juſtitia.

Δικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum & æquum cenſeo; (2) cenſeo, judico, ſtatuo; (3) abſolvo, juſtum & innocentem pronuncio; N. T. (4) condemno; (5) ulciſcor, punio, ſupplicio adficio; (6) in paſſ. jus obtineo, opp. ἀδικεῖσθαι. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, Luc. 10, 29. Οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, Gal. 2, 16. Οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι, 1 Cor. 4, 4. A δίκαιος. Hinc

Δικαιωθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, juſtè factum; (2) jus; (3) privilegium; (4) præſidium & firmamentum cauſſæ; (5) queſtio juris; (6) inſtrumentum vel res, quâ in controverſiâ utimur è legibus, τὸ δίκαιον, Ern.

Δικαίως, Adv. juſtè, per fas; (2) meritò, jure.

Δικαίωσις, εως, ἡ, defenſio; (2) poſtulatum; (3) arbitrium; (4) ſupplicium; (5) juſtificatio, N. T.

Δικαιωτήριον, ου, τὸ, locus, ubi (1) judicium exercetur; (2) pœnæ ſumuntur.

Δικᾶν, apud Herodotum eſt pro δικάσειν, non à δικάω.

Δικανικὸς, ὴ, ὸν, forenſis, judicialis; (2) juris peritus. A δίκη.

Δικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, & κάρηνον, caput.

Δικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero. A

Δίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis fructum gignens.

Δίκας, gen. ſing. Dor. pro δίκης.

Δικάσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. δικάζω, jus dico. Unde

Δικάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præſtitutus; (2) diſceptationi obnoxius.

Δικασπολίη, ης, ἡ, Ion. pro δικασπολία in Epig. judicium, cauſſa, controverſia. A

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui jus tractat; (2) rex. Ex δίκη, & πολέω, verſor.

Δικάσσαι, a. 1. inf. act. Poet. pro δικάσαι, à δικάζω.

Δικαστήριον, ου, τὸ, forum judiciale, tribunal; (2) judicium, conſeſſus judicum.

Δικαστηρίδιον, τὸ, Dim. à præc.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. A δικάζω. Hinc

Δικαστικὸν, ου, τὸ, merces judicum, ſportulæ judiciales:

Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius; (2) judicandi peritus. Hinc

Δικαστικῶς, Adv. judicum more, ut fit in judiciis.

Δικάστρια, ας, ἡ, femina judex.

Δικατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dupliciter deſinens.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, inſtrumentum ruſticum. Hinc

Δικελλίτης, ου, ὁ, qui ligone utitur, foſſor.

Δικέραιος, ὁ ϗ ἡ, duo cornua, ſive duos apices habens. Ex δὶς, & κεραία, apex.

Δικέραος, ου, ὁ ϗ ἡ, bicornis. A κέρας.

Δίκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δίκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δικέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. A κεφαλή.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, jus, juſtitia, fas; (2) dea judiciorum præſes, Dice; (3) ritus, mos, conſuetudo; (4) dica, judicium, cauſſa, actio, lis; (5) ſupplicium, pœna; δίκην, adv. ad modum, more, cum Gen.

Δίκηλον, ου, τὸ, imago, propriè ſtatua Jovis. Ex διὸς, & εἴκελον, ſimulacrum. V. δείκελον, (vel potius ab ant. δίκω, oſtendo, Ern.)

Δίκησιν, dat. plur. Ion. pro δίκαις.

Δίκησις, εως, vindicta, qu. à δικάω.

Δικηφόρος, ὁ, juris defenſor, Epitb. Jovis, item judicialis, v. gr. dies; item judex, ultor injuriæ alteri factæ. A δίκη, & φέρω.

Δικίδιον, ου, τὸ, liticula, controverſiola. Dim. à δίκη.

Δίκλειδος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque clauſus:

Δίκλιδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A

Δικλὶς, ίδος, δικλεὶς, ἡ, fores geminæ, valvæ, bifores; (2) quæ duplici clave obſerantur. Ex δὶς, & κλείω, claudo.

Δικογραφία, ας, ἡ, cauſſarum ſcriptio, ſeu concinnatio. A

Δικογράφος, ου, ὁ, cauſſarum ſcriptor, qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent. Ex δίκη, & γράφω, *ſcribo.*

Δικοδίφης, ου, ὁ, cauſſarum actor. A διφάω, *quæro.* Nomen penè probroſum, *Ern.*

Δικοδοσία, ας, ἡ, cauſſæ dictio. Ex δίκη, & δίδωμι, *do.*

Δίκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici grano præditus.

Δικολέκτης, ου, ὁ, cauſſidicus:

Δικολογέω, ῶ, f. ήσω, cauſſas dico; (2) judiciales præceptiones do.

Δικολογία, ας, ἡ, de jure diſceptatio. A

Δικολόγος, ου, ὁ, cauſſidicus. Ex δίκη, & λέγω, *dico.*

Δίκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos ſinus habens.

Δικόνδυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos nodos habens, duos articulos, *Epith.* digiti.

Δικοῤῥαφέω, ῶ, fut. ήσω, cauſſas conſuo; Ariſtoph. Av. 1441.

Δικοῤῥαφία, ἡ, cauſſarum conſarcinatio. A

Δικοῤῥάφος, ου, ὁ, cauſſarum conſarcinator, calumniator. Ex δίκη, & ῥάπτω, *ſuo.*

Δίκορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex κόρση.

Δικόρυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, binos vertices habens, *Epith.* montis.

Δικόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duplicem verticem habet; (2) qui duplici eſt capillorum diſcrimine. Ex δὶς, & κορυφή.

Δικότυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas carunculas concavas circa cirros habens, de piſce; (2) qui geminas cotylas capit. Ex δὶς, & κοτύλη.

Δικόω, ῶ, f. ώσω, ſupplicio adficio. Apud Cic. ἐδικώθησαν. A δίκη.

Δικραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex κράας.

Δίκραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bicornis, bifidus. Ex eod.

Δικραιότης, ητος, ἡ, qu. dic. bicornitas, bifiditas. δίκραιος.

Δίκραιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps; (2) bifidus; (3) bicornis. Ex δὶς, & κραῖρα.

Δικραιόω, in duas partes divido, bifidum facio.

Δίκρανον, ου, τὸ, fuſcina.

Δίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Hinc

Δικρανόω, ῶ, f. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio.

Δικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. bipotens, diviſum habens imperium. Ex κρατέω.

Δίκροος, *contr.* δίκρους, & Δικρόος, *contr.* δικροῦς, biceps, bifidus, bifurcus.

Δίκροσσος, ὁ ϗ ἡ, fimbriatus, cirratus.

Δίκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis pulſans; (2) qui utrimque impellitur, *Epith.* naviculæ.

Δίκρουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos habens fontes aquæ ſalientis. Ex δὶς, & κρουνός.

ΔΙ'ΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, dictamnum, ſeu dictamnus herba, *Angl.* Dittany.

Δίκτης, ὁ, indagator, inſpector, defenſor. A δίζομαι.

Δικτυαγωγὸς, ου, ὁ, retiarius. Ex δίκτυον, & ἄγω.

Δικτυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reti captus, irretitus. Ex δίκτυον, & ἁλίσκω, *capio.*

Δικτύβολος, v. δικτυοβόλος.

Δίκτυνα, Diana, ἀπὸ τῶν δικτύων, à retibus, quia venatrix.

Δικτύδιον, ου, τό, reticulum, rete parvum. Dim.

Δικτυεὺς, έως, ὁ, piſcator retiarius. Ab eod.

Δικτυοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rete jacit, piſcator retiarius. Ex δίκτυον, & βάλλω.

Δικτυόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, retium inſtar poſitus, reticulatus. Ex δίκτυον, & τίθημι.

Δικτυόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in retia plexus, in retia fili modo textus. Ex δίκτυον, & κλώθω.

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete; (2) plaga, caſſis; (3) media cribri pars.

Δικτυοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retia texit. A πλέκω.

Δικτυοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retia conficit.

Δικτυολκὸς, οῦ, ὁ, qui rete trahit, piſcator retiarius. Ex δίκτυον, & ἕλκω, *trabo.*

Δικτυόω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio.

Δικτυώδης, ες, &

Δικτυωτὸς, ἡ, ὸν, reticulatus; (2) τὸ δικτυωτὸν, pro feneſtrâ, LXX.

Δίκυκλος, ὁ ϗ ἡ, binas rotas habens, ſc. currus: unde & pro carpento tali dicitur.

ΔΙ'ΚΩ, jacio, dejicio.

Δίκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimembris. Ex κῶλον.

Δικωπία, ας, ἡ, ſcapha, quæ duobus tantum remis agitur. A

Δίκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos remos habens. A κώπη.

Διλήκυθον, ου, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. Ex δὶς, & λήκυθος.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, ſyllogiſmus ab utrâque parte feriens adverſarium. Ex δὶς, & λῆμμα, quod eſt à λαμβάνω, *ſumo.*

Διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico.

Διλογία, ας, ἡ, ſermonis ambiguitas; (2) duplex vocis in eodem loco ſignificatio. Figura Gramm. (3) ejuſdem rei repetitio.

Δίλογος, ου, ὁ, bilinguis, fallax.

Δίλογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas geſtans lanceas. Ex δὶς, & λόγχη, *lancea.*

Δίλοφος, ον, duas criſtas, item duplicem verticem habens.

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria. A λόχος.

Διμάχαι, οἱ, dupliciter pugnantes, qui equites & pedites depugnant, prout neceſſitas exigit. Ex δὶς, & μάχομαι.

Διμάχαιρος, ον, duobus gladiis armatus.

Διμέδιμνον, ου, τὸ, menſura capiens duos modios. Ex δὶς, & μέδιμνος.

Διμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bipartitus, bimembris. Ex δὶς, & μέρος, *pars.* Hinc

Διμερῶς, *Adv.* bipartitò.

Διμέτρητος, ον, duas amphoras capiens.

Διμέτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas habens ſeu continens menſuras, qui duabus menſuris ſeu dimenſionibus conſtat. Ex δὶς, & μέτρον.

Διμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifrons; (2) anceps.

Δίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimeſtris. Ex δὶς, & μὴν.

Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens.

Δίμιτρος, ου, τὸ, duplici zonâ cinctus. Ex δὶς, & μίτρα.

Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum eſt, duarum minarum pretium æquans. Ex δὶς, & μνᾶ, *mina.*

Διμοιρης, έος, ὁ ϗ ἡ, duas habens partes. Ex δὶς, & μοῖρα, *pars.* Hinc

Διμοιρία, ας, ἡ, duæ partes, duplum; (2) bes in hæreditatibus; (3) cohors dimidia in militiâ.

Διμοιρίτης, ου, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum ſtipendium datur; (2) qui διμοιρίῃ præeſt.

Δίμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod διμοιρής.

Δίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, biformis. A μορφή.

Διμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, duo ellychnia habens. Ex δὶς, & μύξα, *ellychnium.*

Δινάζω, in gyrum agor, vorticoſus ſum, ut τόπος δινάζων, gurges. A δίνη.

Δίνασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐδίνησε.

Δινέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro δινεῖν.

Δινευεσκ' pro δινεύεσκε, *volutabat ſe,* 3 ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐδίνευε.

Δίνευμα, τὸ, circumactio in gyrum. A

Δινεύω, f. εύσω, inſtar vorticis circumago, gyro, verſo; (2) verſor, moveo me, voluto me. A δίνη.

Δινέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν δινέμεν, Heſiod. Ἔργ. 596.

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vortex. Hinc

Δινήεις, εσσα, εν, vorticoſus.

Δινηθμὸς, οῦ, ὁ, in vorticem ſeu gyrum circumactio. A δινέω.

Δίνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δῖνος, ου, ὁ, vortex ætherius, turbo; (2) gyrus; (3) vertigo; (4) ſaltationis genus; (5) vaſculi ſpecies; (6) area, in quâ fruges teruntur. A δίνη.

Δίνω, idem quod δινέω.

Δινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vorticoſus, vorticibus plenus. A δίνη.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, turbinatus, tornatus; (2) arte elaboratus; (3) rotundus. A δινόω.

Δίξοος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifidus, bifurcus. Ex δὶς, & ξέω, *rado, ſcalpo.*

Διξὸς, ἡ, ὸν, geminus, *Ion.* pro δισσὸς.

Διο, *Conjunct.* ideo, propterea, quamobrem; (2) ſervit tranſitioni. Ex διὰ, & ὅ, *quod.*

Διοβλὴς, ῆτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Jove tactus, ſeu fulmine ictus. Ex ζεὺς, διὸς, & βάλλω. Unde

Διόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, à Jove miſſus.

Διόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Διογενέτωρ, ορος, τὸ, Jovis parens, Jovis natalis.

Διογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Jove genitus, ſeu ortus; (2) generoſus, divus, nobiliſſimus. Ex διὸς, & γείνομαι, *naſcor.*

Διογένητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo; διογκόομαι, οῦμαι, turgeo. Hinc

Διόγκωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio.

Διόγνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod διογένητος.

Διοδεία, ας, ἡ, & διόδευσις, εως, ἡ, tranſitus:

Διοδεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pervius, permeabilis. A

Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, tranſeo. Διώδευε κατὰ πόλιν ϗ κώμην, Luc. 8, 1. Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, Act. 17, 1.

Διοδοιπορέω, fut. ήσω, permeo. A

Δίοδος, ου, ἡ, tranſitus. Ex διὰ, & ὁδός.

Δίοζος, ὁ ϗ ἡ, duos ramosha bens.

Διόθεν, *Adv.* à Jove. A ζεὺς, *Gen.* διός.

Δίοιγμος, ὁ, patefactio, ap. *Æſch.* (ſi locus ſanus, *Ern.*) Ch. v. 24. ubi legendum videtur δίϊυγμος.

Διοίγνυμι, fut. ξω, aperio, pando, reſero. Ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε, Ariſtoph. Conc. 849.

Διοίγω, f. ξω, idem & ex iiſd. Βοᾷ διοιγειν κλεῖθρα, Soph. Oed. Tyr. 1296.

Διοιδαίνω, intumeſco, inturgeſco; (2) intumeſco irâ; (3) erumpo.

Διοιδέω, ῶ, f. ήσω, idem. Διοιδέουσαι φλέβες, *Aret.* Διῳδήκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη, Luc.

Διοιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tumidus, turgidus. A præc.

Διοικέω, ῶ, f. ήσω, ſeorſim habito; (2) rego, adminiſtro; (3) inſtituo. Διοικεῖν τὴν πόλιν, τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὸν βιον· πρᾳονοίᾳ διοικεῖται, adminiſtrantur. Hinc

Διοικημα, τος, τὸ, adminiſtratio, magiſtratus, præfectura.

Διοικῆσαι, a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, moderatio; (2) quævis provincia, in quâ præſes jus dicit, & conventus habet; (3) adminiſtratio multarum provinciarum, apud Scriptores eccleſiaſticos, Diœceſis:

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, adminiſtrator, procurator, *impr.* fiſci.

Διοικητρία, ἡ, cellæ penuariæ præpoſita.

Διοικίζω, f. ίσω, diſſocio, incolas diſpergo, ſparſim colloco.

Διοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificando ſeparo & diſcrimino.

Διοικονομέω, ῶ, fut. ήσω, perſevero regendo.

Διοικοῦντας, acc. plur. præſ. part. act. *contr.* pro διοικέοντας, à διοικέω.

Διοινοχέω, vinum miniſtro convivis.

Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio. Ex οἶνος.

Δίοιξις, εως, ἡ, patefactio. A διοίγω.

Διοίσω, 1. ſing. fut. 1. ind. act. v. διαφέρω.

Διοιστεύω, f. εύσω, ſagittam mitto per, ſagittâ trajicio.

Διοιστρέω, vehementi cupiditate ac propè inſanâ incendo.

Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo. Διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων οἴμας, Lycurg. 10.

Διοίχομαι, f. οἰχήσομαι, pereo, intereo.

Διόκτυπος, ὁ, fulmine ictus.

Διόκωχὴ, ἡ, remiſſio.

Διολισθαίνω, labor per; (2) effugio, dilabor è manibus; (3) labor, cado in lubrico.

Διολισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Διολισθεῖν τὰς χρῆσας, Ariſtoph. Nub. 433.

Διολκὴ, ῆς, ἡ, diſtractio, tractio per:

Δίολκος, ου, ὁ, Tractus in Iſthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum & viciſſim trahebantur. A διέλκω.

Διόλλυμαι, ſeu διολλύω, f. ολέσω, p. ολώλεκα, diſperdo. Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσε, Soph. Trach. 472.

Δίολος, ὁ ϗ ἡ, perpetuus, totus.

Διόλου, *Adv.* perpetuùm, Gl. V.

Διομαλίζω, f. ίσω, complano, æquale reddo.

Διιμαλύνω, idem.

Διομανὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, furioſus, cui furor à Jove immiſſus eſt, *Ern.*

Δίομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ, & ὄμβρος, *imber.*

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero; (2) juro; (3) jurejurando adfirmo.

Διομνύω, idem.

Διομολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, confiteor; (2) pacificor, ex pacto promitto; (3) conſtituo; (4) adfirmo; (5) tranſigo; (6) decido; (7) à te contendo, ut hoc fatearis. Διομολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι, Plat.

Διομολόγησις, ἡ, confeſſio, pactum, tranſactio.

Δίον, 1. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιον, à δίω.

Διονομάζω, fut. άσω, denomino, appello. Hinc διωνομασμένος, celeber, in utramque partem.

Διονύσια, ων, τὰ, ſacra Bacchica, bacchanalia.

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, feſtum Bacchi celebro.

Διονυσιακὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus, Bacchanalis:

Διονυσιὰς, άδος, ἡ, herba quædam:

Διονύσιον, ου, τὸ, templum Bacchi:

Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus:

Διονυσίσκος, ου, ὁ, qu. dic. Bacchulus; (2) oſſea eminentia, quæ prope tempora naſcitur. A

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Dionyſus, Bacchus.

Διόπαις, αίδος, ὁ, Jovis filius. Ex *Gen.* διός.

Διόπεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Jove miſſus. Ex ζεὺς, διὸς, & πέμπω, *mitto.*

Διόπερ, *Conjunct.* quapropter, quare, proinde, idcirco. Ex διὰ, & ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Jove delapſus, de cœlo deſcendens. Ex πίπτω.

Διοπομπέομαι, οῦμαι, expio, v. gr. prodigium; unde purgo; (2) ablego, exigo, & procul amoveo, rejicio, negligo. Ex Διὸς, & πομπὴ, *miſſio.*

Δίοπος, ου, ὁ, adminiſtrator, inſpector; (2) curator navis; (3) rex. Æſchyl. in Perſ. 44. A δίοψ.

Δίοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet duo foramina. Ex δὶς, & ὀπὴ, *foramen.*

Διοπτεύω, f. εύσω, inſpicio, curo, cuſtodio, imprimis navem; (2) ſpeculor, exploro. Ex διὰ, & ὄπτομαι, *video.* Unde

Διοπτὴρ, ῆρος, ὁ, inſpector; (2) diſpenſator; (3) excubitor; (4) inſtrumentum geometricum, cujus ope rerum altitudo æſtimatur.

Διόπτης, ου, ὁ, qui pervidet, & proſpicit, inſpector. Ab eod.

Διόπτομαι, f. όψομαι, pervideo, perſpicio. Hinc

Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, inſtrumentum geometricum; (2) inſtrumentum librandis aquis aptum; (3) ſpecillum chirurgicum.

Διοπτρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpectanda remotiora aptus.

Διόπτριον, τὸ, idem quod διόπτρα, n. 3. Unde

Διοπτρισμὸς, οῦ, ὁ, apoſtema vulvæ.

Δίοπτρον, τὸ, idem quod διόπτρα, *Ern.*

Διορᾷν, *contr.* pro διοράειν, à διοράω.

Διορατικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax. A

Διοράω, ῶ, tranſpicio; (2) perſpicio; (3) internoſco. Διορᾷν πρὸς τινα, Iſocr.

Διοργανόω, aptè compingo. Unde

Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium inſtrumentalium in corpore humano coagmentatio.

Διοργίζω, f. ίσω, irâ accendo vel inflammo; (2) *paſſ.* iraſcor.

Διόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas ulnas longus. Ex ὄργυια.

Διορθεύω, recti quid facio, ut λόγον, rectè dico, benè conſulo.

Διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo. Διορθοῦμαι τὸ χρέος, reddo, Phal. Hinc

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio.

Διορθῶν, *contr.* pro διορθόων, à διορθόω.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipſa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repoſitio; (2) recta rei, ut vitæ, inſtitutio, adminiſtratio.

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Διορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui corrigere poteſt.

Διορθωτικῶς, *Adv.* corrigendi cauſâ, per correctionem.

Διορία, ας, ἡ, definita & præſcripta dies; (2) diſcrimen. A διόρος. Unde

Διορίζω, f. ίσω, diſtermino; (2) extermino; (3) definio, diſtinguo; (4) explico, explano diſſerendo; (5) ſtatuo, decerno, adfirmo, *quo ſenſu* (2. 3.) *& in med. dicitur.* Δικαιότατον διορίζεσθαι περὶ τινος. Iſocr. Hinc

Διόρισμα, ατος, τὸ, diſtinctio, definitio.

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διορισμένως, diſtinctè, definitè.

Διορχισμὸς, οῦ, ὁ, obteſtatio quæ fit adjurando, *Ern.*

Διόρνυμάι, procedo. Ex διὰ, & ὄρνυμι.

Δίορος, ου, ὁ, diremptor, diſcriminator. Ex διὰ, & ὅρος, *terminus.*

Διόροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici tecto inſtructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. Ex δὶς, & ὄροφος.

Διορόω, vel διοῤῥόω, f. ώσω, in ſerum converto, in ſeroſam qualitatem muto.

Διόῤῥωσις, ἡ, idem quod διορωσις.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, foſſa, perfoſſio. A διορύττω.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. paſſ. v. διορύσσω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, foſſa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.

Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio. Ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσι, ϗ κλέπτουσι, Matt. 6, 19.

Διορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, perſalto, uſque ad finem ſalto, deſalto; (2) peritiâ ſaltandi cum aliquo certo.

Διόρωσις, εως, ἡ, converſio in ſerum.

Διὸς, *Jovis,* gen. ſing. à Ζεύς, *Jupiter.*

Δῖος, δῖα, δῖον, à Jove oriundus; (2) divus; (3) excellens, nobilis, generoſus. A Ζεὺς, *Gen.* διός.

Διόσδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Jove datus. Ex *Gen.* διὸς, & δίδωμι, *do.*

Διοσημεία, vel διοσημία, ας, ἡ, ſignum à Jove datum; (2) prodigioſa tempeſtas; (3) prodigium, oſtentum. Ex διὸς, & σημεῖον.

Διόσκοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Caſtor & Pollux; (2) reges. Ex ζεὺς, διὸς, & κόρος.

Διόσκουροι, ων, οἱ, idem; (2) apoſtemata ſub auribus emergentia (παρώτιδες) in gravi morbo ſalutem indicantia.

Διόσμος, ου, ὁ, vis illa, quæ odorum ſenſum ad odoratum tranſmittit. Ab ὀσμή.

Διόσπυρα, & Διόσπυρον, genus ceraſi. Theophraſt. hiſt. plant. 3, 13. Eſt etiam Dioſpyron alio nomine lithoſpermon dicta herba, Plin. 27. § 74. c. 11. *Angl.* Stonecrop.

Διόστεος, ου, ὁ ϗ ἡ, gemino conſtans oſſe. Ex δὶς, & ὀστέον, *os.*

Διοσφραίνω, odore (ſeu ſuavi, ſeu fædo) perfundo imbuo, *unde* inquino fædis ſordibus.

Διότι, *Conjunctio,* quoniam, quamobrem, quare.

Διοτρεφεέσσι, dat. plur. *Ion.* pro διοτρεφέσι, à διοτρεφής.

Διοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex *Gen.* διὸς, & τρέφω.

Διουρέω, ῶ, f. ήσω, per urinam excerno. Hinc

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens urinam ciendi.

Διοχέτεια, ἡ, aquæ deductio. A

Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco.

Διοχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* currûs, quo duo vehi poſſunt. Ex δὶς, & ὄχος.

Διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, moleſtiam exhibeo.

Διοχλιζω, idem quod ὀχλίζω.

Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Δίοψ, οπος, ὁ, diſpenſator, *Heſ.* A διέπω, *al.* A διόπτομαι. Hinc

Δίοψις, εως, ἡ, tranſpectus; (2) perſpectio.

Δίπαις, δος, ὁ ϗ ἡ, duorum liberorum parens; (2) bis puer.

Διπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, duorum palmorum, bipalmis. Ex δὶς, & παλαιστὴ, *palmus.*

Δίπαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque vibrari poteſt; (2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens; (3) ambidexter. A δὶς, & παλτός.

Διπάλτως, *Adv.* utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus.

Δίπηχυς, έος, ὁ ϗ ἡ, bicubitalis.

Διπλάζω, f. άσω, geminus ſum; (2) duplico. A διπλόος.

Δίπλαξ, ακος, ἡ, læna duplicata; (2) ὁ ϗ ἡ, duas habens cruſtas. Ab eod. vel etiam ex δὶς, & πλὰξ, *cruſta.*

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio; (2) Figura grammatica, quâ litera geminatur.

Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major; (2) duplex, geminus. A διπλόος. Hinc

Διπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, duplex.

Δίπλεθρον, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpatium duorum jugerum; (2) duo jugera. Ex δὶς, & πλέθρον.

Δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.

Διπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duplicatus, bis plenus.

Διπλόη, ῆς, ἡ, duplicitas; (2) fraus, verſutia; (3) obſcuritas. A διπλόος.

Διπλοείματος, ον, duplicato pallio utens.

Διπλοίζω, duplico, ap. *Æſch.* (*ſi lectio ſana,* Ern.) Ag. v. 844. *al.* διπλάζει.

Διπλοΐς, ίδος, ἡ, læna duplicata; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit; (3) pallium; (4) chlamys. Ab eod.

ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, οῦς, f. διπλόη, ἡ, n. διπλόον, οῦν, duplex, duplus; (2) verſipellis, verſutus; (3) magnus.

Διπλοσήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas habens ſignificationes. Ex διπλόος, & σημαίνω.

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, Apoc. 18, 6.

Δίπλωμα, ατος, τὰ, diploma, literæ principum, vulgo *patentes*; (2) vas duplex:

Δίπλωσις, ἡ, duplicatio. A διπλόω.

Δίπνοος, ον, duo ſpiracula habens. A πνέω.

Διποδία, ἡ, genus ſaltationis Laconicæ; (2) dimenſio verſuum per duos pedes, v. gr. qui Hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν eſt trimeter, ut & ſenarius Iambicus.

Διποδισμὸς, ὁ, idem.

Διποδιάζω, f. σω, ſalto per διποδίαν.

Διποδιαῖος, αία, αῖον, bipedalis, bipedaneus.

Διπόδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A δίπους.

Δίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis verſus, ſeu aratus. Ex δὶς, & πολέω, *verſo.*

Δίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas vias ſeu duos meatus habens. Ex δὶς, & πόρος, *meatus.*

Διπόταμος, ου, duo flumina habens, qui à duobus fluminibus alluitur.

Δίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, bipes.

Διπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps, bifrons, anceps.

Δίπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplicem puppim habens. Ex δὶς, & πρύμνα, *puppis.*

Δίπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplicem proram habens.

Δίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, bipennis, binas alas habens. Ex δὶς, & πτερὸν, *ala.*

Διπτέρυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δίπτυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, duplex. Ex δὶς, & πτύσσω, *plico.*

Δίπτυχα, *Adv.* dupliciter. A

Δίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplex, geminus. Hinc δίπτυχον δελτίον, pugillaris duplicatus. A δίπτυξ.

Δίπυλος, duas portas habens. A πύλη.

Διπύρηνον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, ſpecillum, duo capita habens, averſâ parte, & in ſummâ cuſpide, velut nucleos. A

Διπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos nucleos habens; (2) qui interiore ligno geminus eſt. Ex δὶς, & πυρὴν, *nucleus.*

Διπυρίτης, ὁ, bis coctus, *Epith.* panis.

Δίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὶς, & πῦρ.

ΔΙΡΡΑΙ'Α, ας, ἡ, herba quædam.

Δίῤῥαβδος, ον, duabus lineis deſcriptus, notatus.

Δίῤῥυθμος, ον, duos rhythmos habens.

Δίῤῥυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos temones habens.

ΔΙ'Σ, *Adv.* bis, quod in compoſitis ſequente Vocali vel Dipthongo σ fere retinet, ſequente Conſonâ vero plerumque amittit, v. gr. δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam

Δίεφθος, pro δίσεφθος, & δισθανὴς, pro διθανής.

Δὶς, διὸς, ὁ, Jupiter, ſed in uſu eſt Ζεύς.

Δισαλία, impuritas. Nom. pro δεισαλία.

Δισεγγόνη, ης, ἡ, atneptis. A

Διςέγγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, atnepos.

Δίσεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, biſſextus.

Δισεξάδελφος, conſobrinus, patruelis.

Δίσευνος, ου, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δὶς, & εὐνὴ, *cubile.*

Δίσεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis coctus, recoctus.

Δίσημος, ον, duplicem ſignificationem habens.

Δισθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bis moriens. Ex δὶς, & θνήσκω, *morior.*

Δισκεύς, έως, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.

Δισκεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio.

Δισκέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δίσκημα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον.

Δίσκηπτρος, ον, duo ſceptra tenens.

Δίσκιος, ον, perumbroſus. A σκία.

Δισκέσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, à δισκεω.

Δισκοϐολία, ας, ἡ, diſci jactus. A

Δισκοϐόλος, ου, ὁ, diſci jaculator. Ex βάλλω.

ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, diſcus, orbis propriè ſaxeus, quem exercendi coporis cauſsâ jacere ſolebant olim; (2) orbis ſolis; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina; (4) ſpeculum.

Δίσκουρα, terminus, qui diſci jactu petitur. Ex δίσκος, & Ionico οὖρος, pro ὄρος, *terminus.*

Δισκοφόρος, ον, diſcum ferens

Δισμύριοι, ιαι, ια, viginti millia, reperitur & δισμύριος, α, ον.

Δίσπαππος, ου, ὁ, atavus.

Δισπιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod

Δισπίθαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas ſpithamas; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex δὶς, & σπιθαμή.

Δισπόνδειος, ου, ὁ, duplex ſpondeus.

Δισσάκις, & δισσάκι, *Adv.* bis. A δισσός.

Δισσάρχης, ου, ὁ καὶ ἡ, princeps vel rex geminus. Ex δὶς, & ἄρχω.

Δισσεύω, f. εύσω, duplex ſum. A δισσός.

Δισσολογέω, vel διττολογέω, ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor; (2) bis dico; (3) duobus modis èffero. Ex δισσὸς, & λέγω.

Δισσολόγιστος, ον, quod duobus modis pronunciatur, ſcribitur.

Δισσὸς, vel διττὸς, ἡ, ὸν, duplex, geminus. A δὶς.

Δισσυλλαϐία, ἡ, duæ ſyllabæ.

Δισσύλλαϐος, ου, ὁ καὶ ἡ, duabus conſtans ſyllabis.

Δισσυλλαϐῶς, per duas ſyllabas.

Δισσυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, duabus Conſonantibus efferri. A

Δισσύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duarum eſt Conſonantium.

Δισσως, dupliciter.

Δισταγμὸς, ου, ὁ, dubitatio. A διστάζω.

Διστάδιος, ου, duo ſtadia æquans.

ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιστε, εἰς τὶ ἐδίστασας, Matt. 14, 31.

Διστακτικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus.

Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio. A διστάζω.

Διστατικός, ἡ, ὸν, dubitativus. Ab eod.

Διστάσιος, ον, bilibris; (2) duplum ponderans.

Δισταφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bis ſepultus. Ex δὶς, & θάπτω, *ſepelio.*

Διστεγία, ίας, ἡ, duplex tectum vel domicilium duobus tectis ſeu contignationibus duabus inſtructum. A

Δίστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas contignationes habens. Ex δὶς, & στέγη.

Δίστιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, duos ordines habens; (2) ex duobus verſibus conſtans.

Διστοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A

Διστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δίστιχος.

Δίστοκος, ου, quæ bis peperit. A τίκτω.

Διστολος, ον, geminus.

Διστομέω, bilinguis ſum. A

Δίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, geminum os habens; (2) anceps, acutus; (3) duo habens oſtia.

Δισύλλαϐος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δισσύλλαϐος.

Δισχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bifidus. Ex δὶς, & σχίζω.

Δισχίλιοι, ιαι, ια, bis mille, duo millia.

Δισχωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utroque claudicans pede.

Δισωματος, ου, ὁ καὶ ἡ bicorpor. A σῶμα.

Δίσωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Διταλαντος, duo talenta ponderans.

Διτοκεω, ῶ, f. ήσω, bis pario; (2) gemellos pario. A

Δίτοκος, ου, quæ bis peperit. A τίκτω.

Διτονίζω, duobus diverſis tonis utor in pronunciando.

Διττακῶς, *Adv.* dupliciter. A διττός.

Διττογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua, duarum diverſarum linguarum uſurpatio. A

Διττογλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, bilinguis, duplicis linguæ. A διττὸς, & γλῶττα, *lingua.*

Διττογονέω, ῶ, bis pario, ſeu bina pario. Ex διττὸς, & γέγονα, quod eſt à γείνομαι.

Διττολογέω, ῶ, idem quod δισσολογέω.

Διττὸς, ἡ, ὸν, duplex, *Atticè*, pro δισσός.

Δίτυλος, ον, duplicem gibbum habens.

Διυγραίνω, madefacio, humecto. A

Δίυγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, humidus; (2) uliginoſus; (3) mollis, infirmus.

Διυλάζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.

Διϋλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, Matt. 23, 24.

Διύλισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio; (2) perfuſio, baptiſmus. A præc.

Διυλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διυλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.

Διυπνίζω, f. ίσω expergefacio, è ſomno excito. Ex διὰ, & ὕπνος.

Διυφαίνω, intertexo, pertexo.

Διφαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus duarum phalangium.

Διφαλάγγαρχος, ου, ὁ, idem:

Διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura, quâ quis duabus phalangibus præeſt.

Διφαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx; (2) duæ phalanges. Ex δὶς, & φαλαγξ.

Διφασία, ας, ἡ, duobus modis dictum, ſermo duplex & ſecum non conveniens. A

Διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius; (2) duplex, geminus. Ex δὶς, & φάσις, à φάω, *dico, aio.*

Δίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duobus modis dicitur.

ΔΙΦΑ'Ω, ῶ, quæro, veſtigo. Τεὴν διφῶσα καλιην, Heſiod. Ἔργ. 372. Hinc

Διφήτωρ, ορος, quæſitor, inveſtigator.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium; (2) quicquid è pellibus fit, ut veſtis coriacea, membrana, in quâ ſcribitur.

Διφθερίας, ου, ὁ, qui geſtat διφθέραν.

Διφθεριον, ου, τὸ, ulcus quoddam.

Διφθεριτης, ου, ὁ, idem quod διφθερίας. Hinc

Διφθερίτις, ιδος, ἡ, femina, quæ veſtem coriaceam geſtat.

Διφθεροπώλης, ου, ὁ, qui pellibus negotiatur.

Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle, corio intego. A διφθέρα.

Διφθογγιζω, per dipthongum ſcribo aut pronuncio.

Διφθογγραφέω, per dipthongum ſcribo.

Διφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplicem ſonum habens; (2) ἡ, duæ vocales in unum ſonum conflatæ, Dipthongus. Ex δὶς, & φθόγγος.

Διφορέω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero.

Διφορηστις, ἡ, differentia, diſcrimen. A præc.

Δίφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis anno eodem fructum ferens. Ex δὶς, & φέρω, *fero.*

Δίφραξ, ακος, ἡ, ſella. A δίφρος.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Διφρεία, ας, ἡ, aurigatio, currûs agitatio:

Διφρελάτειρα, ἡ, currûs agitatrix.

Διφρευτὴς, ου, ὁ, auriga, rector plauſtri. A

Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. A δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currûs agitatio, aurigatio. Ex διφρος, & ἐλαύνω, *agito.* Unde

Διφρηλάτης, ου, ὁ, currûs agitator, auriga.

Διφρηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſellâ aliquem geſtat. Ex διφρος, & φερω.

Διφρίσκος, ου, ὁ, ſellæ curulis auriga. Dim.

Δίφροντις, ὁ καὶ ἡ, animi dubius.

Διφροπηγία, ας, ἡ, vehiculorum fabrica, ſellarum fabricatio. Ex δίφρος, & πήγνυμι.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, locus in curru, in quo parabates & auriga ſedebant; (2) bigæ; (3) ſella. (f. pro δίφορος, A δὶς, & φέρω.)

Διφρουλκέω, ῶ, f. ήσω, currum traho. Ἄντυγα διφρουλκεῖ, Epigr. Ex δίφρος, & ἕλκω.

Διφρουργία, ας, ἡ, bigarum ſeu ſellarum fabricatio. Ex δίφρος, & ἔργον, *opus.*

Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho. A

Διφροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſellâ aliquem geſtat.

Διφρυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bis toſtus, qui bis torretur. Ex δὶς, & φρύγω, *torreo.*

Διφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus. Ex δὶς, & φυή.

Διφυΐα, ας, ἡ, bifida partitio. A præc.

Δίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, bina folia habens, bifolius. Ex δὶς, & φύλλον.

Δίφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. A φωνή.

Διφῶσα, part. *contr.* pro διφάουσα, à διφάω.

Δίχα, *Adv.* bifariam, dupliciter, diviſim; (2) ſine, abſque, ſeorſim. A δὶς. Hinc

Διχάζω, f. άσω, in duo divido, ſeparo; (2) diſſidium injicio. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ πατρὸς αὐτοῦ, Matt. 10, 35.

Διχαίω, idem.

Διχαστὴρ, ῆρος, ὁ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes iſti cibum dividunt.

Διχὰς, άδος, ἡ, dimidia pars. A δίχα.

Διχασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio. A διχαζω.

Διχαω, idem quod διχάζω, *Ern.*

Διχῆ, *Adv.* diviſim, bifariam.

Διχηλεύω, f. εύσω, ungulam biſulcam habeo:

Διχηλέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

Διχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in duas chelas fiſſus; (2) ungulam habens biſulcam; (3) biſulcus, bifidus. Ex δὶς, & χηλή.

Διχθὰ, dupliciter, bifariam. A δίχα.

Διχθάδιος, ία, ιον, duplex. A

Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. Ab διχθά.

Διχίτων, ὁ καὶ ἡ, duabus tectus tunicis.

Διχοϐουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſcors, diſſentiens. Ex δίχα, & βουλὴ, *voluntas.*

Διχογνωμέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio animo, duplici ſententiâ diſtrahor:

Διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

Διχογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ancipiti tractus ſententiâ; (2) cujus ſententia diſſidet à ſententiâ alterius. Ex δίχα, & γνώμη.

Διχοθεν, *Adv.* à duabus partibus. A δίχα.

Διχόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius animi.

Διχοίνικον, ου, τὸ, menſura continens duas chœnicas. A

Διχοίνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas capiens chœnicas. Ex δὶς, & χοῖνιξ, *chœnix.*

Διχόλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplicis iræ.

Διχόμην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, in duas partes menſem ſecans. Ex δίχα, & μην. Hinc

Διχομηνία, ας, ἡ, dimidia menſis pars; (2) plenilunium:

Διχομηνιαία, ας, ἡ, ſc. ἡμέρα, dies, qui menſem in duas partes æquales dividit; (2) quæ decimo quinto die menſis aliquid facit.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, luna plena & ſoli adverſa; (2) medius menſis, Idus. Ab eod.

Διχόμηνος, ου, ὁ, idem quod διχόμην.

Διχόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, duplicis conſilii, anceps, dubius. Ex δίχα, & μῆτις.

Διχόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ambiguè loquitur; (2) ambiguus.

Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio, diſſideo.

Διχόνοια, ας, ἡ, duplex ſeu bifaria ſententia mentis, diſſenſio.

Διχορία, ας, ἡ, diviſio chori in duas partes, chorus in duas partes diviſus. Hinc

Διχοριάζω, f. άσω, in duabus choreis cano.

Διχοῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus. Ex δίχα, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

Διχοῤῥόπως, *Adv.* in duas partes. A ῥέπω.

Διχοστασία, ας, ἡ, diſſenſio, ſeditio, ſeceſſio. Ex διχα, & στάσις, *ſtatio.*

Διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, diſſideo, diſſenſio, diſcordo; (2) diſſenſionem facio; (3) ambigo, dubito. Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ, Eur. Med. 15. Ex δίχα, & ἵστημι.

Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes ſeco, diſſeco, ſeparo; (2) concido. Διχοτομήσει αὐτὸν, Matt. 24, 51. Ex τέμνω.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, dimidia portio; (2) particula, fruſtum. A præc.

Διχοτομία, ἡ, diviſio in duas partes. A

Διχότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſectus, in duo diviſus; (2) dimidiatus; (3) bifidus.

Διχοτόμος, in duo dividens.

Διχοφρονέω, diffideo, diſſentio.

Διχοφροσύνη, ης, ἡ, diſcordia; (2) inimicitia; (3) ſeditio. A

Διχόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, diſcors, diſſentiens, qui mente eſt diſcordi; (2) verſipellis. Ex δίχα, & φρήν.

Διχόω, divido in duas partes. A δίχα.

Δίχροια, ας, ἡ, geminus color. A δίχροος.

Διχρονέω, ῶ, f. ήσω, ſum duorum temporum, ſum anceps, indifferens. A δίχρονος.

Διχρονοκατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſinens in ancipitem vocalem.

Δίχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duorum temporum eſt, anceps indifferens, communis.

Δίχροος, *contr.* δίχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, bicolor, qui gemini coloris eſt. Ex δὶς, & χρόα.

Δίχρωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Διχῶς, *Adv.* dupliciter. A δίχα.

ΔΙΨΑ, ης, ἡ, ſitis; (2) vehemens deſiderium.

Διψᾶ, *ſitit*, vide διψῆ.

Διψακὸς, οῦ, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima ſitis; (2) genus herbæ; *Angl.* Teaſel. A δίψα. Unde

Διψαλέος, έα, έον, ſitibundus, ſiticuloſus.

Διψὰς, άδος, ἡ, ſiticuloſa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celeriùs necantis, preſter, cauſo, melanurus; (3) genus herbæ.

Διψάω, ῶ, f. ήσω, ſitio; (2) cupio, deſidero, appeto. Διψῆν ὑδάτων μάλιστα, Herodot. Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα, Plat.

Διψῆ, *ſitit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro διψᾶ, *contr.* ex διψάει, à verbo διψάω.

Διψηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſiticuloſus, aridus. Ab eod.

Διψήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. verbi διψάω.

Δίψησις, ἡ, ſitis.

Διψητικὸς, ἡ, ὸν, ſitim provocans; (2) ſiticuloſus, ſitiens, ſitibundus. A διψάω.

Δίψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiticuloſus, aridus.

Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα.

Διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambiguo & duplici ſum animo:

Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæſitatio. A

Δίψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconſtantem. Ex δὶς, & ψυχὴ, *anima.*

Διψώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſiticuloſus, ſitibundus. A δίψα, *ſitis.*

Διψῶντες, pro διψάοντες, à διψάω.

ΔΙ'Ω, expello, abigo; (2) timeo, *med.* δίωμαι, idem; (3) celeriter curro, fugio. Πέρι γὰρ δίε ποιμένι λαῶν, Il. 5, 566. Μή σε, καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν, ἀγρόνδε δίωμαι, Βάλλων χερμαδίοισι, Odyſſ. 21, 370.

Διωβόλιον, ου, τὸ, duo oboli, genus nummi binos obolos valens.

Διώβολον, ου, τὸ, idem & ex iiſdem.

Διώγμα, ατος, τὸ, id quod perſequimur; (2) perſecutio; (3) ſacrum quoddam apud Græcos, à quo viri arcebantur. A διώκω.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, perſecutio, exagitatio, vexatio.

Διώδευσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διοδεύω.

Διώδυνος, ον, acerbus, gravem dolorem adferens. A διὰ, & ὀδύνη.

Διωθέω, f. διώσω, vel διωθήσω, diſpello, protrudo, ſubmoveo; (2) diluo, refello; (3) intrudo per, trajicio impellendo; (4) detrudo, deturbo; (5) ejicio, propulſo; (6) *med.* elabor, effugio; (7) detrecto, recuſo. Ταῦτα πάντα διεωθοῦντο, Dem. Διωσάμενος τὴν ἀρχὴν, τὸν ὄχλον, Plut.

Διωθίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Διωθισμὸς, οῦ, ὁ, impulſio; (2) propulſio.

Διωκάθω, *Att.* idem quod διώκω.

Διωκέμεν, *Ion.* pro διώκειν, à διώκω.

Διωκέμεν, *Dor.* pro διώκειν.

Διωκτέος, έα, έον, perſequendus. Ab eod.

Διώκτης, ου, ὁ, perſecutor. Ab eod.

Διωκτὸς, ἡ, ὸν, quem perſequi debemus; (2) quem conſectari oportet, expetendus.

Διώκτρια, ἡ, perſecutrix, venatrix.

Διωκτὺς, ύος, ἡ, perſecutio. A

ΔΙ'ΩΚΩ, f. ξω, & ξομαι, expello, abigo, transadigo; (2) in exſilium mitto; (3) perſequor, inſequor; (4) adſequi conor, conſector, adfecto, expeto; (5) perſequor judicio, accuſo, reum ago; (6) perſequor oratione, deſcribo; (7) pervado, permeo. Διώξομαί σε δειλίας, reum agam, Ariſtoph. Eq. 367. Φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ, diſceſſerunt ut perſequerentur, Soph. Phil. 562. Οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν ἑαυτοῦ βίον, Iſocr.

Διωλένιος, ία, ον, ulnas expanſas habens, vel ulnis amplexus. A διὰ, & ὠλένη.

ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, magnus; (2) vehemens; (3) latè ſe extendens.

Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum de calumniâ. A διόμνυμι.

Διώμοτος, ον, perjurus. Ab eod.

Διωνομασμένος, perf. part. paſſ. v. διονομάζω.

Διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A

Διώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, binominis, duo habens nomina; (2) celebris, pervulgatus. Illud à δὶς, & hoc à διὰ & ὄνομα.

Διωνυσος, idem quod διόνυσος.

Διωξάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. v. διώκω.

Διωξικέλευθος, ον, curſor, feſtinans.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator. Ex διώκω, & ἵππος, *equus.*

Δίωξις, εως, ἡ, perſecutio; (2) peroratio, permeatio; (3) perpulſio, *Ern.* A διώκω.

Διώξωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. v. διώκω.

Διωρία, dilatio; (2) intervallum. Ab ὅρος.

Διώρισα, a. 1. ind. act. v. διορίζω. Unde

Διωρισμένως, *Adv.* definitè, diſtinctè; (2) ſeorſim, particulatim.

Διώροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex tectum habens.

Διωρυγὴ, ῆς, ἡ, foſſa. A διορύσσω. Unde

Διώρυγμα, ατος, τὸ, foſſa per aliquem locum ducta.

Διωρυχῆς, οῦ, ὁ, qui parietes perfodit.

Διώρυξ, υχος, vel υγος, ἡ, foſſa; (2) cuniculus.

Διωρύσσω, perfodio. V. διορύσσω. Hinc

Διωρυχὴ, ἡ, idem quod διώρυξ.

Διωσάμενος, a. 1. part. med. v. διωθέω.

Διωσις, εως, ἡ, protruſio, propulſio; (2) dilatatio cum pulſu. A διωθέω.

Διωσμὸς, οῦ, ὁ, idem. Διωσμὸς χειρῶν, *Aret.* Ab eod.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur; (2) vectis. Ab eod.

Διώτη, ης, ἡ, diota, genus vaſis duas habentis anſas. A

Δίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas habens aures; (2) duas habens anſas. Ex δὶς, & οὖς, ὠτός.

Δμᾶθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* & *Bœot.* pro ἐδμήθησαν, à δμάω.

Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. paſſ. f. g.

Δμηθήτω, *dometur*, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Δμῆσις, εως, ἡ, ſubactio, domitio; (2) ipſe domandi actus. A δαμάω.

Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.

Δμητὸς, ἡ, ὸν, domitus. Ab eod.

Δμωὴ, ῆς, ἡ, ſerva, ancilla. A δμώς.

Δμωΐς, ΐδος, ἡ, idem & ab eod.

Δμωὸς, οῦ, ὁ, ſervus. A δμάω.

Δμὼς, ωὸς, ὁ, idem & ab eod.

Δμώσιν, *ſervis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ.

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, agito & percutio, vel excutio manibus; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν, Il. 4, 472.

Δνόφεος, έα, εον, caliginoſus, ater. A δνόφος.

Δνοφερῇσι, dat. pl. *Ion.* pro δνοφεραῖς. A

Δνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo.

Δοάζω, ομαι, dubito, delibero; (2) poſt dubitationem tandem decerno. A δόος.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum; (2) ſententia, placitum, dogma; (3) ritus, ceremonia religioſa, N. T. A δοκέω. Hinc

Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado; (2) ritus religioſos præſcribo, N. T. (3) conſulto; (4) cenſeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Col. 2, 20.

Δογματικὸς, ἡ, ὸν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam ſcientiam dari ſtatuit; (2) ad præcipiendum vel docendum aptus.

Δογματιστὴς, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus eſt auctor vel defenſor. A δογματίζω.

Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.

Δογματοποιΐα, ἡ, inventio placitorum philoſophicorum. A præc.

Δοθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. δίδωμι.

Δοθείσης, *datæ*, gen. ſing. ejuſd. f. g.

Δοθῆναι, *datum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus.

Δοθίων, ωνος, ὁ, idem.

Δοιὰ, *duo*, nom. plur. n. g. *Poet.* pro δύω.

Δοιάζω, f. άσω, dubito; (2) conſulto.

ΔΟΙ'ΔΥΞ, υκος, ὁ, piſtillum mortarii; (2) cochlear, quo contuſa eximuntur.

Δοιδυκοφόβης, ου, ὁ, piſtilli ſonum timens.

Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *Bœot.* & *Æol.* pro δοίησαν. A δίδωμι.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.

Δοίη, 3. ſing. aor. 2. opt. v. δίδωμι.

Δοιοὶ, *duo*, nom. pl. m. g. *Poet.* pro δύω.

Δοιος, α, ον, geminus. Ab eod.

Δοιὼ, *duo*, nom. dual. m. g. *Poet.* pro δύο.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, fut. άσω, obſervo, ſpeculor, exſpecto, arbitror. Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς, Theoc. 1, 150.

Δοκασεῖς, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, à δοκέω.

Δοκεῖς, 2. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro δοκέεις.

Δοκεύω, obſervo, exſpecto; (2) inſidior. Βοῦς ζύλασκε δοκεύων, Heſiod. 480. A

ΔΟΚΕΩ, ῶ, f. ήσω, video; (2) cenſeo, exiſtimo; (3) probo; (4) in aliquâ exiſtimatione ſum, laudor, celebror, *unde* δοκοῦντες *ſunt* clari, &c. (5) hinc *Imperſ.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut πῶς δοκεῖς, τί δοκεῖς, πόσον δοκεῖς, ſunt formulæ admirandi. *In paſſ.* δέδοκται, viſum eſt, decretum eſt, placet. Δοκῶ μοὶ ἀδύνατος εἶναι, Plat. Κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι κίνδυνον τοῦτον ὑπομεῖναι, Xen. Ἄριστος εἶναι δοκεῖ, Luc. Ὡς τότ' ἐδόκει, Æſch.

Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.

Δοκησιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſibi acutus & dexter videtur, qui ſe fauſtum & felicem exiſtimat. Ex δοκέω, & δεξιός.

Δόκησις, εως, ἡ, exiſtimatio, opinio; (2) ſuſpicio; (3) exſpectatio. A δοκέω.

Δοκησισοφια, ας, ἡ, opinio, quàm quis falsò de ſuâ ſapientiâ concipit. A

Δοκησίσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſibi videtur ſapiens eſſe, quum non ſit. Ex δοκέω.

Δοκίδιον, ου, τὸ, trabecula, trabs parva, Dim. à δόκος.

Δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior; (2) approbo, in pretio habeo; (3) utile judico, conſultum cenſeo: *it. ſimpliciter,* judico, cenſeo; & *in paſſ.* (1) tutelæ meæ permittor, togam virilem ſumo; (2) de iis quorum vita & mores explorantur, an quis ſit ad honores, quos petit, admittendus. Δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας, Iſocr. Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι, Plat. A δόκιμος. Hinc

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio; (2) *impr.* eorum qui honores petunt; (3) cenſura; (4) ſpecimen, documentum; (5) delectus militum.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æſtimator; (2) approbator. Ab eod.

Δοκιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) quæſtor ærarii, *Polyb.*

Δοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν, exploratorius.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia; (2) documentum.

Δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. A

Δόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω, (vel à δέκομαι, v. *Ern.*)

Δοκιμότης, ητος, ἡ, integritas. A præc.

Δοκίμως, planè, verè.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκός.

ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ἡ, trabs, tignum; (2) haſta, lancea.

Δοκὼ, ἡ, opinio. A δοκέω.

Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς, verbale.

Δολερὸς, ρὰ, ρὸν, doloſus. A δολὸς.

Δολερῶς, *Adv.* doloſè, fraudulenter.

Δολεύομαι, fut. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος. Hinc

Δολίαισι, dat. pl. *Ion.* pro δολίαις, à δόλιος.

Δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo.

Δόλιος, ία, ιον, doloſus. Ab eod.

Δολιόπους, ὁ ϗ ἡ, inſidiator, inſidioſo pede incedens.

Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.

Δολιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fraudulentus, doloſus. Ex δόλιος, & φρὴν.

Δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, Bœot. Rom. 3, 13. A δόλιος.

Δολίχαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longas tibias ſeu fiſtulas habens. Ex δολιχὸς, & αὐλός.

Δολιχαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, longam cervicem habens. Ex δολιχὸς, & αὐχὴν, *cervix.*

Δολιχεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longam haſtam habens. Ex δολιχὸς, & ἔγχος, *haſta.*

Δολιχεύω, f. εύσω, dolichum, quod eſt curriculum certum, curro, decurro; (2) curſito. Δολιχεύει τὸν τῆς φύσεως δρόμον, Philo. A δόλιχος.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχὸς, & ἐρετμὸς, *remus.*

Δολιχογραφία, ας, ἡ, ſcriptorum prolixitas.

Δολιχόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, collum longum habens. Ex δολιχὸς, & δειρὴ, *collum.*

Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, h. e. curſum longiſſimum decurro. A

Δολιχοδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſexies ſtadium decurrit. Ex δολιχὸς, & δρέμω, *curro.*

Δολιχόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum caulem habens; (2) longum haſtile habens.

Δολιχόουρος, qu. dic. longam caudam habens; *Epith.* verſus, cujus in fine ſyllaba redundat.

Δολιχόπους, ὁ ϗ ἡ, quod δολιχήπους.

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ἡ, ὸν, longus, prolixus; (2) multus.

Δόλιχος, ου, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor & viginti ſtadiorum. A δολιχός.

Δολιχόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longam projiciens umbram; (2) longus.

Δολίως, doloſè.

Δολόδουπος, ὁ ϗ ἡ, callidè ſtrepens, doloſus, *Epith.* Martis.

Δολόεις, όεσσα, όεν, doloſus; (2) doloſè factus.

Δολοκτασία, ἡ, cædes per inſidias facta.

Δολομήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui dolos meditatur, doloſus. Ex δόλος, & μῆδος.

Δολομῆτα, voc. ſing. à

Δολομήτης, ου, ὁ, vafer, doloſus. A μῆτις.

Δολόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δολομήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolorum machinator. Ex δόλος, & μηχανὴ, *machina.*

Δολόμυθος, ον, doloſè loquens.

Δολοπεύω, f. εύσω, Lex. Græc. Fraudem meditor, inſidior. A δόλοψ.

Δολοπλοκία, ίας, ἡ, dolus. A

Δολοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolos nectens, verſutus, doloſus. Ex δόλος, & πλέκω, *necto.*

Δολοποιὸς, ὸν, idem.

Δολόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, doloſo pede gradiens.

Δολοῤῥαφέω, dolos ſuo, excogito. A

Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex dolis conſutus, doloſus. Ex δόλος, & ῥάπτω, *ſuo.*

Δολοῤῥαφία, ας, ἡ, vafrities. A præc.

ΔΟ'ΛΟ'Σ, ου, ὁ, dolus, fraus. (Ab ant. δέλω, ineſco. Unde δέλεαρ, & δελεάζειν, *Ern.*)

Δολοῦντες, part. pro δολέοντες, à δολέω.

Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo & ex inſidiis occîdo. Ex δόλος, & φόνος, *cædes.*

Δολοφονεύω, idem.

Δολοφόνησις, ἡ, idem quod

Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex inſidiis patrata. Ex iiſd.

Δολοφόνος, ὁ, ſicarius.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolos animo agitans, aſtutus. Ex δόλος, & φράζομαι, *cogito.*

Δολοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes, cogito. Τοὔνεκα δὴ νῦν δευρο δολοφρονέουσα παρέστης; Il. 3, 405.

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A

Δολόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dolos meditans. Ex δόλος, & φρὴν, *mens.*

Δόλοψ, οπος, ὁ, ſpeculator explorator, inſidiator, ap. Heſ. Quia Δόλοπες, Theſſaliæ incolæ fraudulenti.

Δολόω, ῶ, f. ώσω, doloſè ago, decipio; (2) adultero, depravo. Οὐκ ἄρα δεύτερον δολούμεθα; Soph. Phil. 1276. A δόλος.

Δολωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Δόλωμα, ατος, τὸ, fraus.

Δόλων, ωνος, ὁ, ſica, pugio, in baculo ligneo, occultus; (2) minimum velum in navi.

Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.

Δόμα, ατος, τὸ, donum. A δίδωμι.

Δομαῖος, αία, αῖον, ad ſtructuram pertinens:

Δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν παρ' Αὐσονῖτιν φυλαμὸν δομήσεται, Lycurg. 593. A

Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura; (2) murus. A δέμω, *exſtruo.*

Δόμησις, εως, ἡ, idem. A δομέω.

Δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus. Ab eod.

Δόμονδε, *Adv.* domum verſus. A

Δόμος, ου, ὁ, domus; (2) triclinium. A δέμω.

Δομοσφαλὴς, ὲς, domum labefactans. A ϲφάλλω.

Δοναθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. *Dor.* pro δονηθεῖσα, à δονέω.

Δονακεῖον, ου, τὸ, arundinetum. A δόναξ.

Δονακεὺς, έως, ὁ, arundinoſus. Ab eod.

Δονακόεις, εσσα, εν, idem.

Δονακῆα, acc. ſing. *Ion.* pro δονακέα, à δονακεύς.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, arundinifer. Ex δόναξ, & τρέφω, *alo.*

Δονακόχλοος, *contr.* δονακόχλους, ου, ὁ ϗ ἡ, arundinibus virens. Ex δόναξ, & χλόα.

Δονακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arundinoſus. A

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo concava & craſſa; (2) ſagitta; (3) calamus ſcriptorius; (4) calamus piſcatorius; (5) fiſtula.

Δονεύω, f. εύσω, agito. A

ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) turbo; (3) laceſſo. Ῥύμη τε ϗ πτεροῖσι ϗ ῥοιζήμασιν αἰθὴρ δονεῖται, Ariſtoph. Av. 1187. (Ab ant. δένω, δέννω.)

Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A præc.

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. δίδωμι.

Δόξα, ης, ἡ, ſententia, opinio; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus; (4) exſpectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma. A δοκέω.

Δοξάζητε, 2. pl. præſ. conj. act. v. δοξάζω.

Δοξάζω, f. άσω, laudo, celebro; (2) exiſtimo, opinor, ſuſpicor, conjicio. Δοξάζειν τὸν Θέον, τ' ἀληθῆ, κακῶς, φρενί. Δοξάζω περὶ ψυχῆς οὕτως, Thuc. Ἐδοξάσθη εἶναι ϲοφώτατος, Herodot. A δόξα. Unde

Δοξάριον, ου, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim.

Δοξάσαι, a. 1. inf. act. v. δοξάζω.

Δοξασθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ.

Δοξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura.

Δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur.

Δοξαστὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod. Hinc

Δοξαστικὸς, ἡ, ὸν, vi opinandi præditus.

Δοξαστὸς, ἡ, ὸν, opinabilis. A δοξάζω.

Δόξητε, 2. pl. aor. 1. conj. act. v. δοκέω.

Δοξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulchritudinis ſuæ, ſeu honeſtatis. Ex δόξα, & καλὸς, *pulcher.*

Δοξοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & oſtento me.

Δοξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, de famâ & gloriâ laboro, ambio.

Δοξοκοπία, ας, ἡ, oſtentatio, jactantia; (2) auræ popularis captatio. Ex δόξα, & κοπή.

Δοξολογέω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro.

Δοξολογία, ἡ, collaudatio.

Δοξολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, collaudans.

Δοξομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα, & μαίνομαι.

Δοξομανία, ας, ἡ, inſanus gloriæ amor.

Δοξομιμήτης, οῦ, ὁ, imitator rei non certò cognitæ.

Δοξομιμητικὸς, ἡ, ὸν, imitans rem non ſatis cognitam. *Plat.*

Δοξοπαιδωτικὸς, ἡ, ὸν, ſcientiæ opinionem inſpirans, tradens.

Δοξοποιΐα, ἡ, inanis opinionis ſuſceptio.

Δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio ſapientiæ ſuæ. A

Δοξόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſe ſapientem credit.

Δοξοῦσθαι, pro δοξόεσθαι, à δοξόω.

Δόξω, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. δοκέω pro δόκω.

Δοὸς, ὰ, ὸν, duplex. V. δοιός.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta; (2) excoriatio: A δέρω, *excorio.*

Δορατιαῖος, αία, αῖον, haſtæ magnitudinem æquans. A δόρυ.

Δορατίζομαι, f. ίσομαι, haſtis pugno. Ab eod.

Δοράτιον, ου, τὸ, haſtile, jaculum.

Δορατισμὸς, οῦ, ὁ, pugna, quæ fit haſtis. A δορατίζομαι.

Δορατογλύφος, ὁ, è ligno ſtructus; (2) qui haſtilia radit & polit. A γλύφω.

Δορατοθήκη, ης, ἡ, locus in quo haſtæ reponuntur. Ex δόρυ, & θήκη.

Δορατομαχέω, haſta pugno.

Δορατοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtæ craſſitudine eſt. Ex δόρυ, & παχὺς, *craſſus.*

Δορατοφόρος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, haſtatus, ſatelles. Ex δόρυ, & φέρω, *fero.*

Δοριάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtâ vel bello captus. Ex δόρυ, & ἁλίσκω.

Δορίγαμβος, ἡ, in bellum nupta (ſc. à cujus nuptiis) bellum natum eſt. Æſch. Ag. 695.

Δοριθήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtâ, i. e. bello captus. Ex θηράω.

Δορικμὴς, haſtatus, bellicoſus, Æſch. Ch. 363. Ex κάμνω, *laboro.*

Δορίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, captus bello. Ex κτάομαι, *adquiro.*

Δορίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus.

Δορίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus. Ex δόρυ, & λαμβάνω, *capio.*

Δοριμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſtâ furens; (2) bellandi cupidiſſimus. Ex μαίνομαι.

Δορίμαργος, ον, bellicoſus.

Δοριμήστωρ, ὁ, belli peritus, amans.

Δορίπαλτος, ὁ, haſtam quatiens, haſtatus.

Δοριπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtâ cecidit. Ex δόρυ, & πίπτω, *cado.*

Δοριπόνος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fortis, laborioſus in bello.

Δορὶς, ίδος, ἡ, culter quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, *excoriatio.*

Δοριτμητος, ὸν, haſtâ transfixus, *Ern.*

Δορίτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax bello, ſtrenuus.

Δορκάδειος, εία, ειον, è dorcade factus, ſeu è talo hinnuli.

Δορκαδίζω, dorcadum ſive caprearum ſaltus imitor.

Δορκάδιον, ου, τὸ, damula, parva caprea. Dim.

Δορκαλίδες, ων, αἱ, flagella è coreo caprearum confecta; (2) inſtrumentum, quo ſontes torquebantur. A

Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δόρξ.

Δόρκος, ου, ὁ, capreolus.

Δόρκων, ὁ, idem; (2) cervus. A

ΔΟΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra ſilveſtis, dama.

Δοροδόκος, ου, ὁ, lignum, quod tectum domûs ſuſtinet, trabs, *Suid.* ſed vox eſt corrupta, legendumque cum *Valeſio*, δουροδόκος.

Δορὸς, οῦ, ὁ, uter, culeus, ſaccus è corio confectus. A δέρας, *pellis.*

Δορπέω, ῶ, f. έσω, cœno. Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες. Il. 23, 11. A δόρπον.

Δόρπη, ης, ἡ, tempus veſpertinum. Ab eod.

Δορπηστος, ου, ὁ, hora cœnæ. Ab eod.

Δορπία, vel δόρπεια, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, quâ ad cœnam conveniebant, qui ex eadem tribu erant. Ab eod.

Δόρπιστος, ου, ὁ, idem quod δόρπηστος.

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, cœna; (2) paſtus; (3) appetitus cœnandi.

Δόρπος, ου, ὁ, idem.

ΔΟ'ΡΥ, Gen. δόρατος, & δουρὸς pro δόρατος. Dat. δουρὶ, & δορὶ, haſta; ἐπὶ δόρυ, ad dextram, ἐκ δόρατος, à dextrâ; (2) lignum, trabs; (3) navis, res quævis tignis compacta.

Δορυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus, captivus.

Δορυβόλος, ον, haſtam jaculans, Epith. tormenti bellici. A βάλλω.

Δορυδρέπανον, ου, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago.

Δορυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus.

Δορυκλυτὸς, ἡ, ὸν, bello inclitus.

ΔΟΡΥ'ΚΝΙΟΝ, ου, τὸ, dorycnium, herba.

Δορύκρανος, ον, cuſpidatus.

Δορύκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίκτητος.

Δορύληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίληπτος.

Δορύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellator.

Δορυμήστωρ, ορος, ὁ, peritus rei militaris.

Δορύξενος, ὁ ϗ ἡ, qui in bello captus atque dimiſſus eſt cum hoſpitii jure, ex hoſte factus hoſpes; (2) qui mittitur legatus de redimendis captivis. Κᾀμοὶ δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων, Eurip. Med. conf. Æſchyl. Coëph. 560. Ex δόρυ, & ξένος, hoſpes.

Δορύξεον, ου, τὸ, locus ubi haſtæ raduntur aut poliuntur, Heſ. Ex δόρυ, & ξέω.

Δορυξόος, ου, ὁ, & δορυξοῦς, haſtarum artifex. Ex iiſd.

Δορυπαγὴς, ὲς, è ligno conſtructus. A πήγνυμι.

Δορυπετὴς, ες, haſtâ percuſſus.

Δορύπληκτος, ον, haſtâ interfectus.

Δορυπτοίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtâ perculſus. Ex δόρυ, & πτοέω, conſterno.

Δορύπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, igneam haſtam habens.

Δορυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſtâ potens. A σθένος.

Δορυσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, acer bello. A

Δορύσσω, f. ξω, haſtâ pugno. A δόρυ.

Δορυτίνακτος, ον, haſtâ concuſſus, haſtam quatiens. A τινάσσω.

Δορυτόμος, ον, lignum ſecans, findens.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtipo, comitor ut ſatelles; (2) tueor, protego; (3) ſervio, ambio, veneror, colo. Ἐδορυφόρεον τὸν βασιλέα, Herodot. Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, Iſocr. Τὴν ἑκάστου σωτηρίαν τούτων δορυφοροῦντες, Dem.

Δορυφόρημα, ατος, τὸ, ſatellitium; (2) mutæ perſonæ in ſcenâ. Ἦν Περδίκκας εὐθὺς ἐν δυνάμει μεγίστῃ τὸν Ἀῤῥιδαῖον ὥσπερ δορυφόρημα ἐφελκόμενος, Plut. in Alex. c. 77.

Δορυφόρησις, idem.

Δορυφορία, ας, ἡ, ſatellitium.

Δορυφορικὸς, ἡ, ὸν, ad ſatellites pertinens. A

Δορυφόρος, ου, ὁ, ſpiculator, ſatelles, haſtatus.

Δὸς, & δόθι, 2. ſing. aor. 2. act. v. δίδωμι.

Δόσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδοσαν.

Δόσεις, nom. pl. *contr.* pro δόσεεις, à δόσις.

Δοσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui peccati dat pœnas. Ex δόσις, & δίκη, *pœna*.

Δοσίπυγος, ἡ, proſtibulum.

Δοσιληψία, ἡ, aviditas largitionum.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.

Δόσκον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐδίδων, à δίδωμι.

Δότε, *dederitis*, 2. plur. aor. 2. imperat. act.

Δότειρα, ας, ἡ, quæ dat. A

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.

Δότης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, ad dandum propenſus.

Δοτὸς, ἡ, ὸν, qui dari poteſt; (2) datus.

Δότω, *dederit*, 3. ſing. aor. 2. imperat. act. v. δίδωμι.

Δοῦ, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Att.* pro δόο, & hoc *Ion.* pro δόσο.

Δουλαγωγέω, ῶ, in ſervitutem redigo. A

Δουλαγωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervorum ductor. Ex δοῦλος, & ἄγω, *duco*.

Δουλαπατία, ας, ἡ, ſervorum ſeductio. Ex δοῦλος, & ἀπατάω, *ſeduco*.

Δουλάριον, ου, τὸ, ſervulus. Dim. à δοῦλος.

Δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. Ab eod.

Δουλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δούλευμα, ατος, τὸ, ſervitium, ſervitus:

Δούλευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδούλευσαν, à δουλεύω.

Δουλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act.

Δούλευσις, εως, ἡ, ſervitium. A

Δουλεύω, fut. εύσω, ſervio, ſervus ſum. Δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, Xen. τοῖς νόμοις, Plat. A δοῦλος.

Δούλη, ης, ἡ, ancilla, ſerva. Ab eod.

Δουληίης, gen. ſing. *Ion* pro δουλείας.

Δουλικὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. Ab eod. Hinc

Δουλικῶς, *Adv.* ſerviliter.

Δούλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. A δοῦλος.

Δουλὶς, ίδος, ἡ, ſerva. Ab eod.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longam cervicem, ſive longum collum habens. A δουλιχὸς, pro δολιχὸς, & δειρή, *cervix*.

Δουλογνώμων, ὁ ϗ ἡ, ſervili animo præditus.

Δουλογράφιον, ου, τὸ, adſertio in ſervitutem. Ex γραφή, *lis*, vel γράφεσθαι, *accuſare*.

Δουλοκρατέομαι, à ſervis me regi patior.

Δουλοκρατία, ας, ἡ, ſervorum imperium in dominos. Ex δοῦλος, & κρατέω, *impero*.

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervo conveniens, ſervilis, illiberalis. Ex δοῦλος, & πρέπω.

Δουλοπρεπῶς, ſerviliter, ſervili more.

ΔΟΥ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, ſervus; (2) *Adj.* ος, η, ον, ſervus, a, um, *comp.* δουλότερος.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus. A δοῦλος.

Δουλόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δουλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, ſervi, famuli. Ex σῶμα, quod vocatur ſæpe, vel per ſe *mancipium* ſignificat.

Δουλούμενος, præſ. part. paſſ. v. δουλόω.

Δουλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervi ſpeciem gerens. Ex δοῦλος, & φαίνομαι, *appareo*.

Δουλόφρων, ὁ ϗ ἡ, ſervilis animo. A φρήν.

Δουλόω, ῶ, f. ώσω, in ſervitutem redigo. Δουλοῦν ἀπάτῃ τοὺς πολεμίους, Plut. τόπον ὑπονόμοις, Plat. Οἱ κᾶρες ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἁρπάγου, Herodot. A δοῦλος.

Δουλωθέντες, aor. 1. part. paſſ. v. δουλόω.

Δούλωσις, εως, ἡ, ſubjugatio. A δουλόω.

Δουλωσύνη, *ſervitus*, *Ion.* pro δουλοσύνη.

Δοῦναι, *dediſſe*, a. 2. infin. act. verbi δίδωμι.

Δουπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo. Δούπησεν δὲ πεσών, Il. 4, 504. & δοῦπος.

Δούπησεν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro ἐδούπησε.

ΔΟΥ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, qui ex eorpore ad terram adliſo oritur; (2) ſonitus quivis; (3) mors ejus, qui cum ſtrepitu cadit.

Δοῦρα, *ligna*, *haſtæ*, pl. *per Apocopen*, pro δούρατα, *Ion.* pro δόρατα, à δόρυ. Hinc

Δουράτεος, έα, εον, ligneus;

Δούρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui intra haſtæ ictum eſt. Ex δόρυ, & ἠνεκὴς, *longus*, (vel ἐνέγκω, ad quem ictus haſtæ perferri poteſt, *Ern.*)

Δουρὶ, dat. ſing. *Ion.* pro δορὶ, à δόρυ.

Δουρικλειτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, præclarus bellator.

Δουρικλυτὸς, οῦ, idem.

Δουρίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro δορίκτητος.

Δουρίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro δορίληπτος.

Δούριος, ία, ιον, ligneus. A δοῦρα.

Δουροδόκη, ης, ἡ, haſtæ receptaculum, armarium. Ex δόρυ, & δέκομαι, pro δέχομαι.

Δουροθήκη, idem. Ex δόρυ, & θήκη, *theca*.

Δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δέχομαι.

Δοχεῖον, ἡ, τὸ, receptaculum. Ab eod.

Δοχεύς, έως, ὁ, acceptor. Ab eod.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus.

Δόχμιος, & δοχμικὸς, ὁ ϗ ἡ, obliquus. A δοχμὸς.

Δοχμόκορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comâ eſt tortuoſâ, Heſ. Ex δοχμὸς, & κόρση.

ΔΟΧΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, obliquus, tortus. Hinc

Δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo. Θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα δοχμωθεὶς, Heſiod. Ἀσπ. 389. *de apro*.

Δοχμωθεὶς, aor 1. part. paſſ. v. δοχμόω.

Δοχὸς, ἡ, ὸν, capax. A δέχομαι, *capio*.

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen, *Angl.* Arabian Muſtard.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω.

Δραγματολόγος, ου, ὁ, qui manipulos colligit. Ex δράγμα, & λέγω, *colligo*.

Δραγμεύω, & δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.

Δραγμὴ, ῆς, ἡ, manipulus, Ph. At Etymologo multitudo parvæ pecuniæ.

Δραγμὸς, οῦ, ὁ, *idem* ſeu prehenſio.

Δραγμὶς ίδος, ἡ, pugillus.

Δραθεῖν, aor. 2. inf. act. v. δαρθάνω.

Δραίην, 1. ſing. aor. 2. opt. act. verbi inuſit. δρῆμι pro διδράσκω, *fugio*.

Δραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.

Δράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων. Hinc

Δρακαινὶς, ίδος, ἡ, dracunculus, piſcis.

Δρακεὶς, *viſus*, a. 1. part. paſſ. verbi δέρκω.

Δράκον, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδρακον.

Δρακοντε, nom. dual. à δράκων. Unde

Δρακόντειος, εία, ειον, anguinus.

Δρακοντίας, ου, ὁ, anguinus; (2) lapis quidam.

Δρακόντιον, ου, τὸ, nomen herbæ; *Anglice.* Dragons. (2) genus vitis; (3) ſpecies morbi. Ab eod.

Δρακοντογενὴς, έος, ους, ὁ ϗ ἡ, ſerpentigena.

Δρακοντέθειρα, ἡ, ſerpentes in capite gerens. *Epith.* furiarum.

Δρακοντοειδὴς, ὲς, ſerpentis ſpeciem habens.

Δρακοντοειδῶς, ſpecie ſerpentis.

Δρακοντολέτης, ου, ὁ, draconis interfector. Ex δράκων, & ὄλλυμι, *perimo*, *occido*.

Δρακοντόμαλλος, ον, anguinos crines habens.

Δρακοντόμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, dracones imitans.

Δρακοντόμορφος, idem quod δρακοντοειδής.

Δρακοντόπαις, Gigas, ſc. è ſerpentis dentibus natus.

Δρακοντοφόνος, ὁ ϗ ἡ, ſerpentes interficiens.

Δρακοντόφρουρος, ον, à ſerpente cuſtoditus.

Δρακοντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, draconibus, ſeu anguibus plenus. A δράκων.

Δράκος, εως, τὸ, oculus, viſus, apud Nicandrum, v. 479. A δέρκω, *video*.

Δρακῶ, f. 2. ind. act. *per Metatb.* pro δαρκῶ, à δέρκω, *video*.

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco: δράκοντες, catellæ, armillæ.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, Tragœdia, vel Comœdia; (2) narratio; (3) rei repræſentatio; (4) actus, ſeu facinus. A δράω.

Δραματίζω, fabulam ago. A δρᾶμα.

Δραματικὸς, ἡ, ὸν, ad fabulam pertinens, fabularis, poëticus, activus. Ab eod.

Δραματικῶς, ſcenicè.

Δραμάτιον, τὸ, fabella, Dim.

Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas ſcribo.

Δραματοποιΐα, ας, ἡ, fabularum ſcriptio.

Δραματοποιός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fabularum ſcenicarum ſcriptor.

Δραματουργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω; (2) aliquid machinor.

Δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιΐα. A

Δραματουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δραματοποιός. Ex δρᾶμα, & ἔργον, *opus*.

Δραμεῖν, a. 2. inf. act. v. τρέχω.

Δράμημα, ατος, τὸ, curſus. A τρέχω.

Δραμῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δραμεῖν.

Δραμοῦσα, *quæ cucurrit*, a. 2. part. act. f. g.

Δρᾶναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro δρῆναι, à δρῆμι, *facio*.

Δράναι, *fugiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διδράσκω.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. A δράσσω.

Δραξάμενος, a. 2. part. med. à δράσσω.

Δραπετεύω, f. εύσω, fugio, aufugio. Τοῦ δραπετεύειν δεσμοῖς ἀπείργουσι, Xen. A

Δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus. A διδράσκω.

Δραπετίδαν, *ſervum fugitivum*, acc. ſing. *Dor.* pro δραπετίδην, à δραπετίδης.

Δραπετίδης, ου, ὁ, idem & ab ipſo.

Δραπετίνδα, ης, ἡ, genus luſûs. Ab eod.

Δραπέτις, ιδος, ἡ, ancilla fugitiva.

Δραπετίσκος, ου, ὁ, ſervulus fugitivus. Dim.

Δραπετοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, fugitivum faciens.

Δραπὼν, aor. 2. part. act. v. δρέπω.

Δρὰς, aor. 2. part. act. v. διδράσκω.

Δρασείω, facturio, facere vel patrare cupio. Καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακὸν, Soph. Aj. 326. A δράω.

Δράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, efficax, ſtrenuus.

Δρᾶσις, εως, ἡ, actio. Ab eod.

Δρασκάζω, aufugio, latito. A διδράσκω.

Δράσκασις, εως, ἡ, fuga, Heſ. A præc.

Δρασμὸς, οῦ, ὁ, fuga. A διδράσκω, *fugio.*

ΔΡΑ'ΣΣΩ, ſeu δράττω, f. ξω, prehendo. Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, 1 Cor. 3, 19. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, fretus, Soph. Antig. 241.

Δράσταν, acc. ſing. *Poet. & Dor.* pro δράστην.

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, ſervus, miniſter, *Ion.* δρηστὴρ, unde δρήστειρα, famula. A δράω.

Δραστήριος, ία, ιον, efficax, ſtrenuus, impiger, induſtrius, promptus. A δραστὴρ.

Δραστηριότης, τος, ἡ, ſtrenuitas, navitas.

Δράστης, ου, ὁ, idem quod δραστὴρ. A δράω.

Δραστικὸς, ἡ, ὸν, efficax; (2) ad faciendum paratus, & uſu exercitatus, acer. A δράστης.

Δραστοσύνη, ῆς, ἡ, ſtrenuitas in agendo. *Ion.* δρηστοσύνη. Ab eod.

Δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium ſeu pondus æquans. A

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, drachma, moneta Rom. denarium æquans; (2) pondus duarum unciarum.

Δραχμιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Δραχμίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Δραχμὶς, ίδος, ἡ, vid. δραγμίς.

ΔΡΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, facio; (2) miniſtro; (3) fugio. Δρᾶν τινα ἀγαθὸν, κακὸν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἁμαρτήματα. Ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν, Ariſtoph. Plut. 87. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα, καί τοι δύσκολος γ' ἔφυσ' ἀνὴρ, id. Lyſ. 1031. Ἀργία γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακὰ, Id. Θεσμ. 462.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπω.

Δρεπανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, falcatus. Ex φέρω.

Δρεπανὶς, ίδος, ἡ, avis, *Plinio* Drepanis, *Gazæ* Falcula riparia.

Δρεπανοειδὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, falcis habens formam, falcatus. Ex δρεπανον, & εἶδος.

Δρέπανον, ου, τὸ, falx meſſoria.

Δρεπανουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, falcium faber. Ex δρέπανον, & ἔργον.

Δρεπτὸς, ἡ, ὸν, maturus; (2) quo quis frui poteſt; (3) vindemialis. A

ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, & δρέπομαι, decerpo, *unde* (2) colligo fructus; (3) vindemio; (4) meto. Μέλισσαι ποικίλα Μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι, Epigr.

Δρεψεύμεναι, *Dor.* pro δρεψούμεναι, & hoc *Ion.* pro δρεψομεναι, à δρέπω.

Δρήσας, a. 1. part. act. *Ion.* pro δρασας, à δράω.

Δρησμὸν, acc. ſing. *Ion.* pro δρασμὸν.

Δρήστειρα. Δρηστοσύνη. Vid. Δραστὴρ, &c.

Δρήσω, fut. 1. indic. act. v. διδράσκω.

Δριάω, ῶ, arboribus & herbis vireo. A δρίος.

Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo, Eleis, *Heſ.* A

ΔΡΙ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus. In Epigram.

Δριμέως, *Adv.* acriter, vehementer.

Δριμύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantùm acris ſeu acerbus, acriuſculus. A

ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, qui acri guſtu eſt, acrem ſeu pungentem ſaporem habens; (2) acer, vehemens; (3) aſtutus; (4) truculentus, iracundus. Hinc

Δριμύσσω, acri & mordaci humore adficio.

Δριμύτης, ητός, ἡ, acrimonia, acritudo; (2) vehementia, acerbitas, aſperitas; (3) acumen, aſtutia. Ab eod.

Δριμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum eſus; (2) vomitus acrium eſu provocatus. A

Δριμυφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui acribus veſcitur, qui acrium eſu delectatur. A φαγεῖν.

Δρίον, ου, τὸ, et

Δρίος, έος, τὸ, ſilva; (2) locus quivis arboribus conſitus. A δρύς.

Δροίτη, ης, ἡ, alveus balneatorius; (2) arca funebris, vide δρύτη. Ex δρῦς, & οἶτος.

Δρομάδην, *Adv.* curſim. A δρόμος.

Δρομαῖος, αῖα, αῖον, curſu valens, velox.

Δρομαίως, *Adv.* curſim.

Δρομὰς, άδος, ἡ, curſitans, velox. Ut δρομὰς κάμηλος, vulgò Dromedarius; (2) vagum ſcortum. A δρέμω.

Δρομεύς, έως, ὁ, curſor. Ab eod.

Δρόμημα, τὸ, curſus, curriculum.

Δρομικὸς, ἡ, ὸν, curſu valens. Ab eod.

Δρομικῶς, curſu, celeriter.

Δρομοκήρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius curſorius.

Δρόμος, ου, ὁ, curſus; (2) fuga; (3) curriculum. A δρέμω, pro quo uſurpatur τρέχω.

Δρομοχαίτης, ου, ὁ, ſetas, vel jubam inter currendum agitans. Ex δρόμος, & χαίτη.

ΔΡΟ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, dromo, parvus cancer.

Δρόπις, ιδος, ἡ, vindemia, Heſ. A δρέπω.

Δροσερὸς, ρὰ, ρὸν, roſcidus, rorulentus; (2) tener, mollis. A δρόσος.

Δροσίζω, irroro, adſpergo.

Δροσοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rorem ſtillans, rorans. Ex δρόσις, & βάλλω, *jacio.*

Δροσοείμων, ὁ καὶ ἡ, roratus, qu. rore veſtitus.

Δροσόεις, όεσσα, όεν, roſcidus, rorulentus.

Δροσομελι, ετος, τὸ, roſcidum mel.

Δροσοπάχνη, ης, ἡ, pruina, ros pruinoſus.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ὁ, ros; (2) (*dicitur de teneritudine,* ut δρόσος καὶ χνοῦς, *tenera lanugo,* Ern.) pullus. Æſch. Ag. 145. v. Etym. Ἔρσαι.

Δροσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Δροσώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, roſcidus, rorulentus.

Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ. A δρῦς.

Δρυάριον, τὸ, quercus, Dim.

Δρυϊνος, ίνη, ινον, quernus, roboreus.

Δρυΐτης, ου, ἡ, dryites, lapis. Ab eod.

Δρυκολάπτης, ου, ὁ, vid. δρυοκολάπτης.

Δρυμον, ου, τὸ, ſilva querna, quercetum; (2) nemus. Ab eod.

Δρυμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Δρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſilvoſus. Ab eod.

Δρυμῶν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμόν.

Δρυμῶς, acc. pl. *Dor.* pro δρυμοὺς.

Δρυοβάλανος, ὁ, glans querna.

Δρυοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quercu ſeu quercûs cortice tinctus. Ex δρῦς, & Ῥάπτω, *tingo.*

Δρυογονος, ἡ, è quercu nata. Nympha Dryas.

Δρυοκοιτης, ου, ὁ, in quercu, ſeu arbore cubans. Ex δρυς, & κοίτη, *cubile.*

Δρυοκολάπτης, ου, ὁ, picus arborarius, picus Martius. Ex δρύς, & κολάπτω, *tundo, excavo.*

Δρυοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quercus ſecat, quaſi querciſeca; (2) avis. vid. præc. A κόπτω.

Δρυοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, è quercubus compactus. Ex δρῦς, & πήγνυμι, *compingo.*

Δρυοπτερις, ίδος, ἡ, herba quædam.

Δρίος, ου, ὁ, ſecundum quoſdam pro δρίος.

Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio, fiſſio.

Δρυτομική, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars amputandi arbores. A

Δρυοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quercus, vel arbores, cædit; (2) materiarius, lignarius faber. Ex δρῦς, & τεμνω.

Δρύοχος, ου, ἡ, trabs, fulcrum, &c. ſuper quo navis ædificatur. Unde εκ τῶν δρυόχων, ſtructæ naves ſunt novæ. *Ern.* Ex δρῦς, & ἔχω.

Δρυοψ, οπος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.

Δρυπεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oliva drupa; fructus maturus. Ex πέπτω, *coquo,* (ſed melior lectio eſt.)

Δρυπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere ſolet. Ex δρῦς, & πίπτω.

Δρύπεψ, επος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum ſpinas habet. A δρύπτω, *lacero.*

ΔΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτεται παρειὰν, Eur. Hec. 651.

ΔΡΥ͂Σ, υὸς, ἡ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, *impr.* fructifera.

Δρύτη, ης, ἡ, loculus, ſandapila, capulum. Alii ſcribunt δροίτη, Æſchyl. Coëph. 999.

Δρύφακτον, ου, τὸ, cancelli, ſepes. A δρυφάσσω.

Δρύφακτος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Δρυφακτόω, cancellis ſepio. Hinc

Δρυφάκτωμα, ατος, τὸ, idem. *Strabo, lib.* 13.

Δρυφας, αδος, ἡ, unguis; (2) laniatus, *Heſ.* A δρύπτω.

Δρυφάσσω, lorico, munio, v. gr. veſte. A

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus.

Δρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.

Δρώοιμι, 1. ſing. præſ. opt. act. pro δρῷμι vel δρώοιμι, à verbo δράω, *facio.*

Δρώντων, g. pl. præſ. part. pro δραόντων.

Δρωπακίζω, fut. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, & cutem deglabro. Hinc

Δρωπακισμὸς, οῦ, ὁ, dropacis adplicatio.

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, pix, quâ evelluntur pili; (2) *Adjectivè,* vulſus, glaber.

Δῦ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, à δῦμι.

Δυαδικὸς, ἡ, ὸν, dualis. A δυάς. Unde

Δυάζω, f. άσω, dubito; (2) *paſſ.* coeo, de duobus, *Ern.* A

Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualitas. A δύο.

Δυασμὸς, οῦ, ὁ, coitus. A δυάζομαι.

Δυάω, ῶ, in miſerias & calamitates conjicio, unde Homericum δυόωσι, pro δυῶσι, δυάουσι. A δύη. Unde

Δυερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus, calamitoſus; (2) damnoſus, noxius.

ΔΥ'Η, ης, ἡ, calamitas, infelicitas; (2) dolor, mœror, anxietas.

Δυηπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpeſſio, dolor ipſe. A

Δυηπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, laborum ærumnarumque patiens; (2) patiens. Ex δύη, & πάσχω.

Δύῃς, 2. ſing. præſ. conj. act. v. δῦμι.

Δῦθι, *ſubiveris,* 2. ſing. a. 2. imperat. act.

Δυϊκὸς, ἡ, ὸν, dualis. A δύο.

Δυϊκῶς, *Adv.* dualiter. A δυϊκός.

Δύμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δῦναι. A

Δῦμι, ſubeo. A δύνω, vel δύω.

Δῦναι, *potes,* 2. ſing. præſ. ind. *per Apocopen,* pro δύνασαι, vel *Dor.* pro δύνῃ, à δύναμαι.

Δυνάζομαι, inuſ. unde ἐδυνάσθην, potui.

Δύναιτ' pro δύναιτο, 3. ſing. præſ. opt. A

ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, f. νήσομαι, poſſum, valeo; (2) æſtimor, *de nummis;* (3) efficio. Οὐδενὶ ἀρέσαι δύναται, Xen.

Δυνάμεις, *virtutes,* nom. pl. *contr.* δυνάμεες, à δύναμις.

Δυνάμεσθα, *poſſumus,* 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro δυνάμεθα, à δύναμαι.

Δυναμικὸς, ἡ, ὸν, valens, efficax, ſtrenuus.

Δύναμις, εως, ἡ, vis, facultas; (2) dexteritas; (3) exercitus, copiæ; (4) multitudo, copia, *ut Lat.* vis, in *Plur.* (5) angeli; (6) miracula, in N. T. A δύναμαι. Unde

Δυναμοποιὸς, ον, potentem faciens, (nam in uſu aliquando fuiſſe δύναμος, pro δύνατος, demonſtrat ſeq.)

Δυναμόω, ῶ, fut. ώσω, confirmo, roboro.

Δυνασθῆναι, *potuiſſe,* a. 1. inf. verbi ejuſd.

Δύνασις, εως, ἡ, potentia. A δυνάζομαι.

Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, magiſtratus, imperium. A δυνάστης.

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. A

Δυναστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, ſum princeps, impero, præſum; (2) polleo opibus & potentiâ; (3) in *Paſſ.* potentiæ ſeu imperio alicujus ſubjectus ſum. Δυναστεύω Ῥώμης, Plat. κατὰ μοναρχίαν, Gal.

Δυνάστης, ου, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynaſta. A δυνάζομαι.

Δυναστικὸς, ἡ, ὸν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυνάστης.

Δυνάστις, ιδος, ἡ, mulier potentatum obtinens.

Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum.

Δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens ſum. A

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, potens; (2) validus etiam corpore; (3) habilis, aptus etiam de viâ; (4) poſſibilis. A δύναμαι.

Δυνατῶς, *Adv.* potenter, validè.

Δῦνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, à verbo δύνω, *ingredior.*

Δυνέαται, *poſſunt,* 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, à δύναμαι.

Δύνῃ, *poſſis,* 2. ſingul. præſ. conjunct.

Δύνηαι, *poſſis,* 2. ſing. præſ. conj. *Ion.* pro δύνῃ.

Δυνηθείην, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ.

Δυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, potens, pollens. A δύναμαι.

Δυνήσεαι, *poteris*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δυνήσῃ, à δύναμαι.

Δυνήσεται, *poterit*, 3. ſing. f. ejuſd.

Δύνοντος, gen. ſing. præſ. part. v. δύνω.

Δύντα, *occidentem*, acc. ſing. a. 2. part. act.

Δύνω, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν, Il. 3, 332. A δύω.

ΔΥ´Ω, *Gen.* δυοῖν, duo.

Δυογὸν, τὸ, vox antiq. pro ζυγον, ap. Plat.

Δυόδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυοδεκάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυόδεκα, & μὴν, *menſis*.

Δυοδεκταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.

Δυοδέκατος, άτη, άτον, duodecimus.

Δυοειδὴς, ὲς, biformis.

Δυοκαιδεκα, duodecim.

Δυοκαιδεκας, άδος, ἡ, duodenarius numerus.

Δυοστὸν, οῦ, τὸ, *intell.* μέρος, pars altera; reſpondet quæſtioni, *quota pars?* A δύο.

Δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. Ex τίκτω.

Δύπτης, ου, ὁ, urinator. A

Δύπτω, f. ψω, aquas ſubeo, mergo. Φερωνύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους, Lycurg. 164. A δύω, *ſubeo*.

ΔΥ´Σ, *Particula inſeparabilis*, notans in compoſitione, ægrè, difficulter; (2) malè, infeliciter; (3) in, ſive non, velut α privativum; (4) intenſionem, velut α ἐπιτατικὸν, valdè, in partem ſequiorem.

Δύσαγνος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè caſtus, impurus, ſpurcus.

Δυσαγράω, ῶ, f. ήσω, infelici capturâ utor, infelix ſum in venando vel piſcando, &c. Ἁλιεύων καὶ δυσαγρῶν, Plut. in Anton. cap. 29. Ex δὺς, & ἄγρα, *venatio*.

Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, ſeu venatio. Ex iiſd.

Δυσαγωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè impellitur, vel ducitur, quo volumus; intractabilis, refractarius. Ex δὺς, & ἀγωγὴ, *ductus*.

Δυσάδελφος, ὁ ϗ ἡ, infelix in fratribus.

Δυσαερία, ας, ἡ, malus aër, aëris tempeſtas gravis, cœli intemperies. A

Δυσαερος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum habens aërem.

Δυσαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graviter ſpirans. Ex ἄω.

Δυσάθλιος, ον, valdè miſer.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. v. δύω, vel δύνω.

Δυσαίακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter & miſerabiliter defletus; (2) qui non facilè lugetur; (3) lugubris; (4) qui non facilè luget. Ex δὺς, & αἰάζω, *lugeo*.

Δυσαιανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσαίνητος, ον, infamis.

Δυσαίρετος, ον, difficilis expugnatu, vel captu.

Δυσαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum labefactio, hebetudo. Ex δὺς, & αἴσθησις, *ſenſus*.

Δυσαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenſu non valens, hebetem ſenſum habens; (2) hebes.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui ærumnoſa eſt vita, qui vitam miſeram degit.

Δυσαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilem & gravem adferens dolorem, ægrè tolerabilis; (2) qui dolore alterius vix adficitur. Ex ἄλγος.

Δυσάλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσαλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δὺς, & ἄλθος, *ſanatio*.

Δυσάλθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἀλθέω.

Δυσαλλοίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix mutari poteſt.

Δυσάλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δὺς, & ἀλύσκω, *evito*.

Δυσάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis captu; (2) qui ægrè vel difficulter corrumpitur.

Δυσάμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri aut ſcandi poteſt, impervius. Ex βαίνω.

Δυσάμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Δυσάμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, qui fata habet difficilia, *Heſ.* Ex μόρος, leg. δυσάμμορος.

Δυσαναβίβαστος, ὁ ϗ ἡ, qui haud facilè adduci, adſuefieri alicui rei, velut virtuti, poteſt.

Δυσανάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè rejicitur, vel exſcreatur, non facilè excreabilis; (2) qui ægrè exſcreat; (3) difficilis perſuaſu, pertinax. Ex δὺς, & ἀνάγω.

Δυσανάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè digeritur & in membra diſtribuitur, cibus.

Δυσανάκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè revocatur. Ex ἀνακαλέω.

Δυσανακόμιστος, qui ægrè reducitur, revocatur à morbo aut periculo ad ſalutem. Ex ἀνακομίζω.

Δυσανάκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter commiſcetur ſeu temperatur. Ex δὺς, & ἀνακεράννυμι, *commiſceo*.

Δυσανάλγητος, idem quod δυσάλγητος.

Δυσανάληπτος, ὁ ϗ ἡ, qui difficilè refocillari, aut recreari poteſt. Ex ἀναλαμβάνω.

Δυσανάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè reſolubilis, ſeu diſſolubilis. Ex δὺς, & ἀναλύω, *reſolvo*.

Δυσανάλωτος, ον, qui non poteſt abſumi, confici.

Δυσανάπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix diſſuaderi poteſt; (2) qui ægrè ab opinione poteſt deduci. Ex δὺς, & ἀναπείθω, *perſuadeo*.

Δυσανάπλους, ουν, non navigabilis, adverſo flumine.

Δυσανάπλωτος, ον, vix tranabilis.

Δυσανάπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè reſpirans.

Δυσανάπορος, ον, difficilis tranſitu; ſeu ad quem non facilè tranſitur.

Δυσανάσφαλτος, ον, qui ægrè è morbo convaleſcit.

Δυσανασχετέω, ῶ, f. ήσω, ægrè fero, gravor. Δυσανασχετοῦντες ἐπὶ τοῖς γεγεννημένοις, Plut. περὶ θανάτου, Ph. A

Δυσανάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis.

Δυσανασχέτως, *Adv.* ægro, iniquo animo.

Δυσανάτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, everſu difficilis.

Δυσαναφορικὸς, ἡ, ὸν, qui difficulter exſcreat. Ex δὺς, & ἀναφέρω, *ſurſum fero, exſcreo*.

Δυσάνεκτος, idem quod δυσανάσχετος.

Δυσάνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, moroſus, difficilis; (2) valdè anxius & triſtis. Ex δὺς, & ἀνία.

Δυσάνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſcenſu difficilis; (2) ad quem accedi vix poteſt.

Δυσάνολβος, ον, miſer.

Δυσανταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum quo malè & periculoſè decertatur, fortis, bellicoſus.

Δυσαντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arduus. Apud Poëtas idem quod

Δυσάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus malus, ſeu ſiniſter eſt occurſus; (2) difficilis, ſævus. Ex δὺς, & ἀντάω, *occurro*.

Δυσαντίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſpectu terribilis, cujus oculis haud facilè occurras. Ex ἀντιβλέπω.

Δυσαντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix refelli poteſt; (2) cui reſiſti non poteſt.

Δυσαντίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui refelli vix poteſt.

Δυσαντιῤῥήτως, *Adv.* ita, ut vix contradici queat, liquidò.

Δυσαντοφθάλμητος, ον, cui reſiſti non poteſt, invictus.

Δυσάνωρ, ορος, infelix, *Epith.* nuptiarum, Æſch.

Δυσαξίωτος, ον, inexorabilis.

Δυσαπαλλακτία, ἡ, difficultas rejectionis. A

Δυσαπάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter abjici poteſt; (2) qui difficulter profligatur, à quo vix liberari poſſumus. Ex ἀπαλλάττω.

Δυσαπαλλάκτως, ut haud facilè diſcedere, liberari poſſis.

Δυσαπάλειπτος, ον, non facilè abluendus.

Δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντης.

Δυσαπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis deceptu, qui vix decipi poteſt. Ex ἀπατάω.

Δυσαπιστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix dubito.

Δυσαπόδεικτος, ον, ægrè demonſtrandus.

Δυσαποδίδακτος, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè dedocetur.

Δυσαποκατάστασις, ἡ, ægritudo, languor; (2) agitatio animi vix conquieſcentis & ad ſe redeuntis.

Δυσαπόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix reſponderi poteſt. Ex ἀποκρίνομαι.

Δυσαποκρίτως, *Adv.* ita, ut vix reſponderi queat.

Δυσαπολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè defenditur, vel excuſatur. Ex ἀπολογέομαι.

Δυσαπολύτως, *Adv.* ita, ut difficulter avelli, vel abſolvi queat.

Δυσαπόνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix deleri, vel elui poteſt. Ex δὺς, & ἀπονίπτω, *eluo*.

Δυσαπόπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix finem imponere poſſumus, vix ſedabilis: (2) ſtrenuus in bello. Ex δὺς, & ἀποπαύομαι, *ceſſo*.

Δυσαποπαύστως, *Adv.* ita, ut vix finis imponi poſſit; (2) conſtanter.

Δυσαπόπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ablui poteſt. Ex δὺς, & ἀποπλύνω, *abluo*.

Δυσαπόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix decidit, ſeu delabitur. Ex δὺς, & ἀποπίπτω.

Δυσαπόῤῥυπτος, ον, qui elui vix poteſt.

Δυσαπόσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè avellitur. Ex δὺς, & ἀποσπάω, *avello*.

Δυσαποσπάστως, *Adv.* ita ut ægre avelli poſſit; tenaciter, firmiter.

Δυσαποτέλεστος, ον, eventum non habens, non finiendus, aut abſolvendus.

Δυσαπότρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè avertitur; (2) refractarius. Ex ἀποτρέπω.

Δυσαπότριπτος, ον, qui amoveri non poteſt.

Δυσάπουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè citatricem ducens. Ex δὺς, & ἀπουλόω, ſed meliùs.

Δυσαπούλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Δυσαρέσκομαι, diſpliceo.

Δυσάρεσκος, ου, ὁ, ineptus gratiæ captator.

Δυσαρεστέω, ῶ, non ſum hilariter adfectus, moroſum me præbeo, offenſo ſum animo; (2) improbo. A δυσάρεστος.

Δυσαρέστησις, εως, ἡ, ægritudo; (2) infelicitas ſumma. A præc.

Δυσάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui placere difficulter queas, moroſus, unde τὸ δυσάρεστον, ου, moroſitas.

Δυσαρέστως, *Adv.* moroſè, iniquo animo.

Δυσαρίθμητος, ον, innumerabilis.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato.

Δύσαρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui difficile eſt imperare, contumax. Ex δὺς, & ἀρχή.

Δυσαρμοστία, ας, ἡ, diſconvenientia, diſcordia. Ex δὺς, & ἁρμόζω, *congruo*.

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt.

Δυσάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, moleſtus, (ſed potius leg. δυσανάσχετος, *Ern.*)

Δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.

Δυσαυλία, ἡ, inhoſpitalis locus.

Δύσαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, & δυσαύλιστος, ad commorandum, diverſandum parùm commodus. Ex δὺς, & αὐλή.

Δυσαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter augeſcit, parùm creſcit. Ex δὺς, & αὔξω.

Δυσαύξητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, moleſtus ſeſe jactando, jactator odioſus. Ex αὐχή.

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ablatu.

Δυσαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneroſus, moleſtus.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis portatu.

Δυσβατοποιέομαι, οῦμαι, difficilem aditum, tranſitum, vel receptum facio. A

Δύσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri, aut ſcandi poteſt; inacceſſus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ου, adeundi, ſeu tranſeundi difficultas. Ex δὺς, & βαίνω, *eo*.

Δυσβάϋκτος, ον, lamentabilis. A βαΰζω.

Δυσβίοτος, ον, miſer, ærumnoſus.

Δυσβλαστέω, ῶ, difficulter germino. A

Δυσβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficulter, tardè, malè germinans.

Δυσβοήθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix ſuccurri poteſt, ægrè medicabilis. Ex βοηθέω.

Δυσβόηθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δύσβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui jactus aleæ malè cecidit. Ex δὺς, & βάλλω, *jacio*.

Δυσβουλία, ας, ἡ, infelicitas, ſtultitia conſilii. A

Δύσβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus malum vel infelix eſt conſilium. Ex δὺς, & βουλὴ, *conſilium*.

Δύσβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non valdè edulis, gratiam in cibis non habens.

Δύσϐωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* terræ aſperæ, parùm fertilis.

Δύσγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias.

Δυσγάργαλις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ægrè manibus titillari vel contrectari ſinit. Ex δὺς, & γαργαλίζω, *titillo*.

Δυσγαργάλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγάργαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obſcuritas; (2) animus degener, ignavia.

Δυσγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, qui obſcuro genere eſt ortus; (2) degener. Ex δὺς, & γίνομαι.

Δυσγεφύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ponte vix jungi poteſt, qui ægrè fert pontem. A γεφυρόω.

Δυσγεώργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter coli poteſt. Ex δὺς, & γεωργέω, *terram colo*.

Δυσγνοία, ας, ἡ, ignorantia, error, dubitatio.

Δυσγνώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnoſci poteſt. Ex γνωρίζω.

Δύσγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσγνωσία, ας, ἡ, obſcuritas, difficultas cognoſcendi.

Δυσγοήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè faſcinari poteſt; (2) qui non facilè vel illecebris capitur aut decipitur. A γοητεύω.

Δυσγράμματος, ον, ineptus ad literas diſcendas.

Δυσγρίπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcriptum invenitur δυσγρήπιστος, è quo non facilè lucrum percipi poteſt. Ex δὺς, & γριπίζω.

Δυσδαιμονία, ἡ, infortunium, infelicitas.

Δυσδαιμόνως, infeliciter.

Δυσδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus. Ex δὺς, & δαίμων, *fortuna*, *ſors*.

Δυσδάκρυτος, ον, lacrimabilis.

Δυσδάμαρτος, ον, infelix uxore. A δάμαρ.

Δυσδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, demonſtratu difficilis. Ex δὺς, & δείκνυμι, *demonſtro*.

Δυσδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter videri poteſt. Ex δὺς, & δέρκω, *video*.

Δυσδιάϐατος, ου, ὁ ϗ ἡ, tranſitu difficilis, impervius. Ex δὺς, & διαϐαίνω, *tranſeo*.

Δυσδιάγνωστος, ον, obſcurus.

Δυσδιάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter tractandus, regendus, coercendus. Δυσδιάγωγον ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία των βαφέων, Strabo.

Δυσδιάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſpoſitu ſeu compoſitu difficilis; (2) non vendibilis. Ex δὺς, & διατίθημι.

Δυσδιαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix dividendus. Ex δὺς, & διαιρέω, *divido*.

Δυσδιαίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo difficile eſt arbitrari. Ex δὺς, & διαιτάω, *arbitror*.

Δυσδιακόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, portatu vel expeditu difficilis. Ex δὺς, & διακομίζω.

Δυσδιάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diſcerni, ſeu dijudicari ægrè poteſt. Ex δὺς, & διακρίνω.

Δυσδιαλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægrè placari poteſt. Ex διαλλάττω.

Δυσδιάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè diſſolvendus, firmus; (2) implacabiis. Ex διαλύω.

Δυσδιανόητος, ον, obſcurus, difficilis.

Δυσδιάπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè difflatur; (2) qui per ſpiritales meatus ægrè tranſmittitur. Ex δὺς, & διαπνέω, *perflo*.

Δυσδιάσπαστος, ον, haud facilè convellendus, firmus. A διασπάω.

Δυσδιατύπωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè ad bonos mores formari poteſt. Ex διατυπόω.

Δυσδιάφευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè evitari poteſt. Ex δὺς, & διαφεύγω, *evito*.

Δυσδιαφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè per ſudorem diſcutitur vel egeritur. Ex διαφορέω, *digero*.

Δυσδιάφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè evitabilis. Ex δὺς, & διαφεύγω, *evito*.

Δυσδιαφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè cuſtodiri poteſt. Ex δὺς, & διαφυλάττω.

Δυσδιαχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter excernit. Ex δὺς, & διαχωρέω, *excerno*.

Δυσδίδακτος, ον, tardus, difficilis eruditu.

Δυσδιέγερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitatu difficilis. Ex δὺς, & διεγείρω, *excito*.

Δυσδιέξιτητος, qui difficulter percurri, ſeu tranſiri poteſt; (2) qui vix explicari poteſt. Ex δὺς, & διέξειμι, *tranſeo*, *percurro*.

Δυσδιέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè pervius, unde exiri non poteſt.

Δυσδιερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis inveſtigatu, obſcurus. Ex δὺς, & διερευνάω.

Δυσδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, enarratu difficilis. Ex δὺς, & διηγέομαι, *enarro*.

Δυσδιόδευτος, ον, idem quod δυσδιέξοδος.

Δυσδιόδος, ον, idem, *Ern.*

Δυσδιοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adminiſtratu vel moderatu difficilis. Ex δὺς, & διοικέω.

Δυσδιόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè emendari poteſt. Ex δὺς, & διορθόω.

Δυσδοκίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſpectu difficilis. Ex δὺς, & δοκιμάζω, *probo*.

Δύσεαι, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro δύσεσαι, à δύω, *induo*.

Δυσεγχείρητος, ον, difficilis, *Epith.* negotii.

Δυσεδρος, ον, ineptus, abhorrens, malè ſedens.

Δυσειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deformis, turpis.

Δυσείκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infeliciter expreſſus; (2) conjectu difficilis. Ex δὺς, & εἰκάζω.

Δυσείματος, malè veſtitus. Hinc

Δυσειματόω, ῶ, fut. ώσω, malo, ſeu ſordido veſtitu utor. Ex δὺς, & εἷμαι, *veſtitus ſum*.

Δυσειμονία, ἡ, malus & ſordidus veſtitus. A

Δυσείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſordidè veſtitus, malè indutus, pannoſus. Ex δὺς, & εἷμα.

Δυσειρεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio; (2) remigatio infauſta. Ex δὺς, & εἰρεσία.

Δυσείσϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceſſu difficilis, inacceſſus. Ex δὺς, & εἰσϐολὴ, *ingreſſus*.

Δυσείσπλοος, ον, idem quod

Δυσείσπλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè patens navibus. Ex δὺς, & εἰσπλώω, *nave intro*.

Δυσέκϐατος, ὁ ϗ ἡ, exitum difficilem habens.

Δυσεκϐίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui non facilè vis adferri poteſt; (2) pertinax. Ex ἐκϐιάζω.

Δυσεκϐίϐαστος, ὁ ϗ ἡ, qui haud facilè ab aliquâ re, velut vitio, revocari, abſtrahi poteſt.

Δυσέκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non facilè vendi vel elocari poteſt. Ex δὺς, & ἐκδίδωμι.

Δυσεκθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè poteſt calefieri, ſeu incaleſcere. Ex ἐκθερμαίνω.

Δυσεκκόμιστος, ον, ægrè exportandus.

Δυσέκκριτος, ον, non facilè excernendus.

Δυσεκλάλητος, ον, vix vel non effandus.

Δυσέκλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deficiens. Ex δὺς, & ἐκλείπω, *deficio*.

Δυσεκλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè computari poteſt, adeoque perſpectu difficilis eſt, obſcurus. Ex δὺς, & ἐκλογίζομαι.

Δυσέκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolvi vel exſolvi non poteſt; (2) obſcurus, inexplicabilis. Unde δυσέκλυτως, inextricabiliter. Ab ἐκλύω.

Δυσέκνευστος, ον, è quo enatari non poteſt. Ab ἐκνέω.

Δυσέκνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui elui vix poteſt. Ex δὺς, & ἐκνίπτω, *eluo*.

Δυσεκπέραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix abſolvi & ad finem perduci poteſt. Ex δὺς, & ἐκπεραίνω, *ad finem perduco*.

Δυσεκπλους, ουν, unde vix enavigari poteſt.

Δυσεκπλώτος, ον, idem.

Δυσέκπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui elui vix poteſt. Ex δὺς, & ἐκπλύνω, *eluo*.

Δυσέκπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσεκπόρευτος, ον, unde exiri non poteſt.

Δυσεκπύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè ad ſuppurandum perducitur. Ab ἐκπυέω.

Δυσέκτηκτος, ον, qui non facilè evacuatur.

Δυσέκφευκτος, ον, vix effugiendus.

Δυσεκφύκτως, ſine effugio, *Ern.*

Δυσέκφορος, ον, difficilis, durus pronunciatu.

Δυσέκφορως, durè ad pronunciandum.

Δυσέλεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter redargui poteſt. Ex δὺς, & ἐλέγχω.

Δυσέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix evolubilis; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex ἑλίσσω.

Δυσελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δὺς, & ἕλκος.

Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris; ulcerum malignitas, medelam reſpuens. Ex iiſd.

Δυσέλκυστος, ον, qui ægrè aliquo duci, ſeu trahi poteſt. Ab ἑλκύω.

Δυσελπίζω, parùm, nihil ſpero, diffido.

Δύσελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt abjectæ ſpei.

Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, propè deſpero.

Δυσελπιστία, ας, ἡ, ſpes mala. Ex iiſd.

Δυσέλπιστης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δύσελπις.

Δυσέλπιστως, cum malâ ſpe, ſine ſpe.

Δυσέμϐατος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo incedi ægrè poteſt, qui pedibus calcari nequit.

Δυσέμϐλητος, ον, qui non facilè reponi in locum ſuum poteſt, de luxatis, *Hipp.*

Δυσέμϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis acceſſu, item ad quem vix perveniri poteſt. Ex ἐμϐάλλω.

Δυσεμετέω, ῶ, fut. ήσω, ægrè vomo.

Δυσεμέω, idem.

Δκσέμετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè vomens. A

Δυσεμὴς, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὺς, & ἐμέω.

Δυσέμφατος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, malæ & infauſtæ ſignificationis. Ex δὺς, & ἐμφαίνω.

Δυσεντερία, ας, ἡ, inteſtinorum tormina.

Δυσεντερικός, ὴ, ὸν, dyſentericus; (2) qui dyſenteriâ laborat.

Δυσεντεριώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. A

Δυσέντερος, idem. Ex δὺς, & ἔντερον.

Δυσέντευκτος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ad quem non facilè patet aditus; (2) moroſus, aſper in congreſſu, ſævus. Ab ἐντυγχάνω, *adeo*.

Δυσεντευξία, ἡ, moroſitas, aſperitas in congreſſu.

Δυσένωτος, ον, non facilè conjungendus.

Δυσεξάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè educitur, vel exportatur. Ex δὺς, & ἐξαγω, *educo*.

Δυσεξάλειπτος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter deletur, ſeu obliteratur. Ex δὺς, & ἐξαλείφω.

Δυσεξάλλακτος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ægrè mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari poteſt. Ex δὺς, & ἐξαλλάττω, *muto*.

Δυσεξαλυκτος, ὁ ϗ ἡ, non effugiendus.

Δυσεξανάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè conſumitur. Ex δὺς, & ἐξαναλίσκω.

Δυσεξαπάτητος, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσαπάτητος.

Δυσεξαρίθμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσαρίθμητος.

Δυσεξέλεγκτος, ον, idem quod δυσέλεγκτος.

Δυσεξέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis explicatu.

Δυσεξεργαστος, ον, difficilis elaboratu.

Δυσεξερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus difficilis eſt perſcrutatio, qui non facilè inveſtigari poteſt. Ex δὺς, & ἐξερευνάω, *inveſtigo*.

Δυσεξεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inventu difficilis.

Δυσεξήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix explicari poteſt. Ex δὺς, & ἐξηγέομαι, *explico*.

Δυσεξήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad cicurandum. Ex ἥμερος, (niſi potius ſit δυσεξημέρωτος, *Ern.*)

Δυσεξήνυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, effectu difficilis; (2) inexplicabilis, vel vix explicandus, enodandus. Ex δὺς, & ἐξανύω.

Δυσεξίτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix vel non delibilis.

Δυσεξιτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis exitu.

Δυσέξοδος, ὁ ϗ ἡ, difficilem exitum habens.

Δυσέξοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, elatu vel expoſitu difficilis; (2) vix explicabilis. Ab ἐκφέρω.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix emendabilis.

Δυσεπεκτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter extenditur. Ex δὺς, & ἐπεκτείνω, *extendo*.

Δυσεπήϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis.

Δυσεπίϐατος, ον, aditu difficilis.

Δυσεπιϐούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inſidiis vix capi poteſt, cautus. Ex ἐπιϐουλεύομαι.

Δυσεπικούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix auxilium adferri poteſt. Ex δὺς, & ἐπικουρέω, *auxilior*.

Δυσεπίκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo vix judicari poteſt. Ex δὺς, & ἐπικρίνω, *judico*.

Δυσεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum aliis commercium non habet; (2) difficilis aditu. Ex ἐπιμίγνυμι.

Δυσεπινόητος, idem quod δυσδιανόητος.

Δυσεπίστροφος, qui non facilè converti poteſt.

Δυσεπίσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri poteſt.

Δυσεπίτευκτος, ον, difficilis ad aſſequendum.

Δυσεπιτήδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando ſumma diligentia requiritur.

Δυσεπιχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè invadi poteſt; (2) confectu difficilis. Ex δὺς, & ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

Δυσέργαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, factu, tractatu difficilis. Ex δὺς, & ἐργάζομαι, *operor.*

Δυσεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσεργος.

Δυσεργία, ας, difficultas; (2) ſegnities. A

Δύσεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, piger ad opus faciendum; (2) difficilis, operoſus. Ex ἔργον.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſcrutabilis. Ex δὺς, & ἐρευνάω, *ſcrutor.*

Δυσέρημος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſertus; (2) difficilis ob ſolitudinem.

Δύσερις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, contentioſus, moroſus.

Δυσέριϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo, vel cum quo contendere difficile eſt; (2) in infelici contentione poſitus. Ex δὺς, & ἐρίζω.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, explicatu difficilis. Ex δὺς, & ἑρμηνεύω, *interpretor.*

Δυσερμηνεύτως, obſcurè.

Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, *Heſ.*

Δύσερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix. *Suidæ* exſpes. A δὺς, & Ἑρμῆς, *Mercurius.*

Δύσερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, invenuſtus, qui infelici & periculoſo amore tenetur; (2) perditè amans. Hinc

Δυσερώτως, *Adv.* perdito amore.

Δύσεται, 3. ſing. præſ. ind. v. poët. δύσομαι.

Δυσετηρία, ας, ἡ, ſterilitas anni. Ex ἔτος.

Δυσετυμολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus Etymologia vix reddi poteſt. Ex ἐτυμολογέω.

Δυσευνήτειρα, ἡ, periculoſè cubans, quæ obdormiſcere non poteſt. A

Δυσευνήτωρ, ὁ, malè, periculoſê cubans.

Δυσεύνητος, idem.

Δυσεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δὺς, & εὑρίσκω.

Δυσέφικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem vix pervenire poſſumus; (2) cui vix pares eſſe poſſumus, *Herodian*, 2, 11.

Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A

Δύσζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Hinc

Δυσζήλως, invidè.

Δυσζήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, perveſtigatu difficilis. Ex δὺς, & ζητέω, *quæro.*

Δύσζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus miſera eſt vita.

Δυσηκὴς, έος, ους, ſanatu difficilis. Nam Heſ. δυσηκῆ exponit δυσίατον. Ex ἀκέομαι.

Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio; (2) inobediens ſum. A δυσήκοος.

Δυσηκοΐα, ας, ἡ difficultas auditûs, aurium tarditas; (2) inobſequentia. Ab eod.

Δυσήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui graviter audit; (2) inobſequens, inobediens. Ex ἀκούω.

Δυσήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δὺς, & ἐλαύνω, *agito.*

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, moleſtam habens dormitionem; (2) moleſtus, gravis. Ex δὺς, & λέγομαι, *cubo, dormio.*

Δυσήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem ſol ægrè pervenit. ſoli minùs expoſitus.

Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adversâ fortunâ utor, res mihi infeliciter cedunt:

Δυσημερία, ας, ἡ, infauſtus dies; (2) infortunium, fortuna adverſa. Ex ἡμέρα.

Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægrè vomo. A

Δυσημὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ægrè vomens. Ex ἐμέω.

Δυσήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventoſus, ventis vexatus. Ex δὺς, & ἄνεμος.

Δυσηνίαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frenis vix regi poteſt. Ex δὺς, & ἡνία, *frenum.* Hinc

Δυσηνίαϛως, *Adv.* ita ut frenis vix regi queat:

Δυσήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frenis contineri nequit; (2) moroſus; (3) doloris impatiens.

Δυσηνιόχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægrè retineri poteſt. Ex iiſd. & ἔχω.

Δυσηνίως, *Adv.* idem quod δυσηνιάϛως.

Δυσήνυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δὺς, & ἀνύω, *perficio.*

Δυσηπίϛουν, imperſ. ind. act. pro δυσηπίϛεον. A δυσαπιϛέω, *non credo.*

Δυσήροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aratu difficilis. Ex ἀρόω.

Δυσήττητος, ον, invictus, vix vincendus.

Δυσήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, triſtis, qui animo triſti eſt. Ex δὺς, & ἦτορ, *cor.*

Δυσηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ horriſonus. Ex ἦχος.

Δυσθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ægrè, vel non germinans, ægrè vireſcens. Ex θάλλω.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δὺς, & θάλπω, *foveo.*

Δυσθανατέω, iniquo animo mortem obeo; difficulter morior. A

Δυσθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter moriens; (2) difficilem mortem inferens; (3) mortifer.

Δυσθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſerè mortuus, qui infelici morte periit. Ex δὺς, & θνήσκω.

Δυσθέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inviſus, non viſus; (2) horribilis vel infelix adſpectu.

Δυσθενέω, deficio viribus. A σθένος.

Δυσθεσία, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

Δύσθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, impius; odioſus Deo.

Δυσθεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè ſanabilis. Ex δὺς, & θεραπεύω, *ſano.*

Δυσθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calefactu difficilis. Ex δὺς, & θέρω, *calefacio.*

Δυσθεσία, ἡ, languor corporis, propter quem quis ſibi ipſi diſplicet; (2) ægritudo animi. A θέσις.

Δυσθετέω, ῶ, f. ήσω, malè adficio, languidum reddo; (2) ad magnas difficultates & inopiam conſilii redigo. A

Δύσθετος, ὁ ϗ ἡ, malè ſitus; (2) malè adfectus, languens, ſibi diſplicens.

Δυσθεώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus contemplatio difficilis eſt, obſcurus. A θεωρέω.

Δυσθήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex θηράω.

Δύσθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui parùm ſuccedit venatio. Ex iiſd.

Δυσθησαύριϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, reconditu difficilis, qui ægrè recondi, aut adſervari poteſt.

Δύσθραυϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè frangitur.

Δύσθροος, ον, flebilis, lamentabilis.

Δυσθυμέω, ῶ, animum deſpondeo.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

Δύσθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter animo adfectus; (2) quem pœnitentia facti ſubit.

Δυσθύμως, *Adv.* ægro animo.

Δυσὶ, *duobus,* dat. plur. à δύω, *duo.*

Δυσίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurabilis; (2) ſanatu difficilis. Ex δὺς, & ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui difficulter elicitur ſudor. Ex δὺς, & ἱδρώς.

Δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, non lito; (2) victimæ exta mihi dira portendunt. Ex ἱερός.

Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, mare ſubiens, *Epith.* retis. Ex δύω, vel δύνω, & θάλασσα.

Δυσίμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, non amabilis; (2) improbus & protervus amator.

Δύσιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equitatui minus idoneus.

Δύσις, εως, ἡ, occaſus. A δύνω, *ſubeo, occido.*

Δυσίχνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inveſtigatu difficilis, inveſtigabilis. Ex δὺς, & ἰχνεύω.

Δυσκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter uri, ſeu cremari poteſt, ægrè ardens. Ex καίω.

Δυσκαθαίρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè ſive difficulter everti vel vinci, deſtrui poteſt. Ex καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, purgatu difficilis. Ex δὺς, & καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter contineri ſeu cohiberi poteſt. A κατέχω.

Δυσκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè flectitur, inflexibilis. Ex δὺς, & κάμπτω.

Δύσκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δύσκαπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fumum moleſtum habens.

Δυσκαρτέρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè tolerabilis; (2) planè intolerabilis. Ex δὺς, & καρτερέω.

Δυσκαταγώνιϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, expugnatu, ſuperatu difficilis. Ex καταγωνίζομαι.

Δυσκατάκλαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, fractu difficilis. Ex δὺς, & κλάω, *frango.*

Δυσκάτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A καταγνύω.

Δυσκατάληπτος, ον, obſcurus.

Δυσκατάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex καταλλάττω.

Δυσκατάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè ſolubilis, firmus. Ex δὺς, & καταλύω, *diſſolvo.*

Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad diſcendum, obſcurus. Ex καταμανθάνω.

Δυσκαταμαθήτως, *Adv.* ita ut vix addiſci, vel intelligi poſſit.

Δυσκαταμάχητος; ου, ὁ ϗ ἡ, vix expugnabilis.

Δυσκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix poteſt animadverti, vel percipi. Ex κατανοέω.

Δυσκατάπαυϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix ſedari ſeu cohiberi poteſt, irrequietus. Ex καταπαύω.

Δυσκατάπαυϛως, *Adv.* ita, ut vix ſedari poſſit.

Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus.

Δυσκαταπολεμητὸς, ον, vix bellò ſubigendus.

Δυσκαταπόνητος, ον, vix efficiendus; (2) qui vix frangi, domari poſſit.

Δυσκατάπρακτος, ον, idem.

Δυσκατάποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis deglutitu. Ex δὺς, καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκαταπρακτος, ον, difficilis effectu.

Δυσκατάρτιϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fætum non perficit, ſed immaturum ejicit. Ex καταρτίζω.

Δυσκατάσβεϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè extingui nequit. Ex δὺς, & κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, conditu ſeu fabricatu difficilis. Ex δὺς, & κατασκευάζω.

Δυσκατάϛατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſedatu difficilis. Ex δὺς, & καθίϛημι, *compono.*

Δυσκαταφρόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui contemni vix poteſt, aut non debet. Ex καταφρονέω.

Δυσκατέργαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui effici ſeu confici ægrè poteſt; (2) difficilis concoctu.

Δυσκατοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſpectari vix poteſt, difficilis intellectu. Ex κατόπτομαι.

Δυσκατόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ex animi ſententiâ conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex δὺς, & κατορθόω.

Δυσκατούλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè cicatricem ducens. Ex δὺς, & κατουλόω.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum ſonum edens, horriſonus; (2) maledicus.

Δύσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκεν, à δύσκω, pro δύνω, vel δύω.

Δυσκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucroſus, malum lucrum aut non ſine ſummo labore adferens. Ex δὺς, & κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graves curas habens; (2) difficilis; (3) infeſtus. Ex κῆδος.

Δύσκηλος, ὁ ϗ ἡ, ægrè ſanandus, placandus.

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, ſeu motûs difficultas. Ex δὺς, κίνησις, *motus.*

Δυσκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficilè movetur, aut moveri poteſt, tardus; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δὺς, & κινέω.

Δυσκινήτως, difficulter ad movendum.

Δυσκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inglorius, infamis.

Δύσκλεια, ας, ἡ, obſcura fama, gloria pæne nulla. A præc.

Δυσκλεῶς, cum famâ non bonâ, ſine gloriâ.

Δυσκληδόνιϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè ominatus.

Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili ſorte premor; (2) ſorte à magiſtratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, ſors adverſa. A

Δύσκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem ſors adverſa premit; infortunatus.

Δύσκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inglorius, obſcurus.

Δυσκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui alvus eſt adſtrictior. Ex δὺς, & κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ον, alienus à ſocietate, aſper, immitis.

Δυσκοιτέω, ῶ, ægrè & non ſine moleſtiâ cubo.

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio. A

Δύσκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè & incommodè cubans; (2) inhoſpitalis locus, aſperum & iniquum domicilium. Ex κοίτη.

Δυσκολαίνω, moroſus ſum, indignè fero. Δυσκολαινει πρὸς ἐμὲ ϗ βρενθύεται, Ariſtoph. Lyſ. 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas morum, moroſitas.

Δυσκόλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui glutinari difficulter poteſt, vix ſociabilis. Ex κολλάω.

Δυσκολόκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè flectitur, in quo vox variè inflectitur, vox Comica. Ex δύσκολος, & κάμπτω.

Δυσκολόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilem ſomnum efficiens. Ex δύσκολος, & κοίτη.

Δύσκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis in ſumendo cibo; (2) moroſus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex δὺς, κόλον, *cibus*.

Δυσκόλως, *Adv.* moroſè, iniquo animo.

Δύσκολπος, ον, infelicem uterum habens, *Epith.* matris fœtum mortuum edentis.

Δυσκόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis.

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex κρᾶσις.

Δύσκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè temperatus. Ex κεράννυμι, unde δυσκράτως.

Δύσκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, judicatu difficilis, vel diſceptatu obſcurus. Ex κρίνω.

Δυσκρίτως, *Adv.* ita ut non facilè ſit dijudicare, ita ut difficilis ſit diſceptatio; obſcurè.

Δύσκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, comparatu & poſſeſſu difficilis.

Δυσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix ſum in ludo teſſerario. Ex δὺς, & κύβος, *teſſera*.

Δυσκύμαντος, ον, procelloſus. A κυμαίνω.

Δύσκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurdaſter.

Δύσλεκτρος, ον, infelix conjugio.

Δύσλεκτος, ον, difficilis dictu vel pronunciatu.

Δύσληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, captu difficilis. Ex δὺς, & λαμϐάνω, *capio*.

Δυσλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ratiocinatu difficilis; (2) inconſideratus. Ex λογίζομαι.

Δύσλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur. Hinc

Δυσλόφως, *Adv.* difficulter, periculoſè.

Δύσλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix ſolvi poteſt.

Δυσλύτως, *Adv.* ita, ut vix ſolvi queat, nexu non facilè ſolubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas in diſcendo, vel intelligendo. A

Δυσμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indocilis, tardus ad diſcendum. Ex μανθάνω.

Δυσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, *Adv.* non facilè diſcendo.

Δυσμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rarefactu difficilis. Ex δὺς, & μανὸς, *rarus*.

Δυσμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilis. Ex μάρη.

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter reſiſto, repugno.

Δυσμάχητος, & Δύσμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δὺς, & μάχομαι.

Δυσμείλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix mulceri poteſt, implacabilis. Ex μειλίσσω.

Δυσμεναίνω, animo erga aliquem ſum malè adfecto, ſimultates gero. Ex μένος.

Δυσμενέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro δυσμενέσι. A δυσμενής.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus malè erga aliquem adfectus; odium, inimicitia. A.

Δυσμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus animus malè erga aliquem adfectus eſt, malevolus, inimicus.

Δυσμενῶς, *Adv.* animo malè erga aliquem adfecto; inimicè, hoſtiliter. A præc.

Δυσμενικὸς, ὴ, ὸν, inimicus, hoſtilis.

Δυσμενικῶς, hoſtiliter.

Δυσμετάϐλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis mutatu. Ex δὺς, & μεταϐάλλω, *muto*.

Δυσμετάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè vel non libenter impertit vel impertitur. Ex μεταδίδωμι, *trado*.

Δυσμετάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, tranſpoſitu, vel mutatu difficilis. Ex δὺς, & μετατίθημι.

Δυσμετακίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè moveri ſeu mutari poteſt. Ex μετακινέω.

Δυσμετάκλαστος, ον, immiſericors, inexorabilis.

Δυσμετακόμιστος, ον, idem quod

Δυσμετάστρεπτος, ον, vix mutabilis, ſeu flexibilis.

Δυσμετάτρεπτος, ον, idem.

Δυσμετάπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè de ſententiâ dimoveri poteſt.

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui capi aut teneri ægrè poteſt; (2) qui vix tractari poteſt; (3) inſuperabilis. Ex μεταχειρίζω.

Δυσμεταχειρίστως, *Adv.* ita ut vix tractari queat.

Δυσμέτοχος, ον, idem qui δυσαγωγὸς.

Δυσμέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem metiri non eſt facilè. Ex δὺς, & μετρέω, *metior*.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occaſus ſolis; (2) occaſus quilibet; (3) finis. A δύνω.

Δύσμηνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cujus gravis eſt ira; (2) injuriarum memor, ægrè placabilis. Ex δὺς, & μένις.

Δυσμήτηρ, ερος, ὁ ϗ ἡ, mala, ſeu infeſta mater, nomine ſuo indigna.

Δυσμήτης, ου, ὁ, mala meditans, mala vel ſtulta conſilia animo volvens. Ex μῆτις.

Δύσμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσμήτωρ, ὁ, ſævam, &c. matrem habens.

Δυσμηχανάω, difficultate laboro, fruſtra conor, rationem, viam nullam invenio.

Δυσμικὸς, ὴ, ὸν, occidentalis. A δυσμὴ.

Δύσμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè cum alio miſceri, coaleſcere in amicitiam & conſuetudinem poteſt.

Δυσμίκτως, *Adv.* non facilè admittendo mixtionem, vel congreſſum, vel communionem rerum.

Δυσμίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix imitabilis. Ex δὺς, & μιμέομαι, *imitor*.

Δυσμίσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, exoſus. Ex μισέω.

Δυσμνημόνευτος, ον, difficilis ad tenendum memoriâ.

Δυσμοιρία, ἡ, infelicitas.

Δύσμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix. Ex μοῖρα.

Δυσμορία, ας, ἡ, miſeria, ſortis adverſitas. A

Δύσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix; (2) malâ infelicique morte periens. Ex δὺς, & μόρος, *fatum*.

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. A

Δύσμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, deformis. A μορφὴ.

Δύσμουσος, ον, abhorrens à muſis, parum ſuavis, parum comis, parum ingenioſus, tardus.

Δυσνίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui haud facilè vinci poteſt.

Δύσνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè lavari, aut elui poteſt; (2) qui ægrè deleri poteſt. Ex δὺς, & νίπτω, *lavo*.

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentiâ proſequor, infenſus ſum. Ex δὺς, & νοῦς. Hinc

Δυσνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix intelligibilis, obſcurus.

Δυσνοήτως, *Adv.* perobſcurè.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum inſtitutio, prava reip. conſtitutio, à malis, quæ obtinent, legibus; (2) improbitas. Ex νόμος.

Δυσνομίη, *Ion.* pro δυσνομία.

Δύσνομος, ον, aborrens à legibus, nefarius.

Δύσνοος, *contr.* δύσνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui malâ eſt mente adverſus aliquem, malevolus.

Δύσνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis, infauſtus, *Epith.* iter facientis vel itineris.

Δυσνύμφευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravis nuptiis, infelix conjugii. Ex δὺς, & νυμφεύω.

Δύσνυμφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inauſpicatas contraxit nuptias, infelix ſponſus.

Δυσξήραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter inareſcit, difficilis ſiccatu. Ex ξηραίνω.

Δυσξύμϐλητος, ον, obſcurus.

Δυσξύμϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) cum quo non facilè pacta ineuntur; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex ϲυμϐάλλω.

Δυσξύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δὺς, & ϲυνίημι.

Δύσογκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè gravis.

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægrè iter facio, in malam & imperviam viam incido. A δύσοδος.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter difficile, aſperum.

Δύσοδμος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum odorem ſpirans; olidus, fœtidus. Ex δὺς, & ὀδμὴ, *odor*.

Δύσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, per quem difficulter iter fieri poteſt; (2) invius, avius; (3) *Subſt.* via difficilis, aſpera, & ſalebroſa.

Δυσοδοπαίπαλος, ον, idem.

Δυσοίκητος, ὁ ϗ ἡ, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δὺς, & οἰκέω.

Δυσοικονόμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſpenſatu difficilis; (2) qui neſcit gerere rem familiarem aliamve. Ab οἰκονομέω.

Δύσοικος, idem quod ἄοικος.

Δύσοικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immiſericors; (2) miſerabilis.

Δύσοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δύσοδος. Ex δὺς, & οἰμὴ, *ſemita*, *via*.

Δύσοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum vinum producens; (2) non ferax vini.

Δύσοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix tolerabilis.

Δυσοίστως, *Adv.* ita ut vix ferendo ſit.

Δυσοιωνισμὸς, ὁ, omen infauſtum.

Δυσοιώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inauſpicatus, ſiniſtri auſpicii. Ex δὺς, & οἰωνίζομαι.

Δύσοκνος, ὁ ϗ ἡ, piger, ſegnis.

Δυσόκνως, *Adv.* pigrè, ſegniter, gravatim.

Δυσόλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter interiens.

Δυσόμϐρος, ον, pluvioſus.

Δυσόμιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, difficilis in congreſſu, ſermone, &c.

Δυσομίλητος, ον, idem.

Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus; (2) fœdus, horrendus adſpectu. Ab ὄμμα.

Δυσόμοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis.

Δυσόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, moleſtis ſomniis vexans.

Δύσοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè cernitur, obſcurus. Ex ὄπτομαι, *video*.

Δυσόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix viſui eſt obvius, qui cerni difficulter poteſt. Ex δὺς, & ὁράω.

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira, iracundia.

Δυσοργία, ἡ, idem.

Δυσόργητος, ον, iracundus.

Δυσοργήτως, iracundè.

Δύσοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus, qui graviter iraſcitur. Ex δὺς, & ὀργὴ, *ira*.

Δυσόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui definiri & determinari vix poteſt. Ex δὺς, & ὁρίζω.

Δύσορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtationem navium difficilem & incommodam habens.

Δύσορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, qui adverſis auſpiciis fit.

Δυσορφναῖος, α, ον, obſcurus, caliginoſus.

Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A

Δύσοσμος, ὁ ϗ ἡ, malum odorem ſpirans, fœtidus. Ex δὺς, & ὀσμὴ, *odor*.

Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægrè urinam reddo, *Aret.* Ex δὺς, & οὖρον, *urina*.

Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ ſuppreſſio. Ex iiſd. Hinc

Δυσουριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro.

Δυσουρικὸς, ὴ, ὸν, urinæ difficultati obnoxius.

Δυσουριστὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, qui ſecundo vento non provehitur. Ex δὺς, & ὀρίζω.

Δύσουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu difficilis.

Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpeſſio. A

Δυσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborum miſeriarumque patiens. Ex πάθος, *paſſio*.

Δυσπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix eluctabilis, ſuperatu difficilis. Ex παλαίω, *luctor*.

Δυσπάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis (2) malis inſtructus artibus, Heſ. Ex δὺς, & παλάμη.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilem luctam adferens, ſuperatu difficilis. Ex δὺς, & πάλη.

Δυσπάλλω, concutio, labefacto.

Δυσπαραϐοήθητος, ον, cui auxilium ferri vix vel non poteſt.

Δυσπαράϐουλος, ον, malè conſulens.

Δυσπαράγραφος, ον, qui vix definiri poteſt; (2) inexplicabilis.

Δυσπαράδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis probatu ſeu perceptu. Ex δὺς, & παραδέχομαι.

Δυσπαραδέκτως, difficulter ad credendum ἔχειν, vix credere.

Δυσπαραίτητος, ου, ὁ ἡ ϗ, exoratu difficilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex δὺς, & παραιτήομαι, *exoro*.

Δυσπαράκλητος, ον, difficilis ad flectendum.

Δυσπαρακολούθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intellectu difficilis. Ex δὺς, & παρακολουθέω.

Δυσπαρακόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel geſtatur; qui difficulter iter facit. Ex δὺς, & παρακομίζω.

Δυσπαραμύθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui verbis vix flecti poteſt; qui ſuaſiones, ſolatia, ægrè admittit. Ex παραμυθέομαι.

Δυσπαραπλεύστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad præter-navigandum difficile, *Strab.* lib. 16.

Δυσπαράπλους, ουν, idem.

Δυσπάρευνος, ον, in quo, ſeu quocum non benè dormitur, ſeu infelix lecto geniali vel conjuge.

Δυσπαρηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix conſolabilis, omninòque vehementiſſimus, velut amor. Ex δὺς, & παρηγορέω.

Δυσπαρήγορος, ον, idem.

Δυσπαρηγορήτως, *Adv.* inſolabiliter, acerrimè.

Δυσπάρθελκτος, ον, pro δυσπαράθελκτος, idem.

Δυσπάρθενος, ȣ, ἡ, virgo miſera.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infauſtus & infelix Paris, *Hom.* (2) infauſtum & malè ominatum nomen habens, ut Paris; infelix.

Δυσπάριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, progreſſu vel tranſitu difficilis. Ex δὺς, & ϖάρειμι, *progredior.*

Δυσπάροδος, ον, idem.

Δυσπάτητος, ον, aſper calcatu.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obſequium coactum & involuntarium, inobedientia, contumacia. A

Δυσπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè paret & obſequitur, refractarius; (2) cui ægrè perſuaderi poteſt. Ex δὺς, & ϖείθω.

Δυσπειθῶς, *Adv.* inobſequenter.

Δυσπειρία, ἡ, difficultas experientiæ.

Δυσπειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè ſibi perſuaderi ſinit. Ex δὺς, & ϖείθω.

Δύσπειϛως, *Adv.* ita ut ægrè perſuaderi ſibi ſinat.

Δύσπεμπτος, ον, qui ægrè non amoveri, aut ſubmoveri poteſt:

Δυσπέμφελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, trajectu difficilis; (2) tempeſtuoſus. Ex ϖέμπω.

Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A

Δυσπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graviter lugens. Ex δὺς, & ϖένθος, *luctus.*

Δυσπεπτέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non poſſum. A

Δύσπεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concoctu difficilis. Ex δὺς, & ϖέπτω, *coquo.*

Δυσπέρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter tranſitur vel trajicitur. Ex δὺς, & ϖεράω.

Δυσπερικαθαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter detrahi ſeu demi poteſt. Ex ϖερικαθαιρέω.

Δυσπερικάθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè purgari poteſt. Ex ϖερικαθαίρω.

Δυσπερίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter comprehendi poteſt. Ex ϖεριλαμβάνω.

Δυσπερινόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis intellectu. Ex δὺς, & ϖερινοέω, *intelligo.*

Δυσπεριόδευτος, ον, finem non habens.

Δυσπερίψυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter refrigerari poteſt, difficulter refrigeſcens.

Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi malè cadunt, cum malis conflictor, malè me habeo; (2) ægrè fero.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, caſus adverſus, infortunium.

Δυσπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malè cadens, adverſus; (2) difficilis. Ex δὺς, & ϖίπτω, *cado.*

Δυσπετῶς, ægrè, moleſtè; (2) infeliciter.

Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. A δύσπεπτος.

Δυσπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſordibus ac illuvie deformis, ſqualidus, ſordidus. Ex ϖίνος.

Δυσπιϛία, ας, ἡ, credendi difficultas.

Δύσπιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter credit, incredulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δὺς, & ϖίϛις.

Δυσπίϛως ἔχω, ægrè credo.

Δύσπλανος, ον, vagabundus, ſed miſerè.

Δύσπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè perturbatur. Ex δὺς, & ϖλήσσω.

Δυσπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, completu, ſeu perfectu difficilis. Ex δὺς, & ϖληρόω.

Δύσπλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigatu difficilis; (2) malefidus navibus.

Δύσπλυτος, ον, ægrè eluendus. A ϖλύνω.

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, ſpirandi difficultate laboro. Hinc

Δυσπνόητος, ον, ægrè reſpirans.

Δύσπνοια, ας, ἡ, ſpiritûs difficultas.

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, reſpirandi difficultate laborans. A

Δύσπνοος, *contr.* δύσπνȣς, idem. Ex ϖνέω.

Δυσπολέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bello ægrè vinci poteſt, invictus. Ex ϖολεμέω.

Δυσπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſeſſu difficilis, valdè munitus. Ex ϖολιορκέω.

Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam.

Δυσπονὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus.

Δυσπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficili labore fit. Ex δὺς, & ϖονέω, *laboro.*

Δυσπόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impervius, invius, difficilem habens tranſitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, viæ difficultas. A δύσπορος.

Δυσπόριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægrè parabilis. Ex δὺς, & ϖορίζω, *paro.*

Δύσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter tranſiri poteſt, impervius. Ex ϖόρον.

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adverſâ fortunâ utor, infelici fato adfligor:

Δυσποτμία, ας, ἡ, ſors, ſeu fortuna adverſa. A

Δύσποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſors eſt adverſa.

Δυσπότμως, *Adv.* infeliciter, miſerè.

Δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix ſum, adverſâ fortunâ utor. A

Δυσπραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuſlibet. Ex δὺς, & ϖράττω, *ago.*

Δυσπραγία, ης, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγὴς.

Δυσπραγμάτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, moroſus, cum quo rem habere difficile eſt. Ex δὺς, & ϖρᾶγμα.

Δύσπρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, factu difficilis. Ex δὺς, & ϖράττω, *facio.* Unde

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indecorus, turpis. Ex δὺς, & ϖρέπω, *decorus ſum.*

Δύσπριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerrâ ægrè ſecabilis, ſectu difficilis. Ex δὺς, & ϖρίω, *ſerrâ ſeco.*

Δυσπρόμαχος, ὁ ϗ ἡ, inhabilis ad defendendum alterum.

Δυσπρόπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non facilè procidens, ſtabilis; (2) prudens, circumſpectus, non facilè temeritati cedens.

Δυσπρόσβατος, ὁ ϗ ἡ, haud facilis acceſſu.

Δυσπρόσβλητος, idem.

Δυσπρόσδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè admittitur, vel recipitur, vel probatur.

Δυσπροσήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, qui difficilem ſe præbet in colloquiis.

Δυσπροσηγόρως, *Adv.* moroſè, aſperè.

Δυσπρόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri poteſt; (2) qui non eſt adfabilis.

Δυσπροσίτως, *Adv.* ita ut ægrè adiri poſſit.

Δυσπρόσμικτος, et

Δυσπρόσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσπρόσιτος.

Δυσπρόσοιϛος, ον, idem; intractabilis, vix ferendus.

Δυσπρόσοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſpectu difficilis; (2) qui adſpectûs infauſti eſt. Ex δὺς, & ϖροσόπτομαι, *adſpicio.*

Δυσπροσόρμιϛος, ον, quo naves appelli non poſſunt.

Δυσπροσπέλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu difficilis, qui ægrè adiri poteſt. Ex ϖροσπελάζω.

Δυσπρόσρητος, ον, non adfabilis, moroſus.

Δυσπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui deformi facie eſt, adſpectu triſtis.

Δυσπύητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratu difficilis. Ex δὺς, & ϖυέω, *ſuppuro.*

Δυσραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruptu difficilis. Ex δὺς, & ῥήγνυμι, *rumpo.* Hinc

Δύσρηκτος, ον, qui non facilè perrumpi poteſt.

Δύσρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè dici ſeu pronunciari poteſt; (2) difficilis dictu.

Δυσριγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Δύσριγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frigus ægrè tolerat, frigoris impatiens, alſioſus.

Δυσροέω, non ſuccedo. A ῥύος.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβὴς.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius ſum. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas A præc.

Δυσσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impius. Ex σέβομαι.

Δυσσεβῶς, impiè.

Δύσσειϛος, firmus, immobilis.

Δύσσεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Poet.* pro δύσεο, & hoc *Ion.* pro δύσεσο, à δύσομαι.

Δύσσομαι, *Poet.* ſubeo aquas, mergor. A δύνω.

Δυσσομενάων, *Æol.* & *Poet.* pro δυσομένων. A δύσομαι.

Δύσσοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix ſervari poteſt; (2) qui vix abigi poteſt; (3) quem difficulter perſequi poſſumus.

Δυσσπλάγχνος, ον, immitis, ſævus.

Δυσσύμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſociabilis, difficilis ad paciſcendum. Ex συμβαίνω.

Δυσσύνακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter cogi, ſeu colligi poteſt. Ex δὺς, & συνάγω.

Δυσσυνειδητὸς, ὸν, et

Δυσσύνοπτος, ον, obſcurus.

Δύϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ordinatu difficilis, ægrè ſe patiens in ordinem cogi. Ex τάττω.

Δυϛάλας, ανος, valdè miſer, ærumnoſus.

Δύϛανον, *Dor.* pro δύϛηνον.

Δυϛάραχος, ον, valdè ventoſus, procelloſus.

Δυϛέκμαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu, inventu difficilis, Soph. Oed. T. 109. Ex τεκμαίρω.

Δυϛεκνία, ας, ἡ, infelicitas prolis.

Δύϛεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix liberis.

Δυϛερπὴς, ὲς, moleſtus.

Δῦϛηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægrè liquabilis.

Δυϛηνία, ας, ἡ, miſeria, ærumna. A

Δύϛηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer, ærumnoſus, perditus. Ex δὺς, & ἵϛημι, quaſi qui non invenit, ubi conſiſtat.

Δυϛήρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſervatu difficilis, qui ægrè cuſtodiri poteſt. Ex δὺς, & τηρέω.

Δυϛίβευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inveſtigatu difficilis. Ex δὺς, & ϛιβεύω.

Δυϛιθάσσευτος, ον, ferus, qui ſe manſuefieri non ſinit.

Δυϛλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus.

Δύϛλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis.

Δυϛοκήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. δυϛοκέω.

Δυϛοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario.

Δυϛοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A

Δύϛοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficulter pariens.

Δύϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis cæſu. Ex δὺς, & τέμνω, *cædo, ſeco.*

Δύϛονος, ον, valdè moleſtus, gravis. A ϛένω.

Δυϛοπάζω, f. άσω, conjecturâ aſſequi non poſſum. Hinc

Δυϛόπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem conjecturâ difficulter adſequi poſſis, difficilis conjectu.

Δύσοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis, abſurdus.

Δυϛόχαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis. Ex δὺς, & ϛοχάζω, *conjicio.*

Δυϛράπεζος, ον, nefandis cibis utens.

Δυϛραπελία, ας, ἡ, perverſitas & malignitas morum, improbi mores; (2) moleſtia, difficultas efficiendi. A

Δυϛράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, moroſus, cujus animus ægrè flecti poteſt, durus, rigidus; (2) qui non facilè ſedatur; (3) qui ſuæ calamitatis effugium non invenit.

Δυϛραπέλως, *Adv.* moroſè, contumaciter; (2) inconcinnè, inconditè.

Δυϛράπητος, ον, non facilè loco movendus.

Δυϛροπία, ας, ἡ, moroſitas, malignitas animi. A

Δύϛροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ingenio & moribus eſt difficilis; (2) qui transferri & moveri difficulter poteſt; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex τρέπω.

Δυϛρόπως, *Adv.* malignè, morum quâdam perverſitate.

Δύϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter alitur. Ex δὺς, & τροφὴ.

Δυϛρύπητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terebratu difficilis. Ex δὺς, & τρυπάω, *terebro.*

Δυϛυχέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix. Δυϛυχεῖν ϖερὶ τὴν μάχην, Plut. ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, Luc. A δυϛυχής.

Δυϛύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A præc.

Δυϛυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſer, infelix.

Δυϛυχία, ας, ἡ, miſeria, infortunium.

Δυϛυχȣ̃ντας, acc. pl. præſ. part. act. *contr.* pro δυϛυχέοντας, à δυϛυχέω.

Δυϛυχῶς, *Adv.* infeliciter, adverſante fortunâ.

Δυσυπνέω, ῶ, ægrè dormio. A

Δύσυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè dormit.

Δυσυποβίβαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubductu difficilis. Ex δὺς, & ὑποβιβάζω, *ſubduco.*

Δυσύποιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix tolerabilis.

Δυσυπομόνητος, ον, idem.

Δυσυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus impetus vix ſuſtineri poteſt. Ex δὺς, & ὑφίσταμαι.

Δυσυπότακτος, ον, contumax, parere neſcius.

Δυσυποχώρητος, ον, intolerandus.

Δύσφαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, labefactu & ſubverſu difficilis. Ex δὺς, & σφάλλω, *labefacto.*

Δυσφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vix apparens, obſcurus. Ex δὺς, & φαίνομαι, *appareo.*

Δυσφάνταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non facilè imagines rerum concipiens. Ex φαντάζω.

Δύσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, nefandus, non dicendus. Ex δὺς, & φημὶ, *dico.*

Δυσφερὴς, ὲς, intolerandus. A φέρω.

Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, probra & convitia in aliquem jacto; (2) malè ominor; (3) malè ominatis verbis utor.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obſcænitas verborum.

Δυσφήμιστος, ον, malè ominatus.

Δύσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus, famam & exiſtimationem alicujus lædens; (2) mali ominis, infauſtus. Ex δὺς, & φημι.

Δύσφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix vel non corruptibilis. Ex δὺς, & φθείρω, *corrumpo.*

Δυσφιλὴς, ὲς, inviſus, immitis. A φίλος.

Δύσφιμος, ον, effrenis.

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto; (2) ægrè fero, indignor.

Δυσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis.

Δυσφορία, ας, ἡ, portandi, tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi, v. gr. ſpiritum.

Δυσφορικὸς, ὸν, animi moleſtiam indicans. Vox Gramm. A præc.

Δυσφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, flebilis, luctuoſus.

Δύσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, portatu difficilis; (2) moleſtus, gravis. Ex δὺς, & φέρω.

Δυσφόρως, *Adv.* ita, ut vix portari queat; (2) moleſtè, ægrè, iniquo animo.

Δυσφράστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix explicari poteſt. Ex δὺς, & φράζω, *expono.*

Δυσφράστως, obſcurè in pronunciando, dicendo.

Δυσφρονέω, f. ήσω, animum abjicio, ægrè fero.

Δύσφροντις, ἡ, curis plena, ſollicita.

Δυσφρόνως, ægro animo. A

Δύσφρων, æger animo.

Δυσφροσυνάων, pl. *Æol.* pro δυσφροσυνῶν.

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi dejectio, anxietas, dolor, ſolicitudo. A δύσφρων.

Δυσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ægrè, vel abnormiter naſcens, aut proveniens. Ex φύω. Hinc

Δυσφυΐα, ας, ἡ, naſcendi difficultas, monſtroſa deformitas.

Δυσφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu difficilis.

Δύσφυσις, έως, ἡ, mala natura.

Δυσφωνία, ἡ, aſperitas vocis, ſeu ſoni. A

Δύσφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum aut inſuavem ſonum edens. Ex δὺς, & φωνὴ, *vox.*

Δυσφώνως, *Adv.* voce aſperâ, ſono inſuavi.

Δυσφώρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficilè deprehendi poteſt. Ex δὺς, & φωράω.

Δυσχαλίνωτος, ον, effrænis.

Δυσχάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, parùm gratus, gratiæ referendæ immemor. Ex χάρις, *gratia.*

Δυσχειμερινὸς, ἡ, ὸν, infeſtus hiberno frigore, procelloſus. Sed melius.

Δυσχείμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex χειμών.

Δύσχειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσχείμων, ονος, idem.

Δυσχείρωμα, τὸ, res invicta, invincibilis.

Δυσχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè ſuperabilis, invictus. A χειρόω, *ſubigo.*

Δυσχεραινόντως, *Adv.* cum indignatione & ſtomacho. A

Δυσχεραίνω, f. ανῶ, gravor; (2) pertæſus ſum, indignè fero; (3) rem difficilem eſſe cenſeo, addubito, hæſito; (4) rem difficilem reddo; & (5) δυσχεραίνομαι, ſum moleſtus, odioſus, inviſus. Δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, Plut. ἐπὶ πράξει, Luc. τὸ πρᾶγμα, Dem. A δυσχερής. Hinc

Δυσχεραντικὸς, ἡ, ὸν, difficilis, moleſtus.

Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, moroſitas.

Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas rei cujuſlibet; (2) moleſtia, tædium, incommodum; (3) ſævitia, crudelitas, acerbitas quæcunque.

Δυσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manibus ægrè tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) moleſtus, gravis odioſus. Ex δὺς, & χείρ.

Δυσχερῶς, *Adv.* difficulter, tardè; (2) odioſè, moleſtè, ægrè.

Δυσχημάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, figuratu difficilis.

Δύσχιμος, pro δύσχειμος.

Δύσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter finditur, ſeu ſcinditur. Ex δὺς, & σχίζω.

Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala & detrita læna; (2) quævis veſtis ſqualida. A

Δύσχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, attritâ & lacerâ lænâ indutus, malè veſtitus. Ex χλαῖνα.

Δύσχορτος, ον, non commodè habitandus, non benè munitus; (2) ubi pabulum, aut quicunque paſtus malè provenit.

Δυσχραὴς, ὲς, fœdus, ſqualidus, & *hinc* inviſus.

Δυσχρανὴς, ὲς, idem, (niſi potius leg. δυσχραυής.)

Δυσχρηστέω, ῶ, difficilis, aut etiam nullius uſus ſum; (2) ex aliquâ gravi difficultate laboro, ut inopiâ, &c. *Ern.* Δυσχρηστοῦμαι, uſu rei cujuſpiam offendor; (2) impedior. Ἐδυσχρήστουν τὰ τῶν ἀντιπάλων σκάφη, Polyb. Ex δὺς, & χρῶμαι, *utor.* Hinc

Δυσχρήστημα, τὸ, incommodum, difficultas.

Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas utendi re aliquâ, incommoditas; (2) confuſio rerum. A

Δύσχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus difficilis eſt uſus; (2) inutilis, incommodus; (3) in magnâ difficultate conſtitutus; (4) malè vaticinans, ſiniſtra oracula reddens.

Δυσχρήστως, ita, ut difficile ſit uti. Ab eod.

Δύσχροια, ἡ, deformis, teter color corporis. A

Δύσχροος, *contr.* δύσχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, malè coloratus. Ex δὺς, & χρόα, *color.*

Δύσχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσχυλία, ας, ἡ, ſaporis injucunditas, ſapor inſuavis. A

Δύσχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilem & ingratum habens ſaporem.

Δύσχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilem & moleſtum ſuccum, ſeu ſaporem habens.

Δύσχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter claudicans.

Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, ſeu regionis, loco difficilia. Ex χῶρος.

Δυσχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ſejungi aut ſecerni poteſt. Ex δὺς, & χωρίζω.

Δυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, graviter olens, fœtidus. Ex δὺς, & ὄζω, *oleo.* Hinc

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor.

Δυσώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter interit; (2) ægrè moriens. Ex δὺς, & ὄλεθρος.

Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo, nolo æquum pretium dare. A

Δυσώνης, difficilis emptor, qui moroſus eſt in emendo. Ex δὺς, & ὠνέομαι, *emo.*

Δυσώνητος, ον, malè emptus.

Δυσώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui malum eſt & infauſtum nomen; (2) cujus nomen odioſum eſt; (3) infauſtus. Ex δὺς, & ὄνομα.

Δυσωπέω, ῶ, fut. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, perſuadeo; (3) *omninò* moveo, ſed rebus deterioribus, quæ abſterrent, &c. *unde eſt* (4) horribili ſpecie perterreo; (5) hæreo, hæſitabundè adſpicio; (6) ſuſpicor. vereor. Τί μάλιστα σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομβρότου τιθεμένων, Plut. Ex δὺς, & ὤψ. Hinc

Δυσώπημα, τὸ, res deterrens, abſtrahens ab aliquâ re.

Δυσώπησις, εως, ἡ, ipſa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, perſuaſio, & cætera, quæ videas in δυσωπέω.

Δυσωπητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.

Δυσωπητικῶς, ad injiciendum pudorem, &c. accommodatè.

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui nos eos intueri non ſinit, qui aliquid à nobis poſtulant; (2) vitioſus & immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendi.

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter cuſtodio. Ex δὺς, & οὖρος, *cuſtos.*

Δυσωρήσονται, 3. pl. f. ind. med. v. δυσωρέω.

Δύσωρος, ον, importunus.

Δύτης, ου, ὁ, urinator. A δύνω. Hinc

Δυτικὸς, ἡ, ὸν, urinatorius; (2) qui aquas ſubire amat, ſeu ſolet; (3) occidentalis.

Δυτὸς, ἡ, ὸν, qui indui vel ſubiri poteſt.

ΔΥ'Ω, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον δῦναι, Luc. 277.

Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυωδεκαδάρχης, ου, ὁ, & δωδεκάδαρχος, qui duodecim viris præeſt. Ex ἄρχων.

Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula abſolvit.

Δυωδεκαιεικοσίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duorum & viginti cubitorum eſt.

Δυωδεκάμηνος, & δωδεκάμηνος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυώδεκα, & μὴν.

Δυωδεκάπαις, & δωδεκάπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδεκα, & παῖς, *filius.*

Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim cubitorum eſt. Ex δυώδεκα, & πῆχυς.

Δυωδεκάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecimus numero.

Δυωδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) *Adjec.* pro in duodecim partes diviſus; (3) pars duodecima.

Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. gr. die aut anno aliquid facit aut patitur. A

Δυωδέκατος, duodecimus.

Δυῶν, gen. dual. *Att. Ion.* pro δυοῖν.

Δυώνομος, ον, duo nomina habens.

Δῶ, acc. ſing. *per Apocop.* pro δῶμα.

Δῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, pro δυώδεκα.

Δωδεκάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim boum pretium valens. Ex δώδεκα, & βοῦς, *bos.*

Δωδεκάγναμπτος, ον, duodecim flexus habens. *Epith.* curriculi.

Δωδεκαδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim digitos habens.

Δωδεκάδελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim tabulis conſtat.

Δωδεκάδραχμος, ον, duodecim drachmas habens.

Δωδεκάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim palmorum eſt. Ex δώδεκα, & δῶρον, *palmus.*

Δωδεκάεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim baſium, ſeu laterum eſt. Ex δώδεκα, & ἕδρα, *baſis.*

Δωδεκάεθλος, ον, decies victor.

Δωδεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim annorum eſt, duodecennis. Ex ἔτος.

Δωδεκαήμερος, ον, duodecem dies durans.

Δωδεκάθεον, ου, τὸ, medicamentum quoddam antidoton; (2) herba quædam, à duodecim diis ſic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, & Veſta.

Δωδεκάθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim deorum eſt.

Δωδεκάκις, *Adv.* duodecies. A δώδεκα.

Δωδεκάκλινος, ον, duodecim lectos ſtratos habens.

Δωδεκάκλωνος, ον, duodecim ramos habens.

Δωδεκάκρουνος, ὁ ϗ ἡ, duodecim habens fiſtulas, ſive ſcaturigines.

Δωδεκάκωλος, ον, duodecim membra, *verſus* habens.

Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis conſtans.

Δωδεκαμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim inſtructus machinis; (2) duodecim artium peritus, verſutus. Ex δώδεκα, & μηχανή.

Δωδεκάμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in duodecim partes diviſus. Ex δώδεκα, & μοῖρα, *pars.*

Δωδεκάπαλαι, dudum.

Δωδεκάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum eſt.

Δωδεκὰς, v. δυωδεκὰς.

Δωδεκάσκαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem ſcalmis inſtructus.

Δωδεκάσκυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim pellibus inſtructus, *Epith.* ſcuti.

Δωδεκαστάδιος, ον, duodecim ſtadia æquans.

Δωδεκαστάσιος, ον, duodecim libras pendens.

Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum eſt; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicundè abeſt, vel duodecimo die, v. gr. venit.

Δωδεκατημόριον, ου, τὸ, duodecima pars.

Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

Δωδεκάφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim folia habens.

Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus.

Δωδεκαφόρος, vitis ſingulis menſibus uvas ferens, vel duodenas amphoras implens ſucco, *Lucian.*

Δωδεκέτης, ὁ, qui decem annorum eſt, fœm. δωδεκάτις.

Δωδεκηΐδες, *Ion.* pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ & δωδεκίδης, dicuntur, ſacrificia ex duodecim animalibus.

Δωδεκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, duodecim remorum ordinibus inſtructus. Ex δώδεκα, & ἐρέσσω.

Δώην, 1. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro δοίην, à δίδωμι.

Δώησι, *dederit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro δώη, & hoc *Att.* pro δοίη.

Δῶλον, *ſervum*, acc. ſing. *Dor.* pro δοῦλον.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum; (3) triclinium. A δέμω, *ædifico.*

Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. à δῶμα.

Δωματῖτις, ἡ, domeſtica.

Δωμάω, ῶ, fut. ήσω, ædifico. Οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι, Lycurg. 719.

Δῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.

Δώμησις, εως, ἡ, ſtructura, ædificatio:

Δωμητὺς, ύος, ἡ, apparatus ſtructuræ, ſtructura. A δωμάω. Unde

Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor.

Δώομεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. conj. act. per *Syſtolen* pro δώωμεν, & hoc *Poet.* pro δῶμεν.

Δωρ, *dona*, pro δῶρα, pl. à δῶρον, *donum.*

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publicè alicui præbetur; prima ſedes, immunitas, & ſimilia, quæ inprimis honoris cauſsâ alicui dantur, ſive quæ ita dantur, ut non reddantur. A δῶρον.

Δωρεὰν, *Adv.* gratis, ſine merito; (2) fruſtrà, ſine cauſsâ. A δωρεὰ, Accuſ. ſubaud. τὸ κατὰ, vel πρός.

Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωροῦμαι, dono. Κροῖσος ἕκαστον δύο στατῆρσι δωρέεται, Herodot. Ἑλένη σ᾽ ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς, Eur. Or. 117. A δῶρον, *donum.* Hinc

Δώρημα, ατος, τὸ, donum, munus.

Δωρηματικὸς, ἡ, ὸν, munificus, liberalis.

Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Δωρητὸς, ὴ, ὸν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono, ſive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.

Δωριάζω, Doricè loquor; (2) partem corporis nudo, ſeu nudam conſpiciendam præbeo, ut Dores quondam ſolebant.

Δωρικὸς, ὴ, ὸν, Doricus.

Δώριος, ία, ιον, idem. A

ΔΩΡΙ`Σ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.

Δωρίσδεν, *Doricè loqui*, præſ. inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, à verbo δωρίζω.

Δωρισμὸς, οῦ, ὁ, Dorica loquendi ratio.

Δωριστὶ, *Adv.* Doricè. A Δωρίς.

Δωροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dona vorat, donorum cupidus. Ex δῶρον, & βόρος, vel βορὸς.

Δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accuſatio magiſtratûs vel judicis ob dona accepta. Ex γράφω.

Δωροδέκτης, ου, ὁ, qui dona libenter accipit. A δέχομαι.

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκοῦντες ϗ χρέματα λαμβάνοντες ἀδικοῦσι, Dem. Δωροδοκῶ παρὰ σοῦ, idem. Δεδωροδόκηνται ταῦτα, id. Ex iiſd.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκέω.

Δωροδοκία, ας, ἡ, corruptio per dona.

Δωροδόκιστι, avidè in accipiendis donis.

Δωροδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, donis inhians, qui ſe donis corrumpi ſinit.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo. Ex δῶρον, & κόπτω, *ſeco.*

Δωροληπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi ſino.

Δωρολήπτης, ου, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον, & λαμβάνω, *capio.*

Δωροληψία, ας, ἡ, munerum aviditas.

ΔΩ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, donum; (2) palmus minor.

Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accuſatus corruptis judicibus effugit. Ex δῶρον, & ξένος, *hoſpes, peregrinus.*

Δωροτελέω, munera ſolvo, fero.

Δωροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δωροβόρος.

Δωροφορέω, ῶ, donum fero, largior. A

Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A

Δωροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dona fert, ſeu dat.

Δὼς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον, à δίδωμι.

Δωσεμεναὶ, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν.

Δωσῃ, *tradat*, 3. ſing. a. 1. conj. act. *Poet.* pro δώκῃ.

Δωσι, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro δῷ.

Δωσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad pœnam traditur, qui dat pœnas; (2) qui judicio ſe permittit. Ex δίδωμι, & δίκη, *pœna.*

Δωσίπυγος, ου, ἡ, meretrix, quæ facilè copiam corporis facit. Ex πυγή.

Δωσοῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι.

Δωσῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω.

Δώσω, 1. ſing. fut. 1. ind. act.

Δώσων, ὁ, Doſon, qui ſemper pollicetur ſe daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo, onis*, ex verſione Eraſmi. A δίδωμι.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.

Δώτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δωτινάζω, dona colligo & accipio. A δωτίνη.

Δωτίναν, acc. ſing. *Dor.* pro δωτίνην.

Δωτίνη, ης, ἡ, donum, ſive munus, quod conſumitur, ut vinum, veſtis, &c.

Δωτινῃσι, *donis*, dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις.

Δωτὺς, ύος, ἡ, cibus, alimenta, donum.

Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι.

Δώωσ᾽ pro δώωσι, *dediſſent*, 3. pl. a. 2. conj. *Poet.* pro δῶσι, à verbo δίδωμι, *do.*

E.

E, Quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, ſive E tenue atque exile dicitur, ad differentiam ἀπὸ τοῦ η, quod E latum, & pingue ſonat; (2) nota numeralis valens *quinque*, & cum additâ infernè lineolâ ͵ε, *quinquies mille*, ſeu *quinque millia.*

Ἒ, ἒ, *Interjectio dolentis*, he! he!

Ἓ, *ſe*, acc. ſing. ab οὗ, *ſui.*

Ἔα, *Interjectio querentis*, ah; (2) *admirantis*, hem! Quaſi ab Imperativo Verbi ἐάω, *ſino.* Hinc ἔα δὴ, *age igitur.*

Ἔα, *eram*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἦα, & hoc pro ἦν, ab εἰμί.

Ἐᾳ, 3. ſing. præſ. pro ἐάει, à ἐάω.

Ἐάᾳ, 3. ſing. præſ. *Poet.* pro ἐᾷ.

Ἔαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἦγα, ab ἄγνυμι.

Ἐάγην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἤγην, ab eodem.

Ἔαγμα, τὸ, fragmentum, ab ἄγω.

Ἔαδα, perf. ind. med. *Att.* part. ἧδα, ab ἅδω.

Ἑαδότα, acc. ſing. perf. part. med. *Att.* pro ἡδότα.

Ἔακα, perf. ind. act. pro εἴακα, ab ἐάω.

Ἑάλωκα, *captus ſum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλωκα, à verbo ἁλίσκω, *capio.*

Ἑάλων, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἥλων, ab eod.

ἘΑ`Ν, *Conjunct.* ſi; (2) ἐὰν μὴ, niſi; (3) geminatum cum τε notat ſive; (4) particula potentialis pro ἂν; (5) ἐάνπερ, ſi, dummodo.

Ἑάνδανον, *placebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro ἥνδανον, à verbo ἁνδάνω.

Ἑανὸς, ὴ, ὸν, ſubtilis, pulcher; et (2) *Subſt.* pallium, peplum. Ab ἕω, *induo*, (niſi ſit ab ant. ἐὸς, unde εὖς, cujus neutrum in εὖ adhuc ſupereſt, *Ern.)*

Ἕαται, 3. pl. præſ. ind. *Att.* pro ἧνται, ab ἧμαι.

Ἔαξεν, *fregit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἦξε, à verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango.*

ἜΑΡ, αρος, τὸ, ver; (2) ſanguis; (3) pinguedo. Hinc

Ἐαρίζω, fut. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.

Ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, vernus. Ab eod.

Ἐαρόδρεπτος, ον, verno tempore decerptus.

Ἐαροτρεφὴς, ὲς, vernus, verè natus, nutritus.

Ἐαροτρόφος, ον, & ἐαροτροφης, ὲς, idem.

Ἐαρόχροος, ον, vernum colorem, i. e. recentem, viridem habens.

Ἐάρτερος, έρα, έρον, vernus. Ab ἔαρ.

Ἐᾶς, *ſinis*, pro ἐάεις, ab ἐάω.

Ἕασα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧσα, ab ἁνδάνω.

Ἐάσαμεν, *ſivimus*, a. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἐάσετε, *ſinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act.

Ἔασκε, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro εἴαε.

Ἔασι, *ſunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, à verbo εἰμὶ, *ſum.*

Ἐάσομεν, *ſinemus*, f. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἔασσα, *exiſtens*, præſ. part. f. g. *Dor.* pro οὖσα, ab εἰμὶ, *ſum.*

Ἔατε, 2. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε.

Ἐατέον, renunciandum vel valedicendum eſt. Ab ἐάω.

Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, ſui ipſius. Ex ἕο pro οὗ, *ſui*, & αὐτὸς, *ipſe.*

Ἑάφθην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἥφθην, ab ἅπτομαι.

ἘΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, ſino; (2) prætermitto, omitto; (3) deſino; (4) valere jubeo, renucio. Οὐκ ἐάω ποιεῖν, Xen. Μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾷς μήτι ὑβριζόμενον περιορᾷς, Iſocr.

Ἑάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ἑῶν, ab ἑὸς.

Ἔβα, *venit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔβη, à βαίνω.

Ἐβάδισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. βαδίζω.

Ἔβαινε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. βαίνω, *eo.*

Ἔβαλον, *jeci*, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Ἔβαν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔβησαν, à βαίνω.

Ἐβάπτετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. βάπτω.

Ἐβαπτίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βαπτίζω.

Ἐβαρυώπεσαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. paſſ. v. βαρυόπτομαι, *caligo.*

Ἔβασον, *ſine*, a. 1. imperat. act. *Lacon.* pro ἔασον.

Ἐβάστασα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. βαστάζω.

Ἐβάφην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. βάπτω.

Ἐβδελυγμένος, part. perf. paſſ. v. βδελύσσομαι.

Ἐβδελυξάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med.

Ἑβδομαγέτης, ὁ, ſeptimo die natus. *Epith.* Apollinis.

Ἑβδομαδικὸς, ὴ, ὸν, ſeptimanus, qui ſeptiduum durat.

Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui ſeptimo die aliquid facit; (2) ſeptimanus. Ab ἕβδομος.

Ἑβδομάκις, *Adv.* ſepties. Ab eod.

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius; (2) hebdomas, ſeptimana; (3) ſeptima quæque dies. Ab eod.

Ἑβδόματος, άτη, ατον, ſeptimus. Ab eod.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, *Adv.* ſeptuagies.

Ἑβδομηκοντούτης, ſeptuaginta annos natus, ἑβδομηκοντοῦτις, fœm.

Ἑβδομηκοστὸς, ὴ, ὸν, ſeptuageſimus. Ab eod.

Ἑβδομηκοστοδύος, ſeptuageſimus ſecundus, *Plut.*

Ἕβδομος, όμη, ομον, ſeptimus. Ab ἑπτά.

Ἐβεβαιώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. &

Ἐβεβαίωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. βεβαιόω.

Ἐβεβλήμην, 1. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. βάλλω.

Ἐβέβλητο, *jaciebat*, 3. ſing. pluſq. perf. ejuſd.

ἘΒΕΛΟΣ, ου, ὁ, ebenus, lignum graviſſimum.

Ἐβένινος, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab

Ἔβενος, ου, ὁ, idem quod Ἔβελος.

Ἔβην, *veni*, aor. 2. ind. act. verbi βαίνω, *venio.*

Ἐβήσε, *venit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐβήσετο, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo.*

Ἐβιήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. βιάω.

Ἐβίου, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβίοε, à verbo βιόω, *vivo.*

ἘΒΙ'ΣΚΟΣ, ȣ, ἡ, hibiſcus, malva, althæa herba.

Ἐϐίων, *vixi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἔϐλαϐον, a. 2. ind. act. verbi ϐλάπτω.

Ἐϐλάκευμαι, *diſſolutus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro βεϐλάκευμαι, à verbo βλακεύω.

Ἔϐλαμμαι, *læſus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro βέϐλαμμαι, à verbo ϐλάπτω, *noceo*.

Ἐϐλαϛηκότες, nom. plur. partic. perf. act. *Att.* pro βεϐλαϛηκότες, à βλαϛάνω.

Ἐϐλάϛησεν, *germinavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἔϐλαϛον, *germinavi*, a. 2. ind. act.

Ἐϐλασφήμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ϐλασφημέω.

Ἔϐλαψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. βλάπτω.

Ἔϐλεπες, 3. ſing. imperf. ind. act. v. βλέπω.

Ἔϐλητο, *jactus erat*, 3. ſingul. plusq. perf. ind. paſſ. per *Syncopen*, pro ἐϐέϐλητο, à verbo βάλλω.

Ἐϐόα, 3. ſing. imperf. pro ἐϐόαε, à βοάω.

Ἐϐοήθησα, *ſuccurri*, aor. 1. ind. act.

Ἐϐοηθησάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi βοηθέω.

Ἔϐοσκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. βόσκω.

Ἐϐȣλέατο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐϐȣ́ληντο, à verbo βȣ́λομαι, *volo*.

Ἐϐȣ́λευκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βȣλεύω.

Ἐϐȣ́λευσε, *conſuluit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐϐȣλήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. βȣ́λομαι.

Ἐϐȣ́λȣ, *volebas*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἐϐȣ́λεσο, ab eod.

Ἑϐραΐζω, f. ίσω, Ebræorum more loquor, ſeu vivo. Ab Ἑϐραῖος.

Ἑϐραϊκός, ἡ, ὸν, Ebraicus. Ab eod.

Ἑϐραῖος, αία, αῖον, Ebræus. Ab Ἐϐέρ.

Ἑϐραΐς, ίδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἑϐραῖος.

Ἑϐραϊϛὶ, *Adv.* Ebraicè. Ab eod.

Ἐϐράσθη, *ebullivit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi βράζω.

Ἔϐραχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. βρέχω.

Ἔϐραχον, *madefeci*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἔϐρεξε, *madefecit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.

Ἐϐρόντησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. βροντάω.

Ἐϐρυχᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi βρυχάομαι.

Ἔϐρȣ, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. βρῶμι.

Ἐϐάσατο, *vocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐϐοήσατο, à verbo βοάω.

Ἔϐωσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐϐόησεν.

Ἐϐώσθησαν, *celebres facti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐϐοήθησαν.

Ἐγανάθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. γανόω.

Ἔγγαιος, αία, αιον, vid. ἔγγειος.

Ἐγγαληνίζω, f. ίσω, ſerenus fio. Ex γαλήνη.

Ἐγγαλακτέομαι, ȣ̃μαι, lacteſco, in lac convertor.

Ἔγγαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lac habens. A γάλα.

Ἐγγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.

Ἐγγαϛρίϐυθος, ὁ, imum ventrem penetrans.

Ἐγγαϛρίμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, vaticinator è ventre. Ex ἐν, γαϛὴρ, & μάντις.

Ἐγγαϛρίμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui è ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet, interrogantibus reſponſa dantem.

Ἐγγάϛριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in utero ſeu ventre eſt. Ex ἐν, & γαϛὴρ, *venter*.

Ἐγγαϛρίτης, ȣ, ὁ, idem qui ἐγγαϛρίμυθος.

Ἐγγέγαα, 1. ſing. perf. ind. med. v. ἐγγείνομαι.

Ἐγγεγαυῖα, *prognata*, part. perf. f. g.

Ἐγγεγκύηκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἠγγύηκα, ab ἐγγυάω.

Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγγυμνάζω.

Ἔγγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in terrâ, ſeu ipſo ſolo eſt. Ex ἐν, & γῆ, ἔγγειος κλῆσις, fundus, (domi, in patriâ; *oppon.* illis fundis, qui in ſolo ſunt alieno, *Ern.*)

Ἐγγειότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ipſa terrâ naſcitur.

Ἐγγειοτόκος, ον, animal in continente fœtum excludens.

Ἐγγειόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens folia humi ſerpentia. Ex ἔγγειος, & φύλλον.

Ἐγγελαϛὴς, ȣ̃, ὁ, irriſor. Ab

Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo. Ἐγγελῶσα τοῖς ϖοιȣμένοις, Soph. El. 279.

Ἐγγενέτης, ȣ, inquilinus, indigena.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena; (2) conſanguineus; (3) congenitus, inſitus.

Ἐγγένηται, *innatus fuerit*, 3. ſing. aor. 2. conjunct. med. verbi ἐγγείνομαι.

Ἐγγεννάω, gigno, *ut ſimplex*.

Ἔγγεον, idem quod ἔγγειον, terreſtre.

Ἐγγεύω, guſtationem præbeo; *paſſ.* guſto; *met.* imbuo, v. gr. ſanguine, cædis faciendæ initio, *Ern.*

Ἐγγήραμα, τὸ, id, cui inſeneſcimus. Ab

Ἐγγηράσκω, ſeu ἐγγηράω, f. άσω, inſeneſco.

Ἐγγηροτροφέω, in ſenectute alo.

Ἐγγίγνομαι, ſeu ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, inſum, innaſcor; (2) interſum, interjicior, *de tempore*; (3) contingo, evenio; & (4) ἐγγίνεται, *Imperſ.* licet, facultas eſt, datum eſt, fieri poteſt; (5) pro γίγνομαι. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται ϖράγμασι, Dem. Ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιȣ̃τον ἐγγένηται, Plat.

Ἐγγιγνώσκω, agnoſco ineſſe. Οὔτε ἦν ἔρωτα ἐγιγγνώσκων, *Aret.*

Ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, immineo, inſto, accedo. Ἐγγίζοντες ϖρὸς τὴν ἀληθινὴν ϖαιδείαν, Cebes. Ab ἐγγὺς, *propè*.

Ἔγγιον, *Adv.* propiùs. Ab ἐγγὺς.

Ἔγγιϛα, *Adv.* proximè. Ab eod.

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω. Unde

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura, in quâ os loco naturali dimotum interiorem cerebri membranam attingit, (niſi potius ab ἐν & γεῖσον, vid. *Ern.*)

Ἔγγλαυκος, ὁ ϗ ἡ, glaucus.

Ἔγγλισχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſcoſus, glutinoſus, tenax.

Ἔγγλυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ineſt aliqua dulcedo. Ex ἐν, & γλυκὺς, *dulcis*. Unde

Ἐγγλύσσω, dulcedinem infero.

Ἐγγλύφω, f. ψω, inſculpo. Ἐγγλύφειν ζῶα ἐν λίθοις.

Ἐγγλωσσοτυπέω, linguâ crepo; (2) ſemper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα, & τυπέω.

Ἐγγλωττογάϛωρ, ορος, ὁ, qui linguâ victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα, & γαϛὴρ.

Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium; (2) commiſſura dentium vel radiorum aliorum in alios ingredientium.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.

Ἔγγονον, ȣ, τὸ, fœtus, fœtura. Ab eod.

Ἔγγονοι, οἱ, nepotes, *omninòque*, poſteri, progenies. Ex ἐν, & γίνομαι.

Ἐγγράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcriptus.

Ἔγγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem:

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio.

Ἔγγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcriptus, ſcripto conſtans, in literas relatus; (2) in ſcripturâ, ſeu exſtans. Ab

Ἐγγράφω, fut. ψω, inſcribo; (2) refero in tabulas; *unde* ἐγγεγραμμένα, de quibus lis inſtituta eſt in foro; (3) adſcribo, addo; (4) conſcribillo; (5) ſcarifico. Ἐγγράφειν εἰς βιϐλίον, εἰς ϖολιτείαν, εἰς τὸ ψήφισμα· ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, τὸ διπλȣ̃ν τινι, mulctari. Ex ἐν, & γράφω, *ſcribo*.

Ἐγγράφως, *Adv.* ſcriptò, in ſcripto.

Ἐγγυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, in manus trado; (2) trado. Ἔργον, ὃ δὴ Θεὸς ἐγγυαλίξει, Il. 2, 436. Ex ἐν, & γύαλον.

Ἐγγυαλίξαι, *tradere*, a. 1. inf. act.

Ἐγγυάσομαι, 1. ſing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro ἐγγυήσομαι. Ab

Ἐγγυάω, ῶ, ſpondeo, ſatis do; *paſſ.* ſatis accipio, ἐγγυᾷν ϖαῖδά τινι, Herodot. Ἀλλ’ εἴγε ἐγγυᾷς σύ μοι ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμ’, οἴσω τὰς χύτρας, Ariſtoph. Plut. 1203. Οὐδὲ τὶς βȣ́λεται ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, Dem. Ab

ἘΓΓΥ'Η, ῆς, ἡ, ſponſio, *fidejuſſio*, deſponſatio.

Ἐγγύϐαθος, ον, fundo vicinus.

Ἐγγυηθήκη, ης, ἡ, ſcrinium, in quo velut in fidejuſſione nummi deponuntur, & pretioſa ſupellex. Ex ἐγγύη, & θήκη, (ap. *Athen.* ἐγγοθήκη. Ab ἔγγος, ἔγχος, vas, inſtrumentum, *Ern.*)

Ἐγγύησα, aor. 1. ind. act. v. ἐγγυάω. Unde

Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſio, vadimonium.

Ἐγγυητὴς, ȣ̃, ὁ, fidejuſſor, ſponſor. Ab eod.

Ἐγγυητικός, ή, ον, ad fidejuſſionem pertinens.

Ἐγγυητὸς, ἡ, ὸν, promiſſus; unde ἡ ἐγγυητὴ, ſponſa, deſponſata. Ab eod.

Ἐγγύθεν, *Adv.* cominùs, propè. Ab ἐγγύς.

Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.

Ἐγγύθι, *Adv.* propè. Ab eod.

Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἐγγυμνασάμενος ϖολέμοις, Plut.

Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.

Ἔγγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præs; (2) ſponſor. Ab ἐγγύη.

ἘΓΓΥ`Σ, *Adv.* propè. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, propior, & ἐγγύτατος, vel ἔγγιϛος, *proximus*.

Ἐγγύτατα, *Adv.* proximè.

Ἐγγυτάτω, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐγγυτέρω, *Adv.* propriùs. Ab ἐγγύτερος.

Ἐγγύτης, ητος, ἡ, proquinquitas, vicinitas.

Ἐγγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, angulos habens. Ex ἐν, & γωνία, *angulus*.

Ἐγεγραφήκειν, 1. ſing. plusq. perf. ind. act. verbi γραφέω, *ſcribo*.

Ἐγείναο, *genuiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐγείνασω, à verbo γείνομαι, *naſcor*.

Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. v. ἐγείρω.

Ἔγειρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐγειρομένω, *excitati*, gen. ſing. præſ. part. paſſ. *Dor.* pro ἐγειρομένȣ, à verbo eod.

Ἐγειρόφρων, mentem excitans, acuens.

ἘΓΕΙ'ΡΩ, f. ερῶ, excito, expergefacio; (2) incito, accendo; (3) exſtruo, ædifico; (4) vitam reddo in N. T. Μήτ’ ἐπὶ ϖλείω θρῆνον ἐγείρετε, Soph. Oed. Col. penult. Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται, Mat. 17, 23.

Ἐγέλαξα, aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐγέλασα.

Ἐγέλασσε, *riſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐγέλασε. A γελάω.

Ἐγέμισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. γεμίζω.

Ἔγεμον, imperf. ind. act. v. γέμω.

Ἐγεννήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à γεννάω.

Ἐγέννησε, *genuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐγενόμην, a. 2. ind. med. verbi γείνομαι.

Ἔγεντο, *factus eſt*, 3. ſing. a. 2. med. *per Sync.* pro ἐγένετο, à verbo eod.

Ἐγέρθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐγείρω.

Ἐγερθῆναι, *expergiſci*, inf. a. ejuſdem.

Ἐγερσιϐόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voce excitans. Ex ἐγείρω, & βοάω, *clamo*.

Ἐγερσίγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, riſum excitans.

Ἐγερσιθέατρος, ον, ſpectatores excitans.

Ἐγέρσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* ſomni, è quo evigilamus, cui opponitur ſomnus mortis.

Ἐγερσίνοος, *contr.* ἐγερσίνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mentem excitans.

Ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) reſurrectio. Ab ἐγείρω.

Ἐγερσιφαὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ, lucem vel ignem excitans; Lapis igniarius. In Epigram. ϖέτρον ἐγερσιφαῆ. Ex ἔγερσις, & φάος.

Ἐγερτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab ἐγείρω.

Ἐγερτικὸς, ἡ, ὸν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.

Ἐγεύσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. γεύω.

Ἐγηγέρατο, 3. pl. plusq. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, ab ἔγειρω.

Ἐγήγερμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤγερμαι.

Ἐγηγερμένον, *reſuſcitatum*, acc. ſing. ejuſdem.

Ἐγήθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. γηθέω.

Ἔγημα, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi obſoleti γάμω, *uxorem duco*.

Ἐγίνωσκεν, *cognoſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· verbi γινώσκω.

Ἐγκαγχάζω, fut. άσω, cachinnor, effusè rideo.

Ἐγκάειν, præſ. inf. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐγκαίειν, ab ἐγκαίω, *incendo*.

Ἐγκαθαίρω, purgo.

Ἐγκαθαρμόζω, fut. σω, apto, accommodo. Τȣ́των χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι λαϐόντας τȣτονὶ τὸν αὐχένα, perforato ſtipite vincire, Ariſtoph. Lyſ. 684.

Ἐγκαθέζομαι, fut. -εδȣ̃μαι, inſideo.

Ἐγκαθείργνυμι, ſeu ἐγκαθειργνύω, & ἐγκαθείργω, f. ξω,

f. ξω, includo, coerceo. Βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθείργειν, Plut.

Ἐγκάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubornatus, clam ſubmiſſus. Ex ἐν, & καθίημι, *immitto*.

Ἐγκαθεύδω, fut. εύσω, indormio, incubo. Οὐκ ἔστ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος, Ariſtoph. Lyſ. 617.

Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.

Ἐγκαθηβάω, ῶ, fut. ήσω, pubeſco in, juveneſco in, pubertatem conſumo in.

Ἐγκάθημαι, inſideo; (2) in inſidiis ſum.

Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.

Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in v. gr. in inſidiis; (2) inſideo. Ἐγκαθίζειν εἰς θρόνον. *Plato.*

Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.

Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio in aquâ medicatâ; (2) inſidiæ; (3) locus depreſſus, cavus, unde in pronunciatione ἐγκάθισμα eſt in aſperitate vocis, cum vox velut ſubſidet; *oppon.* ανακοπὴ, στηριγμὸς, velut offenſio ad eminentia loca. *Ern.*

Ἐγκαθισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἐγκαθίζω.

Ἐγκαθίστημι, f. στήσω, colloco; (2) conſtituo in; (3) interpono; (4) clam ſubmitto. *in aor. 2. perf. & paſſ. etiam* (5) interſum, Ἐγκαθιστάναι τύραννον πόλει, Dem. φρουρὰν, Luc.

Ἐγκαθοράω, ſpecto.

Ἐγκαθορμίζομαι, in portum invehor. Hinc

Ἐγκαθόρμισις, ἡ, invectio in portum.

Ἐγκαθυβρίζω, f. ίσω, inſolens & contumelioſus ſum in; (2) inſolens ſum.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, encænia, feſtus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν, & καινός.

Ἐγκαινίζω, futur. ίσω, renovo, inſtauro; (2) ſancio, confirmo; (3) dedico, conſecro. Ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον ϗ ζῶσαν, Heb. 10, 20. ἐγκεκαίνισται, ibid. 9, 18. Ex iiſd. Hinc

Ἐγκαινισμὸς, οῦ, ὁ, renovatio, inſtauratio; (2) regeneratio; (3) dedicatio, conſecratio.

Ἐγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo; (2) initio, dedico.

Ἐγκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab

Ἔγκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, opportunus, tempeſtivus.

Ἐγκαίρως, *Adv.* opportunè, tempeſtivè.

Ἐγκαίω, f. καύσω, inuro; (2) exuro; (3) encauſticâ pingo.

Ἐγκακέω, malè tracto, moleſtiâ afficio; *item* ſegneſco, detrecto, ut ἐκκακέω, *ſi vera lectio.* Ern.

Ἐγκαλέω, ῶ, & *in med.* ἐγκαλοῦμαι, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accuſo, ſc. in causâ capitis. Ἐγκαλῶν δέ μοι φόνους πατρῴους, Soph. El. 781. Οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων, Dem.

Ἐγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo in re aliquâ. *paſſ.* verſor.

Ἐγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior. Ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς αἰσχροῖς, Plut. Hinc

Ἐγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, id, quo gloriamur.

Ἐγκαλοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui habet crura in ligno ſeu numellâ, Heſ. Ex κᾶλον, *lignum*, & σκέλος, *crus.*

Ἐγκαλυπτήρια, vox jocantis, qui ob deformitatem ſponſæ negabat ſibi ανακαλυπτήρια convenire ſed

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, velo; (2) *in med.* velo me, faciemque meam aut caput; præ pudore; (3) pudore ſuffundor. Hinc

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio.

Ἐγκάμνω, f. μῶ, laſſeſco. Ἐγκάμῃ τὸ θέρμον ἔργον, *Aret.*

Ἐγκάμπτω, fut. ψω, inflecto.

Ἐγκαναχήσασθαι, Theocr. ἐγκαναχήσατο, inſonuit, vel ridendo præ lætitiâ vel canendo fremitum edit, vel è conchâ à ſe inflatâ, *Ern.*

Ἐγκανάξαι, Ariſtoph. Eq. 105. ἐγκάναξον, infunde cum ſonitu; quaſi à καναχή. Vide διακανάξαι.

Ἐγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carneus in angulo oculorum. A κανθὸς.

Ἐγκάπτω, fut. ψω, voro, devoro, deglutio.

Ἔγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his ſignificationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur, eorum ſc. qui apud Homerum Il. 1. v. 378. pro ἐν καρος legebant ἐγκαρος, minùs benè.

Ἐγκάρδιον, ου, τὸ, qu. dic. in quo cor eſt, medulla ligni; (2) quod in corde eſt, τά ἐγκάρδια, cogitata mentis, *Cl. Alb.* A καρδία.

Ἔγκαρος, ου, ὁ, cerebrum. A κὰρ, *caput.*

Ἐγκάρπιος, ον, idem quod

Ἔγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum in ſe habens; (2) fœcundus; (3) gravidus. Hinc

Ἐγκαρπόω, fructum capio, mercedem, &c.

Ἐγκάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquus.

Ἐγκαρσίως, *Adv.* obliquè.

Ἐγκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, patienter vel forti animo fero, conſtans maneo in re aliquâ. Ἐγκαρτερῶ ταῖς ἀλγηδόσιν, Xen.

Ἐγκὰς, *Adv.* profundè, altè. *Gal. in Lex. Hipp.* Idem quod ἐνδοτάτω, κας enim eſt mera terminatio.

Ἔγκατα, ων, τὰ, inteſtina, viſcera, Gen. 43, 30.

Ἐγκαταβαίνω, deſcendo in, ingredior.

Ἐγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam conſumo in.

Ἐγκαταγέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἐν, & καταγελάω, *irrideo.*

Ἐγκαταγηράσκω, conſeneſco in.

Ἐγκαταγράφω, inſcribo.

Ἐγκατάγω, deduco in.

Ἐγκαταδαμάω, ſubigo, affligendo perdomo, affligo.

Ἐγκαταδαρθάνω, indormio.

Ἐγκαταδέω, illigo.

Ἐγκαταδίδωμι, f. δώσω, dimitto; (2) remitto.

Ἐγκαταδύω, ſive ἐγκατάδυμι, ſubeo in.

Ἐγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto.

Ἐγκαταθῇς, *repoſueris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐγκατατίθημι.

Ἐγκατακαίω, aduro, inuro.

Ἐγκατάκειμαι, f. κείσομαι, inſideo, incumbo; (2) incumbo, ſc. oraculi petendi causâ.

Ἐγκατακεῖσθαι, *inſidere*, præſ. ind. med.

Ἐγκατακεράννυμι, vel ἐγκατακεραννύω, f. κεράσω, immiſceo.

Ἐγκατάκλειστος, ον, incluſus. Ab

Ἐγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.

Ἐγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; unde ἐγκατακλίνομαι, diſcumbo, accumbo.

Ἐγκατακρύπτω, occulto.

Ἐγκατακρούω, infigo.

Ἐγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus v. gr. in urbe vel facinore capio; (2) obſtringo, obligo v. gr. jurejurando; (3) intercipio. Ἐγκαταλημμένοι ἐντὸς τείχεος, Thuc.

Ἐγκαταλέγω, f. ξω, recenſeo inter alios, adnumero; (2) adlego, adſciſco; (3) militibus accenſeo; (4) congero.

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ; (2) monumentum. Ab

Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, Act. 2, 27. Τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε, Thuc. Hinc

Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum aliquid alicubi relinquitur.

Ἐγκαταλείφω, inungo, illino.

Ἐγκατάληψις, ἡ, interceptio, intercluſio: ſuppreſſio humorum evacuandorum in corpore, (ſed vox eſt ſuſpecta pro ἐγκατάλειψις, *Ern.*)

Ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.

Ἐγκαταμεμιγμένως, permixtim, immiſcendo.

Ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, inſero, immiſceo. Καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι, Ariſtoph. Lyſ. 583.

Ἐγκατανάω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi causâ.

Ἐγκατάντλησις, εως, ἡ, exhauſtio, actio exhauriendi.

Ἐγκαταπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo.

Ἐγκαταπήγνυμι, f. ήξω, infigo.

Ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, inſero.

Ἐγκαταῤῥάπτω, f. ψω, inſuo in.

Ἐγκατασκευάζω, f. άσω, intus conficio, condo, & perficio.

Ἐγκατάσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, concinnus; (2) locuples; (3) abſolutus. Ex ἐν, & κατασκευή.

Ἐγκατασκέυως, aptè, concinnè. A præc.

Ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado, irruo. Hinc

Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, impetus v. gr. morbi, &c.

Ἐγκατασκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſchirrum induro; (2) invetero, de maculâ.

Ἐγκατασπείρω, f. ερῶ, ſpargo in, ſemino in; (2) diſſemino, divulgo.

Ἐγκατασπορὰ, ἡ, diſſeminatio.

Ἐγκαταστηρίζω, inſero, interpono, pono in mediis.

Ἐγκαταστοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, una cum primis elementis indo, Plut. in Lycurg. cap. 13. Ex ἐν, μετὰ, & στοιχεῖον, *elementum.*

Ἐγκατασφάζω, trucido in loco aliquo.

Ἐγκατασχάζω, f. άσω, ſcarifico, ſcalpro, aperio.

Ἐγκατατάσσω, vel ἐγκατατάττω, f. άξω, inter alios colloco, inſero.

Ἐγκατατέμνω, concido in loco aliquo.

Ἐγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono ſeu recondo.

Ἐγκαταφυτεύω, ſero in loco.

Ἐγκαταχόω & χώννυμί, obruo.

Ἐγκαταχωρίζω, ſuo, apto loco pono, inſero.

Ἐγκατέβα, *intravit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐγκατέβη, à verbo ἐγκαταβαίνω.

Ἐγκατειλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκατέλιπον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐγκαταλείπω, *deſero.*

Ἐγκατέχω, inſiſto, detineo.

Ἐγκάτθεο, *conde*, 2. ſing. a. 2. imper. *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, à verbo ſeq.

Ἐγκάτθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *per Syncop.* pro ἐγκατέθετο, ab ἐγκατατίθημι.

Ἐγκατίζεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐγκαθίζεσθαι, ab ἐγκαθίζομαι.

Ἐγκατιλλώπτω, f. ώψω, irrideo, cum quodam oculorum motu. Heſ. ἐγκατιλλῶψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι.

Ἐγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola ſum. Ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, 2 Pet. 2, 8.

Ἐγκατοικίζω, fut. ίσω, colloco habitatum.

Ἐγκατοικοδομέω, inædifico; (2) ædificatione includo, munio; (3) in carcerem compingo, *item* vivum circum ædifico, includo ſtructis parietibus ut moriatur. *Ern.*

Ἐγκάτοικος, ὁ, incola.

Ἐγκατορύττω, defodio.

Ἔγκατος, ὁ ϗ ἡ, interior. Ex ἐν, & κεῖμαι. (ſed κατος eſt mera terminatio. v. ἐγκὰς.)

Ἐγκαυλέω, ῶ, fut. ήσω, cauleſco, caulem emitto, ſeu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν, & καυλὸς, *caulis.*

Ἔγκαυμα, ατος, τὸ, nota inuſta; (2) actus inurendi; (3) puſtula ex uſtione contracta; (4) materia, quæ cito ignem concipit, fomes; (5) pictura encauſtica. Ab ἐγκαίω, Unde

Ἔγκαυσις, εως, ἡ, exuſtio; (2) ardor, æſtus aliquâ re excitatus; (3) pictura encauſtica.

Ἐγκαυστὴς, οῦ, ὁ, qui inurit; (2) pictor, qui inuſtione aliquid pingit. Ab eod. Hinc

Ἐγκαυστικὸς, ἡ, ὸν, ad ἔγκαυσιν, ſive inuſtionem pertinens; (2) ἐγκαύσει pictus; unde & ἡ ἐγκαυστικὴ, ſcil. τέχνη, ars inurendo pingendi.

Ἔγκαυστον, encauſtum, liquor ardentis rubri coloris, quo imperatores Rom. literis ſ. ſacris ſuis ſubſcribere ſolebant.

Ἔγκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inuſtus; (2) ἐγκαύσει pictus. Ab ἐγκαίω, *inuro.*

Ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior.

Ἔγκαφος, ου, ὁ, buccella; οὐδ' ἔγκαφον ne tantillum quidem. Ab ἐγκάπτω.

Ἔγκειμαι, f. κείσομαι, jaceo in, inſum, inhæreo; (2) invado, immineo, incumbo, inſto, valde cupio. Οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα, Ariſt. Ach. 313. Ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις, Soph. Phil. 1306.

Ἐγκείσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. *Ion.* pro ἐγκείσῃ.

Ἔγκειται, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἔγκειμαι.

Ἐγκεκαίνισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐγκαινίζω.

Ἐγκεκαλυμμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγκαλύπτω.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ineſt ſtrepitus; (2) genus inſecti, quod bombum edit.

Ἐγκέλευμα, τὸ, adhortatio, ap. Xen.

Ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, idem.

Ἐγκελευσμὸς, οῦ, ὁ, hortatio.

Ἐγκέλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, juſſus. Ab

Ἐγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύομαι, hortor, incito.

Ἐγκέλλω, f. έλσω, inſiſto, incumbo.

Ἐγκενόω, infundendo evacuo, infundo largè.

Ἐγκέντρια, ων, τὰ, calcaria, *Heſ.* Ab ἔγκεντρος. Unde

Ἐγκεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) inſero. Δυνατὸς γάρ ἐςιν ὁ Θεὸς ϖάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτοὺς, Rom. 11, 23. Ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ, ibid. 24.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, ſtilus; (4) retinaculum ferreum, quo uti ſolent in altum nitentes.

Ἐγκέντρισις, εως, ἡ, inſitio. Ab ἐγκεντρίζω.

Ἔγκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aculeatus, cui aculeus eſt. Ex ἐν, & κέντρον, *ſtimulus.* Hinc

Ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.

Ἐγκερᾶν, præſ. inf. act. v. ἐγκεράω.

Ἐγκεράννυμι, ſeu ἐγκεραννύω, fut. κεράσω, immiſceo.

Ἐγκερτομέω, f. ήσω, convitia ingero; (2) illudo.

Ἐγκέρχνω, exaſpero.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in capite eſt. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, ſc. μυελὸς, cerebrum.

Ἐγκέχοδα, perf. ind. med. v. ἐγχέζω.

Ἐγκεχρημένος, perf. part. paſſ. v. ἐγχράομαι.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγχυράζομαι.

Ἔγκηρος, mortalis, *Heſ.* ἔγκηροι, θνητοὶ, mortales. Ex ἐν, & κὴρ, *Parca, mors.*

Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cerâ obduco. A κηρὸς.

Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulſo in, fidibus cano.

Ἐγκικρῶ, immiſceo. Ex ἐν, & κικρῶ, à κεράω.

Ἐγκιλικεύομαι, f. εύσομαι, moroſus, ſeu potius improbus ſum, ingenio improbo præditus ſum, moribus Cilicum utor. A Κίλιξ.

Ἐγκιλικίζομαι, idem pro eodem.

Ἐγκινούμενος, turbans, impediens, Lex. Gr.

ἘΓΚΙΣΣΆΩ, ῶ, f. ήσω, coitum maris appeto. Hinc

Ἐγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio; (2) initus, coitus Venereus.

Ἐγκισσεύομαι, hederæ more volvor, ſerpo. *undè* (2) implicor; (3) coëo.

Ἐγκισσήσωσι, 3. plur. a. 1. conj. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐγκλαςρίδια, τὰ, inaures.

Ἐγκλάω, f. άσω, infringo.

Ἐγκλείω, f. είσω, includo. Εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος, præcluderet, Soph. Antig. 311. Ἐγκεκλειμένος τι, aliquid occultans, occultè faciens.

Ἐγκλεισμὸς, οῦ, incluſio, occultatio. A præc.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen cujus aliquis accuſatur; (2) accuſatio; (3) querela. Ab ἐγκαλέω. Hinc

Ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, litigioſus, accuſatorius.

Ἐγκληματικῶς, accuſatoriè. A præc.

Ἐγκληματόομαι, οῦμαι, ſarmentis ſilveſco.

Ἔγκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſors, particeps; (2) hereditarius; (3) dives.

Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accuſatio.

Ἐγκλητέος, έα, έον, reprehenſione dignus:

Ἔγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo provocatio eſt; (2) de quo provocatum eſt. (rectiùs ἔκκλητος.) Ab ἐγκαλέω.

Ἐγκλιδὸν, *Adv.* inclinando.

Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio ut aciei ad fugam. Ab

Ἐγκλίνω, f. ινῶ, inclino, (2) fugio, de acie. Ἐγκεκλιμένοι τοῖς ϛκίμποσι, innixi, Plut.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) modus, ap. Gramm.

Ἐγκλιτικὸς, ἡ, ὸν, qui inclinari poteſt; (2) enclicitus, ſive qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit. Unde ἐγκλιτικῶς.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, ſeu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν, & κλοιῷ, *collari*, ſive κλοιόω. vid. κλοιωτος.

Ἐγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo. Hinc

Ἐγκλυδαςικὸς, ἡ, ὸν, ſolitus fluctuare vel æſtuare intus, ſeu æſtum intus movens.

Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clyſterem indo. Hinc

Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clyſterem infunditur, infuſio.

Ἐγκνήθω, f. ήσω, intero, immiſceo.

Ἐγκοιλαίνω, f. ανῶ, incavo, excavo.

Ἐγκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ventre eſt. Hinc τὰ ἐγκοίλια, inteſtina, viſcera.

Ἔγκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cavus.

Ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω.

Ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incubo, ut cum ægroti pellibus in templo Æſculapii indormiunt.

Ἐγκοισυρόομαι, οῦμαι, Cœſyræ mores imitor, luxurioſè vivo, & in primis nimio cultu ornor, Ariſtoph. ἐγκεκοισυρωμενην, etiam, longo Cœſyrarum ordine ac ſerie (i. e. nobilitate) ſuperbiens, à Κοισύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.

Ἐγκοιταω, indormio.

Ἐγκολαβέω, idem quod ἐγκολάπτω.

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, ſculptura, celatura.

Ἐγκολαπτὸς, ἡ, ὸν, inſculptus, inciſus, propriè tundendo, excavando. Ab

Ἐγκολάπτω, f. ψω, tundendo inſculpo; (2) inſculpo, incido. Προμάντειαν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ χαλκοῦ λύκου ἐγκολάπτω, Plut.

Ἐγκολλαβίζω, f. ίσω, & ἐγκολαβέω, inſtar κολλάβου, deglutio. Εἶτ᾽ ἀποςρέψας τὸν ὦμον, ἀντὸν ἐνεκολάβησας, Ariſtoph. Eq. 263. Ex ἐν, & κόλλαβος, *panis genus.*

Ἐγκολπίας, ου, ὁ, ventus, qui è ſinu maris oritur. Ex ἐν, & κόλπος, *ſinus.*

Ἐγκολπίζω, f. ίσω, inſinuo, in ſinum recipio. Πλῆθος ἄλλων ϛωμάτων, ὡς οἰκεῖα ἐγκεκόλπιςαι μέρη, Philo. Ex iiſd.

Ἐγκόλπιος, ον, in ſinu ſeu gremio jacens.

Ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinum colligo vel conſtringo. Ex iiſd.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, induor; (2) ornor. Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, 1 Pet. 5, 5. Ex ἐν, & κομβόω, *orno.* Hinc

Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictorium ſervile.

Ἔγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offenſio. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκονέουσα, præſ. part. act. f. g. Ab

Ἐγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, feſtino, urgeo opus. Οὐ θᾶττον ἐγκονησεις; Ariſtoph. Av. 1329. Ex ἐν, & κόνις, *pulvis.* Unde

Ἐγκονητὶ, *Adv.* laborioſè, cum labore.

Ἐγκονίζω, pulvere conſpergo luctatorem.

Ἐγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.

Ἐγκονὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, miniſtra.

Ἐγκοπεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo lapides ſecantur. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, inciſura; (2) impedimentum. Ab eod.

Ἔγκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, *de rebus.*

Ἐγκόπτω, f. ψω, incido; (2) impedio, interpello; (3) impingo; (4) figo.

Ἐγκορδυλέω, ῶ, f. ήσω, involvo. Ariſtoph. ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν, & κορδύλη.

Ἐγκορύπτω, f. ψω, cornibus peto, confligo. Τῷ δὲ δευτέραν ἔπι ϖληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἔγκορυψεται, incutiet, Lycurg. 558.

Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco, ſeu diſpono. Ex ἐν, & κόσμος, *ordo.*

Ἐγκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in mundo.

Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, æſtuo irâ.

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, ira. A præc.

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔγκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui veteres iras animo conditas habet; (2) iratus, pertinaciter infeſtus.

Ἐγκότως, *Adv.* irato animo, iracundè.

Ἐγκραγγανειν, Suidas ἐκβοᾶν. Ab

Ἐγκράζω, inclamo.

Ἐγκρασίχολος, cui permixta eſt bilis, bilioſus.

Ἐγκρασίχολοι, piſces quidam. A χολή.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. *contr.* pro ἐγκρατεες.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, 1 Cor. 7, 9.

Ἐγκρατέω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo: Ἐγκρατῶ τῇ ϖενίᾳ, Plut. Ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in poteſtate habet aliquid; (2) ſuperior; (3) potens, validus; (4) qui potitur re aliquâ; (5) temperans, ſuimet ipſe compos. Ex ἐν, & κράτος.

Ἐγκρατῶς, potenter; (2) temperanter.

Ἐγκρεμάνιυμι, ἐγκρεμαννύω, & ἐγκρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo in. Ex ἐν, & κρεμάω.

Ἐγκρικόω, inſero, devincio, propriè annulo. A κρικος.

Ἐγκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo, adnumero (2) probo. Ἐπειδάν τις εἰς τὴν καλουμένην γερουσίαν ἐγκριθῇ, Dem.

ἘΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex ſimilâ et oleo, vel oleo, melle, & aquâ, Exod. 16, 31.

Ἔγκρισις, εως, ἡ, admiſſio, approbatio; (2) ſacrum certamen; ad quod non admittebantur οἱ ἔγκριτοι. Ab ἐγκρίνω.

Ἔγκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, admiſſus, ad certamen palæſtricum; approbatus, probus. Ab eod.

Ἐγκροτέοισαι, *Dor.* pro ἐγκροτέουσαι. Ab

Ἐγκροτέω, ῶ, f. ήσω, pulſo, cum ſtrepitu, *impr.* de ſaltantibus.

Ἐγκρούω, f. ούσω, tundendo introrsùm adigo, infigo; (2) ad numeros incedo.

Ἔγκρυμμα, τὸ, milites qui aliquo in loco occuluntur ad circumveniendos hoſtes. Ab

Ἐγκρύπτω, f. ψω, condo, intego, occulo. Ὁμοία ἐςὶ ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψε εἰς ἀλεύρου ϛάτα τρία, Luc. 13, 21. Hinc

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis qui calido tectus cinere coquitur, panis ſubcineritius.

Ἐγκτάομαι, poſſideo extra patriam. *Unde*

Ἔγκτημα, ατος, τὸ, & ἔγκτησις, poſſeſſio, extra patriæ fines.

Ἔγκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adquiſitus, comparatus.

Ἐγκτερεΐζω, juſta facio, funus duco.

Ἐγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo, ſtruo.

Ἔγκυδον, magnâ gloriâ præditum, *Heſ.*

Ἐγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immiſceo, miſcendo confundo. Ἐσόψεται ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα, Lycurg. 674.

Ἐγκυκλέω, ῶ, circumvolvo; (2) in theatris dicebantur Ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebant ſpectanda, quæ intus acta eſſent, *Ern.* Hinc

Ἐγκύκλημα, τὸς, τὸ, machina, quâ converſa in ſcenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, circularis, rotundus; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens; (3) anniverſarius; (4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, ſolennis. *Ern.*

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, diſciplinarum orbis ſive complexus. Ex ἔγκυκλος, & ϖαιδεία.

Ἔγκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, in orbem factus. Aſt τὸ ἔγκυκλον, veſtis quædam muliebris. Hinc

Ἐγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circo includo, (2) circumago; (3) circumeo, cingo. Ὥσπερ φωνή με τίς ἐγκεκύκλωται, Ariſtoph. Veſp. 394. Χωρεῖ δὲ ϖᾶς τις ὄνυχας ἠγκυκλωμένος, idem Av. 1185. Hinc.

Ἐγκύκλωμα, τὸ, machina quæ & ἐκκύκλημα; (2) actio, quâ proferuntur in conſpectum per machinam, quæ latebant; quod et

Ἐγκύκλωσις, εως, ἡ.

Ἐγκυλίδωτος, ον, (ſeu *potius* ἐγκυλινδωτος) involutus, convolutus.

Ἐγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκυλίω, f. ίσω, idem.

Ἐγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida ſum. Ab

Ἐγκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fœtum habens, prægnans; (2) plenus, refertus. Ex ἐν, & κύω.

Ἔγκυος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐγκυούμενος, præſ. part. v. ἐγκυέομαι.

Ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo; (2) incurvo me ad introſpiciendum; (3) cognoſco.

Ἐγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab

Ἐγκύρω, f. ύρσω, idem.

Ἐγκύρσας, *illapſus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκυρας, à verbo ἐγκύρω.

Ἐγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.

Ἐγκυτὶ, *Adv.* ad cutem uſque, Etymologus. Ex ἐν, & κύτος, pro σκύτος, *cutis.*

Ἔγκυτον, ȣ, τὸ, Laconibus pro ἔγκατον, inteſtinum, *Heſ.* Ex iiſd.

Ἐγκύω, f. ύσω, in utero fero, ſum prægnans.

Ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν, Plut. Ἐγκωμιασθεὶς ἐπ’ ἀνδραγαθίας, Iſocr. Ab ἐγκώμιον, *laus.* Hinc

Ἐγκωμιαϛέος, έα, έον, laudandus.

Ἐγκωμιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, laudator. Ab eod.

Ἐγκωμιαϛικὸς, ἡ, ὸν, laudatorius. Ab eod.

ἘΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ȣ, τὸ, laudatio, præconium.

Ἐγλυκάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. γλυκαίνω.

Ἔγμεν, *habere*, præſ. inf. act. *per Syncop.* pro ἐχέμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἔχειν.

Ἔγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.

Ἔγνωκα, *cognovi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐγνώκαμεν, *cognovimus*, 1. plur. perf. ejuſd.

Ἔγνων, *ſapui, cognovi*, a. 2. ind. act.

Ἐγνωρίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi γνωρίζω.

Ἐγνώρισε, *notum fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἔγνωσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. γιγώσκω.

Ἔγνωσμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἐγξέω, ῶ, intùs rado; (2) inſculpo, inſcalpo.

Ἐγόγγυζον, 3. pl. imperf. ind. act. v. γογγύζω.

Ἐγράφησαν, *ſcripti ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ.

Ἔγραψε, *ſcripſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐγρεκύδοιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tumultum excitans bellicum Ex ἐγείρω, & κυδοιμὸς.

Ἐγρεμάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incitans ad pugnam. Ex ἐγρείρω, & μάχη, *pugna.*

Ἔγρεο, *excitare*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἔγρεσο, à verbo ἔγρω pro ἐγείρω.

Ἐγρεσίκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excitans comeſſationem, cognomen Bacchi.

Ἐγρηγορε, 3. ſing. perf. ind. med. v. γρηγορέω.

ἘΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo. Ἐγὼ δέ γ’ ὑμᾶς ϖροσδοκῶς ἐγρηγορῶ τὴν νύκτα ϖᾶσαν, Ariſtoph. Conc. 32. Hinc

Ἐγρήγορθαι, *ſuſcitatum eſſe*, perfect. inf. med. *Poet.* pro ἐγρηγορέναι, à verbo præced.

Ἐγρηγόρθασιν, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν.

Ἐγρηγορικὸς, ἡ, ὸν, vigil, pervigil.

Ἐγρήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐγρηγορότως, *Adv.* vigilanter, vigilando:

Ἐγρέγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio:

Ἐγρηγορτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab eod.

Ἐγρήσσω, idem quod ἐγρηγορέω.

Ἔγρομαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.

Ἐγύμναζον, imperf. ind. act. v. γυμνάζω.

Ἐγύμνασμαι, *exercitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro γεγύμνασμαι.

Ἐγυμνάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. γυμνόω.

Ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) valdè derideo. Κοὐκ’ ἐγχανεῖταί σ’ ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος, Ariſtoph. Veſp. 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε ϛρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ ϖόλει, id. Eq. 1309.

Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego.

Ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab

Ἔγχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui æs ineſt, æreus; (2) cui eſt pecunia.

Ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, veſtigium.

Ἐγχάραξις, εως, ἡ, inſculptura, inciſura; (2) ſcarificatio. Ab.

Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, inſculpo, incido, imprimo.

Ἐγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.

Ἐγχέζω, f. έσω, *Perf.* Med. ἐγκέχοδα, caco in.

Ἐγχεία, ας, ἡ, ſive ἐγχείη, ης, haſta; (2) peritia haſtâ certandi. Ab ἔγχος, *haſta.*

Ἐγχεσίβρομος, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus. A βρέμω.

Ἐγχεικέραυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fulmine pro haſtâ uti ſolet, fulmina jaciens.

Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.

Ἐγχείμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, haſtâ furens, bellicoſus.

Ἐγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ ϖορίμῳ, Ariſtoph. Θεσμ. 784. Ὑμῶν ȣ̓δεὶς ȣ̓δ’ ἐγχειρεῖ ϖολεμίζειν, Ibid. 814. Ex ἐν, & χεὶρ, *manus.* Hinc

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus; (2) inſtitutum:

Ἐγχειρηματικος, ἡ, ὸν, ſolers in aggrediendo:

Ἐγχειρησις, εως, ἡ, modus rei tractandæ.

Ἐγχειρητὴς, ȣ̃, ὁ, qui aliquid aggreditur.

Ἐγχειρητικὸς, ἡ, ὸν, ſolers in aggrediendo.

Ἐγχειρίδιον, τὸ, libellus; (2) pugio, gladiolus, culter; (3) manubrium.

Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo, & *in Paſſ.* in manus accipio. Ἐγχειρίζειν τὰς ϖόλεις, Dem. Αὐτοῖς χρήματα, ϗ δόξαν, ϗ φίλȣς ἐνεχείρισε, Iſocr. Ex iiſd.

Ἐγχειρίθετος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, in alicujus manu poſitus. Ex ἐν, & χεὶρ, & τίθημι.

Ἐγχειριον, τὸ, mantile, ſudarium.

Ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod

Ἐγχέιρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ipſa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω. Unde

Ἐγχειρίτης, ȣ, ὁ, qui conatur, molitur.

Ἐγχειρογάϛορες, qui manuum labore victitant. Ab ἐν, χεὶρ, & γαϛὴρ, *venter.*

Ἐγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo, manus imponendo.

Ἐγχειρȣργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor; (2) fabricor; (3) manu facinus perpetro; (4) medicinam manu admoveo.

Ἐγχέλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguillaris. Ab ἔγχελυς, *anguilla.* Unde

Ἐγχελεὼν, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum.

Ἐγχέλιον, ȣ, τὸ, parva anguilla. Dim.

Ἐγχελύδιον, τὸ, idem.

Ἐγχελυοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguillarum nutritor. Ex ἔγχελυς, & τρέφω.

ἘΓΧΕΛΥΣ, υος, & εως, ἡ, anguilla.

Ἐγχελυωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, anguillæ ſimilis. Ex ἔγχελυς, & ὦψ, *vultus.*

Ἔγχεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον. Ab ἐγχέω.

Ἐγχεσίμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐγχείμαργος.

Ἐγχεσίμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus. Ex ἔγχος, & ὤρα, *cura.* (A μορέω vel μωρὸς, *laborioſus*, Schol. Hom. qu. pro μαορος à μάεσθαι, *ſedulo & fabrè aliquid ſtruere*, Ern.)

Ἐγχέσιπαλος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtam vibrat; (2) bellicoſus. Ex ἔγχος, & ϖάλλω.

Ἐγχέσπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐγχεσφόρος, ὁ ϗ ἡ, haſtatus, bellicoſus.

Ἐγχεῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα, Ab

Ἐγχέω, f. εύσω, infundo. Ἔγχει δὴ σπονδὴν, ϗ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρὶ, Ariſtoph. Pace, 1111.

Ἐγχθόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in terrâ eſt, terrenus. Ex ἐν, & χθὼν, *terra.*

Ἐγχλαινόω, f. ώσω, lænâ induo. Λεὼς ἐσθῆτα ϖρὸς τρόπαιον ἐγχλαινȣ́μενος, Lycurg.

Ἐγχλίω, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in; (2) illudo.

Ἔγχλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viridis.

Ἔγχνοος, *contr.* ἔγχνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanuginoſus.

Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adſpergo; (2) cartilaginem coapto. Ab

Ἔγχονδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, grumoſus; (2) cartilagineus.

Ἔγχορδος, ut ὄργανα ἔγχορδα, inſtrumenta chordas habentia. Ex ἐν, & χορδὴ.

Ἐγχορεύω, f. εύσω, choros duco in.

ἘΓΧΟΣ, εος, τὸ, haſta; (2) enſis.

Ἔγχȣσα, ης, ἡ, fucus, Anchuſa herba.

Ἐγχȣσίζεσθαι, fuco colorari. A præc.

Ἐγχόω, ῶ, f. ώσω, uſit. ἐγχωννύω, terrâ adgeſtâ impleo.

Ἐγχραύω, infligo, impingo. Ἐνέχραυε τὸ σκῆπτρον ἐς τὸ ϖρίσωπον, Herodot.

Ἐγχραω, idem; (2) coloro, imbuo, *paſſ.* ἐγκεχραμένοι, colliſi.

Ἐγχρεμμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exſcreamus. Ab

Ἐγχρέμπτομαι, exſcreo in, inſpuo in.

Ἐγχρηζω, utor, opus habeo. Τὰ ἐγχρήζοντα, utenſilia.

Ἐγχριμπτεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. Ab

Ἐγχρίμπτω, & ἐγχρίπτω, admoveo, appello; (2) accedo; (3) fulcio me, nitor. Περισκοπῶ μήπȣ τὶς ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν, Soph. El. 904.

Ἔγχρισις, εως, ἡ, unctio, quæ fit ob vulnus, &c. quod &

Ἔγχρισμα, τὸ, unguentum.

Ἔγχρισον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐγχρίω.

Ἔγχριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illitus; (2) qui illinitur, de medicamentis. Ab ἐγχρίω.

Ἐγχρίψας, Nicand. The. 445. *admovens.* a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo.*

Ἐγχρίω, f. ίσω, illino, ſc. medicamentum; (2) pungo, ſtimulo. Κολλύριον ἔγχρισεν τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς σȣ, Apoc. 3, 18.

Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror; (2) inveteraſco. Ab

Ἔγχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per aliquod tempus durans.

Ἐγχρόω, uſit. ἐγχρωννύω, f. ώσω, colore imbuo, tingo; (2) imbuo velut colore.

Ἐγχρωζω, vel ἐγχρώννυμι, idem.

Ἔγχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurem in ſe habens.

Ἐγχυλίζω, f. ίσω, in ſuccum redigo. Ab ἔγχυλος. Hinc

Ἐγχύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Ἔγχυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuccum in ſe habens, ſucculentus; (2) ſapidus.

Ἐγχυλόω, ῶ, idem quod ἐγχυλίζω. Hinc

Ἐγχύλωσις, εως, ἡ, ſucci derivatio, *Aret.*

Ἔγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐγχύω. Hinc

Ἐγχυματίζω, f, ίσω, infundo, inſtillo. Hinc

Ἐγχυματισμός, ȣ̃, ὁ, infuſio, inſtillatio.

Ἔγχυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſucculentus, ſucci plenus; (2) ſapidus. Hinc

Ἐγχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis & humorum in aliquam partem naturalis infuſio.

Ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔγχυσις, εως, ἡ, infuſio. Ab ἐγχύω.

Ἔγχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infuſus, qui infundi ſolet aut poteſt. Ab eod.

Ἐγχύτριαι, & ἐγχυτρίϛριαι, quæ inferias mortuis ferunt; (2) præficæ; (3) quæ in ollâ exponunt. A χυτρα.

Ἐγχυτρίζω, in ollâ pono; (2) occido.

Ἐγχύω, fut. ύσω, infundo.

Ἔγχωμα, τος, τὸ, terra aggeſta.

Ἐγχώννυμι, vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ωκα, terrâ adgeſtâ impleo.

Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρει, licet, locus eſt. Καθ’ ὅσον ἐγχωρεῖ, Quatenus fieri poteſt, Xen.

Ἐγχώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui natus eſt in eâ regione in quâ degit, indigena, domeſticus, patrius. Ab

Ἔγχωρος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & χῶρος.

Ἐγχωρίως, *Adv.* patrio, domeſtico more.

Ἔγχωσις, εως, ἡ, repletio, quæ fit terrâ adgeſtâ in locum cavum. Ab ἐγχόω.

ἘΓΩ', *Gen.* ἐμȣ̃, per Aphæreſin μȣ̃, ego.

Ἔδαεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. δαίω.

Ἐδάη, *novit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Ἐδαίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. δαίζω, *divido.*

Ἐδαίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. δαίομαι, *epulor.*

Ἔδακ’, pro ἔδακε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. δάκνω.

Ἐδάμασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐδάμασε, à verbo δαμαω, *domo.*

Ἐδάμη, *domitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐδάμναε, à verbo δάμνάω.

Ἐδανὸς, ἡ, ὸν, jucundus, ſuavis. Ab ἡδύς. (vel ab ἔδω, comedo, *Ern.* q. v.)

Ἔδαρ, ατος, τὸ, unde εἶδαρ per Epentheſin τȣ̃, ι, eſca, edulium, cibus. Ab ἔδω.

Ἔδαρθον, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δαρθάνω, ſeu δαρθέω, *dormio.*

Ἔδαρκον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro ἔδρακον, à verbo δέρκω.

Ἐδασάμην, *diviſi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. δάζομαι, *divido*.

Ἐδασσάμεθ' pro ἐδασσάμεθα, *diviſimus*, 1. pl. *Poet.* pro ἐδασάμεθα.

Ἐδαφιεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐδαφίσει. Ab

Ἐδαφίζω, f ίσω, ſolo allido, ſolo æquo.

Ἐδάφιον, ου, τὸ, parvum pavimentum. Dim. Ab

Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum ; (2) pavimentum ; (3) fundus ; (4) contextus ſcriptoris, in quem commentarius ſcribitur, ſeu qui explicatur. Ab ἕζομαι.

Ἔδαψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à δάπτω.

Ἔδδεισε, *timuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔδεισε, à verbo δείδω.

Ἔδεαι, 2. ſing. præſ. ind. *Ion.* pro ἔδεσαι. Ab ἔδομαι.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator ; (2) convivii totius magiſter & curator. Ab ἔδω.

Ἐδέγμην, 1. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poet.* & *Ion.* pro ἐδεδέγμην, à δέχομαι.

Ἐδεδέατο, *ligati fuerant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, à verbo δέω, *ligo*.

Ἐδεδήεις, 2. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. δαίω.

Ἐδεδίειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. δείδω.

Ἐδεδμήατο, *ſtructi erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro. ἐδέδμηντο. A δέμω.

Ἐδεδοίκει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. δείδω.

Ἔδεε, *oportebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδει, à verbo δεῖ, *oportet*.

Ἐδεήθην, *indigui*, a. 1. ind. paſſ. v. δέομαι.

Ἐδέησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δεῖ.

Ἐδέθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δέω.

Ἔδει, *oportebat*, imperf. ind. verbi imperſ. δεῖ.

Ἐδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐδειδίεισαν. A δείδω.

Ἔδειμε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέμω.

Ἔδειξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. δείκνυμι.

Ἔδειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέρω.

Ἐδέθλιον, ου, τὸ, firmamentum, fundamentum ; (2) ſolum, pavimentum. Ab ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἔδεθλον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἔδεκτο, *ſuſceperat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.

Ἐδέμεναι, præſ. inf. *Dor.* pro ἔδειν. Ab ἔδω.

Ἐδέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi δέχομαι.

Ἐδέρχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δέρκω.

Ἔδεσκε, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἦδε. Ab ἔδω.

Ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.

Ἐδεσμάτιον, τὸ, idem. Dim.

Ἐδεσματοθήκη, ῆς, ἡ, penaria cella.

Ἐδεϛὴς, οῦ, ὁ, eſor, qui edit. Ab ἔδω.

Ἐδεϛὸς, ἡ, ὸν, edulis, eſculentus. Ab eod.

Ἐδεύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δεύομαι.

Ἐδεεύησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. *Poet.* δεύω.

Ἔδῃ, 2. ſing. f. 2. ind. med. verbi ἕζω.

Ἐδήδαται, *comeſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεδεσμένος ἐϛὶ.

Ἐδήδε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἦδε.

Ἐδήδηκα, *edi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἔδηκα, à verbo inuſ. ἐδέω.

Ἐδηδὼν, όνος, ἡ, ſerpigo, phagedæna.

Ἐδηδὼς, perf. part. med. verbi ἔδω.

Ἔδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤδηκα, à verbo inuſ. ἐδέω, *edo*.

Ἐδηλήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. δηλέω.

Ἐδήλουν, *manifeſtabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδήλοον, à verbo δηλόω.

Ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δέω.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus, id, quod comeditur.

Ἐδήχθην, *punctus*, ſeu *morſus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo*.

Ἐδίδαξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διδάσκω.

Ἐδίδου, *dabat*, 3. ſing. imperf. ab

Ἐδίδουν, *Dor.* pro ἐδίδων, à δίδωμι.

Ἐδίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. δίζω.

Ἐδίηνε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διαίνω.

Ἐδίϛασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διϛάζω.

Ἐδίψησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διψάω.

Ἐδίωκον, imperf. ind. act. v. διώκω.

Ἔδμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἐδέμεναι, *Poet.* pro ἔδειν, à verbo ἔδω.

ἜΔΝΑ, vel ἐδνὰ, ων, τὰ, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat, (qu. ab ἔδω, unde viduata victum habere poſſit, *Ern.*)

Ἑδναία, ας, ἡ, cathedra, ſedes, Suid.

Ἕδνας, αδος, ἡ, epulum quod acceptis donis ſponſalibus paratur, *Heſ.* Ab ἔδνα. Unde

Ἑδνάω, idem quod ἑδνόω.

Ἕδνιος, ία, ιον, ſponſalis.

Ἑδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo.

Ἑδνωτὴ, ῆς, ἡ, quæ ſponſo jam deſponſata eſt & donata ab ipſo donis ſponſalibus.

Ἑδνωτὴς, οῦ, ὁ, ſocer, qui filiam deſpondet additâ dote. Ab eod.

Ἐδόθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. δίδωμι.

Ἔδοις, *edas*, 2. ſing. præſ. optat. act.

Ἐδόκει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. δοκέω.

Ἐδοκεῦμες, 1. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐδοκοῦμεν.

Ἐδολιοῦσαν, *dolo utebantur*, 3. pl. imperf. ind. act. *Bæot.* pro ἐδολίουν, à δολιόω.

Ἔδομαι, *comedam*, 1. ſing. f. 2. ind. med. *Att.* pro ἐδοῦμαι, ab ἔδω.

Ἔδον, *dederunt*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* & *Bæot.* pro ἔδοσαν, à δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐδονέετο. A δονέω.

Ἔδοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔδουσι.

Ἔδοξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. δόκω, *puto*.

Ἕδος, εος, τὸ, ſedes, ſella ; (2) delubrum, templum, ædes ; (3) ſimulacrum ; (4) firmamentum, baſis. Ab ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δίδωμι.

Ἔδου, *da*, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. *Att.* pro ἔδοο, & hoc *Ionicè* pro ἔδοσο.

Ἐδούλευσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi δουλεύω.

Ἐδοῦμαι, 1. ſing. fut. 2. ind. med. v. ἕζω.

Ἔδουπον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δουπέω.

Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes ; (2) baſis ; (3) podex hominis ; (4) latrina. Ab ἕζομαι.

Ἔδρα, *cucurri*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ἔδρασα, à verbo διδράσκω.

Ἑδράζω, fut. άσω, colloco, ſtabilio. Ab ἕδρα.

Ἔδραθον, *dormivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro ἔδαρθον, à verbo δαρθάνω.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſedentarius ; (2) ſtabilis, firmus. Ab ἕδρα. Hinc

Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo. Hinc

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, ſtabilimentum, firmamentum.

Ἑδραίως, *Adv.* qu. dic. ſeſſim ; (2) ſtabiliter, firmiter.

Ἔδρακον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. act. *per Metatheſ.* pro ἔδαρκον, à δέρκω.

Ἔδραμε, 3. ſing a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro*.

Ἔδραμες, *fugimus*, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔδραμεν, à verbo διδράσκω, *fugio*.

Ἔδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ejuſdem.

Ἔδραν, *fugerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔδρασαν, à verbo διδράσκω.

Ἕδρανον, ου, τὸ, ſedes ; (2) baſis. Ab ἕδρα.

Ἑδρανὸς, ἡ, ὸν, ſtabilis, firmus. Ab eod.

Ἑδρανῶς, *Adv.* firmiter, ſtabiliter.

Ἔδρασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διδράσκω.

Ἕδρασμα, ατος, τὸ, firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.

Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.

Ἕδρης, *ſellæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἕδρας.

Ἔδρησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, à δράω, *facio*.

Ἕδρῃσιν, dat. plur. *Ion.* pro ἕδραις.

Ἑδριάομαι, ſedeo. Unde ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ἑδριάοντο.

Ἑδρικὸς, ἡ, ὸν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.

Ἕδριον, ου, τὸ, Heſychio ἕδρια idem quod ϛυνέδρια, conſeſſus. Ab eod.

Ἑδριόωνται, *ſedem habent*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Poet.* pro ἑδριῶνται, à verbo ἑδριάω.

Ἑδρῖται, ſupplices, *Suid.* Ab ἕδρα.

Ἑδροδιαϛολεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa tranſmittere poſſit. A διαϛέλλω.

Ἑδροϛρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui podicem verſat, velut luctatores inter luctandum. A ϛρέφω.

Ἐδύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύομαι.

Ἔδυν, *ſubii*, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. δῦμι.

Ἐδυνάθη, 3. ſing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, à δύναμαι.

Ἐδυναίατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδύναντο.

Ἐδυνάσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δυνάζω.

Ἐδύνατο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύναμαι.

Ἔδυνε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. δύνω.

Ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδύναντο, à δύναμαι.

Ἐδυνήθην, *potui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἔδυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δύω vel δύνω.

Ἐδύσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐδύσατο.

Ἐδυϛόκησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δυϛοκέω.

Ἐδυσφόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδυσφόρεε, à δυσφορέω.

ἜΔΩ, fut. 2. med. ἔδομαι, vel ἐδοῦμαι, perf. ἐδήδοκα, edo ; (2) rodo, arrodo. Ἔδουσί τε ϖίονα μῆλα, Il. 12, 319. Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται, Il. 4, 237.

Ἐδωδᾶς, *cibi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐδωδῆς.

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔδω. Unde

Ἐδώδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, eſculentus, edulis.

Ἐδωδὸς, ἡ, ὸν, edax. Ab eod.

Ἔδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δίδωμι.

Ἐδωλιάσαι, in tranſtris collocare remiges. Ab

Ἐδώλιον, ου, τὸ, ſedes : & *in Plur.* navium tranſtra, fori. Ab ἕδος.

Ἔδωνται, 3. pl. præſ. conj. med. v. ἔδω.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δωρέω.

Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔδοσαν, à δίδωμι.

Ἔεδνα, & ἔεδνα, ων, τὰ, v. ἔδνα.

Ἐεδνώσασθαι, ab ἐεδνοῦσθαι, dotatam filiam elocare.

Ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, qui dotatam elocat ; (2) ſocer, affinis.

Ἐείδομαι, aſſimilor, unde ἐεισάμενος.

Ἐεικοσάβοια, τὰ, pretium viginti boum. A βοῦς.

Ἐείκοσι, *Poet.* pro εἴκοσι.

Ἔεικται, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἶκται, à verbo εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἔειπα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, ab ἔπω.

Ἔειπον, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον.

Ἐεὶς, *unus*, *Ion.* pro εἷς.

Ἐεισάμενος, aor. 1. part. med. *Ion.* pro εἰσάμενος, à verbo εἴδω, *video*.

Ἐεισάμην, 1. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσάμην.

Ἐείσαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσασο.

Ἐεισάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, à verbo εἶμι, *eo*.

Ἐέλδεται, *Ion.* pro ἔλδεται, ab ἔλδομαι.

Ἐέλδωρ, *deſiderium*, *Ion.* pro ἔλδωρ.

Ἔελμαι, *obvolutus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἶλμαι, à verbo εἴλω, ſeu εἰλέω.

Ἐέλπετο, *ſperabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἤλπετο, à verbo ἔλπομαι, *ſpero*.

Ἐέλσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἔλσαι, quod *per Syncop.* dicitur pro ἐλάσαι. Ab ἐλαύνω.

Ἐέδυνεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνδυνεν, à verbo ἐνδύω, *induo*.

Ἐέργαθε, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, ab ἐργάθω.

Ἔεργε, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Ion.* pro εἶργε. Ab εἴργω.

Ἐεργμένοι, nom. pl. part. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι.

Ἐέργατο, *muniti erant*, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι ἦσαν.

Ἔες, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐέσθω, *induatur*, 3. ſing. a. 2. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἔσθω, à verbo ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*.

Ἔεϛο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἷϛο.

Ἔζεε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ζέω.

Ἕζετο, 3. ſing. ind. med. *Ion.* pro εἵζετο.

Ἔζη, *vivebat*, *Dor.* & *contr.* pro ἔζαε, à ζάω.

Ἐζήλωσα, a. 1. ind. act. v. ζηλόω.

Ἐζημίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ζημιόω.

Ἔζην, *vivebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἔζαον, à ζάω.

Ἐζήτει, *quærebat*, pro ἐζήτεε, à ζητέω.

Ἐζήτουν, *quærebant*, 3. plur. imperf.

Ἕζομαι, ſedeo.

Ἑζόμενος, præſ. part. med. verbi ἕζομαι.

Ἐζύγην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ζεύγνυμι.

Ἐζωγρημένος, perf. part. paſſ. v. ζωγρέω.

Ἔζωον, 3. pl. imp. ind. act. v. poët. ζώω.

Ἔζωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, pro ζώω, *cingo*.

Ἔζωσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἔῃ, *ſit*, 3. ſing. præſ. conj. *Ion.* pro ῇ, ab εἰμὶ.

Ἔηκα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧκα, ab ἵημι.

Ἔην, *eram*, 1. ſing. vel *erat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐήνδανον, *placebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἥνδανον, ab ἁνδάνω.

Ἐῆος, *boni*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐέος, ab ἐύς.

Ἐησθα, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἦς, à verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἐῃσι, *ſit*. 3. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* pro ῇ.

Ἑῇσιν, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑὸς, *ſuus*.

Ἔησον, *ſiveris*, 2. ſing. aor. 1. imperat. act. *Ion.* pro ἔασον, à verbo ἐάω, *ſino*.

Ἕῃτε, 2. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἧτε, ab ἵημι.

Ἐθακας, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, à τιθημι.

Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. ind. act. verbi θάλλω.

Ἔθανον, a. 2. ind. act. v. θνήσκω.

Ἔθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, adſuetus, amicus. Ab ἔθος.

Ἐθαύμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. θαυμάζω.

Ἐθαύμασαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἔθαψα, *ſepelii*, a. 1. ind. act. verbi θάπτω.

Ἐθεασάμην, a. 1. ind. med. v. θεάομαι.

Ἐθεάσασθε, *vidiſtis*, 2. plur. a. ejuſd.

Ἔθεεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. θέω.

ἜΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæſaries; (2) juba equorum.

Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.

Ἐθειρὰς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.

Ἐθεὶς, *miſſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἵημι.

Ἐθελακριβεία, ἡ, nimia inanis diligentia.

Ἐθέλεσκε, *volebat*, *Ion.* pro ἔθελε, à θέλω.

Ἐθέλεχθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἔθελω, & ἐχθρὸς.

Ἐθελέχθρως, *Adv.* ἔχω, ſeu ſum ἐθέλεχθρος.

Ἐθελημὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, volens, lubens.

Ἐθελήμως, & ἐθελημῶς, *Adverb.* voluntariè, promptè.

Ἐθελῃσθα, *velis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, ab ἐθέλω.

Ἐθέλῃσιν, *voluerit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ.

Ἐθελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθελοδουλέω, voluntariam in ſervitutem me trado, voluntarius ſervus ſum.

Ἐθελοδουλία, & ἐθελοδουλεία, ας, ἡ, voluntaria ſervitus. Ab

Ἐθηλόδουλος, ſervus voluntarius.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, ſuperſtitio, adfectata pietas, ſummum ſtudium obſequii erga principem.

Ἐθελοθρησκέω, ῶ, utor ἐθελοθρησκία.

Ἐθελοι, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi ἐθέλω.

Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, rem ultrò ignaviter gero, tergiverſor. Hinc

Ἐθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites deditâ operâ vincere nolunt ob indignationem & malevolentiam erga imperatorem.

Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab

Ἐθελόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè rem datâ operâ gerens.

Ἐθελοκάκως, *Adv.* de induſtriâ ignaviter.

Ἐθελοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuâ ſponte ſe periculis objicit, temerarius.

Ἐθελοκωφέω, ῶ, audire nolo, ſimulo ſurdum. Ab

Ἐθελόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui deditâ operâ ſurdus eſt & audire non vult.

Ἐθελοντηδὸν, *Adv.* ultrò, ſpontè. Ab ἐθέλω.

Ἐθελοντὴν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, voluntarius. Ab eod.

Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐθελοντὶ, ἐθελοντεὶ, ſpontè.

Ἐθελόντιος, voluntarius, ultroneus.

Ἐθελόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui voluntariè peregrinatur.

Ἐθελοπερισσοθρησκεία, idem quod ἐθελοθρησκεία.

Ἐθελόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laboris nimis cupidus.

Ἐθελόπορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuâ ſponte corpus ſuum proſtituit. Ex ἐθέλω, & πόρνος.

Ἐθελοπρόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius hoſpes, qui ultro hoſpites recipit, cum non ſit muneris ejus; vide πρόξενος.

Ἐθελότρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus voluntas mutabilis eſt. Ex ἐθέλω, & τρέπω, *verto*.

Ἐθελουργέω, alacer ſum in labore ſuſcipiendo & peragendo.

Ἐθελουργία, ἡ, alacritas in labore ſuſcipiendo vel conficiendo. Ab

Ἐθελουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſponte opus ſubit, promptus & impiger opere faciendo. Ab ἔργον.

Ἐθελούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελουσίως, *Adv.* ultrò, libenter, ſpontè.

Ἐθέλχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi θέλγω.

ἘΘΕ΄ΛΩ, f. ἐθελήσω, volo.

Ἕθεν, *ſui*, gen. ſing. *Æol.* pro οὗ.

Ἔθεντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. v. τίθημι.

Ἐθεράπευε, *medebatur*, v. θεραπεύω, *medeor*.

Ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. τίθημι.

Ἔθευ, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro ἔθου.

Ἐθηγεν, *acuebat*, à θήγω.

Ἐθηεύμεθα, *ſpectamus*, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ἐθηούμεθα, à θηέομαι.

Ἐθηήσαντο, *inſpexerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, à θεάομαι.

Ἐθηῆτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθεᾶτο.

Ἔθηκα, *poſui*, a. 1. ind. act. v. τίθημι.

Ἐθήκαο, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασο.

Ἔθηλα, *florui*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω.

Ἐθήλασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. θηλάζω.

Ἐθημοσύνη, ης, ἡ, mos, conſuetudo. Ab

Ἐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſuetus. Ab ἔθος, *mos*.

Ἕθην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro εἵθην, ab ἵημι.

Ἔθιζε, 2. ſing. præſ. imperat. act. ab

Ἐθίζω, f. ίσω, adſuefacio, inſtituo; ἐθίζομαι, adſuefio, ſoleo. Πρὸς τοὺς πόνους τὰ σώματα ἐθίζοντες, Luc. Ἐθισμένος ἀπὸ πολέμου βιοτεύειν, Xen. Ab ἔθος. Unde

Ἔθιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſuetus, adſuetus.

Ἔθισμα, ατος, τὸ, adſuefactio:

Ἐθισμὸς, οῦ, ὁ, adſuefactio; (2) conſuetudo; (3) inſtitutum. Ab ἐθίζω. Unde

Ἐθιστέον, adſuefaciendum eſt.

Ἐθιστὸς, ἡ, ὸν, qui conſuetudini parari, aſſumi poteſt.

Ἔθλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θλάω.

Ἐθναγὸς, οῦ, ἡ, dux gentis. Ex ἔθνος, & ἀγός.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus, nomen principis, regio minùs majùſve tetrarchæ nomine inſignita. Ex ἔθνος, & ἄρχων.

Ἐθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis.

Ἔθνη, *gentes*, acc. pl. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος.

Ἐθνηδὸν, *Adv.* generatim, ſecundum totas gentes.

Ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) à fide Chriſtianâ alienus, gentilis. Ab ἔθνος.

Ἐθνικῶς, *Adv.* more gentilium, more non Judaico, non Chriſtiano.

Ἐθνιστὴς, οῦ, ὁ, gentilis, ejuſdem gentis.

Ἐθνίτης, ου, ὁ, idem, (quod meliùs.) Ab

ἘΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio; (2) gens à verâ fide aliena; (3) ſocietas, ordo atque genus hominum; (4) ſexus; (5) multitudo.

Ἐθοινεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi θοινέομαι.

Ἐθοίνων, *depaſcebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐθοίναον, à verbo θοινάω.

ἜΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, conſuetudo; (2) lex non ſcripta.

Ἔθου, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Att.* & *Ion.* pro ἔθεσο, à τίθημι.

Ἐθόωσα, *excitavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐθόασα, à verbo inuſ. θοάω.

Ἔθραξε, *conturbavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐτάραξε, à verbo ταράσσω.

Ἔθρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω.

Ἐθρέφθην, aor. 1. ind. paſſ. v. τρέφω.

Ἔθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθρήνευν, *lugebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐθρήνουν, à θρηνέω.

Ἐθύθην, aor. 1. ind. paſſ. v. θύω.

Ἐθυμώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi θυμόω.

Ἐθύνεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. θυνέω.

Ἔθυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θύω.

Ἔθω, p. m. εἴωθα, conſueſco, facio aliquid ex conſuetudine. Ab ἔθος.

Ἐθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. ἵημι.

ἘΙ, *Conjunctio*, ſi; (2) an, utrum, num; (3) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δε, quod ſi; eja; (6) εἴπερ, ſiquidem, quoniam; ſic; (7) εἴγε, ſi modo; ſi quid; (8) εἰ δὲ μὴ, ſin minus, alioqui; (9) εἰ ἄρα, ſi forte; (10) εἰ γὰρ, utinam enim; (11) εἰ δὴ, ſi quidem, ſi modo; (12) εἴγουν, ſi ſaltem; (13) εἰ δ᾿ ἄγε, agendum; (14) εἰ ϗ, etſi; (15) εἰ μεν, εἰ δὲ, ſi, ſin; (16) εἰ μὴ, niſi; (17) εἴ τις, ſi quis, εἴ του, ſi cujus, εἴ τῳ, ſi cui.

ΕἿΑ, *Adv.* hortantis, eja.

Εἶα, idem; (2) ας, ἡ, herba, gramen, *Heſ.*

Εἶα, 1. ſing. perf. ind. med. verbi εἶμι.

ἘΙΑΜΕΝΗ῀, ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus; (2) locus herboſus, pratum.

Εἵαντο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.

Εἴαον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐάω.

Ἔιαρ, ver; (2) ſanguis, *Poet.* pro ἔαρ.

Ἐιαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus.

Ἐιαροπότης, ου, ὁ, ſanguinem bibens.

Ἐιαροτερπὴς, ὲς, veris amicus.

Εἴᾶς, *ſinebat*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἴαες, ab ἐάω.

Εἴασε, *reliquit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.

Εἴασκε, *ſinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴα, quod *contr.* dicitur pro εἴαε.

Εἴαται, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἧνται, ab ἧμαι.

Εἴβεται, *diſtillat*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro λείβεται, à λείβω.

Εἴβιμος, ὁ ϗ ἡ, ſtillatitius; (2) ſtillans. Ab

Εἴβω, libo; (2) perfundo; (3) εἴβομαι, deſtillo; (4) lacrimor. Ἀπὸ βρεφάρων ἔρος εἴβετο, Heſiod. Θεογ. 910. A λείβω.

Εἶγμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω.

Ἐιδαίνομαι, adſimilor, ſimilis fio. Ab εἶδος.

Ἐιδάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpecioſus, formoſus.

Ἐιδάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι, L. G.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca, cibus. Ab ἔδω.

Εἶδε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi εἰδέω.

Ἐιδέα, ας, ἡ, idem quod ἰδέα. Ab εἴδω.

Ἐιδείην, præſ. opt. act. verbi εἴδημι.

Εἶδεν, 3. ſing. a. 2. act. cum ν ἐφελκ· Ab εἴδω.

Ἐιδέναι, *videre*, præſ. inf. act. verbi εἴδημι.

Ἔιδεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. εἴδομαι.

Ἐιδεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adſpectu deformis, qui adſpectu odioſo eſt. Ex εἶδος, & ἔχθος.

Ἐιδέω, ſcio, inuſ. in præſ. & imperf. uſitata εἰδήσω οἶδα, ᾔδειν, ἐὰν εἰδῶην, εἰδῇς, &c. εἰδείην, εἰδέναι, εἰδώς. Ὅσα γὰρ ᾔδεις, ἐξέχεας ἅπαντα, Ariſtoph. Θεσμ. 561.

Ἐιδημονικῶς, &

Ἐιδημόνως, *Adv.* ſcienter, peritè. Ab

Ἐιδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſciens, peritus.

Ἐιδῇς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. εἰδέω.

Εἴδησις, εως, ἡ, ſcientia, peritia. Ab εἰδέω.

Ἐιδήσω, *ſciam*, fut. 1. ind. act. verbi εἰδέω.

Ἐιδῆτε, *ſciatis*, 2. pl. præſ. conjunct. act.

Ἐιδικὸς, ἡ, ὸν, ſpecialis; (2) formalis. Ab εἶδος.

Ἐιδικῶς, *Adv.* ſpeciatim.

Ἐιδότ᾿ pro εἰδότα, acc. ſing. perf. part. act. *per Sync.* pro εἰδηκότα, ab εἰδέω.

Εἴδομαι, εἴσομαι, εἰσάμην, videor, aſſimilor.

Εἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. v. εἰδέω.

Εἴδομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν.

Εἶδον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. ind. act.

Ἐιδοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem ſeu formam efficio alicujus rei, repræſento aliquid. Ab

Ἐιδοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpeciem efficiens.

Ἐιδοποιία, ας, ἡ, ſpeciei efformatio.

Εἶδος, έος, τὸ, ſpecies, forma, facies; (2)

genus; (3) ſtatura; (4) modus; (5) ſtatus rei & conditio. Ab εἴδω, *video*.

Εἴδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. *Bæot.* pro εἶδον, ab εἰδέω.

Ἐιδότε, *ſcientes*, nom. dual. perfect. part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκότε.

Ἐιδότες, *ſcientes*, nom. plur. perf. part.

Ἐιδότως, *Adv.* ſcienter. Ab εἴδω.

Ἐιδοφορέω, ſpecimen alicujus rei effingo, geſtu, motu, &c.

Ἐιδυῖα, perf. part. act. f. g. *per Syncop.* pro εἰδηκυῖα, ab εἰδέω.

Ἐιδύλλιον, ȣ, τὸ, Idyllium, parvum poëma. Dim. Ab εἶδος, (in quo veluti ſpecimine quodam ſpectari poſſit aut operis ratio, aut auctoris ingenium.)

ΕἼΔΩ, video *in præſ. & imperfect.* inuſitatum. Uſitata εἶδον, & ἴδον, a. 2. ἴδοιμι, opt. ἰδεῖν infin. ἰδὼν, part.

Ἐιδῶ, 1. ſing. præſ. conj. act. pro εἰδέω.

Ἐιδωλεῖον, ȣ, τὸ, delubrum. Ab εἴδωλον.

Ἐιδωλικὸς, ἡ, ὸν, paganus, *oppon.* Chriſtianus.

Ἐιδωλικῶς, corporeâ ſpecie.

Ἐιδωλόθυτον, ȣ, τὸ, quod idolo immolatur.

Ἐιδωλολατρεία, ἡ, idololatria, cultus idôli. Ab

Ἐιδωλολάτρης, ȣ, ὁ, idololatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον, & λάτρης, *ſervus*.

Ἐιδωλομανία, ας, ἡ, inſanus idolorum cultus.

Εἴδωλον, ȣ, τὸ, ſimulacrum; (2) ſpecies etiam animi; (3) imago deaſtri, *Ern.*

Ἐιδωλόπλαϛος, ον, cujus ſpecies effica eſt animo, ſomnio. Ex εἶδος, & πλάσσω, *fingo*.

Ἐιδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſimulacra conficio.

Ἐδωλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpeciem rei vel corpoream, vel intelligibilem effingendam, aptus.

Ἐιδωλοποιὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐιδωλȣργικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἐιδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginis fictio; (2) perſonæ repreſentatio. Ab εἰδωλοποιέω.

Ἐιδωλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimulacri ſpeciem habens. Ex εἴδωλον, & φαίνομαι.

Ἐιδωλοφανȣ̃ντες, ων, οἱ, idoli ſpeciem referentes. Ex iiſd.

Ἐιδὼς, *qui novit*, perf. part. act. *per Syncopen.* pro εἰδηκὼς, à verbo εἰδέω.

Εἶεν, eſto; (2) ſatis de hoc, hæc hactenus. Ab εἰμί.

Εἶεν, *eſſent*, 3. pl. præſ. opt. *per Sync. Att.* pro εἴησαν, à verbo εἰμὶ, *ſum*.

Εἵην, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἵημι.

ΕἼΘΑΡ, *Adv.* ſtatim, confeſtim.

Εἴθη, *Adv.* utinam. Ab εἰ.

Εἴθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ἵημι.

Ἐιθικὼς, *adſuetus*, perf. part. act. verbi ἐθίζω.

Εἴθισα, *adſuevi*, a. 1. ind. act.

Εἴθισμαι, *adſuetus ſum*, perfect. ind. paſſ.

Εἶκα, perfect. indic. med. verbi εἴκω.

Εἷκα, *miſi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἵημι.

Ἐικαδάρχης, ȣ, ὁ, viginti viris præfectus. Ab εἰκὰς, & ἄργων, *princeps*.

Ἐικαδιϛαί, ῶν, οἱ, qu. dic. viceſimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia viceſimum cujuſvis menſis diem in honorem Epicuri feſtum habebant. Ab εἰκάς.

Ἐικάζω, f. άσω, adſimilo; (2) conjicio. Ἐικάζειν ἀπὸ τȣ̃ προσώπȣ τὴν τῆς καρδίας διάθεσιν, è vultu judicare. Τί θηρσὶ δ' ὑμᾶς δῆτ' Ἄδραϛος ᾔκασεν, Eur. Ph. 423. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἐικάθω, cedo, pareo. Ἐικάθειν τοῖς κρατȣ̃σι, Soph. El. 391. Ab εἴκω, *cedo*.

Ἐικαιοβȣλία, ας, ἡ, vana conſultatio; (2) ſtoliditas. Ex εἰκαῖος, & βȣλὴ, *conſilium*.

Ἐικαιόβȣλος, ὁ ϗ ἡ, vanè deliberans, vana conſilia capiens.

Ἐικαιολέσχης, garrulus.

Ἐικαιολεσχία, ἡ, garrulitas. Ab εικαῖος, & λέσχη.

Ἐικαιομυθέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.

Ἐικαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. Ab

Ἐικαιόμυθος, ὁ ϗ ἡ, vana loquens, garrulus.

Ἐικαιοῤῥημονέω, ῶ, fut. ήσω, vana loquor.

Ἐικαιοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia. Ab

Ἐικαιοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος, & ῥῆμα, *verbum*.

Ἐικαῖος, αια, αῖον, temerarius, qui temerè aliquid facit; (2) qui temerè ſe offert; (3) vulgaris, trivialis; (4) vanus, futilis. Ab εἰκῆ. Hinc

Ἐικαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas.

Ἐικαιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐικαιοψόγος, ὁ ϗ ἡ, temerè reprehendens.

Ἐικας, άδος, ἡ, numerus vicenus; (2) viginti; (3) vigeſima dies menſis. Ab εἴκοσι.

Εἴκασι, *miſerunt*, 3. plur. perf.

Ἔικασια, ας, ἡ, ſimilitudo, repræſentatio imaginis, adſimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) ſimulacri effictio. Ab εἰκάζω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum.

Ἐικασμὸς, ȣ̃, ὁ, conjectura, conjectatio.

Ἐκάσσαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Poet.* pro εἰκάσαις. Ab εἰκάζω.

Ἐικαϛὴς, ȣ̃, ὁ, conjector. Ab eod.

Ἐικαϛικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, dubitativus; (2) adſimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαϛικὴ, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, & εἰκαϛικὰ, ſc. ἐπιῤῥήματα, Adverbia dubitativa, ſeu dubitandi.

Ἐικαϛικῶς, per conjecturam.

Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.

Εἶκε, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. εἴκω.

Εἴκειν, *iveram*, pluſq. perf. ind. act. verbi εἶμι, *eo*.

Ἐικελόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſomnio ſimilis; (2) vanus, inanis. Ex εἴκελος, & ὄνειρος.

Εἴκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis. Ab εἴκω.

Ἐικελόφωνος, ον, vocem ſimilem (ſc. alteri) habens.

ἘΙΚΗ͂, *Adv.* fruſtrà; (2) temerè, ſine conſilio.

Ἐικοβολέω, ῶ, f. ήσω, conjector. Ex εἰκῆ, & βάλλω, jacio, quaſi *temerè telum conjicio.*

Ἐικονίζω, f. ίσω, adſimilo, exprimo. Ab εἰκών.

Ἐικονικὸς, ἡ, ὸν, iconicus, omnibus lineis ad exemplar expreſſus. *Epith.* ſimulacri ſtaturam archetypi æquantis.

Ἐικόνιον, ȣ, τὸ, exigua ſtatua, parva imago. Dim. ab εἰκών.

Ἐικόνισμα, τὸ, ſpecies, ſimulacrum.

Ἐικονισμὸς, ȣ̃, ὁ, effictio, effigies, imago; (2) Figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.

Ἐικονογραφέω, ῶ, f. ήσω, rerum perſonarumve imaginem oratione deſcribo:

Ἐικονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per imagines ſeu figuras. Ex εἰκω, & γράφω.

Ἐικονολογία, ἡ, idem.

Ἐικονομαχία, ἡ, imaginum oppugnatio. Ab

Ἐιχονομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui imagines oppugnat atque è templis deturbat. A μάχη.

Ἐικονοποιέω, ſimulacrum facio.

Εἴκοντι, *Dor.* pro εἴκȣσι, ab εἴκω.

Ἐικὸς, ότος, τὸ, par, decens, conſentaneum; (2) veriſimile, probabile. Ab εἰκὼν.

Ἐικοσάβοιον, boves viginti valens. A βȣ̃ς.

Ἐικοσάεδρος, ȣ, ὁ, qui viginti baſibus conſtat. Ex ἕδρα.

Ἐικοσαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus*.

Ἐικοσαετία, ας, ἡ, tempus viginti annorum.

Ἐικοσαετὶς, ίδος, ἡ, quæ viginti eſt annorum.

Ἐικοσάκις, *Adv.* vicies. Ab εἴκοσι.

Ἐικοσάκλινος, ον, viginti lectos habens.

Ἐικοσάκωλος, ον, viginti verſibus brevioribus conſtans.

Ἐικοσάκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti remos habens. Ex κωπὴ, *remus*.

Ἐικοσάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui viginti menſium eſt, viginti menſes durans. A

Ἐικοσαπλάσιος, ία, ιον, vigintícuplus.

Ἐικοσαπρωτεία, ας, ἡ, viginti primatus. Ab

Ἐικοσάπρωτοὶ, ων, οἱ, viginti-primi.

Ἐικοσὰς, άδος, ἡ, duæ decades.

Ἐικοϛάδιον, τὸ, ſpatium viginti ſtadiorum.

Ἐικοσάφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti habens folia. Ex εἴκοσι, & φύλλον, *folium*.

Ἐικοσέτης, εος, ὁ, qui viginti annorum eſt. Fœm. εἰκοσέτις, ἡ.

Ἐικοσήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι, & ἐρετμὸς, *remus*.

Ἐικοσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo*.

ΕἼΚΟΣΙ, viginti, *Adj.* indeclin.

Ἐικοσίβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti boum pretio æſtimabilis. Ex εἴκοσι, & βȣ̃ς, *bos*.

Ἐικοσίεδρος, idem quod εἰκοσαεδρος.

Ἐικοσίκλινος, idem quod εἰκοσακλινος.

Ἐικοσιέξ, viginti ſex.

Ἐικοσίμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti menſuras capiens. Ex μέτρον, *menſura*.

Ἐικόσιμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti minarum. Ex εἴκοσι, & μνᾶ, *mina*.

Ἐικοσινήριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι, & ἐρίζω, (ſeu in quo viginti numerantur, ab antiq. ἀρίτω, unde ἀριθμός, *Ern.*)

Ἐικοσιοκτὼ, viginti octo.

Ἐικοσιπέντε, viginti quinque.

Ἐικοσίπηχυς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti cubitorum eſt.

Ἐικοσιτέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, viginti quatuor.

Ἐικοσόργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt viginti orgyiarum. Ex ὀργυιὰ, *orgyia*.

Ἐικόσορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ἐικοϛαῖος, αία, αῖον, vigeſimo quoque loco vel die proveniens. Ab εἰκοϛὸς.

Ἐικοϛολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vigeſimam vectigalis colligit. Ex εἰκοϛὸς, & λέγω.

Ἐικοϛὸς, ἡ, ὸν, viceſimus. Ab εἴκοσι.

Ἐικοϛώνης, publicanus viceſimæ. Ab ὠνέομαι.

Ἐικοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico; (2) ex conjecturis dico. Ex εἰκὼς, & λέſω.

Ἐικότως, *Adv.* meritò, ut par eſt, ut conſentaneum eſt. Ab εἰκός.

Εἴκτην, *ſimiles fuerant*, 3. dual. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro εἰκέτην, à verbo εἴκω.

Ἐικτικὸς, ἡ, ὸν, facilè cedens. Ab εἴκω, *cedo*.

Ἔικτο, *adſimilatus erat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro εἴκετο.

Ἐικυῖαν, *decoram*, acc. ſing. ab εἰκὼς,

ΕἼΚΩ, fut. ξω, ſimilis ſum; (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. Εἴκειν τινι τῇ ὀργῇ. Hinc ἔικε, conſentaneum eſt, videtur, probabile eſt, par eſt. Hinc

Ἐικὼ, όος, *contr.* εἰκȣ̃ς, ἡ, imago, effigies.

Ἐικὼν, ονος, ἡ, idem; (2) ſchema rhetoricum.

Εἴκων, *cedens*, præſ. particip. act. verbi εἴκω.

Ἐικὼς, υῖα, ὸς, *ſimilis æquus*, *probabilis*, perf. part. med. verbi εἴκω.

Ἐιλαδὸν, *Adv.* ſimul, univerſim, turmatim. Ab ἰλαδὸν.

Ἐιλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, *involvo*.

Ἐιλαπινάζω, f. άσω, epulor. Ab εἰλαπίνη.

Ἐιλαπιναϛὴς, ȣ̃, ὁ, conviva. Ab εἰλαπινάζω.

ἘΙΛΑΠΙΝΗ, ης, ἡ, epulum. vide *Ern.*

Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab εἰλέω.

Ἐιλάρχης, ȣ, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἴλη, & ἄρχων.

Ἐιλάω, idem quod εἰλέω. Ἐιλῶνται ὀφθαλμοὶ, *Aret.*

Εἶλε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi αἱρέω.

Εἴλεγμαι, *dictus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλεγμαι, à verbo λέγω.

ἘΙΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, Dea parturientium. Hinc

Ἐιλείθυιον, ȣ, τὸ, templum Lucinæ.

Ἐιλεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab εἰλέω.

Εἰλεὸς, ȣ̃, ὁ, volvulus, morbus inteſtinorum; (2) menſa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἰλέω, *volvo*.

Εἵλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. αἱρέω.

Εἵλευ, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro εἵλȣ.

Εἰλεῦντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro εἰλȣ̃ντο. Ex εἰλέοντο, ab

ἘΙΛΕΩ, ſeu εἰλέω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo; (2) circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Ἦυπερ ἄελλαι χείμεραι εἰλέωσιν, Il. 2, 294.

Ἐιλέω, inſolo, Euſt. unde εἴλησις. Ab εἴλη.

Ἐιλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ileo ſive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλεώδη, ilei cruciatus, ſive torſiones. Ab εἰλεός.

Εἵλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἰλέω.

Εἵλη, ης, ἡ, ſplendor ſolis; (2) calor ſolaris. Ab ἕλη.

Ἐιληδὸν, *Adv.* turmatim. Ab ἐιλέω, *verſo.*

Εἰληθερέω, ῶ, fut. ήσω, ad ſolem caleſco, inſolor, apricor. Ab

Εἰληθερὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, à ſole calefactus. Ab εἵλη, *ſplendor,* & θέρω, *calefacio.*

Εἰλήϊον, in ſole calefactum, *Heſ.* Ab εἵλη.

Ἑιλήλυθε, *venit,* 3. ſing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἐλήλυθε, ab ἔρχομαι.

Ἐιληλύθει, *venerat,* 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Poet.* pro ἐληλύθει.

Ἐιλήλυθμες, *venimus,* 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* & *Dor.* pro ἐιληλύθαμεν, quod *Poet.* dicitur pro ἐληλύθαμεν.

Εἵλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab ἐιλέω, *involvo.*

Εἴλημμαι, *adſumptus ſum,* perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλημμαι, à λαμβάνω.

Εἴληπται, *adſumptus eſt,* 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* λέληπται.

Εἵλησις, εως, ἡ, apricatio, æſtus.

Ἐίλησις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio:

Ἐιλητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſe volvit & trahit inter incedendum, ut ſerpens, eruca. Ab ἐιλέω.

Ἐιλητὸς, ἡ, ὸν, convolutus; (2) convolubilis; (3) Ἐιλητὴ, ap. ſch. *Ariſt.* farcimen.

Εἴληφα, *ſumpſi,* 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληφα, à λαμβάνω.

Εἴληχε, *ſortitus eſt,* 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληχε, à λαγχάνω.

Εἰλιγγιάω, ῶ, f. ήσω, laboro vertigine. Ab

Εἴλιγγος, ȣ, ὁ, vortex, gyrus; (2) tormen inteſtinorum; (3) vertigo. Ab ἐλίττω.

Εἵλιγμα, τὸ, involutio. Ab eod.

Εἵλιγμαι, perf. ind. paſſ. v. εἱλίττω.

Εἰλιγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſus, intortus, flexuoſus. Ab εἵλιγμα.

Ἐιλιγμὸς, ȣ̃, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἱλίσσω.

Εἰλιδὸν, *Adv.* flexuoſè, (niſi vitioſè pro ἐιληδόν.)

Ἐιλικοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flexuoſus, amfractuoſus. Ex εἵλιξ, & εἶδος, *forma.*

Εἱλικόεις, εσσα, όεν, tortuoſus, voluminibus tortus. Ab ἐιλίσσω.

Ἐιλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas:

Ἐιλικρινέω, ῶ, fut. ήσω, ſincerum reddo. Ab

Ἐιλικρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſtinctus; (2) ſincerus; (3) manifeſtus. Ex ἐιλὴ, *ſplendor ſolis,* & κρίνομαι, *ſecerno.*

Εἱλικτὸς, ἡ, ὸν, convolutus. Ab εἱλίττω.

Ἐιλινδέομαι, ȣ̃μαι, verſor, volutor. Ab eod.

Ἕιλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum; (2) gyrus, & hinc (3) via per ambages; (4) ſpecies hederæ; (5) *Adj.* implicatus.

Ἐιλίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, curvos pedes habens, vel inter ambulandum ad curvæ lineæ modum jactans.

Ἐιλισκότωσις, εως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offuſione oculorum. Ex εἱλίσσω, & σκοτόω, *obtenebro.*

Ἐιλίσσω, f. ίξω, circumvolvo. Θοοῖς ἵπποισιν ἐιλίσσων φλόγα, Eur. Ph. 3. Βιβλίον εἱλισσόμενον, Apoc. 6, 14. Ab εἱλέω.

Ἐιλιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui volutatim in altum extenditur, ad helicis vel lineæ ſpiralis modum. Ex εἱλέω, & τείνω.

Ἐιλίχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐιλιγμένοι ἦσαν, ab εἱλίσσω.

Ἕιλκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. ab ἕλκω, *traho.*

Ἕιλκυσα, *traxi,* a. 1. ind. act. verbi ἑλκύω.

Ἕιλλω, vel εἴλλω, in anguſtiam cogo. Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε ϗ ἀνδρῶν ἀσπιστάων Ἐιλομένων, Il. 8, 214. Ab ἐιλέω.

Ἐιλόμενος, *arctatus,* præſ. part. act. v. εἴλω.

Ἑιλόμην, *elegi,* a. 2. ind. med. verbi αἱρέω.

Ἕιλον, *accepi,* a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐιλόπεδον, ȣ, τὸ, campus apricus, locus calori ſolis expoſitus. Ex εἵλη, & πέδον.

Ἑιλȣ̃, 2. ſing. a. 2. imperat. med. v. αἱρέω.

Ἐίλοχε, *dixit,* 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro λέλοχε, à λέγω.

Ἐιλύαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐιλυμένοι ἐισὶ, ab ἐιλύω, ſeu εἴλυμι.

Ἐιλυθμὸς, ȣ̃, ὁ, latibulum. Ab ἐιλύω. Unde

Ἔιλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) veſtis, indumentum.

Ἐιλυὸς, ȣ̃, ὁ, latibulum, luſtrum.

Ἐιλύς, ύος, ἡ, limus, cœnum. Ab ἰλύς.

Ἔιλυσις, εως, ἡ, volutio, volutatio. Ab eod.

Ἐιλυσπάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Hinc

Ἐιλύσπωμα, ατος, τὸ, motus, quo quid volvendo trahitur.

Ἐιλύσσω, intego, involvo. Ab εἱλύω.

Ἐιλύφαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v.

Ἐιλυφάζω, verſo, torqueo. Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα ἐιλυφάζει, Il. 20, 492. Ab ἐιλύω.

Ἐιλυφάω, ῶ, idem & ab eod. Ἱερὴν φλόγα θ' ἐιλυφόωντες, Heſiod. Θεογ. 692.

Ἐιλυφόωντες, *Poet.* pro ἐιλυφῶντες.

Ἐιλυφόωσα, part. præſ. act. f. g. *Poet.* pro ἐιλυφῶσα, & hoc *contr.* pro ἐιλυφάȣσα.

Ἑιλύω, vel ἔιλυμι, f. ύσω, verſo, volvo; & (2) repto, de homine qui incedere nequit; (3) involvo, occulto. Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρȣς, Il. 16, 640. Ab εἱλέω. Unde

Ἕιλω, ſive εἴλω, volvo. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἷλε τὴν γνώμην ἀεὶ, Ariſtoph. Nub. 759.

ἙΙΛΩΣ, ωτος, ὁ, & Ἑιλώτης, ȣ, ὁ, Helos, Helota, ſervus Spartanus. Hinc

Ἑιλωτεία, ας, ἡ, ſervitus; (2) turba ſervorum, mancipia.

Ἑιλωτεύω, f. εύσω, ſervio. Ἑιλωτεύειν τῇ πόλει, Iſocr.

Ἑιλωτικὸς, ἡ, ὸν, heloticus:

Ἑιλωτὶς, ίδος, ἡ, ſerva, ancilla.

Ἕίμα, ατος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo.*

Ἕίμα, perfect. ind. paſſ. v. ἕω.

Ἕιμαρμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro μέμαρμαι, à μείρω. Unde

Ἐιμαρμένη, ης, ἡ, fatum.

Ἐιμὲν, *ſumus, Poet.* pro ἐσμὲν, ab ἐιμὶ.

Ἔιμεναι, *eſſe,* præſ. inf. act. *Dor.* pro εἶναι.

Ἐιμὲς, *ſumus, Dor.* pro ἐσμὲν.

Ἐιμὶ, f. ἔσομαι, ſum. Ab ἕω.

Ἕιμι, eo, vado; (2) venio. Ab ἕω.

Ἕιν, *in, Poet.* pro ἐν.

Ἐιναετές, vel ἐιναετὲς, *Adv.* per novem annos. Ex ἐννεα, & ἔτος, *annus.* Hinc

Ἐιναετίζομαι, novem annos natus ſum.

Ἐινάπηχυς, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐννιάπηχυς.

ἘΙΝΑ'ΤΕΙΡ, vel ἐινατηρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.

Ἔινατος, pro ἔννατος, nonus.

Ἐιναφάσσων, ὁ ϗ ἡ, unum, vel novem vela habens. Ab ἑν vel ἐννεα, & φάσσων.

Ἐινεκα, *propter, Poet.* pro ἕνεκα.

Ἐινέτης, ες, novennis.

Ἐινὶ, *in. Poet.* & *Att.* pro ἐν.

Ἐινίκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἠνείκαντο, vel ἠνέγκαντο, à v. φέρω.

Ἐινόδιος, in viâ poſitus. Pro ἐνόδιος.

Ἐινοσίφυλλος, in quo folia agitantur, i. e. frondoſus. Ab ἐνόθω, *agito,* & φύλλον.

Ἐινύω, vel εἴνω, induo. Ab ἕω.

Εἶνται, *ſederunt,* 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi inuſit. ἕω.

Ἕιξα, *ſimilis ſum,* a. 1. indic. act. v. εἴκω.

Ἕιο, *ſui,* gen. ſing. *Poet.* pro ȣ̃.

Ἐιοικυῖα, perf. part. med. f. g. *Poet.* pro ἐοικυῖα, ab εἴκω.

Ἔιπα, *dixi,* a. 1. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*

Ἐιπὲ, *dic,* 2. ſing. a. 2. imperat. act. *Att.* pro εἶπε.

Ἐιπέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐιπεῖν.

Ἔιπερ, ſiquidem, ſi. Ex ἐι, & περ.

Ἔιπεσκε, *dixit,* 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.*

Ἔιπῃ, *dixerit,* 3. ſing. a. 2. conjunct. act.

Ἔιπῃς, *dixeris,* 2. ſing. a. ejuſd.

Ἔιπησθα, *dixeris,* 2. ſing. a. ejuſd. & pro eod. per *Paragogen* τȣ̃ θα.

Ἐιπόμην, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἕιπον, *dixi,* a. 2. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*

Ἔιπω, *dixero,* a. 2. conjunct. act.

Ἔιπως, ſi fortè, ſi quâ ratione.

Ἐιράνας, *pacis,* gen. ſing. *Dor.* pro ἐιρήνης.

Ἐιργάθω, prohibeo, diſtraho. Ab εἴργω.

Ἐιργασάμην, a. 1. ind. med. v. ἐργάζομαι.

Ἐιργάσθην, *confeci,* a. 1. indic. paſſ.

Ἕιργμαι, perf. ind. paſſ. ab ἕργω. Unde

Ἐιργμὸς, ȣ̃, ὁ, incluſio; (2) conjectio in carcerem; (3) adulteri deprehenſi detentio.

Ἐιργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris cuſtos.

Ἔιργνυμι, f. ξω, coërceo, carcere contineo.

Ἕιργον, præſ. part. act. n. g. verbi

ἘΙΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, excludo. Ἦ φόβος τὶς εἴργέ νιν; Soph. Phil. 570. Ἐιργεσθαι γελώτων, Plat.

ἙΙΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) conjicio in carcerem. Ἐάν τις ἀδίκως εἵρξῃ μοιχὸν, Dem.

Ἐιρέα, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico,* vel *necto.*

Ἔιρεαι, *interrogas,* 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro εἴρῃ, à verbo εἴρομαι pro ἔρομαι.

Ἐιρέαται, *dicti ſunt,* 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔρηνται, à ῥέω.

Ἐιρέεσθαι, *interrogare,* præſ. inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἔιρεσθαι, à verbo εἴρομαι.

Ἔιρεό, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro εἴρεσο.

Ἐίρερος, ȣ, ὁ, captivitas, ſervitus. Ab εἴρω.

Ἔιρεσθαι, præſ. inf. med. verbi εἴρομαι.

Ἐιρεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέσσω.

Ἐιρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ lanâ velatus, inſigne ſupplicum. Ab εἶρος, *lana.*

Ἐιρεῦσαι, ap. *Heſ.* Θεογ. 38, *Ion.* pro ἐρέȣσαι, dicentes, v. ἐρέω.

Ἔιρηκε, *dixit,* 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἔῤῥηκε, à ῥέω, *dico.* Unde

Ἐιρημένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἐῤῥημένος.

Ἔιρην, ενος, Lacedæmoniis puer, qui jam fari poteſt. Ab eod.

Ἐιρηναγωγέω, ῶ, f. ήσω, pacificè deduco.

Ἑιρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab ἐιρήνη.

Ἐιρηναίως, *Adv.* pacatè, amicè.

Ἐιρηνάρχης, ȣ, ὁ, irenarcha, magiſtratus qui ſecuritatem & quietem tuetur. Gl. V. pacator. Unde

Ἐιρηναρχικὸς, ἡ, ὸν, ad ſecuritatem, quietem præſtandam conſtitutus, factus, &c.

Ἐιρηνεῖον, templum pacis.

Ἐιρηνέω, in pace vivo, pacem ago.

Ἐιρηνεύοντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi

Ἐιρηνεύω, f. εύσω, & ἐιρηνεύομαι, idem. Ἐιρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 Theſſ. 5, 13. μετὰ πάντων, Rom. 12, 18. Ab

ἘΙΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, quies. Hinc

Ἐιρηνικὸς, ἡ, ὸν, pacificus, pacatus; (2) pacis ſtudioſus; (3) ad pacem pertinens.

Ἐιρηνικῶς, *Adv.* pacificè. A præc.

Ἐιρηνοδίκαι, οἱ, feciales, quia interpretes & arbitri ſunt pacis & belli.

Ἐιρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem conſtituo, pacifico, paco. Ἐιρηνοποιήσας διὰ τȣ̃ αἵματος, Col. 1, 20. Ab

Ἐιρήνωποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pacificus, qui eſt ingenio pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex ἐιρήνη, & ποιέω, *facio.*

Ἐιρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, pacis cuſtos; (2) pacificator.

Εἰρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laneus. Ab εἶρος.

Εἴριον, ȣ, τὸ, & ἐιρίον, lana. Ab eod.

Εἶρις, ιδος, ἡ, Iris, genus aromatis, ap. *Athen.*

Ἐιρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.

Ἐιρκτοφύλαξ, ὁ, cuſtos carceris.

Εἰρμὸς, ȣ̃, ὁ, nexus, ſeries. Ab εἴρω, *necto.*

Εἰροκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος, & κομέω, *curo.*

Εἴρομαι, interrogo. Ab ἔρω, *dico,* qu. auctor ſum, ut id, quod volo, mihi dicatur, *Ern.*

Εἰροπόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laniger.

Εἰροπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lanificium exercet, qui in lanis laborat. Ex εἶρος, & πονέω.

Εἴρπομες, *ibamus,* 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro εἵρπομεν, à verbo ἕρπω, *repo.*

ΕΙ'ΡΟΣ, εος, τὸ, lana.

Εἰροχαρὴς, ὲς, qu. dic. lætans lana; lanificus, lanatus.

Εἰρύαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴρυνται, à verbo εἰρύω pro ἐρύω.

Εἴρυκαν, *ſuſtulerunt,* 3. pl. perf. ind. act.

Εἰρύμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro εἰρύειν.

Εἰρυντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi Εἰρύομαι.

Εἰρύομαι, ſervo, conſervo. Ab ἐρύομαι.

Εἰρύσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐρύσασθαι, ab ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Εἶρχαται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. εἴργνυμι.

Εἶρψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕρπω.

ΕἸΡΩ, unde εἶρας, necto.

Εἴρω, dico. In præſenti & imperfecto inuſitatum, fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν, ἐρέω, uſitatum & perf. εἴρηκα. Hinc

ΕἸΡΩΝ, ονος, ὁ, diſſimulator in oratione, diſſimulatè loquens; (2) cavillator. Hinc

Εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione; (2) deriſio; (3) Tropus rhetoricus.

Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor diſſimulatione in oratione; (2) derideo. Ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται; Ariſtoph. Av. 1216.

Εἰρωνευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod εἴρων.

Εἰρωνευτικὸς, ἡ, ὸν, diſſimulatione utens.

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εἴρων.

Εἰρωνικῶς, *Adv.* fictè, diſſimulatè, ironicè.

Εἰρωτᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro εἰρωτάει, ab εἰρωτάω, *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωτάω.

Εἰρωτᾷν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτάειν.

ΕἸΣ, *Præpoſ.* regens *Accuſ.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) ſuper; (6) poſt; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) *in Compoſitione* notat in, ad, intra; (15) *inſervit Periphraſi*, & cum Nomine redditur quandoque adverbialiter, v. gr. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέϛατον, accuratiſſimè, εἰς ὑπερβολὴν, ſummè.

ΕἿΣ, μία, ἕν, unus; (2) pro εἷς quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς, καθ' εἷς, ſinguli; (5) ἓν παρ' ἕν, viciſſim; (6) ὑφ ἕν, conjunctè, in unum.

Εἶς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. *contr.* ex Ionico ἔις pro ἦς, à verbo εἰμὶ, *ſum*.

Εἶς, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi εἶμι.

Εἷς, *qui miſit*, aor. 2. part. verbi ἵημι.

Εἶσα, *ſcivi*, aor. 1. ind. act. verbi εἴδω.

Εἷσα, a. 1. ind. act. verbi ἕννυμι, ſeu ἵω.

Εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* εἰσάγῃ, ab εἰσάγω.

Εἰσαγγελεὺς, έως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) accuſator, delator criminis innominati; (3) Χάρης ὁ εἰσαγγελεὺς, Plut. internuntius, Juſtin. 1, 9.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, accuſatio, delatio criminis innominati, ſtellionatus.

Εἰσαγγελικὸς, vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελλιαν, ut lex, modum εἰσαγγελλιῶν præſcribens.

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. έλκα, accuſo, defero; (2) renuntio, refero. Τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται, Ariſtoph. Θεσμ. 604.

Εἴσαγε, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. εἰσάγω.

Εἰσαγείρω, colligo, congrego.

Εἰσάγω, f. ξω, introduco; (2) eſt verbum forenſe, quod de judice & actore dicitur; (3) referre in numerum, ordinem, collegium. Hinc. Ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ, opportunum fuerit, Soph. El. 39. Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνιῶτος εἰσάξει δικην, Ariſtoph. Nub. 780. Hinc

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio:

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius:

Εἰσαγώγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, importans, qui alicundè importat; (2) actio quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti poteſt.

Εἰσαεὶ, *Adv.* ſemper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, ſempiternus.

Εἵσατο, *ſtatuâ honoravit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἕω.

Εἰσαθρέω, ῶ. f. ήσω, conſpicio, inſpicio.

Εἰσαίρω, infero, appono.

Εἰσαίσσω, f. ξω, irruo aliquò, irrumpo.

Εἰσαΐω, audio, inaudio. Ex εἰς, & ἀΐω.

Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis inceſſo.

Εἰσακούω, exaudio. Τούτου λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγὼ, Soph. Trach. 355.

Εἰσάλλομαι, inſilio.

Εἰσαμείβω, ingredior.

Εἰσάμενοι, *collocantes*, nom. plur. a. 1. part. med. *Ion.* pro ἑσάμενοι, à verbo ἕω.

Εἰσάμην, *ſcivi*, a. 1. ind. med. v. εἴδω.

Εἷσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἕω.

Εἰσαναβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conſcendo. Ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα, Il. 2, 514.

Εἰσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.

Εἰσανάγω, f. ξω, introduco. Εἴρερον εἰσανάγουσι, Odyſſ. 8, 529.

Εἰσαναλίσκω, f. ώσω, impendo, ſumptum facio in aliquid.

Εἰσανδρόω, maribus compleo.

Εἰσάνειμαι, ingredior.

Εἰσανείδω, ſurſum adſpicio. Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, Il. 24, 307.

Εἰσανέχω, inſurgo, exſurgo.

Εἰσανιων, a. 2. part. act. v. εἰσάνειμι.

Εἰσαντλέω, infundo, ingero.

Εἰσάπαν, *Adv.* omninò, prorſus.

Εἰσάπαξ, *Adv.* ſemel. Ex εἰς, & ἅπαξ.

Εἰσαποβαίνω, evado.

Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.

Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.

Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.

Εἴσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi εἴδω.

Εἰσάττω, inſilio, ſubſilio.

Εἰσαῦθις, *Adv.* in poſtremum, poſthac.

Εἰσαύριον, *Adv.* cras, in poſterum diem.

Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intrò; (2) introduco.

Εἰσαφικάνω, accedo; (2) redeo, Μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, Odyſſ. 22.

Εἰσαφίκηαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro εἰσαφίκῃ, ab

Εἰσαφικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, Il. 22, 17.

Εἰσβαινω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον, Odyſſ. 9, 103.

Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.

Εἰσβάλλειν εἰς θάλασσαν, Herodot.

Εἴσβασις, εως, ἡ, adſcenſus; (2) ingreſſus.

Εἰσβατὸς, ἡ, ὸν, quem ingredi poſſumus.

Εἰσβιάζομαι, fut. άσομαί, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσβιάζονται εἰς τοὺς οἴκους, Plut.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, ingero, intrudo, impono, v. gr. navi. Εἰσεβίβαζον τοὺς δούλους ναύτας, Iſocr.

Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus, incurſus; (2) expeditio militaris: (3) impetus primus febris, paroxyſmus; (4) initium, principium rei. Ex εις & βαλλω.

Εισδανείζω, fœnori colloco pecuniam.

Εισδέρκομαι, inſpicio.

Εἰσδέχομαι, f. δεξομαί, admitto intro, recipio. Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 2 Cor. 6, 17.

Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. Ab εἰσδέχομαι.

Εἰσδραμοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εἰϛρέχω.

Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, ingreſſio; (2) impetus, irruptio. Ab εἰϛρέχω.

Εἰσδύνω, f. ύσω, ſubeo, ingredior, penetro.

Εἴσδυσις, εως ἡ, introitus, ingreſſus; (2) os ſpeluncæ. Ab εἰσδύω.

Εἰσδύω, f. ύσω, & εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω.

Εἷσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕω.

Εἴσεαι, *ſcies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσῃ, ab εἴδω.

Εισεάω, intromitto, introire ſino.

Εἰσεγγίζω, f. ίσω, accedo.

Εἰσέδραμον, a. 2. ind. act. verbi εἰϛρέχω.

Εἰσέδυ, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi εἴσδυμι, *ingredior*.

Εἰσείδω, & ἐσείδω, video.

Εἰσειλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in anguſtiam, compello.

Εἴσειμι, intro, ingredior. Ex εἰς, & εἶμι, *eo*.

Εἰσεῖσι, *immittunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσιεῖσι, à verbo εἰσίημι.

Εἰσελαύνω, f. λάσω, invehor, ingredior, irrumpo. Εἰσήλασε μέσον τῶν πολεμίων, Plut.

Εἰσέλευσις, εως, ἡ, ingreſſus. Ab εἰσερχομαι.

Εἰσελεύσομαι, *ingredior*, f. 1. ind. med.

Εἴσελθε, *ingredere*, 2. ſing. a. 2. imperat. act.

Εἰσέλθητε, *poſſitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conj.

Εισελκύω, rapio, traho aliquo, v. gr. in judicium.

Εἰσεμπορεύομαι, f. εύσομαι, importandarum mercium cauſsâ me confero aliquò.

Εἷσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἕω.

Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. εἰσφέρω.

Εἰσενηνόχει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med.

Εἰσένθωμες, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro εἰσέλθωμεν, ab εἰσέρχομαι.

Εἰσέπειτα, *Adv.* vel *Conj.* deinde, poſtea.

Εἰσεπέρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπεράω.

Εἰσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, aliquò diverto.

Εἰσέπεδησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. εἰσπηδάω.

Εἰσέρπω, irrepo. Ex εἰς, & ἕρπω, *repo*.

Ἔισερσις, εως, ἡ, plexus, nodus; (2) inſertio.

Εἰσέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior. Κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, Ariſtoph. Av. 1214. Εἰσέρχεται αὐτῷ φόβος, Plat.

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.

Εἴσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. εἴδω.

Εἰσέτι, *Adv.* in poſterum quoque.

Εἰσευπορέω, ſuppedito, aor. 1. inf. εἰσευπορῆσαι, ap. *Diod.* niſi leg. εἰσπορίσαι.

Εἰσεφίημι, f. ήσω, intrò mitto.

Εἰσέχω, pertineo, pervado. Εἰσέχει εἰς τὸν οἶκον ἥλιος, Herodot.

Εἰσηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, auctor ſum & cauſa alicujus rei. *Unde variè dicitur* pro ſuadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4) inſtituere aliquid; (5) exemplum præire; (6) explicare; (7) commemorari. Μὴ ὄκνει ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, Xen. Εἰσηγήσατο τὸν νόμον, Luc.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, omnia ſignificat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, cauſa intelligi poteſt, ut ſuaſio, admonitio; doctrina, legiſlatio, &c.

Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, cujuſcunque rei quocunque modo auctor, ut ſuaſor, doctor, legiſlator, &c.

Εἰσηγορία, ας, ἡ, accuſatio, querimonia, Suid. Ex εἰς, & ἀγορέω, *dico*.

Εἰσῄει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. εἴσειμι.

Εἰσηθέω, ῶ, f. έσω, *Atticè* ἐσηθῶ, colo, percolo, colando infundo, per colum inſtillo. Herodotus ἐσηθήσαντες, ubi aliqui ἐσηθίσαντες, quaſi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθιζω.

Εἰσηκούσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. εἰσακούω, *exaudio*.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλομαι.

Εἰσῆλθον, *ingreſſus ſum*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ· à verbo εἰσέρχομαι.

Εἰσηνεγκάμην, a. 1. ind. med. v. εἰσφέρω.

Εἶσθα, *is*, 2. ſing. præſ. ind. *Æol.* pro εἶς, ab εἶμι.

Εἷσθαι, *miſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ἵημι.

Εἴσθεσις, ἡ, initium veluti comœdiæ, odæ, &c. Vox ſcholiaſtarum.

Εἰσθέω, irrumpo.

Εἰσθορέω, ῶ, f. ήσω, inſilio.

Εἶσι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. εἶμι.

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἴσεισι, ab εἴσειμι.

Εἰσιέναι, *intrare*, præſ. inf. verbi εἴσειμι.

Εἰσιημι, immitto, intromitto.

Εἰσιθμη, ης, ἡ, vicus.

Εἰσιππεύω, equo ingredior.

Εἰσίπτημι, & εἰσίπταμαι, involo. Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀερα, Ariſtoph. Av. 1178. Ex εἰς, & ἵπταμαι, *volo*.

Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingreſſum pertinens. Ab εἴσειμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies, & ſacra, quæ initio anni fiebant:

Εἰσιτητὸς, ἡ, ὸν, ad quem ingreſſus patet.

Εἰσκαλέω, ῶ, intro voco, advoco, invito. Ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα δαίμων τις εἰσκέκληκεν εἰς τὴν οἰκιαν, Ariſtoph. Veſp. 1464.

Εἰσκαταβαίνω, ingredior, v. gr. antrum.

Εἰσκέλλω, appello, advenio. Ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει; Ariſtoph. Θεσμ. 884.

Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco.

Εἰσκλύζω, inundo.

Εἰσκολυμβάω, innato.

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio. Ab εἰσκομίζω.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.

Εἰσκρίνω, aliquem numerum adſciſco, lego, coopto; & (2) εἰσκρίνομαι, ingredior, inſinuo me, allegor, cooptor. Hinc

Εἴσκρισις, εως, inſinuatio; (2) lectio, cooptatio.

Εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, volvendo intùs verto, infero. Εἴσω τὶς ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω, Ariſtoph. Θεσμ. 272. Hinc

Εἰσκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, quâ invehebantur oſtendenda, & rurſus è conſpectu removebantur oſtenſa.

Εἰσκυλίω, f. ίσω, involvo, immitto aliquò. Κακοδαίμων ἐγὼ δι' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα; Ariſtoph. Θεσμ. 658.

Εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, inſpicio.

Εἴσκω, adſimilo. Ab εἴκω, *ſimilis ſum.*

Εἰσκωμάζω, f. άσω, comeſſabundus adeo, irrumpo; (2) tropicè irrepo, invaleſco, ſed ſemper in deteriorem partem, ſæpe ap. *Chryſ.*

Εἰσλάμπω, f. ψω, illuceo, *de Sole radiante.*

Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f. ξω, imprimo. Μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσετο θυμὸν, Il. 17, 564. *in med.* idem quod

Εἰσματτεύομαι, inſerendo digito contrecto, ſcrutor, (niſi potius eſt εἰσβατεύομαι, *Ern.*)

Εἰσνέω, innato.

Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω, Unde εἰσενόησα, animadverti, φίλον πάτερ' εἰσενόησεν ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, Il. 24, 700.

Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, *de pecuniâ.*

Εἰσόδιον, ου, τὸ, reditus honorarius, penſio honoraria; in *Plur.* reditus quivis, ſumptus.

Εἰσόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad introitum pertinens, in ingreſſu adhiberi ſolitus; (2) qui itat, ventitat ad, &c. Ab

Εἴσοδος, ου, ἡ, ingreſſus, introitus; (2) via, quæ in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal. Ex εἰς, & ὁδός.

Εἰσοικειόω, ῶ, f. ήσω, concilio, amicè jungo, familiarem & amicum reddo.

Εἰσοικέω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquò migro.

Εἰσόικησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem.

Εἰσοικίζω, f. ίσω, domum introduco, ſeu recipio; (2) in urbem habitatum mitto; (3) *in med.* in domum immigrare; (4) inſinuare ſe; (5) verſari, commorari. Ἐχθὲς εἰσῳκισμεθα, Ariſtoph. Pace, 260.

Εἰσοικισμὸς, οῦ, ὁ, introductio vel receptio in ædes; (2) deductio colonorum.

Εἰσοίσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. εἰσφέρω.

Εἰσοιστέος, inferendus, introducendus.

Εἰσοιχνέω, ingredior. Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, Odyſſ. 9, 120.

Εἰσόκε, & εἰσόκεν, *Poet.* donec. Ex εἰς, ὅ, *quod,* & κὲ, vel κὲν, pro ἄν.

Εἴσομαι, *ſciam,* f. 1. ind. med. verbi εἴδω.

Εἰσομόργνυμι, attingo.

Εἰσοπίσω, *Adv.* poſtea.

Εἴσοπτος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui inſpectus eſt, qui inſpici poteſt. Ex εἰς, & ὄπτομαι.

Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inſpicio ſpeculum, in ſpeculo faciem intueor. Ab

Εἴσοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. Ex ὄπτομαι.

Εἰσοράω, ῶ, intueor, adſpicio. Ἵππους τ' εἰσορόων, Il. 5, 183.

Εἰσορόων, *videns,* præſ. part. act. *Poet.* pro εἰσορῶν, quod *contr.* dicitur pro εἰσοράων.

Εἰσορμίζω, in portum inveho.

Εἶσος, ου, ον, *Poet.* pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. Εἴση, *Epith.* navis, videtur eſſe bona, bene ædificata; diciturque & de ſingulis, fortè & cum de cibo dicitur, ſignificat, bonum, ſuavem, ſalubrem. *Ern.*

Εἰσοχὴ, ῆς, ἡ, quod introrsùm vergit. Ab εἰσέχω.

Εἰσπαίω, f. αίσω, inſilio, irrumpo.

Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo.

Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, tranſeo; (2) adeo.

Εἰσπέταμαι, f. πτήσομαι, involo.

Εἰσπετάομαι, vel εἰσπέτομαι, idem.

Εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, irrumpo. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, Act. 16, 25.

Εἰσπίπτω, incido, irruo. Εἰσπίπτω εἰς τὴν πόλιν. Thuc.

Εἰσπλέω, f. ευσω, navigo introrsùm, adnavigo. Εἰσέπλει εἰς τὸν λιμένα, Plut.

Εἰσπληρόω, ingerendo impleo.

Εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio; (2) locus per quem intrant naves portum.

Εἰσπνέω, f. ήσω, inſpiro, adflo; (2) ſpiritum duco; (3) amo. Hinc

Εἰσπνήλης, ου, ὁ, Laconibus amaſius, amoris igne adflatus, (vel potius qui alteri exemplo & præceptis amorem honeſtatis & virtutis inſpirat, *Ern.*)

Εἰσπνοὴ, ῆς, ἡ, inſpiratio. Ab eod.

Εἰσποιέω, ῶ, f. ήσω, adſciſco; (2) adopto.

Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab εἰσποιέω.

Εἰσποιητὸς, ὴ, ὸν, adoptatus. Ab eod.

Εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ, immiſſio. Ab εἰσπέμπω.

Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ, Marc. 1, 21. εἰς τὸ ἱερὸν, Act. 3, 2. πρὸς αὐτὸν, ib. 28, 30.

Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f. ξω, pœnas, pecuniam exigo; (2) vendico alicui quid. Εἰσπράττεσθαί τινα τὰ χρήματα, ἐγγύην, Dem.

Εἰσπτύω, f. ύσω, inſpuo. Ex εἰς, & πτύω.

Εἰσρέω, f. εύσω, influo, illabor, interlabor.

Εἴσροος, *contr.* εἴσρους, ου, ὁ, influxus, influxio.

Εἴσρυσις, εως, idem. Ab εἰσρέω.

Εἶσται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro εἶται, ab εἶμαι.

Εἰστήκειν, pluſq. perf. ind. act. v. ἵστημι.

Εἰστία, *convivio excipiebat,* 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἰστίαε, à verbo ἑστιάω.

Εἰστίθημι, impono, pono in, ſeu intra, indo.

Εἰστιμάομαι, in cenſum defero, *cum accuſ.*

Εἰστοξεύω, ſagittam immitto, ſagittâ ferio; *tropicè,* altè in animum injicio.

Εἰστρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, ſeu intra, recipio me intra, ſeu intus.

Εἰστρέχω, f. θρέξω, incurro. Ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους, Lycurg. 1163. Εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν, Act. 12, 14.

Εἰστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebrando perforo; (2) inſinuo me, clam me infero.

Εἰσφέρω, f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, infero, ingero; (2) confero partem, do; (3) ſolvo tributum, pendo; (4) fero ad populum v. gr. legem. Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, Act. 17, 20. Εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα, Heb. 13, 11.

Εἰσφθείρομαι, clam irrepo, & cum pernicie alterius. Ex εἰς, & φθείρω.

Εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior; (2) ſæpè ingredior, vel adeo, ſtatis temporibus.

Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) collatio; (3) tributum. Ab εἰσφέρω.

Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, f. άξω, obſtruendo includo.

Εἰσφρέω, & εἴσφρημι, f. ήσω, infero, intromitto, introduco, introire jubeo; (2) ingredior intra ἐμαυτόν.

Εἰσχειρίζω, trado, in manus do.

Εἰσχέω, f. εύσω, infundo.

Εἴσω, *Adv.* intrà; (2) intùs, *Poet.* pro ἔσω, Hinc ὁ εἴσω, interior. Ab εἰς.

Εἴσω, *ſciam,* f. 1. ind. act. verbi εἴδω.

Εἰσωθέω, f. εἰσώσω, intrudo, intropello.

Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conſpectum aliquid habens. Ex εἰς, & ὤψ, *vultus.*

ΕἾΤΑ, *Adv.* poſteà, deinde, tum; (2) annè, numquid, itane? *cum indignatione*; (3) *in argumentatione* atqui, enimverò; (4) ſed.

Εἶτ' pro εἶτα, *deinde.*

Εἴτε, *Conjunct.* ſive. Ex εἰ, & τε.

Εἶτε, *ſitis,* 2. pl. præſ. opt. *per Syncop.* pro εἴητε, ab εἰμὶ, *ſum.*

Εἶτεν, & ἔπειτεν, pro εἶτα, & ἔπειτα, *Ion.* *Adv.* idem quod εἶτα.

Εἴτω, *ſit,* 3. ſing. præſ. imperat. pro ἔστω, à verbo εἰμὶ, vel *eat,* 3. ſing. præſ. imperat. pro ἴτω, ab εἶμι.

Εἰχέναι, *ceſſiſſe,* perf. inf. act. verbi εἴκω.

Εἴχεο, *tenebas,* 2. ſing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro εἴχεσο, ab ἔχω.

Εἶχον, *habebam,* imperf. ind. act.

Εἰῶ, *uſitatum,* εἶμι, vado, eo. Ab ἔω, *eo.*

Εἴω, *miſiſſem,* 1. ſing. a. 2. conj. act. pro ὦ, ab ἵημι.

Εἴωθεν, 3. ſing. perf. ind. med. v. ἔθω.

Εἰωθότως, *Adv.* more ſolito. Ab εἰωθώς.

Εἴων, imperf. ind. act. pro εἴαον, ab ἐάω.

Εἰῶσι, 3. pl. præſ. conj. act. *Poet.* pro ἐῶσι.

ἘΚ, ſequente Conſonâ, & ἐξ ſequente Vocali vel Diphthongo, *Præpoſ.* regens Genitivum, e, ex; (2) a, ab; (3) de; (4) per; (5) propter; (6) juxta; (7) poſt; (8) extra; (9) in; (10) ſæpè cum ſuo caſu pro *Adverbio,* ponitur, v. gr. ἐκ τοῦ φανεροῦ, apertè, ἐκ τοῦ δικαίου, juſtè, ἐκ προαιρέσεως, ultrò, conſultò, ἐκ ῥιζῶν, radicitùs; (11) interdum *abundat,* v. gr. ἐξ οὐρανόθεν, cœlitùs; (12) *ſervit Periphraſi,* ut οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου, Peripatetici; οἱ ἐξ ἐριθείας, rixoſi; (13) notat *in Compoſitione* ex, vel extra, idem ab, in, re, ſeorſum; (14) *vehementiam*; (15) *ornatum*; (16) *contrarium.*

Ἐκάδευον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκήδευον, à verbo κηδεύω.

Ἑκάεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Apollinis ſagittarii procul ferientis. Ex ἑκὰς, & ἔργον.

Ἐκάην, *uſtus ſum,* a. 2. ind. paſſ. verbi καίω.

Ἐκαθαρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καθαρίζω.

Ἐκαθεζόμην, imperf. ind. v. καθέζομαι.

Ἕκαθεν, *Adv.* procul, eminùs. Ab ἑκάς.

Ἐκάθευδον, imperf. ind. act. verbi καθεύδω.

Ἐκαθήμην, imperf. ind. med. v. κάθημαι.

Ἐκάθηρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.

Ἐκάθητο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. κάθημαι.

Ἐκάθιζον, imperf. ind. act. verbi καθίζω.

Ἐκάθιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκάθισε.

Ἐκαίνυτο, 3. ſing. imperf. ind. v. καίνυμαι.

Ἐκάκωσα, a. 1. ind. act. v. κακόω.

Ἐκάλει, *vocabat,* 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐκάλεε, à καλέω.

Ἐκάλεσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκάλεσε.

Ἐκαλήμην, *vocabar,* imperf. ind. paſſ. *Æol.* pro ἐκαλούμην.

Ἐκαλλωπίσατο, *pulchros oculos fecit,* 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καλλωπίζω.

Ἕκαλον, *quietum,* acc. ſing. *Dor.* pro ἕκηλον.

Ἐκάλυψα, a. 1. ind. act. verbi καλύπτω.

Ἐκάμμυον, *claudebam,* imperf. ind. act. *Poet.* pro κατέμυον, à verbo καταμύω, *claudo.*

Ἔκαμον, a. 2. ind. act. v. κάμνω.

Ἔκανον, *occidi,* a. 2. ind. act. verbi καίνω.

Ἔκαον, *uſſi,* a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro.*

Ἐκάρη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. κείρω.

Ἐκαρτύναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. καρτύνω.

ἙΚΑ'Σ, *Adv.* procul, eminùs. Unde

Ἑκαστάτω, *Adv.* longiſſimè.

Ἑκασταχῆ, *Adv.* ubique, ubilibet. Ab ἕκαστος.

Ἑκασταχόθεν, *Adv.* undique. Ab eod.

Ἑκοσταχόθι, *Adv.* ubique gentium, paſſim.

Ἑκασταχόσε, *Adv.* quocumque, quoquo verſum. Ab eod.

Ἑκασταχοῦ, *Adv.* ubilibet, ubique.

Ἑκαστέρω, *Adv.* ulterius, magis procul. Ab ἕκας.

Ἕκαστος, άστη, αστον, ſinguli, quiſque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, ſinguli; καθ' ἕκαστον, ſigillatim; καθ' ἑκάστην, ſc. ἡμέραν, παρ' ἕκαστα, ſemper, ubique.

Ἑκάστοτε, *Adv.* idem & ab eod.

Ἑκαστοτέρω, *Adv.* longiùs. Ab ἑκάς.

Ἑκάστω, pro ἑκαστάτω, ap. *Hipp.*

Ἑκαταβόλον, *Dor.* pro ἑκατηβόλον.

Ἑκάταιον, & ἑκάτειον, Hecates fanum & ſtatua.

Ἑκατέατο, *ſedebant,* 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάθηντο, à κάθημαι.

Ἑκατεράκις, *Adv.* alterutrâ ſeu utrâque vice, bis. Ab ἑκάτερος.

Ἑκάτερθεν,* *Adv.* utrimque. Ab eod.

Ἑκατερὶς, ίδος, ἡ, genus ſaltationis, in quâ manus alternatim movebant. Ab eod.

Ἑκατερομάσχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manicis ab utrâque axillâ dependentibus inſtructus. Ex ἑκάτερος, & *μασχάλη*, *axilla*.

ἙΚΑ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.

Ἑκατέρωθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.

Ἑκατέρωθι, *Adv.* in alterutrâ parte, utrobique.

Ἑκατέρως, *Adv.* alterutro modo; (2) utroque modo. Ab eod.

Ἑκατέρωσε, *Adv.* in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.

Ἑκατηϐελέταο, gen. ſing. *Æol.* pro ἑκατηϐελέτȣ, ab

Ἑκατεϐηλέτης, ȣ, ὁ, longè jaculans. A βάλλω.

Ἑκατηϐόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγορέω.

Ἑκατήσια, τὰ, ſacra Hecates.

Ἕκατι, propter, causâ, *Dor.* pro ἕκητι.

Ἑκατογκέφαλας, -λος, centiceps.

Ἑκατόγκρανος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, centimanus.

Ἑκατόγχειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑκάτοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ἑκάτȣ.

Ἑκατόμϐαια, ων, τὰ, feſtum in quâ hecatombe mactari ſolebat. Ab ἑκατόμϐη.

Ἑκατομϐαιὼν, ῶνος, ὁ, hecatombæon, menſis Athenienſium, ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.

Ἑκατόμϐη, ης, ἡ, ſacrificium centum boum ſeu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) ſacrificium ſolennius quodvis. A βȣ̃ς.

Ἑκατόμϐοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum boum, ſeu ejus nominis nummorum pretio æſtimabilis. Ex iiſd.

Ἑκατόμπεδος, ον, magnus, latus. A ϖέδον.

Ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατόμποδος, ον, centum pedes æquans. A ϖȣ̃ς.

Ἑκατομπολίεθρος, ον, idem quod

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum urbes.

Ἑκατόμπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, centum habens pedes.

Ἑκατόμπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατὸν, & ϖύλη.

Ἑκατομφόνια, τὰ, ſacra Martis.

ἙΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *Adject. indecl.* centum; (2) multi.

Ἑκατόνζυγος, ſc. ναῦς, centum tranſtrorum navis, centiremis. Ex ἕκατον, & ζυγα.

Ἑκατόνσεμνον, ȣ, auguſtum, multum, magnum.

Ἑκατονταέτης, ȣ, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατὸν, & ἔτος.

Ἑκατονταετὴς, ἡος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑκατονταέτηρος, ον, ſecularis.

Ἑκατοντακάρανος, *Dor.* pro ἑκατοντακάρηνος.

Ἑκατοντακεφάλας, apud Ariſt. *Dor.* centiceps.

Ἑκατοντάκις, *Adv.* centies. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοντάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum lectis inſtructus. Ex ἑκατὸν, & κλίνη, *lectus*.

Ἑκατονταλαντία, ας, ἡ, talenta centum.

Ἑκατοντάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum talenta pondere æquans.

Ἑατονταόργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ἑκατοντοργυιος, centum cubitos æquans.

Ἑκατονταπλάσιος, ία, ιον, centuplus.

Ἑκατονταπλαςίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἑκατονταπλασίως, *Adv.* in centuplum.

Ἑκατοντάπυλος, ὁ ϗ ἡ, centum portas habens.

Ἑκατοντάρχης, ȣ, ὁ, centurio. Ex ἄρχων.

Ἑκατόνταρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria.

Ἑκατοντατρίκλινος, ον, centum triclinia habens.

Ἑκατοντάχειρ, ὁ ϗ ἡ, centimanus.

Ἑκατοντάχοος, *contr.* ȣς, ὁ ϗ ἡ, centuplum reddens; (2) centum choas tenens. Ex χέω.

Ἑκατόντορος, ſc. ναῦς, qu. dic. centiremis. Ex ἑκατὸν, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ἑκατοντȣ́της, ὁ ϗ ἡ, centum annorum.

Ἑκατὸς, ȣ̃, ὁ, longè jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκας.

Ἑκατοϛεύω, f. εύσω, centuplico; (2) centeſimam (genus vectigalis) colligo.

Ἑκατοϛιαῖος, α, ον, centeſimus.

Ἑκατόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum oſtia habens. Ex ἑκατὸν, & ϛόμα.

Ἑκατοϛὸς, η, ον, centeſimus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοϛὺς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.

Ἐκαύθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. καίω.

Ἐκϐαίνω, f. βήσομαι, p. βηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔτλη θεῶν ἀλοιτὸς ἐκϐῆναι δίκην, Lycurg. 136. Κάκιϛος ἀνδρῶν ἐκϐέϐηχ' οὑμὸς ϖόσις, evaſit, Eur. Med. 229. Εὐτυχᾶς τὰ ϖράγματ' ἐκϐέϐηκεν, Ariſtoph. Conc. 503. Ex ἐκ, & βαίνω.

Ἐκϐακχεύω, f. εύσω, & ἐκϐακχευομαι, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκϐαχεύω, in furorem bacchicum impello.

Ἔκϐαλε, *ejecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέϐαλε, ab ἐκϐάλλω.

Ἐκϐαλεῖν, *ejeciſſe*, aor. 2. inf. act.

Ἐκϐαλλω, ejicio, excutio, elido, *inpr.* fœtum; (2) repudio, explodo; (3) contemno, atque adeo contumeliâ adficio; (4) erumpo, velut fons è terrâ. Οὐκ ἂν ἐκϐάλοι δάκρυ, effundat, Eur. Hec. 304. Σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιϐόμενος ἐκϐάλλω, Ariſtoph. Veſp. 1279. Ἔλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκϐάλλει ϖοτὸν, Lycurg. 1033.

Ἐκϐάλω, aor. 2. conj. act.

Ἐκϐαρϐαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκϐαρϐαρȣ̃μαι, barbarus fio. Ἐξεϐαρϐάρωσε τὴν ϖόλιν, Iſocr.

Ἐκϐαρϐάρωσις, ἡ, barbaries.

Ἐκϐασανίζω, cruciatu & tormentis fateri cogo.

Ἐκϐάσιος, ȣ, ὁ, exſcenſum juvans, efficiens. *Epith.* Apollinis. Ab

Ἔκϐασις, εως, ἡ, egreſſus; (2) eventus, exitus; (3) evaſio; (4) figura rhetorica. Ab ἐκϐαίνω.

Ἐκϐεϐαίωσις, ἡ, fiducia.

Ἐκϐελειος, ον, ſine telis capiendus vel captus.

Ἐκϐέϐληκα, perf. ind. act. v. ἐκϐάλλω.

Ἐκϐήσῃ, *exibis*, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκϐήσεσαι, ab ἐκϐαίνω.

Ἐκϐήττω, fut. ξω, extuſſio.

Ἐκϐιάζω, f. άσω, & ἐκϐιάζομαι, vi exturbo, *in med.* (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.

Ἐκϐιϐάζω, f. άσω, educo; (2) è navi expono; (3) exigo. Ἐκϐίϐασον ἐκ τȣ̃ βȣτόμȣ τὐρνίθοον, Ariſtoph. Av. 668. Hinc

Ἐκϐιϐασμὸς, ȣ̃, ὁ, exactio.

Ἐκϐιϐαϛὴς, ȣ̃, ὁ, exactor rei judicatæ, exſequutor ſententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.

Ἐκϐλαϛάνω, f. ϛήσω, progermino. Ἐκϐλαϛῆσαι ἔξοδον χλόης, *Job.* 38, 27.

Ἐκϐλάϛημα, ατος, τὸ, germen, quod progerminat. Ab ἐκϐλαϛάνω.

Ἐκϐλάϛησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.

Ἐκϐληθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. ἐκϐάλλω.

Ἔκϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejiciendus, rejiciendus, ejectus, repudiatus. Ab ἐκϐάλλώ.

Ἐκϐλύζω, f. ύσω, effundo, emano, ſcaturio.

Ἐκϐοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo.

Ἐκϐοήθεια, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκϐοηθέω.

Ἐκϐοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.

Ἐκϐόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκϐοάω.

Ἐκϐολὰς, άδος, ἡ, abortus; (2) purgamentum argenti, ſcoriæ. Ab ἐκϐάλλω.

Ἐϐολϐίζω, radicitùs extraho, effodio.

Ἐκϐολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura, ut mercium è navi; (2) alicujus loci, aut fluminis exitus, (exceſſus orationis, *Ern.*) Ab eod.

Ἐκϐολιμαῖος, αία, αῖον, expoſitus, ejectitius.

Ἐκϐολιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐκϐολιον, ȣ, τὸ, qu. dic. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἐκϐόλιος οἶνος, vinum, quo partus ejicitur.

Ἔκϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) rejectus, projectus. Ab eod.

Ἐκϐόσκω, f. βοσκήσω, & ἐκϐόσκομαι, depaſco.

Ἐκϐράζω, f. άσω, ebullire ſeu fervere facio, Nehem. 13, 28. (2) de mari aliquid in littus æſtu ejiciente. Hinc

Ἔκϐρασμα, ατος, τὸ, quod quaſi bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum.

Ἐκϐρασμὸς, ȣ, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.

Ἐκϐράσσω, æſtûs impetu ejicio, ſeu exſpuo.

Ἐκϐροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, inſtar fulminis emitto vim.

Ἐκϐρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor; (2) rugio, ut leo; (3) aut alia fera.

Ἔκϐρωμα, ατος, τὸ, edulium.

Ἐκϐρώσκω, exedo, conſumo, erodo.

Ἐκγαμίζω, nuptui colloco, Mat. 22, 30.

Ἐκγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τȣ̃ αἰῶνος τȣ́τȣ γαμȣ̃σι ϗ ἐκγαμίσκονται, Luc. 20, 34.

Ἐκγαυρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, ſuperbus fio, inſoleſco; (3) effero, jacto, exaggero.

Ἐκγεγάμεν, perf. ind. med. *Poet.* pro ἐκγεγαέμεν, *Dor.* pro ἐκγεγαέναι. Ab ἐκγείνομαι, *naſcor*.

Ἐκγεγαὼς, perf. part. med. verbi ἐκγάω.

Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in riſum effundor, effusè rideo.

Ἐκγελῶς, ωτος, ὁ, riſus effuſus.

Ἐκγενέτης, ȣ, ὁ, oriundus, ortus ex.

Ἐκγεννάω, pario.

Ἐκγενόμεσθα, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐξεγενόμεθα. Ab ἐκγείνομαι.

Ἐκγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex γιγαρτον.

Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγίνομαι, f. γενήσομαι, enaſcor, oriundus ſum; (2) ἐκγίνεται, datur, licet.

Ἐκγλισχραίνω, f. νῶ, viſcoſum reddo, *Aret.*

Ἐκγλυκίζω, dulce reddo.

Ἐκγοητεύω, f. εύσω, præſtigiis illudo.

Ἔκγονος, ȣ, ὁ, ortus, oriundus; (2) ἔκγονοι, proles, & quicquid alicundè natum eſt, *it.* nepotes; (3) alumnus, diſcipulus. Ex γονή.

Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exſcribo, deſcribo. Ὃν ἐγὼ ϖαρὰ τ' Ἀπολλωνος ἐξεγραψάμην, Ariſtoph. Av. 588.

Ἐκγρηγορέω, ῶ, evigilo. Τȣτὶ τὸ κακὸν ȣ' φαῦλον ἐξεγρήγορεν, Ariſtoph. Av. 1419.

Ἐκγρυτεύω, fut. εύσω, ſcrutor, Heſ. Ex ἐκ, & γρύτη, *ſcrutum*.

Ἐκδακρύω, f. ύσω, illacrymor.

Ἐκδανείζω, fut. είσω, fœnero. A δάνος.

Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. Ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, 2 Cor. 12, 15.

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. paſſ. v. ἐκδέρω.

Ἐκδεδίκηται, *ultio data eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκδικέω, *ulciſcor*.

Ἐκδείκνυμι, oſtendo.

Ἐκδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid deeſt, imperfectus. Ex ἐκ, & δέομαι, *egeo*. Unde

Ἔκδεια, ας, ἡ, inopia, penuria, defectus.

Ἐκδείκνυμι, oſtendo.

Ἐκδειματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.

Ἐκδειμαινω, idem.

Ἐκδεινόω, augeo dicendo.

Ἐκδεκατεύω, idem quod ſimplex.

Ἐκδεκέσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθαι.

Ἐκδεκτικὸς, ἡ, ὸν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.

Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, ſuſceptio; (2) ſucceſſio. Ab eod.

Ἐκδέρω, fut. ερῶ, excorio, pellem detraho.

Ἐκδερματίζω, idem.

Ἐκδεσμεύω, f. εύσω, revincio, religo.

Ἐκδέχομαι, fut. ξομαι, excipio, ſuccedo; (2) exſpecto; (3) ſuſcipio; (4) inſidiis aut vi excipere, i. e. capere, interficere. Σὺ μὲν μένων νῦν 'κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχȣ, Soph. Phil. 122.

Ἐκδέω, f. ήσω, religo. Ex ἐκ, & δέω, *ligo*.

Ἐκδηθύνω, f. νῶ, tardo, moror. *Aret.*

Ἔκδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, evidens. Hinc

Ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſto; (2) explico.

Ἐκδηλότατα, *Adv.* clariſſimè.

Ἐκδήλως, manifeſtè.

Ἐκδημαγωγέω, concionibus concilio mihi plebem.

Ἐκδημέω, ῶ, f. ήσω, domo abſum, peregrè ſum, peregrinor. Ex δῆμος. Hinc

Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio.

Ἐκδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio. A ſeq. & κόπτω.

Ἔκδημος, ὁ ϗ ἡ, peregrè agens, peregrinus.

Ἐκδημοσεύω, palam facio; (2) publico.

Ἐκδιαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio.

Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, deciſco à diſciplinâ, genere vitæ, victûs. Ab ἐκ, & δίαιτα.

Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, diſceſſio à diſciplinâ; (2) vitâ in luxum effusâ. A præc.

Ἐκδιαπρίζω, reſeco veluti ſerrâ ſæpe feriendo.

Ἐκδίδαγμα, τὸ, tirocinium. Ab

Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, edocendum curo. Λόγῳ δέ σε βραχεῖ τοῦτ' ἐκδιδάξω, Soph. Phil. 435.

Ἐκδιδοῦν, *exonerare ſe*, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκδιδόναι, à verbo ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδράσκω, effugio.

Ἐκδιδρήσκειν, *Ion.* pro ἐκδιδράσκειν.

Ἐκδιδύσκω, exuo. Ab ἐκδύω.

Ἐκδίδωμι, edo; (2) dedo in poteſtatem alterius; (3) do nuptui, eloco, *item* nubo; (4) loco docendum, faciendum, &c. (5) erumpo in aliquem locum, influo, illabor. Τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, Matt. 21, 41.

Ἐκδιεκπαίω, eruptionem facio.

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, enarro, explico. Ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, Act. 15, 3.

Ἐκδιΐστημι, disjungo.

Ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.

Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciſcor. Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου, Luc. 18, 3. Ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, Apoc. 19, 2. Ex ἐκ, & δικη, *jus, ultio.* Hinc

Ἐκδίκημα, τὸ, ſcelus, pœnâ dignum:

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta:

Ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.

Ἐκδικητικὸς, ulciſcendi vim, munus habens.

Ἐκδικία, ας, ἡ, defenſio, vindicta; (2) juris ceſſio, remiſſio, item debiti. Ab

Ἔκδικος, ου, ultor, vindex, defenſor; (2) *adjectivè* injuſtus. Ex ἐκ, & δίκη.

Ἐκδικοῦντες, *ulciſcentes*, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro ἐκδικέοντες, à verbo ἐκδικέω.

Ἐκδίκως, *Adv.* injuſtè. Ab ἔκδικος,

Ἐκδινεῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἐκδινοῦσι, ab ἐκδινέω.

Ἐκδιόθεν, *Adv.* ex Jove, divinitùs.

Ἐκδιφρεύω, f. εύσω, è curru vel ſellâ excutio.

Ἐκδιωκτέον, propulſare oportet. Ab

Ἐκδιώκω, f. ξω, expello; (2) vexo, affligo. Ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, 1 Theſſ. 2, 15. Hinc

Ἐκδίωξις, εως, ἡ, inſectatio; (2) expulſio.

Ἐκδοκιμάζω, exploro, examino.

Ἐκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo, excutio.

Ἐκδορὰ, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulſio. Ab ἐκδέρω, *excorio.* Unde

Ἐκδορία, ſc. φάρμακα, ων, τα, medicamenta cutem rodentia & exulcerantia.

Ἐκδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui edi, ſeu dedi poteſt, vel debet, locatitius, elocatus:

Ἔκδοσις, εως, ἡ, editio; (2) deditio; (3) locatio; (4) deſponſatio; (5) nauticum fœnus.

Ἐκδοτέος, έα, έον, edendus; (2) evulgandus; (3) dedendus. Ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδοτικὸς, ὴ, ὸν, locatus mercede.

Ἔκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, deditus, traditus, proditus; (2) nupta.

Ἐκδοὺς, aor. 2. part. act. v. ἐκδίδωμι.

Ἐκδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, ciſterna. Ab

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio; (2) exſpectatio; (3) ſuſceptio; (4) conjectura, ap. *Polyb.* (5) convivium. Ab ἐκδέχομαι.

Ἐκδρακοντόω, in draconem converto; (2) efferare, *in Paſſ.* gravi irâ excandeſcere.

Ἐκδραμεῖν, excurrere.

Ἐκδραμὼν, excurrens, ab inuſ. ἐνδρέμω.

Ἐκδρᾶν, *effugere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκδράειν. Ab ἐκδράω.

Ἔκδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex drachmarum eſt. Ex ἕξ, & δραχμὴ, *drachma.*

Ἐκδρέπω, & ἐκδρέπομαι, decerpo.

Ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, excurſus. Ab ἐκτρέχω, *excurro.*

Ἔκδρομος, qui extra inſtitutum curſum fertur. Ab eod.

Ἔκδυμα, ατος, τὸ, exuviæ. Ab ἐκδύω.

Ἐκδῦναι, a. 2. inf. act. v. ἐκδύνω.

Ἐκδυνομένω, dat. ſing. præſ. part. paſſ.

Ἐκδύνω, emergo. Ἐκδῦναι κακῶν, ὄλεθρον, effugere.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, ſpoliatio; (2) exitus, emerſio, effugium. Ab ἐκδύω, vel ἐκδύνω.

Ἐκδυσωπέω, abſterreo; (2) commoveo precibus, auctoritate. *Joſ.*

Ἐκδυσώπησις, ἡ, ſupplicatio.

Ἐκδύω, f. ύσω, ſpolio, exuo. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, Mar. 15, 20. Ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην, 1 Sam. 18, 3.

Ἐκδωριεύω, *Dor.* loqui dedoceo.

Ἐκδώσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐκέδασσε, *diſſipavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκέδασε. A κεδάω.

Ἐκεῖ, *Adv.* illic; (2) illùc, eò. Ab ἐκεῖνος.

Ἐκεῖθεν, *Adv.* illinc. Ab ἐκεῖ.

Ἐκεῖθι, *Adv.* illic, ibi. Ab eod.

Ἔκειν, *cedere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro εἴκειν.

Ἐκείνα, *illa*, *Dor.* pro ἐκείνη, ab ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, *illorum*, gen. pl. *Ion.* pro ἐκείνων.

Ἐκείνῃ, *Adv.* illic; (2) illâ ratione, illa viâ.

ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ, είνη, εῖνο, ille. Hinc

Ἐκείνως, *Adv.* illo modo.

Ἔκειτο, 3. ſing. imperf. ind. verbi κεῖμαι.

Ἐκεκάσμην, 1. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. κάζω.

Ἐκέκλετο, 3. ſing. imperf. ind. v. κέκλομαι.

Ἐκέκλιτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. κλίνω.

Ἐκεκλόφειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Att.* verbi κλέπτω.

Ἐκεκοσμέατο, *ornati erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεκόσμηντο, à κοσμέω.

Ἐκέκτηντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. v. κλάομαι.

Ἐκέκλησο, 2. ſing. pluſq. perf. indic. paſſ.

Ἐκέλευ, 2. ſing. imperf. ind. *Dor.* pro ἐκέλου, à κέλομαι.

Ἐκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. v. κελεύω.

Ἐκέλευσα, *juſſi*, a. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Ἐκέρδανεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κερδαίνω.

Ἐκέρδησα, aor. 1. ind. act. v. κερδέω.

Ἔκερσα, *totondi*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκειρα. A κείρω.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ἐκεχειρίαν ἐνιαύσιον ἐποιήσαντο, *Thucyd.* Ex ἔχω, *cohibeo*, & χεὶρ, *manus.*

Ἐκεχειροφόρος, fecialis.

Ἐκεχήνην, *hiaveram*, 1. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἐκεχήνειν, ab ἐκχαίνω.

Ἔκζεμα, ατος, τὸ, fervor, æſtuatio.

Ἔκζεσις, εως, ἡ, idem.

Ἔκζεσμα, ατος, τὸ, idem. Ab

Ἐκζέω, f. έσω, efferveo, efferveſco, ebullio; (2) ebullire facio. Μὴ ἐκζέσῃς, Gen. 49, 4. Ἐκζέσε σκώληκας, Exod. 16, 20.

Ἔκζεστος, ον, fervens.

Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. Καίπερ κατὰ δακρύων, ἐκζητήσας αὐτὴν, Heb. 12, 17.

Ἐκζητηθῇ, *repoſcatur*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἐκζητέω, *repoſco.* Unde

Ἐκζήτησις, εως, ἡ, exquiſitio, inquiſitio.

Ἐκζωόομαι, οῦμαι, animal fio.

Ἐκζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exſuſcito ſopitum ignem; (2) aliud quidvis. Ἐκζωπυρεῖν συγγένειαν. Plut. Hinc

Ἐκζωπύρησις, εως, ἡ, exſuſcitatio, accenſio.

Ἔκηα, *combuſſi*, a. 1. ind. act. verbi καίω.

Ἑκηβολία, ἡ, peritia jaculandi eminùs. Ab

Ἑκηβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longè jaculans. Ex ἑκὰς, & βάλλω, *facio.*

Ἔκηδε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κήδω.

Ἐκήκεον, imperf. ind. act. v. κηκέω.

Ἐκηλία, ἡ, quies; (2) benigna tractatio. Ab

ἝΚΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, quietus, mitis, pacificus.

Ἑκήλως, *Adv.* quietè, pacificè, remiſsè.

Ἐκηρύχθην, a. 1. ind. paſſ. v. κηρύσσω.

Ἕκητι, *Adv.* cauſsâ, gratiâ; (2) voluntariè; (3) ſine, abſque. Ab ἑκων.

Ἐκθαλαττόω, mare facio, ſc. è terrâ continente, mari obruo.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, obſtupeſco, expaveſco. Ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, Marc. 9, 15. Ab

Ἔκθαμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mente attonitâ ſtupet, attonitus, ſtupore perculſus.

Ἐκθαμνίζω, exſtirpo. Ex θάμνος, *frutex*, Æſchyl. Sept. 72.

Ἐκθαῤῥέω, f. ήσω, valdè confido.

Ἐκθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκθαυμάζω, f. άσω, valdè admiror, prædico.

Ἐκθεάομαι, ſpecto.

Ἐκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco; (2) nudo, patefacio; (3) arguo; (4) explodo, exigo. Ταχέως ἐξεθεάτρισαν αὐτοὺς, Polyb.

Ἐκθειάζω, f. άσω, deo dedico, conſecro; (2) in numerum deorum refero; (3) divinum habeo, valdè admiror. Hinc

Ἐκθειασμὸς, οῦ, ὁ, conſecratio, admiratio.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid publicè expoſitum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.

Ἐκθέμεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐκθεῖν.

Ἐκθεόω, ῶ, deum facio; ἐκθεοῦσθαι, deum fieri.

Ἐκθεραπεύω, f. εύσω, cultu & obſervantiâ concilio, vel demereor; (2) ſano, perſano. Ὀβίνιον ἐξεθεράπευσε δώροις, Plut.

Ἐκθερίζω, fut. ίσω, meto, demeto.

Ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.

Ἐκθερμάνασα, a. 1. part. act. fem. gen. verbi ἐκθερμαίνω.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἐκτίθημι.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expoſitio; (2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum & promulgatum; (3) finis, clauſula, *oppon.* εἴσθεσις. Ab ἐκτίθημι.

Ἔκθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, exlex; (2) lege vetitus, illicitus, nefarius.

Ἐκθέσμως, *Adv.* contra leges.

Ἐκθέσφατα, oracula, Hom. Il. ε. 64. Ubi tamen aliqui legunt ſeparatim θεῶν ἐκ θέσφατα, ut ſit, ἐκ θεῶν θέσφατα.

Ἐκθετικὸς, ὴ, ὸν, expoſitivus:

Ἔκθετος, ὁ ϗ ἡ, expoſitus. Ab ἐκτίθημι.

Ἐκθέω, f. θεύσομαι, excurro, propero.

Ἐκθέωσις, ἡ, conſecratio, relatio in Deos:

Ἐκθεωτικὸς, ὴ, ὸν, deificus. Ab ἐκθεόω.

Ἐκθηλάζω, fut. άσω, exſugo.

Ἐκθήλυνσις, ἡ, effeminatio; (2) imbecillitas, extenuatio, mollities, diſſolutio morum.

Ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo.

Ἐκθηρεύω, venor.

Ἐκθηρίζω, effero, exaſpero.

Ἐκθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, mitem naturam in belluinam muto.

Ἐκθησαυρίζω, f. ίσω, è theſauro depromo; (2) theſaurum exhaurio.

Ἐκθλίβω, f. ψω, elido, ejicio. Hinc

Ἔκθλιμμα, τὸ, eliſio; (2) ſummæ cutis exulceratio è compreſſione aut colliſione.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, eliſio; (2) ejectio; (3) figura grammatica, quâ litera eliditur.

Ἐκθνήσκω, animo linqui ac pro mortuo jacere; (2) vehementi animo percellor, timore exanimor, præternaturali morte, ut fame, ſiti, &c. extingui.

Ἐκθορέω, ῶ, exſilio, a. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορες. Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, Heſ. Θ. 281.

Ἐκθόρνυμι, idem, *Aret.* Ex ἐκ, & θόρνυμι.

Ἐκθορυβέω, ῶ, f. ήσω, perturbo, *Aret.*

Ἐκθροεῖν, ἐκθροῆσαι, enunciare, indicare. Ὅς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ, Soph. Oed. 1420.

Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo. Hinc

Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio.

Ἐκθρώσκω, exſilio, proſilio.

Ἔκθυμα, ατος, τὸ, quod per cutem quaſi erumpit, puſtula, papula. Ab ἐκθύω.

Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, fortitudo. Ab ἔκθυμος.

Ἐκθυμιάω, ῶ, ſuffio, adoleo, accendo.

Ἔκθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo promptus, alacer, fortis.

Ἐκθύμως, *Adv.* alacriter, promptè, fortiter.

Ἐκθύομαι, placo, expio.

Ἐκθύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expiandus. A præc.

Ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio, ſacrificium.

Ἐκθύω, futur. ύσω, perdo & quaſi macto; (2) efferveo, erumpo.

Ἐκίνησα, *movi*, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἔκιον, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi κίω.

Ἐκίρνη, *miſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρναε, à κιρνάω.

Ἐκίχανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κιχάνω.

Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuſè rideo.

Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo, ejicio. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 Cor. 5, 7.

Ἐκκαθάρατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. v. ἐκκαθαίρω.

Ἐκκαθεύδω, dormio, edormio.

Ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, ſedecim.

Ἐκκαιδεκάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſedecim palmos longus. Ex δῶρον, *palmus*.

Ἐκκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, ſedecim annorum tempus. Ex ἐκκαίδεκα, & ἔτος, *annus*.

Ἐκκαιδεκαέτης, ου, ὁ, qui ſedecim annorum eſt. Ex iiſd.

Ἐκκαιδεκάπηχυς, ſedecim cubitos æquans.

Ἐκκαιδεκαστάδιος, ον, ſedecim ſtadia habens.

Ἐκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus ſextus.

Ἐκκαιδεκέτης, ου, ὁ, idem quod ἐκκαιδεκαέτης.

Ἐκκαιδεκήρης, εος, ἡ, ſc. ναῦς, navis ſedecim ordinum. Ex ἐκκαίδεκα, & ἐρέσσω.

Ἔκκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) exoletus. Ex ἐκ, & καιρος, *tempus*.

Ἐκκαίω, exuro; (2) accendo, Rom. 1, 27.

Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, ſegneſco; (2) malis ſuccumbo. Αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου, Epheſ. 3, 13. Ex κακός.

Ἐκκακῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. verbi ἐκκακέω.

Ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metaphora à ſpicilegio, ἀπὸ τῆς καλαμης, *à culmo, ſpicâ*; vel etiam ἀπὸ τοῦ ἀσπαλιευτικοῦ καλάμου, *ab arundine piſcatoriâ*. Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται, Ariſtoph. Veſp. 607.

Ἐκκαλαμασθαι, præſ. infin. paſſ. *contr.* pro ἐκκαλαμάεσθαι, ab ἐκκαλαμάομαι.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἐκκαλέω, ῶ, & ἐκκαλέσωμαι, Ariſtoph. Conc. 34. evoco, elicio.

Ἐκκαλύνω, deformo, corrumpo.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo; (2) in theatrum produco ſpectandum.

Ἐγκάμνω, defatigor, labori aut dolori ſuccumbo.

Ἐκκανάξαι, evacuare, exhaurire. Ut ſupra ἐγκανάξαι, infundere.

Ἐκκαπηλεύω, f. ευσω, adultero cauponum more; (2) cauponor.

Ἐκκαρπίζω, fructus decerpo & percipio, & ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.

Ἐκκαρπόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Hinc

Ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructuum accommodorum perceptio.

Ἐκκαταγγέλλω, indico. Ἐκκαταγγείλας ἀγῶνα. Plut.

Ἐκκαταλείπω, relinquo, penitùs deſtituo.

Ἐκκατάτασις, ἡ, membri luxati per extenſionem repoſitio, *ut ſimp.* (2) luxatio ipſa; eſt universè, rei ultra modum extenſio.

Ἐκκατείδω, inuſitat. conſpicor.

Ἐκκατιδὼν, aor. 2. part. act. v. ἐκκατείδω.

Ἐκκαυλέω, ῶ, fut. ήσω, cauleſco, caulem emitto; (2) in caulè marceſco. Hinc

Ἐκκαύλημα, ατος, τὸ, id quod caulis inſtar erumpit; (2) caulis ſcapus.

Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emiſſio.

Ἐκκαυλίζω, caulem evello. Ab eod.

Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, id quo, aut per quod accendimus. Ab ἐκκαίω.

Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accenſio, aduſtio, ardor.

Ἐκκαυστικὸς, ἡ, ὸν, inflammandi & accendendi vim habens. Ab eod.

Ἔκκειμαι, expoſitus ſum, pateo.

Ἐκκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, devius.

Ἐκκέλευστος, ſubornatus; quaſi ἐξ ἄλλων κελευθείς.

Ἐκκενοῦν, pro ἐκκενόειν. Ab

Ἐκκενόω, ῶ, fut. ώσω, evacuo, exinanio; (2) denudo. Ex ἐκ, & κενός.

Ἐκκεντάω, ῶ, pungo, ſtimulo, transfigo, interficio. Οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, Apoc. 1, 7.

Ἐκκεντέω, ῶ, idem.

Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.

Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egeſtio, evacuatio.

Ἐκκεραΐζω, diripio, vaſto, exſcindo.

Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκεραννύω, f. ἐκκεράσω, effundendo miſceo.

Ἐκκεχυμένως, liberaliter, benignè; (2) effuſè, de riſu, &c. Ab ἐκχέω.

Ἐκκέχυται, *effuſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*.

Ἐκκήρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, voce præconis exterminatus, publicè expulſus; (2) expulſus, exactus, ejectus. Ab

Ἐκκηρύσσω, vel ττω, f. ξω, præconis voce extermino, ejicio in exilium. Ἐξεκήρυξεν ἐκ τῆς πολεως, Æſchin.

Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito; (2) *item* pro κινέω *undè paſſ. pro* appetere, cum præp. πρὸς. Σὺ γὰρ μ' ἀπευνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ, Soph. Trach. 1258. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα; id. Oed. Tyr. 363.

Ἐκκλάω, fut. άσω, defringo. Τῇ ἀπιστία ἐξεκλασθησαν, Rom. 11, 20.

Ἐκκλείω, fut. είσω, excludo, amoveo, rejicio. Ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, Gal. 4, 17.

Ἐκκλέπτω, f. ψω, furtim ſubduco, diciturque & de reis, qui per fraudem periculo & pœnâ eripiuntur. Μὴ ἐκκλέψῃς λόγον, ne celes, Soph. Trach. 444. Τὴν Φιλοκτήτου σὲ δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων, dictis dicere, Soph. Phil. 54. Ἐκκλέψας ἐμὲ, decipiens, ibid. 959.

Ἐκκληΐζεσθαι, *excludi*, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐκκληΐζω, f. ΐσω, excludo. Ab ἐκκλείω.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus, civium convocatus; (2) locus concionis; (3) Eccleſia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in unâ aliquâ civitate, vel etiam in unâ aliquâ domo; (6) ſoli paſtores & preſbyteri, qui Eccleſiæ præſunt; (7) ſoli auditores; (8) locus in quo cœtus ſacer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω. Hinc

Ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) ſum in concione, concioni interſum; (4) in concionem voco. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάζοντες, Thuc.

Ἐκκλησιασμὸς, ου, ὁ, concio. A præc.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, concionator, qui in concione verba fecit; (2) qui in concione ſententiam dicit; (3) qui in concione adeſt.

Ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad concionem pertinens; (2) eccleſiaſticus, ad Eccleſiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸν, apud Athenienſes merces eorum, qui concioni interfuerunt.

Ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλητεύω, f. εύσω, ob λιπομαρτυρίαν, teſtimonium non dictum in jus voco.

Ἐκκλητικός, ἡ, ὸν, evocandi, item alliciendi, & eliciendi vim habens. Ab ἐκκλητος.

Ἐκκλητικῶς, *Adv.* evocando, eliciendo.

Ἔκκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio eſt; (4) ad certam conſultationem deſtinatus.

Ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειάθησαν, Rom. 3, 12. Hinc

Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio, devitatio.

Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Τον ἐπὶ ψυχῇ ῥύπον ἐκκλύζειν, Luc. Hinc

Ἔκκλυσμα, ατος, τὸ, elutio.

Ἐκκλώζω, explodo, exſibilo.

Ἐκκναισεῦνται, 3. pl. fut. ind. act. *Æol. & Dor.* pro ἐκκναίσουσι. Ab

Ἐκκναίω, odioſè ſtrido, moleſtiâ adficio.

Ἐκκνίζω, f. εύσω, excido, expungo, evello, excerpo, erado.

Ἐκκοβαλικεύεσθαι, apud Ariſtophanem, fraudulentis adulationibus circumvenire, aſtutè furari. Ὥσπερεὶ, γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται, Ariſtoph. Eq. 270.

Ἐκκοιλίζω, è ventre eximo.

Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, ſomno excitor.

Ἐκκοιτέω, ῶ, dormio foris. A κοίτη.

Ἐκκοκκίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo; (2) ſpolio, viduo. Ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σου, Ariſtoph. Lyſ. 366.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, exſculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ova. Hinc

Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, exciſio, quæ tundendo fit, excluſio ovorum.

Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι, Act. 27, 42.

Ἐκκολύπτω, cortice nudo.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab

Ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto. Ἐκκομίσας ἐμαυτὸν ϗ χρήματα, Herodot. Ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, Luc. 7, 12. Hinc

Ἐκκόμισαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. ejuſdem.

Ἐκκομισμὸς, ου, ὁ, exportatio, evectio.

Ἐκκομπάζω, f. άσω, inſoleſco.

Ἐκκομψεύω, lepidus, venuſtus, argutus ſum in ornatu, ſermone, &c.

Ἐκκονιόω, à pulvere purgo.

Ἐκκοπεὺς, έως, ὁ, ſcalprum ad exſectiones.

Ἐκκοπὴ, ῆς, exciſio. Ab ἐκκοπτω.

Ἔκκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, feſſus, laſſatus, laſſitudine enervatus. Ex ἐκ, & κόπος, *labor*.

Ἐκκοπρέω, & ἐκκοπρίζω, ſtercus edo, alvum levo.

Ἐκκοπρόω, idem; (2) ſtercus vel cœnum expurgo, amolior.

Ἐκκόπρωσις, ἡ, alvi laxatio.

Ἐκκοπρωτικὸς, ἡ, ὸν, laxandi vim habens.

Ἐκκόπτω, exſcindo, extundo; (2) *omninò* de medio tollo; (3) impedio, & quantum in me eſt, tollo; (4) frango, debilito. Κλαύσει γὰρ ἢν ἅπαξ γε τὼ 'φθαλμὼ ἐκκοπῇς, Ariſtoph. Av. 348.

Ἐκκορακίζω, ad corvos ablego, Suid. abigo, ejicio, faceſſere jubeo. Ex ἐκ, & κόραξ.

Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo expurgo; (2) excutio; (3) deformo, corrumpo.

Ἐκκορυφόω, ῶ, fut. ώσω, ſummatim dico; (2) faſtigo, conformo ad modum faſtigii aut verticis.

Ἐκκουφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo. A κοῦφος.

Ἔκκοψον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐκκόπτω.

Ἐκκραγγάνω, vociferor.

Ἐκκράζω, exclamo.

Ἐκκραιπαλάω, ebrius ſum; (2) exhalo crapulam.

Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, ſuſpenſus ſum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων, Luc. 19, 48.

Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμάω, ſuſpendo. Ex iiſd.

Ἐκκρεμὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, pendulus, dependens. A præc.

Ἐκκρήμνημι, idem quod ἐκκρεμαννυμι.

Ἐκκρίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablacto. Ἐκκρίνουσι δὲ τῶν καμήλων ἐνιαύσιον τὸν ἔκγονον, Ariſtot. Hinc

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhauſtio; (3) evaporatio, vapor.

Ἐκκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens:

Ἔκκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſelectus, eximius:

Ἐκκροτεω, excutio ſc. fragore & cum ſonitu.

Ἔκκρουσις, εως, excuſſio, exturbatio.

Ἔκκρουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, excuſſus, exturbatus; (2) ſtupefactus. Ab

Ἐκκρούω, f. ούσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio à me, procraſtino; (5) tero. Ἐκκρούειν τὸν καιρὸν εἰς τὴν ὑστεραίαν, τὸν φθόνον. Ἐκκρούσω τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν, Dem.

Ἐκκτυπεω, cum ſonitu erumpo.

Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jactâ aleâ periclitor, v. gr. prælium ineundo.

Ἐκκυβιστάω, ῶ, præceps in caput deſilio.

Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, converſione machinæ in ſcenâ offendo, quod intus agitur; (2) revelo, patefacio.

Ἐκκύκλημα, τος, τὸ, machina theatralis, quæ effert res ſpectandas.

Ἐκκύλιστος στέφανος, quaſi dicas, rotatilis & volubilis corona. Ab

Ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω, & ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo.

Ἐκκυμαίνω, fluctuando exundo; (2) fluctuo; (3) ejicio in littus.

Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.

Ἐκκυματίζω, fluctibus ad littus ejicio.

Ἐκκυνηγετέω, perſequor feras.

Ἐκκυνοι κύνες, canes morbo quodam affecti, & hinc à canum ſocietate remoti.

Ἐκκύπτω, f. ψω, proſpicio; (2) promineo, foris appareo.

Ἐκκωδωνίζω, divulgo. A κώδων.

Ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo.

Ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, ſurdum facio; (2) hebeto; vim adimo. Ὅστις ἡμῶν τας Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν, Ariſtoph. Eq. 312.

Ἐκκωφόω, ῶ, fut. ώσω, idem.

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλάζω.

Ἔκλαγον, *clamavi*, aor. 2. ind. act.

Ἐκλαγχάνω, ſortior. Ὅπως πατρώας τύμϐον ἐκλαγχον, χθονος, Soph. El. 762. Κακῶν μέρος ἐξέλαχον, Ariſtoph. Θεσμ. 1080.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. med. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλακτίζω, fut. ίσω, calces in ſublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων, Ariſtoph. Veſp. 1481. Hinc

Ἐκλάκτισμα, ατος, τὸ, ſaltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.

Ἐκλακτισμος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραγγείλας, μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, Act. 23, 22.

Ἐκλαμϐάνω, f. λήψομαι, percipio, conſequor; (2) excipio; (3) deligo; (4) conduco, redimo. Οἱ παρ' ἑκατέρων ἐκλαϐόντες, Philo.

Ἐκλαμπάνω, idem quod ἐκλάμπω.

Ἔκλαμπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucidus, fulgidus.

Ἐκλαμπρύνω, illuſtro, & ἐκλαμπρύνομαι, clareſco, illuſtrior fio; (2) glorior.

Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo; (3) majore laude eniteſco. Ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ, Ariſtoph. Lyſ. 390. Οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας ἐξέλαμψεν, Av. 1716. Εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας, Lycurg. 1091. Hinc

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, ſplendor eniteſcens.

Ἐκλανθάνομαι, obliviſcor. Ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, Heb. 12, 5. Ex λανθάνω.

Ἐκλαξεύω, exſpolio, exſculpo, *impr.* ſaxo.

Ἐκλάπην, a. 2. ind. paſſ. v. κλέπτω.

Ἐκλάπτω, lambendo ebibo, ſeu exſorbeo. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον, Lycurg. 1201.

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω.

Ἐκλατομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides excido; (2) lapidibus conſtruo.

Ἔκλαυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κλαίω.

Ἐκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio.

Ἐκλαχανίσασθαι, olus decerpere. A λάχανον.

Ἐκλεαίνω, lævigo, complano; (2) tero & comminuo.

Ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detraho; (4) exigo, ſc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. gr. mercedem; (6) Ex *Hebr. in med.* amo, item appeto, probo. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, Luc. 10, 42.

Ἔκλειγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum quod alias electuarium dicitur.

Ἐκλεικτὸν, οῦ, τὸ, idem. Ab ἐκλείχω.

Ἐκλειοτριϐέω, ῶ, f. ήσω, tero minutiſſimè, contero & contundo, ita, ut leviſſimum evadat. Ex ἐκ, λεῖος, & τρίϐω.

Ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, eclipticus, defectivus. Ab

Ἐκλείπω, futur. ψω, derelinquo, deſero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, deſum. Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδοὺς, Ariſtoph. Nub. 384. Ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, Luc. 22, 32.

Ἐκλείσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. κλείω.

Ἐκλείχω, delambo; (2) in ecligmate ſumo.

Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium ſolis, vel lunæ, eclipſis. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλεκτικοὶ, philoſophi, qui nulli ſectæ addicti, ex omnibus deligunt, quod maximè placet.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, electus; (2) eximius; (3) *Ex Hebr.* ſanctus, *item* carus. Ab ἐκλέγω.

Ἐκλελάθον, *latui*, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐξέλαθον, à verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.

Ἐκλελάθων, præſ. part. act. v. ἐκλελάθω.

Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. ind. paſſ. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλελυμένως, *Adv.* ſolutè, remiſsè; (2) minus ornatè, & elaboratè. Ab ἐκλύω.

Ἔκλεμμα, τὸ, cortex, vide λέμμα.

Ἔκλεξις, εως, ἡ, delectus, electio.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλέγω.

Ἐκλεπίζω, f. ίσω, ex cortice & putamine eximo, decortico, deſquamo; (2) excludo, excudo.

Ἐκλέπισις, έως, ἡ, corticis detractio; (2) pullorum excluſio.

Ἔκλεπτος, ον, valdè tenuis.

Ἐκλεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, minutiſſima quæque perſequor.

Ἐκλεπτύνω, extenuo; (2) conficio tabe, macie.

Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.

Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.

Ἔκλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè albus, valdè pallidus.

Ἔκλεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κλέπω.

Ἐκλήγω, f. ξω, deſiſto, deſino ab, ceſſo ab.

Ἐκληθάνω, obliviſci facio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλήθην, a. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἐκαλήθην. à καλέω.

Ἐκλέθητε, *vocati eſtis*, 2. pl. a. 2. ind. paſſ.

Ἐκλήθω, unde ἐκλέλαθον, apud Hom. Il. 2, 600. pro ἐξέλαθον, obliviſci facio, (potius à v. λελάθω, quod fit à λέληθα, *Ern.*)

Ἐκλέϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κληΐζω.

Ἐκλήπτωρ, ορος, ἡ, exceptor; (2) ſuſceptor. Ab ἐκλαμϐάνω. Unde

Ἔκληψις, εως, ἡ, exceptio; (2) ſuſceptio; (3) collectio; (4) conductio. Ab eod.

Ἐκληρέω, nugor, deliro.

Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλιθάζω, f. άσω, lapido; (2) lapis fio.

Ἐκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides lego, i. e. legendo eximo.

Ἐκλισμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Ab

Ἔκλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fame confectus, jejunus.

Ἐκλιμνόω, palude obruo, ſtagnum facio.

Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.

Ἔκλιναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλίνω.

Ἐκλινάτω, *declinet*, 3. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἐκλινέω, ῶ, f. ήσω, è retibus evado, ſeu effugio. Ex ἐκ, & λίνον, *linum.*

Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. *Poet. & Dor.* pro ἐκλίνθημεν, à verbo κλίνω.

Ἐκλιπαίνω, pinguefacio.

Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impensè oro, obteſtor; (2) impensè orando exoro.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκλείπω. Unde

Ἐκλιπης, εος, ὁ ϗ ἡ, deficiens, prætermiſſus.

Ἐκλίπητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐκλείπω.

Ἐκλογέομαι, excuſo, crimen diluo. A λέγω.

Ἐκλογεύς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor. Ex iiſd.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen paſtorale, ecloga; (3) excerpta; (4) præſtantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω, *eligo.*

Ἐκλόγω, f. ξω, eligo. Ἐκλογεῖν τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας, Iſocr.

Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero; (2) reputo, perpendo, æſtimo; (3) explico rationes rei, demonſtro. Εἰ σωφρόνως τις τὸν πόλεμον ἐκλογίζοιτο, Thuc. Hinc

Ἐκλογισμος, ου, ὁ, computatio, æſtimatio; (2) conſilium.

Ἐκλογιστὴς, οῦ, ὁ, præfectus rationibus.

Ἐκλογιστία, ας, ἡ, enumeratio; (2) comparatio; (3) numeratio facta poſito calculo.

Ἐκλονέοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. κλονέω.

Ἐκλοποφόρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κλοποφορέω.

Ἐκλούω, f. έσω, eluo, abluo.

Ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor. Ὅν ὁ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται, Lycurg. 468.

Ἐκλοχίζω, f. ίσω, è cohorte ſeligo; (2) in cohortes diſtribuo.

Ἐκλοχμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, ſilveſco denſis fruticibus, fruticor, fruticeſco. Ex λόχμη, *locus fruticoſus & inſidiis aptus.*

Ἐκλύζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. κλύζω.

Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. ἐκλύω.

Ἔκλυον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. κλύω.

Ἔκλυπος, ον, admodum triſtis.

Ἐκλύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλύω. Unde

Ἔκλυσις, εως, ἡ, exſolutio, diſſolutio, liberatio; (2) imbecillitas, debilitatio; (3) deliquium animi viriumque.

Ἐκλυσσάω, ῶ, rabie & impetu feror; (2) cupidè appeto; nam & λύσσα dicitur de amore inſano. Ex λύσσα, *rabies.*

Ἐκλυτήριον, τὸ, piaculum libertatis, qui morte ſuâ medetur malis publicis.

Ἔκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſolutus, languidus, effeminatus. Ab ἐκλύω.

Ἐκλύτως, ſolutè, expeditè.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἐκλύω, f. ύσω, exſolvo; (2) dirimo; (3) diſſipo; (4) diſcedo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) deſtituo, relinquo; (8) libero. Καὶ μὴν φόϐοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην, ablegavi, Soph. Aj. 531. Μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ, Mat. 15, 32.

Ἐκλωϐέω, f. ήσω, injuriâ afficio, dedecoro, mutilo, detrunco. Μόλις δ' ἐρῶ ἃ ἔτλην γ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωϐήθην μολὼν, Soph. Phil. 329.

Ἐκλωπίζω, f. ίσω, veſte exuo. Ex λώπη.

Ἐκμαγεῖον, τὸ, mantile, ſpongia, & quocunque ad abſtergendum, expurgandumve utimur; (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum, velut in cerâ ſignum, unde & σφραγὶς exponitur; (3) illud ipſum, quod recipit ſpeciem & figuram, unde ap. *Plat.* materia ſuſceptrix & genetrix formarum variarum ſic vocatur. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαγειόω, exprimo, effingo. A præc.

Ἔκμαγμα, τος, τὸ, maſſa ſubacta; (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum.

Ἐκμαίνομαι, valdè furo; (2) furo, inſanio.

Ἐκμαίνω, in furorem ago; (2) amore incendo. Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; Ariſtoph. Conc. 961.

Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, (prorſus) beatum prædico.

Ἔκμακτρον, τὸ, impreſſa ſpecies, veſtigium.

Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio; (2) effemino.

Ἐκμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, furioſus; (2) inſanè cupiens, amans. Ex ἐκ, & μαίνομαι.

Ἐκμανθάνω, f. θήσομαι, perdiſco, ediſco; (2) cognoſco, intelligo. Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε, ϗ φρόνημα, ϗ γνώμην. Soph. Ant. 181. Ἔπειτ' ἀκούσας ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων, Ariſtoph. C. 244.

Ἐκμανῶ, a. 2. conj. paſſ. v. ἐκμαίνω.

Ἐκμανῶς, furioſè, ardenter.

Ἐκμάξας, *qui abſterſit*, a. 1. part. act. verbi ἐκμάσσω, *abſterge.*

Ἔκμαξις, εως, ἡ, deterſio. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.

Ἐκμαργόω, amentem reddo.

Ἐκμαρτυρέω, f. ήσω, teſtimonium abſens edo, mitto.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium abſentis.

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, idem.

Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω, & ἐκμάττομαι, extergo, abſtergo; (2) exprimo; (3) veneficiis defixum ac devotum libero. Ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ, Joan. 12. 3. Ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους, Lycurg. 138.

Ἐκμαστεύω, quæro, indago.

Ἐκματαιόομαι, οῦμαι, vanus fio.

Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκμειλίσσω, demulceo, delinio.

Ἐκμελεία, ἡ, cantus extra numerum, ſine numeris.

Ἐκμελέτα, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ἐκμελέτας. Ab

Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo. Πολιτείαν τὴν ἀρίϛην ἐκμελετήσαιμι, Luc.

Ἐκμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſocors, iners; (2) qui eſt extra modulationem, abſonus, inconcinnus; (3) viribus carens, invalidus; (4) Luxatus. Ex ἐκ, & μέλει, vel μέλος.

Ἐκμελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ, & μέλος, membrum. Unde

Ἐκμελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invalidus, Heſ.

Ἐκμελῶς, Adv. cum reſolutione membrorum, ſeu luxatione.

Ἐκμεμύθηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐκμυθέομαι.

Ἐκμετρέω, ῶ, f. ἐκμετρȣ̃μαι, emetior, dimetior. Τὴν Κορινθίαν ἐκμετρȣ́μενος χθόνα, Soph. Oed. 805.

Ἐμετρησις, ἡ, dimenſio.

Ἐκμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, modum excedens. Ex ἐκ, & μέτρον, menſura. Hinc

Ἐκμέτρως, Adv. modum excedendo, immodicè.

Ἐκμηκύνω, longum facio, extendo.

Ἐκμηνίω, f. ίσω, excandeſco irâ, indignor.

Ἔκμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſex menſium eſt.

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo; (2) extraho; (3) explico, de acie. Ex μηρύω.

Ἐκμιαίνομαι, polluor nominatim profluvio ſeminis. Ex ἐκ, & μιαίνω.

Ἐκμιμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, imitando exprimo. Σφιγγὸς κελαινης γῆρυν ἐκμιμȣμένη, Lycurg. 7. Πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ϖοιȣ̃σιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμȣ́μενοι, Ariſtoph. Av. 1290.

Ἔκμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui merces non datur.

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco. A præc.

Ἐκμίσθως, Adv. ita ut merces non datur.

Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pactâ mercede. Ab ἐκμισθόω.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.

Ἐκμόργνυμι, vel ἐκμόργνυμαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo; (3) abſtergo.

Ἐκμορφόω, formam effingo, ſeu exprimo.

Ἐκμȣσόω, carmine aliquid, v. gr. leges, complector; (2) doceo, ſc. per carmina, propriè.

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκμοχλεύω, vectibus evello, vel excutio.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo, detraho; (2) omnino, detraho, v. gr. pinguedinem, conficio. A μυελός.

Ἐκμυζάω, ῶ, f. ήσω, exſugo.

Ἐκμυζέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Hinc

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, ipſa ſugendi actio.

Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, ſannis excipio. Ἐξεμυκτήριζον αὐτὸν, Luc. 16, 14.

Ἐκμυϛίζω, f. ίσω, uno hauſtu avidè ebibo. Ex μύω, os ſive labra claudo, vid. ἀμυϛί.

Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpeſco.

Ἐκναυλόω, ῶ, fut. ώσω, cum navi portu exeo.

Ἐκναυσθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto; (2) è fluctibus enato. Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται, Lycurg. 726.

Ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter creſco.

Ἐκνέμεσθαι, depaſci; (2) educi vel exire ad paſtum. Οὐκ ἄψορρον ἐκνεμῇ ϖόδα; retro feres, Soph. Aj. 396.

Ἐκνευρίζω, fut. ίσω, enervo, nervos incido.

Ἐκνευροκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nervoſus cauliculus eſt, nervicaulis. Ex νεῦρον.

Ἐκνεῦσαι, enataſſe, a. 1. inf. act. verbi ἐκνέω.

Ἔκνευσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus ſive diverticulum. Ab

Ἐκνεύω, nutu jubeo; (2) propendeo, evito; (3) diverto, declino. Ὁ γὰρ Ἰησȣ̃ς ἐξένευσεν ὄχλȣ ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, Joan. 5, 13.

Ἐκνέφελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è nube prorumpens. Ex ἐκ, & νεφέλη, nubes.

Ἐκνεφίας, ȣ, ὁ, idem. Ex νέφος.

Ἐκνέω, f. εύσω, enato; (2) expedio me à re aliquâ, difficili & perniciosâ.

Ἐκνηϛεύω, jejuno.

Ἐκνήφω, f. ψω, crapulam edormio; (2) evigilo. Ἐξένηψεν ἀπὸ τȣ̃ οἴνȣ, 1 Reg. 25, 37.

Ἐκνήψει ὕπνος ἀῤῥώϛημα, Sirac. 31, 2. Hinc

Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ, reditus ad ſobrietatem.

Ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato.

Ἐκνικάω, ῶ, vinco, ſupero; (2) obtineo.

Ἐκνικημα, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.

Ἐκνίκησις, τὸ, evictio. Ab ἐκνικάω.

Ἔκνιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Dor. pro ἔκνισε, à κνίζω.

Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abſtergo. Οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τα ἐκεῖ ϖεπραγμένα σαυτῷ, Dem.

Ἐκνίσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. κνίζω.

Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ſimplex.

Ἔκνιψις, εως, ἡ, eluſio, abſterſio. Ab ἐκνίπτω.

Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνȣς.

Ἐκνομὴ, ἡ, depaſtio. Ab ἐκνέμω.

Ἐκνόμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exlex; (2) inuſitatus, vehemens, inſolens; (3) ſceleſtus, nefandus.

Ἐκνομίως, Adverb. enormiter, præter modum, magnoperè, vehementer.

Ἔκνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐκνόμιος.

Ἔκνοος, contr. ἔκνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excors, demens, ſtultus.

Ἐκνοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo.

Ἐκνοϛήσαντε, num. dual. a. 1. part. act. v. ἐκνοϛέω.

Ἐκνοσφίζω, f. ίσω, ſeparo ex; (2) alieno; (3) rejicio.

Ἐκξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto, ex tenero & molli lignoſum reddo; & in Paſſivo lignum fio, in lignum mutor.

Ἐκοίλαναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κοιλαίνω.

Ἐκοιμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐκοιμήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. κοιμάω.

Ἐκοίμισα, a. 1. ind. act. verbi κοιμίζω.

Ἐκολάφισα, a. 1. ind. act. v. κολαφίζω.

Ἐκολοβώθην, a. 1. ind. paſſ. v. κολοβόω.

Ἐκόμιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κομίζω.

Ἐκόμιξαν, duxerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Dor. pro ἐκόμισαν.

Ἐκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Ἐκόμισσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἐκόμισε.

Ἐκόμπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κομπάζω.

Ἐκόνισσεν, pulvere fœdavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἐκόνισε, à verbo κονίζω.

Ἐκοντὶ, Adv. ſpontè, ultrò. Ab ἑκών.

Ἐκόπασα, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω.

Ἐκόπην, a. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω.

Ἔκοπτον, incidebant, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐκοπώθην, a. 1. ind. paſſ. v. κοπόω.

Ἐκορέσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κορέω.

Ἐκορέσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. Poet. pro ἐκορέσατο.

Ἐκόρυσσεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κορύσσω.

Ἐκόσμηθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, à κοσμέω.

Ἑκȣ̃σα, volens, fœm. ab ἑκὼν, voluntarius.

Ἐκȣσιάζομαι, f. άσομαι, ſponte & voluntariè aliquid ago, do, &c. Ab ἑκȣ́σιος. Hinc

Ἑκȣσιασμὸς, ȣ̃, ὁ, actio voluntaria, impr. donum tale.

Ἑκȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpontaneus. Ab ἑκών.

Ἑκȣσίως, Adv. ſpontè, ultrò.

Ἔκπαγλα, Adv. terribilem & ſtupendum in modum, immaniter, Neutr. plur.

Ἔκπαγλον, Adv. idem. Neut. ſing. Ab

Ἔκπαγλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terribilis, ſtupendus, admirabilis. Ab ἐκπλήσσω, (niſi potius ab ἐκπήγνυμι, Ern.)

Ἐκπαγλέομαι, ȣ̃μαι, admiratione percellor, obſtupeſco, admiror. A præc.

Ἐκπαγλότατα, nom. pl. n. g. grad. ſuperl.

Ἐκπαγλȣ́μενος, η, ον, afflictim cupiens. Πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλȣ́μενος, Eurip. Oreſt. Τȣ̓μὸν εἶδος ἐκπαγλȣμένην, Idem, Troad.

Ἐκπάγλως, horribiliter, mirificè.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nihil paſſus eſt, illæſus, incolumis; (2) immodicè adfectus; (3) cupidus, ſtudioſus. Ex πάθος.

Ἐκπαθῶς, Adv. cum immodico adfectu.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ἃς δὴ Πριβλαςος ἐξεπαίδευε θρασὺς, Lycurg. 577.

Ἐκπαιφάσσειν, more inſanorum excurrere, vel exſilire, Hom. Il. 5, 803.

Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, erumpo.

Ἐκπαλαι, Adv. jamdudum.

Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges palæſtricas ago.

Ἐκπαλλακίδιοι, ων, οἱ, nothi, ſpurii, Heſ. Ex ἐκ, & ϖαλλακὴ, concubina.

Ἐκπαντὸς, Adv. omninò, prorſus.

Ἐκπαππȣ̃σθαι, præſ. inf. paſſ. contr. pro ἐκπαππόεσθαι, ab

Ἐκπαππόομαι, in pappos abeo vel diſſolvor. A ϖάππος, lanugo carduorum.

Ἐκπαραβόλως, audaciſſimè.

Ἐκπαρθενεύω, devirgino.

Ἐκπαρίϛημι, propè adpono, in aor. 2. adſto. Ἐκπαραϛῆναι τινὶ ἐν τῇ γνώμῃ, Dem.

Ἐκπαταγέω, perſono, obtundo aures alicujus clamore.

Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculſus, attonitus.

Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam vel preſcriptam evagor, exſpatior; (2) inambulo. Ex ϖάτος, via.

Ἐκπάτριον, ȣ, τὸ, non patrium, diſſimile, Heſ.

Ἐκπαύω, libero à malo aliquo; (2) eripio.

Ἐκπαχύνω, craſſum reddo.

Ἐκπαφλασμὸς, ὁ, ſtridor.

Ἐκπέιθω, perſuadeo.

Ἐκπειράζω, f. άσω, tento, experior. Καί σε τοσȣ̃τον ϖρῶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, Ariſtoph. Eq. 1230.

Ἐκπειράω, ῶ, & ἐκπειρᾶμαι, idem.

Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri exſcindo.

Ἔκπελοι, Heſ. ἔξεϛι, licet. A ϖέλω, ſum.

Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto. Διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν Παῦλον, Act. 17, 10. Hinc

Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emiſſio, legatio.

Ἐκπεπαίνω, prorſus percoquo, ad maturitatem perduco.

Ἐκπεπόρνευκα, perf. ind. act. v. ἐκπορνεύω.

Ἐκπεπόταται, evolaſti, 2. ſing. perf. ind. paſſ. Dor. pro ἐκπεπότησαι, ab ἐκποτάομαι.

Ἐκπεραίνω, ad finem perduco, prætereo.

Ἐκπεράω, ῶ, tranſeo; (2) trajicio, traduco, tranſporto. Κέδρȣ ϖαλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ϖοδὶ, ſcande, Eur. Ph. 100.

Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ, & ϖέρδιξ, perdix.

Ἐκπέρθω, f. έρσω, everto, devaſto. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο ϖόλιν, Il. 1, 19.

Ἐκπεριάγω, circumduco.

Ἐκπερίειμι, peragro, luſtro.

Ἐκπεριέρχομαι, uſquequaque circumdo; (2) uſquequaque obeo, circumeo; (3) circumvenio, obſideo; (4) graviter conſtrictum teneo.

Ἐκπερίϊξις, ἡ, circuitio, percurſio. Ab ἐκ, & ϖεριϊκνέομαι, (vel ἵκω, Ern.)

Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, undique comprehendo & circumplector.

Ἐκπερινοϛέω, ῶ, f. ήσω, peragro, luſtro.

Ἐκπεριοδεύω, undequaque cingo. Met. ap. Ioſ.

Ἐκπεριπλέω, f. εύσω, circumnavigo.

Ἐκπερισπασμὸς, ȣ, ὁ, reverſio militum in priſtinum locum poſt ϖερισπάσμον.

Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, ſeu ab uno ad alterum curro.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω.

Ἔκπεσε, excidit, 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἐξέπεσε, à verbo ἐκπίπτω pro ἐκπέτω.

Ἐκπέσσω, excoquo.

Ἐκπεσῶσι, 3. pl. a. 1. conj. act. v. ἐκπίπτω.

Ἐκπέταλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amplus, paſſuſque in modum folii. Ex ϖέταλον, folium.

Ἐκπέταμαι, f. πτήσομαι, evolo.

Ἐκπετάννυμι, vel ἐκπεταννύω, ſeu ἐκπετάζω, extendo. Unde ἐξεπέτασα· ἐκπετάννυμαι, extendor. Unde ἐκπεπταμένος, extenſus. Ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μȣ ϖρὸς λαὸν ἀπειθȣ̃ντα, Rom. 10, 21. Hinc

Ἐκπέτασις, ἡ, expanſio.

Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκπετήσιμος, volucris. A præc.

Ἐκπέτομαι, volo; (2) evolo.

Ἐκπέπτω, f. έψω, excoquo. Ἐξέπεψε τὰ σιτία, *Aret.*

Ἐκπέφρασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐκφράζω.

Ἐκπεφυυῖαι, perf. part. med. f. g. pl. n. v. ἐκφύω.

Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio, reddo rigidum et ſolidum.

Ἐκπηδάω, ῶ, exſilio, ſaltu exeo; (2) clam exeo.

Ἐκπήδημα, τὸ, ſaltus, procurſio. A præc.

Ἐκπήδησις, εως, exitus ejus, qui exſiliit.

Ἐκπηκτικὸς, ὴ, ὸν, congelandi & conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπηνιεῖται, *filum educet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἐκπηνίσεται. Ab

Ἐκπηνίζω, ίσω, extrico, Ariſtoph. Ran. 587.

Ἐκπηξις, εως, ἡ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐπήγνυμι.

Ἐκπηρόω, mutilo.

Ἐκπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſex cubitorum eſt.

Ἐκπίασμα, quaſi ab ἐκπιάζω pro

Ἐκπιέζω, f. έσω, exprimo, premendo, urgendo expello, v. gr. in fugam; (2) urgeo.

Ἐκπίεσις, εως, ἡ, expreſſio; (2) compreſſio, comprehenſio. A præc.

Ἐκπίεσμα, ατος, τὸ, id quod expreſſum eſt, ſuccus ſeu liquor expreſſus; (2) fractura calvariæ in multas partes.

Ἐκπιεσμὸς, οῦ, ὁ, expreſſio; (2) oculi prolapſus extra ſuum cavum.

Ἐκπιεστήριον, ου, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.

Ἐκπιεστος, ὴ, ὸν, expreſſus; (2) qui exprimi poteſt.

Ἐκπικράζω, idem quod ἐκπικρόω.

Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exaſpero. Ab

Ἐκπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehementer amarus.

Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo. A præc.

Ἐκπιμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. πλήσω, impleo, compleo.

Ἐκπίνω, ebibo, epoto. Τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφιον, Lycurg. 163. Τὸμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, Soph. El. 787. Ἐπειδὰν ἐκπινης οἴνου νέου λεπαστην, Ariſtoph. Pac. 921.

Ἐκπίπτω, excido, decido; (2) expellor, explodor, repudior; (3) erumpo, edor; *ut.* de oraculis; (4) perire, *item* exitum non habere, irritum eſſe, *de dictis*, &c. (5) *reperitur tamen & de eventu, pro* evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diverſum; (7) digredior. Ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος, Ariſtoph. Veſp. 1416. Λογων ματαίων οὕνεκ' ἐκπεσῇ χθονὸς, Eur. Med. 450.

Ἐκπιτίζω, f. ίσω, pitiſſando exhaurio.

Ἐκπιτνέω, ῶ, excido, decido.

Ἐκπλαγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγης, έος, ὁ ϗ ἡ, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλησσω.

Ἐκπλαγῶς, *Adv.* mirabiliter, egregiè.

Ἐκπλεθρίζειν, plethrum curſu metiri. Ab

Ἔκπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plethri menſuram excedens. Ex ἐκ, & πλέθρον.

Ἐκπλεονάζω, f. άσω, redundo.

Ἔκπλεος, εα, εον, *Atticè*, ἔκπλεως, expletus; (2) cumulatè expletus; (3) qui ſufficit.

Ἔκπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex latera habens.

Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi

Ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, ſolvo è portu; (2) impetum claſſe in hoſtes facio. Ου μή ποτ' ἐς τὴν Σκύρον ἐκπλεύσῃς ἔχων, Soph. Phil. 380. Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν κατὰ τὰς ἡμερας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φίλιππων, Act. 20, 6.

Ἐκπλέως, *Adv.* cumulatè, abundè.

Ἐκπληγδην, *Adv.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληθύνω, idem quod

Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo; (2) luo; (3) perfungor. Ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς, Eur. Ph. 174.

Ἐκπληκτικὸς, ὴ, ὸν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληκτικῶς, *Adv.* cum ſtupore, cum terrore; (2) cum admiratione, plauſu.

Ἔκπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, attonitus. Ab eod.

Ἐκπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æſtu inundo, reſtagno.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, conſternatio, mentis abalienatio; (2) ſideratio & arborum tabes; (3) vehementior cupiditas.

Ἐκπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) ſervare v. gr. promiſſa. Ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τεκνοῖς ἀυτῶν ἡμῖν, Act. 13, 32. Hinc

Ἐκπλήρωμα, το, ſupplementum, complementum.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.

Ἐκπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui facit juſſa, mandata.

Ἐκπλήσσεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐκπλήσσεσο. Ab

Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, ſtupefacio; (2) excutio, opprimo, amoveo; (3) de nidore nares ſuaviter afficiente, quod *Lat.* tangere; *unde* cupiditate incendo; (4) *in paſſ.* timeo, terreor, de ſtatu mentis decido. Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος, Eur. Med. 8. Ἐκπλησσόμενος ἀπὸ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου, Act. 13, 12.

Ἐκπλινθεύω, f. εύσω, lateres eximo.

Ἔκπλοος, *contr.* ἔκπλους, ου, ὁ, enavigatio, eruptio navium ex portu; (2) impetus claſſis in hoſtes. Ab ἐκπλέω.

Ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo. Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, Ariſtoph. Lyſ. 577. Ἐκπλυθῇ τὸ ἔριον εἰς γάλα, Ariſtot. Hinc

Ἔκπλυσις, εως, ἡ, ipſa eluendi actio.

Ἔκπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἐκπλυτὸς, ὴ, ὸν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens.

Ἐκπλώω, f. ώσω, enavigo. Πέτρας Συμπληγάδας ἐξέπλωμην, Apoll.

Ἐκπνευματόω, ῶ, f. ώσω, in ſpiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex πνεῦμα.

Ἔκπνευσις, εως, ἡ, exſpiratio; (2) mors. Ab

Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exſpiro; (2) morior. Ὅταν στενάζων κηρας ἐκπνεύσῃ βίον, Lycurg. 807. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνην μεγάλην, ἐξέπνευσε, Marc. 15, 37.

Ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, exſpiratio, exhalatio. A præc.

Ἐκποδὼν, *Adv.* è medio, è conſpectu, *tropicè* è vitâ; (2) *cum gen.* procul. A ποῦς.

Ἔκποθεν, *Adv.* aliundè, undecunque.

Ἐκποιέω, ῶ, fut. ήσω, alieno, abalieno; (2) ſubduco, libero ab aliquâ re; (3) emancipo, *item* adoptandum do; (4) ſufficio; (5) perficio, conſummo; (6) *imperſ.* ſuppetit, licet, ſufficit, ſatis eſt, juvat. Ἐκποιῶ με τοῦ δικαστηρίου, Herodot.

Ἐκποίησις, εῶς, ἡ, alienatio; (2) emancipatio; (3) abſolutio, perfectio. A præc.

Ἐκποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.

Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, variè diſtinguo.

Ἐκποκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo. Ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τάς ποκάδας, Ariſtoph. Θεσμ. 574.

Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno; (2) bello vexo. A πόλεμος. Unde

Ἐκπολεμόω, ῶ, ad bellum concito, hoſtem alicui concilio, infenſum reddo, *in paſſ.* infenſum fieri alicui. Ἐξεπολεμώθησαν πρὸς τοὺς στρατιώτας, Plut.

Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exſtruo.

Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione ad deditionem cogo, capio. Ἐκπολιορκηθείη δὲ πότερος ἂν θᾶττον, Xen.

Ἐκπολιτεύω, populum ad aliam formam reip. morumve traduco.

Ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando ſecreta, traduco ignominioſè. Ἐκπομπεύει τῳ κάλλει, Luc.

Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emiſſio; (2) deductio; (3) excurſio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto.*

Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perfero. Ἐκπονεῖν ὑψηλα τειχη, Ariſtoph. Av. 384.

Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, pravum & vitioſum reddo, vitio. Ex ἐκ, & πονηρὸς.

Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare. A πόντος.

Ἐκπορεύομαι, fut. εύσομαι, exeo, egredior. Ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, Marc. 11, 19.

Ἐκπόρευσις, εως, ἡ, proceſſio, egreſſio. A præc.

Ἐκπορευτὸς, ὴ, ὸν, procedens, egrediens.

Ἐκπορευτῶς, *Adv.* per proceſſionem.

Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devaſto, diripio. Πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορὶ, Lycurg. 1339.

Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vaſtator. A præc.

Ἐκπορθμεύω, enavigo.

Ἐκπορία, ας, ἡ, quæſtus, negotiatio. A πόρος.

Ἐκπορίζω, fut. ίσω, excogito; (2) quæro, comparo; (3) ſuppedito. Τοῖς δεομενοις τὸν βίον ἐκπορίζειν, Dem. *paſſ.* (4) impetro, conſequor.

Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuſè ſcortor. Αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, Judæ 7.

Ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. vide ἐκποτάομαι.

Ἐκποτέομαι, οῦμαι, idem. Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διος ἐκποτέονται, Il. 19, 357.

Ἐκποτισμὸς, οῦ, ὁ, ſiccitas terræ.

Ἔκπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio; (2) *in med.* exigo. Ἐκπράσσειν χρήματα, μητρῷον φόνον, ulciſci.

Ἐκπραΰνω, f. αυνῶ, demulceo, permulceo.

Ἐκπρεμνίζω, exſtirpo, radicitùs evello.

Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decorus & inſignis inter alios, eximius, elegans. Ab

Ἐκπρέπω, decorus ſum, inter alios excello.

Ἐκπρεπόντως, decenter, ut decet, mirificè, excellenter.

Ἐκπρεπως, *Adv.* decorè, eximiè.

Ἐκπρήθω, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) efflo. Hinc

Ἔκπρησις, εως, incenſio, inflammatio.

Ἐκπρησμὸς, ὁ, fervor aquæ, &c. bullientis, ſeu ſtridor.

Ἐκπρήξας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας.

Ἐκπρίαμαι, redimo; (2) pecuniâ corrumpo. Τοὺς κινδύνους ἐξεπριαντο, Lyſias.

Ἐκπρίασθαι, præſ. inf. med.

Ἐκπρίω, f. ίσω, ſerrâ exſeco, excido.

Ἐκπροθεσμέω, ῶ, f. ήσω, diem præſtitutum excedo, in morâ ſum. Ab

Ἐκπρόθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præſtitutum diem non ſervat.

Ἐκπροθεσμως, *Adv.* poſt diem præſtitutum.

Ἐκπροθυμοῦμαι, cupio, valdè cupio.

Ἐκπροΐημι, emitto.

Ἐκπροικίζω, f. ίσω, doto, dote datâ eloco.

Ἐκπροκαλέομαι, οῦμαι, evoco, accerſo. Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων ἐυναιεταόντων. Odyſſ. 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, & καλέω.

Ἐκπροκρίνω, ſeligo, eligo.

Ἐκπρολείπω, fut. ψω, relinquo, dimitto. Μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς, Phocyl.

Ἐκπρολίποις, 2. ſing. a. 2. opt. act.

Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.

Ἐκπροπίπτω, decido.

Ἐκπροφαίνω, oſtendo, præ me fero.

Ἐκπροφέρω, effero, profero.

Ἐκπροφεύγω, effugio.

Ἐκπροχέω, fut. εύσω, effundo. Χλοερὰς ἐκπροχέων πλοκάμους, Epigr.

Ἐκπτεροῦμαι, in altum evolo; (2) attenuo, ut levitate facilè attollar.

Ἐκπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expanſas concutio; (2) geſtio.

Ἐκπτήσσω, f. ξω, expavefacio, perterrefacio. Οἰκον μ' ὥς τ' ὄρνιν θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας, Eur. Hec. 181.

Ἐκπτοέω, conſterno; *paſſ.* vehementi cupiditate incendor.

Ἔκπτυστος, ὁ ϗ ἡ, abominandus, repudiandus.

Ἐκπτύω, f. υσω, exſpuo; (2) reſpuo, abhorreo, Gal. 4, 14.

Ἔκπτωμα, ατος, τὸ, prolapſio; (2) luxatio.

Ἔκπτωσις, εως, ἡ, elapſio; (2) eruptio; (3) calamitas, ut exilium, &c. Ab ἐκπίπτω.

Ἔκπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, elapſus. Ab eod.

Ἐκπυέω, ῶ, f. ήσω, ſuppuro; (2) ad ſuppurationem perduco. Ex πύον. Hinc

Ἐκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio.

Ἐκπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio. Ab eod.

Ἐκπυητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens ſuppurandi ſeu pus movendi. Ab eod.

Ἐκπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio; (2) ſciſcitor. Σκαιῶς αὐτοῦ ἐκπυνθάνει, roges, Ariſtoph. Plut. 60. Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ᾽, ὅπως ἔχει, Ariſtoph. Conc. 749. Ἵν᾽ ἐκπυθώμεθα πόθεν πάρεισι, Eur. Cyc. 93.

Ἐκπυόω, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex πυρήν.

Ἐκπυριᾶσθαι, incendi, incaleſcere, ap. *Hipp.*

Ἔκπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fervidus, æſtuoſus, ardens.

Ἐκπυρόω, ῶ, fut. ώσω, incendo; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ᾽ ἐκπυρῶσε σώματα, Eur. 293. A præc. Ex ἐκ, & πῦρ.

Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igne luceo, ex aliquo loco, ſignum do facibus ſublatis. Ex πυρσός.

Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio; (2) ardor.

Ἔκπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, exauditus, cognitus, rumore populari. Ab ἐκπυνθάνομαι.

Ἐκπώγων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui barba crevit, barbatus. Ex πώγων.

Ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala.

Ἐκπωτάομαι, ῶμαι, evolo. vid. ἐκποτάομαι.

Ἐκράανθεν, *impleti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκραάνθησαν, à κραιαίνω.

Ἐκραβδίζω, f. ίσω, virgis expello. Ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, Ariſtoph. Lyſ. 578. Ab ἐκ & ῥαβδίζω.

Ἔκραγα, perf. ind. med. verbi κράζω.

Ἔκραζον, 3. pl. imperf. ind. act.

Ἐκραγὴ, ῆς, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι.

Ἐκράηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. v. κραιαίνω.

Ἐκραίαινον, 1. ſing. imperf. ind. act.

Ἐκράθην, *mixtus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἐκεράσθην, à κεράννυμι.

Ἐκραίνω, f. ανῶ, ſpargo ex; (2) effundo. Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου κρατὸς διασπαρέντος, effluit, Soph. Tr. 795.

Ἔκραξα, aor. 1. ind. act. v. κράζω.

Ἐκραταιοῦτο, *corroborabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κραταιόω.

Ἐκραύγασεν, *vociferatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω.

Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi κρέμαμαι.

Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. ſing. imperf. ejuſd. *Att.* & *Ion.* pro ἐκρέμασο.

Ἐκρέω, f. εύσω, effluo; (2) excido, elabor. Ἐξεῤῥύησαν οἱ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, Plut.

Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum; (2) ſalebra, locus à torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab

Ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ῥήξω, effringo, erumpo. Καθ᾽ ἡμᾶς δ᾽ οὔποτ᾽ ἐκρήξει μάχη, Soph. Aj. 786. Hinc

Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.

Ἐκρήηνα, a. 1. ind. act. v. κραιαίνω.

Ἐκριζόω, ῶ, eradico, exſtirpo. Ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον, Matt. 13, 29. ἐκριζωθήσεται, ib. 15, 13.

Ἐκριζώσητε, 2 pl. a. 1. conj. act.

Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exſtirpatio.

Ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ, exſtirpator.

Ἔκριμμα, ατος, τὸ, purgamentum. Ab ἐκρίπτω.

Ἔκριν, ινος, ὁ καὶ ἡ, cui naſus eſt prælongus, *Aret.* Hinc

Ἐκρινίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno, (niſi potius à ῥίνη, *Ern.*)

Ἐκρίνατο, *interpretatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κρίνω.

Ἐκριπίζω, f. ίσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα προσπεσὸν ἄφνω τὴν παρεσκευασμένην ὕλην ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐξεῤῥίπιζε, Plut.

Ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio. Ab

Ἐκρίπτω, f. ψω, projicio; (2) decutio; (3) relego in locum aliquem. Hinc

Ἔκριψις, εως, ἡ, projectio, decuſſio, ipſa actio projiciendi.

Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, effluvium. Ab ἐκρέω.

Ἔκροος, *contr.* ἔκρους, ου, ὁ, idem.

Ἐκρύσθην, a. 1. ind. paſſ. v. κρύω.

Ἐκρύσω, *pepuliſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐκροφέω, ῶ, f. ήσω, exſorbeo.

Ἐκρύβην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. κρύπτω.

Ἔκρυπτον, 1. ſing. imperf. ind. act.

Ἔκρυσις, εως, ἡ, profluvium. Ab ἐκρύω.

Ἔκρυφα, *occultavi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro κέκρυφα, à κρύπτω.

Ἔκρυψα, *abſcondi*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐκρύω, f. ύσω, effluo. Et ἐκρύομαι, eximo, libero. Τὴν πότ᾽ ἐν σφαγαῖς κεμὰς φασγάνων ἐκρύσεται, Lycurg. 190.

Ἐκσαγηνεύω, è ſagenâ, ſeu reti explico.

Ἐκσαλεύω, agitando ſeu concutiendo ejicio, vi expello.

Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, carnibus nudo, carnem ſeparo. Ex ἐκ, & σὰρξ, *caro.* Unde

Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excreſcere facio, carnem ingenero, obeſum reddo. Hinc

Ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excreſcentia.

Ἐκσαρόω, everro, verrendo purgo.

Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quaſſando emoveo.

Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.

Ἐκσήπω, f. ψω, penitùs putrefacio.

Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, ſiphone elicio, vel extraho.

Ἐκσκεδάζω, f. άσω, ejectos diſſipo, ejicio ſimul & diſpergo.

Ἐκσκευάζομαι, fut. άσομαι, vaſa ſummota alicundè exporto; (2) exporto.

Ἐκσκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſſipatio. A σκορπίζω.

Ἐκσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo.

Ἐκσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras.

Ἐκσπάω, f. άσω, extraho, evello.

Ἐκσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto. LXX.

Ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad ſemen pervenio, ſemen reddo.

Ἐκσπεύδω, feſtino, feſtinando pervenio, tendo.

Ἐκσπογγίζω, f. ίσω, ſpongiâ extergo.

Ἐκσπονδυλίζω, cervicem confringo.

Ἔκσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, excluſus à fœdere vel à ſocietate; (2) fœdifragus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ, & σπονδὴ, *fœdus.*

Ἐκστάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex ſtadiorum.

Ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio rei è ſtatu, in quo erat; (2) mentis emotio, ecſtaſis; (3) abſceſſus, diſceſſus; (4) mutatio, quâ res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, ſtupor. Ab ἐξίστημι, *de ſtatu dejicio.* Unde

Ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, vim, rem aliquam è ſtatu ſuo dimovendi, habens; (2) attonitus, mente alienatus, furioſus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam.

Ἐκστατικῶς, *Adv.* furioſè, fortiſſimè.

Ἐκστέλλω, fut. λῶ, emitto; (2) exorno.

Ἐκστέφω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuo; (3) coronâ exorno; (4) exorno. Πάντας δὲ βωμοὺς οἳ κατ᾽ Ἀδμήτου δόμους προσῆλθε, κἀξέστεψε, Eur. Alc. 168.

Ἐκστηθίζω, f. ίσω, ex pectore loquor; (2) memoriter non è ſcripto recito. Ex στῆθος.

Ἐκστήσῃ, *mirabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκστήσεται, ab ἐξίστημι.

Ἐκστραγγίζω, f. ίσω, excolo, ſtillatim exhaurio.

Ἐκστρατεία, ας, ἡ, eductio exercitûs in expeditionem.

Ἐκστράτευσις, εως, ἡ, idem. Ab

Ἐκστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, infeſto exeo agmine.

Ἐκστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra loco extra.

Ἐκστρέφω, fut. ψω, inverto, immuto, extorqueo. Ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους, Ariſtoph Nub. 88. Ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς, ibid. 554.

Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσσυτο apud Hom. Il. 7, 1.

Ἐκσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, aperio & pervium reddo velut fiſtulam, pertundo.

Ἐκσυρίζω, ſibilo, de ſerpente.

Ἐκσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exſibilo, explodo.

Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, fundâ ejaculor; (2) fundatoris more ejaculor.

Ἐκσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκσφραγίζω, fut. ίσω, ſigno, ſignum imprimo, exprimo. Hinc

Ἐκσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa.

Ἐκσχίζω, f. ίσω, ſcindo ex, exſcindo.

Ἐκσώζω, f. ώσω, è periculo ſervo, libero, tueor. Τύμβος δ᾽ αὐτὸν ἐκσώσει μόρου Ὁπλοσμίας, Lycurg. 613. Πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ᾽ ἄγων, Soph. Phil. 488. Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι. Ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην, id. El. 985.

Ἐκσωρεύω, fut. εύσω, accumulo, acervatim adgero.

Ἔκτα, *occidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔκτη, à verbo κτῆμι.

Ἐκταγὴ, ῆς, ἡ, delegatio. Ab ἐκτάσσω.

Ἐκτάγκεν, 3. ſing. perf. ind. act. v. κτείνω.

Ἐκτάδην, *Adv.* extenſè, porrectim. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, extenſus, exporrectus; (2) amplus, qui longè latèque patet:

Ἐκταδὸν, *Adv.* idem quod ἐκτάδην.

Ἐκταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐκτείνω.

Ἔκταθεν, *occiſi ſunt*, 3 pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκτάθησαν, à κτείνω.

Ἑκταῖος, αία, αῖον, ſextus; (2) ſextanus. Ab ἕκτος, *ſextus.*

Ἔκτακε, *occîdit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Ἐκταλαντάω, talentis, i. e. magnâ pecuniâ fraudo.

Ἔκταμα, ατος, τὸ, extenſio, productio, id quod extenſum eſt. Ab ἐκτείνω.

Ἐκταμένος, perf. part. paſſ. v. κτείνω.

Ἐκτάμῃσι, *exciderit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, ab ἐκτέμνω.

Ἔκταμμαι, perf. ind. paſſ. verbi κτείνω.

Ἐκτάμνω, exſeco, excido. Ἰοὺς ἐκτάμνειν, Il. 11, 515. νήιον, ib. 3, 62. πρυμνὴν, ib. 12, 149. Ab ἐκτέμνω.

Ἔκταν, *occîderunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔκτασαν, à verbo κτῆμι.

Ἔκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω.

Ἐκτανθαρύζω, tremo.

Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo. Ab ἐκτείνω.

Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, inſtructio aciei. Ab ἐκτάττω, *ordino.*

Ἐκταπεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio.

Ἐκταρακτικὸς, ἡ, ὸν, vim turbandi habens, ap. medicos, ventrem:

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio, ap. medicos, ventris. Ab

Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Act. 16, 20. Ἐκταραχθείς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον, Luc.

Ἐκταρβέω, ῶ, f. ήσω, extimeſco; (2) exterreo.

Ἔκτας, *occidiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔκτεινας, à κτείνω.

Ἔκτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio; (2) Figura grammatica, quâ ſyllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. ξω, inſtruo, (aciem) in ordine pono. Ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρός μάχην, Philo.

Ἐκτάσω, *poſſediſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐκτήσω, à κτάομαι.

Ἔκτατο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. κτείνω.

Ἐκτατὸς, ἡ, ὸν, exporrectus, extenſus.

Ἐκταφρεύω, Effodio, *Ern.*

Ἐκτέατο, *poſſeſſa erant*, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκτηντο, à κτάομαι.

Ἐκτεθέντα, *expoſitum*, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi ἐκτίθημι.

Ἐκτεθραμμένους, *enutritos*, acc. plur. perf. part. paſſ. verbi ἐκτρέφω.

Ἐκτείνας, a. 1. part. act. v. ἐκτείνω.

Ἔκτεινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κτείνω.

Ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo; (2) extraho, educo. Ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται χρόνος, Soph. Aj. 1419. Μείζον᾽ ἐκτενῶ λογον, id. Trach. 692.

Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo. Ἆρα θαυμάζεις ὅτι οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ; Ariſtoph. Av. 1170.

Ἐκτεκνόω, pario; (2) med. Ἐκτεκνόομαι, liberos ſuſcipio.

Ἐκτελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, conſumo.

Ἐκτελέοιτε, 2. pl. præſ. opt. act. v. ἐκτελέω.

Ἐκτελέσαις, *quum compleviſſet, qui complevit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐκτελέσας.

Ἐκτελευτάσει, *Dor.* pro ἐκτελευτήσει, ab ἐκτελευτάω, finio.

Ἐκτελέω, ῶ, f. ήσω, perficio. Ἐκτελεῖν τὴν δίκην, φόνον, γάμον τινί.

Ἐκτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus. A τέλος.

Ἐκτέμνω, f. εμῶ, excido, exſeco; (2) caſtro; (3) *med.* decipio. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου, Ariſtoph. Ran. 584.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, extenſio; (2) explicatio; (3) jugis & adſidua opera, contentio; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, extenſus; (2) ſedulus, diligens; (3) acer, vehemens. Ab eod.

Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.

Ἐκτενῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.

Ἐκτενῶς, *Adv.* vehementer, impenſè, prolixè.

Ἐκτεταγμένως ordinatè, ab ἐκτάσσω.

Ἐκτεταμένως, explicatè. Ab ἐκτεταμένος, quod eſt *Partic. Paſſ.* ab ἐκτείνω.

Ἐκτεὺς, εως, ὁ, ſextarius. Ab ἐκτὸς, *ſextus.*

Ἐκτεφρόω, in cineres redigo, comburendo.

Ἐκτέφρωσις, ἡ, exuſtio.

Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, technor, comminiſcor. Ex ἐκ, & τέχνη, *ars.*

Ἐκτήκω, fut. ήξω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, tabefacio.

Ἔκτηξις, ἡ, percolatio, liquatio.

Ἐκτημόριον, ου, τὸ, ſextans, ſexta pars, ſextarius. Ex ἐκτὸς, & μόριον, *particula.*

Ἔκτηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κτάομαι.

Ἐκτησάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐκτῆσθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro κεκτῆσθαι.

Ἐκτιθεύω, f. εύσω, enutrio, educo.

Ἐκτίθημι, f. θήσω, expono, ut è navi, è vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (4) propono, v. gr. edictum, præmium, &c. (5) proſcribo aliquem vel aliquid; (6) edo in publicum, ut librum; (7) venum expono; (8) *in med.* aliquo tranſportandum curo, ſecuritatis causâ. *Ern.* Ἐκθεῖναι βρέφος, Eur. Ph. 25. Τον δὲ πατέρα Κηφέα, ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ, Ariſtoph. Θεσμ. 1065. Ἐκτεθεὶς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, Iſocr.

Ἐκτιθηνεύω, f. εύσω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιθηνέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκτικὸς, ὴ, ὸν, in habitu poſitus; (2) qui hectico febri laborat. Ab ἔχομαι, *habeo.*

Ἐκτικῶς, *Adv.* cum habitu, h. e. firmiter, probè.

Ἐκτίκτω, fut. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.

Ἐκτιλάω, alvum excerno.

Ἐκτίλλω, evello; (2) emoveo.

Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo, magni æſtimo; (2) valdè honoro; (3) honoris causâ, nomine aliquo, præſertim honeſtiori, appello. Hinc

Ἐκτίμησις, ἡ, magni honores. A τιμή.

Ἔκτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers honoris.

Ἐκτιναγμὸς, οῦ, ὁ, excuſſio. Ab ἐκτινάσσω.

Ἐκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi

Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio. Ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, Matt. 10, 14.

Ἐκτιννύω, fut. τίσω, exſolvo, luo. Ab ἐκτίω.

Ἐκτίνω, f. τίσω, idem & ab eod. Ἐκτίνειν τὰ ὀφειλομενα, Plat. Ὅσην κατ' αυτων ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν, retuliſſet. Soph. Aj. 304. ὦ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν δαίμων, Lycurg. 211. Ab eod.

Ἔκτισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κτίζω.

Ἔκτισις, εως, ἡ, ſolutio. Ab ἐκτίω.

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta. Ab eod.

Ἔκτισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. κτίζω.

Ἐκτιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſolvit; (2) exactor; (3) vindex. Ab eod.

Ἐκτιτθεύω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐυτιτρώσκω, f. τρώσω, abortum facio.

Ἐκτίω, luo, punio, ſolvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν, Eur. Med. 267.

Ἔκτμημα, ατος, τὸ, fruſtum ſectione extractum, ſegmentum. Ab ἐκτέμνω, *exſeco.*

Ἔκτμησις, εως, ἡ, exſectio; excido; (2) caſtratio. Ab eod.

Ἔκτοθεν, *Adv.* extra, ſeorſim. Ab ἐκτός.

Ἔκτοθι, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐκτοιχωρυχέω, parietes perfodio furandi causâ.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. A τόκος.

Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo; (2) ap. *Joſ.* ad audendum impello, incito.

Ἐκτολμήσας, *auſus*, a. 1. part. act.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. v.

Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio, exantlo.

Ἐκτομεὺς, έως, ὁ, ſculptor, exciſor, ſector: Ab Ἐκτέμνω.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, exciſio. Ab ἐκτέμνω.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exſectus, caſtratus. Ab eod.

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, ſectrix. Ab eod.

Ἔκτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἔκτονε, 3. ſing. perf. ind. med. verbi κτείνω.

Ἔκτονος, ον, abhorrens à tono, ſc. muſico; (2) remiſſus, relaxatus, tono ſuo privatus.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, propriè pharetram, conſumo pecuniam, opes, &c. (2) emitto telum. Νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον, Ariſtoph. Plut. 34. Ex ἐκ, & τοξον, *arcus.*

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego; (2) peregrè abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Ariſtot. Ab ἐκτοπος. Hinc

Ἐκτοπισμὸς, οῦ, ὁ, diſceſſus, ſedis mutatio; (2) luxatio; (3) longinquitas loci.

Ἐκτόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregrinus. Ab eod.

Ἐκτοπιστέος, α, ον, exterminandus.

Ἐκτοπιστικὸς, ὴ, ὸν, qui loca mutare ſolet.

Ἔκτοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, loco ſuo emotus; (2) inuſitatus; (3) abſurdus.

Ἐκτόπως, mirum in modum, incredibiliter, nimium, abſurdè. A præc.

Ἐκτορέω, ῶ, f. ήσω, exterebro.

Ἕκτος, ὴ, ὸν, ſextus. Ab ἕξ, *ſex.*

Ἐκτὸς, *Adv.* extra. Ab ἐκ, vel ἐξ. Hinc

Ἐκτόσθεν, *Adv.* extra; (2) à foris.

Ἔκτοσε, idem & ab eod.

Ἔκτοτε, *Adv.* ex eo tempore.

Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdias decanto; (3) tragicè exaggero.

Ἐκτράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſæ expers, qui in menſam non infertur. Ex τράπεζα.

Ἐκτραπελογάστωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens.

Ἐκτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, invenuſtus, fœdus, averſandus, qui eſt ἐκ τρόπου haud pro more ſolito.

Ἐκτραπέλως, invenuſtè, fœdè.

Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. verbi ἐκτρέπομαι.

Ἐκτραχηλίζω, fut. ίσω, excutio & præcipitem do, de equo; (2) collum ſeu cervicem frango; (3) interficio, nominatim decollo; (4) in ſuperbiam ago, effero, extollo; ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti & in collum devolvi; (2) interfici; (3) ſuperbire; (4) deliquium pati. Ὁ δέ ἵππος ἐκτραχηλίζει τοὺς μὴ δυναμένους ὀχεῖσθαι, Plut. Ex τράχηλος.

Ἐκτραχύνω, exaſpero, exacerbo.

Ἐκτρέπομαι, deflecto iter; (2) averſor.

Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω, Soph. Aj. 53. Οὗτος ἐκτρέπεταί με νῦν ἁπάντων, Dem.

Ἐκτρέφω, fut. θρέψω, enutrio, educo. Ἐκτρέφει ϗ θάλπει αὐτὴν, Epheſ. 5, 29. Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώραν τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω, Ariſtoph. Θεσμ. 529.

Ἐκτρέχω, excurro, me proripio. Εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρέχει χώραν, Ariſtot.

Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen. A τιτραω.

Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ώσω, tridente emoveo.

Ἐκτριβὴ, ῆς, ἡ, extritio, deletio.

Ἐκτριβήσομαι, *perdar*, f. 2. ind. paſſ. verbi

Ἐκτρίβω, f. ψω, extero, polio. Κατεύχομαι κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρῖψαι βίον, exigere, Soph. Oed. Tyr. 256. Σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε, peribit, Ibid. 436. Hinc

Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid abſtergimus; (2) mantile, ſudarium, &c.

Ἐκτρῖψαι, a. 1. infinit. act. verbi ἐκτρίβω.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, deletio. Ab eod.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digreſſio; (2) diverticulum; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.

Ἐκτροπίας, ου, ὁ, ſcilicet οἶνος, vappa.

Ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebræ everſæ.

Ἔκτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, deflexus; (2) malè moratus; (3) diſſentaneus; (4) qui deſcivit à more ſolito.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio.

Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.

Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἐκτρυπάω, ῶ, fut. ήσω, exterebro; (2) terebrando erumpo. Ἀλλ' ἐκτετρύπηκε λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν, Ariſtoph. Conc. 337. Hinc

Ἐκτρύπημα, ατος, τὸ, terebramen, ramenta, quæ terebra educit.

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, conſumo, exhaurio.

Ἐκτρύχω, idem.

Ἐκτρωγω, erodo, exedo.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Hinc

Ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον, abortivus:

Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.

Ἐκτρωσμὸς, οῦ, ὁ, abortio. Ab eod.

Ἐκτυγχάνω, adſequor, vel ſum.

Ἐκτυμπάνωτις, εως, ἡ, tumor, quo in modum tympani aliquid intumeſcit, *Ern.*

Ἔκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, expreſſus ex archetypo.

Ἐκτυπόω, ῶ, exprimo, effingo, informo. Hinc

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa.

Ἐκτύπωσις, εως ἡ, expreſſio, efformatio.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Hinc

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.

Ἐκτύφομαι, & ἐκτυφόομαι, οῦμαι, incendor; (2) efferor ad ſuperbiam, ineptio, *Ern.*

Ἐκυδάσσατο, *convitiatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐκυδάσατο. A κυδάζω.

Ἐκύκλωσα, a. 1. ind. act. v. κυκλόω.

Ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, mariti mater. Ab

ἙΚΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſocer, mariti pater.

Ἔκυρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκυρα. A κύρω.

Ἐκυρώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρόω.

Ἔκυψεν, 3. ſing. a. 1. ind. cum ν ἐφελκ' v. κύπτω.

Ἐκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.

Ἐκφαιδρύνω, nitidum reddo, polio.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, apertus; (2) ſplendidus, illuſtris. Ab

Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo; & (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor; (3) appareo, conſpicuus ſum. Ὡς τὸ πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί, Oed. Tyr. 250.

Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifeſtum reddo, aperio.

Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evulgatio; (2) expreſſio, ennarratio, ſignificatio.

Ἐκφαντικὸς, ὴ, ὸν, enunciativus, ennarrativus.

Ἐκφαντικῶς, *Adv.* enunciativè; (2) expreſsè, ſignificanter.

Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφαντορικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἐκφαντικός.

Ἔκφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, patefactus, evulgatus.

Ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit.

Ἐκφανῶς, manifeſtè, palàm. Ab ἐκφανής.

Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἔκφημι.

Ἔκφασμα, τος, τὸ, ſpectrum, *ut Simp.*

Ἐκφατνίσματα, ων, τὰ, præſepium purgamenta, reliquiæ ciborum. Ab

Ἐκφατνιζω, Amoveo à præſepi, menſâ, &c. A φάτνη.

Ἐκφάτως, *Adv.* ſupra modum, ut dici nequeat.

Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno.

Ἐκφαυλισμὸς, ὁ, contemtus, detractio:

Ἔκφαυλος, ον, contemtus, fœdus. A præc.

Ἐκφερέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν.

Ἐκφερεμυθῶ, dicta foras elimino, divulgo. Ex ἐκ, φέρω, & μῦθος, *verbum.*

Ἐκφέρομαι, effero, aufero; (2) efferor, rapior.

Ἐκφέρω, effero, exporto; (2) effero mortuum; (3) divulgo, enuntio; (4) publico, v. gr. librum publicè propono, recito, &c. (5) promo, edo; (6) refero, v. gr. ad ſenatum vel populum; (7) infero, v. gr. bellum; (8) uterum fero ad maturitatem fœtûs, *Ern.* Ἐκφέρειν δεῖγμα τῆς φύσεως, Iſocr. Πρὸς ὀργὴν ἐκφέρην, Soph. El. 530. Καὶ γὰρ τινες ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρὸν, Ariſtoph. Ran. 171.

Ἐκφεύγω, effugio. Μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι, parum abfuit quin, Xen. Πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκῆς ἐκφυγεῖν; Ariſtoph. Av. 361. Αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα λαρνακοφθόρους ῥιφας, Lycurg. 235.

Ἐκφεύξῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. v. ἐκφεύγω.

Ἔκφημι, eloquor; unde ἔκφατο, ἐκφάσθαι.

Ἐκφθείρομαι, inauſpicato & in perniciem exeo.

Ἐκφθίνω, corrumpo, perdo, interficio.

Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. Ex φλαῦρος, *vilis, pravus.*

Ἐκφλεγματοῦσθαι, in phlegma converti.

Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro. Αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, Ariſtoph. Pace, 606.

Ἐκφλίβω, idem quod ἐκθλίβω, ap. *Hipp.*

Ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.

Ἐκφλυαρίζω, contemno, deprimo.

Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.

Ἐκφλυνδάνω, idem. Ex φλύω.

Ἐκφλύσσω, f. ξω, ebullio; apud Apollon. Rhod. ἐκφλύξαι, quaſi exæſtuare, ex corde æſtuanti promere.

Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterreo. Hinc ἐκφοβέομαι, extimeſco. Ἵνα μὴ δόξω, ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διά τῶν ἐπιϛολῶν, 2 Cor. 10, 9. Ab ἔκφοβος. Hinc

Ἐκφόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum.

Ἐκφόβημα, τὸ, idem.

Ἐκφόβησις, ἡ, terror, terrefactio.

Ἔκφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, exterritus, conſternatus.

Ἐκφοινίσσω, vel ἐκφοινίττω, f. ξω, rubefacio; (2) cruento.

Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo. Παρὰ τῆς γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι, Plut. Hinc

Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egreſſio; (2) divulgatio rei.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio; (2) funus; (3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησον αὐτὸν τὸν πλοῦτον ἐκ τῆς οἰκίας, Luc. Ὀτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκφορήσεις, Ariſtoph. Eq. 359. Ab eod. Hinc

Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum ſeu egeſtum eſt.

Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egeſtio.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, terræ proventus.

Ἔκφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exportari poteſt; (2) divulgatus; (3) percitus.

Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero; (2) excutio velut onus.

Ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, ediſſero, enarro.

Ἐκφρακτικὸς, ὴ, ὸν, cui vis ineſt expediendi meatus obſtructos. Ab ἐκφράσσω.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio, expoſitio, explicatio. Ab ἐκφράζω.

Ἐκφραϛικὸς, ὴ, ὸν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.

Ἐκφρέω, vel ἔκφρημι, f. φρήσω, emitto foras; (2) effero.

Ἐκφρονέω, ῶ, f. ήσω, curo; (2) deſpicio; (3) animo efferor, omninoque impotenter fortunum fero; (4) deſipio. Ab ἔκφρων.

Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito; (2) non curo; (3) cogito. Ἐκφοντίζειν τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων, Ariſtoph. Ex ἐκ, & φροντὶς.

Ἐκφρόνως, *Adv.* dementer. Ab

Ἔκφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, delirans, amens. A φρὴν.

Ἐκφυὰς, άδος, ἡ, res quæ alii adnata eſt. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυγάνω, effugio.

Ἔκφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω. Unde

Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga.

Ἐκφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturæ modum excedens, ſed ferè in bonam partem. Ex ἐκ, & φυὴ.

Ἐκφυλλοφορέω, ῶ, ſenatu vel ordine aliquem moveo. Ex φύλλον, *folium*, quo olim ſuffragia ferebantur, & φέρω. (niſi potius à φῦλος, *Ern.*)

Ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio è tribu, ſenatu, vel populo. Ex iiſd.

Ἔκφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ejuſdem tribûs; (2) qui nullius eſt tribûs; (3) peregrinus, externus, barbarus, à moribus gentis abhorrens; (4) inuſitatus. A φυλή.

Ἔκφυμα, ατος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυσᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκφυσάειν, Ab

Ἐκφυσάω, ῶ, exſufflo, vehementer reſpiro, gravi reſpiratione laboro; (2) follibus ventilo; vel ſpiritu; (3) effero, elatum facio. Ἐξεφύσησε γάρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥϛε, &c. Ariſtoph. Pace, 628. Hinc

Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio, exſufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id, quod efflatur.

Ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio.

Ἔκφυσις, εως, ἡ, qu. dic. enaſcentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium poſt ſementem; (3) generatio, procreatio, quæ nata ſunt. Ab ἐκφύω.

Ἔκφυσις, εως, idem, *Ern.*

Ἐκφυτεύω, tranſlatum alicundè planto.

Ἐκφύω, f. ύσω, & ἔκφυμι, gigno; (2) naſcor. Ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς, Soph. Aj. 487. Ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους Ϲαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους, id. Phil. 987.

Ἐκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo; (2) pronuncio, exprimo; (3) nominatim dico. Hinc

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; (2) Figura rhetorica; (3) pronunciatio, vocis emiſſio; (4) diſerta alicujus nominatio.

Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illuſtro.

Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto, laxando emitto; (2) dejicio.

Ἐκχαλκεύω, fabricor ex ære aut metallo alio.

Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, vi erumpo, (2) cavernoſum & ſalebroſum reddo, torrentibus impetuoſis excavo. Ex χαράδρα.

Ἐκχαυνόω, ῶ, laxiorem reddo, emollio; (2) tumidum reddo, *propriè & topicè, Ern.*

Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio; (2) *paſſ.* effundor, abſumor, pereo. Κἀκχέω τὸ πᾶν Ϲόφισμα, Soph. Phil. 14. Θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα, Lycurg. 773.

Ἐκχιλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vaſto; unde ἐκκεχιλωμένος, deſolatus.

Ἐκχοΐζω, fut. οΐσω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ, & χόω, *humum egero.*

Ἐκχλοιοῦμαι, & ἐκχλοοῦμαι, palleſco, ſed ut aliquid viridis vel luridi admiſtum ſit.

Ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto; (2) bile impleo; (3) iratum reddo.

Ἐκχορδόω, ſidibus cano.

Ἐκχορεύω, è choro ejicio.

Ἐκχρέμπτομαι, exſpuo.

Ἐκχρᾶν, præſ. inf. act. pro ἐκχράειν.

Ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ, & χρῆμα, *pecunia.*

Ἐκχρῆσαι, ſufficere; ἐξέχρησε, ſuffecit; ἐκχρήσει, ex uſu erit. A χρὴ, ut ἀπόχρη.

Ἐκχρησμῳδέω, vaticinor, oraculum reddo.

Ἐκχυθέντος, g. ſing. a. 1. partic. paſſ. v. ἐκχύω.

Ἐκχυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio; (2) in ſuccum redigo.

Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exſugo. Ex χυμός.

Ἐκχυμόω, ῶ, à quo ἐκχυμοῦσθαι aliquid dicitur, cum ſuccos & humores extra vaſa ſua effundit, ut in ſuggillatione. Hinc

Ἐκχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis ſub cutem per grumos effuſio, ſuggillatio.

Ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔκχυντο, *effuſi erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐξεκέχυντο. Ab ἐκχύω.

Ἔκχυσις, εως, ἡ, effuſio. Unde

Ἐκχύτης, ου, ὁ, qui effundit.

Ἔκχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, effuſus.

Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex ollâ effundo, vel eximo; (2) effundo. Ex χύτρος.

Ἐκχύω, effundo, *paſſ.* amore alicujus rei capior; (2) valdè exhilaror, ad lætitiam, riſum profundor; (3) frangor, langueſco; (4) pereo, fruſtra conſumor, de labore, impenſâ, *Ern.*

Ἐκχωνεύω, conflo.

Ἐκχωρέω, ῶ, excedo; (2) diſcedo. Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει, Soph. Hinc

Ἐκχώρησις, ἡ, exceſſus, diſceſſus.

Ἔκψηγμα, τὸ, ramentum.

Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exſpiro; (2) deficio animo.

Ἐκώλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κωλύω.

ἘΚΩΝ, οῦσα, ὸν, voluntarius, qui ſponte aliquid facit.

Ἐλάα, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαία.

Ἐλάαν, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἐλάειν.

Ἐλάασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλαον.

Ἔλαβον, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

Ἐλάδιον, ου, τὸ, pauxillum olei. Ab ἐλαία.

Ἐλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἐλαύνω.

Ἔλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. verbi λανθάνω.

ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, oliva, arbor; (2) olea, i. e. fructus olivæ.

Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, planta. Ex ἐλαία, & ἄγνος, *vitex.*

Ἐλαιάεις, άεσσα, άεν, oleoſus, oleaceus.

Ἐλαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.

Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui olearum mercaturam exercet. Ex ἐλαία, & ἔμπορος, *mercator.*

Ἐλαΐζω, oleas colo; (2) oleagino colore ſum:

Ἐλαιήεις, ήεσσα, ῆεν, oleoſus. Ab ἐλαία.

Ἐλαιηρὸς, ρὰ, ρὸν, olearis, olearius. Ab eod.

Ἐλαΐνεος, έα, εον, oleaginus, ex oleâ arbore:

Ἐλάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Ἐλαιόβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, oleo, tinctus, imbutus. Ex ἐλαία, & βρέχω.

Ἐλαιόδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, oleo imbutus. Ex ἐλαία, & δεύω, *imbuo.*

Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, oleum continens. Ex ἐλαία, & δέχομαι.

Ἐλαιοειδὴς, olivæ vel olei ſpeciem habens.

Ἐλαιοθήκη, ἡ, cella olearia.

Ἐλαιόθρεπτος, ον, oleo nutritus.

Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A ſeq.

Ἐλαιοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, olearum cultor.

Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo.

Ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo.

Ἐλαιολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui olivas colligit.

Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum melleum, quod in Syriâ alibique ex arborum caudicibus effluit.

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.

Ἐλαιοπινης, ὲς, oleo imbutus, ſordidus. Ex ἔλαιον, & πῖνος.

Ἐλαιοποιΐα, ας, ἡ, olivatio, olei confectio.

Ἐλαιοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον, & πωλέω, *vendo.*

Ἐλαιοπώλης, ου, ὁ, venditor olei. Ex iiſd.

Ἐλαιοπώλιον, ου, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.

Ἐλαιοτριβεῖον, ου, τὸ, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἔλαιον, & τρίβω, *tero.*

Ἐλαιοτρυγητὸς, ὁ, vindemia olivarum.

Ἐλαιότρυγον, ου, τὸ, olei fæx, murca.

Ἐλαιουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον, & ἔργον, *opus.*

Ἐλαιουργία, ας, ὁ, olei confectio. Ex iiſd.

Ἐλαιοφόρον, ου, τὸ, vas olearium. Ex φέρω.

Ἐλαιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferens oleas, olivifer.

Ἐλαιοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oleis conſitus, in quo oleæ enatæ ſunt. Ex ἐλαία, & φύω.

Ἐλαιοφυλλοφάγος, ὁ ϗ ἡ, olivæ folia edens.

Ἐλαιόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐλαιοφυής.

Ἐλαιοχριϛία, ας, ἡ, olei unctio. A χρίω.

Ἐλαιόω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo; (2) oleo ungo. Ab ἐλαία.

Ἐλαΐς, ίδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab eod.

Ἐλαϊϛὴς, οῦ, ὁ, qui oleas colligit. Ab eod.

Ἐλαίω, *olei*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐλαίου.

Ἐλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oleoſus; (2) pinguis.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab eod.

Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit.

Ἐλαιωτὸς, ὴ, ὸν, oleo perunctus, ſeu imbutus.

Ἔλακον, a. 2. ind. act. v. λήκω.

Ἐλάλουν, prò ἐλάλεον. A λαλέω, *loquor.*

Ἔλασε, *agitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε. Ab ἐλαύνω.

Ἔλανδρος, ον, viros capiens. Ab ἑλεῖν.

Ἐλασᾶς, ὁ, nomen avis, ap. *Ariſtot.*

Ἐλάσαι, *compuliſſe*, a. 1. inf. act.

Ἔλασαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἐλάσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε.

Ἐλάσεια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐλάσαιμι.

Ἐλασείω, expeditionem apparo. Ab ἐλαύνω.

Ἐλασία, ας, ἡ, equitatio; (2) curſio; (3) expeditio militaris. A præc.

Ἐλασίβροντος, ου, ὁ ϗ ἡ, à tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis eſt tonitrus. Ex ἐλαύνω, & βροντὴ, *tonitru.*

Ἐλάσιππος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω, & ἵππος.

Ἔλασις, εως, ἡ, agitatio equorum, ſeu currûs, (2) expeditio militaris; (3) remigatio; (4) expulſio, abactus. Ab ἐλαύνω.

Ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina metalli. Ab eod.

Ἐλασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐλασσάμενος, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἐλασάμενος, à verbo ἐλάω.

Ἔλασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἤλασε.

Ἔλασσον, *Adv.* minùs, deficienter.

Ἐλασσόνως, idem.

Ἐλασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, diminuo. Ἐλασσοῦμαι τῆς τιμῆς, Thuc. Ab ἐλάσσων.

Ἐλάσσω, *minorem*, acc. ſing. *Att.* & *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων.

Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.

Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior. *Comparativus*, ab ἐλαχύς.

Ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, impulſor, agitator. Ab ἐλαύνω. Hinc

Ἐλαστρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello.

Ἐλάσω, f. 1. ind. act. v. ἐλαυνω, pro ἐλάω.

Ἐλάτειρα, ας, ἡ, expultrix, agitatrix.

ἘΛΆΤΗ, ης, ἡ, abies.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω. Unde

Ἐλάτης, ου, ὁ, agitator; (2) curſor.

Ἐλατήριον, ου, τὸ, quicquid deorſum ventrem purgat; (2) ſuccus cucumeris agreſtis; (3) cucumer. Ab eod.

Ἐλατικὸς, ἡ, ὸν, impellendi, incitandi vim habens.

Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.

Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.

Ἐλατόμησα, a. 1. ind. act. v. λατομέω.

Ἐλατὸς, ἡ, ὸν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.

Ἔλαττον, *Adv.* minùs, parùm, ἔλαττον ἔχειν, vinci, inferiorem eſſe, injuriâ affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.

Ἐλαττονάκις, *Adv.* minùs, rariùs. Ab eod.

Ἐλαττονέω, ῶ, minus habeo. Ab eod.

Ἐλαττόνως, *Adv.* minùs. Ab ἔλαττον.

Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.

Ἐλαττόω, idem quod ἐλασσόω. Hinc

Ἐλάττωμα, τὸ, jactura, calamitas belli, &c.

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio, jactura.

Ἐλαττωτικὸς, ἡ, ὸν, diminutiens, diminuendi vim habens.

Ἐλαυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν.

Ἐλαύνοι, *impellat*, 3. ſing. opt. verbi ejuſd.

ἘΛΑΎΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello; (2) ſtimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, inſector; (6) perſequor judicio, accuſo; (7) verbero; (8) excutio; (9) excito, incito, moveo; (10) abigo, expello; (11) duco, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnero. Κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ, Soph. Ajac. 275. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς, Eur. Med. 706. Ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε, ſuſcepit, Luc. Ὑπὸ τῆς συνέσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος, Herodian.

Ἐλάφειος, ου, ὁ ϗ ἡ, cervinus. Ab ἔλαφος.

Ἐλαφηβολία, ας, ἡ, cervorum venatio:

Ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, feſtum in honorem Dianæ venatricis:

Ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Februarius, ita à figendis cervis dictus:

Ἐλαφηβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cervos jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος, & βάλλω, *jacio.*

Ἐλαφίνης, ου, ὁ, hinnulus cervinus. Ab ἐλαφός.

Ἐλάφιον, ου, τὸ, cornu, vel caro cervi.

Ἐλαφοβόσκον, ου, τὸ, Elaphaboſcon, herba quædam valens contra morſus ſerpentum. Ex ἔλαφος, & βόσκω, *paſco, alo.*

Ἐλάφοιο, *cervi*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐλάφου.

Ἐλαφοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cervos occidens. Ex ἔλαφος, & κτείνω, *occido.*

ἜΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva; (2) placentæ genus.

Ἐλαφοσκόροδον, ου, τὸ, allium cervinum. Ex ἐλ, & σκόροδον, *Angl.* Wild Parſnip.

Ἐλαφία, ας, ἡ, levitas; (2) paucitas.

Ἐλαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.

Ἐλαφρόπους, celer.

ἘΛΑΦΡΌΣ, ὰ, ὸν, levis & celer, velox; (2) levis, non gravis; (3) levis, non moleſtus, non difficilis; (4) inops, non potens, contemnendus.

Ἐλαφροτης, ἡ, levitas, celeritas.

Ελαφρύνω, f. υνῶ, allevo. Ab ἐλαφρός.

Ἐλαφρῶς, *Adv.* leviter, celeriter.

Ἔλαχεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.

Ἐλαχηνε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. λαχαίνω.

Ἐλάχιστα, *Adv.* minimè. Ab ἐλάχιστος.

Ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, minimus, pauciſſimus, breviſſimus. Ab ἐλαχύς.

Ἐλαχιστότερος, έρα, ερον, minimo minor. Comp. à Superl. ἐλάχιστος.

Ἔλαχον, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, breves alas habens.

ἘΛΑΧΎΣ, εῖα, υ, parvus, exiguus; Comp. ἐλάσσων, Superl. ἐλάχιστος.

Ἐλάω, abigo, ejicio. Τούσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας μέλλει Κρέων, Eur. Med. 70.

Ἐλαὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.

Ἔλδεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἔλδῃ.

ἜΛΔΟΜΑΙ, *Poet.* cupio, deſidero. Hinc

Ἔλδωρ, ορος, τὸ, deſiderium, cupido.

Ἕλε, *interfecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλε, à verbo αἱρέω, pro ἕλω.

Ἐλεαίρω, miſereor. Ab ἔλεος, *miſericordia.*

ἘΛΕΑ͂Σ, ὁ, nomen avis.

Ἐλεγεία, ας, ἡ, idem quod

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, carmen elegiacum.

Ἐλεγειοποιὸς, οῦ, ὁ, ſcriptor elegiarum.

Ἐλεγεῖος, εία, εῖον, ad mœſtitiam factus. Ab ἔλεγος.

ἘΛΕΓΙ͂ΝΟΙ, ων, οἱ, piſces gregales, elegini.

Ἐλεγκτικὸς, ἡ, ὸν, reprehendendi vim habens, vel refellendi, coarguendi. Ab ἐλεγχω.

Ἐλεγκτὸς, ἡ, ὸν, reprehenſibilis:

Ἐλεγμὸς, οῦ, ὁ, reprehenſio.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imp. act. v. ἐλέγχω.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἐλεγμὸς.

ἜΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum.

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vituperabilis, turpis.

Ἐλεγχθῆ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἐλέγχω.

Ἐλεγχίγαμος, ον, fidem aut perfidiam conjugis oſtendens.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus.

Ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, indicium, ſignum; (2) criminatio; (3) accuſatio; (4) convictio. Νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, experientiâ doctus, Soph. Phil. 97. Ab

ἘΛΈΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonſtro; (2) refuto, redarguo, reprehendo; (3) convinco; (4) reprimo, coërceo; (5) adſpernor; (6) ſciſcitor, percontor; (7) quæſtionem de aliquo habeo. Μή μ' ἔλεγχε πλείοσι λόγοις, interroga, Soph. El. 1369. Ἀμηχανῶ δὲ πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω, id. Phil. 336. Vid. Hom. Il. 1, 518.

ἘΛΕΔΏΝΗ, ῆς, ἡ, eledona, ſpecies polypi.

Ἐλέειν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro ἑλεῖν, à verbo αἱρέω, pro ἕλω.

Ἐλεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miſerabiliter loquor, miſerabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς, & λέγω, *dico.* Unde

Ἐλεεινολογία, ας, ἡ, oratio miſerabilis.

Ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, miſerabilis. Ab ἔλεος.

Ἐλεεινῶς, *Adv.* miſerabiliter. Ab ἐλεεινός.

Ἐλεέω, ῶ, f. ήσω, miſereor; & *in Paſſ.* miſericordiam conſequor. Οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν; Ariſtoph. Lyſ. 882. Ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα, id. Pace. 339. Ab ἔλεος.

Ἐλεηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Ἐλεηθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ.

Ἐλεημονικὸς, ἡ, ὸν, miſericors, benignus.

Ἐλεημόνως, miſericorditer. Ab ἐλεήμων.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, miſericordia; (2) ſtips erogata pauperibus, eleemoſyna; (3) omne beneficium, quo calamitoſos proſequimur.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, miſericors. Ab ἔλεος.

Ἐλέησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐλεέω.

Ἐλέησον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἐλεητικὸς, ἡ, ὸν, ad miſericordiam propenſus, miſericors. Ab ἐλεέω.

Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, commiſeratio. Ab eod.

Ἑλεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. v. αἱρέω.

Ἑλειοβάτης, ου, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, *palus*, & βαίνω, *eo.*

Ἑλειογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in paluſtribus locis natus. Ex ἕλος, & γίνομαι, *naſcor.*

Ἑλειονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἑλειόνομος, in paludibus degens, paluſtris. A νέμω.

Ἕλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, paluſtris, in paludibus naſcens, vel degens. Ab ἕλος.

Ἑλειὸς, οῦ, ὁ, glis; (2) ſciurus; (3) ſpecies accipitris. Ab eod.

Ἑλειοσέλινον, apium paluſtre. A σέλινον, *apium.* Vid. ἑλεοσέλινον. *Angl.* Smallage.

Ἑλειότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, in paludibus altus, creſcens. Ex ἕλος, & τρέφω, *nutrio.*

Ἑλειόχρυσος, ου, ὁ, aurelia, flos agreſtis aurei coloris. Ex ἕλειος, & χρυσός.

Ἐλείψασκον, *reliqui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψα, à λείπω.

Ἔλεκτο, *concubuerat*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐλέλεκτο. A λέγομαι.

ἘΛΕΛΕΥ͂, acclamatio bellica, eleleu! (quod eſt ab Heb. *Hallelu Jah.* Ern.)

Ἐλελήθεε, *oblitus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Poet.* pro ἐλελήθει, à verbo λανθάνω.

Ἐλέλιζε, *torquebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε. Ab

Ἐλελίζω, f. ίσω, elelu, ſeu alala clamo; & ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione τοῦ ἐλελεῦ; (2) torqueor. Τὸν μὸν ϗ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι, Ariſtoph. Av. 220. Ab ἐλελεῦ.

Ἐλέλικτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἑλίσσω.

Ἐλελίξαις, *qui convolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελιξας, à verbo ἐλελίζω.

Ἐλέλιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ·

Ἐλελισφακίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ſalviâ conditum. Ab

Ἐλελίσφακον, ου, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ου, ὁ, ſalvia obverſa & implicata mari, ſalvia femina. A σφάκος, *ſalvia.* *Angl.* Sage.

Ἐλελίττω, fut. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio & tremefacio. Ab εἰλέω, *volvo.*

Ἐλίλιχθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐλελίχθησαν. Ab ἐλελίζω.

Ἐλελίχθημα, ατος, τὸ, rapidus motus & concuſſio. Ab ἐλελίττω.

Ἐλελίχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex ἐλελίττω, & χθών.

Ἐλελόγχει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. λαγχάνω.

Ἐλελοίπεσαν, *omiſerant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, à λείπω.

Ἕλεν, *invaſit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλεν, à verbo αἱρέω, pro ἕλω.

ἙΛΕΝΗ, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.

Ἑλενηφόρια, τὰ, feſtum quoddam, dictum ἀπὸ τῆς ἑλένης, à vaſe, in quo myſteria portabantur.

Ἑλένια, τὰ, feſtum apud Lacedæmonios, in honorem Helenæ.

Ἑλένιον, ου, τὸ, herba quædam, quæ è lacrymis Helenæ enata ſingitur, Ph. inula. Ab Ἑλένη, *Angl.* Elecampane.

Ἐλέξατο, *dormivit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi λέγομαι, *dormio*.

Ἐλεοδύτης, ȣ, ὁ, menſæ coquinariæ miniſter. Ex ἐλεὸς, & δύω.

Ἑλεόθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, genitus ſeu nutritus in paludibus. Ex ἕλος, & τρέφω, *alo*.

Ἐλεοῖσιν, *menſis*, dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς.

Ἐλεὸν, *Adv.* miſerè, *per Syncop.* pro ἐλεεινον.

Ἐλεὸν, ȣ̃, τὸ, ſive

ἘΛΕΟΣ, ȣ̃, ὁ, menſa coquinaria; (2) avis quædam.

ἜΛΕΟΣ, ȣ, ὁ, vel ος, ȣς, τὸ, miſericordia, commiſeratio.

Ἐλεοσέλινον, ȣ, τὸ, idem quod ἐλειον.

Ἐλέπισα, a. 1. ind. act. λεπίζω.

Ἑλέπολις, εως, ἡ, ſc. μηχανὴ, machina obſidionalis; machina, quâ urbes capiuntur. Ex ἑλεῖν, & πόλις.

Ἑλέπτολις, idem.

Ἑλέσθαι, a. 2. inf. med. v. αἱρέω.

Ἕλεσθε, *ſumite*, 2. pl. a. 2. imperat. med.

Ἑλέτην, 3. dual. a. 2. ind. med.

Ἑλετὸς, ἡ, ὸν, prenſabilis, apud Homerum, Il. 9, 409. Ab ἑλεῖν, *prebendere*.

Ἕλευ, *elige*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro ἑλȣ̃. Ab αἱρέω.

Ἐλευθερία, ἡ, libertas. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρια, ων, τὰ, libertatis ſolennia.

Ἐλευθεριάζω, f. άσω, liberè vagor, ut ſervus fugitivus; (2) libertatem uſurpo, liberè ago, liberi hominis mores affecto. Hinc

Ἐλευθεριαστικὸς, ἡ, ὸν, qui libertatem amat, qui liberè agere amat.

Ἐλευθερικὸς, ἡ, ὸν, liber. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) ſervator, liberator, epitheton Jovis.

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium à ſincero animo profectum. Ab ἐλευθέριος.

Ἐλευθερίως, *Adv.* liberaliter, ingenuè.

Ἐλευθερόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, cui filii ſunt liberi & qui ipſe etiam liber eſt.

Ἐλευθεροπράσιον, ȣ, τὸ, liberi hominis venditio, unde ἐλευθεροπρασίȣ δίκη, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος, & πιπράσκω.

Ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex πρέπω.

Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, ut hominem liberum & ingenuum decet.

ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vadit quo vult; (2) liber, non ſervus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generoſus, (fortè ab ἐλεύθω, qui quâ vult viâ liberè incedit.)

Ἐλευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, liberè loquor.

Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab

Ἐλευθερόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ore libero, qui loquitur liberè quæcumque in buccam veniunt. Ex ἐλεύθερος, & στόμα.

Ἐλευθερȣ̃ντας, *liberantes*, acc. plur. part. præſ. act. *contr.* pro ἐλευθερόοντας. Ab

Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vendico. Ἐλευθερȣ̃ν τινα τῆς αἰτίας, τȣ̃ πόνȣ. Ἀπὸ βαρβάρων ἐλευθέρωσε τὴν πόλιν, Plat. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθερωθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ἐλευθέρως, *Adv.* liberè, ut liberum & ingenuum hominem decet. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio.

Ἐλευθερωτὴς, ȣ̃, ὁ, liberator. Ab eod.

Ἐλεύθω, venio. Inuſit. pro ἔρχομαι. Unde uſitata, ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἦλθον. Hinc

Ἐλευθὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, Lucina, quòd invocetur, ut partus veniat in lucem.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus; (2) itio.

Ἐλεύσομαι, f. 1. ind. med. ἔρχομαι.

Ἐλευστέον, eundum eſt. Ab eod.

ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, decipio, noceo, lædo. Ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, Heſ. Θ. 330.

Ἐλεφανταγωγὸς, ȣ̃, ὁ, qui elephantem agit, vel ducit. Ex ἐλέφας, & ἄγω, *ago*.

Ἐλεφαντάρχης, ȣ, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας, & ἀρχὴ. Hinc

Ἐλεφανταρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum.

Ἐλεφάντειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elephantinus.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiaſis, morbus lepræ ſimilis.

Ἐλεφαντιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. Ab

Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiaſi laboro.

Ἐλεφάντινος, η, ον, eburnus.

Ἐλεφαντιστὴς, ȣ̃, ὁ, elephantorum magiſter, elephantorum domitor & rector.

Ἐλεφαντόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ebore clauſus vel revinctus. Ex ἐλέφας, & δέω.

Ἐλεφαντοκόλλητος, ον, ex ebore compoſitus, ſeu ebore ornatus, eburneis ſigillis.

Ἐλεφαντόκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας, & κώπη.

Ἐλεφαντόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum elephanto pugnans, elephantis infeſtus. Ex μάχομαι.

Ἐλεφαντόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας, & πȣ̃ς, *pes*.

Ἐλεφαντοφάγος, ὁ ϗ ἡ, elephanti carnem comedens.

Ἐλεφαντώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, elephantinus.

ἘΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiaſis, morbus; (4) poculi genus.

Ἐλέχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi λέγω.

Ἔλεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. λέπω.

ἝΛΗ, ης, ἡ, calor ſolaris; (2) ſplendor ſolis.

Ἔληα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἤλησα. A λάω.

Ἕληαι, *ceperis*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἕλη, à verbo αἱρέω.

Ἐλήθετο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, à λανθάνω.

Ἐλήλακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤλακα, à verbo ἐλαύνω.

Ἐληλακότες, perf. part. act. *Att.* pro ἠλακότες.

Ἐλήλαμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλαμαι.

Ἐληλαμένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἠλαμένος.

Ἐλήλαται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλαται.

Ἐλήλεγκται, *redargutus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἔλεγκται. Ab ἐλέγχω.

Ἐλήλεγμαι, *convictus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἐληλέδαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἠλασμένοι εἰσὶ. Ab ἐλαύνω.

Ἐληλȣθὼς, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* & *Æol.* pro ἠλυθώς. Ab ἔρχομαι.

Ἐλήλυθα, p. ind. med. *Att.* pro ἤλυθα.

Ἐληλύθειν, pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro εἰλύθειν.

Ἐληλυθυῖα, perf. part. med. *Att.* pro ἐλυθυῖα.

Ἔληξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi λήγω.

Ἐλήφθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. λαμβάνω.

Ἐλθὲ, *veni*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *per Sync.* pro ἔλυθε, ab ἔρχομαι.

Ἐλθέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐλθεῖν.

Ἐλθὲν, vel ἐλθῆν, *veniſſe*, a. idem, *Dor.*

Ἔλθῃς, 2. ſing. a. 2. conj. v. ἔρχομαι.

Ἔλθοι, *venerit*, 3. ſing. a. 2. optat. act.

Ἐλθὸν, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Poet.* pro ἐλθȣ̃σι.

Ἔλθοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.

Ἔλθω, *venerim*, a. 2. conjunct. act.

Ἐλιάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. λιάζω.

Ἑλίγδην, *Adv.* volutim, volubiliter.

Ἑλιγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. v. ἑλίσσω.

Ἕλιγμα, ατος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod. Hinc

Ἑλιγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſus, flexuoſus.

Ἑλιγμὸς, ȣ̃, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

Ἐλιθάσθην, a. 1. ind. paſſ. v. λιθάζω.

Ἐλιθοβόλεον, imperf. ind. act. v. λιθοβολέω.

Ἑλικάμπυξ, υκος, ἡ, crines in nodum collectos habens.

Ἑλίκη, ης, ἡ, urſa major inter aſtra; ἑλίκη ſalix Arcadibus. Ab ἑλίσσω.

Ἑλικηδὸν, *Adv.* volutatim, in orbem.

Ἑλικίας, ȣ, ὁ, tortuoſus, unde ἑλικίαι κεραυνοί.

Ἑλικοβλέφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propriè cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἕλιξ.

Ἑλικοδρομος, ὁ ϗ ἡ, in orbem currens, *Epith.* ſolis & lunæ.

Ἑλικοειδὴς, έος, ȣς, tortilis. Ab ἕλιξ, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἑλικοειδῶς, tortuosè, in gyrum.

Ἑλικόεις, οεσσα, όεν, tortuoſus. Ab ἑλίσσω.

Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, volubilis, tortilis, vorticoſus; (2) niger. Ab ἕλιξ.

Ἑλικτὴρ, ῆρος, ὁ, armilla; (2) inauris.

Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, tortilis, tortuoſus. Ab eod.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Muſis ſacer; (2) inſtrumentum quoddam muſicum. Ab eod. Hinc

Ἑλικωνιαδες, ων, αἱ, Heliconiades, Muſæ.

Ἑλικώνιος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι, Heliconiades ſive Muſæ.

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, puella, cui oculi ſunt nigri, vel rotundi, ac mobiles, h. e. pulcri, unde (2) pulcra. Ab

Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἕλιξ.

ἘΛΙΝΝΥ'Ω, ύσω, vito, caveo; (2) deſino, deſiſto; (3) maneo, moror; (4) ſedo, ceſſare facio. Ἐλινύσας ȣ̓δένα χρόνον, Herodot.

ἜΛΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, ramus, apud Nicandrum. Vitis, ap. Dionyſ. P.

Ἐλινύω, idem quod ἐλιννύω. Ὀυκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκόπειν τὸν ἄνδρα, Ariſtoph. Θεσμ. 605.

Ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyrus; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) ſpecies hederæ; (6) ὁ ϗ ἡ, intortus, implicitus; (7) volubilis; (8) circumiens. Ab εἰλέω, vel ἑλύσσω.

Ἔλιξις, ἡ, linctus. Ab ἐλισσω, ap. *Hipp.* (niſi ſit potius ἔλλιξις, vel ἔλλειξις, ab ἐλλείχω, *Ern.*)

Ἑλιξόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſa cornua habens. Ex ἕλιξ, & κέρας, *cornu*.

Ἔλιπον, *reliqui*, a. 2. ind. act. verbi λείπω.

Ἑλισσέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἑλίσσειν.

Ἐλίσσετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi λίσσομαι, *ſupplico*.

Ἑλισσομένη, part. præſ. f. g. med. vel paſſ. v.

Ἑλίσσω, vel ἑλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Σὺν δ' ἑλίσσεται τμητοῖς ἱμᾶσι, Soph. El. 784. Ab εἰλέω.

Ἑλίτροχος, ον, in quo vertitur axis, *Epith.* σύριγγος.

Ἔλιφθεν, *relicti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐλείφθησαν, à λείπω.

Ἑλίχρυσος, idem quod ἑλειόχρυσος.

Ἕλκε, *trahebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἷλκε, ab ἕλκω.

Ἕλκει, *ulceri*, dat. ſing. *contr.* pro ἕλκεϊ.

Ἑλκέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἕλκειν.

Ἕλκεο, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἵλκȣ.

Ἑλκεσίπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longâ veſte indutus, peplum inter eundum trahens. Ex ἕλκω, *trabo*, & πέπλος.

Ἕλκετο, 3. ſing. imperf. verbi ἕλκω.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui longa eſt veſtis ſive tunica. Ex ἕλκω, & χιτών.

Ἑλκέω, fut. ήσω, apud Homerum traho; (2) diſcerpo, dilacero; (3) violo, attento, per vim traho. Σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσȣσ' ἀικῶς, Il. 22, 336.

Ἑλκηδὸν, *Adv.* tractim, trahendo. A præc.

Ἑλκηθμὸς, ȣ̃, ὁ, violentia, tractio, vis.

Ἕλκηθρον, ȣ, τὸ, traha; (2) buris. Ab eod.

Ἕλκημα, τος, τὸ, præda.

Ἑλκοποιέω, ῶ, ulcero, exulcero. Ab

Ἑλκοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vulnificus; (2) exulcerans. Ex ἕλκος, & ποιέω, *facio*.

ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, ulcus; (2) vulnus, imprimis inveteratum, (ab ἕλκειν, quia humores ad partem ſauciatam trahuntur, *Ern.*)

Ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. Unde *Paſſ.* ἑλκȣ͂σθαι, ἡλκωμένος. Ab ἕλκος.

Ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν, tractorius, attractativus:

Ἑλκτὸς, ἡ, ὸν, tractus, ductilis. Ab ἕλκω.

Ἑλκύδριον, ȣ, τὸ, ulcuſculum. Dim. ab ἕλκος.

Ἕλκυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἕλκυσμα, ατος, τὸ, ſcoria ſeu recrementum argenti. Ab eod.

Ἑλκυσμὸς, ȣ͂, ὁ, tractio. Ab eod.

Ἑλκυστάζω, fut. άσω, trahendo rapto.

Ἑλκυστὴρ, ῆρος, ὁ, funis, vel quodlibet inſtrumentum, quo aliquid trahitur, extrahitur, *etiam* capiſtrum:

Ἑλκυστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens trahendi:

Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ἑλκύειν τινα εἰς οἶκτον. Ὅπȣ λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει πικρὰ, Lycurg. 716. Ab

Ἕλκω, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere, &c. unde vindico mihi, dignus ſum præ cæteris, &c. (2) fugo; (3) feminam attrecto, *Ern.* Ἕλκειν τὸ γένος ἀπό τινος. Τί δῆτα μ' ἕλκεις ἀσθενȣ͂σαν; Ariſtoph. Θεσμ. 625. Ἴσχε ζυνεργὸν ἠλακάτην ἕλκειν, κλῆμα πένητι βίω, Epigr.

Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ulceroſus. Ab ἕλκος.

Ἕλκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω. Hinc

Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, ulcerativus:

Ἕλκωσις, εως, ἡ, ulceratio.

Ἔλλαβε, *ſumpſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔλαβε, à verbo λαμβάνω.

Ἑλλαδικὸς, ἡ, ὸν, Græcanicus. Ab ἑλλάς.

Ἐλλαμβάνω, comprehenſum, conſtrictum teneo.

Ἐλλαμπρύνομαι, ſplendeſco, clareſco; (2) magnificentiâ et ſplendore in quocunque genere; (3) ſplendidâ & magnificâ oratione utor.

Ἐλλαμπτικὸς, ἡ, ὸν, illuminandi vim habens.

Ἐλλαμπτικῶς, *Adv.* ad illuminandum aptè.

Ἐλλάμψασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐλλάμπω.

Ἐλλάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor, claritas; (2) illuminatio, in ſacris. Ab

Ἐλλάμπω, fut. ψω, illuceo; illuſtro, clarum reddo; (2) illumino, divinitùs doceo.

Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices ſacrorum certaminum apud Græcos, *Dor.* pro Ἑλληνοδίκαι. Ex ἕλλην, & δίκη, *judicium.*

Ἑλλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex ſum ſacrorum certaminum. Ex iiſd.

Ἕλλανες, *Græci*, *Dor.* pro Ἕλληνες, ab Ἕλλην. *Græcus.*

Ἑλλὰς, άδος, Hellas, Græcia; (2) *Adj.* Græcanica, Græca, pro ἑλληνική.

Ἐλλάσαι, *Poet.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.

Ἔλλαχον, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔλαχον, à λαγχάνω.

Ἐλλεβοριᾶν, helleboro indigere:

Ἐλλεβορίζω, helleboro purgo.

Ἐλλεβορισμὸς, ȣ͂, ὁ, purgatio helleboro facta:

ἘΛΛΈΒΟΡΟΣ, & ἐλλέβορος, ȣ, ὁ, helloborus, veratrum, *Angl.* Hellebore.

Ἐλλεδανοῖσιν, *Ion.* pro ἐλλεδανοῖς, ab

Ἐλλεδανὸς, ȣ͂, ὁ, vinculum, reſtis. Ab ἕλλω.

Ἔλλειμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) reliquum penſionis non perſolutæ. Ab ἐλλείπω.

Ἐλλειπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui deeſt aliquid, imperfectus. Ab eod.

Ἐλλειπτικὸς, ἡ, ὸν, defectivus.

Ἐλλειπτικῶς, defectivè.

Ἐλλείπω, fut. ψω, relinquo, prætermitto; (2) deficio. Οὐδὲν ἐλλείψȣσιν αὗται λιπαρᾶς χειρȣργίας, Ariſtoph. Lyſ. 676. Hinc

Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, prætermiſſio; (2) defectus; (3) Figura grammatica, quâ vox eleganter omittitur. Ab ἐλλείπω.

Ἐλλείχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo adſumo. Ex ἐν, & λείχω, lingo.

Ἔλλεσχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore & ſermone. Ex ἐν, & λέσχη.

ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, à quo Græci nomen Ἑλλήνων ſortiti.

Ἑλληνίζω, fut. ίσω, Græcos ſequor, ſeu imitor, Græcum refero, Græcus ſum; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græcè loquor. Ab Ἕλλην.

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis favens. Ab eod.

Ἑλληνικῶς, *Adverb.* Græcè, Græco more, Græcanicè.

Ἑλληνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod Ἑλληνικός.

Ἑλληνὶς, ίδος, Græcia. Ab eod.

Ἑλληνισμὸς, ȣ͂, ὁ, imitatio Græcorum; (2) literæ Græcæ, lepos Græcus; (3) ſermo Græcanicus, ſeu proprietas verborum Græcorum. Ab ἑλληνίζω. Unde

Ἑλληνιστὴς, ȣ͂, ὁ, ſectator, ſeu imitator Græcorum, æmulus & ſtudioſus Græcorum.

Ἑλληνιστὶ, *Adv.* ad imitationem Græcorum, ritu & more Græcanico; (2) Græcè, linguâ Græcâ. Ab eod.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.

Ἑλληνοκοπέω, Græcorum gratiam capto; (2) Græcorum more diſſero, ap. *Polyb.*

Ἑλληνοταμίαι, ῶν, οἱ, quæſtores Græciæ, ærarii Græci præfecti.

Ἔλληξε, *Poet.* pro ἔληξε, à λήγω.

Ἑλλησποντίας, ȣ, ὁ, nomen venti ab Helleſponto ſpirantis.

Ἑλλησπόντιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Helleſpontinus; (2) qui ad Helleſpontum pervenit. Ab

Ἑλλήσποντος, ȣ, ὁ, Helleſpontus, mare, vel potius fretum inter Europam Aſiamque. Eſt quaſi πόντος τῆς Ἕλλης, quæ in ipſo periit.

Ἐλλιμενίζω, f. ίσω, in portu ſum, (2) in portum venio, portum capio; (3) portortium exigo. Ex λιμην.

Ἐλλιμένιον, ȣ, τὸ, portorium. Ex iiſd.

Ἐλλιμενικὸς, ἡ, όν, ad portum ſeu portorium pertinens. Ἐλλιμενικὰ, τὰ, ſc. τέλη, portorium.

Ἐλλιμενιστὴς, ȣ͂, ὁ, portorii exactor, portitor. Ex ἐλλιμενίζω.

Ἐλλιμνάζω, fut. άσω, ſtagno, reſtagno.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui deeſt aliquid, curtus. Ab ἐλλείπω.

Ἐλλιπῶς, imperfectè. A præc.

Ἐλλοβίζω, ſiliquor. Ab ἔλλοβος.

Ἐλλόβιον, ȣ, τὸ, inauris. Ex ἐν, & λοβός.

Ἐλλοβοανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, florem in ſiliquâ edens, in folliculo florens. Ex ἄνθος.

Ἔλλοβος, καρπὸς, fructus in folliculo, vel in ſiliquâ clauſus. Ex ἐν, & λοβός.

Ἐλλοβοσπέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſemina ſunt in folliculo vel ſiliquâ. Hinc ἐλλοβοσπέρματα, ſemina in folliculis clauſa.

Ἐλλοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt è genere ſiliquatorum vel ſiliquas ferentium.

Ἐλλογεῖν, imputare. Ab ἔλλογος.

Ἐλλόγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus. Ex ἐν, & λόγος.

Ἔλλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rationis particeps, rationalis; (2) aptus, probandus; (3) eximius, inſignis, clarus.

Ἐλλόγως, cum ratione, aptè.

Ἐλλοπεύω, f. piſcor. Ab ἔλλοψ.

Ἐλλοπιεύω, f. εύσω, idem & ab eod.

ἘΛΛΌΣ, ȣ͂, ὁ, hinnulus; (2) mutus.

Ἐλλοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hinnulorum peremptor; (2) cervorum interfector.

Ἐλλοχάω, ῶ, f. ήσω, in inſidiis lateo, inſidior. Ex ἐν, & λόχος, *inſidiæ.*

Ἐλλοχίζω, in inſidiis pono. Ex iiſd.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus ut piſcis; (2) piſcis. Ex λείπω, & ὄψ, *vox.* (Sed hæc ratio nominis ab origine repetendi minus eſſe videtur probanda, ut aliæ multæ ſunt Grammaticorum ineptæ et frigidæ, *Ern.*)

Ἔλλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triſtis. Ex ἐν, & λύπη.

Ἐλλυχνιασμένος, ellychnium habens. Ab

Ἐλλύχνιον, ȣ, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν, & λύχνος, *lychnus.*

Ἐλλυχνιωτον, linamenti genus apud chirurgos ex materiâ ellychniorum.

Ἔλλω, contineo. Ab εἰλέω, *coarcto.*

Ἑλμινθιάω, ῶ, lumbricis infeſtor.

Ἑλμίνθιον, ȣ, τὸ, lumbriculus; (2) tinea.

Ἑλμινθώδης, ὁ ϗ ἡ, lumbrico ſimilis. Ab

ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ἡ, (*ſcribitur* & ἕλμυνς) lumbricus; (2) tinea.

Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, herba. Ab ἕλκω, eo quod prætereuntium veſtes attrahat. *Angl.* Pellitory-of-the-Wall.

Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.

Ἐλογίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. λογίζομαι.

Ἔλοευν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐλόȣν, à λȣ́ω.

Ἐλοιδόρει, 3. pl. imperf. ind. act. v. λοιδορέω.

Ἕλοίτην, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω.

Ἕλοιμι, *ceperim*, a. 2. opt. act.

Ἑλοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἑλȣ͂σα.

Ἑλόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro εἱλόμην.

Ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλον.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus, aqua paluſtris cœno mixta.

Ἑλȣ͂, 2. ſing. a. 2. imperat. med. verbi αἱρέω.

Ἐλȣ͂μεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro ἐλȣ́ομεν.

Ἑλȣ͂ντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. αἱρέω.

Ἑλȣ͂σ' pro ἑλȣ͂σα. Vide ἑλοῖσα.

Ἐλοχεύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω.

Ἔλπεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἔλπεσαι, ab ἔλπομαι.

Ἔλπεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἔλπȣ.

Ἐλπιδοδότης & δώτης, autor ſpei.

Ἐλπιδοποιῶ, ſpem alicui facio, ſpe lacto.

Ἐλπίζω, f. ίσω, ſpero; (2) reor, exiſtimo, *diciturque interdum & in partem deteriorem pro* vereor, metuo; (3) & *act.* ſpem facio, *ut* επελπιζω. Τηνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν, Soph. A. 810. Τȣτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν ȣ̓δέποτ' ἤλπισα, Ariſtoph. Av. 962. Ab ἐλπίς.

Ἐλπιȣ͂σι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσȣσι.

ἘΛΠΙΣ, ιδος, ἡ, ſpes; (2) exſpectatio; (3) metus, periculum.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐλπίζω. Unde

Ἔλπισμα, ατος, τὸ, idem quod ſperatur, ſpes.

Ἐλπιστικὸς, η, ὸν, in ſpe poſitus.

Ἐλπιστὸς, ἡ, ὸν, ſperabilis, qui ſperari poteſt.

Ἐλπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπισω.

Ἔλπομαι, ſpero; (2) puto. Ab

Ἔλπω, in ſpem adduco, apud Homerum, Od. 2, 90. Ab ἔλπις.

Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, ſpes. Ab eod.

Ἑλσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐλάσαι.

Ἔλυμα, ſeu ἔλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἐλύω, ſeu ἐλύω, *involvo, tego.*

Ἐλυμήνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω.

Ἐλυμήνω, 2. ſing. ejuſd. mod. & temp.

Ἔλυμος, ȣ, ὁ, theca citharæ; (2) tibia è buxo; (3) genus leguminis, panicum. *Angl.* Panick. Ab ἐλύω, *involvo.*

Ἐλύπει, *dolebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλύπεε, à λυπέω.

Ἔλυσα, *ſolvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω, *ſolvo.*

Ἔκυστρον, & ἔλυτρον, ȣ, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa, è quâ naſcitur cilium; (3) cruſta in inſectis, quæ alàs claudit; (4) folliculus ſeminis; (5) alveus & receptaculum aquarum. Ab eod.

Ἐλυτρώσω, *liberaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐλυτρώσατο, à λυτρόω.

Ἐλύω, vel ἐλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἰλέω, *involvo.*

Ἕλω, a. 2. conj. act. v. αἱρέω.

Ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluſtris. Ab ἕλος.

Ἕλωμαι, a. 2. conj. med. v. αἱρέω.

Ἑλὼν, *capiens*, *qui cepit*, a. 2. part. act.

ἝΛΩΡ, ορος, τὸ, captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captionis vel cædis.

Ἑλώριον, ȣ, τὸ, idem.

Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. μανθάνω.

Ἔμαθον, *didici*, 1. ſing. aor. ejuſd.

Ἐμάθοσαν, 3. pl. a. 2. *Bœot.* pro ἔμαθον.

Ἐμαίμασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐμαίμασε, à μαιμάω.

Ἐμακάρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi μακαρίζω.

Ἐμαλάχθην, a. 1. ind. paſſ. v. μαλάσσω.

Ἐμαλοφόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *per contr.* pro ἐμηλοφόρεε, à μηλοφορέω.

Ἐμάνην, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι.

Ἐμάξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. μάσσω.

Ἐμάρανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. μαραίνω.

Ἐμαράνθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαργαίνω.

Ἐμαρνέσθην, 3. dual. imperf. ind. med. verbi μάρνομαι.

Ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, mei ipſius.

Ἐμαχεσάμην, a. 1. ind. m. v. μάχομαι.

Ἔμβα, *progredere*, 2. ſing. a. 2. imperat. *per Apocop.* pro ἔμβηθι, à verbo ἐμβαίνω.

Ἐμβαδίζω, incedo.

Ἐμβάδιον, ου, τὸ, calceus, vel ſolea. Ab ἐμβάς.

Ἐμβαδὸν, *Adverb.* pedeſtri itinere. Ab ἐμβαίνω.

Ἔμβαθμος δικαστὴς, in Pind. ordinarius judex. Ex βαθμός.

Ἔμβαθρα, ων, τὰ, calceamenta quædam.

Ἐμβαθυνοῦς, *Heſ.* ſapiens, prudens. Ex ἐν, βάθος, & νοῦς.

Ἐμβαθύνω, fut. υνῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.

Ἔμβαινον, imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαινον. Ab

Ἐμβαίνω, ingredior, ſubeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) inſulto; (4) ἐμβῆσαι, intrare facere, injicere. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις, Eur. Ph. 2. εἰς ἀγορὰν, Plut.

Ἐμβακχεύω, bacchor in, inſolenter lætor in.

Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐμβάλλω.

Ἔμβαλλε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαλλε.

Ἐμβάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio; (2) inſero, interſero, intercalo; (3) ingredior; (4) hoſtiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. Ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης. Eur. Med. 2328. Κἀυτὸς ὁ Ποσειδῶν ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας, ſubvertat, Ariſtoph. Ach. 516. Ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν, Soph. Phil. 810. Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν, Ariſtoph. Av. 1151.

Ἐμβάλοι, *conjiceret*, 3. ſing. a. 2. optat. act.

Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, embammâ, liquamen, intinctus, jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.

Ἐμβάντι, dat. ſing. part. ἐμβάς.

Ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.

Ἐμβαπτεύω, idem.

Ἐμβάπτω, f. ψω, idem. Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδι, Ariſtoph. Nub. 150.

Ἐμβαρύθω, f. ύσω, gravo.

Ἐμβὰς, άδος, ἡ, ſolea; (2) ſoccus:

Ἐμβὰς, a. 2. part. act. v. ἐμβαίνω.

Ἐμβασικοίτης, qui intrare facit, aut intrat τὴν κοίτην cubile. Ex ἐμβαίνω.

Ἐμβασίλευον, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνεβασίλευον, ab

Ἐμβασιλεύω, f. εύσω, regno in. Ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει, Heſiod. Θεογ. 71.

Ἐμβάσιος, ου, ὁ, Epith. Apollinis, qui colebatur in littore à conſcenſuris navem. Ab ἐμβαίνω. Unde

Ἔμβασις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus, conſcenſus; (2) ſolium, in quo lavamus.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ollas repens; nomen muris in Batrachom. 208. Ex ἐμβαίνω, & χύτρα, *olla*.

Ἐμβαστάζω, infero, importo, affero.

Ἐμβατευτικὸς, ἡ, ὸν, poſſeſſorius. Ab

Ἐμβατεύω, f. εύσω, & ἐμβατέω, f. ήσω, faſtuosè incedo; (2) invado, ingero me, incolo, Æſchyl. in Perſ. 449. (3) quæro, ſcrutor. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν οὐσίαν, Dem. εἰς τὴν ναῦν, id. Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατεύσονται λεπρὰς Ἰσηροβόσκους, Lycurg. 642.

Ἐμβατέω, ingredior.

Ἐμβατὴ, ῆς, ἡ, ſolium, vel alveus, ſive vas, quo in balneo ad lavandum utuntur. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβατήριον, ου, τὸ, genus cantûs ad tibiam; (2) ingreſſus. Ab

Ἐμβατήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingreſſivus. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβάτης, ου, ὁ, ſeſſor, equitator; (2) miles claſſiarius; (3) ἐμβάται, cothurni. Ab eod.

Ἐμβατὸς, ἡ, ὸν, & ἐμβατὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui adſcendi poteſt; (2) facilis acceſſu, ad quem accedere licet. Ab eod.

Ἐμβάφιον, ου, τὸ, patina profundior. Ex ἐν, & βάπτω.

Ἐμβάφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bibulus. Ex iiſd.

Ἐμβάψας, a. 1. part. act. v. ἐμβάπτω.

Ἐμβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, conſtabilio, confirmo. Ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, Plut.

Ἐμβέβακεν, 3. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἐμβέβηκεν, v. ἐμβαίνω.

Ἐμβέβασαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *per Syncop.* pro ἐνεβεβήκεισαν, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβεβαὼς, part. perf. act. *Att.* & *Ion.* pro ἐμβεβηκὼς. Ab eod.

Ἐμβεβηλέω, ῶ, profano, contamino.

Ἐμβέῃ, *ingreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐμβῇ, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt intra teli jactum. Ex ἐν, & βέλος, *telum*.

Ἔμβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβη, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβῄη, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἐμβαίη.

Ἔμβηθι, *inſcende*, 2. ſing. a. 2. imperat. act.

Ἐμβῆναι, *ingreſſum eſſe*, a. 2. inf. act.

Ἐμβιβάζω, fut. άσω, impono, v. gr. navi, (2) impello; (3) deduco. Ἐμβιβάζειν τινα εἰς πλοῖον, Plat.

Ἔμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitalis, vivus, vivax.

Ἐμβιοτεύω, f. σω, vivo in, dego ætatem in. Ἐν ᾗ (δίαιτα) ἐμβιοτεύει ἡ νοῦσος, *Aret.*

Ἐμβιόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.

Ἐμβιωτήριον, τὸ, domicilium, ſedes.

Ἔμβλεμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adſpectus. Ab

Ἐμβλέπω, fut. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμβλέψας μοι ϗ μάλα τυραννικῶς, Plat.

Ἔμβλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri inſertum ornatûs cauſsâ, *item* opus teſſellatum. Ab ἐμβάλλω.

Ἔμβλησις, ἡ, injectio, inſertio emblematis.

Ἐμβοάω, ῶ, fut. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Μεῖζον ἐμβοᾷν τοῦ Στέντορος, Luc.

Ἐμβόησις, εως, ἡ, qu. dic. inclamatio, clamitatio, *Aret.* Ab ἐμβοάω.

Ἔμβοθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in foveam depreſſus locus; (2) qui in foveâ eſt.

Ἐμβοθρόω, in foveæ vel ſcrobis formam excavo vel deprimo.

Ἐμβολὰς, άδος, ἡ, arbor inſita; (2) fructus inſitus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβολεὺς, έως, ὁ, adgreſſor.

Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, irruptio; (2) impreſſio irruentis aciei vel grandinis; (3) oſtium fluminis; (4) roſtrum navis, *an ſignificet non certum eſt*, Ern. Ab eod.

Ἐμβόλια, τὰ, retia quædam.

Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, inſertus, intercalaris. Ab

Ἐμβόλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, intercalaris, inſertus; (2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβόλιον, τὸ, digreſſio, pars inſerta operi ornandi causâ, epiſodium.

Ἐμβολίσματα, panni hinc inde conſuti.

Ἐμβολισμὸς, οῦ, ὁ, intercalatio.

Ἔμβολος, ου, ὁ, & ἔμβολον, ου, τὸ, roſtrum navis; (2) paxillus, fulcimentum; (3) acies cuneata, pars machinæ; (4) porticus in templis Græcorum; οἱ ἔμβολοι, tribunal, pro roſtris. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo; (2) reſono in.

Ἐμβραδύνω, f. υνῶ, immoror.

Ἔμβραχυ, *Adv.* ſummatim, breviter.

Ἔμβρεγμα, ατος, τὸ, liquor, ſuccus, id, in quo aliquid tingitur & madefit; (2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.

Ἐμβρέμω, infremo. Ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης Ἱστίῳ ἐμβρέμεται, Il. 15, 627.

Ἐμβρέχω, f. ξω, impluo, humecto.

Ἐμβρίθεια, ας, ἡ, gravitas. Ab

Ἐμβριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis ponderoſus; (2) conſtans, ſolidus, firmus; (3) ferox. Ex ἐν, & βρίθω.

Ἐμβριθῶς, *Adv.* graviter; (2) ſeverè, rigidè; (3) ferociter.

Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, fremo, graviter & vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Matt. 9, 30. τῷ πνεύματι, Joann. 11, 33. Ab ἐμβρέμω. Hinc

Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena.

Ἐμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obſtupeſco, unde ἐμβεβροντῆσθαι, ſtupere; ἐμβεβροντημένος, ſtupefactus, ſtupidus. Hinc

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, ſtupor; veſania.

Ἐμβρόντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, attonitus; (2) amens. Ab eod.

Ἐμβροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo. Ab ἐμβρέχω.

Ἔμβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν, & βρόχος, *laqueus*.

Ἐμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον, & δέχομαι, *capio*.

Ἐμβρυοθλάστης, ου, ὁ, uncus, ſeu ſpiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμβρυον, & θλάω, *contundo*, *frango*. Celſ. 7, 29. Galen. Conf. Tertull. de animâ, c. 25.

Ἐμβρυοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœtum necans. Ex ἔμβρυον, & κτείνω, *neco*.

Ἔμβρυον, ου, τό, embryon, infans in utero materno adhuc concluſus, crudus & immaturus; (2) fœtus; (3) infans recens natus. Ex ἐν, & βρύω, *pullulo*, quaſi ἐν τῇ γαστρὶ βρύον, in ventre ſive utero pullulans.

Ἔμβρυος, ου, ὁ ϗ ἡ, prolificus, genitalis.

Ἐμβρυοτομία, ας, ἡ, umbilici ſectio in infante recens edito. Ex ἔμβρυον, & τέμνω.

Ἐμβρυουλκὸς, ὁ, inſtrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab ἔμβρυον, & ἕλκω.

Ἔμβρωμα, ατος, τὸ, jentaculum; (2) eroſio, ſeu id ipſum, quod eroſum eſt.

Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do.

Ἐμβύθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod eſt in profundo, profundus, immerſus.

Ἐμβυκανάω, buccinâ cano.

Ἐμβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo; (2) impleo; (3) tego.

Ἐμβώμιον, τὸ, Jul. niſi leg. ἐπιβώμιον.

Ἐμεγάλυνα, a. 1. ind. act. v. μεγαλύνω.

Ἐμέγαρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμέγηρα. A μεγαίρω.

Ἔμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. ἵημι.

Ἐμέθεν, genit. ſing. *Æol.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἐμεθύσθην, a. 1. ind. paſſ. v. μεθύω.

Ἐμεθύσθησαν, *inebriati ſunt*, 3. plur. ejuſdem aor.

Ἔμεινα, *manſi*, aor. 1. indic. act. verbi μένω.

Ἐμεῖο, *mei*, gen. ſing. *Poet.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἔμελε, imperf. ind. imperſon. v. μέλει.

Ἐμέλησε, *curæ fuit*, aor. 1. ind. ejuſdem.

Ἔμελλε, 3. ſing. imperf. ind. v. μέλλω.

Ἐμεμεκὼς, perf. part. act. verbi ἐμέω.

Ἐμεμίγμην, pluſq. perf. ind. paſſ. v. μίγνυμι.

Ἐμέμφετο, 3. ſing. imperf. v. μέμφομαι.

Ἐμὲν, 1. pl. præſ. ind. *Poet.* pro ἐσμὲν, ab εἰμί.

Ἔμεν, *eſſe*, præſ. inf. pro εἶναι, ab eod.

Ἕμεν, præſ. inf. act. *Ion.* εἶναι, ab ἵημι.

Ἐμενοίνα, *curabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμενοίναε, à μενοινάω.

Ἔμενον, imperf. ind. act. verbi μένω.

Ἕμενος, a. 2. part. med. verbi ἵημι.

Ἐμέρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. μερίζω.

Ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω.

Ἐμεσία, ας, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.

Ἔμεσις, εως, ἡ, idem.

Ἔμεσμα, τος, τὸ, quod vomitu rejicitur.

Ἐμετείθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. μεθίημι.

Ἐμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria:

Ἐμετιάω, ῶ, vomiturio. Ab ἐμέω.

Ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.

Ἐμετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.

Ἐμετοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vomitum ciens.

Ἔμετος, ου, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.

Ἐμετὸς, ἡ, ὸν, vomitu ejectus. Ab eod.

Ἐμετωδέως, *Adv.* in modum vomitûs. Ab ἐμετώδης, quod eſt ab ἔμετος.

Ἐμεῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

ἘΜΕ'Ω, ῶ, f. έσω, vomo, evomo. Ὀυδέπω τὸ ἴκταρ ἐμέμηκας, Luc. Μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου, Apoc. 3, 16.

Ἐμεωυτοῦ, *mei ipſius*, *Ion.* pro ἐμαυτοῦ.

Ἔμην, aor. 2. ind. med. verbi ἵημι.

Ἔμηνα, a. 1. ind. act. v. μαίνομαι.

Ἐμήνιε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. μηνίω.

Ἐμήνυθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* à μηνύω.

Ἐμήνυσεν, *indicavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐμήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. μήδομαι.

Ἐμηχανέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, à μηχανάομαι.

Ἐμίανα, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Ἔμιγον, a. 2. ind. act. verbi μίγνυμι.

Ἐμίηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, à μιαίνω.

Ἔμικτο, *mixtus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμικτο, à μίγνυμι.

Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. ind. med. à μιμέομαι.

Ἐμὶν, dat. ſing. *Dor.* pro ἐμοὶ, ab ἐγω.

Ἔμιμνε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. μίμνω.

Ἔμιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. μίγνυμι.

Ἐμίσγετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Ἐμίσησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. μισέω.

Ἐμισθώσατο, 3. ſing. a. 1. indic. med. v. μισθόω.

Ἔμιχθεν, *miſti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐμίχθησαν, à μίγνυμι.

Ἐμίχθην, *miſtus ſum*, 1. ſing. aor. ejuſd.

Ἔμμαθε, *didicit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔμαθε, à μανθάνω pro μαθέω.

Ἐμμαίνομαι, furo in, inſanio. Περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, Act. 26, 11.

Ἔμμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, villoſus.

Ἐμμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.

Ἐμμανῶς, *Adv.* furenter.

Ἐμμαπέω, dicto citiùs aliquid facio. Nicander ἐμμαπέουσα, ubi ſchol. ἐνεργοῦσα, i. e. ſatagens, operoſa. Ex ἅμα, & ἔπος.

Ἐμμαπέως, *Adv.* dicto citiùs, ſimul cum dicto, promptè, ſtudioſè. Ex iiſd.

Ἐμμάρτυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, teſtes habens, teſtimoniis comprobatus. Ex ἐν, & μάρτυρ.

Ἐμμαρτύρως, è teſtimonio, ut teſtis idoneus adſit.

Ἐμμάσαι, Heſ. ἐνερεῖσαι, impingere. Ab ἐν, & μάσαι, *contrectare*, (al. ἐρμάσαι.)

Ἐμματαιάζω, f. άσω, inſana & futilia blatero, *Suidas.*

Ἐμματέω, Nicander ἐμματέων, ubi Schol. καθιεὶς τοὺς δακτύλους, demittens & immittens digitos. Heſ. ἐμματέων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσαι.

Ἐμμαχέομαι, οῦμαι, pugno in.

Ἐμμέθοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo methodus ineſt; (2) artificioſus.

Ἐμμεθόδως, *Adv.* methodicè, artificialiter, viâ & ratione.

Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter; (2) ebrius ſum. Ex ἐν, & μεθύσκω.

Ἐμμειδιάω, ῶ, fut. άσω, ſubrideo in, vel propter.

Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. v. ἐμμένω.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio; (2) apta modulatio; (3) genus ſaltationis tragicæ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελής.

Ἐμμελεστέρως, curioſiùs, accuratiùs.

Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliquâ re. Hinc

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio.

Ἐμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modulationem habens, canorus; (2) concinnus, ſcitus, aptus. Ex ἐν, & μέλος, *carmen.*

Ἐμμελῶς, *Adv.* concinnè, aptè; (2) canorè.

Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuncio; (2) modis muſicis mando.

Ἐμμεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐμμεμηκυῖα, ab ἐμμάω.

Ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, concitatus, ſtudio incitatus, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκώς.

Ἐμμέμηνα, perf. ind. med. v. ἐμμαίνομαι.

Ἔμμεν, præſ. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμί.

Ἔμμεναι, idem, ſed *Doricè.*

Ἐμμενετικὸς, ἡ, ὸν, qui permanere & perſeverare poteſt, aut ſolet. Ab ἐμμένω.

Ἐμμενέως, *Adv.* conſtanter, alacriter, *Poet.* pro ἐμμενῶς. Ab

Ἐμμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permanens & conſtanter perſeverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, έος, conſtantia, ſtabilitas, & ἐμμενὲς, ἐμμενέως, *Poet.* *Adv.* conſtanter, firmiter, perpetuò. Ab

Ἐμμένω, fut. ενῶ, permaneo, perſevero, v. gr. in conditione, pacto, &c. *unde vertitur*, ſervo, obſervo; (2) adquieſco aliquâ re. Ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, τοῖς λελεγμένοις, τοῖς ὅρκοις, ἐν τῇ τάξει. Ὀυκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, Heb. 8, 9.

Ἐμμεσιτεύω, pacificatorem ago.

Ἔμμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, intermedius, qui medius eſt.

Ἔμμεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus.

Ἐμμετρέω, metior, ap. *Lucian.* ſed verbum eſt ſuſpectum, *Ern.*

Ἔμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, metricus, metro conſtans; (2) qui metricè ſcribit; (3) juſtam magnitudinem habens. Ex μέτρον.

Ἐμμέτρως, *Adv.* carmine, verbis metro vel numero adſtrictis, metricè.

Ἐμμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſtruus. Ex μὴν.

Ἔμμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menſtrua mulierum. Ex iiſd.

Ἔμμητρος, ου, ὁ ϗ ἡ, medullam in ſe habens. Ex ἐν, & μήτρα, *medulla.*

Ἐμμὶ, *ſum*, *Dor.* pro εἰμὶ.

Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immiſceo.

Ἔμμιλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbutus rubricâ.

Ἔμμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, mercenarius.

Ἐμμονὴ, ἡ, duratio, perſeverantia in re.

Ἔμμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, permanens, conſtanter perſeverans. A ἐμμενω.

Ἔμμορα, perf. ind. med. *per Metath.* pro μέμορα, à μείρω, *ſortior.*

Ἔμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, particeps; (2) fatalis.

Ἔμμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, formâ indutus, informatus; (2) formæ ſpeciem habens.

Ἔμμοτον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis conceptis exceptum, intra ulcera reconditur. Ab

Ἔμμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ulcere cavo laborat; (2) cui μοτὸς inditus eſt.

Ἔμμουσος, ου, ὁ ϗ ἡ, muſicus; (2) muſicos modulos habens; (3) doctus, *impr.* de poetis & eorum libris.

Ἐμμούσως, *Adv.* muſicè; (2) Muſarum inſtinctu. Ab ἐν, & Μοῦσα.

Ἐμμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum & ærumnarum plenus.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν, & μύλη.

Ἐμνάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, à verbo μνάομαι.

Ἐμνήμυκα, *inclinavi*, perf. ind. act. *Att.* & *per Epentheſ.* pro ἤμυκα, à verbo ἠμύω.

Ἔμνησα, a. 1. ind. act. v. μιμνήσκω.

Ἐμνήσθην, *memini*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐμνώοντο, *memores erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐμνῶντο.

Ἐμόγησα, a. 1. ind. act. verbi μογέω.

Ἔμοιγε, *mihi quidem*, dat. ſing. ab ἐγὼ.

Ἔμολε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. μολέω.

Ἐμόλυνα, a. 1. ind. act. verbi μολύνω.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus. Ab ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ.

Ἐμόχθει, *laboravit*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθεε, à verbo μοχθέω.

Ἔμπα, *Conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι.

Ἐμπάζεαι, 2. ſ. præſ. conj. *Ion.* pro ἐμπάζῃ. Ab

ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα, Il. 16, 50. Ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων, Odyſſ. 17, 488.

Ἐμπάθεια, ας, ἡ, affectus, commotio. Ab

Ἐμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui inſunt adfectus, adfectu commotus. Ex πάθος.

Ἐμπαθοῦς, gen. ſing. *contr.* pro ἐμπαθέος.

Ἐμπαθῶς, *Adv.* cum adfectu, cum perturbationibus. Ab ἐμπαθής.

Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illuſio, ludibrium.

Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, idem ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαιδοτριβέομαι, οῦμαι, in aliquâ re innutritus, diu verſatus ſum.

Ἐμπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo. Ἡ (Ἥρα) πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει, Ariſtoph. Θεσμ. 985.

Ἐμπαικτέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν. Ab

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, illuſor, irriſor. Ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act.

Ἔμπαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι.

Ἔμπαιος, à παίω, incidens, *Æſch.* Ag. 195.

Ἔμπαις, αιδος, ἡ, quæ infantem utero geſtat, gravida, prægnans, Heſ.

Ἔμπαισμα, ατος, τὸ, imago, ſeu pictura incuſa, ſeu impreſſa. Ab ἐμπαίω.

Ἐμπαιστικη, ſc. τέχνη, ῆς, ἡ, ars excudendi ſeu imprimendi imagines, *Athen.* l. 40.

Ἐμπαιστὸς, ἡ, ὸν, cui imagines ſunt impreſſæ.

Ἐμπαιχθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. v. ἐμπαίζω.

Ἐμπαίω, f. αίσω, incudo, imprimo, ſc. percuſſu.

Ἐμπαλάσσω, f. ξω, inquino; (2) involvo.

Ἔμπαλιν, *Adv.* contra, è diverſo, vice verſâ; (2) retrò, retrorſum.

Ἐμπάλλω, cum vi injicio, immitto.

Ἐμπαλύνω, *Adv.* f. υνῶ, p. υγκα, inſpergo.

Ἐμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos feſtoſque conventus celebro in vel ob.

Ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator; (3) tutor; (3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo.*

Ἐμπαραβάλλομαι, injicio, indo, inſero.

Ἐμπαρασκευάζω, præparo, efficio.

Ἐμπαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, præparatus, inſtructus. Ex ἐν, & παρασκευὴ.

Ἐμπαρατίθημι, depono aliquo loco.

Ἐμπαρέχω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accommodo; (4) expono. Ὀυ δὲ ἂν ἐμπαρασχεῖν ἑαυτὸν τοιούτῳ, Luc.

Ἐμπαρίημι, remitto, laxo, ἐμπαρειμένη ὠδῖσι, partûs doloribus fracta.

Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, inſulto, ludibrio habeo; (2) *abſol.* inſolenter ſe gerere; inſolenter abuti alicujus benignitate. *Paſſ.* ab temulento inſolenter tractari.

Ἐμπαροινημένα, contumeliæ ex inſolentiâ.

Ἐμπαῤῥησιάζομαι, liberè, fortiter dico de re aliquâ, vel apud aliquem.

Ἔμπας, *Adv.* omninò, prorſus; (2) *Conjunct.* tamen. Ex ἐν, & πᾶς, (vel potius ab ἕν, unum & terminatione πὰς, πὴ, πὰν, *Ern.*)

Ἐμπάσσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inſpergo; (2) intexo. Πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους, Il. 3, 126.

Ἔμπεδα, vid. ἔμπεδος.

Ἐμπεδέω, ῶ, f. ήσω, compedibus conſtringo.

Ἐμπεδόκυκλος, χρόνος, tempus quod firmis jugibuſque orbibus volvitur. *Nonnus.*

Ἐμπεδόμητις ἀναγκη, Neceſſitas ſtabilis conſilii.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus.

Ἐμπεδόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui firmi & conſtantis eſt ſermonis, *Nonnus.*

Ἐμπεδορκέω, ῶ, f. ήσω, fœdus ſive jus juratum ſervo. Ex ἔμπεδος, & ὅρκος.

Ἔμπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, firmus, in ſolo ſtans, ceu fixus, ἔμπεδον, & ἔμπεδα, *Adv.* firmiter; (2) tutò; (3) perpetuò. Ex ἐν, & πέδον.

Ἐμπεδοσθενὴς, ὲς, firmum robur habens, conſtans. Ex ἔμπεδος, & σθένος.

Ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui mente firmâ præditus eſt, qui mente captus non eſt. Ex ἔμπεδος, & φρὴν, *mens.*

Ἐμπεδόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui folia non amittit, ſed perpetuò retinet. Ex φύλλον.

Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio; (2) firmiter & conſtanter ſervo, ſeu obſervo. Τὸνδ' ὅρκον, ὃ κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν, Eur. Iph. in Taur. 793. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπέδας, vel ἐμπεδῶς, *Adv.* firmiter, certò.

Ἐμπειράζω, tento, periculum alicujus rei facio.

Ἐμπείραμος, *Poet.* pro ἔμπειρος, peritus.

Ἐμπειρέω, ῶ, peritus ſum, calleo, ut ἐμπειρεῖν χώρας, regionis & loci peritum eſſe.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia; (2) empirice, ſecta medicorum. Ab ἔμπειρος.

Ἐμπειρικὴ, ῆς, ἡ, Empirice, medicorum ſecta.

Ἐμπειρικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolum ex experientiâ aliquid tractat; (2) ὁ medicus ejuſmodi.

Ἐμπειρικῶς, empiricorum more.

Ἐμπειροπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus.

Ἔμπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, uſu peritus; (2) peritus. Hinc τὸ ἔμπειρον, ου, peritia. A πεῖρα.

Ἐμπειροτόκος, ἡ, mulier quæ jam antea peperit.

Ἐμπείρω, fut. ερῶ, p. αρκα, infigo. Σπλάγχνα δ' ἄρ ἐμπείραντες, Il. 2, 426.

Ἐμπείρως, *Adv.* peritè, more eorum qui rei periti ſunt; (2) ſcitè, aptè.

Ἐμπέλα, *appropinqua*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ἐμπέλαε, à verbo ἐμπελάω.

Ἐμπελάδην, *Adv.* propè; (2) cum impetu:

Ἐμπελαδὸν, *Adv.* propè; (2) appropinquando.

Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio; (2) admoveo; (3) committo, congredi facio. Ἀιεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι πότε, Soph. Trach. 17. Πῶς δ' ἐμπελάζεις τ' ἀνδρὶ καὶ παρίστασαι; ibid. 761.

Ἐμπελάσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Ἐμπελαστικῶς, *Adv.* cum impetu. Ab inuſ. ἐμπελαστικὸς, quod eſt ab ἐμπελάζω.

Ἐμπελάτειρα, ας, ἡ, meretrix. Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoveat.

Ἐμπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo.

Ἐμπέλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intus lividus, ſeu in quo livor ineſt.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. paſſ. v. ἐμπείρω.

Ἐμπεπιστευμένος, perf. part. paſſ. v. ἐμπιστεύω.

Ἐμπεπραμένος, perf. part. paſſ. v. ἐμπιπράσκω.

Ἐμπέραμος, ου, ὁ καὶ ἡ, peritus; (2) qui tranſit, vel trajicit; (3) vector. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *tranſeo*.

Ἐμπερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peritus. Heſ. ex Sophocle. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*.

Ἐμπεριάγω, fut. άξω, circumdo.

Ἐμπεριβάλλω, complector, comprehendo.

Ἐμπερίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ornatus, elegans, artificioſus. Ex ἐν, & περιβάλλω.

Ἐμπεριγράφω, f. ψω, ſcripto comprehendo.

Ἐμπεριεκτικὸς, ἡ, ὸν, continens, capax, qui multa comprehendere poteſt.

Ἐμπεριέρχομαι, obeo, perluſtro.

Ἐμπεριέχω, contineo, comprehendo. Φέρε δὴ, τὰ ἐμπεριεχόμενα, καθ' ἑκάστην ἰδέαν τούτων ἐπισκεψώμεθα, Longin.

Ἐμπερικλείω, incluſum teneo.

Ἐμπεριλαμβάνω, comprehendo, incluſum teneo. Hinc

Ἐμπεριληπτικὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendere, aut comprehendi, capi poteſt.

Ἐμπερίληψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio.

Ἐμπερίοδος, ον, periodis conſtans, *Epith.* orationis.

Ἐμπεριπαθέω, ῶ, f. ήσω, indoleo; (2) ſtomachor in.

Ἐμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, inambulo, incedo; (2) diſcepto, propriè inambulando, defendo; (3) verſor inter. Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, 2 Cor. 6, 16.

Ἐμπεριπείρω, transfigo, configo.

Ἐμπεριπίπτω, incido.

Ἐμπεριπλέω, navigo alicubi.

Ἐμπεριρήγνυμι, diſrumpo.

Ἐμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibulâ infigo, pertoro, trajicio. Hinc

Ἐμπερόνημα, τὸ, veſtis fibulis connexa.

Ἐμπερπερεύομαι, oſtento me & artem meam, placendi causâ, futili vanitate.

Ἔμπεσε, *inciderat*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνέπεσε, ab ἐμπίπτω.

Ἐμπεσεῖται, *incidet*, 3. ſing. f. 2. ind. med.

Ἐμπέσωσι, *inciderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.

Ἐμπεταλὶς, ίδος, ἡ, edulium ex caſeo paratum. Ex ἐν, & πέταλον, *folium*, quoniam foliis inductum coqui ſolet.

Ἐμπετάννυμι, vel ἐμπεταννύω, f. πετάσω, explico, extendo. Hinc

Ἐμπέτασμα, τος, τὸ, aulæum.

Ἔμπετες, 2. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* & *per Antitheſ.* pro ἐνέπεσες, ab ἐμπίπτω.

Ἔμπετρον, ου, τὸ, ſaxifraga, herba. Ab

Ἔμπετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in petris & locis ſaxoſis provenit. Ex ἐν, & πέτρος.

Ἐμπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus. A πεύκη.

Ἐμπεφυῖα, *implexa*, part. perf. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐμπεφυυῖα, ab ἐμφύω.

Ἐμπεφύη, *innata eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐνεφύη.

Ἐμπεφυυῖα, *implexa*, idem quod ἐμπεφυῖα, ſed magis communiter.

Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango, ἐμπήγνυσθαι, concreſcere.

Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto.

Ἐμπήκτης, ου, ὁ, miniſter, qui tabulas legum à legiſlatore accipiens in libellos compingit, Heſ. aut, in loco publico, Athenis apud Eponymos, Romæ ad Roſtra adfigit, ut ab omnibus ſpectari & legi poſſint, *Ern.* Ab ἐμπήγνυμι.

Ἔμπηξις, εως, ἡ, infictio. Ab eod.

Ἔμπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutilatus, mutilus.

Ἔμπης, *Ion.* idem quod ἔμπας, *tamen*.

Ἐμπιέζω, imprimo, inſero firmiter.

Ἐμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in; ἐμπικραίνομαι, amarulentus & infenſus ſum.

Ἔμπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, amarulentus.

Ἐμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac conſtipo in.

Ἐμπίμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo pinguedo eſt, pinguis. Ex ἐν, & πιμελὴ, *pinguedo*.

Ἐμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, & έω, f. πλήσω, impleo; (2) expleo, exſatio. Ἐμπιπλᾶναι τινα ἀηδίας, καρδίαν τοῦ θείου ἔρωτος, ἀπὸ πιότητος οἴκου θεοῦ ἐμπλησθήσεται. Εὖ γ' οἶον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι; Ariſtoph. Ach. 451.

Ἐμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo.

Ἐμπίνω, ebibo, exhaurio; (2) deglutio; (3) potu. Ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς, Ariſtoph. Pace, 1152.

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præſ. ind. med. v. ἐμπίπλημι.

Ἐμπίπλη, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro ἐμπίπληθι.

Ἐμπιπρασκόμενος, præſ. partic. med. verbi

Ἐμπιπράσκω, f. άσω, vendo.

Ἐμπίπτω, incido; (2) invado, irruo; (3) obvius fio. Ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπίπτωκέ της τοῦδ' ἀνδρὸς, Soph. Phil. 956.

ἘΜΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, culicis genus.

Ἐμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido; (2) concredo, fidei committo; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.

Ἔμπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui fides ineſt. Ex ἐν, & πίστις, *fides*.

Ἐμπιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιτνῶν, Soph. Aj. 58. Τόσσον ἐν ποίμναις πιτνῶν, ibid. 185.

Ἐμπλάζομαι, erro, ſeu vagor in; inerro.

Ἐμπλακεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἐμπλέκω.

Ἐμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inſpergo; (2) obſtruo; (3) in maſſam formo; (4) imprimo, ſeu imprimendo figuram rei impreſſæ efficio, infercio. Τὸν κηρὸν ἐμπλάττουσι, Ariſtot.

Ἐμπλαστικὸς, ἡ, ὸν, ad illinendum aptus.

Ἐμπλαστὸς, ἡ, ὸν, idem ab ἐμπλάσσω. Unde

Ἔμπλαστρον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, emplaſtrum.

Ἔμπλαστρος, ου, ἡ, ſc. φαρμακεία, idem.

Ἐμπλαστρώδης, ὁ καὶ ἡ, emplaſtro ſimilis.

Ἐμπλείμην, præſ. opt. med. v. ἐμπίμπλημι.

Ἐμπλείω, idem quod ἐμπλέω, *Aret.*

Ἐμπλέκτης, ου, ὁ, ciniflo, Ph.

Ἐμπλεκτὸν, οῦ, τὸ, ſtructuræ genus apud Architectos.

Ἐμπλέκτρια, ας, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab

Ἐμπλέκω, implico, irretio, intexo; (2) confundo, permiſceo. Ἴχνος ἐμπλέξας λόγοις, Lycurg. 213. Χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν, Eur. Or. 253. Ἐμπλακεὶς πόνοις, Plat.

Ἔμπλεος, *Att.* ἔμπλεως, *Poet.* ἔμπλειος, expletus, plenus, ſatur.

Ἐμπλεόω, ῶ, f. ήσω, impleo; (2) ſatio; (3) refercio. Ab eod.

Ἔμπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, latera plena habens. Ex ἐν, & πλευρὰ, *latus*. Hinc

Ἐμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus inſilio, coſtas alicujus inſulto.

Ἐμπλέω, f. εύσω, innavigo; (2) innato. Ἐνέπλεον τῇσι νηυσὶ, Herodot.

Ἐμπλέως, *Adv.* plenè. Ab ἔμπλεος.

Ἐμπλήγδην, *Adv.* attonitè, ſtupidè; (2) temerè; (5) ſine judicio. Ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπληγὴς, ὲς, idem quod ἔμπληκτος, Nic.

Ἔμπληγος, ὁ καὶ ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ὕβρις ἔμπληγος. A πληγή.

Ἐμπλήδην, *Adv.* confertim, plenè. Ab

Ἐμπλήθω, impleo, expleo; (2) exſaturo. Ἐμπλήθειν τινα χαύνης ἐλπίδος, Plat. τὴν πόλιν χρημάτων, Plut. Ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ, Ariſtoph. Nub. 375.

Ἐμπληκτικὸς, ἡ, ὸν, ſtupefaciens:

Ἔμπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, attonitus vel terrore, vel admiratione; (2) ſtupidus. Ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπλήμενος, *qui implevit*, a. 1. part. act. *per Syncop.* pro ἐμπλησάμενος, à verbo ἐμπίμπλημι.

Ἔμπλην, *Adv.* propè; *Conj.* tamen; illud à πελάω, hoc à πλέον.

Ἐμπληξία, ας, ἡ, ſtupor, ſtupiditas; (2) vecordia; (3) pavor; (4) admiratio. Ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Hinc

Ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.

Ἐμπλήσατο, *implevit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐνεπλήσατο. Ab ἐμπλήθω.

Ἐμπλησθεὶς, *impletus*, a. 1. part. paſſ.

Ἐμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo; (2) obſtupefacio. Ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπληγμένη, Ariſtoph. Θεσμ. 1041.

Ἐμπληστέος, implendus. Ab ἐμπλήθω.

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.

Ἐμπλώω, f. ώσω, innavigo, *Aret.*

Ἐμπνευματόω, inflo; (2) flatu ſeu vi ventorum incito; (3) ſpiritu vel vitâ impleo:

Ἐμπνευματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flatus movens:

Ἐμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum generatio:

Ἐμπνευματωτικὸς, ἡ, ὸν, inflandi vi præditus, flatulentus:

Ἐμπνεύσαις, *qui inſpiravit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐμπνεύσας, à verbo ἐμπνέω.

Ἐμπνεύσας, idem, ſed communiter.

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inſpiratio, inflatio. Ab

Ἐμπνέω, & *Poet.* ἐμπνείω, fut. εύσω, inſpiro; (2) ſpiro, *unde* ἐμπνέων, vivus, adhuc ſpirans; (3) *Metaph.* inſpiro, adſpiro, inflo. Ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει, Eur. Or. 152. Οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτε, ἤνπερ ἐμπνέω, Ariſtoph. Θεσμ. 933.

Ἐμπνίγω, f. ίξω, ſuffoco. Hinc

Ἔμπνικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuffocatus, ſpecialiter in ollâ furno incluſâ.

Ἐμπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magnâ vi.

Ἔμπνοια, ας, ἡ, ipſa inſpirandi actio; (2) ſpiratio, vita. Ab

Ἔμπνοος, *contr.* ἔμπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpirans; (2) vivus.

Ἐμπνύθη, *reſpiravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐνεπνύθη, à verbo ἐμπνύμαι.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento ſum. Τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με, Ariſtoph. Av. 971. Ἀλλὰ χ' αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμὰ, Soph. Phil. 432:

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum. Ab

Ἐμπόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt impedimento; (2) obvius. Ex ἐν, & ποῦς, *pes*.

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum:

Ἐμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἐμποδίζω.

Ἐμποδιστάτης, ου, ὁ, qui obſtat, qui impedimento eſt. Ex ἐμποδὼν, & ἵστημι, *ſiſto*.

Ἐμποδιστὴς, οῦ, ὁ, qui impedimento eſt.

Ἐμποδιστικὸς, ὴ, ὸν, qui eſt impedimento, cui eſt vis impediendi.

Ἐμποδὼν, *Adv.* ante pedes, in promptu, ſignificatque ſæpe ſimplicem præſentiam; (2) impedimento. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præſentia. Ex ἐν, & ποῦς, *pes*.

Ἔμποθεν, hinc, *Theoc.* rectiùs ἐν ποθ' ἕν, *Ern.*

Ἐμποιέω, ῶ, injicio, indo, incutio, inſero, immitto; (2) facio. Ἐμποιεῖν ἐλπίδας ἀγαθάς τινι, Xen. Ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη depicta, Ariſtoph. Av. 1306.

Ἐμποίησαν, *fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐνεποίησαν.

Ἐμποιητικὸς, ὴ, ὸν, efficiens, injiciens, v. gr. *terrorem*, *amorem*, &c.

Ἐμποικίλλω, intertexo.

Ἐμποιμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in grege eſt. Ex ἐν, & ποίμνη, *grex*.

Ἐμποίνιμος, ὁ καὶ ἡ, puniendus, pœnâ dignus.

Ἐμποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ποινή.

Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, negotiator, mercator; (2) epith. Mercurii, qui eſt præſes negotiorum. Ab ἐμπολή.

Ἐμπολάω, ῶ, fut. ήσω, vendo, negotior; (2) comparo mihi.

Ἐμπολέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicus, ad bellum pertinens. Ex ἐν, & πόλεμος, *bellum*.

Ἐμπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus in bello uſus eſt, aptus ad bellum. Ex iiſd.

Ἐμπολεύς, έως, ὁ, mercator, negociator. Ab

Ἐμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco; (2) emo; (3) comparo. Ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω, οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρὸν, Ariſtoph. Pace, 367. Hinc

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, quod ſibi aliquis emit, vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἐμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus; & de rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.

Ἔμπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, cui patria eſt & certa civitas; (2) eandem civitatem incolens.

Ἐμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, verſor in republicâ, adminiſtro rempublicam; (2) verſor in, habito in.

Ἐμπολίτης, ου, ὁ, incola.

Ἐμπολέωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐνεπολῶντο. Ab ἐμπολάω.

Ἐμπομπεύω, f. εύσω, valdè in aliquà re me jacto; (2) publicè traduco; (3) in triumpho duco. Ἐμπομπεύειν τοῖς κατορθώμασι, Dem.

Ἐμπονέω, ῶ, f. ήσω, operam alicui rei impendo. Ab ἔμπονος. Hinc

Ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impenſus.

Ἔμπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum patiens; (2) qui eſt in labore.

Ἐμπορεῖον, τὸ, emporium.

Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. a. 1. imp. paſſ. v.

Ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) merces aliunde importo; (3) ad quæſtum confero, ut corpus, ſapientiam, &c. quæſtum capto; (4) lucror, Jac. 4, 13. Ab ἔμπορος. Hinc

Ἐμπόρευμα, ατος, τὸ, mercatura.

Ἐμπορευτέος, έα, έον, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.

Ἐμπορευτικὸς, ὴ, ὸν, rei mercatoriæ peritus, ſtudioſus. Ab eod.

Ἐμπορέω, ῶ, f. ήσω, mercaturam facio. Hinc

Ἐμπορητικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad mercatores.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, propriè, quâ mare trajicitur mercium cauſsâ, mercatus, nundinæ; (2) merces ipſa. Ab ἔμπορος.

Ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, mercatorius:

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.

Ἔμπορος, ου, ὁ, qui mare transjicit; (2) mercator, nundinator; (3) viator; (4) ὁ καὶ ἡ, mercatorius.

Ἐμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibulâ alligo, ſeu ſubnecto.

Ἐμπορπέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ἐνεπορπήσατο σάγον ἰβηρικῶς, App. Hinc

Ἐμπόρπημα, ατος, τὸ, infibulatio; (2) quod fibulâ connectimus, chlamys, &c.

Ἐμπορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐμπορπάω.

Ἐμπορφύρεος, ον, purpureus, pulcher, de floribus.

Ἐμπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, indutus purpurâ; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν, & πορφύρα.

Ἐμπὸτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. potabilis, *Aret.*

ἘΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, empuſa, ſpectrum, quod ab Hecate immiſſum miſeris apparere & in varias ſe formas mutare credebatur, (ab ἓν & ποῦς, qu. ἡ ἑνὶ ποδὶ βαδίζουσα, *Ern.*)

Ἐμπρακτικὸς, ὴ, ὸν, efficax; (2) actuoſus.

Ἔμπρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Unde

Ἐμπράκτως, *Adv.* efficaciter; (2) actuoſè.

Ἔμπρεπος, ου, ὁ καὶ ἡ, decorus, conveniens, *Heſ.* Ab

Ἐμπρέπω, decorus & præſtans ſum inter; (2) decori ſum, convenio. Hinc *Imperſ.* ἐμπρέπει, decet.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) inflo. Ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας, Ariſtoph. Lyſ. 383.

Ἐμπρήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐμπρησθεὶς, *incenſus*, a. 1. part. paſſ.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, incenſio, inflammatio:

Ἐμπρησμὸς, ου, ὁ, idem; (2) incendium:

Ἐμπρηστὴς, οῦ, ὁ, qui incendit, incendiarius.

Ἐμπρισθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi

Ἐμπρίω, f. ίσω, ſerrâ incido; (2) ſerratim inciſus ſum; (3) conſtringo, comprimo.

Ἐμπρόθεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui intra conſtitutum diem aliquid facit.

Ἐμπροθέσμως, *Adv.* intra præſtitutum tempus.

Ἔμπροικος, dotata. Ab ἐν, & προίξ.

Ἐμπρομελετάω, f. ήσω, exerceo ad, v. gr. bellum, *in med.* meditor, commentor, v. gr. bellum, mortem, orationem habendam.

Ἔμπροσθεν, *Adv.* ante, coram. Hinc

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, anterior.

Ἐμπροσθόκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aculeum in anteriore parte habens; *item* in ore. Ex ἔμπροσθεν, & κέντρον.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοτονικὸς, ὴ, ὸν, qui laborat inclinatione colli, ſive ἐμπροσθοτονία. Ab

Ἐμπροσθότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν, & τείνω, *tendo*.

Ἐμπροσθουρητικὸς, ὴ, ὸν, anteriore parte, ſeu in adverſa mingens, ut homo, *oppon.* ὀπισθου. Ex ἔμπροσθεν, & οὐρέω.

Ἐμπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem in oculis gerimus; (2) qui eſt exemplo vel ſpectaculo.

Ἔμπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt in prorâ; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν, & πρώρα.

Ἐμπτυσθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπτύω.

Ἔμπτυσις, εως, ἡ, ſputi conjectus in aliquid.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, ſputum, vel quod alicui inſpuitur. Ab

Ἐμπτύω, fut. ύσω, inſpuo, conſpuo. Καὶ ἤρξαντο τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, Marc. 14, 65.

Ἔμπτωσις, εως, ἡ, lapſus, caſus, prolapſus in; (2) illapſus, ut lucis in oculos, feneſtras; (3) *ap. Gramm.* ſignificat Pleonaſmum è literâ inſertâ. Ab ἐμπίπτω.

Ἐμπυέω, ῶ, fut. ήσω, purulentus ſum; (2) pus excreo. Ab

Ἐμπύη, ης, ἡ, morbus, quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exſcreatur. Ex ἐν, & πύον, *pus*.

Ἐμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, ſuppuratio; (2) effuſio, ſeu exſcreatio puris.

Ἐμπύησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐμπυΐσκω, idem quod ἐμπυέω.

Ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

Ἐμπύλιος, ον, janitrix. Ab ἐν, & πύλη.

Ἐμπυνδάκωτος, ον, fundum habens, *Ern.*

Ἔμπυος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo pus eſt, purulentus. Ex ἐν, & πύον, *pus*.

Ἐμπύρευμα, ατος, τὸ, incenſio, inflammatio; (2) ſuſcitabulum, ſcintilla, fomentum igniarium; (3) ambuſtio, ut ciborum in ollâ, *Ern.*

Ἐμπυρεύω, fut. εύσω, incendo, inflammo. Ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων, Ariſtoph. Lyſ. 374.

Ἐμπυρίζω, idem. Ex ἐν, & πῦρ. Hinc

Ἐμπυρισμὸς, οῦ, ὁ, incenſio, inflammatio.

Ἔμπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν, & πῦρ.

Ἐμπυροσκόπος, ὁ καὶ ἡ, divinans ex igni in ſacrificiis imprimis, cum thus in ignem conjicitur, vel pelles victimarum.

Ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.

Ἔμπυῤῥος, ου, ὁ καὶ ἡ, rufus, ruber.

Ἐμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, condenſo. Ex ἐν, & πυτία, *coagulum*.

Ἐμπωλέω, f. ῶ, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicundè emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὡς οὐκέτ' ἐμπωλῶμεν οὐδ' εἰς ἥμιση, Ariſtoph. Θεσμ. 459.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, venditio. Ab eod.

Ἐμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur, ſeu venum exponitur. Ab ἐμπωλέω.

Ἐμπώλησις, εως, ἡ, venditio.

Ἐμυθολόγησα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω.

Ἔμυκον, *mugivi*, a. 2. ind. act. verbi μυκάω.

Ἐμφαγεῖν, veſci, comeſſe.

Ἐμφαγὼν, όντος, paſtus, qui comedit.

Ἐμφαίνω, f. ανῶ, ſpeciem præbeo, præ me fero. (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαίνει, *imperſ.* videtur. Ἅπαντες δὲ πῶς ἐμφαίνουσιν οἱ καρποὶ καὶ τὸν τοῦ φυτοῦ χυλὸν, Theoph.

Ἐμφάνεια, ας, ἡ, adſpectus, apparitio; (2) ſignificatio, demonſtratio; (3) ſignificatio præſentiæ, v. gr. divinæ, per miracula, ut ἐμφανεία Θεοῦ, ap. *Ioſ.*

Ἐμφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus; (2) manifeſtus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφανίζω, f. ίσω, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico; (3) doceo; (4) accuſo, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conſpectum venio, appareo; (2) deferor, accuſor. Ἐμφανίζειν τὶ τινι, πρὸς τινα. Οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατα τοῦ Παύλου, Act. 24, 1. Ab eod. Hinc

Ἐμφανισμος, οῦ, ὁ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accuſatio.

Ἐμφανιστικος, η, ον, habens emphaſin. Ἔστι γὰρ ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίοτε τοῦ κόσμου παραπολὺ ἐμφανιστικώτερον, Longin. 31.

Ἔμφαντις, idem quod ἔμφασις.

Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliquâ, ut in illâ re latens, comprehenſum.

Ἐμφαντικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἐμφατικός.

Ἐμφαντικῶς, *Adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

Ἐμφανῶς, ἐμφανέως, clarè, manifeſtè, palam.

Ἐμφαρυγξάμενος, vel ἐμφαρυξάμενος, qui in guttur demiſit, devoravit, Heſ. & Dioſc. tanquam à φαρύσσομαι, quod eſſet à φάρυγξ.

Ἔμφασις, εως, ἡ, repræſentatio, ſpecies expreſſa; (2) ſimulatio; (3) expreſſa rei ſignificatio, quum verbis ineſt tacita quædam vis & ſignificatio; (4) ſignificatio quævis; (5) demonſtratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonſtrationis. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφατικὸς, ὴ, ὸν, habens emphaſin, ſignificans cum emphaſi. Ab eod.

Ἐμφατικῶς, ſignificanter, perſpicuè, nervosè.

Ἔμφατον, ου, τὸ, per emphaſin dictum. Heſych. ænigmaticè dictum.

Ἐμφέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo. Ab

Ἐμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis. Ab

Ἐμφέρομαι, deferor; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, ſimilis ſum. Ἐμφερόμενος ἐν πελάγει, Philoſtr.

Ἐμφερῶς, ſimiliter. Ab ἐμφέρης.

Ἔμφθαρτος, idem quod φθαρτος.

Ἐμφθέγγομαι, f. ξομαι, vocem edo.

Ἐμφθορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui periit in, *Nican.*

Ἐμφοληδονέω, delector aliquâ re.

Ἐμφιλοκαλέω, ῶ, fut. ήσω, in ſtudio rei honeſtæ verſor, gloriam in eâ venor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς ϛρατιωτικοῖς, Plut.

Ἐμφιλοσοφέω, ῶ, philoſophor in, philoſophicè commentor in, diſputo in; (2) ſtudium & operam meam colloco in. Hinc

Ἐμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philoſophamur, diſputatio philoſophica, ſtudium philoſophicum.

Ἐμφιλόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, philoſophiæ conveniens, ad philoſophum pertinens; (2) ad philoſophiam aptus, idoneus, de homine.

Ἐμφιλοτεχνέω, peritè in aliquâ re verſor, peritè & accuratè conſidero, exploro, explico.

Ἐμφιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.

Ἐμφλάω, intrò deprimo, ἐμπεφλασμένος, intrò depreſſus, ſubſidens.

Ἐμφλεβοτομέω, venam ſeco in loco aliquo.

Ἐμφλέγω, fut. ξω, inflammo, comburo.

Ἔμφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corticem habens.

Ἐμφλοιοσπέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſemina cortice obtecta ſunt. Ex ϛπέρμα.

Ἔμφλοξ, γος, ὁ ϗ ἡ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.

Ἐμφοβέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, timeo, in metum conjicior. Ἐμφοβήσονται περὶ αὐτῶν, Plut.

Ἔμφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perterritus, timens.

Ἐμφόρβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, depaſcens, abſumens, Nicander. Ex ἐν, & φέρβω, *paſco*.

Ἐμφορβιόω, ῶ, fut. ώσω, capiſtro, capiſtrum injicio. Unde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen apud Ariſtophanem, Av. 868. capiſtratus, capiſtro munitus, ut ſpiritus coerceretur, nec buccæ nimis inflarentur. Ex ἐν, & φορβεία.

Ἐμφορεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. pro ἐμφορέεσθαι, ab

Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo; (2) infercio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, *propriè*, feror in, ut mari, *Hom.* (2) repleor, ſatior, fruor copioſè, etiam in malam partem; item immodicè utor, v. gr. poteſtate; nimis indulgeo, v. gr. iræ. *Ern.* Πολλὰς ἐνεφόρει τῷ προσώπῳ πληγὰς, Plut. Ἐμφορεῖσθαι τῆς ἀμβροσίας, τῶν ὄψων, Luc.

Ἐμφόρησις, εως, ἡ, uſus cibi, potûs, largior & ultra ſatietatem ac neceſſitatem; nimis avidus; (2) abuſus rei bonæ cujuſcunque.

Ἔμφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oneratus, onuſtus.

Ἔμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, ſeptum, obex, obſtructio. Ab ἐμφράσσω.

Ἐμφραγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμφρακτικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendi vim habens.

Ἔμφρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſtructus, ſeptus, munitus, obturatus. Ab

Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, fut. ξω. obturo, obſtruo; (2) infercio. Ἐμφράττειν ϛόμα, Dem. Ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατα ϛȣ̃ τιμωρίας, Æſchin.

Ἐμφρόνως, *Adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.

Ἐμφρȣρέω, ῶ, cuſtodias ago, in aliquo loco excubo. Ab

Ἔμφρȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui præſidia impoſita ſunt, præſidiis munitus; (2) qui in præſidio eſt, qui cuſtodit; (3) in cuſtodiam incluſus, in cuſtodiam traditus.

Ἔμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐν, & φρὴν.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturâ inſitus, naturalis; (2) quod in aliquâ re crevit, vel ex eâ creſcendo exſtitit, *Ern.* Ex ἐν, & φυὴ, *natura*.

Ἐμφύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tribulis; (2) inteſtinus; (3) civilis. Ab

Ἔμφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & φυλὴ.

Ἐμφυλλίζω, inſero, inoculo.

Ἐμφῦναι, a. 2. tanquam ab ἔμφυμι. Unde a. 2. ἐνέφυν, ἐμφὺς, ἐμφῦναι, inhærere; (2) amplecti. A φύω.

Ἐμφύομαι, inhæreſco tenaciter. Ἐνεφύαντο γὰρ ἀλλήλοις, ϗ κατεφίλȣν, Plut.

Ἐμφύρομαι, immiſceo, ſubigo.

Ἐμφυσάω, ῶ, fut. ήσω, inflo, inſpiro; (2) ignem flatu accendo. Καὶ τȣ̃το εἰπὼν, ἐνεφύσησε, ſcil αὐτοῖς, Joan. 20, 22. Hinc

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, ſufflatio; (2) ſuggeſtio; (3) id quod ſufflatur, ſeu inflando immittitur; (4) Spiritus Sanctus; (5) tumor, morbus.

Ἐμφύσησις, ἡ, flatus in inteſtinis.

Ἔμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipſa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.

Ἐμφυσιόομαι, ȣ̃μαι, inflor, intumeſco, ſuperbio. Ex ἐν, & φυσιῶ, *inflo*.

Ἐμφυτεία, ας, ἡ, inſitio. Ab ἐμφυτεύω.

Ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐμφυτεύω, fut. εύσω, inſero. Ab

Ἔμφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingenitus, inſitus à naturâ; (3) nativus, non fucatus; (4) ſtabilis, pertinax, conſtans, *ſic & Latini* inſitus. Ab

Ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, inſero. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσιν οἶμαι παντοίας ἐνέφυσεν, Odyſſ. 22, 348. Ex ἐν, & φύω, *gigno*.

Ἐμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro in, *Aret.*

Ἐμφωνέω, ῶ, f. ήσω, canendo declaro vel indico, *Strabo* lib. 13. Ab

Ἔμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voce præditus, canorus. Ex ἐν, & φωνή.

Ἐμφώτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus. Ex ἐν, & φῶς, *lux*.

Ἐμψηφίζω, imputo.

Ἐμψιθυρίζω, ſuſurro, fremo, obſcurè & clam loquor cum aliquo, inſuſurro aliquid. Ab ἐν & ψιθυρίζω.

Ἔμψοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſonitus ineſt; (2) cum ſonitu factus. Ex ἐν, & ψόφος.

Ἔμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.

Ἔμψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animatus, ſpirans. Ex ἐν, & ψυχὴ, *anima*.

Ἐμψυχοφαγία, ἡ, eſus animalium.

Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animum indo, animo. Ab ἔμψυχος.

Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.

Ἐμψύχως, *Adv.* vivè, vivaciter, animatè.

ἘΝ, *Præpoſ.* regens Dat. in, *quum ſignificat in loco*; (2) pro εἰς, in, *quum ſignificat in locum*; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) *facit Periphraſin Adverbii*, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquillè, ἐν καιρῷ, opportunè, ἐν δίκῃ, meritò; (11) *Verbi*, v. gr. ἐν φόβῳ εἰμὶ, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, poſſe; (12) *notat tempus*, v. gr. ἐν τρισὶν ἡμέραις, ſpatio trium dierum; (13) *abundat*, v. gr. ἐν βέλει πληγεὶς, telo percuſſus. Hinc etiam (14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τȣ́τω, interea; (16) idem quod ἔνθα, ibi. (17) ενδε *ſignificat* inſuper, item.

Ἕνα, *veſperi*, *Dor.* pro ἕνη.

Ἐναβρύνομαι, mihi valdè placeo, jacto me.

Ἐναγγειοσπέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἐν, ἄγγειον, & ϛπέρμα.

Ἐναγείρω, congrego aliquò, convoco.

Ἐναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, impurus, piacularis, qui ſcelere tenetur. Ex ἄγος.

Ἐναγίζω, f. ίσω, ſacra mortuis facio, parento; Ἐναγίζειν βȣ̃ν, Plut. A præc.

Ἐναγικὸς, ἡ, ὸν, piacularis, de re.

Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio; (2) libamen, quod parentationis cauſsâ adfertur; (3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.

Ἐναγισμός, ȣ̃, ὁ parentatio. Ab eod.

Ἐναγγαλίζομαι, f. ίσομαι, ulnis amplector. Ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, ſcil. παιδίον, Marc. 9, 36. Ex ἐν, & ἀγκάλη.

Ἐναγκάλισμα, το, quod amplectimur, deliciæ.

Ἐναγκυλάω, & οω, amento. Ab ἀγκύλη.

Ἐναγκωνιεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐναγκωνίσεις, ab ἐναγκωνίζω.

Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex ἐν, & ἀγκὼν, *cubitus*.

Ἐναγλαΐζομαι, vid. ἐναβρύνομαι.

Ἐνάγχος, *Adv.* paullo ante, nuper. Ex ἄγχι.

Ἐνάγω, induco, incito; moneo, ſuadeo; (2) accuſo, defero, adduco in jus, judicium, *Paſſ.* impetum facio. Ἐνάγειν τὸν πόλεμον, Thuc. Hinc

Ἐναγωγὴ, ῆς, ἡ, accuſatio, delatio.

Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, reſiſto, adverſor; (2) certo in; (3) elaboro, exerceo me in aliquâ re. Ἐναγωνίζεσθαι τοῖς Ἕλλησιν, Thuc.

Ἐναγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, perfectus in aliquo genere; (4) *Epith.* Mercurii; (5) anxius, ſolicitus; (6) acer, vehemens.

Ἐναγωνίως, militariter, peritè, valdè.

Ἐναδημονέω, mœreo, angor.

Ἐναδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens ſum in aliquâ re; (3) contemno, non magni facio.

Ἐναδολεσχέω, de aliquâ re garrio.

Ἐνάετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unius eſt anni.

Ἐναερίζω, f. ίσω, in aërem ſubveho, in aere verſor, vagor. Ab

Ἐναέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aërius. Ex ἐν, & ἀήρ.

Ἐναθλέω, exerceo me in aliquâ re, *Perf.* exercitatus, peritus ſum.

Ἐναθρέω, ῶ, fut. ήσω, fixis oculis intueor.

Ἔναιε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ναίω.

Ἐναιθέριος, ον, ætherius.

Ἐναίθριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub dio, apricus.

Ἔναιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguine præditus, vivus; (2) cruentus, ſanguine adhuc ſtillans; (3) qui adhuc cruento vulneri injicitur & ſiſtendo ſanguini aptus eſt. Ex αἷμα.

Ἐναιμότης, ητος, ἡ, eſt attributum partium corporis, ſanguinem habentium.

Ἐναιματόω, cruento.

Ἐναίμων, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἔναιμος.

ἘΝΑΙ´ΡΩ, occido; (2) perdo; (3) ſpolio. Καὶ τὴν μὲν Διός υἱὸς ἐνήρατο νηλεϊ χαλκῷ, Heſiod. Θεογ. 316.

Ἐναίσιμον, *Adv.* commodè, rectè; (2) juſto tempore. Ab

Ἐναίσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fatalis, aliquid portendens; (2) fauſtus; (3) idoneus, decens, utilis, æquus, juſtus. Ex αἶσα, *fatum*.

Ἐναισίμως, fataliter; (2) aptè, decenter, fauſtè.

Ἐναίσιος, ον, auſpicatus, *oppon.* ἐξαις.

Ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno. Ἐναιχμάσȣσιν αὐτανέψιοι, Lycurg. 546.

Ἐναιωρέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, in ſublimi feror, in ſuperficie nato, moveor. Ex αἰρέομαι.

Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod ſupernè natat, nubecula in urinâ, quæ non ſubſidet.

Ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, invaleſco, adoleſco, increbreſco.

Ἐνακμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vegetus, robuſtus. Ex ἐν, & ἀκμὴ, *vigor ætatis*.

Ἔνακμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐνακολασταίνω, f. ϛήσω, petulans ſum in aliquem, vel in aliquâ re.

Ἐνακοσιοϛὸς, ἡ, ὸν, nongentiſimus.

Ἐνακȣ́ω, exaudio.

Ἐναλδέω, ῶ, f. ήσω, alo, augeo. Ἐναλδήσας κορύνην, Nic.

Ἐνάλειμμα, τὸ, quod illinitur.

Ἐνάλειπτος, ον, illitus, unctus. Ab

Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.

Ἐναλήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, in veritate, verus. Τῆς δὲ ῥητορικῆς φαντασίας, κάλλιϛον ἀει τὸ ἔμπρακτον, ϗ ἐνάληθες, Longin. 15.

Ἐναληθῶς, aptè ad veritatem & fidem.

Ἐναλίγκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis.

Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo in.

Ἐνάλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἐνάλιος, ία, ιον, *Poet.* εἰνάλιος, marinus; (2) maritimus. Ex ἐν, & ἅλς, *mare*.

Ἔναλλα, inverſa, contraria, præpoſtera, ap. Theocr. quaſi ἐνηλλαγμένα, aut adverbialiter pro ἐναλλὰξ, aut ab ἐν, & ἄλλα, *alia*.

Ἐναλλάγδην, *Adv.* permutato ordine; (2) decuſſatim; (3) complicatim; (4) vice verſâ viciſſim, alternatim, è contrario.

Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, ordinis mutatio.

Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio; (2) pretium:

Ἐναλλὰξ, *Adv.* mutuò; viciſſim; vice verſâ.

Ἐνάλλαξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγὴ. Ab

Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; ἐναλλάττομαι, immutor; ἐνηλλαγμένος, immutatus; *item* per vices dans & accipiens, ἄρθρα ἐνηλλαγμένα, articuli vertebrarum, inſerti ſibi invicem; (3) commercium habeo, apud Thuc. ἐνηλλάγησαν Ἀθηναίοις, cum Athenienſibus commercium habuerunt. ἐν in compoſitis ſæpe vim τῦ ϛὺν habet. Νῦν δ᾽ ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τῦδ᾽ ὕϐριν, Soph. Aj. 1080. Τὴν ἐκ τῦ κατα φύσιν εἱρμῦ, παντοίως πρὸς μυρίας τροπὰς ἐναλλατλῦσι τάξιν, Longin. 22.

Ἐνάλλομαι, inſilio, inſulto.

Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐναλισκω.

Ἔναλος, ον, maritimus, v. gr. urbs.

Ἐναλύω, immoror cum tædio.

Ἐναμάρτητος, ον, peccato obnoxius, qui errore tenetur.

Ἐναμϐλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in.

Ἐναμαω, aggero, ut terram, in corpora inſepulta.

Ἐναμείϐω, alterno.

Ἐναμέλγω, immulgeo.

Ἐνάμιλλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, certans & contendens cum; non cedens, par, reſpondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν, & ἅμιλλα.

Ἐναμίλλως, *Adv.* ita, ut contendi, comparari poſſit, pariter.

Ἔναμμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνάπτω.

Ἐναμοιϐαδὶς, *Adv.* permutatis vicibus, viciſſim.

Ἐναναπαύομαι, acquieſco.

Ἐναναφανίζω, obſcuro, deleo.

Ἐνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, inter homines verſor, *paſſ.* humanam naturam induere vel [illegible]ſci. Hinc

Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, converſatio inter homines, vel aſſumptio humanæ naturæ.

Ἐνανθρωπίζω, idem quod ἐνανθρωπέω.

Ἐνανθρωποτης, ητος, ἡ, incarnatio, *vox Ecclеſ.*

Ἔναντα, *Adv.* contra, è contrario.

Ἔναντι, *Adv.* coram, ante. Ex ἐν, & ἄντι.

Ἐναντίϐιον, *Adv.* adverſus, contra. Ab

Ἐναντίϐιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, adverſarius. Ex βία.

Ἐναντιγνωμονέω, contra ſentio. Ab

Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ. Ex ἐναντίος, & γνώμη.

Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro.

Ἐναντιοδύναμος, ον, adverſus, contrarius; (2) contrariam vim habens. A δύναμις.

Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contraria loquor, contra diſſero.

Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab

Ἐναντιολόγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντίος, & λέγω, *dico.*

Ἐναντίον, *Adv.* contra, ex adverſo, coram.

Ἐναντιόομαι, ῦμαι, fut. ώσομαι, adverſor. Ἀλλά μὴν ὐδ᾽ ἄλλο ϛοὶ πω πρᾶγμ᾽ ἠναντιώμεθα, Ariſtoph. Av. 390. Δῆλος ἐσθ᾽ ὗτος γ᾽ ὅτι ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς, idem Pace, 1054. Ab ἐνάντιος.

Ἐναντιοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in contrariam partem lapſus, qui in adverſam cecidit. Ex ἐναντίος, & πίπτω, *cado.*

Ἐναντιοποιολογικὸς, ὴ, ὸν, qui ſemet ipſum cogit contraria dicere, *vox Platon.* de ſophiſtis.

Ἐναντιοπραγέω, adverſor, ab adverſariorum partibus ſto.

Ἐναντίος, ία, ιον, qui eſt in conſpectu, adverſus, oppoſitus; (2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, è regione, ex adversò, & ὁ ἐναντίος, ῦ, hoſtis.

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia.

Ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, converſio contraria.

Ἐναντιόφημος, ον, contraria dicens, ſibi non conſtans. A φημί.

Ἐναντιοφωνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, contrariam vocem edens. Ex φωνὴ, *vox.*

Ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare; (2) mutuis iiſdem aut contrariis affectibus moveri.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adverſatur, reſiſtit; (2) adverſus caſus; (3) repugnantia rerum & factorum. Ab ἐναντιόομαι. Unde

Ἐναντιωματικὸς, ὴ, ὸν, adverſativus.

Ἐναντιωματικῶς adverſativè.

Ἐναντίως, *Adv.* contrariè. Ab ἐναντίος.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas.

Ἔναξε, *æquavit,* a. 1. ind. act. verbi ἐνάσσω.

Ἐναπαιωρῦμαι, pendeo, ſeu ſuſpenſus ſum in.

Ἐναπεδεικνύατο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐναπεδείκνυντο, ab ἐναποδείκνυμι.

Ἐναπειλέω, minor, interminor.

Εναπενιαυτίζω, annum integrum commoror alicubi.

Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.

Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo; (2) retorqueo, *in med.* innitor, incumbo.

Ἐναπέρεισμα, τὸ, impreſſio, quod impreſſum, infixum eſt; incubatio, innixus.

Ἐναποϐάπτω, intingo.

Ἐναποϐλύζω, vomo vel mingo in locum.

Ἐναποϐρέχω, f. ξω, macero, perfundo, diluo in.

Ἐναπογεννάω, ingenero.

Ἐναπόγραφος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, adſcriptitius, adſcriptitiæ conditionis.

Ἐναπογράφω, in literas refero.

Ἐναποδείκνυμαι, oſtento; (2) demonſtro, probo.

Ἐναποδέω, illigo alicui.

Ἐναποζέω, incoquo, decoquo in.

Ἐναποθνήσκω, immorior.

Ἐναποκάμνω, frangor animo, deficio in.

Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in.

Ἐναπόκειμαι, repoſitus ſum in, inſum.

Ἐναποκινδυνέω, periculum ſubeo in re aliquâ.

Ἐναποκλάω, partem defringo, unde ἐναποκέκλαϛος, de haſtâ confractâ in re aliquâ.

Ἐναποκλείω, f. είσω, includo.

Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.

Ἐναποκρύπτω, includo, intus abſcondo.

Ἐναπολαμϐάνω, intercipio, intercludo, includo.

Ἐναπολείπω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in.

Ἐναπολειψίς, εως, ἡ, reliquiæ.

Ἐναπόληψις, εως, ἡ, intercluſio, cohibitio, concluſio. Ab ἐναπολαμϐάνω.

Ἐναπολλυμαι, pereo alicubi, in aliquâ re.

Ἐναπολῦω, abluo in re aliquâ.

Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo, rem imaginis imprimendæ ergo. Ἐναπεμάξατο τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα, Philo.

Ἐναπομένω, perſiſto, permaneo in.

Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro; (2) abſtergo, detergo,

Ἐναπονίζω, abluo in.

Ἐναπονίπτω, idem cum præc.

Ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in. Ab eod.

Ἐναποξύω, erado, radendo eximo.

Ἐναποπατέω, ῶ, fut. ήσω, ventrem exonero in. *Ern.* Ἐναποπατεῖν γὰρ ἐς᾽ ἐπιτήδειος πάνυ, Ariſtoph. Pace, 1227.

Ἐναποπλύνω, abluo in.

Ἐναποπνέω, fut. εύσω, ſpiro in, immorior.

Ἐναποπνίγεσθαι, ſuffocari in, v. gr. aquâ, *item* fumo.

Ἐναπορέω, pro ἀπορέω, *Ern.*

Ἐναποσϐέννυμι, extinguo in.

Ἐναποσημαίνομαι, imprimo, velut in ceram, ſignum.

Ἐναποϛηρίζωμαι, incumbo, decumbo in aliquid.

Ἐναποσφάττω, inſuper macto, interficio.

Ἐναποσφραγίζω, imprimo, velut in ceram.

Ἐναποσφράγισμα, τὸ, quicquid impreſſum eſt alicui rei, velut ceræ, animo, &c.

Ἐναποτελέω, ῶ, perficio in; (2) efficio, reddo.

Ἐναποτέμνω, f. μῶ, inter abſcindo. *Strabo.*

Ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in.

Ἐναποτιμάω, in æſtimationem accipio, rem (ſpeciem ICTI vocant) pro pecuniâ.

Ἐναποτίω, f. ίσω, ſolvo alicubi. Πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα, Ariſtoph. Av. 38.

Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.

Ἐναποψάω, idem.

Ἐναποχράομαι, abutor.

Ἐναποψύχω, f. ξω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.

Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo; (2) alligor, annector, induor. Unde ἐνημμενος, indutus, (ſed hoc videtur potius eſſe ἐνειμένος, *Ern.*) Πέμψω —— ὄρνεις ἐπ᾽ αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένυς, Ariſtoph. Av. 1255.

Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo.

Ἔναρα, ων, τὰ, ſpolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido.*

Ἐναράσσω, vel ἐναράττω, fut. άξω, illido. Οἱ κριοὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν αὐτόματοι, ϗ βίᾳ τὰ κέρατα ἐναράξαντες ἀποθνήσκυσι, Pauſan.

Ἐνάργει, *operabatur,* 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* & *Dor.* pro ἐνήργεε, à verbo ἐνεργέω.

Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia, illuſtratio. Ab

ἘΝΑΡΓΗ͂Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, clarus, evidens, manifeſtus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia, (Dores uſurpabant ἄργον pro ἔργον, eſt itaque ἐναργὴς, cum res de quâ agitur ἐν ἔργῳ, velut ipsâ re, præſens, demonſtratur verbis, *Ern.*)

Ἐναργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, clarus, manifeſtus. Ἐναργώδεες ὄνειροι, *Aret.*

Ἐναργως, *Adv.* evidenter, perſpicuè, luculenter. Ab ἐναργής.

Ἐναρέσκομαι, delector aliquâ re.

Ἐνάρετος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo. Ex ἀρετὴ.

Ἐναρέτως, honeſtè, cum virtute.

Ἐναρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ.*

Ἐναρηφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſpolia ferens, ſive gerens. Ex ἔναρα, & φέρω.

Ἔναρθρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex ἐν, & ἄρθρον, *articulus.*

Ἐνάρθρως, *Adv.* articulatè, articulatim.

Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio; (2) ſpolio. Ὃυ φίτυν ἠνάριξεν Ὀιταῖοις ϛόνυξ, Lycurg. 486. Ab ἔναρα.

Ἐναριθμέω, adnumero.

Ἐναρίθμιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, adnumeratus. Ab

Ἐνάριθμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐναρίμϐροτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, homicida.

Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἠναρισε, ab ἐναρίζω.

Ἐνάρκησα, a. 1. ind. act. verbi ἐναρκέω.

Ἐναρκτικὸς, ὴ, ὸν, inchoativus. Ab ἐνάρχομαι, *incipio.*

Ἐναρμοζω, f. όσω, & ἐναρμόττω, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo. Ἐις περιόδυς ἐναρμόζων ἅπαντα τὰ νοήματα, D. Hal.

Ἐναρμονικός, ὴ, ὸν, ad harmoniæ muſicæ modulos compoſitus. Ab

Ἐναρμόνιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) concinnus; aptè compoſitus, cohærens. Ex ἁρμονία.

Ἐναρμονίως, *Adv.* compoſitè ad modulos muſicæ; aptè, convenienter, decenter.

Ἐναρμόξαι, *aptaſſe,* a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἐναρμόσαι, à verbo ἐναρμόζω.

Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐνάρχομαι.

Ἔναρον, *interfecerunt,* 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἤναρον, ab ἐναίρω.

Ἔναρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, diris devotus. Ex ἀρά.

Ἐναρφορός, ῦ, ὁ ϗ ἡ, pro ἐναροφόρος, ſpoliator.

Ἐνάρχομαι, incipio, auſpicor, *inprim.* ſacra. Ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι, Luc.

Ἔναρχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, principium habens; (2) magiſtratu fungens. Ex ἐν, & ἀρχή.

Ἑνὰς, άδος, ἡ, unitas. Ab εἷς, *unus.*

Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum in.

Ἐνάσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. νάω, pro ναίω, *habito.*

Ἐνασκέω, ῶ, exerceo me in aliquâ re; *in med.* diſco aliquid, exerceo me in.

Ἐνασμενίζω, f. ίσω, delector aliquâ re, adquieſco, ſatis habeo.

Ἐνασπιδόω, ῶ, f. ώσω, & ἐνασπιδόομαι, ῦμαι, clypeo armo. Ex ἐν, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἔνασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔνασε, à verbo νάω, pro ναίω.

Ἐναϛράπτω, f. ψω, fulgeo; (2) radio.

Ἔναϛρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſtellatus; (2) ſideratus, furore afflatus. Ex ἄϛρον.

Ἐνασχημονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliquâ re me gero.

Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis aſpicio.

Ἔνατμος, ον, plenus vapore, τὸ ἔνατμον, vapor.

Ἔνατος, άτη, ον, nonus. Ab ἐννέα.

Ἐναυγάζω, incendo, ignem ſc. vel candelam; (2) intueor.

Ἐναυάγησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ναυαγέω.

Ἐναυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, voce præditus, vocalis; (2) vivus, ſpirans. Ex ἐν, & αὐδὴ, vox.

Ἔναυδος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor, maneo alicubi. Ἐναυλιζόμενον τῶν χωριων, Thuc.

Ἐναυλικόφοιτις, ἡ, ruſtica. Ex αὔλαξ, & φοιτάω.

Ἐναύλιος, α, ον, interior, ἡ ἐναυλία, via domûs interior; (2) ſinus pudendorum, Ern.

Ἐναυλισάμενος, moratus, a. 1. part. med.

Ἐναύλιον, ου, τὸ, domicilium.

Ἐναύλισμα, ατος, τὸ, idem.

Ἔναυλις, ἡ, tibiæ inſerta, Epith. γλωττίδος.

Ἐναυλιστήριον, τὸ, diverſorium.

Ἔναυλος, ου, ὁ, ſtabulum; (2) receſſus; ex αὐλή; (3) foſſa, fluvius, torrens; ex αὐλός, Ern.

Ἔναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tibiis perſonans; (2) in tibiam inſertus; (3) inhabitans. Ex ἐν, & αὐλος, tibia, ſeu αὐλή.

Ἐναυξάνομαι, innutrior.

Ἔναυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo auræ ſunt, auris apertus & pervius. Ex ἐν, & αὔρα, aura.

Ἔναυσμα, ατος, τὸ, id, quo ignis accenditur, igniarium, ſuſcitabulum fomes, fax; (2) incitamentum; (3) reliquiæ, ſemen, principium latens in aliquâ re, &c. Ern. Ab ἐναύω, incendo.

Ἐναυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo eſt, collo injectus, collo inſertus. Ex ἐν, & αὐχὴν, cervix.

Ἐναύω, fut. αύσω, incendo, accendo; (2) in med. adſpiro, appeto. Τὸν κεραυνὸν ἐναυσάμενος ἐκ τῆς Οἴτης, Luc.

Ἐναφανίζω, obſcuro; (2) tollo, deleo.

Ἐναφανίζομαι, fut. ίσομαι, obſcurus fio. Ὥσπερ καὶ τἀμυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίω περιαυγούμενα, Longin. 17.

Ἐναφάπτω, immitto.

Ἐναφεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo. Ab

Ἐναφέψω, idem.

Ἐναφίημι, f. ήσω, imitto in alium.

Ἐνάφορμος, ον, occaſionem, materiam alicujus rei in ſe habens. Ab ἀφορμή.

Ἐνγόνασι, vel ἐν γόνασι, ingeniculum, nomen ſideris. Ex ἐν, & γόνυ, genu.

Ἔνδαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, tædam habens, ſeu qui cum facibus fit, ut nuptiæ. Ex δᾲς, fax. Hinc

Ἐνδᾳδόω, ῶ, f. ώσω, in tædam converto, vel convertor.

Ἐνδαίνυμαι, veſcor, loco ſc. aut tempore quo.

Ἔνδαις, αίδος, idem quod ἔνδᾳδος.

Ἐνδαιτέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor. Ex ἐν, & δαίω, epulum præbeo.

Ἐνδάκνω, mordeo.

Ἔνδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, lacrymans. A δάκρυ.

Ἐνδακρύω, lacrymor, illacrimo.

Ἐνδάπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indigena. Ex ἐν, & δάπεδον, (vel ex ἔνδον, & terminatione πος, Ern.)

Ἔνδασυς, υος, ὁ καὶ ἡ, piloſus, hirſutus.

Ἐνδατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, diſpertior; (2) valdè accuſo, vitupero; (3) copioſè, avidè edo, Ern. Τὸν ἀλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη, Lycurg. 155.

Ἐνδαψιλεύομαι, fut. εύσομαι, dapſilis & largus ſum in.

Ἐνδεδομένως, Adv. remiſsè, laxatis habenis. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδεδυμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. ἐνδύω.

Ἐνδεέστερον, Adv. non ſatis, minus quam, et

Ἐνδεεστέρως, idem. Ab

Ἐνδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigus; (2) cui non ſufficit, cui aliquid deeſt; (3) inferior, minor, impar. Hinc τὸ ἐνδεὲς, defectus. Ex ἐν, & δέομαι, indigeo. Hinc

Ἔνδεια, ας, ἡ, indigentia, penuria; (2) inedia.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium. Ab

Ἐνδείκνυμι, oſtendo, præ me fero, indico; (2) defero, accuſo; (3) med. oſtento me, ſpecimen præbeo; (4) defero, unde ἐνδειξάμενος, delator, accuſator.

Ἐνδείκτης, ου, ὁ, delator, quadruplator, ſycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδεικτικὸς, ἡ, ὸν, oſtentatorius. Ab eod.

Ἐνδεικτικῶς, Adv. cum oſtentatione; (2) per indicationem.

Ἔνδεικτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. Poet. pro ἐνεδέδεικτο. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἔνδεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, indicium; (2) delatio, nomen actionis, Lyſ. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἕνδεκα, undecim, οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri, ſuppliciis exigendis.

Ἑνδεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui undecim annorum eſt. Ex ἕνδεκα, & ἔτος, annus.

Ἑνδέκαζω, diem feſtum celebro, qui incidit, ſc. in diem undecimum, συνενδεκατίζω, Dem.

Ἑνδεκάκις, Adv. undecies. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκάκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, undecim lectis inſtructus. Ex κλίνη, vel κλίνω.

Ἑνδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, undecim cubitorum.

Ἑνδεκάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, undecim pedum, ut ἑνδεκάπους σκιὰ de horâ diei.

Ἑνδεκὰς, άδος, ἡ, numerus undenarius:

Ἑνδεκαταῖος, αία, αῖον, qui undecimâ die aliquid facit aut patitur; (2) qui undecimum diem agit. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκατημόριον, ου, τὸ, undecima pars.

Ἑνδέκατος, ατη, ατον, undecimus.

Ἐνδέκεσθαι, admittere, præſ. inf. med. Ion. pro ἐνδέχεσθαι, ab ἐνδέχομαι.

Ἑνδεκήρης, εος, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremis. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω.

Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. Ab

Ἐνδελεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελὴς, pro ἐντελὴς, (vel ab ἔνδον, Ern.) & ἔχω.

Ἐνδελεχίζω, fut. ίσω, perennis, continuus ſum. Ab ἐνδελεγὴς. Hinc

Ἐνδελεχισμος, οῦ, ὁ, perennitas, continuatio.

Ἐνδελεχῶς, Adv. aſſiduè, continenter.

Ἔνδεμα, ατος, τὸ, id quod illigatur, alligamentum; (2) geſtamen collo appenſum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio, & condo; (2) exſtruo ſimpliciter, a. 1. ἐνέδειμα, partic. ἐνδείμας.

Ἐνδέξια, Adv. dextrè, ad dextram.

Ἐνδεξιόομαι, οῦμαι, dextrâ manu teneo, vel amplector. Ab

Ἐνδέξιος, ία, ιον, qui eſt ad dextram; (2) fauſtus, proſper. Ex ἐν, & δεξιὰ, dextra.

Ἐνδεξίως, aptè, proſperè. A præc.

Ἐνδέομαι, indigeo, deficior, unde ἐνδεηθεὶς, a. 1. paſſ. Ab ἐν, & δέω, abſum.

Ἐνδέομαι, illigor, unde ἐνδεδεμένος, Perf. paſſ. innexus. Ab ἐν, & δέω, ligo.

Ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid alteri copulatum eſt.

Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico.

Ἐνδεσμεύω, idem.

Ἔνδεσμος, ου, ὁ, ligatura, volumen, nodus.

Ἔνδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſtrictus, nodatus. A δέω, ligo.

Ἐνδέχομαι, admitto, recipio; (2) accipio, interpretor. Hinc ἐνδέχεται, Imperſ. convenit, licet, fieri poteſt; ἐνδεχόμενος, conveniens; τὸ ἐνδεχόμενον, contingens, item probabile, poſſibile, datum. Πάντα γ' ἐνεδέξατο ἐφ' ἑαυτον τὰ προειρημένα, Dem.

Ἐνδεχομένως, convenienter, quam fieri poteſt maximè, aptè, probabiliter.

Ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior. Ἐνέδει τῷ ἀριθμῷ, Luc.

Ἐνδέω, f. ἐνδέσω, & ἐνδήσω, illigo, unde ἔνδησον, illiga.

Ἐνδεῶς, Adv. parcè, non ſufficienter, parùm, leviter. Hinc μὴ ἐνδεῶς, planè; ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.

Ἔνδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifeſtus, evidens, inſignis.

Ἐνδήλως, Adv. evidenter.

Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo ſum, domi ſum, præſens. Ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, 2 Cor. 5, 6. ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ibid. 8. Ab ἔνδημος. Unde

Ἐνδημία, ας, ἡ, præſentia, quum quis à populo non abeſt, domi verſatur, non foris.

Ἐνδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, populo cuidam peculiaris, aut ſolitus.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Ion. pro ἐνδήμοις, ab

Ἐνδήμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in populo eſt, in civitate vel domi, domeſticus, popularis, ut ἐνδήμιος. Ex ἐν, & δῆμος.

Ἐνδημιουργέω, gigno in, v. gr. corpore.

Ἐνδιάασκον, meridiabantur, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐνεδίαον, à verbo ἐνδιάω.

Ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.

Ἐνδιάγω, agito, ſeu dego in; (2) verſor in.

Ἐνδιάζω, meridior. Ἐνδιάζοντο ἐκεῖ διὰ τὴν σκιὰν θρέμματα, Plut. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente conceptus, ultrò natus, non aliundè inditus, internus; (2) in canonem ſacrum receptus. Ex ἐν, & διατίθημι, diſpono.

Ἐνδιαθέτως, Adv. è ſententiâ animi, ultrò.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo; (2) delicatè, molliter ago, delicias facio, affecto.

Ἐνδιαιτάομαι, immoror, inhabito. Hinc

Ἐνδιαίτημα, ατος, τό, locus, qui inhabitatur, habitatio, manſio, hoſpitium.

Ἐνδιακειμένως, ſumma vi, cum contentione.

Ἐνδιαλλάττω, f. άξω, immuto.

Ἐνδιαμένω, immaneo, maneo alicubi.

Ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus ſum, ſplendeo.

Ἐνδιάσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, ornamentis inſtructus, ornatus. Ex ἐν, & διασκευή.

Ἐνδιασκεύως, aptè, decenter.

Ἐνδιασπείρω, f. ερῶ, diſſero, diſſemino in.

Ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, ordino & digero in, ſeu intus.

Ἐνδιατρίβω, tempus tero in, verſor in, operum & ſtudium pono in re aliquâ, immoror, imprimis in laude alicujus rei, unde interdum laudo, item fruor, utor, ut ταῖς ἐντυχίαις. Τοῖς ἤθεσι λίαν τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, Ariſtoph. Conc. 583. Hinc

Ἐνδιατριπτέον, immorandum eſt.

Ἐνδιατριπτικὸς, ἡ, ὸν, aſſiduus in aliquâ re.

Ἐνδιαφθείρω, eneco in, v. gr. utero.

Ἐνδιαχειμάζω, hiberno alicubi.

Ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.

Ἐνδιάω, meridior, dormio in meridie; (2) ſub dio ago; (3) tranquillus ſum. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιδύσκω, induo. Ἐνδιδύσκετο πορφύραν, Luc. 16, 19. Ab ἐνδύω.

Ἐνδίδωμι, in manus trado; (2) præbeo, v. gr. occaſionem, &c. (3) cedo, remitto, permitto me, v. gr. fluctibus, voluptatibus, &c. cedo precibus, flector; (4) inclino, propenſus ſum ad aliquid, ſtudeo, v. gr. rebus novis; (5) præeo aliis voce, cantu, ἐνδιδοὺς, præcentor, Ern. Εἰ γὰρ ἐνδώσει τὶς ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβὴν, Ariſtoph. Lyſ. 675.

Ἐνδίεσαν, incitabant, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐνδιῆσαν, à verbo

Ἐνδίημι, perſequor, inſequor; ἐνδίεμαι, fugio.

Ἔνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, juſtus; (2) judicialis.

Ἐνδίκως, jure, meritò. A præc. A δίκη.

Ἔνδινα, ων, τὰ, inteſtina. Ab ἔνδον, intus.

Ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, inſtar vorticis aut turbinis circumago; (2) intus converto, ſeu torqueo, v. gr. oculos.

Ἔνδιον, ου, τὸ, domicilium, ſedes, habitaculum; (2) meridies. Ab

ἜΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus; (2) ſub dio agens.

Ἐνδίφριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in curru eſt, ſeſſor. Ab ἐν, & δίφρος, *currus*.

Ἐνδογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intus genitus; (2) dominatus. Ex ἔνδον, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἔνδοθεν, *Adv.* ex interiore loco, intrinſecùs.

Ἐνδόθι, *Adv.* intùs, in. Ab ἔνδον.

Ἐνδοῖ, *intus*, *Dor.* pro ἔνδον.

Ἐνδοιάζω, fut. άσω, dubito. Μέχρις τινὸς ἐνεδοίαζε, ϗ μάχης οὐ κατῆρχεν, App. Ex ἐν, & δοιὸς, *geminus*. Hinc

Ἐνδοιάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, dubius.

Ἐνδοιασίμως, dubiè. A præc.

Ἐνδοίασις, εως ἡ, dubitatio. Ab eod.

Ἐνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐνδοιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.

Ἐνδοιαστικῶς, dubitanter.

Ἐνδοιαστὸς, ἡ, ὸν, dubius. Ab eod.

Ἐνδοιαστῶς, *Adv.* ambigendo, dubiè, non conſtanter.

Ἔνδομα, ατος, τὸ, remiſſio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδομάχαν, acc. ſing. *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab

Ἐνδομάχης, ου, *Dor.* ἐνδομάχας, ὁ, intùs vel domi pugnans. Ex ἔνδον, & μάχομαι.

Ἐνδομενία, ας, ἡ, ſupellex. A μένειν, (niſi potius ſit ab ἐν & δόμος, aut ab ἔνδον, & μένιος, mera terminatio. ἐνδυμενία, *Ern.)*

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quaſi ab ἐνδομέω.

Ἐνδομυχέω, ῶ, intùs lateo, ἐνδομυχῶν κακὸν, latens malum. Ab

Ἐνδομυχὶ, *Adv.* intùs, in penetralibus. Ab

Ἐνδόμυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, inteſtinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον, & μυχὸς, *penetrale*.

ἜΝΔΟΝ, *Adv.* intùs.

Ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico, ἐνδοξασθῆναι, glorificari, qu. ἐν δόξῃ τιθέναι. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, 2 Theſſ. 1, 12.

Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ἐνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, gloriam in ſermone aucupor.

Ἐνδοξόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, equorum pullis inclitus. Ex ἔνδοξος, & πῶλος, *pullus*.

Ἔνδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, nobilis, glorioſus; (2) opinabilis. Ex ἐν, & δόξα, *gloria*, *opinio*.

Ἐνδοξότης, ἡ, gloria. A præc.

Ἐνδόξως, *Adv.* honorificè, ἐνδοξότατα, honorificentiſſimè. Ab ἔνδοξος.

Ἐνδόσθια, ίων, τὰ, inteſtina. Ab ἔνδον.

Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, carminis cantus, vel orationis exordium; (2) incitatio; (3) occaſio; (4) indulgentia, conceſſio. Ab

Ἐνδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, gratuitus. Ab ἔνδοσις.

Ἔνδοσις, εως, ἡ, remiſſio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδότατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus.

Ἐνδοτάτω, *Adv.* intimè. A præc.

Ἐνδότερος, έρα, ερον, interior. Ab ἔνδον.

Ἐνδοτέρω, *Adv.* interiùs. A præc.

Ἐνδοτικὸς, ἡ, ὸν, incitandi vim habens; ᾆσμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.

Ἐνδοτικῶς, *Adv.* remiſſè, moderatè.

Ἐνδουπέω, ῶ, f. ήσω, inſono, ſonum edo in. Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσα, Odyſſ. 15, 478.

Ἐνδουχία, ἡ, ſupellex. Ab ἔνδον, & ἔχω.

Ἐνδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, efficax, habilis ad faciendum, ſolers. Ab ἐν, & δραίνω.

Ἐνδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, impetus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν, & δραμεῖν.

Ἐνδρομίδες, αἱ, calceamenti genus, quo utebantur curſores, venatores, &c. Ab

Ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum craſſius apud Juvenalem.

Ἔνδροσος, ου, ὁ ϗ ἡ, roſcidus, rorulentus; (2) udus, humidus, aquoſus.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν, & δρῦς.

Ἐνδυάζω, dubito, hæſito, ambigo, *Heſ.* Hinc

Ἐνδυασμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio, Heſ.

ἘΝΔΥΚΕΏΣ, *Adv.* promptè, diligenter; (2) benignè. (Ab ἐνδέδυκα, verbi ἐνδύω, *Ern.)*

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.

Ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω.

Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro. Ἐνεδυνάμωσέ με, 2 Tim. 4, 17. Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, Heb. 11, 24.

Ἐνδυναστεύω, f. εύσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo; (2) primas partes obtineo; (3) autoritate meâ obtineo, perficio.

Ἐνδύντες, nom. pl. præſ. part. act. v. ἔνδυμι.

Ἐνδύνω, f. δύσω, penetro, induo. Ὅς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν, Ariſtoph. Θεσμ. 1053. Τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω, σὲ προσιοῦσ' ἐγὼ, idem. Lyſ. 1022.

Ἐνδῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἔνδυμι.

Ἐνδυσάμενος, *qui induit*, a. 1. part. med.

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus; (2) veſtitus. Ab ἐνδύω, *ſubeo*.

Ἐνδυστυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix & miſer ſum in. Ἐνδυστυχεῖ τῇ πόλει κακῶς βουλευσάμενος, Plut.

Ἐνδυσώμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. verbi ἔνδυμι.

Ἐνδυτὴρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui poteſt.

Ἔνδυτον, ου, τὸ, indumentum. Ab

Ἔνδυτος, ον, indutus.

Ἐνδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, ſubeo; (3) *med.* idem, ſubdo me, v. gr. oneri, ſuſcipio.

Ἐνεαρίζω, ver alicubi tranſigo. Ex ἔαρ.

Ἐνέβαλον, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐμβιβάζω.

Ἐνεβριμησάμην, *graviter interminatus ſum*, a. 1. ind. med. verbi ἐμβριμάομαι.

Ἐνεγγυάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, & ἐνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, ſpondeo. Ex ἐν, & ἐγγύη.

Ἐνεγγύησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνηγγύησα.

Ἔνεγγυς, *Adv.* propè.

Ἐνέγκαι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi φέρω.

Ἐνεγκεῖν, *tuliſſe*, a. 2. inf. act.

Ἔνεγκον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκον.

Ἐνεγκοῦσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνέγκω, *fero*.

Ἐνεγκωμιάζω, laudibus celebro.

Ἐνεδιδύσκετο, *induebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐνδιδύσκω.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ.

Ἐνεδρευτὴς, inſidiator, inceptor. A ſeq.

Ἐνεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad inſidias aptus, proclivis.

Ἐνεδρεύω, f. εύσω, inſidior. Ἐκεῖνος ἐνεδρεύων αὐτὸν ὑπὸ τὴν πόλιν, Plut. Τὰ δὲ τῶν ζώων ποτῷ ἐνεδρεύεται, Xen.

Ἔνεδρον, ου, τὸ, inſidioſum, inſidiæ.

Ἔνεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inquilinus. Ab ἕδρα.

Ἐνέδυσα, *indui*, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.

Ἐνέηκεν, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐνῆκεν, à verbo ἐνίημι.

Ἐνέζομαι, inſideo.

Ἐνεθεὶς, *dilutus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἐνίημι.

Ἐνέθηκα, a. 1. ind. act. v. ἐντίθημι.

Ἐνεθίζω, f. ίσω, adſuefacio.

Ἐνεθυμήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐνθυμέομαι.

Ἐνεῖδον, ἐνεῖδες, vidiſti in, animadvertiſti in. *Part.* ἐνιδὼν, intuitus.

Ἐνείην, *inſim*, præſ. optat. act. verbi ἔνειμι.

Ἕνεικα, *propter*, *gratia*, *Poet.* pro ἕνεκα.

Ἔνεικα, *attuli*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἤνεγκα, à verbo *inuſ.* ἐνείκω, pro φέρω.

Ἐνεικονίζω, fut. ίσω, ſpecto, vel comparo imagine.

Ἐνειλέω, ῶ, implico, involvo. Καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι, Marc. 15, 46. Ἐνειληθεὶς λεοντῇ, Thuc. Hinc

Ἐνείλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen.

Ἐνειλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.

Ἐνειλίσσω, fut. ξω, involvo, unde ἐνειλιγμένος, involutus.

Ἐνείλλω, idem quod ἐνειλέω.

Ἔνειμα, *diſtribui*, a. 1. ind. act. verbi νέμω.

Ἔνειμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἔνεσμεν. Ab

Ἔνειμι, inſum.

Ἐνείργνυμι, vel ἐνειργνύω, includo; (2) prohibeo. Ab

Ἐνείργω, fut. ξω, idem.

Ἐνείρω, innecto, inſero, infibulo, implico; (2) confero, apto.

Ἐνεὶς, *qui miſit*, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι.

Ἐνεῖσθαι, perfect. ind. paſſ.

Ἐνείχεε, *in animo habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνεῖχε, à verbo ἐνέχω.

Ἐνείχθην, *latus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠνέχθην, à verbo ἐνείκω, pro φέρω.

ἝΝΕΚΑ, & ἕνεκεν, *Adv.* cauſâ, propter.

Ἐνέκειτο, 3. ſing. imperf. ind. verbi ἔγκειμαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, *inſculptus erat*, 3. ſing. plu q. perf. ind. paſſ. verbi ἐγκολάπτω.

Ἐνεκεντρίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐγκεντρίζω.

Ἐνεκίσσων, *concipiebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεκίσσαον, à verbo ἐγκισσάω.

Ἐνεκοπτόμην, *impediebar*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐγκόπτω.

Ἐνεκότει, *odio habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεκότεε, à verbo ἐγκοτέω.

Ἐνέκοψα, a. 1. ind. act. v. ἐγκόπτω, *impedio*.

Ἐνέκρυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐγκρύπτω.

Ἐνεκτέος, έα, έον, ferendus. A φέρω.

Ἐνέκυρσε, *incidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνέκυρε, à verbo ἐγκύρω.

Ἐνελαύνω, invehor curru, equo ingredior, ap. *Pind.*

Ἐνελίπανεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐνλιπαίνω.

Ἔνεμα, ατος, τὸ, id quod immittitur ſeu infunditur, ſcil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, *immitto*. Unde

Ἐνέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνεῖναι.

Ἐνέμετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. νέμω.

Ἐνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo in.

Ἐνεμήθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. νέμω.

Ἐνέμοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ejuſd.

Ἐνεμφύεσθαι, præſ. inf. paſſ. innaſci.

Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα.

Ἐνενηκονταετὴς, έος, οῦς, ὁ, nonagenarius.

Ἐνενηκοντούτης, ου, ἡ, idem. Ex ἔτος.

Ἐνενῆτο, *cogitaret*, 3. ſing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro ἐνενόητο, à verbo ἐννοέω, ῶ.

Ἐνενώκασι, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐνενοήκασι.

Ἐνενῶντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐνενόηντο.

Ἐνεξουσιάζω, licentiâ utor in, gero me cum poteſtate & imperio. Ab ἐν, & ἐξουσία.

Ἐνεορτάζω, f. άσω, feſtum celebro. Ex ἐν, & ἑορτή.

Ἐνεὸς, ὰ, ὸν, mutus; (2) ſurdus; (3) ſtultus. Ex ἐν, & αὔω, *clamo*. Hinc

Ἐνεότης, ἡ, ſurditas; (2) defectus vocis.

Ἐνεοττοποιήσατο, *pullos excluſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi νεοττοποιέω.

Ἐνέοχμεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. νεοχμέω.

Ἐνεπαγγέλλομαι, polliceor.

Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. v. ἐμπήγνυμι.

Ἐνέπαιζον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐμπαίζω.

Ἐνεπαίχθη, *illuſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐνέπαξε, *infixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπηξε, ab ἐμπήγνυμι.

Ἐνεπήγετο, 3. ſing. imperf. ind. med.

Ἐνέπεσον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐμπίπτω.

Ἐνεπηρεάζω, inſulto, vexo, calumnior.

Ἐνεπιδείκνυμι, oſtendo in re aliquâ.

Ἐνεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregrinor alicubi.

Ἐνεπίδημος, peregrinus in urbe aliquâ.

Ἐνεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδίδωμι.

Ἐνεπικύπτω, fut. ψω, inclinato capite incumbo; (2) inclinato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.

Ἐνεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero in.

Ἐνεπίσκημμα, τὸ, actio judicialis, quam intendebant vindicantes ſibi aliquid de publicatis bonis. A ſeq.

Ἐνεπισκήπτεσθαι, incumbere. Creditores ἐνεπισκήπτεσθαι, dicebantur, qui publicatis bonis cujuſpiam experiebantur, contra populum, ut hodie contra fiſcum, actione pignoratitiâ petentes & vindicantes ſibi partem eorum, quæ ſibi quacunque de cauſâ deberentur, *ut uxori dos, creditori creditum*.

Ἐνεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπλήθω.

Ἐνέπνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐμπνέω.

Ἐνεποιήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐνεποιέω.

Ἐνέποισιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπουσι. Ab ἐνέπω.

Ἐνέπρηθον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐμπρήθω.

Ἐνέπρησα, *incendi*, a. 1. ind. act.

Ἐνέπλυσα, a. 1. ind. act. v. ἐμπλύω.

Ἐνίπω, & ἐννέπω, dico, cano; (2) calumnior.

Ἐνεργάζομαι, injicio, ingenero. Ἐνεργάζεται τοῖς ἄλλοις ἐπιθυμίαν τοῦ ἄρχεσθαι, Plut.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργής.

Ἐνεργέω, ῶ, fut. ήσω, operor, ago. Hinc ὁ

Ἐνεργούμενος, ου, à diabolo poſſeſſus. & Hinc

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio.

Ἐνεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, efficax, acer. Ab ἔργον.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, activus; (2) efficax.

Ἐνεργητικῶς, efficaciter; (2) activè, ap. Gram.

Ἐνεργοβατέω, vi, (v. gr. divinâ) aliquâ commutor in aliam naturam, *Lucian.*

Ἐνεργολαβέω, quæſtum in aliquâ re facio; (2) opus faciendum ſuſcipio, conduco.

Ἐνεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, efficax, acer.

Ἐνεργῶς, *Adv.* efficaciter, acriter.

Ἐνερείδω, f. είσω, impingo, illido; (2) infigo, *in med.* innitor, incumbo. Hinc

Ἐνέρεισις, εως, ἡ, compreſſio, infixio, innixus.

Ἐνερεύγω, eructo, irructo, a. 2. ἐνήρυγον.

Ἐνερευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruber, rubore ſuffuſus. Ex ἐν, & ἔρευθος, *rubor.*

Ἔνερθε, vel ἔνερθεν, *Adv.* infra. Ex ἐν, & ἔρα, (vel potiùs pro ἐνερόθεν, ab ant. ἐνερὸς, *profundus*, Ern.)

Ἔνεροι, ῶν, mortui, manes, inferi. Ex iiſd.

Ἐνεροχρῶτες, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἔνερος, & χρὼς, *color, cutis.*

Ἔνερσις, εως, ἡ, innexio, religatio. Ab ἐνείρω.

Ἐνέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἔνερος.

Ἐνερυθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubicundus. Ἐνέρυθροι ὀφθαλμοὶ, *Aret.*

Ἔνεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐνίημι.

Ἐνεσία, ας, ἡ, conſilium. Ab

Ἔνεσις, εως, ἡ, immiſſio. Ab ἐνίημι.

Ἐνέσται, *inerit*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐνέσεται, à verbo ἔνειμι.

Ἐνέστακτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἐνστάζω.

Ἐνεστεῶτος, gen. ſing. perf. part. act. *Ion.* & per *Craſin*, pro ἐνεστηκότος, ab ἐνίστημι.

Ἐνεστησάμην, *inſtiti*, a. 1. ind. med.

Ἔνεστι, licet. Ab ἔνειμι.

Ἐνεστιάω, ῶ, convivio excipio, convivium celebro alicubi. Ab

Ἐνέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui intra lares eſt, domeſticus. Ex ἐν, & ἑστία, *lares.*

Ἐνεστὼς, perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐνεστηκὼς, ab ἐνίστημι.

Ἐνετειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἐντέλλω.

Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.

Ἐνετὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum medicinale, quo infuſio perficitur, clyſter. Ab eod.

Ἐνετύγχανον, imp. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐνετύλιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐντυλίσσω.

Ἐνέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam dego in loco, vel genere vitæ.

Ἐνεύδεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐνεύδειν.

Ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclareſco, clarus ſum in.

Ἐνεύδω, indormio.

Ἐνευημερέω, ῶ, proſperor in; ἐνευημέρηκε, proſpero ſucceſſu uſus eſt in.

Ἐνευθηνεῖσθαι, abundare in aliquâ re.

Ἐνευκαιρέω, opportunitate utor in aliquâ re.

Ἐνευκαταφρόνητος, ον, contemptibilis.

Ἐνευλογέω, ῶ, beatum prædico.

Ἐνεύναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in lecto, ſede quâcunque ſtabili, poſitus. Ex ἐν, & εὐνὴ.

Ἔνευνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἔνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. νεύω.

Ἐνευστομέω, ῶ, f. ήσω, concinnè ſuaviterque cantillo.

Ἐνευσχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.

Ἐνευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.

Ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix ſum in, feliciter ago in.

Ἐνεύχομαι, precor in, vel inter.

Ἐνευωχέομαι, οῦμαι, convivor in, conviviis indulgeo.

Ἐνεφάνισα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐμφανίζω.

Ἐνεφάνθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐνεφορέετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐμφορέω.

Ἐνέφραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐμφράττω.

Ἐνεφύσησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐμφυσάω.

Ἐνέχεα, a. 1. ind. act. v. ἐγχέω.

Ἐνέχεεν, *infudit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἐνεχείρει, *moliebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνεχείρεε, à verbo ἐγχειρέω.

Ἐνέχεσθαι, *detineri*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐνέχω.

Ἐνεχθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ἐμφέρω.

Ἐνεχθῆναι, *illatum eſſe*, inf. ejuſd.

Ἐνέχραε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐγχράω.

Ἐνεχυράζω, fut. άσω, pignus capiendi poteſtatem do; *de magiſtratu*; *at in med.* pignus capio, *de creditore, qui è poteſtate à magiſtratu datâ pignus aufert*; (2) pignus capio, de miniſtro magiſtratuum; (3) *denique & de creditore* in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; *in paſſ.* beneficio obligor.

Ἐνεχυρασία, ἡ, pigneratio.

Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus:

Ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, pigneratio, oppigneratio:

Ἐνεχυριάζω, idem quod ἐνεχυράζω; ἠνεχυρίαστο, pignori oppoſitum fuerat.

Ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.

Ἐνεχυριασμὸς, idem quod ἐνεχυρασμὸς.

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν, & ἐχυρὸς, *tutus.*

Ἐνέχω, inſto, urgeo; (2) malevolo ſum animo, ſimultatem gero. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius ſum. Ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα, Ariſtoph. Conc. 357.

Ἐνεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo, *Aret.* Hinc

Ἐνέψημα, ατος, τὸ, pulmentum, quod coquitur, *Aret.*

Ἐνεψητέον, *Adv. poſitionis*, incoquendum eſt.

Ἐνζέομαι, inferveo. Ξὺν ἐλαίῳ, ἔνθα πήγανον ἐνεζέσθη, *Aret.*

Ἕνη, ſeu ἔνη, vetus; (2) ἕνη ϗ νέα, triceſimus ſeu ultimus dies menſis, Atticis, *propriè* vetus & nova, ſc. luna.

Ἐνηβάω, pubeſco; (2) juveniliter laſcivio, delectationibus indulgeo.

Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab

Ἔνηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, puber. Ex ἐν, & ἥβη.

Ἐνήδομαι, delector in. Ex ἐν, & ἥδω.

Ἐνήδονος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluptati deditus; (2) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν, & ἡδονή.

Ἐνήδρευον, imperf. ind. act. v. ἐνεδρεύω.

Ἐνηδύνω, exhilaro.

Ἐνηδυπαθέω, ῶ, ſuavitate & voluptate fruor in re aliquâ, oblector. Ex ἐν, ἡδὺς, & πάθος.

Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. Ab

Ἐνηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benignus, placidus, mitis.

Ἐνῆνεν, 3. ſing. imperf. ind. *Poët.* pro ἐνῆν, ἔνειμι.

Ἐνηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ἐνίημι.

Ἐνῆκα, *immiſi*, 1. ſing. aor. 1. ind. act.

Ἐνήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, audiendi facultate præditus. Ab ἐνακούω, *inaudio.*

Ἐνήλατα, ων, τὰ, ligna recta, in quibus defiguntur & adiguntur gradus ſcalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) ſpondæ, & in *Sing.* ἐνήλατον, ſponda, *ap. Joſ.* pars throni in quâ ſedetur; (3) genus placentæ, *Dem.*

Ἐνόλικος, ου, ὁ ϗ ἡ, puber. Ab

Ἐνῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐνηλλαγμένως, *Adv.* ordine permutato, ordine inverſo, viciſſim. Ab ἐναλλάττω.

Ἐνηλύσιον, locus de cælo tactus, bidental. Ab ἤλυσις, ſicut Jupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quaſi *deſcenſor.*

Ἐνήλωσις, εως, ἡ, inſertio clavorum, *item* clavi ipſi. Ab ἐν, & ἡλόω.

Ἐνῆμαι, inſideo.

Ἐνήμενος, *inſidens*, partic. præſ. med.

Ἐνῆν, 1. ſing. imperf. ind. verbi ἔνειμι.

Ἐνήνοθα, 1. ſing. perf. ind. med. v. ἐνανθέω.

Ἐνήνοχα, *tuli*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤνοχα, à verbo ἐμφέρω.

Ἐνήρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἐναίρω.

Ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſco in.

Ἐνήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, navis remigio inſtructa. Ex ἐν, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἔνησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi νέω.

Ἐνῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἔνειμι.

Ἐνήσειν, fut. 1. inf. act. v. ἐνίημι.

Ἐνηχέω, ῶ, inſono; (2) inculco, doceo.

Ἐνήχημα, τὸ, tinnitus auris, ſeu ex acri quovis ſono.

Ἔνηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſonans, ſonorus.

Ἔνθ', pro ἔνθα, *hic.*

ἜΝΘΑ, *Adv.* hîc; (2) ibi, illîc; (3) ubi; (4) tum.

Ἐνθάδ', pro ἐνθάδε, *hîc.*

Ἐνθάδε, *Adv.* hîc, iſtîc; (2) huc.

Ἐνθαδὶ, Atticè; idem & ab eod.

Ἐνθακέω, ῶ, f. ήσω, inſideo. Hinc

Ἐνθάκησις, εως, ἡ, inſeſſio.

Ἐνθαλασσεύω, vel ἐνθαλαττεύω, in mari verſor, mare frequento, in mari navigo, duro.

Ἐνθάλαττος, ον, marinus.

Ἐνθάλπω, foveo, velut in ſinu.

Ἐνθανατόω, capitis condemno.

Ἐνθάπτω, f. ψω, ſepelio in.

Ἐνθαρσέω, ῶ, & Atticè, ἐνθαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo ſum in.

Ἐνθαῦτα, *hîc*, *Ion.* pro ἐνταῦθα.

Ἐνθεάζω, & ἐνθεάζομαι, divino ſpiritu adflatus ſum, ſum ἔνθεος, deo plenus.

Ἐνθεαστικὸς, ὴ, ὸν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari ſolet. Ab eod.

Ἐνθεαστικῶς, ritu fanatico.

Ἔνθεμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui inſeritur arbori. Ab ἐντίθημι.

Ἐνθεματισμὸς, ὁ, inſitio.

Ἐνθέμεν, *inſerere*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνθεῖναι, à verbo ἐντίθημι. Unde

Ἐνθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis.

Ἔνθεν, *Adv.* hinc; (2) illinc. Ab ἔνθα.

Ἐνθένδε, *Adv.* idem & ab eod.

Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο ſeu ἐνέθου, *impoſuiſti*, 2. ſing. a. 2. med. vel eſt a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ενθεσο, ab εντίθημι.

Ἔνθεος, & ἔνθους, ου, ὁ ϗ ἡ, numine adflatus, divinus, fanaticus.

Ἐνθεραπεύω, curatè tracto, percolo.

Ἐνθερίζω, f. ίσω æſtatem in aliquo loco ago.

Ἐνθερμαίνω, f. νῶ, incaleſco. Εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ, Soph. Trach. 372.

Ἔνθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, callidus, fervidus.

Ἔνθες, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἐντίθημι.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpoſitio; (2) bolus, buccella. Ab ἐντίθημι.

Ἔνθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſervat leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens.

Ἐνθέσμως, *Adv.* legitimè ut fas eſt. A præc.

Ἔνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſitus. Ab ἐντίθημι.

Ἐνθεῦτεν, *hinc*, *Ion.* pro ἐντεῦθεν.

Ἐνθέως, ſanctè, piè; (2) furioſè. Ab ἔνθεος.

Ἐνθήκη, ἡ, merces, *propriè*, quæ imponitur navibus.

Ἐνθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebriter facio. Ex ἐν, θῆλυς, & πάθος.

Ἔνθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, feras habens; *Epith.* ſilvæ; (2) ferinus. Ex ἐν, & θήρ.

Ἔνθης, *veneris*, 2. ſing. a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθῃς, à verbo ἔρχομαι.

Ἔνθλασις, εως, ἡ, cavum in capite factum ex contuſione. Ab ἐν, & θλᾷν, *frangere.*

Ἐνθλάω, contundo, ſeu tundo, premo, ut ſubſidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.

Ἐνθλίβω, fut. ψω, infringo, imprimo, *Nic.*

Ἐνθνήσκω, immorior.

Ἐνθορέω, ῶ, inſilio.

Ἔνθορον, *inſilui*, a. 2. ind. act. v. ἐνθόρω.

Ἔνθου, *impoſueris*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Ion.* & *Att.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.

Ἔνθους, vide ἔνθεος.

Ἐνθουσιάζω, f. άσω, fanatico, ſeu divino furore agor; ἐνθουσιαζόμενος, limphaticus.

Ἐνθουσιᾷν, limphari, inſanire; in *Part.* ἐνθουσιῶν, inſaniens. Πολλαχοῦ γὰρ ἐνθουσιᾷν ἑαυτοῖς δοκοῦντες, οὐ βακχεύουσιν ἀλλὰ παίζουσιν, Longin. 3. Ab ἔνθεος.

Ἐνθουσίασις, εως, fanaticus ſeu divinus adflatus. Ab ἐνθουσιάζω.

Ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) acerrimum rei ſtudium.

Ἐνθουσιαστὴς, οῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus.

Ἐνθουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, numine adflatus, qui numine adflari ſolet; (2) animos furore divino corripiens. Ab eod.

Ἐνθȣσιαϛικῶς, *Adv.* more eorum, qui furoris fanatici inſtinctu aguntur.

Ἐνθȣσιωδῶς, idem. Ab

Ἐνθȣσιώδης, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐνθȣσιαϛικός.

Ἐνθράσσω, pungo intus, affligo.

Ἐνθρέψασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐντρέφω.

Ἐνθριȣ̃σθαι, ficulneis foliis involvi, *Præt.* ἐντεθριῶσθαι. Ab ἐν, & θρίον, *ficûs folium.*

Ἐνθρονίζω, in throno loco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno ſedeo. Et

Ἐνθρονισμος, ὁ, inauguratio Epiſcopi:

Ἐνθρονιϛικὸν, τὸ, quod datur pro ordinatione ab Epiſcopo, *Voc. Eccleſ.*

Ἔνθρονος, ὁ ϗ ἡ, in ſolio ſedens.

Ἐνθρυλλίω, idem quod

Ἐνθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, inſuſurro. Δέλη τινὸς προαγωγὸς ὅσ' ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ, Ariſtoph. Θεσμ. 348.

Ἔνθρυπτον, τὸ, intritum; (2) placenta. Ab

Ἐνθρύπτω, f. ψω, intero.

Ἐνθρώσκω, inſilio. Ἐνθρώσκων ϖνοαῖς, Lycurg.

Ἐνθυμέομαι, ȣ̃μαι, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, conſidero, reputo. Ταυτὶ μέν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς, Ariſtoph. Conc. 262. Ex ἐν, & θυμὸς.

Ἐνθυμηθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ.

Ἐνθυμηθῆναι, *auimo volviſſe*, inf. a. ejuſd.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum & ſententia oratoria, *imprimis* conſtans interrogatione è contrariis; (3) ſpecies ſyllogiſmi, enthymema. Ab ἐνθυμέομαι.

Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὸν, Enthymemate conſtans; (2) acutus in argumentando, dicendo. A præc.

Ἐνθυμημάτιον, τὸ, ſententiola argutula.

Ἐνθυμηματώδης, εος, ȣς, ὁ ϗ ἡ, acutis argumentationibus refertus. Ab eod.

Ἐνθυμήσεις, acc. pl. pro ἐνθυμήσεας. Ab

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, conſideratio; (2) commentatio:

Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐνθυμέω.

Ἐνθυμιάω, ῶ, ſuffio, odoribus repleo.

Ἐνθυμίζεϛθαι, cogitare, reputare.

Ἐνθύμιον, ȣ, τὸ, quicquid in animo reponitur; (2) piaculum, (ἄγος), quicquid in religionem, aut omen trahi poteſt; ſeu cogitatio à tali re orta, religio; unde ἐνθύμιον ϖοιεῖσθαι, in religionem vertere, ſeu in omen.

Ἐνθύμιος, ον, qui curæ eſt alteri.

Ἐνθυμιϛὸς, ἡ, ὸν, cujus ratio habetur in re aliquâ; ἐνθυμιϛὸν ϖοιεῖσθαι religioni ſibi ducere. Herod.

Ἔνθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt animo præſenti, in quo eſt animus fortis, animoſus.

Ἐνθύμως, fortiter, alacriter. A præc.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, ſacrifico in. Ab ἐνθύω.

Ἔνθω, *venerim*; a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθω, à verbo ἔρχομαι.

Ἐνθωρακίζω, lorico.

Ἔνι, *licet*, *per Apoc.* pro ἔνεϛι.

Ἐνὶ, *in*, *Poet.* pro ἐν.

Ἐνιαύσια, *Adv.* quotannis.

Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, annuus.

Ἐνιαύσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, annuus, anniculus, anniverſarius. Ab ἐνιαυτὸς.

Ἐνιαυτίζω, annum tranſigo.

ἘΝΙΑΥΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, annus.

Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero. Ab

Ἐνιαυτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, & φέρω, *fero.*

Ἐνιαύω, fut. αύσω, immoror; (2) dormio in.

Ἐνιαχῆ, *Adv.* nonnullis in locis aut partibùs. Ab ἔνιοι.

Ἐνιαχȣ̃, *Adv.* alicubi, aliquando, interdum.

Ἐνίγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno membro ſeu pede mutilus, claudus, *Suidas.* Ex ἐν, & γυῖον.

Ἐνιδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐνείδω.

Ἐνιδρόω, fut. ώσω, inſudo.

Ἐνιδρύνω, colloco in; (2) fundo, firmo.

Ἐνιδρύω, f ύσω, idem quod ἐνιδρύνω.

Ἐνιδὼν, *intuitus*, a. 2. part. act. v. ἐνείδω.

Ἐνίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίεε, à verbo ἐνίημι pro ἐνιέω.

Ἔνιεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἔνειμι.

Ἐνιέναι, *immittere*, præſ. inf. act. v. ἐνίημι.

Ἐνίετε, *immittite*, 2. plur. præſ. imperat.

Ἐνιζάνω, f. ζήσω, inſideo.

Ἐνιζευγνύω, adjungo; unde ἐνιζευχθείς.

Ἐνίζημα, τὸ, ſedes.

Ἐνίζησις, εως, ἡ, qu. dic. inſeſſio, *Aret.* Ab

Ἐνίζω, f. σω, inſideo. Ἐνίζȣσα τῇ γλώσσῃ χολῇ, *Aret.*

Ἐνίζω, unum pono, facio, copulo. Ab ἕν.

Ἐνίημι, immitto, inſigo, injicio.

Ἐνίκα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίκαε, à νικάω.

Ἐνικατατίθημι, depono in, repono.

Ἐνικάτθεο, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Poet.* & *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, ab ἐγκατατίθημι.

Ἐνικλάω, f. άσω, infringo.

Ἐνικλείω, f. είσω, includo.

Ἔνικμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humidus. Ex ἰκμὰς.

Ἐνικνέομαι, ȣ̃μαι, intro, penetro.

Ἐνικνήθω, f. ήσω, intero radendo ungue, vel radulâ carptum intero.

Ἐνικὸς, ἡ, ὸν, ſingularis. Ab ἐν, *unum.*

Ἐνικῶς, *Adv.* ſingulariter, numero ſingulari.

Ἐνικρίνεσθαι pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari, unde ἐνικριθῆναι.

Ἐνίλλω, irrideo oculis, *Euſtath.* Hinc

Ἐνιλλωπέω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, ſeu diſtorqueo; (2) irrideo, ſubſanno.

Ἐνιλλώπτω, idem. Ab eod.

Ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν, & ἰοβόλος, *venenum ejaculans.*

ἘΝΙΟΙ, ιαι, ια, quidam, nonnulli.

Ἐνίοτε, *Adv.* interdum; (2) aliquando; (3) aliquoties. Ab ἔνιος.

Ἐνιπᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro ἐνιπῆς. Ab

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.

Ἐνίπλειος, *Poet.* pro ἔμπλεος, plenus.

Ἐνιπλήθω, f. ήσω, impleo. Εἰσόκε ϖάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλȣς, Odyſſ. 23, 358. ἐνιπλησθῆναι, ib. 11, 451.

Ἐνιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, terrorem incutio; (2) irruo, incido.

Ἐνιππάζομαι, equo invehor, locum equo perſulto.

Ἐνιππεύω, f. εύσω, idem.

Ἐνιπρήθω, f. ήσω, inuro. Ὡς ϖυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, Il. 8, 182.

Ἐνιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab

Ἐνίπτω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε, Il. 3, 438. Ex ἐν, & ἔπω, *dico.*

Ἐνιπτύω, f. ύσω, inſpuo.

Ἐνισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν, & ἴσος.

Ἐνισκέλλω, intus areſacio.

Ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα, Il. 17, 437.

Ἐνισκίμπτω, f. ψω, idem; (2) infigo. Δόρυ μακρὸν ȣ̃δει ἐνισκίμφθη, Il. 16, 612.

Ἔνισπε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi

Ἐνισπέω, ῶ, dico. Ex ἐνὶ pro ἐν, & ἔπω.

Ἐνίσπω, dico, enarro; (2) increpo, objurgo. Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, Il. 2, 80. Ex iiſd.

Ἐνισσέμεν, *Ion.* pro ἐνίσσειν, ab

Ἐνίσσω, verbis aſperis inceſſo, objurgo, injuriâ adficio. Ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων, Il. 24, 238. ἐνισσόμενος, *Paſſ.* Odyſſ. 24, 162. Ab ἐνίπτω.

Ἐνίϛανται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. v. ἐνίϛημι.

Ἐνίϛημι, ſtatuo inter, interpono; (2) colloco; (3) hinc ἐνίϛαμαι, inſiſto, inſto; (4) inſtituo, incipio; (5) intendo; (6) immineo, obſervo; (7) obſiſto, repugno, impedio; (8) intercedo. Ἤδη τῆς τȣ̃ κλήρȣ διαδικασίας ἐνεϛηκυίας, Dem. Ὅσον ἔργον ἐνίϛαμαι τὸ μέγεθος, Iſocr.

Ἔνισχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gracilis, tenuis.

Ἐνισχυρίζομαι, fiduciam colloco, innitor; ſimulo, affecto fortem.

Ἐνισχύω, fut. ύσω, vires ſumo, invaleſco; (2) corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν, Luc. 22, 43.

Ἐνίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo; (2) hæſito in loquendo.

Ἐνιτρέφω, alo, ſeu nutrio in. Ὅς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς, Il. 19, 326.

Ἐνιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo; pro ἐγχρίμπτω. Ζωὸν ἐνιχριμφθέντα ϖύλῃσιν, Il. 17, 405.

Ἐνκάπτω, avidè edo. Ἀλλ' ἐξαρπάσας ὅλην ἐνίκαψε ϖεριχυκλίσας τοῖν ϖοδοῖν, Ariſtoph. Pac. 7.

Ἐνλείπομαι, *uſitatiùs* ἐλλείπομαι, deficio.

Ἐνναέτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab

Ἐνναετὴρ, ῆρος, ὁ, inhabitator; incola. Ex ἐν, & ναιετης.

Ἐννάετες, *Adv.* per novem annos. Ab ἔτος.

Ἐνναετηρὶς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.

Ἐνναέτηρος, ȣ, ὁ, novennis.

Ἐνναετὴς, novennis. Fœm. ἐνναέτις.

Ἐνναέτης, inhabitator. Fœm. ἐνναετις, inhabitatrix. Ab ἐνναίω, *inhabito.*

Ἐνναίρειν, præſ. infin. act. *Poet.* pro ἐναίρειν.

Ἐνναίω, inhabito, incolo. Ἐν ἄνδρες ναίȣσι ϖολύῤῥηνες, Tmeſis, Il. 9, 154.

Ἐννακις, novies.

Ἐννακοσιαϛὸς, ἡ, ὸν, nongenteſimus.

Ἐννακόσιοι, ιαι, ια, nongenti. Ab eod.

Ἐνναταῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, &c.

Ἐννάτῃ, *nonæ*, dat. ſing. f. g. ab

Ἔννατος, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔννατα, ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. (melius ἐνναταῖα.) Ab ἐννεα.

Ἐνναυλοχȣ̃μαι, in portu ſto, de navi.

Ἐνναυμαχέω, ῶ, f. έσω, pugnâ navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς, & μάχομαι.

ἘΝΝΕ'Α, novem, in comp. ἐννα.

Ἐννεάβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novem boum pretium valens. (ſed βιος & βοιος videntur meræ terminationes, *Ern.*)

Ἐννεάγηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novem vixit ætates. Ex ἐννέα, & γῆρας.

Ἐννεάδεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novem vinculis ſeu juncturis continetur; (2) multis vinculis ligatus.

Ἐννεαδικὸς, ἡ, ὸν, novennarius, nonarius.

Ἐννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adoleſco in aliquo ſtudio.

Ἐννεακαίδεκα, novemdecim.

Ἐννεακαιδεκετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus novemdecim annorum. Ex ἔτος.

Ἐννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, undeviceſimo die aliquid agens aut patiens.

Ἐννεακαιδέκατος, άτη, ον, undeviceſimus.

Ἐννεάκεντρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novem habens ſtimulos ſive aculeos. Ex ἐννέα, & κέντρον.

Ἐννεάκις, *Adv.* novies. Ab ἐννέα.

Ἐννεάκρȣνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novem habens fiſtulas aquam fundentes; (2) nomen fontis Athenis, ante Callirhoë dicebatur.

Ἐννεάκλινος, ὁ ϗ ἡ, novem lectis ſtratis conſtans.

Ἐννεάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novemplici lino plexus.

Ἐννεάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novem menſium eſt. Ex ἐννέα, & μήν, *menſis.*

Ἐννεάμυκλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novem annorum eſt, robuſtus, validus, *Heſ. Callim.*

Ἐννεάνυχες, *Adv.* per novem noctes. A

Ἐννεάπηχυς, εος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novem cubitorum eſt.

Ἐννεαπλάσιος, ία, ιον, novemplex.

Ἐννεάπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, novem pedes habens.

Ἐννεάπυλος, ὁ ϗ ἡ, novem portas habens.

Ἐννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.

Ἐννεάφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novem ſonos reddens.

Ἐννεάφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novem voces habens. Ex ἐννέα, & φωνὴ, *vox.*

Ἐννεάχιλοι, apud Hom. (Il 3, 860.) pro ἐννακισχίλιοὶ, novies mille.

Ἐννεάχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex χορδή.

Ἐννέμομαι, paſcor in.

Ἐννενήκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, *novem.*

Ἐννενηκονταέτης, & ἐννενηκοντȣ́της, qui nonaginta annorum eſt. Ex ἔτος.

Ἐννενηκοϛὸς, ἡ, ὸν, nonageſimus. Ab ἐννέα.

Ἐννεόργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novem ulnas (orgyas) longus. Ex ἐννέα, & ὀργυιά.

Ἐννεὸς, ὰ, ὸν, pro ἐνεός.

Ἐννεοτροφεῖσθαι· ἐννεοτροφηθεὶς, ab adoleſcentiâ innutritus.

Ἐννεοττεύω, f. εύσω, nidifico in. Ἔν τε τοῖς βαλαντίοις ἐννεοττεύȣσι, Ariſtoph. Av. 1113.

'Ενέποισα, *Poet.* & *Dor.* pro ἐνέπȣσα, ab

'Εννέπω, dico, loquor. Ex εν, & ἔπω.

'Εννεσία, ας, ἡ, pro ἐνεσία.

'Εννεσίῃσι, dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro ἐνεσίαις.

'Εννεύω, fut. εύσω, innuo, nutu ſignifico; (2) vergo ad aliquid. 'Ενένευον δὲ τῷ ϖατρὶ αὐτȣ͂, Luc. 1, 62.

'Εννέωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novennis. Ex ὥρα.

'Εννῆμαρ, *Adv.* per novem dies. Ex ἦμαρ.

'Εννήρις, ſcil. ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα, & ἐρέσσω.

'Εννηφιν, in perendinum, perendie. Ex ἔννη, pro ἔνη, & ſyllabicâ adjectione φι.

'Εννοέω, mente concipio, cogito. 'Επιδεῖξαι ἐθέλω τί ϖοτε ἐννοεῖ, Plat. Μητρὸς ȣ̓δὲν ἐννοȣ́μενοι κακῶν, Eur. Med. 46. Ab ἔννοος.

'Εννόημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio. A præc.

'Εννόμως, legitimè, ex lege, ſecundum legem.

'Εννόησα, *ſenſi*, aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐνόησα, à νοέω.

'Εννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.

'Εννομα, *Adv.* legitimè. Ab ἔννομος.

'Εννομολέσχης, ȣ, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, *lex*, & λέσχη.

'Εννομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legitimus, legibus conſentaneus, juſtus; (2) legi obnoxius.

'Εννοος, *contr.* ἔννȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, ſapiens, prudens.

'Εννος, ȣ, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἔνη.

'Εννοσέμεν, *moviſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* & *Ion.* pro ἐνόσαι, à verbo ἐνόθω.

'Εννοσίγαιος, ȣ, ὁ, quaſſator terræ, epitheton Neptuni. Ex ἐνόθω, & γαῖα, *terra.*

'Εννοσίδης, ȣ, ὁ, idem. *Ern.* Ab

'Εννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις.

'Εννοσίφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatiens ſeu agitans folia ſeu frondes, in quo frondes ſeu folia agitantur. Ex ἐνόθω, & φύλλον.

'Εννοσσεύω, pullos gigno, nidificor.

'Εννοσσοποιέω, idem.

'Εννότιος, & ἔννοτος, ὁ ϗ ἡ, humidus, irriguus. A νοτία, *humor.*

'Εννυϛάζω, dormio in loco aliquo.

'Εννυχιερεύω, f. εύσω, pernocto in.

'Εννυμι, vel ἕννυμι, induo. Χρὴ καλὰ μεν αὐτὴν ἕννυσθαι, Odyſſ. 6, 28. Ex ἐν, & ἕω.

'Εννυὸς, ȣ͂, ἡ, nurus. Ex ἐν, & νυός.

'Εννυτο, 3. ſing. imperfect. ind. med. verbi ἕννυμι.

'Εννύχιος, & ἔννυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus. A νύξ.

'Εννυχον, & εννύχιον, *Adv.* noctu; multâ nocte. A præc.

'Εννυχώτερον, *Adv.* maturiùs, longiùs ante diem. Ab ἔννυχος.

'Εννύω, induo. Ex ἐν, & ἕω, *induo.*

'Εννωθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, torpidus.

'Εννώσας, *qui mente concepit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐννόησας, à verbo ἐννοέω.

'Ενοδία, ων, τὰ, caſſes. Ab ἐνόδιος.

'Ενοδία, ας, ἡ, Hecate, Diana. Ab eod.

'Ενόδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in viâ poſitus, obvius; (2) quod incidit ſeu offertur in viâ, (3) aptus itineri, ut ὅπλα ἐνόδια, quibus uti ſolent viatores. Ex ἐν, & ὁδός.

'Ενοδμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, odoratus. Ex ἐν, & ὀδμή.

'Ενόθω, f. όσω, quatio, agito, moto.

'Ενοδῖτις, ἡ, vialis Dea, præſes viæ, dux viæ.

'Ενοιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, turgidus, tumidus. Ex ἐν, & οἶδος, *tumor.*

'Ενοικήσιμος, ον, habitabilis.

'Ενοικάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domeſticus. 'Ενοικάδιοι γαλεοὶ, *Arist.* Ex ἐν, & οἶκος.

'Ενοικειῶσαι, *familiarem reddidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐνοικειόω.

'Ενοικέω, ῶ, f. ήσω, & *Poet.* ἐνοικειόω, incolo, inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικήσȣσι Σικανων χθόνα, Lycurg. 951.

'Ενοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.

'Ενοικίδιος, ον, domeſticus.

'Ενοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. 'Ενοικίζειν ἀλλότριον.

'Ενοικισμα, τὸ, inhabitatio.

'Ενοίκιον, ȣ, τὸ, pretium conductæ domûs; merces, quæ hoſpiti datur, ad quem divertimus. Ab ἔνοικος.

'Ενοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.

'Ενοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet.

'Ενοικȣρέω, ῶ, domi maneo.

'Ενοινοφλύειν, vino ſe largiùs ingurgitare.

'Ενοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.

'Ενοκλάζω, f. άσω, genibus flexis ſubſido. 'Ο δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας ἀνέχει τὴν δέρην, Philoſtr. *de cane.*

'Ενολισθαίνω, labor in, nuto.

'Ενολμος, ȣ, ὁ, divinus vates. Ex ἐν, & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim reſponſa dabat.

'Ενομίζοντο, 3. pl. imperf. ind. act. v. νομίζω.

'Ενομιλέω, ῶ, f. ήσω, in conſuetudine alicujus ſum, converſor. Ex ἐν, & ὅμιλος.

'Ενομίλησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

'Ενομόργνυμι, f. ξομαι, abſtergo, ſeu detergo in.

'Ενὸν, *Imperſon.* cum liceat. Ab ἔνεϛι.

'Ενοντα, *quæ penes nos ſunt*, nom. plur. part. præſ. verbi ἔνειμι.

'Ενοπὴ, ῆς, ὁ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.

'Ενοπλίζεσθαι, armari. Στεῤῥὰν ἐνοπλίσȣσιν ὠλέναις ϖλάτην, Lycurg. 205.

'Ενόπλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in armis eſt, vel fit.

'Ενοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ὅπλον.

'Ενόπλισθῶμες, 1. pl. a. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro ἐνοπλισθῶμεν, ab ἐνοπλίζω.

'Ενοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio.

'Ενοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum faciens, vim uniendi habens. Ex iiſd.

'Ενοπτρεύομαι, f. εύσομαι, intueor in ſpeculum.

'Ενοπτρίζω, f. ίσω, in modum ſpeculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in ſpeculo. Ab

'Ενοπτρον, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpeculum; (2) quidquid viſum reflectit. Ex ἐν, & ὄπτομαι, *video.*

'Ενορᾶν, præſ. inf. act. pro ἐνοράειν, ab ἐνοράω.

'Ενοράω, ῶ, inſpicio, animadverto. Ἢ μεγ' ἐνορῶ βȣ́λευμ' ἐν ὀρνίθων γένει, Ariſtoph. Av. 163.

'Ενόρασις, ἡ, ſpectatio, inſpectio.

'Ενόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui intra terminos eſt.

'Ενόρκιον, ȣ, τὸ, juramentum. Ab

'Ενόρκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jurejurando fit. Ab

'Ενορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juratus, jurejurando obſtrictus vel confirmatus.

'Ενόρκως, *Adv.* juratò.

'Ενορμάω, impello, *in med.* vado, venio.

'Ενορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμίζομαι, navem in ſtationem appello, portum teneo, vel capio. Τὴν ναυν ἐνορμίζει λιμενισκίῳ τινι χαρίεντι, Syneſ.

'Ενορμίτης, ȣ, ὁ, qui in portu ſtationem habet. Ex ἐν, & ὅρμος, *portus.*

'Ενορȣ́ω, f. ȣ́σω, irruo, inſilio.

'Ενόρχαν, acc. ſing. *Dor.* pro ἐνόρχην.

'Ενορχέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐνορχῶν, ab

'Ενόρχης, ȣ, ὁ, qui unum habet teſticulum.

'Ενορχος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἐν, & ὄρχος.

'Ενόρχης, ȣ, ὁ, teſticulos habens, teſticulatus.

'Ενορχις, εος, idem.

'Ενόρω, excito, concito in; unde occurrunt ἐνῶρσας, excitaſti, ἐνῶρτο, excitabatur. Τῇσιν δὲ γόον ϖάσῃσιν ἐνῶρσεν, Il. 6, 499. 'Ενῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, 499.

'ΕΝΟΣ, vel ἔνος, ȣ, ὁ, annus.

'ΕΝΟΣ, ἡ, ὸν, vel ἔνος, ἔνη, ἔνον, annuus; (2) vetus. Hinc ἔνη, & νέα, ultima dies menſis lunaris, quaſi vetus & nova, pro veſpera ἔνη quidam accipiunt, ap. Theoc.

'Ενόσει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνόσεε, à νοσέω.

'Ενοσις, εως, ἡ, motio, motus. A ἐνόθω.

'Ενοσίγαιος, ȣ, ὁ, terræ motor, epitheton Neptuni. Ex ἔνοσις, & γαῖα, *terra.*

'Ενοσιχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Ενοσφισθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. vr bi νοσφίζω.

'Ενότης, ητος, ἡ, unitas. Ab εἷς, ἑνός.

'Ενȣλα, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intrâ ambientes. Ex ἐν, & ȣ̓̃λον.

'Ενȣλισμὸς, ὁ, criſpatio, v. gr. comæ quæ fit calamiſtro. Ab ἐν, & ȣ̓̃λος.

'Ενȣράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in cœlis eſt, cœleſtis.

'Ενȣρέω, ȣ͂, fut. ήσω, meio in; (2) urinam non contineo. Hinc

'Ενȣρήθρα, ας, ἡ, matula, matella.

'Ενȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in urinâ eſt. Ex ȣ̓͂ρον.

'Ενȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubſtantialis; (2) ſubſtantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus.

'Ενοφείλομαι, debeor de pecuniâ ſub pignore.

'Ενοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto. Ex ἐν, & ὀφθαλμός.

'Ενοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem inſero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσειε δένδρον ἓν ὑπὸ ϖλειόων διαφορῶν, Dioſc. Ex iiſd. Hinc

'Ενοφθαλμισμὸς, ȣ, ὁ, inoculatio.

'Ενοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι.

'Ενοχιον, ȣ, τὸ, pretium penſionis.

'Ενοχλέω, ῶ, turbo, moleſtus ſum. Νυνὶ δ' ἐνοχλȣ͂σ' ἄγαν, Ariſtoph. Conc. 303. 'Ηνώχλȣν τὰς ϖόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, Iſocr.

'Ενοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tenetur quaſi vinctus & obſtrictus; (2) obnoxius, obſtrictus, reus. Ex ἐν, & ἔχω, *habeo, teneo.*

'Ενόω, ῶ, f. ώσω, unio, aduno. Ab εἷς, ἑνός.

'Ενράπτω, fut. ψω, inſuo, includo. 'Ενεῤῥάψατο ἐς τὸν μηρὸν, Herodot.

'Ενράσσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. Ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνράσσει ϖύλαις, Joſeph. Ab

'Ενρήσσω, idem.

'Ενριγόω, ῶ, frigeo in. Unde ἐννεῤῥίγωσα.

'Ενριζόω, radices ago in.

'Ενρίπτω, conjicio in aliquem.

'Ενρυθμικὸς, ἡ, ὸν, qui rythmos & numeros ſervat. Ab

'Ενρυθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rhythmis & numeris conſtans.

'Ενσαρόω, ῶ, verro. Πόντȣ δ' ἄϋπνος ἐνσαρȣ́μενος μυχοῖς, Lycurg. 753.

'Ενσείω, f. είσω, incutio, inſtigo.

'Ενσήθω, incerno, cribro tranſmitto.

'Ενσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, ſignifico, exprimo, imprimo. Τὴν αἰτιαν ἐνσημαινόμενος, Themiſt.

'Ενσημειόομαι, indico ubi aliquid ſit.

'Ενσιαλεύω, inſpuo. Ex ἐν, & σίαλον.

'Ενσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimus, (niſi ἐν vim habet minuendi ſignificationem, ut Lat. *Sub.* Ern.)

'Ενσκευάζω, f. άσω, inſtruo, induo, orno. Ἱματίῳ δ' ἀνδρείῳ ϗ ὑποδήμασιν ἐνσκευάζει, Plut.

'Ενσκηνοβατέω, ῶ, in ſcenam vel proſcenium produco. Ex ἐν, & σκηνὴ, & βατέω.

'Ενσκηπτέμεν, *Ion.* pro ἐνσκήπτειν, ab

'Ενσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo ut fulmen. Τοῖσι τȣτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλειαν νȣ͂σον, Herodot.

'Ενσκιατροφέομαι, vitam umbratilem dego.

'Ενσκιῤῥȣ͂μαι, ſchirrhum duco, in ſchirrhum degenero.

'Ενσκλημι, exarefacio, *perf.* indurui, durus ſum.

'Ενσοριάζω, f. άσω, in loculo condo, ſepelio. Ex ἐν, & σορὸς, *tumulus.*

'Ενσπαργανόω, ῶ, fut. ώσω, faſciis involvo. 'Ενσπαργανȣ͂σθαι ἐπιτηδεύμασι, à teneris unguiculis imbui, Longin. 44.

'Ενσπείρω, inſero, inſemino; (2) injicio.

'Ενσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo ſemen ineſt; (2) qui copioſo eſt ſemine. Ex σπέρμα.

'Ενσποδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cineritius, pulverulentus.

'Ενσπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœdere junctus, fœdere incluſus, confœderatus; (2) qui à bello fit amicus. Ex ἐν, & σπονδὴ, *fœdus.*

'Ενσπόνδως, *Adv.* more confœderatorum.

'Ενϛάζω, f. ξω, inſtillo.

'Ενϛαλάζω, f. ξω, idem.

'Ενϛασις, εως, ἡ, exordium rei inſtitutæ; (2) intentio litis & cauſſæ; (3) pugnax contentio; (4) propoſitum, inſtitutum; (5) figura oratoria, ſeu argumentum contrarium ad refellendum adverſarium. Ab ἐνίϛημι.

'Ενϛάτης, ȣ, ὁ, qui in viâ obſiſtit.

'Ενϛατικὸς, ἡ, ὸν, inſtans & urgens.

'Ενϛατικῶς, *Adv.* inſtanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando, vel repugnando.

Ἐνϛερνίζω, in pectore figo, *in med.* in pectoris ſinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν, & ϛέρνον, *pectus.*

Ἐνϛερνομαντίας, ȣ, ὁ, ex cujus pectore Dæmon reſponſa dat. Ex ἐν, ϛέρνον, & μάντις.

Ἐνϛερνόμαντις, έως, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐνϛηθίζω, idem quod ἐνϛερνίζω.

Ἐνϛηρίζω, infigo, adigo in.

Ἐνϛίζω, acu pingo in.

Ἐνϛοιϐάζω, inſtipo.

Ἐνϛομίζω, f. ίσω, frænum injicio. Hinc

Ἐνϛόμισμα, ατος, τὸ, frænum:

Ἐνϛόμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ore eſt:

Ἐνϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ϛόμα.

Ἐνϛρατοπεδεύω, caſtra metor ſeu pono in.

Ἐνϛρέφω, intorqueo. Ἔνθα τε μηρὸς ἰσχίῳ ἐνϛρέφεται, Il. 5, 306.

Ἐνϛύφω, f. ψω, adſtringo linguam; (2) ſpiſſo.

Ἐνσφηνόω, ῶ, fut. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum; (2) ſpiſſo, velut adacto cuneo.

Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, ſignum imprimo, notâ inſignio.

Ἐνσχέδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, levis, inelaboratus. Ἐνσχέδιος κάθαρσις, *Aret.*

Ἐνσχολάζω, fut. άσω, immoror, verſor in.

Ἐνσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corporeus, corporatus.

Ἐνσωματόω, ῶ, fut. ώσω, corporeâ naturâ induo, in corpus immitto, corpore amicio.

Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immiſſio; (2) incarnatio. A præc.

Ἐνσωρεύω, accumulo, obruo.

Ἐντακεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi ἐντήκω.

Ἐνταλθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi ἐντέλλω.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω.

Ἐνταμιεύω, fut. εύσω, recondo, in theſaurum refero.

Ἐντάμνω, incido, *Ionicè.* Ab ἐντέμνω.

Ἐντανύω, fut. ύσω, intendo. Νευρὴν ἐντανύσειν, Odyſſ. 21, 97.

Ἐντασις, εως, ἡ, intenſio. Ab ἐντείνω.

Ἐνταράσσω, turbo, perturbo.

Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, interjicio, interpono.

Ἐντατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.

Ἐντατὸς, ἡ ὸν, intentus. Ab eod.

Ἐνταῦθα, *Adv.* hîc, illîc, hùc, eò. Ab ἔνθα.

Ἐνταυθοῖ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad ſepulturam corpus compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν, Matt. 26, 12. Ex ἐν, & θάπτω.

Ἐνταφιάσαι, *funeraſſe,* a. 1. inf. act.

Ἐνταφιασμος, ȣ, ὁ, funeratio. Ab ἐνταφιάζω.

Ἐνταφιαϛὴς, ȣ, ὁ, funerator, libitinarius.

Ἐνταφιοπώλης, ȣ, ὁ, qui vendit ea, quæ ad ſepulturam pertinent, libitinarius. Ex ἐντάφιος, & πωλέω, *vendo.*

Ἐντάφιον, τὸ, veſtis quæ induitur cadaveri, ornandi causâ.

Ἐντάφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſepulcralis, funebris. Ab ἐνθάπτω.

ἜΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma; (2) inſtrumenta, vaſa convivalia.

Ἐντειλάμενος, aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.

Ἐντείνω, f. ενῶ, intendo, manum, &c. (2) cædo, ferio; (3) verſibus exprimere & addito εἰς ἔπος. Ἐντείνειν ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγὰς, Luc. Ἐντείνομαι τόξον, Xen.

Ἐντειχίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui muris ſe continet, qui muris incluſus eſt. Ab

Ἐντείχιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, muro cinctus.

Ἐντειχίζω, fut. ίσω, munimentum & murum ædifico, muro cingo. Hinc

Ἐντείχισις, έως, ὁ, muri ſeu munimenti in loco aliquo exſtructio.

Ἐντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.

Ἔντεκνος, ον, liberos habens. A τεκνον.

Ἐντεκνέω, ῶ, fut. ήσω, liberos procreo in.

Ἐντέλεια, ἡ, perfectio. Ab ἐντελής.

Ἐντελεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med. v. ἐντέλλω.

Ἐντελευτάω, ῶ, finio vitam in, morior in.

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio; (2) actus. Ab

Ἐντελεχὴς, ήος, ὁ ϗ ἡ, vide ἐνδελεχής.

Ἐντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus. Ἐντελὲς δεῖπνον, cœna recta, *Lucian.* Ex τέλος.

Ἐντέλλω, & ἐντελλομαι, mando, jubeo. Τοῖς κόραξιν ἐντελῦμαι διατρέφειν ϛε ἐκεῖ, 1 Reg. 17, 4. Ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, Act. 13, 47.

Ἐντελομίσθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui plenam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς, & μισθός.

Ἐντελῶς, *Adv.* perfectè, abſolutè.

Ἐντεμενίζω, dedico ſignum Dei in æde.

Ἐντέμνω, incido; (2) cæſas hoſtias immolo ſed heroïbus; (3) dedico heroi. Ἐντεμεῖν ϛφάγια Περιφήμῳ, Plut.

Ἐντενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intentus, contentus. Ab ἐντείνω.

Ἐντερεύω, exentero. Ex ἐν, & ἐντερον.

Ἐντερικὸς, ἡ, ὸν, inteſtinalis. Ab ἔντερον.

Ἐντεριώνη, ης, ἡ, interior pars cujuſlibet rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.

Ἐντεριωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐντεροεπιπλοκήλη, ης, ἡ, tumor ſcroti inteſtino & omento ſimul in ipſum devolutis. Ex ἔντερον, & ἐπιπλοκήλη, *hernia,* quum omentum deſcendit in ſcrotum.

Ἐντεροκήκη, ης, ἡ, ramex, tumor ſcroti ex delapſo in id inteſtino. Ex ἔντερον, & κήλη.

Ἐντεροκηλήτης, ȣ, ὁ, ramicoſus, Gl. Vet.

Ἐντεροκηλικὸς, idem.

Ἔντερον, ȣ, τὸ, inteſtinum, ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἴȣλοι alias dicuntur, centipedæ.

Ἐντερόνεια, ων, τὰ, interiora navis ligna, quæ à carinâ initium ducunt; (2) ipſa carina navis. A præc. quod ab ἐντὸς.

Ἐντεροπώλης, ὁ, qui viſcera, farcimina vendit.

Ἔντεσι, dat. plur. ab ἐντος, plur. ἐντεα.

Ἐντεσίεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubjugalis. *Epith.* mulorum. Ex ἐντεα, & εἴργω, *coerceo.*

Ἐντεσιȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, Var. L. ap. Hom. *Ern.* al. armorum opifex. Ex ἐργον, & ἐντεα.

Ἐντέταλται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐντέλλω.

Ἐντεταμένος, part. perf. paſſ. v. ἐντείνω.

Ἐντεταμένως, vehementer.

Ἐντέταται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐντείνω.

Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐντεῦθεν, *Adv.* hinc, ex eo, exindè.

Ἐντευθενὶ, *Adv.* idem. Atticè. Ab ἔνθα.

Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus, congreſſus; (2) cujus cauſsâ fit aditus, ut poſtulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab ἐντυγχάνω. Unde

Ἐντευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui conveniri & compellari facilè poteſt, adfabilis, comis.

Ἐντευτλανόω, cum betis coquo.

Ἔντεφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo cinis eſt; (2) cinereus; (3) referens id, in quo cinis eſt.

Ἐντεχνία, ἡ, peritia, eruditio. Ab

Ἔντεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, doctus, artibus inſtructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificioſus.

Ἐντέχνως, peritè, cum magnâ arte. A τεχνη.

Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, inſtillo; (2) imprimo, injicio animo, v. gr. ſtudium, &c. Μῖσός τε γὰρ παλαιον ἐντέτηκε μοί, Soph. El. 1324.

Ἐντὶ, *Dor.* pro ἐϛὶ vel εἰσὶ, ab εἰμί.

Ἐντίθημι, fut. ήσω, impono; (2) inſero, indo, immitto. Ἐνέθηκε δὲ χειρὶ ἅρπην καρχαρόδοντα, Heſiod. Θεογ. 174.

Ἐντίκτω, ingenero, inſero; (2) injicio menti alicujus, v. gr. opinionem. Ἵνα τῆς ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκȣȣσιν ἐντέκῃ λόγον ἄξιον, Longin. 16.

Ἐντιλάω, ῶ, fut. ήσω, caco in vel ad; (2) merdâ ſeu ſtercore inquino.

Ἐντιμάομαι, ῶμαι, æſtimatum accipio.

Ἔντιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in honore & pretio habetur, ſpectabilis, honorabilis, honeſtus, honorificus. Ex ἐν, & τιμὴ, *honor.* Hinc

Ἐντιμότης, ητος, dignitas.

Ἐντίμως, *Adv.* honeſtè, honorificè. Ab eod.

Ἐντιναγμὸς, ȣ, ὁ, incuſſio. Ab

Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.

Ἐντμημα, ατος, τὸ, inciſura. Ab ἐντέμνω.

Ἐντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἵημι.

Ἐντοκος, ον, pariens; ſub uſuris collocata pecunia ſic dicitur, quia quaſi gignit.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.

Ἐντολμάω, audeo.

Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, inciſio. Ab eod.

Ἐντόμια, τὰ, inſecta, ap. Sch. Ariſtoph.

Ἐντομίας, ȣ, ὁ, eunuchus, ſpado, exſectus.

Ἐντομίδης, ȣ, ὁ, qui in funere ſe laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. inſecta mactat, aut inferias infert.

Ἐντομὶς, ίδος, ἡ, inciſio, inciſura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.

Ἔντομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſectus, inciſus, unde (2) ἔντομα, animalcula, inſecta; ſacra heroica, Gl. V. inferiæ.

Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intenſio. A ſeq.

Ἔντονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intentus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.

Ἐντόνως, *Adv.* intentè; (2) acriter, enixè.

Ἐντοξεύω, ſagittâ ferio, & tropicè animo injicio, velut amorem.

Ἐντοπίζω, fut. ίσω, in loco aliquo dego, ſedem non muto. Ab

Ἐντόπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inquilinus, loci incola.

Ἔντοπος, ον, idem. Ex τόπος.

Ἐντορεύω, f. εύσω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) cælo, inſculpo.

Ἐντορνευω, torno addo.

Ἔντορνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tornatus, torno confectus.

Ἐντὸς, *Adv.* intus, intra. Ab ἐν.

Ἔντοσθε, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντὸς.

Ἐντοϛηθίδια, τὰ, interiora pectoris, Poll. Ex ἐντὸς, & ϛῆθος, *pectus.*

Ἔντοσθι, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντός. Unde

Ἐντόσθια, ων, τὰ, inteſtina, viſcera.

Ἐντοσθίδια, ων, τὰ, idem, (potius ἐντοσθιᾶια.)

Ἐντραγεῖν, comedere.

Ἐντραγωδέω, tragædias ago, in re aliquâ me jacto.

Ἐντραπεζίτης, ȣ, ὁ, paraſitus, menſæ adſecla, (pro συντραπεζίτης, & ſæpe ἐν in comp. uſurpatur pro συν.)

Ἐντραπεζίτις, ιδος, ἡ, pariſitaſtria.

Ἐντραπῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. v. ἐντρέπω.

Ἐντραχὺς, in quo aſperitas eſt.

Ἐντρεπτικὸς, ἡ, ὸν, pudefaciendi, terrendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.

Ἐντρεπτικῶς, *Adv.* pudore adficiendo.

Ἐντρέπω, fut. ψω, pudore adficio, facio ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρέπομαι, pudore ſuffundor, verecundor, revereor; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector; (5) dolore afficior, moveor. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, 1 Cor. 4, 14. Ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος, Luc. 18, 2.

Ἐντρέφω, f. θρέψω, innutrio, nutrio, vel alo in. Μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξȣσίᾳ ἐντεθραμμένη, Herodian.

Ἐντρέχεια, ας, ἡ, ſolertia. Ab

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, velox; (2) ſolers, acutus, acer, in utramque partem. Ab

Ἐντρέχω, curro in; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, inſideo. Ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα, Il. 19, 385.

Ἐντρεχῶς, citatim, ſolerter. Ab ἐντρεχής.

Ἐντριάνας, tridentem gerens, *epith.* Neptuni, *Pind.* Ex ἐν, & τριαινα.

Ἐντριϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diligenter verſatus in aliquâ re, adſuetus, tritus. Ἀρχαῖς τε ϗ νόμοισιν ἐντριϐὴς, Soph. Antig. 183. Ab

Ἐντρίϐω, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc

Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id, quod infricatur faciei; fucus, ceruſſa.

Ἔντριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplex.

Ἐντριτος, ȣ, ὁ, ſequeſter. Ex iiſd.

Ἔντριχον, ȣ, τὸ, coma appoſititia, galericulum.

Ἔντριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui galericulo utitur ob comæ penuriam. Ex ἐν, & θρὶξ. Hinc

Ἐντρίχωμα, ατος, τὸ, pars ſub oculis, ſeu extima palpebra, quâ pili longiuſculi enaſcuntur.

Ἐντρίχωσις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.

Ἐντριψις, εως, ἡ, infrictio, illitus v. gr. ceruſſæ vel pigmenti in cutem. Ab ἐντρίϐω.

Ἔντρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tremefactus.

Ἐντροπαλίζομαι, convertor, reſpecto inter eundum.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, reverentia;

(2) excuſatio; (3) cum cedimus alicujus dictis, precibus.

Ἐντροπία, *Ion.* ἐντροπίη, idem. Ab ἐντρέπω.

Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐν, & τροπὴ, *mutatio*.

Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamenta quædam.

Ἔντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, innutritus, adſuefactus in. Ab ἐντρέφω.

Ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici ſc. victæ in certamine; nam peculiariter id ſic dicebatur.

Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me; (2) luxurioſè utor; (3) illudo, inſulto. Υἱὸς ἐντρυφῶν τῇ μητρὶ, Plut. Ἐντρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, Jac. 5, 5. Hinc

Ἐντρύφημα, τὸ, oblectamentum, deliciæ.

Ἐντρύχομαι, moleſtiam creo, *Ern.*

Ἐντράγω, unde ἐντραγεῖν, in a. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo.

Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui; (2) compello, adeo aliquem precandi cauſsâ, interpello; (3) invenio. Τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω, Soph. Aj. 433. Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τὶς ἥρωϊ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέϛῃ, Ariſtoph. Av. 1497.

Ἔντυε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤντυε, ab ἐντύω.

Ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι, Ariſtoph. Nub. 983.

Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐντύνω.

Ἔντυνον, 2. ſing. aor. 1. imperat. act.

Ἐντύνω, f. υνῶ, apparo, inſtruo. Πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον, Lycurg. 734. Ab ἔντεα, *arma*.

Ἐντυπὰς, *Adv.* ſic adſtrictâ veſte, ut figura corporis appareat, obvolvendo v. gr. os, ut in luctu.

Ἔντυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, impreſſus, *oppon.* πρόϛυπος, quod vide. Hinc

Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo; (2) formam & effigiem imprimo, cælo. Φασὶ τὸν Φειδίαν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐντυπώσασθαι, Ariſtot.

Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi cum brachio coaleſcit. A præc.

Ἐντυπωτὴς, οῦ, ὁ, cælator.

Ἐντυραννέομαι, οῦμαι, tyranno ſubjectus ſum.

Ἐντύφω, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo.

Ἐντυχία, ας, ἡ, congreſſus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatos. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντύω, paro, adorno, inſtruo. Ab ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. ſing. *Ion.* pro Ἐνυαλίου. Ab

Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars; (2) bellicoſus, Martius. Ab Ἐνυὼ, *Bellona*.

Ἐνυϐρίζω, f. ίσω, contumeliâ adficio, injurius & contumelioſus ſum in aliquem. Τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ᾽, ὅτῳ σ᾽ ἐνύϐρισαν, Soph. Phil. 341. Hinc

Ἐνύϐρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.

Ἐνυγροθηρευτὴς, ου, ὁ ϗ ἡ, piſcator.

Ἐνυγροθηρικὸς, ὸν, in aquâ venans.

Ἔνυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.

Ἐνυδρέω, humeſco, madeſco.

Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio.

Ἐνυδρὶς, ίδος, vel ἔνυδρις, ιδος, ἡ, lutra.

Ἐνυδρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in aquâ vivens, aquatilis.

Ἔνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquas in ſe habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν, & ὕδωρ.

Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquoſum reddo.

Ἐνυεῖον, τό, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.

Ἔνυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ineſt materia, materia conſtans, materialis. Ex ἐν, & ὕλη.

Ἐνυμενόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemen habens membranis incluſum. Ex ἐν, & ὑμὴν, & σπέρμα.

Ἐνυμφοκόμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. νυμφοκομέω.

Ἔνυξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. νύττω.

Ἐνυπάρχω, f. ξω, inſum, ſum inſitus; (2) antecedo.

Ἐνυπνιάζω, & ἐνυπνιάζομαι, ſomnio. Ἐνυπνιάζει τῶν ζώων μάλιϛα ὁ ἄνθρωπος, Ariſtot. Ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, Act. 2, 17.

Ἐνυπνιαϛὴς, οῦ ὁ, ſomniator. A præc. Ab

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Hinc *Adv.* ἐνύπνιον, per ſomnum. Ex ἐν, & ὕπνος.

Ἐνυπνιώδης, ες, ſomnio ſimilis, vanus, inanis.

Ἐνυποπνίγω, ſuffoco in, v. gr. aquâ.

Ἐνυπόσαπρος, ον, cui aliquid puris ineſt, purulentus.

Ἐνυπόϛατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in rerum naturâ eſt, voc. *Eccleſ.* de naturâ humanâ Chriſti. Ex ὑφίϛημι.

Ἐνύϛαξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. νυϛάζω.

Ἔνυϛρον, ου, τὸ, magnum inteſtinum. Ex ἐν, & ὕϛερος, *poſterior*, quia eſt in poſtremâ corporis parte.

Ἐνυφαίνω, intexo.

Ἐνύφαντος, ον, intextus. A præc.

Ἐνυφάσμα, τὸ, quod intextum eſt, tela auro, &c. intexta. Ab eod.

Ἐνυφίϛημι, inſero, *in aor.* 2. inſum, ut pars in toto.

ἘΝΥΩ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis ſoror.

Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνώμαε, à verbo νωμάω.

Ἔνωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui adhuc aliquid cruditatis ineſt, acerbus, ſubcrudus.

Ἐνωμοτάρχης, ου, ὁ, qui præeſt certo numero militum, qui ἐνωμοτία, dicebatur.

Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, 24, vel ſecundum alios, 25. Ab

Ἐνώμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, juratus, qui juravit, juramento obſtrictus. Ex ἐν, & ὄμνυμι.

Ἐνωμότως, *Adv.* cum jurejurando, juratò.

Ἐνωπαδὶς, *Adv.* coram. Ab ἐνωπή.

Ἐνωπαδίως, coram. Ab eod.

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, adſpectus. Ex ἐν, & ὤψ, *oculus*.

Ἐνωπῇ, *Adv.* manifeſtè, coram, propriè.

Ἐνώπια, τὰ, apud Hom. paries vicinus oſtio, aut adverſus, qui eſt in adſpectu.

Ἐνωπιδίως, coram. Ab

Ἐνώπιον, *Adv.* in conſpectu, coram. Ab

Ἐνώπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in alicujus præſentiâ aliquid facit, aut dicit. Ab ἐνωπή.

Ἐνωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, oſtento me in. Γυναιοῖς ἐνωραϊζόμενος, Luc.

Ἔνωρος, in flore ætatis conſtitutus, tempeſtivus, vegetus. Ab ἐν, & ὥρα, *tempus*.

Ἐνῶρσε, *irruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνῶρε, à verbo ἐνόρω.

Ἐνῶρτο, *irruerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Ἐνωσάμην, *cogitavi*, a. 1. ind. med. *per Craſin*, pro ἐνοησάμην, à νοέω.

Ἐνῶσι, 3. pl. præſ. conj. verbi ἔνειμι.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, conjunctio. Ab ἑνόω.

Ἐνωτίζομαι, fut. ίσομαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα μου, Act. 2, 14. Ab ἐν, & οὖς, *auris*.

Ἐνωτικοίτης, ου, ὁ, aures habens ad pedes uſque dependentes, ut in iis dormire videatur.

Ἑνωτικὸς, ὴ, ὸν, vim uniendi habens. Ab ἑνόω.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris, Plut. ἐνώτια τὰ, inaures. Ab ἐν, & ὠτίον.

Ἐνωτίσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.

Ἐνωχλήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐνοχλέω.

Ἔνωχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pallidus.

ἝΞ, οἱ, αἱ, τὰ, ſex.

ἘΞ, *Præpoſ.* è, ex, ſequente vocali, vel diphthongo, que ἐκ ſcribitur ſequente conſonâ.

Ἑξάϐιϐλος, ον, ſex libris conſtans.

Ἔξαγε, *eduxit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξῆγε, ab ἐξάγω.

Ἐξάγαγε, imperat. act. *Att.* pro ἔξαγε.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐξαγεῖν.

Ἐξαγαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, admiratione dignus.

Ἐξαγγελεὺς, έως, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ, & ἄγγελος.

Ἐξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, prædico, nuncio; (2) narro, expono; (3) prædico, laudo, N. T. Πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις; Plut.

Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) divulgatio.

Ἐξάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nunciat iis qui foris ſunt, ea, quæ intus ſunt; enunciator; (2) index, qui in fabulis aliquid è ſcenâ adfert.

Ἐξαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, nunciandi vim habens.

Ἐξάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, patefactus per famam; (2) proditus, enunciatus.

Ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo è vaſe. Ab ἄγγος.

Ἐξαγίζω, impurum declaro, ob piaculum expello, item extermino ſimpliciter.

Ἐξαγινέω, pro ἐξάγω, *congrego*.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, ſextula, pondus pendens quatuor ſcrupula. Ex ἐξ, & ἄγω, *pendo*.

Ἐξάγιϛος, impurus, piaculo obſtrictus, exterminatus, exſecratus. Ex ἐξαγίζω.

Ἐξαγκωνίζω, fut. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut fit in luctâ. Ex ἐξ, & ἀγκών.

Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo. Ἐξαγοράζει κόσμον μεγάλης τιμῆς, Nazian.

Ἐξαγόρευσις, ἡ, indicatio rei arcanæ:

Ἐξαγορευτικὸς, ὴ, ὸν, enunciandi vim habens, exprimens v. gr. cogitata.

Ἐξαγορεύω, effutio, enarro, confiteor. Ἑκάϛη ὃν γόνον ἐξαγόρευεν, Od. 11, 233.

Ἐξαγριαίνω, effero, exaſpero, exacerbo.

Ἐξαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſtem reddo; (2) effero, exaſpero; (3) item, aſper ſum. Hinc

Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam ſilveſtrem; (2) efferatio, exaſperatio.

Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) ſubduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, patefacio. Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ, Ariſtoph. Pace. 743. Ἐξήχθη ὁ περίϐολος, exſtructus, Thuc.

Ἐξαγωγεὺς, εως, ὁ, deductor, qui v. gr. præſidia ex urbibus deducit.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio è vitâ, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.

Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur; qui effert, educit aliquid, ut cloaca, ἐξαγώγιμος ſordium. Ab eod.

Ἐξαγωνίζομαι, certo.

Ἑξαγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſexangulus, qui ſex habet angulos. Ex ἕξ, & γωνία.

Ἑξάγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑξαδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex habens digitos.

Ἑξάδαρχος, ου, ὁ, ſex virorum præfectus.

Ἑξάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, natus ex fratre vel ſorore.

Ἑξάδραχμος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſex drachmarum eſt, qui ſex drachmis venditur. A δραχμή.

Ἐξαδρύνεσθαι, ad perfectam maturitatem pervenire.

Ἐξαδυνατέω, ῶ, elangueo, debilior fio, deficio. Ἐξαδυνατῶν τῷ σώματι, Plut.

Ἐξᾴδω, excanto, incantatione libero.

Ἐξαείρω, extollo, elevo.

Ἐξαερόω, ῶ, f. ώσω, in aërem converto, extenuo. Hinc ἐξαερόομαι, in aërem convertor, evaneſco, item ab aëre perflo. Ex ἀήρ.

Ἑξάετες, *Adv.* per ſex annos, ſexennio.

Ἑξάετης, ου, ὁ, ſexennis. Ex ἕξ, & ἔτος.

Ἑξαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑξαετία, ας, ἡ, ſexennium. A præc.

Ἑξαήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἑξαήμερον, ου, ſpatium ſex illorum dierum, quo mundus à Deo conditus fuit. Ex ἕξ, & ἡμέρα, *dies*.

Ἐξαθέλγω, emulgeo, exſugo.

Ἐξαθερίζω, fut. ίσω, vilipendo, contemno.

Ἔξαθλος, ὁ, qui certare (ob ſenectutem, &c.) amplius non poteſt.

Ἐξαθροίζω, congrego, convoco.

Ἐξαθυμέω, ῶ, penitus deficio animo, exanimor.

Ἐξαιθριάζω, f. άσω, ſereno cœlo expono, ſub dio habeo, ad ſolem expono, inſolo.

Ἐξαιμάσσω, & ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento; (2) refrico vulnus, dolorem.

Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in ſanguinem verto; (2) cruento. Ex ἐξ, & αἷμα, *ſanguis*. Hinc

Ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipſa actio vertendi in ſanguinem, ſanguinis effectio vel generatio; (2) vulneratio.

Ἔξαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine deſtitutus; (2) qui multum ſanguinis effudit, exſanguis.

Ἐξαίνυμαι, aufero, privo. Φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν ἀμφοτέροιν, Il. 5, 155. Νηΐ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, Odyſſ. 15. 206.

Ἔξαιππος, ον, ſex equis junctus, ſc. currus.

Ἐξαιρέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ἐξαιρέω.

Ἐξαιρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. pro ἐξαιρέεσθαι.

Ἐξαιρέσιμος, ἡ, ὸν, exemptilis. A ſeq.

Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu, in quem merces è navibus exponuntur; (5) actio forenſis, quâ ſervum vindicamus, ap. Harp.

Ἐξαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, exemptus è numero, ſelectus, eximius, peculiaris. Ab ἐξαιρέω.

Ἐξαιρέτως, *Adv.* eximiè, præcipuè, imprimis.

Ἐξαιρεύμην, *Dor.* & *Ion.* pro ἐξῃρούμην, imp. ind. paſſ. verbi

Ἐξαιρέω, ῶ, & ἐξαιρέομαι, οῦμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) ſecerno, ſeligo tanquam præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ ἐκ τῆς οἰκίας, Ariſtoph. Nub. 800. Ἐξαιρεῖσθαι τῆς μέμψεως, liberari. Ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον, exigit, Soph. Trach. 150. Εἴτις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῆρετ', elatus, idem. El. 1488. Τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδα σου ἐξῃρήσατο; Ariſtoph. Θεσμ. 768.

Ἐξαιρόομαι, οῦμαι, in lolium vertor. Ex ἐξ, & αἶρα.

Ἐξαίρω, f. αρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo è medio, aufero; (3) effero, exporto; (4) incito, irrito. Ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν, Xen. Εἰς ὄγκον ἐξαρθεὶς, Plat.

Ἐξαίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immenſus; (4) inauſpicatus. Ab ἐξ, & αἶσα, *ſors.*

Ἐξαΐσσω, f. ξω, proſilio alicundè, cum impetu prodeo. Ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ, Ariſtoph. Plut. 732.

Ἐξαϊστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec ſciri quidpiam nec cognoſci poſſit; (2) deleo, extinguo.

Ἐξαιτέω, ῶ, & *in med.* ἐξαιτοῦμαι, depoſco, expoſco ad quæſtionem; item ad pœnam, ſupplicium; (2) expeto, poſtulo; (3) *in med. eſt etiam* aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione à pœnâ liberare cupio vel libero. Ἐξῄτησεν ἄν με παῖδα τὸν γράφοντα τὰς μαρτυρίας, Dem. Ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, Luc. 22, 31.

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipſa actio depoſcendi aliquem ad ſupplicium, vel quæſtionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαιτέω.

Ἔξαιτος, eximius, *Hom.* pro ἐξαίρετος.

Ἐξαίφνας, *repentè, Dor.* pro ἐξαίφνης.

Ἐξαίφνης, *Adv.* ſubitò, repentè, quaſi ex occulto adveniendo.

Ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, repentinus, ſubitus, improviſus.

Ἐξακανθίζω, ſpinis purgo, ſpinas evello.

Ἐξακανθόω, ῶ, f. ώσω, ſpinoſum, ſeu aculeatum reddo.

Ἐξακέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, medeor, ſano, perſano; (2) placo; (3) ſarcio. Θύσθλοις Φεραίαν ἐξακεύμενοι θεὰν, Lycurg. 1180.

Ἐξακέονται, 3. pl. præſ. ind. med.

Ἐξακέσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med.

Ἐξακέσας, *medicatus*, a. 1. part. act.

Ἐξάκεσις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἐξακέομαι.

Ἐξακεστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

Ἑξάκις, *Adv.* ſexies. Ab ἕξ, *ſex.*

Ἑξακισμύριοι, ιαι, ια, ſexagies mille.

Ἑξακισχίλιοι, ιαι, ια, ſexies mille. Hinc

Ἑξακισχιλιοστος, ſexies milleſimus.

Ἑξάκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex lectis inſtructus.

Ἐξακμάζω, f. άσω, vigorem amitto, flacceſco.

Ἑξάκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex κνήμας, ſeu radios habens.

Ἐξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſequor, inveſtigo, perequito, propriè & tropicè. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, 2 Pet. 2, 2.

Ἐξακολούθησις, ἡ, inveſtigandi, cognoſcendi, intelligendi ſtudium.

Ἐξακοντίζω, futur. ίσω, jaculor, jaculum, emitto. Ἐξακοντίζειν ἐπὶ τινα, Plut. τοῖς δόρασιν, Xen. Hinc

Ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) ſcatebra; (4) ſanguinis ductus.

Ἐξακοντισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἑξακόσιοι, ιαι, ια, ſexcenti. Ab ἕξ, *ſex.*

Ἑξακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ſexcentiſſimus.

Ἐξάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè exaudiri poteſt; (2) celebris. Ab

Ἐξακούω, exaudio, intelligo. Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται, Ariſtoph. Av. 1203.

Ἐξακριβάζω, f. άσω, diligenter aliquid facio.

Ἐξακριβόω, ῶ, f. ώσω, idem. Οὐ μὴν ἐξακριβοῦσί γε πάσαις ὁμοίως, Ariſtot.

Ἐξακρίζω, f. ίσω, ad verticem pertineo, in cacumen evado. Ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς; Eur. Or. 265.

Ἐξακτέος, educendus. Ab ἐξάγω.

Ἑξάκυκλος, ον, ſex rotas habens, *Epith.* currûs.

Ἑξάκωλος, ον, ſex membra (verſiculos breviores) habens.

Ἐξαλαόω, ῶ, f. ώσω, excæco.

Ἐξαλαπάζω, f. άσω, & άξω, evacuo, exinanio; (2) vaſto, diripio, depopulor. Ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει, Heſ. Ἔργ. 187.

Ἐξαλαπάξαι, a. 1. inf. act.

Ἐξάλατο, *exſiluit, Dor.* pro ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι.

Ἐξαλδαίνω, germino.

Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. inf. med. *per Sync.* pro ἐξαλεύασθαι, & hoc pro ἐξαλεύσασθαι, inuſitato. Οὕτως οὔτι πού ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι, Heſ. Ἔργ. 105.

Ἐξάλειπτρον, ου, τὸ, vas unguentarium. Ab

Ἐξαλείφω, fut. ψω, unguentum abſtergo; (2) deleo unguendo; (3) deleo, oblitero, tollo, v. gr. leges; (4) ungo; (5) abjicio ex animo, omitto, veluti ſpem. Οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, Apoc. 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς, Eur. Hec. 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, Act. 3, 19.

Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἐξαλείψεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξαλείψαιμι.

Ἐξάλειψις, εως, obliteratio, deletio.

Ἐξαλεύω, devito, effugio. Ὡς ἂν μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσομαι θεᾶς, Soph. Aj. 665.

Ἐξαλίπτης, ου, ὁ, qui calce, vel alio tectorio illinit, unctor, pro ἐξαλείπτης, Hipp.

Ἐξαλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi equi volutantur, abſtergendi pulveris & ſudoris causâ.

Ἑξάλιτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex librarum eſt. Ex ἕξ, & λίτρα, *libra.*

Ἐξαλίω, f. ίσω, volvendo ejicio, v. gr. pulverem; evacuo; ab ἐξαλίστρα; *it.* abduco. Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε, *Ariſtoph. Nub.* 32.

Ἐξαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, diſcrimen. Ab ἐξαλλάττω.

Ἐξάλλαξε, 3. ſing. a. 1. indicat. act. *Ion.* pro ἐξήλλαξε. Ab ἐξαλλάττω. Unde

Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diverſitas.

Ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immuto; (2) differo, ἐξηλλαγμένος, inauditus, prodigioſus. Ἐξαλλάττειν τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν, Thuc. τῆς ἀρχαίας μορφῆς, Ariſtot. Κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται, ſemper verſatur, Soph. Aj. 474.

Ἐξαλλοιόω, ῶ, muto.

Ἐξάλλομαι, exſilio. Καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη, pro ἐξαλλόμενος, Il. 17, 343.

Ἔξαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab aliis diverſus; (2) inuſitatus; (3) egregius; (4) peregrinus.

Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis.

Ἐξάλλως, *Adv.* alio modo; (2) inuſitatè; (3) mirum in modum, inſigniter.

Ἔξαλμα, ατος, τὸ, qu. dic. exſultatio, ſaltus; (2) eruptio; (3) impetus.

Ἔξαλσις, εως, ἡ, ſaltus. Ab ἐξάλλομαι.

Ἔξαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari exemptus; (2) extra mare poſitus; (3) exſtans mari. Ex ἐξ, & ἅλς, *mare.*

Ἐξαλῦξαι, & ἐξαλύξασθαι, effugere, devitare.

Ἐξαλύσκω, ἐξαλύω, vito.

Ἐξάλφω, invenio.

Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαμαρτάνειν εἰς τυράννους ἄνδρας, Eur. Med. 308. Ἡ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν, Soph. El. 1045. Βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς, δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾷν κακῶς, fruſtrari, Soph. Phil. 94.

Ἐξαμαρτία, ἡ, fruſtratio, cum quis excidit ſpe, aut aliâ re.

Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, oblitero.

Ἐξαμάω, ῶ, fut. ήσω, meto; (2) abſcindo. Βρύκησα σου τοὺς πνεύμονας, ϗ τ' ἔντερ' ἐξαμήσω, Ariſtoph. Lyſ. 369.

Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab

Ἐξαμβλόω, ῶ, idem. Φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην, Ariſtoph. Nub. 137.

Ἐξάμβλωμα, ατος, τὸ, abortus.

Ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.

Ἐξαμβλώσκω, fut. βλώσω, aborto.

Ἐξαμβρόσαι, *Æſch.* affluere, (niſi potius ἐξαμβρύσαι pro ἐξαναβρύσαι à. v. βρύειν, *Ern.*)

Ἐξαμείβετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξημείβετο. Ab

Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo. Κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδε μ' ἐξημείψατο, Æſchyl.

Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio; (2) viciſſitudo, repenſio. A præc.

Ἐξαμέλγω, f. ξω, emulgeo, exſugo.

Ἐξαμελεῖν, præſ. inf. act. ab

Ἐξαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno. Ἐξημέλητο τὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς, Plut.

Ἑξάμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex metris conſtans; (2) *Subſt.* verſus hexameter. A μέτρον.

Ἑξαμηναῖος, α, ον, ſemeſtris. A μην.

Ἑξαμηνόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex menſes vivit.

Ἑξάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemeſtris, ſex menſium. Hinc τὸ ἑξάμηνον, ου, ſemeſtre, ſex menſes.

Ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello; (2) inſequor, vexo. Τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; Eur. Or. 415. Αἵ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ, ibid. 83.

Ἑξαμναῖος, αία, αῖον, qui ſex minarum eſt.

Ἑξάμνους, idem. Ex μνᾶ, *mina.*

Ἑξάμορον, ου, τὸ, ſexta pars. Ex μόρος.

Ἐξαμπρεύω, f. σω, traho. Χ' ὅπως ποτ' ἐξαμπρεύσωμεν τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου, Ariſtoph. Lyſ. 289.

Ἐξαμύνομαι, defendo, propulſo.

Ἐξαμυστίσαι, uno ſpiritu epotare.

Ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, utrâque re excido; (2) dubium facio.

Ἐξαναγεννάω, *cum gen.* libero, purgo ab aliquâ re, apud *Julian.*

Ἐξαναγινώσκω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαναγνοὺς τὸ βιβλίον, Plut.

Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito. Ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν, Ariſtoph. Av. 382.

Ἐξανάγω, educo.

Ἐξανάδυμι, ἐξαναδύνω, ἐξαναδύομαι, emergo; (2) detrecto. Ἐξαναδύεσθαι μάχης, Plut. Ex ἐξ, & ἀναδύω, *emergo.*

Ἐξαναδὺς, a. 2. part. act.

Ἐξαναζέω, ῶ, f. ήσω, ebullio.

Ἐξαναιρέω, eximo, tollo de.

Ἐξανακαλύπτω, è tegmentis evolvo.

Ἐξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.

Ἐξανακρούω, f. ούσω, retraho.

Ἐξαναλίσκω, abſumo, exhaurio, fut. ἐξαναλώσω, p. ἐξηνάλωκα, *Paſſ.* ἐξηνάλωμαι, cujus

Ἐξαναλωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Ἐξαναλύομαι, f. λύσομαι, eripio, libero; (2) *Paſſ.* penitùs reſolvor & evaneſco.

Ἐξανανεόω, ῶ, renovo. *Strabo.* lib. 9.

Ἐξανανήφω, reſipiſco, ad me redeo.

Ἐξαναπείθω, perſuadeo.

Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.

Ἐξαναπνέω, reſpiro.

Ἐξανάπτω, fut. ψω, ſuſpendo, ad vel ex. Ἐπωτίδων ἐξανῆπτον ἀγκύρας, Eur.

Ἐξαναρπάζω, abripio.

Ἐξανασπάω, ῶ, evello, demolior.

Ἐξανάστασις, εως, ἡ, reditus in vitam; (2) expulſio è ſede; (3) everſio; (4) migratio è ſedibus ſuis; (5) reſiſtentia, ap. *Long.*

Ἐξαναστέφω, corono.

Ἐξαναστρέφω, everto.

Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἐξανίστημι.

Ἐξαναστήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐξανατέλλω, exoriri facio, excito. Θόρυβον πολυν ἐξανατέλλει, Plut.

Ἐξαναφανδὸν, *Adv.* apertè, clarè.

Ἐξαναφέρω, reficio me; (2) ſuffero, ſuſtineo.

Ἐξαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo ex. Ἐξαναχωρεῖν τὴν στρατιὴν, Herodot.

Ἐξαναψύχω, refrigero ventilando; (2) abſtergo, ſicco; (3) refocillo, recreo.

Ἐξανδραποδίζομαι, in ſervitutem redigo.

Ἐξανδραποδιεύμενοι, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐξανδραποδισόμενοι.

Ἐξανδραπόδισις, ἡ, abreptio in ſervitutem.

Ἐξανδραποδισμός, ου, ὁ, idem.

Ἐξανδρόομαι, οῦμαι, vir fio, evado vir.

Ἐξάνειμι, egredior, exeo; unde ἐξανιὼν, in a. 2.

Ἐξανεμόομαι, οῦμαι, flatu turgeſco, diſtendor; (2) flatu ſiccor. Hinc ἐξηνεμωμένος.

Ἐξανέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus, infabricatus, minimè concoctus.

Ἐξανέρχομαι, egredior, prodeo alicunde.

Ἐξανέστην, aor. 2. ind. act. v. ἐξανίστημι.

Ἐξανέτειλα, aor. 1. ind. act. v. ἐξανατέλλω.

Ἐξανευρίσκω, deprehendo, invenio. Οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν, Soph. Phil. 982.

Ἐξανέχω, exſto ſuper, emineo. Hinc ἐξανέχομαι, perfero, tolero, ſuſtineo.

Ἐξανῆκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐξανίημι.

Ἐξανέψιοι, οἱ, conſobrinorum filii.

Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, effloreſco ex; (2) defloreſco; (3) ſcateo, pullulo; (4) mergo; (5) per ſumma emineo; (6) emitto, a. 1. ἐξήνθησα, perfect. ἐξηνθηκώς. Οἱ τοιαῦτα ἐξηνθήκατε ποικίλα, *Lucian.* Hinc

Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod effloruit; (2) puſtula, ſeu papula.

Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipſa effloreſcendi, prorumpendi actio.

Ἐξανθίζω, floridis coloribus tingo. Hinc

Ἐξανθίζομαι, utor veſte diverſicolori, floribus intextis, &c.

Ἐξανθισμὸς, οῦ, ὁ, eruptio puſtularum.

Ἐξανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum reduco; (2) ab eo deſciſco, degenero.

Ἐξανθρωπίζω, ex homine quaſi in alienam naturam tranſmuto, *in paſſ.* homo eſſe deſino, ſed contra ἐξανθρωπισμένα, ap. *Hipp.* ad naturam humanam accomodata, velut σιτία.

Ἐξάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, durus, ſævus, inhumanus; (2) ex homine ratione prædito inſanam belluam efficiens; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ, & ἄνθρωπος.

Ἐξανίημι, emitto, libero. Ex ἐξ, & ἀνίημι, *mitto.* Hinc ἐξανήσω, ἐξανείς. Sed ἐξανίεσθαι, exſolvi, liberari, & ἐξανίει, remittit, diſſolvitur, quaſi ab ἀνίω.

Ἐξανιστάναι, *funditùs evertere,* præſ. inf. act.

Ἐξανίστασο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. v.

Ἐξανίστημι, excito, exſurgere facio; (2) ſurgere cogo; (3) expello, ejicio; (4) funditùs ejicio; (5) irrito, incendo in aliquem. Unde ἐξαναστήσω, ἐξανέστησα, ἐξαναστήσας. At ἐξανίσταμαι, ſurgo, exſurgo; unde ἐξανέστην, ἐξαναστῆναι, ἐξαναστάς. Χρήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας, Eur. Med. 1215. Εὐθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρεια, efferor, Soph. Phil. 366.

Ἐξανοίγω, aperio. Εἶτ' ἐξάνοιγε μεχανὰς τὰς Σισύφου, Ariſtoph. Ach. 325.

Ἐξάνοιξις, ἡ, patefactio.

Ἐξανορθόω, rurſus erigo; (2) in meliorem ſtatum redigo.

Ἐξαντίπλευρος, ον, qui eſt vel fit in latere contrario.

Ἐξάντης, ες, ſanatus, morbo defunctus, incolumis, ap. *Hipp.* qu. ἔξω τῆς ἄτης, *Ern.*

Ἐξαντλέω, ῶ, fut. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo. Ἐξαντλεῖν γόους, Eur. Hinc

Ἐξάντλημα, ατος, τὸ, hauſtus, hauſtrum.

Ἐξανύω, fut. ύσω, perficio; (2) efficio aliquid, proſum; (3) interficio. Λαθίπονον δ' ὀδύναν οὔτ' ἔνδοθεν, υτε θύραζ' ἔνεστί μοι ἐξανύσαι βιότου, expellere, Soph. Trach. 1039.

Ἐξανύτω, idem, *Atticè.*

Ἐξάξω, *educam,* f. 1. ind. act. verbi ἐξάγω.

Ἐξαπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex palmorum eſt. Ex ἐξ, & παλαιστή.

Ἐξαπαλλάττομαι, unde ἐξαπαλλαγῆναι, ſubducere ſe, diſcedere.

Ἐξαπατᾷν, præſ. inf. act. pro ἐξαπατάειν, ab

Ἐξαπατάω, ῶ, fut. ήσω, decipio. Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἐξαπατᾷν δὶς ϗ τρὶς ταὐτ' εἰσάγων, Ariſtoph. Nub. 546. Πολλάκις ἐξηπατήθην ὑπὸ σοῦ, Ariſtoph. Eq. 1099. Τὶ ἐξηπατᾶς αὐτὸν ξένον; Id. Θεσμ. 899. Ἐξηπάτησεν ἡ Χάραξ τὴν ἄμπελον, id. Veſp. 1281.

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.

Ἐξαπατῆσαι, *decepiſſe,* a. 1. inf. act.

Ἐξαπατητικὸς, ἡ, ὸν, fallax.

Ἐξαπατίσκω, fallo, decipio, *Poet.*

Ἐξαπατύλλω, idem.

Ἐξαπατῶντι, *decipiunt,* *Dor.* pro ἐξαπατῶσι.

Ἐξαπαφάω, ῶ, fut. ήσω, *Poet.* fallo, decipio.

Ἐξαπαφίσκω, idem.

Ἐξαπάφοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi

Ἐξαπάφω, decipio. Ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον, Il. 14, 160.

Ἐξάπεζος, ον, ſexpes.

Ἐξαπείδω, video. Ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι, Soph. Oed. Col. 1643.

Ἐξαπέλεκυς, εως, ὁ ϗ ἡ, cui ſex ſecures præferuntur, ut Prætori.

Ἐξαπέστειλεν, *ablegavit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· à verbo ἐξαποστέλλω.

Ἐξάπινα, *Adv.* repentè, ex improviſò. Ex ἕξ, α priv. & φαίνομαι, (potius ab ἄπινος, unde ἄιφνης in comp. *Ern.*) Hinc

Ἐξαπίναιος, αία, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, ſubitus, improviſus.

Ἐξαπιναίως, *Adv.* ſubitò, ex improviſo.

Ἐξαπίνης, *Adv.* idem quod ἐξάπινα.

Ἐξαπλάσιος, ία, ιον, ſeſcuplex, ſeſcuplo major. Ab ἕξ, *ſex.*

Ἐξάπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex jugerum eſt.

Ἐξάπλευρος, ον, ſex latera habens.

Ἐξαπλῆ, *Adv.* ſextupliciter. Ab ἐξαπλόος.

Ἐξαπλήσιος, *Ion.* pro ἐξαπλάσιος.

Ἐξαπλόος, όη, όον, *contr.* ἐξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ſextuplex. Ab ἐξ.

Ἐξαπλόω, ῶ, fut. ώσω, expando, explico, explano. Hinc

Ἐξάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, expanſio. Ἐξαπλώσιος τῶν ὑμένων εἰς πλάτος, *Aret.*

Ἐξαποβαίνω, deſcendo, unde Ἐξαπέβησαν ἑταῖροι νηὸς, Hom. Od. 12, 306.

Ἐξαπόδης, ου, ὁ, qui ingreditur ſex pedibus; (2) ſenos pedes longus. Ex ἕξ, & πους.

Ἐξαποδίω, ſeu ἐξαποδίομαι, expello, abigo; unde ἐξαποδίωμαι, in *Conj.* Hom. Il. 5, 763.

Ἐξαποδίωμαι, *expellam,* præſ. conj. med.

Ἐξάποδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐξαπόδης.

Ἐξαποδύνω, exuo.

Ἐξαπόλλυμαι, ſeu ἐξαπολλύω, funditùs perdo. At ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. Hinc ἐξαπώλετο, ἐξαπολόμενος, & ἐξαπόλωλα, deperii, interii. Ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ, Il. 18, 290.

Ἐξαπολοίατο, *funditùs perdiderint,* 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἐξαπόλοιντο.

Ἐξαπονέομαι, οῦμαι, revertor. Σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι, Il. 16, 253.

Ἐξαπονίζω, abluo, eluo. Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, Odyſſ. 19, 387.

Ἐξαποξύνω, acuo, acutum facio.

Ἐξαποπατέω, excernor, alvum dejicio.

Ἐξαπορέω, ῶ, & ἐξαπορέομαι, οῦμαι, prorſus hæreo, & quo me vertam, neſcio; tædio vincor, egeo; debilitor.

Ἐξαποστέλλω, ablego; unde ἐξαπέστειλα, ἐξαποσταλῆναι, emitti. Ἅμα δὲ τοῖς φυλάττουσιν αὐτὸν ἐξαπέστειλε, Polyb. Hinc

Ἐξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emiſſio, ablegatio.

Ἐξαποτίνω, punio. Οὕτω μὴν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις, Il. 21, 412.

Ἐξάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ſex pedes habens.

Ἐξαποφαίνω, oſtendo.

Ἐξαποφθείρω, perdo, interimo.

Ἐξάπρυμνος, ον, ſex puppes habens.

Ἐξαπτέρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex alas habens. Ex ἕξ, & πτέρυξ, *ala.*

Ἐξάπτω, adnecto, appendo; unde ἐξάψω, ἐξῆψα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector; unde ἐξημμένος, aptatus, junctus, dependens, ſuſpenſum habens, ἐξῆπται, dependet; (2) invado. Ἱκέτης ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς, Eur. Or. 367. Ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρὸς, Plat.

Ἐξάπτω, f. ψω, accendo; unde ἐξαφθεὶς, accenſus. Πῦρ εὖδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτω φλογὶ, Lycurg. 1363.

Ἐξαπωθέω, abigo.

Ἐξάπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex pullos ſeu equuleos habens.

Ἐξάραγμα, ατος, τὸ, colliſio, fractura. Ab ἐξαράττω.

Ἐξαραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, *Aret.*

Ἐξαραίρηται, *exemptus eſt,* 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐξῄρηται, à verbo ἐξαιρέω.

Ἐξαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι; unde ἐξαρᾶσθαι, vota perſolvere, Suid. dedicare, conſecrare.

Ἐξάρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἐξαίρω.

Ἐξαράττω, futur. ξω, exturbo, expello, effringo. Εὐθὺς ἐξαράττω πολλοῖς κακοῖς, Ariſtoph. Nub. 1376.

Ἐξαργέω, ῶ, fut. ήσω, otioſus ſum, obtorpeſco; unde ἐξηργηκέναι & *Paſſ.* ἐξαργηθείς. Διά τὸ ἐξηργηκέναι τὴν αὐτοῦ δύναμιν, Ariſtot.

Ἐξάργματα, τὰ, primitiæ. Apud Apollonium membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω.

Ἐξαργυρίζω, & ομαι, *med.* in argentum redigo, pecuniâ vendo, vel permuto; (2) pecuniâ emungo. Ex ἄργυρος.

Ἐξαργυρισάμενος, a. 1. partic. med.

Ἐξαργυροῦν, *contr.* pro ἐξαργυρόειν, ab

Ἐξαργυρόω, idem. Στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι, Thuc. Ex iiſd.

Ἐξαρεσκευομαι, placo; (2) diis ſacrifico. Ab

Ἐξαρέσκομαι, f. ρέσομαι, idem. Ἐαν τοὺς κυρίους δώροις ἐξαρέσηται, Dem. τοῖς θεοῖς, Xen.

Ἐξαρθρέω, ῶ, luxo; unde ἐξηρθρηκὸς, τὸ, luxatum. Ab ἐξαρθρος. Hinc

Ἐξαρθρημα, ατος, τὸ, luxatio.

Ἐξάρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔξαρθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, articulis ſuis emotus, luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent & exſtant. Ex ἐξ, & ἄρθρον.

Ἐξαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, artus ſuis ſedibus emoveo. Ab ἔξαρθρος. Hinc

Ἐξάρθρωμα, ατος, τὸ, luxatio.

Ἐξὰρθρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξαριθμέω, enumero, recenſeo. Ἐξαριθμήσας γονὰς συὸς μελαίνης, Lycurg. 1255.

Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio; commemoratio; expoſitio.

Ἐξάριθμος, ον, ſextuplex.

Ἐξαρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum, ἐξαρκεῖ, ſufficit, ἐξαρκέσει, ἐξήρκεσε. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τοὺς φίλους ἐξήρκεσεν, Xen.

Ἐξαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens. Ex iiſd.

Ἐξαρκούντως, *Adv.* ſufficienter, abundè.

Ἔξαρμα, ατος, τὸ, ſublatio; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρμέζω,

'Εξαρμόζω, diſcrepo, non ſum conſonus; (2) avello, disjungo.

'Εξαρνέομαι, οῦμαι, nego; (2) recuſo. Οὐκ ἐξαρνοῦμαι ϖράτ]ειν, Æſchin.

'Εξαρνησάμενος, aor. 1. part. med.

'Εξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.

'Εξαρνητικὸς, ὴ, ὸν, inficiandi peritus.

"Εξαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui negat, inficiator.

'Εξαρπάζω, f. άσω, vel ξω, eripio; unde ἐξήρπασα, & ἐξήρπαξα, & *paſſ.* ἐξηρπαστο, ereptus fuerat. 'Εξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τὰ ἔντερα, Ariſtoph. Eq. 705. Τὸ ϖαιδίον ἐξαρπάσας μοὶ φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου, Id. Θεσμ. 698.

"Εξασις, εως, ἡ, ademptio, evulſio; (2) elatio. Ab ἐξαίρω.

'Εξαρτάω, ῶ, ſuſpendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo; (3) magnoperè deditus ſum; (4) conjungor; unde ἐξήρτημαι conjunctus ſum, adhæreo. At in voc. Med. ἐξηρτησάμην, ἐξηρτήσω, divinxiſti tibi. 'Εξήρτηνται τοῦ ἀποϐησομένου, Xen.

'Εξάρτημα, ατος, τὸ, appendix.

'Εξάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio, *Aret.*

'Εξαρτίζω, f. ίσω, abſolvo; (2) præparo, perfectè inſtruo. *paſſ.* ἐξηρτισμένος, perfectè inſtructus. "Οτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, Act. 21, 5.

'Εξαρτυμένοι, *inſtructi*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐξηρτυμένοι, à verbo ἐξαρτύω.

'Εξάρτυσις, ἡ, apparatus, inſtructio. Ab

'Εξαρτύω, adorno, apparo, *perf. part. paſſ.* ἐξηρτυμένος; a. 1. ἐξαρτυθεὶς, inſtructus. Παντοδαπῇ ὅπλων ϖαρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, Herod.

'Εξάρυσις, εως, ἡ, exhauſtio. Ex

'Εξαρύω, f. ύσω, exhaurio; (2) exprimo. Οὗτος γὰρ τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε βουλεύων σαφῶς, Soph. Phil. 423.

'Εξαρχῆς, *Adv.* ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.

'Εξαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei, (2) qui in aliquâ re primus eſt. Ex ἐξ, & ἀρχὴ, *initium.*

'Εξάρχω, & ἐξάρχομαι, incipio, auſpicor. Οἷον ὑμῶν ἐξαρξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν; Ariſtoph. Θεσμ. 711. Στρόμϐῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον, Lycurg. 251.

'Εξὰς, άδος, ἡ, ſenarius numerus. Ab ἐξ.

'Εξασθενέω, ῶ, f. ήσω, elangueſco, viribus deficior.

'Εξασθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἀσθενὴς.

'Εξασκέω, ῶ, fut. ήσω, exerceo; (2) exorno, perpolio. "Ην ταῦτα ϖάντα ἐξησκημένοι ὦσιν οἱ ἱππεῖς, Xen.

'Εξαστάδιος, ον, ſex ſtadia æquans.

'Εξάστερον, ου, τὸ, Pleiades. Ex ἐξ, & ἄστρον, quoniam tantum ſex plerumque ſtellæ in Pleiade videntur, ſeptima vero obſcura eſt.

'Εξαστις, αἱ, flocci extantes in telâ, panno, è trammâ ſeu ſubtemine, ap. *Hipp.*

'Εξάστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenis conſtans ordinibus; (2) ſex conſtans verſibus.

'Εξαστράπ]ω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπ]ων, Luc. 9, 29.

'Εξάστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex columnas habens.

'Εξασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

'Εξατιμόω, ῶ, infamiâ noto.

'Εξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio, ἐξατμίζεσθαι, evaporare, exareſcere, expirare; ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus. 'Εξατμίζεσθαι γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμϐαίνει, Ariſtot.

'Εξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor.

'Εξάτ]ω, exſilio, ſubſilio.

Εξαυαίνω, fut. ανῶ, exſicco.

'Εξαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendens. Ex αὐγὴ.

'Εξαύδα, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ἐξαύδαε. Ab

'Εξαυδάω, ῶ, eloquor. Σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ ϖότνι', ἐξηυδώμαν, invocabam, Soph. Ph. 394. Σοφὸς ϖεφυκὼς, οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφὸν, ibid. 1232.

'Εξαυθαδιάζομαι, arroganter me gero.

'Εξαυλέω, ῶ, unde ἐξηυλημέναι γλῶτ]αι, ſcil. αὐλῶν, inveteratæ & detritæ lingulæ tibiarum. Ab

"Εξαυλος, ὁ ϗ ἡ, cui tibia exempta aut fracta eſt; (2) qui tibiæ ſonum non amplius edit.

'Εξαύξεσθαι, immodicè augeri.

'Εξαυτῆς, *Adv.* eodem momento, continuò. Ex ἐξ, & αὐτῆς, ſc. ὥρας.

'Εξαῦτις, *Adv.* continuò, ſtatim.

'Εξαυτομολέω, ῶ, transfugio.

'Εξαυχενισμὸς, οῦ, ὁ, contumacia pervicax, quaſi ab ἐξαυχενίζομαι. *Libero cervicem meam à jugo vel freno.* Ex ἐξ, & αὐχὴν.

'Εξαυχέω, ῶ, f. ήσω, valdè glorior. Οὐ γάρ ϖοτ', ὦ ϖαῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ, crediderim, Soph. Phil. 870.

'Εξαυχμόω, & ἐξαυχμόομαι, οῦμαι, ſqualeſco, exareſco. Ex ἐξ, & αὐχμός.

'Εξαύω, accendo, torreo.

'Εξαφαιρέομαι, οῦμαι, adfero ex. Hinc ἐξαφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν, apud Demoſth. quaſi ex ſervitute tranſdare in libertatem.

'Εξαφανίζω, deleo.

'Εξαφίημι, dimitto. 'Εξαφεῖται τοῦδε γ', ὡς ἐγὼ κλύω, Soph. Trach. 72.

'Εξαφίσταμαι, abſcedo, abſiſto, abducor. 'Εξαφίσταμαι λόγων ϖαλαιῶν, Eur.

'Εξαφόροι, ων, οἱ, qui ſeni aliquod onus geſtant. Ex ἐξ, & φέρω, *fero.*

'Εξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ à ſex viris geſtatur. Ex iiſd.

'Εξαφρίζω, f. ίσω, deſpumo; ἐξαφρίζομαι, in ſpumam redigor. Ex ἐξ, & ἀφρὸς.

'Εξαφύω, exhaurio.

'Εξαχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, qui ſex manus habet.

'Εξαχῆ, *Adv.* ſexies, ſex modis, in ſex partes.

'Εξάχοος, *contr.* ἐξάχους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex congiorum eſt. Ex ἐξ, & χοῦς, *congius.*

"Εξαψις, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπ]ω.

'Εξέϐαλον, a. 2. ind. act. v. ἐκϐάλλω.

'Εξίϐαν, *exierunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξέϐησαν, à verbo ἐκϐαίνω.

'Εξεγγυάω, ῶ, ſponſione, vel fidejuſſione aliquem ex, vel à cuſtodiâ libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto. Μηδὲ τό λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, Dem. Hinc

'Εξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejuſſio, ſponſio.

'Εξεγείρω, exſuſcito; unde ἐξεγεῖραι, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγείρομαι, exſurgo. 'Ημᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, 1 Cor. 6, 14.

'Εξεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκγίνομαι.

'Εξέγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) expergefactio, ſurrectio è cubili. Ab ἐξεγείρω.

'Εξέγρομαι, exſurgo, exorior. 'Εκ τοῦ κάρου ϗ τῆς μέθης ἐξήγρετο, *Arct.*

'Εξέγροντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἐξηγείροντο, ab ἐξεγείρω.

'Εξεδαφίζω, f. ίσω, è fundamentis eruo & everto; unde ἐξεδαφισθὲν, deſolatum.

'Εξεδεχόμην, imperf. ind. med. v. ἐκδέχομαι.

'Εξεδίκησα, a. 1. ind. act. v. ἐκδικέω.

'Εξέδοτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

'Εξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes ſedes, v. gr. porticus; (2) popina.

Εξέδριον, ου, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἐξέδρα. Unde

"Εξεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſede & domicilio ſuo non eſt, à ſede & domicilio abſens, remotus, aut expulſus.

'Εξέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐκδύω.

'Εξέδω, exedo, f. ἐξέδομαι, ἐξέδεται, exedit.

"Εξεεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ξέω.

'Εξεθαμϐήθησαν, *metu perculſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκθαμϐέομαι.

'Εξέθλιψα, a. 1. ind. act. v. ἐκθλίϐω.

'Εξεθοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκτίθημι.

'Εξέθορε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐκθόρω.

'Εξεθρέψατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἐκτρέφω.

"Εξει, *exi*, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ἔξεε, ab ἐξέω, pro quo in uſu eſt ἔξειμι.

"Εξει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

'Εξειδέναι, noſſe, à themate inuſitato; unde & ἔξοιδα, perſpectum habeo. 'Εξειδῆσαι, accuratè noſſe.

'Εξείδιον, ου, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἕξις,

'Εξείης, *Poet.* pro ἐξῆς, deinceps, ex ordine.

'Εξεικάζω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adſimilo, ad ſimilitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, ſimilis ſum; unde ἐξεικασμένος, imagine expreſſus.

'Εξεικονίζω, fut. ίσω, exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.

'Εξεῖλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐξαιρέω.

'Εξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.

'Εξείλησις, ἡ, evolutio.

'Εξείλκυσα, a. 1. ind. act. v. ἐξελκύω.

'Εξείλλω, propriè evolvo, (2) è poſſeſſione ejicio. 'Εάν τις ἐξείλλῃ τινὰ τῆς ἐργασίας, Dem.

'Εξειλόμην, aor. 2. ind. med. v. ἐξαιρέω.

"Εξειμι, exeo, egredior. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens.

'Εξεῖναι, præſ. infin. verbi imperſon. ἔξεστι, *licet.*

'Εξείνισα, *hoſpitio excepi*, aor. 1. ind. act. verbi ξεινίζω pro ξενίζω.

'Εξειφεῖν, enunciare, ἐὰν ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet, ἐξεῖπον, edixi vel effatus ſum, &c. item dicere ſimpliciter. Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρηστὸν ἐξειπὼν, Ariſtoph. Av. 460.

'Εξείπω, *dicam, dixerim*, a. 1. conjunct. act.

'Εξειργασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξεργάζομαι.

'Εξειργασμένως perfectè, abſolutè.

'Εξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo; (2) interpello dicentem. Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε; Ariſtoph. Ach. 831. 'Οφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων, id. Conc. 11.

'Εξειρύσαι, *extraxiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ſeq.

'Εξειρύω, f. ύσω, extraho.

'Εξείρω, exſero. 'Εξείρειν τὴν γλῶτ]αν, Ariſtot.

'Εξειρωνευομαι, irrideo; (2) pro joco, ut per jocum dictum accipio.

'Εξεὶς, *qui emiſit*, a. 2. part. act. v. ἐξίημι.

"Εξεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

"Εξεισι, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἔξειμι.

'Εξεκαύθησαν, *exuſti, cremati ſunt*, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκαίω.

'Εξεκέντησα, a. 1. ind. act. v. ἐκκεντέω.

'Εξεκένωσα, a. 1. ind. act. v. ἐκκενόω.

'Εξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, concilium populi habeo.

'Εξεκλάσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐκκλάω.

'Εξεκλείσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐκκλείω.

'Εξεκλεψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ἐκκλέπ]ω.

'Εξεκλίνατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω.

'Εξεκόλαψα, a. 1. ind. act. v. ἐκκολάπ]ω.

'Εξεκομιζετο, *efferebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐκκομίζω, *effero.*

'Εξεκρέματο, *pendebat*, 3. ſing. imperfect. ind. med. verbi ἐκκρέμαμαι.

'Εξελάαν, *expellere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἐξελάειν, à verbo ἐξελάω.

'Εξελαθον, a. 2. ind. act. v. ἐκλανθανω.

'Εξελαιόω, ῶ, f. ώσω, oleo ungo; (2) in oleum verto.

'Εξελάμϐανε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμϐάνω.

'Εξελάουσι, 3. pl. præſ. ind. act. v. ἐξελάω.

'Εξελάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐξελάω.

'Εξελάσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξελάσαι.

'Εξελασια, ας, ἡ, eductio pecoris ad paſtum; (2) expeditio, profectio.

'Εξέλασις, εως, ἡ, expulſo; (2) diſceſſus; (3) expeditio militaris. Ab

'Εξελαύνω, fut. ἐξελάσω, *Atticè*, ἐξέλω, p. ἐξελήλακα, expello, abigo; (2) equo erumpo. Τῆς ἐκ ϖατρώας ἐξελήλαμαι φυγὰς, Soph. Oed. Col. 1287.

'Εξελασσε, 3. ſing. a. 1. *Poet.* pro ἐξελασε. Ab

'Εξελάω, ῶ, unde ἐξελάαν, expellere, per Dialyſin ab ἐξελᾶν, idem.

"Εξελε, 3. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἐξαιρέω.

'Εξελεγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἐκλέγω.

'Εξελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco; (2)

deprehendo, comperio, in lucem profero; (3) *paſſ.* ap. *Polyb.* nudare animum. Ἐξελέγξαι ϖάντας τȣ̀ς ἀσεϐεῖς, Judæ 15.

Ἐξέλεθ' pro ἐξέλετω, *delegit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξείλετω, à verbo ἐξαιρέω.

Ἐξελέξατο, *elegit*, 3. ſing. à ſeq.

Ἐξελέξω, *elegiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. à verbo ἐκλέγω.

Ἐξελέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi ἐξαιρέω.

Ἐξελευθερικὸς, ȣ̃, ὁ, libertinus. Ab

Ἐξελεύθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propriè*, qui ob æs alienum in ſervitutem à creditore redactus, poſt libertatem recepit; (2) idem qui ἀπελεύθερος, libertus, libertinus.

Ἐξελευθεροϛομέω, ῶ, admodum libero ore loquor, apud Soph.

Ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

Ἐξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξελεύσομαι, *egrediar*, *proditurus ſum*, f. ind. med. verbi ἐξέρχομαι, pro ἐξελεύθω.

Ἐξεληλάκεσαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἐξηλάκεισαν, ab ἐξελαύνω.

Ἐξελήλυθα, *exii*, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξήλυθα, à verbo ἐξέρχομαι.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐξελθὸν, aor. 2. part. act. n. g.

Ἐξέλθω, *exiverim*, a. 2. conjunct. act.

Ἐξελιγμὸς, ȣ̃, ὁ, evolutio, explicatio, inprimis aciei. Ab ἐξελίσσω.

Ἐξέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, evolvendus, explicandus. Ab eod.

Ἐξέλιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμὸς & ab eod.

Ἐξέλιπον, aor. 2. ind. act. v. ἐκλείπω.

Ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico; (2) ſubduco è pugnâ. Ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, Ariſtoph. Nub. 33.

Ἐξελκομένοιο, *extracti*, gen. ſing. m. g. part. præſ. paſſ. *Ion.* pro ἐξελκομένȣ, verbi ἐξέλκω.

Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.

Ἐξελκυσμὸς, ȣ̃, ὁ, extractio. Ab

Ἐξελκύω, abſtraho, extraho. Ἐξελκύσαι τὴν ϖᾶσιν εἰρήνην φίλην, Ariſtoph. Pax. 294.

Ἐξέλκω, f. ξω, idem. Ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαϐὼν, ἐξεῖλκε κολεȣ̃, Eur. Hec. 443. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος, Jac. 1, 14.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio.

Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio; (2) à Græcis derivo, à Græco deduco; (3) ad Græcorum formam & ritum inſtituo; (4) ad Græcam facundiam exactè loquor.

Ἐξελόμην, *diripui*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐξειλόμην, à verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω.

Ἔξελον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξεῖλον.

Ἐξελῶ, *eximam*, fut. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐξέμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω.

Ἐξέμεν, *emiſiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, à verbo ἐξίημι.

Ἐξέμεν, *ſervare*, vel *ſervaturum*, *ſive habiturum eſſe*, f. 1. inf. *Ion.* pro ἕξειν, ab ἔχω.

Ἐξεμέω, ω, evomo, reddo vomitione.

Ἐξεμπεδόω, conſtanter obſervo; (2) ſancio.

Ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Ἐξεμπωλημένος, *venditus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐξεμπεπωλημένος.

Ἐξεναίρω, interficio; unde ἐξεναρεῖν, a. 2. inf. Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν, Heſiod. Ἀσπ. 329.

Ἐξεναρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, interficio; (2) occiſum armis ſpolio. Ἐξηνάριξεν ὅν ϖοτ' ἀξίφω δόλω νέκυς, Lycurg. 50.

Ἐξενάριξε, *interfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐξενέγκατε, *agite*, *extuleritis*, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενεγκω.

Ἐξενεῖκαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἐξενέγκαι.

Ἐξενεχθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Ἐξενέπω, *Poet.* edico, eloquor.

Ἐξενεχυριάζω, f. ασω, pigneror; (2) pignora capio.

Ἐξεννειγμένος, *exportatus*, perf. paſſ. *Ion.* pro ἐξενηνεγμένος, ab ἐκφέρω.

Ἐξενήνοχα, *extuli*, *exportavi*, perf. ind. med.

Ἐξένηψα, a. 1. ind. act. v. ἐκνήφω.

Ἐξένθοις, *exeas*, ſeu *exiveris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, ab ἐξέρχομαι.

Ἐξένισα, a. 1. ind. act. v. ξενίζω.

Ἐξεννυμὶ, exuo.

Ἐξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo inteſtina, item medullam. Ex ἐξ, & ἔντερον.

Ἔξεντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐξίημι.

Ἐξεπᾴδω, excanto; (2) incantationibus permulceo.

Ἐξεπαίρω, extollo; (2) effero animo; (3) impello, incito, unde ἐξεπάρῃ, a. 2. conjunct. 3. ſing. Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλω καταλαϐεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν, Ariſtoph. Lyſ. 626.

Ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act. v. ἐκπέρθω.

Ἐξέπεσον, *excidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω.

Ἐξεπέτασα, a. 1. ind. act. v. ἐκπετάννυμι.

Ἐξέπευχομαι, glorior.

Ἐξέπιπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐκπίπτω.

Ἐξεπίϛαμαι, probè novi, percalleo. Ἀκριϐῶς ἐξεπιϛάμενος, Dem.

Ἐξεπίϛεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἐξεπίϛασαι.

Ἐξεπισφραγίζω, ſigno, imprimo ſignum.

Ἐξεπίτηδες, *Adv.* ex induſtriâ, de induſtriâ, cum ȣ̓κ vel ȣ̓κȣν *eſt* fruſtra.

Ἐξεπιωθέω, f. ωσω, *perf.* ἐξεπιωκα, premo, urgeo onere.

Ἐξεπλάγην, a. 2. ind. paſſ. v. ἐκπλήττω.

Ἐξεπλάγησαν, 3. plur. ejuſdem aor.

Ἐξεπλήσσοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. ejuſd. v.

Ἐξέπλει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐκπλέω.

Ἐξεπόνασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, ab ἐκπονέω.

Ἐξεπορεύοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορεύομαι.

Ἐξεπράθομεν, *deprædati ſumus*, 1. pl. a. 2. ind. per *Metath.* pro ἐξεπάρθομεν, ab ἐκπέρθω.

Ἐξέπτη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐξίπτημι.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus. Ab ἐξεράω.

Ἐξέρασμα, ατος, τὸ, idem; (2) id, quod ejectum eſt. Ab eod.

Ἐξεράω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo. Τȣ̀ς νῦν μοι λίθȣς χαμᾶζε ϖρῶτον ἐξεράσατε, Ariſtoph. Ach. 345. Ex ἐξ, & ἔρα, *terra*.

Ἐξεργάζεσθαι, *interficere*, præſ. inf. med. v.

Ἐξεργάζομαι, f. άσομαὶ, abſolvo, perficio; (2) operæ pretium facio; (3) reddo, v. gr. placatum, doctum, &c. (4) malo aliquo adficio; (5) perdo, occido; unde ἐξείργαϛο, ἐξειργάσθη, ἐξειργάσμενος. Ταῦτα ξυμϐȣλεύειν δεῖ, ἁ τȣ̀ς ϖολεμίȣς ὡς ϖλεῖϛα κακά ἐργάσεται, Plat. Hinc

Ἐξεργασθὲν, *abſolutum*, a. 1. part. paſſ. n. g.

Ἐξεργασια, ας, ἡ, elaboratio, abſolutio; (2) Figura rhetorica quâ phraſes idem ſignificantes eleganter conjunguntur.

Ἐξεργασμενος, *factus*, perf. part. paſſ.

Ἐξεργαϛικὸς, ὴ, ὸν, rebus agendis efficax in agendo.

Ἐξερέεινε, 3. ſing. imperf. act. *Ion.* pro ἐξηρέεινε, ab

Ἐξερεείνω, perquiro, interrogo.

Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.

Ἐξερείπω, everto, proſterno. Ἀυχένας ἐξεριπόντες, Heſiod. Ἀσπ. 174.

Ἐξέρεισις, ἡ, collocatio, *Ern.*

Ἐξερείψαι, *proſtraverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act.

Ἐξερέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξηρέοντο, ab ἐξερέομαι.

Ἐξέρευγμα, ατος, τὸ, id, quod ructu ejectum eſt; (2) oſtium fluminis. Ab

Ἐξερεύγω, & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo; (2) de fluminibus, qui ſe effundunt in mare; f. ἐξερεύξομαι, a. 2. ἐξήρυγον. Ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων, Lycurg. 474. Ἐξερεύγονται ϖοτὰ, id. 725.

Ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor, 1 Pet. 1, 10. Hinc

Ἐξερεύνησις, ἡ, perſcrutatio, inveſtigatio.

Ἐξερευνητὴς, ȣ̃, ὁ, perſcrutator, indagator.

Ἐξερευνητικὸς, ὴ, ὸν, ad inveſtigandum acutus.

Ἐξέρευξις, εως, ἡ, eructatio. Ab ἐξερεύγω.

Ἐξερέω, ῶ, eloquar, dicam, nempe per διάλυσιν ab ἐξερῶ; ἐξερέω, & ἐξερέομαι, perquiro.

Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, vaſto. Τὰς ἐξερημωμένας ϖόλεις κατοικίζειν, Plat.

Ἐξεριθεύομαι, fautores et adjutores mihi comparo, *Ern.*

Ἐξερινάζω, caprifico.

Ἐξεριϛὴς, ȣ̃, ὁ, litigator, contentioſus.

Ἐξεριπόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἐξερείπω.

Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.

Ἐξέρομαι, interrogo; unde ἐξείρετο ϗ ἐξήρετο, apud Homer. Ex ἐξ, & ἐρέω, *dico*.

Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo, ἐξέρπω, idem.

Ἐξεῤῥάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἐκρήσσω.

Ἐξεῤῥω. Hinc, ἔξεῤῥε, abi in malam rem.

Ἐξέῤῥωσις, ἡ, pro ἐξέῤῥευσις, effluxio, evacuatio.

Ἐξερυθριάω, rubeſio.

Ἐξέρυθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè ruber.

Ἐξέρυση, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐξερύω.

Ἐξερύσασκε, *Ion.* pro ἐξέρυσε.

Ἐξερύω, f. ύσω, extraho. Χείμαρον ἐξερύσας, Heſiod. Ἔργ. 624.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. Ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, Joann. 8, 9.

Ἐξερωτάω, interrogo.

Ἔξεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ξέω, *rado*.

Ἐξεσθίω, exedo, erodo.

Ἐξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab

Ἐξίημι, *ablego*.

Ἔξεσις, εως, ἡ, expulſio. Ab eod.

Ἐξεσκληκα, perf. ind. act. v. ἐκσκλέω.

Ἐξέσμων, *extergebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐξέσμαον, à verbo ἐκσμάω.

Ἐξέσπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐκσπάω.

Ἐξέσσυτο, *eruperat*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. per *Metath.* pro ἐξεσέσυτο, ab ἐκσύω, vel ἐκσεύω.

Ἐξέϛαι, *licebit*, f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξέσεται, à verbo imperſon. ἔξεϛι.

Ἐξέϛην, a. 2. ind. act. v. ἐξίϛημι.

Ἔξεϛι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. (tota dictio hæc eſt, ἐκποδὼν ἐϛι, via plana aperta eſt, obſtantibus amotis, *Ern.*)

Ἐξέϛραμμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐκϛρέφω.

Ἐξεϛραμμένως, *Adv.* è tranſverſo; (2) more eorum, quæ inverſa ſunt. Ab ἐξεϛραμμένος, quod eſt ab ἐκϛρέφω.

Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perſcrutor, exploro, probo, experimentum facio; (2) quæſtionem habeo per tormenta; (3) æſtimo; (4) comparo, contendo; (5) recenſeo, enumero; (6) adnumero; (7) *in paſſ. dicitur de eo imprimis*, qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, ſpectatus; (8) adeſſe, præſto eſſe, coram ſeſe exhibere, *Ern.* Πάσας δ' εἰδέας (τȣ̃ εὖ λεγεῖν) ἐξήτασεν, Ariſtoph. Θεσμ. 444. Ἐξετάσατε ϖερὶ τȣ̃ ϖαιδίȣ, Mat. 2, 8.

Ἐξέταμον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐκτέμνω.

Ἐξετανύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐκτανύω.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξετάζω.

Ἐξετάσατε, *exquirite*, 2. pl. a. 1. imperat. act.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio, examen; (2) quæſtio, criminis inquiſitio; (3) comparatio; (4) exploratio; (5) recenſio, luſtratio; (6) ſpecimen & documentum induſtriæ.

Ἐξετασμος, ȣ̃, ὁ, inquiſitio; (2) diſcuſſio.

Ἐξεταϛὴς, ȣ̃, ὁ, examinator, inquiſitor.

Ἐξεταϛικὸς, ὴ, ὸν, qui multus eſt in indagatione veritatis, vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus. Ab eod.

Ἐξεταϛικῶς, *Adv.* accuratè, exquiſitè.

Ἐξέτεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω.

Ἐξετέλειον, *perfecerunt*, 3. plur. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐξετέλεον, à verbo ἐκτελέω.

Ἐξετελέσθην, *perfectus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐξετέλεσσε, *perfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐξετέλεσε.

Ἐξετεροτροπέω, ῶ, f. ήσω, degenero.

Ἐξέτης, ȣ, ὁ, ſexennis. Ex ἐξ, & ἔτος.

Ἐξέτι, *Adv.* ab illo tempore, jam inde.

Ἐξέτις, ιδος, ſex annos nata.

Ἐξετμήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκτέμνω.

Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ἐκτρέπομαι.

Ἐξέτρωση, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω.

Ἐξετύφλου, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐκτυφλόω.

Ἐξευθύνω, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei geſtæ.

Ἐξευκρινέω, diligenter conſidero, vel explico.

Ἐξευλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo.

Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo.

Ἐξευμενίζω, fut. ίσω, propitium reddo, placo.

Ἐξευνουχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.

Ἐξευπορέω, ῶ, f. ήσω, ſuppetit mihi; (2) ſuggero, ſuppedito; (3) conſequor, comparo mihi. Ταῦτα δὲ πάντα δύναται πᾶσιν ἐπικουρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν, Plat.

Ἐξευρεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐξευρίσκω.

Ἐξευρηκότων, gen. pl. perf. part. act.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, ſolers inventum.

Ἐξεύρησις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab

Ἐξευρίσκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminiſcor; (2) comperio, reperio. Νή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτὲ, pariat. Soph. Trach. 25. Πῶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; Ariſtoph. Eq. 145. Τοῦτ', ὦ 'γάθ' ἐξεύρητο ϗ σοφώτατα, id. Av. 1149.

Ἐξευριτικὸς, ἡ, ὸν, ſolers, ad inveniendum acutus.

Ἐξευροντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἐξευτελίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tanquam εὐτελές; (2) tenue reddo, facio. Hinc

Ἐξευτελισμὸς, ὁ, contemptio, ut cum oratione aliquid minuimus.

Ἐξευτερπίζω, f. ίσω, paro, apparo, inſtruo.

Ἐξεύχομαι, glorior.

Ἐξεφαάνθην, a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐξεφάνθην.

Ἐξέφαναν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐξεφάνησαν, ab ἐκφαίνω.

Ἐξέφερον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐκφέρω.

Ἐξέφηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem exceſſit.

Ἐξεφίημι, injicio, immitto; ἐξεφίεμαι, mando.

Ἐξεφρείομεν, 1. pl. præſ. ind. act. v. ἐκφρείω pro ἐκφέρω.

Ἐξεχέβρογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἐξέχω, & βρόγχος.

Ἐξεχέγλουτος, ὁ ϗ ἡ, habens prominentes nates.

Ἐξέχεεν, *effundebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· à verbo ἐκχέω.

Ἐξεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, eminens, prominens.

Ἐξέχρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐκχράω.

Ἐξεχύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκχύω.

Ἐξέχω, emineo, exſto. Πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, Dem.

Ἐξεψυξα, a. 1. ind. act. v. ἐκψύχω.

Ἐξέψω, excoquo.

Ἐξέωσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔξωσαν, à verbo ἐξωθέω.

Ἔξηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem exceſſit, jam grandis & adultus. Ex ἐξ, & ἥβα.

Ἐξήγαγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐξάγω.

Ἐξηγγειλα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγγέλλω.

Ἐξήγειρα, a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Ἐξηγείσθω, *dux eſto*, 3. ſing. imperat. med. *contr.* pro ἐξηγεέσθω, ab ἐξηγέομαι.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, dux ſum, præſum, viam monſtro; (2) expono, explico, interpretor, *impr.* res ſacras, leges; (3) cenſeo, diſſero; (4) adminiſtro; (5) educo, diduco; (6) perficio. Χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, Soph. Oed. Col. 1515.

Ἐξηγερθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐξεγείρω.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, explicatio, enarratio. Ab ἐξηγέομαι.

Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, dux in re aliquâ; (2) ſequeſter, tranſactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magnus; (5) prudens, juris pontificii & ſacrorum interpres, omninoque juris divini & humani, qui conſulitur de iſtis rebus. Ab eod. Hinc

Ἐξηγητικὸς, ἡ, ὸν, interpretandi, narrandi peritus, ad narrandum & interpretandum pertinens. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales.

Ἐξηγόρασα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγοράζω.

Ἐξηγορία, ἡ, prædicatio accepti beneficii.

Ἐξηγούμενος, præſ. part. med. v. ἐξηγέομαι.

Ἐξήεσαν, *egreſſi erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἐξήεισαν, à verbo ἔξειμι.

Ἐξήκειν, *exire*, præſ. inf. act. verbi ἐξήκω.

Ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta. Ab ἕξ.

Ἑξηκονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſexagenarius. Ex ἑξήκοντα, & ἔτος, *annus.*

Ἑξηκοντάκις, ſexagies.

Ἑξηκονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta quinque.

Ἑξηκοντάπηχυς, ὁ ϗ ἡ, ſexaginta cubitos æquans.

Ἑξηκονταστάδιος, ον, ſexaginta ſtudia explens.

Ἑξηκοντατέσσαρες, οἱ ϗ αἱ, ſexaginta quatuor.

Ἑξηκοντατούτης, ες, ſexaginta annos natus.

Ἑξηκοσταῖος, qui ſexageſimo die venit, agit aliquid.

Ἑξηκοστὸς, ἡ, ὸν, ſexageſimus. Ab ἕξ, *ſex.*

Ἐξηκριβωμένως, *Adv.* diligentiſſimè, ad amuſſim. Ex ἐξ, & ἀκριβόω.

Ἐξήκω, diſcedo; (2) prætereo; (3) egreſſus ſum; (4) de vino vappeſcente.

Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐξελαύνω.

Ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exſilio.*

Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐξήλειψεν, *delevit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· ab ἐξαλείφω.

Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. ἐξέρχομαι.

Ἐξῆλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐξήλυθον.

Ἐξηλιάζω, f. άσω, ſoli expono; (2) ſuſpendo ſub dio. Ex ἐξ, & ἥλιος.

Ἐξηλίασα, a. 1. ind. act. v. ἐξηλιάζω.

Ἐξηλλαγμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐξαλλάττω.

Ἐξηλλάγμένως, perverſè, abhorrenti modo.

Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἑξῆμαρ, *Adv.* per ſex dies.

Ἐξημαρτημένως, *Adv.* falsò, doloſè, perperam. Ab ἐξαμαρτάνω, *pecco.*

Ἐξημερόω, ῶ, manſuefacio, cicuro. Hinc

Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio.

Ἐξήμεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐξεμέω.

Ἐξημοιβὸς, ἡ, ὸν, permutatorius. Ab ἐξαμείβω.

Ἐξήνεγκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.

Ἐξήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, effrenis. Ex ἐξ, & ἡνία.

Ἐξήπαφε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐξαπάφω.

Ἐξηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, circumvenio.

Ἐξηπειρόω, aggerendâ terrâ continens ſolum facio.

Ἐξηπιαλόω, febri laboro, quæ ἠπίαλος dicitur.

Ἐξήπλωτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἐξαπλόω.

Ἐξῆρα, *ſuſtuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω.

Ἐξήραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi ξηραίνω.

Ἐξήρανα, *areſeci*, aor. 1. ind. act.

Ἐξηράνθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐξῆρες, 2. ſing. imperf. ind. act. v. ἐξαίρω.

Ἐξήρετο, 3. ſing. imperfect. ind. med. verbi ἐξέρομαι.

Ἐξηρεύνησα, a. 1. ind. act. v. ἐξερευνάω.

Ἑξήρης, έος, ἡ, ſc. ναῦς, navis ſex ordinum, hexeres. Ex ἕξ, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἐξηρτισμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξαρτίζω.

Ἐξηρτυμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτύω.

Ἐξῆρχον, *incipiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐξάρχω.

Ἐξηρώησε, *cum impetu latus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξερωέω.

ἘΞΗ͂Σ, *Adv.* deinceps, conſequenter, ordine, ſerie perpetuâ, (ab inuſ. ἐξὴ, ſeries, ordo, *Ern.*)

Ἐξήταξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, à verbo ἐξετάζω, *examino.* Unde

Ἐξητασμένως, *Adv.* accuratè, diligenter, conſideratè.

Ἐξητριάζω, f. άσω, ſumendum hinc eſſe, ἐξητριασμενον, quod Galeno apud Hippocratem eſt τὸ διὰ ἠτρίου, i. e. λεπτοῦ ὑφάσματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ, & ἤτριον, *linteum.*

Ἐξηττάομαι, ῶμαι, vincor.

Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, 1 Theſſ. 1, 8.

Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, ſano.

Ἐξιδιάζομαι, fut. άσομαι, mihi vindico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi concilio Ex ἐξ, & ἴδιος. Hinc

Ἐξιδιασμὸς, ου, ὁ, uſurpatio, vindicatio.

Ἐξίδιον, τὸ, habitus parvus, Dim.

Ἐξιδιόομαι, οῦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιώσω, 2. ſing. a. 1. med. peculiarem tibi feciſti, & privatim familiarem.

Ἐξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipo, vindico.

Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, uſurpatio, vindicatio.

Ἐξιδίω, f. ίσω, exſudo; (2) alvum exonero.

Ἐξιδρόω, ῶ, fut. ώσω, idem.

Ἐξιδρύω, depono, colloco.

Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, dedico.

Ἐξίειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐξιέναι. Ab

Ἐξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. Hinc ἐξέμεν, emittere, *Poëticè*; ἐξιᾶσιν, emittunt.

Ἐξιθύνω, rego, dirigo. Ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει, Il. 15, 410.

Ἐξικέσθαιν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐξικέσθην, ab ἐξικνέομαι.

Ἐξίκετ' pro ἐξίκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med.

Ἐξικετεύω, f. εύσω, ſupplico; (2) ſupplicando flecto, perſuadeo.

Ἐξικμάζω, f. άσω, exſicco, arefacio, exſugo; (2) excoquo; (3) exhalo.

Ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio; (2) aſſequor, v. gr. oculis, mente; (3) exſequor, perficio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θῶκους, Il. 8, 439.

Ἐξικόμην, *perveni*, a. 2. indicat. med.

Ἐξίκω, evenio.

Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.

Ἐξίλασις, εως ἡ, placatio. Ab ἐξιλάομαι.

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen. Ab eod.

Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, placatio, expiatio.

Ἐξιλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐξιλάσκομαι.

Ἐξιλαστήριος, ον, vim placandi habens, unde τὰ ἐξιλαστήρια, piacula iræ divinæ.

Ἐξιλεόομαι, οῦμαι, propitio, placo.

Ἐξιλέωμα, τὸ, (non ἐξιλέωσμα) placamen.

Ἐξίλλειν, evolvere; (2) ejicere, arcere; (3) interficere.

Ἐξίμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐξιέναι.

Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, *inpr.* bilem, unde ἐξινωμένος, purgatus. Ab ἶνες.

Ἐξιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἔξειμι.

Ἐξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo.

Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo evehor, equo exeo.

Ἕξιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex equis junctus, *Epith.* currûs.

Ἐξίπταμαι, evolo.

Ἐξιπωτικὸς, ἡ, ὸν, exprimendi vi, item extrahendi & expurgandi præditus. Ab ἐξιπόω.

Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio conſtans corporis vel animi. Ab ἔχω.

Ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo.

Ἐξίσης, *Adv.* æqualiter, perinde, (*Sub.* μοίρας.) Ex ἐξ, & ἴσος.

Ἐξίσου, *Adv.* idem, (*Sub.* μέτρου.)

Ἐξισονομέω, parem portionem capio, par ſum aliis, unde ὁ ἐξισονομῶν, dicitur de filio γνησίῳ.

Ἔξισος, ον, æqualis, par.

Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas ſeu exæquatio honorum. Ex ἐξ, & ἰσότιμος.

Ἐξισοῦσθαι, *adæquari*, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, Ariſt. Ran. 706.

Ἐξιστάνω, vel ἐξιστάω, vel

Ἐξίσταμαι, abſiſto, deſiſto, cedo; (2) degenero, exoleſco; (3) paveſco, ſtupeo. Ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, Mat. 12, 23.

Ἐξίσταντο, 3. pl. imperf. paſſ. v.

Ἐξίστημι, de ſtatu demoveo; (2) de ſtatu mentis dejicio, mente alieno, ſtupefacio; (3) deſciſcere vel degenerare facio, immuto, corrumpo

rumpo; (4) aor. 2. & *med.* iſta omnia paſſivè ſignificantur; & præterea cedo, decedo, digredior, abſtineo, degenero, &c. ἐξέστη, è turbâ ſeceſſit, *item* à reip. adminiſtatione ad privatam vitam ſe contulit, *Ern.*)

Ἐξιστορεῖν, exquirere, ſciſcitari. Ἐξιστορῆσαι ὁδὸν βουλευμάτων, Eur. Hec. 733.

Ἐξίσχιος, ον, cui coxa eminent; (2) omninò membrum, cujus articulus vel nodus eminentior eſt.

Ἐξισχύσητε, *valeatis*, 2. pl. a. 1. conj. act. verbi

Ἐξισχύω, f. ύσω, poſſum, valeo, Epheſ. 3, 14.

Ἐξίσχω, emineo, promineo; (2) porrigo.

Ἐξίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.

Ἐξισωτὴς, οῦ, ὁ, exæquator; (2) peræquator, in Jure vet. dicitur, expendens cenſus & æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, evanidus, evaneſcens, exoleſcens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus eſt. Ab ἔξειμὶ, *exeo.* Unde

Ἐξιτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad diſceſſum pertinens.

Ἐξίτης, ου, ὁ, ſenarius, de jactu in talis, qui & Cous dicitur. Ab ἕξ.

Ἐξιτητέον, exeundum eſt.

Ἐξιτὸν, exeundum. Ab ἔξειμι.

Ἐξιχνευτής, οῦ, ὁ, inveſtigator, ſpeculator.

Ἐξιχνεύω, f. εύσω, idem quod ſimplex.

Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem. Hinc

Ἐξιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, inveſtigatio, indagatio.

Ἐξιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, inveſtigo.

Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, pus vel ſaniem exprimo. Ex ἐξ, & ἰχώρ.

Ἐξογκέω, ῶ, idem quod

Ἐξογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ, Eur. Or. 386. Hinc

Ἐξόγκωμα, τος, τὸ, tumor.

Ἐξόγκωσις, ἡ, idem.

Ἐξοδεύω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vitâ.

Ἐξοδεία, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.

Ἐξοδέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἐξοδεύω; (2) vendo.

Ἐξοδία, ας, ἡ, egreſſio, expeditio: Hinc

Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Hinc

Ἐξοδίασις, εως, ἡ, ipſa actio expendendi ſeu impendendi.

Ἐξοδικὸς, ἡ, ὸν, ad exitum pertinens:

Ἐξοδικῶς, *Adv.* obiter, per digreſſionem.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, exodium, ſive carmen, quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) feſtum in Vet. Teſtamento quod celebrabatur in memoriam exitûs ex Ægypto:

Ἐξόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐξοδικός.

Ἐξοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, proficiſcor ex aliquo loco, exeo foràs, egredior.

Ἐξοδος, ου, ἡ, exitus de viâ; (2) egreſſio; (3) expeditio militaris; (4) excurſio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena, quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impenſæ.

Ἐξοδυνάω, torqueo.

Ἐξόζω, oleo, redoleo.

Ἐξοίγω, f. ξω, aperio.

Ἐξοιδαίνω, idem quod

Ἐξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumeſco. Hinc

Ἐξοιδίσκω, tumefacio.

Ἐξοικειόω, ῶ, & ἐξοικειόομαι, οῦμαι, concilio, amicè conjungo, familiarem & amicum reddo. Ex

Ἐξοικέω, ῶ, fut. ήσω, domicilio & ſedibus meis exeo, emigro. Ab ἔξοικος. Hinc

Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio.

Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. *Soph.*

Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & ejicio; (2) expello; & (3) *in Paſſ.* migro, emigro. Καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν, Eur. Hec. 876. Φροῦδοι γὰρ εἰσιν (οἱ Θεοὶ) ἐξῳκισμένοι, Ariſt. Pace, 197. Hinc

Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulſio ſeu ejectio è domo; (2) expulſio ex quocumque loco.

Ἐξοικισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐξοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, ſimpliciter, munio v. gr. viam.

Ἐξοικοδόμησις, ἡ, exædificatio.

Ἔξοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, è domo ſuâ ejectus, exſul; (2) qui è domo ſuâ migravit.

Ἐξοιμώζω, f. ώσω, ejulo, in ejulatus erumpo.

Ἐξοίνησις, ἡ, ebrietas è vino.

Ἐξοινία, ἡ, idem.

Ἔξοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vineum ſaporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius.

Ἐξοινόω, vino inebrio.

Ἔξοισις, ἡ, divulgatio. Ab ἐκφέρω.

Ἐξοίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.

Ἐξοιστράω, ῶ, œſtro exagitor, furore perculſus ſum, furo.

Ἐξοιστρέω, ῶ, demento, & *Activè*, œſtro exagito, unde *Paſſ.* ἐξοιστροῦμαι, œſtro exagitor.

Ἐξοιχνεῦσιν, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐξοιχνοῦσιν, ab

Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.

Ἐξοίχομαι, idem. Ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, Il. 6, 379.

Ἐξοιωνίζομαι, ominor.

Ἐξοκέλλω, a. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto alium à portu, à recta viâ, *dicitur & tropicè in partem malam* incido, ſc. in aliquod vitium, malum.

Ἐξολέσειε, *perdat*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξολέσαι, ab ἐξόλλυμι.

Ἐξολέσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ἐξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno.

Ἐξολισθαίνω, &

Ἐξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio; (2) delabor, prolabor, incido. Ἐξολισθαίνειν τὰς διαβολὰς, Ariſtoph. Eq. 489. Πῶς ἐξολισθεῖν πληνὸς ὢν δυνήσεται; id. Pace, 141. Ὡς μή ποτ' ἐξολισθῃ ἡμᾶς ὁ κίνδυνος, animo excidat, id. Conc. 286.

Ἐξολκὴ, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.

Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολεσω, prorſus everto, omninò perdo, f. 2. ἐξολῶ; in inf. ἐξολεῖν, Perf. ἐξολώλεκα, part. ἐξολωλεκως, a. 1. opt. ἐξολέσεια. Εἰθέ με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ τὸν βαρβαρον ἐξολέσειεν, Ariſtoph. Θεσμ. 1060.

Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, pernicies, excidium.

Ἐξολοθρευτὴς, οῦ, ὁ, vaſtator, deletor.

Ἐξολοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, pernicioſus. Ab

Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, diſperdo, funditùs perdo; Ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ, Act. 3, 23. Ex ἐξ, & ὄλεθρος.

Ἐξολολύζω, fut. υξω, exululo.

Ἐξολόλυξα, *ululavi*, a. 1. ind. act.

Ἐξομολίζω, fut. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo.

Ἐξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tamquam pluviam.

Ἐξομβρίζω, f. ίσω, id. Ab eod.

Ἐξομήρευσις, εως, ἡ, poſtulatio obſidum vel obſtrictio alicujus per obſides. Ab

Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obſides poſco, acceptis obſidibus alicujus fidem obſtringo; (2) obſidibus datis emereor & adſequor.

Ἐξομιλέω, ῶ, conſuetudinem habeo; (2) conſuetudine, ſermonibus mihi concilio.

Ἐξόμιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus, abhorrens à conſuetudine. Ex ἐξ, & ὅμιλος.

Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, viſum reſtituo; (2) oculos effodio; (3) ſordes ex oculis abſtergo. Ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ ἐξωμμάτωται, Ariſtoph. Plut. 364. Ex ὄμμα.

Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, eliſio oculorum; (2) abſterſio ſordium, quæ in oculis ſunt. A præc.

Ἐξόμνυμι, & ἐξόμνυμαι, abjuro, ejuro, teſtimonium. Hinc ἐξομόσασθαι, a. 2. ἐξομόσαιο, ἐξομοῦμαι, f. 2.

Ἐξομόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo.

Ἐξομοιόω, ῶ, ſimilem efficio, adſimilo. Hinc

Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, quâ ſimulacrum alicujus exprimitur.

Ἐξομολογέω, ῶ, & ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor; (2) ſpondeo, polliceor. Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν ἔθνεσι, Rom. 15, 9.

Ἐξομολογήσηται, 3. ſing. a. 1. conj. med.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confeſſio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio.

Ἐξομόργνυμι, & ἐξομόργνυμαι, imprimo, exprimo; (2) abſtergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξεται, ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόρξατο.

Ἐξόμορξις, εως, ἡ, impreſſio, expreſſio.

Ἐξόμφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui prominet ſeu procidit umbilicus. Ex ἐξ, & ὀμφαλός.

Ἐξὸν, *cum liceat*, præſ. part. n. g. v. ἔξεστι.

Ἐξονειδιζω, f. ίσω, probris inceſſo, irrideo.

Ἐξονειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, irriſio. A præc.

Ἐξονειδιστικὸς, ἡ, ὸν, ad irridendum pronus, irriſor; (2) ad irridendum pertinens.

Ἐξονειρωγμὸς, οῦ, ὁ, ſeminis in ſomno emiſſio.

Ἐξονειρωτικὸς, ἡ, ὸν, cui ſemen per ſomnium effluit. Ab

Ἐξονειρόω, idem quod

Ἐξονειρώττω, f. ξω, ſemen in ſomno emitto.

Εξονομάζω, f. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio.

Ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; ἐξονομήνῃς, 2. ſing. a. 1. conj.

Ἐξονομακλήδην, *Adv.* nominatim.

Ἐξονυχίζω, fut. ίσω, ungues exſcindo ſeu eximo; (2) ungues præcido, ſeu reſeco; (3) exarmo; (4) exquiſitè expendo, & ad unguem exigo. Ex ἐξ, & ὄνυξ.

Ἐξοξύνω, fut. υνῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξύνομαι, *aceſco.*

Ἐξοπάζω, præbeo, largior.

Ἐξοπίζω, ſuccum exprimo. Ab ὀπὸς.

Ἐξόπιθεν, *Poet.* pro Ἐξόπισθεν, *Adv.* à tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, poſterior.

Ἐξοπίσω, *Adv.* retrò; (2) in poſtremum, poſtea.

Ἐξοπλίζω, armo; (2) exarmo. Ἐξωπλισμένη σφύρα, App.

Ἐξοπλισία, ας, ἡ, armatura; (2) exercitatio militaris, decurſio; (3) procinctus.

Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξοπλισμὸς, ου, ὁ, armatura, ut *ſimp.*

Ἐξοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, armatus; (2) nudus ab armis; (3) carens præſidio militari.

Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, excoquo, aſſo.

Ἐξοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaſſatus, aſſus.

Ἐξοράω, perſpicio.

Ἐξοργιάζω, ad ſacra ſuſcipienda præparo, expiando, &c. Ἱεροῖς τοῖς ἐξοργιάζουσιν τὴν ψυχὴν χρῶνται, Ariſtot.

Ἐξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.

Ἐξορθιάζω, ſublatâ voce clamo.

Ἐξόρθιος, rectus, erectus, ap. *Sch. Arati.*

Ἔξορθος, idem.

Ἐξορθόω, ῶ, erigo; (2) inſtauro, corrigo. Τὸν σὸν ἐξόρθου βίον, Soph. Ant. 83.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exſilium.

Ἐξορίζω, extermino, exſilio mulcto. Ab

Ἐξόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui extra terminos eſt; (2) exſul. Ex ἐξ, & ὅρος, *terminus.*

Ἐξορισμος, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.

Ἐξοριστικὸς, ἡ, ὸν, exterminatorius.

Ἐξόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, extorris, exſul. Ab eod.

Ἐξορκέω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.

Ἐξορκίζω, f. ίσω, adjuro. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Matt. 26, 63.

Ἐξορκισμὸς, οῦ, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.

Ἐξορκιστὴς, ου, ὁ, exorciſta, adjurator.

Ἐξορκιῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξορκίσω.

Ἔξορκος, ου, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.

Ἐξορκοῦν, præſ. inf. act. pro ἐξορκόειν. Ab

Ἐξορκόω, ῶ, jurejurando obſtringo. Hinc

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo, *in paſſ. & med.* erumpo, proficiſcor, egredior; quo ſenſu & in act. *reperitur.* Ἐξορμᾷν ναῦν, Thuc. οἴκοθεν, Xen. Πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾷν πόδα, Ariſtoph. Θεσμ. 666.

Ἑξορμέω, ῶ, f. ήσω, è ſtatione navium diſcedo, enavigo, ſolvo.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio; (2) incitatio; cohortatio.

Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμέω; (2) è portu educo navem; (3) ſede ſuâ moveo, *in paſſ.* luxari.

Ἐξορμιστὸς, ὁ καὶ ἡ, piſcis; al. *μύρος*, *Ern.*

Ἔξορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui è ſtatione ſolvit.

Ἐξοροθύνω, concito, incito.

Ἔξορος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſul, exterminatus.

Ἐξόροφος, ον, ſex tabulata habens.

Ἐξορούω, exſilio, proſilio. Πάρις δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν, Il. 3, 325.

Ἐξορρίζω, ſerum lactis excolo, ſerum è caſeo exprimo. Ex ἐξ, & ὀρρός.

Ἐξορροῦμαι, in ſerum vertor.

Ἐξόρυξις, ἡ, effoſſio. Ab

Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio; (2) perfodio. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες, Gal. 4, 15.

Ἐξορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, exſulto; (2) illudo; (3) enuntio, prodo arcana; (4) deſciſco, aberro v. gr. à veritate.

Ἐξορῶ, excito. Unde ἐξῶρτο, apud Apollon.

Ἐξόσδεις, *oles*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐξόζεις, à verbo ἐξόζω.

Ἐξοσιόω, ῶ, ſanctum reddo; (2) expio.

Ἐξοστίζω, fut. ίσω, exoſſo, oſſa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ, & ὀστέον, *os.*

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, teſtularum ſuffragiis in exſilium mitto; (2) in exſilium quocumque modo ejicio; (3) rejicio. Hinc

Ἐξοστρακισμὸς, οῦ, ὁ, exoſtraciſmus, relegatio, quæ per teſtarum ſuffragia fiebat; (2) exſilium. Ab ὄστρακον.

Ἐξόστωσις, ἡ, oſſis prominentia, *impr.* circa tempora, qu. ab ἐξοστόω.

Ἐξότε, *Adv.* ex quo tempore.

Ἐξότου, *Adv.* idem. Pro ἐξ οὗτινος.

Ἐξοτρύνω, exhortor, exſtimulo.

Ἐξουδενέω, nihil facio, contemno.

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, comtemptus. A præc.

Ἐξουδενητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Ἐξουδενοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro ἐξουδενόοντας, ab

Ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, ſperno. Ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἑαυτῆς, 2. Sam. 6, 16. Ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ, Marc. 9, 12. Hinc

Ἐξουδένωμα, τὸ, contemptus, abjectio.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adſpernor. Σοφίαν καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσι, Prov. 1, 7. Λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ἀφ ὑμῶν, Act. 4, 11. Hinc

Ἐξουθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.

Ἐξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ, & οὐθεὶς, *nullus.*

Ἐξούλη, ejectio. Ἐξούλης δίκη, nomen actionis, adverſus eos, qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto, unde vi dejectus ſis; (3) adverſus eos qui judicatum non ſolvunt. Ab ἐξίλλω.

Ἔξουρα, in anguſtum coacta. Ab οὖρος.

Ἐξουραγία, ἡ, extremum agmen.

Ἐξουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urinà ejicio, in urinâ excerno.

Ἐξουρίας, *Adv.* ſecundis ventis, feliciter, ſubintell. πλεύσεως. Ex οὐρία, *ventus ſecundus.*

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) poteſtas, jus; (4) magiſtratus, facultas. Ab ἔξεστι, *licet.* Hinc

Ἐξουσιάζω, f. άσω, poteſtatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, 1 Cor. 7, 4. ἐξουσιασθήσομαι, 6, 12.

Ἐξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus. A præc.

Ἐξουσιαστικὸς, ή, όν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ ſe ferens. Ab eod.

Ἐξουσιαστικῶς, *Adv.* cum poteſtate, imperioſè; (2) licenter; ἐξουσιαστικώτερον, licentiùs.

Ἐξοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyſſ. 15, 18, ἐξαφέλλεν ἔεδνα.

Ἐξόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oculis eſt prominentibus, cui oculi extant; (2) conſpicuus, manifeſtus.

Ἐξοφρύομαι, οῦμαι, ſupercilium tollo, unde ἐξωφρυωμένος, ſupercilioſus.

Ἔξοχα, *Adv.* excellenter, ſupra modum. Ab ἔξοχος.

Ἐξοχετεία, emiſſarium; (2) emiſſio, deductio aquæ per foſſam, canalem, &c.

Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, ſive excreſcentia in corpore; (3) excellentia, præſtantia. Ab ἐξέχω, *emineo.*

Ἔξοχον, *Adv.* excellenter, eximiè. Ab

Ἔξοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, eminens, præeminens; (2) excellens, præſtans. Ab ἐξέχω.

Ἐξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Ἐξόχως, *Adv.* excellenter, eximiè.

Ἐξυβρίζω, fut. ίσω, injuriam facio per inſolentiam; (2) præ inſolentiâ omne jus & fas contemno, fœdera violo, abutor poteſtate, &c. (3) inſolenter me gero; (4) extra alveum erumpo, *de flumine*; (5) nimiâ ſoli ubertate laſcivio. Ἐξυβρίσαι εὐτυχοῦνται, Xen. εἴς τινα, Luc. Hinc

Ἐξύβρισις, εως, ἡ, inſolentia in quocunque genere; (2) luxuria ſegetum.

Ἐξυγιάζω, et

Ἐξυγιαίνω, ſano, ſanitati reſtituo.

Ἐξυγραίνω, madefacio. Unde ἐξυγρανθεὶς, madefactus, & ἐξυγρασμένος.

Ἔξυγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, prorſus humidus ſeu aquoſus.

Ἐξυδαρόω, ῶ, f. ώσω, in aquam converto, reſolvo. Ex ἐξ, & ὕδωρ.

Ἐξυδατόω, ῶ, idem. Unde Paſſ. ἐξυδατοῦται, acquieſcit. Hinc

Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in ſubſtantiam aqueam converſio.

Ἐξυδρίας, ου, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.

Ἐξυδρωπιάω, ῶ, hydrope corripior.

Ἐξυλακτέω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον, Lycurg. 764.

Ἐξυμενίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ, & ὑμήν. Hinc

Ἐξυμενιστὴρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in diſſectione membranæ ſeparantur.

Ἐξυμνέω, ῶ, hymnis proſequor, celebro.

Ἐξυνῆκα, *intellexi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro συνῆκα, à συνίημι.

Ἐξυπαλύξαι, effugere, vitare.

Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio.

Ἐξυπειπεῖν, monere, jubere.

Ἐξύπερθε, *Adv.* ſuprà, ſupernè.

Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετέομαι, οῦμαι, miniſtro, inſervio, obedio.

Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio. Πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, Joann. 11, 11.

Ἐξυπνιστὴς, οῦ, ὁ, qui è ſomno excitat. Ab

Ἔξυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui è ſomno evigilavit, expergefactus.

Ἐξυπτιάζω, fut. άσω, idem quod ſimplex ſupinus ſum, ſupinor; (2) negligens ſum. Ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν Δίς τ' ἐν τελευτῇ τ' οὔνομ' ἐνδατούμενος, Æſchyl. contra Theb. 583. ubi Scholiaſt. ἐξυπτιάζων, ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν. Ἐνδατούμενος—Εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα.

Ἐξύρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ξυράω.

Ἐξύρημαι, *raſus ſum*, perfect. ind. paſſ.

Ἐξύρησαν, *raſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo abſolvo; (2) compono, ſtruo. Unde a. 1. ἐξύφηνα, in Conj. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι. Hinc

Ἐξύφασμα, τὸ, tela.

Ἐξύφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξύφανα, ab ἐξυφαίνω.

Ἐξυφηγέομαι, duco, præeo.

Ἔξω, *Adv.* foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) abſque, ſine. Hinc ἔξω, ſc. ὤν, externus, peregrinus, item *Compar.* ἐξώτερος, exterior, & ἐξώτατος, *extimus.*

Ἕξω, *habebo*, fut. 1. indic. act. verbi ἔχω.

Ἐξῴδηκα, perf. ind. act. v. ἐξοιδέω.

Ἔξωθεν, *Adv.* extrinſecùs, ab externo; (2) extra, externus, foris. Ab ἔξω.

Ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio; (2) è cœtu hominum exturbo; (3) ſedibus expello & extermino; (4) etiam impello; (5) porrigo v. gr. manum, *Ern.* Unde ἐξέωσα, a. 1. & ἔξωσα, inf. ἐξῶσαι, a. 1. Paſſ. ἐξωσθῆναι. Ὥς μ' ἐξέωσε, κἀπεσύλησεν πάτρας, Soph. Oed. Col. 1325. Μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν exprimere, Id. 1132. Ἐξῶσαι τὸ πλοῖον εἰς κόλπον, Act. 27, 39. Hinc

Ἐξώθησις, εως, ἡ, expulſio, ejectio.

Ἐξωκεανισθῆναι, in oceanum egredior. Hinc

Ἐξωκεανισμὸς, οῦ, ὁ, egreſſio in oceanum.

Ἐξώκισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοικίζω.

Ἐξώκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui foris cubat, emanſor; (2) exocœtus, piſcis quidam. A κοίτη.

Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies. Ab

Ἐξώλης, εος, ὁ καὶ ἡ, perditus, deploratus; (2) pernicioſus; (3) interitu dignus; (4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι.

Ἐξωλέκειν, pluſq. perf. ind. act. v. ἐξόλλυμι.

Ἐξώλισθον, a. 2. ind. act. v. ἐξολισθέω.

Ἐξωμίας, ου, ὁ, qui humerum è pallio, veſte exſertum habet. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuperhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.

Ἐξωμιδοποιΐα, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab

Ἐξωμιδοποιός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, exomidum confector. Ex ἐξωμίς, & ποιέω, *facio.*

Ἐξωμίζω, f. ίσω, humero tenus nudo. Ὁμῶς χειροτονητέον, ἐξομισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα, Ariſtoph. Conc. 267. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, brevis & ſubſtricta tunica circa humeros deſinens, ſeu tunica ſervilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab

Ἔξωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui humeros exſertos habet; (2) expeditus; (3) *Subſt.* idem quod ἐξωμίς. Ex ἐξ, & ὦμος, *humerus.*

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio ſive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.

Ἐξωνέομαι, οῦμαι, redimo. Χρημάτων ἐξεωνοῦντο τοὺς συνειλημμένους, Ariſtot.

Ἐξωνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξωνέομαι.

Ἐξώπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, extra conſpectum poſitus. Ex ἐξ, & ὤψ, *oculus.*

Ἐξώπλισε, a. 1. ind. act. v. ἐξοπλίζω.

Ἐξώπροικα, ων, dona, quæ ſponſa extra dotem conſtitutam fert ſecum. A προίξ.

Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.

Ἐξώργισμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐξοργίζω.

Ἐξώρκιζον, imperf. ind. act. v. ἐξορκίζω.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐξορμάομαι.

Ἔξωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex florenti ætate jam exceſſit; qui conſenuit. Ex ὥρα.

Ἐξῶρτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἐξόρω.

Ἐξῶσαι, a. 1 inf. act. v. ἐξωθέω.

Ἔξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulſio, emotio, luctatio.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulſio. Ab ἐξωθέω.

Ἐξωστὴρ, ῆρος, ὁ, expulſor. Ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, idem; ἐξώστης ἄνεμος, ventus aſper & violentus. Ab eod. Unde

Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, quâ converſâ oſtendebatur ſpectatoribus, quid in ſcenâ pararetur; (2) conſpectus.

Ἐξωστρακισμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξοστρακίζω.

Ἐξώτατος, vide ἔξω. Hinc

Ἐξωτάτω, *Adv.* extimè.

Ἐξωτερικὸς, ή, όν, externus; (2) trivialis. Ab

Ἐξώτερος, vide ἔξω.

Ἐξωτέρω, *Adv.* foras, exteriùs.

Ἐξωτικὸς, ή, όν, peregrinus. Ab ἔξω.

Ἐξῴχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἐξοίχομαι.

Ἔξωχρος, valdè pallidus.

Ἔοι, 3. ſing. præſ. opt. act. *Poet.* pro εἴη, ab εἰμί.

Ἑοῖ, *ipſi ſibi*, dat. ſing. *Poet.* pro οἷ, ab ὅς.

Ἔοιγμεν, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐοίκαμεν.

Ἔοικα, perf. ind. med. *Att.* pro οἶκα.

Ἔοικε, *decet*, 3. ſing. perf. ab εἴκω.

Ἐοίκεσαν, *ſimiles facti erant*, 3. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro οἴκεισαν.

Ἐοικότα, acc. ſing. perf. part. med.

Ἐοικότως, *Adv.* ſimiliter; (2) convenienter; (3) rectè, jure, meritò; (4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, ſimilis, conſentaneus, convenens, meritus, quod eſt Part. Perf. med. Ab εἴκω.

Ἐοικὼς, *ſimilis*, nom. ſing. part. v. εἴκω.

Ἕοιμι, *immitterem*, præſ. opt. act. verbi ἵημι.

Ἐοῖο, *ſui*, gen. ſing. *Ion.* pro ἑοῦ, ab ἑός.

Ἐοῦσα, præſ. part. *Ion.* & *Dor.* pro οὖσα.

Ἐοῖσι, *ſuis*, dat. plur. *Ion.* pro ἑοῖς, ab ἑός.

Ἔολπα, perf. ind. med. *Att.* ſeu *Ion.* pro ἦλπα, ab ἔλπω.

Ἔον, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἦν, ab εἰμί.

Ἐὸν, præſ. part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν.

Ἔοργα, perf. ind. med. *Att.* pro ὦργα, à verbo inuſ. ἔργω.

Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* & *Bœot.* pro ἐόργασι.

Ἐόργει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐώργει.

Ἐόργη, ης, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἐοργῆσαι, cochleari agitare, & ἐοργίζεσθαι, cochleari agitari, Lexic. Græc.

Ἑορτάζω, feſtum celebro. Ἑορτάσετε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, Lev. 23, 31. Ab ἑορτή. Hinc

Ἑορτάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolennis, feſtus.

Ἑόρτασμα, ατος, τὸ, feſtivitas. Ab eod.

Ἑορτασμὸς, οῦ, ὁ, feriæ. Ab eod.

Ἑορταστικὸς, ἡ, ὸν, ſolennis. Ab eod.

Ἑορταστέον, feriandum eſt. Ab eod.

ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, feſtus dies; (2) celebritas, dies celebris; (3) feriæ.

Ἑόρτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad feſtum pertinens; (2) ſolennis. Ab ἑορτή.

Ἑορτολόγιον, ου, τὸ, faſti, codicillus feſtorum, liber, in quo feſta ſolennia conſignata ſunt. Ex ἑορτὴ, & λόγος.

Ἑορτώδης, ες, feſtus, ſolennis.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, ſuus, *de uno*; (2) meus, *cum verbis primæ perſonæ*; (3) tuus, *cum verbis ſec. perſonæ*; (4) veſter, *cum pluralibus & verbis ſecundæ perſonæ*. Ab ἕ, *ſe*.

Ἐοῦσα, præſ. part. act. *Ion.* pro οὖσα, ab εἰμί.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν.

Ἐπαγαίομαι, lætor aliquâ re, glorior, jacto me.

Ἐπαγάλλεο, *exſulta*, 2. ſing. præſ. imperfect. med. *Ion.* pro ἐπαγάλλεσο, ab

Ἐπαγάλλομαι, exſulto; (2) ſuperbio.

Ἐπάγαμαι, admiror; (2) adfecto.

Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, indignor ob.

Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγελία, ἡ, denunciatio; (2) renunciatio; (3) promiſſio; (4) genus quoddam accuſationis. Ab

Ἐπαγγέλλομαι, *in med.* promitto, polliceor; (2) profiteor; *unde* (3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, *cum. acc.* v. gr. ὑπατείαν, conſulatum peto. Hinc ἐπηγγειλάμην, a. 1. Ἣν (ζωὴν αἰώνιον) ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, Tit. 1, 2.

Ἐπαγγέλλομαι, Paſſ. denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπηγγέλθην, a. 1. ἐπηγγελμενον, perf. part.

Ἐπαγγέλλοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλουσι.

Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio, a. 1. ἐπήγγειλα. Ἐπαγγέλλειν πόλεμον. Dem. πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας, id. Hinc

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſio, pollicitatio; (2) profeſſio, ambitio honorum.

Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ad promiſſionem pertinens. Ab eod.

Ἐπαγγελτικῶς, *Adv.* per promiſſionem.

Ἐπάγειν, præſ. inf. act. v. ἐπαγω.

Ἐπαγείρω, congrego, colligo, Il. 1, 126.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab ἐπαγείρω.

Ἐπάγην, a. 2. ind. paſſ. v. πήγνυμι.

Ἐπαγινέειν, adducere, admovere, *Herodot.*

Ἐπαγλαΐζομαι, exſulto ob, inſolentiùs me effero, Hom. Il. 18, 133. ἐπαγλαϊεῖσθαι, *in futuro, Att.* pro ἐπαγλαϊσεσθαι.

Ἐπαγμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐπηγμένος, ab ἐπάγω.

Ἔπαγον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον.

Ἐπάγριος, ου, ὁ ϗ ἡ, agreſtis, ferox. Hinc

Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſtem reddo, effero.

Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.

Ἐπάγω, induco, infero, inveho; *item. paſſ.* invehor, impetum facio; (2) infligo; (3) adduco, adfero poſt aliud, adjicio. Hinc (4) ἐπάγομαι, induco, inveho & invehor; (5) arceſſo; (6) mecum adduco; (7) impello, incito, allicio; (8) cito teſtem, auctorem; (9) mihi adjungo, ditionis meæ facio. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 2 Pet. 2, 5. Βούλεσθε ἐπάγειν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, Act. 5, 28. Hinc

Ἐπαγωγεὺς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium introductores, *Poll.*

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus; (2) introductio; (3) ſubvectio; (4) invaſio hoſtilis; (5) illecebræ; (6) ordinum ſeries; (7) criminatio, accuſatio; (8) ſociorum comparatio; (9) frequentia rerum, cum alia ſuper aliam cumulatur (n. 5. & 8. ex ἐπάγομαι.)

Ἐπαγώγιον, τὸ, præputium, *Dioſc.*

Ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad perſuadendum aptus.

Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob. Ἐπαγωνίζεσθαι τῇ πίστει, Judæ 3.

Ἐπαγώνιος, ου, defenſor.

Ἐπᾴδω, *Poet.* ἐπαείδω, accino, incanto. Ἐπᾴσομαι μέλος τὶ μελλοδειπνικὸν, Ariſtoph. Conc. 1147.

Ἐπαείρας, a. 1. part. act.

Ἐπαείροντι, *Dor.* pro ἐπαείρουσι, ab

Ἐπαείρω, elevo; (2) incito.

Ἔπαθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. πάσχω, *patior.*

Ἔπαθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; (2) præmium quodvis, merces.

Ἐπαθροίζω, congrego. Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων, Luc. 11, 29.

Ἐπαιάζω, illacrimor, queror, lamentor.

Ἐπαΐγδην, *Adv.* cum impetu, impetuoſè; (2) in ſuperficie, leviter. Ex ἐπὶ, & ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, f. ίσω, irruo, impetuoſè ſpiro. Ex ἐπὶ, & αἰγις, *procella.*

Ἐπαιδέομαι, οῦμαι, erubeſco. Hinc ἐπαιδεσθεὶς, ἐπαιδεσθήσομαι. Ex ἐπὶ, & αἰδώς.

Ἐπαιδεύθην, a. 1, ind. paſſ. v. παιδεύω.

Ἔπαικλα, & ἐπάϊκλα, ων, τὰ, bellaria, cæna ſecunda; vox *Dorica.* Ex ἐπὶ, & αἶκλον, *cibus, cæna*, pro quo etiam αἶκνον, & hinc ἐπαίκνια, dicitur.

Ἐπαινεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* ἐπαινέει, ab ἐπαινέω.

Ἐπαινέοντι, *Dor.* pro ἐπαινέουσι.

Ἐπαινέσαι, *laudaſſe*, a. 2. inf. act.

Ἐπαινέσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπαινέσαι.

Ἐπαινεσσειε, *Poet.* pro ἐπαινέσειε.

Ἐπαινετέος, έα, έον, laudandus.

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator.

Ἐπαινετιάω, laudem appeto.

Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè laudat.

Ἐπαινετικῶς, laudandi causâ, laudantium more.

Ἐπαινέτως, laudabiliter. Ab

Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis. Ab

Ἐπαινέω, ῶ, laudo; (2) approbo, adſentior. Ἐπῄνει τὸν Ἀλεξάνδρον τῆς μεγαλοψυχίας, Luc. Ἐπῄνεσ' ἔργον, ϗ πρόνοιαν, ἣν ἔθου, Soph. Aj. 536. Ab ἔπαινος.

Ἐπαινέσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπαινήσας.

Ἐπαινέσῃ, 3. ſing. a. 1. conjunct. act.

Ἐπαινίζω, idem.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio.

Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, inſignis, celebris; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ, & αἰνὸς, *gravis.*

Ἐπαΐξας, a. 1. inf. act. v. ἐπαΐσσω.

Ἐπαΐξασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαΐξε.

Ἐπαιόλημα, ατος, τὸ, impoſtura, Ariſtoph. Nub. 727. Ab Αἰόλος, *vafer.*

Ἐπαιονάομαι, ῶμαι, perfundo, irrigo.

Ἐπαιονέω, idem.

Ἐπαίρω, & ἐπαίρομαι, attollo, erigo; (2) impello, ſtimulo; (3) effero aliquo animi motu; eadem ferè notat *in med.* *In paſſ.* eſt etiam moveor aliquâ cupiditate, ſpe, &c. item audere aliquid, item arrogantem & ſuperbum fieri, inſoleſcere. Unde ἐπάρασθαι, a. 1. ἐπήρθην, impulſus ſum, ἐπηρμένος, perf. part. paſſ. Ἐπαίρειν τὰς ὀφρῦς, ſeu τὸν αὐχένα, inſolenter ſe gerere, γῆ μ' ἐπῆρε τὴν ζῆν μητέρα, impulit, Ariſtoph. Nub. 42. Ὅστις μ' ἐπῆρας εἰς ἔργω ἀνοσιώτατον, Eur. Or. 286.

Ἔπαισε, 3. ſing. a. 1. act. v. παίω.

Ἐπαισθάνομαι, ſentio; (2) audio, intelligo. Οὗθ' οὕνεκ' οὐδὲν τῶν δε ἐπαισθάνῃ κακῶν, Soph. Aj. 553. Οὔτ' ἂν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο, id. Oed. Col. 1346. Hinc

Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, ſenſus.

Ἐπαΐσσοντα, acc. ſing. part. act. verbi

Ἐπαΐσσω, fut. ίξω, irruo; (2) accurro; (3) inſequor; (4) percutio; (5) invado; (6) inſurgo. Ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπῄισσον μελίῃσιν, Odyſſ. 14, 281.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo auditum eſt, qui innotuit, manifeſtus; (2) deprehenſus, ſenſu perceptus. Ab ἐπαΐω, *audio.*

Ἐπαισχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ, & αἶσχος, *turpitudo.*

Ἐπαισχύνεσθε, 2. pl. præſ. ind. paſſ. verbi

Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubeſco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῇς, a. 1. conj. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπαιχύνεσθε, Rom. 6, 21. Τὴν ἅλυσιν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη, 2 Tim. 1, 16.

Ἐπαιτέω, ῶ, f. ήσω, mendico, ſtipem peto; (2) inſuper peto, poſt aliud peto. Ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι, Luc. 16, 3.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.

Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτέω.

Ἐπαιτιάω, ῶ, & αομαι, ωμαι, cauſſam adſigno; (2) criminor, culpo. Μηδ' ἐπαιτιῶ τοὐμὸν στόμα, Soph. El. 635. Φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ Θεοῦ, Ariſtoph. Veſp. 1736.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in culpâ, reus. Ex ἐπὶ, & αἰτία, *culpa.*

Ἐπαίχθη, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi παίζω.

Ἐπαΐω, idem quod ſimplex αἰω, *audio.*

Ἐπαιωρέομαι, οῦμαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) ſuſpensè, dubiè, cunctanter ago. Unde ἐπῃωρεῖτο, *imperf.* 3. *ſing.*

Ἐπακανθίζειν, aculeatum eſſe, ſpinis horrere.

Ἐπακήκοα, perf. ind. med. *Att.* pro ἐπήκοα, ab ἐπακούω.

Ἐπακμάζω, fut. άσω, vigeo, ſum ætate vegetâ. Ab ἔπακμος. Hinc

Ἐπακμαστικὸς, ἡ, ὸν, invaleſcens, paulatim, ſenſim efferveſcens.

Ἔπακμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vegetus, robuſtus. Ex ἐπὶ, & ἀκμὴ, *robur, vigor.*

Ἐπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſubſequor, ſequor; (2) obedio; (3) inſto operi; (4) adſector; (5) perſequor; (6) animadverſione & intelligentiâ dicentem conſequor. Ἆρ' ἔστι των ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ; Ariſtoph. Conc. 479. Ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτου, 1 Pet. 2, 21. Hinc

Ἐπακολούθημα, ατος, τὸ, quod conſequitur ex alio; (2) appendix.

Ἐπακολουθησις, εως, ἡ, conſequentia, conſecutio. Ab eod.

Ἐπακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, conſecutivus, qui conſequitur, ingenioſus, qui facilè ſententiam percipit. Hinc τὸ ἐπακολουθητικὸν, οῦ, conſectarium.

Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Hinc

Ἐπακοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἐπάκοον, acc. ſing. *Dor.* pro ἐπήκοον.

Ἐπακουὸς, ου, ὁ, auditor. Ab ἐπακούω.

Ἐπακουσμὸς, οῦ, ὁ, exauditio. Ab eod.

Ἐπάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui auditur; (2) qui audiri poteſt; (3) cui præſtatur obedientia.

Ἐπακούω, fut. ούσω, exaudio; (2) obedio, ſum dicto audiens; (3) ex præceptore audio, diſco. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, 2 Cor. 6, 2.

Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad ſummum perduco; (2) finem induco. Ab ἔπακρος.

Ἐπάκριος, ου, ὁ, qu. dic. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

Ἐπακροάομαι, exaudio, auſculto. Ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι, Act. 16, 25. Hinc

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auſcultatio.

Ἔπακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſummo anguſtus, in acutum deſinens.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτικὸς, ἡ, ὸν, illex; (2) advena. Hinc

Ἐπακτικῶς, *Adv.* per inductionem, ſingula æſtimando percurrendoque.

Ἐπάκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, littoralis. Ex ἀκτή.

Ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, advectitius, adſcititius; (2) peregrinus; ἐπακτὸς ὅρκος, jusjurandum delatum; ἐπακται ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτρις, ιδος, ἡ, navigium piraticum, actuarium.

Ἐπακτρον, ου, τὸ, navigium piſcatorium:

Ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἐπακτρίδα, & κέλητα.

Ἐπαλαζονεύομαι, jacto me.

Ἐπάλαιεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. παλαίω.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.

Ἐπαλάομαι, ῶμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, ϗ πολλ' ἐπαληθεὶς, Odyſſ. 15, 176.

Ἐπαλαστέω, ῶ, graviter adficior ob mala.

Ἐπαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui valdè dolet. Ἐπαλγεστέρη ἰσχουρία, *Aret.* Ex ἄλγος.

Ἐπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio; (2) id, quo inungimus. Ab

Ἐπαλείφω, f. ψω, inungo, ſuperillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βουλόμενος αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, Polyb.

Ἐπαλεξέω, f. ήσω, auxilior. Τῶδ' ἐπαλεξήσων Σῶκος, Il. 11, 428.

Ἐπαλεξήσουσα, f. 1. part. act.

Ἐπαλετρεύω, molo.

Ἐπαληθεύω, verum reddo; (2) verum eſſe probo, confirmo; (3) verus ſum.

Ἐπαληθίζομαι, conſentio cum aliquâ re, convenio.

Ἐπαλθέω, ῶ, curo, ſano.

Ἐπαλίνδομαι, volvor, involvor.

Ἐπαλκὴς, ὲς, validus, robuſtus. Ex ἀλκή.

Ἐπαλλαγὴ, ἡ, permutatio, variatio, vices.

Ἐπαλλὰξ, *Adv.* permutatio ordine, vice verſâ.

Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) indiſcretus ab altero ad alterum tranſitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab

Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius ſum, viciſſim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, evario; (3) implico. Τοῦδ' ἔριδος κρατερῆς ϗ ὁμοιίου πολέμοιο Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, Il. 13, 359.

Ἐπάλλετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. πάλλω.

Ἐπαλληλία, ας, ἡ, ſeries continua & ſine interceſſione. Ab

Ἐπάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alius ſuper alium, vel poſt alium; (2) creber & continuus; (3) qui ſine interſtitio aut intercapedine ſuccedit alteri; (4) ſimilis. Ex ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἐπαλλήλως, *Adv.* ſerie continuâ & ſine intermiſſione, identidem.

Ἐπαλλόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliarum plantarum fultus ſuſtentaculo fructificat.

Ἐπαλλόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis alii innititur.

Ἐπάλμενος, præſ. part. med. *Ion. & per Sync.* pro ἐφαλλόμενος, ab ἐφάλλομαι.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, pinna muri.

Ἐπαλξίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui eſt ſupra pinnam muri poſitus.

Ἐπαλπνος, ου, mitis, ſuavis. *Vid.* Ern.

Ἐπαλτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion. & per Sync.* pro ἐφάλλετο, ab ἐφάλλομαι.

Ἐπαλφιτόω, ῶ, unde ἐπηλφίτωσε, farinâ conſperſit.

Ἐπαλώστης, ου, ὁ, triturator, aut qui bobus terentibus ſeu triturantibus moderatur. Ex ἐπὶ & ἀλοάω, *trituro.*

Ἐπαμαξεύω, tero plauſtris, γῆ ἐπημαξευμένη.

Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.

Ἐπαμβατὴρ, ῆρος, ὁ, vector, eques, conſors geſtationis.

Ἐπαμβλήδην, *Adv.* cum tergiverſatione; (2) procraſtinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo.*

Ἐπαμείβω, & ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, Il. 6, 230.

Ἐπάμειπτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπήμειπτο.

Ἐπαμμένω, *Poet.* pro ἐπαναμένω.

Ἐπαμερον, acc. ſing. *Ion. & Dor.* pro ἐφήμερον, ab ἐφήμερος.

Ἐπαμησάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, *Adv.* per vices, mutuò, implicitè. Ab ἐπαμοιβός.

Ἐπαμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐπαμοιβὸς, ἡ, ὸν, alternans.

Ἐπαμπέχω, ſuperinduo.

Ἐπαμπίσχω, idem.

Ἐπαμεῦναι, a. 1. inf. act. v. ἐπαμύνω. Unde

Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) vindex.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuriâ, ulciſcor; (2) auxilior, ſuccurro. Ἐπαμύνειν ταῖς ἐνδείαις, Iſocr.

Ἐπαμφιάζομαι, ſuperinduor.

Ἐπαμφιέννυμι, f. ιέσω, induo, ſuperinduo.

Ἐπαμφίσκω, idem.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo; (2) utrique ſufficio; (3) in neutras partes tranſeo, medium me præbeo; (4) oratione ambiguâ utor, & quæ in utramque partem accipi poteſt.

Ἐπαμφοτεριζόντως, ambiguè.

Ἐπαμφοτεριστὴς, οῦ, ὁ, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus.

Ἐπὰν, *Conjunct.* poſtquam. Ex ἐπεὶ, & ἄν.

Ἐπαναβαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus.

Ἐπαναβαίνω, adſcendo, conſcendo.

Ἐπαναβάλλεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Ἐπαναβάλλω, differo; (2) *in med.* induo. Καὶ θοἰμάτια τἀνδρεῖα, τάπερ ἐκλέψατε, ἐπαναβάλλεσθε, Ariſtoph. Conc. 276.

Ἐπανάβασις, εως, ἡ, adſcenſio. Ab ἐπαναβαίνω.

Ἐπαναβιβάζω, impono, v. gr. equo; (2) adduco, ſed in locum editum.

Ἐπαναβληδὸν, *Adv.* quaſi injectim, injiciendo. Ab ἐπαναβάλλω.

Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαναγεῖν.

Ἐπαναγινώσκω, lego, ἐπανάγνωθι, lege; ἐπαναγνῶναι, recognoſcere.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.

Ἐπανάγκες, τὸ, neceſſe, neceſſitas; (2) neceſſario. Ex ἐπὶ, & ἀνάγκη, *neceſſitas.* Μόνα ἐπανάγκες ἀπηγόρευσαν ἐσθίειν εἰδωλόθυτα, Origen. contra Celſ. lib. 8. p. 396. Conf. Act. Apoſt. 15, 28.

Ἐπαναγορεύομαι, præconis voce pronuncior.

Ἐπανάγω, revoco, retrorſum ago, rejicio; (2) proveho in altum, ſc. mare navem, *in paſſ.* in altum navi provehi; ἐπανήγαγον, revocavi, a. 2. Ἐπανάγετε εἰς τὸ βάθος, Luc. 5, 4.

Ἐπαναγωγὴ, ἡ, reductio ad aliquid.

Ἐπανάγωγος, ὁ ϗ ἡ, redux, *Epith.* Fortunæ.

Ἐπαναδέρω, cutem, corium evello.

Ἐπαναδίδωμι, creſco, augeor.

Ἐπαναδιπλάζω, & Ἐπαναδιπλόω, ῶ, reduplico.

Ἐπαναδιπλάσμα, & Ἐπαναδίπλωμα, ατος, τὸ, id, quod reduplicatum eſt, replicatum.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) Figura rhetorica, quum eadem vox in unâ ſententiâ primum & ultimum locum occupat; (3) Figura grammatica, quum ſyllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox medicorum de febri.

Ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recurſio, recurſus; (2) reditus. Ab ἐπανατρέχω, *recurro.*

Ἐπαναζευγνύω; ἐπαναζεῦξαι, reverti; (2) proficiſci.

Ἐπαναθεάομαι, ῶμαι, ſpecto.

Ἐπαναιρέομαι, ῶμαι, ſuſcipio, capeſſo; (2) occido, opprimo. Hinc

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occiſio; (2) excidium, interitus.

Ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανήρατο, a. 1. med. ſuſtulit.

Ἐπαναίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenſûs valdè expers.

Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rurſus renovo.

Ἐπανακαλέω, ῶ, revoco.

Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.

Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσεται, repoſitus erit, manebit.

Ἐπανακεφαλαιόομαι, οῦμαι, ſummatim enumero & colligo.

Ἐπανακίρνασθαι, rurſus miſcere.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, reſtitutio. Ab ἐπανακαλέω.

Ἐπανακλίνω, reclino.

Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, receſſus; (2) aciei in ſiniſtram partem inclinatio.

Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico conſilii capiendi gratiâ.

Ἐπανακομίζω, f. ίσω, refero, reduco.

Ἐπανακρέμαμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum.

Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.

Ἐπανάκρουσις, ἡ, repulſus; (2) rejectio. Ab

Ἐπανακρούω, f. ούσω, repello; (2) retrò inhibeo navim, currum, &c. (3) retrocedere ſeu remeare cogo.

Ἐπανακτάομαι, ῶμαι, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.

Ἐπανακυκλέω, repeto, itero, revolvo.

Ἐπανακυκλόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.

Ἐπανακύπτω, attollor, erigor.

Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxilior, quocunque modo etiam monendo, corrigendo, aſſerendo; (4) epilogum facio. Hinc

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio; (2) Figura rhetorica.

Ἐπαναλίσκω, inſumo; ἐπανήλωκα, ultra inſumpſi; ἐπανηλωκότες, qui conſumpſerunt.

Ἐπαναλογέω, ῶ, altiùs repeto, ab initio, accuratè explico.

Ἐπαναμένω, ἐπανάμεινον, expecta. aor. 1. imperat. Ἀλλ' ἐπανάμεινον χρόνον, Ariſtoph. Nub. 801.

Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, a. 1. Ἐπαναμιμνήσκων ὑμας, Rom. 15, 15.

Ἐπανάμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.

Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo. Ἐπανανεώσομαι τὸν Θρασυμάχου λόγον, Plat. Hinc

Ἐπανανέωσις, εως, ἡ, renovatio.

Ἐπαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἀναπαύομαι, requieſco ſuper; (2) adquieſco in. Ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, Rom. 2, 17. Ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, Luc. 10, 6.

Ἐπαναπέμπω, ſurſum pello in locum aliquem.

Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſurgo.

Ἐπαναπίπτω, decumbo in v. gr. lectum.

Ἐπαναπλάττω, fingo, formo.

Ἐπαναπλέω, ῶ, crebrò navigo; ἐπαναπεπλευκέναι, navigaſſe; (2) navi irruo.

Ἐπαναπνέω, ſæpe reſpiro, ap. *Herod.* ἐπαναπνέειν ἔπεα, effundere verba.

Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo; (2) in veſtigia me mea recipio.

Ἐπαναποδιστέον, in medium revocandum & diligenter expendendum eſt. A præc.

Ἐπαναπολέω, ῶ, f. ήσω, revolvo; (2) iterum in memoriam revoco, oratione repeto.

Ἐπαναῤῥήγνυμι, erumpo.

Ἐπαναῤῥιπίζω, ſuſcito ignem flatu; (2) commoveo, ſero bellum, belli cauſas.

Ἐπαναῤῥίπτω, unum ſuper aliud rejicio; ἐπαναῤῥίπτειν, ejaculari, in ſublime jacere.

Ἐπανασαλεύω, concutio, moveo ſurſum.

Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concuſſio armorum, vibratio; (2) minæ. Ab

Ἐπανασείω, f. είσω, concutio arma, quod factum initio prælii. Unde (2) terreo, *& in paſſ.* terribilis ſum alii, minis terreo; (3) intento, v. gr. arma.

Ἐπανασκέπτομαι, conſidero.

Ἐπανασπείρω, inſuper ſero, denuò ſemino.

Ἐπανασπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio iterata. A præc.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, inſurrectio, ſeditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἐπανίστημι. Unde

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, prominentia.

Ἐπαναστέλλω, reprimo, inhibeo, compeſco, contraho. Αἱ γενέσεις ἐπαναστέλλουσι τὰς φθορὰς, Ariſtot.

Ἐπαναστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπανίσταμαι.

Ἐπαναστραφεὶς, regreſſus, a. 2. part. paſſ.

Ἐπαναστρέφω, retrorſus ago; (2) ſubverto; (3) redeo, *ut & med.* Unde

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reflexus; (2) vita & conſuetudo.

Ἐπανασώζω, ſervo, iterum ſervo.

Ἐπανατάμνω, iterum exſcindo. Ἐπανατάμνειν αὖθις τὴν φλέβα, *Aret.*

Ἐπανάτασις, εως, ἡ, extenſio, intenſio; (2) ſublatio, evectio; (3) interminatio. Ab

Ἐπανατείνω, ſublatum, v. gr. baculum intento alicui; (2) intendo, augeo; ἐπανατεινασθαι; ἐπανατεινάμενος, a. 1. med.

Ἐπανατέλλω, orior, exſiſto; (2) prorumpo, exorior.

Ἐπανατίθεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐπανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat ſe. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero, imputo.

Ἐπανατρέπω, ſubverto, everto.

Ἐπανατρέφω, reficio, propriè medicorum verbum; dein tropicè recreo, quoad rem familiarem.

Ἐπανατρέχω, recurro; (2) in ſublime excreſco; ἐπανέδραμε, ſuccrevit.

Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, poſt vindemiam colligo, quæ ſuperſunt.

Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; ἐπανενγκεῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem removere; a. 2. (5) recupero. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας, Xen. Hinc

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) Figura rhetorica, quâ ab eodem verbo plures ſententiæ initium ſumunt.

Ἐπαναφορικὸς, ἡ, ὸν, (σχῆμα) Figura Epanaphoræ ſimilis.

Ἐπαναφυσάω, reſpiro.

Ἐπαναχέω, gemo, queror.

Ἐπαναχρεμπτήριος, ον, exſcreationem juvans, de medicamentis.

Ἐπαναχρέμπτομαι, exſcreo, ſnpr. pituitam.

Ἐπανάχρεμψις, ἡ, exſcreatio.

Ἐπαναχωρέω, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, poſt degreſſionem. Ἐπαναχωρήσω πάλιν, μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ, Ariſtoph. Conc. 29.

Ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, impetus; (2) receptus.

Ἔπανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, virilis, virilitatem præ ſe ferens. Ex ἐπὶ, & ἀνήρ.

Ἐπανεγείρω, excito, ſuſcito. Hinc

Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, reſurrectio.

Ἐπανεθήσομαι, f. 1. indic. paſſ. v. ἐπανιημι.

Ἔπανειμι, redeo, revertor; (2) rurſus diſputo, ad differendum redeo; ἐπανίωσι, revertantur, 3. pl. a. 2. Conj. ἐπανιέναι, redire; ἐπανιών. Ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνειμι, Luc.

Ἐπανειπεῖν, præconio annunciare;

Ἐπανεῖπον, præconio promiſerunt.

Ἐπανείρεσθαι, præſ. infin. med. Poet. pro ἐπανέρεσθαι, ab ἐπανέρομαι.

Ἐπανεὶς, a. 2. part. act. Ab ἐπανίημι.

Ἐπανέλευσις, ἡ, reditus.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἐπανέρχομαι.

Ἐπανελκύω, attraho.

Ἐπανεμέω, ſæpè vomo.

Ἐπανερεύγομαι, ructo, ſubindè ructo.

Ἐπανέρομαι, rursùm interrogo; (2) interrogo. Μὴ δ' αὖθις ἐπανέρῃ με, Ariſtoph. Ran. 434.

Ἐπανέρχομαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν, Luc. 19, 15. Ἐπανέλθοντες ἐλπίσι, Dem.

Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rursùm.

Ἐπανερωτησει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐπανέχω, antecello; (2) innitor.

Ἐπανήκεστος, ον, inſanabilis, irrevocabilis; de pœnâ, eſt ultima, graviſſima.

Ἐπανήκω, redeo; (2) venio, advenio.

Ἐπανήρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἐπανέρομαι.

Ἐπανθέω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinſecùs addunt; (2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ & dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere è cute, prorumpere, Ern. al. eniteo, effulgeo. Κύκνου τε πολιώτεραι δὴ αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες, albicant, Ariſt. Veſp. 1059.

Ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio puſtularum; (2) decus extrinſecùs colori, &c. additum, id.

Ἐπανθιάω, effloreſco, Ion. όω.

Ἐπανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno; floribus ſpargo, floridum reddo, orno, pingo. Ἐπήνθιζον χρυσῷ, Luc. Hinc

Ἐπάνθισμα, ατος, τὸ, eruptio puſtularum; (2) quod ineſt, natat, ſerpit, in ſuperficie, ut lanugo in genis, ſpuma in urinâ, &c. Ἐπάνθισμα ἀφρῶδες, Hippocr.

Ἐπανθισμὸς, ου, ὁ, exornatio coloribus floridis, verbis venuſtioribus & ſententiis.

Ἐπανθρακίδες, αἱ, piſciculi quæ ſuper carbonibus aſſantur. Ab ἐπὶ, & ἄνθρακες.

Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, ſuper carbonibus aſſo. Μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἐπανθρακίζομεν, Ariſtoph. Av. 1452.

Ἐπανιᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. Att. pro ἐπανιεῖσι, ab

Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεῖς, Particip. Præſ. ἐπανεὶς, a. 2. part. f. ἐπανεῖσα, inf. ἐπανεῖναι. Μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀφρύων, Luc.

Ἐπανισόω, exæquo.

Ἐπανισταίατο, 3. pl. præſ. optat. paſſ. Ion. pro ἐπανίσταιντο, ab ἐπανίστημι.

Ἐπανισταμαι, aſſurgo; (2) emineo. Ὄρνιθές τινες ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις, Ariſtoph. Av. 1590.

Ἐπανιστέαται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. Ion. pro ἐπανίστανται, ab

Ἐπανίστημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) in aor. 2. & perf. & med. aſſurgo; inſurgo; (2) rebello, ſeditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (4) exorior, naſcor, erumpo, v. gr. è cute.

Ἐπανιτέον, Adv. poſit. redeundum eſt.

Ἐπανιτητέον, idem ab ἐπάνειμι.

Ἐπανιων, a. 2. part. act. v. ἐπάνειμι.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus; (2) Figura rhetorica.

Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeſco.

Ἐπανόικλωρ, ορος, ὁ, qui aperit, Ern.

Ἐπανορθούμενος, præſ. part. paſſ. contr. pro ἐπανορθοόμενος. Ab

Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum reſtituo, corrigo, emendo. Σφαλλομένους πλεῖστα ἐπανορθοῦν, Xen. Hinc

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, rectè factum; (2) res feliciter geſta; (3) emendatio, reſtitutio in integrum.

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem; (2) Figura rhetorica.

Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Ἐπινορθωτικὸς, ἡ, ὸν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.

Ἐπαντέλλουσα, part. act. v. ἐπαντέλλω.

Ἐπάντης, έος, ὁ καὶ ἡ, acclivis; (2) excelſus, altus. Ex ἐπὶ, & ἄνταω, in conſpectu.

Ἐπαντιβολέω, precor, ſupplico.

Ἐπαντλέω, ῶ, hauſtam aquum infundo. Hinc

Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infuſio aquæ vel alius liquoris, fovendi potiſſimum gratiâ; (2) fotus, fomentum.

Ἐπαντλησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. Unde ἐπηνύσθη, a. 1. Paſſ.

Ἐπάνω, Adv. ſupra; (2) ſupra quam.

Ἐπάνωθεν, Adv. deſuper. Ab ἐπάνω.

Ἐπάνωθι, Adv. ſupra. Ab eod.

Ἐπάξας, a. 1. part. act. verbi ἐπάγω.

Ἔπαξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Dor. pro ἔπηξε, v. πήγνυμι.

Ἐπάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus. Hinc

Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, poſtulo, rogo, precor; (2) puto, cenſeo. Τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾷν, Soph. Phil. 799.

Ἐπαξιως, Adv. dignè, pro dignitate.

Ἐπαξίωσις, ἡ, æſtimatio, cenſus; (2) flagitatio.

Ἐπαξόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ, & ἄξων, axis.

Ἐπάξω, 2. ſing. a. 1. ind. med. Dor. Att. & Ion. pro ἐπήξω, à πήγνυμι.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ἀοιδή.

Ἐπαοιδία, ἡ, idem.

Ἐπαοιδὸς, οῦ, ὁ, incantator.

Ἔπαυν, ſedavi, a. 2. ind. act. verbi παύω.

Ἐπαπειλέω, ῶ, p. ηκα, minor. Ἐμοὶ τὰ δειν ἐπηπείλησ' ἔπη, Soph. Aj. 312.

Ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo; effulcio aliquid aliquò; paſſ. innitor.

Ἐπαπέρχομαι, diſcedo poſt, ſubſequor.

Ἐμαποδύομαι, f. ύσομαι, ſuſcipio, accingor rei gerendæ. Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα τουτωὶ τῷ πράγματι, Ariſtoph. Lyſ. 618.

Ἐπαποθνήσκω, poſt aliquem morior.

Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquò.

Ἐπαποκτείνω, inſuper poſt alium vel alios interficio.

Ἐπαπολάω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliquâ.

Ἐπαπόλλυμι, peſſundo porro, ſc. poſt alium.

Ἐπαπολογέομαι, οῦμαι, inſuper defendo; (2) defendo.

Ἐπαπορέω, ῶ, fut. ήσω, addubito; (2) aliam inſuper dubitationem & quæſtionem moveo. Hinc

Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæſtio ſuper aliquâ re. Hinc

Ἐπαπορηματικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus.

Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæſtio ſuper aliquâ re.

Ἐπαπορητικῶς, dubitanter.

Ἐπαπορῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. contr. pro ἐπαπορέωμεν, ab ἐπαπορέω.

Ἐπαποστέλλω, mitto poſt alium; (2) ſucceſſorem alicui mitto; (3) immitto alicui, v. gr. percuſſorem.

Ἐπαπῆνα, a. 1. ind. act. Att. pro ἐπάπταινα, à παπταίνω.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ex ἐπὶ, & ἀραί.

Ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor. Ἐπαρησάμενος Πέρσῃσι πολλὰ, Plat.

Ἐπάρας, a. 1. part. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπάρασα, quæ ſuſtulit, fem. ab ἐπάρας.

Ἐπαράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis.

Ἐπαράσσω, vel άττω, item ἐπαῤῥάσσω, ττω, ξω, illido; (2) irruo, incumbo, a. 1. ἐπήραξε.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis; (2) diris devotus; (3) diris ſacratum, ne occupetur, habitetur. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπάργεμος, leucomate ſeu albugine laborans, de oculo & animante; (2) cæcus, obſcurus. Ἐπάργεμον πάθος, ὀφθαλμοῦ τὸ κοινῶς λεγόμενον λεύκωμα, Euſtath. ad Il. 3.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, argentatus.

Ἐπαρδεύω, & Ἐπάρδω, f. σω, irrigo.

Ἐπαρέσκομαι, placo, reconcilio, mihi.

Ἐπάρη, 3. ſing. a. 2. indic. paſſ. v. πείρω.

Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior. Ὀδυσσῆϊ παρέσταται ἠδ' ἐπαρήγει, Il. 27, 783.

Ἐπαρηγὼν, ονος, ὁ καὶ ἡ, adjutor, auxiliator.

Ἐπαρήξις, ἡ, auxilium.

Ἐπαρήρειν, pluſq. perf. ind. act. verbi ἐπάρω.

Ἐπαρησάμενος, a. 1. part. med. Ion. pro ἐπαρασάμενος. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐπαίρω.

Ἔπαρθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω.

Ἐπαριστερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiniſter, perverſus, ineptus. Hinc

Ἐπαριστερότης, ητος, ἡ, qu. dic. ſiniſteritas; (2) ineptia, inſulſitas.

Ἐπαριστέρως, Adv. ſiniſtrè; (2) ineptè.

Ἐπαρκεια, ας, ἡ, auxilium; (2) ἐπαρκέιαι, ſtipendia & ſimilia. Ab ἐπαρκής.

Ἐπάρκεσις, ἡ, idem.

Ἐπάρκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐπήρκεσε.

Ἐπαρκέσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulſo; (2) opitulor, opem fero; (3) ſuppedito, ſuggero; f. ἐπαρκέσω; ἐπαρκέσοντα, opem laturum, a. 1. ἐπήρκεσα, inf. ἐπαρκέσαι, Poet. ἐπαρκεσσαι. Ἥδιον ἐς θάλατταν τὰ σφέτερα αὐτῶν βάλοιεν, ἢ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσειεν, Dem.

Ἐπαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſufficiens.

Ἐπάρκιος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἐπαρκέω.

Ἐπαρκούντως, Adv. ſufficienter. Ab ἐπαρκέων.

Ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus ſublatus, editus; (2) tumor, tuberculum; (3) inflatio, ſuperbia.

Ἔπαρσις, ἡ, idem. Ab ἐπαίρω.

Ἐπαρμενον, acc. ſing. præſ. part. paſſ. per Sync. pro ἐπαρόμενον, ab ἐπάρω.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπάρχομαι.

Ἐπάρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, agricola, hortulanus.

Ἐπάρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.

Ἐπαρτάω, ῶ, ſuſpendo; (2) ſed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo, Perf. ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendens periculum.

Ἐπαρτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, paratus, qui eſt in promptu. Ex ἐπὶ, & ἀρτέομαι, paro.

Ἐπαρτίζω, paro, perficio.

Ἐπαρτικὸς, ὴ, ὸν, attollens, inflans. Σίσαρον φυσῶδες μὲν, ϗ ϛομάχȣ ἐπαρτικὸν, *Aret.* Ab ἐπαίρω.

Ἐπαρτύω, apto, adapto.

Ἐπαρυϛὴρ, ῆρος, ὁ, & ἐπαρυϛρὶς, ίδος, ἡ, hauſtrum, ſitula; (2) vas quo utimur ad infundendum. Ex ἐπὶ, & ἀρύω.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia.

Ἐπαρχικὸς, ὴ, ὸν, ad magiſtratum pertinens, proconſularis, &c.

Ἐπαρχιώτης, ȣ, ὁ, provincialis, ſeu ἐπαρχιῶτις, τιδος. Ab

Ἔπαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præſes, præfectus.

Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor; (2) ſum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auſpicor. Τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον, Iſocr.

Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.

Ἐπαρωγὸς, ȣ̃, ὁ, auxiliator.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπᾴδω.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ϖάω.

Ἐπασθμαίνω, anhelo in opere faciundo.

Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, doceo, habilem rei reddo exercendo; (2) inſtruo adverſus aliquem. Σοφίαν ἐπασκεῖ, Ariſtoph. Nub. 517. Hinc

Ἐπασκητὴς, ȣ̃, ὁ, exercitor, athleta, Heſ.

Ἔπασμα, ατος, τὸ, incantamentum; (2) cantilena pueris à nutricibus cantari ſolita.

Ἐπασπαίρω, palpito.

Ἐπασσύτερος, έρα ερον, creber, frequens, alter poſt alterum. Ex ἐπὶ, & ἆσσον, *propè.*

Ἐπασσυτεροτριϐὴς, ὲς, idem.

Ἐπαϛράπτω, fulgeo, emitto ſplendorem.

Ἔπασχον, imperf. ind. act. v. ϖάσχω.

Ἐπάταξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ϖατάσσω.

Ἐπατήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ϖατέω.

Ἐπάτησε, *calcavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illuſtro, lucem adfero; at *in Paſſ.* ſplendeſco; ſplendeo. Hinc

Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor.

Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper dico.

Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinaciâ perduro, pertinaciter reſiſto.

Ἐπαύλειος, ον, in aulam ferens, *Epith.* januæ.

Ἐπαυλέω, præcino, accino. Θρῆνον ἐπηύλει τῷ Πυθαγόρᾳ, Luc.

Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtabulor, in loco commoror, in tentorio ago. Τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ, Luc.

Ἐπαύλιον, ȣ, τὸ, villa, villula; (2) ſedes. τὰ ἐπαύλια, repotia, ſecundus nuptiarum dies. V. *Ern.*

Ἐπαυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtabulatio, commoratio, domicilium.

Ἔπαυλις, ἡ, villa, caſa, ſtabulum, ovile.

Ἔπαυλος, ȣ, ὁ, ſtabulum.

Ἐπαυξάνομαι, & ἐπαύξομαι, creſco. Ab

Ἐπαυξάνω, & ἐπαύξω, f. ξήσω, augeo. Ἐπαυξῆσαι ϖατρίδα, Dem. Hinc

Ἐπαυξὴ, ῆς, ἡ, accretio, incrementum.

Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, creſcens paulatim, ut febris. Ἐπαυξέας νόσȣς, *Hippocr.* Ab eod.

Ἐπαυρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ἐπαυρέει, ab ἐπαυρέω.

Ἐπαυρέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐπαυρεῖν.

Ἐπαύρεο, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπηύρεσο.

Ἐπαυρέω, ῶ, ἐπαυρίσκομαι, & ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem & fructum percipio; (2) damnum accipio, pænas luo; (3) adſequor, nanciſcor. Πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν, Il. 11, 572.

Ἐπαύρηαι, *fruaris*, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro ἐπαύρῃ.

Ἐπαύρησις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρέω.

Ἐπαυρίζω, ſpiro, flatum emitto.

Ἐπαύριον, *Adv.* cras. Hinc ὁ ἐπαύριον, craſtinus.

Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύρομαι, idem.

Ἐπαύροιτο, 3. ſing. a. 2. opt. med. v. ἐπαυρέω.

Ἐπαύρωνται, 3. pl. præſ. conj. med.

Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ϖαύω.

Ἐπαύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐπάϋσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐπαΰω.

Ἐπαύσω, 2. ſing. a. 1. med. *Att. & Ion.* pro ἐπαύσασο, à ϖαύω.

Ἐπαυτίκα, ſtatim.

Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. Sic conjunctim ſæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφωρον, *ipſum furtum*, eſt indictus, cum occurrat αὐτόφωρος, *manifeſtarius.*

Ἐπαυχένιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cervici imponitur.

Ἐπαυχέω, ῶ, glorior ob. Ἐπαυχήσα δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις, Ariſtoph. Av. 635.

Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata. Ab

Ἐπαφαιρέω, ῶ, inſuper demo, ſeu detraho.

Ἐπαφαυαίνω, exſicco, eneco. Sed præſupponitur tantum, propter ἐπαφαυάνθην, ex Ariſt. R. ubi tamen alii legunt ἀπεφαυάνθην, 1121.

Ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto; (2) demulceo. Ab ἐπαφή.

Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαφαυαίνω.

Ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio.

Ἐπαφησις, ἡ, idem. Ex ἀφάω.

Ἐπάφησεν, aor. 1. indic. act. v. ἐπαφίημι.

Ἐπαφίημι, fut. ήσω, immitto, inſtigo. Ἐπαφιέναι τὰ ϖαλτὰ, Xen.

Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.

Ἐπαφρόδιτος, ȣ, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri; (2) *Venuſtus*, lepidus, gratioſus.

Ἔπαφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuper quo ſpuma eſt.

Ἐπαφῶ, a. 2. conj. act. v. ἐπαφίημι.

Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. Ab

Ἐπαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis, moleſtus. Ex ἐπὶ, & ἄχθος, *pondus.*

Ἐπαχθῶς, *Adv.* moleſtè. A præc.

Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.

Ἐπάχνωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ϖαχνόω.

Ἐπαχύνθην, a. 1. ind. paſſ. v. ϖαχύνω.

Ἐπεὰν, *Conj.* poſteaquam. Ab ἐπάν.

Ἐπέϐα, *acceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐπέϐη, ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπέϐαινον, imperf. ind. act.

Ἐπέϐαλλε, 3. ſing. imperf. ind. act.

Ἐπέϐαλον, *injeci*, a. 2. ind. act.

Ἐπέϐασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπεϐίϐασε, à verbo ἐπιϐιϐάζω.

Ἐπέϐην, a. 2. ind. act. verbi ἐπιϐαίνω.

Ἐπέϐησα, a. 1. ind. act.

Ἐπεϐίϐασα, a. 1. ind. act. v. ἐπιϐιϐάζω.

Ἐπεϐίω, 3. ſ. a. 2. ind. act. ab ἐπιϐίωμι.

Ἐπέϐλεψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιϐλέπω.

Ἐπεϐȣ́λευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιϐȣλεύω.

Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto. Τοῖς θανȣ̃σι τοι φιλȣ̃σι ϖάντες κειμένοις ἐπεγγελᾷν, Soph. Aj. 1008.

Ἐπέγγυος, ὁ ϗ ἡ, per ſponſionem factus.

Ἐπέγειρε, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Ἐπεγείρω, excito; incito, impello. Δεινὸν μὲν τὸ ϖάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν, Soph. Oed. Col. 525. Σφῷιν δ' αὐλὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ, Ariſtoph. Av. 84.

Ἐπέγεντο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *per Sync.* pro ἐπεγένετο, ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπεγερμὸς, ὁ, &

Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio, incitatio.

Ἐπεγερτικὸς, ὴ, ὸν, incitandi, excitandi vim habens.

Ἐπεγερτικῶς, ad incitandum aptè.

Ἐπεγκαυχάζω, rideo in aliquâ re, & quidem in malis alienis.

Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, ſuper ingere, devora inſuper.

Ἐπεγκεράννυμι, inſuper admiſceo.

Ἐπεγκολάπτω, incido.

Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v. gr. fumo.

Ἐπεγκυλίω, volvo in re aliquâ, *paſſ.* volutor, hæreo in re aliquâ.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐπέγνωτε, *cognoviſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act.

Ἐπέγρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *per Sync.* pro ἐπεγείρετο, à verbo ἐπεγείρω.

Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo, in a. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανῶν.

Ἐπεγχείρεσις, ἡ, conatus, aggreſſio.

Ἐπεγχέω, infundo.

Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχύω. Hinc

Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo.

Ἐπεγχύτης, ȣ, ὁ, pincerna. Ab eod.

Ἐπεγχύω, inſuper, iterum crebrò infundo.

Ἐπεδείξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπιδείκνυμι.

Ἐπέδησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ϖεδάω.

Ἐπεδίδȣ, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπέδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐπιτρέχω.

Ἐπέδρης, *moræ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐφέδρας.

Ἐπέδυν, a. 2. ind. act. v. ἐπιδῦμι.

Ἐπέδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ἔπεσι, ab ἔπος.

Ἐπέζησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιζάω.

Ἐπεζήτει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιζητέω.

Ἐπέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπέθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐπεθύμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιθυμέω.

ἘΠΕΙ', poſtquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui.

Ἐπείγεαι, 2. ſing. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐπείγῃ.

Ἐπείγετο, 3. ſing. imperfect. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠπείγετο.

Ἐπειγομένοιο, paſſ. *Ion.* pro ἐπειγομένȣ, ab

ἘΠΕΙ'ΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo; (2) inſto. Ἐπείγει γάρ με τȣ̓κ θεȣ̃ ϖαρὸν, Soph. Oed. 1535. Τὸν οἴκαδ' ἤπειγον ϛόλον, Id. Phil. 499. Ἐγὼ δὲ ϖρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ἐπείξομαι, Ariſtoph. Conc. 1143.

Ἐπειδὰν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεί.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.

Ἐπειδήπερ, *Conj.* quandoquidem.

Ἐπείδοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v.

Ἐπεῖδον, inſpexi, ab inuſitato ἐπείδω.

Ἐπειὴ, *Poet.* quum; (2) quoniam. Ab ἐπεί.

Ἐπείθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ϖείθομαι.

Ἐπεικάζω, fut. άσω, conjicio; (2) conjecturâ adſequor.

Ἐπείκε, ſeu ἐπείκεν, quando, poſtquam, *poeticum* pro ἐπειδάν.

Ἐπείκτης, ȣ, ὁ, inſtigator. Ab ἐπείγω.

Ἐπειλημμένη, perf. part. paſſ. f. g. *Att.* pro ἐπιλελημμένη, ab ἐπιλαμϐάνω.

Ἔπειμι, ſuccedo; (2) invado. Ἔπεισί μοι γελᾷν, Luc. Idem quod ἐπέρχεταί μοι, mihi in mentem venit.

Ἔπειμι, immineo, ſum ſuper & poſt, unde ἐπεσσόμενοι, *Poet.* poſteri.

Ἐπεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.

Ἐπείνασα, a. 1. ind. act. verbi ϖεινάω.

Ἐπείνυσθαι, præſ. inf. paſſ. v. ἐπείνυμαι.

Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio. Ab ἐπείγω.

Ἐπείπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem.

Ἔπειρα, *transfixi*, a. 1. ind. act. verbi ϖείρω.

Ἐπειράθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ϖειράω.

Ἐπειράσω, *tentaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐπειρᾶτο, 3. ſing. imperf. med. *contr.* pro ἐπειράετο.

Ἐπείρεσθαι, præſ. inf. med. v. ἐπείρομαι.

Ἐπείρη, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπείρα, & hoc *contr.* pro ἐπείραε, à ϖειράω.

Ἐπειρυεσθαι, inf. med. *Poet.* pro ἐπερύεσθαι, ab

Ἐπειρύω, attraho.

Ἐπειρώατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro

Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. pro ἐπειράοντο, à ϖειράω.

Ἐπειρωνεύομαι, ironicè loquor ſuper aliquâ re, derideo.

Ἐπειρωτᾶν, *rogare*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐπερωτάειν, à verbo ἐπερωτάω.

Ἐπειρώτευν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπηρώτων, *contr.* ex ἐπηρώταον.

Ἐπειρώτησιν, acc. ſing. *Ion.* pro ἐπερώτησιν.

Ἔπεισα, *adii*, a. 1. ind. act. verbi ἔπειμι, *adeo.*

Ἐπείσαγμα, ατος, τὸ, Sophocl. id, quod ſuperinductum eſt, acceſſio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ἐπίσαγμα, ab ἐπισάττω.

Ἐπεισάγω, ſuper induco, aliundè inveho; (2) adſciſco, adopto; (3) adhibeo; (4) induco v. gr. fabulam in ſcenam.

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio; (2) invectio, importatio; (3) adoptio.

Ἐπεισαγώγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, invectitius, importatus aliundè.

Ἐπείσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, advectitius, aſcititius, peregrinus; (2) adoptivus.

Ἐπεισϐαίνω, ſuper ingredior; (2) ingredior. Ἐπεισϐαίνων τῷ ἵππῳ ἐπὶ τὴν θάλατταν, Xen.

Ἐπεισϐάλλω, ſuper infundo, v. gr. aquam vino; (2) ingredior; (3) irrumpo.

Ἐπεισϐάτης, ου, ὁ, vector, miles claſſiarius.

Ἐπεισδέχομαι, fut. ξομαι, inſuper admitto & recipio intrò.

Ἐπείσειμι, poſt alium ingredior, invado.

Ἐπεισέρχομαι, idem.

Ἐπεισηγέομαι, οῦμαι, inſuper induco; (2) in uſum, conſuetudinem induco, invenio; (3) celebro.

Ἐπείσθεσις, ἡ, initium. V. Schol. vide Εἴσθεσις.

Ἐπείσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi πείθομαι.

Ἔπεισιν, *adit*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ἔπειμι.

ἘΠΕΊΣΙΟΝ, ου, τὸ, aqualiculus, ima pars ventris.

Ἐπεισκαλέω, ῶ, intrò voco.

Ἐπεισκρίνομαι, ingredior, inſinuo me.

Ἐπεισκυκλέω, ῶ, advolvo; (2) inſero, inculco, & ferè in malam partem, ineptè inſero.

Ἐπεισκύπτω, incumbo alicui rei.

Ἐπεισκωμάζω, comiſſatum ad aliquem venio; (2) irrepo aliundè, inſinuo, ingero me importuniùs.

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quaſi adventitia, ſive digreſſio in carmine epico, ad narrationem non neceſſaria, ſed tamen aptè cum fabulâ conjuncta ſuavitatis, & ornatûs causâ; (2) omne acroama, adventitium & jucundum; (3) τῆς τύχης, luſus fortunæ, *Polyb.*

Ἐπεισόδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperinductus, adventitius:

Ἐπεισοδιόω, ῶ, tanquan epiſodion interjicio & interſero: Ab ἐπεισόδιον.

Ἐπεισοδιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod eſt in vitio.

Ἐπείσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingreſſio, adgreſſio.

Ἐπεισπαίω, inſilio, irrumpo, ἐπεισπέπαικεν, irruit, irrupit, Ariſtoph. Plut. 804.

Ἐπεισπέμπω, immitto alicui.

Ἐπεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſuper inſilio.

Ἐπεισπίπτω, ſuper incido.

Ἐπεισπλέω, navigo in v. gr. portum.

Ἐπεισπνέω, inſuper ſpiro, magno flatu irruo.

Ἐπεισρέω, ſuper influo.

Ἐπεισφέρω, inſero, intromitto. Χρεία δὲ ποία τονδ' ἐπεισφέρεις λόγον; Ariſtoph. Θεσμ. 1174.

Ἐπεισφρέω, & ἐπείσφρημι, inſuper intrò fero; (2) ſuperintro. Hinc ἐπεισέφρησα, a. 1. ἐπεισφρήσας, & ἐπεισφρησάμενος.

Ἐπεισχέω, inſuper infundo, affundo, *in med.* infundo me, *Joſ.*

Ἔπειτα, *Adv.* deinde, poſtea, tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in poſterum; οἱ ἔπειτα, poſteri, τὸ ἔπειτα, poſteritas; (2) nonnunquam abundat; (3) interrogantis eſt cum indignatione, itane vero? (4) *argumentanti ſervit*, enimvero, atqui.

Ἔπειτε, poſtquam.

Ἐπείτοι, idem.

Ἐπείχθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπείγομαι.

Ἐπεῖχον, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω.

Ἐπεκάθισα, a. 1. ind. act. v. ἐπικαθίζω.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. *contr.* pro ἐπεκαλέετο, ab ἐπικαλέω.

Ἐπεκαλύφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπικαλύπτω.

Ἐπεκϐαίνω, egredior, *impr.* in terram è navi; (2) de iis, qui jam egreſſos alios conſequuntur.

Ἐπεκϐοάω, infamo, *paſſ.* infamor, rumoribus differor.

Ἐπεκϐοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.

Ἐπεκδιδάσκω, f. δάξω, ampliùs doceo & demonſtro.

Ἐπεκδίδωμι, inſuper elargior, ἐπεκδοῦναι, a. 2.

Ἐπεκδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, inſuper commemoro vel enarro, inſuper explico.

Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio & illuſtratio.

Ἐπεκδραμεῖν, excurrere adverſum. Hinc

Ἐπεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, eruptio in aliquem.

Ἐπέκεατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέκειντο, *jacebat ſuper*, 3. ſing. imperf. med.

Ἐπεκέκλετο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἐπικαλέω.

Ἐπέκεινα, *Adv.* illic; (2) ultra; (3) ante.

Ἐπεκθέω, adverſus aliquem excurro, erumpo.

Ἐπεκκουφίζω, levo.

Ἐπεκλέγομαι, percenſeo, perlego.

Ἐπεκκλίνω, declino, devito.

Ἐπεκλώσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλώθω.

Ἐπεκπίνω, inſuper ebibo; (2) ebibo in re aliquâ, v. gr. dum loquor, inter ſcribendum.

Ἐπέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλους, ου, ὁ, enavigatio adverſus aliquem.

Ἐπεκράτει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπικρατέω.

Ἐπεκρέμασα, a. 1. ind. act. v. ἐπικρεμάω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extenſio, dilatatio. Ab

Ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.

Ἐπεκτεταμένως, intentè, vehementer.

Ἐπεκτήσω, 2. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπικτάομαι.

Ἐπεκτρέχω, prorumpo adverſum; (2) excurſionibus & latrociniis infeſto.

Ἐπεκτυπέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος, Ariſtoph. Av. 786.

Ἐπεκφέρω, profero, proveho.

Ἐπεκφεύγω, effugio, perfugio.

Ἐπεκφορὰ, ᾶς, elatio, i. e. pronunciatio.

Ἐπεκχέω, inſuper effundo.

Ἐπελάϐετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλαμϐάνω.

Ἐπελάθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπέλασις, εως, ἡ, invaſio, impetus. Ab

Ἐπελαύνω, infeſto incurſu in aliquem feror, invado; (2) adequito; (3) admoveo, promoveo. Χρὴ τάχιστα ἀλλήλοις ἐπελαύνειν, Xen.

Ἐπελαφρίζω, fut. ίσω, ſurſum tollo, elevo.

Ἐπελαφρύνω, levo.

Ἐπέλεγχος, ου, ὁ, ſequens elenchus, elenchus elencho ſuperadditus.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, impetus; (2) adventus.

Ἐπελευστικὸς, ἡ, ὸν, ſuperveniens, adventitius; (2) ſubitò ſuperveniens. Ab ἐπέρχομαι.

Ἐπελήλατο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. *Att.* pro ἐπήλατο, ab ἐπελαύνω.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐπέρχομαι.

Ἐπελθων, *qui ſupervenit*, aor. 2. part. act.

Ἐπέλκω, *Ion.* pro ἐφέλκω, attraho.

Ἐπελπίζω, *cum acc.* in ſpem adduco; (2) *cum dat.* ſpem pono in aliquo; item benè de aliquo ſpero; (3) ſpero.

Ἐπέλπομαι, ſpero.

Ἐπέλυον, a. 2. ind. act. v. ἐπιλύω.

Ἐπεμαίετο, 3. ſing. imperf. indic. med. verbi ἐπιμαίομαι.

Ἐπεμάξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιμάσσω.

Ἐπεμϐαδον, *Adv.* adſcendendo. Ab

Ἐπεμϐαίνω, ingredior; (2) inſulto. Ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμϐαίνειν, Plut.

Ἐπέμϐαλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐπενέϐαλε, ab ἐπεμϐάλλω.

Ἐπεμϐάλλεσθαι, *ſuperinjici*, præſ. inf. paſſ.

Ἐπεμϐάλλω, intercalo, interſero; (2) inſuper adjicio, auctarium addo; (3) urgeo, impello; (4) in alium irrumpo. Πολλὰ ἡμεῖς τῶν μίτρων ἕνεκα ϗ τῆς εὐφωνίας ἐπεμϐάλλομεν, Luc.

Ἐπέμϐασις, εως, ἡ, incurſus. Ab ἐπεμϐαίνω.

Ἐπεμϐάτης, ου, ὁ, vector equi, currûs, navis: miles claſſiarius.

Ἐπεμϐεϐαὼς, perf. part. act. *per Craſin*, pro ἐπεμϐεϐηκὼς, ab ἐπεμϐαίνω.

Ἐπεμϐοάω, ῶ, inclamo, clamorem tollo, ſc. adverſus hoſtem.

Ἐπεμϐολὰς, άδος, ἡ, inſititia:

Ἐπεμϐολὴ, ῆς, ἡ, Figura grammatica parentheſi ſimilis, interjectio. Ab ἐπεμϐάλλω.

Ἐπέμεινα, a. 1. ind. act. v. ἐπιμένω.

Ἐπεμελήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι.

Ἐπέμενε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιμένω.

Ἐπεμέμφετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιμέμφομαι.

Ἐπεμηνάμην, a. 1. ind. med. v. ἐπιμαίνομαι.

Ἐπέμμηνος, ἡ, fœm. vide ἔμμηνος.

Ἔπεμπε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πέμπω.

Ἐπεμπηδάω, inſuper inſulto calcibus; (2) inſilio; (3) ſuper aliquem ingredior; (4) inſolenter erga aliquem me gero.

Ἐπεμπίπτω, ſuper inſido; (2) invado, irruo. Τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Soph. Aj. 42.

Ἐπέμυξα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω.

Ἐπεμφύρω, tingo in, immiſceo.

Ἔπεμψα, a. 1. ind. act. verbi πέμπω.

Ἐπενάχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐπενήχετο, ab ἐπινήχομαι.

Ἐπενδίδωμι, do amplius, addo; (2) remitto, concedo.

Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, ſuperior veſtis, ut toga, pallium.

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum.

Ἐπενδύω, f. ύσω, ſuper induo.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐπιφέρω.

Ἐπένεγξις, εως, ἡ, illatio. Scribitur etiam ſine γ' ἐπένεξις, ab ἐπιφέρω, *infero.*

Ἐπενείκαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐπενέγκαντες, ab ἐπιφέρω.

Ἐπένειμα, a. 1. ind. act. v. ἐπινέμω.

Ἐπενέμετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐπινέμω.

Ἐπενήνεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπινηνέω.

Ἐπενήνοθα, perf. ind. med. *Att. & per Epenth.* τοῦ ο pro ἐπήνθα, ab ἐπανθέω.

Ἐπενήχετο, *natabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπινήχω, *ſupernato.*

Ἐπένθει, *lugebat*, 3. ſing. imperf. indic. act. pro ἐπένθεε, à πενθέω.

Ἐπένθεσις, εως, ἡ, inſertio literæ vel ſyllabæ; Figura Gramm. Ab ἐπεντίθημι.

Ἐπενθορέω, inſilio. Unde a. 2. ἐπένθορε, irruit, ἐπενθορὼν, ἐπενθορῶσα.

Ἐπενθρώσκω, inſilio, irruo.

Ἐπενθυμέομαι, οῦμαι, enthymema enthymemati ſuperaddo.

Ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema enthymemati additum. Ab ἐπενθυμέομαι.

Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.

Ἐπενθὼν, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἐπελθὼν, à verbo ἐπέρχομαι.

Ἐπεντανύω, f. ύσω, inſuper intendo.

Ἐπεντείνομαι, contendo me vires intendere.

Ἐπεντέλλω, mando, jubeo.

Ἐπεντίθημι, infero in medium.

Ἐπεντρίϐω, infligo, ſc. plagam, vulnus.

Ἐπεντρυφάω, luxurioſè aliquâ re utor, inſoleſco.

Ἐπεντρώγω, unà comedo, inf. a. 1. ἐπεντραγεῖν.

Ἐπέντρωμα, τὸ, & Ἐπέντρωσις, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæſitis & ſuperfluis. Ab ἐπεντρώγω. *Caſaub.* Al. ab ἐπεντιτρώσκω, *leviter vulnero*, ſtringo, ſeu pungo cutem. *Ern.*

Ἐπεντύνω, apparo, inſtruo. Ἀδάμαστος θεὰ ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν ἔσφηλεν, Soph. Aj. 451.

Ἐπεντύω, idem.

Ἐπεξάγω, educo exercitum. Hinc

Ἐπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hoſtem.

Ἐπεξαμαρτάνω, pecco inſuper, porro.

Ἐπεξανθίζομαι, effloreſco, ἐπεξανθισμένος, nitidus, pinguis, comptus, pictus.

Ἐπεξαπατάω, fallo, decipio.

Ἐπέξειμι, egredior, exſcendo; (2) erumpo; (3) reum perago, accuſo, item impugno, verbis malè accipio, ſeu tracto; (4) ulciſcor, punio; (5) perſequor oratione, ſcriptis; (6) operam navo; (7) exſequor.

Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo;

equus; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνουσι τοὺς ἱππεῖς, Xen.

Ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copioſior elaboratio.

Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) exſecutio. Ab ἐπεξέρχομαι.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. v. ἐπεξέρχομαι.

Ἐπεξελευστικὸς, ἡ, ὸν, ultor, ultrix.

Ἐπεξελθεῖν, aor. 2. infin. act.

Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) abſolvo; (4) occido.

Ἐπεξεργαστὴς, οῦ, ὁ, exſecutor, qui rem perficit.

Ἐπεξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, ad operis conſummationem, expolitionem faciens. Ab eod.

Ἐπεξεργαστικῶς, *Adv.* cum quâdam operis expoſitione.

Ἐπεξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.

Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurſo, invado, inſulto; (2) percurro, oratione perſequor; (3) ulciſcor, punio; (4) in jus rapio, accuſo, actionem intentatam perſequor; (5) perficio, abſolvo; (6) exſcendo aliquò.

Ἐπεξέτασις, ἡ, repetita, altera luſtratio, recenſio exercitûs.

Ἐπεξευρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.

Ἐπεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act.

Ἐπεξηγέομαι, explicationem addo.

Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta copioſior narratio; (2) enarratio; (3) Figura, quæ idem variis verbis explicat ornandi vel dilucidiùs explicandi gratiâ.

Ἐπεξῆς, *deinceps*, *Ion.* pro ἐφεξῆς.

Ἐπεξιακχάζω, lætâ voce acclamo.

Ἐπέξιθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi ἐπέξειμι.

Ἐπεξόδια, τὰ, ſacra facta ob felicem expeditionis bellicæ ſuſcipiendæ eventum.

Ἐπέξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adverſus aliquem.

Ἐπέοικε, 3. ſing. perf. ind. med. v. ἐπείκω.

Ἐπεπείθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐπιπείθω.

Ἐπέπειν, *inſequi*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφέπειν, à verbo ἐφέπω.

Ἐπεπειρέατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπείρηντο. A πειράω.

Ἐπέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.

Ἐπεπήγει, *fixerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. ἐπιπήγνυμι, *figo*.

Ἐπέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεπίθομεν, quod *Ion.* pro ἐπιθομεν, à πείθω.

Ἐπέπλεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπιπλέω.

Ἐπέπληγον, aor. 2. ind. act. *Att.* pro ἔπληγον.

Ἐπέπληξα, a. 1. ind. act. v. ἐπιπλήσσω.

Ἐπέπλων, a. 2. ind. act. v. ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω.

Ἐπεποίθειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. med. verbi ἐπιπείθω.

Ἐπεπόνθην, 1. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπεπόνθειν, ab ἐπιπάσχω.

Ἐπεπράγεισαν, 3. plur. pluſq. perf. ind. med. v. ἐπιπράσσω.

Ἐπέπταρον, a. 2. ind. act. v. ἐπιπταίρω.

Ἐπεπτώκειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.

Ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. verbi πυνθάνομαι.

Ἐπεραιώθην, aor. 1. ind. paſſ. v. περαιόω.

Ἐπεργάζομαι, colo, aro, ſubigo. Hinc

Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter ſe; (2) aratio, quæ ſit ultra terminos; (3) aratio, cultura.

Ἐπερεθίζω, irrito.

Ἐπερεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio.

Ἐπερείδω, infigo, valdè firmo & impingo, imprimo; ἐπερείδομαι, innitor, incumbo, repugno. Hinc

Ἐπέρεισε, *adegit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.

Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illiſus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam; (3) repugnantia.

Ἐπερεύγω, evomo in aliquem.

Ἐπερήρεισμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐπερείδω.

Ἐπέρησα, aor. 1. ind. act. v. περάω.

Ἐπέρομαι, f. ρήσομαι, ſciſcitor. Πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδὶ, ἐπερήσομαι τι μικρὸν, Ariſtoph. Lyſ. 98.

Ἐπεῤῥάγην, aor. 2. ind. paſſ. v. ἐπιῤῥήγνυμι.

Ἐπεῤῥίφην, aor. 2. ind. paſſ. v. ἐπιῤῥίφω.

Ἐπέῤῥωσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιῤῥώννυμι.

Ἐπεῤῥώσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.

Ἐπερυθριάω, erubeſco ob rem aliquam.

Ἐπερύω, fut. ρύσω, attraho.

Ἐπέρχομαι, fut. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato tranſeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciſcor; (5) ediſſero, explico; (6) in concionem dicendi cauſâ prodeo, vel ſenatum adeo. Εἶθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς, percurras, ſeu narres, Ariſtoph. Eq. 615.

Ἐπερωτάω, ῶ, interrogo; (2) conſulo.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio; (2) ſponſio, ſtipulatio.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπερωτήσας, a. 1. part. act. v. ἐπερωτάω.

Ἐπερωτῶντα, acc. ſing. part. præſ. act. *contr.* pro ἐπερωτάοντα, ab ἐπερωτάω.

Ἐπέσαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπισάττω.

Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior; (2) conſcendo, ſc. navem. Ἐπεσβαίνειν ἐς τὴν θάλασσαν, Thuc.

Ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ab ἔπεσι βάλλειν, velitatione verborum, *Ern.*

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. Ab

Ἐπεσβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus, conviciator.

Ἔπεσεν, vel ἔπεσε, *cecidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pro πέτω.

Ἐπεσήθω, per colum adſpergo, ap. *Joſ.* (niſi eſt ἐπισήθω.)

Ἐπεσθίω, poſt alium edo, inſuper edo. Ἐπεσθίειν μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον, Xen.

Ἔπεσθω, *Poet.* pro ἐπεσθίω.

Ἑπέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. verbi ἕπομαι.

Ἔπεσιν, dat. plur. ab ἔπος, *verbum*.

Ἐπέσκαζον, imperf. ind. act. v. ἐπισκάζω.

Ἐπέσκεπεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκέπω.

Ἐπεσκέψασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκέπτομαι.

Ἐπεσκίασα, a. 1. ind. act. v. ἐπισκιάζω.

Ἐπεσκίρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω.

Ἐπεσκότησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω.

Ἔπεσον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi πίπτω.

Ἐπέσπεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐφέπεσθαι, ab ἐφέπομαι.

Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπάω.

Ἐπέσσεται, *erit*, 3. ſing. fut. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπέσεται, à verbo ἔπειμι, *ſum*.

Ἐπεσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐπεσεύοντο, ab ἐπισεύομαι.

Ἐπεσσυμένως, incitatè, cum impetu. *Aret.*

Ἐπέσσυται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Metatheſ.* pro ἐπεσέσυται, ab ἐπισεύω.

Ἐπεστάθην, a. 2. ind. paſſ. v. ἐφίστημι.

Ἐπέσταλμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐπιστέλλω.

Ἐπέστειλα, *miſi*, a. 1. ind. act.

Ἐπεστενάχιζε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστεναχίζω.

Ἐπέστενε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιστένω.

Ἐπεστέψαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπιστέφω.

Ἐπεστεὼς, perf. part. act. *Ion.* pro ἐφεστακὼς, ab ἐφίστημι.

Ἐπέστην, *ſuperveni*, a. 2. indicat. act.

Ἐπεστήρικτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἐπιστηρίζω.

Ἐπεστήριξα, *confirmavi*, aor. 1. ind. act.

Ἐπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἐφίστημι.

Ἔπεστι, *Imperſon.* imminet; (2) licet.

Ἐπέστιος, ου, ὁ, *Ion.* pro ἐφέστιος, rectiùs autem ἐπίστιος, domeſticus, familiaris, *epith.* Jovis. Ex ἐπὶ, & ἱστία.

Ἐπεστονάχιζε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστοναχίζω.

Ἐπεστραμμένα, nom. pl. perf. part. paſſ. n. g. verbi ἐπιστρέφω.

Ἐπεστράφην, *converſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.

Ἐπεστυφέλιζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπιστυφελίζω.

Ἐπεσχάριος, ον, in foco ſitus, ſeu ardens, &c. δαλὸς ἐπεσχάριος, titio. Ab ἐσχάρα.

Ἐπέσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐπίσχω.

Ἐπέσχετο, *inhibuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med.

Ἐπέταν, acc. *Poet.* & *Dor.* pro ἐπέτην.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. paſſ. v. πετάννυμι, ſeu πετάζω, *pando*.

Ἐπέτειλα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτέλλω.

Ἐπετειόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, quotannis fructificans.

Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſingulis annis caulem mutans.

Ἐπέτειος, ὁ ϗ ἡ, anniverſarius. Ex ἔτος.

Ἐπτειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero, ſeu fructifico. Ab

Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſingulis annis fructum ferens. Ex ἐπίτειος, & φέρω, *fero*.

Ἐπετειόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſingulis annis folia mutans. Ex ἐπέτειος, & φύλλον.

Ἐπέτελλε, 3. ſing. imperat. ind. act. v. ἐπιτέλλω.

Ἐπετέρπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιτέρπομαι.

Ἐπετήδευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτηδεύω.

Ἑπέτης, ου, ὁ, pediſſequus, famulus. Ab ἕπομαι, *ſequor*.

Ἐπετήσιος, ὁ ϗ ἡ, vel ἐπετήσιος, ια, ιον, per totum annum durans; (2) annuus. Ex ἐπὶ. & ἔτος, *annus*.

Ἐπετίθουν, 1. ſing. imperf. ind. act. pro ἐπετίθεον qu. ab ἐπιτιθέω, pro ἐπιτίθημι.

Ἑπετικὸς, ἡ, ὸν, qui ſequitur; (2) qui paret, ſeu obſequitur. Ab ἕπομαι.

Ἐπετίμα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπετίμαε, ab ἐπιτιμάω.

Ἐπετίμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐπετίμων, imperf. ind. act. pro ἐπετίμαον.

Ἑπέτις, ιδος, ἡ, pediſſequa, famula.

Ἐπέτοσσα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπέτοσα, ab πετόω.

Ἐπετράπην, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπετράπητε, 2. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπέτρεψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέπω.

Ἐπέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐπιτυγχάνω.

Ἐπεύαδον, a. 2. ind. act. *Æol.* & *Ion.* pro ἐφῆδον, ab ἐφάδω.

Ἐπευάζω, lætis vocibus celebro, acclamo.

Ἐπευθὺ, *Adv.* rectà.

Ἐπευθὺς, *Adv.* ſtatim.

Ἐπευθόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi πεύθομαι.

Ἐπευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono ſeu æquo animo ſum in, vel ob.

Ἐπευθύνω, dirigo; (2) rego.

Ἐπευκτὸς, ἡ, ὸν, expetendus votis, exoptandus.

Ἐπευλαβέομαι, οῦμαι, metuo.

Ἐπευξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπεύχομαι.

Ἐπεύξεαι, 2. ſing. f. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύξῃ.

Ἐπευφημέω, ῶ, f. ήσω, fauſta acclamo. Ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, Il. α, 22.

Ἐπευφήμησα, *laudavi*, a. 1. ind. act.

Ἐπευφημίζω, benè precor; (2) honoris cauſâ nomen tribuo, v. gr. Sulla ἐπευφημίσθη felix, i. e. appellatus eſt honorifico nomine. *Ern.*

Ἐπεύχεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπεύχου, ab ἐπεύχομαι.

Ἐπευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.

Ἐπεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota; (2) glorior, jacto me. Τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατὸς, Eur. Hec. 542. Ἐπεύξατο τοῖς θεοῖς, Plut.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, vile pretium ſtatuo; (2) vili pretio vendo. Ἐπευωνίσαι τὴν ἀγορὰν, Plut.

Ἐπευωχέομαι, convivor.

Ἐπεφάνη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Ἐπέφαντο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. pro πεφασμένοι ἦσαν, à φαίνομαι.

Ἐπέφερον, imperf. ind. act. v. ἐπιφέρω.

Ἔπεφνεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πέφνω.

Ἐπέφραδον,

'Επέφραδον, aor. 2. ind. act. v. ἐπιφράζω.

'Επεφράσατο, 2. ſing. a. 1. ind. med.

'Επεφράσσατο, *Poet.* pro ἐπεφράσατο.

'Επεφάσω, 2. ſing. a. 1. med.

'Επεφυκόν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ϖεφύκω.

'Επεφώνει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπεφώνεε, ab ἐπιφωνέω.

'Επέχεεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιχέω.

'Επεχείρησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω.

'Επεχεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιχέω.

'Επέχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ϖέχω.

'Επέχραον, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐπιχράω.

'Επέχριςε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιχρίω.

'Επέχω, f. ἐφέξω, vel. ἐπισχήσω, inhibeo; (2) ſubſiſto; (3) differo; (4) adhibeo, applico; (5) attendo; (6) do, præbeo; (7) obtineo, occupo; (8) re aliquâ nitor, fretus ſum; (9) in animo habeo; (10) nanciſcor, incido in; (11) exagito, faceſſo negotium; (12) irruo, invado; (13) immoror, inſiſto; (14) malevolentiam, ſimultatem erga aliquem gero. 'Επέχειν ϖερὶ τινος, hæſitare; ἀπὸ τȣ̃ αἰκισμȣ̃, abſtinere; τινὰ λέγοντα, impedire; τὴν γνώμην τινί, applicare; ἐπέχεσθαι τινας ἡμέρας, intermittere. Οὐ ϖολύν χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυςολεῖν ταχὺ, permiſerunt, Soph. Phil. 348.

'Επεψα, a. 1. ind. act. verbi ϖέπ7ω.

"Επη, *carmina*, nom. pl. *contr.* pro ἔπεα.

'Επῆ, *inſit*, 3. ſing. præſ. conj. v. ἔπειμι.

'Επήϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ἐπίϐολος, *propriè* qui ſcopum ferit; (2) qui adeptus eſt, petita, optata. Ab ἐπιϐάλλω.

'Επήγαγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἐπῆγε, ab ἐπάγω.

'Επηγάγοντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. *Att.* pro ἐπήγοντο.

'Επηγγειλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἐπαγγέλλω.

'Επήγειρα, aor. 1. ind. act. v. ἐπεγείρω.

'Επηγκενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium à puppi ad proram extenſæ, quaſi ἐπενεγκίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, *inferre*, (niſi potius ſunt τὰ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κενῷ ξυλώματα, quæ res continent in cavo navis ſitas, *Ern.*)

'Επηγορέω, accuſo, incuſo; (2) queror, conqueror. Hinc

'Επηγορία, ας, ἡ, accuſatio; (2) querela.

'Επῄεν, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἐπῆν.

'Επῄειν, 1. ſing. pluſq. perf. indic. med. v. ἔπειμι.

'Επηετανὸς, ἡ, ὸν, annuus, toto anno durans; (2) copioſus, largus. Ab ἔτος.

'Επηθρηκυῖα, part. perf. act. f. g. v. ἐπαθρέω.

'Επῆκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐφῆκαν, ab ἐφίημι.

'Επηκολύθησα, a. 1. ind. act. v. ἐπακολȣθέω.

'Επήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ audiens, auditor, qui rem audit vel audivit; (2) unde aliquid audiri poteſt. Ex ἐπὶ, & ἀκȣ́ω.

'Επήκȣσα, a. 1. ind. act. v. ἐπακȣ́ω.

'Επηκροῶντο, imp. med. ab ἐπακροάομαι.

"Επηλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ϖάλλω.

'Επηλθον, aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐπήλυθον, ob ἐπέρχομαι.

"Επηλις, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel ciſtæ; (2) macula à ſole. Ex ἧλος, (niſi ἦλις ſit mera terminatio, vel ab ἐλάω, *Ern.*)

'Επηλυγάζω, & ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, *tropicè*, tego, obſcuro, in *paſſ.* lateo. Ab ἐπήλυξ.

'Επηλυγίζω, fut. ίσω, idem.

'Επήλυθε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι.

'Επήλυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus. A λύγη.

'Επηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, advena, extraneus.

'Επηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus; (2) incantatio, quæ fit veneficiis. A præc. ſeu ab ἐπελεύθω.

'Επήλυσις, ἡ, idem.

'Επηλύτης, ȣ, ὁ, advena.

'Επήλυτος, ὁ, idem.

'Επημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, aut quod fit, &c. Ab ἦμαρ.

'Επήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ϖημαίνω.

'Επημοιϐὸς, ὸ, ὸν, mutuus. Ex ἀμείϐω.

'Επῆν, 3. ſing. imperf. ind. v. ἔπειμι.

'Επηνέμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventoſus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ab ἄνεμος.

'Επήνεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπαινέω.

'Επήνεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

'Επήνεσσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπήνεσαν.

'Επήνησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. à f. ησω.

"Επηνθα, perf. ind. med. v. ἐπανθέω.

'Επηντησα, aor. 1. ind. act. v. ἐπαντάω.

'Επηνύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐπανύω.

'Επήξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ϖήγνυμι.

"Επηξε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

'Επήορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, *tollo.*

'Επηπείλησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi. ἐπαπειλέω.

'Επῆρα, *ſuſtuli*, a. 1. ind. verbi ἐπαίρω.

'Επήρανος, ον, & 'Επήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ, & ἐράω, *amo.*

'Επηρεαζόντων, gen. pl. part. præſ. act. v.

'ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, f. άσω, noceo, injuriam facio; (2) infeſto; (3) calumnior. 'Επηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριςῷ ἀναςροφὴν, 1 Pet. 3, 16. Hinc

'Επηριασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ἐπηρεία.

'Επηρεαςικὸς, ἡ, ὸν, injurioſus; (2) contumelioſus.

'Επήρεια, ας, ἡ, *propriè* injuria, *maximè* in contumeliam inferioris; (2) inſultatio; (3) calumnia ſycophantæ; (4) mulcta; (5) impetus hoſtilis; (6) odium, ſeu cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, *Atticè.*

'Επηρεμέω, acquieſco in re aliquâ.

'Επῆρεν, *ſuſtulit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· pro ἐπῆρε, à verbo ἐπαίρω.

'Επήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad remigationem accinctus; (2) remis inſtructus.

'Επήρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπέρομαι.

'Επηρεφέας, *tectos*, acc. pl. ab

'Επηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ, & ἐρέφω, *tego.*

'Επήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, paratus & inſtructus, propriè ad remigationem. Ex ἐρέσσω.

'Επήρθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαίρω.

'Επήριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo contenditur; (2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ, & ἔρις.

'Επήρκει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπήρκεε, ab ἐπαρκέω.

'Επήρκεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν.

'Επηρμενος, part. perf. paſſ. v. ἐπαίρω.

"Επῆρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπῆρα.

'Επηρτημένος, perf. part. paſſ. v. ἐπαρτάω.

'Επηρωτα, 3. ſing. imperf. ind. *contr.* pro ἐπηρώταε, ab ἐπερωτάω.

'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

'Επηρωτήσειν, f. 1. ind. act.

'Επηρώτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπηρώταον.

'Επῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. ἔπειμι.

'Επησθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.

'Επήσθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἐπαισθάνομαι.

'Επησκήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω.

"Επεται, 3. ſing. præſ. conj. med. v. ἕπομαι.

'Επητεία, ἡ, ſapientia, facundia.

'Επητὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facundus. Ab ἔπω.

'Επητριμὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſus; (2) confertus. Ex ἐπὶ, & ἤτριον, *ſtamen.*

'Επητὺς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.

'Επηχέω, ῶ, obſtrepo, inſono.

'Επηχθεσμένος, perf. part. paſſ. v. ἐπάχθομαι.

'Επήωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impendens; (2) ſublimis. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, *tollo.*

'ΕΠΙ', *Præpoſ. cum Genitivo* ſuper; (2) ſub; (3) in; (4) coram; (5) ad; (6) verſus; (7) penes; (8) erga; (9) per; (10) cum; (11) de; (12) à, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπιςολῶν, ab epiſtolis; (13) apud; (14) inſervit periphraſi, ut τὰ ἐπι μέρȣς, particularia, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magiſter; *cum Dativo* (15) ſuper; (16) ad; (17) penes; (18) in; (19) poſt; (20) præter; (21) ob, propter; (22) adverſus; (23) apud, juxta; (24) cum; (25) notat conditionem ut Ϲπονδὴ ἐπὶ τȣ́τοις ἐγένετο, induciæ his conditionibus fiebant, & cauſam, ut ἐφ ᾧ, propterea quod, & propterea ut, hac conditione ut; (26) tempus, ut ἐπ' ἤματι, uno die, *vel* per unum diem; (27) abundat, ut ἐπὶ γογγύλαις διεϐίω, rapis vixit; (28) facit periphraſin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, verè; *cum Accuſativo*; (29) ſuper; (30) ſupra; (31) ad; (32) verſus; (33) contra, adverſus; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπι τοσȣ̃τον, ſcil χρόνον, tamdiu; (39) *ſine Caſu*, deſuper, ſupernè; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valdè. *In compoſitione notat*; (41) ad, in, ſuper, contra imminutionem, intentionem, proclivitatem, & vitiationem, ſeu depravationem: ſæpe tamen redundat.— (42) *cum Gen.* Sub. in notatione temporis, ut ἐπ' 'Αυγȣ́ςȣ, *Ern.*

'Επιάλλω, f. αλῶ, immitto; (2) mitto. 'Επιαλλειν οἴκαδε, Thuc.

'Επιάλμενος, præſ. part. *per Sync.* pro ἐπιαλλόμενος, ab ἐπάλλομαι. Unde

'Επιάλτης, ȣ, ὁ, qui inſilit; (2) incubus.

'Επιανδάνω, complaceo, gratus ſum.

'Επιασα, *cepi*, a. 1. ind. act. verbi ϖιάζω.

'Επιάσθην, *prehenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

'Επιαύω, dormio inter vel apud. ἦσι Ϲυϐώτης ἐσθλὸς ἐὼν ἐπίαυεν, Odyſſ. 15, ult.

'Επιαχον, 3. pl. imperf. ind. act. v.

'Επιάχω, acclamo. 'Επίαχον, Il. 5, 860.

'Επίϐα, *inſulta*, 2. ſing. a. 2. imperat. *per Apoc.* pro ἐπίϐηθε, ab ἐπιϐαίνω.

'Επιϐάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium ſcandendos; (2) aditus ad rem, v. gr. ſcientiam, baſis.

'Επιϐαθραίνω, aſcendo, aggredior.

'Επιϐαθρον, ȣ, τὸ, naulum. Ab ἐπιϐαίνω.

'Επιϐαίην, a. 2. opt. act. v. ἐπιϐαίνω.

'Επιϐαινέμεν, *Ion.* pro ἐπιϐαίνειν.

'Επιϐαίνω, f. ϐήσομαι, p. ϐέϐηκα, conſcendo. 'Επιϐαίνειν τῆς Λακωνικῆς, Dem. ἐτων τεσσαράκοντα, Plat. τοῖς ςρώμασι, Thuc. Κολχίδα νῆα, Soph. ἐπὶ τὰς ναῦς, Thuc. εἰς λόγον, Herodot.

'Επιϐακχεύω, lætâ voce adclamo.

'Επιϐάλῃς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. ἐπιϐάλλω.

'Επιϐάλλευ, 2. ſing. imperf. med. *Dor.* pro ἐπιϐάλλȣ, & hoc *Att.* & *Ion.* pro ἐπιϐάλλεσο.

'Επιϐάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, ſc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capeſſo; (8) τὰ ἐπιϐάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, & ſic ferè *in med.* (9) ſubſequor præcedentem, orationem, &c. Οὐδὲ Ϲύμϐολον ἐπέϐαλεν 'Ορνίθαρχος ȣ̓δείς Ϲοι ϖαρών; Ariſt. Av. 1220. Διὰ τȣ̃το ταῖς γυναικωνίτισιν Ϲφραγίδας ἐπιϐάλλȣσιν, Ariſt. Θεσμ. 422.

'Επιϐαλȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g.

'Επιϐαλȣ̃σι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act.

'Επιϐαπ7ίζω, immergo.

'Επιϐάπ7ω, futur. ψω, idem.

'Επιϐαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.

'Επιϐας, a. 2. part. act. ab ἐπιϐαίνω.

'Επιϐασία, ἡ, *(Ern.)* 'Επίϐασις, εως, ἡ, ſcanſio; (2) invaſio; (3) inceſſio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιϐαίνω.

'Επιϐασκέμεν, præſ. infin. act. *Ion.* pro ἐπιϐάσκειν, à verbo, *Poet.*

'Επιϐάσκω, induco, Hom. Il. 2, 234. ἐπιϐασκέμεν, inducere.

'Επιϐάςάζω, fero in v. gr. manibus.

'Επιϐατεύω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi militο; (4) adſcendo; (5) minitor, inſiſto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vindico; (7) ineo, congredior, rem veneream habeo, de animalibus. 'Επιϐατεύων τȣ́τȣ τȣ̃ ῥήματος, Herodot.

'Επιϐατήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcanſorius, ad ſcandendum pertinens. Ab ἐπιϐαίνω.

'Επιϐάτης, ȣ, ὁ, epibata, vector. Ab eod.

Ἐπιϐατικὸς, ἡ, ὸν, ad claſſiarios pertinens. Ἐπιϐατικοὶ, claſſiarii.

Ἐπιϐατὸς, ἡ, ὸν, ad quem patet acceſſus, qui conſcendi poteſt. Ab eod.

ἘΠΙ´ΒΔΑ, ἡ, dies quarta & ultima feſti Apaturiorum apud Athenienſes; (2) poſtridiana feriarum dies; (3) dies ſecunda nuptiarum.

Ἐπιϐδάλλω, rurſus mulgeo.

Ἐπιϐεϐαιόω, & ἐπιϐεϐαιόομαι, οῦμαι, confirmationem addo, ratum facio, confirmo.

Ἐπιϐεϐηκὼς, part. perf. act. v. ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιϐῆναι.

Ἐπιϐήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιϐήσῃ.

Ἐπιϐησέμεν, *Ion.* pro επιϐεσειν, *conſcenſurum eſſe*, fut. 1. inf. act.

Ἐπιϐήσεο, 2. ſ. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιϐήσου.

Ἐπιϐησόμενος, f. 1. part. med. v. ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐήτωρ, ορος, ὁ, qui navem vel equum conſcendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui feminam conſcendit. Ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐιϐάζω, f. άσω, impono, facio adſcendere. Ἐπιϐιϐάσας δὲ αὐτον ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, Luc. 10, 34.

Ἐπιϐιϐάσας, a. 1. part. act.

Ἐπιϐιϐρώσκω, inſuper edo, edo unà, velut obſonium cum pane.

Ἐπιϐιόω, ῶ, & ἐπιϐίωμι, ſupervivo, ultrà vivo, ſuperſtes ſum. Hinc ἐπιϐιώσομαι, ἐπιϐιώσεται, ἐπιϐιοὺς, ἐπιϐιῶναι.

Ἐπιϐλαϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noxius, damnoſus. Ἐπιϐλαϐέες κόποι, *Aret.*

Ἐπιϐλαϐῶς, damnosè, noxiè. Ab

Ἐπιϐλάπτω, f. ψω, inſuper noceo & damnum infero.

Ἐπιϐλαστάνω, ſuper germino, inſuper germino; (2) refrutico.

Ἐπιϐλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc

Ἐπιϐλάστησις, εως, ἡ, ſecunda germinatio.

Ἐπιϐλαστικὸς, ἡ, ὸν, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.

Ἐπιϐλασφημέω, convicior inſuper, ultrò.

Ἐπιϐλέπω, f. ψω, inſpicio. Ἐπιϐλέπειν εἴς τι, τὰς συμφορὰς πὰς ἐκ τῆς ἀϐουλίας, Iſocr.

Ἐπιϐλέψεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπιϐλέψαιμι.

Ἐπιϐλήδην, *Adv.* qu. dic. injectim injiciendo, reſpondendi ergo. Ab ἐπιϐάλλω.

Ἐπίϐλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inſerta purpura in fine veſtis; (4) ornamentum domûs.

Ἐπιϐλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus. Ab eod.

Ἐπίϐλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adventitius. Ab eod.

Ἐπιϐλὺξ, *Adv.* abundè, adfluenter. A βλύζω.

Ἐπιϐόας, ὁ, valdè ſtrepens, clamoſus. Ab

Ἐπιϐοάω, ῶ, & ἐπιϐοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro. Ἐπιϐοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, Eur. Med. 168.

Ἐπιϐοήθεια, ας, ἡ, auxilium, ſubſidium. Ab

Ἐπιϐοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum ſupervenio, inſuper auxilior, præter alios ſubvenio.

Ἐπιϐόημα, ατος, τὸ, acclamatio:

Ἐπιϐόησις, ἡ, idem. Ab ἐπιϐοάω.

Ἐπιϐόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, famoſus; in utramque partem, ſed magis in malam.

Ἐπίϐοιον, τὸ, ſcil. θῦμα, ſacrificium, quod præter, vel poſt bovis immolationem fit.

Ἐπιϐόλαιον, τὸ, velamen, amictorium. Ab

Ἐπιϐολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impoſitio; (2) applicatio mentis; (3) impetus; (4) inceptum, conatus; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal; (7) impreſſio notæ in nummo, nota ipſa, inſigne, quo quem agnoſcimus; (8) inſtitutum conſilium:

Ἐπίϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, compos, qui aliquid adeptus eſt. Ab ἐπιϐάλλω. Hinc

Ἐπιϐόλως, *Adv.* ingeniosè, ſapienter; (2) feliciter.

Ἐπιϐομϐέω, ῶ, fut. ήσω, bombis adſono; (2) bombos edo; (3) ſtrepitum facio.

Ἐπιϐόσκησις, εως, ἡ, depaſtio.

Ἐπιϐοσκὶς, ίδος, ἡ, proboſcis. Ab

Ἐπιϐόσκομαι, paſcor, depaſcor.

Ἐπιϐουκόλος, ου, ὁ, bubulcus.

Ἐπιϐούλευμα, ατος, τὸ, inſidiæ; (2) molimen, adgreſſio, conatus.

Ἐπιϐούλευσις, εως, ἡ, inſidiæ.

Ἐπιϐουλευτὴς, οῦ, ὁ, inſidiator. Ab

Ἐπιϐουλεύω, f. εύσω, inſidias ſtruo; (2) inſidiosè molior; (3) conſilium capio, delibero; (4) conjuro. Ἐπιϐουλεύειν τῇ τυραννίδι, Plat. θάνατον τινι, Thuc. λαϐεῖν, Dem.

Ἐπιϐουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium adverſus aliquem initum, inſidiæ. Ex ἐπὶ, & βουλὴ.

Ἐπιϐουλία, ἡ, idem.

Ἐπίϐουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſidioſus. Hinc

Ἐπιϐούλως, *Adv.* inſidiosè.

Ἐπιϐραδύνω, cunctor, immoror.

Ἐπιϐραχὺ, *Adv.* ad breve tempus.

Ἐπίϐρεγμα, τὸ, irrigatio, irroratio.

Ἐπιϐρέμω, & ἐπιϐρέμομαι, admurmuro.

Ἐπιϐρέχω, perfundo, irroro.

Ἐπιϐρίθω, f. ίσω, ingraveſco, magno cum pondere irruo, impreſſionem facio; (2) degravo, deprimo.

Ἐπιϐριμάομαι, ῶμαι, infrendo.

Ἐπιϐρίσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. ἐπιϐρίθω.

Ἐπιϐρομέω, ῶ, admurmuro. A βρόμος.

Ἐπιϐροντάω, ῶ, f. ήσω, inſuper tono, intono.

Ἐπιϐρόντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui tonitrua mentem perculêre, attonitus; (2) vecors, veſanus. A præc.

Ἐπιϐροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio. Ab ἐπιϐρέχω.

Ἐπιϐρύχω, f. ξω, infremo, fremo.

Ἐπιϐρύω, f. ύσω, ſcateo, plenus ſum.

Ἐπιϐύστρα, ας, ἡ, obturamentum. Ab

Ἐπιϐύω, f. ύσω, obturo, obſtruo. Ἐπιϐύειν τὸ στόμα τινος κέρμασι, Ariſtoph. Ἐπιϐύσασθαι τὰ ὦτα, Luc.

Ἐπιϐωμίζω, f. ίσω, aræ ſacrificandi causâ impono. Ex ἐπὶ, & βωμὸς, *ara*.

Ἐπιϐώμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, altari impoſitus; (2) ad altare cantari ſolitus. Ex iiſd.

Ἐπιϐωμιοστατέω, ad aram colloco.

Ἐπιϐώσασθαι, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐπιϐοήσασθαι, ab ἐπιϐοάω.

Ἐπιϐωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. pro ἐπιϐοησόμεθα.

Ἐπιϐωστρέω, ῶ, fut. ήσω, invoco.

Ἐπιϐώτωρ, ορος, ὁ, paſtor.

Ἐπίγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper terram eſt; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γαῖα.

Ἐπιγαμϐρεία, ἡ, connubiorum junctio. Ab

Ἐπιγαμϐρεύω, generum aſſumo, filiam alicui nuptum do; (2) *& in paſſ.* gener fio, uxorem duco.

Ἐπιγαμϐρία, ας, ἡ, adfinitas, è matrimonio.

Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem ſuperinduco, a. 1. ἐπέγημα. Ὀυ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν, Eur. Or. 572.

Ἐπιγαμία, ἡ, adfinitas, jus connubii. Ab

Ἐπίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nubilis.

Ἐπιγάννυμαι, vel ἐπιγάνυω, gaudeo aliquâ re; *impr.* malis alterius.

Ἐπιγανόω, orno, illuſtro, polio.

Ἐπιγάστριος, ον, ventri deditus, ad ventrem ſpectans; (2) ventriculo incumbens, *Neut. ſub.* venter exterior.

Ἐπιγαυριάω, ῶ, inſulto calamitoſo, & *Paſſ.*

Ἐπιγαυρόομαι, οῦμαι, exſulto, lætor; (2) efferor animo & ferocior reddor.

Ἐπίγαυρος, ὁ ϗ ἡ, jactabundus; (2) fortis.

Ἐπιγεγονὼς, perf. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγειόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis humilis eſt, qui non erectum, ſed humi ſtratum caulem habet. Ex ἐπίγειος.

Ἐπίγειον, ου, τὸ, apſis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab

Ἐπίγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, terreſtris; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γέα, *terra*.

Ἐπιγειόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, à radice tantum foliatus; (2) ſparſa humi folia habens.

Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, inſulto, *inpr.* calamitoſo. Ἐπιγελᾶσαι προθύμως ταῖς χορείαις, Ariſtoph. Θεσμ. 988.

Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo.

Ἐπιγέννημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quaſi inſuper accedit, acceſſio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena; (2) natus poſt, adnatus, ſeu inſuper natus. Ab eod.

Ἐπιγεννάω, adgenero, inſuper genero.

Ἐπιγέννημα, τὸ, quod adnatum eſt; (2) ſymptoma.

Ἐπιγεννηματικὸς, ἡ, ὸν, adnatus, adjunctus, velut naturâ.

Ἐπιγενόμενος, a. 2. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγεραίρω, inſuper honore adficio.

Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι. guſto, deguſto.

Ἐπιγηθέω, gaudeo, lætor aliquâ re.

Ἐπιγῆτις, ιδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπὶ, & γῆ.

Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, poſt naſcor; (2) adnaſcor; (3) ſuccedo, ſubſequor; (4) advenio, ſupervenio. Οἱ ἐπιγινόμενοι, poſteri, Iſocr.

Ἐπιγιγνώσκω, ſeu ἐπιγινώσκω, agnoſco, cognoſco, reſcio, novi; (2) decerno, ſtatuo; (3) amo, diligo, N. T.

Ἐπιγλισχραίνω, viſcoſiùs reddo.

Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.

Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulceſco.

Ἐπίγλυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcis; (2) ſubdulcis.

Ἐπιγλύφω, f. ψω, inſculpo, cælo.

Ἐπιγλωσσάομαι, malè loquor de aliquo, malè ominor alicui, malè precór.

Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίσομαι, idem. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' ὀυκ ἐπιγλωττίσομαι τοιοῦτον ὀυδὲν, Ariſtoph. Lyſ. 37. Ex γλωσσα.

Ἐπιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginoſa rotunditatis oblongæ gutturi claudendo & reſerando. Ex iiſd.

Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.

Ἐπιγνάμψας, a. 1. part. act.

Ἐπίγναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ, & γνάπτω, *polio*.

Ἐπιγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἐπίγνωθι, 2. ſing. a. 2. imperat. act.

Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia:

Ἐπιγνωμοσύνη, ἡ, arbitrium, cognitio: Ab

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inſpector ſive æſtimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνῷς, 2. ſing. a. 2. conj.

Ἐπιγνώσεσθε, *agnoveritis*, 2. pl. f. 1. ind. med.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, ſcientia.

Ἐπίγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cognitus, notus.

Ἐπιγονατὶς, ίδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commiſſura tegitur, patella; (2) veſtis genus ad genua pertinens. A γόνυ.

Ἐπιγονὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſt natus, fœtus ſuccedaneus; (2) ſecundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, poſteri filii. Ab eod.

Ἐπιγουνατὶς, ίδος, ἡ, vid. ἐπιγονατίς.

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ἐπιγουνίδιος, ὁ ϗ ἡ, genibus impoſitus.

Ἐπιγράϐδην, *Adv.* ſtrictim, ſtringendo leviter.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma, inſcriptio, ſive proſaica, ſive metrica.

Ἐπιγραμματογράφος, &

Ἐπιγραμματοποιὸς, ὁ, ſcriptor epigrammatum.

Ἐπιγραφεὺς, έως, ὁ, quæſtor, qui pecuniam in ærarium conferendam deſcribit:

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio, titulus; (2) cauſa rei actæ; (3) autoritas, cum alicujus rei autores habemur; unde (4) pro gloriâ dicitur; (5) indictio, deſcriptio, cenſus. Ab

Ἐπιγράφω, f. ψω, inſcribo; (2) adſcribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) viritim collationem deſcribo; (5) teſtium nomina edo, quos producturus ſum; (6) ſubſcribo. Ἐπιγράφειν τίμημά τινι, Ariſtot. Ἐπιγράφεσθαι ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις, ſubſcribere, Dem. Ἀχθεσθεῖσ' ὅτι αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο, Ariſtoph. Pace, 682.

Ἐπίγρυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, naſum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, aduncus.

Ἐπίγυια, τὰ, funes, quibus naves in littore adligantur.

Ἐπιγυμνάζομαι, inſuper exerceo me.

Ἐπιδαίομαι, divido, deſtribuo.

Ἐπιδαίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communis, vel hæreditate acceptus. Ex ἐπὶ, & δαίω.

Ἐπιδαιτέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor, Heſ. Ex ἐπὶ, & δαίω.

Ἐπίδαιτρον, ȣ, τὸ, opſonium. A δαιτρὸς.

Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.

Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.

Ἐπίδαμος, ὁ ϗ ἡ, *Doricè* pro ἐπίδημος.

Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero, *in med.* aliam pecuniam fœnori ſumo.

Ἐπίδασυς, εος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum hirſutus.

Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, nimium me præbeo, in dando, &c. addo corollarium ſeu auctarium.

Ἔπιδε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἐπείδω.

Ἐπιδεδωκότα, acc. ſing. perf. part. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδεὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, indigens.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, ſpecimen.

Ἐπιδείελα, *Adv.* poſt meridiem. Ab

Ἐπιδείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pomeridianus, veſpertinus. Ex ἐπὶ, & δείλη.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, & ἐπιδείκνυμαι, oſtendo, demonſtro; (2) ſpecimen artis edo, artem oſtento, de oratoribus *imprimis*, poëtis, &c. Unde (3) & pro dicere, canere, &c. Σαυτὸν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, Ariſtoph. Av. 627. Hinc

Ἐπιδεικτιάω, ῶ, oſtendere vel oſtentare me cupio, oſtento.

Ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonſtrativus; (2) utens genere dicendi ad oſtendendum ingenium & eloquentiam comparato; quod genus ipſum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipſa ἐπιδεικτική.

Ἐπιδεικτικῶς, *Adv.* cum oſtentatione; (2) demonſtrativè, copioſè, luculenter; (3) apertè, in propatulo; (4) valde ornatè.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. Unde

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonſtratio; (2) oſtentatio, artis ſpecimen; (3) oratio, cantus, &c. artis oſtentandæ cauſâ.

Ἐπιδειπνέω, ſecundariam cœnam perago.

Ἐπιδείπνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui poſt cœnam eſt, fit, &c. Ab ἐπιδειπνον.

Ἐπιδειπνὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. poſt-cœnium, cœna ſecundaria. Ab eod.

Ἐπίδειπνον, ȣ, τὸ, idem.

Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus; (2) qui poſt decem penditur.

Ἐπιδεκτικὸς, ἡ, ὸν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.

Ἐπιδελεάζω, eſcam impono.

Ἐπιδέμνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſtrato poſitus, qui in lecto eſt. Ex δέμνιον.

Ἐπιδεξελευθέρως, *Adv.* dextrè & ingenuè.

Ἐπιδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ad dextram, dexter; (2) ſcitus, elegans; (3) urbanus, lepidus; (4) proſper, fauſtus.

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.

Ἐπιδεξίως, *Adv.* ſcitè, decenter, lepidè.

Ἐπιδέομαι, fut. δεήσομαι, inſuper egeo; (2) egeo, indigeo.

Ἐπιδέρκεται, 3. ſing. præſ. indic. med.

Ἐπιδέρκομαι, inſpicio.

Ἐπιδερκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſibilis. A præc.

Ἐπιδερματὶς, ίδος, ἡ, pellis, quæ eſt inter digitos anſerum & avium hujus generis; (2) cuticula ſenſu deſtituta & veram cutem tegens. Ex ἐπὶ, & δέρας, *pellis*.

Ἐπιδερμὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio, v. gr. vulneris. Ab ἐπιδέω.

Ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo; (2) onus impono & alligo.

Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιδέσμιον, τὸ, faſciola. Ab

Ἐπίδεσμος, ȣ, ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, faſcia.

Ἐπιδεσμοχαρὴς, ὲς, nodis gaudens.

Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.

Ἐπιδεύεαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro ἐπιδεύῃ, ab ἐπιδεύω.

Ἐπιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigens.

Ἐπιδεύῃς, 2. ſing. præſ. conj. act. v. ἐπιδεύω.

Ἐπιδεύομαι, & ἐπιδεύω, indigeo.

Ἐπιδευόμενος, *egens*, præſ. part. med.

Ἐπιδέχομαι, excipio; (2) accipio, admitto; (3) ſuſcipio, v. gr. bellum.

Ἐπιδέω, obligo; (2) alligo.

Ἐπιδεῶς, *Adv.* parcè, non ſatis. Ab ἐπιδεής.

Ἐπίδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus.

Ἐπιδήλως, *Adv.* manifeſtè.

Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena ſum; (2) peregrè advenio; (3) domi ſum, non abſum.

Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Hinc

Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregrè; (2) præſentia domi.

Ἐπιδημητικὸς, ἡ, ὸν, domi & quaſi intra populi fines manens. Ab eod.

Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus, *impr.* deorum.

Ἐπιδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verſans in populo; (2) civilis; (3) domeſticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.

Ἐπιδημιουργέω, perficio opus.

Ἐπιδημιουργοὶ, apud Thuc. curatores murorum reficiendorum, ſed apud Procopium imitatorem, & ſemper de opifice.

Ἐπίδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advena, non inquilinus; (2) qui peregrè venit; (3) qui verſatur in populo, vulgaris.

Ἐπιδὴν, *Adv.* diu, multò, pro ἐπὶ δὴν.

Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.

Ἐπιδιαβαίνω, poſt alium qui tranſit, ipſe etiam tranſeo; (2) tranſeo.

Ἐπιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognoſco.

Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, poſterius teſtamentum.

Ἐπιδιαιρέω, divido, partior, deſcribo.

Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, diſpenſatio; (2) arbitrium; (3) victûs ratio ſeu ordinatio.

Ἐπιδιαίτητος, ον, qui iterum diſceptatur, judicatur, v. gr. lis.

Ἐπιδιάκειμαι, adquieſco. Τὸ ἐπιδιακειμενον ἀργύριον, *Pollux*. Æs manuarium, Gell. 18, 13. *Angl.* Stakes or Forfeits.

Ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.

Ἐπιδιακρίνω, inſuper judico, de ſummo judice.

Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.

Ἐπιδιαμένω, permaneo. Hinc

Ἐπιδιαμονὴ, ἡ, permanſio, immoratio.

Ἐπιδιανέμω, inſuper diſtribuo.

Ἐπιδιανοέω, poſt, inſuper excogito.

Ἐπιδιαπέμπω, mitto inſuper, ſc. poſt alium jam miſſum.

Ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, inſuper navi trajicio; (2) trajicio.

Ἐπιδιαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diſrumpo.

Ἐπιδιασαφέω, doceo, demonſtro; (2) *paſſ.* cognoſcor, perſpectus ſum.

Ἐπιδιασκευάζω, recognoſco, retracto.

Ἐπιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractio.

Ἐπιδιασύρω, perſtringo, irrideo.

Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, inſuper mando, vel conſtituo; (2) inſuper addo.

Ἐπιδιατείνω, intendo; (2) increbreſco.

Ἐπιδιατίθημι, addo aliquid pactis, teſtamento, &c. (2) depono.

Ἐπιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.

Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.

Ἐπιδιδάσκω, doceo, quod reſtat, quod alter prætermiſit.

Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima teſticulorum tunica dura, craſſa, & admodum valida. Ex ἐπι, & δίδυμος, *teſticulus*.

Ἐπιδίδωμι, inſuper do, dono præterea; (2) do, trado, dedo; (3) creſco, augeor; (4) in convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὁρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδȣ̃σαν τῶν πολεμίων ἰσχὺν, Thuc.

Ἐπιδιέρχομαι, percenſeo; percenſendo, obeundo recognoſco; ἐπιδιεξελθειν, enarrare, explicare.

Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui biennium exceſſit.

Ἐπιδιζημαι, inſuper quæro.

Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.

Ἐπιδικαιόω, litigo de re aliquâ.

Ἐπιδικάζω, diſcepto; (2) ſententiâ mea adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem ju[illegible] peto, vel obtineo; (2) expeto. Hinc

Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controverſâ.

Ἐπιδικάσιμος, ον, arbiter, familiæ herciſcundæ *impr.* deinde advocatus in quacunque re; denique expetitus aliis, utilitatis cauſâ.

Ἐπίδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, litigioſus, controverſus.

Ἐπιδίμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plus quam duas habens partes.

Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verſo.

Ἐπιδινήσας, a. 1. part. act.

Ἐπιδιορθόω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci. Hinc

Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta, acta ſunt. Ab ἐπιδιορθόω.

Ἐπιδιορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad corrigenda ſuperiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus; (2) emendandi vim habens. Ab eod.

Ἐπιδιουρέω, inſuper mingo, v. gr. pus præter dolorem.

Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.

Ἐπιδιπλοίζω, idem.

Ἐπιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἐπιδιφριὰς, αδος, ἡ, currûs circumferentia. Ex ἐπὶ, & δίφρος, *currus*.

Ἐπιδίφριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper curru eſt, ſedet, aut pugnat; (2) ſellularius, ut τεχνη, ars ſellularia; (3) ignavus, mollis. Ex iiſd.

Ἐπίδιχα, *Adv.* ſeorſim, ſeparatim,

Ἐπιδίψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſiticuloſus.

Ἐπιδίω, f. ίσω, inſudo.

Ἐπιδιώκω, f. ξω, inſequor, perſequor.

Ἐπιδίωξον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἐπιδοιάζω, dubito.

Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio quæ ſupra juſtam menſuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo eſt aliqua opinio in futurum, *item* qui exſpectatur; (2) celebris, clarus, illuſtris. Ex δόξα.

Ἐπιδόξως, *Adv.* honorificè, glorioſè. A præc.

Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, cuſpis ferrea haſtæ. Ex δόρυ.

Ἐπιδορπέω, cœnam ſecundariam ſumo.

Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem.

Ἐπιδόρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam utilis; (2) qu. dic. poſt-cœnius. Ex ἐπὶ, & δόρπον.

Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. poſt-cœnium, cœna ſecundaria.

Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in ſecundis menſis apponitur, bellaria.

Ἐπιδορπισμὸς, ȣ̃, ὁ, cœnæ ſecundariæ ſumptio.

Ἐπιδὸς, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδόσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, addititius, ex acceſſione proveniens. Ab eod.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, acceſſio, additamentum; (2) largitio, erogatio publicè facta, donativum, congiarium, emolumentum; (3) incrementum.

Ἐπιδοτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſupererogandum propenſus. Ab eod.

Ἐπιδȣ̃ναι, *addidiſſe*, aor. 2. inf. act.

Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum inſuper edo.

Ἐπιδοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum.

Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, ſuſceptio; (2) ſucceſſio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἐπιδραμόντος, gen. ſing. a. 2. part. act. v. ἐπιτρέχω.

Ἐπιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι, f. ξομαι, prehendo, adripio.

Ἐπιδρέπομαι, decerpo; (2) aſſumo.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, irruptio; (2) levis, & perfunctoria tractatio rei vel explicatio; (3) affluxus humorum. ap. Med. Ab ἐπιτρέχω.

Ἐπιδρομία, ἡ, idem.

Ἐπίδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis, planus; (2) incurſionibus expoſitus; (3) in quem accedi ſolet.

Ἐπιδυέτω, 3. ſing. præſ. imperat. verbi ἐπιδύω.

Ἐπιδυναστεύω, f. εύσω, poſt alium obtineo imperium.

Ἐπιδυσφημέω, ῶ, infami appellatione noto; (2) dicta proſequor verbis obſcœnis & malè ominatis.

Ἐπιδύω, & ἐπιδύνω, f. ύσω, occido ſuper.

Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδὼν, *qui addidit*, a. 2. part. act.

Ἐπιδώσω, *addam*, f. 1. ind. act.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, ſummi juris moderatio; (2) clementia; (3) modeſtia, quum quis facilè cedit, vel aliquid moderatè fert, in meliorem partem accipit, &c. Ab ἐπιεικής.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis.

Ἐπιεικέσι, *humanis*, dat. plur. ab. ἐπιεικής. Unde

Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, ſum mitis.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquus; (2) decens, conſentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus, modeſtus; (5) mediocris, non magnus; (6) qui bonus & frugi eſt; (7) probabilis, veroſimilis; (8) facilis. Ex εἴκω.

Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. A præc. Sed potiùs ἐπιείκισις, legendum, ut ſit. Ab

Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bonâ, ex æquo & bono ſtatuo, ſeu arbitror. Ab eod.

Ἐπιεικτὸς, ἡ, όν, tolerabilis; (2) facilè cedens.

Ἐπιεικῶς, *Adv.* non abſurdè; (2) mediocriter, moderatè; (3) clementer. Συνδειπνεῖ ϖαρ αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων ἑταίρων ἐπιεικῶς, Plut. in Anton. cap. 28. (4) valdè ſufficienter; (5) ferè, plerumque, crebrò.

Ἐπιειμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐφειμένος, ab ἐφέννυμι.

Ἐπιείλπομαι, deſidero, cupio.

Ἐπιέλπεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιέλπου, ab

Ἐπιέλπομαι, ſpero.

Ἐπιέναι, præſ. inf. act. verbi ἔπειμι.

Ἐπιέννυμι, induo.

Ἐπιέπομαι, inſequor.

Ἐπιέσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐφέσασθαι, ab ἐφέννυμι.

Ἐπίεσται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐπιέω.

Ἐπιζαρέω, infeſto, gravo.

Ἐπιζαφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehemens, ardens.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter.

Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, ſupervivo, ſuperſtes ſum; (4) diu vivo.

Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, decoctum, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.

Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, innecto, adjungo. Hinc

Ἐπιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, catena; (2) ſeries.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio; (3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementiâ. Ab eod.

Ἐπιζέω, f. έσω, ferveſco. Οἷος ἂν μέλας τίς ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν, Ariſtoph. Ach. 320. Οὐ θαυμάσιον ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολὴν, id. Θεσμ. 475.

Ἐπίζηλος, ὁ ϗ ἡ, æmulandus, invidendus.

Ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypiâ laboro. *In vulg. ap.* Lucian. ſed ibi legendum ἔτι ζηλοτυπέω, *Ern.*

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, damnoſus, noxius; (2) cui mulcta eſt irrogata. Ex ζημία.

Ἐπιζημιόω, multam irrogo.

Ἐπιζημίως, *Adv.* damnosè.

Ἐπιζῆν, pro ἐπιζάειν, ab ἐπιζάω.

Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amiſſæ deſiderio teneor; (2) poſco. Ἐπιζητεῖν τι ϖαρά τινος. Hinc

Ἐπιζήτημα, τὸ, quæſtio.

Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requiſitio, deſiderium.

Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui requiri poteſt, aut ſolet, appetibilis, ſtudio dignus.

Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio.

Ἐπιζώστρα, ἡ, balteus. Ex ἐπι, & ζωστήρ.

Ἐπίῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἐφίημι, *immitto.*

Ἐπίηλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιάλλω.

Ἐπιήρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjutor. Ex

Ἐπίηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator; (2) gratiam referens. Ex ἐπὶ, & ἐράω.

Ἐπιηρεφὴς, *Ion.* pro ἐπηρεφής.

Ἐπιησθεντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐφησθέντες, ab ἐφήδομαι.

Ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, carmen nuptiale. Ab

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptialis.

Ἐπιθαλασσίδιος, ία, ιον, vel ὁ ϗ ἡ, maritimus, Ex ἐπὶ, & θάλασσα.

Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.

Ἐπιθαλπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, callidus; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ, & θάλπω.

Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum ſtupore admiror, ſtupeo.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, morti deſtinatus, capitis damnatus. Ex

Ἐπιθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortem accerſens, lethifer; (2) morti vicinus.

Ἐπιθανάτως, *Adv.* ita ut morti vicinus ſit.

Ἐπιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ, & θνήσκω, *morior.*

Ἐπιθαρσέω, ῶ, fiduciam ſumo, confidentior fio.

Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo.

Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.

Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro; (2) deorum iram alicui imprecor.

Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine divino adflor, inſtinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos precor; (4) imprécor; (5) per deos obteſtor, deorum teſtimonio utor; (6) conſecro. Hinc

Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus divinus; (2) obteſtatio, quæ fit per Deos vel Deum; (3) precatio, quâ Dei opem imploramus.

Ἐπιθειασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐπιθεῖναι, a. 2. inf. act. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, id, quod imponitur, ſeu ſuper imponitur; (2) ſtatua, quæ defuncti ſepulchro imponitur; (3) operculum; (4) corona; (5) cinctura. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impoſitio; (2) adgreſſio, invaſio; (3) rerum novarum molitio; (4) conjuratio; (5) inſidiæ, impoſtura; (6) amor, concupiſcentia, libido. Ab eodem.

Ἐπιθεραπεύω, f. εύσω, obſequium præſto. Ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον εἰς τὴν ϖατρίδα, Thuc.

Ἐπιθεσπίζω, oraculum reddo in, ſancio oraculo, auſpicio addico aliquid.

Ἐπιθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, ſcitum.

Ἐπιθετέον, *adv. poſ.* imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι. Unde

Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impoſtor, inſidiator.

Ἐπιθετικὸς, ἡ, όν, aptus ad fallendum, fallax; (2) adgreſſu promptus, audax.

Ἐπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjectus, adjectivus, qui adjici ſolet; (2) aliundè invectus; (3) commentitius; (4) ſimulatus, adfectatus; (5) impoſitus, qui imponi ſolet. Hinc τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos eſt nomen adjectivum. Ab ἐπιτιθημι.

Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.

Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, proſpicio, conſidero, contemplor.

Ἐπίθῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, acceſſio, additio.

Ἐπίθημα, τὸ (al. ἐπίθεμα) operculum, tegmen. Ab eodem.

Ἐπιθηματῶ, operculo claudo.

Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπίθημα, & ἔργον, *opus.*

Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, munus, quo inſignitur qui aliis θηράρχοις, vel quatuor elephantis præeſt. Ab

Ἐπιθήραρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliis θηράρχοις præeſt, qui quatuor elephantos regit.

Ἐπίθησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ϖιθέω.

Ἐπιθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπιθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. ἔπειμι.

Ἐπιθιγγονω, & Ἐπιθίγω, attingo, tango.

Ἐπιθλίβω, premo.

Ἐπίθλιψις, εως, ἡ, compreſſio, *Aret.*

Ἐπιθμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπίθομεν, à ϖειθω.

Ἐπιθοάζω, inſideo; (2) ſedeo.

Ἐπιθολόω, infuſco, obfuſco, perturbo.

Ἐπιθον, *perſuaſio*, 1. ſing. a. 2. verbi ϖείθω.

Ἐπιθορέω, ῶ, adſilio, inſilio, ſuperſilio.

Ἐπιθορνυμαι, ineo feminam. Ab ἐπιθορέω.

Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adſtrepo, ſecundo rumore adſtrepo, admurmuro.

Ἐπιθρέξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέχω.

Ἐπίθρεπτος, ον, benè nutritus vel actus, de carne.

Ἐπιθρηνέω, lugeo, plango, ſc. ſuper mortuo.

Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. Nicand. ἢν ἐπιθρομβωθῇ.

Ἐπιθρώσκουσα, præſ. part. f. g. act. verbi

Ἐτιθρώσκω, inſilio; (2) ſubſilio, ſubſultim progredior.

Ἐπιθυμέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, concupiſco, deſidero. Ὦ τῆς μεγάλης Σοφίας ἐπιθυμέσα; ἄνθρωπε ϖαρ' ἡμῶν, Ariſtoph. Nub. 411. Κερδῶν ἰδιων ἐπιθυμῶν, id. Ran. 359. Ex ἐπὶ, & θυμὸς, *animus.* Hinc

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, deſiderium; (2) res appetita.

Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπιθυμητὴς, ὁ, qui tenetur alicujus rei deſiderio, cupidus. Ab eod. Hinc

Ἐπιθυμητικὸς, ἡ, όν, ad concupiſcendum propenſus, inſitam concupiſcendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiſcendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.

Ἐπιθυμητικῶς, *Adv.* cupidè; cum ἔχειν, cupiditate teneri.

Ἐπιθυμητὸς, ἡ, όν, deſiderabilis.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, deſiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.

Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffimentum, quod ad ſuffiendum adoletur. Ab

Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, ſuffio, odoramenta adoleo, ſeu accendo.

Ἐπιθυμόδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω, & δεῖπνον, *cœna.*

Ἐπιθύνω, corrigo, Suid.

Ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.

Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel ſacrifico poſt alium; (3) immolo, ſacrifico.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. conj. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπιθωρακίδιον, ου, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuperinduitur. Ab

Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, lorico; (2) ſuper thoracem aliquid induo.

Ἐπιθωρήσσομαι, armor adverſus aliquem.

Ἐπιθωύσσω, f. ξω, acclamo, vociferando incito.

Ἐπιίδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gnarus, peritus.

Ἐπιΐζομαι, inſideo.

Ἐπιΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſciens, peritus.

Ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinno, aliquid excipio.

Ἐπικαγχλάζω, ſtrepo, de aquâ maritimâ.

Ἐπικαθαιρέω, deſtruo, diruo.

Ἐπικαθέζομαι, conſido in.

Ἐπίκαθεύδω, indormio; (2) incubo.

Ἐπικάθημαι, inſideo; (2) ſedeo.

Ἐπικαθιζάνω, inſideo.

Ἐπικαθιζω, f. ίσω, inſideo; (2) impono.

Ἐπικαθίσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act.

Ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, inſeſſus.

Ἐπικαθίστημι, ſubſtituo, ſufficio, a. 1. ἐπικατέστησα. Paſſ. ἐπικατεστάθην, ἐπικαταστάθεὶς, ſubſtitutus.

Ἐπικαινίζω, f. ίσω, inſtauro, innovo.

Ἐπικαινοτομέω, idem quod καινοτομέω. *Euſ.*

Ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas.

Ἐπικαίριος, ὁ ϗ ἡ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ab

Ἐπίκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐπικαίρως, *Adv.* opportunè.

Ἐπικαίω, & ἐπικάω, f. αυσω, accendo, incendo; ἐπικεκαυμένος, aduſtus. Τὰ Σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι, Plat.

Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſpicilegium facio; (2) ſpolio bonis quæ ab aliis relicta ſunt.

Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco, imploro; (2) provoco, ſuperiorem appello; ἐπεκαλεσάμην, a. 1. med. *Paſſ.* ἐπικαλοῦμαι, cognominor; ἐπικληθεὶς, cognominatus, a. 1. *Part.* (2) poſtulor, accuſor. Ἐπεκαλεῖτο τὸν Βροῦτον, Plut.

Ἐπικαλέω, ῶ, nomino, appello, cognomino; (2) pro εγκαλέω, objicio, vi io verto; (3) invoco, imploro; (4) teſtem facio. Ἀνδραποδιστὰς ἑαυτῶν ἐπεκάλει, Xen.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus:

Ἐπικαλυπτήριον, ȣ, τὸ, idem. Ab

Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obſcuro. Hinc

Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, velatio.

Ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio. Hinc

Ἐπικαμπὴς, ὲς, flexus, curvus:

Ἐπικάμπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem:

Ἐπικαμπτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inflexus, incurvus:

Ἐπικάμπτω, fut. ψω, inflecto; (2) perſuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.

Ἐπικαμπύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incurvus.

Ἐπικαμπῶς, cum flexu, flexuosè.

Ἐπίκαμψις, ἡ, flexus, converſio, v. gr. navis.

Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices. Ex ἐπὶ, & κανθὸς.

Ἐπίκαρ, *Adv.* ad verticem, in caput.

Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, ſeu fructuum proventus; (2) uſus rei fructuoſus; (3) quæſtus, fœnus; (4) vectigal, quod à fructibus provenit. Ab ἐπὶ, & καρπὸς.

Ἐπικάρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frugifer, fructifer, qui ſemen continet. Ex iiſd.

Ἐπικαρπίδιος, ον, qui fructibus (pomis) ineſt, extrinſecùs.

Ἐπικαρπολογέω, ſpicilegium facio.

Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obliquus, tranſverſus.

Ἐπικαρυκεύω, inſuper condio, condimentum aliud addo.

Ἐπικαταβαίνω, deſcendo.

Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.

Ἐπικατάγνυμι, inſuper frango.

Ἐπικατάγομαι, poſt alium appello.

Ἐπικαταδαρθάνω, indormio; ἐπικαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormiſſe.

Ἐπικατακλείω, f. είσω, concludo, recondo.

Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπικατακλύζω, inundo, obruo aquis.

Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.

Ἐπικαταλυθέω, inſequor, perſequor.

Ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) conſequor; (3) opprimo.

Ἐπικαταμωμάομαι, irrideo, ſubſanno.

Ἐπικαταπηδάω, deſilio in.

Ἐπικαταπίπτω, incumbo in aliquem.

Ἐπικαταπλάσσω, emplaſtrum impono.

Ἐπικαταπρήθω, comburo ſuper aliquo.

Ἐπικαταράομαι, diris devoveo.

Ἐπικατάρατος, ὁ ϗ ἡ, ſacer, exſecrabilis.

Ἐπικαταράσσω, vel ἐπικαταράττω, percutio, impetuosè impello, *in paſſ.* immittor.

Ἐπικαταῤῥέω, influo, illabor ex ſuperiore loco.

Ἐπικαταῤῥήγνυμαι, ſuper aliquâ re frangor, diſcindo, v. gr. veſtes, à pectore, luctûs causâ.

Ἐπικαταῤῥιπτέω, ſuper injicio.

Ἐπικαταῤῥυέω, deſuper defluo aliquò.

Ἐπικατασείω, f. είσω, ſuper decutio, ſuper deturbo.

Ἐπικατασκάπτω, fut. ψω, ſuper fodio, diruo ſuper.

Ἐπικατασπάω, detraho.

Ἐπικαταστρατοπεδεύω, caſtra loco contra aliquem.

Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo ſuper.

Ἐπικαταστρέφω, inverto ſuper jaciendo.

Ἐπικατασφάττω, f. ξω, macto ſuper, inſuper, v. gr. ſuper tumulo.

Ἐπικατατέμνω, concido, lacero.

Ἐπικατατρέχω, irruo in aliquem, hoſtiliter impetum facio.

Ἐπικαταφέρομαι, deferor, delabor, ſuper aliquem, præceps ruo.

Ἐπικαταφορὰ, ἡ, *vocabulum mathematicum*, præceps locus in octavo, ab horoſcopo, ſigno. Ab

Ἐπικατάφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pronus, proclivis.

Ἐπικαταχωννύω, adobruo, ſuper mortuo, humum.

Ἐπικαταψάω, ſuperficiem v. gr. agri leviter rado, ſarrio.

Ἐπικαταψεύδομαι, mentior adverſus aliquem.

Ἐπικατείδω, inſpicio.

Ἐπικάτειμι, deſuper deſcendo in, v. gr. capite in ſtomachum.

Ἐπικατέρχομαι, idem.

Ἐπικατεράω, ῶ, defuſum, transfuſum, ſeu decapulatum, vel elutriatum ſuperpono, vel indo compoſitioni.

Ἐπικατέχω, retineo ſuper aliquo loco.

Ἐπικατηγορέω, inſuper exprobro; (2) inſuper explico.

Ἐπικατηγόρησις, ἡ, addita rei explicatio, ut in *Albâ longâ*, τὸ, longa eſt Figuræ ἐπικατηγόρησις.

Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.

Ἐπικατανομάζω, dedico, conſecro.

Ἐπικατορθόω, benè gero inſuper.

Ἐπικαττύω, & ἐπικαττύομαι, veteramentarii ſutoris artem exerceo, coria inveterata & detrita conſuo.

Ἐπικαυλόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, à caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλὸς, & φύλλον.

Ἐπίκαυμα, ατος, τὸ, aduſtio; (2) id ipſum, quod aduſtum eſt; (3) genus ulceris circa nigram oculi partem; inuſtionem Lat. medici vocant. Ab ἐπικαίω.

Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπίκαυστος, & Ἐπίκαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præuſtus.

Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adverſus aliquem; (2) inſulto alicui. Hinc

Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, inſultatio.

Ἐπικαχλάζω, ſtrepito, de aquâ illisâ ſaxis; (2) irrideò, cachinnor.

Ἐπικάω, idem quod ἐπικαίω.

Ἐπικειμαι, impoſitus ſum, ſuper impoſitus ſum; (2) imponor, ſuper imponor; (3) jaceo ſuper; (4) incumbo, immineo. Ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταίς, Ariſtoph. Av. 1024.

Ἐπικεῖσθαι, præſ. inf. med.

Ἐπικείρω, attondeo; (2) præcido.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. paſſ. v. ἐπικαλέω.

Ἐπικεκρυμμένως, occultè, obſcurè.

Ἐπικελευσις, ἡ, acclamantium cohortationes:

Ἐπικελεύω, & ἐπικελεύομαι, hortor.

Ἐπικέλλω, *Poet.* appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπικέλσω, a. 1. ἐπέκελσα, ἐπικέλσάι, ἐπικέλσας.

Ἐπίκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inanis, vanus.

Ἐπικεντρέω, ſtimulum, calcar addo, *Epigr.*

Ἐπικεράννυμι, vel ἐπικεράω, admiſceo. Hinc

Ἐπικεραστικὸς, ἡ, ὸν, cui attemperandi vis ineſt, obtundens vel temperans malignitatem morbi.

Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quæſtuoſus, lucroſus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum, quæſtus. A κέρδος.

Ἐπικερτομέοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπικερτομέυσα. Ab

Ἐπικερτομεω, ῶ, f. ήσω, maledictis ſeu probris inceſſo ſuper aliquâ re; (2) falſum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc

Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irriſione; (2) objurgatio.

Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.

Ἐπικεύσω, f. 1. ind. act.

Ἐπικεφάλαιον, ȣ, τὸ, capitatio, id, quod in capita ſingula penditur, tributum capitulare, Ph.

Ἐπικεφαλαιόω, in ſummam colligo.

Ἐπικήδειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ȣ, Epicedium, carmen funebre, nænia. Ex ἐπὶ, & κῆδος, *funus.*

Ἐπικήκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ridiculus; (2) infamis. Ex ἐπὶ, & κηκάζω, *convitiis inſector.*

Ἐπικήπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hortenſis. A κῆπος.

Ἐπικήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἐπίκηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Ex ἐπὶ, & κὴρ, *fatum.*

Ἐπικηρυκεία, ας, legatio de pace aut fœdere; (2) aut aliâ re.

Ἐπικηρύκευμα, το, idem. Ab

Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, ſeu præconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (ſc. in ſenatu vel ap. populum) pacis cum hoſte faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.

Ἐπικήρυξις, ἡ, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœnæ, per præconem. Ab

Ἐπικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publicè ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei judicium fecerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam; (3) ſufficio, ſubſtituo; (4) poteſtatem prædandi in finibus alicujus publicè facio. Ἐπεκύρυττον τὰ χρήματα, ϗ τὰ ϛώματα, Plut.

Ἐπικήρως, *Adv.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii ſunt. Ab ἐπίκηρος.

Ἐπικίδναμαι, diſſipor ſuper, diſpergor ſuper.

Ἐπικιναίδισμα, τὸ, cinœdicum factum, dictum, geſtuſve, *Ern.*

Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo verſor, in periculum adductus ſum.

Ἐπικίνδυνος, ὁ ϗ ἡ, periculoſus.

Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.

Ἐπικινδύνως, *Adv.* periculosè.

Ἐπικίρναμαι, admiſceo.

Ἐπικλάζω, flecto, infringo. Ex κλάω.

Ἐπικλαίω, fleo, ſuper; (2) fleo. Σὲ δ' (χρὴ) ἐπικαλαιειν ὕϛερον, Ariſtoph. Θεσμ. 1072. Hinc

Ἐπίκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flebilis, lamentabilis.

Ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλασθῆναι, a. 1. *Paſſ.* frangi, flecti, nempe animo; ἐπικεκλασμένος, reflexus.

Ἐπικλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus, celeber. Ex κλέος.

Ἐπικλείω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco; (4) occludo.

Ἐπικληθεὶς, a. 1. partic. paſſ. *per ſync.* pro ἐπικαληθεὶς, ab ἐπικαλέω. Unde

Ἐπικλημα, τὸ, criminis objectio; (2) accuſatio; (3) crimen, quod objicitur.

Ἐπικλην, *Adv.* cognomento; (2) prænomine. *Acc.* Ab inuſit. nom. ἐπίκλη, *Ern.*

Ἐπίκληρος, ἡ, femina, ad quam univerſa hereditas pertinet; (2) orba; (3) locuples, opulenta.

Ἐπικληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte attribuo; (2) decreto aut quocunque modo attribuo, aſſigno. Ἐπικληρῦν τὸν ἄρχοντα, Dem.

Ἐπικλήρωσις, ἡ, ſortitio, attributio per ſortem.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐπικαλησαι, ab ἐπικαλέω.

Ἐπικλησις, εως, ἡ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod.

Ἐπίκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advocatus, evocatus, accitus; (2) mobilis, celebris; (3) attributus, adſignatus; (4) conviva extraordinariè vocatus, umbra; (5) reprehenſione dignus.

Ἐπικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declinans, deorſum vergens, declivis, devexus.

Ἐπίκλινὸν, *acclina*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐπικλίνω. Unde

Ἐπικλίντης, ȣ, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet.

Ἐπίκλιντρον, ȣ, τὸ, ſella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere poſſumus. Ab

Ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo ſuper, *Apollon.* ἐπικέκλιται, adjacet; ἐπικεκλιμένος, inclinatus, *Thuc.* Hinc

Ἐπίκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) acclinatio.

Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo; (2) valdè concutio.

Ἐπίκλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) ſubdolus, vafer, verſutiloquus; (4) *Subſt.* fur. Ex κλέπτω.

Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo; (2) inundo, ſubmergo; (3) *tropicè*, ut inundo ap. Lat. (4) *in aor.* 1. abundo. Hinc

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. act. f. g.

Ἐπίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) inundatio.

Ἐπικλυσμὸς, ȣ, ὁ, inundatio.

Ἐπικλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.

Ἐπικλυτὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celebris, inclytus. Ab

Ἐπικλύω, audio, celeber ſum.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco; ἐπέκλωσεν, deſtinavit; ἐπεκλώσαντο, deſtinarunt; ἐπικεκλωσμένα, fato deſtinata; ἐπικλωσθεὶς, ſorte attributus.

Ἐπικνάμπτω, inflecto, intorqueo; propter Homericum ἐπικνάμψασα, Il. 1, 569. ſed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα.

Ἐπικνάω, ῶ, & ἐπικνήθω, f. ήσω, intero. Ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον, σίλφιον, ὄξος. inſuper radunt. Ariſtoph. Av. 539.

Ἐπικνίζω, fut. ίσω, in ſuperficie ſcalpo; (2) per ſumma incido. Hinc

Ἐπίκνισις, εως, ἡ, ſcarificatio, inciſio, quæ per ſummas partes fit; (2) ſcalptura.

Ἐπικοιλὶς, ἡ, ſuperior palpebra, cilium.

Ἐπίκοιλος, ον, cavus.

Ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo dormiens; (2) negligens, ſupinus, ſecurus ſum in aliquâ re.

Ἐπικοίμησις, ἡ, cubitus in aliquam corporis partem in ſomno.

Ἐπίκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, communis, promiſcuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ ſub unâ terminatione utrumque ſexum denotant.

Ἐπικοινόω & νόομαι, communico.

Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.

Ἐπικοίνωνος, ον, particeps.

Ἐπικοίρανος, ὁ, rex, dux.

Ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel conſtituo mihi in.

Ἐπικοκκάζω, arrideo, vox comica. Unde

Ἐπικοκκαστρία, arridere, adludere ſolita; *Epith.* Echus. al. ἐπικοκκυστρία.

Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. Hinc

Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutinamentis alicui rei jungitur. A præc.

Ἐπικολπίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſinu geſtatur. Ex ἐπὶ, & κόλπος, *ſinus.*

Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.

Ἐπικομμόω, ornatu nimis exquiſito excolo.

Ἐπικομπάζω, fut. άσω, jactabundis verbis prædico, *Plut.* (2) jactabundis verbis addo.

Ἐπικομπέω, ῶ, fut. ήσω, jactito, oſtento. Ἐπικομπῶν τὰ μέγιστα, Thuc.

Ἐπικομψεύω, exquiſitè orno.

Ἐπικόπανον, ου, τὸ, menſa coquorum, ſupra quam carnes ſecari ſolent. Ab

Ἐπικοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, acciſio, præciſio, quâ arborum extremæ partes præciduntur.

Ἐπίκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, acciſus, præciſus, decacuminatus; (2) brevis; *Subſt.* τὸ, lignum, quod ſupponitur rei, quæ ſecatur.

Ἐπικόπτης, ου, ὁ, reprehenſor. Ab

Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo; (3) reprehendo.

Ἐπικορίζω, ſperno, rejicio. *Gaz.* ap. Ariſtot.

Ἐπικόρμιον, τὸ, lignum quod ſupponitur rei ſecandæ.

Ἐπίκορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra tempora ſeu maxillas eſt. Ex ἐπὶ, & κόρσαι.

Ἐπικορύσσομαι, armor adverſum aliquem.

Ἐπικὸς, epicus, ut poëta, verſus. Ab ἔπος.

Ἐπίκοτος, ὁ ϗ ἡ, τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis meritò iraſcatur, *Heſ.* Ex κότος.

Ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto reliquas ita, ut ſonitum reddant.

Ἐπικότως, *Adv.* iratè, iracundè, *Heſ.*

Ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio. Ἐπικουρεῖν τοῖς δεομένοις, Luc.

Ἐπικουρῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio.

Ἐπικούρημα, τὸ, auxilium.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, idem.

Ἐπικουρικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικὸν, οῦ, auxiliares copiæ.

Ἐπικούριος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliaris. Ab

ἘΠΊΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, adjutor.

Ἐπικουφίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικουφίζειν τὴν πενίαν τινος, Greg.

Ἐπικραδαίνω, evibro, quatio ſuper.

Ἐπικράζω, inclamo.

Ἐπικράθην, *amarus factus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐπικράνθην, à πικραίνω.

Ἐπικραίνω, & ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc 2. ſing. a. 1. imperat. ἐπικρήηνον, ſeu ἐπικρῆνον, perfice, apud Homerum, Il. 1, 455. item confirmo, ratum facio promiſſum. Ὅς ταῦτ' ἐπέκρανεν, Soph. Phil. 1458.

Ἐπικρᾶναι, a. 1. inf. act.

Ἐπικράνθην, vide ἐπικράθην.

Ἐπικρανὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. A κράνον.

Ἐπίκρανον, ου, τὸ, quod ſuper caput eſt, vitta, capitis ligamen; (2) munimentum capitis; (2) capitulum columnæ. Ex iiſd.

Ἐπίκρασις, εως, ἡ, temperatio. A κεράω.

Ἐπικραταιόω, ῶ, fut. ώσω, inſuper firmo.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, poteſtas, ditio; (2) victoria:

Ἐπικρατέοντα, acc. ſing. part. præſ. m. g. v.

Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo; (2) potior, obtineo; (3) ſupero; (4) cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, Thuc. τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, Iſocr. Ex ἐπὶ, & κρατέω.

Ἐπικρατέως, potenter, prævalidè, *Poet.* pro ἐπικρατῶς. Ab

Ἐπικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in poteſtate ſuâ habens, alicujus rei compos; (2) fortis; potens. Ex ἐπὶ, & κράτος.

Ἐπικρατήσεια, 1. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπικρατήσαιμι. Ab ἐπικρατέω.

Ἐπικρατίδες, αἱ, ſudaria.

Ἐπικρατίδιον, ου, τὸ, ſudarium, quo caput obvolvebatur. Ex ἐπὶ, & κρὰς, *caput.*

Ἐπικρατικὸς, ἡ, ὸν, cui temperandi vis ineſt. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.

Ἐπικρατῶς, *Adv.* validè. Ab ἐπικρατὴς.

Ἐπικρέκω, digitis citharam vel lyram pulſo, poſito plectro: propriè κρέκουσι.

Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel

Ἐπικρεμάω, ſuſpendo ſuper. Hinc a. 1. ἐπεκρέμασα· ἐπεκρέμασας κίνδυνον, periculum impendere feciſti. Hinc ἐπικρέμαμαι, ſuſpenſus ſum ſuper, impendeo, immineo; ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum, in a. 1. ἐπικρεμασθεὶς. Hinc

Ἐπικρεμὴς, ὁ ϗ ἡ, impendens.

Ἐπικρήηνον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *per Epenth.* & *Att.* pro ἐπίκρανον, ab ἐπικραίνω.

Ἐπίκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps, in præcipitium vergens.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. *Att.* pro ἐπικρανώμεν, ab ἐπικραίνω.

Ἐπικρῆσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἐπικεράσαι, ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρητηριδίου ſive parvæ crateræ.

Ἐπικριδὸν, *Adv.* cum delectu, diligenter.

Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.

Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata.

Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) diſcretio; (4) cenſura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde

Ἐπικριτὴς, οῦ, ὁ, arbiter, judex; (2) conſultor.

Ἐπίκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lectus, delectus.

Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) crepo, crepito; (3) caſtigo, vitupero, increpo. Νηρηΐδες παριππεύουν ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι, *Luc.*

Ἐπίκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulſatus, propulſatus, proculcatus.

Ἐπίκρουμα, ατος, τὸ, pulſus, ictus.

Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, certa percuſſio ferulis levibus. Ab

Ἐπικρούω, fut. ούσω, impello, incito. Μᾶλλον ἐπικρούεις ζύγα (τὸν ἧλον). Ariſtoph. Θεσμ. 1013; (2) idem quod ἐπικρέκω.

Ἐπικρυπτικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. occultativus; (2) occultationis ſignificationem habens. Ab

Ἐπικρύπτω, f. ψω, abſcondo; (2) celo, diſſimulo. Hinc

Ἐπίκρυφος, ον, occultus:

Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio; (2) ſermo obſcurus.

Ἐπικρώζω, adcrocito.

Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper adquiro.

Ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum; (2) locus ſupra pubem. A κτεὶς, quod de pube etiam dicitur.

Ἐπίκτημα, τὸ, poſſeſſio extra patriæ fines, quæ al. ἔγκτημα.

Ἐπίκτησις, ἡ, acceſſio poſſeſſionum.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adquiſitus, poſſeſſus.

Ἐπικτίζω, f. ίσω, ſuper ædifico, ſuperſtruo; (2) pro κτίζω, de urbe.

Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, inſono, ſtrepo, perſtrepo; (2) ſtrepitum excito.

Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.

Ἐπικυδεστέρως, *Adv.* glorioſiùs; (2) meliore fortunâ & ſucceſſu.

Ἐπικυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus; (2) potens; (3) magnâ fiduciâ præditus. Ex ἐπὶ, & κῦδος.

Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, ſuperfœto. Hinc

Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui poſt alium conceptum concipitur.

Ἐπικυΐσκω, idem quod ἐπικυέω.

Ἐπικυκλέω, extrinſecùs infero, inculco.

Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, ſuperiores palpebræ.

Ἐπικυλίκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, inter pocula dictus vel factus.

Ἐπικυλινδέω, ῶ, volvo ſuper, devolvo.

Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris æquo. A κύλινδρος.

Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.

Ἐπικυλίω, devolvo in.

Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.

Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.

Ἐπικυμάτασις, ἡ, fluctuatio.

Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus incumbo, inſpicio.

Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciſcor.

Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.

Ἐπικύρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ἐπικῦραι, ab ἐπικύρω.

Ἐπίκυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, gibbus, convexus.

Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo. A præc.

Ἐπικυρτώοντε, nom. dual. part. præſ. act. *Poet.* ἐπικυρτόοντε.

Ἐπικύρω, f. ύρσω, idem quod ἐπικυρέω, a. 1. ἐπικύρσαι, incidere; ἐπικύρσας, Partic.

Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἐπίκυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.

Ἐπικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.

Ἐπικωκύω, f. ύσω, lamentor, allacrimor. Καὶ ἐπικωκύω πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαῖτα, Soph. El. 285.

Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio. Ab

Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio; (2) inſuper impedio, inſuper prohibeo. Τίς ἔσται μ' ὁ ἐπικωλύσων τάδε, Soph. Phil. 1230.

Ἐπικωμάζω, fut. άσω, commiſſatum eo ad quem, obruo cum protervo adventu.

Ἐπικωμαστικῶς, laudantium more.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Ab

Ἐπικώμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, laudatorius.

Ἐπίκωμος, commeſſator.

Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis inceſſo, mordeo, noto, taxo, ſubſanno.

Ἐπίκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio inſtructa, de navi. Ex κώπη.

Ἐπικῶς, more carminis Epici.

Ἐπικώφωσις, ἡ, ſurditas.

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλαγχάνω, ſuper alio ſeu poſt alium ſorte obtineo; unde ἐπιλαχών, a. 2. ſorte ſuffectus, ſublectus.

Ἐπιλάζυμαι, prehendo, comprehendo.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλανθάνομαι pro ἐπιλήθομαι.

Ἐπιλαθηται, 3. ſing. aor. 2. conj. med.

Ἐπιλαὶς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαΐς, nuncupatur.

Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.

Ἐπιλαμβάνω, inſuper adſumo, ſumo poſt aliud; (2) excipio, ſubdo; (3) opprimo, invado; (4) corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo, nanciſcor; (7) retineo, ſiſto; (8) obſtruo, obturo; ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio; (2) reprehendo, corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) impedio; (6) opprimo, invado; (7) opem fero. Νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, Thuc. Σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Dem.

Ἐπίλαμπος, ου, ὁ ϗ ἡ, clarus, illuſtris, manifeſtus. Ex λάμπω.

Ἐπιλάμπρυνω, in celebritate magnâ verſor, excello, inſignem me facio.

Ἐπιλάμπω, ſuperfulgeo, luceo ſuper aut poſt; (2) illuſtro.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. v.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, f. ἐπιλήσομαι, Perf. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπελαθόμην. Νήπιος ὅστις τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται, Soph. El. 145. Ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν, oblitus eſt, Ariſtoph. Nub. 631.

Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum vigin tocto. Ex ἐπὶ, & ἰλάρχης.

Ἐπιλεαίνω, lævigo, polio; (2) commendo aliquid, laudo per aſſentationem.

Ἐπιλέγω, dictis addo; (2) eligo, deligo, ſeligo; ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenſeo; ἐπελεξάμην, a. 1. med. ἐπιλελεγμένοι, *Perf. Paſſ.* delecti. Ἐπιλέγειν τεκμήρια, Thuc.

Ἐπιλείβω, ſuper aliquâ re libo.

Ἐπιλειόω, lævigo.

Ἐπιλείπω, fut. ψω, deficio, deſum. Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους, Ariſtot. Veſp. 1324. Ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, Iſocr. Hinc

Ἐπίλειψις, εως, ἡ, defectio, penuria.

Ἐπιλείχω, in ſuperficie lambo; (2) lambo.

Ἐπιλεκτάρχης, ου, ὁ, præfectus militum extraordinariorum. Ab

Ἐπίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, delectus, ſelectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλέκτως, cum delectu.

Ἐπιλέλαθα, perf. ind. med. *Dor.* pro ἐπιλέληθα, ab ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλελῆσθαι, *oblivioni traditum eſſe*, perf. inf. paſſ.

Ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus.

Ἐπιλευκαίνω, dealbo.

Ἐπίλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum albus, albicans.

Ἐπιλεύσσω, adſpicio, proſpicio.

Ἐπιλήθεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιλήθου.

Ἐπιληθής, ες, oblivionem afferens. Ab

Ἐπιλήθομαι, obliviſcor. Κὰ ἐπιλήθομαι κακῶν, Eur. Hec. 285.

Ἐπιλῆθον, apud Hom. aliqui pro ἐπιληστικὸν, efficax oblivionis. Vid.

Ἐπιλήθω, apud Poëtas obliviſci facio, oblivionem induco, aor. 1. ἐπέλησεν, obliviſci fecit, Ab hoc ἐπιλήθω, *Participium Neut.* ἐπιλῆθον, apud, Hom. Odyſſ. 4, 221. obliviſci faciens, ſecundum eos, qui ibi non ſcribunt ἐπίληθον.

Ἐπιληΐς, ιδος, ἡ, jure belli parta, v. gr. urbs. Ex ἐπὶ, & λεία.

Ἐπιληκέω, crepitum ſeu ſtrepitum excito ad, applaudo.

Ἐπιλήναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſacris Bacchi uſitatus.

Ἐπιλήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, torcularius, ad torcular pertinens.

Ἐπιληπτίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro.

Ἐπιληπτικὸς, ἡ, ὸν, morbo comitiali laborans.

Ἐπιληπτικῶς, *Adv.* per epilepſiam.

Ἐπιλήπτομαι, idem quod ἐπιληπτίζω. Ab

Ἐπίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprehenſione dignus; (2) correptus à dæmone; (3) laborans epilepſiâ, ſive morbo comitiali; (4) conſpicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehenſor. Ab eod.

Ἐπιλήσμη, ης, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω. Unde

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ἐπιλήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, obliviosus, quem facilè capit oblivio; (2) oblitus, immemor.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. ind med. v. ἐπιλήθομαι.

Ἐπιληστικὸς, ὸν, oblivionem afferens.

Ἐπίληψια, ας, ἡ, invaſio, paroxyſmi initium; (2) morbus comitialis, epilepſia; (3) ſubita invaſio, correptio, oppreſſio; (4) retentio, obſtructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprehenſione dignus. Ab eod.

Ἐπίληψις, εως, ἡ, prehenſio, apprehenſio; (2) invaſio, manûs injectio, vendicatio; (3) morbus comitialis, epilepſia. Ab eod.

Ἐπιλίγδην, *Adv.* ſtrictim, leviter.

Ἐπιλιμνάζω, ſuperſtagno, reſtagno.

Ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino.

Ἐπιλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo. Ex ἴλλος.

Ἐπιλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrabus, pætus.

Ἐπιλλώπτω, conniveo, adnicto.

Ἐπιλοβὶς, ιδος, ἡ, jecinoris fibræ, *Heſ.*

Ἐπιλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, electio:

Ἐπιλογίζομαι, computo, ſupputo; (2) cogito, recogito, reputo: Hinc

Ἐπιλογικὸς, ἡ, ὸν, ad reddendam rationem pertinens, τὰ ἐπιλογικὰ, idem quod ἐπίλογος.

Ἐπιλογισμὸς, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio, ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, ſubjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, concluſio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλογχος, ον, *Epith.* cuſpidis in haſtâ.

Ἐπιλοίβιος, ον, libationi ſerviens, ſc. patera.

Ἐπιλοιδορέω, convicior, in re, ob rem.

Ἐπιλοίμια ἔπη, carmina, quæ cantantur poſt ſedatam peſtem. Ex ἐπὶ, & λοιμὸς.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus. A λείπω.

Ἐπίλουτρον, ου, τὸ, merces pro loturâ, merces balneatoris.

Ἐπιλυπέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper moleſtiam adfero; (2) contriſto, ad iracundiam provoco.

Ἐπίλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè mœſtus, admodum triſtis. Ex ἐπὶ, & λύπη, *triſtitia.*

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.

Ἐπιλυτικὸς, nodoſas quæſtiones ſolvendi peritus. Ab eod.

Ἐπίλυχνος, ὁ, lucerna, ſeu ellychnium.

Ἐπιλύω, explico, ſolvo; (2) *med. etiam* libero.

Ἐπιλωβάω, ignominiâ, injuriâ afficio.

Ἐπιλωβεύω, f. εύσω, cavillor, irrideo.

Ἐπιλώβητος, ον, ignominiâ affectus, infamis.

Ἐπιμαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio. Ἐπιμαιμῶσαι μάχης, Lycurg.

Ἐπιμαίνομαι, inſanio; (2) furiosè amo, a. 2. ἐπεμάνην; ἐπιμανεὶς, ἐπιμανεῖσα.

Ἐπιμαίομαι, attingo; (2) inſtigo; (3) cupio; (4) quæro.

Ἐπίμαλθος, ου, ὁ ϗ ἡ, malthâ inductus.

Ἐπιμᾶλλον, *Adv.* promptiùs, propenſiùs, vehementiùs.

Ἐπιμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſanus, furioſus. Ab ἐπιμαίνομαι.

Ἐπιμανῶς, furiosè, vehementer.

Ἐπιμάζιος, lactans, de infante, à *μάζος.*

Ἐπιμανθάνω, diſco ſeu doceor poſt.

Ἐπίμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanus.

Ἐπιμάρτυς, υρος, ὁ ϗ ἡ, teſtis factæ rei.

Ἐπιμαρτυρέω, teſtimonium perhibeo; (2) teſtimonio meo attribuo vel adſcribo.

Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, atteſtatio.

Ἐπιμαρτύρομαι, teſtes appello, *inpr.* deos, vel deum obteſtor, unde & moneo; (3) teſtificor, conteſtor. Ὁ ἰχῖνος οὖν ἔχων, τιν' ἐπεμαρτύρατο, Ariſtoph. Veſp. 1426.

Ἐπιμάρτυρος, *Poeticè*, qui teſtis eſt ſuper aliquâ re, qui teſtis adhibetur.

Ἐπιμασσάομαι, inſuper mando, ſeu manduco; ἐπιμασσηθεὶς, inſuper manducatus.

Ἐπιμάσσω, & ἐπιμάσσομαι, tango, attingo; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo, (4) abſtergo.

Ἐπιμαστίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mammæ admotus; (2) ſubrumus. Ex ἐπὶ, & μαστός.

Ἐπιμάστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.

Ἐπιμαχία, ας, ἡ, ſocietas belli ad propulſandam injuriam ab altero. Ab

Ἐπίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *ſuperl.* ἐπιμαχώτατος; (3) qui auxiliatur in pugnâ. Ex μάχομαι.

Ἐπιμειδήσας, a. 1. part. act.

Ἐπιμειδίασις, ἡ, arriſio; (2) riſus. Ab

Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo; (2) adrideo.

Ἐπιμείλια, τὰ, Il. 9, 147. res dotales.

Ἐπιμελαίνομαι, nigreſco, nigredine inficior.

Ἐπιμέλας, αινα, αν, nigricans.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, & *Ion.* ἐπιμελίη, cura, diligentia, ſtudium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελής.

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero. Ἐπιμελεῖσθαι τοῦ σώματος· τῶν κοινῶν, res publicas. Ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος, Iſocr. Ex ἐπὶ, & μελει.

Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentiſſimè. Ab ἐπιμελέστατος, Superl. ab ἐπιμελής.

Ἐπιμελέστερον, & ῶς, *Adv.* diligentiùs.

Ἐπιμελήθητε, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. v. ἐπιμελέομαι. Unde

Ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ eſt; (2) cura.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui curam agit; (2) ſolicitus, diligens; (3) qui curæ eſt, qui curatur. Ex ἐπὶ, & μέλει, *curæ eſt.*

Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator; (2) procurator.

Ἐπιμελητικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens & peritus curator. A præc.

Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.

Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμέλπω, accino.

Ἐπιμελῶς, *Adv.* diligenter.

Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, culpabilis, accuſabilis:

Ἐπιμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem:

Ἐπιμέμφεαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, ab

Ἐπιμέμφομαι, conqueror ſuper aliquâ re, incuſo; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπιμέμφεσθαι ἑαυτῷ τῆς τόλμης, Dioſc.

Ἐπίμεμψις, εως, conqueſtio, reprehenſio.

Ἐπιμενω, permaneo, perſevero; (2) exſpecto, a. 1. ἐπέμεινα, ἐπιμεῖνει. Ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ ἐπιμένει με, Eur. Ph. 231.

Ἐπιμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vid. ἐπιμόριος.

Ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior.

Ἐπιμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio.

Ἐπίμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἐπίμεσα ῥήματα, Verba Deponentia.

Ἐπίμεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus, redundans.

Ἐπιμεταπεμπομαι, arceſſo novum, v. gr. auxilium.

Ἐπιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, ſuper legitimam menſuram adjicio; (2) certâ menſurâ mutuo do, ut eadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod; (4) rem breviter expoſitam latiùs ac diligentiùs ediſſero, *Polyb.* τὸ ἐπιμετροῦν exceſſus rei alicujus, ut gaudii, &c. (5) indulgere v. gr. animo, cupiditati, *Ern.*

Ἐπίμετρον, ου, τὸ, quod ſuper menſuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur.

Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, conſilium poſt rem jam peractam; (2) prudentia.

Ἐπιμηθεύομαι, conſilium re jam peractâ capio.

Ἐπιμηθεὺς, έως, qui ſerò ſapit, qui re jam peractâ conſilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus. Ex μῆδος, *conſilium.*

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prudens. Ex iiſd.

Ἐπιμήκης, έος, ὁ ϗ ἡ, oblongus; (2) prælongus, procerus; *Superl.* ἐπιμήκιστος. Ex μῆκος.

Ἐπιμηλὶς, ίδος, ἡ, meſpili arboris genus; (2) apii genus.

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſtruus, qui ſingulis menſibus fit. Ex ἐπὶ, & μήν.

Ἐπιμηνίω, fut. ίσω, iraſcor.

Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.

Ἐπιμηχαναομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, vel machinor in aliquem.

Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, miſceo, permiſceo; (2) commercium habeo, exerceo.

Ἐπιμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, permixtus, commixtus; (3) promiſcuus. A præc.

Ἐπιμιμνίσκομαι,

'Επιμιμνήσκομαι, recordor, memini; (2) *cum acc.* mentionem facio, f. ἐπιμνησομαι, ἐπιμνηθήσομαι, aor. 1. ἐπιμνήσασθαι, & uſitatius ἐπιμνησθῆναι. 'Επεὶ δὲ ϗ κολακείας ἐπεμνήσθης, Luc. Ex ἐπὶ, & μνάομαι.

'Επιμίμνω, *Poet.* permaneo alicubi, incumbo.

'Επιμὶξ, *Adv.* miſtim, promiſcuè. Ab ἐπιμίγνυμι. Unde

'Επιμίξαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας.

'Επιμιξία, ας, ἡ, permiſtio, commiſtio, coaleſcentia, conjunctio; (2) commercium; (3) congreſſus, conſuetudo. Ab eod.

'Επίμιξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Επιμίσγομαι, commercium habeo, in conſortium venio; (2) ingredior, accedo.

'Επιμίσθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mercenarius. A μίσθος.

'Επίμισθις, ἴδος, ἡ, mercenaria meretrix.

'Επιμνημονεύω, memor ſum.

'Επιμνηθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ἐπιμιμνήσκομαι.

'Επιμοιρᾶσθαι, præſ. inf. med. pro ἐπιμοιράεσθαι, ab

'Επιμοιράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, impertior.

'Επιμοίριος, ον, fatalis. A μοῖρα.

'Επιμομφᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro ἐπιμομφῆς.

'Επιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehenſio. Ab ἐπιμέμφομαι.

'Επίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius. Ab eod.

'Επιμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, perduratio, perſeverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.

'Επίμονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſtanter permanens, perdurans; (2) conſtans, perpetuus. Ab eod.

'Επιμονόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, ſolum reddo, ſolitudinem adfero; (2) deſero, deſtituo; unde ἐπιμονωθεὶς, deſtitutus.

'Επιμόνως, *Adv.* conſtanter, perſeveranter.

'Επιμόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſuperparticularis, qui aliam quantitatem continet & præterea partem ipſius. Ex ἐπὶ, & μόριον.

'Επίμορτος γῆ, tellus, pro quâ colendâ partem fructuum à domino capit colonus. A μορτή.

'Επιμορφάζομαι, vultum variè fingo.

'Επίμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus.

'Επιμόχθως, *Adv.* magno cum labore & moleſtiâ.

'Επιμοχλόω, peſſulum obdo.

'Επιμπλέετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπιμπλαετο, & hoc pro ἐπιμπλατο. A ϖίμπλημι.

'Επίμπλω, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίμπλασο.

'Επίμπρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίμπρη, à ϖίμπρημι.

'Επιμύζω, f. ξω, compreſſis labris gemo.

'Επιμυθέομαι, ȣ̃μαι, alloquor; (2) exhortor.

'Επιμυθεύω, & ἐπιμυθεύομαι, adfabulor.

'Επιμύθιον, ȣ, τὸ, epilogus fabulæ. A μῦθος.

'Επιμύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molaris, in molâ cantari ſolitus, mola ſuperior. Ex ἐπὶ, & μύλη.

'Επιμυλὶς, ἴδος, ἡ, patella, aut mola genu.

'Επίμυξις, εως, ἡ, ſuſpirium ſeu gemitus, qui fit compreſſis labris. Ex ἐπιμύζω.

'Επιμύρομαι, proſequor quiritatione.

'Επιμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, ſubſanno, ſtrepitu narium, excuſſo ſpiritu irrideo.

'Επιμύω, f. ύσω, idem quod μυω; item conniveo. Βλεφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύει, *Aret.*

'Επιμωκάομαι, irrideo, *Ern.*

'Επιμωμάομαι, vel ἐπιμωμέομαι, vitupero, reprehendo.

'Επίμωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, culpabilis.

'Επινάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſedibus ſuis relictis ſe habitatum contulit; pulſus patriâ, exſul. Ex ἐπὶ, & ναίω, *habito.*

'Επινάττω, vel ἐπινάσσω, fut. άσω, oppleo; ἐπινενασμέναι, oppletæ; *Ariſtoph.*

'Επινάυσιος, ὁ, nauſeans, *Ern.*

'Επίνειον, ȣ, τὸ, navalia, ſtatio navium. Ex ἐπὶ, & νεῖος, *navalis.*

'Επινείσσομαι, idem quod ἐπινίσσομαι.

'Επινεμέσθαι, præſ. inf. paſſ. v. ἐπινέμω.

'Επινέμησις, εως, ἡ, diſtributio, diviſio; (2) indictio. Ab ἐπινέμω.

'Επινέμω, diſtribuo, partior; (2) in numeros militares refero, decurio, centurio; (3) depaſco; (4) paſco in alieno. 'Επινέμειν τὰ βοσκήματα, Plat.

'Επινενημένος, part. perf. paſſ. v. ἐπινήθω.

'Επινενοηκα, perf. ind. act. v. ἐπινοέω.

'Επινεύω, f. εύσω, innuo, nutu ſignifico; (2) annuo, adſentior; (3) vergo, deorſum vergo, propendeo. Σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', Eur. Or. 274.

'Επίνευσις, ἡ, conceſſio; (2) inſtinctus, inſpiratio, adflatus.

'Επινεφελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubiloſus, nubis modo innatans. Ex νεφέλη.

'Επινεφέω, nubibus tego, obnubilo. Ab

'Επινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubibus tectus; ſeu obductus, obnubilus. Ex ἐπὶ, & νέφος.

'Επινεφρίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod eſt in vel ſuper renibus. Ex νεφρὸς, *ren.*

'Επίνεψις, έως, ἡ, actio ipſa obtegendi nubibus. Ab inuſ. ἐπινέφω, pro ἐπινεφέω.

'Επινέω, ſupernato, in ſuperficie aquæ nato; (2) adnato.

'Επινέω, ſive ἐπινήθω, f. ήσω, fatalibus filis attribuo, fatalia fila nens tribuo, ſeu deſtino; ἐπινενησμένα, fato attributa.

'Επινέω, ſive ἐπινήω, accumulo.

'Επινήιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper navi eſt, aut fit.

'Επίνητρον, ȣ, τὸ, id, ſupra quod fila deducta glomerantur, fuſus.

'Επινήφω, f. ψω, ſobrius ſum, maneo.

'Επινήχομαι, fut. ξομαι, innato, in ſuperficie aquæ nato.

'Επινήχυτος, ον, copioſus, largus.

'Επινίκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad victoriam pertinens. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ȣ, epinicium, carmen triumphale. Ex ἐπὶ, & νικάω.

'Επινιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod poſt lotas manus extremò convivis apponitur. A νίπτρον.

'Επινίσσομαι, adeo, convenio, accedo.

'Επινίφω, fut. ψω, ningo ſuper, nive obruo; (2) in ſuperficie irrigo.

'Επινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiſcor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) deſtino, in animum induco. Ἔυ γ' ἐπενοησας αὐτὸ ϗ ϖρομηθικῶς, Ariſtoph. Av. 1517. Ἦν ταῦθ' ἁ ἐπινοεῖς κατεργάσῃ, Ariſtoph. Conc. 247. Hinc

'Επινόημα, τὸ, commentum; (2) conſilium; (3) inſtitutum.

'Επινοηματικὸς, ἡ, ὸν, promptus conſilio.

'Επινοητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ἐπινοεω.

'Επινόησις, ἡ, inventio conſilii.

'Επίνοια, ας, ἡ, cogitatio, ſenſus, mens; (2) commentum; (3) ſolertia. A νȣ̃ς.

'Επίνομες, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίνομεν, à ϖίνω.

'Επινομὴ, ἡ, jus compaſcui.

'Επινομία, ας, ἡ, paſtio, jus paſcendi in alieno; (2) jus paſcendi inter ſe, paſcuarium commercium. Ex ἐπὶ, & νέμω, *paſco.*

'Επινομὶς, ἴδος, ἡ, ſtrena; (2) appendix legum. A νόμος.

'Επινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, inſuper ſancio, ad leges latas aliquam addo.

'Επίνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hæres, *Heſ.* (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω, *diſtribuo.*

'Επινον, *bibebant*, 3. pl. imperf. verbi ϖίνω.

'Επινοσέω, ultrà (ſuperato morbo) ægroto; (2) ægroto.

'Επίνοσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morbis obnoxius.

'Επινόσως, *Adv.* per morbos, cum morbis.

'Επινοτίζω, fut. ίσω, in ſuperficie humecto; (2) irroro, inſpergo.

'Επινυκτερεύω, f. εύσω, pernocto.

'Επινυκτὶς, ἴδος, ἡ, puſtula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, & noctu maximè etiam crucians; (2) nocturna hominis cuſtodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπὶ, & νὺξ.

'Επινυμφίδιος, ον, nuptialis.

'Επινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico; (2) impello.

'Επινυστάζω, f. άξω, capite declivi dormito; (2) inſuper dormito.

'Επινωμάω, ῶ, fut. ήσω, inſuper diſtribuo; (2) luſtro, inſpicio. Οὐδέ τιν' ἀυτῷ ϖαιῶνα κακῶν ἐπινωμᾷν, Soph. Phil. 167.

'Επινώτια, dorſualia. Ab ἐπὶ, & νῶτος.

'Επινωτίδιον, ȣ, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ab

'Επινώτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuper dorſum poſitus.

'Επιξαίνω, exulcero.

'Επίξανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubflavus.

'Επιξανίζω, hoſpitio excipio, *in paſſ.* diverſor (divertor) apud aliquem.

'Επιξενόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, hoſpitio excipior; (2) peregrinor, peregrè advenio.

'Επιξέω, rado ſeu ſcalpo.

'Επίξηνον, menſa coquinaria. A ξαίνω.

'Επιξηραίνω, in ſuperficie ſicco; (2) exſicco, arefacio. Hinc

'Επιξηραντικὸς, ἡ, ὸν, exſiccandi ſeu arefaciendi vim habens.

'Επίξηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè ſiccus. 'Επίξηρος γαστὴρ, *Aret.*

'Επιξιφίζω, f. ίσω, protenſis enſibus ſalto.

'Επιξυννοέομαι, ȣ̃μαι, excogito.

'Επίξυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communis, promiſcuus.

'Επιξύω, f. ύσω, rado.

'Επιόγδοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeſquioctavus.

'Επιον, a. 2. ind. act. v. ϖίνω.

'Επιόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. v. ἔπειμι.

'Επιόπτομαι, f. ψομαι, inſpicio. Τὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἱ δὲ ϖιθέσθων, Il. 9, 167.

'Επιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero. Τὺς θεὺς ἐπιορκῶ, Æſch. Ab ἐπίορκος.

'Επιορκήσῃς, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. v. ἐπιορκέω.

'Επιορκητικὸς, ἡ, ὸν, perjurus. Ab ἐπιορκέω.

'Επιορκία, ας, ἡ, perjurium. Ab ἐπίορκος.

'Επιόρκιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

'Επίορκον, *Adv.* pejerando. Ab eod.

'Επίορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perjurus.

'Επιόρκως, pejerando, neglecto jurejurando.

'Επιόσσομαι, adloquor; (2) ſignifico; (3) proſpicio.

'Επίȣρα, τὰ, interſtitium. Ab ȣ̃ρος.

'Επιȣρος, ȣ, ὁ, cuſtos.

'Επιȣσα, a. 2. part. act. f. g. v. ἔπειμι.

'Επιȣσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venturus; (2) de die in diem ſufficiens, quotidianus, nobis ſuſtentandis idoneus, *Script. Eccleſ.* ſuperſubſtantialis. Ab ἐπιȣσα, ſcil. ἡμέρα, *craſtina dies*, quod eſt partic. verbi ἔπειμι, *ſequor.*

'Επιόψεται, *videbit*, f. 1. ind. med. verbi ἐπιόπτομαι.

'Επίπαγος, ȣ, ὁ, glacies in ſuperficie, humor in ſummo concretus; (2) ſuccus, qui inciſo arboris cortice emanans concreſcit. Ab ἐπιπήγνυμι.

'Επιπάγχυ, *Adv.* prorſus, omninò.

'Επιπαιανίζω, pæanis cantu celebro.

'Επιπαίζω, deludo.

'Επίπαισμα, τὸ, offendiculum, offenſio. Ab

'Επιπαίω, f. αίσω, impingo, offendo.

'Επιπακτὶς, ἴδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.

'Επιπακτόω, ῶ, f. ώσω, obſero, claudo.

'Επιπαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor; (2) ſimulatè applaudo; (3) doloſè ago.

'Επιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inſpicio. Apollonius ἐπιπαμφαλόωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλάοντες.

'Επίπαν, *Adv.* in univerſum, omninò.

'Επίπαππος, ὁ ϗ ἡ, proavus, *al.* atavus.

'Επιπαραγίνομαι, ſupervenio.

'Επιπαρανέω, ῶ, f. ήσω, accumulo, exſtruo, exaggero. 'Επιπαρήνησαν τῆς ἄλλης ϖόλεως, Thuc.

'Επιπαρανήω, f. ήσω, idem.

'Επιπαρασκευάζω, fut. άσω, apparo, præparo.

'Επιπάρειμι, adſum; ἐπιπαρὼν, adſtans.

'Επιπάρειμι, ſupervenio; (2) ſubſequor.

'Επιπαρεμβάλλω,

Ἐπιπαρεμβάλλω, impetum facio in; (2) caſtra caſtris oppono.

Ἐπιπαρέξειμι, ſenſim exeo; unde ἐπιπαρεξιὼν, paulatim evadens, ſeu excedens.

Ἐπιπαρέρχομαι, progredior, procedo.

Ἐπιπαροξύνω, incito, ſtimulo, incendo.

Ἐπιπαρορμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper adhortor.

Ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, adſpergo, inſpergo. Ἀιθῆ παντοῖα ἐπιπάττουσα τῇ νύμφῃ, *Lucian.* Hinc

Ἐπίπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſperſus condimentis; (2) qui inſpergitur.

Ἐπιπαταγέω, ῶ, f. ήσω, adſtrepo.

Ἐπιπατάσσω, infigo, v. gr. clavum.

Ἐπιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex πατὴρ.

Ἐπιπαφλάζω, f. άσω, inferveſco; (2) efferveo, æſtuo.

Ἐπιπεδίστερος, ον, planior, ſatis planus.

Ἐπίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis, planus; (2) latus; (3) campeſtris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ου, ſuperficies. Ex ἐπὶ, & πέδον.

Ἐπιπείθεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐπιπείθου, ab ἐπιπείθομαι.

Ἐπιπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obediens, morem gerens. Ab

Ἐπιπείθω, futur. είσω, perſuadeo. Hinc ἐπιπείθομαι, perſuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὅσκε θεοῖς ἐπιπείθηται, Il. 1, 218.

Ἐπιπειράω, tento, periculum facio.

Ἐπιπελάζω, appropinquo.

Ἐπίπεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeſquiquintus; (2) quinta pars.

Ἐπιπέμπω, f. ψω, inſuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Εἶτα σιτία τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἂν; Ariſtoph. Conc. 235. Hinc

Ἐπίπεμψις, εως, ἡ, miſſio in aliquem locum.

Ἐπιπεντάμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinarius alter.

Ἐπιπεπτωκὸς, *quod incidit*, perf. part. act. n. g. verbi ἐπιπίπτω, *incido*.

Ἐπιπεριτρέπω, circumducendo ad me converto.

Ἐπίπερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubniger, nigricans; (2) maculis nigris diſtinctus.

Ἐπιπεσὼν, aor. 2. part. act. v. ἐπιπίπτω.

Ἐπιπετάννυμι, ſuper extendo. Ἐπιπετάννυναι τῇσι ἐσχάρῃσι, *Aret.*

Ἐπιπετάομαι, ῶμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo.

Ἐπιπέτομαι, idem.

Ἐπίπετρον, τὸ, herba quædam. A πέτρος.

Ἐπιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in ſuperficie congelo, in ſummâ parte concreſco.

Ἐπιπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto, invado. Κᾆτ' εἰσαῦθις γ' ἐπεπήδησά γ' αὐτῷ κειμένῳ, Ariſtoph. Nub. 550.

Ἐπιπήδησις, ἡ, impetus in quem.

Ἐπιπήσσω, idem quod ἐπιπήγνυμι.

Ἐπίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra cubitum eſt. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, ſc. μέρος, pars cubiti ſuperior.

Ἐπιπιθηκίζω, ſimium imitor.

Ἐπιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.

Ἐπίπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.

Ἐπιπίλνημι, conſpergo; appropinquo.

Ἐπιπίνω, inſuper bibo; (2) potum potui addo.

Ἐπιπίπτω, irruo, incido, ingruo. Ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, Act. 11, 15.

Ἐπιπιστεύω, concredo, ap. *Joſ. ſi lectio vera.*

Ἐπιπίστωσις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἐπίπλα, ων, τὰ, ſupellex; (2) omne genus inſtrumenti, ut in bello, tela. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπιπλάζομαι, erro, vagor.

Ἐπίπλασις, εως, ἡ, idem quod

Ἐπίπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum quod illinitur aut imponitur. Ab

Ἐπιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino; (2) obſtruo.

Ἐπίπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fictus, ſimulatus, commentitius; dicitur & de medicamentis, ſc. emplaſtris, quæ diſtinguuntur ab ἐπιπάστοις. Hoc à πάσσειν, illud à πλάττεσθαι.

Ἐπιπλάστως, ficte, ſimulate.

Ἐπιπλαταγέω, ῶ, f. ήσω, plaudo ſuper re aliquâ, alicui applaudo.

Ἐπιπλατύνω, dilato, expando.

Ἐπιπλεῖον, *Adv.* ut plurimum; (2) ulteriùs, ampliùs, copioſiùs. Ab

Ἐπίπλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, refertus, plenus.

Ἐπιπλεῖστον, *Adv.* frequentiſſimè, maximè.

Ἐπιπλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amplior, copioſior.

Ἐπιπλέκω, f. ξω, permiſceo, implico, intrico.

Ἐπιπλομένοιο, gen. ſing. præſ. part. med. *Ion. per Sync.* pro ἐπιπελομένου, ab ἐπιπέλομαι.

Ἐπιπλέον, *Adv.* ampliùs, copioſiùs. Ab

Ἐπίπλεος, έα, εον, plenus.

Ἐπίπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra latus eſt, coſtis ſuperjacens; (2) latera ampla habens.

Ἐπίπλευσις, ἡ, ingreſſus navis, vel claſſis. Ab

Ἐπιπλέω, fut. εύσω, ſupernavigo; (2) adnavigo, propè navigo; (3) claſſe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. Αὖθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίοις, Thuc.

Ἐπίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.

Ἐπιπλήθω, impleo.

Ἐπιπλήκτης, ου, ὁ, caſtigator, reprehenſor, objurgator. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπληκτικὸς, ή, ὸν, in caſtigando aſper, ad caſtigationem pertinens, objurgandi celer.

Ἐπιπληκτικῶς, graviter, aſperè reprehendendo.

Ἐπιπλῆξαι, *increpuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιπλήσσω, *increpo*. Unde

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, objurgatio, reprehenſio.

Ἐπιπληρόω, adimpleo; (2) impleo.

Ἐπιπλήσσεο, *increpare*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐπιπλήσσου, ab

Ἐπιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, f. ξω, increpo, objurgo, caſtigo. Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, 1 Tim. 5, 1.

Ἐπιπλοκάς, άδος, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω. Unde

Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, adfinitas, ſocietas.

Ἐπιπλοκήλη, ἡ, hernia, ramex, quum omentum deſcendit in ſcrotum. Ab ἐπίπλοον.

Ἔπιπλον, ου, τὸ, ſupellex. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab ἐπιπλέω, quod reliquis inteſtinis quodammodo innatat.

Ἔπιπλον, *impleverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω pro πίμπλημι.

Ἐπίπλοος, *contr.* ους, ου, ὁ, navigatio adverſus aliquem; (2) conflictus; (3) infeſtus claſſis adventus. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπίπλους, ἡ, ſc. ναῦς, roſtrata navis.

Ἐπιπλώοντι, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro *Poet.* ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι.

Ἐπιπλὼς, *navigans*, aor. 1. part. act. *per Sync.* ἐπιπλώσας, ab

Ἐπιπλώω, innavigo; (2) navigo adverſus.

Ἐπιπνείουσα, præſ. part. act. *Poet.* pro ἐπιπνέουσα, ab

Ἐπιπνείω, inſpiro. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inſpiratio. Ab eod.

Ἐπιπνευστικὸς, ή, ὸν, inſpiratione, adflatu factus vel conſtans, *Epith.* μαντείας.

Ἐπιπνέω, f. εύσω, adſpiro, adflo; (2) flo ſeu ſpiro ſuper; (3) ſuggero, inſpiro. Στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Θήβας, incitans contra, Eur. Ph. 796.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus inſtinctuſque divinus. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνοος, *contr.* ἐπίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, adflatus.

Ἐπιπόδιος, ον, pedem irretiens, *Epith.* laquei, pedicæ. A πούς.

Ἐπιποθέω, expeto, deſidero; (2) amo.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, deſiderium.

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, exoptatus. Ab eod.

Ἐπιποθία, ας, ἡ, deſiderium. Ab eod.

Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo; (2) molior; (3) deſigno.

Ἐπιποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, fictus, commentitius.

Ἐπιποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè varius.

Ἐπίποκος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanatus, vellere intectus.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato; (2) in ſuperficie ſum, per ſumma feror, exſiſto; (3) multus & frequens ſum, redundo; (4) invaleſco; (5) emergo, emineo, potens ſum, impotentem dominationem affecto. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαιόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus radices leviter ſunt fundatæ. Ex ſeq. & ῥίζα.

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperficiarius, qui in ſuperficie tantum corporis alicujus exſtat; (2) levis, non profundus, non penetrans; (3) trivialis; (4) extans, non intus latens; (5) evidens, perſpicuus, non obſcurus. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαίως, *Adv.* in ſuperficie, leviter, non vehementer, ſummatim.

Ἐπιπολασμὸς, οῦ, ὁ, natatio v. gr. cibi in ventriculo; (2) oberratio, pertinax & aſſidua inſultatio, vel impetus; affectatio principatûs. Ab ἐπιπολάζω.

Ἐπιπολαστικὸς, ή, ὸν, fluitans, innatans, redundans. Ab eod.

Ἐπιπολαστικῶς, *Adv.* abundanter, ſupra modum; (2) inſolenter.

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *Adv.* in ſuperficie, in ſummitate, ſupra, addi quoque ſolet ἐξ.

Ἐπιπολιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, caneſco, canus fio.

Ἐπιπολὺ, *Adv.* multùm, valdè, admodùm; (2) diu; (3) magnâ ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, plerumque, ferè, penè ſemper, ut plurimùm.

Ἐπιπομπεύω, triumpho, pompam duco.

Ἐπιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei; (2) labores tolero. Ab

Ἐπίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, operoſus; (2) labores & moleſtias adferens, laſſeſcens, laſſitudinem ſentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ου, labor, moleſtia, et

Ἐπιπόνως, *Adv.* difficulter, ægrè; (2) ſedulò, diligenter, magno cum ſtudio.

Ἐπιποντία, ας, ἡ, qu. dic. ſupermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ, & πόντος.

Ἐπιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiſcor ad; (2) eo, ſeu proficiſcor per, peragro; (3) incurſo fines hoſtiliter. Τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, Luc. 8, 4.

Ἐπιπορπάω, fibulas necto, *in paſſ.* induor veſte fibulis nexâ. Hinc

Ἐπιπόρπημα, & *Dor.* ἐπιπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum ſupra fibulam; (2) fibula.

Ἐπιπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ex πόρπη.

Ἐπιπορπόω, vid. ἐπιπορπάω. Hinc

Ἐπιπορφυρίζω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab

Ἐπιπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpureus, purpuræ ſimilis.

Ἐπιποτάομαι, ῶμαι, involo, advolo.

Ἐπιπράττομαι, addo, inſuper facio; (2) exigo, ut εἰσπράττομαι.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decus, decorum.

Ἐπιπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decorus. Ab

Ἐπιπρέπω, decorus ſum, excello formâ.

Ἐπιπρεσβεύω, & ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mittor, ſeu eo ad.

Ἐπιπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cernuus, in faciem pronus.

Ἐπιπρίω, f. ίσω, in ſuperficie ſerrâ ſeco; (2) ἐπιπρίω τοὺς ὀδόντας, dentibus infrendeo.

Ἐπιπρὸ, *Adv.* longo tractu, perpetim, porrò.

Ἐπιπροβαίνω, progredior, provehor.

Ἐπιπροβάλλω, ſuperinjicio.

Ἐπιπροέηκεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπιπροῆκα, ab ἐπιπροΐημι.

Ἐπιπροέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπιπροεῖναι.

Ἐπιπροθέω, longè procurro, provehor.

Ἐπιπροϊάλλω, protendo; (2) adpono v. gr. menſam.

Ἐπιπροΐημι, inſuper mitto, emitto, dimitto.

Ἐπίπροικος, ου, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab

Ἐπίπροιξ, quod doti additur, *Heſ.*

Ἐπιπρομολέω, progredior, provehor.

Ἐπιπρονέω, idem.

Ἐπιπροπίπτω, ſuper incumbo, procumbo a v. gr. aquam bibendi cauſâ.

Ἐπιπροσβάλλω, proficiſcor verſus, peto locum.

Ἐπιπροσήκω, redeo, de vectigalibus.

Ἐπίπροσθε, vel ἐπίπροσθεν, *Adv.* ante, coram.

Ἐπιπρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, adjectio.

Ἐπιπροσθέω, ῶ, fut. ήσω, objicio, obtendo; (2) obſcuro, officio luminibus, obtenebro; (3) interjectus ſum. Ab ἐπίπροσθεν.

Ἐπιπρόσθησις, εως, ἡ, obumbratio; (2) obtentus. Ab ἐπιπροσθέω.

Ἐπιπροσπλέω, adnavigo.

Ἐπιπροστίθημι, adjicio, adjungo.

Ἐπιπρόσω, *Adv.* procul.

Ἐπιπροτέρωσε, *Adv.* ulteriùs.

Ἐπιπροφαίνω, profero, oſtendo, *in paſſ.* appareo.

Ἐπιπροφέρω, profero, promoveo.

Ἐπιπρωϊαίτερον, *Adv.* maturiùs.

Ἐπίπρωρος, ſc. ναῦς, quæ proram verſus impellitur.

Ἐπιπταίρω, adſternuto, ſternuto dum aliquid dicitur, vel fit; a. 2. ἐπέπταρον.

Ἐπιπταίσμα, τὸ, offenſio, quum impingitur; (2) læſio pedis ex offenſione. Ab

Ἐπιπταίω, fut. αίσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, fruſtror.

Ἐπίπταμαι, advolo; unde occurrunt ἐπέπτατο, ἐπιπτάμενοι, ἐπιπτήσεσθαι.

Ἐπιπτάρνυμαι, idem quod ἐπιπταίρω.

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἐπίπτημι.

Ἐπίπτησις, ἡ, advolatus; (2) idem quod ἐπίπνευσις.

Ἔπιπτον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. πίπτω, *cado*.

Ἐπίπτυγμα, ατος, τὸ, operculum:

Ἐπίπτυξις, εως, ἡ, applicatio operculi.

Ἐπίπτυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus qui inſputetur, contemnendus, deteſtandus.

Ἐπιπτύσσω, fut. ξω, circumplico, circumcirca involvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) complector, amplector. Hinc

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, operculum; (2) plicatura.

Ἐπιπτύω, f. ύσω, inſpuo, inſputo.

Ἐπίπτωσις, ἡ, caſus, κατ' ἐπίπτωσιν, forte fortuna.

Ἐπιπύησις, ἡ, ſuppuratio.

Ἐπιπυνθάνομαι, audio (inſuper).

Ἐπιπυρέσσω, &

Ἐπιπυρεταίνω, inſuper febricito, & quidem graviùs, paulatim, *Aret.* vid. ἐπιριγέω.

Ἐπίπυῤῥος, ad rufum colorem inclinans.

Ἐπιπωλέομαι, οῦμαι, obambulo; (2) luſtro.

Ἐπιπώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A præc.

Ἐπιπωμάζω, & Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo & obturo.

Ἐπιπωματικὸς, ἡ, ὸν, claudens, v. gr. corporis poros.

Ἐπιπωρόω, f. ώσω, obduro. Hinc

Ἐπιπώρωμα, τὸ, callum, clavus in unguibus.

Ἐπιπώρωσις, obſtinatio; (2) cæcitas.

Ἐπιραϐδοφορέω, virgâ ad curſum inſtigo.

Ἐπιριγέω, ſubinde, & per intervalla frigore arripior.

Ἐπίρικνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum rugoſus aut incurvus; (2) ſupernè incurvus, aut rugoſus.

Ἐπιῤῥαθυμέω, pigreſco, vitam otioſè ago.

Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, inſpergo, irroro, infundo.

Ἐπιῤῥακτὸς, ἡ, ὸν, incumbens cum hiatu. Ab ἐπιῤῥάσσω.

Ἐπίῤῥαμμα, ατος, τὸ, aſſumentum. Ab ἐπιῤῥάπτω.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, inſpergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.

Ἐπιῤῥαπίζω, f. ίσω, refello, reprehendo quaſi bacillis percutiendo, arguo, caſtigo. Hinc

Ἐπιῤῥάπισις, ἡ, reprehenſio, vituperatio, convicium.

Ἐπιῤῥαπισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐπιῤῥάπτω, f. ψω, aſſuo. Οὐδεὶς ἐπίϐλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Marc. 2, 21.

Ἐπιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥάττω, f. ξω, irruo, incumbo.

Ἐπιῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapſodorum.

Ἐπιῤῥεῖν, præſ. inf. act. verbi ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥέζω, f. ξω, ſacrifico.

Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propenſio. Ab

Ἐπιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui propendet, propenſus, proclivis, pronus; adeoque gravis. ἐλπὶς ἐπιῤῥεπεστέρα, ſpes major.

Ἐπιῤῥέπω, fut. ψω, propendeo, vergo; (2) inclino. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ, Epigr.

Ἐπιῤῥέω, ρεύσω, influo; (2) fluo ſuper; (3) inundo, copioſè inferor; (4) largior.

Ἐπιῤῥήδην, *Adv.* palam, apertè; (2) nominatim. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *dico*.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, Adverbium, pars orationis; (2) pars comœdiæ; (3) geſtamen quoddam comicum. Ex iiſd. Hinc

Ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, adverbialis, adverbii formam habens.

Ἐπιῤῥηματικῶς, *Adv.* adverbialiter.

Ἐπίῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio; (2) accuſatio.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέῤῥασσε, ab ἐπιῤῥάσσω, obdo peſſulum, irrumpo.

Ἐπίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vituperabilis, reprehenſione dignus, probroſus, infamis.

Ἐπιῤῥιγόω, idem quod ἐπιριγέω.

Ἐπιῤῥίζιον, τὸ, additamentum radicum. A ῥίζα.

Ἐπίῤῥινος, ὁ, naſo juſto præditus.

Ἐπιῤῥιπτέω, ῶ, ſuperjicio, injicio. Ab

Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, Luc. 19, 35.

Ἐπιῤῥίψαντες, a. 1. part. act. v. ἐπιῤῥίπτω.

Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus; (2) abundantia, adfluentia. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu fremitum edo; (2) acclamo ſc. cum aſſenſu; (3) tumultuor. Ab

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, adjutor auxilium ferens cum magnâ animi alacritate; (2) utilis.

Ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥοιϐδην, *Adv.* rapido cum impetu & ſtridore. Ex ἐπὶ, & ῥοῖϐδος, *ſtridor*.

Ἐπιῤῥοιζέω, adclamo, minor vociferando, cum ſtrepitu irruo. Λεύσσω—σύρουσαν ἅλμη καπιῤῥοιζοῦσαν πάτρῃ δεινὰς ἀπειλὰς, Ariſtoph. Lyſ. 217.

Ἐπιῤῥοφάω, ſorbeo, ſorbitione ſumo.

Ἐπιῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιῤῥυγχὶς, ίδος, ἡ, curvitas roſtri in avibus rapacibus. Ex ῥύγχος, *roſtrum*.

Ἐπιῤῥύζω, f. ξω, immitto, v. gr. canem.

Ἐπιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo.

Ἐπιῤῥυπαίνω, commaculo.

Ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, confluxio, adfluxus.

Ἐπίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥύτως, per affluxum, inſtillando.

Ἐπιῤῥωγολογέω, & οῦμαι, racemos lego.

Ἐπιῤῥώννυμι, f. ρώσω, corroboro; (2) *med.* ſtrenuè ago, incumbo; (3) *paſſ.* incendor ad aliquid.

Ἐπίῤῥωσις, εως, ἡ, corroboratio, recta valetudo. A præc.

Ἐπιῤῥώω, idem quod ἐπιῤῥώννυμι, *Ern.*

Ἐπιῤῥύσμιος, α, ον, adfluens, irruens, impellens, extrinſecùs. Ἐπιῤυσμίη, *ſubſ.* ſpecies extrinſecùs oblata per ſenſus, pulſatio ſenſuum. Vox Democr. ap. Sext.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui ſupponuntur clitellis; (2) clitellæ. Ab ἐπισάσσω.

Ἐπισαλεύω, f. εύσω, concutior, agitor. Ab

Ἐπίσαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui agitatur, concutitur, mobilis, inſtabilis.

Ἐπισαλπίζω, buccinâ accino.

Ἐπίσαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgeſtio. Ab

Ἐπισάσσω, vel ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas ſeu ſtragula; (2) ſterno, inſterno; (3) impono; (4) conſtipo, inculco.

Ἐπίσειον, τὸ, pubes, pars ima ventris ſupra pudenda, pudenda ipſa, vid. *Ern.*

Ἐπίσειστος, cui ἐπισείονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Perſonæ quædam comicæ ſic inducebantur. Ab

Ἐπισείω, incutio; (2) vibro; (3) infero; (4) incutio timorem. Ἱκετεύω σε μὴ ἐπίσειε μοι τὰς αἱματωποὺς ϗ δρακοντώδεις κόρας, Eur. Or. 245.

Ἐπισεμνύνομαι, jacto, oſtento me.

Ἐπισεσυρμένως, negligenter, leviter.

Ἐπισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello adverſus aliquem.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. v.

Ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, unde Deus dicitur ἐπισημῆναι, oſtendere ſe, adeſſe, opem ferre; (2) portendo, unde de Deo etiam eſt promitto, ap. *Joſ.* (3) ſigno, ſignum imprimo. Hinc ἐπισημαίνομαι, quamcumque ſignificationem do; (4) acclamatione teſtor; (5) applaudo; (6) ſubſcribo, approbo, obſigno. Hinc

Ἐπισημασία, ας, ἡ, ſignificatio cujuſcumque rei velut futuræ tempeſtatis, ſed *impr.* acclamatio faventium, plauſus; (2) dicitur tamen ſimpliciter de laude, & de reprehenſione; (3) indicium motûs febrilis.

Ἐπισημειόω, ῶ, f. ώσω, adnoto, ſcribo adnotationes; (2) plauſu approbo. Hinc

Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio, ſcribendo, v. gr. quæ audiuntur, *Diog.* L.

Ἐπίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſignum, ſeu nota impreſſa eſt, ſignatus; (2) ἐπίσημόν τινος eſt, quod ab aliquo nomen habet; (3) inſignis, nobilis, illuſtris; (4) ἐπίσημον, *dicitur & de* nomine. Ex ἐπὶ, & σῆμα.

Ἐπισήμως, *Adv.* inſigniter; (2) perſpicuè, ſignificanter.

Ἐπίσης, adæque. Ex ἴσος, ἴσῃ, *par*.

Ἐπισίγμα, ατος, τὸ, canum inſtigatio. Ab

Ἐπισίζω, canes inſtigo, ſeu incito ſibilo.

Ἐπισινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui noceri poteſt, detrimento obnoxius. Ex σίνω.

Ἐπίσινος, ου, ὁ, inſidiator, clam aliis nocere ſtudens. Ex iiſd.

Ἐπισιτιάζω, f. άσω, viaticum do, *med.* viaticum ſumo. Ab ἐπισίτια.

Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo, *in med.* idem ferè; frumentum, commeatum deporto, ſubveho, ſed propriè, cibaria; viaticum ſumo, paro mihi, deinde locupleto me.

Ἐπισιτιεύμενος, f. 1. part. med. *Dor.* pro ἐπισιτιούμενος, *Att.* pro ἐπισιτιζόμενος.

Ἐπίσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui victûs cauſsâ alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.

Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζομαι.

Ἐπίσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐπισιττέω, ῶ, f. ήσω, incito paſtorum vel venatorum more. Ex ἐπὶ, & σίττα.

Ἐπισίφλιον, irriſione dignum, turpe, *Heſ.*

Ἐπισκάζω, f. άσω, claudico.

Ἐπισκαλμὶς, ίδος, ἡ, lignum ſub ſcalmo.

Ἐπισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.

Ἐπισκεδάζω, f. άσω, diſſipo & diſpergo; (2) inſpergo, ſpargo.

Ἐπισκεδάννυμι, idem.

Ἐπισκέλησις, εως, ἡ, primus equi motus ad greſſus glomerandos. Ex ἐπὶ, & σκέλος.

Ἐπισκεπάζω, tego, contego.

Ἐπισκεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus; (2) à vento. Ex ἐπὶ, & σκέπη.

Ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inviſo, viſito; (2) pœnas ſumo; (3) opem fero; (4) adſpicio, inſpicio, contemplor; (5) luſtro, recenſeo; (6) conſidero, animo expendo; (7) diſquiro; diſcepto mecum, commentor. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους, ἑπτὰ, Act. 6, 3.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, ſarcio, inſtauro; (2) inſterno clitellas & onera jumentis impono. Ὡς τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον ἁπαξάπασιν, Ariſtoph. Conc. 1142. Hinc

Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, inſtaurator, refector.

Ἐπισκευαστὸς, ἡ, ὸν, inſtauratus, redivivus.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio, refectio.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inſpectio; (2) recenſio, quæ fit luſtrando & inſpiciendo; (3) conſideratio, cogitatio; (4) diſputatio, diſquiſitio; (5) nota cenſoris.

Ἐπισκήνιον, ου, τὸ, domicilium ſuper ſcena; (2) ſuperior ſcenæ pars. Ab

Ἐπίσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper ſcena eſt aut fit. Ex ἐπὶ, & σκηνή.

Ἐπισκηνόω, ῶ, in tentoriis habito. Ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ δύναμις τοῦ Χριςοῦ, 2 Cor. 12, 9.

Ἐπισκηνώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐπισκήπτω, fut. ψω, irruo, ingruo; (2) urgeo, inſto; (3) mando, injungo, *inpr.* de mandatis morientium; (4) obteſtor, obſecro; (5) innitor, incumbo; (6) objurgo; (7) *inpr.* eſt verbum forenſe, & (maxime *in med.*) ſignificat, (1) falſi teſtimonii accuſare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera conſultò illata; (3) reperitur etiam univerſè pro accuſare, ut cædis, ap. Plat.

Ἐπισκηρίπτω, f. ψω, innitor.

Ἐπίσκηψις, εως, ἡ, ipſa incumbendi actio; (2) actio, quâ teſti crimen falſi teſtimonii intendimus; (3) oratio, quâ moriens à circumſtantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

Ἐπισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obſcuro. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Νεφέλη φωτεινὴ ἐπισκίασεν αὐτοὺς, Matt. 17, 5.

Ἐπισκιασμός, οῦ, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro.

Ἐπίσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbrâ tectus, umbroſus; (2) umbratilis. Ex ἐπι, & σκιά.

Ἐπισκίως, in umbrâ, obſcurè.

Ἐπισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſulto alicubi, inſulto, exſultim ludo.

Ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.

Ἐπισκόπει, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ἐπισκόπεε, ab ἐπισκοπέω.

Ἐπισκοπεῖον, ου, τὸ, domus epiſcopi.

Ἐπισκοπευω, f. ευσω, epiſcopus ſum.

Ἐπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viſo, viſito, inviſo; (2) inſpicio; (3) curator, inſpector ſum; (4) diſpicio mecum, animo verſo, conſidero; (5) video, obſervo, animadverto; (6) etiam ſidera dicuntur ἐπισκοπεῖν propter influxum ſuum. Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν, Ariſtoph. Θεσμ. 966. Πὰν ὅ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, Iſocr. ad Dem. Hinc

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, inſpectio, munus inſpiciendi; (2) epiſcopatus; (3) viſitatio ad opem ferendam, vel pœnam ſumendam.

Ἐπισκόπησις, ἡ, idem.

Ἐπισκοπικὸς, ὴ, ὸν, epiſcopalis. Ab

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inſpector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus eſt; (3) inſpector eccleſiæ, epiſcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, ſcopum feriens.

Ἐπισκοτάζω, idem quod

Ἐπισκοτέω, ῶ, ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obſtruo. A σκότος.

Ἐπισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuſcatio; (2) caligo. A præc.

Ἐπισκύζομαι, indignor, iraſcor.

Ἐπισκύζωνται, 3. pl. præſ. conj. med.

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, inprimis in potando.

Ἐπισκυθρωπάζω, triſti, ſevero vultu ſum in aliquâ re.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, ſupercilium; (2) faſtus.

Ἐπίσκυρος, ου, ὁ, ludus quidam, *Poll.*

Ἐπισκώπτω, f. ψω, ſcommata & dicteria jacio, cavillor. Ἐπισκώπτειν τινὰ, Xen. εἴς τι, Plut.

Ἐπισμαραγέω, inſono, ſtrepo, fremo.

Ἐπισμάω, f. ήσω, abſtergo.

Ἐπισμῇ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἐπισμάει, ab ἐπισμάω.

Ἐπισμήχω, f. ξω, abſtergo, detergo.

Ἐπισμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus, miſerabilis; (2) triſtificus, cor dolore exedens.

Ἐπισμυγερῶς, *Adv.* ærumnoſè, graviter.

Ἐπισόγκου, æquabiliter, ex æquabili ſuperficie. *Strab.* Ab ἴσος, & ὄγκος.

Ἔπισος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis.

Ἐπισπάδην, hauſtu, attractu. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπαίρω, ſubſulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. pro ἐπισπάεσθαι, ab ἐπισπάω. Unde.

Ἐπίσπασις, εως, ἡ, attractio.

Ἐπισπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐπισπαςὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum, quo aliquid attrahimus.

Ἐπισπαςικὸς, ὴ, ὸν, attrahendi vim habens.

Ἐπισπαςὸς, ὴ, ὸν, quem quis ſibi ipſe attraxit & accerſivit. Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπαςρον, τὸ, laqueus, quem quis ſibi ipſe induit; (2) marculus ferreus in januâ; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab

Ἐπισπάω, ῶ, fut. άσω, attraho; (2) conſequor, adquiro; (3) *in med.* adſequor, inſequor, impello. Ἐγὼ δὲ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος, Soph. Aj. 780.

Ἐπισπεῖν, aſſequi, attingere, *med.* ἐπισπέσθαι, idem. Ab ἐπὶ, & ἕπομαι.

Ἐπισπείρω, f. ερῶ, inſuper ſero, denuò ſemino; (2) diſſemino; (3) inſero, inſemino, ſero in aliquo.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo ex paterâ.

Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, incitatus, feſtinus, properans ſtudioſè aliquid. Ex

Ἐπισπέρχω, premo, urgeo, feſtinare cogo.

Ἐπισπερχῶς, *Adv.* ſtudioſè, feſtinanter.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, accelero, feſtino; (2) feſtinare cogo, incito; (3) urgeo, exhortor. Ἐπισπεύδων τοῖς ἱεροῖσι, Herod. τὸ δρᾷν, Plat.

Ἐπίσπῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἐπισπάω.

Ἐπίσποιτο, *comitetur*, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi *Poet.* σπόμαι, pro ἕπομαι.

Ἐπισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, miſericordiâ commoveor ſuper.

Ἐπίσπληνος, ον, lienoſus.

Ἐπισπονδη, ῆς, ἡ, fœdus; (2) induciæ. Ab ἐπισπένδω, *libo.*

Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio iterata; (2) inſitio, ſatio in aliquo loco. Ab ἐπισπείρω.

Ἐπισπορία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπίσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inſeritur vel reſeritur. Ab eod.

Ἐπισπουδάζω, feſtino; (2) incito, inſtigo. Ἐπισπούδασον ἐπι θᾶσσον, *Lucian.* Hinc

Ἐπισπουδαςὴς, οῦ, ὁ, exactor, qui urget opus.

Ἐπισπώμενος, præſ. part. paſſ. pro ἐπισπαόμενος, ab ἐπισπάω.

Ἐπίσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, ingruens, incumbens. Ab ἐπισσεύω.

Ἐπίςα, 2. ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἐπίςασαι, ab ἐπίςαμαι.

Ἐπιςαγμὸς, οῦ, ὁ, inſtillatio. Ab ἐπιςάζω.

Ἐπιςαδὸν, *Adv.* conſtanter; (2) inſtando; (3) ſcitè, ſcienter, peritè. Ab ἐπίςαμαι.

Ἐπιςάζω, f. άξω, inſtillo; (2) ſuper inſtillo.

Ἐπίςαθμα, ῶν, τα, manſiones, ſtativa:

Ἐπιςαθμεία, & μία, ας, ἡ, ſtabulatio, diverſatio; (2) neceſſitas hoſpites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati.

Ἐπιςαθμεύω, ῶ, f. εύσω, ſtabulor alicubi, ſtativa habeo, diverſor:

Ἐπίςαθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtationarius, manſionum curator. Ab ἐφίςημι.

Ἐπιςαθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ponderi adjicitur.

Ἐπιςαλάζω, f. άξω, inſtillo, irrigo.

Ἐπιςαλάω, ῶ, idem.

Ἐπίςαλμα, ατος, τὸ, mandatum, per epiſtolam, commiſſio. Ab ἐπιςέλλω.

Ἐπιςαλτικὸς, ὴ, ὸν, qui ſcribendis epiſtolis operam dat. Ab eod.

Ἐπίςαμαι, ſcio, peritus ſum; (2) poſſum, ſoleo; (3) exiſtimo, credo. V. *Ern.*

Ἐπιςαμένως, *Adv.* ſcienter, peritè; (2) prudenter. Ab ἐπιςάμενος.

Ἐπιςαξις, ἡ, crebra ſtillatio, v. gr. ſanguinis è naribus.

Ἐπιςὰς, *inſtans*, nom. ſing. a. 2. part.

Ἐπιςᾶσα, fem. à præc.

Ἐπίςασαι, 2. ſing. præſ. ind. med. v. ἐπίςαμαι.

Ἐπιςασθαι, *ſupra ſtare*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐφιςασθαι, à verbo ἐφίςημι. Unde

Ἐπιςασία, ας, ἡ, mora in aliquâ re, *Unde.* attenta conſideratio, diligentia; (2) præfectura, imperium; (3) cura, inſpectio.

Ἐπιςάσιος, ου, ὁ, ſtator, *epithet.* Jovis.

Ἐπίςασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum ſiſtimus; (2) animadverſio, conſideratio; (3) commentatio; (4) cautio; (5) dubitatio, cogitatio; (6) cura, curatio, inſpectio; (7) cohibitio, retentio; (8) impetus; (9) quod inſidet, vel ſupernatat urinæ; (10) pars navis. Ab eod.

Ἐπιςατα, voc. ſing. ab ἐπιςάτης.

Ἐπιςατεία, ας, ἡ, functio, curatio, inſpectio.

Ἐπιςατεύω, f. εύσω, præfectus ſum, præſum:

Ἐπιςατέω, ῶ, f. ήσω, idem, impero. Ἐπιςατεῖν πᾶσι τοῖς τεχνίταις, Plut. τῶν ἔργων, Xen.

Ἐπιςατὴρ, ῆρος, ὁ, roſtrum navis; (2) idem quod

Ἐπιςάτης, ου, ὁ, qui præfectus eſt alicui rei, curator; (2) qui reipublicæ præeſt; (3) mendicus, qui ad fores ſtare ſolet; (4) qui à tergo ſtat, ut militi in acie. Ab eod.

Ἐπιςατικὸς, ὴ, ὸν, ad curatorem vel præfectum pertinens. A præc.

Ἐπιςατινοῦς, conſtanter fixè.

Ἐπιςάτις, ίδος, ἡ, quæ curandis & adminiſtrandis negotiis præeſt. Ab eod.

Ἐπίςατον, τὸ, baſis crateris, in inſcr. Sigæâ.

Ἐπίςατο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἐπίςαμαι.

Ἐπιςατοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. verbi ἐπιςατέω.

Ἐπιςαχύω, idem quod ἐπανθέω, de languine barbæ.

Ἐπιςέαται, *ſciunt*, 3. pl. præſ. ind. *Ion.* pro ἐπίςανται, à verbo ἐπιςαμαι.

Ἐπιςείβω, calco.

Ἐπιςεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπιςέλλω.

Ἐπιςείχω, adeo, accedo, advento; (2) ingredior, inambulo.

Ἐπιςέλλω, mitto ad; (2) mitto; (3) mitto literas; (4) per literas certiorem facio, literis ſignifico; (5) mando, jubeo; (6) attraho, adduco; (7) compono, ut veſtem; f. ἐπιςελῶ, a. 1. ἐπέςειλα, perf. paſſ. ἐπεςαλμένος, τὰ ἐπεςαλμένα. Διὰ βραχέων ἐπέςειλα ὑμῖν, Heb. 13, 22.

Ἐπιςενάζω, f. άξω, ingemo, ingemiſco ob.

Ἐπιςενάχω, idem. Ex ἐπὶ, & ςενάχω, *gemo.*

Ἐπιςένω, idem. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπιςένεις τέκνοις, Eur. Med. 929.

Ἐπιςεύετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. πιςεύω.

Ἐπιςεύθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐπιςεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act.

Ἐπιςεφανόω, corono.

Ἐπιςεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coronâ redimitus. Ab

Ἐπιςέφω, f. ψω, coronâ redimio. Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεςέψαντο ποτοῖο, Il. 1. 470.

Ἐπιςέωνται, 3. pl. præſ. ind. *Ion.* ἐπίςανται, ab ἐπίςαμαι.

Ἐπίςῃ, 2. ſing. præſ. ind. med. *Att.* pro ἐπίςασαι.

Ἐπίςηθι, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἐφίςημι.

Ἐπιςήθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in pectore recumbens, quod in pectore geſtatur. A ςῆθος.

Ἐπιςηλόω, columnam impono.

Ἐπίςημα, ατος, τὸ, columna, ſtela ſepulchralis. Ab ἐφίςημι.

Ἐπιςήμη, ης, ἡ, ſcientia; (2) peritia; (3) ars; (4) diſciplina, cura boni ordinis obſervandi, Vox Eccl.

Ἐπίςημος, hæſitans, cogitabundus; (2) intelligens.

Ἐπιςημονικὸς, ὴ, ὸν, ſcientiâ præditus; (2) ſcientiæ cujuſque proprius; (3) ſcientiam efficiens.

Ἐπιςημονικῶς, *Adv.* peritè.

Ἐπιςημόνως, *Adv.* ſcienter, peritè, ſcitè.

Ἐπιςημοσύνη, ſcientia; (2) peritia. Ab

Ἐπιςήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſcientiâ præditus, ſciens, peritus. Ab ἐπίςαμαι.

Ἐπιςηρίζω, f. ίξω, magis ſtabilio; (2) ſtabilio & firmo ſuper. Hinc ἐπιςηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me ſuper. Ἐπιςηρίζοντες τὰς ψυχάς τῶν μαθητῶν, Act. 14, 22. Ἐπιςήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ, Luc.

Ἐπιςήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. à verbo ἐπιςαμαι.

Ἐπιςητέον, *Adv.* *poſit.* ſciendum eſt.

Ἐπιςητὸς, ὴ, ὸν, ſub ſcientiam cadens, quod ſcitur. Ab eod.

Ἐπιςίζω, f, ίξω, notis compugno; (2) in ſuperficie notis diſtinguo.

Ἐπιςίλϐω, ſplendeo, fulgeo.

Ἐπιςιος, ον, pro ἐφέςιος.

Ἐπιςοϐέεσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπιςόϐȣν, ſeu ἐπιςόϐεον, ab

Ἐπιςοϐέω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumeliâ adficio, convicior, apud Apollon. Rhod. Quaſi ἐπιςομέω. Ex ἐπὶ, & ςόμα, *os.*

Ἐπιςοιϐάζω, f. άσω, conſtruo, compono, digero ſuper.

Ἐπιςολάδην, *Adv.* ornatè, ſuccinctè. Ab ἐπιςέλλω.

Ἐπιςολεὺς, έως, ὁ, epiſtolarum ſcriptor; (2) epiſtolarum magiſter; (3) tabellarius; (4) vicarius navarchi; (5) ducis, ut prætoris, &c. legatus. Ab

Ἐπιςολὴ, ῆς, ἡ, epiſtola, literæ, quæ ad aliquem mittuntur; (2) mandatum, juſſum, præceptum. Ab eod.

Ἐπιςολίζω, veſtio, velut veſte tego.

Ἐπιςολικὸς, ὴ, ὸν, epiſtolaris. Ab ἐπιςολὴ.

Ἐπιςολιμαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, & ap. *Demoſth.* conducticius. Vid. *Ern.*

Ἐπιςόλιον, ȣ, τὸ, parva epiſtola, epiſtolium.

Ἐπιςολιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui epiſtolas fert, tabellarius. Ex ἐπιςόλιον, & φέρω.

Ἐπιςολογραφικὸς, ὴ, ὸν, epiſtolis ſcribendis ſerviens.

Ἐπιςομίζω, f. ίσω, os obturo, & loquentem reprimo; (2) frænum injicio, inhibeo. Οὓς δεῖ ἐπιςομίζειν, Tit. 1, 11. Ex ςόμα. Hinc

Ἐπιςόμιον, ȣ, τὸ, idem quod

Ἐπιςόμισμα, ατος, τὸ, obturamentum, quo os alicui obſtruitur; (2) obſtaculum.

Ἐπίςοναχέω, ῶ, f. ήσω, ingemiſco.

Ἐπιςοναχίζω, f. ίσω, idem.

Ἐπιςόρνυμι, pro ἐπιςρόννυμι, inſterno.

Ἐπιςρατεία, ας, ἡ, expeditio adverſus aliquem; (2) copiæ ſupervenientes; (3) exercitus.

Ἐπιςράτευσις, εως, ἡ, expeditio. Ab

Ἐπιςρατεύω, f. εύσω, expeditionem ſuſcipio adverſus, infeſto agmine tendo in. Ἐπιςρατεύει πατρίδα την ταύτης, Soph. Trach. 366. Διπλȣ̃ν γάρ αὐτῆ πῆμ' ἐπεςρατεύετο, infeſtabat, Eur. Med. 1188. Ἐπιςρατεύσειν φασ' ἄνωθεν τῷ Διΐ, Ariſtoph. Av. 1528.

Ἐπιςρατοπεδεία, ἡ, caſtra adverſus quem poſita, acceſſus exercitûs hoſtilis.

Ἐπιςρατοπεδεύω, caſtra moveo adverſus.

Ἐπιςραφεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἐπιςρέφω.

Ἐπιςρεπτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens convertendi.

Ἐπιςρέπτος, ον, ſpectabilis, qui ora hominum in ſe convertat.

Ἐπιςρέφεια, ας, ἡ, ſolertia, ſagacitas; (2) ſeveritas; (3) accurata diligentia, cura.

Ἐπιςρεφέως, & ἐπιςρεφως, *Adv.* diligenter, accuratè; (2) fraudulenter. Ab

Ἐπιςρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolers, attentus, cautus, circumſpectus, prudens; (2) ſeverus, ut in objurgando; (3) perverſus; (4) verſutus, ἐπιςραφὴς, *Ammon.* Ab

Ἐπιςρέφω, fut. ψω, converto, covertere greſſum cogo, retroago; (2) in diverſum converto; (3) errantem in veram viam reduco; (4) intorqueo, contorqueo; (5) vexo; (6) adduco, attraho, corrugo; (7) inflecto, incurvo. Ἐπιςρέφομαι, pedem refero; (2) ad meliorem mentem redeo; (3) curo; (4) ſe reſpicere tandem, ad ſuæ utilitatis curam tandem converti. Κύων ἐπιςρέψας ἐπὶ το ἴδιον ἐξέραμα, 2 Pet. 2, 22. Ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιςραφήτω, Mat. 10, 13. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιςρέφειν, Ariſtoph. Plut. 1131.

Ἐπιςρέψαι, a. 1. inf. act.

Ἐπιςρέψαντα, acc. ſing. a. 1. part. act.

Ἐπιςρογγυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubrotundus, turbinatus.

Ἐπιςροφάδην, *Adv.* huc illuc ſe convertendo, in utramque partem ſe convertendo; (2) ſtudioſè; (3) ſtrenuè, fortiter.

Ἐπιςροφεὺς, έος, ὁ, primus ſpondylus, qui unà cum collo convertitur. Ab ἐπιςρέφω.

Ἐπιςροφὴ, ῆς, ἡ, converſio; (2) reverſio, reciprocatio; (3) vortex; (4) turbatio; (5) turba, multitudo; (6) animadverſio, cura, reſpectus; (7) caſtigatio, punitio, ultio.

Ἐπιςροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quaſi Antevorta, vel Verticordia. Ab eod.

Ἐπιςροφίδες, ων, αἱ, crines contorti, cincinni.

Ἐπιςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui convertitur, reciprocus, flexuoſus; (2) qui conſervatur cum aliis; (3) curioſus, diligens. Ab eod.

Ἐπιςρόφως, *Adv.* diligenter.

Ἐπίςρωμα, ατος, τὸ, ſtragulum. Ab

Ἐπιςρώννυμι, vel ἐπιςρωννύω, f. ςρώσω, inſterno, ſuperſterno, ſtrato tego. Ἐπιςρωννυȣσι τῆ γῆ νιφετὸν, Luc.

Ἐπιςρωφάω, ῶ, verſor in, oberro, obeo. Ἐπιςρωφῶσι πόληας, Odyſſ. 17, 486.

Ἐπίςυγνάζω, dolore & triſtitiâ adficior propter aliquid.

Ἐπιςύλιον, τὸ, trabs, aut lapis, qui ſupra columnam ponitur. Ex ἐπὶ, & ςύλος.

Ἐπιςύφω, f. ψω, adſtringo, coërceo.

Ἐπιςω, 2. ſing. imperf. ind. med. *Att. & Ion.* pro ἐπιςασο, ab ἔπίςαμαι.

Ἐπιςώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πιςόω.

Ἐπισυκοφαντέω, ῶ, fut. ήσω, ſycophanticè aliquem inſector.

Ἐπισυγκροτέω, convoco, colligo.

Ἐπισυλλέγω, f. ξω, colligo, congrego, congero.

Ἐπισύλληψις, εως, ἡ, ſuperfœtatio.

Ἐπισυμϐαίνω, inſuper accido, poſtea accido.

Ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, pactum ſocietatis in bello mutuæ præſtandæ.

Ἐπισυμπίπτω, unà incido, ἐπισυμπιπτει, præterea accidit.

Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπισυναγεῖν, ab

Ἐπισυνάγω, f. άξω, adgrego, poſt alium colligo, inſuper colligo; (2) colligo. Ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, Matt. 23, 37. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν, Marc. 1, 33. Hinc

Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio.

Ἐπισυναθροίζω, congrego ad locum.

Ἐπισυνάπτω, coagmento, conjungo; (2) adjungo; (3) committo, ſc. prælium. Πόλεμον σὺν δίκῃ ἐπισυνάπτȣσι, Plut.

Ἐπισυναχθεισῶν, gen. pl. a. 1. part. paſſ. v. ἐπισυνάγω.

Ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, colligatio. Ab

Ἐπισυνδέω, colligo, connecto.

Ἐπισύνδεσμος, ὁ, vinculum, copula.

Ἐπισυνδίδωμι, invaleſco, accreſco.

Ἐπισύνειμι, inſuper convenio in unum. Unde ἐπίσυνιόντες, ſupervenientes; ἐπισυνιέναι, convenire.

Ἐπισυνέχω, contineo, apto.

Ἐπισυνηγμένη, perf. part. paſſ. f. g. v. ἐπισυνάγω.

Ἐπισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio, compoſitio. Ab ἐπισυντίθημι.

Ἐπισυνθῆκαι, ἁι, appendices fœderis. *Polyb.*

Ἐπισυνίημι, intelligo, curo.

Ἐπισυνίςαμαι, coëo, conſpiro, inſurgo in aliquem; (2) concreſco.

Ἐπισυννέω, aggero.

Ἐπισυνοδοιπορέω, unà iter facio.

Ἐπισυνοικίζω, colonos addo.

Ἐπισυντάσσω, vel ἐπισυντάττω, f. άξω, impono aliis jam conſtructis.

Ἐπισυντείνω, contraho.

Ἐπισυντήκομαι, contabeſco aliquam ob rem.

Ἐπισυντίθημι, inſuper compono & conjungo; (2) cumulatim adnecto & adjungo.

Ἐπισυντρέχω, accurro, concurro, confluo. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησȣς ὅτ' ἐπισυντρέχει ὄχλος, Marc. 9, 25.

Ἐπίσυομαι, impetum facio. Unde ἐπέσσυμαι, incitatus ſeu concitus ſum; ἐπισσυμενος.

Ἐπισυρίσσω, vel ἐπισυρίττω, f. ξω, ſibilo ad, ſibilis excipio; (2) exſibilo; (3) more gruum clamo.

Ἐπίσυρμα, ατος, τὸ, id, quod aliquis poſt ſe trahit; (2) veſtigium corporis tractim ſe agentis; (3) res tumultuariè acta.

Ἐπισυρμος, ȣ, ὁ, abſtractio, v. gr. ſervorum; (2) ludibrium; (3) ſocordia.

Ἐπισσυῤῥέω, confluo, affluo.

Ἐπισύρω, attraho, poſt me traho; (2) tractim duco, volvo; (3) ſupinè & tumultuariè rem gero.

Ἐπισύςασις, εως, ἡ, conjuratio, coitio factioſa, ſeditio, tumultus. Ab ἐπισυνίςημι.

Ἐπισυςέλλω, contraho.

Ἐπισυςρέφω, f. ψω, unà converto ad aliquid ſuſcipiendum contra aliquem.

Ἐπισφαγεὺς, έος, ὁ, jugulator, mactator.

Ἐπισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo ſeu macto ſuper, immolo ſuccedaneam. Ab

Ἐπισφάζω, f. άξω, jugulo, ſeu macto ſuper; (2) eneco, obtundo.

Ἐπίσφαιρα, τὰ, pilæ quæ pro cuſpidibus ſunt in gladiis, haſtis, quæ inde præpilatæ dicuntur, *Ern.*

Ἐπισφακελίζω, inſuper ſphacelo laboro, de membro, quod putredine corripitur, ob alium morbum prægreſſum, accedente.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui labefactari poteſt, lubricus; (2) inſtabilis, incertus; (3) periculoſus; (4) damnoſus. Ab

Ἐπισφάλλω, ſupplanto, everto, fallo.

Ἐπισφαλμα, τος, τὸ, res malè, infeliciter geſta, infelix eventus.

Ἐπισφαλῶς, *Adv.* ita, ut labefactari poſſit, lubricè, non ſine periculo.

Ἐπίσφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitialis. Ex ἐπὶ, & φάω, *occido*, Euſt. (2) infamis, ap. *Amm.* A φημί.

Ἐπισφάττω, f. άξω, jugulo, ſeu macto ſuper.

Ἐπισφελίτης, ȣ, ὁ, remex, Heſ. Ex σφέλας.

Ἐπισφίγγω, f. ξω, adſtringo, adductum ad me ſtringo & arctè complector.

Ἐπισφραγίζω, fut. ίσω, ſignum imprimo, obſigno; (2) conſigno; (3) concludo velut ſigillo; (4) ἐπισφραγίζομαι, probo, ſubſcribo, ut rata ſiant.

Ἐπισφραγιςὴς, ȣ, ὁ, qui ſigillum imprimit, obſignator.

Ἐπισφύριον, ȣ, τὸ, fibula ocreæ; tegumentum ſeu faſcia malleolorum ſive tibiarum. Ex ἐπὶ, & σφυρὸν, *malleolus pedis.*

Ἐπισχάζω, f. άσω, in ſuperiore parte ſcarifico, ſeu cultro aperio.

Ἐπίσχε, 2. ſing. pr. imperat. act. v. ἐπίσχω.

Ἐπισχεδὸν, *Adv.* propemodum, propè.

Ἐπισχέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπισχεῖν. Unde

Ἐπισχερω, *Adv.* deinceps, ordine.

Ἐπίσχεσια, ας, ἡ, prætextus; (2) mora. Ab

Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repreſſio, remora.

Ἐπισχετικὸς, ὴ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens.

Ἐπισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono.

Ἐπισχίδες, ων, αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut diſtinetur:

Ἐπισχίδιον, ȣ, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab

Ἐπισχίζω, f. ίσω, in ſuperficie aliquid findo, vel ſcindo, incido.

Ἐπισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, extenuo. Hinc

Ἐπισχναντέον, *Adv. poſit.* arefacere oportet.

Ἐπισχολάζομαι, vaco.

Ἐπισχυρίζω, f. ίσω, corroboro; (2) omni ope reſiſto.

Ἐπίσχυρος, ȣ, ὁ, auxiliator.

Ἐπισχύω, fut. ύσω, vires ſumo, invaleſco. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, Luc. 23, 5.

Ἐπίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo, retardo; (2) adhibeo, admoveo. Ἐπίσχες τȣ̃ δρόμȣ, Ariſtoph. Av. 1205.

Ἐπισχὼν, a. 2. part. act.

Ἐπισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.

Ἐπίσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corpulentus; (2) toroſus. Ex ἐπὶ, & σῶμα, *corpus.*

Ἐπισωρεύω, cumulo, acervatim adgero. Κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσȣσι διδασκάλȣς, 2 Tim. 4, 3.

Ἐπίσωτρον, ȣ, τὸ, ferrum curvum, quo σῶτρον munitur, ne citiùs deteratur.

Ἐπιταγὴ, ῆς, mandatum, imperatum.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, ſubſidiaria cohors; (2) mandatum. Ab ἐπιτάττω.

Ἐπιταγματικὸς, ὴ, ὸν, ſubſidiarius:

Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat.

Ἐπιτακτικὸς, ὴ, ὸν, imperioſus; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτικὴ, ſc. τέχνη, ars imperandi. Ab eod.

Ἐπιτακτικῶς, *Adv.* imperioſè, pro imperio, cum imperio, cum mandato.

Ἐπίτακτοι, milites triarii & ſubſidiarii.

Ἐπίτακτος, ον, juſtus, præſcriptus.

Ἐπιταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper laboro & moleſtias perfero.

Ἐπιτανύω, fut. ύσω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) enitor, adnitor.

Ἐπιτὰξ, *Adv.* deinceps, ex ordine; (2) breviter, ap. Comicos; (3) longè, ap. Tragicos. Ab ἐπιτάττω, Etym. M. Unde

Ἐπίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperatum.

Ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. Ab

Ἐπιταράσσω, vel ἐπιταράττω, f. ξω, interturbo, interpello. Ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς. Luc.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, adjutor.

Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio ſignificationis, *item* (2) affirmatio, opp. στέρησις, privatio, diminutio; (3) incrementum; (4) amplificatio, exaggeratio; (5) vehementia; (6) pars Comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, *intendo*.

Ἐπιτάσσω, vel ἐπιτάττω, f. ξω, colloco ſeu diſpono poſt; (2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάττομαι, ſubditus ſum alicujus poteſtati. Ἐν ἐξουσίᾳ ϗ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, Luc. 4, 36. Ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας, Marc. 6, 39.

Ἐπιτατικὸς, ὴ, ὸν, intendendi augendique vim habens. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτατικῶς, *Adv.* intendendo, vehementer.

Ἐπίταυρος, ον, robuſtus, validus.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ ϗ ἡ funebris, pro ſubſt. ſc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, carmen ſepulchrale, Epitaphium, ſc. μέλος. A τάφος.

Ἐπιταχύνω, accelero, urgeo.

Ἐπίτεγξις, ἡ, madefactio; (2) emollitio, lenitio, perſuaſio. A τέγγω.

Ἐπιτεθειασμένως, *Adv.* adflatu, ſeu cum adflatu numinis. Ab ἐπιθειάζω.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιτέλλω.

Ἐπιτείνω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) increſco, invaleſco; (4) enitor, annitor; (5) torqueo ſc. in equuleo, quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπέτεινα, ἐπιτεῖναι, a. 1. intendere. Paſſ. ἐπετάθην, conj. ἐπιταθῶ, ἐπιταθῶσι, intendantur, augeantur, perf. ἐπιτεταμένος, intenſus. Ἐπιτείνεις μοι τὸν ἔρωτα, Luc.

Ἐπιτειχίζω, f. ίσω, munio adverſus impetum hoſtium; (2) caſtellum ſtruo, unde hoſtem infeſtemus; (3) è propugnaculo decurrendo infeſto. Hinc

Ἐπιτείχισις, εως, ἡ, idem quod

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum; (2) *tropicè* quicquid ejuſmodi eſt, ut eo uti ad vexandos alios & infeſtandos poſſimus:

Ἐπιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, exſtructio ejuſdem.

Ἐπιτεκμαίρομαι, quæro, indago conjecturis, &c.

Ἐπιτεκνόω, inſuper gigno, *in paſſ.* inſuper naſcor.

Ἐπιτελειόω, idem quod ἐπιτελέω. Hinc

Ἐπιτελείωσις, εως, ἡ, perfectio, abſolutio; (2) augmentum; (3) procreatio ſobolis.

Ἐπιτελεόω, ῶ, f. ώσω, offero, vide ἐπιτελέωμα.

Ἐπιτελεσθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. v. ſeq.

Ἐπιτελεστικὸς, ὴ, ὸν, ſtrenuus, acer, induſtrius, efficax. Ab

Ἐπιτελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exſequor, præſto; (2) ſolvo, expendo; (3) obeo, perfungor, celebro ſacra, conſecro. Μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, Heb. 8, 5. Βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα, Iſocr. Νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; Gal. 3, 3.

Ἐπιτελέωμα, ατος, τὸ, hoſtia ſuccedanea, quæ poſt cæteras omnes immolatur, ut priora ſacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελεόω.

Ἐπιτελέως, tandem, denique, *Aret.* Ab

Ἐπιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad finem perductus, abſolutus; (2) non irritus; (3) maturus. Ex ἐπὶ, & τέλος, *finis*.

Ἐπιτέλλω, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιτέλλου, ab

Ἐπιτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando; (2) orior, exiſto. Hinc a. 1. ἐπέτειλα, in Med. ἐπετειλάμην, injunxi.

Ἐπιτέμνω, fut. εμῶ, incido, concido; (2) refello, irritum facio, impedio; (3) brevius reddo, in compendium redigo. Ὅμως δὲ σοῦ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν, Luc. pro imag.

Ἐπίτεξ, εκος, ἡ, partui vicina, parturiens. Ab ἐπὶ, & τίκτω, *pario*.

Ἐπιτερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigioſè adfingo, portentoſis modis glorior & mentior.

Ἐπιτέρμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terminis ſeu limitibus præeſt. Ex τέρμα.

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, delectationem & voluptatem adferens; (2) deditus rebus voluptatem adferentibus. Ab

Ἐπιτέρπω, f. ψω, oblecto, delecto.

Ἐπιτερπῶς, *Adv.* jucundè, ſuaviter.

Ἐπιτερσαίνω, ſicco.

Ἐπιτεταμένως, *Adv.* vehementer. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτέταται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἐπιτετηδευμένως, *Adv.* accuratè, peritè; (2) datâ operâ.

Ἐπιτετμημένως, conciſè, contractè.

Ἐπιτέτραπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐπιτρέπω.

Ἐπιτετράφαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπιτετραμμένοι εἰσί.

Ἐπίτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, proſper ſucceſſus. Ab ἐπιτυγχάνω. Unde

Ἐπιτευκτικὸς, ὴ, ὸν, qui ſolet adſequi id ad quod contendebat, ſucceſſu non carens, efficax.

Ἐπίτευξις, εως, ἡ, impetratio, adeptio.

Ἐπιτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper machinor; (2) molior, machinor, comminiſcor. Hinc

Ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) ſolertia.

Ἐπιτεχνητὸς, ὴ, ὸν, arte factus, artificialis.

Ἐπιτεχνολογέω, arte & ratione trado, diſſero.

Ἐπιτήδειος, εία, (ap. Lyſiam) ειον, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, ſtudioſus; (3) neceſſarius, amicitiâ conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam neceſſaria, victus, commeatus.

Ἐπιτηδειοτέρως, aptiùs, amiciùs, &c.

Ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo; (2) amicitia, familiaritas; (3) res ipſæ ad v. gr. bellum gerendum opportunæ.

Ἐπιτηδείως, *Adv.* commodè, utiliter.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium, inſtitutum, quod ſtudioſè ſectamur, tam in malam, quam in bonam partem; (2) profeſſio; (3) diſciplina; (4) vitæ inſtitutum, vitæ genus:

Ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, ſtudium accuratum, induſtria, opera; (2) diſciplina, inſtitutum.

Ἐπιτηδευτὴς, οῦ, ὁ, ſtudioſus, deditus alicui rei:

Ἐπιτηδευτὸς, ὴ, ὸν, adfectatus, nimis accurato ſtudio factus: Ab

Ἐπιτηδεύω, f. εύσω, ſtudio & datâ operâ aliquid facio; (2) ſtudeo, operam do, ſtudioſè ſector in bonam & in malam partem. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceo, habilis reddor, inſtruor. Ἐπιτηδεύειν χαρακτῆρά τινος, Plat.

Ἐπιτηδέως, *Adv.* commodè, aptè: Ab

ἘΠΙΤΗΔΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, idoneus, aptus, habilis; ἐπίτηδες, *Adv.* de induſtria. Ab ἐπὶ, τὸ, & ἧδος, quod factum eſt ad placendum, *Ern.*

Ἐπιτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater.

Ἐπιτηκίζω, pro ἐπιπιθηκίζω, *Ern.*

Ἐπιτήκω, f. ήξω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco.

Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenter obſervo. Καιρὸν ἐπιτηρεῖ, Plat. Hinc

Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act.

Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, obſervatio, animadverſio.

Ἐπιτηρητικὸς, ὴ, ὸν, qui obſervare ſolet, obſervator. Ab eod.

Ἐπιτιθέασι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἐπιτίθησι.

Ἐπιτιθέω, idem quod

Ἐπιτίθημι, impono, ſuper impono; (2) adfero, infero; (3) irrogo, infligo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occludo. Et ἐπιτίθεμαι; (6) impono aliquid faciendum, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adgredior; (8) hoſtiliter adgredior, adorior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus ſum; (10) cunctor, diem duco, differo. Ταῖς ὑποσχέσεσι τὸν νεανικώτατον ἐπέθηκας, Plat.

Ἐπιτιθῇς, 2. ſing. præſ. conjunct. act.

Ἐπιτίκτω, inſuper pario; (2) pario, partum edo.

Ἐπιτιλάω, commaculo ſordibus, concaco.

Ἐπιτιμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἐπιτιμάει. Ab

Ἐπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, rei pretium augeo ſeu intendo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celebro. Μάλιστα δ' ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῴης, Iſocr. Hinc

Ἐπιτίμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, reprehenſio, objurgatio, interminatio.

Ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehenſor, objurgator, caſtigator; (2) qui rem æſtimatam denuò æſtimat.

Ἐπιτιμητικὸς, ὴ, ὸν, ad reprehenſionem pertinens, objurgatorius.

Ἐπιτιμητικῶς, acriter, aſperè.

Ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, ſtatûs civis juſtus & integer, quum fama ejus & exiſtimatio integra eſt; (2) objurgatio.

Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, mulcta, pœna; (2) præmium. Ab ἐπὶ, & τιμή. Unde

Ἐπίτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos ſuus integer & illæſus eſt, honoratus.

Ἐπιτιμῶνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ.

Ἐπιτίμως, honeſtè, honorificè.

Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubrumus, lactens. Ex ἐπὶ, & τιτθός, *mamma*.

Ἐπιτλάω, vel ἐπίτλημι, perfero, perpetior. Unde ἐπιτλήτω, *imperat.* toleret, perferat.

Ἐπιτμήγω, ſeu ἐπιτμήσσω, incido, decurto.

Ἐπίτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœcunda; (2) ἐπίτοκον δάνεισμα, fœneratio quæſtuoſa.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, ortus ſiderum. Ab ἐπιτέλλομαι, *orior*.

Ἐπιτολμᾶν, præſ. inf. act. pro ἐπιτολμάειν.

Ἐπιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω. Unde

Ἐπίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, inciſione, ſeu præciſione brevior factus, præciſus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius.

Ἐπιτόνιον, τὸ, inſtrumentum, quo chordæ funeſve intenduntur; (2) amplificatio. Ab

Ἐπίτονος, ου, ὁ, ſc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur; (2) funis, ſeu rudens, qui à ſumma mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo.

Ἐπιτοξεύω, idem.

Ἐπιτοξὶς, ίδος, ἡ, crena & cavum illud, cui imponitur in arcu ſagitta. A τόξον.

Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, in loco & ſede meâ me contineo, ſedem non muto. A τόπος.

Ἐπιτραγέαι, ῶν, αἱ, piſcium genus:

Ἐπιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen:

Ἐπίτραγος, ου, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iiſd.

Ἐπιτραγῳδέω, tragicè decanto & exaggero.

Ἐπιτραπεζίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſuper menſam, aut ſuper menſâ ſit. Ab

Ἐπιτραπέζιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A τράπεζα.

Ἐπιτραπεζώματα, ων, τὰ, quæ in menſâ ſeu ſuper menſâ apponuntur; (2) ſecundæ menſæ.

Ἐπιτραχήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra collum eſt, collaris. Ex ἐπὶ, & τράχηλος.

Ἐπιτραχύνω, exaſpero.

Ἐπιτρεπτέον, permittendum eſt. Ab

Ἐπιτρέπω, fut. ψω, permitto, traho; (2) committo. Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν, Ariſtoph. Plut. 1078. Ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ γερονταγωγεῖν, id. Eq. 1094.

Ἐπιτρέφω, alo ſuper, alendo ſuperinduco.

Ἐπιτρέχω, percurro; (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) incurſionem facio. Πολλαῖς μυριάσι ἐπιτρέχειν, adoriri, Philo.

Ἐπίτρεψον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπιτρέψοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρέψουσι.

Ἐπιτρίβω, f. ψω, attero, adfligo, crucio, noceo. Hinc a. 2. ἐπετρίβην· ἐπιτριβείης, in Conj. pereas. Perf. ἐπιτέτριψαι, periiſti. Οἱ δώδεκα θεοὶ εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε, Ariſtoph. Av. 96.

Ἐπιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi ſuſtineo; (2) ultra juſtum tempus. Hinc

Ἐπιτριηράρχημα, ατος, τὸ, tempus, quo quis triremem regit.

Ἐπίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur ſeu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.

Ἐπίτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, contritus; (2) dignus qui conteratur, vel perdatur; (3) ſceleratus, perditus. Ab eod.

Ἐπιτρὶς, *Adv.* ter.

Ἐπίτριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeſquitertius; (2) pes poëticus, tribus brevibus & unâ longâ.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, ipſa conterendi actio; (2) cruciatus, noxa; (3) fluctus, LXX.

Ἐπίτρομος, ὁ ϗ ἡ, perterritus, trepidus.

Ἐπιτροπάδην, *Adv.* ex commiſſo, non ſponte. Ab ἐπιτροπή.

Ἐπιτροπαῖος, αία, αιον, commiſſus, conceſſus; (2) curæ alicujus traditus; (3) *Epith.* Jovis, ad quem receptum habent injurias paſſi. Ab eod.

Ἐπιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.

Ἐπιτρόπευσις, ἡ, idem.

Ἐπιτροπευτικὸς, ἡ, ὸν, peritus aliquid procurandi, ſeu adminiſtrandi. Ab

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, ſum adminiſtrator ſeu præfectus, procuro, adminiſtro; (2) tutor ſum, in tutelâ habeo. Hinc ἐπιτροπεύομαι, ſum ſub tutelâ; (3) curo, ſimpliciter. Θαυμάζω δ' ὅπως τὸν δῆμον οἷός τ' εἴμ' ἐπιτροπεύειν ἐγὼ, Ariſtoph. Eq. 212. Ab

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio τοῦ ἐπιτροπεύειν, ſive adminiſtrandi ſeu procurandi aliquid procuratio, tutela; (2) deditio in fidem; (3) poteſtas quæ alicui permittitur, v. gr. decernendi, ſtatuendi. Ab ἐπιτρέπω.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui cura alicujus commiſſa eſt, procurator, vicarius; (2) tutor; (3) præfectus provinciæ minoris, ut Judææ.

Ἐπιτροφὴ, ἡ, alimentum, ap. *Joſ.*

Ἐπιτροχάδην, *Adv.* feſtinanter, more ejus qui currit; (2) ſummatim, breviter, ſuccinctè. Ab

Ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro.

Ἐπιτροχάλος, ὁ ϗ ἡ, velox, volubilis. Ab

Ἐπίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐπιτροχασμὸς, οῦ, ὁ, percurſio; (2) verborum copioſa & præceps effuſio ad perturbandum adverſarium. Ab ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτροχάω, v. ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτρόχως, *Adv.* velociter, cito curſu.

Ἐπιτροχώτερον, *Adv.* agiliùs.

Ἐπιτρύζω, f. ύσω, admurmuro, accino.

Ἐπιτρώζω, unà cum pane comedo.

Ἐπιτυγχάνοις, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi

Ἐπιτυγχάνω, adſequor, nanciſcor; (2) attingo; & (3) ſuccedo, feliciter evenio; (4) incido in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc aor. 2. ἐπέτυχον; ἐπιτυχὼν, adeptus; (6) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obvius, vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus ſum. Paſſ. ἐπιτετευγμένον, quo potiti ſumus, quod benè ſucceſſit. Τοῦτο δ' ἂν ἐπιτυγχάνοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενος, Iſocr. ad Dem. Ἦν που ἐπιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς, Ariſtoph. Nub. 535.

Ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuper ſepulchro poſitus; (2) ad ſepulchrum pertinens; (3) galeritus ut alauda. Ab

Ἐπιτύμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τύμβος.

Ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, obcæco.

Ἐπιτυφόω, idem quod τυφόω.

Ἐπιτύφω, f. ψω, accendo in, inflammo, ἐπιτεθυμμένος, incenſus, ardens, *propriè & tropicè.*

Ἐπιτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voti compos.

Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, proſper ſucceſſus:

Ἐπιτυχὼν, a. 2. part. act. v. ἐπιτυγχανω.

Ἐπιτυχῶς, *Adv.* proſpero ſucceſſu, feliciter.

Ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convitior; (2) effusè cachinnor; (3) adſentor, adulor. Hinc

Ἐπιτωθασμὸς, οῦ, ὁ, adulatio.

Ἐπιφαγεῖν, a. 2. poſt aliquid edere, unà cum pane edere.

Ἐπιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) ſplendidum reddo, purgo, lavo.

Ἐπιφαίνω, appareo ſuper aliquâ re, i. e. dum res geritur; (2) intervenio, ſupervenio; (3) appareo.

Ἐπιφαναι, a. 1. inf. act.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, ſpecies ſuperna, ſuperficies; (2) habitus & forma loci, item corporis, ſeu oris; (3) dignitas, honos, præſtantia; (4) celebritas; (5) ortus, v. gr. ſolis, diei; (6) apparitio Deorum, ſive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo ſcelere, &c. conſpicua, item adventus inopinatus; (7) apparitio Chriſti in carne; item in judicio mundi; (8) *omninòque* majeſtas divinæ naturæ in Chriſto conſpicua, divinitas ipſa Chriſti; ſed τὰ ἐπιφάνια, ων, dies, quâ Chriſtus baptizatus fuit; item, quâ gentibus manifeſtari cœpit, Magique ad eum acceſſere, (v. *Ern.*) Ab

Ἐπιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis, clarus, ἐπιφανέστατος χειμὼν, hyems acerrima, *Polyb.*

Ἐπιφανία, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem.

Ἐπίφαντος, ον, conſpicuus, præſens.

Ἐπιφανῶς, *Adv.* inſigniter, inſignem in modum, ſplendidè, magnificè. Ab ἐπιφανής.

Ἐπιφαρμακεύω, aliud inſuper medicamentum ſumo.

Ἐπίφασις, εως, ἡ, ſpecies externa, cultus, apparatus, ut magiſtratuum, &c. (2) adſpectus, vultus; (3) ſignificatio, profeſſio; (4) judicium quod profertur. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφάσκω, dico.

Ἐπιφατνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ad præſepe, ad præſepe pertinens. A φάτνη.

Ἐπίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui malè audit. A φημὶ.

Ἐπιφαύσκω, luceo, ſplendeo, effulgeo; *& in Med.* in lucem profero, oſtendo. Ex φάω.

Ἐπιφαύω, f. αύσω, illuceſco.

Ἐπιφάω, idem.

Ἐπιφέροισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφέρουσα, ab

Ἐπιφέρω, f. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco; importo, inveho; (2) objicio, accuſo; (3) adſcribo; (4) impono, ſuperimpono; (5) ſubjicio, ſubjungo, poſt cætera profero in medium, promo; (7) infero, v. gr. cenſum, primitias, &c. ἐπιφέρομαι, *med.* infero, importo; (2) profero; (3) affero, etiam de dote, quæ affertur à feminâ; (4) impetum facio. Αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπέφερεν, Philo. Ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, Ariſtoph. Av. 350.

Ἐπιφημητὴρ, ῆρος, ὁ, fauſta precans, qui bona ominatur, adclamans, adſentiens.

Ἐπιφημίζω, f. ίσω, famæ ſeu nomini alicujus adſcribo; (2) adſcribo, adſigno, tribuo; (3) pervulgo, diſſemino; (4) imprecor, appello, nomino, (per acclamationem maximè) *quo ſenſu & in med. maximè dicitur.* Hinc

Ἐπιφήμισμα, ατος, τὸ, omen; (2) favor, acclamatio.

Ἐπιφημισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ἐπιφθὰς, a. 2. part. act. v. ἐπιφθάνω.

Ἐπιφθέγγομαι, f. ξομαι, adſono, acclamo, reſpondeo. Hinc

Ἐπίφθεγμα, ατος, τὸ, acclamatio.

Ἐπιφθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel ſuper.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidiæ expoſitus, invidioſus; (2) reprehenſione dignus.

Ἐπιφθόνως, *Adv.* invidioſè.

Ἐπίφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitialis, lethalis. Ex ἐπὶ, & φθορὰ, *exitium.*

Ἐπιφθύσδοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφθύζουσα, ab ἐπιφθύζω; vel

Ἐπιφθύω, inſpuo.

Ἐπιφιλοπονέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, naviter alicui rei operam do.

Ἐπίφλεβος, ου, ὁ ϗ ἡ, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ, & φλέψ.

Ἐπιφλεγμαίνω, valdè ardeo vel tumeo.

Ἐπιφλέγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo; (2) illuſtro. Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην, Il. 2, 455. Hinc

Ἐπιφλογὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammeus, incendens.

Ἐπιφλόγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio ſeu pars inflammatione vexata. Quaſi ab ἐπιφλογίζω, incendo. A φλόξ.

Ἐπιφλογώδης, ῶδες, inflammationem habens, rubicundus.

Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.

Ἐπιφοβέομαι, vereor, magnoperè timeo.

Ἐπίφοβος, ὁ ϗ ἡ, metu perculſus, perterritus.

Ἐπιφοινικίζω, ad colorem purpureum vergo.

Ἐπιφοινίσσω, rubefacio.

Ἐπιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad; (2) ventito ad aliquem audiendi cauſsâ; (3) viſo; (4) pervado; (5) peragro; (6) in mentem venio; (7) conſuetudinem ſtupri habeo.

Ἐπιφοιτέος, έα, έον, adventitius, *Hippocr.*

Ἐπιφοιτεύω, idem quod ἐπιφοιτάω. Ἐπιφοιτεύει νοῦσος ἐς τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*

Ἐπιφοίτησις, εως, ἡ, acceſſus, adventus; ipſa actio ſuperveniendi, *cum gen.* θεοῦ, inſpiratio, adflatus divinus.

Ἐπιφορα, ᾶς, ἡ, vis, impreſſio, ut hoſtis, imbris; (2) oratio invectiva & cum impetu prolata; (3) præmium præter ſtipendium publicum nautis dari ſolitum à trierarchis; (4) pecuniæ ſolutio & pœnæ perpeſſio; (5) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (6) illatio, quæ adſumptionem ſequitur in Syllogiſmis, concluſio; (7) ſententia addita ſermoni præcedenti; (8) Figura rhetorica, verbum in fine ſententiarum repetens, Anaphoræ oppoſita. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορβέω, depaſco.

Ἐπιφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, injicio; (2) gravidam reddo; (3) infero poſt cætera, poſtremo loco infero. Οὐ κατορύξεις κ' ἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν; Ariſtoph. Pace 167.

Ἐπιφόρημα, τὸ, menſa ſecunda, bellaria.

Ἐπιφορικὸς, ἡ, ὸν, vehemens, acer.

Ἐπίφορος, ὁ ϗ ἡ, ferens, perferens; (2) ſecundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) proclivis, propenſus, pronus. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφόρως, pronè, propensè; (2) vehementer, acriter.

Ἐπιφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono; (2) moleſtiam exhibeo; (3) in humeros attollo.

Ἐπίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum.

Ἐπιφραδέως, *Adv.* conſultè, prudenter. Ab

Ἐπιφράζω, indico, et hinc fit ἐπέφραδε, a. 2. indixit; ἐπιφράζομαι, excogito, comminiſcor; item, comperio, cognoſco, ut hinc ſit f. ἐπιφράσομαι, *Poet.* ἐπιφράσσομαι. Ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον, Hom. Odyſſ. 15, 443.

Ἐπιφράσσω, vel ἐπιφράτ]ω, f. ξω, obturo, obſtruo. Ἐπιφράτ]ομαι τὰ ὦτα, Luc.

Ἐπιφρίξ, horror maris, apud Hom. ἐχεύατο ϖόντον ἐπιφρίξ, Il. 7, 63, meliùs diviſim.

Ἐπιφρίσσω, inhorreo.

Ἐπιφρονέω, prudens ſum. Ab ἐπίφρων.

Ἐπιφροντίζω, curo.

Ἐπίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων. Unde

Ἐπιφροσύνη, ης, prudentia; (2) inſtinctus, adflatus, ſuggeſtio.

Ἐπιφροσύνῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἐπιφροσύναις.

Ἐπίφρȣρος, ον, cuſtos, cuſtodiæ impoſitus.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐπὶ, & φρὴν.

Ἐπιφυάδες, propagines. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφύλαξ, ὁ, cuſtos. Ab

Ἐπιφυλάτ]ω, f. ξω, obſervo.

Ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor; (2) accuratè exquiro. Ab

Ἐπιφυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo ſuperjacet; (2) pampinus racemarius; (3) racematio; (4) racemus poſt vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui ſub foliis latet. Ex ἐπὶ, & φύλλον.

Ἐπιφυλλόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſuper folia fructum habens, qui in folii dorſo fructum gerit.

Ἐπίφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè foliatus, multa ac magna folia habens.

Ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Ἐπιφυτεύω, f. εύσω, inſuper ſero.

Ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum; (2) conjunctio oſſis cum alio oſſe, cum oſſi os adnaſcitur. Ab

Ἐπιφύω, inſuper produco ſeu edo; (2) ἐπίφυμι, & ἐπιφύομαι, adnaſcor, innaſcor; (3) adhæreo, adhæreſco; (4) adorior, invado, inſurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus; ἐπιφυεὶς, agnatus, poſt natus, adortus; quod & ἐπιφὺς, inhærens, incumbens; ἐπιφυῆναι, ingruere.

Ἐπιφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo; (2) dictum aliquod iis, quæ dicta ſunt; cum acclamatione adjungo. Hinc

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio; (2) Epiphonema, dictum ſuperioribus additum cum acclamatione. Hinc

Ἐπιφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, qui per acclamationem effertur.

Ἐπιφωνηματικῶς, cum epiphonemate, per exclamationem.

Ἐπιφωνημάτιον, τὸ, parvum epiphonema.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.

Ἐπιφωράω, ῶ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocumque facinore.

Ἐπιφώσκω, *de ſideribus*, appareo, luceo; (2) *de die ac nocte*, incipio. Ex ἐπὶ, & φῶς.

Ἐπιχαίνω, inhio; Perf. ἐπικεχηνὼς, inhians.

Ἐπιχαιράγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui honeſtis delectatur ſtudiis, & virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, & χαίρω, & ἀγαθός.

Ἐπιχαιρεκακία, ἡ, lætitia & gaudium ex alienâ calamitate, voluptas ex alienis malis. Ab

Ἐπιχαιρέκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gaudet alienis malis. Ex ἐπὶ, χαίρω, & κακὸς.

Ἐπιχαίρω, propriè gaudeo aliquâ re; (2) *plerumque*, ex alterius malis gaudium percipio, inſulto calamitoſo.

Ἐπιχαλαζάω, ῶ, grandine impeto, inſulto, verbero.

Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, reſolvo; (2) demitto, deprimo; (3) remitto.

Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabricor, cudo ſuper; (2) inſuper fabricor & cudo; (3) expolio; (4) auditorum mentes mihi concilio.

Ἐπίχαλκος, ὁ ϗ ἡ, æratus, ære obductus.

Ἐπιχάραγμα, τὸ, ſignum quod monetæ impreſſum eſt, ut noctua in nummis Atticis.

Ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράτ]ω, f. άξω, inſculpo, imprimo; (2) inciſuris ſerratum reddo.

Ἐπιχαρεία, ἡ, venuſtas, lepos, *ſed melior eſt lectio* ἐπιχαρίτεια, *Ern.*

Ἐπιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gaudens & lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπιχαρίεις, εν, & ἐπιχάριτος, ον, idem quod

Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, gratus, gratioſus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia ineſt. Hinc

Ἐπιχαρίτως, *Adv.* gratioſè, cum gratiâ, venuſtè, lepidè.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus; (2) lætitia ipſa; (3) irriſio miſeri.

Ἐπίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem; (2) inſultatio.

Ἐπίχαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lætitiam ac gaudium adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπιχέζω, f. έσω, caco ſuper; Perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχοδὼς.

Ἐπιχειλέω, repleo, *Ern.*

Ἐπιχειλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, labra attingens, labris vicinus; (2) qui ſuper labro aut crepidine eſt; (3) non plenus; (4) plenus, de vaſe. Ex χεῖλος.

Ἐπιχειμάζω, fut. άσω, hiemem dego in; (2) in hibernis me contineo. Hinc

Ἐπιχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas quæ poſt certum diem venit.

Ἐπιχείρει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ἐπιχείρεε. Ab

Ἐπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio; (2) conor, nitor, adgredior; (3) argumentis adſtruere & probare conor. Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειρȣ̃σι, Iſocr. ϖράγμασι νεωτέροις, Plut. Hinc

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur ſeu molitur, molimentum, inceptum; (2) argumentum, quo aliquid probare ſatagimus; (3) petitio gladiatoris, &c. (4) ſyllogiſmus dialecticus.

Ἐπιχειρηματικὸς, ἡ, ον, exercitatus in argumentationibus; (2) qui novit petitiones athleticas & gladiatorias. A præc.

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, adgreſſio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρητέα, pro ἐπιχειρητέον, *Adv. Poſ.* adgrediendum eſt. Ab eod.

Ἐπιχειρίζομαι, manus admoveo; (2) curationem per chirurgiam tento.

Ἐπίχειρον, ȣ, τὸ, manupretium; (2) præmium militare; (3) præmium quodvis. A χεὶρ.

Ἐπιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſciſco, decerno, ſuffragia fero. Ἐπειδὰν ἐπιχειροτονεῖτε τὰς γνώμας, Dem. Hinc

Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiſcitum, creatio.

Ἐπιχεῤῥονησιάζω, f. άσω, accedo ad figuram cherroneſi. Ex ἐπὶ, & χεῤῥόνησος.

Ἐπιχέω, fut. εύσω, infundo, ſuperinfundo, addito οἶνον vel ἄκρατον, eſt in convivio aliquid vini effundere appellato amici vel amicæ nomine. Χέρνιϐα δ' ἀμφίπολος ϖροχόῳ ἐπέχευε φέρȣσα, Odyſſ. 4, 52. Ἐπὶ δὲ Τρῶες τε ϗ Ἕκτωρ Ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα ϛονόεντα χεόντο, Tmeſis, Il. 8, 159.

Ἐπιχηρεύω, vidua ſum, vitam viduæ ago.

Ἐπιχθόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terreſtris, in terris verſans; (2) indigena. Ex ἐπὶ, & χθὼν.

Ἐπιχλευάζω, f. άσω, ludificor, illudo.

Ἐπιχνοάω, ῶ, ſum obſitus lanugine.

Ἐπίχνοος, *contr.* ἐπίχνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obſitus.

Ἐπίχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iracundus, bilioſus.

Ἐπιχορδὶς, ίδος, ἡ, corpus membranoſum in medio inteſtinorum ſitum, meſenterium. Ex ἐπὶ, & χορδὴ, *inteſtinum*.

Ἐπιχορεύω, ſaltabundus accedo.

Ἐπιχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro, adjicio. Ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ ϖίϛει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 Pet. 1, 5. Hinc

Ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod inſuper ſuppeditatur, additamentum ad priorem ſuppeditationem; (2) apparatus, ſubminiſtratio.

Ἐπιχορηγία, ἡ, ſuppeditatio, munificentia.

Ἐπιχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor; (2) ſæpe utor; (3) familiaris ſum alicui.

Ἐπιχράω, invado, vehementi cum impetu adorior, inſto, urgeo.

Ἐπιχρεμέθω, adhinnio, *cum dat.*

Ἐπιχρέμπ]ομαι, inſuper excreo.

Ἐπιχρεώμενος, *Ion.* pro ἐπιχρώμενος.

Ἐπιχρηματίζω, ſciſco, ratum facio; (2) reſponſum do, v. gr. legatis.

Ἐπιχρηματισμὸς, ὁ, ſcitum, decretum quo quid ratum fit, item, reſponſum.

Ἐπιχρηματιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui ſciſcit, ratum facit.

Ἐπιχρίμπ]ω, f. ψω, idem quod χρίμπ]ω.

Ἐπίχρισις, εως, ἡ, unctio.

Ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id, quo illinimur, quo inungimur. Ab ἐπιχρίω.

Ἐπιχριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illitus, inunctus. Ab

Ἐπιχρίω, f. ίσω, inungo, illino, propriè in ſuperficie.

Ἐπιχροὰ, ἡ, color.

Ἐπιχρονίζω, f. ίσω, immoror; (2) inveteraſco.

Ἐπιχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diuturnus, inveteratus. Ab

Ἐπίχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐπίχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inauratus.

Ἐπιχρώζω, fut. ώσω, coloro, colorem induco & quidem leviter, ut color non altè deſcendat; (2) leviter imbuo aliquâ re, ἐπικεχρωσμένος, leviter doctus. Δόξαις ἐπικεχρωσμενοι, Plat.

Ἐπιχρωματίζω, idem. A χρῶμα.

Ἐπιχρώννυμι, vel ἐπιχρωννύω, f. ώσω, idem.

Ἐπίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.

Ἐπίχυλος, ον, ſuccum faciens nutritium, ad alendum valdè aptus.

Ἐπιχύνω, vel χύω, infundo, ſuperinfundo. Unde uſitata ἐπεχυντο, ἐπιχυθεὶς.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio; (2) vaſculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.

Ἐπίχυτος, ȣ, ὁ, genus quoddam placentæ.

Ἐπίχωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, claudus, ſub claudus.

Ἐπίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggeſtus. Ab

Ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio; (2) terrâ aggeſtâ operio.

Ἐπιχωρέω, concedo, permitto. Hinc

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, permiſſio; (2) ceſſio.

Ἐπιχωριάζω, fut. άσω, ſum indigena, ſum vernaculus; (2) ad locum aliquem ventito; (3) frequenter verſor apud; (4) in uſu ſum alicubi. Ab

Ἐπιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de perſonâ & re.* Ex ἐπὶ, & χῶρος, *locus*.

Ἐπιχωρίως, *Adv.* more regionis, more patrio.

Ἐπίχωσις, εως, ἡ, agger; (2) aggeſtio terræ.

Ἐπιψάλλω, fut. αλῶ, pſallo, cano.

Ἐπιψαύδην, *Adv.* ita ut ſummis tantum digitis attingas; (2) ſtrictim.

Ἐπιψαύσῃσι, 3. ſing. a. 1. conj. *Ion.* pro ἐπιψαύσῃ.

Ἐπιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto, leviter. Ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τȣ̃ ὕδατος, *Lucian.* Κἀξεπεύξασθαι βροτῶν ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον, Phil. 670. Χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς κάπης ἐπιψαύȣσαν, ibid. 1243.

Ἐπιψέγω, f. ξω, inhumo, ſepelio.

Ἐπιψεκάζω, f. άσω, irroro, adſpergo; (2) inſtillo, Ariſtoph. Pace 1150.

Ἐπιψεύδομαι, f. εύσομαι, adfingo, ementior.

Ἐπίψηγμα, ατος, τὸ, ſtrigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψέχω.

Ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto.

Ἐπιψηφίζω, & ἐπιψηφίζομαι, in ſuffragium mitto, rogo ſententias; (2) ſuffragio meo comprobo, decerno, *idem in medio ſæpiùs.*

Ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipſa mittendi in ſuffragium; (2) approbatio. A præc.

Ἐπίψογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reprehenſionem meretur, in vituperium incurrens.

Ἐπιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perſpiro.

Ἐπιψωμίζω, bolos in buccam ingero.

Ἐπιωγαὶ, loca ubi naves ſtantes à ventorum injuriâ tutæ eſſe poſſunt. Ex ἰωὴ, & ἄγω, *frango*, (ex ἄγω, *duco*, vel ab ἰώκω, Ern.)

Ἐπιων, a. 2. part. act. verbi ἔπειμι.

Ἐπλάγην, a. 2. ind. paſſ. v. ϖλήσσω.

Ἐπλάγχθην, a. 1. ind. paſſ. *per Epentheſ.* pro ἐπλάχθην, vel ab inuſitato verbo ϖλάγζω, pro ϖλάζω, *errare facio.*

Ἐπλανᾶτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ἐπλανάετο, à ϖλανάομαι.

Ἔπλαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπλασε, à ϖλάσσω.

Ἔπλε, 3. ſing. imperf. act. *per Syncop.* pro ἔπελε, à ϖέλω.

Ἔπλεε, 3. ſing. imperf. act. v. ϖλέω.

Ἔπλεο, *eras*, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *per Syncop.* & *Ion.* pro ἐπέλȣ, à ϖέλω.

Ἔπλεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ϖλέω.

Ἐπλεόνασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ϖλεονάζω.

Ἔπλετο, *erat*, 3. ſing. imperf. indic. med. *per Syncop.* pro ἐπέλετο, à verbo ϖέλομαι.

Ἔπλευ, *eras*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* & *per Sync.* pro ἐπέλȣ.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. v. ϖλέω.

Ἐπλήγην, aor. 2. ind. paſſ. v. ϖλήσσω.

Ἐπλήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ϖίμπλημι.

Ἐπληθύνθην, a. 1. ind. paſſ. v. ϖληθύνω.

Ἔπληντο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐπέπληντο, à ϖίμπλημι.

Ἔπληξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ϖλήσσω.

Ἐπληρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ϖληρόω.

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ϖλήθω.

Ἐπλήσθην, *impletus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐπλήσθησαν, *impleti ſunt*, 3. pl.

Ἔπλητο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ϖλῆμι.

Ἐπλȣ́τησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ϖλȣτέω.

Ἐπλȣτίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ϖλȣτίζω.

Ἔπνευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ϖνέω.

Ἔπνιγε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ϖνίγω.

Ἐπνίγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Ἐπνύνθην, *ſpiratus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi inuſ. ϖνύνω pro ϖνύω.

Ἐπόγδοος, ſeſquioctavus.

Ἐπόγκιαι, ων, αἱ, ſarcinæ & onera navis, *Heſ.* Ex ἐπὶ, & ὄγκος, *maſſa, moles.*

Ἐπόδια, *viaticum*, *Ion.* pro ἐφόδια.

Ἐπόδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plenus moleſtiæ & laboris. Ex ἐπὶ, & ὀδύνη, *labor.*

Ἐποδύρομαι, fleo ſuper, defleo, deploro.

Ἐπόζω, oleo, ſuboleo, fœteo. Unde aor. 1. ἐπώζεσεν.

Ἐπόθησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ϖοθέω.

Ἐπόθησεν, *amavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐποιδάλεος, α, ον, tumidus. Ab

Ἐποιδέω, intumeſco; (2) in ſuperficie tumeo.

Ἐποιδίσκω, tumefacio; (2) in ſuperficie.

Ἐποίησας, *feciſti*, 2. ſing. a. 1.

Ἐποικέω, ῶ, fut. ήσω, aliis ejectis inhabito. Πέμψει ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν, Lycurg. 926.

Ἐποικιδία, Ceres, quaſi domeſtica, à curâ rei domeſticæ.

Ἐποικίζω, ædifico, v. gr. ad flumen, de urbe, condo.

Ἐποίκιον, ȣ, τὸ, ſupellex; (2) villa, caſa, domicilium. Ex οἶκος.

Ἐποικοδομέω, ῶ, ſuperſtruo, inædifico.

Ἐποικοδομὴ, ἡ, et

Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, ſuperſtructio.

Ἐποικοδομηθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ.

Ἐποικονομέω, ῶ, curo, diſpenſo.

Ἐποικονομία, ἡ, accuratio, rei alicujus tractatio, expoſitio, &c. *Ern.*

Ἔποικος, ȣ, ὁ, colonus, advena.

Ἐποικȣρέω, ῶ, f. ήσω, inhabito.

Ἐποικτείρω, miſereor. Κἀκ' ἐποικτερεῖτέ με, Soph. Phil. 1062. Πεῖθ' τὴν ζῆν ὡς' ἐποικτεῖραι τύχην. Eur. Hec. 347.

Ἐποικτίζω, f. ίσω, miſeror; (2) miſerabiliter queror.

Ἐποίκτιστος, ον, miſerabilis.

Ἐποιμώζω, fut. ώξω, adgemo.

Ἐποίνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vinoſus. Ex οἶνος.

Ἐποῖσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιφέρω pro ἐποίω.

Ἐποίσει, *inferet*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐποιστέον, inferendum. Ab eod.

Ἐποίχεο, *accede*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐποίχȣ, ab ἐποίχομαι.

Ἐποιχνέω, ῶ, eo adverſum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo.

Ἐποίχομαι, idem, *item* procuro.

Ἐποιωνίζω, ominor alicui, faveo.

Ἐποκέλλω, impingo, illido, a. 1. ἐπώκειλα.

Ἐπολισθαίνω, & ἐπολισθέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.

Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. ind. med. v. ϖολιτεύομαι.

Ἐπολολύζω, f. ξω, læta verba acclamo, pæana accino; (2) *recentiores*, ejulo, lamentor. Μέλος· Χάριτες μȣ̃σαι τ' ἐπωλόλυξαν, Ariſtoph. Av. 789.

Ἐπολοφύρομαι, lamentor, lamentis proſequor.

ἝΠΟΜΑΙ, ſequor, comitor; (2) aſſequor, intelligo; (3) conſentio, convenio, reſpondeo; (4) τὰ ἑπόμενα τινὶ, quæ cum aliquà re conjuncta ſunt, conſentanea. Ἕπεσθαι τινι, ἅμα τινὶ, μετά τινος· τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεσθαι, rationi conſentaneum eſt. Τάχος γὰρ ἔργȣ, ϗ ϖοδȣ̃ν ἅμ' ἕψεται, Soph. Aj. 825.

Ἐπομβρέω, imbre rigo, irrigo. Hinc

Ἐπόμβρησις, ἡ, irrigatio per imbrem.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) humoris abundantia. Ab

Ἔπομβρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbrem habens ſeu pluviam, imbre abundans.

Ἑπόμενον, acc. ſing. præſ. part. med. v. ἕπομαι.

Ἑπομένως, *Adv.* conſequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more ſequendo.

Ἐπόμνυθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. v.

Ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliquâ juro, jurejurando confirmo; (2) inſuper vel præterea juro; (3) dejero; (4) juro. Hinc f. ἐπομȣ̃μαι, a. 1. ἐπώμοσα, inf. ἐπομόσαι, Part. ἐπομοσάμενος.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act.

Ἐπομόσσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. *Poet.* pro ἐπομόσῃ.

Ἐπομόργνυμι, & ἐπομόργνυμαι, imprimo, inuro.

Ἐπομφάλιον, ȣ, τὸ, quod ſupra umbilicum eſt; (2) umbo clypei. Ex ὀμφαλὸς.

Ἐπομφάλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbilicatus, rotundus.

Ἐπόνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ἐπόνησαν, à ϖονέω.

Ἐπόνει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐπόνεε.

Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris & convitiis increpo, exprobro. Hinc

Ἐπονείδιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, probroſus.

Ἐπονειδίστως, *Adv.* probroſè, cum probro.

Ἐπονήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ϖονέω.

Ἐπονηρευοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi ϖονηρεύομαι.

Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim conſecro, & conſecro, dico ſimpliciter; (3) deſpondeo alicui fœminam.

Ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio, dedicatio.

Ἐπονόμαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cognominatus.

Ἐπονομάστως, *Adv.* nominatim.

Ἐπόνȣν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπόνεον, à ϖονέω.

Ἕπονται, 3. pl. præſ. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἐποξίζω, fut. ίσω, coaceſco.

Ἐποξύνω, inſtigo.

Ἔποξυς, ὑ, valdè vehemens.

Ἐποπίζω, fut. ίσω, revereor, caveo, curo.

Ἐπόπισθεν, *Adv.* à tergo, ponè.

Ἐποποιΐα, ας, ἡ, ſcriptio carminis heroici:

Ἐποποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad epopœiam pertinens.

Ἐποποιὸς, ȣ̃, ὁ, heroici carminis ſcriptor.

Ἐποπτάω, aſſo inſuper.

Ἐποπτεία, ας, ἡ, inſpectio; (2) cura ſacrorum. Ab

Ἐποπτεύω, fut. εύσω, inſpicio; (2) ſecretiora ſacra poſt annum initiationis inſpicio; (3) ferior. Ab ἐπόπτης.

Ἐποπτὴρ, ὁ, inſpector, ſpeculator.

Ἐπόπτης, ȣ, ὁ, inſpector, ſpectator, ſpeculator; (2) qui aliquid inſpicit & cenſurâ notat; (3) antiſtes ſacrorum. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποπτικὸς, ἡ, ὸν, ad ἐπόπτην, pertinens.

Ἐπόπτομαι, f. όψομαι, inſpicio, viſo, inviſo; (2) diligenti inſpectione ſecerno ac ſeligo. Οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος, Lycurg. 304. Τίς ἐμὸν ȣ̓κ ἐπόψεται ϖάθος ἀμέγαρτον, ἐπὶ κακȣ̃ν ϖαρȣσίᾳ; Ariſtoph. Θεσμ. 1057. Hinc

Ἐποπτος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, aſpectabilis.

Ἐπορᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐποράειν, ab

Ἐποράω, inſpicio, guberno. Ἐπορᾶν τὰ ϖράγματα Herodot.

Ἐποργάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror & concitor, propriè libidinis.

Ἐποργιάζω, myſteria, orgia celebro.

Ἐπορέγομαι, f. ξομαι, exporrectâ manu prenſo, protentâ manu capto; (2) porrectâ manu præbeo; hinc, jaculor.

Ἐπορεξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπορέγομαι.

Ἐπορεύετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ϖορεύομαι.

Ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ.

Ἐπορθιάζω, altum clamorem tollo.

Ἐπορθοβοάω, altâ voce nuncio.

Ἐπόρθȣν, imperf. pro ἐπόρθεον, à πορθέω.

Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculò, manè ſurgo.

Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Ἐπορθρισμὸς, ȣ̃, ὁ, conſuetudo matutino tempore ſurgendi & agendi.

Ἐπορθροβόας, ȣ, ὁ, *Epith.* Galli, ſub auroram cantare ſoliti, *Ern.*

Ἐπορίνω, concito adverſus quem.

Ἐπορίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πορίζω.

Ἐπορκίζω, f. ίσω, *Ion.* pro ἐφορκιζω, adjuro, obteſtor per jurandi formulam. Hinc

Ἐπορκισμὸς, ȣ̃, ὁ, adjuratio, exorciſmus.

Ἐπορκιστὴς, ȣ̃, ὁ, adjurator, exorciſta. Ab eod.

Ἐπορμέειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφορμέειν, ab ἐφορμέω.

Ἐπορνυμι, vel ἐπορνύω, concito & paro adverſus.

Ἐπορνύμενος, præſ. part. v. ἐπορνυμι.

Ἐπορȣσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v.

Ἐπορȣ́ω, f. ȣ́σω, impetu ſeu gradu concitato feror, hoſtiliter adſilio.

Ἐπορσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Æol.* pro ἔπορον, ab ἐπόρω.

Ἐπορχέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, inſulto.

Ἐπόρω, concito adverſus. Unde a. 1. ἐπȣ̃ρσα, ἐπȣ̃ρσεν, incitavit.

Ἔπος, έος, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) verſus; (4) verſus contextûs biblici; (5) oraculum, ϖρὸς ἔπος, ſtatim. Ab ἔπω, *dico.*

Ἐποστρακίζω, f. ίσω, concham vel teſtulam mitto per ſuperficiem aquæ, quod pueri ludentes facere ſolent. Ex ἐπὶ, & ὄστρακον.

Ἐποστρακισμὸς, ȣ̃, ὁ, ludus, quo conchæ vel teſtæ per ſuperficiem aquæ mittuntur.

Ἐπόσχιον, τὸ, palmes, ex quo quid enaſcitur. Ab ὄσχος.

Ἐποτᾶτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ἐποτάετο, à ϖοτάομαι.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ϖοτίζω.

Ἐποτοτύζω, defleo, deploro, ſuper aliquem lugeo.

Ἐποτρυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐποτρύνειν.

Ἐποτρύνω, inſtigo, excito, incito, aor. 1. Part. ἐποτρύνας.

Ἐπȣλὶς, ιδος, ἡ, vitium gingivarum, cum tuber in iis provenit. Ex ȣ̃λον.

Ἐπȣλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ȣ̓λὴ, *cicatrix.*

Ἐπȣ́λωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio.

Ἐπȣλωτικος, ἡ, ὸν, efficax cicatricis.

Ἐπȣραῖος, αία, αῖον, qui in caudâ eſt; (2) cui cauda eſt, caudatus.

Ἐπȣράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœleſtis.

Ἐπȣρέω, meio ſuper; (2) meio, mingo.

Ἐπȣριάζω, flatu ſecundo impello; (2) obſecundo. Ex ἐπὶ, & ȣ̓ρία, *proſperitas venti.*

Ἐπȣρίζω, f. ίσω, vento ſecundo impello; unde (2) dirigo animum; (3) impello, incito; (4) proſpero, perficio. Ab

Ἔπȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vento ſecundo impellens.

Ἐπȣσιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ad ſubſtantiam accedens, ſubſtantiæ adjunctus. Ex ȣ̓σία.

Ἐποφειλω, inſuper debeo, a. 1. ἐπωφείλησα.

Ἐποφέλλω, adaugeo, amplifico, cumulo.

Ἐποφθαλμεω, ῶ, f. ήσω, oculos adjicio & concupiſco; (2) invidis oculis adſpicio, invideo; (3) adnicto.

Ἐποφθαλμιάζω, idem.
Ἐποφθαλμίζω, idem.
Ἐποφθαλμιάω, ῶ, idem.
Ἐποφθάλμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oculo impoſitus, ſupra oculum ſitus. Ex ὀφθαλμός.
Ἐποχετεία, ας, ἡ, derivatio. Ex ὀχετὸς, *rivus*, potiùs, ab ὀχετεύω.
Ἐποχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquò.
Ἐποχεύω, iterum ineo.
Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, veho, ἐποχȣ̃μαι, innitor, invehor. Ab ἔποχος.
Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, retentio, repreſſio; (2) remora, impedimentum; (3) dubitatio; (4) ſtatus cœli poſituſque ſiderum; (5) initium chronologiæ, Epocha, æra. Ab ἐπέχω, *contineo.*
Ἔποχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vehitur curru, ſeu equo; (2) qui firmiter inſidet ad vehendum; (3) cui quis inſidet, conſtans, permanens. Ex ὀχέω.
ἜΠΟΨ, οπος, ὁ, upupa, avis.
Ἐποψάομαι, ῶμαι, una cum pane comedo, opſonii loco veſcor. Ab ὄψον.
Ἐποψὲ, ſerò, uſque in ſerum.
Ἐποψειασμὸς, ȣ̃, ὁ, inſpiciendi vel ſpectandi cupiditas. Quaſi ab ἐποψειάζω, quod eſt ab ἔποψις.
Ἐπόψημα, ατος, τὸ, qood cum pane comeditur.
Ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐποψάομαι.
Ἐποψία, ας, ἡ, inſpectio. Ex ὄπτομαι.
Ἐπόψιμος, ον, idem quod
Ἐπόψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſpectabilis, qui cernitur, viſibilis; (2) epith. Jovis. Ab ἐπόπτομαι.
Ἔποψις, εως, adſpectus, proſpectus.
Ἐπράδειν, pluſq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεπόρδειν, à ϖέρδω, *pedo.*
Ἐπράθην, a. 1. ind. paſſ. v. ϖιπράσκω.
Ἔπραθον, a. 2. ind. act. *per Metatheſin* pro ἔπαρθον, à ϖέρθω.
Ἔπραξα, a. 1. ind. act. verbi ϖράσσω.
Ἔπρασα, a. 1. ind. act. v. ϖιπράσκω.
Ἐπράχθην, aor. 1. ind. paſſ. v. ϖράσσω.
Ἔπρηξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπραξα.
Ἔπρησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔπρησε, à ϖρήθω.
Ἔπρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐπρήσθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἐπρησσόμην, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπρασσόμην, à ϖράσσω.
Ἐπρήχθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπράχθην.
Ἐπριάμην, imperf. ind. med. v. ϖρίαμαι.
Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ϖρίω vel ϖρίζω, *diſſeco.*
Ἐπρίω, 2. ſing. imperf. ind. *Att.* & *Ion.* pro ἐπρίασο, à ϖρίαμαι.
Ἔπρωσεν, *finivit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεράτωσεν, à ϖερατόω.
ἙΠΤΑ, ſeptem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus ſeptenarius.
Ἑπταβασίλειον, τὸ, genus unguenti.
Ἑπταβόειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ſeptem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis, de ſcuto, &c. et tropicè fortis, robuſtus. A βȣ̃ς.
Ἑπτάβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem boves æquans.
Ἑπτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptilinguis. Ex γλῶσσα.
Ἑπταγράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſeptem literarum eſt. Ex γράμμα.
Ἑπτάγωνα, ων, τὰ, muſica inſtrumenta quædam, qu. dic. ſeptangula. Ex γωνία.
Ἑπταέτης, vel ἑπταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſeptennis, qui ſeptem annorum eſt. Hinc
Ἑπταετία, ας, ἡ, ſeptennium.
Ἑπταήμερος, ὁ ϗ ἡ, qui ſeptem dierum eſt.
Ἑπταῖος, α, ον, qui ſeptimo die venit, aliudve facit.
Ἑπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptemdecim.
Ἑπτακαιδέκατος, decimus ſeptimus.
Ἑπτακαιδεκαταῖος, idem quod
Ἑπτακαιδεκέτης, ſeptemdecim annos natus.
Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem & viginti partibus major.
Ἑπτάκαυλος, ὁ ϗ ἡ, ſeptem caules habens.
Ἑπτάκι, vel ἑπτάκις, *Adv.* ſepties.
Ἑπτακισμύριοι, ιαι, ια, ſeptuaginta millia.
Ἑπτακισχίλιος, ſepties mille.
Ἑπτάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem lectis inſtructus. Ex ἑπτὰ, & κλίνη.
Ἑπτακόσιοι, ſeptingenti.
Ἑπτακοσιοπλασιάκις, ſeptingenties.
Ἑπτακοσιοϛὸς, ἡ, ὸν, ſeptingenteſimus.
Ἑπτάκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptiſonus, ſeptem ſonos edens.
Ἑπτάκωλος, ον, ſeptem colis, verſiculis conſtans.
Ἑπτάλογχος, ον, ſeptem legionibus conſtans.
Ἑπτάλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſepticollis.
Ἑπτάλυχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem lucernas habens.
Ἐπτάμην, aor. 1. ind. med. v. ϖτῆμι, vel a. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπτησάμην, ab ἵπταμαι.
Ἑπταμηναῖος, αία, αῖον, ſeptimum menſem agens; (2) qui ſeptimo menſe in lucem editus eſt. Ex ἑπτὰ, & μὴν, *menſis.*
Ἑπτάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἑπταμήτωρ, ἡ, ſeptem filiorum mater.
Ἑπτάμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem habens chordas.
Ἑπταμόριον, ȣ, τὸ, ſeptima pars.
Ἑπτάμυχος, ὁ ϗ ἡ, ſeptem habens receſſus.
Ἔπταξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπτηξαν, à ϖλήσσω.
Ἑπτάπεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſepties vel multoties tonderi poteſt. Ex ϖείκω.
Ἑπτάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeptem cubitis.
Ἑπταπλασιάζω, reddo ſeptuplo majus. Ab
Ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ſeptuplus.
Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἑπταπλασίως, *Adv.* ſeptifariam, ſepties.
Ἑπτάπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſeptem latera habet; (2) cui ſeptem coſtæ ſunt.
Ἑπτάπλοος, *contr.* ἑπτάπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptemplex. Ab ἑπτά.
Ἑπταπόδης, ȣ, ὁ, ſeptempedalis. A ϖȣ̃ς.
Ἑπτάπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem habens vias. *Epith.* Pleiados.
Ἑπτάπȣς, οδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptempedalis.
Ἑπτάπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui habet ſeptem portas.
Ἑπτάπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui habet ſeptem turres.
Ἔπταρον, aor. 2. ind. act. verbi ϖταίρω.
Ἑπτάῤῥοος, *contr.* ἑπτάῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptemfluus; (2) ſeptem oſtia habens.
Ἑπτὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius.
Ἑπταϛάδιος, ον, ſeptem ſtadiis conſtans.
Ἑπτάϛολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem modis inſtructus ſeu ornatus.
Ἑπτάϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem ora ſeu oſtia habens, ſeptem oſtiis in mare influens.
Ἑπτατειχὴς, ὲς, *Epith.* portarum Thebanarum, ap. *Æſch.* ſeptem locis munitus.
Ἑπτάτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem tonos habens, ſeu ſeptem chordis inſtructus.
Ἑπταφαὴς, ὲς, ſeptem partibus lucens, *Epith.* Zonarum cæleſtium.
Ἑπτάφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem voces ſeu ſonos edens.
Ἑπτάφυλλος, ον, ſeptem folia habens.
Ἑπτάφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἑπτάχα, *Adv.* ſeptifariam. Ab ἑπτά.
Ἑπταχῆ, *Adv.* idem.
Ἑπτάχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem fidibus inſtructus. Ex χορδή.
Ἐπτέρνηκα, perf. ind. act. v. ϖτερνάω.
Ἐπτερύγην, a. 2. ind. paſſ. v. ϖτερύσσομαι.
Ἑπτέτης, ȣ, ὁ, ſeptennis, ſeptem annos natus. Ex ἔτος.
Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, ſeptem annos nata.
Ἑπτήμερος, ον, ſeptem dies durans.
Ἔπτην, a. 2. ind. act. verbi ϖτῆμι.
Ἑπτέρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeptem remorum ordinibus inſtructus, ſeptiremis. Ex ἐρέσσω.
Ἐπτοίηται, *exterrefactus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ϖτοιέω, *Poet.* pro ϖτοέω.
Ἐπτόμην, *evolabam*, imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπετόμην, à verbo ϖέτομαι.
Ἐπτωκὼς, perf. part. act. *Ion.* pro ϖεπτωκὼς, à πίπτω.
Ἔπυδρος, *Ion.* pro ἔφυδρος.
Ἐπυθόμην, aor. 2. ind. med. v. πυνθάνομαι.
Ἐπυνθάνετο, 3. ſing. imperf. ind. med.
Ἐπύλλιον, ȣ, τὸ, verſiculus; (2) parvum carmen. Dim. ab ἔπος.
Ἐπύργωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω.
ἘΠΩ, dico; inuſitatum, a. 2. εἶπον, εἰπεῖν εἰπὼν, a. 1. εἶπα, uſitata.
ἝΠΩ, ago, operor, in compoſitione uſitatum.
Ἐπωάζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo, *item* clamo in modum gallinæ incubantis. Ex ᾠόν.
Ἐπώασις, έως, ἡ, incubatio, incubitus.
Ἐπωασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.
Ἐπωβελία, ας, ἡ, ſexta pars æſtimationis litis, eo quod reus calumniæ, in quamlibet drachmam, obolo, qui ſexta pars drachmæ erat, mulctaretur. Ex ἐπὶ, & ὀβολός.
Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) carmen (3) cantio. Ab ἐπάδω.
Ἐπώδης, ῶδες, fœtidus, graveolens, ut δυσώδης.
Ἐπωδικὸς, ἡ, ὸν, ſuccinens, incantare ſciens. Ab ἐπωδός.
Ἐπωδίνω, parturio.
Ἐπῴδιον, ȣ, τὸ, quod odæ accinitur, verſiculus. Ab ἐπι, & ᾠδή.
Ἐπῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici in primis odæ Pindaricæ; (3) verſiculus brevior poſt longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi & conciliandi homines. Ex iiſd.
Ἐπώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolorem inferens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ, & ὀδύνη.
Ἐπωδύνως, cum gravi dolore.
Ἐπώζω, idem quod ἐπωάζω.
Ἐπωθέω, ῶ, f. ἐπώσω, impello.
Ἐπωθίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπώκειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐποκέλλω.
Ἐπωλένιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ulnis, vel ſub ulnas fertur. Ex ἐπὶ, & ὠλένη.
Ἐπώλευν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπώλεον, à πωλέω.
Ἐπωμάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humeris ſuperimpoſitus. Ex ἐπὶ, & ὦμος.
Ἐπωμαδὸν, *Adv.* ſuper humeros, in humeris.
Ἐπωμίδιον, ȣ, τὸ, parva epomis. Dim. ab
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, ſuperhumerale, i. e. ſumma humeri pars; (2) humerus; (3) nomen veſtis muliebris humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inſcriptum eſt elogium. Ex iiſd.
Ἐπωμίζομαι, in humeros tollo.
Ἐπωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.
Ἐπώμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui juravit, adſtrictus juramento; (2) obſtrictus. Ab eod.
Ἐπώνιον, ȣ, τὸ, tributum, quod pro aliquâ re emptâ penditur. Ex ἐπὶ, & ὠνέομαι.
Ἐπονόμασα, aor. 1. ind. act. v. ἐπονομάζω.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab
Ἐπώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, additus ad nomen, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ȣ, cognomen. Ex ἐπὶ, & ὄνομα.
Ἐπωνύμως, *Adv.* nomine.
Ἐπωπάζω, inſpicio, *Heſ.* Ab ἐπώπης.
Ἐπωπάω, ῶ, idem, *Heſ.* Ab eod.
Ἐπώπης, ȣ, ὁ, inſpector, *Heſ.* Ex ὤψ.
Ἐπῶπις, ιδος, ἡ, pediſſequa; (2) inſpectrix.
Ἐπώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφόραε, ab ἐφοράω.
Ἐπωριάζω, curo, ſolicitus ſum. Ab ὥρα.
Ἐπωρορέχατο, 3. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπωρορεγμενοι ἦσαν, ab ἐπορέγω.
Ἐπωρσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπόρω.
Ἐπωρύω, f. ἐπωρύομαι, ululo, infremo.
Ἔπωσις, εως, ἡ, impulſio. Ab ἐπωθέω.
Ἐπωτειλέομαι, inſuper cicatrice obducor, *Aret.* Ex ἐπὶ, & ὠτειλὴ, *cicatrix.*

Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utrâque proræ parte prominentia. Quaſi auriculæ navis. Ab ἐπὶ, & οὖς, *auris*.

Ἐπαφέλεια, ας, ἡ, utilitas. Ab

Ἐπαφελέω, inſuper juvo; (2) proſum.

Ἐπαφέλημα, ατος, τὸ, utilitas.

Ἐπωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis.

Ἐπωφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐπώχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπωγμένοι ἦσαν, ab ἐποίγω.

Ἐπώχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἐποίχομαι.

ἜΡΑ, ας, ἡ, terra. Hinc

Ἔραζε, *Adv.* in vel ad terram.

Ἐραίμαν, 1. ſing. præſ. opt. med. *Dor.* pro ἐραίμην, ab ἔραμαι.

Ἐραίσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ῥαίω.

Ἔραμα, τὸ, vomitus. Ab ἔραω.

Ἐρᾷν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐράειν.

Ἐρανάρχης, ου, ὁ, propriè, qui collegio eraniſtarum præeſt; (2) qui præeſt cœnæ collatitiæ, *Laert.* Ex ἔρανος, & ἀρχὴ.

Ἐρανέμπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ἐράνῳ mercaturam exercet. Ex ἔρανος, & ἐμπολέω.

Ἐρανίζω, f. ίσω, *cum acc.* peto ab amicis collationem, atque adeò obtineo; (2) corrogo, emendico; (3) *cum dat.* confero ſymbolam, largior eranon; (4) colligo, comporto; (5) *in med.* eſt eranon peto; (2) *eleganter tropicè*, colligere, aucupari & captare, v. gr. quæſtum, laudem, &c. (3) conſequi ab aliquo aliquid. Τοὺς φίλους ἐρανίσας, Dem. Ab ἔρανος.

Ἐρανικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ἐράνους, qui fit ad corrogandam ſtipem. Ab eod.

Ἐράνιον, ου, τὸ, parva ſymbola; (2) exigua ſtips. Dim.

Ἐράνισις, εως, ἡ, &

Ἐρανισμὸς, οῦ, ὁ, corrogatio, collectio erani.

Ἐρανιστὴς, οῦ, ὁ, qui eſt ex numero ſodalium, qui ſingulis menſibus, aut ſtatis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἐρανίζω.

Ἐραννᾶς, *amœnæ*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐραννῆς. Ab

Ἐραννὸς, ἡ, ὸν, amabilis. Ab ἐράω, *amo*.

ἜΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quiſque ſymbolam ſuam confert; reperitur etiam pro cœnâ lautâ non è ſymbolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem ut reddatur commodo tempore; (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; *nempe quicquid paulatim variis factis conſequimur id eleganter* ἔρανος *dicicur, ut Cicero* gratiam colligere *dixit*.

Ἔρασδε, *humi*, *Dor.* pro ἔραζε.

Ἐράσθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠράσθην, ab ἐράω.

Ἐρασίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans carminis ſeu cantûs. Ex ἐράω, & μολπὴ, *cantus*.

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus capillitii. Ex ἐράω, & πλόκαμος.

Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.

Ἐρασιχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, pecuniæ deſiderio flagrans, pecuniam ſive opes amans.

Ἐράσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amabilis, deſiderabilis. Ab ἐράω.

Ἔρασσαι, 2. ſing. præſ. ind. *Poet.* pro ἔρασαι, ab ἔραμαι.

Ἐράσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐράσατο.

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator, amans. Ab eod.

Ἐράστρια, ἡ, femina amans.

Ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, amabilis, amœnus. Ab

Ἐρατὸς, ἡ, ὸν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.

Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.

Ἐρατοπλόκαμος, ον, pulcricomus.

Ἐρατόχροος, *contr.* ἐρατόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, amabili colore præditus. Ex ἐρατὸς, & χρόα.

Ἐρατὼ, οῦς, Erato, una Muſarum.

Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, pulcros oculos habens. Ex ἐρατὸς, & ὤψ, *oculus*.

ἘΡΑ'Ω, ῶ, amo, amore proſequor; (2) cupio, adfecto; ἠράσθην, a. 1. amavi; ἐρασθεὶς, qui amavit; ἐρώμενος, *ſubſtantivè*, amaſius; ἐρωμένη, *ſubſtantivè*, amaſia, amica. Ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς, Ariſt. Av. 135. Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾷν ἅπαντας, Eur. Ph. 361. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν, id. Med. 700. *item*, defundo, expendo, vomo.

Ἐργᾷ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Bœot.* pro ἐργάσῃ, ab ἐργάζομαι.

Ἐργάζευ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro ἐργάζου.

Ἐργάζομαι, fut. άσομαι, opus facio, laboro, *impr.* in agro, mari; *unde* (2) colo agrum; (2) navigo quæſtûs causâ; (4) quæſtum facio; (5) elaboro, efficio, *de arte factis*, inprimis, *Ern.* Τὰ δεινὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται, Soph. Antig. 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινὸν; Ariſtoph. Lyſ. 368.

Ἔργαθεν, 3. ſing. imperf. *Poet.* pro εἴργαθεν, ab

Ἐργάθω, arceo, aufero, ſeparo. Ab εἴργω.

Ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *Ion.* ἐργαλεῖον, inſtrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.

Ἐργάνη, ῆς, ἡ, Minervæ cognomen, qu. dic. opifex. Ab ἔργον, & ἄνω, *perficio*.

Ἐργάξῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐργάσῃ.

Ἐργάσαιο, *operatus ſis*, 2. ſing. a. 1. opt. med.

Ἐργασθῇ, *operatus ſit*, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ἐργασία, ας, ἡ, opus; (2) elaboratio, inpr. in operibus artificum; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor; unde quæſtus eſt; (5) de die, in quo opus facere licet; (6) quæſtus, lucrum; (7) factum præclarum. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui elaborari poteſt; (2) confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.

Ἔργασμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. pro εἴργασμαι.

Ἐργαστέον, *Adv. poſ.* opera danda eſt, agendum eſt. Ab eod.

Ἐργαστὴρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργαστηριακοὶ, opifices, *Polyb.*

Ἐργαστηριάρχης, οῦ, ὁ, manceps officinæ; tabernarius, inſtitor. Ex ſeq. & ἀρχὴ.

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina, taberna; (2) *in ſpecie* cella meretricia, *quam & Plautus* opificinam *vocat*. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστικὸς, ἡ, ὸν, operarius; (2) operoſus, ſedulus, efficax, opere & labore præſtans. Ab eod.

Ἐργατεύομαι, laboro.

Ἐργάτης, ου, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere & arte; (2) pro ἐργαστικός. Ab eod.

Ἐργατήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui coli & laborari poteſt. Ab eod.

Ἐργατικὸς, ἡ, ὸν, operarius, operoſus.

Ἐργατικῶς, *Adv.* operosè.

Ἐργατίναισι, dat. pl. *Poet.* pro ἐργατίναις, ab

Ἐργατίνης, ου, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria.

Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.

Ἔργει, 3. ſing. præſ. ind. act. v. ἔργω, *Ion.* pro εἴργω.

Ἐργεπείκτης, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον, & ἐπείκτης, *inſtigator*.

Ἐργεπιστατέω, operi præſum. Ab

Ἐργεπιστάτης, ου, ὁ, qui operi præeſt, operum curator.

Ἔργετος, ου, ὁ, ſepes, ſepimentum, impedimentum, *Heſ.* Ab ἔργω, pro εἴργω.

Ἕργμα, ατος, τὸ, ſeptum, clauſtrum. Ab eod.

Ἔργμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus. A ῥέζω, vel potius antiq. ἔργω.

Ἔργματι, dat. ſing. *per Metatheſ.* pro ῥέγματι.

Ἐργοδιωκτέω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. Ab

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, qui urget opus.

Ἐργοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab

Ἐργοδότης, ου, ὁ, qui opera diſtribuit, qui penſum dat, operis locator.

Ἐργοεπιστάτης, ου, ὁ, idem quod ἐργεπιστάτης.

Ἐργοκηδιστὴς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum ſuſcipio, operam loco, redempturas facio. Aliquando de iis, qui judiciis corrumpendis operam ſuam locant.

Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciendi ſuſceptio, redemptura, vel conductio. Ab

Ἐργολάβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui opus faciendum ſuſcipit, redemptor. Ex ἔργον, & λαμβάνω.

Ἐργολήπτης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐργομωκία, ας, ἡ, adulatio. Ab

Ἐργόμωκος, ου, ὁ ϗ ἡ, illuſor; (2) adulator.

Ἐργομωκεύω, & ἐργομωκῶ, adſentor, adulor, ancillor.

ἜΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus, factum, res; (2) difficultas; (3) ædificium; (4) labor in agro, *omnique* in ſuo cujuſvis opificio, artificio, &c. Οὐκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἑστάναι, opus eſt, Ariſtoph. Av. 1308. (v. *Ern.*)

Ἐργοπαρέκτης, ου, ὁ, operis locator. Ex παρέχω.

Ἐργοπόνος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ruſticus.

Ἐργοστόλος, ου, ὁ, curator, præfectus operis. Ex στέλλω.

Ἐργότρυς, inſpector operum, qui urget opus, *Heſ.* Ex ἔργον, & ὀτρύνω, *urgeo*.

Ἐργόχειρον, ου, τὸ, opus manuum.

Ἐργοχειρόω, manibus laboro.

Ἔργω, f. ξω, arceo, veto, includo. v. εἴργω.

Ἐργώδης, εος, ὁ, operoſus, difficilis, laborioſus. Ab ἔργον. Hinc

Ἐργωδῶς, *Adv.* difficulter, ægrè.

Ἐργώνης, ου, ὁ, manceps, ſeu conductor operum, *inpr.* publicorum.

Ἐργωνία, ἡ, redemtura operum publicorum. Ex ὠνέομαι.

Ἕρδεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦρδε.

Ἔρδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦρδον. Ab

Ἕρδω, facio. Ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο, Soph. Phil. 7. Ἕρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην, exerceat, Ariſtoph. Veſp. 1420. A ῥέζω, quod idem notat.

Ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab εἶρος.

Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, furvus, obſcurus. Ab ἔρεβος.

Ἐρέβευσφιν, gen. ſing. *Dor. & per Paragog. Poet.* pro ἐρέβους, *contr.* ex ἐρέβεος, ab ἔρεβος.

Ἐρεβίνθειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ciceri ſimilis.

Ἐρεβινθιαῖος, αία, αῖον, idem.

Ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, idem. Ab

ἘΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile. Hinc

Ἐρεβινθώδης, ὁ ϗ ἡ, ciceri ſimilis.

Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abſcondita ſcrutor; (2) ſubterranea ſcrutor.

Ἐρέβοθεν, ex orco, è tenebris.

ἜΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ ſeu caligo. Hinc

Ἐρεβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebroſus; (2) profundus.

Ἐρεβῶπις, ιδος, ἡ, orcinos, nigros, ſeu terribiles oculos habens. Ex ὤψ.

Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba freſa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo ſe habentia. Ab ἐρείκω, *frango*.

Ἐρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐρεείνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico*.

Ἐρέθῃσιν, 3. ſing præſ. conj. act. *Ion.* pro ἐρέθῃ, ab ἐρέθω.

Ἐρέθιζε, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. ἐρεθίζω.

Ἐρεθιζέμεν, præſ. infin. act. *Ion.* pro ἐρεθίζειν.

Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, laceſſo. Κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων, Il. 17, 658. Ab ἐρέθω.

Ἐρεθίσδειν, *Dor.* pro ἐρεθίζειν.

Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.

Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) roſio. Ab eod.

Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, irritator, provocator. Hinc

Ἐρεθιστικὸς, ἡ, ὸν, proritandi vim habens.

Ἐρεθιστικῶς, irritantis more, irritando.

ἘΡΕ'ΘΩ, laceſſo, irrito, provoco. Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν, Odyſſ. 19, 517.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἐρέω.

ἘΡΕΙ'ΔΩ, f. ἐρείσω, figo, firmo, fulcio, trudo; (2) ingruo, pugno; (3) *paſſ.* etiam fundi, ſc. humi, ſterni. Εἰς θῖν' ἐρείσας λοισθίαν αἴθων λύκος, Lycurg. 246. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, Il. 13, 131.

Ἐρεικτὸς, ἡ, ὸν, confractus, freſus, fiſſus. Ab

ἘΡΕΙ'ΚΩ, frango, confringo, confundo, ſcindo; (2) frangor, &c. Ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ, Il. 13, 441. Hinc

Ἔρειξις, εως, ἡ, fractio, fiſſio,

Ἔρειο, *interroga*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἔρου, à verbo ἔρομαι.

Ἐρείομεν, 1. plur. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἐρέομεν, ab ἐρέω.

Ἔρειος, contentioſus, ap. *Theoc.* 15, 50. ſi ſana ſit lectio.

Ἐρείπιον, τὸ, ruinæ; (2) ædificii rudera:

Ἐρειπομένης, *diruentis*, gen. ſing. præſ. part. med. f. g. ab ἐρείπω.

ἘΡΕΙ'ΠΩ, everto, diſturbo, demolior; ἐρειφθεὶς, a. 1. part. paſſ. proſtratus; a. 2. ab ἐρείπω, ριπω, ἤριπον, cecidi, lapſus ſum. Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν κείνην ἐρείψεις, Soph. Oed. Col. 1367. Λίστροις αἰπὺν ἤριψεν πάγον, Lycurg. 1348.

Ἐρεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi εἴρω.

Ἐρείσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐρείδω.

Ἔρεισις, ἡ, fultura, innixus.

Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, adminiculum. Ab ἐρείδω.

Ἐρεῖτε, 2. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro ἐρέετε.

Ἐρείτω, *dicat*, 3. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ἐρεέτω, ab ἐρέω.

Ἐρείψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, caducus, ruinoſus.

Ἔρειψις, εως, ἡ, ruina, ab ἐρείπω.

Ἐρειψίτοιχος, ον, parietem ruinoſam habens.

Ἐρείω, interrogo. Ab ἐρέω.

Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, tenebricoſus, caliginoſus; (2) terribilis, pro ἐρεβεινὸς. Ab ἔρεβος.

Ἔρεξα, *feci*, a. 1. indic. act. verbi ῥέζω.

Ἐρέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤροντο, ab ἔρομαι.

Ἐρεοῦς, ῆ, οῦν, laneus. Ab εἶρος, *lana*.

ἘΡΕ'ΠΤΩ, & ἐρέπτομαι, edo; (2) tego; (3) orno; (4) corono.

Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. ſing. plusq. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἐῤῥίπτο, à ῥίπτω.

Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. Ab ἐρέσσω.

Ἐρεσσέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν.

ἘΡΕ'ΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello. Τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων, animo volvens, Soph. Antig. 164. Ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ, id. Phil. 1165.

ἘΡΕΣΧΕΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, cavillor, ſcommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor.

Ἐρεσχελία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentioſa diſputatio. A præc.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω. Unde

Ἐρετικὸς, ἡ, ὸν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ſc. τέχνη, ars remigandi.

Ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, remus. Ab eod.

Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod. Hinc

Ἐρετμόω, f. ώσω, remis inſtruo; (2) remigo.

Ἐρευγμα, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω. Hinc

Ἐρευγματώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ructus movens.

Ἐρευγμώδης, ες, idem.

Ἐρευγμὸς, οῦ, ὁ, ructatio. Ab

ἘΡΕΥ'ΓΩ, & ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quaſi eructando, effundo. Ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος, Il. 16, 162.

Ἐρευθέδανον, ου, τὸ, rubia, herba quædam.

Ἐρευθήεις, ήεσσα, ῆεν, rubicundus.

Ἐρευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruber. Ab ἔρευθος.

Ἐρευθιάω, ῶ, rubeſio, rubeſco, ſum ruber.

Ἐρευθόδανον, ου, τὸ, rubia, herba. Ab

ἘΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor. Hinc

Ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. Ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων πύθεται, Il. 11, 394.

Ἐρευκτικὸς, ἡ, ὸν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.

Ἔρευνα, ης, ἡ, indagatio; (2) quæſtio per tormenta. Ab

ἘΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, indago, inveſtigo, de canibus, &c. (2) ſcrutor, perſcrutor, quæro; (3) conor. Ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχοὺς; Lyſ. 283.

Ἐρευνῆ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρευνᾷ.

Ἐρευνητὴρ, ῆρος, ὁ, ſcrutator. A præc.

Ἐρευνητης, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἔρευξις, εως, ἡ, eructatio. *Hipp.* Ab ἐρεύγω.

ἘΡΕ'ΦΩ, f. ψω, tego, contego, tectum impono. Εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, Il. 1, 39.

Ἐρέχθω, ſcindo, agito, jacto.

Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. v. ἐρέφω.

Ἐρέψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tectis idoneus. Ab

Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.

Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι, Il. 1, 297.

Ἐρῆ, *amat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, ex ἐράει, ab ἐράω.

Ἐρημάζεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, f. άσω, in ſolitudine vagor, loca deſerta frequento. Ab ἔρημος.

Ἐρημαῖος, αία, αῖον, ſolitarius, deſertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.

Ἐρημία, ας, ἡ, deſertum, ſolitudo; (2) penuria; (3) viduitas, orbitas, &c. (4) abſentia. Ab eod.

Ἐρημιὰς, αδος, ἡ, idem; (2) deſerta, ſolitaria.

Ἐρημικὸς, ἡ, ὸν, ſolitarius. Ab eod.

Ἐρημίτης, ου, ὁ, ſolitarius, eremita.

Ἐρημοβάτευτος, ον, qui per deſerta vagatur, qui in deſertis agit. A βατεύω.

Ἐρημοκομης, ὁ, calvus. A κομη.

Ἐρημοδίκιον, ου, τὸ, deſertio vadimonii. Ex ἔρημος, & δίκη, *cauſſa*, *lis*.

Ἐρημολαλὸς, ὁ ϗ ἡ, in ſolitudine loquens, canens.

Ἐρημόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in deſerto paſtus. Ex ἔρημος, & νέμω, *paſco*.

Ἐρημοπλάνης, & ὸς, ὁ ϗ ἡ, ſolivagus, in deſertis errans.

Ἐρημοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui deſertum aliquid reddit, qui vaſtat. Ex ſeq. & ποιέω.

ἘΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἔρημος, ήμη, ημον, deſertus, ſolus, ſolitarius, inhabitatus; (2) incultus; (3) præſidio deſtitutus, incuſtoditus, item qui defendi non poteſt propter abſentiam exercitûs, aut aliam talem cauſam; (4) *omninoque* carens aliquâ re utili, neceſſariâ; (5) *Subſt.* ἡ, ſc. χώρα, eremus, deſertum; (6) ἡ ἐρήμη, ſc. δίκη, vadimonium deſertum.

Ἐρημοσύνη, ἡ, ſolitudo.

Ἐρημοφίλης, & ός, ου, ὁ, ſolitudinem amans.

Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vaſto, deſertum reddo; (2) derelinquo. Φύσις ἐρημωθεῖσα τῆς ἐκ θεοῦ σωτηρίας, Ariſtot. Ab ἐρημος.

Ἐρημοῦται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. pro ἐρημόεται.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vaſtatio, deſolatio.

Ἐρημωτὴς, οῦ, ὁ, vaſtator. Ab eod.

Ἐρηρέδαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠρεισμένοι εἰσὶ, ab ἐρείδω.

Ἐρήρεικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα.

Ἐρήρειστο, *nixus erat*, 3. ſing. plusq. perf. ind. paſſ.

Ἐρήρικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρικα, ab ἐρίζω.

Ἐρήριμμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤρειμμαι.

Ἐρήριφα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤριφα.

Ἐρηρώτηκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἠρώτηκα, ab ἐρωτάω.

Ἐρήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἔρομαι, ſeu ἐρέομαι.

Ἐρητύετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐρητύω.

Ἐρήτυθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐρητύθησαν.

Ἐρητύσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐρήτυσε.

Ἐρητύσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐρητύσαι.

ἘΡΗΤΥ'Ω, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πολλὰ κέλευθος ἐρητύει, Soph. Oed. C. 156.

ἘΡΙ, particula, augens ſignificationem vocum cum quibus componitur, v. gr. ἐρίβρομος, *valdè fremens*.

Ἐριαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem elatam habens.

Ἐριβόας, ου, ὁ, valdè clamans, clamoſus. Ex ἐρι, & βοάω, *clamo*.

Ἐριβρεμετᾶν, g. pl. *Dor.* pro ἐριβρεμετῶν, ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens. A βρέμω.

Ἐρίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐριβρύχεω, gen. ſing. *Ion.* pro Ἐριβρύχου, ab

Ἐριβρύχης, ου, ὁ, & ἐρίβρυχος, valdè mugiens.

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, gleboſus; (2) fertilis. Ex ἐρι, & βῶλος, *gleba*.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ventroſus. A γαστὴρ.

Ἐριγδούποιο, gen. ſing. *Ion.* pro ἐριγδούπου, ab

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè ſonans.

Ἐριγήθης, ες, valdè gaudens. A γήθεω.

Ἐρίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas pupillas habens, *Nonnus*. Ex γλήνη, *pupilla*.

Ἔργμα, ατος, τὸ, faba aliaque legumina freſa. Ab ἐρείκω. Unde

Ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti ex leguminibus contuſis.

Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.

Ἐριδδήσασθαι, Iliad. ψ. 279, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἐρίζω, f. 2. analogicè ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδέω, *Poet.* duplicatione ἐριδδέω.

Ἐρίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè manifeſtus, *Nonn.*

Ἐρίδηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐρίδανα, ab ἐριδαίνω.

Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐριδέω.

Ἐριδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vorticoſus. A δίνη.

Ἐρίδιον, ου, τὸ, exigua lana, Dim. ab ἔριον.

Ἐριδμαίνοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνουσι, quod *Poet.* pro ἐριδαίνουσι.

Ἐριδμαίνω, vocabulum, *Poet.* pro ἐριδαίνω, contendo, certo; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, Il. 16, 260. Ab ἔρις.

Ἐρίδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè ſonans.

Ἔριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζε, ab ἐρίζω.

Ἐριζέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρίζειν.

Ἐριζέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐρίζειν.

Ἐρίζοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρίζουσι.

Ἐρίζω, & ἐρίζομαι, contendo, certo; (2) exaſpero. Ab ἔρις.

Ἐρίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, vivax, Heſ. A ζωή.

Ἐριηκόος, ον, diligenter, ſtudioſè audiens.

Ἐρίηρος, ου, ὁ, valdè congruus, amabilis. Sæpè apud Hom. & ἐρίηρες, ἐρίηρας, per metaplaſmum. Ab ἐρι, & ἄρω, *apto*.

Ἐριηχὴς, ὁ ϗ ἡ, valdè ſonans. Ab ἠχέω.

ἘΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos. Hinc

Ἐριθακὶς, ίδος, ἡ, mercenaria:

Ἐρίθακος, ου, ὁ, erithacus, avis quædam ſolitaria, quæ à quibuſdam *Silvia*, ab aliis *Rubicula* dicitur.

Ἐριθαλὴς, & ἐριθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè vireſcens, pulchrè frondens. Ex θάλλω. Hinc

Ἐριθαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐριθαλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.

Ἐριθεὺς, έως, ὁ, avis eadem quæ ἐριθακίς.

Ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, litigo, contendo; (2) lanam tracto; (3) laboro; (4) ſervio. Ab

Ἔριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanificus, textor, vel textrix; (2) agricola, meſſor, miniſter, famulus, adjutor.

Ἐρίκιδες, αἱ, hordea freſa.

Ἐρικλάγκτας, *Dor.* pro

Ἐρικλάγκτης, ὁ, valdè ſtrepens. Ex κλάζω.

Ἐρίκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè lacrimoſus.

Ἐρίκλυτος, ον, valdè clarus.

Ἐρικτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè dives.

Ἐρικτὸς, ἡ, ὸν, freſus. Ab ἐρίκω.

Ἐρίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè ſonans.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè illuſtris, admodum glorioſus. A κῦδος.

Ἐρικύμων, ον, valdè fœcundus. A κύω.

Ἐρίκω, frango; (2) ſcindo, Il. 17, 295. Hinc

Ἐρικώδης, ὁ ϗ ἡ, diſruptus, freſus.

Ἐριμήκετος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè longus. Ex ἐρι, & μῆκος, *longitudo*.

Ἐρίμυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè mugiens. Ex ἐρι, & μυκάω, *mugio*.

Ἐρινάζω, f. άσω, caprificos admoveo. Ab

Ἐρινὰς, άδος, ἡ, caprificus. Ab eod.

Ἐρινασμὸς, οῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.

Ἐρινεὸν, ου, τὸ, caprificus fructus, ficus ſilveſtris. Ab

ἘΡΙΝΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, caprificus, arbor, ficus ſilveſtris; (2) caprificus, ructus.

ἘΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, Erynnis, furia. Ab ant. ἐρίω, *cieo*, Ern.

Ἐριννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furioſus. A præc.

Ἐρινὸν, ȣ͂, τὸ, idem quod ἐρινεὸν.

Ἐρινὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod ἐρινεός.

Ἐρινόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω.

Ἐριόδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, magnos habens dentes. Ex ἔρι, & ὀδȣ͂ς, dens.

Ἔριον, ȣ, τὸ, lana. Ab εἶρος.

Ἐριόξυλον, ȣ, τὸ, lana, ſeu lanugo xyli, id eſt, goſſypii fruticis. Ex ἔριον, & ξύλον.

Ἐριοπλύτης, ȣ, ὁ, qui lanas lavat, fullo.

Ἐριοπωλέω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo.

Ἐριοπώλης, ȣ, ὁ, lanæ venditor. Hinc

Ἐριοπωλικῶς, *Adv.* more lanam vendentium.

Ἐριοπώλιον, ȣ, τὸ, locus, ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.

Ἐριȣ́νος, & ἐριȣ́νιος, ȣ, ὁ, valdè utilis, Mercurii epitheton. Ex ἔρι, & ὄνημι.

Ἐριȣργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo.

Ἐριȣργία, ας, ἡ, lanificium. Ab

Ἐριȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον, & ἔργον, *opus.*

Ἐριοφορέω, laneo veſtitu utor, aut lanam fero.

Ἐριοφόρος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, laniger. Ex φέρω.

Ἐριόω, exerceo lanificium. Ab ἔριον.

Ἔριπε, *cecidit,* 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤριπε, ab ἐρείπω.

Ἐρίπλευρος, ον, robuſtus. A πλευρὰ.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἔρι, & πνέω, *flo,* quia valdè perflatur, (fortè ab ἐρέφω, *Ern.*)

Ἐριπόω, ῶ, f. ήσω, everto, diſturbo. Ab ἐρείπω.

ἜΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio; (2) Dea contentionum.

Ἐρισάλπιγξ, ἡ, valdè ſonans, ut tuba.

Ἐρίσαντε, dual. a. 1. part. act. v. ἐρίζω.

Ἐρίσδων, præſ. part. act. *Dor.* pro ἐρίζων.

Ἐρισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè potens, præpotens. Ex ἔρι, & σθένω, *poſſum, valeo.*

Ερισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.

Ἐρισμαράγοιο, g. ſing. *Ion.* pro ἐρισμαράγȣ, ab

Ἐρισμάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè tonans. Ex ἔρι, & σμαραγέω.

Ἐρίσπορος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, ad ſementem recipiendam aptus. Ex ἔρι, & σπορὰ, *ſatio.*

Ἐρισσαράδοιο, g. ſ. *Ion.* pro ἐρισσαράδȣ, ab

Ἐρισσάραδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè fremens. Ex ἔρι, & ἄραδος, *ſtrepitus.*

Ἐριστάφυλος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, magnas ferens uvas.

Ἐριστὴς, ȣ͂, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.

Ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, contentioſus. Ab ἐριστός.

Ἐριστικῶς, *Adv.* contentioſè.

Ἐριστὸς, ἡ, ὸν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.

Ἐριταρβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum pavidus & meticuloſus, Heſ. Ex ἔρι, & ταρβος.

Ἐρίτιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pretioſus, valdè honoratus. Ex ἔρι, & τιμὴ, *honor.*

Ἐρίφειος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, hœdinus. Ab ἔριφος.

Ἐρίφιον, ȣ, τὸ, parvus & tenellus hœdus, Dim.

Ἐρίφλοιος, ον, craſſum corticem habens. *Epith.* arboris ſterilis.

ἘΡΙΦΟΣ, ȣ, ὁ, hœdus. Hinc οἱ, ἔριφοι, ων, hœdi, aſtrum.

Ἐρίφυλλος, ὁ ϗ ἡ, valdè foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἔρι, & φύλλον.

Ἐριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui lana ineſt, lanatus, laniger. Ab ἔριον.

Ἐριώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravem dolorem adferens. Ex ἔρι, & ὀδύνη, *dolor.*

Ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, ſive turbo. Ex ἔρι, & ἄημι, *flo,* vel εἱλεῖν, *volvere,* ut & ἄελλα, Apud Ariſtoph. jocosè ἐριώλη, dicitur veſtis lanoſa, quaſi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.

Ἐριώπης, ȣ, ὁ, magnos habens oculos & venuſtos. Ex ἔρι, & ὤψ, *oculus.*

Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, quæ magnos & venuſtos oculos habet. A præc.

Ἑρκάνη, ης, ἡ, ſepes, ſepimentum, Euſt. Ab εἴργω, *includo.*

Ἕρκατος, ſeu ἕρχατος, ȣ, ὁ, idem, *Heſ.*

Ἕρκειος, ſeu ἑρκεῖος, Jovis epitheton, quaſi tutelaris, qui tutatur ſepta. Ab ἕρκος.

Ἕρκιον, ȣ, τὸ, ſeptum. Ab eod.

Ἑρκίτης, ȣ, ὁ, ſervus.

Ἑρκοθηρευτικὴ, ἡ, retiaria venatio.

Ἑρκοθηρικὴ, ἡ, idem. A θὴρ.

Ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, *includo.*

Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω, *includo.*

ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum; (2) confidentia; (3) ſaburra; (4) ſcopulus, ſaxum in mari; (5) inauris; (6) monile.

Ἑρμάδιον, ȣ, τὸ, Mercuriale, Suid. (niſi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον, E. M. *Ern.*) Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) ſaburro. Ab ἕρμα.

Ἑρμαθήνη, ſtatua Mercurii cum Minervâ. Ex Ἑρμῆς, & Ἀθηνᾶ.

Ἑρμαΐζω, Mercurium imitor.

Ἑρμαϊκὸς, ἡ, ὸν, Mercurialis.

Ἕρμαιον, ȣ, τὸ, lucrum inſperatum. Ab

Ἕρμαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii feſtum. Ab Ἑρμῆς.

Ἕρμακες, ſaxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.

Ἑρμᾶς, ȣ͂, ὁ, Hermas. Nomen Viri.

Ἑρμὰς, άδος, ἡ, ſcopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.

Ἕρμασις, εως, ἡ, ſaburra, vel quod ſaburræ loco ad ſtabiliendam juſto pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.

Ἕρμασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἑρματίζω, f. ίσω, ſaburro, ſaburrâ onero:

Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, ſtabiliens. Ab ἕρμα.

Ἑρμαφρόδιτος, ȣ, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris & Mercurii; (2) ſemimas, ambigui ſexus, androgynus. Ex Ἑρμῆς, & Ἀφροδίτη.

Ἑρμάων, ωνος, ὁ, Mercurius.

Ἑρμέας, ȣ, ὁ, idem.

Ἑρμείας, ȣ, ὁ, *Poet.* idem.

Ἑρμήδιον, ȣ, τὸ, Dim. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, i. e. vocabulum, modus loquendi, ap. Gramm. (2) genus orationis, ap. *Rhet.* (3) N. T. facultas interpretandi ea quæ alius peregrinâ linguâ pronunciaſſet. Ab

ἙΡΜΗΝΕΎΣ, έως, ὁ, interpres, (ab Ἑρμῆς, vel ab ἑρμὸς) idem quod εἱρμός, *ſermo.*

Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. int. act. v. ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτὴς, ȣ, ὁ, interpres; (2) hiſtoricus.

Ἑρμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad interpretationem pertinens, vel aptus. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars interpretandi.

Ἑρμηνεύω, fut. εύσω, interpretor, explico; (2) dicitur & de Hiſtoricis; (3) propono, demonſtro, doceo. Ab ἑρμηνεύς.

ἙΡΜΗ͂Σ, ȣ͂, ὁ, Mercurius.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.

Ἑρμογλυφεῖον, ȣ, τὸ, officina ejus, qui Mercurii ſtatuas ſculpit. Ex

Ἑρμογλυφεὺς, εως, ἡ, qui Mercurii ſtatuas ſculpit; (2) ſtatuarius quivis. Hinc

Ἑρμογλυφικὸς, ἡ, ὸν, ad ſtatuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſculpendi ſtatuas.

Ἑρμογλύφος, ȣ, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμοκοπίδης, ȣ, ὁ, qui mutilat ſtatuas Mercurii. Ex Ἑρμῆς, & κόπτω, *amputo.*

Ἑρμόπαν, ανος, ὁ, Pan. Ex Ἑρμῆς, & Πᾶν, qui à Mercurio fingitur genitus.

Ἑρνεσίπεπλος, ον, frondibus velatus.

Ἐρνοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui plantas educat & curat, hortulanus. Ex ἔρνος, & κομέω.

ἜΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen; (2) ramus; (3) homo formoſus, ſcita ſtatura.

Ἐρνώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis plantæ vel germini; (2) ramoſus. A præc.

Ἔρξαι, a. 1. inf. act. verbi ἔρδω pro ῥέζω.

Ἔρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἶρξαν.

Ἔρξει, *faciet,* 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐρξείης, ȣ, ὁ, coercitor, *Herod.* Ab εἴργω.

Ἔρογα, *feci,* perf. ind. med. *per Metatheſ.* pro ἔοργα, ab ἔργω.

Ἐρόεις, όεσσα, όεν, amabilis. Ab ἐράω.

Ἔρομαι, f. ήσομαι, interrogo, rogo, inquire. Ἀπόκριναι νῦν ἅττ᾽ ἂν ἔρομαι, Ariſtot.

Ἔρος, ȣ, ὁ, amor. Ab ἔρως.

Ἐρȣ͂μεν, 1. pl. f. 2. ind. act. v. εἴρω.

Ἐρȣ͂σιν, *dicent,* 3. pl. f. 2. ind. act.

Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ.

Ἑρπετόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morſus, ſeu ictus à ſerpente. Ex ἑρπετὸς, & δάκνω.

Ἑρπετὸς, ἡ, ὸν, reptilis, beſtia quævis; (2) ſerpens, *maximè.* Ab ἕρπω. Hinc

Ἑρπετώδης, ὁ ϗ ἡ, qui eſt naturæ reptilis.

Ἑρπηδὼν, όνος, ὁ, idem quod ἕρπης.

Ἕρπην, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν. Unde

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus à ſerpendo dictus, eo quod per corpus ſerpat, eſtque tumor è bile puriore ortus, cum exulceratione.

Ἑρπηστὴς, ȣ͂, ὁ, qui reptat. Ab eod.

Ἑρπηστικὸς, ἡ, ὸν, reptilis: Ab eod.

Ἑρπινώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, repens, ſerpens; (2) vim ſerpendi habens, ad ſerpendum aptus.

Ἕρπις, vinum apud Ægyptios.

Ἑρπτὸς, ἡ, ὸν, *per Sync.* pro ἑρπετός.

Ἑρπύζω, f. ύσω, ſerpo. Ab ἕρπω.

Ἕρπυλλον, ȣ, τὸ, ſerpyllum. Ab eod.

Ἑρπυσμὸς, ȣ͂, ὁ, qui reptat. Ab ἑρπύζω.

Ἑρπυστὴρ, ῆρος, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπυστὴς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ἑρπυστικὸς, ἡ, ὸν, reptilis, rependi vim habens.

ἝΡΠΩ, f. ψω, ſerpo, repo; (2) *Poet.* eo, vado; (3) lentè & paulatim propagor, *Ern.* Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ᾽ ὁ φθόνος ἕρπει, ad potentem, Soph. Aj. 157. Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ȣ͂ καλὸν, Eur. Or. 808.

Ἕρπωμες, 1. plur. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν.

Ἐῤῥαβδίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ῥαβδίζω.

Ἐῤῥάγην, a. 2. ind. paſſ. v. ῥήγνυμι.

Ἐῤῥάδαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, à ῥάζω.

Ἐῤῥαμμένος, perf. part. paſſ. v. ῥάπτω.

Ἐῤῥαντισμένος, perf. part. paſſ. v. ῥαντίζω.

Ἔῤῥαος, ȣ, ὁ, aries, *al.* aper. ap. *Lycurg.*

Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ῥαπίζω.

Ἐῤῥάσθην, a. 1. ind. paſſ. act. v. ῥάζω.

Ἐῤῥαστωνευμένως, *Adv.* per inertiam, ſegniter. A *perf.* verbi ῥαστωνεύω.

Ἐῤῥάφην, a. 2. ind. paſſ. verbi ῥάπτω.

Ἔῤῥαψαν, *conſuerunt,* 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἔῤῥε, *peri,* 2. ſing. præſ. imper. act. v. ἔῤῥω.

Ἔῤῥεε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.

Ἐῤῥέθην, a. 1. ind. paſſ. v. ῥέω, *dico.*

Ἔῤῥεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem,* 3. ſing. præſ. imperat. act. verbi ἔῤῥω.

Ἔῤῥευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἔῤῥȣν, *contr.* pro ἔῤῥεον, à ῥέω.

Ἔῤῥευσε, *fluxit,* 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐῤῥήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ῥέω, *dico.*

Ἔῤῥηξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango.*

Ἔῤῥιγα, *horrui,* perf. ind. med. verbi ῥιγέω.

Ἐῤῥίγῃσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ἐῤῥίγῃ, ab ἐῤῥίγω.

Ἐῤῥίγοντι, dat. ſing. præſ. part. act.

Ἐῤῥιγόω, ῶ, f. ώσω, algeo, a. 1. ἐνεῤῥίγωσα.

Ἐῤῥίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἔῤῥιγα, quod eſt Perfect. Med. à ῥιγέω.

Ἐῤῥίζωμαι, perf. ind. paſſ. v. ῥιζόω.

Ἔῤῥιμμαι, perf. ind. paſſ. v. ῥίπτω.

Ἔῤῥινον, ȣ, το, medicamentum purgando capiti naribus infuſum. Ex ἐν, & ῥὶν.

Ἔῤῥιπτον, imperf. ind. act. v. ῥίπτω.

Ἐῤῥίφθω, 3. dual. perf. imperat. paſſ.

Ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ῥίπτω.

Ἔῤῥιψις, εως, ἡ, proſtratio & dejectio corporis. Ex ἐν, & ῥίψις (niſi ſit ab ἐῤῥίψαι.)

Ἐῤῥύηκα, perf. ind. act. quaſi à ῥυέω pro ῥύω.

Ἐῤῥυθμισμένως, aptè, concinnè.

Ἔῤῥυθμος, ον, aptus, concinnus, aptus.

Ἐῤῥύπηνα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐῤῥύπανα, à ῥυπαίνω.

Ἐῤῥυσάμην, a. 1. ind. med. verbi ῥύω.

Ἐῤῥύσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ.

ἜΡΡΩ, ægrè eo, dolens & adflictus eo; (2) inauſpicatò & cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, faceſſo in malam crucem; (4)

(4) pereo, intereo, peſſum eo. Ἔῤῥει ταῦτα ἐκ τῆς ἑαυτῶν χώρας, Plat.

Ἔῤῥωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔῤῥηγα, verbi ῥήγνυμι ſeu ῥήσσω, *frango*.

Ἔῤῥωμαι, perf. ind. paſſ. verbi ῥώννυμι ſeu ῥωννύω.

Ἐῤῥωμένως, *Adv.* robuſtè, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέστερον, & ἐῤῥωμενεστέρως, fortiùs. Ab ἐῤῥωμένος, quod eſt à ῥώννυμι.

Ἔῤῥων, præſ. part. act. verbi ἐῤῥω.

Ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi ῥώω, vel ῥώομαι, *ruo*.

ἘΡΡΩΌΣ, οῦ, ὁ, aper; (2) aries.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ῥώννυμι.

Ἐῤῥῶσθαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἔῤῥωσο, *vale*, 2. ſing. perf. imperat. paſſ.

Ἔρσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦρσα, ab ἐῤῥω.

Ἐρσαῖος, α, ον, roſcidus, rore imbutus. Ab

ἝΡΣΗ, vel ἔρση, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρόσος ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.

Ἐρσήεις, έεσσα, ῆεν, rorulentus, roſcidus.

Ἔρσην, ενος, ὁ, mas, *Ion.* pro ἄρσην.

Ἔρσις, vel ἕρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, necto.

Ἔρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐῤῥῶ, ab ἐῤῥω.

Ἐρσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐρσήεις.

Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγεῖν, *ructaſſe*, a. 2. inf. act. v. ἐρεύγω.

Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.

Ἐρυγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ructus movens.

Ἐρύγμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter boans; (2) eructans cibos. Ab eod.

Ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præſ. inf. med. v. ἐρύω.

Ἐρυθαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v.

Ἐρυθαίνω, rubefacio, ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἔρευθος, τὸ, *rubor*. Hinc

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor; (2) verecundia.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro ἐρυθάνας.

Ἐρυθιάω, ῶ, rubefio. Ab ἔρευθος.

Ἐρυθιόωσαν, acc. ſing. præſ. part. act. *Poet.* pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω.

Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.

Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor, potiùs ἐρύθημα.

Ἐρυθρίας, ου, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.

Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor.

Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubeſco, rubore ſuffundor. Ab eod.

Ἐρύθριον, τὸ, Malagmatis nomen, apud Æginetam.

Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινὸς, rubellio, piſcis nomen.

Ἐρυθροβαφὴς, ὲς, rubro colore tinctus.

Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubeis lineis diſtinctus. Ex ἐρυθρὸς, & γράμμη, *linea*.

Ἐρυθροδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubros habens digitos.

Ἐρυθρόδανον, ου, τὸ, rubia, herba, quâ tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός. *Angl.* Madder.

Ἐρυθροδανώμενα, apud Heſ. rubra, coccinea, tincta rubiæ radice. Quaſi ab ἐρυθροδανόω.

Ἐρυθροῒς, ίδος, ἡ, vel ἐρυθροειδὴς, tunica teſtium & vaſorum ſpermaticorum, ubi extra ventrem proceſſere, quia rubet. Ab ἐρυθρος.

Ἐρυθροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubro corde præditus.

Ἐρυθρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rubeis eſt comis.

Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cui pedes rubent.

Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber. Ab ἔρευθος.

Ἐρυθρότης, ητος, ἡ, rubedo. A præc.

Ἐρυθρόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubris maculis diſtinctus.

Ἐρυθροχρόος, ὁ ϗ ἡ, ruber, rubro colore infectus.

Ἐρυθρόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, rubram cutem habens.

Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus.

Ἐρυκακέω, & ἐρυκάκω, coërceo, Hom. ἠρύκακε, ἐρυκακέειν, ἐρυκάκοι. Ab ἐρύκω.

Ἐρυκέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν.

Ἐρύκοι, *contineat*, 3. ſing. præſ. opt. act.

ἘΡΎΚΩ, ξω, inhibeo, contineo; (2) ſervo. Ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, Il. 3, 313. Ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται, Soph. Phil. 1145.

Ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen, præſidium, propugnaculum. Ab ἐρύω, *ſervo*.

Ἐρυμάτιον, τὸ, parvum propugnaculum.

Ἐρυμνόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dorſum habens munitum ſeu loricatum.

Ἐρυμνὸς, ἡ, ὸν, munitus, tutus. Ab ἐρύω. Hinc

Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, munimentum.

Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.

Ἐρύσαι, aor. 1. inf. act. v. ἐρύω.

Ἐρυσαίατο, 3. ſing. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιτο, ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med.

Ἐρύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας.

Ἐρύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤρυσαν.

Ἐρυσάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, currum trahens, Hom. Il. 16, 370. ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάρματοι, per metapl. Ex ἐρύω, & ἅρμα.

Ἐρύσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. Ab ῥυσιάζω.

Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo, ἐρυσιβῶ, ærugine laborat. Ab

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aëre ſuperveniens ſegetibus. Ab ἔρευθος. Hinc

Ἐρυσιβόομαι, οῦμαι, ἐρυσιβοῦται, ærugine vitiatur.

Ἐρυσίθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, cui rufi ſunt capilli; (2) qui capillos diſtrahit. Ex ἐρυθρὸς, vel ἐρύω, & θρὶξ, *capillus*.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, eryſimum, herba. Ab ἐρύω.

Ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, tumor de tenui ferventique ſanguine ortus, ignis ſacer, Eryſipelas. Ex ἐρύω, & πέλας, *propè* vel *in viciniâ*, unde etiam *vicinitraha*, & *vicinirubia*, dicitur. Hinc

Ἐρυσιπελατώδες, εος, ὁ ϗ ἡ, eryſipelatis ſpeciem habens, in ignem ſacrum vergens.

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos urbis.

Ἐρυσίσκηπτρον, Eryſiſceptrum. Frutex ſpinoſus, alio nomine dictus ἀσπάλαθος.

Ἐρυσσάμενος, aor. 1. part. med. *Poet.* pro ἐρυσάμενος, ab ἐρύω.

Ἐρύσσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐρύσομεν.

Ἐρυστὸς, ἡ, ὸν, tractilis; (2) tractus. Ab ἐρύω.

Ἐρυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſalvum & incolumem reddit. Ab eod.

Ἔρυτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἴρυτο.

ἘΡΎΩ, traho; (2) cuſtodio; (3) vito. Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, Il. 17, 230.

Ἔρφος, ου, ὁ, pellis, *Nic.* Ab ἐρέφω.

Ἔρχαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι εἰσι, ab εἴργω. Hinc

Ἔρχατος, ὁ, ſepes, ſeptum, murus. Hinc

Ἐρχατόω, obſepio, concludo, ut hinc ſit ἐρχατόωντο, apud Hom. Od. 14, 15.

Ἐρχατόωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poet.* & *Ion.* pro ἠρχατῶντο.

Ἔρχεο, 2. ſing. præſ. imperat. *Ion.* pro ἔρχου, ab ἔρχομαι.

Ἔρχευ, 2. ſing. præſ. imperat. *Dor.* pro ἔρχου.

ἜΡΧΟΜΑΙ, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, *per Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio; (3) invado, perſequor; (4) abeo; (5) *part.* ἐλθὼν *indicat* ſtudium, feſtinationem ut ἰών. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας; Ariſtoph. Nub. 830.

Ἕρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo*.

Ἑρψοῦμες, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψομεν.

Ἑρψῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψω.

Ἐρῶ, fut. 1. ind. act. v. εἴρω, *dico*.

Ἐρώει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ἐρώεε, ab ἐρωέω.

Ἐρωδιὰς, & ἐρωδιὸς, ardea.

ἘΡΩΔΙΌΣ, οῦ, ὁ, ardea, Lev. 11, 19.

ἘΡΩΈΩ, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) ceſſo; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἶψα τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ, Il. 1, 303.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) ceſſatio; (3) retroceſſio; (4) fuga. Ab ἐρωέω.

Ἐρωήσει, 3. ſing. fut. 1. ind. act. v. ἐρωέω.

Ἐρωμανέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωμανέσι. Ab

Ἐρωμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amore inſaniens; (2) amatorius. Ex ἔρος, & *μαίνομαι*. Hinc

Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris inſania, perditus & inſanus amor.

Ἐρωμανῶς, *Adv.* inſano & furioſo amore.

Ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐρᾶν, *amare*.

Ἐρωμένιον, ου, τὸ, ſcortulum; Dim.

Ἐρώμενος, amaſius.

Ἐρῶν, præſ. part. act. pro ἐράων, ab ἐράω.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quo proſequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.

Ἐρωτάριον, ου, τὸ, parvus Cupido. Dim.

ἘΡΩΤΆΩ, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, ſciſcitor; oro, precor; (3) ἐρωτᾶν λογον eſt proponere captioſas quæſtiones, è quibus conceſſis concluſiunculæ ducantur, deinde argumenta. Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότερα ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν, Ariſtoph. Ach. 654.

Ἐρωτεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.

Ἐρωτηθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio.

Ἐρωτηματίζω, fut. ίσω, interrogo. A præc.

Ἐρωτηματικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.

Ἐρωτηματικῶς, *Adv.* interrogativè.

Ἐρωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

Ἐρωτῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἐρωτάω. Unde

Ἐρώτησις, εως, ἡ, interrogatio; (2) quæſtio; (3) propoſitio.

Ἐρωτίδια, ων, τὰ, amoris feſtum. Ab ἔρως.

Ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiſcens; (2) in amorem valdè propenſus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, feſtum, quod Amori celebrabatur. Ab eod.

Ἐρωτικῶς, *Adv.* amatoriè. Ab ἐρωτικὸς.

Ἐρώτιον, ου, τὸ, parvus cupido; (2) imaguncula Cupidinis. Dim. Ab eod.

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, ſcortillum.

Ἐρωτογράφος, ſcriptor hiſtoriæ amatoriæ, vel carminis amatorii.

Ἐρωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, artem amandi, ſeu amoris præcepta tradens.

Ἐρωτόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, amore acri captus.

Ἐρωτοληψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus eſt. Ex ἔρως, & λαμβάνω.

Ἐρωτομανέω, ῶ, f. ήσω, furioſè amo. Ab

Ἐρωτομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perditè & furioſè amans. Ex ἔρως, & *μαίνομαι*. Hinc

Ερωτομανία, ας, ἡ, furioſus amor.

Ἐρωτοπαίγνιον, τὸ, poëma, quo luſus amatorius continetur, ut Muſæi.

Ἐρωτοπλάνος, ὁ ϗ ἡ, amorem fallens, ab amore avocans. A πλανάω.

Ἐρωτοπλοέω, ῶ, in amore verſor. Ex πλόος.

Ἐρωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem adjicio.

Ἐρωτοτόκοισι, *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις. Ab

Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, amorem pariens. Ex ἔρως, & τίκτω, *pario*.

Ἐρωτοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, amorem alens. Ex ἔρως, & τρέφω, *nutrio*.

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

Ἐρωτῷο, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. *contr.* pro ἐρωτάοιο, ab ἐρωτάω.

Ἐς, *in Præpoſ. Poet.* & *Att.* pro εἰς.

Ἕς, *mitte*, 2. ſing. a. 2. imperat. verbi ἵημι.

Ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω, & illa vocabula etiam reliqua, in quibus ἐς, *Att.* pro εἰς.

Ἐσαειράμενος, a. 1. part. med. v. ἐσαείρω.

Ἐσαθρήσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐσαθρήσαι, ab ἐσαθρέω.

Ἐσᾶλτο, *inſilierat*, 3. ſing. plusq. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐσήλτο, ab ἐσάλλομαι.

Ἔσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

Ἕσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

Ἕσανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ζαίνω.

Ἑσαυτῶ,

Ἔσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἵσαντο, ab ἕννυμι.

Ἐσάπαξ, ſemel.

Ἐσάρτι, *Adv.* ad hoc tempus.

Ἐσαρτίζω, inſero, immitto.

Ἐσαφάω, & άομαι, immitto manum contrectandi cauſâ.

Ἐσαφάσσω, idem.

Ἐσάπην, a. 2. ind. paſſ. verbi σήπω.

Ἐσάωθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσαώθησαν, à verbo σαώζω.

Ἐσάωσα, *ſervavi*, a. 1. ind. act.

Ἐσβάντες, *ingreſſi*, nom. pl. aor. 2. part. act. v. ἐσβαίνω pro εἰσβαίνω.

Ἔσβεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. σβέννυμι.

Ἔσβην, *incendi*, a. 2. ind. act. verbi σβῆμι.

Ἐσδιδῦν, *influere*, præſ. inf. act. *Ion. Poet.* & *Att.* pro εἰσδιδόναι, ab εἰσδίδωμι.

Ἐσδόμενοι, *Dor.* pro ἑζόμενοι, ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, 1. plur. perf. conjunct. *Dor.* pro ἑζώμεθα.

Ἔσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμι.

Ἐσεβάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi σεβάζομαι.

Ἔσει, 2. ſing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, ab εἰμὶ.

Ἐσείσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. σείω.

Ἐσείσθην, *motus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐσεῖται, 3. ſing. fut. 1. ind. *Dor.* pro ἔσεται, ab εἰμὶ.

Ἐσελθεῖν, aor. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσελθεῖν.

Ἐσενειχθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Att.* pro εἰσενειχθεὶς, ab εἰσφέρω.

Ἐσέπτατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσέπτατο, ab εἰσίπταμαι.

Ἐσεργνύναι, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσεργνύναι, ab εἰσέργνυμι.

Ἐσεσάχατο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσέσακτο, à σάττω, *onero*.

Ἐσεσήρει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. σαίρω.

Ἔσεσθαι, *futurum eſſe*, f. 1. inf. verbi εἰμι.

Ἔσευα, *concitavi*, aor. 1. ind. act. verbi σεύω.

Ἐσεῦμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.

Ἐσέφθην, a. 1. ind. paſſ. verbi σέβω.

Ἐσέχειν, *effluere*, præſ. inf. act. verbi ἐσέχω.

Ἐσέχυντο, *infuſi erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro εἰσεκέχυντο, ab εἰσχέω.

Ἔσῃ, *eris*, 2. ſing. fut. 1. ind. à verbo εἰμὶ.

Ἐσηθέω, infundo, inſtillo.

Ἐσηκασθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, à σηκάζω.

Ἐσήλατο, *inſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσήλατο, ab εἰσάλλομαι.

Ἐσηλυσίη, ἡ, introitus. Ab ἐσέρχομαι.

Ἐσήμανα, aor. 1. ind. act. v. σημαίνω.

Ἕσθαι, *miſiſſe*, a. 2. infinit. med. verbi ἵημι.

Ἔσθας, *veſtis*, *Dor.* pro ἐσθής.

Ἐσθέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν.

Ἔσθημα, ατος, τὸ, veſtimentum. Quaſi ab ἐσθέω, pro ἕω, *induo*.

Ἐσθημένος, perf. part. paſſ. ab inuſit. ἐσθέομαι.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis, veſtimentum. Ab ἕω.

Ἔσθησις, εως, ἡ, veſtitus. Ab inuſ. ἐσθέω.

Ἔσθιε, 2. ſing. præſ. imperat. act. v.

Ἐσθίω, edo, comedo; (2) abſumo. Ab ἔθω.

ἘΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, bonus; (2) probus; (3) frugi, utilis; (4) ſtrenuus, fortis; (5) peritus. Hinc

Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas; (2) ſtrenuitas.

Ἔσθλωμα, ατος, τὸ, factum ſtrenuum, facinus præclarum, quaſi ab ἐσθλόω.

Ἔσθορε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Poet. Ion.* & *Att.* pro εἰσέθορε, ab εἰσθορέω.

Ἔσθος, εος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo*.

ἘΣΘΩ, edo, comedo.

Ἕσθω, 3. ſing. a. 2. imperat. med. v. ἵημι.

Ἐσιγάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. σιγάω.

Ἐσίδῃ, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro εἰσίδῃ, ab εἰσείδω.

Ἐσιέναι, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσιέναι, ab εἰσίημι.

Ἐσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. σίνω.

Ἐσίον, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἰσίον, ab εἴσειμι.

Ἐσιππεύω, equo ingredior.

Ἐσιώπα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐσιώπαε.

Ἐσκαλέω, vide εἰσκαλέω. *Ariſt.*

Ἔσκαμμαι, perf. ind. paſſ. verbi σκάπτω.

Ἐσκάτθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* & *per Sync.* pro εἰσκατήθετο, ab εἰσκατατίθημι.

Ἔσκαφα, *fodi*, perf. ind. act. verbi σκάπτω.

Ἔσκε, *erat*. 3. ſing. imperf. ind. pro ἦν, ab εἰμί.

Ἐσκέδασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. σκεδάω.

Ἔσκεμμαι, perf. ind. paſſ. v. σκέπτομαι.

Ἐσκεμμένως, *Adv.* conſideratè, diligenter.

Ἐσκευάδαται, 3. pl. perf. ind. verbi *Ion.* pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, à σκευάζω.

Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. paſſ.

Ἐσκευώρημαι, perf. ind. paſſ. v. σκευωρέομαι.

Ἐσκόνωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. σκηγώω.

Ἐσκίδναντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. σκίδνημι.

Ἐσκίρτα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐσκίρταε, à σκιρτάω.

Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. pro ἐσκίρταον.

Ἔσκλην, *exarui*, a. 2. ind. act. verbi σκλῆμι.

Ἐσκομίσαι, a. 1. inf. act. *Att.* pro εἰσκομίσαι, ab εἰσκομίζω.

Ἔσκον, imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ.

Ἐσκοτίσθην, aor. 1. ind. paſſ. v. σκοτίζω.

Ἔσκωπτεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. σκώπτω.

Ἐσμαράγησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à σμαραγέω.

Ἐσμὲν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμὶ.

Ἔσμηγμαι, perf. ind. paſſ. verbi σμήχω.

Ἐσλὸς, *Doricè*, pro ἐσθλός.

Ἐσμὸς, οῦ, ὁ, examen apum; (2) copia quævis, multitudo. Ab ἕω, *mitto*.

Ἔσω, *eſto*, 2. ſing. præſ. imperat. verbi εἰμὶ.

Ἐσοιδαίνω, intus tumeſio. Ἐσοιδαίνει τὸ δέρμα, *Aret.*

Ἔσοιντο, 3. pl. f. 1. optat. act. v. εἰμὶ.

Ἔσοισθε, *fueritis*, 2. pl. f. 1. optat.

Ἔσομαι, *ero*, f. 1. ind.

Ἐσοπτρίζομαι, in ſpeculum inſpicio.

Ἐσορᾶν, præſ. inf. act. *Att.* pro ἐσοράειν.

Ἐσορῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορᾷς, & hoc *contr.* pro εἰσοράεις.

Ἐσορῶμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορῶμεν, *contr.* ex εἰσοράομεν.

Ἐσορῶν, *Att.* & *contr.* pro εἰσοράων.

Ἐσοῦμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμὶ.

Ἐσοῦνται, *erunt*, 3. plur. *Dor.*

Ἐσοφίσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. σοφίζω.

Ἐσόψομαι, fut. 1. indic. med. *Att.* pro εἰσόψομαι, ab εἰσόπτομαι.

Ἐσπαθημένος, perf. part. paſſ. v. σπαθάω.

Ἐσπάθων, imperf. ind. act. pro ἐσπάθαον.

Ἔσπακα, perf. indic. act. verbi σπάω.

Ἐσπάραξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. σπαράσσω.

Ἐσπαργανωμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Ἐσπαργάνωσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi σπαργανόω.

Ἐσπάρθαι, perf. ind. paſſ. verbi σπείρω.

Ἐσπαρμένος, *ſatus*, perf. part. paſſ.

Ἐσπάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. σπάω.

Ἔσπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. σπέω, pro σπάω.

Ἔσπειρα, aor. 1. ind. act. v. σπείρω.

Ἔσπεισα, *libavi*, a. 1. ind. act. v. σπένδω.

Ἐσπείσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, veſpera; (2) veſpertina; (3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας, vel πρὸς ἑσπέραν, veſperi.

Ἑσπερία, ας, ἡ, occaſus, occidens, Heſperia:

Ἑσπερίζω, veſperi edo. Ab ἕσπερος.

Ἑσπερινὸς, ἡ, ὸν, veſpertinus. Ab eod.

Ἑσπέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, veſpertinus, veſperi accidens; (2) occidentalis. Ab eod.

Ἑσπερὶς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quædam noctu fragrantiùs, quam interdiu ſpirans. Ἑσπερίδες vero ſunt Heſperides, Deæ. Ab eod.

Ἑσπέρισμα, ατος, τὸ, veſpertina manducatio.

ἙΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, veſper, heſperus, ſtella Veneris, quæ Heſperus dicitur ſolem ſequens, Phoſphorus ſolem antecedens; (2) veſpera; (3) veſpertinus; (4) occidentalis, occidentem ſpectans.

Ἕσπεσθαι, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἕπεσθαι.

Ἕσπετο, 3. ſing. imperf. indic. *Poet.* pro εἵσπετο, ab ἕπομαι.

Ἔσπετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. ἕσπω, *dico*.

Ἔσπευδον, 3. pl. imperf. ind. act. v. σπεύδω.

Ἐσπευσμένως, *Adv.* citò, feſtinanter.

Ἐσπιλωμένος, perf. part. paſſ. v. σπιλόω.

Ἐσπλαγχνίσθην, aor. 1. ind. paſſ. v. σπλαγχνίζομαι.

Ἑσπόμεθα, 1. pl. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἑπόμεθα, ab ἕπομαι.

Ἔσπον, *evulſi*, aor. 2. ind. act. v. σπάω.

Ἔσπουδα, perf. ind. med. v. σπεύδω.

Ἐσπούδασα, aor. 1. ind. act. v. σπουδάζω.

Ἐσπουδασμένως, *Adv.* bonâ fide, ſeriò.

Ἕσσα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro εἷσα, ab ἕζω.

Ἕσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἕσαι.

Ἑσσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. *Poet.* pro ἑσαμένη, ab ἕω, vel ἕννυμι.

Ἔσσαν, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, ab εἰμὶ.

Ἑσσᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἡσσάειν, ab ἡσσάω.

Ἕσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἧσας, ab ἕω, ἕννυμι.

Ἔσσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμὶ.

Ἐσσεῖται, 3. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ἔσεται.

Ἔσσεται, 3. ſing. fut. 1. ind. *Poet.* pro ἔσεται.

Ἔσσευα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσευσα, à σεύω, pro σείω.

Ἔσσευμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro σέσευμαι.

Ἐσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ.

Ἐσσὴν, ῆνος, rex.

Ἐσσὶ, *es*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro εἶ, ab εἰμί.

Ἕσσο, 2. ſing. præſ. imperat. *Poet.* pro ἕσο.

Ἕσσο, pro ἕσο, 2. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro εἷσο, ab ἕω, ſeu ἕννυμι.

Ἐσσόμενα, *futura*, nom. pl. f. 1. part. med. n. g. *Poet.* ἐσόμενα, ab εἰμὶ.

Ἕσσον, ου, τὸ, veſtimentum. Ab ἕω, *induo*.

Ἕσσον, pro ἕσον, *indue*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Poet.* à verbo ἕω, vel ἕννυμι.

Ἑσσόομαι, *vincor*, *Ion.* pro ἡσσῶμαι, & hoc *contr.* pro ἡσσάομαι, ab ἡσσάω.

Ἔσσυθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* & *Poet.* pro ἐσύθησαν, à σύω, vel σεύω.

Ἔσσυμαι, *erupi*, perf. ind. paſſ. *Poet.* & per *Metath.* pro σέσυμαι.

Ἐσσυμένως, *Adv.* cum impetu, cum ſtudio. Ab ἐσσυμένος, à σύω.

Ἔσσυται, *irruit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro σέσυται.

Ἕσσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἕσω, ab ἕω.

Ἕσσωμαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥσσωμαι, ab ἑσσόμαι, *Ion.* pro ἡσσαομαι.

Ἑϛάα, perf. ind. act. *Ion.* pro ἕϛηκα, ab ἵϛημι.

Ἔϛαθεν, 2. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐϛάθησαν.

Ἔσαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ϛάζω.

Ἔϛαι, 3. ſing. fut. 1. ind. *per Sync.* pro ἔσεται, ab εἰμί.

Ἑϛαίην, præſ. optat. act. v. ἕϛημι, pro ἵϛημι.

Ἕϛακα, 1. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἕϛηκα.

Ἔϛακτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. à ϛάζω, *ſtillo*.

Ἐϛαλάδατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐϛάλατο, & hoc pro ἐϛαλμένοι ἦσαν, à ϛέλλω.

Ἐϛάλαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐϛαλμένοι εἰσί.

Ἐϛάλην, *miſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.

Ἔϛαλκα, *miſi*, perf. ind. act.

Ἑϛάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἱϛαναι, ſeu ἱϛάναι.

Ἕϛαμεν, *ſtamus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἵϛαμεν, ab ἵϛημι.

Ἔϛαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔϛησαν.

Ἑϛάναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro ἑϛακέναι.

Ἑϛάοτα, acc. ſing. perf. part. act. *per Sync.* pro ἑϛακότα.

Ἕϛασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἕϛησαν.

Ἐϛάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐϛήσατο.

Ἐστᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἱστᾶσι.

Ἐστάτω, *ſtato*, 3. ſing. præſ. imperat. act.

Ἐσταὼς, perf. part. act. pro ἑστακώς.

Ἐσταυρωμένον, perf. part. paſſ. v. σταυρόω.

Ἐστὲ, *eſtis*, 2. plur. præſ. ind. verbi εἰμι, *ſum*.

Ἔστε, *Adv.* donec. Ex ἐς, pro εἰς, & τέ.

Ἔστειλα, *miſi*, a. 1. ind. act. verbi στέλλω.

Ἔστειχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. στείχω.

Ἐστελάδατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι ἦσαν, à στέλλω.

Ἐστέναζε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. στενάζω.

Ἔστενεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. στένω.

Ἐστενωμένως, *Adv.* anguſtè, arctè. Ab ἐστενωμένος, à στενόω.

Ἐστερεώθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. v. στερεόω.

Ἐστέρημαι, perf. ind. paſſ. v. στερέω.

Ἐστεφάνιξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐστεφάνισα. A στεφανίζω.

Ἐστεφανοῦτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐστεφανόετο, à στεφανόω.

Ἐστεφάνωται, 3. ſing perf. ind. paſſ.

Ἔστεφε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. στέφω.

Ἐστεὼς, *ſtans*, perf. part. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἑστακὼς, à verbo ἵστημι.

Ἔστη, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. indic. act.

Ἕστηκα, *ſteti*, perfect. ind. act.

Ἑστήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι.

Ἑστήκατε, *ſtatis*, 2. plur. perf. ind. act.

Ἑστήκω, f. ἑστήξομαι, ſto, perſto, conſtanter ſto. Ab ἕστηκα, ab ἵστημι.

Ἔστην, a. 2. ind. act. v. ἵστημι.

Ἑστήξει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἑστήκω.

Ἐστηριγμένος, perf. part. paſſ. v. στηρίζω.

Ἐστήρικται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἐστήριξεν, pro ἐστήριξε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἔστησα, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἔστησαν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act.

Ἑστηὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστηκὼς.

ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar; (2) domus; (3) ara; (4) aſylum; (5) Veſta, Dea; (6) ſedes v. gr. imperii. Ἀφ' ἑστίας ἄρχεσθαι, conſentaneum rei gerendæ initium capere, vid. Petav. ad Syneſium, p. 4. Ἀλλ' ἵνα Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιρίψω τινα, Ariſtoph. Veſp. 844.

Ἑστιάθην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro εἱστιάθην, ab ἑστιάω.

Ἑστίαμα, ατος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.

Ἑστιαρχέω, de domino ædium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑστίαρχος, quod apud *Heſych.* reponendum pro ἑστιοῦχος, *Ern.*

Ἑστιὰς, άδος, ἡ, Veſtalis. Ab ἑστία.

Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.

Ἑστιατόριον, ου, τὸ, locus, in quo convivium inſtituitur.

Ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, qui convivium præbet. Ab

Ἑστιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celebro; (5) paſco animum, oblecto. Ἑστιᾶν δὲ μέλλο μεν ξένους τινὰς, Ariſtoph. Lyſ. 1060. Τοῖς κόραξιν ἑστιῶν, id. Θεσμ. 949. Ἐνύπνιον ἑστιώμεθα, id. Veſp. 1212. Ab ἑστία.

Ἔστιβεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. στείβω.

Ἑστιοπάμμων, ονος, ὁ, pater familias, domûs dominus. Ex ἑστία, & πάω, *poſſideo*.

Ἑστιοῦχος, ου, ὁ, domûs cuſtos. Εἰ γὰρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον, Longin. 3.

Ἑστιτρώσκω, fut. σω, vulnero. Ἐσέτρωσαν τῷ ὀστέω, *Aret.*

Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. v. στείχω.

Ἐστιχόωντο, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐστιχῶντο, à στιχάω.

Ἑστιῶτις, ἡ, domeſtica.

Ἕστο, *induerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Poet.* ſeu *Ion.* pro εἷστο, ſeu εἶτο, ab ἕω, ſeu ἕννυμι.

Ἐστόβεον, imperf. ind. act. v. στοβέω.

Ἐστομώθην, aor. 1. ind. paſſ. v. στομόω.

Ἐστὸν, *ſunt*, 3. dual. præſ. ind. verbi εἰμί.

Ἐστονάχιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· à στοναχίζω.

Ἔστοργα, perf. ind. med. verbi στέργω.

Ἐστόρεσα, a. 1. ind. act. verbi στορέω.

Ἐστόρεται, *ſtratus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἔστραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi στρέφω.

Ἐστρατοπεδεύσα, aor. 1. ind. act. v. στρατοπεδεύω.

Ἐστρατόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐστρατῶντο, à στρατάομαι.

Ἐστράφατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστραμμένοι ἦσαν, à στρέφω.

Ἐστράφην, a. 2. ind. paſſ. v. ejuſd.

Ἐστρέφθην, *verſus ſum*, aor. 1. ind. paſſ.

Ἔστρεφον, imperf. ind. act.

Ἐστρηνίασα, a. 1. ind. act. v. στρηνιάζω.

Ἔστροφα, *verti*, perf. ind. act. verbi στρέφω.

Ἔστρωμαι, perf. part. paſſ. v. στρώννυμι.

Ἐστρώννυον, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἔστρωσαν, 3. pl. aor. 1. ind act.

Ἔστρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Ἔστυγον, a. 2. ind. act. v. στυγέω, vel στύγω.

Ἐστυφέλιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à στυφελίζω.

Ἔστω, 3. ſing. præſ. imperat. v. εἰμὶ.

Ἐστωμυλάμην, a. 1. ind. med. v. στωμύλλω.

Ἔστων, 3. dual. præſ. imperat. v. εἰμι.

Ἕστωρ, ορος, ὁ, clavus temonis. Ab ἕω.

Ἑστὼς, *ſtans*, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστακώς, ab ἵστημι.

Ἔστωσαν, 3. pl. præſ. imperat. act. v. εἰμὶ.

Ἑστῶτες, *ſtantes*, nom. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro ἑστακότες, ab ἵστημι.

Ἐσύθην, a. 1. ind. paſſ. v. σύω, vel σεύω.

Ἐσύλα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐσύλαε, à συλάω.

Ἐσύλευεν, 3. pl. imperf. ind. act. v. συλεύω.

Ἐσυνῆκα, a. 1. ind. act. v. συνίημι.

Ἐσύστερον, *Adv.* poſtea.

Ἐσφάγην, aor. 2. ind. paſſ. v. σφάττω, ſeu σφάζω.

Ἐσφαγμένος, *jugulatus*, perf. part. paſſ.

Ἔσφαζον, 3. pl. imperf. indic. act.

Ἐσφαίρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. σφαιρόω.

Ἐσφάλην, a. 2. ind. paſſ. v. σφάλλω.

Ἔσφαλμαι, *deceptus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἐσφαλμένως, *Adv.* imperitè.

Ἔσφαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. σφάζω.

Ἐσφαράγιζον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi σφαραγίζω.

Ἔσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω.

Ἔσφιγγεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. σφίγγω.

Ἔσφιγξε, *adſtrinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἔσφλασις, ἡ, depreſſio mediæ rei, v. gr. oſſis. Ab

Ἐσφλάω, medium, v. gr. os deprimo, tundo, ut deſidat, ap. *Hipp.* pro ἐσθλάω, *Ern.*

Ἐσφράγισεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. σφραγίζω.

Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐσφραγισμένος, *obſignatus*, perf. part. paſſ.

ἘΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, focus & craticula in foco; (2) focus ſeu craticula in arâ; (3) ara *inpr.* Heroum; (4) vagina terebri; (5) baſis ex arrectariis & tranſverſariis compacta; (6) pars balnei; (7) pudendum muliebre; (8) cruſta ex aduſtione vulneri adhærens.

Ἐσχαρεὺς, εως ὁ, qui foco præeſt in navi. A præc.

Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.

Ἐσχάριον, ου, τὸ, foculus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum; (4) baſis. Ab eod.

Ἐσχάριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad focum pertinens.

Ἐσχαρίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐσχαρίτης, ου, ὁ, *Epith.* panis, coctus in foco.

Ἐσχαρόπεπα, τὰ, cocta in foco. Ex πέπτω.

Ἐσχαρόω, ῶ, cruſtas obduco, in cruſtas erumpere facio. Unde Perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incruſtata vulnera. Ab ἐσχάρα. Hinc

Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incruſtatio.

Ἐσχαρωτικὸς, ἡ, ὸν, cruſtas inducens.

Ἐσχατεύω, fut. εύσω, extremus, ſeu ultimus ſum; (2) in extremis finibus, ſub. oris, ſitus ſum. Ab ἔσχατος. Unde

Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ultimæ cujuſque rei partes, ſeu extremitas, (2) agri privatorum ſuis terminis diſtincti & ſeparati, iidemque remotiores & finibus territorii, vel mari montibuſve proximi; (3) extrema pars & finis territorii; (4) explicatur etiam per ſolitudinem, ap. Heſych. *Ern.* Hinc

Ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extremâ parte ſum.

Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus, ſeu ultimus ſum; (2) tardo. Ab ἔσχατος.

Ἐσχάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ultimus. Ab eod.

Ἐσχατογέρων, &

Ἐσχατόγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, extremam ſenectutem agens, decrepitus.

Ἐσχατόεις, όεσσα, όεν, ultimus, poſtremus, in ultimis finibus ſitus. Ab eod.

ἜΣΧΑΤΟΣ, άτη, ατον, ultimus, poſtremus; (2) ſummus.

Ἐσχάτως, *Adv.* extremè; (2) ſummè, ita ut nihil ſupra ſit, ſed in deteriorem partem.

Ἔτχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐσχέθην, *habitus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἔσχηκα, *habui*, perf. ind. act.

Ἐσχηματίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi σχηματίζω.

Ἐσχηματισμένως, figuratè.

Ἔσχικα, *findi*, perf. indic. act. verbi σχίζω.

Ἐσχίσθην, *fiſſus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐσχόμην, *habui*, a. 2. ind. med. v. ἔχω.

Ἔσχον, *habui*, a. 2. ind. act.

Ἕσω, *ſedere faciam*, f. 1. ind. act. v. ἕζω.

Ἔσω, *Adv.* intra. Ab εἰς.

Ἔσωθεν, *Adv.* intrinſecùs. Ab ἔσω.

Ἐσώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi σώζω.

Ἔσωσα, *ſervavi*, aor. 1. indic. act.

Ἔσωσεν, 3. ſing. a. ejuſd. cum ν ἐφελκ·

Ἐσωτατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus, Superl. ab ἔσω.

Ἐσωφρονίσθην, aor. 1. ind. paſſ. v. σωφρονίζω.

Ἐσωχὰς, άδος, ἡ, excreſcentia in ano, ſeu tuberculum, ſed intùs latens, cui opponitur, ἐξωχάς, ap. *Hipp.*

Ἐτάγην, a. 2. ind. paſſ. v. τάσσω.

ἘΤΑ'ΖΩ, f. άσω, examino, inquiro, ſcrutor. In compoſitione uſitatum.

Ἐτάθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τείνω.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, ſocietas, ſodalitas, clientela; (2) factio; (3) fornicatio.

Ἑταιρεῖος, εία, εῖον, ſodalitius; (2) qui ſodalitatibus præeſt; (3) meretricius: Ab

Ἑταιρεύω, f. εύσω, ſocietatem ago, in ſocietate verſor; (2) meretricor:

Ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, proſtituo me, mereor; ἑτηρηκὼς, perf. part. qui meruit, ſeſe proſtituit. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρήϊος, η, ον, *Ion.* idem quod ἑταιρεῖος.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.]

Ἑταιρία, ας, ἡ, ſodalitium. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρίδεια ων, τὰ, feſtum in honorem Jovis ſodalitii celebrari ſolitum. Ab ἑταιρία.

Ἑταιρίζω, ſodalem reddo, mihi adjungo, conſocio, & ἑταιρίζομι, ſodalis fio; (2) opitulor. Ab ἑταίρος.

Ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, ſodalitius, meretricius.

Ἑταιρικῶς, *Adv.* meretricio more.

Ἑταίριος, ία, ιον, idem quod ἑταιρικὸς.

Ἑταιρις, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix.

Ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ, ſcortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.

Ἑταιριστὴς, οῦ, ὁ, ſcortator. Ab eod.

Ἑταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix. A præc.

ἙΤΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, ſodalis; (2) familiaris; (3) ſocius; (4) adminiſter, adjutor; (5) nomen, quo compellamus non ſatis notum; (6) diſcipulus (7) commilito.

Ἐτάκευ, 3. ſing. imperf. indic. med. *Dor.* pro ἐτήκου, à τήκομαι.

Ἐτάκην, 1. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. τήκω.

Ἐταλάνιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ταλανίζω.

Ἔταμον, 1. ſing. a. 2. ind. act v. τέμνω.

Ἐτανύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. τανύω.

Ἔταξα, a. 1. ind. act. verbi τάττω.

Ἐταπείνωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· à ταπεινόω.

Ἐτάραξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ταράττω.

Ἐταράχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐταράχθησαν, *perterrefacti ſunt*, 3. plur. a. ejuſdem.

Ἑταρίσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἑταρίσατο, ab ἑταρίζω.

Ἕταρον, acc. ſing. *Poet.* pro ἑταῖρον.

Ἕταρος, ου, ὁ, idem quod ἑταῖρος,

Ἐτασις, εως, ἡ, inquiſitio, examen. Compoſita uſitata ſunt. Ab ἐτάζω.

Ἐτασμὸς, οῦ, ὁ, inquiſitio; (2) tormenta; in compoſitione uſitatum. Ab eod.

Ἔτασον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐτάζω.

Ἐτάφην, a. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω.

Ἐτάχυνον, imperf. ind. act. v. ταχύνω.

Ἔτεα, *annos*, acc. pl. ab ἔτος.

Ἐτεθήλει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. θάλλω.

Ἐτέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι.

Ἐτέθηπε, 3. ſing. pluſq. perf. indic. med. *Ion.* pro ἐτεθήπει, à θάπτω.

Ἐτεθνήκειν, pluſq. perf. ind. act. v. θνήσκω.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. τέλλω.

Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi τείνω.

Ἐτεῖος, εια, ειον, annuus. Ab ἔτος.

Ἔτειρεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· à τείρω.

Ἐτείρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Ἔτεκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. τίκτω, pro τέκω.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω.

Ἐτέκνωθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐτεκνώθησαν, à τεκνόω.

Ἐτελείετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτελέετο, à τελέω.

Ἐτέλειον, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεον.

Ἐτελείωσα, a. 1. ind. act. verbi τελειόω.

Ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.

Ἐτέλεσαν, *perfecerunt*, 3. pl.

Ἐτελέσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐτέλεσσα, *Poet.* pro ἐτέλεσα.

Ἐτελεύτα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτελεύταε, à τελευτάω.

Ἔτελλε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. τέλλω.

Ἐτέμον, a. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Ἐτεοδμὼς, ῶος, ὁ, fideliter ſerviens, ita ſerviens ut bonum ſervum decet. Ex δμὼς.

Ἐτεόκριθον, ου, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ex κριθή.

Ἐτεὸν, *Adv.* verè, reverà. Ab ἐτεός.

Ἐτεὸς, ὰ, ὸν, verus. Ab ἐτός.

Ἐτεραλκέως, ῶς, *Adv.* ancipite Marte. Ab

Ἐτεραλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dubius, anceps, qu. dic. anceps robur, pro ἑτερελκης. Ex ἀλκὴ, vel ἕλκω.

Ἐτεραχθὴς, ὲς, alteri parti gravis; in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος.

Ἐτέρῃ, *Adv.* *Ion.* aliâ viâ, aliâ ratione, alio modo. Ab ἕτερος.

Ἐτερήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alternis diebus aliquid facit; (2) viciſſim & mutuas ſortes habens, per dies variatus. Ex ἡμέρα.

Ἐτεροβαρεία, ἡ, alterius partis favor, ſeu ſtudium.

Ἐτερογάστριος, ab aliâ matre natus.

Ἐτερογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alienigena; (2) alterius & diverſi generis. Ex γένος.

Ἐτερόγλαυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, altero oculo cæſius.

Ἐτερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius & diverſæ linguæ eſt; (2) lingua ipſa, diverſa & peregrina. Ex γλῶσσα.

Ἐτερόγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, utriſque mandibulis avidè comedens; (2) edax; (3) qui duro ore eſt.

Ἐτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diverſa ſententia. Ab

Ἐτερογνώμων, ὁ ϗ ἡ, qui alterius, ſeu diverſæ eſt ſententiæ. Ex ἕτερος, & γνώμη.

Ἐτερόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, è vario genere natus.

Ἐτεροδακνέω, (ſeu δάκνω,) alios comedo, vexo.

Ἐτεροδιδασκαλέω, ῶ, fut. ήσω, diverſam doctrinam doceo. Ex διδάσκω.

Ἐτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius ſum opinionis, orthodoxis non adſentior:

Ἐτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diverſa; (2) opinio prava. Ab

Ἐτερόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius eſt opinionis; (2) qui alterius eſt ſectæ. Ex δόξα.

Ἐτεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt ſpeciei. Ex ἕτερος, & εἶδος.

Ἐτεροεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt gentis.

Ἐτερόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alio ſtudio ducitur, alia ſectans. Hinc

Ἐτεροζήλως, *Adv.* iniquo, alieno animo, animo erga alium partem magis adfecto.

Ἐτεροζυγέω, diverſa animalia jungo, ut bovem & equum; (2) adjungor alienigenis.

Ἐτεροζύγιοι, quibus in jugo non convenit.

Ἐτερόζυγος, Phocyl. σταθμὸς ἑτερόζυγος, ſtatera in alteram partem inclinans; (2) de animalibus, eſt diverſi generis, LXX.

Ἐτεροθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui alterâ tantum ex parte viret, vel altero ramo; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex θάλλω.

Ἐτεροθελὴς, ὁ ϗ ἡ, qui aliud vult. Ex θέλω.

Ἐτερόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt linguæ; (2) alienigena.

Ἐτεροῖος, οία, οῖον, alius, diſſimilis, diverſus à reliquis. Ab ἕτερος. Hinc

Ἐτεροιοτὴς, τὸς, ἡ, diſſimilitudo.

Ἐτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto.

Ἐτεροίως, *Adv.* alio & diverſo modo, aliter, diſſimiliter, diverſè.

Ἐτεροιωσις, εως, ἡ, alteratio, diverſitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.

Ἐτερόκαρπος, ον, diverſum fructum edens, ut, v. gr. ſurculus inſitus ſtirpi, &c.

Ἐτεροκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verſatilis; (2) in alteram partem vergens. Ex κλίνω. Unde

Ἐτερόκλιτον, τὸ, ſc. ὄνομα, Heterocliton, nomen, quod in diverſas declinationes cadit.

Ἐτερόκλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliter declinatus, à communi declinandi ratione deflectens:

Ἐτεροκλίτως, *Adv.* aliter declinando.

Ἐτεροκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diverſum moveo, vel quatio.

Ἐτεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii partem tentans.

Ἐτερόκωφος, alterâ aure ſurdus. Hinc

Ἐτεροκωφέω, alterâ aure ſurdus ſum.

Ἐτερολεξία, ἡ, ejuſdem rei aliis verbis expreſſio. A λέξις.

Ἐτερόμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alterâ parte villoſus.

Ἐτερομάσχαλος, ὁ ϗ ἡ, alterâ tantum parte manuleatus. Ex ἕτερος, & μασχάλη.

Ἐτερομεγεθέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter creſco.

Ἐτερομερεία, ἡ, ſtudium partis alterius. Ab

Ἐτερομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt alterius partis, in alteram partem inclinans. A μέρος.

Ἐτερομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, alterâ parte longior. Ex μῆκος, *longitudo*.

Ἐτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diverſâ matre.

Ἐτερομόλιος, ὁ ϗ ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτερομόλιος δίκη, in quâ adverſarii non comparuerunt, *Suid.* Ex μολέω.

Ἐτερόμορφος, ὁ ϗ ἡ, qui formæ diverſæ eſt.

Ἐτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex πάθος, *paſſio*.

Ἐτερόπλοος, *contr.* ἑτερόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, ab alterâ tantum parte navigationem præbens; ἑτερόπλουν δάνεισμα, pecunia mutua nautica, quâ periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτερόπλῳ fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοια, ſc. χρήματα, vel δανείσματα.

Ἐτεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, perſonâ differo.

Ἐτεροπροσωπικὸς, ὴ, ὸν, qui alius ſeu diverſæ perſonæ eſt.

Ἐτεροπρόσωπος, ὁ ϗ ἡ, idem. A πρόσωπον.

Ἐτεροπροσωπικῶς, *Adv.* in aliâ perſonâ.

Ἐτερορρεπέω, in alteram partem vergo. Ab

Ἐτερορρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in alteram partem vergens, ſeu inclinans. A ῥέπω.

Ἐτερορροπέω, idem quod ἑτερορρεπέω.

Ἐτερόρροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑτερορρεπής.

Ἐτερόρυθμος, ὁ ϗ ἡ, qui alterius rhythmi eſt.

ἝΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alter; (2) alius; (3) diverſus.

Ἐτεροσήμαντος, ον, diverſam ſignificationem habens. A σημαίνω.

Ἐτερόσκιος, quorum alterum latus umbram jacit, quorum umbra aut ad ſeptemtrionem, aut ad meridiem ſpectat. Ex σκιά.

Ἐτεροστοικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius eſt ordinis & diverſæ ſeriei.

Ἐτερόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, alterâ tantùm parte aciem habens, ex alterâ tantum parte acutus. Ex ἕτερος, & στόμα, *acies*.

Ἐτερόστροφα, metra quædam ab alteratione ſtropharum. Ex ἕτερος, & στροφή.

Ἐτεροσχήμων, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ figuræ eſt.

Ἐτερότης, ητος, ἡ, diverſitas. Ab ἕτερος.

Ἐτερότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliuſmodi, diverſus.

Ἐτερούας, ὁ ϗ ἡ, unam tantum aurem habens. Ab οὖας, pro οὖς.

Ἐτερούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius ſeu diverſæ eſt eſſentiæ; (2) alius, diverſus. Ex οὐσία.

Ἐτερόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterum oculum amiſit; (2) unoculus; (3) qui habet oculos duplicis coloris. Hinc

Ἐτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium imprimis in equis, quum varios habent oculos.

Ἐτεροφρούρητος, ον, qui ab alio cuſtoditur.

Ἐτερόφρων, ὁ ϗ ἡ, aliter ſentiens. A φρήν.

Ἐτεροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diverſæ naturæ; (2) alibi natus. Ex ἕτερος, & φυὴ, *natura*.

Ἐτερόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex aliâ tribu; (2) qui diverſæ eſt gentis, alienigena; (3) qui diverſæ eſt naturæ. A φυλή.

Ἐτεροφωνία, ἡ, diverſitas ſoni, ſeu vocis.

Ἐτερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliam & diverſam edens vocem. Ex ἕτερος, & φωνὴ, *vox*.

Ἐτεροχροέω, alio & diverſo colore ſum. Ab

Ἐτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcolor, diverſo præditus colore, verſicolor. Ex ἕτερος, & χρόα. Hinc

Ἐτεροχροιότης, ἡ, diverſitas coloris.

Ἐτερόχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex χρῶμα.

Ἐτερόχρως, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐτερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.

Ἔτερπεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· à τέρπω.

Ἔτερσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τείρω.

Ἐτέρφθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τέρπω.

Ἐτέρωθεν, *Adv.* alterâ ex parte, diverſâ ex parte. Ab ἕτερος.

Ἐτέρωθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eod.

Ἐτερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſum nomen habens. Ex ἕτερος, & ὄνομα, *nomen*.

Ἐτερωνύμως, *Adv.* diverſo nomine, non analogicè. A præc.

Ἐτέρως, *Adv.* alio modo, aliter, ſecùs.

Ἐτέρωσε, *Adv.* alteram in partem; (2) aliò.

Ἐτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.

Ἐτέταλμην, pluſq. perf. ind. paſſ. verbi τέλλω.

Ἐτεταπείνωτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ταπεινόω.

Ἐτετάχατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι ἦσαν, à τάσσω.

Ἐτετεύχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετευγμένοι ἦσαν, à τεύχω.

Ἐτετμεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. τέτμω.

Ἐτετρήχειν, pluſq. perf. ind. act. v. τρήχω.

Ἐτέτυκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. τεύχω.

Ἐτετύφεα, pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐτετύφειν.

Ἔτετύχοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* v. τυγχάνω.

Ἐτεκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. τίκτω.

Ἐτέχθην, *natus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐτήκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. τήκω.

Ἐτήρουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτήρεον, à τηρέω.

ἘΤΗΣ, ου, ὁ, ſocius, amicus; (2) civis; ἔται, ſodales. Hinc ὦ τὰν, ô bone.

Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Eteſiæ, venti anniverſarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ ſpirare ſolent. Ab

Ἐτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, anniverſarius, annuus.

Ἐτησίως, *Adv.* quotannis. A præc. ab ἔτος.

Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab

Ἐτήτυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, verus, verax, probus, ingenuus. Hinc ἐτήτυμον, *Adv.* verè, reverà. Ab ἔτυμος.

Ἐτητύμως, verè.

Ἐτοίμακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἡτοίμακα, ab ἑτοιμάζω.

ἜΤΙ, *Adv.* adhùc, etiamnum; (2) ampliùs, præterea; (3) poſthàc, in poſtremùm; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jamnunc; (6) interdum eleganter redundat. Hinc ἔτι μὴν, etiam nunc.

Ἐτίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτίθεε, à τιθέω, pro τίθημι.

Ἐτίθευ, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐτίθου.

Ἐτίθου, 2. ſing. imperf. ind. paſſ.

Ἔτικτον, imperf. ind. act. v. τίκτω.

Ἐτίμησα, a. 1. ind. act. verbi τιμάω.

Ἐτινάσσετο, 5. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi τινάσσω.

Ἐτίομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. τίω.

Ἔτισα, colui, aor. 1. ind. act.

Ἐτιταίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi τιταίνω.

Ἔτλην, ſuſtinui, a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.

Ἔτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. Bœot. pro ἐτμάγησαν, à τμήγω, vel τμήσσω.

Ἔτμηγον, ſecui, a. 2. ind. act.

Ἔτμηξα, aor. 1. indic. act.

Ἐτμήθην, a. 1. ind. paſſ. v. τέμνω pro τμάω.

Ἐτνηρὸς, οῦ, ὁ, pulmentarium ex freſis elixiſque leguminibus confectum. Ab ἔτνος.

Ἐτνήρυσις, εως, ἡ, trulla, quâ puls hauritur; (2) omne inſtrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.

ἜΤΝΟΣ, εος, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.

Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu ſit. Ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 Cor. 2, 9. Οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται, Marc. 10, 40. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμάσατε, parate, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) baſis, ſedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. gr. militaris.

Ἑτοιμαστὴς, οῦ, ὁ, apparator, inſtructor; (2) conciliator.

Ἑτοιμόδακρυς, ὁ ϗ ἡ, qui facilè flet.

Ἑτοιμοθάνατος, ὁ ϗ ἡ, paratus ad moriendum, qui facilè moritur.

Ἑτοιμοκοπία, ἡ, tolerantia laboris, ſeu ſtudium laborandi, ſed inaniter ferè & cum oſtentatione. A ſeq. & κόπος.

ἙΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus, paratus, τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta ſunt, poſſeſſiones.

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propenſio; (3) apparatus ad rem gerendam. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμοτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè flectitur. Ab ἕτοιμος, & τρέπω.

Ἑτοίμως, Adv. promptè, expeditè, paratè.

Ἐτόλμα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐτόλμαε, à τολμάω.

Ἐτόλμησε, auſus fuit, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἕτον, 2. dual. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

ἜΤΟΣ, εος, τὸ, annus.

Ἐτὸς, ἡ, ὸν, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, ſum.

Ἐτὸς, Adv. fruſtra, temerè, perfunctoriè.

Ἔτραγον, roſi, a. 2. indicat. act. verbi τρώγω.

Ἔτραπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. τρέπω.

Ἐτράπεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. τραπέω.

Ἐτράπετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. τρέπω.

Ἐτράπην, verſus ſum, a. 2. ind. paſſ.

Ἐτραπόμην, verti, a. 2. indicat. med.

Ἐτράφην, aor. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω.

Ἔτραφον, alui, aor. 2. indicat. act.

Ἔτρεμε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. τρέμω.

Ἔτρεσα, tremui, a. 1. ind. act. verbi τρέω.

Ἐτρέφετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. τρέφω.

Ἔτρεφον, alebam, imperf. indic. act.

Ἔτρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. τιτράω, ſeu τίτρημι.

Ἔτριγον, ſtridi, a. 2. indic. act. verbi τρίζω.

Ἐτρύγων, 3. pl. imperf. ind. contr. pro ἐτρύγαον, à τρυγάω.

Ἐτρύπη, 3. ſing. imperf. ind. act. Dor. pro ἐτρύπα, contr. ex ἐτρυπαε, à τρυπάω.

Ἐτρύφην, a. 1. ind. paſſ. v. θρύπτω.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. τρυφάω.

Ἔτρωσα, a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω.

Ἐτύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi θύω.

Ἐτυλίχθην, a. 1. ind. paſſ. v. τυλίσσω.

Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος, & ἀγορέω, dico.

Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus propriè dicta.

Ἐτυμόθροος, contr. ἐτυμόθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, veriſonus, veriloquus. Ex θρόος.

Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ἐτυμολόγος.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.

Ἐτυμολογικὸς, ἡ, ὸν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum.

Ἐτυμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος, & λέγω, dico.

ἘΤΥΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, Adv. verè, reverà, & τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.

Ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. τυμπανίζω.

Ἐτυμώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, verus. Ab ἔτυμος.

Ἐτύμως, Adv. verè; (2) ab origine vocis, ſecundum originem vocis. Ab eod.

Ἐτύπαν, a. 2. ind. paſſ. Dor. pro ἐτύπην.

Ἐτύφθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Bœot. pro ἐτύφθησαν.

Ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. τυγχάνω.

Ἐτύχθην, fui, a. 1. paſſ.

Ἔτυχον, nactus ſum, a. 2. indic. act.

Ἐτωσιοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui incaſsùm laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἔργον.

Ἐτώσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inanis, caſſus, inutilis.

Ἐτωσίως, Adv. fruſtra. A præc. Ab ἐτὸς, idem.

Εὖ, Adv. benè; (2) rectè; (3) facilè; (4) feliciter; (5) commodè; (6) ritè; (7) præclarè; (8) pulchrè. In compoſitione notat; (9) facilè; & interdum (10) feliciter. Ab ἐΰς.

Εὐαγγέλια, τὰ, ſacrificium euchariſticum, item præmium ob lætum nuncium.

Εὐαγγελίζω, & εὐαγγελίζομαι, læta nuncio; (2) doctrinam Chriſti annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις, Apoc. 10, 7. Εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Luc. 8, 1.

Εὐαγγελικὸς, ἡ, ὸν, evangelicus, ad Evangelium pertinens. Ab

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, lætum nuntium; (2) præmium, quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Chriſti, quo homines morte ſuâ ab æternâ morte liberavit; (4) doctrina Chriſtiana univerſa; (5) hiſtoria Chriſti, prout ab Evangeliſtis deſcripta eſt.

Εὐαγγελιος, ου, ὁ ϗ ἡ, læta nuncians, Ern.

Εὐαγγελιοῦνται, 3. pl. f. 1. ind. med. Att. pro εὐαγγελίσονται, ab εὐαγγελίζω.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Evangeliſta, Evangelii præco; (2) Evangelii ſive Hiſtoriæ evangelicæ ſcriptor. Ab eod. Hinc

Εὐαγγελίστρια, ἡ, quæ Evangelium docet.

Εὐαγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fauſta annunciat.

Εὐαγέω, ſanctus ſum.

Εὐαγέως, Adv. ſanctè, purè, ritè. Ab

Εὐαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctus, ſacer, purus, caſtus, pius; (2) agilis; (3) ſecundus; (4) qui facilè frangi poteſt. Ex ἄγιος, res ſacra, vel ἄγω, ago, ſeu frango.

Εὐάγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus, ſplendidus, clarus, mobilis, qui huc & illuc agitur. Vox inepta dithyrambica ap. Ariſtoph. incertæ ſignificationis Dor. pro εὐήγητος, Ern.

Εὐάγκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex ἀγκάλη, ulna.

Εὐαγλὶς, ιθος, ὁ ϗ ἡ, bonas ſeu pulchras ſpiras habens; (2) bonos nucleos habens.

Εὐαγόραστος, ον, vendibilis, Ern.

Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in capturâ ſum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex ἄγρα.

Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas & bonus ſucceſſus in capturâ, proſpera venatio, opima præda:

Εὔαγρος, ον, felix in capturâ. Ex iiſd.

Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio.

Εὐάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè duci poteſt; (2) tractabilis, docilis.

Εὐαγῶς, ſanctè. Ab εὐαγής.

Εὔαδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Æol. pro ἕαδε.

Εὐαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ, & ἅδω, placeo.

Εὐαδίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè injuriâ adfici ſolet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillis.

Εὐαεῖ, dat. ſing. ab εὐαής.

Εὐαερὴς, ὲς, tranquillum cœlum habens:

Εὐαερία, ἡ, tranquillitas cœli. Ex ἀήρ.

Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo; (2) ſacro furore percitus ſum. Ab εὐάω.

Εὐαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſalubriter ſpirans; (2) qui bene à ventis perflatur. Εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος, χώρῳ ἐν εὐαεῖ, Heſiod. Ἐργ. 596. Ex εὖ, & ἄημι.

Εὔαθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, clarus certaminibus, peritus certaminum.

Εὐαίνητος, ον, laude digniſſimus. Ab αἰνέω.

Εὐαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè capi poteſt.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum vigor. Ex εὖ, & αἰσθάνομαι, ſentio. Unde

Εὐαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenſu valens, ſenſum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ου, ſentiendi facultas, ſensûs acumen.

Εὐαισθήτως, cum ſenſuum vigore, faciliter ad perceptionem, comp. εὐαισθητοτέρως, ap. Plat.

Εὐαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, beatus, felicis ævi.

Εὐαίως, Adv. feliciter. Vox Comica.

Εὐάκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, curatu facilis. Ex εὖ, & ἀκέομαι.

Εὐακέως, ita ut curari facile poſſit, Aret.

Εὐάκτιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens radios.

Εὐαλάκατον, acc. ſing. Dor. pro εὐηλάκατον.

Εὐαλδέως, feliciter & cum profectu. Ab

Εὐαλδὴς, ὁ ϗ ἡ, benè & feliciter creſcens, bonum incrementum accipiens. Ex ἀλδέω.

Εὐαλθὴς, ὁ ϗ ἡ, ſanatu facilis. Ex ἄλθω.

Εὐάλιος, Dor. pro εὐήλιος.

Εὐαλλοίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè mutari poteſt.

Εὐαλσὴς, ὲς, nemoroſus. Ab ἄλσος.

Εὐαλωσία, ας, ἡ, Cereris Epith. quoniam areas frugum copiâ implet, Heſ. Ex εὖ, & ἀλοάω, trituro.

Εὐάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, captu facilis, expugnabilis. Ex εὖ, & ἁλίσκομαι, capio.

Εὐαμερίαν, acc. ſ. Dor. pro εὐημερίαν.

Εὐάμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrè vitibus conſitus.

Εὐάν, Vox mulierum Bacchantium. Hinc Lat. Evan, ipſe Bacchus.

Εὐανάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, lectu facilis. Ex εὖ, & ἀναγινώσκω, lego.

Εὐανάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè rejicitur, ſive exſcreatur. Ex εὖ, & ἀναγωγή.

Εὐαναδιδάκτως, Adv. ut facilè meliora ſibi perſuaderi ſinat. Ab ἀναδιδάσκω.

Εὐανάδοτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè digeritur & in membra diſtribuitur. Ex ἀναδίδωμι.

Εὐανάκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, revocatu facilis; (2) qui facilè flecti poteſt & ab irâ revocari. Ex εὖ, & ἀνακαλέω, revoco.

Εὐανακλήτως, placabiliter. A præc.

Εὐανάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè refocillari, reſtitui poteſt. Ex ἀναλαμβάνω.

Εὐανάλωτος, ον, qui facilè abſumitur. Ab ἀναλίσκω.

Εὐανάμνηστος, ον, memor.

Εὐανάπνευστος, ον, reſpirationi aptus. Ab ἀναπνέω.

Εὐανάσφαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilè ex morbo reſurgens; facilè convaleſcens. Ab εὖ, & ἀνασφάλλω.

Εὐανάτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubverſu ſeu everſu facilis. Ex εὖ, & ἀνατρέπω.

Εὐανάτροφος, ον, benè nutritus, vigens.

Εὐανδρέω, ῶ, f. ήσω, bonis & ſtrenuis viris abundo; (2) viribus polleo, vigeo.

Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab

Εὔανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fortes viros habens, qui à ſtrenuis viris incolitur. Ex εὖ, & ἀνήρ.

Εὐάνεμος, ὁ ϗ ἡ, bonos & proſperos ventos habens; (2) ſerenus; (3) à ventis tutus.

Εὐάνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, emiſſu facilis; diſſolutu & dilutu facilis; facilè liqueſcens. Ex εὖ, & ἀνίημι, remitto.

Εὐανθεῖς, nom. plur. pro εὐανθέες, ab εὐανθής.

Εὐάνθειος, α, ον, &

Εὐάνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, floridus.

Εὐανθέω, benè & proſperè floreo. Ab

Εὐανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchrè floridus; (2) nitidus, venuſtus. Ex εὖ, & ἄνθος, flos.

Εὐάνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui moderatè dolores fert, lenis, mitis. Ex εὖ, & ἀνία.

'Ευάνοικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apertu facilis, qui facilè reſeratur. Ex εὖ, & ἀνοίγω.

'Ευάντης, ες, &

'Ευάντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè obvius, expoſitus; (2) propitius, mitis; (3) cui occurrere bonum & fauſtum eſt. Ex εὖ, & ἀντάω.

'Ευαντιλεκτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè refelli poteſt. Ex εὖ, & ἀντιλεγω.

'Ευάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, pulchram circumferentiam aut orbem habens.

'Ευαπάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quo facilè liberari poſſumus. Ex ἀπαλλάσσω.

'Ευαπαλλάκτως, ad evadendum aptè.

'Ευαπάρτιϛος, ον, perfectus, abſolutus.

'Ευαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè decipitur. Ex ἀπατάω, decipio.

'Ευαπήγητον, facilem narratu, acc. ſing. *Ion.* pro εὐαφήγητον, ab εὐαφήγητος.

'Ευαπόϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis deſcenſu. Ex ἀποϐαίνω.

'Ευαπόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, demonſtratu facilis, probabilis. Ex εὖ, & ἀποδεικνυμι.

'Ευαπόδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceptus, gratiſſimus.

'Ευαποδοτος, ὁ ϗ ἡ, redditu facilis; (2) qui facilè excernitur. Ex ἀποδίδωμι.

'Ευαποκρίτως, *Adv.* ita, ut facilè reſponderi queat. Ex ἀποκρίνομαι.

'Ευαπολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè excuſari poteſt. Ex ἀπολογέομαι.

'Ευαπόλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè exſolvi poteſt, recedit vel abſcedit. Ex ἀπολύω.

'Ευαπόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè defluens.

'Ευαποϛείϛως, ut facilè amoveri, repelli poſſit.

'Ευαπόσπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè avelli vel abſtrahi poteſt.

'Ευαποτείχιϛος, ὁ ϗ ἡ, qui circumvallari & muniri facilè poteſt. Ex ἀποτειχίζω.

'Ευαποφυκτος, qui facilè effugi poteſt.

'Ευαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè irrigatus; (2) irrigationi aptus & conveniens. Ex ἄρδω.

'Ευάρεσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blandus, placere cuilibet ſtudens, placidus, obſequioſus. Ab ἀρέσκω.

'Ευαρέσκως, *Adv.* blandè. A præc.

'Ευαρεϛέω, ῶ, f. ήσω, placeo. 'Ευηρέϛησε δὲ 'Ηνὼχ τῷ Θεῷ, Gen. 5, 22. Τοιαύταις, γὰρ θυσίαις εὐαρεϛεῖται ὁ Θεὸς, Heb. 13, 16. Hinc

'Ευαριϛήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, placatorius.

'Ευαρέϛησις, εως, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, ſtudium placendi; ipſa gratia.

'Ευαρεϛικὸς, ὴ, ὸν, ad placendum accommodatus. Ab

'Ευάρεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceptus, valdè gratus, benè placens.

'Ευαρέϛως, *Adv.* ad placitum, gratè.

'Ευαρίθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numeratu facilis; (2) non multus, paucus.

'Ευαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad propulſandum vel auxiliandum idoneus. Ex ἀρκέω.

'Ευαρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.

'Ευάρματος, ὁ ϗ ἡ, qui bonum habet currum eoque benè utitur. Ex ἅρμα.

'Ευαρμοϛια, ἡ, concinnitas, lepos.

'Ευάρμοϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) aptè compoſitus.

'Ευαρμοϛως, *Adv.* aptè, concinnè. A præc.

'Ευαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἄρς, *agnus.*

'Ευάροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aratu facilis; (2) benè aratus. Ex εὖ, & ἀροτὸς.

'Ευάρτυτος, ον, benè conditus. Ab ἀρτυω.

'Ευαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab

'Ευαρχος, ὁ ϗ ἡ, bonus ductor & imperator; (2) imperio parens. Ex εὖ, & ἀρχὴ.

'Ευασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis:

'Ευασμὸς, ȣ͂, ὁ, idem. Ab ἐυάζω.

'Ευαϛερος, ȣ, ὁ, ſplendidè lucidus, lucidiſſimè fulgens. Ex εὖ, & ἀϛὴρ, *ſtella.*

'Ευάϛειρα, ἡ, Baccha, ſacerdos Bacchi.

'Ευατὴρ, ῆρος, ὁ, Evans, qui furit ex Baccho; (2) ſacerdos Bacchi:

'Ευαϛὴς, ȣ͂, ὁ, idem & ab ἐυάζω.

'Ευαϛικὸς, ὴ, ὸν, Bacchicus.

'Ευαυξὴς, ὁ ϗ ἡ, benè creſcens. Ex αὐξάνω.

'Ευαφήγητος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, facilis explicatu, *item* qui facilè exprimi verbis poteſt. Ex εὖ, & ἀφηγέομαι.

'Ευαφεία, ἡ, mollitudo. Ab

'Ευαφὴς, ὁ ϗ ἡ, mollis, tractabilis. Ex ἀφή.

'Ευάφορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opportunus; (2) excuſatu facilis; (3) excuſatione dignus. Ex εὖ, & ἀφορμὴ.

'Ευάφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, editus, unde longè proſpici poteſt. Ex ἀφοράω.

'Ευαφῶς, *Adv.* decenti tactu, appoſitiſſimè.

'Ευαχεῖς, nom. plur. *Dor.* pro εὐηχέες.

'Ευϐάϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis geſtatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ, & βαϛάζω.

'Ευϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè adiri, aut tranſiri poteſt, pervius.

'Ευϐιος, ὁ ϗ ἡ, benè & commodè vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis eſt.

'Ευϐιοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Ευϐλαπτος, ὁ ϗ ἡ, offenſioni obnoxius, qui facilè lædi poteſt. Ex βλάπτομαι.

'Ευϐλαϛέω, ῶ, f. ήσω, benè & copioſè germino. Ex εὖ, & βλαϛάνω, *germino.*

'Ευϐλάϛεια, ας, ἡ, copioſa germinatio.

'Ευϐλαϛὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè germinans.

'Ευϐλαϛία, ας, ἡ, copioſa germinatio.

'Ευϐλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè germinans.

'Ευϐοήθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui facilè eſt opitulari, facilè medicabilis, qui facilè juvatur.

'Ευϐολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum ſortior, feliciter aleam jacio. Ab

'Ευϐολος, ὁ ϗ ἡ, felix jactu. Ex βάλλω.

'Ευϐοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, ſeu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ, & βόσκω, *paſco.* Unde

'Ευϐοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè paſtus; (2) paſcuis abundans; (3) bonas pecudes habens.

'Ευϐόϛρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens cincinnos, ſeu cirros.

'Ευϐοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchros racemos habens.

'Ευϐȣλία, ας, ἡ, bonum conſilium, prudentia, ſive ſcientia diſpiciendi, quid & quomodo aliquid faciendum ſit. Ab

'Ευϐȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens, qui benè conſulit aliis. Ex εὖ, & βȣλή.

'Ευϐȣ́λως, *Adv.* prudenter.

'Ευϐροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens laqueos.

'Ευϐρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus cibo, edulis.

'Ευϐωλοϛρόφητος, ον, facilis aratu, pinguis. A βῶλος, & ϛρόφὴ, *Ern.*

'Ευγάθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro εὐγήθητος, delectabilis. Ex γηθέω.

'Ευγαιος, ον, terreus, *Epith.* ſoli, non lapidoſi, ſed facilis aratu & fertilis.

'Ευγάλακτες, ων, οἱ ϗ αἱ, benè lactati.

'Ευγάληνος, ον, ſerenus. A γαλήνη.

'Ευγαλήνως, *Adv.* ſerenè. A præc.

'Ευγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix nuptiis.

'Εὖγε, *Adv. laudantis ſeu adſentientis,* euge, ſanè, rectè; (2) inſultantis vel irridentis.

'Ευγειος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἔυγαιος.

'Ευγένεια, ας, ἡ, nobilitas; (2) ingenuitas.

'Ευγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè barbatus; (2) villoſus; (3) generoſus, nobilis. Ex γένειον, vel γένος.

'Ευγενέτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nobili genere ortus.

'Ευγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem, generoſus. A γένος.

'Ευγενὶς, ἡ, generoſa.

'Ευγενῶς, *Adv.* generosè.

'Ευγεφύρωτος, ον, bonum pontem habens; (2) de loco, aptus ad pontem ſtruendum.

'Ευγεώργητος, ον, arabilis, fertilis.

'Ευγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὐγειος.

'Ευγηρία, ας, ἡ, commoda ſenectus, felix ſenium. Ex εὖ, & γῆρας, *ſenectus.*

'Ευγηρυς, εος, ὁ ϗ ἡ, vocalis.

'Ευγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, ſenio felix, cui commoda & felix ſenectus obtigit. Ex γῆρας.

'Ευγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacte abundans & plenus. Ex γλάγος, *Lac.*

'Ευγλάγετος, ον, idem.

'Ευγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras pupillas habens; pulchros oculos; (2) acutùm cernens. A γλήνη.

'Ευγλυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè ſculptus; (2) benè cavatus. Ex γλύφω.

'Ευγλυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, rectè loquendi facultas; (2) facundia, ſuavitas ſermonis. Ab

'Ευγλωσσος, vel εὔγλωττος, ὁ ϗ ἡ, diſertus, facundus. Ex γλῶσσα. Hinc

'Ευγλωττέω, facundus, ſeu diſertus ſum.

'Εὖγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio. Ab εὔχομαι, *precor.*

'Ευγμαι, perf. ind. paſſ. v. ejuſd.

'Ευγναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, qui facilè flecti poteſt; (2) benè flexus, *unde in nonnullis rebus vertas* elaboratus, pulcher.

'Ευγνωμονέω, fidem bonam agnoſco; (2) æquo animo ſum. Ab εὐγνώμων.

'Ευγνωμόνως, *Adv.* ex æquo bonoque, ex bonâ fide. Ab eod.

'Ευγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) candor. Ab

'Ευγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, probâ mente præditus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æſtimator; (3) qui bonam fidem agnoſcit; (4) candidus. Ex εὖ, & γνώμη.

'Ευγνώριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, agnitu facilis, qui facilè agnoſci poteſt. Ex εὖ, & γνωρίζω.

'Ευγνωϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cognitu facilis; (2) benè notus.

'Ευγνώϛως, clarè, perſpicuè.

'Ευγομφος, ον, clavatus, clavis firmatus.

'Ευγόνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra genicula ſeu internodia habens, benè ſeu pulchrè geniculatus. A γόνυ.

'Ευγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab

'Ευγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus. A γονή.

'Ευγραμμία, ας, ἡ, lineamenta ſcitè ducta, accurata delineatio. Ab

'Ευγραμμος, ὁ ϗ ἡ, benè delineatus, lineamentis benè diſtinctus. Ex γράμμη.

'Ευγραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè, ſeu pulchris literis ſcriptus; (2) benè ſcribens, ſeu pingens.

'Ευγυρος, ον, in orbem actus, rotundus, *Epith.* luctæ.

'Ευγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectè angulatus, angulos rectos habens. Ex γωνία.

'Ευδαίδαλος, ον, perpulcher, egregiè elaboratus.

'Ευδαιμονέϛατα, *Adv.* feliciſſimè. Ab

'Ευδαίμονεω, ῶ, f. ήσω, felix ſum, beatè vivo. Ab εὐδαίμων. Hinc

'Ευδαιμόνημα, ατος, τὸ, eventus felix.

'Ευδαιμονια, ας, ἡ, felicitas, beautitudo.

'Ευδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.

'Ευδαιμονικὸς, ὴ, ὸν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.

'Ευδαιμονισμα, ατος, τὸ, felicitas.

'Ευδαιμονισμὸς, ȣ͂, ὁ, beatitudinis prædicatio.

'Ευδαιμονιϛέος, έα, έον, fortunatus exiſtimandus.

'Ευδαιμόνως, *Adv.* fortunatè, feliciter.

'Ευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.

'Ευδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè luctuoſus, lacrimoſus.

'Ευδάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſumptuoſus, largus.

'Ευδαρκὴς, ὁ ϗ ἡ, benè & acutè videns, *Heſ.* pro εὐδερκής. Ex δέρκω.

'Εὖδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ηὗδε, ab εὕδω.

'Ευδείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad occaſum, vel etiam ad meridiem ſitus; (2) clarus; (3) tranquillus. Ex εὖ, & δείλη.

'Ευδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, copioſus, delicatus, *Epith.* cœnæ; (2) benè cœnans, qui lautis epulis excipitur.

'Ευδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus benè conſitus.

'Ευδερματος, ον, firmâ vel pulchrâ pelle munitus, tectus. A δέρμα.

'Ευδέψητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubactu facilis, benè ſubactus. A δέψω, *ſubigo.*

'Ευδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum evidens.

'Ευδῃσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro εὕδῃ, ab εὕδω.

'ΕΥΔΙ'Α, ας, ἡ, qu. dic. aëris bonitas; (2) ſerenitas, ſudum, ſerenum cœlum; (3) pulchra

chra dies; (4) tranquillitas aëris; (5) tranquillitas maris. Ab εὔδιος.

Εὐδιάϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè tranſiri poteſt.

Εὐδιάϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem facilè criminari poſſumus, criminationibus obnoxius; (2) cui facilè imponi poteſt.

Εὐδιάϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex διαϐάλλω.

Εὐδιάγνωςος, ȣ ὁ ϗ ἡ, facilè diſcernendus.

Εὐδιάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lætus, hilaris; (2) qui eſt læti ſeu jucundi convictûs; (3) qui oblectat vitam & tædium adimit. Ex εὖ, & ϐιȣαγωγὴ, *vitæ inſtitutum.*

Εὐδιάζομαι, fut. άσομαι, tranquillus ſum, tranquillè vivo. Hinc & εὐδιαζόμενος, tranquillus, ſerenus, clemens & tepidus. Ab εὔδια.

Εὐδιάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè ſeu pulchrè diſpoſitus; (2) benè adfectus animo; (3) qui facilis diſtrahi, qui vendi poteſt.

Εὐδιαθέτως, *Adv.* recte atque ordine.

Εὐδιάθρυπτος, fragilis.

Εὐδιαῖος, ȣ, ὁ, clavus ligneus in carinâ navis fixus, quo exempto defluit aqua in ſentinâ collecta; (2) foramen in carinâ, per quam egeritur ſentina. Ab εὐδία.

Εὐδιαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè dividi poteſt, ſciſſilis; (2) perſpicuus; (3) diſtinctus ordine.

Εὐδιαίτερος, ά, ον, ſerenior, tranquillior.

Εὐδιαίτητος, ὁ ϗ ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari ſeu judicare facile eſt. Ex διαιτάω.

Εὐδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui victu facili contentus eſt; homo frugi. Ex εὖ, & δίαιτα.

Εὐδιάκλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ, & διακλάω, *perfringo.*

Εὐδιακόμιςος, ον, qui facilè trajici poteſt.

Εὐδιακοπος, & εὐδιακοπτος, qui facilè frangi, comminui, ſecari poteſt.

Εὐδιάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ, & διαλλάττω.

Εὐδιαλλάκτως, placabiliter.

Εὐδιάλυτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè diſſolvi poteſt, frangive; (2) pronus ad pacem.

Εὐδιανέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dividuus, qui facilè diſtribui poteſt. Ab εὖ, & διανέμω.

Εὐδιάπνευςος, ον, idem quod ſeq. (2).

Εὐδιάπνοος, *contr.* εὐδιάπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perflabilis, perflatum facilè capiens; (2) qui per ſpiritales meatus facilè tranſmittitur. Ex εὖ, & διαπνέω, *perflo.*

Εὐδιάρθρωτος, ον, benè articulatus, benè copulatus.

Εὐδιάρπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, direptu facilis, direptioni expoſitus. Ex εὖ, & διαρπάζω.

Εὐδιαῤῥίπιςος, ον, qui facilè difflatur, h. e. perimitur, aboletur.

Εὐδιάσπαςος, ον, qui facilè revelli, diſſolvi poteſt, ut vallum.

Εὐδιαςόλως, *Adv.* diſtinctè.

Εὐδιάτμητος, ον, benè ſectus, diviſus.

Εὐδιάφθαρτος, ον, valdè corruptibilis.

Εὐδιάφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex εὖ, & διαφθείρω.

Εὐδιαφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè ſudat; (2) qui facilè digeritur. Ex εὖ, & διαφορέω.

Εὐδιάφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè vitari poteſt. Ex εὖ, & διαφεύγω.

Εὐδιάχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè diffunditur, & diffluit. Ex εὖ, & διαχύω.

Εὐδιαχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè egeritur. Ex εὖ, & διαχωρέω, *pervado.*

Εὐδιάω, ῶ, tranquillus ſum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιόων, *Ionicè* pro εὐδιῶν, εὐδιάων.

Εὐδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, docilis.

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, ſerenus, tranquillus. Ab εὐδία.

Εὐδιεινῶς, *Adv.* cum ſerenitate, tranquillè, placato vultu.

Εὐδιέξοδος, ον, facilè excernendus, tranſpirandus.

Εὐδιήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, narratu facilis. Ex διηγέομαι, *enarro.*

Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium ſincerum. A δίκη.

Εὐδίνητος, ὁ ϗ ἡ, agilis. A δινέω.

Εὐδιοδος, ὁ ϗ ἡ, tranſitu facilis, permeabilis.

Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facilè adminiſtrari poteſt. Ex εὖ, & διοικεῖν.

Εὐδίοπτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè pervideri poteſt, viſui pervius. Ex διόπτομαι.

Εὐδιόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, emendabilis, ſanabilis, emendatus. Ex διορθῶ.

Εὔδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerenus tranquillus; (2) ſereno cœlo utens, ap. *Arat.* Hinc εὔδια, *Adv.* tranquillè, placidè. Ab εὐδία, niſi ſit ab εὕδω, *quieſco*, Ern.

Εὔδμητος, ὁ ϗ ἡ, benè ædificatus. A δέμω.

Εὐδοκέω, ῶ, fut. ήσω, adquieſco, oblector, gaudeo, (2) benè volo; (3) bonâ exiſtimatione ſum, probor. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 Cor. 12, 10. ἐν σοὶ, Luc. 3, 22. ὁλοκαυτώματα, Heb. 10, 6.

Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona & propenſa voluntas Dei. S. S. (3) decretum, placitum.

Εὐδοκιμέω, ῶ, & εὐδοκιμέομαι, ȣ̃μαι, benè audio; (2) clarus ſum; (3) felici ſucceſſu utor; (4) gratioſus ſum. Εὐδοκιμεῖν ϖαρὰ τοῖς ἄλλοις, Iſocr. Ab εὐδόκιμος.

Εὐδοκιμηκότες, nom. plur. part. perf. act. v. εὐδοκιμέω. Unde

Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis ſplendor; (2) approbatio.

Εὐδόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, probus, probatus & laudatus.

Εὐδοκȣμένως, *Adv.* ita ut alicui placeat.

Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror ſermone hominum, ſum clarus & illuſtris. Ab Εὔδοξος.

Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona exiſtimatio. Ab eod.

Εὔδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illuſtris, glorioſus, honorificus. Ex δόξα.

Εὐδόξως, *Adv.* cum laude. A præc.

Εὔδȣλος, ȣ, ὁ, bonus, frugi ſervus; (2) ſervis benevolus, aut benignus.

Εὐδρακὴς, ὲς, pro εὐδαρκής.

Εὐδράνεια, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quaſi ab εὐδρανὴς, *efficax.*

Εὐδρανία, ας, ἡ, idem.

Εὐδρομέω, ῶ, benè curro, agilis & pernix curſu ſum; (2) inoffenſo pede procurro.

Εὐδρομία, ἡ, celeritas:

Εὐδρομίας, ȣ, ὁ, qui benè currit, celer: Ab

Εὔδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) benè procedens.

Εὔδροσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſcidus.

Εὐδύνατος, ον, valdè potens.

Εὐδυσώπητος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè pudore adficitur; (2) facilè exorabilis. Ex δυσωπέω.

Εὐδυσωπήτως, *Adv.* facilè erubeſcendo, flexibiliter. A præc.

ΕΥ΄ΔΩ, dormio. Ὡς ȣ̈ποτ' εὕδει λυπρὰ σȣ κηρύγματα; ceſſabis clamare? Eur. Hec. 657.

Εὐέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decenter velatus.

Εὔεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui tutò inſidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter inſidet.

Εὐέδρως, *Adv.* firmiter, aptè.

Εὔει, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi εὔω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpecioſus, formoſus, ſcitus, pulcher. Ex εὖ, & εἶδος, *ſpecies.*

Εὐείκαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu, ſeu ad conjecturam facilis. Ex εἰκάζω.

Εὔεικτος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, facilè cedens, obſequens, morigerus. Ex εἴκω, *cedo.*

Εὐείκτως, *Adv.* cum prompto obſequio, facilè, promptè. A præc.

Εὔειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex εἵλη, *ſplendor ſolis.*

Εὐειματέω, benè & eleganter ſum indutus.

Εὐείματος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, benè & eleganter veſtitus. Ex εὖ, & εἷμα, *veſtis.*

Εὐείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Εὐειμονέω, idem quod εὐειματέω.

Εὔειρος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, bonam habens lanam.

Εὐεισϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingreſſum vel adgreſſum facilem habens. Ex εὖ, & εἰσϐολή.

Εὐέκϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis egreſſu.

Εὐεκκριτικὸς, ἡ, ὸν, &

Εὐέκκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excretu facilis, qui facilè ejicitur. Ex εὖ, & ἐκκρίνω.

Εὐέκνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè elui & ablui poteſt. Ex εὖ, & ἐκνίπτω, *eluo.*

Εὐέκπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè eluit; (2) quod facilè eluitur.

Εὐεκπύρωτος, ον, facilis exuſtu. Ab ἐκπυρόω

Εὐέκρυπτος, ον, facilè eluendus.

Εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, ſum bonâ corporis habitudine, ſum firmo corporis habitu. Ab

Εὐέκτης, ȣ, ὁ, qui eſt bonâ corporis habitudine. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*

Εὐεκτικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εὔεκτος.

Εὐεκτικῶς, *Adv.* corpore firmo, bonâ corporis habitudine.

Εὐεκτὸς, qui bene habito corpore eſt, alacer, nitidus. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*

Εὐέκφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum fertilis; (2) facilis pronunciatu.

Εὐέλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olei ferax. Ex εὖ, & ἐλαία, *oliva.*

Εὐέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè reprehendi, refelli poteſt; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex εὖ, & ἐλέγχω.

Εὐέλικτος, ον, flexus, convolutus.

Εὐελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ulcus facilè ſanatu habens. Ex εὖ, & ἕλκος, *ulcus.*

Εὔελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, bonâ ſpe fretus, benè ſperans; (2) paſſ. de quo benè ſperatur, *Polyb.* Hinc τὸ εὔελπι, bona ſpes. Hinc

Εὐελπιςὶ, *Adv.* cum bonâ ſpe.

Εὐελπιςία, ας, ἡ, bona ſpes. Ab eod.

Εὐέμϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis ingreſſu. Ex εὖ, & ἐμϐαίνω.

Εὐέμϐλητος, ον, qui facilè invaditur; (2) morbis obnoxius.

Εὐέμϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐμϐολή.

Εὐέμετος, ὁ ϗ ἡ, vomitum facilè movens. Ab

Εὐεμέω, ῶ, facilè vomo, unde εὐεμέσῃ, a. 1. conj. vomitio benè ſuccedat.

Εὐεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facilè vomens, proclivis ad vomendum. Ex iiſd.

Εὐεμπτωσία, ἡ, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis, quæ facilè eveniunt in corpore humano, ut catarrhus, diarrhœa.

Εὐέμπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè incidit, ſeu illabitur; (2) qui facilè labitur, peccat.

Εὐεμπτώτως, *Adv.* facilè incidendo ſeu illabendo, procliviter. A præc. Ex ἐμπίπτω.

Εὐένδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè cedit. Ex εὖ, & ἐνδίδωμι, *cedo, præbeo.*

Εὐέντευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab ἐντυγχάνω, *adeo, convenio.*

Εὐεξαγώγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè avehi poteſt. Ex εὖ, & ἐξάγω, *aveho.*

Εὐεξάλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, delebilis, qui facilè deletur. Ex εὖ, & ἐξαλείφω, *deleo.*

Εὐεξανάλωτος, ον, qui facilè conſumitur; de cibo, qui facilè digeritur.

Εὐεξαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis deceptu. Ex εὖ, & ἐξαπατάω, *decipio.*

Εὐέξαπτος, ὁ ϗ ἡ, accenſu facilis, qui facilè accendi poteſt. Ex εὖ, & ἐξάπτω.

Εὐεξέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ὁ, qui facilè argumentis probari poteſt, certus, exploratus, benè diſcuſſus; (2) qui facilè refelli poteſt. Ex εὖ, & ἐξελέγχω.

Εὐεξέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè evolvendus, vel explicandus. *Strabo, lib.* 3.

Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo; (2) felix ſtatus, v. gr. reipublicæ; (3) dexteritas in re aliquâ. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*

Εὐεξίλαςος, ον, placabilis. Ab ἱλάσκω.

Εὐέξοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilem exitum habens.

Εὐεπαίσθητος, ον, acutos ſenſus habens, facilè ſentiens; (2) qui facilè ſentitur.

Εὐεπανόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, correctu & emendatu, ſanatu facilis. Ex εὖ, & ἐπανορθόω.

Εὐέπεια, ας, ἡ, facundia; (2) apta verborum compoſitio, nitor & elegantia verborum. Ab εὐεπής.

Εὐεπήϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid adeptus eſt.

Εὐεπηϐόλως, *Adv.* manifeſtè; (2) rectè.

Εὐεπηρέαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè noceri poteſt, damnis,

damnis ſeu injuriis obnoxius. Ex εὖ, & ἐπηρεάζω, *damno adficio*.

Εὐεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facundus, diſertus. Ex εὖ, & ἔπος, *verbum*.

Εὐεπία, ας, ἡ, facundia. Ex iiſd.

Εὐεπίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè conſcendi poteſt; (2) quem facilè aggredi, invadere licet. Ex εὖ, & ἐπιβαίνω.

Εὐεπίβλεπτος, ον, conſpicuus.

Εὐεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui facilè inſidiæ ſtrui poſſunt. Ex εὖ, & ἐπιβουλεύω.

Εὐεπίγνωστος, ον, & γνωτος, facilis cognitu.

Εὐεπίην, acc. ſing. *Ion.* pro εὐεπίαν.

Εὐεπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adgreſſu vel invaſu facilis, expoſitus inſidiis, incurſionibus hoſtium. Ex εὖ, & ἐπιτίθημι.

Εὐεπιθέτως, ad inſidias faciendas aptè.

Εὐεπίληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, obllivioſus, facilè obliviſcens. Ex εὖ, & ἐπιλανθάνομαι.

Εὐεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſociabilis, facilis aditu; dicitur & de hominibus, & de populis, & locis, terris, portubus. Ex εὖ, & ἐπιμίγνυμι, *commiſceo*.

Εὐεπιμίκτως, *Adv.* facilè admittendo congreſſum, ſeu conſortium, ſeu aditum.

Εὐεπίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pronus ad aliquid.

Εὐεπιφόρως, *Adv.* procliviter ad aliquid.

Εὐεπιχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem adoriri, aut quod ſuſcipere facile eſt. Ex ἐπιχειρέω.

Εὐεπῶς, facundè.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium.

Εὐεργεσιάων, gen. pl. *Æol.* pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργέταν, acc. ſing. *Dor.* pro εὐεργέτην.

Εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Εὐεργετεῖν δεομένους, Ariſtoph. Plut. 835. Τὴν πόλιν Dem. ὅσα εὐεργέτησεν ὕμας οὗτος ἀνὴρ, id. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργετηθεὶς, part. aor. 1. paſſ.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum factum.

Εὐεργετης, ου, ὁ, benefactor, beneficus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus*.

Εὐεργετητέον, benefaciendum eſt.

Εὐεργετητικὸς, ἡ, ὸν, beneficus. Ab eod.

Εὐεργετικος, ἡ, ὸν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, οῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργέτις, ιδος, ἡ, benefica. Ab eod.

Εὐεργέω, f. ησω, benevaleo, felix ſum.

Εὐεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui benè, rectè facit; (4) beneficus; (5) benè meritus de aliquo. Ex εὖ, & ἔργον.

Εὐεργία, ας, ἡ, felix rerum ſucceſſus; (2) beneficium, *ap. Joſ.* ſi locus ſanus. *Ern.*

Εὐεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui benè & honeſtè operatur, qui ſe benè gerit; (2) expeditus, facilis; (7) benè factus, benè cultus.

Εὐεργῶς, *Adv.* efficaciter.

Εὐερέθιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilè irritabilis, iracundus. Ex εὖ, & ἐρεθίζω, *irrito*.

Εὐέρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus, expeditus. Ex εὖ, & εὑρίσκω, *invenio*.

Εὐέρκεια, ſeu εὐερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. Ab

Εὐερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè ſeptus, benè munitus. Ex εὖ, & ἕρκος, *ſeptum*.

Εὐερκῶς, *Adv.* munitè, bono ſepto.

Εὐερμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felici rerum ſucceſſu gaudens. Ex εὖ, & Ἑρμῆς, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur præſes & lucri inde provenientis procurator. Hinc

Εὐερμία, ας, ἡ, fortunæ ſucceſſus, felicitas.

Εὐερνὴς, ὁ ϗ ἡ, virens, qui eſt lætis germinibus; (2) pulchros habens ſtipites ſeu truncos, procerus, unde & de hominibus benè adoleſcentibus; (3) denſus arboribus. Ex ἔρνος.

Εὔερος, & εὐέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè lanatus. Ex εὖ, & ἔριον, *lana*.

Εὐεστία, ἡ, ædes ſed pulchræ, palatia.

Εὐέστιος, ὁ ϗ ἡ, benè habitans. Ex ἑστία.

Εὐεστὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, ſtatus rerum bonus ac tranquillus, *Æſch. Prom.* 192. Ab ἵστημι.

Εὐετηρία, ας, ἡ, annuorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ, & ἔτος.

Εὐεστὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

Εὐεύρετος, ον, facilis inventu.

Εὐέφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis, adortu, oppugnatu.

Εὐέψητος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè coctus; (2) coctu ſeu concoctu facilis.

Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab

Εὔζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æmulator in bonam partem; (2) bonus & felix æmulator, ſeu imitator.

Εὐζήλως, *Adv.* benè æmulando; (2) feliciter.

Εὔζυγος, ὁ ϗ ἡ, benè junctus ſeu copulatus.

Εὐζωὰ, ἡ, *Dor.* pro εὐζωὴ, bona & beata vita.

Εὐζωέω, benè vivo.

Εὐζωία, ας, ἡ, vita facilis, honeſta, & commoda.

Εὐζωμεύω, benè coquo, condio.

Εὔζωμος, ὁ ϗ ἡ, jurulentus, in jure ſeu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὔζωμον, ου, herba eruca, miræ ſuavitatis.

Εὐζώνοιο, gen. ſing. *Ion.* pro εὐζώνου. Ab

Εὔζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè cinctus; (2) formoſus; (3) expeditus. Ex εὖ, & ζώνη.

Εὔζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus vita beata eſt; (2) vivax. Ex εὖ, & ζωὴ, *vita*.

Εὔζωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, merus, meracus, Comp. εὐζωρότερος, & εὐζωρέστερος, meracior.

Εὐηγγέλην, aor. 2. ind. paſſ. v. εὐαγγέλλω.

Εὐηγγελίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Εὐηγγελισάμην, *evangelizavi*, a. 1. ind. med.

Εὐηγενὴς, ὲς, *Poet.* pro εὐγενής.

Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona adminiſtratio.

Εὐηγορέω, ῶ, f. ήσω, laudo; (2) benè, lepidè, facundè dico vel diſputo.

Εὐηγορία, ας, ἡ, ſermonis elegantia. Ab

Εὐήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè peritus fori; (2) juriſconſultus; (3) facundus. Ex ἀγορά.

Εὐηγόρως, *Adv.* facundè.

Εὐήδονος, ον, ſuavis. Ab ἡδονή.

Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, ſimplicitas; (2) fatuitas, ſtultitia.

Εὐηθία, ἡ, idem. Ab

Εὐήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, bonis, antiquis moribus præditus; (2) ſimplex; (3) ſtultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c. (5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ex εὖ, & ἦθος. Unde

Εὐηθίζομαι, ſimpliciter ago; (2) ſtultè ago. Τι εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους; Plat.

Εὐηθικὸς, ἡ, ὸν, ſimplex; (2) ſtultus, ineptus.

Εὐηθικῶς, ſimpliciter; (2) ſtultè, ineptè.

Εὐήθως, *Adv.* idem.

Εὐήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, valdè acutus. Ex ἀκή.

Εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facilè audio; (2) obedio.

Εὐηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obedientia. Ab

Εὐήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilè audiens, auditu valens; (2) qui facilè auditur, exaudibilis; (3) obſequioſus; (4) attentus. Ex ἀκούω.

Εὐηκόως, *Adv.* obedienter.

Εὐήκτουν, imperf. ind. act. pro εὐήκτεον, ab εὐεκτέω.

Εὐηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram colum habens; (2) colûs tractandæ peritus, cui lanificium benè ſuccedit; (3) pulchras ſagittas habens; (4) artis ſagittariæ peritus. Ex ἠλακάτη.

Εὐήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè duci v. gr. in laminas, fila, poteſt; (2) ſpatioſus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) benè fabricatus, puta, ex auro, &c. Ex ἐλαύνω.

Εὐήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, apricus, ſoli expoſitus.

Εὐηλίως, ſerenè, placidè.

Εὐημερέω, ῶ, f. ήσω, dies feliciter tranſigo, commodè & ex animi ſententiâ vivo, bonâ ſum habitudine, vigeo, gratiâ & auctoritate valeo.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, res, quæ proſperè ſucceſſit, felix inceptum, ſucceſſus:

Εὐημερία, ας, ἡ, diei ſerenitas; (2) cœli temperies; (3) ſucceſſus, *impr.* in rebus bellicis, proſperitas; (4) ſecunda fama, gloria. Ab

Εὐήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, proſper, felix; (2) manſuetus. Ex εὖ, & ἡμέρα, *dies*.

Εὐημονία, ἡ, peritia jaculandi. Ex ἧμα.

Εὐήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, proſperos ventos habens; (2) amænus, pulcher. Ex εὖ, & ἄνεμος.

Εὐήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habenas facilè admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obſequens; (4) non turbulentus. Ex ἡνία.

Εὐηνίως, *Adv.* placidè, obedienter. A præc.

Εὐηνορέα, ας, ἡ, fortitudo. Ex

Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis; (2) viriles ſeu ſtrenuos faciens, viris animum addens; (3) habens & generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὖ, & ἀνὴρ, *vir*.

Εὐήνυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, effectu, ſeu confectu facilis. Ex εὖ, & ἀνύω.

Εὐηπελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manſuetus; (2) obediens, *Heſ.* Ex εὖ, & πέλομαι. Hinc

Εὐηπελία, ἡ, proſperitas, bona habitudo.

Εὐήρατος, ὁ ϗ ἡ, valdè amabilis. Ex ἐράω.

Εὐήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quâvis. Ab εὐήρης.

Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. v. εὐαρεστέω.

Εὐήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, de navi propriè. Ex εὖ, & ἐρέσσω.

Εὐήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui facilè agi, duci poteſt; (3) tractabilis, mitis. Ex iiſd.

Εὐήρις, ἡ, affabrè elaborata. Ex εὖ, & ἄρω.

Εὐήροτος, ὁ ϗ ἡ, aratu facilis; (2) benè aratus; (3) fertilem habens terram. Ex ἀρόω.

Εὐητόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum oblectans. Ex εὖ, & ἦτορ, *animus, cor*.

Εὐήτριος, ὁ ϗ ἡ, benè textus. Ex ἤτριον.

Εὐηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè ſonans, ſonorus, bonam vocem habens. Ex εὖ, & ἦχος.

Εὐήχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Εὐθάλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare ſitus, *Epith.* urbis.

Εὐθαλέω, benè vireo, ſeu germino. Ab

Εὐθαλὴς, ὁ ϗ ἡ, florens, floridus. Ex θάλλω.

Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, *item* honeſta mors. Ex θάνατος. Hinc

Εὐθανατέω, ῶ, fut. ήσω, facili & honeſtâ morte morior; (2) dicitur & de eo quocum benè agitur, cum moritur, cui optabilis mors eſt.

Εὐθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in lectulo ſuo moritur, jubente fato, ſine cruciatu; (2) benè & honeſtè moriens; (3) bonam & honeſtam mortem adferens.

Εὐθανάτως, *Adv.* felici morte; (2) facili morte.

Εὐθαρσέω, forti animo ſum, benè ſpero.

Εὐθαρσεία, ἡ, fiducia, animi præſentia. Ab

Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fiduciâ præditus, qui fidenti eſt animo, alacer, confidens. Ex εὖ, & θάρσος, *fiducia*.

Εὐθαρσῶς, *Adv.* cum fiduciâ, audacter.

Εὐθείῃ, dat. ſing. *Ion.* pro εὐθείᾳ, ab εὐθύς.

Εὐθένεια, vel εὐθενία, ας, ἡ, proſper ſucceſſus; (2) annonæ ubertas, abundantia & copia rerum, ſed hæc lectio eſt vitioſa, εὐθήνεια & εὐθηνεῖν, per η, ubicunque eſt exarandum.

Εὐθενέω, proſpero ſucceſſu utor; (2) ſum dives, rebus omnibus abundo. Εὐθενούντων τῶν πραγμάτων, Dem. Ex θὶν, *cumulus*.

Εὐθεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilè ſanabilis; (2) quem colere & demereri officiis facilè ſit.

Εὐθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè calefactus; (2) benè caleſcens.

Εὔθερμος, ον, idem. Comp. εὐθερμότερος, *Hipp.*

Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis conſtitutio; (2) de agris vel tempore, ſecunditas, fertilitas, ut εὐθέτησις. Ex εὖ, & θέσις.

Εὐθετέω, aptus ſum; (2) utilis ſum; (2) benè habitus ſum; (4) concinnè diſpono, ſcitè digero. Εὐθετεῖς πάντα, Syn. Ab εὔθετος. Unde

Εὐθετίζω, f. ίσω, concinnè diſpono.

Εὐθετίσας, a. 1. part. act.

Εὔθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, appoſitus, aptus; (2) firmus, ſtabilis. Ex εὖ, & τίθημι.

Εὐθέτως, aptè, utiliter.

Εὐθεώρητος, ὁ ϗ ἡ, ſpectatu, cognitu facilis.

Εὔθεως, *Adv.* ſtatim, confeſtim; (2) exempli causâ, ut hoc utar, ne longiùs abeam. Ab εὐθύς.

Εὐθηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè acutus, facilè patiens acui. Ex θήγω.

Εὔθηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὔθηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mammoſus, diſtentas mammas habens. Ex ἐυ, & θηλή.

Εὐθημονέω, aptè & concinnè diſpono. Εὐθημονεῖν γνάθȣς, Plut.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum diſpoſitio ordo. Ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, concinnus, benè conſtitutus, aptè ſeu pulchrè diſpoſitus. Ex ἐυ, & τίθημι, *pono*.

Εὐθηνέω, ῶ, & ἐυθηνέομαι, ȣ̃μαι, abundo, exubero; (2) proſperis ſucceſſibus utor, *item*, proſperè ſuccedo; (3) vigeo corpore, benè creſco.

Εὐθηνȣ̃ντα, acc. ſing. part. act. pro ἐυθηνεοντα.

Εὐθηνία, ας, ἡ, vid. ἐυθένεια.

Εὐθήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis venatu, qui facilè capi poteſt venando. Ab ἐυθηρος.

Εὔθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. Ex θήρα.

'Ευθηρία, ἡ, opportunitas aut felicitas venandi.

'Ευθησαυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix theſauris, habens egregios theſauros; (2) benè reconditus & cuſtoditus.

Εὔθικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tactu facilis, tractabilis; (2) dicax. Ex ἐυ, & θιγω.

Εὐθίκτως, *Adv.* aptè, congruè, facetè.

Εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo ſcopo; (2) ſagacitas in re aliquâ conjiciendâ & adſequendâ; (3) felicitas in perficiendo, ſanando, &c. Ex ἐυ, & θίγω.

Εὔθλαστος, ον, valdè fragilis. A θλάω.

Εὐθνήσιμος, ον, facilem ac ſine dolore mortem efficiens, pro ἐυθανάσιμος.

Εὔθοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendidâ cœnâ exceptus, lautus. Ex θοίνη.

Εὐθορύβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè terretur, perturbatur. Ex θορυβέω.

Εὔθραυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fractu vel contuſu facilis, fragilis; (2) aptus ad vulnera facienda. Ex ἐυ, & θραύω, *vulnero*.

'Ευθριγκος, ον, firmâ loricâ, ſepto munitus; (2) munitus benè. A θριγκος, *pinna*.

Εὔθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, benè capillatus; (2) coronatus.

Εὔθρονος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum thronum habens.

Εὔθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè ſonans, ſonorus.

Εὔθρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis; (4) mollis. Ex ἐυ, & θρύπτω.

Εὐθυ, *Adv.* rectà; (2) ſtatim; (3) ſine circuitione, apertè. Ab εὐθύς.

Εὐθυβολέω, rectè jaculor.

'Ευθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab

Εὐθυβόλος, ὁ ϗ ἡ, rectà feriens.

Εὐθύβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, appoſitus, qu. dic. rectè jactus. Ex ηὐθὺς, & βάλλω, *jacio*.

Εὐθηβολως, recto & deſtinato jactu, rectè.

Εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veridicus; (2) qui eloquitur, quæ ſentit; (3) ſincerus, probus, verax.

Εὐθύγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectis lineis diſtinctus, directis lineis conſtans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex γραμμὴ, *linea*.

Εὐθυδικέω, quaſi pede collato & recto certamine confligo; (2) caput cauſæ peto.

Εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulſio; (2) judicium rectum & incorruptum. Ab

Εὐθύδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in neutram partem muneribus illectus inclinat, rectè judicans. Ex ἐυ, & δίκη, *jus*.

Εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum curſum teneo, recto curſu pergo. Εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, Act. 16, 11. Ab

Εὐθύδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recto curſu pergit. *Epith.* ſtadii.

Εὐθυέντερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui recta ſunt inteſtina, Ab ἐντερον.

Εὐθυεπία, ας, ἡ, rectum minimèque obliquum dicendi genus, *Heſ.* Ab ἔπος.

Εὐθυεργὴς, ὲς, elaboratus ad amuſſim.

Εὐθυθανατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubitam mortem inferens, ſtatim interficiens.

Εὐθύθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui crines habet pendentes, ſimplices, non criſpos.

Εὐθύκαυλος, ὁ ϗ ἡ, qui rectum habet caulem.

Εὐθύληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comparatu, captu facilis. Ex εὐθὺς, & λαμϐάνω.

Εὐθυλογέω, rectè & propriè loquor. Ab

Εὐθύλογος, ὁ, ἡ, propriè loquens ſinè circuitione.

Εὐθύλορδος, vide ἰθύλορδος.

Εὐθύμακρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectà in longitudinem tendens.

Εὐθυμάχης, ὁ, *Dor.* εὐθυμάχας, qui rectà in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex μάχη.

Εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, ſeu bellum tumultuarium & repentinum. Ex iiſd.

Εὐθυμάχος, ȣ, ὁ, tumultuariè pugnans; (2) bellicoſus. Ex iiſd.

Εὐθυμέω, & έομαι, bono & læto animo ſum. Εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω, Jac. 5, 13.

Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab

Εὔθυμος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt bono & alacri animo.

Εὐθύμως, *Adv.* alacriter, bono, parato animo.

Εὐθύνατε, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, diſquiſitio; vid. *Ern.* (2) accuſatio; (3) crimen; (4) pœna, pl. εὐθύναι, rationes. Ab εὐθύνω. Unde

Εὔθυνος, ȣ, ὁ, qui rationes exigit.

Εὔθυνσις, εως, ἡ, directio, correctio. Ab eod.

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, director, corrector.

Εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione ſoli; (2) pars navis, ab εὐθύνειν, gubernare, ut Lat. gubernaculum.

Εὐθυντηριος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans.

Εὐθυντὴς, ȣ̃, ὁ, idem.

Εὐθυντικος, ὴ, ὸν, regens, corrigens, idoneus ad regendum.

Εὐθυντὸς, ὴ, ὸν, directus. Ab

Εὐθυνω, fut. υνῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, poſtulo; (6) damno & mulcto. Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ, Eur. Hec. 9. Ab εὐθύς.

Εὐθυονειρία, ας, ἡ, ſomnium apertè oſtendens quid futurum ſit. Ab

Εὐθυόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui apertè videt in ſomnis quod futurum ſit; (2) τὸ εὐθυόνειρον, ſomnium evidens.

Εὐθυόνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, rectos ungues habens.

Εὐθυόνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐθυπλοεω, rectà navigo.

Εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis curſus. Ex πλόος.

Εὐθύπλοος, ὸν, rectà navigans, rectum curſum tenens.

Εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura ſeu connexio. Ex πλοκὴ, *nexus*.

Εὐθύπνοος, *contr.* εὐθύπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recta ſpirans, cujus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem reſpirationem habet, ap. *Hipp.*

Εὐθυπομπὴς, & εὐθύπομπος, rectà ducens.

Εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, ſum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protenſos; (2) rectam viam ſequor, recto itinere progredior.

Εὐθυπορία, ης, ἡ, itineris rectitudo, progreſſio in rectum. Ab

Εὐθύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus, ut trames, via.

Εὐθυῤῥημονέω, rectà ſeu ſine circuitione rem eloquor; (2) rem ſuo nomine proprio, quamvis turpi, appello.

Εὐθυῤῥημονως, ſine circuitione; (2) proprio, quamvis turpi, verbo.

Εὐθυῤῥημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυῤῥήμονος, ſeu conſuetudo εὐθυῤῥημένως loquendi.

Εὐθυῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui apertè & ſine circuitione ullâ rem ipſam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non conſulens auribus honeſtis. Ex εὐθὺς, & ῥῆμα.

Εὐθύῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus rectæ ſunt radices, in rectum protenſæ. Ex ῥιζα.

Εὐθύῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, qui recto eſt naſo, habens naſum juſtæ proportionis.

Εὐθύῤῥις, idem & ex iiſd.

Εὔθυρσος, ον, thyrſum gerens, ſeu ad modum thyrſi redimitus.

'ΕΥΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, rectus. non obliquus; (2) apertus, nullâ circuitione tectus. Hinc εὐθὺς, *Adv.* rectà; (2) protinùs, confeſtim, ſtatim; (3) jam inde; (4) inconſultè, inconſideratè.

Εὐθυσκοπέω, rectis oculis, rectè adſpicio.

Εὐθυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺς, & τείνω, *tendo*.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθύς.

Εὐθυτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſecans, εὐθύτομος, *Paſſ.* directò ſectus. Ex τέμνω.

Εὐθύτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in rectum extenſus. Ex τείνω.

Εὐθύτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in rectum perforatus; recta habens foramina.

'Ευθυφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum tendens; (2) rectus. Ex ἐυθὺς, & φέρω.

Εὐθύφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectum corticem habens; (2) ſpecies roboris.

Εὐθυφορέομαι, ȣ̃μαι, rectà feror.

Εὐθυφορία, ἡ, motus, qui fit rectâ lineâ, opp. κυκλοφορια, *Ariſtot.*

Εὐθύφρων, ον, ſapiens, prudens. A φρήν.

'Ευθυωρέω, ῶ, f. ήσω, rectâ lineâ progredior.

'Ευθυωρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus proceſſus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθύς.

'Ευθυωρὸν, *Adv.* ſecundum lineam rectam; (2) recto tramite, rectâ viâ; (3) ſtatim, eâdem horâ. Ab

'Ευθυωρὸς, ὰ, ὸν, rectus, ſecundum lineam rectam. Ab εὐθύς.

Εὐθώρηκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè loricatus; (2) benè armatus. Ex θώραξ.

Ευϊακὸς, ὴ, ὸν, Bachicus. Ab ἐυϊος.

Ευϊερὸς, ὰ, ὸν, idem.

Ευΐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanatu facilis. Ex ἰάομαι, *ſano*.

'Ευϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab ἐῦ, & ἱλάσκομαι, *propitior, placor*.

'Ευΐλατεύω, propitius ſum; (2) ignoſco. Ab

'Ευϊλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propitius. Ex ἱλάω.

Ευϊματεω, benè, pulchrè veſtitus ſum.

'Ευϊνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè fibratus, nervoſus. Ex ἐῦ, & ἶς, *fibra, nervus*.

'Ευῖος, ὁ, Bacchus.

'Ευιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonos ſeu præſtantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præſtans.

'Ευιχθὺς, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus.

'Ευκαὴς, ὁ ϗ ἡ, facilè ardens. Ex καίω.

'Ευκαθαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè everti poteſt. Ex καθαιρέω.

'Ευκάθεδρος, ἡ, remigio benè inſtructa, ſc. navis.

'Ευκάθεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile contineri aut cohiberi poteſt, facilè in ordinem redigendus. Ex ἐυ, & κατέχω.

'Ευκαιρέω, opportunitatem nanciſcor; (2) vacat mihi; (3) opulentus ſum. 'Οὐδὲ φαγεῖν ἐυκαίρȣν, Marc. 6, 31.

'Ευκαιρία, ας, ἡ, opportunitas, copiæ, opes. Ab

"Ευκαιρος, ὁ ϗ ἡ, opportunus, tempeſtivus; (2) cui vacat, otioſus.

'Ευκαίρως, *Adv.* opportunè, tempeſtivè; (2) otioſè: ἐυκάιρως ἔχειν, vacare.

'Ευκάματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilem laborem habens.

'Ευκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, curvus, rotundus. Ex κάμπτω.

'Ευκαμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευκαμψια, ας, ἡ, flexibilitas. Ex iiſd.

'Ευκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, forti animo præditus; (2) ſtomacho gratus. Ex καρδία.

'Ευκαρδίως, *Adv.* forti & præſenti animo; (2) promptè, cupidè.

'Ευκαρπέω, uberes fructus fero.

'Ευκαρπίζω, idem.

Ἐυκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus; (2) fertilitas. Ab

Ἔυκαρπος, ὁ ϗ ἡ, fructuoſus, fœcundus; (2) fœcunditatem adjuvans.

Ἐυκατάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprehenſibilis.

Ἐυκαταγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè accuſari poteſt, facilè reprehenſibilis. Ex ἐυ, & κατηγορέω, *accuſo.*

Ἐυκαταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, expugnatu facilis, parum validus. A καταγωνίζομαι.

Εὐκατάκαυστος, ον, facilè comburendus.

Ἐυκατακόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex κατακομίζω.

Ἐυκατακράτητος, ον, infirmus, parum validus; (2) qui facilè retineri, defendi poteſt.

Ἐυκατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, comprehenſu facilis.

Ἐυκατάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis reconciliatu, placabilis.

Εὐκαταλλάκτως, *Adv.* placidè, placabiliter.

Εὐκαταμάθητος, ον, facilis, non obſcurus.

Ἐυκαταμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, expugnabilis.

Ἐυκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem facilè intelligere poſſumus. A κατανοέω.

Ἐυκαταπράϋντος, ου, ὁ ϗ ἡ, placabilis. A καταπραΰνω.

Ἐυκατάπρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis combuſtu. A καταπίμπρημι.

Ἐυκαταπτοντος, ον, facilè terrendus, timidus. A καταπτοεω, *terreo.*

Ἐυκατάπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, proclivis ad lapſum, caducus; (2) debilis.

Ἐυκατασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſignatu facilis. A κατασημαίνω.

Ἐυκατασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἐυκατάσκευος, ου, conditu ſeu fabricatu facilis.

Ἐυκατάσκηπτος, ον, benè fultus, nixus; (2) impetu ruens.

Ἐυκατάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè conſtitutus; (2) benè compoſitus; (3) ſedatus, placidus; (4) ſtabilis. Ex ἐυ, & καθίστημι.

Ἐυκατάστρεπτος, ον, volubilis, mobilis.

Ἐυκατάστροφος, ον, idem.

Ἐυκατάσχετος, ον, qui firmiter retinetur.

Ἐυκατατρόχαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconſtans; (3) in quem (agrum v. gr.) facilè incurſio fieri poteſt; unde (4) contemptibilis. A τροχάζω.

Ἐυκατάτροχος, ὁ ϗ ἡ, propenſus. A τρέχω.

Ἐυκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab

Ἐυκατάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, propenſus, pronus, proclivis. Ex ἐυ, & καταφέρω.

Ἐυκαταφρόνητος, ὁ ϗ ἡ, contemptibilis, deſpicabilis, adſpernabilis. A καταφρονέω.

Ἐυκατάψευστος, ον, in quo facilè eſt mentiri.

Ἐυκατεργάζομαι, benè ſubigo, mollio velut lanam, linum.

Ἐυκατέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè confici aut effici poteſt; (2) qui facilè ſubigitur, vel aratur; (3) qui facilè vincitur, item interficitur.

Ἐυκατηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè multis de cauſis accuſari poteſt, reprehenſibilis.

Ἐυκάτοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus.

Ἐυκατόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, factu, benè geſtu, facilis. Ex ἐυ, & κατορθόω.

Ἐυκάτοχος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè coërceri poteſt.

Ἔυκαυστος, ον, idem quod ἐυκατάκαυστος.

Ἔυκαυτος, ον, idem.

Ἐυκέαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè findi poteſt, ſciſſilis, (2) qui facilè frangi poteſt. A κεάζω.

Ἐυκέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐυκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ſonans; (2) ſonorus.

Ἐυκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè aculeatus.

Ἐυκέραος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens cornua.

Ἐυκέραστος, ὁ ϗ ἡ, benè miſtus; (2) benè dilutus & temperatus. A κεράννυμι.

Ἐυκερῶς, idem quod εὐκέραος.

Ἐυκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, ſeu conducens.

Ἐυκηλέτειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab εὔκηλος.

Ἐυκηλία, ας, ἡ, quies, Heſ. Ab eod.

Ἔυκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quietus, mitis.

Ἐυκήλως, quietè. A præc. Ab ἕκηλος.

Ἐυκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex ἐυ, & κινέω, *moveo.*

Ἐυκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè movetur, ſeu moveri poteſt, mobilis, agilis, expeditus, de militiâ. Ex iiſd.

Ἐυκινήτως, mobiliter, agiliter.

Ἐυκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens columnas.

Ἐυκλαδος, ον, procerus, latè germinans.

Ἔυκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructu facilis, fragilis.

Ἐυκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus. Ex κλέος.

Ἐυκλεῖα, vel εὐκλεία, ας, ἡ, ſeu εὔκλεια, gloria, ſplendor nominis.

Ἐυκλεΐζω, f. ίσω, celebro.

Ἐυκλεΐξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro εὐκλεΐσαι.

Ἐυκλειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus.

Ἐυκλεῶς, & εὐκλειῶς, *Adv.* glorioſè.

Ἐυκλειστος, ον, benè clauſus.

Ἐυκλεὶς, ἡ, benè clauſa. Ex ἐυ, & κλείω.

Ἐυκληρέω, proſperâ fortunâ utor.

Ἐυκλήρημα, ατος, τὸ, proſpera fortuna. A præc.

Ἐυκληρία, ἡ, bona ſors, proſpera fortuna. Ab

Ἔυκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fortunatus.

Ἔυκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nendo benè contortus.

Ἔυκναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, qui flecti facilè poteſt. Ex ἐυ, & κνάμπτω.

Ἔυκναπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè paratus à fullone.

Ἐυκνημις, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, benè ocreatus vel armatus.

Ἔυκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bonis ſeu pulchris tibiis eſt. Ex κνήμη.

Ἐυκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilem alvum faciens. Ex κοιλία, *alvus.*

Ἐυκοινόμητις, ἡ, communi multorum conſilio benè conſtitutus.

Ἐυκοινώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilè communicans, communis, adfabilis. Ex κοινωνέω.

Ἐυκοινωνησία, ἡ, affabilitas, comitas. A præc.

Ἐυκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.

Ἐυκόλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. adglutinabilis, ſociabilis. Ex ἐυ, & κολλᾷν, *glutinare.*

Ἐυκολπος, ὸν, ſinuoſus, magnum ſinum habens.

Ἔυκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis, qui non eſt ſtomacho faſtidioſo; (2) ſimplex, apertus, ingenuus. Ex ἐυ, & κόλον, *cibus.*

Ἐυκόλως, *Adv.* expeditè, facilè; εὐκολώτατα, facillimè.

Ἐυκόλυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, urinandi peritus.

Ἐυκόμης, ὁ, benè comatus. Ex ἐυ, & κόμη.

Ἐυκομίδης, εος, ὁ ϗ ἡ, benè curatus; (2) benè tractatus. Ex ἐυ, & κομίζω, *curo.*

Ἐυκομίζω, f. σω, benè recondo; (2) diligenter colo.

Ἐυκομίσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἐυκόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui benè curatur. A præc.

Ἔυκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐυκόμης.

Ἐυκοπία, ας, ἡ, facilitas. Ab

Ἔυκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.

Ἐυκόπως, *Adv.* facili labore & negotio.

Ἐυκοπρώδης, ὲς, excrementi colorem & naturam habens, τὰ ἐυκοπρώδεα, excrementa ſtercoracea, boni coloris & odoris.

Ἐυκόρυθος, ὁ ϗ ἡ, pulchrè galeatus. Ex κόρυ.

Ἐυκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modeſtè me gero, officio fungor; (2) orno benè. Hinc

Ἐυκοσμητὸς, ον, benè curatus, ornatus.

Ἐυκοσμία, ας, ἡ, decentia, modeſtia.

Ἐυκοσμίως, modeſtè, decenter.

Ἔυκοσμος, ὁ ϗ ἡ, benè ordinatus, concinnus.

Ἐυκόσμως, *Adv.* concinnè, rectè.

Ἐυκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè temperatus. Ex κεράννυμι.

Ἐυκραιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra cornua habens.

Ἐυκρασία, ας, ἡ, bona temperies.

Ἐυκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, temperatus; (2) ſincerus; (3) qui mediâ conſtat temperatione; (4) qui confundi commiſcerique poteſt.

Ἐυκρατῶς, firmiter. A κράτος.

Ἔυκρεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ſtrepens, canorus, ſonorus. Ex κρέκω.

Ἔυκρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcaturigne bonâ præditus. A κρήνη.

Ἐυκριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum habens hordeum.

Ἐυκρίνεια, ας, ἡ, perſpicuitas, puritas. Ab

Ἐυκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) diſtinctus; (4) qui è morbo convaluit, omninoque robuſtus, elegans, velut de corpore. Ex κρίνω.

Ἐυκρίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè diſcernendus.

Ἐυκρίνω, benè diſcerno, accuratum delectum habeo.

Ἐυκρινῶς, *Adv.* diſtinctè, diſcretè.

Ἔυκριτος, ον, perſpicuus, facilè diſtinguendus, judicandus.

Ἐυκρόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram ſeu copioſam in littore arenam habens. A κροκάλη.

Ἐυκρόταλος, ον, ſuaviter ſtrepens, ſonorus. A κροταλον.

Ἐυκρότητος, ον, benè conflatus, compactus; (2) laudatus, ap. Soph. (An. 437.) *Ern.*

Ἐυκρυπτος, ον, facilè latens.

Ἐυκρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facilè ſe occultans; (2) qui benè latet. Ex ἐυ, & κρύπτω.

Ἐυκταῖος, αία, αῖον, optabilis. Ab εὔχομαι.

Ἐυκταίως, *Adv.* optabiliter.

Ἐυκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives, opulentus. A κτέανον.

Ἐυκτημοσυνη, ἡ, divitiæ. Ab

Ἐυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives. A κτάομαι.

Ἐυκτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, precatorius, ad preces pertinens. Hinc ἐυκτήριον, oratorium, ſacrarium, lararium. Ab ἔυχομαι.

Ἐυκτίζω, f. ίσω, benè ædifico.

Ευκτικὸς, ἡ, ὸν, optativus. Ab ἔυχομαι.

Ἐυκτικῶς, *Adv.* optativè. Ab ἐυκτικός.

Ἐυκτιμένη, perf. part. paſſ. *Poet.* pro ἐυκτισμένη, ab ἐυκτίζω.

Ἔυκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, eleganter conditus.

Ἔυκτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ſtructus.

Ἐυκτὸς, ἡ, ὸν, item εὐκτος, ὁ ϗ ἡ, optabilis, optandus, expetendus.

Ἐυκτῶς, *Adv.* optabiliter.

Ἐυκυβέω, ῶ, f. ήσω, felici ſucceſſu ludo teſſeris, ſeu benè jacto. A κύβος.

Ἔυκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, rotundus; (2) cum *Epith.* currûs, volubilis, ἐυτροχος, (3) qui fit in orbem.

Ἐυκύκλως, rotundè.

Ἐυκυκλωτος, ον, rotundatus.

Ἐυκύλιξ, ὁ ϗ ἡ, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.

Ἐυκύλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, volubilis. A κυλίω.

Ἐυκύμαντος, ον, fluctuoſus.

Ἐυκωπος, ον, remigio benè inſtructus, agilis, de navi.

Ἐυλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumſpectio; (2) ſollicitudo, anxietas; (3) pietas in ſacris.

Ἐυλαβέομαι, vereor, caveo religioſè; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religioſè; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. Ἐυλαβεισθαι τὴν ἀπό τίνος λύμην. Ἐυλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπαθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' ἀυτῶν, Act. 23, 10. Μάλιστα ἐυλαβοῦ τας ἐν τοῖς πότοις συνουσίας, Iſocr. Ab

Ἐυλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui benè res capeſſit, ſeu adgreditur, circumſpectus, cautus; (2) timidus; (3) religioſus; (4) verecundus. Ex ἐυ, & λαμβάνω, *capio.*

Ἐυλαβητέον, *Adv. poſit.* cavendum eſt.

Ἐυλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab ἐυλαβέομαι.

Ἐυλαβίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἐυλαβίας.

Ἐυλαβοῦ, 2. ſing. imperat. præſ. med. pro ἐυλαβέου, ab ἐυλαβέομαι.

Ἐυλαβῶς, *Adv.* timidè, cautè; (2) religioſè.

Ἐυλαγὴς, ὲς, leporibus abundans. A λαγὺς, *Ion. lepus.*

Ἐυλάζω, putreſco, vermes produco, ſubo, *Heſ.* Ab ἐυλαί.

Ἐυλάζω, f. ἐυλάξω, aro, Lac. ap. Thuc.

ἘΥΛΑΙ', ῶν, αἱ, vermes, propriè, qui è putredine naſcuntur.

Ἐυλάιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, è bonis pulchriſque lapidibus ſtructus. Ex λαίγξ.

ἘΥΛΑ'ΚΑ, ας, ἡ, Vox Lacon. vomer; (2) bidens, ligo.

Ἔυλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè loquens, facundus, diſertus; (2) loquaculus. Ex λαλέω.

Ἐυλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendens, fulgidus.

Ἔυλαμπρος, ον, ſplendidus.

Ἐυλαχανος, ον, oleribus abundans, ſeu fertilis.

Ἐυλείαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè lævigatur aut complanatur ; (2) qui facilè conteritur. Ex λειαίνω.

'Ευλειμος, ου, ὁ ϗ ἡ bona prata habens. Ex λειμών.

'Ευλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

'Ευλεκτρος, ον, pulcher, *Epith.* fæminæ.

"Ευλεξις, εως, ὁ ϗ ἡ, bonas dictiones habens.

'Ευλέπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſquamatu facilis ; (2) qui facilè delibratur & cortice ſpoliatur. A λεπίζω.

'Ευλευκος, ὁ ϗ ἡ, valdè albus.

'Ευλεχὴς, ὲς, idem quod ἔυλεκτρος ; (2) felix de ſponſis, vel conjugibus, vel nuptiis.

'Ευληθάργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè labitur in lethargum. A ληθαργος.

'Ευληκτος, ον, brevis, non diu duraturus. A λήγω.

'Ευληματέω, ῶ, f. ήσω, animoſus ſum, forti ſum animo. A λῆμα.

'Ευληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile capi poteſt. Ex ἐυ, & λαμβάνω.

'Ευλήπτως, *Adv.* ita ut facilè & citò capi poſſit.

"ΕΥΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenæ.

'Ευλίβανος, ον, thure abundans, thurifer.

"Ευλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ pulchros habens lapides.

'Ευλίμενος, ὁ ϗ ἡ, benè inſtructus portu, *Epith.* portûs ipſius, commodus. A λιμήν.

'Ευλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præpinguis. A λίπος.

'Ευλοτάνευτος, ον, exorabilis.

'Ευλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo ; (2) benè precor, ominor ; (3) benignè polliceor, *per Ebr. vulgo* benedico. 'Εάν τις αὐτοὺς ἐυλογῆ, Ariſtoph. Ach. 376. 'Αλλὰ πολλὰ τε κἀγαθὰ ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας ἐυλόγει, id. Conc. 454. A λόγος.

'Ευλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

'Ευλογημαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐυλελόγημαι.

'Ευλογημένος, *benedictus*, part. perf. ejuſd.

'Ευλογητὸς, ὴ, ὸν, cui benignè promiſſum eſt ; (2) laudatus, *vulgò* benedictus.

'Ευλογία, ας, ἡ, honeſtus ſermo ; (2) laus, prædicatio ; (3) fauſta omina, felicitatis promiſſio, *vulgò* benedictio ; (4) beneficium, munus, eleemoſyna ; (5) ſacra Cœna.

'Ευλογιστέω, ῶ, f. ήσω, rectè ratiocinor ; (2) æquo animo fero.

'Ευλογιστία, ας, ἡ, ratio benè ſubducta ; (2) conſilium, vel ratio rectè inita, prudentia in capiendis conſiliis. Ab

'Ευλόγιστος, ὁ ϗ ἡ, quem facilè reputare & perpendere licet ; (2) qui rectè ratiocinatur, prudens, moderatus ; (3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

'Ευλογίστως, prudenter, ſapienter, rectè.

'Ευλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationabilis, rationi conſentaneus, probabilis, rectus, verus ; (2) quod facilè parari & haberi poteſt.

'Ευλόγως, rectè, aptè, opportunè, verè.

'Ευλογοφανεία, ἡ, probabilitas cauſæ, prætextus.

'Ευλογοφανὴς, ἐς, ſpecioſus, veroſimilis.

'Ευλογχέω, felix ſum, *Heſych.* Ab

'Ευλογχος, fortunatus. Ab λογχή.

'Ευλουσια, ας, ἡ, mundities, quâ quis benè elotus eſt ; (2) purgatio. Ex ἐυ, & λούω.

'Ευλόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè criſtatus ; (2) ſtrenuus ; (3) morigerus ; (4) pulchram criſtam habens.

'Ευλόφως, *Adv.* generoſè, fortiter.

"Ευλοχος, ου, ὁ, gravidis parturientibus favens, epitheton Dianæ.

'Ευλύγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, flexilis, qui facilè flecti poteſt. Ex ἐυ, & λυγίζω.

'Ευλύρας, *Dor.* pro ἐυλυρης, ου, ὁ, bonam lyram habens ; (2) benè lyrâ canens ; (3) canorus Ex ἐυ, & λύρα.

'Ευλυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

'Ευλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè ſolvi poteſt ; (2) paratus diſcedere, expeditus. A λύω.

'Ευλυτως, expeditè, facilè.

'Ευμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas diſcendi, Ab

'Ευμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, docilis, ingenioſus ; (2) facilis intellectu. Ex ἐυ, & μανθάνω.

'Ευμαθία, ας, ἡ, idem quod ἐυμαθεία.

'Ευμαθῶς, *Adv.* ita, ut quis facilè addiſcat, facilè diſcendo ; (2) ita ut facilè percipi poſſit.

'Ευμάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè emollitur, facilè emolleſcens. Ex μαλάσσω.

"Ευμαλον, acc. ſing. *Dor.* pro ἔυμηλον.

'Ευμαρα, ἡ, pellis, corium, Sch. Theoc.

'Ευμάραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè marceſcit, caducus. A μαραίνω.

'Ευμάρεια, ας, ἡ, facilitas ; (2) tranquillitas animi ; (3) latrina, apſonces. Ab

'Ευμαρὴς, ὁ ϗ ἡ, facilis, commodus.

'Ευμαρία, ας, ἡ, idem quod ἐυμάρεια.

'Ευμαρίζω, f. ίσω, allevo. Ab eod.

'Ευμαρὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab ἐυμαρὴς, quia facilè induitur aut expeditum inceſſum facit ; ſive ab ἐυμάρα, quia è corio erant, *Ern.*

'Ευμαρῶς, *Adv.* facilè, nullo negotio.

'Ευμεγέθης, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè magnus, ingens ; (2) procerus. Ex μέγεθος.

'Ευμεθοδικῶς, aptè ; (2) compendioſè.

'Ευμέθοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo methodus & ratio eſt ; (2) compendioſus, artificioſus.

'Ευμεθόδως, *Adv.* idem.

'Ευμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hilaris, lætus. Ex ἐυ, & μειδιάω.

'Ευμείλικτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè mulceri, leniri, vel placari poteſt. A μειλίσσω.

'Ευμείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab

'Ευμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aptè modulatus, canorus. A μέλος, *modulatio.*

'Ευμελία, ας, ἡ, idem quod ἐυμέλεια.

'Ευμελίας, ου, ὁ, fraxini, i. e. haſtæ è fraxino peritus, bellator bonus. A μελία.

'Εϋμελιην, acc. ſing. *Ion.* pro ἐυμελίαν.

'Ευμελιττέω, apes meæ benè mellificant ; (2) benè mellifico. A μέλιττα.

'Ευμελῶς, peritè, accuratè.

'Ευμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus benè adfectus, clementia, placabilitas :

'Ευμενεστέρως, *Adv.* benigniùs : Ab eod.

'Ευμενέτειρα, ἡ, benevola, patrona : Ab

'Ευμενέτης, ου, ὁ, benevolus, amicus : Ab

'Ευμενέω, ῶ, f. ήσω, benevolus ſum, propitius ſum. Ab

'Ευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος.

'Ευμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiæ. Per Antiphraſin ab ἐυμενής.

'Ευμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo, placo.

'Ευμενῶς, benevolè, benignè.

'Ευμεριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dividuus.

'Ευμετάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutabilis, inconſtans. A μεταβάλλω.

'Ευμετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευμεταβλήτως, inconſtanter.

'Ευμετάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis ad impertiendum, liberalis. Ex μεταδίδωμι.

'Ευμεταδότως, benignè, liberaliter.

'Ευμετάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutabilis.

'Ευμετακίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè moveri & mutari poteſt. A μετακινέω.

'Ευμετακόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, tranſportatu & traductu facilis. A μετακομίζω.

'Ευμετάπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui facilè aliud perſuadetur ; (2) qui facilè diſſuaderi poteſt.

'Ευμεταποίητος, ον, mutabilis.

'Ευμετάπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutationi obnoxius. A μεταπίπτω.

'Ευμετάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, inconſtans. A μεθίσταμαι.

'Ευμετατρεπτος, ον, idem.

'Ευμεταφορος, ον, idem.

'Ευμεταχειριστία, ἡ, mobilitas, placabilitas, tractabilitas, commodi mores.

'Ευμεταχείριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis ; (2) qui facilè capi poteſt. A μεταχειρίζω.

'Ευμεταχειρίστως, *Adv.* ita ut facilè tractari queat, placabiliter, leniter.

'Ευμέτριος, ία, ιον, idem quod

"Ευμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, modum ſervans, moderatus. A μέτρον.

'Ευμήκης, ὁ ϗ ἡ, benè longus, decorè procerus. A μῆκος.

'Ευμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovibus abundans ; (2) pecorum ferax. A μῆλον.

"Ευμηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bona ſeu decora & firma femora habet.

'Ευμήρυτα, ἔρια, lanæ ad nendum faciles. Ex ἐυ, & μηρύομαι, *filum diduco.*

"Ευμητις, ιδος, ἡ, prudens. A μῆτις.

'Ευμηχανία, ας, ἡ, induſtria, ſolertia. Ab

'Ευμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad machinandum promptus, induſtrius, ingenioſus.

'Ευμηχάνως, *Adv.* ingenioſè, artificioſè.

"Ευμικτος, ον, comis, facilis, bonus ſodalis.

'Ευμίμητος, ὁ ϗ ἡ, facilè imitabilis.

'Ευμίσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidioſus, invitus.

"Ευμιτος, ον, bono ſtamine factus.

'Ευμιτρος, ὁ ϗ ἡ, benè mitrâ cinctus.

'Ευμνημονεστέρως, ad retinendum aptiùs.

'Ευμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, memoratu facilis, memorabilis. A μνημονεύω.

"Ευμνηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus facilè recordamur, cujus memoria ſemper nobis obverſatur. A μνάομαι.

'Ευμοιρέω, ῶ, bonâ ſorte utor.

'Ευμοιρία, ἡ, bona ſors, felicitas.

"Ευμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonâ ſorte utens, felix.

'Ευμοίρως, *Adv.* felici fato. A præc. A μοῖρα.

'Ευμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantûs ; (2) ſuavitas vocis. A μολπή.

'Ευμολπος, ὁ ϗ ἡ, benè canens.

'Ευμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab

"Ευμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, formoſus, ſpecioſus.

'Ευμορφολογεῖν, facetè, lepidè loqui.

'Ευμουσία, ας, ἡ, muſica elegantia, muſicus lepos, & doctrinæ lepos & gratia. Ex Μοῦσα.

'Ευμουσος, ον, ſuaviter canens ; (2) venuſtus, argutus ; (3) eruditus.

"Ευμουσως, *Adv.* eleganter, eruditè. Ex iiſd.

"Ευμοχθος, ου, ὁ, labore honeſto ortus, vel cum eodem conjunctus, *Heſych.*

'Ευμυχος, ον, mugiens. A μυκάομαι.

'Ευμυλία, ἡ, rumor, *Hymn. Hom.*

'Ευνάζομαι, dormio, cubo. Ab ἐυνή.

'Ευνάζω, f. άσω, ſopio ; (2) in cubili colloco, cubile ſtatuo ; (3) *de mari* placare, tranquillum reddere, ponere, ſternere ; (4) dormio, quieſco ; (5) concumbo. Τὸν τετράπηχυν ὕδρον ἐυνάσας θρόνοις, Lycurg. 1313. Γάμοις 'Ιάσων βασιλικοῖς ἐυνάζεται, Eur. Med. 18. Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν ἔυνασει δαίμων δόρυ, Lycurg. 567. Ab ἐυνή.

'Ευναία, ης, ἡ, *Ion.* pro ἐυνή.

'Ευναιόμενος, part. præſ. ind. paſſ. v. ἐυναίω.

'Ευναῖον, ου, τὸ, ſtratum lecti, ſtragulum.

'Ευναῖος, αία, αῖον, qui procumbere amat.

'Ευναίω, benè vel commodè habito.

'Ευνάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cubandum, ſeu cubile ſtatuendum opportunus. Ab ἐυνάζω. Unde

'Ευναστὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

'Ευναστήριον, ου, τὸ, cubiculum, dormitorium ; (2) cubicularis lectus.

'Ευναστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

'Ευνάστωρ, ορος, ὁ, idem quod ἐυναστήρ.

'Ευνάτειρα, ας, ἡ, concubitrix ; (2) conjux, marita. Ab

'Ευνατὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

'Ευνατήριον, ου, ὁ, cubile ; (2) dormitorium.

'Ευνατωρ, ὁ, vide ἐυναστωρ.

'Ευνάω, ῶ, f. ήσω, colloco ; (2) ſopio ; (3) ſedo ; (4) *paſſ.* dormio. Τῆς δὲ ἔυνησε γόον, Odyſſ. 4, 758. Θεὰ βροτῷ ἐυνηθεῖσα, Il. 2, 821. Ab ἐυνή.

'Ευνέτης, ου, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

'Ευνέτις, ιδος, ἡ, concubina ; (2) uxor. Ab

"ΕΥΝΗ', ῆς, ἡ, cubile ; (2) luſtrum ; (3) concubitus ; (4) tentorium ; (5) ſepulchrum ; (6) locus quivis, in quo aliquis commoratur ; (7) ancora ; (8) veſtis, ſtragula lecti.

'Ευνηθεῖσα, part. a. 1. ind. paſſ. f. g. ab ἐυνάω.

'Ευνῆθεν, *Adv.* è lecto. Ab eod.

'Ευνημα, τὸ, concubitus.

'Ευνήστρια, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ab eod.

'Ευνήτειρα, idem.

'Ευνητηρ, ῆρος, ὁ, cubicularis ; ἐυνητηρ χιτὼν, veſtis cubicularis, nocturna.

Ἔυνητος, ſeu ἐΰνητος, ὁ ϗ ἡ, benè textus, de veſte pulchrâ. A νέω.

Ἐυνήτωρ, vide ἐυτάστωρ.

Ἐυνῆφι, *Adv.* è lecto. Ab ἐυνή.

Εὔνια, ων, τὰ, ſtragula, ſtrata. Ab eod.

Ἐυνὶς, ίδος, ἡ, uxor. Ab eod.

Εὖνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba. Ab εἷς, *unus*.

Ἐυνοέω, ῶ, fut. ήσω, benevolus ſum, benè adfectus ſum animo erga aliquem, Matt. 5, 25. Ab ἔυνοος. Hinc

Ἐυνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis intellectu.

Ἐυνοήτως, *Adv.* ita, ut facilè intelligi queat.

Ἔυνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.

Ἐυνοϊκὸς, ὴ, ὸν, benevolus. Ab eod.

Ἐυνοϊκῶς, *Adv.* benevolè; ἐυνοϊκωτέρως, magis benevolè. Ab ἐυνοϊκός.

Ἐυνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus inſtituo. Hinc ἐυνομέομαι, οῦμαι, bonis legibus utor; (2) benè leges exerceo. Πόλις μέλλει ἐυνομήσεσθαι, Plat. Ab εὔνομος.

Ἐυνομία, ας, ἡ, bonæ leges; (2) ſtatus ſub bonis legibus; (3) æquitas. Ab eod.

Ἐυνομίην, acc. ſing. *Ion.* pro ἐυνομίαν.

Ἔυνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bonis legibus utitur; (2) paſcuus, pabuloſus. Ex νόμος, *lex*, vel νέμω, *paſco*.

Ἔυνοος, *contr.* εὔνους, ου, ὁ ϗ ἡ, benè adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὔνουν, benevolentiâ. Comp. ἐυνούστερος, Sup. ἐυνούστατος.

Ἔυνουν, acc. ſing. *contr.* pro εὔνοον.

Ἔυνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, numen molendinis appoſitum, quod farinæ menſuram inſpicere, eique præeſſe credebatur.

Ευνουχίας, ου, ὁ, ſpado. Ab ἐυνοῦχος.

Ευνουχίζω, f. ίσω, eunuchizo, caſtro, eviro, Matt. 19, 22. Ab eod.

Ἐυνούχιον, ου, τὸ, lactucæ genus Veneri maximè adverſum. Ab eod.

Ἐυνουχιστὴς, οῦ, ὁ, caſtrator. A præc.

Ἐυνουχοειδὴς, ὲς, Eunuchi ſimilis.

Ἐυνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus, ſpado; (2) continentiam ſervans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde ἐυνοῦχοι, proceres. Ex ἐυνὴ, & ὄχω, *curo*.

Ἐυνουχώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, effeminatus, ut eunuchus. Ab ἐυνοῦχος.

Ἐυνόως, *Adv.* benevolè. Ab ἔυνοος.

Ἔυνως, *Adv.* idem & ab eod.

Εὖντα, acc. ſing. part. præſ. *Dor.* pro ἐόντα, ſeu ὄντα, ab εἰμί.

Ἐυνώμος, ον, qui facilè movetur, vibratur. A νωμάω.

Ἔυνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum habens dorſum; (2) fortes & latos humeros habens.

Ἔυξαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med. v. εὔχομαι.

Ἐυξαμένω, dat. ſing. part. aor. 1. med.

Ἔυξεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpitalis. Hinc Ἔυξεινος, ſc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante à feritate accolentium ἄξενος.

Ἐυξείνως, *Adv.* hoſpitaliter, amicè.

Ἔυξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔξεινος.

Ἐυξένως, idem quod ἐυξείνως.

Ἔυξεστος, ὁ ϗ ἡ, benè raſus, politus, elaboratus. A ξέω.

Ἔυξη, 2. ſing. a. 1. conj. med. v. εὔχομαι.

Ἐυξήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. αὐξάνω.

Ἐυξήραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè deſiccatur. A ξηραίνω.

Ἔυξοος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè raſus ſeu politus; (2) qui raſurâ ſeu ſculpturâ facilè poliri poteſt. A ξέω.

Ἐυξυλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt probæ materiæ. A ξύλον.

Ἔυξυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. (2) arborum ferax, lignis abundans.

Ἐυξύμβολος, vide ἐυσύμβολος, & ſic etiam cætera in quibus τὸ ξὺν, *Att.* pro σὺν.

Ἐυξύνετος, ον, perſpicuus, clarus.

Ἔυξυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, raſilis. A ξύω, *rado*.

Ευογκος, ὁ ϗ ἡ, molis amplæ & compactæ, corpulentus, mediocriter intumeſcens; (2) qui admittit & requirit ornatum; (3) portatu facilis. Ab ὄγκος.

Ευοδέω, ῶ, f. ήσω, & ἐυοδέομαι, οῦμαι, proſperè progredior, proſperum iter præbeo, *in med.* proſpero itinere, ſeu omnino, proſpero ſucceſſu utor. Ἡ μὲν ἂν ευοδῇ φέρεται καλῶ, ſcil. *aqua*, Dem. Ab εὔοδος.

Ἐυοδιάζω, idem.

Ἐυοδὴς, idem quod εὔοδος.

Ἐυοδία, ας, ἡ, expeditum, planum, proſperum iter.

Ἐυοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab

Ἔυοδμος, ου, ὁ ϗ ἡ, boni odoris, fragrans.

Ἔυοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, per quem facilè iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui proſpero ſucceſſu utitur.

Ἐυοδόω, idem quod ἐυοδέω, in act. & med.

Ἐυόδωκα, perf. ind. act. *Ion.* pro εὐώδωκα.

Ἐυόδωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐυόδως, *Adv.* facili viâ, expeditè; (2) proſpero ſucceſſu, feliciter. Ab eod.

ἘΥΟΙ͂, Euoë, vox, quâ Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Ἐΰιος, Bacchi cognomen.

Ἐυοικονόμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſpenſatu facilis; (2) digeſtu facilis. Ex οἰκονομέω.

Ἐυοικονομικὸς, ὁ, œconomiæ peritus.

Ἔυοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonam domum habens; (2) bonus & commodus ad habitandum.

Ἐυοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab ἔυοινος. Unde

Ἐυοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas; (2) annus vini copiâ & bonitate inſignis.

Ἐυοίνιστος, ον, vino bono factus, ut libatio.

Ἔυοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.

Ἐυοιώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, auſpicatus.

Ἔυολβος, ον, felix, dives.

Ἐυόλισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè lubricus, labilis.

Ἔυομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbribus abundans.

Ἐυομενοι, part. præſ. ind. paſſ. v. εὔω.

Ἐυόμιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui benè & dextrè novit cum aliis converſari, affabilis.

Ἐυομολόγητον, planum & conceſſu facile. Ab ὁμολογέομαι.

Ἐυόνειρος, qui bona ſomnia videt, vel efficit.

Ἐυοπλία, ἡ, armorum bonitas. Ab

Ἔυοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè armatus, felix in armis.

Ἔυοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, adſpectabilis. Ex εὖ, & ὄπτομαι.

Ἐυόρατος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè cerni poteſt.

Ἐυοργησία, ας, ἡ, promptitudo, ſeu facilitas ad iraſcendum. Ab εὔοργος.

Ἐυόργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè ſeu levi de cauſsâ iraſcitur; (2) qui moderatè iraſcitur; (3) benè moratus. Ab ὀργάω.

Ἐυοργήτως, *Adv.* ita iracundè, ut ne ira modum excedat; (2) ſtudioſè, alacriter; (3) moderatè, decorè.

Ἔυοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐυόργητος; vide ibi (2. 3.) Ab ὀργή.

Ἐυόρεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui benè appetit cibos; (2) qui ſtomacho appetitum cibi conciliat. Ex ὀρέγομαι.

Ἐυόριστος, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis finibus facilè continetur; (2) quem definire & ſuis limitibus deſcribere facile eſt. Ab ὁρίζω.

Ἐυορκέω, religioſè juro. Ὑμεῖς δὲ κατα νόμον ἐυσεβοῦντες ϗ ἐυορκοῦντες κρινεῖτε, Xen. Ab εὔορκος. Hinc

Ἐυορκησία, ας, ἡ, ſanctum juſjurandum.

Ἐυορκία, ας, ἡ, juriſjurandi fides. Ab

Ἔυορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juſjurandum religioſè colit; (2) τὸ εὔορκον quod jurijurando conſentaneum eſt, quod juſjurandum exigit.

Ἐυόρκως, *Adv.* religioſè juſjurandum ſervando; (2) interpoſito ſacramento.

Ἐυόρκωμα, τὸ, v. ἐυορκησία.

Ἐυόρκωτος, v. εὔορκος.

Ἐυόρμητος, ον, unde facilè impetus fieri poteſt; (2) qui facilè incitatur, commovetur.

Ἔυορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, commodam & tutam navium ſtationem habens.

Ἐυορνιθία, ἡ, bonum augurium. Ab

Ἔυορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, qui bonis auſpiciis fit.

Ἔυοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè olens, fragrans, odoratus. Ex εὖ, & ὀσμὴ, *odor*.

Ἐυοσφραντικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Ἐυόσφρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, olfactu pollens, ſagax. Ab ὀσφράομαι.

Ἐυόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pulchris & venuſtis oculis eſt; (2) qui alienis oculis gratus eſt; (3) honeſtus, bellus.

Ἐυοφθάλμως, *Adv.* cum quâdam oculorum venuſtate; (2) decorè, decenter.

Ἔυοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens ſupercilia.

Ἐυοχέομαι, οῦμαι, ἐυοχεῖται, rectè habenis regitur. Ab ὀχέω.

Ἐυοχθέω, lætor, feliciter ago ex labore. Ab

Ἔυοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lætus.

Ἔυοχος, ον, firmè retinens. Ab ἔχω.

Ἐυοψέω, pulcher, jucundus adſpectu ſum.

Ἐυοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adſpectus, venuſtas; (2) opſoniorum abundantia, bona opſonia. Ab ὄψις, vel ὄψον.

Ἔυοψος, ου, ὁ ϗ ἡ, opſoniis abundans.

Ἐυπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè compactus. A πήγνυμι.

Ἐυπαθεία, ας, ἡ, natura, quæ facilè adfici poteſt, corporis conſtitutio injuriis facilè obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ; (5) habitus bonus corporis vel animi qui facilè ſuſtinet incommoda, robor corporis vel animi.

Ἐυπαθέω, ῶ, f. ήσω, facilè patior ſeu aliquâ re adficior; (2) felicitate fruor; (3) bonâ ſum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab

Ἐυπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè aliquâ re adficitur; (2) pronus, promptus. Ex πάθος.

Ἐυπάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, paſſibilis, patiendi neceſſitati valdè expoſitus. Ab ἐυπαθεῖν.

Ἐυπαθῶν, beneficiarius, Partic.

Ἐυπαιδευσία, ας, ἡ, recta inſtitutio liberorum; (2) diſciplinarum notitia, quæ ineſt rectè inſtituto; (3) commodi, honeſti, liberales mores. Ex παιδεύω.

Ἐυπαίδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectè inſtitutus, valdè eruditus, doctiſſimus. Ex iiſd.

Ἐυπαιδεύτως, *Adv.* eruditè, doctè, peritè.

Ἐυπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas, quam adferunt boni liberi. Ab

Ἔυπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, bonos habens liberos; (2) bona proles.

Ἐυπακτον, acc. ſing. *Dor.* pro εὔπηκτον.

Ἐυπάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu peritâ ſtructus, artificioſus, benè conſtructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.

Ἐυπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborem facilem habens, facilè eluctabilis. A πάλη.

Ἐυπαλῶς, *Ion.* ἐυπαλέως, ſine magno certamine.

Ἐυπάραον, acc. ſing. *Poet.* & *Dor.* pro ἐυπάρειον.

Ἐυπαράγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè decipitur; (2) cui facilè perſuadetur; (3) qui facilè regitur, ſeu tractatur.

Ἐυπαράδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè acceptus, probatus, gratus; (2) credibilis.

Ἐυπαράδοξος, ον, idem quod ſimplex.

Ἐυπαράδοχος, ον, aptus, ſeu facilis ad recipiendum.

Ἐυπαραίτητος, ου, exorabilis, placabilis.

Ἐυπαράκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè advocatur, qui facilè allicitur, placabilis, quocum agere facile ſit; (2) propenſus ad recipiendum.

Ἐυπαρακολούθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis intellectu, facilè rem perſpiciens, capiens. A παρακολουθέω.

Ἐυπαρακολουθήτως, *Adv.* perſpicuè.

Ἐυπαρακόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, advectu ſeu comportatu facilis. A παρακομίζω.

Ἐυπαραλόγιστος, ον, qui facilè decipitur.

Ἐυπαραμύθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè flecti poteſt, exorabilis. A παραμυθέομαι.

Ἐυπάραος, ον, pulcher, *Dor.* ap. Pind. pro ἐυπάρηος, ſeu ἐυπάρειος.

Ἐυπαράπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, pravi docilis; cui facilè malum ſuadetur, qui facilè decipitur. A παραπείθω.

Ἐυπαράπλους, ουν, qui ſine periculo præternavigatur.

Εὐπαράτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè à ſententiâ deducitur, aut decipitur. A ϖαρατρέπω.

Εὐπαρατύπωτος, ον, obnoxius falſariis, qui facilè perperam exprimitur, vel effingit, *nam & act. dicitur.* A τυπόω.

Εὐπαράφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè in malam partem detorquetur; (2) qui facilè in mentis errorem incidit. A ϖαράφορος.

Εὐπάρεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſtanter aſſidens; aſſiduus in aliquo negotio, conſtans, firmus.

Εὐπαρέδρως, aſſiduè, conſtanter.

Εὐπάρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. A ϖαρεία.

Εὐπαρείσδυτος, ον, qui facilè ſubit, ſe inſinuat. A ϖαρεισδύω.

Εὐπάρθενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix virgo, virginitatem facilè & honeſtè tolerans.

Εὐπαρήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè conſolationem admittens, æquus animo.

Εὐπαρηγόρως, *Adv.* æquo animo, facilem ſe conſolationibus præbendo.

Εὐπαρόρμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè commovetur. A ϖαρορμάω.

Εὐπάροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilem ſe præbens; (2) bonus præbitor. Ex ϖαρέχω.

Εὐπαῤῥησίαστος, ον, cum fiduciâ loquens. A ϖαῤῥησιάζομαι.

Εὐπάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eleganti limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlaviâ veſte utens. Ex ϖαρυφή.

Εὐπάσχω, beneficio adficior; unde εὐπαθών.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generoſa; quaſi ab εὐπάτηρ.

Εὐπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè calcari poteſt. Ex εὖ, & ϖατέω, *calco.*

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, eupatorium, herba quædam, *Plin.* 25. § 29. c. 6. *Angl.* Agrimony.

Εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπατρίδας, patricius. Ex εὖ, & ϖατήρ.

Εὐπατρὶς, ιδος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, bono patre natus.

Εὐπαχὴς, ὲς, carnoſus, compactus. A ϖαχύς.

Εὐπεδιὰς, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens.

Εὐπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchris indutus calceis, ſeu talaribus. A ϖέδιλον.

Εὔπεζος, ον, pulchros pedes habens, pulchra ſc. femina.

Εὐπείθεια, ας, ἡ, obſequium.

Εὐπειθέω, obtempero, obſequor. Ab

Εὐπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè paret, ſeu obſequitur, credulus. Ex εὖ, & ϖείθω.

Εὐπειθῶς, *Adv.* obſequenter.

Εὔπειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui facilè aliquid perſuaderi poteſt, tractabilis; (2) morigerus. Ab eod.

Εὐπείστως, *Adv.* ita ut facilè perſuaderi cuiquam poſſit.

Εὔπεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè pexus, ſeu facilis ad pectendum.

Ἐκπελέκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſecari facilis, dolatu facilis. A ϖελεκάω.

Εὐπέμπελος, ον, felix, lætus.

Εὐπένθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nobilem ſocerum habet.

Εὔπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens peplum.

Εὔπεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concoctu facilis. A ϖέπτω.

Εὐπεριάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis circumactu, verſatilis. A ϖεριάγω.

Εὐπεριαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè detrahitur. Ex εὖ, & ϖεριαιρέω.

Εὐπερίβλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus.

Εὐπερίγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè circumſcriptus, concinnus, habilis; (2) qui facilè explicari, deſcribi poteſt; (3) qui facilè circumſcribitur, h. e. coercetur. A ϖεριγράφω.

Εὐπερίθραυστος, ον, fragilis. A θραύω.

Εὐπερικάλυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè velari, tegi, celari poteſt. A ϖερικαλύπτω.

Εὐπερίκοπτος, ὁ ϗ ἡ, ap. *Polyb.* qui facilè aliorum importunitatem fert, v. gr. in adeundo, (al. cui comitatus modicus & miniſterium habile eſt.)

Εὐπερίληπτος, ον, anguſtus, non latè patens, brevis.

Εὐπερίοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè adſpectabilis; (2) qui facilè deſpici poteſt, contemptibilis. Ex εὖ, & ϖεριόπτομαι.

Εὐπερίοριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè terminari ſeu circumſcribi poteſt. A ϖεριορίζω.

Εὐπερίπατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè ambulare ſeu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ, & ϖεριπατέω.

Εὐπερίσπαστος, ον, qui facilè flecti, circumagi poteſt. A ϖερισπάω.

Εὐπερίστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumſiſtunt. A ϖεριΐσταμαι.

Εὐπερίστροφος, verſatilis, verſutus:

Εὐπερίτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumactu facilis, ſubverti facilis. A ϖεριτρέφω.

Εὐπερίφωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, deprehenſu facilis. A ϖεριφωράω.

Εὐπερίχυτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè circumfunditur, undique circumfuſus. A ϖεριχύω.

Εὐπέταλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè foliatus, foliis decorus. A ϖέταλον.

Εὐπέταστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expanſu ſeu explicatu facilis. A ϖετάζω.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετής.

Εὐπετείης, gen. ſing. *Ion.* pro εὐπετείας.

Εὐπετὴς, ὁ ϗ ἡ, facilis. A ϖίπτω.

Εὐπετῶς, facilè, ſine moleſtiâ, expeditè.

Εὔπετρος, ον, è ſaxo duro factus.

Εὐπεψία, ἡ, facilis concoctio. A ϖέπτω.

Εὐπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè compactus, firmus, validus. A ϖήγνυμι.

Εὔπηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, pulchrâ ornatus galeâ.

Εὔπηνος, ὁ ϗ ἡ, pulchrè textus. A ϖήνη.

Εὔπηχυς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchra brachia habens, pulchra, de feminâ.

Εὐπίδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, irriguus, aquoſus, *Epith.* terræ.

Εὐπιθὴς, ὲς, certus, quo freti eſſe poſſumus.

Εὐπίλητος, ον, denſus, denſè textus.

Εὐπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſqualidus, ſordidus; *Epith.* orationis, vetuſtatem ſine vitio imitantis. A ϖίνος.

Εὔπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facilè creditur. A ϖίστις.

Εὐπιστῶς, fideliter.

Εὐπίων, ον, præpinguis, opulentus.

Εὐπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui feliciter vagatur.

Εὔπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè fingi poteſt, qui facilè formam induit. A ϖλάσσω.

Εὐπλάστως, ad fingendum aptè; (2) ſpecioſè.

Εὐπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè latus, peramplus. A ϖλατύς.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè junctus, nexilis; unde εὐπλεκέες, *Poet.* A ϖλέκω.

Εὔπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè plexus, benè plicatus, eleganter nexus, ſeu contextus.

Εὔπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bonis firmiſque lateribus eſt, lateribus valens, ſeu decorus.

Εὔπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè pulſatur. A ϖλήσσω.

Εὐπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè repletus; (2) qui facilè impletur. A ϖληρόω.

Εὐπλοέω, benè navigo.

Εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* εὐπλοΐη, felix & bona navigatio. A ϖλέω.

Εὐπλοκαμὶς, ιδος, ἡ, pulchros cincinnos habens. Ab

Εὐπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; crinitus, cincinnatus.

Εὔπλοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè textus. A ϖλέκω.

Εὔπλοος, *contr.* εὔπλους, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigatu facilis, navigationem facilem habens.

Εὔπλουτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædives.

Εὐπλυνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè lotus; (2) mundus. A ϖλύνω.

Εὐπνευσία, ας, ἡ, facilis & commoda ſpiratio, ſpirationis facilitas. Ab

Εὔπνευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè ſpirans, cujus ſpiracula aperta ſunt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem ſpirans. A ϖνέω.

Εὔπνοος, *contr.* εὔπνους, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè ſpirans; (2) perflabilis. Ex iiſd.

Εὐπόδητος, ον, pedi aptus, de calceo.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὔπους.

Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, beneficium confero. Εὐποιειν τὸν εὐποιοῦντα, Xen.

Εὐποιητέος, έα, έον, beneficio adficiendus.

Εὐποιητικὸς, ὴ, ὸν, propenſus ad benefaciendum.

Εὐποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè factus, elegans.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia.

Εὐποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, beneficus. Ab eod.

Εὐποίκιλος, ον, diverſicolor.

Εὔποκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum vellus habens.

Εὐπολέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppugnabilis, qui debellari facilè poteſt, cum quo bellum gerere facile eſt. A ϖολεμεῖν.

Εὐπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habilis ad bellum, bellicoſus, ſtrenuus & fortis in bello.

Εὐπολέμως, aptè ad rationem bellicam; ex arte militari.

Εὔπολις, multas, pulchras urbes habens.

Εὐπολίτευτος, ον, benè conſtitutus, de civitate.

Εὐπολιόρκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſeſſu facilis. A ϖολιορκέω.

Εὐπολύβουλος, ον, conſiliis abundans, prudentiſſimus.

Εὔπομπος, ὁ, bonus dux, de vento ſecundo, de duce viæ tuto & fido gnaroque.

Εὐπόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè pervius, permeabilis. A ϖορεύω.

Εὐπορέω, ῶ, & εὐπορέομαι, οῦμαι, abundè poſſum, eſt mihi facultas, abundo, etiam in rebus malis. Εὐπορεῖν χρημάτων, τῆς τροφῆς, Ariſtot. εἰπεῖν, Plat. τὰ χρήματα, Dem. A ϖόρος.

Εὐπόρημα, τὸ, facultas, copia.

Εὐπόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abundè ſuppetens.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas, opes.

Εὐπόριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parabilis, adquiſitu & paratu facilis, qui facilè ſuppeditatur. Ex ϖορίζω.

Εὔπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expeditus; (2) copioſus, opulentus, locuples.

Εὐπόρως, *Adv.* facilè, copioſè.

Εὐπορώτερον, faciliùs, *Adv.*

Εὐποτμία, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab

Εὔποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix, fortunatus.

Εὐπότμως, *Adv.* fortunatè, feliciter.

Εὔποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, potatu facilis, potui aptus; (2) è quo bibere facile ac jucundum eſt. Ex εὖ, & ϖοτόν.

Εὔπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus; (2) velox.

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix ſum in rebus gerendis. Ab εὐπραγής. Hinc

Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera ſtrenuè navata.

Εὐπραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, felix in rebus agendis. Ex εὖ, & ϖράττω. Hinc

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) ſors proſpera, res ſecundæ; (3) recta actio, bonum opus.

Εὐπραγότερος, ον, facilior.

Εὐπραξία, ας, ἡ, idem.

Εὐπραξις, ἡ, idem.

Εὔπρακτος, ὁ ϗ ἡ, factu facilis.

Εὐπράσσω, vel εὐπράττω, f. ξω, felix ſum in rebus gerendis, ſecundis rebus utor. Εὐπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, Thuc. (rectiùs diviſim, *Ern.*)

Εὔπρεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens ſtipitem. A ϖρέμνον.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.

Εὐπρεπέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro εὐπρεπέσι, ab

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decorus, decens, ſpecioſus, τὸ εὐπρεπὲς, *inpr.* de prætextu ſpecioſo dicitur. A ϖρέπω.

Εὐπρεπτος, ον, idem, ap. *Æſch.*

Εὐπρεπῶς, *Adv.* decorè, decenter, ſpecioſè, ſpecioſo prætextu; εὐπρεπεστέρως, decentiùs, quod & εὐπρεπέστερον.

Εὐπρηξίην, acc. ſing. *Ion.* pro εὐπραξίαν.

Εὔπρηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis accenſu uſtuque; (2) inflatu facilis, *Epith.* flatûs, eſt validus. A ϖρήθω.

Εὔπριστος,

'Εὔπριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accuratè ſectus aut diſſectus; (2) qui facilè ſecari poteſt. A ϖρίζω.

'Ευπροαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, promptus.

'Ευπροόρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perſpectus, prævíſus. A ϖροορῶ.

'Ευπροπαθὼν, ȣ̃σα, ὸν, Part. qui prior beneficio eſt adfectus. Ex ϖροπάσχω.

'Ευπρόσδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gratus.

'Ευπρόσεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſiduus in aliquo negotio.

'Ευπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. Ab

'Ευπροσήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adfabilis, comis.

'Ευπροσηγόρως, comiter.

'Ευπρόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis. Ex ϖρόσειμι.

'Ευπροσίτως, facili aditu.

'Ευπρόσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis.

'Ευπροσόδως, aditu facili, *Pollux.*

'Ευπρόσοιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, allatu facilis; (2) pervius; (3) expoſitus, aditu facilis, mitis. Ex ϖροσφέρω.

'Ευπροσόρμιϛος, ον, facilem aditum habens, *Epith.* portûs.

'Ευπρόσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, promptus, utilis.

'Ευπρόσφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè coiens & coaleſcens. Ex ϖροσφύω.

'Ευπροσωπέω, honeſtam ſpeciem habeo. Ὅσοι θέλȣσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν Ϲαρκὶ, Gal. 6, 12.

'Ευπροσωπία, ας, ἡ, honeſta ſpecies, veriſimilitudo. Ab

'Ευπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulcher adſpectu, qui ſpecioſâ formâ eſt; (2) ſpecioſus, probabilis; (3) qui hilari & læto eſt vultu.

'Ευπροσώπως, ſpecioſè, probabiliter.

'Ευπροφάσιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prætextu facilis; (2) ſpecioſum pretextum habens; (3) excuſatione dignus. Ex ϖροφασίζομαι.

'Ευπροφασίϛως, *Adv.* ſpecioſo prætextu.

'Ευπρόφορος, ον, facilè proferendus, ſeu pronunciandus.

'Ευπρυμνὴς, ες, &

'Εύπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram puppim habens.

'Εύπρωρος, ον, bonam proram habens; (2) idem quod εὐπρόσωπος.

'Εὐπταιϛος, ον, lubricus, fallax. A ϖταίω.

'Εὔπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè alatus; (2) nobilis, ſuperbus. Ex ϖτερόν.

'Ευπτέρυγος, ον, idem; (2) celer.

'Εύπτοητος, ον, timidus, facilè terrendus. A ϖτοέω.

'Εὔπτορθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens pulchros ramos.

'Εὔπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui bonæ ſeu pulchræ nates ſunt. Ex ϖυγή.

'Εὔπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras turres (item urbes) habens, benè munitus.

'Ευπυροφόρος, ον, fertilis frugibus. A ϖυρός.

'Ευπύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè igneſcit, facilis excandefactu.

'Ευπώγων, ονος, ὁ, benè barbatus.

'Εύπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, producens bonos equos; (2) qui facilè vertitur aratro. Ex πῶλος, vel ϖωλέω, *verto.*

'Ευραθάμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, multis irrorans guttis, ſtillans, *Nonnus.*

'Ευραὶ, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne à rotâ atteratur, Pollux. Ab ἐυρὺς.

'Ευράμενος, aor. 1. part. med. *per Sync.* pro εὑρησάμενος.

'Ευράμην, a. 1. ind. med. *per Sync.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω pro εὑρέω, *invenio.*

'Ευρὰξ, *Adv.* ex obliquo. Ab εὖρος.

'Ευραφης, έος, ὁ ϗ ἡ, benè conſutus, pulchram ſeu firmam ſuturam habens. Ex ῥάπτω.

'Ευρὲ, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. εὑρίσκω.

'Ευρέα, *Ion.* pro εὐρεῖα, ab εὐρύς.

'Ευρέθη, 3. ſing. ab

'Ευρέθην, a. 1. ind. paſſ. v. εὑρίσκω.

'Ευρέθησαν, *inventi ſunt,* 3. plur.

'Ευρέμεναι, præſ. infin. act. *Dor.* pro

'Ευρεῖν, *inveniſſe,* a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

'Ευρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab εὑρίσκω.

'Ευρεσιέπεια, ἡ, inventio verborum; facundia.

'Ευρεσιεπέω, verba invenio, diſertus ſum.

'Ευρεσιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verborum inventor, facundus. Ex εὑρίσκω, & ἔπος.

'Ευρεσίκακος, ὁ ϗ ἡ, inventor, autor malorum.

'Ευρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, promptè & ſolerter verba invenio; (2) fictos ſermones, nugas loquor.

'Ευρεσιλογία, ας, ἡ, ſolertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab

'Ευρεσιλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolers in inveniendis verbis, narrationibus, facundus, diſertus; (2) nugator, fabulator.

"Ευρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab εὑρίσκω.

'Ευρεσίτεχνος, ὁ ϗ ἡ, inventor artium, inſignis artibus.

'Ευρετὴς, ȣ̃, ὁ, inventor. Ab eod.

'Ευρετέος, έα, έον, inveniendus; (2) inveſtigabilis.

'Ευρετικὸς, ὴ, ὸν, inveniendi vim habens.

'Ευρετὶς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab εὑρετής.

'Ευρετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. v. εὑρίσκω.

'Ευρετὸς, α, ὸν, inventus; (2) qui inveniri poteſt. Ab εὑρίσκω.

'Ευρετρα, τὰ, præmium inventori rei amiſſæ dari ſolitum. Ab eod.

'Ευρέτρια, ας, ὁ, inventrix. Ab εὑρετής.

'Ευρηκα, *inveni,* perf. ind. act. verbi εὑρίσκω.

'Εὔρηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè frangendus. "Ευρηκτα σώματα, *Aret.*

"Ευρημα, ατος, τὸ, inventum; (2) quæſtus, lucrum.

'Ευρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab

'Ευρήμων, ὁ ϗ ἡ, facundus. Ex ῥέω.

'Ευρῆν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro εὑρεῖν.

'Ευρηνος, & εὔῤῥηνος, ον, abundans pecoribus.

'Ευρήσεις, *invenies,* 2. ſing. fut. 1. ind. act.

'Ευρέσετε, *invenietis,* 2. plur. fut. ejuſd.

'Ευρησιεπὴς, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὑρεσιεπής.

'Ευρήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, inventor.

"Ευρητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.

'Ευρητέος, έα, έον, inveniendus. Ab εὑρίσκω.

'Εὔριζος, ὁ ϗ ἡ, benè radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.

'Ευριζόω, ῶ, f. ώσω, benè radicatus ſum; (2) radicibus exubero. A præc.

'Εὔριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, ſagax, quaſi cui bonus eſt naſus.

'Ευρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. (2) firmo vel pulchro corio, pelle pulchrâ tectus. A ῥινός.

'Ευριπιδικῶς, *Adv.* more Euripidis.

'Ευριπιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, verſatilis; (2) qui fide incertâ eſt. A ῥιπίζω.

"ΕΥΡΙΠΟΣ, ȣ, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale eſt inter inſulam Eubœam & Atticam; (2) fretum quodvis; (3) ſtagnum, ſeu foſſa aquâ plena in hortis. Hinc

'Ευριπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Euripo ſimilis, reciprocos æſtus habens, velut Euripus.

'ΕΥΡΙ'ΣΚΩ, invenio inveſtigando & inquirendo; (2) caſu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo; (4) quidam εὑρίσχεσθαι pro *eſſe.* At εὑρίσκομαι, invenior, aor. 1. εὑρέθην; (5) *in med.* comparo mihi, adipiſcor, paro, impetro; (2) incido in aliquid mali, conſciſco: aor. 1. med. εὑράμην, εὑράμενος; εὑρημένος, *Perf.* part. paſſ. εὑρέσθαι, a. 2. 'Αρετὰς εὑρήσεις ϖάσας μαθήσει τε ϗ μελέτῃ αὐξανομένας, Xen. Τὰ δ' ἔργα τȣ̀ς λόγȣς εὑρίσκεται, Soph. El. 627.

'Ευροέω, ῶ, f. ήσω, benè fluo; (2) facilem curſum habeo; (3) feliciter ago, proſperâ fortunâ utor. 'Ευροήσαντος τȣ̃ ϖράγματος, Polyb. Ab εὔροος.

'Ευροια, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis curſus; (3) res proſperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.

'Ευροίζητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtridens; (2) celeriter volans. Ex εὖ, & ῥοῖζος.

'Ευροίμην, aor. 2. opt. ind. med. v. εὑρίσκω.

'Ευροῖσα, part. a. 2. act. *Dor.* pro εὑρȣ̃σα.

'Ευροκλύδων, ωνος, Euroaquilo, (q. v. in Lat. Dict. M.) fluctuoſus Eurus. Ex εὖρος, & κλύδων.

"Ευρομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὕρομεν.

"Ευρον, *inveni,* a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

'Ευρόνοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno ſpirans.

'Ευροος, *contr.* εὔρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè fluens, facilem curſum habens; (2) facilem meatum præbens; (3) copioſè fluens; (4) facundus.

"ΕΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, Eurus, ventus ab oriente ſpirans, ap. Poetas, at ap. Geographos, Hiſtoricos, Phyſicos, ſpirans ab oriente brumali, adeoque è regione meridiem verſus.

Εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρύς.

'Ευρȣ̃σα, a. 2. part. act. v. εὑρίσκω.

'Ευῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè ſeu pulchrè conſutus. Ex εὖ, & ῥάπτω.

'Ευῤῥείτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè fluens. Hom. ἐυῤῥείταο, *in Genitivo.* Ex ῥέω, ῥείω.

'Ευῤῥὴν, νος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

'Εύῤῥηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens agnas, ſeu oves. Ex εὖ, & ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

'Εὐῤῥὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aut εὐῤῥεὺς, qu. dic. pulchrifluus, ut hinc ſit *Genitiv.* εὐῤῥεῖος, Hom. Il. 6, 508. Ex εὖ, & ῥέω, *fluo.*

'Εὔῤῥιν, ὁ ϗ ἡ, ſagacis naris.

'Εὔῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, largiter, benè fluens.

'Ευρὺ, *Adv.* latè. Ab εὐρύς.

'Ευρυάγυιος, α, ον, latas vias habens. Ex ἀγυιά.

'Ευρυαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latam ſeu amplum aream habens; (2) latus, amplus, ab ἅλως, *area.*

'Ευρυάλως, ωος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευρυανάσσα, ἡ, latè regina, regina potens.

'Ευρυβατεύεσθαι, improbè agere, ut Eyrybates, ſeu Eurybatus.

'Ευρυβίης, ἐυρυβίας, ȣ, ὁ, cujus vis ſe latè extendit. Ex ἐυρὺς, & βία.

'Ευρυγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prolixam barbam habens. A γένειον. *Nonnus,* contra analogiam, *pro* familiam copioſam habente, quaſi à γένος, *Ern.*

'Ευρυδίνης, ȣ, ὁ, latos vortices habens; profundus, latus. Ex ἐυρὺς, & δινή.

'Ευρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; concinnitas, corporis decens & aptus motus. Ab

'Ευρυθμος, ὁ ϗ ἡ, numeroſus; (2) concinnus.

'Ευρύθμως, *Adv.* numeroſè; (2) concinnè.

'Ευρυκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum ſeu vaſtum caput habens. Ex κάρηνον.

'Ευρύκερως, ωτος, lata cornua habens.

'Ευρυκόιλιος, ον, latum alvum habens. A κοιλία.

'Ευρύκολπος, ον, latum ſinum habens, ſinuoſus.

'Ευρυκρείων, οντος, ὁ, latè dominans.

'Ευρυλείμων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, lata prata habens; (2) latus, amplus.

'Ευρυμέδων, οντος, ὁ, latè regnans, latè rex. Ex ἐυρὺς, & μέδω, *impero.*

'Ευρυμενὴς, ὲς, firmus, fortis.

'Ευρυμέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latam frontem habens.

'Ευρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. εὐρύνω.

'Ευρύνοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐυρύνȣσι.

'Ευρύνω, f υνῶ, dilato. Καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα, Odyſſ. 8, 260. Ab ἐυρύς.

'Ευρύνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum dorſum habens.

'Ευρυοδείης, gen. ſing. *Ion.* pro ἐυρυοδείας.

'Ευρυόδειος, εία, εῖον, vel ἐυρυόδειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latas vias habens. Hinc ἐυρυοδείη, *Ion.*

'Ευρυόπα, pro ἐυρυόπης, vide 'Ευρύοψ.

'Ευρύοχλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latus ſeu amplus turbâ; (2) populoſus. Ex ἐυρὺς, & ὄχλος.

'Ευρίοψ, vide 'Ευρύοψ.

'Ευρύπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum habens ſolum, agrum. A ϖέδον.

'Ευρυπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum habens calceum.

'Ευρύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex ἐυρὺς, & ϖόρος.

'Ευρυπρωκτία, ἡ, mollities cinædi.

'Ευρύπρωκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum & amplum podicem habens.

Εὔρυπτος, ον, abſterſu facilis. A ῥύπος.

'Ευρυπύλη, ης, ἡ, lata & ſpatioſa porta.

'Ευρυπυλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latas, amplas, & ſpatioſas portas habens. Ex iiſd.

'Ευρύπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευρυρέεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lata habens fluenta, latè fluens. Ex ἐυρὺς, & ῥέω, *fluo.*

'Ευρυρέω, f. εύσω, latè fluo. Ex iiſd.

'ΕΥΡΥ'Σ, εῖα, ύ, latus, amplus, ſpatioſus.

'Ευρυσάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, latum & amplum ſcutum habens. Ex ἐυρὺς, & σάκος.

'Ευρυσθενὴς, ὁ ϗ ἡ, latè, valdè potens.

'Ευρύσορος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum habens loculum, ut ἐυρύσορον σῆμα, in Epigr. amplum & capax ſepulchrum.

'Ευρύστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum pectus habens.

'Ευρυστήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui lato ſeu amplo pectore eſt, pectoroſus. Ex ἐυρὺς, & στῆθος.

'Ευρυστομία, ας, ἡ, hiatus vaſtus oris, ſc. in pronunciando.

'Ευρύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lato ore ſeu oſtio eſt; (2) garrulus. Ex ἐυρὺς, & στόμα.

'Ευρυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui latè diſtenditur, latus, amplus. Ex ἐυρὺς, & τείνω.

'Ευρυτέρως, *Adv.* latiùs.

'Ευρύτης, ητος, τὸ, latitudo, amplitudo.

'Ευρύτιμος, ον, valdè honoratus. A τιμή.

'Ευρυτος, ὁ ϗ ἡ, benè fluens, manans, liquidus.

'Ευρύτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, lata & ampla habens foramina.

'Ευρυφαρέτρης, ου, ὁ ϗ ἡ, altam ſeu amplam habens pharetram. *Epith.* Apollinis.

'Ευρυφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latè creſcens. Ex φύω.

'Ευρυφωνία, ἡ, pronunciatio, ſonus verbi amplior.

'Ευρύφωνος, ον, amplâ voce præditus; (2) de verbo, ſonorus.

Ευρυχαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latus, capax. Ex χάζω.

'Ευρυχαίτας, *Dor.* pro ἐυρυχαίτης, ου, ὁ, latam comam habens. Ex χαίτη.

'Ευρυχόροιο, *Ion.* pro ἐυρυχόρου, ab

'Ευρύχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplus, ſpatioſus, pro ἐυρύχωρος.

'Ευρυχωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐυρύχωρος.

'Ευρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, ſpatium latum, opportunitas ex amplitudine loci. Ab

'Ευρύχωρος, ὁ ϗ ἡ, amplus, ſpatioſus, capax.

'Ευρύωψ, ωπος, vel οπος, ὁ ϗ ἡ, latè & longè videns, Jovis epitheton, quaſi omnia longè latèque providentiâ ſuâ perluſtrantis & gubernantis. Ab ὦψ, *oculus*. Aut ab ὄψ, *vox*, ut ſit longè latèque ſonans, tonans, Hom. Il. 1, 489. ἐυρύοπα Κρονίδην. Apud eundem eſt & ἐυρυόπα Ζεὺς, Il. 5, 265. *Nom.* pro ἐυρυόπης,

'Ευρώγης, εος, ὁ ϗ ἡ, benè acinatus. Ex ῥώξ.

'Ευρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, & ἐυρώεις, εντος, putris, ſitu obſitus; (2) tenebroſus, obſcurus; (3) amplus, latus. Ab ἐυρώς.

Εὕρωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἑυρίσκω.

'Ευρωπαῖος, αία, αῖον, Europæus.

'Ευρωπεὺς, έως, ἡ, idem & ab

'Ευρώπη, ης, ἡ, Europa.

'Ευρωπὸς, ἡ, ὸν, tenebricoſus. A ſeq. (ωος & ωπος eſt terminatio, *Ern.*)

'ΕΥΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, ſitis, mucor, caries.

'Ευρωστέω, benè valeo, robuſtus ſum.

'Ευρωστία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab

'Ευρωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, robuſtus, validus, benè valens. Ex ἐῦ, & ῥώννυμι, *roboro*.

'Ευρώστως, *Adv.* robuſte, validè, firmiter.

'ΕΥΡΩ'ΤΑΣ, ου, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiæ; (2) veretrum in *Ep. ap. Suid.*

'Ευρωτιάω, ῶ, ſitu obſitus ſum, putreo, marceo, ἐυρωτιῶν, Part. carioſus, ſordidus. Ab ἐυρώς.

'ΕΥ῀Σ, bonus; (2) ſtrenuus.

Εὗσα, aor. 1. ind. act. verbi εὕω.

Εὗσα, part. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἐοῦσα, vel οὖσα, ab εἰμί.

'Ευσανίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè tabulatus, *Epith.* navis. Ex ἐῦ, & σανιδόω, *tabulo*.

'Ευσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab

'Ευσαρκος, ου, ὁ, bonam habens carnem, carnoſus, corpulentus. Ex σάρξ. Hinc

'Ευσαρκόω, reddo corpulentum & carnoſum.

'Ευσάρκωσις, ἡ, corpulentia.

'Ευσέϐεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura & tutela eorum, quibus eam debemus:

'Ευσεϐέω, ῶ, f. ήσω, probè & religioſè Deum colo, pius ſum, piè ago adverſus quemcunque, cui pietas debètur. *Hinc* (2) curo & tueor eos, quos debeo. Πρῶτον μὲν οὖν ἐυσέϐει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, Iſocr. Ab ἐυσεϐής.

'Ευσεϐέως, *Adv.* piè, religioſè. Ab εὐσεϐὴς.

Εὐσέϐημα, ατος, τὸ, pium factum, officium pietatis. Ab εὐσεϐέω.

Εὐσεϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pius, religioſus, qui piè colit Deum. Hinc τὸ εὐσεϐὲς, έος, pietas. Ex σέϐομαι.

Εὐσεϐῶς, *Adv.* idem quod ευσεϐέως.

Εὔσειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè poteſt concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

Ευσέληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucidus, lunæ fulgore illuſtris; (2) non illunis.

Εὔσελμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens tranſtra. Ex σέλμα.

Εὔσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, venerabilis. A σέϐομαι.

Ευσημεία, *Ion.* ἐυσημέιη, ἡ, bona ſignificatio, bonum ſignum. A σημεῖον.

Εὔσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ſignificans; (2) inſignis. Ex σῆμα.

Εὐσήμως, *Adv.* clarè, perſpicuè.

Εὔσηπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè putreſcit, putredini obnoxius. Ex σήπω.

Εὐσηψία, ας, ἡ, putreſcendi celeritas.

Ευσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.

Ευσθενέω, viribus polleo. Ἕκαστον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκεία χώρᾳ, Ariſtot. Ab

Εὐσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus pollens, validus, admodum robuſtus. Ex σθένος.

Εὔσθενος, ον, idem.

Εὐσιτέω, benè habitus ſum è cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter ſumo. Ab

Εὔσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bono eſt ſtomacho.

Εὐσκανδάλιστος, ον, qui facilè offendit. A σκανδαλίζω.

Εὐσκέπαστος, ον, benè tectus, atque munitus.

Εὐσκεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; bonum tegumentum habens. A σκέπω.

Εὔσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ſaltans, celer, velox, agilis.

Εὐσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bona habens crura.

Εὐσκεύαστος, ον, & Εὔσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaſis ſeu utenſilibus benè inſtructus.

'Ευσκευόω, vaſis ſeu utenſilibus benè inſtruo. Οὕτω μὲν ἐσκευοῦμεν, Soph. Aj. 134.

'Ευσκίαστος, & Εὔσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Ex σκιά.

Εὔσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſcopum peritè adſequitur; (2) providus; (3) opportunus.

'Ευσκόπως, aptè, peritè, feliciter, rectè.

Εὐσκωμμόνως, *Adv.* facetè, ſalsè.

Εὐσκωμμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in ſcommatis & dicteriis jaciendis. Ab

Εὐσκώμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dicax. Ex σκῶμμα.

Εὐσμίλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcalpro benè politus, ex Heſ. Ex ἐῦ, & σμίλη.

Εὐσοία, ας, ἡ, robur, Soph. Ab

Εὔσοος, *contr.* εὔσους, ὁ ϗ ἡ, incolumis, ſalvus, *Theocr.*

'Ευσπειρὴς, ὲς, & Εὔσπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras ſpiras faciens, pulchrè ſe in ſpiras colligens, in ſpiras benè convolutus. Ex σπεῖρα.

'Ευσπλαγχνία, ας, ἡ, animoſitas; (2) miſericordia.

'Ευσπλαγχνίζομαι, facilè miſereor.

Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, animoſus; (2) miſericors; (3) qui bona & valida viſcera habet. Ex σπλάγχνα.

Εὔσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœcundus, de agro. Ex σπορὰ.

'Ευστάθεια, ας, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia; (2) bona conſtitutio corporis, tranquillitas animi.

'Ευσταθέω, ῶ, f. ήσω, ſtabilis ac firmus ſum, placidus ac tranquillus ſum, quieſco. 'Ευσταθοῦν πέλαγος, Luc. Ab

'Ευσταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, firmus, conſtans; (2) *Epith.* morbi conſtantis, ejuſdemque moderati. Hinc τὸ εὐσταθὲς, έος, bona conſtitutio. Ex ἐῦ, & ἵστημι.

'Ευστάθια, ας, ἡ, idem quod εὐστάθεια.

'Ευσταθμως, exactè, ad amuſſim.

'Ευσταθῶς. *Adv.* conſtanter, firmiter, tutò.

'Ευσταλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè inſtructus, decenter ornatus; (2) ſuccinctus & paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus. A στέλλω.

'Ευσταλῶς, *Adv.* decenti cultu, compoſitè, expeditè. A præc.

'Ευστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, uvis onuſtus. Ab σταφυλή.

'Ευσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, bonas & multas ſpicas ferens.

'Ευστεγὴς, ὲς, benè tectus, munitus. A στέγω.

'Ευστειρος, ον, firmam carinam habens. *Epith.* navis. A στεῖρα.

'Ευστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum ac firmum pectus habens. Ex στέρνον.

'Ευστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronâ pulchrâ cinctus, benè coronatus; (2) benè munitus, benè muris cinctus.

'Ευστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex στέφω.

'Ευστέφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευστιϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè tritus & calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex στείϐω.

'Ευστιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὔστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè indutus, pulchrè ornatus; (2) benè inſtructus, habilis. Ex στέλλω.

Εὔστομα, *Adv.* de ſilentio in ſacris, ut εὔστομ' ἔχε, ore fave, linguâ fave, i. e. ſile, εὔστομα κείσθω, linguâ favendum.

'Ευστομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) ſapor ſtomacho gratus. Ab

'Ευστόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum habens ſtomachum; (2) ſtomacho conveniens, utilis, gratus, ſtomachum corroborans.

'Ευστομέω, ῶ, f. ήσω, ſuavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

'Ευστομία, ἡ, bona pronunciatio; (2) orationis feſtivitas, dicacitas; (3) ſapor ori gratus; (4) prudentia & modeſtia dicendi. Ab

'Ευστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ori conveniens, ſapidus; (2) qui pulchro ore eſt; (3) diſertus.

'Ευστοχάζομαι, f. άσομαι, conjecturâ adſequor.

'Ευστοχέω, jaculandi peritus ſum, ſolerter jaculor, ſcopum attingo; (2) ſolerter conjecto; (3) prodeſſe, valere ad aliquid. Πάσης εὐστοχεῖν περιστάσεως, Polyb.

'Ευστόχημα, ατος, τὸ, id, quod conjicitur, quod ſolerter perſpicitur; (2) ſententia, apophthegma; (3) proſper rei ſucceſſus, felix eventus.

'Ευστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perſpicacitas, ſolertia conjectandi. Ab

'Ευστοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) rectâ ad ſcopum tendens, directus; (3) ſolers, ingenioſus, perſpicax, acutus. Ab στοχάζομαι.

'Ευστόχως, *Adv.* dextrè, aptè, ſolerter, accommodatè.

Εὔστρα, vel ἔυστρα, ας, ἡ, foſſa, in quâ ſues mactabantur; (2) ſpica hordei toſta. Ab εὔω, vel εὕω, *uſtulo*.

'Ευστραϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè torquetur, vel flectitur. Ex στρέφω.

'Ευστρατηγέω, benè impero exercitui.

'Ευστραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verſatilis, agilis; (2) navus, ſtrenuus. Ex στρέφω.

'Ευστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchrè tortus; (2) flexilis. Ex iiſd.

'Ευστρογγυλίζω, in rotunditatem conglobo.

'Ευστροφάλιγξ, ὁ ϗ ἡ, calamiſtratus, *Epith*, comæ.

'Ευστροφία, ας, ἡ, qu. dic. verſatilitas; (2) verſutia, verſatile ingenium. Ab

'Ευστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchrè tortus. Ex στρέφω.

'Ευστρόφως, aptè, peritè.

'Ευστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, columnas juſtis intervallis diſtributas habens, ideoque columnarum ſpecie decorus.

'Ευσύγκρυπτος, ὁ ϗ ἡ, benè celatus, facilè celandus, *Arct.*

'Ευσύλητος, ον, prædantibus, ſpoliantibus expoſitus. A συλάω.

'Ευσύλληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè concipit; (2) facilis captu; (3) comprehenſibilis. Ex συλλαμϐάνω.

'Ευσυλλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè colligi poteſt. Ex συλλογίζομαι.

'Ευσυμβίβαστος, ον, facilè conciliandus, conjungendus, congruens.

'Ευσύμβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui per conjecturas facilè cognoſci poteſt. Ex συμβάλλω.

'Ευσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis in pactis, in commercio, cum quo facilè pactum inimus; *item*, facilis & comis in congreſſibus, aditu; (2) fauſti ominis, fauſti ſigni; (3) facilè aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex σύμβολον.

'Ευσυμπερίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè circumducitur quo quis vult, obſequioſus, moriger, facilè adſentiens, lenis. Ex συμπεριφέρω.

'Ευσύμφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilè coaleſcens, qui facilè coagmentari poteſt.

'Ευσυνάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè congregari poteſt; (2) in quem facilè aliquid comportari poteſt. Ex συνάγω.

'Ευσυνάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ευσύμβολος. Ex συναλλάττω.

'Ευσυναλλάκτως, comiter, placidè, humanè.

'Ευσυνάρμοστός, ὁ ϗ ἡ, qui facilè aptari & coagmentari poteſt. Ex συναρμόζω.

'Ευσυνάρπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè abripi poteſt. A συναρπάζω.

'Ευσυναρπάστως, ut facilè corripi poſſit.

'Ευσυνειδησία, ἡ, conſcientia recti.

'Ευσυνείδητος, ὁ ϗ ἡ, benè ſibi conſcius. Ex συνειδέναι.

'Ευσυνειδήτως, cum ſcientiâ rectè facti.

'Ευσυνεσία, ας, ἡ, ſagacitas, prudentia in judicando. Ex συνέσις.

'Ευσύνετος, ὁ ϗ ἡ, intellectu facilis; (2) prudens, perſpicax, ſagax. Ex συνίημι.

'Ευσυνθεσια, ἡ, facilitas in paciſcendo, fides in pactis ſervandis.

'Ευσυνθετέω, ῶ, benè compoſitus ſum; (2) fœderibus ineundis facilem me præbeo; (3) fœdera & pacta ſervo; (4) rectè ago, aptè, *Polyb.* Ab

'Ευσύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptè compoſitus; (2) aptus ad compoſitionem.

'Ευσυνθετως, aptè, congruè. A præc.

'Ευσύνοπτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè conſpici poteſt, conſpicuus, manifeſtus, intellectu facilis.

'Ευσυνόπτως, perſpicuè, clarè. A præc.

'Ευσύντακτος, ον, benè compoſitus, aptus, congruus. A συντασσω.

'Ευσυντάκτως, aptè, congruè. A præc.

'Ευσύντριπτος, ον, qui facilè frangitur.

'Ευσφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilè vel rectè pulſans, *Aret.* Ex σφύζω.

'Ευσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, elegantes habens pedes, de feminâ pulchrâ.

'Ευσχετος, ον, qui benè retineri, excipi poteſt. Ab ἔχω.

'Ευσχημολογέω, honeſtè & ſcitè loquor. Ex εὔσχημος, & λέγω.

'Ευσχημονέω, honeſtè me gero, contineo; (2) *neut.* de hominibus, & rebus honeſtis, viſu, auditu, &c.

'Ευσχημόνως, *Adv.* decorè, decenter.

'Ευσχημος, ου, ὁ ϗ ἡ, honeſtus, ſpecioſus, decorus. Ex σχῆμα.

'Ευσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, ſpecioſitas, modeſtia, elegantia. Ab

'Ευσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus; (2) modeſtiæ ſtudens, legibus obtemperans. Ex σχῆμα.

'Ευσχήμως, *Adv.* honeſtè, compoſitè.

'Ευσχιδης, έος, ὁ ϗ ἡ, benè fiſſus aut ſciſſus; (2) facilè ſciſſilis. Ex σχίζω.

'Ευσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fiſſilis, qui facilè findi aut ſcindi poteſt. Ex iiſd.

'Ευσχολέω, ῶ, fut. ήσω, vaco, otio abundo.

'Ευσχολία, ας, ἡ, abundantia otii. A σχολή.

'Ευσχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui abundat otio.

'Ευσωματέω, ſum corpore pulchro & benè conſtituto. 'Ευσωματεῖ γὰρ ϗ σφριγᾷ, Ariſtoph. Nub. 797.

'Ευσωματία, ας, ἡ, bona corporis conſtitutio. Ab

'Ευσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui corpore bene conſtituto eſt, corpulentus, corpore robuſto.

'Ευσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A σῶμα.

'Ευσωτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens bonas curvaturas rotæ, *Epith.* currûs. Ex σῶτρον.

'Ευτακτέω, ordinem ſervo; (2) facio quæ debeo, modeſtè parco, ſolvo tributa quæ debeo; (3) caſtus ſum. Honeſtati ſtudeo. Ab

'Ευτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ordinatus, diſpoſitus; (2) ordinem ſervans, certo ordine procedens. Hinc τὸ εὔτακτον, ου, diſciplina, modeſtia. Ex τάττω.

'Ευτάκτως, *Adv.* ordinatè; (2) æqualiter, compoſitè.

'Ευταμίευτος, ὁ ϗ ἡ, benè reconditus; (2) benè adminiſtratus, cum ſc. parcè & modicè aliquâ re utimur, nec totam ſimul profundimus, *unde* (3) moderatus, mediocris, facilis, parabilis. Ex ταμιεύω.

'Ευταξία, ἡ, ordo, modeſtia. Ex τάττω.

'Ευτάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè perturbatur. Ex ταράσσω.

'ΕΥΤΕ, *Adv.* aliquandò; (2) quandò, quum, ubi; (3) quoad; (4) quandoquidem; (5) ſicut, velut, ceu.

'Ευτείχης, έος, ὁ ϗ ἡ, benè munitus.

'Ευτείχεος, idem. A τεῖχος.

'Ευτείχιστος, ον, idem.

'Ευτεκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu facilis. Ex τεκμαίρομαι.

'Ευτεκνέω, ῶ, εὐτεκνοῦσα, felix prole.

'Ευτεκνία, ἡ, boni liberi & multi. Ab

'Ευτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, felix ſobole; (2) fœcundus. A τέκνον.

'Ευτέλεια, ας, ἡ, parvus ſumptus, frugalitas, parſimonia; (2) vilitas, humilitas. Ab

'Ευτελής, έος, ὁ ϗ ἡ, non magnam impenſam requirens, tenuis, frugalis, qui parvos ſumptus facit; (2) vilis, frivolus. Ex τέλός.

'Ευτελίζω, f. ίσω, flocci facio, vili pendo, contemno aliquid, tanquam εὐτελές. 'Ευτελίζειν τὰς θεὰς, Luc. A præc. Hinc

'Ευτελισμὸς, οῦ, ὁ, extenuatio rei, contemptus.

'Ευτελῶς, *Adv.* parvo ſumptu, frugaliter, tenuiter.

'Ευτερπής, έος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus. A τέρπω.

'Ευτέχνητος, exquiſitâ arte factus. A τεχνάομαι.

'Ευτεχνία, ἡ, peritia, doctrina, eruditio; (2) artificium quodvis. Ex

'Ευτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, artis peritus.

'Ευτεχνως, *Adv.* artificiò. A τεχνη.

'Ευτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ſectus & paratus, elaboratus. Ex τέμνω.

'Ευτοκέω, facilè, ſæpè pario.

'Ευτοκία, ἡ, fœcunditas; (2) facilis partus. Ab

'Ευτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœcundus; (2) facilè pariens, ἔυτοκος *paſſ.* benè, feliciter genitus, pulchra proles. Ex τίκτω.

'Ευτολμεω, audeo:

'Ευτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animoſitas, animi præſentia. Ab

'Ευτολμος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, audax, confidens, animoſus, intrepidus. Ex τολμάω.

'Ευτολμως, *Adv.* audacter, animoſè, intrepidè.

'Ευτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſectu facilis; (2) benè ſeu pulchrè ſectus. Ex τέμνω.

'Ευτονεω, validus ſum; (2) vires recipio:

'Ευτονια, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, ſeu nitendo. Ab

'Ευτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, validus, firmus. Ex τείνω.

'Ευτόνως, *Adv.* acriter, magnâ contentione.

'Ευτοξία, ας, ἡ, dexteritas & peritia jaculandi. Ab

'Ευτοξος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, bonum arcum habens, felix jaculandi arcu. Ex τόξον.

'Ευτορνος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, tornatu facilis; (2) pulchrè tornatus.

'Ευτόρως, ſcitè, eleganter.

'Ευτράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multos lautè excipit; (2) quod fit ad menſam lautè inſtructam; (3) benè inſtructâ menſâ utens.

'Ευτραπελεύομαι, lepidè jocor, dicax ſum.

'Ευτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, comitas; (2) ſcurrilitas, dicacitas; (3) facetè dictum.

'Ευτραπελίζω, fut. ίσω, feſtivè jocor, ſcurriliter loquor. Ab

'Ευτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, urbanus, facetus, lepidus, jocoſus; (2) ſcurrilus, ineptus. Ex τρέπω.

'Ευτραπελως, facetè, lepidè; (2) ſcurriliter.

'Ευτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo. Ex τρέφω.

'Ευτραφής, έος, ὁ ϗ ἡ, benè nutritus, ſaginatus, pinguis. Ab eod.

'Ευτράφητος, ον, idem.

'Ευτρεπής, εος, ὁ ϗ ἡ, benè paratus. Hinc

'Ευτρεπίζω, apparo, inſtruo, compono, concilio amicos. Hinc

'Ευτρεπισμος, οῦ, ὁ, apparatus, ordinatio.

'Ευτρεπιστής, οῦ, ὁ, curator rei apparandæ.

'Ευτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutabilis, verſatilis.

'Ευτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide εὐτραφής.

'Ευτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè perforatus, latè hians. Ex τιτράω.

'Ευτριαινής, ὁ, tridentem gerens, *Epith.* Neptuni.

'Ευτριβὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, benè tritus, aſſuetus.

'Ευτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tritu facilis, friabilis. A τρίβω.

'Ευτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, comatus, capillatus. Ex θρίξ.

'Ευτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab

'Ευτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui probatis eſt moribus, benè moratus. Hinc

'Ευτρόπως, decenter.

'Ευτροπὶς, ίδος, ἡ, bonam carinam habens navis.

'Ευτροφέω, ῶ, f. ήσω, benè alor, copioſum nutrimentum accipio, creſco, pingueſco:

'Ευτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia; (2) habitus vegetior. Ab

'Ευτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè nutritus; (2) pinguis, plenus; (3) *act. part.* εὐτρόφος, copioſè nutriens. Ex τρέφω.

'Ευτρόχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, rotundus, mobilis, &c. (2) planus, in quo rotæ nil obſtat. Ab

'Ευτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, volubilis, agilis. Ex τρέχω.

'Ευτρυγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè demetitur, decerpitur, vindemiatur. Ex τρυγάω.

'Ευτυκος, ον, benè paratus, ornatus, facilis:

'Ευτύκως, affabrè, facilè:

'Ευτυκτος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τεύχω.

'Ευτυχεῖν, præſ. infin. act. pro εὐτυχέειν, ab

'Ευτυχέω, ῶ, fut. ήσω, ſum felix, ſecundâ fortunâ utor; (2) obtineo, aſſequor. 'Ευτύχηται τοῖς πολεμίοις, Plut. Ab εὐτυχής.

'Ευτύχηκα, perf. ind. act.

'Ευτυχέως, *Ion.* pro εὐτυχῶς, feliciter.

'Ευτυχημα, ατος, τὸ, felicitas.

'Ευτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſecundâ fortunâ utens, votorum compos, felix. Hinc τὸ εὐτυχὲς, idem quod εὐτυχία. A τυχη.

'Ευτυχία, ας, ἡ, ſecunda fortuna, felicitas.

'Ευτυχήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro εὐτυχήσας, ab εὐτυχέω.

'Ευτυχῶς, feliciter; proſperè.

'Ευϋαλος, ον, è pulchro vitro factus, vitreus.

'Ευϋδρία, ἡ, copia aquarum. Ab

'Ευϋδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquâ abundans. Ex ὕδωρ.

'Ευϋμνία, ἡ celebritas. Ab

'Ευϋμνος, ὁ ϗ ἡ, laude dignus, celebrandus.

'Ευϋπέρβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperatu facilis, ſuperabilis. Ex ὑπερβάλλω.

'Ευϋπέρβατος, ον, idem. Ex ὑπερβαίνω.

'Ευϋπνος, ον, facilè & placidè dormiens.

'Ευϋποίστος, ον, tolerabilis.

'Ευϋφαντος, ὁ ϗ ἡ, benè & eleganter textus.

'Ευϋφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ὑφή.

'Ευφαμίαν, acc. ſing. *Dor.* pro εὐφημίαν.

'Ευφαμως, *Dor.* pro εὐφήμως.

'Ευφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clarus, pellucidus, *Nonnus.* Ex φαίνω.

'Ευφαντασίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui benè & facilè capit viſiones; (2) qui ſibi omnia ſecundum verum optimè fingit. Ex φαντασιόομαι.

Εὐφαρέτρας, *Dor.* pro εὐφαρέτρης, ου, ὁ, pulchram pharetram habens.

Εὐφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, medicamentis conveniens, ſeu utilis. Ex φάρμακον.

Εὐφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, egregium ſplendorem habens, valdè ſplendidus. Ex φέγγος.

Εὐφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo; (2) gratulor, benè ominor; (3) faveo linguâ, bona verba dico; (4) verbis εὐφήμοις utor. εὐφήμει, meliùs ominare; bona verba quæſo; deſine malè loqui; ſile; εὐφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι δὲ οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα, Eur. Hec. 659. Ab εὔφημος.

Εὐφημῆσαι, a. 1. inf. act.

Εὐφημία, ας, ἡ, propriè honeſtas & ſuavitas, quæ eſt in verbis; (2) bona fama; laus, favor; (3) honorifica appellatio; (4) bonum omen; (5) fauſta acclamatio. Ab eod.

Εὐφημίζω, f. ίσω, fauſtis ominibus proſequor. Ab eod. Hinc

Εὐφημισμὸς, οῦ, ὁ, boni ominis captatio; (2) Euphemiſmus, figura rhetorica, quâ res ingrata nomine molliori effertur.

Εὔφημος, ου, ὁ ϗ ἡ honorificus; (2) pius, religioſus; (3) propriè, benè, ſuaviter ſonans, *ſed de verbis*; bonæ, honeſtæ, jucundæ rei cogitationem afferens (*opp.* βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, benè ominatus.

Εὐφήμως, *Adv.* honeſto nomine; (2) per Euphemiſmum; (3) bona vèrba dicendo, benè precando; (4) religioſè.

Εὐφημοσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία.

Εὔφθαρτος, ὁ ϗ ἡ, corruptibilis. Ex φθείρω.

Εὐφθογγέω, benè ſono, ſuaviter cano, articulatè pronuncio. Ab

Εὔφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ſonans, ſuavem edens ſonum.

Εὐφιλὴς, ὲς, gratus, jucundus alicui. A φιλέω.

Εὐφίλητος, & *Dor.* εὐφίλατος.

Εὐφιλόπαις, ὁ ϗ ἡ, indulgens in liberos.

Εὐφιλοτίμητος, ον, ambitioſus, laudis cupidus, magnificus.

Εὔφιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſtringens, vim adſtringendi habens, obturandi vel obſtruendi vi pollens; (2) frenatus.

Εὔφλαστος, ον, fragilis. A φλάω.

Εὔφλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inflammatu facilis. Ex φλέγω.

Εὐφορβία, ας, ἡ, paſtûs ſeu alimenti copia. Ex φορβή.

Εὐφόρβιον, ου, τὸ, nomen arboris. Ex iiſd.

Εὐφορέω, ferax ſum, uberes fructus profero. Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα, Luc. 12, 16. Ab εὔφορος.

Εὐφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, tolerabilis. Ab εὐφορέω.

Εὐφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas; (3) bonus habitus, bona rei conditio.

Εὐφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, pulchram citharam habens; (2) *Subſt.* ἡ, pulchra cithara.

Εὔφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, portatu facilis; (2) qui facilè fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

Εὐφόρως, ita, ut facilè portetur vel toleretur; (2) leviter, facilè, æquo animo.

Εὐφραδέεσσιν, *Ion.* & *Poet.* pro εὐφραδέσι, ab

Εὐφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clarus, manifeſtus; (2) benè differens, diſertus. Ex φράζω. Hinc

Εὐφραδέως, *Adv.* eleganter, prudenter; (2) decenter, ornatè.

Εὐφραδία, ας, ἡ, venuſtas ſermonis, facundia.

Εὐφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto; εὐφραίνομαι, lætor. Ἦν δ' ἐμοί ϗ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνηθ' εὑρήμασιν, Ariſtoph. Nub. 561. Πεπαυμένος μηδέν 'τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται, Soph. Aj. 280. Ex φρὴν.

Εὐφρανέαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εὐφρανῇ.

Εὐφρανέειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro εὐφρανεῖν.

Εὐφράνθην, a. 1. ind. paſſ.

Εὐφράνθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Εὐφραντικὸς, ὴ, ὸν, exhilarans, genialis, lætus.

Εὐφραντοποιὸς, ὸν, exhilarans.

Εὐφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honeſtum, ob res benè geſtas. Ab εὐφραίνω.

Εὔφραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) benè notus, certus. Ex φράζω.

Εὔφρονα, *hilarem*, accuſ. ſing. ab εὔφρων.

Εὐφρονέω, benè ſapio; (2) benè cupio, Il. 2, 78. Ab εὔφρων. Hinc

Εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. Quia nox aptiſſima ad inventionem & conſiderationem rerum.

Εὐφρόνως, prudenter; (2) benevolè.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

Εὐφρόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens integra eſt; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. Ex φρήν.

Εὐφυγία, ας, ἡ, fugæ facilitas ſeu commoditas. Ex φεύγω.

Εὐφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè ac lætè creſcens, ut arbor, &c. (2) ingenioſus; (3) benè â naturâ conſtitutus & factus; (4) facetus, jocoſus, dicax. A φύω.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφυής.

Εὐφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu ſeu ſervatu facilis; (2) benè cuſtoditus; (3) à quo facilè caveri poteſt. Ex φυλάσσω.

Εὔφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſus foliis.

Εὐφύσητος, ον, qui ſpiritu facilè diſſipatur. A φυσάω.

Εὐφυῶς, *Adv.* ingenioſè; (2) ut decet bonâ indole præditum; (3) percommodè.

Εὐφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) ſuavis pronunciatio. Ab

Εὔφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ſonans, vocalis, canorus. Ex φωνή.

Εὐφώνως, *Adv.* bonâ voce; (2) ſuavi pronunciatione, *comp.* εὐφωνοτέρως.

Εὐφώρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, deprehenſu facilis. Ex φωράω.

Εὐχαίτης, ου, ὁ, benè ſeu pulchrè jubatus; benè comatus. A χαίτη.

Εὔχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchro, probo ex ære, factus.

Εὐχάλκωτος, ον, idem. A χαλκόω.

Εὐχαριεντίζομαι, honeſtè, lepidè, acutè jocor.

Εὔχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, gratioſus, jucundus, facetus, cui gratia ineſt.

Εὐχαριστέω, ῶ, fut. ήσω, gratum me præbeo, gratias ago; (2) gratulor. Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Ab εὐχάριστος. Hinc

Εὐχαριστήριον, ου, τὸ, gratiarum actio; (2) ſacra Cœna.

Εὐχαριστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gratiarum agendarum vel habendarum cauſa ſit, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

Εὐχαριστήσας, a. 1. part. act. v. εὐχαριστέω.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, ſuavitas rei vel perſonæ; (2) gratus animus; (3) grata beneficiorum commemoratio, grata animi ſignificatio, gratiarum actio; (4) myſterium ſacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Chriſtum partorum commemoratione conjuncta. Ab

Εὐχάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, gratus, beneficii memor; (2) gratioſus, acceptus, amabilis:

Εὐχαρίστως, *Adv.* animo grato; (2) lepidè, gratioſè; (3) benè, feliciter.

Εὐχάριτος, ον, idem quod Εὔχαρις.

Εὔχεαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro εὔχῃ, ab εὔχομαι.

Εὔχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, labroſus, pulchra ſeu magna labia habens.

Εὐχείμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad hiberna accommodatus; (2) ſalubri frigori expoſitus; (3) frigoris benè patiens. Ex χεῖμα.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, cui manus ſunt habiles, manu fortis, ſtrenuus, artificioſus. Hinc

Εὐχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas ſeu agilitas; (2) artificium, dexteritas.

Εὔχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔχειρ.

Εὐχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè in poteſtatem redigi, capi, & manſuefieri poteſt, ſuperabilis. Ex χειρόω.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas, ſtudium. Ab

Εὐχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex χείρ.

Εὐχερῶς, *Adv.* facilè; (2) leviter; εὐχερέστερον, faciliùs; εὐχερέστατα, facillimè.

Εὐχέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθαι, inf. med. *Poet.* pro εὐχετᾶσθαι, ab

Εὐχετάομαι, ῶμαι, præcor, ſupplico; (2) glorior; jacto me, *Poet.* εὐχετόωνται pro εὐχετῶνται; εὐχετάονται, 3. plur. ind. εὐχετοώμην, imperf. pro εὐχετώμην & εὐχεταόμην. Μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος, Il. 8, 347. Ab

Εὐχέτης, ου, ὁ, ſupplex, vota faciens.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

Εὐχήμων, ον, optabilis. A præc.

Εὔχθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. v. εὔχομαι.

Εὔχιλος, ὁ ϗ ἡ, abundans pabulo & alimoniâ; (2) benè nutriens; (3) ſucculentus, corpulentus.

Εὔχλοος, *contr.* εὔχλους, ου, ὁ ϗ ἡ, benè virens, pulchrè vireſcens. Ex χλόα.

Εὔχλωρος, pulchrè viridans; (2) viridis.

Εὐχολόγιον, ου, τὸ, libellus, in quo preces continentur. Ex εὐχὴ, & λόγος.

ΕΥ̓ΧΟΜΑΙ, f. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior, jacto me; (3) profiteor, dico. Ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἷσιν εὔχομαι θεοῖς, Ariſtoph. Ran. 1002. Εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ', id. Av. 630.

Εὔχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ſonans, *Epith.* citharæ. Ex χορδή.

Εὔχορτος, ὁ ϗ ἡ, fœno ſeu gramine abundans.

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματέω, opulentus ſum, divitiis abundo:

Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab

Εὐχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, pecunioſus, pecuniâ benè inſtructus. Ex χρήματα.

Εὐχρημονέω, idem quod εὐχρηματέω.

Εὐχρηστέω, ῶ, f. ήσω, utilis, accommodatus ſum; (2) commodus, facilis, benignus ſum, εὐχρηστοῦμαι, commodis afficior, ſeu beneficiis. Hinc

Εὐχρήστημα, ατος, τὸ, commodum:

Εὐχρηστία, ας, ἡ, uſus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab

Εὔχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, commodus; utilis.

Εὐχρήστως, commodè, utiliter, liberaliter.

Εὐχρόαστος, ον, benè coloratus, nitidus, *Epith.* benè valentium. A χρόα.

Εὐχροέω, ῶ, f. ήσω, bono ſum colore, colore ſum hilari, vel jucundo; (2) bonâ ſum corporis habitudine. Ab εὔχροος.

Εὐχροὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔχροος.

Εὔχροια, ας, ἡ, pulcher color. Ab

Εὔχροος, *contr.* εὔχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, bono præditus colore, benè coloratus. Ex χρόα.

Εὔχρως, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

Εὔχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, *Epith.* Pactoli.

Εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas ſucci; (2) bonus ſapor. Ab

Εὔχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bono ſucco præditus, ſapidus; (2) ſucco abundans.

Εὐχυμία, ας, ἡ, bonus ſuccus, bonus ſapor, ſaporis gratiâ. Ex

Εὔχυμος, ὁ ϗ ἡ, qui boni ſucci eſt, ſapidus.

Εὔχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis fuſu. Εὔχυτον ἐς τὸν ἐλλέβορον φλέγμα, *Aret.*

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) devotio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι. Hinc

Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, ſoldurius, devotus; (2) optabilis.

Εὐχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeparatu & ſecretu facilis. Ex χωρίζω.

Εὔχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè muniri aggere poteſt, benè munitus. Ex χώννυμι.

Εὐψηλάφητος,

Ἐυψηλαφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tractabilis ; (2) ad tactum accommodatus. Ex ψηλαφᾶν.

Ἔυψυκτος, ὁ ϗ ἡ, facilis refrigeratu.

Ἐυψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti, bono, magnoque ſum animo ; confido. Ἵνα κάγὼ ἐυψυχῶ, Phil. 2. 19. Ab ἐυψυχος.

Ἐυψυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jucundo & ſalubri expoſitus frigori ; (2) frigidus. Ex ψύχω.

Ἐυψυχία, ας, ἡ, animi præſtantia & fortitudo, magnanimitas, æquanimitas ; (2) pl. *Polyb.* Ab

Ἔυψυχὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui generoſo & alacri eſt animo ; animoſus, magnanimus ; (2) lætus ; (3) æquo animo, miti præditus ; (4) audax.

Ἐυψύχως, *Adv.* animoſè, animo magno fortique, æquo animo. A præc. Ex ψυχή.

ἙΥΩ, vel ἕυω, uro, uſtulo. Ἦτ' ἀνδρά ϗ ἴφθιμόν περ ἐόντα, Ἕυει ἄτερ δαλȣ̃, Heſ. Εργ. 703.

Ἐυώδη, acc. ſing. pro ἐυώδεα, ab

Ἐυώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, benè olens, fragrans. Ab ὄζω.

Ἐυωδία, ας, ἡ, odor, ſuavitas odoris. A præc.

Ἐυωδιάζω, *Heſ.* vel ἐυωδίζω, benè oleo. A præc.

Ἐυωδιν, ινος, ἡ, partu felix. *Nonnus*, ἐυώδινος θαλάσσης, fœcundi maris.

Ἐυώλενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens brachia.

Ἐυώμαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æquabilis. Ab ὁμαλός.

Ἐυώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſalubris pretii eſt.

Ἐυωνία, ας, ἡ, ſalubre pretium ; (2) vilitas mercium.

Ἐυωνίζω, f. ίσω, vile facio, pretium rei deprimo verbis. Ab

Ἔυωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi poteſt. Ab ὠνέομαι.

Ἐυώνυμος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, fauſti nominis ; (2) clarus, celebrandus ; (3) ſiniſter, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.

Ἐυώνως, *Adv.* ſalubris, ſeu parvi pretii.

Ἐυώπης, qui pulchros habet oculos, pulcher de viro. Voc. ευώπα. Ab ὤψ.

Ἐυῶπις, ίδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. A præc.

Ἐυωπὸς, ἡ, ὸν, qui benè cernit ; (2) idem quod ἐυώπης.

Ἐυωρεῖν, leviter curare ; negligere, *Heſ.*

Ἐυωρία, ας, ἡ, levis cura ; negligentia.

Ἔυωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè curans ; (2) leviter cuſtoditus, neglectus ; (3) qui non curat, negligens, *Suid. Heſ.* Ab ωρα.

Ἐυώροφος, ον, benè tectus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.

Ἐυωχέω, convivio accipio ; (2) ſaturo, ſatio ; (3) oblecto ; (4) paſco ; ἐυωχȣ̃μαι, convivor ; epulor. Δοκῶ μοί ϲε ἐυωχήσειν καινῶν λόγων, Theophr. Ἐυωχέει τȣ̀ς ἑπομένȣς, Herodot. Ab

ἘΥΩΧΙΑ, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes ; (2) copia indulgendi gulæ.

Ἐυωχετικὸς, ἡ, ὸν, epularis. A præc.

Ἐυωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens oculos ; (2) qui pulchro eſt adſpectu, ſeu vultu.

Ἔφα, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφη, à φημί.

Ἐφαάνθην, a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐφάνθην, à φαίνω.

Ἐφαβικὸν, acc. ſing. *Dor.* pro ἐφηβικὸν.

Ἔφαγον, *comedi*, a. 2. ind. act. verbi φάγω.

Ἐφαίνεο, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφαίνȣ.

Ἔφαινον, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐφαιρέομαι, ȣ̃μαι, poſt eligo, alium eligo ; (2) ſubſtituo in locum electi. Τȣ̃ δὲ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτȣ ἐφῃρημένȣ, Thuc.

Ἐφάλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad mare ſitus, maritimus ; (2) qui eſt ſuper mare. Ab ἅλς.

Ἐφάλλομαι, inſilio ; irruo, a. 1. ἐφηλάμην, part. ἐφηλάμενος, qui inſiluit. Apud poëtas ἐπάλμενος, pro ἐφαλλόμενος, inſiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτȣ̀ς ὁ ἄνθρωπος, Act. 19, 16.

Ἔφαλμος, ὁ ϗ ἡ, muriâ conditus. Ab ἅλμη.

Ἔφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐφάλιος.

Ἔφαλσις, εως, ἡ, aſſultus. Ab ἐφάλλομαι.

Ἐφαλῶν, præſ. part. ind. act. *Dor.* pro ἐφηλῶν, ex ἐφηλόων, ab ἐφηλόω.

Ἐφαμαρτάνω, pecco, peccato peccatum addo.

Ἐφάμαρτος, ον, peccatis obnoxius.

Ἐφάμαν, a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐφάμην, à φημί.

Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. ind. act.

Ἐφάμιλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis, par, æqualis ; (2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.

Ἐφαμίλλως, cum æmulatione, ſtudioſè.

Ἔφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.

Ἔφαμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arenoſus.

Ἔφαν, 3. plur. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἔφασαν, à φημί.

Ἐφανδάνω, complaceo, gratus ſum.

Ἔφανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. φαίνω.

Ἐφανερώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. φανερόω.

Ἐφάνη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. à φαίνω.

Ἐφάνην, 1. ſing. a. ejuſd.

Ἐφὰνθη, *apparuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐφανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φανίζω.

Ἐφάπαξ, *Adv.* ſemel.

Ἐφαπλόω, impono, circumdo. Hinc

Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, tegumen, culcita.

Ἐφαπτὶς, ίδος, ἡ, ſagum, palludamentum. Ab ἐφάπτω.

Ἐφάπτομαι, attingo ; alligor. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο, Ariſtoph. Plut. 727. Ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο, Soph. Aj. 1191.

Ἐφάπτω, f. ψω, illigo, alligo ; (2) accendo.

Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet. A præc.

Ἐφαρμογὴ, ἡ, commiſſura, convenientia. Ab

Ἐφαρμόζω, fut. όσω, accommodo, apto, concinno ; (2) congruo, convenio, quadro, Ἀνὴρ ϲοφὸς φειδοῖ ϗ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο, Luc. in Epigr.

Ἐφαρμόσδειν, *Dor.* pro ἐφαρμόζειν.

Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia. A præc.

Ἐφαρμόττω, accommodo ; (2) quadro. Ἀλλήλοις, Procl. ἐπ' ἄλλο γενος, Ariſtot.

Ἐφάρξαντο, 3. pl. a. 1. med. per *Metatbeſ.* pro ἐφράξαντο, à φράσσω, vel φράττω.

Ἔφασαν, 3. pl. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφησαν, à φημί.

Ἔφατο, 3. ſing. a. 2. med. v. φημί.

Ἐφαύλισα, a. 1. ind. act. v. φαυλίζω.

Ἐφαψαμένη, a. 1. part. ind. med. v. ἐφάπτομαι.

Ἐφάψατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* vel *Ion.* pro ἐφήψατο.

Ἐφαψὶς, ιδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπτω.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. φέβομαι.

Ἐφέδρα, ας, ἡ, inſeſſio ; inſidiæ ; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus inſideat.

Ἐφεδράζω, impono, defigo. A præc.

Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ.

Ἐφέδρεια, ας, ἡ, ſeſſio, ipſe ſedendi vel inſidendi actus ; (2) præſidium, ſtatio ; (3) actus inſidiandi vel obſervandi ; (4) ſubſidia militaria, *item* adjumenta. Ab

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, inſideo, ſubſideo ; (2) inſidior ; (3) victori immineo, ut cum eo quam primùm congrediar ; (4) immineo alicui rei, capto v. gr. occaſionem, &c. (5) in ſubſidiis ſum ; (6) de præſidiis omnibus dicitur ; (7) adeſſe alicui adjuvandi causâ. Βȣλόμενος ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, Polyb. Ab ἔφεδρος.

Ἐφεδρίζω, fut. ίσω, inſideo ; (2) inſideo tergo alicujus. Ab eod. Hinc

Ἐφεδρισμος, ȣ̃, ὁ, actus inſidendi tergo alicujus in ludo. *Heſ.* ἐφεδριασμος, quaſi ab ἐφεδριαζω, quod idem eſt.

Ἐφεδριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti manibus à tergo junctis inſidens portabatur ; *Heſ.* Ab eod.

Ἔφεδρον, τὸ, ſella, & quidem firma.

Ἔφεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſidens ; (2) inſidiator, qui eventum rei quaſi ex inſidiis aucupatur ; (3) captator occaſionis ; (4) ſubſidiarius, ſubſeſſor, triarius ; (5) adverſarius ; (6) ſucceſſor ; vicarius. Ab ἕδρα.

Ἐφέζετο, 3. ſing. imperf. indic. med. v. ἐφέζομαι.

Ἐφέζομαι, inſideo. Ὄχθαι ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμὸν, Ariſtoph. Av. 780.

Ἐφέηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκα.

Ἐφεθεὶς, aor. 1. part. ind. paſſ. Ab ἐφίημι.

Ἐφείδετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφειμένος, perf. part. paſſ. v. ἐφεννύω.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ.

Ἐφείσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφείσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. v. ἐφίημι.

Ἐφειστήκειν, pluſq. perf. ind. act. *Poet.* pro ἐφεστήκειν, ab ἐφίστημι.

Ἐφείσω, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att. & Ion.* pro ἐφείσασο, à φείδομαι.

Ἐφείω, a. 2. conj. act. *Poet.* pro ἐφῶ, ab ἐφίημι.

Ἐφεκτικὸς, ἡ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens, compeſcens ; ἐφεκτικοὶ, Philoſophi, Sceptici, Pyrrhonici, à cohibendo aſſenſu. Ab ἐπέχω, *cohibeo.*

Ἔφεκτος, τόκος, qu. dic. uſura ſextaria ; à ſextâ ſummæ parte ; (2) ἔφεκτον, quod eſt ſupra ſex. Ex ἐπὶ, & ἕκτος, *ſextus.*

Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, cruſta ulceris. Ab ἕλκος.

Ἐφελκύνω, pro ἐφελκύω, ap. Sch. *Lycurg.*

Ἐφελκυσμὸς, ὁ, attractio.

Ἐφελκυστὴς, ȣ̃, ὁ, qui attrahit ; (2) auxiliator adjutor. Ab ἐφελκύω.

Ἐφελκυστικὸς, ἡ, ὸν, attractorius ; (2) attractus. Ab eod.

Ἐφελκύω, attaho ; (2) elicio ; (3) impello.

Ἐφέλκω, f. ξω, idem & procraſtino. Πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ, Eur. Med. 461.

Ἐφέμεν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.

Ἐφεξῆς, *Adv.* deinceps, poſtea ; (2) ordine.

Ἔφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, *inpr.* aſſenſûs. Ab ἐπέχω.

Ἐφέπεσκον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφεῖπον, ab ἐφέπω.

Ἐφέπομαι, ſubſequor, *Poet.* ἐφέσπομαι, a. 2. ἐπεσπόμην, ἐπίσπομαι. Ἀλλ ἣν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βȣλεύμασι. ibid. 973. vid. Schol.

Ἐφέπω, apud poëtas, perſequor, ſector ; (2) rego, guberno, adminiſtro ; (3) verſor in re, loco, Il. 11, 177.

Ἐφερμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, σχῆμα, figura orationis cum explicatio præcedentis additur, *Vox Gramm.*

Ἐφερμηνευτικῶς, *Adv.* per explicationis adjectionem. Ab

Ἐφερμηνεύω, explicationem verbi præcedentis, dictorum addo.

Ἔφερον, *ferebam*, imperf. ind. act. verbi φέρω.

Ἐφερπύζω, f. ύσω, adrepo, irrepo.

Ἐφέρπω, idem. Ex ἐπὶ, & ἕρπω, *ſerpo.*

Ἔφερσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἤνεγκε, qu. à fut. φέρσω, *Æol.* pro φερῶ, à φέρω.

Ἔφες, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἐφίημι.

Ἐφέσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui transferri poteſt à judicio ad aliud judicium. Ab

Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio à judicio ad aliud judicium, tranſlatio cauſæ de foro ad forum ; (2) appetitus, deſiderium ; (3) impetus, impreſſio. Ab ἐφίημι.

Ἐφεσπερία, ας, ἡ, tempus veſpertinum:

Ἐφεσπερεύω, f. εύσω, veſperi advigilo. Ab

Ἐφέσπερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus.

Ἐφέσπετο, 3. ſing. imperf. med. *Ion. & Poet.*

Ἐφέσπομαι, proſequor, ſector, *Poet.* ὦ χάρις ἐφέσπετε, Ariſtoph. Veſp. 1268. pro ἐφέπομαι.

Ἔφεσσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. *Poet.* pro ἔφεσαι, ab ἐφέζω.

Ἐφέσσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐφέσεσθαι.

Ἐφέστασαν, 3. pl. imperf. indic. act.

Ἐφέστηκα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. v. ἐφίστημι.

Ἐφέστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt vel ſedet apud focum ; (2) qui habet focum ſeu larem, id eſt, domum ; (3) civis, incola ; (4) qui in eâdem eſt domo ; (5) qui domi eſt, qui domum rediit ; ἐφέστιοι θεοὶ, penates. Ab ἑστία.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, pallium, chlamys, amiculum, (opponitur χιτῶνι tunicæ,) (2) veſtimentum quodvis. Ex ἐπὶ, & ἕννυμι.

Ἐφεστῶτα, acc. perf. part. act. *per Craſin Att.* pro ἐφεστηκότα, ab ἐφίστημι.

Ἐφέται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magiſtratus apud

Athenienſes, qui de cauſſis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι

Ἐφετικὸς, ή, ὸν, deſiderativus; (2) cupidus. Ab eod.

Ἐφετμέων, g. pl. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, juſſum. Ab eod.

Ἐφετῶς, *Adv.* acriter, cum impetu. Ab eod.

Ἐφευάζω, bacchantium more tripudio, & vociferor in re aliquâ.

Ἐφευρετὴς, ȣ̃, ὁ, inventor. Ab

Ἐφευρίσκω, invenio. Οὔτε τιν᾽ ἄλλην μῆτιν ἐφευρίσκω, Odyſſ. 19, 58.

Ἐφεύροι, 3. ſing. a. 2. opt. act.

Ἐφεψιάομαι, ῶμαι, illudo, inſulto; ἐφεψιόωντο, 3. pl. imperf. pro ἐφεψιάοντο, ἐφεψιῶντο. Τεθνηῶτί γ᾽ ἐφεψιόωνται ἅπαντες, Od. 19, 331.

Ἐφεψιάοντο, 3. plur. imperf. ind. *Poet.* pro ἐφεψιῶντο.

Ἐφέψω, recoquo, incoquo, impono.

Ἐφέω, ῶ, f. έσω, p. εκα, colloco.

Ἐφεώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐφεώραε, ab ἐφοράω.

Ἔφη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. φημί.

Ἐφηϐάω, ῶ, pubeſco, adoleſco.

Ἐφηϐεία, ας, ἡ, ipſa actio pubeſcendi; (2) pubertas; (3) adoleſcentia. Ab ἐφηϐεύω.

Ἐφηϐεῖον, ȣ, τὸ, Ephebeum, locus Epheborum. Ab ἔφηϐος.

Ἐφηϐεύω, f. εύσω, pubeſco; (2) puber ſum:

Ἐφηϐία, ας, ἡ, idem quod ἐφηϐεία. Ab eod.

Ἐφηϐιακὰ, τὰ, ſc. χωρία, palæſtræ, ubi Ephebi exercentur.

Ἐφηϐικὸς, ή, ὸν, ad ephebos ſeu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηϐικὸν, ȣ̃, pubertas, ipſa pubes Ephebi. Ab eod.

Ἐφήϐιον, τὸ, pubes, pubis regio; id omne quod eſt ab hypogaſtrio uſque ad pudenda. Ab

Ἔφηϐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ad pubertatem pervenit; puber, pubeſcens, adoleſcens uſque ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ, & ἥϐη.

Ἐφηϐότης, ητος, ἡ, pubertas. A præc.

Ἐφηγέομαι, ȣ̃μαι, præſum. Hinc

Ἐφήγησις, εως, ἡ, actio adverſus eum, qui recipit aliquem, cui publicè finibus interdictum eſt

Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliquâ re, *inpr.* malis alterius, f. ἐφησθήσομαι, ἐφησθησόμενος; a. 1. ἐφησθῆναι, *in inf.*

Ἐφηδύνω, exhilaro ſuper aliquâ re.

Ἐφῆκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

Ἐφήκω, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καιρὸν ἐφήκειν, Soph.

Ἐφήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἐφάλλομαι.

Ἐφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ætate par, æqualis; (2) adultus.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἧλος, vel ἕλω.

Ἔφηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ἔφηλις, ιδος, adfixus; (2) maculis ſolaribus infectus; & *hinc* (3) *ſubſt.* cutis aſperitas in facie ex ardore ſolis aut inflammatione; (4) ſoli expoſitus. Ab ἧλος, vel ἥλιος.

Ἐφήμενος, *inſidens*, præſ. part. verbi ἔφημαι.

Ἐφημερεύω, quotidie verſor, aſſiduus ſum in aliquâ re.

Ἐφημερία, ας, ἡ, & pl.

Ἐφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.

Ἐφημερινὸς, ή, ὸν, quotidianus. Ab eod.

Ἐφημέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna ſive quotidiana conſignantur, diarium, commentarius.

Ἐφήμερον, ȣ, τὸ, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitûs celeritate.

Ἐφήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ; *unde* mortalis; homo. Ex ἐπὶ, & ἡμέρα.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι.

Ἔφην, *dixi*, a. 2. ind. verbi φημί.

Ἔφηνε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φαίνω.

Ἐφῆπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐφάπτομαι.

Ἐφήρμοσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐφαρμόζω.

Ἔφησα, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi φημί

Ἐφήσεις, 2. ſing. fut. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

Ἔφησθα, 2. ſing. imperf. ind. act. *Æol.* pro ἔφης, à φημί.

Ἐφησθεῖεν, 3. pl. a. 1. optat. paſſ. *per Sync.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.

Ἐφήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐφίημι.

Ἐφησυχάζω, acquieſco, quietem ago.

Ἔφθακα, *præveni*, perf. ind. act. verbi φθάνω.

Ἔφθαξα, 1. ſing. a. 1. *Dor.* pro ἔφθασα.

Ἑφθαλέος, έα, έον, coctus, elixus. Ab ἑφθός.

Ἐφθάρην, *perii*, a. 2. ind. paſſ. verbi φθείρω.

Ἔφθαρκα, *corrupi*, perf. ind. act.

Ἐφθαρμένος, *interemptus*, perf. part. paſſ.

Ἔφθασα, *præveni*, a. 1. ind. act. verbi φθάνω.

Ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi φθέγγομαι.

Ἐφθέγξαο, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγξω.

Ἑφθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſeptem dierum, durans ſeptem dies; (2) factus intra ſeptem dies. Ex ἑπτὰ, & ἡμέρα.

Ἑφθημιμερὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Vox proſodica ſignificans tres pedes cum dimidio.

Ἔφθην, a. 2. ind. act. qu. à φθῆμι, à φθάνω.

Ἐφθίατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἔφθιντο, à φθίω.

Ἐφθίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. φθίνω, vel φθίω.

Ἔφθιτο, 3. ſing. pluſq. perf. indic. paſſ.

Ἑφθοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi cocta ſeu elixa veneunt. Ab

Ἑφθοπώλης, ȣ, ὁ, qui cocta ſeu elixa vendit. Ex ἑφθος, & πώλης.

Ἔφθορα, perf. ind. med. verbi φθείρω.

Ἑφθὸς, ή, ὸν, elixus, coctus; (2) imbecillus à febri. Ab ἕψω.

Ἑφθόω, ῶ, elixo, coquo; (2) aſſo. Ab ἑφθὸς.

Ἐφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo, f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλῶ κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον, Ariſt. Nub. 1302.

Ἐφιάλτης, ȣ, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἅλλομαι, Hinc

Ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adverſus ephialten valens.

Ἐφιάλτιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἐφιγμένος, perf. part. paſſ. v. ἐφικνέομαι.

Ἐφιδρόω, inſudo; (2) ſudore langueo; (3) ſudo. Hinc

Ἐφίδρωσις, εως, ἡ, ſudor tenuis, debilitans corpus.

Ἐφίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφίεε, ab ἐφιέω, pro ἐφίημι.

Ἐφιεῖσι, 3. pl. præſ. ind. act.

ἘΦΙΕΛΙ`Σ, ίδος, ἡ, calyculus, vel ſimile quid in coronâ.

Ἐφίεμαι, mando; (2) expeto. Τȣ̃τό σοι δ᾽ ἐφίεμαι, Soph. Aj. 116.

Ἐφιέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφιέναι, ab ἐφίημι.

Ἐφιέναι, *immittere*, præſ. infin. act.

Ἐφίεσαν, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐφιζάνω, inſideo, Il. 10, 26.

Ἐφίζοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἐφίζȣσα, ab ἐφίζω.

Ἐφίημι, f. ήσω, injicio, immitto; (2) remitto; relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc (8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Ὡς δυστυχῆ Θήϐαισι τῇ τόθ᾽ ἡμέρα ἀκτῖν᾽ ἐφῆκας, Eur. Ph. 5. Τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ; Soph. El. 144. Τῆς ἀρετῆς ἐφίεσθαι, Xen.

Ἐφίησι, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἐφίητι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐφίησι.

Ἐφικέσθαι, aor. 2. inf. med. v. ἐφικνέομαι.

Ἐφίκετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med.

Ἐφικνέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, attingo, pertingo, pervenio ad; (2) adſequor, conſequor; (3) adſpiro; (4) permeo, pervado. Τῆς ἀρετῆς ἀφικέσθαι, Iſocr. Ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, 2 Cor. 10, 14.

Ἐφικτὸς, ή, ὸν, quem adſequi poſſumus. Hinc ὡς ἐφικτὸν, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.

Ἐφίλαθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* & *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν, à φιλέω.

Ἐφίλασα, 1. ſing. a. 1. *Dor.* pro ἐφίλησα.

Ἐφίλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. quaſi à φίλω.

Ἐφίλετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. φίλημι.

Ἐφίλευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλȣν, ex ἐφίλεον, à φιλέω.

Ἐφίληθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν.

Ἐφίλησα, aor. 1. indicat. act.

Ἐφιλονείκȣν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεον, à φιλονεικέω.

Ἐφιλοσόφησα, a. 1. ind. act. v. φιλοσοφέω.

Ἐφίμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amabilis, deſiderabilis.

Ἐφίμωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φιμόω.

Ἐφιππάζομαι, fut. άσομαι, equo invehor; (2) inequito, adequito.

Ἐφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & viginti quatuor.

Ἐφιππεύω, equo vehor.

Ἐφίππιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equeſtris. Hinc ἐφίππιον, ȣ, ſtratum equi, ephippium. Ab

Ἔφιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui equo vehitur; eques.

Ἐφιπποτοξότης, ȣ, ὁ, ſagittarius equeſter.

Ἐπίπταμαι, involo, advolo; ἐπίπτατο, advolabat; ἐπίπτασθαι, involare. Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπίπτατο δεξιὸς ὄρνις, Od. 15, 160.

Ἐφίπτημι, idem & ex iiſd.

Ἐφίσδει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐφίζει.

Ἐφίστη, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐφίστημι.

Ἐφίστημι, fut. ἐπιστήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus ſum, conſidero; (4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίσταμαι, inſto, advento, *inpr.* de adventu & apparitione deorum; (2) repentè ex inſidiis exurgo, ingruo; (3) præfectus ſum; (4) adhibeo mentem; (5) ſupernato, aor. 1. ἐπέστησα, admovi, adverti; ἐφιστάναι, admovere, advertere; ἐπέστην, adveni, a. 2. ἐφέστηκα, perf. adſtiti, adſum, immineo, inſto. Ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, Act. 4, 1. Κεναῖς δ᾽ ἐφίσταμαι τραπέζαις, Soph. El. 194. ἐπιστῆναι, conſiderare, præeſſe, &c.

Ἐφιστορέω, ῶ, f. ήσω, ſciſcitor, percontor, inſuper ſciſcitor.

Ἔφλαδον, a. 2. ind. act. verbi φλάζω.

Ἔφλεξα, a. 1. ind. act. verbi φλέγω.

Ἐφλέχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐφόϐηθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφοϐήθησαν, à φοϐέω.

Ἐφόϐησα, a. 1. ind. act.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, luſtratio, quæ obeundo fit; (2) munus obeundi vigilias.

Ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, luſtro vigilias. Ab ἔφοδος.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam inſtruo & viatico dono; (2) inſtruo quaſi viatico, *Gloſſ. Vet.* impetum facio, irruo; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, inſtruor, *item* viaticum peto, impetro. Ἐφοδιάζειν ἀργίαν, Plut. Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐφοδιάσθητι, Xen. Ab

Ἐφόδιον, ȣ, τὸ, viaticum, & quicquid eſt inter ſarcinas iter facientis; (2) adminiculum quodcunque, ſubſidium; (3) res familiaris, facultates. Ab

Ἔφοδος, ȣ, ἡ, via quâ aliquò acceditur, aditus, *unde* facultas rei alicujus; (2) via, ratio; (3) inſinuatio; (4) acceſſus, adventus, *inpr.* hoſtilis impetus; (5) narratio, expoſitio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingreſſus in cauſam; (6) apparatus, inſtrumentum; (7) ὁ, circuitor, vigiliarum recognitor; (8) meatus, per quem corporis excrementa ejiciuntur; (ſed hoc videtur, potius ad ἄφοδος referendum eſſe, *Ern.*) (9) ὁ ϗ ἡ, ad quem via patet, qui adiri poteſt.

Ἐφοίτα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφοίταε, à φοιτάω.

Ἐφοίτη, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. *Dor.* ἐφοίτα.

Ἐφόλκαιον, ȣ, τὸ, gubernaculum; temo:

Ἐφόλκιον, ȣ, τὸ, navis parva, quæ à majori trahitur; (2) navicula, ex quâ vectores in majorem admittuntur; (3) navicula quævis; (4) gubernaculum; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἐφέλκω.

Ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) appendix, acceſſio, auctarium, ſed in re malâ.

Ἐφολκὸς, ή, ὸν, attrahens; (2) illiciens, ſuaviter capiens. Ab eod.

Ἐφομαρτέω, ῶ, f. ήσω, inſequor. Il. 8, 191.

Ἐφομολέω, verſor cum aliquo.

Ἐφόνευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φονεύω.

Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adverſus, δαῖτα, Il. 4, 344. ἡμιόνους ϗ ἄμαξαν, Od. 6, 37. δόρπον, Il. 23, 55.

Ἐφοπλισόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐφοπλισόμεθα.

Ἐφορατικὸς, ἡ, ὸν, peritus inſpiciendi res & illis providendi. Ab

Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis luſtro; (2) obſervo. Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα, ϗ κρατύνει, Soph. El. 176.

Ἐφορεία, ας, ἡ, inſpectio, Ephori munus.

Ἐφορεῖον, ου, τὸ, Ephororum curia, locus, in quo Ephori judicia exercebant.

Ἐφόρεις, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφόρεες, à φορέω.

Ἐφόρευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφόρουν.

Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inſpector ſum. Ab ἔφορος.

Ἐφορία, ας, ἡ, confinium; (2) fines. Ab

Ἐφόριος, ία, ιον, qui in finibus eſt, finitimus. Ab ὅριον.

Ἐφορκίζω, adjuro.

Ἐφορμαθεὶς, α. 1. part. paſſ. *Dor.* pro ἐφορμηθεὶς, ab ἐφορμάω.

Ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.

Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio aliquò; (2) impello. Ἐφορμοῦσιν ἀλλήλοις, Thuc. Πομπηΐῳ δὲ ἀνὴρ μέγας πεζὸς ἐφώρμησε, Plut. πόλεμον, Il. 3, 165. Ἐφορμήσασθαι ἀέθλους, Heſ. Ἀσπ. 127.

Ἐφορμέω, ῶ, f. ήσω, appello, applico; (2) in ſtatione ſum; (3) in ſtatione me continens alteri immineo; (4) obſideo portum. Πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς, Dem. Ab ἔφορμος.

Ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio; (2) invaſio, impetus.

Ἐφορμήσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐφορμάω.

Ἐφόρμησις, εως, idem. Ab ἐφορμάω.

Ἐφορμητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens aggrediendi.

Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad ſtationem appello. Hinc

Ἐφόρμισις, εως, ἡ, ingreſſus navium in ſtationem. Ab

Ἔφορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſtatione eſt; (2) ὁ, locus ſtationi navium accommodatus; (3) idem quod ἐφόρμισις.

Ἔφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, finitimus, confinis.

Ἔφορος, ου, ὁ, inſpector, ephorus, præſes. Ab ἐφοράω.

Ἐφόσον, *Adv.* in quantùm, quoad.

Ἔφραδον, a. 2. ind. act. verbi φράζω.

Ἔφραξα, a. 1. ind. act. verbi φράσσω.

Ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἔφρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φράζω.

Ἐφράσσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐφράσαντο.

Ἐφρόνουν, imperf. ind. act. pro ἐφρόνεον, à φρονέω.

Ἐφρούρει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐφρούρεε, à φρουρέω.

Ἐφρυάττετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. φρυάττομαι.

Ἔφρυξα, a. 1. ind. act. v. φρύγω, vel φρύσσω.

Ἔφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι.

Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumeliâ adficio. Πῶς δ' ὃς τὰ δεινὰ, τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Καπανεύς; Eur. Ph. 185. τὸν δῆμον, Plut. Hinc

Ἐφυβριστὴρ, ῆρος, ὁ, contumelioſus in alios, inſolens, petulans.

Ἐφυβριστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐφύβριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc

Ἐφυβρίστως, *Adv.* contumelioſè.

Ἔφυγον, a. 2. ind. act. verbi φεύγω.

Ἐφύγοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔφυγον.

Ἐφυγραίνω, humecto.

Ἔφυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus, uliginoſus.

Ἐφυδάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.

Ἐφυδρεύω, irrigo; ἐφυδρεύομαι, adaquor.

Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἔφυδρος.

Ἐφυδριὰς, άδος, Nympha aquatica.

Ἔφυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquoſus; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.

Ἐφύδωρ, ὁ, Apparitor, qui clepſydras in judiciis curabat, pro ἐφ' ὕδατι.

Ἐφύη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. φύω, vel φῦμι.

Ἐφύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.

Ἐφυμνέω, decanto, celebro. Ab ὕμνος. Unde

Ἐφύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno ſuccinitur, ſive, quod poſt hymnum cantatur.

Ἔφυν, a. 2. ind. act. verbi φῦμι.

Ἐφύπερθε, ſive ἐφύπερθεν, *Adv.* deſuper.

Ἐφυπερθύριον, ου, τὸ, ſuperliminare.

Ἐφυπνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnum inducens. Ab ὕπνος.

Ἔφυρον, 3. pl. imperf. ind. act. v. φύρω.

Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φυσιόω.

Ἐφύση, *ſufflabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *Poet* pro ἐφύσα, ex ἐφύσαε, à φυσάω.

Ἐφυστερέω, idem quod ſimplex, abſum.

Ἐφυστερίζω, f. ίσω, poſterior ſum, vel fio.

Ἐφύτευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φυτεύω.

Ἐφυφαίνω, intexo; (2) inter texendum inſero.

Ἐφυφὴ, ῆς, ἡ, id quod ſtamini ſubtexitur, trama, ſubtemen.

Ἐφύω, f. ύσω, pluviâ perfundo. Hinc ἐφύει, *Imperſon.* impluit, pluvia ſtatim ſequitur, ſtatim poſt pluit.

Ἐφώνεεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ.

Ἐφώνει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐφώνεε.

Ἐφώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempeſtivus.

Ἐφωτίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. φωτίζω.

Ἔχαδον, a. 2. indicat. act. verbi χάζω.

Ἔχαιρον, imperf. ind. act. verbi χαίρω.

Ἐχαλάσθην, a. 1. ind. paſſ. v. χαλάω.

Ἐχαλέπηνα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐχαλέπανα, à χαλεπαίνω.

Ἔχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω.

Ἐχαράκου, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐχαράκοε, à χαρακόω.

Ἐχάρην, a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω.

Ἐχάρησαν, 3. pl. a. ejuſd.

Ἐχαρίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. χαρίζω.

Ἐχαρίσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἔχεα, a. 1. ind. act. pro ἔχευσα, à χέω.

Ἐχέβοιον, ου, τὸ, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω, & βοῦς, *bos*.

Ἐχέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, fide dignus; (2) qui promiſſa ſervat; (3) ad fidem faciendam aptus. Ex ἔχω, & ἐγγύη.

Ἐχεγλωττία, ἡ, taciturnitas, *Lucian.*

Ἐχέθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente præditus; (2) qui animi cupiditates coërcet.

Ἐχείδιον, ου, τὸ, viperula; (2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχις.

Ἐχειροτονήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. χειροτονέω.

Ἐχέκαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulcher.

Ἐχέκολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenax inſtar glutinis, glutinoſus. A κόλλα.

Ἐχεκόλλως, *Adv.* firmiter. A præc.

Ἐχεκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens divitias, dives.

Ἐχέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἔχειν.

Ἐχεμυθέω, ῶ, f. ήσω, linguam contineo, ſupprimo verba.

Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab

Ἐχέμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus; (2) qui arcana celat.

Ἔχεν, *habet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔχει, vel *habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχε, ab ἔχω.

Ἔχεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἔχου.

Ἐχενὴς, ῆδος, ἡ, echeneis, remora, piſciculus; (2) anchora navem retinens. A ναῦς.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus; (2) mortifer, venenatus. Ex ἔχω, & πεύκη.

Ἐχέπικρος, ον, idem.

Ἐχέπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pullos equinos habens; (2) equos habens.

Ἐχέσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carni ſeu cuti adhærens. Ex ἔχω, & σὰρξ.

Ἔχεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro εἶχε, ab ἔχω.

Ἐχέστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gemitus adfert; (2) pernicioſus. Ex ἔχω, & στόνος.

Ἐχέτην, 3. dual. imp. ind. act. *Ion.* pro εἰχέτην.

Ἐχέτης, ου, ὁ, dives. Ab ἔχω.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, ſtiva. Ab eod.

Ἐχέτλιον, ου, τὸ, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.

Ἔχετο, 3. ſing. imperfect. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴχετο, ab ἔχω.

Ἐχέτρωσις, εως, ἡ, bryonia alba.

Ἔχευα, a. 1. ind. act. pro ἔχευσα, à χέω.

Ἐχεύατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. pro ἐχεύσατο.

Ἐχέφρονες, *cordati*, nom. plural. ab ἐχέφρων.

Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens ſum, ſapio.

Ἐχεφροσύνη, ἡ, prudentia. Ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω, & φρήν.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔχαρα, à χαίρω.

Ἔχῃς, 2. ſing. præſ. conj. act. v. ἔχω.

Ἐχθαίρῃ, 3. ſing. præſ. conjunct. act.

Ἐχθαίροντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐχθαίρουσι.

Ἐχθαίρω, odio proſequor. Ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι, Soph. Aj. 457. Ab ἔχθος.

Ἔχθει, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἔχθω.

Ἐχθὲς, *Adv.* heri. A χθές.

Ἐχθεσινὸς, ἡ, ὸν, heſternus. A præc.

Ἔχθημα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.

Ἐχθήρειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐχθήραι, ab ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, a. 1. conj. act. *Att.* pro ἐχθάρω.

Ἐχθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐχθάνομαι.

Ἐχθιόνως, *Adv.* infenſiùs, infeſtiùs. Ab ἐχθίων, *infenſior*, ab ἔχθος.

Ἔχθιστος, inimiciſſimus, infenſiſſimus.

Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor; (2) inviſus fio, odio ſum. Ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἥρῃ, Il. 1, 518. Ab

Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, odioſus, inviſus. Ex ἔχθος, & ant. δέπω, unde δέψω.

ΕΧΘΟΣ, εος, τὸ, odium, inimicitiæ, ſimultas. Hinc *Comp.* ἐχθίων, & *Superl.* ἔχθιστος.

Ἔχθρα, ας, ἡ, ſimultas, inimicitiæ. A præc.

Ἐχθραίνω, odio proſequor; (2) pro inimico habeo, inviſum reddo. Ἐχθραίνει βίον ϗ πόλεμον, Plut. Ἐχθρανῇ ἐξ ἐμοῦ, odio haberis, Soph. Antig. 93. A præc. Hinc

Ἐχθραντέος, έα, έον, odio proſequendus, pro inimico habendus.

Ἐχθρεύω, f. εύσω, inimicus ſum, inimicitias gero; ſimultatem exerceo. Ab ἔχθρα.

Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inviſus Diis; (2) infelix. Ex ἐχθρὸς, & δαίμων.

Ἐχθρόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor hoſpitum.

Ἐχθροποιέω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, inviſus, quem odimus; (2) qui odit, infenſus, inimicus. Ab ἔχθος.

Ἐχθρότατα, *Adv.* inimiciſſimè. Ab eod.

Ἐχθρωδῶς, *Adv.* infenſè, infeſtè, infeſto animo. Ab ἐχθρός.

Ἐχθρῶς, inimicè.

Ἔχθω, odi; & ἔχθομαι, ſum odio. Ἐχθόμενος Ἀθήνῃ, Odyſſ. 4, 502. Ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι, ib. 14, 366. Ab ἔχθος.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera, *femina*. Ab ἔχις.

Ἐχιδναῖος, αία, αῖον, viperinus. A præc.

Ἐχιδνήεις, ήεντος, idem & ab eod.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, viperula. Dim.

Ἐχιδνόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morſus, ictus à viperâ. Ex δάκνω.

Ἐχιδνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viperæ ſimilis; vipereus. Ab ἔχιδνα, & εἶδος.

Ἐχίειον, apud Nicandrum; τὸ ἔχιον.

Ἐχιναλώπηξ, εκος, ἡ, echinovulpes.

Ἐχῖνες, ων, οἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.

Ἐχινίσκος, ου, ὁ, echinulus, parvus echinus; (2) concavitas aurium. Dim. ab ἐχῖνος.

Ἐχινοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui caput habet capiti echini ſimile. Ex κεφαλή.

Ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres, ſeu matrices, echini majores.

Ἐχινόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ſpinæ vel tribuli genus aculeis horrens.

ἘΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, echinus, marinus vel terreſtris. Erinaceus; (2) teſta Echini marini; (3) ollæ ſpecies; capſa vel ſcrinium forenſe in quod acta conjiciebantur; (5) fræni pars; (6) placentæ genus. Hinc

Ἐχινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, echinatus; (2) ſpinoſus, aſper ut echinus.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morſus à viperâ. Ex ἔχις, & δάκνω.

Ἔχιον, ου, τὸ, echion, herba. Ab ἔχις, quod hujus morſibus medetur.

ἜΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas.*

Ἐχίτης, ου, ὁ, echites lapis, gemma. A præc.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum, (2) junctura. Ab ἔχω. Hinc

Ἐχμάζω, fut. άσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) quieſco.

Ἔχοι, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi ἔχω.

Ἔχοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἔχουσα.

Ἐχόλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. χολόω.

Ἐχομένως, *Adv* proximè, contiguè; (2) deinceps; (3) ſtatim; (4) congruè.

Ἔχομες, 1. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔχομεν, ab ἔχω.

Ἔχον, imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχον.

Ἐχόντως, more habentis, ut appareat habere.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορτάζω.

Ἔχραον, a. 2. ind. act. v. χραύω.

Ἐχρῆν, imperf. ind. act. verbi imperſon. χρή.

Ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med. verbi χράομαι.

Ἐχρῆτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐχρᾶτο, ab ἐχράετο.

Ἐχρήσθην, a. 1. ind. paſſ. v. χράω.

Ἔχριεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. χρίω.

Ἔχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐχρόνισα, a. 1. ind. act. v. χρονίζω.

Ἐχρόωντο, *utebantur*, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἐχρῶντο, quod *contr.* dicitur pro ἐχράοντο, à χράομαι, *utor.*

Ἐχύη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. χύω.

Ἐχύθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐχύμην, pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχύμην.

ἘΧΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus.

Ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. A præc.

Ἐχυρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, firmâ & ſtabili prudentiâ præditus. Ex ἐχυρὸς, & φρήν.

Ἐχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ ταύταις ἐχυρῶσαι τὴν Ἑλλάδα, Iſocr. Ab ἐχυρός. Hinc

Ἐχύρωμα, τὸ, munitio; (2) ſecuritas.

Ἐχυρῶς, *Adv.* tutò, firmè. Ab ἐχυρὸς.

ἜΧΩ, f. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, habeo, poſſideo, teneo, obtineo; (2) ſuſtineo; (3) reſiſto, obſiſto; (4) cohibeo, reprimo, *unde & pro* abſtineo, *intell.* ἐμαυτὸν; (5) cingo, circumdo; (6) appello navem, claſſe; (7) attingo; (8) tendo, currum dirigo, iter habeo; (9) attineo; (10) geſto; (11) ſcio; (12) habito, incolo; (13) æſtimo, reputo; (14) *inf. ſeq.* poſſum; (15) præbeo materiem, cauſam alicujus rei affero; (16) cum adverbiis varia ſignificat, ἀμφιβόλως ἔχω dubito, εὐνοϊκῶς benevolus ſum, &c. (17) eleganter etiam redundat, ut ληρεῖς ἔχων, nugaris; (18) adminiſtro, guberno; (19) adfectus ſum. *In paſſ.* habeor, ſum in poteſtate alterius, impeditus ſum; (2) laboro, v. gr. morbo; (3) prehendo atque prehenſum teneo, adhæreo, conjunctus ſum alicui, loco, ſectæ, &c. (4) conſentio, unde τὰ ἐχόμενα, conſentanea; (5) aggredi aliquid & in eo aſſiduum eſſe; (6) *In med.* continere ſe, abſtinere, deſiſtere, quieſcere. Ἄσσα θυμῷ ϗ διὰ μνήμης ἔχω, in memoriâ habeo, Lycurg. 8. Τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου ἕξειν, Soph. Phil. 821. Εὖ ἔχειν, κακῶς, εὐνοϊκῶς πρός τινα· πῶς ἔχεις δόξης, quid ſentis? Plat. διὰ χειρὸς, στόματος, ἐλπίδος· ἔχεσθαι ἔργου, πολέμου, ὁδοιπορίας, aggredi.

Ἔχωντι, 3. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro ἔχουσι.

Ἐχώρει, 3. ſing. imperf. indic. à χωρέω.

Ἐχώσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. χώομαι.

Ἐχώσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi χωννύω, vel χώννυμι, pro χόω.

Ἐψαθάλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ψαθάλλω.

Ἐψάλαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, à ψάλλω.

Ἑψαλέος, έα, έον, coctus, elixus; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἕψω.

Ἑψανὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἑψάνη, ης, ἡ, olla; vas, in quo coquitur, *Heſ.* Ab eod.

Ἑψάω, coquo, v. ἑψέω.

Ἕψεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἕψῃ, ab ἕπομαι.

Ἕψομεν, perf. inf. act. *Dor.* pro ἕψειν.

Ἕψεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἐψεύδετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ψεύδομαι, *fallo.*

Ἐψεύθησαν, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐψευσμένως, falsò. A ψεύδομαι.

Ἑψέω, coquo, elixo; ἑψῆσαι, & ἑψήσασθαι, aor. 1. ἑψημένος, perf. coctus, fervens.

Ἐψηλάφησα, a. 2. ind. act. v. ψηλαφάω.

Ἕψημα, ατος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quicquid ad coquendum eſt idoneum; (3) ſapa, defrutum. Ab ἑψέω. Hinc

Ἑψηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſapam redolens.

Ἕψησις, εως, ἡ, coctio, coquendi ratio aut actus. Ab eod.

Ἑψητήριον, ου, τὸ, olla, id, in quo coquitur, aut elixatur aliquid. Ab eod.

Ἑψητὴς, οῦ, ὁ, coctor. Ab eod.

Ἑψητικὸς, ἡ, ὸν, ad coquendum pertinens.

Ἑψητὸς, ἡ, ὸν, coctus, elixatus. Ab eod.

Ἔψια, τὰ, ludicra dicta; (2) crepundia.

Ἐψία, ας, ἡ, confabulatio; (2) ludicrum, ludus. Ab ἔπω, *dico.*

Ἐψιάασθαι, præſ. infin. med. *Poet.* pro ἐψιᾶσθαι.

Ἐψιάομαι, ἐψιῶμαι, confabulor; ludo, facetiis, & jocis exhilaror, delector; ἐψιόωνται, 3. pl. pro ἐψιῶνται, ἐψιάονται; imperfect. ἐψιόωντο, pro ἐψιῶντο, ἐψιάοντο, imperativ. ἐψιάασθων pro ἐψιάσθωσαν, Odyſſ. 17, 530.

Ἐψιθυρίσδομεν, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐψιθυρίζομεν, à ψιθυρίζω.

Ἐψιμμυθισμένως, fucatè. A ψιμμυθίζω.

Ἐψιόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* & *Ion.* pro ἐψιῶντο, ab ἐψιάομαι.

Ἐψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐψυχαγώγεε, ab ψυχαγωγέω.

Ἔψυχον, imperf. ind. act. verbi ψύχω.

ἝΨΩ, coquo.

Ἕω, inuſ. hinc f. ἔσομαι, ero, præſ. εἰμί.

Ἕω, inuſ. hinc f. ἕσω, *Poet.* ἕσσω, ἕσσεις, ἕσσει, induet. a. 1. m. ἑσσάμην, imperat. ἕσσαι, indic. perf. εἷμαι, indutus ſum; εἱμένος, indutus, præſ. uſit. ἕννυμι.

Ἕω, inuſit. à cujus f. ἕσω, eſt a. 1. *Ion.* ἕσα, ἕσας, collocaſti; εἷσε, collocavit, perf. paſſ. εἷμαι; εἵαται, pro εἶνται, collocata ſunt.

Ἕω, inuſ. unde f. ἥσω, mittam, perf. ἧκα, miſi; in præſ. uſit. ἵημι.

Ἕω, a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὧ, ab ἵημι.

Ἕω, *ſim*, præſ. conj. *Ion.* pro ὦ, ab εἰμι.

Ἑῷ, *ſuo*, dat. ſing. ab ἑός, *ſuus.*

Ἔωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ᾦγα, ab οἴγω.

Ἔωγμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ᾦγμαι.

Ἐωγυῖα, perf. part. med. f. g. *Atticè* pro ᾠγυῖα.

Ἔωθα, perf. ind. med. *Æol.* & *Ion.* pro εἴωθα, ab ἔθω.

Ἕωθεν, *Adv.* manè, diluculò. Ab ἕως.

Ἑωθινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Ἐώθουν, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ὤθεον, ab ὠθέω.

Ἑῷος, ῴα, ῷον, matutinus; (2) orientalis.

Ἐῴκειν, *ſimilis eram*, pluſquam perf. indic. med. *Poet.* pro ἐοίκειν, ab εἴκω.

Ἑωλίζω, fut. ίσω, putreſco ſepoſitus. Ab ἕωλος.

Ἑωλοκρασία, ας, ἡ, miſtura pridiana & exoleta; (2) potio vana & inefficax; (3) heſternæ repletionis gravedo & incommoditas, temulentia pridiana; (4) ſordium, purgamentorum colluvies. Ex ἕωλος, & κρᾶσις.

Ἑωλόνεκρος, dudum mortuus, *Suid.*

ἝΩΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, heſternus, pridianus; (2) marcidus, rancidus; (3) vetus, obſoletus.

Ἐώλπειν, pluſq. perf. ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἠώλπειν, ab ἔλπω.

Ἑῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὧμεν, ab ἵημι.

Ἐῷμι, præſ. opt. act. pro ἐάοιμι, ab ἐάω.

Ἐὼν, præſ. part. act. *Ion.* pro ὢν, ab εἰμί.

Ἐώνημαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὤνημαι, ab ὠνέομαι.

Ἐωνούμην, imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ὠνούμην.

Ἐῳνοχόουν, imperf. indic. act. *Att* pro ᾠνοχόουν quod *contr.* dicitur pro ᾠνοχόεον, ab οἰνοχοέω.

Ἔωξα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ᾦξα, ab οἴγω.

Ἑῷος, α, ον, matutinus; (2) orientalis.

Ἑώρα, ας, ἡ, exaltatio, geſtatio; (2) ſuſpendium, pro αἰώρα.

Ἑώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ὥραε, ab ὁράω.

Ἑώρακας, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὥρακας.

Ἐώργειν, pluſq. perf. ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἐόργειν, ab ἔργω.

Ἑωρέομαι, οῦμαι, ſublimis tollor, *Heſ.*

Ἑώρημα, ατος, τὸ, elatio. A præc.

Ἑώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἑωρίζομαι, geſtor. Ab ἑώρα.

Ἑώρταζον, imperf. indic. act. v. ἑορτάζω.

Ἑώρων, imperfect. indicat. act. *Att.* & *contr.* pro ὥραον, ab ὁράω.

Ἕως, ω, ἡ, aurora; (2) oriens. Ab ἠώς.

Ἕως, *Adv.* donec, uſquedum, tantiſper dum, quoad, quamdiu; (2) in S. S. ſæpe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad; (3) ἕως πότε, quouſque? (4) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, uſque nunc; (5) ἕως οὗ, ἕως ὅτου, ἕως τίνος, quouſque; (6) ἕως τινὸς, uſque ad aliquod tempus; (7) ἕως τούτου, hucuſque, τέως, ἕως, tantiſper, donec. Ab ὡς.

Ἕως, *dum*, *Poet.* pro ὡς.

Ἔωσα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὦσα, ab ὠθέω.

Ἐώσθην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ὤσθην.

Ἔωσι, 3. plur. præſ. conj. *Ion.* pro ὦσι, ab εἰμὶ, *ſum.*

Ἔωσται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὦσται, ab ὠθέω.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex ἕως, & φέρω.

Ἑωυτοῦ, *ſui ipſius*, *Ion.* pro ἑαυτοῦ.

Z.

Z, Eſt ſexta litera Græcorum, quæ Ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade exiſtimatur orta; (2) in Notis numeralibus valet *ſeptem*, & cum lineolâ inferiùs additâ (ζ) *ſepties mille.*

ZA, *Particula inſeparabilis* augens ſignificationem, ut Ζάπλουτος, *valdè dives*, ζαφλεγὴς, *vehementer ardens.* Non tamen ſemper.

Ζαβάλλειν, *Heſ.* & *Etym.* ἐξαπατᾷν, decipere, putatur eſſe à διαβάλλειν, calumniari.

Ζάβα, lorica, ζάβαι, arma bellica, Suid. Hinc

Ζαβαρεῖον, ου, τὸ, zabareum, locus, in quo reponuntur zabœ; armamentarium, Suid.

Ζάβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum abundans paſcuis; (2) abundans pecoribus, Heſ. Ex ζα, & βοτος, *paſcuum*, vel βοτὸν, *pecus.*

ΖΑΒΡΟ'Σ, edax, vorax, *Heſ.* lege ζαβόρος.

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, falx.

Ζάγκλον, ου, τὸ, idem.

Ζαγρεὺς, έος, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα, & ἀγρεύω, *venor.*

ΖΑΓΡΟ'Σ, diſcalceatus, *Suid.*

Ζαεὶς, *ſtans*, præſ. part. act. v. ζάημι.

Ζαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehementer ſpirans. Ex ζα, & ἄω, *ſpiro.*

Ζαθέοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ζαθέου, à

Ζάθεος, έη, εον, divinus, ſacer.

Ζαθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodùm calidus, fervidus, ardens. Ex ζα, & θέρω.

Ζαΐεν, 3. pl. præſ. opt. act. *Bœot.* pro ζαίησαν, à ζῆμι pro ζάω.

Ζακαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum formoſus, perpulcher, *Heſ.* Ex ζα, & κάλλος.

'ΖΑΚΕΛΤΙ΄ΔΕΣ, ſeu ζεκελτίδες, ων, αἱ, rapa; (2) cucurbitæ, ζακυνθίδες, *Heſ.*

Ζάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, æditus; (2) famulus, miniſter. Ex ζα, pro διὰ, & κορέω.

Ζάκοτος, ὁ ϗ ἡ, furioſus, valdè iracundus.

Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. Vox. Hebr.

Ζαλάω, fluctuo, procellis agitor; unde apud *Nic.* ζαλόωσα, pro ζαλῶσα, ζαλάουσα.

ΖΑΛΕΙ΄Α, ας, ἡ, zalea, laurus Alexandrina quibuſdam, teſte Dioſcor.

Ζάλευ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro ζηλοῦ, ex ζηλόου, à ζηλόω.

ΖΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella; (2) agitatio maris; æſtus, tempeſtas. Hinc

Ζαλόεις, όεσσα, όεν, procelloſus:

Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata & fluctuans.

Ζαλῶ, *Dor.* & *contr.* pro ζηλόω.

Ζαλωτον, acc. ſing. *Dor.* pro ζηλωτόν.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum ex olivis.

Ζαμενέω, ῶ, f. ήσω, magnâ vi ago; (2) valdè iratus ſum, *Heſiod.* Θεογ. 928.

Ζαμένησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐζαμένησε. A

Ζαμενὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infenſus; (4) valdè iracundus; (5) violentus. Ex μένος.

Ζάπεδον, ου, τὸ, latum pavimentum, magnum ſolum, pro δάπεδον.

Ζαπίμελος, ου, ὁ ϗ ἡ, præpinguis, admodum pinguis, *Heſ.* Ex ϖιμελή.

Ζαπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum plenus, copioſus, multus. Ex ϖλήθω.

Ζαπλουτέω, valdè dives ſum, abundo divitiis. A

Ζάπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè dives, prædives.

Ζαπότης, ου, ὁ, valdè bibax, magnus ſeu ſtrenuus potator, *Heſ.* Ex ϖότης.

Ζάπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè igneus. Ex ϖῦρ.

Ζατέω, *Dor.* pro ζητέω, quæro; unde ζατεῦσα pro ζητοῦσα, quærens.

Ζατρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſervi puniuntur, carcer ſervorum; V. L. al ζητρεῖον.

Ζατρεύω, in piſtrino torqueo, Lex. Gr.

Ζατρεφης, έος, ὁ ϗ ἡ, benè nutritus, ſaginatus, pinguis. Ex τρέφω.

Ζαφέγγης, ὁ ϗ ἡ, admodum lucidus & ſplendidus; *Heſ.* Ex φέγγος.

Ζαφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè ſimplex, *Suid.* (2) durus, vehemens, *Heſ.* Ex ζα, & ἀφελὴς, *ſimplex*, vel ex.

Ζάφελος, vehemens, intentus, quaſi ζαόφελος. Ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo*, Etym.

Ζαφελῶς, *Adv.* valdè ſimpliciter, *Suid.* (2) vehementer, *Heſ.* A ζαφελής.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum urens; (2) valdè ſplendens; (3) ſummo vigore præditus. Ex φλέγω.

Ζάχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè iracundus. Ex χολὴ.

Ζαχρειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè utilis. Ex ζα, & χρεία, *neceſſitas, utilitas*, Hom. ζαχρειεῖς ἀνέμους, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς, à ſeq.

Ζαχρηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus. Ex χράω.

Ζάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives auri. Ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος, Eur. Rheſ. 439.

ΖΑ΄Ω, ζῶ, vigeo, vivo. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον, Ariſtoph. Av. 161. ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ἔζων, ἔζης. f. 1. ζήσομαι. a. 1. ἔζησα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. *Poet.* ζώω, ζώεις.

ΖΕ΄Α, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, ſpelta; (2) ſtriata pars oris equi.

Ζειὰ, ᾶς, ἡ, idem.

Ζείδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fertilis, almus. Ex ζειὰ, & δῶρον.

Ζείουσα, *Ion.* pro ζέουσα, à ζέω, *ferveo.*

ΖΕΙΡΑ΄, ᾶς, ἡ, amiculum, palla; (2) redimiculum.

Ζειρεῖν, aromata facere, *Heſ.*

Ζεῖρον, varium, *Heſ.*

Ζείω, *Poet.* pro ζέω, ferveo.

ΖΕ΄ΛΛΩ, jacio, *Heſ. Etym.* pro βέλλω, idem quod βάλλω.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus, decoctus: à

Ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo; unde ζεννύμενον, quod coquitur. A ζέω.

Ζέρεθρον, τὸ βέρεθρον, τὸ βάραθρον, barathrum.

Ζέσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, à ζέω.

Ζεσθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. paſſ.

Ζέσις, εως, ὁ, fervor, æſtus. A ζέω.

Ζεϛολουσία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aquâ fervidâ. Ex ζεϛὸς, & λύω, *luo.*

Ζεϛὸς, ἡ, ὸν, fervidus. A ζέω.

Ζέσω, *fervefaciam*, f. 1. ind. act. verbi ζέω.

Ζευγάριον, ου, τὸ, parvum jugum; (2) par bucularum non magni faciendum. A ζεῦγος.

Ζευγατὴρ, ῆρος, ὁ, *Epith.* lori, quo res devincimus, ap. *Joſ.* ubi tamen MSS. plerique ζευκτὴρ, *Ern.*

Ζευγεῖον, τὸ, jugum, *ib.*

Ζευγελάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεῦγος, & ἐλαύνω.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, idem quod ζευγελάτης.

Ζευγησιον, cenſus τῶν ζευγιτῶν apud Athen.

Ζευγῆτις, ιδος, jugalis, quæ jugum ferre poteſt.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo adſtrictus; (2) ζευγῖται, apud Athen. ex inſtituto Solonis claſſis civium equeſtri ordini ſubordinata; quaſi jugales, à jumentis, quæ ζεύγη; aut quia junctim bini equeſtrem cenſum explerent; (3) remiges, medii ordinis in triremi.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. A ζεῦγος.

Ζευγλόδεσμον, ου, τὸ, lorum jugi. Ex ζεύγλη, & δεσμὸς.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica. A ζευγνύω.

Ζευγνύασι, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro ζευγνῦσι. A

ΖΕΥ΄ΓΝΥΜΙ, vel ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte, a. 1. ζεῦξαι, & ζεύξασθαι, jungere. Paſſ. ἐζεύχθην, ζευχθεὶς, a. 2. Paſſ. ἐζύγην. Καί τοι ϲὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς, Soph. Phil. 1017. Ζεύξομαι ἅρματι ϖώλους, Eur. Hec. 469.

Ζευγοποιία, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, & in ſpecie bigarum conſtructio. Ex ζεῦγος, & ϖοιέω.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, & boves qui ſunt ſub jugo; (2) bigæ; *item* trigæ & quadrigæ, *omninoque* vehiculum; (3) par; dicitur etiam de tribus. A ζευγνύω.

Ζευγοτρεφεῖν, equos curules alere.

Ζευγοτρόφος, qui alit equos curules.

Ζευκτηρια, ας, ἡ, vinculum. A

Ζευκτὸς, ἡ, ὸν, conjugatus, junctus.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. v. ζεύγνυμι.

Ζευξίλεως, ω, ὁ, cui ſubditi ſunt populi. Ex ζεῦξις, & λαὸς, vel *Atticè* λεὼς, *populus.*

Ζεύξὶς, εως, ἡ, connexio, copulatio, *impr.* pontis fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.

Ζευξω, *jungam*, f. 1. ind. act. v. ζεύγνυμι.

ΖΕΥ΄Σ, *Gen.* διὸς, ὁ, Jupiter.

Ζεφυρικὸς, ἡ, ὸν, zephyrius, et

Ζεφύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, favonialis. A

ΖΕ΄ΦΥΡΟΣ, ου, ὁ, zephyrus, favonius.

ΖΕ΄Ω, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandeſco; (2) ſcateo; (3) fervefacio, Il. 21, 361.

Ζῆ, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Dor.* pro ζᾶ, ex ζάε.

Ζηβύνη, venabulum, Ph. pro ζιβύνη.

Ζῆθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. ζῆμι.

Ζηλαῖος, αία, αῖον, iracundus, æmulus:

Ζηλευτὴς, ου, ὁ, æmulator; (2) invidus. A

Ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quaſi à ζηλέω, quod eſſet *invideo.*

Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum invidendarum; (2) ſtudium rerum bonarum injiciens.

Ζηλομανὴς, ὲς, iracundus, *Epith.* Bacchi.

Ζηλοῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ζηλόει, à ζηλόω.

ΖΗ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, æmulatio; (2) invidia; (3) ſtudium vehemens alicujus rei. Hinc

Ζηλοσύνη, ης, ἡ, invidia.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypus ſum, præ amoris vehementiâ rivalem pati nequeo; (2) zelo ducor; (3) æmulor, in bonam partem; (2) invideo, maligno animo proſequor. Ζηλοτυποῦν ἀρετὴν, Æſchin.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, quâ quis rivalem in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. A

Ζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, zelotypus, invidiâ, æmulatione incenſus. Ex ζῆλος, & τύπτω.

Ζηλοτύπως, per æmulationem, per invidiam.

Ζηλόω, ῶ, f. ήσω, æmulor; (2) invideo; (3) affecto, ſector; (4) beatum prædico; (5) zelotypus ſum. Ζηλῶ ϲε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας ϛυγῶ, ob prudentiam laudo, Soph. El. 1033. Οὐ ζηλῶ ϲε τῆς ϖαιδεύσεως, Ariſtoph. Θεσμ. 182. A ζῆλος.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia:

Ζήλωσις, εως, ἡ, idem; (2) affectatio, appetitio alicujus rei.

Ζηλωτέος, έα, έον, æmulandus:

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accenſus zelo:

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulans. A præc.

Ζηλωτος, ἡ, ὸν, æmulandus, expetendus; (2) beatus, felix, egregius. A ζηλόω.

ΖΗΜΙ΄Α, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) mulcta; (3) pœna, ſupplicium. Hinc

Ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio; (2) mulcto pecuniâ, exſilio, &c. Ἐζημίωσε ϖατέρα, Eur. Or. 561. τινὰ χρημάτων, Plat. χρήμασι, Plut. θανάτῳ, Thuc.

Ζημιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, damnoſus, pernicioſus, qui fraudi eſt. Ab eod. Hinc

Ζημιωδῶς, damnosè.

Ζημιωθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ζημιόω.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum; (2) mulcta.

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio. Ab eod.

Ζὴν, ζηνὸς, ὁ, Jupiter.

Ζῇν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ζᾷν, à ζάω.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Jovis mentem habens. Ex ζὴν, & φρήν.

Ζῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ζᾷς, ex ζάεις.

Ζήσασα, a. 1. part. act. fem. gen.

Ζήσῃ, *vives*, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Ζήσομαι, *vivam*, f. 1. ind. med.

Ζήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ζήτει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ζήτεε.

Ζητεύης, 2. ſing. præſ. conj. act. v.

Ζητεύω, f. εύσω, quæro. A

ΖΗΤΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, quæro; (2) quæſtionem habeo ſeu exerceo; (3) requiro, rei amiſſæ deſiderio teneor; (4) ſtudeo, conor; (5) *etiam* peto, *ſed rarò apud veteres*, Ern. Ἕλληνες ϲοφίαν ζητοῦσιν, 1 Cor. 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι, Plat. Hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæſtio, quæſitum.

Ζητημάτιον, ου, τὸ, quæſtiuncula. Dim.

Ζητησατω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. v. ζητέω.

Ζήτησις, εως, ἡ, ipſa quærendi actio, inveſtigatio; (2) quæſtio, controverſia.

Ζητητέος, έα, έον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæſtiones, vel potius loca, ubi quæſtiones exercentur, tormenta, *Suid.*

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæſtor criminum; (2) *impr.* in foro ſic dicitur, qui *Lat.* recuperator in causâ repetundarum: qui quærit ut quæ pecuniâ malè conciliatâ & captâ perverterit, repeti inde poſſit, *Ern.*

Ζητήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ζητέω.

Ζητητικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere & inveſtigare ſolet, ſagax, ad quæſtiones movendas promptus. A ζητητής.

Ζητοῦσιν, 3. pl. pro ζητέουσι.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, Vid. ζατρεῖον.

Ζήτω, *vivat*, 3. ſing. præſ. imperat. act. *Ion.* pro ζάτω, *contr.* ex ζαέτω, à ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro ζητέωμεν, à ζητέω.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, haſta, jaculum, venabulum. A ϲιβύνη.

ΖΙΓΓΙ΄ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙ΄ΓΓΟΣ, ου, ἡ, ſonus apum, *Heſ.*

ΖΙΖΑ΄ΝΙΟΝ, ου, τὸ, zizanium; lolium.

Ζόης, *vitæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ζωῆς, à ζωή.

Ζορκάδες, αἱ, capreæ, *Ion.* pro δορκάδες.
Ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.
Ζώσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro ζώεσθω, à ζόω pro ζώννυμι.
Ζόφιος, έα, εον, idem quod ζοφερός.
Ζοφεροῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ζοφεροῦ, à
Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebroſus, caliginoſus. A ζόφος.
Ζοφοδορπίας, ου, ὁ, qui veſperi cœnat. Ex ζόφος, & δόρπον, *cœna.*
Ζοφόδορπις, ιδος, ἡ, cœna tenebricoſa, h. e. ſerotina. Ex iiſd.
Ζοφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Ζοφόεις, εσσα, εν, tenebricoſus, obſcurus. A ζόφος.
Ζοφομηνία, ἡ, obſcuritas lunæ, lunæ defectus. Ex ζόφος, & μήν, *luna.*
ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ; (4) occaſus, pars occidentalis. Hinc
Ζοφόω, obtenebro, obſcuro.
Ζοφώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ζοφόεις.
Ζόφωσις, εως, ἡ, obſcuratio; (2) tenebræ, obſcuritas. Ab ζοφόω.
Ζυγὰ, τὰ, V. ζυγόν.
Ζυγάδα, *Adv.* jugatim, junctim. A ζυγός.
Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella, piſcis.
Ζυγάστριον, ου, τὸ, arca, capſa. Ab eod.
Ζύγαστρον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ζυγέντες, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι.
Ζυγηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugum ferens. Ex φέρω.
Ζυγέω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri ſolebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum inſtruebantur:
Ζυγιανὸς, ἡ, ὸν, natus ſub librâ, ſigno cœleſti:
Ζύγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugalis:
Ζυγίον, ου, τὸ, ſtatera, libella: A ζυγός.
Ζυγίτης, ου, ὁ, remex in medio navis ſupra arborem, remex medii ordinis; (2) ζυγῖται, οἱ ζευγῖται, de quibus ſupra.
Ζυγόδεσμον, ου, τὸ, lorum, quo temo alligatur jugo; (2) collare, ſubjugium lorum. Ex ζυγὸς, & δεσμὸς.
Ζυγόδεσμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Ζυγοδέτης, ου, ὁ, idem. Ex ζυγὸς, & δέω.
Ζυγοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jugi ſpeciem præferens.
Ζυγολωρον, τὸ, lorum, quo jugum adſtringitur cervicibus.
Ζυγομαχέω, rixor, contendo *inpr.* cum domeſticis, familiaribus; (2) repugno. Διὰ γαστέρα πρὸς οἰκέτην ζυγομαχεῖν, Plut. Ex μάχη.
Ζυγον, ου, τὸ, tranſtrum, ſedes remigum; (2) *in pl. inpr.* trutina. A ζυγὸς.
Ζυγοποιέω, ῶ, f. ήσω, juga curruum conſtruo:
Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum; (2) in teſtudine tranſtillum, quo brachia, ſeu cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, ſeries porrecta; (4) calceamenti corrigia; (5) trutina, libra, *in gen. fœm.* ut Gammaticis placet.
Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutinâ appendo, librâ exæquo. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους, ϗ πρὸς τὸ ἴσον ἀπευθύνω, *Lucian.* 'Ου ζυγοστατήσω πάντας αὐτοὺς πρὸς τὸν Τιμάρχου βραχίονα. *Non comparabo.* Alciph. 2, 2. *Paſſ.* de æquatis lancibus, unde *tropicè* de æquato Marte. A
Ζυγοστάτης, ου, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγὸς, *libra*, & ἵστημι.
Ζυγοφορέω, jugum fero.
Ζυγοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugifer, qui fert jugum.
Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo ſubmitto; (2) conjungo; (3) eâdem ſerie & lineâ collocatus ſum. A ζυγὸς.
Ζυγάθριζω, fut. ίσω, claudo vecte; (2) examino, libro, perpendo. A
Ζύγωθρον, ου, τὸ, vectis, qui valvas ſeu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς, & θύρα.
Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum:
Ζύγωσις, εως, ἡ, jugatio:
Ζυγωτὸς, ἡ, ὸν, junctus jugo: A ζυγόω.
ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, xythus, potus ex hordeo confectus, cereviſia.
ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, fermentum; (2) *tropicè* quicquid alios paullatim corrumpit.
Ζυμήεις, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A ζύμη.
Ζυμίζω, fermentum refero. Ab eod.
Ζυμίτης, ου, ὁ, fermentator. Ab eod.
Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, Gal. 5, 9. Ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον, Luc. 13, 21. Ab eod.
Ζυμωδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fermentaceus; (2) non mucidus. Ab eod.
Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.
Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio.
Ζυμωτικὸς, ἡ, ὸν, vim inflandi, flatus ciendi habens.
Ζυμωτὸς, ἡ, ὸν, fermentatus. Ab eod.
Ζωαγράφω, idem quod ζωγραφέω.
Ζωαγραψάμενος, aor. 1. part. med.
Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vitâ ſervatâ. A ζωγρέω.
Ζωάριον, τὸ, animaculum.
Ζωαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit, vitam adjuvans. Ex ζωὴ, & ἀρκέω.
Ζωαρχικὸς, ἡ, ὸν, vitæ principium habens. Ex
Ζώαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animanti præeſt; (2) qui præeſt elephanto.
Ζωγράφειον, ου, τὸ, officina pictoris. A ſeq.
Ζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζῶον, & γράφω. Hinc
Ζωγράφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipſum, quod pictum eſt.
Ζωγραφητὸς, ἡ, ὸν, pictus.
Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγράφος.
Ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens.
Ζωγραφικῶς, picturæ modo. A præc.
Ζωγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, pictor.
Ζώγρει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ζώγρεε, à ζωγρέω. Unde
Ζωγρεία, ας, ἡ, & ζωγρία, condonatio vitæ capto hoſti facta; (2) captura vivi animalis.
Ζωγρεῖον, ου, τὸ, vivarium, beſtiarium cavea, locus, in quo animalia capta adſervantur. A
Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, exſuſcito; (3) inſtauro; (4) vivum capio, à cæde captum ſervo, vitam alicui in bello ſervo. Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμὸν, Il. 5, 698. Ex ζωὴ, & ἐγείρω, *excito*, vel ζωὸς, & ἀγρέω.
Ζωγρητικὸς, ἡ, ὸν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut rete, &c.
Ζωγρίας, ου, ὁ, vivus captus, *Heſ.* Ab eod.
Ζῶγρον, ου, τὸ, vivarium, cavea. Ab eod.
Ζωγρῶν, præſ. part. act. *contr.* pro ζωγρέων, à ζωγρέω.
Ζωδάριον, ου, τὸ, animaculum, Dim. A ζῶον.
Ζωδιακὸς, ὁ, ſignifer, Zodiacus in cœlo. A
Ζώδιον, ου, τὸ, animalculum; (2) ſignum cœleſte in Zodiaco; Dim. à ζῶον. Hinc
Ζωδιοτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωωτός.
Ζωδιοφόρος, ſignifer, ſcil. circulus.
Ζῶε, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔζωε, à ζώω, *Poet.* pro ζάω.
Ζώειν, *vivere*, præſ. inf. act. à verbo eod.
Ζώεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔζωον.
Ζώῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.
Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.
Ζωηδὸν, *Adv.* animantium more. A ζῶον.
Ζῴην, præſ. opt. act. *Att.* ζῷμι, *contr.* pro ζαοίμι.
Ζωηρὸς, ρὰ, ρὸν, vivax; (2) vitam præbens. A ζωή.
Ζωῇσιν, pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro ζωαῖς.
Ζωηφόρος, ὁ ϗ ἡ, vitam adferens, ſalutaris.
Ζωθάλμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vividus, almus, *Pind.* Ex ζωὴ, & θάλπω, vel θάλλω.
Ζωΐδιος, ου, ὁ, idem quod ζωδιακός.
Ζωϊκὸς, ὴ, ὸν, animalis. A ζῶον.
Ζῶμα, ατος, τὸ, veſtimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.
Ζωμάρυστρον, ου, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς, & ἀρύω.
Ζώμευμα, τὸ, condimentum, ſalgamum. A
Ζωμεύω, condio; (2) elixo. A ζωμός.
Ζωμήρυσις, εως, ἡ, hauſtus juſculi. Ex ζωμὸς, & ἀρύω.
Ζωμίδιον, ου, τὸ, juſculum. A ζωμός.
Ζωμοποιέω, jurulentum cibum facio.
Ζωμοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, opifex jurulenti cibi, condiendi juris peritus; (2) in cibos idoneus. Ex ζωμός, & ποιέω.
ΖΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, jus, juſculum, cibus jurulentus.
Ζωμοτάριχος, ου, ὁ, qui muriâ piſcium ſale conditorum, nimium delectatur. Ex ζωμὸς, & τάριχος.
Ζωνάριον, ου, τὸ, zonula. A ſeq.
Ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum; (2) pera. A ζωννύω, *cingo.*
Ζώνιον, τὸ, cingulum; (2) cinctura. Dim.
Ζωνιοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui zonas plectit, ſeu conficit, zonarius. Ex ζώνιον, & πλέκω.
Ζωνίτης, ου, ὁ, zonarius. A ζώνη.
Ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A præc.
ΖΩΝΝΥΜΙ, ζωννύω, ζωννύσκω, f. ζώσω, cingo, præcingo. Ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, ϗ ἄλλος σε ζώσει, Joann. 21, 18.
Ζωννύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐζώννυτο.
Ζώννυσθαι, accingi, armari, ſeſe parare, ζῶσαι, aor. 1. med. accinge te, ἐζωσμένος, perf. paſſ. particip. accinctus.
Ζωνογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, medio ventre cinctus. Ex ζώνη, & γαστήρ.
Ζώντειον, ſeu ζώντιον, ου, τὸ, mola, quâ ſc. victus conficitur, qu. ζεόντειον, à ζέα, *Heſ.* Ern.
Ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal ſeu vivum gigno; (2) fœtifico; (3) vivifico; (4) vivum conſervo. Ex ζωον, vel ζωὴ, & γονή.
Ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis.
Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis; (2) vermiculatio. A
Ζωογονος, ου, ὁ ϗ ἡ, vivum animal generans; (2) vitalis; (3) numerus ſeptenarius, quod infantes ſeptimo menſe nati vivant faciliùs, quam qui nati menſe ſequente.
Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A
Ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor. Ex δίδωμι.
Ζωόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, ου, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ, & δῶρον.
Ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura. Ex ζῶον, & θήρα.
Ζωοθηρικὸς, ἡ, ὸν, ad ζωοθηρίαν pertinens.
Ζωοθυσία, ἡ, victima conſtans animante.
Ζωοθυτέω, animal ſacrifico. Ex θύτης.
Ζωοιμι, præſ. opt. act. v. *Poet.* ζάω.
Ζώοισι, *animalibus*, dat. pl. *Ion.* pro ζώοις.
Ζωόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, formam animalis habens. Ex ζῶον, & μορφή.
Ζῶον, ου, τὸ, animal. A ζάω, *vivo.*
Ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαστῶν ἄνδρας, Lycurg. 844.
Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico; (2) vermes genero. Ex ζωὸς, & ποιέω. Hinc
Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio; (2) in vitam reſtitutio; (3) conſervatio.
Ζωοποιητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.
Ζωοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, vivificus; (2) vivum & animale generans. Ab eod.
Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui animalia vendit. A πωλέω.
Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus. A ζάω.
Ζωοστασια, ας, ἡ, animalium ſtatio, ſtabulum. A ζῶον, & στάσις, *ſtatio.*
Ζωοταμνω, vivum diſſeco. A τέμνω.
Ζωότης, ητος, ἡ, qu. dic. animalitas, natura animalis. A ζῶον.
Ζωοτοκέω, animal genero, ſeu pario:
Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A
Ζωοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, animal gignens vel pariens; (2) viviparus. Ex ζῶον, & τίκτω.
Ζωοτος, ἡ, ὸν, animalibus pictis diſtinctus. A ζωόω, (*ſed rectiùs ζωωτός, Ern.*)
Ζωοτροφεῖον, ου, τὸ, vivarium. A ſeq.
Ζωοτροφέω, animalibus nutriendis rem quæro. A
Ζωοτροφία, ἡ, pecuaria; nutritio, & ſag natio animalium, piſcium, ut vendantur.
Ζωοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad alenda animalia, & ad negotiationem iſtam pertinens.

Ζωοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. Ex ζῶον, & τρέφω.

Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A

Ζωοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον, & φάγω.

Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ βȣ́φθαλμον, *Plin.*

Ζωοφθόρος, ον, qui coit cum beſtiâ.

Ζωοφόρος, ὁ ϗ ἡ, animalia ferens; (2) zodiacus; (3) pars trabeationis in columnis, Gall. *la friſe*, Ern.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ ſunt naturæ inter animalia & plantas. Ex ζῶον, & φύω.

Ζωοφυτέω, vivos ſurculos edo, ap. *Athen.* ſi lectio ſana. *Ern.*

Ζωόω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. A ζωός.

Ζώπισσα, ης, ἡ, pix, reſina, quæ in uſum medicaminum è navibus deraditur. A πίσσα.

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem ſopitum ſuſcito; (2) bella, aut alia mala, ſopita; (3) refocillo, vires propemodum extinctas inſtauro; (4) reſtituo. Εἰ νὴ τὼ θεὼ μὲ ζωπυρήσεις, irritabilis, Ariſtoph. Lyſ. 685. Ὁρᾷς, ἃ νῦν σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα; Eur. Electr. 1121. A ζώπυρον.

Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον (2)

Ζωπύρησις, εως, ἡ, ſuſcitatio ignis ſopiti; (2) item alîus rei prope extinctæ.

Ζωπύριον, ȣ, τὸ, follis. A

Ζώπυρον, ȣ, τὸ, ſuſcitabulum ignis; (2) ſcintillæ, reliquiæ ignis ſopiti & cineribus obruti; (3) vitam conſervans & quaſi excitans ſopitam; (4) foliis, cujus flatu ignis excitatur; (5) reliquiæ quævis rem conſervantes; (6) herba quædam. A ζωὸς, & πῦρ.

Ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.

Ζωροποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. A

Ζωροπότης, ȣ, ὁ, meri bibulus, qui meracum bibit; (2) ebrioſus. Ex ζωρὸς, & πίνω.

ΖΩΡΟ'Σ, merus, meracus.

Ζωρότερος, ſcil. οἶνος, meracius vinum, Hom. Il. 9, 203.

Ζὼς, pro ζωὸς, vivus, apud Hom. Il. 5, 887.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. v. ζώννυμι pro ζόω.

Ζῶσαν, acc. ſing. part. præſ. pro ζάȣσαν, à ζάω, *vivo*.

Ζώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ζώννυμι.

Ζώσεσθαι, *cincturum eſſe*, f. 1. ind. med.

Ζωσθεῖσα, *cincta*, a. 1. part. paſſ. f. g.

Ζωσθῆναι, *cinctum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Ζωσθήσομαι, *cingar*, f. 1. ind. paſſ.

Ζῶσι, 3. pl. pro ζάȣσι, à ζάω.

Ζώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitalis, qui vivere poteſt. A ζάω.

Ζῶσις, εως, ἡ, ipſa cingendi actio. A ζωννύω.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum:

Ζωϛὴρ, ηρος, ὁ, cingulum, balteus:

Ζωϛηρία, Palladis epitheton:

Ζωϛὸς, ἡ, ὸν, cinctus:

Ζώϛης, ȣ, ὁ, cinctor:

Ζῶϛρον, ȣ, τὸ, cinctus, veſtis. Ab eod.

Ζώσω, f. 1. ind. act. v. ζώννυμι pro ζόω.

Ζώτειον, ȣ, τὸ, locus, ubi ſervi molunt, idemque adeo quod ζώντειον.

Ζωτικὸς, ἡ, ὸν, vivax; (2) vitalis; (3) vivificus; (4) vegetabilis. A ζώω.

Ζωτικῶς, *Adv.* vivificè; (2) vitaliter. A præc.

Ζωφύϊον, ȣ, τὸ, animalculum, beſtiola, inſectum. A ζῶον.

Ζώφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fertilis plantarum. Ex ζωὸς, & φυτόν.

Ζώω, vivo. A ζάω.

Ζωώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, animalis; (2) belluinus. A ζῶον.

Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut ſiderum. E ζῶον, & ὄνομα.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.

Ζωωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωοτός.

Η.

Η, Septima litera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in notis numeralibus valet *octo*, & cum lineolâ infernè additâ; (η) *octies mille, ſed in antiquiore numerandi ratione* valet Η ἑκατον, *centum*, Ern.

Ἢ, aut, vel an, quam.

Ἠὲ, *Poet.* pro ἤ.

Ἤπερ, quam.

Ἤτοι, ἢ, aut, aut.

Ἦτοι, *Poet.* pro μὲν, *quidem*, Hom. Ἦτοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν, *ille quidem ſic locutus.* Additur & μὲν, eâdem manente ſignificatione.

Ἢ, ἤ, ah! ah!

Ἦ, certè, profectò, utrum, an.

Ἦ μὴν, profectò, *Poet.* & ἦ μὲν.

Ἧ, *Adv.* quâ ratione, quomodo, quatenus, quâ, quâ viâ, quâ parte. Ab ἥ, *quæ.*

Ἧ, περ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.

Ἡ, *Artic. præp.* ὁ, ἡ, τὸ.

Ἥ, *Artic. poſtp.* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod; (2) *pron. poſſ.* ſua; (3) pro αὕτη, hæc, *Poet.*

Ἤϊα, pro ἤια, τὰ, paleæ; (2) viaticum.

Ἦα, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.

Ἦα, *ivi*, perf. ind. med. *Att.* pro εἶα, ab εἶμι.

Ἥατο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.

Ἠϐαιὸν, *Adv.* paullulùm. Ab

Ἠϐαιὸς, ὰ, ὸν, exiguus, parvus. A βαιός.

Ἥϐας, gen. ſing. *Dor.* pro ἥϐης.

Ἡϐάσκω, pubeſco, adoleſco. Ab ἥϐη.

Ἡϐάω, ῶ, f. ήσω, idem; item floreo, vigeo, ἡϐῶν, puber. Ἐ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡϐώη, πέμπτω δε γαμοῖτο, Heſiod. Ἔργ. 696. Ab eod.

ἭΒΗ, ης, ἡ, pubes, pubertas; (2) locus pubis; (2) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.

Ἡϐηδὸν, *Adv.* juveniliter, puberum more, petulanter; (2) *uſitatiſſimè*, omnes puberes, qui quidem puberes eſſent, ut πολίτας ἡϐηδὸν interficere. Ab ἥϐη.

Ἥϐηκα, perf. ind. act.

Ἡϐηκὼς, perf. part. act. v. ἡϐάω.

Ἥϐησα, *adultior factus ſum*, a. 1. ind. act.

Ἡϐήσαντε, nom. dual. aor. 1. part. act.

Ἡϐήσεις, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἡϐήσαι.

Ἡϐήσω, *pubeſcam*, f. 2. ind. act.

Ἡϐητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡϐάω.

Ἡϐητήριον, ȣ, τὸ, locus literarius, locus exercitii literarii adoleſcentûm; (2) locus amœnus ad convivia agitanda, & exercendos in armis juvenes. Ab eod.

Ἡϐήτης, ȣ, ὁ, idem quod ἡϐητὴρ.

Ἡϐητικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis, ad pubeſcentes ſeu adoleſcentes pertinens.

Ἡϐήτριον, ȣ, τὸ, idem quod ἡϐητήριον; (2) diverſorium. Ab eod.

Ἡϐήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ἡϐητήρ.

ἩΒΟ'Σ, ὴ, ὸν, curvus; (2) gibboſus, (fortè vitioſa lectio, v. ὑϐὸς, *Ern.*)

Ἠϐȣλήθην, a. 1. ind. *Att.* pro ἐϐȣλήθην, ἠϐȣ́λετο, pro ἐϐȣ́λετο, Eur. Heſ. 758. à βȣ́λομαι.

Ἡϐυλλιάω, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab ἥϐη.

Ἡϐῴην, præſ. opt. act. *Att.* pro ἡϐάοιμι, ab ἡϐάω.

Ἡϐώοιμι, præſ. optat. act. v. *Poet.* ἡϐώω, pro ἡϐάω.

Ἡϐώτης, ȣ, ὁ, adoleſcens. Ab ἡϐάω.

Ἡϐώω, *Poet.* pubeſco. Ab eod.

Ἡϐώωσα, præſ. part. act. f. g. *Poet.* pro ἡϐῶσα ex ἡϐάȣσα ab ἡϐάω.

Ἦγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.

Ἡγάγετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro ἤγετο.

Ἤγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦγον.

Ἠγάθεος, ἠγαθέη, admodum divinus, ſacer, quaſi ab ἄγαν, & θεῖος, (niſi eſt ab ἄγαμαι, Ern.)

Ἠγαλέος, α, ον, fractus, pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι, *frango*.

Ἠγαλλιασατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω.

Ἠγάμην, imperf. ind. v. ἄγαμαι.

Ἠγανάκλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀγανακλέω.

Ἤγανον, ȣ, τὸ, ſartago, pro τήγανον.

Ἠγάπα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠγάπαε, ab ἀγαπάω.

Ἠγαπᾶτε, 2. pl. imperf. pro ἠγαπάετε.

Ἠγάπευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠγάπȣν, ex ἠγάπαον.

Ἠγαπημένοι, nom. plur. part. perf. paſſ.

Ἠγάπησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἠγασάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγάζομαι.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἠγάσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἠγάσατο.

Ἠγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀγγαρεύω.

Ἠγγειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγγέλλω.

Ἤγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἠγγέλθην, aor. 1. ind. paſſ.

Ἠγγέλλετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Ἤγγικα, perf. ind. act. v. ἐγγίζω.

Ἤγγικεν, 3. ſing. cum ν ἐφελκ·

Ἤγγισαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἠγγυᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. *contr.* pro ἠγγυάετο, ab ἐγγυάομαι.

Ἦγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.

Ἤγειρα, aor. 1. ind. act. verbi ἐγείρω.

Ἤγειραν, *excitaverunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ἡγεῖσθαι, præſ. inf. med. verbi ἡγέομαι.

Ἡγεῖται, 3. ſing. præſ. ind. med. pro ἡγέεται.

Ἡγεμονεία, ας, ἡ, principatus; (2) ducatus. Ab ἡγεμὼν.

Ἡγεμόνευμα, τὸ, idem.

Ἡγεμονεύω, f. εύσω, præeo, ſum dux, rego. Ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν ȣ̓κ ἀξιȣ̃σι, Thuc. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονέω, ῶ, f. ήσω, principatum teneo.

Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, *Heſ.* & alii; item Veneris, *Heſ.*

Ἡγεμονῆα, acc. ſing. *Ion.* pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεὺς.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμών. Hinc

Ἡγεμονίδης, ȣ, ὁ, princeps, rector; (2) dominus ſenſuum, animus.

Ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præſidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, ȣ̃, principatus, animus, rector corporis. Ab eod.

Ἡγεμονικῶς, *Adv.* ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet virum principem.

Ἡγεμόνιος, ȣ, ὁ, Mercurius, quoniam viæ dux eſt, & animas deducit. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.

Ἡγεμόσι, dat. plur. ab ἡγεμών.

Ἡγεμόσυνον, ȣ, τὸ, præmium ducendi, τὰ ἡγεμόσυνα, ſacrificium pro felici itinere, cum Deum ducem expoſcimus. Ab

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, præſes, auctor, cauſa rei. Ab

ἩΓΕ'ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, duco, dux ſum, præeo; (2) opinor, puto, reor, arbitror; ἥγημαι, exiſtimavi, puto, ἡγητέον, putandum. Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγȣ́μεθα, Ariſtoph. Plut. 15. Τίς ȣ̓κ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν, Ariſtoph. Conc. 101.

Ἡγερέθοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ἀγερέθομαι, Hom. Il. 3, 231.

Ἠγερέομαι, *Poet.* ἠγερέεσθαι, Hom. congregari. Ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι, Il. 10, 127. Ab ἀγείρομαι.

Ἤγερθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἠγέρθησαν.

Ἠγέρθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐγείρω.

Ἤγερκα, perf. ind. act. v. ἀγείρω.

Ἤγεσθε, 2. pl. a. 2. ind. med. v. ἄγω.

Ἡγεσία, ας, ἡ, ductus; (2) principatus:

Ἡγέτης, ȣ, ὁ, dux. Ab ἡγέομαι.

Ἠγηγέρκειν, plusq. perf. indic. act. *Att.* pro ἠγέρκειν, ab ἐγείρω.

Ἠγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, ſuſtineo, Odyſſ. 17, 217. Ab eod. aut ab ἄγειν & ἐλᾶν, *pellere*.

Ἥγημα, ατος, τὸ, ductus; (2) conſilium.

Ἤγην, a. 2. ind. paſſ. v. ἄγνυμι, vel ἄγω.

Ἥγησαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med.

Ἡγησάμην, a. 1. ind. med. v. ἡγέομαι.

Ἡγησάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med.

Ἡγήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἡγῆται, 3. ſing. præſ. conj. med.
Ἡγήσις, εως, ἡ, idem quod ἥγημα. Ab ἡγέομαι.
Ἡγήτειρα, ας, ἡ, dux, *femina*, ductrix. Ab
Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor.
Ἡγήτης, ὁ, dux. Ab ἡγεόομαι.
Ἡγητερία, ας, ἡ, maſſa ficuum, quæ in feſtivitate quâdam præferebatur, in memoriam mitioris & manſuetioris victûs. A præc.
Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus, Suid. (2) maſſa ficuum, *Suid.* A ſeq.
Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab ἡγέομαι.
Ἡγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab ἡγητήρ.
Ἡγιασμένοις, dat. plur. perf. paſſ. v. ἁγιάζω.
Ἧγμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἄγω.
Ἡγμένως, *Adv.* eruditè. Ab ἡγμένος, doctus, eruditus; part. perf. paſſ. ab ἄγω.
Ἡγνευμένως, purè, caſtè. Ab ἁγνεύω.
Ἡγνικοτες, nom. pl. perf. part. act. v. ἁγνίζω.
Ἡγνισμένος, *purificatus*, perf. part. paſſ.
Ἠγνόηκα, perf. ind. act. v. ἀγνοέω.
Ἠγνοίησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἠγνόησε.
Ἠγνόουν, 1. ſing. imperf. ind. act. pro ἠγνόεον.
Ἤγομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἄγω.
Ἦγον, imperf. indic. act.
Ἤγοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
Ἠγόρασας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀγοράζω.
Ἠγοράσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.
Ἠγορασμένος, perf. part. paſſ.
Ἠγορεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ἀγορεύω.
Ἠγορόωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἠγορῶντο.
Ἤγουν, *Conj.* ſive; (2) videlicet.
Ἤγρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἠγείρετο, ab ἐγείρω.
Ἠγρεύθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀγρεύω.
Ἤγρευσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ·
Ἠγρίωσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀγριόω.
Ἠγριῶσθαι, perf. inf. paſſ.
Ἠγροικησάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγροικέω.
Ἠγωνίζετο, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀγωνίζομαι.
Ἠγώνισμαι, perf. ind. paſſ.
Ἧδα, *placui*, perf. ind. med. v. ἁνδάνω pro ἅδω.
Ἡδανὸς, ἡ, ὸν, dulcis, ſuavis. Ab ἡδύς.
Ἠδάφωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐδαφόω.
ἨΔΕ', *Conj.* apud *Poetas* pro ϗ.
Ἠδέα, 1. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ᾔδειν, *Attic.* & *Sync.* ex εἰδήκειν, ab εἰδέω.
Ἤδειμεν, 1 pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειμεν.
Ἤδει, *ſciebat*, 3. ſing. pluſq. perf. antecedentis.
Ἤδειν, pluſq. perf. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειν.
Ἤδεισαν, *noverant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκεισαν.
Ἤδεισθα, 2. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro εἰδήκεις.
Ἤδειτε, 2. pl. pluſq. perf. ejuſdem.
Ἤδεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἧκα, ab ἕδω.
Ἤδεσαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro εἰδήκεισαν, ab εἰδέω.
Ἠδέσθην, a. 1. ind. paſſ. v. αἰδέομαι.
Ἥδεται, 3. ſing. præſ. ind. v. ἥδομαι.
Ἡδέως, *Adv.* ſuaviter, libenter. Ab ἡδύς.
ἨΔΗ, *Adv.* jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.
Ἤδην, pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro εἰδήκειν, ab εἴδω.
Ἠδίκησεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· ab ἀδικέω.
Ἥδιστα, *Adv.* ſuaviſſimè, lubentiſſimè. Ab ἥδιστος, Superl. ab ἡδύς.
Ἥδομαι, delector, lætor, ἥσθην, a. 1 delectatus ſum, delector, f. ἡσθήσομαι, Part. præſ. ἡδόμενος, libens, gaudens. Ἥσθην ἀπειλαῖς, Ariſtoph. Eq. 693. Καὶ δεδρακὼς γ' ἥδομαι, idem Av. 332.
Ἡδομένη, præſ. part. med. f. g.
Ἡδομένως, libenter. A præc.
Ἦδον, *canebam*, imperf. ind. act. verbi ᾄδω.
Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, ſuavitas, delectatio, πρὸς ἡδονῆς, ſuavitatis cauſâ, ἐν ἡδονῇ, idem, & leniter. Ab ἡδύς. Hinc
Ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, voluptarius.
Ἡδονοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, voluptate percuſſus, voluptati deditus. Ex ἡδονη, & πλήσσω.
Ἦδος, εος, τὸ, utilitas, delectatio, ſuavitas. Ab ἡδύς.
Ἧδος, εος, τὸ, acetum.
Ἥδρασα, aor. 1. ind. act. verbi ἑδράζω.
Ἡδρηκῶς, *adultus*, perf. part. act. v. ἁδρέω.
Ἡδρύνθην, aor. 1. ind. paſſ. v. ἁδρύνω.
Ἡδὺ, *Adv.* ſuaviter. Ab ἡδύς.
Ἡδύβια, placentæ genera. Ex ἡδυς, & βίος, (niſi βιος mera terminatio eſt, *Ern.*)
Ἡδυβόας, *Dor.* pro ἡδυβόης, ου, ὁ, ſuavem vocem edens, canorus. Ex ἡδὺς, & βοάω.
Ἡδύγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonam terram ſeu bonum ſolum habens. Ex ἡδὺς, & γαῖα.
Ἡδύγελως, ὁ ϗ ἡ, dulce, ſuaviter ridens.
Ἡδύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuavem & jucundam linguam habens. A γλῶσσα.
Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui conſilio & prudentiâ, &c. homines delectat. Ex γνώμη.
Ἡδυέπεια, ας, ἡ, ſuaviloquentia, facundia. Ab
Ἡδυεπὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuaviloquus, eloquens, facundus. Ab ἔπος.
Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ſonans, dulciſonus; mitis, lenis.
Ἡδύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaves fructus habens.
Ἡδύκρεως, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus caro grati eſt ſaporis. Ex κρέας.
Ἡδύκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jucundam præbens comeſſationem; (2) jucunda comeſſatio; (3) genus ſaltationis.
Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor.
Ἡδυλισμὸς, οῦ, ὁ, adulatio, adſentatio. A præc.
Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor.
Ἡδυλογία, ας, ἡ, ſuavitas ſermonis, ſuaviloquentia; (2) ſcurrilis dicacitas; aſſentatio. Ab
Ἡδυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviloquus, aſſentator, ſcurra.
Ἡδυλύρος, ου, ὁ, ſuaviter lyrâ canens; (2) ſuaviſonus. Ex λύρα.
Ἡδυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuavem & canoram vocem habens; ſuaviter canens. A μέλος.
Ἥδυμος, ſuavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.
Ἠδύναιντο, 3. pl. præſ. opt. *Ion.* pro δύναιντο, à δύναμαι.
Ἠδυνάμην, imperf. ind. med.
Ἠδυνήθην, a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐδυνήθην.
Ἥδυνται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἡδύνω.
Ἡδυντὴρ, ἡδυντῆρες ἅλες, ſal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω. Hinc
Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens.
Ἡδυντικός, ἡ, ὸν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi ſcientiam pertinens. Hinc ἡδυντικὰ, ῶν, condimenta, ſc. ἀρτύματα. Ab ἡδύνω.
Ἡδυντὸς, ἡ, ὸν, conditus. Ab eod.
Ἡδύνω, ſuave reddo, condio; (2) lætitiâ adficio. Ab ἡδύς.
Ἡδύοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuave vinum ferens.
Ἡδυόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jucunda ferens ſomnia.
Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris ſuavitas, odor jucundus:
Ἡδύοσμον, ου, τὸ, mentha: Ab
Ἡδύοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jucundè & ſuaviter olens; (2) mentha, *Angl.* Mint; (3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ὀσμή.
Ἡδυόφθαλμος, ον, lætos oculos habens, ſuavis adſpectu.
Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.
Ἡδυπαθέω, ῶ, fut. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab ἡδυπαθὴς. Hinc
Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, ſuavitas.
Ἡδυπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinoſus. Ex ἡδὺς, & πάθος.
Ἡδύπνοος, *contr.* ἡδύπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ſpirans. A πνοή.
Ἡδύπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, gratus & acceptus civitati.
Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, oſtrea quædam.
Ἡδυπότιδες, phialæ & pocula quædam. Ab
Ἡδυπότης, ὁ, ſuavis conviva, fœm. ἡδυπότις:
Ἡδύποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus potus ſuavis eſt.
Ἡδυπρόσωπος, ον, lætus adſpectu, hilaris, mitis.
ἩΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, ſuavis, jucundus; (2) lætus, lepidus.
Ἥδυσμα, ατος, τὸ, ſuavitas; (2) condimentum ſuave. Ab ἡδύνω.
Ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἡδυσώματος, ον, pulcher formâ.
Ἡδύτατα, *Adv.* libentiſſimè, ſuaviſſimè.
Ἡδύτης, ητος, ἡ, ſuavitas, lepos. Ab ἡδύς.
Ἡδυφαγέω, ſuaviter ſeu libenter edo.
Ἡδυφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fuave ſplendens. A φάω.
Ἡδυφάρυγγες θρομματίδες, gulæ gratæ placentæ. A φαρυγξ.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis ſuavitas. Ab
Ἡδύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuavem vocem habens. A φωνή.
Ἡδυφώνως, *Adv.* ſuavi voce. A præc.
Ἡδύχροος, *contr.* ἡδύχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, jucundo colore præditus. A χρόα.
Ἥδω, ſuavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto, f. 1. ἥσω, a. 1. ἧσα; ἧσας, delectaſti. Ab ἡδύς, *(potiùs ab ant.* ἅδω, *unde* ανδάνω, *Ern.)*
Ἠὲ, *Conjunct.* aut, vel, ſive; (2) an? Ab ἤ.
Ἦε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἦ, ab εἰμί.
Ἤεα, pluſq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤειν, ab εἶμι.
Ἤει, *iverat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med.
Ἠείδειν, pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro εἴδειν, ab εἰδέω.
Ἠείδῃς, 2. ſing. pluſq. perf. conj. med. *Att.* pro εἴδῃς.
Ἤειν, pluſquam perf. ind. med. v. εἶμι.
Ἤειρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εἶρα, ab εἴρω.
Ἠέλιος, ου, ὁ, *Poet.* pro ἥλιος, *ſol.*
Ἦεν, 3. ſing. imperf. ind. *Att.* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἠέπερ, *Conjunct.* quam. Ex ἠὲ, & περ.
Ἠέρα, *nebulam*, acc. ſing. ab ἠὴρ, *Poet.* pro ἀήρ.
Ἠερέθομαι, in aërem attollor; (2) pendeo, ſuſpenſus ſum; (3) inconſtans, vel ſuſpenſo animo ſum. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, Il. 3, 108. Ab ἀείρω, *tollo.*
Ἠερέθονται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. v. ἀερέθομαι, vel ἠερέθομαι.
Ἠέρθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀείρω.
Ἠέρι, *aëri*, dat. ſing. *Poet.* pro ἀέρι, ab ἀήρ.
Ἠερινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab ἔαρ, *ver.*
Ἠέριος, ία, ιον, aërius, per aërem volans, qui eſt in aëre; (2) excelſus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἠὴρ, pro ἀήρ.
Ἠεροδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aërem agitans; (2) qui in aëre agitatur. Ex ἠὴρ, & δινέω.
Ἠεροδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, in aëre agitatus.
Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus, τὰ ἠεροειδὲς, dicitur totum aëris ſpatium, quoad oculis proſpicere poſſumus, *Ern.* Ex ἠὴρ, & εἴδω.
Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricoſus, caliginoſus.
Ἠέροθεν, *Adv.* ex aëre, ab aëre. Ab eod.
Ἠερομήκης, ες, altus. A μῆκος.
Ἠεροπλαγκτος, ὸν, in cœlo errans, *Epith.* ſtellarum. A πλάζω.
Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, per aërem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obſcuritate ſepta vel aliorum oculos latens incedit, *Epith.* Furiarum. Ex ἠὴρ, & φοιτάω, *eo.*
Ἠεροφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per aërem vagans; (2) aërius. Ex iiſd.
Ἠερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, voce aërem replens, valdè clamans. Ex ἠὴρ, & φωνή.
Ἤερτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἀείρω.
Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ ϗ ἡ, *Poet.* pro ἀὴρ, aër.
Ἤεσαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro ἤεισαν, ab εἶμι.
Ἠζάνθην, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀζαίνω.
Ἦθα, perfect. ind. med. *Att.* pro εἴωθα, ſeu εἶθα, ab ἔθω, *conſueſco.*
Ἠθάδα, *conſuetam*, acc. ſing. ab ἠθὰς.
Ἠθάνιον, ου, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν.
Ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, familiaris, adſuetus. Ab ἦθος.
Ἠθεῖν, præſ. inf. act. pro ἠθέειν, ab ἠθέω.
Ἠθεῖος, εία, εῖον venerandus, colendus; ἠθεῖε,

vox junioris ad ſeniorem reverentiæ cauſâ; germane venerande, colende frater. A θεῖος, (vel potius pro ἠΐθεος, niſi ſit ab ἦθος, *Ern.* q. v.)

Ἤθελε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐθέλω.

Ἠθέλησα, *volui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤθελον, *volebam*, imperf. ind. act.

Ἠθέω, colo, per colum mitto. Ab ἤθω.

Ἤθηκα, *colavi*, perf. ind. act. v. ἠθέω. Unde

Ἠθητὴς, οῦ, ὁ, qui colat.

Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, ethicus, moralis, moratus; τὰ ἠθικὰ, præcepta morum ſc. διδάγματα; (2) colatus. Ab ἦθος, vel ἤθω.

Ἠθικῶς, *Adv.* moraliter; (2) moratè, modeſtè; (3) graviter, ſeverè.

Ἤθισις, εως, ἡ, percolatio. Ab ἠθίζω.

Ἠθισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἠθιϛήριον, ίου, τὸ, rete, naſſa. Ab eod.

Ἠθμάριον, ου, τὸ, parvum colum, ſaccellus. Dim. ab ἠθμός.

Ἠθμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coli formam habens.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἤθω.

Ἠθογράφος, ου, ὁ, qui morum notationes ſcripſit. Ab ἦθος, & γράφω.

Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moreſque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.

Ἠθολόγος, ὁ, morum effictor, mimus.

Ἠθοποιέω, mores exprimo.

Ἠθοποιητικῶς, accommodatè ad mores exprimendos, vel affectus.

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum, adfectuum expreſſio. Ab

Ἠθοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, mores inſtituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος, & ποιέω.

ἮΘΟΣ, εος, τὸ, unde uſitatum pl. ἤθεα, ἤθη, domicilium, manſio, ſedes conſuetæ.

ἮΘΟΣ, τὸ, ingenium, indoles, morum quædam proprietas; (2) mores, affectus, natura, proprietas.

Ἠθροισμένως, gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.

Ἠθύμουν, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ἐθύμοον, à θυμόω.

ἬΘΩ, colo, percolo, f. ἤσω, unde a. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθίσας.

Ἧιε, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἧι, ab εἶμι.

Ἧια, τὰ, viatica; (2) paleæ.

ἨΙ'ΘΕΟΣ, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis; (2) cælebs: Venerem non expertus.

Ἠΐκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro εἴκτο, ab εἴκω.

Ἤιμεν, 1 pl. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἤειμεν, ab εἶμι.

Ἧιξα, a. 1. indicat. act. verbi ἀΐσσω.

Ἤϊξαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro εἶξαι, ab εἴκω.

Ἠιόεις, όεσσα, όεν, habens altas ripas, ſive magnum littus. Ab ἠϊὼν, *ripa*.

Ἠϊόνεσσι, *littoribus*, dat. pl. *Ion.* pro ἠϊόνεσι.

Ἠϊονῆσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro αἰονῆσαι, ab αἰονάω.

Ἤϊος, ία, ίον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.

Ἠῖς, *quibus*, dat. pl. *Poet.* pro ᾗς, & hoc *Ion.* pro αἷς, ab ἣ, *quæ*, fem. ab ὅς, *qui*.

Ἤϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. *Poet.* pro εἶσαν, ab εἶμι.

Ἤϊσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐΐσκω.

Ἠΐϛωσα, a. 1. ind. act. v. ἀϊϛόω.

Ἠΐχθην, *excurri*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀΐσσω.

Ἠϊχι, pro ᾗχι, & hoc pro ᾗ, *ubi*.

ἨΙ'ΩΝ, όνος, ἡ, littus, ripa.

Ἧκε, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι.

ἫΚΑ, *Adv.* leniter, quietè, ſenſim, ſubmiſsè.

Ἦκα, *comedi*, perfect. indicat. act. verbi ἔδω.

Ἧκα, *miſi*, aor. 1. indicat. act. verbi ἵημι.

Ἤκαζον, imperfect. ind. act. *Att.* pro εἴκαζον, ab εἰκάζω.

Ἠκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. Ab

Ἠκαλὸς, η, ον, tranquillus, quietus. Ab ἦκα.

Ἥκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἥκω.

Ἤκαχον, *dolui*, aor. 2. ind. act. v. ἀκαχίω.

Ἧκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἵημι.

Ἤκειν, pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro εἴκειν, ab εἴκω.

Ἤκεν, *Poet.* pro ἢν, ἂν, ἐὰν, *ſi*; *an*.

Ἠκεσάμην, aor. 1. ind. med. v. ἀκέομαι.

Ἤκεϛος, έϛη, εϛον, ſtimulo nondum domitus, ſtimulum nondum expertus. Ex ἡ pro α priv. & κεντέω, (& inuſ. κεόμαι, *Ern.*)

Ἠκηκόειν, pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀκηκόειν, ab ἀκούω.

Ἠκισάμην, aor. 1. indic. med. v. αἰκίζω.

Ἥκιϛα, *Adv.* minimè. Ab

Ἥκιϛος, ίϛη, ιϛον, minimus. Ab ἦκα, (cujus comp. eſt primitùs ἥκιων, deinde uſitatiùs ἥττων, *Ern.*)

Ἠκολούθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠκολούθεε.

Ἠκολούθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκολουθέω.

Ἤκομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἥκω.

Ἠκόνημαι, perf. ind. paſſ. v. ἀκονάω.

Ἦκου, *Ion.* pro ἤπου, *certè*.

Ἤκουκα, perf. indicat. act. verbi ἀκούω.

Ἤκουσα, *audivi*, a. 1. ind. act.

Ἠκούσθην, ης, ἡ, aor. 1. ind. paſſ.

Ἠκριϐωμένος, perf. part. paſſ. v. ἀκριϐόω.

Ἠκριϐωμένως, *Adv.* accuratè. Ab ἠκριϐωμένος, part. perf. ab ἀκριϐόω.

Ἠκρίϐωσα, aor. 1. ind. act. v. ἀκριϐόω.

Ἠκροάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀκροάομαι.

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. paſſ. v. ἀκρωτηριάζω.

Ἧκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἄγω.

Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκυρόω.

ἭΚΩ, f. ἥσω, venio, accedo, pervenio, veni; pertineo, attineo. Ἥκει σοι ὄλεθρος, Dem. εἰς Ἀττικὴν, idem. ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Xen. ἐπὶ τὴν πρεσϐείαν, Dem. πρὸς ὑποψίαν, Xen.

Ἠλάθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.

Ἤλακα, perfect. indic. act.

Ἠλαίνω, inſanio; ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἠλεὸς, pro quo ἠλαιός, *Heſ.* vel ab ἀλάω.

ἨΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus; *in Pl.* τὰ ἠλάκατα, ων, fuſus; (2) fila, ſtamina; lanæ colui circumvolutæ. Hinc

Ἠλακατῆνες, piſces quidam à ſimilitudine coli ita dicti.

Ἠλακατώδης, ες, coli ſimilis; (2) ad colum pertinens.

Ἠλάλαξα, aor. 1. ind. act. v. ἀλαλάζω.

Ἡλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἄλλομαι, *ſalio*.

Ἤλασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. ἐλαύνω.

Ἠλασκάζω, idem quod ſeq. Od. 9, 457.

ἨΛΑ'ΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum fugito, vagabundum declino, Il. 2, 470.

Ἠλάϛεον, imperf. ind. act. v. ἀλαϛέω, Hom. Il. 15, 21.

Ἠλάϛρεις, 2. ſing. imperf. ind. act. pro ἠλάϛρεες, ab ἐλαϛρέω.

Ἥλατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. ἄλλομαι.

Ἠλαττονοῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. pro ἠλαττονέοντο, ab ἐλαττονέω.

Ἠλάττωσα, aor. 1. ind. act. v. ἐλαττόω.

Ἤλγηκα, *dolui*, perf. ind. act. v. ἀλγέω.

Ἤλγουν, imperfect. ind. act. pro ἤλγεον.

Ἤλεγξα, aor. 1. ind. act. v. ἐλέγχω.

Ἤλειμμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀλείφω.

Ἤλειφα, *unxi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, ſuccinum; (2) metallum ex auro & argento conflatum; (3) lapis cryſtallinus. Ab ἠλέκτωρ.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, idem & ab eod.

Ἠλεκτροφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar electri fulgens. Ex ἤλεκτρον, & φάω, *luceo*.

Ἠλεκτρώδης, ες, electro ſimilis; (2) de excretione, cum ſplendicat & relucet.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, ſol.

Ἠλέματος, ον, vanus, ſtultus. Ab ἠλεός.

Ἠλεμάτως, *Adv.* fruſtrà, ſtultè, A præc.

ἨΛΕΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſtultus. ſtolidus.

Ἤλευα, aor. 1. ind. act. *Poet.* & *Æol.* pro ἤλευσα, ab ἀλεύω.

Ἠλευθέρωσα, a. 1. ind. act. v. ἐλευθερόω.

Ἠλήλατο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἐλήλατο, ab ἐλαύνω, pro ἐλάω.

Ἠληλίμμην, pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἠλίμμην, ab ἀλείφω.

Ἦλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἔρχομαι.

Ἦλθον, a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἤλυθον.

Ἤλθοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.

Ἡλιάζω, f. άσω, & άξω, ad ſolem expando, ſoli expono. Hinc ἡλιάζομαι, apricor; (2) in Heliæâ judico. Ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάξεις, in foro ſedebis, Ariſtoph. Lyſ. 380. Ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo cauſæ publicæ agebantur. Ab ἥλιος, (concio, vel congreſſus populi, &c. in vet. plebiſcitis & aliis monumentis ἁλία, ab ἀλέω, *congrego*, ἀλης, *confertus*, ἀλίω, & ἀλίζω, *congrego*, Ern.)

Ἡλιακὸν, οῦ, τὸ, ſolarium, locus apricus. Ab

Ἡλιακὸς, ἡ, ὸν, ſolaris. Ab ἥλιος.

Ἡλιὰς, άδος, ἡ, ſcil. κούρη, ſolis filia.

Ἡλιάδες, Heliades, ſolis filiæ.

Ἡλίασις, εως, ἡ, inſolatio, apricatio; (2) judicandi munus in Heliæâ.

Ἡλιαϛήριον, οῦ, τὸ, locus ad apricandum, ſolarium. Ab eod.

Ἡλιαϛὴς, οῦ, ὁ, judex in Heliæâ. Ab ἡλιάζω.

Ἡλιαϛικὸς, ἡ, ὸν, heliaſticus, judicialis.

Ἡλιάω, ῶ, ſolem refero, ut ſol candeo. Ab ἥλιος.

Ἠλιϐάτας, pro ἠλιϐάτης, ου, ὁ, errabundus.

Ἠλίϐατος, ου, ὁ ϗ ἡ, tam altus, ut uni ſoli ſit pervius, altiſſimus. Ex ἥλιος, & βαίνω, *vado*, vel etiam ἠλίϐατος, tam altus aut profundus, ut acceſſum fruſtretur. Ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, & βάσις, *greſſus*.

Ἡλίευον, imperf. ind. act. v. ἁλιεύω.

Ἤλιθα, *Adv.* fruſtra; (ab ἄλη, *error*, Ern.) (2) copioſè, valdè; (3) ſimul.

Ἠλιθιάζω, f. άσω, ſtultè ago, ſtultus ac ſtupidus ſum. Ab

ἨΛΙΘΙΟΣ, ία, ίον, ſtultus, ſtolidus, brutus, inſipiens, ſenſu communi deſtitutus.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, ſtoliditas, ſtultitia. A præc.

Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, ſtultum reddo. Ab eod.

Ἠλιθίως, *Adv.* ſtultè, ſtolidè. Ab eod.

Ἠλιθοεργὸς, οῦ, ſtultè agens. Ex ἔργον.

ἩΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, ſtatura; (2) ætas; (3) adoleſcentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo; (5) ætas ſenilis; (6) ætas, i. e. ſæculum; (7) altitudo. Hinc

Ἡλικιώτης, ὁ, par ætate, æqualis.

Ἡλικιῶτις, ιδος, ἡ, coæva. A præc.

ἩΛΙ'ΚΟΣ, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. paſſ. v. ἀλινδέω.

Ἧλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ætatis.

Ἡλιόϐλητος, ον, idem quod

Ἡλιόϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolis radiis quaſi feritur, ſoli expoſitus; (2) ſolis radiis ictus, liquefactus, &c. furore, aliove morbo tactus. Ex ἥλιος, & βάλλω.

Ἡλιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſoli ſimilis, *in Superl.* clariſſimus. Ex εἶδος. Hinc

Ἡλιοειδῶς, *Adv.* ſpecie ſolis.

Ἡλιοκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peruſtus à ſole, exuſtus in ſole. Ex ἥλιος, & καίω. Hinc

Ἡλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, ſive æſtus ſolis; (2) inſolatio.

Ἡλιοκάμινος, ου, ὁ, fornax ſolaris, caminus ſolaris, vaporarium ſolare.

Ἡλιοκάνθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus ſolaris.

Ἡλιόκαυϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſole toſtus, ſole exuſtus. Ex ἥλιος, & καίω.

Ἡλιόκεντρις, ιδος, ἡ, qu. dic. ſolipunga, muſca in æſtu ſolari pungens. A κέντρον.

Ἡλιομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſole gaudens, *Epith.* cicadæ. A μαίνομαι.

Ἡλιόμορφος, ὁ ϗ ἡ, ſolis formam habens.

Ἡλιόπους, οδος, ὁ, heliotropium magnum.

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, ſol.

Ἡλιοσκόπιος, ου, qu. dic. ſolem ſpectans, helioſcopium, tithymalli ſpecies comas cum ſole circumagens. A σκοπὸς.

Ἡλιοϛερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſole privatus; (2) ſole privans, inumbrans. Ex ϛερέω.

Ἡλιοϛιϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à ſole tritus, per quem ſol incedit aut meat, ſoli expoſitus. A ϛείϐω.

Ἡλιότεκτος, ον, à ſole ortus, ſeu creatus. A τεύχω.

Ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba ſolaris, heliotropion; (2) ſolarium, horologium. A τρέπω.

Ἡλιοφάνεια, ας, ἡ, ſolaris claritas. Ab

Ἡλιοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolis ſplendorem habens; (2) ſole illuſtratus. A φαίνω.

Ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, in ſole expono, inde ſolis modo ſplendeo, niteſco; ἡλιῶσα, nitida. Hinc *in Paſſ.* ἡλιόομαι, ȣμαι, ſole illuſtror, à ſole uror. Ab ἥλιος.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imp. ind. p. v. ἁλίσκω.

Ἡλίσκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἧλος, *clavus*.

Ἤλιτεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀλιτέω.

Ἡλιτενὴς, altus; quaſi ad ſolem uſque pertinens. Ab ἥλιος, & τείνω.

Ἡλίτης, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἡλῖτις, ίδος, ἡ, ſquama æris, quæ è clavis decutitur. Ab ἧλος.

Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aberrans à menſibus, ante juſtos menſes natus. Ad ἀλιτέω, & μὴν, *menſis*.

Ἠλιτόποινος, ον, improbos ulciſcens, *Epith.* Furiarum. Ab ἀλιτεῖν, & ποίνη, *Pœna*.

ἩΛΙΨ, ιπος, ἡ, calceus, Schol. Theocr.

Ἡλιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolem referens, ſoli ſimilis.

Ἡλιθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ἡλιόω. Unde

Ἡλίωσις, εως, ἡ, inſolatio, apricatio.

Ἧλκον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἷλκον, ab ἕλκω.

Ἡλκωμένος, perf. part. paſſ. v. ἑλκόω.

Ἠλλάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. v. ἀλλάσσω.

Ἠλλαγμένος, *mutatus*, perf. part. paſſ.

Ἤλλαξα, *mutavi*, aor. 1. ind. act.

Ἠλλοίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀλλοιόω.

Ἠλλοτρίωνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. ἀλλοτριόω.

Ἡλοειδὴς, ὁ ϗ ἡ, clavi formam habens.

Ἠλοήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀλοάω.

Ἠλοίησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀλοιάω, *Poet.* pro ἀλοάω.

Ἡλοκέντρον, ου, τὸ, calcar. Ab

Ἡλοκόπος, ου, ὁ, faber clavorum. A κόπτω.

ἩΛΟΣ, ου, ὁ, clavus; (2) oleæ morbus, qui & fungus; (3) tubercula calloſa potiſſimum in plantis & digitis pedum, etiam in albo oculorum.

Ἠλὸς, ἡ, ὸν, ſtolidus. Ab ἠλεός, (ἄλη, *Ern.*)

Ἡλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavo percuſſus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex τύπτω.

Ἡλόω, ῶ, fut. ώσω, clavo figo, configo. Ab ἧλος.

Ἤλπικα, perf. ind. act. verbi ἐλπίζω.

Ἠλυγάζω, fut. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη. Unde

Ἠλυγαῖος, αία, αῖον, umbroſus, opacus.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη, (ab α priv. & λύκη, *lux*. unde latinè *balucinari*, Ern.)

Ἠλυγίζω, f. ίσω, idem quod ἠλυγάζω. Hinc

Ἠλυγισμὸς, οῦ, ὁ, obumbratio; (2) obſcuritas.

Ἤλυθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι.

Ἤλυθον, *veni*, a. 2. ind. act.

Ἤλυξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω.

Ἠλύσιον, ſcil. πεδίον, Elyſius campus.

Ἤλυσις, εως, ἡ, adventus, ingreſſus, itio. Eurip. Herc. 1140. Ab ἔρχομαι.

Ἦλφον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἄλφω, vel ἀλφανω.

Ἥλωκα, perf. ind. act. v. ἁλισκω, pro ἁλόω.

Ἠλώμην, *vagabar*, imperf. ind. v. ἀλάομαι.

Ἥλων, a. 2. ind. act. v. ἁλίσκω, pro ἁλόω.

Ἥλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, miſſile, jaculum. Ab ἵημι, *mitto*.

Ἠμάθηνεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠμάθανεν, ab ἀμαθαίνω.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, arenoſus. Ab ἄμαθος.

Ἠμαθόεντα, acc. ſing. *Ion.* pro ἀμαθόεντα.

ἯΜΑΙ, ἧσαι, ἧται, ſedeo.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα, (potius ab εἰμὶ, v. *Ern.*)

Ἥμαρτες, 2. ſing. a. 2. ind. act. v. ἁμαρτανω.

Ἡμάρτηκα, *peccavi*, perf. indic. act.

Ἡμαρτημένως, perperam, opp. ὀρθῶς.

Ἥμαρτον, *peccavi*, aor. 2. ind. act.

Ἠμάτιος, ια, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.

Ἡμάτωμαι, perf. ind. paſſ. v. αἱματόω.

Ἤμβλακον, aor. 2. ind. act. v. ἀμβλακέω.

Ἠμβλύθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύω.

Ἤμβροτον, aor. 2. ind. act. v. ἀμβροτέω.

Ἡμέας, *nos*, acc. plur. *Ion.* pro ἡμᾶς.

Ἡμεδαπὸς, ἡ, ὸν, qui eſt è noſtro, ſc. ſolo, noſtras. Ex ἡμεῖς, & δάπεδον.

Ἠμείβετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἀμείβω.

Ἠμείδηκα, perf. ind. act. v. ἀμειδάω.

Ἡμείων, *noſtrum*, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν.

ἩΜΕΚΤΕ΄Ω, ægrè fero, indignor.

Ἠμελημένος, perf. part. paſſ. v. ἀμελέω.

Ἠμελημένως, incurioſè, negligenter.

Ἤμελλε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. μέλλω.

Ἠμέλευν, 3. pl. imperf. indic. act. pro ἠμέλεον, ab ἀμελέω.

ἨΜΕ΄Ν, *Conjunct.* et, atque.

Ἦμεν, 1. plur. imperf. ind. v. εἰμί.

Ἤμεν, *eſſe*, præſ. inf. *Ion.* pro εἶναι.

Ἥμενος, *ſedens*, præſ. part. verbi ἧμαι.

ἩΜΕ΄ΡΑ, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore hebraizantes; (3) καθ᾽ ἡμέραν, quotidie; μεθ᾽ interdius; πρὸς, verſus diem, ſub lucem.

Ἡμερέων, gen. pl. *Ion.* pro ἡμερῶν.

Ἡμερεύω, f. εύσω, diem tranſigo, in opere diem totum verſor. Ab ἡμέρα.

Ἡμερήσιον, ου, τὸ, merces diurna; (2) diarium. Ab

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.

Ἡμερία, ας, ἡ, *Dor.* ἁμερία, dies.

Ἡμερίδης, ου, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.

Ἡμερίδεον, ου, τὸ, diecula, Dim. ab ἡμέρα.

Ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus. Ab eod.

Ἡμέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) unicum diem durans. Ἡμεριοι, homines mortales, πολύμοχθον γένος ἁμερίων, *Dor.* pro ἡμερίων, Euripid. Iphig. in Aul. 1331.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur. Ab ἥμερος.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex βίος, *vita*, vel *victus*.

Ἡμεροδρομέω, ῶ, ſum curſor, ſum à pedibus; (2) totum diem curro. Ab

Ἡμεροδρόμος, ὁ, qu. dic. curſor diurnus, qui curſum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui eſt à pedibus. Ex ἡμέρα, & δρόμος.

Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor glandifera, ſpecies quercûs.

Ἡμεροθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, placidè & benignè vigens ſeu pullulans; (2) placidè vireſcere & pullulare faciens. Ex ἥμερος, & θάλλω.

Ἡμεροθηρικὸς, ὁ, interdiu venans.

Ἡμεροκαλὲς, τὸ, ſc. ἄνθος, &

Ἡμεροκαλλὶς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens.

Ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, fur diurnus, Ph.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui totâ die dormit. Ex ἡμέρα, & κοίτη, *lectus*.

Ἡμερόλεγδον, *Adv.* ſingulos dies numerando:

Ἡμερολεκτέω, ῶ, fut. ήσω, quotidie numero, dies ſupputo. Ex ἡμέρα, & λέγω.

Ἡμερολογέειν, *dies numerare*, præſ. inf. act.

Ἡμερολογεῖον, & ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, faſti. Ex iiſd.

Ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei & noctis ſpatium. Ex ἡμέρα, & νύξ.

Ἡμεροποιέω, manſuetum reddo. Ex ἥμερος.

Ἡμεροποιὸς, qu. dic. manſuefactor.

ἭΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, manſuetus, cicur, mitis, placidus; (2) ſativus.

Ἡμεροσκοπέω, ſpeculor interdiu.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπειον, diurnæ ſpeculationis locus. Ab

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus ſpeculator, excubias diurnas agens. A ϛκοπός.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, manſuetudo. Ab ἥμερος.

Ἡμερόφαντος, ον, interdiu conſpicuus, ſeu viſus. A φαίνω.

Ἡμερόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα, & φοιτάω.

Ἡμεροφύλαξ, κος, ὁ, cuſtos diurnus.

Ἡμερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, diem inclamans, ſeu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα, & φωνή.

Ἡμερόω, manſuefacio, cicuro; ἡμερῶμαι, manſueſio. Ab ἥμερος. Hinc

Ἡμέρωμα, ατος, τὸ, mitigatio, manſuefactio.

Ἡμερωρεῖν, interdiu cuſtodire, *Suid. Heſ.* Ex ἡμέρα, & ὠρέω.

Ἡμέρως, manſuetè, placidè, modeſtè, *Comp.* ἡμερωτέρως, manſuetiùs.

Ἡμέρωσις, εως, ἡ, manſuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἦμες, præſ. inf. *Dor.* pro εἶναι, ab εἰμί.

Ἡμετέρησιν, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἡμετέραις.

Ἡμέτερος, έρα, ερον, noſter; (2) qui nobiſcum facit. Ab ἡμεῖς.

Ἡμέων, *noſtrum*, gen. pl. *Ion.* pro ἡμῶν.

Ἠμημένος, perf. part. paſſ. v. ἀμάω.

Ἤμην, *eram*, imperf. ind. med. v. εἰμί.

Ἥμην, imperf. ind. med. v. ἧμαι.

Ἤμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀμάω.

Ἠμὶ, pro φημὶ, dico, Att. Ariſtoph. παῖ, ἠμὶ, παῖ, *puer, inquam, puer*. Hinc ἦν δ᾽ ἐγὼ, dicebam; ἦ δ᾽ ός, dicebat, inquit. Apud Atticos.

Ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς, & ἀμφορεὺς, *& ſic reliqua deinceps, ab* ἡμι *incipientia.*

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, ſemivir. Ἡμίανδροι, ſemimares. Ab ἀνήρ.

Ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, ſemihomo, ſemivir.

Ἡμιάνωρ, ορος, ἡ, ſemivir.

Ἡπιάρτιον, τὸ, genus panis hemicycli figurâ, *Heſ.* ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.

Ἡμιασσάριον, τὸ, ſemiſſis.

Ἡμιαϛράγαλον, ου, τὸ, ſemitalus.

Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemibarbarus.

Ἡμιβρεχὴς, & ἡμιβραχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dimidiâ ex parte rigatus, ſemimadidus.

Ἡμίβροχος, idem. A βρέχω.

Ἡμιβρὼς, ωτος, ὁ ϗ ἡ, ſemeſus. A βρώσκω.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemibarbatus.

Ἡμιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quaſi ſemicreatus, inchoatus. A γείνομαι.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeminudus.

Ἡμιγύναιξ, &

Ἡμίγυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemivir.

Ἡμιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemeſus; (2) ſemidiviſus; (3) ſemiuſtus. A δαίω.

Ἡμιδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiocciſus. Ab δαΐζω.

Ἡμιδαμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemidomitus. A δαμάω.

Ἡμιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui dimidium deeſt, ſemivacuus, ſemiplenus. A δέομαι.

Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, ſemicinctium, veſtimenti muliebris genus. A διπλοΐς.

Ἡμίδουλος, ου, ὁ, ſemiſervus.

Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus ſextarius, dimidium ſextarii. Ex ἥμισυς, & ἑκτος.

Ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἡμιέλλην, ſemigræcus.

Ἡμιεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ab ἔργον.

Ἡμίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμίετες, dimidius annus. Ab ἔτος.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemielixus, ſemicoctus.

Ἡμιζώνιον, ου, τὸ, ſemicinctium. A ζώνη.

Ἡμίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemivivus.

Ἡμίηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidiâ ex parte ſoli expoſitus; (2) ad dimidium ſiccatus. Ab ἥλιος.

Ἡμιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiviridis. A θάλλω.

Ἡμιθανῆ, acc. ſing. *contr.* pro ἡμιθανέα, ab

Ἡμιθανὴς, ὁ ϗ ἡ, ſemimortuus. A θνήσκω.

Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, ſemidea. Ab

Ἡμίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemideus, indiges, heros; ἡμίθεοι, indigetes divi.

Ἡμίθηλυς, ὁ, ſemivir.

Ἡμιθὴρ, ῆρος, ὁ, ſemiferus.

Ἡμιθνὴς, ῆτος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, ſemi mortuus. A θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) ſemideus; (3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur. Ex iiſd.

Ἡμίθραυϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemifractus. A θραυω.

Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax.

Ἡμιϊουδαῖος, ὁ, ſemijudæus.

Ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus. A κάδδος, vel καδος.

Ἡμίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimalus, ſemipravus; (2) non plenè bonus; (3) neglectus.

Ἡμικάκως, *Adv.* ſemipravè, non omnino benè.

Ἡμίκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiuſtus, dimidiâ ex parte crematus. A καίω.

Ἡμίκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμίκενος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemivacuus, ſemiplenus.

Ἡμικέραμον, ου, τὸ, urna. A κέραμος.

Ἡμικεφάλαιον, & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, ου, τὸ, ſinciput. A κεφαλή.

Ἡμικλάδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiputatus. A κλαδεύω.

Ἡμίκλαστος, ὁ ϗ ἡ, ſemifractus. A κλάω.

Ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hæreditas, dimidium bonorum. A κλῆρος.

Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.

Ἡμικοτύλη, ἡ, dimidia cotyla.

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αιον, qui eſt cotylæ dimidiatæ. Ab

Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, ſeu hemina dimidiata. A κοτύλη.

Ἡμίκραιρα, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. A κραῖρα.

Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium ſive medium capitis. Ab ἡμίκρανον. Hinc

Ἡμικρανικὸς, οῦ, ὁ, hemicraniâ laborans.

Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidia capitis pars; ſinciput. A κράνον.

Ἡμικρὴς, ὁ, ſemicretenſis.

Ἡμικύαθος, ου, ὁ, ſemicyathus, *Aret.*

Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, ſemicirculus, ſemiorbis, hemicylium:

Ἡμικύκλιος, ὁ ϗ ἡ, ſemicirculi figuram habens, ſemicircularis. A κύκλος.

Ἡμικυκλιώδης, ες, idem.

Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, ſemicirculus, hemicyclus.

Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, ſemicylindrus. A κύλινδρος.

Ἡμίκυπρον, ου, τὸ, ſemimodius.

Ἡμικύων, υωνος, ὁ ϗ ἡ, ſemicanis.

Ἡμιλάσταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nequam.

Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemidecorticatus, ad dimidium ovo excluſus. A λεπίζω.

Ἡμιλέπτος, ον, ſemiexcluſus, ſc. ex ovo. A λέπω.

Ἡμίλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemialbus.

Ἡμιλιτριαῖος, αία, αίον, ſelibris, ſemilibris.

Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, ſelibra, ſemilibra, libra dimidiata; (2) ſemiobolus, ſex ærei. A λίτρα.

Ἡμίλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemilotus. A λύω.

Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidia cohors.

Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præeſt ἡμιλοχίᾳ.

Ἡμιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemidoctus. A μανθάνω.

Ἡμιμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiinſanus. A μαίνομαι.

Ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, ſemiaridus. Στέφανοι ἡμιμάραντοι, Luc. A μαραίνω.

Ἡμιμάσσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimanſus. A μασσάομαι.

Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, ſemimedimnus.

Ἡμιμέθυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiebrius.

Ἡμιμερὴς, ὁ ϗ ἡ, dimidiæ partis. A μέρος.

Ἡμίμεστος, ὁ ϗ ἡ, ſemiplenus.

Ἡμίμετρον, τὸ, dimidium menſuræ, v. gr. modii.

Ἡμιμηνιαῖος, α, ον, ſemimenſtruus. A μήν.

Ἡμιμενιον, τὸ, ſemi-menſtruum, menſis dimidius. Ab eod.

Ἡμίμναιον, ου, τὸ, dimidia, mina. A μνᾶ.

Ἡμιμόριον, ου, τὸ, dimidiata pars, altera pars.

Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimalus.

Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.

Ἡμίξεστον, hemina, dimidius ſextarius.

Ἡμίξηρος, ὁ ϗ ἡ, ſemiarefactus, ſideratus.

Ἡμιξύρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiraſus. A ξυράω.

Ἡμιοβόλιον, τό, ſemiobolus.

Ἡμιόδιον, ſemita, *Philox.* Ab ὁδὸς, *via.*

Ἡμιόδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dimidiâ parte præeſt itineribus.

Ἡμιολία, ας, ἡ, navis piratica, myoparo.

Ἡμιολιασμὸς, ου, ὁ, penſio ſeſcupli. Ab

Ἡμιόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus cum dimidiâ ſui parte, ſeſcuplus, ſeſquialter, ſeſquiplex:

Ἡμίολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ex ὅλος, *totus.*

Ἡμιόνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mularis. Ab ὄνος.

Ἡμιονηγὸς, οῦ, ὁ, agaſo mulorum, mulio. Ex ἡμίονος, & ἄγω.

Ἡμιονικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ἡμίονος.

Ἡμιόνιον, ου, τὸ, herba quædam, *aſpledon* aliàs dicta; (2) avis quædam. Ab eod.

Ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, ſtercus muli. *ap. Hipp.* pro ἡμιόνου ὀνίς.

Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.

Ἡμιονῖτις, ίδος, ἡ, mularis; (2) mulum pariens.

Ἡμίονος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulus, vel mula; (2) idem quod ἡμιόνιον. Ab ὄνος.

Ἡμιόπλος, qu. dic. ſemermis. Ab ὅπλα, *arma.*

Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum foraminum. Ab ὀπή.

Ἡμίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiaſſus; (2) ſemicoctus. Ab ὀπτάω.

Ἡμιόφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω, (rectiùs, ἡμιφανής.)

Ἡμιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiconcretus. A πηγνύω.

Ἡμιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, partim adſectus vel vitiatus. Ἡμιπαθέα μέρεα, *Aret.* A πάθος.

Ἡμιπαίδευτος, ſemidoctus. *Suid.* indoctus.

Ἡμιπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuffertus. A παχύς.

Ἡμιπέλεκον, ου, τὸ, ſecuris uno tantum latere ſcindens, ab unâ tantam parte acuta. Ex πέλεκυς.

Ἡμίπεπτος, ου, ὁ, ſemicoctus.

Ἡμιπηχυαῖος, αια, αῖον, ſemicubitalis.

Ἡμίπηχυς, υ, idem.

Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, dimidium jugeri.

Ἡμιπληκτικὸς, ἡ, ον, hemiplexiâ laborans. Ab

Ἡμιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, dimidiâ parte percuſſus. A πλήττω. Hinc

Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis reſolutio, paralyſis, hemiplexia, quæ eſt partis corporis, ſicut apoplexia totius corporis.

Ἡμιπλήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiplenus.

Ἡμιπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiplenus.

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidius later; ἡμίπλινθοι, ſemilateres. A πλίνθος.

Ἡμίπνικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiſuffocatus.

Ἡμίπνοος, *contr.* ἡμίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemianimis, ſemivivus. A πνέω, *ſpiro.*

Ἡμιπόδιον, ου, τὸ, pes dimidius. A πούς.

Ἡμίπολον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars, *Heſ.* A πόλος.

Ἡμιπόνηρος, ὁ ϗ ἡ, ſemimalus, ſemimalignus.

Ἡμίπους, όδος, ſemipes.

Ἡμίπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemirutus, qui dimidiâ ex parte corruit. A πίπτω.

Ἡμίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiuſtus, ſemiardens.

Ἡμιπύρωτος, ον, ſemicombuſtus, ſeu ſemicalidus.

Ἡμίπυῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemirufus.

Ἡμιρόμβος, ὁ, & ἡμιρόμβιον, τὸ, genus faſciæ ſemirhombus.

Ἡμιῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemifractus, ſemilacer, interruptus. A ῥήσσω.

Ἡμιῤῥόπως, *Adv.* moderatè, mediocriter, leniter. A ῥοπή.

Ἡμίρυπος, ον, ſemiſuccidus, ſubſordidus.

Ἡμισάλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidiâ ex parte concuſſus & agitatus, ſemiebrius. A σαλεύω.

Ἡμισαπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiputris, qui ex parte computruit. A σήπω.

Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars.

Ἡμισεύω, dimidius ſum; (2) dimidiâ ex parte æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.

Ἡμισίκλιον, τὸ, dimidiatus ſiclus.

Ἡμίσοφος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, leviter ſapiens.

Ἡμίσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemivulſus, ſemiavulſus. A σπάω.

Ἡμιστάδιον, τὸ, ſemiſtadium. Hinc

Ἡμισταδιος, ον, dimidium ſtadii æquans.

Ἡμιστατὴρ, ὁ, ſemiſtater, genus nummi.

Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, hemiſtichium, dimidium verſûs. A στίχος, *verſus.*

Ἡμιστρατιώτης, ὁ, ſemimiles, miles ſemivir.

Ἡμιστρόγγυλος, ον, ſemiteres, ſemicircularis.

Ἥμισυ, εος, τὸ, dimidium, altera pars, ſemis.

ἩΜΙΣΥΣ, σεια, συ, *Gen.* εος, είας, εος, dimidius, ſemi, ſemis.

Ἡμισφαγὴς, ὁ ϗ ἡ, ſemimactatus. A σφάττω.

Ἡμισφαίριον, ου, τὸ, dimidiata ſphæra, dimidium globi; (2) cœli dimidium. A σφαῖρα.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, ſemitalentum.

Ἡμιτάριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mediâ ex parte, ſeu mediocriter eſt ſalſamentum.

Ἡμιτέλειος, α, ον, dimidius.

Ἡμιτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidiâ ex parte abſolutus, imperfectus. Ab

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. A τέλος.

Ἡμιτετράγωνον, το, dimidium quadratum.

Ἡμίτμητος, ον, in duas partes ſectus.

Ἡμιτόμης, ου, ὁ, cui alter teſticulus exſectus eſt. Ex τέμνω.

Ἡμιτομίας, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἡμιτόμιον, ου, τὸ, dimidia pars, dimidium.

Ἡμίτομον, ου, τὸ, idem; (2) latus; (3) genus faſciæ ap. medicos, quod & ἡμιρόμβος. Ab

Ἡμίτομος, ὁ ϗ ἡ, dimidiatus; (2) piſcis genus.

Ἡμιτόνιον, ου, τὸ, dimidia pars toni, ſemitonium. A τόνος.

Ἡμίτραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemibalbus.

Ἡμιτριβὴς, ὲς, paululum detritus. A τρίβω.

Ἡμιτρίγωνον, τὸ, dimidium triangulum.

Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, ſemitertianus.

Ἡμιτύβιον, τὸ, indumentum lineum, fimbria; (2) ſudarium, faſcia.

Ἡμιτύμβιον, ου, τὸ, dimidium, h. e. parvum buſtum, parvum ſepulchrum. A τύμβος.

Ἡμίυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiſomnis.

Ἡμιφαὴς, v. ἡμιφανής.

Ἡμιφάλακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemicalvus.

Ἡμιφάριον, ου, τὸ, dimidia veſtis pars. A φᾶρος.

Ἡμίφαυλος, ον, dimidiâ parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere.

Ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiuſtus. A φλέγω.

Ἡμίφλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidiatam vocem edens; (2) litera ſemivocalis. A φωνή.

Ἡμίχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiviridis.

Ἡμιχοαῖος, αῖα, αῖον, dimidium continens congium, ſemiſextarius. A χόος.

Ἡμίχοος, *contr.* ἡμίχους, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Hinc & ἡμίχουν, ſc. ἀγγεῖον, dimidius congius.

Ἡμιχοίνικος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, dimidiam chœnicem continens.

Ἡμίχοινιξ, ἡ, dimidia chænix.

Ἡμιχολώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubbilioſus.

Ἡμιχόριον, ου, τὸ, altera pars chori bipartiti.

Ἡμίχρηστος, ὁ ϗ ἡ; non ſatis bonus, ſubimprobus.

Ἡμίχρυσος, ὁ ϗ ἡ, ex dimidiâ parte aureus.

Ἡμίχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemirutus. A χωννύω.

Ἡμιψυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἡμίψυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemifrigefactus, ſemigelatus. A ψύχω.

Ἡμίψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemianimis. A ψυχή.

Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, ſemiobolaris, ſemiobolum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. Ab

Ἡμιωβόλιον, ου, τὸ, ſemiobolus, dimidia oboli pars. Hinc & τὰ ἡμιωβόλια, ων, vaſa minimi pretii. Ab eod.

Ἡμιώβολον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, ſemihora. Ab ὥρα.

Ἧμμαι, perfect. ind. paſſ. v. ἅπτω.

Ἡμοιρηκὼς, perf. part. act. v. ἀμοιρέω.

ἩΜΟΣ, *Adv. Poet.* quando, quum.

Ἡμὸς, ἡ, ὸν, noſter, *Poet.* Ab ἡμεῖς.

Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, ſeu jaculandi peritia. Ab ἥμων.

Ἠμπειχόμην, *induebar*, imperf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἀμπειχόμην, ab ἀμπέχω.

Ἠμπεσχόμην, a. 2. ind. med. v. ἀμπέχω.

Ἠμπισχόμην, imperf. ind. paſſ. v. ἀμπίσχω.

Ἠμπόλησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐμπολέω.

Ἤμυνε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀμύνω.

Ἠμύνατο, *ultus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἠμυόεις, όεσσα, όεν, qui ſolet inclinare, ſeu cadere. Ab ἠμύω.

Ἤμυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἠμύω.

Ἠμύσειε, *ceciderit*, 3. ſing. a. ejuſd. *Æol.* format. Hom. Il. 4, 290.

ἩΜΥ΄Ω, f. ύσω, inclino, cado, demitto. Ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν, Il. 2, 148.

Ἠμφαγνόουν, imperf. ind. act. pro ἠμφαγνόεον, ab ἀμφαγνοέω.

Ἠμφειμένος, perf. part. paſſ. v. ἀμφιέννυμι.

Ἠμφίβαλλον, imperf. ind. act. v. ἀμφιβάλλω.

Ἠμφίγνουν, imperf. ind. act. pro ἠμφιγνόεον, ab ἀμφιγνοέω.

Ἠμφιεννύμην, imperf. ind. v. ἀμφιέννυμι.

Ἠμφίεσα, veſtivi, a. 1. ind. act.

Ἠμφίεσμαι, indutus ſum, perf. ind. paſſ.

Ἠμφιεσμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Ἠμφισβήτουν, imperf. ind. act. contr. pro ἠμφισβήτεον, ab ἀμφισβητέω.

Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, mitto.

ἨΝ, Conj. ſi, pro ἐὰν, ſi. Hinc ἢν μὴ, niſi.

Ἦν, dixi, Poet. pro ἔφην, a. 2. verbi φημί.

Ἧν, miſi, a. 2. ind. verbi ἵημι.

Ἠνάγκασα, a. 1. ind. act. v. ἀναγκάζω.

Ἠναγκασμένως, Adv. coactè.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω.

Ἠνάλωσα, a. 1. ind. act. Dor. pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω.

Ἠναντιώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐναντιόομαι.

Ἦναξα, a. 1. ind. act. v. ἀνάσσω.

Ἤνασσεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ·

Ἤναρα, interfeci, a. 1. ind. act. v. ἐναίρω.

Ἥνδανον, imperf. ind. act. verbi ἁνδάνω.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. ind. act. v. ἀνδραγαθέω.

Ἠνδρώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀνδρόω.

Ἤνεγκα, a. 1. ind. act. v. φέρω pro ἐνέγκω.

Ἤνεγκαν, tulerunt, 3. pl. a. ejuſd.

Ἤνεγκον, tuli, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤνεγμαι, latus ſum, perfect. indic. paſſ.

Ἠνέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi αἰνέω.

Ἤνεικα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα.

Ἠνεῖπε, edixit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἀνεῖπε, ab ἀνέπω.

Ἠνείχθην, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἠνέχθην, à φέρω.

Ἠνειχόμην, ſuſtinebam, imperf. ind. med. Att. pro ἀνειχόμην, à v. ἀνέχομαι, ἠνέσχετο, Eur. Electr. 264.

Ἠνεκέως, Adv. diu multumque, longo tempore. Ab

ἨΝΕΚΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.

Ἤνεπον, dixi, a. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.

Ἤνεσα, laudavi, a. 1. ind. act. verbi αἰνέω.

Ἠνεσχέθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀνέχω.

Ἠνεσχόμην, a. 2. ind. med. Att. pro ἀνεσχόμην.

Ἠνέχθην, delatus ſum, a. 1. ind. paſſ. v. φέρω.

Ἠνέῳγα, perf. ind. med. Att. pro ἀνέῳγα, ab ἀνοίγω.

Ἠνεῴχθησαν, aperti ſunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἠνήλωμαι, perf. ind. paſſ. Att. pro ἀνήλωμαι, ab ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.

Ἠνηνάμην, renui, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι.

Ἦνθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἦλθε, ab ἔρχομαι.

Ἦνθον, a. 2. ind. Dor. pro ἦλθον.

Ἠνθισμένος, perf. part. paſſ. v. ἀνθίζω.

ἨΝΙ΄, Adv. ecce.

ἩΝΙ΄Α, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum ἀφ' ἡνίας, ad ſiniſtram, à dextrâ.

Ἡνιάζω, f. άσω, fræno. A præc.

Ἠνίγμαι, perf. ind. paſſ. v. αἰνίττομαι.

Ἠνίδε, ecce, Dor. pro ἐνίδε, ab ἐνείδω.

Ἠνίησαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀνιάω.

ἩΝΙ΄ΚΑ, Adv. quum, quando, ap. Atticos de horâ diei, quâ horâ? ut & πηνίκα.

Ἡνίον, ου, τὸ, frænum. Ab ἡνία.

Ἡνιοποιεῖον, ου, τὸ, officina habenarum:

Ἡνιοποιέω, habenas conficio; (2) habenas rego & duco; (3) rego, moderor. Ab

Ἡνιοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habenas conficit.

Ἡνιοστροφέω, ῶ, habenas verto, guberno. Ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβὼς, Eur. Ph. 176. Ab

Ἡνιοστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habenas flectit, auriga. Ex ἡνία, & στρέφω.

Ἡνιοχεία, ας, ἡ, aurigatio; (2) gubernatio, moderatio, agitatio.

Ἡνιοχεὺς, έος, ὁ, auriga; obliqui caſus, ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, Poet. Ab

Ἡνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo; (2) moderor, rego. Πόλιν ἡνιοχεύειν, Epigr. Ab ἡνίοχος.

Ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. pro ἡνιοχέες.

Ἡνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. Ab ἡνιοχέω.

Ἡνιοχικὸς, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus. Ab

Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία, & ἔχω.

Ἠνίπαπεν, dixit, 3. ſing. perf. ind. med. Poet. pro ἤνιπε, ab ἐνίπτω.

Ἦνις, ιος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, annus.

Ἠνισσάμην, a. 1. ind. med. v. αἰνίσσω.

Ἠνισσάμην, a. 1. ind. med. v. ἐνίσσω.

Ἠνίσσετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. αἰνίσσομαι.

Ἠνίχθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ.

Ἤνοθα, florui, perf. ind. med. verbi ἀνέθω, per Metathes. pro ἀνθέω.

Ἠνοίγην, a. 2. ind. paſſ. Ion. pro ἀνώγην, ab ἀνοίγω.

Ἤνοιξα, aperui, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤνοισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀναφέρω, pro ἀνοίω, refero.

Ἦνον, imperf. ind. act. per Sync. pro ἤνυον, ab ἀνύω.

Ἠνορέα, ας, ἡ, vel ἠνορέη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo, Il. 6, 156. Ab ἀνήρ.

Ἤνοχα, tuli, perf. ind. med. verbi φέρω.

Ἦνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, vocalis; (2) perſpicuus, lucidus. Ab ἄνω, pro ἀνύω, & ὄψ, vel ὤψ.

Ἠνσχόμην, 1. ſing. aor. 2. ind. med. contract. pro ἠνεσχόμην, ap. Soph. Ann. 473. Ab ἀνήχω.

Ἧνται, ſedent, 3. pl. præſ. ind. verbi ἧμαι.

Ἤντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω.

Ἤντετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἄντομαι.

Ἤντησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀντάω.

Ἠντιβόλουν, imperf. ind. act. contr. pro ἠντιβόλεον, ab ἀντιβολέω.

Ἠντιδίκουν, imperf. ind. act. contr. pro ἠντιδίκεον, ab ἀντιδικέω.

Ἥντινα, quam, acc. ſing. ab ἥτις.

Ἠντληκότες, nom. plur. pluſq. perf. part. act. verbi ἀντλέω.

Ἧντο, ſedebant, 3. pl. imperf. act. v. ἧμαι.

Ἤνυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· ab ἀνύω.

Ἤνυσα, perfeci, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤνυστρον, ου, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ανύω, perficio.

Ἤνωγα, mandavi, perf. ind. med. v. ἀνώγω.

Ἤνωξα, juſſi, a. 1. ind. act.

Ἤνωμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἑνόω.

Ἠνώρθουν, imperf. ind. act. pro ἠνώρθοον, ab ἀνορθόω.

Ἠνώρθωσα, emendavi, a. 1. ind. act.

Ἠνώχλουν, imperf. ind. act. contr. pro ἠνώχλεον, ab ἐνοχλέω.

Ἦξα, veni, a. 1. ind. act. v. ἥκω.

Ἥξει, veniet, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἦξα, fregi, a. 1. ind. act. v. ἄγνυμι.

Ἧξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἥκω.

Ἠξίου, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἠξίοε, ab ἀξιόω.

Ἠξίωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἥξουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἥκω.

Ἡξῶ, veniam, f. 1. ind. act. Dor. pro ἥξω.

Ἠοῖ, auroræ, dat. ſing. contr. pro ἠόϊ, ab ἠώς.

Ἠοῖος, οία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.

Ἤομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. Att. pro εἴομεν, ab εἶμι.

Ἦον, ivi, a. 2. ind. act. Att. pro εἶον.

Ἠόνα, ripam, acc. ſing. ab ἠών.

Ἠόνησας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. αἰονάω.

Ἠόνιος, ία, ίον, littoralis. Ab ἠών.

Ἠοῦς, gen. ſing. contr. pro ἠόος, ab ἠώς.

ἯΠΑΡ, ατος, τὸ, hepar, jecur.

Ἠπατήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀπατάω.

Ἡπατηρὸς, ἡ, ὸν, hepaticus, hepatarius; à præc. Afferunt & ἡπατήρια, ſcil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab ἧπαρ.

Ἠπατητικὸς, ἡ, ὸν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.

Ἡπατίας, ου, ὁ, ad hepar pertinens:

Ἡπατιαῖος, α, ον, idem. Ab ἧπαρ.

Ἡπατίζω, f. ίσω, hepati ſimilis ſum; (2) ad hepatis colorem vergo.

Ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, jecoralis; (2) qui jecoris inflammatione, aut alio vitio laborat.

Ἡπάτιον, ου, τὸ, jecuſculum. Ab ἧπαρ.

Ἡπατίτης, ου, ὁ, jecoralis; (2) lapidis genus.

Ἡπατῖτις, ίδος, ἡ, jecoraria, ut vena, morbus.

Ἡπατοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jecinori ſimilis.

Ἧπατος, ου, ὁ, piſcis quidam à jecinoris colore nomen ſortitus. Ab ἧπαρ.

Ἡπατοσκοπέω, exta conſulo.

Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inſpectio, haruſpicina. Ab

Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, haruſpex, extiſpex, qui ex inſpecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ, & σκοπέω.

Ἡπατουργὸς, ὁ ϗ ἡ, hepatis diſſector, ap. Lycurg. ſi lectio vera, quod non videtur. Ern.

Ἡπατώριον, ου, τὸ, cupatorium, herba.

Ἤπαφε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀπαφίσκω.

Ἠπάω, ſarcio. Hinc ἠπήσασθαι.

Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, claudus; (2) infirmus; (3) ſtolidus. Ex η pro α priv. & πέζα, ſeu πέδον.

Ἠπεδανόω, debilito. A præc.

Ἠπείγετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. v. ἐπείγω.

Ἤπειγμαι, perf. ind. paſſ.

Ἠπείθησα, a. 1. ind. act. v. ἀπειθέω.

Ἠπείθουν, imperf. ind. act. pro ἠπείθεον.

Ἠπείλει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠπείλεε.

Ἠπείλησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· ab ἀπειλέω.

Ἠπειρογενὴς, ὲς, in continente natus. A γίγνομαι.

Ἠπείροιο, gen. ſing. Ion. pro ἠπείρου. Ab

ἬΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus.

Ἠπειρόω, continentem facio, continenti adjicio. Ἀναχωρήσεις κυμάτων θαλάσσας ἠπείρωσαν, Ariſtot. A præc.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.

Ἠπειρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad continentem ſpectans; (2) Epiroticus. Ab eod.

Ἠπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea.

Ἦπειτα, deinde, Poet. pro ἔπειτα.

Ἠπερόπευμα, ατος, τὸ, res, quâ aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπεὺς, έος, ſeu ῆος, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eod.

Ἠπεροπεύσας, a. 1. part. act. v. ἐπεροπεύω.

Ἠπερόπευσις, εως, ἡ, fraus, impoſtura.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.

Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo. Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις; Il. 5, 349. Ab ὄψ, vox. (forſan ab ἀπάω, Ern.)

Ἠπεχθάνοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. Att. pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι.

Ἠπήτης, οῦ, ὁ, ſartor vel ſutor. Ab ἠπάω.

Ἠπήτρια, ας, ἡ, ſartrix. A præc.

Ἠπήτριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo ſutores & ſartores in conſuendis coriis vel pannis utuntur, ſubula, acus. Ab ἠπάω.

Ἠπιαλέω, ῶ, epialâ febri laboro. Ab

ἨΠΙ΄ΑΛΟΣ, ου, ὁ, febris algida, ipialus.

Ἠπιάλης, ητος, ὁ, idem.

Ἠπιαλώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, febrilis. A præc.

Ἠπίαμα, ατος, lenimentum. Ab

Ἠπιάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.

Ἠπιήθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lenis, qui mitia dat. Ab ἤπιος, & δῶρον.

Ἠπιοδώτης, ου, ὁ, idem, Epitb. Æſculapii.

Ἠπιόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, benigni & mitis animi.

Ἠπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.

Ἠπιόλιον, ου, τὸ, Dim. ab

Ἠπίολος, ου, ὁ, beſtiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem eſſe quod ἠπίαλος.

Ἠπιόμοιρος, ον, benè fatum ſortitus, mite ingenium ſortitus.

ἬΠΙΟΣ, ία, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis. Hinc

Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia.

Ἠπιόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, placidus, mitis.

Ἠπίστατο, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίστατο, ab ἐπίσταμαι.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀπιστέω.

Ἠπίστησαν, *diffiderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἠπίστουν, imperf. ind. act. pro ἠπίστεον. Ἠπίστω, noveras, 2. ſing. imperf. ind. verbi ἐπίσταμαι: imperf. ἠπιστάμην, ἠπίστασο, *Ion.* ἠπίσταο, *Att.* ἐπίστω, Euripid. Herc. Fur. 344.

Ἠπίως, *Adv.* leniter, benignè, clementer, æquo animo, ἠπιωτέρως, leniùs.

Ἠπόμην, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἠπόρουν, imperf. indic. act. pro ἠπόρεον, ab ἀπορέω.

Ἦπου, nimirum; (2) certè, profectò; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.

Ἧπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἅπτω.

Ἤπυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀπύω, vel ἠπύω.

Ἠπύτα, *vociferator*, voc. ſing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. Ab

Ἠπύω, ſono, ſonitum edo, vociferor, clamo. Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν Ἠπύει, Il. 14, 399. Ab ἀπύω.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἔαρ.

Ἦρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἐρᾷν, *amare*, vel ab ἄρω, *apto*. (Ηρα gratiam, beneficium, auxilium, *ab antiquo* ἦρ, quod idem ſignificat. *Ern.*)

ἭΡΑ, ας, ἡ, Juno.

Ἦρα, *tuli*, aor. 1. indicat. act. verbi αἴρω.

Ἤρα, 3. ſing. imperf. ind. pro ἤραε, ab ἐράω.

Ἠρᾶτο, *imprecabatur*, 3. ſing. imperf. ind. pro ἠράετο, ab ἀράομαι.

Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc ἥραιον, τὸ, pro ἡραῖον, Junonis templum, τὰ ἥραια, pro ἡραῖα, ων, Junonia ſacra. Ab ἥρα.

Ἡρακλέης, εος, *contr.* Ἡρακλῆς, Hercules. Declinatur: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡρακλεις. Apud Poetas. Ἡρακλέης, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆα, Ἡρακλέην, Ἡρακλῆν.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab Ἡρακλέης.

Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ ἡράκλεια, ων, feſtum Herculis, & τὸ ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eod.

Ἡράκλεις, *Adv.* Herclè; (2) admirandi cum terrore, indignantis & deteſtantis.

Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, ſum ſectæ Heraclitæ. Ab Ἡρακλεῖτος.

Ἡρακλειτιστής, οῦ, ὁ, ſectator Heracliti.

Ἤραμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἐράω.

Ἠράμην, *extuli*, a. 1. ind. med. verbi αἴρω.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἠράνθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, *ver*, & ἀνθέω, *floreo*.

Ἤρανος, ου, ὁ, rex, præfectus, opitulator. *Heſ.*

Ἠρανέω, opem fero, gratificor.

Ἤραρα, perf. ind. med. *Att.* pro ἄρηρα, ab ἄρω.

Ἠραρχικὸς, ἡ, ὸν, à vere incipiens. Ex ἦ, & ἄρχομαι.

Ἦρας, 2. ſing. imp. ind. pro ἤραες, ab ἐράω.

Ἠρασάμην, *devovi*, aor. 1. ind. med. ἀράομαι. Ἠρασάμην, captus fui amore, ab ἐράζω pro ἐράομαι, *amo.* Hom. Il. 14, 317. Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο.

Ἠράσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐράω.

Ἠράσσαο, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἠράσω.

Ἠράτο, 3. ſing imperf. indic. med. *contr.* pro ἐράετο, ab ἀράομαι.

Ἠργαζόμην, imperf. ind. med. *Dor.* pro εἰργαζόμην, ab ἐργάζομαι.

Ἠργάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀργαίνω.

Ἦργμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἄρχω.

Ἤρεαι, 2. ſing. præſ. indic. *Ion.* pro ἔρῃ, ab ἔρομαι.

Ἡρέθην, *delegi*, a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω.

Ἥρει, 3. ſing. imp. ind. act. *contr.* pro ἥρεε, ab verbo αἱρέω, *eligo*.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐρέθω.

Ἠρείδει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. v. ἐρείδω.

Ἤρεικον, imperf. ind. act. v. ἐρείκω.

Ἠρείσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. ἐρείδω.

Ἡρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἡρέετο, ab αἱρέω.

Ἠρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐρείπω.

Ἠρέμα, *Adv.* ſenſim, paullatim, lentè, tacitè; (2) aliquantum. Ab ἤρεμος. Hinc

Ἠρεμάζω, mæreo; (2) ſum quietus.

Ἠρεμαῖος, αια, αῖον, quietus, ſubmiſſus, lenitus. Ab ἤρεμος. Hinc

Ἠρεμαίως, *Adv.* ſenſim, lentè.

Ἠρεμεστέρως, *Adv.* quietiùs. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμέω, quieſco, quietus ſum; (2) infrequens ſum, de loco (niſi hoc ſit potius ἐρημέω.) Ab ἠρέμος. Hinc

Ἠρέμησις, εως, ἡ, ipſa quieſcendi actio, quies; (2) perturbationum ſedatio.

Ἠρεμια, ας, ἡ, quies, tranquillitas.

Ἠρεμίζω, f. ίσω, ſedo, quieſcere facio. Ab

ἬΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, quietus, otioſus, mitis, placidus.

Ἦρεν, *tulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi αἴρω.

Ἠρενὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ex ἐαρινὸς, ab ἔαρ.

Ἥρεον, imperf. ind. act. verbi αἱρέω.

Ἤρεπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐρέφω, *tego*.

Ἤρεσα, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω.

Ἡρέτισα, *elegi*, a. 1. ind. act. v. αἱρετίζω.

Ἤρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἔρομαι.

Ἠρεύνησα, a. 1. ind. act. v. ἐρευνάω.

Ἥρης, *Junonis*, gen. ſing. *Ion.* pro Ἥρας, ab Ἥρα, *Juno*.

Ἥρημαι, perf. ind. paſſ. v. αἱρέω.

Ἤρημεν, 1. plur. perf. ind. act. *per Sync.* pro ἠρήκαμεν.

Ἠρημώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐρημόω.

Ἠρημωμένος, *vaſtatus*, perf. part. paſſ.

Ἠρήρειν, pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἤρειν, à verbo ἄρω.

Ἠρήρειστο, 3. ſing. pluſq. perf. indic. paſſ. verbi ἐρείδω.

Ἡρήσαντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. αἱρέω.

Ἤρθην, aor. 1. ind. paſſ. v. αἴρω.

Ἠρθρωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀρθρόω.

Ἦρι, *Adv.* manè; (2) verè. Ab ἦρ.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, auroræ epith. Ex ἦρι, & γίνομαι.

Ἠριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vernus; (2) matutinus.

Ἠριγέρων, οντος, ὁ, ſenecio, herbæ genus, cujus flores capillorum modo caneſcunt. Ex ἦρ, & γέρων, Plin. 25. *Angl.* Groundſel.

Ἠριεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſepulchrorum ſtructor; (2) ſpoliator ſepulchrorum, *Heſ.* Ex ἠρίον, & ἔργον.

Ἤριζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω.

Ἠρίκει, *contenderat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act.

Ἠριθμημῆναι, nom. plur. perf. part. paſſ. f. g. ab ἀριθμέω.

Ἤρικον, *ſecui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω.

Ἠρινέος, ου, ὁ, candidus.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ex ἐαρινός.

ἨΡΙ´ΟΝ, ου, τὸ, monumentum, ſepulchrum.

Ἤριπον, *cecidi*, a. 2. ind. act. v. ἐρείπω.

Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex πολέω.

Ἠριπώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐριπόω.

Ἤρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐρίζω.

Ἦρκε, *tulit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi αἴρω.

Ἤρκει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤρκεε, ab ἀρκέω.

Ἤρκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἦρκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἄρχομαι.

Ἠρκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. verbi αἴρω.

Ἦρμαι, *ſublatus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἥρμοζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἁρμόζω.

Ἡρμοσμένως, aptè. Ab ἁρμόζω.

Ἠρνεῖτω, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἠρνέετο, ab ἀρνέομαι.

Ἠρνήσατο, *negavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. ind. v. ἄρνυμαι.

Ἠρξάμην, a. 1. ind. med. v. ἄρχομαι.

Ἤρξαντο, *cæperunt*, 3. pl. a. ejuſd.

Ἤρξατο, *cæpit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἦρξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἄρχω.

Ἠρόμην, a. 2. ind. med. v. ἔρομαι.

Ἤρου, 2. ſing. imperf. vel. a. 2. ind. med.

Ἤρουσα, *aravi*, a. 1. indic. act. verbi ἀρόω.

Ἠροῦτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἠρόετο.

Ἡροῦντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. pro ἡρέοντο, ab αἱρέω.

Ἠρπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Ἥρπασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ' Ab ἁρπάζω.

Ἦρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, ab ἄρω.

Ἦρται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. αἴρω.

Ἦρτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Ἤρτημαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀρτάω.

Ἠρτύνετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀρτύνω.

ἨΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, eryngium, herba, *Angl.* Eryngo, or Sea-holly.

Ἠρυγγος, ου, ὁ, villus dependens ex mento hircorum. Quaſi ab εἴριον, *lanugo*.

Ἤρυγε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. ἐρεύγω.

ἨΡΥΓΩ, mugio, *Heſ.* ἠρύγων, μυκώμενος.

Ἠρύκακε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐρυκάκω.

Ἤρυκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐρύκω.

Ἤρυον, imperf. ind. act. verbi αρύω.

Ἤρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἐρύω.

Ἦρχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.

Ἤρχατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠργμένοι ἦσαν, ab ἔργω, vel εἴργω.

Ἦρχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.

Ἤρχθην, *inceptus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἤρω, 2. ſing. a. 1. ind. med. verbi αἴρω.

Ἥρωας, *heroes*, acc. pl. ab ἥρως, *heros*.

Ἡρώειον, ου, τὸ, herois monumentum, templum. Ab ἥρως.

Ἡρωελεγεῖον, ου, τὸ, metrum ex heroicis & elegiacis verſibus conſtans. Ex ἡρῷος, & ἐλεγεῖον.

Ἡρώεσσιν, dat. pl. ab ἥρως, pro ἥρωσι.

Ἠρώησα, *fluxi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω.

Ἡρωΐζω, heroicè ago; (2) carmen heroicum ſcribo.

Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, heroicus. Ab ἥρως.

Ἡρωϊκῶς, fortiter. A præc.

Ἡρωΐνη, & ἡρώνη, ης, ἡ, heroina, i. e. ſemidea;

Ἡρώϊος, ία, ιον, herous. Ab eod.

Ἡρωΐς, ίδος, ἡ, herois, heroina, heroica.

Ἡρωΐσσα, & ἡρῷσσα, ης, ἡ, idem.

Ἡρωλογέω, res Heroum expono, de poetâ Epico.

Ἡρωλογία, ἡ, hiſtoria ſeu res Heroum. Ab iiſd.

Ἤρων, imperf. ind. act. pro ἤραον, ab ἐράω.

Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum ſeu monumentum, ſacrarium, ſtatua; (2) carmen heroicum; (3) epulum ſolenne in honorem herois. Ab ἥρως.

Ἡρῷος, vel ἡρῷος, ώα, vel ῴα, ῷον, vel ῷον, herous. Ab ἥρως, vel ex ἡρώϊος.

ἭΡΩΣ, ωος, ὁ, heros, ſemideus; (2) generoſus, potens, fortis.

Ἡρῷσσα, ἡ, heroina.

Ἠρώτα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠμώταε, ab ἐρωτάω.

Ἠρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἠρώτων, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. ind. act. pro ἠρώταον.

Ἧς, *ſuæ*, gen. ſing. ab ἥ, fem. ab ὅς, pro ἑός.

Ἦς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. verbi εἰμί.

Ἦσα, *cecini*, aor. 1. indic. act. verbi ᾄδω.

Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. act. v. ἧμαι.

Ἦσαν, 3. plur. imperf. ind. v. εἰμί.

Ἧσας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. ἥδω.

Ἥσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. ἥδομαι.

Ἠσέβηκα, perf. ind. act. v. ἀσεβέω.

Ἥσει, 3. ſing. f. 1. ind. verbi ἵημι.

Ἠσέλγημαι, perf. ind. paſſ. v. ἀσελγέω.

Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσέλγανα, ab ασελγαίνω.

Ἧσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἕζω.

Ἦσσα, 2. ſing. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, ab εἰμί.

Ἧσθαι, *ſedere*, præſ. inf. verbi ἧμαι.

Ἡσθείην, a. 1. opt. paſſ. v. ἥδομαι.

Ἠσθένηκα, perf. inf. act. verbi ἀσθενέω.

Ἠσθενήσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act.

Ἠσθένουν, imperf. ind. act. pro ἠσθένεον.

Ἡσθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ἥδομαι.

Ἤσθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. αἰσθάνομαι.

Ἥσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἥδομαι.

Ἤσθημαι, perf. ind. paſſ. verbi αἰσθάνομαι.

Ἥσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἥδω.

Ἠσθησάμην, aor. 1. ind. med. v. αἰσθάνομαι.

Ἠσθῆσθαι, *ſenſiſſe*, perf. indic. paſſ.

Ἡσθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. ἥδομαι.

Ἥσθητο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. v. Inuſ. ἐσθέομαι, pro ἕννυμαι, *induor.*

Ἤσθιον, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω.

Ἤσθμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἔσθμανα, ab ἀσθμαίνω.

Ἠσθόμην, a. 2. ind. med. v. αἰσθάνομαι.

Ἧσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ᾗ, ab εἰμί.

Ἧσιν, 3. ſing. præſ. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ·

Ἥσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.

Ἠσίτουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσίτεον, ab ἀσιτέω.

Ἤσκειν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, ab ἀσκέω.

Ἠσκήθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act.

Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἤσκουν, imperf. ind. act. pro ἤσκεον.

Ἧσμαι, perf. ind. paſſ. v. ἄδω.

Ἧσμαι, perf. ind. paſſ. v. ἥδομαι.

Ἧσμεν, pluſq. perf. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειμεν, ab εἰδέω.

Ἧσο, *eras*, 2. ſing. imperf. vel pluſq. perf. v. εἰμί.

Ἠσπάζοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi ἀσπάζομαι.

Ἤσπικα, perf. ind. act. v. ἀσπίζω.

Ἧσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adverſum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσων.

Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior diſcedo, ſuperor, vincor, ſuccumbo, propriè & tropicè. Unde & deditus alicui, nimis amans, &c. *cum gen.* ἡττηθεὶς, aor. 1. victus; ἡττημένος, perf. victus, ἡσσῆσθαι, victum eſſe, ἡσσᾶσθαι, præſ. vinci. Πικρῶ δ' ἔρωτος ἡττηθήσομαι, Eur. Hipp. 731. τῶν Συμφορῶν, Iſocr. τῶν ἡδονῶν, Xen. Ab eod.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἧσσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἦσε, ab ἄδω.

Ἡσσόνως, & ἡττόνως, minùs, parùm. Ab

ἩΣΣΩΝ, vel ἥττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor, inferior; (2) deditus, obnoxius cupiditati & dulcedini alicujus rei. Ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες, vincuntur à lucro, Ariſtoph. Plut. 363.

Ἧσται, *ſedit*, 3. ſing. perf. ind. v. ἧμαι.

Ἠστάτουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠστάτεον. Ab ἀστατέω.

Ἧστε, 2. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειτε, ab εἰδέω.

Ἥστην, 3. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἤτην, ab εἰμί.

Ἧστον, 2. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦτον.

Ἧστο, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἧτο, ab ἧμαι.

Ἡστὸς, ἡ, ὸν, jucunditate adfectus, exhilaratus; (2) qui jucunditate adfici poteſt. Hinc τὸ ἡστὸν, οῦ, jucunditas, ſuavitas. Ab ἥδω.

Ἤστραπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀστράπτω.

Ἠσυνθέτηκα, perf. ind. act. v. ἀσυνθετέω.

Ἥσυχα, *Adv.* quietè, tacitè, ſenſim:

Ἡσυχάζω, f. άσω, quieſco; (2) taceo; (3) tranquillè vivo. Ἡσυχάζειν τοὺς πόδας, Thuc. Ab ἥσυχος.

Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.

Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior.

Ἡσύχασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἡσυχάζω.

Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταί. Ab

Ἡσυχαστὴς, οῦ, ὁ, monachus, ſolitariam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.

Ἡσυχῆ, idem quod ἥσυχα, *item* aliquantum.

Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, ſilentium, otium. Ab ἥσυχος.

Ἡσυχιότης, ητος, ὁ ϗ ἡ, idem. *Ern.*

Ἡσύχιμος, ον, &

Ἡσύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

ἩΣΥΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, otioſus.

Ἡσύχως *Adv.* quietè, tranquillè. A præc.

Ἠσφαλίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.

Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀσχάλλω.

Ἠσχολήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀσχολέω.

Ἠσχύνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. αἰσχύνομαι.

Ἥσω, *mittam*, f. 1. ind. verbi ἵημι.

Ἤτασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐτάζω.

Ἧτ' pro ἧτε, artic. præpoſ.

Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. v. εἰμί.

Ἠτει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αἰτέω.

Ἠτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀτεκνόω.

Ἠτήκειν, pluſq. perf. ind. verbi αἰτέω.

Ἤτην, *erant*, dual. imperf. ind. verbi εἰμί.

Ἠτήσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. v. αἰτέω.

Ἠτήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ἠτιᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. αἰτιάομαι.

Ἠτιμάθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀτιμάω.

Ἠτιμάσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ἠτίμησε, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἡτοίμαζε, 3. ſing. imperfect. ind. act. verbi ἑτοιμάζω.

Ἡτοίμασε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἡτοίμασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἦτον, 2. dual. imperf. ind. v. εἰμί.

Ἦτορ, τὸ, animus, anima, cor, pectus.

Ἠτοῦντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. pro ἠτέοντο, ab αἰτέω.

Ἠτραῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.

Ἠτριαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Ἠτρίδιον, ου, τὸ, tomaculum; (2) ſumen, abdomen. Dim. ab eod.

ἨΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſtamen; (2) textum.

ἨΤΡΟΝ, ου, τὸ, imus venter, pars ab umbilico uſque ad pubem.

Ἧττα, vide ἧσσα.

Ἡττάομαι, ῶμαι, vide ἡσσάομαι. Unde

Ἡττᾶσθαι, præſ. inf. med. pro ἡττάεσθαι.

Ἥττημα, ατος, τὸ, defectus; (2) clades; (3) res perperam facta. Ab ἡττάομαι.

Ἡττημένος, perf. part. paſſ. v. ἡττάομαι.

Ἡττητέα, *Adv. poſit.* cedendum eſt. Αὐτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἐσθ' ἡττητέα ἡμῖν, Ariſtoph. Lyſ. 453.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus; (2) damnum. Ab

Ἥττων, vide ἥσσων.

Ἠτύχει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠτύχεε, ab ἀτυχέω.

Ἤτω, 3. ſing. imperat. *Poet.* pro ἔστω, ab εἰμί.

Ηὔγει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤυγεε, ab αὐγέω, pro αὐχέω.

Ἠϋγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm barbatus, pulchrè barbatus. Ex ἦυ, pro εὖ, & γένειον.

Ηὔδα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὔδαε, ab αὐδάω.

Ηὐδάξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ηὐδάσαντο, ab αὐδάζομαι.

Ηὐδηκὼς, perf. part. act. verbi αὐδάω.

Ηὐδόκησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, ab εὐδοκέω, *volo.*

Ηὗδον, imperf. ind. act. verbi εὕδω.

Ηὔηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ηὔανα, ab αὐαίνω, *arefacio.*

Ηὐθύνθην, aor. 1. ind. paſſ. v. εὐθύνω.

Ηὐκαίρουν, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro εὐκαίρεον, ab εὐκαιρέω.

Ἠϋκόμοιο, per *Diæreſ.* & *Ion.* pro εὐκόμου.

Ἠΰκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrè comatus, pulchras comas habens. Ex ἦυ, pro εὖ, & κόμη.

Ηὔλει, 3. ſing. imperf. indic. act. pro ηὔλεε, ab αὐλέω.

Ηὐλήσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act.

Ηὐλίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. αὐλίζομαι.

Ηὐλόγει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὐλόγεε, ab εὐλογέω.

Ἠῢν, *bonum*, acc. ſing. *Poet.* pro ἐῢν, ab ἐΰς.

Ηὔξανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αὐξάνω.

Ηὔξατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. verbi εὔχομαι.

Ηὔξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ· pro ἤυσε, ab αὔω.

Ηὔξετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. αὔξομαι.

Ηὐξήθην, a. 1. ind. paſſ.

Ηὔξησα, *auxi*, aor. 1. ind. act.

Ηὐπορεῖτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ηὐπορέετο, ab εὐπορέω.

Ηὑράμην, a. 1. ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω.

Ηὑρῆσθαι, *inventum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Ηὕρω, *inveniſti*, 2. ſing. aor. 1. ind. med.

Ἠΰς, ἐος, ὁ, bonus, pulcher; (2) fortis; (3) magnus; (4) generoſus. Ab ἐΰς.

Ἤϋσα, a. 1. ind. act. *per Dialyſin*, pro ἦυσα, ab αὔω.

Ἠΰτε, *Adv.* ſicut, tamquam. Ab εὖτε, (*Ion.* pro οὗ τε, *integra formula foret*, ἐφ' οὗ τρόπου, *quemadmodum*, Ern.)

Ἧφα, *nexui*, perf. ind. act. verbi ἅπτω, *necto.*

Ἡφαίστειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ου, Vulcani templum, & τὰ ἡφαίστεια, ων, Vulcanalia, ſeu Vulcani feſtum:

Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia:

Ἡφαίστοιο, gen. ſing. *Ion.* pro Ἡφαίστου. Ab

ἩΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis preſes; (2) ignis, flamma; (3) lux. Ab ἅπτω, *Ern.)*

Ἡφαιστόπονος, ὁ ϗ ἡ, à Vulcano elaboratus.

Ἡφαιστότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἡφαιστοτευχὴς, ὲς, idem.

Ἥφασα, a. 1. ind. act. v. ἀφάω.

Ἠφειδήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. ind. act. verbi ἀφειδέω.

Ἠφείθην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφείθην, ab ἀφίημι.

Ἠφηνιακὼς, perf. part. act. *Att.* pro ἀφηνιακὼς, ab ἀφηνιάζω.

Ἧφθα, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἥφθη, ab ἅπτω.

Ἧφθαι, *attigiſſe*, perf. inf. paſſ. v. ejuſd.

Ἠφίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἠφίη, ab ἀφίημι.

Ἦφιεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ·

Ἠφυσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀφύω.

Ἠφωρίσθαι, perf. inf. paſſ. v. ἀφορίζω, *termino.*

Ἠχαίνω, mendico, *Suid.* Quaſi ab ἀχήν.

Ἦχε, *duxit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ἄγω.

Ἠχεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ἠχέει, ab ἠχέω.

Ἠχεῖον, ου, τὸ, vas, ſeu machina, quo ſonus editur. Ab eod.

Ἠχέτης, ου, ὁ, ſonator, ſonorus, ἠχέτα τέττιξ cicada ſtrepens, canora. Ab ἠχέω. Hinc

Ἠχετικὸς, ἡ, ὸν, ſonorus, canorus.

Ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, ſono, reſono, tinnio. Ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω, Soph. Trach. 875. Ab ἦχος.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, ſonus. Ab eod.

Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, reſonans, ſonorus:

Ἠχητὴς, οῦ, ὁ, ſonans, ſonorus. Ab ἠχεῖν.

Ἠχητικὸς, ἡ, ὸν, ſonorus.

Ἠχθέσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἄχθομαι.

Ἤχθημαι, perf. ind. paſſ. v. ἐχθάνομαι.

Ἤχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄγω.

Ἤχθηρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤχθαρα, à verbo ἐχθαίρω.

Ἠχθόμην, a. 2. ind. med. v. ἐχθάνομαι.

Ἧχι, *Adv.* ubi.

Ἤχλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀχλύω.

Ἠχμαλώτευται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi αἰχμαλωτεύω.

Ἦχον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶχον, ab ἔχω.

Ἠχόπους, όδος, ὁ ϗ ἡ, ſonipes, pedibus ſonitum edens, Euſt. Ex ἦχος, & πούς.

ἨΧΟΣ, ου, ὁ, ſonus, ſonitus; (2) clamor.

Ἠχρειώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀχρειόω.

Ἠχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, ſonus reciprocus, vox repercuſſa. Ab ἦχος.

Ἠχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, reſonabilis.

Ἡψάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅπτομαι.

Ἥψατο, *tetigit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἥψησα, aor. 1. ind. act. v. ἕψω, pro ἑψέω.

Ἠῶ, acc. ſing. pro ἠόα, ab ἠώς.

Ἠῶθεν, *Adv.* mane, à diluculo. Ab ἠώς.

Ἠῶθι, *Adv.* ſub aurorâ, diluculo.

Ἠώκοιτος, ου, ὁ, matutinus, Heſ. Ex κοίτη.

Ἠὼν, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠϊών.

Ἠωνίκει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus; (2) orientalis; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἠώς.

Ἠωρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἠωρέετο, ab αἰωρέω.

Ἠώρευν, imperf. ind. act. pro ἠώρεον.

ἩΩΣ, ἠόος, *contr.* ἠοῦς, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

Θ, Octava litera Græcorum, quæ ϑῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris ſignificat *novem*, & cum lineolâ infernè additâ (͵θ) *novies mille*; (3) ſola extra numeros poſita olim ϑάνατον notabat, ſignumque erat condemnationis.

Θάασσεν, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐθάασσε. A

Θαάσσω, ſedeo. Λιπὼν ἕδος, ἔνθα ϑαάσσον, Il. 2, 194.

Θαγῆ, 2. ſing. f. 1. ind. med. verbi ϑάσσω.

Θαεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion. Dor.* & *contr.* pro ἐθηέετο, à ϑηέομαι pro ϑεάομαι.

Θάεο, præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ϑάου, à ϑάομαι pro ϑεάομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, ſpectaculum, miraculum:

Θαητὸς, ἡ, ὸν, ſpectabilis, mirandus. A ϑέα.

ΘΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cardo, axis.

Θακεύω, ſedeo. A ϑᾶκος.

Θακέω, ῶ, ſedeo. Ab eod. Hinc

Θάκημα, ατος, τὸ, ſeſſio, ſedendi actio, ſedes, item domicilium.

Θᾶκος, ου, ὁ, ſedes, ſedile.

Θάκος, εος, τὸ, idem.

Θαλάμαι, ῶν, αἱ, foramina ſeu cavitates narium, nares. A ϑαλάμη.

Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A ϑάλαμος.

Θαλάμευμα, ατος, τὸ, contubernium: et

Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum & nuptias pertinentia, pronuba. A

Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verſor:

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piſcium. Ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου ϑαλάμαις, Eur. B. 561. A ϑάλαμος.

Θαλαμὴ, templum Dioſcurorum: item templum cujuſcunque Dei. Ab eod.

Θαλαμηγὸς, οῦ, ἡ, thalamegus, navigii genus ad magnificentiam & delectationem factum, habens diætas, triclinia, &c. quo genere uſi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ex ϑάλαμος, & ἄγω.

Θαλαμήιος. Hinc ϑαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo ſtruendo apta. Pro ϑαλάμειος.

Θαλαμηπολέω, miniſtro, famulor in cubiculo.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cubicularis, circa cubiculum verſans, idque cuſtodiens. Ex ϑάλαμος, & πολέω, *verſor*.

Θαλαμιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* ϑαλαμίη, ης, navis foramen, per quod remus exſtat.

Θαλάμιος, ου, ὁ, ſcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, ϑαλαμία ὀπὴ, ἡ ϑαλαμία. A ϑάλαμος.

Θαλαμίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, cubiculum, ubi lectus genialis; (2) Theſaurus, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretioſa; (3) nidus, omninoque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in parietibus, ubi ſimulacrum Dei repoſitum eſt; (5) pars ſanctior templi; (6) cava capitis, in quibus oculi ſunt; (7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo ſedet.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, ſeu ϑάλαττα, ης, ἡ, mare; (2) aqua marina, aqua ſalſa; (3) aquæductus ſeu foſſa. Hinc

Θαλασσαῖος, α, ον, marinus:

Θαλασσεὺς, έως, ὁ, piſcator.

Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari verſor:

Θαλασσίας, ου, ὁ, cui marina aqua admixta eſt:

Θαλασσίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, maritimus:

Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de oſtreis; (2) reddo ſaporem aquæ marinæ; (3) de locis ita aquis merſis ut mare referant.

Θαλάσσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, maritimus:

Θαλασσίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta eſt.

Θαλασσοβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, è mari victum parans. Ex ϑάλασσα, & βίος, *victus*.

Θαλασσογενὴς, ές, è mari natus. A γίνομαι.

Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maris ſpeciem referens, coloris marini. Ex εἶδος.

Θαλασσοκοπέω, ῶ, remis aquam percutio, ut ſtrepitus fiat; (2) tumultuor, vana & inania loquor. Ex κοπη.

Θαλασσοκρατέω, maris imperium teneo; (2) copiis navalibus valeo.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris; (2) potentia marina.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris dominus; (2) potens mari. A κράτος, *robur*.

Θαλασσόμελι, ιτος, τὸ, thalaſſomeli, confectio ex melle, aquâ marinâ, & aquâ pluviâ.

Θαλασσόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in mari paſcens. A νέμω.

Θαλασσόπαις, ὁ, ἡ, maris filius vel filia.

Θαλασσόπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus.

Θαλασσόπληκτος, ον, fluctibus maris expoſitus.

Θαλασσόπλοος, ον, mare trajiciens.

Θαλασσοπορέω, per mare iter facio. A

Θαλασσοπόρος, ὁ ϗ ἡ, per mare iter faciens.

Θαλασσοπόρφυρος, ον, purpureus.

Θαλασσουργέω, ῶ, fut. ήσω, in mari opus facio; (2) maritimis negotiationibus vaco; (3) rem navalem tracto. A

Θαλασσουργία, ἡ, piſcatura. A

Θαλασσουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, in mari opus faciens, piſcator, item mercator. Ab ἔργον.

Θαλασσόω, ῶ, fut. ώσω, mari ſubmergo, mari obruo. A ϑάλασσα.

Θαλαττεὺς, ϑαλαττεύω, ϑαλαττίας, ϑαλαττίδιος, ϑαλάττιος, &c. vide ϑαλασσεὺς, ϑαλασσεύω, &c.

Θαλάττωσις, εως, ἡ, ſubmerſio, quæ fit à mari, inundatio, proluvies maris. A ϑαλαττόω.

Θάλεα, έων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quaſi florere faciunt, *Hom.* ϑαλέεσσι, lætis rebus, *Suid.* A ϑάλος.

Θαλέει, 3. ſing. præſ. ind. act. v. ϑαλέω.

Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θαλεία, vel ϑάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Muſæ; (2) epulum ſolenne ac ſplendidum; (3) dies feſtus; (4) rerum adfluentia. A ϑάλλω, *vireo*, vel à ϑάλος.

Θάλειος, εία, ειον, virens, floridus.

Θαλερομματος, ον, pulcros oculos habens, pulcher. A ϑαλερός, & ὄμμα.

Θαλερῶπις, ιδος, ἡ, idem. Ab ὤψ.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus, lætus; (2) pulcher; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrimis, ſpiritu, &c. A ϑάλλω.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo, niteo, præ pinguedine; (2) ornor. Ab eod. Unde

Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ ſolennes; (2) frons oleagina; (3) ramus virens; (4) viſcus.

Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago; ſertis virentibus redimitus convivor. A præc.

Θαλίῃ, dat. ſing. *Ion.* pro ϑαλίᾳ.

Θάλικτρον, ου, τὸ, thalictrum, herba. A ϑαλέω.

Θαλιοποιὸς, οῦ, ὁ, qui arculas corio obductas ſive riſcos conficit. Ex ϑαλία, & ποιέω.

Θαλλέω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A ϑάλλω.

Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.

Θάλλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ϑάλλουσα.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens; (3) ſignum ſupplicantis; (4) omnis illecebra. Ab eod.

Θαλλοφαγέω, ῶ, frondes comedo. A φαγεῖν.

Θαλλοφορέω, ῶ, oleaginam frondem geſto. Ex ϑαλλὸς, & φορεῖν.

Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginem frondem geſtans, ut in Panathenæorum feſto apud Athen.

ΘΑ'ΛΛΩ, vireo, floreo; (2) pullulo; (3) ſcateo, Perf. τέθηλα, Partic. τεθηλὼς, fœm. τεθηλυῖα. Ἡ δ᾽ ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται, Soph. Phil. 258.

Θαλὸς, οῦ, ὁ, ramus virens. A ϑάλλω.

Θάλος, εος, τὸ, germen, proles, filius.

Θαλπέαι, 2. ſing. præſ. conj. paſſ. *Ion.* pro ϑάλπῃ, à ϑάλπω.

Θαλπείω, calefacio. A ϑάλπω.

Θαλπιάω, ῶ, caleſco. Ab eod. Hinc

Θαλπιόων, part. act. *Poet.* pro ϑαλπιῶν, *contr.* ex ϑαλπιάων, Od. 12, 319.

Θάλπις, ιδος, ἡ, iris, H. Steph. ex Vet. Lex.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, callidus, fervidus; (2) ſplendidus. Ab eod.

Θάλπομαι, calefio. Καί ταῦτα γ᾽ ἄλλα ϑάλπεται ῥάκη, ſiccantur, Soph. Phil. 37.

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æſtus.

Θαλποτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in vapore alitus, ſuſtentatus. Ex eod. & τρέφω, *alo*.

Θαλπτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc ϑαλπτήριον, ου, τὸ, fomentum, tegumentum.

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefaceo. Ἄλλον ἰοῖσα ϑάλπε φίλον, Theocr. 14, 38.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum; (2) ſolamen, ſpes, fiducia. A ϑάλπω.

Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, calidus, fervidus; (2) vehemens. A ϑαλύω.

Θαλύνω, calefacio, *Heſ.* Ab eod.

Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia, feſtum poſt comportatas fruges; (2) primitiæ frugum. A ϑάλλω, *vireo*.

Θαλύσιος, ία, ιον, ex novis frugibus factus; (2) qui pro felici frugum proventu datur.

Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et Paſſ. ϑαλύομαι, unde ϑαλύεσθαι, φλέγεσθαι, *Heſ.*

Θαλφθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi ϑάλπω.

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, fomentum.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ϑάλλω.

ΘΑΜΑ', *Adv.* crebrò, frequenter; (2) perpetuò. Unde ϑαμάκις, *Adv.* idem.

Θαματροχέω, ῶ, inquietus ſum, concurſo, trepido, *Heſ.* Ex ϑαμὰ, & τρέχω.

Θαμβαλέος, έα, έον, ſtupendus, formidabilis; (2) ſtupens, admirabundus. A ϑάμβος.

Θάμβεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ᾽ pro ἔθαμβε, à

Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obſtupefacio, ſtupore percello; (2) obſtupeo; ϑαμβέομαι, οῦμαι, paveſco, τεθαμβημένος, ſtupefactus. Οἱ δὲ ἰδόντες ϑάμβησαν, Il. 8, 77. Ἐθάμβεον αὐτὸν, Odyſſ. 17, 367. A ϑάμβος.

Θαμβῆσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ᾽ pro ἐθάμβησε.

Θαμβήτειρα, ἡ, terribilis, *Epith.* Furiarum.

Θαμβητὸς, ἡ, ὸν, timendus, horrendus.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio, pavor, quo attoniti percellimur.

Θαμβὸς, attonitus, ſtupendâ admiratione perculſus, *Euſt.* A præc. vel ϑαμβέω.

Θαμέες, *frequentes*, nom. plur. à ϑαμὴς.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens. A ϑαμά.

Θαμέως, *Ion.* pro ϑαμινῶς. A

Θαμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, creber, frequens. Hic Nominativus vix occurrit, ſed ab eo pluralis ϑαμέες, ϑαμέας, ϑαμέσι.

Θαμίζω, f. ίσω, frequento, frequens ſum. Οὐδὲ ϑαμίζεις ἡμῖν, Plat. Ab eod.

Θαμινὰ, idem quod ϑαμά. A

Θαμινὸς, ὴ, ὸν, creber, frequens. A ϑαμά.

Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebrò.

Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices produco. A ϑάμνος.

Θαμνίον, ου, τὸ, fruticetum parvum, Dim.

Θαμνίσκος, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Θαμνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fruticoſus.

Θαμνομήκης, ες, *Epith.* virgæ, flagelli ex arbore ſeu vepribus reſecti.

Θαμνοφάγος, ον, frutices depaſcens.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum; (2) ramulus denſus arbori adnatus; ϑάμνοι, vepres, virgulta. Hinc

Θαμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fruticoſus.

Θαμνών, ῶνος, ὁ, fruticetum. A ϑάμνος.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. A

Θαμυρις, ιδος, ἡ, ſolennis conventus hominum, concilium, *Heſ.* A ϑαμὴς.

Θανάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ϑανάσιμος, ίμη, ιμον, lethalis, mortifer, exitialis; ϑανάσιμα, morticina. A ϑάνατος.

Θανασίμως, *Adv.* lethaliter. A præc.

Θανατάω, ῶ, mori cupio, mortem opto, affecto. Ab eod.

Θανατηγὸς, ὁ ϗ ἡ, mortifer. Ab ἄγω.

Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A

Θανατηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lethifer, mortifer.

Θανατιάω, ῶ, idem quod ϑανατάω.

Θανατικὸς, ὴ, ὸν, lethalis, mortifer, capitalis.

Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Θανατοποιὸς, ὸν, idem.

Θανάτοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ϑανάτου.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, lethum; (2) res capitalis. A ϑνήσκω, *morior.*

Θανατούμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ. pro ϑανατοόμενοι.

Θανατοῦν, præſ. inf. act. pro ϑανατόειν.

Θανατοῦτε, 2. pl. præſ. imperat. act. pro ϑανατόετε. A

Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio; (2) capitis damno. Ὃν κρίνας, ἐθανάτωσε, Plut. A ϑάνατος.

Θανατουσια, ων, τὰ, feſtum apud inferos.

Θανατόφορος, vid. ϑανατηφορος.

Θανατώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, lethalis, mortifer.

Θανάτωσις, εως, ἡ, occiſio, internecio, cædes. A ϑανατόω.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. ind. conj. act.

Θάνε, 3. ſing. a. 2. ind. act. per *Aphær.* pro ἔθανε.

Θανέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ϑανεῖν, à ϑνήσκω, pro ϑανέω.

Θανέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ϑανεῖν.

Θανεῖν, *mori*, aor. idem, communiter formatum.

Θάνοιμι, 1. ſing. aor. 2. opt. act.

Θανοίσας, gen. ſing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro ϑανούσης.

Θανὸν, *mortuum*, a. 2. part. act. n. g.

Θανοῦμαι, fut. 2. indic. med.

Θανὼν, aor. 2. part. act.

Θάοντα, acc. ſing. præſ. part. act. v. ϑάω.

Θάπος, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio. A ϑάπτω, *ſtupeo.*

Θάπτεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ· pro ἔθαπτε, à ϑάπτω.

Θαπτέος, έα, έον, ſepeliendus. A

ΘΑ'ΠΤΩ, f. ψω, ſepelio, humo, inhumo, juſta funeris facio; (2) ſtupeo, admiror cum ſtupore. Θάψαι νεκροὺς μοι τούσδε, ϗ κλαῦσαι πάρες, Eur. Med. 1380. Τὰ δ᾽ ἄλλα τεύχη κοιν᾽ ἐμοὶ τεθάψεται, Soph. Aj. 578.

ΘΑΡΓΗ'ΛΙΑ, ων, τὰ, Thargelia, feſtum in honorem Apollinis & Dianæ.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus menſis apud Athenienſes. A ϑαργήλια, quia feſtum hoc in eo celebrabatur.

Θαῤῥαλέος, έα, έον, fidens, animoſus; (2) audax, in bonam partem. A ϑάῤῥος. Hinc

Θαῤῥαλεοτης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia.

Θαῤῥαλέως, *Adv.* audacter, confidenter.

Θαῤῥεῖν, præſ. inf. act. pro ϑαῤῥέειν. A

Θαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, confido, bono animo ſum, ϑαῤῥῶν, fretus. Οὔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτοις, Dem. A ϑάῤῥος.

Θαῤῥητικὸς, ὴ, ὸν, fiduciâ fretus; (2) animoſus. A ϑαῤῥέω.

Θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod ϑάρσος.

Θαῤῥούντως, audacter, confidenter. A ϑαῤῥεῖν.

Θαῤῥύνω, fiduciam affero, animum addo. Θαῤῥύνων τοὺς ἀτρώτους, Plut.

Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A ϑάρσος.

Θαρσαλέως, confidenter, audacter. A præc.

Θάρσει, 2. ſing. præſ. imperat. act. ϑάρσεε, à ϑαρσέω.

Θαρσεῦσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ϑαρσοῦσα, *contr.* ex ϑαρσέουσα.

Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, animum habeo. A ϑάρσος.

Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui eſt animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. verbi ϑαρσέω.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, fiducia, *propriè* ex idoneâ causâ; (2) audacia, quæ propriè ϑράσος.

Θαρσύνεσκω, *Poet.* pro ϑαρσύνω.

Θάρσυνος, ύνη, υνον, confidens, in ſpem erectus. A ϑάρσος, Il. 16, 70.

Θαρσύνω, fiduciam adfero, ϑαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε, *Ionicè.* Τί σε ϑαρσύνει; Eur. Alc. 94. Τοὺς μάλα ϑαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν, Il. 4, 233.

Θάρσυς, εῖα, ὺ, fiduciâ præditus, fidens, animo præſente, audax. Rariſſimè occurrit.

Θᾶσαι, 2. ſing. aor. 1. imperat. med. *Dor.* pro ϑεάσαι, à ϑεάω.

Θάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ϑήσομαι, à τίθημι.

Θασόμενος, f. 1. part. med. v. ϑάω.

Θᾶσσον, *Adv.* citiùs. A ϑάσσων.

Θάσσω, ſedeo. Ἥσυχοι ϑάσσουσ᾽ ἐπ᾽ ἀκταῖς τῆσδε Θρηϊκίας χθονός, Eur. Hec. 39.

Θάσσων, vel ϑᾶττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, celerior; Hinc ϑᾶσσον vel ϑᾶττον, *Adv.* celeriùs, citiùs, magis faciliùs, Comp. à ταχὺς, *celer.*

Θάτερον, & -ρος, alteruter & alterutrum. Hinc ϑατέρου, & ſic porro, ἐπὶ ϑάτερα, in diverſum, in alteram partem. Ex τὰ, & ἕτερα.

Θάττων, vid. ϑάσσων.

Θαυμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, fut. άσω, p. τεθαύμακα, miror, admiror; (2) obſervantiâ proſequor, colo, magni facio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemplor; (5) improbo, cum admiratione reprehendo, cum *genit.* Τῆς εὐλαβείας ϗ καλοκαγαθίας τὸν Κάμιλλον ἐθαύμασαν, Plut. Ὑμῶν μὲν τοι ϑαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, Xen. Ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, Iſocr.

Θαυμαίνω, admiror. A ϑαυμάζω.

Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.

Θαυμάσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ϑαυμάζω. Unde

Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τά ϑαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ ſalutis hominum cauſsâ ab eo eduntur. Hinc

Θαυμασιοτης, ητος, ἡ, admirabilitas.

Θαυμασιουργέω, mirabilia facio, de præſtigiatoribus.

Θαυμασίως, *Adv.* admirabiliter. Ab eod.

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, admiratio. A ϑαυμάζω.

Θαυμαστέον, *Adv. poſit.* mirandum.

Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, admirator; (2) laudator.

Θαυμαστικὸς, ὴ, ὸν, ad admirationem propenſus; (2) immodicè admirans.

Θαυμαστικῶς, *Adv.* cum admiratione.

Θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, admirandus.

Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, mirabilem reddo.

Θαυμαστῶς, *Adv.* mirabili modo. Ab eod.

Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obſtupefio. A ϑαῦμα.

Θαυματικῶς, mirabiliter.

Θαυματαποιέω, ῶ, f. ήσω, præſtigiatoris in modum facio, præſtigiis utor:

Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, præſtigiæ; (2) miraculum. A ϑαυματοποιὸς.

Θαυματοποιητικὸς, idem quod

Θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, præſtigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) mira proponens. Ex ϑαῦμα, & ποιέω.

Θαυματουργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo; (2) præſtigiis utor. Ἐφ᾽ οὗ ἔμελλε ϑαυματουργήσειν, Xen.

Θαυματούργημα, τὸ, idem quod

Θαυματουργία, ας, ἡ, præſtigiatio, præſtigiæ; (2) miraculum. A

Θαυματουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui miracula edit; (2) præſtigiator. Ex ϑαῦμα, & ἔργον.

Θάφθεις, aor. 1. part. paſſ. verbi ϑάπτω.

Θάψαι, *ſepeliiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in inſulâ Thapſo.

Θάψινος, ίνη, ινον, Thapſo ſimilis. A

ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, thapſus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.

Θάω, video cum ſtupore, inuſ.

Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum; (2) ludi; (3) locus, è quo ludi ſpectantur ut *Lat.* ſpectaculum; (4) quævis res jucunda ſpectatu.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, Dea. A Θεός.

Θεαγγελεὺς, έως, ὁ, qui denunciat ſolennitates Deorum, præco. Ex Θεὸς, & ἄγγελος.

Θεαγωγία, ας, ἡ, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auſpicium. Ex ϑεὸς, & ἄγω.

Θεάζω, f. άσω, divinus ſum, proximè ad Deum accedo; (2) vaticinor, ago & loquor ut Deo plenus. A Θεός.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ϑεάω.

Θέαινα, ης, ἡ, Dea. Ab eod.

Θεαίτητος, ον, à Deo expetitus, ſeu exoratus. Ab αἰτέω.

Θεάκτωρ, ορος, ὁ, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.

Θέαμα, τος, τὸ, ſpectaculum. A ϑεάομαι.

Θεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſpectator, contemplator, ſpeculator. Ab eod.

Θεανδρικος, ὴ, ὸν, divinus & humanus ſimul, deivirilis. A ϑέανδρος, ut

Θεανθρωπία, ἡ, Vox Eccleſ. de Chriſto ϑεανθρώπου.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαί, fut. άσομαι, ſpecto, contemplor; (2) ſpecto ludos; (3) video. Θεάσονται σέ τι ποιήσεις, Dem.

Θεάρεστος, ὁ ϗ ἡ, Deo placens. Ex ἀρέσκω.

Θεαρέστως, *Adv.* ita ut Deo placeat. A præc.

Θεάριον, ου, τὸ, locus ſacer, templum.

Θεαρχία, ας, ἡ, ſuprema divinitas, Deus ſupremus, divinum & æternum principium omnium rerum; (2) qu. deocratia, v. *Ern.* Ex ϑεὸς, & ἀρχή. Hinc

Θεαρχικὸς, ὴ, ὸν, qui ſupremæ divinitatis eſt; (2) qui ſummi Dei eſt; (3) divinus.

Θεασάμενος, a. 1. part. med. v. ϑεάω.

Θεάσασθαι, *vidiſſe, videre*, aor. 1. inf. med.

Θεαστικὸς, ὴ, ὸν, divinus; (2) qui ſpiritu divino agitur. A ϑεάζω.

Θεατεον, ſpectandum. A ϑεάομαι.

Θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. Ab eod.

Θεατὸς, ὴ, ὸν, viſibilis, ſpectabilis.

Θεατρεῖον, ου, τὸ, theatrum. A ϑέατρον.

Θεάτρια, ας, ἡ, ſpectatrix. A ϑεατής.

Θεατρίδιον, ου, τὸ, parvum theatrum, Dim.

Θεατριζω, f. ίσω, in theatro verſor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, oſtento; (3) traduco, publicè omnibus deridendum propono. Ὀνειδισμοῖς τε ϗ ϑλίψεσι ϑεατριζομενοι, Heb. 10, 33. Ab eod.

Θεατρικὸς, ὴ, ὸν, theatralis, ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus ſpectaculis delectatur; (3) oſtentatorius, ad oſtentationem compoſitus; (4) concinnus, exquiſitus. Ab eod.

Θεατρικῶς, *Adv.* ſcenicè; (2) faſtuosè, cum oſtentatione.

Θεατριστὴς, οῦ, ὁ, mimus, *Suid.*

Θεατροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, theatri formam habens. Ex ϑέατρον, & εἶδος.

Θεατροειδῶς, forma theatri.

Θεατροκοπέω, ſpectatorum gratiam capto, placere cupio. A κόπτω.

Θεατροκοπία, ἡ, captatio applauſûs ſcenici.

Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis poteſtas. Ex ϑέατρον, & κράτος.

Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano theatri amore teneor. Ex ϑέατρον, & μαίνομαι.

Θεατρόμορφος, ον, idem quod ϑεατροειδής.

Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque ſpectantur; (2) ſpectaculum; (3) ſpectatores. A ϑεάομαι.

Θεατροπώλης, ου, ὁ, qui à ſpectatoribus mercedem theatralem exigit. Ex πώλης.

Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis ſpectatio, aut inſpectio theatri. A σκοπέω.

Θεατροτορύνη, ἡ, qu. dic. theatri cochlear, i. e. aſſiduus in theatro ut ſc. cochlear in ollâ, ſeu patinâ.

Θεατρώνης, ου τὸ, theatri magiſter, qui theatrum conduxit ſuo periculo. Ex ὠνέομαι.

Θεάφιον, ου, τὸ, ſulphur. A ϑεῖον, id. & ἅπτω.

Θέαφος, ου, ὁ, ſulphur. Ab eod.

Θέε, 3. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἔθεε, à ϑέω.

Θέειον, ſulphur, *Poet.* & *Ion.* pro ϑεῖον.

Θεειόω, ῶ, f. ώσω, ſulphure perfumo, vel expio, luſtro. Ὄφρα ϑεειώσω μέγαρον, Odyſſ. 22, 482. A ϑέειον pro ϑεῖον.

Θεειμενος, præſ. part. med. *Ion.* & *per contr.* pro ϑεώμενος, ex ϑεαόμενος, à ϑεάομαι.

Θεηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex ϑεὸς, & γίνομαι, *naſcor*.

Θεηγορέω, deum pronuncio aliquem; (2) divina loquor. Ex ἀγορέω.

Θεηγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. A præc.

Θεηδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei ſeu rerum divinarum ſuſceptor. Ex δέχομαι.

Θεηδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, actus, à Deo impulſus, à Deo immiſſus. Ex ἐλαύνω.

Θέημα, ατος, τὸ, pro ϑέαμα, *Ionicè*.

Θεημαχία, ϑεημαχος, vide ϑεομαχια & -χος.

Θεημοσύνη, ἡ, ſpeculatio, contemplatio. A

Θεήμων, ονος, ὁ, ſpectator, *Ion.* pro ϑεάμων.

Θεηπολέω, ῶ, fut. ήσω, Deorum ſimulacra circumfero & ſtipem corrogo. A πολέω.

Θεῇς, dat. plur. *Ion.* pro ϑεαῖς, à ϑεὰ.

Θεήσασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro ϑεάσασθαι, à ϑεάομαι.

Θεήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Icn.* pro ϑεάσῃ.

Θεητὴς, ȣ͂, ὁ, ſpectator, *Ion.* pro ϑεατὴς.

Θεητόκος, v. ϑεοτόκος.

Θεητὸς, ἡ, ὸν, *Ion.* pro ϑεατὸς.

Θεία, ας, ἡ, amita; (2) matertera. A ϑεῖος.

Θειάζω, fut. άσω, divinum inſtinctum immitto; (2) divino adflatu incito; (3) paſſ. adflatus ſum divinitùs. Θειάζȣσι τελευταῖς, Philoſtr. A ϑεῖος. Hinc

Θειασμὸς, ȣ͂, ὁ, adflatus numinis; (2) ſuperſtitioſa religio; (3) preces, quibus Dei opem imploramus, aut dei fidem obteſtamur.

Θείει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* vel *Bœot.* pro ϑέει, à ϑέω.

Θείην, aor. 2. opt. act. v. τίθημι.

Θειητος, ἡ, ὸν, admirandus, pro ϑεητὸς.

Θεϊκὸς, ἡ, ὸν, divinus. A ϑεός.

Θεϊκῶς, *Adv.* divinè; (2) Deum reſpiciendo, Deum referendo. A ϑεϊκὸς.

Θειλοπεδεύω, in aprico exſicco, inſolo. A

Θειλόπεδον, ȣ, τὸ, locus apricus; pro εἱλόπεδον, ex εἵλη, & πέδον.

Θεῖναι, *poſuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi τίθημι.

ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio, Il. 6, 135.

Θειόδομος, ον, à Deo, ſeu Diis exſtructus. A δέμω.

Θείοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ϑείȣ, à ϑεῖος.

Θείομεν, a. 2. conj. act. v. τίθημι.

Θεῖον, ȣ, τὸ, ſulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ ϑεῖον, ȣ, divinitas; (2) numen divinum; (3) providentia divina; (4) res quæque mirabilis.

ΘΕΙ͂ΟΣ, ȣ, ὁ, patris vel matris frater; avunculus, patruus. Θεῖος, abſolutè pro ὁ πρὸς πατρος Θεῖος, Eur. Iph. T. 930.

Θειοτέρως, *Adv.* diviniùs. A ϑειότερος, Comp.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majeſtas.

Θειοφαγὴς, ὲς, quem Dii edunt, delicatus.

Θειόχροος, *contr.* ϑειόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſulphuris colorem habens, luridus. Ex ϑεῖον, & χρόα, *color*.

Θειόω, ῶ, f. ώσω, Deo, ſeu Diis conſecro; (2) ſulphure perfumo. Ex ϑεῖος, vel ϑεῖον.

Θείω, curro, metri causâ, pro ϑέω,

Θειώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſulphureus. Θειώδη λȣτρὰ, *Aret.* A ϑεῖον.

Θείως, *Adv.* divinè, divinitùs, divinâ ſorte.

Θειῶσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθείωσα, à ϑειόω.

Θελγεσίμυθος, ον, ſuavia, blanda loquens, oratione permulcens animum.

Θελγῖνες, Heſychio ſunt οἱ τελχῖνες, præſtigiatores; venefici; verſipelles. A ϑέλγω.

Θέλγητρον, ȣ, τὸ, delinimentum; illecebræ:

Θέλγμα, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελγομένη, *geſtiens*, præſ. part. paſſ. f. g. A

ΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo; (2) decipio, ſeduco; (3) lædo; (4) tenebras induco. Αὐτὰρ Ἀχαιῶν Θέλγε νόον, Il. 12, 255. Πολλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον ϑέλγεσκ' ἐπέεσσιν, Od. 3, 264.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A ϑέλω.

Θέλημος, ὁ, voluntarius, lubens, Vet. Lex.

Θελήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſpontaneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, volitio, voluntas. Ab eod.

Θελήσω, f. 1. ind. act. verbi ϑέλω.

Θελητὴς, ȣ͂, ὁ, qui vult, qui libenter facit; (2) æmulator.

Θελητὸς, ἡ, ὸν, cupitus, expetitus.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A ϑέλγω.

Θελκτήριον, ȣ, τὸ, illecebra. Ab eod.

Θελκτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui deliniendi, ſeu oblectandi vis ineſt; (2) blandus; (3) pellax. Ab eod.

Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. gr. cantilena.

Θέλκτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Θέλκτρον, ȣ, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελκτὼ, όος, ἡ, adulatrix, blandiens, *Suid.*

Θελξίμβροτος, ον, homines permulcens, ſuavis.

Θελξίνοος, *contr.* ϑελξίνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, demulcens; (2) decipiens.

Θελξίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, animum deliniens. Ex ϑέλγω, & φρὴν.

Θέλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ϑέλȣσα, à ϑέλω.

Θελοκακέω, vid. ἐθελοκακέω.

Θέλοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ϑέλȣσι.

Θέλυμνον, ȣ, τὸ, fundamentum. A ϑέω, at λυμνον videtur mera terminatio, *Ern.*

Θέλω, f. ϑελήσω, volo; (2) opto; (3) delector; (4) poſſum. Ab ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, poſitio, poſitum, appoſitum, expoſitum, aut depoſitum, *unde* & pecunia apud trapezitam poſita; (2) legio provinciæ impoſita; (3) ipſa provincia; (4) propoſitio apud Rhetores; (5) horoſcopus, ſidus natale. A τίθημι, *pono*.

Θεματίζω, f. ίσω, depono, repono; (2) thema facio, horoſcopum conſtituo.

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, poſitivus; (2) primitivus apud Grammaticos; (3) provincialis; (4) præmium propoſitum habens pecuniarum, *Epith.* ludi ſeu certaminis. A ϑέμα.

Θεματισμος, ȣ͂, ὁ, poſitio casûs; (2) poſitus, ſtatio; (3) thematis aſtronomici erectio. A ϑεματίζω.

Θεμείλιον, τὸ, pro ϑεμέλιον, metri causâ.

Θεμεθλον, ȣ, τὸ, fundamentum. A ϑέμηλον.

Θεμέλιον, ȣ, τὸ, idem.

Θεμελιακὸς, ἡ, ὸν, fundamentalis.

Θεμελιόθεν, funditùs. A ſeq.

Θεμέλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in fundamento ſeu fundamenti loco ponitur.

Θεμελιόω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, Heb. 1, 10. Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν, Matt. 7, 25. Hinc

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamenti ſubſtructio.

Θεμελιωτὴς, ȣ͂, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.

Θέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ϑεῖναι, à τίθημι.

Θέμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro ϑεῖναι.

Θεμέθλω, *Poet.* & *Dor.* pro ϑεμέθλȣ.

Θεμερόφρων, ὁ ϗ ἡ, modeſtus, plenus pudoris. A ϑεμερὸς, *gravis*, Heſ. & φρήν. V. Ern.

Θεμερῶπις, ἡ, modeſta, pudibunda. Ab eod. & ὤψ, vide ϑερμερῶπις.

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ȣ, τὸ, fundamentum.

Θεμίπλεκτος, ον, legitimè nexus, ſeu plexus, *Epith.* coronæ.

ΘΕ'ΜΙΣ, ιςος, vel ιδος, ἡ, lex; (2) inſtitutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, ſive juſtitiæ, conſiliorumque & oraculorum præſes. *In plur.* ϑέμιςες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) conſilia; (4) leges, ſtatua.

Θεμιςκρέων, rectè, benè imperans. A κρέω, *al.* ϑεμισκέρων, jus adminiſtrans. A κέρων.

Θεμίσκοπος, ὁ, juſtus inſpector, ſeu curator.

Θέμιςα, *juſtitiam*, acc. ſing. à ϑέμις.

Θεμιςεῖος, εία, εῖον, juſtus. Ab eod.

Θεμιςευτὸν, lege ſancitum, *Heſ.* A

Θεμιςεύω, f. εύσω, do jura & leges; (2) vaticinor, do reſponſa & oracula; (3) impero. Θεμιςεύει δὲ ἕκαςος Παίδων ἠδ' ἀλόχων, Od. 114. Ab eod.

Θεμιςέων, gen. pl. *Ion.* pro ϑεμιςῶν, à

Θεμιςὸς, ἡ, ὸν, legibus congruus, juſtus. A ϑέμις.

Θεμιςοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa leges & reddenda jura verſatur, legis peritus; (2) judex. Ex ϑέμις, & πολέω, *verſor*.

Θεμιςȣ͂χος, ὁ, jus dicens, juris antiſtes: A ϑέμις, & ἔχω.

Θεμίςωρ, ορος, ὁ, juſtus; (2) prudens; (3) æquus. A ϑέμις.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, juſtus, licitus. Ab eod.

Θεμιτῶς, *Adv.* juſtè, licitè, legitimè.

Θεμόω, ῶ, f. ώσω, admoveo, accedere cogo. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι, Od. 9, 486. A ϑέω, *pono*, ſc. in conſpectu.

Θὲν, Particula, ſignificans in compoſitione motum de loco, v. gr. ȣ̓ρανόθεν, de cœlo.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, manûs & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A ϑένω.

Θένω, pulſo, tundo. Τῷ ζκέλει ϑένε τὴν πέτραν, Ariſtoph. Av. 54. Τὴν γνάθον βȣ́λει ϑένω, id. Lyſ. 823. A ϑείνω.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læſio Deorum, impietas; (2) dira ſtoliditas, velut divinitùs immiſſa.

Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, divinitùs punior. A

Θεοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitùs mente captus; (2) in Deos contumelioſus; (3) adverſo numine agens; (4) à Deo reprobatus. Ex βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furioſè.

Θεογάμια, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex ϑεὸς, & γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptiſmus.

Θεογένητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Deo ortum habens, à Deo genitus; (2) baptizatus. Ex ϑεὸς, & γίνομαι.

Θεόγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinas; i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adſpectu divino præditus, *Nonnus.* A γλήνη.

Θεόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, cui divina eſt lingua.

Θεόγνια, ων, τὰ, Dei natalis, pro ϑεογονία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γιγνώσκω.

Θεόγνωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Deo cognitus, carus.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus & origo. A γίνομαι.

Θεόγονος, ον, à deo natus. Ex iiſd.

Θεόγραφος, ὁ ϗ ἡ, à deo ſcriptus.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, deum excipiens; (2) rerum divinarum peritus, divinus. A δέχομαι.

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεοδήλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Deo læſus; (2) Dei noxâ illatus. A δηλέω.

Θεοδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Deo in orbem agitatus, inſtinctu Dei editus. A δινέω.

Θεόδματον, *Dor.* pro ϑεόδμητον. A

Θεόδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinitùs ædificatus.

Θεοδόκος, & ϑεοδόχος, ον, ſacer, de templo, quia Deum δεχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus Dei per victimas, quæ deo redduntur.

Θεοδόσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinitùs datus:

Θεόδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Idem. A δίδωμι.

Θεοδώρητος, ον, idem.

Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, ſanctè vivo. A δρέμω.

Θεόδρομος, ον, ſanctè vivens. Ex iiſd.

Θεοείδεια, ας, ἡ, ſimilis Deo forma. A

Θεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis, Dei formam habens, Hom. Il. 2, 623. Ab εἶδος.

Θεοειδῶς, *Adv.* Deo ſimiliter, ita, ut Dei figuram repræſentet, divinè. A præc.

Θεοείκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis, Hom. Il. 1, 131.

Θεοιχθία, ἡ, idem quod ϑεοβλάβεια.

Θεοεχθρία, ἡ, idem, cui dii ſunt ἐχθροί.

Θεόθεν, *Adv.* à Deo, divinitùs.

Θεόθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo immolatus. A θύω.

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, ſacrum Bacchi, *Heſ. Suid.* A θέοινος.

Θεοίνιον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θεόινος, ου, ὁ, Deus vini, Bacchus. *Suid.*

Θεοῖο, *Dei*, gen. ſing. *Ion.* pro θεοῦ, à θεός.

Θέοισα, part. act. *Dor.* pro θέουσα, à θέω.

Θέοιτο, *cucurrerit*, 3. ſing. a. 2. opt. med.

Θεοκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui res divinas cauponatur & quæſtui habet.

Θεοκατάσκευαστος, ον, à Deo paratus, ſeu Deo, in honorem dei factus. A κατασκευάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei, ſeu ſacrorum.

Θεοκίνητος, ον, à deo commotus, concitus.

Θεόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo vocatus; (2) quo, vel in quo Deus invocatur. A καλέω.

Θεοκλυτέω, ῶ, fut. ήσω, Deum invoco, ſc. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. Θεοκλυτεῖν τὸν Κυρῖνον, Plut. A κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio, item exſecratio.

Θεόκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo honoratus.

Θεόκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo elaboratus, i. e. divinus. A κάμνω.

Θεοκόλλητος, ον, Deo adhærens qu. adglutinatus.

Θεόκραντος, ον, à Deo perfectus, effectus. A κραάινω.

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεόκτιστος, & θεόκτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo creatus, à Deo inſtitutus. A κτίζω.

Θεοκτονία, ἡ, Dei cædes. A

Θεοκτόνος, qui Deum interfecit. *Voces Eccleſ.*

Θεολαμπὴς, ὲς, à deo illuſtratus, divinum ſplendorem habens. A λάμπω.

Θεόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, numine adflatus, à numine correptus. A λαμϐάνω.

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis adflatus ſeu inſtinctus. Ex iiſd.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis diſſero: θεολογύμενα, ea quæ de Diis feruntur; quæ theologicè diſputantur. Θεολογεῖται ἡ ἀρχέγονος φύσις τοῖς ἔπεσι τοῦ Ὁμήρου, Plut. A θεολόγος.

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus ſupra ſcenam, in quo Dii oſtendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, ſermo de Deo.

Θεολογικὸς, ἡ, ὸν, theologicus, pertinens ad eos, qui de Deo rebuſve divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ deditus. A θεολογία.

Θεολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, theologus, qui de Deo diſſerit, rerum divinarum conſultus, *apud Eccleſ.* qui divinitatem Chriſti defendit ſcriptis.

Θεομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deorum inſtinctu furens, cui furor à Diis immiſſus eſt. A μαίνομαι.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, inſtinctus divinus.

Θεομαντεύω, vaticinor inſtinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno, Act. 29, 9. A θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna. A

Θεομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θέομεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Poet.* pro θῶμεν, à τίθημι.

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira Dei, ſeu Deorum. A μῆνις.

Θεομήστωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum conſultus, peritus.

Θεομητίω, ῶ, divina ſapio, divino ſpiritu agor. *Heſ.* A

Θεόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, divina ſapiens, divina conſulens. A μῆτις.

Θεομητωρ, ἡ, Dei mater, *Maria.*

Θεομιμησία, ας, ἡ, Dei imitatio. A μιμεῖσθαι.

Θεομίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad imitationem Dei factus & inſtitutus. Ab eod.

Θεομιμήτως, *Adv.* imitando Deum, imitatione Dei. A præc.

Θεομισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo inviſus. A μῖσος.

Θεομίσης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui Deum odit.

Θεομισῶς, odio Dei, impiè.

Θεόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitùs acceptus, præſtantiſſimus; (2) à deo aliquâ re ornatus, feliciſſimus. A μοῖρα.

Θεομυσὴς, ὁ ϗ ἡ, ſceleratus, abominandus. A μῦσος.

Θεόντων, gen. pl. præſ. part. act. v. θέω.

Θεοξένια, ων, τὰ, feſtum in omnium Deorum honorem inſtitutum. A ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, *Epith.* Apollinis.

Θεόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, Deo natus.

Θεοπαράδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitùs traditus; (2) divinitùs inſtitutus. A ϖαραδίδωμι.

Θεοπάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo productus. A ϖαραγω.

Θεοπάτωρ, ὁ, Dei pater, *Epith.* Davidis.

Θεοπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parens, ſeu obediens Deo, fidelis, pius. A ϖείθομαι.

Θεοπείθεια, ἡ, obedientia adverſus Deum.

Θεόπεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo miſſus.

Θεοπλανησία, ἡ, ignorantia veri Dei. A ϖλανάομαι.

Θεοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεοπλάστης, ου, ὁ, Deorum confictor; (2) Deus, rerum omnium effictor.

Θεοπλαστία, ἡ, Deorum confictio.

Θεόπληκτος, ον, deorum metu tactus, ſuperſtitioſus. A πλήσσω, (niſi eſt θεόπληκτος. A πλησσω, *Ern.*)

Θεόπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitùs inſpiratus, (vel rectiùs, deum ſpirans, mentem divinam referens, *Ern.*) A ϖνέω.

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, Deum ſeu Deos facio. Θεοποιεῖν τὴν κοιλίαν, Luc. A θεοποιός.

Θεοποιητικὴ, ῆς, ἡ, confictio Deorum; (2) fabricatrix religioſorum ſimulacrorum. A præc.

Θεοποιΐα, ας, ἡ, Deorum fabricatio, ſimulacrorum deos repræſentantium effictio.

Θεοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Deos ſeu Deorum imagines fabricatur. Ex θεὸς, & ϖοιέω.

Θεοπολέω, ῶ, circa Deos verſor, Deos fingo, Deorum ſimulacra fabricor. A ϖολέω.

Θεόπομπος, ον, divinitùs datus, divinus.

Θεοπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo elaboratus, factus, ſtructus. A ϖονέω.

Θεοπραγία, ἡ, divina actio. A ϖράσσω.

Θεοπρεπεία, ἡ, magnificentia deo digna. A

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ θεοπρεπὲς, έος, divinum decus, divina majeſtas. Ex θεὸς, & ϖρέπει.

Θεοπρεπῶς, *Adv.* ut Deum decet, Deo convenienter, divino modo.

Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων αγορεύεις, Il. 1, 109.

Θεοπροπία, ας ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum.

Θεοπρόπιον, τὸ, idem. A

Θεοπρόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεὸς, & ϖρέπω, (vel potius à ϖροέπω, qui loco dei loquitur, *Ern.*)

Θεόπτης, ὁ, qui Deum videt; (2) qui deum ſublimiùs contemplatur, ap. myſticos. Ab ὄπτομαι.

Θεοπτία, ας, ἡ, viſio Dei, ſeu divina, Dei conſpectus. A θεόπτης.

Θεοπτικὸς, ἡ, όν, Deum videns. Ab eod.

Θεοπτυστός, ὸν, Deo inviſus.

Θεόπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitùs ſeu cœlitùs accenſus. Ex Θεὸς, & ϖυρ.

Θεόργητος, ον, idem quod θεομανής.

Θεοργὸν, οῦ, τὸ, quod fit a Deo. Ab ἔργον.

Θεοῤῥημοσύνη, ἡ, inſtitutio, doctrina divina; (2) inſtitutio, quæ vivâ voce fit. A

Θεοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui divina loquitur, divina locutus.

Θεόῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo dictus; (2) divinus. A ῥέω, *dico.*

Θεόῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo profluens. A ῥύω.

Θέορτος, ὁ ϗ ἡ, à Deo miſſus, datus. Ab ὄρω.

ΘΕΟΣ, οῦ, ὁ, Deus, ἡ Θεὸς, Euripidi Androm. 130. & ἡ Θεα, Dea.

Θεόσδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo divinitùs datus.

Θεόσδωρος, ον, idem. A δῶρον.

Θεοσέϐεια, ας, ἡ, Dei cultus, religio.

Θεοσεϐέω, ῶ, Deum colo. A

Θεοσεϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, religioſus. A σέϐω.

Θεοσεϐῶς, *Adv.* piè.

Θεόσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei inſtar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεὸς, & σεπτός.

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius.

Θεοσεχθρία, ας, ἡ, odium & inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ab ἔχθρα.

Θεοσημεία, ας, ἡ, ſignum divinitùs editum, miraculum; (2) oraculum. A σημεῖον.

Θεοσκυνέω, ῶ, Deos honoro, Deos colo.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum ſcientia, Theologia, religio Chriſtiana. A

Θεόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, rerum divinarum conſultus, Theologus. Ex Θεὸς, & σοφός.

Θεόσπορος, ον, à Deo genitus. A σπείρω.

Θεόσσυτος, & θεόσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo impulſus, divinus, à Deo profectus. A σεύω.

Θεοστιϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Deo calcatus, vel calcandus. Ex Θεὸς, & στίϐος, *via.*

Θεόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, *Nonnus.* A στοργή.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo odioſus, Deo inviſus. A στυγέω.

Θεοστύγητος, ον, idem.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium Dei. A θεοστυγής.

Θεοσυλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſacrilegus. A σύλη.

Θεοσύνακτος, ον, Deo conjungens. A συνάγω.

Θεοσύστατος, ον, Deum commendans, laudans, (vel à Deo commendatus.) A συνίστημι.

Θεόταυρος, ὁ ϗ ἡ, Deus taurus, *Epith.* Jovis.

Θεοτέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo prodigioſè proficiſcens. A τέρας.

Θεοτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deum delectans, Deo gratus, *Nonnus.* A τέρπω.

Θεότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A τιμάω.

Θεότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A τιμή.

Θεοτόκος, ου, ὁ, Deum pariens, Dei genitrix. A τίκτω.

Θεότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo natus. Ex iiſd.

Θεότρεπτος, ον, à Deo converſus in aliquem. A τρεπω; (2) à Deo altus. A τρέφω.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum Deo.

Θευδεία, ας, ἡ, pietas, religio, *Nonnus.* A

Θευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis, religioſus, pius, Deo acceptus. Ex θεὸς, & εἶδος.

Θευδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei, ſeu rerum divinarum ſuſceptor, Deum ſeu res divinas capiens; (2) *Epith.* templorum & Mariæ. A δέχομαι.

Θευργία, ας, ἡ, opus divinum, ſacrorum adminiſtratio.

Θευργικὸς, ἡ, ὸν, ad ſacra pertinens; (2) in ſacris frequens, diligens; (3) θευργικὴ, ſc. επιστήμη, ſcientia ſacrorum.

Θευργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſacris operatur. Ab ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei adſpectus; (2) nativitas filii Dei. A φαίνω.

Θεοφάνεια, ων, τὰ, & θεοφανίαι, αἱ, Feſtum ſolenne, quod illo die celebratur, quo Deus hominibus apparuit. Apud Chriſtianos feſtum nativitatis Chriſti; *item* trium regum.

Θεόφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo declaratus, aut manifeſtatus. Ex iiſd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, ſacerdos; (2) theologus.

Θεοφατίζω, f. ίσω, vaticinor, *Heſ.* A

Θεόφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo pronunciatus, oraculo editus. A φημί.

Θεόφθεγκτος, ον, idem.

Θεοφιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) imprimis felix, beatus.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia & familiaritas cum Deo. A

Θεόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex θεὸς, & φίλος.

Θεοφίλῶς, feliciter, beatè.

Θεόφιν, *Adv.* divinitùs. Ex θεὸς, & φιν.

Θεόφοϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deum timens, *Heſ.*

Θεοφορέομαι, οῦμαι, divino numine adflatus ſum.

Παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου ϑεοφορεῖται, Longin. 15. A ϑεοφόρος. Hinc

Θεοφόρησις, ἡ, inſpiratio divina.

Θεοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus.

Θεοφορήτως, *Adv.* divino numine, inſtinctu.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. A

Θεοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. A φέρω.

Θεοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Deo pronunciatus; (2) divina loquens. A φράζω. Hinc

Θεοφραδία, ας, ἡ, conſilium divinum, oraculum divinum.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur. Ex iiſd.

Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, divinâ mente præditus, vates, propheta. Ex ϑεὸς, & φρήν.

Θεοφροσύνη, ης, ἡ, pietas, religio, quâ ſcilicet divina ſapimus. A ϑεόφρων.

Θεόφρουρητος, ον, à Deo defenſus, cuſtoditus. A φρουρέω.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo ſervatus, qui eſt in Dei tutelâ. A φυλάσσω.

Θεόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo plantatus. A φύω.

Θεοχάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo inſculptus, impreſſus; ſcriptus. A χαράσσω.

Θεοχόλωσια, ας, ἡ, diræ, *Phil.* A χολοῦσθαι.

Θεοχόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, iratum deum habens; (2) dirus, id. Ex iiſd.

Θεόχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo unctus. A χρίω.

Θεόω, Deum facio. Ex ϑεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula.

Θεραπαινίδιον, ου, τὸ, ancillula, Dim.

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, ancilla. A ϑεράπων.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, miniſterium; (2) famuli, miniſtri, ſervi, comitatus, ſatellites; (3) obſervantia, obſequium; (4) cultus, qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) ſanatio, medela; (7) retreatio, refectio; (8) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. A ϑεράπευω.

Θεραπευθείσῃ, dat. ſing. aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ϑεραπεύω.

Θεράπευμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus; (2) id, quod ſanandum proponitur. Ab eod.

Θεραπευσία, ας, ἡ, curatio, ſanatio; (2) ſupplicatio. Ab eod.

Θεραπεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, medicabilis, ſanabilis. Ab eod.

Θεραπεύσω, f. 1. ind. act. v. ϑεραπεύω.

Θεραπευτέος, έα, έον, venerandus; (2) ſanandus; (3) colendus. Ab eod.

Θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ, cultor, miniſter; (2) curator, medicus.

Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, idem ab eod. Hinc

Θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, obſequioſus, officioſus, colendis hominibus deditus; (2) ſanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei.

Θεραπευτικῶς, *Adv.* officioſè, obſequioſè; (2) comiter, benignè.

Θεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis, curabilis.

Θηραπεύτρια, & ϑεραπευτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix; (2) curatrix. A

Θεραπεύω, f. εύσω, famulor, ſervio; (2) obſequium præſto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, ſano. Θεραπεύειν τινα, τοὺς Θεοὺς, σῶμα. Ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα, Ariſtoph. Θεσμ. 179. A ϑεράπων.

Θεραπνίης, gen. ſing. *Ion.* pro ϑεραπείας.

Θεραπὶς, ιδος, ἡ, cultrix, *Heſ.* Ab eod.

Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla; Euripid. Troad. 1070. Per ſyncopen à ϑεράπαινα.

Θεραπνίδιον, ου, τὸ, ancillula. Dim.

Θεραποντὶς, ἡ, idem. A

ΘΕΡΑ΄ΠΩΝ, οντος, ὁ, miniſter, famulus, ſervus; cultor. Hinc

Θέραψ, απος, ὁ, ſervus, miniſter.

Θέρεια, vel ϑερεία, ας, ἡ, æſtas. A ϑέρος.

Θερείβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, æſtiva habens paſcua; ϑερείβοτον, locus æſtiva habens paſcua. A ϑέρος, & βόσκω.

Θερείης, gen. ſing. *Ion.* pro ϑερείας.

Θερειλεχης, έος, ὁ ϗ ἡ, æſtate lectum præbens, umbroſus. Ex ϑέρεια, & λέχος.

Θερείνομος, ον, idem quod ϑερείβοτος. A νομή.

Θέρειος, εία, ειον, æſtivus. A ϑέρος.

Θερείποτος, ον, æſtate rigatus. A πίνω.

Θερείτατος, η, ον, æſtuoſiſſimus. A ϑέρειος.

Θέρετρον, ου, τὸ, locus habitationi æſtivæ accommodatus. A ϑέρω.

Θέρευς, gen. ſ. *Dor.* pro ϑέρους, ex ϑέρος.

Θερήγανον, ου, τὸ, currus, quo meſſis importatur, *Heſ.* Ex ϑέρος, & ἄγω, *ago, porto.*

Θερηίη, ης, ἡ, ἡ ϑερεία, *Ionicè.*

Θερίζω, f. ίσω, æſtivo, æſtatem alicubi traduco; (2) meto, demeto, (3) proſterno. Καὶ πας κρίθας ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον, Ariſtoph. Av. 512. Καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ, Apoc. 14, 16.

Θερικός, ὴ, ὸν, æſtivus; (2) meſſorius. V. Lex.

Θερινὸς, ὴ, ὸν, æſtivus.

Θέρισδειν, *metere,* præſ. inf. *Dor.* pro ϑερίζειν.

Θέρισις, εως, ἡ, meſſio. A ϑερίζω.

Θερισμὸς, οῦ, ὁ, meſſis. A ϑερίζω.

Θεριστήριον, ου, το, falx meſſoria. A ϑεριστής.

Θεριστὴς, οῦ, ὁ, meſſor. A ϑερίζω.

Θεριστὴρ, &

Θεριστικὸς, ὴ, ὸν, meſſorius. Ab eod.

Θεριστὸς, ὴ, ὸν, meſſus; meſſilis, Ab eod.

Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. Ab eod.

Θερίστριον, ου, τὸ, veſtis æſtiva. Ab eod.

Θερίστρος, ου, τὸ, idem & ab eod.

Θερμάζω, ſive ϑερμάω, calefacio, foveo. *Nic.* ϑερμάσαιο in a. 1. med. A ϑέρμη.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. a. 1. ϑερμήνω, ϑερμήνῃς, calefacias; ϑερμαίνομαι, caleſco; ϑερμανθῆναι, a. 1. inf. caleſcere; (2) febricitare. Ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν ϑερμαίνεται, Soph. Aj. 478. Μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα ϑερμήνῃς κότῳ, Ariſtoph. Ran. 954.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A ϑερμαίνω.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens.

Θερμαντικός, ὴ, ὸν, qui calefacere poteſt, calefactorius. A

Θερμαντὸς, ὴ, ὸν, calefactus; (2) qui calefieri poteſt.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A ϑερμάζω.

Θέρμασμα, το, fomentum. Ab eod.

Θερμαστῆθεν, *Adv.* è caminis, *Heſ.* A

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus, *Heſ.* A ϑερμάζω.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium; (2) genus ſaltationis; (3) forceps. Ab eod.

Θέρμαυστρα, ας, ἡ, caminus. Call. Dell. 144.

Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aëre pedes concutio. A

Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ϑερμαστρίς.

Θερμερῶπις, ιδος, ἡ, faciem rubefaciens, ϑερμερῶπιν αἰδῶ, pudorem, qui faciei calorem & ruborem inducit, *Æſch.* Pr. 134, (v. *Ed. Morell,* 4to.) v. ϑεμερῶπις.

Θέρμετο, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἐθέρμετο, à θέρμομαι.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æſtus. A ϑέρω.

Θερμηγορέω, vehementer, iracundè loquor. Ab ἀγορέω.

Θερμημερίαι, ῶν, αἱ, dies calidi, dies æſtivi, tempus æſtatis. Ex ϑερμὸς, & ἡμερα.

Θέρμια, τὰ, lupini. A ϑέρμος.

Θέρμινθος, ἡ, interdum pro τέρμινθος.

Θέρμινος, η, ον, è lupinis factus.

Θερμόβουλος, ον, calidus, præcipitibus conſiliis utens. A βουλή.

Θερμοδότης, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidam præbet. Ex ϑερμὸς, & δίδωμι.

Θερμοδοτις, ιδος, ἡ, quæ calidam præbet.

Θερμοκοίλιος, ον, cujus ventriculus intemperati caloris eſt. A κοιλία.

Θερμολουσία, ας, ἡ, lavacrum calidum.

Θερμολουτρία, ἡ, ap. *Hipp.* idem. A λούω.

Θερμολουτρέω, lavor calidâ. Ex iiſd.

Θερμολουτρέω, idem. Ex λουτρόν.

Θερμόνους, ὁ ϗ ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοπότης, ου, ὁ, qui calidam bibit. Hinc

Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum, è quo calidum bibebatur.

Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, thermopylæ, qu. dic. portæ calidæ, fauces ſaltûs, in Græciâ, prope quas fontes erant calidi. Ex ϑερμὸς, & πύλαι.

Θερμοπώλης, ου, ὁ, qui calidam vendit.

Θερμοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venditur; thermopolium.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus; (2) ardens, fervens etiam animo. A θέρω.

Θέρμος, ου, ὁ, lupinus; leguminis genus; *Angl.* Lupins.

Θερμοσποδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.

Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æſtus; (2) fervor animi. A ϑερμός.

Θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo.

Θερμουργία, ας, ἡ, audax & temerarium facinus. A

Θερμουργος, ου, ὁ ϗ ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex θερμος, & ἔργον, *opus.*

Θερμοω, calefacio.

Θερμω, calefacio, Hom. ϑέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua, Il. 18, 348. A ϑέρω.

Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor; (2) febris. A ϑερμός.

Θερμῶς, *Adv.* calidè, fervidè. Ab eod.

ΘΕ΄ΡΟΣ, εος, τὸ, æſtas; (2) meſſis ſive fruges demeſſæ.

Θέρσω, f. 1. *Æol.* pro ϑερῶ, à ϑέρω.

ΘΕ΄ΡΩ, f. ϑερῶ, (& *Æol.* ϑερσω, unde ϑερσομενος, apud Homerum, Odyſſ. 19, 507.) calefacio; (2) medeor, curo. Et *in paſſ.* calefio, caleſco, uror, caleo.

Θὲς, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. pro ϑέτι, à τίθημι.

Θέσαν, 3. pl. a. 2. *Ion.* pro ἔθεσαν.

Θέσθαι, *poſuiſſe,* aor. 2. inf. med.

Θέσις, εως, ἡ, poſitio; poſitura; ſitus; (2) depoſitio pecuniæ, (a) in menſâ trapezitæ; (b) ap. judicem, ſacramentum; *unde & pro* controverſiâ dicitur; (c) ap. debitorem fœnoris causâ; (3) impoſitio, v. gr. nominis; (4) ap. Philoſophos, (a) principium demonſtrationis, (b) poſitio, ſeu vera & propria rei explicatio, cui opp. ἄρσις negatio, (vid. etiam *Proſod. Morell.* p. 4.); (5) ap. Rhetores, quæſtio infinita, (6) adoptio. A τίθημι.

Θέσκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis. Ex ϑεος, & εἴκελος.

Θέσμιον, ου, τὸ, debitum legitimum; (2) conſuetudo, *lex.* A

Θέσμιος, ία, ιον, legitimus, legibus conveniens. A ϑεσμὸς, *lex.*

Θεσμοδοκέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto & admitto, legi me ſubmitto. Ex δέχομαι.

Θεσμόδοτειρα, ἡ, quæ leges dedit.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex; (2) legiſlatio; (3) ritus, mos. Ex τιθημι.

Θεσμοθέσιον, ου, τὸ, locus, ubi leges feruntur, concilium civitatis. Ex iiſd.

Θεσμοθετέω, ῶ, ſum theſmotheta; leges fero.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, legiſlator, inſtitutorum auctor; (2) magiſtratus quidam Athenis, cuſtodes legum.

Θέσμοποιέω, leges facio, præſcribo.

ΘΕΣΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, lex, inſtitutum, ritus. A τιθημι.

Θεσμοσύνη, ἡ, jus, leges. A præc.

Θεσμοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, legiſlator; *Nonn.* è τίκτω.

Θεσμοφορια, ων, τὰ, Cerealia; feſtum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A ϑεσμοφόρος. Hinc

Θεσμοφοριάζω, f. άσω, ſacra Cereris legiferæ celebro.

Θεσμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, legifer, legiſlator. Ex ϑεσμὸς, & φέρω.

Θεσμοφύλακες, legum & inſtitutorum cuſtodes.

Θεσμῳδέω, ῶ, leges, & inſtituta ſacra cano. Ex ᾠδή.

Θεσπέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinus. A ϑέσπις.

Θεσπεσίως, *Adv.* divinè; divinitùs. Ab eod.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, divinitùs ardens, aut doctus à deo. Ex ϑέσπις, & δαίω.

Θεσπιέπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica; (2) vaticinatio. Ex ϑέσπιος, & ἔπος.

Θεσπίζω, fut. ίσω, vaticinor, oraculum reddo; (2) ſancio, ſtatuo. A

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) à Deo dictatus.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, reſponſum vatis, oraculum; (2) dictum vel ſancitum. A θεσπίζω.

Θεσπιῳδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτȣ, Ariſtoph. Plut. 9. A

Θεσπιῳδὸς, & Poet. θεσπιαοιδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vates, fatidicus. Ex θέσπις, & ᾠδή.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Theſſalonicenſis. A

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Theſſalonica, urbs Macedoniæ.

Θέσθω, 3. ſing. a. 2. imperat. med. à τίθημι.

Θέσσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. Ion. & Poet. pro ἔθεσαν.

Θέσσομαι, precor, peto, poſtulo.

Θέσφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, divina reſponſa, oracula. Ex θεὸς, & φημί, *dico*.

Θετέον, ponendum. A τίθημι.

Θέτης, ȣ, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, poſitus. Ab eod.

Θετικῶς, *Adv.* poſitivè, adfirmativè.

Θέτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔθετο.

Θετὸς, ἡ, ὸν, poſitus; (2) adoptivus.

Θέτω, 3. ſing. aor. 2. imperat. act. à τίθημι.

Θεῦ, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro θȣ͂, ex *Ion.* θέο, pro θέσο.

Θευμερᾶ, *Dor.* pro θεομερεῖ, à θεομερής.

Θευμορία, ας, η, Dei pars, h. e. primitiæ, caro, quæ ſacerdotibus datur, quum ſacrificatur, *Heſ.* Ex θεὸς, & μόριον. Hinc

Θευμοριάζω, Deo munus offero. *Heſ.*

Θευμόριος, α, ον, divinâ ſorte datus, divinitùs immiſſus. A μοῖρα.

Θεύμορος, ον, idem.

Θεῦσις, εως, ἡ, curſus, ap. Sch. *Lycurg.* A θέω.

Θεύσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro θεύσεσαι, à θέω.

Θευσȣ́μενος, f. 1. part. med. *Dor.* pro θευσόμενος.

Θευφορίη, ης, ἡ, furor & inſtinctus divinus. *Poet.* pro θεοφορία, Suid.

ΘΕ'Ω, fut. θεύσομαι, curro. Ὅδὶ δὲ κἀυτὸς ἐπὶ σε κἀμ' ἔοικε θεῖν, Ariſtoph. Veſp. 1349.

ΘΕ'Ω, *inuſ.* f. θήσω, p. τέθεικα, pono.

Θέωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro θῶμεν, à τιθημι.

Θεώντων, *ſpectantium*, gen. pl. præſ. part. act. *contract.* pro θεαόντων, à θεάω.

Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes apud Dion. Areopagitam. Ex ὄνομα.

Θεωρεῖται, 3. ſing. paſſ. pro θεωρέεται, à

Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, ſpecto, (2) cogito, conſidero, ſimpliciter; (3) res divinas, ſublimes contemplor; (4) ludos ſpecto, ludos ſpectatum publicè eo. Θεωρεῖν τι, περὶ τινος, ἔς τι. Ἔγω δὲ τεθεώρηκα πώποτ' ȣδαμȣ͂, πλὴν ἐς Πάρον, Ariſtoph. Veſp. 1182. A θεωρός.

Θεώρημα, ατος, τὸ, ſpectaculum, quod ſpectamus; (2) contemplatio; (3) doctrina, artificium; (4) tractatio alicujus rei ſcribendo vel legendo, θεωρήματα, ſpeculamenta diſciplinarum, commentationes & præcepta. *Cicero vertit* percepta, *Ern.* A θεωρέω.

Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus; dogmaticus, præceptis artium utens. A θεώρημα.

Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.

Θεωρητήριον, ȣ, τὸ, locus, ubi ſpectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.

Θεωρητικὸς, ἡν, ον, contemplativus, contemplationi deditus; (2) theoremeta continens. Ab eod.

Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, ſpectabilis, adſpectabilis; (2) qui ſub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehenſibilis. Ab eod.

Θεώρητρα, τά, munera, quæ ſponſus ſponſæ dabat, cum ſe primum, depoſito flammeo, ſpectandam daret. Ab eod.

Θεωρητῶς, *Adv.* viſibiliter.

Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio; (2) legatio ad ludos, nomine civitatis; (3) ludus ipſe, ſpectaculum; (4) inſpectio locorum & morum cujuſque civitatis; (5) doctrina; (6) *dicitur etiam* de rebus ipſis ſpectatu dignis, ut θεωρία βασιλειων, ap. *Joſ.* magnificentia regiæ viſenda. A θεωρός.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, navis, quâ legati Athenienſes vehebantur ad ſacra Deliaca.

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpectationem ludorum ſeu ſpectaculorum pertinens. A θεωρία.

Θεώριον, τὸ, ſpectaculum.

ΘΕΩΡΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, ſpectator, contemplator; (2) legatus ad ſacra ſolennia, *item* ad oraculum petendum. A θεὸς, & ὁράω, (vel à ſimpl. θεάω.)

Θεωρȣ͂σι, 3. pl. pro θεωρέȣσι, à θεωρέω.

Θέωσις, εως, ἡ, deificatio, apotheoſis; (2) conjunctio cum Deo, in Deum adſumptio. A θεόω.

Θεώτερος, divinior, pro θειότερος. A θεὸς, ut à βασιλεὺς, βασιλεύτερος.

Θηβαγενὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus ſive natus. Ex Θήβη, & γείνομαι, *naſcor.*

Θήβαζε, *Adv.* Thebas. A Θήβη.

Θηβαϊκὸς, ἡ, ὸν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.

Θηβαῒς, ίδος, ἡ, Thebais, ſc. poëſis.

Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.

Θήβη, ῆς, ἡ, Θῆβαι αἱ, Thebe ſive Thebæ. Urbs in Ægypto, Aſiâ min. & Bœotiâ. Θήβῃσι, Thebis. Θήβηθεν, *Adv.* Thebis.

Θηγαλέος, έα, έον, acutus; in Epigr.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A θήγω.

Θηγανον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Θ'ΗΓΩ, fut. θήξω, acuo; (2) excito, inſtigo, inflammo; τεθηγμένος, perf. acutus. Θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα, de apro, Heſiod. Ἀσπ. 388, & Il. 11, 416. τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολεμικὰ, Xen.

Θηεῖσθαι, præſ. inf. med. pro θηέεσθαι.

Θηεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθηέετο, à

Θηέομαι, cum admiratione ſpecto. Thema Ionicum ἐθηεῖτο, ſpectabat; θηεῦντο, ſpectabant mirabundi; θηήσατο, a. 1. m. cum admiratione ſpectavit; ἐθηήσαντο, ſpectarunt; θηήσαιτο, opt. admiraretur. A θεάομαι.

Θηεύμενος, *ſpectans*, præſ. part. med. *Ion.* & *Dor.* pro θεώμενος, à θεάομαι.

Θηεῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐθηȣ͂ντο, *contr.* ex ἐθηέοντο.

Θηήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθηησαντο.

Θηητὴρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione ſpectat.

Θηητὸς, η, ον, cum admiratione ſpectandus, ſpectabilis, admirabilis. Ab eod.

Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans ſpectator. Ab eod.

Θήϊον, τὸ, pro θεῖον, *Ion.* ſulphur.

Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ deſtinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A θήκη.

Θηκάμενος, a. 1. part. med. verbi τίθημι.

Θῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκαν.

Θήκαο, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθήκασο.

Θῆκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκε.

Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, ſepulchrum, loculus. A τίθημι.

Θηκίον, ȣ, τὸ, repoſitoriolum; (2) loculus. Dim. à θήκη.

Θηκτός, ἡ, ὸν, acutus. A θήγω.

Θηλάζω, f. άσω, papillam ſugendam præbeo, lacto; (2) *in med.* lacteo, mammam præbitam ſugo. (Μακάριοι) μαστοὶ οἱ ȣ̓κ εθήλασαν, Luc. 23, 29. (Μακάριοι) μαστοὶ, ȣ̓ς ἐθήλασας, ibid. 11, 27. Θηλάζω τὸ θηρίον, Plut. de Romul. A θηλή.

Θηλαίνω, lacto; unde a. 1. med. θήλαντο.

Θηλαμινὸς, ἡ, ὸν, lactens, recens natus, *Heſ.*

Θηλαμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutrix, *Lycurg.*

Θηλασμὸς, ȣ͂, ὁ, lactatio; (2) lactis hauſtus. A θηλάζω.

Θελάστρια, ας, ἡ, nutrix.

Θήλεια, ας, ἡ, *Ion.* θηλέη, ης, ἡ. A θῆλυς.

Θηλέεις, 2. ſing. *Ion.* pro θαλεεις, à

Θηλέω, fut. ήσω, germino, vireo; ut hinc fit θήλεον, pro ἐθήλεον, virebant, in imperf. & θηλήσαντα, in aor. 1. part. Od. 5, 73. A θάλλω.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, papilla; mamilla.

Θηλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, papillatus; papillæ formam habens, Gl. Vet. Ab εἶδος.

Θῆλυ, τὸ, femella.

Θηλυγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, feminâ ortus, muliebris. Ex θῆλυς, & γείνομαι. Hinc

Θηλυγενῶς, feminino genere.

Θηλύγλωσσος, ον, teneram, ſuavem vocem, orationem habens. A γλῶσσα.

Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio à matre. A

Θηλυγόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feminam procreans, ſeu gignens. Ex θῆλυς, & γόνος.

Θηλυδριᾶν, puellaſcere, Gl. Vet. A

Θηλυδριας, ȣ, ὁ, pathicus effeminatus. A θῆλυς. Hinc

Θηλυδριώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, mollis & effeminatus.

Θηλυδριῶτις, ἡ, mollis, effeminata.

Θηλυκεύομαι, muliebriter me gero. A

Θηλυκὸς, ἡ, όν, femininus; (2) feminam referens; (3) effeminatus; (4) femineo ſexui proprius & peculiaris. A θῆλυς.

Θηλυκῶς, *Adv.* feminino genere; (2) molliter.

Θηλυκρανεία, vel θηλυκρανία, ας, ἡ, cornus.

Θηλυκρατὴς, ὲς, feminis imperans.

Θηλύκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, muliere interfectus. Ex κτείνω.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſano feminarum amore captus, mulieroſus. Ex μαίνομαι.

Θηλυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, molliter & ut femina canens. Ex μέλος.

Θηλυμιτρὴς, ὁ, mitrâ muliebriter redimitus.

Θηλύμιτρις, ἡ, idem, de viro, per irriſionem.

Θηλύμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, femininâ formâ præditus, qui formâ femineâ eſt. Ex μορφή.

Θηλύνοος, *contr.* θηλύνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt femineo, mollis, effeminatus.

Θηλύνω, effemino, emollio; ἐθηλύνθην, a. 1. paſſ. Ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς, Soph. Aj. 660. A θῆλυς.

Θηλύπαις, ἡ, quæ filiam peperit.

Θηλύπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, ut θηλύπȣς βάσις, apud Eur. pes ſeu inceſſus femineus, ſeu feminarum.

Θηλυπρεπὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, feminis conveniens.

Θηλυπτερὶς, ίδος, ἡ, filix, *femina*.

ΘΗ͂ΛΥΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui eſt ſexûs feminei; (2) tener, mollis, Hinc θηλύτερος, effeminatior, mollior. Unde αἱ, θηλύτεραι, feminæ.

Θηλύσπορος, ὁ, à feminâ ſatus, femina. A σπείρω.

Θηλυστολέω, muliebriter veſtio. A στολή.

Θηλύστολος, ὁ, ἡ, muliebri veſte indutus.

Θηλύτης, ητος, ἡ, feminea natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A θῆλυς.

Θηλυτοκέω, feminei ſexûs partum edo.

Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. A

Θηλυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feminei ſexûs partum edens; (2) habilis feminæ procreandæ. Ex τίκτω.

Θηλυφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, feminæ ſimilis. Ex φαίνομαι.

Θηλυφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feminas occidens, feminei ſexûs animalia interimens. A φένω.

Θηλύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, muliebri mente præditus, effeminatus, ſapiens muliebria. Ex φρήν.

Θηλύφωνος, ον, muliebrem, *item* ſuavem vocem habens. A φωνή.

Θηλυχίτων, ὁ, muliebri indutus tunicâ.

Θηλώ, όος, ȣ͂ς, ἡ, altrix, *Heſ.* A θηλή.

Θηλωτὶς, ίδος, ἡ, idem, *Plut.* *Si lectio ſana*, Ern. (An θηλώτις, V. not. ad Heſych.)

Θῆμα, ατος, τὸ, theca, ſepulchrum, *Heſ.*

Θημὼν, ῶνος, ὁ, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A θῆμα.

Θημωνία, ας, ἡ, idem. θημονιά.

Θημωνοθετεῖν, manipulos frugum in acervos congerere, *Schol. Theocr.*

ΘΗ'Ν, θηνὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus, agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) littus, *al.* θίν.

ΘΗ'Ν, Particula, *Poet.* ſane, diu; οὐ ϑῆν, haud ſane.

θῆξας, a. 1. part. act. verbi ϑήγω.

θῆξις, ἡ, punctio per acum; (2) actus acuendi; (3) momentum, punctum, celeritas. A ϑήγω.

θήξω, *acuam*, f. 1. ind. act. verbi ϑήγω.

θηοῖο, 2. ſing. præſ. opt. med. pro ϑηέοιο, à ϑηέομαι.

θήπω, ſtupeo, cum ſtupore admiror. Fingitur hoc verbum propter τέϑηπα, perf. med. obſtupui, miror, Il. 21, 64. Ταφὼν, aor. 2. v. ϑάπτω.

ΘΗ'Ρ, ϑηρὸς, ὁ, fera, bellua.

θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A ϑήρ.

θεράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio v. gr. veri. Ex ϑήρ, & ἄγρα.

θεραγρέτης, ου, ὁ, venator. A ϑηράγρα.

θήραγρος, ον, venationi aptus, ſerviens.

θήραμα, ατος, τὸ, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A ϑηράω.

θηρᾶν, præſ. inf. act. pro ϑηράειν, à ϑηράω.

θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A

θήραρχος, ου, ὁ, præfectus ferarum ſeu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex ϑήρ, & ἀρχός.

θηράσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui venatu capi poteſt; (2) venatu captus. θηράσιμοι γάμοι, captandæ nuptiæ. Æſch. Pr. 856. A ϑηράω.

θηρατέον, *Adv. poſit.* venandum eſt. Ab eod.

θηρατέος, έα, έον, venandus.

θηρατὴς, ου, ὁ, venator:

θηρατικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Ab eod.

θηρατὸς, ἡ, ὸν, venatu capiendus; (2) tropicè, aſſequenda, quæ labore curâque teneri poſſunt ϑηρατα, dicuntur, ap. *Polyb.*

θήρατρον, ου, τὸ, inſtrumentum venatorium; id, quo feras capimus, v. gr. laqueus, pedica, rete. Ab eod.

θηράω, ῶ, & ϑηράομαι, ῶμαι, venor; (2) ſector, conſector; (3) capto, *in re amatoriâ*, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut miſericordiam, &c. θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα, Soph. Ant. 92. A ϑήρ. Unde

θήρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferinus, belluinus.

θηρευέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ϑηρεύειν.

θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus:

θηρεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui venatu capi poteſt; (2) ad venandum aptus. A

θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipſa venandi actio:

θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. A ϑηρεύω.

θηρευτὴς, ου, ὁ, venator, captator:

θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Hinc ϑηρευτικὴ, ſcilicet τέχνη, venandi ſcientia.

θηρευτὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. venabilis, qui venatione capi poteſt. A

θηρεύω, fut. εύσω, feras venor, aucupor; (2) ſector, conſector, quæro, v. gr. verum; (3) inſidioſè obſervo. θηρεύουσι γὰρ σεμνοῖς λόγοισιν αἰσχρὰ μηχανόμεναι, Eur. Hipp. 960. A ϑήρ.

θήρημα, ατος, τὸ, venatio, captura. A ϑηρεύω.

θήρης, gen. ſing. *Ion.* ϑήρας, à ϑήρα.

θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

θηριακα, ῶν, τὰ, ſcil. φάρμακα, medicamenta, quibus animalium venenatorum morſus ſanantur. A ϑηριακός.

θηριακὴ, ῆς, ὁ, ſc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adverſus venenum. Ab eod.

θηριακὸς, η, ὸν, ferinus; (2) agens de feris. A ϑήρ.

θηριάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à feris captus. Ex ϑηρίον, & ἁλίσκω.

θηρίβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, à feris adeſus, à feris devoratus. Ex ϑήρ, & βορά.

θηρίδιον, ου, τὸ, beſtiola, Dim. A ϑήρ.

θηρίκλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Thericleius, ut ϑηρίκλειοι, ſc. κύλικες. θηρίκλεια, ſc. ποτήρια, pocula, ab artifice Thericle.

θηριόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à feris devoratus.

θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morſus à ferâ, inpr. morſus ſerpentis. A δάκνω.

θηριόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ferâ ſeu belluâ morſus; (2) à ſerpente morſu ictus.

θηριοκτόνος, ον, beſtias perimens. A κτείνω.

θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum bellis pugno. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 Cor. 15, 32.

θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A

θηριομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum feris ſeu belluis pugnat, beſtiarius. A μάχομαι.

θηριομιγὴς, ες, de Scyllâ, Centauris. A μίγνυμι.

θηριόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, belluinam formam habens. Ex ϑηρίον, & μορφή.

θηρίον, ου, τὸ, beſtia, bellua, fera; (2) beſtia venenata, ſerpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus tetrum, malignum. A ϑήρ.

θηριοπρεπὴς, ὲς, beſtiis conveniens.

θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A ϑηρίον.

θηριοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A

θηριότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui feris veſcitur; (2) qui veſcitur ſerpentibus. A τρέφω.

θηριοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui belluas alit.

θηριοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex ϑηρίον, & φόνος.

θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto; effero; (2) irrito, irâ gravi adverſus aliquem incendo; τεθηριωμένος, exaſperatus, efferatus. A ϑηρίον.

θηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferus, belluinus; (2) feris refertus; (3) ſævus, atrox, teter, vehemens. Hinc τὸ ϑηριῶδες, εος, feritas. Ab eod.

θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A ϑηριώδης.

θηριωδῶς, *Adv.* ferino more. Ab eod.

θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A ϑηριόω.

θηρίωσις, εως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.

θηροβολέω, ῶ, f. ήσω, feras ferio. Ex ϑήρ, & βολέω, pro βάλλω.

θηρόβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, à feris adeſus ſeu arroſus. Ex βορά.

θηρόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à feris depaſtus; (2) feris paſcendis aptus. Ex βόσκω.

θηρόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à feris devoratus. Ex βιβρώσκω.

θηροθῆραι, οἱ, venatores, *Heſ.*

θηρόθυμος, ον, ferus, iratus.

θηροειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, animalium formas habens; ut veſtis animalium figuris picta; (2) ferus. Ex ϑὴρ, & εἶδος.

θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. A κομέω.

θηροκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferarum occiſor. Ex ϑὴρ, & κτείνω.

θηρολεκτέω, verba exquiſitâ aucupor.

θηρολετέω, feras occido. A

θηρολέτης, ου, ὁ, belluarum occiſor. Ab ὀλέτης.

θηρόμικτος, ον, ſemiferus, ut centaurus.

θηρομορφία, ἡ, forma ferarum.

θηρονόμος, ὁ ϗ ἡ, feras paſcens. A νέμω.

θηρόπεπλος, ον, veſte ferinâ indutus.

θηροπλαστέω, feras fingo, facio.

θηρόπλαστος, ον, *Epith.* Circès.

θηροσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, feris inſidians.

θηροσύνη, ἡ, venatio, *Heſ.* A ϑήρ.

θηροτόκος, ον, feras gignens, *Epith.* ſilvarum, ſaltuum. A τίκτω.

θηρότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui feris veſcitur. A τρέφω.

θεροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, feras alens. Ex iiſd.

θηρότυπος, ον, ferinam formam habens.

θηροφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, feras occidens. Dianæ *Epith.* ϑηροφόνον, aconitum ab enecandis feris.

θηρόχλαινος, ον, veſtem è pelle ferinâ geſtans. A χλαῖνα.

θηρώμενος, præſ. part. paſſ. *contr.* pro ϑηραόμενος, à ϑηράω.

θηρῶν, part. act. pro ϑηράων.

ΘΗ'Σ, ϑητὸς, ὁ, *propriè*, cives, liberi illi quidem, ſed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλοῦντο ϑῆτες, οἷς οὐδὲ μίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν. Plut. in Solon. cap. 18.

θῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ϑηλάσαι, à ϑηλάζω.

θησαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro ϑήσαιντο, à ϑάω.

θησαυρίζω, f. ίσω, theſauros exſtruo; (2) in theſauro repono; (3) recondo, adſervo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ ϑησαυρίζετε ὑμῖν ϑησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, Matt. 6, 19. A ϑησαυρός. Hinc

θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in theſauro conditum & repoſitum eſt, theſaurus; (2) repoſitorium; (3) adſervatio.

θησαυρισμὸς, ου, ὁ, ipſa actio recondendi & reponendi in theſauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.

θησαυριστὴς, ου, ὁ, qui theſauros congerit, qui in theſauris adſervat opes. Ab eod.

θησαυριστικὸς, ἡ, ὸν, in theſauro recondens, condens in futurum. Ab eod.

θησαυροποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, collector theſauri; (2) avarus. Ex ϑησαυρὸς, & ποιέω.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, theſaurus, locus ubi reponuntur res pretioſæ; (2) ipſæ opes repoſitæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.

θησαυροφυλακέω, cuſtos ſum, præfectus ærarii, pecuniarum.

θησαυροφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, locus, in quo theſauri repoſiti cuſtodiuntur. A

θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, cuſtos theſauri.

θήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi τίθημι.

θησέμεν, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ϑήσειν.

θησεύμεσθα, 1. pl. fut. 1. indic. med. *Dor.* & *Æol.* pro ϑησόμεθα.

θησεῖον, τὸ, templum Theſei.

θῆσθαι, lactari, præſ. inf. med. *per Sync.* prò ϑηλάζεσθαι, ſive pro ϑᾶσθαι, ex ϑάεσθαι, à ϑάομαι.

θήσομαι, *ponam*, f. 1. ind. med. v. τίθημι.

θήσοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ϑήσουσι.

θῆσσα, ῆς, ἡ, ancilla mercenaria. A ϑής.

θήσω, *ponam*, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.

θῆτα, *ſervum*, acc. ſing. à ϑὴς, *ſervus*.

θητεία, ας, ἡ, ſervitus, famulatus pro mercede. Ab eod.

θητεύς, εως, ὁ, mercenarius. Ab eod.

θητεύω, f. εύσω, mercede operas præſto; unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori ϑητεύειν, vide ϑὴς, *Ern.* Ἐθήτευσαν παρ' Ἀδμήτῳ, Luc. ϑητεύω κύκλωπι, Euripid. Cyclop. 77. Ab eod.

θητικὸς, ἡ, ὸν, mercenariorum proprius & peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui conſtat è mercenariis famuliſque operariis. Ab eod.

θῆττα, ης, ἡ, idem quod ϑῆσσα.

θητώνιον, ου, τὸ, pretium mercenarii. A ϑὴς, & ὠνεῖσθαι.

θιαγόνες, panes, qui Diis apponebantur.

θιάσαι, choros ducere, tripudiare, *Heſ.* A ϑιάω, vel ϑιάζω, quod melius.

θιασάρχης, ου, ὁ, ſacri chori princeps & antiſtes ſacrificantium, vel ſolenni cœtu Deum colentium. Ex ϑίασος, & ἀρχή.

θιασεύω, per pompam & thiaſo progredior. θιάζω, initio. Ἐθίασέν σε, ἢ πᾶς τάδ' αὐδᾷς, Euripid. Ion. 552.

θιασίτης, ου, idem quod ϑιασώτης. A

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus & multitudo tripudiantium, propriè Bacchicos choros agitans; (2) examen & caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus quilibet.

θιασώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, thiaſis celebris.

θιασὼν, ῶνος, ὁ, locus in quo thiaſi & feſta convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivalis, cœnatio. Ab eod.

θιασῶται, ῶν, οἱ, ſodales thiaſos agitantes, ſocii in choreâ; (2) ſocii. Ab eod.

θιασωτικὸς, ἡ, ὸν, ad thiaſos pertinens.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiſcella è vimine plexa in modum arculæ.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, item ϑιμβρὸς, calidus, toſtus, vehemens; (2) tener, pulcher, &c.

θιγγάνω, tango, contrecto. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ, Soph. Oed. Col. 342. Μὴ ϑιγγάνειν μου μηδέν' ἀλλ' εἴργειν ὄχλον τῆς παιδὸς, ſcil. χρὴ, Eur. Hec. 695. A ϑίγω.

θιγεῖν, *tetigiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ϑίγω.

Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A ϑίγω.

Θιγοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ϑιγουσα.

Θίγον, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *Dor.* pro ϑίγε.

ΘΙ´ΓΩ, f. θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ' ἦν φόβος ϑίγειν νεκροῦ, Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς ϑιγὼν, Soph. Oed. Tyr. 770. Ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἄν λόγου κακοῦ γλώσσῃ ϑίγοντα, id. Phil. 406. Θίγειν ὠλέναις τέκνου, Eur. Phil. 307. Κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε ϑίξεται, idem Hipp. 1089.

ΘΙ῀Ν, ϑινὸς, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.

Θινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, littoreus; (2) leviter elatus in modum cumulorum arenarum & acervorum frugum.

Θίξις, εως, ἡ. tactus, ictus. A ϑίγω.

Θίξω, *tangam*, f. 1. ind. act. verbi ϑίγω.

Θὶς, ϑινὸς, idem quod ϑίν.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui teſtes ſunt contuſi. A ϑλάω, ϑλιβίας, *Heſ.* à ϑλίβω.

Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Θλάσις, εως, ὁ, contuſio. Ab eod.

Θλᾶσμα, ατος, τὸ, idem.

Θλάσπι, εως, ἡ, thlaſpi, herba, cardamum agreſte, pes gallinaceus. Ab eod.

Θλασπίδιον, τὸ, idem. Dim.

Θλάσσε, 3. ſing. a. 1. indic. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔθλασε, à ϑλάω.

Θλαστικὸς, ἡ, ὸν, contundendi ſeu collidendi vim habens. Ab eod.

Θλαστός, ἡ, ὸν, contuſus. Ab eod.

ΘΛΑ´Ω, ῶ, f. άσω, contundo, colligo, conquaſſo, frango. Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, Heſiod. Ἀσπ. 140.

ΘΛΙ´ΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, conſtringo; (3) elido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ ϑλίβωσιν αὐτὸν, Marc. 3, 9. Μέλλομεν ϑλίβεσθαι, 1 Theſſ. 3, 4. Hinc

Θλίμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Θλιμμὸς, ου, ὁ, adflictio. Ab eod.

Θλίψις, εως, ἡ, compreſſio; (2) adflictio, anguſtiæ, anxietas. Ab eod.

Θνάσκω, *morior*; *Dor.* pro ϑνήσκω.

Θνήξομαι, f. 1. ind. med.

Θνησείδιον, ου, τὸ, materia morticina:

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ ϑνησιμαῖον, ου, cadaver:

Θνῆσις, εως, ἡ, mors, *Suid.* A ϑνήσκω.

Θνῆσκον, *Ion.* pro ἔθνησκον, à

ΘΝΗ´ΣΚΩ, morior, f. ϑανοῦμαι, & τεθνήξομαι, perf. τέθνηκα, aor. 2. ἔθανον, ϑανών, *Poet.* perf. part. τεθνειὼς, mortuus, pro τεθνεὼς, à τεθνηὼς, à τεθνηκώς· τεθνᾶσι, mortui ſunt, inf. τεθνᾶναι, & τεθνάναι, τέθναθι, imperat. τεθναίην, Opt. &c. pleraque quaſi à ϑνῆμι, vel τέθνημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, Soph. El. 48. Ἃς ἔχρῃζε, γᾶς ἐπὶ ξένας ἔθανε, in terrâ ubi optavit, id. Oed. Col. 1700.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex ϑνητὸς, & γάμος.

Θνητογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mortalibus genitus. A γίνομαι.

Θνητοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam mortalis habens; (2) mortalis. Ex ϑνητὸς, & εἶδος.

Θνητοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ϑνετοῦ, à

Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; (2) homo; (3) beſtia. Τέκνων τε ϑνητῶν κόμισαι δέμας, Eurip. Supp. 273. A ϑνήσκω.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor; (2) ſedeo, propriè celeriter in ſedile inſilio. Τίνας ποθ' ἕδρας τάς δε μοι ϑοάζετε; Soph. Oedip. T. 2. A ϑόος.

Θοῇσι, dat. pl. *Ion.* pro ϑοαῖς.

Θοιματίδιον, ου, τὸ, parva veſtis; (2) palliolum, Dim. à

Θοιμάτιον, ου, τὸ, veſtis; (2) pallium. Ex τὸ, & ἱμάτιον.

Θοίμην, aor. 2. opt. med. *Poet.* pro ϑείμην, quaſi à ϑέω, pro τίθημι.

Θοίνημα, ατος, τὸ, epulum, convivium:

Θοινατὴρ, ὁ, convivator, epulo. A

Θοινάω, ῶ, & ϑοινάομαι, ωμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœnâ abſumo; (4) veſcor, comedo, devoro. Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς, Heſiod. Ἀσπ. 212. Ἀισχρὸν παρὰ κλαίουσι ϑοινᾶσθαι ξένους, Eur. Alceſt. 539. A

ΘΟΙ´ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc

Θοινητήριον, ου, τὸ, & ϑοινατήριον, triclinium, ſc. χωρίον; (2) epulæ, dapes, ſc. ἔδεσμα.

Θοινητικὸς, ἡν, ad epulationem idoneus:

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) ad comedendum aptus. A ϑοινάω.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva, epulo. Ab eod.

Θοῖτο, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus; (2) obſcurus; (3) inquinatus; (4) de ſpiritu, concitatus, anxius. A ϑολός.

Θολερῶς, *Adv.* turbidè. A præc.

Θολία, ας, ἡ, pileus faſtigiatus, umbella. A ϑόλος.

Θολοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tholi ſeu cameræ formam habens. Ex ϑόλος, & εἶδος.

ΘΟΛΟ`Σ, ου, ὁ, ſordes turbidæ; (2) fuſcus & turbidus humor, quem ſepiæ emittunt; (3) obſcuritas.

Θολὸς, ἡ, ὸν, turbidus. A ϑολός.

ΘΟ´ΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera faſtigiata, rotunda, teſtudo ædificii; (2) apud Athen. locus in quo Prytanes cœnare ſolebant; (3) ædificium rotundum, in quo vaſa quotidiana uſui neceſſaria reponebantur; (4) locus in balneis, in quo ſudor elicitur calore.

Θολοῦντα, acc. ſing. part. pro ϑολόοντα, à

Θολόω, ῶ, ώσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infuſco, inquino; (4) corrumpo. Τεθόλωται τῇ φράσει, Longin. 3. A ϑολός.

Θολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, limoſus, fæculentus. Ab eod.

Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio, infuſcatio, inquinatio. A ϑολόω.

ΘΟΟ´Σ, ὰ, ὸν, celer, velox; (2) acutus.

Θοόω, ῶ, acuo. Ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς Ἄκρον, Od. 9, 227. A ϑοός.

Θοραῖος, αία, αῖον, ſeminalis. A ϑορή.

Θόρε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, à ϑορέω, vel ϑόρω.

ΘΟΡΕ´Ω, ῶ, ſalio, ϑόρω idem.

Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, ſemen genitale. A præc.

Θορικὸς, ἡ, ὸν, ſeminalis, genitali ſemini accommodus. A præc.

Θόρνυμι, vel ϑορνύω, item ϑόρνυμαι, & ϑορνύομαι, inſilio, ineo, libidine agitor, coëo.

Θορὸς, οῦ, ὁ, ſemen genitale; (2) excretio ſeminis.

Θόρος, ου, ὁ, admiſſarius, *Heſ.*

Θορυβεῦσιν, *Dor.* pro ϑορυβοῦσι.

Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορύβηκα; perf. paſſ. τεθορυβημένος; a. 1. ἐθορυβήθην, part. ϑορυβηθεὶς. Ὅπως δὲ μὴ ϑορυβήσῃ μοι, Dem. Ταῦτα Γάλβαν ἐθορύβει, Plut. A ϑόρυβος.

Θορυβήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Θορυβητικὸς, ἡ, ὸν, tumultus, pavores faciens.

Θορυβοποιέω, tumultus facio.

Θορυβοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) ſeditioſus. A

ΘΟ´ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba. Hinc

Θορυβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tumultuoſus, turbulentus; (2) ſtrepens, obſtrepens.

Θορυβωδῶς, *Adv.* tumultuosè, turbulentè, raptim.

Θορύεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Θορύω, in libidinem concito, qu. dic. πρὸς τὴν ϑορὴν ὀρνυέσθαι.

ΘΟ´ΡΩ, ſalio; ut hinc ſit ἔθαρον, ϑόρον, imperf. & a. 2. ϑορὼν, ϑοροῦσα, a. 2. part. Il. 8, 252, 320.

Θουραῖος, αία, αῖον, qui cum impetu adſultat, impetuoſus. A ϑοῦρος.

Θουρὰς, άδος, ἡ, impetuoſa, *Nicand.*

Θουρηθρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, *Heſ.* A ϑόρω.

Θούρης, ου, ὁ, admiſſarius, qui init. *Heſ.*

Θουρικὸς, ὴ, ὸν, impetuoſus, violentus. A ϑοῦρος.

Θουριμάντις, ὁ, Vox Comica, vates ineptus, propriè qui bellum vaticinatur.

Θούριος, ία, ιον, impetuoſus, bellicoſus:

Θοῦρις, ιδος, ἡ, impetuoſa. A

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuoſus, qui cum impetu adſultat. A ϑόρω.

Θόωκος, ὁ, ſedile, ſolium, conſeſſus. A ϑῶκος.

Θοῶς, *Adv.* celeriter. A ϑοὸς.

Θραγμὸς, ὁ, fragor, ſeu ſonus è re aliquâ contusâ.

Θράκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ἐπὶ Θράκης, Thracia. A ϑρᾴξ.

Θρᾷκες, οἱ, Traces, Edones.

Θρακίας, ου, ὁ, Thracias, ut Θρακίας λίθος.

Θρακικὸς, ἡ, ὸν, Thracicus. A Θρᾴξ.

Θρᾳκιστὶ, *Adv.* Thracum more. Ab eod.

Θρανεύω, f. εύσω, ſupra ſcabellum, vel ſedile pono, extendo. Ἡ βύρσα σου ϑρανεύσεται, Ariſtoph. Eq. 368. A ϑράνος.

Θρανίδιον, ου, τὸ, Dim. A ϑράνος.

Θρανίτης, ου, ὁ, remex ſummi ordinis in triremi. Hinc

Θρανῖτις, ιδος, ἡ, remus thranitæ.

Θρανιτικὸς, ἡ, ὸν, qui thranitarum eſt.

Θράνος, ου, ὁ, ſella, in ſpecie familiarica; (2) ſcabellum, hypopodium; (3) ſcabellum in quo coria extenduntur. A ϑράω, *ſedeo.* Θρανόω, ϑρανύω, ejuſdem ſignificationis cum

Θρανύσσω, f. ξω, confringo, contero. Οἵ πάντα ϑρανύξαντες εὐτόρνῳ σκάφει, Lycurg. 664. A ϑραύω, *frango.*

ΘΡΑ`Ξ, Θρᾳκὸς, ὁ, Thrax.

Θραίκιος, ία, ιον, Thracius. A Θρᾴξ.

Θρᾴκιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Θρασέως, *Adv.* audacter, temerariè.

Θρασιόμαχος, ap. Pind. pro ϑρασύμαχος, *Ern.*

Θρασκίας, ου, ὁ, Thraſcias, Cæcias ventus. Quaſi ϑρακίας, à Θρᾴξ.

Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas, pro ϑάρσος.

Θρᾶσσα, vel Θρᾳττα, Θρῇσσα, Θρηΐσσα, Threſſa vel Threiſſa, femina ex Thraciâ.

Θράσσω, *Atticè*, ϑράττω, f. ξω, moveo, moleſtiam creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. A ταράσσω.

Θρασύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax verbis:

Θρασυγλωττία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis. A γλῶττα.

Θρασύγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax membris. A γυῖον.

Θρασύδειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul audax & timidus, audaciæ timidus oſtentator.

Θρασυκάρδιος, ὁ ϗ ἡ, audax, ferus. A καρδία.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. *Dor.* pro ϑρασυμαχῶν.

Θρασυμάχανον, acc. *Dor.* pro ϑρασυμήχανον, à

Θρασυμάχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro ϑρασυμήχανος, audax machinator, qui conſilia audacia init. Ex ϑρασὺς, & μηχάνη.

Θρασυμάχας, ου, ὁ, *Dor.* pro ϑρασυμάχης, audax in pugnâ. A μάχη.

Θρασύμαχος, ὁ, idem.

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui audacter irruentem hoſtem ſuſtinet. A μένω, (vel memor conſtantiæ, fiduciæ in diſcrimine. A μέμνημαι, *Ern.)*

Θρασύμητις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, & ϑρασυμήτης, ου, ὁ, audax conſilio. A μῆτις.

Θρασύμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, verbis audax.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc ϑρασύνομαι, audax fio, audacter & liberè loquor, ſum confidens. Θρασύνομαι ἀβεβαίοις ὑπονοίαις, Plut. πρός τινα, id. A ϑρασύς.

Θρασυξενία, ας, ἡ, hoſpitis inſolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.

Θρασύπονος, fortis in ſuſtinendo labore.

Θρασύς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, audax, temerarius, protervus. A ϑαρσύς.

Θρασύσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo intrepidus. A σπλάγχνον.

Θρασυσπλάγχνως, *Adv.* audacter, intrepidè.

Θρασυστομέω, ῶ, f. ήσω, audacter & inſolenter loquor. A

Θρασύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ore audax.

Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, ferocia. A ϑρασύς.

Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia. A

Θρασύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, audaci & procaci ore utens. Ex ϑρασὺς, & φωνή.

Θρασύχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, audax, promptus manu.

Θρασυχειρία, ας, ἡ, fortitudo. A præc.
Θράτλα, ἡ, nomen piſcis vilis, ap. Athen.
Θρατλίδιον, τὸ, dim. à præc.
Θράττω, vid. ϑράσσω.
Θραῦλος, ruptus, fractus, fragilis, Comp. ϑραυλοτέρα, *Suid.* A ϑραύω, *al.* ϑραυρὸς.
Θραυπαλος, traupalus, arbor apud Theophr.
Θραυπὶς, ίδος, ἡ, avis. Gaza, carduelis, *Ariſtot.*
Θραυσάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, frangens currum, verbum ineptum, veteris Tragici, ap. *Ariſt.*
Θραῦσμα, τὸ, fragmentum; (2) lepra, lues:
Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura; (2) calamitas, lues, LXX.
Θραυστὸς, ἡ, ὸν, fragilis; (2) friabilis. A
ΘΡΑΥ'Ω, f. αύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito; (4) dolore adficio, LXX. Ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας, Soph. El. 747. Θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, Herodian. την Ἀθηναίων δύναμιν, Plut.
ΘΡΑ'Ω, ſedeo, verbum rariſſimum, occurrit ϑρήσασθαι, apud Athenæum ex Philetâ.
Θρέϊσσα, *Threiſſa*, *Dor.* pro Θρῄϊσσα.
Θρεκτικὸς, ἡ, ὸν, celer, curſu velox. A τρέχω.
Θρεκτὸς, ȣ, ὁ, curſu peractus. Ab eod.
Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, ovis. A τρέφω.
Θρεμματοτροφέω, pecora habeo, vel alo.
Θρεξάσκω, curro. Præſupponitur propter ϑρέξασκον, Il. 18, 599. & 602. potiùs habendum imperf. *Ion.* formatum ab a. 1. ἔθρεξα, ἔθρεξας, ἐθρέξασκον, ϑρέξασκον. A τρέχω.
Θρέξω, f. 1. ind. act.
Θρεοκάρδιος, ον, triſtis, *Anacr.* (potiùs τρεοκάρδιος, P. ϑρασυκάρδιος, Heſ.)
Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A ϑρεπτὴρ.
Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.
Θρεπτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ali ſolet; (2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ ϑρεπτήρια, ων, alimenta, item nutritionis præmia:
Θρεπτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Ab eod.
Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, nutritus, altilis:
Θρέπτρια, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.
Θρέπτρον, τὸ, pl. ϑρέπτρα, nutritionis præmium, quod & ϑρέπτα, Hom. *ſi lectio ſana.*
ΘΡΕ'ΤΤΕ, vox barbara pro ϑαῤῥεῖν.
Θρέφθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐθρέφθη, à τρέφω.
Θρέψαι, *aluiſſe*, aor. 1. inf. act.
Θρεψάμενος, aor. 1. part. med.
Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g.
Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura. A τρέφω.
Θρέψον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. τρέφω.
Θρέψω, *alam*, f. 1. ind. act.
ΘΡΕ'Ω, ſeu ϑρέομαι, ſonum edo, fremo, clamo, loquor, lamentor, lugeo. Αὐτη ϑρεομένη ϛαυτῇ κακὰ, Eur. Med. 51.
Θρῃκῶν, gen. pl. *Ion.* pro Θρακῶν, à Θρὰξ.
Θρήνει, 2. ſing. præſ. imperat. act. ϑρήνεε, à
Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τόν δύϛηνον ἐμὸν ϑρηνῶ πατέρα, Soph. El. 94. Οὓς διὰ ϑείȣ ϛόματος ϑρηνεῖς, Ariſtoph. Av. 218. A ϑρῆνος.
Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. A ϑρηνέω.
Θρηνητὴρ, ὁ, qui luget, ejulat:
Θρηνητικὸς, ἡ, ὸν, ad lamentandum propenſus.
Θρηνητικῶς, *Adv.* lugubriter.
Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A ϑρηνέω.
ΘΡΗ~ΝΟΣ, ȣ, ὁ, planctus, lamentatio, cantus lugubris.
Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum pedum. A ϑράω.
Θρηνῳδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A ϑρηνῳδός. Hinc
Θρηνώδημα, το, lugubris cantus.
Θρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad lamentandum propenſus, flebilis, querulus. A ϑρῆνος.
Θρηνῳδία, ἡ, lugubris cantus. A
Θρηνῳδός, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui carmen lugubre canit, ἡ ϑρηνῳδος, præfica, quæ conducta plorat in funere. Ex ϑρῆνος, & ᾠδή.
Θρησκεία, ας, ἡ, religio, ſuperſtitio, ritus, ceremonia. A ϑρησκεύω.
Θρησκευτήριον, τὸ, templum, ædes, ſacellum.
Θρησκευτὴς, ȣ, ὁ, religioſus; (2) ſuperſtitioſus. A
ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, f. εύσω, ſuperſtitioſus ſum; (2) Deum colo, veneror; (3) colo, veneror. Θρησκεύȣσι γὰρ μάλιϛα τὴν ϑεὰν τήνδε Ῥωμαῖοι, Herodian. Hinc
Θρησκος, ȣ, ὁ, religioſus; (2) ſuperſtitioſus.
Θριάζω, f. άσω, folia fici, aut cujuſvis arboris decerpo; (2) furore percitus ſum, numine adflor, *Heſ.* A ϑρῖον, vel ϑριαί.
ΘΡΙΑΙ', ῶν, αἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam conjiciunt; (2) ſortes.
Θριαμβευτὴς, ȣ, ὁ, triumphator. A
Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc ϑριαμβεύομαι, in triumpho ducor. Ἐθριάμβευσε βασιλεῖς, ſcil. κατὰ, Plut. Ἀπὸ τȣ́των, id. Τῷ δε Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε ϑριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριϛῷ, 2 Cor. 2, 14. A ϑρίαμβος.
Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, triumphalis. A ϑρίαμβος.
Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Θριαμβοδίθραμβος, ὁ, *Epith.* Bacchi.
ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, triumphus.
Θριαϛαὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A ϑριάζω.
Θριγκίον, ȣ, τὸ, ſeptum parvum, Dim. à
ΘΡΙΓΚΟ'Σ, ſeu ϑριγγὸς, & ϑριγχὸς, ȣ, ὁ, pinna ſeu corona murorum; (2) lorica muri; ſeptum, vallum, maceria. Θριγκὸς κακῶν, Euripid. Troad. *Summum malorum.* Eſt enim ϑριγκὸς τὸ ἀνώτατον τȣ̃ τείχȣς, Euſtath. Hinc
Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſepio, lorico; (2) faſtigium ſeu coronam ædificio impono. Ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ, Odyſſ. 14. 10.
Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricatio, circumſeptio.
Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca ſilveſtris. A ϑρίδαξ.
Θριδακινὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Ab eod.
Θριδάκινος, η, ον, qui eſt in vel è lactucâ, ut folium:
Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca. Ab eod.
Θριδακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lactucæ ſimilis, qui è lactucarum genere eſt. A
ΘΡΙ'ΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca, *Angl.* Lettice.
Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido; (3) rado, pro ϑερίζω, vel ab inuſ. τρέω, *tero*, item pro τρίζω, unde *Heſ.* ϑριμμὸς, ϑρίσκος pro ϑρόος.
Θρινακία, ας, ἡ, Sicilia. Θρινακίη, Sicula.
Θρινακίς, ίδος, ἡ, Sicula.
Θρίναξ, ακος, ὁ, quaſi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum.
ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) ſeta; (3) villus.
Θριοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ϑριὰς in urnam jacit, ſortilegus. Ex ϑριαὶ, & βάλλω.
ΘΡΙ'ΟΝ, vel ϑρῖον, ȣ, τὸ, folium ficulneum; (2) folium quodvis; (3) genus edulii.
ΘΡΙ'ΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primùm in prorâ vento favente.
Θριπήδεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corroſus & exeſus à tineis. Ex ϑρὶψ, & ἔδω, *edo.*
Θριπόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) corroſus & exeſus à vermibus quibuſvis. Ex ϑρὶψ, & βιβρώσκω.
Θριποφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui victus eſt coſſis; (2) qui veſcitur vermibus ligna rodentibus.
Θριπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, putreſcens, vermibus obnoxius. A ϑρὶψ.
Θρὶψ, ϑριπὸς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίβω.
Θροέω, ῶ, f. ήσω, fremo, clamo, loquor; (2) turbo, *paſſ.* perturbor. Ὁ ξένος ϑροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν, alloquitur, Soph. Trach. 540. Οὐ πρὸς ἰατρȣ̃ σοφȣ̃ ϑροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τμῶντι πήματι, canere, id. Aj. 583. A ϑρόος, ϑρȣ̃ς.
Θροηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ϑροέω.
Θρομβήιον, pro ϑρομβεῖον, ȣ, τὸ, grumulus, parvus grumus. A ϑρόμβος.
Θρομβίον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.
Θρομβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, grumoſus, grumo ſimilis. A ϑρόμβος, & εἶδος, *ſpecies.*
ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, grumus, v. gr. ſanguinis concreti. Hinc
Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc ϑρομβόομαι, ȣ̃μαι, in grumos coëo,
Θρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, grumo ſimilis, grumoſus. Θρομβώδεις ἀφροὶ, *Soph. Trach.* 699.
Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos.
Θρονίζω, fut. ίσω, in throno colloco. A ϑρόνος. Hinc
Θρονισμὸς, ȣ, ὁ, collocatio in throno:
Θρονιϛὴς, ȣ, ὁ, qui in throno collocat.
ΘΡΟ'ΝΟΝ, ȣ, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum; τὰ ϑρόνα, *etiam* beſtiæ verſicolores.
Θρονοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thronos conficit.
ΘΡΟ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, thronus, ſolium, ſedes, ſedile, ſella; (2) regnum, imperium; (3) regimen Eccleſiæ, ſeu epiſcopatus.
Θρόος, ȣ, *contr.* ϑρȣ̃ς, ȣ, ὁ, clamor tumultuantium; (2) fremitus, murmur, ſuſurrus; (3) fama, rumor; (4) turba. A ϑρέω.
Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. A
Θρυαλλὶς, ίδος, ἡ, ellychnium; (2) herba, cujus folia apta ſunt ad ellychnia.
ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, ῶ, frico, ſcalpo, leniter pulſo, v. gr. januam. Τὴν γείτονα τηνδ' ἐκκαλέσομαι ϑρυγανῶσα τὴν ϑύραν, Ariſtoph. Conc. 34, *rectiùs* ϑρυγανοω.
Θρύϊνος, ίνη, ινον, junceus. A ϑρύον.
Θρυλιγμος, ὁ, vitium & peccatum canentis, ap. *Dion. Halic.* idem fere quod ἐκμέλεια aut ſaltem ſpecies ejus. A ϑρυλίζω, *Ern.*
Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ſuſurro; (2) famigero, diſſemino, jacto in vulgus; (3) inculco. Ταῦτα ὑπὸ πλειονων τεθρύλληται, Plut. A ϑρύλλος.
Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, ſuſurrus. A ϑρυλλέω.
Θρύλλιγμα, ατος, τὸ, quod confractum, ſive quod diſcerptum eſt. A ϑρυλλίσσω.
Θρυλλίζω, f. ίσω, ſuſurro, murmuro. A ϑρύλλος. Reperitur ϑρυλίζω.
Θρυλλίσσω, f. ξω, frango, quaſi à ϑραύω. Θρυλλίξας δέμας, Lycurg. 487.
ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſuſurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandeſtinum.
Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A ϑρύπτω.
Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ; (2) fruſtum panis; (3) cruſtum. A præc.
ΘΡΥ'ΟΝ, ȣ, τὸ, juncus; (2) ulva. Hinc
Θρύορος, ȣ, ὁ, genus herbæ veſicariæ.
Θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi, ſeu comminuendi vim habens. A ϑρύπτω.
Θρυπτικῶς, molliter, delicatè. A præc.
Θρυπτόμενος, *contritus*, præſ. part. paſſ. v.
ΘΡΥ'ΠΤΩ, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango deliciis, luxu, ϑρύπτομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, inſolens ſum. Χαυνȣ̃νται γὰρ ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων ϗ ϑρύπτονται, Xen.
Θρυψικὸς, ἡ, ὸν, mollis, delicatus. A
Θρύψις, εως, ἡ, ipſa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio; (2) deliciæ, mollities. A ϑρύπτω.
Θρυψίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui molli & delicatâ eſt cute, *Heſ.* Ex ϑρύψις, & χρόα.
Θρυώδης, ες, juncis abundans. A ϑρυον.
ΘΡΩ'ΣΚΩ, ſalio, inſilio, pro ϑορέω. Ὅδ' αὐτος ἀρτίπȣς ϑρώσκει δόμȣς, tempeſtivè redit, Soph. Trach. 58. Αὗται πλησίον ϑρώσκȣσι μȣ, Eur. Or. 247. Hinc
Θρωσμὸς, ȣ, ὁ, tumulus, locus eminens.
Θύα, ας, ἡ, vide ϑυία.
Θυάζω, f. άσω, ſacrifico, conſecro; (2) Bacchica orgia celebro. A ϑύω.
Θυαρος, ȣ, ὁ, lolium, *Dioſc.* A ϑύω.
Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Baccha, quoniam Bacchæ quaſi furore percitæ ferebantur, cum ſacra celebrarent; (3) *Adj.* ſolennis. Ab eod.
Θυάω, ῶ, ſubo, velut ſus libidinoſo furore percita. Ab eod.
ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, τέρος, *per Sync.* τρὸς, ἡ, filia.
Θυγατριδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex filiâ. A præc.
Θυγατριδȣ̃ς, ȣ, ὁ, nepos ex filiâ. Ab eod.
Θυγάτριον, ȣ, τὸ, filiola, Dim. à ϑυγάτηρ.
Θυγατροθετέω, pro filiâ adopto. A τίθημι.

Θῦε, 3. ſing. imp. ind. *Ion.* pro ἔθυε, à ϑύω.

Θυέεσσι, dat. pl. *Poet.* pro ϑύεσι, à ϑύος.

Θύεια, ας, ἡ, vide ϑυία.

Θυεία, ſeu ϑυΐα, ας, ἡ, mortarium. A ϑύω.

Θυείδιον, ου, τὸ, mortariolum, Dim. à ϑυεία.

ΘΥ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo. Hinc

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procelloſus.

Θυελλοφορέω, pro impetu fero.

Θυελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procelloſus. Ab eod.

Θυέςειος, εία, ειον, Thyeſteus. A Θυέςης.

Θυέτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. à ϑύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus. A ϑύος.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, aruſpicium, extiſpicium; (2) libamenta, primitiæ ſacrorum; (3) ſacculus, in quem ſuffimenta conjiciuntur. A ϑύω. Hinc

Θυηλήματα, άτων, τὰ, farra ad ſacrificium pertinentia; (2) ſuffimenta, quæ in aris adolebantur.

Θύημα, ατος, τὸ, ſuffimentum, odoramentum. A ϑύος.

Θυηπολέω, ſacrifico, macto. Καθ' ἃς ϑυηπολοῦσι, ſcil. βίβλους, Plat.

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in ſacris:

Θυηπόλιον, ου, τὸ, ſacrificium. A

Θυηπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa ſacra verſatur, ſacerdos, ſacrificus. Ex ϑύος, & πολέω.

Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens ſuffimentis. Θυητὰ μύρα, *Aret.*

Θυηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, victimam conſumens. Ex ϑύος, & φαγεῖν.

Θυΐα, ας, ἡ, Thya, arbor odora perpetuò virens; (2) mortarium; (3) pila. A ϑύω. Hinc

Θυΐδιον, ου, τὸ, mortarium parvum, Dim.

Θυϊὰς, άδος, idem quod ϑυάς.

Θύϊνος, ίνη, ινον, thyinus, qui eſt ex thyia. A ϑύω.

Θύϊος, η, ον, thyam ſimilitudine referens.

Θυῖον, τὸ, invenitur pro ϑύον.

Θυὶς, ίδος, ἡ, mortarium. A ϑυία.

Θυΐσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. Ab eod.

Θυΐσκος, ου, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.

Θυΐτης, ſc. λίθος, lapis thyites.

Θυλάκιον, ου, τὸ, ſacculus; (2) folliculus, vagina ſeminis, Dim. à ϑύλακος.

Θυλακίσκος, ϑυλακίσκη, ϑυλακίσκον, idem.

Θυλακοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſacci formam habens; (2) folliculo ſimilis. Ex εἶδος.

Θυλακίτης, ου, ἡ, fem. ϑυλακῖτις, ιδος, ἡ, ſacci, ſeu folliculi formam habens. A

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, ſaccus, uter, follis, crumena; (2) folliculus, vagina ſeminis; (3) panarium, ſaccus, in quo panes conduntur; (4) corpus humanum, per contemtum, cum refertur ad animum. Εἶτα δ' ἑπόμεθα ϑυννάζοντες εἰς τοὺς ϑυλάκους, Ariſtoph. Veſp. 1081.

Θυλακοτρωξ, τρωγος, ὁ, ſaccos rodens, nomen muris. Ex ϑύλαξ, & τρώγω.

Θυλακοφορέω, qui ſacco circumfert, v. gr. merces, ϑυλακοφόρος, qui peram geſtat.

Θυλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſacci formam habens. A ϑύλακος.

Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod ϑύλακος.

Θύλημα, idem quod ϑυήλημα.

Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum; (2) ſacrificium, victima. Ab eod.

Θυμαίνω, f. ανῶ, iraſcor, excandeſco. Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι ϑυμήνασαι, Heſiod. Ἀσπ. 262. A ϑυμός.

Θυμαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolorem adferens animo. Ex ϑυμὸς, & ἄλγος.

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, titio, carbo ſemiuſtus; vel fuligo, *tropicè* iracundia. A τύφω, *uſtulo.*

Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A

Θυμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gratus, placidus.

Θυμάρμενον, animo gratum, *Nicand.* A ϑυμὸς, & ἄρω, *apto.*

Θυμάτιον, ου, τὸ, hoſtiola, victima exigua, Dim. à ϑῦμα.

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata, Satureia. *Philox.*

Θυμβρεπίδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thymbrâ veſcitur, pauper. Ex præc. ἐπὶ, & δεῖπνον.

Θυμβρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbrâ conditum.

Θύμβρον, ου, τὸ, idem quod ϑύμβρα.

Θυμβροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, thymbrâ victitans.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi poſt orcheſtram; (2) farina, quæ in arâ offertur; (4) ſcena, theatrum. Προσαιτοῦσ' ἔμολον δεξιπύρους ϑεῶν ϑυμέλας, Eur. Suppl. 65. A ϑύω.

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, ſcenicus; *Subſt.* ὁ, hiſtrio; (2) muſicus. A ϑυμέλη.

Θυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, iraſcor. A ϑυμός.

Θυμηγερέω, ῶ, f. ήσω, animum recolligo, aut ſuſcito, ſtimulo ad iracundiam. Ex ϑυμός, & ἀγείρω, *colligo.*

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo ſum læto & hilari. Ex ϑυμὸς, & ἥδομαι.

Θυμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animo gratus. Ex ϑυμὸς, & ἡδύς. Hinc

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.

Θυμήνας, a. 2. part. act. *Att.* pro ϑυμάνας, à ϑυμαίνω.

Θυμήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, v. ϑυμαρής.

Θυμια, ας, ἡ, & *Ion.* ϑυμίη, idem quod ϑυμίαμα, *Aret.* A ϑυμιάω. Unde

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *Ion.* ϑυμίημα, ſuffitus, ſuffimentum ex aromatibus, *incenſum thus.*

Θυμίασις, εως, ἡ, ſuffitus, ſuffitio; (2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra:

Θυμιατικος, ἡ, ὸν, ad ſuffiendum aptus; (2) vapores exhalans:

Θυμιατος, ἡ, ον, exhalans, vel qui exhalatur.

ΘΥΜΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, ſuffio, odores accendo, adoleo, ϑυμιαθεὶς, a. 1. part. paſſ. accenſus, uſtus. Θυμιᾶν τοῦ λιβανωτοῦ, Luc. λίβανωτον, Herodian. Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ ϑυμιάσαι, Luc. 1, 9.

Θυμίδιον, ου, τὸ, animulus, Dim. à ϑυμός.

Θυμιῆται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ϑυμιᾶται, à ϑυμιάω.

Θυμικος, ἡ, ον, animoſus; (2) fortis; (3) iracundus. A ϑυμός.

Θυμικῶς, iratè, vehementer iratè. A præc.

Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, ex thymo factus. A ϑύμος. Unde

Θυμιον, ου, τὸ, ſmilax, taxus, cunila; (2) quod ſupra corpus quaſi verrucula eminet, *inpr.* tubercula carnoſa. A ϑύμος.

Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut ϑυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλες ϑυμῖται, ſales cum thymo triti. Ab eod. Hinc

Θυμιτιδης, ου, ὁ, thymo miſtus, tritus. Hinc apud Ariſtoph. ϑυμιτιδᾶν ἁλῶν, *Dor.* pro ϑυμιτιδῶν ἁλῶν, ſalium thymo miſtorum.

Θυμοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animo dolens, luctu & mœrore gravis. Ex ϑυμὸς, & βάρος.

Θυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo. A

Θυμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum exedens. Ex ϑυμὸς, & βορά, *pabulum.*

Θυμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, moleſtus, animum rodens, & mordens. Ex δάκνω.

Θυμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animoſus, acer & vehemens, *Epith.* equi, τὸ ϑυμοειδὲς, animi præſentia, ſtrenua virtus, *Plat.*

Θυμοειδῶς, *Adv.* animosè, iracundè. A præc.

Θυμολέαινα, ης, ἡ, leoninâ, h. e. magnâ mente præditus.

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus.

Θυμόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui animo, ratione, futura proſpicit, vates.

Θυμομάχεω, ῶ, f. ήσω, infenſo animo ſum ex aliquâ re; (2) bello aliquem ulciſci cupio, cum propter tenuitatem virium non poſſim, ſed cogar injurias perferre, ap. *Polyb.* Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης ϑυμομαχῶν Τυρίοις, Act. 12, 20.

Θυμομαχία, ἡ, infeſtus in aliquem & belligerandi cupidus animus.

Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agreſtis, bulbus. A ϑύμος.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica ex thymo, aceto & ſalibus, pulegio & rutâ. A ϑύμος, & ὄξος, *acetum,* & ἅλμη, *muriæ ſalſedo.*

Θυμοπληθὴς, ὲς, plenus irarum, iracundus.

Θυμοραϊςὴς, ου, ὁ, animum perdens, Il. 13, 544.

ΘΥΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, animus, ſeu impetus animi; (2), cupiditas; (3) animi præſentia; (4) præſtantia; (5) vehementia; (6) animalis & vivificus ſpiritus; (7) ira, excandeſcentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.

Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agreſtis; (3) glanduloſa pars quæ in jugulo ad os ſummum pectoris conſiſtit; (4) tuberculum carnoſum. V. ϑύμιον.

Θυμοσοφικὸς, ἡ, ὸν, qui ipſe ſibi animi ſui acumine peritiam alicujus rei adquiſivit; (2) ingenio præſtans, ingenioſus, ſolers. A

Θυμόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſapientiam non ex diſciplinâ, ſed ab ipſâ naturâ hauſit; (2) naturâ ſolers, docilis, ingenioſus.

Θυμουμένοις, dat. pl. part. paſſ. v. ϑυμόω.

Θυμοφθορέω, animum corrumpo, exedo. A

Θυμοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum labefactans, animum perdens. Ex φθείρω.

Θυμόω, ῶ, f. ώσω, ad iram provoco, concito; ϑυμόομαι, οῦμαι, iraſcor; ϑυμωθεὶς, iratus, a. 1. part. Ἐθυμώθη λίαν, Matt. 2, 16. A ϑυμός.

Θυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, animoſus; (2) iracundus; (3) thymum referens. Ex ϑυμὸς, vel ϑύμος.

Θυμωδῶς, *Adv.* iracundè. A præc.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandeſcentia. A ϑυμόω.

Θῦνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε.

Θυνέω, cum impetu feror, propero. A ϑύνω.

Θυννάζω, f. άσω, pungo ut piſcator thynnum majorem conto, vel tridente; (2) irruo. Εἶτα δ' ἑσπόμεσθα ϑυννάζοντες εἰς τοὺς ϑυλάκους, Ariſtoph. Veſp. 1081. A ϑύννος.

Θυνναῖος, αία, αῖον, qui ex thynno eſt. Hinc ϑυνναῖον, ου, ſacrificium è thynnis:

Θύνναξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.

Θυννάς, άδος, ἡ, thynna, ϑύννα, ης, ἡ.

Θυννεῖον, ου, τὸ, fruſtum thynni.

Θυννευτικὸς, ἡ, ὸν, thynninus, *Epith.* retis, quo thynni capiuntur, qu. à ϑυννεύω.

Θυννίδες, ων, αἱ, ſalſamenta muriæ; (2) fruſta thynnorum in partes conciſorum.

Θυννίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide ϑυννάζω.

Θυννίον, ου, τὸ, parvus thynnus. Dim.

Θυννίς, ίδος, ἡ, thynna *piſcis.*

Θυννοθηραῖος, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A

Θυννοθήρας, ου, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex ϑύννος, & ϑήρα.

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, thynnus, *piſcis.* A ϑύνω.

Θυννοσκοπέω, thynnos ſpeculor & capto; (2) intentis oculis accuratè obſervo.

Θυννοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus thynnorum inſidiis aptus.

Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum ſpeculatio & captatio; (2) accurata obſervatio. A

Θυννοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thynnis inſidiatur.

Θυννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, thynnum referens; (2) craſſus & ineptus. A ϑύννος.

Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, Il. 5, 87. διὰ προμάχων, ib. 20, 412. A ϑύω.

Θυοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuffimentorum receptor. Hinc ϑυοδόκον, ſcil. ἀγγεῖον, ſuffimentorum receptaculum. Eſt & *Epith.* templi. A ϑύον, & δέκομαι, *recipio.*

Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, ſuffitu repletus.

Θύοισα, præſ. part. *Dor.* pro ϑύουσα.

Θύον, ου, τὸ, libum, quod diis offerebatur; (2) aroma ſeu ſuffimentum; (3) thya. A ϑύω.

Θύοντι, 3. plur. præſ. ind. *Dor.* pro ϑύουσι.

Θύος, εος, τὸ, victima, hoſtia, ſacrificium; (2) ſuffimentum in ſacris. A ϑύω.

Θυοσκινέω, ſacra facio.

Θυοσκοος, ου, ὁ, aruſpex. Ex κοέω, pro νοέω.

Θυοσκόπος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Θυόω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis ſuffio, odorem jucundum reddo, *paſſ.* furore conceptus ſum, cum furore ruo. A ϑύον, vel ϑύος.

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, janua, oſtium; (2) facultas rei faciendæ.

Θύραζε, *Adv.* foras; (2) extra, foris.

Θυράθεν, *Adv.* foris; (2) forinſecùs, extrinſecùs. Hinc ὁ ϗ ἡ θύραθεν, externus, a, um. τὰ θύραθεν, bona externa, fortuita.

Θυραία, ας, ἡ, janua inter duas ædes, quæ ſc. facta eſt perfoſſo pariete communi. A

Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus; (2) qui foris eſt, abſens, externus; (3) ad januam pertinens. A θύρα.

Θυρᾶν, gen. plur. *Æol.* pro θυρῶν, à θύρα.

Θυραυλέω, foribus adſideo; (2) foris, non domi ſum; (3) ſub dio ago, ut paſtores, &c. (4) extra urbem, in agro, caſtris ſum. A θυραυλος.

Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores; (2) commoratio extra urbem, in agro ſub dio.

Θυραυλικὸς, ή, ὸν, qui ſub dio eſt, aut fit.

Θύραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ante fores jacens ſeu excubans; (2) foris ſub dio pernoctans. Ex θύρα, & αὐλή.

Θυράων, gen. pl. *Æol.* pro θυρῶν, à θύρα.

Θυρέασπις, ιδος, ἡ, ſcutum & parma.

Θυρεοειδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcuti formam habens; (2) cartilago quædam. Ex ſeq. & εἶδος.

Θυρεὸς, οῦ, ὁ, janua, operculum; (2) ſcutum, à formâ januæ. A θύρα.

Θυρεοφόρος, ὁ, ἡ, ſcutifer, ſcutatus pedes. A θυρεος, & φέρω.

Θυρεπανοίκτης, ου, ὁ, januarum apertor, *Philox.* effractor; (2) qui quaſvis ædes impunè ingreditur. Ex θύρα, & ἐπανοίγω.

Θυρετρον, ου, το, janua, oſtium. A θύρα.

Θύρηφι, *Dativus, Adv.* foris, extra. A præc.

Θυρίδιον, ου, το, oſtiolum, Dim. à θύρα.

Θύριον, idem & ab eod.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, oſtiolum; (2) feneſtra. Ab eod.

Θυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oſtii ſpeciem habens.

Θυροιγος, οῦ, ὁ, janitor. Ex θυρα, & οἴγω.

Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulſo. Ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται ϗ θυροκοπῆσαι, Ariſtoph. Veſp. 1245. Ex κόπτω. Hinc

Θυροκοπήτης, ου, ὁ, januæ pulſans, ut marculus.

Θυροκόπτικος, ή, ον, idem.

Θυροκόπος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Θυροκρουσέω, januas pulſo. Ex κρούω.

Θυροπηγία, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex πήγνυμι.

Θυροποιος, οῦ, ὁ, januarum opifex.

Θυρόω, ῶ, f. ώσω, januâ claudo ſeu obſtruo, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις, Ariſtoph. Av. 621. A θύρα.

Θυρσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, thyrſi formam referens. Ex θύρσος, & εἶδος.

Θυρσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, thyrſo furens. Ex μαίνομαι.

Θυρσοπλὴξ, *Heſ.* θυρσοπλῆγες, thyrſo percuſſi, inſanientes in orgiis Bacchicis, *tropicè* acerrimâ alicujus rei cupiditate incenſi. Ex πλήσσω.

Θύρσος, ου, ὁ, thyrſus, haſtula hederâ veſtita, *item*, virga, baculus, LXX. A θύω.

Θυρσοφορέω, ῶ, f. ήσω, thyrſum geſto.

Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrſi geſtatio. A

Θυρσόλογχος, ὁ, thyrſus, haſta thyrſi, λόγχη τεθυρσωμένη.

Θυρσοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, thyrſifer, thyrſum geſtans. Ex φέρω.

Θυρσόω, haſtam hederâ cingo, ut thyrſus fiat.

Θύρωμα, ατος, τὸ, obſtructio aditûs ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel è januis revulſæ; (4) poſtis, Gl. V. A θυρόω.

Θυρὼν, ῶνος, ὁ, veſtibulum. A θύρα.

Θυρωρεῖον, ου, το, cella janitoris.

Θυρωρέω, januam cuſtodio, ſum janitor. Ἦν θυρωρεῖν αὐτον ἐπιστήσῃς, Luc. A

Θυρωρος, οῦ, ὁ, vel ἡ, januæ cuſtos, janitor, oſtiarius. Ex οὖρος, vel ὤρα, *cura.*

Θῦσαι, a. 1. inf. act. verbi θύω.

Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus, Hom. Il. 17, 593. rectiùs θυσσαν. A

ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, ὁ, fimbriæ, limbi.

Θυσάνουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, hirtam & villoſam, fimbriatam vel alatam habens caudam, *Heſ.* Ex θύσανος, & οὐρὰ, *cauda.*

Θυσανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fimbriatus.

Θυσανωτος, ή, ον, idem, qu. à θυσανόω.

Θύσειν, f. 1. inf. act. verbi θύω.

Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia ſeu rami cum fructu appenſo; (2) virgæ Bacchicæ; (3) folia ficûs, quæ altaribus imponebantur:

Θυσία, ας, ἡ, ſacrificatio, ipſa actio ſacrificandi, ſolennitas in re divinâ faciendâ; (2) feriæ, quibus ſacra fiunt; (3) victima, hoſtia. A θύω. Hinc

Θυσιάζω, fut. άσω, ſacrifico, immolo.

Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A θύω.

Θυσιαστήριον, ου, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) menſa in quâ Euchariſtia reponitur. A θυσιάζω.

Θυσιάων, gen. plur. *Æol.* pro θυσιῶν.

Θύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſacrificari poteſt aut ſolet. A θύω.

Θυσκάριον, ου, τὸ, Dim. à

Θύσκη, ης, ἡ, ſcapha, τὰ θυματα Diis offerenda recipiens. A θύω.

Θυσκόος, ου, ὁ, v. θυοσκόπος.

Θυσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. θυοσκόπος.

Θύσσανοι, & θυσσανωτος, vide θύσανοι.

Θυσσω, quatio, *Heſ.* A θύω.

Θυστὰς, άδος, ἡ, ſacrifica, ſacrificialis; (2) Bacchica, v. gr. *βοή*, clamor Bacchantium, *Æſch.*

Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, ſacrificus. A θύω.

Θυτήριον, ου, τὸ, ara. A θύω.

Θυτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptus ad ſacrificandum.

Θύτης, ου, ὁ, aruſpex, ſacerdos. Ab eod.

Θυτικὸς, ή, ον, ſacrificus, ad ſacrificia pertinens. Hinc ἡ θυτικὴ, ſc. τέχνη, aruſpicina, aruſpicum diſciplina, ſcientia faciendi rem divinam. A θύω.

Θύψις, εως, ἡ, uſtio. A τύφω, *uro.*

ΘΥ'Ω, f. θύσω, p. τέθυκα, ſacrifico, ſacra facio, at *in med.* exta inſpicio, de haruſpicibus; (2) cum impetu quaſi furibundus feror, propero, ruo, feſtino; (3) furo; (4) ferveo, æſtuo. Ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, Ariſtoph. Av. 191. Ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, Marc. 14, 12. Ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, 1 Cor. 5, 7.

Θυώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, odorus. A θύος.

Θυώεις, ώεσσα, ῶεν, idem & ab eod.

Θύωμα, ατος, τὸ, ſuffimentum odoratum, odóramentum. A θυόω.

Θυωρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θυωρός.

Θυωρίτης, ου, ὁ, qui ſacræ menſæ miniſtrat; (2) menſarius trapezita.

Θυωρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, menſa, quæ ſacris uſibus dicatur.

Θῶ, a. 2. conj. act. verbi τίθημι.

ΘΩΗ', ῆς, ἡ, mulcta, damnum injunctum.

Θωκέω, ῶ, ſedeo. Θωκεῖν ἐν θρόνῳ, Herod. A

Θῶκος, ου, ὁ, ſedile, ſolium; (2) conſeſſus. A θάκος.

Θῶμεν, *poſuerimus*, 1. pl. a. 2. verbi τίθημι.

Θώμιγξ, γγος, ὁ, funis, è ſparto, vel cannabi; (2) nervus, vinculum, chorda.

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, f. ξω, vincio ſeu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; θωμιχθεὶς, aor. 1. paſſ. verberatus, flagellis cæſus.

ΘΩΜΟ'Σ, ου, ὁ, acervus frumenti, lignorum, &c. Æſch. Agam. 303.

Θωπεια, ας, ἡ, adſentatio, adulatio, blanditiæ. A θωπεύω.

Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eod.

Θωπευματικὸς, ή, ὸν, adſentatorius, blandus.

Θωπευμάτιον, ου, τὸ, adſentiuncula. Dim.

Θωπευτικῶς, *Adv.* adſentatoriè.

Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adſentor, blandior. Δοκεῖς γὰρ ἄν με τονδε θωπεῦσαι ποτ' ἄν; Eur. Med. 368. A θὼψ. Unde

Θωπικὸς, ή, ὸν, adſentatorius, adulatorius.

Θωπικῶς, adſentatorum more, adulatoriè.

ΘΩ'ΠΤΩ, adſentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.

Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. A θώραξ.

Θωράκιον, ου, τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars mali nautici. Dim.

Θωρακισμὸς, οῦ, ὁ, loricatio. A θωρακίζω.

Θωρακίτης, οῦ, ὁ, miles thoracatus, loricâ munitus. A θώραξ.

Θωρακομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex μάχομαι.

Θωρακοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex ποιέω.

Θωρακοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thoracem geſtat.

ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus urbis; (4) poculi genus.

Θωρηθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Θωρηκοφορου, gen. ſing. *Ion.* pro θωρακοφορου.

Θωρηκτὴς, οῦ, ὁ, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A θωρήσσω.

Θώρηξις, εως, ὁ ϗ ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.

Θωρήσσετο, *Ion.* pro ἐθωρήσσετο, à

Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto; θωρηχθῆναι, armari, a. 1. paſſ. θωρηχθεὶς, part. ejuſd. armatus, inebriatus, ebrius. Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς, Il. 16, 155. Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι, armabor adverſus, ib. 7, 101. A θῶραξ.

Θὼς, Θωὸς, ὁ ϗ ἡ, animal lupo ſimile, lupus cervarius, Gl. antiq. A θέω, vel θοός.

Θὤτερον, *alterum, Dor.* pro τὸ ἕτερον.

Θωΰκτὴρ, ῆρος, ὁ, latrator. A θωΰσσω.

Θῶυμα, ατος, τὸ, *Ion.* pro θαῦμα.

Θωυμάζω, admiror, *Ion.* pro θαυμάζω.

ΘΩΥ'ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, abhortor; (3) impetuosè feror. Ἦ ῥα ἠκούσατε Αἴαντος, οἵαν τήνδε θωΰσσει βοὴν; Soph. Aj. 335. Πανώλεθρον κηλῖδα θωΰξας γένει, imprecatus, Lycurg. 165.

Θωϋτὸς, *mirabilis, Ion.* pro θαυμαστός.

Θὼψ, θωπὸς, ὁ, adſentator, adulator, palpo; blandus, adſentatorius, adulatorius. A θώπτω.

I.

I, Eſt nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, ſemperque vocalis eſt, & nunquam conſonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Jod; (3) in numeris valet *decem*, & cum lineolâ infernè additâ (,ι) *decem millia*; (4) Mat. 5, 18. idem eſt ac minimum quid, velut apex, punctum, vel ſimile.

Ἴα, *Ion.* ἴη, vox, ἴα, una.

Ἰάζω, Iones imitor, Ionum linguâ utor.

Ἰάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἰάομαι.

Ἰαθήσεται, *ſanabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ἰάθητε, *ſanati fuiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἰαιβοῖ, *Adv.* dolentis, v. ἰαυοῖ.

ἸΑΙ'ΝΩ, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, diſſolvo, emollio; (3) perfundo lætitiâ, exhilaro, ἰήνατε, a. 1. calefacite, ἰάνθη, a. 1. paſſ. exhilaratus eſt. Οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσι ἰαίνει, Odyſſ. 15, 378. Θυμὸς ἐϋφροσύνῃσι ἰαίνεται, ibid. 6, 156.

Ἰακὸς, ή, ὸν, Ionicus. Ab Ἴων.

Ἰακχαγωγὸς, οῦ, ὁ, quaſi myſtagogus, miniſter in orgiis, ſc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχος, & ἀγωγός.

Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more:

Ἰακχαῖος, α, ον, Bacchicus. Ab

Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) Hymnus in Bacchum.

Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, *Heſ.* Ab

ἸΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, poëta ineptus & frigidus; (2) qui defunctos luget; (3) carmen lugubre & lamentabile; (4) *Adj.* miſer, flebilis, nullius pretii, contemnendus. Hinc

Ἰαλεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frigidus & ineptus.

Ἴαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.

Ἴαλλος, ου, ὁ, deriſor, cavillator; (2) ſcomma, dicterium, *Suid.* Ab ἰάλλω.

ἸΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἴαλλεν ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν, Il. 8, 300. ἀτιμίῃσιν τινα, afficere, Od. 13, 142.

Ἴαμα, ατος, τὸ, ſanatio; (2) remedium. Ab ἰάομαι.

Ἰαμβαυλεῖν, Iambis tibiam adhibere, *Heſ.*

Ἰαμβεῖον, ου, τὸ, carmen Iambicum.

Ἰαμβεῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, iambeus, iambicus.

Ἰάμβηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, convitiator, maledicus, Heſ. Ab Ἴαμβος.

Ἰαμβιάζω, ex Epigr. pro

Ἰαμβίζω, Iambis inſector; (2) maledico.

Ἰαμβικὸς, ἡ, ὸν, iambicus, Iambis conſtans.

Ἰαμβιστὴς, οῦ, ὁ, convitiator, propriè, qui alios Iambis proſcindit. Ab ἰαμβίζω.

ἼΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, Iambus, pes metricus, ſyllabâ brevi & longâ conſtans; (2) carmen verſibus Iambicis conſtans; (2) carmen ſatyricum, mordax, quod Iambico carminis genere fere conſcribi ſolebat.

Ἰαμβοφάγος, ὁ, idem quod ἰαμβιστής.

Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, ſive inſtrumenta muſica, triangula, quibus carmina Iambica canebantur, *Heſ. Suid.* Ab Ἴαμβος.

Ἰαμεναὶ, αἱ, loca herboſa & irrigua; prata, vireta, *Heſ.* Ab εἰαμενὴ, quod meliùs.

Ἴαμνοι, οἱ, ap. Nic. idem.

Ἰάνθην, *florui*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἰαίνω.

Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab

Ἴανθος, ου, ὁ, flos colore purpureo, ſeu violaceo, *Heſ.* Ab ἴον.

ἸΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, medeor, ſano, curo, f. ἰάσομαι, *Ion.* ἰήσομαι; a. 1. m. ἰασάμην vel ἰησάμην; a. 1. paſſ. ἰάθην, ſanatus ſum. Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν, Ariſtoph. Veſp. 649. Ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, Æſchin.

Ἰάονες, Iones, Athenienſes, Græci.

ἸΑ΄ΠΤΩ, f. ἰάψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) convitiis inſector. Ἰάπτειν ὀρχήματα αυτοδαῦ, Soph. Aj. 710.

ἸΑ΄ΠΥΞ, υγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apuliâ flans verſus Romam.

Ἰὰς, άδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.

Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.

Ἰάσατο, *ſanavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἰᾶσθαι, *mederi*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἰάεσθαι.

Ἴασι, 3. pl. præſ. *Ion.* pro εἶσι, ab εἶμι.

Ἰᾶσι, *mittunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἱεᾶσι, pro ἱεῖσι, ab ἵημι.

Ἰάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis.

Ἴασις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἰάομαι.

ἸΑΣΙΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, Jaſione, olus ſilveſtre.

Ἰάσμη, ης, ἡ, Jaſme, & ἰάσμινον μῦρον, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola.

Ἰάσμινον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἰασπίζειν, jaſpidem imitari, jaſpidis colore eſſe. *Dioſcor.* Ab

ἼΑΣΠΗΣ, ιδος, ἡ, Jaſpis, gemma.

Ἰαστὶ, *Adv. Ionicè.* Ab Ἴων.

Ἰατέον, ſanandum eſt. Ab ἰάομαι.

Ἰατέος, έα, έον, ſanandus. Ab eod.

Ἰατὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.

Ἰατηρίη, medicina, ars medica, *Heſ.*

Ἰατήριος, ία, ιον, ſanandi vim habens.

Ἰατικος, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Ἰατραλείπτης, ου, ὁ, medicus unguentis & perfrictionibus corporis morbos ſanans, medicus unguentarius. Ab ἀλείφω. Hinc

Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars unguentis curandi.

Ἰατρεία, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.

Ἰατρεῖον, ου, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) præmium medici. Ab eod.

Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, ſanatio. Ab

Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo, ſano; (2) medicinam profiteor. Σαυτὸν πρὸ τῆς ἀνάγκης ἰάτρευσεν, Naz. Ab ἰατρός. Unde

Ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita.

Ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicinæ peritus. Hinc ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.

Ἰατρικῶς, *Adv.* medicorum more.

Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica; (2) obſtetrix.

Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicinâ loquor ſeu diſſero. Ex ἰατρος, & λέγω, *dico.*

Ἴατρον, ου, τὸ, merces, quæ datur medico.

Ἰατρόμαντις, ὁ, medicovates. Vox Comica.

Ἰατρονίκης, ου, ὁ, medicorum victor. A νικάω.

Ἰατρος, οῦ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.

Ἰατροσοφιστὴς, ὁ, medicam artem doctus.

Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς, & τέχνη.

ἸΑΤΤΑΤΑΙ`, *Interjectio lamentantis*, heu!

Ἰατταταιὰξ, *Interjectio*, heu! eheu! Ab eod.

ἸΑΥ΄, *Interjectio*, indignantis; (2) lugentis.

Ἰαυθμος, ου, ὁ, locus quietus, in quo quis commoratur; (2) ſtabulum, luſtrum; (3) cubile; (4) ſomnus. Ab ἰαύω.

Ἰαυοῖ, *Interject.* exclamantis, quâ quis utitur adventante gaudio; (2) audientis vocantem & reſpondentis. Ab ἰαῦ.

Ἴαυον, imperf. ind. act. verbi

ἸΑΥΩ, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύεσκον eſt imperfectum, *Ion.* ab ἴαυον, ἴαυες, non ab ἰαυέσκω. Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις, Il. 14, 213.

Ἰαφέτης, ου, ὁ, ſagittarius. Ab ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἰάπτω.

Ἰαχαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχή.

Ἴαχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἰάχω.

Ἰαχέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor; (2) cum clamore ſeu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην ἰάχησας, Epigr. Ab ἰάχω.

Ἰαχη, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.

Ἴαχος, ὁ, idem.

Ἴαχον, 1. ſing. imperf. verbi ἰάχω.

Ἰαχυῖα, *reſonans*, perf. part. act. f. g.

ἸΑ΄ΧΩ, vociferor, clamo.

Ἰαχὼς, perf. part. act.

Ἰάων, ὁ, Ἰάωνες, Iones.

Ἰαωνίζω, Ionicè loquor.

Ἰαωνιστὶ, Ionicè.

ἼΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile.*

Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hiſpania dicitur, Hinc

Ἰβηρικὸς, ἡ, ὸν, Hiſpanicus.

Ἰβηρικῶς, *Adv.* more Hiſpanico.

ἸΒΗΡΙ`Σ, ἡ, Iberis, herba.

ἼΒΙΣ, ιδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia ſerpentes devorans.

ἸΒΙ΄ΣΚΟΣ, ου, ὁ, hibiſcus, ſpecies malvæ ſilveſtris.

Ἴβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamoſæ genus.

Ἴγδη, ῆς, ἡ, mortarium, pila; (2) genus ſaltationis. Hinc

Ἰγδίζω, agito piſtillum; (2) torqueo, flecto.

Ἰγδίον, ου, τὸ, mortariolum, Dim. Ab eod.

Ἴγδις, idem quod ἴγδη.

Ἴγδισμα, ατος, τὸ, genus ſaltationis in quâ lumbi agitantur, ut piſtillum.

Ἰγδοκόπανον, τὸ, idem quod ἴγδη. A κόπτω.

Ἶγμαι, *adveni*, perf. ind. paſſ. &

Ἰγμένος, part. ab ἱκνέομαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, poſterior genu pars, poples.

Ἰγνὺς, ύος, ῦ, idem. A γονυ.

Ἴδε, *vidit*, 3. ſing. a. 2. ind. v. εἴδω, *video*; vel *vide*, 2. ſing. a. 2. imperat.

ἸΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ. *item* Cretæ; *item* quivis locus editus & ſylvoſus, vid. ἴδη.

Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ & laurus Alexandrina dicitur. Ab Ἴδα.

Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus. Ab eod.

Ἰδάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, ſudorem ciens; (2) ſpecioſus, formoſus. Ab ἶδος, *ſudor*, vel ἰδέα, *ſpecies*.

Ἰδανικὸς, ὸν, idealis, mundus intelligibilis, ap. Timæum. Ab ἰδεῖν.

Ἰδὲ, *Ionicè*, pro ἠδὲ, &, atque.

Ἰδέα, ας, ἡ, idea, ſpecies; (2) genus & forma; (2) pulchritudo; (4) modus & ratio rei; (5) redundat etiam, ἰδέα πράγματος, res. Ab ἰδεῖν.

Ἰδέειν, *vidiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.

Ἰδει, dat. ſing. *contr.* pro ἴδεϊ, ab ἶδος.

Ἰδεῖν, *vidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi εἴδω.

Ἰδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.

Ἰδὲν, a. idem, ſed *Doricè* formatus.

Ἰδέσθαι, *vidiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Ἴδεσκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴδε.

Ἴδετε, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Ἴδη, ἡ, *Ion.* ap. *Herod.* ſilva, materia.

Ἴδῃ, 3. ſing. a. 2. conj.

Ἴδηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ἴδῃ.

Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Ἰδησῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἰδήσω.

Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. conj. act.

Ἰδίᾳ, privatim; (2) ſeorſim, ſeparatim; (3) clam. *Dat. adverbiaſcens* ab ἴδιος.

Ἰδιαζόντως, peculiariter, ſingulariter. Ab

Ἰδιάζω, f. άσω, ſeorſim ſum ab aliis, in ſeceſſu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vendico; ἰδιάζων, proprius, ſingularis, peculiaris. Κελεύει τῷ Μακρίνῳ ἀποστάντι ϗ ἰδιάσαντι, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, Herodian. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτατα, *Adv.* maximè peculiariter, ſeorsùm ac propriè. Ab

Ἰδιαίτατος, ατη, αιτατον, maximè peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτερον, *Adv.* peculiariùs; (2) ſecretiùs, magis ſeorsùm. Ab eod.

Ἰδιαστὴς, οῦ, ὁ, vitam agens privatam. Ab ἰδιάζω.

Ἰδίῃ, dat. ſing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος.

Ἰδικὸς, ἡ, ὸν, ſpecialis, peculiaris. Ab ἴδιος, vel εἶδος, *ſpecies*.

Ἰδικῶς, *Adv.* ſeorsùm, ſpeciatim.

Ἰδιοβουλεύω, meo conſilio utor, mei conſilii & arbitrii ſum.

Ἰδιοβουλέω, idem. A βουλή.

Ἰδιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proprium & privatum genus habens, ſui generis. A γένος.

Ἰδιόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriam & peculiarem linguam habens. A γλῶσσα.

Ἰδιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem ſententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab

Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui propriam & peculiarem ſententiam habet, qui ex ſuo arbitrio privato ſtatuit, qui ſuæ ſententiæ eſt. A γνώμη.

Ἰδιογονία, ἡ, generatio prolis è ſui generis animali. Vox Platon. A γίγνομαι.

Ἰδιόγραφον, ου, τὸ, ſcriptum, manu propriâ exaratum. A γράφω.

Ἰδιοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ſibi venans, ſui quæſtûs causâ venans. A θηρεύω.

Ἰδιοθηρία, ἡ, venatio, cujus quæſtus ad nos redit.

Ἰδιόκριτος, ὁ, ἡ, qui ſuo judicio & arbitrio vivit.

Ἰδιόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, peculiaris, Ph. A κλάομαι.

Ἰδιολογέομαι, ſeparatim loquor. A λέγω.

Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria & peculiaris loquendi forma. A λόγος.

Ἰδιόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui propriæ & peculiaris formæ eſt. A μορφὴ.

Ἴδιον, ου, τὸ, peculium, Ph.

Ἰδιοξενία, ας, ἡ, neceſſitudo hoſpitalis cum aliquo privata, privatum hoſpitium. Ab

Ἰδιόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui privatum eſt hoſpitium cum aliquo, privatus hoſpes.

Ἰδιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, mihi vindico; (2) mihi concilio. Ab ἴδιος.

Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria & peculiaris adfectio. Ab

Ἰδιοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliquem peculiarem adfectionem habens. A πάθος.

Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, ſtabilem & firmam poſſeſſionem do.

Ἰδιοποιέομαι, οῦμαι, proprium mihi facio, uſurpo, vindico mihi; (2) concilio mihi.

Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, uſurpatio, Ph.

Ἰδιοποίησις, ἡ, vindicatio; (2) apud Script. Eccleſ. dicitur de naturis Chriſti alterius naturæ prædicata aſſumentibus, *item* de aſſumtione humanæ naturæ, *Ern.*

Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena; (2) meo arbitrio ago. A πρᾶγος.

Ἰδιοπραγία, ᾶς, ἡ, cura negotiorum ſuorum; (2) privata commoditas.

Ἰδιοπραγμονέω, v. ἰδιοπραγέω.

Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſua tantum curans, ſuas res agens; (2) vitam privatam agens. A πρᾶγμα.

Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, privata commoditas. A πρᾶξις.

ἼΔΙΟΣ, ία, ιον, peculiaris, ſui generis; (2) ſuus; (3) privatus; (4) de morte, ſpontaneâ,

taneâ, non per vim ab aliis illatâ; (5) τὰ ἴδια, domicilium, ſedes.

Ἰδιόστολος, ναῦς, navis, quam quis ſibi ſuis ſumptibus inſtruxit. Ex ἴδιος, & στόλος.

Ἰδιοσυγκρισία, ας, ἡ, propria & peculiaris quædam concretio & conſtitutio; peculiare temperamentum. A σύγκρισις.

Ἰδιοσύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet propriam hypoſtaſim, per ſe conſiſtens. A συνίσταμαι.

Ἰδιοσυστάτως, *Adv.* ex propriâ ſubſtantiâ.

Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Ab ἴδιος.

Ἰδιότροπος, ὁ ϗ ἡ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus, vel hominis, vel populi receptus, ut τροφὴ ἰδία, de cibis Judæorum, ap. *Joſ.*

Ἰδιοτρόπως, *Adv.* modo proprio & peculiari; (2) peculiariter & privatim.

Ἰδιότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſeorſum alitur & paſcitur, qui peculiaribus & propriis nutrimentis utitur. A τρέφω.

Ἰδιόχειρον, ου, τὸ, propriâ manu ſcriptum, factumve. A χείρ.

ἰδιοχείρως, manu propriâ. A præc.

Ἴδισις, εως, ἡ, ſudatio; (2) ſudor. Ab ἰδίω.

Ἰδιόω, vindico mihi, adſciſco. Ab ἴδιος.

Ἰδίω, f. ίσω, ſudo. Ὥστε ἤδη τινὲς ἴδισαν αἱματώδη ἱδρῶτα, Ariſtot. Ab ἴδος.

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, proprietas; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab ἴδιος.

Ἰδιωματικὸς, ἡ, ὸν, peculiaris.

Ἰδίως, *Adv.* propriè.

Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindiciæ. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita privata. Ab

Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago; (2) obſcurus, ignobilis ſum, etiam de urbe; (3) imperitus ſum, ignarus rei alicujus. Τούτου τοῦ πράγματος τῆς ἀρετῆς οὐδένα δεῖ ἰδιωτεύειν, Plat. Ab

Ἰδιώτης, ου, ὁ, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, apud ſcriptores eccleſiaſticos, ſive qui munere in eccleſiâ non fungitur; (3) unus è vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domeſticus, inquilinus; (6) omninò teneant tirones, vim hujus vocis admodum variam eſſe, eamque ſingulis locis ex antitheto intelligendum eſſe. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτίζω, ad vulgarem conſuetudinem accomodo. A præc.

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad privatos ſeu vulgus pertinens; (2) privatus. Ab eod.

Ἰδιωτικῶς, *Adv.* privatorum more, vulgi more; (2) ſermone vulgi.

Ἰδιῶτις, ιδος, ἡ, privata. Ab ἰδιώτης.

Ἰδιωτισμὸς, ου, ὁ, ſermonis forma è vulgo ſumpta, plebeia dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.

Ἴδμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor. & per Sync.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι, *ſcio.*

Ἴδμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor. & per Sync.* pro ἰδεῖν.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, ſcientia. Ab

Ἴδμων, ονος, ὁ, ſciens, peritus. Ab εἰδέναι.

ἸΔΝΟ´Ω, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, intorqueo, a. 1. paſſ. ἰδνώθη, incurvatus eſt, ſeſe retorſit. Ἰδνώθη δὲ πεσών, Il. 13, 618.

Ἰδοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἴδοιντο, ab εἴδω.

Ἴδοιμι, *viderim*, a. 2. opt. act.

Ἰδοῖσα, a. 2. part. f. g. *Dor.* pro ἰδοῦσα.

Ἰδόμην, *vidi*, a. 2. ind. med.

Ἴδον, *vidi*, a. 2. ind. act.

Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἴδοντο, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.

Ἴδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἴδον.

ἼΔΟΣ, εος, τὸ, ſudor, *Heſ.* α 397.

Ἰδοὺ, *Adv.* en, ecce. Ab ἰδεῖν.

Ἰδοῦσα, a. 2. part. v. εἴδω.

Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia. Ab ἴσημι.

Ἰδρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἰδρίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἰδρίας.

Ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, peritus, ſciens; providus.

Ἰδρίτης, ὁ, idem.

Ἱδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo. Οὔτε αὐτός ποτε πρὶν ἱδρῶσαι δεῖπνον αἱρεῖτο, Xen. Ab ἱδρώς.

Ἱδρύθην, ſeu ἱδρύνθην, aor. 1. paſſ. ab ἱδρύνω.

Ἵδρυμα, ατος, τὸ, opus conſtructum; (2) firmamentum, fundamentum, ſtabilimentum; (3) delubrum, locus, in quo Deorum ſimulacra collocantur, fanum; (4) ſedes. Ab ἱδρύω.

Ἵδρυμι, idem quod ἱδρύω.

Ἱδρυνθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἱδρύω.

Ἱδρύνω, idem quod ἱδρύω.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio; (2) ſedes. Ab ἱδρύω.

Ἱδρύσω, f. 1. indic. act. verbi ἱδρύω.

Ἱδρυτέον, ſedendum, collocandum. Ab ἱδρύω.

Ἱδρυτὸς, ἡ, ὸν, fundatus, firmatus, ſtabilitus.

Ἱδρύω, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco; & *in Paſſ.* ſtatuor, collocor, ſedeo, inſideo; ἱδρυμένος, perf. paſſ. collocatus; ἱδρύθη, a. 1. paſſ. collocatus eſt. Καὶ, ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρῦσθαι χθονός; commorari, Soph. Trach. 68. Ἀνωφελὴς εὐηθία κατ' οἶκον ἵδρυται γυνή, Eur. Hip. 643.

Ἱδρῶ, dat. vel. acc. ſing. *per Apoc.* pro ἱδρῶτι vel ἱδρῶτα, ab ἱδρώς.

Ἵδρωα, vel ἱδρῶα, ων, τὰ, morbi ex ſudore puſtulis ulceribuſve ſe exſerentes, puſtulæ ipſæ. Ab eod.

Ἱδρώδης, ες, cum ſudore conjunctus.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. Ab ἴδος.

Ἵδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, ſudoris evocatio.

Ἱδρωτάριον, ου, τὸ, ſudatorium. Ab ἱδρόω.

Ἱδρωτικὸς, ἡ, ὸν, ſudare ſolitus, crebrò ſudans, ſudatorius. Ab eod.

Ἱδρωτικῶς, *Adv.* propenſè ad ſudorem.

Ἱδρώτιον, τὸ, ſudor. Ab ἵδρως.

Ἱδρωτοποιέω, ſudorem elicio, & *in Paſſ.* ſudo.

Ἱδρωτοποιΐα, ἡ, ſudoris evocatio, ſudatio. Ab

Ἱδρωτοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſudorem eliciens. Ex ἱδρὼς, & ποιέω.

Ἱδρώω, ſudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.

Ἰδυῖα, part. perf. med. pro εἰδυῖα, ab εἴδω.

Ἴδωμαι, *viderim*, a. 2. conj. med.

Ἰδὼν, *intuens*, aor. 2. part. act.

Ἴδωσιν, *viderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.

Ἴε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. ab εἶμι.

Ἵεθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. ἵημι.

Ἵει, *mittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.

Ἱείην, præſ. opt. act.

Ἵεις, 2. ſing. imperf. ind. act.

Ἱεὶς, *mittens*, præſ. part. act.

Ἱεῖσαι, nom. pl. præſ. act. f. g.

Ἱεῖσι, 3. pl. præſ. ind. act.

Ἵεμαι, eo cum impetu. Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων, Od. 10, 529. Ἄστυδε, ib. 17. 5.

Ἵεμαι, cupio, deſidero. Ἱέμενος νόστοιο, Odyſſ. 15, 69. φιλέειν, ib. 201. ἐπὶ οἰκίαν, Luc. πρὸς τὴν πόλιν, Plut.

Ἱέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἱέναι, ab ἵημι.

Ἰέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, ab εἶμι.

Ἱέμεναι, *mittere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἱέναι, ab ἵημι.

Ἵεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἵεσαν.

Ἱέναι, præſ. infin. act.

Ἰέναι, *ire*, præſ. inf. act. verbi ἵημι.

Ἵενται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἵημι.

Ἱέντες, nom. plur. part. præſ. act.

Ἱερὰ, ῶν, τὰ, ſacra, exta.

Ἱερὰ, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compoſitio; (2) ſerpentis nomen. Ab ἱερός.

Ἱεράγγελος, ου, ὁ, qui ſacras celebritates annunciat.

Ἱεραγωγὸς, ὁ, ſacrorum interpres, myſta, *Adj.* ναῦς ἱερὰ, navis quæ ſacra fert.

Ἱεράκιον, ου, το, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ, quoniam ejus ſucco oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres. *Angl.* Hawkweed.

Ἱερακίσκος, ου, ὁ, parvus accipiter, Dim.

Ἱερακίτης, ου, ὁ, lapis quidam. Ab eod.

Ἱεράμοιβοι, ων, οἱ, ſacri vates, προφῆται, *Heſ.*

ἹΕ´ΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter.

Ἱεραοιδὸς, ὁ, ſacer cantor, poëta. *Heſ.*

Ἱεράομαι, ῶμαι, ἱεράσομαι, ſacerdos ſum; ἱερωμένη, femina ſacerdos; ἱερασάμην, aor. 1. ſacerdos factus ſum. Ἱερᾶσθαι τῆς Θεοῦ, Pauſan. τῇ Ἀθηνᾷ, id. Ab ἱερός.

Ἱεραρχέω, ῶ, f. ήσω, ſacris præſum, ſacro imperio & magiſtratu fungor. Ab

Ἱεράρχης, ου, ὁ, qui ſacris præeſt; (2) pontifex, qui ſacris ordinibus præeſt. Ex ἀρχή.

Ἱεραρχία, ας, ἡ, ſacrum imperium, imperium in rebus ſacris. A præc.

Ἱεραρχικὸς, ἡ, ὸν, pontificialis; ad eum pertinens, qui ſacris præeſt, vel etiam ad hierarchiam ipſam. Ab eod.

Ἱεραρχικῶς, *Adv.* more eorum qui ſacris præſunt.

Ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. indic. med. *contract.* pro ἱεράεται, à verbo ἱεράομαι.

Ἱερατεία, ας, ἡ, ſacerdotium. Ab ἱερατεύω.

Ἱερατεῖον, ου, τὸ, ſacrarium. Ab eod.

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, ſacerdotium. Ab eod.

Ἱερατεύω, & ἱερατεύομαι, ſacerdotio fungor, ſum ſacerdos. Τῷ Θεῷ, ᾧ ἱεράτευσε, Herodian. Ab ἱερός.

Ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, ſacerdotalis; (2) ſacris uſibus deſtinatus. Ab ἱεράομαι.

Ἱεράων, gen. pl. *Dor.* pro ἱερῶν, ab ἱερὸς.

Ἱερεία, ας, ἡ, ſacerdos, *femina*. Ab eod.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, victima, hoſtia; (2) actus ſacrificandi. Ἱερεῖα, quæcunque ad comedendum jugulantur animalia, *Caſaub.* ad *Athen.* 1, 11. Ab eod.

Ἱερείτης, ου, ὁ, ſacerdos. Ex Platone.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, ſacerdos. Ab ἱερεύω.

Ἱερεύω, f. εύσω, ſacrifico; (2) dico, conſecro. Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων Πίονα, Il. 2, 402. Ab ἱερός.

Ἱέρη, ης, ἡ, ſacerdos, antiſtita, Plut.

Ἱερήϊον, Hom. Il. 22, 159. *Ion.* τὸ ἱερεῖον.

Ἱερῆς, gen. ſing. *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερός.

Ἱερὶς, ίδος, ἡ, ſacerdos, *femina*. Ab eod.

Ἱεροβοτάνη, ης, ἡ, verbena.

Ἱερογλύπτης, ου, ὁ, peritus ſculpendi hieroglyphica. A γλύφω.

Ἱερογλύφικα, ῶν, τὰ, hieroglyphica, ſacra monumenta apud Ægyptios, non literis ſed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata. Ex iiſd.

Ἱερογλύφος, ου, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.

Ἱερόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacram linguam habens. A γλῶσσα.

Ἱερογραμματεὺς, εως, ὁ, ſcriba rerum ſacrarum, & myſticarum, ſacer ſcriba.

Ἱερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines ſeu adumbrationes. A γράφω.

Ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per ſigna quædam. Ex iiſd.

Ἱερογραφούμενα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.

Ἱερόδακρυς, *Epith.* thuris, quia in ſacris adhibetur, & è frutice lacrimarum modo prorumpit.

Ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſacra docet, ſacrorum doctor, qui ad ſacra initiat.

Ἱερόδοκος, ον, ſacer, *Epith.* victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. At

Ἱεροδόκος, *Epith.* templi, &c. ut Θεοδόκος. A δέχομαι.

Ἱερόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacris inſerviens, æditùus; (2) Deo ſacratus.

Ἱεροθετέω, ῶ, ſacros ritus inſtituo. Ab

Ἱεροθέτης, ου, ὁ, ſacrorum rituum inſtitutor. Ex ἱερὸς, & τίθημι.

Ἱεροθήκη, ης, ἡ, ſacrarium, Ph.

Ἱεροθυτέω, ſacrifico, ſacris faciendis præſto ſum.

Ἱεροθύτης, ου, ὁ, ſacerdos; (2) ſummus ſacerdos quibuſdam locis, à quo annus nomen accepit, *Ern.*

Ἱερόθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacrificatus, immolatus, Hinc τα ἱερόθυτα, ων, ſacræ hoſtiæ. Ex ἱερὸς, & θύω.

Ἱεροῖσι, *ſacris*, dat. plur. *Ion.* pro ἱεροῖς.

Ἱεροκαυτέω, adoleo, immolo, *Paſſ.* immolor. A καίω.

Ἱεροκῆρυξ, υκος, ὁ, ſacer præco, qui in ſacris aliquid edicit.

Ἱεροκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſacrorum curam gerit, æditùus. A κομέω, *curo*.

Ἱερολογέω, ῶ, de ſacris rebus loquor; (2) ſacra verba pronuncio. A λόγος.

Ἱερολογία, ας, ἡ, ſermo de rebus ſacris.

Ἱερομανία, ἡ, orgia Bacchi; in quibus è Baccho furebant. A μαίνομαι.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ; (2) dies feſti, ſupplicationes;

plicationes; (3) feſtivi ludi. Ex ἱερος, & μην, *menſis*, vel potius μηνη, *luna*.

Ἱερομνημονέω, ῶ, fut. ήσω, fungor munere, ἱερομνήμονος. Ab

Ἱερομνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſacrarum rerum, ſeu ſacrorum rituum memoriæ præfectus, ſacrorum præſul; (2) ſacer ſcriba, qui eſt à commentariis rerum ſacrarum; (3) apud Græcos, ſacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittitur ad concilium Amphictyonum, ſuperior Pylagoris; (4) idem qui ἱεροθύτης.

Ἱερόμυρτος, ου, ἡ, myrtus acuta, myrtus ſilveſtris.

Ἱερομύστης, ου, ὁ, qui ſacris myſteriis initiat, qui ſacros ritus tradit, ſacrorum antiſtes.

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, ſacrum ſacrificium; (2) hoſtia, victima; (3) ſacellum, fanum, templum, delubrum; (4) quicquid eſt ædificiorum ad ædem pertinentium, etſi in iis ſacra non fiunt, ut Hieroſolymis ἱερὸν, à quo diſtinguitur ναὸς, ædes, in quâ ſacra fiunt.

Ἱερονίκης, ου, ὁ, victor in ſacris Græcorum certaminibus. A νίκη.

Ἱερονόμος, ου, ὁ, ſacræ diſciplinæ magiſter & exactor. A νέμω.

Ἱερονουμηνία, idem quod ἱερομηνία.

Ἱερόπλαστα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines ſeu adumbrationes. A πλάστης.

Ἱεροπλαστία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam ſigna. Ex iiſd.

Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, ſacra facio; (2) dedico, conſecro. Εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι, Dem.

Ἱεροποιΐα, ας, ἡ, ſacrificatio, ſacrificium. Ab

Ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ, ſacrificus, ſacriſiculus; (2) Athenis decem inſpectores haruſpicum, cum inſpiciunt, ne fraus intercedat.

Ἱερόπολις, εως, ἡ, urbs ſacra, ſancta civitas.

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctimoniam præ ſe ferens, ſanctus, auguſtus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, έος, ſanctimonia. A πρέπει.

Ἱεροπρεπῶς, *Adv.* ut decet ſanctum, ut convenit rei ſacræ, ſacro quodam modo.

Ἱερόπτης, ὁ, haruſpex. Ab ὄπτομαι.

ἹΕΡΟ`Σ, α, ὸν, ſacer, ſacroſanctus, auguſtus.

Ἱεροσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen in ſacris; fidicen, Ph.

Ἱεροσκοπέω, haruſpicis munere fungor.

Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruſpicina. Ab

Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruſpex, extiſpex.

Ἱερόστεπτος, ον, velatus ſacris inſignibus. A στέφω.

Ἱεροσυλέω, ῶ, f. ήσω, ſacrilegium committo. Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; Rom. 2, 22. Ab ἱερόσυλος. Hinc

Ἱεροσύλησις, ἡ, ſacrilegium

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium. Ab eod.

Ἱερόσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacrilegus. A συλάω.

Ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui ſacris initiat, ſacerdos; (2) epiſcopus. A τελέω, *initio*.

Ἱεροτελεστία, ἡ, initiatio, conſecratio, &c.

Ἱερότροχος, ον, ſacer, *Epith.* carpenti. A τρέχω.

Ἱερότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſacra figura impreſſa eſt.

Ἱερουργέω, operor ſacris. Ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, Rom. 15, 16.

Ἱερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, ſeu operatio, ſacrificium. Ab

Ἱερουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, divina peragens, ſacrificus, immolator. Ab ἔργον.

Ἱεροφαντέω, ſacrorum antiſtes ſum. Ab

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui ſacra & cærimonias docet, ſacrorum antiſtes. A φαίνω. Hinc

Ἱεροφαντία, ας, ἡ, antiſtitis ſacrorum dignitas; (2) ſacrorum cærimonia.

Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, ſacerdotalis. Ab eod.

Ἱεροφαντικῶς, more ſacerdotum.

Ἱερόφαντις, ἡ, antiſtita ſacri.

Ἱεροφόρος, ὁ ϗ ἡ, qui ſacra fert. A φέρω.

Ἱεροφυλάκιον, ου, τό, locus, ubi ſacra cuſtodiuntur, ſacrarium. Ab

Ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, ſacrorum cuſtos, ædituus.

Ἱερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacram vocem habens, ſeu in ſacris canens, ſonans. A φωνή.

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, qui ſacra canit, pſaltes in ſacris. A ψάλτης.

Ἱερόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinum animum habens. A ψυχή.

Ἱερόω, ῶ, f. ώσω, ſacro, dedico, initio, inauguro; ἱερῶσθαι, perf. paſſ. ſacratum, ſacrum eſſe. Partic. ἱερωμένος θεῷ, Deo ſacratus, ſacer. Ab ἱερός.

Ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod conſecratum eſt, ſacrum. Ab ἱερόω.

Ἱερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſacrum eſt nomen. Ab ὄνομα.

Ἱερῶς, *Adv.* ſanctè. Ab ἱερός. Unde

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ἵημι.

Ἱέσθην, 3. dual. imperf. paſſ. v. ἵεμαι.

Ἵετο, *cupiebat*, 3. ſing. imperf. ind. med.

ἹΕΥ῀, hui! (2) irridentis.

Ἱέω, jaculor, mitto, immitto; thema inuſ. unde imperf. 3. ſing. in uſu, ἵει, mittebat, jaciebat, apud *Poet.* Τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων, Il. 1, 479. Γεινομένοισιν κακότητα βαρεῖαν, ib. 10, 71. ἐς τεῖχος ῥόον, ib. 12, 25. οἰστὸν, 13, 650. Ab ἕω.

Ἱζάνω, ſedere facio; (2) ſedeo, ſido, peſſum eo, f. ἱζήσω, a. 1. ἵζησα, mutuatur ab inuſit. ἱζέω. Οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος Ἱζάνει, Il. 10, 91.

Ἵζεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἵζεσο.

Ἵζησας, a. 1. part. act. verbi ἵζεω.

Ἵζημα, ατος, τὸ, ſedile; (2) locus depreſſus, vallis. Ab ἱζέω.

Ἵζοισα, *ſedens*, præſ. part. act. *Dor.* pro ἵζουσα.

Ἵζον, imperfect. ind. act.

ἽΖΩ, f. σω, ſedere facio, colloco; (2) ſedeo; ἵζομαι, ſedeo; (2) ſido. Ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας, ἵζει, Il. 13, 281.

ἸΗ`, io! ἰὴ παιὰν, io Pæan.

Ἰὴ, vox; ἰὴν, vocem.

Ἴη, una, ſola. Ab ἴα, *una*, *ſola*.

Ἰῇ, *æquali*, dat. ſing. *Ion.* pro ἰᾷ, ab ἶος, quod in gen. & dat. circumflecti dicitur; ſed fortaſſe pro μιᾷ ponitur, à μία, *una*.

Ἰήϊος, ου, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰὴ, quod ipſi Pythonem interficienti acclamabatur.

Ἰήκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, doloribus medens. Ex ἰάομαι, & κόπος, *labor*.

Ἴηλα, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω.

Ἰηλεμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, prefica ex Heſ. quaſi ab ἰηλεμίζειν, quod eſſet *plorare*.

Ἰήλεμος, *Ion.* pro ἰάλεμος, lamentatio.

Ἴημα, ατος, τὸ, *Ion.* pro ἴαμα.

Ἵημι, mitto; (2) emitto; ἱεῖσιν, & ἱᾶσι, mittunt; ἱέμεν, mittere, & in a. 2. ἕμεν, *Poet.* At f. ἥσω, ab ἕω, ut & perf. ἧκα, *Poet.* ἕηκα, ut in ἐφέηκα, προέηκα; paſſ. ἵεμαι ſignificat, cupio, deſidero. Ἵημι φωνὴν, Plat. διὰ χώρου, Heſiod. Θεογ. 806.

Ἰηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen ab acclamatione ἰὴ παιάν.

Ἰήσασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἰάσασθαι, ab ἰάομαι.

Ἵησι, 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἵημι.

Ἴησι, 2. ſing. a. 2. conj. *Ion.* pro ἴῃς, ab εἶμι.

Ἰήσιμος, ſanabilis, *Ion.* pro ἰάσιμος.

Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατήρ.

Ἰητήριος, α, ον, medicinalis, *Aret.* A præc.

Ἰητρεῖον, ου, τὸ, *Ion.* pro ἰατρεῖον.

Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατρός.

Ἰθαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, (Antep. prod.) Odyſſ. 14, 203. genuinus, qu. dic. recte natus, verus. Ab ἰθὺς, & γείνομαι.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen inſulæ.

Ἰθέα, *recta*, *Ion.* pro ἰθεῖα, ab ἰθὺς.

Ἰθεῖαν, vel *Ion.* ἰθείην, recta. Ab eod.

Ἰθέως, *Adv.* rectè; (2) confeſtim, ſtatim.

Ἴθι, *Adv.* age, agedum, imperat. ab εἶμι.

Ἴθμα, τὸ, greſſus, paſſus. Ab eod.

Ἰθὺ, & ἰθὺς, *Adv.* rectà; (2) obviam; (3) ſtatim. Ab ἰθύς.

Ἰθύβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rectà jacitur, ſeu projicitur; (2) directus; (3) aptus, ἰθυβόλος, rectà feriens. A βάλλω.

Ἰθυδίκαισι, dat. pl. *Ion.* pro ἰθυδίκαις, ab

Ἰθυδίκης, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus judicia recta ſunt. Ex ἰθὺς, & δίκη.

Ἰθύδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectà currens, rectam viam in currendo tenens.

Ἰθύθριξ, τρίχος, ὁ, qui crinibus eſt paſſis.

Ἰθυκέλευθος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, rectâ viâ ambulans.

Ἰθυκυφὴς ἐς, & ἰθυκύφος, η, ον, è recto obliquus, gibboſus. A κύπτω.

Ἰθύλορδος, ον, è recto incurvus, ſc. ad interiores partes flexus, repandus.

Ἰθυμάχιη, ης, ἡ, pugnâ legitimâ, aperto Marte. A μάχη.

ἸΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, ſaltatores ridiculi vel ſaltationes ſive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, *Poll. Heſ.*

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἰθύνω.

Ἴθυνεν, *direxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.

Ἴθυνσις, εως, ἡ, directio. Ab ἰθύνω.

Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix; moderatrix. Ab

Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab ἰθύνω.

Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Ph. At Heſ. ſceptrum è lauro, quod vates geſtarunt.

Ἰθυντῆς, οῦ, ὁ, idem quod ἰθυντήρ.

Ἰθύντωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Ἰθύνω, rego; (2) corrigo; (3) mulcto. Βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, Il. 5, 291. ἐπὶ σταθμὴν, Odyſſ. 21, 44. Σκολιὸν, Heſiod. Ἐργ. 7. μύθους, ib. 261. Ab ἰθύς.

Ἰθυπετεῖν, rectà volare. A πέτομαι.

Ἰθυπορέω, rectà progredior.

Ἰθυπόρος, ὁ ϗ ἡ, rectà procedens, ἰθύπορος, rectà tranſeundus, directus.

Ἰθυπτίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, rectà volans.

ἸΘΥ`Σ, έος, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus, Fem. ἰθεῖα, & ἰθείη, N. ἰθύ.

Ἰθὺς, υος, ἡ, impetus. Ab ἰθύω.

Ἰθύτατος, η, ον, rectiſſimus. Ab ἰθύς.

Ἰθυσκολιος, ον, ex recto obliquus & incurvus.

Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via in rectum extenſa, via recta. Ab

Ἰθυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum extenſus; (2) rectus. Ex ἰθὺς, & τείνω, *tendo*.

Ἰθυτενῶς, directa via.

Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab ἰθύνω.

Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Aret.* Ab eod.

Ἰθύτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſectus; (2) rectus. Ex ἰθὺς, & τέμνω, *ſeco*.

Ἰθύτριχες, vide ἰθυθριξ.

Ἰθυφαλλικὸς, ithyphalicus.

Ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod in erectum penem cantabatur; (3) qui in ſacris Bacchi phallum ſequebatur, muliebri indutus veſte, ac phallicum ſeu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex ἰθὺς, & φαλλὸς.

Ἰθύω, f. ύσω, rectà feror, rectà pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) deſiderio alicujus rei feror ſeu agor, incendor. Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες, Il. 12, 433. Ἰθύει ἀλλ' οὔτι πρήσσει, i. e. Rectà irruit, ſed nihil proficit; Il. 17, 661. Ab ἰθύς.

Ἰθυωρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progreſſio directa. Ab eod. & ὁρέω.

Ἰίζω, æruginem refero, æruginì ſeu ferrugini aſſimilis ſum, Dioſcor. Ab ἰός.

Ἵκανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἱκάνω.

Ἱκάνετον, *perveniebatis*, 2. dual. imperf.

Ἱκανοδοσία, ας, ἡ, ſatiſdatio, Ph. Ex ἱκανὸς, & δίδωμι, ſeu δόσις.

Ἱκανοδότης, ου, ὁ, ſatiſdator, Ph. Ab iiſd.

ἹΚΑΝΟ`Σ, ὴ, ὸν, idoneus, dexter; (2) ſufficiens; (3) ſatis magnus, ſatis multus, τὸ ἱκανὸν, *Subſt.* quod dari oportet, conſtituta multa, certum pretium, ſatiſdatio, ſumma quâ ſatiſdatur. Hinc ἐξ ἱκανοῦ, ſcil. χρόνου, à multo tempore; ἐφ' ἱκανὸν, diu. (v. *Ern.*)

Ἱκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia, facultas, habilitas. A præc.

Ἱκανούσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro ἱκανοέσθω, ab

Ἱκανόω, ῶ, idoneum vel ſufficientem reddo, Ὃς ϗ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης. 2 Cor. 3, 6. Ab eod.

Ἱκάνω, convenio, adeo, adſequor, ſupplico; (2) tango, invado, opprimo, ἱκάνομαι pro ἱκάνω, venio ſupplex. Ab ἵκω.

Ἱκανῶς, *Adv.* abundè, ſatis, ſufficienter; (2) valdè, multùm. *Superl.* ἱκανωτάτως.

Ἴκελος, ἔλη, ελον, ſimilis. Ab εἴκελος.

Ἰκελόω, ῶ, adſimilo, ex Vet. Lex. A præc.

Ἰκέλως, ſimiliter.

Ἶκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· ab ἵκω.

Ἵκεο, 2 ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἵκεσο.

Ἱκέσθαι, *veniſſe*, a. 2. ind. med.

Ἱκέσθην, *venerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med.

Ἱκεσία, ας, ἡ, ſupplicatio, preces ſupplices, deprecatio, preces. Ab ἱκέτης.

Ἱκέσιος, ία, ιον, ſupplicum præſes; (2) ſupplex. Ab eod.

Ἱκεταδόκος, ὁ ϗ ἡ, admittens ſupplicem. A δέχομαι.

Ἱκέταν, acc. ſing. *Dor.* pro ἱκέτην.

Ἱκετεία, ας, ἡ, ſupplicatio. Ab eod.

Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἱκετεύω.

Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. Ab ἱκετεύω.

Ἱκέτευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἱκετευτικὸς, ἡ, ὸν, ſupplicatorius. A ſeq.

Ἱκετευτικῶς, *Adv.* ſuppliciter.

Ἱκετεύω, fut. εύσω, ſupplico, ſupplex oro. Ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι, Soph. Oed. Col. 1409. Ab ἱκέτης.

Ἱκετηρία, ἡ, ſupplicatio, deprecatio; (2) velamenta ſupplicum, i. e. oleæ ramus, lanâ velatus.

Ἱκετήριος, ία, ιον, ad ſupplices pertinens, ſupplicibus conveniens. Ἱκετηρία θυσία, ſupplicatio. Ab ἱκετὴρ inuſ.

Ἱκετηρὶς, ίδος, ἡ, ſupplex. Ab

ἹΚΈΤΗΣ, ου, ὁ, ſupplex, qui humiliter & more ſervili aliquid orat; (2) cui ſupplicatur; (3) ſervus.

Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod ἱκέσιος.

Ἱκετικος, ἡ, ον, ſupplicatorius. Ab ἱκέτης.

Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina, quæ ſupplicat; (2) famula, ſerva, (ſed hoc potiùs eſt οἰκέτις.)

Ἵκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. ab ἵκω.

Ἱκετοδόχος, vel ἱκεταδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupplicum receptor, v. ἱκεταδόχος.

Ἱκετρία, ας, ἡ, idem quod ἱκετηρία.

Ἱκετόσυνα, ων, τὰ, ſupplicationes. Ab ἱκέτης.

Ἵκηαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι.

Ἵκηται, *veniat*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἰκμάζω, f. άσω, humecto, humefacio:

Ἰκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab ἰκμάς.

Ἰκμαῖος, Jupiter, qu. dic. humidus, pluvius.

Ἰκμαλέος, έα, έον, humidus. Ab

ἸΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, vel ἰκμὰς, humor; (2) vapor.

Ἰκμασία, ας, ἡ, idem. Ab ἰκμάζω.

Ἴκμενος, vel ἴκμενος, humidus, ſecundus de vento. Ab ἰκμὰς, vel *per Sync.* pro ἰκόμενος, ab ἵκομαι.

Ἴκμη, ης, ἡ, planta quædam humida. Ab ἰκμάς.

Ἰκμοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, humorem jactans, emittens. Ex ἰκμὰς, & βάλλω.

Ἰκμόβολον, ου, τὸ, gleba humectata. Ex ἰκμὰς, & βῶλος.

Ἰκνεῖσθαι, præſ. inf. med. pro ἰκνέεσθαι, ab

ἸΚΝΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, venio, advenio; (2) ſubeo; (3) invado; (4) pertineo, tango; (5) ſupplico, obſecro, f. ἵξομαι, & a. 2. ἱκόμην, ab inuſ. ἵκομαι. Ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἱκοίμην, loquerer, Soph. El. 316. Καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου ϗ θεῶν ἱκνοῦμαι, Soph. Aj. 589.

Ἱκνευμένῳ, dat. ſing. part. med. *Ion.* pro ἱκνουμένῳ.

Ἱκνουμένως, *Adv.* congruè, convenienter.

Ἱκνεῦνται, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἱκνοῦνται.

Ἵκοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἵκω.

Ἱκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἱκοίμην.

Ἱκόμην, *veni*, a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἵκοντο, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.

Ἵκου, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἵκετο, vel imperat. med. ἱκόμην, ου.

Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. Ab

ἸΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum, aſſer; (2) caudex.

Ἰκριοπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui tabulata conficit, ſeu coagmentat. Ex ἰκρίον, & πήγνυμι.

Ἰκριόω, è tabulis & levibus lignis exſtruo, qualia fuere ab initio theatra & amphitheatra temporaria.

Ἴκταρ, *Adverb.* juxta, propè; (2) celerrimè. Ab ἱκνέομαι.

Ἰκτεράω, ſeu ἰκτεριάω, ῶ, ictero, morbo regio laborans. Ab ἴκτερος.

Ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, ictericus, arquatus. Ab eod.

Ἰκτεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ictero laborans.

Ἰκτερόομαι, οῦμαι, idem quod ἰκτεράω.

ἼΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, icterus, morbus regius ſeu arquatus; (2) avis galbula.

Ἰκτερώδης, vid. ἰκτεριώδης.

Ἴκτηρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, ſupplex. Ab ἱκέτης.

Ἰκτήριος, ια, ιον, pro ἱκετήριος.

Ἰκτιδέος, έη, εον, è muſtelâ confectus. Ab ἰκτίς.

ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, ὁ, milvus, ſeu milvius; (2) lupi genus.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, idem.

ἸΚΤΙ'Σ, ιδος, ἡ, muſtela ſilveſtris; (2) muſtela domeſtica major, viverra; (3) animal aquaticum & piſcivorum; caſtor.

Ἶκτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. pro ἵκετο, ab

ἽΚΩ, venio; (2) adſequor, f. ἵξω, a. 1. ἶξα; eſt & ἶξον, imperfectum, tanquam à themate ἵξω, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος, Il. 667.

Ἵκωμαι, *venerim*, aor. 2. conj. med.

Ἵκωντι, 3. pl. aor. ejuſd. *Dor.* pro ἵκωσι.

Ἰλαδὸν, turmatim; (2) affatim. Ab ἴλη.

Ἵλαθι, 2. ſing. præſ. imperat. verbi ἵλημι.

Ἱλάομαι, propitio, ἱλάεσθαι, propitiare, placare, ἱλάονται, placant, f. ἱλάσομαι, hinc ἱλάσσεαι, 2. ſing. placabis, ἱλασσώμεθα, a. 1. Conjunct. med. propitiemus; ἱλάσατο, 3. ſing. a. 1. med. propitium reddidit; ἵλασο, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. ἱλασάμενος, qui propitiavit, aut cum propitiaſſet, ἱλάσθητι, a. 1. imperat. eſto propitius, ἱλασμένος, propitiatus, ἱλασμένος κριὸς, aries expiatorius, Num. 5, (niſi hoc eſt potius ἱλασμὸς, *Ern.*) Occurrit & ἱλάξονται, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod.

Ἵλαος, ου, ὁ ϗ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab ἱλάω.

Ἱλάρια, ων, τὰ, hilaria, feſtum quoddam. Ab

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, lætus. Ab ἱλάω. Hinc

Ἱλαροτης, ητος, ἡ, hilaritas:

Ἱλαρόω, ῶ, hilaro, exhilaro, lætifico.

Ἱλαρύνω, idem.

Ἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus turmæ, ſeu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus eſt. Ex ἴλη, & ἀρχή. Hinc

Ἰλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, ſeu equitum.

Ἱλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebuſque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρός, & ᾠδή.

Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & feſtivorum in theatris & conviviis.

Ἱλαρῳδὸς, ου, ὁ, carminum hilarium poëta & cantator. Ex iiſd.

Ἱλάσθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. ab

Ἱλάσκομαι, propitio, placo; (2) paſſ. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, Heb. 2, 17. τὸν θεὸν, Luc.

Ἱλασκόμενος, præſ. part. med.

Ἱλάσκω, propitio, placo.

Ἱλασμὸς, ου, ὁ, propitiatio. Ab eod.

Ἱλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἱλάσκομαι.

Ἱλασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἱλασάμενος.

Ἱλάσσεαι, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἱλάσεσαι, vel ἱλάσῃ.

Ἱλάσσωμεθα, 1. pl. a. 1. conj. med. *Poet.* pro ἱλασώμεθα.

Ἱλαστήριον, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, & quicquid datur placandorum deorum causâ; unde & de victimâ; (2) in libris ſacris aurea tabula, ſeu lamina quæ tegebat arcam fœderis. *Ern.* Ab

Ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἱλάσκομαι.

Ἵλεος, ου, ὁ, *Poet.* pro ἵλαος. Hinc

Ἱλεόομαι, οῦμαι, propitium reddo, placo.

Ἵλεως, ου, ὁ ϗ ἡ, propitius, *Att.* pro ἵλαος.

Ἱλέως, *Adv.* animo propitio & hilari, hilariter. Ab ἵλεος.

Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab εἴλη.

Ἵληθι, *propitius eſto*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Ion.* pro ἵλαθι, ab ἵλημι.

Ἱλήκῃσι, 3. ſing. perf. conj. act. *Ion.* pro ἱλήκῃ.

Ἱλήκω, propitius ſum. Ut hinc fit ἱλήκοις, Opt. ἱλήκοι, & in Subj. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ. A ſeq.

Ἵλημι, propitius ſum; ponitur propter ἵλαθι, & ἵληθι.

Ἰλιακὸς, ἡ, ὸν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.

Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri poëma, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi ſpecies; (4) multitudo.

Ἰλιγγιάω, vertigine laboro. Ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ, Ariſtoph. Ach. 587. Ab

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex. Ab εἰλίσσω. Hinc

Ἴλιγγος, ου, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæſitatio hominis, quo ſe vertat, neſcii.

Ἰλιόθεν, *Adv.* ab Ilio. Ab ἴλιον.

ἼΛΙΟΝ, ου, τὸ, Ilium, urbs Troja.

Ἰλιοραϊστὴς, ου, ὁ, Ilii populator. Ex ῥαίω.

Ἰλλαίνω, f. ανῶ, oculos diſtorqueo, torvè inſpicio. Ab ἴλλος.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum tortum, funis. Ab ἴλλω.

Ἰλλίζω, oculis innuo. Ab ἴλλος.

Ἰλλὶς, ίδος, ἡ, luſcioſa, quæ oculis retortis eſt. Ab ἰλλός.

ἼΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἴλλος, oculus.

Ἰλλὸς, οῦ, ὁ, ſtrabo, ſtrabus, luſcioſus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab

Ἴλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, conſtringo; (4) contineo; (5) concludo. Ab ἴλλος. Unde

Ἰλλώδης, ες, qui oculis connivet, ſtrabo.

Ἰλλωπέω, ῶ, f. ήσω, ſtrabus ſum; (2) nicto; (3) conniveo; (4) hallucinor. Ab eod.

Ἰλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Ἰλλώπτω, idem, *Ern.*

Ἰλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum.

Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limoſus; (2) fæculentus.

Ἰλυος, οῦ, ὁ, luſtrum. Ab εἰλυός.

ἸΛΥ'Σ, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.

Ἰλύω, oblimo, limo, obduco; (2) torqueo; (3) occulto. A præc.

Ἰλυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, limoſus; (2) fæculentus. Ab eod.

Ἴλωσις, εως, ἡ, vel ἴλλωσις, diſtortio, ſeu perverſio, de oculis, ab ἰλλόω, idem quod ἰλλωπέω. Ἴλωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ, *Aret.* Ab ἴλλος.

Ἷμα, ατος, τὸ, veſtimentum, pro εἷμα.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, cui à molas verſantibus, aut aquas è puteis extrahentibus, canitur; (2) redundans, copioſus, uber:

Ἱμαῖος, ου, ὁ, hauſtor. Ab ἱμάω.

Ἱμαλιὰ, ᾶς, ἡ, cumulata farinæ menſura, *Heſ.* Ab eod.

Ἱμάλιος, ία, ιον, abundans, copioſus. *Heſ.*

Ἱμαλὶς, ἡ, Dea farinæ; cantilena molentium.

Ἱμαντάριον, ου, τὸ, ſitula nautica; (2) inſtrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμάς.

Ἱμαντίδιον, ου, το, loriolum, Dim.

Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, è loris factus.

Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva *morbus*, uvulæ in ore extenſio. Ab ἱμάς.

Ἱμαντοδέσμος, ὁ, qui loris devincitur.

Ἱμαντοπέδη, ἡ, vinculum loreum. Cirri Polypi.

Ἱμαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab eod.

Ἱμάντωσις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis conſtrictio; (2) lignum, quod ad continendos parietes in medio ſtructuræ ponitur; (2) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.

Ἱμαοιδὸς, οῦ, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab

ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, ſcutica, flagellum. Ab ἱμάς.

Ἱμᾶσι, *loris*, dat. pl. ab ἱμάς, *lorum*.

Ἱμάσσας, a. 1. part. *Poet.* pro ἱμάσας, ab

Ἱμάσσω, loris cædo, verbero, f. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασεν, partic. ἱμάσας, *Poet.* ἱμάσσας. Ἡνίοχος δ᾽ ἵμασεν καλλίτριχας ἵππȣς, Il. 11, 280. Ab ἱμάς.

Ἱματιδάριον, ȣ, τὸ, idem quod

Ἱματίδιον, ȣ, τὸ, Dim. ab ἱμάτιον. Unde

Ἱματίζω, fut. ίσω, veſtio, Luc. 8, 35.

Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, veſtiarium.

Ἱματιοκάπηλος, ȣ, ὁ, veſtimentorum propola, veſtiarius, ſcrutarius, cerdo.

Ἱματιοκλέπτης, ȣ, ὁ, veſtium fur. A κλέπτω.

Ἱματιομίσθης, ȣ, ὁ, qui choragis veſtes mercede locat. A μισθός.

Ἱματιομισθώτης, ȣ, ὁ, idem. A μισθόω.

Ἱμάτιον, ȣ, τὸ, veſtimentum, velamen, toga.

Ἱματιοπώλης, ȣ, ὁ, veſtium venditor, veſtiarius. A πωλέω. Hinc

Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, veſtiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum veſtiarium, ſeu in quo veſtes venduntur.

Ἱματιοφορὶς, ίδος, ἡ, veſtigerula.

Ἱματιοφυλακέω, veſtes cuſtodio, ſervo.

Ἱματιοφυλάκιον, τὸ, arca veſtiaria, veſtiarium, locus, in quo veſtes adſervantur. Ab

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, veſtium cuſtos.

Ἱματισμος, ȣ̃, ὁ, veſtitus. Ab ἱματίζω.

Ἱματοποιΐα, ας, ἡ, veſtificium, Gl. V. Ab ἷμα, pro εἷμα, & ποιεῖν.

Ἱματȣργικος, ἡ, ον, ad veſtes conficiendas pertinens. Hinc ἱματȣργικὴ, ſc. τέχνη, ars veſtiaria. Ab

Ἱματȣργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui veſtes conficit, veſtiarius. Ex ἷμα, pro εἷμα, & ἔργον.

Ἱματόφυλαξ, & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c. (ſed præſtat ι add.)

Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμας.

ἹΜΕΙ´ΡΩ, & ἱμείρομαι, deſidero, cupio. Ἱμείρων φιλότητος, Heſiod. Ἀσπ. 31. χρήματα ἔχειν, Plut.

Ἷμεν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi εἶμι.

Ἴμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἴναι.

Ἱμερόεις, οεσσα, οεν, deſiderabilis, amabilis.

Ἱμερόνȣς, ȣν, amabilis animo.

Ἵμερος, ȣ, ὁ, deſiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) deſiderium amatorium. Ab ἱμείρω.

Ἱμερȣ̃σθαι, Venerem pati. ἱμερωθεῖσαι, aor. 1. Hippocr. coitum paſſæ. Ab ἵμερος.

Ἱμεροφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vocem habet ſuavem, ſuaviloquus. A φωνή.

Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis, captabilis, amabilis, formoſus, ſuavis. Ab eod.

Ἱμητος, ἡ, ὸν, loreo fune extractus, hauſtus. Ab ἱμάω.

Ἱμονιὰ, ᾶς, ἡ, funis loreus, ſeu è loris bubulis tortus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ab eod. Ἱμονιὰν καταπατεῖν, Ariſtoph. Con. 346.

Ἱμονιοϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, verſat. A ϛρέφω.

ἾΝ, nomen menſuræ; (2) fibra, nervus.

Ἶνα, acc. ſing. ab ἶς.

ἽΝΑ, *Conj.* ut. Hinc ἵνα μὴ, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, niſi, ἵνα τί, vel ἱνατί, quamobrem? quare? quomodo? in quem uſum? (2) *Adv.* ubi. Ἥξομεν, ἵν᾽ ἐλθεῖν βȣλόμεθα, τῆς τύχης, venimus ad eam fortunam, ad quam venire volumus, Eur. Hel. 1461. Ἔμαθε ἵνα ἦ κακȣ̃, Herod. Aliquando ſine Genitivo. Πατρὶς γάρ ἐϛι πᾶσ᾽ ἵν᾽ ἂ πράττῃ τις εὖ, Ariſtoph. Plut.

Ἶναι, *ire*, præſ. inf. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰνάσσω, vires præbeo, robur addo. *Varin.* quaſi ab ἶς.

Ἰνάω, ῶ, idem quod ἰνέω, *Heſ.*

Ἰνδάλλομαι, ſimilis videor; (2) videor. Οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται, Lycurg. 254. Ab εἰδάλλομαι.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, ſpecies. A præc.

ἸΝΔΙΚΟ´Ν, ȣ̃, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) coloris & medicamenti genus.

Ἰνδολέτης, ȣ, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi *epith.* Ex ὄλλυμι.

Ἶνες, αἱ, fibræ, nervi.

Ἰνεύω, tendo, *Heſ.* Ab ἶς, al. ὠνεύω.

ἸΝΕ´Ω, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc

Ἰνηθμὸς, ȣ̃, ὁ, purgatio, evacuatio.

Ἰνίον, ȣ, τὸ, occipitium, occiput à cerebri baſi uſque ad latos nervos, qui robur noſtrum continere creduntur; poſterior colli pars. Ab ἶς.

Ἶνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, filius, puer, nepos, *Heſ.* Ἀϛυάναξ Ἕκτορος ἶνις, Eur. Troad. 570.

Ἰνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fibræ ſimilis, nervoſus. Ex ἶς, & εἶδος.

Ἰνὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.

Ἰνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fibroſus, nervoſus. Ab ἶς, *fibra*.

ἼΞ, ἰκὸς, ὁ, vermiculus vites arrodens.

Ἰξάλη, ἡ, pellis caprina, ap. *Hipp.* al. ἰσάλη.

Ἴξαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſaltu progreditur, ſaltator, crebro ſaltans, impetuoſus, ſalax. Ex ἰξύς, & ἄλλομαι, *ſalio*.

Ἶξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω.

Ἴξεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἵξεσαι, vel ἵξῃ.

Ἴξευμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.

Ἰξευτηρία, ας, ἡ, qu. dic. viſcatrix, viſcata; (2) aucupium, ars aves capiendi arundine viſcatâ.

Ἰξευτήριον, ȣ, τὸ, aucupium. Ab eod.

Ἰξευτὴς, ȣ̃, ὁ, viſco aves captans, auceps, *Amos*, 3, 5. Ab eod.

Ἰξευτικὸς, ἡ, ὸν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viſcaria. Ab eod.

Ἰξεύω, viſco aves capto, aucupor. Ab ἰξός.

Ἰξία, ἡ, viſcum; (2) herba Chamæleon albus; (3) varix.

Ἰξίας, ȣ, ὁ, radix quædam viſcoſa lethalis.

Ἰξιβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſco veſcens, viſcum vorans; (2) turdi ſpecies. A βορά.

Ἰξίνη, ης, ἡ, planta viſcoſa, maſtichen ferens. Ab ἰξός. Unde

Ἰξιόεις, όεσσα, όεν, viſcoſus; (2) lethalis.

Ἶξις, εως, ἡ, adventus, *Ion.* ἶξις, apud Hipp. ductus, trames rectus. Ab ἱκνέομαι.

Ἰξιφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſco victitans, viſcum vorans. A φάγω.

Ἰξοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰξιβόρος.

Ἵξομαι, *veniam*, 1. ſing. f. verbi ἵκω.

Ἷξον, a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἷκον; vel *veniebam*, imperf. ind. act.

ἸΞΟ´Σ, ὁ, viſcum; (2) arundo aucupatoria; (3) varix; (4) *Adj.* tenax, parcus.

Ἰξοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰξιφάγος.

Ἰξοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſcum ferens, ut ἰξοφόροι δρύες, viſciferæ quercus.

Ἰξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, viſcoſus; (2) viſci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.

ἸΞΥ´Σ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰόβακχος, Heſ. ὁ Διόνυσος, Bacchus, à bacchantium clamore.

Ἰοβάπτης, ȣ, ὁ, violarius, Gl. V. Ab ἴον, *viola*, & βάπτω.

Ἰοβαφὴς, ὲς, violaceus. Ex iiſd.

Ἰοβλέφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigra, pulchra habens ſupercilia, *Heſ.*

Ἰοβολέω, ῶ, ſagittas mitto; (2) veneno inficio. Ab

Ἰοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus. Ex ἰὸς, & βάλλω.

Ἰοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venenatus; (2) iracundus, *Heſ.* Ex ἰός, & βορά.

Ἰοβόϛρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comam nigram habens.

Ἰογλήνη, ης, ἡ, nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον, & γλήνη.

Ἰόδετος, ον, è violis nexus, *Epith.* coronæ.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον, & δνόφος.

Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ab

Ἰοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagittas recipiens. Ex ἴος, & δέχομαι.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, niger, rubiginoſus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἴον, & εἶδος.

Ἰόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad ſagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἴος, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violaceo, ſeu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.

Ἰοθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar violæ florens, pulcher. Ex ἴον, & θάλλω.

Ἰοῖμι, *eam*, a. 2. opt. act. verbi εἶμι.

Ἰοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἰȣ̃σα,

Ἴομεν, *ivimus*, 1. plur. a. 2. ind. act.

Ἰομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰὸς, & μίγνυμι.

Ἰόμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, ſagittis occidens. Ex ἴος, & μόρος, Hom. Il. 4, 242.

ἼΟΝ, ȣ, τὸ, viola, vaccinium, Philox. *Angl.* Violet.

Ἰονθάς, άδος, ἡ, lanuginoſa; (2) villoſa; (3) varis laborans. Ab

ἼΟΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, lanugo, primi pili; (2) faciei lentigo.

Ἰόομαι, ȣ̃μαι, rubigine corrumpor, inficior; ἰωμένος, perf. paſſ. partic. Ab ἰός.

Ἰόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peplum violaceum, purpureum geſtans, *item* nigrum.

Ἰοπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.

Ἰοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è violis corollas nectens. A πλέκω.

ἸΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.

ἸΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, miſſile, ſagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipuè rubigo æris, ærugo.

ἼΟΣ, ἴα, ἴον, ſolus, unus.

Ἰοϛέφανος, ὁ ϗ ἡ, coronam è violis geſtans.

Ἰότης, ητος, ἡ, conſilium; (2) voluntas, ut ἰότητι θεῶν, voluntate deorum, Hom. Ab ἕω, *mitto*. Vid. Æſch. Pr. 559.

Ἰοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venenum pariens, venenoſus. Ex τίκτω.

Ἰοτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jaculo percuſſus, ſagittâ ictus. A τύπτω.

ἸΟΥ`, *Interjectio dolentis*, heu, eheu, oh; (2) *exſultantis*, io! Scribitur & ἰȣ̃.

Ἰȣδαΐζω, f. ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaicè vivo, Gal. 2, 14. Ab ἰȣδαῖος.

Ἰȣδαϊκὸς, ἡ, ὸν, Judaicus. Ab eod.

Ἰȣδαϊκῶς, *Adv.* Judaicè. A præc.

Ἰȣδαϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, Judaiſmus. Ab Ἰȣδαΐζω.

Ἰȣδαῖος, ȣ, ὁ, Judæus; (2) Judaicus.

Ἰȣλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubeſco. Ab ἴȣλος.

Ἰȣλις, ιδος, ἡ, Iulis, piſcis quidam ſaxatilis.

Ἰȣλόπεζοι, naves ap. *Lycurg.* quæ multos habent remos. Ex ἴȣλος, & πέζα.

Ἴȣλος, ȣ, ὁ, manipulorum collectorum faſcis; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo ex puberum genis effloreſcens; (4) lanugo aliarum rerum; (5) beſtiola quædam multipes in parietibus repens, *item* ſcolopendra. Ab ȣ̃λος.

Ἰȣλοφυέω, ῶ, idem quod ἰȣλίζω. A φύω.

Ἰȣλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Iulo, vermi ſimilis. Ab ἰȣλὸς.

Ἴȣν, imperf. ind. pro ἴεον, ab ἵημι.

Ἰȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g. verbi εἶμι.

Ἰὸφ, vox deteſtantis.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit ſagittas, vel ſagittis gaudens, Diana. Ex ἰὸς, & χέω, vel χαίρω.

Ἴπνιος, ία, ιον, qui è furno eſt, qui furni eſt: Ab ἰπνός.

Ἰπνίτης, ȣ, ὁ, ut ἄρτος, panis furnaceus; (2) teſtaceus. Ab ἴπνος.

Ἰπνοκαὴς, ές, in furno toſtus, crematus. A καίω.

Ἰπνοποιός, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui furnos facit vel fabricatur. Ex ἰπνὸς, & ποιέω.

Ἰπνὸς, ȣ, vel ἶπνος, ȣ, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina; (4) lampas, lychnus; (5) ſterquilinium. Ab ἴπτω.

Ἰποκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἴψ, & κτείνω.

Ἶπος, ȣ, ὁ, muſcipula, *al.* εἶπος. Ab ἴπτω.

Ἶπος, ȣ, ὁ, preſſura. Ab eod.

Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, more fullonum; vexo, affligo. Ab ἴπτω.

Ἱππαγρέται, ῶν, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex ἵππος, & ἀγρομαι.

Ἱππαγρος, ȣ, ὁ, equus ſilveſtris & ferus.

Ἱππαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navis equos vehens, vel trajiciens. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππάετος, ȣ, ὁ, aquila magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquilâ & equo.

Ἱππάζω, & ἱππάζομαι, equito, equo vehor. Ὅταν γε μην ἱππαζόμενον ὠνῆται, Xen.

Ἱππαιχμία, ἡ, certamen equeſtre. Ab

Ἱππαιχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui haſtâ vel lanceâ ex equo pugnat. Ex αἰχμή.

Ἱππάκη, ης, ἡ, caſeus equinus; (2) equi coagulum. Ab ἵππος.

Ἱππάκης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἱππακοντιϛαὶ, ῶν, οἱ, equeſtres jaculatores, qui ex equo pugnant. Ex ἀκοντιϛής.

Ἱππαλεκτρυῶν, ῶνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex ἀλεκτρυών.

Ἱππάνθρωπος, ὁ, Centaurus.

Ἱππαπαὶ, vox per jocum ab Ariſtophane ficta.

Ἱππάρδιον, ȣ, τὸ, Hippardium, animal equo ſimile. Apud Ariſtot. Ab ἵππος.

Ἱππάριον, ȣ, τὸ, equuleus, parvus equus; (2) avis nomen, ſimilis vulpanſeri. Dim.

Ἱππαρμόϛος, ὁ, equitatui præfectus.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum magiſter equitum, præſum equitatui. Ab ἵππαρχος.

Ἱππάρχης, ȣ, ὁ, idem quod ἵππαρχος.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad magiſtrum equitum pertinens; (2) ducendorum equitum peritus. Ab eod.

Ἱππαρχος, ȣ, ὁ, equitum magiſter, præfectus equitum. Ex ἵππος, & ἀρχη.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, equeſtris. Καὶ τȣ́τȣς ἱππάδας τελȣ͂ντας ἐκάλȣν, *Plut.* Ab ἵππος.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus:

Ἱππάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equitabilis, equis idoneus.

Ἱππαϛὴς, ȣ͂, ὁ, eques, equitator:

Ἱππαϛὶ, *Adv.* equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab ἱππάζω.

Ἱππάφεσις, εως, ἡ, carceres, locus, unde emittuntur equi, ad currendum in ſtadio. Ex ἵππος, & ἀφίημι.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio; (2) munus aurigandi. Ab ἱππεύω.

Ἱππειος, εία, ειον, equeſter, equinus. A præc.

Ἱππελάτειρα, ἡ, quæ equo vincit; (2) quæ equum agitat, equo vehitur.

Ἱππέλαφος, ȣ, ὁ, equicervus, animal formam equi & cervi habens.

Ἱππεραϛὴς, ȣ͂, ὁ, equorum ſtudioſus.

Ἱππερος, ȣ, ὁ, equorum amor, equorum ſtudium. Vox ficta ab Ariſtophane, cum alluſione ad morbos, ut ἴκτερος, ὕδερος, ut ἵππερος τῶν χρημάτων, fit infamis amor equorum, quo facultates exhauriuntur. Ab ἔρος.

Ἱππευμα, ατος, τὸ, equitatio; (2) iter equeſtre, iter, quod ab equite conficitur.

Ἵππευσις, εως, ἡ, equitatio.

Ἱππεὺς, έως, ὁ, eques, & *in Plur.* ἱππεῖς, ordo equeſtris; (2) genus cometæ.

Ἱππευτὴρ, ὁ, idem quod

Ἱππευτὴς, ὁ, equitandi peritus, equeſtris. Ab

Ἱππεύω, f. εύσω, equito; (2) ſum eques.

Ἱππηγέτης, ȣ, ὁ, equorum ductor. *Epith.* Neptuni.

Ἱππηγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ἱππηγοὶ νῆες, hippagines. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππηδον, *Adv.* equorum & equitantium modo. Ab ἵππος.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἵππος, & ἐλαύνω.

Ἱππηλάσιος, ut ἱππηλασίη ὁδὸς, apud Hom. Il. 7, 340. via equitabilis, per quam equi aguntur. Ex iiſd.

Ἱππηλατέω, ῶ, f. ήσω, equos agito, equos impello; (2) equito. Ab

Ἱππηλάτης, ȣ, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex iiſd.

Ἱππήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equitabilis, per quem equi agi poſſunt; (2) ſpatioſus, amplus, latus. Ab eod.

Ἱππημολγοὶ, ων, οἱ, equimulgi populi. Ex ἵππος, & ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ἱππιάναξ, ὁ, dux equitum.

Ἱππιατρία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab

Ἱππιατρος, ȣ, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus. Ex ἵππος, & ἰατρός.

Ἱππίδιον, ȣ, τὸ, equuleus. Dim. ab ἵππος.

Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, equeſtris; (2) equeſtris artis peritus. Hinc τὸ ἱππικὸν, ȣ͂, equitatus.

Ἱππιος, ȣ, ὁ, equeſtris. Ab eod.

Ἱππιοχαίτης, ȣ, ὁ, ex jubâ equinâ, ſive ſetis equinis factus. A χαίτη, *ſeta.*

Ἱππιοχάρμης, ȣ, ὁ, equis gaudens, qui equo in pugnâ utitur. A χαίρω.

Ἱππισκος, ȣ, ὁ, equulus. Dim. ab ἵππος.

Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, qui equum conſcendit; eques, equeſtris; (2) grandis, qui quaſi equo vehitur. A βαίνω.

Ἱπποβάτης, ȣ, ὁ, eques. Ex iiſd.

Ἱπποβήτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἱππόβινος, valdè libidinoſus, vox ficta ab Ariſtophane, qui Calliam Hipponici filium, libidinoſum hominem vocat Καλλίαν τὸν ἱππόβινȣ. Ex ἵππος, quod ſignificat magnitudinem in compoſitione quandoque, & βινεῖν, quod venereum actum ſignificat.

Ἱπποβοσκὸς, ὁ, idem quod

Ἱπποβότης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui equos paſcit, ſeu alit ad certamina potiſſimum equeſtria; (2) qui opibus & gloriâ præcellit. Ex βόσκω.

Ἱπποβότοιο, *Ion.* pro ἱπποβότȣ, ab

Ἱππόβοτος, ὁ ϗ ἡ, equis paſcendis aptus.

Ἱπποβȣκόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equiſo, equorum paſtor ſeu educator. Ex βȣκόλος.

Ἱππόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab equis devoratus. Ex βιβρώσκω.

Ἱππογέρανοι, qui magnis gruibus ceu equis vehuntur, apud *Luc.* Ex γέρανος.

Ἱππόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, linguam equinam habens, ſeu referens. Hinc τὸ ἱππόγλωσσον, ȣ, Hippogloſſa, frutex, cujus folia linguæ equinæ ſimilia ſunt. Ex γλῶσσα.

Ἱππογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui equas gravidas ab aliis internoſcit, Vet. L. (2) magnanimus. Ex γινώσκω.

Ἱππόγυποι, equites, qui vulturibus invehuntur, apud *Luc.* in Vera Hiſt. Ex γὺψ.

Ἱπποδαμαϛὴς, ȣ͂, ὁ, equorum domitor.

Ἱπποδάμοιο, *Ion.* pro ἱπποδάμȣ, ab

Ἱππόδαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δαμάω.

Ἱππόδασυς, εία, υ, hirſutus ex ſetis equinis, *Epith.* galeæ. Ex δασὺς.

Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula equorum, habena. Ex δεσμός.

Ἱπποδέτης, ȣ, ὁ, ligans equum, ἱπποδέτης ῥυτὴρ, lorum equi, quo equus ligatur. Ex δέω, *ligo.*

Ἱπποδιώκτης, ȣ, ὁ, equorum agitator, eques. Ex διώκω.

Ἱπποδοτέω, equum ſacrifico, (prava lectio, melior ἱπποθυτέω, quod vide.)

Ἱπποδρόμια, τὰ, equina, ludi Circenſes.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, curſus equeſtris.

Ἱπποδρόμιος, ȣ, ὁ, ut ἱπποδρόμιος μὴν, menſis in quo equorum curſu certatur.

Ἱππόδρομος, ȣ, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equeſtria, ſeu curulia. Ex δρόμος, *curſus.*

Ἱπποζύγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad modum equi jugalis.

Ἱππόθεν, *Adv.* ex equo. Ab ἵππος.

Ἱπποθῆλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, uberibus ſuppoſiti. Ex θηλή.

Ἱππόθοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equo velox ſeu celer; (2) auriga, *Heſ.* Ex θοός.

Ἱππόθορος, ȣ, ὁ, in equas inſiliens, admiſſarius; (2) cantio ſolita accini equabus coëuntibus ad exſtimulandas eas magis. Ex θόρω.

Ἱππόοιϊν, gen. dual. *Ion.* pro ἵπποιν.

Ἱπποθυτέω, equum ſacrifico.

Ἱπποκάμπη, ης, ἡ, Hippocampus, animal marinum. Ex κάμπτω.

Ἱππόκαμπος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἱπποκάνθαρος, ὁ, cantharus, equi vicem præſtans volaturo in cœlum, ap. Comicum.

Ἱπποκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iter equo faciens, equeſter, qui multum itineris conficit.

Ἱπποκένταυρος, ȣ, ὁ, hippocentaurus.

Ἱπποκομέω, equos curo.

Ἱπποκόμος, ὁ ϗ ἡ, equiſo, equorum curator.

Ἱππόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ſetis equinis confectus. Ex κόμη.

Ἱπποκορυϛὴς, ȣ͂, ὁ, eques, bellator equeſtris; Il. 2, 1. Ex κορύσσω.

Ἱπποκρατέω, equeſtribus copiis vinco; (2) equeſtribus copiis præſto. Hinc

Ἱπποκρατια, ας, ἡ, victoria pugnæ equeſtris.

Ἱπποκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rupium modo grandis, valde aſper ſicut præcipitia, vox ficta apud Ariſtophanem ad adſperitatem verborum Æſchyli exprimendam, ἱππόκρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aſpera.

Ἱπποκροτέω, ῶ, f. ήσω, equis perſtrepo. Ex

Ἱππόκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equis perſtrepens.

Ἱππολάπαθον, ȣ, τὸ, hippolapthum, herba.

Ἱππολȣ́ϛρα, ας, ἡ, locus ubi equi lavantur, *Heſ.* Ex λȣ́ω.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitûs; (3) amoris veneficium, quod equis innaſcitur; virus ex equarum naturalibus diſtillans:

Ἱππομανέω, ῶ, equorum inſano amore ducor; (2) equio, de equâ, quæ ad rabiem coitûs agitur; (3) libidinis furore, equarum more, exſtimulor. Ab

Ἱππομανὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, inſano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furiis exſtimulatur; (3) valdè inſanus. Ex μαίνομαι. Hinc

Ἱππομανία, ας, η, inſanus equorum amor, inſanus equorum curulium ſtudium.

Ἱππομάραθρον, ȣ, τὸ, fœniculum ſilveſtre ſativo majus. Ex μάραθρον.

Ἱππομαχέω, ex equo pugno:

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equeſtre prælium. Ab

Ἱππόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex equo pugnans. Ex μάχομαι.

Ἱππομολγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, v. ἱππημολγος.

Ἱππόμορφος, ον, equi ſpeciem habens.

Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, apud *Lucian.*

Ἱππόνομα, merces ex equis & mulis locatis, *Heſ.* Ab ἱππονόμος.

Ἱππονομεὺς, εως, ὁ, equarius, equi paſtor.

Ἱππονόμος, ȣ, ὁ, equorum paſtor. Ex νέμω.

Ἱππονώμας, ȣ, ὁ, equos agitans, Epith. Solis. Ex νωμάω.

Ἱππόομαι, ἱππȣ͂σθαι, in equum mutari.

Ἱπποπείρης, ȣ, ὁ, qui equi aut artis equeſtris periculum facit. Ex πειράω.

Ἱπποπῆραι, bulgæ, ſacculi, ſive peræ, quibus equites neceſſaria itineri ſecum ferunt.

Ἱπποπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui equos alit; (2) equeſter, bellicoſus. Ex πολέω.

Ἱπποπόρνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equæ equientis more ſcortans, immanè libidinoſus.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equeſtris.

Ἱπποπόταμος, ȣ, ὁ, equus fluvialis.

Ἱπποπώλης, ȣ, ὁ, equorum venditor. Ex πωλέω.

ἽΠΠΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἵππος; (3) nomen piſcis; (4) oculorum quædam affectio, cum aſſiduè tremunt, moventurque; (5) pudenda; (6) in compoſitione ſignificationem auget, & magnitudinem notat, v. gr.

Ἱπποσέλινον, ȣ, τὸ, apium ſativo majus. Smyrnium, *Plin. Angl.* 𝔄𝔩𝔢𝔵𝔞𝔫𝔡𝔢𝔯𝔰.

Ἱπποσόας, α, ὁ, *Dor.* pro ης, ȣ, equorum agitator, eques. Ex ἵππος, & σείω, vel σεύω.

Ἱπποϛασία, ας, ἡ, equile, ſtabulum equorum, ſtatio equorum. Ex ϛάσις.

Ἱπποϛάσιον, idem & ex iiſd.

Ἱππόϛασις, εως, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἱπποϛράτηγος, ȣ, ὁ, dux equitum.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, ars ſive peritia equitandi.

Ἱππόσυνος, ȣ, ὁ, equeſter.

Ἱπποτέκτων, ονος, fabricator equi, ſc. Trojani.

Ἱππότης, ȣ, ὁ, eques. Ab ἵππος.

Ἱππότιλος, ȣ, ὁ, morbus equorum. Ex τιλᾶν, *ſtercus elidere.*

Ἱπποτοξότης, ȣ͂, ὁ, eques ſagittarius.

Ἱπποτραγέλαφος ȣ, ὁ, beſtia, ex equo, hirco, & cervo. Ex ἵππος, τράγος, & ἔλαφος.

Ἱπποτροφειον, τὸ, ſtabulum equorum.

Ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo.

Ἱπποτροφία ας, ἡ, equorum nutritio:

Ἱπποτροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui equos alit. Ex τρέφω.

Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna ſuperbia, inanis gloria. Ex τῦφος.

Ἱπποκρήνη, ης, ἡ, Hippocrene, i. e. equi fons quem Pegaſus in Helicone pedum pulſu eliquit.

Ἵππουρις, ιδος, ἡ, galea criſtam ex ſetis equinis habens; (2) ſetis equinis comans; (3) cauda equina, herbæ nomen; (4) morbus genitalium ex *Hipp.* Ex ἵππος; (5) ſeu potius ex ἵπος, & οὐρα, *inguen.* Ern.

Ἱππουρεὺς, piſcis nomen, *Plin.* Hippurus.

Ἵππουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, caudam equinam habens; (2) piſcis quidam; (3) ſciurus, à magnitudine caudæ; (4) genus muſcæ. Ex iiſd.

Ἱππόφαες, & νὲς, vid. ἱπποφυές.

Ἱππόφαιστον, ου, τὸ, Hippophæſtum, planta, ſpina fullonia.

Ἱπποφοβάς, άδος, ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis averſantur. Ex φόβος.

Ἱπποφορβεὺς, εως, ἡ, equorum paſtor. Ex φέρβω.

Ἱπποφορβία, ας, ἡ, cura equorum.

Ἱπποφόρβια, ων, τὰ, greges equorum. Ex iiſd.

Ἱπποφόρβιον, ου, τό, locus paſcendis equis.

Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, equorum paſtor.

Ἱπποφορεὺς, έως, ὁ, tolutarius, gradarius, Gl. V.

Ἱπποφυὲς, έος, vel ἱππόφυον, carduus, quo fullones utuntur in concinnandis pannis. Ex ἵππος, & φύω, al. ἱππόφεως.

Ἱπποχάρμης, ου, ὁ, equis gaudens. Ex χαίρω.

Ἱππώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, equinus, equo ſimilis.

Ἱππὼν, ῶνος, ὁ, equile, equorum ſtabulum.

Ἱππωνέω, equos emo. Ex ὠνέομαι.

Ἱππώνης, ου, ὁ, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iiſd.

Ἱππωνία, & ἱππωνεία, ας, ἡ, equorum emptio.

ἽΠΤΑΜΑΙ, f. ἱπτήσομαι, volo; (2) cito curſu vel impetu feror. Ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός, Il. 13, 592. Ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμὸς, ib. 16, 469.

Ἱπτήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἵπταμαι.

ἽΠΤΩ, f. ἴψομαι, lædo, noceo. Τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν, Il. 2, 193.

Ἵπτω, *volabas*, 2. ſing. imperf. ind. *Att.* & *Ion.* pro ἵπτασο, ab ἵπταμαι.

Ἴπω, idem quod ἵπτω.

Ἱρὰ, τὰ, ſacra, victimæ, *Ion.* pro ἱερὰ, ἱερεῖα.

Ἱραὶ, vel ἶραι, ἱραῶν, ἱρῶν, concio, locus ubi habentur conciones, forum. Ab εἴρω.

Ἱρᾶται, *ſacerdos eſt*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἱεράεται, ab ἱεράομαι.

Ἴρηξ, *Ion.* pro ἱέραξ; Hom. Il. 13, 62.

ἹΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ. *Hipp.*

Ἰρινομικτος, unde ἰρινομίκτοις σμήγμασιν apud Athenæum, Smegmatibus irino oleo ſeu unguento mixtis, aut etiam irrinâ radice. Ex ἴρινος, & μίγνυμι.

Ἴρινοον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις.

Ἰριοειδὴς, ὲς, Iridis ſpeciem habens.

ἾΡΙΣ, ἴδος, ἡ, iris, arcus cœleſtis; (2) Iris, Dea; (3) circulus oculi; (4) herba quædam aromatica; *Angl.* Flower-de-luce.

Ἴρισσιν, dat. pl. *Poet.* pro ἴρισιν, ab ἶρις.

Ἱρμὸς, οῦ, ὁ, ſeries, conſequentia, *Heſ.* alias εἱρμός. Ab εἴρω.

Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱργμοφύλαξ. Ex εἴρω.

Ἱρὸς, ρά, ρὸν, pro ἱερὸς, ſub quo videnda etiam cætera, in quibus ι pro ιε, *Ion.*

ἾΡΟΣ, ου, ὁ, Irus, mendicus quidam apud Homerum; (2) pauper, mendicus quivis.

Ἱρουργία, ῶν, αἱ, vide ἱερουργία.

Ἴρω, idem quod εἴρω, necto.

Ἱρῶν, gen. pl. *Ion.* pro ἱερῶν, ab ἱερός.

ἼΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus; (2) robur, vis.

Ἶσα, *Adv.* perindè, æquè. Ab ἶσος, *par.*

Ἰσάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis angelis, angelicus.

Ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Ἰσάζῃ ἀλλήλοις, Ariſtot. Ab ἶσος.

Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, ſimilis, ut hinc ſit apud Nic. ἰσαίας, acc. pl. fœm. ſed poteſt *Ionicè* eſſe ab ἰσαία, pro ἴση, ut σεληναία, pro σελήνη. Ab eod.

Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.

Ἴσαισι, dat. pl. f. g. *Poet.* pro ἴσαις.

Ἰσαίω, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαιομένην apud *Nic.*

Ἰσάκις, *Adv.* æqualiter, pariter, totidem modis ſeu vicibus. Ab eod.

ἸΣΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, veſtis è pelle caprinâ. Ab ἰξάλη.

Ἴσαμι, *ſcio*, *Dor.* pro ἴσημι.

Ἰσάμιλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἅμιλλα.

Ἶσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. ind. act. v. εἶμι, *eo*, vel *ſciebant*, *per Sync.* pro ἴσασαν, ab ἴσημι, *ſcio.*

Ἰσάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento par velocitate, velociſſimus.

Ἴσαντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴσασι, ab ἴσημι.

Ἰσάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquivalens, æquipollens.

Ἰσαπόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, par apoſtolis.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, par numero.

Ἴσασαι, *ſcis*, 2. ſing. præſ. ind. med. v. ἴσημι.

Ἴσασι, *ſciunt*, 3. pl. præſ. ind. act. v.

Ἴσασι, *ſcit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴσησι.

Ἰσάστερος, ον, ſtellis ſimilis, pulcher, præclarus.

ἸΣΑ΄ΤΙΣ, ιδος, ἡ, glaſtum, herba; *Angl.* Woad.

Ἰσατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ut ἰσατώδης χολὴ, bilis, quæ iſatim ſeu glaſtum colore refert, i. e. fuſca. A præc.

Ἰσαχῶς, *Adv.* totidem modis, æqualiter. Ab ἶσος.

Ἴσειον, ου, τὸ, ſacrarium Iſidis. Ab ἶσις, *Iſis.*

Ἴση, *ſciebat*, 3. ſing. imp. ind. act. verbi ἴσημι.

Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορέομαι, οῦμαι, liberè loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἶσος, & ἀγορεύω, *loquor.* Hinc

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) juris æquabilitas, ſtatus reip. popularis.

Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ætate par. Ex ἧλιξ.

Ἰσημερία, ας, ὁ, æquinoctium.

Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, æquinoctialis. Ab

Ἰσήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut ἰσήμερος πυρὸς, apud *Theoph.* triticum, quod æquinoctio verno ſeritur. *Philox.* ἰσήμερος, æquinoctialis. Ex ἶσος, & ἡμέρα.

ἼΣΗΜΙ, ſcio, novi, cognoſco, *Dor.* ἴσαμι, ſcio. ἴσμεν & ἴδμεν, ſcimus; ἴστε, ſcitis pro ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσθι, ἴστω, &c. *ſcias*, *ſciat*, pro ἴσαθι, ἰσάτω.

Ἰσήμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit.

Ἰσήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, totidem ſeu æquales remos habens, Eur. Ex ἐρετμός.

Ἰσήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, par. Ex ἄρω.

Ἰσήριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰσάριθμος.

Ἴσθι, *ſcias*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *per Syncop.* pro ἴσαθι, ab ἴσημι.

Ἴσθι, *es*, vel *ſis*, 2. ſing. præſ. imperat. v. εἰμὶ.

Ἴσθμια, τὰ, monilia, ornamentum collare. Ab ἴσθμος.

Ἴσθμια, τὰ, ſcil. ἱερὰ, Iſthmia, quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Iſthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμιάζειν, Suidas ait dici ἐπι τῶν κακῶς βιούντων, de minùs commodè ſalubriterque viventibus.

Ἰσθμιακὸς, ἡ, ὸν, Iſthmiacus, ad Iſthmia pertinens. Ab eod.

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, Iſthmiaca. Ab eod.

Ἰσθμικὸς, ἡ, ὸν, Iſthmicus. Ab ἰσθμός.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces eſt; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.

Ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Iſthmicis.

Ἴσθμιος, ία, ιον, in Iſthmo habitans; (2) Iſthmius. Ab eod.

Ἰσθμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Iſthmo ſimilis. Ex ἰσθμὸς, & εἶδος.

Ἰσθμοῖ, *Adv.* in Iſthmo. Ab eod.

ἸΣΘΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, Iſthmus, terra anguſta inter duo maria; (2) Iſthmus Peloponneſi; (3) aliquid Iſthmo ſimile, collum; (4) collum clepſydræ.

Ἰσθμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, Iſthmo ſimilis, in modum Iſthmi anguſtus. Ab ἰσθμός.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. præſ. ind. act. v. εἶμι.

Ἰσιακὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, indutus more eorum, qui Iſidis templum viſebant; (2) initiatus Iſiacis ſacris, ſacerdos Iſidis. Ab Ἶσις.

Ἰσίκιον, ου, τὸ, & ἴσικος, ου, ὁ, lucanica, edulii genus, è carne intritâ & minutiſſimè inciſâ. Videtur Latinum.

ἾΣΙΣ, ιδος, ἡ, Iſis, Dea Ægyptiorum.

Ἴσκον, *adſimilabam*, imperf. ind. act. verbi

Ἴσκω, Hom. ἴσκεν, ſciebat, fingebat; (2) adſimulo; (3) dico. Poetæ poſt Homerum.

Ἶσμα, τος, τὸ, ſtructura, opus, ut ſepulcrum, &c. Ab ἵζω.

Ἴσμεν, *ſcimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *per Syncop.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι.

Ἰσοβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque profundus. Ex βάθος.

Ἰσοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè gravis. Ex βάρος.

Ἰσοβασιλεὺς, εως, ὁ, par, vel æqualis regi.

Ἰσοβόειον, bovis pretium æquans. A βοῦς.

Ἰσόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis ponderis, *Heſ.*

Ἰσογαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, terræ æqualis, par, quà terram, ſeu regionem, ſeu agros. A γαῖα.

Ἰσογενὴς, ὲς, æqualis, ejuſdem generis.

Ἰσογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem ſententiæ ac voluntatis. A γνώμη.

Ἰσογώνιος, ὁ ϗ ἡ, æquiangulus. Ex γωνία.

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui æquali ſorte fruitur, qui ejuſdem ſortis eſt.

Ἰσόδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, arborem æquans, i. e. altus, longus.

Ἰσοδίαιτα, ης, ἡ, æqualitas victûs, ſimilitudo in victu.

Ἰσοδιαίτης, ου, ὁ, idem quod

Ἰσοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquali ſeu pari victu cum alio utens. Ex iiſd.

Ἰσόδομος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualiter ſtructus. Ex δέμω.

Ἰσόδοξος, ον, æquè clarus. A δόξα.

Ἰσοδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu æquo, pariter curro & unà feror. Ab

Ἰσόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, curſu æquans.

Ἰσοδυναμέω, æquè potens ſum, æquipolleo, Gl. V. ἰσοδυναμοῦντα, æqualia.

Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis poteſtas. Ab

Ἰσοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquè potens. Ex δύναμις.

Ἰσοδυνάμως, pari vi. A præc.

Ἰσοελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, par pondere; æquilibris. Ab ἶσος, & ἕλκω.

Ἰσοζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. æquijugis, par, æqualis. A ζυγός.

Ἰσόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἰσόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas cum Deo, Deitas. Ab

Ἰσόθεος, ὁ ϗ ἡ, Deo par, Deo æquiparandus.

Ἰσοκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualiter deſinens, ſimilem exitum habens. Ex καταλήγω.

Ἰσοκέφαλος, ον, par caput habens.

Ἰσοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in pari diſcrimine, qui pari periculo ſe exponit.

Ἰσοκιννάμωμον, cinnamomo æquipollens, caſia.

Ἰσοκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gloria par. A κλέος.

Ἰσόκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pari cum alio ſorte eſt, cui par portio ſorte obvenit.

Ἰσοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualiter vergens & inclinans, de æquilibrio. A κλίνω.

Ἰσόκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquè concavus.

Ἰσοκόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualem verticem habens, æquè eminens. Ex κορυφή.

Ἰσοκράτεια, ſeu ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A κράτος.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquali robore præditus, æquè pollens. Ex iiſd.

Ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκραὴς, æqualiter temperatus. Ab κεράννυμι.

Ἰσόκριθος, ον, hordeo par menſurâ, aut pretio. Ex κριθή.

Ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. Ab

Ἰσόκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paria membra habens. Ex κῶλον.

Ἰσολογία, ας, ἡ, par, æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.

Ἰσόλυρος, ον, *Epith.* cantus. Ex λύρα.

Ἰσόμαχοι, οἱ, pares & æquales in pugnâ. Ex μάχη.

Ἰσομεγεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè magnus, æqualis magnitudinis. Ex μέγεθος.

Ἰσομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualiter participans. A μέρος, *pars.*

Ἰσομέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æquam menſuram habens. Ex μετρέω.

Ἰσομετρως, pari menſurâ. A μέτρον.

Ἰσομέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parem frontem habens. de acie; ἰσομέτωποι, æquatâ acie ſtantes. Ex μέτωπον.

Ἰσομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui pari longitudine ſeu proceritate eſt. Ex μῆκος.

Ἰσομιλήσιος, ον, *Epith.* veſtis, ad modum Mileſiarum factæ, mollis.

Ἰσόμιμος, ον, ſimilis. A μιμέω.

Ἰσομοιρέω, æqualem portionem capio; (2) tantundem juris habeo:

Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab

Ἰσόμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui portio par & æqualis datur, qui idem juris habet. Ex μοῖρα.

Ἰσομορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. *Heſ.*

Ἰσομυθέω, ῶ, exquiſitè loquor. *Heſ.* ἰσομυθȣ̃ντες, ἀκριβολογȣ̃ντες, v. Steph. Ind.

Ἶσον, *Adv.* æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσονειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſomnio ſimilis, inanis, vanus.

Ἰσόνεκυς, εως, ὁ ϗ ἡ, fato defunctus pari.

Ἰσονομέομαι, ȣ̃μαι, in legum ſeu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνομος.

Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & juris.

Ἰσονομικὸς, ἡ, ὸν, æquabilitate juris utens.

Ἰσονομικῶς, *Adv.* æquabiliter.

Ἰσόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æquabilitate legum ſeu juris utens; (2) ἰσόνομος æquabiliter diſtributus. Ex νόμος, *lex*, vel νέμω.

Ἴσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. *Poet.* pro ἵξονται, ab ἵκω.

Ἰσοπάις, ὁ ϗ ἡ, juvenilis, v. gr. vis, qualis in juvenibus eſt.

Ἰσοπάλαιϛος, ον, æquans palmi latitudinem. Ex παλαιϛή.

Ἰσόπαλις, ιδος, ἡ, *Epith.* fornacis, ap. *Joſ. ſi ſana lectio,* Interpretatur, par tormentum habens. *Ern.*

Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, par in luctâ ſeu pugna; (2) par viribus. Ex πάλη, vel πάλος.

Ἰσόπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἰσοπαλῶς, *Adv.* æqualibus viribus in pugnâ, ſeu luctâ.

Ἰσοπαχυς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè craſſus. A παχύς.

Ἰσόπεδον, ȣ, τὸ, planities. Ab ἰσόπεδος.

Ἰσόπεδος, ȣ, ὁ ϗ ὁ, planus. Ex πέδον.

Ἰσοπέλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui totidem jugerum eſt, æquè magnus. Ex πελέθρον.

Ἰσοπενθὴς, ὲς, parem luctum, noxam afferens ſeu habens.

Ἰσοπεριμέτρητος, ον, eundem ambitum habens.

Ἰσόπετρος, ον, durus.

Ἰσόπηχης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui totidem cubitorum eſt.

Ἰσοπλατης, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, έος, par latitudo. Ex πλατυς.

Ἰσοπλάτων, Platoni par, comparandus.

Ἰσόπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æquilaterus. Ex πλευρα.

Ἰσοπληθυς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.

Ἰσοπολῖται, ων, οἱ, cives pari jure viventes.

Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualitas reipublicæ.

Ἰσόπρεσβυς, ὁ, pari ætate.

Ἰσόπυρον, τὸ, Iſopyrum, planta, alias Phaſiolus.

Ἰσοῤῥοπέω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, ſum æqualis momenti, in neutram partem vergo; (2) æqualibus ſum viribus, æqualis ſum, adæquo.

Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab

Ἰσόῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem ponderis eſt; (2) par, æquivalens. Ex ῥέπω.

Ἰσοῤῥόπως, pari vi, valore.

ΙΣΟΣ, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἶσον, ȣ, æqualitas, æqualis portio; ἶσα ϗ, perinde ac, æque ac; ἴσοις totidem.

Ἰσοσθένεια, & ἰσοσθενία, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia,

Ἰσοσθενέω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab

Ἰσοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. Ex σθένος.

Ἰσοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera; (3) par, de numero, *Plat.* Ex σκέλος.

Ἰσόσπριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legumini ſimilis. Ex ὄσπριον.

Ἰσοϛάδην, *Adv.* contra ſtando, ſeu pugnando, pari vi. Ab ἵϛημι.

Ἰσοϛαθμέω, idem pondus habeo. A ϛαθμός.

Ἰσοϛαθμία, ας, ἡ, æquilibrium, Ph. A ſeq.

Ἰσόϛαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, par pondere.

Ἰσοϛάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἵϛημι.

Ἰσοϛατέω, idem quod ἰσοϛαθμέω.

Ἰσόϛοιχος, ον, ex adverſo reſpondens, oppoſitus, ut ἀντίϛοιχος.

Ἰσόϛροφος, idem quod ἀντίϛροφος.

Ἰσοσυλλαβέω, totidem ſyllabas habeo.

Ἰσοσυλλάβως, *Adv.* totidem ſyllabis.

Ἰσοτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui paris eſt ponderis, æquilibrium faciens; (2) æqualis.

Ἰσοταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè velox. Ex ταχύς.

Ἰσοταχῶς, *Adv.* æquè celeriter, pari celeritate.

Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab

Ἰσοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui idem cum alio vectigal pendit; (2) qui iiſdem legibus cum civibus vivit. Ex τέλος.

Ἰσοτέλεσιος, ον, qui ſimul, unà abſolvitur, expletur. A τελέω.

Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, paritas; (2) æquitas. Ab ἴσος.

Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas; (2) par conditio & jus. Ab

Ἰσότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æquè pretioſus. Ex τιμή.

Ἰσοτιμως, pari honore, conditione.

Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.

Ἰσότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt æqualis toni, eodem accentu. Ex τόνος.

Ἰσοτόνως, *Adv.* æquali tono; (2) æquè, perindè.

Ἰσοτράπεζος, ον, par menſæ, par alteri quoad menſam.

Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, ſimilibus moribus ſum. Ab

Ἰσότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilibus eſt moribus.

Ἰσότυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eandem habens formam.

Ἰσοτύραννος, ὁ ϗ ἡ, tyrannis par & æqualis.

Ἰσȣργέω, paria faciens. Ab

Ἰσȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, paria faciens, *Heſ.*

Ἰσȣ̃σθαι, præſ. inf. med. ab ἰσόω.

Ἰσοϋψὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè altus. Ex ὕψος.

Ἰσοφαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quaſi ἰσοφερίζω. Οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν, Il. 6, 101. Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι, ib. 9, 390. Ab ἶσον, & φέρεσθαι, *ferre*, ut ἐμφερὴς.

Ἰσοφαρίσδεν, *Dor.* pro ἰσοφαρίζειν.

Ἰσοφόρος, ὁ ϗ ἡ, æqualem partem ferens; (2) paris capacitatis, aut menſuræ, *Ern.*

Ἰσοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualis naturæ, eſſentiæ, *Nonn.* Ex φυή.

Ἰσοχειλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, labra æquans, de menſurâ, plenus uſque ad labra. Ex χεῖλος.

Ἰσόχειρ, ὁ ϗ ἡ, pari robore præditus.

Ἰσόχνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æquè lanuginoſus. Ex χνόη.

Ἰσόχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totidem conſtans chordis. Ex χορδή.

Ἰσοχρονέω, tempore eodem vivo. Ab ἰσόχρονος.

Ἰσοχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἰσόχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tempore ſeu ætate par.

Ἰσόχροος, *contr.* ἰσόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimili colore præditus. Ex χρόα.

Ἰσόχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo eſt æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repenſus.

Ἰσοψηφία, ας, par jus in ſuffragiis ferendis; (2) paria ſuffragia. Ab

Ἰσόψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui par eſt in ſuffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens.

Ἰσοψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unanimis, amiciſſimus; (2) ſimilis animo. Ex ψυχή.

Ἰσοψύχως, pari animo. A præc.

Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo; (2) libro. Δρομȣ δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα, Soph. El. 688. Ab ἶσος.

Ἵϛα, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro ἵϛαθι, ab ἵϛημι.

Ἵϛαμαι, ſto, ſubſiſto, perſto, ſtatuo.

Ἱϛάμενος, præſ. par. paſſ. v. ἵϛαμαι.

Ἱϛᾶντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἵϛασι.

Ἵϛαο, 2. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἵϛασο.

Ἵϛασο, *ſta*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ.

Ἵϛατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Ἱϛάω, ῶ, ἱϛᾷς, ἱϛᾷ, ſiſto. Vid. ἵϛημι.

Ἵϛη, 2. plur. præſ. ind. act. *per Sync.* pro ἵϛατε, ab ἵϛημι.

Ἱϛέον, *ſciendum*, *Ion.* pro εἰϛέον, ab εἴδω.

Ἵϛει, *ſta*, *ſiſte*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro ἵϛαθι, vel *ſtatueris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Att.* pro ἵϛασαι, ab ἵϛημι.

Ἵϛημι, in præſ. imperf. fut. aor. 1. colloco, ſtatuo; *& hinc* pondero, converto, &c. *quæ ex adjectivo ſubſtantivo judicanda* ſunt, at in aor. 2. perf. pluſq. perf. ſto, conſiſto; *unde eſt*; (1) de meretrice proſtrante; (2) eſſe, natum, ortum eſſe; (3) conquieſcere, &c. quæ vis & *in med.* ἵϛαμαι obtinet, f. ϛήσω, ſtabo, aor. 1. ϛῆσαι & ϛήσασθαι, perf. ἕϛηκα; in partic. ἑϛὼς, ἑϛῶσα, ἑϛὸς, ſtans; in inf. ἑϛηκέναι, ſtare; ἱϛάναι, ſtatuere, ἑϛάναι, ſtare, ϛὰς, ſtans, &c. Ὄρθον ȣ̃ς ἵϛησιν, arrigit aures, Soph. El. 27. Ἐνταῦθα ϛησόμεθα τȣ̃ λόγȣ, Dem. βασιλέα, Plat.

Ἱϛίη, ſeu ἑϛίη, ἡ, *Ion.* pro ἑϛία, focus, Veſta.

Ἱϛιητηριον, ȣ, τὸ, triclinium, locus epulationis, pro ἑϛιατήριον, *Ion.*

Ἱϛιοδρομέω, ſolis velis feror, non remis. Ex ἱϛίον, & δρόμος.

Ἱϛιοκώπη, ης, ἡ, navigatio, quæ fit velo & remis. Ex ἱϛίον, & κώπη.

Ἱϛίον, ȣ, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱϛός.

Ἱϛιοποιέω, vela facio.

Ἱϛιοῤῥάφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vela ſuit; (2) doloſus, aſtutus. Ex ἱϛίον, & ῥάπτω.

Ἱϛοβοεὺς, έως, ὁ, propriè aratri temo. Ex ἵϛημι, & βοός.

Ἱϛοβόη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἱϛοβοῆϊ, *Ion.* pro ἱϛοβοεῖ, ab ἱϛοβοεὺς.

Ἱϛοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. Ex ἱϛὸς, & δέχομαι.

Ἱϛοκεραία, ας, ἡ, antenna.

Ἱϛοπέδη, ης, ἡ, lignum in mediâ & imâ navi, cui inſeritur malus, ſeu foramen in mediâ navi, cui mali erecti pars inferior inſerebatur.

Ἱϛοπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, textor, textrix. Ex ἱϛὸς, (2) & (3)

Ἱϛοπȣς, οδος, ὁ, pes textorii mali, ſeu ligni, è quo ſtamina ducta ſunt.

Ἵϛορα, *peritum*, acc. ſing. ab ἵϛωρ.

Ἱϛορέω, ῶ, f. ήσω, inquiro, ſciſcitor, exploro; (2) viſo, luſtro, ἱϛόρησα, vidi ipſe, videndo cognovi; (3) memoriæ trado, literis prodo; (4) ſciſcitando vel percontando audio, vel cognoſco. Τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ἃ σ' ἱστόρω, Soph. Tr. 408. Βουλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν, Plut. Ab ἵστωρ.

Ἱστόρημα, τὸ, res geſta, & quæcunque, quæ audiendo viſendove cognoſcitur.

Ἱστορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium; (2) luſtratio locorum; (3) percontatio, inquiſitio; commentatio; (5) hiſtoria, rerum geſtarum expoſitio; (6) ſcientia; (7) ſenſus Scripturæ hiſtoricus ſive literalis.

Ἱστορέω, vel ἱστορεύω, oſtento, cum affectatione quâdam demonſtro, ab ἱστόριον, Hipp. ἱστοριευμένη, Ion. pro ἱστορευμένη. A præc.

Ἱστορικός, ἡ, ὸν, ad hiſtoriam pertinens; (2) hiſtoricus, hiſtoriarum ſcriptor.

Ἱστορικῶς, Adv. hiſtoricè, hiſtoricorum more; (2) ſenſu literali.

Ἱστοριογράφος, ου, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor. Ex ἱστορία, & γράφω, ſcribo.

Ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides ſeu probatio rei alicujus, Hippocr. Ab ἵστωρ.

Ἱστοριοσυγγραφεὺς, έως, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor.

Ἱστορὶς, ίδος, hiſtorica traditio, fama, hiſtoria.

Ἱστός, οῦ, ὁ, malus navis; (2) malus ſeu lignum ê quo ſtamina ſeu tela ſuſpenditur; (3) ipſa tela. Ab ἵστημι.

Ἱστοτρίβης, ου, ὁ, claſſiarius, ſocius navalis. A τρίβω.

Ἱστουργεῖον, οῦ, τὸ, textrina. A ſeq.

Ἱστουργέω, ῶ, f. ήσω, telas tracto, telam texo.

Ἱστουργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio.

Ἱστουργικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἱστουργικὴ, ſc. τέχνη, ars textoria. Ab

Ἱστουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, textor, textrix. Ex ἔργον.

Ιστω, 3. ſing. præſ. imperat. per Sync. pro ἰσάτω, ab ἴσημι.

Ισταν, imperf. ind. act. contr. pro ἵστάον, ab ἱστάω pro ἵστημι.

Ἴστων, per Sync. pro ἰσάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἰσάτωσαν, 3. pl. imperat. v. ἴσημι.

ἽΣΤΩΡ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ſciens, peritus; (2) teſtis, judex, arbiter.

Ἰσχάδιον, ου, τὸ, caricula, Dim. ab ἰσχάς.

Ἰσχαδοπώλης, ου, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰσχάς, & πωλέω. Hinc

Ἰσχαδόπωλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix.

Ἴσχαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiſtens ſanguinem, ſiſtendi ſanguinis vim habens. Ex ἴσχω, & αἷμα.

Ἰσχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἰσχναίνω, ab ἰσχνός.

Ἰσχαλέος, έα, έον, macer, tenuis. Ab eod.

Ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo; (2) appeto, deſidero, Poet. Hinc ἰσχανάα, cupit, Poet. pro ἰσχανᾷ, per dialyſin ἰσχανόων, deſiderans, cupidus, pro ἰσχανῶν. Αὐτὸν τ' ἰσχανάασκον, Il 15, 723. Τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν, ib. 23, 300. Ab ἴσχω, habeo.

Ἰσχανόωσιν, Poet. pro ἰσχανῶσι.

Ἰσχάνω, Poeticum, comprimo, contineo. Δέος ἰσχάνει ἄνδρας, Il. 14, 317. Ὁπότε κρύος ἀνιρας εἰργον Ἰσχάνει, Heſiod. Ἔργ. 493.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab ἰσχνός.

Ἰσχέμεν, inf. act. Ion. pro ἴχειν, ab ἴσχω.

Ἴσχεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. Ion. pro ἴσχου.

Ἴσχευ, Dor. pro ἴσχου.

Ἰσχιαδικὸς, ἡ, ὸν, ad coxendicis dolores faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab ἴσχις.

Ἰσχιακὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἰσχιάζω, è coxâ laboro.

Ἰσχιὰς, άδος, ἡ, ut ἰσχιὰς νόσος, coxendicum dolor. Ab

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. Ab

ἽΣΧΙΣ, έως, ἡ, lumbus. Heſ.

Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός. Hinc

Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis.

Ἴσχνανσις, εως, ἡ, attenuatio, macies. Ab eod.

Ἰσχναντικὸς, ἡ, ον, extenuandi & emaciandi vim habens. Ab ἰσχναίνω.

Ἰσχνασία, ας, ἡ, macies. Ab eod.

Ἰσχνοεπέω, nimis tenuiter ac ſubtiliter loquor.

Ἰσχνολογέω, idem.

Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta diſputatio. A λόγος.

Ἰσχνολόγος, ὁ, ſubtilis diſputator.

Ἰσχνομυθέω, ῶ, ſubtiliter loquor, Heſ. Suid.

Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ ineptæ, Heſ. Suid. A μῦθος.

Ἰσχνόπεδη, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.

Ἰσχνόπορος, ὁ καὶ ἡ, meatus tenues habens.

ἸΣΧΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, macer, gracilis, tenuis, propriè & metaphoricè.

Ἰσχνοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exilia habens crura. A σκέλος.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas.

Ἰσχνουργὴς, ὲς, ſubtiliter factus, elaboratus, Epith. veſtis. Ab ἰσχναι, & ἔργον.

Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecilitas; (2) linguæ hæſitatio. Ab

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gracili & tenui voce eſt; (2) cui vox ſupprimitur, & repentè ſiſtitur ac deficit, inter loquendum. A φωνή.

Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνός· ἰσχνοῦται, extenuatur.

Ἰσχνῶς, Adv. tenuiter.

Ἴσχονται, 3. pl. præſ. ind. med. v. ἴσχω, pro ἔχω.

Ἰσχουρία, ας, ἡ, obſtructio veſicæ, urinæ in veſicâ repreſſio. Ex ἴσχω, & οὖρον.

Ἰσχυριείω, aſſevero, affirmo. Ab

Ἰσχυρίζομαι, f. ίσομαι, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco, pro defenſione utor; (3) adſevero, adfirmo. Ἰσχυρίζεσθαι περὶ τῶν νεκρῶν, Plut. τῷ νόμῳ, Xen. Ab ἰχυρός.

Ἰσχυροβελὴς, ὲς, adverſus ſagittarum ictus validus, Epith. ocrearum vel loricæ. A βέλος.

Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in ſententiâ, propoſitum tenax. Ab

Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obfirmatus in ſententiâ, tenax propoſiti. A γνώμη.

Ισχυρόδετος, ον, validè vinctus, ſeu ligatus. A δέω.

Ἰσχυροποιέω, ῶ, robuſtum, validum reddo, corroboro, confirmo, v. gr. argumentis; ἰσχυροποιοῦμαι, corroboror.

Ἰσχυροπότης, ου, ὁ, avidè, multùm bibens.

Ἰσχυροπράγμων, ὁ καὶ ἡ, gravia, fortia auſus. A πράγμα.

Ἰσχυρόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicem validam habens, ſeu agens. Ex ῥίζα.

Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχύς.

Ἰσχυρόω, idem quod ἰσχυροποιῶ; (2) munio. Ab ἰχυρός.

Ἰσχυρῶς, Adv. validè, vehementer, enixè.

ἸΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

Ἴσχυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἰσχύσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἰσχύω.

Ἰσχυτήριος, α, ον, idem quod ἰσχυρὸς, ab

Ἰσχύω, f. ύσω, robuſtus ſum; (2) potens ſum, polleo, poſſum. Τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχυουσιν βίον, ſuſtinent, Soph. Tracn. 306. τοῖς ὅπλοις, Dem. σώμασι, Xen. Ab ἰσχύς.

Ἴσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum poſſideo; (3) cohibeo, coërceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) valeo, de pretio interno nummi; ἴσχομαι, hæreo, ſiſto gradum, deſino. Ἴσχειν ξύγγνοιαν, dare veniam, Soph. Ant. 66. Χαλεπὸν ὑπὸ τῆς ὀργῆς, αὐτὰς, ſc. χεῖρας ἴσχειν, Ariſtoph. Lyſ. 507. Ab ἔχω.

Ἰσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ab ὠνέομαι.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cognominis. Ab ὄνομα.

Ἴσως, Adv. æqualiter, æquè, pariter; (2) fortaſſe, forſitan. Ab ἴσος.

Ἴσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act. v. εἴδω, niſi ſit pro ἴσασι, 3. pl. præſ. ind. ab ἴσημι.

Ἴσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἰσόω.

Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, regio Europæ.

Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, Italicus; (2) Latinus.

Ἰταλιώτης, ου, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui eſt ex magnâ Græciâ.

Ἰταλιῶτις, ιδος, ἡ, Itala.

Ἰταλος, οῦ, ὁ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis Ἴταλος.

Ἰταμὸς, ἡ, ὸν, temerarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab ἴτης.

Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia. A præc.

Ἰταμῶς, Adv. protervè, impudenter.

Ἴτε, 2. pl. præſ. imperat. verbi εἶμι.

ἸΤΕ'Α, ας, ἡ, & ἰτέη, ης, ἡ, ſalix; (2) haſta ſaligna. Eurip. Suppl. 695. Hinc

Ἰτέινος, ίνη, ινον, ſalignus, è ſalice.

Ἰτέον, eundum. Ab εἶμι, eo.

Ἰτεὼν, ῶνος, ὁ, ſalicetum, ſalictum, locus conſitus ſalicibus. Ab ἰτέα.

Ἴτην, 3. dual. imperf. ind. act. v. εἶμι.

ἸΤΗΣ, ου, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens; (2) magnanimus, animoſus.

Ἰτητικὸς, ἡ, ὸν, temerarius, præceps; (2) temerarium reddens. A præc.

Ἴτον, ibatis, 2. dual. imperf. indic. act vel itis, itemque eunt, 2. vel 3. dual. præſ. ind. act. Ab εἶμι.

Ἴτρια, τὰ, ſumen, abdomen; (2) bellaria, dulciaria opera. Hinc

Ἰτριοπώλης, ου, ὁ, placentarum, quæ ἴτρια dicuntur, venditor. Ex ἴτριον, & πωλέω.

ἽΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia & curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.

Ἴτω, ito, 3. ſing. præſ. imperat. act. v. εἶμι.

Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab ἰΰζω.

Ἰϋγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ſtridor. Ab eod.

ἼΥΓΞ, γος, ἡ, motacilla, avicula veneficis in uſu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quævis; (4) deſiderium, cupiditas.

Ἰΰζω, acutum clamo, ſtrideo, cano. Hinc

Ἰϋκλὴς, ὁ, acutum clamans, ſtridens; cantor.

Ἶφα, læſi, perf. ind. act. verbi ἴπτω.

Ἴφθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἴφθιμος, ίμη, ιμον, robuſtus; (2) fortis, generoſus, animoſus. Ex

Ἶφι, Adv. validè, fortiter, magno animo. Ab ἴς, ſeu inuſitat. ἶφις, vis.

Ἰφιγένητος, ον, Epith. Iönis, Orph.

Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceamentorum quæ ab Iphicrate nomen indepta ſunt.

Ἴφιον, pingue; ut hinc ſit ἴφια μῆλα, Il. 5, 556. item. magnum, ſpecioſum. Ab ἶφι.

Ἰχθύα, ας, & ἰχθύη, ης, ἡ, pellis arida marinæ ſquatinæ; (2) ferreus unguis, cujus uſus eſt in extractione & ſectione fœtûs; (3) limatura, ſcobs, cæmentum. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυάω, ῶ, piſcor. Hinc ἰχθυάα, Odyſſ. 12, 95. pro ἰχθυᾷ, & ἰχθυάασκον, Ion. pro ἰχθύαον. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυβολεὺς, έως, ὁ, qui tridente piſces figit, piſcator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.

Ἰχθυβολέω, ῶ, piſces tridente figo, piſcor. Ἔτρεφεν ἰχθυβολεῦντα, κατέφλεγε τεθνειῶτα, Epigr. De nave. Ab

Ἰχθυβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, piſces tridente figens, piſcator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.

Ἰχθυβόρος, ον, piſcivorus. A βορά.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, piſciculus. Dim. ab ἰχθύς.

Ἰχθυδόκος, ον, piſces capiens, continens. A δέχομαι.

Ἰχθύη, ης, ἡ, vid. ἰχθύα.

Ἰχθυήματα, ων, τὰ, ſquamæ piſcium; (2) ſcobs; (3) ramentum; (4) cortex. Ab ἰχθυάω.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, piſculentus, piſcarius; (2) aptus ad piſces. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυϊκὸς, ἡ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, piſcaria porta. Ab eod.

Ἰχθύκεντρον, ου, τὸ, fuſcina, tridens.

Ἰχθυοβολεὺς, έως, ὁ, idem quod ἰχθυβολεύς.

Ἰχθυοβολέω, ῶ, idem quod ἰχθυβολέω.

Ἰχθυοβόλος, idem quod ἰχθυβόλος.

Ἰχθυόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à piſcibus depaſtus, aut depaſcendus. Ex βιβρώσκω.

Ἰχθυοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, piſci ſimilis. Ab εἶδος.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piſcoſus. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυοθήρας, ου, ὁ, piſcator. A θήρα.

Ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piſcatoria. A θηρεύω.

Ἰχθυοθηρητὴρ, ὁ, piſcator. A θηράω.

Ἰχθυοθηρικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius. Ab ἰχθυοθήρας.

Ἰχθυόθηρον, vel θῆρος, rapum terræ.

Ἰχθυοκένταυρος, ὸν, Tritonis Epith. Lycurg.

Ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, Icthyocolla, piſcis cui glutinoſum eſt corium, ipſum illud gluten. A κόλλα.

Ἰχθυολκὸς, ου, ὁ, qui piſces reti è mari vel flumine trahit, piſcator. Ex ἕλκω.

Ἰχθυολογέω, ῶ, de piſcibus diſſero. A ſeq.

Ἰχθυόλογος, ου, ὁ, qui de piſcibus diſſerit.

Ἰχθυολύμης, ὁ, piſces multos abſumens. Vox Comica, de Athenienſibus. A λύμη.

Ἰχθυομαντις, εως, ὁ, ex piſcibus futura prædicens.

Ἰχθυονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, piſcibus imperans, piſcibus jus dicens. A νὸμος.

Ἰχθυοπώλαινα, ης, ἡ, piſcium venditrix :

Ἰχθυοπωλεῖον, & ἰχθυοπώλιον, ου, τὸ, piſcaria, forum piſcarium. Ab

Ἰχθυοπώλης, ὁ, piſcium venditor. A πωλέω.

Ἰχθυοπωλεία, ἡ, negotiatio piſcaria.

Ἰχθυοτροφεῖον, ου, τό, piſcium vivarium, cetarium, locus ubi piſces aluntur.

Ἰχθυοτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui piſcibus alendis delectatur. Ab

Ἰχθυοτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui piſces alit, piſcinarius. Ex ἰχθὺς, & τρέφω.

Ἰχθυυλκὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰχθυολκός.

Ἰχθυοφαγέω, ῶ, piſcibus victito. Ab

Ἰχθυοφαγία, ἡ, victus è piſcibus.

Ἰχθυοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui piſcibus vivit, qui piſces comedit. A φαγεῖν.

ἸΧΘΥ͂Σ, ύος, ἡ, piſcis.

Ἰχθυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus, piſculentus; (2) piſci ſimilis. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυαδῶς, *Adv.* piſcium modo.

Ἰχνάομαι, ῶμαι, veſtigo. Ab ἴχνος.

Ἰχνεία, ας, ἡ, veſtigatio, indagatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνελάτης, ου, ὁ, veſtigator. Ab ἴχνος, & ἐλαύνω, *proſequor.*

Ἴχνεσιν, *veſtigiis*, dat. pl. ab ἴχνος.

Ἴχνευμα, ατος, τὸ, veſtigatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quaſi inveſtigator Crocodeli; (2) genus veſpæ.

Ἴχνευσις, εως, ἡ, indagatio, inveſtigatio.

Ἰχνευτὴς, ου, ὁ, veſtigator, indagator.

Ἰχνεύω, f. εύσω, veſtigo, veſtigiis conſequor. Τὼ μὲν γὰρ ὄρη οἷον ἐςὶ ϗ ἰχνεύειν, Xen. Ab ἴχνος.

Ἰχνηλασία, ας, ἡ, inveſtigatio.

Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, inveſtigo. Ἰχνηλατεῖν τἀληθὲς, Phil. Ab

Ἰχνηλάτης, ου, ὁ, inveſtigator, indagator, qui aliquid veſtigiis conſequitur. Ex ἐλαύνω.

Ἴχνιον, ου, τὸ, veſtigium. Dim. ab ἴχνος.

Ἰχνοβάτης, ου, ὁ, qui veſtigiis inſiſtit. Ex ἴχνος, & βαίνω.

Ἰχνογραφία, ας, ἡ, deſcriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἴχνος, & γράφω.

Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, caſſis.

ἼΧΝΟΣ, εος, τὸ, veſtigium, i. e. ima pars pedis; (2) veſtigium, i. e. ſignum, quod pes ſolo, vel alii rei molli imprimit.

Ἰχνοσκοπέω, veſtigia luſtro, inveſtigo.

Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum ex veſtigiis. Ex iiſd.

ἸΧΩ͂Ρ, ῶρος, ὁ, ſanies, tabum, pus; (2) humor ſeroſus, vel cruor, propriè deorum, Il. 5, 416. Hinc

Ἰχωρίζω, ſuppuro, Gl. V. unde ἰχωρισμένος, ſuppuratus.

Ἰχωροειδὴς εος, ὁ ϗ ἡ, humoris ſeroſi ſpeciem habens, ſaniem referens. Ex εἶδος.

Ἰχωρώδης, ες, idem.

Ἰχωῤῥοέω, ῶ, ſanie fluo. A ῥοή.

Ἶψ, ἰπος, ὁ, pl. ἶπες, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infeſtans. Ab ἴπτω.

Ἴψαο, *læſiſti*, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἴψασο, ſeu ἴψω, ab ἴπτω.

ἸΩ, vox lætantium & lamentantium.

ἸΩΒΗΛΑΙ͂ΟΣ, ου, ὁ, Jubilæus.

ἸΩΓΗ, ῆς, ἡ, tegmen; quies; littus; (2) vox; clamor.

Ἰώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, violaceus, violæ ſimilis; (2) rubiginoſus, ferrugineus; (3) venenoſus. Ab ἴον, vel ἰός.

ἸΩΗ΄, ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus.

Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, perſecutio, impetus, quaſi διωκή, à διώκω, *perſequor*; in accuſ. ἰῶκα, per metaplaſmum pro ἰωκήν.

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εἶμι.

Ἰὼν, *Interject.* eho, heus! Ab ἰώ.

ἼΩΝ, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi nepos Helleni; (2) Ionicus. Hinc

Ἴωνες, Ἰώνων, οἱ, Iones, populus Græcus.

Ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus, ubi naſcuntur violæ. Ab ἴαν.

Ἰωνία, ας, ἡ, Ionia, regio. Ab Ἴων.

Ἰωνίζω, Iones æmulor, Iones ſequor.

Ἰωνικος, ἡ, ὸν, qui Ionum eſt, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.

Ἰωνικῶς, *Adv.* Ionicè, Ionum more.

Ἰωνὶς, ιδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.

Ἴωρος, ου, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3) veſtibulum domûs; (4) veſtibuli ſeu domûs cuſtos. Ab οὖρος, *cuſtos.*

Ἰῶτα, τὸ, Iota. Nomen lit. Gr. ἄκλιτον.

Ἰωτακισμὸς, ου, τὸ, vitium cum iota ſuper juſtum extenditur, Diom. qu. ab ἰωτακίζω.

Ἰωτογραφέω, per ἰοτα ſcribo, opp. per diphthongum ει. Vox Gramm.

Ἰωχμὸς, ου, ὁ, perſecutio, hoſtilis infeſtatio. Pro διωχμὸς, à διωκω.

ἸΩΨ, ἰωπος, ὁ, iops, piſcis nomen.

K.

K, Decima litera Græcorum, quæ Καππα dicitur, & nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet *viginti* & cum lineolâ infernè poſitâ (͵κ) *viginti millia.*

Κάβαισος, vorax, qui ſatiari nequit. A κάβος.

ΚΑΒΑ΄ΛΛΗΣ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius. *Heſ.*

Κάββαλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* vel *Poet.* pro κατέβαλε, à καταβάλλω. Unde

Καββαλικὸς, ἡ, ὸν, luctandi, dejiciendi peritus, bonus luctator.

Καββάς, a. 2. part. act. *Poet.* pro καταβὰς, à καταβαίνω.

Καβειριάζομαι, Cabirorum ritus ſequor, celebro.

Καβειρικὸς, ἡ, ὸν, Corybanticus, à Cabiris fieri, cani ſolitus.

Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fœm.* καβειρίδες.

Κάβη, ης, ἡ, cibus, Suid. quaſi à κάπτειν.

Καβηξ, εκος, ὁ, vel κάβαξ, larus, avis vorax; (2) verſutus, vafer, L. Gr. Ab eod.

ΚΑΒΟΣ, ου, ὁ, menſuræ frumentaceæ genus.

Κἀγαθοῖς, *& bonis*, pro ϗ ἀγαθοῖς.

Καγγόνυ, Il. 20, 458. ad genu, *Æol.* pro κατά γόνυ.

ΚΑ΄ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, Cancamum, lacrima ligni Arabici.

Κάγκανον, τὸ, herba quædam.

Κάγκανος, aridus, κάγκανα ξύλα, *Hom.* τὰ καγκανα etiam *ſubſt.* A καγκαίνω.

ΚΑΓΚΑ΄ΖΩ, cachinnor, convitior. Καγκάζων μεθ' ἑτέρου νεανία, Ariſtoph. Conc. 846.

ΚΑΓΧΑΙ΄ΝΩ, calefacio, arefacio, Heſ.

Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exſulto gaudio; καγχαλαων, pro καγχαλων, Il. 6, 514. A καγχάζω.

Καγχαλόωσι, *exſultent*, 3. pl. præſ. conj.

Καγχασμὸς, ου, ὁ, cachinnatio, riſus effuſus. A καγχάζω.

Καγχαςὴς, ου, ὁ, qui effuſiùs ridet. Ab eod.

Καγχαςικὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καγχριδιας, ου, ὁ, ut καγχριδίας ἄρτος, panis hordeaceus; alias καγχρυδίας.

Κάγχρυς, ſeu κάγχρυ, roris marini fructus, *Dioſc.* Etiam ſine γ.

Κάγχρυς, αἱ, hordea, hordei farina; alias κάχρυς. A κάγχρυες, *contr.*

Κἀγω, *& ego*, *Att.* pro ϗ ἐγώ.

Κάδδ' ἔβαλεν, *proſtravit verò*, pro κατὰ δὲ ἔβαλε, ſeu κατέβαλε δέ.

Καδδὲ, *ſecundum verò*, *Poet.* pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε δὲ, à καταπίπτω.

Κάδδος, κάδδιον, καδδίσκος, vide κάδος, κάδιον, καδίσκος.

Καδδραθέτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro κατεδραθέτην, à καταδρήθω.

Καδδύναμιν, *pro viribus, ſecundum potentiam*, *Dor.* pro κατὰ δύναμιν.

Καδδῦσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταδῦσαι, à καταδύω.

Καδίον, τὸ, parvus cadus, ſitella; (2) pera. A κάδος.

Καδίσκος, ὁ, idem. Ab eod.

Καδμεία, ſeu μία, ἡ, lapis æroſus; (2) medicamentum metallicum.

ΚΑ΄ΔΟΣ, ου, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, ſitula; (2) ſitella ſuffragiorum. Κάδδος καλεῖται τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ἀπομαγδαλίας ἐμβάλλουσι, Plut. in Lycurg. c. 12.

Καδοποιός, ου, ὁ, cadorum fabricator.

ΚΑΔΥΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Syriaca arboribus & ſpinis ſe circumvolvens.

Καείς, *deuſtus*, a. 2. part. paſſ. v. καίω.

ΚΑ΄ΖΩ, fut. κάσω, orno, exorno, decoro, excolo, inſtruo. Unde uſitatum apud *Poet.* κεκασμένος, ornatus, perfect. part. paſſ. ἐκέκαςο, pluſq. p. paſſ. ornatus erat. Ἐκέκαςο ἐγχείῃ, Il. 2, 530. καλλεῖ, ib. 13, 432. ἱπποσύνῃ, 23, 219. ὄλβῳ, πλούτῳ, ibid. 24, 536. μαντοσύνῃ, Odyſſ. 9, 509.

Καῆ, 3. ſing. a. 2. conj. act. verbi καίω.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Καθὰ, *Adv.* velut, ſicut. Ex κατὰ, & ἅ.

Καθαγιάζω, f. άσω, conſecro; (2) cremo.

Καθαγίζω, f. ίσω, conſecro; (2) ſolvo juſta, perago exſequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ σῶμα τινὸς, Plut. Ex κατὰ, & ἅγος, *res ſacra.* Hinc

Καθαγισμὸς, ου, ὁ, conſecratio; (2) parentatio, parentalia.

Καθαγνίζω, fut. ίσω, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθηγνίσαι δέμας, Eur. Or. 40.

Καθαιμακτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè cruentatus. A

Καθαιμάσσω, fut. άξω, cruento. Σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα, Andr. 588.

Καθαιματόω, ῶ, idem. καθαιματῶσαι βωμὸν, Ariſtoph. Θεσμ. 702.

Κάθαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cruentus. Ex κατὰ, & αἷμα.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, deſtructio, demolitio, etiam *tropicè*; (2) cædes. A καθαιρω.

Καθαιρετέος, έα, έον, evertendus. Ab eod.

Καθαιρέτης, ου, ὁ, everſor, vaſtator; etiam *tropicè*; (2) interfector. Ab eod.

Καθαιρετικὸς, ἡ, ὸν, evertendi ſive minuendi vim habens. Ab eod.

Καθαιρέω, ῶ, detraho, everto, deſtruo; *propriè & Metaph.* (2) victum interficio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimo; καθελεῖν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere, part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαιρέομαι, οῦμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρεθεὶς, a. 1. depoſitus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς ςήλας, reſcindere, Dem. τὸ ἀξίωμα, Plut. ψήφισμα, idem. Καθαιρεῖσθαι, Act. 19, 27.

ΚΑΘΑΙ΄ΡΩ, fut. αρῶ, p. αρκα, purgo, mundo; (2) luſtro, expio; (3) flagris cædo, a. 1. ἐκάθηρα, purgavi; paſſ. ἐκαθάρθην, part. καθαρθεὶς purgatus. Καθαίρειν καθαρμον, Plat. Ὄμβροις γῆ καθαίρεται, Ariſtot.

Καθάλλομαι, deſilio. Καθάλλεσθαι ἀπ' ὀχθῶν, Xen.

Καθαλμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum ſalſus; (2) ſalſus, *Nicand.* Ex κατα, & ἅλς, *ſal.*

Κάθαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſale conſperſus; (2) ſubſalſus. Ex iiſd.

Καθαμαξεύω. Ex κατὰ, & ἁμαξεύω, plauſtrum per aliquem locum agito. Hinc in uſu καθημαξευμένος, in perf. paſſ. tritus, trivialis, καθαμάξευεν, a. 1. paſſ. tritum.

Κάθαμμα, τὸ, vinculum, nodus. Ab ἅπτω.

Καθαμμίζω, arenâ obruo. Ex ἄμμος.

Καθάπαν, pro καθ' ἅπαν, *Adv.* omninò, in univerſùm.

Καθάπαξ, *Adv.* omninò, prorſus.

Καθάπερ, *Adv.* ſicut, veluti, quaſi.

Καθαπερανεὶ, idem.

Καθαπερεὶ, idem.

Καθαπλόω, explico, expando.

Καθάπου, *Adv.* ſimul, verò, *Strabo*, lib. 7.

Καθάπτεσθαι, præſ. inf. med. v. καθάπτομαι.

Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus, mordax, laceſſendi vim habens. A

Καθάπτομαι, attingo, tango, (2) impeto, pungo, mordeo, laceſſo; (3) manus injicio, invado, f. καθάψομαι, aor. 1. καθηψάμην, καθῆψω, tetigiſti, pupugiſti. Καθηψάμην τυραννίδος. Plut.

Καθαπτὸς, ligatus, adſtrictus, inductus. A

Καθάπτω, apto, annecto, necto, alligo, a. 1. καθῆψα. Soph. Trach. 1068. Ex κατὰ, & ἅπτω, *necto.*

Καθάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundus, munditiei ſtudioſus & ſervans. A καθαίρω.

Καθαρειότης, ἡ, mundities. A præc.

Καθαρεύω, f. εύσω, purgo; (2) ſum purus, καθαρεύειν τῶν τοιούτων τὴν πόλιν, Plut. A καθαρός.

Καθάρθαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκαθάρθαι, à καθαίρω.

Καθαριεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro καθαρίσει, à

Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν, Act. 15, 19. Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Luc. 17, 17. A καθαρὸς.

Καθάριος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundus, munditiem ſervans, delicatus, Ph. Ab eod.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas.

Καθαρίσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. καθαρίζω.

Καθαρίσθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίως, *Adv.* mundè, munditiem ſervando; (2) eleganter; (3) bonâ fide, nihil mentiendo. A καθάριος.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abjecti; (2) ſacri & piaculares. A καθαίρω.

Καθαρμόζω, f. όσω, adapto, compono. Βρόχον λευκᾷ καθαρμόζουσα δέρα, Eur. Hipp. 774.

Καθαρμός, οῦ, ὁ, purgatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαροποιέω, ῶ, purifico, purgo.

Καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, ſincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, ſimplex; (3) qui ſe non contaminavit ſcelere; (4) expeditus, nullis obſtaculis impeditus; (5) præſtans, excellens; ἄρτος καθαρὸς, purior panis, Gl. V. Siligineus. A καθαίρω.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρός.

Καθαρπάζω, corripio. Ἔκ τε δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι, Eur. Andr. 813.

Καθάρσιον, ου, τὸ, ſc. ἱερεῖον, expiatio, luſtratio, piaculum; καθάρσια, ſacra expiatoria, piacula. A κάθαρσις. Unde

Καθάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, luſtralis, expiatorius.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαρτέον, purgandum. Ab eod.

Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator; (2) luſtrator, expiator. Ab eod.

Καθαρτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, purgationes, & τὸ πῦρ καθαρτήριον, ignis purgatorius. Ab eod.

Καθαρτὴς, οῦ, ὁ, purgator; (2) expiator, luſtrator. Ab eod.

Καθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgandi vim habens; (2) luſtralis. A καθαίρω.

Καθαρύλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dim. à καθαρὸς, ἄρτοι τῶν καθαρύλλων, *Alexis*, panis purior, vid. καθαρός.

Καθαρω, gen. ſing. *Dor.* pro καθαροῦ.

Καθαρῶς, *Adv.* purè, nitidè; (2) dilucidè, manifeſtè; (3) purâ mente, candidè, ſincerè; (4) prorſus, omnino.

Καθαυαίνω, arefacio, ſicco.

Καθαυτὸν, ſeorſum; (2) per ſe; (3) penes ſe. (4) ſuâ ſponte; (5) ſuo arbitrio, pro κατὰ ἑαυτόν.

Καθεδοῦμαι, f. ind. med. v. καθέζομαι.

Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, ſuggeſtum; (2) ſedes, ſella, ſedile; (3) locus exonerandæ alvi; (4) obſidio; (5) ſeſſio; (6) habitus ſedentis.

Καθέζομαι, ſedeo, f. καθεδοῦμαι, ſedebo; καθέζεσθαι, etiam caſtra dicuntur alicubi aliquandiu manentia; *dicitur* (3) de ſupplicibus, qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus, quæ in cellâ ſe proſtituunt. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς, Eur. Ph. 75. ἐς τὸ Ἡραῖον, Thuc.

Καθείατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθηντο, à κάθημαι.

Καθεικέναι, perf. inf. act. verbi καθίημι.

Καθεῖλον, aor. 2. ind. act. v. καθαιρέω, pro καθέλω.

Καθειμένος, perf. part. paſſ. v. καθίημι.

Καθειμένως, *Adv.* remiſsè, parcè, demiſsè.

Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. καθίημι.

Καθεῖντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ.

Καθειργνυμι, & καθειργνύω, coërceo, cohibeo. Καθείργνυντο εἰς οἴκημα, Plut. A

Καθειργω, f. ξω, idem. a. 1. καθεῖρξα, perf. paſſ. καθειργμένος. Εἶτα δὴ ἀυτην καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον, Ariſtoph. Nub. 749.

Καθεῖρκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coërcitio, cuſtodia carceris. A καθεἰργω.

Καθεῖς, unuſquiſque ſigillatim, unus poſt alium. Ex κατὰ, & εἷς, *unus.*

Καθεὶς, a. 2. part. act. v. καθίημι.

Καθεῖσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ' à καθέζω.

Καθειστήκειταν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. verbi καθίστημι.

Καθεῖτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. καθίημι.

Καθεκάστην, pro καθ' ἑκάστην, ſcil. ἡμέραν, quotidie, indies; καθέκαστον, καθ' ἕκαστον, ſingulatim.

Καθεκούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius.

Καθεκτέον, retinendum eſt. A κατέχω.

Καθεκτικὸς, ἡ, ὸν, continens, retinens. A

Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui contineri aut detineri poteſt; (2) qui fieri poteſt. A κατέχω.

Καθεκτῶς, *Adv.* ita ut contineri, vel retineri queat.

Καθέλῃς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. καθαιρέω, pro καθέλω.

Καθελκυσμὸς, ὁ, detractio. A

Καθελκύω, f. ύσω, detraho.

Καθέλκω, f. ξω, idem; καθέλκειν & καθελκύσαι τὰς ναῦς, naves in mare deducere. Ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ, Ariſtoph. Conc. 97. τὰς τριήρεις, Dem.

Καθελῶ, f. 2. ind. act. v. καθαιρέω.

Κάθεμα, ατος, τὸ, monile ex variis gemmis in pectus mulierum deſcendens, ornamentum collare. Ex καθίημι, *demitto.*

Καθέμενος, aor. 2. part. med. v. καθίημι.

Καθεξῆς, *Adv.* ordine, deinceps.

Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, conſervatio; (2) detentio. A κατέχω.

Καθέξω, f. 1. ind. act. verbi κατέχω.

Κάθεο, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro κάθεσο, à καθίημι.

Καθερπύζω, f. ύσω, irrepo, ſerpo. Καθερπύσαντες ἀπὸ τῶν τειχῶν, *Joſ.*

Καθέρπω, idem; (2) ſerpendo deſcendo, *item* deſcendo.

Κάθες, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. καθίημι.

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Κάθεσις, εως, ἡ, ſedes, domicilium, diverſorium; (2) demiſſio, dejectio; (3) immiſſio, ſubornatio; (4) inſectatio. A καθέζω, vel καθίημι.

Καθεσμὸς, οῦ, ὁ, conſeſſus, ſedes. A καθέζομαι.

Καθέσσαντο, *collocarunt*, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Poet.* pro καθέσαντο, à καθέζω.

Καθεσταμένος, perf. part. paſſ. v. καθίστημι.

Καθέστηκα, *conſtitui*, perf. ind. act.

Καθεστηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam & gravem; (2) καθεστηκότα, ſtata, certa, fixa, item, benè conſtituta:

Καθεστηκότως, *Adv.* compoſitè, ritè, decenter, animo compoſito & moderato. A καθίστημι.

Καθεστήκω, conſto, perſto, conſtanter permaneo, ut hinc ſit. f. 1. καθεστήξω, καθεστήξει, conſtabit.

Καθεστῶτα, ων, τα, ſtatus præſens, pro καθεστηκότα. A καθίστημι, *conſtituo.*

Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, immiſſor. Inſtrumentum chirurgicum veſicarium; (2) linteamentum tortum, quod ulceribus immittitur; (3) redimiculum, Ph. A καθίημι. Hinc

Καθετηρισμὸς, ὁ, operatio per catheterem.

Καθέτης, ου, ὁ, perpendiculum, Ph.

Καθετος, ου, ὁ, qui demittitur. A καθίημι.

Κάθετος, ου, ἡ, ſc. γράμμη, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis ſubjecta, perpendiculariter ardua; (3) linea piſcatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθευδήσω, dormio; (2) cum muliere rem habeo; imperf. καθεῦδον. Οὐδ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεύδειν, Ariſtoph. Θεσμ. 486.

Καθεύρημα, ατος, τὸ, inventum.

Καθευρίσκω, invenio.

Κάθεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, probè coctus. *Epith.* auri obryzi. Ex κατὰ, & ἕψω.

Καθεψέω, decoquo; (2) mollio, frango. Hinc

Καθέψησις, ἡ, decoctio.

Καθεψιάομαι, ſcommatis inceſſo, illudo.

Καθέψω, idem & ex iiſd.

Κάθῃ, 2. ſing. præſ. ind. med. *Att.* pro κάθησαι, à κάθημαι.

Καθηβάω, ῶ, idem quod ſimplex ἡβάω.

Καθηγεμονικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum & præcipiendum aptus. A

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ; (2) auctor, ſuaſor; (3) præceptor. A

Καθηγέομαι, οῦμαι, dux ſum, præeo. Καθηγήσατο δὲ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, Strab. τοῦ πολιτεύματος, Plut. Hinc

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ; (2) inſtitutor, præceptor, doctor, monitor.

Καθηγουμένη, ης, ἡ, præfecta monaſterii, abbatiſſa. Ab eod.

Καθηγούμενος, ου, ὁ, præfectus Monaſterii, Abbas.

Καθηδύνω, ſuave reddo.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluntatem & luxum abſumo. Τοὺς τοῦ πολέμου καιροὺς καθηδυπαθῶν, Luc. Ἀναλίσκειν ϗ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον ἀνάλωμα τὸν χρόνον, Plut. in Anton. cap. 28.

Καθῆκα, a. 1. ind. act. v. καθίημι.

Καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens; (2) officium. A καθήκω.

Καθηκόντως, *Adv.* ita, ut officium poſtulat, convenienter, decenter, ritè. A καθῆκον.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι, *Imperſ.* convenit mihi, conſentaneum eſt mihi; officii mei eſt, partium mearum eſt, *item*, meum eſt, τὰ καθήκοντά μοι mea, ſimpliciter, aptus ſum, *item* appropinquo.

Καθηλόω, defigo, clavis configo. Hinc

Καθέλωσις, εως, ἡ, defixio, quæ fit clavis.

Καθηλωτὴς, οῦ, ὁ, qui clavo defigit.

Καθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.

Κάθημαι, ſedeo; (2) moneo; (3) deſideo; (4) habito; (5) inſideo & obſideo; (6) caſtra metor; (7) occupor aliquâ in re. Καθῆσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων, Xen. πρὸς τὸ πῦρ, Ariſtot. ἐπὶ ταῖσι θύραις, id. χαμαὶ, id.

Καθημαξευμένως, trito modo. A καθαμαξεύω.

Καθημέραν, *Adv.* in dies, quotidie. Ex κατὰ, & ἡμέρα.

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus, diurnus.

Καθημέριος, ία, ιον, idem & ex iiſd.

Καθημερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in diem vivens præſentibus contentus, minimè ſolicitus de futuris. Ex κατὰ, ἡμέρα, & βίος, *vita.*

Καθηράμενος, a. 1. part. med.

Κάθηρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.

Καθηρέθην, a. 1. ind. paſſ. *per Syſtolen.* pro καθῃρήθην, à καθαιρέω.

Καθῄρητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Καθῆσθαι, præſ. inf. verbi κάθημαι.

Κάθησο, *ſede*, 2. ſing. imperat. med.

Καθήσομαι, *ſedebo*, f. 1. indic. med.

Καθῆστο, 3. ſing. imperat. ind. *Poet.* pro ἐκάθητο.

Καθῆψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· pro καθῆψε, à καθάπτω.

Καθιγνύμαι, vid. καθίννυμαι.

Καθιδρόω, ῶ, deſudo; (2) madefacio ſudore.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, delubrum, ara, ſtatua, Phil. pulvinar, Ph. A καθιδρύω.

Καθιδρυνθέντες, n. pl. a. 1. part. paſſ. v. καθιδρύνω.

Καθιδρύνω, idem quod καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. A

Καθιδρύω, colloco; (2) fundo, inſtituo, conſtituo, erigo; (3) dedico, conſecro. Ἐκ γὰρ τοῖς, τιμιωτέροις, τὸ τιμιώτερον καθίδρυκεν ἡ φύσις, Ariſtot.

Καθίδρως, *Suid.* laſſus uſque ad ſudorem; (2) perfuſus ſudore.

Καθίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro καθίεε, à καθίημι.

Καθίεμαι. V. καθίημι.

Καθιερεύω, f. εύσω, ſacrifico, ſacris operor; (2) dedico, conſecro.

Καθιερουργέω, & οῦμαι, idem.

Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, devoveo. Τῷ θεῷ τὴν δεκάτην, Plut.

Καθιερωτέα, conſecranda.

Καθιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio, devotio. A καθιερόω.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. καθίημι.

Καθιζάνω, ſedeo, inſideo, reſideo; (2) conſtituo. Ἐφ' ἅπαντα βλαστήματα καθιζάνειν, Iſocr.

Καθίζησις, ἡ, ſeſſio, collocatio.

Καθίζευ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro καθίζου, à καθίζω.

Καθίζουσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g.

Καθίζω, f. ίσω, ſedere jubeo, colloco; (2) conſtituo, velut, in inſidiis, &c. (3) proſtituo, ſc. feminam; (4) *dicitur tamen & neutraliter*, ut *in med.* καθίζομαι, ſedeo; *unde* (1) de ſupplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de ſaltatoribus ſcenicis, cum contumeliæ causâ coguntur inter ſpectatores ſedere; (4) de judicibus, qui ſedere coguntur; (5) de exercitu, ſedente ad urbem; (6) de navi ſidente. In quorum tamen nonnullis medium uſitatius eſt, *Ern.* Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα, Ariſtoph. Nub. 253. Στένει ἢν μὴ ἐπὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου, idem veſp. 90.

Καθίημι, demitto, ſubmitto; (2) immitto; καθιεὶς, demittens; καθεὶς, in aor. 2. qui demiſit; καθιέναι, demittere; καθῆκα, demiſi; p. poet. καθέηκα, part. perf. paſſ. καθειμένος, demiſſus, dejectus; & de barbâ, promiſſus, *promiſſaque barba*, Virg. Καθίημι τὸν πώγωνα, τὸ ἱμάτιον, βοστρύχους.

Καθίκεο, *contigiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro καθίκου, à καθικνέομαι.

Καθικετεύω, ſupplico; (2) ſubmittendo me alicui capto gratiam ejus, *Ern.*

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, contingo, adſequor, pervenio. Μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισι μου καθίκετο, percuſſit, Soph. Oed. Tyr. 818.

Καθιλαρύνω, exhilaro, placo.

Καθιμάω, ῶ, f. ήσω, fune demitto; (2) demitto, Ariſt. Veſp. 378. Hinc

Καθίμησις, εως, ἡ, demiſſio per funem.

Καθίννυμαι, inſideo, deſideo, collocor, apud *Hipp.* Al. καθίγνυμαι, quod vitioſum putatur, *Ern.*

Καθίξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καθίσας, à καθίζω.

Καθίξῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Καθίξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθίσω.

Καθιοῦμαι, fut. 1. ind. med. *Att.* pro καθίσομαι.

Καθιππάζομαι, fut. άσομαι, equo decurro; (2) in equo, vel equitatu incurſo. Καθιππάζεσθαι τῆς φιλοσοφίας, ſe exercere in, Laërt.

Καθίππευσις, εως, ἡ, invaſio & incurſio, quæ fit in equo; (2) adequitatio. A

Καθιππεύω, perequito, equo decurro.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis ſeu equeſtribus copiis vinco.

Καθιπποτροφέω, alendis equis inſumo.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημαι, f. πτήσομαι, devolo.

Καθίσας, a. 1. part. act. verbi καθίζω.

Καθίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act.

Καθίσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Κάθισις, εως, ἡ, ſeſſio, ſeſſus. A καθίζω.

Κάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio; (2) ſedile, ſella.

Καθίστα, 2. ſing. præſ. imperat. act. *per Apocop.* pro καθίσταθι, à καθίστημι.

Καθιστάνω, & καθιστάω, ῶ, f. καταστήσω, idem quod

Καθίστημι, in præſ. fut. aor. 1. conſtituo; (2) inſtituo; (3) colloco; (4) efficio; reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum ſtatum redigo, *omninoque* (7) benè conſtituo, firmo. At in aor. 2. perf. *paſſ.* dicitur καθεστηκότα, mores, *item* res benè conſtitutæ; ἡλικία καθεστηκυῖα, ætas integra, qualis eſt militaris; media ὁ καθεστηκὼς, qui non ſanâ mente eſt; καθίσταμαι, fio, ſum, Ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται, Eur. Ph. 51. Πανταχῇ φυλακαὶ καθεστήκασι, Ariſtoph. Av. 1166, Καταστήσω σ' ἐγὼ τύραννον, ibid. 1678.

Καθιστήριον, τὸ, ſella. A καθίζω.

Καθίστησι, 3. ſing. præſ. ind. act.

Καθιστῶσα, præſ. part. act. f. g. *contr.* pro καθιστάουσα, à καθιστάω.

Καθὸ, *Adv.* ſicut; (2) in quantùm, quatenùs. Ex κατὰ, & ὅ, *quod.*

Καθοδηγέω, ῶ, dux viæ ſum, deduco:

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. A

Καθοδηγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ, ſeu itineris.

Κάθοδος, ου, ἡ, deſcenſus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exulum in patriam, aut reſtitutio in regnum.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, univerſalis, perpetuus.

Καθολικῶς, *Adv.* univerſè, in univerſum:

Καθόλου, *Adv.* prorſùs, omninò, penitùs, in univerſùm, in ſummâ. Ex κατὰ, & ὅλος.

Καθομαλίζω, f. ίσω, complano; (2) à ferociâ in manſuetudinem redigo. Ex ὁμαλός.

Καθομηρίζω, idem quod ſimplex ὁμηρίζω, *Homericè induco, Homericis verſibus deſcribo.*

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, *cum Dat.* conſuetudinem ſeu commercium habeo; (2) *cum acc.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, perſuadeo, muto ſententiam alicujus diſputando, &c. & *in Paſſ.* in conſuetudinem, proverbium abeo. Καθωμιλημένος, vulgaris. Καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, Ariſtot.

Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor; (2) paciſcor, deſpondeo. Καθωμολογημένος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Πακόρῳ, Plut.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, armo. Καθοπλίζειν τινα ὅπλοις, Chryſ. Ἰσχυρὸς καθωπλισμένος, Luc. 11, 21.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipſa armandi.

Καθοπλισμὸς, οῦ, ὁ, armatura. Ab eod.

Κάθοπτος, ὁ ϗ ἡ, pro κάτοπτος, *Hipp.*

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. ſing. præſ. indic. act. pro καθοράει, à καθοράω.

Καθορατικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax. A

Καθοράω, ῶ, deſpicio, deſpecto; (2) perſpicio, oculis luſtro; (3) animadverto. Ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορῶν, fixis, Luc. Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διὸς, Ariſtoph. Pace, 178. Τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, Rom. 1, 20.

Καθορίζω, f. ίσω, definio. Hinc

Καθοριστικὸς, ἡ, ὸν, definitivus, perſpicuus, certus.

Καθορμίζω, f. ίσω, ſtationem, portum ſubeo. Καθορμίζεις ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, Plut. Καθορμισάμενος ἐς τὴν Ἔφεσον, Thuc.

Καθόρμιον, ου, τὸ, monile.

Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctum reddo; (2) expio; (3) conſecro, dico, devoveo; (4) ſacrifico, immolo; (5) damno; (6) deſpondeo. Καθοσιώσας τὴν πόλιν καθαρμοῖς, Plut. Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα ϗ προθύματα καθωσιώθη, Ariſtoph. Plut. 660.

Καθοσίωσις, εως, ἡ, conſecratio; (2) abſolutio & condemnatio; (3) crimen læſæ majeſtatis; (4) diſpenſatio.

Καθόσον, *Adv.* quantùm.

Καθότι, *Adv.* eo quod. Ex κατὰ, & ὅ, τι.

Κάθου, 2. ſing. a. 2. imperat. med. v. καθίημι, vel *ſede*, à κάθημαι.

Καθυβρίζω, f. ίσω, inſolenter adficio injuriis, injuriâ laceſſo, dedecore adficio, violentiam offero per meram libidinem. Τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων, inſultans, Soph. Aj. 153. Ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ, Eur. Med. 1383.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Κάθυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus, madidus.

Κάθυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquis abundans. Ex κατὰ, & ὕδωρ.

Καθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in.

Καθυλίζω, percolo. Ab ὕλη.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & foliis luxurio, ſupervacuis frondibus ſilveſco.

Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.

Καθυπερέχω, ſupero, vinco. A κατὰ, & ὑπερέχω, idem, ſuperior ſum.

Καθυπερηφανέω, inſolens, arrogans ſum.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adv.* in ſummo loco, ſupra. Ex κατὰ, & ὕπερθεν, *ſupra.*

Καθυπερτερέω, præſto, ſuperior ſum.

Καθυπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior; (2) præſtantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc Superl. καθυπέρτατος, editiſſimus, ſupremus.

Καθυπισχνέομαι, οῦμαι, fut. νήσομαι, promitto, polliceo; (2) voveo. Καθυπίσχετο τῷ θεῷ, Naz.

Καθυπνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi ſeu alto ſomno oppreſſus. Ab ὕπνος.

Κάθυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Hinc

Καθυπνόω, ῶ, f. ώσω, abdormio, ſomnium capio. Ἵνα δὲ καθυπνώσεις ἡδέως, Xen.

Καθύπνωσις, εως, ἡ, dormitio, delapſio in ſomnum. A præc.

Καθυποβάλλω, ſubjicio; (2) ſuggero, admoneo.

Καθυπογράφω, exprimo dicendo, demonſtro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθυπόκειμαι, ſubjaceo, ſuppoſitus ſum, adſum jam in promptu & paratu.

Καθυποκρίνομαι, hiſtrionicâ actione exprimo; (2) ſimulo, ap. *Joſ.*

Καθύποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpectus.

Καθυποτάσσω, vel τάττω, ſubigo, ſubjicio.

Καθυπουργέω, miniſtro.

Καθυστερέω, ῶ, poſterior ſum, tardiùs venio; (2) cedo, inferior ſum.

Καθυστερίζω, f. ίσω, cunctor, moror.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι.

Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A

Καθυφίημι, ſubmitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo cauſam adverſariis, prævaricor; (4) ſubtraho. Τὸν δὲ καιρὸν τῶν πραγμάτων ἐάν τις ἑκὼν καθυφῇ, Dem.

Καθυφηλὸς, ἡ, ὸν, altus.

Καθύω, compluo. Ex κατὰ, & ὕω, *pluo.*

Καθωραΐζομαι, f. ίσομαι, glorior.

Καθὼς, *Adv.* ſicut, prout, velut.

Καθώσπερ, *Adv.* idem.

ΚΑΙ', *Conj.* et, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, ſic et; (4) quam, ac; (5) ſed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ponitur & pro relativo pronomine; (11) *poſt* τις *vel* τι *ſignificat* tandem; (12) abundat, Atticè. Hinc (13) κἂν vel ϗ ἂν, etiam, etiamſi, plane; (14) κἂν εἰ, quod ſi; (15) ϗ γὰρ, etenim, & quidem; (16) ϗ γε, quamquam, ſaltem, atqui; (17) ϗ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel ϗ δὴ ϗ & quidem, & certe, quin etiam; (18) ϗ εἰ, etſi, etiam ſi; (19) ϗ ἢ, ſive; (20) ϗ μάλα, certe, ita, profecto; (21)

ϗ μὴν, enimvero, & vero, & ſane, & profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (22) ϗ μὴν ϗ, quin etiam; (23) ϗ μὴν γε, at ſaltem, at vero; (24) ϗ τοὶ, atqui; at; etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde; itaque; & tamen; (25) ϗ τοι εἰ, vel ἂν quod ſi; (26) ϗ γὰρ τοι, etenim; (27) ϗ ȣ, ϗ μὴ, non autem; (28) ϗ νὴ δία, atque adeo; (29) ϗ πάλαι, jam pridem; (30) ϗ περ, quamvis, quamquam; (31) ϗ ταῦτα idque, præſertim; (32) ϗ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, atque hæc quidem ita ſe habent, ſed de his hactenus.

KAΊΑΔΑΣ, ȣ, ὁ, carcer ſubterraneus, in quem ſontes conjiciebantur apud Spartanos; (2) barathrum, ſive foſſa, in quam conjiciebantur apud eoſdem cadavera ſupplicio adfectorum.

Καίγε, *Conj.* & quidem.

KAIKΊΑΣ, ȣ, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æſtivo ſpirans.

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta, *Heſ.*

Καινίζω, fut. ίσω, novo; (2) renovo. A καινὸς. Hinc

Καινισμὸς, ȣ̃, ὁ, novatio, innovatio.

Καινιϛὴς, ȣ̃, ὁ, innovator, Gl. V.

Καινοδοξία, ας, ἡ, ſtudium & amor rerum novarum. Ex καινός, & δόξα, *opinio.*

Καινολογία, ας, ἡ, ſermonis novitas, inſolentia. Ex καινὸς, & λόγος.

Καινοπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novo, quodam modo compactus, ſeu novus. A πήγνυμι.

Καινοπήμων, ον, qui nova mala expertus eſt. A πῆμα.

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio, *item* molior; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A καινοποιος. Hinc

Καινοποιητὴς, ȣ̃, ὁ, novis artificiis utens.

Καινοποιΐα, ἡ, res novæ, rerum converſio.

Καινοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, novator. A ποιέω.

Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum novarum deſignatio. A πράγος.

Καινοπρέπεια, ἡ, novitas moris.

Καινοπρεπεϛέρως, *Adv.* inſolentiùs.

Καινοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novi moris, inſolitus. A πρέπω.

Καινοπρεπῶς, *Adv.* novè, inſolenter.

KAINÒΣ, ἡ, ὸν, novus; τὸ καινον, v. gr. πολεμȣ, Atticis notat viciſſitudines belli. Hinc ἐκ καινῆς, denuò, de integro.

Καινοσχηματιϛος, ον, novo modo formatus, inſolens. A σχηματίζω.

Καινοταφος, ον, novo modo ſepultus, (niſi potius eſt κενόταφος, *Ern.*)

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινός.

Καινοτομέω, ῶ, fut. ήσω, innovo, res novas facio, molior; (2) metallum aut lapidem excîdo. A καινοτομος. Hinc

Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum inſtitutum, novæ opiniones.

Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A

Καινοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novas res molitur; (2) qui novi quid inſtituit, novitatis ſtudioſus. Ex καινὸς, & τέμνω. Unde

Καινότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo novæ viæ ſectæ & apertæ ſunt, novus, inſolens.

Καινοτόμως, novè, novo quodam more.

Καινότροπος, ον, novi moris, inſolens.

Καινȣργέω, ῶ, f. ήσω, res novas edo. Τὰ περὶ τȣς ἀνθρώπȣς καινȣργῆσαι, Luc. A καινȣργός. Hinc

Καινȣ́ργημα, ατος, τὸ, innovatio.

Καινȣργία, ἡ, idem.

Καινȣργίζω, f. ίσω, idem quod καινȣργέω.

Καινȣργισμὸς, ȣ̃, ὁ, innovatio. A præc.

Καινȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, innovator, nova operans, moliens. Ex καινὸς, & ἔργον.

Καινοφανὴς, ὲς, novitatis, ſeu inſolentiæ ſpeciem habens. A φαίνομαι.

Καινόφιλος, ὁ ϗ ἡ, recens amicus; (2) qui non iiſdem, ſed ſubinde novis rebus utitur.

Καινοφωνέω, novis verbis utor.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. Ex φωνή.

Καινοω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo. A καινὸς.

Καίνυμαι, vinco. Η ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο, Heſiod. Ἀσπ. 4. A

KAΊΝΩ, perimo, interficio, occido. Παῖς πατερα καίνει, Eur. Ph. 44.

Καινῶς, *Adv.* novè, novo modo. A καινὸς.

Καίνωσις, εως, ἡ, novitas. A καινόω, *Ern.*

Καιομένῃσι, dat. plur. *Ion.* pro καιομέναις.

Καίοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκαίοντο.

Καίπερ, *Conj.* etſi, quamvis.

Καιρικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus ſpectans, tempus ſignificans:

Καίριος, ία, ιον, vel καίριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tempeſtivus, opportunus; (2) dicuntur καίρια, quibus maximè prodeſſe quid vel nocere poteſt; unde (3) lethalis, de plagâ, ictu, qui fit in eo loco, ubi periculoſum eſt. Ὀυκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185. A καιρὸς.

Καιρίως, *Adv.* tempeſtivè, opportunè; (2) lethaliter. A præc.

Καιροπτία, ἡ, tempus continuum, perpetuum. ap. *Joſ.*

Καιρόεις, όεσσα, όεν, benè textus; ut hinc ſit Homericum illud καιροσέων, nempe pro καιροεσσῶν, gen. pl. fœm. Od. 7, 107. A

KAΪ́POΣ, ȣ, ὁ, licium.

KAIPÒΣ, ȣ̃, ὁ, occaſio, opportunitas temporis, loci, immo quæcunque opportunitas, & facultas, *impr.* vitæ tuendæ, *unde* (2) victus, ut καιρὸς ὄνων *pro* gramine (3) modus; (4) tempus certum & ſtatutum; (5) quod par eſt; decet; (6) ſtatus rerum & conditio; (7) calamitas, miſeria, LXX. ſed in pl. plerumque hac ſignificatione uſurpatur, οἱ καιροὶ; ut Lat. *tempora* ſunt fortunæ adverſæ & calamitoſæ, *Ern.* (8) ἐκ καιρȣ, ex tempore, πρὸς καιρον, & εἰς καιρὸν, in præſentiâ.

Καιροσκοπέω, tempus, occaſionem ſpeculor.

Καιροτηρέω, idem.

Καιροφυλακέω, &

Καιροφυλακτέω, ῶ, idem. Ex φύλαξ.

Καιρόω, ῶ, ſtamen connecto. A καῖρος.

Καίρωμα, ατος, τὸ, connectio ſtaminis. A præc.

Καίρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καιρωϛὶς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.

Καιρωϛρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καίτοιγε, *Conj.* quamquam.

KAΊΩ, & *Att.* κάω, f. καύσω, & καύσομαι, p. κεκαυκα, uro, incendo, cremo, uſtulo; (2) uro, ut nix, vel frigus, *med.* etiam ardeo. *Paſſ.* idem uror; (2) amo, *cum Gen.* a. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Οὐδὲ καίȣσι λύχνον, Mat. 5, 15. Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμα μȣ, ἵνα καυθήσωμαι, 1 Cor. 13, 3.

Κακαγγελία, ας, ἡ, malum nuncium; (2) maledicentia. A

Κακάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malus nuncius.

Κακάγγελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

KAΚΑΛΑ, ων, τὰ, muri, *Heſ.*

KAKAΛΙΆ, ας, ἡ, Cacalia, leontice, *berba* Plin. *Angl.* Wild Chervil, Strange Coltsfoot.

Κάκανδρία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. Ex κακὸς, & ἀνὴρ.

Κακανέω, ῶ, excito. Vox Laconica.

KAKAΏ, ῶ, caco; κακᾶν, cacare. A κάκκω.

Κἀκεῖ, pro ϗ ἐκεῖ, *& ibi & illic*, per craſin Atticam.

Κἀκεῖθεν, *& illinc*, ex ϗ & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, *& ille*, ex ϗ & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, *& illuc*, ex ϗ & ἐκεῖσε.

Κακέμφατον, ȣ, τὸ, dictio obſcœna; (2) oratio mali ominis. Ab ἔμφαλος.

Κακεμφάτως, obſcœnè, parum gratè. A præc.

Κακεντρέχεια, ας, ἡ, ſolertia ſubdola & malefica, vafrities. A

Κακεντρηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolers in re malâ, aſtutus, verſutus, malitioſus. Ab ἐντρεχής.

Κακεργάτις, ιδος, ἡ, malefica.

Κακεργέτης, ȣ, ὁ, maleficus. Ab ἔργον.

Κακεργέτις, ιδος, ἡ, malefica. A præc.

Κακέσχατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum malus & improbus.

Κακέφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo malè loquuntur, inglorius, ignobilis, *Heſ.* Ex φημί.

Κάκη, ης, ἡ, malitia; (2) ignavia, timiditas militis; (3) *propriè* vitium rei cujuſque in quocunque genere. Κακοϐȣλεύω, malis conſiliis impeto, ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοϐȣλευθεῖσ', Euripid. Ion. 877. A κακὸς.

Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior. Εἴσῃ γȣ̃ν αὐτίκα ȣ̃ς τίνας ὄντας ἡμᾶς ἐκακηγόρεις, *Lucian.*

Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum.

Κακηγόριον, ȣ, τὸ, idem, ut κακηγορίȣ δίκη, actio injuriæ ex maledictis.

Κακηγοριϛερος, maledicentior; κακηγοριϛατος, maledicentiſſimus. A

Κακήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maledicus. Ab ἀγορέω.

Κακηγορως, maledicè, cum maledicentiâ.

Κακηπελέων. A Nicandro dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui malè habet, æger. A κακὸς, & πέλω, ſum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων, vix ſpirans. Il. 15, 24.

Κακῇς, *malis*, dat. plur. *Ion.* pro κακαῖς.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium, pravitas; (3) dedecus, probrum; (4) ignavia, timiditas; (5) incommodum, malum, afflictio. A κακός.

Κακιζότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artem vituperans. Ex κακίζω, & τέχνη, *ars.*

Κακίζω, f. ίσω, vitupero; κακίζομαι, ignavus fio, ſum timidus, præſto me ignavum & imbellem, Eur. Ion. 894. A κακός.

Κακίμηνος, adversâ lunâ natus, infelix. A μὴν, *menſis.*

Κάκιον, *Adv.* pejus. A κακός, κακίων, *pejor.*

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.

Κακισμὸς, ȣ̃, ὁ, vituperatio, ipſa actio vituperandi, probrum. A κακίζω.

Κάκιϛα, *Adv.* peſſimè. A κακὸς, κάκιϛος.

KAKKAΒ́A, ης, ἡ, perdix.

KAKKAΒ́A, ας, ἡ, ſeu κακάϐη, ης, ἡ, & κάκκαϐος, ȣ, ὁ, cacabus, olla teſtacea.

Κακκαϐίζω, caccabo, vox perdicum; (2) ulularum. A κακκάϐη.

Κακκάϐιον, ȣ, τὸ, parvus cacabus, Dim.

Κακκαϐὶς, ίδος, ἡ, perdix.

Κακκαζειν, gallinarum cantus ad ovorum partum, *Heſ.* At. *Poll.* Meleagridum.

Κακκάω, idem quod κακάω.

Κακκείειν, *dormitare*, præſ. inf. act. *Æol.* pro κατακείειν, à κατακείω.

Κακκείω, decumbere cupio, pro κατακείω.

Κακκεφαλῆς, *ex capite*, ex ϗ, ἐκ, & κεφαλῆς.

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro κατακῆαι, ſeu κατακαυσαι, à κατακαίω.

Κακκόρυθα, *in galeam* ex κατὰ, & κόρυθα.

Κακκορυφην, *in verticem*, ex κατὰ, & κορυφην.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, à κατακρύπτω.

Κακοϐάκχευτος, ον, *Epith.* chori; triſtis, luctuoſus. A βακχεύω.

Κακόϐιος, ὁ ϗ ἡ, malè, ſeu duriter vivens.

Κακοϐλαϛέω, ῶ, f. ήσω, malè germino. A

Κακοϐλαϛὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malè germinans, in germinando deficiens. A βλαϛάνω.

Κακόϐλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κακόϐλητος, ον, fruſtra jactus, *Epith.* teli.

Κακοϐȣλεύω, malè conſulo. V. κάκη.

Κακοϐȣλία, ας, ἡ, malum conſilium, perverſitas & pravitas in capiendis conſiliis. A

Κακόϐȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus malum eſt conſilium; malevolus, ſtultus, parum prudens. A βȣλή.

Κακοϐȣ́λως, temerè, imprudenter.

Κακογαμϐρος, ὁ ϗ ἡ, infelix, ob generum, ſeu ob affinitatem.

Κακογάμιον, ȣ, τὸ, nuptiæ malæ, ſive malo conſilio & non ritè contractæ, ut κακογαμίȣ δίκη, accuſatio ob tales nuptias. A

Κακόγαμος, ὁ ϗ ἡ, infelix matrimonio.

Κακογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malus vicinus.

Κακογένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè barbatus, cui tenuis vel rara eſt barba. A γένειον.

Κακογενὴς, ὲς, ignobili & ſordido genere natus.

Κακόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt malæ linguæ, inauſpicatus; maledicus, jactator, &c.

Κακόγονος, ον, malè, infeliciter natus. A γίνομαι.

Κακοδαιμονάω, ῶ, à malo genio ſive cacodæmone agor, inſanio.

Κακοδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adverſâ fortunâ utor, agitor à malâ intemperie, à malis furiis.

Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.

Κακοδαιμοσύνη, η, idem.

Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico. A

Κακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer, calamitoſus; (2) malus dæmon, malus genius.

Κακοδάκρυτος, ον, triſtis, luctuoſus. A δακρύω.

Κακοδεκτεύω, malè excipio, malè accipio, *Heſ.* A δέχομαι.

Κακοδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, malè doceo.

Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum judicium. Ex δίκη.

Κάκοδμος, ον, malê olens. Ex ὀσμή.

Κακοδόκιμος, ον, reprobus, *Ern.*

Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, ſum pravæ & malæ opinionis; (2) infamiâ laboro. Πρὸς δὲ τούτοις κακοδοξῶν, Xen.

Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum dogma; (3) infamia, ignominia. A

Κακόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignobilis; (2) malæ famæ. Ex δοξα.

Κακόδουλος, ου, ὁ, malus & infelix ſervus.

Κακοειδὴς, ὲς, malâ ſpecie, deformis.

Κακοειμονία, ἡ, malus ac ſordidus veſtitus. A

Κακοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malè indutus, perperam veſtitus, pannoſus, detritâ veſte amictus. Ex εἶμα, *veſtis.*

Κακοέπεια, ας, ἡ, ſermo vitioſus; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex ἔπος.

Κακοεργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus ſum.

Κακοεργίη, ης, ἡ, *Ion.* pro κακοεργία, maleficium, improbitas. A

Κακοεργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, maleficus. Ex ἔργον.

Κακοζηλία, ας, ἡ, mala & infelix æmulatio, ſeu adfectatio inficeta & importuna.

Κακόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, malus & infelix æmulator ſeu imitator, vitia ipſa imitans. A

Κακοζήλως, malâ & infelici adfectatione.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, miſera vita. Ex ζωὴ.

Κακοήθεια, ἡ, calliditas; (2) malignitas; (3) fraus callida.

Κακοήθης, έος, ὁ ϗ ἡ, malè moratus; (2) malignus, malitioſus; (3) callidus, fraudulentus. Ex ἦθος, *mos.*

Κακοηθῶς, *Adv.* malignè, fraudulenter.

Κακοηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malè ſonans.

Κακόηχος, ον, idem. Ex ἦχος.

Κακοθαλπὴς, ὲς, non idoneus ad fovendum, non benè fovens. Ex θάλπω.

Κακοθάνατος, ον, malè, miſerè moriens.

Κακοθελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malevolus, malignus.

Κακοθελία, & κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. A θέλω.

Κακοθεος, ον, infelix, ut κακοδαίμων.

Κακοθεράπεια, ἡ, mala & perverſa curatio morbi.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, propriè quum res malè geruntur & diſponuntur. A

Κακοθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt corpore malè conſtituto; (2) malè digeſtus; (3) ignavus. Ex τίθημι.

Κακοθηνεῖν, infelicem eſſe, vel malè habitum, κακοθηνεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum malè proveniunt agni, ipſæque partu ſunt infelices, cum parva agnorum copia eſt. Ex θὴν, *cumulus.*

Κακόθροος, *contr.* κακόθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus. infauſtus.

Κακοθυμια, ας, ἡ, malevolentia, animus malè adfectus. A

Κακόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui malo, ſeu malevolo animo eſt, triſtis.

Κακοίλιον, ου, τὸ, infelix Ilium; ſceleſtum Ilium.

Κακοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro κακοῦ.

Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus ſterilis. A

Κακόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè & infeliciter fructificans, malos fructus gignens.

Κακοκέλαδος, ον, malè ſonans; (2) maledicus, invidus.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *Ion.* κακοκέρδιη, ης, ἡ, turpis quæſtus. Ex κέρδος.

Κακοκερδείῃσιν, *Ion.* & *Poet.* pro κακοκερδείαις.

Κακοκλεὴς, ὁ ϗ ἡ, infamis, qui malæ famæ eſt. Ex κλέος.

Κακοκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crura habet exilia. Ex κνήμη.

Κακοκοίμητος, ον, malè dormiens.

Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum & iniquum judicium. Ex κρίσις.

Κακοκτέριστος, ον, inſepultus, malè ſepultus.

Κακολίμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum portum habens. Ex λίμην.

Κακολογέω, obtrecto. Δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με, Marc. 9, 39.

Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum malè de aliquo loquimur.

Κακολογικὸς, ἡ, ὸν, obtrectandi, maledicendi cupidus.

Κακολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, obtrectator, maledicus.

Κακομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui malè didicit, malè doctus. Ex μανθάνω.

Κακόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, malus vates, mala vaticinans.

Κακομάχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro κακομήχανος.

Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitioſè, improbè, ac ſubdolè, item pravè, timidè, ignavè, pugno. Ex μάχη.

Κακομέλεστος, ον, mala, triſtia canens, triſtis, *Epith.* vocis, ap. Æſchyl. Ex μέλος.

Κακομετρέω, ῶ, malè metior.

Κακομετρητος, ον, rectâ menſurâ carens. A

Κακόμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè metiens. Ex μέτρον.

Κακομηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui malum eſt conſilium; (2) fraudulentus, aſtutus. Ex μῆδος.

Κακομήτηρ, ἡ, mala mater, *Ern.*

Κακομήτης, ου, ὁ, malo conſilio utens, cujus mala ſunt conſilia. Ex μητίς.

Κακόμητις, ιος, idem.

Κακομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, malam habens matrem. Ex μήτηρ.

Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala ſtruo vel molior. A κακομήχανος.

Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.

Κακομήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex μηχανή.

Κακομιλία, ἡ, conſuetudo cum pravis.

Κακομιμήτως, *Adv.* malè imitando, cum affectatione. Ex μιμάομαι.

Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.

Κακομοιρία, ἡ, fatum adverſum.

Κακομοιρος, ον, infelix.

Κακόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A ſeq.

Κακόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, deformis. Ex μορφή.

Κακόμουσος, ον, carens cantu, ingratus, invitâ muſâ natus, abhorrens. A Μοῦσα.

Κακόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè, i. e. in vanum laborans.

Κακονοέω, ῶ, malevolus ſum, malè cogito.

Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. A

Κακόνοος, *contr.* κακόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, malevolus, malâ mente præditus. Ex νόος.

Κακονομία, ἡ, pravæ leges.

Κακόνομος, ὁ ϗ ἡ, qui malis legibus utitur.

Κακονούστατα, *Adv.* nimis malevolè. A κακόνους.

Κακονυμφευτος, ἡ, idem quod

Κακόνυμφος, ου, ἡ, quæ infeliciter nupſit. Ex νύμφη.

Κακόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui malè ſe gerit erga hoſpites, inhoſpitalis.

Κακόνως, malevolè. A κακόνους.

Κακοξύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad malum ſapiens ac prudens, callidus ad fraudem. Ex ξυνετός.

Κακοπαθεία, ας, ἡ, vexatio, moleſtia, ærumna, calamitas, labor.

Κακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, malis affligor, vexor, item moleſtias, v. gr. itineris, &c. fero. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 Tim. 2, 3. A

Κακοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, adflictus, malis preſſus. Ex πάθος.

Κακοπαθος, ον, idem.

Κακοπαθῶς, *Adv.* ærumnoſè, malè, aſperè.

Κακοπαρθενεύτως, indigno virgine modo.

Κακοπαρθενος, ον, virgini non conveniens, faciens indigna virgine.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, malo patre ortus; (2) qui obſcuris eſt natalibus; (3) cui mala eſt patria. Ex πατὴρ, vel πατρίς.

Κακοπέτης, malè volans. Ex πέτομαι.

Κακόπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vilem habens peram. Ex πήρα.

Κακοπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impurus, ſordibus & illuvie fœdus; (2) malignus. Ex πίνος.

Κακοπιστία, ἡ, perfidia.

Κακοπιστος, ον, perfidus.

Κακόπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, male fictus, ſi ſit à πλάσσω, fingo, ſed affertur ex Hermog. pro errativus, ut ſit à πλάζομαι, *erro.*

Κακοπλάστως, per fictionem parum elegantem.

Κακοπλόω, malè navigo.

Κακοποιέω, malè facio, noceo, Luc. 6, 9.

Κακοποιητικὸς, ἡ, ὸν, maleficus.

Κακοποιΐα, ἡ, maleficentia, maleficium. A

Κακοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, maleficus, malis adficiens. Ex ποιέω.

Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ adminiſtratio, corruptus reip. ſtatus.

Κακοπονητικὸς, οῦ, ex Ariſtot. affertur pro peſſimè adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex πονέω.

Κακόποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix.

Κακόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui infirmis aut deformibus eſt pedibus.

Κακοπραγέω, infelix ſum. A

Κακοπραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malè factus, aut rebus adverſis utens, *Heſ.* A πράττω, vel πρᾶγος. Hinc

Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, ſeu gerendis; (2) infelicitas quævis, ſors dura, res adverſæ.

Κακοπραγμονέω, improbè ago; (2) improbas ſeu malas res molior, malè cogito.

Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calliditas, fraus, calumnia. A

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malas res agens, improbè vivens, litigioſus, calumniator. Ex πρᾶγμα.

Κακοπρόσωπος, ὁ ϗ ἡ, informis.

Κακόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè pennatus, malè volans. Ex πτερον.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, *Ion.* κακοῤῥαφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, inſidiæ, dolus. A ſeq.

Κακοῤῥαφίῃσι, *Ion.* & *Poet.* pro κακοῤῥαφίαις.

Κακοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolorum machinator. Ex ῥάπτω.

Κακοῤῥέκτης, ου, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.

Κακοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A

Κακοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, maledicus; (2) indiſertus, expers eloquentiæ. Ex ῥῆμα.

Κακοῤῥοθέω, qu. dic. malo ſtrepitu linguæ proſequor, vel inſector. Τίς ἡ γραῦς ἡ κακοῤῥοθοῦσά σε; Ariſtoph. Θεσμ. 903. Συγγόνους κακοῤῥοθεῖς, Eur. Hipp. 344.

ΚΑΚΟ`Σ, ἡ, ὸν, propriè vitioſus, vitio aliquo laborans in ſuo genere; (2) malus, improbus, nequam; (3) infauſtus, pernicioſus; (4) infeſtus; (5) ignavus, timidus, imbellis; (6) ignobilis; (7) humilis, abjectus; (8) pauper; (9) vilis vetuſque. Hinc τὸ κακὸν, οῦ, *ſcelus, calamitas, damnum.*

Κακόσινος, ου, ὁ ϗ ἡ, nocens. Ex σίνω, *noceo.*

Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi faſtidium. A

Κακόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtomachi vitio cibum faſtidit.

Κακοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui pravis eſt cruribus. Ex σκέλος.

Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A

Κάκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum odorem ſpirans. Ex ὀσμή.

Κακόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè ſementans, malum ſemen proferens ſeu habens. Ex σπέρμα.

Κακόσπλαγχνος, ον, excors, timidus.

Κακοσπορία, ἡ, mala ſatio, i. e. alieno loco & irrito cum exitu. A Σπόρος.

Κακοσσόμενος, afferunt ex Hom. Il. α. 105. ſed legendum κάκ' ὀσσόμενος.

Κακοστατέω, ῶ, malè ſto, malè conſtitutus ſum. Ex στατὸς, *ſtans.*

Κακοστέναχος, ον, miſerè gemens.

Κακοστόμαχος, ὁ ϗ ἡ, cujus ſtomachus malè adfectus eſt; (2) qui ſtomachum lædit.

Κακοστομέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior; (2) malè pronuncio.

Κακοστομία, ας, ἡ, vitium, quo quis malè pronunciat verba alienæ linguæ; (2) maledicentia. A

Κακόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mali eſt oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex στόμα.

Κακόστρωτος, ον, malè ſtratus, incommodus, de lecto.

Κακοσύμβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè ſuadens, maleſuada, Gl. V.

Κακοσύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, prudentiâ abutens.

Κακοσυνθεσία, ας, ἡ, malum fœdus; (2) mala compoſitio; (3) malorum ſtructura & machinatio. Ex συντίθημι.

Κακοσύνθεσις, ἡ, idem.

Κακοσύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè compoſitus.

Κακοσύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè conſiſtens. Ex συνίσταμαι.

Κακοσφυξία, ας, ἡ, gravitas pulsûs. Ex σφύξις, *pulſus venarum.*

Κακοσχημόνως, *Adv.* indecenter, turpiter. A

Κακοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, indecens, indecorus. Ex σχῆμα.

Κακοσχολεύομαι, otio abuti, nugas agere.

Κακοσχολέω, idem.

Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus inſumitur. A

Κακόσχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, otio malè utens, malis rebus otium impendens; (2) improbus. Ex σχολὴ, *otium.*

Κακοσχόλως, otio abutendo, nihil, malè, noxiè, ineptè, fruſtra agendo.

Κακότακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè ordinatus.

Κακοτελεύτητος, ον, malè definens, malum exitum habens.

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor; (2) malis artibus adultero & depravo; (3) omnino malâ fide in aliquâ re utor; (4) *inprimis*, falſum teſtimonium dico. Κακοτεχνῶν δὲ φαίνῃ περὶ τὰς διαθήκας, Dem.

Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium; (2) falſum, quod ICti dicunt: falſum teſtimonium.

Κακοτέχνιον, ου, τὸ, idem, unde κακοτεχνίου δίκη adverſus eum qui falſum teſtimonium dixit.

Κακότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificioſus, malignus. Ex τέχνη.

Κακότης, ητος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (3) vitium; (4) ſcelus; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna. A κακός.

Κακοτροπεύομαι, f. εύσομαι, malis artibus ago, malitiosè improbèque, *item*, perverſè, dementer, ago. Κακοτροπευσάμενος πρὸς τοὺς προειρημένους, Polyb.

Κακοτροπέω, idem.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & perverſi mores; (2) malignitas, nequitia. A

Κακότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè moratus, mali moris; (2) malus, pravus, malignus.

Κακοτρόπως, *Adv.* malignè, perverſè.

Κακοτροφέω, ῶ, malè nutrior, malum alimentum ſive parum alimenti accipio, a. 1. part. κακοτροφήσας, malè nutritus, & *paſſ.* κακοτροφηθεὶς, idem.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutrimenta. A

Κακότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui malè nutritur. Ex τρέφω.

Κακοτυχέω, infelix ſum, infeliciter ago.

Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A

Κακοτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus. Ex τύχη.

Κακυπονόητος, ον, ſuſpicax. Ab ὑπονοέω.

Κακουργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus & fraudulentus ſum; (2) damno adficio. Τὴν χώραν ϗ τὰ κλήματα κακουργεῖν, Plat. A κακουργός.

Κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, ſcelus. A præc.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, ſcelus, maleficium, idque fere tectum & occultum, aſtus, fraus; ſtellionatus, Gl. V. A

Κακοῦργος, ου, ὁ ϗ ἡ, maleficus, improbus, facinoroſus; (2) fraudator, latro, inſidiator. Ex ἔργον. Hinc

Κακούργως, maleficè, improbè, ſceleratè.

Κακουχέω, malè tracto, malè aliquem habeo.

Κακουχία, ας, ἡ, mala tractatio, vexatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex κακὸν, & ἔχω.

Κακόφατις, ιδος, ἡ, malè ſonans, malè ominata. Ex φημὶ, ſeu φάτις.

Κακόφατον, τὸ, mala compoſitio ſyllabarum, junctura deformem ſonum reddens. Detorſio ſermonis in obſcœnum. Ex nominibus malè ominatis conſiſtens. Al. κακέφατον, & κακέμφατον. Ex iiſd.

Κακοφημία, ἡ, famoſitas; (2) obtrectatio. A

Κακόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mali ominis, inauſpicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famoſus. Ex φήμη.

Κακόφθαρτος, ον, malè perditus:

Κακοφθορεὺς, έως, ὁ, malè perdens, *Nicand.*

Κακοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, perditor, malè perdens; idem. Ex φθείρω.

Κακόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum corticem habens, *Nic.*

Κακοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malum cogitans ſeu machinans. Voc. κακοφραδές. A φράζω.

Κακοφράδμων, ον, malè ſuadens, ſeu conſulens.

Κακοφρόνεω, malè cupio alicui:

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitioſa mens; (2) ſtultitia; (3) mens malevola. A

Κακόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malæ vel malitioſæ mentis; (2) malevolus; (3) ſtultus. Ex φρήν.

Κακοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui pravâ eſt naturâ, pravo ingenio ſeu animo præditus; (2) malè naſcens, malè proveniens. Ex φύω. Hinc

Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indoliſque corruptio.

Κακοφωνία, ας, ἡ, vox ſeu ſonus aſper; (2) inſuavis pronunciatio. A

Κακόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum vocem ſeu aſperam habens; (2) ingratam & inſuavem pronunciationem habens. Ex φωνή.

Κακοφώνως, *Adv.* ingratâ pronunciatione.

Κακόχαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienis malis gaudens; (2) quo mali gaudent. Ex χαίρω.

Κακοχράσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, improbus. Ex χράομαι, *utor.*

Κακοχροέω, ῶ, f. ήσω, mali ſum coloris.

Κακόχροια, ας, ἡ, malus color. A

Κακόχροος, *contr.* κακόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, decolor, qui mali eſt coloris. Ex χρόα.

Κακόχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mali eſt ſucci.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A

Κακόχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, malis & vitioſis humoribus plenus; (2) malos humores gignens.

Κακόψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex ψέγω.

Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demiſſio animi. A

Κακόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis, qui animo eſt demiſſo, ſive malo. Ex ψυχή.

Κακόω, propriè corrumpo, vitioſum reddo: ut aquam, turbulentam reddendo, &c. (2) malo ſeu damno adficio, infeſto, vaſto, populor, vexo, adfligo, malè & iniquè tracto, κεκακωμένος, perf. paſſ. adflictus. Ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα κακῶται, Xen. A κακὸς.

Κακτάμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, à κατακτείνω.

Κάκτανε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *per Syncop.* pro κατάκτανε.

Κάκτεινε, 3. ſing. imperf. ſive 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro κατέκτεινε.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ου, ἡ, Cactus, ſpinoſa quædam planta, carduus.

Κακτούτω, *ex hoc tempore*, *Dor.* pro ϗ ἐκ τούτου, ſc. χρόνου.

Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo; κακύνομαι, depravor, improbus fio, improbè ago; (2) convitior, infamo probris. Ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι, Eur. Hipp. 690. A κακὸς.

Κακχεῦσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro καταχεῦσαι, à καταχέω.

Κακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malè olens. Ex ὄζω.

Κακωδία, ας, ἡ, malus odor. Ex iiſd.

Κακώλεθρος, ον, pernicioſus.

Κακώνυμος, ον, mali nominis. Ex ὄνομα.

Κακῶς, *Adv.* malè, improbè, perperam, miſerè, luctuosè.

Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infeſtatio; (2) clades, exitium. A κακόω.

Κακώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. à κακόω.

Κακώσων, *adflicturus*, f. 1. part. act.

Κακωτικὸς, ἡ, ὸν, infeſtandi ſeu vexandi vim habens, noxius. A κακόω.

Καλὰ, *Adv.* opportunè. A καλὸς.

ΚΑΛΑΒΡΙ'ΖΩ, Calabros imitor. Hinc

Καλαβρισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio Calabrica.

Καλάθιον, ου, τὸ, parvus calathus, quaſillus, Dim. à κάλαθος.

Καλαθὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαθίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καλαθισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.

Καλαθοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, figuram calathi habens. Ex κάλαθος, & εἶδος.

Καλαθοειδῶς, calathi forma. A præc.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.

Καλάϊνος, ίνη, ινον, ex calai lapide factus, vel conſtans. A

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, calais, lapis quidam.

Καλαμάγρωστις, ἡ, arundineum gramen. Ex κάλαμος, & ἄγρωστις, *gramen.*

Καλαμαδίας, ὁ ϗ ἡ, arundinoſus.

Καλάμαιος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos ſeu ſtipulas eſt. A κάλαμος.

Καλαμαία, ἡ, cicada, *Ern.* A

Καλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſtipulas lego, ſpicas colligo poſt meſſores; (2) racemo; (3) ſpolio poſt alium; (4) ſummas olerum partes carpo & comedo. Ab eod.

Καλαμάριον, ου, τὸ, calamarium, theca in quâ reconduntur calami. Ab eod.

Καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo canit. Ex κάλαμος, & αὐλος, *tibia.*

Καλαμαυλητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Καλαμευτὴς, οῦ, ὁ, meſſor. A

Καλαμεύω, f. εύσω, meto, calamos ſeco & colligo. A κάλαμος.

Καλάμη, ης, ἡ, ſtipula; (2) frumenti ſpica; (3) corpus ſenectâ confectum & quaſi areſcens; (4) cadaver hominis interempti.

Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum ſeu ſtipularum ſectio; (2) meſſis. Ex τέμνω.

Καλαμητόμος, ον, culmos ſecans.

Καλαμήτρια, ας, ἡ, quæ ſtipulas colligit; (2) quæ ſpicas colligit. A κάλαμος.

Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαμηφάγος, culmos ſecans, *de falce.*

Καλαμηφορεῖν, culmos geſtare.

Καλαμηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, culmos geſtans.

Καλαμίζω, f. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha herba. Ab eod. *Angl.* Calamint. Hinc

Καλαμίνθος, ὁ, nomen ranæ in Batrachom.

Καλαμινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ex calaminthâ confectus, *Strabo, lib.* 8.

Καλαμίνος, ίνη, ινον, arundineus; (2) arundinis ſpeciem referens, arundinoſus:

Καλάμιον, ου, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) ſpecillum, inſtrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim. A κάλαμος.

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria; (2) calamarium, ſive theca calamorum; (3) acus arundinea, quâ mulieres in componendo capillo utebantur; (4) arundinetum. Ab eod.

Καλαμίσκος, ου, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ȣ, ὁ, culmus frumenti. A κάλαμος. Hinc

Καλαμῖτις, ιδος, ἡ, ſpicis gaudens.

Καλαμοϐόας, ȣ, ὁ, calamoſtrepus. Ex βοάω.

Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos, ſive arundines ſculpo. A

Καλαμογλύφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calamorum, ſive arundinum ſculptor. Ex γλύφω.

Καλαμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calami ſpeciem habens. Ex εἶδος.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga Geometrica; (4) calamus ſcriptorius; (5) tibia; potius teſtudinis μαγάδιον, quod in veterrimâ ſtructurâ erat ex arundine, *Ern.* (6) ſtipula.

Καλαμοϛεφέων, gen. pl. à

Καλαμοϛεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, culmis redimitus. Ex κάλαμος, & ϛέφω.

Καλαμοτύπος, ȣ, ὁ, auceps, *Heſ.* Ex τύπτω.

Καλαμοφθέγκτης, ȣ, ὁ, calamo ſonans, arundine canens. Ex φθέγγω.

Καλαμοφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλαμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calamum ſeu arundinem geſtans. Ex κάλαμος, & φέρω.

Καλαμόφυλλος, ȣ, ὁ, arundinea folia habens. Ex φύλλον.

Καλαμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, arundineus, arundinoſus. Hinc τὰ καλαμώδη, arundineta. A κάλαμος.

Καλαμὼν, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Καλαμωτη, ῆς, ἡ, ſeptum ex calamis in navigiorum oris, ſive extremis. Ab eod.

Καλαπόδιον, τὸ, forma caligaris, Gl. V. A

Καλάπȣς, οδος, ὁ, norma, Ph. forma calcei lignea. Ex κάλον, *lignum*, & πȣ̃ς.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, veſtis linea, ad talos demiſſa, tunica lata.

Καλαυρῖτις λιθάργυρος, apud Dioſcoridem, ſpuma argenti ex puro argento, forſitan quod in Calauriâ ſive Calabriâ fieret.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum propriè, quod in ſummo eſt repandum. Ex καυλὸς, & ῥέπω.

Καλέεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκαλεον, à καλέω.

Καλείμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν.

Καλεοίμην, præſ. opt. paſſ.

Καλέοισι, 3. pl. *Dor.* pro καλέȣσι.

Καλέομαι, ȣ̃μαι, vocor; (2) voco in jus.

Κάλεον, imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάλεον.

Καλέοντι, 3. pl. *Dor.* pro καλέȣσι.

Καλέσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο.

Καλέσκετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. καλέσκω, pro καλέω. Hom. Il. 15, 338.

Καλεσίχορος, ον, pulchros choros agens.

Κάλεσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Καλέσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκαλέσατο.

Καλεῦνται, 3. pl. paſſ. *Dor.* pro καλȣ̃νται.

ΚΑΛΕ'Ω, ῶ, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα. Καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, πρὸς τὰ κοινὰ, ad remp. εἰς τὸ δικαϛήριον, in jus; Θέον, invocare. Σὲ καλῶ Ϲύμμαχον, Ariſtoph. Lyſ. 348. Ὅϛις γε τολμᾷς Ϲῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν, idem. Θεσμ. 895. Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, idem Av. 339. Μῶν ἐπ' ἄριϛον γυνὴ κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; idem Conc. 349. Καλȣ̃μαι Πεισθέταιρον ὕϐρεως, idem A. 1051.

Καλήμεναι, præſ. vel a. 1. inf. act. *Dor.* pro καλῆναι, quaſi à κάλημι vel καλαίνω.

Καλήμενος, præſ. part. med. *Æol.* pro καλȣ́μενος.

Καλήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui felix eſt dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. A καλεω.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, propriè lignea; (4) horreum. A κᾶλον.

Καλιὰς, άδος, ἡ, tugurium; domuncula. A præc.

Καλίδιον, ȣ, τὸ, domuncula, tugurium. Dim.

Καλιῆς, *nidi*, gen. ſing. *Ion.* pro καλιᾶς.

Καλίκιοι, calcei, caligæ.

Καλινδέω, ῶ, voluto, verſo; καλινδȣ̃μαι, volutor. Ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ καλινδȣμένην, Plat. in Phædon. Ἐν καπηλείοις καλινδηθείς, Syneſ. epiſt. 32. καλινδηθεὶς, a. 1. volutatus. A κυλίω, idem.

Καλιὸς, ȣ̃, ὁ, caſa, tugurium. A καλιά.

Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus; (2) barbæ galli gallinacei, à colore. A καλλη.

Καλλαϊνος, purpureus; (2) venetus, cæruleus, hyacinthinus. A præc.

Κάλλη, τὰ, veſtes ſtragulæ exquiſitioris coloris, *inpr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo fit color.

Καλλείψω, *relinquam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, à καταλείπω.

Καλλιϐλέφαρον, ȣ, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος, & βλέφαρον.

Καλλιϐόας, ȣ, ὁ, qui pulchram habet vocem. Ex καλὸς, & βοάω, *clamo*.

Καλλίϐοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchros racemos habens. Ex καλὸς, & βότρυς.

Καλλίϐωλος, ον, fertilis, pinguis.

Καλλιγάληνος, ον, ſerenus, pulcher. A γαλήνη.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut ſecundum alios Cereris *epith.* Alii nutricem, alii pediſſequam Cereris volunt.

Καλλιγέφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchro ponte junctus. Ex κάλλος, & γέφυρα.

Καλλιγλȣτος, ον, nates formoſas habens.

Καλλίγονος, pulchri generis, Gl. V.

Καλλιγραφέω, ω, eleganter ſcribo; (2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans ſcriptura, ſcribendi pingendive elegantia. A

Καλλιγράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eleganter ſcribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, pulchris mulieribus abundans.

Καλλίδενδρος, ον, arboribus abundans, arborum copiâ pulcher. *Epith.* regionis.

Καλλιδίνης, ὁ, pulchrè fluens, liquidus, *Epith.* fluvii.

Καλλίδιφρος, ον, cui pulcher currus, ſeu ſella.

Καλλιδόναξ, κος, arundinibus abundans, *Epith.* fluminis.

Καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

Καλλιέλαιος, ȣ, ὁ, frugifera olea. Ex ἐλαία.

Καλλιέπεια, ἡ, pulchriloquentia, elegantia & ornatus ſermonis, ſermo ornatus.

Καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornatè & eleganter dico; κεκαλλιεπημένοι λόγοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς, & ἔπω.

Καλλιεργέω, pulchrè fabricor, adfabrè facio. A

Καλλίεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè fabricatus, adfabrè factus. Ex ἔργον.

Καλλιερέω, lito, bona exta reperio. Ex ἱερὸς.

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, litatio. A præc.

Καλλιζυγὴς, ὲς, pulcris equis junctus. Ex ζύγος.

Καλλίζωνος, ἡ, pulchro cingulo ornata, pulchra. Ex ζώνη.

Καλλιθέμεθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè fundatus. Ex θέμεθλον.

Καλλίθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, habens pulchros capillos.

Καλλίθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonis auſpiciis aut ritè ſacrificatus; (2) in quo pulchra aut ſplendida ſacrificia fiunt. Ex θύω.

Καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo & venuſtas. A

Καλλίκαρπος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.

Καλλικέλαδος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum ſonum edens.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, pulcra cornua habens. Ex κέρας.

Καλλίκοκκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher eſt acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, qu. dic. collis pulcher, locus quidam amœniſſimus juxta Simoëntem Fluvium Troadis. Ex κολωνός.

Καλλικόμοιο, gen. ſing. *Ion.* pro καλλικόμȣ. A

Καλλίκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram comam habens. Ex κόμη.

Καλλικοτταϐίζω, ῶ, cottabo venuſtè ludo, ſcitè cottabizo. Ex κότταϐος.

Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulchra caro, caro candida & ſubpinguis eſuque jucundiſſima.

Καλλικρήδεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens vittam. Ex κρήδεμνον.

Καλλίκτυπος, ον, pulchrè ſtrepens, ſeu ſonans.

Καλλιλεξία, ἧ, idem quod καλλιλογία.

Καλλιλογέω, ῶ, ſcitè & venuſtè loquor. Ex λόγος.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venuſtaque dicendi facultas, vis benè dicendi. Ex iiſd.

Καλλίμηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra femora habens.

Καλλίμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formoſus.

Κάλλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulcher, elegans; proſper, ſecundus. A καλὸς.

Καλλίναος, ὁ ϗ ἡ, pulchrè fluens. Ex νάω.

Καλλίνικος, ὁ ϗ ἡ, qui pulchram & egregiam victoriam adeptus eſt, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, Gl. V. At. Ph. Victorioſus, inviĉtiſſimus. Ex νίκη.

Καλλιοινία, ας, ἡ, vini præſtantia & bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος.

Κάλλιον, *Adv.* meliùs. A καλός.

Καλλιόνως, idem.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Muſarum.

Καλλίȣλος, ȣ, ὁ, hymnus in Cererem.

Καλλιόω, pulchrius reddo. A κάλλος.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, τὸ habere pulchros liberos. A

Καλλίπαις, ὁ ϗ ἡ, cui pulchri ſunt liberi; (2) proles pulchra, proba.

Καλλιπάρῃος, *Bœot.* pro καλλιπάρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειὰ.

Καλλιπάρθενος, ὁ ϗ ἡ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher. *Epith.* Tragic.

Καλλιπέδιλος, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens calceos.

Καλλίπεπλος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens peplum.

Καλλιπέτηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra folia habens. Ex πέταλον, *folium*.

Καλλίπηχυς, ὁ ϗ ἡ, pulchra brachia habens.

Καλλιπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras comas vel comarum cincinnos habens.

Καλλίπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, *contr.* καλλίπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ſpirans. Ex πνοή.

Καλλίπολις, ἡ, egregia ſeu pulchra civitas.

Κάλλιπον, *reliqui*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, à καταλείπω.

Καλλιπόταμος, ὁ ϗ ἡ, multos habens fluvios.

Καλλιπρόϐατος, ὁ ϗ ἡ, pecore abundans.

Καλλιπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens proram; (2) pulchram habens faciem. Ex πρώρα.

Καλλιπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſpectu pulcher.

Καλλιπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, egregius & ſtrenuus in bello, bellicoſus.

Καλλιπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex πύγη.

Καλλίπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè turritus, turribus munitus; (2) ſublimis, celſus.

Καλλιπύργωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλλίπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros equos habens.

Καλλιρόηθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* fontis, liquidus. Ex ῥέεθρον.

Καλλίροος, *contr.* καλλίρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Καλλιρόη, fons Athenis, *al.* Ἐννεάκρȣνος.

Καλλιῤῥημονέω, pulchrè & ornatè dico.

Καλλιῤῥημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A

Καλλιῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pulchris & elegantibus ornatus verbis. Ex ῥῆμα.

Καλλίῤῥοος, idem quod καλλίροος.

Καλλισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, egregio robore præditus. Ex Ϲθένος.

Κάλλιϛα, *Adv.* optimè. A κάλλιϛος, pulcherrimus. A καλὸς, *pulcher*.

Καλλιϛεία, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Leſbios de muliebris formæ præſtantiâ.

Καλλιϛεῖον, ȣ, τὸ, præmium pulchritudinis eximiæ;

imiæ; (2) præmium quodvis honeſtiſſimi optimique. A

Καλλιστεύω, f. εύσω, pulchritudine excello, formoſiſſimus ſum. Πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο ϖασῶν γυναικῶν; Eur. Hipp. 1012. A κάλλος.

Καλλιστέφανος, ὁ ϗ ἡ, pulchrâ redimitus coronâ.

Καλλιστρούθια σῦκα, paſſeraria ficus, Plin. 15, c. 29. Ex καλὸς, & στρουθὸς, *paſſer*.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* fæminæ, pulchros habens pedes, pulchra. Ex σφυρά.

Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas. A

Καλλίτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, egregios habens liberos. Ex τέκνον.

Καλλιτεχνέω, eleganti artificio elaboro.

Καλλιτεχνὴς, ὲς, idem quod καλλίτεχνος.

Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. A

Καλλίτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram artem factitans, pulchra artis opera edens. Ex τέχνη.

Καλλίτοκος, ἡ, pulchros edens partus, *Heſ.*

Καλλίτοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens arcum; (2) bonus ſagittarius.

Καλλιτράπεζος, ον, delicatâ menſâ utens.

Καλλίτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pulchro eſt capillo; (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.

Καλλίφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrè veſtitus; (2) ſplendidus.

Καλλιφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè lucidus. Ex φέγγος.

Καλλίφθογγος, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ſonans.

Καλλίφλοξ, γος, ὁ ϗ ἡ, egregio ſplendore coruſcans.

Καλλίφυλλον, τὸ, eſt adianti genus.

Καλλίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchris foliis præditus, *Epith.* roſæ. Ex φύλλον.

Καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra, ſonus elegans. A

Καλλίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram vocem habens, eleganter ſonans. Ex φωνή.

Καλλιχέλωνος, ου, ὁ, obolus teſtudine ſignatus, *Heſ.* Ex χελώνη.

Καλλιχειρ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens manus.

Καλλιχθὺς, ὁ, piſcis quidam.

Καλλίχοιρος, ὁ ϗ ἡ, pulchros porculos habens.

Καλλίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo choreæ commodè duci poſſunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tripudiis ſe oblectans; (5) pulcher chorus.

Καλλίχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram regionem habens. Ex χώρα.

Καλλιώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrum nomen habens; (2) genus piſcis ſicciſſimi. *Ern.* Ex ὄνομα.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, pulchritudo, elegantia. A

Κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2) cujuſvis rei pulchritudo; (3) Veneris unguentum; (4) barba ſeu palearia galli gallinacei. A καλὸς.

Καλλοσύνη, ἡ, idem.

Καλλόσυνος, ἡ, ὸν, pulcher.

Καλλόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, pulchris foliis præditus.

Καλλυντήριον, ου, τὸ, ornamentum, *Heſ.* καλλυντήρια, τὰ, feſtum quoddam apud Athen. Etym. A καλλύνω.

Καλλυντὴς, οῦ, ὁ, ornator, comptor; (2) tonſor, *Heſ.* A καλλύνω.

Κάλλυντρον, ου, τὸ, omne inſtrumentum ad comendum; (2) inſtrumentum, quo verrimus, ſcopæ; (3) ſpathula. A

Καλλύνω, pulchrum reddo, orno; (2) verro, mundo; & (3) καλλύνομαι, venuſtor; nitidè eleganterque me habeo; (4) glorior, mihique ipſe placeo. Κρηπῖδα ϖηγῷ νέρθε καλλυνεῖ ϖλόκῳ, Lycurg. 338. χρυσῷ φαιδρὰ ῥέθη, ibid. 862. A κάλλος.

Καλλωπίζω, f. ίσω, decoro, elegantem & venuſtam faciem facio, ſed fere de curioſo nimis ſtudio ornandi, *& ſic etiam tropicè*; (2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, ornor, glorior, mihi placeo, artem oſtento. Ex ὤψ. Hinc

Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, *impr.* cultus ſuperfluus, exquiſitior.

Καλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, idem:

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, cultus (in veſtitu) nimium ſtudioſus. Ab eod. Hinc

Καλλωπιστικὸς, ἡ, ὸν, ad comendum vel ornandum aptus.

Καλλωπίστρια, ας, ἡ, cultûs in veſtitu nimium ſtudioſa; (2) ornatrix. Ab eod.

Καλοϐάτης, ου, ὁ, funambulus, Gl. V. & Ph. (2) grallator. A κᾶλον, & βαίνω, *incedo.*

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honeſtatis magiſter, honeſta docens.

Καλοήθης, ες, commodis moribus præditus, comis, mitis. Ab ἦθος.

Καλόθριξ, τριχος, benè comatus, *item* jubatus, de equo.

Καλοιώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ominatus, auſpicatus. Ab οἰωνίζομαι.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honeſtas:

Καλοκαγαθικὸς, ἡ, ὸν, honeſtus, probus, integer. A

Καλοκάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex καλὸς, ϗ, & ἀγαθός.

Καλοκοπέω, ῶ, ligna cædo, findo. A κᾶλον, & κόπτω, *cædo.*

Καλολογία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλόμορφος, ον, pulcher. A μορφή.

ΚΑ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, lignum.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, ligneæ compedes.

Καλοπόδιον, ου, τὸ, pes ligneus, inſtrumentum ſutorum, forma calcei, norma. Ex κᾶλον, & ϖοῦς.

Καλοποδιώκτης, ap. Comic. v. καλωποδιώκτης.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.

Καλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pulchros pedes habens; (2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus, forma calcei, norma ſutoris. Ex καλός, vel κᾶλον, & ϖοῦς.

Καλοπρόσωπος, ον, idem quod καλλιπρόσωπος.

ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, pulcher, formoſus; (2) decens, decorus, honeſtus, laudabilis, egregius; (3) probus, bonus, æqui bonique amans; (4) ſtrenuus, fortis; (5) jucundus, ſuavis. Hinc τὸ καλὸν, οῦ, decus, ornamentum, commodum; & *Compar.* καλλίων, pulchrior. *Superl.* κάλλιστος, pulcherrimus, & *Adv.* καλὸν, pulchrè, bellè, honeſtè. Τὸ καλὸν, idem. Τιτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν ϖεφιλαμένε, Theocrit. 3, 3.

Κάλος, ου, ὁ, rudens, funis nauticus; uſitatiùs κάλως.

Καλοτιθηνος, ὁ ϗ ἡ, benè nutriens; (2) benè nutritus, *Heſ.* Ex τιθηνὸς.

Καλοτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ligna tundens. Ex κᾶλον, & τύπτω.

Καλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, benevolus; (2) bonâ, honeſtâ mente præditus. Ex φρὴν.

Καλπάζειν, equum in greſſum exſultantem urgere, vulgò callopare; ſummis pedibus & molliter incedere.

Κάλπιον, ου, τὸ, genus poculi.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, urna, ſitula, hydria, urceus. Hinc

Κάλπις, ιδος, ἡ, idem:

Κάλπος, poculi genus, *Heſ.*

Καλύϐη, ης, ἡ, caſa, tugurium, gurguſtium; (2) caverna; (3) cella. A καλύπτω.

Καλύϐιον, ου, τὸ, tuguriolum, caſula, gurguſtiolum, Dim. à καλύϐη.

Καλυϐίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat.

Καλυϐοποιέω, ῶ, & καλυϐοποιοῦμαι, gurguſtia, ſeu caſas facio. Ex καλύϐη, & ϖοιέω.

Καλυϐὸς, οῦ, ὁ, thalamus; (2) ex velis obductis facta ſcena, *Heſ.* A καλύϐη.

Καλυκίζω, f. ίσω, floreo, *Heſ.* A κάλυξ.

Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.

Καλυκοστέφανος, ον, coronam è roſis recentibus gerens. A κάλυξ.

Καλυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calyce intectus. Ab eod.

Καλυκῶπις, ιδος, ἡ, roſeam, i. e. pulchram faciem habens.

Κάλυμμα, τὸ, velamen, tegmen. A καλύπτω.

Καλυμμάτιον, ου, τὸ, parvum tegmen. Dim.

Κάλυξ, υκος, ἡ, calyx, flos roſæ nondum apertus; (2) omnis folliculus, ſeu omne putamen, quo aliquid continetur; (3) ornamentum muliebre; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.

Κάλυξις, calix roſæ; (2) ornamentum quoddam è roſis, *Heſ.* Quaſi à καλύσσω, quod eſſet *tego.*

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.

Καλυπτὸς, ἡ, ὸν, opertus, tectus. Ab eod.

Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre; (2) tegumentum, operculum quodvis.

Καλύπτρην, *Ion.* pro κάλυπτραν.

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, fut. ψω, tego, operio, velo. Τὶ δὲ με δεῖ καλύπτειν ϖέπλοις στέρνα; Eur. Andr. 832. Καλύψαι τινα τάφῳ, ſepelire. Εὐαγγέλιον κεκαλυμμένον, 2 Cor. 4, 3.

Καλύψαι, aor. 1. inf. act.

Καλχαίνω, purpureo colore tingo; (2) altâ mente cogito, alto animo verſo. A

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal; quod purpurâ tingitur. Hinc

Κάλχιον, ου, τὸ, purpura κάλχῃ tincta.

Καλῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro καλέσω.

Καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus; (2) quivis funiculus. A κάλως.

Καλωποδιώκτης, ου, ὁ, qui conſectatur pulchros. Ex καλωπὸς, & διώκω, v. κολλοποδιώκτης.

Καλωπὸς, ἡ, ὸν, pulcher adſpectu. Ex ὤψ.

ΚΑ'ΛΩΣ, ωος, vel ω, ὁ, rudens, funis nauticus. Πάντα κάλων κινεῖν, Proverb.

Καλῶς, *Adv.* pulchrè, rectè, honeſtè.

Καλωστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui funes conficit. Ex κάλως, & στρέφω.

Καμακίας, ου, ὁ, ut καμακίας σῖτος, frumenti genus, fortaſſe à magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ. Unde

Καμάκινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex perticâ eſt.

Καμακὶς, ἡ, ornamentum muliebre capitis.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2) pertica; (3) contus; (4) lignum haſtæ, Æſch. Agam. 66.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, camara ſeu camera, *propriè* tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen. Hinc

Καμαρεύω, laboro, labore me fatigo; (2) adquiro, accumulo, *Heſ.*

Καμάριον, ου, τὸ, cerebri pars ſupra communem meatum fornicis modo ſuperinducta.

Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre.

Καμαροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fornicis habens figuram, cameratus. Ex καμάρα, & εἶδος.

Καμαρόω, fornico, Gl. V. A καμάρα. Hinc

Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix.

Καμάρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.

Καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, fornicis habens formam, fornicatus; exinde currus cum tecto, &c. Ab eod.

ΚΑΜΑΣΙ͂ΝΕΣ, vel καμασῆνες, ων, οἱ, piſces quidam marini.

ΚΑΜΑ'ΣΣΩ, moveo, *Heſ.*

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus; (2) defeſſus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, *Adv.* laborioſè, ægrè.

Κάματος, ου, ὁ, labor, fatigatio; (2) id, quod labore partum eſt; (3) morbus. A κάμνω. Hom. Il. 10, 98.

Καματόω, ῶ, laboro, fatigo, fatiſco; (2) delaſſo, Gl. V. A κάματος.

Καματώδης, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; (2) gravis.

Καμϐαίνω, *Æol.* pro καταϐαίνω, *deſcendo.*

Καμϐολίη, ἡ, Vox. *Ion.* calumnia, crimen. A καταϐολη.

Κάμϐαλον, *depoſui*, aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέμϐαλον, à κατεμϐάλλω.

Κάμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμε, à κάμνω.

Καμεῖται, *elaboravit*, 3. ſing. f. 2. ind. med.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, vel καμελαύκιον, pileus. Quaſi ex καῦμα, *æſtus*, & ἐλαύνω, *cobibeo.*

Καμήλειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.

Καμηλέμπορος, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit. Ex κάμηλος, & ἔμπορος.

Καμηλησία, ας, ἡ, camelorum agitatio:

Καμηλήλατης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex καμ, & ἐλαύνω.

Καμηλίζω, camelo ſimilis ſum, imitor camelum.

Καμηλίτης, ὁ, cameli agitator, vel curator.

Καμηλοκόμος, ὁ, idem. A κομέω.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, Camelopardalis.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, Camelus, animal.

Καμηλοτροφέω, camelos alo. A τρέφω.

Καμηλωτὴ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis cameli.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. κάμνω.

ΚΑ'ΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo nautæ utuntur ad ancoras jaciendas.

Καμιναῖος, αία, αῖον, ad caminum pertinens.

Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur ad caminum. A καμινεύω. Unde

Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans.

Καμινευτὴρ, ῆρος, idem.

Καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ circa caminum ſeu fornacem laborat; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A

Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, ſeu candefacio. A κάμινος.

Καμινίτης, ου, ὁ, ἄρτος, panis in camino coctus. Ab eod.

Καμίνιον, ου, τὸ, parvus caminus, prava fornax, Dim. ab eod.

Καμινοκαύστης, ου, ὁ, furnarius, Gl. V. A καίω, uro.

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) ap. *Eccleſ. Script.* ignis, flamma, æſtus, ardor. Hinc

Καμινὼ, οῦς, ἡ, fuligine camini oppleta.

Καμινώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, fuliginoſus. Ab eod.

Κάμμαρος, κάμμορος, ὁ, &

Κάμμαρον, κάμμορον, τὸ, ſquillæ marinæ & cancrorum genus; (2) aconiti genus.

Καμμάρψαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro καταμάρψαι, à καταμάρπτω.

Κάμματα, ων, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, *comedo.*

Καμματίδες, ων, αἱ, idem & ab eo ipſo.

Καμμὲν, *utique*, *Æol.* pro καταμὲν.

Καμμένειν, præſ. inf. act. *Æol.* pro καταμένειν.

Κάμμες, *& nos*, *Æol.* pro ϗ ἡμεῖς.

Καμμέσσον, *per medium*, *Æol.* pro κατὰ μέσσον.

Καμμίξας, *Æol.* pro καταμίξας, à καταμίγνυμι.

Καμμονίη, ης, ἡ, preſeverantia, victoria conſtanter parta, Hom. opp. fugæ. A καταμονή.

Κάμμορος, *infelix*, *Poet.* pro κακόμορος.

Καμμύω, ύσω, conniveo, oculos claudo, a. 1. ἐκάμμυσα. Τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, Act. 28, 27.

Κάμνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμνε, à

ΚΑ'ΜΝΩ, f. καμῶ, p. κέκμηκα, fatigor, deficio; (2) cum labore facio, elaboro; (3) labore paro, ſeu adquiro; (4) ægroto, malè me habeo; (5) καμόντες, mortui, *item* κεκμηκότες, defuncti morbis & laboribus. Καὶ κάμνεις μήθ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων, Ariſtoph. Nub. 414. Ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ, Lycurg. 1210. Διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, ϗ οὐ κέκμηκας, Apoc. 2, 3.

Κἀμοὶ, *per Craſin.* pro ϗ ἐμοὶ, *& mihi.*

Κάμον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμον, à κάμνω.

Καμοῦσα, aor. 2. part. act. f. g.

Καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.

Καμπεσίγουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurvans genua. Ex κάμπτω, & γόνυ, *genu.*

Καμπεσίγυιος, ον, membra flectens, *Epith.* παιγνίου. Ex γυῖον.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, articulus; (2) flexus vocis in cantu. A κάμπτω.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.

Κάμπιμος, ίμη, ιμον, flexilis, flexibilis.

Καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura; (2) meta circi, vel hippodromi. Ab eod.

Καμπτὸς, ἡ, ὸν, flexilis; (2) flexus.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capſa, è lignis. A

ΚΑ'ΜΠΤΩ, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo; (2) flecto exoro, de ſententiâ deduco, animum alicujus mollio; κεκαμμένος, inflexus, p. paſſ. καμφθῆναι, flecti, exorari, aor. 1. paſſ. Κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, Epheſ. 3, 14. Ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, Rom. 14, 11. Τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου, Eur. Hipp. 92.

Καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.

Καμπύλη, ης, ἡ, baculus curvus; item lituus, Ph. A κάμπυλος. Unde

Καμπυλιάζω, fut. άσω, inflecto.

Καμπυλόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, curvis lineis circumſcriptus. Ex γράμμη.

Καμπυλόεις, όεσσα, όεν, recurvus. Ab eod.

Καμπύλομαι, curvor, inflector. A κάμπτω.

Καμπυλόπρυμνος, ον, obliquam puppim habens. A πρύμνα.

Καμπυλόρρhιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, aduncum naſum habens. A ῥίν.

Καμπυλόρρινος, ον, idem.

Καμπύλος, ύλη, ύλον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσαλπισταὶ, cornicines, Ph. A καμπύλη, & σαλπίζω.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

Κάμψα, ης, ἡ, capſa viminea. Ab eod.

Καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Κάμψῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. κάμπτω.

Καμψίδιαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. in diaulo reciprocans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω, & δίαυλος.

Καμψίαν, τὸ, idem quod κάμψα.

Καμψίουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις, & οὐρὰ, *cauda.*

Καμψίπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, curvos pedes reddens, *Epith.* Furiarum, ap. *Æſch.*

Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de viâ. A κάμπτω.

Καμψόδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις, & ὀδύνη.

Καμψὸς, ἡ, ὸν, inflexus, curvus. A κάμπτω.

Κᾂν, & in. Ex ϗ & ἐν, vel ἐὰν, &, ſeu quamvis, tametſi.

Κἂν γοῦν, ſaltem.

Κανάβινος, vid. καννάβινος.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel linum circumlinunt; (2) homo corpore emaciato, ut venæ emineant; (3) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis ſparſi.

Κάναθρον, ου, τό, currus ex ſtoreâ. A κάννη.

Κανάξαι, exinanire, exhaurire. Vid. ἐκκανάξαι.

Καναστραῖα, ῶν, τὰ, vaſa quædam cava, *Suid.* A κάνης. Unde

Κάναστρον, ου, τὸ, caniſtrum; (2) cochlear.

Καναχες, *Adv.* cum ſtrepitu, *Æſchyl.*

Καναχέω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſtrepitum, ſeu crepitum edo. A καναχὴ, & ἦχος.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, ſonitus. Ab eod.

Καναχηδὰ, *Adv.* cum ſtrepitu. Ab eod.

Καναχηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Καναχήπους, ſonipes, Gl. V.

Καναχίζω, reſono, ſtrepo. Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθὼν, Heſiod. Ἀσπ. 337. A καναχή.

Κάνδαυλος, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caſeo, & melle. A κάνδυλος.

Κανδύκη, ης, ἡ, Perſica veſtis. A κάνδυς.

Κανδύλαι, & κανδύταναι, ſeu κανδύτανες, & κανδύταλις, veſtiaria, pretioſorum veſtimentorum repoſitoria. Ab eod.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ὁ, idem quod κάνδαυλος.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Perſicum.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω.

Κανέοιο, *caniſtri*, gen. ſing. *Ion.* pro κανέου, à

Κάνεον, & κανοῦν, caniſtrum, ciſta. A κάνης.

Κανῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro κανεῖν, à καίνω.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, caniſtrum, calathus.

Κανήτιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum, Dim.

Κανηφορεῖν, caniſtrum ferre in ſacris.

Κανηφορία, ἡ, geſtatio caniſtri in ſacris.

Κανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, caniſtrum ferens; Canephoræ, virgines ſacra portantes. Cic. in Verr. 4, 5. Ex κάνης, & φέρω.

Κανθαρίζω, ap. *Ammon.* tremo. A κάνθαρος. Sed vox corrupta videtur, à τανθαρύζω, *Etm.*

Κανθάριον, ου, τὸ, parvus cantharus, Dim.

Κανθάριος, vel κανθάρεος, ſeu κανθαρέος, vitis genus. Hinc

Κανθαρίτης, οἶνος, vinum cantharites.

Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, ſcarabæus frumentum erodens; (2) inſectum alatum viroſum cauſticum, è muſcarum genere, vulgò muſca Hiſpanica. A

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, ſcarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) piſcis quidam littoralis; (4) nota in linguâ Apidis; (5) navigii genus.

Κανθήλια, ων, τὸ, clitellæ. A κανθήλιος.

Κανθήλιος, ου, ὁ, aſinus magnus; (2) bardus, ſtolidus. A κάνθων.

Κανθὶς, ίδος, ἡ, aſella, Dim. ab eod.

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, oculi angulus, hirquus; (2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, aſinus.

Κανίσιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum, Dim. à κάνης.

Κάνιστρον, ου, τὸ, caniſtrum, *Heſ.* Ab eod.

ΚΑ'ΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, ſtorea.

Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabe factus, ſtuppeus. A

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, & κάνναβος, cannabis, ſtuppa. *Angl.* Hemp.

Καννεύσας, *Æol.* pro κατανεύσας, a. 1. apud Hom. Odyſſ. 15, 463. A κατανεύω.

Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.

Καννινοποιὸς, οῦ, ὁ, qui ſtoreas ſeu tegetes conficit, *Pollux.* Ex κάννη, & ποιέω.

Κἄννομος, *Æol.* pro ϗ ἔννομος, *eaque legitima.*

Κανοιάρχης, ου, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν, & ἀρχή.

Κανονίας, ου, ὁ, & plur. & κανονίαι, apud *Hipp.* quibus ventres velut ad canonem ſive regulam exacti ſunt, h. e. ſubſtricti, non prominentes. A κανών. Unde

Κανονίζω, fut. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas ſeu canones conſtituo aliquid, veluti κανονίζεται ap. Gramm. dicitur de regulari formâ declinandi & conjugandi; (3) in canonem ſcripturarum refero aliquid; (4) concinno, modulor. Τῇ πείρᾳ τὴν ἐνέργειαν φαρμάκων κανονίζειν, Dioſc.

Κανονικὸς, ἡ, ὸν, canonicus, regularis, regulæ conſentaneus; (2) in canonem Scripturæ relatus. Ab eod.

Κανονικῶς, *Adv.* regulariter, ritè, ſecundum regulam & normam.

Κανόνιον, ου, τὸ, lignum, cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt; (2) libellus, ſeu quodvis tractatus ſeu operis genus, Dim. à κανών.

Κανονὶς, ίδος, ἡ, ſcriptorium inſtrumentum, quo utuntur elegantiùs ſcripturi; (2) librorum ſeu chartarum volumen. Ab eod.

Κανόνισμα, τὸ, regula. A κανονίζω.

Κανοῦν, τὸ, & plur. κανᾶ, caniſtrum, caniſtra.

Κᾀνυπόδητος, *Æol.* & *Dor.* pro ϗ ἀνυπόδητος.

Κανυσινὸς, ὁ, canuſina pænula, item pænula quæcunque, ſc. φαινόλης.

ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, propriè examen in librâ; (2) regula, norma, unde judices, quorum judicium in aliquo genere ſequimur; *item*, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt; (4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant; (5) palus, ſeu lignum erectum, menſura ſaltûs, omninoque menſura & portio certa alicui attributa; (6) tributum ſtatum, formula tributi; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia; (8) pſalmus & cantus certis diebus ordinariè cantari ſolitus; (9) catalogus librorum divinorum, *item*, hominum certo collegio adſcriptorum, *unde &* ordo Clericorum. V. *Erm.*

Κανωπικὸν, ου, τὸ, pityuſa herba. A

ΚΑ'ΝΩΠΙΟΝ, ου, τὸ, ſambuci flos.

Κάξ, *Æol.* pro ϗ ἐξ.

Κάξήγειρε, *excitavit quoque*, *Æol.* pro ϗ ἐξήγειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Κατάδυξ,

Καπάναξ, nomen partis in curru, *Poll.* A

Καπάνη, ης, ἡ, præſepe; (2) rheda; (3) pars quædam currûs; (4) galea è pilis. A κάπη.

Καπανικὸς, unde καπανικώτερα, magis ſatiantia, grandiora; (2) curulis.

Κἄπειτα, *Æol.* pro ϗ ἔπειτα, *& poſtea.*

Καπέλαιον, idem quod καπνέλαιον.

Κάπετος, ȣ, ὁ, foſſa, fovea, ſcrobs, ſepulchrum. A ζκάπτω, (vel à κάπω, capio, *Ern.*)

Καπευρετὴς, ȣ, ὁ, pabuli inventor, *Strabo.*

Κάπη, ης, ἡ, præſepe; (2) pabulum equis in præſepi appoſitum. A κάπτω.

Κάπηθεν, *Adv.* à præſepi, Suid.

Καπηλεία, ας, ἡ, ars cauponaria; (2) cauponatio, ipſa cauponandi actio.

Καπηλεῖον, ȣ, τὸ, caupona, popina, taberna.

Καπηλευτὴς, ȣ, ὁ, nundinator, Gl. V. A

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo; (2) nundinor, cauponor, callidè & avarè tracto. A κάπηλος.

Καπηλικὸς, ἡ, ὸν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *Adv.* cauponum more; (2) fraudulenter, doloſè.

Καπήλιον, ȣ, τὸ, taberna. A κάπηλος. Unde

Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, caupa.

Καπηλοδύτης, ȣ, ὁ, qui cauponam ſubindè ingreditur; ganeo, tabernarius. Ex δύω.

Κάπηλον, adulteratum. A

ΚΑ´ΠΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, caupo; (2) inſtitor, cujuſque rei propola.

ΚΑΠΗ´ΡΙΑ, placentæ genus, *Suid.*

Κἀπὶ, *Æol.* pro ϗ ἐπὶ, *& Ion.*

Καπίθη, ης, ἡ, menſura duarum cotylarum Atticarum capax. A πίθος, *dolium.*

Καπνείω, fumigo, ſuffio, *Poët.* pro καπνέω.

Καπνέλαιον, reſina ſponte profluens, è καπνός, quia igni admota multum fumi edit.

Καπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνός.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ȣ, ὁ, fumoſus; (2) lapis ex jaſpidum genere; (3) vinum vile, vappa.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνιζόμενος, part. paſſ. verbi

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) infumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivii gratiâ. Κάπνισσάν τε κατὰ κλισιας, ϗ δεῖπνον ἕλοντο, Il. 2, 399.

Καπνίον, ȣ, τὸ, parvus fumus, Dim. à καπνός.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod

Κάπνισμα, ατος, τὸ, infumatio; (2) thus incenſum. A καπνίζω.

Καπνιςὸς, ἡ, ὸν, fumigatus, infumatus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. A δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ȣ, τὸ, idem. Ex iiſd.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Καπνοδόχον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Καπνόομαι, ſuffumigor. Eur. Tro. 8.

Καπνοποιὸς, ὸν, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟ`Σ, ȣ͂, ὁ, fumus; (2) ignis; (3) fumaria, herba quædam, *Angl.* 𝔉𝔲𝔪𝔦𝔱𝔬𝔯𝔶.

Καπνοσφραντὴς, ȣ͂, & καπνοσφράντης, ȣ, ὁ, fumi olfactor, ſordidus & præparcus.

Καπνȣ͂χος, ȣ, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. Ex καπνὸς, & ἔχω.

Καπνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fumoſus, fumidus; (2) nebuloſus; (3) fæculentus. Ab eod.

Κάπος, ȣ, ὁ, flatus, ſpiritus; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen.

Καππάριον, ȣ, τὸ, parva capparis, frutex & fructus, Dim. à

ΚΑ´ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex ſpinoſus.

Καππαύει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* pro καταπαύει.

Καππεδίον, *per campum, Æol.* pro κατὰ πεδίον.

Κάππεσε, *decidit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε, à verbo καταπίπτω, pro καταπίτω, *decido.* Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, Hom. Il. 1, 593, *decidi.*

Καπποφόρος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, Kappa ferens inuſtum vel quocumque modo impreſſum. Ex Κάππα, & φέρω.

Καππυρισασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro κατάπυρισασα, à καταπυρίζω.

Κάππάλαρ' *ad clavos caſſidis, Æol.* pro κατὰ φάλαρα, Hom. Il. 16, 106.

Καπραινα, ῆς, ἡ, libidinoſa. A κάπρος.

Καπράω, ῶ, ſubo velut ſus aprum appetens, prurio. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus ſcropharum. A κάπρος.

Καπριάω, ῶ, ſubo, prurio. Ab eod.

Καπρίζω, idem & ab eod.

Κάπριος, ȣ, ὁ, aper; (2) roſtrum navis. Ab eod.

Κάπριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aprugnus; ut καπρίȣς πρώρας, aprorum inſtar roſtratas proras.

Καπρίσκὸς, ὁ, piſcis quidam, qui & Mys appellatur, *Athen.*

ΚΑ´ΠΡΟΣ, ȣ͂, ὁ, aper, verres.

Καπρώζω, idem quod καπράω.

ΚΑ´ΠΤΩ, repetitis identidem & interpellantibus morſibus appetere, & vellicatim carpta demittere, hinc edo, avidè edo, mordeo. Ὅλην ἐνέκαψε περικυκλίσας τοῖν ποδοιν, Ariſtoph. Pace 7.

Καπύρια, & καπυριδια, τὰ, cruſtula, placentæ genus.

Καπυρίζω, clarè & ſonorè rideo, cachinnor; (2) gulæ indulgeo & ventri ſervio.

Καπυροέομαι, ȣ͂μαι, torreor, callidus vel fervidus ſum, *Strabo lib.* 4. A

Καπυρὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, aduſtus; (2) efflans, exſpirans. A καπύω. Hinc

Καπυρόω, calidum, fervidum reddo.

Καπύω, flo, exſpiro, ut hinc ſit a. 1. ἐκάπυσσε, efflavit, ap. Hom. Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, Il. 22, 467. A κάπος.

Κάπω, idem; (2) antiquitùs, capio, *Ern.*

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus caſtratus.

Καρ, pro κάρα, caput, ἐπὶ κὰρ, in caput.

ΚΑ`Ρ, Καρὸς, ὁ, Car, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρες, Cares, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τὸ, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A κάρηνον.

Καράβιον, ȣ, τὸ, parvus carabus; (2) navicula in Lex. vulg. Dim. à κάραβος.

Καραβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carabi ſpeciem habens. Ex κάραβος, & εἶδος, *forma.*

ΚΑ´ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, carabus animal marinum è cancrorum genere.

Καραβοπρόσωπος, ον, carabi formam habens.

Καραβώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, caraborum genere.

Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, ſpecto, capite quaſi ad videndum exſerto, ſeu elato; (2) exſpecto. Καραδόκει ὅταν ςράτευμ' Ἀργείων ἔξιῃ κάλως, Eur. Tro. 93. Ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ' ἡ βȣδὴ πάλιν, Ariſtoph. Eq. 660. Ex κάρα, & δοκέω. Hinc

Καραδοκία, ας, ἡ, ſpes, exſpectatio.

Καραιβαράω, ῶ, gravedine capitis laboro. Ex κάρα, & βάρος.

Καραιβαρέω, ῶ, idem & ex iiſd.

Καρακάλλιον, ȣ, τὸ, cuculla, Gl. V. qu. Ex κάλλος, (vox aut Latina aut barbara.)

Καραγιτὴς, ητος, ὁ, caput reſecans.

Καρανιςὴς, ȣ͂, ὁ, capitalis. Μόρος καρανιςὴς Eur. Rh. 818. A κάρηνον.

Κάρανος, ȣ, ὁ, Dominus, qui ſummo cum imperio præeſt, caput reliquorum. A κάρα.

Καρανόω, ſummatim dico, narro; (2) abſolvo. A κάρηνον.

Καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Χρῆν καρατομεῖν ξίφει, Eur. Rheſ. 585.

Καρατομία, ἡ, capitis amputatio.

Καραδόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui caput amputat, caput abſcindens. Ex κάρα, & τέμνω.

Καράτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui caput amputatum eſt. Ex iiſd.

Καρβανίζειν, & καρβάζειν, & καρβατζειν, Caricè ac barbarè loqui, *Heſ.*

Κάρβανος, Barbarus, *Æſch.* Agam. 1070.

ΚΑΡΒΑΤΙ´ΝΗ, ης, ἡ, vile & ruſticum calceamentum.

Καρδαμογλύφος, ὁ ϗ ἡ, admodum parcus, ita ut etiam è naſturtio exſculpat, quo vitam toleret. Ex κάρδαμον, & γλύφω.

Καρδαμίζω, cardamum imitor; (2) aſpero vultu ſum, aſperè intueor.

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba naſturtio ſimilis, Cardamine. A κάρδαμον.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

ΚΑ´ΡΔΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, naſturtium, *Angl.* 𝔆𝔯𝔢𝔰𝔰𝔢𝔰.

Καρδάμωμον, ȣ, τὸ, Cardamomum, planta aromatica. Ex κάρδαμον, & ἄμωμον, quia utrique ſimile.

Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara. ap. *Ammon.*

ΚΑΡΔΙ´Α, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) adfectus, appetitus; (5) medulla arboris; (6) alveus Clepſydræ. Hinc

Καρδιακὸς, ἡ, ὸν, ad cor pertinens; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.

Καρδιαλγεῖν, dolore cordis adfici. A

Καρδιαλγὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, cui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ab ἄλγος. Hinc

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi.

Καρδιαλγικὸς, ἡ, ὸν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem ſentio, ſeu potius dolorem ventriculi. Hinc καρδιόωντα, apud *Nic.* pro καρδιῶντα, καρδιάοντα.

Καρδίνημα, ατος, τὸ, capitis gravedo, Vox Ionica, *Erotianus.* Ex κάρα, & δινεῖσθαι.

Καρδιοβολεῖσθαι, corde vulnerari, contriſtari, *Heſ.* Ex καρδία, & βολή.

Καρδιοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cordi noxius. Καρδιοβόλα βρωματα, *Aret.* Ex iiſd.

Καρδιογνώςης, ȣ, ὁ, qui corda novit, abditorum animi receſſuum ſcrutator. Ex γινώσκω.

Καρδιοπονέω, cordis dolore vexor; (2) animo angor.

Καρδιȣλκέω, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκατα ἐξαιρῶν ϗ καρδιȣλκῶν, Luc. Ab ἕλκω.

Καρδιȣλκία, ἡ, cordis extractio, ſeu evulſio.

Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. A καρδιȣ͂σθαι, Heſ. καρδιȣργεῖν, de victimis, qu. dic. cor laniare, apud Etym. victimæ cor adipe tectum igni imponere, καρδιώσασθαι. A καρδία.

Καρδιωγμὸς, ȣ͂, ὁ, dolor ventriculi. A

Καρδιώσσω, & καρδιώττω, ventriculi dolorem ſentio. A καρδία.

Καρδοπεῖον, ȣ, τὸ, capiſtrum, quo ſervi pinſentes aut farinam ſubigentes à comedendo arcebantur.

Καρδοπογλύφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui alveos ſeu mactras ſculpit ſeu conficit. A γλύφω.

ΚΑ´ΡΔΟΠΟΣ, ȣ, ἡ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur.

Κάρη, τὸ, *indeclinabile*, caput. A κάρηνον.

Καρῆ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. v. κείρω.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput. A κάρη.

Καρηβαρᾶν, capite gravari. A ſeq.

Καρηβαρέω, ῶ, f. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capite. Ex κάρη, & βάρος.

Καρηβαρία, & καρηβάρεια, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex iiſd.

Καρηβαριᾶν, capite gravari. Ex iiſd.

Καρηβαρικὸς, ἡ, ὸν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A καρηβαρία.

Καρηβαρίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens, *Suid.* Ex iiſd.

Καρηβοάω, ῶ, caput clamoribus diruptum habeo; (2) vertigine laboro.

Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito ſum. Hinc illud Homericum καρηκομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες. A κόμη.

Καρῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω.

ΚΑ´ΡΗΝΟΝ, ȣ, τὸ, caput; (2) vertex, ſummitas.

Κάρητος, gen. ſing. *per Sync.* pro καρήατος.

Καρία, ας, ἡ, Caria, regio Aſiæ minoris.

Καρίδιον, & καριδάριον, ȣ, τὸ, parva ſquilla. A καρίς.

Καρίζω, Carum more ago.

Καρικοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Caricâ gente factus. Ex Καρικὸς, & ἔργον, *opus.*

Καρικὸς, ὴ, ὸν, Carius. A Κάρ.

Καρικὸν, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans; (2) oleum quoddam, apud *Athen.*

Καρῖναι, ῶν, αἱ, mulieres, quæ planctu proſequebantur funera, è Caria fere ortæ.

Καριόω, unde καριῶσαι, perimere, *Heſ.* A κὰρ, pro κὴρ, *mors.*

Καρὶς, ίδος, ἡ, ſquilla, piſcis caput permagnum habens. A κάρη.

Καριστὶ, Carum more.

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, reſono, ſonitum edo; (2) pulſatus vibro vel tremo. Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν, Il. 20, 157.

Καρκινάδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris ſimilia, colore fulvo. A καρκῖνος.

Καρκίνιον, ου, τὸ, parvus cancer, Dim. A

ΚΑΡΚΙΝΟΣ, vel καρκῖνος, ου, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον; (2) ſidus cœleſte; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) inſtrumentum, quo peſſulus attolitur; & (8) καρκῖνοι, oſſa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur. Hinc

Καρκινόω, ῶ, cancro adſimilo; (2) cancro morbo infeſto; καρκινοῦσθαι, cancro tentari.

Καρκινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cancro ſimilis; (2) à cancrorum genere; (3) à cancro exeſus, cancroſus. Ab eod.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer morbus. A καρκινόω.

Καρνεάται, ῶν, οἱ, Apollinis Carnei miniſtri. *Heſ.*

Καρνεια, vel κάρνεα, τὰ, ſacra Carnea, quæ celebrantur in honorem Apollinis Carnei.

ΚΑΡΝΕΙ῀ΟΣ, ου, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, à Carno, ut putatur, Jovis & Europæ filio, *Heſ.* Hinc

Καρνιονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis.

ΚΑ'ΡΝΟΣ, εος, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, *Heſ.*

Κάροινον, ου, τὸ, Carœnum, muſtum decoctum. Ex κάρα, & οἶνος.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ſopor cum gravedine, marcor, Nicandr. Ther. 728.

Κάρος, vel κάρον, herba quæ in officinis Carui, al. κάρεον, & κάριον, item κάρυον, necnon καρναβάδιον, *Angl.* Carraways.

Καρόω, ῶ, ſoporem cum gravedine adfero. Et *in Paſſ.* gravedine ſoporis adgravor, ebrior, alto gravique ſomno corripior. A κάρος.

ΚΑ'ΡΠΑΙ, putantur eſſe vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, ſaltationis genus.

Καρπάλιμος, celer, rapidus. Quaſi ab ἁρπάλιμος, ab ἁρπάζω, *rapio.*

Καρπαλίμως, *Adv.* citò, raptim.

Καρπασινὸς, ὴ, όν, carbaſinus. A

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbaſus.

Καρπεία, ας, ἡ, fructûs perceptio, uſusfructus:

Καρπεῖον, ου, τὸ, fructus. A

Καρπεύω, f. εύσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς πράξεις καρπεύσεται, D. Hal. A καρπος.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, Carpeſium, feſtuca tenuis.

Καρπία, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπός.

Καρπίζω, & καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor; (2) adſero, καρπίζομαι, in libertatem adſero. V. καρπιστεία.

Κάρπιμος, ίμη, ιμον, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. A καρπός.

Καρπὶς, ίδος, ἡ, vindicta, adſertio.

Καρπισμός, οῦ, ὁ, fructûs perceptio, uſus fructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adſertio; (4) mancipatio. A καρπίζω.

Καρπιστεία, ας, ἡ, adſertio in libertatem, quod mancipii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.

Καρπιστὴς, οῦ, ὁ, adſertor, vindex. Ab eod.

Καρποβάλσαμον, ου, τὸ, balſami fructus.

Καρπόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum exeſum habens; (2) fructum eſculentum habens. Ex καρπὸς, & βρώσκω, *comedo.*

Καρπογένεθλος, ου, ὁ, generator fructuum. A γενέθλη.

Καρπογονέω, fructum gigno ſeu fero:

Καρπογονία, ας, ἡ, fructûs editio, quum ſtirpes fructum pariunt. A

Καρπογόνος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπὸς, & γίνομαι, *gigno.*

Καρπόδεσμα, ων, τὰ, manicæ ſeu vincula quæ manui injiciuntur. Sic abuſivè Lexiphanes Luciani; cum ſit ornamentum manuum, Gl. Vet. καρπόδεσμος, lemniſcus, articularia faſciola. A δεσμὸς. Hinc

Καρποδέσμιος, lemniſcatus, Gl. V.

Καρποδότειρα, ἡ, fructuum inventrix; (2) fertilis. A

Καρποδότης, ου, ὁ, fructuum ſeu frugum dator, frugifer. Ex καρπὸς, & δότης.

Καρπολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. Ex καρπὸς, & λέγω.

Καρπομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. A μαίνομαι.

Καρπόομαι, οῦμαι, fructum percipio, fruor, exhaurio fructibus. Ἐκ τούτων καρποῦμαι ἀσφάλειαν ϗ εὔκλειαν, Xen. Ὡς ἄελπτον ὄμμ᾽ ἐμοὶ φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα, Soph Trach. 207.

Καρποποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, fructificus. A ποιέω.

ΚΑΡΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, fructus; (2) ſemen cum ſuo involucro; (3) ſemen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, Carpus.

Καρποτοκέω, fructum pario vel fero.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructûs editio. A

Καρποτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. Ex καρπὸς, & τίκτω.

Καρπότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, frugibus nutritus & altus; καρποτρόφος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.

Καρποφάγος, ὁ ϗ ἡ, fructibus vivens, fructuum eſu vitam ſuſtentans. A φαγεῖν.

Καρποφορέω, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, Marc. 4, 28. Καρποφορούμενον, Col. 1, 6.

Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas. A

Καρποφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπὸς, & φέρω.

Καρποφυέω, ῶ, fructus edo. Ex φύω.

Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum cuſtos.

Καρπόω, ῶ, fructum offero, ſacrifico; LXX. *paſſ.* ſeu *med.* fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπός.

Καρπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fructuoſus, Gl. V.

Κάρπωμα, ατος τὸ, fructus, qui percipitur, quæſtus; (2) oblatio, ſacrificium, LXX.

Καρπώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex quo fructus capi poteſt; (2) frugifer. A καρπόω.

Κάρπωσις, εως, ἡ, uſus rei fructuoſus; (2) holocauſtum. Ab eod.

Καρπωτὸς, χιτὼν, veſtis talaris, 2 Reg. c. 13.

Κάῤῥα, *continuò,* pro κατάῤῥα.

Καῤῥέζω, demulceo, Hom. Il. 5, 424, pro καταρέζω.

Κάῤῥων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior, præſtantior, fortior. Comparativ. *Dor.* ab ἀγαθος.

Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Κάρσις, εως, ἡ, tonſura. A κείρω, *tondeo.*

Καρσίως, *Adv.* obliquè. A κάρσιος.

Κάρτα, *Adv.* valdè, vehementer, admodum; (2) profectò, certè. A κάρτος, pro κράτος.

Καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτα.

Καρταίπους, οδος, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A κραταιος.

Καρταλάμιον, ου, τὸ, parvus κάρταλλος, *Rob.* At Glo. V. καρταλάμιον, cartalamia.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, & κάρταλος, ου, ὁ, fiſcella, cophinus, ſeu corbis in anguſtum deſinens.

Καρτεραίχμαν, *Dor.* pro καρτεραίχμην, à

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, bellator fortis.

Καρτερέω, ῶ, f. ήσω, forti animo ſum; (2) perſevero, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸν ὑποπτικὸν ὄγκον μόλις ἂν οἱ ἄλλοι καρτερήσειαν, Iſocr. τοῖς κινδύνοις, Xen. πρὸς τὸ μέτριον, idem. A καρτερός. Hinc

Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.

Καρτερία, ας, ἡ, idem. A καρτερός. Hinc

Καρτερικὸς, ὸ, ὸν, patientiâ præditus, patiens.

Καρτερικῶς, *Adv.* toleranter, ſedulò.

Καρτεροβρόντης, ου, ὁ, graviter tonans.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tolerans.

Καρτεροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, fortiter feriens. A πλήσσω.

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, potens, qui re aliquâ potiri, vel illam retinere poteſt; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. A κάρτος, pro κράτος.

Καρτερούντως, fortiter, patienter. A καρτερέω.

Καρτερῶς, idem. A καρτερός.

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, præfractus; (2) magnanimus. Ex καρτερὸς, & φρὴν.

Καρτερόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, fortis manu.

Καρτεροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. A ψυχὴ.

Καρτερώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, qui fortes ſive robuſtos habet ungues. Ab ὄνυξ.

Καρτερώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καρτὸς, ὴ, ὸν, tonſus. A κείρω.

Κάρτος, εος, τὸ, vires, robur, *per Metatheſin,* pro κράτος.

Καρτῦναι, a. 1. inf. act. *per Metatheſin,* pro κρατῦναι.

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro. Τιτῆνες δ᾽ ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, Heſiod. Θεογ. 676. A κάρτος.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor.

Καρυάριον, ου, τὸ, nucula, Gl. V.

Καρύδια, τὰ, nuces, Gl. V.

Καρυηδὸν κάταγμα, fractura oſſis in tenues partes, tanquam nucis fractæ. A κάρυον.

Καρυηρὸς, ρὰ, ρὸν, nuceus, ad nucem pertinens, nuci ſimilis.

Καρύινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Καρυίσκος, ου, ὁ, ſcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquiſiti confectio, nominatim è ſanguine, v. καρύκη; (2) conditura ſupervacanea.

Καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquiſitè factum. A

Καρυκεύω, f. εύσω, exquiſitè condio; (2) condio; (3) miſceo, confundo. A

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam ſeu condimentum Lydorum, ſc. è ſanguine; (2) condimentum exquiſitè factum; (3) conditura, ſeu condimentum quodvis.

Καρύκινος, *Epith.* veſtis, niger. A

Καρύκιον, τὸ, idem quod καρύκευμα.

Καρυκοειδὴς, ὲς, ſubcruentus, *Epith.* excrementorum, ap. *Hipp.*

Καρυκὸν, οῦ, τὸ, medicamentum ex nucibus & aliis rebus. A κάρυον, (ſed ſcribendum καρικόν, *Ern.*)

Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκην, (2) condio ſuaviter; (3) condimentum conficio. A

Καρυκοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conficit καρύκην.

Κᾶρυξ, *præco, Dor.* pro κῆρυξ.

Καρύξαισα, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro κηρύξασα, à κηρύσσω.

Κᾶρυξε, 3. ſing. aor. 1. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκήρυξε.

Καρυοβαφὴς, ὁ, ἡ, niger. Ex βάπτω.

Καρυοκατάκτης, ου, ὁ, inſtrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον, & καταγνύω.

Καρυοκοκκύμηλα, nucipruna, Vet. Lex. ex Plin.

Κάρυον, ου, τὸ, nux juglans, fructus; (2) omnis fructus durioris corticis. A καρύα.

Καρυοπος, ου, ὁ, nucis ſuccus. Ab ὀπός.

Καρυόφυλλον, ου, τὸ, caryophyllum, quaſi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujuſdam Indicæ.

Καρυόχροος, ὁ, ἡ, niger. A χρόα.

Καρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nuceus, nuci ſimilis. A κάρυον.

Καρυωτικὸς, ὴ, ὸν, idem quod καρυωτός.

Καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτὸν, ȣ, τὸ, ſcyphus in nucis modum factus. Ab eod,

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, nuceus; καρυωτὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρφαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus. A κάρφω.

Καρφεῖον, ȣ, τὸ, ramentum. A κάρφη.

Κάρφη, ης, ἡ, ſtramen, palea, fœnum. A κάρφω.

Καρφηρὸς, ὰ, ὸν, è feſtucis factus, *Epith.* nidi. A κάρφος.

Καρφίον, ȣ, τὸ, parva feſtuca; (2) ſurculus. Dim. à κάρφη.

Κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, ȣ, ὁ, feſtucis compoſitus, ut καρφίτης θαλαμος. Ab eod.

Καρφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, feſtucæ modo gracilis, tenuis. Ex κάρφη, & εἶδος.

Καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, ſeu feſtucas lego; (2) exquiſitè in alium inquiro, quaſi feſtucam in oculo ſcrutans; (3) floccos lego & quiſquilias in veſte hærentes. Ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον καρφυλογῆσαι, Theoph. Char. c. 2. variè autem ſcribitur, Caſaub. leg. καρφελογῆσαι, alii καρφολογῆσαι. Ex κάρφος, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo.*

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, ſeu feſtucarum, ſeu floccorum lectio. Ex iiſd.

Κάρφος, εος, τὸ, palea; (2) feſtuca; (3) ſurculus; (4) tabella, teſſera; (5) nidus, è feſtucis, &c.

Καρφύνω, idem quod κάρφω. *Heſ.* καρφυνεσθαι, ξηραίνεσθαι, areſcere, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑ´ΡΦΩ, ſicco, arefacio; (2) deprimo, minuo frango. Κάρψε μέν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, Od. 13, 430. Ἀγήνορα κάρφει, Heſ. Ἐργ. 7.

Καρφώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtramentitius.

Καρχαλέος, έα, εον, ſiccus, aridus.

Καρχαρίας, ȣ, ὁ, canis marinus, piſcis, ſic dictus ab aſperis, quos habet dentibus; (2) piſcis ſpecies. A κάρχαρος.

Καρχαρόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, dentibus aſper.

Κάρχαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſper, acutus; (2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carthaginienſium partes foveo.

Καρχηδόνιος, ȣ, Carthaginienſis. A

Καρχηδὼν, όνος, ὁ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗ´ΣΙΟΝ, τὸ, carcheſium, ſumma pars mali nautici, antenna; (2) poculum.

Καρῷ, dat. f. *Dor.* pro κηρῷ, à κηρός.

Καρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſoporifer, *Aret.*

Κάρωσις, έως, ἡ, ſoporatio; (2) ſopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες, & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ὴ, ὸν, ſoporifer, ſoporem inducens, gravedinem adferens. Ab eod.

Κασαλβάζω, fut. άσω, convitiis & probris meretricum more inceſſo. Κασαλβάζω τὰς ἐν Πύλῳ ϛρατηγȣς, Ariſtoph. Eq. 354. A

Κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix. A

ΚΑΣΑ´ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασάλβιον, ȣ, τὸ, lupanar. A præc.

Κάσαμον, ȣ, τὸ, Caſamum, à quibuſdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑ´ΣΑΣ, ȣ, ὁ, tapes utrobique villoſus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, ſcortum, *Heſ.* Ex Κάσα, tugurium.

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem.

Κασαύρειον, ȣ, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κασαυρὶς. ίδος, ἡ, meretrix, *Heſ.*

Κασθλοῖσιν, *& in bonis, Æol.* pro ϗ ἐσθλοῖσιν.

Κασία, ας, ἡ, V. κασσία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana.

Κασίγνητος, ȣ, ὁ, frater ex utroque parente, germanus; (2) conſobrinus, fratris vel ſororis filius; conſanguineus; (4) *Adject.* fraternus, germanus. A γινομαι, &

ΚΑ´ΣΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, frater vel ſoror; (2) ætate æqualis.

ΚΑ´ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασσαβὰς, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙ´Α, ας, ἡ, Caſſia, frutex aromaticus, *etiam* cinnamomum; (2) herba apiaria.

Κασσίζω, caſſiam refero. A κασσία.

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, ſtanneus. A

ΚΑΣΣΙ´ΤΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, ſtannum, plumbum album. Hinc

Κασσιτερȣργος, ȣ, ὁ, qui ſtannea opera conficit, Gl. V. ſtannator.

Κασσιτερόω, ῶ, f. ώσω, ſtanno induco; κεκασσιτερωμένος, ſtanno inductus.

Κάσσυμα, *Atticè,* κάττυμα, ατος, τὸ, corium *propriè,* è quo calcei ſuuntur; (2) doloſa machinatio. A

ΚΑΣΣΥ´Ω, *Att.* καττύω, conſuo, reficio conſuendo, ut veteramentarius calceamenta; (2) ſtruo, machinor. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τȣ̃θ', ὅθεν πάλαι καττύεται, Ariſtoph. Eq. 314.

Κασσωρεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. A κασσωρεύω.

Κασσωρεύω, ſcortor, meretricor. Βασσάρα σεμνῶς κασσωρεύȣσα, Lycurg. 772. A

Κασσωρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix. A κάσσα.

ΚΑ´ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Caſtana, urbs Theſſaliæ & Ponti. Hinc

Καϛαναϊκὸς, ὴ, ὸν, Caſtaneus ut Καϛαναϊκὸν κάρυον, nux Caſtanea.

Κάϛανον, ȣ, τὸ, Caſtanea. A κάϛανα.

Καϛόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Caſtoreus, qui fit in honorem Caſtoris. Καϛόρειον μέλος, quod canebatur à Spartanis prælium ituris. A Caſtore Spartano.

Καϛόριαι, & Καϛορίδες κύνες, canes Spartani.

Καϛορίζω, Caſtorium refero. A

Καϛόριον, & καϛόρειον, ȣ, τὸ, καϛόρεια, caſtorea, teſticuli caſtoris; (2) medicamentum è caſtoris teſticulis. A κάϛωρ.

Καϛόρνυμι, ſterno, conſterno, pro καταϛόρνυμι, Hom. καϛορνῦσα, Od. 17, 32.

ΚΑ´ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. Caſtor propr. frater Pollucis.

Κάσχεε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατεσχεθε, à κατασχεθω, pro κατέσχω.

ΚΑΤΑ`, *Præpoſ. cum Genitiv.* adverſus, contra, in, ſuper, de, poſt, ſub. *Cum Accuſ.* ſecundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præſcriptum. Sæpe per Adverbium redditur, ut κατὰ βραχὺ, κατα μικρὸν, paulatim, ſenſim; κατὰ καιρὸν, opportunè, καθ' ἡδονὴν, libenter. Formula καθ' αὐτὸν ſignificat multa, ut ſuâ ſponte, ipſe, ſuo arbitrio, ſolus, ſeorſim, ſeparatim ab aliis. *Cum Accuſ. & Articulo Periphraſi ſervit,* v. gr. οἱ κατὰ ἀγοράν, cauſſidici. *Aliquando deficit,* v. gr. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum; Σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην, Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel ſecundum artem; *in compoſitione notat* (α) *oppoſitum* τῷ ἄνω, ſive, de, vel deorſum, ut καταβαίνω, deorſum ſcando, deſcendo; (β) *contra* ut κατακαυχᾶσθαι, contra gloriari; (γ) *valdè,* quum *intendit ſignificationem,* ut κατείδωλος, refertus idolis; vel (δ) *retinet ſignificationem ſimplicis,* ut καταθνήσκω, morior.

Κᾆτα, deinde. Ex ϗ, & εἶτα, *deinde.*

Κατάβα, *deſcende,* 2. ſing. a. 2. imperat. act. *per Apocopen,* pro κατάβαθι, à καταβαίνω.

Καταβάδην, *Adv.* qu. dic. deſcenſim, tanquam deſcendendo. A καταβαίνω. Unde

Καταβαθμὸς, ȣ̃, ὁ, deſcenſus, catarrhacta.

Καταβαίνω, deſcendo; (2) demitto me; (3) incurro, congruo; κατάβα, deſcende, pro κατάβηθι. Πολλὰ δὲ δάκρυά, μοι κατέβα χροὸς ἀνίκ' ἔλειπον ἄϛυ, Eur. Andr. 111. εἰς πεδίον, Xen. ἀπὸ τȣ̃ ἵππȣ, id.

Καταβακχεύομαι, enthuſiaſmo correptus ſum.

Καταβακχιόω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deleo, deturbo, proſterno; (2) conjicio; (3) projicio; (4) abjicio; (5) ſolvo, perſolvo; & καταβάλλομαι, fundamentum pono, *omninoque,* initium alicujus rei facio; dicitur, &. de ferentibus. Οὐ καταβαλεῖς τὰ καδδι, ὦ θυηπόλε; Ariſtoph. Pace, 1133. τὸ ἀργύριον, Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plat.

Καταβαπτίζω, demergo, obruo. Hinc

Καταβαπτιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui demergit, vel aqua obruit, ſubmerſor.

Καταβαπτιϛήριον, τὸ, locus ubi baptizantur infantes.

Καταβάπτω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, præpondero, pondere deprimo. A βάρος, *onus.* Hinc

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppreſſio, Gl. V.

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, prægravis.

Καταβαρύνω, degravo.

Καταβὰς, a. 2. part. act. v. καταβαίνω.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταβάσιον, τὸ, deſcenſus.

Καταβάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſcendens. A

Κατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus, deſcenſio, clivus. A καταβαίνω.

Καταβασκαίνω, faſcino.

Καταβασμὸς, ὁ, deſcenſus. A καταβαίνω.

Καταβατευω, deſcendo.

Καταβάτης, ȣ, ὁ, Vid. καταιβάτης.

Καταβάτω, 3. ſ. a. 2. imperat. act. v. καταβαίνω.

Καταβαυκαλᾶν, & καταβαυκαλεῖν, cantu ſopire, ut nutrices puerulos. Hinc

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus ſopiendis puerulis; (2) decipio.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, ſopio cantu nutricis more. Ex κατὰ, & βαυκὸς, *jucundus.*

Καταβεβαιόομαι, ȣ̃μαι, confirmo. A βέβαιος.

Καταβεβαίωσις, ἡ, confirmatio. A præc.

Καταβεβλακευμένως, *Adv.* per ſocordiam, molli animo. A καταβλακεύομαι.

Καταβεβλημένας, acc. pl. part. perf. paſſ. f. g. v. καταβαλλω.

Καταβεβρίθασι, 3. plur. perf. ind. med. v. καταβρίθω.

Καταβῇ, 3. ſing. aor. 2. conj. act. v. καταβαίνω.

Κατάβηθι, *deſcende,* 2. ſing. a. 2. imperat. act.

Καταβήσεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro καταβήσȣ, à καταβήσομαι.

Καταβήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. Καταβιάζεται ἀπ' αὐτȣ̃, Plut.

Καταβιβάζω, f. άσω, deſcendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν, Plut. Ἕως ἄδȣ καταβιβασθήσῃ, Matt. 11, 23. Hinc

Καταβιβασμὸς, ȣ̃, ὁ, degradatio, depreſſio.

Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. Τὰ ὄντα καταβέβρωκε, Hyper.

Καταβιόω, vitam tranſigo, finio. Hinc

Καταβίωσις, ἡ, vita, vitæ finis.

Καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, ſocordiæ me dedo, ſocorditer me gero, obtorpeſco, ſtultum & ignarum me gero.

Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ σιγᾷν ὅτε μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτȣ̃. Hom. Hym. in Merc. 93.

Καταβλέπω, f. ψω, deorſum adſpicio; (2) diligenter contemplor, adſpicio. Καταβλέπειν εἰς τὴν γην, Pol.

Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujuſque rei injicitur; ut fundamentum, fimbria vel ſimile quid; (2) aulæum ſive tabula picta in theatro, in quâ fabulæ argumentum pictum erat; (3) ligamentum, fomentum. A καταβάλλω.

Καταβλητέον, dejicendum; reddendum.

Καταβλητικὸς, ὴ, ὸν, dejiciendi vel proſternendi vim habens. Ab eod.

Καταβληχάομαι, ῶμαι, balo.

Καταβλώσκω, decurro in, percurro, ſubterfugio. Εἰς Τέμεσσαν ναῦται καταβλώξȣσιν, Lycurg. 1068. ἄϛυ, Odyſſ. 16, 466.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore perſequor, convicior; (4) accuſo.

Καταβοὴ, ῆς, ἡ, accuſatio, incuſatio.

Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incuſatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.

Καταβολεὺς, ſolutor, Gl. V. A ſeq.

Καταβολὰν, acc. ſing. *Dor.* pro καταβολήν.

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen; omninoque cujuſque rei initium & origo, ut creatio mundi, &c. (2) penſio, ſolutio;

ſutio; (3) calumnia; (4) adflatus inſtinctuſque divinus; (5) deſtructio, deſcenſus; (6) ſacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorsùm. A καταβάλλω. Hinc

Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, cœni adſperſio, dejectio in cœnum, inquinatio. Ex βορβορόω.

Καταβολικὸς, vim dejiciendi habens, dejiciens.

Καταβόλος, ὁ, confector, v. gr. ferarum, victimarius.

Κατάβοῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, boreæ expoſitus, ſive obverſus. Ex κατὰ, & βοῤῥᾶς, *boreas.*

Καταβοσκομενάων, gen. pl. part. præſ. med. *Æol.* pro καταβοσκομένων. A

Καταβόσκω, & καταβόσκομαι, depaſco. Ξύλοχον καταβοσκομεναων, Il. 5, 162.

Καταβόστρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cincinnis tectus, comatus.

Καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

Καταβραβεύω, ignominiâ afficio; (2) imperioſè tracto. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω, Col. 2, 18.

Καταβραχὺ, paullatim, parumper.

Καταβρέχω, perfundo, irrigo, mergo.

Καταβρίθω, f. ίσω, onero; (2) onuſtus ſum; (3) copiâ ſupero. Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι, Heſiod. Ἔργ. 232.

Καταβρογχίζω, deglutio. A βρόγχος.

Καταβροντάω, ῶ, adverſus aliquem tono; (2) attonitum reddo.

Καταβροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inquino, cruento.

Καταβροχθίζω, devoro, deglutio. Ἐγὼ δὲ γ' ἤνυστρον βοὸς, ϗ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας, Ariſtoph. Eq. 356. Ὀβολὸν κατεβρόχθισα, idem Av. 509. Ex βρόχθος. Hinc

Καταβροχθισμὸς, ὁ, devoratio, abſorptio.

Καταβρόχω, ſorbeo, vel reſorbeo; ut hinc ſit καταβρόξειεν, apud Hom. Odyſſ. 4, 222.

Καταβρύκω, fut. ξω, comedo, commando.

Καταβρύχω, fut. ξω, frendeo.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, eſca, cibus. A

Καταβρώσκω, ſive καταβιβρώσκω, devoro, deglutio, perf. καταβέβρωκα, part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit. Ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων, Lycurg. 742.

Καταβρώξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καταβρώσας.

Καταβυθίζω, in profundum jacio, demergo; peſſundo. Καταβυθίζειν πολύτιμα.

Καταβυθισμὸς, ου, ὁ, demerſio. A præc.

Καταβυρσόω, corio contego. Τὰς γὰρ πρώρας ϗ τῆς νεὼς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν.

Καταβώσομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, à καταβοάω.

Κατάγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus. Ex γαῖα.

Καταγγελεὺς, εως, ἡ, annunciator, delator.

Καταγγελία, ἡ, annunciatio, delatio. A

Καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuſo. Ἀντὶ δ' εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλκασι, Plut. Δια τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, Act. 13, 38.

Κατάγγελος, ὁ ϗ ἡ, obnunciator, delator.

Κατάγγελτος, patefactus per nuncium, detectus, delatus.

Καταγγίζω, in vas defundo, vel condo. Ex κατὰ, & ἄγγος, *vas.*

Κατάγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus. Ex γῆ.

Καταγελασθήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro καταγελασθήσεσαι, à καταγελάω Unde

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, deriſus, deriſio.

Καταγελαστικὸς, ἡ, ὸν, irriſorius, vim irridendi habens:

Καταγελαστικῶς, *Adv.* deridendo, deriſorum more.

Καταγέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ridiculus, qui derideri ſolet, deriſione dignus, deriſus.

Καταγελάστως, *Adv.* ridiculè.

Καταγελάω ῶ, f. άσω, derideo, irrideo. Οὐ σου καταγελῶμεν, Ariſtoph. Av. 98.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, deriſio, irriſio.

Καταγέμω, plenus ſum, onuſtus ſum.

Καταγεωργέω, aro, conſero, colo.

Καταγεῶται, ων, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos, *Heſ.* rectiùs καταγεωσταί.

Καταγηραιὸς, ὰ, ὸν, ſenilis, ſenectute confectus.

Καταγηράσκω, f. ράσω, ſeneſco, conſeneſco. Ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι, Heſ. Ἔργ. 93.

Καταγηράω, ῶ, f. άσω, conſeneſco.

Καταγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, ſenex, ſenio confectus. Ex κατά, & γῆρας.

Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Ariſtophane comicè fictum, pro inire, permolere, à γίγαρτον, *nucleus ſive os acini.*

Καταγίζω, *Ion.* pro καθαγίζω, conſecro, dico, offero, adoleo.

Καταγινέω, deorſum fero, vel veho, deveho, è loco ſuperiore fero. Ἄστυ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην, Odyſſ. 10, 104.

Καταγίνομαι, verſor, ſum occupatus; (2) habito, moror; (3) perſevero. Καταγίνεσθαι περί τι, περὶ τινος.

Καταγινώσκω, decerno adverſus aliquem, condemno; (2) cognoſco, intelligo, percipio; (3) ſentio de, judico, exiſtimo de; (4) arguo, reprehendo, accuſo, f. καταγνώσομαι, reprehendam; paſſ. καταγνωσθήσομαι, reprehendar. a. 2. καταγνῶναι, damnare; paſſ. καταγνωσθῆναι, damnari. Καταγινώσκειν τινὸς φόνον, τινὰ φόνου. Τί δη ἰδὼν ποιοῦντα ταῦτα κατέγνωκας αὐτοῦ; Xen. Πολλὴν γέ μου κατέγνωκας ἀτυχίαν, Plat.

Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuoſum reddo.

Καταγλαΐζω, orno.

Καταγλισχραίνω, viſcoſum reddo.

Καταγλυκαίνω, dulce ſeu ſuave reddo; (2) mulceo. Ποιητῶν μέτρῳ ϗ μύθῳ καταγλυκαινόντων τὴν ἀκοὴν, Greg.

Κακαγλυφη, ἡ, inciſura, cavitas facta.

Καταγλωττίζω, f. ίσω, ſuavior lingua ori inſerta; (2) elinguem reddo, obturo os. Κατεγλωττισμένα, dicuntur res, verba exquiſitæ ſuavitatis, *etiam in bonam partem.* Καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου, deblateravit, Ariſtoph. Ach. 384. Ex κατὰ, & γλῶττα, *lingua.* Hinc

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, oſculum libidinoſum; (2) verbum exquiſitæ elegantiæ.

Καταγλωττισμὸς, ου ὁ, idem & ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum; pro κατέαγμα, à κατάγνυμι; (2) tactum laneum. A κατάγω, *deduco.*

Καταγνάπτω, carmino, *item* lanam carminatam repono; (2) recondo, repono.

Καταγνοίην, a. 2. opt. act. v. καταγινώσκω.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, a. 1. κατέαξα, p. m. κατέαγα. Vid. κατάγω. Γυνή ποτε κατέαξ' ἐχῖνον, Ariſtoph. Veſp. 1425.

Καταγνῶ, aor. 2. conj. act. à καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehenſio, damnatio, condemnatio; (2) improbatio. Ab eod.

Καταγνωστὸς, reprehenſioni obnoxius; (2) ignominioſus, notatus, Gl. V.

Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adverſus aliquem, obgannio, obmurmuro.

Καταγοητεύω, præſtigiis illudo, faſcino.

Κατάγομος, onuſtus, Gl. V. Ex κατὰ, intenſiva, & γόμος, *onus, ſarcina.*

Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, infigo, clavo.

Καταγορασμὸς, ὁ, emptio. Ex ἀγοράζω.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio, arcani enunciatio, expoſitio. A

Καταγορεύω, f. εύσω, deſero, arcanum enuncio. Καταγορεύω τ' ἀληθῆ, Iſocr.

Κατάγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſcriptus, perſcriptus; (2) pictus, depictus, notis punctiſque diſtinctus. A καταγράφω. Unde

Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perſcriptio, Gl. mancipatio; (2) delineatio; (3) relatio in tabulas, delectus militaris, cenſus.

Κατάγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράφω, deſcribo, delineo; (2) lego, conſcribo milites, ſenatum. Τὰς Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς, Eur. Alc. 957. Νόμοι κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας, Plut.

Καταγυιόω, enervo, imbecillum reddo.

Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἢν πολλαῖς ἀνάγκαις ϗ πόνοις ἀντέχουν τοὺς νέους καταγυμνάζωσι, Luc.

Καταγύναιξ, αικος, ὁ, mulieroſus. Ex γυνή.

Καταγύναιος, ſalax, Ph. mulieroſus. Ab iiſd.

Καταγύνης, ου, ὁ, mulieroſus. Ab iiſd.

Κατάγχω, ſuffoco.

Κατάγω, frango, confringo. In *præſ.* inuſitatum, & pro eo dicitur καταγνύω, & κατάγνυμι; verum à κατάγω formantur, κατέαξα, a. 1. & κατέαγα, p. med. fregi; κατεαγὼς, qui fregit; partic. paſſ. κατεαγμένος, fractus; κατεάγην, aor. 2. paſſ. fractus ſum; ἐὰν καταγῇ, ſi fractum fuerit; καταγὲν, fractum.

Κατάγω, f. ξω, duco, deduco, reduco; (2) appello in portum, applico; κατάγομαι, deducor; (2) diverſor, hoſpitor, a. 2. act. καταγαγεῖν, paſſ. καταχθῆναι, κατήχθη, appulit; (3) neo. Κατάγει & κατάγεσθαι τὰς νῆας, ad terram appellere. Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει (Δαιμόνιον) tollit, dejicit, Epigr.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, diverſorium, hoſpitium; (2) advectio, appulſus in portum; (3) reditus vel reſtitutio exſulum. A κατάγω.

Καταγώγιον, ου, τὸ, diverſorium. Ab eod.

Καταγωγὶς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, *Heſ.* Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ίσομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, Heb. 11, 33.

Καταγώνισις, εως, ἡ, qu. dic. devictio. A præc.

Καταγωνισμὸς, ου, ὁ, expugnatio, ſubactio, & quaſi debellatio. A καταγωνίζομαι.

Καταδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſcerpo. Ἀλλὰ κύνες τε ϗ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται, Tmeſis, Il. 22, 354.

Καταδαίνυμαι, epulor; comedo, *Nonnus.*

Καταδαίομαι, conſumo, de igni, qui abſumit victimam, ap. *Joſ.*

Καταδάκνω, mordeo. Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω, Hom. Βατρ. 45.

Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro; (2) ad lachrymas provoco. Κατεδάκρυσε τὴν ἑαυτοῦ τύχην, Xen.

Καταδακτυλίζω, pollice & medio digito crepo irridendi cauſâ, medio digito porrecto demonſtro, ignominiæ cauſâ. Unde irrideo. A δάκτυλος.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.

Καταδάμναμαι, idem ac δάμναμαι, *domo.*

Καταδάνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, obæratus. Ex δάνειον.

Καταδαπανάω, ῶ, conſumo, impendo, ſumptus facio. Καταδαπανᾷν τὸν χρόνον.

Καταδαπάνη, ης, ἡ, ſumptus.

Καταδάπτω, f. ψω, dilanio, lacero. Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν, Il. 22, 339. Καταδάπτετ' ἦτορ, Odyſſ. 16, 92.

Καταδαρδάπτω, idem & ex iiſd.

Καταδαρθάνω, indormio; obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, a. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormiſſe; καταδαρθὼν, qui obdormivit; καδδραθέτην, apud Hom. Od. 15, 493. pro καταδραθέτην, κατεδαρθέτην.

Καταδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid deeſt, non expletus omnibus numeris; καταδεέστερος, inferior. Ex κατὰ, & δέομαι, *indigeo.*

Καταδεῖ, indiget, ei deeſt. Ex κατά, & δεῖ.

Καταδείδω, pertimeſco, formido, a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μήτε τὴν προσηγορίαν καταδείσαντες, Luc.

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, oſtendo, patefacio; (2) inſtituo, doceo; (3) conſtituo, edo. Πάλαι καταδεδειγμένον τοῦτο ποιεῖν, Syneſ.

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timidè & ignavè ſuccumbo, extimeſco, expaveſco.

Καταδειπνέω, devoro, abſumo.

Κατάδενδρος, ὁ ϗ ἡ, plenus arboribus.

Καταδέξαι, aor. 1. infin. act. *Ion.* pro καταδεῖξαι, à καταδείκνυμι.

Καταδέομαι, rogo, precor, obſecro, a. 1. opt. ἐὰν καταδεηθείη, ſi rogaverit. Οὐκ ἂν ἐκεῖνός γε αὐτοῦ καταδεηθείη, Plat.

Καταδέομαι, & καταδοῦμαι, devincior, adſtringor, aor. 1. καταδεθεὶς, vinctus.

Καταδέρκομαι, video, ſpecto.

Κατάδεσις, εως, ἡ, adſtrictio. A præc.

Καταδεσμεύω, deligo, devincio.

Καταδεσμέω, ῶ, innodo, vincio, Gl. V.

Καταδεσμος, ου, ὁ, vinculum, quo quis adſtringitur, ligatura; (2) incantatio.

Καταδεύω, f. εύσω, madefacio, humecto. Ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ, Heſiod. Ἔργ. 544.

Καταδέχομαι, fut. δέξομαι, recipio, admitto; (2) ſuſtineo, poſſum; (3) non recuſo, ſubeo; (4) probo.

Καταδέω, f. δέσω, deligo, devincio, adſtringo; (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco facinoris alicujus; (5) incanto, veneficio devincio. Προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, Luc. 10, 34.

Καταδεῶς, *Adv.* tenuiter, parcè.

Καταδηϊόω, devaſto, deprædor, exſcindo.

Κατάδηλος, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, perſpicuus.

Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blandè & populariter loquor, populum demulceo. Τούτους ὁ Περικλῆς καταδημαγωγούμενος, Plut. Ex κατὰ, δῆμος, & ἄγω, *duco*.

Καταδημοβορέω, ῶ, f. έσω, populum devoro, quæ ſunt populi voro; (2) devoro, conſumo. Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι, Il. 18, 301. Ex κατὰ, δῆμος, & βορὰ, *eſca*.

Καταδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populariter mihi populum concilio, auram popularem capto; (2) favorem alicujus capto.

Καταδημομερίσαι in populum diſtribuere, quaſi à δημομερίζω. Ex δῆμος, & μερίζω.

Καταδηόω, ῶ, idem quod καταδηιόω.

Καταδηριάομαι, ῶμαι, certo, concerto. Τοῦδε δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι, Il. 16, 96.

Καταδιαιρέω, ῶ, divido, a. 2. καταδιελέσθαι, dividere, *Heſ.*

Καταδιαιτάω, ῶ, condemno. Οὔτε ἔφη με καταδιαιτήσασθαι τὴν δίκην αὐτοῦ, Dem.

Καταδιαλλάσσω, vel άττω, reconcilio. Εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην, Ariſtoph. Veſp. 1274.

Καταδιδοῦν, præſ. inf. act. *Ion.* pro καταδιδόναι. A

Καταδίδωμι, diſtribuo; (2) influo, indo. Ἔνθα τὰ ἕλη καταδίδωσι, Plut. *de mari*, καταδίδοῖ ἐς ποταμὸν, Herodot.

Καταδιΐστημι, dirimo, intervallo aliquo ſeparo.

Καταδικάζω, condemno, mulcto. Οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους, Matt. 12, 7. Ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ, ib. 37.

Καταδικασθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Καταδικη, ης, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulcta.

Καταδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius è re judicatâ, damnatus.

Καταδικόω, condemno. A præc.

Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.

Καταδιψάω, vehementer ſitio.

Καταδιώκω, perſequor, inſequor. Εἰς τὴν θάλασσαν καταδιώξαντε, Xen.

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, exiſtimo; (2) improbo.

Καταδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero, eneco nugis aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, Dem.

Καταδοξάζω, fut. άσω, contra opinor; (2) opinor, exiſtimo; (3) glorioſum reddo, ad gloriam effero.

Καταδουλοῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro καταδουλόει. A

Καταδουλόω, ῶ, & καταδουλόομαι, οῦμαι, in ſervitutem redigo, ſubjugo. Κατεδούλωσε τὴν νῆσον βασιλεῖ, Iſocr. Hinc

Καταδούλωσις, εως, ἡ, ſervitus impoſita.

Καταδουπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo ex alto decidens, cum ſonitu decido. A

Κατάδουπος, ου, ὁ, ſonitus corporis ex alto decidentis; (2) cataracta.

Καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) *impr.* reſtitutio exulum in patriam. A καταδέχομαι.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. v. κατατρέχω.

Καταδρέπω, decerpo.

Καταδρομέω, incurro, occurro:

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, incurſio, decurſus; (2) inſectatio, reprehenſio:

Κατάδρομος, ου, ὁ, locus, in quo decurrunt equites; (2) funis tenſus, per quem incedunt ſunambuli. A κατατρέχω.

Κατάδρυμος, ὁ ϗ ἡ, ſilvoſus.

Κατάδρυμα, τὸ, dilaceratio. Affertur ex Eur. καταδρύματα, pro lacerationibus; ſed potius καταδρύμματα leg.

Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Καταδρύψασα παρειὰς, Epigr.

Καταδρυφάσσω, f. ξω, ſepio, munio. Χηλῷ κατεδρύφαξε διπτύχους γονὰς, Lycurg. 239. Ex κατὰ, δρῦς, *quercus*, & φάσσω, pro φράσσω.

Καταδύμεναι, aor. 2. inf. *Dor.* pro καταδῦναι.

Κατάδυμι, idem quod καταδύνω.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppreſſio. A

Καταδυναστεύω, opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, ſub poteſtatem meam redigo. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσι ὑμῶν; Jac. 2, 6. Καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, Act. 10, 38.

Κάταδυντα, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi κατάδυμι.

Καταδύνω, ſubeo in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) adeo; (3) abdo me, latito; (4) verecundor, erubeſco; (5) demergo, ſubmergo; (6) occido; (7) induo. Κατεδύσαμεν γε ναῦς τῶν πολεμιων, Ariſt. Ran. 50. ἐφ' ὕδατι, Ariſtot. Ὑπ' αἰδοῦς καταδεδυκὼς, Luc.

Καταδὺς, nom. ſing. aor. 2. part. act. verbi κατάδυμι.

Καταδύσεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro καταδύσου, à καταδύσομαι, *quod à fut. in præſens abiit*, Poet. Καταδύσσομαι, *Schrev.*

Κατάδυσις, εως, ἡ, receſſus, latibulum; (2) immerſio. A καταδύνω.

Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio; (2) flecto, exoro. Οὕτω κατεδυσώπησε τὸν θεὸν, Luc.

Καταδύω, f. ύσω, idem quod καταδύνω.

Κατᾴδω, occino, cantu obſtrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτρίαν ἔχων ϗ κακαδομενος, Luc.

Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo; (2) munera accipio. Ἡ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται, Ariſtoph. R. 360.

Καταέγκειμαι, *Hipp.* v. κατεγκειμαι.

Καταείδω, *Poet.* idem quod κατᾴδω.

Καταειμένος, *tectus*, perf. part. paſſ. *Poet.* pro καθειμένος, à καθέννυμι.

Καταείνυον, 3. pl. imperf. act. v. καταεινύω, *tego, cooperio.*

Καταείσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi κάτειμι.

Καταέννυμι, vel καταεννύω, induo, veſtio; καταείνυον, induebant, tegebant; καταειμένος, partic. indutus. Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν κατείνυον, Il. 23, 135.

Καταζάνω, ſicco, arefacio. Καταζήνασκε δὲ δαίμων, Odyſſ. 11, 586.

Καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.

Καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, f. εύξω, conjungo, copulo; caſtra metor, ſc. poſt iter; (3) diverſor. Ἀναπαυστικὸν τῶν καταζευγνύντων ἐπίφθεγμα, Plat.

Καταζευγοτροφέω, in alendis equis conſumo meas facultates.

Κατάζευξις, εως, ἡ, caſtrametatio, deſcenſus in itinere ad commorandum. A καταζεύγνυμι.

Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.

Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.

Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum ſtupore. Κατατεθαμβημένος τὸν Ἀννίβαν, Plut.

Καταθάπτω, ſepelio, inhumo, funero. Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, Il. 19, 228.

Καταθαῤῥέω, fidenti animo ſum, fidenter ſeu audacter me adverſus aliquem gero.

Καταθαρσέω, ῶ, idem.

Καταθαρσύνω, animo, incito.

Καταθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, reſpicio, ſuſpicio. Ἵνα τὸν οὐρανὸν καταθεᾶται, Philo.

Καταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. κατατίθημι.

Καταθεῖο, 2. ſing. a. 2. opt. med.

Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro. Κατέθελγε δὲ κούρην, Moſch. 2, 94. Σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον, Epigr. Hinc

Κατάθελξις, εως, ἡ, demulſio, delinitio.

Καταθεραπεύω, percuro, Gl. V. officiis demereor.

Καταθέρω, torreo.

Καταθέσθαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθημι.

Καταθέσιον, ου, τὸ, repoſitorium, conditorium.

Κατάθεσις, εως, ἡ, depoſitio; (2) diſpoſitio; (3) adfirmatio; (4) profeſſio; (5) ſolutio pecuniæ. A κατατίθημι. Unde

Κατάθεσο, 2. ſing. aor. 2. imperat. med.

Κατάθέω, decurro; (2) hoſtiliter percurro, incurſionibus infeſto. Καταθεῖν εἰς τόπον, Xen.

Κατάθηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro καταθῇ, à κατατίθημι.

Καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo.

Καταθήκη, ης, ἡ, depoſitio; (2) depoſitum, fidei commiſſum. A κατατίθημι.

Καταθηλύνω, effemino, emollio.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. v. κατατίθημι.

Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.

Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus ſeu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.

Καταθλίβω, comprimo, opprimo. Hinc

Κατάθλιψις, εως, ἡ, compreſſio, oppreſſio.

Καταθνήσκω, morior. Σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι, Eur. Or. 297. Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται, id. Alc. 777.

Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis.

Καταθοινάω, ῶ, abſumo epulando in cœnâ; (2) comedo, depaſco.

Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo.

Καταθορέω, ῶ, deſilio, a. 2. καταθορὼν, qui deſiluit.

Καταθορυβῶ, obturbo, tumultuor, vociferor.

Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem; καταθρασύνομαι, audax ſum.

Καταθραύσας, a. 1. part. act. v.

Καταθραύω, f. αύσω, effringo, confringo.

Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inſpicio, perſpicio.

Καταθρηνέω, deploro.

Καταθρύπτω, confringo, comminuo.

Καταθρώσκω, deſilio. Καταθρώσκειν τὴν αἱμασίαν, Herodot.

Καταθυμέω, ῶ, animo concido & labaſco; (2) conſidero. Δῆμος παντελῶς κατηθύμησεν Xen. Ex θυμος, *animus*.

Καταθύμιον, ου, τὸ, animi deſiderium, libitum. A

Καταθύμιος, ὁ, ἡ, vel καταθύμιος, ία, ιον, animo obverſans; (2) gratus, jucundus.

Καταθυμίως, *Adv.* ex animi ſententiâ, libenter.

Καταθυμοβορήσῃς, 2. ſing. aor. 1. conjunct. act. verbi

Καταθυμοβορέω, animum exedo triſtitiâ, curis.

Καταθῦσαι, *occidiſſe*, aor. 1. inf. act. verbi

Καταθύω, f. θύσω, ſacrifico, immolo, Deo offero. Καταθύσομαι ἄνδρα, Theocr. 2, 3.

Καταθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi κατατίθημι.

Καταθωρακίζω, lorico.

Καταιβασίαι, ῶν, αἱ, ſigna cœlitùs in terram demiſſa, (de pluviis item uſurpatur, cœlum ruit, *Ern.* quem vid.) A καταβαίνω. Unde

Καταίβασις, εως, ἡ, decenſus:

Καταιβάτης, ου, ὁ, quaſi deſcenſor, (*Epith.* Jovis fulminantis, *Ern.* quem vid.)

Καταιβατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permeabilis, pervius. Θυραι καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, Odyſſ. 5, 110. καται in compoſ. *Poet.* pro κατὰ.

Καταιβάτις, fœm. declivis; (2) venefica.

Καταιβαιὸς, ἡ, ὸν, declivis, per quem deſcendere licet. Ab eod.

Καταίγδην, *Adv.* impetu, irruendo. A καταΐσσω.

Καταιγίζω, irruo, ingruo, de vento; καταιγιζόμενος, procelloſus. Ab eod.

Καταιγιδώδης, ες, procelloſus. A

Καταιγίς, ίδος, ἡ, procella. A καταΐσσω.

Καταιδεῖσθαι, inf. m. pro καταιδέεσθαι. A

Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo; καταιδέομαι, οῦμαι, revereor, pudet me, a. 1. κατῃδέσθην, imperat. καταιδέσθητι, reverere. Καταιδέσθητε πατρῷον Δία, Ariſtoph. Nub. 1470. Ex κατὰ, & αἰδὼς, pudor.

Καταιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) nigrifacio, fuliginoſum reddo. Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν, Lycurg. 1376. Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ, Eur. Supp. 1641.

Καταιθύσσω, cum ſplendore emitto.

Καταίθω, comburo. Κάταιθε γεῖσσα τείχεος τάδε, Eur. Or. 1599. Ἀλλ᾽ ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, Theocr. 2, 40.

Καταικίζω, f. ίσω, contumelioſè injurioſèque fœdo, plagis lacero. Σῶμα σὸν καταικιῇ, Eur. Andr. 827. Ἀλλὰ κατῄκισται ὅσσον πυρὸς ἵκετ᾽ ἀϋτμὴ, Od. 16, 290.

Καταίνεσις, εως, ἡ, adſenſus, approbatio; (2) ſponſio. A

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, adſentior. Καὶ καταίνεσον μήποτε προδώσειν τάσδ᾽ ἑκὼν, te nunquam proditurum, Soph. Oed. Col. 1629.

Καταῖξ, ἰκος, ἡ, turbo, procella. A καταΐσσω.

Καταιονάω, ῶ, perfundo, adſpergo. Hinc

Καταιόνησις, εως, ἡ, perfuſio.

Καταιρεθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. *Ion.* verbi καθαιρέω.

Καταιρεόμενος, præſ. part. med. vel paſſ.

Καταίρω, appello, applico; (2) deferor, deſcendo; (3) advenio. Καταίρειν τὰς νῆας, appellere ad terram. Κἄπειτ᾽ ἂν ἅμα κατᾶραν ἐς τὰ βιβλία, Ariſtot.

Καταισθάνομαι, intelligo, ſentio.

Καταίσιμος, ὁ, ἡ, idem quod ſimplex.

Καταισιμόω, conficio, paro.

Καταίσιος, ὁ, ἡ, idem quod ſimplex.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. verbi

Καταισχύνω, dehoneſto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo; (2) ſtuprum vel vitium offero; (3) deſtituo, deſero, in ſacris, καταισχύνομαι, pudefio; dedecoror, erubeſco. Τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν, Soph. Eſ. 611. Καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνῃ θεούς; idem Phil. 1372.

Καταιτιᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro καταιτιάει. A

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuſo, inſimulo; καταιτιαθεὶς, accuſatus, a. 1. paſſ.

ΚΑΤΑΙ͂ΤΥΣ, υγος, ἡ, caſſis, galea ſine criſtâ, & depreſſa, Hom. Il. 10, 258.

Καταιωρέομαι, οῦμαι, dependeo, vagor huc illuc ſublimis, fluctuo. Θύσανοι δὲ κατῃωρεῦντο φαεινοὶ, Heſiod. Ἀσπ. 225.

Κατακαγχάζω, vehementer irrideo.

Κατακαεὶς, aor. 2, part. paſſ. v. κατακαίω.

Κατακαήσομαι, *exurar*, f. 2. ind. paſſ.

Κατακαιάθω, comburo.

Κατακαίνω, perimo, interficio, interimo.

Κατακαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo; κατακαίομαι, conflagro; κατακεκαυμένος, p. paſſ. combuſtus, aor. 2. κατακαεὶς, combuſtus, torridus. Ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου ϗ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων, Ariſtoph. Nub. 406. Μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω; idem Lyſ. 1221.

Κατακαλέω, ῶ, advoco, accerſo; (2) adquiro; (3) invoco, imploro. Ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεὶς, Thuc.

Κατακαλλύνω, exorno; (2) verro.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A

Κατακαλύπτω, f. ψω, velo, obtego, operio. Κατακαλυψάμενος τῷ λογισμῷ, Plat.

Κατακάμπτω, inflecto, incurvo.

Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A præc.

Κατακαπηλεύω, adultero, cauponum more.

Κατακάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cor tendens, in cor directus, ſententiæ animi conveniens. Ex καρδία.

Κατάκαρπος, ὁ ϗ ἡ, fructuoſus, frugifer.

Κατακαρπόω, adoleo. A præc. Hinc

Κατακάρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari è conſumpto holocauſto relictus. LXX.

Κατακάρφω, deſicco, exſicco; (2) è conſpectu ſeu medio tollo.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exuſtum ſeu combuſtum eſt; (2) ambuſtum. A κατακαίω.

Κατακαῦσαι, a. 1. inf. act. v. κατακαίω.

Κατακαύσει, *exuret*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambuſtio; (2) exuſtio, combuſtio. Ab eod.

Κατακαύτης, ου, ὁ, combuſtor mortuorum.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adverſus aliquem; (2) inſulto alicui; (3) non timeo, audax ſum, Rom. 11, 18.

Κατακαχρύω, torreo, comburo, *Ern.*

Κατάκειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, diſcumbo, procumbo; (3) diſpoſitus ſum, pro διάκειμαι. Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, Marc. 1, 30.

Κατάκεισο, 2. ſing. præſ. imperat. med.

Κατακείρω, detondeo; (2) abſumo. Βίον κατακείρε τε πολλὸν, Odyſſ. 5, 676.

Κατακείω, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Κατακεκλιμένος, perf. part. paſſ. verbi κατακλίνω.

Κατακέκριται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi κατακρίνω.

Κατακελευσμὸς, οῦ, ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitabant. A

Κατακελεύω, hortor ut nauta; (2) hortor quovis modo; (3) ſilentium indico.

Κατακενόω, ῶ, evacuo, exinanio.

Κατακεντάννυμι, idem quod

Κατακεντάω, ῶ, pungo, ſtimulo, confodio.

Κατακεντέω, idem. Hinc

Κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio.

Κατακεντρόομαι, ſtimulis refertus ſum.

Κατακέομαι, idem quod κατάκειμαι, *Aret.*

Κατακεράννυμι, commiſceo, permiſceo. Hinc

Κατακέρασις, εως, ἡ, commixtio, temperatio.

Κατακεραστικὸς, ἡ, ὸν, temperandi vim habens.

Κατακεραυνόω, fulmine ferio, interficio.

Κατακερδαίνω, quæſtum facio.

Κατακερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto; (2) in minutas partes comminuo ſeu diſſeco. Ἀκουέσθω δὲ νῦν μὴ τὰ δεόντως συνεστραμμένα, ἀλλ᾽ ὅσα ἄντικρυς μικρὰ ϗ κατακεκερματισμένα, Longin. 42.

Κατακερτομέω, verbis mordacibus inſector.

Κατακεχύαται, *effuſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κατακέχυνται, à καταχύω.

Κατακηέμεν, aor. 1. inf. *Ion.* pro κατακῆαι, à κατακαίω.

Κατακηλέω, idem quod ſimplex κηλέω. Ἡ τῶν κυρίων ϗ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων ἐγλογὴ θαυμαστῶς ἄγει ϗ κατακηλεῖ τοὺς ἀκούοντας, Longin. 30. Hinc

Κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt ſuavitate auditûs animum permulcendi.

Κατακηρόω, ῶ, cerâ obduco, illino, *Herod.*

Κατακηρύσσω, vel κατακηρύττω, per præconem indico.

Κατακινέω, commoveo; (2) dimoveo.

Κατακίνησις, εως, ἡ, dimotio, commotio.

Κατακιρνάω, ῶ, contempero, permiſceo.

Κατακισσηρίζω, pumice polio, lævigo. Ex κίσσηρις, *pumex.*

Κατάκισσος, ον, hederaceus, hederâ redimitus.

Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro; (2) lachrymis ad miſericordiam commoveo.

Κατάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. A præc.

Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A

Κατακλάω, ῶ, f. άσω, defringo; (2) frango; confringo; (3) torqueo. Κατέκλασε τοὺς ἄρτους, Marc. 6, 41.

Κατακλεὶς, εῖδος, ἡ, *Ion.* κατακληῒς, quæ claudendis foribus adhibetur; (2) jugulum, pars ſcapularum in collum ſub pectore definens; (3) parvum foramen in veſte muliebri, in quod inſerebatur fibula.

Κατάκλεισις, εως, ἡ, occluſio.

Κατάκλειστος, ὁ ϗ ἡ, incluſus, concluſus. A

Κατακλείω, f. είσω, includo, concludo, occludo; (2) finio, claudo; (2) claudo obſidione, obſidione cingo. Κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, Luc. 3, 20. φυλακαῖς, Act. 26, 10.

Κατακληΐζω, f. ίσω, concludo, occludo.

Κατακληροδοτέω, ſorte diſtribuo. Κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, Act. 13.

Κατακληρονομέω, ῶ, hereditatem adeo; (2) hereditatem poſſideo; (3) heredem facio; (4) hereditatis loco tribuo. Κατεκληρονόμησεν αὐτὸν Κύριος, 1 Reg. 2, 15.

Κατακληρουχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte adſignatum accipio, ſorte nanciſcor, in ſortem accipio; (2) in colonias deſcribo, colonis diſtribuo. Κατεκληρούχησαν τὴν χώραν, Polyb.

Κατακληρόω, ῶ, ſorte lego ſeu deligo.

Κατακλησία, ας, ἡ, concio multitudinis facta per κατάκλησιν, *Heſ.* A κατακαλέω.

Κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, ſed etiam ruſticæ, & per pagos Atticos diſperſæ ob gravius negotium. Ab eod.

Κατάκλιμα, τὸ, lectus diſcubitorius, ap. *Joſ.* ſed lectio eſt dubia, *Ern.*

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. κατακλίνω.

Κατακλιθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act.

Κατακλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus, devergens; (2) decumbens in lecto, reclinis; (3) qui decumbit ob adverſam valetudinem.

Κατακλινοβατὴς, ὲς, lectos obiens, lectos terens, *Epith.* morbi. Ex κλινὴ, & βαίνω.

Κατακλίνω, fut. ινῶ, reclino, depono; (2) diſcumbere facio; (3) diſcumbo; κατακλίνομαι, reclinor; decumbo; procumbo; devergo; a. 1. κατέκλινα, reclinavi, paſſ. κατεκλίθην, decubui; κατακλιθεὶς, diſcumbens. a. 2. κατακλινεὶς, diſcumbens, a. 1. med. κατακλινάμενος, diſcumbens. f. 2. paſſ. κατακλινήσομαι, accumbam. p. paſſ. κατακέκλιται, vergit. Κατακλίνατε αὐτοὺς, Luc. 9, 14. Μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, ib. 14, 8. Hinc

Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) decubitus.

Κατακλιτον, ου, τὸ, lectulus diſcubitorius; (2) ſedes, in quâ reclinare poſſumus.

Κατακλύζω, f. ύσω, proluo, ut mare terram ſupergreſſum, inundo, obruo aquis, ſubmergo; (2) abundare facio; (3) obruo. Τὴν Φρυγῶν πόλιν χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν, Eur. Tro. 996. Δι᾽ ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο, 2 Pet. 3, 6. Hinc

Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies; (2) diluvium, inundatio terræ.

Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, diluvium, inundatio; (2) ablutio, eluvies. Ab eod.

Κατάκλυστρον, τὸ, compluvium, Ph. Ab eod.

Κατακλῶθες, ων, αἱ, Parcæ, ſtamina fatalia deducentes. A κατακλώθω.

Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum, *Suid.* Ab eod.

Κατακλώθω, fila deduco, ſtamina deduco; (2) deduco ſtamina fatalia.

Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, diſſeco; (2) derado, abrado, defrico.

Κατακνήθω, fut. ήσω, derado, a. 1. Conjunct. Paſſ. κατακνησθείην, divellicem; κατακνήθομαι, pruritum patior, prurio. Hinc

Κατακνῆστις, ιος, ἡ, culter, quo caſeum abradimus, *Heſ.*

Κατακνιδεύω, pungo, vel uro in modum urticæ, ſcarifico. A κνίδη, *urtica.*

Κατακνίζω, f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico; (2) ſugillo; obtrecto; (3) titillo, pruritum excito. Τὰ τοῦ Ὁμήρου κατακνίζουσι, Luc. Hinc

Κατακνισμὸς, ὁ, pruritus, ſalacitas; (2) amores.

Κατακνώσσω, dormio.

Κατακοιμάω, ſopio, conſopio; κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio; κατακοιμηθεὶς, aor. 1. ſopitus; κατακεκοιμημένος, p. ſopitus. Φοῖνιξ δ᾽ αὖτι παρ᾽ ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω, Il. 9, 427.

Κατακοιμηθήτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. paſſ.

Κατακοιμητὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Κατακοιμητικὸς, ἡ, ὸν, ſoporans, ſomnum inducens. A κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, f. ίσω, ſopio, ſoporo. Hinc

Κατακοιμιστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Κατακοινόω, idem quod

Κατακοινωνέω, communico, impertio.

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, adminiſtro. Ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι, Odyſſ. 1, 247.

Κατάκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in cubili eſt, jacet, aut dormit. A κοίτη.

Κατακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino, adglutino.

Κατακολουθέω, conſequor, ſector; (2) exſequor, adſentior; (3) obſecundo, obſequor. Ἀυτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλω, Act. 16, 17.

Κατακολπίζω, in ſinum deflecto, ſinum intro. Κατακολπίζειν εἰς Αἴγιναν, Thuc. Hinc

Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in ſinum, *Suid.*

Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor.

Κατακολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas ſubit, urinator. A præc.

Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio; (2) comportatio. A

Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco; κατακομίζομαι, domum redeo.

Κατάκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui disjecta coma eſt, vel qui denſam comam habet. Ex κόμη.

Κατακομψεύεσθαι, ſcitè, & eleganter dicere.

Κατακονὰ, ᾶς, *Dor.* corruptio, abolitio, mors.

Κατακονάω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo; (2) corrumpo & attenuo atterendo. Κατακονᾷ μὲν ἐν ἀβίωτος βίος, Eur. Hipp. 824.

Κατακονδυλίζω, fut. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo.

Κατακοντίζω, confodio telo, ſeu jaculo; κατηκοντίζεσθαι, p. paſſ. jaculis confoſſum eſſe.

Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, deciſio, detruncatio, conciſio. A κόπτω.

Κατάκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, defeſſus, labore confectus. A κόπος.

Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco; (2) concido, in minutas partes ſeco; (3) trucido; (4) percutio, batuo; κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor; (2) plango. Κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, Marc. 5, 5. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι ἐς τοὺς γάμους, Ariſtoph. Av. 1695.

Κατακορεννυμι, vel κατακορεννύω, ſatio, exſaturo.

Κατακορέως, adfatim, *Hippocr.* A

Κατακορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ faſtidium adferens; (2) ſaturatus; (3) multus, abundans; (4) merus, purus, ſincerus; (5) putidus, & nimius in aliquâ re; *item*, loquax, oſtentator, & hinc offendens alios. A κορέω.

Κατακορμάζω amputo, *Heſ.* A κορμός. Unde

Κατακορμιζω, lignum in minutas partes ſeco.

Κατάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſatur, ſatiatus; (2) κατακόρος, nimius, qui ſatietatem adfert, idem quod καταγορὴς (5).

Κατακόρως, *Adv.* abundè, adfatim, immodicè, juſto crebriùs.

Κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo. Κατακοσμῆσαί τινα σεμνοτέροις ϖράγμασιν, Ariſtoph. Veſp. 1462. Hinc

Κατακοσμησις, εως, ἡ, ordo & digeſtio rerum, aptaque compoſitio.

Κατακουστὴς, οῦ, ὁ, auſcultator, Gl. V. A

Κατακούω, exaudio; (2) auſculto; (3) dicto ſum audiens, obedio, obſequor, obtempero. Νυκτιδρόμου σύριγγος ἐὰν κατακούω, Eur. Rheſ. 552.

Κατακραδάω, molior, convello.

Κατακράζω, reclamo, obſtrepo, occlamo, clamore obtundo; paulo poſt f. κατακεκράξομαι, clamore obtundam.

Κατάκρας, *Adv. Ion.* κατάκρης, pro κατ᾽ ἄκρας, & κατ᾽ ἄκρης, quaſi à ſummo, ſcil. ad imum, i. e. in totum, penitùs, prorsùs, funditùs. Ab ἄκρα, *ſumma, arx,* vel à κάρα, ſive κάρη, *caput.* Aliqui κατάκρας pro κατὰ κράτος, i. e. vi, per vim.

Κατάκρασις, εως, ἡ, commiſtio, permiſtio. A κατακεράννυμι.

Κατακρατέω, robore vinco, ſubigo, ſupero; (2) cohibeo, reprimo. Κατακρατεῖν τῆς ἀρχῆς οὐ δύναται, Theoph. Hinc

Κατακράτησις, εως, ἡ, ſubactio, ſuperatio.

Κατακρατητικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi ſeu ſiſtendi vim habens. Ab eod.

Κατακράτος, *Adverbialiter*, per vim; (2) omnino; (3) vehementer; (4) pro viribus. *disjunctim* κατὰ κρατος.

Κατακραυγάζω, σω, occlamo tibi, *Suid.*

Κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, ſuſpendo de; κατακρεμάννυμαι, ſuſpenſus ſum de, dependeo de.

Κατακρέμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, pendens de, ſuſpenſus de. A

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo de, Κὰδδ᾽ ἐκ ϖασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγεῖαν, pro κατεκρέμασε, Odyſſ. 8, 105.

Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, lanionum more concido. Ex κατὰ, & ἔργον.

Κατακρῆθεν, ſive κατὰκρηθεν, *Adv.* à capite; in totum, penitus; Hom. Il. 16, 548. Vid. κατάκρας.

Κατακρημνάω, præcipito.

Κατακρήμνημι, idem & ab eod. κατακρήμναμαι, præcipitor.

Κατακρημνίζω, f. ίσω, idem. Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, Luc. 4, 29.

Κατακρημνιστὴς, οῦ, ὁ, qui præcipitat alium. At Gl. Vet. præceps. A præc.

Κατάκρης, *Adv.* in totum, funditùs. Al vi, per vim. Vid. κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, accuratè rimor, ago diligenter.

Κατακριδεύω, malè de aliis loquor, obtrecto. Ex ἀκρίς.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio. A

Κατακρίνω, ῶ, damno, condemno; κατακρινεῖ, f. condemnabit; κατακριθεὶς, aor. 1. paſſ. condemnatus. Κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτω, Marc. 10, 33. Ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, Marc. 16, 16. Hinc

Κατακρισιμος, ον, capitis damnatus:

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio:

Κατακριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, damnatus.

Κατακροάομαι, ῶμαι, auſculto.

Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnoperè ſtrepito.

Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, lætis plauſibus excipio, ſeu comprobo, valdè laudo.

Κατακρουνίζω, f. ίσω, defluo, inſtar ſalientis aquæ fluo deorſum. A κρουνός.

Κατάκρουσις, εως, ἡ, depreſſio, decuſſio.

Κατακρουστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens reprimendi:

Κατακρούω, f. ούσω, deorſum pello, adigo; (2) repello, reprimo; (3) fallo.

Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, diſſimulo. Κατακρύψαντες ϖέπλοισιν ἡλίου ϖρόσθεν φλογὸς, Eur. Iph. in Taur. 1210. Hinc

Κατακρύψαις, aor. 1. *Æol.* pro κατακρύψας.

Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, diſſimulatio.

Κατακτάμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, à κατακτείνω.

Κατακτανέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κατακτανεῖσθαι.

Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro, paro.

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido. Παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις; Eur. Iph. in Au. 921.

Κατακτενίζω, f. ίσω, pecto.

Κατακτενοκόμη, ης, ἡ, quæ pexis comis ſeu capillis eſt. *Heſ.* Ex κτεὶς, & κόμη, al. κατάκτενος κόμη.

Κακάκτημι, interficio, occido. Κεῖνον δ᾽ εὐθὺς ἄκοντι ϖαλινδρομέοντι κατέκτα, Epigr.

Κατάκτης, ου, ὁ, deductor. A κατάγω, *deduco.*

Κατάκτης, ου, ὁ, fractor. A κατάγω, *frango.*

Κατάκτησις, εως, ἡ, acquiſitio, redactio in poteſtatem. A κατακτῶμαι.

Κατακτὸς, ἡ, ὸν, fragilis. Ab ἀγνύω.

Κατάκτος, deductilis, penſilis. A κατάγω.

Κατάκτρια, ἡ, lanificio dedita.

Κατακτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitu percutio.

Κατακυβεύω, f. εύσω, in aleâ conſumo & diſſipo. Κατακυβεύσας τὰ ὄντα, Lyſias.

Κατακυβιστάω, vid. κυβιστάω.

Κατακυκάω, commiſceo.

Κατακυκλόω, claudo, circumdo.

Κατακυλίνδω, deorſum volvo, devolvo.

Κατακυλίσας, a. 1. part. act. verbi

Κατακυλίω, f. ίσω, idem; κατακεκυλισμένος, devolutus. Κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, Xen.

Κατακυμβαλίζω, cymbalo pulſando obtundo; (2) illudo, decipio, (quo ſenſu videtur potius leg. κατακυμβαχίζω, *Ern.*)

Κατακύπτουσαν, acc. ſing. part. præſ. act. f. g.

Κατακύπτω, f. ψω, inclino me; (2) deorsùm adſpicio. Κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος, Luc.

Κατακυριεύω, f. εύσω, dominor; (2) ſupero, ſubigo, vinco. Οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25.

Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, ratum facio; (2) adjudico, addico. Ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεὶς, Eur. Or. 1002.

Κατακωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακωλύοιμι τοὺς ϖρέσβεις, Dem.

Κατακωμάζω, comeſſatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut inſolentiam.

Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, poſſeſſio; (2) inſtinctus, adflatus numinis. A κατέχω, *retineo.* Hinc

Κατακώχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui detineri & capi poteſt.

Καταλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. v. καταλαμβάνω.

Καταλαβέω, *antiquè*, pro eod. *Hipp.*

Καταλάβητε, 2. pl. a. 2. conj. act.

Καταλαβόμενος, part. a. 2.

Καταλαγνεύω, unde apud *Heſ.* καταλαγνευθεὶς, a. 1. paſſ. εἰς ἡδονὰς κατενεχθεὶς, ad libidines dejectus, in libidines prolapſus.

Καταλαζονεύομαι, jactabundè aliquid dico vel facio, arroganter & vanè commemoro. Καταλαζονεύεσθαι ϖερὶ τοῦ ϖλούτου, Iſocr.

Καταλακτίζω, inculco, Gl. V. calcitro contra quem.

Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detraho. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, Jac. 4, 11. τινὰ, Polyb.

Καταλαλιὰ, ἡ, obtrectatio, criminatio. A

Κατὰλαλος, ὁ, ἡ, maledicus, obtrectator.

Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, nanciſcor; (2) comprehendo, adſequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) præſidia impono; (7) *paſſ.* de iis, qui Ἔνθεοι vocantur, à Deo quodam incitantur; (8) cæteræ ſignificationes facilè ex adjecto verbo intelliguntur. Καταλαμβάνειν τὸ στρατόπεδον, Thuc. Καταλαμβάνει με συμφορὰ, Plat.

Καταλάμπω, f. ψω, ſplendeo, fulgeo. Καταλάμπειν τινὰ, Luc. τινός, Ariſtoph. τινὶ, Naz. Ἡ θάλασσα ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται, *Luc.*

Καταλγύνω, doloribus & moleſtiis adficio.

Καταλεαίνω, f. ανῶ, lævigo; (2) complano; (3) explano, explico; (4) comminuo, contero.

Καταλέγω, deligo, deſcribo, centurio; (2) adſcribo; (3) cenſeo, exiſtimo, loco habeo; (4) recenſeo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Καταλέγειν στρατιώτας, conſcribere, Ariſtoph. Ach. 1070. Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς, Xen.

Καταλείβω, effundo & diſtillo; (2) *Paſſ.* defluo. Δέμας ἀεικέλιον καταλείβειν, Eur. Andr. 131. Καταλειβομένας ἄλγεσι ϖολλοῖς, id. Supp. 1116.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ; id, quod relictum eſt. A καταλείπω.

Κατάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, relictus. Ab eod.

Καταλείπω, relinquo, deſero; (2) ab aliquo deficio; (3) relinquo poſt me, relinquo poſteris meis; (4) omitto. Ἀλλ᾽ ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Soph. Phil. 805. Καταλείπεται ἀείμνηστος δόξα, Thuc.

Καταλειτουργέω, in publica commoda meas facultates inſumo, impendo, militiâ fungor, &c.

Καταλείφω, f. ψω, ablino, illino.

Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ.

Καταλελειμμένος, *relictus*, perf. part. paſſ.

Καταλέξεται, 3. ſing. f. 2. ind. med. v. καταλέγομαι.

Καταλεξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταλέξω, à καταλέγω.

Καταλεπτολογέω, ſubtiliter diſputo.

Καταλεπτύνω, extenuo, attenuo, diminuo.

Καταλευκαίνω, dealbo.

Καταλεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui lapidibus obruatur. A

Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo, a. 1. κατέλευσα, paſſ. καταλευσθεὶς, lapidibus obrutus. Κατέλευσαν βάλλοντες, Plat.

Καταλέω, ῶ, f. ήσω, molâ frango.

Καταλήγω, f. ξω, deſino, terminor.

Καταληΐζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurſo, vaſto, diripio, depopulor.

Καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui in fine deeſt ſyllaba ad perfectionem. A καταλήγω.

Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clauſula. Ab eod.

Καταληπτέον, occupandum eſt. A καταλαμβάνω.

Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens; (2) qui præoccupat. Ab eod.

Καταληπτικῶς, *Adv.* comprehendo, ex certâ comprehenſione.

Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi poteſt, comprehenſibilis; (2) qui obtineri poteſt.

Καταληρέω, *cum acc.* nugis obruo & obtundo, nugando perdo; (2) nugas ago.

Καταλήψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad deprehenſionem & condemnationem faciens & incitans. A

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio; (2) comprehenſio; (3) invaſio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehenſio mente, perceptio; (6) exploratio concentûs chordarum pulſando; (7) in morbis is, qui vocatur παροξυσμός. A καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido. Πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς, Luc. 20, 6.

Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.

Κατάλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapideus, ſaxoſus.

Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo ſeu cooperio.

Καταλιμπάνω, relinquo, deſero. Κόραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, Plat.

Καταλιπαίνω, pinguem reddo, ſagino.

Καταλιπαρέω, impensè rogo, obteſtor.

Καταλιπὼν, a. 2. part. act. v. καταλείπω.

Καταλισκόμαι, convincor ex, *Herodot.*

Καταλιχνεύω, abligurio.

Καταλλαγδὴν, *Adv.* per commutationem, ſeu permutationem; (2) mutuò, viciſſim, è converſo. A καταλλάττω.

Καταλλαγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. καταλλάσσω.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.

Καταλλάκτης, ὁ, reconciliator, pacificator.

Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, placabilis, placidus. A

Καταλλάσσω, vel καταλλάττω, f. άξω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; καταλλάττομαι, commuto, permuto, & *Paſſ.* reconcilior. Κατήλλαξεν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους, Ariſtot. Καταλλάττομαι χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, Dem.

Κατάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, congruus, conſentaneus, reſpondens. Ex κατὰ, & ἀλλήλων. Hinc

Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, ſeries congruens, cohærentia quadrans.

Καταλλήλως, *Adv.* congruè, convenienter.

Καταλοάω, trituro; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.

Καταλογάδην, proſâ oratione.

Καταλογεὺς, έως, ὁ, qui delectum facit. A κατάλογος.

Καταλογέω, contemno, negligo.

Καταλογὴ, ῆς, ἡ, reſpectus, *Pb.* (ſeu deſpectus, *Ern.*)

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo; (2) imputo; (3) adnumero, adſcribo. Καταλογίζεσθαι πρός τινα τὸ εὐεργέτημα. Dem. τινὰ ἐν τοῖς ἀδίκοις, Xen. Τὶ ἐπ' ἀρετῇ, Æſch. Ἢ ϗ εὐεργεσίαν καταλογίζῃ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῃ τοσαύτῃ ὕβρει, *Lucian.* Hinc

Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio, numeratio, recenſio, imputatio.

Κατάλογος, ου, ὁ, enumeratio, recenſio, propriè eorum, qui ſtipendia merent; (2) delectus; (3) album militare; (4) ipſa ſtipendia quæ quis facit. Unde ὑπὲρ κατάλογον, emeriti. A καταλέγω.

Καταλοιάω, vide καταλοάω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, id, quod ſimplex.

Καταλοκίζω, f. ίσω, ſulco.

Καταλούω, perluo, ſubluo, Gl. V. Apud Ariſtophanem à καταλούομαι, eſt καταλούει, pro καταλούῃ, balneis impendis, abſumis, conſumis, Nub. 836.

Καταλοφάδια, *Adv.* ſupra cervicem, ſuper humeros. A λόφος, *humerus.*

Καταλόχεια, ας, ἡ, turma. A κατάλοχος.

Καταλοχέω, (*Poll.*) idem quod

Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias ſeu centurias diſtribuo, in claſſes deſcribo. Ab eod. Hinc

Καταλοχισμὸς, οῦ, ὁ, diſtributio in cohortes.

Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.

Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges contra affecto.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diverſorium. A καταλύω, *diverto.*

Καταλυμαίνομαι, noceo, vaſto, populor.

Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A præc.

Καταλύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diſſolvi, deſtrui, aboleri poteſt.

Κατάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio, everſio, deſtructio; (2) finis, exitus, *unde* & mors; (3) diverſorium; (4) reconciliatio. A καταλύω.

Καταλυσσάω, vel καταλυττάω, ῶ, rabie ſum contra aliquem incitatus, *Suid.*

Καταλυτέον, tollendum, deſtruendum.

Καταλυτήριον, ου, τὸ, diverſorium.

Καταλυτὴς, οῦ, ὁ, deſtructor, everſor.

Καταλύτης, ου, ὁ, hoſpes, divertens aliquo. A

Καταλύω, diſſolvo; (2) everto, deſtruo, aboleo; item irritum reddo; (3) finio; (4) deſino; (5) diverto in hoſpitium, commoror; (6) ſedo; (7) conficio; (8) privo v. gr. honore, *cum gen. dicitur tamen ſic abſolutè*; (9) *in med.* pacem facio; (2) reconcilior; (3) abdico me, ſc. magiſtratu. Καταλύειν τὸν πόλεμον, λόγον, βίον· παρά τινα, εἰς πανδοχεῖον, divertere; τινὰ τῆς αρχης. Τοὺς δούλους κατέλυσεν, Ariſtoph. Pace, 742. φονία αἰχμα, Eur. Tro. 821.

Καταλωφέω, ſedo; (2) deſino.

Καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.

Καταμάθετε, *diſcite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi καταμανθάνω, pro καταμαθέω.

Καταμάθησις, εως, ἡ, conſideratio, diſciplina, eruditio, perceptio mentis.

Καταμαίνομαι, furore incitatus ſum contra, Ph. καταμαίνεται, ſuccenſet.

Καταμάκτης, ου, ὁ, terſor, Gl. V. A καταμάσσω.

Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.

Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.

Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.

Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.

Καταμανθάνω, diſco, cognoſco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter conſidero. Τὴν σεαυτοῦ φύσιν κατάμαθε, Epict. τι ἔν τινος, Iſocr.

Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντεύεσθαι τὰ μέλλοντα, Ariſtoph.

Καταμαξεύω, curru tero, unde ὁδὸς κατημαξευμένη, via trita; κατημαξευμένον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἅμαξα.

Καταμαραίνω, tabefacio, exarefacio.

Καταμάρπτω, f. ψω, comprehendo, corripio. Ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων, Il. 16, 598.

Καταμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtimonium dico contra aliquem; καταμαρτυροῦμαι, teſtimoniis convincor, teſtimonium dicitur contra me; καταμεμαρτύρηται convictus eſt. Αὐτὸς ἑαυτοῦ καταμεμαρτύρηκε, Dem.

Καταμάρψαισα, aor. 1. f. g. part. act. *Æol.* pro καταμάρψασα, à καταμάρπτω.

Καταμάρψας, *qui corripuit*, aor. idem. m. g.

Καταμασάομαι, & καταμασσάομαι, ῶμαι, commanduco, abſumo.

Καταμάσσω, tergo, Gl. V.

Καταμαστεύω, f. εύσω, inquiro vel exquiro.

Καταματτεύομαι, immitto, ſc. contrectandi causà, v. gr. digitum in vulnus, &c.

Καταμάττομαι, idem. *Hipp.*

Καταμάχομαι, expugno, vinco.

Καταμάω, accumulo ut meſſores; καταμήσασθαι, accumulare; καταμᾶσθαι, conſpergere, veluti caput pulvere aut cinere. Τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσιν, Il. 24, 165.

Καταμβλύνω, hebeto, obtundo.

Καταμβλύω, idem.

Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.

Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio.

Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.

Καταμειλίσσω, vel καταμειλίττω, f. ξω, demulceo, delinio.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. v. καταμένω.

Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo; καταμεμελετηκέναι, meditatum eſſe.

Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, prorſus negligo, contemno; a. 1. paſſ. καταμεληθεῖσα, contempta; perf. paſſ. κατημελημένος, neglectus. Κατημελημένως, neglectim, contemptim. Κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγὼ, Soph. Aj. 45.

Καταμελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle inficio, ſuave reddo. Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην, Ariſtoph. Av. 231. A μέλι.

Καταμέλλειν, cunctari, procraſtinare.

Κατάμεμπτος, ον, vituperandus. A

Καταμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror, accuſo, incuſo, reprehendo. Καταμέμφεσθαι ἑαυτὸν τῆς προτέρας ζωῆς, Xen. Hinc

Κατάμεμψις, εως, ἡ, idem quod ſimplex.

Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror; (2) ſubſideo. Οὗ ἦσαν καταμένοντες, Act. 1, 13.

Καταμερίζω, f. ίσω, in partes diſſeco; (2) diſtribuo, diſpenſo. Καταμερίζειν τὸν πλοῦτον πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, Baſil.

Καταμερίς, ίδος, ἡ, fragmentum. A μέρος.

Καταμέρως, *Adv.* membratim, ſigillatim.

Καταμετρέω, demetior, metior. Hinc

Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſuræ & ſpatii deſcriptio.

Καταμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, perlongus. A μῆκος.

Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, ſpecillum immitto, ſpecillo ſeu ſpathulâ agito, exploro.

Καταμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſtruus; καταμήνια, τὰ, menſtrua muliebria. A μήν.

Καταμηνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, menſtruus.

Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicium, proditio, delatio. A

Καταμηνύω, indico, defero, prodo, enuncio. Καταμήνυσε πρᾶξιν, *Plut.*

Καταμιαίνω, polluo.

Καταμιάναις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro καταμιάνας, à καταμιαίνω.

Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immiſceo, permiſceo. Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα, Ariſtoph. Nub. 230. Καταμιγνύστε τοῖς ἀναγκαίοις ἀρετῆς τινὰ ζῆλον, Plut. Hinc

Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permiſtio.

Καταμικρὸν, *Adv.* ſenſim, paullatim; (2) diviſim, minutim.

Καταμίσγομαι, admiſceo. Ὑάκινθος καταμίσγεται ἄκριτα ποίην, Hom.

Καταμισθοδοτέω, ῶ, largitione conſequor.

Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in ſtipendia militum exhaurio. Κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, Æſchin.

Καταμνημονεύω, f. εύσω, memor ſum.

Καταμολίσκω, deſcendo, devenio. A μόλω.

Κατάμομφος, ον, vituperabilis; (2) infauſtus, infelix.

Καταμόνας, *Adv.* ſolùm; (2) ſeorſum, privatim. Ex μόνος.

Καταμονὴ, ῆς, ἡ, ſtatio, remanſio, Gl. Vet.

Καταμονομαχέω, ſingulari certamine vinco. Κύπιον κατεμονομάχησε, Plut.

Κατάμονος, ου, ὁ ϗ η, permanens, perdurans. A καταμένω.

Καταμόσχευσις, propagatio, Gl. V. A μοσχεύω.

Καταμουσόω, ῶ, numeris & modis exorno, & venuſtius reddo.

Κατάμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitibus conſitus, abundans.

Καταμπέχω, cooperio.

Καταμπίσχω, idem.

Καταμυθολογέω, σε, fabulas tibi narro, ſeu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, *Philoſtr.*

Καταμύξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro κατεμύξατο, à καταμύσσω.

Καταμυρίζω, unguentis perfundo.

Καταμῦσαι, aor. 1. inf. act. v. καταμύω.

Κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia. A καταμύω.

Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perſtringo; κατεμύξατο, a. 1. med. perſtrinxit, a. 1. paſſ. καταμυχθεὶς, ſauciatus, ſaucius. Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν, Il. 5, 425.

Καταμυττόω, ῶ, fut. ώσω, allium contundo, facio intritum alliatum, Ariſtoph. καταμεμυττωμένα, perf. paſſ. contrita penitùs ut allia in mortarium conjecta, ſive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατὰ, & μυττωτὸν, *intritum ex alliis.*

Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo; (2) morior. Καταμύειν τὰ βλέφαρα, Xen.

Καταμφιέννυμι, veſtio; (2) obduco, v. gr. auro, &c.

Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo. Καταμωκησόμενός σου, Arrian. Hinc

Καταμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio.

Καταμωλύνω, ſenſim ſedo, lenio.

Καταμωμέομαι, irrideo, vitupero.

Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo; (2) vexo.

Κατανάγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra; (2) Catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum, devotio.

Καταναθεμάτιζω, f. ίσω, anathema imprecor, diris devoveo. A præc.

Καταναιδεύομαι, impudenter tracto aliquem, ſeu loquor contra aliquem, *Euſt.*

Καταναισιμόω, ῶ, inſumo, impendo.

Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.

Καταναλίσκω, fut. λώσω, conſumo, impendo, abſumo; κατηνάλωσε, conſumpſit, aor. 1. κατηναλωμένον, conſumptum, perf. paſſ. Καταναλίσκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοΐαν, Iſocr. ad Dem.

Καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, torpefacio; (2) obtorpeo. Οὐ κατενάρκησα οὐδενὸς, 2 Cor. 11, 8.

Καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno; (2) navali prælio ſupero. Τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον, Suid.

Κατανάω, habitatum colloco. Hinc a. 1. apud poët. κατένασσε, collocavit, habitare juſſit. Κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης, Heſiod. Ἔργ. 167.

Κατανδρίζομαι, f. ίσομαι, fortiter vinco.

Κατανδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατὰ, ἄνδρα, & λέγω, *ſeligo.*

Κατανεανιεύομαι, f. εύσομαι, juveniliter glorior; (2) juvenili robore prævaleo, animosè ſupero.

Κατανείσσομαι, vel κατανίσσομαι, deſcendo. Ἐξ ὀχέων κατανίσσεται, Apollon.

Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. Ex κατὰ, & νεμεσάω, *indignor.*

Κατανέμω, diſtribuo, diſpertior; κατανέμομαι, incolo, poſſideo, fruor; κατανειμομένοι, aor. 1. med. partic. paſſ. κατανεμηθέντες, diſtributi; κατανενεμημένος, perf. paſſ. depaſtus. Ὃν ἐγὼ κατανεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι ποτε ἐς κάττυμα, Ariſtoph. Ach. 305.

Κατανέομαι, ſeu κατανεῦμαι, deſcendo.

Κατανεῦσαι, aor. 1. inf. act. v. κατανεύω.

Κατανεύσιμος, ου, quod concedi, annui, ſeu nutu perfici poteſt.

Κατανευσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A

Κατανεύω, f. εύσω, annuo, nutu aliquid confirmo; (2) innuo, nutu ſignifico. Κατένευσαν τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, Luc. 5, 7.

Κατανεφόω, caligine obduco, obſcuro.

Κατανῆσαι, aggerare, extruere, *Herodot.* Ex κατὰ, & νῆσαι, quaſi à νέω, ſive νήω.

Κατανήχομαι, natando deferor.

Κατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo; κατηνθρακωμένος, perf. paſſ. in carbones verſus. Ἐπεὶ δ᾽ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ᾽ ἐν Ἡφαίστου φλογὶ, Eur. Iph. in Au. 1602.

Κατανθρακίζω, idem; (2) carbone inficio v. gr. os. *Anthol.*

Κατανίζω, diffundo, transfundo, Vet. Lex.

Κατανιμμα, τὸ, perfuſio, lotio.

Κατανίπτης, ου, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra ſordidatum eluebat. A

Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω. Κατανίψων ἀπὸ γλώττης ἅπαντας, Luc.

Κατανίσσομαι, idem quod κατανείσσομαι.

Κατανίσταμαι, conſurgo contra aliquem, inſurgo repugnatorius. Κατανέστη τῶν πολεμίων τῇ τόλμῃ, Polyb.

Κατανίφω, f. ψω, ningo; (2) nive obruo. Καὶ κρημνώδη κατανίφοι, Ariſtoph. Nub. 962.

Κατανοέω, contemplor, ſpecto; (2) conſidero; (3) animadverto, intelligo, perſpicio; (4) diſco. Κατανοήσατε τὰ κρίνα, Luc. 12, 27. Hinc

Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadverſum ſeu perſpectum eſt, commentum, remedium excogitatum.

Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadverſio, cognitio; (2) diligens & attenta conſideratio; (3) documentum. Ab eod.

Κατανοητικὸς, perſpicax. Ab eod.

Κατάνομαι, abſumor. Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται, Odyſſ. 2, 58.

Κατανομιστεύω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos inſumo, ap. *Joſ.* Ex κατὰ, & νομίζω, in eâ ſignificatione quâ & νόμισμα, *nummus* inde deſcendit.

Κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono legi, obrogo.

Κατανοσφίζομαι, ſurripio, depeculor.

Κατανουθετέω, ῶ, commoneo, monitis inſtituo & moderor.

Κάταντα, ων, τὰ, declivia, *Poeticè.*

Καταντάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio; (2) pervenire facio, tranfero. Κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, Act. 25, 13. Μισθοφορίας ἀξιολόγου προκειμένης πολλοὶ ἐθέλοντι κατήντων, *Diod.* Hinc

Κατάντημα, ατος, τὸ, occurſus; (2) faſtigium ædificii; *item* (3) finis, terminus.

Καταντής, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis, proclivis, deorſum vergens.

Καταντία, ἡ, declivitas.

Καταντιβολέω, ῶ, f. ήσω, precor.

Καταντικρὺ, *Adv.* ex adverſo, è regione, ex oppoſito, το καταντικρὺ, contrarium.

Καταντίον, *Adv.* idem.

Καταντιπέρας, *Adv.* idem.

Καταντλέω, ῶ, f. ήσω, hauſtâ aquâ perfundo, & propriè quidem cum magnâ abundantiâ. Ph. καταντλῶ, fomento. Ap. Med. eſt, fomenta adhibere liquida; oratores denique dicuntur καταντλεῖν, cum ſuavitate orationis capere tentant auditores & permulcere, aut multitudine verborum obruere. Ἀλλ᾽ ὅταν ξυνήγορος ταῦτα σου καταντλῇ, accuſationibus aſpergit, Ariſtoph. Veſp. 481. A κάταντλος.

Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infuſione fit. A præc.

Κατάντλησις, εως, ἡ, infuſio aquæ vel alîus liquoris potiſſimum fovendi gratiâ.

Κάταντλος, ὁ ϗ ἡ, abundans, circumfluens.

Κατανυγῇς, 2. ſing. a. 2. conj. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατανυκτικὸς, ἡ, ὸν, acerbus, mordax.

Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veternus profundus & omni ſenſu privans, ſopor, ſtupor. LXX. (Sed hoc ſenſu potius leg. κατανύσταξις, *Ern.*)

Κατανύσσω, vel κατανύττω, f. ξω, pungendo penetro, compungo, a. 2. paſſ. κατενύγην, 3. pl. κατενύγησαν. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, Act. 2, 37.

Κατανυστάζω, f. άσω, dormito capite dejecto & nictante; (2) obdormiſco; (3) aliquantùm dormio.

Κατανυχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατανύω, f. ύσω, conficio, perago; (2) pervenio. Κατανύειν δρόμον, τὴν πορείαν, Plut.

Κατανωτιαῖος, αία, αῖον, qui à tergo eſt.

Κατανωτίζομαι, dorſo fero, ſublatum bajulo.

Καταξαίνω, carpo, carmino; (2) lacero; (3) excorio; (4) cædo; (5) contero, attero, f. 1. καταξανῶ, εῖς, a. 1. part. καταξάνας· paſſ. καταξανθείς. Μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; cruentare, Ariſtoph. Ach. 324. Κατεξάνθην πόνοις, Eur. Tro. 757.

Καταξέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro κατάξειν, à κατάγω.

Καταξενόω, hoſpitio excipio.

Καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo & ſcalpendo polio; a. 1. paſſ. κατεξέσθην, Sub. 3. ſing. καταξεσθῇ. Ὅταν δὲ πρισθῇ, ϗ καταξεσθῇ, Plut. de *cornibus.*

Καταξηραίνω, ſicco, exſicco.

Κατάξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, aridus. Κατάξηρος ψυχή, Num. 11, 6.

Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro; (3) in honore habeo: paſſ. καταξιοῦμαι, dignus judicor; a. 1. κατηξιώθην, inf. καταξιωθῆναι. Κατηξιώθησαν ατιμασθῆναι, Act. 5, 41. τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, Luc. 20, 35.

Καταξίως, *Adv.* dignè, pro dignitate, meritò.

Καταξίωσις, ἡ, dignitas, reverentia, admiratio alicujus rei.

Καταξυράω, rado, derado.

Καταξυσμὸς, οῦ, ὁ, ſculptura. A

Καταξύω, f. ύσω, derado, abrado, liturâ obduco, oblitero; (2) incido, ſcarifico. Τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύοντες, Luc.

Καταπαίζω, f. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo, a. 1. part. paſſ. καταπαιχθεὶς, deluſus.

Καταπαίω, fut. αίσω, percutio, flagello, ferio.

Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, compactus. A πηκτός.

Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, luctâ vinco; (2) vinco; a. 1. part. paſſ. καταπαλαισθεὶς, luctâ victus. Ἀλλ᾽ οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους, Eur. Iph. in Au. 1038.

Καταπαννυχίζομαι, pernocto.

Καταπανουργεύω, f. εύσω, malitioſè ago contra, dolis utor adverſus.

Κατάπασμα, ατος, τὸ, id, quo corpus conſpergitur. A

Καταπάσσω, vel καταπάττω, f. καταπάσω, conſpergo. Κατα τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν, Ariſtoph. Nub. 177. Hinc

Κατάπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſperſus; (2) variegatus, pictus.

Καταπάτεω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, Heb. 10, 29. Καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Matt. 5, 13. Hinc

Καταπάτημα, ατος, τὸ, quod conculcatur.

Καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, requies; (2) finis.

Καταπαύσιμος, ὁ ϗ ἡ, requiem adferens.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies; (2) ſeditio; (3) dejectio, de honore.

Καταπαυστικὸς, ἡ, ὸν, vim leniendi, ſedandi habens. A

Καταπαύω, f. αύσω, ceſſare, ſeu deſiſtere, facio, coërceo, compeſco, reprimo, (2) finio, termino, finem impono; (3) requieſco, ceſſo; καταπαυθήσεται, ſedabitur, f. 1. paſſ. Δέσποινα χόλον καταπαύσει, Eur. Med. 172. Ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοὰς, Ariſtoph. Av. 1403.

Καταπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſequens, moriger. A

Καταπείθω, fut. πείσω, perſuadeo, adduco, induco. *Paſſ.* obedio, morem gero, pareo.

Καταπειλέω, interminor.

Κατάπεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, fame confectus. Ex κατὰ, & πεῖνα, *ſitis.*

Καταπείρα, ας, ἡ, tentamen, experimentum.

Καταπειράζω, f. άσω, periculum & experimentum facio, attento, tento; (2) laceſſo. Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, Polyb. ψῆφον τινὸς, Lyſ. Hinc

Καταπειρασμὸς, ȣ̃, ὁ, tentatio, quâ ſit alicujus rei periculum, experientia.

Καταπειράω, idem quod καταπειράζω. Hinc

Καταπειρητὴρ, ῆρος, ἡ, inſtrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant.

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, *Ion.* pro καταπειρατηρία, idem.

Καταπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo, configo; καταπεπαρμένος, perf. paſſ. confixus.

Καταπελματόω, ῶ, f. ώσω, munio novis ſoleis, reficio calceum lacerum; καταπεπελματωμένα, calcei ſordidi, obſoleti. Ex ϖέλμα, *ſolea calceamenti.*

Καταπελτάζω, catapultis impugno; (2) invado, vel incurſo, more peltatorum militum; f. 1. καταπελτάσονται, peltati incurſabunt. Καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ολην, Ariſtoph. Ach. 164. A καταπέλτης.

Καταπελταφέτης, ȣ, ὁ, qui telum è catapultâ mittit. Ex καταπέλτης, & ἀφίημι, *mitto.*

Καταπέλτης, ȣ, ὁ, catapulta, machina bellica; (2) ſupplicii genus. Ex ϖέλτη.

Καταπελτικὸς, ὴ, ὸν, catapultarius. A præc.

Καταπελτόω, pro καταπελματοω.

Καταπέμπω, f. ψω, demitto; (2) mitto. Καταπέμπειν γράμματα, Herodian.

Καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, defleo, deploro.

Καταπεπαίνω, commitigo, Gl. V.

Καταπεπτηυῖα, part. perf. act. f. g. *per Sync.* pro καταπεπτηκυῖα, à καταπτάω.

Καταπέπτω, f. ψω, percoquo. Χόλον καταπέψῃ, Il. 1, 81.

Καταπεπυκασμένως, ſolerter, callidè, fraudulenter. A ϖυκάζω.

Καταπεραιόω, traduco, trajicio. Hinc

Καταπεραίωσις, ἡ, tranſitus. *Euſt.*

Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contentim & inſolenter illudo, a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere.

Καταπερίειμι, ſuperior ſum, ſupero.

Καταπερίξυσις, ἡ, laceratio, ſcarificatio.

Καταπερονάω, ῶ, infibulo, velut fibulâ deſigo.

Καταπερπερεύομαι, adulor; vendito me alicui.

Καταπεσὼν, a. 2. part. act. verbi καταπίπτω.

Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo; (2) obtego, obvelo, cooperio. Καταπέτασ᾽ αὐτȣ̃ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι, Ariſtoph. Plut. 730.

Καταπετάννυμι, vel καταπεταννύω, idem.

Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, devolo, volando deſcendo.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, quod rei alicui obtenditur. A καταπετάζω.

Καταπετροκοπέω, lapidibus jaciendis frango. A ϖέτρος, & κοπτω.

Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de ſaxo præcipito; (2) lapidibus obruo, lapido. Ex ϖέτρος.

Καταπέττω, *Att.* pro καταπέσσω.

Καταπεφεύγασι, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταφεύγω.

Καταπέφνω, occido. Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, Il. 3, 281.

Καταπεφρονηκοτῶς, contemtim.

Καταπέψῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. verbi καταπέττω.

Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango; (2) gelu conſtringo, congelo, conglacio. Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτὸν, ſcil. ὀβελίσκον, Ariſtoph. Av. 365.

Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio, inſilio.

Καταπημαίνω, f. ανῶ, noceo, damnum adfero, unde a. 1. opt. καταπημήνειε, noceat.

Καταπημήνειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Att.* pro καταπημάναι.

Καταπὴξ, ῆγος, ὁ, ſublica, palus, qui in terram defigitur. A καταπήγνυμι.

Κατάπηρος, ον, læſus, mutilatus.

Καταπήσσω, vel καταπήττω, f. ξω, defigo.

Καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.

Καταπιέζω, f. έσω, deprimo, opprimo; (2) comprimo, preſſio.

Καταπίεσις, εως, ἡ, depreſſio, oppreſſio, compreſſio. A καταπιέζω.

Κατάπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peramarus.

Καταπίμελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus. Ex ϖιμελὴ, *pinguedo.*

Καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, vel καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo; f. καταπλήσω, a. 1. κατέπλησα, paſſ. καταπίμπλαμαι, oppleor.

Καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo. Κατεπίμπρησαν τὰς οἰκίας, Plut.

Κατάπινε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. verbi

Καταπίνω, abſorbeo, bibo; (2) deglutio, devoro, f. 2. καταπιȣ̃μαι, καταπιȣ̃νται, devorabunt; paſſ. f. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσεται, devorabitur; a. 1. paſſ. καταποθῆναι; aor. 2. act. κατέπιον, Conj. ἐὰν καταπίω. Αὕτη γέ τον ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως, Ariſtoph. Veſp. 1141.

Καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.

Καταπιπράσκω, vendo, venundo.

Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, delabor; a. 2. κατέπεσον, καταπεσὼν, prolapſus; perf. inf. καταπεπτωκέναι, decidiſſe. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, Act. 26, 14.

Καταπισσόω, vel καταπιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice incruſto.

Καταπιϛεύω, credo, fidei alicujus committo. Καταπιϛεύεσθαι ταῖς Μȣ̃σαις, Phal.

Καταπιϛόω, ῶ, f. ώσω, fidem facio, fidem præſto, fidem exigo. Ex ϖίϛις. Hinc

Καταπίϛωσις, εως, ἡ, fiduciæ & ſecuritatis contractus.

Καταπίττωσις, ἡ, picatio, obductio picis.

Καταπίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus.

Καταπλαγεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi καταπλήσσω. Unde

Καταπλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, metu conſternatus.

Κατάπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel quod ſuperimponitur, emplaſtrum. A

Καταπλάσσω, vel καταπλάττω, f. άσω, illino, oblino; (2) cataplaſma impono, cataplaſmate curo. Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε, Epigr. Hinc

Καταπλαϛὸς, ὴ, ὸν, illitus; (2) confictus.

Καταπλέκω, f. ξω, complico, necto. Καταπλέκειν τὴν ζώνην, *Herodot.* finire; ῥῆσιν, perorare.

Καταπλεονεκτέω, excello, præſto.

Κατάπλεος, & *Att.* κατάπλεως, expletus, plenè ſatiatus.

Καταπλέω, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, Luc. 8, 26.

Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληγμὸς, ȣ̃, ὁ, objurgatio, inſultatio. A καταπλήσσω.

Καταπληκτικὸς, ὴ, ὸν, terribilis, ſtuporem adferens, admirabilis. Ab eod.

Καταπληκτικῶς, cum ſtupore, terrore, ut ſtupeant, qui vident, &c.

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, perculſus, conſternatus; (2) pavidus; (3) ſtolidus.

Κατάπληξις, εως, ἡ, obſtupefactio; (2) ſtupor, mens attonita. Ab eod.

Καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio, percello, obſtupefacio; καταπλήσσομαι, obſtupeſco, ſtupeo, percellor; a. 1. act. καταπλῆξαι, perculiſſe, in med. καταπλήξασθαι; a. 2. paſſ. καταπλαγῆναι, percelli, perculſum eſſe. Κατέπληξε πάντας, Xen. Καταπλαγῆναι τȣ̀ς πολεμίȣς, Thuc.

Καταπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio.

Κατάπλοος, *contr.* κατάπλȣς, ȣ, ὁ, navigatio deorſum, ſive quâ deſcendimus; (2) appulſus; (3) locus ad quem appellimus.

Καταπλȣτέω, dives ſum, abundo.

Καταπλȣτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.

Καταπλȣτομαχέω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor.

Καταπλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo; *tropicè,* probris, contumeliis.

Κατάπλυσις, ἡ, lotio, ablutio. A præc.

Καταπλώω, *Ion.* pro καταπλέω, navi devehor, a. 1. καταπλώσας, devectus.

Κατάπνευμα, ατος, τὸ, adflatus. A

Καταπνέω, f. εύσω, perflo, adflo, & quidem cum vi.

Καταπνίγω, f. ίξω, ſuffoco, præfoco, ſtrangulo. Καταπνίγειν πῦρ, Gal. Hinc

Κατάπνιξις, εως, ἡ, ſtrangulatio, ſuffocatio.

Καταπνοὴ, ἡ, venti irruentis flatus.

Καταπόδα, & καταπόδας, *Adv.* è veſtigio, V. ϖȣ̃ς.

Καταποθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. καταπίνω pro καταπόω. Unde

Καταπόθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, ſtomachi orificium.

Καταποικίλλω, variego, variè diſtinguo, perf. paſſ. καταπεποίκιλται, variegatum eſt.

Καταπολαύω, perfruor; (2) nimium & plus, quam par eſt, fruor.

Καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Καταπολεμεῖν τινα ἐγκλήματι, Thuc. Hinc

Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio; (2) debellatio.

Καταπολιτεύομαι, politicâ ratione vinco, cauſam ad remp. pertinentem obtineo contra aliquem. Κατεπολιτεύσατο τὴν ἐν τȣ́τοις ϖλεονεξίαν, Plut.

Καταπολὺ, *Adv.* multùm, valdè; (2) multò, *cum Compar.*

Καταπομπεύω, tranſmitto, tranſveho pompâ; (2) glorior adverſus quem.

Καταπονέω, ῶ, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, laſſo; καταπονȣ̃μαι, labore conficior, fatiſco, affligor; καταπονηθεὶς, a. 1. part. debilitatus, vexatus. Ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονȣμένῳ, Act. 7, 24. Hinc

Καταπόνησις, εως, ἡ, fatigatio, laſſitudo.

Κατάπονος, ὁ ϗ ἡ, labore defeſſus, confectus.

Καταποντίζω, demergo in pontum, ſeu mare, ſubmergo. Καταποντισθῇ ἐν τῷ ϖελάγει τῆς θαλάσσης, Matt. 18, 6. Hinc

Καταποντισμὸς, ȣ̃, ἡ, demerſio in mare; ſubmerſio.

Καταποντιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui poſt prædam captam homines in aquas ſubmergit. Ab eod.

Καταποντόω, idem quod καταποντίζω.

Καταποπέρδω, oppedo.

Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exſilio.

Καταπόρνευσις, ἡ, ſcortatio; (2) ſtupratio. A

Καταπορνεύω, f. εύσω, ſtupro, ſtuprum infero; (2) proſtituo.

Καταπορνοκοπέω, ῶ, in meretrices inſumo. Ex ϖορνοκόπος, *leno.*

Κατάποσις, εως, ἡ, abſorptio, deviratio, deglutitio cibi vel potûs in ventriculum; (2) gula, cibi meatus, Gl. V. καταποσις, vorago. A καταπίνω.

Καταπότης, ȣ, ὁ, vorax, helluo, Gl. V. (2) gula. Ab eod.

Καταπότιον, ȣ, τὸ, Catapotium, medicamentum, quod deglutiendo ſumitur. Ab eod.

Κατάποτον, ȣ, τὸ, idem. *Hipp.*

Καταπραγματεύομαι, f. εύσομαι, negotior.

Καταπρανης, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis, pronus.

Καταπράσσω, vel καταπράττω, & καταπράττομαι, efficio, perago, tranſigo; (2) pertracto; (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βȣ́λεται, καταπράττῃ, Plut.

Καταπράϋνσις, εως, ἡ, mitigatio, ſedatio. A

Καταπραΰνω, manſuefacio, lenio, ſedo. Κατεπράϋνε τῆς ὀργῆς αὐτον, Plut.

Κατάπρεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtirpibus, arboribus abundans. Ex ϖρέμνον, *ſtirps.*

Καταπρεσβεύω, *cum gen.* legatus venio contra aliquem, oppugnaturus quem.

Καταπρήθω, f. ϖρήσω, comburo; (2) incendo.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus, declivis.

Καταπρηνίζω, pronum præcipito.

Καταπρηνόω, ῶ, præcipito, peſſundo; hinc a. 1. med. καταπρηνώσαο, pro καταπρηνώσω. Ex κατὰ, & ϖρηνὸς, *pronus.*

Καταπρησθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi κακαπρήθω.

Καταπρίω, f. ίσω, ſerrâ deſeco, vel præcido, ſerrâ deſcindo; (2) diſcindo, diſſeco.

Καταπροδιδόναι, præſ. inf. act. verbi

Καταπροδίδωμι, prodo. Μήτε τȣ̀ς Συμμάχȣς καταπροδίδωμεν, Thuc.

Καταπροήσεσθαι, a. 1. inf. med. verbi

Καταπροΐημαι, è manibus dimitto, projicio; (2) cum neglectu abjicio.

Καταπροΐκομαι, progredior; (2) irrideo, contemno; (3) impunè evado; impunè aliquid facio, ut hinc ſit καταπροΐξεσθαι, futurum. Sic autem occurrit: ου καταπροΐξει pro ου καταπροΐξῃ, haud impunè feceris; & ου καταπροΐξεται, non impunè fecerit. Ὄυτοι σὺ καταπροΐξει λέγουσα ταυτ', Ariſtoph. Θεσμ. 573. & Veſp. 1385. Quaſi κατὰ προῖκα, *gratis impunè*; in alterâ ſignificatione quaſi ex κατὰ, πρὸ, & ἵκομαι.

Καταπροϊξάμην, *impunè reliqui*, aor. 1. ind. med. v. καταπροΐζομαι.

Καταπρολείπω, relinquo, deſero.

Καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, vinco.

Καταπροχέω, f. εύσω, p. ευκα, profundo, effundo.

Καταπρωκτὸς, ὁ, cinædus.

Καταπτὰς, a. 2. part. act. v. καθίπτημι.

Καταπτάω, ῶ, f. καταπτήσομαι, devolo, *Præſ. inuſ.*

Κατάπτερος, ὁ ϗ ἡ, plumatus, aliger. Ex πτερόν.

Κατάπτεσθαι, *perſtringere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro καθάπτεσθαι, à καθάπτομαι.

Καταπτήσσω, f. καταπτήξω, p. κατέπτηχα, terreo; (2) conſternor, perterrefio, pertimeſco, valdè timeo, teſtor animum fractum & deſperabundum.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro κατεπτήτην, à verbo καθίπταμαι.

Καταπτοέω, metu conſterno, exterreo.

Κατάπτομαι, *Ion.* pro καθάπτομαι, tango, exprobro; cito, de teſte. V. καθάπτομαι.

Κατάπτυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſpuendus, deteſtandus, abominabilis. A καταπτύω.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſinuoſus, plicatus. Ex πτύσσω, *plico.*

Καταπτύω, ύσω, deſpuo, deſpicio, contemptim adverſor.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, ruina. A καταπίπτω.

Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καταπτώσσω, metu concido, trepido.

Κατάπτωτος, ſucciduus, Gl. V. A καταπίπτω.

Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops ſum; (6) ad mendicitatem redigor, pauper fio.

Καταπυγὴς, έος, ὁ, cinædus; (2) obſcenus, *Heſ.* Ex πυγή.

Κατάπυγος, ου, ὁ, idem & ex iiſd. Hinc

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum.

Καταπυγων, ωνος, ὁ, cinædus. A πυγή.

Καταπυγωνέστερος, impudicior, libidinoſior.

Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine conſumo; καταπύθομαι, putreſco.

Καταπυκάζω, exorno; (2) conſtipo.

Κατάπυκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, condenſus.

Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenſo. Κατεπύκνου παραδειγμάτων πλήθει τὴν πόλιν, Plut. Ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας, φαντασίαις καταπεπυκνωμένον, Longin. 9.

Καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.

Καταπυρίζω, f. ίσω, inflammo. Ex πῦρ.

Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, igni abſumo, comburo.

Κατάπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignitus, candefactus; (2) ardentiſſimus, ferventiſſimus. Ex πῦρ.

Κατάπυῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè rufus.

Καταπώγων, ωνος, ὁ, barbatus.

Καταπωλέω, vendo, venale habeo.

Κατάρα, ας, ἡ, exſecratio, diræ.

Καταραΐζομαι, convaleſco, *ut ſimp.*

Καταρακόω, ſeu καταῤῥακόω, ῶ, lacero. Unde p. part. κατεῤῥακωμένος, laceratus. A ῥάκος.

Καταράκτης, ου, ὁ, cataracta, locus abruptus & præceps in flumine, unde aqua præceps ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quædam. A καταῤῥάσσω.

Καταράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, malè ominor, exſecror, devoveo. Ὅταν καταράσομαι λάθρα τῷ δεσπότῃ, Ariſtoph. Ran. 764. Ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω, Marc. 11, 21. Ex ἀρά.

Καταρᾶσθε, 2. plur. præſ. imperat. med. *contr.* pro καταράεσθε, à καταράομαι.

Καταρασιμος, exſecrabilis.

Κατάρασις, εως, ἡ, exſecratio.

Κατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, diris, devotus, exſecratione dignus. A καταράομαι.

Καταράσσω, vel καταράττω, vide καταῤῥάσσω.

Κατάρβυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, uſque ad calceos demiſſus. Ex ἀρβύλη.

Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, inefficacem reddo, ceſſare facio ab opere; (2) abrogo, aboleo; (3) inutile reddo. Κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου, 1 Cor. 13, 11. Κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, Rom. 7, 6.

Καταργηθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi καταργέω.

Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, & *in Plur.* primitiæ. A κατάρχω.

Καταργουμένην, acc. ſing. part. præſ. paſſ. f. g. v. καταργέω.

Κατάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, argentatus; (2) argenteus.

Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento obduco, vel tego; (2) pecuniâ corrumpo.

Κατάρδευτος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, irriguus, Gl. V. quaſi à καταρδεύω, quod eſſet *irrigo.*

Καταρδω, irrigo. Οὔτε πανουργῶν, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων, laudibus perfundens. Ariſtoph. Ach. 664.

Καταρέζω, fut. ξω, demulceo manu. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, Il. 1, 361.

Κατάρης, ἄνεμος, ventus contortus, & deſuper irruens cum impetu, typho. A καταράσσω.

Καταρθεὶς, aor. 1. part. paſſ. *Ion.* pro καθαρθεὶς, à καθαίρω.

Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.

Καταριγηλὸς, ὴ, ὸν, horribilis, horrendus.

Καταριθμέω, annumero; (2) enumero; (3) numero. Καταριθμηνται Τρῳάδων ἄλλων μέτα, Eur. Tro. 873. Κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, Act. 1, 17.

Καταρίθμησις, ἡ, enumeratio. A præc.

Καταριπτάζω, fut. άσω, dejicio, *Heſ.*

Καταριστάω, ῶ, f. έσω, prandeo.

Καταρκέω, ῶ, ſufficio. Ἐμοὶ δὲ φῶς ἓν ἡλίου καταρκέσει, Eur. Rheſ. 446.

Καταρμόζω, *Ion.* pro καθαρμόζω, adapto.

Καταρόω, ῶ, fut. όσω, aro.

Καταῤῥαγὴ, ἡ, dilaceratio. A ſeq.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi καταῤῥήγνυμι.

Καταῤῥαθυμέω, ignavè vel timidè ago.

Καταῤῥαίνω, fut. ανῶ, perfundo ſtillatim; (2) adſpergo, inſpergo, irroro.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, idem quod καταράκτης.

Καταῤῥάπτω, fut. ψω, inſuo, conſuo.

Καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ψω, frango, rumpo; (2) impetuosè deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more ſalientium aquarum defluo. Κατέῤῥαξε δ' εἰς τὴν θαλασσαν ἅπαντας, Dem.

Κατάῤῥαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſutus; (2) pannoſus; (3) ex commiſſuris nexus, non integer; (4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. A καταῤῥάπτω.

Καταῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor conſuendo carmina; (2) nugor, blatero.

Καταῤῥέζω, permulceo, *Ern.*

Καταῤῥέον, part. act. n. g. v. καταῤῥέω.

Καταῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deorſum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A

Καταῤῥέπω, f, ψω, deorſum vergo & inclinor.

Καταῤῥεῦσαν, nom. ſing. a. 1. part. act. n. g. verbi

Καταῤῥέω, f. εύσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐκεῖνο τήρει μὴ σφαλεὶς καταῤῥυῇς ἐντεῦθεν, Ariſtoph. Pace. 145. Φόνῳ καταῤῥεῖ, Eur. Tro. 16.

Καταῤῥήγνυμι, vel καταῤῥηγνύω, confringo, diſtringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter & cum impetu moveo; valdè purgo, ap. Med. Γυναῖκες καταῤῥηγνύμεναι τοὺς πέπλους, Xen. Ἀσκοὺς κατεῤῥωγότας, Joſ. 9, 4. Hinc

Καταῤῥηκτικὸς, ὴ, ὸν, celeriter urinam, aut alvum ciens.

Καταῤῥησις, εως, accuſatio; (2) condemnatio.

Καταῤῥήσσω, vel καταῤῥήττω, f. ξω, confringo, diſtringo; (2) conſtrepo, interſono.

Καταῤῥητορεύω, contra aliquem verba facio; (2) eloquentiâ ſupero; (3) eloquentiæ vi demulceo.

Κατάῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, radices terræ infixas habens; (2) radices è capite demittens. Ex ῥίζα, *radix.* Hinc

Καταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo ſeu fulcio, radicibus fixis ſtabilio.

Καταῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, limo, limâ polio, κατεῤῥινημένον, exquiſitum, elegans. Ex ῥινη, *lima.*

Καταῤῥινίζω, f. ίσω, idem.

Καταῤῥιπτάζω, f. άσω, dejicio, vel diſjicio.

Καταῤῥιπτέω, dejicio, proſterno. A

Καταῤῥίπτω, f. ψω, idem.

Καταῤῥοιζέω, aſthmate ſibilante laboro.

Καταῤῥοΐζομαι, f. ίσομαι, catarrho laboro, deſtillationibus vexor. A κατάῤῥοος.

Καταῤῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, à catarrho proveniens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrhum ciens, ſeu cum catarrho conjunctus. Ab eod.

Καταῤῥοητικὸς, ὴ, ον, idem & ab eod.

Κατάῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου, ὁ, catarrhus, defluxio, deſtillatio; gravedo. A ῥόος.

Καταῤῥοπία, ας, ἡ, declivitas, cum quid deorſùm vergit. A

Κατάῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, declivis, deorſùm vergens. A καταῤῥέπω.

Κάταῤῥος, idem quod κατάῤῥοος, *Ern.*

Καταῤῥοφέω, ſorbillo, abſorbeo.

Καταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinoſus.

Καταῤῥυθμέω, ῶ, fut. ήσω, quadro, ad numeros aptos redigo, conformo, fingo.

Καταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem.

Καταῤῥύομαι, defluo, deſcendo, de veſte.

Καταῤῥυπαίνω, fut. ανῶ, conſpurco, contamino. Σπερμολόγα ῥήματα τοὺς λέγοντας πρώτους καταῤῥυπαίνει, Plat.

Καταῤῥυπόω, idem.

Καταῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copioſus. A καταῤῥέω.

Καταῤῥωδέω, extimeſco; metu conſternor. Unde pret. p. καταῤῥωδήκεε, *Ion.* pro καταῤῥοδήκει, Part. καταῤῥωδηκὼς, ap. Herod.

Καταῤῥὼξ, γος, ὁ ϗ ἡ, ſcopulus fractus fluctibus. A καταῤῥήγνυμι.

Κάταρσις, εως, ἡ, appulſus navium; (2) locus, ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur; (3) profectio, adventus. A καταίρω.

Καταρτάω, appendo; (2) apto. Ἕνα καταρτήσω ἐς τοῦτο κεῖνα πάντα, Herodot. Hinc

Κατάρτησις, εως, ἡ, coapatio.

Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco ſuo repono; (2) inſtauro, reficio; reſarcio; (3) perficio, abſolvo; (4) ſtruo, inſtruo; (5) accommodo, aptè compono; (6) ex multis unum compono; (7) concilio, ad concordiam adduco. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, Matt. 5, 12. Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, Heb. 10, 5.

Κατάρτισις, έως, ἡ, inſtauratio, perfectio.

Καταρτισμος, οῦ, ὁ, reſtauratio membrorum luxatorum in locum ſuum; (2) inſtauratio, reparatio, &c.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compoſitor, conciliator, moderator. Ab eod.

Κατάρτυσις, ἡ, conditio ciborum; (2) diſciplina, inſtitutio. A

Καταρτύω, f. ύσω, compono, coagmento, inſtruo; (2) condio.

Καταρχαιρεσιάζομαι, magiſtratus creo; (2) vincor aliorum ambitione, ut præterear, &c.

Καταρχὰς, *Adv.* ab initio. Ex ἀρχό.

Καταρχὴ, ῆς, ἡ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio. Ex iiſd.

Κατάρχουσα, præſ. part. act. f. g. verbi

Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor ſum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; (7) victimam ferio, libo. Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται ὁ χιλίαρχος, ſacrificia, Lycurg. 209. Κατάρχομαι νόμων βακχείων, Eur. Hec. 680.

Καταρωμένους, acc. pl. præſ. part. med. *contr.* pro καταραομένους, à καταράομαι.

Καταρῶνται, 3. pl. præſ. ind. med. *contr.* pro καταράονται.

Κατάσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnoſus, corpulentus, obeſus. Ex σάρξ, *caro.* Hinc

Κατασαρκόω, ῶ, f. ώσω, obeſum reddo.

Κατασάττω, f. ξω, conſtipo, condenſo.

Κατασβέννυμι, vel κατασβεννύω, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, extinguo; (2) ſedo, reſtinguo. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πύραν τούτῳ κατασβέσαιμι, Ariſtoph. Lyſ. 736. Ὅμοιος ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον, Eur. Or. 680.

Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A præc.

Κατάσεισις, ἡ, concuſſio. A

Κατασείω, f. σείσω, decutio; (2) concutio, quaſſo; (3) terreo; (4) manu deorſum commotâ ſilentium præcipio, ſeu aliud ſignum do. Κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, Act. 21, 40. τὴν χεῖρα, ib. 19, 33.

Κατασημαίνω, fut. ανῶ, annoto, obſervo; (2) obſigno; (3) noto, inſignio.

Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, putrefacio. Ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς, Ariſtoph. Plut. 1035.

Κατασθμαίνω, de equo ſæviente in frenum.

Κατασιγάζω, f. άσω, ſilentium impero.

Κατασιγάω, ῶ, fut. ήσω, idem; (2) conticeſco, ſileo.

Κατασικελίζω, Siculum quid comedo. Verbum comicè fictum ab Ariſtophane, τυρὸν κατεσικέλιζε, caſeum Siculum devorabat.

Κατάσιμος, reſimus, Gl. V.

Κατασινάζω, f. άσω, admodum lædo. A

Κατασίνομαι, idem.

Κατασιτέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, comedo, veſcor.

Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω, conticeſco; (2) ſilentium impero; (3) ſedo.

Κατασκάζω, f. άσω, concido; (2) proſterno.

Κατασκαίρω, deſilio, ſalio.

Κατασκάπτω, fut. ψω, ſuffodiendo everto, diruo, everto. Κατασκάπτειν πόλιν, Eur. Iph. in Au. 63. Πατρῷα θ' ἑστία κατεσκάφη, Hec. 22.

Κατασκαριφάω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, everſio. A κατασκάπτω.

Κατασκαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dirutus, ſuffodiendo everſus. Ab eod.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, diſpergo, diſſipo; (2) diluo, refuto; (3) diſſipo, v. gr. rumores; (4) offundo, defundo. Κατεσκέδασαν θερμὸν τοῦτο καθ' ὑμων, ἄνων, Ariſtoph. Av. 542.

Κατασκεδάννυμι, idem.

Κατασκελετεύω, exſicco, arefacio, extenuo; (2) propriè carnem demo, ut ſola oſſa remaneant; ſceleton efficio.

Κατασκέλλω, idem. Hinc

Κατασκελὴς, ες, tenuis, exſanguis, aridus, durus, rigidus.

Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.

Κατασκέπτομαι, exploro; (2) provideo.

Κατασκευάζω, f. άσω, inſtruo, adorno; (2) armis inſtruo, armo; (3) exſtruo, exædifico; (4) adſtruo, probo argumentis, confirmo; (5) inſtauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo; (11) ſuborno, immitto, ut exploratorem vel calumniatorem, *Ern.* Ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός, Heb. 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ib. Hinc

Κακασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod ſtructum eſt, molimen, machinamentum; (2) ædificium; (3) commentum, molimentum ſubdolum; (4) remedium excogitatum.

Κατασκευασμὸς, οῦ, ὁ, commentum, molimentum ſubdolum. Ab eod.

Κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, ſtructor, opifex:

Κατασκευαστικός, ἡ, όν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.

Κατασκευαστικῶς, *Adv.* demonſtratione.

Κατασκευαστὸς, ἡ, όν, exſtructus, conditus, ſtructilis; (2) compactus; (3) ſubornatus, appoſitus, ſubmiſſus. Ab eod.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, exſtructio, ſtructura, opificium; (2) ſtructura, compoſitio & artificium orationis; (3) conſtitutio; (4) inſtitutum; (5) apparatus; (6) ſupellex, vaſa & inſtrumenta domus vel fundi; (7) metatio caſtrorum; (8) adſtructio, probatio, demonſtratio. Ex σκευή.

Κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio. A κατασκέπτομαι.

Κατασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) erudio.

Κατασκηνάω, & κατασκηνάομαι, tentorium defigo; (2) ſedem & domicilium pono.

Κατασκηνόω, ῶ, idem; (2) tentorium ſeu tabernaculum præbeo; (3) quieſco. Κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Num. 35, 34. ἐπ' ἐλπίδι, Act. 2, 26. ἐν τοῖς κλάδοις, nidulari, Xen. Hinc

Κατασκήνωμα, τὸ, idem quod

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum ſeu tabernaculorum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus.

Κατασκήπτω, f. ψω, impetu devehor, impetuosè irruo; (2) corripio, invado. Κατέσκηψον ἐς ἀγγέλους, Herodot. τῷ ὀδόντι, Ariſtot. Κατασκήπτω λιταῖς ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους, Soph. Col. 1008. Hinc

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio; (2) impetus, ut fulminis; (3) decubitus, ap. Med.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, Heb. 9, 5.

Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατεσκίαον, Od. 12, 436. obumbrabant, tegebant.

Κατασκίδναμαι, diſſipor.

Κατάσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbroſus, opacus. A σκιά.

Κατασκιρόω, idem quod ſimp.

Κατασκλῆμι, exareſco, contabeſco; p. κατέσκληκα, exarui, contabui, Partic. κατεσκληκὼς, emaciatus, tabefactus.

Κατασκλητεύω, idem.

Κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, ſpeculatio. A

Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, ſpeculor.

Κατασκοπέω, exploro, & quidem hoſtili animo; *unde* inſidiari. Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, Gal. 2, 4.

Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio. A præc.

Κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpeculatio, exploratio; (2) ſpecula. A κατασκέπτομαι. Hinc

Κατασκοπικὸς, ἡ, όν, ſpeculatorius, exploratorius.

Κατασκόπιον, ου, τὸ, navis exploratoria.

Κατάσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, explorator, ſpeculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκυθρωπάζω, triſti, ſevero ſum vultu.

Κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus inceſſo.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis. *Ariſtot.* (ſed lectio dubia, *Ern.*)

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo; (2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo, extenuo, deprimo verbis.

Κατάσμυρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A σμύρνα, *myrrha.*

Κατασμύξαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. v.

Κατασμύχω, f. ξω, comburo, exuro.

Κατασμώχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.

Κατασοβαρεύομαι, inſolenter, vel ſuperbè me adverſus aliquem effero.

Κατασοβέω, ῶ, fut. ήσω, abigo, propulſo, expello; (2) perſequor.

Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, ſophiſticè decipio, ſophiſmate circumvenio; (2) fraudes & dolos machinor, dolosè ago; (3) arte aliquâ decipio, circumvenio. Paſſ. κατασοφίζομαι, decipior; aor. 1. part. κατασοφισθεὶς, deceptus. Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, Act. 7, 19. Ὑπὸ τέχνιτου ῥήτορος σχηματίοις κατασοφίζεται, Longin. 17.

Κατασοφιστεύω, f. εύσω, eludo captiosè verborum argutiis.

Κατασπάζομαι, fut. άσομαι, comiter accipio & amplector.

Κατασπαθάω, ῶ, f. ήσω, luxu conſumo, prodigo. Κατασπαθᾶν τὰ ὄντα.

Κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, fut. ξω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Τὴν εἰρεσιώνην, μου κατεσπαράξατε, Ariſt. Eq. 725.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, idem; (2) quod convulſum eſt. Ab eod.

Κατάσπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Κατασπαστικὸς, ἡ, ὸν, detrahendi vim habens.

Κατασπαταλάω, delicior, in deliciis vivo.

Κατασπάω, ῶ, detraho, deſtruo, convello, deturbo; (2) avidè deglutio, ſeu haurio faucibus; perf. in ſign. præſ. κατέσπακας, deglutis, ſive ſoles deglutire, apud Ariſtoph. Τῶν τριχῶν κατέσπακα, Ariſtoph. Lyſ. 728.

Κατασπείρω, ſero, ſemino, conſero. Ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνεις; Soph. Aj. 1024.

Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfuſio, ut hoſtiæ. A

Κατασπένδω, libo, perfundo libamine ſeu libamento; (2) devoveo. Χοὰς κατασπείσουσ' ὑπὲρ ματέρος τάφου, Eur. Or. 1176.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.

Κατασπεύδω, f. εύσω, feſtino, propero; (2) urgeo, inſtigo; p. part. paſſ. κατεσπευσμένος, acceleratus. Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, Æſc. A σπεύδω.

Κατασπιλάζω, fut. άσω, commaculo, labem adſpergo, inquino. A σπῖλος; (2) Ex improviſo appareo, adſum; irruo. A σπιλάς.

Κατασποδέω, ῶ, f. ήσω, ferio, percutio. Τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν, Ariſtoph. Θεσμ. 567.

Κατασπορὰ, ᾶς, ἡ, ſeminatio. A κατασπείρω.

Κατασπουδάζω, f. άσω, ſtudeo, operam navo, ſtudiosè adfecto; p. part. paſſ. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum anxius.

Κατασπουδὴν, *Adv.* de induſtriâ, ſtudio, datâ operâ. A σπουδὴ, *ſtudium.*

Καταστάγμὸς, οῦ, ὁ, deſtillatio. A

Καταστάζω, f. άξω, deſtillo, inſtillo, ſtillatim infundo, effundo. Ἱδρὼς γέτοι νιν καταστάζει δέμας, Soph. Phil. 823. Ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', οὗ καταστάζω δάκρυ; Eur. Hec. 749.

Κατασταθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. καθίστημι.

Κατασταθμεύω, fut. εύσω, in ſtatione, diverſorio, ſeu ſtabulo colloco. Τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσι, Strabo.

Κατασταθμίζω, fut. ίσω, appendo, pondere demetior. Hinc

Κατασταθμισμὸς, οῦ, ὁ, appenſio, libratio.

Κατασταλτικὸς, ἡ, όν, reprimendi aut ſiſtendi vim habens, reprimens, ſiſtens, cohibens. A καταστέλλω.

Καταστάμνίζω, fut. ίσω, in vas ſeu dolium infundo & condo. A στάμνος.

Καταστάντος, gen. ſing. aor. 2. part. act. verbi καθίστημι.

Καταστασιάζω, fut. άσω, ſeditione opprimo & adfligo; (2) concerto. Κατεστασίαζε τὴν βουλὴν, Plut. Καταστασιαζόμενος ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων, Xen.

Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio & conſtitutio cujuſvis rei in ſuâ ſede; (2) conſtitutio, ordinatio, inſtitutio; (3) ordinatio ad officium; (4) conſtitutio, v. gr. aëris, corporis humani; (5) ſtatus, conditio; (6) ipſa actio ſtandi; (7) locus, in quo conſiſtitur; (8) conſeſſus, concilium, concio; (9) ſedes; (10) ſedatio, v. gr. tumultus; (11) ſtipendium equeſtre. A καθίστημι. Unde

Καταστάτης, ου, ὁ, inſtaurator, diſpoſitor.

Καταστατικὸς, ἡ, όν, certo ſtatu præditus; (2) ſedandi vim habens. Ab eod.

Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio. Hinc

Καταστέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen.

Κατάστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tectus, tecto coopertus. A στέγω, *tego.*

Καταστείβω, ψω, calco, pedibus tero.

Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. v. καταστέλλω.

Καταστείχω, f. ξω, deſcendo; (2) redeo, revertor.

Καταστέλλω, reprimo, ſedo, compeſco; (2)

veſtio, orno; καταστεῖλαι, in a. 1. compeſcere; κατεσταλμένος, p. part. moderatus. Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, Act. 19, 35. Ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει, πάλιν καταστελοῦμεν, Eur. Bacc. 932.

Καταστενάζω, f. νάξω, ingemiſco, cum gemitu deploro.

Καταστένω, f. νῶ, ingemo, ſuſpiro. Τί δῆτα σοῦ καταστένω τέκνον; Eur. Andr. 444. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς, Iph. in Au. 481.

Καταστερίζω, f. ίσω, ſtellis diſtinguo, ſtellis inſignio; (2) inter aſtra colloco, in aſtra refero. A κατάστερος. Hinc

Καταστέρισις, εως, ἡ, conſtellatio, Gl. V.

Κατάστερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtellatus, qui ſiderum ſplendorem imitatur. Ab ἀστὴρ.

Καταστερισμὸς, οῦ, ὁ, relatio in aſtra. Eratoſthenis καταστερισμοὶ, enarratio eorum, quæ in aſtra ſunt relata, iiſque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.

Καταστεφὴς, ῆς, coronatus. A

Καταστέφω, fut. ψω, corono, ſerto redimio. Σοὶ καταστέψας ἐγώ νιν ἦγον ὡς γαμουμένην, Eur. Iph. in Au. 928.

Καταστηλιτεύω, fut. εύσω, in ſtelâ noto, proſcribo; oratione invectivâ infamo; p. part. paſſ. κατεστηλιτευμένος, proſcriptus.

Καταστηλόω, cippis, columellis diſtinguo, v. gr. viam.

Κατάστημα, ατος, τὸ, conſtitutio, habitus, ſtatus; (2) habitus vultuſque hominis compoſitæ mentis; (3) veſtitus. A καθίστημι.

Καταστηματικὸς, ἡ, ὸν, ſedatus, & qui nullo modo turbatur. A præc.

Κατάστημος, ὁ ϗ ἡ, veſtis denſo ſtamine. A στήμων.

Καταστῆναι, a. 2. inf. act. v. καθίστημι.

Καταστηρίζω, f. ίξω, fulcio; (2) ἑαυτὸν, innitor, incumbo, conſideo, cum εἰς.

Κατάστιγμα, τὸ, macula in pelle animalis, A

Καταστίζω, f. ξω, punctis diſtinguo, compungo. Hinc

Κατάστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, punctis diſtinctus, notis compunctus, varius, maculoſus.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, reſulgeo.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, repreſſio, inhibitio, cohibitio; (2) veſtitus, amictus; (3) modeſtia in veſtitu. A καταστέλλω.

Καταστολίζω, veſtibus orno, veſtio.

Καταστομίζω, f. ίσω, tacere cogo.

Καταστομὶς, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A στόμα, os.

Καταστοναχέω, ῶ, ingemiſco, ſuſpiro graviter.

Καταστοναχίζω, f. ίσω, idem.

Καταστορέννυμι, vel καταστορεννύω, ſterno; ut animum iratum, mare, tranquillum reddo, aor. 1. κατεστόρεσε, ſtravit, ſedavit; pl. p. paſſ. κατεστόρηντο, ſtrati ac cæſi fuerant; aor. 1. paſſ. καταστορεσθῆναι, ſedari. Καταστορεῖν τὴν φιλοτιμίαν, Plut.

Καταστοχάζομαι, f. άσομαι, collineo, ſcopum peto; (2) velut ſcopum propoſitum habeo, ſpecto; (3) conjicio.

Καταστοχασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura.

Καταστοχαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταστραγγίζω, f. ίσω, facio deſtillare.

Καταστράπτω, fut. ψω, fulgore illuſtro, fulgore vel ſplendore oppleo.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, ſtratagemate ſupero, bellicâ aſtutiâ decipio, p. part. paſſ. κατεστρατηγημένος, ſtratagemate circumventus. Καίσαρα καταστρατηγῶν, Plut.

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo adverſus, exercitu infeſto invado; (2) caſtra metor; in caſtris dego.

Καταστρατοπεδία, ἡ, caſtrametatio, ſeu caſtra ipſa.

Καταστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo; (2) diſtorqueo, depravo.

Καταστρέφω, f. ψω, ſubverto; (2) dejicio, proſterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, claudo; (5) morior, vitam finio; (6) deſino; (7) ſubigo, ſubjugo, in proteſtatem redigo; καταστρέφομαι, act. & paſſ. ut, κατεστραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ ſubegit; κατεστραμμένος, ſubactus, everſus. Τὰς τραπέζας——κατέστρεψε, Marc. 11, 15. Οἱ Λυδοὶ κατεστρέψαντο ὑπὸ Περσίων, Herodot. Κατεστρεψάμην γε τοὺς ἐναντίους, fugavi, Ariſtoph. Veſp. 1086.

Καταστρεψάμενος, aor. 1. part. med.

Καταστρέψοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταστρέψουσι.

Καταστρηνιάω, ῶ, f. άσω, inſolentiùs & laſciviùs me gero, laſcivio. Ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, 1 Tim. 5, 11.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, cataſtrophe, extrema pars fabulæ; (2) ſubverſio, directio; (3) exitus, mors. A καταστρέφω. Hinc

Καταστροφικῶς, *Adv.* more cataſtropharum, ſeu ut in cataſtrophis fabularum fieri ſolet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, ſuperius tabulatum navis, quod nautas aut milites ſuſtinet, fori. A

Καταστρώννυμι, vel καταστρωννύω, fut. στρώσω, conſterno; (2) humi ſterno, humi adfligo. Inf. καταστρωννῦναι, ſternere; aor. 1. κατέστρωσαν, ſtraverunt; pl. p. κατέστρωντο, ſtrati fuerant. Κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 Cor. 10, 5. Hinc

Κατάστρωσις, εως, ἡ, conſtratio; (2) proſtratio.

Καταστυγέω, averſor, odio proſequor.

Καταστυγνάζω, moleſtiâ afficior.

Κατάστυγνος, ον, triſtis, æger.

Καταστύφελος, ὁ ϗ ἡ, valdè durus, aſper.

Καταστωμύλλω, deblatero, blaterando, obtundo. p. part. paſſ. κατεστωμυλμένος, ad loquacitatem & garriendum factus, compoſitus; aor. 1. med. κατεστωμύλατο, argutè accuſavit, argutè recitavit. Οἷα κατεστωμύλατο οὐκ ἄκαιρα, Ariſtoph. Θεσμ. 468.

Κατασύομαι, cum impetu ruo; ut hinc ſit Homericum κατέσσυτο, Il. 21, 382.

Κατασυρίττω, f. ξω, ſibilum edo, ſibilo; (2) exſibilo.

Κατασύρω, detraho, deorsùm traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, Luc. 12, 58. Τῆς διά μεσσατίης κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου, Dion. Περ. 296.

Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occiſio. A

Κατασφάζω, ſive κατασφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, occido. a. 2. part. κατασφαγεὶς, interemptus. Κατασφάξατε (ἀυτους) ἔμπροσθεν μου, Luc. 19, 27. Κατεσφάγη στρατός, Eur. Rheſ. 811. Hinc

Κατασφακτικὸς, ῆ, ὸν, avidus cædis, ſanguinolentus.

Κατασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo; (2) ſeris claudo, obfirmo.

Κατασφάξατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi κατασφάττω.

Κατασφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundam contorqueo adverſus aliquem.

Κατασφηκόω, ῶ, in auguſtum contraho; (2) clavis configo.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ήσω, cuneo findo.

Κατασφίγγω, diſtringo, Gl. V. conſtringo.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſignaculo obfirmo. Βιβλίον κατεσφραγισμένον, Apoc. 5, 1.

Κατασχάζω, f. άσω, ſcarifico, ſcalpro aperio.

Κατασχασμα, ατος, τὸ, ſcarificatio, inciſio aut apertura ſcalpello facta. A κατασχάζω.

Κατασχασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κατασχαστέον, ſacrificandum. Ab eod.

Κατασχάω, laxo, remitto.

Κατασχεθήτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. paſſ. v. κατεσχω, pro κατασχέω.

Κατασχέθω, inhibeo, detineo.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, poſſeſſio, occupatio; (2) retentio. A κατέσχω, *contineo.*

Κητασχετλιάζω, f. άσω, indignor adverſum.

Κατάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατίσχω, *detineo.*

Κατάσχῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. κατέχω.

Κατασχηματίζω, fut. ίσω, effingo, conformo. Κατεσχημάτισόν ἑαυτὸν, Plut.

Κατασχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecorè & contumelioſè ago, ſeu tracto.

Κατασχίζω, f. ίσω, diffindo, diſcindo, conſcindo, diffindendo convello; (2) præcido. Σε γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι, Ariſtoph. Ran. 402. Hinc

Κατάσχισις, εως, ἡ, diffiſſio, diſciſſio.

Κατάσχισμα, ατος, τὸ, fruſtrum diffindendo avulſum. Ab eod

Κατασχοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro κατασχοῦσα, à κατέχω.

Κατασχολάζω, otium habeo, vaco.

Κατασχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupatus ſum; (2) otio malè utor.

Κατασχόμενος, aor. 2. part. med. v. κατέχω.

Κατάσχωμεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.

Κατασχὼν, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coacervo.

Κατασωτεύω, per luxuriam abſumo.

Κατασώχω, attero, contero.

Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.

Κατατανύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

Καταταξεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατηξεις, à κατατήκω.

Καταταξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A

Κατατάσσω, vel κατατάττω, fut. ξω, ordino, conſtituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, inſero. Εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατεταξε, Lyſ.

Καταταράττω, perturbo.

Καταταρταρέω, in locum caliginoſum, item carcerem dejicio.

Καταταχέω, celeritate vinco & averto. Κατετάχησε γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας, Pol. Ex ταχύς.

Κατατάχεως, *Adv.* celeriter.

Κατατεθαρρηκότως, *Adv.* confidenter, audacter, licenter. A καταθαῤῥέω.

Κατάτασις, εως, ἡ, extenſio; (2) collocatio membri, ap. *Hipp.* A

Κατατείνω, tendo; (2) retineo, attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) proſterno, dejicio; (5) contendo; (6) diſtendo, extendo, diſtendendo torqueo; (7) porrigor, pertineo; (8) pergo; (9) contendo, connitor. Κατατείνειν τοὺς ἵππους, Plut. Ὁ δὲ κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου, Dem.

Κατατειχίζω, muros demolior & dejicio.

Κατατειχογραφέω, *cum Gen.* in pariete adverſus quem ſcribo quid.

Κατατελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus, totus, uſque ad reliquias. Hinc τὰ κατατελεα, ων, reliquiæ; (2) ſumptus & impenſæ; (3) magiſtratuum conſeſſus. Ex τέλος.

Κατατέμνω, f. εμῶ, concido; (2) vulneribus multis conciſum interficio; (3) occido; (4) diſſeco, in partes ſeco; (5) dirimo, dirimo ſocietatem, aor. 2. κατέταμον, part. καταταμὼν, qui ſcidit, aor. 1. paſſ. κατετμήθην, part. κατατμηθεὶς, ſciſſus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, Xen.

Κατατέρπω, f. ψω, delecto.

Κατατεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Κατατεχνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κατάτεχνος.

Κατατεχνικῶς, *Adv.* artificioſè.

Κατατεχνολογέω, ῶ, fut. ήσω, artificioſè diſtinguo & diſſero; (2) in artem redigo.

Κατάτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, induſtrius; (2) artificioſè elaboratus & perpolitus. A τέχνη, *ars.*

Κατατήκω, f. ξω, colliquefacio; (2) emaceo, extabefacio. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', Ariſtoph. Plut. 1034.

Καταθήπω, admiror, obſtupeſco, p. med. κατατέθηπα, κατατέπηθεισαν, 3. pl. p

Κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) perſolvo, numero; (4) repono, colloco; (5) *in med.* depono ex humeris, & omitto controverſiam, accuſationem; (2) conſtituo, ordino res; (3) comparo, conſequor; (4) ineo (gratiam) ſuſcipio (inimicitias); (5) tribuo (beneficium.) *in paſſ.*

paſſ. accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem; (7) occultare, comprimere, de Dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Ern.* Κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείω, Marc. 15, 46. Θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, Act. 24, 27.

Κατατιλάω, ῶ, fut. ήσω, ſtercore contamino; (2) ſtercus emitto adverſum.

Κατατίλλω, depilo; (2) compilo, convello.

Κατατιτραίνω, perforo.

Κατατιτράω, ῶ, fut. κατατιτρήσω, perforo, pertundo, perterebro; p. part. paſſ. κατατιτρημένος, perforatus.

Κατατιτρώσκω, ſaucio, vulnero.

Κατατοκίζω, fut. ίσω, fœnore obruo et exhaurio.

Κατατολμάω, audeo adverſus aliquem, item audaci animo, cum periculo *etiam*, facio aliquid.

Κατατομή, ῆς, ἡ, conciſio; (2) inciſio, ſectio, inciſura. A κατατέμνω.

Κάτατονος, ου, ὁ ϗ ἡ, deorsùm tendens; (2) minùs altus. A κατατείνω, *deorsùm tendo*.

Κατατοξεύω, f. εύσω, ſagittâ peto; (2) ſagittâ configo, confodio. Βολίδι κατατοξευθήσεσθαι, Exod 19, 13.

Κατατραυματίζω, f. ίσω, ſaucio, vulneribus conficio.

Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.

Κατατρέπω, ſut. ψω, in fugam verto, fugo.

Κατατρέχω, incurro, incurſionem facio, incurſionibus vaſto; (2) inſector, invehor, reprehendo; (3) percurro, luſtro, conſidero, aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν; part. καταδραμών. Κατατρέχοντες τὴν χώραν ϗ λείαν ἀπάγοντες, ϗ πορθήσαντες, Herod. Κατέδραμεν ἐπ' αὐτοὺς, Act. 21, 32.

Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.

Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, infrico; (2) conſumo, vel tero tempus; κατατριβῆναι, a. 2. paſſ. ætatem conſumpſiſſe; p. paſſ. κατατέτριμμαι. ætatem conſumpſi. Κατατρίβεσθαι ἡδοναῖς, περὶ τὸν πόλεμον, Plut.

Κατατρίζω, f. ίσω, ſtrido, ſtridorem edo.

Κατατρίχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſtar pili tenuis. A θρίξ.

Κατατρίψεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. κατατρίβω. Unde

Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.

Κατάτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, deorsùm verſus, deorsùm vergens, declivis, *Heſ.* A τρέπω.

Κατατροχάζω, fut. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρόχος, vel τροχὸς, *rota*.

Κατατρόχαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui curſu tranſiri poteſt. A præc.

Κατατρυπάω, ῶ, terebro.

Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector; (2) luxu diffluo, delicatè admodum vivo; (3) luxurior in aliquâ re. Κατετρύφησαν περὶ τὴν θάλασσαν, Ariſtid.

Κατατρύχω, attero, contero; (2) adfligo, vexo. Δώροισι κατατρύχω, Il. 17, 225.

Κατατρύω, f. ύσω, idem.

Κατατρώγω, comedendo, ſeu corrodendo conſumo, comedo.

Κατατυγχάνω, evenio; (2) conſequor, adſequor; κατατυχών, aor. 2. part. voti compos; inf. κατατυχεῖν, aſſequi.

Κατατυραννέω, tyrannidem exerceo.

Καταυαίνω, arefacio. Ψυχρὸν νεκὺν ἀκτὶς σειρίου καταυανεῖ, Lycurg. 397.

Καταυγάζω, fut. άσω, illumino, illuſtro; (2) reſplendeo, luceo. Καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν, Nonn. Καταυγάζεσθαι ὑπὸ τῆς σοφίας. Hinc

Καταυγασμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, illuſtratio.

Καταυγάστειρα, ἡ, quæ illuminat.

Καταῦδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.

Καταῦθι, *Adv.* illic.

Καταυλακίζω, f. ίσω, ſulco.

Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibiâ modulor. Et *in Paſſ.* καταυλέομαι, οῦμαι, tibiæ cantum audio; (2) tibiis perſono; *item* demulceor à ſtrepitu tibiarum; (3) exſibilor & derideor. Hinc

Καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus.

Καταυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtationem habeo; (2) caſtra metor, conſideo. Νῦν μὲν καταυλίσθητε, Eur. Rheſ. 517.

Καταυτίκα, *Adv.* ſtatim, illicò.

Καταυτόθι, *Adv.* ibi, illic, iſtic.

Καταυχάομαι, ῶμαι, glorior contra.

Καταύω, torreo, exuro; (2) aboleo.

Καταφαγας, nepos, helluo, ganeo, Ph. καταφαγὰς, comeſtor, Ph. καταφαγάδες, gulatores, Ph. A

Καταφαγεῖν, aor. 2. præſ. non datur; peredere, edere, devorare; (2) conſumere, abſumere, per luxum abligurire; καταφαγοῦμαι, devorabo. Καταφαγών σου τὸν βίον, Luc. 15, 30. Ποῦ γὰρ ἦν νῦν δ' ἤφερες, οὐ κατέφαγε, Ariſtoph. Pac. 6.

Καταφαίνομαι, appareo, videor eſſe. Hinc

Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perſpicuitas.

Καταφανῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. à καταφαίνομαι. Unde

Καταφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, apertus.

Καταφαντάζω, fut. άσω, idem quod ſimplex.

Καταφαντὸς, ἡ, ὸν, adfirmativus, qui adfirmari poteſt, adfirmandus, (ſed hoc potius καταφατος, A κατάφημι.) (2) qui videri aut conſpici poteſt, conſpiciendus. A καταφαίνομαι.

Καταφανῶς, *Adv.* apertè, evidenter, manifeſtè.

Καταφαρμακεύω, f. ευσω, veneficio delinio; (2) lenocinio adficio, fuco.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, fut. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adſenſu. A κατάφημι

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem; (2) ſanctè polliceor, affirmo. Ex φάτις, *fama*.

Καταφατικὸς, ἡ, ὸν, adfirmans.

Καταφατικῶς, *Adv.* adfirmando.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno, verbis deprimo.

Καταφέγγω, fulgore percello. Ὥσπερεὶ καταβροντᾷ ϗ καταφέγγει τοὺς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας, Longin. 34.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A

Καταφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis, pronus, proclivis; (2) infirmus, imbellis; (3) ſalax, libidinoſa meretrix; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A

Καταφέρω, deorsùm fero, deſero, demitto; (2) dejicio, deturbo; (3) adigo, allido, incutio; καταφέρομαι, deferor, appello; κατενεχθεὶς, a. 1 part. delatus, appulſus, in act. κατενεγκὼν, qui detulit, adegit. Ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, Act. 16, 10. Καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, ibid. 20, 9. ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ibid.

Καταφεύγω, confugio, perfugio. Τοῦδ' οὐκ ἔχομεν καταφυγεῖν, Eur. Cyc. 433. Κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις, Act. 14, 6. Hinc

Καταφευκτέος, έα, έον, confugiendus. Ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δή μοι καταφευκτέον, *Lucian.*

Κατάφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Κατάφημι, aio, adfirmo, confirmo; (2) denuncio, defero.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam ſpargo, καταπεφήμισται, fama fert.

Κατάφημος, famoſus, Gl. V. A φήμι.

Καταφθάνω, pervenio, advenio; (2) opprimo, aliquem invado.

Καταφθατέομαι, idem, Æſch. Eum. 401.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. A

Καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 Pet. 2, 12.

Καταφθιμένοισιν, dat. plur. perf. part. paſſ. *Ion.* pro κατεφθιμένοις, à καταφθίω.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo; (2) contabeſco, diſpereo.

Καταφθίνω, conſumo tabe; (2) *paſſ.* tabeſco, marceſco, intereo. Οὐδ' εἴασέ σου στερέντα γήρα πενθίμῳ καταφθινεῖν, Eur. Alc. 618.

Καταφθίω, fut. ίσω, perdo, interficio. Ἐπεὶ κατέφθιτο πατὴρ ἐμὸς, Soph. Phil. 345.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, deſtructio; (2) maceratio; (3) ſtupratio; (4) interneccio, ſtrages, cædes; (5) mors æterna; (6) vita improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ώσω, deoſculor. Ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτὸν, Act. 20, 37.

Καταφιλοσοφέω, ſentio in philoſophiâ contra aliquem, ſeu diſputo; (2) philoſophicâ diſputatione vinco; (3) ſilentio & modeſtiâ ſeu patientiâ vinco aliquem.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo; καταφλέγομαι, deflagro; καταφλεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. combuſtus. Τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ, Il. 22, 512.

Καταφλεκτὸς, ὸν, combuſtus.

Καταφλέξαι, 3. ſing. a. 1. opt. act.

Καταφλεξίπολις, exuſtor, vaſtator urbis. A καταφλεξις, & πόλις.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio. A καταφλέγω.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio; (2) deblatero, nugas effutio.

Καταφοβέω, exterreo, conterreo. A

Κατάφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, formidoloſus; (2) exterritus, timens.

Καταφοινίσσω, rubore tingo, cruento.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, diſcedo.

Καταφοιτεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* pro καταφοιτᾶν.

Καταφονεύω, fut. εύσω, cædem perpetro, occido. Ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις, Fur. Or. 608.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapſus, delapſus; etiam occaſus ſolis; (2) ictus; (3) adliſio; (4) altus ſopor, gravis ſomnolentia; (5) invectiva; (6) merces operarum, *Poll.* A καταφέρω.

Καταφορέω, deveho, defero. A κατάφορος.

Καταφορικὸς, ἡ, ὸν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

Καταφορικῶς, *Adv.* vehementer, aſperè.

Κατάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, proclivis, pronus, propenſus; (2) qui defertur, delabitur. Ab eod.

Καταφορτίζω, magnoperè onero. Hinc

Καταφορτικὸς, ἡ, ὸν, oneroſus; (2) vehemens.

Κατάφορτος, ὸν, onuſtus. A φόρτος.

Καταφραγμα, ατος, τὸ, munimen. A καταφράσσω.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præſ. imperat. act. v.

Καταφράζομαι, f. άσομαι, conſidero, perpendo, animadverto. Καταφράζεσθε ϗ αὐτοὶ τήνδε δίκην, Heſiod. Ἔργ 246.

Κατάφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, loricatus. A

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio; loricâ munio.

Καταφρονέω, contemno, ſperno, deſpicio. *Alicubi & pro* adfecto, *inpr.* doloſè meditor. Unde

Καταφρονοῦντες, impoſtores, fraudulenti; (2) in fines alienos irruo hoſtiliter, ſc. quia hoſtes contemno, h. e. non timeo; contemptim, ut quem non timeo, tracto; ut *Lat.* contemno. Ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε; 1 Cor. 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγὼς, Eur. Bacc. 199. Hinc

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemptio; (2) hoſtilis irruptio in fines alienos.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, deſpectio.

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικὸς, ἡ, ὸν, ad contemnendum propenſus, qui facilè contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, *Adv.* contemptim, per contemptum.

Καταφρονοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. pro καταφρονέοντας, à καταφρονέω.

Καταφροντίζω, f. ίσω, jocosè fictum ab Ariſtophane, οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα, ſcil. θοἰμάτιον, non amiſi veſtem, verum ſtudiis impendi, Ariſtoph. Nub. 855.

Καταφρύαγμα, τὸ, faſtus, ſupercilium. A

Καταφρυάσσομαι, vel καταφρυάττομαι, propriè de equo ſæviente in frenum; (2) gloriam mihi adverſus aliquem adſumo, effero me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo; (2) cremo. Καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, Ariſtoph. Nub. 395.

Καταφρύσσω, vel καταφρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγγάνω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον, ου, τὸ, perfugium. Ab eod.

Καταφυλαδὸν, *Adv.* per tribus, tributim, per gentes. Ex κατὰ, & φῦλον, *tribus.*

Καταφυλάσσω, vel ττω, f. ξω, obſervo.

Καταφυλλοροέω, ῶ, f. ήσω, ſolia demitto, folia abjicio. Ex κατὰ, & φύλλον.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, perfundo. Καταφυσῶσιν οἴνῳ γλυκεῖ, Ariſtot.

Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A ſeq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, conſero.

Κατάφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſitus, arboribus conſitus. A φυτὸν, *planta.*

Καταφωνεῖν, perſonare, *de cicadis.* Hinc

Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid ſono expletur.

Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo; (2) deprehendo & comperio; (3) ſcrutor, exquiro. Τοὺς ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, Thuc. A

Κατάφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, deprehenſus in facinore, manifeſtus, reus. A φὼρ, *fur.*

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illuſtro; (2) baptizo, ap. Eccl. Script.

Καταχαίνω, dehiſco; (2) derideo.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, aliorum malis lætor, inſulto. Καταχαίρειν ἐπὶ τινος, Herodot.

Καταχαλαζάω, ῶ, grandine obruo, lapides, fuſtes congero.

Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem.

Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum inſtrumentum, ap. Pl. *ſi lectio vera, Ern.*

Κατάχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, æratus. Hinc

Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono; (2) in gratiam alicujus fero; (3) populariter & ambitioſè loquor; dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare. Οὐ προδιδοὺς ὑμᾶς, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαρισόμενος, Æſchin.

Καταχαριστικὸς, οῦ, ὁ, largitor. A præc.

Καταχαριμα, ατος, τὸ, ludibrium.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas; (2) iriſio cum cachinno. A καταχαίνω. Hinc

Καταχασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehiſco; (2) derideo. Hinc

Καταχάσμησις, εως, ἡ, deriſio.

Καταχέζω, f. έσω, concaco.

Καταχείρεος, ον, habilis manui, ut χερμάδιος, *Ern.* A χεὶρ.

Καταχειροτονέω, ῶ, adverſus aliquem ſuffragium fero, ſuffragio condemno. Hinc

Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per ſuffragia, condemnatio à plebe facta.

Καταχεύω, profundo, idem quod

Καταχέω, defundo, effundo; (2) offundo, perfundo, a. 1. κατέχευα. Ἀλλ᾽ ἵππερόν μου κατέχει τῶν χρημάτων, Ariſtoph. Nub. 74. Ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ, ſupra cardinem, idem Θεσμ. 494.

Καταχήνη, ης, ἡ, deriſio, contemptus. A καταχαίνω.

Καταχὲς, έος, τὸ, ſonorum, ſtreperum, *Dor.* pro κατηχὲς. A κατηχής.

Καταχεύετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro κατεχεύετο, à καταχεύομαι.

Καταχηνῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro καταχάνῃ, à καταχαίνω.

Καταχηρεύω, vidua ſum, in viduitate ago.

Καταχθέω, moleſtiâ afficio.

Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtiâ adficior.

Καταχθόνιος, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneaneus, infernus, infernalis; καταχθόνιοι, inferi. A χθών.

Καταχλαινόω, veſtio, propriè lænâ, veſte pinguiori. A χλαῖνα.

Καταχλευάζω, f. άσω, ludificor, irrideo, ſubſanno, cavillor.

Καταχλιδάω, delicias facio, inſolens ſum.

Κατάχλοος, ον, valdè viridis. A χλοή.

Καταχορδεύειν, inteſtina & ventrem ſeu etiam carnem concidere, ſecare, καταχρευργεῖν, *Herod.* A χορδή.

Καταχορδέω, idem, (2) interficio, concido.

Καταχόρευσις, εως, ἡ, ſpecies cantûs, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans deſcribebatur.

Καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, conſumo in choragiâ, abſumo in apparatu ludorum choricorum; (2) ſuppedito, largior, erogo; (3) effundo, largè contribuo.

Καταχόω, inuſit. ſed. fut. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda ſuppeditat verbum καταχωννύω, humo congeſtâ tego, humo vel arenâ obruo.

Καταχράομαι, ῶμαι, fut. χρήσομαι, abutor, immodicè utor, abſumo, profundo; (2) utor *in bonam partem*; (3) malè accipio, verberibus, morte adficio; (4) utendum accipio. Εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου, 1 Cor. 9, 18.

Καταχρέμπτομαι, exſcreo in; (2) deſpuo, conſpuo.

Κατάχρεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppreſſus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ κατάχρεα, ων, bona oppignerata & obærata.

Καταχρῆσθαι, præſ. inf. med. *contr.* pro καταχράεσθαι, à καταχράομαι. Hinc

Κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus; (2) uſurpatio, *etiam in bonam partem*; (3) catachreſis, figura rhetorica.

Καταχρηστικὸς, ὴ, ὸν, abuſivus. Ab eod.

Καταχρηστικῶς, *Adv.* abuſivè.

Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.

Καταχριστος, ὁ ϗ ἡ, inunctus, perlitus. A

Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.

Καταχρόω, inuſit. ſed ſuppeditat f. καταχρώσω, verbum καταχρωννύω, colore imbuo; (2) tingo.

Κατάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro obductus, inauratus. Hinc

Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.

Καταχρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo.

Καταχρώννυμι, vel καταχρωννύω, idem.

Κατάχυμα, ατος, τὸ, profuſio, infuſio, adſperſio. A καταχύω. Unde

Κατάχυσις, εως, ἡ, idem; (2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel menſæ infertur.

Καταχυσμα, ατος, τὸ, adſpergo, inis; quod effunditur, ſeu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quæ in capita recens emptorum ſervorum ad forum ſedentium, vel etiam ſponſorum effundi ſolebant. Ab eod. Hinc

Καταχυσμάτιον, ου, τὸ, juſculum & condimentum, quo perfunditur caro aſſa. Dim.

Κατάχυτλον, ου, τὸ, perfundibulum, vas, quo lavantes ſe perfundunt balneatores. A καταχύω.

Καταχυτρίζω, f. ίσω, in ollâ vel vaſe fictili condo, repono, expono; (2) occido.

Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, *inuſ.*

Καταχωλεύω, f. εύσω, claudico.

Καταχωνεύω, f. εύσω, conflo.

Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω, ab inuſ. καταχόω, aggerem duco; (2) terrâ obruo, aor. 1. part. paſſ. καταχωσθεὶς, obrutus. Κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις, Ariſtoph. Ach. 299.

Καταχωρίζω, f. ίσω, ſemoveo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo ſtatuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.

Καταχκωρισμός, οῦ, ὁ, collocatio; (2) relatio in literas, in tabularium, &c.

Καταψαίρω, commoveor.

Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.

Καταψάω, fut. ήσω, tergendo ſiccandove demulceo, defrico, demulceo. Καταψήσας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, Xen.

Καταψεκάζω, f. άσω, irroro, rore adſpergo; (2) adſpergo.

Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo; (2) mendaciter traduco. Καταψεύδεσθαι τινος προδοσίαν, Phal.

Καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falſum teſtimonium dico, in falſo teſtimonio oppugno & opprimo. Καταψευδομαρτυρεῖν τινός, Xen.

Κατάψευσις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.

Καταψευσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καταψέφω, tenebras offundo.

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, damno; (2) cenſeo, decerno, pronuncio; (3) ſententiam fero adverſam, antiquo. Καταψηφίζεσθαι τινος θάνατον, Xen. Hinc

Καταψηφισμὸς, οῦ, ὁ, condemnatio:

Καταψήφισις, ἡ, idem.

Καταψήχω, fut. ψω, mulceo, permulceo, frico, derado, deſtringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) confero, contundo. Καταψήχειν ἵππους, Eur. Hipp. 115.

Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.

Καταψοφέω, perſono locum.

Καταψυκτικος, ου, ὁ ϗ ἡ, refrigeratus, qui refrigerari poteſt.

Καταψύξῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. καταψύχω.

Καταψυξις, εως, ἡ, refrigeratio.

Καταψυχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, frigidus, pergelidus. A

Καταψύχω, f. ξω, refrigero; (2) arefacio, exſicco; (2) ſedo, refocillo. Καταψύξῃ τὴν γλωσσάν μου, Luc. 16, 24.

Κατάωρος, ον, immaturus ætate.

Κατεαγῆναι, perf. inf. med. *Ion.* pro κατηγῆναι, à κατάγω.

Κατέαξα, *confregi,* aor. 1. ind. act.

Κατέαται, *ſedent,* 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro κάθηνται, à κάθημαι.

Κατέϐα, *Dor.* pro

Κατέϐη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. καταϐαίνω.

Κατέϐην, *deſcendi,* 1. ſing. a. ejuſd.

Κατεϐάλλευ, *Dor.* pro κατεϐάλλου, à καταϐάλλω.

Κατεϐιάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. καταϐιάζω.

Κατεϐλήθην, a. 1. ind. paſſ. v. καταϐάλλω.

Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, ſponſione, vel ſatiſdatione obſtringo; (2) deſpondeo, vel deſponſatam trado; κατεγγυημένη, deſponſata, ſponſa. Ἥν σοὶ κατεγγυῶσ᾽ ἑταιρίαν, Eur. Or. 1068.

Κατεγγύη, ης, ἡ, deſponſio, Ph.

Κατεγγυητικὰ, ſponſalia, Gl. V. A κατεγγυᾷν.

Κατεγέλων, imperf. ind. act. pro κατεγέλαον, à καταγελάω.

Κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuſo. Hinc

Κατέγκαλημα, ατος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipſum; (3) accuſatio.

Κατεγκειμαι, irruo, incumbo in, inſto, urgeo.

Κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, feſtino.

Κατέγνωσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταγινώσκω.

Κατεγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.

Κατεγχέω, defundo in.

Κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio; (2) delicato faſtidio rejicio.

Κατεδαὴν, a. 2. ind. paſſ. v. καταδαίω.

Κατεδαίσατο, *diviſit,* 3. ſing. a. 1. ind. med.

Κατέδαρθον, a. 2. ind. act. v. καταδαρθέω.

Κατεδαφίζω, ſolo æquo; (2) ſolo allido.

Κατέδειξα, a. 1. ind. act. v. καταδείκνυμι.

Κατέδευσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. καταδεύω.

Κατεδήδοκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro κατέδηκε, à κατεδέω.

Κατέδησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καταδέω.

Κατεδιώκετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi καταδιώκω.

Κατεδίωξα, a. 1. ind. act.

Κατεδόκεον, imperf. ind. act. v. καταδοκέω.

Κατεδουλοῦτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *contr.* pro κατεδουλόετο, à καταδουλόω.

Κατέδραθες, 2. ſing. a. 2. ind. act. *per Metath.* pro κατέδαρθες, à καταδαρθάνω.

Κατέδραμον, a. 2. ind. act. v. κατατρέχω.

Κατέδυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κατάδυμι.

Κατέδω, comedo, conſumo, p. κατεδηδοκὼς, qui devoravit, a. 1. paſſ. κατηδέσθην, p.

paſſ. κατεδηδεσμένος, comeſtus. Ἴλιον ἱρὴν— Αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν, Epigr. τροφαλίδα Σικελὴν, Ariſtoph. Veſp. 834. Αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ Πάρνοπες ȣ̓ κατέδονται, Ariſtoph. Av. 595.

Κατεηγὼς, perf. part. med. *Ion.* pro κατεαγὼς, à κατάγνυμι.

Κατεθάῤῥησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καταθαῤῥέω.

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi κατατίθημι.

Κατεθίζω, conſuefacio.

Κατεθοινήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. καταθοινάω.

Κάτει, 3. ſing. præſ. ind. act. v. κάτειμι.

Κατείβω, effundo, perfundo; κατείβομαι, defluo, fluo. Θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν, per genas, Il. 24, 794.

Κατεῖδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κατείδω.

Κατείδω, inuſit. ſed hinc κατεῖδον, conſpexi; κατειδὼς, conſpicatus. Ὤφθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε μαινάδας, Eur. Hec. 1075.

Κατείδωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.

Κατεῖεν, 3. ſing. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ· à κάτειμι.

Κατεικάζω, f. άσω, conjicio.

Κατεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cedens, obſequens, moriger. Ab εἴκω.

Κατειλέω, implico; (2) colligo in arctum, in orbem conglobo; (3) involvo. Κατειληθέντες ἐς Μέμφιν, Herodot. Hinc

Κατείλησις, εως, ἡ, involutio.

Κατειλημμένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro καταλελημμένος, à καταλαμβάνω.

Κατειλίσσω, obvolvo; κατειλίσσατο, *Ion.* & *Æol.* obvoluti erant, 3. pl. pluſq. perf. paſſ.

Κατειλίχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, à καθειλίσσω.

Κατείλλω, coarctum & quaſi concluſum teneo, in anguſtum cogo.

Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus inſtar ſerpentis traho. Ab εἰλέω, & σπάομαι.

Κατειλύω, f. ύσω, intego, occulto.

Κατειλωτίζω, fut. ίσω, in ſervitutem redigo, mancipo. Ab εἵλως, *ſervus Laconum.*

Κάτειμι, deſcendo; (2) redeo, revertor.

Κατεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, à καθίημι.

Κατεῖπαι, a. 1. inf. act. verbi κατέπω.

Κατειργάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. κατεργάζομαι.

Κατειργνῦναι, præſ. inf. act. v. κατείργνυμι.

Κατείργω, fut. ξω, arceo; (2) ſubigo, compello. Ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, Pauſ. ϛρατεῖα, id. Κατείργεσθαι ὑπὸ τȣ δυνατωτέρȣ, Thuc.

Κατείρεικον, 3. plur. imperf. ind. act. v. κατερείκω.

Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per diſſimulationem deludo; (2) cavillor.

Κατεισιν, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ· pro κάτεισι, à κάτειμι.

Κατεκάην, a. 2. ind. paſſ. v. κατακαίω.

Κατέκανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κατακαίνω.

Κατεκείμην, imperf. ind. med. verbi κατακεῖμαι.

Κατέκηε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. κατακαίω.

Κατέκηλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω.

Κατεκλάξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro κατεκλείσατο, à κατακλείω.

Κατεκλασθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro κατακλησθῇς, à κατακλείω.

Κατεκλύω, frango alicujus vires, impetum, &c.

Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi κατακόπτω.

Κατεκρίθην, a. 1. ind. paſſ. v. κατακρίνω.

Κατέκρινα, *condemnavi*, a. 1. ind. act.

Κατέκτα, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro κατέκτη, v. κατάκτημι.

Κατέκταθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* κατεκτάθησαν, à κατακτείνω.

Κατέκτανον, *occidi*, aor. 2. ind. act.

Κατεκφεύγω, effugio.

Κατέλαβον, aor. 2. indic. act. verbi καταλαμβάνω.

Κατελαύνω, depello.

Κατελεγχέτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. v. κατελέγχω.

Κατελέγχω, fut. ξω, redarguo, convinco. Οὐ κατελέγχει Περσέα σὸν κλιϛὴν, Epigr.

Κατελεέω, εῶ, miſereor, commiſereor. Κατελεήκατέ με, Luc.

Κατελεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθελεῖν, à καθαιρέω pro καθέλω.

Κατελείφθην, a. 1. ind. paſſ. v. καταλείπω.

Κατελέλειπτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Κατέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κατελελέκτο, à κλαλέγω.

Κατελεξάμην, a. 1. ind. med.

Κατέλεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καταλέγω.

Κατέλευσις, ἡ, deſcenſus, adventus. A κατέρχομαι.

Κατελήφθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταλαμβάνω.

Κατελθέμεν, a. 1. inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, à κατέρχομαι.

Κατέλθωμεν, *deſcenderimus*, a. 2. conj. act.

Κατελθὼν, *qui deſcendit*, a. 2. part. act.

Κατέλιπε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω.

Κατελίσσομαι, *Ion.* pro καθελίσσομαι, convolvor.

Κατελόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro καθελόμενος, à καθαιρέω.

Κατελȣ͂σι, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro καθελȣ͂σι.

Κατελπίζω, f. ίσω, ſpero, ſpem concipio.

Κατελπιϛμὸς, ȣ͂, ὁ, ſpes. A præc.

Κατέλυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταλύω.

Κατεμάνθανον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi καταμανθάνω.

Κατέμαρπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταμάρπτω.

Κατεμβλέπω, f. ψω, intueor, adſpicio.

Κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conſpergo.

Κατεμήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταμήδομαι.

Κατεμματέω, demitto, immitto, *Nicand.*

Κατεμπάζω, corripio, urgeo; *Id.*

Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo; (2) efflo, exſufflo.

Κατεναίρω, interficio, corrumpo, a. 1. m. κατενήρατο, interfecit.

Κατέναντι, *Adv.* ex adverſo, à regione; (2) adverſus, obviam.

Κατεναντία, *Adv.* idem.

Κατεναντίον, *Adv.* idem.

Κατεναρίζω, interficio, occido, jugulo, p. paſſ. κατηναρισμένος, jugulatus.

Κατένασσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro κατένασε, à καταναίω.

Κατενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigus:

Κατενεγξις, ἡ, lapſus ex alto. Ab *inuſ.* ἐνέγκω.

Κατένεικε, *detulit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro κατήνεγκα, à καταφέρω.

Κατένευσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κατανεύω.

Κατενεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. καταφέρω.

Κατενεχθῆναι, *appulſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.

Κατενήνοθεν, *conſtraverat*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* & *per Metathesin*, pro κατηνθα, à κατενθέω, pro quo dicitur κατενέθω.

Κατενῆρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κατεναίρω.

Κατενθεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, à κατέρχομαι.

Κατεντείνω, diſtraho, κατεντείνομαι, enixè contendo, flagito.

Κατεντευκτὴς, ȣ͂, ὁ, qui aliquem conveniens, accuſat, vel alium, vel ipſum. A

Κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium.

Κατεντρυφάω, ῶ, inſulto. Philox. κατεντρυφᾷν, inſoleſcere.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, *Adv.* in conſpectu, coram. Ex κατὰ, & ἐνώπιον.

Κατενώπιον, *Adv.* idem & ex iiſd.

Κατεξανάϛασις, ἡ, oppugnatio, rebellio.

Κατεξαναϛατικὸς, ἡ, ὸν, oppugnans, adverſans. A

Κατεξανίϛαμαι, contra aliquem inſurgo; (2) contra futurum me præparo.

Κατεξετάζω, recognoſco.

Κατεξȣσιάζω, f. άσω, poteſtatem exerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξȣσιάζȣσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25. Hinc

Κατεξȣσιαϛικὸς, ἡ, ὸν, imperans.

Κατεξȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſuæ poteſtatis, qui eſt ſui juris & arbitrii. Ab ἐξȣσία.

Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio.

Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.

Κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων πυκνὸν, Ariſtoph. Eq. 25.

Κατεπάδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores ſolent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.

Κατεπαίρομαι, effero me adverſum aliquem.

Κατεπακολȣ́θημα, τὸ, acceſſio, conſecutio, additamentum.

Κατεπάλληλος, ον, alternus.

Κατεπαλήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi καταπαλέω.

Κατεπάτησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Κατέπαυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω.

Κατεπείγω, urgeo, compello; κατεπείγομαι, feſtino, propero, maturo, accelero; (2) ſtudioſus ſum, f. 1. paſſ. κατεπειχθήσεται, urgebitur.

Κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod ἐπεισόδιον.

Κατέπεσον, a. 2. ind. act. v. καταπίπτω.

Κατεπέϛησαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi κατεφίϛημι.

Κατέπεφνεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατεπεφονεν. Al. à φω fit φενω per *redupl.* πεφενω & *per Sync.* πεφνω, inde a. 2. ἔπεφνον.

Κατεπήδησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω.

Κατέπηξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· à καταπήγνυμι.

Κατεπιάνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταπιαίνω.

Κατεπιδείκνυμαι, jacto, glorior.

Κατεπίθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cupidus, Gl. V. κατεπίθυμος, deſiderabilis. Ex κατὰ, & ἐπιθυμία, *cupiditas.*

Κατεπιορκέω, ῶ, perjurio cauſſam ſubverto, vel judicio vinco.

Κατεπιτηδεύω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter ſtudioſèque.

Κατεπιφεύγω, confugio.

Κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.

Κατέπλευσα, a. 1. ind. act. v. καταπλέω.

Κατεπόθην, a. 1. ind. paſſ. v. καταπίνω.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. v. καταπραΰνω.

Κατέπω, contra aliquem loquor. Μὴ πρὸς των θεῶν ἡμῶν· κατειπης ἀντιβολῶ σε; δεσποτά, Ariſtoph. Pace. 377. Ἄγε δὴ κάτειπη μοι σὺ σὸν σαυτȣ͂ τρόπον, idem Nub. 478.

Κατερασαι, defundere; quaſi ab ἔρα, *terra*, unde ἔραζε, *humi.*

Κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago; (2) conficio, concoquo; (3) conſumo; (4) profligo; (5) interficio; (6) operor; κατειργασμένος, p. paſſ. cultus. Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεσθαι, Rom. 4, 15. τὰ μεν σημεῖα τȣ͂ ἀποϛόλȣ κατεργάσθη ἐν ὑμῖν, 2 Cor. 12, 12. Μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει, *diſpatch'd*, Eur. Iph. in Tau. 1176. Hinc

Κατεργασία, ας, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio, ut cibi; cultura & elaboratio, ut ſoli.

Κατεργάσμενος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro κατειργασμένος. A præc.

Κατεργαστέον, expugnandum, enitendum eſt.

Κατεργαστικὸς, ὴ, ὸν, vim habens conficiendi.

Κατεργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, excultus, ornatus, operoſus.

Κάτεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, labore excultus, τὸ κάτεργον, confectio, cultus, uſus, LXX.

Κατεργὸς, ὸν, confectus, ut ſenio, &c.

Κατερεθίζω, f. ίσω, irrito, incito.

Κατερείδω, f. είσω, ſuperimpono.

Κατέρεικτος, ὁ ϗ ἡ, confractus. A

Κατερείκω, f. ξω, frango, contundo, ſcindo.

Κατερείπω, f. ψω, dejicio, diruo; κατερηρειμμένος, p. paſſ. dirutus. Ἔστην ἐν φόρμιγγι, κατερείφθην δὲ σὺν αὐλῷ Θήβη, Epigr.

Κατέρεξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ' à καταρέζω.

Κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut efflo in; κατήρυγεν, aor. 2. ructavit in faciem. Ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν, Ariſtoph. Veſp. 1145.

Κατερεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus, coopertus. A

Κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono. Ὡς εὖ κατηρέψασθε ϗ νουβυστικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον, Ariſtoph. Veſp. 1284. opertæ eſtis.

Κατερέω, ῶ, dico ſeu loquor contra, indico, obloquor; (2) ediſſero. Κατερῶ πρός γ' ὑμᾶς ἐλευθέρως τἀληθῆ, Ariſtoph. Nub. 518. Ἀποθανεῖ, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ, τι πότ' ἐστί σοι, idem Pace, 188.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. ind. act. v.

Κατερητύω, detineo, retineo. Κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλῃ, Soph. Phil. 1462.

Κατεριθεύομαι, contendo, litigo.

Κατεριπόω, idem quod κατερείπω. Hinc

Κατερίπωσις, ἡ, deſtructio, vaſtatio.

Κατερυθραίνω, rubefacio.

Κατερυθριάω, rubore ſuffundor.

Κατερυκάκω, detineo, remoror, ut hinc ſit Homericum μὴ κατερύκακε, ne detine, ſed ibi legitur & κατερύκανε, Il. 24, 218.

Κατερυκάνω, idem.

Κατέρυκε, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατήρυκε. A

Κατερύκω, f. ξω, idem. Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις ϗ κατερύκεις, Ariſtoph. Veſp. 599.

Κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τὴν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν, Od. 5, 251.

Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, deſcendo; ſc. in loca depreſſiora; (2) *de oratore, ſcriptore*, venire ad locum aliquem explicandum oratione; (3) redeo ex exſilio, poſtliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. Ὃς ἂν κατέλθῃ, τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνὴρ, Eur. Iph. in Tau. 39. ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, Act. 21, 10. πρὸς τοὺς ἁγίους, ib. 9, 32.

Κατέσβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κατασβέννυμι.

Κατέσειε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασείω.

Κατεσθίω, edo, peredo, voro, devoro. Ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀποθανόντας, Luc. τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, Mat. 23, 14.

Κατεσκαμμένα, perf. part. paſſ. verbi κατασκάπτω.

Κατέσκαψα, *dirui*, a. 1. ind. act.

Κατεσκεύασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατασκευάζω.

Κατεσπευσμενως, *Adv.* feſtinanter, accelerando. A κατεσπευσμένος, part. perf. paſſ. verbi κατασπεύδω.

Κατεσπουδασμένως, *Adv.* ſtudioſè, deditâ operâ, *item* bonâ fide. A κατεσπουδασμένος, part. perf. paſſ. v. κατασπουδάζω.

Κατέσταθεν, *oppoſiti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Æol.* pro κατεστάθησαν, à καθίστημι.

Κατεστάθησαν, idem, ſed communiter.

Κατέστασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέστησαν.

Κατεστεὼς, perfect. part. act. *Ion.* pro καθεστηκώς.

Καθεστήκεε, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro καθεστήκει.

Κατέστην, *conſtitui*, a. 2. ind. act.

Κατεστράφατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κατεστραμμένοι ἦσαν, à καταστρέφω.

Κατεστράφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Κατεστρέφετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Κατέστρεψα, *ſubverti*, a. 1. ind. act.

Κατεστρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταστρώννυμι.

Κατέστυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταστυγέω.

Κατέσχεθε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασχέθω pro κατέχω.

Κατέσχεν, *retinuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.

Κατετάκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατετήκετο, à κατατήκω.

Κατετόξευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω.

Κατέτος, *Adv.* quotannis, annuatim, pro κατ' ἔτος. Ex ἔτος, *annus*.

Κατέτριβον, 3 pl. imperf. ind. act. verbi κατατρίβω.

Κατέτριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κατατρίζω.

Κατέτρωξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. κατατρώγω.

Κατετρώσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κατατιτρώσκω.

Κάτευγμα, ατος, τὸ, imprecatio, diræ; (2) res vota, donum votivum. A κατεύχομαι.

Κατευδαιμονίζω, f. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico.

Κατευδοκέω, laudo quem, probo.

Κατευημερέω, ῶ, proſperè ago; (2) gratiâ & auctoritate polleo; (3) auctoritate & gratiâ ſupero. Κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, Æſchin.

Κατευθικτέω, ω, f. ήσω, ſcopum ferio; (2) rem acu tango; (3) adſequor. Ex εὔθικτος, *tactu facilis*.

Κατευθὺ, *Adv.* rectà, pro κατ' εὐθὺ.

Κατευθύνω, dirigo; (2) rego, moderor; (3) compono, conſtituo; (4) mulcto; (5) commodè ago ſeu vivo, felici ſucceſſu gaudeo; (6) rectà incedo. Ὁ δὲ Κύριος, κατευθύναι ὑμῶν τας καρδίας, 2 Theſſ. 3, 5. τοὺς πόδας ἡμῶν, Luc. 1, 79. Hinc

Κατευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.

Κατευθυντὴς, οῦ, ὁ, idem.

Κατυθυντηρία, ας, ἡ, amuſſis, regula fabrilis.

Κατευκαιρέω, occaſione dextrè utor.

Κατευκηλέω, permulceo, delinio, ſedo.

Κατευκτικῶς, optando, precandi cauſâ. A κατεύχομαι.

Κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo; (2) fauſta precor. Κατευλογοῦσι πρὸς τοὺς πολλοὺς, Plut.

Κατευμαρίζω, verbis aliquid levo; (2) levo, elevo; (3) complano; (4) facilè aliquid efficio.

Κατευμεγεθεῖν, ſuperiorem eſſe, dominari. Ab εὐμεγεθης.

Κατευνάζω, f. άσω, ſopio; (2) ſedo, paco; (3) finio; (4) *in paſſ. & med.* quieſco, requieſco; (5) cubo, dormio. Ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Ἕκτωρ, Eur. Rheſ. 614. Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατεύνασαι φράσον, ibid. 611. Hinc

Κατευνασμὸς, ὁ, dormitio, ſomnus.

Κατευναστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius; (2) qui ſponſam ducit dormitum.

Κατευναστήριον, τὸ, cubiculum, cubile.

Κατευναστικὸς, ὴ, ὸν, vim ſopiendi, ſedandi habens.

Κατευνάω, ῶ, unde a. 1. paſſ. κατευνηθέντα, ſopitum, idem quod κατευνάζω.

Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, proſperum iter præbeo, fortuno. Et *in Paſſ.* κατευοδοῦμαι, proſperor, proſperè ago. Hinc

Κατευόδωσις, εως, ἡ, proſperatio, Gl. V.

Κατευορκέω, ſanctè & religioſè juro.

Κατευοροφος, v. εὐόροφος.

Κατευπορεω, abundo, ut ſimplex.

Κατευρύνω, dilato, *Ern.*

Κατευστοχέω, ῶ, f. ήσω, benè collimo; (2) conjecto benè.

Κατευτελίζω, f. ισω, elevo, parvi facio.

Κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, inſtruo, ordino. Καὶ μέν τοι σὺ μὲν ταύτας κατευτρέπιζ', Ariſtoph. Conc. 508.

Κατευτυχέω, f. ήσω, feliciter ago in.

Κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fauſtâ acclamatione proſequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατευφημοῦντες αὐτὸν, Plut.

Κατευφαίνω, exhilaro.

Κατευχειρίζω, idem quod εὐμαρίζω.

Κατευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obſecratio, votum; (2) imprecatio, Gl. V. A

Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnoperè precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior; me jacto. Οἷαν κατεύχῃ ταῦτ' ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχου, Soph. Aj. 392. Καὶ στᾶσα πρόσθεν ἑστίας κατηύξατο, Eur. Alc. 152.

Κατευωχέω, epulis excipio.

Κατευωχέομαι, οῦμαι, epulor.

Κατέφαγον, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταφάγω.

Κατεφαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi καταφαίνω.

Κατεφάμιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro κατεφήμιξεν, verbi καταφημιζω.

Κατεφάνην, a. 2. ind. paſſ. v. καταφαίνω.

Κατεφθαρμένος, perf. part. paſſ. verbi καταφθείρω.

Κατέφθειρα, *corrupi*, a. 1. ind. act.

Κατεφίστημι, inſurgo in aliquem. Κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, Act. 18, 12.

Κατεφόνευσε, aor. 1. indic. act. verbi καταφονεύω.

Κατέφυγον, a. 2. ind. act. v. καταφεύγω.

Κάτεχε, 2. ſing. præſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατεῖχε, à κατέχω.

Κατέχεεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro κατέχευσε, à καταχέω.

Κατέχευσα, *effudi*, 1. ſing. a. ejuſd.

Κατέχευσεν, idem quod antecedens κατέχεεν.

Κατεχθραίνω, odio proſequor, inimicus ſum alicui.

Κατεχμάζω, idem quod ἐκμάζω.

Κατεχόμενος, præſ. part. paſſ. verbi

Κατέχω, f. καθέξω, vel κατασχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, poſſideo; (3) ſuſtineo, v. gr. impetum; (4) contineo, cohibeo, coërceo; (5) applico, appellor, advenio, accedo, *cum ſubſ.* varias accipit ſignificationes, ut hiſtriones ſcenam, ſcurræ convivium κατέχειν dicuntur, qui placent, in quos omnes ſunt intenti: fama κατεχειν, quæ pervulgata eſt. *Ern.* Et ad hæc *in Paſſ.* numine ſum adflatus. Ἀλλ' ἀγρίαις κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, implebat, Soph. Phil. 11. Κατέχουσι ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως, Ariſtoph. Av. 1321. Μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, Soph. Aj. 142. Καρδίαν κατεσχετο ἔρωτι δεινῷ, Eur. Hipp. 27.

Κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo, *Nicand.*

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, à κατάγω.

Κατηγεμὼν, *Ion.* pro καθηγεμὼν, dux.

Κατηγέομαι, *Ion.* pro καθηγοῦμαι.

Κατηγορεω, ῶ, f. ήσω, reprehendo, adverſus aliquem loquor; (2) indico, arguo, defero nomen, accuſo, demonſtro, prædico, enuncio; *in logicis.* Ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ, Act. 24, 8. Τὰ μέν γὰρ ἄλλα αὕτη κατηγόρηκεν εὖ, Ariſtoph. Θεσμ. 451. Κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, Act. 22, 30.

Κατηγορηθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, de quo quis accuſatur, crimen, quod objicitur; (2) accuſatio; (3) quod objicitur, vel prædicatur, prædicatum ap. Logicos. A κατηγορέω.

Κατηγορητέον, accuſandum. Ab eod.

Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio; (2) Categoria, Prædicamentum apud Logic. Ab eod.

Κατηγορικὸς, ὴ, ὸν, accuſatorius; (2) ad Prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορος.

Κατηγορικῶς, accuſatoriè, criminoſè.

Κατήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, accuſator. Ab eod.

Κατηγορούμενος, præſ. part. paſſ.

Κατηγωνίσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. καταγωνίζομαι.

Κατήδεσα, a. 1. ind. act. v. καταιδέω.

Κατῃθαλωμένη, perf. part. paſſ. f. g. verbi καταιθαλόω.

Κατήϊεν, 3. ſing. perf. med. *Att.* pro κατεῖε, à κάτειμι.

Κατήκει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro καθήκει, à καθήκω.

Κατήκιζον, imperf. ind. act. v. καταικίζω.

Κατήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, dicto audiens, moriger; (2) imperio ſubjectus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auſcultator; (5) auditor. A κατακούω.

Κατήκω, *Ion.* pro καθήκω, devenio, pertineo.

Κατήλασα, a. 1. ind. act. v. κατελαύνω.

Κατῆλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατήλυθεν, à κατέρχομαι.

ΚΑΤΗ͂ΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum ſuſtinens; (2) ſcala.

Κατηλλάγην, aor. 2. ind. paſſ. verbi καταλλάττω.

Κατηλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, ſulco.

Κατηλόκισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Κάτηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, declivis, *Nonnus.* A κατέρχομαι. Hinc

Κατηλυσια, ας, ἡ, deſcenſus.

Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Κατηλωκυῖα, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωκυῖα, à καθάλωμι.

Κατῆμαρ, indies, quotidiè, ſingulis diebus.

Κατημελημένως, *Adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημένος, *neglectus, vilis*, perf. part. paſſ. à καταμελέω.

Κατημύχθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi καταμύσσω.

Κατημύω, demitto, v. gr. animum dolore, &c.

Κατηναγκασμένως, coactè, neceſſariò.

Κατηναλωμένα, nom. pl. p. part. paſſ. n. g. verbi καταναλίσκω.

Κατήναρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω.

Κατήνεγκα, a. 1. ind. act. v. καταφέρω.

Κατήνοχα, detuli, perf. ind. med.

Κατήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventis obnoxius, ventis expoſitus, ventoſus.

Κατήντησεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· à καταντάω.

Κατηξις, ἡ, *Ion.* confractio. A κατάγω.

Κατηξιώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξιόω.

Κατῄονῶν, *perfundebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro κατῄόναον, à καταιονάω.

Κατήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, dependens, demiſſus. Ex κατὰ, & ἀείρω, *tollo.*

Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis & placidus ſum. Hinc Hom. κατηπιόωντο, pro κατηπιάοντο, Il. 5, 417.

Κατηρᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro κατηράετο, à καταράομαι.

Κατηργηθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi καταργέω.

Κατήργηκα, *abolevi*, perf. ind. act.

Κατήργησα, *inanem reddidi*, a. 1. ind. act.

Κατῆρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καταίρω.

Κατήρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro καθῄρει, à καθαιρέω.

Κατηρέθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κατερέθω.

Κατηρεμέω, ῶ, f. ήσω, tranquillo, ſedo.

Κατηρεμίζω, f. ίσω, idem.

Κατηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus, coopertus, opacus: item, plenus, redundans. Ex ἐρέφω.

Κατήρης, ες, ſuſpenſus; (2) accommodatus, inſtructus, apparatus. Ab ἄρω.

Κατήριπε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi κατερείπω.

Κατῄῥαξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω.

Κατηρτίσθαι, perf. ind. paſſ. v. καταρτίζω.

Κατηρτίσω, *perfeciſti*, 2. ſing. aor. 1. med.

Κατήσθιον, imperf. ind. act. v. κατεσθίω.

Κατησχύνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταισχύνω.

Κατῄσχυνον, *pudefaciebam*, imperf. ind. act.

Κατήφεια, ας, ἡ, vultus demiſſus, pudor cum mœrore.

Κατηφέω, ſum vultu demiſſo præ pudore. A

Κατηφης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt vultu præ pudore demiſſo, pudibundus, ſubtriſtis, mœſtus. Ex κάτω, & φάος, (vel potius ἅπτω, *figo*, Ern.)

Κατηφήσας, a. 1. part. act. v. κατηφέω.

Κατηφιάω, ῶ, f. άσω, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc Poëticè κατηφιόων, part. pro κατηφιάων, κατηφιῶν. A κατηφής.

Κατηχέω, ω, f. ήσω, ſono, inſono; (2) inſono aliquid auribus alicujus, vivâ voce doceo aliquem, *item* doceo *ſimpl.* (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Chriſtianiſmi, a. 1. paſſ. κατηχηθεὶς, edoctus, informatus. Ἵνα ϗ ἄλλους κατηχήσω, 1 Cor. 14, 19. Περὶ ὧν κατηχήθης, Luc. 1, 4. (Vid. Ern.)

Κατήχημα, ατος, τὸ, ſonitus. A κατηχέω.

Κατηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, ſtreperus. Ex κατὰ, & ἦχος, *ſonus.*

Κατήχησις, εως, ἡ, obturatio aurium, & ſtupefactio ſenſuum, quæ fit pulſatione & concrepatione æneorum, &c. (2) inſtitutio; (3) doctrinæ Chriſtianæ elementa.

Κατηχητὴς, οῦ, ὁ, doctor; (2) qui prima tradit elementa, qui initiat. A κατηχέω.

Κατήχητοι, qui initiantur. Vulg. Lex. ex Dionyſ. Areopag. Ab eod.

Κατήχθην, a. 1. ind. paſſ. v. κατάγω.

Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod κατηχέω. Hinc

Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, diſciplina, in primis Chriſtianiſmi elementa.

Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, qui elementa, in primis doctrinæ Chriſtianæ tradit. Ab eod.

Κατηχιστικὸς, ἡ, ὸν, ad inſtitutionem in re aliquâ pertinens. Ab eod.

Κατηχύμενα, vel κατηχυμενεῖα, ων, τὰ, loca, in quibus ſtabant catechumeni, tabulæque catecheticæ adſervabantur. A κατηχέω.

Κατῃωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατῃωροῦντο, à καταιωρέομαι.

Κάτθανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω.

Κατθέμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* & *Ion.* pro καταθεῖναι, à κατατίθημι.

Κάτθεο, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Æol.* & *Ion.* pro καταθέσο.

Κατιάπτω, f. ψω, lædo, corrumpo.

Κατίασι, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro κατεισι, à κάτειμι.

Κατιδεῖν, aor. 2. inf. act. v. κατείδω.

Κατιδόντες, nom. plur. aor. 2. part. act.

Κατιέναι, præſ. inf. act. verbi

Κατίημι, *Ion.* pro καθίημι, demitto. Hinc

Κατιὰς, άδος, ſcapellum, quo fœtus, aut abſceſſus ex utero exſcinditur, *Ion.* pro καθιάς.

Κατιζω, *Ion.* pro καθίζω, colloco.

Κατιθὺ, *Adv.* rectà, è regione, ex adverſo.

Κατιθύνω, dirigo.

Κατικετεύω, *Ion.* pro καθικετεύω, ſupplico.

Κατικμαίνω, humecto; (2) mollio.

Κατιλλαίνω, diſtortis oculis irrideo.

Κατίλλω, contorqueo, convolvo; (2) implico, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod κατιλλαίνω, ut &

Κατιλλωπτέω, ῶ.

Κατιλλώπτω, idem; (2) ſtrabis ſeu contortis oculis intueor.

Κατιλύω, f. ύσω, limo obduco; unde aor. 1. paſſ. κατιλυθεὶς, oblimatus.

Κατιόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi κάτειμι.

Κατιόω, ῶ, rubigine obduco, ſeu conſumo; κατιόομαι, οῦμαι, rubigine conſumor, perf. part. κατιωμένος.

Κατιππάζεσθαι, præſ. infin. med. *Ion.* pro καθιππάζεσθαι, à καθιππάζομαι.

Κατιρῶν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro καθιερόειν, à καθιερόω.

Κατιστασθαι, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro καθίστασθαι, à καθίστημι.

Κατιστέατο, *conſtituebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro καθίσταντο.

Κατίσχεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. v. ſeq. *Ion.* pro κατίσχῃ.

Κατισχεῖν, præſ. inf. act. v. κατίσχω.

Κατισχναίνω, idem quod κατισχνόω.

Κάτισχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, macer, gracilis.

Κατισχνόω, ῶ, fut. ώσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutiſſima quæque perveſtigo.

Κατισχύουσι, 3. pl. præſ. ind. act. v.

Κατισχύω, f. ύσω, viribus valeo adverſus aliquem, obruo, deprimo, dejicio; (2) invaleſco; (3) poſſum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, & (6) *in Paſſ.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτων, Luc. 23, 23.

Κατίσχω, coërceo, contineo, ſiſto; (2) appello, devenio aliquò. Λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, *Herodot.* deferri. Ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας, idem.

Κατίωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. κατιόω.

Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio, κατοδυνῶμαι, dolore conficior.

Κατοδύρομαι, deploro, defleo.

Κατοικὰς, άδος, ἡ, domeſtica. A κάτοικος.

Κατοικοσία, ῶν, τὰ, feſta eo die quotannis celebrari ſolita, quo quis aliquò habitatum conceſſerat. Ab eod.

Κατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito. Κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν ξὺν ἀνδρὶ ϗ τέκνοισιν, Eur. Med. 10. Ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, Soph. Phil. 39.

Κατοικῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro κατοικεῖν.

Κατοικησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem, ab eod.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) præfectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniæ deductio. A κάτοικος.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel κατοικίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, domeſticus, domi noſtræ degens. Ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco; (2) habitatum mitto; (3) condo, ædifico; (4) incolis frequento, κατοικίζομαι, habitatum mittor, collocor. Ὡς ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν, Ariſtoph. Av. 203.

Κατοικὶς, ίδος, ἡ, domeſtica, in domo habitans. A κάτοικος.

Κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus; (2) coloniæ deductio; (3) oppletio loci, quæ fit ſtructuris ibi depoſitis. A κατοικίζω.

Κατοικισμὸς, οῦ, ὁ, domicilium. Ab eod.

Κατοικιστὴς, οῦ, ὁ, deductor coloniæ.

Κατοικοδομέω, inædifico, oppleo ſtructuris.

Κατοικονομέω, ῶ, f. ήσω, diſpenſo.

Κάτοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, habitator, incola.

Κατοικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum & familiam, ſeu rem familiarem conſumo ac perdo.

Κατοικτείρω, miſeror, a. 1. part. κατοικτείρας. Κατοίκτειρόν με τὴν πανάθλιαν, Ariſtoph. Θεσμ. 1117. Ἀλλ αἰδεσαι με, ϗ κατοίκτειρον βίον, Eur. Iph. in Au. 1274.

Κατοικτίζω, & κατοικτίζομαι, commiſereor; (2) conditionem meam amarè defleo. Τὰς τοῦδ᾽ ἀβούλους ξυμφορὰς κατοικτίσεις, Eur. Herac. 153. Hinc

Κατοίκτισις, ἡ, miſeratio, miſericordia.

Κατοίκτρισις, εως, ἡ, idem. Ab οἰκτρὸς.

Κατοιμώζω, in ejulatus erumpo, proſequor aliquid lamentis.

Κάτοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex οἶνος. Hinc

Κατοινόω, ῶ, fut. ώσω, vino inebrio, vino obruo.

Κατοίομαι, arroganter de me ſentio.

Κάτοισθα, 2. ſing. perf. ind. med. *per Sync.* pro κατοίδασθα, *Æol.* pro κατοιδας, à κατειδῶ.

Κατοίχομαι, morior, οἱ κατοιχόμενοι, mortui.

Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror.

Κατοκλάζω, fut. άσω, in genua procumbo, genua flecto.

Κατόκνει, *tergiverſare, pigeat te*, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro κατόκνεε. A

Κατοκνέω, ῶ, fut. ήσω, piget me, pigror; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non poſſum, nequeo.

queo. Κατοκνέω περιϊδεῖν γῆν τμηθεῖσαν, vaſtari, Thuc.

Κατοκωχὴ, ἡ, idem quod κατοχή.

Κατόλεθρος, V. κατώλεθρος.

Κατολιγωρέω, ῶ, fut. ήσω, prorſus negligo, parvi pendo.

Κατολισθαίνω, & κατολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor, κατολισθὼν, collapſus, aor. 2.

Κατολολύζω, proſequor aliquid ὀλολυγμῇ, lætâ acclamatione, vel etiam lamentione, ploratu.

Κατολοφύρομαι, deploro, defleo.

Κατομβρέω, ῶ, fut. ήσω, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio.

Κατομβρία, ἡ, diluvium, Gloſſ. V. A

Κάτομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex ὄμβρος.

Κατόμνυμι & κατόμνυμαι, dejero; (2) contra aliquem juro; (v. Ern.) (3) ſanctè juro; (4) jurejurando confirmo; κατώμοσα, a. 1. juravi. Κατόμοσον νῦν ταυτά μοι, Ariſtoph. Av. 450. Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ, Eur. Or. 1490.

Κατονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero.

Κατονεύομαι, ſuculam verſo & circumago.

Κατονομάζω, f. άσω, nomino; (2) denomino. Κατονομαζόμενος τοῖς πάθεσι, ab, *Philo.*

Κατονομασία, ἡ, denominatio, nomen. A præc.

Κατονόω, ῶ, & κατόνομαι, vitupero, carpo, ſperno, ut hinc ſit *Herod.* μή με κατονοθῇς, in a. 1. conj. paſſ. ne me contemnas.

Κατοξύνω, acuo. A

Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.

Κατοπάζω, à tergo premo, perſequor.

Κάτοπιν, *Adv.* à tergo, retrò. Ex ὀπίσω.

Κατόπισθε, vel κατόπισθεν, idem.

Κατοπτάω, aſſo, torreo. A κάτοπτος.

Κατόπτευσις, εως, ἡ, adſpectus, inſpectatio, ſpeculatio.

Κατοπτευτήριος, ον, ad ſpeculandum aptus. A

Κατοπτεύω, ſpeculor, adſpicio, oculis luſtro; (2) perſpicio, animadverto. Κράτιστος ἐγένετο ῥητορων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεύσαι, Dion. Hal. A κατοπτής.

Κατόπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator; (2) ſpecillum, inſtrumentum, quo ſedes mali diducitur, ut vitium latens cognoſci poſſit:

Κατόπτης, ὁ, ſpeculator, explorator.

Κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτευτηριος. Eſt & nomen proprium rupis in Parnaſſo.

Κατοπτία, ἡ, ſpeculatio, contemplatio. A

Κατόπτομαι, fut. ψομαι, perſpicio, video, cerno. Μὴ ϗ τις ὄψεθ' ἡμᾶς χ' ἡμῶν ἴσως κατόπτῃ, Ariſtoph. Conc. 495. Παρθένον τε ϗ δάμαρτα, δύω νέκρῳ κατόψεται, Eur. Or. 1514.

Κάτοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, oculis expoſitus; (2) pertoſtus, aſſatus. A κοτόπτομαι, vel ex κατὰ, & ὀπτὸς, *aſſus*, (ſed hoc potius κατόπτητος, *Ern.*)

Κατοπτρίζω, f. ίσω, imagines & reflexiones facio in modum ſpeculi; κατοπτρίζομαι, in ſpeculo me contemplor, intueor velut in ſpeculo. A κάτοπτρον. Unde

Κατοπτρικὸς, ἡ, ὸν, ſpecularis. Hinc ἡ κατοπτρικη, ſc. τέχνη, Catoptrica, diſciplina optices, quæ reflectiones radiorum contemplatur.

Κατοπτρικῶς, *Adv.* ſpeculari ratione.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum; (2) *Adj.* inviſibile, *Æſchyl.* A κατόπτομαι.

Κατοράω, ῶ, *Ion.* pro καθορῶ, proſpicio, cerno.

Κατοργᾷν, vigere, florere, viribus, &c. *Heſ.*

Κατοργιάζω, f. άσω, Orgiis, *propriè* Bacchi initio, ad orgia præparo.

Κατορθοῦσαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *contr.* pro κατορθόουσαν. A

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, conſtituo; (2) felici ſucceſſu rem gero; item rectè & laudabiliter; (3) benè conſtituo, ordino, v. gr. civitatem, &c. Τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβυλευμένα, dirigens, Ariſtoph. Conc. 172. Οὐδὲ πολλοστημόριον ἂν εὑρεθείη τῶν ἐκείνοις τοῖς ἥρωσι πάντῃ κατορθυμένων, Longin. 36. Hinc

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter geſta, facinus felici ſucceſſu patratum; (2) rectè factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορθώματα, fortia facta, res feliciter geſtæ, ſtatus rerum (*inpr.* bellicarum) proſper, victoriæ.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix geſtio, res feliciter geſta, proſper ſucceſſus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορθωτὴς, ῦ, ὁ, moderator, inſtaurator, corrector. Ab eod.

Κατορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui rectè efficere omnia ſolet, ad res feliciter gerendas idoneus.

Κατοῤῥωδέω, timeo, cunctor, defugio.

Κατορυκτὸς, ἡ, ὸν, defoſſus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defoſſio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, fut. ξω, defodio, terrâ obruo; (2) ſepelio. Ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξεν ποτε, Ariſtoph. Θεσμ. 469. Ἢν δ' ἄρ ἀποθάνωμεν, κατορυχθησόμεσθα πῦ γῆς, idem Av. 400. Hinc

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defoſſio.

Κατορχέομαι, ῦμαι, ſaltando delecto; (2) in contemptum & contumeliam alicujus ſalto. *Inde* illudo, inſulto. Φῦλον ῦτω μάχιμον τοῖς ἀυτοῖς θιάσοις κατωρχήσατο, Luc. Hinc

Κατορχήτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum demulcens lenitudine ſuâ.

Κατορωρύχθαι, perf. inf. paſſ. v. κατορύττω.

Κατυδαῖος, in ſolo fundove conſtitutus; (2) ſubterraneus, κατυδαῖοι, inferi. Ex ῦδος, *ſolum.*

Κατυλας, άδος, ἡ, ſcil. νὺξ, obſcura nox. Ab ῦλος, (vel ὅλος, *ſolidus*, Ern.)

Κατυλόω, cicatrice obduco. Hinc

Κατυλωτικὸς, ἡ, ὸν, cicatricem inducens.

Κατυρανοθεν, *Adv.* cœlitùs.

Κατυρέω, meio in aliquem; (2) permeio; (3) infamo, ignominiâ afficio.

Κατυρίζω, vento ſecundo expando, explico, ut ventus ſecundus inſpiret; (2) vento ſecundo utor; (3) fortunâ ſecundâ utor.

Κατυρόω, idem. Τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τὺς ἵστυς, ϗ κατυρῶσαν, Polyb. Ex ὗρος.

Κατοφείλω, debeo.

Κατοφρυάομαι, ῶμαι, ſupercilium tollo; (2) ſuperbus fio. Ex κατὰ, & ὀφρύς.

Κατοφρυόομαι, ῦμαι, idem; κατωφρυωμένος, pert. part. paſſ. ſuperbus, elati ſupercilii.

Κατοχεύς, έως, ὁ, retinaculum, Gl. V.

Κατοχεύω, f. εύσω, idem quod ὀχέυω.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio; (2) poſſeſſio; (3) adflatus, inſtinctuſque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri, cum gravi dolore, itemque ſtupore totius corporis conjunctus. Hinc

Κατόχιμος, ὁ, ἡ, numine adflatus, fanaticus; (2) quod poſſidetur, poſſideri poteſt, licet, LXX.

Κάτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenetur, v. gr. ſomno; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens, LXX. (4) numine adflatus, v. gr. ſomno; (5) qui laborat κατοχῇ; (6) unde & κάτοχος ſc. νόσος pro κατοχή. A κατόχω.

Κατόχως, continenter; (2) cum ſtupore.

Κατόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculis ſubjectus, conſpicuus. A κατόπτομαι.

Κατοψοφαγέω, opſonia comedo. Hinc

Κατοψοφαγία, obſoniorum comeſtio.

Καττάδε, *Dor.* pro κατὰ τάδε.

Κάττυμα, ατος, τὸ, corium; (2) machina doloſa. A

ΚΑΤΤΥ'Ω, f. ύσω, vel κασσύω, conſuo, reficio conſuendo, & quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, ſtruo. Ἔοικε Πέλμασιν οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύυσι, *Nicand.*

Κατύπερθε, *ſuper*, *Ion.* pro καθύπερθε.

Κατυπνῶσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro καθυπνῶσαι, à καθυπνόω.

Κατύπτεσθαι, præſ. infin. med. *per Syncop.* pro κατατύπτεσθαι, à κατατύπτομαι.

ΚΑ'ΤΩ, *Adv.* infrà; (2) deorſùm; (3) infernè, in inferiore parte, ſubter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis addicti; item, poſteriores, ap. Lucian. ὁ κάτω νόμος, *Dem.* lex ſuperiùs recitatæ aut ſcriptæ proxima ſubjecta. *Ern.*

Κατωβλέπων, οντος, ὁ, Catoblepon, beſtia tauro ſimilis, ſolo adſpectu hominem interficiens. Ex κάτω, & βλέπω. Unde

Κατώβλεψ Ἑρμῆς, deſpiciens Mercurius.

Κατώγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ, & γέα, ſeu γῆ, *terra.*

Κατώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dolore adficitur. Ex κατὰ, & ὀδύνη, *dolor.*

Κάτωθε, vel κάτωθεν, *Adv.* ex inferiori loco, ab imâ parte; (2) infrà, deorſùm, in inferiorem locum; (3) in imo, in profundo.

Κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκαρα, *Adv.* in caput, capite deorſùm vergente. Ex κάτω, & κάρα.

Κατῴκει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro κατῴκεε, à κατοικέω.

Κατῴκισα, *habitavi*, a. 1. ind. act.

Κατῴκισθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bæot.* pro κατῳκίσθησαν, à κατοικίζω.

Κατῳκοδομημέναις, dat. plur. perf. part. paſſ. f. g. verbi κατοικοδομέω.

Κατωμάδιος, ε, ία, *Ion.* ίη, ιον, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet. A

Κατωμαδον, *Adv.* humeris. Ab eod.

Κατωμίζω, humeris tollo. Ab eod. Hinc

Κατωμισμὸς, ῦ, ὁ, ſublatio in humeros; (2) operatio chirurgica, quâ humerus luxatus in ſuum locum reponitur:

Κατωμιστὴς, ῦ, ὁ, ἵππος, equus ſternax, ſeſſorem excutiens, *Heſ.* Ab eod.

Κάτωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt dejectis humeris vel armis. Ex κάτω, & ὦμος.

Κατωμοσια, ας, ἡ, jusjurandum:

Κατώμόσις, εως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. A κατόμνυμι.

Κατωμοτικὸς, ἡ, ὸν, jurando ſerviens, & quidem affirmativè; ut νὴ eſt particula κατωμοτικὴ. Ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, veſtis ſervilis, cui adſutus erat limbus è pelle ovinâ. Ex κάτω, & νάκος, *pellis ovina.*

Κατώνοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατόνομαι.

Κατωπιάω, vultum demitto. A

Κατωπὸς, ἡ, ὸν, qui oculos dejicit, vultum demittit ob mœrorem. Ex κάτω, & ὦψ.

Κατώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro καθώραε, à καθοράω.

Κατώρυξ, defoſſus, κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defoſſi, Homerus κατωρυχέας, vocat, Pollux. κατώρυξ, propago, Gl. V. nempe ſtirpes & virgulta in terram defoſſa ad plantandum. Ex κατὰ, & ὀρύσσω, *fodio.*

Κατώρυξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατορύττω.

Κατωρυχὴς, έος, ὁ, defoſſus, Dat. κατωρυχέεσσι λίθοισι, ap. Hom. vid. κατώρυξ.

Κατώρυχος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ὀρύσσω.

Κατωρχέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατορχέομαι.

Κατωτερικὸς, ἡ, ὸν, *Epith.* medicamenti deorſum purgantis. A

Κατώτερος, inferior, κατώτατος, infimus, imus, κατωτέρω, *Adv.* inferiùs, κατωτάτω, *Adv.* imo loco, maximè infra. A κάτω.

Κατωφαγᾶς, ᾶ, ὁ, nomen avis; (2) cognomen comicum Cleonymi apud Ariſtoph.

Κατωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas, quâ aliquid deorſum fertur; (2) propenſio animi ad libidinem, ſalacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A

Κατωφερής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui deorſùm fertur, declivis, deorſùm propendens, proclivis, pronus; (2) ſalax, libidinoſus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω, & φέρομαι.

Κατωφερῶς, *Adv.* deorſùm, in præceps.

Κατώφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ima petens, deorſùm tendens.

Κατωχράω, ῶ, palleo, palleſco admodum, ad modum pallidus fio. In Epigram. κατωχρήσασα, a. 1. part. pallore perfuſa.

Κατωχριάω, ῶ, idem.

Καυάζω, f. ξω, *Poet.* pro κατάγνυμι, vel κάκάγω, contero, frango. Οὔτε κε νῆα καυαξαις, *Heſiod. Op. & Dies.* 664.

ΚΑΥ'ΑΞ, ακος, ὁ, & καύηξ, ηκος, ὁ, larus, avis quædam.

Καυάξαις, 2. ſing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάσαις, à verbo καυάζω.

Καυθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. καίω.

Καυθήσωμαι, 1. ſing. ejuſd. in conj.

Καυθμὸς, οῦ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere; (2) myrrha exoleta.

Καυκιζεσθαι, ſaltare indutum καυκίσιῳ, ut ex fragmento ap. Athenæum colligitur.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, calcei genus, ib.

Καυλέω, ῶ, cauleſco. A καυλὸς.

Καυληδὸν, *Adv.* in modum caulis. Ab eod.

Καυλίας, ου, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, ſuccus è caule, *præſumitur* laſerſpitii. Ab eod.

Καυλικὸς, ὴ, ὸν, cauli ſimilis. Ab eod.

Καυλίον, ου, τὸ, cauliculus; (2) herba quædam. Dim. à καυλός. Unde

Καυλίσκος, ου, ὁ, cauliculus, Dim.

Καυλοπώλης, ου, ὁ, qui caules vendit.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ου, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) oſtium uteri muliebris; (4) ligni in haſtâ extremitas, quæ cuſpidi immittur; (5) capulus enſis, ſcapus quiſque.

Καυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caulosſus, caulaceus, qui caule magno eſt. Ab eod.

Καυλωτὸς, ὴ, ὸν, caulem habens.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) æſtus febris. A καίω.

Καυμασία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum ſolis æſtum, ex Vet. L. vid. καυσία.

Καυματηρὸς, ὰ, ὸν, æſtuoſus, æſtivus. A καῦμα.

Καυματίζω, f. ίσω, æſtu adfligo, ardore excrucio; καυματίζομαι, torreſio, aor. 1. ἐκαυματίσθη, æſtu interiit. Ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ, Apoc. 16, 8. Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, Matt. 13, 6. Ab eod.

Καυματόομαι, οῦμαι, æſtuo, Gl. V. Ab eod.

Καυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus.

Καυμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis barbarica, Perſica.

Καυνιάσαι, ſortiri. A καῦνος, ſors, vel à Cauniis (Caunii, Cariæ urbis incolis) quod præcipuè ſortitionibus uterentur.

ΚΑΥ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, ſors, *Heſ.* Sch. Ar.

Καῦρος, ου, ὁ, ventoſus, levis, Suid. Ab αὖρα.

Καυσθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμὸς.

Καυσία, ας, ἡ, Cauſia, tegumentum Macedonicum capitis. A καίω.

Καύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptus ad comburendum, qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καῦσις, εως, ἡ, uſtio, crematio; καῦσις νεκρῶν, uſtrina, buſtuarium, Gl. V. (2) cremandi & abolendi modus; (3) uſtio medicorum; (4) uſtio architectonica; (5) æſtus, ardor. Ab eod.

Καυσόομαι, οῦμαι, æſtuo, ardore infeſtor, calore extremo uror. Καυσουμένῳ ςομάχῳ βοηθεῖ, Dioſc. A καυσόω, *ardore infeſto*; hoc à

Καῦσος, ου, ὁ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) febris ardens; (3) dipſas, ſerpens quidam. Ab eod.

Καυςειρὸς, ὰ, ὸν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυςηριαζω, idem quod καυτηριάζω.

Καυςήριον, ου, τὸ, locus, ubi inuruntur ſtigmata; (2) ferrum, quo ſtigmata inuruntur; (3) macula ipſa ferro candente inuſta.

Καυςηρὸς, ρὰ, ρον, ardens, fervens. Ab eod.

Καυςὴς, οῦ, ὁ, combuſtor, Gl. V. καυςὴς νεκρῶν, buſtuarius. Ab eod.

Καυςικὸς, ὴ, ὸν, urendi vim habens. A καίω.

Καυςικῶς, *Adv.* urendo.

Καῦςις, εως, ἡ, ſeges adulta & ſole adurente matureſcens; (2) fœnum ejuſmodi; (3) pudendum muliebre. Ab eod.

Καυςὸς, ὴ, ὸν, uſtus, crematus; (2) qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καύςρα, ας, ἡ, καύςρα νεκρῶν, uſtrina. Ph.

Καυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, ardens. A καῦσος.

Καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus; (2) inflammatio. A καυσόομαι.

Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æſtus, nomen venti.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, Cauter, quo notæ & ſtigmata inuruntur; item, quo medici partem corporis putrem inurunt. A καίω.

Καυτηριάζω, f. άσω, cautere inuro; (2) cautere præſtringo amputata, comprimendo cruori, Κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν ςυνείδησιν, 1 Tim. 4, 2. A præc.

Καυτήριον, ου, τὸ, Cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) ſtigma inuſtum; (4) locus, ubi inuruntur ſtigmata. Ab eod.

Καυτικὸς, ή, ον, v. καυςικός.

Καυτὸς, ὴ, ὸν, v. καυςός.

Καυχάεσαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro καυχᾶσαι, à

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior; me jacto; (2) exſulto; (3) jactanter prædico. Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, Prov. 27, 1. ἐν ἀνθρώποις, 1 Cor. 3, 21. ἐπ' ἐλπίδι, Rom. 5, 2. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου, 2 Cor. 12, 5.

Καυχὰς, αδος, ἡ, jactatrix. A καυχάομαι.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, idem quod καυχάεσαι.

Καυχένα, *cervicem*, acc. ſing. à καυχήν.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι.

Καυχηματίας, ου, ὁ, glorioſus, jactator. A præc.

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio.

Καυχητὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Καφέω, ſpiro, anhelo, exſpiro; ponitur, ut hinc ſit κεκαφηὼς, κεκαφηότα, apud Hom. pro κεκαφηκὼς, Il. 5, 698. v. κάπύω.

Κάφος, & κάπος, flatus. Ab eod.

ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, *Suid.*

Καχάζω, pro καγχάζω.

Κάχαρις, imaguncula ex cerâ albâ, vel auro, puellarum ludicrum. Ex κερός, & χάρις.

Καχεκτέω, ῶ, malo corporis habitu laboro; malâ ſum corporis habitudine; (2) dicitur & de vitio animi. V. ſeq. Οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν, Polyb. A

Καχέκτης, ου, ὁ, malè habitus; (2) qui malæ mentis & ſeditioſus eſt. A κακός, & ἔχω.

Κάχεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio animi. Ex iiſd.

Καχελκὴς, ὲς, gravia & inſanabilia ulcera habens. Ab ἕλκος.

Καχεταιρεια, ας, ἡ, malum conſortium.

Καχεταιρείης, gen. ſing. *Ion.*

Καχήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui mala ſeu infelix eſt vita. Ex κακὸς, & ἡμέρα.

Καχλάζοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro καχλάζουσα, à καχλάζω.

Καχλάζω, ſtrepito, reſono; (2) tumeo, efferveo, ebullio, Gl. V. ſcaturio. A καχληξ.

Καχλαίνω, turbo, *Heſ.* A καχλάζω. Unde

Κάχλασμα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonitus.

Καχλασμὸς, οῦ, ὁ, ſcaturigo, Gl. V.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aquâ invenitur.

Καχρυδίας, ου, ὁ, ut καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo toſto. A καχρυς.

Καχρύδιον, ου, τὸ, hordeum toſtum, Dim.

Καχρυόεις, όεσσα, όεν, hordeo toſto ſimilis. A

ΚΑ'ΧΡΥΣ, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum; (2) ſemen roris marini; (3) granum hordei; (4) quiddam, quod pilulæ formâ in arboribus, quercu, abiete, & aliis creſcit.

Καχρυφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, planta κάχρυν φέρουσα, apud Nicand. A κάχρυς, & φέρω.

Καχρυώδης, idem quod καχρυόεις.

Καχύποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpicioſus, qui pravè ſuſpicatur de re; (2) de quo mala ſuſpicio eſt. Ab ὑπόπτης.

Καχυποτοπεομαι, οῦμαι, mala ſuſpicor. A

Καχυπότοπος, ὁ ϗ ἡ, mala ſuſpicans, ſuſpicioſus, *Suid.* Ab ὑποτοπέω, *ſuſpicor.*

Κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta, arca. A κάπτω.

Καψάκης, ου, ὁ, idem. A præc.

Καψάκιον, τὸ, ciſtula, capſula, ſitula, Dim.

Καψιδρώτιον, ου, τὸ, ſudarium. Ex κάψις, & ἱδρὼς, *ſudor.*

Κάψις, εως, ἡ, voratio; (2) morſus. A κάπτω.

Κάω, idem quod καίω; κάομαι, uror, ardeo, aor. 2. ἐκάην, f. 2. καήσομαι.

ΚΕ, *ſequente conſonâ*, & κεν *ſequente vocali*, particula poëtica, idem notans, quod ἂν potentiale in proſâ, utique, ſane, nec redundat etſi non ſemper verbo exprimi poteſt, *Ern.*

Κεάζω, f. άσω, findo, ſcindo. Εὖ ϗ ἐπιςαμένως κέασαν ξύλα, Od. 20, 161.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ου, ἡ, ſpina quædam.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.

Κέασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, *Heſ.* A κεάζω.

Κέασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion. & Poet.* pro ἐκέασε, à κεάζω.

Κέαται, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεινται, à κεῖμαι.

Κέατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειντο.

Κέβλη, ης, ἡ, caput, & κεβλὴ. A κεβαλὴ, quod Macedonicâ dialecto eſt ἡ κεφαλή.

Κεβληγόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in capite fœtum habens, ut papaver. Ex κέβλη, & γονή.

Κεβλήπυρις, avis quædam ap. *Ariſtoph.*

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, Cebriones, avis quædam *ib.* at ap. *Hom.* gigantis nomen.

Κεγχραλέτης, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana molâ frangit. Ex κέγχρος, & αλέτης, *molitor.*

Κεγχραμιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, granis ficûs ſimilis, ſive è genere κεγχραμίδων. A

Κεγχραμὶς, ίδος, ἡ, granum ſeu ſemen ficûs; (2) nucleus ſeu os olivæ. A κέγχρος.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ', ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portûs Corinthiaci.

Κεγχρεὼν ῶνος, ὁ, officina, in qua grana metallorum exſiccantur. A κέγχρος. V. *Ern.*

Κεγχριαῖος, αία, αῖον, qui milii magnitudine eſt. Ab eod.

Κεγχρίας, ου, ὁ, miliaris, è milio confectus.

Κεγχριδίας, ου, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.

Κεγχρινος, ινη ινον, è milio confectus.

Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere; (2) ſerpentis nomen. Ab eod.

Κεγχρίτης, ου, ὁ, ſc. λιθος, cenchrites lapis, quaſi milii granis reſperſus. Ab eod.

Κεγχροβόλος, ὁ, ἡ, milium jaciens, fundens, &c. A βάλλω.

Κεγχροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, milio ſimilis. Ex κεγχρος, & εἶδος, *ſpecies.*

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, milium; (2) ſerpens quidam, qui quaſi milii granis conſperſus eſt; (3) adamantis genus; (4) ornamentum veſtis; (5) granum ficûs. Hinc

Κεγχροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, milii ferax.

Κεγχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, milio ſimilis, ad milii magnitudinem vel formam accedens.

Κεγχρώματα, ῶν, τὰ, ornamenta in ſcutorum ambitu granorum milii inſtar adſperſa; (2) parva foramina in ſcutorum ambitu, per quæ ſpeculabantur adverſarios. Ab inuſ. κεγχρόω, *exorno, vario.*

Κεδάζω, ſive κεδάω, pro σχεδάζω. Ὅς' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας, Il. 5, 88.

Κεδαίω, diſſipo; κεδαίομαι, diſſipor; etiam pereo. de naufragis, ap. *Arat.* & Sch. κεδαιομένης, *Nicand.*

Κεδασθέντες, nom. pl. a. 2. part. paſſ. verbi κεδάζω.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni è defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores; tumores inguinum. *Hipp.*

Κεδματώδεα, τὰ, κεδμασι ſimilia.

Κεδνὸς, ὴ, ὸν, dignus, cujus cura habeatur, in precio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honeſtus; (5) pudicus; (6) temperans. A κῆδος, *cura.*

Κεδρέλαιον, ȣ, τὸ, oleum cedrinum. Ex κέδρος, & ἔλαιον.

Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex κέδρος, & ἐλάτη, *abies.*

Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, reſina, lachryma cedri; (2) oleum cedrinum. A Κέδρος.

Κεδρίνεος, έα, εον, cedrinus, è cedro confectus. Ab eod.

Κέδρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Κέδριον, ȣ, τὸ, oleum cedri, cedria:

Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri; (2) frutex cedro ſimilis. Ab eod.

Κεδρίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.

ΚΕ΄ΔΡΟΣ, ȣ, ἡ, cedrus, arbor odorata; (2) *maſc.* fructus cedri.

Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A κέδρος. Unde

Κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi credri naſcuntur.

Κεδρωτὸς, ἡ, ὸν, cedriâ unctus. A κεδρόω.

ΚΕ΄ΔΡΩΣΤΙΣ, εως, ἡ, cedroſtis, vitis alba.

Κέεται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖται, à κεῖμαι.

Κέηται, *jaceat*, 3. ſing. præſ. conj. med.

Κείαντες, nom. pl. a. 1. part. act. pro καύσαντες, à καίω.

Κείαται, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, à κεῖμαι.

Κεῖη, *Dor.* pro κε εἴη, *ſit.*

Κεῖθεν, illuc; pro ἐκεῖθεν.

Κεῖθι, illic; pro ἐκεῖθι.

ΚΕΙ͂ΜΑΙ, f. κείσομαι, jaceo; (2) poſitus ſum, ſitus ſum; (3) repoſitus ſum; (4) propoſitus ſum; (5) projectus ſum; (6) mortuus ſum; (7) ſepultus ſum; (8) pendeo ex aliquo interfectus; (9) deſideo, ſerior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus deo conſecratis. Κεῖται δὴ πάνθ᾽ ἅπερ εἶπας, parata ſunt, Ariſtoph. Conc. 512. Πάντων δ᾽ Ἑλλήνων κείσομαι ἐν ςόμασιν, *de Ilio*, Epigr.

Κείμενος, *jacens*, part. præſ. med.

Κειμηλιάρχης, ȣ, ὁ, qui pretioſæ ſuppellectili præeſt, theſaurarius. Ex κειμήλιον, & ἀρχή. Hinc

Κειμηλιάρχιον, ȣ, τὸ, locus ubi pretioſa ſupellex reponitur.

Κειμηλίαρχος, ὁ, idem quod κειμηλιάρχης.

Κειμήλιον, ȣ, τὸ, ſupellex pretioſa, deliciæ; (2) ſupellex quævis. A κεῖμαι. Hinc

Κειμήλιος, qui velut pretioſa ſupellex reponitur vel repoſitus eſt.

Κεἰν, pro ϗ ἐν, vel ϗ εἰν, & *in.*

Κείνῃ, *illic*, illâ ratione, pro ἐκείνῃ, ſc. ὁδῷ.

Κεῖνος, *ille*, *Ionicè*, pro ἐκεῖνος.

Κεινὸς, vacuus, inanis. Pro κενός.

Κείνῳ, *illi*, dat. ſing. pro ἐκείνῳ.

Κείνως, illâ ratione. Pro ἐκείνως.

Κειράμεναι, nom. pl. a. 1. part. med. f. g. verbi κείρω.

Κεῖρε, *tonde*, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Κειρία, ας, ἡ. Κειρίαι, faſcia. cui mortuus involvitur, faſciæ ſepulchrales; (2) faſciæ, quibus colligatur infans in cunis, Gl. V. κειρίαι, inſtita. Sunt autem ligamina ſpondarum.

Κεῖρις, εως, ἡ, Ciris, avis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter; quibuſdam ſcylla. A

ΚΕΙ΄ΡΩ, f. κερῶ, tondeo; (2) ſcindo, abſcindo; (3) populor, vaſto, diripio; inſatiabili edacitate voro, aor. 1. ἔκειρα. Med. ἐκειράμην, aor. 2. paſſ. ἐκάρην, p. act. κέκαρκα. paſſ. κέκαρμαι, part. κεκαρμένος, tonſus. Ἐκείρατο τὴν κόμην, Job. 1, 20. Πολύν ςοι βοςρύχων πλόκαμον κερῶμαι, Eur. Tro. 1184.

Κεὶς, & *in*, *Dor.* pro ϗ εἰς.

Κεῖσε, illuc. Pro ἐκεῖσε.

Κεῖσευμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro κείσομαι.

Κεῖσθαι, *jacere*, præſ. inf. med. verbi κεῖμαι.

Κεισῦμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro κείσομαι.

Κεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο.

Κείω, jacere, ſeu cubare cupio. A κεῖμαι.

Κεκαδήσομαι, f. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, à χάζω.

Κεκαδμένον, perf. part. paſſ. *Dor.* pro κεκασμένον, à κάζω.

Κέκαδον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδον, à χάζω.

Κεκάθικα, perf. ind. act. v. καθίζω.

Κεκάλυμμαι, perf. ind. paſſ. v. καλύπτω.

Κέκαμον, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔκαμον, à κάμνω.

Κεκάμω, a. 2. conj. act. *Ion.* pro κάμω.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. v. κείρω.

Κέκαρκα, *totondi*, perf. indic. act.

Κεκαρωμένων, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi Καρόω.

Κεκάσθαι, perf. inf. paſſ. v. κάζω, *orno.*

Κεκασμένος, *ornatus*, part perf. ejuſdem.

Κεκαῦθαι, perf. inf. paſſ. verbi καίω.

Κεκαυμένῳ, *uſto*, dat. ſing. perf. part. paſſ.

Κεκαφηὼς, perf. part. act. *Ion.* pro κεκαφηκὼς, à κάπτω.

Κεκέρδακα, perf. ind. act. v. κερδαίνω.

Κέκευθα, *texi*, perf. ind. med. verbi κεύθω.

Κέκηα, *accendi*, perf. ind. med. v. καίω.

Κεκηρυκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. κηρύσσω.

Κεκινδυνωμένως, periculoſè. A κινδυνεύω.

Κεκινέαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκίνηνται, à κινέω.

Κεκλάγξω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro κλάγζω, à κλάζω, *clamo.*

Κέκλαγχα, *clamavi*, perf. ind. act.

Κεκλαμενων, gen. pl. perf. part. paſſ. pro κεκλασμένων, à κλάζω, *frango.*

Κέκλαμμαι, perf. ind. paſſ. pro κεκλεμμαι, à κλέπτω, *furor.*

Κεκλασμένως, fractè. A κλάω.

Κέκλαςο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκέκλαςο, à κλάζω, *frango.*

Κεκλαύσεται, 3. ſing. paullopoſt f. ind. paſſ. verbi κλαίω.

Κεκλειμένος, perf. part. paſſ v. κλείω.

Κεκλεισμένων, gen. pl. part. paſſ. verbi κλείω, *claudo.*

Κεκλεμμένον, perf. part. paſſ. n. g. v. κλέπτω.

Κέκλεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro κέκλεσο, ſeu κέκλȣ, à κέκλομαι.

Κεκλήαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κέκληνται, à καλεω.

Κέκληγα, perf. ind. med. *Ion.* pro κέκλαγα, à κλάζω.

Κεκλήγοντες, nom. pl. præſ. part. act v.

Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. Ὣς οἳ κεκλήγοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρȣσαν, Il. 16, 430. A κλώζω.

Κεκληγὼς, perf. part. med. v. κλάζω, *clamo*, Hom. Il. 2, 222.

Κέκληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro κεκάληκα, à καλέω.

Κεκληκὼς, part. perf. ejuſd.

Κεκλῆσθαι, *vocatum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Κεκλήσομαι, 1. ſing. paullopoſt f. ind.

Κεκλίαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κέκλινται, à κλίνω.

Κεκλιμένη, *inclinata*, perf. part. paſſ. f. g.

Κέκλομαι, jubeo, hortor; (2) invoco; (3) voco, advoco. Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ ςίχας, Il. 15, 345. A κέλομαι.

Κέκλοφα, perf. ind. med. v. κλεπτω.

Κέκλυθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Ion.* pro κλῦθι, à κλῦμι.

Κέκλυτε, 2. plur. præſ. imperat. act. *Ion.* pro κλῦτε.

Κεκλυσμένος, perf. part. paſſ. v. κλύζω.

Κεκμακὼς, perf. part. act. *Dor.* & *per Sync.* pro κεκαμηκὼς, à κάμνω.

Κέκμηκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro κεκάμηκα.

Κεκμηκότως, cum labore, ærumnoſè.

Κεκμηῶτα, acc. ſing. *Ion.* pro κεκμηκῶτα, Hom. Il. 6, 261.

Κέκναισμαι, perf. ind. paſſ. v. κναίω.

Κεκοίμηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κοιμάω.

Κεκολᾶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω.

Κεκολασμένως, moderatè, frenando & moderando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμένος, part. perf. paſſ. à κολάζω.

Κέκομμαι, perf. ind. paſſ. verbi κόπτω.

Κέκονα, perf. ind. med. *Poet.* pro ἔκλονα, à κλείνω.

Κεκονιαμένος, part. perf. paſſ. v. κονιάω.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, *pulvere impletus*, perf. part. paſſ. *Att.* pro κεκονισμένος, à κονίζω.

Κεκόπακα, perf. ind. act. verbi κοπάζω.

Κεκοπίακα, perf. ind. act. verbi κοπιάω.

Κεκορεσμένος, perf. part. paſſ. v. κορέννυμι.

Κεκορημένος, perf. part. paſſ. verbi κορέω.

Κεκορηὼς, perf. part. act. *Ion.* pro κεκορηκὼς.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, perf. part. paſſ. *per Syncop.* pro κεκορυθημένος, à κορυθέω.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro κεκοτηκότα, à κοτέω.

Κεκόφθαι, perf. infin. paſſ. verbi κόπτω.

Κεκράαντο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκέκραντο, à κραίνω.

Κέκραγα, perf. ind. act. verbi κράζω. Hinc

Κέκραγμα, ατος, τὸ, clamor, vociferatio.

Κεκραγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Κεκράγω, clamo, vociferor; unde a. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.

Κέκρακα, *miſcui*, perf. indic. act. *per Sync.* pro κεκέρακα, à κεράννυμι, pro κεράω.

Κέκραμαι, perf. ind. paſſ. v. κεράννυμι.

Κεκραμένως, *Adv.* temperatè. A κεκραμένος, part. perf. paſſ. à κεράννυμι.

Κεκραξιδάμας, ȣ, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domat, valdè clamoſus. Vocabulum Ariſtophanicum de Cleone. Ex κράζω, & δαμάω, *domo.*

Κεκράξομαι, paullopoſt f. verbi κράζω; vel *clamabo*, f. 1. ind. med. v. κεκράγω.

Κεκράτηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κρατέω.

Κεκράχαται, 3 plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκραγμένοι εἰσι, à κράζω.

Κέκραχθι, 2. ſing. perf. imperat. act. pro κέκραχε.

Κέκρηχα, perf. ind. med. pro κέκραγα.

Κέκρητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐκεκέρατο, à κεράω.

Κεκριγότες, *incertè loquentes*, nom. plur. part. perf. med. verbi κρίζω, *ſtrido.*

Κεκριμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi κρίνω.

Κεκριμένως, *Adv.* exactè, cum judicio & cenſurâ. A κεκριμένος, part. perf. paſſ. à κρίνω.

Κέκριται, *judicatum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi κρίνω.

Κεκροταμένος, perf. part. paſſ. *Dor.* pro κεκροτημένος, à κροτέω. Unde

Κεκροτημένως, *Adv.* ſonorè, numeroſè, (de oratione.)

Κέκρυφα, perf. indic. med. v. κρύπτω.

Κεκρυμμένος, *occultus*, perf. part. paſſ.

Κεκρυμμένως, occultè, clam, latenter. A κεκρυμμένος, part. perf. paſſ. à κρύπτω.

Κεκρυφαλοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reticulâ nectit. Ex κεκρύφαλος, à πλεκω.

ΚΕΚΡΥ΄ΦΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) ſudarium; (3) venter quidam animalium ruminantium.

Κεκρύφαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκρυμμένοι, εἰσὶ, à κρύπτω.

Κέκτημαι, perf. ind. paſſ. v. κταομαι.

Κεκτημένος, part. perf. paſſ.

Κεκτησθαι, *adquiſiviſſe*, *poſſidere*, perf. inf. paſſ.

Κεκύθωσι, 3. plur. a. 2. conj. *Ion.* pro κύθωσι, à κεύθω, *occulto.*

Κελαδεινὸς, ſtreperus, tumultuoſus, ſtrepitum & ſonum edens; κελαδεινὴ dicitur Diana à tumultu & ſtrepitu venatorio. A κέλαδος.

Κελαδέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro κελαδέȣσι, à

Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo; (2) tumultuor; (3) ſono, inſono, reſono. Βοὰν, βοὰν δ᾽ Ἑλλὰς κελάδησε, Eur. Hel. 376. Ab eod.

Κελάδημα, ατος, τὸ, ſtrepitus; (2) clamor, tumultuatio. A præc.

Κελαδόδρομος, ον, cum ſtrepitu, i. e. celeriter currens; *Epith.* Dianæ.

Κελάδοιο, *Ion.* pro κελάδȣ, à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus; (2) tumultus; (3) clamor; (4) ſonus muſicus.

Κελάδων, præſ. part. act. *Ion.* pro κελαδέων, à κελαδέω.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nigram, i. e. funeſtam haſtam habens, bellicoſus. Ab ἔγχος.

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex νέφος.

Κελαινιάω, ῶ, nigricor, ſum niger. Hinc κελαινιόων, pro κελαινιάων, partic. A κελαινός.

Κελαινόβρωτος, ον, niger, ſed de cibo, apud Æſch. A βιβρώσκω.

Κελαινόλωτα κεράσια, *Heſ.* ceraſa nigricantia, ut lotus. Ex λωτός, κελαινόνωτα, *Voſſ.*

Κελαινοπάθιμον, cujus adfectus ſunt obſcuri; tectum, argutum, ſubdolum, *Heſ.* Ex πάθος, ſed Leg. κελαινωπὰν θυμόν, *Alb.*

Κελαινός, ἡ, ὸν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obſcurus.

Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A præc.

Κελαινοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nigrâ ſpecie, ater, obſcurus. Ex κελαινὸς, & φάος.

Κελαινόφρων, ον, ſubdolus. A φρήν.

Κελαινοχρὼς, ὁ ϗ ἡ, niger, obſcurus.

Κελαινώπας, *Dor.* pro κελαινώπης, ου, ὁ, Soph. κελαινώπας θυμὸς, animus non palam apparens, ſed in tenebris latens, et quaſi abſconditus & inſidioſus; (2) profunda cogitans, ſubdolus, *Fœm.* κελαινῶπις. A

Κελαίνωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, niger; (2) formidabilis adſpectu. Ex κελαινός, & ὤψ, *vultus.*

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, vel κελαρίζω, cum ſtrepitu fluo; (2) murmuro, ſtrepito. Τῆς διὰ μέσσης Κηφισσοῦ μεγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει, Dion. Περ. 440. Hinc

Κελαρύσδεν, *Dor.* pro κελαρύζειν.

Κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, ſtrepitus.

Κελάρυσμα, ατος, τὸ, murmur ſeu ſtrepitus aquæ fluentis. Ab eod.

Κελαρυσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κέλεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro κέλεσαι, à κέλομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, poculum. A λείβω, *libo.*

Κελέβειον, *Poet.* κελεβήϊον, τὸ, idem.

ΚΕΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, avis quædam perniciſſima, galgulus; (2) eſt & nomen proprium Herois Attici; (3) idem qui ἰστόπους, in pl.

Κελέοντες, idem. *Etym.*

Κέλεσθε, 2. pl. præſ. imperat. med. v. κέλομαι.

Κελευθεῖαι, Deæ, quæ in viis ſtatuebantur ad eas monſtrandas, vel ad viatores cuſtodiendos, *Heſ.* A κέλευθος.

Κελευθείω, viam carpo; ὁδεύω, *Heſ.*

Κελευθήτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eod.

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via, cum terreſtris, tum marina, vel aëria, *Plur.* τὰ κελευθα, *viæ.*

Κελευθοποιὸς, ὸν, dux viam oſtendens, ſubmotor.

Κέλευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, à κελεύω. Unde

Κέλευμα, τὸ, juſſum.

Κέλευσις, εως, ἡ, juſſio, ipſa actio jubendi; (2) imperium.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, juſſum, mandatum; (2) hortamen, quod hortandi causâ dicitur; (3) hortamen remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. Ab eod.

Κελευσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, juſſum, mandatum.

Κελευστὴς, οῦ, ὁ, juſſor qui jubet, hortator; (2) qui celeuſma canit, celeuſta, hortator remigum; (3) pro-oreta, proræ præfectus; (4) portiſculus ad cujus ictus fit remigatio. Ab eod. Hinc

Κελευστικὸς, ὴ, ὸν, hortandi vim habens.

Κελευστός, ἡ, ὸν, juſſus, imperatus. A κελεύω.

Κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Il. 13, 125. Ab eod.

Κελεύω, f. εύσω, jubeo, impero; (2) hortor, invito ad aliquid agendum; (3) peto, poſtulo; (4) permitto; (5) cenſeo; (6) remiges clamore incito. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, Matt. 15, 35. δεθῆναι ἁλύσεσι, Act. 21, 33. A κέλω.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus deſultorius; (2) deſultor, eques deſultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur; (hinc *celebs*, Lat. *Ern.*) (3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.

Κελήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσατο, à κελέομαι.

Κελήσομαι, *jubebo*, f. 1. ind. med.

Κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum deſultorium ago. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς, Il. 16, 679. A κέλης.

Κελήτιον, ου, τὸ, parva celox, Dim. ab eod.

Κελοίμην, præſ. opt. med. v. κέλομαι.

Κέλοντο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο.

Κέλοντες, idem quod κελέοντες, *Ern.*

ΚΕ'ΛΛΩ, f. κέλσω, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. Soph. Trach. 817.

Κέλσαι, *appuliſſe*, a. 1. inf. verbi κέλλω.

Κελτιστὶ, *Adv.* Gallicè. A κελτὸς, Gallus.

Κελύφανον, ου, τὸ, putamen. A

Κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω, (potiùs ab ant. κελύφω, unde γλύφω.)

ΚΕ'ΛΩ, uſitatiùs, κέλομαι, jubeo, hortor. Ἦ μιν Τρῶες γε κελονται, Il. 7, 393. Κελοίμην Αργείοισιν ἀμυνέμεναι, ib. 9, 513.

Κέλωρ, filius vel nepos, *Eur.* (2) ſpado; (3) vox; id. & Etym. A κέλω. *Heſ.*

Κελωρύειν, vociferari, clamare, *Heſ.* A præc.

Κεμαδοσσόος, ὁ, ἡ, venator, venatrix. A

ΚΕΜΑ'Σ, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2) ſpecies capræ ſilveſtris, Eur. I. T. 176.

Κέμφος, v. κέπφος.

Κὲν, vide κε.

Κεναγγία, ας, ἡ, v. κενεαγγείη.

Κενανδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A

Κένανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, *Suid.* Ex κενός, & ἀνήρ.

ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, inſtrumentum ad fabricandas naves; in Epigramm.

Κενεαγγέειν, habere vaſa inania, *Hipp.* A

Κενεαγγείη, ης, ἡ, *Ion.* pro κενεαγγία, apud *Hipp.* vaſorum vacuitas & inanitas; (2) fames, inedia. Hinc

Κενεαγγικὸς, ἡ, ὸν, habens vaſa vacua; (2) pertinens ad adfectum, quo vaſa corporis habentur inania, *Id.*

Κενεαγγικῶς, *Adv.* eorum more, quibus vaſa ſunt vacua, *Id.*

Κενεαγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis ſermo. Ex ἀγορά.

Κενεαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vana jactans; (2) ſuperbus. Ex κενὸς, & αὐχέομαι.

Κενέβρια, ων, τὰ, morticinæ carnes, carnes è cadavere exciſæ. A νεκρός.

Κενεμβατέω, per inania gradior.

Κενεὸς, ὰ, ον, vanus inanis. A κενός.

Κενεόφρων, idem quod κενόφρων.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens; (2) venter; (3) ſpatium vacuum. A κενός.

Κενεώπρισις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. Ex κενεὼν, & πρίσις, *fiſſio.*

Κενήριον, ου, τὸ, vacuum ſepulchrum, inane monumentum. Ex κενὸς, & ἠρίον.

Κενοβουλία, ας, ἡ, conſilium inane & futile. Ex κενὸς, & βουλὴ, *conſilium.*

Κενοδόντις, ἡ, dentibus carens. Ex ὀδούς.

Κενοδοξία, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de ſe opinio. A

Κενόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex κενὸς, & δόξα.

Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem ſuſcipio. Ex κόπος.

Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inania loquor, ſupervacanea dico. Ex κενὸς, & λέγω, *dico.*

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A

Κενολόγος, ου, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, Gl. V. Ab eod.

Κενοπαθέω, vanis ducor adfectibus. A πάθος.

ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vacuus, inanis; (2) vanus. Hinc εἰς κενὸν, fruſtra. V. *Ern.*

Κενοσοφία, ἡ, vana & inanis ſapientia. A

Κενόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, in vanis & inanibus ſapiens.

Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus ſum. *Joſ.*

Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A

Κενόσπουδος, ου, ὁ ϗ ἡ, rebus inanibus ſtudens. Ex κενὸς, & σπουδή.

Κενοσπούδως, *Adv.* ſtudio inani, fruſtra.

Κενοταφέω, tumulo inani ſepelio, tumulum inanem aggero. Ὃν Τυνδαρὶς παῖς ἥδ' ἀπόντα κενοταφεῖ; Eur. Hel. 1261. A τάφος.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, Cenotaphium, honorarium ſed inane ſepulchrum; (2) quivis inanis tumulus; (3) ſimulacrum, ſeu imago.

Κενότης, ἡ, inanitas; (2) vanitas. A κενός.

Κενοτομία, ας, ἡ, inanium & vanarum rerum ſtudium. Ex κενὸς, & τέμνω.

Κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio, ſtudium conciliorum & cœptorum vanorum. A

Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vana cogitans, ſtultus. Ex κενὸς, & φρὴν, *mens.*

Κενοφωνέω, inanes emitto voces, *Suid.*

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) ſermo vanus & futilis; (3) ſermo impius ſive hæreticus. A

Κενόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, inanes voces fundens. Ex κενὸς, & φωνὴ, *vox.*

Κενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo; (2) deprimo, ad humilitatem redigo; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, conſumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; κενοῦσθαι, evaneſcere, vacuari, purgari, de corpore, a. 1. κενωθεὶς, exinanitus. Τί δ' ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; Eurip. Med. 959. Μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, id. Rheſ. 911. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, 1 Col. 1, 17. A κενός.

Κένσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. *per Sync.* pro κέντησαι, à verbo κεντέω.

Κένταισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκέντησε.

Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, è Centauro natus, à Centauro genus ducens.

Κενταυρικὸς, ἡ, ὸν, Centauricus. Ab eod.

Κενταυρικῶς, *Adv.* Centaurorum more; (2) more & ritu agreſti feroque.

Κενταύριον, ſeu κενταύρειον, ου, τὸ, Centaurium, herba. A κένταυρος, *Angl.* Centory.

Κενταυρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κενταυρίσκος, ου, ὁ, parvus Centaurus; (2) ruſticus, agreſtis, Dim. ab eod.

Κενταυροκτόνος, ὁ, interfector Centaurorum. A Κένταυρος & κτείνω.

Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugnà; (2) pugna immanis qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex μάχη.

Κενταυροπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Centaurorum plenus. Ex Κένταυρος, & πλήθω.

Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, supernè homo, infrà equus; (2) ſidus quoddam; (3) navis quædam. Ex κεντέω, & ταῦρος.

Κεντάω, pungo; κεντᾷ, pungit, Ph.

ΚΕΝΤΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, pungo, ſtimulo. Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον, Ariſtoph. Veſp. 1107. Hinc

Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, ſtimulus, id, quo pungimus; (2) punctio, Ph. κέντημα, punctus, punctum.

Κέντησις, εως, ἡ, punctio, Gl. V.

Κεντητήριον, ου, τὸ, id, quo pungere poſſumus; (2) ſubula. Ab eod.

Κεντητικὸς, ἡ, ὸν, pungens, aculeatus.

Κεντητὸς, ἡ, ὸν, punctus, punctis diſtinctus.

Κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.

Κεντρήεις, ήεσσα, ῆεν, aculeatus. A κέντρον.

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtimulis agitatus. Ex κεντρον, & εἴκω, *cedo*, (vel ἐνεγκω, *Ern.*)

Κεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) incito, excito. Ὀρχηστὴν μαστιγῶν ϗ κεντρίζων, Xen. Ab eod.

Κεντρίναι, ῶν, οἱ, culicum genus. A

Κεντρίνης, ου, ὁ, qu. dic. aculeatus, genus ſquali piſcis. A κέντρον.

Κεντρὶς, ἰδος, ἡ, aculeus, ut apum, veſparum, & ſimilium; (2) locus in equo, qui à calcaribus ſtimulatur; (3) genus ſerpentis. Ab eod.

Κεντροδήλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeu κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex δηλέω.

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruſcus, myrtus ſylveſtris, quæ & ὀξυμυρσίνη, qu. dic. acuta myrtus, & μυῤῥινάκανθος, qu. dic. ſpinoſa myrtus.

Κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus; (2) calcar; (3) incitamentum; (4) aculeus, ſpiculum, cuſpis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum ſeu lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντροτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtimulo ſeu jaculo feriens, aculeum infigens. Ex τύπτω.

Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, ſtimulo, ſpiculo configo; (2) aculeo ſeu ſpiculo armo; κεκεντρωμένος, aculeatus, p. paſſ. A κέντρον.

Κεντρώδης, ες, aculeos habens.

Κέντρωνες, centones. Ab eod.

Κέντρωσις, ἡ, ſtimulatio, incitatio.

Κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, ſtimulis confixus; (2) aculeis ſeu ſpiculis armatus. A κεντρόω.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.

Κέντω, f. κένσω, ſtimulo; ut hinc ſit κένσαι, a. 1. inf. apud Hom. Il. 23, 337. al. per Sync. pro κεντῆσαι, poſſit quoque à κενω antiq. pro καίνω, repeti, *Ern.*

Κέντωρ, ορος, ὁ, ſtimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κενόω.

Κενῶς, vanè, fruſtrà, ſine cauſâ. A κενός.

Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) detractio humorum è corporibus. Ab eod.

Κενωτικὸς, ἡ, ὸν, evacuandi vim habens.

Κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo. Ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, Il. 22, 510.

Κέονται, 3. plur. præſ. indic. med. *Ion.* vel *Poet.* pro κεῖνται, à κεῖμαι.

ΚΕ´ΠΦΟΣ, ου, ὁ, ſpecies avis marinæ leviſſimæ, quæ à quovis vento facilè circumagitur; (2) homo levis, ſtolidus. Hinc

Κεπφοῦσθαι, leviter efferri & circumagi in modum τοῦ κέπφου; unde κεπφωθεὶς, a. 1. part. elatus, agitatus, incitatus, *Suid.* deceptus, *Heſ.* κεκεπφωμεναι, p. paſſ. elatæ, *Heſ.*

Κέρα, ας, ἡ, rhaphanus agreſtis, *Theophr.* At τὰ κέρα, cornua, & alicubi crines ap. Hom.

Κεραβάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo ſcandit. Ex κέρας, & βαίνω, *ſcando.*

Κεραελκὴς, έος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove ſub jugo. Ex κέρας, & ἕλκω.

Κεράεσσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro κέρασι, à κερας.

Κεραία, ας, cornu; (2) antenna; (3) omnis eminentia in aliquâ re, apex; (4) minuta pars ligni, ut feſtuca, literæ, &c. *Ern.* A κέρας.

Κεραΐζετον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi.

Κεραΐζω, cornibus diſſipo; (2) vaſto, exſcindo, deleo; (3) incurſo, velut infeſtis cornibus. Ὅθι περ κεράϊζε ϗ ἄλλους, Il. 2, 861. Θαλάμους κεραϊζομένους, ib. 22, 63. A κέρας.

Κεραίνω, miſceo; ut hinc ſit κέραινε, miſce, Il. 9, v. 203. ſed ibi rectiùs legitur κέραιρε. A κεράω.

Κεραιοῦχος, κάλως, funis antennæ cornua retinens. Ex κεραία, & ἔχω.

Κεραιρε, 3. ſing. præſ. imperat. act. v.

Κεραιρω, miſceo. A κεραω, κεράννυμι.

Κεραις, ἰδος, ἡ, perditrix, vaſtatrix. A κεραΐζω; (2) vermis cornu infeſtans; (3) cornix; (4) pro κερὰς, ἁδος. A κέρας.

Κεραϊστὴς, οῦ, ὁ, vaſtator, populator. Ab eod.

Κεραίτις, ιδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑ´ΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ου, τὸ, & κεράβυξ, υκος, beſtiola, ſcarabæo ſimilis, quæ ficui arbori alligata culices abigit, *Heſ.*

Κεραμαῖος, αία, αῖον, fictilis, figulinus. A κεραμος.

Κεραμεῖ, dat. ſing. pro κεραμέϊ, à κεραμεύς.

Κεραμεία, ας, ἡ, ſc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεράμευς.

Κεραμεικὸς, locus Athenis.

Κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina, figlina.

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus. A κεραμεύς.

Κεράμεος, έα, εον, *contr.* κεραμοῦς, idem.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus.

Κεραμευτικός, ἡ, ὸν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, ſc. τέχνη, ars figularis. A

Κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figulinam exerceo. Καλλίστη κόρη, ἥπερ κεραμεύσει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς, Ariſtoph. Av. 1544. A κεραμεύς.

Κεραμιδόω, ῶ, f. ώσω, tegulis tego. Κεραμιδωμένη οἰκία, Ariſtot. A κεραμίς.

Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, fictilis, figularis, figulinus:

Κεράμιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. A κεραμος.

Κεράμιος, ία, ιον, fictilis, figulinus. Ab eod.

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, vas fictile, teſta; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eodem.

Κεραμοποιὸς, οῦ, τὸ, figulus, tegularius, Gloſſ. Vet. Ex κέραμος, & ποιῶ.

Κεραμοπωλεῖον, οῦ, τὸ, locus, ubi fictilia venduntur. A

Κεραμοπωλέω, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος, & πωλέω.

Κεραμοπώλης, ου, ὁ, fictilium venditor.

ΚΕ´ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis, ſive è quâ fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) teſta; (4) tegula; (5) omne inſtrumentum menſarum, argentum, aureum, fictile, & ex quâcunque demum materiâ conſtans; (6) carcer, ſc. operis lateritii.

Κεραμωτὸς, ἡ, ὸν, teſtaceus. A præc.

ΚΕΡΑ´ΝΝΥΜΙ, vel κεράννυω, vel κεράω, ῶ, f. άσω, miſceo; (2) infundo; (3) miſceo, ſc. aquam vino; (4) tempero; κεράσαι, aor. 1. act. & κεράσασθαι, a. 1. med. miſcere, temperare; p. paſſ. part. κεκερασμενος, & uſitatiùs κεκραμένος, miſtus; aor. 1. paſſ. part. κερασθεὶς, miſtus. Κεραννύειν τὴν ἐπιείκειαν τῇ δικαιοσύνῃ, οἴνῳ τὴν πηγήν. Φύσει πρὸς πᾶσαν αρετὴν εὖ κεκραμένος τὸ ἦθος, Plut.

Κέραξ, ακος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.

Κεραοξόος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, Gl. V. κεραοξόος, cornarius. Ex κέρας, & ξεω, *polio.*

Κεραὸς, cornutus; (2) corneus. A

ΚΕ´ΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum è cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitûs; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis oſtium, ſeu ramus; (8) ſophiſma & captioſæ argutiæ; (9) cincinnus & plexus ad cornu formam factus; (10) antenna; (11) quævis eminentia, ut faſtigium montis.

Κερὰς, άδος, ἡ, cornuta; (2) bidens agna.

Κερασβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut κερασβόλον σπέρμα, ſemen, quod cornu contigerit, ſeu in cornu inciderit. Metaphoricè κερασβόλος, durus, contumax, intractabilis; (2) præfractus, *Plato.* Ex κέρας, & βάλλω.

Κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος. Unde

Κεράσιον, ου, τὸ, ceraſum, fructus arboris ceraſi.

Κέρασμα, ατος, τὸ mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕ´ΡΑΣΟΣ, ου, ἡ, ceraſus, arbor.

Κεράστης, ου, ὁ, ceraſtes, vermiculus ficus infeſtans; (2) ſerpentis genus; (3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερασφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, corniger. Ex φέρω.

Κεράσχειλοι, labia, cornuum modo incurva, habentes, *Heſ.* Ex κέρας, & χεῖλος.

Κεράσω, fut. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, pro κεράω, *miſceo.*

Κερατaύλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας, & αὐλὸς, *tibia.*

Κερατεία, ας, ἡ, filiquaſtrum. A κέρας.

Κερατίας, ου, ὁ, cornutus; (2) cornu ſpeciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, fut. ίσω, cornu peto, ferio.

Κεράτινος, ίνη, ινον, corneus, è cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, *buccina.* Ab eod.

Κεράτιον ου, τὸ, corniculum; (2) ſiliqua; (3) fœnum Græcum; (4) arbor ſiliquifera, & fructus ejus. Dim.

Κερατιοῦμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. *Att.* pro κερατισομεν, à κερατίζω.

Κερατιστὴς, ου, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατιτης, ου, ὁ, cornutus, corniculatus. Fœm. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

Κερατόγλυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cornua ſcalpit. Ex κέρας, & γλύφω.

Κερατοειδὴς, έος, ὁ, corneus, cornu ſimilis.

Κερατοποιὸς, οῦ, ὁ, opifex, qui è cornu arcus & alia conficit, Gl. V. cornificus.

Κερατόπους, οδος, ὁ, cornipes, Gl. V.

Κερατουργός, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid è cornu conficit. Ex κέρας, & ἔργον.

Κερατοφορέω, ῶ, fut. ήσω, cornua gero, ſum corniger. A

Κερατοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, corniger. Ex φέρω.

Κερατοφυέω, cornua habeo. A φύω.

Κερατοφυὴς, ὲς, cornutus. Ab iiſd.

Κερατόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornu reſonans. Ex κέρας, & φωνὴ, *vox.*

Κερατωδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cornu imitans, cornutus; unde *Epith.* montis.

Κερατῶν, ῶνος, ὁ, ara in inſulâ Delo è cornibus conſtructa. Ab eod.

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος.

Κεραύλης, ου, ὁ, cornicen. Ab αὐλέω.

Κεραύνειος, ὁ ϗ ἡ, fulmineus. A κεραύνος.

Κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus; (2) gemma quædam, *Heſ.* Ab eod.

Κεραύνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod κεραύνειος.

Κεραυνοβάλλομαι, fulmine percutior. part. aor. 1. paſſ. κεραυνοβληθείς. Hinc

Κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνόβλητος, ὁ, attonitus, Gl. V.

Κεραυνοβολέω, fulmino, fulmine peto.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κεραυνοβόλιον, τὸ, bidental, fulgor, Gl. V.

Κεραυνοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulminis jaculator.

Κεραυνόβολος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, *Epith.* Jovis tonantis & fulminantis.

ΚΕΡΑΥΝΟ`Σ, οῦ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus in ſcenâ, è quo fulmina mittebant. Ex κεραυνὸς, & σκοπός.

Κεραυνοσκοπία, ἡ, haruſpicina.

Κεραυνοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in modum fulminis corruſcans. Ex κεραυνὸς, & φάω.

Κεραυνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulmen gerens.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; κεραυνωθεὶς, a. 1. paſſ. fulmine percuſſus, de cœlo tactus. Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος, Heſiod. Θεογ. 859. A κεραυνός.

Κεραυνωθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. κεραυνόω.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percuſſio fulmine. A κεραυνόω.

Κεράω, vide κεράννυμι.

ΚΕ´ΡΒΕΡΟ`Σ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæſtum facio; (2) *dicitur & in partem deteriorem* ut ὄνειδος κερδαίνειν. f. 1. κερδανῶ, a. 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. à κερδέω, κερδήσω, & κερδήσομαι, a. 1. ἐκέρδησα. p. κεκέρδηκα. Ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου, Matt. 18, 15. κερδησηθωνται, 1 Pet. 3, 1. A κέρδος.

Κερδαλέη, έης, *contr.* ῆ, ῆς, pellis vulpina. A κερδάλη.

Κερδαλέος, λέα, λέον, lucroſus, quæſtuoſus; (2) aſtutus; (3) utilis. A κέρδος.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, aſtutia, verſutia, prudentia. A præc.

Κερδαλέοφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vulpinâ mente præditus. Ex φρήν.

Κερδαλέως, *Adv.* cum lucro, utiliter.

Κερδάλη, ης, ἡ, vulpes, *Heſ.* A κερδώ.

Κερδανεομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, à κερδαίνω.

Κερδάριον, ου, τό, lucellum, Gl. V. A κέρδος.

Κερδέμπορος, ὁ, mercator felix.

Κερδέω, ῶ, v. κερδαίνω.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. v. κερδαίνω.

Κερδητικὸς, lucroſus, Gl. V. A κερδέω.

Κερδογαμέω, lucri gratiâ uxorem duco.

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, lucrum, quæſtus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) aſtutia, verſutia, dolus. Hinc *comparativus* ὁ ϗ ἡ κερδίων, ϗ τὸ κέρδιον, lucroſior, utilior, lucroſius, utilius; & *ſuperl.* κέρδιστος, utiliſſimus, lucroſiſſimus, (v. *Ern.*)

Κερδοσύνη, ἡ, aſtutia, dolus. A præc.

Κερδύφιον, ου, τὸ, lucellum, quæſticulus, Gl. V. Dim. à κέρδος.

Κερδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, vulpes. Ab eod.

Κερδῷος, lucroſus; (2) qui lucris præeſt; (3) vulpinus. *Epith.* Mercurii. A κέρδος, vel κερδώ.

Κέρεα, nom. pl. *Ion.* pro κέρατα, à κέρας.

Κερεαλκὴς, *Poet.* pro κεραλκὴς, cornibus valens, cornibus fretus. Ab ἀλκή.

Κερθεὶς, *tonſus*, a. 1. part. paſſ. verbi κείρω.

Κέρθιος, ου, ὁ, avicula quædam parva.

Κερκίδιον, ου, τὸ, radiolus, Dim. A κερκίς.

Κερκιδοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A

Κερκιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui radios textorios conficit. Ex κερκις, & ποιέω.

Κερκίζω, fut. ίσω, radio, diſcrimino fila inter texendum; (2) concutio propriè, pectine textorio ſubtemen. A

ΚΕΡΚΙ'Σ, ιδος, ἡ, radius textorius, pecten; (2) tudicula, quâ aliquid agitatur inter coquendum; (3) os majus, quod tibiam fert; (4) pini & populi cacumen; (5) plectrum; (6) radius mathematicus.

Κερκιστικη, ſc. τέχνη, textoria ars.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, ſimia caudata. Ex κήρκος, & πίθηκος.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; (2) anſa poculi; (3) penis.

Κερκουρος, vel κερκοῦρος, ου, ὁ, genus navigii longioris, vel brevioris, *latinè* cercurus, navigium celerius, ad perſequendum aptum; (2) ſpecies piſcis. Ex κέρκος, & οὐρα, *cauda.*

Κερκοφόρος, ὁ ϗ ἡ, caudatus, qui caudam gerit. A κέρκος, & φέρω.

Κερκύρα, ας, ἡ, Corcyra, *inſula.*

Κερκυραῖος, αια, αῖον, Corcyræus, ut Κερκυραία μάστιξ, proverb. de magno & egregio flagello. A Κερκῦρα.

Κέρκω. Pro κρέκω.

Κερκώπειος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.

Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parvula, vel animalculum ſimile cicadæ.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; (2) laſcivio; petulans ſum; (3) ſubſanno. A κήρκωψ.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, fera ingentem caudam habens; (2) homo verſutus & fraudulentus. A κέρκος.

Κέρμα, ατος, τὸ, fruſtum monetæ minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. A κείρω.

Κερμάτιον, ου, τὸ, nummulus, fruſtum, Dim.

Κερματίζω, fut. ίσω, in minutos nummulos comminuo; (2) in minuta ſcindo, comminuo. A κέρμα. Hinc

Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, qui minutias æris cudit; (2) qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.

ΚΕ'ΡΝΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, vel κέρνον, ου, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus, repletum Diis offerebatur, crater myſticus; (2) genus ſaltationis. V. *Ern.*

Κερνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, craterem myſticum ferens. Ex κέρνος, & φέρω. Hinc

Κερνοφορέω, illum geſto in orgiis.

Κεροβάτης, ου, ὁ, corneos pedes habens. *Epith.* Panis. Ex κέρας, & βαίνω.

Κερόδετος, ligatis & compactis cornibus conſtans, ut arcus. Ex κέρας, & δέω, *liga.*

Κεροειδὴς, ὁ ϗ ἡ, cornu ſimilis. Ex εἶδος.

Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus; (2) capillos habens plexos & intortos. A κέρας.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu. Funis idem qui ceruchus. *Lucian.* Ex κέρας, & οἴαξ, *temo.*

Κεροπλάστης, ου, ὁ, comæ ornandæ artifex, *Poll.* Ex κέρας, & πλάστης.

Κερόστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornibus ſeu corneis laminis ſtratus; ceroſtrotum opus, ramentis & teſſelis cornuum pictorum variis coloribus & vermiculatim ligno inſertorum, compoſitum. Ex κέρας, & στρώννυμι.

Κερουλκὶς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A

Κερουλκὸς, ἡ, ὸν, cornibus trahens; κερουλκοὶ βόες, cornibus aratrum trahentes, *Heſ.* κερουλκος κάλως, funis quo antenna trahitur, *Heſ.* κερουλκὸς, Apollo, quaſi corneum arcum trahens. Ex κέρας, & ἕλκω.

Κερουτίας, ου, ὁ, ſuperbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A κέρας.

Κερουτιάω, ῶ, cornua tollo, cornua ſumo. *Metath.* ſuperbio. Ariſtoph. κἀκερουτίας pro ϗ ἐκερουτιας, imp. ind. 2. ſing. & cornua ſumebas, ſuperbiebas, Eq. 1340.

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἶγες κερουχίδες, Theocr. 5, 145.

Κεροῦχος, & κεραοῦχος, ὁ ϗ ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) κεροῦχος κάλως, Ceruchus, funis antennam, ſeu antennæ cornu tenens. Ex κέρας, & ἔχω.

Κερόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκερῶντο, à κεράω.

Κέρσαι, *totondiſſe*, a. 1. inf. act. v. κείρω.

Κέρσε, *totondit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. Πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε; Soph. Phil. 1223. Ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ, ϗ σέ τις, Eur. Iph. in Au. 862. A κέρτομος. Hinc

Κερτόμησις, εως, ἡ, irriſio, ludibrium:

Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia:

Κερτομίας, ου, ὁ, maledicus, irriſor. Ab eod.

Κερτομίοισι, dat. plur. *Ion.* pro κερτομίοις. A

Κερτόμιος, ου, ὁ, v. ſeq.

Κέρτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cor alicui ſcindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex κέαρ, *cor*, & τέμνω. (V. *Ern.*)

Κερχαλέος, έα, έον, aſperum & raucum ſonitum edens; (2) aridus, ſiccus, *Hipp.* A κέρχω.

Κερχάω, ῶ, raucum creperumque ſono, *id.*

Κερχναλέος, *Hipp.* idem quod κερχαλέος.

Κερχνασμὸς, οῦ, ὁ, raucedo, Gal. Lex. *Hipp.* A

Κερχνάω, ῶ, idem quod κερχάω.

Κερχνη, ης, ἡ, puls è milio; (2) auris piſcis; (3) avis quædam; (4) quæ eſt melleo colore. A κέρχω. Hinc

Κερχνὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, ſtridula, vel etiam ſtrix.

Κέρχνος, ου, ὁ, adſperitas gutturis quaſi milii granis conſperſi; (2) milium; (3) ſonus, qui editur è ſenſu aſperitatis in arteriâ, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, ſeu argenti fodinis; (5) *Adj.* ſiccus; (6) aſper. A κέρχω. Hinc

Κερχνόω, aſpero, quaſi granis milii; (2) cælo.

Κερχνω, idem quod κέρχω.

Κερχνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui aſperum quid raucumque ſonat; (2) qui tale quid ſonare facit. Ab eod.

Κέρχνωμα, ατος, τὸ, adſperitas; (2) cælatura; (3) idem quod κέγχρωμα, *Ern.* A κερχνόω.

Κερχνωτος, ἡ, ὸν, ſignis aſper, cælatus.

ΚΕ'ΡΧΩ, exaſpero; κέρχομαι, exaſperor, & quidem ita ut vocem ſeu ſonum edam raucum & creperum.

Κερχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ita exaſperatus, ut ſonum raucum edat. A κέρχω.

Κερῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. v. κείρω.

Κερωδὸς, οῦ, ὁ, cornicen, Gl. V. Ex ᾄδω.

Κέσκετο, 3. ſing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο, à κεῖμαι.

Κεστὸς, ἱμὰς, ceſtus, cingulum Veneris illecebroſum; (2) acupictus. A κεντέω, *pungo.*

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piſcis ſpecies; (3) genus teli militaris, ſudes. Hinc

Κεστραῖος, ου, ὁ, piſcis ſpecies alia, quam κέστρα.

Κεστρεὺς, έως, ὁ, mugil, piſcis. Ab eod. Hinc

Κεστρεύειν, præ fame ore hiare, *Heſ.* κεστρεῖν, *Voſſ.*

Κεστρίνισκος, ὁ, Dim. à ſeq.

Κεστρῖνος, ινου, ὁ, idem quod κεστρεύς.

Κεστρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum è ceſtro. A

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, ceſtrum, betonica herba.

Κέστρος, ου, ὁ, teli genus, tragula, *Suid.* (2) veruculus ad uſum picturæ encauſticæ.

Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. Ex κέστρα vel κεστρος, & σφενδόνη, *funda.*

Κεστρωτον, ξύλον, lignum urendo acuminatum, *Heſ.* A κέστρα.

Κευθάνω, occulo, occulto. Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, Il. 3, 453. A κεύθω.

Κεύθη, acc. pl. *contr.* pro κεύθεα, ἐ κεῦθος.

Κεύθης, 2. ſing. præſ. conj. act. v. κεύθω.

Κεύθμος, οῦ, ὁ, latebra, latibulum. Ab eod.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, idem; (2) penetrale, receſſus, abditus locus; (3) latibulum, ſeu luſtrum feræ; (4) orcus. Ab eod.

Κεῦθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. κευθεα, κεύθεσι.

ΚΕΥ'ΘΩ, f. κεύσω, occulo, abſcondo; κέκευθε, p. med. in ſign. præſ. celat, occultat. Οὔτι σε κεύσω, Dion. Περ. 270. Εὗρε δὲ κευθομενον χρυσοῦ κτέαρ, Epigr.

Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus & ægrè cedens capitis dolor. A κεφαλή.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum; (2) quod ſummum & præcipuum eſt; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus & reditus manat, ſumma pecuniæ ſors; (5) pars libri; (6) pl. argumenta, quibus cauſa innititur; (7) ſummæ rerum. Adjectivè aut per oppoſitionem ap. Ariſtoph. κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi & gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι, ut ſummatim dicam. Hinc

Κεφαλαιόω, ſummatim & capitulatim attingo, in capita & ſummas redigo; (2) in capite vulnero. Κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, Marc. 12, 4.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſummarius; (2) τὸ κεφαλαιῶδες, definitum, cujus eſt definitio, ap. *Log.*

Κεφαλαιωδῶς, *Adv.* ſummatim.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in ſummam ſubductum eſt; (2) ſumma ipſa. A κεφαλαιόω.

Κεφαλαλγέω, capitis dolore laboro. A

Κεφαλαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adferens. Ex κεφαλὴ, & ἄλγος.

Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.

Κεφαλαλγικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κεφαλαλγής.

Κεφαλαλγὰς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum oſſis, craſſius illud rotundumque; (4) ſumma & concluſio; (5) princeps, qui primas tenet; (6) in aliquâ re præcipuum.

Κεφαληγερετης, ου, ὁ, *Dor.* κεφαλεγερέτας. Sic à Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, alluſione factâ ad Homericum Jovis Epith. κεφεληγερετης; quaſi caput extollens. Ex κεφαλὴ, & ἐγείρω.

Κεφαλικὸς, ἡ, ὸν, capitalis, ad caput pertinens. A κεφαλή.

Κεφαλικῶς, *Adv.* capitaliter.

Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, aliàs γεῦσις, guſtus, quia ibi præcipuè ſentitur, *Poll.*

Κεφαλῖνος, ου, ὁ, Cephalinus, piſcis. Ab eod.

Κεφάλιον, ου, τὸ, capitulum; (2) caput, Dim.

Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod.

Κεφαλισμὸς, οῦ, ὁ, ſimplicium numerorum uſque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.

Κεφαλίτης, οῦ, ὁ, ſc. λίθος, lapis angularis.

Κεφαλοβαρὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, cujus caput grave & ponderoſum eſt. Ex κεφαλὴ, & βαρος.

Κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, capitis ligamentum, frontale; retiolum, Gl. V. A

Κεφαλόδεσμος, ου, ὁ, idem.

Κεφαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, capitis figuram ſive ſpeciem referens. Ex κεφαλὴ, & εἶδος.

Κεφαλόθλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput contuſum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλαστα, contuſiones capitis. Ex κεφαλη, & θλάω, *tundo.*

Κεφαλοκρούστης, ου, ὁ, caput pulſans, feriens. Ex κρούω, pulſo.

Κεφαλόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicem habens capitatam. Ex ῥίζα, radix.

Κέφαλος, ου, ὁ, cephalus, piſcis, mugil, Gl. V. capito, mugilis. A κεφαλή.

Κεφαλοτομέω, caput amputo. A

Κεφαλοτόμος, ον, caput amputans. A τέμνω.

Κεφαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caput imitans, ſeu referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτὸς, ή, όν, caput habens, capitatus; ut πράσος κεφαλωτὸν, porrum capitatum.

Κέχαδα, perf. ind. med. v. χάζω.

Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. Ion. pro ἐχάδοντο.

Κεχανδότα, acc. ſing. perf. part. med. Poet. pro κεχαδότα.

Κέχαρα, perf. ind. med. verbi χαίρω.

Κεχαραγμένος, inſculptus, perf. part. paſſ. v. χαράσσω.

Κεχάρηκα, gaviſus ſum, perf. inf. act. verbi χαίρω pro χαρέω.

Κεχαρηότα, gaviſum, acc. ſing. perf. part. act. Ion. pro κεχαρηκότα.

Κεχάρητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. Ion. pro ἐκεχάρητο.

Κεχαρισμένος, beneficio adfectus, cariſſimus, perf. part. paſſ. verbi χαρίζομαι.

Κεχαρισμένως, Adv. gratè, acceptè, jucundè, ad gratiam. A κεχαρισμένος, part. paſſ. perf. à χαρίζομαι.

Κεχαριτωμένως, idem, à χαριτόω.

Κεχάρισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Κεχαροίατο, 3. plur. a. 2. opt. med. Ion. pro χάροιντο, à χαίρω.

Κεχείμανται, 3. plur. perfect. ind. paſſ. verbi χειμαίνω.

Κεχηνα, perf. ind. med. Att. pro κέχανα, à χαίνω, hio.

Κεχηνότως, Adv. ore hiante. A κεχηνώς.

Κέχλαδα, perf. ind. med. verbi χλάζω.

Κεχλαδὼν, qui ſibilavit, a. 2. part. act.

Κεχλίαγκα, perf. ind. act. v. χλιαίνω.

Κεχλιδὼς, perf. part. med. v. χλιδάω.

Κεχολωμένος, perf. part. paſſ. v. χολόω.

Κεχολώσεαι, 2. ſing. paullopoſt f. ind. paſſ. Ion. pro κεχολώσεσαι.

Κεχολώσεται, 3. ſing. paullopoſt f. ejuſd.

Κεχολῶσθαι, iratum eſſe, perf. ind. paſſ.

Κέχρηκα, perf. ind. act. verbi κίχρημι.

Κέχρημαι, perf. ind. paſſ. v. χράομαι.

Κεχρήσεται, mox indigebit, 3. ſing. paullopoſt f.

Κεχρησθε, 2. plur. perf. ind. paſſ.

Κεχρισμαι, perf. ind. paſſ. verbi χρίω.

Κέχυμαι, confuſus ſum, perfect. ind. paſſ. v. χύω.

Κέχυτο, 3. ſing. pluſq. perf. indic. paſſ. Ion. pro ἐκέχυτο.

Κεχωρήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. ind. act. Ion. pro ἐκεχωρήκεισαν, à χωρέω.

Κεχωρίδαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, à χωρίζω.

Κεχωρισμένος, ſeparatus, perf. part. paſſ.

ΚΕ'Ω, jaceo, thema inuſitatum. Hinc κέομαι, κίονται, apud. Hom. jacent. Et κέσκετο, Odyſſ. 21, 41. jacebat, imperf. quod formatur à. f. 1. κέσω, inuſ. κέσκω, inuſ. ἔκεσκον, inuſ. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc & κειω, decubiturio.

ΚΕ'Ω, findo; thema inuſ. Hinc κείω, findo, Hom. κειων, findens.

ΚΕ'Ω, uro; thema inuſ. Hinc a. 1. verbi καιω, uro, ἔκεια, pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κείαντες, pro κήαντες, καύσαντες· κείομεν, pro κηομεν, καύσωμεν, uramus.

Κῆαι, accendiſſe, a. 1. inf. act. v. καίω, uro.

Κηαντο, accenderunt, 3. pl. aor. 1. ind. med.

ΚΗ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, cebus, animal è genere ſimiarum.

Κἠγὼ, & ego Dor. pro ϗ ἐγώ.

Κηδαίνω, curo, ſolicitus ſum. A κῆδος.

Κῆδε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκηδε, à κήδω, torqueo.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, ſepultura; (2) adfinitas. A κῆδος, vel à κηδεύω.

Κήδειος, ου, ὁ, cujus curam gerimus; (2) carus, amatus; (3) ad carum propinquum pertinens. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, ſolicitudo alicujus de alio. A κηδεμών.

Κηδεμονικὸς, ή, όν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens; (2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδέμονικῶς, Adv. ſolicitè, ſedulò.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A κῆδος.

Κηδεὸς, & κήδειος, idem quod κήδειος. Ab eod.

Κήδεσθε, 2. plur. præſ. ind. med. verbi κήδομαι.

Κήδεσι, dat. plur. à κῆδος, cura.

Κηδέσκετο vide κηδω.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus; (2) ſocer; (3) gener. Ab eod. Hinc

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas.

Κηδεστικὸς, ή, όν, ad adfinitatem pertinens.

Κηδέστρια, ας, ἡ, ſocrus, Gl. V. Ab eod.

Κήδευμα, ατος, cura; (2) funus.

Κηδευτὴς, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. A

Κηδεύω, f. εύσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris ſeu exſequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinis ſum. Ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγὼ, Eur. Or. 781. Καὶ πῶς με κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες; id. Rheſ. 874. A κῆδος.

Κηδέω, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιστος, chariſſimus, dilectiſſimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo; (2) ſatago; (3) exſequias alicujus curo. Ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων, Ariſtoph. Nub. 106. Ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι, Plat. Ab eod.

Κηδομένη, part. præſ. med. f. g. verbi κηδομαι, curo.

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, ſolicitudo; (2) mœror, luctus, moleſtia; (2) ærumna, damnum; (4) exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (5) adfinitas; (6) nuptiæ. Hinc ſuperlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, chariſſimus, cujus præcipuè curam gerimus. Hinc

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœſtitia; (2) diligentia.

Κηδόσυνος, ὁ, mœſtus; (2) diligens. Ab eod.

Κήδω, mœrore adficio, ango, moleſtus ſum; (2) lædo, noceo; κῆδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat; ἔκηδες, unde novum imperf. Ion. ἐκήδεσκον, κήδεσκον. Ἀνέρα κήδει, Heſiod. Ἔργ. 362. Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, Il. 5, 404. A κῆδος.

Κἤδωκε, & dedit, Æol. pro ϗ ἔδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι.

Κηδωλὸς, ή, όν, ſolicitus, anxius. A κῆδος.

Κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum, in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur, ſcutella. A

ΚΗ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, idem.

Κἠκ, & ex, Æol. pro ϗ ἐκ.

Κἠκα, etſi, Dor. pro ϗ εἴκε.

Κηκαδέω, ῶ, convicior, irrideo, Heſ. al.

Κηκάζω, f. άσω, idem. A

Κηκὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, maledicus, conviciator; (2) improbus, noxius. A κακὸς.

Κηκασμὸς, οῦ, ὁ, convicium, maledictum; (2) conviciorum ingeſtio. A κηκάζω.

Κηκίδιον, ου, τὸ, parvula galla, Suid. Dim. à κηκίς.

Κηκιδοφόρος, ἡ, gallam ferens, ſc. arbor.

Κήκιε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκήκιε, à κηκίω.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut ſaliens; (2) galla; (3) fuligo, Æſch. Agam. 969. A

Κηκίω, f. ίσω, cum impetu erumpo, ſaltu ſurſum feror. Θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ, Odyſſ. 5, 445. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, manſuefacio. A κηλέω.

ΚΗΛΑ'Σ, hiberna dies; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, ου, ἡ, arbor tardè ſuos fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑ'ΣΤΡΑΙ, ων, αἱ, vaſa quædam paſtoralia; (2) arbores quædam.

Κήλειος, ου, ὁ, vel κήλεος, urens, ardens, calens, ſplendens. A καίω, uro, v. κηλίς.

Κηλέστης, ου, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcedine aliquem capit. A

ΚΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, leno, delinio, mulceo, demulceo, & quidem propriè cantûs vel rei ſimilis auribus gratæ, dulcedine; (2) decipio; (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην, Eur. Iph. in Au. 1241. Θρασύμαχος γάρ μοι φαίνεται ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι, Plat.

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, tumor in quâcunque parte corporis; (2) tumor ſcroti, ramex, hernia.

Κηληθμὸς, οῦ, ὁ, aurium delinimentum.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem; (2) fraus, deceptio. A κηλέω.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipſa mulcendi aures, ſuavitas auditûs aures permulcens.

Κηλητήριον, ου, τὸ, delinimentum ad aures permulcendas, ſeu animum capiendum. A

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens.

Κηλητικὸς, ή, όν, idem.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui tumore ſcroti laborat, hernioſus. A κήλη.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. A κηλέω.

Κηλιδόω, ῶ, maculo, labe fœdo. Οὐ δεσμοῖσιν διὰ τυραννίδας πατέρας ἐκηλίδωσαν, Eur. Her. fur. 1323. A κηλίς. Hinc

Κηλιδωτὸς, ή, όν, maculatus, labe fœdatus.

ΚΗΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum, ſive telum ligneum. A κᾶλον, lignum.

Κηλὸς, ή, όν, ſiccus, aridus, toſtus. A λέω.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) decipio; (3) noceo; (4) ſubagito; (5) Heſ. precor. A κηλέω, vel κηλός.

ΚΗ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admiſſarius. Hinc

Κηλώνειον, & κηλώνιον, ου, τὸ, idem.

Κἠμαυτὸν, & meipſum, Æol. pro ϗ ἐμαυτόν.

Κἠμὲ, & me, Æol. pro ϗ ἐμέ.

ΚΗΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, camus capiſtrum; fiſcella è vimine, cadus ſeu urna judiciaria. Hinc

Κημόω, capiſtro, camum impono. Hinc

Κήμωσις, εως, ἡ, fiſcellæ ſeu cami impoſitio.

Κἠν, & in, Æol. pro ϗ ἐν.

Κἠνιαυτοῖς, & annis, pro ϗ ἐνιαυτοῖς.

Κῆνος, ille, Ion. pro ἐκεῖνος.

ΚΗ͂ΝΣΟΣ, ου, ὁ, cenſus. Vox Lat.

ΚΗ`Ξ, κηκὸς, ἡ, larus, avis quædam; aliis fulica, quibuſdam mergus.

Κἠξαπίνης, & repentè, Dor. & Æol. pro ϗ ἐξαίφνης.

Κήομεν, 1. pl. aor. 1. conj. Poet. pro κήαμεν, à καίω.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortenſis; κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ ſimilis, Dioſc. A κῆπος.

Κἦπε, & dicebat, Æol. pro ϗ εἶπε.

Κἠπεὶ, & poſtquam, Æol. pro ϗ ἐπεί.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.

Κἤπειτα, & poſtea, Æol. pro ϗ ἔπειτα.

Κήπευμα, τὸ, horti cultura; (2) hortus.

Κηπευτὴς, οῦ, ὁ, hortulanus, Ph. A κηπεύω.

Κηπευτὸς, ή, όν, hortenſis, in horto ſatus.

Κηπεύω, fut. εύσω, hortum colo; (2) in horto ſero. Αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις, Eur. Hipp. 83. A κῆπος.

Κηπίδιον, ου, τὸ, hortulus. A κηπίον.

Κηπίον, ου, τὸ, idem; (2) tonſuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur, Dim. à κῆπος.

Κηποκόμος, ου, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆπος, & κομέω, curo.

ΚΗ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus; (2) flores, & faſciculi florum; (3) pubes muliebris; (4) tonſuræ quoddam genus.

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo.

Κηπουρικὸς, ή, όν, ad hortulanum pertinens. A

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortorum cuſtos, hortulanus. Ex κῆπος, & οὖρος, cuſtos.

Κηπωρικὸς, ή, όν, hortorius, Gl. V. A ſeq.

Κηπωρὸς, οῦ, ὁ, hortulanus; olitor. Ex κῆπος, & ὤρα, cura.

ΚΗ`Ρ, κηρός, ἡ, ſors, fatum; κῆρες, Parcæ; (2) fatum funeſtum; (3) fatum, mors;

(4) pestis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Sed κῆρ pro κέαρ, *cor*. Hinc

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo; (2) pereo, quaſi fatali neceſſitate. Τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις, Eur. Hipp. 227.

Κηραμυντης, ου, ὁ, mortis propulſator. A κὴρ, & ἀμύνω, *arceo*.

Κηράνθεμον, ου, τὸ, erithace, herba.

Κηραχάτης, ὁ, Cerachates, achates ita dictus à cerino colore. Ex κηρὸς, & ἀχάτης.

Κηρεῖαι, & κειρίαι, faſciæ ſepulchrales; (2) faſciæ lecti. A κὴρ.

Κηρέλαιον, ου, τὸ, medicamentum è cerâ & oleo, cui adfunditur & ſuccus refrigerans. Ex κηρὸς, & ἔλαιον.

Κηρέσιος, fatalis, noxius, *Heſ.* A κὴρ.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatis agitatus; (2) qui lethifero fato agitatur, quod funeſta fata affert. Ex κὴρ, & φορέω.

Κήρηξ, κος, piſcium genus, *Strabo*. Vid. Κέρις.

Κηριάζω, f. άσω, favos confingo, ſeu ſtruo; (2) cerifico. Ἁλίσκονται δὲ τοῦ ἔαρος, ὅταν κηριάζουσιν, Ariſtot. A κηριον.

Κήρινθον, ου, τὸ, flos æſtivus:

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. A κήρος.

Κηριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, favi ſpeciem habens. Ex κηριον, & εἶδος.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. A κήρος.

Κηριοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui favos conficit. Ex κηρίον, & ποιέω.

Κήρις, piſcium genus, *Athen.*

Κηρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, cerites, gemma.

Κηρίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui morbo fatali deceſſit, fato decedens. Ex κὴρ, & φάω, *occido*.

Κηριώδης, ὲς, ceræ ſimilis, colore & odore.

Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. Ex γονή.

Κηρογραφέω, ῶ, fut. ήσω, ceris pingo.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A

Κηρογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cerâ ſeu ceris pingit, κηρόγραφος, cereo colore pictus. Ex κηρὸς, & γράφω.

Κηρόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, cerâ ligatus, cerâ compactus. Ex κηρὸς, & δετὸς, *ligatus*.

Κηροδομέω, ex cerâ ædifico, cereas ædes ſtruo. Ex κηρὸς, & δέμω.

Κηροδομοῦσαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g.

Κηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui ceræ forma eſt, ceræ ſimilis, mollis. Ex κηρὸς, & εἶδος.

Κηρόθι, corde, ex animo. A κὴρ.

Κηρόπισσον, ου, τὸ, malta, Gl. Vet. emplaſtrum, unguentum è cerâ & pice, quo ſplenium illinitur; (2) ſplenium tali unguento illitum. Ex κηρὸς, & πίσσα.

Κηροπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è cerâ compactus:

Κηροπέγιον, ου, τὸ, candelabrum ubi cerei depanguntur. Ex κήρος, & πήγνυμι.

Κηροπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, ex cerâ vel in cerâ fingo; (2) ceras fingo. A

Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui è cerâ imagines fingit.

Κηρόπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, è cerâ formatus, cereus; (2) cerâ compactus.

Κηροποιέω, ceram gigno; de apibus.

Κηροπώλης, ου, ὁ, cerarius, Gl. V.

ΚΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cera.

Κηροτέχνης, ου, ὁ, idem quod κηροπλάστης.

Κηροτρεφης, ὲς, qui inter miſerias educatur, miſeriis innutritus.

Κηροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, lethum ſeu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κὴρ, *mors*, vel κηρὸς, & τρέφω.

Κηρολκὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ad fatum lethiferum trahens, ad funeſtum fatum rapiens. Ex ἕλκω.

Κηροφορέω, favos fero. Ex κηρὶς, & φέρω.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cereâ veſte indutus.

Κηροχυτέω, ceram fundo, è cerâ fingo; (2) fingo, v. gr. animum. A

Κηρόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, è cerâ fusâ factus. *Epith.* picturæ. Ex κηρὸς, & χύω.

Κηρόω, cerâ obduco, circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κὴρ.

ΚΗΡΥ'ΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, & id quod per præconem pronunciatur, edicitur; (2) in ſacris eſt doctrina, inſtitutio. A κηρύσσω.

Κερυκεία, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces, quæ datur præconi. A κήρυξ.

Κηρύκειον, ου, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi, nuncianti, aut vendenti. Ab eod.

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens.

Κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύκευσις, εως, ἡ, munus præconis ſeu caduceatoris; (2) merces, quæ datur præconi venditionis ſeu auctionis nomine.

Κηρυκευτικὸς, ὴ, ὸν, ad prædicandum pertinens. A

Κηρυκεύω, fut. εύσω, munus præconis obeo. Τὰ δὲ τοιαῦτα χρὴ κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοικτος, Eur. Tro. 783. A κήρυξ.

Κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκικὸς, ὴ, ὸν, idem quod κηρύκειος.

Κηρυκιοφόρος, ου, ὁ, caducifer, Gl. V. A κηρύκιον, & φέρω.

Κηρυκτὴς, οῦ, ὁ, prædicator, Gl. V. A κηρύσσω.

ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen miniſtri ſacrorum, ap. Athenienſes, quos Diodorus comparat Ægyptiorum paſtophoris; (3) ſacerdotes ipſi & quidem principes apud Corinthios; (4) in Lib. Sacris Doctor religionis Chriſtianæ; (5) piſcis quidam, murex; (6) avis quædam, & quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

Κηρύξας, aor. 1. part. act. v. κηρύσσω.

Κηρύξατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Κήρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio. A

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci ſubjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco; (6) in Lib. ſacris, doceo. Ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει, Act. 19, 13. Ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον, Mat. 26, 13. Κηρυξάτω μὴ ἀδικεῖν μηδένα τὴν ἀγορὰν, Xen. A κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Κηρῶ, gen. ſing. *Dor.* pro κηροῦ, à κηρὸς.

Κηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo & cerâ; (4) gluten, viſcus aurium. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ὴ, ὸν, ceromate unctus. A præc.

Κηρωματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

Κηρὼν, ῶνος, alveus. A κηρὸς.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρόω.

Κηρωτὸς, ὴ, ὸν, ceratus, cerâ obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus; (2) magnus.

Κητήνη, ης, ἡ, navigium ceti inſtar, *Heſ.*

Κητόδορπος, ον, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ον, balænas occidens. A φένος.

ΚΗ͂ΤΟΣ, εος, *contr.* κήτους, Cetos, cetus, bellua marina, balæna; (2) ſignum cœleſte.

Κητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cetaceus, è cetorum genere. A κῆτος. Unde

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητώεσσα, Lacedæmonis *Epith.* ob magnitudinem. Hom. Il. 2, 581.

Κητῷος, ῴα, ῷον, cetaceus. Ab eod.

Κηὖ, *& benè*, *Æol.* pro ϗ εὖ.

Κῆφ' ὅτι, *Æol.* pro ϗ εἶπε ὅτι.

Κῆφα, *& dicebat*, *Dor.* & *Æol.* pro ϗ ἔφη.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφήνιον, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci, Dim.

Κῆφθα, *Æol. Dor.* & *Ion.* pro ϗ ἥφθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἅπτω.

Κηφηνώδης, ες, fuco ſimilis, rapax. A κηφήν.

Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, benè olens, fragrans, propriè ex ſuffitu vel aromatibus crematis. A καίω, *uro*.

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, idem & ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, ſcoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit ſcoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio ſive corruptela.

Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui ſcoria admixta eſt, adulteratum; (2) adulteratio. A

Κιβδηλεύω, f. εύσω, ſcoriam admiſceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, Ariſtot. Εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι, θέλω, Eur. Bac. 475.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non ſatis à ſcoriâ defæcati; (2) ſcoria, metallorum fæx; (3) improbitas, depravatio:

Κιβδηλιάω, palleo, *propriè*, ut aurum adulteratum. Κιβδηλιᾷν ὑπὸ λιμοῦ, Ariſtot. A

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſcoria admixta eſt, non ſatis purgatus à fæcibus; (2) non ſincerus, fucatus, adulterinus.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, pera, ſacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) *propriè* loculus fabæ; (4) vaſis genus, quibus altaria ornantur; (5) umbella, machina obumbrans aram.

Κιβώτιον, ου, τὸ, arcula, capſula, ſcriniolum, Dim. à κιβωτός.

Κιβωτοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arcas ſeu ciſtas conficit, arcarum fabricator. Ex ποιέω.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, arca, ciſta, capſa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, ſeu crebro motu corporis motacillam imitor, crebro motu agito; (2) muto ſæpe, de inconſtantiâ, &c. Εὖ πόκα κιγλίζευ, Theocr. 5, 117. A κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, Gl. V. κιγκλὶς, tranſenna.

Κίγκλισις, έος, ἡ, crebra & levis agitatio, ſuccuſſio. A κικλίζω.

Κιγκλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, cinclus ſeu motacilla.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, Cidaris, pileus regius Perſicus; (2) genus ſaltationis apud Arcadas.

Κιδαφεύειν, malitioſè & vafrè agere, more ſcilicet vulpino, *Heſ.* A κιδάφη.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, vulpes, *Heſ.* Hinc

Κιδάφιος, fraudulentus, aſtutus, *Heſ.*

Κίδαφος, vulpes, *Heſ.* (2) doloſus, *Heſ.*

Κίδναμαι, diſſipor, diſpergor, diffundor, ἐκίδνατο, imperf. ſpargebatur. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, Il. 8, 1. Ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις κίδναται, Eur. Hec. 903. A

Κίδνημι, diſpergo, diſſipo. A κεδάω.

Κίε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκιε, à κίω.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, cithara; (2) ſuperior pars thoracis ad jugulum, *Hipp.* Hinc

Κιθαραοιδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, κιθαραοιδότατος, *Ariſtoph.* fidicen peritiſſimus.

Κιθάριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκιθάριζε, à

Κιθαρίζω, f. ίσω, citharâ cano, κιθαρίζομαι, citharâ mihi canitur, citharâ aures meæ perſonant, τὸ κιθαριζόμενον, quod citharâ canitur. Φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, Apoc. 14, 2.

Κιθάριον, ου, τὸ, parva cithara, Dim. à κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, lyra propriè, ut placet Gramm.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulſatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω. Unde &

Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulſatæ ſonus, carmen ipſum quod fidibus canitur.

Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, cithariſta, qui citharâ canit; (2) dicitur tamen & pro citharœdo.

Κιθαριστικὸς, ὴ, ὸν, ad cithariſtam pertinens; (2) peritus pulſandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, peritia canendi citharâ. A κιθαριστής.

Κιθαρίστρια, ας, ἡ, cithariſtria, femina, quæ citharâ canit. Ab eod.

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars pulſandi citharam, ars canendi citharâ. A κιθαρίζω.

Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, piſcis quidam, fidicula. A κιθάρα.

Κιθαρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, citharâ cano.

Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio.

Κιθαρῳδικὸς, ἡ, ὸν, citharœdicus, citharæ accommodus. A

Κιθαρῳδὸς, ȣ̃, ὁ, citharœdus, qui citharam pulſans ſimul voce accinit. Ex κιθαρὰ, & ᾠδὸς. cantor.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, tunica.

ΚΙ´ΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc

Κίκινος, η, ον, ut ἔλαιον, oleum cicinum, ſive ex fructu arboris prædictæ factum.

ΚΙ´ΚΙΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ͂, vox clamantium noctuarum:

Κικκαβὴ, ῆς, ἡ, noctua, Sch. Ariſtoph.

Κικλήσκȣσ᾽ pro κικλήσκȣσα, vocans, præſ. part. act. f. g. verbi κικλήσκω.

Κικλήσκω, voco, accerſo; (2) appello, nomino; (3) convoco. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν κικλήσκω, Ariſtoph. Nub. 564. A καλέω.

Κικλισμὸς, ȣ̃, ὁ, riſus, cachinnus, Heſ. pro κιγκλισμὸς, al. κικλησμὸς.

Κικράω, ῶ, miſceo. A κεράω.

Κικυμὶς, ιδος, ἡ, noctua. Hinc

Κικυμώσσειν, vel κικυμώττειν, cæcutire, debili eſſe viſu, ut noctuæ interdiu, Suid.

ΚΙ´ΚΥΣ, vis, robur.

Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, feſtino, Suid. A κίκυς.

Κιλίκειος, εία, εῖον, pertinens ad Cilices.

Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Aſiæ minoris.

Κιλικίζω, f. ίσω, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) ſum improbus & truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.

Κιλίκιον, ȣ, τὸ, Cilicium, veſtis ex villis hircorum. A

Κιλίκιος, ία, ιον, Cilicius. A κίλιξ.

Κιλικισμὸς, ȣ̃, ὁ, cædes ex temulentiâ patrata, Suid. A κιλικίζω.

Κιλίκισσα, ης, ἡ, quæ eſt è Ciliciâ. A κίλιξ.

ΚΙ´ΛΙΞ, ικος, ὁ, Cilix, Ciliciâ oriundus; (2) Cilicius; (3) Filius Phœnicis, à quo genti & regioni nomen inditum putatur.

Κιλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, agaſo, Poll. Ex κίλλος, & ἄγω.

ΚΙΛΛΙΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus ſuffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quieſcere volebant à belli laboribus; tripodes.

Κίλλιος, ία, ιον, aſininus; (2) fuſcus. A

ΚΙ´ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, aſinus, apud Dores, Poll.

Κιμαρὶς, ἡ, genus quercûs, ap. Sch. Theoc.

Κιμβεία, & κιμβίκεια, ἡ, ſordes, avaritia ſordida. A κιμβὸς, vel κίμβιξ.

ΚΙΜΒΕ´ΡΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, veſtimenti genus, Suid. At Heſ. κιμβερικὸν, al. κίμβαρ.

ΚΙ´ΜΒΗΞ, κος, ὁ, animalculum è veſparum vel apum genere; (2) ſordidus, nimis parcus, avarus & nimis tenax.

Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod κίμβηξ.

Κιμωλία, γῆ, terra è monte Cimolo effoſſa, candida alia, ſeu creta, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑ´ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alæ caprarum reddunt; (3) fœtor quivis. Hinc

Κιναβράω, ῶ, oleo, hircinum quid, fœteo. Αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη, Ariſtoph. Plut. 294.

Κινάβρευμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens, Heſ. Quaſi à κιναβρεύω, à κινάβρα, κινάβρευμα, & κινάδευμα.

Κινάδιον, ȣ, τὸ, vulpecula, Suid. Dim. à

ΚΙ´ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, vel ὁ, vulpes, Soph. Aj. 103. (2) homo vafer & verſutus, vulpinâ mente præditus.

Κιναθίζω, moveo; (2) exili voce lamentor, Heſ. A κινέω. Hinc

Κινάθισμα, ατος, τὸ, motus, ſtrepitus multitudinis congregatæ, Æſch. Pr. 124.

Κινάμωμον, ȣ, τὸ, vid. κιννάμωμον.

Κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος. Unde

Κιναιδίζομαι, fut. ίσομαι, cinædico more me gero, impuritate cinædos imitor. Hinc

Κιναίδιον, τὸ, Heſ. ἡ ἴυγξ, motacilla.

Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obſcœnitas cinædica.

Κιναιδολογέω, obſcœnè loquor. A

Κιναιδολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, turpiloquus, cinædico ſermone utens. Ex κίναιδος, & λέγω.

Κίναιδος, ȣ, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius, Ph. κίναιος, eviratus. Ex κινέω, & αἰδὼς, vel αἰδοῖον.

Κιναιδώδης, ες, cinædicus. A præc.

Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carix, Gl. V. Vid. κυνάρα.

Κινδαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, luſus, qui fit paxillis, Poll. cujus Ed. Nov. κυνδαλισμὸς. A

ΚΙΝΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, clavus, paxillus, Poll. in Ed. Nov. κύνδαλα, & κύνδαλοι.

Κίνδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, agilis, qui facilè huc illuc movetur, Heſ. A κινέω.

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, facinus audax; (2) periclitatio, periculum ipſum. A κινδυνεύω.

Κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.

Κινδυνευτὴς, ȣ̃, ὁ, temerarius, qui periclitari ſolet. Ab eod. Hinc

Κινδυνευτικὸς, ή, ὸν, qui ſe offert periculis.

Κινδυνεύω, fut. εύσω, in periculum conjicio; (2) in periculo ſum, periculum adeo vel ſuſcipio; (3) dimico; (4) periclitor capite, reus ſum; (5) videor prope, vel parum abſum, quin. Κινδυνεύειν τῆς ἀρχῆς, τῇ πόλει· περὶ, ὑπὲρ τινος· ἐφ᾽ ἑνὶ παιδὶ ςερηθῆναι γὰρ παντός. Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 1 Cor. 15, 30. A

ΚΙ´ΝΔΥΝΟΣ, ȣ, ὁ, periculum, diſcrimen.

Κινδυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, periculoſus.

Κινείσθω, 3. ſing. præſ. imp. paſſ. v. κινέω.

Κινεῦ, 2. ſing. præſ. imperat. med. Dor. pro κινȣ̃.

ΚΙΝΕ´Ω, ῶ, fut. ήσω, moveo; (2) moveo loco; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. gr. cantum; (6) ſumo, attingo, v. gr. pecuniam; (7) ſubigo, ſc. fœm. (8) muto, abrogo; (9) κινεῖσθαι dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur, item (10) qui in aliquâ re ſunt ſtudioſi & induſtrii, &c. Μὴ θεῶν κίνει φρένας δεινὰς, Ariſtoph. Av. 1243. Κεκίνηται ςρατὸς, Eur. Rheſ. 89. Κινȣ̃ντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, Matt. 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, ϗ κινȣ́μεθα, Act. 17, 28.

Κινηθμὸς, ȣ̃, ἡ, motus. A præc.

Κίνηθρον, ȣ, τὸ, tudicula, inſtrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt verſantque, Poll. (ſed communis analogia poſtulat κίνηςρον, Ern.)

Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, quâ aliquid movetur; (2) inceptum, inſtitutum ap. Plut. Ab eod.

Κινησιφόρος, ον, movens. A præc. & φέρω.

Κινήσας, aor. 1. part. act. v. κινέω.

Κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, & aliquid movetur.

Κινησίχθων, ὁ ϗ ἡ, terram movens.

Κινητέος, έα, έον, movendus. Ab eod.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.

Κινητὴς, ȣ̃, ὁ, motor; (2) turbator, rerum novarum ſtudioſus. Ab eod.

Κινητικὸς, ὴ, ὸν, movendi vi præditus; (2) turbulentus, ſeditioſus:

Κινητὸς, ὴ, ὸν, qui movetur, mobilis.

Κίνητρον, ȣ, τὸ, quod κίνηθρον. Ab eod.

ΚΙ´ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen quoddam in Ciliciâ naſcens.

ΚΙΝΝΑ´ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) calx colorata; (3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dictum, Gl. Vet. κινάβαρις, minium, Ph. κιννάβαρις, minium. Hinc

Κινναβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor, cum colore cinnabaris.

Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus.

Κινναβάριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cinnabarius. Ab eod.

Κιννάβευμα, ατος, τὸ, idem quod ſeq. Quaſi à κινναβεύω, quod eſt à

ΚΙ´ΝΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, exemplar, quod ſibi proponit plaſtes in effingendo ſimulacro alicujus rei, proplaſma, Suid.

Κινναμολόγος, ȣ, ὁ, avis cinnamomi ſurculis nidificans. Ex κίνναμον, & λέγω, lego.

Κίνναμον, ȣ, τὸ, cinnamomum.

Κινναμώμινον μύρον, unguentum è cinnamomo.

ΚΙΝΝΑ´ΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice eſt.

Κινναμωμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferens cinnamomum. Ex κίνναμον, & φέρω.

Κίνυγμα, ατος, τὸ, quod movetur, ſeu jactatur; αἰθέριον κίνυγμα, dicitur Prometheus ap. Æſchylum, Caucaſo affixus, quaſi αἰώρημα, quia ſuſpenſus eſt & ſublimis pendet, ſeque jactat. Schol. (v. 157. vid. Noſt. Ed. M.) minus rectè, ὥσπερ εἴδωλον κρέμαται ὑπὸ τὸν ἀέρα, uti & Euſt. ἀέριον εἴδωλον. Deſcendit à κινύσσω, (Ern.)

Κίνυμαι, moveor. Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες, Il. 4, 281. A κινέω.

ΚΙΝΥ´ΡΑ, ας, ἡ, inſtrumentum muſicum Phœnicium & Syrium, ſoni queruli.

Κινύρομαι, voce querulâ lamentor, lugubri voce queror. Τί κινυρόμεθ᾽ ἄλλως; Ariſtoph. Eq. 11. τινὰ, Epigr. A κινύρα.

Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funeſtus. Ab eod.

Κινύσσω, moveo. Euſt.

Κινώπετα, ων, τὰ, feræ beſtiæ. Quaſi ex κινέω, & πέδον, campus.

Κιονειδὴς, ὲς, columnæ ſimilis.

Κιονικὸς, ὴ, ὸν, columnaris. A κίων.

Κιόνιον, ȣ, τὸ, columella. Apud Dioſc. purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam teſtæ volumen intorquetur. A κίων.

Κιονὶς, ιδος, ἡ, oris columella, quæ & uvula dicitur. Ab eod.

Κιονίσκος, ȣ, ὁ, columella, Dim.

Κιονόκρανον, ȣ, τὸ, caput columnæ. Ex κίων.

Κιονοφορέω, fero columnam, ſeu montem, de Atlante.

ΚΙΡΚΑΙ´Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

Κιρκήσια, ων, τὰ, Circenſia, ſeu Circenſes ludi.

Κιρκήλατος, ον, infeſtatus ab accipitre.

ΚΙ´ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, circus, accipitris ſpecies, falco, Gl. V. (2) Circus; (3) circulus, annulus. Hinc

Κιρκόω, ῶ, f. ώσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo & adſtringo. Σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ, Æſchyl. (Pr. 74.)

Κίρνα, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. & contr. pro ἐκίρναε, à

Κιρνάω, f. ῶ, & κίρνημι, miſceo. A κεράω.

Κίρνη, 2. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκιρνη, à κίρνημι.

Κίρνων, Ion. & contr. pro ἐκίρναον, à κιρνάω.

ΚΙ`ΡῬΟΣ, ρὰ, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus.

Κίρσιον, ȣ, τὸ, Cirſium, herba. A κιρσός.

Κιρσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, varicis ſpeciem habens, varicum modo tumens, varicoſus. Ex κιρσὸς, & εἶδος, ſpecies.

Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicoſus ramex.

ΚΙΡΣΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, varix, vena dilatata.

Κιρσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varicis ſpeciem gerens, varicoſus. A præc.

ΚΙ`Σ, κιὸς, ὁ, cis, vermis, qui in frumento & ligno naſci ſolet, eaque rodit.

ΚΙ´ΣΣΑ, vel κίττα, ης, ἡ, pica, avis; (2) faſtidium conſuetorum ciborum, & abſurdorum appetitus, pica, malachia. Hinc

Κισσαβίζω, vel κιτταβίζω, picæ vocem imitor.

Κισσάμπελος, ȣ, ἡ, herba quædam.

Κισσάνθεμον, ȣ, τὸ, herba quædam.

Κίσσαρος, ȣ, ὁ, hedera. A κισσὸς.

Κισσάω, ῶ, f. ήσω, picâ ſeu malachiâ laboro; (2) vehementer appeto; (3) libidinoſa ſum, Ern. Ὑμεῖς μὲν ȣ̓ οἱ κιττῶντες τῆς εἰρήνης, Ariſtoph. Pace. 495. Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν ϛανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν, id. Veſp. 348. A κίσσα.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex. A κὶς. Hinc

Κισσηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pumicoſus, pumici ſimilis.

Κισσητὸς, ὴ, ὸν, hederaceus, hederâ vinctus, velut à κισσάω, pro κισσόω.

Κισσινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex κισσὸς, & βάπτω.

Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hederâ confectus. A κισσὸς.

Κίσσιον, ȣ, τὸ, hedera parva. Ab eod.

Κισσόϐρυος, ον, hederâ abundans, hederâ ornatus. A κισσὸς, & βρύω.

Κισσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hederæ ſimilis, hederaceus. Ex κισσὸς, & εἶδος.

Κισσοειδῶς, hederæ more.

Κισσοκόμης, ȣ, ὁ, hederâ redimitus. Ex κόμη.

Κισσόπληκτος, ον, hederâ, thyrſo percuſſus, furore percitus divino. *Neut.* dithyrambicum, tumidum.

ΚΙΣΣΟ'Σ, vel κιττὸς, ȣ, ὁ, hedera, frutex.

Κισσοποίητος, ον, hederaceus.

Κισσοϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hederâ coronatus.

Κισσοϛεφὴς, ὲς, idem. A ϛέφω.

Κισσοφορέω, vel κιττοφορέω, ῶ, hederam gero, hederaceâ coronâ redimitus ſum. A

Κισσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hederam geſtans, hederâ redimitus. Ex κισσὸς, & φέρω.

Κισσοχαρὴς, ὲς, hederâ gaudens.

Κισσοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, hederaceâ indutus tunicâ, hederâ velut tunicâ amictus.

Κισσόω, vel κιττόω, ῶ, hederâ orno, hederâ corono; κεκισσωμένος, p. part. paſſ. hederâ redimitus. Μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν, Eur. Bach. 205. A κισσός.

Κισσύϐιον, ȣ, τὸ, poculum è ligno hederaceo; (2) poculum quodcunque. Ab eod.

Κισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hederaceus, hederæ ſimilis; (2) malaciâ ſeu picâ laborans. A κισσὸς, vel κίσσα.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, ciſta, capſa, capſula.

Κιϛὶς, ίδος, vel κίϛις, ιδος, ἡ, idem.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, ciſtus, frutex.

Κιϛοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ciſtifer, qui ciſtam geſtat; (2) nummus, in quo imago ciſtam ferentis expreſſa erat. Ex κίϛος, & φέρω.

Κίταρις, εως, ἡ, Citaris; regium capitis ornamentum, quod & κίδαρις, quod vide.

ΚΙΤΡΙ'Α, Citria, arbor, ſeu malus Medica.

Κίτριον, ȣ, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A κιτρία.

Κιτταϐίζω, vide κισσαϐίζω.

Κιτῶντα, *tunicam*, acc. ſing. *Dor.* pro χιτῶνα.

Κιχάνω, κιχέω, κίχημι, invenio; (2) adſequor, comprehendo, f. 1. κιχήσω, med. κιχήσομαι· κιχήσατο, aor. 1. med. pro ἐκιχήσατο· κιχανόμενοι, præſ. part. advenientes; κιχήμεναι, pro κιχῆναι, infin. deprehendere. Μέχρις ἂν μυχȣ̃ κίχωσι τȣ̃ κάτω θεȣ̃, pervenerint, Soph. Aj. 572. Μὴ μιασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ, Euripid. Alc. 22.

Κιχείη, 3. ſing. præſ. optat. act. v. κίχημι.

Κιχεῖμεν, 1. pl. præſ. optat. act. *per Sync.* pro κιχείημεν.

Κιχείω, pro κιχέω, metri cauſâ, Subjunct.

Κιχῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κιχεῖν.

Κιχήσας, aor. 1. part. act.

Κίχησας, εως, ἡ, comprehenſio, *Heſ.* A κιχέω.

Κιχέτην, 3. dual. a. 1. ind. act. *per Sync.* & *Ion.* pro ἐκιχησάτην.

ΚΙΧΛΗ, ης, ἡ, turdus; (2) piſcis quidam marinus, κιχήλη, *Athen.*

Κιχλίζω, fut. ίσω, epulor turdos; (2) indecenter & effuſiùs rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν ȣ̓δ' ἴσχειν τὼ ποδ' ἐναλλὰξ, Ariſtoph. Nub. 979. A κιχλη. Hinc

Κιχλισμὸς, ȣ̃, ὁ, turdorum comeſtio; (2) riſus immodicus, cachinnus.

Κιχορα, τὰ, & κιχόρια, item κιχόρεια, τὰ, olera quædam agreſtia, cichorea.

Κιχρὰς, præſ. part. act. v. κιχρημι.

Κιχρᾶσι, *dant utendum*, 3. pl. præſ. ind. act.

Κιχράω, ῶ, & κίχρημι frequentiùs, commodo; κιχρὰς, qui utendum dedit; & κιχράμενος, part. qui utendum rogavit; κιχρῶ, commodo, Gl. V. κιχρᾶται, mutuatur, Phil. A χράω, *utor.*

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvenſis ſpecies. Hinc

Κιχώριον, ȣ, τὸ, idem. Gl. V. ambuvia.

Κιχωριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis cichorio.

ΚΙ'Ω, vado, eo; κίε pro ἔκιεν, imperf. ibat; κιὼν, a. 2. part. profectus. Ἡ δ' ἀέκȣσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κιεν, Il. 1, 348.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, columna; (2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud medicos; (3) interſeptum narium carnoſum uſque ad labrum deſcendens; (4) κίων, aut potius κιὼν, congregata multitudo beſtiolarum frumentum peredentium, Gal. Lex. Hipp. (5) κίων, ejuſmodi vermis unus, ib. (6) alti montes etiam à veteribus κιονες, dicti, *Euſtath.*

Κλαγγάζω, clango, ut grus. A κλάζω. Unde

Κλαγγάνω, clango, ut canis in venatione.

Κλαγγεῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro κλαγγȣ̃σι, à κλαγγέω, pro κλάζω.

Κλαγγὴ, ῆς, clangor, *propriè* gruum; (2) anſerum; (3) tubarum & cornuum; (4) hominum præcipuè in prælio; (5) ſuum; (6) canum in venatione; (7) ſagittarum emiſſarum. Ab eod.

Κλαγγηδὸν, *Adv.* cum clangore. A κλαγγή.

Κλάγγω, clango, Gl. V. clamo, ſtrido, vociferor, a. 1. ἔκλαγξα. V. κλάζω. Hinc

Κλαγγώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, clangori ſimilis.

Κλαγκτὸς, ἡ, ὸν, idem.

Κλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. verbi κλάζω.

Κλαδαρόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mobilibus eſt oculis, *Heſ.* Ex κλαδαρος, & ὄμμα.

Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, *Epith.* oculi; (2) fragilis; (3) ramalis. A κλάδος.

Κλᾶδας, acc. pl. *Dor.* pro κλεῖδας, à κλείς.

Κλαδάσσομαι, vibro, agitor; κλαδασσόμενον αἷμα, ſanguis currens, agitatus, *Emped.* A

Κλαδάω, ramulos deputo, pampino; (2) quaſſo, concutio. Ab eod.

Κλάδευσις, εως, ἡ, putatio. A κλαδεύω.

Κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator.

Κλαδευτήριον, ȣ, τὸ, falx putatoria. A præc.

Κλαδεύω, puto, vites puto.

Κλαδὶ, dat. ſing. *Dor.* pro κλειδί. A κλείς.

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, ramus propriè tener & flexilis; progenies, *Poet.* & qua patriam & qua parentes κλαδὶ, Dat. per metaplaſmum, quaſi à κλὰς, κλαδὸς, f. à κλάζω.

Κλαδώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ramoſus. A κλάδος.

Κλαδὼν, ονος, ὁ, ramulus, *Heſ.* Dim.

Κλάειν, inf. act. *Dor.* & *Att.* pro κλαίειν.

ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, vociferor, clango, ſtrido, p. med. κέκληγα, κεκληγὼς, part. κεκληγυῖα, in fœm. clamitans, vociferans. Poteſt hinc etiam formari ἔκλαγξα, a. 1. inuſit. κλάζω, per epentheſin κλαγξω, ἔκλαγξα. Δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγαν κλάζει σιδήρȣ, Eur. Rheſ. 567. Σὺ δὲ κιθάρα κλάζεις παιάνας μέλπων, Id. Ion. 399.

Κλαῖε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιε, à κλαίω.

Κλαΐδες, *claves*, *Dor.* pro κλεῖδες.

Κλαίοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro κλαίȣσα.

Κλαίοισθα, 2. ſing. præſ. opt. act. *Æol.* pro κλαίοις.

Κλαῖϛρον, *clauſtrum*, *Dor.* & *Æol.* pro κλεῖθρον.

ΚΛΑΙ'Ω, *Att.* κλάω, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, defleo; (3) do pœnas, vapulo, pœnitentiâ facti ducor, f. κλαύσω, κλαύσομαι, & κλαιήσω, κλαήσω. Κείνȣς δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένȣς, Eur. Med. 347. Οἰκέται δ' ἐκλαιόμεν δέσποιναν, Alc. 758.

ΚΛΑ'ΜΒΟΣ, ἡ, ὸν, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, armilla.

Κλὰξ, ακὸς, ἡ, clavis. Vox Dorica à κλείω.

Κλᾳξω, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, à κληΐζω.

Κλαπαὶ, ῶν, αἱ, grallæ; (2) lignei calcei quivis. Ex *Lat.* clava.

Κλαπεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi κλέπω, ſeu κλέπτω.

Κλαροτόμως, acc. pl. *Dor.* pro κληρονόμȣς.

Κλάρωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκλήρωσε, à κληρόω.

Κλάσας, a. 1. part. act. verbi κλάω.

Κλασθείσης, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g.

Κλασιϐώλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, glebas frangens.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A κλάω.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum defractum. Ab eod.

Κλαϛάω, ῶ, fut. ήσω, ſarmenta defringo vel amputo; (2) frango. Βȣλὴν πατήσεις, ϗ ϛρατηγȣ̀ς κλαϛάσεις, Ariſtoph. Eq. 166.

Κλαϛήριον, ȣ, τὸ, frangibulum. Ab eod.

Κλάϛης, ȣ, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλασῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, à κλείω.

Κλαύδη, ης, ἡ, Clauda. Nomen inſulæ.

Κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A κλαυθμών.

Κλαυθμὸς, ȣ̃, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίω.

Κλαυθμυρίζω, & κλαυθμυρίζομαι, fleo, vagio. A præc. Hinc

Κλαυθμυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ejulatus, vagitus.

Κλαυθμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαυθμός.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, ſeu fletus; (2) fletus. A κλαίω. Unde &

Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus.

Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod.

Κλαυσάσκω, fleo, ejulo. Ab eod.

Κλαυϛεῖται, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro κλαύσεται, à κλαίω.

Κλαύσετε, 2. plur. f. 1. ind. act.

Κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio; (2) ſtrideo, de januâ. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ, Ariſtoph. Plut. 1099. A κλαίω.

Κλαυσίγελως, ῶτος, ὁ, fletus cum riſu permixtus, lacrimæ riſui intermixtæ.

Κλαυσίμαχος, ον, in pugnâ plorans, timidus. Ex μάχη.

Κλαύσιμος, flebilis, Gl. V. A κλαίω.

Κλαυσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κλαύσω, à κλαίω,

Κλαυϛικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Κλαυτος, ἡ, ὸν, lacrimabilis. Ab eod.

Κλάω, *Att.* pro κλαίω.

ΚΛΑ'Ω, f. άσω, frango; κλασθεὶς, aor. 1. paſſ. κεκλασμένος, p. paſſ. fractus. Χρύσεα μῆλα κλάσας, Epigr. Ὅτε τȣ̀ς πέντε ἄρτȣς ἔκλασα, Marc. 8, 19.

Κλεεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, illuſtris, celeber, Heſ. A κλείω, *celebro.*

Κλεεννὸς, inclytus, celeber, pro κλεινός.

Κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A κλέος, *fama.*

Κλεθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro καλεθήσεται, à καλέω.

Κλειδίον, ȣ, τὸ, clavicula, Dim. à κλεὶς.

Κλειδοποιὸς, ȣ, ὁ, clauſtrarius, Gl. V. Ex κλεὶς, & ποιέω.

Κλειδȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clavem habens, claviger. Ex κλεὶς, & ἔχω.

Κλειδοφύλαξ, ὁ, ἡ, cuſtos clavium, æditiuus.

Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obſero. A κλείς.

Κλείδωμα, ατος, τὸ, ſera. A præc.

Κλείδωσις, εως, ἡ, obſeratio. Ab eod.

Κλειετε, 2. pl. præſ. imperat. v. κλείω.

Κλείζω, f. ίσω, celebro. A κλεῖος.

Κλειθρία, ας, ἡ, rima januæ, Gl. V. κλειθρία, rima. A κλείω. Hinc

Κλειθριώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, rimoſus. Gl. V.

Κλεῖθρον, ȣ, τὸ, clauſtrum, ſera; (2) clathrum.

Κλειθροποιὸς, ȣ, ὁ, clauſtrarius, Gl. Vet. Ex κλεῖθρον, & ποιέω.

Κλείνιος, *Heſ.* κληνὸς, *vox* al. κλινός, pro

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris.

Κλεινύω, claudo. A κλείω.

Κλεῖξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κλεῖσαι, à κλείω.

Κλεῖος, pro κλέος, *gloria.*

Κλείȣσαι, nom. pl. part. act. v. κλείω.

Κλεὶς, ειδος, ἡ, clavis, à κλείω.

Κλεῖσαι, aor. 1. infin. act. verbi κλείω.

Κλεισθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Κλεισθῶ, *clauſus ſum*, aor. 1. conj. paſſ.

Κλεισίαι, ων, αἱ, fores, vel januæ latæ, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.

Κλεισιὰς, άδος, ἡ, valvæ, fores; (2) clauſura. Ab eod.

Κλείσιον, ȣ, τὸ, locus, in quo ſtant boves, ſtabulum. Ab eod.

Κλεισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſedes. Ab eod.

Κλειϛὸς, ἡ, ὸν, clauſus; (2) qui claudi ſolet.

Κλεῖϛρον, ȣ, τὸ, ſera. Ab eod.

Κλεισώρεια, ας, ἡ, clauſtrum montis, vel montium. Ex κλείω, & ὄρος, *mons.*

Κλειτόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equis inſignis. Ex κλειτός, & πῶλος, *pullus equinus.*

Κλειτοριάζω, f. άσω, idem quod

Κλειτορίζω, f. ίσω, myrtum muliebrem attrecto. A

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in naturâ muliebri. A κλείω.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω, *celebro*.

ΚΛΕΙ'Ω, είσω, claudo, obſero; κεκλεισμένος, p. part. paſſ. clauſus. Κλεῖε ϖηκτὰ δωμάτων, repagula, Ariſtoph. Ach. 484. Ἐκλείσθη ἡ θύρα, Matt. 25, 10.

ΚΛΕΙ'Ω, celebro, celebrem reddo; (2) memoro, dico, prohibeo.

Κλειω, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Clio, una Muſarum. A κλέος, vel κλεῖος.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus; (2) ſtratagema. A κλέπτω.

Κλεμμάδιον, ου, τὸ, furtivum. A κλέμμα.

Κλεμμαδὸν, *Adv.* furtim. Ab eod. Unde

Κλεμματικὸς, ἡ, ὸν, furax; (2) aſtutus.

Κλέομαι, celebror. Μήτι τε κλέομαι, ϗ κέρδεσιν, Odyſſ. 13, 299. A κλέος.

Κλέος, κλέους, τὸ, gloria, celebritas, ſplendor nominis; (2) fama, rumor. A κλείω.

Κλέπος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω.

Κλεπτάριον, ου, τὸ, furunculus, Gl. Vet. A κλέπτης.

Κλεπτέλεγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens; ut κλεπτέλεγχος λίθος, apud Dioſcor. de aëtite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. Ex κλέπτης, & ἐλέγχω

Κλέπτης, ου, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars furandi. A

Κλ ϛικὸς, ἡ, ὸν, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.

Κλεπτίϛατος, furaciſſimus, *Att.* A κλέπτης.

Κλεπτοισα, part. act. *Dor.* pro κλέπτουσα.

Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax quiddam, apud *Ariſtoph.* part. neut. à κλέπτω.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia, aſtutia. A præc.

Κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, furor, depeculor, ſuffuror; (2) occulo, ſupprimo; (3) clam facio aut dico; (4) fallo, decipio, p. κέκλοφα· κεκλοφὼς, furatus, paſſ. κεκλεμμένος, ſurreptus; κλαπεῖς, a. 2. deceptus. Κλεπτειν τὴν εὔνοιαν κολακείᾳ, λόγῳ, dolum verbis ſtruere, Soph. El. 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλεμμεθα, præ ſenio deliramus, id. Ant. 692. Εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλεπτουσι με, fallant, id. Trach. 247.

Κλέτας, τὸ, mons altus, jugum; *Lycurg.*

Κλέψας, aor. 1. part. act.

Κλεψίαμβοι, carminis genus apud Alcmanem, *Heſ.* At Polluci κλεψίαμβος, inter inſtrumenta muſica quæ pulſantur.

Κλεψιμαῖος, αία, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

Κλεψίνοος, *contr.* κλεψίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, aliud in pectore clauſum habens, aliud in linguâ promptum, qui aliud mente occulit quam loquitur. Ex κλέπτω, & νόος.

Κλεψίνυμφος, ἡ, clandeſtinas nuptias faciens.

Κλεψιποτέω, ῶ, parcè bibendo compotorem fallo, *Suid.* A

Κλεψιπότης, ου, ὁ, ap. Suid. ſine expoſitione, f. qui fallaciter potat. Ex κλέπτω.

Κλεψίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, furtim & per occultos meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Clepſydræ, *Heſ.* Ex κλέπτω, & ῥύω.

Κλεψιτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, clam pariens.

Κλεψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, verſutus, decipiens, animum occultans. A φρὴν.

Κλεψίχολος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, bilem occultans, bilem ſeu iram occultam habens. A χολή.

Κλεψίχωλος, claudicationem occultans.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepſydra; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω, & ὕδωρ.

ΚΛΕΟΝΙ'Α, ας, ἡ, Cleonia, quibuſdam helenium herba.

Κλῄδην, *Adv.* nominatim. A καλέω.

Κληδονέω, idem quod ſeq. (2) infamiâ noto; dicteriis inceſſo. Κληδονοῦμαι, ap. *Eur.*

Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. A κληδών.

Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augurium, omen, quod capitur è re aliquâ. A κληδονίζομαι.

Κληδονισμός, οῦ, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

Κληδουχέω, claves habeo; (2) ſacerdos ſum. Ex κληῒς, & ἔχω.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, divinatio; (3) armilla. A κλῄζω.

Κλῄειν, præſ. infin. act. *Ion.* pro κλείειν, à κλείω.

Κλῄζω, fut. ῄσω, claudo; (2) celebro; (3) voco. Pro κληΐζω, à κλείω, *claudo*, vel *celebro*. Πάλαι, ϖάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω ϖόλιν, Ariſtoph. Av. 927. Τὰν Διὸς κόραν κλῄσωμεν Ἄρτεμι, Eur. Iph. in Au. 1574. Τοῦδε κλῄζεται ϖατὴρ, id. in Tau. 920.

Κληηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor.

Κληθὲν, aor. 1. part. paſſ.

Κληθέντος, *vocati*, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. *per Sync.* pro καληθέντος, à καλέω.

Κληθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Κληθήσομαι, *vocabor*, f. 1. ind. paſſ.

Κληθρη, ης, ἡ, *Ion.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus.

Κλῆθρον, ου, τὸ, clauſtrum, ſera, repagulum. A κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.

Κληθῶ, aor. 1. conj. paſſ. v. καλέω.

Κληΐζω, fut. ίσω, claudo; (2) celebro; (3) commemoro; (4) voco, appello. Τῷ μὲν ὁ ϛρατηλάτας ϖατὴρ ἐκληΐζετο, Eur. Or. 1380. A κλείω, *claudo*, vel *celebro*.

Κληΐς, ΐδος, ἡ, *Ion.* pro κλεὶς, clavis.

Κληΐσαι, aor. 1. infin. act. v. κληΐζω.

Κληϊϛὸς, ἡ, ὸν, clauſus, qui claudi poteſt. A κληΐζω, *claudo*.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, ſarmentum; flagellum vitigineum, virga vitea; (2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea inſigne centurionum erat. A κλάω, *frango*.

Κληματικὸς, ἡ, ὸν, pampineus. A præc.

Κληματίνος, ίνη, ινον, ſarmentitius, è ſarmentis factus. Ab eod.

Κληματίον, ου, τὸ, viticula, parvum ſarmentum aut flagellum, Dim. Ab eod.

Κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, vinca, pervinca, herbæ, quæ emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis ſimilia. Ab eod. *Angl.* Perriwinkle.

Κληματῖσις, ſarmentaria, herba.

Κληματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pampinoſus, Gl. V.

Κληρικὸς, ἡ, ὸν, qui cenſetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσια, ας, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte; (2) id, quod ſorte datur; (3) partium diviſio; (4) hereditas. Ex κλῆρος, & δόσις.

Κλεροδοτέω, ῶ, fut. ήσω, ſorte diſtribuo; (2) hæredem ſcribo. Ex κλῆρος, & δίδωμι.

Κληροδότης, ου, ὁ, teſtator; (2) qui per ſortem dat.

Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, ſortitu theſmotheta fio. Ex κλῆρος, & θεσμοθέτης.

Κληρονομέω, ῶ, fut. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel ſum; (2) heredem relinquo; (3) accipio, ſortior, conſequor in utramque partem. Ἐκληρονόμησαν τὴν γὴν ἀυτῶν, Num. 21, 35. A κληρονόμος. Hinc

Κληρωνόμημα, ατος, τὸ, hereditas.

Κληρονομησάτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. act. v. κληρονομέω.

Κληρονομήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Κληρονομία, ας, ἡ, hereditas. A κληρονόμος.

Κληρονομικὸς, ἡ, ὸν, hereditarius.

Κλερονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, heres; (2) cui ſorte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος, & νέμω.

Κληροπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſorte diſtribuitur. Ex κλῆρος, & ϖάλλω, *agito*.

ΚΛΗ῀ΡΟΣ, ου, ὁ, ſors ſeu nota, quæ in vas conjicitur ad ſortiendum, calculi, quibus ſortimur; (2) ipſa ſortitio; (3) ſors, quicquid ſortiendo obvenit, omninoque ſine operâ noſtrâ, ut (4) portio agri colono data & κλῆροι, prædia, in quæ ager omnis ab initio diviſus & diſtributus fuit; (5) hereditatis pars, hereditas, & hinc (6) facultates; (7) collegium eorum, qui ſacris funguntur velut poſſeſſio Dei; (8) vermiculus infeſtans apum favos.

Κληρουχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte aſſignatum poſſideo, in ſortem accipio; (2) per ſortem do. Κληρουχεῖν τά χωρια, App.

Κληρουχία, ας, ἡ, adſignatio, quâ colonis agri ſorte diſtribuebantur; (2) portio ipſa ſorte data.

Κληρουχικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos, qui ſortiuntur, aut qui ſorte aliquid obtinuêre, colonicus, ut ager. A

Κληροῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſorte aliquid ſibi attributum poſſidet; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros poſſidendos ſorte attribuit, triumvir coloniæ deducendæ. Ex κλῆρος, & ἔχω.

Κληρόω, ſorte lego; (2) Clericum facio, Clericis adſcribo; & κληρόομαι, οῦμαι, ſortior, ſortes duco. Δελφῶν ἀριϛεῖς, οὓς ἐκλήρωσεν ϖάλος, Eur. Ion. 417. Ἐν ᾧ ἐκληρώθημεν, Epheſ. 1, 11. A κλῆρος.

Κλήρωσις, εως, ἡ, ſortitio. A κληρόω.

Κληρώσομαι, f. 1, ind. med. v. κληρόω.

Κληρωτήριον, ου, τὸ, locus, ubi magiſtratus ſorte creantur; (2) locus in theatro, ubi magiſtratus ſorte lecti ſedebant. Ab eod.

Κληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui ſorte legit. Ab eod.

Κληρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſortiendum pertinens, ad ſortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, ſeu ſitula, in quam conjiciebantur ſortes. Ab eod.

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, ſorte lectus, ſorte deſignatus, ſeu electus. Ab eod.

Κληρωτρὶς, ίδος, ἡ, urna, Ph. A κληρόω.

Κληρωτῶς, ſortitò, Gl. V.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *inpr.* ad cœnam; (3) in jus, diciturque interdum etiam pro ϖρόσκλησις; (4) in lib. Sac. dicitur de quovis beneficio divino, quod homini ſine ejus operâ datur; item vitæ conditione, ſorte; in quo eſt Hebraiſmus. A καλέω.

Κλῆσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *per Synæreſ.* à κληΐζω.

Κλητέος, έα, έον, vocandus. A καλέω.

Κλητεύω, in jus voco teſtimonii dicendi causâ, teſtimonium denuncio; (2) ſum κλητὴρ. Γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς θαψίνῃ, Ariſtoph. Veſp. 1402. Ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) anteſtatus, teſtis vocationis in jus, ſubſcriptor. Ab eod.

Κλητικῆς, *appellativæ*, gen. ſing. f. g. A

Κλετικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, vocativus.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus; (2) conſtitutus ad aliquid beneficio alicujus, per hebraiſmum, cui beneficium divinum datum eſt. A καλέω.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, accerſitor, invitator; (2) præco, nuncius, miniſter magiſtratûs jus dicentis; (3) teſtis, propriè in jus vocationis, qui poteſt eſſe ipſe κλητῆρ, viator, qui vocavit, *item* anteſtatus; (2) ſed deinde teſtis quivis, *Ern.*

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, Clibadium, herba quædam, quam nonnulli helxinen vocant.

Κλιβανίτης, ου, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.

Κλιβανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clibani formam habens. Ex κλίβανος, & εἶδος.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus; (4) caminus. Hinc

Κλιβανωτὸν, teſtuaceum, Gl. V.

Κλίμα, ατος, τὸ, cœli poſitus certus; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas, inclinatio. A κλίνω.

Κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδον, *Adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.

Κλιμακίζω, f. ίσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ, appellatur; (2) perverto, detorqueo, dejicio. Ab eod.

Κλιμάκιον, ου, τὸ, parva ſcala; (2) lignum in ſcalâ tranſverſum, gradus, Dim.

Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, parva ſcala; (2) femina adſentatrix, quæ reginæ in currus adſcenſuræ dorſum ſubſternebat, *Plut.* Ab eod.

Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parva ſcala, Dim.

Κλιμακόεις, όεσσα, όεν, gradatus, ſcalæ inſtar factus. Ab eod.

Κλιμακοφόρος, ὁ, ſcabellum geſtans, per quod aſcenditur in equum, currum, genus apparitoris.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, ſcalæ gradus; (2) anni ſcanſiles ſive climacterici.

Κλιμακτηρικὸς, ὴ, ὸν, climactericus. A præc.

Κλιμακώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, gradatus, ſcalaris:

Κλιμακωτὸς, ὴ, ὸν, idem. A

ΚΛΙ´ΜΑΞ, ακος, ὁ, ſcala, gradus; (2) inſtrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæſtræ genus; (5) pars currûs.

Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus, Dim. à κλίνη.

Κλίνειος, α, ον, ad lectos pertinens, *Ern.*

Κλίνη, ης, ἡ, lectus, lectica. A κλίνω.

Κλινήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, lecto adfixus. Ab eod.

Κλινηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lectum ferens, ſellam. Ex κλίνη, & φέρω.

Κλινθήτην, 3. dual. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκλινθήτην, à κλίνω.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus; (2) lectica, Dim.

Κλινικὸς, ὴ, ὸν, clinicus, morbo ita decumbens; ut adſurgere nequeat; (2) medicus, qui empirico opponitur; unde ἡ κλινικὴ, ſc. τέχνη, medicina methodica.

Κλινὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) ſellula.

Κλινοκοσμέω, ῶ, f. ήσω, lectos triclinii orno.

Κλινοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in lectum procumbit. Ex κλίνη, & ϖίπτω, *cado.*

Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη, & ϖήγνυμι, *compingo.*

Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus ubi lecti compinguntur. Ex iiſd.

Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes, Gl. V. Ex κλίνη, & ϖοῦς.

Κλινόπους, οδος, ὁ, pes lecti; Gl. V.

Κλινοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A

Κλινοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, lectos fabricans, Gl. V. grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη, & ϖοιέω.

Κλινότροχον, ου, τὸ, vel κλινότροχος, ου, ἡ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη, & τρέχω, *curro.*

Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, Gl. Vet.

Κλινοῦμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. κλίνω.

Κλινουργὸς, ὁ, idem quod κλινοποιὸς.

Κλινοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lectum amans, piger, deſes. A κλίνη, & χαίρω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, ſella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω.

Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel ſella, in quâ reclini capite recumbimus. A κλιντὴρ.

ΚΛΙ´ΝΩ, f. ινῶ, inclino; (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, averto, a. 1. ἔκλινα, inclinavi, paſſ. ἐκλίνθην, inclinatus ſum, jaceo; κεκλιμένος, inclinatus, jacens. Κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας, Eur. Or. 301. Ἡμέρα κλίνει τε, κἀνάγει ϖάλιν ἅπαντα τ᾽ ἀνθρώπεια, deprimit, & attollit, Soph. Aj. 131. Κλινεῖ ϖρὸς οὖδας, ſternet, Lycurg. 557. Ἔκλινε γὰρ κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, Eur. Supp. 705. Κλιθεὶς ἐς οὖδας, id. Her. fur. 957.

Κλισία, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) caſa, tugurium; (3) ſtabulum; (4) ſella diſcubitoria, aut in quâ reclini capite ſedemus; (5) lectus; (6) diſcumbentium claſſis. A κλίνω.

Κλισιάων, gen. pl. *Æol.* pro κλισιῶν.

Κλισιὰς, άδος, ἡ, feneſtra. Ab eod. pl. fores, f. A κλείω.

Κλισίηνδε, *Adv.* in κλισίαν. Ab eod.

Κλισίηθεν, *Adv.* ex κλισία. A

Κλισίον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, ſtabulum. Ab eod.

Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus; (3) declinatio, in Gramm. A κλίνω.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere poſſumus; (2) ſella recubitoria. Ab eod.

Κλίτος, εος, τὸ, declivitas, devexitas.

Κλιτὸς, ὴ, ὸν, qui declinatur, ſeu inclinatur; (2) latus. Ab eod.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, declivitas, clivus. Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ᾽ ἀποτμήγουσι χαράδραι, Hom. Il. 16, 330. Ab eod.

Κλοιὸν, ου, τὸ, idem quod

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλείω.

Κλοιωτὸς, ὴ, ὸν, collari incluſus; quaſi à κλοιόω, quod eſſet collari induere.

Κλονέοντο, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐκλονέοντο, à

Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; agito tumultuosè, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ᾽ οὐ λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις; Ariſtoph. Eq. 360. Πάντοθεν βόρειος, ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται, Soph. Oed. Col. 1235. A κλόνος. Hinc

Κλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, perturbatio; (2) confluxus cum vi aut ſtrepitu.

Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, ſpina dorſi, *Heſ.*

Κλόνις, εως, ἡ, venter.

Κλονόεις, όεσσα, όεν, tumultuoſus, turbulentus. A

ΚΛΟ´ΝΟΣ, ου, ὁ, motus tumultuoſus; (2) tumultus; (3) ſtrepitus; (4) concuſſio.

Κλονώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κλονόεις.

Κλοπαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλοπή.

Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipſa furandi actio. A κλοπεύω.

Κλοπεὺς, εως, ὁ, fur. A κλοπή.

Κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπή.

Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, ſubreptio. A κλέπτω.

Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.

Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.

Κλοπιμαίως, furtim, Gl. V. A præc.

Κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. A κλόπος.

Κλόπιος, ου, ὁ, furax, furtivus; (2) ſubdolus. Ab eod.

Κλοπὸς, οῦ, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλοποφορέω, ῶ, fut. ήσω, furto auſero, furtim expilo. Ex κλοπὴ, & φέρω.

ΚΛΟΤΟΠΕΥ´Ω, f. εύσω, latenter furor & ſubduco tempus; (2) ſubterfugio, cunctor, tergiverſor; (3) verba do, decipio. Οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ᾽ ἐόντας, Il. 19, 149.

ΚΛΥΒΑΤΙΣ, herba quæ & helxine, & *Lat.* parietaria dicitur.

Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.

Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A præc.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda; (2) æſtus, tempeſtas. A κλύζω. Hinc

Κλυδωνίζομαι, fut. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agito. Κλυδωνιζόμενοι ϗ ϖεριφερόμενοι ϖαντὶ ἀνέμῳ διδασκαλίας, Epheſ. 4, 14.

Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æſtus, Dim.

Κλύεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ᾽ pro ἔκλυε, à κλύω.

Κλύζεσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ᾽ pro ἔκλυζε.

Κλυζομένῳ, dat. ſing. præſ. ind. paſſ.

ΚΛΥ´ΖΩ, fut. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clyſtere perluo; (3) inundo; (4) ſonum, ut fluctus, edo; ἐκλύθη θάλασσα, a. 1. paſſ. turbatum eſt mare; κλύζεσκον, imp. *Ion.* pro ἔκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζει ϖάντα τἀνθρώπων κακὰ, Eur. Iph. in Tau. 1196.

Κλῦθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi

Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτε, & per reduplicationem κέκλυτε.

Κλύοιμι, *audiam*, præſ. opt. act. verbi κλύω.

Κλύον, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκλυον.

Κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infuſio; (3) clyſter. A κλύζω. Unde

Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipſa actio abluendi; (3) æſtuarium;

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipſum inſtrumentum, quo elutio fit:

Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyſter, Dim.

Κλυτοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, inclytus artifex. Ex κλυτὸς, & ἔργον, *opus.*

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, præclarum fructum habens.

Κλυτόμαντις, εως, ἡ, inclytus vates.

Κλυτομήτης, ὁ, inclytus prudentiâ vel conſilio. Ex κλυτὸς, & μῆτις, *conſilium.* Hinc

Κλυτόμητις, εως, ἡ, inclyta prudentia.

Κλυτόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, inclytus laboribus.

Κλυτόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, clarus liberis.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeber equis.

Κλυτὸς, ὴ, ὸν, vel κλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, inclytus, clarus; (2) vocalis, cujus vox audiri poteſt, ſtrepitum edens, obſtrepens. A κλύω.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς, & τέχνη, *ars.*

Κλυτότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcu & jaculis inſignis. Εὔχεο δ᾽ Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101. A τόξον.

Κλυτόφημος, ον, clarus. A φήμη.

ΚΛΥ´Ω, audio; (2) exaudio; (3) auſculto, obtempero, obedio, morem gero; (4) percipio, ſentio. Ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σοῦ μὴν κλύοις, Soph. Phil. 23.

ΚΛΩΒΟ`Σ, οῦ, ὁ, cavea avium. Ex Epigr.

Κλωγμὸς, οῦ, ὁ, vox propriè gracculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equitum; (2) ſonus, quo quis explodebatur è theatro. A κλώζω.

Κλώδωνες, ώνων, αἱ, Bacchæ ſeu Mænades. Vox Macedonica.

ΚΛΩ´ΖΩ, clamo more graculorum; (2) explodo è theatro; (3) ſibilo.

ΚΛΩ´ΘΩ, f. ώσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; κλώθεσθαι, etiam dicuntur, quæ fato deſtinantur; κεκλωσμένα, perf. fato deſtinata. Hinc

Κλωθὼ, όος, οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, clivoſus, adſcenſu difficilis, item montuoſus. A

Κλώμαξ, ακος, ὁ, aſperitas.

ΚΛΩ`Ν, ωνὸς, ὁ, ramus, ſurculus; qui deputari ſolet. A κλάω, *Ern.*

Κλώναξ, ακος, ὁ, ſurculus parvus, *Heſ.* Dim.

Κλωνάριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos ſeu ſurculos amputo, *Suid.* Ab eod.

Κλωνίον, ου, τό, idem quod κλωνάριον.

Κλωός, οῦ, ὁ, boia. Atticè pro κλοιός.

Κλωπᾶσθαι, furari, furtim, clanculum. ſine ſtrepitu incedere, aut aliquid agere, *Heſ.*

Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A κλωπεύω.

Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.

Κλωπήϊος, α, ον, furtivus, clandeſtinus.

Κλωπικὸς, ὴ, ὸν, furax. Ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, fure patre natus. Ex κλὼψ, & ϖατὴρ.

Κλώσκω, neo, *Heſ.* A κλώθω.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum, glomus; (2) faſcia, quæ ornatûs causâ ſtolis talaribus addi ſolebat. Ab eod.

Κλωστὴρ, ῆρος, ἡ, filum, nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipſa fili deductio; (4) fuſus. Ab eod.

Κλωστὴς, οῦ, ὁ, qui ſtamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

Κλωστὸς, ὴ, ὸν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.

Κλωστόμαλλος, ον, lanoſus, laniger. Ex μάλλος.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, fur, prædo, graſſator, latro, qui vias obſidet, & viatores pecuniâ veſtibuſque ſpoliat. A κλέπτω.

Κμητὸς, ὴ, ὸν, elaboratus, factus. Ex Heſ. A κάμνω, *laboro*, pro καμητὸς, ab antiq. καμέω, *Ern.*

Κναίω, ſcindo; (2) rado; (3) contriſto. Ἐπὶ δ᾽ αἴγειον κνῆ τυρὸν κνηστι χαλκείῃ, Il. 11, 639. A κνάω.

Κνάκος, ὴ, ον, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνῆκος.

Κνάκων, ανος, ὁ, Cneci colorem habens, i. e. album flavente miſtum. Ab eod.

Κνάμπτω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, ſuccumbo. A κάμπτω, *flecto.*

Κναμὼς, acc. plur. *Dor.* pro κναμοὺς, à κναμος, *collis.*

ΚΝΑ΄ΠΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.

Κνᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κνῆσαι, à κνάω.

Κνάφαλον, ου, το, floccus fullonico carduo detractus; (2) tomentum è floccis fullonicis. A κνάπτω, vide κνέφαλον.

Κναφεῖον, ου, το, officina fullonis, fullonica.

Κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit & diſtringit pannos. A

Κναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, ſum fullo. Ὁ δὲ κναφευει τις, ὁ δὲ πλύνει κώδια, Ariſtoph. Plut. 166. A κνάπτω.

Κναφήϊον, το, *Ion.* pro κνάφειον.

Κναφικος, ἡ, ον, fullonicus. A

Κνάφος, carduus fullonicus. A κνάπτω.

ΚΝΑ΄Ω, & κνέω, vel κνῆμι, f. ήσω, rado, ſcalpo, ſcabo; (2) pruritum moveo, titillo.

Κνεφάζω, obſcuro, tenebras obduco:

Κνεφαῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, caliginoſus, obſcurus; (2) qui aliquid facit ſub tenebras matutinas, veſpertinas, aut nocturnas. A κνέφας.

Κνεφάιως, obſcurè.

Κνεφαλον, το, tomentum, pulvinus. *Suid.* vitioſa lectio. V. κνάφαλον.

ΚΝΕ΄ΦΑΣ, το, caligo, tenebræ; (2) crepuſculum; (3) diluculum ſeu ultima pars noctis. Hinc

Κνέφος, εος, το, obſcuritas, umbra, caligo.

Κνέωρον, ου, το, herba quædam linguam mordens. A κνέω.

Κνῆ, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκνη, à κνῆμι.

Κνήδη, urtica; vide κνιδη.

Κνηθιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνηθμος, ου, ὁ, pruritus. A κνήθω.

Κνήθω, futur. κνήσω, ſcalpo, ſcabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco, & (4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

Κνηκεῖος, niger aut fulvus, aquilæ *epith.* Lycurg.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus, à colore. A κνῆκος.

Κνήκινος, ίνη, ινον, ex cneco confectus. Ab eod.

Κνηκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cneci ſpeciem gerens, cneco ſimilis, *Heſ.* Ex εἶδος.

ΚΝΗ͂ΚΟΣ, ου, ὁ, Cnecus, herba quædam flore croceo, Ph. κνῆκος, ſemen candidum.

Κνηκος, ἡ, ὸν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus, A κνῆκος.

Κνηκώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, cneco ſimilis, ad cnecum accedens. Ab eod.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum, id, quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω, uſitatiùs κνῆσμα.

Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam ſpectans. A κνήμη.

Κνήμαργος, ου, ὁ, qui craſſas tibias habet, *Heſ.* fortè ut λαίμαργος, guloſus, (v. Theocr. 25, 127.)

ΚΝΗ΄ΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) ſura; (3) tibia in rotâ, radius.

Κνήμησι, dat. pl. *Ion.* pro κνήμαις.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ocreas ſeu tibialia geſtat, ocreis armatus. Ex κνημὶς, & φέρω.

Κνημιδωτὸς, ἡ, ὸν, ocreatus, Gl. V. A κνημὶς.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.

Κνημοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cruris ſeu tibiæ craſſitudinem æquans. Ex κνήμη, & παχύς.

Κνημὸς, ου, ὁ, pars montis, quæ à pede ipſius adſcendit; (2) locus ſaltuoſus. Ab eod.

Κνησθείην, a. 1. opt. paſſ. v. κνάω.

Κνησιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνῆσις, εως, ἡ, fricatio, frictio. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.

Κνησμονὴ, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.

Κνησμὸς, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc

Κνησμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruritum excitans.

Κνηςὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula.

Κνηςήριον, ου, τὸ, radula. A κνηςὴρ.

Κνηςιάω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνηςὶς, ιδος, ἡ, lancinula; (2) fiſtula; (3) acus. Ab eod.

Κνηςις, εως, ἡ, cultur; (2) radula.

Κνηςος, ἡ, ον, raſus; (2) ſectus, conciſus. A κνάω.

Κνῆςρον, ου, τὸ, idem quod κνηςήριον.

Κνήφη, ῆς, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνιδάω, ῶ, mordeo. Ex *Heſ.* ubi κνιδᾶται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.

Κνιδέλαιον, ου, τὸ, oleum è Cnidio grano. Ex κνιδιον, & ἔλαιον, *oleum.*

Κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piſcis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙ΄ΔΙΟΝ, ου, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.

Κνιδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, ſive uredo, qualis ab urticâ excitatur. A κνίδη.

Κνίζα, ης, ἡ, ſcalptura. A

Κνίζω, f. ίσω, ſeco; (2) rado; (3) per ſumma & leviter derado; (4) ſcalpo; (5) ſcarifico; (6) pruritum moveo; (7) urticæ in modum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, moleſtus ſum, ſolicitudine adficio; (9) perdo. Ὅμως δ' ἔκνιζέ μ' ἀιεὶ τοῦθ', Soph. Oed. Tyr. 795. Καί με κακίςαις ἔκνισε, Ariſtoph. Veſp. 1276. A κνάω.

Κνιπήρα, ας, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo naſcuntur κνίπες. Ex κνὶψ, & πήρα.

Κνιπολόγος, ου, ὁ, nomen avis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus infeſtæ, culicilega. Ex κνὶξ, & λέγω, *colligo.* Al. κνιπολόχος, quod iis inſidietur, à λοχεύειν.

Κνιπεια, ας, ἡ, parſimonia. A κνιπὸς.

Κνιπὸς, parcus, neceſſariis etiam aliquid abradens; tenuiter vivens; κνιπος, cupidus, Ph. A κνίψ.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo ſicca, Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.

Κνὶς, κνιδὸς, urtica, Ph. A κνίζω.

Κνίσα, ας, ἡ, nidor. Vid. κνίσσα.

Κνισᾶντι, dat. ſing. *contr.* pro κνισαεντι, & hoc *Dor.* pro κνισήεντι, à κνισήεις.

Κνίσδειν, infin. act. *Dor.* pro κνιζειν. Unde

Κνίσμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes, quibus amantum pectora uruntur; (4) punctiunculæ malevolentiæ, vindictæ, &c.

Κνισμὸς, οῦ, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) diſſidium & jurgium inter amantes. Ab eod. Hinc

Κνισμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruriens.

Κνισολοιχὸς, idem quod κνισσολοιχός.

ΚΝΙ΄ΣΣΑ, ſive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinæ ſeu pinguedinis incenſæ fumus; (2) odor & vapor ex carnibus, quæ torrentur, aut aſſantur; (3) ipſa pinguedo, arvina, aut adeps.

Κνισσάριον, vel κνισάριον, ου, τὸ, exigua pinguedo, *Suid.* Dim. à κνίσσα, vel κνίσα.

Κνίσσαι, a. 1. inf. *Poet.* pro κνίσαι, à κνίζω.

Κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio ſeu repleo; (2) vaporo, ſuffio, de ſacrificantibus; (3) fumo corrumpo. Κνισσᾶν τ' ἀγυιὰς, Ariſtoph. Av. 1238. A κνίσσα.

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens. Ab eod.

Κνισσηρὸς, vel κνισηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem.

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, qui nidorem ſectatur, paraſitus.

Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, idem.

Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχια, ας, ἡ, liguritio, quâ quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) guloſitas quævis, liguritio. A

Κνισσολοιχὸς, vel κνισολοιχος, ἡ, ὸν, liguritor, guloſus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex κνίσσα, & λείχω.

Κνισσότερος, ου, ὁ, nidoris appetentior, guloſior, quaſi à κνίσσος, quod eſſet, *guloſus.*

Κνισσόω, vel κνισόω, idem quod κνισσάω.

Κνισσώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, nidoroſus, nidore plenus. A κνίσσα.

Κνισσωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A κνισσόω.

Κνιςὸς, ἡ, ὸν, conciſus, abraſus. A κνίζω.

Κνίφος, εος, τὸ, urtica, *Heſ.*

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.

Κνοὴ, ῆς, ἡ, ſtrepitus axis, rotæ, vel pedum.

Κνόος, *contr.* κνοῦς, ὁ, idem, *Heſ.*

ΚΝΥ͂, res minima.

Κνύζα, ης, ἡ, ſcabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω. Hinc

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, propriè ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribundè & adulatoriè; (3) vagio.

Κνυζάω, & κνυζέω, ῶ, idem.

Κνυζεῦνται, 3. plur. præſ. ind. med. *Dor.* pro κνυζοῦνται, à κνυζέω.

Κνυζηθμὸς, οῦ, ὁ, gannitus canis adulatorius & queribundus; (2) ploratus ſeu vagitus infantis; (3) rugitus. A κνυζάω.

Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.

Κνύζομαι, idem quod κνύζαω. A κνύζα.

Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, ſcabie infeſto ſeu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.

Κνύζω, rado, ſcalpo; apud Hipp. ἐκνυζεν, a. 1. *Dor.* ſonuit; item gannio. A κνύω.

Κνῦμα, ατος, τὸ, ſculptura. A κνύω.

Κνύος, εος, το, ſcabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. A

Κνύω, f. ύσω, rado, ſcalpo. Οὗτος πόθῳ μ' ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν, Ariſtoph. Θεσμ. 488. A κνάω.

ΚΝΩ΄ΔΑΛΟΝ, ου, το, bellua, *Ph.* Κνωδάλιον, Dim.

Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuſpis ſeu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδοὺς.

Κνώσσω, profundè dormio; (2) cubo; (3) ſterto.

Κνὼψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, cæcus, *Suid.* At apud Nic. κνώπεσσι, quod eſt pro κνωψὶ, *Schol.* exponit φαλαγγίοις. Ex κενος, & ὤψ.

ΚΟΑ΄ΛΕΜΟΣ, ſtolidus, amens.

ΚΟΑΞ, vox ranæ clamantis.

Κοάω, ῶ, audio, intelligo; κοᾷ, audit.

Κοϐαλεία, ας, ἡ, impoſtura, quæ fit joco, deceptio ludicri ſpeciem habens; (2) adulatio doloſa hominis improbi. A

Κοϐαλεύω, decipio, impono, ſum κόϐαλος.

Κοϐαλία, ίας, ἡ, idem quod κοϐαλεία.

Κοϐαλίκευμα, το, deceptio, impoſtura, verſutia; (2) aſtutum & doloſum facinus. A

Κοϐαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοϐαλεύω.

ΚΟ΄ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impoſtor, deceptor; (2) Cobalus, dæmon quidam; *Ern.*

ΚΟ΄ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, ſcurra, dicax, convitiator, *Heſ.*

Κόγγρος, ου, ὁ, ὁ, conger. A γόγγρος.

Κογχάριον, ου, το, parva concha, Dim. à

ΚΟ΄ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, oſtreum marinum & aquatile; (2) menſura conchæ capacitatem æquans; (3) vaſculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavum.

Κογχίον, ου, το, conchula. Dim. a præc.

Κογχίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, conchites, lapis.

Κογχοειδὴς, ὲς, conchæ ſimilis.

Κόγχος, ου, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.

Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχη.

Κογχυλιευτὴς, οῦ, ὁ, qui conchylia venatur. Quaſi à κογχυλιεύω.

Κογχύλιον, ου, το, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, menſæ æque ac veſtibus inficiendis aptum; (3) lana ſeu veſtis conchylii cruore infecta; (4) teſta oſtrei. A κογχύλη. Hinc

Κογχυλιώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, conchyliatus; (2) conchylii formam referens.

Κογχυλιωτος, ἡ, ον, muricatus, Gl. V. quaſi à κογχυλιόω, quod eſt à κογχύλιον.

Κοδομεῖον, ου, το, inſtrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A

Κοδομεὺς, ῆος, ὁ, qui hordeum friget & torret. A κοδομεύω.

Κοδομεύτρια, ας, ἡ, fem. Ab eod.

ΚΟΔΟΜΕΥ΄Ω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vaſe frigo. *Heſ.*

Κοδομὴ, ἡ, ſerva, *Heſ.* A præc.

Κοδράντης, ου, ὁ, quadrans, ſeu quarta pars aſſis. Vox Latina.

Κοέω, ῶ, intelligo, sentio, pro νοέω.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ȣ, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi & utrique ſexui aptum, inde homo inconſtans, &c.

Κοθȣ̃ρια, vulpes, *Heſ.* Ex κεύθω, & ȣ̓ρά.

Κόθȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudam abſcondens; (2) fucus, quia aculeum abſcondit. Ex iiſd.

ΚΟΙ', vox grunnientium porcellorum, apud Ariſtoph. Unde κοΐζω.

Κοίη, *quâ viâ*, dat. ſing. *Ion.* pro ποίᾳ.

Κοΐζω, f. ίξω, grunnio, apud Ariſtoph. A κοΐ.

Κοικύλλειν, circumſpectare, apud Ariſtophan. Θεσμ. 859. ubi alii aliter.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, curvo. Κοιλανεῖ δόμȣς, Lycurg. 772. A κοῖλος.

Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. v. κοιλαίνω. Unde

Κοίλανσις. εως, ἡ, excavatio; (2) cavum.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, Ph. *item* mare; κοιλάδες, cavernæ, Ph. A κοῖλος.

Κοιλέμβολον, ȣ, το, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis poſteriora cornua conjuncta ſunt, ſed anteriora disjuncta. Ex κοῖλος, & ἐμβολή.

Κοιλήναντα, acc. ſing. a. 1. part. act. v. κοιλαίνω.

Κοιλῃς, dat. pl. *Ion.* pro κοίλαις, à κοῖλος.

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc

Κοιλιακος, ἡ, ον, cœliacus, alvinus, qui excrementa ſemicocta & fluida ſubitò reddit.

Κοιλίδιον, ȣ, το, ventriculus, Dim. à κοιλία.

Κοιλιοδαιμων, cui venter Deus eſt, qui in gulâ & ventre ſummum bonum ponit. Ex κοιλία.

Κοιλιόδεσμος, ȣ, ὁ, ventrale vinculum, quo venter revincitur. Ex κοιλία, & δεσμός.

Κοιλιόδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventris ſervus, ventri deditus.

Κοιλιολυσία, ίας, ἡ, ventris ſolutio ſeu reſolutio.

Κοιλιοπώλης, ὁ, qui vendit ventres & omaſa.

Κοιλιώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, ventroſus, ventris ſpeciem habens. A κοιλία.

Κοιλοπεδος, ον, valles, cavitates habens, *Epith.* terræ, agri. A πέδον.

Κοιλογαςωρ, ὁ, magnum ventrem habens, *item* flexum magnum ut circulus.

Κοιλοκρόταφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tempora capitis cavata habens, *Aret.*

ΚΟΙ͂ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus; dicitur etiam de partibus rerum, in quibus eſt cavum, ut κοίλη ναῦς, ſentina, carina. Hinc το κοῖλον, ȣ, cavum, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.

Κοιλοςαθμέω, fornico, camero. A

Κοιλόςαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cava habens ſtabula, i. e. ſtabula fornicata.

Κοιλοςομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in ſpecu obſcuratur, & quaſi in receſſu auditur. A

Κοιλόςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quaſi cavo ore loquitur, i. e. obſcurè. A ςόμα.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cælosyria, regio Aſiæ.

Κοιλοσώματος, ον, valdè capax, *Epith.* vaſis, &c.

Κοιλότης, ητος, ἡ, cavum. A κοῖλος.

Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavum.

Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis ſum, oculi mihi recedunt. A

Κοιλόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cavis eſt oculis, cujus oculi ſubſidunt.

Κοιλόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concava folia habens.

Κοιλόω, ώσω, cavo, Gl. V. A κοῖλος.

Κοιλωμα, ατος, τὸ, cavum; (2) ulcus in corneâ tunicâ oculi; (3) mare, *item* alveus fluminis. A κοιλόω.

Κοιλῶπις, ἡ, cava adſpectu, *Suid.* A

Κοιλωπὸς, ȣ̃, ὁ, cavus adſpectu. Ex κοῖλος, & ὤψ.

ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, ſopio; (2) in lecto colloco; κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratiâ; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κεκοιμημένοι, mortui, p. part. κοιμηθεὶς, ſopitus, aor. 1. (5) *dicitur* & ſopire tropicè, ut, κομίζω φύλλον τί μοι πάρεςιν, ᾧ μάλις' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος, mitigem, Soph. Phil. 650. Ἱερὸν ὕπνον κοιμᾶται, Epigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Joann. 11. 11.

Κοιμηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. κοιμάω. Hinc

Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκοιμήσαντο.

Κοίμησις, εως, ἡ, ſomnus; (2) mors, obitus.

Κοιμητήριον, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormitur; (2) locus, in quo humana corpora mortua jacent, ſeu humantur, (ſed in hoc ſenſu ſolummodo à Script. Chriſtianis, qui mortem pro ſomno habebant, unde aliquando cuique ſit rurſus evigilandum, *Ern.*)

Κοιμίζω, fut. ίσω, ſomnum induco, ſopio; (2) opprimere vim alicujus rei & frangere, ut iræ, venti, &c. Καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, Soph. Aj. 843. A κοιμάω.

Κοιμιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui ſopit. A κοιμίζω.

Κοινάσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. *Dor.* pro κοινώσαντες, à κοινόω.

Κοινεῖον, ȣ, τὸ, lupanar, caupona. A κοινός.

Κοινῇ, *Adv.* communiter, in commune.

Κοινηλογέομαι, colloquor cum aliquo, ſermones confero. A λόγος.

Κοινοβιακὸς, ἡ, ὸν. Hinc κοινοβιακοὶ, qui ſimul habitant & eodem vitæ genere utuntur. A κοινόβιον.

Κοινοβιάρχης, ȣ, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex

Κοινόβιον, ȣ, τὸ, cœnobium, id eſt, vitæ communicatæ ſocietas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς, & βίος. Unde

Κοινόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſors, Ph.

Κοινοβιότης, ητος, ἡ, conſortium, Gl. V.

Κοινοβȣ̃λαι, οἱ, ſenatores, *Heſ.* Ex βȣλή. Hinc

Κοινοβȣλέω, ῶ, f. ήσω, communiter conſulto, conſilia communico.

Κοινοβȣλία, ας, ἡ, commune conſilium, voluntatis communicatio.

Κοινοβȣ́λιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κοινογάμια, τὰ, communes & promiſcuæ nuptiæ. Ex κοινὸς, & γάμος.

Κοινογενης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui communis eſt generis, ut mulus. Ex γένος.

Κοινογονία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali.

Κοινοδημεὶ, *Adv.* vulgò, publicè. Ex δῆμος.

Κοινοδήμιον, ȣ, τὸ, hoſpitium publicum, *Suid.*

Κοινοδίκαιον, ȣ, τὸ, concilium publicum.

Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex δρόμος, *curſus.*

Κοινοῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro κοινόει, vel 3. ſing. præſ. opt. act. vel 3. ſing. præſ. conj. à κοινόω.

Κοινολαίτης, ȣ, ὁ, plebeius. Ex λαός.

Κοινολεκτέω, vulgari ſermone utor. A λέγω.

Κοινολέκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communem lectum habens, *Epith.* conjugum. Ex λέκτρον.

Κοινολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λέχος.

Κοινολέκτως, vulgari ſermone, communi linguâ.

Κοινολογέομαι, v. κοινηλογέομαι. Κοινολογȣ̃νται γὰρ ἀλλήλοις περὶ τῆς κρίσεως, Ariſtot. Hinc

Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium.

Κοινολόγια, ας, ἡ, collocutio, conſultatio.

Κοινονοημοσύνη, ἡ, civilitas, animus civilem & communem ſe præbens. Ex κοινὸς, & νόημα.

Κοινοπαθὴς, ὲς, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κοινὸς, & πάθος.

Κοινόπλοος, *contr.* κοινόπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui cum aliquo navigatio eſt, navigationis ſocius.

Κοινοποιέομαι, ȣ̃μαι, commune facio, communico. Ex κοινὸς, & ποιέω.

Κοινόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, communi & ſocio pede iter faciens.

Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & conſortem me præbeo. Ex κοινὸς, & πράττω, *facio.*

Κοινοπραγία, ας, ἡ, conſpiratio, ſocietas, in re aliquâ peragendâ, conſilii. Ex iiſd.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) ſocietate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus, per Hebr. (5) facilis, comis, ut *Lat.* communis; (6) æquus, juſtus, de judice. Hinc & τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, reſpublic, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, conſortium; (2) ſocietas; (3) ſimplicitas, lenitas, facilitas. A præc.

Κοινότοκος, ὁ ϗ ἡ, communi partu editus.

Κοινοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad communem victum pertinens. A τρέφω.

Κοινοφαγία, ἡ, crimen Judaicum, ſiquis vetito cibo veſcitur. A φαγεῖν.

Κοινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, concors, ſimilis animi. Ex κοινος, & φρήν.

Κοινοχρησία, ας, ἡ, communis uſus, publica utilitas. Ex χρῆσις. (Niſi potius ſit κοινοχρηςια.)

Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, polluo, *in ſacr. lib.* Φέρε, κοινωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς, Eur. Iph. in Au. 44. Κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, Act. 21, 28. Συμφορὰν θέλω κοινωμένη τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς, Eur. Ion. 855. A κοινός. Unde

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, ſocius; ſociatus, conjunctus.

Κοινωνείτω, 3. ſing. præſ. imperf. pro κοινωνεέτω, à

Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps ſum, communico; (2) conſueſco cum aliquo; (3) conſentio cum aliquo in re aliquâ, velut opinione, &c. (4) ſacræ cœnæ particeps fio, ad ſacram cœnam accedo; (5) ad ſacram cœnam admitto; ſacram cœnam alicui miniſtro. Ἐγὼ δὲ κᾀυτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med. 302. Ἵνα αὐτοῖσι κοινώνησω τὶ πραγμάτιον ἐμὸν, Ariſtoph. Nub. 197. A κοινωνός. Hinc

Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, ſocietas; (2) commercium cum feminâ.

Κοινώνησις, ἡ, idem.

Κοινωνήσασι, dat. plur. a. 1. part. act. verbi κοινωνέω.

Κοινωνητικὸς, ἡ, ὸν, ſocietatis amans, qui aliquid alteri facilè tradit, v. gr. morbum, &c.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, conſortium, ſocietas, communicatio, participatio; (2) concubitus. ap. *Joſ.* (3) beneficentia, eleemoſyna, officium charitatis; (4) ſacra cœna. A κοινωνός. Unde

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, communis; ſocietatis amans; (2) facilis ad communicandum, liberalis; (3) ad communionem pertinens; (4) qui ad ſacram cœnam admittitur, non excommunicatus.

Κοινωνικῶς, communicatis inter ſe bonis ſuis, amicè, concorditer.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, ſocio, Gl. Vet.

Κοινωνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, cui eſt communitas, ſocius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, *Adv.* communiter, vulgo, in commune, ſimul, unà, publicè, uno animo.

Κοινωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, communem adferens, utilitatem reipublicæ, omnibus utilis.

Κοινωφέλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κοινωφελία, & κοινώφελεία, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.

ΚΟ'ΙΞ, ικος, ὁ, Coix, ſpecies plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex Κοῖος, & γείνομαι.

Κοιρανέοντα, acc. ſing. præſ. part. act. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, *Dor.* pro κοιρανέȣσι.

Κοιρανέω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo, excello. Οἳ ἐνθάδε κοιρανέȣσι, Odyſſ. 20, 234. A κοίρανος.

Κοιρανίδης, ȣ, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium.

Κοιρανικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius, principalis. A

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ȣ, princeps, imperator, dominus, v. *Ern.*

ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, Cœſyra, femina Athenis, dives, ſed luxu diffluens & arrogans. Hinc

Κοισυρόομαι, οῦμαι, nobilitate & divitiis ſuperbio.

Κοιτάω, & κοιτάζω, in lecto colloco; & κοιτάζομαι, ſum in cubili, cubo. Ἔγρεσθε, τί μέλλετε κοιτᾷν; Eur. Rh. 531. A κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum, vel in lecto eſt. Hinc τὸ κοιταῖον, ου, luſtrum ferarum. Ab eod.

Κοιτάξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκοιτάσατο, à κοιτάω, vel κοιτάζω.

Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

KOI'TH, ης, ἡ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipſum cubandi tempus; (4) ciſta.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) parva ciſta, arcula, capſula; (3) capſa veſtiaria, κοιτίδες, cunæ, Gl. V. A κοίτη.

Κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη; (2) ſomnus; (3) piſculus quidam fluviatilis ſub ſaxis latens. Ab eod.

Κοιτονητὴς, cubicularius. A κοῖτος, & νῆσαι, (vel potius κοιτωνίτης, quod vid. *Ern.*)

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus domus, ubi ſunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum.

Κοιτώνιον, τὸ, idem.

Κοιτωνίσκος, ου, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim.

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, præfectus τῷ κοιτῶνι, *Ern.*

Κόκκαλος, ου, ὁ, ſtrobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος. Unde

Κοκκαζω, accino, onomatopœia. *Ern.*

Κοκκιζω, f. ίσω, grana eximo.

Κοκκινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cocco tinctus. Ex κοκκινος, & βάπτω, *tingo.*

Κόκκινος, ίνη, ινον, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.

Κοκκίον, ου, τὸ, pilula, Dim. ab eod.

Κοκκοθραύστης, ου, ὁ, avis quædam, *Heſ.* Ex κόκκος, & ραύω, à frangendis baccis.

KO'KKOΣ, ου, ὁ, granum pomorum & ſimilium, bacca; (2) pilula apud medicos; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) ἡ, frutex, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur. (5) teſticulus, *item* muliebria; (6) mica, particula minuta, *Ern.)*

KOKKY'AI, vel κοκύαι, ῶν, avi & majores, *Heſ.*

Κοκκύζω, f. υσω, coccuzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκόκκυζον, ὅ μόνον μοι τότε δυνατον νοῆν, Luc. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum.

Κοκκύμηλος, ου, ἡ, prunus, Gl. V. Hinc

Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum, Gl. V.

KO'KKYΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κοκκῦ, cuccu; (2) piſcis quidam; (3) groſſus caprifici arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo ſacri oſſis.

Κοκκύσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro κοκκυζειν.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum Cnidium, granum mali Punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granatum, Ph. quaſi a κοκκόω, grano, unde granatus.

Κοκύαι, vide κοκκύαὶ.

KO'ΛA, ης, ἡ, venter, Dat. pl. ταῖς κόλαις, *Suid.* At τὰ κόλα, Heſ. *oſſa*, membra.

Κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον, *cibus.*

Κολαβρεύεσθαι, ſaltare, quaſi ex κόλα, & ἁβρός.

Κολαβρίζειν, laſcivè ſaltare, irridere, *Heſ.* A κόλαβρος.

Κολαβρίζεσθαι, infamari, contemni, *Suid.*

Κολαβρισμὸς, οῦ, ὁ, laſciva ſaltatio, irriſio. A κολαβρίζω.

KO'ΛABPOΣ, ου, ἡ, porcellus; (2) cantio laſciva, quâ κολαβρίζοντες utebantur.

KOΛA'ZΩ, fut. άσω, punio, caſtigo; (2) reprimo, coerceo, moderor, fræno, tempero, ut vinum aquâ infuſum (τὴν γαστέρα, gulam & ventrem compeſcere, temperanter & caſtè vivere; (3) *de oratione*, copiam nimiam & redundantiam minuere, caſtigare. *Ern* κεκολασμένος, perf. paſſ. punitus. Ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας, Ariſtoph. Nub. 7. Παραινῶ τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα, id. Θεσμ. 461. Πῶς κολάσονται αὐτοὺς, Act. 4, 21.

Κολακεία, & κολακία, ας, ἡ, adulatio, adſentatio, blandimentum, illecebræ. A κολακεύω. Unde

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio.

Κολακεύσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum eſt.

Κολακευτὴς, οῦ, ὁ, blandus, Gl. V.

Κολακευτικὸς, ἡ, ον, adulatorius, adſentatorius, adulandi peritus. Ab eod.

Κολακευτικῶς, *Adv.* adſentatoriè, adulatoriè.

Κολακεύω, f. εύσω, adulor, adſentor, adulationibus capio vel decipio; κολακευθεὶς, a. 1. paſſ. blanditiis tentatus. Κολακεύειν τινα, Xen. A κόλαξ. Unde

Κολακικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius, adſentatorius; (2) adulandi peritus, peritus adſentator.

Κολακικῶς, adſentatoriè, adulatorie. A præc.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, adſentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum & principum, quæ & Κλιμακίδες.

KO'ΛAΞ, ακος, ὁ, adulator, adſentator; (2) paraſitus.

Κολαπτηρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum lapicidarum, malleo ſimile, ſed roſtratum; ſcalprum. A

KOΛA'ΠTΩ, f. ψω, tundo, tundendo excavo, incido, ſcalpo, ſculpo; κεκολαμμενος, perf. paſſ. excavatus, ſculptus. Τὸ ἧπαρ κολαπτειν, Luc. τὰ ὄμματα, Ariſtot.

KO'ΛAPIΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, punitio, caſtigatio, ſupplicium; (2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.

Κόλασμα, ατος, το, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.

Κολασμὸς, οῦ, ὁ, pœnæ inflictio, punitio; (2) moderatio, refrenatio.

Κολαστήριον, ου, τὸ, locus ſupplicii, locus ubi ſontes torquentur; (2) inſtrumentum aptum ad pœnas inferendas; (3) carcer; (4) ipſa pœna, quodcunque temperando, coercendo, & reprimendo adhibetur, inſervit. Gl. V. κολαστήριον, carnificina. Ab eod.

Κολαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptus ad infligendas pœnas. Ab eod.

Κολαστὴς, οῦ, ὁ, punitor, caſtigator; (2) vindex, ultor; (3) tortor. Ab eod. Hinc

Κολαστικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. punitorius, pœnas infligens; (2) moderandi, coercendi vim habens.

Κολάσωνται, 3. plur. aor. 1. conj. med. verbi κολάζω.

Κολαφιζῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v.

Κολαφίζω, f. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infligo, Gl. V. κολαφίζειν, depalmare. Ἐκολάφισαν αὐτὸν, Matt. 26, 27. A κόλαφος. Hinc

Κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi incuſſio; (2) ipſe colaphus, alapa.

Κολαφος, ου, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.

Κολεοῖιν, gen. dual. *Poet.* pro κολεοῖν.

Κολεοῖο, *vaginæ*, gen. ſing. *Ion.* pro κολεοῦ.

Κολεοπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus pennæ involucro cruſtaceo, velut vaginâ, includuntur. Ex κολεὸς, & πτερὸν, *ala.*

KOΛEO'Σ, οῦ, ὁ, vagina, culeus, loculus.

Κολεραὶ, οἶες, oves glabræ ſeu brevem lanam habentes, apud Ariſtot. Hiſt. An.

KOΛETPA'Ω, ῶ, proculco. Τοῦτον δειλαιον κολετρῶσ' ἀιει, Ariſtoph. Nub. 552.

Κολιανδρον, coliandrum, Gl. V. Schol. Ariſtoph. κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod eſt coriandrum.

KOΛI'AΣ, ου, ὁ, piſcis quidam.

KOΛIO'Σ, οῦ, ὁ, avis quædam, galgulus.

KO'ΛΛA, ης, ἡ, gluten.

Κολλαβιζω, f. ίσω, impingo; (2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo unus manibus oculos tegit, alius percuſſum rogat, utrâ manu percuſſerit. A κόλλαβος. Hinc

Κολλαβισμὸς, οῦ, ὁ, luſus κολλαβιζόντων.

Κολλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum; (2) verticillus lyræ; (3) panis genus. A κόλλοψ.

Κολλάω, ῶ, fut. ήσω, glutino; (2) adjungo firmiùs; unde κολλαομαι, ῶμαι, adjungo, adhæreſco, Partic. κολλώμενος, adhærens, κεκολλημένος, perf. paſſ. glutinatus. Ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, Luc. 15, 15. Κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ, Act. 8, 29. τῷ αγαθῷ, Rom. 12, 9. A κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.

Κολλήθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. v. κολλάω. Unde

Κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum.

Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. Vet. (2) applicatio cucurbitulæ; (3) Figura rhethorica.

Κολλητήριον, ου, glutinatorium. Ab eod.

Κολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator; (2) concinnator.

Κολλητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conglutinandi.

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, glutinatus, glutine compactus. Ab eod.

Κολλικοφάγος, qui κόλλικας, vorat, Ariſtoph. Comicè. Vide ſeq.

Κόλλιξ, ικος, ὁ, panis rotundus; (2) paſtillus. A κόλλοψ.

Κολλομελέω, ῶ, carmina conglutino & concinno; verbum comicum Ariſtoph. Ex κόλλα, & μέλος, *carmen.*

Κολλοπίζω, f. ίσω, claviculis, ſeu verticillis intendo. A κόλλοψ.

Κολλοποδιώκτης, ου, ὁ, qui pueris exoletis & durioribus inhiat, Euſt.

Κολλύριον, ου, τὸ, medicamentum certâ formâ figuratum, in primis oblongum & teres, quo fiſtulis induci poſſit. Vid. κολλύριον.

KO'ΛΛOΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis, ſeu cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus & calloſus, ſeu ſupra ætatem libidinans; (3) verticillus in citharâ aut lyrâ, quo chordæ intenduntur.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, nummularius, qui nummis permutandis quæſtum facit. A κόλλυβος. Hinc

Κολλυβιστικὸς, ἡ, ὸν, ad rem nummulariam pertinens.

KO'ΛΛYBOΣ, ου, ὁ, vel κόλλυβον, ου, τὸ, genus numiſmatis minuti, cui bovis imago impreſſa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.

KOΛΛY'PA, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, fruſtulum panis; (2) panis cinere coctus.

Κολλυρίζω, fut. ίσω, opus piſtorium facio, placentas paro. A κολλύρα.

KOΛΛY'PION, ου, τὸ, collyrium, medicamentum oculorum, ex ſpodio, coloris cinerei; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad reſignandas literas, ne fraus ſentiretur.

Κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris, Dim. à κολλύρα.

KOΛΛY'PIΩN, ωνος, ὁ, avis quædam.

Κολλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glutinoſus, tenax. A κόλλα.

Κολόβιον, ου, τὸ, ſubucula, Gl. V.

Κολοβοανθεῖν, florem minutulum aut ſectilem gerere.

Κόλοβοανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minutulum florem habens, edens. Ex κολοβὸς, & ἄνθος.

Κολοβόκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, caudâ mutilatus.

Κολοβόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, truncus pedibus.

Κολοβόῤῥιν, vel κολοβοῤῥὶς, ινος, ὁ ϗ ἡ, cui naſus præciſus, qui mutilo eſt naſo.

Κολοβὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολούω, *amputo.*

Κολοβόσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, ſpicis truncatus; (2) brevem ferens ſpicam.

Κολοβότης, ητος, ἡ, qu. dic. decurtatio, quâ aliquid curtum, mancum, truncatum, aut mutilum eſt, delectio. A κολοβός.

Κολοβουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, caudâ truncatus, *Heſ.* Ex οὐρά.

Κολοβόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, Marc. 13, 20. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, Matt. 24, 22. κολοβωθήσονται, ibid. A κολοβός. Unde

Κολοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.

Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω.

Κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod mutilum aut truncum eſt, quidquid aliquo membro deficit. A κολόβοω.

Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detrunciatio, defectus. Ab eod.

Κολοβωτὴς, ȣ͂, ὁ, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas ſyllabas ſupprimens. Ab eod.

Κολοιᾶν, dicuntur graculi clamitantes, *Poll.*

Κολοιάρχης, ȣ, ὁ, præfectus excubitorum & cuſtodum, ap. Ariſtoph. *Ern.*

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, graculus, monedula; (2) impudenter loquax.

Κολοιώδης, ὁ ϗ ἡ, graculo ſimilis. A præc.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocaſia; (2) ejus fabæ radix.

Κολοκάσιον, ȣ, τὸ, idem.

Κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus ſurdus, qui nullum ſtrepitum edit, ſive nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat.* fluſtrum; (2) ap. Com. homo, qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ex κολοβὸν, i. e. κȣφὸν, vel κόλον, & κῦμα.

ΚΟΛΟ'ΚΥ'ΝΘΑ, κολοκύνθη, & κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita, *Angl.* Gourd. Hinc

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.

Κολοκύντη, ης, ἡ, vide κολόκυνθα.

Κολοκύντιον, ȣ, τὸ, cucurbitula; Dim. à præc.

ΚΟ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, cibus; (2) inteſtinum, pro κῶλον.

Κὸλος, mutilus, truncatus.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, Coloſſæ, urbs Aſiæ minoris.

Κολοσσαῖος, αία, αῖον, coloſſæus, qui coloſſum æquat, coloſſo par. A κολοσσός.

Κολοσσεὺς, έως, ὁ, Coloſſenſis. A Κολοσσαί.

Κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, Coloſſicus. Ab eod.

Κολοσσοβάμων, ὁ, ſtatuarius, ap. *Lycurg.*

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, coloſſus, ſtatua ingens.

Κολοσσȣργία, ας, ἡ, coloſſi structura. Ex κολοσσὸς, & ἔργον.

Κολοσυρτὸς, ȣ, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex κόλον, & σύρω, (vel à κολὸς, *antiq.* ſtrepitus.)

Κολȣραῖος, α, ον, cavus. *Epith.* Petræ. ap. *Call.*

Κολȣ́ριον, caudâ truncum. *Suid.* Ab eod.

Κόλȣρις, vulpes. Supra κοθȣ͂ρις.

Κόλȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudâ mutilus; (2) circuli duo in doctrinâ ſphærica, ſecantes ſe mutuò in polis mundi, & per puncta æquinoctialia & ſolſtitialia tranſeuntes, ita dicti, quod eorum pars, ſeu cauda, quaſi ſemper ſub horizonte lateat. Ex κόλος, & ȣ̓ρά.

Κόλȣσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio. A κολȣ́ω. Unde &

Κόλȣσμα, ατος, τὸ, fragmentum reciſum, *Heſ.*

ΚΟ'ΛΟΙΤΕΑ, ας, ἡ, colutea, arbor.

ΚΟΛΟΥ'Ω, fut. ȣ́σω, decurto, amputo, trunco, imminuo, retundo, debilito. Κολȣ́ειν ἀξίωμα, Plut.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, faſtigium, apex; (2) ſumma manûs, finis. Aſiæ minoris olim civitas potens.

Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius.

Κολοφωνία, reſina, Gl. V. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix. A κολοφών.

Κολπίας, ȣ, ὁ, ſinuatus. A κόλπος.

Κολπίζω, f. ίσω, ſinuo. Ab eod.

Κολποειδῶς, in formam ſinûs. A

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ȣ, ὁ, ſinus, gremium. Hinc

Κολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinus contraho, ſinum efficio.

Κόλπω, gen. ſing. *Dor.* pro κόλπȣ.

Κολπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſinuoſus. Ab eod.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, ſinuatum, ſinuato volumine collectum.

Κόλπωσις, εως, ἡ, ſinuatio, in ſinum collectio.

Κολπωτός, ἡ, ὸν, ſinuatus. A κολπόω.

ΚΟ'ΛΥΘΡΟΝ, τὸ, colythrum, planta.

Κολυμβὰς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muriâ natans, quæ & νηκτρὶς & φθινοπωρὶς, dicitur.

ΚΟ'ΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor, aquas ſubeo. Ἐκέλευσε τε τȣ̀ς δυναμένȣς κολυμβᾷν, Act. 27, 4. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare poſſumus, piſcina; (2) baptiſterium.

Κολύμβησις, εως, ἡ, natatio.

Κολυμβητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Κολυμβητὴς, ȣ͂, τὸ, natator, urinator.

Κολυμβητικὸς, ἡ, ὸν, natandi peritus.

Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix; (2) avis quædam. Ab eod.

Κόλυμβος, ȣ, ὁ, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam. Ab eod.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, Colytea, arbor.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ȣ͂, τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολωάω, ῶ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perſtrepo, more graculorum garrio. Θερσίτης δ' ἔτι μȣ͂νος ἀμετροεπὴς, ἐκολῴα, Il. 2, 212. A κολοιός.

Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus; (2) montium faſtigium. A

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, idem.

Κολωνοειδὴς, ὲς, collis figuram habens.

Κολῳϊὸν, ȣ͂, τὸ, idem quod κολῳὸς, *Heſ.*

Κολῷον, ȣ, τὸ, idem, *Heſ.*

Κολωὸς, ȣ͂, ὁ, tumultus, perturbatio. A κολοιος, *graculus.*

Κόμαιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flavam habens cæſariem. Ex κόμη, & αἶθος, *flamma.*

Κόμαρον, τὸ, fructus arbuti; (2) arbutum. A

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arbutus, *Angl.* *The* Strawberry Tree.

Κομαροφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui arbutis veſcitur.

Κομάσαι, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro κομήσαι. A

Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus ſum; comam alo; (2) abundo, ornatus ſum; (3) effero me, glorior & me jacto, magnificè de me ſentio; ſuperbio; κομόωντες, *Poet.* pro κομῶντες, κομάοντες, comantes, part. præſ. κομόωσι, *Poet.* pro κομῶσι, κομάȣσι, 3. pl. præſ. ind. ſibi placent, gloriantur. Ἀνὴρ μὲν ἐαν κομᾷ, ἀτιμία ἀυτῷ ἐϛὶ, 1 Cor. 11, 14. Εἰπέ μοι ἐπὶ τῷ κομᾷς, ϗ κομψός εἶναι προσποιεῖς, Ariſtoph. Veſp. 1306. A κόμη.

Κομβολύτης, ȣ, ὁ, qui crumenas reſecat & aufert, *Heſ.* Ex κόμβος, & λύω, *ſolvo.*

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, nodus, in culmis & arundine; (2) ad ornatum in veſtitu; (3) marſupium, crumena. Hinc

Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo necto, Gl. Vet. (2) κομβώσασθαι, veſtiri, *Heſ.*

Κόμβωμα, ατος, τὸ, veſtitus, amictus, *Heſ.* (2) ornamentum, *Suid.* A κομβόω.

Κομείτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκομείτην. A

ΚΟΜΕ'Ω, ῶ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομέεσκε, curabat, imperf. *Ion.* pro ἐκόμεε, ἐκόμει. Κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, Heſiod. Ἔργ. 622.

ΚΟ'ΜΗ, ης, ἡ, coma, compta hominis cæſaries & curioſiùs culta; (2) coma, i. e. frondes arbores, herbarum, &c. (2) herba quædam.

Κομήτης, ȣ, ὁ, comans, comatus, crinitus; ſc. ἀϛὴρ, Cometa, ſtella comata. A κομάω.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, quâ alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) acceſſio; (5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.

Κομιδῆ, *Adv.* perquam, valdè, admodum, nimis, oppidò, Dat. adv. à κομιδη.

Κομιεύμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Ion.* *Dor.* & *Att.* pro κομισόμεθα, à κομίζω.

Κομίζω, curo, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, adveho; (3) duco, deduco; (4) effero, ſc. ſepeliendi causâ. At *in med.* etiam accipio, recipio, fero, velut præmium conſequor; (2) ſumo mihi, ut pœnam ex aliquo; *item,* emendo; (3) recipio me, revertor; (4) proficiſcor, f. 1. κομίσω, & κομίσομαι, *Atticè* κομιȣ͂μαι, κομιεῖ, recipies, auferes; κομισθεὶς, a. 1. paſſ. portatus, vectus. Κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω, Soph. Aj. 530. Κομιȣ́μεθα παντί τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν, Ariſtoph. Av. 556.

Κομίξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κομίσαι.

Κομιȣ͂μαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro κομίσομαι.

Κομίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο.

Κομίσηται, 3. ſing. aor. 1. conj. med.

Κομιϛὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus, *Heſ.*

Κομιϛὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus; (2) deductor. A κομίζω.

Κομιϛὴς, ȣ͂, ὁ, curator. Ab eod. Hinc

Κομίϛρια, ας, ἡ, curatrix:

Κομιϛὸς, ἡ, ὸν, allatus.

Κόμιϛρον, ȣ, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.

Κομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro κομίσω.

Κόμμα, ατος, τὸ, ſegmen, fragmentum; (2) inciſum, inciſio; (3) pars periodi; (4) nota, ſeu ſignum, nummo impreſſa. A κόπτω.

Κομματικὸς, ἡ, ὸν, commaticus, commatibus & inciſis conſtans, in quo crebra ſunt inciſa ſeu commata, breviſſimæ ſententiæ. A κόμμά.

Κομματικῶς, crebris commatibus.

Κομμάτιον, ȣ, τὸ, parvum ſegmentum, Dim. ap. Sch. Com. κομμάτιον χορȣ͂.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indeclinab. (2) *in ſpecie* gummi Arabicum.

Κομμιδωδὴς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gummoſus; gummi referens. A præc.

Κομμίζειν, gummi ſpeciem præbere. A κόμμι.

Κομμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gummoſus, gummi referens. Ab eod.

Κομμὸς, ȣ, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι, *plango.*

ΚΟΜΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, ornatus nimis accuratus & ſupervacaneus; nitor fucatus & adſcititius, fucus, mangonium.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curioſiorem adhibeo, fuco propriè & tropicè; unde κομμȣν, inf. præſ. & κομμῶσαι, a. 1. κομμωθεῖσα, a. 1. paſſ. ornata. A κόμμος. Hinc

Κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus muliebris exquiſitior; (3) ornatus orationis exquiſitior, & fere in deteriorem partem.

Κόμμωσις, έως, ἡ, ornatus & cultus corporis orationiſve, exquiſitior & mollior.

Κομμωτὴς, ȣ, ὁ, mangonizandi corporis artifex; mango. Ab eod. Hinc

Κομμωτίζω, f. ίσω, curioſiùs orno.

Κομμωτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia; (2) ad cultum exquiſitiorem pertinens; (3) tropicè κομμωτικοὶ dicuntur in oratione omnimodo ornatum exquiſitum captantes, & talis oratio κομμωτική.

Κομμωτικῶς, *Adv.* nimis comptè.

Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix.

Κομμωτρίδιον, ȣ, τὸ, calamiſtrum, ſeu aliud aliquod inſtrumentum aut medicamentum, quo crines ornantur. Ab eod.

Κομοτροφέω, comam alo. Ex κόμη, & τρέφω.

Κομόωντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, à κομάω.

Κομπάζω, f. άσω, magnoperè me jacto, inſolenter, & faſtuosè me gero; (2) *propriè* ſtrepitum, ſeu ſonitum edo. Καὶ σοὶ μὲν, πόσι, γυναῖκ' ἀρίϛην ἔϛι κομπάσαι λαβεῖν, Eur. Alc. 321. A κόμπος. Hinc

Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipſum, quo gloriamur.

Κομπασμὸς, ȣ, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, inſolentia verborum.

Κομπαϛὴς, ȣ, ὁ, jactator. Ab eod.

Κομπαϛικὸς, ἡ, ὸν, jactans, jactabundus.

Κομπαϛικῶς, *Adv.* jactanter.

Κομπέω, ῶ, fut. ήσω, crepo, ſtrepo, crepito, edo ſtrepitum, qualem aper acuens, ſeu collidens dentes, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ ζὸν δ' ἐκόμπει μῦθον, Soph. Aj. 781. Κομπεῖν δ' ἐς' ἀτελῆ ζὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὀνειδος, id. Phil. 835. A κόμπος.

Κομπηρὸς, ρὰ, ρὸν, jactans ſe, jactabundus.

Κομπολακέω, inaniter ſtrepo. Hinc imperf. ap. Ariſtoph. ἀλλ' ὐκ ἀκομπολάκουν, at non inaniter loquebar, Ran. 1078.

Κομπολακύθης, ου, ὁ, magna ſonans; jactator tumidus; glorioſus; vox Ariſtophonica. Ex κόμπος, & λήκυθος, *ampulla*.

Κομπορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ſe grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex ῥῆμα.

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes; (2) ſtrepitus, crepitus quivis; (3) ſonitus, qui à ſaltantibus pulſando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, oſtentatio, inſolentia.

Κομπὸς, ου, ὁ, jactator, jactabundus.

Κομποφακελορρήμων, ονος, ὁ, ampulloſâ & grandi verborum compoſitione utens, percrepans grandiloquentia. Vox Ariſtophan. Ex κόμπος, φάκελλος, & ῥῆμα. V. Ern.

Κομπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, jactans ſui, jactabundus. Hinc τὸ κομπῶδες, εος, jactantia. A κόμπος.

Κομπωδῶς, *Adv.* jactanter. A præc.

Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, feſtivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω. Unde

Κόμψευμα, ατος, τὸ, ſcitè, venuſtè, dictum aut factum.

Κομψευριπιδικῶς, *Adv.* ſcitè & eleganter, Euripidis more. Vox Ariſtophanica. Ex κόμψος, & Ἐυριπίδης.

Κομψεύομαι, ſcitè ſeu feſtivè aliquid facio; (2) ſcitè & urbanè cavillor; (3) ſcitus & facetus eſſe volo, adfecto venuſtatem; (4) jacto me, ac vendito; κεκομψευμένον, p. paſſ. ſcitè & eleganter compoſitum, dictum. Οἱ πλάςαι δὲ ἐτὶ μᾶλλον κομψεύονται ἐν τῷ ἔργῳ, Plat. A κομψός. Hinc

Κομψευτὸς, ἡ, ὸν, feſtivus, lepidus, ornatus.

Κομψοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facetus, verbis elegans. Ex κομψός, & ἔπος.

Κομψοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcitus, elegans, feſtivus. Ex πρέπω.

ΚΟΜΨΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſcitus, elegans, bellus, venuſtus, lepidus, facetus, feſtivus; (2) loquaculus, garrulus; (3) vafer, verſutus; (4) plenus jactantiæ & oſtentationis.

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, feſtivitas; (2) argutia, ſubtilitas. A κομψός.

Κομψῶς, ſcitè, lepidè, feſtivè.

Κοναϐέω, ῶ, fut. ήσω, reſono, ſonum reddo. Ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλέον κονάϐησαν, Il. 2, 334. A κόναϐος.

Κοναϐηδὸν, *Adv.* cum ſonitu. Ab eod.

Κονάϐησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκονάϐησε, à κοναϐέω.

Κοναϐίζω, f. ίσω, reſono. Αὐταρ ὑπο χθὼν Σμερδαλέον κονάϐιζε ποδῶν αὐλῶν τε ϗ ἵππων, Il. 2, 466. Ab eod.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, ſtrepitus.

ΚΟ'ΝΔΥ, υος, το, poculum barbaricum, Perſicum, certe Aſiaticum, decem cotylarum.

Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.

Κονδυλίζω, fut. ίσω, digitis in condylos contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo. Ab eod.

Κονδυλισμὸς, ου, ὁ, talitrum; plaga pugno incuſſa. A κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, digiti articulus & junctura, ſeu nodus & curvatura, qua digitus flectitur; (2) tuber in digitorum juncturâ; (3) pugnus; (4) ictus, qui fit pugno, Gl. V. κόνδυλοι, articuli; κονδύλος, colaphus, talitrum, pugnus. Hinc

Κονδυλόομαι, οῦμαι, intumeſco, extubero inſtar tuberum in juncturis digitorum.

Κονδυλώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, nodos & tubera in digitorum juncturis repræſentans. Ab eod.

Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale eſt nodorum in juncturis digitorum.

ΚΟ'ΝΕΩ, ῶ, feſtino, propero, curro, miniſtro, famulor, *Heſ.* uſitatum in compoſitione, ut ἐγκονεῖν, διακονεῖν; (2) ſentio, novi. A κοέω, *Ern.* Hinc

Κονὴ, ἡ, miniſterium; (2) cædes. Ab obſoleto κένω, *occido*.

Κονήτης, ου, ὁ, miniſter, famulus, *Heſ.*

Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, albarium, Gl. V. (5) arena. A κόνις.

Κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium, ſeu tectorium; κονιάματα, circumlitiones, Gl. V. A κονιάω.

Κονίασις, εως, ἡ, albarii, ſeu tectorii operis inductio, Gl. V. tectorium. Ab eod.

Κονιατὴς, οῦ, ὁ, & κονιάτης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit, Ph. dealbator, tector.

Κονιατὸς, ἡ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.

Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adſpergo, inſpergo; (2) calce induco vel obduco, calce dealbo; (3) ceruſſo, fuco; κονιῶμαι, in pulvere volutor, dealbor, & alicubi activè, tectorio induco; κεκονιαμένος, p. paſſ. pulverulentus, dealbatus. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27. A κονία.

Κονιέω, ῶ, pulverem excito, moveo. V. L. A κόνις.

Κονίησι, dat. pl. *Ion.* pro κονίαις.

Κόνιζα, vid. κόνυζα.

Κονίζω, fut. ζω, pulvere impleo, reſpergo, fœdo; κονίζομαι, in pulvere volutor, verſor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, p. paſſ. pulverulentus, feſtinans; (3) *eſt etiam* perire, interfici; vid. κονίω.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, cunila, herba quæ & origanum Herculeum dicitur.

Κόνιον, ου, τὸ, pulvis. A κόνις.

Κονιόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in pulvere verſantur, pulvere reſperſi ſunt; (2) calceamenti genus. Ex κόνις, & ποῦς.

Κονιορτόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc κονιορτόποδες, ἀγροῖκοι ἐργάται, ruſticani operarii, agricolæ. Ex κονιορτος, & πῦς.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus & in aërem elevatus; (2) homo ſqualidus & illuvie laborans. Ex κόνις, & ὄρω. Hinc

Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, Gl. V. κονιορτοῦμαι, pulvereſco, Gl. V.

Κονιορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pulverulentus, Gl. V.

Κόνιος, pulvereus, ut ζεὺς κόνιος. A κόνις.

Κονιόω, pulverem excito. Ab eod.

Κόνιπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κονιόπους.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium. Hinc

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum.

Κονίσαλος, vel κονίσσαλος, ου, ὁ, pulvis motus, pulvis excitatus, Gl. V. pulviſculus; (2) pudendum, ſeu numen Priapeum. Ex κόνις, & ἅλλομαι.

Κονιστήριον, ου, τὸ, locus in quo athletæ decertaturi pulvere ſe obducebant, oleo antea peruncti. A κονίζω. Unde

Κονιστικὸς, ἡ, ον, qui in pulvere volutari ſolet:

Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in quâ ſe exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo ſe volutant aves.

Κόνιτρον, ου, τὸ, idem. A

Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; κονίομαι, in pulvere volutor. Ad pugnam me paro athletarum more; κονισάμενος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. paſſ. pulverulentus. Κονίοντες πεδίοιο, Il. 13, 820, 22, 405. A κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, τὸ, Connarus, arbor apud Alexandrinos.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba. Alicubi junctum voci ψέλλιον, armilla, videtur tale ornatûs genus ſignificare. Eſt Κόννος ſive potius Κόννας & Κοννᾶς etiam nomen proprium citharædi cujuſdam pauperis miſerique; unde proverb. Κόννου ψῆφος, de homine nihili.

Κοννόφρων, unde Dat. plur. apud *Heſ.* κοννόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex Κόννος, & φρὴν, *mens*.

Κοντιλος, ου, ὁ, contus, L. V. (2) coturnix, *Heſ.* (3) ſerpens quidam, *Heſ.* A

ΚΟΝΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, contus, pertica, ſudes.

Κοντοϐολέω, contis jaculor, peto. A βάλλω.

Κοντοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui contum geſtat, conto armatus, Ph. haſtatus. Ex φέρω.

Κοντωτὰ πλοῖα, contis inſtructa navigia, quæ contis impelluntur. A κόντος.

Κόνυζα, ης, ἡ, herba coronaria; cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, deſino, quieſco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, Matt. 14, 32. A κόπος.

Κοπανίζω, piſtillo contundo, pinſo. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ου, τὸ, piſtillum. A præc.

Κόπανον, ου, τὸ, idem. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor inciſa, arbor, quæ cædi ſolet. Ab eod.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.

Κόπειον, ου, τὸ, vel κοπαιον, fruſtum, Ph. κόπεον, idem. Ab eod.

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, planctus. A κόπτομαι.

Κοπεὺς, έως, ὁ, cælum, quo lapides & ſimilia cædimus. A κόπτω. Unde

Κοπὴ, ῆς, ἡ, ſectio, inciſio; (2) cædes, ſtrages.

Κοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κόπτω.

Κοπιαρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, moleſtus, laſſitudinem nervis inferens. A κοπιάω. Unde

Κοπιάτης, ου, ὁ, veſpillo, Ph.

Κοπιάτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. pro κοπιαέτω, à

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro; (2) moleſtè fero, faſtidio; (3) fatigor, laſſeſco, fatiſco; κοπιάσας, aor. 1. delaſſatus, p. κεκοπίακως, laſſus, fatigatus, præſ. part. paſſ. κοπιώμενος, fatiſcens. Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, 1 Cor. 15. 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας. Joan. 4, 6. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur; κοπίζειν, mentiri, *Heſ.* A κόπις, *loquax*.

ΚΟΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, gladius, ſeu culter aptus ad cædendum; (2) cæna, ſeu convivium quoddam Laconicum, *Athen.*

Κοπιώδης, ες, idem quod κοπώδης.

Κοπιῶντες, nom. pl. pro κοπιάοντες.

Κόπος, ου, ὁ, labor; (2) moleſtia; (3) laſſitudo, defatigatio ex labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, laſſo, fatigo; κοπόομαι, οῦμαι, laſſor, fatigor; ἐκοπώθη, a. 1. laſſus eſt, Hom. Βατρ. 188. κεκοπωμένος, p. laſſitudine confectus, defatigatus. A κόπος.

Κόππα, *indecl.* figura, nonaginta ſignificans.

Κοππατίας, ου, ὁ, equus, τῷ κοππα inſignitus.

Κοππαφόρος, idem. Ex φέρω.

Κοπραγωγὸς, οῦ, ὁ, fimum vehens. Ex κοπρος, & ἀγωγος, *vector*.

Κοπρανον, ου, τὸ, ſtercus, *Aret.*

Κοπρεύω, ſtercoro, Euſt. A κοπρος.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, ſtercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus; (2) ſterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπριαι, οἱ, paraſiti viliſſimi, Copreæ, *Suet.*

Κοπρίζω, f. ίσω, ſtercoro, fimo ſaturo.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, ſtercoreus, ſtercoroſus, Gl. V. ſtercoratorius. Ab eod.

Κόπρινος, ſtercoreus, Gl. V.

Κόπριον, ου, τὸ, ſtercus, fimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, ſtercoreus; (2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Κοπριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtercoroſus.

Κοπριὼν, ῶνος, ὁ, ſcarabæus ſtercoreas pilas provolvens. A κόπριον.

Κοπροδοχεῖον, είου, τὸ, ſterquilinium, cloaca, Gl. V. Ex κόπρος, & δέχομαι.

Κοπρολογέω, fimum colligo. A

Κοπρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtercora colligit; (2) extremè ſordidus. Ex κόπρος, & λέγω.

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, fimus; Gl. V. lutum, cœnum, pulvis.

Κοπροφορέω, ῶ, fut. ήσω, ſtercus fero, ſtercus ingero. Κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις, Ariſtoph. Eq. 295. A

Κοπροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtercora fert, ſtercora ingerens. Ex κόπρος, & φέρω.

Κοπρόω, ῶ, ſtercoro, Euſt. A κόπρος. Unde

Κοπρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtercoroſus, *Aret.*

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium, fimetum, locus, ubi ſtercus colligitur. A κόπρος.

Κοπρώνης, ȣ, ὁ, ſterquilinarius, homo ultimæ ſortis. A κοπρών. Vid. Ern.

Κόπρωσις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρόω.

Κοπρώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à ſtercore nomen habens. Ex κόπρος, & ὄνομα.

Κοπτάριον, ȣ, τὸ, placentula è materiâ contuſâ; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

Κοπτη, ἡ, praſum marinum. *Athen.*

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta. A κόπτω.

Κόπτοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro κόπτȣσα.

Κοπτομένη, præſ. part. paſſ. f. g.

Κοπτὸς, ἡ, ὸν, contuſus; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. A

ΚΟ'ΠΤΩ, fut. ψω, ſcindo, ſeco, findo; (2) amputo, ſuccido, cædo; (3) vulnero, ſaucio; (4) cædo, percutio, ferio; (5) impello, pulſo; (6) cudo; (7) tundo; (8) obtundo; (9) ſuccutio; (10) præcido; κόπτομαι, plango, cædor, &c. κεκοπὼς, p. med. qui pulſavit; κεκομμένος, paſſ. conciſus; κοπῆναι, a. 2. paſſ. cædi, cæſum eſſe. Τις ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θυρὰν, Ariſtoph. Plut. 1097. Κόπτεσθαι Ἄδωνίν φησὶν, lugeri id. Lyſ. 399. Ἐκόπτοντο αὐτὴν, Luc. 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, Apoc. 1, 7.

Κοπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; (2) moleſtus, laſſitudinem afferens; *Epith.* morborum; (3) laſſus, feſſus, laſſatus. A κόπος.

Κόπωσις, εως, ἡ, labor, moleſtia, fatigatio, laſſitudo. A κοπόω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, *Heſ.* Ex κόρη.

Κοράκεσσι, dat. pl. *Ion.* pro κοράκεσι, à κόραξ.

Κορακεύομαι, denigro, V. L. A κόραξ.

Κορακεὺς, εως, ὁ, piſcis ſpecies; κορακέων, gen. pl. ficorum ſpecies. A κόραξ.

Κορακίας, ȣ, ὁ, corvinus, corvo ſimilis; (2) graculus. Ab eod.

Κορακινίδιον, ȣ, τὸ, parvus coracinus. A

Κοράκινος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ. Unde

Κορακῖνος, ȣ, Coracinus, piſcis quidam.

Κοράκιον, ȣ, τὸ, corvus parvus; (2) malleus, quo fores pulſantur; (3) ſpecies ficûs, Dim.

Κορακίσκος, ȣ, ὁ, corvus, Gl. V. parvus corvus, Dim. à κόραξ.

Κορακοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, corvi ſpeciem habens.

Κορακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corvinus, corvini generis. A κόραξ.

Κοραλλίζω, coralli more rubeo. A

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, vel κȣράλιον, ȣ, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

Κοραλλιοπλάστης, ȣ, ὁ, qui è corallio fingit figuras, &c. *Ern.*

ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, corvus; (2) ſignum cœleſte; (3) nomen piſcis; (4) machina bellica; (5) malleus, quo fores pulſantur; (6) roſtrum gallinaceum, Euſt. (7) genus ſupplicii; (8) nomen paſtilli; (9) repagulum.

Κοράξαι, aor. 1. inf. act. verbi κοράσσω.

Κοράσιον, ȣ, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη. Hinc

Κορασιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, puellaris.

Κοράσσω, vel κοράττω, pertinaciter & improbè aliquid flagito, *Suid.* A κόραξ (5).

Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem ſalto. A κόρδαξ.

Κορδακικὸς, ἡ, ὸν, cordacicus, cordaci conveniens. Ab eod.

Κορδακισμὸς, ȣ, ὁ, cordacis ſaltatio. A κορδακίζω.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, ακος, ὁ, Cordax, genus ſaltationis comicæ, & laſcivioris.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, clava, fuſtis; (3) involucrum capitis; (3) viliſſimus piſciculus quidam; (4) fœtus thynni. Hinc

Κόρδυλος, ȣ, ὁ, piſcis quidam, cordylus.

Κορέει, 3. ſing. f. 1. ind. act. *per Sync.* pro κορέσει, à κορέω.

Κορεία, ας, ἡ, virginitas; (2) pulchritudo, *Heſ.* (3) ſacrificium in honorem Proſerpinæ, id. (4) ſaturitas, id. A κορη, vel κορεύω.

Κορεννύω, ſaturo, vid. κορέω.

Κορέσασθαι, a. 1. ind. med. v. κορέννυμι.

Κορέσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* cum ν ἐφελκ· pro κορέσαι.

Κορεσθεὶς, *ſatiatus*, aor. 1. part. paſſ.

Κορέσκω, pro κορέω, *Nicand.*

Κορεστὸς, ἡ, ὸν, ſatiabilis. A κορέω.

Κόρευμα, ατος, τὸ, virginitas. A κορεύω.

Κορεύω, f. εύσω, devirgino, ſtupro, paſſ. κορεύεται, devirginatur. Συ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς, Eur. Alc. 310. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω, & ήσω, ſatio, ſaturo; κεκορεσμένος & κεκορημένος, p. paſſ. ſatiatus; ἐκορέσθην, a. 1. ſatiatus ſum; κορέσσατο, *Poet.* pro ἐκορέσατο, a. 1. med. ſe ſatiavit; ἐκεκόρεστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ſatiatus erat; κορέει, *Poet.* pro κορεῖ, f. 2. act. ſatiabit. Τις ἂν κορέσειεν ἅπαντας, Epigr. Κορεσθέντες τροφῆς, Act. 27, 38.

Κορέω, ήσω, verro, purgo, & hinc orno; κεκορημένος, purgatus, p. paſſ. Τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, Dem.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella, nupta; (2) Proſerpina; (3) pupa, imaguncula, quâ puellæ ludunt; (4) pupilla, nigrans pars oculi. A κορέω.

Κόρηθρον, ȣ, τὸ, ſcopæ, ſcopulæ. A κορέω.

Κόρημα, τὸ, purgamentum; (2) ſcopæ. Ab eodem.

Κορημάτιον, τὸ, ſcopula, Gl. V. A præc.

ΚΟΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, apud *Theoc.* (2) agger, tumulus, *Heſ. Suid.*

Κορθύνω, idem quod

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo κορθύεται, attollitur, intumeſcit. Ἀμυδις δέ τε κῦμα κέλαινον Κορθύεται, Il. 9, 7. A κόρθυς.

Κορίαννον, vel κορίανον, ȣ, τὸ, coriandrum; (2) annulus, qui in indice digito geſtatur. A κόρις.

Κορίδιον, ȣ, τὸ, puellula, pupa. Dim. à κόρη.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blandè compello. Τȣ̃τον τὸν ὑιὸν λαμϐάνȣσ' ἐκορίζετο, Ariſtoph. Nub. 68. Ab eod.

Κορίκιος, ad puellas vel virgines ſpectans, Ph.

Κορικὸς, ἡ, ὸν, puellaris, virginalis. Ab eod.

Κορικῶς, *Adv.* puellariter, virginum more.

Κορινθιάζειν, ſcortari, lenonem agere, Heſ. A Κόρινθος.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθίως, more Corinthiaco.

Κορινθιȣργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Corinthio opifice, *item* ære Corinthiaco factus. Ex ἔργον.

ΚΟ'ΡΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, Corinthus, urbs Achaiæ.

Κόριον, ȣ, τὸ, pupa, puellula; (2) ſacrificium pro puellis, ſeu pueris juvenculis; (3) coriandrum, herba. *Angl.* Coriander. Dim.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ, vel ἡ, cimex; (2) herbæ ſeu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur; κόρεις, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim.

Κορίσκιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κορκορυγέω, ſtrepo, latro, *de ventre.* Compoſ. legitur apud Ariſtoph. Κλόνος ἐξαίφνης, αὐτὴν διεκορκορύγησεν, Nub. 386. A

Κορκορυγὴ, ῆς, ἡ, inteſtinorum tumultus ac ſtrepitus; (2) ſtrepitus quivis.

Κορκορυγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Κορμάζειν, truncare, putare; (2) circumligare, *Heſ.* A κορμός.

Κορμὸς, ȣ̃, ὁ, truncus, caudex, ſtipes.

Κορνοπίων, cognomentum Herculis, quod à fugatis locuſtis accepit. A

ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locuſta.

Κόροιο, gen. ſing. *Ion.* pro κόρȣ, à κόρος.

Κόροιφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virginum corruptor. Ex κόρη, & οἰφεῖν.

Κοροκόσμιον, ȣ, τὸ, puellarum ſeu virginum ornamentum. Ex κόρη, & κόσμος.

Κοροπλάθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pupas fingit. Ex κόρη, & πλάσσω, fingo.

Κοροπλάστης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κο̃ρος, ȣ, ὁ, ſatietas, faſtidium; (2) faſtus, arrogantia, ſuperbia.

Κόρος, ȣ, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias & κȣ̃ρος; (2) novellum germen.

Κόρος, Corus, menſuræ quoddam genus.

Κορσεὺς, έως, ὁ, tonſor, *Heſ.* A κείρω, κορρεὺς, κȣρεὺς. *Voſſ.*

Κόρση, *Att.* κόῤῥη, ης, ἡ, crinis; (2) tempus, pars capitis; (3) caput; (4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω. Unde

Κόρσης, ȣ, ὁ, qui barbam ſibi primum raſit.

Κόρσιον, & κορσίον, τὸ, radix loti.

Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, *Heſ.* Ab eod.

Κορσωτεὺς, εως, ὁ, tonſor. A κορσόω.

Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Κορσωτήριον, τὸ, tonſtrina.

Κορσωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod κροσσωτὸς.

Κορυϐαντιασμὸς, ὁ, orgia, bacchatio; *item* expiatio Corybantum ritu facta. A

Κορυϐαντιάω, ῶ, fut. άσω, Corybantas imitor, entheo inceſſu inſanio. A κορύϐας.

Κορυϐαντίζω, f. ίσω, Corybantum ſacris initio. Ab eod.

Κορυϐαντικὸς, ἡ, ὸν, corybantius, corybanticus; (2) corybanti proprius. A κορύϐας.

Κορυϐαντιον, ȣ, τὸ, Corybantum templum.

Κορυϐαντισμὸς, ȣ̃, ὁ, *Heſ.* v. κορυϐαντιασμὸς.

Κορυϐαντιώδης, ες, ſimilis Corybantum geſtibus, &c.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, Κορύϐαντες, Corybantes, ſacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυδαλλίς, ιδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.

Κορυδαλλᾶ, g. f. *Dor.* por κορυδαλλȣ̃.

Κορυδαλὸς, & κορυδαλλὸς, ȣ̃, ὁ, idem. A

Κορυδὸς, ȣ, ὁ, galerita, alauda criſtata.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi capite deſtillatio, morbus cerebri; (2) mucus narium, pituita; (3) ſtoliditas, ſtupor.

Κορυζάω, ῶ, f. ήσω, gravedine laboro, muco plenus ſum. A κόρυζα.

Κορυζω, idem. *Polyb.*

Κορυθάϊξ, κος, ὁ, galeam movens, bellator. A κόρυς, & ἀΐσσω, *moveo.*

Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui habet galeam variegatam, criſtatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicoſus, Il. 2, 816. Ex κόρυς, & αἰόλος.

Κορύθιον, ȣ, τὸ, galeola, Gl. V. A κόρος.

Κορυκοϐολία, pilæ jactatio, exercitii genus, *Aret.* Ex κόρυκος, & βάλλω.

Κορυκομαχία, ας, ἡ, idem.

ΚΟ'ΡΥΚΟΣ, ȣ, ὁ, ſacculus, marſupium; (2) ſcrotum; (3) pilæ genus, folliculus; infra per ω, κώρυκος, quæ ſcriptio uſitatior.

Κορυμϐήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens;

Κορυμϐίας, ȣ, ὁ, ſc. κιττὸς, hederæ ſpecies, cujus racemi in orbem ſunt circumacti:

Κορυμϐόομαι, ȣ̃μαι, hinc κεκορυμϐωμένη κόμη apud *Suid.* coma corymbis faſtigiata. A

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΝ, ȣ, τὸ, vel κόρυμϐος, ȣ, ὁ, quicquid excelſum eſt, vel eminens; hinc (2) cacumen montium; (3) apluſtria navium; (4) coma certo modo nodata; (5) caulis, racemus; (9) ramus; (7) corymbus, bacca.

Κορυνάω, ῶ, inſtar clavæ faſtigium habeo, faſtigio me & velut thyrſum profero. A

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, clava; (2) metaph. pro aſini veretro, *Nicand.* (3) κορύνη βλαςȣ̃, geniculatum incrementum & cacuminum articulatio in germinatione arborum; (4) κορύναι, articulus ſummi humeri necnon cubiti, capitulata ſeu capitata oſſa in humeri cubitique articulatione; *Poll.* Il. 7, 141.

Κορύνησις, εως, ἡ, germinatio, *Athen.*

Κορυνήτης, ȣ, ὁ, qui clavâ utitur in pugnâ; clavator, Gl. V. A κορυνάω.

Κορυνηφόρος, ȣ, ὁ, claviger, clavator.

Κορυνιοεις, οεσσα, οεν, clavæ formam habens, in clavæ modum faſtigiatus. A κορυνή.

Κορυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod præc.

Κορυπτίλος, ȣ, ὁ, qui cornibus petit, petulcus; cornupeta, Gl. V. A

Κορύπτω, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio; arieto, Gl. Vet.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, caſſis; (2) galerita, alaudæ genus.

Κορυσσεμὲν, inf. act. *Ion.* pro κορύσσειν.

Κορύσσω, galeâ armo; (2) armo; (3) incito; & κορύσσομαι, impetu feror, furo. Πόλεμον κορύσσων, Il. 2, 273. Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, ib. 4, 424. A κόρυς.

Κορυστὴς, ȣ, ὁ, armatus miles, bellator. A κορύσσω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ ſummum caput equi cingens. A κορυφή.

Κορυφαιον, ȣ, τὸ, pars retis. A

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice poſitus; (2) ſupremum locum obtinens, ſupremus, præcipuus; (3) præſul, præcentor; (4) cæteris honore quocunque præſtans. A

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, faſtigium, vertex cujuſvis rei; (3) ſumma, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars oſſis verſus anum inclinans. Hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, faſtigio, conſummo; κορυφȣμαι, in verticem attollor; faſtigior; conſummor. Κορυφȣμενος εἰς ἓν ἀριθμὸς, collectus, *Epigr.* dicitur & de mari commoto ventis.

Κορυφιστὴρ, ῆρος, ἡ, pars ornamenti muliebris; à κορυφὴ, (4) retis pars, *Bud.*

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, olus quoddam vile ſilveſtre; (2) piſcis quidam.

Κορώνεως, ω, ficus, cujus fructus coracino colore ſunt.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulſantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) ſummitas in curvamine arcûs, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum ſeu curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protenſi; (7) quævis ſummitas; (8) corona. Hinc

Κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero; (2) incurvus & lunatus ſum; (3) *interpr. ap. Polyb.* contendo, obtrecto. Κορωνιόωντα πέτηλα, Heſiod. Ἀσπ. 289.

Κορωνιδεὺς, έως, ὁ, cornicis pullus. Ab eod.

Κορωνίζω, cornicis ſtipem colligo, ut ſolebant circulatores quidam, cornicem præferentes, ſtipemque ei corrogabant cantilenam quandam canentes. Ab eodem.

Κορώνιος, incurva & lunata habens cornua, Heſ. A κορωνίς.

Κορωνιόωντα, acc. ſing. part. præſ. act. *Poet.* pro κορωνιῶντα, à κορωνιάω.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *Epith.* navis nigræ, vel cujus puppis inflexa; (2) ſummitas cornuum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi ſolita ad denotandum finem partis alicujus, velut ſcenæ in fabulis ſcenicis; (4) faſtigium, ſummitas, apex alicujus rei; (5) id, quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix. A κορώνη.

Κορωνισμα, ατος, τὸ, carmen τῶν κορωνίζοντων. A κορωνίζω. Unde

Κορωνιστὴς, ȣ, ὁ, circulator κορωνίζων.

Κορωνοβόλον, ὀργάνον, inſtrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex βάλλω.

Κορωνοπόδιον, ȣ, τὸ, coronopus, herba. Dim. A

Κορωνόπȣς, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη, & πȣς.

Κορωνοποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pedi cornicis ſimilis. Ex præc. & εἶδος.

Κορωνὸς, ȣ, ὁ, elatus, cervicem efferens. A κορώνη.

Κοσκινευω, f. εύσω, cribro. A κοσκινον.

Κοσκινηδὸν, *Adv.* in modum cribri.

Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίγιον, ȣ, τὸ, cribellum. Dim. à κοσκινον.

Κοσκινόγυρος, ὁ, circulus ligneus, ambiens cribrum. A γῦρος, *circulus.*

Κοσκινομαντις, ιος, ὁ ϗ ἡ, è cribro divinans.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, cribrum.

Κοσκινοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cribra conficit, cribrifex, Gl. V. cribrarius. Ex κοσκινον, & ποιέω.

Κοσκινοπώλης, ὁ, qui vendit cribra.

Κοσκινορινος, ȣ, ὁ, pellis ad conficienda cribra. *Heſ.* Ex κοσκίνον, & ῥινος.

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, ut corii præſegmina, quæ abjici ſolent.

Κοσμάριον, ȣ, τὸ, parvum ornamentum, *inpr.* exquiſitius, ut annuli, torques, &c. Dim. à κοσμος.

Κοσμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honeſto, condecoro; (2) ordino, digero, diſpono; (3) adorno, inſtruo, apparo; (4) fungor magiſtratu. Ἐκόσμησεν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, Matt. 25, 7. Πλȣτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις Cεμνοις πρέπει, Ariſtoph. Plut. 940. Εὑρίσκει κεκοσμημένον, Matt. 12, 44. Ab eod.

Κόσμηθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, inſigne. A κοσμέω.

Κοσμῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro κοσμειν.

Κοσμήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κοσμήσας.

Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. ejuſd.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμητὴρ, idem quod

Κοσμητὴς, ȣ, ὁ, ſeu κοσμήτης, ȣ, ὁ, ornator, cinifio, fucator; (2) moderator. A κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ἡ, ὸν, ornandi peritus. Ab eod.

Κοσμητὸς, ἡ, ὸν, ornatus, excultus.

Κοσμήτορε, *principes*, nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps; (2) qui aciem inſtruit. Ab eod.

Κόσμητρον, τὸ, inſtrumentum, quo in ornando utimur, ut ſcopæ, &c.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, mundanus, rebus humanis deditus; (2) ſecularis, qui extra clerum eſt; (3) externus, viſibilis, caducus:

Κόσμιον, ȣ, τὸ, ornamentum exquiſitius, deliciæ. A κόσμος.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt moribus compoſitis, moderatus, modeſtus. Hinc τὸ κόσμιον, ȣ, modeſtia, & οἱ κόσμιοι, magiſtratus quidam apud Cretenſes (elegantiores homines, *Ern.*) Hinc

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modeſtia, decorum:

Κοσμιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, modeſtus, elegans.

Κοσμίως, *Adv.* moderatè, modeſtè; (2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογενία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex γίνομαι.

Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel à philoſophis fingitur, vel à Moſe traditur. Ex iiſd.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, deſcriptio mundi. A

Κοσμογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mundum deſcribit. Ex κόσμος, & γράφω.

Κοσμοκόμης, ȣ, ὁ, comam ornans, *Epith.* pectinis. Ex κόσμος, & κόμη.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium obtinens; (2) rex, magiſtratus. Ex κρατέω.

Κοσμολογια, ας, ἡ, diſputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex λόγος. Hinc

Κοσμολογικὸς, ἡ, ὸν, ad doctrinam de mundo pertinens.

Κοσμοπλάστης, ȣ, ὁ, mundi fictor, mundi creator. Ex κοσμος, & πλάσσω.

Κοσμοπλόκος, ὁ ϗ ἡ, ornans mundum. *Epith.* ſolis. Ex κοσμος, & πλέκω.

Κοσμοποιέω, mundum condo.

Κοσμοποιία, ας, ἡ, mundi fabricatio, ſeu creatio. A

Κοσμοποιὸς, ȣ, ὁ, mundi conditor. Ex ποιέω.

Κοσμοπολίτης, ȣ, ὁ, mundi civis.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ȣ, ὁ, ordo; (2) modus & ratio; (3) diſciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magiſtratus quidam apud Cretenſes; (7) *ap. Philoſ.* tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; *unde & Latini vocavere* mundum, *imprimiſque* cœlum, h. e. ſidera; (8) homines univerſos; (9) homines impios.

Κοσμοσάνδαλον, τὸ, planta bellum florem edens.

Κοσμοσωτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mundo ſalutaris.

Κοσμȣργία, ας, ἡ, mundi opificium. A

Κοσμȣργὸς, ȣ, ὁ, mundi opifex, conditor.

Κοσμοφθόρος, ον, mundi vaſtator. Ex φθείρω.

ΚΟ'ΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, vel κόττυφος, ȣ, ὁ, merula, *avis.*

Κοστάριον, ȣ, τὸ, locus ubi coſtus creſcit, *Strabo*, A

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, Coſtus, planta aromatica.

ΚΟΣΥ'ΜΒΗ, vel κοσσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

Κόσυμβος, vel κόσσυμβος, ȣ, ὁ, idem. Hinc

Κοσυμβωτὸς, ȣ, ὁ, fimbriatus, nodatus, nodis ſubſtrictus, *Epith.* tunicæ, LXX.

Κοσυρα, ἡ, nomen fœminæ, nobilis, divitis, voluptariæ & arrogantis, ap. Com.

Κοταίνω, idem quod ſequens κοτέω.

Κοτέσσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.* pro κοτέσεται, à

Κοτέω, iraſcor, ſimultates exerceo, *item* invideo; κοτεσάμενος, a. 1. med. iratus. p. part. κεκοτηὼς pro κεκοτηκώς, κεκοτηότι θυμῷ, irato animo. Σοὶ δ' ȣπω μάλα παγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέȣσιν, Il. 14, 143. Τοίσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη, ib. 5, 747. A κότος.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινὰς, άδος, ἡ, ut κοτινὰς ἐλαία, olea oleaſtro inſerta; (2) bacca oleaſtri. A κότινος.

Κοτινηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleaſtrum ferens. Ex κοτινος, & φέρω.

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleaſter, oliva ſilvatica; (2) corona ex oleaſtro; (3) acinus.

Κοτὶς, ιδος, ἡ, occiput, vertex capitis; at κοτις, ap. *Heſ.* ira.

ΚΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, ira vetus, ſimultas, invidia.

Κοτταβεῖον, ȣ, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo viciſſet; (2) pelvis, in quam id, quod à potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, ut reſonaret. A κότταβος. Unde

Κοτταβίζω, fut. ίσω, cottabo ludo, vel certo; (2) vomo, evomo.

Κοτταβικὸς, ἡ, ὸν, ad cottabum pertinens.

Κοττάβισις, εως, ἡ, idem quod

Κοτταβίσμος, ȣ, ὁ, luſus cottabi. Ab eod.

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores imprimis liquorem aliquem in altum jaciebant, ut caderet in æreas phialas, &, ſi major ſtrepitus ederetur, ab amicâ ſe amari credebant; (2) vinum ipſum quod ita effunditur.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, caput, *Heſ.*

Κόττις, ἡ, idem, *Dor.* ap. Poll.

Κοττοὶ, galli gallinacei. A κόττη, ob caput inſigniter criſtatum, *Heſ.*

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, cavum; (2) cavum coxæ; (3) vola ſive cavum manûs vel pedis; (4) ſinus, in quo caput femoris volvitur; (5) quodvis cavum profundius oſſis, in quo aliud volvitur; (6) vaſculum concavum; (7) menſura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) menſura aridorum, unciarum novem capax. Hinc

Κοτυληδὼν, ονος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris, & ipſi cirri; (4) os venæ ſeu arteriæ intra uterum eminentis.

Κοτυλήρυτος, vel κοτυλήῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, largè fluens, velut fuſus poculo, Il. ψ. 34. Ex κοτύλη, & ῥέω.

Κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ menſuram æquans. A κοτύλη.

Κοτυλίζω, f. ίσω, per cotylas ſeu heminas liquida aridaque vendo. Ab eod.

Κοτυλὶς, ίδος, ἡ, cavum coxendicis. Ab eod.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla, Dim.

Κοτυλίσκιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκος, ȣ, ὁ, parvus crater, Baccho ſacer, quo utebantur ſacerdotes ejus; (2) placentæ genus.

Κότυλος, ȣ, ὁ, poculum capiens quantum cotyla; (2) menſura unciarum novem.

Κοτυλώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, cotylæ formam habens. Ab eod.

Κȣκέθ', *Æol.* pro ϗ ȣκέτι, *nec jam.*

ΚΟΥ͂ΚΙ, τὸ, Cuci, arbor; (2) fructus, pomum arboris Cuci.

Κȣκίμελον, ȣ, το, cuci pomum.

Κουκιοφόρος, ὁ ϗ ἡ, arbor cuci. A κοῦκι, & φέρω.

Κουλεον, οῦ, τὸ, ſeu κουλεος, ὁ, *Poet.* pro κολεός.

Κουλεόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. κολεοπτερος.

Κοῦμι, ſurge. Vox Hebr.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. A κείρω.

Κουράλιον, ου, το, corallium; (2) pupa, quâ ludere puellæ ſolent, *Ern.*

Κουρεακος, ἡ, ον, tonſorius, ad tonſores pertinens. A κουρὰ.

Κουρεῖον, ου, το, tonſtrina, officina tonſoris. A κουρεύω.

Κουρειάω, cupio tonderi. Ab eod.

Κουρεὺς, έος, ὁ, tonſor. Ab eod.

Κουρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κουρεύτρια, ας, ἡ, tonſtrix. A κουρευτής.

Κουρεύω, f. εύσω, tondeo. A κείρω.

Κούρη, ης, ἡ, idem eſt quod κορη.

Κουρήσιμος, ον, detonſus ſc. capillus.

Κουρίας, ου, ὁ, tonſus. A κείρω.

Κουριάω, ῶ, tonderi volo. A κουρά.

Κουριδία, ας, ἡ, quæ virgo viro nupſit; juvenilis. A κουρίδιος.

Κουρίδιης, ſeu *Ion.* pro κουριδίας.

Κουρίδιος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit; (2) juvenilis. A κουρος, pro κορος.

Κουρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago; (2) juvenilia ſapio; (3) à puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) ſuccido; (6) deputo. Αἳ κατὰ γαῖαν Ἄνδρας κουρίζουσιν, Heſiod. Θεογ. 347. A κουρος pro κορος, vel à κουρά.

Κουρικος, ἡ, ον, tonſorius, ad tonſorem pertinens, ſeu ad tonſuram idoneus. A κουρά.

Κούριμος, ιμη, ιμον, idem & ab eod.

Κουρὶξ, *Adv.* per comam, comâ. Ab eod.

ΚΟΥ͂ΡΜΙ, το, Curmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κουρόβορος, ὁ ϗ ἡ, natos, pueros, perdens. E βορά.

Κουρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κουρος, & γονή.

Κουροθάλεια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. Ex κουρος, & θάλλω, *vireo.*

Κουρος, idem eſt, ac κορος. Hinc

Κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia, infantia.

Κουροτοκέω, marem pario. A

Κουροτοκος, ου, ἡ, quæ puerum peperit; (2) puerpera mater. A τίκτω.

Κουροτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A

Κουροτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix. Ex κουρος, & τρέφω.

Κουστωδία, ας, ἡ, cuſtodia. Vox Latina.

Κουφαγωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, leve onus ferens. Ex κουφος, & ἄγω.

Κουφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo, adjuvo; (2) in altum tollo; (3) erigo adflictum, & conſolor; (4) levis ſum. Ὡς πλῆθους κουφίσειε μητέρα χθονα, Eur. Hel. 40. Ἐγώ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι ψυχὴν, idem, Med. 473. A κουφος. Hinc

Κούφισις, εως, ἡ, levatio, allevatio:

Κούφισμα, ατος, τὸ, levatio, levamen.

Κουφισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κουφιστικὸς, ἡ, ὸν, levandi vim habens.

Κουφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. A δόξα.

Κουφολογέω, verborum levitate utor, nugor.

Κουφολογία, ας, ἡ, loquacitas; (2) nugæ. A

Κουφολογος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugator, garrulus.

Κουφονοια, ἡ, levitas, inconſtantia. A

Κουφονοος, *contr.* κουφονους, ου, ὁ ϗ ἡ, levis, inconſtans. Hinc τὸ κουφονουν, inconſtantia & levitas mentis. Ex κουφος, & νοος.

Κουφονως, *Adv.* cum quâdam mentis levitate, temerè.

Κουφονωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, levis & agilis dorſi.

Κουφοπτερος, facilè volans. A πτέρον.

ΚΟΥ͂ΦΟΣ, κούφη, κουφον, levis; (2) remiſſus, languidus; (3) exiguus; (4) ventoſus, inconſtans; (5) vacuus; (6) facilis.

Κουφοτέρως, leviùs, &c.

Κουφότης, ητος, ἡ, levitas. A κοῦφος.

Κουφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

Κούφως, *Adv.* leviter, facilè; (2) temerè.

Κοφινοποιὸς, οῦ, ὁ, quaſillarius, Gl. V. Ex ſeq. & ποιέω.

ΚΟ΄ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) menſura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.

Κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus.

Κοχλάζω, ebullio, ſcaturio. Al. καχλάζω.

Κοχλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſiliceus. A

ΚΟ΄ΚΛΑΞ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripâ vel maris littore; (2) ſilex.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. A κόχλος.

Κοχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æſtus; (2) quod ebullit. A κοχλάζω.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare. A κόχλος.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea; (2) machina aquaria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ου, τὸ, conchula, parva cochlea, Dim. à κοχλίας, vel κόχλος.

Κοχλὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κοχλιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, cochleæ ſpeciem gerens, cochleæ ſimilis; (2) tortuoſus, tortilis. Ab eod.

Κόχλος, ου, ὁ, concha; (2) conchylium, oſtrum, purpura. A

ΚΟ΄ΚΛΩ, gyro, roto, torqueo, *Etym.*

ΚΟ΄ΧΟΣ, ου, ὁ, humor abundè fluens. Schol. *Theocr.*

Κοχύδεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδεον, à

Κοχυδεω, ῶ, idem quod κοχύω.

Κοχύεσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκόχυε, à

Κοχύω, magnâ copiâ abundè fluo. Ἐκ δὲ μετώπω Ἱδρώς μευ κοχύεσκεν, Theoc. 2, 107. A κόχος.

ΚΟΧΩΝΗ, ης, ἡ, commiſſura partium coxendicis cum podice, aut femore; item femur ipſum.

Κοχωνον, ου, τὸ, idem.

Κοψας, aor. 1. part. act. verbi κοπτω.

Κοψειον, ου, τὸ, ſmyrnion herba, vulgo leviſticum, *Nicand.*

ΚΟ΄ΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, genus arboris.

ΚΟ΄ΨΙΧΟΣ, vel κοψυχος, ου, ὁ, avis quædam, merula, al. piſcis quidam, *Ath.*

Κράανον, aor. 1. imperat. act. *Poet.* pro κρᾶνον, vel κρῆνον, à κραίνω.

Κράας, ατος, τὸ, caput. A κάρηνον.

ΚΡΑ΄ΒΑΤΟΣ, vel κράββατος, ου, ὁ, grabbatus, lectus in quo ſedetur, Atticis σκίμπους.

Κραββάτιον, τὸ, lectulus.

ΚΡΑ῀ΓΓΗ, ης, ἡ, piſcis è genere ſquillarum.

ΚΡΑ΄ΓΓΟΝΕΣ, ων, οἱ, itidem ſquillarum ſpecies.

Κραγεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi κράζω.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω. Unde

Κραγὸν, *Adv.* clarâ, acutâ, altâ voce.

Κραδαίνω, vibro, criſpo, commoveo, quaſſo, concutio; κραδάνας, aor. 1. part. quatiens, vibrans; κραδαίνομαι, tremiſco, metu concutior. Τὸ δορυ κραδάνας, Plut. Ἐν δέ οἱ ἔγχος Νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινομενον λύε γυῖα, Il. 17, 524. A κραδάω.

Κράδαιον, ου, τὸ, folium ficulnum. A κράδη.

Κράδαλος, ου, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

Κραδαλὸς, ἡ, ὸν, vibratilis, qui facilè concutitur ſeu quaſſatur. Ab eod.

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) κράδω, laboro. Κραδάων δολιχοσκιον ἔγχος, Il. 7, 213. A κράδος.

Κραδεύω, f. σω, idem. Ab eod.

ΚΡΑ΄ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, ſurculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (2) quodvis folium; (4) machina theatralis.

Κραδηφορία, ας, ἡ, geſtatio ramorum *propriè* ficulnorum. Ex κράδη, & φέρω.

Κραδιην, acc. ſing. *Ion. & per Metatb.* pro καρδίαν.

Κράδος, ου, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium ſeu morbus in ficu. A κράδη.

Κραδοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ficus comedit. Ex κράδος, & φαγεῖν.

Κράζον, part. præſ. act. n. g. à

ΚΡΑ΄ΖΩ, f. άξω, clamo ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo, vociferor; paulo poſt f. κεκράξομαι, p. med. κέκραγα, clamavi, clamo; τι κέκραγας; quid vociferaris? Θεὶς δὲ τὰ γονατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Act. 7, 60. Ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα; propter quem? Soph. Aj. 1253. Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπιστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας, poſcit, Ariſtoph. Veſp. 103.

Κραθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi κεράννυμι.

Κραθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρατέω.

Κραιαίνω, perficio; κρήηνον, perfice, a. 1. imperat. *Ion.* pro κραιανον, Il. 1, 41.

ΚΡΑΙ΄ΝΩ, fut. ανῶ, perficio, effectum reddo; (2) impero, regno; κρανθεὶς, a. 1. paſſ. part. conſummatus, κρανθεῖσα ψῆφος, victrix ſententia. Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶς, Eur. Med. 14, 19. & Alc. 1148. Ὅς κραίνει στρατοῦ, Soph. Aj. 1069.

Κραιπαλάω, ῶ, crapulam ſentio, dolorem capitis ſentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3) deſipio per crapulam, vino demento; κραιπαλῶντες, vacillantes, Ph. Ἡμεῖς ζητήσομεν Κύκλωπα — κραιπαλῶντα, Ariſtoph. Plut. 298. A

ΚΡΑΙΠΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comeſſatio; (3) obtenebratio mentis à potu.

Κραιπαλίζω, crapulor. A præc.

Κραιπαλοκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ebrius & vino gravatus comeſſatur.

Κραιπαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, obnoxius crapulæ, ebrioſus; (2) ad crapulam uſque potans. A κραιπάλη.

ΚΡΑΙΠΝΟ῾Σ, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνὰ, *Adv.* velociter.

Κραιπνοσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ. Ex σύω.

Κραιπνοσσύτως, celeriter.

Κραιπνοφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox, citus. Ex φέρομαι.

Κραιπνῶς, *Adv.* velociter, citò; (2) proſperè.

ΚΡΑΙ͂ΡΑ, ας, ἡ, caput, *Heſ.*

Κράκτης, ου, ὁ, clamator, clamoſus. A κράζω.

Κρακτικὸς, ἡ, ὸν, clamoſus. A præc.

Κρᾶμα, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum aquâ mixtum; (3) concretio & temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι.

Κραμβαλέος, toſtus, aſſus, ſiccus. A κράμβος.

Κραμβεῖον, ου, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A

Κραμβίον, ου, idem; (2) decoctum braſſicæ, ap. *Hipp.*

ΚΡΑ΄ΜΒΗ, ης, ἡ, braſſica, crambe, caules. *Angl.* Coleworts.

Κραμβίδιον, ου, τὸ, braſſica; (2) decoctum braſſicæ. A κράμβη.

ΚΡΑ΄ΜΒΟΣ, η, ον, aridus, ſiccus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *Subſt.* vitium fructuum, præcipuè uvarum.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui braſſicâ veſcitur. Ex κραμβη, & φαγεῖν.

Κραναήπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſperum ſolum habens. Ex κραναος, & πεδον.

Κραναΐινος, ίνη, ινον, corneus, è corno. A κρανεία, *cornus.*

Κραναος, ἡ, ὸν, aſper; (2) ſterilis. A κράνον.

Κρανίεσθαι, f. 2. inf. med. pro κρανεῖσθαι, à κραίνω.

ΚΡΑΝΕΙ΄Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) haſta ex corno. Hinc

Κρανέϊνος, ίνη, ινον, corneus, è corno.

Κράνειον, ſeu Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnaſii Corinthi.

Κράνειος, corneus. A κρανεία.

Κρανία, ας, ἡ, cornus. Ab eod.

Κρανιάδαν, gen. plur. *Dor.* pro κρηνιάδων, à κρηνιαδες.

Κράνινος, η, ον, corneus.

Κρανίον, ου, το, calvaria. A κράνον.

Κρανοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii, beſtiolæ lucernis advolitanti non diſſimile, phalangium, quod caput petit, ſi in aliquem irruit. Ex κράνον, & κολάπτω, *percutio.*

Κράνον, ου, το, caput, Euſt. A κάρηνον.

Κρανοποιέω, galeas facio. A

Κρανοποιος, ου, ὁ ϗ ἡ, galearum opifex.

Κρανος, εος, το, galea. A κράνον.

Κρανοῦμαι, f. 1. ind. med. verbi κραίνω.

Κρανουργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A

Κρανουργος, ου, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος, & ἔργον, *opus*.

Κράντειρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) κραντῆρες, dentes, qui Lat. genuini. A κραίνω.

Κράντης, ου, ὁ, idem.

Κραντήριος, ὁ, ἡ, efficax, ſtrenuus:

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κράξας, a. 1. part. act. verbi κράζω.

Κραπάταλλος, fatuus, delirus, Heſ. (2) numiſma, *id. Poll.* (3) pl. piſces quidam, *id.*

Κρὰς, ατος, τὸ, caput.

Κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, propriè, quâ aqua vino miſcetur; (2) temperamentum corporis & elementorum; (3) contractio vocalium & diphthongorum apud Gramm. A κεράννυμι.

Κράσπεδον, ου, τὸ, limbus, inſtita, lacinia; (2) margo retis; (3) margo littoris; (4) montis radix; (5) veſtis ſacerdotis, ſic dicta, quod ſolum uſque pertingat. Ex κρέμαμαι, & ϖέδον. Hinc

Κραστήριον, ου, τὸ, crates lignea ſuper præſepi, cui imponitur fœnum, *Poll.* A κρᾶστις.

Κραστίζεσθαι, veſci gramine, *Etym.* Ab eod.

ΚΡΑ´ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

Κραταϐόλος, ον, caput percutiens. A κράς, & βάλλω.

ΚΡΑ´ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, Cratægos, arbor habens folium ſimile meſpilo.

Κραταιγύαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, firmus, fortis. A κραταιός, & γύαλον, *vola*.

Κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, idem quod κραταιγος.

Κραταιΐς, *Adv.* validè, vel *Subſ.* vis magna. Ex ἴς.

Κραταιλέως, ω, lapidoſus, aſper.

Κραταίνω, conſortio, Gl. V. A κράτος.

Κραταῖνον, ου, τὸ, conſuetum ſcripturæ aut picturæ firmamentum. A κραταιός.

Κραταιος, ὰ, ὸν, potens, fortis, robuſtus, validus; (2) validus ſeu potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus. A κράτος. Hinc

Κρατιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo.

Κραταιόω, ῶ, potentem reddo, corroboro. Δυνάμει κραταιωθῆναι δια τοῦ ϖνεύματος, Epheſ. 3, 16.

Κραταίπεδον οὖδας, ſolum firmum, ſeu lapidibus ſtratum. Ex κραταιὸς, & ϖέδον.

Κραταίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedes robuſtos habet. Ex κραταιὸς, & ϖοῦς.

Κραταιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κραταιόω. Unde

Κραταίωμα, ατος, τὸ, robur.

Κραταιῶς, *Adv.* validè, fortiter, robuſtè.

Κρατάνιον, τὸ, genus poculi, ap. *Ath.*

Κρατέει, 3. ſing. præſ. ind. act. v. κρατέω.

Κράτει, dat. ſing. *contr.* pro κράτεϊ, à κράτος.

Κρατεραύχην, ὁ ϗ ἡ, robuſtam cervicem habens.

Κρατεράων, gen. pl. *Æol.* pro κρατερῶν. A

Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, fortis; (2) vehemens, acer, violentus; (3) acerbus, minax; (4) durus, ſc. petentibus, &c.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, invictus animo, cui mens dura & rigida, durus, acer, præfractus; (2) magnanimus. Ex κρατέρος, & φρήν.

Κρατερόω, ῶ, f. ώσω, validum & firmum reddo, ſolido. A κρατερός. Hinc

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris & ſtanni, quâ aliquid ſolidatur.

Κρατερώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ſolidos, firmos, & robuſtos ungues habens; ſolidas ungulas habens. Ex κρατερος, & ὄνυξ.

Κρατερώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κρατερως, *Adv.* validè, fortiter, ſtrenuè, firmiter; (2) totis viribus; (3) intrepidè; (4) apertè. A κρατερός.

Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, veruum fulcra. A κρατεύω.

Κρατευτάων, gen. pl. *Æol.* pro κρατευτῶν.

Κρατευτήρια, ων, τὰ, idem ac κρατευταί.

Κρατέω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor; (2) poſſideo, potior, compos ſum; (3) ſuperior ſum, vinco; (4) præſto, excello; (5) contineo; (6) vinco, obtineo, invaleſco, retineo, mordicùs retineo; (7) memoriâ teneo; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὴ κρατεῖ τούτων ἀνάγκη, cogit, Soph. Phil. 915. Ζεύς ἐσθ' ὁ τῆς δὲ γῆς κρατῶν, ibid. 980. Νῦν δ' οὐ κρατῶ γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων, Ariſtoph. Veſp. 1343. A κράτος.

Κρατῇ, 3. ſing. conj. pro κρατέῃ.

Κρατηθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Κράτημα, τὸ, fulcimentum.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater, vas, in quo miſcetur vinum; (2) ſignum cœleſte; (3) conceptaculum aquæ ſalientis; (4) κρατῆρες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis ciniſque evomitur. A κεράννυμι.

Κρατηρίζω, f. ίσω, compoto, *Euſt.* Ex Vett. ἐκρατηρίσθημεν, a. 1. paſſ. inebriati ſumus exhauſtis crateribus, *Heſ.* (2) dicitur tamen & de miniſtro compotorum. A κρατέρ.

Κρατήριον, ου, τὸ, parvus crater. Dim.

Κρατῆσαι, *tenuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui victoriam in præliis obtinet. Ex κρατέω, & μάχομαι.

Κρατησίπους, ου, ὁ ϗ ἡ, pede validus.

Κρατήσιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vincit equis.

Κρατησις, εως, ἡ, potentia; retentio, Ph. A κρατέω.

Κρατητικὸς, ὴ, ὸν, tenax, Gl. V. Ab eod.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. à κρὰς, *caput*.

Κράτιστα, *Adv.* optimè, præſtantiſſimè. A κράτιστος. Unde

Κρατιστεύω, f. εύσω, præſto, antecello; τὸ κρατιστεῦον, potiſſimum & præſtantiſſimum. Τῷ σώματι ϗ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, Xen.

Κρατιστινδην, *Adv.* delectu. A

Κράτιστος, ίστη, ιστον, fortiſſimus; validiſſimus; (2) optimus. Superlat. à κράτος, *robur*.

Κρατοϐρὼς, ῶτος, ὁ, caput devorans.

ΚΡΑ´ΤΟΣ, εος, τὸ, robur, vis, potentia; (2) imperium, imperii ſumma; (3) victoria; (4) pars manûs vergens ad digitos, in quâ manûs robur.

Κρατὸς, *capitis*, dat. ſing. à κράς.

Κρατοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro κρατέοντας, à κρατέω.

Κρατυντὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens, *Heſ.* A κρατύνω.

Κρατυντήριος κλισμὸς, ſella ad retinendum & firmandum. A præc.

Κρατυντικὸς, ὴ, ον, firmandi vim habens. A

Κρατύνω, f. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio; (2) confirmo, ſtabilio, vim magnam tribuo; (3) roboro, induro; (4) impero. Κρητύνειν ἐρετμὰ, Apollon. Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φαλάγγας, Il. 11, 215. A κράτος. Unde

Κρατὺς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.

Κρατυσμος, οῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραυγάζω, f. άσω, clamo, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Joan. 11, 43. A κραυγὴ.

Κραυγάνω, idem. Unde

Κραύγασος, ὁ, vociferator, clamoſus.

Κραυγαστικὸς, ὴ, ὸν, clamoſus. Ab eod.

Κραυγαστικῶς, *Adv.* cum clamore. A præc.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. A κράζω.

Κραυγίας, ου, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & ſtrepitu terretur. A præc.

Κραυρᾷν, ſtrumâ laborare; (2) de morbo apum cum vermes & araneas gignunt, *Heſ.* A

ΚΡΑΥ͂ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, ſiccus, torridus, friabilis, rigidus; (2) *Subſt.* ſtruma; (3) morbus boum. Hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, friabilitas.

Κρέα, nom. vel acc. plur. pro κρέατα, à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuſcina, harpago, inſtrumentum ad eximendas carnes ex ollâ, vel aheno. Ex κρέας, & ἀγρεύω, *capio*.

Κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Κρεαγραπτέω, lacero carnem.

Κρεάγραπτος, ον, carnem ſeu cutem lacerans, vulnerans, aſper.

Κρεάδιον, ου, τὸ, caruncula, carnis fruſtum, Dim. à κρέας.

Κρεανομέω, ῶ, fut. ήσω, carnes diſtribuo; (2) aliorum carnes diſſeco, coquo ac voro.

Κρεανομία, ας, ἡ, diſtributio carnis, viſceratio. A

Κρεανόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnes diſtribuens. Ex κρέας, & νέμω, *diſtribuo*.

ΚΡΕ´ΑΣ, ατος, τὸ, caro; (2) fruſtum carnis; (3) corpus.

Κρεγμὸς, οῦ, ὁ, pulſatio, ſonitus. A κρέκω.

Κρεηδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας, & δέχομαι.

Κρεηφαγέειν, *Ion.* pro κρεωφαγεῖν.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία.

Κρειοισα, *regina*, præſ. part. act. *Dor.* pro κρέουσα, à κρέω.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum, olla. A κρέας.

Κρεισσονα, nom. plur. n. g. à κρείσσων.

Κρείσσοσι, vel κρείττοσι, dat. plur. A

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior, præſtantior; (2) præſtantior viribus, potentiâ, aliâve re, *unde* (2) κρείττονες Dii, cœlites; (3) invictus ab aliquâ re, ut voluptate, &c. κρειττων θανάτου, immortalis. A κράτος.

Κρειων, rex, regnator; κρείουσα, regina.

Κρειῶν, g. pl. *contr.* & *Poet.* pro κρεάτων.

Κρέκελος, fletus, ploratus, *Heſ.* A κρέκω.

Κρέκην, ſonum odioſum, *Gal.* apud Hipp.

ΚΡΕ´ΚΩ, pectine ſeu radio pulſo; (2) pulſo; (3) ſonum moleſtum & odioſum edo. Ἀδὺ κρέκεις τι μέλος, Epigr.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas penſile aut ſtorea penſilis, in quâ reponuntur caſei, aut opſoniorum reliquiæ. A

Κρέμαμαι, pendeo; κρεμάμενος, ſuſpenſus. Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη, Ariſtoph. Av. 1393.

Κρεμάννυμι, vid. κρεμάω.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. v. κρεμάω.

Κρεμασθεὶς, *ſuſpenſus*, a. 1 part. paſſ.

Κρεμασμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpenſio. Ab eod.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit aut ſuſpenſum tenet; (2) κρεμαστῆρες, nervi teſtium; (3) crates viminea, in qua caſei ſiccantur; (4) lorum ſeu habena penſilis, è quâ aliquid dependet. A κρεμάω. Hinc

Κρεμαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, pendulus, penſilis.

Κρεμαστὴς, οῦ, ὁ, idem quod κρεμάθρα.

Κρεμαστὸς, ὴ, ον, pendulus, penſilis. A κρεμάω.

Κρεμάστρα, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet; (2) vas penſile, in quo panes, caſei, & ſimilia reponuntur; (3) pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Ab eod.

ΚΡΕΜΑ´Ω, ῶ, vel κρεμάννυμι, ſeu κρεμαννύω, f. μάσω, ſuſpendo; (2) ſuſpenſum teneo, & (3) *in Paſſ.* ſuſpendor; (4) pendeo. Ἐκρέμασε κόρακι, δεῖπνον, Ariſtoph. Θεσμ. 1037.

Κρεμϐαλιάζω, crembalum pulſo. Hinc

Κρεμϐαλιαστὴς, οῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalum inſonare novit.

Κρεμϐαλιαστὺς, ύος, ἡ, ſtrepitus ſeu ſonitus, quem edit crembalum.

Κρεμϐαλίζω, f. ίσω, crembalum pulſo. A

ΚΡΕΜΒΑΛΟΝ, ου, το, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum ſtrepitum edit.

Κρεμνάω, ῶ, idem quod, & à κρεμάω.

Κρέμνημι, idem & ab eod.

Κρεμόω, ῶ, idem & ab eod.

ΚΡΕ´ΜΥΣ, υος, ὁ, piſcis quidam.

Κρὲξ, κος, ἡ, Crex, avis pugnax, roſtrum acutum & ſerratum habens, nuptiiſque inauſpicata, *a dacker hen.* A κρέκω.

Κρεοϐροσος, ον, carnivorus. A βρώσκω.

Κρέοισα, part. act. *Dor.* pro κρέουσα, à κρέω.

Κρεοκάκκαϐος, ου, ὁ, edulium è carnibus minutim conciſis, & cum ſanguine, arvinâ, & dulci jure concinnatis. Ex κακκάϐη.

Κρεονομία, ας, ἡ, vid. κρεωνομία, &c.

Κρεοσήπομαι, carnium more putreſco.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio apparandarum carnium. Ex κρέας, & σκευασία.

Κρεουργέω, excarnifico, dilanio, lanius ſum, carnes lanii more concido. A κρεουργός.

Κρεουργηδὸν, *Adv.* more eorum, quæ in parva fruſta diſſecta ſunt, ſeu quæ à laniis conciduntur. Ab eod.

Κρευργία, ας, ἡ, carnium diſſectio ſeu conciſio, laniatus, viſceratio. Ab eod.

Κρευργικὸς, ἡ, ὸν, lanionius. A

Κρευργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας, & ἔργον, *opus*.

Κρεοφαγία, ἡ, v. κρεωφαγία. A

Κρεοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, v. κρεωφαγος.

Κρέσσονες, nom. plur. *Ion.* pro κρείσσονες.

Κρεύλλιον, ȣ, τὸ, caruncula. Dim. à κρέας.

ΚΡΕ΄Ω, κρείω, regno, impero.

Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, uſus copioſior.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in fruſta conciſarum diſtributio, viſceratio. Ex δαίω.

Κρεωδαίτης, ȣ, ὁ, carnium in fruſta diviſarum diſtributor.

Κρεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, carnoſus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δίδωμι, unde δόσις.

Κρεωδοτέω, carnes diſtribuo. A

Κρεωδότης, ὁ, carnium dator ſeu diſtributor.

Κρεωδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad recipiendas ſeu adſervandas carnes factus. Ex δέχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.

Κρεωκοπέω, carnes ſeco. Ex κρέας, & κόπτω.

Κρεωκόπος, ὁ ϗ ἡ, carnes ſecans.

Κρεωλογέω, carnem colligo. Ex κρέας, & λέγω.

Κρεωνομεω, carnes diſtribuo. Ex κρέας, & νέμω.

Κρεωνομία, ας, ἡ, carnium diſtributio.

Κρεωπολεῖον, ȣ, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.

Κρεωπώλης, ȣ, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας, & πωλέω. Hinc

Κρεωπωλικὸς, ἡ, ὸν, ad lanium pertinens.

Κρεωπώλιον, ȣ, τὸ, macellum.

Κρεωςάθμη, ης, ἡ, ſtatera, in quâ carnes appenduntur. Ex κρέας, & ςαθμή.

Κρεωφαγέω, carne veſcor.

Κρεωφαγία, ἡ, victus è carne.

Κρεωφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnes edens, qui carnibus veſcitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

ΚΡΗ΄ΓΥΟΣ, υον, gratus, jucundus, placidus; (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) ſuavem vocem edens. Μάντι κακῶν ȣ̓ πώποτε μοι τὸ κρηγυον εἶπας, Hom. Il. 1, 106.

ΚΡΗ΄ΔΕΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros uſque demittebatur; (2) operculum doliorum aut vaſorum ſimilium; (3) muri, & pinnæ murorum, *Ern.*

Κρήηνον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Poet.* pro κρῆνον, à κραίνω.

Κρῆθεν, *Adv.* à capite. A κρὰς, *caput*.

ΚΡΗ͂ΘΜΟΝ, ȣ, τὸ, herbæ genus; *ſampbire*.

Κρῆμναμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum. Νῦν δὲ ϗ ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα, Eur. Ion. 1658. A κρημνός. Unde

Κρημνάω, ῶ, vel κρήμνημι, præcipito.

Κρήμνη, 2. ſing. præſ. imperat. *per Apocopen.* pro κρήμνηθι, à κρήμνημι.

Κρημνηγορεω, ῶ, verba ardua & grandia fundito. Ex κρημνος, & ἀγορέω, *loquor*.

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνός. Hinc

Κρήμνισις, εως, ἡ, præcipitatio.

Κρημνοβατέω, per præcipitia incedo. A

Κρημνοβάτης, ȣ, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens; (2) funambulus. A κρημνὸς, & βαίνω.

Κρημνόθεν, *Adv.* è præcipitio.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis præruptis & arduis glorior, jacto, arroganter & ſuperbè loquor.

ΚΡΗΜΝΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, præceps, rupes, præcipitium; (2) ripa alta; (3) labrum ulceris; (4) omne excelſum & prominens.

Κρημνώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, præruptus, præceps, arduus. A κρημνός.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνος, & ὄρος, *mons*.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.

Κρηνάων, g. pl. *Æol.* pro κρηνῶν, à κρήνη.

ΚΡΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, fons; (2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ.

Κρηνίτιδες, αἱ, idem. A

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. à κρήνη.

Κρῆνον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi κραίνω.

Κρηνοφυλάκιον, ȣ, τὸ, fontis cuſtodia, munus cuſtodiendi & curandi fontes. A

Κρηνοφυλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, fontis cuſtos.

Κρηπιδοποιὸς, ὁ ϗ ἡ, qui crepidas conficit, ſutor crepidarius. Ex κρηπὶς, & ποιέω.

Κρηπιδοπώλης, ȣ, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπίδωμα, τὸ, fundamentum, crepida. A

Κρηπιδόω, fundo, fundamentum pono; κρηπιδȣ́μενος, præſ. part. paſſ. crepidatus.

ΚΡΗΠΙ`Σ, ίδος, ἡ, crepida, ſoccus; (2) baſis, fundamentum; (3) crepido, margo; (4) placentæ genus.

ΚΡΗ`Σ, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretenſis.

Κρῆς, pro κρέας, caro.

ΚΡΗΣΕ΄ΡΑ, ας, ἡ, cribrum pollinarium è filo laneo; (2) pannus rarus, per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.

Κρῆσσα, ης, ἡ, femina Cretenſis. A Κρής.

Κρησφύγετον, τὸ, refugium eorum, qui Minoëm Cretenſem, ſeverum vindicem ſcelerum, fugiebant; (2) perfugium quodvis; (3) munitio ſubſidiaria; (4) aſylum; (5) latebra. Ex Κρὴς, & φεύγω.

Κρηταγενὴς, ὁ ϗ ἡ, Cretenſis.

Κρήτη, ης, ἡ, Creta, inſula.

Κρήτηθεν, *Adv.* è Cretâ.

Κρητήριον, ȣ, τὸ, parvus crater. Dim.

Κρητίζω, Cretiſſo, Cretenſes imitor. A κρής.

Κρητικὸς, ἡ, ὸν, Creticus.

Κρητικῶς, more Cretenſi.

Κρητισμὸς, ȣ̃, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica fallacia. A κρητίζω.

Κρηφαγεῖν, pro κρεωφαγεῖν, carnem comedere.

Κρῖ, το, hordeum.

Κριανὸς, ἡ, ὸν, in ariete natus. A κριός.

Κριβανίτης, ȣ, ὁ, teſtaceus, in teſtâ coctus; ut κριβανίτης ἄρτος. A

Κρίβανος, ȣ, ὁ, fornax, idem quod κλίβανος.

Κρίγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκριγε, à κρίζω.

Κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor, *Suid.* *Etym.* M.

Κριγμὸς, ȣ̃, ὁ, *Suid.* idem.

ΚΡΙ΄ΖΩ, f. ξω, ſtrido, ſtridorem edo.

Κριηδὸν, *Adv.* Arietis more, validè. A κριός.

Κριθανίας, ȣ, ὁ, genus tritici; ut κριθανίας πυρὸς, triticum hordeacei generis. A κριθή.

Κριθάριον, ȣ̃, τὸ, hordeum, hordiolum, Gl. V.

Κριθάω. Hinc κριθῶντα πῶλον, laſcivientem pullum, Æſch. Agam. 1649.

Κρίθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bæot.* pro ἐκρίθησαν, à κρίνω.

ΚΡΙΘΗ`, ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve; (2) tuberculum parvum oblongum, palpebræ adnaſci ſolitum; (3) virilia, ap. Comic.

Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρίνω.

Κριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Κριθιασίς, εως, ἡ, morbus, quum equus κριθιᾷ.

Κριθιάω, ῶ, f. άσω, hordeo ſaturor; (2) è nimio hordei paſtu laſcivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel curſu anhelabundus hordeum devorat, indeque cruditate vexatur. Ab eod.

Κριθίδιον, ȣ, τὸ, Dim. à κριθή.

Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus. Ab eod.

Κριθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui hordeum colligit. Ex κριθὴ, & λέγω.

Κριθόμαντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur.

Κριθοφαγία, ας, ἡ, victus ex hordeo; (2) pœna quædam militaris, cum hordeo veſcuntur pro tritico.

Κριθοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hordeo veſcens.

Κριθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hordeum ferens, ſeu hordei ferax. Ex κριθὴ, & φέρω.

Κριθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hordeaceus. A κριθή.

Κρίκεν, 3. ſing. perf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro κέκρικε, à κρίζω.

Κρικίον, ȣ, τὸ, circellus, Gl. V. A

Κρίκος, ȣ, ὁ, annulus; (2) circulus. A κίρκος.

Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo trajicio & infibulo.

Κρικωτὸς, ἡ, ὸν, annulis conſertus. A præc.

Κρίμα, ατος, τὸ, judicium, pœna; (2) damnatio; (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. A κρίνω.

Κριμνίτης, ȣ, ὁ, ut κριμνίτης πλακȣ̃ς, placenta è farinâ craſſiore confecta. A

ΚΡΙ΄ΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, farina craſſior; (2) hordeum; (3) panis è craſſiore hordei farinâ. Hinc

Κριμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, de urinâ, cui inſunt, vel innatant fruſtula velut craſſioris farinæ.

Κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω.

Κρινάμενος, a. 1. part. med.

Κρίνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκρινε.

Κρινέωσι, 3. plur. præſ. conj. act. *Poet.* pro κρίνωσι.

Κρινθέντες, Hom. Il. 13, 129. pro κριθέντες, delecti, aor. 1. paſſ. à κρίνω, *ſeligo*.

ΚΡΙ΄ΝΟΝ, ȣ, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) ſpecies ſaltationis; (6) Ariſtoph. habet & κρινεσι quaſi à κρίνος.

ΚΡΙ΄ΝΩ, f. κρινῶ, ſecerno, diſcerno; (2) excerno; (3) ſeligo, deligo; (4) diſcepto, judico; (5) cenſeo, æſtimo; (6) adjudico; (7) ſtatuo, conſtituo; (8) accuſo, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo; (11) exploro; (12) *in med.* decerno acie, prælior, & *in Paſſ.* (13) τὸ κρινόμενον eſt res de quâ diſceptatur; τὰ κρινόμενα, exactum, germanum: *it.* probatum; *it.* conſpicuum, de quo nemo dubitare poteſt. Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρίνει παραςὰς, percunctatur, Soph. Trach. 197. Ἐκ τȣ̃ ςόματός σȣ κρινῶ σε, Luc. 19, 22. Δολοβέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, Plut. Ὡς ȣ̓ κρινȣ̃μαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα, litigabo, Eur. Med. 609.

Κρινὼν, ῶνος, ὁ, lilietum, locus conſitus liliis.

Κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, lilietum. A κρίνον.

Κριοδόχη, ſeu κριοδοκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem ſuſtinens. Ex κριὸς, & δέχομαι.

Κριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arietis formam habens.

Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριὸς, & κόπτω.

Κριοκρέω, ariete percutio.

Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex μάχη.

Κριομαχῶ, arieto, Gl. V.

Κριοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui arietinâ facie eſt, arietem facie referens. Ex πρόσωπον.

ΚΡΙΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, aries, ovium dux; (2) ſignum cœleſte; (3) navis genus; (4) machina bellica; (5) voluta in capitulis columnarum ſuperiorum ordinum, Ionici atque Corinthiaci.

Κριοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arietum vorator.

Κριοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arietem geſtans.

Κρίσιμος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. judicatorius, ad judicationem pertinens, ex quo argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium inſtituitur, decretorius. A Κρίσις.

Κρισίμως, ut judicari poſſit.

Κρίσις, εως, ἡ, judicatio, ipſa judicandi actio; (2) ſententia, quæ de aliquâ re fertur, cenſura, æſtimatio alicujus rei; (3) cauſſæ dictio; (4) decretorium in bello prælium; unde (5) Eventus belli; (6) morbi in meliùs deteriùſve; (7) condemnatio; (8) juſtitia, juſtum judicium; (9) ultimi judicii dies, ſeu ultimum judicium. A κρίνω.

ΚΡΙ΄ΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, ſcrinia regis.

Κρισσὸς, ȣ̃, ὁ, varix. Pro κιρσός. Hinc

Κρισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varicoſus, Gl. V.

Κριτήριον, ȣ, τὸ, organum, ſeu inſtrumentum judicandi; (2) ſenſus & pars animi rerum judicatrix & arbitra, judicium; (3) id, ex quo judicandi materiam petimus, ad quod reſpicimus, judicantes; (4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis; (5) lis ipſa & cauſa; (6) judices ipſi. A κρίνω. Unde

Κριτὴς, ȣ̃, ὁ, judex; (2) arbiter, æſtimator.

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, ſolers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum ſcriptis judicat; (3) decretorius, v. gr. dies. Ab eod.

Κριτὶς, ίδος, ἡ, judex, arbitra, æſtimatrix.

Κριτὸς, ἡ, ον, ſelectus, delectus, judicatus.

Κροαίνω, apud Hom. de equo, pulſante terram pedibus, ut ſonipes apud *Virg.* Quadrupedante putrem ſonitu quatit ungula campum; (2) cupidus ſum; (3) pulſandis fidibus carmen exprimo. A κρούω.

Κρόκα, acc. ſing. *per Sync.* pro κροκίδα.

Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis; (2) littus. A κρόκη.

Κρόκεος, έα, εον, idem quod κροκόεις.

ΚΡΟ´ΚΗ, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, idem quod ſtamini inſeritur; (2) arena littoralis; κρόκαι, αἱ, arena littorea; (3) littus.

Κροκίας, ου, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore ſit croceo.

Κροκιδίζω, f. κροκυδίζω, floccos lego; (2) adulor floccos piloſque ex veſte alterius legens. A κροκίς. Hinc

Κροκιδισμὸς, οῦ, ὁ, floccorum, ſeu pilorum lectio, de periculosè ægrotantibus, ſignum mortis imminentis.

Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo; (2) croco ſimilis ſum, crocum refero. A κρὸκη, vel κρόκος.

Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, ſubtegmen; (2) floccus in veſte prominens, è ſtamine & ſubtemine; (3) floccus quicunque; (4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.

Κροκισμὸς, ὁ, tela. A κροκίζω.

Κροκόβαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, croco tinctus. Ex κρόκος, & βάπτω.

Κροκοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κροκοδείλιον, ου, τὸ, herba, chameleontis nigri figurâ. A

ΚΡΟΚΟ´ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον; (2) quæſtio quædam captioſa. Hinc

Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus.

Κροκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, croco ſimilis, coloris crocei; luteus. Ex κρόκος, & εἶδος.

Κροκειμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, croceo amictu indutus. Ex κρόκος, & εἷμα.

Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocum referens, crocei coloris. A κρόκος.

Κρόκεος, α, ὸν, idem & ab eod.

Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini unguenti. Ex κρόκος, & μάγμα.

Κρόκον, ου, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.

Κροκοννητικὴ, ἡ, ars nendi ſubtemen ſeu tramam, cui opp. στημονητική, quia ſubtemen ſubtiliùs nebatur, ſtamen craſſius. A κρόκη, & νέω.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, croceo peplo velatus.

ΚΡΟ´ΚΟΣ, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τὸ, crocus vel crocum, *Angl.* Saffron. Hinc

Κροκόω, ῶ, croco tingo.

Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.

Κροκὺς, ύδος, ἡ, idem quod κροκίς.

Κροκύφαντος, ου, ὁ, peplum, ſeu velum tenuius. Ex κρόκη, & ὑφαίνω.

Κροκώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, croceus. A κρόκος.

Κροκώτας, κροκόττας, κροκούτας, ὁ, animalis nomen è lupo & cane miſti. *Lat.* crocuta.

Κροκωτίδιον, crocotula. Dim.

Κροκώτιον, idem, Dim. A

Κροκωτὸς, ἡ, ὸν, croco tinctus, & abſolutè κροκωτὸς, οῦ, ὁ, veſtis (feminea & exterior) croceo colore imbuta. A κροκόω.

Κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam geſto, crocotâ indutus ſum. A

Κροκωτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crocotam geſtat, crocotâ indutus. A κροκωτὸς, & φέρω.

Κρομμυογήτειον, ου, τὸ, olus mixtæ naturæ ex getio & cepâ.

Κρόμμυον, vel κρόμυον, ου, τὸ, cepa. A κάρα.

Κρομμυοξυρεγμία, ας, fœtidus ructus, qualis eorum eſt, qui allium vel cepas comederunt.

Κρομμυοπώλης, ου, ὁ, qui cepas vendit.

Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia, *it.* tempora priſca ſub Saturni tempore, apud Ariſtoph. A Κρόνος. Unde

Κρονιάδες, ων, αἱ, ſc. ἡμέραι, dies Saturnales.

Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam & Pluto.

Κρονικὸς, ἡ, ὸν, Saturnius; (2) præ ſenio delirus: (3) ſtultus; (4) pervetuſtus & rancidus. Ab eod.

Κρόνιος, ία, ιον, idem.

Κρόνιππος, ου, valdè fatuus, *Ariſtoph.*

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod κρονίδης.

Κρονόληρος, ου, ὁ, delirus ſenex, *Ariſtoph.*

ΚΡΟ´ΝΟΣ, ου, ὁ, Saturnus; (2) ſenex moroſus & maleficus; (3) bardus, fatuus, delirus.

Κρονότεκνος, ὁ, Saturni pater, *Epith.* cœli.

Κρόσσαι, αἱ, ſcalæ; (2) ſcalæ ſcalis ſuperimpoſitæ; (3) pinnæ murorum aut turrium. Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυσαν, ϗ ἔρειπον ἐπάλξεις, Hom. Il. 12, 258. A

ΚΡΟΣΣΟ`Σ, ου, ὁ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ veſtimenti adſui ſolebat. Hinc

Κροσσόω, ῶ, fimbriam veſti adſuo.

Κροσσωτὸς, οῦ, ὁ, ſc. χιτὼν, veſtis fimbriata, tunica fimbriâ villove prætexta. A κροσσόω.

Κρόσφος, ου, ὁ, idem quod γρόσφος.

Κροταίνω, idem quod κροτέω.

Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum quæ colliſa ſonum edunt. A κρότος.

Κροταλίζω, fut. ίσω, pulſo, crepitare facio, plaudo. A κρόταλον.

Κροταλισμὸς, οῦ, ὁ, plauſus, Gl. V. A præc.

Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum; (2) Comici etiam pro garrulo, ut & κρόταλος. A κρότος.

Κροταφιτης, ου, ὁ, ut κροταφίται μῦες, muſculi temporales. A

ΚΡΟ´ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, tempus, pars capitis; κρόταφοι, tempora.

Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulſo, verbero; (2) plaudo, plauſu comprobo; (3) crepo, dico; (4) clocito ut ciconia. Κιθάραν κροτῆσαι, Theoc. 18, 35. A κρότος. Hinc

Κρότημα, ατος, τὸ, plauſus, ſonus ex plauſu; (2) de homine, idem quod κρόταλον.

Κρότησις, εως, ἡ, plauſus, ipſa plaudendi actio.

Κροτητὸς, ἡ, ὸν, pulſatus, plauſibilis.

Κροτισμὸς, ου, ὁ, idem quod κρότος.

Κροτοθόρυβος, ου, ὁ, plauſus, ictus cum tumultu. Ex κρότος, & θόρυβος.

ΚΡΟ´ΤΟΣ, ου, ὁ, pulſus, qui fit manu, remis, pedibus, vel ſimili modo, ſtrepitus, crepitus; (2) plauſus, favor; (3) crepitatio, quam ciconia edit roſtro.

ΚΡΟ`ΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, muſca canina, idem quod κίκι, *Theophr.*

ΚΡΟΤΩ´ΝΗ, ης, ἡ, vitium in oleâ arbore.

Κροτωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ricino ſimilis, ricini figuram habens. Ex κρότων, & εἶδος.

Κροῦμα, ατος, τὸ, ſonus, quem inſtrumenta muſica pulſata edunt; (2) pulſus; (3) inſtrumentum muſicum pulſatile. A κρούω.

Κρουματικὸς, ἡ, ὸν, pulſandi peritus. A κροῦμα.

Κρουμάτιον, τὸ, canticum in inſtrumento muſico pulſatili, Dim. à κροῦμα.

Κρουματοποιὸς, ου, ὁ, inſtrumenta muſica pulſandi peritus. Ex κροῦμα, & ποιέω.

Κρουναῖος, αία, αῖον, è ſcatebris, ſeu fonte ſaliens. A κροῦνος.

Κρουνεῖον, & κρουνία, genus poculi, ap. Ath.

Κρουνηδὸν, *Adv.* inſtar ſcatebræ, ad modum fontis ſalientis. Ab eod.

Κρουνίζω, fut. ίσω, in modum fontis ſalientis effluo. Ab eod.

Κρούνισμα, ατος, τὸ, id, quod in modum ſalientis aquæ effluit. A κρουνίζω.

ΚΡΟΥΝΟΣ, οῦ, ὁ, ſcatebra, fons ſaliens.

Κρούπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, *Heſ.* Ex κρούω, & πάλλω, *vibro*.

Κρουπέζαι, ῶν, αἱ, calceamenta lignea apud Bœotos. Ex κρούω, & πέζα.

Κρουπέζια, ων, τὰ, idem & ex iiſd. Unde

Κρουπεζουμένοι, qui induratis ſunt pedibus, *Heſ.*

Κροῦσας, a. 1. part. verbi κρούω.

Κρουσιδημέω, ῶ, populo aures obtundo; (2) populum fallo, (idem quod κρουσιμετρέω, *Ern.*) A

Κρουσίδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui populum fallit, (idem quod κρουσίμετρος, *id.*)

Κρουσιμετρέω, menſurâ fallaci utor; (2) decipio. A

Κρουσίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſurâ falsâ utens; in admetiendo decipiens; (2) impoſtor, fraudulentus. Ex κρούσις, & μέτρον.

Κρουσιμετρης, ου, ὁ, idem.

Κροῦσις, εως, ἡ, pulſatio, *inpr.* inſtrumenti muſici; (2) ipſum inſtrumentum; (3) modi muſici; (4) ars pulſandi inſtrumenta muſica; (5) exploratio rei, *propriè* vaſis, quæ fit pulſando; (6) fraus. A κρούω.

Κρούσμα, ατος, τὸ, idem quod κροῦμα.

Κρουσματικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κρουστικός.

Κρουσμὸς, ὁ, ictus. A κρουω.

Κρουσολύρης, vel κρουσιλύρης, ου, ὁ, citharam pulſans. A κρούω, & λύρα.

Κρουστικὸς, ἡ, ον, pulſandi vim habens; (2) pulſans aures, ſonorus. A κρούω.

ΚΡΟΥ´Ω, f. ούσω, ferio; percutio; pulſo; collido. Κάκρουσα χεῖρας, Eur. Supp. 721.

Κρύβδα, *Adv.* clam, occultè. A κρύπτω.

Κρύβδην, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυβεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi κρύπτω.

Κρυβῆναι, *abſconditum eſſe*, a. 2. inf. paſſ.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus; (2) horribilis; (2) dirus; (4) triſtificus. A κρύος.

Κρυμαλέος, έα, έον, frigidus, gelidus. A

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.

Κρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frigidus. A præc.

Κρυμοπαγὴς, ὲς, glacialis. E κρυμὸς, & πήγνυμι.

Κρυμοχαρὴς, ὲς, gaudens hyeme, frigore. A χαίρω.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, frigidus. A κρύος.

Κρυόομαι, οῦμαι, gelaſco; κρυοῦται, gelat, Ph. A

ΚΡΥ´ΟΣ, εος, τὸ, frigus, gelu.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus. Unde κρυπτάδια, & κρυπταδίη, clam. A κρύπτω.

Κρυπτάζω, occulto.

Κρύπτασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔκρυψε, à

Κρυπτάσκω, cooperio. Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ, Il. 8, 272. Ab eod.

Κρύπτε, 3. ſing. imperf. act. *Ion.* pro ἔκρυπτε.

Κρύπτεια, ἡ, virtus, (ap. Lacedæm.) quæ eſt in diſſimulandis doloribus & ſenſu moleſtiæ; tolerantia, ap. *Plat.* κρυπτία, *Plut.*

Κρυπτεύω, idem quod κρύπτω.

Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, teſtudo ſubterranea, locus abditus & cameratus. Ab eod.

Κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, Glo. Vet.

Κρυπτήριον, ου, τὸ, idem. Gl. V.

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, crypticus, celandi peritus.

Κρυπτικῶς, *Adv.* occultativè, cum arte ad occultandum & fallendum, captioſè.

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, occultus, abditus. A

ΚΡΥ´ΠΤΩ, f. ψω, abſcondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; κρύπτομαι, occultor; κεκρυμμένος, p. paſſ. occultatus; κρυβεὶς, a. 2. paſſ. occultatus. Κρύπτειν υἱὸν τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς τινὰ κατὰ χθονὸς, ſepelire, Soph. Ant. 24. Παρ᾽ ὑμῖν, id.

Κρυπτῶς, *Adv.* occultè, abſconditè.

Κρυσταίνομαι, κρυσταίνεται, glaciatur, glaciali frigore adſtringitur, *Nicand.* A κρύος.

Κρυσταλλίζω, ut cryſtallum, ſplendeo.

Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, cryſtallinus, è cryſtallo, cryſtalli puritatem habens.

Κρυσταλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cryſtalli ſpeciem præ ſe ferens, cryſtallo ſimilis; (2) qui glaciali ſpecie eſt. Ex κρύσταλλος, & εἶδος.

Κρυσταλλοειδῶς, *Adv.* ſpecie cryſtalli.

Κρυσταλλόομαι, οῦμαι, glacior, gelo; κρυσταλλωθεὶς, aor. 1. paſſ. conglaciatus, gelu concretus.

Κρυσταλλόπηκτος, ὁ ϗ ἡ, glacie vel frigore concretus. Ex πήγνυμι.

Κρυσταλλοπὴξ, ῆγος, idem.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, glacies; (2) gelu; (3) cryſtallus, cryſtallum, lapis pellucidus.

Κρυσταλλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cryſtallinus, cryſtalli inſtar pellucidus, *Strab.* Ex φαίνω.

Κρύφα, *Adv.* latenter, clam, clanculum, occultè. A κρύπτω.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, abditus, occultus. Ab eod.

Κρυφαίως, *Adv.* occultè, clam.

Κρυφανδὸν, *Adv.* idem, *Heſ.* A κρύπτω.

Κρυφῆ, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, Gl. V. A κρύφιος.

Κρυφιμαίως, idem quod κρυφαίως, ap. Sch. Ar.

Κρύφινος, *contr.* κρυφίνους, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui animi ſui ſenſa occultat & celat. Ex κρύπτω, & νόος. (ſed videtur hæc lectio minus proba, in uſu eſt & analogiæ concinit κρυψίνους, aut κρυφόνους, *Ern.*)

Κρυφιομυστως, arcanè, occultè. Ex κρύφα, & μύω.

Κρύφιος, ια, ιον, & κρύφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, occultus, abſconditus, clandeſtinus. A κρύπτω.

Κρυφίως, *Adv.* occultè, clam. A κρύφιος.

Κρύφος, ου, ὁ, latebra. A κρύπτω.

Κρύψαι, aor. 1. inf. act. v. κρύπτω.

Κρύψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκρυψε.

Κρυψίγονος, ὁ ϗ ἡ, arcano partu editus.

Κρυψίδρομος, ὁ ϗ ἡ, in obſcuro, in tenebris currens, *Epith.* Baccharum.

Κρυψίνοος, *contr.* κρυψίνους, ὁ ϗ ἡ, idem quod κρυφίνοος.

Κρυψίνως, *Adv.* occultè.

Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, abſconſio; (2) ars occultandi id, quod occultari debet. A κρύπτω.

Κρυψίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, iram occultans.

Κρυψομετωπος, ὁ ϗ ἡ, occultans frontem.

Κρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frigidus, gelidus. A κρύος.

ΚΡΩ΄ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, villus, cincinni ſive crines intorti puerorum; nodus capillorum à fronte in verticem reductorum.

Κρωγμος, ου, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A

ΚΡΩ΄ΖΩ, crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis malè canens; (3) garrio. Τοῦτο μὲν σαυτῇ κρώξαις, Ariſtoph. Lyſ. 508.

Κρωμακοεις, όεσσα, όεν, præceps, abruptus, *Heſ.* A κρώμαξ, al. κλωμακόεις.

Κρωμακωτὸς, ὴ, ὸν, præceps & aſcenſu difficilis, *Euſt.* Ab eod.

ΚΡΩ΄ΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidum, *Heſ.*

ΚΡΩ΄ΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx.

Κρώσσιον, ου, τὸ, urceolus, *Heſ.* A

ΚΡΩΣΣΟΣ, οῦ, ὁ, hydria; urceus, vas aquarium.

Κτὰ, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Apocopen*, pro ἔκτανε, à κτείνω.

Κτάμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κτεῖναι.

Κταμένοιο, g. ſing. part. aor. 2. med. *Ion.* pro κταμένου, à κτῆμι.

Κτὰν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Bæot.* pro ἔκτησαν, à κτάομαι.

Κτάνε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, à κτείνω.

Κτανέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κτανεῖσθαι.

Κτανέοντες, nom. pl. part. f. 2. act. *Ion.* pro κτανοῦντες.

Κτανέουσι, 3. pl. f. 2. ind. act. *Ion.* pro κτανοῦσι.

Κτανθεν, 3. plur. aor. 1. paſſ. *Ion.* & *Bæot.* pro ἐκτάνθησαν.

ΚΤΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio; (2) *in perf.* adquiſivi, habeo, poſſideo, unde κεκτημένος, dominus; quanquam & ſimpliciter dicitur de eo ad quem aliquid cujuſcunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κεκτημένος οὐδένα, qui nullum inimicum habet, apud *Lyſ.* Σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις, Eur. El. 1017. Σὲ δ' ἄλλη τις γυνη κεκτήσεται, id. Alc. 178.

Κτᾶσθαι, *poſſidere*, præſ. inf. med. verbi κτάομαι, *poſſideo.* Κτάσθαι, interficere, à κτείνομαι, interficio. Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι δὲ πολίτας, Hom. Il. 15, 558.

Κτᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκτάετο, à κτάομαι. Unde

Κτέανον, ου, τὸ, poſſeſſio, faculates, opes.

Κτέας, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Κτεάτειρα, ἡ, domina.

Κτεάτεσσι, dat. pl. *Poet.* pro κτέασι, à κτέας.

Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, poſſideo; κτεάτισσα, a. 1. pro ἐκτεάτισα, acquiſivi. Ἣν δουρὶ ἐμῷ κτεάτισσα, Il. 16, 57. Ab eod.

Κτεῖναι, *occidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κτείνω.

Κτεῖνε, *occide*, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Κτεινόμενος, *qui occiditur*, præſ. part. paſſ.

ΚΤΕΙ΄ΝΩ, f. ενῶ, interficio; ἔκτεινα, a. 1.

ΚΤΕΙ`Σ, ενος, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3) κτένες, conchæ quædam marinæ; (4) κτενες, dentes quatuor anteriores; (5) digiti, manus & pedis.

Κτενίζω, f. ίσω, pecto; κτενισθεὶς, pexus, a. 1. paſſ. A κτείς. Unde

Κτένιον, ου, τὸ, pectunculus, parvus pecten.

Κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, Gl. V. A κτενίζω.

Κτεννω, κτεννυμι, [illegible]ννύω, interficio. A κτείνω.

Κτενοειδῶς, pectinatim, Gl. Vet. quaſi à κτενοειδὴς, pectinem referens. Ex κτεὶς, & εἶδος.

Κτενώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, pectini ſimilis. Ab eod.

Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.

Κτενωτὸς, ὴ, ὸν, pexus; (2) textus.

Κτερας, ατος, τὸ, res poſſeſſa; (2) donum. A κτάομαι.

ΚΤΕ΄ΡΕΑ, ων, τὰ, exſequiæ, juſta, inferiæ.

Κτερεὶζω, f. σω, exſequias, juſta facio. A præc.

Κτερίζω, f. ίσω, idem. Ab eod.

Κτεριοῦσι, 3. plur. f. 1. act. *Atticè*, pro κτερίσουσι, à κτερίζω. Unde

Κτέρισμα, τὸ, parentatio, funus, juſta.

Κτεριστὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris.

Κτέρος, εος, τὸ, idem quod κτέρισμα.

Κτεωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτῶμεν, à κτῆμι.

Κτηδὼν, όνος, ὁ, *propriè* pecten, deinde quicquid ſimilitudinem habet, ut venarum curſus in arboribus; (2) filamenta & fibræ tunicarum in corpore humano. A κτείς.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquiſivit, poſſeſſio; (2) fundus, prædium; & (3) *in Plur.* κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.

Κτηματικὸς, ὴ, ὸν, dives. A præc.

Κτημάτιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula; (2) prædiolum. Ab eod.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives. Ab eod.

Κτηματολογια, ας, ἡ, bonorum, ſeu poſſeſſionum index. Ex κτῆμα, & λόγος.

Κτῆμι, occidi, interficio; inuſit. Sed hinc a. 2. ἔκτην, particip. κτὰς, κτάμενος.

Κτηνηδὸν, *Adv.* jumentorum, ſeu pecorum more. A κτῆνος.

Κτηνίατρος, ὁ, jumentorum medicus, Veterinarius, Gl. V. Ex κτῆνος, & ἰατρος.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, Ph. κτῆνος.

Κτηνοβάται, qui jumenta ineunt. Ex βαίνω.

Κτηνόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti, ſeu pecudis morem degenero. A κτῆνος.

Κτηνοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jumentis conveniens. Ex κτῆνος, & πρέπω.

ΚΤΗ῀ΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, *ſcil. ſtabulum*, Gl. V. Ex κτῆνος, & στάσις.

Κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, jumenta paſco.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio paſcendi jumenta ſeu pecora. A

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, jumentorum paſtor; jumentarius, Gl. V. Ex κτῆνος & τρέφω.

Κτηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta ſeu pecudes pertinens, pecudi ſimilis; brutus; (2) ſtolidus. A κτῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, ſtoliditas belluina. A præc.

Κτηνωδῶς, *Adv.* pecudis more.

Κτησαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. v. κτάομαι.

Κτησείδιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula, agellus, curta ſupellex, Dim. à κτῆσις.

Κτήσιος, ου, ὁ, dator divitiarum; ut κτήσιος ζεὺς; Jupiter; Ἑρμῆς, Mercurius. A κτῆσις.

Κτήσιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſſeſſor equorum.

Κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio, ipſa poſſidendi actio; (2) adquiſitio; (3) res, quæ poſſidetur, facultates, opes, fortunæ. A κτάομαι.

Κτήσομαι, f. 1. ind. med. v. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula empta. A κτητὸς.

Κτητικὸς, ὴ, ὸν, adquirendi peritus; (2) poſſeſſivus. Hinc κτητικῆ, ῆς, ſc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæſtuaria. A κτάομαι.

Κτητικῶς, *Adv.* poſſeſſivè. V. Gramm.

Κτητὸς, ὴ, ὸν, adquiſibilis; (2) adquiſitus, emptus, emptitius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, poſſeſſor, dominus.

Κτίδεος, pro ἰκτίδεος, viverræ ſilveſtris pelle ſeu corio confectus, nam galeam talem κτιδέην κυνέην dixit Homerus, Il. 10, 335, & 458. A κτὶς, pro ἰκτὶς.

ΚΤΙ΄ΖΩ, f. ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquò duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exſtructis habitabilem reddo; (4) inſtituo, auctor ſum alicujus rei; κτισθεὶς, aor. 1. paſſ. & εκτισμένος, p. conditus. Ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν, 1 Tim. 4, 3. Τα πάντα δι' αὐτοῦ ϗ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, Col. 1, 16.

ΚΤΙ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, aries, dux ovium; (2) *adj.* cicur, manſuetus.

Κτιλόω, cicuro, manſuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc aor. 1. med. ἐκτιλώσαντο apud Herodot. manſuetas reddidere; ἐκτιλωμένος, p. paſſ. part. familiaris factus, quod Euſt. affert ex Pauſ. A præc.

Κτίμενος, perf. part. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκτισμένος, à κτίζω.

Κτίννυμι, vel κτιννύω, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ίδος, ἡ, muſtela ſilveſtris. Ab ἰκτὶς.

Κτισάσθαν, 3. dual. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτισάσθην, à κτίζω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum è nihilo; (2) regeneratio; (3) inſtauratio & renovatio cœli & terræ; (4) res condita, creata; (5) rerum creatarum univerſitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio poſitica magiſtratûs. A κτίζω.

Κτίσμα, ατος, τὸ, res condita, creata; (2) opus, ſtructura, ædificium. A κτίζω.

Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, qui res creatas adorat.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, & κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator; (2) loci alicujus frequentator, inſtaurator, dux coloniæ. A κτίζω. Unde

Κτιστὸς, ὴ, ὸν, conditus, creatus, fabricatus.

Κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτιστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτιστής.

Κτονέω, ῶ, occido. A κτόνος.

Κτόνος, ου, ὁ, cædes. A κτείνω.

Κτυπέω, ῶ, f. ήσω, pulſu ſonitum cieo; (2) ſtrepo, reſono; (3) quatio, percutio, tundo. Ἅπασα δὲ στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν, Eur. Med. 1183. Πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον, id. Rheſ. 307. A κτύπος. Hinc

Κτύπημα, ατος, τὸ, ſonitus, ſtrepitus *propriè* qui pulſu cietur; (2) fragor.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus. A τύπτω.

Κυάθειον, ου, τὸ, parvus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, fut. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto; (2) cyathum miſceo, bibendum do. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, parvus cyathus, Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ ſimile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος τῆς μήλης, concava pars ſpecilli chirurgici, ſpecillum averſum. A

ΚΥ΄ΑΘΟΣ, ου, ὁ, cyathus, vas potorium; (2) liquoris vel aridi menſura apud Rom. pars duodena ſextarii. Hinc

Κυαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cyatho ſimilis.

Κυαθοτης, ἡ, qu. Cyathitas, *Plat.*

Κυαίνω, gravida ſum. A κύω.

Κυάμειος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis eligit, ſortilegus.

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, fabis, ſeu ſorte electus. A

Κυαμεύω, f. εύσω, fabis ſuffragium fero; κυαμεύομαι, ſortior, fabis ſortior. A κύαμος.

Κυαμιαῖος, αία, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine eſt. Ab eod. Unde

Κυαμίζω, catulio, de puellâ virum appetente.

Κυάμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, το, fabula, parva faba, Dim. A

ΚΥ´ΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba, planta, & fructus; (2) calculus in ſuffragiis ferendis, quia veteres pro calculis fabis utebantur; (3) teſticulus; (4) papilla extumeſcens in pubeſcentibus; (5) menſura apud medicos; (6) fors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, qui in ſuffragiis ferendis quæſtui ſimul faciendo ſtudet. Vox Ariſtophanica. A τρώγω.

Κυαμοφαγία, ἡ, fabarum eſus. A φαγεῖν.

Κυαμὼν, ῶνος, ὁ, locus fabis conſitus. A κύαμος.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, nigram ac formidabilem ægidem geſtans. Ex κύανος, & αἰγὶς.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, cœruleum habens ἄμπυκα. Ex κύανος, & ἄμπυξ.

Κυαναυγης, έος, ὁ ϗ ἡ, cœruleus. Ab αὐγή.

Κυαναύγετις, ἡ, cœrulea.

Κυάνεος, έα, έη, εον, cyanum referens, cœruleus, cyaneus, coloris cœrulei atro miſti; ferrugineus, ater, niger, fuſcus; κυανοῦν, cœruleum, ferrugineum, glaucum, Gl. Vet. Κυανέη νεφέλη, Il. 5, 345. A κύανος.

Κυάνεος, εία, ειον, idem & ab eod.

Κυανέμϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœruleum roſtrum habens, *Epith.* navis.

Κυανίζω, ſum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανίτις, ιδος, ἡ, cyano ſimilis. Ab eod.

Κυανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex εἶδος.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, cœruleam comam habens.

Κυανόπεζα, ης, ἡ, nigros pedes habens, *Epith.* menſæ, *Hom.*

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum peplum habens, *Epith.* noctis.

Κυανοπρωρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, proram nigricantem habens. Ex κύανος, & ϖρώρα.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Κυανόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas nigricantes habens. Ex κύανος, & ϖτέρον.

ΚΥ´ΑΝΟΣ, ου, vel κυανὸς, οῦ, ὁ, color cœruleus, qualis cœlo ineſt; (2) lapis ſeu ſuccus in metallis concretus, cœrulei coloris; (3) floris nomen inter farra naſcentis; (4) aqua marina, *Heſ.* (5) avis quædam, *Heſ. adj.* cœruleus; unde κυανώτατος, ſuperl. ap. *Suid.*

Κυανόϛολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœruleâ veſte indutus. Ex κύανος, & ϛολή.

Κυανόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, nigrum ſupercilium habens.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui eſt nigris ſetis; cujus crines cyanum referunt. Ex χαίτη.

Κυανόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt colore nigro, furvus, cœruleus. Ex χρόα.

Κυανόχρωτος, ον, idem, *Epith.* Furiarum.

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cœruleo adſpectu, nigricantes vel cœruleos habens oculos. Ex κύανος, & ὤψ, *oculus.*

Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei, nigri. Quaſi à κυανόω.

ΚΥ´ΑΡ, κύατος, τὸ, cavum; (2) foramen acûs; (3) pars auris interior.

Κύϐδα, *Adv.* inclinato capite. A κύπτω.

Κύϐεθρον, & κύϐερτον, τὸ, idem quod κυψέλη.

Κυϐεία, ας, ἡ, alea, luſus aleæ; (2) aſtutia, calliditas. A κυϐεύω.

Κυϐεῖον, ου, τὸ, locus, ubi aleâ ſeu teſſerâ luditur. Ab eod.

Κυϐέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater Deûm.

ΚΥΒΕΡΝΑ´Ω, navem rego, navis curſum dirigo; (2) guberno, rego. Hinc

Κυϐερνήσια, ων, τὰ, gubernatoria, dies feſti in Atticâ, in honorem Nauſithoi & Phæacis.

Κυϐέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.

Κυϐερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. A

Κυϐερνητὴρ, ῆρος, ὁ, gubernator. A κυϐερνάω.

Κυϐερνητήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, gubernandi peritus. A præc.

Κυϐερνήτης, ου, ὁ, dux, ſeu gubernator navis; (2) gubernator quivis. A κυϐερνάω. Hinc

Κυϐερνητικὸς, ἡ, ὸν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius.

Κυϐευτήριον, ου, τὸ, aleatorium, locus ubi aleâ luditur; (2) conſeſſus aleatorius. A κυϐεύω.

Κυϐευτὴς, οῦ, ὁ, aleator, qui aleâ ludit. Hinc

Κυϐευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aleatorem pertinens, aleatorius; (2) aleæ peritus.

Κυϐεύω, f. εύσω, aleâ ludo, ludo teſſeris; (2) ſubeo aleam, periclitor. Κυϐεύειν ϖρὸς ἀλλήλους ϖερὶ τῶν γυναικῶν, Athen. A κύϐος.

ΚΥ´ΒΗ, ης, ἡ, caput.

Κυϐήϐη, ης, ἡ, Cybele. A κυϐήϐω.

Κύϐηϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, pronus, inclinatus, præceps. *Etym.* A κύϐη. Unde

Κυϐήϐειν, in caput præcipitare, *Etym. Suid.*

Κυϐηλίζω, ſecuri percutio, *Suid.* A

ΚΥ´ΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, ſecuris, bipennis.

Κυϐηλιϛὴς, οῦ, ὁ, improbus, maleficus, *Heſ. Suid.* A κυϐηλίζω.

Κύϐης, ου, ὁ, idem quod κυϐευτὴς, *Heſ.*

Κυϐίζω, f. ίσω, cubum facio. A κύϐος.

Κυϐικὸς, ἡ, ὸν, cubicus, teſſerarius. Ab eod.

Κυϐικῶς, *Adv.* cubicè, in modum cubi.

Κυϐιϛάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput ſalto, Gl. V. cernuo, urinor, præcipito me, propriè in aquam, ruo, irruo, ut in hoſtes, in tela. A κυϐίζω.

Κυϐίϛημα, ατος, τὸ, ſaltatio in caput, præcipitatio, impetus.

Κυϐίϛησις, εως, ἡ, idem.

Κυϐιϛητὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator qui ſe in caput dejicit; (2) urinator. Ab eod.

Κυϐιτίζω, cubito percutio.

ΚΥΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, cubitus, *Hipp.*

Κυϐοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpeciem cubi habens. Ex κύϐος, & εἶδος.

ΚΥ´ΒΟΣ, ου, ὁ, cubus; (2) teſſera; (3) luſus teſſerarum; (4) unio teſſeræ inſculpta; (5) panis quadratus; (6) numerus cubicus; (7) ſpina vertebræ & imprimis colli.

Κύϐωλον, ου, τὸ, idem quod κύϐιτον, *Poll.*

ΚΥΓΧΝΙ´Σ, ιδος, ἡ, calix parvus medicis quondam uſitatus, *Gal.* L. Hipp.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, Cynchramus, dux coturnicum. Ab κύχρανος, *Ariſtot.*

Κυδάγχη, ης, ἡ, convicium, probrum, *Heſ.* A κυδάσσω.

Κυδάγχω, conviciis & probris inceſſo, id.

Κυδάζω, f. άσω, convicior, maledico. Κυδάζεται τοῖς ϖᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ, Soph. Aj. 733. A κύδος.

Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo; (2) generoſum reddo, illuſtro. Κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, Od. 16, 212. A κῦδος.

Κυδάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, glorioſus. Ab eod.

Κυδάσσω, convicior, *Heſ.* A κύδος.

Κυδάω, ῶ, glorior; (2) veneror, admiror, extollo, Vet. Lex. A κῦδος.

Κύδεος, έα, εον, glorioſus, Vul. L. Ab eod.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, idem. Ab eod.

Κυδηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. κυδάω.

Κυδιάνειρος, ου, ὁ, viros honeſtans; (2) claros viros continens; κυδιάνειρα ἀγορὰ, ap. Hom. concio, in quâ oratores inclareſcunt. Ex κῦδος, & ἀνήρ.

Κυδιάω, ῶ, glorior, glorioſè me effero & jactito. Hinc partic. κυδιόων, *Poet.* pro κυδιῶν, κυδιάων, Il. 2, 597. A κύδος. Unde

Κύδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, glorioſus, inclytus.

Κύδιϛος, ου, ὁ, glorioſiſſimus, à κῦδος.

Κυδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, glorioſior, Comp.

Κυδνός, ἡ, ον, inclytus, glorioſus. Ab eod.

Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor, miſceo. Ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδόπα, Ariſtoph. Pace 1161. Ex κυδοιμος, & δουπέω. (potiùs à κῦδος, δαποι & δαπος, ſunt meræ terminationes, *Ern.*)

Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. Hinc κυδοίμεον, imperf. Il. 11, 324. A

ΚΥΔΟΙΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, turba, tumultus.

ΚΥ˜ΔΟΣ, εος, το, gloria, decus.

ΚΥ´ΔΟΣ, ου, ὁ, convicium, probrum.

Κυδρος, ρά, ρον, glorioſus, clarus. A κῦδος.

Κυδρόω, ῶ, clarum reddo; κυδροῦμαι, glorior, glorioſè me effero. A κυδρός.

ΚΥ´ΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.

Κυδωναῖα, σῦκα, ficus hibernæ, *Athen.*

Κυδωνιάω, ῶ, ſimilis ſum malo Cydonio. A Κύδων.

Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum; Cotonium, Ph.

Κυδωνίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum Cydonium.

Κυεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi κύω.

Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. A κύω.

Κύημα, ατος, το, fœtus. A κυέω.

Κύησις, εως, ἡ, geſtatio in utero. Ab eod.

Κυητικος, ἡ, ον, concipiendi vim habens.

Κυθήρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, ab inſulâ Cythera.

Κύθος, ſemen, Etym. A κύω.

Κύθρα, olla, Gl. V. *Ion.* pro χύτρα.

Κυθρόγαυλος, ου, labrum conchæ ſpecie, apud Joſ. Ex κύθρα, & γαυλος, *mulctra.*

ΚΥΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulboſa quædam planta.

Κυϊρῖται, οἱ, Quirites.

Κυΐσκω, & κυΐσκομαι, concipio, fero partum, ſum prægnans. A κύω.

ΚΥ´ΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.

Κυκανάω, ῶ, f. ήσω, miſceo. A

ΚΥΚΑΩ, ῶ, fut. ήσω, miſceo, liquores confundo, turbo, perturbo. Εγὼ τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω, Ariſtoph. Eq. 362.

Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confuſio. A κυκάω.

Κυκεῶ, acc. ſing. *per Apocop.* pro κυκεῶνα, à

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio. Acc. κυκεῶνα, & κυκεῶ, item *Poet.* κυκειῶ. A κυκάω.

Κυκηθήτην, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκυκηθήτην, à κυκάω.

Κυκήθρα, ας, ἡ, miſcella, permiſtio; (2) confuſio, perturbatio. A κυκέω.

Κύκηθρον, ου, τὸ, rutrum, tudicula; (2) auctor fraudum. Ab eod.

Κυκημα, ατος, τὸ, permiſtio; (2) perturbatio. Ab eod.

Κύκησις, ἡ, idem.

Κυκησίτεφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cineres miſcens, ſeu turbans. Ex κυκέω, & τέφρα, *cinis.*

Κυκητὴς, οῦ, ὁ, turbator. A κυκέω.

Κυκλάζω, circumeo, *Heſ.* A κύκλος.

Κυκλαίνω, roto, rotundo, *Heſ.* Ab eod.

Κυκλαμινος, ου, ἡ, & κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba ex coronariarum genere, tuber terræ, *Angl.* Sowbread.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda; (2) Κυκλάδες, νῆσοι, Cylades inſulæ, (3) Κυκλάς, cyclas, veſtis genus. Ab eod.

Κυκλεύω, f. εύσω, cingo, circumdo, in orbem ago, Gl. V. circumeo, luſtro, ambio:

Κυκλέω, verſo, roto; (2) agito, in omnes partes pello. Ποῖ σὸν ϖόδ' ἐπὶ συνοίᾳ κυκλεῖς; Eur. Or. 615. Ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται, Soph. Aj. 353. Il. 7, 332.

Κυκλουδόν, *Adv.* inſtar circuli; (2) circumcirca. Ab eod.

Κύκλησις, ἡ, circumactio. Ab eod.

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, circularis, orbiculatus, rotundus; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poëtæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.

Κυκλικως, in orbem.

Κυκλιοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyrambicus poëta.

Κύκλιος, ία, ιον, circularis.

Κυκλίσκος, ου, ὁ, orbiculus; (2) ſcalprum. (niſi κοιλίσκος legendum, *Ern.*)

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.

Κυκλοϐορέω, ῶ, circulatorem ago, quæſtûs cauſâ; (2) circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo, *Ariſtoph.* A

Κυκλοϐόρος, ου, ὁ, circulator, qui in circulo declamitat, ut inde habeat, quod edat. Ex κύκλος, & βορὰ, *cibus.*

Κυκλογραφέω, orbe circumſcribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.

Κυκλοδιωκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. A διώκω.

Κυκλοειδὴς, ὲς. rotundus.

Κυκλόεις, όεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.

Κυκλοέλικτος, ον, in orbem ſe volvens, *Epith.* ſolis.

Κυκλόθεν, *Adv.* circuitu, in circuitu. A κύκλος.

Κυκλομολιϐδος, ὁ, circulus plumbeus, vaſculum rotundum è plumbo.

Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus diſciplinarum, omniſque eruditionis, orbis doctrinæ.

Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter quo omnia loca obimus. A

Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere ſequor. Διὰ ϛκολιᾶς κυκλοπορεῖν, Strabo. Ex κύκλος, & ϖόρος, *tranſitus.*

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus; (2) corona hominum; (3) argumentatio circularis; (4) locus, ubi vendebantur homines; (5) ambitus verborum, periodus; (6) κυκλοι ϖροσώπου, malæ hominis; (7) κύκλοι orbes rotarum, rotæ ipſæ; (8) κύκλος, annulus; (9) tabula orbicularis, ſeu circulus planus; (10) mœnia urbis; (11) κύκλῳ, circa, undique. In *plurali* κύκλοι, & κύκλα, dicitur.

Κυκλόσε, *Adv.* in orbem.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tornando rotundus factus, teres. Ex κύκλος, & τερέω.

Κυκλοτερῶς, *Adv.* in circuitu. A præc.

Κυκλοφορέω, in orbem ago; κυκλοφοροῦμαι, in orbem agitor. A φέρω. Hinc

Κυκλοφορητικὸς, ἡ, ὸν, qui in orbem circumferri poteſt; (2) circularis, orbicularis.

Κυκλοφορητικῶς, *Adv.* in orbem.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος, & φέρω.

Κυκλοφορικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κυκλοφορητικός.

Κυκλοφορικῶς, *Adv.* in orbem.

Κυκλόω, ῶ, circulo includo; (2) circumdo; cingo; (3) in orbem ago, circumago; κυκλόομαι, οῦμαι, circumdor, circumvenior; (4) circulor in circulo, conſiſto, loquendi vel colloquendi cauſâ, *activè* circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Joan. 10, 24. Ἀμφὶς ἰοῦσαι Δῆλον ἐκυκλώσαντο, Dion. Περ. 526. Κυκλωθεντα (τείχη) ἑπτὰ ἡμέρας, Hebr. 11, 30. A κύκλος.

Κύκλωμα, ατος, τὸ, rotatio, rotæ circumactio; (2) circuitus. A κυκλόω.

Κυκλώπειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel Κυκλώπειος, εία, ειον, Cyclopicus, Cyclopeus; (2) beatus, minimè laborioſus. A κύκλωψ.

Κυκλωπικὸς, ἡ, ὸν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, *Adv.* more Cyclopum.

Κυκλώπιον, ου, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος, & ὢψ, *oculus.*

Κυκλωπὶς, ιδος, ἡ, Cyclopica. A Κύκλωψ.

Κύκλωσις, εως, ἡ, ipſa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A κυκλόω.

Κυκλωτὸς, ἡ, ὸν, rotundus. Ab eod.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops.

Κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.

Κυκνοθρεπτὸς, ὸν, à cygnis nutritus. A τρέφω.

Κυκνοκάνθαρος, ου, ὁ, navis, cycni & canthari effigiem gerens.

Κυκνόμορφος, ον, cygni ſpeciem habens, candidus. A μορφή.

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, cycnus, olor; (2) genus navigii.

Κυκόωντι, dat. ſing. part. præſ. act. *Poet.* pro κυκῶντι, à κυκάω.

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, cava oculorum, ſub palpebris.

Κυλικεῖον, ου, τὸ, repoſitorium calicum; (2) compotatio. A κύλιξ.

Κυλίκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eodem.

Κυλικηγορέω, inter calices, ſeu ſcyphos loquor. A

Κυλικηγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inter ſcyphos verba facit. Ex κύλιξ, & ἀγορέω.

Κυλικήρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, calice hauſtus, ita exundans, ut calicibus hauriri queat. Ex κύλιξ, & ἀρύω, *haurio.*

Κυλίκιον, ου, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.

Κυλικὶς, ίδος, ἡ, pyxis medica. A κυλίω.

Κυλίνδεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. κυλίνδω.

Κυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto; κυλινδοῦμαι, volvor, volutor; κυλινδηθεὶς, a. 1. paſſ. volutatus. Ὄνομα αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται, Ariſtoph. Veſp. 490. V. κυλίνδω.

Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta ſe volutant. A præc.

Κυλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.

Κυλινδρικὸς, ἡ, ὸν, cylindraceus, qui cylindri eſt. A κύλινδρος.

Κυλινδρικῶς, in modum cylindri. A præc.

Κυλινδροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cylindro ſimilis.

Κυλινδροειδῶς, cilindri ſpecie.

Κυλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, corpus quodlibet teres. A κυλίνδω. Hinc

Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, complano.

Κυλινδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cylindro ſimilis.

Κυλίνδω, volvo, voluto; (2) devolvo; κυλίνδομαι, volvor. Πῆμα ϑεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, Il. 17, 688. Κῦμα κυλίνδεται, 11, 307. A κυλίω.

Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Ab eod.

Κυλισει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. κυλίω.

Κύλισις, εως, ὁ, volutatio. Ab eod.

Κυλίσκη, ἡ, patera. A κύλιξ.

Κυλισμα, ατος, τὸ, voiutabrum. Ab eod.

Κυλιϛὸς, ἡ, ὸν, verſatus, volutatus. Ab eod.

Κυλίϛρα, ας, ἡ, idem quod κυλινδηθρα.

Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, vel pyxis medica.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem. Dim. à præc.

Κυλίχνις, ιδος, ἡ, exiguus calix, Dim.

Κύλιχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, f. ίσω, volvo, voluto, roto; κυλίομαι, verſor, κυλιόμενα, rotantia. Ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισϑεὶς, Soph. El. 50.

Κυλλήϛις, ιος, nomen panis ex olyrâ, *Herod.*

Κυλλοπόδης, ου, ὁ, qui diſtortis pedibus eſt, loripes, claudus, mutilus.

Κυλλοίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, Vulcani *Epith.* ap. Hom. Il. 21, 331. Gl. V. κυλλοποδίων, mulciber loripes.

Κυλλοιδιάοντες, nom. pl. part. præſ. act. v.

Κυλοιδιάω, ῶ, ſum tumentibus oculis. Hinc part. κυλοιδιόων pro κυλοιδιῶν, κυλοιδιάων. Ex κύλα, & οἰδέω. Ἐάν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾷν ἀνάγκη, Ariſtoph. Lyſ. 475.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, claudus; curvus; mancus.

Κυλλόω, curvo, trunco. A præc.

ΚΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda; (2) *metaph.* magna multitudo malarum rerum, ut magna lues; (3) fœtus uteri; (4) braſſicæ cauliculus. A κύω.

Κυμαίνοντος, gen. ſing. part. præſ. act. v.

Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æſtuo, undo; (2) agito, concito; (3) exubero; (4) undoſo inflexu procedo; κυμαίνομαι, fluctuo, æſtuo; κυμανθὲν ϖέλαγος, fluctibus concitatum mare, a. 1. paſſ. part. At κυμήνας, a. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναν. A κῦμα.

Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undoſus motus.

Κυμὰς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.

Κυματηρὸς, ὰ, ὸν, fluctuoſus, Gl. Vet.

Κυματίας, ου, ὁ, *Ion.* κυματίης, ciens fluctus, impetuoſus. A κῦμα.

Κυματίζω, f. ίσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus moveo; κυματίζεσθαι, æſtuare; undis agitari. Ab eod.

Κυματιον, ου, τὸ, parvus fluctus; (2) cauliculus braſſicæ; (3) pars columnæ, cymatium. Ab eod.

Κυματοαγὴς, ὲς, fluctus frangens. Ab ἄγνυμι.

Κυματοϐόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, undivomus, Gl. V. Ex κῦμα, & βάλλω.

Κυματόδρομος, ον, in mediis fluctibus, per fluctus currens.

Κυματοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, fluctuum, ſeu undarum ſpeciem præ ſe ferens. Ex εἶδος.

Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, undis, ſeu fluctibus pulſatus, fluctibus jactatus; idem & κυματοπληγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unde pl. κυματοπληγεῖς. Ex κῦμα, & ϖλήσσω, *pulſo.*

Κυματόω, ῶ, idem quod κυματίζω.

Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur & franguntur; crepido. Ex ἄγνυμι.

Κυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fluctuoſus.

Κυματωθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. à κυματόω.

Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æſtuatio. A κυματόω.

Κυμϐαλίζω, fut. ίσω, cymbalum pulſo. A κύμϐαλον.

Κυμϐαλιϛὴς, οῦ, ὁ, cymbaliſta, cymbalum pulſans. A præc.

Κυμϐαλίϛρια, ἡ, cymbaliſtria.

Κυμϐαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, inſtrumentum cavum, quod manu pulſum crepitat. A κύμϐος.

Κύμϐαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pronus in caput; (2) extrema galeæ pars, cui criſta inditur. A κύμϐη, *caput.*

Κύμϐη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμϐος.

Κύμϐιον, ου, τὸ, poculi genus. A præc.

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus receſſus; (2) ollæ fundum.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ἡ, avis nocturna.

Κυμινδοχὴ, ῆς, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον, & δέχομαι.

Κυμινοδόχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repoſitorium cumini.

Κυμινοκίμϐιξ, ικος, ὁ, præparcus, nimium adſtrictus. Ex κύμινον, & κίμϐιξ.

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, τὸ, cuminum herba & ſemen.

Κυμινοπριϛὴς, ου, ὁ, qui cuminum ſecat; (2) præparcus, ſordidus. Ex κύμινον, & ϖρίω.

Κυμινοπριϛοκαρδαμογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cuminum in partes ſecat & è cardamo ſive naſturtio, herba vili, exſculpit quod comedat; perquam ſordidus. Vox Comica. Ex κύμινον. ϖρίω, κάρδαμον, & γλύφω.

Κυμινοτρίϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum cumino tritus. Ex κύμινον, & τρίϐω.

Κυμινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cuminaceus, cumino ſimilis. A κύμινον.

Κυμοδέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ fluctus excipiens. Ex κῦμα, & δέχομαι.

Κυμοθαλὴς, ὲς, undis abundans, *Epith.* Neptuni. A ϑάλλω.

Κυμοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fluctus ſecans, machina triangularis pontibus præſtrui ſolita ad fluctus frangendos. Ex τέμνω.

Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; (2) armillum, collare canum. Ex κύων, & ἄγχω. Hinc

Κυναγχικὸς, ἡ, ὸν, anginâ laborans.

Κυναγωγός, ου, ὁ, canum ductor.

Κυναιδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod κιναιδος.

Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, ſentis canina.

Κυνακτὴς, οῦ, ὁ, vinculum, funis, quo ducitur canis. A κύων, & ἄγω.

Κυναλώπηξ, ηκος, ὁ, canivulpes, vulpe & cane natus; (2) homo impudens, ut canis, & aſtutus, ut vulpes.

Κυνάμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſipellis; (2) impudens.

Κυνάρα ἄκανθα, & κύναρος ἄκανθα, ſentis caninus, cynoſbatos, Gl. V. κυνάρα, cardui.

Κυνάριον, ου, τὸ, catellus, Dim. à κύων.

Κυνὰς, αδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abſtergendas adhiberi ſolita; (2) rubus caninus, ſentis caninus. A κύων.

Κύναϛρόν, ου, τὸ, canicula, ſtella Sirius.

Κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor. A κύων.

Κυνέη, ης, ἡ, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina; (2) pellis canis, fluvialis, quâ olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύνεος.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, caninus. A κύων.

Κύνεος, έα, εον, idem & ab eod.

Κυνέων, 3. plur. imperf. ind act. *Ion.* pro ἐκύνεον, à κυνέω.

Κυνέσσι, *canibus*, dat. pl. *Ion.* pro κυσί.

Κυνέω, ῶ, oſculor, ſuavior; (2) turbo, commoveo. (niſi hoc potius ad Κινέω, eferendum, *Ern.)* Κύνει δ' ὁ μέν τις χεὶρ, ὁ δὲ ξανθὴν κόρα παίδων, Eur. Med. 1144. Ἐγὼ κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα, Cyc. 170. A κύω.

Κυνηγεσία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγὸς.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. Ab eod.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc

Κυνηγετικος, ἡ, ὸν, venatorius ; ad venatorem & venationem pertinens ; (2) venationis ſtudioſus ; (3) de re venatoriâ agens.

Κυνηγέτις, ίδος, ἡ, venatrix. Ab eod.

Κυνηγέω, venor ; (2) veſtigo. Ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ηρακλείδην, Plato.

Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio.

Κυνήγιον, ου, τὸ, idem. A

Κυνηγος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων, & ἄγω, *duco.*

Κυνηδον, *Adv.* canum more.

Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio, i. e. venatio. Ex κύων, & ἐλαύνω.

Κυνηλατέω, ῶ, f ήσω, canes agito. Ex iiſd.

Κυνήποδες, ων, οἱ, oſſa in cruribus equorum inter ungulam & ſuram. Ex κύων, & ποῦς.

Κυνια, ας, ἡ, ſc. κράμβη, crambe canina.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus, Dim. ab eod.

Κυνιζω, f. ίσω, canem ago ; (2) ſum Cynicus, Philoſophiam ſeu Sectam Cynicam ſequor. Ab eod.

Κύνικλος, ου, ὁ, cuniculus. Rectiùs, κύνικλος.

Κυνικὸς, ἡ, ὸν, caninus ; (2) Cynicus. A κύων.

Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.

Κυνίσκος, ου, ὁ, catellus ; (2) impudens. Dim.

Κυνιστὶ, *Adv.* canum modo.

Κυνισμὸς, οῦ, ὁ, Cynica inſtitutio, vita Cynica. A κυνιζω.

Κυνοβλὼψ, ωπος, ὁ, cui adſpectus caninus eſt, impudens. Ex κύων, & βλέπω.

Κυνόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à canibus devoratus. Ex κυων, & βρώσκω.

Κυνόγλωσσον, ου, τὸ, qu. dic. lingua canina, plantago minor, *herba. Angl.* Houndꝫ-tongue.

Κυνοδέσμιον, ου, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex κυων, & δεσμός.

Κυνοδεσμος, ου, ὁ, vinculum, catena canis.

Κυνόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à cane morſus. Hinc τα κυνόδηκτα, canum morſus. Ex δάκνω.

Κυνόδους, dens caninus ; κυνόδοντες, οἵ, dentes canini. Ex κυων, & ὀδους.

Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato curſu, tanquam canis feror ; (2) cum canibus curro, veſtigo. Ex κύων, & δρόμος.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum curſus. Ex iiſd.

Κυνοειδῆς, έος, ὁ ϗ ἡ, canis ſpeciem referens, qui eſt canino adſpectu, impudens.

Κυνόζολον, chamæleon niger gravem odorem ſpirans. Ex κύων, & ὄζω, *oleo.*

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, caninâ præditus audaciâ ſeu impudentiâ ; (2) ferus, de equo. Ex κύων, & θάρσος.

Κυνοθρασυς, εῖα, ὺ, idem.

Κυνοκάρδαμον, ου, τὸ, naſturtium.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æſtus caniculæ.

Κυνόκεντρον, ου, τὸ, herbæ nomen, *Heſ.* quaſi aculeus caninus, al. κυνοκράμβη.

Κυνοκεφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, capite canino præditus, caniceps ; (2) impudens, ut canis ; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam à figurâ ſic dicti ; *it.* homines ficti in Africâ.

Κυνοκλόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, canis fur, canem furatus. Ex κύων, & κλέπτω.

Κυνοκοπέω, ῶ, f. ήσω, caninâ pelle percutio. Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον, Ariſtoph. Eq. 289. A κύων, & κόπτω.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, braſſica canina.

Κυνοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, canes occidens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ου, aconitum, quod canes necat. Ex κτείνω.

Κυνολέσχης, ου, ὁ, cui confabulationes ſunt de rebus obſcœnis. Ex λέσχη.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, aſperitates quædam poſt primam ſpinam. Ex λόφος.

Κυνόλυσσος, ου, ὁ, morſus à cane rabido. Ex λύσσα, *rabies.*

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, ſeu adverſus canes pugno. Ex μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, muſca canina ; (2) impudens. Hom. Il. 21, 394.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui caninâ facie eſt, caninum adſpectum habens.

Κυνόροδον, vel κυνόῤῥοδον, ου, τὸ, roſa canina, ſilveſtris. Gl. Vet. liguſtrum.

Κυνοῤῥαιστὴς, vel κυνοραϊστὴς, οῦ, ὁ, ricinus. Ex κύων, & ῥαίω.

Κυνοσαργες, εος, τὸ, gymnaſium & populus in Atticâ. Ex κύων, & ἀργὸς, *albus.*

Κυνόσβατον, ου, τὸ, rubus caninus. Ex βάτος.

Κυνόσβατος, ου, ὁ, idem, ſive cynoſbatus.

Κυνόσσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis: hoc eſt, Hecubæ, nomen loci.

Κυνόσσοοι, venatores, *Heſ.* Ex σεύω.

Κυνοσουρὰ, ᾶς, ἡ, canis cauda, urſa minor, cynoſura, ſidus boreale. Ex οὐρὰ.

Κυνόσουρα, ωὰ, ova urina, irrita, ventoſa. Ex οὖρος, *ventus.*

Κυνοσπάρακτος, ον, ὰ canibus diſcerptus.

Κυνοσφαγὴς, ὲς, cui canis immolatur. *Epith.* Hecates. A σφάττω.

Κυνοτροφικὴ, ἡ, ars alendi, acuendique canes. A τροφή.

Κυνοῦχος, ου, ὁ, lorum, quo canis tenetur ; (2) ſaccus, marſupium, propriè lorum quo contrahitur. Ex κύων, & ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adſpicio, *Syneſ.* Ex ὀφθαλμος.

Κυνόφρων, ὁ ϗ ἡ, impudens. A φρήν.

Κύντατον, atrociſſimum. A

Κύντηρος, ου, ὁ, impudentior, protervior, ſævior. A κύων.

Κυνώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, caninus. A κύων.

Κυνώπης, ου, ὁ, caninum adſpectum ſive vultum habens, impudens, inverecundus. Ex κύων, & ὦψ, *vultus.*

Κυνῶπις, ῖδος, ἡ, fœm. à præc.

Κύνωψ, ωπος, ὁ, herba canina, oculus caninus. Ex iiſd.

Κύος, εος, τὸ, fœtus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, partus. Ex κύος, & τίκτω.

Κυοτροφία, ἡ, fœtûs nutritio. Ex τροφή.

Κυούμενα, nom. plur. part. præſ. med. n. g. verbi κυέω.

Κυοφορέω, ῶ, in utero fero, prægnans ſum. Κυοφορεῖν, ἔκ τινος, Luc. Ex κύος, & φέρω.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum ; (2) fœtûs in utero geſtatio ; (3) conceptio. Ex iiſd.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupreſſinus, è cupreſſo factus. A

ΚΥΠΑ`ΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάριττος, οῦ, ἡ, cupreſſus.

Κυπαρισσὼν, ῶνος, ὁ, cupreſſetum, locus, in quo naſcuntur cupreſſi. A κυπάρισσος.

Κυπαριττοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cupreſſos alens.

ΚΥ΄ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑ`Σ, άδος, ἡ, pallium, lecti ſtragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙ`Σ, vel κύπασσις, εως, ἡ, ſupparum, ſpecies tunicæ.

Κυπειρὶς, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A

ΚΥ΄ΠΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus anguloſus, juncus triangularis.

Κυπελλὶς, ἡ, idem quod

ΚΥ΄ΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, genus poculi.

Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur, vel pugnatur. Ex μάχη.

Κυπελλοχάρων, ὁ ϗ ἡ, poculis gaudens. Ex χάιρω.

Κυπριάζειν, florere ; unde apud *Suid.* Κυπριάζουσαι, ἀνθῶσαι, florentes.

Κυπρίζειν, idem.

Κυπρίδιος, ία, ιον, venereus ; (2) tener, mollis.

Κύπρινον, ου, τὸ, ſc. μύρον, ſeu ἔλαιον, oleum ſeu unguentum cyprinum, factum ex floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ου, ὁ, Cyprinus, piſcis fluvialis.

Κύπριος, ου, ὁ, Cyprius, incola Cypri.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, que ita dicitur à Cypro inſulâ, in quâ olim in primis colebatur, eoque ex mari appuliſſe credebatur ; (2) actio Venerea ; (3) flos vitis.

Κυπρισμὸς, οῦ, ὁ, germinatio. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπρος, & γείνομαι, *naſcor.* Unde

Κυπρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in Cypro natus.

ΚΥ΄ΠΡΟΣ, ου, ὁ, Cyprus, arbor ; (2) inſula Veneri ſacra ; (3) menſura quædam.

Κυπτάζω, pronus ſpecto, proſpecto, ſpecto demiſſis oculis ; (2) cunctor, tempus tero. Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν ; Ariſtoph. Nub. 509. A

ΚΥΠΤΩ, f. ψω, pronus ſum, incurvo me ad videndum, demitto oculos ; vergo ; inclino ; κεκυφὼς, perf. part. pronus ſpectans ; item ut κυπτάζω, (2) Ο δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, Joan. 8, 6. Στένων ϗ κύπτων εἰς τὴν γῆν, Dem.

Κυρβαίη, μάζα, ap. Hom. in Ireſione fuerit maza ſeu offa furfuribus conſperſa, aut etiam furfuracea ; quaſi ἀπὸ τῶν κυρηβίων, quæ ſunt τὰ πίτυρα, furfures ; ut πιτυρίτης, & πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus. (ſed vox incerta.)

ΚΥΡΒΑΣΙ`Α, ας, ἡ, criſta gallinacei ; (2) tiara, apex. *Dionyſ. Hal.*

ΚΥ΄ΡΒΙΣ, εως, ὁ, quibuſdam ἡ, tabula triangularis cui leges Athenis inſcribebantur.

Κῦρε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκυρη, à κύρω, *incido.*

Κυρεία, ας, ἡ, dominatus, poteſtas, *Suid.* Vide κυρια. A κῦρὸς.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido ; (2) adſequor ; (3) contingo, evenio ; (4) ſum. Νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ, contingit, Soph. Tr. v. 295. Εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς φεύγοντας, Eur. Rheſ. 113. A κύρω.

Κυρηβασια, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concurſus animalium cornutorum, *Suid.* A

Κυρηβάω, cornibus peto. Πρός σκέλος κυρηβάσει, cornibus incurſabit, pugnabit, Ariſtoph. Eq. 272.

ΚΥΡΗ`ΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

Κυρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod caſu incidimus, *Suid.* A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ου, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κυρέω.

Κυρθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi κύρω.

Κυρία, ας, ἡ, domina ; κυρία, ſubaud. ἡμέρα, præſtitutus dies ; (2) ſub. ἐκκλησία, dies comitialis, ſeu comitia, quibus leges ſanciuntur. A κύριος.

Κυριακὸς, ἡ, ον, ad dominum pertinens ; (2) ad Dominum noſtrum, Jeſum Chriſtum, pertinens ; (3) dominicus. Hinc το κυριακον, οῦ, templum Dei, & τὰ κυριακὰ ῶν, bona eccleſiaſtica ; κυριακὴ, ſc. ἡμέρα, dies dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. Ex κυρία, & ἀρχή.

Κυρίευσις, εως, dominium. A κυριεύω.

Κυριεύω, f. εύσω, dominor, dominus ſum vel fio ; (2) potior, capio, in poteſtatem redigo ; (3) recupero. Κυριεύω σου, dominor tibi ; σὲ, dominum te facio. Πάντων κυριεύειν, Xen. Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, Luc. 22, 25. A κύριος.

Κυριοκτονέω, ῶ, f. ήσω, dominum occido.

Κυριοκτονῖα, ας, ἡ, domini cædes. A

Κυριοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, domini interfector. Ex κύριος, & κτείνω.

Κυριολεκτέω, propriè loquor. Ex κύριος, & λέγω.

Κυριολεκτικῶς, & κυριολεκτῶς, propriè loquendo.

Κυριολεξια, ἡ, proprietas loquendi. Ex iiſd.

Κυριολογεω, propriè loquor. Ex κύριος, & λόγος.

Κυριολογία, ἡ, proprietas loquendi, ſermo, ſeu oratio propriis conſtans verbis. Ex iiſd.

Κύριος, ου, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, à cujus auctoritate pendet aliquid, Dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία, ιον, penes quem eſt poteſtas alicujus rei ; qui pro arbitrio aliquid facit ; (2) cui alicujus rei poteſtas, ſeu cura permiſſa eſt; (3) auctoritatem habens, ratus; (4) præcipuus, principalis; ut in corpore membrum, vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5) proprius. Ab eod.

Κυριοτης, ητος, ἡ, dominatio, dominatus. A κύριος.

Κυρισσω, vel κυριτlω, f. ξω, cornibus peto, ferio. Λακτιζοντες ϗ κυριτlοντες, *Plato.* A κέρας.

Κυριτlοὶ, οἱ, genus mimorum, ligneas perſonas ſibi aptantes & obverſis frontibus ſibi occurrentes. *Heſ.* κυριτlάι, *Voſſ.*

Κυριωνυμέω, à domino nomen habeo.

Κυριωνυμία, ας, ἡ, proprietas nominis. A

Κυριώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, à domino nomen habens. Ex κύριος, & ὄνομα.

Κυρίως, *Adv.* cum auctoritate & poteſtate; (2) firmiter, ſtabiliter; (3) propriè.

Κυρκανᾷν, idem quod κυκανᾷν, *Ariſtoph.*

Κυρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciſcitur; præda. A κυρω.

ΚΥ͂ΡΟΣ, εος, το, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides, poteſtas aliquam ſuaſionem ſanciendi, majeſtas imperii. *Ern.* Πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος, rata ſunt, Soph. Oed. Col. ult. Sed Κυρος, ου, ὁ, Cyrus, rex Perſarum.

Κυρῦν, præſ. inf. act. pro κυρόειν. A

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, ſancio, decerno, ratum facio, auctoritate meâ probo; κεκυρωμένον, ſancitum; a. 1. κυρωθεὶς, probatus. Κυρῶσαι ἀγάπην, 2 Cor. 2, 8. κεκυρωμένη διαθήκη, Gal. 3, 15. A κῦρος.

Κυρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro κῦραι, à κυρω.

Κυρσάνιος, unde Voc. Κυρσάνιε, adoleſcens, ap. Ariſtoph. Vox Laconica.

Κυρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro κυρῶ.

Κυραυχην, ένος, ὁ ϗ ἡ, cui incurva eſt cervix. Ex κυρτὸς, & αὐχήν.

Κυρτη, ης, ἡ, naſſa, qualus, fiſcella.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum.

Κυρτίδιον, ου, το, quaſillum. A præc.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiſcella. A κυρτη.

ΚΥΡΤΟ`Σ, ἡ, ον, curvus, gibboſus, incurvus; (2) convexus. Κῦμα—Κυρτον ἐον κορυφῶται, Il. 4, 426.

Κυρτος, ου, ὁ, naſſa; (2) cavea. A κυρτός.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo, curvum convexum reddo; κυρτῦμαι, curveſco. Ἀπο βάρους κυρτῦνται, Xen. Ab eod. Hinc

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod eſt incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam.

Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, tumor.

ΚΥ'ΡΩ, f. *Æol.* κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido; (2) nanciſcor; (3) impingo; (4) ſum. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε; Eur. Med. 1366. Ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῦ, idem Supp. 1167.

Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρόω. Unde

Κυρωτέον, ſanciendum.

Κυρωτικὸς, ἡ, ον, confirmandi vim habens.

Κύσας, a. 1. part. act. verbi κύω.

Κῦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκυσε.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, ου, ὁ, podex; (2) pudendum muliebre. G. V. cunnus.

Κυσὶ, *canibus*, dat. plur. à κύων, *canis.*

Κυσοβάκχαρις, qui nates ſibi bacchare inungit, *Heſ.* Ex κυσος, & βάκχαρις.

Κυσοδακνιᾷν, quaſi nates prurire, *Heſ.* κυσοδακνιᾷ ψωριᾷ, ſcabioſus eſt. Ex δάκνω.

Κυσοδόχη, ἡ, lignum, quo religantur meretrices. Alciph.

Κυσολάκων, ὁ, pædicator, *Heſ.* Ex κυσος, & λάκων, unde λακωνίζειν.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela *Heſ.* Ex λάμπω, al. πυγολαμπις.

Κυσολεσχης, ὁ, obſcœna loquens. Ex λέσχη.

Κυσονιπlης, ου, aquariolus, *Heſ.* A νίπlω.

Κυσονίπlρια, ας, ἡ, meretrix adultera.

Κυσος, ῦ, vel κύσος, ου, idem quod κύσθος.

Κύσσαρος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κυσσαμένη, aor. 1. part. med. *Poet.* pro κυσαμένη, à κύω.

Κυσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔκυσε, à κύω.

ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, veſica v. gr. bilis, ſed maximè urinæ; (2) ventriculus, ap. Sch. Ariſt. A κύω, *propriè* comprehendo, complector, concipio: *unde* κύςις, κύςος, κύσθος, *loca cava, quæ aliquid continent, ſed uſus fert,* ut κύςις, *magis de* veſicâ *dicatur.* Ern.

Κυτίδιον, ου, το, ciſtula. A κυτίς.

ΚΥΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali Punici. Hinc

Κυτινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, capitulo mali Punici ſimilis.

Κυτὶς, ίδος, ἡ, ciſta. A κύτος.

Κυτισήνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cytiſo paſcitur. Ex κύτισος, & νέμω, *paſco.*

ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, cytiſus, frutex.

ΚΥΤΟΣ, εος, το, cavum, cavus ſinus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus.

Κύτραν, acc. ſing. *Dor.* pro χύτραν, à χύτρα.

Κυτlάριον, ου, το, cellula, alveolus, Dim. à

Κύτlαρος, ου, ὁ, idem fere quod κύτος, *inpr.* alveus apum, folliculus, &c. A κύτος. Unde

Κυτώδης, ου, ὁ ϗ ἡ, cavus, cavo ſinu tumens.

Κυφαγωγος ἵππος, equus proni vel cernui capitis. Ex κυφος, & ἀγω, *duco.*

Κυφαὶ, vel κῦφαι, ῶν, αἱ, genus ſquillarum, gibbæ. A κυφός.

Κυφαλέος, έα, έον, incurvus, gibboſus. Ab eod.

Κύφελλα, ἡ, nubes denſa. Ab eod.

ΚΥ͂ΦΙ, εως, το, cyphi, ſuffimenti genus, ſacerdotibus Ægyptis uſitatum.

Κυφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cyphi ſimilis. Ex κῦφι, & εἶδος.

Κυφος, ἡ, ον, curvus, gibboſus. A κύπlω.

Κῦφος, εος, το, curvatio, tumor, gibbus.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφός.

Κυφόω, ῶ, incurvo; κυφῦσθαι, incurvari.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A præc.

Κύφων, ωνος, ἡ, inſtrumentum, quo torquebantur ſontes, cataſta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφωνες, vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ ſupra currum, *Pollux* de partibus currûs; curvatura, camera, fornix, *Etym.* ſtiva; (4) angina, *Heſ.* Pſellus; (5) veſtis genus, *Heſ.*

Κυφωνισμός, ῦ, ὁ, ſupplicium, per κύφωνα.

Κυφωσις, εως, ἡ, incurvatio. A κυφόω.

Κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi κύπlω.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, alveare apum, è viminibus aut ſtramine plexum; (2) arca; (3) genus vaſis aut menſuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) ſordes aurium.

Κυψέλιον, ου, το, ciſtula, Dim. à præc.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus; (2) ciſtula, ciſtella; (3) ſordes aurium. Ab eod.

Κυψελόβυςος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui aurium foramina ſordibus, vel alio modo obturata ſunt. Ex κυψέλη, & βύω, *obturo.*

ΚΥ'Ω, & κυέω, f. κυήσω, tumeo; (2) comprehendo, *unde* in utero geſto, ſum prægnans; (3) concipio. Κύειν ἔτη δύο, Theophr. Ὀυς τέκε' κυσσαμένη, Heſiod. Θεογ. 125.

Κύω, f. κύσω, oſculor. Κῦσόν με, ϗ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιὰν, Ariſtoph. Nub. 81.

ΚΥΩ`Ν, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœleſtis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo aleatorio; (5) ſcintilla ex ferro candente dum cuditur proſiliens, *Heſ.* (6) membrum virile, *Heſ.* pars quædam ejus. *Etym.* At *Euſt.* de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

Κῶαι, pellis ovina villoſa, vellus. A κώς.

Κωβιδάριον, ου, τὸ, parvus gobio, Dim.

Κωβίδιον, ου, τὸ, idem. A

ΚΩΒΙΟ`Σ, ῦ, ὁ, gobius, ſeu gobio, piſcis.

Κωβίτις, ίδος, ἡ, apuæ ſpecies. A præc.

Κωβιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gobio ſimilis. Ab eod.

Κωδάριον, ου, τὸ, Dim. à κώδιον, ſignif. lecythum, vel ſacculum coriaceum.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, vel κωδία, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Κώδειαν ἀνασχὼν, Hom. Il. 14, 499.

Κώδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A κώς.

Κωδιοφόρος, ον, pellem geſtans, pellitus.

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) metaph. homo garrulus; (3) tubæ orificium, in extremo habens ſpeciem campanulæ; (4) tuba ipſa.

Κωδωνιζω, f. ίσω, tinnio, tintinnabulum, ſeu nolam pulſo; (2) tintinnabulo exploro; (3) vaſa figulina exploro; (4) ſimpliciter, exploro. Ὦ, τι ποιεῖ, κωδωνίσω, Ariſtoph. Ran. 79. A κωδων.

Κωδωνόκροτος, ον, tinniens; (2) faſtuoſus, magniloquus. A κρότος.

Κωδωνοφαλαρόπωλος, ὁ ϗ ἡ, qui nolas, ſeu tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox Ariſtoph. Ex κώδων, φάλαρα, & πῶλος.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, ſeu nolam circumfero; vigilias exploro. Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, Ariſtoph. Av. 1165. A

Κωδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum ſeu nolam circumferens; vigiliarum explorator.

Κώεα, nom. pl. à κῶς.

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici & militaris, Plut. in Lycurg. cap. 9. (2) compotatio largior. *Euſtach.* 8, 17.

Κωθωνίη, ης, ἡ, larga compotatio. A præc.

Κωθωνίζω, f. ίσω, largiùs poto. Ab eod.

Κωθωνισμὸς, ῦ, ὁ, largior potatio. A præc.

Κωθωνιςήριον, τὸ, locus compotationibus deſtinatus. Ab eod.

Κώκυμα, ατος, τὸ fletus, ejulatus. A κωκύω.

Κωκυτὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΥ'Ω, f. υσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo. Ἀκlέριςον ἐν πέτραις αἰῶνα κωκύσουσιν, Lycurg. 908. Hom. Il. 18, 37.

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, ῶν, οἱ, diribitores carnium è victimis reliquarum inter ſacerdotes, à κωλον (5); (2) Sch. Ariſtoph. quæſtores & cuſtodes judicialis pecuniæ & in victimis conſumendæ.

Κωλάριον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. à κῶλον.

Κωλῆ, ῆς, ἡ, perna; *contr.* ex κωλέα.

Κωλὴν, ῆνος, ἡ, perna, petaſo. Ab eod.

Κώληψ, ηπος, ἡ, talus; (2) ſura. Ab eod. Hom. Il. 23, 726. Κόψ ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα.

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, colicus, coli dolorem habens.

ΚΩ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) inteſtinum craſſum; (4) alvus; (5) partes majores victimarum, ut τραχήλια, minores; (6) κῶλα, corpora, *Paul.*

Κωλοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. Ex κῶλον, & τέμνω.

Κωλυέτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. verbi κωλύω. Unde

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum; (2) munimentum.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσάνεμος, ου, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσίδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnam impediens.

Κωλυσιδρομος, ον, *de podagrâ,* curſum impediens, *Lucian.*

Κωλυσιεργέω, impedio, impedire tento.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum & remora. Ex κώλυσις, & ἔργον.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obſtaculum. A κωλύω.

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, impediendi vim habens. Hinc τὸ κωλυτέριον, ου, impedimentum, remora. A præc.

Κωλυτὴς, ῦ, ὁ, impeditor. A κωλύω.

Κωλυτικὸς, ἡ, ὴν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτὸς, ἡ, ὸν, impeditus; (2) qui prohiberi poteſt. A

ΚΩΛΥ'Ω, f. ύσω, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo; κωλυθῆναι, a. 1. paſſ. reprimi; κωλυθεὶς, prohibitus. Perf. κεκωλύσθαι, prohibitum eſſe. Ἐςιν τις, ἐςίν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾷν, Soph. Phil. 1230. Ἐἰ πρὸς τῦ Θεῦ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βύλομαι, Eur. Ion. 392.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, ſtellio.

ΚΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, ſopor gravis, vel libido perpetua dormiendi ; (2) veternus ; (3) illecebra, *Schol. Pind.*

Κώμαζον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκώμαζον, A

Κωμάζω, f. άσω, comiſſor ; (2) ſum petulans & laſcivus more comiſſantium ; (3) ex temulentiâ protervâ convicior & pulſo obvios ; (4) tripudio ; (5) comiſſabundus venio ; (6) hymnis celebro ; (7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum ſimulacrum ejus pompâ ſolemni cum cantu circumfertur, ap. Diod. Κώμαζον ὑπ' αὐλȣ͂, ad, Heſiod. Ἀσπ. 281. Τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν, Eur. Her. fur. 180. A κῶμος.

Κωμαίνω, dormito, dormiturio, Heſ. A κῶμα.

ΚΩ΄ΜΑΚΟΝ, ȣ, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator, Euſt. A κῶμος.

Κωμάζατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro κωμάσατε, à κωμάζω.

Κωμάρχης, ȣ, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis, præeſt. Ex κώμη, & ἀρχή.

Κώμαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Κωμάσδω, *Dor.* pro κωμάζω. Unde

Κωμασία, ἡ, Pompa Bacchi, in quâ ſimulacrum ejus circumfertur.

Κωμαστής, ȣ͂, ὁ, comiſſator ; (2) *Epith.* Bacchi κωμάζοντος ; (3) nomen miniſtri in Bacchicâ pompâ. Ab eod.

Κωμαστικὸς, ἡ, ὸν, ad comiſſatores vel comiſſationem pertinens. A præc.

Κωμαστικῶς, *Adv.* comiſſantium more.

Κωματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, quem torpor ſeu veternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.

ΚΩ΄ΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus ; (2) villa ; (3) caſtellum ; (4) vicus in urbe.

Κωμηδὸν, *Adv.* vicatim. A κώμη.

Κωμήτης, ȣ, ὁ, paganus ; κωμῆται, ejuſdem vici incolæ, ejuſdem viciniæ ; vicini.

Κωμητικὸς, ἡ, ὸν, paganus, qui in pago eſt, vel ad pagum pertinet. Ab eod.

Κωμῆτις, ιδος, ἡ, pagana, vicina. A κωμήτης.

Κωμήτωρ, ορος, ἡ, pagi incola.

Κωμικεύομαι, Comicè loquor. A

Κωμικὸς, ȣ͂, ὁ, Comicus, ad comœdiam pertinens, Poëta Comicus. A κώμη.

Κωμικῶς, Comicè.

Κώμιον, ȣ, τὸ, parvus pagus ſeu vicus. Dim.

Κωμογραμματεὺς, εως, nomen honoris.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. Ex κώμη, & πόλις.

ΚΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, comeſſatio, convivium laſcivum ; (2) etiam honeſtè, de convivio hilari, feſtivo, & ut videtur, ſic propriè, *Ern.* (3) nomen Dei, præſidis compotationum, h. e. Bacchi ; (4) ſaltationes in comeſſationibus, & ſaltatio univerſa ; (5) laſcivia, petulantia ſc. comiſſantium.

Κωμȣ͂σθαι, alto ſopore opprimi ; unde perf. part. κεκωμωμένος, apud *Hippocr.* veterno oppreſſus. A κῶμα.

ΚΩ΄ΜΥΣ, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores ſtatuitur ; (2) faſciculus fœni.

Κωμωδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis inceſſo, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere Comœdiâ fieri ſolebat. A κωμῳδός.

Κωμῴδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, ſubſannatio. A præc.

Κωμῳδία, ας, ἡ, fabula, Comœdia ; (2) Satira, ſcriptum Satiricum. A κωμῳδος.

Κωμῳδιακὸς, idem quod

Κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κωμικος.

Κωμωδικῶς, *Adv.* Comicè.

Κωμωδιογράφος, ὁ, Comœdiarum ſcriptor. Κωμωδογράφος, idem. A γράφω.

Κωμωδιοποιὸς, ὁ, idem quod κωμωδοποιὸς.

Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica. A

Κωμῳδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, comœdiæ ſcriptor, Poeta comicus.

Κωμῳδολειχῶν, qui comœdos lingit ; paraſitus. Κωμωδολειχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεὶ, Ariſtoph. Veſp. 1307. A κωμῳδία, & λείχω.

Κωμῳδοποιΐα, ας, ἡ, actio ipſa ſcribendi Comœdias. A κωμωδοποιός.

Κωμωδοποιητὴς, ȣ͂, ὁ, Poëta Comicus.

Κωμῳδοποιός, ȣ, ὁ, Comœdiæ ſcriptor, qui Comœdias conficit, Poëta comicus.

Κωμῳδός, ȣ͂, ὁ, Comœdus, comœdiæ actor. Ex κώμη, & ᾠδὴ, *cantus*, quoniam Comœdiæ ab initio in vicis & pagis decantabantur.

Κωμῳδοτραγῳδία, ἡ, fabula mixta è comœdiâ & tragediâ, ut Cyclops Euripidis.

Κωμῳδοτραγωδος, ὁ, actor ejuſdem.

Κωνάριον, ȣ, το, parvus conus ; nux pinea.

Κωνειάζομαι, f. άσομαι, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A κώνειον.

ΚΩΝΕ͂ΙΝ, circumagere, pice oblinere, *Heſ.*

Κώνειον, & Κώνιον, ȣ, το, cicuta. *Angl.* Hemlock.

Κώνησις, εως, ἡ, gummitio apum. A præc.

Κωνίας, ȣ, ὁ, ut κωνίας οἶνος, vinum picatum.

Κωνίζω, f. ίσω, pico.

Κωνικὸς, ἡ, ὸν, conicus, in coni figuram compoſitus, πνεῦμα κωνικὸν, turbo. A κῶνος.

Κωνικῶς, *Adv.* ad figuram coni, metæ, &c.

Κωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex κῶνος, & εἶδος.

Κῷνον, *Atticè* pro ϗ οἶνον.

ΚΩ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, conus, meta, corpus mathematicum ex lato in acutum deſinens ; (2) turbo, quo pueri ludunt ; (3) nux pini piceæque ; (4) involucrum quorundam fructuum ; (5) apex galeæ.

Κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero. A

Κωνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conum ferens, conifer.

Κωνωπειον, ȣ, τὸ, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κῶνωψ.

Κωνωπεὼν, inſtrumentum ad arcendos culices.

Κωνωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, culicis ſpeciem habens. Ex κώνωψ, & εἶδος.

Κωνωπιθήρας, ȣ, ὁ, avis culices venans, *Heſ.* Ex κῶνωψ, & θήρα, *venatio.*

ΚΩ΄ΝΩΨ, ωπος, ὁ, vel ἡ, culex.

Κῶος, εος, τὸ, vellus, ſtragulum è pelle villoſa. At κῶος, ȣ, ὁ, jactus aſtragali. Alioqui Κῶος, qui eſt ex inſulâ Co.

Κώπαιον, ȣ, τὸ, ſuperior pars remi, *Heſ.*

Κωπαιώδης, ες, longus in modum remi.

Κωπεὺς, έως, τὸ, remex. A κώπη.

ΚΩ΄ΠΗ, ης, ἡ, remus ; (2) manubrium.

Κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium ſeu capulum habens, Il. 15, 713. A præc.

Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio.

Κωπηλατέω, ῶ, f. ήσω, remigo. Τρυπανον κωπηλατεῖ, Eur. Cyc. 454. A

Κωπηλάτης, ȣ, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη, & ἐλαύνω.

Κωπήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, navis qui remis agitur, actuaria. A κώπη.

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus ſcalmo alligatur. Ab eod.

Κωπίον, ȣ, τὸ, parvus remus ; κωπία, oſſa anguſtiora coſtarum. Dim. à κώπη.

Κωπωτὴρ, ῆρος, ὁ, locus, ubi remi ponuntur.

Κωρυκαῖος, ȣ, ὁ, explorator ; delator.

Κωρυκιώτης, ȣ, ὁ, idem. A

ΚΩΡΥΚΟΣ, ȣ, ὁ, pera, ſaccus coriaceus ; (2) pila, folliculus ſeu pila major inflata ; (3) montis nomen. Hinc

Κωρυκώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, peræ ſeu folliculo ſimilis.

ΚῺΣ, pellis ovina villoſa, vellus ovis ; (2) ſtragulum.

Κῶς, κῶ, ἡ, Cos, inſula.

Κῶς, *quomodo, Ion.* pro πῶς.

Κώταλις, tudicula, *Euſt.*

Κωτιλὰς, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.

Κωτιλλη, ἡ, idem.

Κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. A

ΚΩΤΙ΄ΛΛΩ, fabulor, garrio ; (2) blandis & fallacibus verbis decipio. Παύσασθ', ὦ δύστανοι, ἀνανυτα κωτίλλοισαι, Theocr. 15, 87. Ἁιμύλα κωτίλλȣσα, Heſiod. Ἔργ. 372.

Κωτίλος, ίλη, ιλον, garrulus, loquax ; (2) canorus ; (3) blandus, fallax, aſtutus. A præc.

Κωφάω, ῶ, exſurdo, ſurdum facio, & κωφάομαι, obtumeſco, obſurdeſco.

Κωφεύω, ſileo ; LXX.

Κωφιας, ȣ, ὁ, ſurdaſter, ſpecies ſerpentis, *Heſ.* A

ΚΩΦΟΣ, ἡ, ὸν, hebes, obtuſus, propriè ; atque hinc ; (2) ſenſu aliquo captus, inpr. auditu ; (3) mutus, tacitus ; (4) ſtolidus, ſtupidus, iners, rudis ; (5) invalidus, irritus ; (6) obſcurus, de oratione.

Κωφότης, ητος, ἡ, ſurditas, ſtupor. A præc.

Κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo ; (2) exſurdo, ſurdum reddo ; κοφȣ͂μαι, ſurdeo, ſurdeſco. Ab eod.

Κώφωμα, ατος, τὸ, ſurditas morbo ſuperveniens. A κωφόω. Unde

Κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium, &c.

Κῴχετο, pro ϗ ᾤχετο, 3. ſing. imperat. ind. med. verbi οἴχομαι.

Κωχεύω, attollo, ſuſtineo, *Heſ.*

Λ.

Λ, Undecima litera Græcorum, quæ λάμϐδα, vel etiam λάϐδα, ab Hebræorum Lamed dicitur ; (2) inter notas numerales *triginta* notat, & cum lineolâ infernè poſitâ (͵λ) *triginta millia.*

Λα, *particula*, augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, e. gr. λᾴμαχος, valde pugnax. Ex μάχομαι.

ΛΑ͂ΑΣ, gen. λάαος, *contr.* λᾶος, ὁ, lapis, ſaxum.

Λαϐάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam accipit ; (2) qui nihil niſi acceptâ pecuniâ facit. Ex λαϐέω. & ἄργυρος.

Λαϐδακισμὸς, ȣ͂, ὁ, crebrior literæ λ uſurpatio, A λάϐδα, idem ac λάμϐδα.

Λαϐδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut λαϐδοειδὴς ῥαφὴ, ſutura tranſverſa in poſteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod.

Λάϐε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαϐε, à λαμϐάνω.

Λάϐε, *cape*, 2. ſing. a. 2. imperat. act.

Λαϐὲν, a. 2. inf. act. *Dor* pro λαϐεῖν.

Λάϐεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαϐεν.

Λαϐὴ, ῆς, ἡ, prehenſio, propriè, quâ athleta adverſarium corripit, unde & de initio paroxyſmi febrilis dicitur ; (2) id, quo aliquid prehendimus, velut anſa, capulus, manubrium ; (3) anſa, occaſio, prætextus. A λαϐεῖν.

Λαϐῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαϐεῖν.

Λάϐης, *ceperis*, 2. ſing. a. 2. conj.

Λάϐησι, 3. ſing. a. ejuſd. *Ion.* pro λάϐῃ.

Λαϐίδιον, ȣ, τὸ, forcipicula. A λάϐις.

Λαϐιδόω, fibulâ conſtringo, connecto. Ab eod.

Λάϐιον, ȣ, τὸ, manubrium. Dim. à λαϐή.

Λαϐὶς, ίδος, ἡ, anſa, capulus, manubrium ; (2) forceps ; (3) fibula ; (4) cochlear, quo Græci utuntur in Euchariſtiâ. Ab eod.

Λάϐοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act.

Λαϐοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro λαϐȣ͂σα.

Λαϐόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαϐόμην.

Λάϐον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαϐον.

Λαϐόντες, nom. plur. a. 2. part. act.

Λαϐραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens ſum in loquendo. Ex λάϐρος.

Λαϐραγόρης, ȣ, ὁ, procaciter ſive effusè loquax. Ex iiſd.

Λαϐράζω, f. άσω, idem quod λαϐραγορέω, *Nicand.* A λάϐρος.

Λάϐραξ, ακος, ὁ, labrax piſcis, lupus marinus. Ab eod.

Λαϐρεία, ας, ἡ, garrulitas, libido effutiendi quidlibet. A

Λαϐρεύομαι, idem quod λαϐραγορέω. Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαϐρεύεται, Il. 23, 478.

Λαϐροποτέω, avidè bibo. A

Λαϐροπότης, ȣ, ὁ, qui avido & hianti ore bibit ; (2) vehemens & impetuoſus, *de torrente*, (niſi in hoc ſenſu eſt λαϐροποδης ut in edd. *Ern.*) Ex λάϐρος, & πότης.

ΛΑ΄ΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, valdè vorax, avidus ; (2) vehemenhemens. Hinc τὸ λάϐρον, ȣ, aviditas hianti ore omnia devorandi.

Λαϐρόσσυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum impetu ruens. Ex σύομαι, *feror, ruo*.

Λαϐροϛομέω, ῶ, f. ήσω, procaci ſum ore, procax ſum in loquendo.

Λαϐροϛομία, ἡ, procacitas in loquendo. A

Λαϐρόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè garrulus, loquax.

Λαϐροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάϐρος.

Λαϐρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Λαϐροφαγέω, ῶ, avido & hianti ore voro.

Λαϐρίσσω, idem quod λαϐράζω.

Λαϐρώνιον, ȣ, τὸ, poculum quoddam latum Perſis in primis uſitatum. A λάϐρος.

Λαϐρώνιος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Λάϐρως, *Adv.* voraciter, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuosè, rapidè. Ab eod.

Λαϐυρίνθειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Labyrintheus, labyrintho ſimilis:

Λαϐυρινθώδες, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A

ΛΑΒΥ´ΡΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.

Λαϐῶ, *capiam*, f. 2. ind. act. verbi λαμϐάνω.

Λάϐωσιν, 3. pl. a. 2. conj. act.

Λαγάνιον, ȣ, τὸ, parvum laganum, Dim. à

ΛΑ´ΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, laganum, placentæ genus è ſimilâ & oleo recente.

Λαγαρίζομαι, laxor, evacuor, concido, flacceſco, extenuor, maceror. Ἐκ κηθαρίȣ λαγαριζόμενον, Ariſtoph. Veſp. 672.

Λαγαρόομαι, ȣ̃μαι, idem. A

Λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus, ſubvacuus, non diſtentus, non plenus; λαγαρὸς ϛίχος, verſus, cui aliquid in medio deeſt. A λαγών.

Λαγαροειδῶς, *Adv.* ad modum verſûs, qui λαγαρὸς dicitur.

Λαγαρόκυκλος, ον, *Epith.* lyræ & citharæ.

Λαγαρότης, ητος, laxitas, quum quid non diſtentum, ſed inaniter laxum eſt. A λαγαρός.

Λαγγάζειν, & λαγγεύειν, pigrari, fugere, *Heſ.* hinc Angl. *to languiſh.*

Λαγγὼν, ceſſator, Ph.

Λάγδην, *Adv.* calce, extremo pede. A λὰξ.

Λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, & pl. λάγεια, ſc. κρέα, leporina caro. A λαγὼς.

Λαγέτης, ȣ, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς, & ἡγέτης, *dux*.

Λαγήνιον, ȣ, τὸ, lagenula, Dim. à

ΛΑ´ΓΗΝΟΣ, ȣ, ἡ, lagena, poculi genus; (2) genus menſuræ, ſextarius.

Λαγηνοφορία, ας, ἡ, feſtum quoddam Alexandriæ. Ex λάγηνος, & φέρω.

Λαγίδης, εως, ὁ, fœtus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγωός. Hinc

Λαγίδιον, τὸ, lepuſculus. Dim.

Λαγινὸς, ἡ, ὸν, leporinus.

Λάγιον, vel λαγίον, ȣ, τὸ, lepuſculus, Dim.

Λαγνεία, ας, ἡ, libidinoſitas, ſalacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) ſemen genitale. A λαγνεύω.

Λάγνευμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Λαγνεύω, f. εύσω, libidinoſus & ſalax ſum; (2) rebus Venereis utor; (3) ſemen emitto. A λάγνος.

Λάγνης, ȣ, ὁ, idem quod

ΛΑ´ΓΝΟΣ, ȣ, ὁ, libidinoſus, laſcivus.

Λαγοδαίτης, ȣ, ὁ, leporum epulator. A δαίτη.

Λαγοθήρας, ȣ, ὁ, leporis venator. Ex θήρα.

Λαγόνεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro λαγȣ̃σι.

Λαγὸς, ȣ̃, ὁ, lepus.

Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occiſio, cædes. Ex σφαγὴ.

Λαγοτρόφειον, ειȣ, τὸ, leporarium, Gl. V. Ex λαγὸς, & τρέφω.

Λαγυνόν, τὸ, languncula. A

Λαγυνὶς, ίδος, ἡ, idem. A

Λάγυνος, ȣ, ὁ, idem quod λάγηνος.

ΛΑ´ΓΧΑΝΩ, ſortior, ſortes duco; (2) ſortes accipio, ſortitò nanciſcor, vel obtineo; (3) participem reddo, velut ſortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) actionem, litem intendo; (6) λαχόντες, candidati ſenatûs, ap. *Lyſ.* a. 2. ἔλαχεν, part. λαχὼν, ſortitus, p. εἴληχα, & apud *Poët.* præcipuè, λέλογχα, pluſq. p. ἐλελόγχειν. Λαγχάνειν τιμῆς, τὰς δίκας. Ἀλλ' ȣ̓χ ὁ χρηϛὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον, Soph. Antig. 525.

Λαγῷα, ων, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciæ. A λαγωός.

Λαγωϐολεῖον, ȣ, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.

Λαγωϐολία, ας, ἡ, venatus leporum.

Λαγωϐόλον, ȣ, τὸ, pedum, quo lepores fugientes petuntur. A

Λαγωϐόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lepores impetens vel figens. Ex λαγωὸς, & βάλλω, *jacio*.

Λαγωδίας, ȣ, ὁ, otus, avis. A λαγωός.

Λαγώδιον, ȣ, τὸ, lepuſculus. Dim. ab eod.

Λαγωθήρας, ȣ, ὁ, v. λαγοθήρας.

Λαγωθήρεω, leporem venor. Κἄτ' ἐλαγωθήρει πλεξάμενος ἄρκυς, Ariſtoph. Lyſ. 792.

ΛΑΓΩ´Ν, όνος, ἡ vel ὁ, ilia, lateris cavum laxius & exos; (2) cavum terræ; (3) retis.

ΛΑΓΩΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, *Att.* λαγὼς, ῶ, *Ion.* λαγὸς, ȣ̃, lepus; (2) ſidus quoddam cœleſte hujus nominis. Hinc

Λαγῷος, ῴα, ῷον, leporinus.

Λαγώπȣς, όδος, ὁ ϗ ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.

Λαγώπυρος, ȣ, ἡ, vel λαγώπυρον, ȣ, τὸ, leporis triticum, herba quædam.

Λαγὼς, vide λαγωός.

Λαγωτροφεῖον, ȣ, τὸ, leporarium. A

Λαγωτροφέω, lepores alo. A τρέφω.

Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum eſus. Ex φαγεῖν.

Λαγώφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oculis conniventibus, ſicut lepus dormiens, eo quod palpebræ ſuperiores oculos non prorſus tegunt. Ex λαγὼς, & ὀφθαλμὸς.

Λαγωφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lepores occidens.

Λάδανον, vide λήδανον.

Λάζεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζȣ, à λάζομαι.

Λαζοίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro λάζοιντο.

ΛΑ´ΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, arripio.

Λάζυμαι, idem. Λάζυσθε χειρῶν τȣ̃δ', Eurip. Bac. 41. Λάζυσθαι χρεὼν μοχλȣ̀ς, id. Her. fur. 946.

Λαήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro λάειν, à λάω.

Λάθα, ας, *Dor.* pro λήθη, oblivio.

Λάθαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clandeſtinus, clam malus & mordens. A præc.

Λαθασμὸς, ὁ, oblivio. A ληθάνω.

Λάθε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. verbi λανθάνω, pro λήθω, *obliviſcor*.

Λαθέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro λαθεῖν.

Λαθέσθαι, *latuiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Λάθετο, *oblitus eſt*, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο.

Λάθετε, 2. pl. a. 2. imperat.

Λαθήϐης, ȣ, ὁ, immemor juventæ, valdè ſenex, qui juventutis quaſi oblitus eſt. Ex λήθη, & ἥϐη, *juventus*.

Λαθητικὸς, ἡ, ὸν, qui latere poteſt. Ex λαθεῖν, *latere*.

Λαθηφροσυνη, ἡ, oblivio. Ex eod. & φρὴν.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, curas oblivione tegens. Ex λήθω, & κῆδος, *cura*.

Λαθίνοϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redire oblitus, tardè rediens. Ex λήθομαι, & νόϛος.

Λαθίποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάθος, & ποινή.

Λαθίπονος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, laborum & moleſtiarum oblitus. Ex λάθος, & πόνος.

Λαθιφθόγγοιο, gen. ſing. *Ion.* pro λαθιφθόγγȣ.

Λαθίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocis oblivionem inducens; faciens, ut loqui obliviſcamur.

Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A

Λαθίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, oblivioſus; (2) mentis ſuæ oblitus, ſtultus, demens. Ex λάθος, & φρὴν.

Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.

Λαθοσύνη, ἡ, idem. A præc.

Λάθρα, *Adv.* clam, clanculum, latenter, furtim, *Ion.* λάθρη. Ab eod. Hinc

Λαθραῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, occultus.

Λαθραίως, *Adv.* idem quod λάθρα.

Λαθραιοδήκτης, ȣ, ὁ, clam mordens. A δάκνω.

Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *Adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.

Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.

Λαθριδίως, *Adv.* clam, furtim.

Λαθριμαῖον, clandeſtinum, *Phil.* A λάθρα.

Λάθριος, ȣ, ὁ, idem quod λαθρίδιος.

Λαθρίως, *Adv.* clam, furtim. A præc.

Λαθροϐόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clam feriens. Ex λάθρα, & βάλλω.

Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandeſtinæ nuptiæ. Ex λάθρα, & γάμος.

Λαθρόδακνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel λαθρόδακνος, η, ον, clam mordens. A δάκνω.

Λαθροδήκτης, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λαθρόνυμφος, ȣ, ἡ, quæ clam nubit.

Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere, *Poll.*

Λαθροφονευτὴς, ȣ̃, ὁ, latro, ſicarius. Ex λάθρα, & φονεύω, *occido*.

ΛΑΘΥΡΙ`Σ, ίδος, ἡ, Lathyris, *herba*.

ΛΑ´ΘΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, cicercula, genus leguminis.

Λαθὼν, aor. 2. part. act. v. λανθάνω.

Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.

ΛΑΙΔΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter; (2) impudens, procax.

Λαίθαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clandeſtinus.

Λαικάζω, f. άσω, decipio; (2) ſcortor. Ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις, Ariſtoph. Eq. 167. Ex λὰ, & κάζω, *orno*. Hinc

Λαικαϛὴς, ȣ̃, ὁ, ſcortator. Hinc

Λαικάϛρια, ας, ἡ, meretrix, proſtibulum.

Λαϊκὸς, ἡ, ὸν, laicus, qui non eſt è clero. A λαός.

Λαιλαπίζω, violenter irruo. A

ΛΑΙ´ΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procelloſus, procella.

Λαῖμα, τὸ, qu. dic. gula; (2) fames; (3) impetus. A λαιμὸς. Hinc

Λαιμάζω, immodicè edo. *Heſ.*

Λαιμαργία, ας, ἡ, voracitas, ingluvies. A

Λαίμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, guloſus, gulæ deditus, vorax; (2) inſatiabilis. Ex μάργος.

Λαιμάσσω, inſatiabili aviditate deglutio, immodicè edo, *Suid.* A λαιμός.

Λαιμάω, ῶ, idem & ab eod.

Λαιμητόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jugulum incidens ſeu ſecans. In Epigr. A τέμνω.

Λαιμήτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui jugulum eſt ſectum, jugulatus, *Eurip.* Ex iiſd.

Λαιμίζω, decollo. A λαιμός.

Λαιμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gulam mordens. Ex λαιμὸς, & δάκνω.

Λαιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, armillum; (2) pedica, quâ gula avium conſtringitur, quum capiuntur. Ex λαιμὸς, & πέδη.

Λαιμόρυτος, & λαιμόῤῥυτος, ον, è gutture profluens. A ῥέω.

ΛΑΙΜΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, guttur, gula, jugulus.

Λαιμότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui jugulus eſt inciſus, jugulatus.

Λαιμότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A

Λαιματομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, ſeu ſeco. Ex λαιμὸς, & τέμνω.

Λαιμώσσω, guloſus ſum, famelicus ſum. A λαιμὸς.

Λαίνεος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.

Λάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Λαῖον, ȣ, τὸ, ſeges, quâ frui poſſumus, *Dor.* pro λήϊον. A λαύω.

ΛΑΙΟ`Σ, ὰ, ὸν, lævus, ſiniſter.

Λαιοτομέω, ῶ, ſegetem ſeco, meto. Ex λαῖον, & τέμνω, *ſeco*.

ΛΑΙ῀ΠΟΣ, cinædus, ſalax, libidinoſus, *Heſ.*

Λαισήιον, ȣ, τὸ, breve ſcutum, parmula.

ΛΑΙ`ΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, *Suid.*

Λαίσκαπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laſcivus, perditè petulans, Suid. Etym. Ex λα, & κάπρος.

Λαισποδίας, ȣ, ὁ, valdè libidinoſus; quaſi ex λα vel λίαν, & σποδεῖν. Fuit & nomen proprium viri Attici vitioſum pedem habentis.

Λαιστὸν, onerofum, moleftum, *Suid.*

ΛΑΙ΄ΤΜΑ, ατος, τὸ, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor. Λαιφάζομαι, haurio, effundo. *Nicand.* in Th. 477.

Λαίφη, ης, ἡ, veftis, veftimentum. A λαῖφος.

ΛΑΙ͂ΦΟΣ, έος, τὸ, veftis è tenui ftamine; (2) veftis quævis; (3) veftis attrita & lacera; (4) velum.

Λαιψηρόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, velociter currens.

Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.

Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valdè mobilis, perquam agilis, admodum celer. Στῆσον, φόβου μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα, Eurip. Hel. 562. Ex λα, & αἰψηρός.

Λαιψηρῶς, *Adv.* celeriter, velociter.

Λακάζω, infono, ftrepo. A λήκω.

ΛΑΚΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, Lacatha, arbor campeftris.

Λακαίνα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. A Λάκων.

ΛΑ΄ΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, fpecies aromatis.

Λάκε, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλακε, à λακεῖν.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, Lacedæmon, urbs Peloponnefi. Hinc Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.

Λακεῖν, fonare, crepare, ftrepere, eft aor. 2. præfentis vicem gerens; λάκε, *Ion.* pro ἔλακε, fonuit, crepuit; λελακυῖα, p. part. vociferans, latrans: τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus eft? Vid. λακῶ, & ληκέω. Hinc

Λακερὸς, ὰ, ὸν, garrulus, nugivendulus.

Λακερολογία, ἡ, garrulitas.

ΛΑΚΕ΄ΡΥΖΑ, ης, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, conviciatrix. Hinc

Λακερύζεσθαι, garrire, convitiari, *Hef. Suid.*

Λακιδόω, ῶ, lacero. A λακίς.

Λακίζω, difcindo; lacero; λελακισμένος, p. part. paff. fciffus, dilaceratus. Λακίζουσ᾽ ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας, Lycurg. 1113. A

Λακὶς, ίδος, ἡ, fiffura cum crepitu facta, fciffura; (3) fruftum feu lacinia panni lacerando avulfa. A ληκέω.

Λάκισμα, ατος, τὸ, fiffura, fragmentum.

Λακιστὸς, ἡ, ὸν, dilaceratus. A λακίζω.

Λακκαῖος, ut λακκαῖον ὕδωρ, aqua cifternina, è cifternâ. A λάκκος.

Λακκοκαταπύγων, ὁ, cinædus.

Λακκόπεδον, τὸ, vel λακοπεδον, pars tefticulorum, *item* tefticuli ipfi, *Poll.*

Λακκόπλουτος, ου, ὁ, valdè dives.

Λακκόπρωκτος, ου, ὁ, cinædus.

Λακκοπρωκτία, ἡ, mollities cinædica.

ΛΑ΄ΚΚΟΣ, ου, ὁ, foffa, fovea, lacuna, fovea fubterranea, cifterna, puteus, *Gen.* 37, 20.

Λακκοποιὸς, lacunarius, Gl. V.

Λακκοσχέας, ου, ὁ, cui femper laxus eft tefticulorum facculus. Ex λάκκος, & ὀσχέα.

Λακπατέω, ῶ, calce premo, plantâ pedis calco, *Hef.* ubi λακπατῆσαι, aor. 1. inf. Ex λὰξ, *calce*, & πατέω, *calco.* Hinc

Λακπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, calce preffus, calce pulfatus.

Λακτίζοισα, *Dor.* pro λακτίζουσα, à λακτίζω.

Λακτίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio; λακτισθεὶς, aor. 1. part. calcibus infultatus. Οἵδ᾽ ἐκαρτέρουν πρὸς κῦμα λακτιζοντες, Eur. I. T. 1401. Ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν, id. Rhef. 410. A λὰξ.

Λάκτισμα, τὸ, ictus calce factus. A præc.

Λακτισμὸς, ὁ, idem.

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, calcitro.

Λακτιστικὸς, ἡ, ὸν, qui ferire folet, calcitrans.

Λακῶ, crepo, Gl. Vet.

ΛΑ΄ΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis feu agri Spartani. Hinc

Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis fum in loquendo, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, fc. χώρα, Laconica, regio Peloponnefi. Ab eod.

Λακωνικὸς, ἡ, ὸν, Lacedæmonius, Laconicus.

Λακωνικῶς, *Adv.* more Laconum, Laconicè; (2) breviter.

Λακωνὶς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.

Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, Laconifmus, breviloquentia. A λακωνίζω. Unde

Λακωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, qui partes Lacedæmoniorum fequitur.

Λακωνομανέω, ῶ, nimis faveo Lacedæmoniis. Ἐλακωνομάνουν πάντες ἄνθρωποι τότε, Ariftoph. Av. 1286. A Λάκων, & μανέω.

Λαλαγεῦντες, nom. pl. præf. part. act. *Dor.* pro λαλαγοῦντες, à

Λαλαγέω, ῶ, refono, clamo, garrio, canto; λαλαγεῦσαν ἠχὼ, pro λαλαγοῦσαν, refonantem echo; λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγοῦσι, fonant, crepitant dentes. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, garritus.

Λαλάγημα, ατος, τὸ, idem.

Λαλαγήτης, ου, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vocifero, *Anacr.*

Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, fonitus. Ab eod.

Λάλει, 2. fing. præf. imperat. act. pro λάλεε, à λαλέω.

Λαλέοντι, 3. pl. præf. *Dor.* pro λαλέουσι.

Λαλεῦμες, 1. pl. præf. *Dor.* pro λαλοῦμεν.

Λαλεῦντι, 3. pl. præf. *Dor.* pro λαλοῦσι.

ΛΑΛΕ΄Ω, ῶ, loquor; (2) fonum edo; (3) garrio, temerè & inconfideratè verba fundo. Ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκούων, Luc. Λαλεῖτε ἀλήθειαν, Ephef. 4, 25. Πρὸς τοὺς πατέρας, Luc. 1, 55. Καθ᾽ ὃν τρόπον λελάληται μοὶ, Act. 27, 25. Hinc

Λάληθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax:

Λάλημα, ατος, τὸ, fermo; (2) loquacitas.

Λάλησον, 2. fing. a. 1. imperat. act. v. λαλέω.

Λαλητέος, εα, έον, dicendus, prædicandus.

Λαλητὸς, ἡ, ὸν, loquendi facultatem habens; (2) dicendus, prædicandus. Ab eod.

Λαλητικὸς, ἡ, ὸν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.

Λαλητρὶς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.

Λαλιὰ, ας, ἡ, loquela, fermo; (2) loquacitas; (3) rumor, fama; (4) fermo de re aliquâ colloquium.

Λάλιος, ου, ὁ, fœm. λαλίην ἑταίρην, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λάλις, *Poet.* pro λάλος, V. L.

Λαλόεις, όεσσα, ὸεν, idem & ab eod.

Λάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, verbofus; (2) argutus, facetus, *Comp.* λαλίστερος, *Sup.* λαλίστατος.

ΛΑΜΒΑ΄ΝΩ, accipio; (2) fumo, capio; (3) capeffo; (4) tollo; (5) confequor; (6) emo; (7) corripio; (8) prendo; (9) deprehendo; (10) convinco; (11) concipio, *de fem.* (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς, vel εἰς; (13) *in med.* fæpe activè dicitur, & cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nancifci, increpare; & *Paff.* capior, corripior, prehendor, f. λήψομαι, accipiam, p. εἴληφα, accepi, p. paff. part. εἰλημμένος, fumptus, a. 1. paff. ληφθεὶς, acceptus, a. 2. ἔλαβον, accepi, part. λαβὼν, adeptus, med. λαβόμενος, prehendens. Λαμβάνειν μισθὸν, δεξιάν, δίκην, fumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς γνώμαις ἔλαβε με πόθος, inceffit; κακὸν, pati; τι ὀβολου, emere; λαμβάνεσθαι νόσῳ, corripi; λαβόμενος τῆς χειρὸς, σχολῆς. Πρὸς σῆς ὁμαίμου ϗ κασιγνήτης λαβὼν, ab, Soph. Elect. 12. Λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς, Eur. Med. 899. Ἐμε δὲ κᾀυτὸν τῆς κόρης ταυτης ἔρως εἴληφεν, Ariftoph. Θεσμ. 1128.

Λαμβδακισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod λαβδακισμός.

ΛΑ΄ΜΙΑ, f. λαμία, ας, ἡ, Lamia, beftia quædam; monftrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, fagæ incantatrices.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορίαν, dirigebat. Ex λαμπὰς, & ἀρχή.

Λαμπαδεύω, in facem converto; ap. *Diod.* λαμπαδεύομαι, idem quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδηδρομία, ας, ἡ, curfus, quo lampades geftantes contendebant, quis primus ad fcopum pervenire poffet, lampade non extinctâ. Ex λαμπὰς, & δρόμος.

Λαμπαδηφορέω, ῶ, f. ήσω, lampadem gefto; (2) lampadem geftans curfu certo.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis geftatio; (2) certamen illud, quo lampades geftantes curfu certabant. A

Λαμπαδηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lampadem geftat. Ex λαμπὰς, & φέρω.

Λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro.

Λαμπαδιστὴς, οῦ, ὁ, ut λαμπαδισταὶ ἀγῶνες, certamina ludicra ferendis facibus.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) inftrumentum, feu vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) tænia, fafcia, lacinia quæque; (4) perfona comica, Dim.

Λαμπαδόεις, εσσα, εν, facibus gaudens, facifera, *Epith.* Cereris.

Λαμπαδουχέω, idem quod λαμπαδηφορέω.

Λαμπαδοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, facem tenens. Ex λαμπὰς, & ἔχω.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantafma aërium, meteoron igneum; (3) genus tormenti. A λάμπω. Unde

Λαμπετάω, ῶ, luceo, fplendeo. Hinc λαμπετόων, partic. pro λαμπετῶν, λαμπετάων. πυρὶ λαμπετόωντι, Il. 1, 104.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetia, folis filia.

Λάμπη, ης, ἡ, feu λαμπὴ, ῆς, ἡ, craffior, fpuma vino innatans. Ab eod.

Λαμπηδὼν, ῶνος, ἡ, fulgor, fplendor. Ab eod.

Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius, lectica regia, tentorium. Hinc

Λαμπηνικὸς, feu λαμπήνικος, ἅμαξας λαμπηνίκας, plauftra tecta, Num. VII. 3.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, fpumofus, fpumeus, *Gall. Lex. Hipp.* A λάμπη.

Λάμπος, ου, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπουρὶς, ίδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, nocticula. A

Λάμπουρος ου, ὁ ϗ ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen apud *Theocr.* Ex οὐρὰ.

Λαμπρείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fplendidè veftitus. Ex λαμπρὸς, & εἷμα, *veftis.*

Λαμπροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Λαμπρόβιος, ου, ὁ, lautus, *Ph.*

Λαμπρόζωνος, ὁ ϗ ἡ, fplendidè cinctus, pulchro cingulo ornatus. A ζώνη.

Λαμπρόπους, ουν, pulchros pedes habens, pulchra.

Λαμπροπυρσόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus facies rutilo fplendore corufcat. Angeli *Epith.* Naz. Ex λαμπρὸς, πυρσὸς, & μορφή.

Λαμπρός, ρὰ, ρὸν, fplendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illuftris; (4) clarus, ita, ut exaudiri queat, unde & de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perfpicuus. A λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, fplendor, fulgor, claritas; (2) fplendor nominis, claritas; (3) fplendor orationis, fplendidum dicendi genus. A λαμπρός.

Λαμπρότοξος, ὁ ϗ ἡ, pulcrum arcum gerens.

Λαμπροφαὴς, ὲς, valdè nitidus, fplendens. A λαμπρος, & φάος.

Λαμπρόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, fplendidos feu pulcros oculos habens.

Λαμπροφορέω, candidam feu fplendidam veftem gero.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, fplendidæ vel candidæ veftis geftatio. A

Λαμπροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fplendidam feu candidam veftem gerens. A φέρω.

Λαμπροφωνέω, altâ voce clamo.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia. A

Λαμπρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, eleganti, clarâ, fonorâ, voce præditus. A φωνή.

Λαμπρόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui egregio & præftanti eft animo. Ex λαμπρὸς, & ψυχή.

Λαμπρυντὴς, οῦ, ὁ, oftentator ferociæ.

Λαμπρυντικὸς, ἡ, ὸν, vim habens illuftrandi & reddendi nitidum. A

Λαμπρύνω, clarifico, illuftro; λαμπρύνομαι, illuftror; clarefco; magnificè me oftento.

Ὄχοις τε ϗ ςολῇ λαμπρύνεται, Eur. El. 974. Λελάμπρυνται κόρας, Ariſtoph. Plut. 634. A λάμπω.

Λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum ſplendidum, ſplendorem afferens, ut gemmæ, &c.

Λαμπρῶς, *Adv.* ſplendidè, magnificè; (2) clarè, perſpicuè; (3) apertè, manifeſtè, haud ambiguè, *in utramque partem*, ut manifeſtè improbus, manifeſtè victus & vincens; (4) vehementer, acerrimè. A λαπρός.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem, Ph. candela. A λάμπω.

Λαμπτηροκλέπτης, ου, ὁ, fur lucernæ ſeu facis, *Epith.* Promethei.

Λαμπτηροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lampadem ſeu facem fert. Ex λαμπτὴρ, & φέρω.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ inſtar luceo. A

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, cicindela; (2) piſcis qui *Auſonio muſtella* dicitur, vulgo *lampreda*. Ex λάμπω, & πῦρ; (3) vulpes pro λαμπουρὶς, *Ern.*

ΛΑ΄ΜΠΩ, fut. ψω, niteo, luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) ſplendeo, ſplendeſco, *metaph.* Ἄςηρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ, Ariſtoph. Av. 1707.

Λαμπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in quo ſpuma innatat, *Erotian.* A λάμπω.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepos; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) limpiditas. A

ΛΑΜΥΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, & λάμυρος, diſertus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, ſcurrilis; (3) ſævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *Adv.* diſertè, lepidè; (2) loquaciter, ſcurriliter, procaciter & protervè.

Λαμφθείη, 3. ſing. aor. 1. opt. paſſ. *Ion.* pro ληφθείη, à λαμβάνω.

Λάμψαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. λάμπω.

Λάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor. A λάμπω.

Λάμψομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, à λαμβάνω.

Λανθάνεμος, ὥρα, tempus, quo ſilent venti, clementia temporis. Ex λανθάνω, & ἄνεμος.

Λανθανόντως, *Adv.* latenter, clam, ita ut nemo ſentiat. A λανθάνων, part. à

ΛΑΝΘΑ΄ΝΩ, lateo, deliteſco; clam facere, aut ſic ut non reſciſcat alius; λανθάνομαι, obliviſcor; ſumit tempora à λήθω, f. λήσω, latebo. p. λέληθα, latui, lateo; p. paſſ. λέλησμαι, part. λελησμένος, oblitus, *Poet.* λελασμένος. a. 2. act. ἔλαθον, latui, part. λαθών, latens. Ἐχρῆν ζκοπεῖν τὸν ἄνδρα, ϗ ζητεῖν ὅπου λέληθεν ὑμᾶς, Ariſtoph. Θεσμ. 627.

ΛΑ`Ξ, *Adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Λάξασθαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro λήξασθαι, à λαγχάνω, pro λήχω.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, in ſaxo inciſus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides ſcalpo, lapides incido. Ex λάας, & ξέω.

Λάξις, ιος, ἡ, *Ion.* pro λῆξις.

Λαξπάτητος, idem quod λακπάτητος.

Λαοβότειρα, ἡ, alma.

Λαοβότος, ον, almus.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi deſcriptio, cenſus. Ex λαὸς, & γράφω, *deſcribo.*

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum domitor. Ex λαὸς, & δαμάω.

Λαοδογματικῶς, ex vulgi opinione.

Λαοηγησία, ἡ, imperium in populum.

Λαομέδων, οντος, princeps. A μέδω.

Λαοξόος, ου, ὁ, lapidum ſculptor, lapicida. Ex λᾶς, & ξέω.

Λαοπαθὴς, ὲς, qui à populo malè tractatus, injuriâ affectus eſt.

Λαοπλάνος, ου, ὁ, populi ſeductor.

Λαοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, populos tranſiens.

Λαόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, per quem populus tranſit. Ex iiſd.

ΛΑΟ`Σ, οῦ, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à populo cultus. Ex λαὸς, & σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, populum ſervans, populi ſervator; (2) qui populum agitat, ſeu concitat. Ex σόος, vel σόω.

Λαοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui populum alit. Ex λαὸς, & τρέφω.

Λαότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, à populo nutritus.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, populum corrumpens & evertens, populi pernicies. A φθείρω.

Λαοφόνος, ου, ὁ, ϗ ἡ, populum occidens.

Λαοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, populos ferens.

Λάπαγμα, τὸ, id, quod evacuando educitur.

Λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, evacuatio, exinanitio. A

ΛΑΠΑ΄ΖΩ, & λαπάσσω, ſive λαπάττω, f. άξω, evacuo; inanio; (2) mollio; (3) perdo, deſtruo. Λαπάττειν τὴν γαςέρα, *Gal.* Hinc

Λάπαθον, ου, τὸ, foſſa, terræ ſulcus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba. *Angl.* Dock.

Λάπαθος, ου, ἡ, idem & ab eod. Unde

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio.

Λαπάρα, ας, ἡ, locus infra coſtas, quaſi laxus & vacuus, quia caret coſtis; abdomen, ilia, Gl. V. A

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, gracilis, mollis. A λαπάζω.

Λαπάσσω, vid. λαπάζω.

ΛΑ΄ΠΗ, ης, ἡ, pituita, *Hipp.*

Λαπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi λάπτω.

ΛΑΠΙ΄ΖΩ, me effero & jacto, *Etym.* (2) ſibilo, crepo.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A præc.

Λαπιςὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax, mendax; (2) delicatus & mollis; (3) nihil penſi habens, levis. Ab eod.

ΛΑ΄ΠΤΩ, fut. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) avidè bibo; (3) evacuo, exinanio; (4) conſumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ αἷμα λάπτουσι προθύμως, Plut.

Λαρινεύομαι, ſaginor. A λαρινός.

ΛΑΡΙΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, ſaginatus, pinguis; λαρινοὶ βόες, ſaginati, benè habiti boves.

Λαρκαγωγὸς, ὁ, corbem geſtans. Ex λάρκος, & ἄγω.

Λαρκίδιον, ου, τὸ, parva corbis, Dim. à

ΛΑ΄ΡΚΟΣ, ου, τὸ, corbis è vimine plexus, cophinus, corbis carbonaria.

Λαρκοφορέω, ῶ, f. ήσω, corbem vimineam fero. Ex λάρκος, & φέρω.

Λαρνακοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ, & φθείρω.

Λαρνακόφορος, ον, in arcâ geſtatus, vectus, &c. A λάρκος, & φέρω.

ΛΑ΄ΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capſa, arca, riſcus, ciſta, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, ὲς, laro ſimilis. A

ΛΑ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, Larus, gavia, avis vorax.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus; ſuavis dicitur *impr.* de odore, *item*, de vino. A ἱλαρός. Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας, Hom. Il. 19, 316.

Λαρυγγιάω, ῶ. Hinc λαρυγγιόων, part. præſ. pro λαρυγγιῶν, λαρυγγιάων, raucum ſtertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγγίζω, vocem dilato; clamito, vociferor, λαρυγγιῶ, f. *Att.* pro λαρυγγίσω, clamore obtundam. Λαρυγγιῶ τους ῥήτορας, Ariſtoph. Eq. 357. Hinc

Λαρυγγισμὸς, οῦ, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit gutture latiùs diducto, de corvis.

Λαρυγγιςὴς, οῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco.

Λάρυγξ, γος, ὁ, caput aſperæ arteriæ, guttur.

Λαρυγγοφωνος, ὁ ϗ ἡ, è gutture vocem fundens. Ex φωνή.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* à λάας.

Λασάμενος, a. 1. part. med. *Dor.* pro λησάμενος, à λανθάνω.

ΛΑ΄ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, laſanum, vaſculum, olla; (2) cloaca, ſella familiaris.

Λασανοφόρος, ου, ὁ, qui domino laſanum fert.

Λάσδεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro λάζου, ſeu λάζεο, à λάζομαι.

Λασεύμεθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, à λανθάνω.

ΛΑ΄ΣΘΗ, ης, ἡ, illuſio, contumelia.

Λασθῆμεν, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro λασθῆναι, à λανθάνω.

Λασιαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, hirtam cervicem habens.

Λασιόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, hirtus, hirſutus, villoſus.

Λασιόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurdus ex aurium hirſutiâ, *Plat.*

Λασιόμαλλον, ου, τὸ, pomum lanugine obductum, *Heſ.*

ΛΑ΄ΣΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, hirſutus, hiſpidus, piloſus, ſetoſus, horridus, hirtus, villoſus; (2) herbidus, fruticibuſque & arboribus conſitus.

Λασιόςερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hirſutum habet pectus. Ex λασιος, & ςέρνον.

Λασιόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui hirſuta habet ſupercilia.

Λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca denſa arbuſtis.

ΛΑ΄ΣΚΩ, loquor. Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους; Eurip. Andr. 671. Confer Æſchyl. Agam. 875.

Λαςαυροκάκκαβον, edulium quoddam operoſius & lautius. Ex λάςαυρος, & κάκκαβος.

Λάςαυρος, ου, ὁ, hirſutus circa virilia & quidem imprimis inter anum & ſcrotum; (2) inſigniter mutoniatus; (3) ſalax, impudicus; (4) cinædus. Ex λα, vel λάσιος, & ταῦρος.

Λασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, à λανθάνω.

Λαταγεῖν, ſtrepitum, ſeu ſonitum edere λάταξιν effuſis. Ex

Λατάγη, ἡ, vox Sicula idem quod

ΛΑ`ΤΑΞ, γος, ἡ, ſonitus, qui fit inter cottabum poculo in altum ſublato, & quod à potu reliquum fuit in ſubjectam pelvim effundendo; (2) animal quoddam amphibium.

Λατομεῖον, ου, τὸ, lapicidina. A λατομέω.

Λατομέω, ῶ, fut. ήσω, ſaxa cædo. Ὃ (μνημεῖον) ἐλατόμησεν, ἐν τῇ πέτρα, Matt. 27, 60. λελατομημένον, Marc. 15, 46. A λατόμος. Hinc

Λατόμημα, τὸ, ſaxum exciſum, cementum.

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, inciſus in lapides.

Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

Λατόμιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λατομικὸς, ἡ, ὸν, ad lapides exſcindendos pertinens.

Λατόμος, ου, ὁ, lapicida. Ex λᾶς, & τέμνω.

ΛΑ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, latus, *piſcis.*

Λατρεία, ας, ἡ, ſervitus; (2) cultus religioſus, cultus Dei; (3) euchariſtiæ celebratio. A λατρεύω.

Λάτρευμα, ατος, τὸ, ſervitium, miniſterium; (2) cultus. Ab eod.

Λατρεὺς, έως, ὁ, ſervus, miniſter.

Λατρευτὴς, οῦ, ὁ, cultor. Ab eod.

Λατρευτὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. Ab eod.

Λατρεύω, f. εύσω, ſervio, famulor; (2) religiosè colo; (3) ſacrifico. Κἀδοὶ δ᾽ αὐτὸν οὐ λατρεύομεν, Πολύφημον, Eur. Cyc. 24. Τίνα πόλιν, τίνα δ᾽ οἶκον λατρεύεις; id. Elec. 131. A

Λάτρης, ου, ὁ, ſervus, famulus.

ΛΑ΄ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λάτρον, ου, τὸ, merces ſervientis. A λάτρις.

Λατυπέω, ῶ, f. ήσω, lapides incido; (2) muros è lapidibus exſtruo. A λάτυπος.

Λατύπη, ης, ἡ, quod è lapide abraditur; (2) terra figlina; (3) gypſum. Ab eod.

Λατύπος, ου, ὁ, qui tundit, ſeu percutit lapides, lapicida. Ex λᾶς, & τύπτω.

ΛΑΥΚΑΝΙ΄Α, ας, ἡ, guttur, gula, *Hom. Il.* 22, 325. Alii ſcribunt λευκανία.

Λαῦρα, ας, ἡ, platea lata, vicus; (2) *recent.* monaſterium. A λαῦρος.

ΛΑΥ῀ΡΟΣ, ρα, ρον, latus, multus, copioſus.

Λαύρως, latè; (2) abundè.

Λαυροςομέω, ῶ, f. ήσω, procaciter & præcipitanter loquor, blatero, *Æſchyl.* Ex λαῦρος, & ςόμα, ος.

Λαφρία, ἡ, prædatrix, *Epith.* Minervæ, qu. λαφυρία, à λάφυρον.

Λαφυγμὸς, οῦ, ὁ, helluatio. A λαφύσσω.
Λάφυξις, εως, ἡ, idem.
Λαφύκτης, ου, ὁ, liguritor, helluo. Ab eod.
Λάφυρα, ων, τὰ, vide λάφυρον.
Λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, prædor, diripio. Ex λάφυρα, & ἄγωγη.
Λαφυρεύω, f. εύσω, idem. A λάφυρα.
Λαφυραγωγὸς, οῦ, ὁ, prædator. Ex iiſd.
Λάφυρον, τὸ, ap. *Polyb.* poteſtas prædandi in agro alieno, quæ datur publico, quod eſt ἐπικυρηττειν, *Ern.* (2) λάφυρα τὰ, ſpolia, & cetera præda.
Λαφυροπωλεία, ας, ἡ, haſtarium, Gl. V. ſubhaſtatio prædæ. Ab eod. & πωλέω, *vendo.*
Λαφυροπωλεῖον, ου, τὸ, officina, in quâ ſpolia divenduntur. A
Λαφυροπωλέω, ſpolia vel exuvias vendo; (2) ſub haſtâ divendo, auctionor. A
Λαφυροπώλης, ου, ὁ, ſpoliorum, ſeu exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit.
ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, avidè deglutio; (2) helluor, lurcor, conſumo per luxum.
Λαφύστιος, ια, ιον, vorax, helluo. A præc.
ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, fodio. τὴν μεγάλην (τάφρον) ἐλάχαινε, Moſch. 4, 96.
Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus conſitus; (2) olerum collectio. A
Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, olera produco; (2) oleris inſtar eſui ſum. A λάχανον.
Λαχανηρὸς, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.
Λαχανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, olera ferens.
Λαχανίζομαι, f. ίσομαι, olera colligo, vel lego. A λάχανον. Hinc
Λαχανισμὸς, οῦ, ὁ, olerum collectio.
Λάχανον, ου, τὸ, olus. A λαχαίνω.
Λαχανοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi olera venduntur. A
Λαχανοπωλέω, ῶ, f. ήσω, olera vendo.
Λαχανοπώλης, ου, ὁ, olerum venditor.
Λαχανοπωλήτρια, ας, ἡ, olerum venditrix.
Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem.
Λαχανοπωλία, & εία, ἡ, venditio olerum.
Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus.
Λαχανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oleraceus, ex olerum genere. A λάχανον.
Λάχεια, ας, ἡ, foſſu facilis; (2) brevis. A λαχαίνω.
Λαχεῖν, a. 2. inf. act. verbi λαγχάνω. Unde
Λάχεσις, εως, ἡ, Lacheſis, una Parcarum.
Λάχη, ης, ἡ, ſors, *Heſ.* Ab eod.
Λαχηνας, a. 1. part. act. *Att.* pro λαχάνας, à λαχαίνω.
ΛΑ'ΧΜΟΣ, οῦ, ὁ, pilorum denſitas.
Λαχμος, οῦ, ὁ, ſors, Gl. V. λαχμὸς, micatio. A λαγχάνω.
Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginoſus, villoſus, piloſus, hirſutus, hiſpidus. A
ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo; (2) pili lanuginis modo molles; (3) pellis languine hirta, ſeu pellis hirſuta pilis mollioribus.
Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχναῖος.
Λάχνος, pro λαχνήεις, Suid.
Λαχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod λαχανώδης.
Λαχοίην, 1. ſing. aor. 2. opt. act. *Att.* pro λάχοιμι, à λαγχάνω.
Λάχος, εος, τὸ, ſors. A λαγχάνω.
Λαχοῦσα, a. 2. part. act. f. g. à λαγχάνω.
Λαχῶ, *ſortiar*, f. 2. ind. act. verbi ejuſd.
Λαχὼν, *ſortitus*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.
Λαψεῦμαι, 1. ſing. f. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, à λαμβάνω.
Λαψῇ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψῃ.
Λαψοῦμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι.
ΛΑ'Ω, video; (2) volo; (3) fruor. Ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, Odyſſ. 19, 230.
Λαώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, popularis. A λαός.
Λέα, ας, ἡ, lapis, quem textor inter texendum ſtamini appendit, *Etym.* A λᾶς.
Λέαινα, ης, ἡ, leæna. A λέων.
Λεαίνω, f. λεανῶ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo. Ἐπειθ' ἵνα λεαίνοιμι τοῦτ' ἠμπισχόμην, calefierem, Ariſtoph. Conc. 538. A λεῖος.
Λεᾶναι, a. 1. inf. act.
Λεάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λεαίνω.

Λεαντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens. Unde
Λεαντικῶς, ad lævigandum aptè.
ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis depoſita, membrana ſive ſenectus anguium depoſita, vernatio, vernatio anguina; (2) cortex fabæ, pellicula fabæ, *Heſ.*
ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis, 1. Reg. 2, 14.
Λεβητάριον, ου, τὸ, parvus lebes. Dim.
Λεβήτιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.
Λεβηταχάρων, lebetibus gaudens. Ex λέβης, & χαίρω, *gaudeo*, cum alluſione ad Charontem.
Λεβητώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lebetis formam habens.
Λεβιανὸς, οῦ, ὁ, lebianus, piſcis quidam.
Λεβίας, ου, ὁ, lebias, piſcis.
Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.
ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria, quæ adſuitur extremæ veſti.
Λεγνόω, ῶ, unde apud *Heſ.* λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.
Λεγνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, varius, variegatus, *Heſ.* ubi λεγνώδεις, ποικίλας. A λέγνον.
Λεγνωτὸς, χιτὼν, fimbriata tunica.
Λεγόμεθεν, 1. plur. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro λεγόμηθα, à λέγω.
Λέγομες, 1. pl. præſ. *Dor.* pro λέγομεν.
Λέγοντι, 3. pl. *Dor.* pro λέγουσι.
ΛΕ'ΓΩ, f. λέξω, dico; aio; memoro; (2) numero, percenſeo; (3) lego; colligo; deligo; λέγομαι, dicor; deligor; recenſeor; (2) deligo; numero; percenſeo; (3) diſſero; loquor; (4) cubo, jaceo, dormio. Μέλλουσι μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν—ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω, Ariſtoph. Θεσμ. 189. Τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω, nihili facio, Soph. Antig. 189. Ἐν Βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, ſummatim, id. El. 675. Ἦν λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν. Plut. *in* Alcib. c. 13. *ex* Eupol.
Λεγώμεθα, Hom. Il. 2, 435. Tempus colloquendo teramus—vel, *hic accubemus.*
Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipſa actio agendi prædam; (2) præda. Ex λεία, & ἐλαύνω.
Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἔκ τινος, Xen. Ex iiſd.
Λεηλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ex iiſd.
ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.
Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio. Πᾶν δ' εὖ λειήνας, Il. 4, 111. Λείηναν χορὸν, Odyſſ. 8, 260. A λεῖος.
Λειάντειρα, ας, ἡ, quæ lævigat. A præc.
ΛΕΙ'ΒΩ, libo, fundo, ſtillo. Ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον λεῖβε, Il. 1, 463. Δάκρυα λείβων, ib. 13, 658. Ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι Λείβεται, *de apro*, Heſiod. Ἀσπ. 390. Hinc λείβομαι, fluo, liqueſco.
Λείβηθρον, ου, τὸ, rivus, aquæ ductus; (2) locus irriguus. A præc.
Λειεντερέω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore ſeu fluxu inteſtinorum. Ex λεῖος, & ἔντερον.
Λειεντερία, ας, ἡ, lævitas inteſtinorum, cibos incoctos elabi ſinens. Ex iiſd.
Λειεῦμαι, *lævigor*, præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro λειοῦμαι, *contr.* ex λειόομαι, à λειόω.
Λείζομαι, & *Poet.* ληΐζομαι, f. ίσομαι, prædor. A λεία.
Λείηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐλείαναν, à λειαίνω.
Λεικνάριον, ου, τὸ, vannus parvus. Dim.
Λεικνίζω, vanno, Gl. V. A λεῖκνον.
Λεῖκνον, ου, τὸ, vannus; ventilabrum, quod & λίκνον.
Λειμακώδης, ες, prata habens, ſeu paſcua.
Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.
Λειμὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.
Λεῖμμα, ατος, τὸ, quod relictum eſt, reliquiæ. A λείπω.
Λειμόδωρον, ου, τὸ, Limodorum, herba, fœnum Græcum ſuffocans.
ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus; (2) pudendum muliebre, Eur. Cycl.
Λειμωνήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ut λειμωνήρης βοτάνη, herba pratenſis. A λειμών.

Λειμωνία, ας, ἡ, anemones ſpecies. Ab eod.
Λειμωνιὰς, άδος, ἡ, pratenſis. Ab eod.
Λειμωνιάτης, λίθος, Limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum ſmaragdo, dicta à pratenſi virore. A λειμὼν, *pratum.*
Λειμώνιον, ου, τὸ, Limonium, quibuſdam beta ſilveſtris. Ab eod.
Λειμώνιος, ία, ιον, pratenſis. Ab eod.
Λειμωνὶς, ίδος, ἡ, pratenſis, ut λειμωνὶς πόα, herba pratenſis. Ab eod.
Λειμωνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prato ſimilis, floridus, herbidus. Ex λειμὼν, & εἶδος.
Λειμωνόθε vel λειμωνόθεν, *Adv.* è prato.
Λειόβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, leniter incedens. Ex λεῖος, & βαίνω, *eo.*
Λειογένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, læve mentum habens; (2) tenui mollique barbâ præditus. Ex λεῖος, & γένειον.
Λειοκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, læve & glabrum caput habens. Ex λεῖος, & κάρηνον.
Λειόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lævem caulem habens, cui ſcapus eſt lævis.
Λειοκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, λειοκύμων θάλασσα, mare pacatum, non aſperum fluctibus, ſed quaſi complanatum. Ex λεῖος, & κῦμα.
Λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis.
Λειοντομάχαν, *Dor.* pro λειοντομάχην, à
Λειοντομάχης, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnans cum leone. Ex λείων pro λέων, & μάχομαι.
Λειοντοπάλης, ου, ὁ, idem. Ex πάλη.
Λειόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui lævibus eſt pedibus.
ΛΕΙ͂ΟΣ, λεία, λεῖον, lævis, non aſper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) triturâ lævigatus; (4) minutatim contuſus. Hinc τὸ λεῖον, ου, lævor; item pulvis.
Λειόστρακος, ου, ὁ καὶ ἡ, lævi teſtâ intectus. Ex λεῖος, & ὄστρακον, *teſta.*
Λειόστρεια, ων, τὰ, oſtreæ læves, oſtrea non ſcabra. E λεῖος, & ὄστρεον, ſeu ὄστρειον.
Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. A λεῖος.
Λειοτριβέω, contero, contundo & comminuo, ita, ut lævigetur.
Λειοτριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ita tritus & tuſus eſt, ut ſit lævis. Ex λεῖος, & τρίβω.
Λειοτριχεῖν, lævi capillo præditum eſſe; λειοτριχεῖν ποιεῖ, pilos lævigat & expolit. Ex λεῖος, & θρὶξ, *capillus.*
Λειουργέω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex λεῖος, & ἔργον, *opus.*
Λείουσιν, dat. pl. *Ion.* pro λέουσι, à λέων, *leo.*
Λειόφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, lævem, ſeu tactu mollem corticem habens. Ex λεῖος, & φλοιός.
Λειόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lævia, non aſpera, habens folia. Ex λεῖος, & φύλλον.
Λειόω, ῶ, f. ώσω, lævigo. A λεῖος.
Λειπανδρεῖν, viris deſtitui, virorum inopiâ laborare. Ex λείπω, & ἀνήρ. Hinc
Λειπανδρεῖον, ου, τὸ, decretum de virorum penuriâ emendandâ.
Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria.
Λειπανθρωπία, ἡ, penuria hominum.
Λειποβοτανέω, ῶ, herbâ ſeu gramine deficior, pabulo careo. Ex λείπω, & βοτάνη.
Λειπόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nuptias reliquit.
Λειπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dentibus deſtitutus, qui dicuntur gnomones.
Λειπογράμματος, ον, cui litera deeſt.
Λειποδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inops, egenus, pauper. Ex λείπω, & δέω.
Λειπόδερμος, ου, ὁ, cui deficit præputium ſeu cutis glandem tegens, apella. Gl. Vet. λειπόδερμος, verpus. Ex λείπω, & δέρμα.
Λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum deſtituor, ad faciendum aliquid imbecillis ſum. Ex λείπω, & δράω, *facio.*
Λειποδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, viribus ad aliquid agendum deſtitutus, *Aret.* A præc.
Λειποθυμέω, animo deficio ſeu deficior.
Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A
Λειπόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.
Λειποθυμικῶς, cum deliquio.
Λειποκρεως, ου, ὁ καὶ ἡ, cui caro deficit, non carnoſus, Gl. V. λειπόκρεως, macilentus.

Λειπομαρτύριον, ου, τὸ, deſertio teſtimonii dicendi; (2) actio in deſertores teſtimonii.

Λειπόναυς, ὁ, qui navem deſerit.

Λειποναύτης, ου, ὁ, qui ſocios nautas deſerit.

Λειποναύτιον, ου, τὸ, deſertio ſociorum nautarum; (2) λειπὸναυτίου δίκη, lis, quæ intenditur deſertoribus navium, navalium ſociorum, vel etiam certaminis navalis. A præc.

Λειποπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui patrem deſerit.

Λειποπυρίας, ου, ὁ, ut λειποπυρίας πυρετὸς, febris continua, in quâ ſimul externa frigent, interna uruntur. Ex λείπω, & πῦρ.

Λειποπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex πώγων.

Λειπόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui carne deficitur, non carnoſus, macilentus. Ex Ϲάρξ.

Λειποστρατεία, ας, ἡ, militiæ deſertio.

Λειποστρατία, ας, ἡ, vel λειποστράτιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Λειποστράτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui militiam deſerit.

Λειποτακτέω, ῶ, f. ήσω, deſero ordinem, deſero ſtationem. Λειποτακτεῖν τοῦ φίλου. A

Λειποτάκτης, ου, ὁ, qui locum in acie deſerit, deſertor ordinis, ſtationis, vel aciei. Ex λείπω, & τάσσω, *ordino*.

Λειποταξία, ας, ἡ, deſertio ordinis, aut loci in acie.

Λειποταξίας, ου, ὁ, idem quod λειποτάκτης.

Λειποτάξιον, ου, τὸ, idem quod λειποταξία.

Λειποτάξιος, vide λειποταξίας.

Λειποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animâ linquor, animo deficio, *Xen.*

Λειποψυχία, ας, ἡ, animi deliquium, ſeu defectio. Ex λείπω, & ψυχή. Hinc

Λειποψυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qualis eſt, qui deliquium animi patitur.

Λειπτέον, *Adv. poſit.* relinquendum eſt. Οὐ λειπτέον τάδε, Eur. Herc. fur. 1390.

ΛΕΙ'ΠΩ, f. ψω, linquo, relinquo, deſero; (2) relinquo alicui aliquid; (3) deſum, deficio, abſum; λειπομαι, relinquor, ſuperſum; ſuperor, minor ſum, p. m. λέλοιπα, reliqui, a. 2. ἔλιπον, reliqui, p. paſſ. part. λελειμμένος, relictus, a. 1. paſſ. part. λειφθεὶς, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν, ſuperaretur, Soph. Tr. 270. Δύστηνος, οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδὲν, ib. 954. Παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων, cedunt, Eur. Med. 76.

Λείπωσα, *Dor.* pro λείπουσα, à λείπω.

Λείριος, ίνη, ινον, liliaceus, è liliis factus; (2) lilio ſimilis; (3) floridus, mollis, delicatus. A λείριον.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; (2) floridus; (3) ſuavis; (4) tener. Ab eod.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) flos narciſſi; (3) flos quilibet.

Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus, *Heſ.* A λεῖος.

Λειρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui placido & miti adſpectu eſt. Ex λεῖος, & ὀφθαλμός.

Λεϊστὸς, ἡ, ὸν, prædabilis. A λεΐζω.

Λεῖτον, τὸ, publicum.

Λειτουργέω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo; *inpr.* ſumptibus in remp. faciendis, deinde; (2) *tropicè*, reip. quocunque modo, prodeſſe; (3) ſacris operor in N. T. (4) ap. eccleſ. ſcript. munere eccleſiaſtico fungor; *inpr.* ſacram cœnam adminiſtro. Λειτουργεῖν τῇ πόλει, Xen. τας δαπανηρὰς λειτουργίας, Dem. περι τὰς ἀρχὰς, Ariſtot. πρός τι, id. A λειτουργός. Hinc

Λειτούργημα, ατος, τὸ, miniſterium ſacrum & eccleſiaſticum; (2) tributi præſtatio.

Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium, ſeu munus publicum; (2) miniſterium quodvis; (3) quodvis pietatis officium; (4) adminiſtratio S. cœnæ. A λειτουργός.

Λειτουργικος, ἡ, ὸν, ſacerdotalis; (2) ad miniſterium pertinens. A

Λειτουργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui munus publicum obit; (2) miniſter eccleſiæ. Vid. ληιτουργός.

Λειφαιμέω, ῶ, ſanguine deſtituor, exſanguis & pallidus reddor. A

Λείφαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſanguis deficit, pallidus & exſanguis. Ex λείπω, & αἷμα.

Λειχάζω, fello, as, Gl. V. A λείχω.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, ſumma cutis aſperitas, cum leni pruritu, Lev. 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ ſpecies, lichenas ſanans, *Angl.* Liverwort. Hinc

Λειχηνιάω, ῶ, lichene, ſeu impetigine laboro.

ΛΕΙ'ΧΩ, f. ξω, lambo, lingo.

Λεῖψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψαν, à λείπω.

Λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λεῖψις, & ἀνήρ.

Λειψανηλόγος, ὁ ϗ ἡ, reliquias colligens. Ex ſeq. & λέγω.

Λείψανον, ου, το, reliquiæ, quod relictum eſt.

Λεῖψις, εος, ἡ, relictio; (2) penuria. A λειπω.

Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λεῖψις, & ὕδωρ.

Λειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lævis, planus, *Suid.* A λεῖος.

Λείωμα, ατος, τὸ, lævigatum; (2) friando in pulverem redactum. A λειόω.

Λείωσις, εως, ἡ, lævigatio. Ab eod.

Λεκαλέος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens, qu. λεκανήφιλος, ap. Lucian.

Λέκανάριον, ου, το, patella. A ſeq.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.

Λεκάνιον, ου, το, patella, parva pellis, catinulus. Dim. à λεκάνη.

Λεκανὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεκανίσκη, ης, ἡ, idem ab eod.

Λεκανομαντεία, ἡ, divinatio è pelvi.

Λεκανόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, è pelvi vaticinans.

Λεκιθίτης, ου, ὁ, qui è vitello eſt, ſeu in quo vitelli ſunt. A λεκιθος.

Λεκιθολαχανόπωλις, ἡ, quæ piſa & olera vendit. Vox Com.

Λεκιθοπώλης, ου, ὁ, qui piſa vendit. Hinc

Λεκιθόπωλὶς, ίδος, ἡ, quæ piſa vendit.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, vitellus, ovi luteum; (2) ἡ λέκιθος, piſum; (3) lens, cui cortex detracta; (4) pulmentum è leguminum farinâ. Hinc

Λεκιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) è farinâ leguminum confectus. A λέκιθος.

Λεκὶς, ίδος, ἡ, parva ſcutella. A λεκός.

Λεκίσκιον, ου, το, ſcutella. A λεκίς.

Λεκίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΛΕΚΟ`Σ, οῦ, ὁ, vel λέκος, εος, το, patina, ſcutella, *Heſ. Poll.*

Λεκτέος, έα, έον, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum eſt. A λέγω. Unde

Λέκτης, ου, ὁ, dicentarius. Gl. Vet.

Λεκτικὸς, ἡ, ον, orationi & ſermoni accommodatus, deſertus, eloquens. Gl. Vet. λεκτικος, dicax.

Λεκτικῶς, propriè, vi vocis.

Λέκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* ἐλέλεκτο, à λέγω. Unde

Λεκτος, ἡ, ον, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici poteſt, qui in dictis, ſeu verbis conſiſtit, Ph. λεκτὸν, dicibile, pl. λεκτοὶ, delecti, principes.

Λέκτρον, ου, το, lectus, cubile. A λέγω.

Λέκτρονδε, *Adv.* ad lectum.

Λεκτροχαρὴς, ὲς, concubitu gaudens. A χαίρω.

Λέκυζος, ου, ὁ, idem quod λέκιθος.

Λελαϐέσθαι, aor. 2. inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro λαϐέσθαι, à λαμϐάνω.

Λελάϐησι, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάϐη.

Λελαϐόμην, aor. 2. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλαϐόμην.

Λέλαθα, perf. ind. med. *Dor.* pro λέληθα, à λανθάνω pro λήθω.

Λελαθόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαθομην.

Λέλακα, perf. ind. med. à λακέω.

Λελακυῖα, part. perf. med. f. g.

Λελάληκα, perf. ind. act. verbi λαλέω.

Λελάμπρυνται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λαμπρύνω.

Λελάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro λελήσμεθα, à λανθάνω.

Λέλασται, *oblitus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Λελάχωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάχωσι, à λαγχάνω.

Λέλειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λείπω.

Λέλειπτο, *relictus, erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ejuſd.

Λελειχότες, perf. part. act. v. λείχω.

Λελέχθαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λέγω.

Λέληθα, perf. ind. med. verbi λανθάνω.

Λεληθότως, *Adv.* latenter, clam, furtim. A λεληθος, part. perf. med. à λανθάνω.

Λέληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro λελάληκα, à λαλέω.

Λέλημμαι, perf. ind. paſſ. v. λαμϐάνω.

Λελῆσθαι, perf. inf. paſſ. v. λανθάνω.

Λελησμαι, *oblitus ſum*, perf. inf. paſſ.

Λέληφα, perf. ind. act. verbi λαμϐάνω.

Λελιημένος, perf. part. paſſ. *per Euphon.* & λέλιμμενος, Æſch. Sept. ad Theb. 386. Τυδεὺς δὲ μαργῶν ϗ μάχης λελιμμένος, pro λελιλημένος, à λιλέω.

Λέλογα, *dixi*, perf. ind. med. v. λέγω.

Λελογίσμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. v. λογιζω.

Λελογισμένως, *Adv.* prudenter, cautè. A λελογισμένος, part. p. paſſ. à λογίζομαι.

Λέλογχα, perf. ind. med. v. λαγχάνω.

Λέλοιπε, 3. ſing. perf. ind. med. v. λείπω.

Λελουμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. λύω.

Λέλοχας, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέλεχας, à λέγω.

Λελύμασμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro λελύμαμμαι, à λυμαίνω.

Λελυμένως, leniter, lentè. A λύω.

Λέλυται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λύω.

Λεμϐάδιον, ου, τὸ, parvus lembus, Dim.

Λέμϐαρχος, ὁ, lembi gubernator.

ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ lembus, parvum navigium. Hinc

Λεμϐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lembo ſimilis.

Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis & ſimilium; (4) tegmen. A λέπω.

ΛΕ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, mucus concretus.

Λεμφὸς, οῦ, ὁ, vel λέμφος; ου, ὁ, mucoſus; (2) ſtolidus, ſtultus.

Λέντιον, ου, τὸ, linteum. Vox Latina.

Λεξάσθων, *contr.* ex λεξάσθωσαν, aor. 1. imperat. med. à λέγω, *cubo*, Hom. Il. 9, 67.

Λέξατο; *recenſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, à λεγω, *recenſeo.*

Λέξεο, 2. ſing. præſ. imperat. *Ion.* pro λέξεσο, à λέξομαι, *cubo.*

Λέξεως, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro λέξιος, à λέξις. Unde

Λεξίδιον, vel λεξείδιον, ου, τὸ, vocula, verbum exquiſitius, Dim.

Λεξείω, dicturio, Gl. V. A λέξω, *dicam.*

Λεξιθήρας, ου, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις, & θήρα.

Λεξιθηρέω, ῶ, voculas aucupor, & capto.

Λεξιθηρία, ας, ἡ, vocum captatio. Ex iiſd.

Λεξικογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, Lexici ſcriptor.

Λεξικὸς, οῦ, ὁ, vocabula deinceps poſita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, οῦ, ſc. βιϐλίον, liber, in quo vocabula ſuâ ſerie poſita explicantur, Lexicon, vocabularium. A

Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, ſermo, ſtilus; (2) vocabulum, verbum. A λέγω.

Λεξοῦντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro λεξουσι, à λέγω.

Λεονταγχωνος, ὁ ϗ ἡ, leonem angendo perimens. Ab ἄγχω.

Λεοντεη, ης, & *contr.* λεοντῆ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.

Λέοντειος, εία, ειον, vel λεόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, leoninus, qui leonis eſt, qualis leonis eſt.

Λεοντηδον, *Adv.* more leonino, inſtar leonis.

Λεοντιαῖος, αῖα, αῖον, leoninus. Ab eod.

Λεοντιδεὺς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.

Λεοντικὴ, ῆς, ἡ, leontice, *berba.* Ab eod.

Λεόντιος, ια, ιον, leoninus. Ab eod.

Λεοντίσκος, ου, ὁ, parvus leo. Dim. ab eod.

Λεοντόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, leones alens. Ex βόσκω.

Λεοντοδάμας, αντος, ἡ, leones domans, leonum domitor. Ex λέων, & δαμάω.

Λεοντόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, leonino, id eſt, forti animo præditus. Ex λέων, & θυμός.

Λεοντοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput leonis habens.

Λεοντοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, leonum curator. Ex κομέω.

Λεοντομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομιγεῖς κύνες, canes canum & leonum coitu progeniti. Ex λέων, & μίγνυμι.

Λεοντοπέταλον, ου, τὸ, Leontopetalum, herba.

Λεοντοπόδιον, ου, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba*. Ex λέων, & πούς.

Λεοντοπρόσωπος, ον, leonis faciem habens.

Λεοντοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, leonicida, leonum interfector, λεοντόφονος, à leone occiſus.

Λεοντοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, leonem ferens. Ex φέρω.

Λεοντοφυὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, ex leone natus. Ex λέων, & φύω, *naſcor*.

Λεοντόχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle leoninâ indutus. Ex χλαῖνα, *veſtis*.

Λεοντόψυχος, fortiſſimus. Ex ψυχή.

Λεοντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, leoninus, leoni ſimilis, qualis eſt leonum. A λέων.

Λεοντωδῶς, *Adv.* more leonino.

Λεουργος, vid. λεωργός.

Λέπαδνον, ου, τὸ, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω.

Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, præruptus, aſper; (2) corticibus abundans. A λέπας, vel λέπος.

Λέπαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, albus, *Euſt.* Ex λεπὶς, & ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, lepas, concha petræ adnaſcens. A λέπας.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, genus poculi conchæ formam habens. A λεπάς.

Λεπαστις, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parvus cortex; (2) parva ſquama; (3) lancinula. Dim.

Λεπιδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſquamæ formam habens. Ex λεπὶς, & εἶδος.

Λεπιδόχαλκος, ου, ὁ, æris ſquama.

Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, ſquamatus, ſquameus, ſquamoſus; (2) piſcis quidam.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico, putamen, vel ſquamam detraho; (2) pellem detraho. A

Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber; (2) ſquama; (3) lamina. A λέπω.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex detractus; (2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, liber, qui detrahitur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, ſiliqua; (3) ſquama piſcis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, aſperitas cutis profundior cum pruritu eam in ſquamas reſolvens. A λεπρός. Unde

Λεπρὰς, άδος, ἡ, ſcabra, aſpera.

Λεπράω, ῶ, ſcaber fio; ſcaber ſum.

Λεπριάω, ῶ, idem & ab eod.

Λεπρικὸς, ἡ, ὸν, ad lepram pertinens; (2) lepræ medens. A

ΛΕΠΡΟ`Σ, ὰ, ὸν, ſcaber, aſper; (2) leproſus, cujus cutis quaſi in ſquamulas aſperas reſolvitur. Hinc το λεπρὸν, οῦ, lepra. Hinc

Λεπρόω, ῶ, f. ώσω ſcabrum reddo, velut ſquamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, οῦμαι, lepram patior, leprâ laboro.

Λεπρύνω, λεπρύνομαι, idem.

Λεπρώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, leproſus, ſcaber.

Λεπτακινὸς, οῦ, ὁ, tenuis, minuſculus, minutulus. In Epigr. Ph. λεπτακίνης, gracilis. A λεπτός.

Λεπταλέος, έα, έον, tenuis, ſubtilis. Ab eod.

Λεπτεπιλεπτος, ὁ ϗ ἡ, gracilis ſupra graciles, gracilitate omnes ſuperans, Epigr.

Λεπτηγορέω, ῶ, fut. ήσω, minutiſſima quæque recenſeo. Ex λεπτὸς, & ἀγορέω.

Λέπτιζω, extenuo, attenuo.

Λεπτοβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mediocriter profundus.

Λεπτοβλάστος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuia germina edens. Ex λεπτὸς, & βλαστάνω.

Λεπτοβόης, ου, ὁ, exilem & gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς, & βοὴ, *clamor*.

Λεπτόβυρσος, ον, tenuem pellem habens.

Λεπτογράφος, tenuiter, ſubtiliter ſcribens.

Λεπτόγραφος, ὁ ϗ ἡ, minutis & exiguis literis deſcriptus.

Λεπτόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum tenue & non pingue eſt. Ex λεπτὸς, & γαῖα.

Λεπτόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex γέα, vel γῆ.

Λεπτόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem, τὸ λεπτόγεων, tenuitas, ſterilitas ſoli.

Λεπτογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, acutus, ſubtilis. Ex λεπτὸς, & γνώμη.

Λεπτόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, minutis literis ſeu lineis conſtans. Ex γράμμα, ſeu γραμμή.

Λεπτοδέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuem pellem ſeu cutem habens. Ex δέρμα.

Λεπτόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λεπτοδερμία, ἡ, corii tenuitas.

Λεπτόδομος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuiter ædificatus, ex tenui materiâ ſtructus. Ex δέμω.

Λεπτοεπέω, ῶ, ſubtiliter diſſero, minutiſſima quæque tracto. Ex ἔπος.

Λεπτόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui tenui pilo, ſeu capillo eſt. Ex λεπτὸς, & θρίξ.

Λεπτόθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuia habens folia. Ex λεπτὸς, & θρίον.

Λεπτόϊνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenues nervos ſeu exiles fibras habens. Ex λεπτὸς, & ἴς.

Λεπτοκάλαμος, *Epith.* arundinis tenuis.

Λεπτόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus tenuis.

Λεπτοκάρυον, ου, τὸ, nux avellana.

Λεπτόκαρφος, ου, ὁ ϗ ἡ, feſtucam ſeu ſurculum tenuem habens.

Λεπτόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenuem caulem, ſeu ſcapum habet.

Λεπτόκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiles tibias, ac ſuras, ſeu crura exilia habens. Ex κνήμη.

Λεπτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, ſeu contundo, comminuo. Ex κοπή.

Λεπτολεχὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubtiliter & nimis ſcrupuloſè de re leviori diſputans. Ex λεπτος, & λέσχη, *ſermo*.

Λεπτολεσχια, ας, ἡ, ſubtiles nugæ, ſubtilior de re levi diſputatio. Ex iiſd.

Λεπτολογέω, minuta & ſubtilia diſputo, ſubtiliùs de re levi diſſero, curioſiùs expono. Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, ϗ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν, Ariſtoph. Nub. 319. A λεπτολόγος.

Λεπτολόγημα, ατὸς, τὸ, idem quod

Λεπτολογία, ας, ἡ, ſubtilior de rebus minimis diſputatio. Ab eod.

Λεπτολογιστὴς, οῦ, ὁ, nimis ſubtilis argumentator.

Λεπτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſubtiliter & minutis de rebus diſſerit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπτὸς, & λόγος.

Λεπτομέρεια, ἡ, tenuitas partium, ſubtilitas. A

Λεπτομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenues & exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λεπτὸς, & μέρος.

Λεπτομεριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcrupuloſus, anxius; in minutiis diligens, Ph. Ex μέριμνα.

Λεπτομερῶς, *Adv.* minutatim, ſubtiliter, excutiendo minutiſſima quæque.

Λεπτόμητις, εως, ἡ, prudens conſilium; (2) animus cordatus. Ex λεπτὸς, & μῆτις.

Λεπτόμιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenui licio, ſeu filo textus.

Λεπτομυθέω, ſubtiliter diſſero, argutor.

Λεπτὸν, οῦ, ὁ, minutus nummus. A λεπτός.

Λεπτόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtiliter netus, vel etiam è ſtamine ſubtili textus. Ex νέω.

Λεπτοποιέω, ῶ, extenuo, attenuo.

Λεπτόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, tenues & graciles pedes habens.

Λεπτόπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenues & exiles habens nates. Ex πυγή.

Λεπτόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui tenuis eſt radix.

Λεπτόρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuiter fluens. Ex λεπτὸς, & ῥύω, *fluo*.

ΛΕΠΤΟ`Σ, ἡ, ὸν, tenuis, ſubtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer; (4) rarus; (5) acutus, ingenioſus, argutus.

Λεπτοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenuia habens crura.

Λεπτόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenue & minutum ſemen habet. Ex λεπτὸς, & σπέρμα.

Λεπτόστομος, ον, tenue, anguſtum os habens.

Λεπτοσύνη, ῆς, ἡ, tenuitas, gracilitas.

Λεπτοσύνθετος, ον, è ſubtili materiâ factus, ſubtilis, mollis.

Λεπτοσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenuibus fiſſuris diſtinctus, tenuiter ſciſſus, inciſus, diffiſſus. Ex λεπτὸς, & σχίζω.

Λεπτόσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenue corpus habens. Ex λεπτὸς, & σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, ſubtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, ſubtilitas ingenii. A λεπτός,

Λεπτοτομέω, in tenues partes ſeco. Ex λεπτὸς, & τομή.

Λεπτοτράχηλος, ον, gracilem cervicem habens.

Λεπτότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenues & raros capillos, ſeu pilos habens. Ex λεπτὸς, & θρίξ.

Λεπτουργέω, ῶ, ſubtilia opera conficio; (2) ſubtiliter partior, diſtinguo, exprimo, ſubtili ratione tracto. Ἀλλ᾽ οὐ γὰρ ἐνδέοντι λεπτουργεῖς, Eur. Hipp. 926.

Λεπτουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubtili artificio factus.

Λεπτουργία, ἡ, opus ſubtile. A

Λεπτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſubtilium operum artifex. Gl. V. faber lignarius. Ex λεπτὸς, & ἔργον.

Λεπτουφὴς, ὲς, ſubtiliter textus. Ex ὑφή.

Λεπτόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuem & ſubtilem corticem habens.

Λεπτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenuis, exilis, ſubtilis. Ex φυή.

Λεπτόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuia folia habens.

Λεπτοφωνία, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A

Λεπτόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuem & gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς, & φωνή.

Λεπτόχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuia labra habens.

Λεπτόχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenuem habet ſuccum, qui ſucci tenuis eſt.

Λεπτόω, ῶ, paſſ. λεπτόομαι, οῦμαι, macer fio, macreo. Gl. V. A λεπτός.

Λέπτυνις, ἡ, Proſerpina, vel anima. Lycurg.

Λέπτυνσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio.

Λεπτυντικὸς, ἡ, ὸν, attenuandi vim habens, quod tenuem & gracilem reddit. A

Λεπτύνω, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτύνομαι, macreſco. A λεπτός.

Λεπτυσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod λέπτυνσις.

Λεπτῶς *Adv.* tenuiter, ſubtiliter, accuratè.

Λεπύριον, ου, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, ſquamula, Dim. à λέπυρον. Hinc

Λεπυριόω, ῶ, f. ώσω, decortico, deglabro.

Λεπυριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod λεπυρὸς.

Λέπυρον, ου, τὸ, cortex, teſta. A λέπω. Hinc

Λεπυρὸς, ρὰ, ρὸν, corticoſus, ſquamoſus.

Λεπυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

Λεπύχανον, ου, τὸ, gluma, folliculus. A

ΛΕ´ΠΩ, fut. ψω, decortico, delibro, putamen vel ſquamam detraho. Μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει, Athen.

Λεπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſquamoſus, Gl. Vet. A λέπος.

Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A.

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam ſordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, f. άσω, Leſbiorum mores obſcœnos imitor. A λέσβιος. Unde

Λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, fœmina obſcœna.

Λεσβίζω, fut. ίσω, f. inf. λεσβιεῖν, *Att.* pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιος, ία, ιον, Leſbius, ex inſulâ Leſbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, fœmina Leſbia. Ab eod.

ΛΕ´ΣΒΟΣ, ου, ἡ, Leſbus, inſula maris Ægei.

Λεσχάζω, f. άσω, garrio, blatero, ſermocinor.

Λεσχαίνω, idem. A λέσχη.

Λεσχαῖος, ου, ὁ, confabulator, *Heſ.* A

ΛΕ´ΣΚΗ, ης, ἡ, ſermocinatio, crebra confabulatio; (2) futilis ſermo; (3) ſedes & locus, in quem homines de rebus philoſophicis diſputandi gratiâ convenire ſolebant, *Gen.* 24, 63.

Λεσχηνεία, ἡ, confabulatio; (2) loquacitas; (3) contumelia, convicium, injuria:

Λεσχηνευτὴς, ȣ, ὁ, confabulator. A

Λεσχηνεύω, fut. εύσω, ſermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.

Λεσχηνόριος, ȣ, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipſo lucente, ſeu interdiu, homines inter ſe confabulari ſolent. Quidam λεσχηνάριον, alii λεσχηκόριον.

Λεσχηνῶται, diſcipuli, qui ſermonibus præceptoris interſunt. Ab eod.

Λεσχηρῶ, confabulor, ſermocinor, *Heſ.*

Λεσχόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confabulationibus pugnans. Ex λέσχη, & μάχομαι.

Λευγαλέης, dat. pl. f. g. *Ion.* pro λευγαλέαις.

Λευγαλέος, έα, έον, exitioſus, pernicioſus; (2) difficilis, gravis, moleſtus; (3) malus; (4) miſerabilis, ærumnoſus; (5) invalidus, *it.* tenuis levis, vilis. A λοιγός.

Λευγαλέως, graviter, acerbè, triſti animo.

Λευκαίνω, fut. ανῶ, dealbo, candidum facio; λεύκαινομαι, dealbor, item albus ſeu candidus ſum, albeo, candeo, candico. Λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπουσ᾽ ἠὼς, Eurip. Iph. in Au. 154. A λευκός.

Λευκάκανθα, ης, ἡ, ſpina alba. Ex λευκός, & ἄκανθα.

Λευκάλφιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albam polentam ſeu farinam habens. Ex λευκός, & ἄλφιτον.

Λευκάμπυξ, ὁ ϗ ἡ, albas vittas habens.

Λευκὰν, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro λευκήν.

Λευκάναι, a. 1. inf. act. v. λευκαίνω.

Λευκανθεὶς, *dealbatus*, a. 1. part. paſſ.

Λευκάνθεμον, ȣ, τὸ, anthemidis ſpecies. Ex λευκός, & ἄνθος.

Λευκανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, florem album habens. Ex iiſd.

Λευκανθίζω, f. ίσω, candidus ſum; (2) dealbo, candidum reddo. Ex λευκός, & ἀνθίζω.

Λευκανία, ας, ἡ, *Ion.* λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula. A λαυκανία.

Λευκανίηνδε, *Adv.* ad gulam.

Λευκανόθεν, ex gutture, ex imo gutturis.

Λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω.

Λευκαντὴς, ȣ, ὁ, dealbator, Gl. V. Ab eod.

Λευκατικῶς, candidè, ſpecie albâ.

Λευκάργιλος, ȣ, ἡ, argilla candida.

Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida; (2) clara; (3) leucas, herba. A λευκὸς.

Λευκασμὸς, ȣ, ὁ, dealbatio; (2) candor. Vet. Lex. Quaſi à λευκάζω.

Λευκασπις, ιδος, ἡ, album clypeum habens.

Λευκαυγὴς, ὲς, candidus cum ſplendore.

Λευκαχάτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, gemmæ ſpecies; achates albus.

Λευκερινεὸς, ἡ, caprificus alba, ficûs ſpecies.

Λευκέρυθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex albo & rubro mixtus. Ex λευκός, & ἐρυθρὸς.

Λευκερώδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ardea alba, ardeola.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; (2) vitiligo alba; (3) ſpartum.

Λευκηπατίας, ȣ, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis; (2) timidus. Ex λευκός, & ἧπαρ.

Λευκήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſc. ναῦς, navis albos remos habens.

Λευκέρης, ες, albus.

Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus. A λευκή.

Λεύκιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui candidos equos habet.

Λευκίσκος, ȣ, ὁ, piſcis è mugilum genere. A λευκή.

Λευκίτης, ȣ, ὁ, candidus apud Theoc. hircus dicitur λευκίτας, *Dor.* à colore. A λευκός.

Λευκόγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus terra alba eſt.

Λευκόγειος, ȣ, vel *Att.* λευκόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idèm.

Λευκογραφέω, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo. Ex λευκός, & γράφω.

Λευκογραφὶς, ίδος, ἡ, leucographis, genus lapidis. Ex iiſd.

Λευκοδέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albâ pelle amictus. Ex λευκός, & δέρμα.

Λευκοδίφθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albis pellibus ſeu rhenonibus indutus. Ex λευκός, & διφθέρα.

Λευκοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, candidatus, Gl. V. Ex λευκός, & εἷμα.

Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta; *Ion.* λευκοθέαι, Nereïdes.

Λευκόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei ſunt pili.

Λευκοθώραξ, candidè loricatus.

Λευκοΐνος, ον, è leucoino factus. A

Λευκόιον, ȣ, τὸ, alba viola, *Angl.* Snow Drops. Ex λευκὸς, & ἴον, *viola*.

Λευκόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albos fructus proferens.

Λευκόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis eſt albus.

Λευκοκέρατες, alba habentes cornua, *Heſ.*

Λευκοκέφαλος, ον, candidum caput habens.

Λευκόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui candida eſt coma.

Λευκόκρας, candidum habens caput, *Heſ.*

Λευκόκυμα, τὸ, albicans fluctus. Hinc

Λευκοκύμων, ὁ ϗ ἡ, ſpumans, *Epith* litoris.

Λευκόλιθος, ὁ ϗ ἡ, ex albo lapide conſtans.

Λευκόλινον, ȣ, τὸ, linum album.

Λευκολόφας, ὁ, idem quod

Λευκόλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albam criſtam habens.

Λευκομαινὶς, ιδος, ἡ, mæna candida, piſcis.

Λευκόμαλλος, ον, candidum vellus, ſeu albam lanam habens.

Λευκομέλας, è nigro & albo mixtus.

Λευκομέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidam habens frontem; (2) candidus.

Λευκομφάλιος, ficûs ſpecies. Ex ὀμφαλός.

Λευκόνοτος, ȣ, ὁ, purus & candidus, i. e. ſiccus notus ſeu auſter, qui imbribus caret.

Λευκοόπωρος, ἡ, albeſcentes, ſeu flaveſcentes fructus ferens, *Epith.* arboris. Ex ὀπώρα.

Λευκοπάρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidas genas habens. Ex λευκὸς, & παρειά.

Λευκοπάρῃς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λευκοπάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus veſtis album limbum aut albos clavos habet Ex παρυφή.

Λευκοπέταλος, gemma, quæ candorem nivis ex auro diſtinguit, Plin. Ex πέταλον.

Λευκόπετρον, τὸ, rupes nuda à gramine, &c.

Λευκόπηχυς, εος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albos habens cubitos.

Λευκόπλευρος, ον, alba latera habens.

Λευκοπληθὴς, ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena, Ariſtoph. Ex πλῆθος.

Λευκοποίκιλος, ον, albas maculas vel ſtrias, &c. habens.

Λευκόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, albos habens pedes.

Λευκόπρωκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, album habens podicem, i. e. mollis.

Λευκόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. Ex λευκὸς, & πτερὸν.

Λευκόπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albas habens nates; (2) mollis & effeminatus. Ex λευκὸς, & πυγή.

Λευκόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui albis equis utitur.

Λευκόπωρος, v. λευκοόπωρος.

Λευκόροδον, ȣ, τὸ, roſa alba, ſeu candida, Ph. λευκόροδον, liguſtrum, ſaliunca.

ΛΕΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perſpicuus; (4) fauſtus, felix; (5) jucundus; (6) ſerenus; (7) pinguis; (8) mollis, ignavus; (9) ſtupidus, tardus; (10) integer, purus.

Λευκόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidam carnem habens. Ex λευκὸς, & σάρξ.

Λευκοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, albâ lanâ velatus, *Epith.* ſupplicis. Ex λευκὸς, & στέφω.

Λευκόστικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albis maculis diſtinctus.

Λευκόσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidos habens pedes. Ex λευκὸς & σφύρα.

Λευκοσώματος, ον, albus, candidus.

Λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. A λευκός.

Λευκοτριχέω, ῶ, albos crines habeo. Ex λευκὸς, & θρὶξ.

Λευκουρὸς, ὸν, albam caudam habens. Ab ȣρά.

Λευκοϋφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, albâ texturâ conſtans; (2) albus. Ex λευκὸς, & ὑφάω.

Λευκοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, albus aſpectu. Ex λευκὸς, & φάω.

Λευκόφαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex albo & fuſco mixtus.

Λευκόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidos ſeu albicantes oculos habens.

Λευκοφλεγματίας, ȣ, ὁ, ut λευκοφλεγματίας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis ſuperficiem albâ pituitâ plenam extollit. Ex λευκὸς, & φλέγμα.

Λευκοφλεγματόω, hydrope, leucophlegmatiâ laboro.

Λευκοφλεγματώδης, ὲς, laborans leucophlegmatiâ.

Λευκόφλοιος, ον, album corticem habens.

Λευκοφορέω, candidâ veſte utor.

Λευκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albam ſeu candidam veſtem gerens; (2) albatus, candidatus. Ex λευκὸς, & φέρω.

Λεύκοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, candida habens ſupercilia.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, candidam tunicam habens.

Λευκόχροια, ας, ἡ, candidus & albus color.

Λευκόχροος, *contr.* λευκόχρȣς, ὁ ϗ ἡ, albus, albicans. A χρόα.

Λευκόχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſc. λίθος, lapis aureus interveniente candidâ venâ, Plin.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui candidam habet cutem.

Λευκόω, ῶ, fut. ώσω, dealbo, album reddo; λελευκωμένος, perf. paſſ. part. dealbatus, albo colore inductus. λελευκωμένον γραμματεῖον, *Dem.* A λευκός.

Λευκώλενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidos habens lacertos; (2) formoſus. Ex λευκὸς, & ὠλένη.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod dealbatum eſt; (2) tabella albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proſcriptione; unde tabula proſcriptionis, album; (3) liber è tabulis gypſatis, qui & ipſe album dicitur; unde (4) catalogi, v. gr. ſenatorum, equitum, &c. (5) leges ipſæ, edicta; (6) album ovi, albumen; (7) album oculorum, albugo. A λευκόω.

Λευκωματίζω, dealbo. A præc.

Λευκὼν, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.

Λευκώπης, ȣ, ὁ, albus adſpectu. Ex λευκὸς, & ὤψ.

Λευκωπίας, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Λευκῶπις, ιδος, ἡ, alba adſpectu.

Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκόω.

Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, lævis, planus, æquus, de loco. A λεῖος.

Λεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapidatus. Σὲ λεύσιμος μένει δίκη, Eurip. Heracl. 60. A λεύω.

Λευσμὸς, ȣ, ὁ, lapidatio. Ab eod.

ΛΕΥΣΣΩ, video, adſpicio. Σὺ ταῦτα λέξεις, ηνίκ᾽ ἂν λεύσσῃς μ᾽ ἐκεῖ, Eur. Heracl. 736.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator; (2) dignus, qui lapidetur, ſeu lapidibus obruatur; (3) qui mittitur jaculando, ſc. lapis. Λευστὴρ, φονεὺς λίθοις ἀναιρῶν, Æſch. S. T. 205.

Λευστὸς, ἡ, ὸν lapidatus. A λεύω. (2) viſibilis. A λεύσσω.

Λευχειμονέω, ῶ, fut. ήσω, albis induor; (2) lætitiam ſermone præ me fero. A

Λευχείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, candidatus, albam veſtem geſtans. Ex λευκὸς, & εἷμα.

Λευχηπατίας, vide λευκηπατίας.

Λεύω, fut. εύσω, lapido, lapidibus obruo; λευσθεῖς, aor. 1. paſſ. apud *Heſ.* lapidatus. A λᾶς, vel λάας,

Λεχαῖος, αία, αῖον, toris ſeu lectis extruendis aptus. A λέχος.

Λεχέεσσι, *lectis*, dat. pl. *Ion.* pro λέχεσσι.

Λεχεποίης, ferens herbas lectis & ſtibadiis idoneas, Il. 2, 697. Ex λέχος, & πόα.

Λεχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lecto adfixus. A λέχος.

Λεχθὲν, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. n. g. v. λέγω.

Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus; (2) nuptiæ; (3) uxor, *Poet.* A λέγω, *cubare facio.*

Λέχοσδε, *Adv.* lectum verſus, ad lectum.

ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Λέχρις, *Adv.* obliquè. A præc.

Λέχω, vel λέχομαι, cubo.

Λεχὼ, όος, *contr.* ȣς, ἡ, puerpera, Eur. El. 652. A λέχος. Hinc

Λεχώϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad puerperium pertinens.

Λεχωὶς, ίδος, ἡ, puerpera. Ab eod.

Λεώβατος, ȣ, ἡ, ſeu ὁδὸς, via publica & vehicularis. Ex λεὼς, pro λαὸς, & βαίνω.

Λεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vulgaris. Ph. A λεὼς.

Λεωλογέω, ῶ, populum percenſeo. Ex λεὼς, & λέγω, *percenſeo*.

Λεῷμι, *vellem*, præſ. opt. act. *contr.* pro λεάοιμι, à λεάω.

ΛΕ΄ΩΝ, οντος, ὁ, leo; (2) piſcis quidam; (3) ſerpens quidam; (4) aſtrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui & elephantiaſis; (6) ſaltatio quædam.

Λεωπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à populo calcatus. Ex λεὼς, & ϖατέω.

Λεωπετρα vel λειοπέτρα, & λεωπετρία, ας, ἡ, petra plana & lævis. Ex λεῖος, & ϖέτρα.

Λεωπετρία, ἡ, idem ex iiſd. LXX.

Λεωργὸς, ȣ, ὁ, hominum fabricator; opifex publicus, *Epith.* Promethei apud Æſchyl. *it.* audax, temerarius, *Xen.* Ex λεὼς, & ἔργον. V. *Ern.*

Λεὼς, ὼ, ὁ, Atticè pro λαὸς, populus.

Λεωσφέτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem ſuæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex ſuo populo, i. e. civem faciunt. Ex λεὼς, & σφέτερος.

Λεωφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populum, ſeu populos ferens; via publica, via regia. Ex λεὼς, pro λαὸς, & φέρω.

Λῇ, 3. ſing. præſ. conj. act. *Dor.* pro λᾷ, à λάω.

Ληγέμεναι, præſ. infin. act. *Dor.* pro λήγειν.

Λήγοιμεν, 1. pl. præſ. opt. act.

ΛΗ΄ΓΩ, f. ξω, ceſſo, deſino, finem facio; (2) ceſſare ſeu deſinere facio. Ἀλλ' ȣ̓ μὲν δὴ λήξω θρήνων ϛυγερῶν τε γόων, Soph. El. 103. ὕπνȣ, Eur. Her. fur. 1014. Λήγω ϖοιῶν, Plat. Λήγει μένος, is qui ipſe ſe cohibet; λήγει μένȣς, is, qui occiſus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, S. Clark. S. T. P. ad Hom. Il. 13, 424.

Λήδανον, ȣ, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roſcidum, quod è λήδῳ, colligebatur in Arabiâ. A λῆδον.

Ληδάριον, τὸ, veſtis vilis, qualis æſtate geſtabatur. A λῆδος.

Λήδιον, vel ληδίον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

ΛΗ͂ΔΟΝ, ȣ, τὸ, ledon ſeu ladon, ciſti genus.

ΛΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis è panno raro & detrito. vide λῆδος.

Λήθαιος, αία, άιον, vel ληθαῖος, αία, αῖον, lethæus, oblivioſus, oblivionem inducens. A λήθη.

Ληθάνω, oblivíſci facio. Ab eod.

Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus.

Ληθαργικὸς, ἡ, ὸν, veterno morbo laborans, lethargicus, veternoſus. A λήθαργος.

Ληθαργίζω, fut. ίσω, veterno laboro, dormiendi neceſſitate ſum oppreſſus. Ab eod.

Λήθαργος, ȣ, ὁ, lethargus, veternus. Sed *adject.* ὁ ϗ ἡ, oblivioſus. A λήθη, & ἀργός.

Λήθεαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro λήθῃ, à λήθω.

Ληθεδανὸς, ἡ, ὸν, oblivionem inducens. A

Ληθεδὼν, όνος, ὁ, oblivio, memoria abolita:

Λήθει, 3. ſing. præſ. ind. act. v. λήθω.

Λήθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλήθετο.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.

Ληθικὸς, ἡ, ὸν, oblivionem inducens. A λήθη.

Λήθιος, ία, ιον, clandeſtinus, *Heſ.* Ab eod.

Ληθομέριμνος, ον, curarum oblivionem inducens. A μερίμνη.

Ληθοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ab eod.

Ληθότης, ητος, ἡ, oblivio, *Suid.* Ab eod.

ΛΗ΄ΘΩ, f. ήσω, lateo; λήθομαι, oblivíſcor. Οὐ δέ σε λήθω, Il. 1, 561. Οὐδέ μιν ἠὼς φαινομένη λήθεσκεν, ib. 24, 13.

Ληϊάδης, ȣ, ὁ, prædando captus, ſeu abductus, captivus, *Heſ.* A ληΐη.

Ληιάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex λεία, & ἀνήρ.

Ληϊὰς, άδος, ἡ, prædando capta, captiva.

Ληϊϐότειρα, ας, ἡ, quæ ſegetes depaſcit, & arva vaſtat.

Ληϊϐοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſegetem depaſcit.

Ληϊϐότης, ȣ, ὁ, idem. A λήϊον, & βόσκω.

Ληϊδάριον, ȣ, ὁ, veſtis vilis. Dim. à λῆδος.

Ληΐδιος, ία, ιον, prædando captus. A ληΐς.

Ληΐζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, à

Ληΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) eripio, rapio; (3) ſortior, nanciſcor. Ὅς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλῄσατο, Eur. Tro. 868. Οὐ μὲν γάρ τέ γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς, Heſiod. Ἔργ. 700. A λεΐη.

Ληΐη, ης, ἡ, præda, *Ion.* pro λεία.

ΛΗ΄ΙΟΝ, ȣ, τὸ, ſeges; (2) triticum; (3) arvum ſegete conſitum, campus ſegetum.

Ληῒς, ίδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, & amplæ opes. A λεία.

Ληΐσσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐληΐσατο, à ληΐζω. Unde

Ληϊϛὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator.

Ληΐϛης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ληϊϛὸς, ἡ, ὸν, prædando captus; (2) qui prædando captus ſeu adquiri poteſt. Ab eod.

Ληϊϛοσάλπιγγες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones eſſent, & primi tubas inveniſſent, *Heſ.* Ex ληϊϛὴς, & σάλπιγξ, *tuba.*

Ληϊϛὺς, ύος, ἡ, præda. A ληΐζω.

Ληΐϛωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. Ab eod.

Ληΐιτις, ιδος, ἡ, prædatrix, epitheton Dianæ.

Ληϊτὶς, ίδος, ἡ, bello, ſeu prædando capta mulier.

Ληϊτάρχαι, qui præerant ſacrificiis, *Heſ.* Ex λήϊτον, & ἀρχή.

Λήϊτον, ȣ, τὸ, locus publicus, ubi magiſtratus conveniunt, curia. A λήϊτος.

Λήϊτος, ȣ, ὁ, publicus. A λεῖτος.

Ληϊτȣργέω, opus publicum facio. A

Ληϊτȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, v. λειτȣργός.

ΛΗΚΕ΄Ω, ῶ, ſono, reſono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui a. 2. ἔλακον, v. ληκεῖν.

Ληκλήριος, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.

Ληκυθίζω, fut. ίσω, elucubro ad lucernam, cui oleum è lecytho adfunditur; (2) exquiſitiùs compono, ampullor, ſeſquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

Ληκύθιον, ȣ, τὸ, Dim. parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.

Ληκυθισμὸς, ȣ̃, ὁ, cantus ſuavior, mollior, ſuavitas vocis. A ληκυθίζω. Unde

Ληκυθιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui cavam vocem edit, ſc. qualem edunt vaſa cava, quum pulſantur; (2) qui exilem edit vocem, *Heſ. Suid.*

Ληκυθοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λήκυθος, & ϖοιέω.

Ληκυθοπώλης, ȣ, ὁ, qui lecythos vendit.

ΛΗ΄ΚΥΘΟΣ, ȣ, ἡ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta, oratoria; (5) liber confertus pigmentis oratoriis.

ΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, præſens animus, animus fortis viriliſque, fortitudo; (2) ſuperbia, animus timidus; (3) voluntas, conſilium, decretum, propoſitum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.

Λημαλέος, έα, έον, gramioſus; (2) lippus. A λήμη.

Ληματίας, ȣ, ὁ, præſenti & confidenti animo præditus. A λῆμα. Unde

Ληματιάω, ῶ, præſenti animo ſum.

Λεματόω, ῶ, fut. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

Λημάω, ῶ, lippio, gramioſos oculos habeo. Ὦ λημῶντε τὰς φρένας, Ariſtoph. Plut. 580.

ΛΗ΄ΜΗ, ης, ἡ, gramia, ſordes oculorum, cum lacrima è pituitâ concreſcit; (2) lippitudo; (3) ſtupor, λημία, ἡ, *Hipp.*

Λῆμμα, ατος, τὸ, acceptum, ſumptio, res, quæ accipitur; (2) munus quo quis corrumpitur; (3) lucrum, redditus, qui alicunde capitur, ſeu boneſtè, ſive turpiter; (4) redditus, obventio; (5) ſumptio, adſumptio, *apud dialecticos*; (6) major propoſitio *apud eoſdem*; (7) titulus & argumentum diſputationis; (8) apopthegma. A λαμϐάνω.

Λημματικὸς, ἡ, ὸν, occaſione aptè & dextrè utens. A præc.

Λημμάτιον, τὸ, propoſitio, ſumtio parva. Dim.

Λήμνιος, ια, ιον, Lemnius; (2) maximus, *de malo aliquo.* A Λῆμνος, *Lemnus*, inſula.

ΛΗΜΝΙ΄ΣΚΟΣ, lemniſcus, faſciola è coronâ dependens; (2) linamentum oblongum, quod vulneri inditur.

Λημνόθεν, ex Lemno. A Λῆμνος.

Λῆμνος, ȣ, ἡ, Lemnus, inſula Vulcano ſacra.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præſides. A ληνός. Unde

Ληναίζω, è Baccho furo, de Poëtis dicitur, in Bacchum carmen ſcribo, &c.

Ληναϊκὸς, ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo ſacri.

Λήναιον, ȣ, τὸ, plur. Λῆναια, Lenæa. Lenæum, feſtum in honorem Bacchi agitari ſolitum. A ληναῖος.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus.

Ληναίτης, ȣ, ὁ, ut Ληναῖτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo ſacri.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, menſis, in quo feſtum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quibuſdam idem eſt, qui Januarius noſter. A ληνός.

Ληνὶς, ιδος, ἡ, eadem quæ ἰϛοπέδη, ſcribitur etiam λινὶς, malè, *Ern.*

Ληνοϐάτης, ȣ, ὁ, calcator, torculator. Gl. V. Ex ληνὸς, & βαίνω, *calco.*

ΛΗΝΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus ſeu concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina ſubigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur ſcuticæ; (5) mali nautici receptaculum; (6) canalis, aqualiculus; (7) eccleſia, *met.*

ΛΗ͂ΝΟΣ, έος, τὸ, lana.

Λῆξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν, à λήγω.

Λήξεια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι.

Ληξιαρχικὸν, ȣ̃, τὸ, ſeu βιϐλίον, liber, in quem puerorum nomina incribebantur, qui jam ſuæ tutelæ facti erant. A

Ληξίαρχοι, ων, οἱ, magiſtratus Athenis, qui pueros ſuæ tutelæ factos in ληξίαρχικὸν inſcribebant. Ex λῆξις, & ἄρχων.

Ληξιπύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, faciens ceſſare febrem.

Λῆξις, εως, ἡ, ſortitio; (2) ſors, id, quod ſortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) ceſſatio; (6) regio, locus; (7) culmen, faſtigium. A λήχω, pro λαγχάνω, *ſortior*, vel λήγω, *deſino.*

Ληπτέος, έα, έον, capiendus, petendus, ſumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, ſumendum, incipiendum eſt. A λαμϐάνω.

Ληπτὴς, ȣ̃, ὁ, qui capit, prehendit. Ab eod.

Ληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad capiendum ſeu accipiendum proclivis. Ab eod.

Ληπτὸς, ἡ, ὸν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi poteſt. Ab eod.

Ληρείνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Ληρέω, ῶ, idem. Λῆρον ληρεῖς, Ariſtoph. Plut. 516. A λῆρος.

Λήρημα, ρήματος, τὸ, nugæ deliramentum:

Λήρησις, εως, ἡ, idem. A ληρέω.

Ληρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nugator.

ΛΗ͂ΡΟΣ, ȣ, ſeu pl. λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus. Hinc

Ληρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nugatorius, nugax.

Ληρῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro. Ex λῆρος, & ᾠδὴ, *cantus.*

Ληρωδία, ἡ, nugæ.

Ληρωδῶς, ineptè, nugatoriè.

Λῇς, 2. ſing. præſ. conj. act. *Dor.* & *contr.* pro λάῃς, ſeu λᾷς, vel *Dor.* pro θέλῃς, à λάω, vel θέλω.

Λήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi λήθω.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. *Epith.* Bacchi. al. λυσιπαίγμων. Ex λήθω, & ϖαῖγμα.

Λῆσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, *volo.*

Λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, Gl. V. A λήσμων.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήσμων.

Λήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, oblivioſus, immemor. A

Λήσομαι, f. 1. ind. med. v. λήθω.

ΛΗ'ΒΟΣ, ου, ὁ, ſtella ſplendida in ſpinâ ſcorpionis, *Heſ.*

Ληστάρχης, ου, ὁ, princeps latronum. Ex ληστὴς, & ἄρχη.

Λήσταρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ληστεία, ας, ἡ, latrocinium. A

Ληστεύω, fut. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infeſto, vaſto. Κώμαις τε ϗ ἀγροῖς ἐπιτρέχων ἐλήστευεν, Herodian. A ληστής. Unde

Ληστήριον, ου, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium.

Ληστὴς, οῦ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro ληϊστὴς, à λεία, *præda.*

Ληστικὸς, ὴ, ὸν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ ληστικὸν, οῦ, ſc. σύστημα, agmen prædonum. A ληστός.

Ληστικῶς, more prædonum.

Λῆστις, εως, ἡ, oblivio, Eur. C. 171. A λήθω.

Ληστοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædonum interfector. Ex ληστὴς, & κτείνω.

Ληστὸς, ὴ, ὸν, pro ληϊστός.

Ληστοτροφέω, è prædâ alo. Ex τροφό.

Ληστρικὸν, οῦ, τὸ, prædones, vel prædonum agmen. A ληστής.

Ληστρικὸς, ὸν, prædatorius. Ab eod.

Ληστρικῶς, *Adv.* prædonum more.

Ληστρὶς, ίδος, ἡ, prædatoria, prædatrix. A ληστής.

Λήσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, à λήθω.

Λητάρχος, ὁ, ſacerdos publicus, ap. Lycurg. Ex λήϊτον, & ἀρχή.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ.

Λητογενὴς, ὲς, Latonâ natus.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A

Λητὼ, όος, *contr.* pro οῦς, ἡ, Latona.

Λητωὶς, ίδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητωὶς κούρη, Diana.

Λητῷον, τὸ, templum Latonæ.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius.

Ληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi λαμβάνω.

Ληφθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Λήψησθε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehenſio, captio; (3) impetus primus febris; (4) ſumptio; ſeu adſumptio apud Dialecticos. A λαμβάνω.

Λήψομαι, 1. ſing. f. v. λαμβάνω, pro λήβω.

Λήψονται, *accipient*, 3. pl. f. ejuſd.

Λι, in compoſitione eſt pro λίαν.

ΛΙΑ'ΖΩ, f. *άσω*, agito, jacto, turbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) ſeparo; & (4) λιάζομαι, ſeparo me, ſecedo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, diſcedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) coëo, claudo. Σπουδῇ πρός σ' ἐλιάσθην, exii, Eur. Hec. 99. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶ λιάζετο κῦμα θαλάσσης, Il. 24, 96.

ΛΙ'ΑΝ, *Adv.* valdè, admodùm.

Λιανθὴς, ὲς, valdè floridus, pulcherrimus. Ex λίαν, & ἀνθὸς.

Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, egelidus, calidus, ſuavis, placidus, pro χλιαρὸς. A χλιαίνω.

Λίασμα, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλίασμα. Ab eod.

Λιασθεὶς, part. aor. 1. paſſ. verbi λιάζω.

Λιβάδιον, ου, τὸ, locus irriguus, pratum, centaurium minus, herba. A λιβάς.

Λιβάζω, f. άσω, ſtillo, gutto. Ab eod.

Λιβανικὸς, ὴ, ὸν, thureus, thus referens.

Λιβάνινος, thurinus, Gl. V. A λίβανος.

Λιβανοκαΐα, ας, ἡ, q. d. uſtio thuris, Ph. λιβανοκαΐα, atthuratio. A καίω.

Λιβανόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui è thure incenſo vaticinatur.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, thus; at propriè (2) arbor thurifera, reperitur etiam τὸ λίβανον, & λιβάνη, ſed ap. recentiores; (3) Libanus, mons Syriæ.

Λιβανοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, thuriferus. A φέρω.

Λιβανόχροος, *contr.* λιβανόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thureo colore eſt. Ex χρόα.

Λιβανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, f. ίσω, thus adoleo. A λιβανωτὸς.

Λιβανωτινὸς, ὴ, ὸν, è thure factus.

Λιβανώτιον, ου, τὸ, thuſculum, Gl. V. Dim.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, roſmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

Λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, thus. Ab eod.

Λιβανωτοπολέω, ῶ, f. ήσω, thus vendo. A

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui thus vendit.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

Λιβανωτοφόρος, ὁ ϗ ἡ, thurifer. A φέρω.

Λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ, planta thurea. A λιβανωτός.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo:

Λίβηθρον, ου, τὸ, aquæ ductus, foſſa. A λείβω.

Λιβηρὸς, ρα, ρον, humidus, ſtillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum & Auſtrum ſpirans. Ex λίψ.

Λίβος, εος, τὸ, gutta, ſtilla, ſtillatio humoris ex oculis; (2) libum, ap. Athen. Vox. Lat. A λίβω.

Λιβοφοίνιξ, ὁ, Carthaginienſis, idem quod λιβόνοτος.

Λιβρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; (2) tenebroſus, niger. A λείβω.

Λιβύη, ης, ἡ, Lybia, regio Africæ, Africa.

Λιβυκὸς, ὴ, ὸν, Africus, Punicus, Libycus.

Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, ſpecies navigioli.

Λίβυς, βυος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus. A λίψ.

Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina è Libyâ.

Λιβυστικὸς, ὴ, ὸν, Libycus.

Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca.

Λίβω, libo, ſtillo, *Heſ.* A λείβω.

Λίγα, *Adv.* ſtridulè, argutè, clarè, pro λιγέα, à λιγύς. Unde

Λιγαίνω, ſtridulum & argutum ſono; (2) clarè prædico, vehementer gemo, &c.

Λιγγούριον, τὸ, electrum, lincurius.

ΛΙ'ΓΓΩ, ſtrideo, ſtridorem edo; unde Homericum λίγξε, a. 1. Λίγξε βιὸς, Il. 4, 125.

ΛΙ'ΓΔΗΝ, *Adv.* ſtrictim; in ſuperficie tantum, non profundè; (2) leviter.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula, in quâ metalla conflantur.

Λιγέα, nom. plur. n. g. à λιγύς.

Λιγεᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν.

Λιγείῃ, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ.

Λιγέως, *Adv.* ſtridulè. A λιγύς.

Λίγνα, τὰ, veſtis partes quædam interiores, *Poll.* At Ph. λίγνον, blandum.

Λιγνυόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus. A

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma. Hinc

Λιγνυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fuliginoſus.

Λιγνωτὸς, pingui ſimilis; λιγνωτὰ, *Nicand.* ubi Schol. λιπώδη.

Λίγξε, *ſonuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλιγξε à verbo λίγγω, *ſono, ſtrideo.* Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστός, Hom. Il. 4, 125.

Λιγυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtridens, clarè reſonans, argutum tinniens. Ex λιγὺς, & ἠχέω.

Λιγύθροος, *contr.* λιγύθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λιγύμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter canens. Ex λιγὺς, & μέλπομαι, *cano.*

Λιγύμυθος, ὁ ϗ ἡ, qui ſtridulâ voce loquitur.

Λιγυπνείων, οντος, ὁ, dulce ſpirans, argutum ſeu ſtridulum flatu ſonum reddens. Ex λιγὺς, & πνείω, pro πνέω, *ſpiro.*

Λιγύπνοος, λιγύπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λιγυπτέρυγος, ον, alis ſtridens. A πτέρυξ.

Λιγυρίζω, argutè & concinnè cano.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγύριον, ου, τὸ, lyncurius, lapis.

Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, argutum ſonans. Ex λιγυρὸς, & θρόος.

Λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtridulum ſpirans. Ex πνέω.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtridulus, argutus, argutum ſtridens; (2) canorus; (3) jucundus. A

Λιγὺς, εῖα, ὺ, idem. A λίγγω.

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ ϗ ἡ, Ligur.

Λιγυστικὸς, ὴ, ὸν, Liguſticus. A Λίγυς.

Λιγυστὶς, ίδος, ἡ, femina Liguſtica.

Λιγυφθόγγοισι, dat. pl. *Ion.* pro λιγυφθόγγοις.

Λιγύφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtridulam ſeu ſuavem vocem habens, argutus.

Λιγύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Il. 19, 350.

Λιθάζω, f. άζω, propriè in lapidem convertor; (2) lapido, lapidibus obruo, λιθάσαντες τὸν Παῦλον, Act. 14, 19. Ἐλιθάσθησαν, Heb. 11, 37. Λιθασθῶσιν, Act. 5, 26. A λίθος.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus; (2) locus aſper; (3) petra lubrica vel aſpera; (4) *Adject.* lapidoſus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ου, ἡ, ſpuma argenti; (2) medicamentum metallicum.

Λιθαρίδιον, ου, τὸ, lapillus, gemma, Gl. V. Dim. A

Λιθάριον, ου, τὸ, lapillus, Ph. λιθάριον, gemma, Dim. A λίθος.

Λιθὰς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθάσας, a. 1. part. act. verbi λιθάζω.

Λιθασθῶσιν, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ. cum ν ἐφελκ.

Λιθαστὴς, οῦ, ὁ, lapidator, Ph. A λιθάζω.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act.

Λίθειος, εία, ειον, vel λίθειος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapideus, ſaxeus. A λίθος.

Λίθεος, έα, εον, vel λίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λιθία, ſeu λιθεία, ἡ, copia lapidum, lapides.

Λιθιακὸς, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus. A λίθος.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in veſicâ, Gl. V. calculoſitas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A

Λιθιάω, ῶ, fut. άσω, calculo laboro, Part. λιθιῶν, calculoſus. Ph. A λίθος.

Λιθίδιον, ου, τὸ, lapillus Dim. A λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθίνως, *Adv.* ad inſtar lapidis vel ſaxi.

Λιθὶς, ίδος, ἡ, lapillus, parvus lapis, Dim.

Λιθόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapidibus petitus, lapidibus obrutus. Ex λίθος, & βάλλω.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, Luc. 13, 34. Ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι, Joan. 8, 5. Λιθοβοληθήσεται, Heb. 12, 20.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. A.

Λιθοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος, & βάλλω.

Λιθογλύπτης, ου, ὁ, lapicida, ſculptor.

Λιθογλυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in lapide inſculptus. Ex λίθος, & γλύφω, *ſculpo.* Unde

Λιθογλύφος, ου, ὁ, qui lapides ſculpit, ſtatuarius, ſculptor marmorarius, Ph.

Λιθόδενδρον, ου, τὸ, corallium.

Λιθοδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Gorgonis, quaſi lapideo adſpectu, qui vim habeat convertendi in lapides. Ex λίθος, & δέρκω.

Λιθόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle lapideâ tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος, & δέρμα, *corium.*

Λιθοδόμητος, ον, è ſaxo structus.

Λιθοδόμος, ου, ὁ, faber lapidarius, qui ex lapidibus ædificia ſtruere novit. Ex λίθος, & δέμω, *ædifico.*

Λιθοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lapidis ſpeciem, ſeu formam habens. Ex λίθος, & εἶδος.

Λιθοθλάω, ῶ, lapidem aut. lapide frango. Ex λίθος, & θλάω.

Λιθοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, durus. Ex λίθος, & καρδία.

Λιθοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapideum & durum caput habens. Ex λίθος, & κεφαλή.

Λιθοκόλλα, ας, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur. Ex λίθος, & κόλλα.

Λιθοκόλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, è lapidibus conglutinatus & compactus; (2) cui lapides pretioſi adglutinati ſunt; (3) gemmis & lapidibus diſtinctus, pictus.

Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapidis, *Suid.* ἡ, ἐκ λίθων βολή.

βολὴ, percuſſio quæ fit lapidibus conjectis; (2) labor lapicidæ. A

Λιθοκόπος, ου, ὁ, lapicida. Ex κόπτω.

Λιθολευστέω, lapido.

Λιθολευστής, ου, ὁ, lapidator. A λιθολεύω.

Λιθόλευστος, ὁ καὶ ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus (2) per lapidationem factus. Λιθόλευστος Ἄρης, Soph. Aj. Ab eod. Hinc

Λιθολευστῶ, lapido, *Guil. Bud.*

Λιθολεύω, lapido, Vet. Lex.

Λιθολογέω, ῶ, fut. ήσω, lapides lego, ſeu operi faciendo idoneos lapides ſeligo: Hinc

Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium ex lectis lapidibus exſtructum; ſtrues lapidum. A præc.

Λιθολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lapides legit, ſeu colligit, ſeu ſeligit idoneus. Ex λίθος, & λέγω.

Λιθομυλία, ἡ, lapides molares, ſaxa, cæmenta. Ex λίθος, & μύλη.

Λιθόξεστος, ον, è lapide ſcalptus.

Λιθοξοεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. V.

Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, inſtrumentum radendis aut ſcalpendis lapidibus idoneum: A

Λιθοξόος, ου, ὁ, qui lapides ſcalpit, ſeu polit, aut radendo complanat. Ex λίθος, & ξέω.

Λιθοποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, calculum gignens, ſaxificus. Ex ποιέω.

Λιθοπρίστης, ου, ἡ, ſerrarius lapidarius, Gl. V. Ex πρίω, *ſerrâ ſeco.*

Λιθόῤῥινος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapideâ pelle tectus, corio ferè lapideo munitus, *Epith.* teſtudinum.

ΛΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, lapis, ſaxum; (2) lapis pretioſus, gemma; (3) ara, item tribunal è ſaxo, impr. quod Athenis in templo erat.

Λιθοσόος, vel λιθοσσόος, ου, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος, & σόω.

Λιθοσπαδὴς, ές, è lapide ſtructus. A σπάω.

Λιθόσπερμον, ου, τὸ, Lithoſpermum, herba, quæ ſic dicitur ob ſeminis duritiem.

Λιθοστεγὴς, ὲς, lapide tectus, è lapide ſtructus. A στέγος.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidibus ſtratus. Τὸ λιθόστρωτον, *Subſt.* pavimentum teſſellatum.

Λιθοτομεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. V. Ex λίθος, & τέμνω.

Λιθοτομέω, lapides exſcindo.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. A

Λιθοτόμος, ου, ὁ, lapicida, cæmentarius; (2) chirurgus calculum exſcindens. A τέμνω.

Λιθότομος, ου, ὁ, inciſus à lapide. Ex iiſd.

Διθοτράχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, duram, rigidam habens cervicem.

Λιθοτριβικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex τρίβω.

Λιθουλκέω, lapides traho, extraho. A

Λιθουλκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lapides extrahens è lapicidinâ. Ex λίθος, & ἕλκω, *traho.*

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro; (2) in lapidem converto. A λιθουργός.

Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθουργικὸς, ἡ, ὸν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθούργιον, ου, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides ſcalpit & operi aptat; lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & ἔργον.

Λιθοφορέω, ῶ, fut. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A

Λιθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapides ferens ſeu portans; λιθοφόρος, ſc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex φέρω.

Λιθόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem verto, lapidem reddo; λιθόομαι, οῦμαι, lapideſco. A λίθος.

Λιθώδης, ὁ καὶ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, ſaxoſitas, ſaxea durities.

Λιθωμόται, qui ad lapidem in concione jurabant, *Heſ.* Ex λίθος, & ὄμνυμι, *juro.*

Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem, ſeu in naturam ſaxeam. A λιθόω.

Λικμάω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro. Il. 5, 500. A λικμός.

Λικμήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.

Λικμητήριον, ου, τὸ, ventilabrum, vannus, quâ frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητρὶς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, οῦ, ὁ, ventilator. A λικμάω.

Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Λικμητικὸς, ἡ, ὸν, ad ventilandum factus.

Λικμίζω, trituro, tero, *Heſ.* A

ΛΙΚΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vannum ferens; Vid. λικνοφόρος. Ex φέρω.

Λικμώντων, gen. pl. part. præſ. pro λικμαόντων, à λικμάω.

Λικνάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet.

Λικνίζω, vanno, vannio, Gl. V. A λίκνον.

Λικνίτης, ου, ὁ, Bacchi epith. ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς παιδία κοιμῶνται, à cunis, *Heſ.*

Λικνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vanno ſimilis; (2) ſordidus. Ex λίκνον, & εἶδος.

Λίκνον, ου, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum, Gl. V. cunæ.

Λικνοφορέω, ῶ, vannum geſto. A

Λικνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vannum geſtat in Bacchicis ſacris. Ex λίκνον, & φέρω.

Λικριφὶς, *Adv.* obliquè, ex obliquo, Hom. Il. 14, 463.

Λίκτης, ου, ὁ, linctor, Gl. Vet. Ex λείχω.

Λιλαίεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro λιλαίῃ, à

ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, cupio, appeto, deſidero. Οὐδέ τι αὐτὸς Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, Il. 13, 253. Ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, ib. 3, 133.

Λιμαγχέω, ῶ, inediâ neco. Ex λιμός, & ἄγχω.

Λιμαγχικὸς, ἡ, ὸν, fame vexans.

Λιμαγχονάω, ῶ, fame neco; (2) fame ango & adfligo. Ex iiſd.

Λιμαγχονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.

Λιμακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, herbidus, humidus. Ex Hippocr. A λείμαξ.

Λιμβρὸς, obſcurus, tenebroſus, Heſ. A λιβρός.

Λιμενάρχης, ου, portus, ſeu portuum præfectus, cuſtos, Gloſſ. Vet. portitor. Ex λιμὴν, & ἀρχὴ, *principatus.* Hinc

Λιμεναρχία, ας, ἡ, portûs præfectura, cuſtodia.

Λιμενηόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui portum continet. Ex λιμὴν, & ἔχω. Unde

Λιμενήοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui portu continetur.

Λιμενίζω, fut. ίσω, recipio, colloco in portu. *paſſ. ſeu med.* ſum in portu. A λιμήν.

Λιμένιον, ου, τὸ, parvus portus, Dim.

Λιμενίσκος, ου, ὁ, porticulus, Gl. V.

Λιμενίτης, ου, ὁ, in portu verſans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

Λιμενοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, portui ſimilis, portuoſus. Ex λιμὴν, & εἶδος.

Λιμενορμίτης, ου, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμὴν, & ἐνορμίτης.

Λιμενοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, portuum inſpector.

Λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum cuſtodia. A

Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus, ſeu portuum cuſtos. Ex λιμὴν, & φύλαξ.

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, portus.

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.

Λίμνα, *Dor.* pro λίμνη, mare apud Soph.

Λιμνάζω, f. άσω, ſtagno, reſtagno; (2) ſtagnare facio. A λίμνη. Unde

Λιμναῖος, αία, αῖον, paluſter, lacuſter. At Λιμναῖος, Bacchus. A Λίμναι, loco Atticæ.

Λιμνακὶς, ίδος, ἡ, paluſtris, *Epith.* Nympharum.

Λιμνασία, ἡ, ſtagnatio, ſtagnum. A λιμνάζω.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris. A λίμνη.

Λιμνᾶτις, *Dor.* pro λιμνῆτις, paluſtris.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, palus, ſtagnum, lacus; (2) mare. At λίμναι, locus Atticæ.

Λιμνήτης, ου, ὁ, idem quod λιμναῖος.

Λιμνῆτις, νήτιδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris.

Λιμνοειδῶς, ſpecie lacûs. Ab εἶδος.

Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, lacus ingens, maris inſtar.

Λιμνομάχαι, παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui Λίμναι dicebatur, *Heſ.* Ex Λίμναι, & μάχη, *pugna.*

Λιμνόομαι, οῦμαι, in paludem ſeu lacum abeo & exundo, in paludem redundo, aquâ ſtagnante repleor. A λίμνη.

Λιμνόστρεα, ων, τὰ, paludis ſeu paludum oſtrea. Ex λίμνη, & ὄστρεον.

Λιμνοσώματος, ον, *Epith.* piſcis paluſtris.

Λιμνουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη, & ἔργον.

Λιμνοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in palude ſeu ſtagno natus. Ex φύω, *naſcor.*

Λιμνοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, paludibus gaudens, qui in palude vivit. Ex χαίρω. Unde

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. qu. dic. paludibus gaudens.

Λιμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, paludoſus, paludem imitans. A λίμνη.

Λιμοδωριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant. ut Dorienſes è Peloponneſo, qui Rhodum & Cnidum incoluerunt. A λιμὸς, & Δωριεύς.

Λιμοδωριέω, fame compulſus aliquò commigro, V. Lex.

Λιμοθνὴς, ὁ καὶ ἡ, fame mortuus. A θνήσκω.

Λιμοκίμβιξ, κος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem uſque parcus eſt. Ex λιμὸς, & κίμβιξ.

Λιμοκτονέω, ῶ, fame eneco.

Λιμοκτονία, ας, ἡ, qu. dic. cædes, quæ fit fame, ſumma fames, ſumma eſuritio; (2) abſtinentia ab omni cibo. A

Λιμοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λίμος, & κτείνω.

Λιμόξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, famelicus, Gl. V.

Λιμοξήρως, famelicè, Ph. A præc.

ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fames.

Λιμοφορεὺς, έως, ὁ, famem afferens. Gen. plur. poet. λιμοφορήων, in Epigr. pro λιμοφορέων. A

Λιμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λιμὸς, & φέρω.

Λιμόψωρος, ου, ὁ, ſcabies è fame orta, ſive quâ homines jumentaque in fame corripiuntur, *Polyb.* Ex ψώρα.

Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμφεύω, f. εύσω, fallo, decipio. A λιμφός.

ΔΙΜΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſycophanta, delator, *Heſ.* al. λιμός.

Λιμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, famelicus. A λιμός.

Λιμώττω, eſurio, fame laboro. Ἄσιτος καὶ λιμώττων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται, Luc.

Λιναγρέτης, ου, ὁ, piſcator. A λίνον, & ἀγρεύτης.

Λιναῖος, lino factus, V. Lex. A λίνον.

Λινάριον, ου, τὸ, funiculus, parvum filum, V. Lex. (2) rete, *Euſt.* Dim. ab eod.

Λινεῖος, μίτος, lineum ſtamen, Suid.

Λίνεος, έα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, lineus.

Λινεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, è lino factus. Ex λίνον, & ἔργον.

ΛΙΝΕΥ'Σ, έως, ὁ, mugil piſcis, *Heſ.*

Λινίσκος, ου, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, V. L. Dim. à λίνον.

Λινόδεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.

Λινόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, lino vinctus. Ex δέω.

Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, triſſago, *Dioſc.* Ex λίνον, & δρυς.

Λινόζωστις, herba mercurialis. *Dioſc.*

Λινοθώρηξ, θώρηκος, ὁ καὶ ἡ, lineum thoracem habens.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini ſtipula, Joſ. 2, 6.

Λινόκλωστος, ὁ καὶ ἡ, è lino netus. Ex κλώθω.

Λινόκροκος, ου, ὁ καὶ ἡ, è lino textus.

ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, linum, herba quædam. *Angl.* Flax. (2) filum lineum; (3) filum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piſcatoria; (7) textum è lino; (8) linteum velum.

Λινόπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lineam veſtem indutus.

Λινοπληγὴς, ὲς, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. *Epith.* piſcis. Ex λινον, & πληγή.

Λινοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, retia terens, piſcator. Gl. V. linarius. Ex πλέκω.

Λινοπλύνας, ου, ὁ, qu. dic. lini lotor. Ex πλύνω.

Λινοποιὸς, οῦ, ὁ, linarius, Gl. V. Ex ποιέω.

Λινοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per linum tranſiens, per velum tranſiens. Ex λίνον, & ϖόρος.

Λινοπτάζω, retia ſpecto, defixos in retia oculos habeo, *Heſ.* A λινόπτης.

Λινοπτάω, ῶ, & λινοπτάομαι, ῶμαι, idem.

Λινόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον, & ϖτέρον.

Λινόπτης, ȣ, ὁ, qui retia ſervat. Ex ὄπτομαι.

Λινοῤῥαφὴς, ὲς, è lino ſutus.

Λῖνος, ȣ, ὁ, foſſorum & agricolarum cantilena.

Λινόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. lineam, i. e. ex lino carnem habens, tenuis & mollis. Ex λίνον, & ϲάρξ.

Λινόσπαρτον, ȣ, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur, *Theophr.*

Λινόσπερμον, ȣ, τὸ, lini ſemen, Gl. V.

Λινοϛασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex ϛάσις.

Λινοϛατέω, ῶ, retia pono, ſeu colloco. Et *in paſſ.* λινοϛατέομαι, ȣ̃μαι, in retia incido; illaqueor.

Λινοϛολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex ϛολή.

Λινόϛροφον, ȣ, τὸ, marrubium, herba, Ph. Ex ϛρέφω, *verto.*

Λίνȣλκος, ὁ ϗ ἡ, è lino ductus ſeu factus, niſi leg. λινȣργός. *Ern.*

Λινȣργεῖον, ȣ, τὸ, lanificium. A λινȣργός.

Λινȣργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. A

Λινȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui linum elaborat, Gl. V. lintearius. Ex ἔργον.

Λινȣ̃χος, ȣ, ὁ, retiarius, Gl. V. Ex ἔχω.

Λινοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, linum corrumpens. Ex φθείρω.

Λινοχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, lineam veſtem habens.

Λινοχλαίνης, ȣ, ὁ, idem. Ex λίνον, & χλαῖνα.

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνωσις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.

Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguem reddo, paſſ. λιπαίνομαι, pingueſco, a. 1. part. λιπανθεὶς, pinguefactus. Ab eod.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, pulcro redimiculo ornatus, *Ern.* Θασίαν λιπαράμπυκα, apud Ariſtoph. phialam vino Thaſio quaſi coronatam, plenam.

Λιπαραυγὴς, ὲς, ſplendidus. Ex αὐγή.

Λιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adſiduus ſum, perſevero, adſto; (2) adſiduè, valdè rogo, etiam conſolor, diligenter hortor. Καὶ τȣ̃ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; quid petis? Soph. Oed. Tyr. 1434. Ὅσα νῦν λιπαρεῖς ἐμȣ̃ μανθάνειν, Xen. A λιπαρής.

Λιπαρέως, ῶ, *Adv.* jugiter, adſiduè; (2) flagitanter, ambitioſè, inſtanter. A λιπαρής.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, adſiduus, ſedulus, qui inſtanter aliquid facit.

Λιπαρητέον, *Adv. poſit.* rogandum eſt, poſtulandum. Τὸ δὲ μὴ ἀποθανεῖν ȣ̓κ ᾤετο λιπαρητέον εἶναι, Plat.

Λιπαρία, ας, ἡ, Ion. λιπαρίη, ης, ἡ, adſiduitas, ſedulitas; (2) adſidua obteſtatio. A λιπαρὴς, vel λιπαρός. Unde

Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, Gl. Vet.

Λιπαρόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, pinguem terram habens. Ex λιπαρὸς, & γῆ.

Λιπαρόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nitidam ac ſplendidam & velut unctam zonam habens, ſplendidè cinctus. Ex λιπαρὸς, & ζώνη.

Λιπαροκρήδεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens vittam. Ex λιπαρὸς, & κρήδεμνον.

Λιπαρόθρονος, ον, pulcram ſedem habens.

Λιπαρόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt nitentibus & pulchris oculis. Ex λιπαρὸς, & ὄμμα.

Λιπαροπλόκαμος, ὁ ϗ ἡ, cui nitida eſt coma.

Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obeſus, adipoſus, unctus; (2) opimus, opulentus; (3) pulcher, præclarus; (4) beatus, felix; (5) eſt & *Epith.* precum; ambitioſus, vehemens, aſſiduus, ap. *Joſ.* A λίπος.

Λιπαροτης, ρότητος, ἡ, pinguitudo.

Λιπαρῶς, *Adv.* adſiduè, jugiter; (2) flagitanter; pro λιπαρέως, à λιπαρής; (3) pinguiter, nitidè; (4) beatè, feliciter. A λιπαρός.

Λιπαρόχροος, *contr.* λιπαρόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pinguis, nitido corpore. Et χρόος.

Λιπαρόχρως, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λιπαρὼψ, ut λιπαρῶπα τράπεζαν, menſam pinguem. Ex λιπαρὸς, & ὤψ.

Λίπας, παος, τὸ, Oleum. *Aret.*

Λίπασμα, ϖάσματος, τὸ, res, quæ pinguefacit. A λιπαίνω. Unde

Λιπασμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaginatio.

Λιπαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendore ſeu lumine defectus, obſcurus. Ex λείπω, & αὐγή.

Λιπάω, ῶ, pingueſco, pinguis & obeſus ſum. A λίπος.

Λίπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπε, à λείπω.

Λιπέειν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro λιπεῖν.

Λιπερνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex agro in urbem fugit; ex divite pauper, Ph. & al. Gl. V. λιπερνῆς, pupillus, orbus. Ex λείπω, & ἔρνος.

Λιπερνήτης, & λιπερνίτης, ȣ, ὁ, egenus, mendicus, Lex. Gr. A præc.

Λιπεσήνωρ, ορος, ἡ, maritum deſerens, adultera. Ex λείπω, & ἀνήρ.

Λιπεσθαι, a. 2. inf. med. verbi λείπω.

Λιπήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtatutum diem deſeruit, qui ſtatuto die non præſto fuit. Ex λείπω, & ἦμαρ, *dies.*

Λιπητος, ȣ̃, ὁ, tempus; quo germinantia ſucco turgere incipiunt. A λιπάω.

Λιπόϐιοι, mortui, *Heſ.*

Λιποϐλέφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui palpebræ deſunt: ap. Nonn. oculo deſtitutus. Ex βλέφαρον.

Λιπόγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſtitutus artubus, pedibus, mancus. Ex γυῖον.

Λιπόδερμος, ȣ, ὁ, cui deeſt præputium, appella, recutitus. Ph. λιπόδερμος, curtus. Ex δέρμα.

Λιπόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui excuſſit jugum, ſolitarius.

Λιποθυμέω, deficio animo. A θυμός.

Λίποι, 3. ſing. aor. 2. opt. act. v. λείπω.

Λίποιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act.

Λιπομαρτυρία, ἡ, teſtimonii recuſatio, detrectatio.

Λιπομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui matrem reliquit.

Λιπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπον, à λείπω.

Λιπόναυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navis deſertor. Ex λείπω, & ναῦς.

Λιπόνεως, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λιπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eximiè improbus, inſigniter nequam, *Heſ.* Ex λίαν, & ϖονηρός.

Λιπόπνοος, ον, ȣν, quem ſpiritus deficit.

Λιπόῤῥινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pelle deſtitutus durâ, uvidam & lubricam habens pellem.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, pinguedo, adeps, ſebum.

Λιποσαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, macilentus. Ex λείπω, & ϲάρξ.

Λιπόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λιπόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenebras relinquens, qui umbram ſuam relinquit, clarus, *Nonnus.* Ex λείπω, & ϲκια.

Λιποϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è corollis ſeu ſertis defluens, ſeu decidens.

Λιποϛρατία, ας, ἡ, deſertio militiæ. A

Λιποϛράτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſertor militiæ. Ex λειπω, & ϛρατός.

Λιποτακτέω, ῶ, deſero locum, ordinem. A

Λιποτάκτης, ȣ, ὁ, vide λειποτάκτης.

Λιποτάξιον, ȣ, τὸ, vide λειποτάξιον.

Λιποτριχὴς, έος, depilis, cui pili defluunt. Ex λείπω, & θρίξ.

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linquens lucem, carens ſplendore. Ex λείπω, & φέγγος.

Λιπόφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem vox deſtituit, mutus.

Λιποψυχέω, animam efflo. Ex λείπω, & ψυχή.

Λιπόων, præſ. part. act. *Poet.* pro λιπῶν, *contr.* ex λιπάων, à λιπάω.

ΛΙ'ΠΤΩ, cupio, deſidero, appeto.

Λιπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pinguis. A λίπος.

Λιραίνω, impudenter ago.

Λιρινος, ίνη, ινον, idem quod λείρινος.

Λιριόεις, όεσσα, όεν, idem quod λειριόεις.

Λίριον, ȣ, τὸ, idem quod λείριον.

Λιροφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui oculis eſt impudentibus & audacibus, *Suid.* Ex

ΛΙ'ΡΟΣ, & λῖρος, ȣ, ὁ, vel λιρὰς, ȣ̃, ὁ, impudens, inverecundus, audax, *Heſ.*

Λὶς, acc. λῖν, leo.

Λὶς, Dat. λιτὶ, Acc. λῖτα, tenue & ſubtile linteum. Vid. λῖτον.

Λὶς, ἡ, lævis, glabra; pro λισσὴ, quod idem.

Λίσαι, 2. ſing. aor. 1. imperat. med. v. λίσσομαι.

ΛΙΣΓΑ'ΡΙΟΝ, ȣ, το, ligo. Schol. Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Et videtur linguæ fuiſſe vulgaris.

Λισπόπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, attritas & exiles nates habens. Ex λίσπος, & ϖυγή.

Λισπόπυξ, idem, ap. Sch. Ariſtoph.

Λισπος, f. λίσπη, attritus, ſeu detritus uſu.

Λισσὰς, άδος, ἡ, lævis, glabra. A λισσός.

Λίσσεσθαι, præſ. inf. med. verbi λίσσομαι.

Λίσσομαι, f. 1. ind. med. *Poet.* pro λίσομαι. A

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, ſupplico, ſupplex oro, precor; λισσέσκετο, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἐλίσσετο. Πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν, Soph. El. 430.

ΛΙΣΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, lævis, glaber; (2) altus.

Λιϛραίνω, complano; (2) fodio.

Λιϛρεύω, f. εύσω, idem. A

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, inſtrumentum ad complanandum ſolum; (2) radula; (3) ſcopæ ad verrendum ſolum, λίϛριον, τὸ, idem. Hinc

Λιϛροω, pavio, complano, æquo. Hinc

Λιϛρωτὸς, ἡ, ὸν, pavitus, complanatus.

Λῖτα, acc. ſing. à λῖς.

Λιτάζομαι, ſupplico, ſupplex oro, *Heſ.* A λιτή.

Λιταίνω, ſupplico. Τέκος ἐμὸν λιταίνω, Eur. El. 1231. Ab eod.

Λιταῖσι, dat. plur. f. g. *Poet.* pro λιταῖς, à λιτός.

Λιτανεία, ας, ἡ, ſupplicatio.

Λιτάνευε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐλιτάνευε. A

Λιτανεύω, f. εύσω, ſupplex oro, ſupplico. Κατεύξατο, ϗ λιτάνευσε Τὰν ϖομπὰν θάσασθαι, Theoc. 2, 72. A λίσσομαι.

Λίταργίζω, feſtino, celeri gradu proficiſcor, f. λιταργίσω, Att. λιταργιῶ, 1. pl. λιταργιȣ̃μεν, properabimus. A λίταργος. Hinc

Λιταργισμος, ȣ, ὁ, rapidus curſus, fuga.

Λίταργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velox, celer, *Suid.* Quaſi ex λίαν, & ἀργὸς, *celer.*

Λιτάων, gen. pl. *Æol.* pro λιτῶν, à λιταὶ.

Λιτέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λίτομαι.

Λίτη, ῆς, janua, ap. Sch. Ariſt. ſi locus ſanus. *Ern.*

Λιτὴ, ῆς, ἡ ſupplicatio, ſupplices preces, precatio, obſecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deæ. præſides ſupplicationum. A λίσσομαι.

Λιτήσιος, αὐχὴν, ſupplex cervix, *Nonnus.* A λιτή.

Λιτόϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Λιτοϐόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenui & vili victu vivens. Ex λιτὸς, & βορά.

Λιτοδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δίαιτα.

Λιτομαι, ſupplico, ſupplex oro. a. 1. ἐλλισάμην, poet. pro ἐλισάμην, a. 2. inf. λιτίσθαι. Πρόφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην, Od. 14, 406. A λίσσομαι.

Λῖτον, τὸ, tenue & ſubtile linteum; ut hinc fit λῖτα, Il. 8, 441. V. λῖς. A

ΛΙΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, exiguus, non elaboratus, incultus; (2) pro λιτανευτικὸς, *Pind.*

Λιτοτης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, ſimplicitas; (2) Fig. rhetorica, quâ res magna modeſtiæ cauſsâ extenuatur.

Λιτοφαγια, ἡ, tenuis victus. A φαγεῖν.

Λιτȣργὸς, maledicus, maleficus, &

Λιτȣργεῖν, maledicere, *Simon.*

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum; (2) numiſmatis genus exigui pretii. Hinc

Λιτραῖος, & λιτριαῖος, libralis, Gl. V.

Λίτρον, ȣ, τὸ, Att. pro νίτρον, nitrum.

Λιτροσκόποι, qui λίτρας, ſpeculantur; (2) nummularii, *Heſ.* fœneratores. Ex λίτρα.

Λιτρώδης, εος, ȣς, ὁ ϗ ἡ, nitroſus. A λίτρον.

Λιτυερσης, & λιτυέρσας, ου, ὁ, foſſorum & agricolarum cantilena.

Λιτῶς, *Adv.* tenuiter, ſuppliciter.

Λιφαιμέω, ῶ, ſanguinem amitto; (2) deficio corpore, *Heſ.* Ex λείπω, & αἷμα.

Λιχάζειν, per prærupta dejicere, Cretenſibus, *Heſ.* (2) cupere. Idem. al. γλικάζειν.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, index digitus; (2) nomen ſonitus harmonici. Hinc

Λιχὰς, άδος, ἡ, menſura interſtitii inter pollicem & indicem digitos diſtentos, *Poll.*

Λιχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo, Gl. V.

Λιχινωτος, ἡ, ον, impetigoſus, Gl. V. Quaſi à λιχινόω, quod eſſet impetigine afficio.

Λίχμαζον, imperf. *Ion.* pro ἐλίχμαζον. à

Λιχμάζω, f. άσω, lambo, ligurio. Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε, Heſ. 'Ασπ. 235. A λείχω.

Λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur ſeu lingitur.

Λιχμάω, ῶ, & λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Δέρματα ἔψοντες ἐλιχμῶντο, App.

Λιχμήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, exſertâ linguâ os lingens, *Nic.* in Alex. 37. Ab eod.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, catillatio.

Λιχνευμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus avido ore inhiamus.

Λιχνευω, & λιχνεύομαι, ligurio; (2) avidè capio. A

Λίχνος, η, ον, qui ita cupediis deditus eſt, ut digitos ſeu catinos lingat; liguritor, catillo, guloſus, avidus. A λείχω.

Λιχνοφιλάργυρος, ου ὁ, guloſus ſimul & avarus. Ex λίχνος, & φιλαργυρος.

Λίχνως, *Adv.* guloſè, avidè, voraciter, more catillonum. A λίχνος.

Λὶψ, λιϐὸς, ὁ, petra, unde aqua deſtillat, *Heſ.* (2) gutta, ſtilla.

Λὶψ, λιϐὸς, ὁ, Africus ventus.

Λιψουρίς, ἡ, defectus urinæ, ap. *Æſc.* ſed lectio vitioſa videtur, *Ern.*

Λιψύδριον, ου, τὸ, locus quidam Atticæ, aquâ deſtitutus, ex re nomen habens. Ex λειτω, & ὕδωρ.

Λόϐιον, τὸ, gibba pars hepatis, fibra, Dim. à

ΛΟΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, ima pars auris; (2) extrema pars hepatis; (3) ſiliqua, leguminum integumentum, quo plura ſimul involvuntur. Hinc

Λοϐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſiliquæ ſeu folliculo leguminum ſimilis, ſiliquaceus.

Λογάδες, oculi, Suid. album in oculo, Schol. Nicandri. At λογάδες, electi, vid. λογάς.

Λογάδην, *Adv.* lectè, electè. A λογάς.

Λογαῖος, αία, αῖον, lectus, delectus. Ab eod.

Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.

Λογαριασμὸς, ου, ὁ, computatio. A λογαριάζω.

Λογαριαστὴς, ου, ὁ, computator. Ab eod.

Λογάριον, ου, τὸ, vocula; (2) oratiuncula; (3) diſputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula, Dim. à λόγος.

Λογὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, delectus, pl. λογάδες, electi, delecti, λιθοι λογάδες, temerè reperti, non exciſi è lapicidinâ. A λέγω.

Λογάω, ῶ, dicturio, dicere ſeu diſſerere cupio, Luc. Lexiph. λόγος.

ΛΟ'ΓΓΗ, ης, ἡ, ſepulcrum, *Heſ.* (propriè quies, *Ern.*)

ΛΟΓΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertuſus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari poſſit, *Etym.*

Λογεῖον, οῦ, τὸ, pulpitum in theatro, ſuper quo hiſtriones fabulam recitant; (2) quibuſdam & os, quoniam per illud ſermo exit, *Poll.* (3) in Sacris Literis oraculum, quod ſacerdos in pectore geſtabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Iſraelitarum, conſtans. *Vetus verſio:* rationale. *Nova,* pectorale. A λόγος.

Λογέμπορος, ου, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet; de Sophiſtis.

Λογεὺς, έως, ὁ, tabularius, ſcriba. A λόγος.

Λογία, ας, ἡ, collecta, id, quod in eccleſiâ colligebatur, ad pauperum ſuſtentationem, *item* oblatio ſacra. A λέγω, *colligo.*

Λογίατρος, ου, ὁ, verbo tenus medicus. Ex λόγος, & ἰατρός.

Λογίδιον, ου, τὸ, vocula; (2) oratiuncula; (3) fabella. Dim. à λόγος. Unde

Λογιεὺς, έως, ὁ, orator, qui cauſas dicit, ὁ ῥήτωρ, ut exponit Pollux ex Critiâ.

Λογιζέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. v.

Λογιζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo ſeu ſubduco, computo, ſupputo; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo; (3) mecum reputo, conſidero, perpendo, cogito, cenſeo, arbitror, exiſtimo, opinor, æſtimo; (4) imputo, tribuo. Ὥς εἴ τις δύο ἢ ϗ πλείους τὶς ἡμέρας λογίζεται, μάταιός ἐστιν, ſibi promittit, Soph. Trach. 960. Τούτου τὴν σωτηρίαν ἐν οὐδενὶ λογίζεται, nihili ducit, Chryſ. Eur. Alc. 780. A λόγος.

Λογικεύομαι, f. εύσομαι, ratiocinor, ratione utor. A

Λογικὸς, ἡ, ὸν, rationalis, ratione præditus, ratione utens; (2) dialecticus, pertinens ad diſſerendi methodum; (3) qui ſermocinari poteſt, ſermocinator; (4) eloquens, facundus, diſertus; (5) doctus; (6) in oratione proſâ uſitatus. Hinc τὸ λογικὸν, οῦ, ratio, & ἡ λογικὴ, ſc. τέχνη, Logica, ars ratiocinandi. A λόγος.

Λογικῶς, *Adv.* cum ratione, more eorum, qui ratione utuntur; (2) diſſerentium modo, i. e. ſubtiliter. A λογικός.

Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. A λόγος.

Λόγιον, ου, τὸ, reſponſum; oraculum; vide λογεῖον.

Λόγιος, ία, ιον, celebris, memorabilis; (2) hiſtoriæ & antiquitatis peritus; (3) eloquens, diſertus, facundus, elegans, doctus; (4) fatidicus, vates. Unde

Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia.

Λογισαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. λογίζομαι. Unde

Λόγισμα, ατος, τὸ, quod in rationibus ſupputandis alicui imputatur.

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, ſupputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio; cogitatio; (3) conſilium, deliberatio; (4) ipſa ratio ac mens; (5) Syllogiſmus; (6) confeſſio, apud med. ætatis Græcos.

Λογιστέον, ratiocinandum, conſiderandum, cogitandum. Ab eod.

Λογιστεύω, computo. Philoxen. λογιστεύει, curat. A λογιστής.

Λογιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi ſedebant λογισταὶ. Gl. V. tabularium; (2) judicium τῶν λογιστων; (3) λογιστήρια, ſcholæ ratiocinatorum, Item ſcholæ, in quibus diſſeritur.

Λογιστης, ου, ὁ, ratiocinator, ſupputator, calculator; (2) cui reddenda eſt ratio adminiſtratæ reipublicæ; (3) æſtimator. Gl. V. curator; tabularius; penſitator, rationalis. A λογίζομαι.

Λογιστικὸς, ἡ, ὸν, idem, artis numeros tractandi peritus; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti poteſt. A λογιστής.

Λογίως, diſertè, eloquenter, eleganter. A λόγιος.

Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, ſcribo orationes forenſes, aut hiſtoriam; (2) ſcriptito, ſcribo. Λογογραφῶν κρῦφα τοῖς ἀντιδίκοις, Plut.

Λογογραφία, ας, ἡ, orationum aut etiam hiſtoriæ ſcriptio.

Λογογραφικὸς, ἡ, ὸν, ad ſcribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφικη, ῆς, ſc. τέχνη; ars ſcribendi orationes. A

Λογογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui orationes ſcribit, orator; (2) tabularius; ſcriba, Gl. V. Ex λόγος, & γράφω, *ſcribo.*

Λογοδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, orationum ingenioſus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat.

Λογόδειπνον, ου, τὸ, cœna, verbis magis ac ſermonibus, quam cibo aut ferculis conſtans.

Λογοδηρία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. Ex δῆρις, *pugna.*

Λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi, nugax.

Λογοδιδάσκαλος, ὁ ϗ ἡ, dicendi magiſter.

Λογοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolutæ orationi ſimilis; (2) rationis ſpeciem habens. Ex εἶδος.

Λογοειδία, vitium poematis, cum nihil cultûs ſplendoriſque habet, ſed futile eſt & nugax.

Λογοθεσία, ας, ἡ, diſcuſſio, Ph. Ex θέσις.

Λογοθέσιον, ου, τὸ, rationum exactio.

Λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationem repoſco; (2) ratiocinor, computo. A

Λογοθέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, rationum exactor, diſcuſſor, Ph. cancellarius. Ex τίθημι.

Λογοθήρας, ου, ὁ, qui verba aucupatur, verborum captator. Ex θήρα.

Λογολεσχεῖν, blaterare, nugari. A

Λογολέσχης, ου, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος, & λέσχη.

Λογομάγειρος, ου, ὁ, exquiſitiùs ornans orationem.

Λογομανεω, ῶ, literis & diſciplinis vehementer incumbo, inſano quaſi amore earum teneor. Ex λόγος, & μαίνομαι.

Λογομαχὲω, ῶ, verbis pugno, rixor, 2 Tim. 2, 14.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit verbis, aut de verbis, inanis rixa. A

Λογομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui verbis pugnat, argutator. Ex μάχομαι.

Λογόμιμος, ὁ, ſcurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

Λογομύθιον, ου, τὸ, fabuloſa narratio. Ex λόγος, & μῦθος.

Λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, ſeu ſcribo, more poetarum fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falſum ſpargo; (3) dictito, perhibeo; (4) diſſero, ſermones confero. Καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομιάς ελογοποίησαν κατὰ τῶν θεῶν, Iſocr. A λογοποιός. Hinc

Λογοποίημα, ποιήματος, τὸ, fabula, commentum, mendacium; (2) rumor.

Λογοποιητικὴ, τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιία, ἡ, fabularum confictio, fabularum ſcriptio; (2) mendaciorum confictio.

Λογοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, idem quod λογοποιητικός.

Λογοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, fabularum confictor ſeu ſcriptor; (2) qui mendacia confingit, qui falſos rumores ſpargit, mendax, fabulator; (3) orationis artifex; exquiſitior oratione utens; (4) hiſtoriarum ſcriptor, hiſtoricus. Ex λόγος, & ποιέω.

Λογοπραγέω, ῶ, confingo, mentior, falſum rumorem ſpargo; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, Suid. Lex. Ex λόγος, & πράσσω.

Λογοπράτης, ου, ὁ, verborum venditor, cauſidicus, rabula; (2) Λόγου venditor, Judas proditor. Ex λόγος, & πράτης.

Λογοπώλης, ου, ὁ, idem quod λογοποιὸς; (3) item, qui verba pro rebus vendit, de Philoſophis.

Λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum; (2) ſermo, oratio, item poteſtas dicendi, unde λόγὸν διδοναι; (3) rumor, fama; (4) opinio; (5) liber, tractatus; (6) definitio; (7) ratio; (8) cauſſa; (9) proportio; (10) mentis conceptus, cogitatio; (11) fabula, mendacium; (12) ratio, unde reddere rationem; (13) verbum eſſentiale Dei, ſive Chriſtus; (14) λόγοι, ſtudia artium liberalium, literæ. A λέγω.

Λογοτόπος, ου, ὁ, Syllogiſmus hypotheticus, ſeu conditionalis apud Dialecticos.

Λογοφίλης, ου, ὁ, ſtudioſus literarum, diſertus.

Λογόω, ῶ, f. ώσω, rationalem facio; λογόομαι, οῦμαι, rationalis fio; naturam τοῦ λόγου quodammodo induco. A λόγος.

Λογχάριον, ου, τὸ, parva lancea. Dim. à

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, ſpiculum; (2) Ionum idiomate, ſors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν.

Λογχαῖος, ου, ὁ, haſtatus, *Suid.* A præc.

Λόγχαισι, dat. pl. *Ion.* pro λογχαις.

Λογχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Ab eod.

Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Dim.

Λόγχιμος, η, ον, haſtatus.

Λογχὶς, ίδος, ἡ, haſta. A λόγχη.

Λογχίτης, ου, ὁ, haſtatus, lanceatus.

Λογχοδρέπανον, τὸ, haſta falcata.

Λογχόομαι, οῦμαι, mucronatim, ſive in acutum deſino. Ab eod.

Λογχοποιός, οῦ, ὁ, lancearum fabricator.

Λογχοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles; lancearius. Ex φέρω.

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, mucronatus, mucroni aut cuſpidi vel lanceæ ſimilis. A λογχόομαι.

Λόγω, gen. ſing. *Dor.* pro λόγου.

Λόγωσις, εως, ἡ, verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi ſive Filii Dei accedit. A λογόω.

Λόεν, *lavit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro ἔλοε, à poet. λοέω.

Λοεσσάμενος, part. aor. 1. med. *Poet.* pro λουσάμενος, quaſi à λοέω, à λούω.

Λόεσσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλόεσαν.

Λοετρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, balneum; (2) aqua lavationi parata. A λούω, unde λουτρὸν.

Λοετροχόος, ου, ὁ ϗ ἡ, dialyſis pro λουτροχόος.

Λοέω, lavo. Ponitur ut hinc ſit λοέσσαι, Odyſſ. 19, 320. vid. λούω.

Λοιβᾷ, dat. ſing. *Dor.* pro λοιβῇ, à λοιβή. Unde

Λοιβάομαι, libo; Heſ. λοίβᾶται, σπένδει, θύει.

Λοιβάσιον, ου, τὸ, vas, quo libatur. A λοιβή.

Λοιβεῖον, ου, τὸ, libamen; (2) vas, quo libatur.

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. A λείβω. Hinc

Λοιβίς, ίδος, ἡ, calix, quo libatur.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris; ut λοιγαία ἐσθὴς Lycurg. veſtis lugubris. A λοιγός.

Λοιγηεις, ήεσσα, ῆεν, idem & ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, pernicioſus. A

ΛΟΙΓΟ΄Σ, οῦ, ὁ, pernicies, exitium.

Λοιδορέω, ῶ, & λοιδορέομαι, οῦμαι, convicior, maledico, probris inſector; (2) reprehendo, objurgo. Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον, Ariſtoph. Eq. 1270. A λοίδορος.

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, id ipſum, quod alicui probroſè objicitur. A præc.

Λοιδορημάτιον, ου, τὸ, conviciolum, Dim. à

Λοιδορησμὸς, οῦ, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A

ΛΟΙ΄ΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ου, maledicentia.

Λοιδόρως, *Adv.* conviciando, maledicendo.

Λοιμικὸς, ἡ, ὸν, peſtilens. A λοιμός.

Λοιμοῖο, *peſtis*, gen. ſing. *Ion.* pro λοιμοῦ.

ΛΟΙΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, peſtis, peſtilentia, lues, contagium; (2) homo peſtilens & exitialis. LXX. pro ἐμπαικτης.

Λοιμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, peſtifer. Ex φέρω.

Λοιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, peſtilens.

Λοιμώττειν, peſte laborare, peſte infeſtari, *Lucian.* A λοιμός.

Λοιπαδαριον, ου, τὸ, reliquum, Gl. V. A

Λοιπὰς, άδος, ἡ, idem. Gl. V. λοιπάδες, reliqua, Guil. Bud.

Λοιπάζεσθαι, relinqui, Guil. Bud. Ab eod.

Λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, Ph.

Λοιπογραφῶ, reliquo, Gl. V.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod ſupereſt, & λοιπὸν, *Adv.* cæterum, alioquin, (poſtea; (2) ad extremum, *poteſt tamen iis locis ubi* ad extremum *vertitur, meliùs plerumque verti* jam, *Ern.*) (3) in poſterum & τοῦ λοιποῦ, de cætero. A λοίπω.

Λοισθεὺς, λοισθῆος, λοισθῆϊ, poet. poſtremus, in primis in certamine. A λοῖσθος.

Λοισθήϊα, Ionicè pro λοισθεῖα, præmia, quæ ultimo certatori dantur. A λοῖσθος.

Λοίσθιος, ία, ιον, ultimus, poſtremus. A

ΛΟΙ΄ΣΘΟΣ, ου, ὁ, ultimus, poſtremus.

ΛΟ΄ΚΑΛΟΣ, ου, ἡ, ciconia, *Ariſtot.*

Λοξα, *Adv.* obliquè. A λοξός. Unde

Λοξεύω, obliquo, obliquum reddo.

Λοξιας, ου, ὁ, obliquus, *Epith.* Apollinis, quia obliqua dabat reſponſa, vel quia ſol obliquis flexibus cœlum percurrit.

Λοξοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, obliquè incedens. Ex λοξὸς, & βαίνω.

Λοξοβάτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Λοξοκίνητος, ον, qui obliquè movetur, obliquus, *Epith.* zodiaci. A κινέω.

Λοξοπολέω, ῶ, obliquè vagor, tranſverſus feror.

Λοξοπορέω, ῶ, obliquè incedo. Ex πόρος.

ΛΟΞΟ΄Σ, ἡ, ὸν, obliquus, tranſverſus; (2) ambiguus, dubius, unde, qui non fidit alteri.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A præc.

Λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, obliquè currens; (2) obliquè verba volvens. Ex λοξος, & τρέχω.

Λοξοχρήσμων, ὁ ϗ ἡ, ambigua oracula edens, *Epith.* Apollinis & Pythiæ.

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λοξῶς, *Adv.* obliquè. Ab eod.

Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοπαδαρπαγίδης, ου, ὁ, patellarum raptor, cum ſcommate dictum in voracem. Ex λοπὰς, & ἁρπαγή.

Λοπάδιον, ου, τὸ, patella, Dim. A λοπάς.

Λοπαδοφυσητὴς, ου, ὁ, helluo. Ex φυσάω.

ΛΟΠΑ`Σ, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortice turgeſco, ſum cortice turgido. A λοπός. Hinc

Λοπητὸς, οῦ, ὁ, tempus anni, quo arborum cortices turgeſcunt & exemptiles fiunt.

Λοπία, ας, ἡ, corticis tumor, quum humor ſub eo eſt.

Λοπιάω, ῶ, idem quod λοπάω.

Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λοπός.

Λόπιμος, ου, ὁ, qui decorticari poteſt; ut κάρυον λόπιμον, nux, Gl. V. λόπιμα, caſtaneæ. Ab eod.

Λοπὶς, ίδος, ἡ, ſquama; (2) cortex, putamen. Ab eod.

Λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω, *decortico.*

Λοπὸς, ου, ὁ, cortex. A λέπω.

Λορδαινω, f. άνω, incurvo in anteriora. A

ΛΟΡΔΟ`Σ, η, ὸν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, Ph. Hinc

Λορδόω, incurvo; trunco, debilito, λορδοῦμαι, incurvor.

Λορδωσις, εως, η, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. A præc.

Λουδοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, laniſta, Ph. Ex τρέφω.

Λοῦμαι, præſ. ind. paſſ. *Att.* pro λούομαι.

Λοῦσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro ἔλουσε, à λούω.

Λοῦσις, εως, ἡ, lavatio, Gl. V. A λούω.

ΛΟ΄ΥΣΣΟΝ, ου, τὸ, luſſum, album quiddam in abiete naſcens; apud Theophr.

Λουσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λούσω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum; labrum. A λούω.

Λουτηρίδιον, ου, τὸ, labellum, Dim. à λουτρόν.

Λουτηριον, ου, τὸ, idem.

Λουτηρίσκος, ου, ὁ, idem. Gl. Vet.

Λουτιάω, ῶ, lavare cupio. Luc. Lex.

Λούτριον, ου, τὸ, aqua ſordida balnei, in quo quis lavit, Heſ. A λουτρόν.

Λοῦτρον, οῦ, τὸ, aqua ſordida in quâ quis lavit.

Λουτρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, ipſa aqua in balneo; (2) balneum; (3) lavacrum ſacrum, ſeu baptiſma. A λούω.

Λουτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, ſponſo loturo fero aquam. A

Λουτροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Ex λοῦτρον, & φέρω.

Λουτροχοέω, aquam ad lavandum affundo. A

Λουτροχόος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λοῦτρον, & χέω.

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, Gl. V. A λουτρον.

ΛΟΥ`Ω, f. λούσω, lavo, & quidem propriè alterum; λούομαι, lavor, lavo me, f. λουσόμενος, lavaturus, a. 1. λούσασθαι, lavari, p. paſſ. λελουμένος, lotus; λοῦμαι, lavor, part. λούμενος, qui lavatur, poëticè pro λοῦσαι dicitur λοέσσαι, a. 1. λοεσσάμενος, part. lavans, lotus. Κἀκ τῶν καλπιδων ἔλουσαν ημᾶς, Ariſtoph. Lyſ. 404. Ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλούσατ', Eur. Alc. 157.

Λόφαλοι, ων, οἱ, ſcutula ſplendida, quæ galeis adfigi ſolebant, V. Lex. A λόφος.

Λοφάω, ῶ, criſtatus ſum, criſtam in capite gero; (2) criſtam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ου, τὸ, criſtarum repoſitorium; (2) theca ſpeculi. Ab eod.

Λοφια, ᾶς, ἡ, *Ion.* λοφιὴ, ῆς, η, cervix, dorſum, ſeu eminentia dorſi; (2) juba, ſeta; (3) ſummitas, cacumen. Ab eod.

Λοφιῆ, dat. ſing. *Ion.* pro λοφιᾶ, à λοφιά.

Λοφίζω, exalto, Vulg. Lex. A λόφος.

Λοφίον, ου, τὸ, parva criſta. A λόφος. Unde

Λοφὶς, ιδος, ἡ, criſtæ in galeâ repoſitorium.

Λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.

Λοφνίδιον, τὸ, facula. Dim. A

Λοφνὶς, ίδος, ἡ, facula, tæda.

Λοφόεις, όεντος, ὁ, tumuloſus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui criſtas in galeis conficit. Ex λόφος, & ποιέω.

Λοφοπωλέω, ῶ, criſtas vendo.

ΛΟ΄ΦΟΣ, ου, ὁ, cervix, ſeu ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur; (2) collum ſeu cervix hominis; (3) criſta, in galeâ; (4) criſtæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum & elatum eſt.

Λόφουρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & ſetas in cervice erectas habent in modum criſtæ. Ex λόφος, & οὐρὰ, *cauda.*

Λόφυρος, criſtâ inſignis, qui cervicem erigit, ſuperbus, *Heſ.* A λόφος.

Λόφωσις, εως, ἡ, criſtæ emiſſio. Quaſi à λοφόω, quod eſſet *criſtatum reddo.*

Λοφωτὸς, ἡ, ὸν, criſtatus, criſtâ inſignis.

Λοχαγέτης, ου, ὁ, *Dor.* pro λοχηγέτης.

Λοχαγέω, f. ήσω, cohortem duco; (2) inſidiis ſtruendis præfectus ſum.

Λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A

Λοχαγὸς, οῦ, ὁ, cohortis præfectus. Ex λόχος, & ἄγω, *duco.*

Λοχαγωγὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel inſidiarum præfectura. Ab eod.

Λοχάδην, *Adv.* inſidioſè, furtim, per cohortes.

Λοχάζω, inſidior, *Heſ.* A λόχος.

Λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens, ad partum pertinens. A λόχος.

Λοχᾷν, præſ. inf. act. *contr.* pro λοχάειν.

Λοχάρχης, ου, ὁ, decurio, Gl. V. Ex λόχος, & ἄρχω, *præſum.*

Λοχάω, ῶ, f. ήσω, inſidior; inſidias pono; (2) capto, v. gr. alicujus gratiam, &c. λοχάομαι, ῶμαι, inſidiis petor; (2) in inſidiis locatus ſum. Ἐλόχησαν τὰς γυναῖκας, Herodot. Λοχησθῆναι πρὸς τῶν διαδράντων, Heſiod. A λόχος.

Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.

Λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta poſt partum in mulieribus relicta. Ab eod. Unde

Λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens; ut λοχεία Αρτεμις, Diana cum à parturientibus invocatur. At λοχεία, τὰ, purgamenta in utero poſt partum relicta. Alicubi & τὰ λοχεῖα, pro loco natali.

Λοχεοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro λοχεοῦ, à

Λοχεὸς, inſidiæ. Vid. λόχος.

Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. A λοχεύω.

Λοχευτρία, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obſtetrix. Ab eod.

Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, partu edor; ἐλοχεύθης, a. 1. genitus es; & ἀθλίως λοχευθείσης τῆς μητρὸς, matre puerperio functâ. Ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλους, Eur. Ion. 1641. Λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί, id. Bac. 3. A λοχός.

Λοχεύω, inſidior. A λόχος.

Λοχηγετεῖν, p. inf. pro λοχηγετέειν, à

Λοχηγετέω, ῶ, cohortem duco. Λοχηγετέω λόχου, Herodot.

Λοχηγέτης, ου, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος, & ἡγέομαι, *duco.* Unde

Λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco.

Λόχια, τὰ, puerperium. A λοχός.

Λοχια, ας, ἡ, puerperium. Gl. V.

Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes diſpono, decurio; (2) inſidias pono, in inſidiis colloco. Λοχίζει εἰς ὁδόν τινα κοίλην ϗ λοχμώδη ὁπλίτας τινὰς, Thuc. A λόχος; ſed λοχίζω, parturio, pario, à λοχός.

Λόχιος, ια, ιον, v. λοχεῖος.

Λοχισμός, οῦ, ὁ, inſidiarum collocatio. A λοχίζω.

Λοχίτης, ου, ὁ, inſidiator; (2) manipularis. A λόχος.

Λοχμαῖος; ut λοχμαία μοῦσα, muſa ſylveſtris, ſeu ex ſylvis & fruticetis reſonans. A

Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus inſidiis aptus, ob virgulta denſiora. A λόχος.

Λόχμιος, ſilveſtris, arbuſta & fruticeta frequentans. A λόχμη.

Λοχμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arbuſtis & virgultis denſus, fruticoſus. Ab eod.

Λόχονδε, *Adv.* ad inſidias. A λόχος.

ΛΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria; (2) inſidiæ.

ΛΟΧΟ'Σ, οῦ, ἡ, gravida, *Dioſc.* puerpera, *Ph.*

Λόω, lavo, ut hinc ſit λό' apud Hom. pro ἔλοε, lavabat, Odyſſ. 10, 361.

Λύα, ας, vel λύη, ἡ, ſeditio, diſſidium, pugna. A λύω.

Λυαῖος, ου, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.

Λύας, gen. ſing. *Dor.* pro λύης, à λύη.

Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebroſus, obſcurus. A λύγη.

Λυγαίως, *Adv.* obſcurè, latenter, *Suid.*

Λυγγάνω, ſingultio, *Heſ.* A λύζω.

Λυγγώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, continenter & aſſiduè ſingultiens. Πυρετοὶ λυγγώδεις, febres cum ſingultibus, *Aret.*

Λύγδην, *Adv.* cum ſingultu. Ab eod.

Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus; (2) è lygdo confectus. A

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ου, ἡ, lygdus, lapis candidiſſimus, Parium marmor.

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obſcuritas.

Λυγίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, flecto, torqueo; vieo, Gl. V. *med.* in omnes partes me flecto, elabi conor. Τὺ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν, Theoc. 1, 97. A λύγος. Unde

Λύγινος, ίνη, ινον, vimineus.

Λυγιξεῖν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro λυγίσειν, à λυγίζω. Unde

Λύγισμα, ατος, τὸ, flexus; (2) vocis in cantu; cantus mollis, fractus.

Λυγισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Λυγιστὴς, ου, ὁ, λυγισταὶ, vietores, Gl. V.

Λυγιστικὸς, ή, ὸν, agilis in flectendo ſe; (2) qui flecti poteſt, Gl. V. λυγιστικὸν, viminale.

Λυγιστὸν, flexile, Gl. V. A λυγίζω.

Λυγιαίνω, ſingultio, *Suid.* A λύζω.

Λυγκεὺς, εως, ὁ, Lynceus quidam, inſigni viſûs acie, unde proverb. A λύγξ.

Λυγκούριον, τὸ, lyncurium electrum, quod è lyncis urinâ concreſcit. Ex λύγξ, & οὖρον.

Λὺγξ, γγὸς, ſingultus. A λύζω.

ΛΥΓΞ, κὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo viſu.

Λυγκικὸς, ή, ὸν, lynceus. A λύγξ.

Λυγμὸς, οῦ, ὁ, ſingultus. A λύζω. Hinc

Λυγμώδης, ες, v. λυγγώδης.

Λυγοδέσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitice vinctus.

ΛΥ'ΓΟΣ, ου, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.

Λυγὸς, οῦ, ὁ, prelum quoddam, *Heſ.*

Λυγοτευχης, έος, ὁ ϗ ἡ, viticeus, vimineus; ut λυγοτευχὴς κύρτος, de caveâ pſittaci. Ex λύγος, & τεύχω, *ſtruo.*

Λυγόφως, ὁ, crepuſculum.

Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὁ χρυσὸς φρένα, Epigr. A λύγος.

ΛΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, gravis, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus, miſerabilis, miſero conveniens.

Λυγρῶς, *Adv.* graviter, exitioſè, miſerabiliter. A λυγρός.

Λαγώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, viticeus, vitici ſimilis, lentus, flexibilis. A λύγος.

Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.

Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Aſiæ min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A λυδός.

Λυδιάζω, Lydos imitor; (2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod

Λυδιακὸς, ή, ὸν, Lydius, Lydicus. Ab eod.

Λύδειος, εία, ειον, idem. Ab eod.

Λύδιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Λυδίζω, ίσω, idem quod λυδιάζω. Hinc

Λυδιστὶ, *Adv.* Lydorum imitatione, Lydio more.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ohnoxius iis ϖάθεσι, quibus Lydi; voluptarius, mollis.

ΛΥΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, Lydus, è Lydiâ oriundus.

ΛΥ'ΖΩ, f. ξω, ſingultio, ſingulto. Γοερὸν λύζειν, Epigr.

Λύθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* & *Ion.* pro ἐλύθησαν, à λύω.

Λύθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλύθη.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, cruor, ſanguis pulvere mixtus, cruor, ſanies.

Λυθρόω, ῶ, fut. ώσω, cruento ſanguine, cum pulvere permiſto fœdo; unde part. paſſ. p. λελυθρωμένος, cruentatus. A λύθρον.

Λυθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cruentus. Ab eod.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, annus.

Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod. Hinc

Λυκαινὶς, ίδος, ἡ, parva lupa, Dim.

Λυκαινόμορφος, ον, lupæ formam habens.

Λυκαῖος, Lycæus, mons Arcadiæ; (2) in Arcadiâ natus, Jovis cognomen.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, & in primis circa mortuorum corpora, donec illuceſcat, verſantur. A

Λυκάνθρωπος, ſc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo, ſeu lycanthropiâ laborat. Ex λύκος.

Λυκαυγὲς, έος, τὸ, diluculum. Ex λύκη, & αὐγὴ, *fulgor.*

Λυκέη, *contr.* λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina; (2) galea, è pelle lupinâ. A λύκος.

Λύκειον, ου, τὸ, Lyceum, gymnaſium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, lupinus. Eſt & Apollinis *epith.* à λύκος; quia lupis ei dicatus; vel à λύκη, quæ ſole oriente exiſtit.

ΛΥΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens ſolis ortum.

Λυκηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucem generans, vel in Lyciâ genitus; *Epith.* Apollinis, Il. 4, 101. Ex λύκος, vel λύκη, & γείνομαι.

Λυκηδὸν, *Adv.* luporum more. A λύκος.

Λυκησθμὸς, οῦ, ὁ, luporum ululatus, *Suid.*

Λυκιδεὺς, έως, ὁ, lupi catulus, pl. λυκιδεῖς.

Λυκιεργὴς, ές, in Lyciâ factus, *pro quo vitioſè in libris eſt* λυκεργὴς, & λυκοεργὴς, *Ern.*

Λυκίηθέν, *Adv.* è Lyciâ. A Λυκία.

Λύκιον, ου, τὸ, lycium, arbor ſpinoſa; (2) locus in Theſſaliâ; (3) ſuccus è lycio arbore, ſeu frutice extractus. A λύκος.

Λυκιουργέω, more Lycio elaboro. A Λυκία, & ἔργον.

Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parva. Ab eod.

Λυκίσκος, ου, ὁ, trochlea ſuculâ carens, *Heſ.*

Λυκοϐατίας, ου, ὁ, ut λυκοϐατίας δρυμὸς, nemus, ſaltus, ubi lupi verſantur. Ex λύκος, & βαίνω, *vado.*

Λυκόϐρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à lupo manſus, laceratus. Ex λύκος, & βρώσκω.

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini, al. κυνόδοντες. Ex λύκος, & ὀδὼς.

Λυκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lupo ſimilis. Ab εἶδος.

Λυκοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lupi more audax, magnanimus. Ex λύκος, & θάρσος.

Λυκοθήρας, α, ὁ, luparius, Gl. V. nempe qui lupos venatur. Ex λύκος, & θήρα.

Λυκοκτονέω, lupum vel lupos occido. A

Λυκοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, ου, aconitum, cujus eſus lupos interficit, λυκόκτονος, à lupo occiſus. A κτείνω.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera eſt.

Λυκόπωδες, ων, οἱ, ſatellites tyrannorum, vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces eſſent, vel etiam lupi inſigne in clypeis geſtarent.

Λυκοῤῥαίστης, ου, ὁ, luporum laniator; λυκοῤῥαῖσται κύνες, in Epigr. A ῥαίω.

ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, lupus; (2) lupatum, fræni genus aſperrimum, *Heſ.* (3) λύκοι, flos herbæ irridis, quod labiorum lupi ſpeciem referant, V. Lex. (4) inſtrumentum quoddam coquinarium, *Poll.* (5) avis è monedularum genere, V. Lex. Ex *Ariſtot.* (6) piſcis, al. καλλιώνυμος, ex *Athen.* (7) aranei genus, Heſ. (8) paſtilli nomen adſtringentis & deſiccantis, ap. *Aëtium*; (9) pro ſole, *Macrob.*

Λυκοσκυτάλιον, ου, τὸ, quibuſdam Seſamoides major, *Dioſc.* Ex λύκος, & σκυτάλιον.

Λυκοσπάδες, ων, οἱ, equi à fræni genere, quod λύκος, lupatum, *Plut. Symp.* At *Nic. Schol.* veſpæ.

Λυκόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ore lupino eſt; apuæ *epith.* Suid. Ex λύκος, & στόμα.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. lupinos oculos habens; eſt autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, ſuſpecta & ſubdola amicitia. A

Λυκόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubdolus, ſuſpectus, lupinâ quâdam amicitiâ nixus. Ex λύκος, & φίλος.

Λυκοφιλίως, *Adv.* ſuſpectè, ſubdolè.

Λυκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lupum ferens, ut inſigne.

Λυκόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt lupini animi. Ex φρήν.

Λυκόφως, το, tempus ante ſolis exortum, Gl. V. crepuſculum, diluculum.

Λυκόχροος, *contr.* λυκόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, lupi colorem habens. Ex χρόα.

Λυκοψία, ας, ἡ, aliis nox ſubluſtris, aliis noctis obſcuritas, crepuſculum. Ex ὄψις.

Λύκοψις, λύκοψος, vel λυκοψὸς, quarta anchuſæ ſpecies, *Dioſc. Gal.*

Λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more, Paſſ. λυκοῦμαι, unde p. part. λελυκωμένα, à lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, lupinus, lupo ſimilis, *Epith.* coloris. Eſt autem medius inter album & nigrum. Ab eod.

ΛΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes; λύματα, piacula, Ph.

Λυμαίνω, & frequentiùs λυμαίνομαι, devaſto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; λυμηνάμενος, a. 1. med. qui vaſtavit; λελυμασμένος, p. part. paſſ. vaſtatus. Λυμαίνεσθαι τὰ ϖράγματα τῆς ϖόλεως, *Dem.* Τοιαῦτα μέν τοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα, Ariſtoph. Av. 100. A λύμη. Hinc

Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor. Hinc

Λυμαντήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitialis.

Λυμαντὴς, οῦ, ὁ, idem quod λυμαντὴρ.

Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vaſtator, violator. A

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) ſordes; (4) quicquid obeſt, nocet, perdit; ut *Lat.* pernicies, peſtis.

Λύμην, pluſq. perf. opt. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro λελυμένος εἴην, à λύω.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. v. λυμαίνω.

Λύντο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλέλυντο, à λύω, *in med.* redimo. Λυσόμενος θύγατρα, Hom. Il. 1, 13.

Λυπέω, ῶ, fut. ήσω, dolore adficio, contriſto; (2) lædo, offendo, detrimento adficio; λυποῦμαι, triſtor, mœreo. Εἴ με λυπήσει ϖέρα, præter modum, Ariſtoph. Av. 1251. Μηδένα λυπῆσαι τῶν ϖολιτῶν, Iſocr. A

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi moleſtia & ægritudo, triſtitia, mœror.

Λυπηθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. v. λυπέω.

Λύπημα, ϖήματος, τὸ, idem. A λυπέω.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, moleſtus, moleſtiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, triſtis. A λύπη. Hinc

Λυπηρῶς, *Adv.* cum moleſtiâ, moleſtè, cum dolore, dolenter.

Λυπῇς, 2. ſing. præſ. conj. act. pro λυπέῃς, à λυπέω.

Λυπησολόγος, ὁ ϗ ἡ, ſermonibus moleſtus, *Ern.*

Λυπητικὸς, ἡ, ὸν, qui triſtitiâ adficit; (2) ad triſtitiam pronus. A λυπέω.

Λυποῦ, *ange*, 2. ſing. præſ. imperat. med.

Λυπρόϐιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duram degit vitam.

Λυπρόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, gracile & macilentum ſolum habens. Ex λυπρὸς, & γαῖα.

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λυπηρὸς; (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus; (3) tenuis, opp. copioſo & ſufficienti.

Λυπρότης, ητος, ἡ, ariditas, gracilitas, ſterilitas, macies. A λυπρὸς.

Λυπρόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod λυπρόγαιος. Ex λυπρὸς, & χώρα.

Λυπρῶς, *Adv.* tenuiter, ſteriliter.

ΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, lyra, inſtrumentum muſicum; (2) ſidus cœleſte; (3) piſcis quidam.

Λυραοιδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, qui lyrâ canit.

Λυρίζω, f. ίσω, lyrâ cano, lyrâ ludo. A λύρα.

Λυρικὸς, ἡ, ὸν, lyricus, melicus; (2) ὁ, poëta lyricus. Ab eod.

Λύριον, ου, τὸ, parva lyra, Dim.

Λυρισμὸς, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζσω. Unde

Λυριϛὴς, οῦ, ὁ, qui lyrâ canit, fidicen, Ph.

Λυρογηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lyrâ gaudens, *Epith.* Apollinis in Epigr. Ex λύρα, & γήθομαι.

Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio ineſt. A λύρα.

Λυροεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui lyras conficit. Ex ἔργον.

Λυροθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lyrâ ſeu lyræ ſono gaudens, vel demulcens. Ex ϑέλγω.

Λυρόκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, lyrâ adquiſitus.

Λυροκτυπίη, ης, ἡ, lyræ ſonus, lyræ pulſus.

Λυροκτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lyram pulſat.

Λυροποιέω, lyras facio. Hinc

Λυροποιητικὸς, ἡ, ὸν, lyras conficiendi peritus.

Λυροποιϊκὸς, ἡ, ὸν, idem.

Λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum ſcientia. A

Λυροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui lyras conficit, compingit. Ex ϖοιέω.

Λυροφοίνιξ, κος, ὁ, ſpecies lyræ, quaſi Phœnicia, *Heſ.*

Λυρῳδία, ἡ, lyræ cantus. A

Λυρῳδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, lyren. Ex λύρα, & ᾠδή.

Λυρῳδῶς, lyricè, more eorum qui lyrâ canunt.

Λῦσαί, aor. 1. inf. act. verbi λύω.

Λύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores ſolvens. Apud Ariſtoph. alluſio ad Lyſanias, nomen viri.

Λύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. λύω.

Λυσήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, homines frangens, debilitans. Ex λύσις, & ἀνὴρ.

Λύσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε.

Λύσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. λύω.

Λυσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptias ſolvens.

Λυσιγυιΐα, ας, ἡ, membrorum ſolutio, luxatio. A

Λυσίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra ſolvens, diſſolvens artus. Ex λύσις, & γυῖον.

Λυσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lites dirimit; (2) qui jura diſſolvit. Ex λύσις, & δίκη.

Λυσιέθειρα, ας, ἡ, capillos ſolutos ſive paſſos habens. Ex λύσις, & ἔθειρα.

Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam ſolvit.

Λυσίζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcinctus, Ph. (2) quæ virginitatem amiſit, ſolutâ zonâ virginali, *it. Epith.* Dianæ. Ex iiſd.

Λυσίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum ſolutor, à malis liberans. Ex λύσις, & κακὸς.

Λυσίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, capillos ſolutos ſeu paſſos habens. Ex λύσις, & κόμη.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lyſimachia, herba, cujus ea vis eſſe dicitur, ut jumentis diſcordantibus impoſita, aſperitatem cohibeat. Ex λύσις, & μάχη.

Λυσιμελέω, dimembro, Gl. V. A

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolvens membra, *Epith.* ſomni & mortis. Ex λύσις, & μέλος.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, curas ſolvens; (2) curis ſolvendis idoneus. Ex μέριμνα.

Λύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolubilis, qui ſolvi poteſt; (2) qui refelli vel refutari poteſt; (3) exemptilis. A λύσις.

Λύσινομος, ου, ὁ ϗ ἡ, legis diſſolutor, legis raptor, *Nonnus.* Ex λύσις, & νόμος.

Λύσιος, ία, ιον, vel λύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolvendi ſeu liberandi vim habens. *Epith.* Bacchi, quia ſolvit & liberat curis. At λύσιοι Θεοὶ, expiationum præſides dii, τὰ λύσια, ſacra Bacchi. A λύω.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, in jocos reſolvens. *Epith.* Bacchi. (ap. Anac. ſed vox eſt corrupta & contra analogiam, ex quâ eſt *finiens ludos*, Ern.) Ex λύω, & ϖαῖγμα. Verum eſt

Λυσιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, detrimento vel damno liberans. Ex λύω, & ϖῆμα.

Λυσίποθος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſiderium ſeu amorem ſolvens, tollens. Ex λυω, & ϖόθος.

Λυσίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laboribus & moleſtiis liberans, dolores eximens, *Epith.* Bacchi.

Λύσις, εως, ἡ, ſolutio, diſſolutio; (2) actio ſolvendi captivitate; (3) redemptio; (4) ſolutio quæſtionis vel ænigmatis; (5) ſolutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. A λύω.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas, reditus, fructus:

Λυσιτελέω, ῶ, utilis ſum, proſum; λυσιτελεῖ, expedit. Λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύλος, &c. Luc. 17, 2. A

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis, frugifer, commodus; λυσιτελέϛερον, commodius. Ex λύω, & τέλος, *impenſæ.*

Λυσιτελούντως, *Adv.* utiliter. A λυσιτελέων, part. præſ. à λυσιτελέω.

Λυσιτελῶς, *Adv.* utiliter, commodè.

Λυσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentem curis ſolvens ſeu prudentiam è mente tollens. *Epith.* Lyæi ſeu Bacchi. Ex φρήν.

Λυσιῳδὸς, οῦ, ὁ, Lyſiodus. Λυσιῳδοὶ, genus hiſtrionum, à Lyſide ſic dicti, & ᾠδή.

Λῦσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, vel λύττα, rabies, furor, propriè canum; (2) vermiculus ſub linguâ canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec faſtidium ſentire dicuntur. Hinc

Λυσσαίνω, idem quod λυσσάω.

Λυσσαλέος, έα, έον, rabidus. A λύσσα.

Λυσσὰς, άδος, ἡ, rabida, rabioſa. Ab eod.

Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus ſum, in rabiem actus furo, de canibus & lupis; (2) de homine. Λυττῶν ϗ ἄγριος δεσπότης, Plat. Ab eod.

Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furioſus.

Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. A λυσσάω.

Λυσσῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro λυσσᾷν, ex λυσσάειν, à λύσσάω.

Λύσσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. *Poet.* pro λύσῃς, à λύω.

Λυσσήρης, ες, idem quod

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabioſus. A λυσσάω.

Λυσσόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à rabido cane morſus. Ex λύσσα, & δάκνω.

Λυσσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex μαίνομαι.

Λυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod λυσσάω.

Λυσσόων, *furens*, præſ. part. act. *Poet.* pro λυσσῶν, *contr.* ex λυσσάων, à λυσσάω.

Λυσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rabidus, rabioſus. A præc.

Λυσσωθείης, 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. v. λυσσόω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præſ. ind. vel conj. act. v. λυσσάω.

Λυσσῶπις, ιδος, ἡ, trux, torva viſu. Ab ὤψ.

ΛΥ'ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum, Gl. V. λύσωμα, diſcriminale. Hinc

Λυσωμάτιον, ου, τὸ, diſcerniculum, Gl. V.

Λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.

Λυτέον, ſolvendum. A λύω.

Λύτειρα, ας, ἡ, ſolutrix, quæ ſolvit. A

Λυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator; (2) expiator. A λύω.

Λυτηριὰς, άδος, ἡ, liberatrix.

Λυτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, expiatorius; (2) ſolvendi ſeu liberandi vim habens. A λυτήρ.

Λυτικὸς, ἡ, ὸν, ſolvendi vim habens. A λύω.

Λυτικῶς, cum vi diſſolvendi.

Λύτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλέλυτο, à λύω, *ſolvo.* Hom. Il. 21, 114.

Λῦτο, pro ἐλύετο, 3. ſing. imp. Hom. Il. 24, 1.

Λυτὸς, ἡ, ὸν, ſolubilis, qui ſolvi poteſt; (2) ſolutus. Ab eod.

Λύτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium, Ph. λύτρα, redimiæ. Ab eod. Hinc

Λυτρόω, ῶ, fut. ώσω, redimo; λυτρόομαι, οῦμαι, redimo, redimor; λυτρώσασθαι, redimere; λυτρωσθῆναι, redimi, redemptum eſſe. Ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ, Luc. 24, 21. Ὀυ φθαρτοῖς—ἐλυτρώθητε, 1 Pet. 1, 18. Hinc

Λυτρώσηται, 3. ſing. a. 1. conj. med.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, expiatio:

Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor. Ab eod.

Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, ſolutor. A λύω.

Λυχναῖος, ου, ὁ, & λυχνεὺς, έως, ὁ, lapis pellucidus, ſpecieſque pyropi, vel carbunculi. A λύχνος.

Λυχνάπτης, ου, ὁ, qui lychnum ſeu lumen accendit. Ex λύχνος, & ἅπτω. Unde

Λυχναψία, ας, ἡ, luminis ſeu lychni accenſio; lucernarum accenſio, Gl. Vet.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, candelabrum. A λύχνος.

Λυχνεύω, f. εύσω, præluceo. Ab eod.

Λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repoſitorium.

Λυχνία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Λυχνιαῖος, αία, αῖον, ut λυχνιαία φλὸξ, lucernæ flamma. Ab eod.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, lucernula, Dim. ab eod.

Λύχνιον, ου, τὸ, idem quod λυχνία.

Λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula; (2) flos quidam, Ph. λυχνὶς, roſa Græca; *item*, populia, lychnis, *Plin.* *Angl.* Campions; (3) gemma quædam.

Λυχνίσκος, ου, ὁ, lucernula. A λύχνος.

Λυχνίτης, ου, ὁ, qu. dic. lucernarius; λυχνίτης λίθος, λυχνῖτις ϖόα, herba lucernaria, lychnites lapis. Ab eod.

Λυχνόϐιος, ου, ὁ ϗ ἡ, noctu agenda interdiu agens, & interdiu peragenda noctu agens; lucernarius. A λύχνος, & ϐίος, *vita.*

Λυχνοϐόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lychni ſeu ellychnii vorator. *Epith.* muris. Ex βορὰ.

Λυχνοκαία, ας, ἡ, *Ion.* λυχνοκαίη, ης, ἡ, dies feſtus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex λύχνος, & καίω, *uro.*

Λυχνοκαυτέω, candelis utor per noctem, candelis illumino.

Λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum ſeu lychnorum accenſio. Ex iiſd.

Λυχνοποιέω, lucernas conficio.

Λυχνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lucernarum confector.

Λυχνόπολις, εως, ἡ, urbs lucernarum, nomen fictum à *Luc.* in V. Hiſt.

Λυχνοπώλης, ου, ὁ, lychnorum ſeu lucernarum venditor. Ex ϖωλέω.

ΛΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὁ, lychnus, lucerna, candela.

Λυχνοῦχος, ου, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen ſuſtinet, Gl. Vet. lucernarius; candelabrum; (2) lucerna, monopodium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex λύχνος, & ἔχω.

Λυχνοφορέω, lampada geſto. A

Λυχνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucernam ferens, prælucens. Ex λύχνος, & φέρω.

ΛΥ'Ω, f. λύσω, p. λέλυκα, ſolvo, laxo, remitto, ſolvo è portu; (2) libero, demitto à ſervitute; (3) λύειν, prodeſſe, *in med.* redimo. Πρῶτος ἀγγέλων ὄκνου σε λύσω, Soph. T. 184. Τῆς νῦν ϖαρούσης ϖημονῆς λύσεις βάρος, id. El. 945. Οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύουσι την ἐκκλησίαν, Ariſtoph. Ach. 177. Λῦσον με δεσμῶν, id. Θεσμ. 1118. Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, Hom. Il. 1, 20.

ΛΩ͂, λῃς, λῇ, vel λῇς, λῇ, volo, vis, vult; λῶντι, pro λῶσι, volunt.

Λωϐάζω, injuriâ adficio, contumeliam infero; λωϐάζεσθαι, contumelioſè improbari. A λώϐη.

Λωϐάομαι, ῶμαι, idem; (2) corrumpo, depravo; (3) mutilo, deformo. *Item Paſſ.* λελωϐημένος, contumeliâ affectus; depravatus,

tus, mutilatus; λωϐηθεὶς, aor. 1. idem. Πλεκἶαῖσιν ἀρτάναισι λωϐᾶται βίον, Soph. Antig. 54. Τὴν πόλιν οὕτως αἰσχρῶς ϗ δεινῶς ἐλωϐέσαντο, Herodot. Ab eod.

Λώϐευσις, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irriſio. A

Λωϐεύω, f. εύσω, contumeliâ adficio; (2) irrideo, illudo. Τίπἶε με λωϐεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν; Odyſſ. 23, 15.

Λωϐέω, λωϐέομαι, *Ion.* injuriam infero. A

ΛΩ´ΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia; (2) opprobrium, dedecus; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio; (4) quidam aurium morbus, (Lat. *tabes.*) Hinc

Λωϐήεις, ήεσσα, ῆεν, damnoſus, pernicioſus.

Λωϐηθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi λωϐάω.

Λωϐήσαιο, 2. ſing. aor. 1. opt. med.

Λώϐησις, εως ἡ, injuriæ ſeu contumeliæ illatio:

Λωϐητὴρ, ῆρος, ἡ, injuriæ ſeu contumeliæ illator, injurioſus, contumelioſus; (2) contumeliâ dignus; flagitioſus:

Λωϐητὴς, οῦ, ὁ, injurioſus, contumelioſus; (2) depravator, corruptor. A λωϐέω.

Λωϐητὸς, ἡ, ὸν, injuriâ, ſeu contumeliâ adfectus, læſus; (2) injuriæ, ſeu contumeliæ expoſitus, ſive obnoxius; (3) dolore adfectus; (4) mancus, mutilatus. Ab eod.

Λωϐήτωρ, ορος, ὁ, conviciator, contumelioſus; (2) qui nocet, qui perdit, qui vaſtat.

Λωϐὸς, ἡ, ὸν, qui aurium quodam morbo laborat; (2) perplexus; (3) mutilatus. A λώϐη.

ΛΩΓΑ´ΝΙΟΝ, ου, τὸ, paleare.

Λωΐων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc *Compar.* alius λωΐτερος, melior, & *Superl.* λώϊστος, & *contr.* λῷστος, optimus. A λῶ, *volo.*

ΛΩ῀ΜΑ, ατος, το, fimbria, inſtita, ora veſtimenti. Hinc

Λωμάτιον, ου, τὸ, fimbriola.

Λῶντι, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro λάοντι, à λάω, *volo.*

ΛΩ῀ΟΣ, vel λῷος, ου, ὁ, Lous, menſis, apud Macedonas, cujus primo die ſolſtitium æſtivum incidit.

Λωπὰς, άδος, ἡ, veſtimentum tenue. A

Λώπη, ης, ἡ, pallium; (2) veſtimentum, veſtis.

Λωπίζω, f. ίσω, veſte exuo, denudo. A præc.

Λώπιον, ου, τὸ, parvula tunica; (2) veſtis; (3) veſtimentum vile; (4) velum nauticum, Dim. ab eod.

Λωποδυσία, ας, ἡ, ſpoliatio, graſſatio, propriè veſtium exſpoliatio. A λωποδύω.

Λωποδυἶέω, veſte exuo, veſtimenta furor; (2) ſpolio, rapinis infeſto, Ph. λωποδυτεῖ, graſſatur. Λωποδυτῶν τὴν Ἑλλάδα, *Hermog.* A

Λωποδύτης, ου, ὁ, qui viatores vel mortuos veſtimentis exuit & ſpoliat, ſeu in balneis depoſitas veſtes ſurripit, graſſator. A

Λωποδύω, f. ύσω, idem quod λωποδυτέω.

ΛΩ῀ΠΟΣ, εος, τὸ, veſtimentum tenue.

ΛΩ῀ΡΟΝ, ου, τὸ, lorum, habena; (2) vinculum capitis, diadema. Vox Lat.

Λῶρος, ου, ὁ, idem.

Λωροτομέω, in lora ſeco. A τομή.

Λῷστος, vid. λωΐων.

Λώταξ, αγος, ὁ, mendicus; (2) tibicen. A λωτός.

Λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herboſi, Il. μ. 283. pro λωτοῦντα, quod veteres contractum, ex λωτόεντα volunt, à λωτόεις, alii ex λωτέοντα, quaſi à λωτέω, quod eſſet lotum & herbas profero.

Λωτία, ας, ἡ, ſertum è loto textum:

Λωτίζω, f. ίσω, lotum carpo; (2) decerpo:

Λώτινος, ίνη, ινον, lotinus, è loto. Ab eod.

Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax herboſus, ponitur ob λωτεῦντα, ſuperiore.

ΛΩΤΟ`Σ, οῦ, ὁ, lotus; (2) trifolium, Ph.

Λωτοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, lotum alens ſeu producens. Ex λωτὸς & τρέφω.

Λωτοφάγοι, populi loto victitantes. A φαγεῖν.

Λωτροχόος, *Dor.* pro λουτροχόος.

ΛΩΦΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, reſpiro, interquieſco; (2) ceſſo. Κἄπειτ᾽ ἐπειδὴ τοῦδ᾽ ἐλώφησεν φόνου, Soph. Aj. 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλης ϗ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν, Thuc.

Λωφέω, ῶ, quieſco, *Heſ.* (2) ſedo, Æſch. P.

Λωφήϊον, ſedandi vim habens. A præc.

Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. A λωφάω.

Λωφησις, έως, ἡ, quies, ceſſatio, reſpiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M, Litera duodecima, μύ, Hebr. Mem; (2) nota numeri *quadraginta*, & cum lineolâ ſubjectâ, μ,, *quadraginta millia.*

ΜΑ`, *Adv.* jurandi negativum; μὰ Δία, non certe, per Jovem, οὐ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία, affirm. profectò, certè, per Jovem. Occurrit μα ſolum & affirmativè, ſed raro, & ferè apud recentiores.

Μαγαδίζειν, magadi canere, pſallere.

Μαγάδιον, ου, τὸ, parva μαγάς; (2) aſſerculus, qui recipit chordas lyræ, Dim.

Μάγαδις, ſive μαγάδις, Acc. ιν, ἡ, magas, inſtrumentum quoddam muſicum:

Μαγάζειν, fides pulſare, pſallere. A

ΜΑΓ`ΑΣ, άδος, ἡ, ponticulus teſtudinis, ſeu hemiſphærii teſtudinei, ſuper quo nervi tenduntur, qui olim ex arundine factus; ei poſtea vel lignea tabella, vel cornea ſubſtituta eſt, unde Cic. in teſtudinibus reſonari cornu dicit, *Ern.*

Μαγἶανεία, ας, ἡ, veneficium, præſtigiæ, incantatio, lenocinium. A μαγἶανεύω.

Μαγἶάνευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μαγἶανευἶὴς, οῦ, ὁ, veneficus, præſtigiator, mango, qui varias res miſcet, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc

Μαγἶανευτικὸς, ἡ, ὸν, præſtigioſus.

Μαγἶανεύω, præſtigiis & incantationibus utor. Κίρκην — μαγἶανεύσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους, λαϐόντες, Ariſtoph. Pl. 310. A

ΜΑ´ΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, veneficium, præſtigiæ; (2) machinamentum præſtigiatorium; (3) ſeræ vectis, peſſulus, repagulum, Ph. μάγγανον πολεμικὸν baliſta; μάγἶανα πολεμικὰ, tormenta.

Μαγδαλία, ας, vel Μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi ſolita. A μάσσω.

Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, ſcientia magica. A μαγεύω.

Μαγειραινα, ἡ, coqua. A μάγειρος.

Μαγειρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρος.

Μαγείρευμα, τὸ, cibus coctus. A

Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, ſum coquus; (2) lanio, macto.

Μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, ad coquum pertinens, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars coquinaria.

Μαγειρικῶς, arte coquinariâ.

Μαγειρίσκος, ου, ὁ ϗ ἡ, coquus. Dim.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. A

ΜΑ´ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus.

Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ, *Eur.* Suppl. 1110. A μαγεύω.

Μαγεύς, έως, ὁ, pinſor, piſtor; (2) qui tergit, abſtergit. A μάσσω.

Μαγευτὴς, οῦ, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A

Μαγεύω, magus ſum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus utor. A μάγος.

Μαγικὸς, ἡ, ὸν, magicus, veneficus. Ab eod.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas ſubigendæ farinæ; (2) offa, maza, quam manibus præferebant in Trophonii antrum ituri; (3) panis, ap. LXX. A μάσσω.

Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid ſupereſt craſſum ex aliquâ materiâ expreſsâ, recrementum; (2) unguentum, & omne ſpiſſius pauco humore ſubactum. Ab eod.

ΜΑ῾ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui eſt ex Magneſiâ.

Μαγνησίη, λίθος, *Hippocr.* magnes.

Μαγνήτης, ου, ὁ, idem quod μάγνης.

Μαγνῆτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, magnes.

ΜΑ´ΓΟΣ, ου, ὁ, magus, ſapiens apud Perſas; (2) præſtigiator, veneficus, magicæ artis peritus.

Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum qui poſt Cambyſis mortem regnum invaſerant. Feſtum apud Perſas. A φόνος.

ΜΑΓΥ´ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, magudaris, radix laſerpitii.

Μαγῳδὴ, ῆς, ἡ, mollis quædam & effeminata ſaltatio, à Chryſogono mago, *Heſ. Athen.*

Μαγῳδία, ας, ἡ, Magodia, ludus ſcenicus in quo magorum decantabantur miracula. A

Μαγῳδὸς, οῦ, ὁ, hiſtrio magorum miracula decantans, geſtibuſve exprimens.

Μαδάλλω, glabro, depilo, *Heſ.* A μαδὸς.

Μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, depilis, glaber. Hinc

Μαδαρότης, ητος, ἡ, glabrities, lævor, ex defluvio pilorum.

Μαδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.

Μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio; (2) idem quod μαδαρότης; (3) defluvium palpebrarum.

Μαδάω, lævis & depilis ſum; (2) madeo, madidus ſum; part. μαδῶντες, glabriones, Gl. V. Ariſtoph. Plut. 266. A μαδός.

Μάδδα, *Dor.* pro μάζα.

Μαδίζω, fut. ίσω, glabro, depilo; (2) depilis ſum; μαδισθεὶς, a. 1. part. paſſ. depilatus, Ph. A μαδός. Hinc

Μάδισις, εως, ἡ, defluvium pilorum.

Μαδιστήριον, ου, τὸ, id, quo glabratur, ſeu lævigatur cutis, Gl. V. volſella. Ab eod.

ΜΑΔΟ`Σ, ἡ, ὸν, lævis, glaber, depilis.

Μάδρυα, ων, τὰ, pruna, madrya, pro μαλόδρυα.

ΜΑ´ΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) maſſa auri vel argenli, Gl. V. μάζα, βῶλος, maſſa.

Μαζαγόας, ου, ὁ, ob mazam flens, *Heſ.* Ex μάζα, & γοάω, μαζ..κόας, *Voſſ.*

Μαζαγρέτας, *Dor.* pro μαζαγρέτης, ου, ὁ, mazarum ſectator, lurco, helluo. Ex μάζα, & ἀγρέω, *ſector.*

Μαζάω, ῶ, mazas pinſo, coquo. A μάζα.

Μάζινος, ινη, ινον, è mazâ factus. Ab eod.

Μάζιον, ου, τὸ, mamilla, Gl. V. A μαζός.

Μάζιον, ου, τὸ, parva maza, offuſa, Gl. V. (2) aurum & argentum rude non ſignatum, *Thuc.* Dim. à μάζα.

Μαζιστη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μαζονόμιον, ſeu μαζονομεῖον, ου, τὸ, lanx, *Poll.*

Μαζόνομος, idem, Gl. V. μαζόνομοι, lances, Gl. V. A μάζα, & νέμω, *tribuo.*

Μαζοπέπἶης, ου, ὁ, qui mazas coquit. Ex μάζα, & πέπἶω, *coquo.*

Μαζοποιὸς, ου, ὁ, offarius, Gl. V.

Μαζαποιέω, ῶ, f. ήσω, mazas conficio.

ΜΑΖΟ`Σ, οῦ, ὁ, mamma, mamilla. Apud Callim. & pro nutrice.

Μαζοφαγέω, delector offis.

Μαζοφάγος, ὁ, qui offis delectatur.

Μαζοφορις, ιδος, ἡ, idem quod μαζονόμος.

ΜΑ´ΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.

ΜΑΘΑΛΛΙ`Σ, ίδος, ἡ, genus poculi vel menſuræ, qualis cyathus.

Μάθε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. μανθάνω.

Μαθεῦμα, f. 2. ind. med. *Dor.* pro μαθοῦμαι.

Μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina, ſtudium, documentum; μαθήματα, mathematicorum theoremata. A μανθάνω.

Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἐπιστήμη, matheſis, diſciplinarum mathematicarum complexus & notitia. A

Μαθηματικὸς, ἡ, ὸν, ad diſciplinas pertinens, ad diſciplinas aptus; (2) dicendi cupidus; (3) docilis; (4) ſciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, diſciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.

Μαθηματικῶς, *Adv.* mathematicorum more.

Μαθήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μαθήση, à μανθάνω.

Μαθησις, εως, ἡ, ipſa diſcendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, diſciplina. A μανθάνω.

Μαθητεία, ας, ἡ, inſtitutio diſcipuli, doctrina vel diſciplina oralis. A μαθητεύω.

Μαθητέον, diſcendum eſt, diſcere oportet. A μανθάνω.

Μαθητεύω, fut. εύσω, diſcipulus, ſive auditor ſum; (2) doceo, inſtituo; μαθητεύομαι, doceor. Ὅς ϗ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, Mat. 27, 57. Μαθητεύσατε, ϖάντα τὰ ἔθνη, id. 28, 19. A

Μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. A μανθάνω.

Μαθητιάω, ῶ, diſcipulus eſſe, diſcere cupio. Δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη, μαθητιῶ γὰρ, Ariſtoph. Nub. 183. A præc.

Μαθητὸς, ἡ, ὸν, qui diſci poteſt, debet. A μανθάνω.

Μαθήτρια, ας, ἡ, diſcipula. A μαθητής.

Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Μαθοῖσα, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro μαθοῦσα, à μανθάνω.

Μαθὼν, *qui didicit*, aor. 2. part. maſc. gen.

ΜΑΙ͂Α, ας, ἡ, obſtetrix; (2) nutrix; (2) avia; (4) appellatio honeſtior matronæ cujuſvis ætate provectioris; (5) genus cancrorum; (6) Maia, filia Atlantis.

Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, à

ΜΑΙ´ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvius Aſiæ Minoris admodum flexuoſus.

Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix; (2) avia. A μαῖα.

Μαιεία, ας, ἡ, obſtetricia ars. A μαιεύω.

Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obſtetrice extractum eſt, partus, infans. Ab eod.

Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαιεία.

Μαιευτικὸς, ἡ, ὸν, obſtetricius. Ab eod.

Μαιευτικῶς, *Adv.* obſtetricum more.

Μαιευτρια, ας, ἡ, obſtetrix. A μαιεύω. Hinc

Μαιευτρικῶς, *Adv.* obſtetricum ritu.

Μαιεύω, & μαιεύομαι, obſtetricem ago, ſum obſtetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, inveſtigo, ſcrutor. A μαῖα.

Μαιμάζειν, palpitare, agitari, ſalire, fluctuari, *Suid.* A μάω.

Μαιμακτήρια, ων, τὰ, ſacra, quæ apud Athenienſes fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.

Μαιμακτηριὼν, ωνος, ὁ, menſis, à quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ, ſacrificabant Athenienſes, propter mutationem & turbulentiam aëris, September, Gl. V.

Μαιμάκτης, ου, ὁ, furore percitus, furioſus; turbulentus, Jovis *epith.* A μαιμάσσω.

Μαίμαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, impetuoſus, *Heſ.* Ab eod.

Μαιμάσσειν, vehementer cupere, palpitare, *Heſ.* Ab eod.

Μαιμάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. Μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου, Luc. 117. Ab eod.

Μαίμησε, 3. ſing. a. 1. *Ion.* pro ἐμαίμησε.

Μαιόων, præſ. part. act. *Poet.* pro μαιμῶν, *contr.* ex μαιμάων.

Μαιμώουσα, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμώω, pro μαιμάω.

Μαιμώσσω, pro μαιμάσσω.

Μαιμόω, f. ώσω, idem quod μαιμάω.

Μαινὰς, άδος, ἡ, inſana, furioſa, lymphata. Μαινάδες, Bacchæ. A μαίνομαι.

Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piſcis Hecatæ ſeu Dianæ ſacer.

Μαινίδιον, ου, τὸ, mænula, Dim. A μαινίς.

Μαινὶς, ίδος, ἡ, mæna, piſcis. A μαίνη.

Μαινόλης, ου, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi *epith.* A μαίνομαι.

Μαινόλιος, ου, ὁ, idem, itidem Bacchi *epith.*

Μαινολὶς, ίδος, ἡ, furens. A præc.

ΜΑΙ´ΝΟΜΑΙ, f. μαινοῦμαι, inſanio, furo, deſipio; (2) vehementi ſtudio teneor, geſtio; μαινόμενος, part. furens, inſanus, lymphatus, Ph. μανεὶς, a. 2. in furorem actus, furore percitus. Ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον, Ariſt. Pac. 54.

Μαίνουργος, ου, ὁ, Mænurgus, piſcis.

ΜΑΙ´ΝΩ, in furorem ago, a. 1. ἔμηνα. Φαρμάκοις ἑτέρα (γυνὴ) τὸν ἄνδρ᾽ ἔμηνεν, Ariſtoph. Θεσμ. 568.

Μαίομαι, cupio, geſtio; (2) quæro. A μάω.

Μαίρα, canicula, ſidus; æſtus intenſiſſimus; luna, *Heſ.* A μαίρω, *luceo.*

ΜΑΙ´ΡΩ, luceo, unde μαρμαίρω.

Μαίωσις, εως, ἡ, obſtetricis opera, officium. A μαῖα.

Μαιωτιστὶ, Sythicè. A

Μαιῶτις, ſc. λίμνη, Palus Mæotica. A Μαιῶται, populus Sythicus.

Μαίωτρον, ου, τὸ, merces obſtetricis. A μαῖα.

ΜΑ´ΚΑΡ, αρος, ὁ, ἡ, τὸ, beatus, dives, felix; μάκαρες dii & homines beati poſt mortem. Hinc

Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum poſt mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.

Μακαρίζω, fut. ίσω, beatum prædico; beo. Τὸν δὲ κατ᾽ ἦμαρ, ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω, Eur. Bac. 910. Ab eod.

Μακάριος, ρία, ριον, beatus, felix; (2) defunctus, qui ſepelitur. Ab eod. Hinc

Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo.

Μακαρις, ίδος, ἡ, idem quod μακαρία.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitatis prædicatio, quâ nimirum aliquem beatum prædicamus; (2) μακαρισμοὶ, hymni in commemorationem beatitudinis ſanctorum; (3) ipſa felicitas, in Sacc. LL. A μακαρίζω.

Μακάρισσι, dat. plur. *Ion.* pro μάκαρσι.

Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum judicant.

Μακαριστῶς, beatè. A præc.

Μακαρίτης, ου, ὁ, beatus, de defuncto.

Μακαρῖτις, ιδος, ἡ, fœm. *Theoc.*

Μακαριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro μακαρίσω.

Μακαρίως, *Adv.* beatè, feliciter.

Μάκαρς, αρος, ὁ ϗ ἡ, pro μακάριος, *per Sync.* Euſt.

Μακάρτατος, beatiſſimus. A præc.

Μακάρτερος, beatior; *Nonn.* Ab eod.

Μακαρτὸς, ἡ, ὸν, beatus & opulentus. Ex Epigr. A μάκαρς.

Μακεδνὸς, ἡ, ὸν, longus, procerus; quaſi à μακεδανὸς. *Dor.* ut μηκεδανὸς, à μῆκος.

Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.

Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedones ſequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακεδονικος, ἡ, ὸν, Macedonicus. Ab eod.

Μακεδονιστὶ, Macedonico more vel ſermone.

Μακεδὼν, ονος, ὁ, Macedo.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo. A κέλλω.

Μάκελλα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μάκελλιον, ου, τὸ, macellum. Vox Latina.

ΜΑ´ΚΕΡ, macer, vel macir, cortex quidam, qui ex Indiâ advehitur.

Μακεσίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblongam galeam habens; upupæ *epith.* Heſ. Ex μᾶκος, pro μῆκος, & κράνος, *galea.*

Μακιστὴρ, ῆρος, ὁ, longus, prolixus. A μάκιστος pro μηκιστος, vel inuſ. μακίζω.

ΜΑΚΚΟΑ͂Ν, deſipere, ſtultè & fatuè ſe gerere; μεμακκοακότα, perf. part. delirantem. Καὶ τὸ τοῦ δήμου ϖρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον, Ariſtoph. Eq. 395.

Μακραίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, diurnus, longævus. Ex μακρὸς, & αἰὼν, *ævum.*

Μακρακόντιον, ου, τὸ, ſpiculum longum.

Μακρὰν, *Adv.* longè, procul, de loco; (2) longùm, de tempore. Τούτων δώσετον καλὴν δίκην οὐκέτ᾽ ἐς μακράν, Ariſtoph. Veſp. 452. Non longe poſt. A μακρός.

Μακραύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cui collum eſt prælongum.

Μακρέτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in longos annos perdurat. Ex μακρὸς, & ἔτος.

Μακρηγορέω, ῶ, f. ήσω, longâ oratione utor, multa verba facio, Eur. Hipp. 708. & Ph. 768. Ex μακρὸς, & ἀγορέω.

Μακρηγορία, ας, ἡ, ſermo prolixus, oratio longa. Ex iiſd.

Μακρημερία, ἡ, tempus quo dies ſunt longiores. Ab ἡμέρα.

Μακρὴν, acc. ſing. *Dor.* pro μακράν.

Μακροϐάμων, ονος, ὁ, qui longis paſſibus incedit. Ex μακρὸς, & βαίνω, *eo.*

Μακρόϐιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus.

Μακροϐιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.

Μακροϐίωσις, ἡ, idem.

Μακροϐιώτερος, vivacior, Comp. à μακρόϐιος.

Μακροϐολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A

Μακροϐόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, è longinquo feriens; eminùs feriens. Ex μακρός, & βάλλω.

Μακρόϐωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* agri, qui magnis ſeu denſis eſt glebis, gleboſus.

Μακρογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longo eſt mento. Ex μακρός, & γένειον.

Μακρόγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, longam ſenectutem agens, valdè ſenex. Ex μακρός, & γῆρας.

Μακρογόγγυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, teres.

Μακροδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, longos habens digitos.

Μακρόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longos curſus conficit.

Μακροζωΐα, ας, ἡ, longævitas. Ex μακρὸς, & ζωή.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A

Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A

Μακρόημερος, ὁ ϗ ἡ, longævus. Ex ἡμέρα.

Μακρόθεν, *Adverb.* procul, longè, eminùs. Hinc & ἀπὸ μακρόθεν, è longinquò. A μακρός.

Μακροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, patienter fero, leni ſum animo, patienter exſpecto, iram differo ſeu cohibeo; duro, Ph. Μακροθυμεῖν ἐπὶ τινι, Matt. 18, 26. ϖρὸς τινα, 1 Theſ. 5, 14. εἴς τινα, 2 Pet. 3, 9.

Μακροθυμία, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi.

Μακρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, longaminis, lenis, patiens. Ex μακρὸς, & θυμός.

Μακροθύμως, *Adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo.

Μακροκαμπυλαυχενος, ὁ ϗ ἡ, longum & curvum collum habens, *Epith.* avium quarundam. Ex μακρός, κάμπυλος, & αὐχήν.

Μακροκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in vocalem longam ſeu ſyllabam deſinens. A καταλήγω.

Μακρόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caulem longum habens.

Μακρόκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum aculeum habens, longo ſpiculo armatus.

Μακρόκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, prælongam caudam habens.

Μακροκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum caput habens; cilo, Gl. V.

Μακροκομέω, ῶ, longam & prolixam comam alo ſeu habeo. Ex μακρός, & κόμη.

Μακροκωλία, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A

Μακρόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra ſeu colla longa habens. Ex μακρός, & κῶλον.

Μακρόλοϐος, ὁ ϗ ἡ, longam habens ſiliquam ſeu folliculum, ſiliquâ oblongâ incluſus.

Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, prolixè loquor, longâ oratione utor:

Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas ſermonis. A

Μακρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, prolixus in ſermone.

Μακρονοσία, ἡ, morbus diuturnus. Ex νόσος.

Μακροπαραληκτεῖν, in penultimam longam deſinere. Ex μακρός, & ϖαραλήγω.

Μακροπαροίνιος, longè contumelioſiſſimus, & quidem ex ebrietate. A ϖαροίνιος.

Μακρόπεπλος, ον, longum peplum gerens.

Μακρόπνοος, *contr.* μακρόπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longos ducit ſpiritus. Ex μακρός, & ϖνόη.

Μακροπορέω, procul eo, longum iter facio.

Μακροπορία, ας, longum iter. A ϖόρος.

Μακροπόνηρος, ὁ ϗ ἡ, improbiſſimus, *Suid.*

Μακρόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, longos pedes habens.

Μακρόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, longas alas, ſive longas pennas habens. Ex ϖτερόν.

Μακροπτόλεμος, ὁ ϗ ἡ, è longinquo pugnans.

Μακρόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplas habens portas. Ex μακρὸς, & ϖύλη.

Μακροπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, longam barbam habens.

Μακροῤῥιζία, ας, ἡ, longitudo radicum. A

Μακρόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, longas radices habens. Ex μακρός, & ῥίζα.

Μακρόρυγχος, ὁ ϗ ἡ, roſtrum longum habens.

Μακρὸς, ρὰ, ρὸν, longus, prolixus; (2) longus, diuturnus; (3) magnus, multus; (3) altus, excelſus. A μῆκος.

Μακροσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longa crura habens. Ex μακρός, & σκέλος.

[illegible] rum truncum habens, qui longo eſt caudice. Ex μακρός, & στέλεχος.

Μακρόταλα, *Adv.* longiſſimè. A μακρός.

Μακροτερω, longiùs. Ab eod.

Μακροτέρως, *Adv.* diutiùs, longiùs. A μακρότηρος, quod eſt, Comp. à μακρός.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2) diuturnitas. Ab eod.

Μακροτομέω, ῶ, fut. ήσω, ita puto, ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A

Μακροτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ita putatus, ut amputati longæ reliquiæ ſuperſint. Ex τομή.

Μακροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum habens collum.

Μακροϋπνία, ἡ, diuturnus ſomnus. Ex ὕπνος.

Μακροφάρυγξ, ὁ ϗ ἡ, longas fauces habens.

Μακροφλυαρητης, ου, ὁ, magnus nugator. Ex μακρὸς, & φλυαρέω.

Μακροφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, naturâ longus, longus natus. Ex μακρὸς, & φύω, *naſcor*.

Μακρόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longa habens folia.

Μακροφωνέω, altâ voce clamo.

Μακρόχειλος, ον, magna labia habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, longimanus; (2) cui una manus longior eſt alterâ.

Μακρόχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ungulas longiores habens. Ex μακρὸς, & χηλή.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus ſeu longævus ſum. A

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus, diu durans. Ex μακρὸς, & χρόνος. Hinc

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, Gl. V.

Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longè removetur, abominatio:

Μακρυνσις, εως, ἡ, dilatatio; (2) amplificatio, v. gr. narrationis. A

Μακρύνω, f. υνῶ, longè ſeu procul amoveo, removeo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρός.

Μακρῷ, *Dat. Adv.* longè, multò. Ab eod.

Μακρᾶς, *Adv.* longè, prolixè.

Μάκρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio. Quaſi à μακρόω.

Ματρότης, ου, ὁ, longas aures habens. Ex μακρὸς, & οὖς, ὠτός, *auris*.

Μάκται, qui mazas pinſunt, *Heſ.* at *Phil.* gulatores. A μάσσω.

Μάκτρα, ας, ἡ, vas in quo pinſitur, & farina ſubigitur, mactra. Apud Nicandrum pro colo, ſeu mortario. Ab eod.

Μακτρισμὸς, ου, ὁ, ſaltationis genus. Qu. à μακτρίζω.

Μάκτρον, ου, τὸ, mappa, Gl. V. A μάσσω.

ΜΑ'ΛΑ, *Adv.* valdè, multum, admodum, vehementer. Hinc *compar.* μᾶλλον, magis, ampliùs, potiùs, & *ſuperlat.* μαλιστα, maximè, potiſſimùm, præſertim, jungiturque Nominibus, Verbis, & Adverbiis, *in numeris eſt*, omninò, admodùm, *de tempore eſt* ferè.

Μαλαβάθρινον, ου, τὸ, foliatum, Gl. V. ſc. unguentum. Vid. μαλόβαθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur, in re militari eſt corpus molle ad frangendos eludendoſque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.

Μαλακᾷ, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ.

Μαλακαιπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, (metri causâ pro μαλακόπους,) molli pede incedens.

Μαλακευνεω, ῶ, molliter decumbo & dormio. Ex μαλακός, & εὐνή.

Μαλακευτικὸς, ἡ, ὸν, vim leniendi habens, qu. à μαλακεύω.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, in primis animi, ignava & effeminata; (2) morbus quidam; (2) ſumma tranquillitas maris. A μαλακός.

Μαλακίας, ου, ὁ, mollis, effeminatus. Ab eod.

Μαλακιάω, ῶ, mollis & effeminatus ſum, mollitie laboro; (2) langueo, æger ſum. Αἱ κύνες μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας οὐ δύνανται αἰσθάνεσθαι, Xen. A μαλακία.

Μαλακίζω, f. ίσω, mollio, effemino timidum reddo, & *paſſ.* μαλακίζομαι, molleſco & effeminor; (2) miſereor; (3) langueo, ægroto, timidus ſum, frangor. Πρὸς τὸν θά-

[illegible]

Μαλάκιον, ου, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, *Heſ.* τὰ μαλακία, piſcium genus, ſepiæ; *item*, olus, beta, *Ern.* Ab eod.

Μαλακισθῆναι, *emollitum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi μαλακίζω, *emollio*.

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim.

Μαλακόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem habens terram. Ex μαλακὸς, & γῆ.

Μαλακογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui molli h. e. leni, & ſubmiſſâ eſt mente ſeu animo. Ex μαλακὸς, & γνώμη.

Μαλακόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μαλακὸς, & δέρμα.

Μαλακόθριξ, ὁ ϗ ἡ, mollem habens pilum; μαλακότριχες, quibus molles capilli.

Μαλακόκισσος, ου, ὁ, qu. dic. mollis hedera, convolvulus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, aſſentator, palpator.

Μαλακοκρανεὺς, έος, ὁ, qu. dic. molliceps, avis. Ex μαλακὸς, & κρανον.

Μαλακοποιέω, mollio. A

Μαλακοποιὸς, ὸν, molliens.

Μαλακοπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. Ex μαλακὸς, & πυρήν.

Μαλακὸς, ἡ, ὸν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remiſſus, languidus, molli & remiſſo animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem ac teneram habens carnem. Ex μαλακὸς, & σὰρξ.

Μαλακόστρακος, ου, ὁ ϗ ἡ, molli teſtâ tectus. Ex μαλακὸς, & ὄστρακον.

Μαλακὸτης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακός.

Μαλακόφθαλμος, ον, mollis, mitis adſpectu.

Μαλακόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem corticem habens.

Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. Ex φρήν.

Μαλακόφωνος, ον, molli, ſuavi voce præditus. Ex μαλακὸς, & φωνή.

Μαλακόχειρ, ειρος, ϗ ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, molli ſum animo. Ex ψυχή.

Μαλακτὴς, ῆρος, ὁ, qui mollit, ſeu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ἡ, ὸν, emolliendi vim habens.

Μαλακτὸς, ἡ, ὸν, qui molliri, ſeu emolliri poteſt. Ab eod.

Μαλάκυνσις, εως, ἡ, emollitio, quâ aliquid mollius redditur. A

Μαλακύνω, mollio, emollio, mollem reddo. *Paſſ.* μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, molleſco, languidior & remiſſior ſum, fio. A μαλακός.

Μαλακω, *mollis*, gen. ſing. *Dor.* pro μαλακοῦ.

Μαλακῶς, *Adv.* molliter, leniter, placidè, effeminatè, remiſsè.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ, Ariſtoph. Eq. 388. Χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον, Eur. Or. 1190. Hinc

Μαλάχη, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. *Angl.* Mallows.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, uſtivus, conſumens, ignis *epith.* A μαλός.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθάζω, mollio; uſitatiùs μαλθάσω.

Μαλθακευνία, ας, ἡ, lecti ſeu cubilis mollities. A μαλθακός, & εὐνή.

Μαλθακηρὸς, ρα, ρον, tener, mollis. A μαλθακός.

Μαλθακία, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. *Paſſ.* μαλθακίζομαι, molleſco, ignaviter ago, langueſco, elangueſco. Ab eod.

Μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

Μαλθακιστέον, molliter agendum eſt & ſegniter. A μαλθακίζω.

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis; (2) iners, remiſſus, ignavus, lentus; (3) effeminatus. A μαλασσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μαλθακὸς, & φωνή.

Μαλθακόω, mollio, emollio. A μαλθακός.

Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod

Μαλθακτικὸς, ἡ, ὸν, emolliendi vim habens.

Μαλθακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui emollit. A μαλθακός.

Μαλθακῶς, molliter.

Μαλθαξις, εως, ἡ, fotus. A

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis perſuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λόγοισι τονδε μαλθάξαιμεν ἄν, Eur. Her. fur. 299. A μάλθα, vel μαλάσσω.

Μαλθη, ης, ἡ, idem quod μάλθα.

Μαλθόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, *Heſ.* A μάλθα. Unde

Μαλθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malthinus, cereus.

Μάθων, ὁ, mollis & effeminatus, diſſolutus, Ph. μάλθων, nebulo. Ab eod.

Μαλιαθάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto naſcens. *Theoph.*

Μαλιασμός, ου, ὁ, veterinorum morbus. A

Μαλιάω, ῶ, malide laboro. A

ΜΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, Malis, jumentorum morbus, quum tuſſiunt.

Μαλὶς, ιδος, ἡ, Nymphæ nomen, *Dor.* pro μηλὶς, à pomis; μῆλον, *pomum*.

Μάλιστα, *ſuperl.* à μάλα, in interrog. τι μάλιστα. *tandem, quæſo*.

Μαλκέω, *Ion.* μαλκείω, frigore contrahor; (2) torpeo, hebeſco. A

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, torpor ex frigore; (2) torpor quilibet.

Μαλκιάω, ῶ, idem quod μαλκέω.

Μάλκιον, frigidum. A μάλκη.

Μαλλοδετὴς, ὁ, vinculo laneo vinctus. A μαλλὸς, & δέω.

Μαλλοῖσι, dat. plur. *Poet.* pro μαλλοῖς.

Μᾶλλον, *Adv.* Comp. à μάλα, quod vide.

ΜΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, vellus; lana promiſſa, villus; (2) coma promiſſa, cirrus, cincinnus.

Μαλλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλὸς, & φέρω.

Μαλλωτὸς, ἡ, ον, villoſus, velleris denſi. A μαλλός.

ΜΑΛΟ'ΒΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, Malobathrum, folium, quod in Indiæ paludibus naſcitur.

Μαλόδρυον, τὸ, vide μαδρυα.

Μαλοπάρῃος, ου, ὁ ϗ ἡ, malis ſeu pomis ſimiles genas habens. Ex μᾶλον, & παρειά.

Μάλον, pro μῆλον, *Dor.* malum, pomum.

Μαλὸς, ἡ, ὸν, tener; (2) exitioſus.

Μαλοφόρος, ἡ, *Epith.* Cereris, pomifera.

ΜΑΜΗΡΑ', vel μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, ſeu μαμιρᾶς, medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum cenſent.

ΜΑ'ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.

Μαμμάκουθος, ου, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ ſtultitiæ; ideo quivis ſtolidus & ignavus ſic appellatur.

Μαμμάκυθος, idem.

ΜΑΜΜΑ͂Ν, vox pueruli panem flagitantis.

Μαμμάριον, ου, τὸ, mater. Dim. à μάμμα.

Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.

Μαμμίον, ου, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.

Μαμμόθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à nutrice, vel potiùs aviâ, eoque molliùs educatus. A μάμμα, & τρέφω.

Μαμμωνᾶ, vel μαμμωνᾶς, vox Syr. ἄκλιτος, *divitiæ*.

Μὰν, pro μὴν, *Dor.* tamen, ſanè, certè; item *menſis*, *Dor.* pro μην.

Μανάκιον, ου, τὸ, ornamentum collare, Sch. *Theocr.* Dim. à μάννος. Vid. μανιάκης.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

Μανδακηδὸν, *Adv.* ad cutem. A præc.

Μάνδαλον, ου, τὸ, peſſulum, repagulum, Ph.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟΝ, οῦ, ὁ, oſculi genus immodeſtum.

Μανδοειδὴς, ες, ſimilis μανδύῃ, pro μανδυοειδής.

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſtabulum, caula, ſeptum, quo noctu clauduntur pecora; (2) ſpelunca; (3) locus, ubi ſunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoras, planta, cui vis ineſt obſtupefaciendi ſenſus & ſoporandi homines. *Angl.* Mandrake.

Μανδραγορίζω, mandragoram propino.

Μανδραγορίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum mandragorâ conditum. A *μανδραγόρας*.

Μάνδρευμα, ατος, τὸ, idem quod *μανδρα*.

ΜΑΝΔΥ'ΑΣ, ου, ὁ, genus veſtimenti militaris, ap. Perſas.

Μανδύη, ης, ἡ, veſtis lacernæ ſimilis, *Poll.* & Gl. V. *μανδύη*, impluvia.

Μανδὺς, ἡ, lacerna.

Μανεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. *μαίνομαι.* Hinc

Μανέομαι, inſanio; ut hinc ſit *μεμάνημαι*, p. paſſ. apud *Theoc.* amore inſanio.

ΜΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, ſervus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus teſſerarii.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, f. *μαθήσομαι*, p. *μεμάθηκα*, diſco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognoſco; (3) doceo; a. 2. *ἔμαθον*, partic. *μαθὼν* qui didicit, *Att.* *τί μαθὼν*, quare. Πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρὰ, edoctus à, Soph. Phil. 963. 'Απ' ἐχθρῶν δῆτα ϖολλὰ μανθάνουσιν οἱ Σοφοὶ, Ariſtoph. Av. 379.

Μανία, ας, ἡ, furor, inſania. A *μαίνομαι.*

Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare ſeu brachiale, Gl. V. torques. (vocab. originis barbaricæ, Celticæ ut videtur, *Ern.*) A *μάιναξ.*

Μανιάκιον, ου, τὸ, idem; *μανιάκια*, *Heſ.* inter ornamenta numerat in *μηνίσκοι.*

Μανίακον, ου, τὸ, idem, Polyb. A

Μανίαξ, tortile, circulus, tortus, Gl. V.

Μανιὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. A *μαίνομαι.* Unde

Μανικὸς, ἡ, ὸν, inſanus; (2) ad inſaniam pronus; (3) inſaniam ſeu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus.

Μανικῶς, *Adv.* furioſè, furenter.

Μανιοκηπος, ου, ὁ ϗ ἡ, furioſè libidinoſa, *Euſt.*

Μανιοποιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad inſaniam redigens.

Μανιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furioſus, inſanus; (2) inſaniam gignens. A *μανία.*

ΜΑ'ΝΝΑ vel *μὰν*, τὸ, manna. Vox Hebr. ἄκλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Iſraelitas in deſerto ſuſtentavit; (2) manna Indicum vel ſaccharum veterum; (3) pulvis ſeu pollen thuris, *Ern.*

Μαννάκιον, idem quod *μανάκιον.*

Μαννάριον, τὸ, matercula, *Ern.* an *μαμμαριον.*

Μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel ſuppedito. Ex *μάννα*, & *δότης*, *dator.*

ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel *μανὸς*, ου, ὁ, ornamentum collare, v. *μανιάκης.*

Μαννοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ornatus monili.

Μανόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non densè hæret. A

ΜΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, rarus, ſolutus, fungoſus, laxus, mollis.

Μάνοσπορέω, ῶ, ſemen non densè ſpargo. A

Μανόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, rarè ſeminatus. Ex *μανὸς*, & *σπείρω.*

Μανόϛημὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui laxo ſeu raro eſt ſtamine, *Heſ.* Ex *ϛήμων.*

Μανότης, ἡ, raritas; (2) laxitas. A *μανός.*

Μανοῦμαι, f. 2. ind. med. verbi *μαίνομαι.*

Μανόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſunt rara folia.

Μανόω, ῶ, rarefacio, ſolutionem reddo; *μανοῦσθαι*, rareſcere. A *μανός.*

Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.

Μαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus, in quo editur oraculum. A *μάντευω.*

Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem ſeu vates pertinens. A *μάντις.*

Μαντεύαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro *μαντεύῃ*, à *μαντευομαι.*

Μαντευμα, τὸ, vaticinium, oraculum. A

Μαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum conſulo, oraculum peto. Ταῦτα ϗ μαντεύομαι, Eur. Ion. 347. 'Ουδ' ἂν ϖιθοιμην ἐυ μεμαντεῦσθαι τόδε, id. El 995. A *μάντις.*

Μαντευτέον, *Adv.* *poſit.* vaticinandum eſt. Τῷ γὰρ θεῷ τάναντι ου μαντευτέον, Eur. Ion. 374.

Μαντευτὴς, οῦ, ὁ, vates, vaticinator.

Μαντευτικὸς, ἡ, ὸν, ad vaticinationem ſeu vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A *μαντεύομαι.* Unde

Μαντευτὸς, ἡ, ὸν, vaticinio prædictus.

Μαντηΐη, ης, ἡ, *Ion.* pro *μαντεία.*

Μαντήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro *μαντεῖον.*

Μαντήιος, ου, ὁ, vaticinus, fatidicus, *Epith.* Apollinis, *Ion.* pro *μαντεῖος.*

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ſc. *τέχνη*, divinatio.

Μαντικὸς, ἡ, ὸν, ad vatem ſeu vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) ratiocinationem habens. A *μάντις.*

Μαντικῶς, *Adv.* vaticinando, per vaticinium.

Μαντιπολεω, vaticinor.

Μαντιπόλος, ὁ ϗ ἡ, vates. Ex *μάντις*, & *ϖολέω.*

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, haruſpex.

Μαντιχώρας, ου, ὁ, Mantichora; beſtia horrenda; *Ariſtot.* *Ælian.* *Plin.* Apud Cteſiam *μαρτιχορα.*

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A *μάντις.* Unde

Μαντόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaticinus, divinus.

Μαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fatidicus, vaticinus.

Μαντῷος, ου, ὁ, idem, *Epith.* Apollinis.

Μάνυε, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Dor.* pro *ἐμήνυε*, à *μηνύω.*

Μάνυσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Μανύω, f. ύσω, indico, *Dor.* pro *μηνύω.*

Μανώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, laxus, rarus. A *μανός.*

Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A *μανόω.*

Μαπέειν, *apprehendiſſe*, aor. 2. inf. act. *per Syncop.* pro *μαρπέειν*, & hoc *Ion.* & *Poet.* pro *μάρπειν*; & *μεμάποιεν*, Opt. à *μάρπτω*, prehendo, a. 2. *ἔμαρπον*, & abjecto ρ *ἔμαπον*; (2) calcare, *Heſiod.*

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ſeu Σμάραγδος, ου, ὁ, Smaragdus, gemma.

ΜΑ'ΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, flagellum, ſcutica; (2) genus ſupplicii.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl.* Fennel.

Μάραινα, ἡ, ſcutica, *Æſchyl.*

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. *ανῶ*, macero, marcidum reddo, marceſcere facio, tabefacio; *μαραίνομαι*, marceſco, flacceſco, exareſco. Κάλλος μὲν ἢ χρονος ἀναλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανε, Iſocr. Φθίνει γὰρ, ϗ μαραίνεται νόσῳ, Eur. Al. 200.

Μαραίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, *Heſ.*

Μαρανθῆναι, a. 1. ind. paſſ. v. *μαραίνω.*

Μαρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A *μαραίνω.*

Μαραντικὸς, ἡ, ὸν, flaccidum ſeu marcidum reddens, corrumpens, abſumens. Ab eod.

Μαρασμος, οῦ, ὁ, marcor, tabes. Ab eod.

Μαρασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborans *μαρασμῷ*, cui ineſt *μαρασμός.*

ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, luceo, ſplendeo; (2) perſtrepo, ſonitum edo.

Μαραυγεῖν, lumine privari, Plut. Quaſi ex *μείρω*, *privo*, *μαρῶ*, & *αὐγὴ*, *ſplendor.*

Μαραυγία, ας, ἡ, obſcuratio viſûs. Ex iiſd.

Μαργαίνω, inſanio. Μαργαινεῖν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι, Il. 5, 882. A *μάργος.*

Μαργαρίτης, ου, ὁ, ſc. *λίθος*, margarita, gemma. A *μαργαρον.*

Μαργαρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. *λίθος*, idem.

ΜΑΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, unio, margarita. Hinc

Μαργαρωδης, εος, ὁ ϗ ἡ, margaritæ ſimilis.

Μαργάω, ῶ, inſanio. A *μάργος.* Unde

Μάργη, ης, ἡ, inſania, protervia, *Heſ.*

Μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, inſanus, amens, *Heſ.*

Μάργης, ου, ὁ, inſanus, *Suid.* Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis cujuſdam ſtolidi; (2) ſtolidus, fatuus, leviculus, imbellis. Ab eod.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel *μάργος*, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanus, amens, veſanus, ſtolidus; (2) protervus, petulans, improbè libidinoſus. Hinc

Μαργοσύνη, ης, ἡ, inſania, veſania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, veterum ſcholiaſtarum teſtimonio *μάραι* dictæ fuere manus, *Euſt.*

Μαριλευτὴς, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A

Μαριλεύω, favillas, carbones tracto. A

ΜΑΡΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, *Heſ.* ubi *μαριλοκαυτῶν*, *τῶν ἀνθρακευτῶν.* Ex *μαρίλη*, & *καιω*, *uro.*

Μαριλοπότης, ου, ὁ, favillæ potor. Vulcani fabrorum ac carbonariorum epith. Ex *μαρίλη.*

ΜΑΡΙ͂ΝΟΙ, piſces quidam.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ἡ, menſura liquidorum.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, rutilo, reſplendeo, vibranti ſplendore coruſco. Ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων, Eur. Ion. 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, Il. 3, 397.

Μαρμάρειος, εία, ειον, marmoris more candens, marmoreus. A *μάρμαρος.*

Μαρμάρεος, έα, *Ion.* έη, εον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo ſplendore vibro, ut marmor ſplendeo. Ab eod. Unde

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, è marmore confectus, marmoris nitorem habens.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris ſculptura, ſeu cælatura. Ex *μάρμαρον*, & *γλύφω.*

Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore ſplendens. A

Μάρμαρον, ου, τὸ, v. *μάρμαρος.*

Μαρμαροποιὸς, οῦ, ὁ, marmorarius, Ph. Ex *μάρμαρον*, & *ϖοιέω.*

Μάρμαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, albus, candidus; (2) ſc. λιθος, marmor, quod & *μάρμαρον*; (3) cæmentum marmoris, ſeu quodvis; *μάρμαρον*, & *μάρμαρα* vitium veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, ſplendor vibrans, fulgor. Quaſi à *μαρμαρύσσω.*

Μαρμαρυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A præc.

Μαρμαρύζω, ſplendeo, ap. *Jul.*

Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, ſplendentem faciem, oculos nitentes habens. Ex *μάρμαρον*, & *ὢψ.*

Μαρμαρωπος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, oculis micans.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore. Gl. V. incruſtatio. Quaſi à *μαρμαρόω.*

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli, Il. 3, 307. Ἡμεῖς τε ϖρος γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἷοί τε, Eur. Tro. 728.

Μαρναμενοιῒν, gen. dual. part. præſ. med. *Ion.* pro *μαρναμένοιν*; gen. pl. *μαρναμενων*, verbi *μαρναμαι.*

Μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præſ. conj. med. *Dor.* pro *μαρνώμεθα.*

Μαρπέειν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro *μαρπεῖν*, à

Μαρπτις, ἡ, raptrix, quæ vim facit. A

ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adſequor, attingo ſcopum. Ουκ ἄν τις ἄυτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, præter me, Soph. Aj. 444.

Μαρσίπιον, vel *μαρσύπιον*, ου, τὸ, marſupium parvum, ſacculus, Dim. à

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel *μάρσυπος*, ου, ὁ, marſupium, crumena, loculus, ſacculus.

Μαρτιχόρα, vid. *μαντιχώρας.*

ΜΑΡΤΥΡ, υρος, ὁ ϗ ἡ, teſtis; (2) martyr, qui tanquam Chriſtianus, vel ſupplicia vel cruciatus, vel ærumnas certè ſuſtinet.

Μαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, teſtimonium dico, perhibeo; (2) demonſtro, ſignifico, declaro; (3) laudo, celebro, prædico, probo, &c. Apud Eccleſ. ſcriptores ſum martyr, martyrium ſubeo; *μαρτυρέομαι*, οῦμαι, teſtibus, teſtimonio comprobor; (2) laudor, celebror, N. T. (3) teſtor, teſtificor. Μαρτυρῶ σοι τοὺς λόγους ἀληθεῖς εἶναι, *Dem.* ἐς τὰ ϖράγματα ἐμὰ, *Luc.* κατὰ τινος de. *Herodot.* ϖερὶ τινος, *Philo.* A *μάρτυρ.*

Μαρτύρημα, ατος, τὸ, teſtimonium, quod teſtimonio perhibetur. A præc.

Μακροστελέχης, έος, ὁ ϗ ἡ, longum ſeu procerum truncum habens, qui longo eſt caudice. Ex μακρός, & στέλεχος.

Μακρόταλα, *Adv.* longiſſimè. A μακρός.

Μακροτερω, longiùs. Ab eod.

Μακρότερως, *Adv.* diutiùs, longiùs. A μακρότηρος, quod eſt, Comp. à μακρός.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2) diuturnitas. Ab eod.

Μακροτομέω, ῶ, fut. ήσω, ita puto, ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A

Μακροτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ita putatus, ut amputati longæ reliquiæ ſuperſint. Ex τομή.

Μακροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum habens collum.

Μακροϋπνία, ἡ, diuturnus ſomnus. Ex ὕπνος.

Μακροφάρυγξ, ὁ ϗ ἡ, longas fauces habens.

Μακροφλυαρητης, ου, ὁ, magnus nugator. Ex μακρὸς, & φλυαρέω.

Μακροφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, naturâ longus, longus natus. Ex μακρὸς, & φύω, *naſcor*.

Μακρόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longa habens folia.

Μακροφωνέω, altâ voce clamo.

Μακρόχειλος, ον, magna labia habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, longimanus; (2) cui una manus longior eſt alterâ.

Μακρόχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ungulas longiores habens. Ex μακρὸς, & χηλή.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus ſeu longævus ſum. A

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus, diu durans. Ex μακρὸς, & χρόνος. Hinc

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, Gl. V.

Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longè removetur, abominatio:

Μακρυνσις, εως, ἡ, dilatatio; (2) amplificatio, v. gr. narrationis. A

Μακρύνω, f. υνῶ, longè ſeu procul amoveo, removeo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρός.

Μακρῷ, *Dat. Adv.* longè, multò. Ab eod.

Μακρᾷς, *Adv.* longè, prolixè.

Μάκρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio. Quaſi à μακρόω.

Ματρότης, ου, ὁ, longas aures habens. Ex μακρὸς, & ὖς, ὠτος, *auris*.

Μάκται, qui mazas pinſunt, *Heſ.* at *Phil.* gulatores. A μάσσω.

Μάκτρα, ας, ἡ, vas in quo pinſitur, & farina ſubigitur, mactra. Apud Nicandrum pro colo, ſeu mortario. Ab eod.

Μακτρισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltationis genus. Qu. à μακτρίζω.

Μάκτρον, ου, τὸ, mappa, Gl. V. A μάσσω.

ΜΑ'ΛΑ, *Adv.* valdè, multum, admodum, vehementer. Hinc *compar.* μᾶλλον, magis, ampliùs, potiùs, & *ſuperlat.* μαλιστα, maximè, potiſſimùm, præſertim, jungiturque Nominibus, Verbis, & Adverbiis, *in numeris eſt*, omninò, admodùm, *de tempore eſt* ferè.

Μαλαβάθρινον, ου, τὸ, foliatum, Gl. V. ſc. unguentum. Vid. μαλόβαθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur, in re militari eſt corpus molle ad frangendos eludendoſque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.

Μαλακᾷ, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ.

Μαλακαιπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, (metri causâ pro μαλακόπους,) molli pede incedens.

Μαλακευνεω, ῶ, molliter decumbo & dormio. Ex μαλακός, & εὐνή.

Μαλακευτικὸς, ὴ, ὸν, vim leniendi habens, qu. à μαλακεύω.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, in primis animi, ignava & effeminata; (2) morbus quidam; (2) ſumma tranquillitas maris. A μαλακός.

Μαλακίας, ου, ὁ, mollis, effeminatus. Ab eod.

Μαλακιάω, ῶ, mollis & effeminatus ſum, mollitie laboro; (2) langueo, æger ſum. Ἀἱ κύνες μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας ου δύνανται αἰσθάνεσθαι, Xen. A μαλακία.

Μαλακίζω, f. ίσω, mollio, effemino timidum reddo, & *paſſ.* μαλακίζομαι, molleſco & effeminor; (2) miſereor; (3) langueo, ægroto, timidus ſum, frangor. Πρὸς τὸν θάνατον ἐμαλακίσατο, Xen. A μαλακός.

Μαλάκιον, ου, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, *Heſ.* τὰ μαλακία, piſcium genus, ſepiæ; *item*, olus, beta, *Ern.* Ab eod.

Μαλακισθῆναι, *emollitum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi μαλακίζω, *emollio*.

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim.

Μαλακόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem habens terram. Ex μαλακὸς, & γῆ.

Μαλακογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui molli h. e. leni, & ſubmiſſâ eſt mente ſeu animo. Ex μαλακὸς, & γνώμη.

Μαλακόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μαλακὸς, & δέρμα.

Μαλακόθριξ, ὁ ϗ ἡ, mollem habens pilum; μαλακότριχες, quibus molles capilli.

Μαλακόκισσος, ου, ὁ, qu. dic. mollis hedera, convolvulus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, aſſentator, palpator.

Μαλακοκρανεὺς, έος, ὁ, qu. dic. molliceps, avis. Ex μαλακὸς, & κρανον.

Μαλακοποιέω, mollio. A

Μαλακοποιὸς, ὸν, molliens.

Μαλακοπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. Ex μαλακὸς, & πυρήν.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remiſſus, languidus, molli & remiſſo animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem ac teneram habens carnem. Ex μαλακὸς, & σὰρξ.

Μαλακόστρακος, ου, ὁ ϗ ἡ, molli teſtâ tectus. Ex μαλακὸς, & ὄστρακον.

Μαλακὸτης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακός.

Μαλακόφθαλμος, ον, mollis, mitis adſpectu.

Μαλακόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem corticem habens.

Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. Ex φρήν.

Μαλακόφωνος, ον, molli, ſuavi voce præditus. Ex μαλακὸς, & φωνή.

Μαλακόχειρ, ειρος, ϗ ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, molli ſum animo. Ex ψυχή.

Μαλακτὴς, ῆρος, ὁ, qui mollit, ſeu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ὴ, ὸν, emolliendi vim habens.

Μαλακτὸς, ὴ, ὸν, qui molliri, ſeu emolliri poteſt. Ab eod.

Μαλάκυνσις, εως, ἡ, emollitio, quâ aliquid mollius redditur. A

Μαλακύνω, mollio, emollio, mollem reddo. *Paſſ.* μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, molleſco, languidior & remiſſior ſum, fio. A μαλακός.

Μαλακῶ, *mollis*, gen. ſing. *Dor.* pro μαλακοῦ.

Μαλακῶς, *Adv.* molliter, leniter, placidè, effeminatè, remiſsè.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῷ, Ariſtoph. Eq. 388. Χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον, Eur. Or. 1190. Hinc

Μαλάχη, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. *Angl.* Mallows.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, uſtivus, conſumens, ignis *epith.* A μαλός.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθάζω, mollio; uſitatiùs μαλθάσσω.

Μαλθακευνία, ας, ἡ, lecti ſeu cubilis mollities. A μαλθακός, & εὐνή.

Μαλθακηρὸς, ρα, ρον, tener, mollis. A μαλθακός.

Μαλθακία, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. *Paſſ.* μαλθακίζομαι, molleſco, ignaviter ago, langueſco, elangueſco. Ab eod.

Μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

Μαλθακιστέον, molliter agendum eſt & ſegniter. A μαλθακίζω.

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, mollis; (2) iners, remiſſus, ignavus, lentus; (3) effeminatus. A μαλασσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μαλθακὸς, & φωνή.

Μαλθακόω, mollio, emollio. A μαλθακός.

Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod

Μαλθακτικὸς, ὴ, ὸν, emolliendi vim habens.

Μαλθακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui emollit. A μαλθακός.

Μαλθακῶς, molliter.

Μαλθαξις, εως, ἡ, fotus. A

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis perſuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λόγοισι τονδε μαλθάξαιμεν ἄν, Eur. Her. fur. 299. A μάλθα, vel μαλάσσω.

Μαλθη, ης, ἡ, idem quod μάλθα.

Μαλθόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, *Heſ.* A μάλθα. Unde

Μαλθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malthinus, cereus.

Μάθων, ὁ, mollis & effeminatus, diſſolutus, Ph. μάλθων, nebulo. Ab eod.

Μαλιαθάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto naſcens. *Theoph.*

Μαλιασμός, οῦ, ὁ, veterinorum morbus. A

Μαλιάω, ῶ, malide laboro. A

ΜΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, Malis, jumentorum morbus, quum tuſſiunt.

Μαλὶς, ιδος, ἡ, Nymphæ nomen, *Dor.* pro μηλὶς, à pomis; μῆλον, *pomum*.

Μάλιστα, *ſuperl.* à μάλα, in interrog. τι μάλιστα. *tandem, quæſo*.

Μαλκέω, *Ion.* μαλκείω, frigore contrahor; (2) torpeo, hebeſco. A

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, torpor ex frigore; (2) torpor quilibet.

Μαλκιάω, ῶ, idem quod μαλκέω.

Μάλκιον, frigidum. A μάλκη.

Μαλλοδετὴς, ὁ, vinculo laneo vinctus. A μαλλὸς, & δέω.

Μαλλοῖσι, dat. plur. *Poet.* pro μαλλοῖς.

Μᾶλλον, *Adv.* Comp. à μάλα, quod vide.

ΜΑΛΛΟ`Σ, οῦ, ὁ, vellus; lana promiſſa, villus; (2) coma promiſſa, cirrus, cincinnus.

Μαλλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλὸς, & φέρω.

Μαλλωτὸς, ὴ, ον, villoſus, velleris denſi. A μαλλός.

ΜΑΛΟ'ΒΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, Malobathrum, folium, quod in Indiæ paludibus naſcitur.

Μαλοδρυον, τὸ, vide μαδρυα.

Μαλοπάρηος, ου, ὁ ϗ ἡ, malis ſeu pomis ſimiles genas habens. Ex μᾶλον, & παρειά.

Μάλον, pro μῆλον, *Dor.* malum, pomum.

Μαλὸς, ὴ, ὸν, tener; (2) exitioſus.

Μαλοφόρος, ἡ, *Epith.* Cereris, pomifera.

ΜΑΜΗΡΑ`, vel μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, ſeu μαμιρᾶς, medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum cenſent.

ΜΑ'ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.

Μαμμάκουθος, οῦ, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ ſtultitiæ; ideo quivis ſtolidus & ignavus ſic appellatur.

Μαμμάκυθος, idem.

ΜΑΜΜΑ῀Ν, vox pueruli panem flagitantis.

Μαμμάριον, ου, τὸ, mater. Dim. à μάμμα.

Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.

Μαμμίον, ου, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.

Μαμμόθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à nutrice, vel potiùs aviâ, eoque molliùs educatus. A μάμμα, & τρέφω.

Μαμμωνᾶ, vel μαμμωνᾶς, vox Syr. ἄκλιτος, *divitiæ*.

Μὰν, pro μὴν, *Dor.* tamen, ſanè, certè; item *menſis*, *Dor.* pro μην.

Μανάκιον, ου, τὸ, ornamentum collare, Sch. *Theocr.* Dim. à μάννος. Vid. μανιάκης.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

Μανδακηδὸν, *Adv.* ad cutem. A præc.

Μάνδαλον, ου, τὸ, peſſulum, repagulum, Ph.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟΝ, οῦ, ὁ, oſculi genus immodeſtum.

Μανδοειδὴς, ες, ſimilis μανδύῃ, pro μανδυοειδής.

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſtabulum, caula, ſeptum, quo noctu clauduntur pecora; (2) ſpelunca; (3) locus, ubi ſunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoras, planta, cui vis ineſt obſtupefaciendi ſenſus & ſoporandi homines. *Angl.* Mandrake.

Μανδραγορίζω, mandragoram propino.

Μανδραγορίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum mandragorâ conditum. A μανδραγόρας.

Μάνδρευμα, ατος, τὸ, idem quod μάνδρα.

ΜΑΝΔΥ'ΑΣ, ου, ὁ, genus veſtimenti militaris, ap. Perſas.

Μανδύη, ης, ἡ, veſtis lacernæ ſimilis, *Poll.* & Gl. V. μανδύη, impluvia.

Μανδὺς, ἡ, lacerna.

Μανεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. μαίνομαι. Hinc

Μανέομαι, inſanio; ut hinc ſit μεμάνημαι, p. paſſ. apud *Theoc.* amore inſanio.

ΜΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, ſervus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus teſſerarii.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, diſco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognoſco; (3) doceo; a. 2. ἔμαθον, partic. μαθὼν qui didicit, *Att.* τί μαθὼν, quare. Πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρὰ, edoctus à, Soph. Phil. 963. 'Απ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοὶ, Ariſtoph. Av. 379.

Μανία, ας, ἡ, furor, inſania. A μαίνομαι.

Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare ſeu brachiale, Gl. V. torques. (vocab. originis barbaricæ, Celticæ ut videtur, *Ern.*) A μάιναξ.

Μανιάκιον, ου, τὸ, idem; μανιάκια, *Heſ.* inter ornamenta numerat in μηνίσκοι.

Μανίακον, ου, τὸ, idem, Polyb. A

Μανίαξ, tortile, circulus, tortus, Gl. V.

Μανιὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. A μαίνομαι. Unde

Μανικὸς, ἡ, ὸν, inſanus; (2) ad inſaniam pronus; (3) inſaniam ſeu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus.

Μανικῶς, *Adv.* furioſè, furenter.

Μανιόκηπος, ου, ὁ ϗ ἡ, furioſè libidinoſa, *Euſt.*

Μανιοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ad inſaniam redigens.

Μανιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furioſus, inſanus; (2) inſaniam gignens. A μανία.

ΜΑ'ΝΝΑ vel μὰν, τὸ, manna. Vox Hebr. ἄκλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Iſraelitas in deſerto ſuſtentavit; (2) manna Indicum vel ſaccharum veterum; (3) pulvis ſeu pollen thuris, *Ern.*

Μαννάκιον, idem quod μανάκιον.

Μαννάριον, τὸ, matercula, *Ern.* an μαμμάριον.

Μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel ſuppedito. Ex μάννα, & δότης, *dator.*

ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel μανὸς, ου, ὁ, ornamentum collare, v. μανιάκης.

Μαννοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ornatus monili.

Μανόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non densè hæret. A

ΜΑΝΟ'Σ, ἡ, όν, rarus, ſolutus, fungoſus, laxus, mollis.

Μάνοσπορέω, ῶ, ſemen non densè ſpargo. A

Μανόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, rarè ſeminatus. Ex μανὸς, & σπείρω.

Μανόστημὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui laxo ſeu raro eſt ſtamine, *Heſ.* Ex στήμων.

Μανότης, ἡ, raritas; (2) laxitas. A μανός.

Μανοῦμαι, f. 2. ind. med. verbi μαίνομαι.

Μανόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſunt rara folia.

Μανόω, ῶ, rarefacio, ſolutionem reddo; μανοῦσθαι, rareſcere. A μανός.

Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.

Μαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus, in quo editur oraculum. A μάντευω.

Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem ſeu vates pertinens. A μάντις.

Μαντεύαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μαντεύῃ, à μαντευομαι.

Μαντευμα, τὸ, vaticinium, oraculum. A

Μαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum conſulo, oraculum peto. Ταῦτα ϗ μαντεύομαι, Eur. Ion. 347. 'Ουδ' ἂν πιθοίμην ἐυ μεμαντεῦσθαι τόδε, id. El 995. A μάντις.

Μαντευτέον, *Adv. poſit.* vaticinandum eſt. Τῷ γὰρ θεῷ τἄναντι ου μαντευτέον, Eur. Ion. 374.

Μαντευτὴς, οῦ, ὁ, vates, vaticinator.

Μαντευτικὸς, ἡ, ὸν, ad vaticinationem ſeu vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A μαντεύομαι. Unde

Μαντευτὸς, ἡ, ὸν, vaticinio prædictus.

Μαντηΐη, ης, ἡ, *Ion.* pro μαντεία.

Μαντήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro μαντεῖον.

Μαντήιος, ου, ὁ, vaticinus, fatidicus, *Epith.* Apollinis, *Ion.* pro μαντεῖος.

Μαντικῆ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, divinatio.

Μαντικὸς, ἡ, ὸν, ad vatem ſeu vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) ratiocinationem habens. A μάντις.

Μαντικῶς, *Adv.* vaticinando, per vaticinium.

Μαντιπολεω, vaticinor.

Μαντιπόλος, ὁ ϗ ἡ, vates. Ex μάντις, & πολέω.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, haruſpex.

Μαντιχώρας, ου, ὁ, Mantichora; beſtia horrenda; *Ariſtot. Ælian. Plin.* Apud Cteſiam μαρτιχορα.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A μάντις. Unde

Μαντόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaticinus, divinus.

Μαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fatidicus, vaticinus.

Μαντῷος, ου, ὁ, idem, *Epith.* Apollinis.

Μάνυε, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμήνυε, à μηνύω.

Μάνυσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Μανύω, f. ύσω, indico, *Dor.* pro μηνύω.

Μανώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, laxus, rarus. A μανός.

Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A μανόω.

Μαπέειν, *apprehendiſſe*, aor. 2. inf. act. *per Syncop.* pro μαρπέειν, & hoc *Ion.* & *Poet.* pro μάρπειν; & μεμάποιεν, Opt. à μάρπτω, prehendo, a. 2. ἔμαρπον, & abjecto ρ ἔμαπον; (2) calcare, *Heſiod.*

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ſeu Σμάραγδος, ου, ὁ, Smaragdus, gemma.

ΜΑ'ΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, flagellum, ſcutica; (2) genus ſupplicii.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl.* Fennel.

Μάραινα, ἡ, ſcutica, *Æſchyl.*

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, macero, marcidum reddo, marceſcere facio, tabefacio; μαραίνομαι, marceſco, flacceſco, exareſco. Κάλλος μὲν ἢ χρόνος ἀνάλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανε, Iſocr. Φθίνει γὰρ, ϗ μαραίνεται νόσῳ, Eur. Al. 200.

Μαραίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, *Heſ.*

Μαρανθῆναι, a. 1. ind. paſſ. v. μαραίνω.

Μαρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.

Μαραντικὸς, ἡ, ὸν, flaccidum ſeu marcidum reddens, corrumpens, abſumens. Ab eod.

Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, marcor, tabes. Ab eod.

Μαρασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborans μαρασμῷ, cui ineſt μαρασμός.

ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, luceo, ſplendeo; (2) perſtrepo, ſonitum edo.

Μαραυγεῖν, lumine privari, Plut. Quaſi ex μείρω, *privo*, μαρῶ, & αὐγὴ, *ſplendor.*

Μαραυγία, ας, ἡ, obſcuratio viſûs. Ex iiſd.

Μαργαίνω, inſanio. Μαργαίνειν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι, Il. 5, 882. A μάργος.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, margarita, gemma. A μαργαρον.

Μαργαρίτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, idem.

ΜΑΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, unio, margarita. Hinc

Μαργαρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, margaritæ ſimilis.

Μαργάω, ῶ, inſanio. A μάργος. Unde

Μάργη, ης, ἡ, inſania, protervia, *Heſ.*

Μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, inſanus, amens, *Heſ.*

Μάργης, ου, ὁ, inſanus, *Suid.* Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis cujuſdam ſtolidi; (2) ſtolidus, fatuus, leviculus, imbellis. Ab eod.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanus, amens, veſanus, ſtolidus; (2) protervus, petulans, improbè libidinoſus. Hinc

Μαργοσύνη, ης, ἡ, inſania, veſania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, veterum ſcholiaſtarum teſtimonio μάραι dictæ fuere manus, *Euſt.*

Μαριλευτὴς, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A

Μαριλεύω, favillas, carbones tracto. A

ΜΑΡΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, *Heſ.* ubi μαριλοκαυτῶν, τῶν ἀνθρακευτῶν. Ex μαρίλη, & καιω, *uro.*

Μαριλοπότης, ου, ὁ, favillæ potor. Vulcani fabrorum ac carbonariorum epith. Ex μαρίλη.

ΜΑΡΙ͂ΝΟΙ, piſces quidam.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ἡ, menſura liquidorum.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, rutilo, reſplendeo, vibranti ſplendore coruſco. Ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων, Eur. Ion. 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, Il. 3, 397.

Μαρμάρειος, εία, ειον, marmoris more candens, marmoreus. A μάρμαρος.

Μαρμάρεος, έα, *Ion.* έη, εον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo ſplendore vibro, ut marmor ſplendeo. Ab eod. Unde

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, è marmore contectus, marmoris nitorem habens.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris ſculptura, ſeu cælatura. Ex μάρμαρον, & γλύφω.

Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore ſplendens. A

Μάρμαρον, ου, τὸ, v. μάρμαρος.

Μαρμαροποιὸς, οῦ, ὁ, marmorarius, Ph. Ex μάρμαρον, & ποιέω.

Μάρμαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, albus, candidus; (2) ſc. λίθος, marmor, quod & μάρμαρον; (3) cæmentum marmoris, ſeu quodvis; μάρμαρον, & μάρμαρα vitium veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, ſplendor vibrans, fulgor. Quaſi à μαρμαρύσσω.

Μαρμαρυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A præc.

Μαρμαρύζω, ſplendeo, ap. *Jul.*

Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, ſplendentem faciem, oculos nitentes habens. Ex μάρμαρον, & ὤψ.

Μαρμαρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, oculis micans.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore. Gl. V. incruſtatio. Quaſi à μαρμαρόω.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli, Il. 3, 307. Ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἷοί τε, Eur. Tro. 728.

Μαρναμενοιῒν, gen. dual. part. præſ. med. *Ion.* pro μαρναμένοιν; gen. pl. μαρναμενων, verbi μαρναμαι.

Μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præſ. conj. med. *Dor.* pro μαρνώμεθα.

Μαρπέειν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro μαρπεῖν, à

Μάρπτις, ἡ, raptrix, quæ vim facit. A

ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adſequor, attingo ſcopum. 'Ουκ ἄν τις ἄυτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, præter me, Soph. Aj. 444.

Μαρσίπιον, vel μαρσύπιον, ου, τὸ, marſupium parvum, ſacculus, Dim. à

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ου, ὁ, marſupium, crumena, loculus, ſacculus.

Μαρτιχόρα, vid. μαντιχώρας.

ΜΑΡΤΥΡ, υρος, ὁ ϗ ἡ, teſtis; (2) martyr, qui tanquam Chriſtianus, vel ſupplicia vel cruciatus, vel ærumnas certè ſuſtinet.

Μαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, teſtimonium dico, perhibeo; (2) demonſtro, ſignifico, declaro; (3) laudo, celebro, prædico, probo, &c. Apud Eccleſ. ſcriptores ſum martyr, martyrium ſubeo; μαρτυρέομαι, οῦμαι, teſtibus, teſtimonio comprobor; (2) laudor, celebror, N. T. (3) teſtor, teſtificor. Μαρτυρῶ σοι τοὺς λόγους ἀληθεῖς εἶναι, *Dem.* ἐς τὰ πράγματα ἐμὰ, *Luc.* κατά τινος, de. *Herodot.* περί τινος, *Philo.* A μάρτυρ.

Μαρτύρημα, ατος, τὸ, teſtimonium, quod teſtimonio perhibetur. A præc.

Μαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium, quod à teſte perhibetur; (2) ipſa dictio teſtimonii; (3) elogium, teſtimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρίησι, *teſtimoniis*, dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία.

Μαρτυρικός, ἡ, ὸν, ad martyrium pertinens, ad martyres ſpectans. Ab eod.

Μαρτυρικῶς, *Adv.* martyrum more.

Μαρτύριον, ȣ, τὸ, teſtimonium, ſeu quod teſtimonii loco adfertur; (2) ipſe teſtis; (3) argumentum, ſeu teſtimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, in S. S. (5) accuſatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum ſeu ſacellum in honorem martyris erectum. Ab eod.

Μαρτύρομαι, teſtor, teſtificor, teſtatum facio; interdico, Ph. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, Ariſtoph. Veſp. 1425. Ὅρκȣς παλαιȣ̀ς Τυνδάρεω μαρτύρεται, Eur. Iph. in Au. 77. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, atteſtatio, teſtificatio. Ph. A μάρτυρ, & ποιεῖν.

Μαρτυροποιία, ας, ἡ, teſtificatio.

Μάρτυρος, pl. μάρτυροι, poet. teſtes.

Μαρτυρῦν, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέον, à μαρτυρέω.

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, teſtis.

Μαρύεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro μηρύεται, à μηρύω.

Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μαρυκᾶται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, ex μηρυκαεται, à μηρυκαόμαι.

Μαρυκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

Μάρψαις, a. 1. part. act. *Dor.* μάρψας, à μαρπτω.

Μάρψῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, vel μασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro. Ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα, Ariſtoph. Θεσμ. 501. Ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας ἀυτῶν ἐκ τȣ̃ πόνȣ, Apoc. 16, 10.

Μάσδαν, acc. ſing. *Dor.* pro μάζαν.

Μάσδον, acc. ſing. *Dor.* pro μαζον.

Μασδὸς, *Dor.* pro μαζὸς, mamilla.

Μάσημα, ſeu μάσσημα, ατος, τὸ, quod manditur ſeu manducatur. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάσσησις, εως, ἡ, manducatio.

Μασητὴρ, ſeu μασσητηρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum; corium, pellis; (2) homo mollis & in improbitate exercitatus.

Μασθὸς, ȣ̃, ὁ, mamma, mamilla; μασθοὶ ubera. A μαζός.

Μασιν, dat. pl. *Dor.* pro μησὶν, à μήν.

ΜΑ'ΣΠΕΤΟΝ, ȣ, τὸ, laſerpitii folium.

Μασσάομαι, ῶμαι. Vide μασάομαι.

Μᾶσσον, adv. magis; *compar.* majus, vid. μάσσων, Æſchyl. Prom. vinct. 630.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, pinſo, ſubigo; μεμαγμένος, perfectum partic. paſſ. ſubactus. Ποτερον σκληρὰν ἢ μαλακὴν μάξει, Ariſtot. Μεμαγμένον σκῶρ ἐσθιειν, Ariſtoph. Plut. 305.

Μάσσω, vel μάττω, f. ξω, abſtergo.

Μάσσω, ſive μάσσομαι, tango; (2) quæro f. μάσω, unde a. 1. μάσασθαι, & μασσασθαι.

Μάσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, longior, amplior, major. Quaſi à μακρὸς, *longus*.

Μαϛάζω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάϛαξ, ακος, ἡ, mandibula, vel os; (2) labrum ſuperius & in eo enati pili; (3) eſca, cibus, alimentum; (4) cicada.

Μαϛαρύζω, malè mando, languidè manduco; (2) labra contraho in modum lactentium puerorum. Ὅδ' ὑπό γήρως μαϛαρύζει, Ariſtoph. Ach. 695. A μαϛάζω, vel μαϛος.

Μάϛευσις, εως, ἡ, inquiſitio, perſcrutatio.

Μαϛευτὴς, ȣ̃, ὁ, inquiſitor, inveſtigator. A

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, quæro, perquiro, veſtigo; (2) deſidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μαϛευȣσα; Eur. Hec. 743. Σκύμνος δὲ πατρὸς κῆρα μαϛειων φόνȣ, Lycurg. 1120.

Μαϛὴρ, ῆρος, ὁ, inquiſitor, inveſtigator. A

Μαϛήριος, α, ον, inveſtigando callidus. μάω.

Μαϛιγεὺς, έως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάϛιξ.

Μαϛιγέων, *Ion.* pro μαϛιγῶν, *Herodot.*

Μαϛιγίας, ȣ, ὁ, magiſtia, flagrio, verbero, mancipium improbum, ſervus nequam. Ab eod. Hinc

Μαϛιγιάω, ῶ, verberibus indigeo, prurit pellis flagrum pati.

Μάϛιγμα, ατος, τὸ, qu. dic. flagellamentum, Plut. A μαϛίζω.

Μαϛιγονόμος, ὁ, qui gymnicis certaminibus præeſt, deſignator. Ex μάϛιξ, & νέμω.

Μαϛιγȣ́σθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro μαϛιγοέσθω, à μαϛιγόω.

Μαϛιγοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flagellifer; (2) lictor, qui agonothetas in ſacris certaminibus comitabatur ad ſubmovendam turbam, & cohibendas ſeditiones. Ex φέρω.

Μαϛιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero; μαϛιγȣ̃μαι, flagellor, vapulo; μαϛιγωσεται, f. 1. flagellabitur; μαϛιγωθεὶς, a. 1. flagellis cæſus. Πλευράς τε ϗ ὤμȣς Ουρῆ μαϛιγόων, Heſiod. Ἀσπ. 431. al. μαϛίζων, al. μαϛιόων. Μαϛιγωθεὶς ὁπόσας ἂν δόξῃ τοῖς δικαϛαῖς, Plat.

Μαϛιγώσαντες, a. 1. part. act.

Μαϛιγώσιμος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, verberibus, ſeu flagello dignus. A μαϛιγόω.

Μαϛίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

Μαϛιγωτέος, flagellandus. Ab eod.

Μαϛιέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμαϛιέτην, à μαϛίω.

Μαϛίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero; Μαϛιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verberatus. Τȣ̀ς ἵππȣς ἐμάϛιζον, Plut. Lycurg. 740. A

ΜΑ'ΣΤΙΞ, γος, ὁ, flagrum, flagellum, ſcutica; (2) *Metaph.* pœna divina; etiam pro morbo.

Μαϛιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάϛιξεν, à μαϛίζω.

Μάϛις, *Poet.* pro μαϛιξ; unde acc. μάϛιν, Od. ὁ, 182, & Dat. μάϛι pro μάϛιι, Il. 23, 500.

Μαϛίσδειν, *Dor.* pro μαϛίζειν.

Μαϛίσδοιεν, 3. pl. perf. opt. act. *Dor.* à

Μαϛίσδω, *Doricè* pro μαϛίζω, μαϛίσδόιεν; Theocr. Id. 7, 108. pro μαϛίζοιεν, flagris cædant.

Μαϛιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Hei. a. 387. μαϛιχόωντι pro μαϛιχάοντι, μαϛιχῶντι. A μασάομαι.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, maſtiche, Gl. V. maſtix; lentiſcina reſina. Hinc

Μαϛίχινον ἔλαιον, maſtichinum oleum.

Μαϛίω, *Poet.* pro μαϛίζω.

Μαϛοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mammæ ſimilis. Ex μαϛος, & εἶδος.

Μαϛὸς, ȣ̃, ὁ, mamma, mamilla, Gl. V. ruma; (2) tumulus, *Ern.* A μαζὸς.

Μαϛρωπεια, ας, ἡ, lenocinium. A

Μαϛρωπεύω, f. εύσω, lenocinor, proſtituo.

Μαϛρώπιον, ȣ, τὸ, lenulus, Gl. V. A

Μαϛρωπος, ȣ̃, ὁ, vel ἡ, leno, vel lena; occurrit & μασροπὸς. Ὅποσα αἱ μαϛροποὶ ἐπὶ τοῖς μηχανῶνται, *Luc.* Hinc

Μαϛρωπικὸς, ἡ, ὸν, ad lenocinium pertinens, aptus.

Μαϛύς, ύος, ἡ, veſtigatio, inquiſitio. A μάω.

Μαϛώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mammoſus, Gl. V. mammatus. A μαϛός.

Μάϛωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inquiſitor, qui de rebus publicis inquirit. A μάω.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armus; (2) pars folii olivæ, *Heſ.* (3) palmæ virga, *Heſ.* (4) pars proræ. Hinc

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. Ὑφ' ἧς θανων ἄτιμος, ὥϛε δυσμενὴς, ἐμασχαλίσθη, Soph. El. 447.

Μασχάλιον, ȣ, τὸ, caniſtrum palmeum vel funis è palmâ, *Heſ.* Ab eod.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes; partes detruncatæ, *Heſ. Suid.* A μασχαλίζω. Unde

Μασχαλιϛὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi alligantur currui; (2) vinculum latum quod ornatûs cauſsâ gerebatur ſub axillâ; (3) catena maxillaris, *Æſc.* Pr. 71.

Ματὰζω, ineptio, deſipio. A ματάω.

Ματαιάζω, idem. A μάταιος.

Ματαΐζω, idem; (2) pedo, unde comp. ἀποματαίσαι apud Herodot. pedere.

Ματαιοβαϛάκλης, ȣ, ὁ, nugigerulus, Gl. V. Ex μάταιος, & βαϛάζω, *gero*.

Ματαιοβȣλία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex μάταιος, & βȣλή.

Ματαιοκομπος, ὁ ϗ ἡ, vana jactans, glorioſus. A μάλαιος, & κομπέω.

Ματαϊολογέω, ῶ, vana loquor, blatero.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, fruſtratio. A

Ματαιολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μάλαίος, & λογος.

Ματαιολοιχὸς, ȣ̃, ὁ, qui frivolas res conſectatur, eas velut delambens. Ex μάλαίος, & λείχω; vide ματαιολοιχός.

Ματαιοποιέω, vanas res ago. A

Ματαιοποιος, ὁ ϗ ἡ, inania agens.

Ματαιοπονέω, fruſtra laboro, operam perdo.

Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera fruſtranea. A

Ματαιόπονος, ὁ ϗ ἡ, fruſtra laborans.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laboro. Ex μάλαίος, & πράσσω.

Ματαιοπραγία, ἡ, inanis labor. Ex iiſd.

Ματαιοπώγων, ὁ, fruſtra barbatus, h. e. virili ætate, ſed puerili animo.

Μάταιος, αία, αιον, qui fruſtra fit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, falſus. A μάτην.

Ματαιοσπȣδια, ας, ἡ, inane ſtudium. A

Ματαιοσπȣδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rebus inanibus ſtudens, in rebus vanis operam locans. Ex μάλαίος, & σπȣδη, *ſtudium*.

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, deſipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, fruſtra fœtum, ſobolem edens, *item* nullius pretii prolem.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis ſtudium, vana artis imitatio. A

Ματαιότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium ſtudioſus. Ex μάλαίος, & τέχνη.

Ματαιοτης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, fruſtra largus ſum, fruſtra laboro; (2) fruſtra glorior & mihi placeo.

Ματαιοφρονέω, ῶ, vana cogito, deſipio. A

Ματαιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui inepta & abſurda ſapit. Ex μάλαίος, & φρήν.

Ματαιόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fruſtra & ineptè loquens, garrulus. Ex μάτην, & φωνὴ.

Ματαιόω, ῶ, f. ώσω, vanum, irritum reddo; fruſtror; ματαιόομαι, ȣ̃μαι, ineptè & ſtultè ago; vanus & irritus fio, Gl. V. evaneſco. Ἐματαιωθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς ἀυτῶν, Rom. 1, 21. A μάταιος.

Ματαίσμὸς, ȣ̃, ὁ, actio ſtolida, ſeu rerum ſtolidarum. A ματαίζω.

Ματαίως, *Adv.* vanè, ineptè, leviter.

Μάταν, *Dor.* pro μάτην, *fruſtra.* Unde

Ματάω, ω, f. ήσω, vanè tempus tero, fruſtra laboro. Ὀυ ματᾷ πȣ̃ργον τόδε, Æſchyl.

Ματεύω, f. εύσω, quæro. Πατέρα ματεύων, Soph. Ph. 1200. A μάω.

Ματέω, ῶ, quæro, inquiro; (2) aberro, fruſtra laboro. Ab eod.

ΜΑ'ΤΗΝ, *Adv.* fruſtra, incaſsùm, in vanum, temerè, nequicquam.

Ματὴρ, ῆρος, ὁ, idem qui μαϛὴρ.

Μάτηρ, *Dor.* pro μήτηρ, *mater*.

Ματῆς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ματεῖς, à ματέω.

Ματήσετον, 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ματάω.

Ματία, ας, ἡ, *Ion.* ματίη, vanitas, levitas, ſtoliditas;

liditas; (2) irrita & infelix cupiditas, aberratio à ſcopo. A ματάω, ſeu μάτην.

Ματίζω, indago, quæro. A μάτος.

Ματιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui ex falsâ menſurâ lucrum captat, Ariſtoph. in Nub. 450. ſcribitur & ματαιολοιχος, quod vide. Ex μάτιον, & λειχω, *lambo*.

ΜΑ´ΤΙΟΝ, ου, τό, genus menſuræ.

Μάτος, inquiſitio, perquiſitio. A μάω.

Μάτρόξενος, ſpurius, *Heſ. Dor.* pro μητρόξενος.

Ματρυλλεῖον, ου, τὸ, lupanar. A

ΜΑΤΡΥ´ΛΛΗ, ης, ἡ, lena.

Ματρύλλιον, ου, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.

Μάτρωες, nom. pl. *Dor.* pro μήτρωες, μήτρως.

ΜΑ´ΤΤΑΒΟΣ, ὁ, ſtultus, fatuus, ματταβεῖν, fatuum eſſe. *Heſ.*

Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in eduliis adhiberi ſolent, menſa ſecunda. A μάττω pro μάσσω.

Ματτυάζω, f. άσω, paro epulas lautas. A præc.

Μάττω, ſeu ματτομαι, pinſo; (2) pinſor; (3) inveſtigo, quæro. *Hipp.*

ΜΑΥΛΙ´Α, gladius, Schol. Thuc. Suid.

Μαυλίζω, fut. ίσω, mercede proſtituo. A

ΜΑΥΛΙ`Σ, ίδος, ἡ, culter, gladius; *Nic.* (2) mercede aliquid faciens, meretrix, *Heſ.*

Μαυλιστὴς, οῦ, ὁ, leno. A μαυλίζω.

Μαῦρος, fatuus, ſtultus, Heſ. Suid. μαῦρον, iiſdem τὸ ἀμαυρὸν ϗ ἀσθενὲς, obſcurum & invalidum. Ab ἀμαυρὸν per aphæreſin.

Μαυρόω, ῶ, obſcuro, deleo, extinguo. Ῥεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, Heſ. Ἐργ. 323. A præc.

ΜΑΦΟ´ΡΙΟΝ, ου, τὸ, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens, vocab. originis aut barbaricæ, aut ſi Græcæ, corruptum ex ὠμοφόριον, *Ern.*

Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra; gladius; ſica; culter; cultellus; novacula. Hinc

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, Dim. Et

Μαχαίριον, ου, τὸ, gladiolus; cultellus; novacula.

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonſorius;

Μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.

Μαχαιροδέτης, ου, ὁ, lorum, quo gladius alligatur, *Heſ.* Ex μάχαιρα, & δέω, *ligo*.

Μαχαιρομαχέω, ῶ, machærâ pugno, ſeu certo. Ex μάχαιρα, & μάχομαι.

Μαχαιροποιὸς, οῦ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex μάχαιρα, & ποιέω.

Μαχαιροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi gladii venduntur.

Μαχαιροπώλιον, ου, τὸ, idem. A

Μαχαιροπώλης, ου, ὁ, gladiorum, ſeu cultrorum venditor.

Μαχαιροφορέω, gladium geſto. A

Μαχαιροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, gladium geſtans, gladio cinctus. Sicarius, Gl. V. Ex μάχαιρα, & φέρω.

Μαχαιρώνιον, ου, τὸ, nomen herbæ, quæ aliis etiam ξίφιον dicitur. A μάχαιρα.

Μαχαιρωτὸς, ἡ, ὸν, ad formam machæræ factus. Quaſi à μαχαιρόω.

Μάχαισι, dat. plur. *Poet.* pro μάχαις.

Μαχάω, ῶ, pugnare geſtio, *Heſ.* A μάχη.

Μαχειόμενος, præſ. part. med. verbi poet. μαχέομαι, pro μάχομαι.

Μαχέοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Μαχεσαίμην, *pugnaverim*, aor. 1. opt. med.

Μαχέσομαι, *pugnabo*, f. 1. ind, med.

Μαχέσσασθαι, a. 1. inf. med.

Μαχεύω, f. εύσω, contendo, pugno. A

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium.

Μαχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pugnax. Ab eod.

Μαχησμὸς, οῦ, ὁ, prælium, pugna; (2) deprælıatio. Ab eod.

Μαχήσομαι, f. 1. ind. med. v. μαχέομαι.

Μάχητὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μαχατὰς, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicoſus. Ab eod.

Μαχητικός, ἡ, ὸν, pugnax, ad pugnam propenſus, aptus, fortis. Hinc τὸ μαχητικὸν οῦ, pugnacitas. A præc.

Μαχητικῶς, pugnaciter, repugnando.

Μαχητὸς, ἡ, ὸν, expugnabilis. A μάχομαι.

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnax, bellicoſus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier laſciva. A μάχλος.

Μαχλάω, ῶ, libidini indulgeo, laſcivus ſum, ſcortor, *Heſ.* Ab eod.

Μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλάς.

ΜΑ´ΧΛΟΣ, ὁ ϗ ἡ, libidinoſus, laſcivus. Hinc

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia, propenſio ad Venerem, impudicitia.

Μαχλότης, ἡ, idem.

Μάχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi

ΜΑ´ΧΟΜΑΙ, pugno, prælior; (2) jurgo, litigo, rixor, diſputo, f. 1. μαχέσομαι & μαχήσομαι, quaſi à μαχέομαι; unde & μαχεούμενος, particip. pugnans, & μαχειόμενος, apud Homerum, fut. 2. μαχοῦμαι, pugnabo. Μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Dem. περὶ, ὑπὲρ τινος, Xen. ἀμφί τινι, Hom. περὶ τινα, contra, Plat. πρὸς τινα, Joan. 6, 52. Ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι, Ariſtoph. Plut. 1076.

Μαχομένως, *Adv.* repugnanter. A μαχόμενος, part. à μάχομαι.

Μαχόμην, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην.

Μαχοῦμαι, *pugnabo*, fut. 2. ind. med.

ΜΑ`Ψ, *Adv.* fruſtrà, incaſsùm.

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, leves auræ, venti leves, Heſiod. Theog. 872. ubi al. μὰψ αὖραι.

Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. A μάψ.

Μαψιδίως, *Adv.* inaniter, vanè, incaſsùm, fruſtrà, temerè.

Μαψιλάκας, ου, ὁ, blaterator. Ex μαψ, & λακεῖν, *ſonare*.

Μαψιλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaniloquus. Ex λέγω.

Μαψίφονος, ου, ὁ ϗ ἡ, fruſtra & inaniter loquens, garrulus. Ex μὰψ, & φωνή.

Μαψύλακτος, fruſtrà latrans, inanibus ſtrepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plutarch. γλῶσσειν μαψυλάκταν, *Dor.* pro μαψυλάκτην. Ex μάψ, & ὑλάκτης.

ΜΑ´Ω, μῶ, vehementer cupio, ſupra modum deſidero; (2) quæro, inveſtigo, diligenti meditatione excogito. V. *Ern.* p. μέμαα, pro μέμακα; in part. μεμαὼς, pro μεμακὼς; unde μεμακυῖα; μεμαυῖα, fœm. μεμαμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμάκαμεν; μέμασαν, 3. plur. pluſq. perf. pro μεμάκεσαν, vel μεμάκεισαν. Μέμασαν δ' ὑσμῖνι μαχεσθαι, Il. 2, 863.

Μεγαβαρὴς, ὲς, valdè gravatus; (2) gravis armaturæ miles. A βάρος.

Μεγαβρεμέτης, ου, ὁ, graviſonus. Ex βρεμω.

Μεγάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè munificus. Ex μέγας, & δῶρον.

Μεγαθαρσὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, animoſus. Ex μέγας, & θάρσος.

Μέγαθος, εος, τὸ, *Ion.* pro μέγεθός.

Μεγάθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

ΜΕΓΑΙ´ΡΩ, invideo; (2) curo, reſpecto; ἐμέγηρε, aor. 1. invidit, part. μεγήρας, ſolicitus. Ἐμέγηρέ μοι τόκοιο, Apollon.

Μεγακήτης, εος, ὁ, vel ἡ, ad cete inſtar magnus. Ex μέγας, & κῆτος.

Μεγαλαδικητικὸς, ἡ, ὸν, vehementer injurioſus. Ex μέγας, & ἀδικητός.

Μεγαλαλκὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, magno robore præditus. Ex μέγας, & ἀλκή.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplos circuitus habens. Ex μέγας, & ἀμφοδος.

Μεγάλανδροι, magni viri aut fortes. Ex μέγας, & ἀνήρ.

Μεγαλανηγητωρ, ορος, ὁ, Dux magnus.

Μεγαλανορίας, gen. ſ. *Dor.* pro μεγαληνορίας.

Μεγαλανορίη, *Ion.* pro μηγαληνορία, arrogantia, faſtus, audacia. A

Μεγαλανωρ, ὁ, arrogans, audax. Ab ἀνήρ.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, feſtum, quo offeruntur magni panes, niſi eſt τα μεγαλάρτια, *Ern.* A

Μεγάλαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, magni panis dator.

Μεγαλαυχέω, ῶ, & μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnificè me effero, me jactito, magna ſeu grandia jacto, glorior. Αἰσθανόμενος σε μεγαλαυχούμενον ἐπὶ τῇ Βουσιρίδος ἀπολογίᾳ, Iſocr. A

Μεγαλαυχὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui valde gloriatur, oſtentator. Ex μέγας, & αὐχή.

Μεγάλαυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μεγαλαυχια, ας, ἡ, jactantia, oſtentatio.

Μεγαλεῖον, ου, τὸ, magnificentia, majeſtas; (2) magnitudo, altitudo, v. g. φρονηματος; (3) unguentum quoddam, quod & μεγαλλιον. A

Μεγαλεῖος, εια, εῖον, magnificus, venerandus; (2) grandis; μεγαλεῖα, τὰ, gloria, laudes, præclara facinora. A μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, majeſtas. A μεγαλεῖος.

Μεγαλείως, *Adv.* magnificè.

Μεγαλέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, rerum magnarum & pretioſarum negotiator, Gl. V. magnarius.

Μεγαλεπήβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnis rebus manum admovet, vel animum adjicit; ardua capeſſens, ſpectans.

Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnificè loquor, magna loquor; (2) magna jacto; (3) magnis laudibus extollo. Τὰς πράξεις μεγαληγορῶν, Herod. Ex μέγας, & ἀγορέω.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magnificentia verborum; (2) jactantia. A

Μεγαληγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnificè loquens, (2 jactabundus. Ex μέγας, & ἀγορέω.

Μεγαληγόρως, *Adv.* magnificis verbis, (2) jactanter.

Μεγαληνορία, ας, ἡ, ſuperbia; (2) fortitudo; (3) audacia.

Μεγαλήνωρ, ορος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnos viros faciens; (2) acris, magnanimus, fortis; (3) audax; (4) arrogans. Ab ἀνήρ.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, Il. 5, 785. Ex μέγας, & ἦτορ.

Μεγαλίζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro μεγαλίζου, à

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnificè effero, extollo; μεγαλίζομαι, magnificè efferor, elatus ſum, ſuperbio, Il. 10, 69. A μέγας.

Μεγαλλιον μύρον, unguentum, ab inventore Megalo, ita dictum; eſt & μεγαλήσιον. V. μεγαλεῖον.

Μεγαλαβρόμος, ον, valdè fremens, ſtrepens. A βρέμω.

Μεγαλοβρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, horrendum fremens. Ex μέγας, & βρύχω.

Μεγαλόβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas habens glebas.

Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnum habens ventrem. Ex μέγας, & γαστήρ.

Μεγαλογνωμοσύνη, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A

Μεγαλογνώμον, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui magno eſt animo, qui animo magnas res cogitat. Ex μέγας, & γνώμη.

Μέγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum deſcriptio ſeu pictura. Ex μέγᾶς, & γράφω.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon.

Μεγαλόδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnis conſitus arboribus. Ex μέγας, & δένδρον.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam habens vel adferens gloriam; (2) jactabundus. Ex μέγας, & δόξα.

Μεγαλόδους, όδοντος, ὁ ϗ ἡ, magnos dentes habens.

Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentiâ præſto. A

Μεγαλοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum potens, præpotens. Ex μέγας, & δύναμις.

Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μέγας, & δῶρον.

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex μέγας, & δῶρον.

Μεγαλοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnificus, Gl. V.

Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia, Gl. V. magnificium. A præc.

Μεγαλοεργῶς, magnificè, Ph. magno opere.

Μεγαλόζηλος, ὸν, valdè invidendus, i. e. præclarus, feliciſſimus, &c.

Μεγαλόηχος, ον, valdè ſonans, ſtrepens, vociferens.

Μεγαλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, hiſpidus, Ph.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

Μεγάλοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè infortunatus, ærumnoſus. Ex μὲγας, & οἶτος.

Μεγαλόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructus magnos ferens.

Μεγαλόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum caulem habens.

Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, occultus, clauſus, *Pind.* Ex μὲγας, & κεῦθος.

Μεγαλοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnum caput habet; capito. Ex κεφαλή.

Μεγαλοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis ſe objiciens.

Μεγαλόκλονος, ὁ ϗ ἡ, qui magnum tumultum & ſtrepitum excitat. Ex κλόνος.

Μεγαλοκμὴς, ῆτος, magno labore conſtans. Ex μέγας, & κάμνω.

Μεγαλοκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnum ventrem habet. Ex μέγας, & κοιλία.

Μεγαλόκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum ſinum habens, *Rob.*

Μεγαλοκόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnum verticem habet. Ex μέγας, & κορυφή, *vertex.*

Μεγαλοκότως, iracundè. Ex μέγας, & κότος.

Μεγαλόκρακτος, ον, idem quod μεγαλοηχος. A κράζω.

Μεγαλοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè potens, *Suid.* Ex μέγας, & κράτος.

Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnipotens, *Rob.* Ex μέγας, & κρατέω.

Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ingentes fluctus excitans, *item* habens. Ex μέγας, & κῦμα.

Μεγαλόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, grandiora membra habens; (2) in quo articulorum internodia magna ſunt; (3) magnis colis (partibus periodi) conſtans. Ex μέγας, & κῶλον.

Μεγαλόλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magniloquax, Gl. V.

Μεγαλόμαζος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnarum mazarum dator, *Suid.* Ex μέγας, & μάζα.

Μεγαλομανὴς, ὲς, valdè furioſus. Ex μαίνομαι.

Μεγαλομάρτυρ, υρος, ὁ, magnus martyr.

Μεγαλόμασθος, ου, ἡ, magnas mammas habens.

Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res ex magnis partibus conſtat; (2) magnitudo & potentia, amplitudo.

Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem. A

Μεγαλομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnis partibus conſtans; (2) amplus. Ex μέγας, & μέρος.

Μεγαλομερῶς, *Adv.* partibus magnis; (2) lautè & ſplendidè, magnificè.

Μεγαλομήτηρ, ἡ, avia, *Heſ.*

Μεγαλομῆτις, ὁ ϗ ἡ, prudens.

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnâ mercede aliquid facit, qui amplum meretur ſtipendium.

Μεγαλόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnos oculos habens, *Rob.* A μέγας, & ὄμμα.

Μεγαλομυκήτης, ου, ὁ, grande mugiens, grande rudens. Ex μέγας, & μυκάω.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præſtantia, magnitudo vel celſitudo animi; (2) ſuperbia, *Heſ.* A

Μεγαλόνοος, *contr.* μεγαλόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, mente præſtans, magnanimus, Gl. V. Ex μέγας, & νόος, *mens.*

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quaſi à μεγαλοπάθὴς, ex μέγας, & πάθος.

Μεγαλόπετρος, ὁ ϗ ἡ, magnas rupes habens.

Μεγαλοπλούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædives.

Μεγαλόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μεγαλοποιέω, ῶ, magnas res facio, Gl. V. magnifico, amplifico.

Μεγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello geſſit.

Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.

Μεγαλοπολίτης, ου, ὁ, magnæ urbis civis.

Μεγαλοπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè improbus.

Μεγαλόπους, ὁ ϗ ἡ, magnos pedes habens.

Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas ſuſcipiendas. A

Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magnarum rerum ſuſceptor. Ex μέγας, & πράγμα.

Μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majeſtas. A

Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum virum decens; (2) magnificus. A πρέπω.

Μαγαλοπρεπῶς, *Adv.* magnificè.

Μεγαλοπτέρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas habens alas. Ex μέγας, & πτέρυξ.

Μεγαλόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas portas habens. Ex μέγας, & πύλη.

Μεγαλόῤῥαξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, magnos habens acinos, *Suid.* Ex μεγας, & ῥάξ.

Μεγαλοῤῥημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito:

Μεγαλοῤῥημονία, ἡ, idem quod

Μεγαλοῤῥημοσύνη, ῆς, ἡ, magniloquentia. A

Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. A ῥῆμα.

Μεγαλοῤῥημόνως, jactanter.

Μεγαλόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam radicem habens, *Rob.* Ex μέγας, & ῥίζα.

Μεγαλόῤῥινος, ον, magnum naſum habens. E μέγας, & ῥίν.

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ, carnoſus. A σάρξ.

Μεγαλοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnis præditus viribus. Ex μέγας, & σθένος.

Μεγαλοσμάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonans, *Suid.* Ex μέγας, & σμάραγος.

Μεγαλοσοφίστης, ου, ὁ, clarus ſophiſta.

Μεγαλόσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magna & tumentia viſcera habens; (2) magnum animum habens, iracundus. Ex σπλάγχνον.

Μεγαλοστάφυλος, ον, magnas uvas ferens. E μέγας, & σταφυλή.

Μεγαλόσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, magnam emittens ſpicam.

Μεγαλόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum habens os, *Suid.* Ex μέγας, & στόμα.

Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. *Epith.* magni mali.

Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo. A μέγας.

Μεγαλόσχημος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam gerens ſpeciem, *Suid.* Ex μέγας, & σχῆμα.

Μεγαλοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μεγαλόσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magno ſive procero ſeu craſſo etiam corpore eſt, Gl. V. corpulentus. Ex μέγας, & σῶμα.

Μεγαλότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, arte, ſeu artificio magnus. Ex μέγας, & τέχνη.

Μεγαλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in magno eſt honore. Ex μέγας, & τιμή.

Μεγαλοτίμως, *Adv.* magno honore, *Rob.*

Μεγαλότολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè audax, magnâ audaciâ præditus. Ex μέγας, & τόλμα.

Μεγαλοτράχηλος, ον, magnas cervices habens.

Μεγαλουργὲς, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλουργὴς, *magna conans.*

Μεγαλουργέω, ῶ, magnificè ago. Hinc paſſ. ἡ μεγαλουργηθεῖσα ὄψις, *Philo.* ſpectaculi magnificentia.

Μεγαλουργία, ας, ἡ, magnificentia. A

Μεγαλουργὸς, ὁ ϗ ἡ, magnificus. Ex ἔργον.

Μεγαλοφανὴς, ὲς, idem quod μεγαλοπρεπής.

Μεγαλοφανέστατα, clariſſimè.

Μεγαλοφεγγὴς, ὲς ſplendidiſſimus. E φέγγος.

Μεγαλόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnos & latè proſpicientes habens oculos.

Μεγαλόφλεβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnas habet venas. Ex μέγας, & φλέψ.

Μεγαλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, magno animo ſum; (2) magnificè de me ſentio, ſuperbio. Μεγαλοφρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ, Xen. μεγαλοφρονούμενος περί τι, Plato. A μεγαλόφρων.

Μεγαλοφρόνως, *Adv.* excelſo animo; (2) magnificè, abundè, uberrimè. Ab eod.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus & excelſus animus; (2) ſuperbia. Ab eod.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui magnus eſt animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex μέγας, & φρήν.

Μεγαλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno animo præditus; (2) magnificus, amplificus. Ex μέγας & φύω, ſeu φυή. Hinc

Μέγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas.

Μεγαλόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, magna habens folia.

Μεγαλοφυῶς, lautè, Gl. V. A μεγαλοφυής.

Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo; (2) magniloquentia. A

Μεγαλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam, claram vocem habens; (2) altiloquus. Ex μέγας, & φωνή.

Μεγαλοφώνως, altâ, clarâ voce.

Μεγαλοχάσμων, ον, valdè hians. E χαίνω.

Μεγαλόψοφος, ον, valdè ſtrepens.

Μεγαλοψυχέω, ῶ, magno animo ſum; (2) magnificè liberalis ſum, *Suid.* & *Heſ.*

Μεγαλοψυχία, ἡ, magnanimitas, animi celſitudo; (2) liberalitas. A

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & excelſo animo præditus. Ex ψυχή.

Μεγαλοψύχος, magno & excelſo animo.

Μεγαλύνω, magnificè effero, extollo, verbis prædico; (2) magnum & potentem reddo, Gl. V. amplio; amplifico; μεγαλύνομαι, effero me, Gl. V. grandeſco, ingrandeſco. Μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, Matt. 23, 5. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Luc. 1, 46. Ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Act. 19, 17. Μεγαλυνθήσεται Χριστος, Phil. 1, 20. A μέγας.

Μεγαλώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnos dolores ſeu cruciatus ferens. Ab ὀδύνη.

Μεγαλώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum i. e. celebre nomen habens. Ex μέγας, & ὄνομα.

Μεγαλωπὸς, ἡ, ὸν, qui magnos habet oculos, *Rob.* Ex μεγας, & ὤψ, *oculus.*

Μεγάλως, *Adv.* magnificè; (2) valdè, vehementer. A μέγας.

Μεγάλας, acc. pl. *Dor.* pro μεγάλους.

Μεγαλωστὶ, *Adv.* valdè, vehementer; (2) latè; (3) magnificè. Ab eod.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majeſtas.

Μεγαλωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis. Ex μέγας, & ὠφελέω.

Μεγάμυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè mugiens ſive boans. Heſychius ait aſini eſſe epitheton; ut ſit grandè rudens. A μέγας, & μυκη.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, v. μεγαλήνωρ.

Μέγαρα, τὰ, Megara, urbs Iſthmo vicina verſus Atticam. Μεγάραδε verſus Megaram. Μεγαροῖ, Megaris, in urbe. Μέγαροθεν, Megaris, ex urbe. Hinc

Μεγαρεῖς, Megarenſes, à Μεγαρεύς.

Μεγαρίζω, fut. ίσω, Megarenſes imitor ſeu ſequor. Μεγαριεῖς, fut. 1. Att. Ariſtoph. κλάων Μεγαριεῖς, flebis Megariſſans, Ach. 821. A Μεγαρίς.

Μεγαρικὸς, ἡ, ὸν, Megaricus.

Μεγαρὶς, ίδος, ἡ, ut Μεγαρὶς γῆ vel χώρα, Megaricus ager.

Μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium, ædes.

Μεγαρσις, εως, ἡ, invidia, *Heſ.* A μεγαίρω.

Μεγαρτὸς, ἡ, ὸν, invidioſus, *Heſ.* Ab eod.

ΜΕ'ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *Gen.* μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus.

Μεγασθενης, έος, ὁ ϗ ἡ, præditus magnis viribus. Ex μεγας, & σθένος.

Μεγαυχὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, vide μεγαλαυχής.

Μεγάφρων, ὁ ϗ ἡ, vide μεγαλόφρων.

Μεγεθοποιέω, ῶ, augeo dicendo. Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα μεγεθοποιεῖ τὰ λεγόμενα, Longin.

Μεγεθοποιὸς, οῦ, ὁ, augendi vim habens, ſublimitatem efficiens. Ex μέγεθος, & ποιεῖν.

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, ſublimitas, proceritas; (2) ſtatura; (3) vehementia; (4) gravitas, majeſtas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.

Μεγεθουργία, ας, ἡ, operis magnitudo, effectio magnorum operum. Ex μέγεθος, & ἔργον.

Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; μεγέθυνομαι, major fio, increſco. A μέγεθος.

Μεγήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum amabilis. Ex μεγας, & ἐράω.

Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres, Gl. Vet. ſummates, magnates, Dat. plur. μεγιστᾶσι, à μεγιστὰν, ᾶνος. A μέγιστος.

Μεγιστεύω, f. εύσω, magnus ſum. Ab eod.

Μέγιστον, *Adv.* maximè, plurimùm. Ab eod.

Μέγιστόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex μέγιστος, & πόλις.

Μεγιστότιμος, ὸν, valdè venerandus.

Μεγίςοφωνος, ον, valdè clamoſus.

Μεδέσθω, *curæ eſto*, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. v. μέδω.

Μεδέω, impero, imperium teneo; (2) curo, μεδήσομαι, f. 1. ind. med. Ἴδηθεν μεδέων, Il. 3, 276. Πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, ib. 9, 646. A μέδω.

Μεδιμναῖος, αία, αῖον, modialis, Gl. V. A

ΜΕ΄ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, medimnus, menſura aridorum Attica, Gl. V. modius.

Μεδοίατο, *current*, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro μέδοιντο, à μέδω.

Μέδοισαν, acc. ſing. *Dor.* pro Μέδουσαν.

Μέδοντες, nom. pl. part. præſ. act. v.

ΜΕ΄ΔΩ, impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; μεδώμεθα, 1. pl. præſ. conj. ὁ μέδων, regnator, imperator, præfectus. Ἀιγείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, Il. 2, 79. Κακα δὲ Τρώεσσι μεδέσθην, ib. 4, 21. Νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς, ib. 418.

Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in beſtiis.

Μεζόνως, majorem in modum, *Ion.* pro μειζόνως.

Μεθαιρέω, ῶ, accipio, a. 2. μέθειλον, *Ion.* μεθέλεσκον, Od. 8, 396. Ex αἱρέω.

Μεθάλλομαι, tranſilio. Hinc poët. μετάλμενος, Il. 5, 336.

Μεθάπτω, idem quod ἅπτω.

Μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, commuto, verto, transfero; (2) emendo, caſtigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μεθαρμοσάμενος τὴν ψευδῆν δόξαν εἰς ἀληθειαν, Philo. Νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον, Eurip. Alc. 1145.

Μεθαρμοσις, ἡ, commutatio. A præc.

Μεθέηκεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro μεθῆκε, à μεθίημι.

Μεθεῖλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθειμένος, perf. part. paſſ. v. μεθίημι.

Μεθειναι, *dimiſiſſe*, aor. 1. inf. act.

Μεθεὶς, aor. 2. part. act.

Μεθεῖτε, 2. plur. aor. 2. opt. act. *per Sync.* pro μεθείητε.

Μεθείω, aor. 2. conj. act. *Ion.* vel *Poet.* pro μεθῶ.

Μεθεκτικὸς, ἡ, ὸν, participans.

Μεθεκτέον, participandum eſt. A μετέχω.

Μεθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui participatur. Ab eod.

Μεθελεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεθαιρέω.

Μεθέλεσκον, vide μεθαιρέω.

Μεθέλκω, fut. ξω, retraho, trahendo, traduco. Μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νωθρόν, Philo.

Μεθέμεν, *prætermiſiſſe*, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro μεθεῖναι, à μεθίημι.

Μεθεξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.

Μεθέξομαι, f. 1. ind. med. v. μετέχω.

Μεθέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, feſtum ſequens, feſto ſuccedens. Ex μετὰ, & ἑορτή.

Μέθεπε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro μέθειπε, à

Μεθέπω, ſequi facio; (2) advenio; (3) inveſtigo, quæro; μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, ſequar, ſectabor, imitabor. Ἆιψε δὲ Τυδίδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους, Il. 5, 329. Οὔ σοι μὴ μεθέψομαι ποτε, Soph. El. 1058. Ex μετὰ, & ἕπω, *curo*, ſeu ἕπομαι, *ſequor*.

Μεθερμηνευόμενον, *quod transfertur ex aliâ linguâ in aliam*, nom. ſing. part. paſſ. n. g. v.

Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, convertendo in aliam linguam. Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐςι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, Matt. 1, 23. Μεθερμηνευομενα κατὰ λέξιν, Plut.

Μεθερπύζω, idem quod

Μεθέρπω, adrepo, vel repo poſt, *Rob.*

Μέθες, 2 ſing. a. 2. imperat. act. v. μεθίημι.

Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remiſſio, *Suid.* A μεθίημι.

Μεθεςᾶναι, perf. inf. act. *per Syncop.* pro μεθεςακέναι. A μεθίςημι.

Μεθέςηκα, *amovi*, perf. indic. act.

Μεθετέον, demittendum. A μεθίημι.

Μεθετικῶς, *Adv.* remiſsè. Ab eod.

Μέθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

Μεθῆκα, *dimiſi*, a. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθήκω, idem quod μετέρχομαι.

Μεθηλικιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, ab unâ ætate in aliam tranſeo. Ex iiſd. Hinc

Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, tranſitus ab ætate in ætatem, velut à pueritiâ ad adoleſcentiam.

Μέθημαι, adſideo; unde μεθήμενος, part. ap. Hom. aſſidens, Od. 1, 118.

Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μετὰ, & ἡμέρα.

Μεθημέριος, α, ον, *Dor.* μεθαμέριος, idem.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remiſſio, negligentia. A

Μεθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, remiſſus, negligens. A μεθίημι.

Μεθηρινᾶν, gen. plur. *Dor.* pro μεθηρινῶν, à μεθηρινὸς, pro μεθημερινός.

Μεθῇς, 2. ſing. aor. 2. conj. act. v. μεθίημι.

Μεθησέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro μεθήσειν.

Μεθίδρυσις, ἡ, tranſlatio. A

Μεθιδρύω, in aliâ ſede colloco, transfero.

Μεθίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro μεθίεο, quaſi à μεθιέω.

Μεθιέμεναι, præſ. infin. act. *Dor.* pro μεθιέναι, à μεθίημι.

Μέθιεν, *prætermittebant*, 3. plur. imperfect. ind. act. *Bœot.* pro μεθίεσαν.

Μεθιζάνω, muto, transfero. Μεθιζάνειν τὰς σικύας, Aret.

Μεθίημι, dimitto, miſſum facio, depono; (2) negligo, permitto; (3) remitto, condono, f. μεθήσω, ſinam; a. 1. μεθῆκα, ſivi; a. 2. imperat. μέθες, ſine; præſ. partic. μεθιεὶς; inf. μεθιέναι & μεθεῖναι; fut. infin. μεθήσειν, *Ion.* & *Poet.* μεθησέμεν. Apud Poëtas quædam quaſi à μεθιέω, ut Μεθίει, dimittebat; μεθιέμαι, voce paſſ. ſed *activè* demitto, omitto. Οὐκ ἂν μεθείην τοῦ θρόνου, Ariſt. Ran. 940. Τῆς δ' ἐχοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι, Eur. Hec. 406. Ξίφος εἰς γυναῖκα, idem, Or. 1122.

Μεθίςημι, ſtatuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) ſubmoveo, expello, faceſſere jubeo, in exſilium mitto, migrare cogo; μεθίςαμαι, mutor, muto me, degenero: (5) migro, decedo, ſecedo; (6) morior; (7) dedo me, deditionem facio. Apud Hom. ſto, verſor, ſum inter, fut. μεταςήσω, aor. 2. μέτέςην, inf. μεταςῆναι, migrare, part. μεταςᾶς, digreſſus, aor. 1. paſſ. μετεςάθην, imperat. aor. 2. act. μετάςηθι, tranſi. perf. act. μεθέςηκα, ſeceſſi, particip. μεθεςηκὼς, profectus, item μεθεςὼς; plural. μεθεςῶτες, qui deceſſerunt. Κοὐ μεθίςησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεςηκότος, mutat, Ariſtoph. Eq. 397. Καί σε δαίμονες νόσου μεταςήσειαν ὥς αὐτὸς θέλεις, liberant, Soph. Phil. 462. Καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς, πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; reſtituere, ib. 1235.

Μεθὸ, Poſtquam. Pro μεθ' ὅ.

Μεθοδεία, ας, ἡ, occulta & fraudulenta circumventio; artificium callidum, inſidiæ, dolus.

Μεθοδεύω, machinor, architector; (2) methodo ac viâ proſequor & tracto; (3) circumvenio, paſſiv. μεθοδεύεσθαι, viâ quâdam & arte tractari; circumveniri. Μεθοδεύειν ἐπιςήμην, Nicom. A μέθοδος. Hinc

Μεθοδευτὴς, οῦ, ὁ, qui rem peritè, viâ, ratione tractat.

Μεθοδηγέω, aliter deduco & monſtro viam.

Μεθοδικὸς, ἡ, ὸν, viâ et ratione factus; (2) artificioſus; (3) qui methodum ſequitur. A μέθοδος.

Μεθοδικῶς, *Adv.* artificioſâ ratione, methodum ſequendo.

Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, *Heſ.* ſeu pro μεθοδευτής.

Μεθόδιον, ου, τὸ, viaticum, *Heſ.* (2) methodus, *Suid.* *Dim.* à

Μέθοδος, ου, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio & via docendi, vel diſcendi; vel agendi; (4) tractatus aut liber. Ab ὁδός.

Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.

Μεθομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor, commercium habeo cum. Οὐδέ ποτ' ἀγρομένῃσι μεθωμίλησε γυναιξὶν, Muſ. 1, 34.

Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.

Μεθορίζω, fut. ίσω, confinis ſum. Ab eod.

Μεθόριον, ου, τὸ, confinium; (2) interſtitium; (3) relaxatio, remiſſio.

Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, confinis; (2) qui duas res, velut terminus, dirimit. Ex μετὰ, & ὅρος.

Μεθορκόω, ῶ, novo jurejurando adſtringo eum, qui ſe priori jam liberavit.

Μεθορμάω, ῶ, fut. ήσω, incito in; (2) cum impetu irruo, paſſiv. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aor. 1. part. μεθορμηθεὶς, incitatus. Μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ, Il. 20, 192.

Μεθορμίζω, fut. ίσω, tranſmitto, transjicio, μεθορμίζομαι, transfreto, tranſeo, *tropicè*. Μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου, Eur. Alc. 794. Ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, id. Bac. 930. εἰς Σηςὸν, Polyb.

ΜΕ΄ΘΥ, τὸ, vinum, temetum, Gen. μέθυος, occurrit, in Epigramm.

Μεθυδότης, idem quod

Μεθυδώτης, ου, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor, *Epith.* Bacchi. Ex μέθυ, & δίδωμι.

Μεθυμναῖος, ου, ὁ, Methymnæus, *Epith.* Bacchi. A μέθυ, vel à Methymna, Leſbi civitate.

Μεθύπαρξις, εως, ἡ, cum quid poſt, ſeu ſecundum aliam rem ſubſiſtit.

Μεθυπέρβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo verborum ordo trajectus eſt, perplexus, confuſus, *Suid.*

Μεθυπίδαξ, χος, ὁ ϗ ἡ, fons, *Epith.* uvæ.

Μεθυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans, ebrius, *Suid.* Ex μετὰ, & πλάνη.

Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, ebrius, ebrioſus. Ex μέθυ, & πλήσσω.

Μεθυποδύομαι, fut. ύσομαι, poſt induo.

Μεθυπόςρωσις, εως, ἡ, ſtrati permutatio, dum lectus ſubſternitur. Ex ὑποςρωννύω.

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. μεθύω.

Μεθυσθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύομαι.

Μεθύσκεσθε, 2. plur. præſ. imperat. paſſ. v.

Μεθύσκω, fut. ύσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι, inebrior; μεθυσθεὶς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἔπιον ϗ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ, Gen. 43, 34. A μέθυ.

Μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians. A præc.

Μεθυσοκότταβος, ὁ ϗ ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox. Ariſtoph. Ex μέθυ, & κότταβος.

Μέθυσος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ὁ ϗ ἡ, ebrius; (2) ebrioſus. A μέθυ.

Μεθύςερος, έρα, ερον, poſterus, *Suid.*

Μεθυςικὸς, ὴ, ὸν, qui facilè & ſæpè inebriatur, propenſus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.

Μεθυσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans; (2) cui vinum deeſt. Ex μέθυ, & σφάλλω.

Μεθυτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, alens vinum. Ex τρέφω.

Μεθύω, ebrius ſum; (2) abundo aliquâ re, obrutus ſum, ut plagis, &c. (3) inſanio præ ſuperbiâ propter copiam bonorum, μεθύων, ebrius; μεθύουσα, ebria. Μεθύοντι ἐοικὼς, Odyſſ. 18, 239. Μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, Eur. Cycl. 530. A μέθυ.

Μειαγωγέω, ῶ, victimam adfero pro puero in tribum recipiendo. Τί δὲ μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν; Ariſtoph. Ran. 896.

Μειαγωγία, ἡ, iſtius victimæ adductio. A

Μειαγωγὸς, οῦ, ὁ, iſtius victimæ introductor. Vid. Suid. Ex μεῖον, & ἄγω.

ΜΕΙΔΑ΄Ω, vel μηδέω, ῶ, molliter ſeu leniter rideo, ſubrideo. Hinc μείδησεν, aor. 1. apud Hom. pro ἐμείδησεν, Il. 1, 595.

Μείδημα, ατος, τὸ, riſus, lenis riſus.

Μείδησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμείδησα, à μειδάω.

Μειδιαμα, ατος, τὸ, riſus, lenis riſus. A

Μειδιάω, ῶ, fut. άσω, ſubrideo, rideo, part. *Poet.* μειδιόων, pro μειδιάων, μειδιῶν, Il. 7, 212.

Μείζω, *majorem*, vel *majora*, acc. ſing. vel nom. ſeu acc. pl. *Ion.* & *Att.* pro μείζονα. A

Μείζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, major; μεῖζον, τὸ, majus. Hinc

Μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas. *Iambl.*

Μειζόνως, *Adverb.* majorem in modum, magis, ampliùs; (2) magno animo, cum φέρειν.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω. Unde

Μειλικτήριον, ου, τό, placamentum, placamen.

Μειλικτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulcendi ſeu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum.

Μειλικτικὸς, placandi vim habens.

Μειλικτικῶς, leniter, placandi causâ.

Μειλικτὸς, ου, ὁ, placabilis, placatus. A μειλίσσω.

Μείλικτρον, ου, τὸ, placamen. Ab eodem.

Μειλινοεις, Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore eſt, quaſi à μέλι, mel. Sed vide μελινόεις.

Μειλινὸς, ἡ, ὸν, melleus, *ſed vox ſuſpecta.*

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi, ſeu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τὸ, munus, quo aliquem demulcemus; (2) ludicra (παίγνια) deliciæ.

Μειλισσέμεν, infin. act. *Ion.* pro μειλίσσειν.

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, fut. ίξω, verbis factove demulceo, ſeu delinio, mihi concilio; demulceo; placo; μειλίσσομαι, demulceo (2) demulceor; (3) oro; μειλιχθεὶς, a. 1. placatus. Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, Od. 3, 96. Hinc

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, mitis; (2) placabilis.

Μειλιχίως, *Adv.* blandè, comiter, leniter, manſuetè; (2) placabiliter.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, blandam vocem habens, *Rob.*

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandos reddens. Ex μείλιχος, & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cujus mitia ſunt conſilia; (2) miti & placido ingenio præditus. A

Μείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖναι, aor. 1. inf. act. verbi μένω.

Μείνας, *qui manſit*, aor. 1. part. act.

Μείνατε, *manſeritis*, 2. pl. a. 1. imperat. act.

Μεινάτω, *manſerit*, *maneto*, 3. ſing. aor. 1. imperat. act.

Μείνῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus; (2) ſic dicebatur victima, quæ dabatur pro pueris cum in tribus reciperentur, *Ern.*

Μεῖον, ου, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectiùs μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem ſeu portionem habeo, deteriore ſum conditione. Τῆς ἐδωδῆς μειονεκτεῖν, Luc. Ex μεῖον, & ἔχω. Hinc

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μεῖόν, & ἕξις.

Μειότερος, minor, Apollon. Rhod. A μείων.

Μειουρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas eſt exilior; vitium verſûs in fine claudicantis. A μείουρος.

Μειουρίζειν, in acutum deſinere; in extremitate arctari. Ab eod.

Μείουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. cui cauda diminuta eſt & truncata; cujus extremitas in acutum deſinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μείουρος στίχος, verſus mutilus, in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas ſit plena. Ex μεῖον, & οὐρὰ.

Μειόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mente diminutus, levis, ſtultus, *Heſ.* Ex μεῖον, & φρὴν.

Μειόω, ῶ, fut. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μειόομαι, οῦμαι, minuor, decreſco, inferior, vel deteriore conditione ſum; μειωθεὶς, diminutus. Μειοῦμαι τὴν διάνοιαν, deliro, Xen. A μείων.

Μειρακεύομαι, adoleſcentis more laſcivio & exſulto. A μεῖραξ.

Μειρακιεξαπάτης, ου, ὁ, juvenum deceptor, *Suid.* Ex μειράκιον, & ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adoleſcentis more ago, laſcivio, exſulto, &c. Παραπαίεις, ὦ γέρον, ϗ μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν, mortem, Luc. Τοιαῦτα ληροῦντα ϗ μειρακιευόμενον τὸν Ἀντώνιον ἀγγελίαι δύο καταλαμβάνουσι, Plut. in Anton. cap. 30. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, fut. ίσομαι, adoleſco.

Μειράκιον, ου, τὸ, adoleſcens, adoleſcentulus, juvenculus. A μεῖραξ.

Μειρακιόομαι, οῦμαι, futur. ώσομαι, adoleſco, adoleſcens evado, plenam pubertatem attingo. A μειρᾶκιον.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adoleſcentula. A μεῖραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adoleſcentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eod.

Μειρακιωδῶς, pueriliter.

Μειρακύλλιον, ου, τὸ, adoleſcentulus, juvenculus. A μειράκιον.

ΜΕΙ῀ΡΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, puella, juvencula; (2) *in maſc.* exoletus, niſi ubi de molli & effeminato ſermo eſt.

Μείρεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro μείρεσο, à μείρομαι.

Μειρόμεναι, part. præſ. med. f. g.

Μείρω, divido, partior, *Euſt.* μείρομαι, ſortior in imperat. μείρεο pro μείρου, ſortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus futur.

Μερῶ, formatur perf. med. ἔμμορα, *Poet.* pro μέμορα, & ἔμμορε, ſortitus, nactus eſt; item perf. paſſ. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato deſtinatus, fatalis; εἱμαρμένη, fatum, neceſſitas fatalis, rerum ordo neceſſarius & immutabilis ap. Stoicos.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor. Comp. irregular. A μικρός.

Μείωσις, εος, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω. Unde

Μειωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens minuendi.

Μειωτὸς, ἡ, ὸν, decrementum ſuſcipiens, qui decreſcit aut decreſcere poteſt, *Rob.*

Μελάγγειος, μελαγγαιος, & μελαγγεως, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum nigrum eſt. Ex γῆ.

Μελάγκαρπος, ὁ ϗ ἡ, nigrum ferens fructum, atram adferens obſcuritatem. *Epith.* ignorantiæ Plut.

Μελάγκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, nigra habens cornua. R. Ex μέλας, & κέρας.

Μελαγκόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, atrum verticem habens; nomen avis, autumni tempore dicitur Συκαλὶς, *ficedula.* Ph. atricapillus; (2) mæchus, *Heſ.* Ex μέλας, & κορυφή.

Μελάγκρανις, ιος, ἡ, nigriceps, junci genus, *Plin.* Ex μέλας, & κράνον.

Μελαγκρανισμὸς, οῦ, ὁ, atrifer, Gl. V. junci genus à nigro fructu, *Theophr.*

Μελάγκρανος, ἡ, ὸν, melancranus; ex junco, qui μελάγκρανις vocatur, *Strabo.*

Μελαγκρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, atram habens vittam. Ex μέλας, & κρήδεμνον.

Μελάγκροκος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum ſubtemen habens. Ex μέλας, & κρόκη.

Μελαγχαίταν, *Dor.* pro μελαγχαίτην, à

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel nigram cæſariem habens. Ex μέλας, & χαίτη.

Μελάγχειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, hyeme niger; ut μελάγχειμα, loca, quæ hyeme ſunt atra, ſine nivibus. Ex μέλας, & χεῖμα.

Μελάγχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, niger, ater. A μέλας

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, nigrâ veſtitus tunicâ, *metaph.* triſtis, mœſtus.

Μελάγχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, atrâ indutus lænâ. Ex μέλας, & χλαῖνα.

Μελάγχλωρος, ὁ ϗ ἡ, colorem habens atrum pallore mixtum, viridis ſimul et niger.

Μελαγχολάω, ῶ, melancholiâ laboro; (2) furo, inſanio, deſipio. Μελαγχολᾷς, ὦ 'νθρωπε, Ariſtoph. Plut. 366. Ex μέλας, & χολάω.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, ſeu deſipientia ex atræ bilis abundantiâ. Ex χολή. Hinc

Μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, ex melancholiâ proficiſcens; (2) atrâ bile laborans.

Μελαγχολικῶς, *Adv.* more melancholicorum.

Μελαγχολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formam melancholiâ laborantium habens. Ex μελαγχολία, & εἶδος.

Μελαγχολόω, ῶ, melancholiam genero.

Μελαγχρης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui nigri coloris eſt, fuſcus. Ex μέλας, & χρόα.

Μελαγχροὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μελαγχροιὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μελαγχροος, *contr.* μελαγχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, id. fuſcus, cæruleus, Gl. V.

Μελάγχρως, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Μελαγχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, cui nigra cutis eſt, corpus atrum habens, plur. μελαγχρῶτες.

Μελάγχυμος, ον, nigrum ſuccum habens.

Μελαδίνης, nigros vortices habens, R. Ex μέλας, & δίνη.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, domus; (2) lacunar; (3) porticus, &c.

Μελαθρόφιν, *Adv.* de lacunari, &c. Ex μέλαθρον, & Syllabicâ adjectione φιν.

Μελαινάετος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquila nigra ſeu pulla, vitioſè in Lex. V. μελαναίετος.

Μελαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμέλαινετο, à

Μελαίνω, fut. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, Gl. V. denigro; μελαινομαι, nigreſco, a. 1. opt. μελανθείην, 3. plur. μελανθεῖεν, nigreſcant. Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλος, Hom. A μέλας.

Μελάμβαθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, profundus, niger ex profunditate. Ex μέλας, & βαθος.

Μελαμβαφὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, nigro colore imbutus. Ex μέλας, & βάπτω.

Μελάμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigram, i. e. obſcuram ducens vitam, Vet. Lexic.

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Boreas niger, ventus ſeptentrionalis vehemens.

Μελάμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, niger homo, R.

Μελάμβωλος, γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὲς, αἷμα, i. e. τὸ μετὰ τὸ πεπηγέναι μελαινόμενον, Schol. ad Æſch. Sept. ad Theb. 743.

Μελαμπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, concretus & nigreſcens, Rob. Ex μέλας, & πήγνυμι.

Μελάμπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.

Μελαμπέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigra folia habens, Suid. Ex μέλας, & πέταλον.

Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigras ſeu hirſutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujuſmodi nates habuiſſe traditur. Ex πυγή.

Μελάμπυρον, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μέλας, & πυρός.

Μελαμφαὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus, obſcurus. Ex μέλας, & φάος.

Μελάμφυλλον, ου, τὸ, acanthi ſpecies, quam pæderota vocant. A

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigra habens folia.

Μελάμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocem fuſcam & obſcuram habens. Ex μέλας, & φωνή.

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos ſeu calculos habens, R.

Μέλαν, ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελαναιγὶς, ίδος, ἡ, atro nimbo horrens.

Μελανάιετος, ὁ, aquila nigra.

Μελαναυγὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, atrum ſplendens, ater. Ex μέλας, & αὐγή.

Μελάνδετον, ἆορ, enſis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo; σάκος, ſcutum, habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus ſc. enſis, ſeu clypeus. Il. 15, 713. Ex μέλας, & δέω, *ligo.*

Μελανδίνης, ου, ὁ, nigricantes habens vortices, A. Ex μέλας, & δίνη.

Μελανιδόχος, κίστη, vas atramentarium, in Epig. Ex μέλας, & δέχομαι.

Μελανδρύοι, οἱ, idem qui μελάνδρυες.

Μελάνδρυον, ȣ, τὸ, medulla ſeu pars interior quercûs, nigricans & duriſſima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum è thynnis conditis. Ex μέλας, & δρῦς.

Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius cæteris, Gl. V. μελάνδρυς, robur, ſorbus. Ex iiſd.

Μελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, pullis ſeu atris veſtibus indutus ſum. A

Μελανείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, atris indutus veſtibus, pullatus, atratus, Ph. Ex μέλας, & εἷμα.

Μελανηφατος, ον, de obſcuris rebus, triſtibus loquens. Ex μέλας, & φημί.

Μελανηφόρος, ον, pullatus, nigrâ veſte indutus. Ex μέλας, & φέρω.

Μελανθέλαιον, ȣ, τὸ, oleum è melanthio.

Μελάνθεμον, ȣ, τὸ, melanthemon, anthemidis ſpecies. Ex μέλας, & ἄνθεμον.

Μελάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. v. μελαίνω.

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum è melanthio confectum. A

Μελάνθιον, ȣ, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, gith. Ph. μελάνθιον, hoc gith, indeclinabile eſt; gitter. Nigella, al. Gl. Ex ἄνθος.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo; nigror; atritudo, Gl. V. (2) nigra macula in puſtulâ vel ulcere, mortem denuncians. A μέλας.

Μελανίζω, f. ίσω, nigrico, R. Ab eod.

Μελάνιον, ȣ, τὸ, nigra viola. Ex μέλας, & ἴον.

Μελανόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigris lineis interſtinctus. Ex μέλας, & γραμμή.

Μελανοδοχεῖον, ȣ, τὸ, atramentarium. Ex μέλάς, & δέχομαι.

Μελανοείμων, v. μελανειμων.

Μελανόεις, εντος, nigricans, nigritie rubens; part. præſ. act. v. μελανόημι, pro μελαίνω.

Μελανόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ὁ ϗ ἡ, qui nigrum cor, ſeu nigram medullam habet; (2) qui atroci & crudeli animo eſt. Ex μέλας, & καρδία.

Μελανακόμης, ȣ, ὁ, nigram comam habens. Ex μέλας, & κόμη, *coma*.

Μελανόκομος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μελανόμαλλος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigros habens oculos. Ex μέλας, & ὄμμα.

Μελανονεκυοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, atris & funebribus veſtibus indutus. Ex μέλας, νέκυς, & εἷμα.

Μελανονεφὴς, ὲς, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex μέλας, & νέφος.

Μελανοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigrum reddens, *Suid.* Ex μέλας, & ϖοιέω.

Μελανόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigras habens pennas, ſeu alas. Ex μέλας, & ϖτερὸν.

Μελανοπτέρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A ϖτέρυξ.

Μελανόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram habens radicem. Ex μέλας, & ῥίζα.

Μελανόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram carnem habens. Ex μέλας, & σάρξ.

Μελανόστερφος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόστικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, atris maculis ſeu notis diſtinctus.

Μελανόστολος, ὁ ϗ ἡ, nigram habens veſtem, atrâ indutus ſtolâ. Ex μέλας, & στολή.

Μελανοσυρμαῖος, ὁ, ἡ, Syrmeâ uri ſolitus; (vide συρμαία) (2) Ægyptius. V. *Ern.*

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

Μελανȣρίδες, piſces qui & μελάνȣροι.

Μελάνȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram habens caudam; (2) piſcis, in caudâ nigras maculas habens; (3) vipera quædam. Ab ȣρά.

Μελανόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, nigros habens oculos.

Μελανόφλεψ, βος, ὁ ϗ ἡ, nigras venas habens. Ex μέλας, & φλέψ.

Μελανοφορέω, atris veſtibus amictus ſum.

Μελανοφόρος, ὁ ϗ ἡ, pullatus, atratus. A μέλας, & φέρω.

Μελανόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, nigra habens ſupercilia.

Μελανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui obſcurâ mente eſt; (2) crudelis, ferox. Ex μέλας, & φρήν.

Μελανοχροὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nigri coloris eſt.

Μελανόχροος, ȣ, ὁ, qui nigro corpore eſt. Ex μέλας, & χρόα.

Μελανόχρως, τος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μελανόω, ῶ, infuſco, Gl. Vet. nigro; perf. paſſ. part. μεμελανωμένος, denigratus. A μέλας.

Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

Μελάντερος, nigrior; μελάντατος, nigerrimus. A μέλας.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nigros muros habens, R. nigra, de domo Plutonis, *Pind.* Ex μέλας, & τεῖχος.

Μελαντηρια, ας, ἡ, melanteria; ſuccus niger in metallis concreſcens, unde quibuſdam atramentum metallicum; quaſi à μελαντὴρ, quod eſſet nigrator. A μελαίνω.

Μελάνυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigras effundens aquas. Ex μέλας, & ὕδωρ.

Μελάνω, nigreſco, μελάνει, pro μελαίνεται, Il. 7, 64.

Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio; (2) macula. A μελανόω.

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, μέλαινα, αίνης, ἡ, μελαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuſcus; *tropicè* profundus; (2) malus, immitis, crudelis, ſubdolus.

Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo; (2) Vide μελανία, (2).

Μελασμος, ȣ, ὁ, denigratio & livor à frigore. A μελαίνω.

Μελδόμενος, *tabeſcens*, part. præſ. paſſ. v.

ΜΕ'ΛΔΩ, liquefacio, macero, elixo, coquo, Il. 21, 363.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, αἱ, mèleagrides, gallinarum Africanarum ſpecies.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, curo, ſolicitus ſum. Τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, Theoc. 9, 12. A

Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, *Hipp.*

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curioſa cogitatio. Ab eod.

Μελεδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, curator, qui ſe exercet in aliquo genere. Ab eod.

Μελεδὼν, όνος, ὁ, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνεύς, έως, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελεδώνη, ης, ἡ, meditatio, cogitatio, ſolicitudo. Ab eod.

Μελεδωνὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελέεσσι, dat. pl. *Poet.* pro μέλεσι, à μέλος.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.

ΜΕ'ΛΕΙ, fut. μελήσει, p. μεμέληκε, curæ eſt; μέμηλε, curæ eſt, pro μεμέληκε, part. μεμηλὼς, ſolicitus, curans. 'Ολιγον αὐτῶν μοι μέλει, parvi æſtimo, Ariſtoph. Lyſ. 248. Οὐδὲν μέλει μοι τῶν σκωμμάτων, Xen.

Μελειστὶ, *Adv.* membratim, per membra. A μέλος.

Μελεοπαθὴς, ὲς, miſer, infelix. Ex μέλεος, & ϖάθος, (2).

ΜΕ'ΛΕΟΣ, έα, εον, vanus, ſtultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. 'Αλλ' ὦ μελ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, Ariſtoph. Nub. 33. Hinc μέλεον, *Adv.* incaſsùm, otioſè, ſine effectu. 'Ημβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω, Il. 16, 336. Voc. ὦ μέλε, *per Apocopen.*

Μελεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix animi, mente miſer. Ex μέλεος, & φρήν.

Μελεσίπτερος, ον, alatus. V. *Ern.*

Μελεται, fut. μελησεται, idem quod μέλει, μεμελημένος, perf. part. qu. dic. curatus; charus, dilectus.

Μελετᾷς, 2. ſing. præſ. ind. act. pro μελετάεις, à

Μελετάω, ῶ, fut. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; *quo ſenſu Attici in fut. & aor.* 1. *utuntur medio*; μελετάομαι, ῶμαι, exerceo, part. perf. μεμελετημένος, conſideratus; exercitatione comparatus. Μελετᾷν τὰ ϖερὶ τὸν ϖόλεμον, ϖερὶ ϖλείστȣ δόξαν ἀρετῆς, γράφειν. Λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ, Act. 4, 25. Τὰς τάξεις ἀεὶ τὰ ϖροσήκοντα μελετώσας θεάσῃ, officium præſtantes, Xen. A

Μελέτη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) induſtria, diligentia; (4) declamatio. A μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum curâ. A μελετάω.

Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.

Μελετήριον, ȣ, τὸ, locus exercitationis, ſeu meditationis; (2) inſtrumentum, quo ſe quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ὴ, ὸν, ad meditationem ſeu exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis ſtudioſus; (3) delamatorius.

Μελετητὸς, ὴ, ὸν, quod meditatione ſeu exercitatione diſcendum & ſervandum eſt.

Μελέτω, *curæ eſto*, 3. ſing. præſ. imperat. act. v. μέλει.

Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. Ab eod.

Μέλη, nom. pl. *contr.* pro μέλεα, à μέλος.

Μεληδὸν, *Adv.* per membra, membratim, minutatim. A μέλος.

Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura, *Heſ.* V. μελεδών.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, ſolicitudo. A μέλει.

Μελήσει, fut. 1. ind. act. v. μέλει.

Μελήσεται, *curæ erit*, fut. 1. ind. med.

Μελησίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui hominibus curæ eſt. Ex μέλει, & βροτὸς.

Μελησις, εως, ἡ, curatio, cura. A μέλει.

Μελησμὸς, ȣ, ὁ, idem, Vulg. L. Ab eod.

Μέληται, 3. ſing. præſ. conj. med. v. μέλομαι.

Μελητέον, curandum eſt. Ab eod.

ΜΕ'ΛΙ, μέλιτος, τὸ, mel; (2) ſaccharum veteribus, *Strabo.*

ΜΕΛΙ'Α, ας, *Ion.* μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*; (2) fraxinea haſta.

Μελιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μελιῶν.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro μελιηδὴς, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδὺς.

Μελίβρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, & βρέμω.

Μελιγαθὴς, *Dor.* pro μελιγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, melle gaudens, melleus. Ex μέλι, & γηθέω.

Μελίγδȣπος, ον, ſuaviter ſonans.

Μελιγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, melliloquus, *Dor.* μελίγαρυς, ut μελιγάρυες ὕμνοι. Ex γῆρυς.

Μελίγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adſpectu, *Heſ.* Ex γλήνη.

Μελιγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, mellitam habens linguam, cujus ſuavis eſt oratio. A γλῶσσα.

Μελιδειον, ȣ, τὸ, favus, *Suid.* A μελι.

Μελιδȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod μελιγδȣπος.

Μελιειδὴς, ὲς, colore ſimilis melli.

Μελίεφθος, ον, melle coctus.

Μελιζεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro μελίζειν.

Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gl. V. μελίζομαι, dividor. A μέλος.

Μελίζω, fut. ίσω, *Dor.* μελίσδω, modulor. 'Αδὺ δὲ μοι τὸ μέλισμα, ϗ ἢν σύριγγι μελίσδω, Theocrit. 20, 28. Μελίσδετε ϖένθιμον ᾠδὰν, Moſch. 3, 15. A μέλος.

Μελίζωρον, ȣ, τὸ, melicratum, aqua mulſa. Ex μέλι, & ζώρος.

Μελίζωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, meri mellis ſapore præditus. Ex iiſd.

Μελιηγενὴς, ἐν, *Epith.* hominum, è fraxino natus.

Μελιηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

Μελίσδεις, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, à μελίζω.

Μελίθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melle nutritus.

Μελίθροος, *contr.* μελίθρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, & θρόος.

Μελίνος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίκηρα, ſeu μελικήρα, ας, ἡ, lentor cujuſdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu ſalivant. Ex μέλι, & κηρός.

Μελικηρία, ας, ἡ, ſanies craſſior & glutinoſa mellique albo ſubſimilis. Ex iiſd.

Μελικηρὶς, ίδος, ἡ, favus, Gl. V. (2) abſceſſus quidam apud medicos tumorque materiam melli ſimilem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iiſd.

Μελίκηρον, ȣ, τὸ, *Dor.* μελίκηρα, favus.

Μελίκομπος, ὁ ϗ ἡ, ſuavem vocem habens.

Μελικὸς, ἡ, ὸν, qui cantilenas ſcribit, lyricus. A μέλος.

Μελίκρατον, ȣ, τὸ, aqua melle miſta; aqua mulſa; mulſum, Gl. V. (2) miſtura mellis & lactis. Ex μέλι, & κεράω, *miſceo.*

Μελίκρητον, *Ion.* pro μελίκρατον.

Μελίκταινα, ης, ἡ, apiaſtrum, *Nic.* A μέλιττα, & rectiùs μελίτταινα.

Μελικτὴς, ȣ̃, ὁ, *Dor.* μελικτὰς, cantor. A μελίζω.

Μελικῶς, modulatè. A μελικός.

Μελιλώτινος, ίνη, ινον, qui ex meliloto eſt; ut μελιλώτινοι ϛέφανοι. A

Μελίλωτον, ȣ, τὸ, melilotum; qu. dic. lotus melligenus. Ex μέλι, & λωτὸς.

Μελίλωτος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Μελίμηλον, ȣ, τὸ, genus mali ſic dicti à melleâ dulcedine. Ex μέλι, & μῆλον.

Μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio ſimile, panicum. A μέλι.

Μέλινον, ȣ, τὸ, apiaſtrum. Ab eod.

Μέλινος, ȣ, τὸ, panicum. Ab eod.

Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίπηκτον, ȣ, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλι, & πηκτὸς, *compactus.*

Μελίπνοος, *contr.* μελίπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mel, i. e. ſuaviter ſpirans. Ex μέλι, & πνοή.

Μελιῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellifluus, Gl. V.

Μελίῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellifluus. A ῥύω.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, ȣ, τὸ, parvum carmen, cantiuncula, Dim.

Μελισμὸς, ȣ̃, ὁ, diviſio in partes; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.

Μελίσπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo diis melle libatur; ut μελίσπονδα ἱερὰ, ſacra quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδή.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis.

Μελίσσαιον, ȣ, τὸ, apiarium, Gl. V. A præc.

Μελισσαῖος, *Epith.* Jovis.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελίσσιον, ȣ, τὸ, examen, Gl. V. & Heſ.

Μελίσσιον, ȣ, τὸ, apicula, Gl. V. Dim.

Μελίσσιος, α, ον, ab apibus factus.

Μελισσοβότανον, ȣ, τὸ, herba apiaria. Ex μέλισσα, & βοτάνη.

Μελισσόβοτος, ὁ ϗ ἡ, ab apibus depaſtus; μελισσόβοτον, ȣ, apiaſtrum, *Nic.* A βοτός.

Μελισσοβότος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apum paſtor, nutritor. Ex μελίσσα, & βόσκω, *paſco.*

Μελισσοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες, Ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσι, Apollon. Rhod. 2, 13. Ex μελίσσα, & κομέω, *curo.*

Μελισσόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apes paſcens. Ex μελίσσα, & νέμω, *paſco.*

Μελισσόος, Πὰν, in *Epigr.* Pan apiarius; apum cuſtos. A μελίσσα, & σόος.

Μελισσότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab apibus genitus, μελισσοτόκος, apes gignens. Ex μελίσσα, & τίκτω.

Μελισσοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apes nutriens. Ex μελίσσα, & τρέφω.

Μελισσȣργία, idem quod μελιτȣργία, *Sic.*

Μελισσȣργικος, ἡ, ὸν, potius μελιτȣργί[illegible].

Μελισσόφυλλον, ȣ, τὸ, meliſſophyllum, apiaſtrum. *Angl.* Balm. Ex μελίσσα, & φύλλον.

Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, ubi ſunt alvearia.

Μελιϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, melle ſtillans; (2) dulcis, ſuavis. Ex μέλι, & ϛάζω.

Μελιϛὴς, ȣ̃, ὁ, cantor. A μελίζω.

Μελίταινα, ης, ἡ, apiaſtrum. A μέλι.

Μελίτεια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Μελίτειον, ȣ, τὸ, ſc. ποτὸν, potus melleus, ſive ex melle. Ab eod.

Μελιτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè ſuavis. Ex μέλι, & τέρπω.

Μελιτήριος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.

Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus:

Μελίτινος, ίνη, ινον, idem.

Μελιτίτης, ȣ, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, melites. Ab eod.

Μελιτοειδὴς, ὲς, flavus. Ex εἶδος.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; (2) ſerenus, placidus, tranquillus. Ab eod.

Μελιτοπωλέω, ῶ, mel vendo. A

Μελιτοπώλης, ȣ, ὁ, mellis venditor.

Μελιτοπῶλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix.

Μελιτοτροφέω, ῶ, melle nutrio. A τρεφω.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit melle.

Μελιτȣργεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi mel fit.

Μελιτȣργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio.

Μελιτȣργία, ας, ἡ, mellificium.

Μελιτȣργικὸς, ἡ, ὸν, ad mellificium pertinens.

Μελιτȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, mellarius. Ex ἔργον.

Μελιτȣ̃ττα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quaſi μελιτόεσσα. A μέλι.

Μελιτόχροος, *contr.* μελιτόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellis colorem referens. A χρόα.

Μελιτόω, ῶ, futur. ώσω, melle condio, melle miſceo; μεμελιτωμένος, perf. part. paſſ. melle conditus, mellitus. Ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, Thuc. A μέλι.

Μέλιττα, ης, ἡ, *Att.* pro μέλισσα.

Μελίττιον, ȣ, τὸ, apicula. Dim. à μέλιττα.

Μελιττοπόλος, ȣ, τὸ, apiarius, qui circa apes verſatur, Suid. Ex μέλιττα, & πολέω.

Μελιττοπωλέω, apiarius ſum.

Μελιττοτροφεῖον, ȣ, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μελίττα, & τρέφω.

Μελιττȣργέω, ῶ, rem apiariam tracto. Ex μελίττα, & ἔργον.

Μελιττȣργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iiſd.

Μελιττȣργος, ȣ̃, ὁ, apiarius. Ex iiſd.

Μελιττώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad apes accedens, qui ex apum genere eſt. A μέλιττα.

Μελιττὼν, ωνος, ὁ, vide μελισσών.

Μελιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, melleus, mellis inſtar dulcis. A μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, mellatum, Gl. V. opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A μελιτόω. Hinc

Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V.

Μελιφθόγγος, ὁ ϗ ἡ, ſuaves ſonos edens.

Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dulcedine animam perfundens, ſuavis. Ex φρήν.

Μελίφυλλον, ȣ, τὸ, apiaſtrum.

Μελίφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melle mixtus. Ex μέλι, & φύρω.

Μελίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuavem vocem habens, dulciſonus, *Suid.* Ex μέλι, & φωνή.

Μελίχλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flavus; (2) gemma quædam. Ex μέλι, & χλωρός.

Μελίχρος, *contr.* μελίχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellis colorem imitans, Gl. V. μελίχρȣς, fuſcus; (2) mellitus, dulcis. Ex χρόα.

Μελιχροποιέω, dulce reddo, *item* flavum.

Μελιχρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, prædulcis; (2) melleum habens colorem. A μέλι.

Μελίχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut μελίχρυσοι λίθοι, lapides à colore ſic dicti. Vid. Plin.

Μελίχρωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, v. μελίχροος.

Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μέλκα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte. Paulus Ægin. Gal. Paxamus. Vox peregina, reſpondens Germanico *Melc*, Milk.

Μέλλαξ, adultus, adoleſcens, Gl. V.

Μελλέβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemimortuus, *Heſ.* quaſi vix vivens. Ex μέλλω, & βίος.

Μελλείρενες, Lacedæmoniis pueri grandiſſimi, al. μελλέφηβοι.

Μελλέποσις, vel μελλόποσις, εως, ὁ, futurus maritus. Ex μελλω, & πόσις.

Μελλέπταρμος, vel μελλόπταρμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jamjam ſternutaturus.

Μελλέφηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pubertati proximus.

Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procraſtinatio, dilatio. A μέλλω.

Μέλλησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, à μελλέω, pro μέλλω.

Μέλλησις, εως, ἡ, idem, Ph. moramentum, al. Gl. V. A μέλλω.

Μελλησμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, Ph.

Μελλήσω, *futurus ſum*, f. 1. ind. v. μελλέω.

Μελλητὴς, ȣ̃, ὁ, cunctator. Ab eod. Hinc

Μελλητιάω, ȣ̃, cunctari cupio, (2) cunctor.

Μελλητικὸς, ἡ, ὸν, cunctabundus, pronus ad cunctationem ſeu procraſtinationem.

Μαλλιέρη, ης, ἡ, ſacerdos futura; (2) quæ alias ad myſteria initiat. Ex μέλλω, & ἱέρη.

Μαλλόγαμβρος, ȣ, ὁ, brevi futurus gener; (2) uxorem ducturus. Ex μέλλω, & γαμβρος.

Μελλογαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mox nuptias celebraturus. Ex γάμος.

Μελλοδειπνικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam vocans. Ex μέλλω, & δεῖπνον.

Μελλοθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, brevi moriturus; (2) decrepitus, ſenex.

Μελλονικιᾷν, Niciæ modo cunctari, verbum Ariſtoph. Av. 646. Ex μέλλω, & Νικίας.

Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi ſponſa futura.

Μελλονυμφίος, ȣ, ὁ, brevi ſponſus futurus.

Μελλονυμφος, ȣ, ὁ, idem.

Μελλόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, proximus adoleſcentiæ.

Μελλοποσις, εως, ὁ, vide μελλέποσις.

Μελλόπταρμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide μελλέπταρμος.

ΜΕ'ΛΛΩ, fut. μελλήσω, quaſi à μελλέω, futurus ſum; (2) debeo, paro, in animo habeo; (3) cunctor, moror, differo, ceſſo; ὁ μέλλων χρόνος, poſteritas. Fut. μέλλȣσα, futura, poſtera. Etiam paſſ. ap. Thuc. ἐλπιζόμενα μέλλεϛαι, futura ſperantur, differuntur. Τὶ ἔμελλον κελεύσειν, ἢ τι συμβȣλεύσειν αὐτῇ ποιεῖν; Dem. Ἀλλ' ȣ̓ μέλλειν χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύειν, Ariſtoph. Plut. 605.

Μελογραφεῖν, membra alicui adſcribere, membra & partes rei deſcribere. Ex μέλος.

Μελογράφος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, poëta lyricus; (2) pſalmographus, *Suid.* Ex iiſd.

Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo. Ex κόπτω.

Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in fruſta conciſio. Ex iiſd.

Μελοκόπος, ȣ, ὁ, articulator, Ph. nempè qui articulos & membra incidit. Ex iiſd.

Μελόντων, *curæ ſint*, 3. plur. præſ. imperat. act. *Att.* pro μελέτωσαν, à μέλει.

Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, modulationem adhibeo. A μελοποιός. Hinc

Μελοποιητὴς, ȣ̃, ὁ, poëta lyricus.

Μελοποιία, ας, ἡ, ſcriptio carminum lyricorum; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis eſt in carminibus melicis. A

Μελοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui mele ſcribit, lyricus poëta, Gl. V. modulator. Ex ποιέω.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum, artus; (2) carmen modulatum.

Μελοτυπέω, cano, modulor. A τύπτω.

Μέλȣσι, 3. pl. præſ. ind. verbi μέλει.

Μελπηθρον, ȣ, τὸ, ludicrum, ludibrium. A

ΜΕ'ΛΠΩ, canto, cantu celebro; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & ſalto ad cantum, cantu perſono. Πολλὰ σε μȣσοπόλοι μέλψȣσι, Eur. Alc. 443. Μελπεσθαι Ἄρηϊ, Il. 7, 240.

Μελπῳδος, ȣ̃, ὁ, cantor, *Heſ.*

Μελύδριον, ȣ, τὸ, cantiuncula, Dim. à μέλος.

Μέλω, curæ ſum. Hinc *Imperſ.* μέλει.

Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, modulor, cano, carmine modulato laudo; μελῳδεῖσθαι, cantari. Ὁ ἔποψ μελῳδεῖν ἄυ παρασκευάζεται, Ariſtoph. Av. 233. Μελῳδεῖν ὕμνον, Heſiod. A μελωδὸς. Hinc

Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, pſalmus, Gl. V. modulus.

Μελῴδης, εος, ὁ ϗ ἡ, membroſus, Gl. V. A μέλος.

Μελῳδητος, ἡ, ὸν, qui cum modulatione canitur. A μελωδέω.

Μελῳδια, ας, ἡ, Modulatio, cantilena, Gl. V. A

Μελῳδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cantor ſeu modulator carminum. Ex μέλος, & ᾠδή.

Μεμάασι, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro μεμήκασι, à μάω.

Μεμαθηκα, perf. ind. act. v. μανθάνω.

Μεμακυῖαν, acc. ſing. perf. part. med. *Dor.* pro μεμηκυῖαν, à μηκάω.

Μεμαλὼς, part. perf. med. *Dor.* pro μεμηλως, *per Syn.* pro μεμεληκὼς, à μέλει.

Μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμήκαμεν, verbi μάω, *cupio*, quod vide.

Μεμανημαι, perf. ind. paſſ. verbi μαίνομαι.

Μεμαότες, perf. part. act. *Ion.* pro *μεμηκότες*, à *μάω*.

Μεμάποιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. *Poet.* pro *μαποιεν*, & hoc pro *μάρποιεν*, à *μάρπω* ſeu *μάρπτω*.

Μέμαρμαι, perf. ind. paſſ. verbi *μείρω*.

Μέμαρπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔμαρπον*, à *μάρπω*.

Μεμαρπως, perf. part. med.

Μεμαρτύρηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi *μαρτυρέω*.

Μέμασαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro *ἐμεμάκεισαν*, à *μάω*.

Μεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro *μεμηκυῖα*.

Μέματον, 3. dual. perf. ind. act. *per Sync.* pro *μεμήκατον*.

Μεμαὼς, part. perf. act. *Ion.* pro *μεμηκὼς*.

Μέμβλομαι, curæ ſum; *μέμβλετο*, pro *ἐμέμβλετο*, imperfect. curæ erat. Il. 19, 343. A *μέλω*.

Μέμβλωκε, 3. ſing. perf. ind. act. *per Sync.* pro *μεμόληκε*, à *μολέω*.

Μεμβραδοπώλης, ου, ὁ, apuarum venditor.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. Vox Lat.

ΜΕΜΒΡΑ`Σ, *ἀδος*, ἡ, apuæ quædam ſpecies.

Μεμέληκα, perf. ind. act. *per. Sync.* pro *μεμελέτηκα*, à *μελετάω*.

Μεμελετηκότως, idem quod

Μεμελημένως, *Adv.* accuratè, diligenter. A *μεμηλημένος*, quod eſt à *μέλει*.

Μεμένηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. *μένω*.

Μεμερισμένως, *Adv.* partitè, diviſim. A *μεμερισμένος*, quod eſt à *μερίζω*.

Μεμεστωμένοι, perf. part. paſſ. verbi *μεστόω*.

Μεμετιμένον, *dimiſſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. *Ion.* pro *μεθειμένον*, à *μετίημι*.

Μεμετρέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *μεμέτρηνται*, à *μετρέω*.

Μεμετρημένως, *Adv.* ſervata menſura.

Μέμηκε, 3. ſing. perf. ind. med. v. *μηκάω*.

Μέμηλεν, perf. ind. act. *per Sync.* & cum ν ἐφελκ· pro *μεμέληκε*, à *μέλει*.

Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, conj. act. perf. ejuſd.

Μεμηλὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro *μεμηληκὼς*.

Μέμηνε, 3. ſing. perf. ind. med. v. *μαίνομαι*.

Μεμήνῃ, *inſaniverit*, 3. ſing. conj. perf. ejuſd.

Μεμηνιμένως, *Adv.* iratè. A *μηνίω*.

Μεμηχανημενον, *ſtructum*, perf. part. paſſ. verbi *μηχανάω*.

Μεμηχανημένως, ſolerter, callidè.

Μεμίασμαι, perf. ind. paſſ. v. *μιαίνω*.

Μεμιασμένως, *Adv.* fœdè, pollutè.

Μέμιγμαι, perf. ind. paſſ. verbi *μίγνυμι*.

Μεμιγμένως, *Adv.* mixtè, promiſcuè, confuſè.

Μεμιμημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi *μιμέομαι*.

Μεμίξεται, 3. ſing. paullo poſt. fut. ind. paſſ. verbi *μίγνυμι*.

Μεμίσθωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. *μισθόω*.

Μέμιχα, perf. ind. act. verbi *μίγνυμι*.

Μεμίχθαι, *mixtus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Μέμναμαι, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro *μέμνημαι*, à *μνάομαι*.

Μέμνανται, 3. plur. perfect. ejuſd. *Dor.* pro *μέμνηνται*.

Μέμνασαι, 2. ſing. perf. ejuſd. *Dor.* pro *μέμνησαι*.

Μεμνέῳτο, 3. ſing. præſ. optat. paſſ. *Ion.* pro *μνῷτο*, *contr.* ex *μνάοιτο*.

Μέμνῃ, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro *μέμνησαι*.

Μέμνηκε, 3. ſing. perf. ind. act. *per Sync.* pro *μεμένηκε*, à *μένω*.

Μέμνημαι, perf. ind. paſſ. v. *μνάομαι*.

Μεμνῆο, *memor ſis*, 2. ſing. perf. optat. paſſ.

Μέμνησο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ.

Μεμνηστευμένῃ, dat. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi *μνηστεύω*.

ΜΕ'ΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis ſepulcrum quotannis in Troade videri ſolitæ, *Æl. Oppian. Plin.* cui Memnonides.

Μέμνω, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro *μέμνεσο*, à *μνάομαι*.

Μεμνῷτο, *memor ſit*, 3. ſing. perf. opt. paſſ. *Att.* pro *μεμνῇτο*, vel potiùs 3. ſing. præſ. opt. *Ion.* pro *μνῷτο*, *contr.* ex *μνάοιτο*.

Μεμοίρωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi *μοιράομαι*.

Μεμοιραμένως, ſortitò.

Μέμονα, perf. ind. med. v. *μένω*.

Μέμορα, perf. ind. med. verbi *μείρω*.

Μέμορμαι, perf. ind. paſſ. *Æol.* pro *μέμαρμαι*.

Μεμπτέος, culpandus, accuſandus.

Μεμπτικὸς, ἡ, ὸν, querulus, querendi vim habens. A

Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, incuſandus, reprehenſione dignus; (2) conquerens de, reprehendens. A *μέμφομαι*.

Μεμυθολογήκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi *μυθολογέω*.

Μέμυκε, 3. ſing. perf. ind. med. v. *μυκάω*.

Μέμφεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro *μέμφεσαι*.

Μέμφομαι, fut. *ψομαι*, queror, expoſtulo, incuſo, vitio verto, reprehendo; aor. 1. *ἐμεμψάμην*, reprehendi; paſſ. part. *μεμφθεὶς*, cauſatus. *Μέμφεσθαι τινι*, Luc. *μέμψιν δικαίαν τινι*, Ariſtoph. Plut. 10. *Ταῦτ' ἂν ὑμῖν μέμφομαι τοῖς σοφοῖς*, id. Nub. 525. *Ὀργὴν ἐμέμψω την ἐμὴν*, accuſaſti, Soph. Oed. Tyr. 345.

Μεμφωλῆ, ῆς, ἡ, queſtus, querela, *Heſ.*

Μεμψάμενος, a. 1. part. med. v. *μέμψομαι*.

Μεμψιβολέω, ῶ, qu. dic. querimoniis & reprehenſionibus impeto; conqueror de, incuſo, reprehendo. Ex *μέμψις*, & *βάλλω*.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. *ήσω*, conqueror de ſorte meâ; (2) conqueror, queror; (3) expoſtulo, ſuccenſeo. *Μεμψιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ περὶ τινων*, D. Sic.

Μεμψιμοιρία, *ας*, ἡ, conqueſtio de ſorte ſuâ. A

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de ſorte ſuâ queritur, qui ſortem ſuam incuſat, querulus; (2) moroſus, in minima inquirens. Ex ſeq. & *μοῖρα*.

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, quæſtus, reprehenſio, incuſatio. A *μέμφομαι*.

Μεμὼς, part. perf. med. *Ion.* & *Att.* pro *μεμηκὼς*, à *μάω*.

ΜΕ`Ν, *Conj.* quidem; (2) cum ſequente δὲ, facit orationem adverſativam, diſtributivam, vel copulativam; (3) ſine δὲ ponitur aliquando pro δὴ, ſane, profecto, certe. Hinc etiam eſt *μὲν γὰρ*, enim; *μὲν δὴ*, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, ſane quidem, enimvero, at enim; *μέν οὖν γε*, *μενοῦν γε*, immo vero, immo quidem; *μέν που*, quidem, certe, utique; *μέν ῥα*, pro *μέν* ſequente δὲ; *μέν τοι*, vel *μέντοι*, approbandi particula in reſponſionibus, certe quidem; verumtamen, ſed tamen, vero, porro, rurſus.

Μέναιχμος, prælio perſeverans, ſeu conſtans, in Epigram. *χειρὶ μεναιχμα*, manu in prælio perſeverante. Ex *μένω*, & *αἰχμή*.

Μένανδρος, ὁ ϗ ἡ, virum irruentem excipiens & ſuſtinens; (2) virilis, virum decens; (2) virum exſpectans. Ex *μένω*, & *ἀνήρ*.

Μενεαινέμεν, *Ion.* pro *μενεαίνειν*, à

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor; (2) iratus ſum; (3) animo deficio. *Μάχης ἄμοτον μενεαίνων*, Heſiod. Ἀσπ. 361. *Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν*, Il. 15, 104. A *μένος*.

Μενέγχης, έος, ὁ ϗ ἡ, haſtâ validus, bellicoſus, *Suid.* Ex *μένω*, & *ἔγχος*.

Μενεδήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax, bellicoſus, belli patiens. Ex *μένω*, & *δηΐς*.

Μενέηνε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro *ἐμενέανα*.

Μενέδουπος, ον, idem quod

Μενέκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicos ſtrepitus & tumultus ſuſtinens. Ex *μένω*, & *κτύπος*.

Μενεμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus. Ex *μάχη*.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μενέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro *μένειν*.

Μενετέον, manendum. A *μένω*.

Μενετὸς, ἡ, ὸν, qui manere & exſpectare poteſt aut ſolet, qui moram patitur. A *μένω*.

Μενεφύλοπις, ιδος, ὁ, fortis, bellicoſus.

Μενεχάρμαν, acc. ſing. *Dor.* pro *μενεχάρμην*.

Μενεχάρμης, ου, ὁ, bellicos labores ſtrenuè ſuſtinens. A *χάρμη*.

Μενέχαρμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μενέω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro *μενῶ*.

Μενητέον, manendum eſt, *Suid.* A *μένω*.

Μενθῆραι, curæ, *Heſ.* quaſi *μενεοθῆραι*. Ex *μένος*, & *θηράομαι*, *capto*.

Μενθηρίζω, curo, *Heſ.* ubi f. *μενθηρίσω*, & *Att.* *μενθηριῶ*. A præc.

Μενὶ pro *μὲν*, ut *νῦν μενί*, vel *νυνομενί*.

Μνεοεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animo gratus, animum permulcens. Ex *μένος*, & *εἴκω*.

Μενοινάω, ῶ, f. *ήσω*, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. *Σφάξαι μενοινᾷς*, Eur. Cyc. 441.

Μενοινέω, ῶ, idem. A

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus, ſeu cupiditas animi, alacritas. A *μένος*.

Μενοινόω, idem quod *μενοινάω*.

Μένοντε, nom. dual. part. v. *μένω*.

Μένοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro *μένουσι*.

Μενοῦν γε, vid. *μέν*.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum, aut ſuſtinendum excipiendumve, ferrimur; (2) animus, (præſertim vis animi, quæ Latinis *mens* eſt, V. *Ern.*) (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) ſervit periphraſi, ut *μένος πυρὸς*, pro igni.

Μένπου, vide *μέν*.

Μέντοι, vide idem.

ΜΕ'ΝΩ, f. *μενῶ*, p. *μεμένηκα*, maneo, permaneo, conſtanter maneo, immotus & fixus maneo; (2) exſpecto, præſtolor; (3) in ſtatione maneo, & irruentem hoſtem exſpecto, aor. 1. *ἔμεινα*, perf. med. *μέμονα*, apud Poetas cupio. *Ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν*, Eur. Med. 323. *Ἄλλος μενεῖ δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος*, Lycurg. 666. *Οὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν*, Ariſtoph. Av. 605. *Μένειν ἐπὶ τινι*, acquieſcere. Hom. Il. 7, 36.

Μένωσα, part. act. f. g. *Dor.* pro *μένουσα*.

Μεράρχης, ου, ὁ, præfectus ſeu dux *μεραρχίας*. Ex *μέρος*, & *ἀρχή*. Hinc

Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum conſtans ex bis mille & quadraginta octo viris, *Æl.*

ΜΕ'ΡΔΩ, f. σω, privo, prohibeo, noceo. *Heſ.* intueor, obtueor, *Euſt.*

Μεριδάρπαξ, *αγος*, ὁ, partem rapiens, nomen muris in Batrach. Ex *μερίς*, & *ἁρπάζω*.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, qui particeps eſt principatûs. Ex *μερίς*, & *ἀρχή*. Hinc

Μεριδαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia.

Μέριζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἐμέριζεν*; at *μερίζεν*, *Dor.* pro *μερίζειν*, à

Μερίζω, f. *ίσω*, partior, divido, diſtribuo; *μερίζομαι*, dividor, in varias partes ſcindor, diſtrahor; (2) diſſideo, diſſentio. *Ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μετρον πίστεως*, Rom. 12, 3. *Ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη*, Mat. 12, 26. *πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς*, ib. 25. A *μερίς*.

Μερικὸς, ἡ, ὸν, particularis, quod ex parte eſt, partialis. A *μέρος*.

Μερικῶς *Adv.* particulatim, particulariter, partitò, ex parte.

ΜΕ'ΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, ſolicitudo.

Μεριμνάω, curo, ſolicitus ſum, anxiè cogito; attentè contemplor, curioſè inquiro; *μεριμνηθεὶς*; aor. 1. paſſ. part. excogitatus. *Ἡ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς*, Matt. 6, 34. *τὰ περὶ τινος*, Phil. 2, 20. *Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν*, Luc. 12, 22. Hinc

Μερίμνημα, τὸ, cura.

Μεριμνήσητε, 2. pl. aor. 1. conj. act.

Μεριμνητὴς, οῦ, ὁ, curioſus contemplator, philoſophus. A *μεριμνάω*. Hinc

Μεριμνητικὸς, ἡ, ὸν, anxiè vel ſolicitè cogitans, curans; ſolicitus, Gl. V. *τὸ μεριμνητικὸν*, οῦ, cura, ſolicitudo.

Μεριμνοποιῶ, ſolicito, Gl. V.

Μεριμνοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, curas pariens. Ex *μεριμνα*, & *τίκτω*.

Μεριμνοφροντιστὴς, οῦ, ὁ, ſophiſta, nugator.

Μερὶς, ίδος, ἡ, portio, particula; (2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur; (3) adjumentum, lucrum; (4) particula panis conſecrati in Sacrâ Cœnâ, quæ unicuique datur; (5) factio. A μέρος.

Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω. Unde

Μερισμὸς, ȣ̃, ὁ, partitio, diviſio; (2) portio, pars; (3) Figura rhetorica; diſtributio; probatio per partes.

Μεριστὴς, ȣ, ὁ, diviſor, partitor. Ab eod. Hinc

Μεριστικὸς, ἡ, ὸν, dividendi vim habens.

Μεριστὸς, ἡ, ὸν, qui dividi poteſt, ſeparabilis.

Μεσιτεύομαι, partior, Job. 41, 6. A

Μερίτης, ȣ, ὁ, particeps, Ph. A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙ´ΡΩ, curas animo volvo, curo, anxiè cogito; (2) iraſcor, *Heſ.*

Μέρμερος, curioſus; (2) curâ dignus; (3) difficilis & arduus; (4) anxius percontator, ſeu indagator, *item* ſagax; μέρμερα, quæ ſolicitum reddunt. A μερμαίρω.

Μερμέρω, *Heſ.* idem quod μερμαίρω.

Μέρμηρα, ας, ἡ, ſolicitudo, anxia cura; (2) ſomnus levis, qui hominem ſub auroram occupat, Gl. Ab eod.

Μερμηράων, gen. plur. *Æol.* pro μερμηρῶν.

Μερμηρίζω, f. ίξω, anxiè cogito, curioſè in animo verſo, meditor, ſum ſolicitus; (2) excogito, anxiâ cogitatione invenio. Ἀλλ᾽ ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, Il. 2, 3. A præc.

Μερμήριξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμερμήριξε.

ΜΕ´ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum, Odyſſ. 10, 24.

Μεροπήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humanus. A μέροπες.

Μεροπηὶς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.

Μέρος, εος, τὸ, pars, portio; (2) adjumentum, præſidium. Hinc τὰ ἐπὶ μερȣς, τὰ κατα μέρος, ſingularia; ἐν μέρει, κατα μέρος, ſigillatim, viciſſim; τὸ ζὸν μέρος, quantum in te eſt; ἀνὰ μέρος, viciſſim, per vices; ἀπὸ μέρȣς, ἐκ μέρȣς, ex parte. A μείρω.

Μέρȣς, gen. ſing. *contr.* pro μέρεος.

Μέροψ, οπος, ὁ, diviſam vocem habens; μέροπες, hominum *epith.* homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω, & ὄψ, (ſed v. Ern.)

Μέσαβον, ȣ, τὸ, lignum medium inter junctos boves; temo, ſeu lorum, quo jugo copulantur boves. Ex μέσος, & βȣ̃ς. Hinc

Μεσαβόω, boves jungo, item alia jungo animalia.

Μέσαγκλος, ον, *Æſchyl.* & μέσακλος, maritimus. Ab ἀκλὴ. *Ern.*

Μεσάγκυλον, ȣ, τὸ, amentatum jaculum, Plut. Ex μεσος, & ἀγκύλη.

Μεσάγροικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemiruſticus, Suid.

Μεσαζω, f. άσω, ſum in medio, Ph. μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.

Μεσαιπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemicanus.

Μεσαιτατος, medius, qui maximè in medio eſt; penitiſſimus; μεσαίτερος, penitior.

Μεσαίχμιον, ȣ, τὸ, medium ſpatium inter duas acies, *Heſ.* Al. μεταίχμιον. Ex μεσος, & αἰχμή.

Μεσάντιον, ȣ, τὸ, jugum textorium, liciatorium, Gl. V. LXX. ubi μέσακμον, vel μέτακχον. Ex μεσος, & ἀντίος.

Μεσάραιον, ȣ, τὸ, meſenterium, *Heſ.* Ex μεσος, & ἀραιή.

Μεσάτιος, *Poet.* medius. A μέσος.

Μέσατος, & μέσσατος, medius, Gl. V. μέσατος, medianus. Ab eod.

Μεσαύλιον, ȣ, τὸ, μεταύλιον, *Suid.* media janua; (2) Ph. atrium. Al. Gl. V. compluvium. A μέσαυλος.

Μέσσαυλον, ȣ, τὸ, idem.

Μέσαυλος, ȣ, ὁ, & *Att.* μέταυλος, ἡ, ſc. θύρα, janua inter anticam & poſticam media, h. e. è veſtibulo ferens in atrium, ἄυλειος, è plateâ fert in veſtibulum, ἀυλήν. *Ern.*

Μεσαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, mediâ cervice ligatus, *Heſ.* Ex μεσος, & αὐχήν.

Μεσεγγυάομαι, ωμαι, fut. ήσομαι, apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor, Gl. V. μεσεγγυῶ, ſequeſtro. A

Μεσεγγύη, ης, ἡ, ſequeſtratio, Gl. V.

Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud ſequeſtrem deponitur; (2) ſponſio mercedis, pactio mercedis occulta. A præc.

Μεσεγγυητὴς, ȣ̃, ὁ, fidejuſſor, Gl. V. Ab eod.

Μησέγγυος, ȣ, ὁ, ſequeſter, ſponſor, fidejuſſor, qui eſt inter duas partes medius.

Μησεντεριον, ȣ, τὸ, meſenterium, lactes, Gl. V. Ex μεσος, & ἔντερον.

Μεσέντερον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Μεσέρκιος, ȣ, ὁ, *Heſ.* epith. Jovis; forſan, quod in medio ἕρκει ſtatui & coli ſoleret.

Μεσεύω, medius ſum, utriuſque ſum particeps, ambigo inter utrumque. Μεσεύειν κατα τȣ̀ς τόπȣς, Ariſtot. A μέσος.

Μεσηγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Al. μεσόγαιος.

Μεσηγὺ & μεσσηγὺ, item μεσηγὺς, vel μεσσηγὺς, *Adv.* in medio, inter; (2) interim, interea, medio ſpatio vel tempore. Μεσσηγὺς γαίης τε ϗ ȣ̓ρανȣ̃ ἀστεροεντος, Il. 5, 769. Ex μεσος, & γῆ, (potius ηγυς eſt mera terminatio, niſi ab ἄγω repetatur, *Ern.*)

Μεσήεις, ήεσσα, ηεν, mediocris. A μεσος.

Μεσῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui mediæ ætatis eſt.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meridionalis; (3) pro ἀκμὴ, ut ætatis, gloriæ, &c. Ex μεσος, & ἡμερα.

Μεσημβρίαζω, fut. άσω, meridior, meridie dormio. Sol etiam dicitur λεσημβριάζειν, pro μεσȣρανεῖν, in medio cœlo eſt, *Poll.* A

Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo ſum, de Sole *Apollon.* ubi μεσημβριόωντος, pro μεσημβριῶντος, μεσημβριάοντος, Gl. V. μεσημβριῶ, meridior. Ab eod.

Μεσημβρίζω, meridior, *Strabo.* Ab eod.

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, meridianus; (2) meridiei propinquus. Ab eod.

Μεσημεριος, ια, ιον, meridianus. Ab eod.

Μεσηπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus.

Μεσηρεύειν, medium eſſe, *Heſ.* A

Μεσήρης, *Poet.* μεσσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, medius. A μεσος.

Μεσης, ȣ, ὁ, venti nomen apud Ariſtot. Meteor.

Μεσιδιόομαι, idem quod μεσεγγυάομαι.

Μεσιτεία, ης, ἡ, interventus, ſequeſtratio, arbitrium, arbitratus, Gl. V. A

Μεσιτεύω, fut. εύσω, mediator ſum, interpretem ago, interpono me, intervenio, ſequeſtro, Gl. V. (2) in medio ſum; (3) interjectus ſum inter; (4) apud ſequeſtrem depoſitus ſum. Ἐμεσιτευσεν ὅρκῳ, Hebr. 6, 17. A

Μεσίτης, ȣ, ὁ, qui eſt medius inter duo, interventor, conciliator, pacificator, ſequeſter, arbiter, Gl. V. etiam arbiter ac teſtis promiſſi, & ultor non ſervati; (2) internuntius, interpres. A μέσος.

Μεσίτιος, ἄρχων (ita enim videtur legendum apud Ariſtot. pro μεσίδιος, & μεσήτιος) princeps medius, in neutram partem inclinans. A præc. (vel μεσιτειος, à μεσιτιευειν, vel etiam μεσίδιος cum reperiatur μεσσίδιος & μεσιδιȣ̃σθαι, *Ern.*)

Μεσίτις, ἡ, fœm. à μεσίτης.

ΜΕ´ΣΚΟΣ, vellus; pellis, *Heſ.*

Μεσοβασιλεια, ας, ἡ, interregnum.

Μεσοβασίλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad interregnum pertinens, *Suid.* A

Μεσοβασιλεὺς, εος, ὁ, interrex.

Μεσόβοιον, ȣ, τὸ, idem quod μεσαβοῦν.

Μεσόγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel μεσογαιος, αία, αιον, mediterraneus. Ex μεσος, & γαῖα.

Μεσογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, medio ventre cinctus.

Μεσόγειος, εία, ειον, vel μεσογειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus. Ex μεσος, & γῆ. Hinc

Μεσογειότης, ητος, ἡ, mediterranea regio.

Μεσόγεως, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus, *Att.*

Μεσογεωτικοὶ, mediterranei, Philox.

Μεσογνάτιον, ſive μεσογόνιον, ȣ, τὸ, internodium calami, ſeu arundinis. Ex γόνυ.

Μεσόδικοι, dicuntur à quibuſdam judices, quia medii in judicando eſſe debeant. Ex μεσος, & δίκη.

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam trajecta domum tranſverſè, trabes minores vel pavimentum ſuſtinens; (2) columna in medio poſita; (3) trabs tranſverſa in navis foramine pertuſa, cui inditur malus, Ph. μεσόδμη, pergula. Ex μεσος, & δόμος.

Μεσοκάρπιον, ȣ, τὸ, quod eſt in medio καρπȣ̃.

Μεσοκνήμιον, ȣ, τὸ, cruris medium. Ex μεσος, & κνήμη.

Μεσόκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in medio concavus.

Μεσοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intermedius, *Heſ.* Μεσοκόποι ἀυλοι, tibiæ, mediæ magnitudinis, minores perfectis. Apud Athenæum μεσοκοπος dicitur meretrix, quæ ætate eſt mediâ. Ex μεσος, & κόπτω.

Μεσόκρανον, ȣ, τὸ, capitis vertex.

Μεσοκρίνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες, *Poll.* columnæ in metalli fodinis & fulcimenta ſuſtinendæ terræ. Ex κρίνω.

Μεσοκύνιον, ȣ, τὸ, ſuffrago, tali pedes cum tibiâ compago. Ex μέσος, & κύων.

Μεσόκωλον, ȣ, τὸ, pars meſenterii, à craſſis inteſtinis uſque ad tenuia; (2) meſenterium.

Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo; (2) in medio curſu prehendo, intercipio; (3) interrumpo; (4) cohibeo, reprimo; (5) ſum medius. Μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, D. Sic. A

Μεσολαβὴς, ὲς, qui medium corripit, ferit, pungit. Ex μεσος, & λαμβάνω.

Μεσόλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albo diſtinctus, candidos clavos, albas ſtrias habens.

Μεσομήνιον, ȣ, τὸ, idus, *Philox.* Ex μήν.

Μεσομήρια, ων, τὰ, ſpatium, inter femora ſeu femina. Ex μεσος, & μηρίον.

Μεσομφαλία, ἡ, idem quod

Μεσομφάλιον, τὸ, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo, ſeu umbilicus clypei. A

Μεσομφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in medio umbilico ſitus; (2) placentæ genus; (3) phialæ genus, *Ern.*

Μεσον, ȣ, τὸ, meditullium, Gl. V. ſpatium.

Μεσοναῦται, ῶν, οἱ, medii inter nautas & vectores.

Μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in mediâ nave ſedent. Ex μέσος, & νεὼς pro ναυς.

Μεσονήστιμος, ȣ, ἡ, ſcil. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadrageſimæ.

Μεσονύκτιον, ȣ, τὸ, media nox, intempeſta, concubium, Gl. V. A

Μεσονύκτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mediæ noctis eſt, ad mediam noctem pertinens. A νύξ.

Μεσοπαγὴς, metri cauſa μεσσοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, uſque ad medium terræ defixus. Ex μησος, & πήγνυμι.

Μεσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex medio vibratur. Ex μησος, & πάλλω.

Μεσοπεντηκοστη, ῆς, ἡ, Meſopentecoſte, ſolemnitas inter Paſcha & Pentecoſten celebrari ſolita.

Μεσοπερσικὸς, ἡ, ὸν, ſemi-Perſicus.

Μεσοπετης, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio volans, *Suid.* Ex μεσος, & πέτομαι.

Μεσοπλευριος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui in medio latere eſt. Ex μεσος, & πλευρά.

Μεσόπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μεσοπόλιος, ὁ, ἡ, ſemicanus.

Μεσοπόρεια, ἡ, media via. A

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A

Μεσοπορος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος, & πείρω.

Μεσοπορφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clavis purpureis, ſive purpurâ intertextus. Ex μεσος, & πορφύρα.

Μέσοποτάμαι, ας, ἡ, ſpatium inter duo flumina; (2) Meſopotamia, regio Aſiæ inter Euphratem & Tigrim. Ex ποταμός.

Μεσοπύργιον, ȣ, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ. Ex πύργος.

Μεσοπωρέω, ῶ, in medio ſum autumno. Ex μεσος, & ὀπώρα.

Μεσόριον, ȣ, τὸ, terminus inter duas regiones medius, & eas diſterminans.

ΜΕ´ΣΟΣ, μέση, μέσον, medius; (2) qui eſt in conſpectu, præſens; (3) τὰ ἐν μεσῳ, intermedia, præſentia, & impedimenta; (4) διαμέσȣ̃, interea, interjecto tempore; διὰ μέσȣ τινὸς, interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ȣ, medium, & *Comp.* μεσαίτερος, cum *Superl.* μεσαίτατος.

Μεσοσέληνον, ου, τὸ, interlunium, Gl. V. A Ϲελήνη.

Μεσόστυλον, & μεσοστύλιον, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. V. A στύλος, *columna.*

Μεσοσυλλαβέω, ῶ, complector medium.

Μεσόσφαιρος, ον, *Epith.* malobathri folia mediæ magnitudinis habentis.

Μεσοσχίδης, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, in medio, ſeu per medium fiſſus. Ex μεσος, & Ϲχίζω.

Μησότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus; (3) qualitas, ut ἐπιῤῥημα μεσότητος adverbium qualitatis. A μεσος.

Μοσοτοιχον, ου, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. V. Ex τοῖχος.

Μεσοτοιχος, ου, ὁ, medius paries, Gl. V.

Μεσοτομεω, ῶ, fut. ήσω, medium ſeco, per medium ſeco. A

Μεσοτομος, *Poet.* μεσσότοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, per medium ſectus. Ex μεσος, & τεμνω.

Μεσουρανεω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo ſum. Ex μεσος, & οὐρανὸς. Hinc

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli; (2) quum ſidus in ſummo cœlo eſt, ſeu medium cœli tenet.

Μεσουρανησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεσουρία, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex μεσος, & οὖρος.

Μεσουράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in medio cœli eſt. Hinc τὸ μεσουράνιον, ου, umbilicus cœli.

Μεσούριον, ου, τὸ, terminus, limes inter duas regiones, *Ion.* pro μεσόριον. Ex μέσος, & ὅρος.

Μεσούσης, part. præſ. act. f. g. pro μεσοούσης, à μεσόω.

Μεσοφανὴς, *Poet.* μεσσοφανὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, in medio apparens. Ex μέσος, & φαίνω.

Μεσοφάραγγιον, ου, τὸ, convallis, Phil. Ex μεσος, & φάραγξ.

Μεσοφλεβιον, ου, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλὲψ.

Μεσοφρυον, ου, τὸ, medium inter ſupercilia. Gl. V. intercilium. Ex μεσος, & ὀφρὺς.

Μεσόφθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus.

Μεσόχλοος, ὁ ϗ ἡ, dimidiâ ex parte virens.

Μεσόχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, medius chori, chori præfectus, Gl. V. manuductor.

Μεσοχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus, Gl. V. A μεσος, & χώρα.

Μεσόω, ῶ, futur. ώσω, ſum in medio. A μεσος.

ΜΕΣΠΙ´ΛΗ, ἡ, meſpilus, arbor. Hinc

Μεσπίλον, ου, τὸ, meſpilum, fructus.

Μεσπιλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, meſpilo ſimilis, meſpilaceus, ad meſpili naturam accedens.

Μεσσαβον, ου, τὸ, idem quod μεσαβον.

Μεσσάτιος, vide μεσάτιος.

Μεσσατος, vide μεσατος.

Μεσσαυλος, vide μεσαυλος.

Μεσσηγὺ, vide μεσηγύ.

Μεσσηγυδορποχεστης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans. Vox Hipponactea. Ex χεζω.

Μεσσήρης, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙ´ΑΣ, ου, ὁ, Meſſias. Vox Hebr. Græcè Χριστὸς, Lat. *Unctus.*

Μεσσόθε, μεσσόθεν, *Adv.* è medio.

Μεσσόθι, *Adv.* in medio. A μεσος.

Μεσσος, μεσση, μεσσον, frequens poëtis eſt pro μεσος, unde & multa à μεσσος incipientia quærenda ſunt ſub incipientibus à μεσος.

Μεστᾶ, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μεστῇ.

Μεστοκάλαμος, ὁ, arundo plena & ſolida.

ΜΕΣΤΟ´Σ, ἡ, ὸν, plenus, refertus, cumulatus.

Μεστότης, ητος, ἡ, plenitas. Gl. V.

Μεστόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio; perf. paſſ. part. μεμεστωμενος, fartus, confertus. Παῦσαι πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι λεγων, Soph. A. 286. A μεστός.

ΜΕ´ΣΦΑ, *Poet.* dum, donec, uſque ad.

Μεσως, mediocriter, modicè, moderatè.

ΜΕΤΑ´, *Præpoſitio cum Genit.* (1) una, una cum; *cum Dat.* (2) cum; (3) in; (4) per; *cum Accuſ.* (5) poſt, trans, ultra; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adverſus; (10) propter. *In Compoſitione,* cum, poſt, trans, inter, in quâ tamen etiam nonnunquam abundat, ſed ſæpius etiam mutationem infert; ſervit Periphraſi, ut οἱ μετ' αὐτοῦ, ſocii ejus, οἱ μεθ' ὑμᾶς, poſteri, μετα idem quod μετεστι, particeps ſum.

Μεταϐαίνω, f. βήσομαι, tranſeo, tranſgredior, migro, digredior, p. μεταϐεϐηκα, a. 2. μετεϐην; particip. μεταϐὰς, tranſgreſſus, imperat. μετάϐηθι, tranſi. Μεταϐεϐηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς ζωὴν, Joan. 5, 24. Παρεκάλεσαν ὅπως μεταϐῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, Matt. 8. ult.

Μεταϐαλῆ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. v.

Μεταϐάλλω, muto, inverto, obverto & *intell.* ἐμαυτὸν, miror. (2) migro, in aliam regionem commeo, tranſeo, ſum transfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam *Lat. mutare*; (4) perdo, amitto, in *med.* muto, transfero; (2) tranſeo, perfuga ſum; (3) degenero; (4) pœnitet me, mentem muto; (5) vendo & permuto. Χαλεπῶς ὀργὰς μεταϐάλλουσι, Eur. Med. 121. Μετεϐάλλοντο τοὺς τρόπους, Ariſtoph. Veſp. 1450. Ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετεϐαλε δαίμων, Eur. Her. fur. 887.

Μεταϐάπτω, f. ψω, alio colore inficio.

Μεταϐὰς, aor, 2. part. act. v. μεταϐαίνω.

Μεταϐᾶσαι, aor. 1. *Dor.* pro μεταϐῆσαι.

Μετάϐασις, εως, ἡ, tranſitio, tranſitus, migratio; (2) Figura rhetorica, tranſitio.

Μεταϐάτης, ου, ὁ, deſultor, Ph.

Μεταϐατικὸς, ἡ, ὸν, tranſitivus. Ab eod.

Μεταϐατικῶς, tranſitivè, tranſitu.

Μεταϐεϐήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

Μεταϐῇ, 3. ſing. aor. 2. conj. act.

Μεταϐήσεται, 3. ſing. fut. 1. ind. med. v. μεταϐαίνω.

Μεταϐιάζομαι, f. άσομαι, vim infero. Μεταϐιάσαντο τὴν φύσιν, Aret.

Μεταϐιϐάζω, fut. άσω, transfero, averto, alio abduco. Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταϐιϐάζει, Ariſtoph. Pace 952.

Μεταϐλαστάνω, germen muto, aliud germen edo. Ἀυτομάτως μεταϐλαστάνειν, *Theophr.*

Μεταϐλέπω, proſpicio, inſpicio.

Μεταϐληθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ. verbi μεταϐάλλω. Unde

Μεταϐλητικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis; (3) mutationem efficiens.

Μεταϐλητὸς, ἡ, ὸν, mutabilis. Ab eod.

Μεταϐοθρεύω, in alium ſcrobem transfero, *Heſ.* Ex βόθρος.

Μεταϐολεύς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecuniâ commutat, propola; (2) interpres. A

Μεταϐολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio; (2) eleganter dicitur, de quâvis rerum humanarum converſione, ſed ferè in deterius ut adverſo prælio, &c. A μεταϐάλλω. Hinc

Μεταϐολία, ἡ, permutatio, Syr. 37, 11.

Μεταϐολικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, commutabilis.

Μετάϐολος, ου, ὁ, negotiator, propola, Gl. V. mango, venalitiarius. A μεταϐάλλω.

Μεταϐουλεύομαι, muto conſilium, vel ſententiam; (2) me pœnitet.

Μετάϐουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui citò conſilium mutat. Ex βουλή.

Μετάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, internuncius; (2) nuncius.

Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. Ex ἄγγος.

Μεταγγισμὸς, οῦ, ὁ, de vaſe in vas transfuſio, elutriatio. A præc.

Μεταγγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium, qui initium cepit in Junio noſtro.

Μεταγενέστερος, έρα, ερον, poſterior, *Phil.* μεταγενέστεροι, minores, poſteri, Gl. V. A

Μεταγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, poſt natus. Ex μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, ſum poſt; poſt naſcor.

Μεταγεννάω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficiente, ap. Joſ.

Μεταγινώσκω, ſententiam muto; (2) reſipiſco, pœnitet me, a. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων ϗ τὰ πρόσθ' εἰρημένα, Eur. Med. 64.

Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. Ex ἄγκος.

Μεταγλωττιστὴς, οῦ, ὁ, interpres.

Μετάγνοια, idem quod

Μετάγνωσις, εως, ἡ, mutatio ſententiæ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.

Μεταγραφεὺς, έως, ὁ, exſcriptor, qui tranſcribere ſolet. A μεταγράφω.

Μεταγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, ſive tranſcriptio libri. Ab eod. Hinc

Μεταγραφικὸς, ἡ, ὸν, πταῖσμα μεταγραφικὸν, peccatum in ſcribendo, permutatione literarum.

Μεταγράφω, fut. ψω, tranſcribo, deſcribo; (2) in aliam linguam transfero; (3) muto ſcriptum, muto pingendo ſeu fucando; abrogo, ſcil. τόν νόμον, legem. Ἄυθις μεταγράφω καλῶς πάλιν εἰς τήνδε δέλτον, Eur. Iph. in Au. 107.

Μετάγω, f. άξω, transfero, traduco; (2) circumago. Πέρα μοῖραν (invito fato) ψυχὴν τερπομένην μετάγειν, Epigramm.

Μεταγωγὴ, ῆν, ἡ, tranſlatio, traductio, tranſvectio. A μετάγω.

Μεταγωγὸς, οῦ, ὁ, tranſlator. Ab eod.

Μεταδαινυμαι, cum aliis epulor, ſum particeps epuli. Ὀυ Ϲὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν, Il. 22, 498.

Μεταδαίομαι, idem. Il. 23, 207.

Μεταδεδογμένος, ένη, ένον, qui mutavit conſilium vel opinionem, *Rob.* Ex δοκέω.

Μεταδειπνέω, cœno poſt jejunium; *item,* poſt ſtatum cœnæ tempus.

Μεταδεω, ſolvo & alibi alligo, *Xen.*

Μεταδήμιος, ὁ ϗ ἡ, qui in populo verſatur, qui præſens eſt in populo. Ex δῆμος.

Μεταδιαιτάω, vitæ genus commuto.

Μεταδιδάσκω, f. άσω, dedoceo, dedocens priora novâ doctrinâ imbuo; *paſſ.* dediſco.

Μεταδιδοὺς, præſ. partic. act. verbi

Μεταδίδωμι, fut. δώσω, impertior, communico; tribuo.

Μεταδιωκτέον, perſequendum eſt, inſequendum eſt. A μεταδιώκω. Unde

Μεταδίωκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſequendo captus.

Μεταδιώκω, fut. ξω, perſequor, inſequor; (2) ſummo ſtudio inquiro, ſector. Μεταδιώκειν τὴν τιμωρίαν, Plat. Hinc

Μεταδιωξις, εως, ἡ, perſecutio, petitio, Gl. V.

Μεταδοίης, 2. ſing. aor. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταδοκεῖ μοι, mutavi ſententiam, aliter videtur.

Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto, Plat.

Μεταδόρπια, ων, τὰ, ſecundæ cœnæ, poſtcœnia. Ex δόρπος.

Μεταδόρπιος, ὁ ϗ ἡ, cœnatus. Ex iiſd.

Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδιδῶμι.

Μεταδοτικὸς, ἡ, ὸν, communicativus, qui libenter communicat; (2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.

Μεταδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.

Μεταδρομάδην, *Adv.* curſim, curſu. A

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, tranſcurſus, incurſio, diſcurſio. Ex τρέχω, *curro.*

Μετάδρομος, ου, ὁ, curſor; (2) animadverſor, ultor. Ex iiſd.

Μεταδροπάδην, *Adv.* poſteà decerpendo, poſteà colligendo. Ex δρέπω.

Μεταδύω, ſut, ύσω, poſt occido.

Μεταδῷς, 2. ſing. a. 2. conj. v. μεταδίδωμι.

Μεταεισεσθαι, fut. 1. infin. med. *Poet.* pro μετεισεσθαι, à μέτειμι, *interſum.*

Μεταζεύγνυμι, vel ζευγνύω, f. ξω, transjungo.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio, permutatio; (2) tranſlatio; (3) Fig. Gramm. quum literæ tranſponuntur. A μετατίθημι.

Μεταθέω, curro poſt; (2) tranſcurro, fut. μεταθεύσομαι.

Μεταθωρήσομαι, thorace munior, loricor, armor. Iliad 20, 329. πόλεμον μεταθωρήσσοντο, ubi potiùs legendum πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.

Μεταίγδην, *Adv.* inſequendo cum impetu. A μεταΐσσω.

Μεταΐζω, conſideo, unà ſedeo, Od. 16, 362.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. v. μεταΐσσω.

Μεταίρω, transfero; (2) muto, tranſmuto; (3) tranſeo, migro; μετηρμένος, perfect. paſſ. part. tranſlatus; μετάρας, aor. 1. part. act. tranſiens. Ἔα τι τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων; Eur. Iph. in Tau. 1160.

Μεταΐσσω, fut. ξω, inſequor cum impetu; irruo. Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν, Il. 21, 564.

Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, ſtipem peto, mendico. Μεταιτεῖν τῆς βασιληΐης, Herodot.

Μεταίτης, ου, ὁ, mendicus. A μεταιτέω.

Μεταίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cauſſæ culpæve particeps; (2) auctor & cauſſa rei. Ex αἰτία.

Μέταιτος, ου, ὁ, mendicus, *Suid.*

Μεταίφνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, repentinus, *Heſ.* Ex μετὰ, & αἴφνης, *repentè.*

Μεταίχμιον, ου, τὸ, ſpatium inter duas acies; (3) interſtitium inter res quaſlibet. Ex μετὰ, & αἰχμή.

Μεταίχμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, intermedius, medius; propriè medius inter duas acies.

Μετακαθίζομαι, alio loco conſideo, ſedem muto.

Μετακαθίζω, f. ίσω, tranſpono, aliâ ſede loco.

Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliter armo, *Suid.*

Μετακαλέω, ῶ, fut. έσω, ad me voco, accerſo; (2) revoco, aor. 1. paſſ. μετεκλήθην, accerſitus ſum. Μετεκάλει τὸν ἱερέα, Ariſtoph. Plut. 1182.

Μετακάρπιον, ου, τὸ, pars manûs, à juncturâ uſque ad digitorum fiſſuram. Ex καρπὸς.

Μετακαταχέω, transfundo.

Μετακαταψύχω, refrigero.

Μετάκειμαι, alio loco poſitus ſum; μετακείμενος, tranſlatus; etiam de vocibus metaphoricis.

Μετακενόω, defundo, transfundo, Gl. V.

Μετακεράννυμι, miſcendo tempero.

Μετάκερας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, temperatus, tepidus.

Μετακέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, aqua tepida. A præc.

Μετακιάθω, tranſeo. Τρῶας ϗ Λυκίους μετεκίαθε, Il. 16, 685. Ex κιω.

Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, tranſmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, labefacio. Μετακινοῦνται δ' ἐν ταῖς ἐτείαις ὥραις, *de unguentis*, Theoph. Hinc

Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.

Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, tranſportatio. Ab eod.

Μετακινητέος, έα, έον, tranſponendus.

Μετακινητὸς, ἡ, ὸν, qui tranſmoveri ſeu dimoveri poteſt, mutabilis. Ab eod.

Μετακιρνάω, ῶ, tempero; μετακιρνάομαι, ῶμαι, temperor; μετακιρνώμην, imperf.

Μετακλαίω, fut. αύσω, lacrymis & fletu proſequor, Il. 11, 763.

Μετακλαύσεσθαι, fut. 1. inf. med.

Μετακλείω, mutato nomine appello. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι, Apoll.

Μετάκλησις, εως, ἡ, advocatio, accitus. A μετακαλέω.

Μετακλητέος, acciendus, Gl. V. Ab eod.

Μετακλίνω, dimoveo, declino; μετακλινθεὶς, aor. 1. paſſ. part. inclinatus. Il. 11, 509. Hinc

Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio; (2) Fig. rhetor. al. μετάληψις.

Μετακλύζω, poſt eluo, ſeu clyſtere.

Μετακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſvectio, Gl. V.

Μετακομίζω, *propriè*, alio dormitum traduco; (2) ſopio, finio.

Μετάκοινος, ον, communis.

Μετακομίζω, fut. ίσω, tranſveho, tranſporto.

Μετακοσμέω, aliter compono, in alium ſtatum compono, meliùs conſtituo. Μετακοσμῆσαι τὸν λόγον, emendare, Luc. Hinc

Μετακόσμησις, εως, ἡ, in meliùs conſtitutio, alia compoſitio.

Μετακόσμιος, ον, qui eſt extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde

Μετακόσμια, ων, τὰ, loca extra mundum, qualia intermundia Epicuri.

Μετακρούω, muto curſum, ſententiam, &c.

Μετακυκλέομαι, circumagor, vagor, erro.

Μετακτίζω, aliter condo, ſeu formo, transformo.

Μετακυλινδέω, ῶ, fut. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

Μετακύμιον, τὸ, fluctuum intervallum. A

Μετακύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſt fluctus adveniens, fluctibus ſuccedens; (2) tranquillus, ſeu qui poſt fluctus tranquillitatem præſtat; (3) *tropicè* liber, vacuus, à malis, quibus adfligebatur. A κῦμα.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεταλαμβάνω.

Μεταλαγχάνω, mutatis vicibus ſortior, mutatâ ſorte obtineo; (2) particeps fio, participo; μεταλαχεῖν, aor. 2. inf. Μεταλαχὼν αἰσχύνης, Plato.

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, *de S. Cœnâ*; (3) poſt accipio, uno relicto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) interpretor verbum, verto; (6) muto; (7) viciſſim accipio; (8) adſumo; (9) tranſſumo, Gl. V. μεταλαμβάνομαι, vindico; μεταλαβεῖν, a. 2. inf. μεταλαβὼν, part. Οὐ μεταλαβὼν πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, Plato. Εἰ ϗ τις ἄλλος αὐτοῦ μεταλάβοι, Luc.

Μεταλαμπαδεύω, lampadem trado; (2) alteri trado. A λαμπὰς.

Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto; (2) dolorem cum alio participo.

Μεταλδήσκω, produco, genero.

Μεταλήγω, fut. ξω, deſino, deſiſto, ceſſo. Ταῦτα κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο, Il. 9, 157.

Μεταλήξαντι, dat. ſing. a. 1. part. act.

Μεταληπτέον, poſtea accipiendum eſt.

Μεταληπτικὸς, ἡ, ὸν, participandi vim habens; (2) ſuſcipiendi vim habens, ſuſceptivus; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω. Unde

Μεταληπτικῶς, *Adv.* per Metalepſin.

Μεταληπτὸς, ἡ, ὸν, cujus aliquis poteſt fieri particeps; (2) qui poteſt exponi.

Μετάληψις, εως, ὁ, participatio; (2) commutatio, permutatio; (3) ſumptio, acceptio, perceptio, Gl. V. (4) Metalepſis figura.

Μετάλλα, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro μεταλλαε, à μεταλλάω, *perſcrutor.*

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio; (2) abitus. A μεταλλάσσω.

Μετάλλαξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεταλλακτὴς, ὁ, mutabilis, inconſtans; (2) reconciliator.

Μετάλλακτος, ον, idem.

Μεταλλάσσοντας, acc. plur. f. 1. part. act. v.

Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ξω, muto, immuto, tranſmuto; (2) inverſo ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori; μετηλλαχέναι, p. inf. μετηλλαχὼς, part. defunctus, paſſ. μετηλλαγμένος, mutatus. Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν, Ariſtoph. Av. 117.

Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, ſcrutor, inquiro, ſtudioſè inveſtigo, interrogo, percunctor. Ἕκαστα μεταλλᾷ, Odyſſ. 14, 128. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum ſcrutatio; (2) locus, in quo metallum eſt, fodina metallica; (3) ductus ſubterraneus, quo cuniculi aguntur; (4) omnis perveſtigatio, indagatio, inquiſitio. A

Μεταλλεὺς, έως, ὁ, metallorum ſcrutator & effoſſor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, *Suid.* Ab eod.

Μεταλλευτὴς, οῦ, ὁ, metallarius, *Suid.*

Μεταλλευτικὸς, ἡ, ὸν, metallicus; (2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτικὴ, ſcil. τέχνυ, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτὸς, ἡ, ὸν, quod à metallicis effoditur & elaboratur. Ab eod.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla eruo; (2) cuniculos ago, ſc. in obſidione; (3) ſcrutor & inveſtigo, rimor; (4) transformo, tranſverto. Μεταλλευομενα ἐκ γῆς, Ariſtot. A μέταλλον.

Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. Ab eod.

Μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus. Hinc

Μεταλλῖτις γῆ, terra metallica.

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus, in quo metallum reperitur; μέταλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes. V. *Ern.*

Μεταλλουργεῖον, το, metalla, officina metallorum.

Μεταλλουργέω, metalla effodio. A

Μεταλλουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, metallicus, qui metalla ſcrutatur. Ex μέταλλον, & ἔργον, *opus.*

Μετάλλω, μετάλλειν, idem quod μεταλλεύειν.

Μετάλμενος, inſiliens, irruens, apud Hom. pro μεθαλλόμενος, Il. 5, 336.

Μεταλοφάω, ῶ, fut. ήσω, poſt reſpiro, tandem reſpiro, *Rob.*

Μεταλωφέω, deſino.

Μεταμάζιος, ου, ὁ ϗ ἡ, medius inter mammillas. Ex μαζός.

Μεταμαίεσθαι, præſ. infin. med. v. μεταμαίομαι, *inveſtigo*, quæro, perſequor.

Μεταμανθάνω, omiſſo eo quod prius didiceram, aliud addiſco; (2) poſt diſco, diſco poſt aliud; (3) diſcendi rationem dediſco, muto; (4) ſententiam muto, omiſſo priori conſilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαθεῖν, partic. μεταμαθών. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Ariſtoph. Plut. 924.

Μεταμείβω, fut. ψω, muto, permuto. Ὃς γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει, Eur. Hec. fur. 799.

Μετάμειψις, εως, ἡ, tranſmutatio. A præc.

Μεταμέλει, *Imperf.* pœnitet, f. μεταμελήσει, a. 1. μετεμέλησε, Μετέμελεν αὐτῷ τῆς ὁδοῦ, Luc. Πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ ταχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν. Ariſt. Pa. 1306. Hinc

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio conſilii.

Μεταμελέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, pœnitentiâ ducor, pœnitet me, reſipiſco. Μεταμελούμενος ἐπὶ τῇ παρέσει χρημάτων, Phal.

Μεταμεληθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Μεταμελητικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad pœnitentiam. A μεταμελέομαι.

Μεταμελητὸς, ἡ, ον, cujus nos pœnitet.

Μεταμέλομαι, & μεταμελέομαι, quandoque pœnitet me; pœnitentiâ ducor; μεταμελησόμενος, f. part. aor. 1. μεταμεληθεὶς, pœnitentiâ ductus. Ὤμοσε Κύριος, ϗ οὐ μεταμεληθήσεται, Heb. 7, 21.

Μεταμέλον, cum pœniteret. A μεταμέλει.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitentia; (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, ſimul cano. Τῇσι μὲν ἔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, Hom. Ap. 197.

Μεταμήθεια, ας, ἡ, pœnitentia, *Heſ.* Quaſi à μεταμηθεὺς, idem ac ἐπιμηθεύς.

Μεταμίγνυμι, fut. ίξω, commiſceo. Τοῖσεν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν, Odyſſ. 22, 221.

Μεταμικρὸν, pro μετα μικρὸν, paullo poſt.

Μεταμὶξ, *Adv.* mixtim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio.

Μεταμίσγω, miſceo. Odyſſ. 18, 309.

Μεταμορφοῦσθε, 2. plur. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro μεταμορφόεσθε, à

Μεταμορφόω, ῶ, transformo, transfiguro. Μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, 2 Cor. 3, 18. Μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, Mat. 17, 2. Hinc

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, in aliam formam mutatio.

Μεταμόσχευσις, εως, ἡ, propago, V. Gl. A

Μεταμοσχεύω, fut. εύσω, tranſplanto.

Μεταμπίσχομαι, veſtem muto.

Μεταμφιάζω, & μεταμφιάζομαι, idem; (2)

tropicè muto genus vitæ, mores, &c. μεταμφιασάμενος, aor. 1. part. med.

Μεταμφιέννυμαι, fut. μεταμφέσομαι, idem. Τὴν πόρφυρίδα μεταμφισομαι, Luc. Εἰς πλαχικὸν πλασμα μετημφιέννυτο, Heliod.

Μεταμώλιος, εος, ὁ ϗ ἡ, vanus, irritus. A

Μεταμώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex μετὰ, & ἄνεμος, vel ex μετὰ, μὴ, & ὀνῶ, *juvo.* (vel ex μετα & μαω, μάομαι, *ſtudeo, cupio,* ωλιος & ωνιος ſunt meræ terminationes, *Ern.*)

Μεταναγινώσκω, de ſententiâ deduco. Εὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη, Soph. Aj. 728.

Μεταναιέταν, acc. ſing. *Dor.* pro μεταναιέτην.

Μεταναιέτης, ȣ, ὁ, qui ſedibus ſuis relictis aliò habitatum concedit, pulſus patriâ, exſul; (2) colonus.

Μετανάϛασις, εως, ἡ, emigratio. A μετανίϛημι.

Μετανάϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui demigrat. Ab eod.

Μεταναϛεύω, fut. εύσω, exſulo, ſolum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio, μεταναϛεύομαι, migro; μεταναϛεύȣ, tranſmigra. A

Μετανάϛης, ȣ, ὁ, qui ſolum vertens alio commigrat, peregrinus, exſul; transfuga, migrator, Gl. V. (2) planeta. A μετανμω.

Μετανάϛιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſedibus ſuis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μετανάϛιον ὕδωρ, apud Nonnum, aliena aqua. Ab eod.

Μετανάϛρια, ας, ἡ, quæ alio commigrat; (2) profuga. A μετανάϛης.

Μετανείσσομαι, ſive μετανίσσομαι. item μετανείσομαι, tranſeo, Iliad. 16, 779.

Μετανέμω, divido, diſtribuo, impertior, *Rob.*

Μετανέομαι, adeo, accedo. Hinc partic. μετανύμενος, pro μετανεύμενος, μετανεόμενος.

Μετανεύμενος, *Dor.* pro μετανȣ́μενος.

Μετανίζω, refundo in vas aliud, Vulg. Lex.

Μετανιπτρὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod, lotis à cibo manibus, offertur. Ex μετὰ, & νίπτω.

Μετάνιπτρον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Μετανίσσεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μετανίσσεσαι, à

Μετανίσσομαι, idem quod μετανείσσομαι. Τὴν Μενελάȣ μετανισσόμεναι ϛυγνὰν ἄλοχον, Eur. Tro. 130.

Μετανίϛημι, ſedibus pello, migrare facio, cogo, transfero; μετανίϛαμαι, ſedibus pellor, migro; transfugio, Gl. Vet. μετανίϛην, aor. 2. migravi, μεταναϛῆναι, infin. migrare; μεταναϛὰς, part. profectus; migro, emigro.

Μετανοέω, ῶ, ſententiam & mentem muto; (2) reſipiſco, pœnitet me. Μετανόησον ȣ̓̃ν ἀπὸ τῆς κακίας σȣ, Act. 8, 22. ἐκ τῶν φόνων, Apocal. 9, 21.

Μετάνοια, ας, ὁ, mutatio conſilii, partium, &c. (2) reſipiſcentia, pœnitentia. Ex μετὰ & νȣ̃ς.

Μεταντλέω, ῶ, transfundo hauriendo.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ης, ἡ, ſericum, Voc. barbarum.

Μεταξὺ, *Adv.* inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius; (4) Gramm. dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam eſſe inter alias, pro quo & dicunt διὰ μέσȣ εἶναι (5) *interp. interdum* poſtea, ſed ea ſignificatio dubia eſt. A μετὰ.

Μεταξύτης, ὁ, abſtractum è præc. *ap. Iamb.*

Μεταξυλογέω, ῶ, fut. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quaſi per parentheſin dicantur, Suid. Ex μεταξὺ, & λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interſatio.

Μεταξυτριγλύφιον, ȣ, τὸ, intercolumnium, ſpatium epiſtylii inter triglyphum & proximam partem, *Rob.* Ex μεταξὺ & τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγωγέω, aliter erudio.

Μεταπαιδεύω, fut. εύσω, idem.

Μεταπαιφάσσομαι, transluceo, *Apollon.*

Μεταπαλλόμαι, ſortior cum, Il. 24, 400.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquieſco, alternis vicibus quieſco; (2) cedo, deſino. Μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο, Il. 17, 373.

Μεταπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam ſententiam, aliud perſuadeo; μεταπείθομαι, in aliam perſuaſionem ſeu ſententiam adducor, a. 1. μετεπείσθην, part. μεταπεισθεὶς. Τὸν δῆμον μεταπείθει περὶ τῶν σπονδῶν, Ariſtoph. Ach. 632.

Μεταπειράω, ῶ, & μεταπειράομαι, ῶμαι, mutatâ ratione tento, alio modo, tento. Κȣ̓χὶ μεταπειρωμένας ἴδοις ἂν αὐτὰς, Ariſtoph. Con. 217.

Μεταπεισθεῖεν, 3. plur. aor. 1. opt. paſſ. *per Sync.* pro μεταπεισθείησαν, à μεταπείθομαι. Unde

Μετάπειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aliud perſuaſum eſt, in aliam ſententiam adductus:

Μεταπειϛὸς, ἡ, ὸν, qui poteſt à ſententiâ abduci, quod eximi animo dicendo poteſt.

Μεταπέμπομαι, accerſo, mitto nuncium, qui aliquem ad me vocet. f. μεταπέμψομαι, aor. 1. m. μετεπεμψάμην, accerſivi; aor. 1. paſſ. μετεπέμφθην, part. μεταπεμφθεὶς, accerſitus. Occurrit & μεταπέμπω, ſed raró & improbatur. Ὁ Φῆλιξ—μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, Act. 24, 24.

Μεταπεμπτέος, accerſendus.

Μετάπεμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accerſitus, accitus. A μεταπέμπομαι.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, accerſitus.

Μεταπερισπάω, ῶ, abſtraho, ad aliud averto.

Μεταπέταμαι, ſeu μεταπέτομαι, tranſvolo.

Μεταπεττεύω, f. εύσω, calculos aliter pono, *met.* ſententiam muto. Ἴσως γὰρ ȣ̓κ ἐννοεῖς ταῦτα μεταπεττευόμενα, Plat.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, in aliud facio concreſcere; μεταπήγνυσθαι, in aliud concreſcere, Rob.

Μεταπηδάω, ῶ, tranſilio, tranſeo. Hinc

Μεταπήδησις, ἡ, ſaltus in alteram partem.

Μεταπίπτω, recido, devolvor; (2) ſpe excido; (3) dilabor, mutor in pejus vel melius; (4) tranſeo, degenero ab unâ ſpecie ad aliam, aor. 2. μετέπεσον, μετέπεσε, recidit, tranſiit. Ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπέσοι βελτίονα, Eur. Ion. 413.

Μεταπλάσις, εως, ἡ, idem quod

Μεταπλασμὸς, ȣ̃, ὁ, transformatio; (2) Figura grammatica. A

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, tranſformo, refingo, aor. 1. paſſ. part. μεταπλασθεὶς, transformatus.

Μεταπλώω, fut. ώσω, mutato curſu navigo, navigationem muto, Rob.

Μεταπνέω, f. εύσω, reſpiro, *Oppian.*

Μεταποιέω, ῶ, fut. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diverſum ab eo, quod fuit ante; μεταποιȣ̃μαι, vindico mihi, capeſſo, adfecto; (2) item teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo ſum. Μεταποιεῖσθαι κέρδȣς, quæſtui ſtudere. Hinc

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio; (2) inſtauratio, refectio, renovatio.

Μεταποιητὴς, ȣ̃, ὁ, mutator, refector, renovator, inſtaurator. Ab eod.

Μεταποιητικὸς, ἡ, ὸν, mutandi, renovandi vim habens.

Μεταποίνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pœnalis, pœnas infligens. Ex ποινή.

Μεταποιπνύω, miniſtro, miniſterium alicui præſto.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, evocatio, accitus, G. V. A μεταπέμπω.

Μεταπορεύδην, *Adv.* perſequendo, *Heſ.* A

Μεταπορεύομαι, fut. εύσομαι, perſequor; (2) vindictâ perſequor, ulciſcor; (3) ambio Οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν τȣ̃ ἀδελφȣ̃, *Polyb.*

Μεταποροποιέω, ῶ, meatus muto, derivo. Ex μετὰ, πόρος, & ποιέω.

Μεταποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iiſd.

Μετάπρασις, εως, ἡ, qu. dic. revenditio, poſt-venditio, mangonium. Vid. ſeq.

Μεταπράτης, ȣ, ὁ, revenditor, poſt-venditor; qui à mercatore emit, quod ipſe vendat; in Gl. Vet. mango, venalitiarius. A πιπράσκω.

Μεταπρέποντι, *Doricè* pro μεταπρέπȣσι.

Μεταπρέπω, decorus ſum, præ aliis excello. Ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι, Il. 2, 481.

Μεταπτάμενος, tranſvolans. A μεθίπταμαι.

Μετάπτωσις, εως, ἡ, dilapſio; (2) degeneratio; (3) mutatio quævis; (4) inconſtantia. A μεταπίπτω.

Μεταπτωτικὸς, ἡ, ὸν, degenerans; (2) immutatus; (3) inconſtans. Ab eod.

Μεταπύργιον, ȣ, τὸ, ſpatium inter duas turres, in manibus. A πύργος.

Μεταπωλέω, ῶ, emptum rurſus venio; (2) vendo, Gl. V. revendo.

Μετάριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens.

Μεταῤῥέω, qu. dic. fluxum muto, refluo, reciproco, 3. perſ. μεταῤῥεῖ, refluit, 3. plur. μεταῤῥέȣσι.

Μεταῤῥιπτέω, ῶ, in diverſam partem jacio, projicio. Μεταῤῥιπτῶν ἑαυτὸν ἄλλοτ' εἰς ἄλλο σχῆμα, Gal.

Μετάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.

Μεταῤῥυθμέω, ῶ, transformo, traduco, retraho. Vul. Lex. Ex ῥυθμός.

Μεταῤῥυθμίζω, fut. ίσω, reformo, refingo, corrigo; (2) commuto, tranſmuto, immuto. Εἰ μεταῤῥυθμιεῖς τὸν λόγον ἤδη διαδεδομένον, *Luc.* Hinc

Μεταῤῥύθμισις, εως, ἡ, transformatio; (2) emendatio.

Μεταρσιολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus ſublimibus diſputo, ſeu loquor; (2) de rebus futilibus altè ſermocinor. A

Μεταρσιολέσχης, ȣ, ὁ, qui de rebus ſublimibus inaniter diſputat. Ex μετὰ, & λέσχη.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus ſublimibus fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica ſermocinatio.

Μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A

Μεταρσιόλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης.

Μετάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celſus, ſublimis, altus, excelſus; (2) arrogans, ſuperbus. A μέταρσις.

Μεταρσιόω, ῶ, in altum tollo; unde μεταρσιωθὲν, a. 1. part. paſſ. in ſublime elatum.

Μέταρσις, εως, ἡ, tranſlatio; (2) mutatio, tranſmutatio; (3) elevatio. A μεταίρω.

Μετάσκαίρω, ſalto inter, aut trans.

Μετασκευάζω, f. άσω, in aliam formam ſeu habitum verto; μετασκευάζομαι, vitæ genus muto; in alias ſedes migro. Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις, Ariſtoph. Av. 497. Εἰς βίον ἀπὸ βίȣ μετασκευάζεσθαι, Syn.

Μετασκευαϛικὸς, ἡ, ὸν, idoneus ad tranſmutationem, Rob. A præc.

Μετασκευη, ῆς, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam, Rob.

Μετασκηνόω, tranſmigro.

Μετασπάω, abſtraho, v. gr. à ſententiâ.

Μετάσπω, & μετάσπομαι, inſequor, Poët. pro μεθέπομαι. Ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν, Il. 17, 190. Ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δȣρὶ, ib. 13, 567.

Μετάσσαι, αἱ, oves mediæ ætatis. A μέσος, per Epentheſin ſyllabæ τα. (potius à μετὰ *inter.* vel *cum.* σσος, & ξος, ſunt meræ terminationes, *Ern.*)

Μετασσεύεσθαι, cum impetu inſequi, *Eſt.* ut hinc ſit μετέσσυτο. Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, Il. 21, 423. Πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαὶ, ib. 6, 296.

Μεταϛαθῶ, aor. 1. conj. paſſ. v. μεθίϛημι.

Μετάϛασις, έως, ἡ, mutatio; (2) ſubmotio, amotio; (3) tranſitus, migratio, exſilium; (4) ſublatio de medio, mors; (5) Figura rhetorica, quâ rei alicujus cauſſa confertur in locum digniorem. A μεθίϛημι.

Μεταϛατέον, ſedes mutandæ, migrandum. A μεθίϛαμαι, *migro.* Unde

Μεταϛατικὸς, ἡ, ὸν, tranſlativus. Voc. Rhet.

Μεταϛείχω, adeo, perſequor, incedo ordine.

Μεταϛέλλομαι, accerſo, adeſſe jubeo. a. 1. med. μετεϛειλάμην, part. μεταϛειλάμενος. Ἐγὼ δ' ἥκω, μεταϛέλλων ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάϛην, Eur. Ph. 1327.

Μεταστένω, ingemiſco, ſuſpiro.

Μεταστήθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, interjectus inter monticulos, in manu; *μεταστήθιον*, ου, τὸ, interſtitium inter τὰ στήθη. Ex στῆθος.

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. v. μεθίστημι.

Μεταστοιχεὶ, *Adverb.* ordine, ſerie, ordinatim, tenore perpetuo. A στοῖχος, *ordo.*

Μεταστοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. A στοιχεῖον.

Μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, inſtauratio. A præc.

Μεταστοιχίζω, immuto, inſtauro, renovo.

Μεταστοναχίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro μετεστοναχίζετο, à

Μεταστοναχίζω, ingemiſco, ſuſpiro ob.

Μεταστρατοπιδεύω, f. ευσω, & μεταστρατοπεδεύομαι, caſtra muto, caſtra transfero, illud de jubente, hoc de efficientibus.

Μεταστρεπτέον, convertendum, transferendum.

Μεταστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, vim convertendi habens.

Μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, converto; (2) inverto, perverto, muto, flecto; μεταστρέφομαι, converto, aor. 2. paſſ. μετεστράφην. partic. μεταστραφεις, converſus. Οὔτι κολλητῶν ὄχων μεταστρέφουσα, Eur. Hipp. 1227. Μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς λοχίτας, Xen.

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio. A præc.

Μεταστρωφάω, converto. *med.* reſpicio, converto, me.

Μεταστήλιον, τὸ, porticus, ſpatium tecto munitum inter columnas & parietem medium.

Μετασυγκρίνω, miſelli corporis ſtatum turbatum inſtauro, tranſmuto. Hinc

Μετασύγκρισις, εως, ἡ, exiguorum meatuum in naturalem ſtatum mutatio, corporis novatio.

Μετασυγκριτικὰ, quæ meatuum in corpore ſtatum mutandi vim habent, de medicamentis. Ab eod.

Μετασυμβάλλομαι, adjuvo unà, inſuper.

Μετασυντίθημι, aliter compono.

Μετασυρω, commuto, converto.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. v. μετέχω.

Μετασχηματίζω, fut. ίσω, transfiguro, transformo, in alium habitum tranſmuto; μετασχηματισθεὶς, a. 1. part. paſſ. transfiguratus. Hinc

Μετασχημάτισις, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitûs immutatio.

Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, transfiguratio.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, fut. ξω, tranſpono; (2) ordines in acie muto; μετατάσσομαι, transferor, tranſeo.

Μεταταῦτα, in poſterum, deinceps.

Μετατίθημι, tranſpono, transfero, commuto, permuto; (2) *in med.* retracto, reſipiſco; (3) *paſſ.* mutari, transferri, aor. 1. μετητέθην; part. μετατεθεὶς, tranſmutatus, qui migravit, defunctus; μετατεθεῖσθαι, p. paſſ. inf. mutatum eſſe. Eur. Rheſ. 131.

Μετατρέπῃ, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. à

Μετατρέπω, fut. τρέψω, deflecto, converto; μετατρέπομαι, convertor; (2) curo, curam habeo; μετατραπεὶς, a. 2. part. converſus. Τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλοχίζεις, Il. 1, 160. Οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων, ib. 9. 626.

Μετατρέφω, fut. θρέψω, alo & educo inter; *Paſſ.* μετατρέφομαι; μετετράφη, educatus eſt inter, a. 2. Μετέτράφη Αἰτωλοῖς, Apol.

Μετατρέχω, fut. θρέξω, tranſcurro, accurro. Οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους μεταθρέξει ταχὺ, Ariſtoph. Pace, 260.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, converſio, mutatio; (2) cura, animadverſio. A μετατρέπω. Unde

Μετατροπία, ἡ, commutatio, converſio, ut μεταβολή.

Μετάτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poteſt converti, verſatilis, mutabilis; (2) reverſus, redux.

Μετατροπαλίζομαι, convertor; μετατροπαλιζεο, pro μετατροπαλιζου, 2. ſing. imperf. Il. 20. 190.

Μετατραπάω, immuto, commuto.

Μετατυπόω, ῶ, f. ώσω, transformo. Hinc

Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio; (2) ſchema grammaticum, quum vox compoſita reſolvitur in voces ſimplices.

Μεταυδάω, ῶ, fut. ήσω, interloquor; (2) adloquor. Ἑτάροισι μετηύδων, Od. 12, 153.

Μέταυλος, v. μέσαυλος.

Μεταύριον, *Adv.* perendie. Hinc ἡ μεταύριον, ſc. ἡμέρα, dies perendinus. Ab αὔριον.

Μεταυτίκα, *Adv.* mox, ſtatim, poſt.

Μεταῦτις, *Adv.* poſtea.

Μεταυχένιον, ου, τὸ, quod poſt cervicem eſt.

Μεταφέρω, transfero; μεταφέρομαι, transferor, aor. 1. μετηνέχθην, part. μετενεχθεὶς, tranſlatus, Ph. p. paſſ. μετενηνεγμένος, id. At perf. act. inf. μετενηνοχέναι, tranſtuliſſe, derivaſſe, Ph. aor. 2. partic. act. μετενεγκων, qui tranſtulit. Εἰ ϗ παλιν γνάμην μετοίσεις, mutaturus es, Soph. Phil. 953.

Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor, a. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη. Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη, Il. 1, 58.

Μεταφοιτάω, ῶ, tranſeo, transferor, Rob.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, tranſlatio, derivatio; metaphora. Tropus rhetoricus. A μεταφέρω.

Μεταφορέω, ῶ, transfero, tranſporto.

Μεταφόρητος, qui transferri poteſt.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, tranſlatitius, per tranſlationem ſeu Metaphoram uſurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφορά.

Μεταφορικῶς, *Adv.* per tranſlationem, metaphoricè.

Μεταφορίζω, imitor locum alicujus ſcriptoris, duco aliquid ex ſcriptoris alicujus loco.

Μεταφραζω, f. άσω, in aliud orationis genus, ſeu in aliam formam muto; (2) in orationem alius linguæ transfero, interpretor. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα ϗ αὖτις, Il. 1, 140. Hinc

Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, ſive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam converſio.

Μεταφρασόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro μεταφρασόμεθα, à μεταφράζομαι.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, qui metaphraſi utitur.

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, qui habet metaphraſin aut metaphraſios formam. Ab eod.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorſi pars, quæ ad ſeptum tranſverſum ſita eſt. Ex μετα, & φρένες.

Μεταφρίσσω, horrorem ſentio poſt aliquid.

Μεταφύομαι, naturam muto, transformor.

Μεταφυτεία, ας, ἡ, tranſlatio plantæ de loco in locum. A

Μεταφυτεύω, fut. εύσω. tranſplanto. Τὸ μόσχευμα μεταφυτεύειν πολλάκις, Theophr.

Μεταφύω, poſtea naſcor.

Μεταφωνέω, inter alios loquor, ſeu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τεῖον ἔπος μετεφώνεε, Apoll. Ex φωνὴ, *vox.*

Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refuſio, nova æris fabricatio; (2) renovatio, reformatio. A

Μεταχαλκευω, fut. ευσω, ſemel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo; (2) refingo, reformo.

Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, fut. ξω, denuò ſculpo, de novo inſculpo, ſeu cudo, *item* aliud ſignum imprimo, refingo; μεταχαράττομαι, refingor.

Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas; quæ poſt diem ſtatutum ſequitur. A χειμάζομαι.

Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, contrecto; (2) adminiſtro, curo; (3) tracto, v. gr. durè, malè; (4) rego, guberno; (5) interficio. a. 1. part. μεταχειρίσασθαι, tractare; p. paſſ. μετακεχείρισμαι, μετακεχειρισαι, μετακεχείρισται, adminiſtravit. Μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχὰς, τιμὰς, τὸν ἐμπορικὸν βίον, τὴν κεραμευτικὴν τεχνην, τὴν ἰατρικήν. Ὁ σὸς νοῦς, τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βούλεται, μεταχειρίζεται, Xen.

Μεταχείριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt inter manus, qui verſatur in manibus. Ex χείρ.

Μεταχειρισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio ſui errati.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.

Μεταχεύομαι, reſorbeo.

Μεταχέω, transfundo; μεταχέομαι, transfundor.

Μεταχθόνιος, ου, ὁ, terreſtris, *Nonn.* μεταχθονίη ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit.

Μετάχοιρον, ου, τὸ, procellus, qui in utero matris læſus, poſt ſtatum tempus partu editur. A χοῖρος.

Μετάχοιρος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μεταχρόνιος, ία, ιον, ſublimis, in cœlo degens, qui altum petit. *Ap. ſcript. Eccleſ.* immortalia cogitans. Ex χρόνος.

Μετάχρονος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, tempore poſterior.

Μεταχρόω, fut. ώσω, alio colore imbuo; (2) transfiguro.

Μεταχρώννυμι, vel μεταχρωννύω, idem. Hinc

Μεταχρωστέον, alio colore imbuendum eſt.

Μεταχωρέω, ῶ, ſecedo, migro, tranſeo; (2) in diverſas partes tranſeo. Hinc

Μεταχώρησις, εως, ἡ, ſeceſſio, migratio, tranſitus.

Μεταψαίρω, dimoveo; Eurip. in Ph. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον, pede dimovens petram, Schol. μετακινῶν, v. 1399.

Μεταψηφίζεσθαι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; ſententiam mutare. Συρία μὲν ϗ Μακεδονία ἐς τοὺς ὑπάτους Ἀντώνιον ϗ Δολλαβέλλαν μετεψηφίζετο, App. Hinc

Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium.

Μεταψύχωσις, εως, ἡ, tranſanimatio. Ex μετὰ, & ψυχόω, *animo.*

Μετέβαλεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. μεταβάλλω.

Μετέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. μεταβαίνω, pro μετάβημι.

Μετεγγράφω, f, ψω, tranſcribo, quod uno loco ſcriptum fuit, aliò transfero, ſub alio nomine inſcribo, ut pecuniam.

Μετεγκεντρίζω, fut. ίσω, in alium locum inſero, aor. 1. paſſ. part. μετεγκεντρισθεὶς, alibi inſitus.

Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.

Μετέειπα, aor. 1. ind. act. *Poet.* pro μετεῖπα, à μετέπω.

Μετέῃσιν, 3. ſing. præſ. conj. *Ion.* & *Poet.* pro μετῇ, à μέτειμι.

Μετέθηκας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. μετατίθημι.

Μετεὶης, 2. ſing. præſ. vel imperf. opt. v.

Μέτειμι, interſum, ſum inter, verſor inter, f. μετέσομαι, *Poet.* μετέσσομαι, inf. μετεῖναι. μέτεστι μοι τούτου, particeps hujus ſum; Ὧν μέτεστι μοι πόνων, Eur. Ph. 256. Μοὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν μέτεστι, Plat.

Μέτειμι, perſequor, ſector; (2) perſequor, ulciſcor; (3) tranſeo, accedo, infin. μετιέναι, partic. μετιών. Δόλῳ μέτειμι τόνδε ϗ σιγῇ φόνον, Eur. Med. 591.

Μετεὶς, *qui prætermiſit*, aor. 2. part. act. *Ion.* pro μεθεὶς, à μεθίημι.

Μετεισδυνω, tranſeo.

Μετεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. à μετέχω.

Μετεκβαίνω, tranſcendo, migro, imperf. *Ion.* μετεκβαίνεσκε pro μετεξέβαινε, 3. ſing. aor. 2. part. μετεκβὰς, tranſgreſſus.

Μετεκβιβάζω, transfero in aliam navim.

Μετεκδέχομαι, ſuſcipio, excipio. Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, Dion. Περ. 74.

Μετεκδίδωμι, f. δώσω, poſt edo, poſt eloco.

Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύεσθαι τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, Plut.

Μετεκίαθε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. μετοκιάθω.

Μετεκφέρω, præterveho, aſporto ultra, vel trans. Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι, Il. 23, 377.

Μετελευστέον, puniendum eſt. A μετέρχομαι.

Μέτελθε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. *per Syncop.* pro μετέλυθε, à μετέρχομαι.

Μετεμβαίνω, tranſcendo, part. a. 2. μετεμβὰς, tranſgreſſus. Μετεμβὰς εἰς μυοπάρωνα, Plut.

Μετεμελήθετε, 2. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μεταμελέομαι.

Μετέμμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro μετεῖναι, à μέτειμι.

Μετεμόρφωσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. à μεταμορφόω.

Μετέμφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno in aliud inſitus. Ex *μετὰ*, & *εμφύω*, *inſero*.

Μετεμψυχόω, transfero animam. Hinc

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio ſeu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.

Μετένδεσις, εως, ἡ, alligatio. A *μετενδέω*.

Μετενδεσμέω, ῶ, obligo, *Suid.*

Μετενδέω, ῶ, ſolutum ab uno alii alligo. De *μετεμψυχώσει* Pythagoricâ, Suid.

Μετενδύω, veſte unâ exutâ aliam induo.

Μετενδύομαι, veſtem muto.

Μετενήνοχε, *traduxit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro *μετήνοχε*, à *μεταφέρω*.

Μετεννέπω, dico vel cano more poëtarum ; (2) dico ; (3) calumnior. Ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετεννεπε παρθενικῇσι, Moſch. 1.

Μετενσωματόω, corpore induo ; (2) in aliud corpus tranſmuto, Rob. Hinc

Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud tranſmutatio, *item.* conjunctio cum corpore.

Μετεντίθημι, è nave aliâ in aliam tranfero.

Μετεξαίρω, idem.

Μετεξανίςημι, expello, & alibi ſedem figere cogo ; (2) transfero ſubindè.

Μετεξαντλέω, ῶ, aliò transfundo.

Μετεξέτεροι, αι, α, quidam, nonnulli. Ex *μετὰ*, ἐξ, & ἕτερος.

Μετεὸν, præſ. part. n. g. *Ion.* pro *μετὸν*, à *μέτειμι*.

Μετέπειτα, *Adv.* poſteà, deindè.

Μετεπίδεσις, ἡ, alligatio, ſc. membri fracti, vulneris. A

Μετεπιδέω, alligo, ſc. vulnus, &c.

Μετέπω, interloquor, inter alios loquor, inuſitatum ; ſed hinc a. 2. *μετέειπε* pro *μετεῖπε*. Τοῖσι δὲ ϗ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέςωρ, Il. 2, 336.

Μετεράω, ῶ, fut. *άσω*, in vas transfundo, elutrio, depleo.

Μετέρχεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro *μετέρχȣ*, à

Μετέρχομαι, transferor, migro, tranſeo, adeo ; (2) ſector, inſequor, perſequor, quæro, inveſtigo ; (3) obſecro, oro, ſupplico ; (4) compello, appello, alloquor ; (5) ulciſcor, perſequor, punio, plecto ; (6) ambio, adſecto, conſector ; fut. *μετελεύσομαι*, aor. 2. *μετῆλθεν*, perſecutus eſt. Infin. *μετελθεῖν*, perſequi, Ph. Ὅς μετέρχεται δόμȣς, Eur. Ph. 267. Τίς ἂν ἰατρὸν μοι μετέλθοι ; accerſat, Ariſtoph. Conc. 363.

Μετεσσεῖται, 3. ſing. fut. indic. *Poet.* pro *μετέσεται*, à *μέτειμι*.

Μετεςεώσης, gen. ſing. perf. part. act. fem. gen. *Ion.* pro *μεθεςώσης*, à *μεθίςημι*.

Μέτεςι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. *μέτειμι*.

Μετέσχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi *μετέχω*, pro *μετασχέω*.

Μετετέθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. *μετατίθημι*.

Μετετίθει, *transferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. pro *μετετίθεε*, à verbo inuſ. *μετατιθέω*, vel etiam *Bœoticè* pro *μετετίθη*, à *μετατίθημι*.

Μετεύχομαι, opto.

Μετέφη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. *μετάφημι*.

Μετεφώνεε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. *μεταφωνέω*.

Μέτεχε, 2. ſing. præſ. imperat. act. v.

Μετέχω, habeo cum alio, particeps ſum, partem habeo, fut. *μεθέξω*, a. 2. *μετέσχον*, infin. *μετασχεῖν*, perfect. partic. *μετεσχηκώς*. Ἦ γὰρ μετέσχες ϗ σὺ τȣ͂δε τȣ͂ πόνȣ, Soph. Phil. 247. Πόνων πλείςων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Ἡρακλεῖ, Eur. Herac. 8.

Μετεωρία, ἡ, ſtupor, qui cernitur in oblivione rerum manifeſtarum. A *μετέωρος*.

Μετεωρίζω, fut. *ίσω*, ſuſpendo, in ſublime tollo, attollo ; (2) in ſpem erigo, animum addo ; (3) impello ad aliquid, incito, allicio ; *μετεωρίζομαι*, tollor, a. 1. part. paſſ. *μετεωρισθεὶς*, erectus, exaltatus. Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νȣ͂ς τε μετεωρίζεται, Ariſtoph. Av. 1453. Ab eod. Hinc

Μετεωρισμὸς, ȣ͂, ὁ, elevatio in altum ; (2) inconſtantia mentis ; (3) ſuperbia, animorum elatio.

Μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo, ſc. ad benè ſperandum.

Μετεωροθῆραι, ῶν, οἱ, in ſublimi venantes ; avium genus. Ex *μετέωρος*, & θῆρα.

Μετεωροκοπέω, ῶ, circa ſublimia laboro, ſublimia peto. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς ; Ariſtoph. Pace. 92. Ex *μετέωρος*, & *κόπτω*.

Μετεωρολεσχέω, ῶ, de rebus cœleſtibus, ſublimibus garrio, Ph. A

Μετεωρολέσχης, ȣ, ὁ, qui de rebus ſublimibus fabulatur, de cœlo rebuſque cœleſtibus garriens. Ex *μετέωρος*, & *λεσχη*.

Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœleſtibus, ſublimibus loquor, ſeu commentor.

Μετεωρολογία, ας, ἡ, ſermo, ſeu commentatio de rebus ſublimibus.

Μετεωρολογικὸν, ἡ, ὸν, ad cœleſtia, ſcientiam rerum cœleſtium pertinens. A

Μετεωρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de rebus ſublimibus verba faciens, de rebus cœleſtibus diſputans ; (2) magniloquus. Ex *μετεωρος*, & *λόγος*.

Μετεωροποιέω, attollo.

Μετεωροπολέω, ῶ, ſublimia tracto, in ſublimibus verſor, in rebus cœleſtibus ſpeculandis occupatus ſum. A

Μετεωροπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui res ſublimes tractat, qui res cœleſtes ſpeculatur.

Μετεωροπορέω, ῶ, in ſublimi gradior, per ſublimia meo. A

Μετεωροπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſublimi gradiens ; (2) elatus & inania ſectans.

ΜΕΤΕ´ΩΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſublimis, excelſus ; (2) pendulus, penſilis, ſuſpenſus ; (3) vagus ; (4) fluctans, in alto mari ; *μετέωρος ἐπὶ τῶν ȣ̓ρανίων* (de rebus cœleſtibus) ſupernus, Ph. *μετέωρα*, ſuperna, quæ circa aſtra fiunt aut apparent.

Μετεωροσκοπέω, ῶ, ſublimia ſpeculor, cœlum intueor.

Μετεωροσκοπικὴ, ῆς, ἡ, pars aſtrologiæ quæ elevationum differentias aſtrorumque exquirit diſtantias, Lex. Vulg. A

Μετεωροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſublimium ſcrutator, cœleſtium contemplator ; (2) curioſus & inutilis rebus gerendis.

Μετεωροσοφιςὴς, ȣ͂, ὁ, qui in ſublimibus philoſophiam oſtentat, qui circa cœleſtia jactabundè philoſophatur, Ariſtoph.

Μετεωροφένακες, qui doctrinâ de rebus ſublimibus homines decipiunt. Ariſtoph. Ex *φέναξ*, *deceptor*.

Μετεωροφρονέω, efferor, ſuperbio.

Μετήϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *μετεῖσαν*, à *μεθίημι*.

Μετῆλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro *μετήλυθον*, à *μετέρχομαι*.

Μετήλλαξα, aor. 1. ind. act. v. *μεταλλάττω*.

Μετήλυθον, a. 2. ind. act. v. *μετέρχομαι*. Hinc

Μέτηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, migrator, advena.

Μετηνέμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pedum pernicitate cum vento certans. Ex *ἄνεμος*.

Μετήορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Poet.* pro *μεταίωρος*, excelſus, ſublimis ; (2) ſuſpenſus animi & dubius, inſtabilis. Ex *ἀείρω*.

Μετῆρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. *μεταίρω*.

Μετήσεσθαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro *μεθήσεσθαι*, à *μεθίημι*.

Μετηύδα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro *μετηύδαε*, à *μεταυδάω*.

Μετιειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro *μεθιειν*, & hoc pro *μεθιέναι*, à *μεθίημι*.

Μετιέναι, præſ. inf. act. *Ion.* pro *μεθιέναι*.

Μετιημί, *Ion.* pro *μεθίημι*.

Μέτιθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. *μέτειμι*.

Μετίσχω, particeps ſum. Ex *μετὰ*, & *ἴσχω*.

Μετοικεσία, ας, ἡ, tranſportatio, tranſmigratio ; (2) incolatus, ſeu habitatio in peregrinâ regione. A

Μετοικέω, ῶ, fut. *ήσω*, migro, tranſmigro, commigro ; (2) incola ſum & inquilinus, a. 1. *μετῴκησε*, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν, Ariſtoph. Av. 1324. Hinc

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio ; (2) incolatus.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terrâ alienâ, urbe ſuâ relictâ, incolatus. A *μέτοικος*.

Μετοικίζω, fut. *ίσω*, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare jubeo ; *μετοικίζομαι*, transferor, migrare cogor ; *μετωκισμένος*, p. part. paſſ. tranſlatus. Μετῴκισεν αὐτȣ̀ς, Ariſtot.

Μετοικικὸς, ἡ, ὸν, ad incolas pertinens.

Μετοίκιον, ȣ, τὸ, penſio, quam inquilini quotannis exolvebant ; at *μετοίκια*, ων, τὰ, apud Athenienſes feriæ ob receptos in urbem incolas ; ſacrum ob mutatas à civibus ſedes celebrari ſolitum. A *μέτοικος*.

Μετοικισμὸς, ȣ͂, ὁ, tranſlatio incolarum ; (2) migratio in alium locum. A *μετοικίζω*.

Μετοικοδομέω, ῶ, f. *ήσω*, ædificatum muto, quod ædificatum erat, alio modo ædifico. Μετοικοδομῶν τὴν Πομπηΐȣ οἰκίαν, Plut.

Μετοικοδόμος, ὁ, qui domicilium mutat.

Μέτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inquilinus, incola, advena ; *μέτοικοι*, etiam qui principum juſſu in aliam civitatem pœnæ cauſsâ deportantur.

Μετοικοφύλαξ, ὁ, præfectus & qu. curator, ſyndicus inquilinorum, nomen magiſtratûs.

Μετοιω, antiq. unde *μετοισω*, à *μεταφέρω*.

Μετοιωνίζομαι, alia auſpicia capio, inſtauro, repeto auſpicia ; (2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, *άσω*, in genua ſubſido.

Μετονομάζω, nomen alicujus muto ; *μετονομασθῆναι*, a. 1. paſſ. inf. *μετωνόμαςαι*, perf. paſſ. mutato nomine appellatur. Hinc

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.

Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum & aſſerum, ſeu cavum, quod inter tigna & aſſeres eſt, Vitruv. Ex *μετὰ*, & *ὀπή*.

Μετόπιν, *Adv.* à tergo, poſtea.

Μέτοπις, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epigr. Ex *μετὰ*, & *ὄπις*, *ultio*.

Μετόπισθεν, *Adv.* ponè, à tergo ; (2) poſt, poſtea.

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui extremi & ſeneſcentis autumni eſt, autumnalis. A

Μετόπωρόν, ȣ, τὸ, autumnus, Ph. ſeneſcens autumnus. Ex *ὀπώρα*.

Μετόρχιον, ȣ, τὸ, ſpatium vel interſtitium, quod eſt inter arbores vel plantas, ſpatium inter arborum ordines ; (2) interſtitium inter campos arboribus conſitos, in quo vel frumentum, vel aliud quid ſeritur. Ex *ὄρχος*.

Μετȣσία, ας, ἡ, communio, communicatio, conſortium ; (2) opp. *ςερήσει* & *εὐπορίαν* ſignificat, *Ern.* A *μέτειμι*.

Μετȣσιαςικὸς, participativus ; *μετȣσιαςικὰ*, nomina apud Grammaticos, quæ participationis ſignificationem incluſum habent, ut *ξυλινος*, ligneus. A præc.

Μετοχέτευσις, εως, ἡ, derivatio. Μετοχετεύσεως τῶν ὑγρῶν ἐς τὸ ἔντερον, Aret. A

Μετοχετεύω, derivo, per canales deduco ; *μετοχετεύεσθαι*, derivari, manare. Μετοχετεύειν τὴν ἀπέχθειαν ἔς τινα.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio ; (2) murorum ambitus ; (3) participium, pars orationis apud Grammaticos. A *μετέχω*.

Μετοχικὸς, ἡ, ὸν, participialis ; (2) particeps. A præc.

Μετοχλίζω, fut. *ίσω*, vecte tranſmoveo ; (2) tranſmoveo, transfero. Ὀυδέκ' ὀχῆας Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων, Il. 24, 567.

Μετοχμάζω, tollo, in tergum ſuſtollo.

Μέτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, particeps ; (2) ſocius. A *μετέχω*.

Μετρέω, ῶ, f. *ήσω*, metior ; (2) æſtimo ; (3) moderor, modifico, modum & menſuram ſtatuo ; (4) emetior, tranſmeo ; *μετρέομαι*, ȣ͂μαι, dimenſum accipio, menſurâ accipio ; perf. *μεμετρημένος*, moderatus, Gl. Vet. Αὐταῖς ἡ Δημήτηρ πυρȣ̀ς πεινῶσι μετρείτω, Ariſtoph. Av. 587. Ὡς ἐυ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν ; Theocr. 10, 39. A *μέτρον*.

Μετρηθησεῖται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Μέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, quod menſurâ attribuitur ; (2) frumentum, quod militibus datur. A *μετρέω*. Unde

Μέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſio.

Μετρητέον, moderandum, Ph.

Μετρητὴς, ου, ὁ, menſor; (2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.

Μετρητικὸς, ἡ, ὸν, ad menſuram pertinens; (2) metiendi peritus, R. A μετρητής.

Μετρητῶς, *Adv.* menſorum more.

Μετρητὸς, ἡ, ὸν, menſus, dimenſus, demenſus; (2) quod metiri poſſumus. Ab eod.

Μετριάζω, f. άσω, mediocris ſum, modicus ſum, modum habeo; (2) moderatè de me ſentio, æquum & moderatum me præbeo, moderatè & modeſtè loquor vel ago; (2) *act. cum acc.* moderari, temperare. Μετριαζειν πρὸς λύπην, Plat. τοῖς τοιούτοις, id.

Μετριεύομαι, idem. A μέτριος.

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad menſuram; metricus circa carmina & verſus. A μέτρον.

Μετριολόγος, ὁ ϗ ἡ, moderatus in verbis.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas adfectuum; (2) moderatio.

Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus ſervo, moderatè affectibus indulgeo, condoleo, in Epiſt. ad Hebr. 5, 2. Gl. V. moderor. A

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui modum tenet in adfectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, εος, moderatio. Ex μέτριος, & πάθος, *adfectus.*

Μετριοπαθῶς, moderatè, animo moderato.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, *Suid.* Ex μέτριος, & πόσις, *potus.*

Μετριοποτέω, modicè, ſeu moderatè poto. A

Μετριοπότης, ου, ὁ, modicè ſeu moderatè potans. Hinc ſuperlat. *Att.* ap. *Poll.* μετριοποτιστατος.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius; (2) qui mediocres habet facultates; (3) qui moderato & modeſto ingenio præditus eſt; (4) æquus, non nimis rigidus & ſeverus, religioſus, juſtus; hinc (5) ſatis idoneus, μετριότερος *reperitur pro* minor. A μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modeſtia, mediocritas. A μέτριος.

Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, modeſtè de me ſentio.

Μετριοφροσύνη, ἡ, modeſta de ſe opinio.

Μέτρισμα, τὸ, menſura. Sch. Ar.

Μετρίως, *Adv.* modicè, moderatè, ita, ut ſatis ſit, modeſtè. A μέτριος.

Μετροειδὴς, ὲς, numero ſimilis, numeroſè ſonans.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, menſura, temperamentum, modus; (2) vas, quo aliquid metimur; (3) menſura in carmine; (4) ſervit periphraſi, ut μέτρον θαλάσσης, pro mari.

Μετρονόμοι, ων, οἱ, menſuris præfecti, magiſtratus Athenis, qui menſurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex νέμω.

Μετροποιΐα, ἡ, numeri verſuum, metrica ratio, lex metrica.

Μετωνομάζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, nominis permutatio, nominis pro nomine poſitio. Metonymia, Tropus rhetorices. Ex ὄνομα. Hinc

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.

Μετωνυμικῶς *Adv.* metonymicè, per metonymiam.

Μετωπηδὸν, *Adv.* qu. dic. frontatim, adverſâ fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio converſis. A μέτωπον.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens; fronto, Gl. V. Ab eod.

Μετωπιδαῖος, α, ον, qui eſt in fronte.

Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod eſt in fronte; (2) frontale. Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, ſpatium inter ſupercilia, frons. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδος, ἡ, faſcia, qua frons revinciebatur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons; pars faciei, quæ poſt, ſeu ſupra oculos eſt; (μεταψύ vel ἐν μέσω τῆς ὠπὸς, in medio vultu, inter oculos medium, *Ern.*) (2) prora navis; (3) frons aciei militaris. Ex ὤψ.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, frontis hominum inſpector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. Ex μέτωπον, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Μετῴχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi μετοίχομαι.

Μεῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* pro μοῦ.

ΜΕ'ΧΡΙ, vel ſeq. Vocali, μέχρις, *Adv.* (1.) *de termino ad quem*, uſque ad; (2) *de tempore, per quod*, quoad, per. Hinc; μέχρι πότε, quouſque; μέχρις ἂν, quamdiu; μέχρις οὗ, quoaduſque, quatenus, quantiſper; μέχρις οὗ ἂν, quoad; μέχρι τίνος, uſque quo, quouſque; μέχρι τινὸς, aliquatenus, quadantenus; μέχρι τοῦδε, hactenus; μεχρὶ πολλοῦ, diu; μεχρὶ ζωῆς, quoad vivam; μεχρὶ παντὸς, in perpetuum.

ΜΗ", *Adv.* ne, non; (2) numquid? an? μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχὶ, quin niſi; μὴ γὰρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, abſit enim; εἰ μὴ, niſi; εἰ δὲ μήγε, cæteroquin; ſin minus; μὴ ἄρα, ne forte.

Μηδαμῆ, & μηδαμᾶ, *Adv.* nuſquam, nullâ in parte, nequaquam. A μηδαμὸς.

Μηδαμινὸς, ὴ, ὸν, qui nullius pretii eſt, inhonoratus.

Μηδαμόθεν, *Adv.* nullâ ex parte.

Μηδαμόθι, *Adv.* nunquam, nuſquam. A

Μηδαμὸς, ἡ, ὸν, ne unus quidem, nullus. Ex μὴ, δὲ, & ἀμὸς, *aliquis*, (ſed hæc eſt mera terminatio.) Hinc

Μηδαμόσε, *Adv.* nullum in locum.

Μηδαμοῦ, *Adv.* nuſquam.

Μηδαμῶς, *Adv.* nullo modo, neutiquam.

Μηδὲ, *Conj.* neque, nec; (2) ne quidem; μηδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus.

Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *Genit.* μηδενὸς, μηδεμίας, μηδενὸς, nemo, nullus; μηδὲν, nihil. Ex μηδὲ, & εἷς, *unus.*

Μήδεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro μήδου, à μήδομαι.

Μηδέποτε, *Adv.* haud umquam, numquam.

Μηδέπω, *Adv.* nondum, necdum.

Μηδεπώποτε, *Adv.* nunquam, nullo tempore.

Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter.

Μηδετέρως, *Adv.* neutro modo.

Μηδετέρωσε, neutram in partem.

Μήδετο, 3. ſing imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμήδετο, à μήδομαι.

Μήδευμα, τὸ, conſilium, aſtus. A μῆδος.

Μηδίζω, Medos imitor, ſeu ſequor; linguâ Medorum loquor: cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.

Μηδία, ας, ἡ, Media.

Μηδικὸς, ἡ, ὸν, Medicus. Μηδικὸς ὀπὸς, ſuccus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ, ſc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum, Gl. V. Μηδικὸν, citreum; τὰ Μηδικὰ, res contra Medos geſtæ, tempora & bella Perſica.

Μήδιος, ου, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.

Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Aſiæ. Ab eod.

Μηδισμὸς, οῦ, ὁ, Mediſmus, cum quis cum Medis facit. A Μηδίζω.

Μηδιστὶ, Medorum more.

Μηδοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Medos vicit, Medorum occiſor. Ex Μῆδος, & κτείνω.

Μηδόλως, *Adv.* nullo modo, nequaquam.

Μήδομαι, f. ήσομαι, curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, ſtruo. Ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κακ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς, Soph. Phil. 1129. Πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται, Eur. Her. fur. 1079. A μῆδος.

ΜΗ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Mediâ oriundus. Μῆδοι etiam Perſæ non raro apud Vet.

ΜΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, conſilium; in plur. μηδέα, conſilia; (2) pudenda.

Μηδοσύνη, conſilium. *Suid.* A μῆδος.

Μηδοτιοῦν, *Adv.* nihil quidquam. Ex μηδὴ, ὅστις, & οὖν.

Μηδοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod μηδοκτόνος.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, & μηθὲν, ενὸς, nihil quidquam.

Μηκάζω, μηκάζειν, balare, de capris. A

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, μηκᾶσθαι, balare, capriſſare, perf. part. med. μημακὼς, μημακυῖα. Hinc

Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat; μηκᾶδες, balantes.

Μήκασμὸς, οῦ, ὁ, balatus. A μηκάζω.

Μηκεδανὸς, ἡ, ὸν, longus. A μῆκος.

Μηκέτι, non amplius, ne poſthac, non jam; (2) non, *ſimpl.*

Μηκὴ, ῆς, ἡ, balatus. A μηκάομαι. Unde

Μηκητικὸς, ἡ, ὸν, qui balare poteſt.

Μήκιστα, *Adv.* longiſſimè; (2) tandem. A

Μήκιστος, ίστη, ιστον, longiſſimus; (2) proceriſſimus; ἐπὶ μήκιστον, diutiſſimè, *Superlat.* A μῆκος.

Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. In Vulg. in longum produco, μηκοποιήσας ibid. qui produxit. Ex μῆκος, & ποιέω.

ΜΗ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, ſtatura, ſpatium.

Μηκύνω, fut. υνῶ, longum facio, protelo, produco; μηκυνομένη συλλαβὴ, ſyllaba, quæ producitur; aor. 1. act. ἐμήκυνα. Μηκύνειν λόγους, Soph. El. 1514. Πόσους εἴποιμ' ἂν ἄλλους εἴ με μηκύνειν δέοι; Ariſtoph. Lyſ. 1135. χρόνον, Eur. fur. 87. βίον, ib. 143. A præc. Unde

Μηκυσμὸς, ὁ, productio, dilatatio.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, papaver; (2) capillitium ſeu excrementum pinnarum & muricum; (3) pars media in conchis; (4) arenæ quædam ſpecies in metallicis, *Pol.* Μήκωνες, piſces quidam gregales, *Ariſtot.* (5) pars inteſtinorum polypodis, inſtar veſicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπὸς, opium, Gl. V.

Μηκωνικὸς, ἡ, ὸν, papavereus. A præc.

Μηκώνιον, ου, τὸ, ſuccus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.

Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papaver, Gl. V. μηκωνὶς θρίδαξ, ſpecies lactucæ atræ, ſic vocata à copiâ lactis ſoporiferi.

Μηκωνίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.

Μηκωνῖτις, ιδος, ἡ, ſpecies lactucæ lacte ſoporiferò abundans. Ab eod.

Μηκωνοειδὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, papaveris ſpeciem habens. Ex μήκων, & εἶδος.

Μηλάνθη, ης, ἡ, ſcarabæorum genus ex floribus mali arboris naſci ſolitum. Ex μηλέα, & ἄνθος, *flos.*

Μήλατα, μηλάτων, oves, Euſt. Ab

Μηλάτης, ου, ὁ, opilio, *Vatin.* A μῆλον.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, malus arbor.

Μήλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovinus, ovillus; ut μήλειον κέρας, caro ovilla. A μῆλον.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur; *item* quo immiſſo in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.

Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, *Melus.*

Μηλιαῦθμος, ου, ὁ, ovile, ovium ſtabulum. Ex μῆλον, & ἰαυθμὸς.

Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μηλιάδες. A μῆλον. Unde

Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) ſum colore luteo.

Μηλινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, melinum ſeu colorem luteum referens. Ex εἶδος.

Μηλινόεις, όεσσα, όεν, colorem mali cotonei referens. Nicand. μηλινόεσσα, quamvis ibi μειλινόεσσα, legatur. A μῆλον. Unde

Μήλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem mali habens, luteus; flavus, gilvus; μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, ex malis cotoneis.

Μήλιος, ου, ὁ, è Melo inſulâ oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, Prov. i. e. maxima.

Μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam aſinorum. A μηλέα.

Μηλίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum è malis cotoneis. A μῆλον.

Μηλοβατέω, ῶ, fut. ήσω, oves ſcando, oves inſcendo. Ex μῆλον, & βαίνω, *ſcando.*

Μηλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, malo ſeu malis peto;

(2) ad rem Veneream aliquâ illecebrâ incito. Ex μῆλον, & βάλλω.

Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves paſco.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, ovium paſtor, opilio. A

Μηλοβότης, ου, ὁ, idem. Ex μῆλον, & βόσκω.

Μηλόβοτος, ὁ ϗ ἡ, ab ovibus depaſtus; (2) incultus, ab hoſtibuſque vaſtatus, & pecoribus paſcendis relictus. Ex iiſd.

Μηλοδόκος, ον, *Epith.* Templi, ob ſacrificia ex ovibus. Ap. Pind.

Μηλοειδὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, mali ſpeciem habens, ſive colore, ſive re aliâ. Ex εἶδος.

Μηλολόνθη, al. μηλολάνθη, ης, ἡ, melolonthe, animalculum floribus inſidere ſolitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) luſus ille puerilis; (3) floris genus. Ex μῆλον, & ἄνθος.

Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis ſeu malis commiſſa. Ex μῆλον, & μάχη.

Μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus ex melle & malis cotoneis. Ex μῆλον, & μέλι.

ΜΗ˜ΛΟΝ, *Dor.* μᾶλον, ου, τὸ, malum, pomum; (2) μῆλα, genæ; etiam de mammis puellarum.

Μῆλον, ου, τὸ, ovis, pecus, plur. μῆλα, pecudes.

Μηλονόμας, *Dor.* pro μηλονόμης, idem quod

Μηλονομεὺς, έως, ὁ, paſtor ovium, opilio, *Heſ.* ubi plur. μηλονομεῖς ϖοιμένες. Ex μῆλον, & νεμω, *paſco.*

Μηλονόμος, ου, ὁ, idem, *Suid.* Ex iiſd.

Μηλοπάρηος, & μαλοπάρηος, pro μηλοπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, genas habens malis ſimiles, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex μῆλον, & ϖαρειά.

Μηλοπέπονες, melopepones; ſpecies cucumerum. Ex μῆλον, & ϖέπων.

Μηλοπλακούντιον, τὸ, compoſitio pharmacopœorum ex malis cotoneis vino coctis, adjecto poſtea melle, pipere, aniſo, aliiſque. A

Μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta è malis cotoneis. Ex μῆλον, & ϖλακοῦς.

Μηλόσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, unde oves ſeu pecora quævis conſpici poſſunt.

Μηλόσπορος, ὁ ϗ ἡ, malis ſeu pomis conſitus.

Μηλοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovium ſervator.

Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo, oves macto, pecora ſeu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις, Ariſtoph. Av. 1237. Ex μῆλον, & σφάττω.

Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium immolatio, *Heſ.* Ex iiſd.

Μηλοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves alens. Ex τρέφω.

Μηλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves comedens, ovillâ carne veſcens. Ex μῆλον, & φάγος.

Μηλοφόνος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, oves occidens.

Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala ſeu poma fero:

Μηλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pomifer, mala ſeu poma ferens; μηλοφόροι, regis Perſarum ſatellites, aurea mala geſtantes in haſtis. Ex μῆλον, & φέρω.

Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, ovium cuſtos.

Μηλόω, ſpecillum immitto, ſpecillo tento, exploro; (2) demergo, inſero vel tentandi vel tingendi cauſâ. A μήλη.

Μήλωθρον, ου, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, *Suid.* (2) vitis alba, *Dioſc.* Ab eod.

Μήλων, ωνος, ὁ, *epith.* Herculis, cui inter alia malis ſacra fiebant, *Poll.* A μῆλον.

Μήλωσις, εος, ἡ, ſpecilli demiſſio, exploratio, quæ fit immiſſo ſpecillo. A μηλόω.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, ſcil. δορὰ, pellis ovina; (2) pellis quævis, Gl. V. pellis lanata. A μῆλον, *ovis.*

Μηλωτὴς, οῦ, τὸ, ovium paſtor. Ab eod.

Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, ſpecillum, quo ad repurgandas aures utimur, Gl. V. ſpecillum. A μήλη. Unde

Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. auriſcalpium.

Μήλωψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, colore malum referens, mali faciem habens. Ex μῆλον, & ὤψ.

ΜΗ`Ν, *Conj.* autem, vero, pro δὲ; (2) tamen; (3) profecto, ſane; ἀλλὰ μὴν, atqui, vero, enimvero; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero, ſed neque; γε μὴν, vero, porro; ἦ μὴν, certe quidem, equidem, profecto; ϗ μὴν, quinetiam; ϗ μὴν δὴ, immo, enimvero; ϗ μὴν γε, at ſaltem, at vero; ϗ μὴν ϗ, quin etiam; οὐ μὴν, non tamen, nec vero.

ΜΗ`Ν, μηνὸς, ὁ, menſis; οἱ μῆνες, menſtrua.

Μηναγυρτέω, ῶ, ſtipem colligo Matri Deûm. A

Μηναγυρτὴς, ου, ὁ, qui ſingulis menſibus Matri Deum ſtipem colligit, quod officium Rheæ ſacerdotis erat. Ex μὴν, & ἀγείρω.

Μήνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, à μαίνομαι.

ΜΗ´ΝΗ, ης, ἡ, luna; (2) umbella lunata.

Μηνιαῖος, αία, αῖον, menſtruus, qui eſt unius menſis. A μήν.

Μηνίαμα, τὸ, ira perſeverans, ſimultas, odium. A

Μηνιάω, ῶ, f. άσω, iram vel odium exerceo, iraſcor. A μῆνις.

Μηνίγγιον, membranula. A μήνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos membranæ cerebri; (2) inſtrumentum chirurgicum.

ΜΗ´ΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens; (2) membrana quævis; (3) ſedimentum vini in dolio, priuſquam effloreſcat & ebulliat, *Heſ.*

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem; (2) furor, inſania. Ab eod.

ΜΗ˜ΝΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, diuturna, odium, inimicitia.

Μηνίσας, *qui iratus fuit*, aor. 1. part. act. verbi μηνίω.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula; (2) ſpecies aciei; (3) μηνίσκοι, umbellæ lunatæ, in ſtatuarum capitibus, quæ lunæ creſcentis cornua referunt; (4) æramenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bracteæ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia, Dim. à μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, ſuccenſeo; iram, odium, vel ſimultatem exerceo; iraſcor. Ἀυτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ ϖαρήμενος, Il. 1, 448. A μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lunæ formam habens, lunæ ſimilis, corniculatus, lunatus. Ex μήνη, & εἶδος, *ſpecies.* Hinc

Μηνοειδῶς, *Adv.* in modum lunæ curvatæ ſeu falcatæ.

Μήνυμα, ατος, τὸ, ſignum, indicium, indicatio, ſignificatio. Ph. indago. A μηνύω. Unde

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium.

Μηνυτὴρ, ῆρος, ἡ, idem quod

Μηνυτης, οῦ, ὁ, index, nunciator, delator; (2) dicitur & de Hiſtorico, ap. Luc. Hinc

Μηνυτικὸς, ἡ, ὸν, ſignificandi ſeu indicandi vim habens, ſignificativus, Gl. V. indicativus.

Μήνυτρον, ου, τὸ, indicii præmium:

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. A

ΜΗΝΥ´Ω, f. ύσω, indico, ſignifico, nuncio, certiorem facio, declaro, defero; μεμηνυκέναι, perfect. ind. indicaſſe; aor. 1. paſſ. μηνυθεὶς, indicatus. Ποίου γὰρ ἀνδρὸς τὴν δε μηνύει τύχην; Soph. Oed. Tyr. 101.

ΜΗΟ˜Ν, ου, τὸ, meum, herba, alias athamanticum, *Angl.* Spignel, or Mew.

Μὴ 'ϖιβάλης, *Poet.* pro μὴ ἐπιβάλης, *ne injicias, ne injiceres*; ſic.

Μὴ 'ϖιτάμης, *Poet.* pro μὴ ἐπιτάμης.

Μήπη, nequa, Gl. V.

Μηπότε, nunquam, non unquam; (2) ne quando; (3) ne; (4) num μηπότε οὖν, numquid ergo; (5) forte.

Μήποθεν, necunde, Gl. V.

Μήποτε, nequando, Gl. V.

Μήποτε οὖν, numquid ergo, Gl. V.

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, necdum.

Μήπωγε, *Adv.* idem.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte; (2) an forte.

Μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

ΜΗ´ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, funiculus, filum.

Μηρίον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

Μηροῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, femori inſutus, *epith.* Bacchi. Ex μηρὸς, & ῥάπτω, *ſuo.*

ΜΗΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, femur, femen, pl. μηρὰ, *per metaplaſm.* pro μηροὶ, Od. 2, 179.

Μηροτομέω, ῶ, fut. ήσω, femur incido, femur abſcindo. Ex μηρὸς, & τέμνω.

Μηροτραφὴς, έος, ὁ, *epith.* Bacchi, quia in Mero monte educatus, *Strabo.*

Μηροτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, femora feriens ſeu percutiens. Ex μηρὸς, & τύπτω.

Μήρυγμα, ατος, τὸ, ap. Nic. de tractu & glomeratione ſerpentis. A μηρύκω.

Μηρυκάζω, fut. άσω, cibum remando, rumino.

Μηρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, ruminatio.

Μηρύκω, & μηρύκομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piſcis quidam ruminans, Gl. V. rumen. A μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med.

ΜΗΡΥ´Ω, fut. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, & filum deduco; (2) texo, intexo. Τῶ ϖερὶ μὲν χεῖλη μαρύεται ὑψόθι κισσός. Theoc. 1, 29.

Μήσαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήσασο, à μήδομαι.

Μήσεαι, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μήση.

Μῆϛο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμηϛο.

Μῆϛι, *Dor.* pro μὴ ἔϛι, ſed rectè etiam ſcripſeris μὴ 'ϛι. Conf. μὴ 'ϖιβάλης.

Μήϛωρ, ωρος, ὁ, conſiliarius, conſultor; (2) peritus. A μήδομαι.

ΜΗΤΕ, *Conj.* neque, nec.

Μητέριος, ου, ὁ, maternus, in Epigram. A

ΜΗ´ΤΗΡ, μητέρος, & *per Syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; apud Script. Eccleſ. baptiſterium.

Μήτι, ne quid, num quid; pro μή τι.

Μητιάω, ῶ, conſilia agito, conſulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; μητιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιάουσι; μητιόωσα, part. præſ. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur & μητιᾶσθαι, ſignificatione act. A μῆτις.

Μητιέτης, ου, ὁ, conſilio pollens, prudens, conſiliarius, conſultor; μητίετα, pro μητιέτης, ap. Hom. Ab eod.

Μητίζομαι, vel potiùs μητίομαι, conſilia agito, conſulto; (2) molior, efficio, ſtruo, machinor. fut. μητίσομαι, verſûs cauſſâ μητίσσομαι. Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ, Il. 3, 416.

Μητιμα, τὸ, conſilium, Euſt.

Μητιόεις, όεσσα, όεν, conſilio abundans, cui multum eſt conſilii. Ab eod.

Μητιόωσιν, *conſultant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Poet.* cum ν, pro μητιῶσι, à μητιάω.

ΜΗ˜ΤΙΣ, ιδος, conſilium, intelligentia, prudentia, ſapientia, vafrum conſilium.

Μήτοι, *Adv.* ne fortè.

Μήτοιγε, *Adv.* idem, nequaquam.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) ſecundæ; (3) arboris medulla; (4) veſparum genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deûm ſive Cybelæ ſtipem colligo. A

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deûm ſtipem colligit. Ex μήτηρ, & ἀγείρω.

Μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus, ſed ἡ μητράδελφος, ου, matris ſoror, matertera. Gl. V. μητραδέλφη, matertera.

Μητράζειν, matreſcere, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραλοίας, & μητραλῴας, ου, ὁ, matris percuſſor, matricida. Ex μήτηρ, & ἀλοιάω.

Μητραλῴην, *Att.* & *Ion.* pro μητραλοίαν.

Μητράριον, ου, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.

Μητρεγχύτης, ου, ὁ, inſtrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα, & ἔγχυω, *infundo.*

Μήτρη, *Ion.* pro μήτρα.

Μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pol.

Μητρίδιος, α, ον, *Epith.* urticæ; matrix, ſemen in ſe habens, ap. Ariſtoph. *Ern.*

Μήτριος, τὰ μήτρια, materna, Gl. V.

Μητρικὸς, ἡ, ὸν, maternus. A μήτηρ.

Μητρικῶς, matris more.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio vel terra materna, ex quâ mater alicujus oriunda eſt. Ex μήτηρ.

Μητρογαμέω, ῶ, matrem uxorem duco.

Μητροδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à matre edoctus. Ex διδάσκω.

Μητρόδοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, à matre receptus. Ex δέχομαι.

Μητρόθεν, *Adv.* à matre, ex parte matris.

Μητρόθεος, ου, ὁ, Dei mater, ſeu parens; epith. B. Virginis.

Μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matris germana, matertera.

Μητροκασίγνητος, ου, ὁ, matris frater, avunculus.

Μητροκτονέω, ῶ, fut. ήσω, matrem occido. A

Μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium, R. A

Μητροκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ex μήτηρ, & κτείνω.

Μητροκωμία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater; ſeu ex quo coloniæ deducuntur. Ex μήτηρ, & κώμη, *vicus.*

Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna A μήτηρ geminato.

Μητρόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpurius.

Μητροπάρθενος, ου, ἡ, mater & virgo, *epith.* Mariæ.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, ſive quæ colonias emiſit, urbs prima provinciæ.

Μητροπολίτης, ου, ἡ, qui ex urbe matrice ſeu metropoli eſt; (2) Epiſcopus Metropolitanus, qui metropoli præeſt, & alios Epiſcopos ſub ſe habet. A præc.

Μητροπόλος, ὁ, ſacerdos Cereris.

Μητροπρεπῶς, *Adv.* ut matrem decet. Quaſi à μητροπρεπής. Ex μήτηρ, & πρέπει.

Μητροῤῥαίστης, ου, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit, Suid. Ex ῥαίω.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à matre abjectus, R. Ex μήτηρ, & ῥίπτω.

Μητροτρεφὴς, ὲς, matris alumnus. A τρέφω.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida. A τύπτω.

Μητροφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ, & φθείρω.

Μητροφονος, ου, ὁ, idem. Ex φένω.

Μητροφόντης, ου, ὁ, idem. Ex iiſd.

Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, & tamen non natus eſt; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, Gl. V. A præc.

Μητρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ου, ὁ ϗ ἡ, novercalis. A μητρυιά.

Μητρῳακὸς, ut μητρῳακὰ ἁγιστεῖα, purificationes in ſacris Cybeleis fieri ſolitæ. A μητρῷα.

Μητρωνυμικὸν, nomen è nomine matris factum.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus. Hinc & μητρῷον, ου, fanum Cybeles ſeu Magnæ matris Deum. Μητρῷα, τὰ, ſacra Cybeleia.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. Accuſ. μήτρωα. Ab eod.

Μηχανάαται, *machinatur,* 3. ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro μηχανᾶται. A

Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, ſtruo, agito, inf. μηχανᾶσθαι, *Poet.* μηχανάασθαι, μηχανόωνται, 3. plur. præſ. ind. *Poet.* pro μηχανῶνται, μηχανάονται, μηχανοώμενοι, part. *Ion.* pro μηχανώμενοι. Μηχανῶμαι etiam paſſ. ut μεμηχάνητο, pluſquam perfect. arte mechanicâ factus erat, part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; ſubdolè compoſitus. Terminationes activæ rarò occurrunt. Soph. μηχανᾷν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. *Ion.* pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. Μεμηχάνηται πύργον, ritè confectam, Soph. Trach. 595. Πάντ' ἐμηχανᾶντ' ἐφ' ὑμῖν, Ariſtoph. Pace, 619. Ἐκ τῶν γὰρ ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα, Eur. Hipp. 335.

Μηχανεύω, fut. εύσω, excogito, machinor. Hinc perfect. paſſ. μεμηχανευμένος, excogitatus, 2 Paralip. 26, 15. A

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, machina, inſtrumentum; (2) artificium, ſeu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (3) commentum, ars, ſolertia; (4) machina bellica; (5) machinatio, conſilium, molitio, Gl. V. πάσῃ μηχανῃ, quovis modo, etiam atque etiam, οὐδεμία μηχανὴ dicitur de re impoſſibili.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, ſtratagema; molitio, Gl. V. A μηχανάομαι.

Μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.

Μηχανητέον, machinandum. Ab eod.

Μηχανητὴς, ου, ὁ, machinator. Ab eod. Hinc

Μηχανητικὸς, ὴ, ὸν, machinandi, ſeu machinas conficiendi peritus; (2) ſolers in excogitando.

Μηχανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, machinam ferens, *Suid.* Ex μηχανὴ, & φέρω.

Μηχανικὸς, ὴ, ὸν, machinandi, ſeu machinas fabricandi peritus; (2) *Subſt.* artifex eorum, quæ ingenio ſimul & manu fiunt; ſed ἡ μηχανικὴ, ῆς, ſcil. τέχνη, ars mechanica:

Μηχανιώτης, ου, ὁ, machinator, verſutus. Voc. μηχανιῶτα. A μηχανή.

Μηχανοδίφης, ου, ὁ, idem. A διφάω.

Μηχανόεις, εσσα, εν, idem.

Μηχανοιατο, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro μηχανοῖντο, à μηχανάω.

Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabrico, R.

Μηχανοποιΐα, ἡ, machinarum fabricatio. A

Μηχανοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex & moderator. Ex μηχανὴ, & ποιέω.

Μηχανοῤῥαφέω, fraudes excogito.

Μηχανοῤῥαφία, ας, ἡ, machinarum ſtructio, fraudum excogitatio. A

Μηχανοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolorum & fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. Ex μηχανὴ, & ῥάπτω.

Μηχανουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανὴ, & ἔργον.

Μηχανώμενος, præſ. part. med. *contr.* pro μηχαναόμενος, à μηχανάω.

Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, conamen; (2) adjumentum, remedium, *Lycurg.* A

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, machinatio, conſilium, commentum; (2) dolus, ars. A μάω.

Μια, una, vide εἷς.

Μιαιγαμία, ας, ἡ, nuptiæ inceſtæ, impuræ. *Suid.* Ex μιαίνω, & γάμος.

ΜΙΑΙ'ΝΩ, fut. ανῶ, inquino, conſpurco, polluo, fœdo; (2) inficio, tingo; (3) conſcelero; μιήνῃ, 3. ſing. a. 1. act. conj. tinxerit; μιάνθησαν, 3. pl. aor. 1. paſſ. pro ἐμιάνθησαν, maculati ſunt; μιᾶναι, a. 1. act. inf. violare, Ph. Εἵματα καλὰ μιαινεις, Theoc. 27, 52. Ου μιανθῆναι θέλων, Eur. Ion. 1159.

Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονεῖ, trucidat. Πονηράν γ' αἵρεσιν μιαιφονεῖν, Eur. Iph. in Au. 1412.

Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio ex cæde; (2) cædes nefaria & ſcelerata, homicidium impium, parricidium. A

Μιαιφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) ſanguinarius, crudelis, propenſus ad ſanguinem effundendum. Ex μιαίνω, & φόνος.

Μιαιφονώτατα, crudeliſſimè, fœdiſſimè.

Μίαμμα, ατος, τὸ, tinctura, *Suid.* A μιαίνω.

Μιάνθην, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμιάνθησαν, à μιαίνω.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.

Μιαντὸς, inquinatus, Gl. V. Ab eod.

Μιανῶ, f. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, ſcelus. A

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpurcus, pollutus, contaminatus; (2) ſceleſtus, dirus, ſceleratus, impurus, flagitioſus, abominandus, obſcœnus. A μιαίνω.

Μιαροφαγέω, ῶ, fut. ήσω, cibis vetitis veſcor.

Μιαροφαγία, ας, ἡ, vetitorum eſus. A

Μιαροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vetitis cibis veſcitur.

Μιαρὰς, *Adv.* impurè; (2) ſceleſtè, ſceleratè.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum; (2) contagium; (3) piaculum; (4) ſtuprum.

Μιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. A μιαίνω.

Μιάστωρ, ορος, ὁ, contaminator; (2) fœdus, impurus, cæde vel alio ſcelere contaminatus. Ab eod.

Μίγα, *Adv.* miſtim, promiſcuè. A μίγνυμι.

Μιγάδην, *Adv.* idem & ab eod.

Μιγάζομαι, miſceor. Ab eod.

Μίγας, άδος, ὁ ϗ ἡ, miſtus, permiſtus, miſcellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiſcuè convenæ. Ab eod.

Μίγδα, *Adv.* mixtim, promiſcuè.

Μίγδην, *Adv.* idem. Ab eod.

Μιγείη, 3. ſing. aor. 2. opt. paſſ. v. μίγνυμι.

Μιγεὶς, *mixtus,* part. a. ejuſd.

Μίγεν, 3. pl. a. ejuſd. in ind. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμίγησαν.

Μιγέωσιν, 3. pl. a. ejuſd. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro μιγῶσι.

Μιγήμεναι, a. 2. inf. *Dor.* & *Att.* pro μιγῆναι.

Μίγην, a. idem in ind. *Ion.* pro ἐμίγην.

Μιγῆναι, a. idem in infin.

Μιγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. v. μίγνυμι.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum miſturis. Ab eod. μίγνυμι.

Μιγματοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola.

Μιγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod μίγμα, ap. Laërt.

ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, f. μίξω, miſceo, permiſceo, paſſ. μίγνυσθαι, miſceri; propè accedere, conſueſcere, de concubitu; a. 1. inf. μιχθῆναι; a. 2. μιγῆναι, part. a. 1. μιχθεὶς, μιχθεῖσα; perf. paſſ. part. μεμιγμένος, miſtus. Τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, Ariſtoph. Pace, 1154. Πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς, Eur. El. 756.

Μιγνῦναι, *miſcere,* præſens in infin. act.

ΜΙ'ΔΑΣ, ου, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; (2) nomen jactûs teſſerarii ſeu aleatorii admodum felicis; (3) beſtiola fabas exedens.

Μιηφόνος, pro μιαιφόνος.

ΜΙ'ΘΡΑΣ, ου, ὁ, Sol apud Perſas, ut Deus.

Μικκὸς, ὴ, ὸν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *Adv.* parùm, pauliſper. Vox Dorica.

Μικκύλος, parvulus, puſillus, Dim. à præc.

Μικραδικηλιγὸς, ὴ, ὸν, in parvis injurioſus.

Μικραίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ob parvas res expoſtulans. Ex μικρὸς, & αἰτία, *cauſſa.*

Μικραύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, paucos vel etiam parvos ſulcos habens, *Suicer.*

Μικρῆς, gen. ſing. f. g. pro μικρᾶς.

Μικροβασίλειος, α, ον, parvum regnum habens. A

Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus.

Μικρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, breve tempus vivens, qui exiguæ eſt vitæ.

Μικρόβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, parvas habens glebas.

Μικρογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, parvum mentum habens, R. Ex μικρὸς, & γένειον.

Μικρόγενυς, υος, ὁ ϗ ἡ, idem, R.

Μικρογλαφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, parvos & aptos articulos habens, *Suicer.*

Μικρογνωμοσύνη, ἡ, idem quod μικροψυχία.

Μικρογραφέω, vocali brevi ſcribo, v. gr. ο pro ω. Vox Gramm.

Μικροδοσία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρὸς, & δόσις.

Μικροθαυμαστος, ὁ ϗ ἡ, res parvas admirans. A θαυμάζω.

Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo puſillo ſum.

Μικροθυμία, ας, ἡ, puſillanimitas. A

Μικρόθυμος, ὁ ϗ ἡ, qui animo puſillo eſt.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructûs editio, fructûs exiguitas. A

Μικρόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, fructus exiguos edens.

Μικροκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiguum habens caput. Ex μικρὸς, & κεφαλή.

Μικροκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, parva ſuſcipiens pericula.

Μικροκλέπτης, ου, ὁ, fur rerum minutarum.

Μικροκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, exilem habens ventrem. Ex μικρὸς, & κοιλία.

Μικρόκομψος, ον, parùm concinnus, vel affectatam in minutiis ac puerilem concinnitatem habens.

Μικροκόσμος, ου, ὁ, parvus mundus, homo.

Μικροληψία, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μικρὸς, & λῆψις.

Μικρολογέομαι, οῦμαι, rei parvæ rationem habeo; anxiè & ſcrupuloſè circa vilia & ſpernenda occupor; ſordidè & parcè facio. Μηδὲν ϖερὶ συγχύσεως τῶν φωνηέντων μικρολογουμένη, Hermog.

Μικρολογία, ἡ, oratio tenuis omnique ſententiarum dignitate deſtituta; (2) cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus, tanquam magnis; (3) ſordes, avaritia, parſimonia. A

Μικρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, ſcrupuloſus; (2) ſordidus, tenax, præparcus.

Μικρολόγως, *Adv.* res parvas magni æſtimando; (2) ſordidè, præparcè.

Μικρόλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui res minimæ animi moleſtiam adferunt. Ex μικρὸς, & λύπη.

Μικρομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parva habens membra. Ex μικρὸς, & μελος.

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A

Μικρομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parvis partibus conſtans. Ex μικρὸς, & μέρος.

Μικρόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, parvos oculos habens. Ex μικρὸς, & ὄμμα.

Μικρόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, parvum peplum geſtans, R.

Μικροποιέω, minutum reddo. Μικροποιοῦν δ' οὐδὲν οὕτως ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, &c. Longin. 41.

Μικροποιὸς, ὸν, minutum, humile reddens.

Μικροπολίτης, ου, ὁ, parvæ urbis civis. Hinc

Μικροπολιτικὸς, ὴ, ὸν, civi parvæ civitatis conveniens ſeu uſitatus, &c. Hinc μικροπολιτικὸν, οῦ, multitudo parvi oppidi, *item* mores moribus parvi oppidi ſimiles.

Μικροπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in parvâ re improbus.

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, ſordes, indecora parſimonia:

Μικροπρεπεύομαι, fut. εύσομαι, indecorè parcus ſum, ſum vilis abjectique animi. A

Μικροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viles abjectoſque decens; (2) vilis, ſordidus, illiberalis. Ex ϖρέπει.

Μικροπρεπῶς, *Adv.* ſordidè, illiberaliter.

Μικροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, faciem parvam habens, R.

Μικροπτέρυξ, γος, parvas alas habens.

Μικρόῤῥαξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, qui parvos habet acinos.

Μικρόῤῥιν, vel μικρόῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, parvum naſum habens.

Μικροῤῥοπύγιος, ὁ, ἡ, idem quod μικροῤῥαξ.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti eſt; (3) paucus; μικρὸν, *Adv.* paululùm, parùm; μικροῦ, propè, ferè, propemodùm; μικροῦ δεῖν, paulò minus, penè, Ph. μικρῷ ϖρόσθεν, paulò ante, Ph. μικρῷ ϖρότερον, paulò ante; μικρῷ ὕστερον, paulò poſt, & μικρὸν ϖρότερον, μικρὸν ὕστερον.

Μικροσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parva habens crura. A σκέλος.

Μικροσπέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, parvum ſemen habens. Ex σπέρμα.

Μικρόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μικρόσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, parvas ſpicas habens.

Μικρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, os parvum habens.

Μικρόσφαιρος, ον, folia perparva habens.

Μικρόσφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui parvus & debilis eſt pulſus; (2) debilis. A σφύζω.

Μικροσφυξία, ἡ, exilitas pulsûs arteriarum.

Μικρόσχημος, ου, ὁ ϗ ἡ, parvum habitum gerens. A σχῆμα.

Μικρότατον, paululum, Gl. V.

Μικρότερος, minor, Ph. A μικρός.

Μικροτέχνης, ου, ὁ, vilis & abjectus artifex. A τέχνη.

Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, puſillitas. A μικρὸς.

Μικροτράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exiguam, ſeu tenuem habet menſam. Ex τράπεζα.

Μικρότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, parvos ſeu breves habens pilos. A θρὶξ.

Μικροφάγος, ὁ ϗ ἡ, tenuiſſimo victu utens.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & ſordida gloriæ ambitio, ambitio frivola. A

Μικροφιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex rebus tenuibus honorem captans, *Theophr.*

Μικροφρόνως, *Adv.* illiberaliter, ſordidè.

Μικροφροσύνη, ης, ἡ, puſillanimitas. A

Μικρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puſillanimus. Ex μικρὸς, & φρὴν.

Μικροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, puſillus. A φυή.

Μικροφυΐα, ας, ἡ, parvitas à naturâ. A præc.

Μικρόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, parva habens folia.

Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A

Μικρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, gracilem & exilem vocem habens. A φωνή.

Μικροχαρὴς, ὲς, rebus parvis, nihili, frivolis gaudens. A χαίρω.

Μικρόχωρος, ὁ, ἡ, exiguum ſolum habens.

Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, puſillo animo ſum; exponitur etiam, animo deficio:

Μικροψυχία, ας, ἡ, puſillanimitas, animus demiſſus & abjectus. A

Μικρόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animo demiſſo & abjecto eſt, puſillanimus. A ψυχὴ.

Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρὸς.

Μικρῶς, *Adv.* parùm, leviter. Ab eod.

Μίκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμικτο, à μίγνυμι. Unde

Μικτὸς, ὴ, ὸν, mixtus; (2) qui miſceri poteſt. A μίγνυμι, *miſceo.*

Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus; hederæ ſpecies; v. σμίλαξ.

Μιλησιουργὲς, Mileſio opere factum; ſicut celebrantur Μιλήσια στρώματα, Mileſia ſtragula & Μιλήσια ἔρια, Mileſiæ lanæ. Ex ἔργον & Μιλητος, Miletus, quæ eſt urbs Aſiatica.

ΜΙΛΙΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, miliarium, columna Romæ, unde miliaria numerari cœpta; (2) vas ad reparandam aquam calidam. *Athen.*

Μιλιάζω, f. άσω, milliaria demetior. Hinc μεμιλιάσθαι, milliaria eſſe dimenſa. *Strab.* A μίλιον. Hinc

Μιλιασμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio per milliaria.

ΜΙ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, milliare, ſpatium mille paſſuum.

Μίλον, ου, τὸ, aut μίλος, ου, ὁ, milacis, ſeu ſmilacis, taxi, ſive hederæ flos, *Poll.*

Μίλτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui è minio aut minio tinctus eſt. A μίλτος.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minio illitus, miniatus, minio tectus. Ex μίλτος, & ἀλείφω.

Μιλτινος, ίνη, ινον, miniaceus. A μίλτος.

Μιλτίτης, ου, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ ϗ ἡ, genas minio infectas habens; *Epith.* navis rubro pictæ.

Μιλτόπρεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, minio pulchrè pictus, decorus. Ex μίλτος, & ϖρέπω.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo ſegetum.

Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubricâ tingo, Gl. V. minio. A μίλτος.

Μιλτώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, miniaceus, minio ſimilis; (2) minii plenus. Ab eod.

Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effoſſio; (2) locus, ubi minium effoditur.

Μιλτωρύχος, ου, ὁ, minii ſeu rubricæ effoſſor. Ex μίλτος, & ὀρύσσω.

Μιλτωτὸς, ὴ, ὸν, miniatus, rubricatus, Gl. V. A μιλτόω.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.

Μίλφωσις, εως, ἡ, idem. A præc.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, fragum, fructus arbuti.

Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ ſeu ſacerdotes Bacchi. A μιμέομαι, *imitor.*

Μιμαλόνες, όνων, αἱ, idem & ab eod.

ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, ſive μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.

Μιμαυλέω, hiſtrioni accino tibiâ, *Heſ.* ὑποκρίνεσθαι. A

Μίμαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mimos tibiâ exprimit. Ex μῖμος, & αὐλὸς, *tibia.*

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, fut. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ μιμούμεθ', Eur. Ion. 452. Τὸν τρόπον μιμούμεναι τὸν τῶν ἀγροίκων, Ariſtoph. Conc. 279. Εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαι σὲ ϖρὸς αὐτὴν, Luc.

Μιμηλάζω, imitor, *Heſ.* A

Μιμηλὸς, ὴ, ὸν, imitando expreſſus, à docto imitatore factus. Hinc *Dor.* μιμηλὰ, imitando expreſſa imago; μιμηλὸς, etiam activè pro imitandi ſolertiâ præditus, imitator; ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars; μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præſtantiſſimi. A μιμέομαι.

Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas, *Suid.* ſine expoſitione. A præc.

Μιμηλῶς, idem quod μιμητικῶς.

Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago.

Μιμέσαιντο, 3. pl. aor. 1. opt. med. verbi μιμέομαι.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator; poëtæ quoque & hiſtriones dicuntur μιμηταὶ: illi, quod verbis & oratione, hi, quod geſtu præcipuè imitentur mores hominum. Hinc Philox. μιμητὴς, inſectator. Ab eod.

Μιμητικὸς, ὴ, ὸν, imitandi ſolertiâ præditus, peritus imitator, Gl. V. geſticularius.

Μιμητικῶς, imitando, more imitatorum.

Μιμητὸς, ὴ, ὸν, imitabilis. Ab eod.

Μιμία, ἡ, imitatio. A μῖμος. Unde

Μιμικὸς, ὴ, ὸν, mimicus, ad mimos pertinens.

Μιμνάζω, permaneo, præſtolor, exſpecto. Μιμνάζειν ϖαρα νηυσὶ, Il. 2, 392. A μίμνω.

Μιμνάσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμιμνήσκετο.

Μιμνήσκεαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro μιμνήσκῃ, à

Μιμνήσκω, in memoriam revoco; μιμνήσκομαι, recordor, memini. A μνάω. Vide μνάομαι.

Μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμιμνον, à poëtico μίμνω, pro μένω.

Μιμνόντεσσι, dat. plur. part. *Poet.* pro μίμνουσι.

Μίμνω, maneo, permaneo; (2) exſpecto; (3) ſuſtineo, excipio. Ἣ μίμνει κατ' οἶκον ἰσόρροπον ἀπαιδίαν, Eurip. Ion. 514. A μένω.

Μιμογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mimos ſcribit. Ex μῖμος, & γράφω.

Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimicè recito, paſſ. μιμολογεῖσθαι, mimicè recitari. A

Μιμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mimos recitat, in Epigr. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam. Ex μῖμος, & λόγος.

Μῖμος, ου, ὁ, mimus, imitator, hiſtrio; Gl. V. (2) mimus, imitatio, Gl. V. nempe ipſe actus mimicus, plerumque obſcœnior, & mimi ejuſmodi ſcenici verſus; (3) vana rerum ementitarum repræſentatio, adumbratio. A μιμέομαι.

Μιμὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, ſimia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes. A præc.

ΜΙ'Ν, *Pronom. indeclin.* ſeipſum, ſeipſam; alicubi & pro ſeipſos. Μὶν σκότος εἷλε, *Hom. Il.* 5, 47. Κῶμα μὶν ἔχει, ſeipſos, *Hippocr.*

ΜΙ'ΝΔΑΞ, ακος, ἡ, ſuffimentum quoddam, ſuffitus, *Athen.*

ΜΙ'ΝΘΑ, vel μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba ſuavis odoris.

ΜΙ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, merda. Alicubi & pro μίνθη. Hinc

Μινθόω, ῶ, f. ώσω, ſtercore inquino.

Μινυαμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Minyarum domitor, Suicer. Ex Μινύαι, *Minyæ*, qui gens erant Theſſaliæ, & *μάχομαι*.

Μινυθέω, ῶ, f. ήσω, minuo, imminuo; unde perf *μεμινυθήκασιν*, *Hipp*. A *μινυός*.

Μινύθημα, ατος, τὸ, quod imminutum eſt; extenuata pars corporis. A præc.

Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio, *Hipp*.

Μινύθω, minuo, imminuo; (2) minor fio; decreſco, deficio, marceſco, contabeſco. Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, Heſ. Ἐργ. 6. A *μινυός*. Hinc

Μίνυνθα, *Adv*. parumper, pauliſper, paululùm, ad parvum temporis ſpatium. Hinc

Μινυνθάδιος, f. θαδίη, brevi tempore durans.

Μινυνθώδης, ες, brevis. Ab eod. *Ern*.

ΜΙΝΥΟ'Σ, ὰ, ὸν, parvus, exilis.

Μινύριγμα, ατος, τὸ, querulum & exile murmur. A

Μινύριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion*. pro ἐμινύριζε; vel *exili voce lamentare*, 2. ſing. præſ. imperat. v.

Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & flebili voce cantillo, Ph. *μινυρίζει*, minurit. Ὃδ' ἂυ *μινυρίζων δεῦρο τις προσέρχεται*, Ariſtoph. Av. 1420. A *μινύρομαι*. Hinc

Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minorum avium:

Μινυρισμὸς, οῦ, ὁ, murmuratio, ſuſurratio.

Μινύρομαι, querulâ & lamentabili voce loquor, vel cantillo. A *μινυὸς*.

Μινυώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex *μινυὸς*, & *ὥρα*.

Μιξαιθρία, ας, ἡ, ſerenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex *μίξις*, & *αἰθρία*.

Μιξαίθριον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Μιξάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemihomo.

Μιξέλληνες, altero tantum parente Græci, ut hibridæ apud Romanos.

Μιξίαμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, conviciator, *Heſ*. Ex *μίξις*, & *ἴαμβος*, *carmen Iambicum*, quod olim conviciis in primis adhibebatur.

Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permiſtio, temperatura; (2) concubitus, coitus.

Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemibarbarus.

Μιξοβόας, ου, ὁ, promiſcùe clamans, *Rob*. Ex *μίξις*, & *βοάω*.

Μιξόδια, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Apud Apoll. Rhod. *μιξοδία*, locus inter Scyllam & Charybdim. Ex *μίξις*, & *ὁδός*.

Μίκοδος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μιξοθὴς, ηρος, ὁ ϗ ἡ, ſemiferus, feræ quaſi permixtus.

Μιξόθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui belluinis eſt moribus, *Suicer*. Ex iiſd.

Μιξόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, ſemicanus.

Μιξοθρόος, ον, è variis clamoribus mixtus.

Μιξοιφία, ας, ἡ, coitus, *Heſ*. Ab *οἰφέω*.

Μιξολευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, albo diſtinctus.

Μιξολύδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemi Lydius.

Μιξολυδιστὶ, *Adv*. ſemi Lydio more.

Μιξόμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemihomo, ut centaurus.

Μιξονόμος, *Epith*. hirci, quia inter oves paſcuntur, ap. Ath. E *μίξις*, & *νέμω*.

Μιξοπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemivirgo, ut Harpya.

Μιξοπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus capilli canis incipiunt miſceri, Gl. Vet. canaſter.

Μιξόπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, pure permixtus. Ex *μίξις*, & *πύον*.

Μιξοφρύγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemi Phrygius.

Μίξοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, ſupercilia coëuntia habens. Ex *μίξις*, & *ὀφρύς*.

Μιξόχλωρος, ον, ſubviridis.

Μίξω, *miſcebo*, f. 1. ind. act. v. *μίγνυμι*.

Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum ſeu bonarum rerum. A

Μισάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bonos vel res bonas odit. Ex *μισέω*, & *ἀγαθος*.

Μισαδελφια, ας, ἡ, fratris odium. A

Μισάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fratrem odit.

Μισαλάζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, oſor arrogantiæ.

Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A

Μισάλληλοι, ων, οἱ ϗ αἱ, qui ſe mutuo odio proſequuntur. Ex *μισέω*, & *ἀλλήλων*.

Μισανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, homines odi, hominum conſuetudinem fugio.

Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas. Μισανθρωπίῃ (*Ion*.) *φεύγουσι ἐς ἐρημίην*, *Aret*. A

Μισανθρωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor hominum, inhumanus.

Μισαπόδημος, ον, abhorrens peregrinationem.

Μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniæ.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit miſtio aquarum, in quem ex montibus aquæ confluentes miſcentur; (2) ipſe aquarum gurges illic collectus. Ex *μίσγω*, & *ἄγκος*.

Μίσγεαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion*. pro *μίσγῃ*. à *μίσγω*.

Μισγετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. *Ion*. pro *ἐμίσγετο*.

Μισγητία, v. *μισητία*.

Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex *μίσγω*, & *ὁδός*.

Μίσγοισα, præſ. part. f. g. *Dor*. pro *μίσγουσα*.

Μισγόμενον, acc. ſing. præſ. part. paſſ. vel med.

Μισγονόμος, γῆ, terra, ubi omnes promiſcuè paſcunt, *Heſ*. A *νέμω*.

Μίσγω, miſceo, permiſceo; *μίσγομαί*, miſceor, coëo, concumbo, congredior. Ἐμισγέσθην *φιλότητι*, Iliad. 14, 295. A *μίγνυμι*.

Μισέλλην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, Græcorum oſor.

Μίσεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum oſor, *Poll*. Ex *μῖσος*, & *ἔργον*.

Μισεταιρεία, ας, ἡ, ſociorum odium. A

Μισέταιρος, ου, ὁ, ſociorum oſor, *Poll*.

Μισέω, ῶ, odi, odio proſequor; (2) minùs diligo, minùs curo; *μισέομαι*, *οῦμαι*, odio ſum; *μεμισημένος*, inviſus, odioſus, præt. partic. Μίσει *τὸν φιλέοντα*, Theoc. 23, 3. Μισεῖται *γὰρ ἀνόσιος γυνὴ*, Eur. El. 652. A *μῖσος*. Hinc

Μισηθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g.

Μίσηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. *φίλτρον*, *Lucian*.

Μισήλιος, ου, ὁ, ſolifuga, Gl. V.

Μίσημα, ατος, τὸ, odium, *Rob*. A *μισέω*.

Μισήσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. *μισέω*.

Μισήτη, ης, ἡ, libidinoſa, proſtituens ſe cuique femina, *Ammon*. *Suid*. Quaſi *μισγήτη*, à *μίσγομαι*.

Μισητία, ας, ἡ, inſatiata libido, proclivitas in Venerem. A præc.

Μισητὴς, οῦ, ὁ, oſor, *Phil*. A *μισέω*. Unde

Μισητίζω, odi, odio proſequor, *Heſ*.

Μισητικὸς, ἡ, ὸν, qui odio proſequitur.

Μισητικῶς, odio proſequendo, per odium.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, odioſus, inviſus, qui odio habetur. A *μισέω*. Unde

Μισητρὸν, τό, Vulg. Lex. ſed vide *μίσηθρον*.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis ſeu præmii perſolutio; (2) præmium, merces, etiam pœna. Ex *μισθὸς*, & *ἀπόδοσις*.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit, præmium, pœnam ſumit.

Μισθάριον, ου, τὸ, parva merces, mercedula, Dim. à *μισθός*.

Μισθαρνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui mercede operam ſuam locant. A

Μισθαρνεύω, fut. εύσω, idem quod

Μισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, ſtipendia facio. Dicitur & de meretricio quæſtu. A

Μισθαρνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, *Heſ*. ubi malunt *μισθάρνης*, ου, ὁ. Ex *μισθός*, & *ἄρνυμαι*.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, pertinens ad mercenarios. A *μισθαρνέω*.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, quæ pro mercede præſtatur; (2) quæſtus meretricius. A *μισθαρνής*. Hinc

Μισθαρνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod *μισθαρνητικὸς*.

Μισθαρχίδης, ου, ὁ, qui mercede magiſtratum gerit, magiſtratus mercenarius. Vocabul, Ariſtoph. forma patronymici, quaſi à *μισθάρχης*, vel *μίσθαρχος*.

Μίσθιος, ία, ιον, vel *μίσθιος*, ου, ὁ ϗ ἡ, mercenarius, meritorius. A *μισθὸς*.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis ſeu ſtipendii ſolutio. Ex *μισθὸς*, & *δόσις*.

Μισθοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, mercedem ſive ſtipendium do, ſeu perſolvo; *μισθοδοτοῦμαι*, mereor, mercedem fero. Μισθοδοτῆσαι *τοὺς ὁπλίτας*, Dem. A

Μισθοδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit.

Μισθόδωρος, ὁ, ἡ, idem.

ΜΙΣΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, merces, præmium laborum, ſalarium, ſtipendium militum; (2) pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, ſtipendium, id ipſum, quod mercedis loco accipitur, ſalarium, vertitur & vectigalia.

Μισθοφορέω, ῶ, mercedem capio, quæſtum facio; (2) æra mereo, ſtipendia facio. Στρατιὰν ἐπ' *ἐμὲ μισθοφορεῖς*, Phal.

Μισθοφορητέον, ſtipendium dandum eſt. Οὐ *μισθοφορητέον τοὺς στρατευομένους*, Thuc.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipſa actio ſtipendia merendi.

Μισθοφορικὸς, ἡ, ὸν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium eſt; (2) qui ſtipendia facere ſolet; *μισθοφορικὸν*, ſtipendiale, Gl. V. A

Μισθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit, ſtipendiarius. Ex *φέρω*.

Μισθόω, ῶ, fut. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certâ loco; *μισθόομαι* *οῦμαι*, mercede conduco, fut. *μισθώσομαι*, conducam. Et paſſivè mercede conducor; ut *μεμισθωμένος*, mercede conductus. Τί *δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτο τις*, Ariſtoph. Av. 1157. A *μισθος*.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, quâ aliquid utendum locatur, vel conducitur; (2) illud ipſum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces, quâ quis operam ſuam locat; (4) merces, quæ datur meretrici pro nocte, queſtus meritorius. A *μισθόω*.

Μισθωμάτιον, ου, τὸ, mercedula, Dim.

Μισθώσασθαι, a. 1. inf. act. v. *μισθόω*.

Μισθωσιμαῖος, αία, αῖον, conductitius, Gl. V. A

Μισθώσιμος, ου, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede conduci debet; (3) qui mercede locari aut conduci poteſt, Gl. V. locatitius. A

Μισθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio.

Μισθωτὴς, οῦ, ὁ, conductor.

Μισθωτικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A *μισθόω*.

Μισθώτριαι, vel *μισθώτρειαι γυναῖκες*, *Poll*. mulieres mercenariæ. A *μισθωτής*.

Μίσιππος, ὁ ϗ ἡ, ab equis alendis, &c. abhorrens.

ΜΙ'ΣΚΕΛΛΟΣ, ου, ὁ, vile & nigrum vinum, *Heſ*.

Μίσκελος, ſordidus & præparcus, qui fruſta etiam rejecta colligit. A

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putamina, *Poll*, Vide *μίσχος*.

Μισοβάρβαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor barbarorum.

Μισοβασιλεὺς, εως, ὁ, regis vel regum oſor.

Μισόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, à nuptiis adhorrens.

Μισογόης, ὁ, oſor præſtigiarum & impoſturarum.

Μισογύναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor mulierum.

Μισογυνεία, ἡ, odium erga mulieres. A

Μισογυνέω, odi mulieres. A

Μισογύνης, ου, ὁ, oſor mulierum. Ex *μισέω*, & *γυνή*.

Μισόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor populi, ſeu ſuæ civitatis.

Μισοδημότης, ου, ὁ, idem & ex iiſd. *Suicer*.

Μισοδικαστὴς, οῦ, ὁ, idem quod

Μισοδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui jure agere odit, litium oſor. A *δικη*, *jus*.

Μισόθεος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, Deum vel deos exoſus.

Μισόθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, à venatione alienus. A *θήρα*.

Μισόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui comam non alit.

Μισόκαισαρ, Cæſari infeſtus.

Μισοκακῶ, mala odi, Gl. V. Ex *κακός*.

Μισόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor honeſti.

Μισοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucrifuga, Gl. V. A *κέρδος*.

Μισολάκων, ωνος, Lacedæmoniis inimicus.

Μισολάμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Lamachi, imperatoris bellicoſi, oſor. Vox Ariſtoph.

Μισολογέω, ῶ, bonas literas odi; (2) imperitus ſum.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum literarum, diſputationum. A

Μισολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui congreſſus hominum, diſputationes & ratiocinationes odit; (2) oſor bonarum literarum; (3) indoctus. A λόγος.

Μισόνοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſpurios odit.

Μισόνυμφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuptias odit. A νύμφη.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hoſpitum, inhoſpitalitas. A

Μισόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor peregrinorum, hoſpitum, inhoſpitalis.

Μισόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, oſor liberorum, liberos exoſus.

Μισοπαρθενος, ὁ, virginibus infeſtus.

Μισοπάτωρ, ὁ, patri inimicus.

Μισοπέρσης, ου, ὁ, Perſis infeſtus.

Μισοπόλεμος, ὁ ϗ ἡ, alienus à bello.

Μισόπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, oſor civitatis.

Μισοπονέω, ῶ, odi labores; (2) non contendo, non ſtudeo. *Plato.* A

Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A

Μισόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor laboris.

Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem averſor. Πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, Lyſ. A

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A

Μισοπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum oſor, qui improbos vel improbitatem etiam averſatur, Ph. μισοπόνηρος, ſeverus. Hinc τὸ μισοπόνηρον, ου, odium improbitatis.

Μισοπονήρως, cum odio improborum.

Μισοπορπακιστάτη, ἡ, bello maximè inimica, pacis amantiſſima, propriè, quæ maximè odit lorum, manubrium clypei. Vox Ariſtophan. Ex μισέω, & ϖόρπαξ.

Μισοπάγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, à negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit. A ϖρᾶγμα

Μισοπροσήγορος, ὁ ϗ ἡ, difficilis aditu.

Μισόπτωχος, ὁ ϗ ἡ, odio habens pauperes.

Μισοπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, oſor barbæ, titulus libelli à Juliano Aug. conſcripti.

Μισορώμαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Romanis infeſtus.

ΜΙ῀ΣΟΣ, εος, τὸ, odium.

Μισόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor ſapientiæ, ſapientiæ ſtudium, philoſophiam exoſus.

Μισοστρατιώτης, ὁ, rem militarem fugiens.

Μισόσυλλος, ὁ, inimicus Syllæ.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A

Μισότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberorum oſor, prolem habet nolens.

Μισοτύραννος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor tyrannorum.

Μισότυφος, ὁ ϗ ἡ, qui oſtentationem odit.

Μισοφίλιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, inimicus Philippi.

Μισοφιλολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, abhorrens à ſtudiis literarum, infeſtus hominibus doctis.

Μισόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amicos adverſatur, amicitias fugiens.

Μισόφροντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, fugiens curas.

Μισόχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonorum oſor.

Μισόχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Chriſtum odit.

Μισοψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui mendacium odit.

Μιστυλάομαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum haurio. A

ΜΙΣΤΥ'ΛΗ, μυστίλη, ης, ἡ, panis in cochlear excavatus.

Μίστυλλεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν à

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, in parvas partes ſeu fruſta exigua concido, in parva fruſta diſſeco.

ΜΙ'ΣΥ, Miſy, ſuccus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis; unde inter metallica numeratur.

Μίσυβρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, alienus ab inſolentiâ.

ΜΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, pediculus per quem folia fructuſque arboribus adhærent; (2) granum folio adhærens; (3) inſtrumentum ruſticum vertendæ terræ.

Μισώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, odioſus, odio dignus. A μῖσος.

Μιτοῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, filo ſutus. Ex μίτος, & ῥάπτω, *ſuo.*

ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, filum, quod ſtamini implicatur, licium; (2) fides citharæ. Hinc

Μιτόω, ῶ, f. ώσω, licia tendo; (2) fidibus cano.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona. Μίτρης, ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων, Il. 4, 137. (2) faſcia, quâ caput obligatur, mitra, diadema.

Μιτράγχουσα, ſquama aurea, quæ in fronte geſtatur, *Heſ.*

Μιτρίον, ου, τὸ, mitella, Gl. V. A μίτρα.

Μιτρηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mitram geſtans, mitratus. Ex μίτρα, & φέρω.

Μιτροφόρης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μιτροφορέω, mitram geſto.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, tunicam faſciâ cingens.

Μιτρόω, mitrâ ſeu faſciâ cingo. A μίτρα.

ΜΙ'ΤΥΛΛΟΣ, ου, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ, ύλη, *Dor.* ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, oſtiis alvearium circumlitum quaſi purgamentum ceræ, ſubatrum, graveolens, vulneribus & ulceribus medens.

Μιχθεῖσαι, nom. plur. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi μίγνυμι.

ΜΝΑ῀, ας, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diverſos.

Μνάα, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poet.* pro μνᾷ, *contr.* ex μνάῃ, à μνάομαι.

Μνααῖος, αία, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

Μναϊαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναμήου, gen. ſing. *Dor.* pro μνημείου.

Μναμονεύθημεν, 1. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμνημονεύθημεν, à μνημονεύω.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico; (2) memor ſum, recordor. Hinc in uſu f. Μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam, aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus ſum, imperat. μνήσθητι, memor eſto, recordare, f. paſſ. μνησθήσομαι, mentionem faciam, perfect. in ſignificatione præſentis μέμνημαι, memini, recordor; (3) curo, operam do, imperat. μέμνησο, memento, part. μεμνημένος, memor, aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, Ariſtoph. Θεσμ. 282. Ἕτερον γ' ἔστιν οὗ 'μνήσθην ἔγω, Ariſtoph. Av. 1368.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio affecto. Hoc in præſenti uſitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt, inf. μνᾶσθαι, ambire, part. μνώμενος, ſibi concilians. Πολλοί με μνώοντο, Theoc. 27, 22.

Μνάσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Dor.* pro μνήσαι, à μιμνήσκω pro μνάω.

Μνάσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. *Dor.* pro μνήσῃ.

Μνᾶσθαι, præſ. inf. med. *contr.* pro μνάεσθαι, à μνάομαι.

ΜΝΑΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, menſura duorum medimnorum, *Heſ.*

ΜΝΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, in Ægypto, herba dulcem ſaporem cibis adferens, *Theophr.*

Μνάστειρα, ας, ἡ, *Dor.* pronuba. A μνηστήρ.

Μναστέω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicujus ambio, *Dor.* pro μνηστέω, unde μνηστεύω.

ΜΝΑΩ, ῶ, in memoriam revoco; (2) commonefacio, admoneo; occurrit f. μνήσει, admonebit, a. 1. part. μνήσασα.

Μνέα, *Ion.* ἡ, μνᾶ.

Μνεία, ας, mentio; (2) memoria. Ab eod.

Μνῆμα, ατος, τὸ, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum; (2) ſepulchrum. Ab eod. Hinc

Μνηματιον, τὸ, parvum monumentum.

Μνηματίτης, ου, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio ſepulchralis, funebris. A μνῆμα.

Μνημεῖον, ου, τὸ, monumentum; (2) ſepulchrum; (3) locus ſecretior domûs, in quo pretioſiſſima quæque adſervantur. A

Μνήμη, ης, ἡ, memoria; (2) mentio, commemoratio. A μνάομαι, μέμνημαι.

Μνημήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro μνημεῖον.

Μνημονεύητε, 2. pl. præſ. conj. act. verbi μνημονεύω. Unde

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, res, quæ memoriæ mandatur, ſeu memoriâ tenetur.

Μνημονευτέον, meminiſſe oportet.

Μνημονευτικὸς, ἡ, ὸν, memoriâ valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημονευτὸς, ἡ, ὸν, qui memoriâ tenetur. A

Μνημονεύω, f. εύσω, memor ſum, memoriâ teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονευειν τῶν λόγων, Act. 20, 35. Ὁυ ϗ Πλάτων μνημονεύει, Plut. ϖερὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Heb. 11, 22.

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, memorioſus, memoriâ valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνέμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemoſyne, mater Muſarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat; memoriale, Gl. V. μνημόσυνα, monumenta, Gl. V. Ab eod.

Μνημων, ονος, ὁ ϗ ἡ, memor, qui recordatur; (2) bonâ memoriâ præditus, memoriâ valens; memorioſus, Ph. A μνάομαι.

Μνησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. *Ion.* pro μνήσαιντο, à μνάομαι.

Μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. fem. gen. v. μνάω.

Μνησάσκετο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμνήσατο.

Μνήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro Μνήσῃ.

Μνησθεῖσα, a. 1. part. paſſ. fem. gen.

Μνησθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Μνησιδωροῦμαι, gratum me pro beneficiis præſto.

Μνησίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, pius, Dei memor. Dioſc. dicit juniperum majorem à quibuſdam vocari μνησίθεον. Ex μνῆσις, & Θεός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ memor ſum; ſuccenſeo, Gl. V. Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, Ariſtoph. Nub. 995. ϖολλὰ Κορινθίοις, Dem. Hinc

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum memoria. A

Μνησίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ oblivîſci nequit. Ex μνῆσις.

Μνησικάκως, *Adv.* animo injuriarum memori, more eorum, qui ob veteres injurias ſimultates exercent.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, recordatu triſtis. Ex μνῆσις, & ϖῆμα.

Μνῆσις, εως, ἡ, recordatio. A μνάομαι.

Μνησικακητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod μνησίκακος.

Μνησιτόκος, ἡ, memor partûs; *Epith.* fœm. non ſterilis. A τίκτω.

Μνήσομαι, f. 1. ind. med. v. μνάομαι.

Μνηστεία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio, v. gr. honorum, beneficii. A μνηστεύω.

Μνήστευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μνηστευτικὸς, ἡ, ὸν, ſponſalis, Gl. V. A

Μνηστεύω, f. εύσω, nuptias ambio; (2) nuptias concilio; de proxenetis; (3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo; μνηστεύεσθαι, peti in nuptias, deſponderi; μνηστευθεῖσα, deſponſata, Philox. reperitur tamen & de viro ambiente. Μνηστεύειν ἀλόχους, Theoc. 22, 155. ϖαῖδά τινος, Eur. Μνηστευόμενος ἑαυτῷ μοναρχίαν, Plut. vid. & Matt. 1, 18. A μνάομαι.

Μνηστέω, idem. Μνηστήσας Ἑλέναν, Theocr. 18, 6.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, deſponſata ſponſa, nupta. Ab eodem.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus, alicubi & memor; (2) candidatus, qui aliquid ambit, dicitur etiam tropicè, ut μνηστεύειν. Ab eod.

Μνηστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad procum pertinens, à proco proficiſcens. A μνηστὴρ. Hinc

Μνηστηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procis conveniens.

Μνηστηροκτονία, ἡ, idem quod

Μνηστηροφονία, ας, ἡ, procorum occiſio ſeu cædes. Ex μνηστὴρ, & φόνος.

Μνῆστις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.

Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστήρ.

Μνῆστρον, ου, τὸ, nuptiarum arrhabo; μνῆστρα, ſponſalia, Gl. V. Ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, concilatio, ſeu petitio uxoris. A μνάομαι. Unde

Μνήστωρ, ορος, ὁ, peritus, ſciens; (2) qui nuptiarum arrhabonem dedit, *Heſ.*

Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muſcoſus. A μνίον.

Μνιόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

MNI'ON, ου, τὸ, muſcus; alga. Hinc

Μνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, muſcoſus. A μνίον.

MNOI'A, ας, ἡ, Vox *Dor.* familia, i. e. ſervi.

MNOY῀Σ, οῦ, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior, Gl. V. μνοῦς, pluma.

Μνώα, ας, ἡ, ſervitus, *Heſ.* A μνοία.

Μνάεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro μνάου, à *Poet.* μνώομαι, pro μνάομαι.

Μνωῖται, ſervi apud Cretenſes. A μνώα.

Μνώομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; *Poeticè* pro μνῶμαι. Ὀυδ᾽ ἕτεροι μνώοντ᾽ ὀλοοῖο φόϐοιο, Il. 11, 71.

Μνώοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, qui voce eſt obtuſâ, Ph. μόγγος, atubus, ad quod idem redit ac μογιλάλος, ον, à μόγος. Unde

Μογείω, idem quod μογέω.

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus.

Μογερῶς, *Adv.* laborioſè, ærumnoſè, cum magnâ difficultate.

Μογέω, ῶ, fut. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & perfero, cum moleſtiis conflictor, labore feſſus ſum; (2) doleo. Γριπεὺς τις μογέεσκεν ἐπ᾽ ἰχθύσι, Epigr. Εἰ χαλεπώτερα τῶν δ᾽ ἐμόγησεν, Theocr. 26, 28. A μόγος.

Μογεῦμες, 1. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro μογοῦμεν.

Μογήσασα, aor. 1. part. act. f. g.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A

Μογιλάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè & difficulter loquitur, cui impedita eſt lingua, Ph. atubus, SS. (2) mutus. Ex μόγις, & λάλος.

Μόγις, *Adv.* ægrè, vix, difficulter. A μόγος.

Μογισαψέδαφος, difficulter humum tangens, μογισαψεδάφην, Lucianus ludens dicit podagram. Ex μόγις, ἅπτομαι, & ἔδαφος.

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, moleſtia.

Μογοστοκέω, ῶ, in partu vel circa partum laboro. A

Μογοστόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, in partu laborans, parentibus opitulans, *epitb.* Lucinæ. Ex μόγος, & τίκτω.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius, menſura ſedecim ſextariorum.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, *Ælian.*

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) ſeditio.

Μόθων, ονος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis & ſervilis moleſtaque ſaltatio; (4) nugator, garrulus; (5) faſtuoſus, ſuperbus, arrogans. A μόθαξ.

Μοθωνία, ας, ἡ, ſuperbia, inſolentia, arrogantia, jactantia, *Heſ.* A μόθων. Hinc

Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, inſolens, ſuperbus.

Μοὶ, dat. ſing. *per Aphæreſin*, pro ἐμοί.

Μοῖο, *mei*, g. ſing. *Poet.* & *per Aphæreſ.* pro ἐμοῦ.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus ſeu pars circuli in cœlo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) ſors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, ſecundum æque ac adverſum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo eſt; (11) oraculum aut alius monitus divinus. Μοῖραι, parcæ. A μείρω.

Μοιραγέτης, ου, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit, Apollon. 1, 1127. Ex μοῖρα, & ἄγω.

Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior; μοιράομαι, ῶμαι, p. μεμοίραμαι, ſortitus, adeptus ſum; ſortitò capio. Ὅσα ψυχῆς μεμοίραται, Philo. Ab eod.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, felici fato natus. Voc. μοιρηγενές. Ex γίνομαι.

Μοιρίδιος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A μοῖρα.

Μοιριδίως, fataliter, Gl. V. A præc.

Μοιρὶς, ίδος, ἡ, dividua, particularis; Nicandr. Ab eod.

Μοιροδοκέω, ω, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex μοῖρα, & δέχομαι.

Μοιρόκραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Parcis ſeu fato effectus, vel perfectus. Ex κραίνω.

Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte diſpertior, divido. Ex μοῖρα, & λαγχάνω, vel λάχος.

Μοιρολογχεῖν, conſortem eſſe, *Poll.*

Μοιρόλογχοι, conſortes facinoris, idem. Ex μοῖρα, & λέλογχα, præt. v. λαγχάνω.

Μοιρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatidicus, Ph. Ex μοῖρα, & λέγω.

Μοῖσαν, acc. ſing. *Dor.* pro Μοῦσαν.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, mulcta, quam ſolvit mœchus deprehenſus. Ex μοιχὸς, & ἄγρα.

Μοιχάζω, mœchor. A μοιχός.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.

Μοιχᾶται, 3. ſing. præſ. ind. med. pro μοιχάεται, à μοιχάομαι.

Μοιχάω, ῶ, futur. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, Xenoph. μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera ſum; (2) adultero. Ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, Matt. 5, 32. Ab eod.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad falſam religionem. A μοιχεύω.

Μοιχευθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. fem. gen.

Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A

Μοιχεύω, mœchor, adulter ſum; (2) adultero, ſtupro, adulterio vitio. Τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχεύσας, Plato. Ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν, Matt. 5, 28. A μοιχός.

Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.

Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.

Μοιχικῶς, adulterorum more.

Μοιχογέννητος, ον, ex adulterio natus.

Μοίχιος, ία, ιον, adulterinus. Ab eod.

MOIXO[illegible] οῦ, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tonſuræ indecorum ac cinædicum.

Μοιχότροπος, ὁ ϗ ἡ, adulterinis moribus præditus. Ex μοιχὸς, & τρόπος.

Μοιχοτύπη, ης, ἡ, *Heſ.* ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut χαμαιτύπη. A τύπτω.

Μόλγινος, coriaceus; ut μόλγινοι φυσητῆρες, folles coriacei. A

ΜΟΛΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus, culeus.

Μολγὸς, οῦ, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus, culeus; (2) depeculator, quaſi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμολγός.

Μολεύειν, *Poll.* ſtolones amputare. Vide αὐτομολία.

ΜΟΛΕ'Ω, venio, advenio, eo, vado, proficiſcor; (2) tranſeo, prætereo, a. 2. part. μολὼν, profectus, fœm. μολοῦσα. Τήνδε μὴ μόλῃς πόλιν, Eur. Rheſ. 115.

Μολιϐαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex ἄχθος.

Μολίϐδαινα, ης, ἡ, pila ſeu maſſa plumbea; (2) plumbago, Gl. Vet. metallicum quiddam; *item* idem quod μολίϐδιον; (3) herbæ nomen:

Μολίϐδεος, έα, εον, *contr.* μολιϐδοῦς, ῆν, οῦν, plumbeus:

Μολιϐδικὸς, οῦ, ὁ, plumbarius, Gl. Vet.

Μολίϐδινος, ίνη, ινον, idem:

Μολίϐδιον, τὸ, fiſtula plumbea, quâ utuntur medici, *Hipp.*

Μολιϐδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. A μόλιϐδος.

Μολιϐδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plumbo ſimilis, plumbum colore referens. Ex εἶδος.

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, ου, ὁ, plumbum.

Μολιϐδουργὸς, οῦ, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ex μόλιϐδος, & ἔργον.

Μολιϐδοφανὴς, ὲς, plumbo ſimilis. Ex φαίνω.

Μολιϐδοχοέω, ῶ, fut. ήσω, plumbum fundo, conflo, *Polyb.* Ex μόλιϐδος, & χοέω.

Μολιϐδόχροος, *contr.* μολιϐδόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, plumbi colorem habens. Ex χρόα.

Μολιϐδοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, cujus corpus plumbeo colore eſt; lividus. Ex χρώς.

Μολιϐδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plumbi naturam referens. A μόλιϐδος.

Μολίϐδωμα, ατος, τὸ, opus è plumbo. Quaſi à μολιϐδόω, vid. μολυϐδέω.

Μόλιϐος, ου, ὁ, plumbum, Gl. V. μόλιϐον.

Μολιϐοσφιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plumbo præfixus, plumbo illigatus, clauſus. Ex σφίγγω.

Μόλις, *Adv.* vix, ægrè, cum labore; μόλις δὴ, vix dum, Gl. V. μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem, Gl. Vet. A μόλος.

Μολίσκω, vado, eo, proficiſcor. A μολέω.

Μολοϐρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρα, ρὸν, guloſus, vorax; (2) mendicus.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟ'Σ, vel μολοθοῦρος, ου, ὁ, molothurus, *herba.*

ΜΟΛΟΘΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, qui non vocatus alienas ædes intrat.

Μολοῖσαν, acc. ſing. aor 2. part. act. *Dor.* pro μολοῦσαν, à μολέω.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus. Unde *Lat.* moles.

Μολοσσικὸς, & Μολοττικὸς, ἡ, ὸν, Moloſſicus; (2) moloſſo pede conſtans. A μολοσσός.

Μολοσσὶς, & Μολοττὶς, ίδος, ἡ, Moloſſica, regio Moloſſorum.

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, vel Μολοττὸς, οῦ, ὁ, moloſſus, pes metricus, ex tribus ſyllabis longis conſtans; (2) incola Moloſſidis, regionis Epiri; (3) ſc. κύων, canis moloſſus, i. e. paſtoralis & magnus, ſeu prægrandis & generoſus, quales dabat Moloſſia.

Μολουρὶς, ίδος, ἡ, *Heſ.* cuſpis ſeu haſta mutilata; (2) pudendum virile; (3) item ægrè reddens urinam. At apud Nicand. animal locuſtæ ſimile. Ex μόλις, & οὐρὰ, vel οὖρον.

Μόλουροι, ſerpentes quidam innoxii, Nic. ex μόλω, & οὐρὰ, quod hac ingrediantur.

Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. V. pro μαλάχη.

Μολόχια, malvæ, Gl. V. A præc.

Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.

Μολπαστὴς, οῦ, ὁ, cantor, cantator; (2) colluſor. A præc. Hinc

Μολπάστρια, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen; (2) chori cum cantu. A μέλπω.

Μολπηδὸν, *Adv.* cum cantu. A μολπή.

Μολπηστὴς, οῦ, ὁ, cantor. Ab eod.

Μολύϐδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίϐδαινα.

Μολύϐδεος, idem quod μολίϐδεος.

Μολυϐδέω, plumbo, Gl. V. potiùs μολυϐδόω.

Μολύϐδινος, idem quod μολίϐδινος.

Μολύϐδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, plumbeus.

Μολυϐδὶς, idem quod μολιϐδίς.

Μολυϐδίτης, ου, ὁ, plumbaceus, aut plumboſus. A μόλυϐδος.

Μολυϐδῖτις, ἡ, plumbea. A μολυϐδίτης.

Μολυϐδοειδὴς, idem quod μολιϐδοειδής.

Μόλυϐδος, ου, ὁ, plumbum.

Μολυϐδουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. V. Ex ἔργον.

Μολυϐδοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adſpectu. Ex φαίνομαι.

Μολυϐδοχοέω, idem quod μολιϐδοχοέω.

Μολυϐδόχροος, idem quod μολιϐδόχροος.

Μολυϐδοχρὼς, idem quod μολιϐδοχρώς.

Μολυϐδώδης, idem quod μολιϐδώδης.

Μολύϐδωσις, εως, ὁ, plumbatura, Gl. V. ferruminatio, quæ plumbo fit. Quaſi à μολυϐδόω, vid. μολυϐδέω.

Μολυϐδώτος, Gl. V. μολυϐδωταὶ, plumbatæ; quaſi à μολυϐδόω, vid. μολυϐδέω.

Μολυϐὶς, ίδος, ἡ, idem quod μολιϐδίς.

Μόλυϐος, ου, ὁ, idem quod μόλιϐος.

Μολυϐοῦς, ῆ, οῦν, plumbeus. A μόλιϐος.

Μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, Gl. V.

Μολυνίη, ης, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. A μολύνω.

Μολυνοπραγμονέω, res fœdas, (*inpr.* in venere) facio. Ex ſeq. & πρᾶγμα.

Μόλυνσις, εως ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio parum à cruditate differens. A

ΜΟΛΥ'ΝΩ, fut. υνῶ, polluo, inquino, contamino, conſpurco; attamino; deturpo; fœdo; inceſto; (2) dicitur & de coloribus, tingo, inficio; ἐμόλυναν, 3. plur. aor. 1. fœdarunt; ἐμολύνατο, 3. ſing. aor. 1. med. contaminatus eſt; imperat. aor. 1. μολῦνον, inquina, Gl. V. Τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολεύει, Theocr. 5, 87. Πρὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα, Heliod.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; μολύσματα piacula, Ph. A μολύνω.

Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, contaminatio, contagium. Ab eod.

Μόλω, venio, ut hinc ſit aor. 2. μολὼν, ἔμολον.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.

Μοναδικὸς, ἡ, ὸν, ſingularis; (2) ſolitarius. A Μονάς.

Μοναδικῶς, *Adv.* in unitate; (2) ſolitariè.

Μοναδὸν, *Adv.* ſolummodo, ſolum, Nicand. Schol. A μόνος. Unde

Μονάζω, f. άσω, ſolitariam vitam ago.

Μονάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, unam tantum ſpinam habens. Ex μόνος, & ἄκανθα.

Μονάλυσις, εως, ἡ, ſimplex catena, torques, *Poll.* Ex μόνος, & ἅλυσις.

Μονάμπυκες πῶλοι, Euripidi οἱ κέλητες, ab unico fræno; vid. infra μονάτωρ; idem habet μοναμπυκὸς, nom. unde Pind. μοναμπυχία, ἡ, ars deſultoris, ſeu agitatio equorum quæ fit uno fræno.

Μομανδρέω, ῶ, uni viro nupta ſum, unicum maritum habeo, uno contenta ſum. Ex ἀνήρ.

Μόνανδρος, ἡ, univira, Gl. V. Ex iiſd.

ΜΟ'ΝΑΠΟΣ, ου, ὁ, Pæonibus monapus, *beſtia*.

Μοναρχέω, ſolus impero, ſolus dominor, paſſ. μοναρχεῖσθαι, dicitur regio, quæ unius duntaxat imperio ſubeſt. A μοναρχός.

Μονάρχης, ου, ὁ, monarcha, qui ſolus imperat. Ex μόνος, & ἀρχή.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus, ſeu imperium. Ph dictatura.

Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, ad monarchiam ſeu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monarchiam adfectans, Gl. V. μοναρχικὸν, dictatorium. A

Μοναρχὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, vide μονάρχης.

Μονὰς, άδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in teſſeris; (3) atomus. A μόνος.

Μοναστήριον, ου, τὸ, monaſterium, locus ubi vita ſolitaria agitur. A

Μοναστὴς, οῦ, ὁ, homo, qui ſolus degit, ſolitarius. A μονάζω.

Μοναστικὸς, ἡ, ὸν, ad homines ſolitarios pertinens; (2) ſolitarius. A μοναστής.

Μονάστρια, ας, ἡ, mulier ſolitaria, quæ vitam ſolitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάτωρ ἵππος, equus deſultorius, ſingulator, Schol. Ariſtoph. A μόνος.

Μοναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibiâ unâ cano.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus:

Μοναύλιον, ου, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. A

Μόναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tibia ſimplicem auram edens; (2) ejuſmodi organo utens; τὸ μόναυλον, unius tibiæ modulatio. Ex μόνος, & αὐλός, *tibia*.

Μοναύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſolus ſtabulatur, ſeu habitat. Ex μόνος, & αὐλή.

Μοναχῆ, *Adv.* unicè, uno tantum modo.

Μοναχικὸς, ἡ, ὸν, ad ſolitarios homines pertinens, monaſticus.

Μοναχόθεν, *Adv.* ex unâ tantum parte. A

Μοναχός, unicus; (2) ſolitariam degens vitam, homo ſolitarius, monachus. A μόνος.

Μοναχοῦ, *Adv.* tantummodo. A μοναχός.

Μοναχῶς, *Adv.* unicè, uno modo, ſingulariter. Ab eod.

Μονέντερον, ου, τὸ, magnum inteſtinum, colum. Ex μόνος, & ἔντερον.

Μονὴ, ῆς, ἡ, manſio, quies, deſidia, mora; (2) monaſterium. A Μήνω.

Μουνήκοιτος, ὁ καὶ ἡ, cœlebs. A κοίτη.

Μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui eſt unius diei. In Epigr. μονημέριον, ου, unius diei ſpectaculum, *Rob.* Ex μόνος, & ἡμέρα.

Μονήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex iiſd.

Μονήρης, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolitarius, ſolivagus:

Μονήρης ναῦς, & μονῆρές πλοῖον, uniremis navis, ſimplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος, & ἐρέσσω, *ordino*.

Μονθύλευσις, plur. μονθυλεύσεις, exquiſitorum ciborum apparatus, *Poll.* Vide ὀνθύλευσις.

Μονθυλευτὴς, οῦ, ὁ, coquus, ciborum exquiſitorum parandorum artifex. A

Μονθυλεύω, exquiſitè condio cibos.

Μονίας, ου, ὁ, ſobrius, *Heſ.* A μόνος, vel μόνω, *Ern.*

Μόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſtanter manens, ſtabilis, immobilis, ſtabili ſede degens; ſedulus, officioſus, Ph. Hinc τὸ μόνιμον, ου, conſtantia. A μονή. Hinc

Μονιμότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas.

Μονίμως, *Adv.* conſtanter, ſtabiliter.

Μονιὸς, οῦ, ὁ, vel μόνιος, οῦ, ὁ, ſolitarius, ſolivagus, ſilveſtris, ferus, *inpr.* dicitur de apro. A μόνος.

Μόνιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui uno equo utitur; (2) qui ſingulari equo vectus curſu certat, ſingulator. Ex μόνος, & ἵππος.

Μονοβάλανος, ον, *Epith.* clavis, unum dentem habens.

Μονοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſolus incedens, R. Ex μόνος, & βαίνω.

Μονόβιβλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui uno conſtat libro; τὰ μονόβιβλα, libri ſingulares, R.

Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens.

Μονογαμέω, ῶ, fut. ήσω, ſemel tantum uxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, ſtatus, quum quis ſemel tantum habet uxorem, Suicer. A

Μονόγαμος, ὁ καὶ ἡ, qui unas tantùm nuptias contraxit; ſemel tantùm uxorem habens.

Μονογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſingularis, unigenitus; unigena, Ph. A γόνος.

Μονογενῶς, unicè, maximè, præcipuè.

Μονόγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, unoculus, *Heſ.*

Μονόγλωσσος, vel Μονόγλωττος, ὁ καὶ ἡ, qui unâ tantùm utitur linguâ. A γλῶσσα.

Μονογνώμονες, qui unius ſunt ſententiæ, vel ab unâ ſententiâ pendent. A γνώμη.

Μονόγονος, *Poet.* μουνόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, unigenitus, R. Ex μόνος, & γίνομαι.

Μονογράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, unicâ literâ conſtans, v. gr. ſyllabâ. *Longin.* Ex γράμμα.

Μονόγραμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quaſi delineatus tantùm, non additis reliquis quæ picturam abſolvunt; dicitur & de macilento, extenuato deformique, ſeu ſubtili nimis. Apud Cic. Epicurus Deos monogrammos vocat. A γραμμή.

Μονοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unum tantùm digitum habet.

Μονοδέρκτης, ου, ὁ, qui unum tantùm oculum habet; unoculus. Θητεύω Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτα, Euripid. Cyclop. 77. A δέρκω.

Μονοδιαιτασία, ας, ἡ, ſolitaria vivendi ratio. Ex μόνος, & διαιτάομαι.

Μονόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.

Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum truncum habens, R. Ex μόνος, & δρέπω.

Μονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, unam formam habens, uniformis. Ex μόνος, & εἶδος.

Μονοειδῶς, *Adv.* unâ formâ.

Μονοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, unâ tantum tunicâ ſeu veſte indutus. Ex μόνος, & εἷμα.

Μονοζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. unijugis; unicus; μονοζυγὲς σάνδαλον, in Epigr. unum calceamentum. Ex μόνος, & ζυγὸς.

Μονόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. unijugis, unicus.

Μονόζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, unam zonam habens; μονόζωνοι, apud *Suid.* honoratiores milites cingulo à cæteris diſtincti; ap. LXX. milites expediti fortes. Unde & latrunculi. Ex μόνος, & ζώνη.

Μονοήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unius eſt diei, diarius. Ex μόνος, & ἡμέρα.

Μονοθελῆται, hæretici, qui Chriſto unam tantum tribuebant voluntatem. Ex ϑήλω.

Μονοθρηνέω, ῶ, ſolus lamentor.

Μονόθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unas tantûm habet fores, qu. dic. uniforis, univalvis. Apud Ariſtot. μονόθυρον, eſt genus concharum unifore & univalve. A ϑύρα.

Μονοίκητος, ον, ſolitarius. Ab οἰκέω.

Μονοκάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unum habet calamum.

Μονόκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, unum habens flexum; de pedum digitis, *Ariſtot.*

Μονόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, unicaulis, Gl. Vet. unico vel ſimplice caule conſtans.

Μονοκέρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui unum modò cornu eſt; uno modo cornu armatus. Ex μόνος, & κέρας.

Μονόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) monoceros, ſeu unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκέφαλος, ὁ καὶ ἡ, unum caput habens.

Μονόκλαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ab uno tantùm lugetur, R. Ex μόνος, & κλαίω.

Μονοκληρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unus eſt hæres. nullos habens cohæredes.

Μονόκλωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, unum ramulum habens. Ex μόνος, & κλών.

Μονοκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, unum ventrem habens. Ex μόνος, & κοιλία.

Μονοκοιτέω, ῶ, ſolus cubo. A κοίτη.

Μονοκόκκος, ου, ὁ καὶ ἡ, unum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ου, unio, margarita. Gl. V. μονόκοκκα, uniones.

Μονοκόνδυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, unum nodum ſeu tuber habens.

Μονοκότυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, de polyporum quodam genere, qui unum cavum habet in cirris, ſeu flagellis, in quo unum tantum acetabulum eſt. Ex μόνος, & κοτύλη.

Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, *Suid.* A

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui ſolus rerum potitur; qui ſolus imperium obtinet. Ex μόνος, & κρατέω.

Μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.

Μονόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui uno tantum pulſu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remorum ordine (uno remo, *Ern.*) impellitur.

Μονόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, unum circulum ſeu orbem habens.

Μονόκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, uno colo ſeu membro conſtans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex μόνος, & κῶλον.

Μονόκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, uno remo utens. Ex μόνος, & κώπη.

Μονολέκυθος, ὁ καὶ ἡ, unum vitellum habens.

Μονολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſolus cubat, Ph. unicuba. Ex μόνος, & λέχος.

Μονολήκυθος, ον, unam modo ampullam habens.

Μονολήμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, una ſumtione conſtans, genus ſyllogiſmi. A λῆμμα.

Μονόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex uno lapide factus, uno lapide conſtans.

Μονολογία, ας, ἡ, ſoliloquium, Gl. V. A

Μονολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſoliloquus, Gl. V.

Μονόλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, unâ tantum tunicâ aut uno cortice tectus.

Μονόλυκος, ὁ, lupus ſolitarius, ſolivagus.

Μονόλωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, unam veſtem habens.

Μονόμαζος, ἡ, unam mammam habens, *Epith.* Amazonum.

Μονομάτωρ, *Dor.* pro μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον, τὸ, idem quod μάχιον.

Μονομαχέω, ῶ, fut. ήσω, ſingulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ, Eur. Ph. 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μετὰ τοῦ νοσήματος, Al. Aph. A μονομάχος.

Μονομάχης, ȣ, ὁ, idem quod μονόμαχος, pl. μονομάχαι, Clem. Alex. Ab eod.

Μονομαχία, ας, ἡ, ſingulare certamen, Ph. gladiatorium. Al. Gl. V. duellum. Ab eod.

Μονομαχικὸς, ἡ, ὸν, gladiatorius.

Μονομάχιον, ȣ, τὸ, idem quod μονομαχία. Ph. aſſarium.

Μονομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſingulari certamine pugnans, gladiator. Ex μόνος, & μάχη.

Μονομαχοτροφεῖον, ȣ, τὸ, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος, & τρέφω.

Μονομαχοτρόφος, ȣ, ὁ, laniſta, Ph. Ex iiſd.

Μονομερεια, ας, ἡ, quum inauditâ alterâ parte aliquid facimus ſeu judicamus. A

Μονομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unius partis, ſimplex. Ex μόνος, & μέρος.

Μονομερῶς, *Adv.* ex unâ tantùm parte, non in univerſùm, ſimpliciter.

Μονόμετρος, ον, uno pede conſtans, ſc. verſiculus ſcenicus.

Μονομήτωρ, ὁ ϗ ἡ, privatus matre, Schol. Eur. ſolam matrem ſuperſtitem habens.

Μονόμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimplici licio ſeu filo textus.

Μονόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unoculus, in Epigr.

Μονόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uniformis, R. Ex μόνος, & μορφὴ.

Μονόμοσχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſingularem habens pediculum, Suicer.

Μόνον, *Adv.* ſolùm, tantùm, duntaxat.

Μονονȣ̀, ferè, propemodùm, tantùm non.

Μονονȣ̀κ, *Adv.* idem.

Μονονȣχὶ, *Adv.* idem.

Μονόξοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam & ſimplicem fiſſuram habens. Ex μόνος, & ξέω.

Μονόξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno ligno confectus; monoxylon, navigium ex unicâ arbore cavatum, Gl. V. μονόξυλον, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore.

Μονοȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus in ſuo genere, & nihil ſubſtantiæ ſuæ ſimile habens; ut luna, ſol, cœlum. Ex μόνος, & ȣ̓σία.

Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus & morbus unus. Ex μόνος, & ϖάθος.

Μονόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, unigena, item unum modo filium vel filiam habens.

Μονοπάτιον, ȣ, τὸ, ſemita, ſeu via, per quam tantum uni patet inceſſus. A ϖάτος.

Μονοπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno indutus calceo. Ex ϖέδιλον.

Μονοπεῖραι λύκοι, lupi qui non cum aliis, ſed ſeorsùm prædantur; à μονοπείρης, ȣ, ὁ. Ex ϖεῖρα.

Μονόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno ſimplici peplo indutus.

Μονόπηρος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, unam tantùm habens peram. Ex μόνος, & ϖήρα.

Μονόπλευρος, ον, unum latus habens.

Μονοπόδιον, ȣ, τὸ, menſa, ſedile, vel ſimile quidpiam, unum tantum habens pedem. A

Μονόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, unum tantum habens pedem, Gl. V. unipes.

Μονοπραγματέω, ῶ, futur. ήσω, unam rem curo, non alienis rebus me immiſceo. Ex μόνος, & ϖρᾶγμα.

Μονοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unius ſolum perſonæ eſt; ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius perſonæ, ut ἐκεῖνος.

Μονοπροσώπως, ſub unâ tantum perſonâ.

Μονόπτερως, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum habens pinnam. Ex μόνος, & ϖτερὸν.

Μονόπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum tantum habens caſum. Ex μόνος, & ϖίπτω.

Μονοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, ſolus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio, *Strab.* A

Μονοπώλης, ȣ, ὁ, qui ſolus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.

Μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium, quo quis ſolus quidpiam vendere poteſt, monopolium.

Μονοπώλιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Μονόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui uno equo vehitur, apud Euripid. Ex μόνος, & πῶλος.

Μονόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam vel ſimplicem habens radicem. Ex μόνος, & ῥίζα.

Μονόῤῥυθμος, ον, *Epith.* domûs, quæ ab uno incolitur, ap. Æſch.

Μόνορχις, εως, ὁ, qui unum tantum teſticulum habet. Gl. V. uniteſtis, unicoleus.

ΜΟ'ΝΟΣ, μόνη, μόνον, ſolus, unus; (2) ſingularis, ſimplex; (3) deſertus, ſeparatus, ſejunctus; (4) cælebs, viduus.

Μονοσανδαλος, ὁ ϗ ἡ, uno calceo indutus.

Μονόσιροι ὄρνεις, Alexandriæ in Ægypto ſunt gallinæ, ex quibus galli pugnaces naſcuntur, bis & ter ova foventes; ut eſt in Geopon. Lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, ſemel de die cibum ſumo; (2) ſolus edo.

Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis ſemel de die cibum ſumit; (2) quum quis ſolus & ſine convivâ veſcitur. A

Μονόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſemel de die cibum capit; (2) ſolus & ſine convivâ cibum capiens, tenui victu ob paupertatem utens, hinc etiam paraſitus. Ex μόνος, & σῖτος.

Μονοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſive μονόσκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum tantum crus habens. Ex μόνος, & σκέλος.

Μονόσκηπτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus ſceptrum gerens, monarcha. Ex μόνος, & σκῆπτρον.

Μονόϛεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam contignationem habens, R. Suicer.

Μονοϛελέχης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſive μονοϛέλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum à radice caudicem habens. Ex μόνος, & ϛέλεχος.

Μονόϛεος, ſeu μόνοϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μόνος, & ὀϛέον, os.

Μονοϛιϐὴς, ὁ ϗ ἡ, ſolus iter faciens, ſine comitibus, ſatellitibus. A ϛείϐω.

Μονόϛιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno verſu ſeu ordine conſtans; τὸ μονόϛικον, unus verſus.

Μονόϛολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam ſtolam habens; (2) ſolus & deſertus, qui ſolus miſſus eſt, qui ſolus it. Ex ϛολὴ, ϛέλλω.

Μονόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam habens aciem, alterâ tantum parte ſcindens. Ex ϛόμα.

Μονοϛόρθυγξ, γος, ὁ, *Epith.* Priapi.

Μόνοϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μόνος, & ὀϛέον.

Μονοϛροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Μονόϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut μονόϛροφος ᾠδὴ, oda unam habens ſtropham. Apud Theophr. μονόϛροφος ἅμαξα, Gaza interprete, plauſtrum ſimplicis verticis. A ϛροφὴ.

Μονοσυλλαϐέω, per unam ſyllabam pronuncio:

Μονοσύλλαϐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unâ tantum ſyllabâ conſtans. Ex μόνος, & συλλαϐὴ.

Μονοσυλλαϐῶς, unâ ſyllabâ.

Μονότεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μόνος, & τέκνον.

Μονότης, ȣ, ὁ, ſolitarius; rectiùs μονώτης.

Μονότης, ητος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, *Suicer.* A μόνος.

Μονοτοκέω, ῶ, unum uno partu edo, *Suicer.*

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una proles tantum editur, *Suicer.* A

Μονοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam prolem edens. Ex μόνος, & τίκτω.

Μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas. A

Μονότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno tenore procedens; (2) contumax, pervicax, pertinax, Ph. Ex μόνος, & τείνω.

Μονοτόνως, *Adv.* uno eodemque tenore.

Μονοτράπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauper, ſolus cibum capiens. Ex μόνος, & τράπεζα.

Μονότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unius modi, ſimplex; unius ſenſus, Gl. V. (2) ſolitarius; (3) cælebs; (4) auſterus, contumax.

Μονοτρόπως, uno ac ſingulari modo.

Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, unum paſco, nutrio. *paſſ. med.* ſolus paſcor. Ex μόνος, & τρέφω.

Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) paſtus ſolitarius. Ex iiſd.

Μονότροχος, carruca, Gl. V.

Μονȣχία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. Ex μόνος, & ἔχω.

Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſolus comedo, nemine ad cœnam invitato.

Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis ſolus comedit, neminemque ad cœnam invitat.

Μονοφαγίϛατος, ȣ, ὁ, ſuperl. A

Μονοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus cibum capit.

Μονοφαλαγγία, ας, ἡ, una phalanx, R.

Μονόφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus apparens. Ex μόνος, & φαίνω.

Μονόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum oculum habens, unoculus; luſcus, Phil.

Μονόφθογγος, ὁ ϗ ἡ, unum ſonum habens.

Μονόφορϐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus paſcens. Ex μόνος, & φορϐὴ.

Μονόφρȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex unâ tantum parte munitus; (2) ab uno cuſtoditus. Ex μόνος, & φρȣρά.

Μονόφρων, ὁ ϗ ἡ, ſui ſenſus atque judicii.

Μονοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unius naturæ, ſimplex, non geminus; (2) ſimplicem ſtirpem habens. Ex μόνος, & φυή.

Μονόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum folium habens.

Μονόφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unius generis, R. Ex μόνος, & φυλή.

Μονοφυσῖται, ων, οἱ, hæretici, unam in Chriſto naturam ſtatuentes. Ex φύσις.

Μονοχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum frænum habens.

Μονόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, unam habens manum; unimanus, Gl. V.

Μονόχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolidam & non fiſſam habens ungulam. Ex μόνος, & χηλή.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, unam tunicam habens.

Μονοχιτωνέω, ῶ, unam tunicam gero. A præc.

Μονόχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unâ intentus chordâ. Ex μόνος, & χορδή.

Μονόχρονος, ον, unum tempus habens; dicitur de unâ ſyllabâ eâdemque brevi; nam longæ ſunt δίχρονοι.

Μονόχροος, *contr.* μονόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicolor, qui unius ejuſdemque coloris eſt. Ex μόνος, & χρόα.

Μονοχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρῶμα.

Μονόχρωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Μονόχρως, ὁ ϗ ἡ, idem: neut. τὸ μονόχρων.

Μονόψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unius ſuffragii, R.

Μονόω, ῶ, fut. ώσω, ſolum relinquo, deſero, deſtituo; (2) ad unum redigo, unum, ſolum reddo; μονόομαι, ȣ̃μαι, relinquor; a. 1. part. μονωθεὶς, ſolus relictus; perfect. part. μεμονωμένος, ſolitarius, deſtitutus, Gl. V. ſolus. Οἴ μοι, τί δράσω δῆτα σȣ̃ μονȣ́μενος; Eur. Alc. 377. δεσποτᾶν, id. Rheſ. 872. A μόνος.

Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, ſolus canticum recito; (2) ſolus lamentor, carmen flebile cano; (3) lugeo. A μονῳδὸς.

Μονῳδία, ας, ἡ, cantio ſolitaria, monodia, cum unus tantùm in ſcenâ canticum recitat, & non ſimul chorus. Ab eodem.

Μονῳδὸς, ȣ̃, ὁ, poëta, qui ſub unâ tantum perſonâ argumentum aliquod exponit; (2) qui ſolus cantat ſine choro. Ex μόνος, & ᾠδὸς, *cantor.*

Μονωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. μονόω.

Μονώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, ſolidas ungulas habens, cujus ungulæ ſolidæ ſunt, & individuæ. Ex μόνος, & ὄνυξ.

Μονώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μόνως, *Adv.* ſolùm, tantùm. A μόνος.

Μόνωσις, εως, ἡ, deſolatio; (2) ſolitudo, ſingularitas, unitas. A μονόω.

Μονώτατος, ſolus omnium. A μόνος.

Μονώτης, ȣ, ὁ, ſolitarius, f. μονῶτις, ιδος, ſolitarius. A μονόω. Hinc

Μονωτὶ, *Adv.* clam, ſolitariò, Vulg. Lex.

Μόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam aurem habens; (2) unam anſam habens. Ex μόνος, & ȣ̃ς.

Μονὼψ, ῶπος, ὁ unoculus. Ab ὤψ.

Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonaſus, alias μόναπος. Ælian.

Μόρα, ας, ἡ, Mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars.*

Μόργιον, *Heſ.* μέτρον γῆς, ὁ ἐϛι τὸ ϖλέθρον, jugerum.

Μοργνύω, abſtergo. Vid. ὀμοργνύω.

Μόργος, vel μοργὸς, ſeptum, crates in curru.

Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor.*

Μορέω, ῶ, laboro, adfligor, *Heſ.* (2) divido, ſortior.

Μορια, ας, ἡ, pars, *Heſ.* A μοῖρα.

Μορία, ας, ἡ, olea ſacra. Ab eod.

Μόριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis. A μόρος.

Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula; pars, pars corporis; membrum genitale, Gl. V. μορία, genitalia. Philoſophi ſic vocant & ſpeciem ſubjectam generi, unde & Ciceroni *pars* vocatur, *Ern.* Ab eod.

Μόριος, ρία, *Ion.* μορίη, ριον, partialis, in Epigr. Ab eod.

Μόριος ζεὺς, Jupiter Morius, i. e. inſpector ſacrarum olearum. Soph. Oed. C. 697. A μορία. Unde

Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio; ex Herod.

Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ου, τὸ, larva ſeu perſona tragicorum & hiſtrionum; (2) ſpectrum, terriculamentum. A μορμώ.

Μορμολύκη, ης, ἡ, idem. Ab eod.

Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, & propriè quidem larvis & ſimilibus terriculamentis; (2) formido, metuo. Πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα, ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς; Ariſtoph. Av. 1250. Ab eod.

Μορμορωπὸς, ut μορμορωπὰ ῥήματα, verba terrifica; Ariſtoph. Ran. 1040. Ex μορμὼ, & ὤψ.

ΜΟΡΜΥ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam marinus.

Μορμυρίζω, fut. ίσω, aquæ ſtrepitum refero, Gl. V. murmuro. A μορμύρω.

ΜΟΡΜΥ΄ΡΟΣ, ου, ἡ, mormyra, piſcis quidam marinus; *item* μορμυρίων, unde Mirmillones putantur habere nomen.

ΜΟΡΜΥ΄ΡΩ, murmuro, propriè ut fluvius cum ſtrepitu fluens; (2) inundo. Ἀφρῷ μορμύρων ῥεῖν ἄσπετος, Iliad. 18, 403. Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἔγγυθι πόντος, Dion. Περ. 82.

Μορμύσσομαι, terreo. A μορμώ.

ΜΟΡΜΩ΄, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adſpectu & terrifico; (2) larva, terriculamentum, Gl. Vet.

Μορμὼν, ῶνος, ἡ, idem.

Μορμωτὸς, ἡ, ὸν, terrificus.

Μόρξαι, aor. 1. inf. act. v. μόργνυμι.

Μορόεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitioſus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.

Μόρον, ου, τὸ, morum, fructus mori arboris. A μορέα.

Μοροπονέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.

Μόρος, ὁ, portio; (2) fatum, mors, lethum; (3) ſors. A μείρω.

ΜΟ΄ΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad veſtes dealbandas.

Μόρισμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, Gl. V. fatifer; μόρισμον, fatale, Ph. A μόρος.

Μορτὴ, vel μόρτη, pars, quæ ſolvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus à domino accipit. *Poll. Heſ.*

ΜΟΡΥ΄ΣΣΩ, inquino, contamino, fædo; ut hinc ſit μεμορυγμένα, perf. paſſ. part. inquinata, Od. 13, 435.

Μορφάζω, f. άσω, nuo, annuo, *Heſ.* (2) geſtus fingo in ſaltatione, *aliàs etiam* vultum variè fingo. A μορφή. Hinc

Μορφασμὸς, οῦ, ὁ, conformatio vultûs & geſtuum, genus ſaltationis, quo diverſorum animalium motus repræſentabantur.

Μορφεὺς, έως, ὁ, Deaſter gentilium, Somni filius dormientibus varias rerum formas objiciens. A

ΜΟΡΦΗ`, ῆς, ἡ, forma. Hinc

Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* μορφάεις, formoſus, R.

Μορφίζω, Ammon. *malè pro* μορφάζω.

Μορφνοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro μορφνοῦ. A

Μορφνὸς, ἡ, ὸν, obſcurus, tenebricoſus, *Suid.* (2) flavus, fulvus, *Heſ.* (3) ὁ μορφνὸς, aquila quædam apud Ariſtot. Gl. V. ὁ μορφνὸς, ἀγρικὸν ὄρνεον. (ruralis avis) emuſſulus. Ab ὀρφνός, idem.

Μορφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, formalis. Ex μορφὴ, & εἶδος.

Μορφοποιέω, ῶ, fut. ήσω, formam facio, formo, conformo; μορφοποιοῦμαι, formor, formam accipio. Ex μορφη, & ποιέω.

Μορφοποιΐα, ας, ἡ, efformatio. Ex iiſd.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam ſpecto.

Μορφόω, ῶ, fut. ώσω, formo, figuro; aor. 1. paſſ. ἐμορφώθην, μορφωθῇ, in Conjunct. formetur; μεμορφωμένος, perf. part. informatus. Ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, Gal. 4, 19. A μορφή. Unde

Μορφύνω, formam lenociniis exorno, *Heſ.*

Μορφὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios calyptram & pedicas habentis. Ab eod.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, forma, ſpecies, ſomnium, ſpectrum. A μορφόω.

Μόρφων, ωνος, ὁ, perſonatus. Ab eod.

Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago.

Μορφωτικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. formativus, formandi vim habens. Ab eod.

Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟ΄ΣΣΥΝ, vel μόσυν, υνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, *propriè* domûs.

Μοσσύνοικοι, vel μοσύνοικοι, Moſynæci, gens Pontica in turribus ligneis habitans. A præc. unde Μοσσυνοικικός.

Μοσσυνος, ὁ, idem quod Μόσσυν.

Μοσχάριον, ου, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus, Dim. à μόσχος.

Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. Ab eod.

Μοσχέη, *contr.* μοσχῆ, ῆς, ἡ, ſcil. δορὰ, pellis vitulina: Ab eod.

Μοσχεία, ας, ἡ, ſurculorum plantatio, Ph. plantatio. A μοσχεύω.

Μόσχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitulinus; μόσχειον, vitulina, Gl. V. & pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui ex arbore demptus plantatur; ſtolo, tenella planta, Gl. V. propago. A μοσχεύω.

Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A præc.

Μοσχεύω, f. εύσω, ſurculis ex arbore demptis ſero; (2) ſero, planto. A μόσχος.

Μοσχηδὸν, modo, ſeu more vituli. Ab eod.

Μοσχίας, ου, ὁ, ad vitulum accedens aries triennis, Euſt. (2) lepuſculus, Poll. (3) agnus, id. Ab eod.

Μοσχίδιον, ου, τὸ, germen novellum, tenerum & novellum vimen, Dim. Ab eod.

Μοσχιναῖος, αία, αῖον, in modum vituli exſultans, *Heſ.* Ab eod.

Μοσχίον, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, ſtolo. Ab eod.

Μόσχιος, α, ὸν, vitulinus.

Μοσχοθύτης, ου, ὁ, victimarius, Ph.

Μοσχοκάρυον, & μοσχοκαρύδιον, ου, το, nux moſchata.

Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum facio, conflo. A

ΜΟ΄ΣΧΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, novellum germen, ſtolo, pampinus, capreolus, Ph. μόσχοι, plantæ; (3) odoris pretioſiſſimi genus, muſcus; (4) *Adject.* tener, novellus, apud Hom.

Μοσχοσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, vitulorum ſignator.

Μοσχοτόμος, ου, ὁ, victimarius, Ph. A μόσχος, & τέμνω.

Μοσχοφάγος, ὁ καὶ ἡ, vitulinam edens.

Μοτάριον, ου, τὸ, Dim. à

Μοτὸν, οῦ, τὸ, idem quod

ΜΟΤΟ`Σ, οῦ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur. Hinc

Μοτόω, ῶ, fut. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & ſic ea curo.

Μότωμα, ατος, τὸ, idem quod μότος.

Μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impoſitio.

Μουκηρόβας, vel μουκηρόβατος, nucifrangibulum, *Athen.* A

ΜΟΥ΄ΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, amygdala. Vox Laconica. Vid. infra μύκηρος.

Μουνὰξ, *Poet.* ſeorſum, ſingulatim. A μοῦνος.

Μουνερέτης, *Poet.* pro μονερέτης, ſolus remex, in Epigr. Ex μοῦνος, & ἐρέτης.

Μουνογένεια, ας, ἡ, unigena, *Apollon.* A

Μουνογενὴς, vid. μονογενής.

Μουνογλήνος, unoculus, in Epigr. Ex γλήνη.

Μουνόθεν, *Adv.* remotis arbitris.

Μουνολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolus cubans. Ex λέχος.

Μουνολέων, leo ſolitarius, in Epigr.

Μουνόλιθος, ex uno lapide conſtans, vel ex lapide tantum conſtans.

Μουνομήτωρ, cui ſola ſupereſt mater, *Heſ.*

Μοῦνος, *Ion.* & *Poet.* pro μόνος.

Μουνόω, fut. ώσω, pro μονόω.

Μουνυχία, ας, ἡ, portus Athenienſium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium decimus, ita dictus à Dianâ Munychiâ, cujus ſacra hoc menſe fiebant.

Μουνώψ, acc. μουνῶπα, *Poet.* pro μονώψ.

ΜΟΥ͂ΣΑ, ης, ἡ, Muſa, Dea cantûs; ſumitur & pro ipſo cantu, & vocis, & fidium ſeu tibiarum, pro cognitione & ſcientiâ, pro ingenio, & ſcitâ quâvis inventione & commentatione, Gl. V. Muſa. Camena.

Μουσαγέτης, ου, ὁ, muſagetes, Muſarum ductor. Apollinis *Epith.* Ex ἡγέομαι.

Μουσαπολετὴρ, ῆρος, ὁ, cantus & muſicorum modulorum corruptor.

Μουσεῖον, ου, τὸ, muſæum, locus Muſis, & ſtudiis deſtinatus; ubi Muſæ colebantur; (2) Alexandriæ ædificium, ubi viri docti alebantur; (3) locus ubi ſtudiis literarum operamur. Sed μουσεῖα, ων, feſtum in honorem Muſarum. A Μοῦσα.

Μουσεῖος, εία, εῖον, muſicus. Ab eod.

Μουσηγετέω, ῶ, Muſis citharâ præeo. A

Μουσηγέτης, ου, ὁ, idem quod Μουσαγέτης.

Μουσίζω, cantu contendo, V. L. A Μοῦσα.

Μουσικεύομαι, muſicâ ratione cantica tempero & modulor. Ab eod.

Μουσικὸς, ἡ, ὸν, muſicus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) muſices amans; (5) literarum amans, elegans, peritus. Hinc μουσικὴ, ſcil. τέχνη, Muſica, ars canendi, poëtica doctrina, dexteritas. Ab eod.

Μουσίκτας, pſaltes, cantor, *Heſ.* Eſt *Dor.* pro μουσιστής. A μουσίζω.

Μουσικῶς, *Adv.* muſicè, ſeu modulatè; (2) concinnè, aptè, ſcitè, eleganter.

Μουσικώτατα, *Adv.* doctiſſimè. A μουσικός.

Μουσίσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro μουσίζειν.

Μουσόδομος, ου, Muſis habitatus.

Μουσόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut μουσοδρόμοις πέτραις, quas Muſæ percurrerunt, in Epigr.

Μουσοεργος, ὁ καὶ ἡ, ſymphoniacus, pſaltria, tibicina, &c. qui Muſarum opus, quæſtum & provinciam, habet, *Ern.*

Μουσοκόλαξ, ακος, ἡ, Muſarum adſentator, artifex muſicarum illecebrarum, *Suicer.*

Μουσόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à Muſis adflatus.

Μουσομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano Muſarum, aut Muſices amore flagro; (2) à Muſis ſum adflatus. A

Μουσομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à Muſis adflatus; (2) amantiſſimus poëſeos, cantûs, &c. A μαίνομαι. Hinc

Μουσομανία, ας, ἡ, furor muſicus, vehemens poëſeos, Muſices, ſive canendi, amor.

Μουσόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, muſicus augur; avis *Epith.* apud Ariſtoph.

Μουσομήτωρ, rectiùs μουσομήτηρ, ἡ, Muſarum mater, Mnemoſyne, ex Æſchylo.

Μουσοπάτακτος, ὁ, à Muſis inſtinctus, poëta; ſed dicitur magis in deteriorem partem. Libri quidam male μουσοπάταγος, ap. Cic. A πατάσσω.

Μουσοποιέω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro. A

Μουσοποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui carmina ſcribit, poëta. Ex Μοῦσα, & ποιέω.

Μουσοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, muſarum famulus, poëta. A πολέω.

Μουσουργέω, ῶ, fut. ήσω, Muſicâ ratione tempero, muſicè compono vel canto; artes Muſarum exerceo, & quæſtui habeo.

Μουσουργία, ας, ἡ, modulatio muſica. A

Μουσουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cantor, pſaltes; (2) qui muſicâ ratione temperat cantica & modulatur, Ex Μοῦσα, & ἔργον.

Μουσόφθαρτος, ὁ, qui per Muſas interiit.

Μουσοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Muſis gaudens. Ex Μοῦσα, & χαίρω.

Μουσόω, modulis muſicis exorno; (2) literis humanioribus erudio; (3) doceo; (4) concinnum, venuſtum reddo. perf. paſſ. μεμούσωμαι, part. μεμουσωμένος, modulatus, elegans, muſis initiatus, aor. 1. inf. μουσωθῆναι, erudiri. A Μοῦσα.

Μουϛάκια, τὰ, muſtacea. Athenæus, μουϛάκια ἐξ οἰνομέλιτος, muſtacea liba ex œnomelite. A Lat. muſto.

Μουϛὶν, *mei eſt*, *Æol.* pro μοῦ ἐϛιν.

Μοχθεῦντα, acc. plur. part. præſ. act. n. g. *Dor.* pro μοχθοῦντα, à

Μοχθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus & ærumnis premor. Μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη, Eur. Hipp. 211. A μόχθος. Hinc

Μοχθήεις, ήεσσα, ῆεν, laborioſus, ærumnoſus:

Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumnæ.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitas, ſcelus. A

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus, miſer; (2) malus, improbus; (3) interdum de ſpecie quâdam vitii, ut βοῦς μοχθηρὸς, bos macer; ὦ μόχθηρε, improbe. A μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. ſing. a. 1. part. v. μοχθέω.

Μοχθηροτέρως, pejus, deterius. A præced.

Μοχθηρῶς, *Adv.* malè, ærumnosè.

Μοχθητέον, laborandum eſt. Εἰ μέτρους μοχθητέον, Eur. Her. fur. 1256.

Μοχθιζοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro μοχθιζουσι, à

Μοχθίζω, laboro, adflictus ſum. A μόχθος.

Μοχθισμὸς, οῦ, ὁ, labor, Vet. Lex. A præc.

ΜΌΧΘΟΣ, ου, ὁ, labor, miſeria, ærumnæ, calamitas, moleſtia; laſſitudo, Gl. V.

Μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud medicos oſſis luxati in locum ſuum reſtitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod. Unde

Μοχλευτὴς, οῦ, ὁ, motor, ſeu qui vectibus & phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius, omninò qui vi ſuâ aliquid concutit, movet, *Epith.* Neptuni, ap. Ariſtoph.

Μοχλεύω, fut. εύσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. Μοχλεύει ϑύρετρα, Eur. Her. fur. 1002. A μοχλὸς.

Μοχλικὸς, ἡ, ὸν, ad vectem pertinens, τὸ μοχλικὸν, liber de molitione & repoſitione luxatorum, *Ern.*

Μοχλίον, ου, τὸ, parvus vectis, parva phalanga, Dim. ab eod.

Μοχλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μοχλίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΜΟΧΛΟ`Σ, οῦ, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, ſera, peſſulus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, peſſulum obdo, vecte obfirmo. A μοχλὸς.

Μὺ, μῦ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muſcipula. Ap. *Poll.* etiam inter fullonum inſtrumenta. Ex μῦς, & ἄγρα.

Μύαγρος, ὁ ϗ ἡ, qui mures venatur, vel captat, ſerpentum ſpecies; (2) herbæ nomen, Gl. V. μύαγρον, muſcipulum. Ex iiſdem.

Μυάκανθος, ου, ὁ, aſparagus, Gl. Vet. Plin. Ex μῦς, & ἄκανθα, *ſpina*.

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus, conchæ ſpecies. A μύω.

Μύας, *mures*, acc. pl. à μῦς, *mus*.

Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo. Ariſtoph. Lyſ. τι μοι μυᾶτε; verſ. 126.

Μυγαλέη, *contr.* μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus.

Μύγμα, τὸ, laceratio. *Ern.* ſeu per apoc. pro ἀμύγμα, ab ἀμύσσω.

Μυγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ap. Æſch. (2) ſonus, qui labiis occluſis erumpit; item, qui naribus editur; muſſatio, muſſitatio, gemitus, etiam de piſcibus apud Ariſtoph. A μύζω.

Μυδάζομαι, fut. άξομαι, abhorreo, averſor; ut hinc ſit aor. 1. ἐμυδάξατο, ap. Nicand. A μυδάω.

Μυδαίνειν, ſtillare, putrefacere, *Heſ.* Ἔνθα μυδαίνει ϖοτοῖς Ὠκίναρος γῆν, Lycurg. 1008.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus; (2) nimio madore vitiatus, Gl. Vet. putidus, mephiticus. A

ΜΥΔΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, nimio madore vitior, putreſco, Gl. V. μυδάω, *puteo*.

Μῦδες, ων, αἱ, teſtudines luteriæ, mures aquatiles, *Suicer.* A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A μυδάω.

Μυδόεις, όεσσα, όεν, nimio madore vitiatus. A

ΜΥ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, virus, viroſus humor.

Μυδόωσα, præſ. part. act. f. g. *Poet.* pro μυδῶσα, ex μυδάουσα, à μυδάω. Unde

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejuſque acies hebeſcit.

Μυδροκτυπέω, ῶ, candentem ferri maſſam malleo tundo. Μυδροκτυπεῖ Ἥφαιϛος, laminas ignitas ſubigit, Æſch. Pr. 366. A

Μυδροκτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex ſeq. & κτύπος.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ου, ὁ, candens ferri maſſa; maſſa lapidea ignita; globus candens, rudis, Gl. V.

Μυδὼν, ῶνος, ὁ, caro fungoſa in ulcere fiſtuloſo, in quo ſinus mucoſi, oræ calloſæ, *Poll.* A μυδάω.

Μύειος, ὁ ϗ ἡ, ſoricinus, Gl. V. A μῦς.

Μυελόεις, όεσσα, όεν, medullâ repletus, medulloſus; (2) alimentum habens.

Μυελόθεν, medullitùs, Gl. V. A μυελὸς.

Μυελοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, medullam faciens, *Suicer.* Ex μυελὸς, & ϖοιέω.

ΜΥΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, medulla. Hinc

Μυελόω, ῶ, fut. ώσω, medullâ impleo, μεμυελωμένος, pinguis, LXX.

Μυελείδης, εος, ὁ ϗ ἡ, medullæ ſimilis, medulloſus. Ab eod.

ΜΥΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, doceo ea, quæ ad ſacra pertinent, in ſacris inſtituo; initio, Gl. V. Δεῖ γὰρ μυηθῆναι με ϖρὶν τεθνηκέναι, Ariſtoph. Pace, 375. A μύω.

Μυζάω, ῶ, fut. ήσω, ſugo, exſugo, exprimo.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΜΥ'ΖΩ, ξω, propriè premo, comprimo, compreſſum teneo. Unde (2) clauſis labris ſonitum literæ μ naribus emitto; (3) muſſo, muſſito, Gl. V. gemo, murmuro; part. μύζων, muſſitabundus, Gl. V. (4) ſugo.

Μύημα, ατος, τὸ, initiatio; (2) id, quod docetur, qui ſacris initiatur. A μυέω. Unde

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gl. V. (2) doctrina, inſtitutio; imbutio, Gl. V.

Μυθάριον, ου, τὸ, fabella, Dim. à μύθος.

Μύθεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μύθη, à μύθομαι.

Μυθεῖσθε, 2. plur. præſ. ind. med. pro μυθέεσθε, à

Μυθέομαι, οῦμαι, dico, dictito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperfect. Ion. μυθέσκοντο dictitabant, prædicabant apud Hom. pro ἐμηθοῦντο. Νῦν δὲ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης, Dion. Περ. 170.

Μυθέσκομαι, idem. V. præc.

Μύθευμα, τὸ, narratio fabuloſa, fabula. A

Μυθεύω, fabuloſè narro, μεμύθευται, p. paſſ. fabuloſè fictus eſt, narratur. Τίς ἆρ', ὃς ἐμαῖς μυθεύεται ϖαρὰ τήναισιν; Eur. Ion. 196.

Μυθησαίμην, a. 1. opt. med. v. μυθέομαι.

Μυθήσατο, 3. ſing. a. ejuſd. in indic. ſed. *Ion.* pro ἐμυθήσατο.

Μυθητὴρ, Heſ. μυθητῆρες, ϛασιαϛαὶ, ſeditioſi, factioſi.

Μυθητὴς, οῦ, ὁ, orator, ſuſurro. A μυθέομαι.

Μυθίδιον, τὸ, fabella, Dim. A μύθος.

Μυθίζοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. fem. gen. *Dor.* pro μυθίζουσαν, à

Μυθίζω, & μυθίζομαι, *Dor.* μυθίσδω, & μυθίσδομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Theocr. 10. ult. A μύθος. 2

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, fabularis, fabuloſus. Ab eod.

Μυθικωτέρως, nimis fabuloſè. A præc.

Μυθιϛορία, ας, ἡ, hiſtoria fabularis. Ex μῦθος, & ἱϛορία.

Μυθίτης, ου, ὁ, ſeditioſus, factioſus. A μῦθος.

Μυθογραφέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas ſcribo.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conſcriptio.

Μυθογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fabularum ſcriptor. Ex μῦθος, & γράφω.

Μυθόλατρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, Verbi, i. e. Chriſti cultor, *Nazian.* Ex λάτρις.

Μυθολογεύω, f. εύσω, idem quod

Μυθολογέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabuloſè narro, fabuloſè celebro; præſ. part. paſſ. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Τοὺς ἀγῶνας ϗ τοὺς ϖολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησε, Iſocr. A μυθολόγος.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabuloſa, res, quæ fabuloſè narratur. A præc.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabuloſa narratio; fabulatio, Gl. V.

Μυθολογικὸς, ἡ, ὸν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiſcendis fabulis. A

Μυθολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, fabularum narrator, fabulator; gerro, Gl. V.

Μύθομαι, loquor, μύθεαι, loqueris, Od. 2, 202. pro quo tamen Euſt. μυθέαι, ut ſit ex μυθῇ à μυθέομαι.

Μυθοπλαϛέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo; (2) fabuloſè fingo. A

Μυθοπλάϛης, ου, ὁ, fabularum fictor. Hinc

Μυθοπλαϛία, ας, ἡ, fabuloſum figmentum.

Μυθοποιέω, ῶ, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιοῦμαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, τὸ, idem quod

Μυθοποιία, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabuloſum. A

Μυθοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, fabularum fictor, vel ſcriptor. Ex μῦθος, & ϖοιέω.

ΜΥ͂ΘΟΣ, ου, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, ſermo; (3) colloquium; (4) fabula, ſive oratio falſa veritatem adumbrans; (5) conſilium, ſuaſio; (6) ſeditio, factio, ap. Hom.

Μυθοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, pariens verba. Ex μῦθος, & τίκτω.

Μυθουργέω, idem quod μυθοποιέω.

Μυθούργημα, τὸ, fabula. A præc.

Μυθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fabuloſus. A μῦθος.

ΜΥΙ͂Α, ας, ἡ, muſca.

Μυίαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui muſcas capit, muſcarum venator; cognomen Dei cujuſdam ap. Eleos, Plin. Ex μυῖα, & ἄγρα.

Μυΐδιον, τὸ, Dim. à μῦς, muſculus.

Μυϊικὸς, vel μυϊκὸς, muſcarius, Gl. V. ubi μυῖκος. A μυῖα.

Μυΐνδα, ης, ἡ, Myinda, luſus quidam puerilis, in quo oculos claudebant. A μύω.

Μυΐνος, murinus. A μῦς. *Ern.*

Μυιοθήρας, ου, ὁ, muſcarum venator. Ex μυῖα, & ϑήρα.

Μυϊοκέφαλον, ου, τὸ, ſpecies τῆς ϖροπτώσεως, procidentiæ, parva adhuc & capiti muſcæ ſimilis. Ex μυῖα, & κεφαλή.

Μυϊοσοϐέω, ῶ, fut. ήσω, muſcas abigo. A

Μυϊοσόϐη, ης, ἡ, muſcarium, inſtrumentum, quo muſcæ abiguntur. Ex μυῖα, & σοϐέω.

Μυϊοσόϐης, ου, ὁ, muſcarum abactor. A præc.

Μυϊοσόϐιον, ου, τὸ, muſcarium, Gl. V.

Μυϊοσόϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Μυϊώδης, Myodes, muſcarum deus, Plin. A μυῖα.

Μυκάομαι, ῶμαι, mugio; (2) de aliorum animalium voce & quocunque ſono graviori, inf. μυκᾶσθαι, mugire, aor. 1. μυκήσασθαι. Ap. Hom. & à μυκάω, μεμυκὼς, p. part. med. mugiens; & pluſq. p. 3 ſing. κρέα ἐμεμύκει, carnes mugiebant. Et a. 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε, ſonit, pro ἔμυκον, ἔμυκε. Μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι, Theoc. 16, 37.

Μύκεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔμυκε, à μυκάω.

ΜΥ'ΚΗ, ῆς, ἡ, mugitus, boatus.

Μύκη, ῆς, ἡ, theca gladii, vagina; (2) occluſio, compreſſio, obſtructio; (3) fungus ellychnii. A *μύω*.

Μυκηθμος, ȣ, ὁ, mugitus, boatus. A *μυκάω*.

Μύκημα, *ατος*, τὸ, idem.

Μυκηρόβατος, idem quod *μυκηρόβατος*.

Μύκηρος, idem quod *μύκηρος*.

ΜΥ'ΚΗΣ, *ητος*, ἡ, vel ȣ, ὁ, fungus, Ph. boletus; (2) fungus ellychnii; (3) morbus quidam oleæ; (4) enſis manubrium; (5) membrum virile, *Heſ.*

Μύκησις, εως, ἡ, idem quod *μύκημα*.

Μυκητᾶν, gen. pl. *Dor.* pro *μυκητῶν*.

Μυκητὴς, ȣ̃, ὁ, mugiens. Ab eod.

Μυκητίας, ȣ, ὁ, mugiens, ſonorus. Ab eod.

Μυκητικὸς, ἡ, ὸν, mugiendi vim habens, inſtar boum. Ab eod.

Μυκήτινος, ἡ, ὸν, fungeus è fungo. A *μύκης*.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ſive *μύκλοι*, lineæ nigræ in collo, dorſo, pedibuſque aſinorum, Heſ. At Etym. *μύκλον*, rugam et plicam in collis aſinorum. *μύκλοι* ſunt etiam libidinoſi & laſcivi homines, ap. Lycurg.

Μύκον, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔμυκον*, à *μυκάω*.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus; *μυκτῆρες* nares; (2) proboſcis elephanti; (3) irriſio, naſus. A *μύσσω*. Hinc

Μυκτηρίζω, f. *ίσω*, naſo ſuſpendo, ſubſanno, derideo, contemno. Θεος ȣ *μυκτερίζεται*, Gal. 6, 7.

Μυκτηρικομπος, ὁ ϗ ἡ, qui cum ſtrepitu emungit nares; (2) flagitioſus. Μυκτηρίκομπα πνεύματα, ſuperbientium narium efflatus, *Æſch.* S. T. 470.

Μυκτήρισμα, τὸ, idem quod

Μυκτερισμος, ȣ̃, ὁ, ſubſannatio, irriſio:

Μυκτηριςης, ȣ̃, ὁ, ſannator, Ph. ſubſannator. A *μυκτηριζω*.

Μυκτηρόθεν, *Adv.* è naribus. A *μυκτήρ*.

ΜΥ'ΚΩΝ, *ωνος*, ὁ, pars auris, Poll.

Μυλακρὶς, *ίδος*, ἡ, qu. dic. locuſta molendinaria, inſectum farinâ veſcens in molendinis & piſtrinis. A *μύλη*, & *ἀκρίς*.

Μυλαξ, *ακος*, ὁ, lapis molaris; (2) lapis rotundus. A *μύλη*.

Μυλέυς, *εως*, ὁ, piſtor, *Suicer.* Ab eod.

ΜΥ'ΛΗ, *ης*, ἡ, mola truſatilis, ſeu aſinaria, frumentaria, oleariave; (2) inferior molæ pars, quæ & meta dicitur; (3) mola ſalſa; (4) mola, os latum toti genu ſuperimpoſitum; (5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque naſci ſolitum; (6) herba quædam; (7) dens molaris:

Μυληκορον, ȣ, τὸ, ſcopæ farinariæ, quibus in molâ utuntur. Ex *μύλη*, & *κόρος*.

Μυλήφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molâ fractus & contuſus. Ex *μύλη*, & *φάω*.

Μυλίας, ȣ, ὁ, ut *μυλίας λιθος*, lapis molaris.

Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo & ſtrideo. Hinc *μυλιόωντες*, apud Heſiod. pro *μυλιῶντες*, *μυλιάοντες*. Ἔργ. 528. A *μύλη*.

Μυλικος, ἡ, ὸν, molaris. Ab eod.

Μυλιόωντας, acc. plur. particip. præſ. act. *Poet.* pro *μυλιῶντας*, ex *μυλιάοντας*, à *μυλιάω*.

Μυλίτης, ȣ, ὁ, ut *μυλίτης λίθος*, molaris lapis, Gl. V. ſilex; *μυλιται οδοντες*, dentes molares. Ab eod.

Μυλλάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpinam habens incurvam hami ad inſtar, hamatis ſpinis armatus. Ex *μυλλὸς*, & *ἄκανθα*.

Μυλλὰς, *άδος*, η, meretrix, ſcortum. A *μύλλω*.

ΜΥΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, curvus, tortuoſus; (2) ſtrabo, qui oculis eſt diſtortis; (3) *Subſt.* placentæ ſpecies.

Μύλλος, ȣ, ὁ, piſcis quidam, mullus.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimo; *μύλλειν* etiam ſubagitare, permolere, ut Horat. A *μύλη*.

Μυλȣ̃δοντες, dentes molares, *Euſt.*

Μυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis lapidi molari, rotundus, gravis, grandis. Ex *μύλη*, & *εἶδος*.

Μυλόεις, *όεσσα*, *όεν*, idem. A *μύλη*.

Μυλοκλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molâ fractus. Ex *μύλη*, & *κλάω*.

Μυλοκόπος, ȣ, ὁ, molitor, Gl. V. moliarius. Ex *μύλη*, & *κόπ*τω.

Μυλοκόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui molam everrit, ſeu purgat. Ex *μύλη*, & *κορέω*.

Μύλος, ȣ, ὁ, mola; Gl. V. *μύλος ἔλαιῶν*, trapetum, Gl. V. *μύλοι*, dentes molares. A *μύλη*.

Μυλοσαρξ, *κος*, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum naſci ſolita. *Heſ.* ſi lectio ſana.

Μυλȣργός, ȣ̃, ὁ, ſiliciarius, Gl. V. Ex *ἔργον*.

Μυλόω, ῶ, induro. paſſ. *μυλȣ̃μαι*, a. 1. *ἐμυλώθη*. Hipp. induruit. A *μύλη*.

Μυλώδεις λίθοι, lapides molares. Ab eod.

Μυλωθρικος, ἡ, ὸν, ad molendinam ſeu piſtrinum pertinens, molendinarius.

Μυλωθρὶς, *ιδος*, ἡ, molitrix, piſtrix. A

Μυλωθρος, ȣ̃, ὁ, qui piſtrinum poſſidet, ſervoſque alit opus in eo facientes, piſtor; & (2) *Adject.* ὁ ϗ ἡ, *μυλωθρος* molaris; ut *μυλωθρὸς ᾠδη*, cantilena molaris. A

Μυλωρὸς, qu. dic. molæ curam habens. Ex *ὤρα*.

Μυλων, *ωνος*, vel *μυλὼν*, *ῶνος*, ὁ, locus, in quo eſt mola, ſeu in quo verſatur mola, piſtrinum; (2) locus, in quo torquebantur ſervi. A *μύλη*.

ΜΥ͂ΜΑ, *ατος*, τὸ, opſonii genus.

ΜΥ͂ΜΑΡ, vel, *μῶμαρ*, macula, nota. *Heſ.*

Μυμαρίζω, inepta loquor, ridiculè geſticulor. *Heſ.* A præc.

ΜΥ͂Ν, *murem*, acc. ſing. à *μῦς*, *mus*.

ΜΥ'ΝΔΟΣ, *η*, *ον*, mutus, *Heſ.*

Μύνη, *ης*, ἡ, prætextus, excuſatio; *μύνησι*, Dat. plur. apud Hom. cauſſationibus. A

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, prætexto, prætendo, *Euſt.*

ΜΥ'ΞΑ, *ης*, ἡ, *Ion.* *μύξη*, humor è naribus fluens, mucus, mucor; (2) mucus in oſtreis & teſtudinibus; (3) ellychnium lucernæ.

Μύξα, *ων*, τὰ, prunorum genus.

Μυξάζω, muco abundo. A *μύξα*.

Μυξαρια, *ων*, τὰ, Dim. à *μύξα*.

Μυξάριον, ȣ, τὸ, piſcis quidam, Dim.

Μυξητῆρες, nares; *μυξωτῆρες* uſitatiùs.

Μύξινος, vel *μυξῖνος*, ȣ, ὁ, idem quod

ΜΥ'ΞΟΣ, ȣ, ὁ, piſcis è mugilum genere.

Μυξώδης, *εος*, ὁ ϗ ἡ, mucoſus. Μυξώδης ὑγρότης, Ariſtot. H. Anim. 3, 5. A *μύξα*.

Μύξων, *ωνος*, ὁ, idem quod *μύξος*.

Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A *μύξα*.

Μυογάλη, vel *μυογαλέη*, *contract.* *μυγαλῆ*, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex *μῦς*, & *γαλῆ*.

Μυοδόχος, & *μυοδόκος*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mures recipiens. Ex *μῦς*, & *δέχομαι*.

Μυοθηρας, ȣ, ὁ, murium venator, qui mures capit. Gl. V. muſcipulum. Ex *θήρα*.

Μυοθηρέω, ῶ, mures venor, Strab.

Μυοκόπρος, ȣ̃, ἡ, muſcerda, muris ſtercus.

Μυοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mures occidens, muricida. Ex *μῦς*, & *κτείνω*.

Μυομαχία, ἡ, murium prœlium.

Μύοξος, ȣ, ὁ, glis, Gloſſ. Vet. item talpa. Gloſſ. Vet. Vid. *μυωξός*.

Μυοπάρων, *ωνος*, ὁ, myoparo: navis piratica.

Μυοπία, vel *μυωπία*, *ας*, ἡ, muris cavernula, Rob. ex Ariſtot. Ex *μῦς*, & *ὀπή*.

Μυοσόβη, idem quod *μυιοσόβη*.

Μυοσώτη, *ης*, ἡ, auricula muris, alſine, herba. Myoſota, *Plin.* Ex *μῦς*, & *ȣ̃ς*, *ωτὸς*, *Angl.* Mouſe-ear.

Μυοσωτὶς, *ίδος*, ἡ, idem & ex iiſd.

Μυόσωτον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Μυότρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſaucios muſculos habens. Ex *μῦς*, & *τρωτός*.

Μυȣρία, *ας*, ἡ, vitium claudicationis verſus Myuri. Scribitur & *μειȣρία*.

Μυȣρίζειν, in acutum deſinere, minoribus terminis finiri, decurtari, inſtar caudæ muris in acutum deſinere. A

Μύȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velut cauda muris in acutum deſinens, compreſſus, arctus; *μυȣρος ςίχος*, mutilus verſus ſeu curtus, poſtremo pede claudicans. Ex *μῦς*, & *ȣ̓ρά*.

Μυοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mures occidens, muricida. Ex *μῦς*, & *φόνος*.

Μυόχοδον, ȣ, τὸ, muſcerda, ſtercus muris. A *μῦς*, & *κέχοδα*, *cacavi*.

Μυόχοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muſcerda, *Heſ.* Ex iiſd.

Μύραινα, *ης*, ἡ, murœna, piſcis; (2) de libidinosâ & in Venerem pronâ, *Suid.* A *μύρος*.

Μύραινος, ȣ, ὁ, muræna, murus, piſcis, *Heſ.*

Μυράκοπα, unguenta miſta ad odoris ſuavitatem & laſſitudines lenientia. Ex *μύρον*, & *ἄκοπος*.

Μυραλοιφέω, ῶ, f. *ήσω*, unguentis me illino. Ex *μύρον*, & *ἀλείφω*. Hinc

Μυραλοιφια, *ας*, ἡ, unguentorum illitus.

Μύρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro *ἐμύρετο*, à *μυρομαι*.

Μυρεψία, *ας*, ἡ, unguentorum coctio ſeu confectio:

Μυρεψικος, ἡ, ὸν, ad unguentarios pertinens. Hinc *μυρεψικὴ*, ῆς, ſc. *τέχνη*, ars conficiendi unguenta. A

Μυρεψὸς, ȣ, ἡ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex *μύρον*, & *ἕψω*, *coquo*.

Μυρηρὸς, ρὰ, ρὸν, unguentarius. A *μύρον*.

Μύρια, decem millia; *μυρία* & per apoc. *μυρί* plurima, ſexcenta, infinita.

Μυριαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut *μυριαγωγὸς ναῦς*, navis, quæ decem millia hominum vehere poteſt, prægrandis. Ex *μύριοι*, & *ἄγω*.

Μυριάκις, *Adv.* decies millies; ſæpiſſimè. A *μύριοι*.

Μυριάμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decies mille amphorarum capax; (2) decies mille amphoris dignus. Ariſtoph. *ῥῆμα μυριάμφορον*, P. 519. Ex *μύριοι*, & *ἀμφορεύς*.

Μυρίανδρος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ut *μυρίανδρος πόλις*, urbs decem virorum millia capiens. Ex *μυριοι*, & *ἀνήρ*.

Μυριάρχης, ȣ, ὁ, decem millium præfectus. Ex *μύριοι*, & *ἀρχή*.

Μυρίαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Μυριὰς, *αδος*, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A *μύριοι*.

Μυριαχȣ̃, *Adv.* infinitis locis, ſexcenties.

Μυρίδιον, ȣ, τὸ, unguentulum. Dim. à *μύρον*.

Μυριέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plurimis voluminibus tortus & ſinuatus. Ex *μύρια*, & *ἑλικτὸς*.

Μυριετὴς, *έος*, ὁ ϗ ἡ, valde annoſus. Ex *μύριοι*, & *ἔτος*.

Μυρίζω, f. *ίσω*, unguentis imbuo. A *μύρον*.

ΜΥΡΙ'ΚΗ, *ης*, ἡ, myrica, Gl. V. Ph. *μυρίκη* *εἶδος* *φυτȣ̃* (ſpecies plantæ) geniſta.

Μυρίκινος, *ίνη*, *ινον*, myricinus, è myricâ confectus. A *μυρίκη*. Unde

Μυρικώδης, *εος*, ὁ ϗ ἡ, myricæ ſimilis.

Μυρίνη, *ης*, myrtus. Al. *μυρσίνη*, & *μυῤῥίνη*.

Μυρίνης, ȣ, ὁ, ut *μυρίνης οἶνος*, vinum unguento miſtum, vinum conditum, *Poll.* A *μύρον*.

Μύρινος, ȣ, ὁ, myrinus, piſcis. A *μύρος*.

Μυριόβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dives bubus, bubus abundans. Ex *μυρία*, & *βȣ̃ς*.

Μυριόγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſæpiſſimè, plurimis modis ſcriptus.

Μυριόδȣς, *οντος*, ὁ ϗ ἡ, ingentes dentes habens. In Epig. *μυριοδȣς ἐλέφας*.

Μυριόκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, permulta capita habens. Ex *μύρια*, & *κράνον*.

Μυριόλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſæpiſſime & ab innumeris dictus. Ex *μυρία*, & *λέγω*.

Μυριόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumeros ſeu permultos habens oculos. Ex *ὄμματα*.

Μυριόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumeras habens formas. Ex *μυρίαι*, & *μορφαί*.

Μυριόμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitos labores ſuſtinens vel perpeſſus.

Μυριόναυς, *αος*, ὁ ϗ ἡ, innumeris ſeu permultis navibus inſtructus. Ex *μυρίαι*, & *ναῦς*.

Μυριονεκροι *μάχαι*, pugnæ, ubi decies mille, ſeu permulti, cadunt.

Μυριοντάρχης, ȣ, ὁ, & *μυριόνταρχος*, idem quod *μυριάρχης*.

Μυριοπάλαι, jamdudum, ante longiſſimum tempus.

Μυριοπλάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. decemilliplex, infinitè multiplicatus. *Plur.* *μυριοπλάσιοι*, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A *μυριοι*, vel *μυρίος*.

Μυριοπλασίως, *Adv.* decies mille modis; (2) infinitis modis.

Μυριοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex πλῆθος.

Μυριόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, innumeros pedes habens.

ΜΥΡΙ´ΟΣ, ια, ιον, infinitus, innumerus; (2) ſummus, extremus, maximus; μυρίοι, ιαι, ία, infiniti, innumeri, ut Lat. ſexcenti, ſexcenta, at μύριοι, ιαι, ια, decies mille, vel decem millia. Unde & compoſita cum μυριος vel μυριοι, reddenda ſunt vel per *infinitus*, ſive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex iſto compoſita exiſtimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochicè etiam το μύριοι, per *multus* vel *plurimus* reddatur.

Μυριοϛημόριον, ȣ, τὸ, decies millena pars. Ex

Μυριοϛὸς, ἡ, ον, decies milleſimus. Hinc ἡ μυριοϛὴ ῆς, qu. dic. decies milleſima, pro numerus decem millium. A μυριοι.

Μυριοτευχοι, ων, οἱ, innumeri armati. Ex μυρίος, & τεύχη, *arma*.

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.

Μυριοτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumeros alens, *Suicer.* Ex μυρίος, & τρέφω.

Μυριοφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumeros habens amicos, *Suicer.*

Μυριόφθαλμος, ὁ, ἡ, innumeros habens oculos.

Μυριοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitos ſeu innumeros ferens; de nave grandi. Ex φέρω.

Μυριόφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, grande onus vehens; de navi grandi. Ex μυρίος, & φόρτος.

Μυριόφυλλον, ȣ, το, herba, quæ .millefolium, *Plin.* Dicitur & ſupercilium Veneris. A

Μυριόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumera habens folia.

Μυριόφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumera genera habens, *Rob.* Ex μυρίος, & φυλή.

Μυριόφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. Ex φωνη.

Μυρίπνοος, *contr.* μυριπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguentum ſpirans. *Rob.* Ex μυρον, & πνέω.

Μυρὶς, ιδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A μυρίζω.

Μυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod. Unde

Μυριϛικος, ἡ, ον, liquidus & odorus, ut oleum balſami; (2) aptus ad inungendum.

Μυριώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinita nomina habens. Ex μυρίος, & ὄνομα.

Μυριωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitos oculos habens. Argi *epith.* Ex μυρίος, & ωψ.

Μυρμαξ, *Dor.* pro μύρμηξ.

ΜΥ´ΡΜΑΙ, piſces, qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμας, ſcribit Athenæus.

Μυρμηδων, ῶνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi ea eſt. A μῦρμος.

Μυρμηκειον, ȣ, τὸ, phalangis genus, ap. Nic.

Μυρμήκια & μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod eraſæ ſenſum formicarum mordentium relinquant, clavi in plantâ pedis. Ab eod.

Μυρμηκία, ας, ἡ, domicilium formicarum; (2) verruca, Phil. (3) cætus Gl. V. magnus et denſus, etiam diſcentium in ſcholâ, *Heſ.*

Μυρμηκίας, ȣ, ὁ, verrucoſus, Phil. (2) formicinus. Ab eod. Unde

Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. V. dolor è verrucis, quæ μυρμήκια, appellantur.

Μυρμηκιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. A

Μυρμηκιάω, ῶ, f. άσω, infeſtor verrucis formicariis, clavis in plantâ pedis. A μυμηκίαι.

Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, ut formicas quaſi reptantes ſentiam. Ab eod.

Μυρμηκιον, ȣ, τὸ, idem quod μυρμήκειον.

Μυρμηκίτης, ȣ, ὁ, ut μυρμηκίτης λιθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens. Plin. A μύρμηξ,

Μυρμηκόβιος, ὁ, ἡ, formicæ vitam agens, h. e. parcam, laborioſam.

Μυρμηκολεων, ὄντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infeſtum. Ex μύρμηξ, & λεων.

Μυρμηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formicis refertus; (2) formicis proprius. A μύρμηξ.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cæſtus pugilum, *Heſ.* Gl. V. A μῦρμος.

Μυρμιδόνεσσι, dat. plur. *Poet.* & *Ion.* pro Μυρμιδόσι, à Μυρμιδών.

ΜΥ´ΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, formica; *Heſ.*

Μυροβάλανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glans unguentaria.

Μυροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguento delibutus, *Suicer.* Ex μύρον, & βάπτω.

Μυροβόϛρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cirros unguento delibutos habens, *Suicer.*

Μυροβρεχὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, unguento madens. Ex βρεχω.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repoſitorium, vas unguentarium.

Μυροθήκιον, ȣ, το, idem & ex iiſd.

Μυροκομίϛρια, ας, ἡ, unguenta portans, *Suicer.*

Μύρομαι, vid. μύρω.

ΜΥ´ΡΟΝ, ȣ, το, unguentum, oleum odorum.

Μῦρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, à μύρω.

Μυροπισσόκηρος, ȣ, ὁ, compoſiti medicamenti genus, quod conſtituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, & μύρον quoddam. *Galen.*

Μυρόπνοος, *contr.* μυρόπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguenta ſpirans. Ex μύρον, & πνέω.

Μυροποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unguenta conficit. Ex μύρον, & ποιεω.

Μυροπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguentarius. Ex πολέω.

Μυροπωλεῖον, ſive μυροπώλιον, τὸ, officina unguentaria; locus, ubi unguenta venduntur, Gl. V. μυροπώλιον, ſeplaſiarium. A

Μυροπώλης, ȣ, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius, Gl. V. ſeplaſiarius, Ph. unguentarius, pigmentarius.

Μυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, unguenta vendo.

Μυροπῶλις, ιδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A μυροπώλης.

ΜΥ˜ΡΟΣ, ȣ, ὁ, myrus, *piſcis* ſimilis murænæ, ſed robuſtior, & dentatus, cum muræna mollior ſit, & eduntula, ut Tertullian. vocat. Interdum tamen & μύραινα, *muræna* vocatur.

Μυροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguentum portans, vel tenens. Ex μύρον, & φέρω.

Μυρόχριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguentis perunctus ſeu imbutus. Ex μυρον, & χρίω.

Μυρόω, ῶ, ungo, Ariſtot. A μύρον.

ΜΥ˜ΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacyrma arboris, Æol. σμύρνα.

Μυῤῥινάκανθος, ruſcus, Gl. V. Ex μυῤῥίνη, & ἄκανθα.

Μυῤῥίνη, ης, ἡ, myrtus, μυῤῥίνης μέχρι, uſque ad caput. A μύρτος. Hinc

Μυῤῥίνης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites.

Μυῤῥίνος, ίνη, ινον, myrteus; (2) *Subſt.* ὁ myrtus. A μύρτος.

Μυῤῥινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum. Ab eod.

Μυῤῥὶς, ίδος, ἡ, herba unguenti odorem ſpirans. A μύρον.

Μυῤῥίτης, ȣ, ὁ, ut μυῤῥίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύῤῥα.

Μυρσινέλαιον, ȣ, oleum myrteum. Ex ſeq.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυρσίνινος, ινη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρσινιτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, myrtites, ſive vinum myrto conditum. A μυρσίνη.

Μυρσινοειδὴς, εος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, myrti formam habens, myrto ſimilis. Ex μυρσίνη, & εἶδος.

Μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.

Μύρσος, ȣ, ὁ, vas, corbis è vimine. E. M.

Μυρτὰς, άδος, ἡ, extuberantia in myrto.

Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. A μύρτος.

Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδανον, ȣ, τὸ, idem quod μυρτάς.

Μυρτίνη, ης, ἡ, piri & oleæ arboris genus, Sch. Nic. At Gl. V. μυρτινη, myrtus.

Μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites, id eſt, myrti baccis nigris contuſis conditum.

Μύρτον, ȣ, τὸ, bacca, ſeu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, *Poll.*

Μυρτοπέταλον, ȣ, τὸ, quibuſdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba.

ΜΥ´ΡΤΟΣ, ȣ, ἡ, myrtus, arbor.

Μυρτόχειλα, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex μύρτον, & χεῖλος.

Μυρτοχειλίδες, ων, αἱ, idem & ex iiſd.

Μύρτων, ωνος, ὁ, mulieroſus. A μύρτον.

ΜΥ´ΡΩ, fluo, ſtillo, μύρομαι, med. idem; (2) fleo, ploro.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μύρόω.

Μύρωσις, εως, ἡ, unctio. Ab eod.

ΜΥ˜Σ, μυὸς, ὁ, mus, ſorex; (2) muſculus, pars carnis; torus, Gl. V.

Μυσαγμα, τὸ, idem quod μῦσος.

Μῦσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, à μύω.

Μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A

Μυσαρος, ρὰ, ρὸν, deteſtandus, abominandus; ſceleſtus, ſceleratus. A μῦσος.

Μυσάρχης, ȣ, ὁ, deteſtabilium conſiliorum auctor. Ex μῦσος, & ἀρχή.

Μυσάττομαι, fut. άξομαι, faſtidio, averſor, odi; abhorreo, Gl. V. Παίδων μυσαχθεῖσ' εισόδȣς, Eur. Med. 1152. A μῦσος.

Μυσαχθὲς, εος, ὁ ϗ ἡ, abominandus, ſceleratus, impurus. Ab eod.

Μυσαχνὸς, η, ὸν, idem & ab eod.

Μυσητον, deteſtabile, Gl. V. quaſi à μυσάω, vel μυσέω, quod eſſet deteſtor.

Μυσιδδειν πολλὰ ἔπη, fundere, Ariſtoph. Lyſ. 1080. *Dor.* pro μυσιζειν.

Μύσις, εως, ἡ, compreſſio, obſtructio. A μύω.

ΜΥ˜ΣΟΣ, εος, τὸ, ſcelus, piaculum, facinus deteſtandum.

Μυσὸς, ȣ̃, ὁ, abominandus, deteſtandus, *Heſ.*

Μυσπολέω, ῶ, velut mus oberro, Ariſtoph. Veſp. 140. ubi μȣσπολεῖ.

ΜΥ´ΣΣΩ, f. ξω, emungo nares, quod fit excuſſo fortius per nares compreſſas ſpiritu.

Μυϛαγωγέω, ῶ, f. ήσω, initio ſacris, myſteria edoceo. A μυϛαγωγός. Hinc

Μυϛαγωγητὸς, ἡ, ον, ſacris initiatus.

Μυϛαγωγία, ας, ἡ, initiatio ad ſacra; (2) cœna Domini. A

Μυϛαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, initiator, myſteriorum magiſter ſeu doctor; (2) qui hoſpites ad ſacra viſenda introducit, ſacras res interpretatur. Ex μύϛης, & ἀγωγὸς.

Μυϛαξ, ακος, ὁ, labrum ſuperius, & in eo nati pili; barba. A μύω.

Μυϛηριάζω, initio, Gl. V. A μυϛέριον. Hinc

Μυϛηριασμος, ȣ̃, ὁ, initatio, Gl. Vet.

Μυϛηριακὸς, ἡ, ὸν, arcanus, ſecretus.

Μυϛηρικὸς, ἡ, ὸν, idem. A μυϛήριον.

Μυϛήριον, ȣ, τὸ, murium latibulum, ap. Athen. Ex μῦς, & τηρέω.

Μυϛήριον, ȣ, τὸ, arcanum, initiatio ſecreta; pl. ſacra arcana, orgia; (2) in literis ſacris, res arcana, doctrina Evangelii. A μυϛὴς et hoc à μύω.

Μυϛηρὶς,' ιδος, ἡ, ut μυϛηριδες τελεταὶ, in Epigr. arcanæ initiationes. A præc.

Μυϛεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui ſubeſt myſterium, myſticus, Ph. μυϛηριῶδες, arcanum. Ab eod.

Μυϛηριώτιδες σπονδαὶ, ſacræ, vel arcanæ libationes, *Poll.*

Μύϛης, ȣ, ὁ, myſta, qui ſacris initiatur, ſeu initiatus eſt, qui ad ſacrorum arcana admittitur; (2) ſacra diſcens; (3) ſacrorum ſive myſteriorum peritus; (4) ſacrorum doctor, Gl. V. pater ſacratus. Ph. μύϛης ὄρνεον, parra, *avis*. A μύω.

ΜΥΣΤΙ´ΚΗΤΟΣ, ȣ, ὁ, piſcis quidam, *muſculus* dictus quibuſdam.

Μυϛικὸς, ἡ, ὸν, myſticus, cui ſubeſt myſterium, arcanus. A μύϛης.

Μυϛικῶς, *Adv.* myſticè, arcanè.

Μυϛιλαγενος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* lagenæ. Ep.

Μυϛιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. Κὰμφοῖν χεροῖν μυϛιλλᾶται τῶν δημοσίων, peculatur, Ariſtoph. Eq. 824. A

ΜΥΣΤΙ´ΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.

ΜΥ´ΣΤΙΛΛΟΝ, Atticos vocaſſe bucceas panis, quæ canibus objicerentur, annotat Schol. Ariſtoph.

Μυϛιλλω, in minutas partes ſeco; vid. ſupra μιϛύλλω. A μυϛίλη.

Μυϛιπολεῦω, curo ſacra, operor ſacris. A

Μυστιπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſacra myſtica tractat, ſacerdos, myſta. Ex μύστης, & πολέω.

Μύστις, ιδος, ἡ, quæ initiatur ſeu initiata eſt ſacris; (2) quæ ſacra docet. A μύστης.

Μυστοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacra arcana continens. *Epith.* templi. Ariſtoph. Ex μύστης, & δέχομαι.

Μυστοπολεύω, idem quod μυστιπολεύω.

Μυστοπόλος, idem quod μυστιπόλος.

Μυστριον, ου, τὸ, cochlear parvum, Gl. Vet. lingula, Dim. à μύστρον.

Μυστριοπώλης, ου, ὁ, venditor cochlearium.

Μύστρον, ου, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) menſura duorum cochlearium. A μυστίλη.

Μύστρος, ου, ὁ, lingula, Gl. V. cochlear.

Μύσφονον, ου, τὸ, muſcipula, *Heſ.* Ex φόνος.

Μυτακίζω, literam μῦ ſæpiùs repeto. Hinc

Μυτακισμὸς, οῦ, ἡ, frequens literæ μῦ iteratio.

ΜΥΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, genus conchæ, cujus exuſtæ cinis vim cauſticam habet.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, naſus, peculiariter piſcium, atramentum ſepiæ.

Μυττωτεύω, fut. εύσω, contero, vel acribus condimentis condio. A

ΜΥΤΤΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, intritum ex alliis, caſeo, & ovo; alliatum, moretum, ὑποτριμμα διὰ σκορόδου, Schol. Ariſtoph.

Μυττωτος, οῦ, ὁ, intritum, Gl. V.

Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitiſſimus, intimus. A μυχὸς. Unde

Μύχατος, η, ον, intimus, abſtruſus, ap. poetas.

Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, *Suid.* ubi μυχαί. Ab eod.

Μυχηϐόρος, ὁ καὶ ἡ, qui in cavernis ſeu latibulis comedit. Ex μυχὴ, & βορὰ.

Μυχθίζω, f. ίσω, gemo, ſuſpiro; (2) irrideo, ſuſpenſo naſo derideo, *Suid.* A μύζω.

Μυχθισμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpirium, gemitus. A præc.

Μυχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſuſpirioſus. A μύζω.

Μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abſtruſus. A μυχὸς.

Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Μυχμὸς, οῦ, ἡ, ſonus, qui per nares redditur, deteſtandi, vel irridendi cauſâ. A μύζω.

Μυχόθεν, è profundo. A μυχὸς. Unde

Μυχόνδε, *Adv.* ad vel in intimam partem.

Μυχοπόντιον, ου, τὸ, ſpecus, ubi cavus receſſus & vorago ponti eſt. Ex πόντος.

ΜΥΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, penetrale, intimus locus, receſſus; (2) ſinus maris; (3) penetrale domûs; (4) adytum.

Μυχουρὸς, ὁ, cuſtos μύχου. Ab οὖρος.

Μυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, latebroſus, Gl. V. A μυχὸς.

ΜΥ'Ω, fut. ύσω, *propriè* premo, comprimo, comprimendo claudo, occulto, teneo, &c. Hinc conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo; Activè ut ἡ ὑστέρη μύει τὸ στόμα, Aret. & Neutral. ut μύουσιν αἱ φλέϐες, Id.

Μυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad mures pertinens; (2) muſculoſus, lacertoſus, toroſus. A μῦς.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, locus toroſus, muſcoloſus, pulpa brachiorum & coxarum, itemque ſura, Ph. μυὼν, muſculus. Ab eod. Unde

Μυωξὸς, οῦ, ὁ, mus Alpinus; animal medium inter murem arvenſem & paluſtrem; glis gliris, Gl. V. μυωξοὶ, glires, Gl. V.

Μυωπάζω, f. άσω, ſum luſcioſus; cæcutio, *tropicè* parum video, 2 Pet. 1, 9. A μύωψ.

Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. Ab eod. vel ex μῦς, & ὀπὴ.

Μυωπιάζω, άσω, luſcioſus ſum. A μύωψ.

Μυωπίας, ου, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non niſi proxima videre poſſunt. A μυωπάζω.

Μυωπίζω, f. ίσω, calcari urgeo; μυωπίζεσθαι, œſtro agitari, irritari, incitari. A μύωψ.

Μυωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, claudens oculos, connivens. Ab eod.

Μυωτὸν, οῦ, τὸ, auricula muris, *herba.* Ex μῦς, & οὖς.

Μυωτὸς, ἡ, ὸν, murinus; muſculoſus. A μῦς.

Μύωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, claudens oculos, connivens, Ph. pætus; (2) tabanus, aſilus, veſpa, *Nic.* (3) item calcar. Ex μῦς, & ὢψ.

Μῶα, ἡ, Muſa, Lacon. ap. Ariſtoph. carmen.

Μωκάω, ῶ, & μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis diſtorto, ſubſanno. A μῶκος. Hinc

Μώκημα, ατος, τὸ, irriſio, illuſio.

Μωκίζω, f. ίσω, illudo, derideo, *Suid.* A

ΜΩ͂ΚΟΣ, ου, ὁ, fatuus, irriſor, deriſor, capillator, ſtultus, amens, Suid. At Ph. μῶκος, hæc ſanna, ſubſannator.

Μωλέω, ῶ, pugno, *Heſ.* A

ΜΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exſtructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur, in lapidibus conjungendis, Gl. V. μῶλος, moles.

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulboſa, & rutæ ſilveſtris radix.

ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput allii.

Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, ſegnis, ignavus; (3) hebes, languidus, remiſſus. A

ΜΩ'ΛΥΣ, υος, ὁ, idem. Hinc

Μωλύτερον, obtuſius, infirmius, Etym.

Μωλύτης, ου, ὁ, hebes, tardo ingenio, R. A

Μωλυτικὸς, ἡ, ὸν, debilitans, hebetans; (2) periculoſus, timendus.

Μωλύω, ſive μωλύνω; μωλυόμενα, ap. Hippocr. paulatim emarceſcentia. A μώλυς.

Μωλωπίζω, vulnero, μεμωλωπισμένος, plenus vibicibus.

Μωλωπικὸς, ἡ, ὸν, vibicoſus. A

ΜΩ'ΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute veſtigium, vibex plagæ; μώλωπες, vibices.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. Τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσαιτο τέκτων, Theoc. 9, 24. A μῶμος.

Μῶμαρ, idem quod μῦμαρ.

Μωμάσαιτο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμωμήσαιτο, à μωμέομαι.

Μωμεύμενον, acc. ſing. præſ. part. paſſ. *Dor.* pro μωμούμενον.

Μωμεύω, vitupero, carpo. Μωμεῦνται δέ με πολλοὶ, Theog. 369. A μῶμος.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehenſio, irriſio; (2) dictum ipſum, quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.

Μωμηθῆ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. μωμέω.

Μωμήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med.

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, reprehenſor, vituperator.

Μωμητὸς, ἡ, ὸν, reprehenſibilis, vituperatione dignus. Ab eod.

ΜΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia; (2) vituperatio; (3) Momus, Deus reliquorum omnium irriſor; (4) qui omnia reprehendit & irridet, irriſor, vituperator.

Μωμοσκοπέω, ῶ, reprehendendi animo conſidero; (2) victimas inſpicio. A

Μωμοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reprehendendi animo obſervat, qui reprehendenda obſervat; (2) qui victimas inſpicit, probandi cauſâ.

ΜΩ͂Ν, *Adv.* num, numquid, an, utrum.

Μώνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, ſolidas ungulas habens. Ex μόνος, & ὄνυξ.

Μώνυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Μωραίνω, f. ανῶ, ſtultè ago, ſtultus ſum; & μωραίνομαι, ſtultus fio, infatuor, ἐμώρανεν, 3. ſing. a. 1. act. ἐμωράνθησαν, 3. pl. aor. 1. paſſ. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν, Rom. 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, Matt. 5, 13. A μωρὸς.

Μωρανθεῖσαν, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. f. g. v. μωραίνω.

Μωρανθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ.

Μωρία, ας, ἡ, ſtultitia, fatuitas; vecordia, ſocordia, Ph. (2) de coitu dixit Eur. *Ern.* Ab eod.

Μώριον, ου, τὸ, mas mandragoræ quibuſdam, teſte Dioſc. Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωροὺς reddat.

Μωροκακοήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſtultè malitioſus.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, ſtulta ſeu inepta loquor, inſulsè blatero; ſcurror, Gl. V.

Μωρολογία, ας, ἡ, ſtultiloquium, ineptiæ, ſtultus ſermo. A

Μωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, inepta & ſtulta loquens, inſulsè blaterans. Ex λόγος.

Μῶρον, ου, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod μόρον.

ΜΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſtultus, fatuus; ineptus, Ph. Voc. Att. ὦ μῶρε.

Μωροσοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtultè ſapio.

Μωροσοφία, ας, ἡ, ſtulta ſapientia. A

Μωρόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtultè ſapiens.

Μωροσυκον, ου, τὸ, morum ſycaminum.

Μωρότης, ητος, ἡ, ſtultitia, fatuitas:

Μωρόω, ῶ, fatuum reddo. A μωρός.

Μωρῶς, *Adv.* ſtultè, fatuè; ineptè, abſurdè.

Μώρωσις, εως, ὁ, ſtultitia, fatuitas. A μωρόω.

Μῶσαν, *Muſam*, acc. ſing. *Dor.* pro Μοῦσαν.

Μῶσθαι, quærere, *Lacon.* A μώομαι.

N.

N, Litera Græcorum decima tertia, quæ νῦ appellatur, & nomen ab Hebræorum *Nun* accepit; (2) nota numeralis valens *quinquaginta*, & cum lineolâ infernè poſitâ ν *quinquaginta millia.*

ΝΑ'ΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, inſtrumentum muſicum, citharæ fere ſimile.

Νάϐλος, ου, ὁ, idem.

Ναϐλιστὴς, οῦ, ὁ, nablam pulſans. A νάϐλα.

Νᾶες, *naves*, nom. plur. à ναῦς, *navis.*

Ναετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola, in Epig. A ναίω.

Ναέτης, ου, ὁ, idem, ab eod.

Ναζαραῖος, vel Ναζαρηνὸς, οῦ, ὁ, Nazarenus.

ΝΑΙ', *Adv.* næ, ita, etiam, ſanè, utique.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales & fontanæ. A νάω, *fluo.*

Ναΐδιον, ου, τὸ, ſacellum, ædicula. Dim.

Ναῖεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν. pro ἔναιε, à ναίω.

Ναίεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔναιε.

Ναιετάεσκες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐναιετᾶες, à ναιετάω.

Ναιετάουσα, *habitans*, præſ. part. act. f. g.

Ναιετάω, ῶ, habito; (2) incolo; ναιετάουσι, habitantur; ναιετάασκε, habitabat, imp. *Ion.* pro ἐναιέταες; ναιετάοντα, acc. ſing. part. habitantem; ναιεταώσας, acc. plur. fœm. pro ναιεταούσας. Ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσι, Dion. Περ. 265. A ναίω.

Ναιετάωσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ναιετάουσι.

Ναιέτης, ου, ὁ, habitator, incola; uſitatiùs ναέτης. Ab eod.

Ναίοισαν, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ναίουσαν, à ναίω.

Ναῖον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.

Νάϊος, ία, ιον, nauticus, *Dor.* pro *Ionicè* νήϊος.

ΝΑ͂ΙΡΟΝ, ου, τὸ, odoramentum quoddam, *Theophraſt.*

Ναϊσκάριον, ου, τὸ, ædicula, ſacellum, Gl. V. ſacrarium, Ph. A

Ναΐσκος, ου, ὁ, ſacellum, Dim. à ναός.

Ναιχὶ, *Adv.* omninò, ſanè, ita. Att. pro ναὶ.

ΝΑΙ'Ω, habito, incolo; ναῖε, *Ion.* pro ἔναιε. imperf. habitabat; ab hoc aliud imperf. *Ion.* ναίεσκον, habitabam, paſſ. ναίομαι, habitor, Μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς, Eur. Med. 397. Ξείνην πόλιν ναίω, id. Ph. 372. Ὑπ' ἀνδρῶν ναιόμεναι, ſcil. νῆσοι, Dion. Περ. 616.

Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. V.

Νακοδέψης, ου, ὁ, coriarius, ſeu fullo. Ex ſeq. & δέψω.

ΝΑ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, vellus, pellis cum ſuo villo.

Νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello ſeu tondeo, *Poll.* ubi νακοτιλτοῦντες, part. A

Νακότιλτης, ου, ὁ, qui villoſas pelles vellit, *Poll.* Ex νᾶκος, & τίλλω.

Νακότιλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, velleris in modum vulſus, *Poll.* Ex iiſd.

Νάκτης, ου, ὁ, fullo. A νάσσω.

Νακτὸς, ἡ, ὸν, farciendo & conſtipando completus; νακτὴ, farſa, i. e. *farta*, Gl. V. νακτὸν, denſum, preſſum, Gl. V. Ab eod.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, ſcaturigo; lympha, Gl. V. latex, unda, Ph. A νάω. Hinc

Ναματιαῖος, αία, αῖον, ſcaturiens, manans.

Ναμάτιον, τὸ, aquula, paulum liquoris, Dim. A νᾶμα.

Νηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.

Ναν, *navem*, acc. ſing. *Dor.* pro ναῦν, à ναῦς.

Νανίον, ου, τὸ, pupus, Ph. A νάνος.

ΝΑ΄ΝΝΗ, ης, ἡ, matris ſoror, *Heſ.*

ΝΑ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.

Νανοφυὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui naturâ pumilio eſt, pumilionis ſtaturam habens. Ex φύω.

Νανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.

— Ἄναξ, *rex, per Aphæreſin*, pro ἄναξ.

Ναξιουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Naxio opere ſeu in inſulâ Naxo factus. Ex Νάξιος, & ἔργον.

Ναοῖσι, dat. pl. *Poet.* pro ναοῖς.

Ναοποιέω, ῶ, templum edifico. A

Ναοποιὸς, οῦ, ὁ, cui templum ædificandi cura eſt commiſſa; (2) ædium ſacrarum procurator. Ex ναὸς, & ϖοιέω.

Ναοπόλος, ου, ὁ, ædituus; ſacerdos. A ϖολέω.

ΝΑΟ͂Σ, οῦ, ὁ, *propriè* domicilium; dein ædis pulvinar, fanum, h. e. ea pars ἱεροῦ, templi, in quo ſimulacrum Dei dedicatum eſt; in Sac. Lit. pars templi Hieroſol. quam ingredi licebat ſolis ſacerdotibus. A νάω.

Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi cuſtos, ædituus.

Νάπεια, ας, ἡ, ſinapi, Nic. A νάπυ.

Νάπη, ης, ἡ, idem quod

ΝΑ΄ΠΟΣ, εος, τὸ, locus montanus & ſilvoſus, ſaltus; vallis nemoroſa.

ΝΑ΄ΠΥ, υος, τὸ, ſinapi.

Ναρδίζω, nardo ſimilis ſum.

Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, è nardo confectus:

Ναρδίτης, ου, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum:

Ναρδῖτις, ἡ, nardus montana. A νάρδος.

Ναρδολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nardo pinguis. Ex νάρδος, & λίπος, *pinguis.*

ΝΑ΄ΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. Gl. V. νάρδος, hoc ſiler.

Ναρδόϛαχυς, υος, ἡ, ſpica nardi, *Galen.*

Ναρθηκια, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.

Ναρθηκίζω (ὰ ναρθηξ, 2.) alligo os fractum & ferulis firmo. Sch. Ariſtoph.

Ναρθήκιον, ου, τὸ, narthecium, vaſculum medicamentarium; liber medicamentarius.

Ναρθηκοπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferulis repletus. Æſch. Pr. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι ϖυρὸς ϖηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum. Ex νάρθηξ, & ϖληρόω.

Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ, & φέρω.

Ναρθηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferulaceus, ferulæ ſimilis. A

ΝΑ΄ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) inſtrumentum medicum, quo utuntur in fracturis, (ferula, *Lat.*) ad deligandum firmiter; (3) arbor quædam; (4) locus, ubi ſtabant catechumeni. *Ern.*

ΝΑ΄ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, Narcaphthon, odoramenti genus, ſuffitibus admiſceri ſolitum.

Ναρκάω, & έω, ῶ, torpedine adficior, ſeu adfectus ſum, obtorpeſco, torpeo, torpeſco.

Ἐνάρκησε τὸ ϖλάτος τοῦ μηροῦ, Gen. 32, 25. Πλῆθος ὀϛῶν αὐτοῦ ἐνάρκησε, Job. 33, 19. Νάρκησε χείρ, Hom. Il. 8, 328.

ΝΑ΄ΡΚΗ, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piſcis quidam tangentes ſe torpeſcere faciens; (2) torpor, veternus, ſtupor; (3) ita quoque centaurium magnum, *Dioſc.*

Νάρκημα, ατος, τὸ, torpor, ſtupor. A ναρκάω.

Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narciſſinus, è narciſſo factus; ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc

Ναρκισσίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, narciſſites lapis.

Νάρκισσος, ου, ὁ, vel ἡ, narciſſus, flos quidam A νάρκη, quod ſuo odore torporem adferre creditur. *Angl.* Daffodil.

Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) ſedo & tollo. Ab eod. Unde

Ναρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui torpor ſeu ſtupor ineſt, torpidus, ſtupidus, *Hipp.*

Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, ſtupor, hebetatio. A ναρκόω. Unde

Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, torpefaciendi vim habens.

Νάρτη, ης, ἡ, Narta, inter ea quæ odoramentis & unguentis admiſcentur, Theophr.

Νάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. pro ἐνάσατο, à νάω.

Νάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐνάσθη, à νάω.

Νασιώταν, acc. ſing. *Dor.* pro νησιώτην.

Νασμὸς, οῦ, ὁ, fluentum, latex. A νάω.

Νασμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcaturiginibus ac rivulis riguus. A νασμός.

Νάσσα, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔνασα, à νάω.

ΝΑ΄ΣΣΩ, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, Gl. V. perf. paſſ. part. νεναςμένος, refertus, plenus.

Ναϛίσκος, ὁ, parvus ναϛὸς, placentula.

Ναϛοκόπος, ου, ὁ, inciſor τοῦ ναϛοῦ. A κόπτω.

Ναϛὸς, ἡ, ὸν, confertus, fartus, denſè plenus, denſus, ſolidus, firmus, ut turris; (2) *Subſt.* placenta è melle, uvis paſſis aliiſque condimentis. A νάσσω.

Ναϛοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ναϛὸν edo. A

Ναϛοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ναϛὸν edit. Ex ναϛὸς, & φαγεῖν.

Ναυαγέω, ω, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγὸς.

Ναυαγήσασιν, dat. pl. a. 1. part. act. cum ν à ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod. Unde

Ναυάγιον, ου, τὸ, propriè fragmentum navis, tabulæ aliaque è naufragio collecta; (2) dicitur tamen & pro naufragio.

Ναυαγὸς, οῦ, ὁ, naufragus. Ex ἄγνυμι.

Ναυαρχέω, ω, f. ήσω, navibus præſum, navarchum ago. A ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium ſeu claſſis. Ab eod.

Ναυρχὶς, ίδος, ἡ, navis, quâ vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus claſſis. Ex ναῦς, & ἀρχή.

Ναυάτης, ου, ὁ, corruptè legitur pro

Ναυβάτης, ου, ὁ, qui navem conſcendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς, & βαίνω, *ſcando.*

Ναυηγόν, acc. ſing. *Ion.* pro ναυαγόν.

Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus ſum, navem guberno. A ναύκληρος.

Ναυκληρία, ας, ἡ, naucleriacum vitæ genus; (2) navium gubernatio.

Ναυκληρικὸς, ἡ, ὸν, ad navicularium ſeu nauclerum pertinens. Ab eod.

Ναυκλήριον, ου, τὸ, navigium, naucleriaca poſſeſſio. Ab eod.

Ναύκληρος, ου, ὁ, qui navem poſſidet, nauclerus, navis dominus, Gl. V. navicularius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι; ναύκληρος etiam Adjectivè pro nauticus; ut ναυκληρον ϖλάτην nauticum remum, *Heſ.* metaphoricè pater familias, Poll. Ex ναῦς, & κλῆρος.

Ναυκληρώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui à nauclero elocatur. A ναύκληρος.

Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur ex ναυκραρίαις exacta.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus; ap. Athenienſ.

Ναυκραρικὸς, ἡ, ὸν, ad ναυκράρους pertinens. A

ΝΑΥ΄ΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magiſtratus quidam Athenienſes. Vide Suid. & Poll.

Ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, navibus ſupero, navali pugnâ vinco. Xen. A

Ναυκράτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui maris imperium obtinet; (2) qui claſſis præſidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς, & κρατέω.

Ναυκρατητικὸς, ἡ, ὸν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.

Ναυκρατία, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum:

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præeſt, gubernator. Ex ναῦς, & κρατέω.

Ναύλας, ου, ὁ, nablum, idem quod νάβλας.

Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione ſolvitur, Ph. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.

Ναῦλος, ου, ὁ, idem; (2) merces, quam perſolvimus ei, ad quem divertimus; (3) inſtrumentum quoddam muſicum. Ab eod.

Ναυλοχέω, in portu permaneo, ſtationem habeo; (2) navi inſidens locum aliquem vel adverſarium obſervo, eique inſidior:

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium ſtatio.

Ναύλοχον, ου, τὸ, ſtatio navium. A

Ναύλοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui naves inſidere poſſunt, navium ſtationi commodus *Subſt.* locus tranquillus, ubi naves velut requieſcunt; ſtatio navium, portus. Ex λόχος.

Ναυλόω, naulo conduco. A ναυλον.

Ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo, navale prælium committo; (2) pugno.

Ναυμάχης, ου, ὁ, navale prælium committens, claſſe decertans. Ex μάχομαι.

Ναυμαχήσειω, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus ſum.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis, Ex ναῦς, & μάχη.

Ναυμάχιον, ου, τὸ, multa ei impoſita, qui navale prælium ſubterfugerat. Ex iiſd.

Ναυμάχος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, navale prælium committens. Ex iiſd.

Ναύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, quo dimicatur è navibus, navali prælio aptus. Ex iiſd.

Ναῦν, *navem*, acc. ſing. à ναῦς, *navis.*

Ναυπηγευμένως, acc. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro ναυπηγουμένους, à

Ναυπηγέω, ῶ, fut. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγὸς.

Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, navibus fabricandis aptus. A præc.

Ναυπηγια, ας, ἡ, idem quod ναυπηγησία.

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, ad navium fabros ſeu fabricationem pertinens. Ab eod.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi naves compinguntur. A

Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator, Gl. V. faber navalis. Ex ναῦς, & ϖήγνυμι.

Ναύπορος, ον, *Epith.* litoris, portus, quo naves appelluntur. A ϖείρω.

ΝΑΥ͂Σ, ἡ, navis, *inpr.* longa, h. e. quâ utebantur in præliis maritimis; τῆς νεὼς, τῇ νηὶ, τὴν ναῦν· αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς; Sic in ſolutâ oratione. At ap. Poet. ἡ νηὺς, τῆς νηὸς ταῖς νηυσὶ; item τῆς νηὸς, τὰς νέας.

Ναῦσθλον, τὸ, naulum, *Heſ.* pro ναῦλον.

Ναυσθλόω, ῶ, naulo conduco; (2) naulo vehendum ſuſcipio; ναυσθλώσομαι, navem inſcendo. Πτηνὸς ϖορεύσει ϖῶλος, ᾧ ναυσθλώσομαι, Ariſtoph. P. 126. A præc.

Ναυσία, ας, ἡ, nauſea, propriè quâ navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς.

Ναυσίασις, εως, ἡ, ipſa actio nauſeandi, nauſea. A

Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauſeo. A ναυσία.

Ναυσίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in navibus ſeu ex navibus vivit.

Ναυσίδρομος, ον, *Epith.* venti, navium curſum incitans, *al.* (2) velivolus, navigabilis. A ναῦς, & τρέχω.

Ναυσίκλειτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ναυσίκλειτος, είτη, είτον, re navali clarus.

Ναυσίκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ναυσιόεις, όεσσα, όεν, nauſeans. A ναυσία.

Ναυσιπέδη, ης, ἡ, qu. dic. navium pedica; funis quo navis terræ alligatur, Luc. Lex.

Ναυσιπέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, navibus permeabilis, navigabilis, ubi navigatur. A περάω.

Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines inſulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, *Euſt.*

Ναυσίπομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, naves vehens & promovens; ut ναυσίπομπος αὔρα, apud Eurip. ventus ſecundus. Ex πέμπω.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, navibus pervius, navigabilis. Ex ναῦς, & πόρος.

Ναυσιπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, navi permeans.

Ναυσίστονος ὕβρις ignominia, quæ propter cladem acceptam claſſi gemitum & luctum affert.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui navi fertur.

Ναύσταθμον, ου, τὸ, navium ſtatio:

Ναύσταθμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, ſeu duco, navi deduco; (2) claſſe percurro, navi permeo, navigo, proficiſcor; (3) rego, guberno. Σὺ δ' ὡς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα; Eur. Med. 682. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν; Or. 723. A ναύστολος.

Ναυστόλημα, ατος, τὸ, navigatio ſeu profectio, quæ fit navi, R. A

Ναυστολία, ας, ἡ, idem. A

Ναύστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, navi vehens.

Ναυτεπιβάτης, ου, ὁ, qui navi ſervit, ut ſuum lucretur naulum, R.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta, navita; ναύτης δρόμος, *adj.* in Epigr. qu. dic. navalis curſus. A ναῦς.

Ναυτία, ας, ἡ, nauſea. Ab eod. Hinc

Ναυτιάω, ῶ, nauſeo, *metaſb.* reſpuo, quaſi nauſeans.

Ναυτικὸς, ή, όν, nauticus; navalis; claſſicus; exercitatus in re nauticâ; τὸ ναυτικὸν, οῦ, res nautica, copiæ navales, claſſis.

Ναυτικῶς, *Adverb.* nautarum more.

Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.

Ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ϗ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους, Luc. Toxar. Ab eod.

Ναυτίλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nauticus, navigatorius; (2) piſcis, polypi ſpecies. A ναῦς.

Ναυτιλοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nautas perdens. Ex ναυτίλος, & φθείρω.

Ναυτιόεις, εντος, ὁ, nauſeoſus. A ναυτία.

Ναυτιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ναυτιώσεις, apud Hipp. effuſiones ſanguinis, per tranſlationem ab iis, qui in nauſeâ ſanguinem vomunt. A ναυτίωσις, quaſi à ναυτιόω.

Ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, propriè judices nauticis litibus cognoſcendis deputati. Vid. Poll. Ex ναύτης, & δίκη, *jus.*

Ναυτοκράτωρ, ὁ, maris imperium habens. A κρατέω.

Ναυτολογέω, nautas lego, colligo. A

Ναυτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nautas legit, vel cogit. Ex ναύτης.

Ναύτριαι, vel ναύτρειαι, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.

Ναυφάγος, ον, naves perdens, *Ern.*

Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A

Ναύφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναῦς, & φθορὰ, *corruptio.*

Ναῦφι, vel ναῦφιν, *navibus*, dat. pl. *Poet.* ut παρὰ ναῦφιν, à navibus. A ναῦς.

Ναύφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, navibus ſeptus, navibus armatus & munitus. Alicubi & pro ναύσταθμος.

Ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus cuſtodiendarum navium.

ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha.

Νάφθας, ου, ὁ, idem.

Νάω, fluo; mano, ſcaturio.

Νάω, habitare facio. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἔνασσα, ἔνασα, habitare feci, collocavi; quaſi à νάομαι, aor. 1. med. νάσσατο, pro ἐνάσσατο, habitavit; a. 1. paſſ. νάσθη, pro ἐνάσθη, habitavit.

Νέα, acc. ſing. *Poet.* pro ναῦν, à ναῦς.

Νεάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper nunciatus, novus, Ex νέος, & ἀγγέλλω.

Νεαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper genitas. Ex νέος, & γίνομαι.

Νεάζω, f. άσω, juveneſco; adoleſco, juvenilem ætatem ago; juvenis ſeu robuſtus ſum; juveniliter ſapio vel ago; νεάζεσθαι recentari, Gl. V. Μῶν νεάζων οὐχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν; Eur. Ph. 720. A νέος.

Νεαίρετος, ον, recens captus.

Νεακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro νεηκὴς, idem quod

Νεακόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens acutus. Ex νέος, & ἀκονάω.

Νεαλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper auctus, qui recens excrevit; (2) novellus, nuper natus. Ex νέος, & ἄλδω, *augeo.*

Νεαλέστερος, recentior. A

Νεαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens. (Quaſi propriè de piſce, ab ἁλίσκω, capio, quaſi recens captus,) recens emptus, *Epith.* ſervi vel militis tironis. Eſt etiam recens ad laborem, nondum fatigatus labore, pugnâ, niſi αλης eſt mera terminatio. *Ern.*

Νεάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens captus, emptus.

Νεάμελκτος, vel νεήμελκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens mulctus, R. Ex νέος, & ἀμέλγω.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ, juvenis, *Euſt.* A νέον.

Νέανδρος, ον, juvenilis, ſtrenuus. Ab ἀνήρ.

Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis; audax, ſtrenuus, ferox, juvenili proterviâ præditus; juvenilis. A νεάν.

Νεανεία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus; ap. Philon. A νεάν. (niſi potiùs ſit νεανιεία. A νεανιευομαι. *Ern.*)

Νεανίευμα, ατος, τὸ, idem; juvenilis jactantia. A

Νεανιεύομαι, juveneſco, juventutis annos ingredior; (2) juvenili audaciâ & petulantiâ ago. A νεανίας. Unde

Νεανικὸς, ή, όν, juvenilis; (2) ſtrenuus, animoſus, audax, robuſtus, validus, vehemens; (3) magnus, permagnus. Ab eod.

Νεανικῶς, *Adv.* juveniliter; (2) robuſtè, ſtrenuè; (3) lautè, opiparè.

Νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella, Fxod. 2, 8. A νεάν.

Νεανίσκευμα, ατος, τὸ, ſuperbia, incontinentia juvenilis; νεανισκεύματα, juvenilia. A

Νεανισκεύω, & νεανισκεύομαι, juveneſco, juvenilem ætatem ago. A

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcens. A νέος.

Νέανσις, εως, ἡ, quaſi à νεαίνω, quod eſſet *renovo.* Vid. νέασις.

Νέαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens. A νέος.

Νεαοιδὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, recens poeta. *Epigr.*

Νεάπολις, εως, ἡ, urbs ſeu civitas nova. Hinc

Νεαπολίτης, ου, ὁ, novæ civitatis civis.

Νεαροποιέω, ῶ, recens ſeu novum facio.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, recens, novus; (2) juvenis, juvenilis; (3) puerilis. A νέος.

Νεαροφόρος, recentaria, G. V. A φέρω.

Νέαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, navis rector. Ex νεὸς, pro ναὸς, à ναῦς, & ἀρχός.

Νεαρῶς, *Adv.* juveniliter, pueriliter.

Νεάσιμον, novale, Gl. V. A

Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio; ut renovatio agri, apud Theoph. ubi tamen alii νέανσις, Gl. Vet. νέασις, novalis, novalis terra. A νεάω.

Νέας, acc. pl. *Poet.* pro νάας, à ναῦς.

Νέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νένηνται, à νέω, *ſtruo*, vel *habito*, *Poet.* pro ναίω.

Νεάτη, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, extrema, ultima, ſeu ima chorda. A νέατος.

Νεατὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. νεατὶς, vervactum. A

Νέατος, άτη, ατον, noviſſimus, ultimus; (2) novalis, Gl. V. A νέος.

Νεατὸς, ή, όν, novatus, renovatus, novalis; *Subſt.* ὁ, tempus renovandi agrum; novatio. Ab eod.

Νεαύξητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuper demum increvit, nuper auctus. Ex αὔξω.

Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum, Gl. V. νεάω, novello. Hinc part. νεωμένη, ap. Heſiod. Ἔργ. 460. iterata terra vel novata. A νέος.

Νεβρεῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex hinnulo eſt. A νεβρὸς.

Νεβρίας, ου, ὁ, ut νεβρίας γαλεὸς, muſtelus nebrias, apud Ariſtot.

Νεβριδόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſtem ſeu peplum geſtans ex pellibus hinnuleis.

Νεβριδόστολος, ον, nebridibus indutus.

Νεβρίζω, pelle hinnuleâ veſtio; *paſſ.* ſeu *med.* nebridem geſto, induo. A

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli; geſtamen Bacchi & bacchantium. A νεβρός.

Νεβρισμὸς, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.

Νεβρίτης, λίθος, nebritis gemma Libero Patri ſacra; à nebridum ſimilitudine, *Plin.*

ΝΕΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.

Νεβροτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, hinnulos pariens. Ex νεβρὸς, & τίκτω.

Νεβροφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hinnulorum occiſor.

Νεβροχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hinnulis gaudens, *Epith.* Apoll. Ex νεβρὸς, & χαίρω.

Νεβρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipſe, tum Bacchantes pelles hinnulorum geſtarent. A νεβρὸς.

Νεέσθαι, *redire*, præſ. inf. med. verbi νέομαι.

Νέηαι, 2. ſing. præſ. conj. *Ion.* pro νέησαι.

Νεηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens natus. A νέος, & γίνομαι.

Νεηθαλὴς, ες, recens viridis, florens. A θάλλω.

Νεήκεσσι, dat. pl. *Poet.* pro νεήκεσι, à

Νεήκης, εος, vel νεηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens acutus, exacutus. Ex νέος, & ἀκή.

Νεηκονὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem, *Heſ.* Ex ἀκονάω.

Νεηλάτης, ου, ὁ, remex, navem impellens, *Heſ.* Ex ναῦς, & ἐλαύνω.

Νεήλατος, recens molitus; ut νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, ap. Demoſth. melle, uvis paſſis, & viridibus ciceribus imbutæ ac ſubactæ, ſecundum Harpocrat. quaſi νεωστὶ ἀληλεσμέναι, ab ἀλέω, molo. Sed ſunt νεήλατα, placentæ quædam recentes, quaſi recens ductæ ac ſubactæ, ab ἐλαύνω, ſicut & ἐλατὴρ eſt placentæ genus. Ab eod.

Νεηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens illitus. Ex νέος, & ἀλείφω.

Νέηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, Ph. Ex νέος, & ἐλεύθω.

Νεήνιδι, dat. ſing. *Ion.* pro νεάνιδι, à νεᾶνις.

Νεηνίης, νεῆνις, νεηνίσκος, *Ion.* pro νεανίας, νεᾶνις, νεανίσκος.

Νεήφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος, & φημί.

Νειαίρη, ης, ἡ, *Ion.* pro νειαίρα, ima pars ventris. A νεαρός.

Νειατόθεν, ex imo.

Νείατον, *infimum*, accuſ. ſingul. *per Sync.* pro νειότατον, à νειότατος, *infimus*, quod eſt ſuperlat. à *Poet.* νεῖος, pro νέος.

Νεικείεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκειε, à *Poet.* νεικείω, pro νεικέω, *rixor*, Hom. Il. 2, 221.

Νεικείησι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro νεικέῃ.

Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A

Νεικέω, ῶ, fut. ήσω, & έσω, rixor, altercor, contendo; (2) objurgo. Τὼ γὰρ νεικείεσκε, Il. 2, 221. A νεῖκος.

Νείκησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε.

Νείκη, ης, ἡ, rixa, contentio, Ap. Clem. Alex.

ΝΕΙ'ΚΟΣ, εος, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum.

Νειλαῖος, αία, αῖον, (et Νειλῷος, *Ern.*) Niliacus. A Νεῖλος.

Νειλοθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in Nilo creſcens. Ex Νεῖλος, & θέρος, *æſtas.*

ΝΕΙ῀ΛΟΣ, ου, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.

Νειλοσκοπεῖον, τὸ, columella, in quâ incrementa Nili cernebantur. A [illegible]

Νειλῶτις, ιδος, ἡ, Nilotica, Ægyptiaca, niſi leg. νειλῶτις, Epigr.

Νειλώτης, ου, ὁ, Nili incola.

Νειμάσα, a. 1. part. act. f. g. v. νέμω.

Νεῖμε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε.

Νειόθεν, *Adv.* ex imo fundo aut loco, *per Sync.* pro νειατόθεν.

Νειόθι, *Adv.* in imo fundo aut loco:

Νεῖον, *Adv.* nuper. A νέος.

Νειοποιέω, ῶ, novale facio, terram ſeu agrum renovo.

Νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.

Νειὸς, οῦ, ὁ, novale, ager novalis. Ab eod.

Νειότατος, infimus, imus, Heſ. Ex νέος.

Νειοτομεύς, έως, ὁ, qui novale aratro ſcindit. Ex νειὸς, & τέμνω.

Νειρίτης, ου, ὁ, nerita, cochleæ genus, Opp.

Νείσσεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro νείσσεσαι. A

Νείσσομαι, vel νείσομαι, eo, proficiſcor. A νέω.

Νεῖται, 3. ſing. præſ. ind. med. pro νέεται, à νέομαι.

Νεῖφω, madefacio; pro νίφω, ningo.

Νειχθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. νείσσομαι.

Νεκάδεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, à

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδες, mortui, Dat. νεκάδεσσι. A νεκρός.

Νεκράγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortui nuncius, *Suicer.*

Νεκραγωγέω, ῶ, fut. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεκρὸς, & ἄγω.

Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum; locus à Luciano fictus.

Νεκρεγερσία, ας, ἡ, mortuorum reſuſcitatio. Ex νεκρὸς, & ἔγερσις.

Νεκρικὸς, ἡ, ον, mortualis, feralis. Gl. V.

Νεκρικῶς, *Adv.* in modum mortuorum:·

Νεκριμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρὸς.

Νεκροβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mortuis gravis. Ex βάρος, de cymbâ Charontis.

Νεκροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortuos devorans. Ex βορᾶ.

Νεκροδέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mortuos recipiens, Æſch. Pr. 153. Ex δέχομαι.

Νεκροδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεκροδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mortuorum.

Νεκροθάπτης, ου, ὁ, libitinarius, veſpillo. Ex θάπτω.

Νεκροθήκη, ἡ, capulus, ſarcophagus, urna.

Νεκροκαύστης, ου, ὁ, buſtuarius, uſtor, Ph. A νεκρὸς, & καίω.

Νεκροκορίνθιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νεκροκόσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui defunctos, ſeu defunctorum funera ornat. Ex κοσμέω.

Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus.

Νεκρομαντεια, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, reſponſum ab inferorum umbris datum, & locus ipſe ubi datur.

Νεκρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui mortuos evocans futura vaticinatur.

Νεκροπέρνας, ου, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς, & περνάω, *vendo.*

Νεκροπομπὸς, οῦ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni tranſmittit; de Mercurio. Ex νεκρός, & πέμπω.

ΝΕΚΡΟ΄Σ, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus; (2) mortui cadaver.

Νεκροστολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A

Νεκροστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, elator funerum, pollinctor, libitinarius. Ex νεκρὸς, & στέλλω.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum ſpoliatio. A

Νεκροσύλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortuos ſpolians, mortuorum ſpoliator. Ex νεκρὸς, & συλάω.

Νεκροταγὸς, ὁ, dux mortuorum.

Νεκρόταφος, ου, ὁ, mortuorum ſepultor. *Heſ.*

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ ſpoliatio. A νεκρὸς.

Νεκροτοκέω, ῶ, fœtum mortuum pario. Ex νεκρὸς, & τίκτω. Unde

Νεκροτόκιον, ου, τὸ, fœtus abortivus.

Νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus veſcor. A

Νεκροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus paſcitur, Suicer.

Νεκροφορεῖον, ου, τὸ, ſandapila, Ph. A

Νεκροφορέω, cadaver effero. A

Νεκροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui defunctos effert; veſpillo, pollinctor, Gl. V. A φέρω.

Νεκρόω, ῶ, fut. ώσω, eneco; νεκροῦμαι; νενεκρωμένος, p. paſſ. part. emortuus, viribus effœtus. Νεκρώσατε οὖν τὰ μελη ὑμῶν, Col. 3, 5. A νεκρὸς.

Νεκρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mortuo ſimilis, cadaveroſus. Ab eod.

Νεκρωθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi νεκρόω.

Νεκρώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortifer. A

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. Rom. 4, 19. A νεκρόω.

ΝΕ΄ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum. Hinc

Νεκτάρεος, ρέα, *Ion.* ρέη, ρεον, nectareus, nectaris modo ſuavis; divinus.

Νεκτάριον, ου, τὸ, nectarium, quibuſdam helenium, *Dioſcor.* herba quædam.

Νεκταρίτης, ου, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario, ſeu helenio conditum.

Νεκταρόσταγης, έος, ὁ ϗ ἡ, nectare ſtillans, ſuavis, odoratus. Ex νέκταρ, & στάζω.

Νεκύα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.

ΝΕΚΥ΄ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, necydalus, inſectum è bombylio mortuo natum.

Νεκυηγὸς, οῦ, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυς, & ἄγω.

Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, ſeu mortuis. A νέκυς.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, ſeu εια, V. νεκρομαντεια.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, V. νεκρομαντεῖον.

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, V. νεκρομαντις.

Νεκυοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortuos ſuſcitans; (2) mortuorum ſervator. Nonnus, *epitb.* Chriſti. Ex νέκυς, & σεύω, vel σόω.

Νεκυοστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mortuos tranſmittit, *Epitb.* Charontis. Ex στέλλω.

ΝΕ΄ΚΥΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver, pl. νέκυες, mortui, cadavera, Dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων Γίνεται. Il. 5, 409. Hinc

Νεκύσια, ων, τὰ, funeralia, Ph. parentalia.

Νέμεα, ων τὰ, loca arboribus denſa, ſylvoſa, *Heſ.* (2) Nemea, ludi Jovi celebrari à Græcis ſoliti. A νέμος.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, *Poët.* Νεμεία, locus Elidis, ſeu Argolidis. Hinc

Νεμεαῖος, αία, αῖον, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Nemeæus, è Nemæâ oriundus.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Nemæa, ut Νεμεάδες πύλαι, Nemææ portæ. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi illi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, paſco. A νέμω.

Νέμειος, εία, ειον, Nemæus. A Νεμεῖα.

Νεμεσάσαι, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, à νεμεσάω.

ΝΕΜΕΣΑ΄Ω, ῶ, & νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, iraſco, ſuccenſeo; (2) invideo, invidens ſuccenſeo; (3) indignationem, ſeu reprehenſionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hoſtis ſeu inimici conſilium, ſpem; *quaſi ſc. invidens ei lætitiam è ſucceſſu.* aor. 1. part. νεμεσήσας; paſſ. νεμεσηθεὶς, poët. νεμεσσηθείς. Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr.

Νεμέσεια, ων, τὰ, feſtum in honorem Deæ Nemeſis; (2) parentalia, inferiæ.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè ſuccenſet, ad indignationem propenſus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *Poët.* νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehenſione dignus; (2) inviſus, invidioſus; (3) querulus, ſtomachoſus. Ab eod.

Νεμεσίζη, 2. ſing. præſ. act. verbi

Νεμεσίζω, & frequentiùs νεμεσίζομαι, reprehendo, ſuccenſeo, indignor, iraſcor; (2) vereor, revereor. Ἥρῃ δ᾽ οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, Il. 8, 407. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quâdam invidiâ; (2) juſta reprehenſio; (3) indignatio ob res alicujus proſperas, vel adverſas, quibus eſt indignus; (4) indignatio ob ſceleratum facinus; (5) ultio divina, vindicta; (6) Nemeſis, Dea quæ felicibus hominum rebus invideret eoſque vel hanc ipſam ob cauſam, vel ut inſolentiam ex fortunâ ortam coerceret ac reprimeret. Ph. νέμεσις, ultrix. A νεμεσάω.

Νεμεσσᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Poët.* pro νεμεσᾷ, à, νεμεσάω.

Νεμεσσατόν, acc. ſing. *Poet.* & *Dor.* pro νεμεσητὸν.

Νεμέσσηθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion. Poët.* & *Boeot.* pro ἐνεμεσήθησαν, à νεμεσάω.

Νεμέτωρ, ορος, ὁ, diſtributor, *Rob.* A νέμω.

Νεμηθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. νέμω.

Νέμησις, εως, ἡ, diſtributio, partitio; (2) pabulatio, Gl. V. A νέμω. Unde

Νεμητὴς, οῦ, ὁ, partitor, diſtributor.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus conſitus, denſus, & paſcuus; (2) pudendum muliebre; (3) oculi cavum, *Heſ.* A

ΝΕ΄ΜΩ, fut. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, diſtribuo; νέμομαι, tribuor, dividor; interdum & divido, partior; (2) νέμω, & frequentiùs νέμομαι, poſſideo, habeo, colo; (3) νέμω, paſco; νέμομαι, paſcor; (4) νέμω, adminiſtro; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior; item locum relinquo, credo, audio, &c. (6) geſticulor, ſalto. *Ern.* Εἰ πατρὸς νεμοι τίν᾽ ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, curat ut is benè ſuccedat, Soph. Trach. 57. Ἥμαρτον, ἔι τι τήνδ᾽ ἁμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, ibid, 490. Ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις, id. Phil. 392. Νεμόμεθα δ᾽ ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα, Ariſtoph. Av. 159. Κᾀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν, 389. Ἀπονέστερον ἐσθλοὶ νέμονται βίοτον, Pind. Ol. 2, 112.

Νένασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro νένησται, à νάω.

Νενέαται, 3. pl. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro νένηνται, à νέω.

Νενέμηκας, 2. ſing. perf. ind. act. v. νέμω.

Νένηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. νέω.

ΝΕΝΙ΄ΗΛΟΣ, ὁ, cæcus (2) attonitus, demens, vecors, *Heſ.* Sch. Apoll.

Νενίκανται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro νενίκηνται, à νικάω.

Νενίκημαι, *victus ſum*, perf. ind. paſſ.

ΝΕ΄ΝΝΟΣ, ου, ὁ, patruus, vel avunculus, *Euſt. Poll.*

ΝΕΝΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, ſtultus, fatuus, *Heſ.*

Νενόμισμαι, perf. ind. paſſ. v. νομίζω.

Νένοται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro νενόεται, à νοέω.

Νένοφε, 3. ſing. perf. ind. med. v. νέφω.

Νενώμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νενοήμεθα, à νοέω.

Νεοαλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Heſ.* V. νεαλδής.

Νεοάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens captus.

Νεοαρδής, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος, & ἄρδομαι.

Νεοβάπτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens baptizatus.

Νεόβδαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens mulctus, ut νεόβδαλτον γάλα. Ex νέος, & βδάλλω.

Νεοβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noviſſimè in lucem editus; (2) tenuia germina emittens, Rob. Ex νέος, & βλαστάνω, *germino.*

Νεόβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Νεόβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens adeſus, *Heſ.* Ex νέος, & βορά.

Νεόβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens irrigatus. *Heſ.* νεοβρόχοι, pregnantes, uterum ferentes. Ex νέος, & βρέχω.

Νεοβρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, modò paſtus, qui non ita dudùm cibum ſumpſit. Ex νέος, & βιβρώσκω.

Νεογαμητὴ, ῆς, ἡ, nova nupta, Gl. V.

Νεόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupſit; nova nupta.

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper natus, recens natus, Ex νέος, & γίνομαι.

Νεογέννητος, ον, idem.

Νεογιλαῖος, ὁ ϗ ἡ, recens natus, ſeu ortus. A

Νεογιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infans modo natus. A νεογενής.

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eodem.

Νεόγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, novas habens pupillas, qui viſum recuperavit. Ex νέος, & γλήνη.

Νευγλύφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens cœlatus. Ex νέος, & γλύφω.

Νεογνὸς, ὁ, recens genitus, recens natus, vox *Ion.* Ex νέος, & γείνομαι.

Νεόγονος, ου, ὁ, recens à partu. Ex iiſd.

Νεόγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens ſcriptus, recens pictus, *Rob.*

Νεόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, juvenilia membra habens. Ex νέος, & γυῖον.

Νεογύνης, ου, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex γυνή.

Νεοδάμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens domitus; (2) nova nupta. Ex δαμάω.

Νεοδαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, recens in populares adſcitus. Apud Lacedæmonios Νεοδαμώδεις dicebantur Helotes libertate donati. Ex νέος, & δαμώδης, pro δημώδης.

Νεόδαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. A δέρω.

Νεοδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens doctus, qui nuper didicit. Ex διδάσκω.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper celebratæ nuptiæ, *Eur.* Ex δαμάω, vel δεμω, *paro. Ern.*

Νεόδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens exſtructus; (2) recens domitus; (3) *Epith.* recens nuptæ. Ex iiſd.

Νεοδόμητος, ον, recens exſtructus. A δέμω.

Νεόδορος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens excoriatus. Ex νέος, & δορὰ, *pellis.*

Νεοδρεπεύς, έος, recens decerptus. Ex δρέπω.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Νεόδρεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, juvenili facie præditus. Ex νέος, & εἶδος.

Νεοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recenter confectus, recens elaboratus, *Heſ.* Ex ἔργον.

Νεόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens conjugatus, ſeu copulatus.

Νεόζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεόζυμος, ον, recens fermentatus, *Epith.* panis. A ζύμη.

Νεοήλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, juvenilis.

Νεοθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper virens, qui nuper pullulavit; (2) recens ortus, recens genitus. Ex θάλλω.

Νεοθανής, έος, ὁ ϗ ἡ, recens mortuus. Ex θνήσκω.

Νεόθεν, *Adv.* recens.

Νεοθηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens acutus. Ex θήγω.

Νεοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοθαλής.

Νεοθὴξ, ῆγος, idem quod νεοθηγὴς.

Νεοθλιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens expreſſus. Ex θλίβω.

Νεόθλιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοθνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοθανής.

Νεόθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens compactus, recens coagulatus; de caſeo. A τρέφω.

Νεόθυτος, ὁ ϗ ἡ, recens immolatus. A θυω.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. A νέος. Νόον νίκησε νεοίη, Hom. Il. 23, 604.

Νέοικοδόμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens ædificatus. Ex οἰκοδομέω.

Νεοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recens alicubi ædes habere cœpit; (2) in novâ urbe domum habens.

Νεοινία, vel νεόοινία, η, ſolennia Bacchica, cum vinum novum defunditur. Ex οἶνος (melius τὰ νεόινια, pl. ſc. ἱερά. *Ern.*)

Νεοκαλλιγράφος, ὁ ϗ ἡ, eleganter ſcribens.

Νεοκατάγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens ſcriptus.

Νεοκατασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens exſtructus, recens conditus. Ex κατασκευάζω.

Νεοκατάσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex κατασκευή.

Νεοκατάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens conſtitutus, nuper fundatus. Ex καθίστημι.

Νεοκατάχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens inunctus.

Νεοκατήχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens inſtitutus. Ex κατηχέομαι.

Νεοκάτοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod νέοικος.

Νεοκάττυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui recens ſolea ſubjecta eſt. Ex καττύω.

Νεόκαυστος, ὁ ϗ ἡ, recens crematus. Ex καίω.

Νεοκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεόκηδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. Ex κῆδος.

Νεόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, recens fabricatus, nuper factus. Ex νέος, & κάμνω.

Νεόκμητος, ὁ ϗ ἡ, idem; item recens mortuus. Ex iiſd.

Νεόκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens cæſus, ut νεόκοπος καρδοπος, mactra recens excavata, Eupolis ap. Poll. Ex νέος, & κόπτω.

Νεόκοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut νέα μύλη, mola recens inciſa, Ariſtoph. in V. Ex iiſd.

Νεόκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novas iras animo concepit; (2) novus, recens, *Suicer.*

Νεόκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ut νεόκρας οἶνος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. Ex νέος, & κεράννυμι.

Νεόκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεόκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens adquiſitus, nuper partus. Ex νέος, & κτάομαι.

Νεόκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens conditus.

Νεόκτονος, ὁ ϗ ἡ, recens occiſus. A κτείνω.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum multitudo; juventus, Gl. V. vox Dorica. A νέος.

Νεολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novum ſeu magnum & clarum, *item*, inſolitum. Splendorem emittens. A λάμπω.

Νεόλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens collectus, nuper lectus; tiro, Ph. Ex νέος, & λέγω.

Νεολεξία, ας, ἡ, tirocinium, Ph. Ex iiſd.

Νεόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper captus.

Νεολκέω, ut νεολκῶ ϖλοῖον, navem ſubduco, Ph. νενεολκημένος, ſubductus, p. paſſ. part. Ex ναῦς, & ἕλκω, *trabo.*

Νεολκία, ας, ἡ, navis tractio, vel ſubductio. Ex iiſd.

Νεόλλουτος, vel νεόλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens lotus, Hom. in Hym. Ex λούω.

Νεολωφητος, ὁ, ἡ, qui nuper deſiit, finem fecit alicujus vitii, mali. A λωφαω.

Νέομαι, nato; venio; vado.

Νεομάλακτος, ον, recens ſubactus, *Epith.* panis recentis. A μαλάσσω.

Νεόμην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, ut νεόμηνι ϲελήνη, novæ lunæ; ap. Aratum.

Νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus menſis; calendæ; nova luna, Ph. Ex iiſd.

Νεόμυστος, ον, recens initiatus. A μύω.

Νέον, *Adv.* recens, nuper. A νέος.

Νεόνυμφος, ου, ἡ, nova nupta, Ph. Ex νύμφη.

Νεόξαντος, ον, recens carminatus, mollis, de lanâ. A ξάινω.

Νεόξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens politus. Ex ξέω.

Νεοπαγής, έος, ὁ ϗ ἡ, recens compactus, recens coagmentatus. Ex ϖήγνυμι.

Νεοπαθὴς, ές, recens à luctu, recentem luctum, dolorem habens. A ϖάθος.

Νεοπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper ad officium redactus. Ex ϖείθω.

Νεόπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Νεοπενθὴς, έος, ο ϗ ἡ, qui in recenti luctu eſt. Ex ϖένθος.

Νεοπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοπαγὴς.

Νεόπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Νεοπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens plexus, recens contextus. A ϖλεκω.

Νεόπλουτος, ὁ ϗ ἡ, recens ditatus.

Νεοπλυνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens lotus, *Poll.* Ex ϖλύνω.

Νεόπλυτος, ὁ ϗ ἡ, idem. *Herodot.*

Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.

Νεοποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens factus. Ex iiſd.

Νεοποίκιλος, ον, pulchrè recens, novus & pulcher, ut νεοσίγαλος, cujus eſt interpretatio.

Νεοπολῖται, qui publico ſuffragio jus civitatis adepti ſunt, νεοπολίτης, ου, ὁ, novus civis, *Poll.*

Νεοπολῖτις, ιδος, ἡ, ut νεοπολῖτις ϖόλις, urbs novos habens cives. A præc.

Νεοπότιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. A ϖοτίζω.

Νεόπτος, ὁ ϗ ἡ, qui recens bibit. Ex ϖίνω.

Νεοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος, & ϖρέπω.

Νεόπριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens ſerrâ ſectus.

Νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova.

Νεοπυρίητος, ον, recens fotus. A ϖυριάω.

Νεοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens ruptus. Νεοῤῥαγής, φλὲψ, *Aret.* Ex ῥηγνύω.

Νεόῤῥαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens adſperſus, recenter madens. A ῥαίνω.

Νεοῤῥόφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recens ſorbitionem ſumpſit. Ex ῥοφέομαι.

Νεόῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recens effluxit, fluens. Ex ῥύω.

Νέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens excitatus, ſeu exſuſcitatus. Ex ὄρομαι.

ΝΕ´ΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens; (2) juvenis, tiro, Gl. V.

Νεὸς, οῦ, ὁ, novalis, novale. A νέος.

Νεοσίγαλος, ου, ὁ, propter novitatem & excellentiam admirandus, pulchrè recens, ut ϲιγαλόεντα apud Hom. mirando artificio facta, *Rob.*

Νεοσκαφὴς, ες, recens effoſſus, ſtructus.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens politus, purgatus, Ex νέος & ϲμήχω.

Νεοσπαδὴς, ὲς, recens deſtrictus. A ϲπάω.

Νεοσπάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens dilaniatus. Ex ϲπαράσσομαι.

Νεοσπὰς, άδος, ἡ, nuper evulſa. Ex ϲπάω.

Νεόσπορος, ὁ ϗ ἡ, recens ſeminatus. A ϲπείρω.

Νεοσσεύω, & *Att.* νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico. A νεοσσός. Unde

Νεοσσία, *Att.* νεοττία, ας, item νεοσσιὰ, vel νεοττιά, ας, ἡ, nidus, pullorum cubile.

Νεόσσιον, ſeu νεοσσίον, *Att.* νεόττιον, ου, τὸ, pullulus; pullus tenellus. Dim. ab eod.

Νεοσσοκομέω, vel νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo. A

Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pullos nutriens. Ex νεοσσὸς, & κομέω.

Νεοσσοποιΐα, ας, ἡ, nidulatio; cunabula. Ex ſeq. & ϖοιέω.

ΝΕΟΣΣΟ`Σ, vel νεοττος, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Ph.

Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, aviarium. A

Νεοσσοτροφέω, vel νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alò; νεοσσοτροφεῖσθαι, aliquis dicitur, i. e. à pueritiâ educari veluti pullus. A τρέφω.

Νεοσσοτροφία, ἡ, ſtudium pullorum alendorum. A præc.

Νεόσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens incitatus, recens. *Heſ.* νεόσσυτα, νεωστὶ ὁρμωντα, νεαρά. Ex νέος, & ϲεύομαι.

Νεοσταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens conſtitutus, recens inſtitutus. Ex ἵστημι.

Νεοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens coronatus, *Heſ.* ubi Gen. νεοστεφεος. Ex νέον, & στέφω.

Νεοστράτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles; νεοστρατευτοι, tirones, Ph. Ex νέος, & στρατεύμαι.

Νεόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper tortus velut funis, ideoque recens. Ex στρήφω.

Νεοσύλλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens collectus, Ph. νεοσύλλεκτοι, tirones. Ex ϲυλλέγω.

Νεοσύλλογος, ον, idem, velut exercitus.

Νεοσύστατος, ὁ ϗ ἡ, nuper concretus, qui nuper coaluit. Ex ϲυνίσταμαι.

Νεοσφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens jugulatus, nuper mactatus. Ex ϲφάζω.

Νεόσφακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοσφάξ, άγος, idem & ab eod.

Νεότας, *Dor.* pro νεότης, *juventus.*

Νεοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens abſolutus. Ex τέλος.

Νεοτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος, & τέρπω.

Νεότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens fabricatus, recens factus, nuper paratus.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τεύχω.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adoleſcentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.

Νεοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, juvenilis. A νεότης.

Νεότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper ſectus, recens cæſus vel inciſus. Ex τέμνω.

Νεοτόκος, ου, ἡ, quæ recens peperit, puerpera, Ph. Ex τίκτω.

Νεότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens ſectus. Ex τέμνω.

Νεοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex τρέφω.

Νεοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens tritus. Ex τρίβω.

Νεότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοτρεφής.

Νεότρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens vulneratus.

Νεοτlεία, ας, ἡ, nidi conſtructio; (2) nidus, alveare apum:

Νεότlευσις, εως, ἡ, idem. A

Νεοτlεύω, nidulor. A νεοτlός. Unde

Νεοτlία, ας, ἡ, ſive νεοτlιὰ, ᾶς, ἡ, nidus.

Νεότlιον, ȣ, τὸ, pullus. Ab eod. Unde

Νεοτlὶς, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallinula.

Νεοτlοκομέω, idem quod νεοτροφέω.

Νεοτlοποιῶ, nidulor, Gl. V.

Νεοτlὸς, ȣ͂, ὁ, pullus, & ovi vitellus.

Νεοτlοτροφέω, ῶ, pullos alo. Ex νεοτlὸς, & τρέφω.

Νεȣργέω, ῶ, fut. ήσω, novum facio, renovo; νεȣργεῖσθαι, renovari. A

Νεȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper factus. Ex νέος, & ἔργον.

Νεȣργὸς, ȣ͂, ὁ, navium fabricator, *Poll.* Ex ναῦς, & ἔργον.

Νεȣτατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens vulneratus modo ictus. Ex νέος, & ȣτάω.

Νεοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper ortus, qui modo apparuit. Ex φαίνομαι.

Νεόφθαρτος, ὁ, ἡ, idem quod

Νεόφθιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui modo interiit, modo mortuus; (2) recens corruptus, recens vitiatus. Ex φθίω.

Νεόφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, modò prodiens; (2) recens inſaniens, Rob. Ex φοιτάω.

Νεόφονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, modo interfectus, Rob. Ex φένω.

Νεοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens germinans, ut νεοφυὲς δένδρον, *Poll.* Ex φύω.

Νεοφύρατος, ον, recens piſtus, *Epith.* panis. A φυράω.

Νεοφυτεῖον, ȣ, τὸ, novelletum, Gl. V. A

Νεόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens plantatus; novellus, novella, Gl. Vet. ut νεόφυτον δένδρον, *Poll.* & Ph. νεόφυτον, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Chriſtianam acceſſit. Ex φύω.

Νεοφώτιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens illuminatus, i. e. baptizatus. Ex φωτίζω.

Νεοχάρακτος, ὁ ϗ ἡ, recens ſculptus, modo impreſſus, Gl. V. rudis. Ex χαράσσω.

Νεοχμέω, ῶ, res novas molior, innovo; *Suid.* ſed uſitatiùs νεοχμόω. A νεοχμὸς.

Νεοχμὴ, ἡ, res novæ:

Νεοχμία, ας, ἡ, *Ion.* νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

Νεοχμίζω, novo, *Heſ.* A

Νεοχμὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novus, recens. A νέος.

Νεοχμόω, ῶ, fut. ώσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A præc.

Νεοχμῶς, recenter; (2) aliquid innovando.

Νεόχμωσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio; rei novæ deſignatio; (2) inſtauratio, refectio, ut virium. A νεοχμόω.

Νεόχριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens illitus, modò obductus calce vel ſimili. Ex χρίω.

Νεόω, ῶ, novo, innovo, renovo. A νέος.

ΝΕ´ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, poſteri, nepotes.

Νέποδες, ων, οἱ, euntes, procedentes, ut piſces, h. e. ſine pedibus. Ex νέω, *nato*, & πȣ͂ς.

Νέρθε, vel νέρθεν, *Alv.* ſubter, infra. Ab ἔνερθε.

Νέρτατος, infimus, imus, *Heſ.* νέρτατα, ἔσχατα, ultima A præc.

Νερτέριος, ίȣ, ὁ, infernus, inferus. A νέρθε.

Νερτεροδρόμος, ὁ ϗ ἡ, orci curſor, ſeu nuncius.

Νέρτερος, έρα, ερον, inferior; νέρτεροι, inferi; mortui.

Νέρτος, ȣ, ὁ, avis quædam.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, *nuto.*

Νεῦμαι, veniam, redibo, f. à νέομαι.

Νεύμεθα, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro νεόμεθα, à νέομαι.

Νεύοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. verbi νεύω.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus, quo arcus intenditur; (2) fides inſtrumenti muſici. A νεῦρον.

Νευρῆς, gen. ſing. *Ion.* pro νευρᾶς.

Νευρία, ας, ἡ, funis è nervis tortus. Ab eod.

Νευρικὸς, ἡ, ὸν, nervorum vitio laborans.

Νεύρινος, ίνη, ινον, è nervis confectus, textus. Ab eod.

Νευρίον, ȣ, τὸ, fidicula, chordula, Dim.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam ſurculoſus. Ab eod.

Νευρίτης, ȣ, ὁ, vel νευρῖτις, ιδος, ἡ, neurites lapis. Ab eod.

Νευροβάτης, ȣ, ὁ, in nervis ſeu funibus ambulans; ſunambulus. Ex νεῦρον, & βάινω. Unde

Νευρόβατος, ȣ, ὁ, nervis ſe movens, V. Lex.

Νευροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nervo ſimilis. Ex νεῦρον, & εἶδος.

Νευρόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nervoſum caulem habens.

Νευροκοπέω, nervos incido, enervo, debilito; νενευροκοπημένος, p. paſſ. part. cui nervi ſunt inciſi. Ex νεῦρον, & κόπlω.

Νευρολάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nervis reſonans. Ex νεῦρον, & λαλέω.

ΝΕΥ͂ΡΟΝ, ȣ, τὸ, nervus, in corpore animalium; chorda in arcu; νεῦρα, nervi; vires; fides.

Νευροπαχὺς, ῦα, ὺ, nervos craſſos habens.

Νευροῤῥαφέω, ῶ, nervis conſuo.

Νευροῤῥαφικὸς, ἡ, ὸν, ad ſuturam pertinens. A

Νευροῤῥάφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſutor. Ex νεῦρον, & ῥάπlω, *ſuo.*

Νευροσπαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nervo tractus. Ex νεῦρον, & σπάω.

Νευροσπαςέω, ῶ nervis ſeu fidiculis traho, attraho, protraho, ago; νευροσπαςέομαι, ȣ͂μαι, nervis, fidiculiſque trahor.

Νευροσπάςαι, οἱ, ſigillarii, qui nervis parva animalium ſigna ſeu ſimulacra trahebant, ita, ut ſuâ ſponte moveri viderentur.

Νευροσπαςικον, τὸ, vis animi nervos movens. A

Νευρόσπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον, & σπάω.

Νευροτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον, & τείνω.

Νευρότρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vulneratos, ſeu ſaucios nervos habens, cui tendines ſunt vulnerati.

Νευροχονδρώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ex nervis & cartilagine conſtans. Ex νεῦρον, & χόνδρος.

Νευρόω, ῶ, fut. ώσω, nervos adhibeo alicui, firmo, roboro; νενεύρωται, nervis intentum eſt, p. paſſ. Νενεύρωται μέν ἥδε συμφορὰ δεινῶς, Ariſtoph. Lyſ. 1083. A νεῦρον.

Νευρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nervoſus. Ab eod.

Νευρωεις, ωεσσα, ωεν, (rectiùs νευρόεις) nervoſus; (2) validus, *Heſ.* Ab eod.

Νεῦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, à νεύω.

Νεῦσις, εως, ἡ, natatio; (2) navigatio. A νέω.

Νεῦσις, εως, ἡ, nutus; (2) inclinatio. A νεύω.

Νευςάζω, nuto; (2) nutu admoneo. Νευςάζων κόρυθι βριαρῇ, Il. 20, 162. A νεύω.

Νευςέον, natandum. *Plato.* A νέω.

Νευςὴρ, ῆρος, ὁ, (al νευτὴρ) natator. Ab eod.

Νευςικος, ἡ, ὸν, natatilis, Gl. V. Ab eod.

Νευςικὸς, ἡ, ὸν, deorſum tendens. A νεύω.

Νευςὸς, ἡ, ὸν, natatilis, natans. A νέω.

ΝΕΥ´Ω, f. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu ſignifico; (2) nuto, vergo, propendeo, inclino. Ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβω πρȣ̈τρεψεν, Soph. Antig. 275.

Νέφεα, *nubes*, nom. plur. à νέφος, εος.

Νεφέλη, ης, ἡ, nubes; (2) nebula; (3) nubecula in urinâ; νεφέλαι, retia & laquei, quibus aves capiuntur. A νέφος.

Νεφεληγερέταο, gen. ſing. *Æol.* pro νεφεληγερέτȣ. A

Νεφεληγερέτης, ȣ, ὁ, nubes excitans, nubes cogens; Jovis epith. Gen. νεφεληγερέταο, Voc. νεφελεγερέτα, pro Nom. Ex νεφέλη, & ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Νεφεληδὸν, nubis in modum. A νεφέλη.

Νεφέλησιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro νεφέλαις.

Νεφέλιον, ȣ, τὸ, parva nubes, nubecula; (2) nubecula in urinâ; (3) exulceratio in nigro oculi; (4) macula in unguibus. Dim.

Νεφελογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nube genitus, nubigena. *Epith.* Centaurorum. Ex νεφέλη, & γείνομαι.

Νεφελοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubis ſpeciem habens; nubilis. Ex νεφέλη, & εἶδος.

Νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri; ficti à Luciano in Ver. Hiſt.

Νέφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium ap. Ariſtoph. Ex νεφέλη, & κόκκυξ.

Νεφελοω, nubibus obduco. Hinc

Νεφελωτὸς, ἡ, ὸν, nubeus, è nube factus.

Νεφελώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, nubilus.

Νεφίον, ȣ, τὸ, nubecula, Gl. V. à νέφος.

Νεφοειδὴς, ὲς, caliginoſus, obſcurus. A

ΝΕ´ΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula; (2) nubes ſeu contractio frontis; (3) ingens & conferta multitudo, νέφη, pl. nubes; (2) retia. Hinc

Νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubibus obſcuro. Et paſſ. νεφȣμενος, nubibus obductus; a. 1. part. neutr. νεφωθὲν, obnubilatum.

Νεφρίδιος, ία, ιον, ad renes pertinens. A νεφρός.

Νεφρίτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Νεφριτικὸς, ȣ͂, ὁ, nephriticus, qui renum dolore laborat. Ph. renoſus. Ab eod.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. νόσος, morbus renum, Gl. V. renum valetudo. A νεφρίτης.

Νεφροειδης, έος, ὁ ϗ ἡ, renibus ſimilis, renum formam habens. Ex νεφρὸς, & εἶδος.

Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix ſeu mater.

ΝΕΦΡΟ`Σ, ȣ͂, ἡ, ren; (2) vota & ſenſa animi in Sacris. Hinc

Νεφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, reni ſimilis.

Νεφω, *inuſ.* (pro νειφω) unde νένοφα, *Ariſtoph.*

Νεφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nubibus obductus, nubiloſus, nubilus. A νέφος.

Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio; (2) nubila, ſeu nubes coactæ. A νεφόω.

ΝΕ´Ω, eo, redeo; uſitatum νέομαι, f. νεῦμαι, redibo, inf. νεῖσθαι, redire.

ΝΕ´Ω, nato, Gl. V. f. νεύσω, huic poteſt attribui, ut verbo πλέω, f. πλεύσω, a. 1. νεύσαι, natare.

ΝΕ´Ω, νεῖς, νεῖ, neo, filum duco ſeu torqueo, inf. νεῖν, nere, f. νήσω.

ΝΕ´Ω, glomero, acervo, cumulo. Ab hujus f. νήσω, a. 1. ἔνησα, 3. pl. ἔνησαν, cumularunt. inf. νῆσαι, cumulare, p. paſſ. νενημένος, cumulatus. Νήσας πυρὰν τας σὰς φίλας ὑφάψω, Ariſtoph. Lyſ. 375.

Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi & expurgandi curam habeo, ſum æditũus. Gl. V. æditũor. A νεωκόρος.

Νεωκορία, ας, ἡ, munus ædituì. A

Νεωκόρος, ȣ, ὁ, cui templi verrendi & expurgandi cura demandata eſt, æditũus, æditimus, Gl. V. (2) curator, præſes ſacrorum. Ex νεὼς pro ναὸς, & κορέω.

Νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, navem traho, attraho, ſubduco. p. paſſ. νενεωλκημένον πλοῖον, navis ſubducta. Ex Gen. Att. νεὼς, & ἕλκω.

Νεωλκία, ἡ, navis tractio, navis ſubductio.

Νεώλκιον, ȣ, τὸ, navale, locus in quem naves ſubducuntur. A

Νεωλκος, ȣ͂, ὁ, qui naves in ſtationem ſeu portum ſubducit, vel attrahit; (2) qui è portu navem extrahit, & phalangis imponit. Ex Gen. νεὼς, *navis*, & ὁλκή.

Νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νεόω.

Νεώμεθα, 1. pl. præſ. conj. med. v. νέομαι.

Νεωμένη, *iterata*, *novata*, part. præſ. paſſ. f. g. *contr.* pro νεαομένη, à νεάω.

Νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, ſtatio navium. A νεὼς, pro ναῦς.

Νεώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper emptus, (ſervus) novitius, Ph. Ex νέος, & ὠνητος.

Νεωποιέω, ῶ, f. ήσω, templum ædifico, ſeu ædificationi templi præſum. A νεὼς.

Νεωποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui naves fabricatur. Ex ναῦς, *Gen. Att.* νεὼς, & ποιέω.

Νεωρόω, ῶ, naves cuſtodio. Ex ὡρέω.

Νεωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens; apud Soph. νεωρῖν βόςρυχον, recentem cincinnum. Ex νεος, & ὥρα, vel ex νέον, & αἰωρεω.

Νεώριον, ȣ, τὸ, locus, in quo naves cuſtodiuntur; navale; plur. νεώρια, navalia, Ph. A νεωρός.

Νεωρὶς ίδος, idem.

Νεωριοφύλαξ, ακος, ὁ, Vid ſeq.

Νεωρος, ȣ͂, ὁ, *Heſ.* νεωριοφύλαξ, cui navale cuſtodiendum committitur. Ex ὥρα.

Νεωρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens foſſus. Ex νέος, & ὀρύσσω.

Νεὼς, ὼ, ὁ, fanum, Gl. V. Att. pro ναός.

Νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νεόω.

Νεώσοικος, ου, ὁ, navale, ſtatio navium; νεώσοικοι, pl. navalia, uſitatiùs.

Νεωστὶ, *Adv.* noviſſimè, nuper, recens, Ph. A νέος.

Νέωτα, cum εἰς, vel ἐς, præmiſſo, ut ἐς νέωτα, in annum novum ſive venturum, ſive ſequentem. A νεόω.

Νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior; turbo; (2) immuto; (3) ſequor ſeu imitor juniorum mores, item novam rationem ineo. Νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν, Thuc. τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, Luc. A νεώτερος. Unde

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis; (2) ſtultus.

Νεωτερισμὸς, οῦ, ὁ, rerum novarum ſtudium; (2) ſeditio, rebellio; (3) inſolentia, inſolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.

Νεωτεριστὴς, οῦ, ὁ, rerum novarum ſtudioſus, factioſus, Ph. Ab eod.

Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior.

Νεωτεροποιΐα, ας, ἡ, ſtudium rerum novarum. A

Νεωτεροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui res novas molitur, rerum novarum ſtudioſus, turbulentus, ſeditioſus. Ex νεώτερος, & ποιέω.

Νεώτερος, α, ον, junior; (2) τὸ νεώτερον, juventus; (3) νεωτερόν τι, inſolens, inuſitatum, durius, gravius; (4) μηδὲν νεωτερον, nihil magis, vehementiùs. A νεός. Hinc

Νεωτέρως, *Adv.* novâ ratione, novè.

Νεωτος, οῦ, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω. Unde

Νέατος, ου, ὁ, novatio ſeu renovatio agrorum.

Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos templi; æditurus, Gl. V. Ex νεὼς, & φύλαξ.

ΝΗ᾽, Particula affirmantis & jurantis; νὴ Δία, per Jovem, profectò, Gl. V. νὴ Δία, etiam; in comp. priv. (interdum etiam intendit & auget, ut νήχυτος, &c. Ern.)

Νῆα, acc. ſing. *Poet.* pro ναῦν.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, novus, nuper factus.

Νήγρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, *excito*.

Νηδύϊα, ων, τὰ, viſcera, inteſtina, interanea, Dat. νηδυΐοισιν, Hom. viſceribus. A νηδύς.

Νήδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcis, ſuavis; quaſi ἥδυμος, ab ἡδύς.

Νηδυόφιν, ex utero. A

ΝΗΔΥ'Σ, ύος, ὁ, venter, alvus, uterus.

Νήεσσ᾽, pro νήεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ναυσί.

Νηέω, ῶ, f. ήσω, glomero, acervo, cumulo. A νέω.

Νηήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Νήησις, εως, ἡ, coacervatio. A præc.

Νήθω, f. νήσω, neo, filum duco; perf. paſſ. part. νενησμένος, netus, Gl. V. Ab eod.

Νηΐ, dat. ſing. *Ion.* pro ναυὶ, à ναῦς.

Νηϊάδης, ων, αἱ, Naiades, Nymphæ fontium, & fluentorum. A νάω, *fluo*.

Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, navalis. A νηῦς, pro ναῦς, *navis*.

ΝΗ῀ΙΣ, ιδος, ὁ ϗ ἡ, inſcius, imperitus, indoctus; (2) timidus, infirmus.

Νηΐτης, ου, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς.

Νηκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucroſus, inutilis; (2) inſipiens. Ex νὴ, & κέρδος.

Νήκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornua non habens. Ex νὴ, & κέρας.

Νήκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νήκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis. Ex νὴ, & ἀκεομαι.

Νηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. νηκούστησε θεᾶς, Il. 20, 14. Ex νὴ, & ἀκούω.

Νηκτὴς, οῦ, ὁ, natator. A νήχομαι, *nato*.

Νηκτικὸς, ἡ, ὸν, natalis, qui natare poteſt. A

Νηκτὸς, ἡ, ὸν, natans, natatilis. Ab eod. Unde

Νηκτρὶς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκτρίδες ἐλαῖαι, natantes oleæ; *Poll.*

Νηλεγέως immiſericorditer, *Heſ.* A νηλεγὴς, inhumanus, *Heſ.* potius *non curans*, *negligens*. Ex νὴ, & ἀλέγω.

Νηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, neut. νηλεὲς, immiſericors, crudelis, inhumanus. Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, Hom. Il. 19, 229. Ex νὴ, & ἔλεος,

Νηλειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νηλεῖως, *Adv.* crudeliter, inhumanè.

Νηλεόποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, crudeli ſupplicio puniens. Ex νηλεὴς, & ποινή.

Νήλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inviſibilis. A λεύσσω.

Νηλεῶς, *Adv.* crudeliter, inhumaniter.

Νηλητὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, Schol. Homeri pro νηλιτής.

Νήλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcalceatus, *Heſ.* ubi pl. νήλιποι. Ex νὴ, & ἦλιψ, *calceus*.

Νηλίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem, apud Suid.

Νηλιτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peccati expers, inſons, inculpatus. Ex νὴ, & ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, filum, ſtamen, Gl. V. netum. A νέω.

Νηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus duci ut filum, ad nendum aptus. A præc.

Νημέρτεια, ἡ, veritas:

Νημὲρτεως, *Adv.* verè. A

Νημερτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, ſeu erratur. Ex ἁμαρτάνω.

Νηνεμέω, nullis ventis agitor, ſeu vexor, tranquillo cælo fruor:

Νηνεμία, ας, ἡ, ventis vacua tempeſtas, tranquillitas aëris. A νήνεμος, Il. 5, 523.

Νηνεμίην, acc. ſing. *Ion.* pro νηνεμίαν.

Νηνέμος, ου, ὁ ϗ ἡ, venti vacuus, ſerenus; Gl. V. tranquillus. Νήνεμος γὰρ ὁ τόπος, ϗ ἀλεεινὸς, ὁ ἔχων ὕδατα γλυκέα, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 13. Ex νὴ, & ἄνεμος.

Νηνέω, ῶ, acervo, accumulo. A νέω.

Νήξει, dat. ſing. *contr.* pro νήξεϊ, à νῆξις.

Νηξίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, natans; νηξίποδες vocantur piſces, qui & νεποδες. Ex νήχομαι, & πούς.

Νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νήξομαι, f. 1. ind. med. v. νήχομαι.

Νηοβάτης, ου, ὁ, navem conſcendens, nauta. Ex νηῦς, pro ναῦς, & βαίνω.

Νηοῖσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ναοῖς.

Νηοκόρος, ου, ὁ, templi purgator, æditurus. Ex νηὸς pro ναὸς, & κορέω, *verro*.

Νηοπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in templo verſans, æditurus, ſacerdos. Ex νηὸς, & πολέω.

Νηὸς, οῦ, ὁ, templum, fanum, *Ion.* pro ναός.

Νηος, gen. ſing. *Ion.* pro ναὸς, à νηῦς.

Νηοσόος, *Poet.* νεοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, navium ſervator. Ex νηῦς, & σόος.

Νηοῦχος, ου, ὁ, navis cuſtos. Ab ἔχω.

Νηπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſerias abolens, dolore carens. Ex νὴ, & πάθος, *dolor*.

Νήπειος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.

Νηπεκτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impexus, *Heſ.*

Νηπενθέως, *Adv.* citra luctum. A

Νηπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, neutr. νηπενθὲς, luctu & mœrore carens; ſerenus, lætus; quo luctus tollitur, triſtitiâ liberans. Ex νὴ, & πένθος.

Νηπιάα, ας, ἡ, ſtultitia; Acc. pl. νηπιάας, Il. 22, 502. A νήπιος.

Νηπιάζω, f. άσω, pueriliter vel ſtultè ago. Gl. V. νηπιάζειν, pueraſcere. Ab eod.

Νηπιαία, ας, ἡ, pueritia, Gl. V. A νήπιος.

Νηπιαχεύειν, pueriliter ludere, ſtultè agere, laſcivire ap. Hom. part. νηπιαχεύων.

Νηπίαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, infans; puerilis, Gl. V. A νήπιος. Hinc

Νηπιαχῶδες, infantile, Gl. Vet.

Νηπιάχω, idem quod νηπιάζω.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia; (2) ſtultitia; imprudentia; νηπιέῃσι, Dat. plur. A νήπιος.

Νηπιέος, έα, εον, infantilis, puerilis. Ab eod.

Νηπιεύομαι, Sch. Hom. idem quod νηπιαχεύω.

Νηπιοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infanticida. Ex κτείνω.

Νήπιον, ου, τὸ, infans; ἐκ νηπίου, ab infantiâ.

Νηπιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infantes decens. Ex νήπιος, & πρέπει.

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, infans, parvulus; (2) ſtultus, imprudens, amens. Hinc

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) ſtultitia.

Νηπιοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infans. Ex φαίνομαι.

Νηπιοφροσύνη, ης, ἡ, ſtultitia, qualis eſt infantum aut puerorum. A

Νηπιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puerili mente præditus, ſtultus. Ex νήπιος, & φρὴν.

Νηπιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, infantilis, puerilis.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incomptus, inornatus, R. Ex νὴ, & πλεκτὸς, *nexus*.

Νήποινα, *Adv.* impunè. A νήποινος.

Νηποινεὶ, *Adv.* idem:

Νηποινῆ, *Adv.* idem:

Νηποινὶ, *Adv.* idem:

Νήποινον, *Adv.* idem & ab eod.

Νήποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, impunis. Ex νὴ, & ποινή.

Νήπτης, ου, ὁ, ſobrius. A νήφω. Hinc

Νηπτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſobrius eſſe ſolet.

Νηπυτιεύομαι, infantum more balbutio; (2) ſtolidè ago. A

Νηπύτιος, ία, ιον, infans; (2) ſtultus, ſtolidus. A νήπιος.

Νηρεΐδες, ων, αἱ, Nereides, filiæ Nerei, nymphæ marinæ, pl. à Νηρεΐς.

Νηρεΐς, ίδος, ἡ, ſalacia, Ph. A Νηρεύς.

Νηρειὸς, Nereius; (2) marinus; ut Νήρεια τέκνα, piſces. Ab eod.

Νηρεὺς, έως, & ῆος, ὁ, Nereus, Deus marinus.

Νηρήϊδες, & Νηρῇδες, Nereides. A Νηρεύς.

Νέριθμος, ὁ ϗ ἡ, innumerus, innumerabilis.

ΝΗ῀ΡΙΟΝ, ου, τὸ, nerium, frutex.

ΝΗ῀ΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.

Νήριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immenſus, multus. Ex νῆ, & ἔρις.

Νηρίτης, ου, ὁ, nerites, concha marina. A νέω.

Νήριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod νήριστος.

ΝΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, cavus & humidus.

Νῆσαι, aor. 1. inf. act. v. νήθω, ſeu νέω.

Νησαίη, λίθος, quibuſdam Sardia gemma, aliis ſmaragdus, *Heſ.*

Νησιάζω, inſulam refero. A νῆσος.

Νησιάρχης, ου, ὁ, inſulæ præfectus.

Νησίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Νησίδιον, ου, τὸ, parva inſula. A νῆσος.

Νησίζω, f. ίσω, idem quod νησιάζω.

Νησίον, ου, τὸ, parva inſula; (2) inſula.

Νῆσις, έως, ἡ, ipſa actio nendi, ſeu filum deducendi; (2) glomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησὶς, ίδος, ἡ, inſula parva, Dim. à νῆσος.

Νησιώτης, ου, ὁ, inſulanus, Ph. Ab eod.

Νησιωτικὸς, ἡ, ὸν, inſularis, Gl. Vet.

Νησιῶτις, ιδος, ἡ, inſulana. A νησιώτης.

Νησοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſulæ formam habens, Ex νῆσος, & εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, inſularis pugna, Suic. Ex νῆσος, & μάχομαι.

ΝΗ῀ΣΟΣ, ου, ἡ, inſula; (2) veſtis, quam undique purpura ambit. V. Ern.

ΝΗ῀ΣΣΑ, ης, ἡ, anas. Hinc

Νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis eſt.

Νησσάριον, ου, τὸ, anaticula, Dim. ab eod.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium. A νηστεύω. Unde

Νήστειρα, ας, ἡ, jejuna; (2) à jejuno ſumpta.

Νηστεῖς, *jejunos*, acc. pl. *contr.* pro νηστέας.

Νηστεύς, έος, jejunus. A νῆστις.

Νηστευτὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.

Νηστεύω, f. εύσω, jejunus maneo, cibo abſtineo, jejuno. Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, Luc. 18, 12. A νῆστις.

Νηστικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui nent; (2) nendi peritus. A νέω.

Νήστιμος, ὁ ϗ ἡ, ad jejunium pertinens. A

ΝΗΣΤΙΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit; (2) piſcis quidam; (3) inteſtinum jejunum. Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν, Hom. Il. 19, 156.

Νήτη, ης, ἡ, ultima ſeu ima chorda. Pro νεάτη, à νέος.

Νῆτος, ultimus, *Heſ.* ex νέατος. A νέος.

Νητὸς, ἡ, ὸν, è colu ductûs, inſtar fili tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νέω.

Νητρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, certus. Ex νὴ, & ἀτρεκὴς, (*verus*, vel à τρέω, *Ern.*)

Νητρεκῶς, verè, certè. A præc.

Νῆτρον, ȣ, τὸ, fuſus. A νέω.

Νῆτ͂λα. ης, ἡ, anas; pro νῆσσα.

Νητ͂λάριον, ȣ, τὸ, anaticula, & νῆτ͂λα.

Νητ͂λιον, ȣ, τὸ, anaticula, Dim. à νῆτ͂λα.

Νητ͂λοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anates occidens.

Νητ͂λοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, Gl. Vet.

Νηῦν, acc. ſing. *Ion.* pro ναῦν.

Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.

Νήϋτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, halitûs & ſpiritûs expers. Ex νὴ, & ἀϋτμή.

Νηφαίνω, ſobrius ſum, Euſt. qui tamen uſitatum eſſe negat. A νέφω.

Νηφάλεος, ſobrius, Gl. V. ubi & νηφάλιος, ſobrius. A νήφω. Hinc

Νηφαλεότης, ητος, ἡ, ſobrietas, Gl. V.

Νηφαλεύω, ſobria ſacra celebro, Poll.

Νηφαλίζω, ſobria ſacra celebro, vel ſobriis ſacris expio. A

Νηφάλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſobrius; (2) vigilans, prudens, attentus. Ab eod. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, ſobrietas.

Νηφαλισμὸς, ȣ͂, ὁ, vigor & acies & diligentia mentis ex ſobrietate. A νηφαλίζω.

Νηφαλίως, *Adv.* ſobriè. A νηφάλιος.

Νηφαντικὸς, ὴ, ὸν, ſobrius; (2) non inebrians, ſobrium ſervans. A νηφαίνω.

Νηφόντως, *Adv.* ſobriè. A νήφω.

ΝΗ΄ΦΩ, f. ψω, ſobrius ſum; (2) vigilans & cautus ſum, vigilo; partic. νήφων, ſobrius, vigilans, Gl. V. (2) liberor à malo, cum ex. ut ἀνανήφω. Ὅτι νήφοντες ȣ̓χ᾽ ὑγιαίνομεν, Ariſtoph. Lyſ. 1232.

Νηχεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi natatur, Gl. V. ubi τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι, *nato.*

Νήχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, à νήχω.

Νῆχον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνηχον.

Νεχοτάλαντοι, loca & urbes juxta mare, Vet. Lex.

Νήχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multifluus, latè fluens, valdè diffuſus.

Νήχω, f. ξω, uſitatiùs νήχομαι, nato, no. Νῆχον ἐπ᾽ ἄκρον ὕδωρ, Heſiod. Ἀσπ. 317. Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, Odyſſ. 7, 376. A νέω.

Νήψατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. v. νήφω.

Νῆψις, εως, ἡ, ſobrietas, vigilantia. A νήφω.

ΝΙ΄ΓΛΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis muſici.

Νίζω, lavo, abluo. Ἀπ᾽ αὐτȣ͂ δ᾽ αἷμα κελαινὸν Νίζ᾽ ὕδατι λιαρῷ, Il. 11, 829. Χρόα νίζετο, Odyſſ. 6, 224. A νίπ͂λω.

Νικᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro νικάει, à νικάω.

Νίκα, *vince,* 2. ſing. præſ. imperat. act. pro νίκαε.

Νικαῖος, ȣ, ὁ, victoriæ largitor. Epith. Jovis. A νίκη.

Νικαξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω.

Νικᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro νικῆσαι.

Νικασεῖν, f. 1. infin. act. *Dor.* pro νικήσειν.

Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, *Dor.* pro Νικητὴρ.

Νικάτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. pro νικαέτω.

Νικάτωρ, pl. νικάτορες, *Dor.* pro νικήτωρ. A

ΝΙΚΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, vinco, ſupero, victor ſum; (2) antecello, ſuperior ſum, præſto; νικῶμαι, vincor, cedo; νικηθεὶς, a. 1. part. victus; νενικημένος, perf. victus. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολὺ, Soph. Aj. 1374. Νικᾷν πράτ͂ων ϗ βȣλεύων, Ariſtoph. Nub. 418. Φιλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις, flectuntur verbis, Soph. Aj. 330.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. A præc.

Νικῇ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro νικᾷ, ex νικάει.

Νικηθέντες, nom. pl. aor. 1. part. paſſ.

Νίκημα, ατος, τὸ, idem, ab eod.

Νίκημι, ſupero, vinco, apud Theoc. Νενίκηνται δ᾽ ὑπὸ κερδέων, Id. 16, 15.

Νικήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro νικήσας.

Νικησέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσειν.

Νικητέος, vincendus, Ph. A νικάω. Unde

Νικητὴρ, ῆρος, ὁ, victor.

Νικητήριον, ȣ, τὸ, præmium victoriæ, palma.

Νικητήριος, ία, ίον, ad victoriam pertinens.

Νικητὴς, ȣ͂, ὁ, victor. Ab eod.

Νικητικὸς, ὴ, ὸν, vincendi peritus; (2) cui ſæpe contingit vincere, victorioſus; (3) qui magni momenti ad victoriam eſt. Ab eod.

Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, Gl. V. A νικητὴς.

Νικηφορέω, ῶ, victoriam reporto, vinco; ἢ δάκρυα νικηφορεῖ, Eur. Bac. 1147. A

Νικηφορία, ας, ἡ, victoriæ adeptio. A

Νικηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui victoriam reportat ab adverſario, victor, Gl. V. victorioſus, item victoriatus. Ex νίκη, & φέρω.

Νικόβȣλος, qui in ſenatu vicit. Vox à comico ficta.

Νικοποιὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ qui victoriam conciliat, ad vincendum valet. Ex νικὴ, & ποιέω.

Νῖκος, εος, τὸ, victoria, *Euſt.* (2) finis. LXX.

Νικῶ, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. pro νικάȣ.

Νικῷεν, 3. plur. præſ. opt. act. *Att.* pro νικάοιεν.

Νίμμα, ατος, τὸ, aqua, quâ manus ablutæ ſunt. A νίπ͂λω.

ΝΙ`Ν, *Pron.* apud poetas ſignificat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, ipſum, ipſam, ipſum.

Νιπ͂λὴρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibuſve lavandis. A νίπ͂λω.

Νιπτρὶς, ίδος, ἡ, idem, aut aqua lavandi causâ data, ap. Athen.

Νιπ͂ρον, ȣ, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. A

ΝΙ΄ΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; νίψασθαι, a. 1. med. manus lavare; part. νιψάμενος, qui ſe lavit, lotus; perf. paſſ. νενιμμενος, lotus, ablutus. Βȣ͂ς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ, Eur. Iph. in Tau. 256. Νίψατο δ᾽ αὐτὸς χεῖρας, Il. 16, 230.

ΝΙ΄ΣΣΟΜΑΙ, eo; (2) redeo.

Νίσσοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνίσσοντό, à νίσσομαι.

ΝΙ΄ΤΑΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, juvencula, puellula. Afferunt ex Ariſtoph. Plut. 1011. ſed ibi legendum νητ͂λάριον, anaticula.

Νιτρία, ας, ἡ, nitri fodina. A νίτρον.

Νιτρίτις, ιδος, ἡ, nitroſa. Ab eod.

ΝΙ΄ΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, nitrum. A νίζω. E. M.

Νιτροποιὸς, ὸν, nitroſum reddens, nitroſus.

Νιτρόω, ῶ, nitro abluo. A νιτρὸν.

Νιτρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nitroſus; (2) nitri ſaporem habens. Ab eod.

Νίφα, acc. ſing. *per Apocopen.* pro νιφάδα, à νιφὰς.

Νιφάδεσσιν, dat. pl. *Poet.* & cum ν pro νιφάσι.

Νίφαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nive candens, nive oppletus, *Heſ.* Ex νιφὰς, & ἀργὸς, *albus.*

Νιφάργης, ες, idem.

Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (*Metaph.* multitudo.) A νιφω.

Νιφετὸς, ȣ, ὁ, idem. Hinc

Νιφετώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, nivoſus, nivalis.

Νιφοβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nivibus obrutus. Qu. ex νιφος, quod ſit *nix,* & βάλλω.

Νιφόβλητος, ον, idem & ex iiſdem.

Νιφόβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, nivoſus; nivalis, Gl. V. Quaſi à νίφος, vel νιψ.

Νίφοκλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nivis caſu reſonans, nive obrutus. Qu. ex νίφος, & κλυπέω.

Νιφοστιβὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, denſâ nive tectus, nivoſus. Qu. ex νίφος, & στείβω.

Νιφοψυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nivatus, Gl. V. Qu. ex νίφος, & ψύχος.

ΝΙ΄ΦΩ, ningo; νίφομαι, nive conſpergor, τῇ ὑστεραίᾳ οἵδε νιφόμενοι ἀπῆλθον, Xen.

Νίψαι, aor. 1. inf. act. A νίπ͂λω.

Νιψάμενον, acc. ſing. aor. 1. part. med.

Νιψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act.

Νοέῃ, *ſapiat,* 3. ſing. præſ. conj. act. v. νοέω.

Νόει, *cogita,* 2. ſing. præſ. imperat. act. pro νόεε.

Νοεὶς, *cogitans,* præſ. part. act. v. νόημι, pro νοέω.

Νοέοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro νοέȣσι.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, intelligendi vi præditus; ſeu ejuſmodi, ut intelligentia percipi queat. A νόος. Hinc

Νοερότης, ητος, ἡ, cum quid intelligi tantùm & mente concipi poteſt, ut non ſub ſenſus cadat.

Νοερῶς, *Adv.* intellectualiter, intelligenter.

Νοεῦντας, *cogitantes,* acc. pl. part. præſ. act. *Dor.* pro νοȣ͂ντας.

Νοέω, intelligo, mente agito, cogito; (2) in animum induco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) ſcio, novi; (6) prudens ſum, ſapio; (7) video, cerno. Νόει ἃ λέγω, 2 Tim. 2, 7. Νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, Joan. 12, 40. Οὐ[illegible] κακὸν νοȣ͂σα, Xen. Ab eod.

Νοηθὲν, aor. 1. part. paſſ. neut. gen. v. νοέω.

Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, ſenſus, Gl. V. clauſula, Philox. cogitatum, cogitatio; (2) conſilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; (4) *in Rhetor.* ſententia accommodata ad perſonam aut cauſam certam. A νοέω. Unde

Νοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, intelligens, prudens, ſolers, acutus.

Νοήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro νοήσας.

Νόησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐνόησε.

Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipſa actio cogitandi, intelligentia, Gl. V. intellectio.

Νοητικὸς ὴ, ὸν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.

Νοητὸς, ὴ, ὸν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec ſub ſenſum cadit. Ab eod.

Νοητῶς, *Adv.* prudenter.

Νοθαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nothus, ſpurius. Ex νόθος, & γείνομαι.

Νοθεία, ας, ἡ, qu. dic. ſpuritas, degeneratio.

Νόθεια, ων, τὰ, pars bonorum paternorum, quæ ſpuriis dabatur.

Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A

Νοθεύω, f. εύσω, adultero, corrumpo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, adulor, Gl. V. ſolicito; νοθεύομαι, adulteror, corrumpor; (2) pro adulterino habeor; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. Λέγȣσι δὲ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι, Thuc. A νόθος.

Νοθογέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpurius.

Νοθοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non nativa ſed adulterina pulchritudo. Ex νόθος, & κάλλος.

ΝΟ΄ΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel νόθος, η, ον, nothus, ſpurius, non legitimus; (2) peregrinus.

Νόθως, *Adv.* vitioſè, non legitimè.

Νοΐδιον, ȣ, τὸ, cogitatiuncula, ſententiola. A νόος.

Νομαδεῖα, vel νομάδεια δάση, ſilvæ paſcuæ. A νομὰς.

Νομαδικὸς, ὴ, ὸν, pabulatu indigens, Gl. V. pabularis, paſcuus; (2) paſtoralis, paſtoritius. A νέμω, *paſco.*

Νομαδικῶς, *Adv.* paſtorum more.

Νομαδίτης, ȣ, ὁ, ut νομαδίτης βίος, paſtoritia vita. A Νομάδες.

Νομαδόστοιχοι, ων, οἱ, qui à paſtu redeuntes ordine incedunt, *Heſ.* Ex νομὰς, & στοῖχος.

Νομάζω, & νομάζομαι, paſco. A νομὴ.

Νόμαιον, ȣ, τὸ, mos, ritus, conſuetudo, inſtitutum; νόμαια, inſtituta, leges. A νόμος.

Νομαῖος, αία, αῖον, degens in paſcuis, paſcens; (2) veniens ab armento. A νομή.

Νομάνδρια, affertur pro cœtu virorum paſtoritio. A νομάνδριον, ex νομὴ, & ἀνὴρ.

Νομάρχης, ȣ, ὁ, nomarchia, nomi præfectus, apud Ægyptios. Ex νομὸς, & ἀρχή.

Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas, ſeu officium nomarchæ. A νομάρχης.

Νομὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, in paſcuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades, populi Scythiæ & Libyæ, Numidæ. A νέμω.

Νομέομαι, ȣ͂μαι, dilanio, diſcerpo. Αἱ δ᾽ ἄλλαι τὰ περισσὰ, κρέα νομέοντο γυναῖκες, Theoc. 26, 24. A νέμω.

Νόμευμα, τὸ, grex pecorum.

Νομεὺς, έως, ὁ, paſtor; (2) dator, tributor; νομῆες, paſtores, *Ion.* pro νομεῖς. A νέμω.

Νομευσεῖς, 2. ſing. f. 1. indic. act. *Dor.* pro νομύσεις.

Νομευτικὸς, ὴ, ὸν, paſtoralis. A

Νομεύω, f. εύσω, paſco. Τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω, Theoc. 27, 37. A νέμω.

Νομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio, partitio, diviſio, Gl. V. poſſeſſio, uſurpatio, uſusfructus; (2) pabulum; (3) paſcuum; (4) paſtus, paſtio, ipſa paſcendi actio. A νέμω.

Νομῆες, nom. pl. *Ion.* pro νομέες, à νομεύς.

Νομίζω, fut. ίσω, lege ſancio; (2) puto, exiſtimo, arbitror, reor; (3) uſurpo conſuetudine; (4) juſta facio; νομίζομαι, uſitor, Gl. V. paſſ. νομίζεσθαι, moris eſſe; νενόμιϛαι, moris eſt, legibus conſtitutum eſt; perf. νενομισμένα, concepta, Ph. νομίσας, ratus, aor. 1. act. part. Μεῖζον' ὅϛις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει, Soph. Antig. 188. Ἀνδρεῖον γε πάνυ νομίζομεν, ὅς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα, νεοττὸς ὢν, Ariſtoph. Av. 1355. A νόμος. Unde

Νομικὸς, ἡ, ὸν, legalis, ad leges pertinens; (2) juriſconſultus, juriſperitus, legiſperitus, Ph. *in Sacra.* Theologus Judaicus. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, juriſprudentia.

Νομικῶς, legitimè, è legum præſcripto.

Νόμιμος, ιμη, ιμον, vel νόμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, legitimus, ad legem pertinens; (2) æquus juſtus; (3) idoneus, peritus, de Hiſtoricis & Philoſophis; νόμιμα, juſta, Gl. V. νόμιμον πολιτικὸν, jus civile. A νόμος.

Νομιμότης, ητος, ἡ, legum & juris obſervatio. A præc.

Νομίμως, *Adv.* legitimè.

Νόμιος, ία, ιον, legitimus, juſtus; (2) paſtoralis; νομία θεὰ, Pales, Gl. V. A νόμος, vel νέμω.

Νομιοῦμεν, *lege ſanciemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro νομίσομεν, à νομίζω.

Νομίσαι, *exiſtimaſſe*, aor. 1. inf. act.

Νομίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Νομίσις, εως, ἡ, ipſa actio τοῦ νομίσαι, opinio, ritus, Thuc. ἔξω τῆς εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, præter religionem. A νομίζω. Unde

Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, conſuetudo; (2) res ſignata, numiſma, moneta; pecunia, nummus. Gl. V. Ab eod. Hinc

Νομισματικὸς, ἡ, ὸν, monetalis, Gl. V.

Νομισμάτιον, τὸ, nummus minutus, Dim.

Νομισματοπώλης, ου, ὁ, argentarius.

Νομισματοπωλικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. ἐργασία, argentaria. A præc.

Νομιϛέον, exiſtimandum eſt. A νομίζω.

Νομιϛεύω, f. εύσω, legitimè adminiſtro, Suid. ubi νομιϛεύεσθαι, νομίμως διοικεῖσθαι, legitimè adminiſtrari. Ab eod.

Νομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro νομίσω.

Νομογραφέω, leges ſcribo.

Νομογραφία, ας, ἡ, legum præſcriptio, R. A

Νομογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, legum ſcriptor, legiſlator. Ex νόμος, & γράφω.

Νομοδείκτης, ου, ὁ, juriſconſultus. Ex νόμος, & δεικνύω.

Νομοδιδάκτης, ου, ὁ, legis doctor, interpres, Vet. Lex. Ex νόμος, & διδάσκω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, idem, Gl. V.

Νομοδίφας, legiſcrepa, Ph. qu. dic. leges crepans; pro νομοδίφης, ου, ὁ, propriè in leges inquirens. Ex νόμος, & διφάω.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legiſlatio, promulgatio, ſanctio, conſtitutio, juriſdictio, Ph. Ex νόμος, & θέσις, *poſitio.*

Νομοθετέω, legem vel leges fero, promulgo, ſancio legem, conſtituo, Gl. V. νομοθετεῖσθαι, lege conſtitui; νενομοτεθημένον, perf. part. lege conſtitutum; infin. perf. νενομοθετῆσθαι, legi ſubjici; νομοθετηθὲν, promulgatum, aor. 1. Νομοθετεῖν νόμους, Dem. ταῖς μοναρχίαις, Iſocr. κατα τίνος, Ariſtot. A νομοθέτης. Hinc

Νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis ſanctio, edictum.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legiſlator. Ex τίθημι.

Νομοθετήσεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro νομοθετήσαιμι.

Νομοθετησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω. Unde

Νομοθετητέον, lex ferenda eſt.

Νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad legiſlatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετικὴ τέχνη, ars legiſlatoria. Ab eodem.

Νομοΐϛωρ, ορος, ὁ, legum peritus.

Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A

Νομομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, legis peritus, juriſperitus, Ph. Ex νόμος, & μανθάνω.

Νομοποιέω, leges facio, legem fero.

Νόμος, ου, ὁ, lex, jus, Ph. (2) conſuetudo, mos, inſtitutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus muſicus. A νέμω.

Νομὸς, οῦ, ὁ, paſcuum, pabulum; (2) ſtabulatio, ſedes, quam quis incolit, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia, Herod. A νέμω.

Νομοφυλακεῖον, ου, τὸ, locus, ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus, ubi leges adſervabantur:

Νομοφυλάκιον, ου, τὸ, idem.

Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum cuſtodia: A

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum cuſtos; νομοφύλακες, magiſtratus quidam Athenis, legum præſides. Ex νόμος, & φύλαξ.

Νομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad paſtum. A νομός.

Νομῳδὸς, οῦ, ὁ, legum cantor, legum interpres, Ex Strab. Ex νόμος, & ᾠδός.

Νοοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente læſus, qui non eſt ſanæ mentis. Ex νόος, & βλάπτω.

Νοοπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, mente errans; τὸ νοοπλανὲς, mentis error. Ex πλανάομαι.

ΝΟ'ΟΣ, ου, *contr.* νοῦς, νοῦ, mens, ſenſus, ſententia, intellectus, animus, Ph. V. Ern.

Νοοσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente captus, errore mentis labens. A σφάλλομαι.

Νοόω, in mentem injicio, *Euſt.* A νοῦς.

Νοσάζω, ægrotum reddo, Galen. αἴτιον νοσάζον, cauſa morbi; νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος. Unde

Νοσακερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus.

Νοσέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro νοσέουσι.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morboſus, languidus, Gl. V. A νόσος.

Νοσερῶς, *Adv.* more ægrotantium.

Νόσευμα, τὸ, morbus, *Hipp.* quod à νοσεύω.

Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto. æger ſum, malè me habeo. Νοσούσαις ψυχαῖς οὐδὲν φάρμακον πλὴν νόος, Iſocr. Νοσεῖν περὶ δόξαν, Plut. A νόσος.

Νοσηλεία, ἡ, ægrotatio; (2) cura ægri.

Νοσήλεια, ων, τὰ, officia & remedia, quæ ægroto præſtantur. A

Νοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo & neceſſaria officia ei præſto; paſſ. νοσηλεύομαι, æger curor; (2) ægroto. A νόσος.

Νοσηλὸς, vitioſus, Ph. A νόσος.

Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. A νοσέω. Hinc

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, morbidus, vitioſus.

Νοσημάτιον, ου, τὸ, morbus levior, Dim.

Νοσηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, morbidus; (2) qui cauſſam & originem à morbo traxit. Ab eod. Hinc

Νοσηματωδῶς, more ægrotorum.

Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morboſus. A νοσέω.

Νοσίζω, ægrotum facio, *Bud.* A νόσος.

Νοσογνωμονικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, peritia cognoſcendi & dijudicandi morbos. Ex νόσος, & γιγνώσκω.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, valetudinarium:

Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præſum; νοσοκομοῦμαι, ægrotus curor; νοσοκομούμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum:

Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura: A

Νοσοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrotos curans. Ex νόσος, & κομέω.

Νοσοποιέω, morbos facio, adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, Cebes. A

Νοσοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, morbos adferens, contagioſus. Ex νόσος, & ποιέω.

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, languor, adverſa valetudo, ægritudo, imbecillitas.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος, & τρέφω.

Νοσοτυφέω, in morbo inſolens ac delicatus ſum. A τύφος.

Νοσσάδες ὄρνεις, pulli, *Rob.* A νοσσός.

Νόσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens excluſa, parvus pullus, Dim. à νεοσσός. Unde

Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico; νοσσεύεσθαι cum pulli in nidis generantur. Νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ νηῷ, Herod.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullus, Gl. V. Ab eod.

Νοσσοειδὴς, ὲς, pullo ſimilis. Ab εἶδος.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pullos excludo.

Νοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus, *per Sync.* à νεοσσος.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A νεοσσος, & τρέφω.

ΝΟΣΤΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, redeo; (2) eo, proficiſcor. Εἰ μηδέποτε νοϛήσει παλιν, Ariſtoph. Av. 1276. Ὑπό γῆς νοϛῆσαι, Plato.

Νόϛιμος, ὁ ϗ ἡ, qui redire poteſt, rediturus; (2) ſuavis, dulcis; (3) ſaluber, τὸ νόϛιμον, ου, pars melior, ſuccus ſeu medulla alicujus rei, quod alit corpus. A

Νόϛος, ου, ὁ, reditus; (2) dulcedo, ſuavitas. *Suid. Euſt.* At Ph. νόϛος, γεῦσις, ſapor. Vid. Heſ. (3) Numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) νόϛοι, dicti libri de reditu Heroum à Trojano bello in Græeiam. A νοϛέω.

ΝΟ'ΣΦΙ, vel νόσφιν, *Adv.* ſeorſìm, ſeorſùm ab; (2) ſine, præter; (3) longe, procul.

Νοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, divido, ſegrego, ſejungo; νοσφίζομαι, ſeparor; (2) *med.* ſubduco, mihi vindico; depeculor, uſurpo, prævaricor, Ph. Ὅς ῥα τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδος αἴης, Dion. Περ. 25. Καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ; Eur. Alc. 44. Hinc

Νοσφισμὸς, οῦ, ὁ, ſeparatio; (2) depeculatio, peculatus, uſurpatio, Ph.

Νοσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, morboſus, morbidus; valetudinarius, Gl. V. A νόσος.

Νοσωδῶς, *Adv.* more morbidorum.

Νοσῶν, præſ. part. pro νοσέων, à νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A νοτέω.

Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus ſum; νοτέων, humidus, *Nicand.* A νοτίς. Hinc

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus:

Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, Ph.

Νοτιάω, ῶ, humidus ſum. A præc.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo, Ph. νοτίζων, auſtrans; p. part. paſſ. νενοτισμένος, humectatus; inf. a. 1. νοτισθῆναι, humectari. Τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, Eur. Iph. in Tau. 836. A νοτίς. Unde

Νότιος, ὁ, humidus, uvidus, auſtralis.

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. Hinc

Νοτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, humectus, uvidus.

Νοτόθεν, ab auſtro, à plagâ auſtrali. A

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, notus, auſter; (2) auſtralis pars cœli.

Νουβυϛικὸς, ἡ, ὸν, ſapientiæ plenus, prudens, cordatus, ſapiens. Ex νοῦς, & βύζω, ſeu βύω.

Νουβυϛικῶς, *Adv.* prudenter. A præc.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, caſtigatio. Ex νοῦς, & θέσις, *poſitio.*

Νουθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) caſtigo; Ph. νουθετοῦμαι, admoneor. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', Ariſtoph. Av. 1442. Ἡμᾶς παρόντας χρὴ σε νουθετεῖν φίλα, Eur. Or. 290. Ὁρῶ δὲ κἀγὼ ταῦθ' ἅπερ με νουθετεῖς, id. Supp. 338. Ex νοῦς, & τίθημι. Hinc

Νουθέτησις, εως, ἡ, admonitio.

Νουθετητέον, admonendum.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νουθετισμὸς, οῦ, ὁ, admonitio, *Menander.* Quaſi à νουθετίζω, quod eſſet *admoneo.*

Νουθετοῦντες, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro νουθετέοντες, à νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus menſis, initium menſis, calendæ. Ex νέος, & μήνη, *luna.*

Νουμηνιαϛαὶ, novilunia celebrantes aut obſervantes. Quaſi à νουμηνιάζειν.

Νουμήνιοι ἄρτοι, panes, qui tempore novilunii fiebant, & in ſacrificio offerebantur.

Νουμμίον, aſſarium, Ph. A

ΝΟΥ'ΜΜΟΣ, ου, ὁ, nummus. Vox etiam Do-

ribus

τibus in Græciâ magnâ & Siciliâ uſurpata. Epicharmus hâc voce uſus comperitur. Et eſt à νόμος, unde & νόμισμα.

Νȣνέχεια, ας, ἡ, prudentia. A

Νȣνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentem habens, prudens, ſapiens; intelligens, cordatus, Ph. Ex νȣ̃ς, & ἔχω.

Νȣνεχόντως, *Adv.* prudenter, cordatè, conſideratè. Ex iiſd.

Νȣνεχῶς, *Adv.* ſapienter, prudenter. Ex iiſd.

Νȣ̃ς, νȣ̃, ὁ, & νȣ̃ς, νοὸς, νοὶ, mens, intellectus, animus, contr. à νόος.

Νȣσαλέος, έα, έον, morbidus, morboſus, ægrotus. A νȣ̃σος, pro νόσος.

Νȣσαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, morbo gravatus, ægrotus. Ex νόσος, & ἄχθος.

Νȣ̃σος, ȣ, ἡ, morbus, *Ion.* pro νόσος.

Νȣσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morbos adferens. Ex νȣ̃σος, pro νόσος, & φέρω.

ΝΥ, *Particula expletiva* apud poëtas.

Νυγεῖσης, a. 2. part. paſſ. fem. gen. v. νύσσω.

Νυγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pungens, fodicans. Νυγματώδης πόνος, *Aret.* A

Νῦγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, ſtimulus; punctum, punctio, Gl. V. A νύσσω.

Νυγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, Gl. Vet. Ab eod.

Νυκταίετος, ȣ, ὁ, aquila nocturna.

Νυκταλὸς, ȣ̃, ὁ, noctis amans. A νύξ.

Νυκταλώπηξ, εκος, ὁ, luſcioſus; apud Ariſtot. ſed ſcriptura eſt ſuſpecta. Pro νυκτάλωψ, (vel νυκταλωπης.)

Νυκταλωπία, ας, ἡ, luſcitio. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A

Νυκταλωπιάω, ῶ, fut. άσω, luſcicioſus ſum; νυκταλωπίᾳ laboro. A νυκταλωπία.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, luſcioſus, Gl. V. (2) luſcitio, morbus νυκταλωπία. Ex νὺξ, & ὤψ.

Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νὺξ, & ἔγερσις.

Νυκτεγερτέω, ῶ, noctu excitor & ſurgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex ἔγερομαι.

Νυκτελέω, ῶ, nocturna ſacra ago, *Heſ.* A

Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, ſacra Baccho noctu celebrari ſolita, pro νυκτερια. A

Νυκτέλιος, ȣ, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. A νὺξ, et τελος.

Νυκτέπαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præfectus vigilum.

Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

Νυκτερείσιος, ον, nocturnus, Ariſtoph. ſi lectio ſana, *Ern.*

Νυκτερέτης, ȣ, ὁ, noctu remigans, noctu navigans. Ex νὺξ, & ἐρέσσω.

Νυκτερευμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; *item* locus, ubi pernoctamus, ſtabulum diverſorium.

Νυκτερευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piſcans.

Νυκτερευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad agendum aliquid noctu. A

Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio; (2) noctem tranſigo, pernocto; noctem inſomnem duco, vigilo, *Xen.* A νύκτερος.

Νυκτερηδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus. Ab eod. potiùs νυκτερίδιος.

Νυκτερήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus, χρησμὸς νυκτερήσιος, reſponſum nocturnum.

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) non pellucidus, obſcurus. Νυκτερινοι ὄρνιθες, Ariſtot.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, veſpertilio; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Νυκτερόϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu victum quærens. Νυκτερόϐια ζῶα, Ariſtot.

Νύκτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus, noctivagus. A νὺξ. Νύκτη, nox. Vocab. inuſitat. Sed hinc ταῖς νύκταις, pro τῆς νυκτὸς, Ariſtot.

Νυκτερόφοιτος, ὁ ϗ ἡ, noctu vagans. A φοιταω.

Νυκτερωπὸς, ὸν, obſcurus, ater. Ab ὤψ.

Νυκτηγορέω, noctu nuncio. Τὶ χρῆμα φύλακες νυκτηγορȣ̃σι; Eur. Rh. 89.

Νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus.

Νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiæ, Ph.

Νυκτηγρετέω, de nocte ſurgo ad negotium aliquod obeundum. Ex νὺξ, & ἐγείρω.

Νυκτήμερον, die ac nocte, Gl. V. Al. νυχθήμερον.

Νυκτηρεφὴς, ὲς, obſcurus. Ab ἐρέφω.

Νυκτίϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit; (2) noctu victum quærens.

Νυκτίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu nubens, nuptias clandeſtinas faciens.

Νυκτιδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu currens, viator nocturnus; (2) nocturnus.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax; Gl. V. corvus nocturnus, Ph. bubo.

Νυκτικρυφὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui nocte abſconditur. Ex νὺξ, & κρύπτω.

Νυκτιλαθραιοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu clam vorat. Ex λαθραῖος, & φάγος.

Νυκτιλάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu loquitur.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu lucens, noctiluca, *Epith.* Lunæ. Ex νὺξ, & λάμπω.

Νυκτιλόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu inſidias ſtruens, latro, ſeu graſſator nocturnus.

Νυκτιλωψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτιμαντις, έως, ὁ ϗ ἡ, vates nocturnus.

Νυκτίνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu paſcitur, Ariſtot. Ex νὺξ, & νέμω.

Νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νὺξ.

Νυκτιπάτης, ȣ, ὁ, graſſator nocturnus. Ex νὺξ, & πάτος, *via.*

Νυκτίπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu errans.

Νυκτιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πλάνη.

Νυκτιπλάνος, ὁ ϗ ἡ, noctivagus. Ex iiſd.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio. Ex νὺξ, & πλȣ̃ς.

Νυκτιπόλευτος, ον, idem quod

Νυκτιπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu oberrans, noctivagus. Ex νὺξ, & πολέω.

Νυκτιπὸρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens. Ex νὺξ, & πόρος.

Νυκτίσεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem nocte colimus.

Νυκτιφαὴς, ὲς, &

Νυκτιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu apparens, noctu lucens. Ex νὺξ, & φαίνομαι.

Νυκτίφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu conſpicitur. Ex iiſd.

Νυκτίφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu vagans. Ex νὺξ, & φοιτάω.

Νυκτιφρȣ́ρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnis præſidiis & cuſtodiis munitus. Ex φρȣρέομαι.

Νυκτοϐατία, ας, ἡ, iter nocturnum. Ex νὺξ, & βαίνω.

Νυκτογραφέω, noctu ſcribo, Gl. V. νυκτογραφῶ, lucubro. Ex νὺξ, & γράφω.

Νυκτογραφία, ας, ἡ, ſcriptio nocturna, lucubratio. Ex iiſd.

Νυκτόδρομος, ὁ ϗ ἡ, noctivagus ex Gl. V.

Νυκτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctis ſpeciem habens; νυκτοειδὲς, nigrum. Ex εἶδος.

Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. à νυκτοθήρας. Ex Θήρα.

Νυκτοκλέπτης, ȣ, ὁ, fur nocturnus.

Νυκτολαμπὶς, ίδος, ἡ, nocticula, Gl. Ex νὺξ, & λάμπω.

Νυκτομαχέω, ῶ, f. ήσω, nocturnum prælium committo. Ex νὺξ, & μάχομαι. Unde

Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna.

Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ ϗ ἡ, noctu vagans.

Νυκτοπόλεμος, ȣ, ὁ, pugna nocturna.

Νυκτοπορέω, noctu iter facio, *Xen.*

Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A

Νυκτοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens; noctivagus Gl. V. Ex νὺξ, & πόρος.

Νυκτὸς, *Adv.* noctu, nocte, Gl. V. A νὺξ.

Νυκτȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu operatur. Ex νὺξ, & ἔργον.

Νυκτοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Vide νυκτιφανής.

Νυκτοφυλακέω, noctu excubias ago: Hinc

Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ.

Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Ph. excubiæ. A

Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, nocturnus cuſtos, excubitor nocturnus.

Νυκτωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu videt, (nocturnus, *Ern.*) Ex νὺξ, & ὤψ.

Νύκτωρ, *Adv.* noctu. A νύξ.

Νυμφαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è nymphâ natus. Ex νύμφη, & γείνομαι.

Νυμφαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, ſponſam deduco ex ædibus paternis ad ſponſum. Γάμȣς νυμφαγωγῶν παρ' ἡλικίαν, Plut.

Νυμφαγωγία, ας, ἡ, ſponſæ ad ſponſum deductio. A

Νυμφαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ex ædibus paternis ad ſponſum deducit; (2) pronuba, Gl. V. Ex νύμφα, & ἄγω.

Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba, in aquis naſci ſolita. A νύμφη.

Νυμφαῖον, ȣ, τὸ, fanum, templum ſeu delubrum Nympharum. Ab eod.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum eſt, ad Nymphas pertinens. Ab eod.

Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Nympharum eſt.

Νυμφεῖον, ȣ, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. Ab eod.

Νυμφεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuptialis.

Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω. Unde

Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, deſponſatio.

Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſponſus; (2) maritus.

Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis. A præc.

Νυμφευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui in eodem curru cum ſponſo & ſponsâ ſedens eos ad domum ſponſi deducit. A νυμφεύω.

Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba quæ à parentibus cum ſponsâ mittitur, ut eam ad ædes ſponſi comitetur; (2) nova nupta; (3) quæ nuptias adornat. A præc.

Νυμφεύω, fut. εύσω, nuptum ſeu nuptui do, deſponſo; νυμφεύομαι, nuptum collocor; (2) nuptui mihi datur, accipio uxorem; ἐνυμφεύσατο, aor. 1. med. ſponſam accepit, part. νυμφευσάμενος, qui deſponſus eſt, paſſ. fœminam; νυμφευθεῖσα, viro nupta. Οὐ γάρ Ϲε μήτηρ ȣ̓̃τε νυμφεύσει ποτὲ, Eur. Alc. 314. Εἰ τὰ μα τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύται, id. Supp. 456. Ὦ πάτερ, νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς Ϲέθεν, id. Iph. in Tau. 365. A νύμφη.

ΝΥ'ΜΦΗ, ſeu νύμφα, ης, ἡ, ſponſa; (2) nova nupta; (3) nurus; (4) Nymphæ ſunt numina muliebria montibus, ſylvis, & pratis, nec non circa fontes, unde & νυμφην lympham interpretantur; (5) formicæ alatæ; (6) vermiculi in apum, crabronum, & fucorum ſobole; (7) calyces roſæ paullulum ſe aperientes, *Heſ. Suid.* (8) νύμφη etiam caruncula in medio pudendi muliebris, *item* cavum in inferiori labio; (9) ſumma ſeu extrema pars vomeris. Hinc

Νυμφιάω, ῶ, furore corripior ob viſam Nympham; (2) lymphatico furore agitor; τὸ δὲ νυμφιᾶν καλȣ́μενον, ἐν ᾧ Ϲύμϐαινει κατέχεσθαι, ὅταν αὐλῇ τις, Ariſtot.

Νυμφίδιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eodem.

Νυμφικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Νυμφικῶς, more nuptiali, ritu ſponſali.

Νύμφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponſalis; (2) qui nuptui datur. *Hom. Il.* 23, 223. A νύμφη.

Νυμφίος, ȣ, ὁ, ſponſus; (2) maritus.

Νυμφὶς, ίδος, ἡ, ſponſalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ων, calceamenta ſponſæ. Ab eod.

Νυμφογενὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, è nymphâ natus. Ex νύμφη, & γείνομαι.

Νυμφόκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novis nuptis lacrymabilis. Ex νύμφη, & κλαίω.

Νυμφοκομέω, ῶ, fut. ήσω, novam nuptam, ſeu ſponſam adorno:

Νυμφοκόμοιο, gen. ſing. *Ion.* pro νυμφοκόμȣ. A

Νυμφοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponſam adornans, ad ſplendorem ſponſæ conferens. Ex νύμφη, & κομέω.

Νυμφόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Nympharum ſpiritu correptus, & hinc furens, lymphatus. Ex νύμφη, & λαμϐάνω, unde ληπτὸς, *captus.*

Νυμφοληψία, ας, ἡ, lymphatio, furor qui ὑδροφοϐια. Ex νύμφη, & λῆψις.

Νυμφοπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ornat. Ex νύμφη, & πονέω.

Νυμφοϛολέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam ad ſponſum deduco; (2) ſponſam orno; (3) in modum ſponſæ orno. A

Νυμφοϛόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ad ſponſum deducit; (2) qui alicui ſponſam conciliat; (3) nuptiarum inſtructor & exornator; (3) ſponſam exornans. Ex ϛέλλω.

Νυμφότιμος, ον, nuptialis, in honorem ſponſæ factus. A τιμή.

Νυμφὼν, ὤνος, ὁ, conclave, ſeu ſponſi ſponſæque thalamus. A νύμφη.

ΝΥ͂Ν, *Adv.* nunc, in præſentiâ, hoc tempore; (2) hodie; τὰ νῦν, hoc tempore; ἀπὸ τοῦ νῦν poſthac; μέχρι τοῦ νῦν, uſque ad hoc tempus; νῦν δὴ, modo, paullo ante, nunc jam, nunc primum; νυνμενὶ, pro νῦν μενὶ, nunc quidem; τὸ νῦν εἶναι & τὸ νῦν ἔχον, in præſentiâ rerum.

Νῦν, *Particula enclitica*, modo redundans, modo idem ſignificans, quod οὖν, igitur.

Νυνὶ, *Adv.* idem quod νῦν.

Νύννιος, ὁ, et νύννιον, τὸ, cantilena nutricis ad ſopiendum infantem.

ΝΥ΄Ξ, νυκτὸς, ἡ, nox. Aliquando pro morte, ap. Hom.

Νύξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνυξε, à νύσσω.

Νύξοντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro νύξουσι.

ΝΥΟ΄Σ, οῦ, ἡ, nurus, filii uxor; (2) ſponſa.

ΝΥ͂ΣΟΣ, ου, ὁ, claudus; Syracuſanorum dialecto, *Nonnus.*

Νύσσα, ης, ἡ, meta. A νύσσω, Il. 25, 332.

Νύσσοντας, acc. pl. præſ. part. verbi

ΝΥ΄ΣΣΩ, vel νύττω, f. ξω, pungo, fodico, punctim cædo; vulnero; a. 2. paſſ. part. νυγεὶς, percuſſus, ictus, punctus. Ἆρ' ἐμὲ νυξεῖς, Theoc. 21, 50.

Νύϛαγμα, ατος, τὸ, dormitatio:

Νυϛαγμὸς, οῦ, ὁ, idem. A

ΝΥΣΤΑ΄ΖΩ, f. άξω, dormito capite nutans; (2) negligens ſum, non attendo. Ἡ ἀπώλεια τῶν οὐ νυϛάζει, 2 Pet. 2, 3. Οὐχὶ νυϛάζειν ἔτι ὥρα 'ϛὶν ἡμῖν, Ariſtoph. Av. 645.

Νυϛακτὴς, οῦ, ὁ, dormitator; (2) dormitare faciens. A νυϛάζω. Hinc

Νυϛακτικῶς, *Adv.* dormitando, ſupinâ negligentiâ.

Νυϛαλέος, έα, έον, ſomnolentus. A νυϛάζω.

Νυϛαλογερόντιον, ου, τὸ, quaſi filicernium ſomnolentum, ſenex dormitator, Etym. ſine expoſ. Ex νυϛαλέος, & γερόντιον.

Νύχα, *Adv.* noctu. *Heſ.* A νύξ.

Νυχαυγὴς, ὲς, noctu lucens, *Epith.* Lunæ.

Νύχεια, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio.

Νύχευμα, τὸ, lucubratio, vigiliæ. A

Νυχεύω, fut. εύσω, noctu facio; occulto; (2) pernocto. Ἔνθα χρὴ ϛρατὸν τον ζῶν νυχεῦσαι, Eur. Rheſ. 519. A νὺξ.

Νυχηϐόρος, ὁ ϗ ἡ, noctu vorans. Ex βορὰ.

Νυχθήμερον, ου, τὸ, nox & dies, noctis & diei ſpatium, Gl. V. die ac nocte. Ex ἡμέρα.

Νύχιος, ία, ιον, nocturnus, νύχιον, noctu. A

Νύχος, nox; tenebræ, *Heſ. Suid.* A νύξ.

Νῶ vel νὼ; nos duo pro νῶϊ, ab εγώ.

Νὼ, in comp. privativum & intenſivum.

ΝΩ΄ΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia ſuavia & delicata, ſcitamenta coquorum.

Νωγαλεύματα, ων, τὰ, idem. A ſ.q.

Νωγαλευω, comedo νώγαλα.

Νωγαλίζω, comedo νωγαλα. A νώγαλα. Hinc

Νωγαλισματα, ων, τὰ, idem quod νώγαλα.

Νωδογέρων, οντος, ὁ, ſenex edentulus.

Νωδος, ἡ, ὸν, edentulus, dentes non habens. Ex νὴ, & ὀδοὺς, *dens.*

Νωδυνία, ας, ἡ, vacuitas doloris. A

Νώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolore vacans, nullum dolorem ſentiens; (2) dolorem tollens, ſeu levans. Ex νὴ, & ὀδυνη, *dolor.*

Νωθεία, ας, ἡ, *Ion.* νωθεῖα, ης, ἡ, pigritia, tarditas, ſegnities:

Νωθεϛατα, *Adv.* tardiſſimè. A

ΝΩΘΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus, ſegnis, piger; hebes, ſtupidus, Gl. V. marcidus, deſes, lentus. Νωθέϛερος, Æſchyl. Pr. 62. Νωθὴς κίνησις, Ariſtot.

Νώθητι, 2. ſing. imperat. paſſ. *Ion.* pro νοήθητι, à verbo νοέω.

Νώθουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignavam caudam habens. Ex νωθὴς, & οὐρα.

Νωθρεια, vel νωθρία, ας, ἡ, tarditas, pigritia, ſegnities. A νωθρεύω, vel νωθρος.

Νωθρεπιθετης, ου, ὁ, cunctator, qui tardè aliquid adgreditur. Ex νωθὴς, & ἐπιτίθεμαι.

Νωθρεύω, f. εύσω, tardus & piger ſum; νωθρεύομαι, langueo, Gl. V. A νωθρός. Unde

Νωθρία, ας, ἡ, idem quod νωθρεία.

Νωθριάω, ῶ, ſegnis ſum, torpeo. A præc.

Νωθροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ignavo & ſegni corde eſt; excors, ſtupidus. Ex καρδία.

Νωθροποιὸς, ον, tardum reddens. A ποιέω.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, ſegnis, piger, lentus, hebes, ſtupidus; languidus, infirmus, Gl. V. A νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities, pigritia, Gl. V. veternus. A præc.

Νωθρῶς, *Adv.* tardè, ſegniter, lentè.

Νωθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tardus, ſegnis.

Νῶι, *contr.* νῶ vel νὼ, nos. Du. ab ἐγώ.

Νωΐτερος, έρα, ερον, noſter, qui noſtrum duorum eſt. A νῶι.

Νῶκαρ, ρος, τὸ, dormitatio, ſegnities, torpor, *Adject.* qui difficulter movetur, admodum piger, valdè ſegnis. Ex νὼ, & κάρος, (ſeu à νὴ et ὦκα minus celer, *Ern.*) Hinc

Νωκαρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, veternoſus; τὸ νωκαρῶδες, ſopor, veternus, apud Athen.

Νωλεμέως, *contr.* νωλεμῶς, *Adv.* indeſinenter, adſiduè. A

ΝΩΛΕΜΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, adſiduus.

Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro νόημα.

Νωμᾷν, præſ. inf. act. pro νωμάειν.

Νώματα, ων, τὰ, jumentorum notæ, item pecora, *Heſ.*

Νωμάω, ῶ, f. ήσω, diſtribuo, divido; (2) moveo, agito, vibro; (3) obſervo, conſidero; (4) verſor. Νώμασκεν μακέλην, Moſch. 4, 108. A νέμω.

Νώμησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνώμησα.

Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio. A præc.

Νώνυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex νὼ, & ὕμνος, ſed vid. ſeq.

Νώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius; illaudatus, Gl. V. Ex νὴ, & ὄνομα.

Νωπέω, vox con. unde νενώπημαι, depreſſus, perculſus ſum.

Νῶροψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus; (2) argutus, ſonorus. Ex νὼ, & ὁράω, vel ὄψις.

Νῶσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro νοῆσαι.

Νωταγωγός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, dorſo vehens. Ex νῶτος, & ἄγω.

Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens. A νῶτος.

Νωτάκμονας, acc. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, incudem in tergo habens; νωτάκμονες, *epith.* cancrorum in Batrachom. Ex νῶτος, & ἀκμῶν.

Νωτάρης, ου, ὁ, qui dorſo aliquid tollit. Ex νῶτος, & αἴρω.

Νωτεὺς, έως, ὁ, pl. νωτεῖς, idem quod νωταγωγὸς, *Heſ. Poll.* A νῶτος.

Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens. Νωτιαία ἄκανθα, ſpina dorſi. A νῶτος.

Νωτιδανον, genus quoddam τῶν γαλεῶν, piſcium, ab eminentiâ dorſi. Ab eod.

Νωτίζω, f. ίσω, terga do, ſeu verto; (2) à tergo, relinquo; facio ut alius terga vertat; (3) tranſeo, peragro. Βρέφος χλοηφόροισιν ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλϐίσας ἐνώτισεν, texit. Eur. Ph. 657. Ab eod.

Νωτοϐατέω, ω, ſuper dorſo incedo; (2) inambulo. Ex νῶτος, & βαίνω.

Νωτόγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus dorſum notis inſcriptum eſt. Ex νῶτος, & γράφω.

Νωτοκοπέω, cervicem amputo. Ex κόπτω.

Νῶτον, ου, τὸ, tergum, Gl. V.

Νωτοπλὴξ, ηγος, ὁ ϗ ἡ, cujus dorſum verberibus contuſum eſt, vel contundi ſolet, verbero. Ex νῶτος, & πλήσσω.

ΝΩ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, dorſum, tergum; νῶτοι τῶν τροχῶν, modioli rotarum, pl. νῶτα, terga, *Poet.* ſuperficies; ut νῶτα θαλασσης, i. e. *mare ipſum.*

Νωτοφορεω, dorſo fero.

Νωτοφορία, ἡ, geſtatio oneris in dorſo. A

Νωτοφόρος, ου, ὁ, dorſo ferens, doſſuarius.

Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, ſegnities:

Νωχελέϛερον, ſegniùs. A νωχελής.

Νωχελεύομαι, tardus & ſegnis ſum. A.

Νωχελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus, ſegnis; (2) invalidus; (3) inutilis; (4) parum fulgens, obſcurus. Ex νὼ, & κέλλω. (Vel νὴ et ὀχέω. *Ern.*)

Νωχελία, ας, ἡ, ſegnitia, ſocordia, tarditas. Il. 19, 411. ubi tamen al. νωθεία.

Νωχελίζω, f. ίσω, tardo, moror. *Heſ.* A νωχελης.

Ξ.

Ξ, Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ ſuo nomine ξῦ appellatur; (2) nota numeralis valens *ſexaginta*, & cum lineolâ infernè appoſitâ ͵ξ, *ſexaginta millia.*

Ξαίνιον, ου, τὸ, idem quod ξάνιον.

ΞΑΙ΄ΝΩ, f. ανῶ, rado, carmino; carpo; pecto; depecto; cædo, a. 1. ἔξηνα, part. ξήνας, fœmin. ξήνασα; paſſ. ξαινομαι, cædor, carminor, aor. 1. ἐξάνθην; p. ἐξάνθαι, cæſum eſſe. Ταυτὶ ἐφερόμην, ἵνα πληρουμένους ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησιας, Ariſtoph. Conc. 98. Ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλὰς, Dem. Hinc

Ξανάω, ῶ, f. ήσω, lanæ carminatione defatigor, lanificio laſſor; (2) fatigor, laſſeſco.

Ξανθίας, ου, ὁ, ſervi nomen à flavis capillis:

Ξανθίζω, fut. ίσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, rubeo; ξανθιζομαι, flaveſco; ξανθίζεσθαι, flaveſcere, Gl. Vet. Ὀπτᾶτε ταυτὶ, ϗ καλῶς ξανθιζετε, Ariſtoph. Ach. 1052:

Ξανθικος, οῦ, ὁ, Xanthicus, menſis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere reſpondens. Hinc τὰ ξανθικα, ῶν, feſtum pro luſtratione exercitûs hoc menſe celebratum:

Ξάνθιον, ου, τὸ, lappa minor, herba. A ξανθός.

Ξάνθισμα, ατος, τὸ, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. A ξανθίζω.

Ξανθόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, flavam terram habens. Ex ξανθὸς, & γῆ.

Ξανθόθριξ, ὁ ϗ ἡ, pilos flavos habens.

Ξανθοῖσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ξανθοῖς.

Ξανθοκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavum caput habens, flavos habens capillos. A κάρηνον.

Ξανθοκομᾶν, g. pl. *Dor.* pro ξανθοκομῶν, à

Ξανθοκόμης, ου, ὁ, flavam cæſariem habens.

Ξανθόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΞΑΝΘΟ΄Σ, ὴ, ὸν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, Ph. ut ſanguis, genæ, &c. Hinc

Ξανθότης, τητος, ἡ, color flavus, rutilus.

Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos, ſeu rutilos crines habeo. A ξανθόθριξ.

Ξανθοῦσθαι, flaveſcere. A ξανθός.

Ξανθοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ flavam habens tunicam, vel flavum involucrum.

Ξανθοχολικος, ὴ, ὸν, bilioſus, cholericus, flavâ bile abundans. A

Ξανθόχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavâ bile laborans. Ex ξανθὸς, & χολή.

Ξανθόχροος, *contr.* ξανθόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, flavam cutem habens, flavi coloris, flavus. A χρόα.

Ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ξανθῶ, *flavi*, gen. ſing. *Dor.* pro ξανθοῦ.

Ξανθωπὸς, ὁ, ἡ, rufus adſpectu. Ab ὤψ.

Ξάνιον, ου, τὸ, inſtrumentum carminatorium, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) menſa coquinaria, ſupra quam carnes conciduntur. A ξαίνω.

Ξάνσις, εως, ἡ, carptus, Gl. V. carminatio:

Ξάντης, ου, ὁ, carminator. Ab eod.

Ξαντικὸς, ὴ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ, ξαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars carminandi. Ab eod.

Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. Ab eod.

Ξανῶ, f. 1. ind. act. verbi ξαίνω. Hinc

Ξάσμα, ατος, τὸ, carminatum, *Poll.*

Ξειναπάτης, ου, ὁ, hoſpitum, peregrinorum deceptor. Ex ξένος, & ἀπατάω.

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hoſpita, ſubaudito, χώρα, peregrina terra, extera regio.

Ξεινοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpites, ſeu peregrinos recipiens. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξεινηθεν, *Adv.* peregrè, ἀπὸ ξεινης.

Ξεινήιον, ου, τὸ, munus, ſeu donum quod datur hoſpiti:

Ξεινίη, ης, ἡ, hoſpitalitas, hoſpitium, jus hoſpitii; (2) peregrinatus. A ξένος.

Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod ξενιζω, aor. 1. ξείνισσα, pro ξείνισα, ἐξένισα. Μήτε σύ με ξείνιζε, Theoc. 22, 61. Ab eod.

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, externus:

Ξείνιον, ου, τὸ, munus hoſpitale. Ab eod.

Ξείνιος, ία, ιον, hoſpitalis. Ab eod.

Ξεινοβάκχη, ἡ, hoſpitis amore incenſa, de Medeâ. Lycurg.

Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites, ſeu peregrinos ſuſcipio. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξεινοδόκος, ὁ ϗ ἡ, hoſpes, caupo. Ex iiſd.

Ξεινοκτονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio; hoſpitem ſeu hoſpites occido. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξεῖνος, η, ον, *Ion.* pro ξένος.

Ξεινοσύνη, ης, ἡ, hoſpitalis amicitia, hoſpitii jus & neceſſitudo. A præc.

Ξεινόω, hoſpitio excipio; ξεινοῦσθαι, hoſpitio jungi. Ab eod.

ΞΕΙΡΙ'Σ, ξηρὶς, ξερὶς, vel ξυρὶς, ίδὸς, ἡ, gladiolus, iris ſilveſtris, herba, Dioſc.

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hoſpitem ad ea, quæ viſenda ſunt, deduco; (2) hoſpitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis inſtituo; (4) milites mercenarios alo, et eloco. a. 1. ἐξενάγησα; imperat. ξενάγησον, deduc. ἐξενάγηται, 3. ſing. p. paſſ. hoſpitis officium peractum eſt. Σύ με ϖαραλαϐὼν ξενάγησον ϗ δεῖξον τὰ κάλλιστα Ἀθήνησιν, Lucian. Ex ξένος, & ἄγω.

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, apud Ælian. A

Ξεναγὸς, οῦ, ὁ, ductor hoſpitum; (2) ductor militum exterorum, ſeu peregrinorum, mercenariorum. Ex ξένος, & ἄγω.

Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ξεναγέω.

Ξεναγωγὸς, οῦ, ὁ, idem quod ξεναγός.

Ξεναλίζω, congrego, *Suid.* propriè peregrinos.

Ξεναπάτη, ης, ἡ, hoſpitis deceptio.

Ξεναπατία, ας, ἡ, idem.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, hoſpites fallens. A præc.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hoſpitibus æquus, juſtus in hoſpites. Ex ξένος, & ἀρκέω.

Ξένη, ης, ἡ, peregrina; extera regio, peregrina terra, ſubaudito χώρα, *regio*, vel γῆ.

Ξένηθεν, *Adv.* peregrè; ἀπὸ ξένης. A præc.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum ſeu hoſpitum expulſio. Ξενηλασίαν τεχνῶν ἐποιεῖτο, Plut. Ex ξένος, & ἔλασις.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas; (2) hoſpitium, hoſpitii jus. A ξένος. Unde

Ξενίζω, fut. ίσω, peregrè advenientem hoſpitio excipio; (2) peregrina ſapio & loquor, peregrinâ linguâ utor, peregrina inſtituta imitor; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενιζομαι, diverſor, hoſpitor, Ph. (2) admiror, ut rem novam, inſolentem, alienam, indignam; a. 1. partic. ξενισθεὶς, hoſpitio exceptus. Ἐξένισεν ἡμᾶς ϖολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Γοϐρύας, Xen. Ὃς αναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν, Act. 28, 7. Οὗτος ξενιζεται ϖαρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ib. 10, 6. ἐν οἰκία Σίμωνος, ib. v. 32. ϖαρ' ᾧ ξενισθῶμεν, ib. 21, 16.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, exterus, qui peregrinorum eſt; (2) hoſpitalis. Ab eod.

Ξενικῶς, *Adv.* more peregrinorum.

Ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hoſpiti, munus hoſpitale, xenium, Gl. V. ſtrena, congiarium hoſpitale. A

Ξένιος, ία, ιον, hoſpitalis ad hoſpites, ſeu peregrinos pertinens; (2) ξενία, menſa hoſpitalis, ut ἐπὶ ξενίᾳ Καλεῖν. (ſed aut ξενίαν leg. aut ξένια ſc. γέρα, vel δεῖπνα, *Ern.*) Ab eod.

Ξενισθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ξενίζω.

Ξένισις, εως, ἡ, hoſpitum ſuſceptio.

Ξένισμα, το, admiratio, ſtupor, vid. ξενιζομαι; (2)

Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, hoſpitum ſuſceptio; (2) mutatio, ſeu perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

Ξενιτεία, ἡ, peregrinatio. A

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregrè abſum, peregrinor; etiam paſſ. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno ſolo milito. Τρόπον τινὰ ξενιτεύειν, Philo. Μὴ τὴν ϖατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, Luc. A ξένος.

Ξενοδαικτὴς, οῦ, ὁ, hoſpitum occiſor. A δαΐζω. *Eur.*

Ξενοδαιτης, ου, ὁ, hoſpites interficiens & devorans. A δαίω.

Ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo peregrini, ſeu hoſpites excipiuntur, hoſpitium, caupona, diverſorium. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξενοδόκος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, hoſpes, qui peregrinos excipit. Ex iiſd.

Ξενοδοκεῖον, hoſpitium, diverſorium. A

Ξενοδοχέω, ῶ, fut. ήσω, hoſpites excipio, hoſpitio excipio.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hoſpitum exceptio. A

Ξενοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vid. ξενοδόκος.

Ξενοδώτης, ὁ, hoſpitii dator, *Epith.* Bacchi.

Ξενόεις, όεσσα, οεν, hoſpitibus & peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, fut. ήσω, hoſpites immolo. Ex ξένος, & θύτης.

Ξενοκοπεῖν, hoſpites pulſare. A κόπτω.

Ξενοκουρίτης, ου, ὁ, alibi tonſus. A κουρά.

Ξενοκρατέομαι, οῦμαι, in peregrinorum poteſtate ſum.

Ξενοκτονέω, hoſpites interficio.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hoſpitum occiſio. A

Ξενοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpitum occiſor; hoſpiticida, Gl. V. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξενὸκυσταπάτη, ἡ, adulterium, alienarum uxorum ſtupratio. *Epigr.* Ex ξένος, κυστη & ἀπάτη.

Ξενολογέω, externos milites cogo, ſeu conſcribo:

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio:

Ξενολόγιον, ου, τὸ, manus, ſeu exercitus militum externorum. A

Ξενολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui milites externos colligit, ſeu cogit. Ex ξένος, & λέγω, *colligo.*

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus ſupra modum delector. Ex ξένος, & μαινομαι.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum merciumque peregrinarum amor. Ex iiſd.

Ξενομαθέω, ῶ, fut. ήσω, re aliquâ tanquam novâ & peregrinâ perturbor. Ex ϖάθος.

Ξενοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peregrinus, inuſitatus. Ἀποστασις ουδεν τι τῶν ἄλλων ἑλκέων ξενοπρεπεστέρη, *Aret.* Ex ϖρέπει.

ΞΕ'ΝΟΣ, ου, ὁ, peregrinus, hoſpes, alienus, Ph. externus, Gl. V. extrarius; advena; Ph. ξένον, adventitium; inuſitatum, inauditum; ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους appellabant, quos alii barbaros.

Ξενόστασις εως, ἡ, qu. dic. hoſpitum ſtatio, locus, ubi hoſpites recipiuntur, caupona, diverſorium.

Ξενότιμος, ον, hoſpites colens. A τιμή.

Ξενοτροφέω, ῶ, f. ήσω, externos milites alo, ſtipendio conduco. Ξενοτροφοῦντες χρήμασι, Dem:

Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio alendi milites externos. A

Ξενοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, externos milites alens; (2) hoſpitum nutritor. Ex ξένος, & τρεφω.

Ξενοφονέω, hoſpites occido. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας, Eur. I. T. 1024. A

Ξενοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpites occidens, hoſpitis vel hoſpitum interfector.

Ξενοφυὴς, ὲς, inſolens ſpecie, inuſitatam ſpeciem habens; *Epith.* Hecates. Sch. Lycurg.

Ξενοφωνέω, peregrinâ, inſolenti voce, ſermone utor. *Paſſ.* aliquid, ſermonem, diſputationem, tanquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. Ex

Ξενόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregrinâ voce utens.

Ξενόω, ῶ, fut. ώσω, hoſpitio excipio, vel ſuſcipio; uſitatior paſſiva vox ξενοῦμαι; hoſpitio excipior, hoſpitor, diverſor, hoſpitio jungor. Ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις, Eur. Alc. 69. Ξενοῦσθαι τινὶ, ϖαρὰ τινος, Xen. A ξένος. Unde

Ξενύδριον, τὸ, hoſpes. Dim.

Ξενύλλιον, ου, idem. Dim. blandientis.

Ξενὼν, ῶνος, ὁ, hoſpitium, diverſorium, domus, in quam recipiuntur hoſpites & ægroti, xenodochium, noſocomium.

Ξένως, *Adv.* more peregrino.

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

Ξερὸς, οῦ, ὁ, ſiccus, aridus, pro ξηρός.

Ξεσθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ξέω.

Ξεσις, εως, ἡ, raſura, ſculptura, ipſa actio radendi, ſeu ſculpendi. A ξέω.

Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum; *item* opus ſculptum. Ab eod.

Ξεσμὸς, οῦ, ὁ, inſtrumentum ad radendum, radula, Vulg. Lex. Ab eod.

Ξέστης, ου, ὁ, ſextarius, menſura aridorum & liquidorum, Gl. V. ſextarius, urceus.

Ξεστίον, ου, τὸ, idem, Ph. urceolus, Dim.

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, raſus, ſcalptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστουργία, ας, ἡ, ars poliendi lapides aut ligna. Ex ξέω, & ἔργον.

Ξέστρον, ου, τὸ, raſura, Vulg. Lex. potiùs inſtrumentum ſcalpendi, radendi, &c. A

ΞΕ'Ω, f. ξέσω, rado, polio, dolo, ſcalpo; p. paſſ. part. ἐξεσμένος, raſus. Τὸν ϖότε τέκτων Ξέσσεν, ἐπισταμένως, Od. 21, 44.

Ξηραίνω, fut. ανῶ, ſicco, arefacio; (2) exedo, ebibo. *Latini quoque* ſiccare calices, & hinc inane reddo; ξηραίνομαι, ſiccor, areo, areſco; a. 1. act. ἐξήρανα, paſſ. ἐξηράνθην, p. part. ἐξηραμμενος. Βορέης ἀλωὴν ἂν ξηραινη, Il. 21, 347. Πᾶν δ' ἐξηράνθη ϖεδίον, ib. 345. Ἐξήρανται, Marc. 11, 21, ἐξηραμμένην χεῖρα, ib. v. 33. A ξηρός.

Ξηράλειψις, εως, ἡ, ſicca, i. e. ſine balneo, unctio. Ex ξηρὸς, & ἀλείφω. Unde

Ξηραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, ſiccè ungo:

Ξυραλοιφία, ας, ἡ, ſicca unctio. Ex iiſd.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus & ater, colorem habens arefactæ viti ſimilem.

Ξηρανθέν, aor. 1. part. paſſ. n. g. v. ξηραίνω.

Ξήρανσις, εως, ἡ, ſiccitas, ariditas; ipſa ſiccatio. A ξηραινω.

Ξηραντικὸς, ἡ, ὸν, ſiccandi ſeu arefaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, ſiccitas, ariditas. Ab eod.

Ξηράφιον, ου, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A

Ξήριον, ου, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum quod pulveris in modum inſpergitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ίδος, ἡ, vide ξειρίς.

Ξεροϐατικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco ambulat vel graditur. Ex ξηρὸς, & βαίνω.

Ξηροϐιωτικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco vivit, terreſtris. Ex ξηρος, & ϐιόω.

Ξηροκακοζηλία, ἀς, ἡ, arida & jejuna æmulatio ſeu adfectatio in rebus malis.

Ξερόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccum & aridum fructum proferens.

Ξηροκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput ſiccius habens. Ex ξηρος, & κεφαλὴ, *caput.*

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten ſiccum, gluten aurificum, ferruminatura. Ex ξηρος, & κόλλα.

Ξηροκολλούριον, τὸ, collyrium è medicamentis aridis factum.

Ξηρόμυρον, ου, τὸ, unguentum ſiccum, roſmarinum, Ph.

Ξηρονομικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco paſci ſolet. Ex ξηρὸς, & νέμω.

Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, ſiccum reddo, ſicco,

Ξηροπόταμος, ου, ὁ, torrens, Gl. V.

Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum ſiccum, in quo quis tantum ſudat, non autem ſimul aquâ abluitur. Ex ξηρὸς, & ϖῦρ.

Ξηροπυρίτας, *Dor.* pro ξηροπυρίτης, ου, ὁ, ut ξηροπυρίταν ἄρτον, panem cibarium, cui nihil furfuris deceſſit. τὸν αὐτόπυρον apud Athenæum. Ex ξηρος, & ϖυρός.

ΞΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν aridus, ſiccus, torridus;

(2) inanis, vacuus ſc. cibo, potu, v. ξηραίνω; (3) pallidus, exanimis terrore; (4) *Fem.* terra continens, cui opp. mare, aqua, in ſacris, terra ſimp. ex Hebr. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra, *Ariſtot.*

Ξηροϛαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnem ſiccam habens. Ex ξηρος, & σάρξ.

Ξηροτήγανον, ȣ, τὸ, ſartago.

Ξηροτης. ητος, ἡ, ſiccitas, ſqualor. A ξηρός.

Ξηροτριϐέω, ῶ, ſiccâ frictione frico. A τρίϐω.

Ξηροτριϐία, ας, ἡ, ſicca frictio. Ex iiſd.

Ξηροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco alitur, ſeu vivit. Ex ξηρος, & τρέφω.

Ξηροφάγέω, ῶ, arida comedo, cibis ſiccioribus ſine obſonio veſcor; (2) dicitur de homine egeno & famelico. Ex ξηρος, & φαγεῖν.

Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipſa actio ſiccis veſcendi, tenuis victus, paupertas.

Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum ſiccitas. A

Ξηρόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſiccoculus, ut Plautus loquitur, ſiccos habens oculos, oculorum ſiccitate laborans.

Ξηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, areſcens. A ξηρός.

Ξήρωσις, ἡ, ſiccatio, ſiccitas, quod à ξήρόω.

Ξιρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ξειρίς.

Ξιφείδιον, ȣ, τὸ, gladiolus, pugio, Dim. à ξιφος.

Ξιφήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui gladio manum aptat, ut enſem vaginâ educturus; enſem tenens. Ex ξίφος, & ἄρω, *apto.*

Ξιφηφορέω, enſem geſto, gladio armatus ſum:

Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii geſtatio. A

Ξιφηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gladium geſtans, enſe armatus, Gl. Vet. enſifer, ſicarius. Ex φέρω.

Ξιφίας, ȣ, ὁ, ut ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus; (2) piſcis quidam. A ξιφος.

Ξιφίδιον, ȣ, τὸ, gladiolus, pugio, Dim.

Ξιφίζω, fut. ίσω, manu in altum ſublatâ ſalto, vel manu protensâ figuram enſis imitor, *Heſ. Suid. Euſt.* Ab eod.

Ξιφίον, ȣ, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.

Ξιφιὸς, ȣ̃, ὁ, xiphias, piſcis, *Heſ.*

Ξιφισμα, ατος, τὸ, ſaltatio cum enſibus. A ξιφίζω.

Ξιφισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ξιφιϛὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, ex quo enſis ſuſpenditur; (2) vagina.

Ξιφιϛὴς, ȣ̃, ὁ, idem, *Heſ.* Ab eod.

Ξιφιϛὺς, ύος, ἡ, dimicatio, per enſem. *Heſ.*

Ξιφοδήλητος, ȣ, ὁ, enſe perniciem adferens, Æſchyl. Ex ξίφος, & δηλέω, *lædo.*

Ξιφοδρέπανον, ȣ, τὸ, enſis falcatus, harpe.

Ξιφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, enſis formam habens. Ex ξιφος, & εἶδος.

Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina enſis.

Ξιφοκτονέω, gladio occido. A

Ξιφοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui enſe occidit. Ex ξίφος, & κτείνω.

Ξιφόκτονος, ὁ ϗ ἡ, gladio peremptus.

Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, enſis.

Ξιφοποιὸς, ȣ̃, ὁ, gladiarius, Gl. V. gladiorum opifex. A ξιφος, & ποιέω.

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, enſis, gladius; ſica, Gl. V. (2) mucronatum roſtrum xiphiæ piſcis; (3) herba quædam, gladiolus. Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, Il. 1, 194.

Ξιφȣλκία, ας, ἡ, enſis è vagina eductio. A

Ξιφȣλκὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gladium è vaginâ extraxit, qui enſem ſtrinxit. Ex ἕλκω.

Ξιφȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, enſium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος, & ἔργον.

Ξιφοφόρος, ȣ, ὁ, vid. ξιφηφόρος.

Ξοανογλύφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimulacra ſculpit. Ex ξόανον, & γλύφω.

Ξόανον, ȣ, τὸ, raſurâ aut ſculpturâ politum, opus, è ſaxo ſculptum, aut è ligno dolatum; (2) ſimulacrum è ſaxo vel ligno fabricatum, ſignum ſculptile, Ph. delubrum, ſimulacrum; ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, Gl. V. A ξέω.

Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, ſimulacrorum ſculptorum fabricatio. Ex ξόανον, & ποιέω.

Ξοανȣργία, ας, ἡ, *Ion.* ξοανȣργίη, ης, ἡ, idem. Ex ἔργον.

Ξοίς, ίδος, ἡ, ſcalprum. A ξέω.

Ξȣθόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flavas alas habens. Ex ξȣθὸς, & πτερόν.

Ξȣθὸς, ἡ, ὸν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξανθός.

Ξυάλη, ης, ἡ, vid. ξυήλη.

Ξυγγενὴς, vide συγγενὴς, & reliqua, ubi ξὺν pro σὺν Atticè.

Ξυγκάτθανεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att. Ion. Æol.* & cum ν pro συγκατέθανε, à συγκαταθνήσκω pro συκαταθανέω.

Ξυήλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere ſimilis. A ξύω.

Ξυλαλὸη, ης, ἡ, lignum aloës. Ex ξύλον, & ἀλόη.

Ξυλάριον, ȣ, τὸ, parvum lignum, Dim. à ξύλον.

Ξύλεια, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio; (2) ipſa ligna collecta à lignantibus; materia, Ph. lignetum, Gl. V. (*Ern.*) A

Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A

Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A ξύλον.

Ξυληϐορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna exedit, ſeu vorat. Ex ξύλον, & βορά.

Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A

Ξυληγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.

Ξυλήριον, ȣ, τὸ, Etym. Dim. à ξύλον.

Ξυλήφιον, ȣ, τὸ, parvum lignum; (2) aſſula; (3) tabella, Dim. Ab eod.

Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, Gl. V. A ξυλεία.

Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.

Ξυλικὸς, ἡ, ὸν, ligneus, è ligno; ξυλικὸς, lignarius, Gl. V. ξυλικὴ ὕλη, ſilva, Gl. V.

Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. A ξύλον.

Ξυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.

Ξυλίπης, ȣ, ὁ, piſcis quidam, *Heſ.* fortaſſis à ligneâ duritie. A ξύλον.

Ξυλοϐάλσαμον, ȣ, τὸ, lignum balſami, ſeu quod è balſamo cæditur, ut ſarmenta ſurculi vel ipſe frutex.

Ξυλογλύφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna ſcalpit, vel ſculpit. Ex ξύλον, & γλύφω.

Ξυλοειδης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξύλον, & εἶδος.

Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repoſitorium lignorum, Gl. Vet. lignarium.

Ξυλοκανθήλια, ων, τὰ, clitellæ, Gl. Vet.

Ξυλοκανθηλον, clitellæ, Gl. V. Ex iiſd.

Ξυλοκασσία, ας, ἡ, caſſia lignea, ſive craſſior.

Ξυλοκέρατα, ων, τὰ, ſiliquæ; (2) arboris cerationæ ſiliquæ. Ex ξύλον, & κέρας.

Ξυλοκιννάμωμον, ȣ, τὸ, lignum cinnamomi.

Ξυλόκοκκα, τὰ, interna ſiliquarum grana, à lignoſo cortice illa veſtiente. A κόκκος.

Ξυλοκόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.

Ξυλοκοπέω, ῶ, fuſte cædo; fuſtigo, Gl. V.

Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipſa actio cædendi fuſtibus, fuſtuarium. A

Ξυλοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna cædit; lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus; (2) fuſte cædens, Gl. V. fuſtuarius; (3) avis roſtro arbores tundens, *Ariſtot.* A κόπτω.

Ξυλολυχνȣ̃χος, ȣ, ὁ, candelabrum ligneum.

Ξυλομανέω, ῶ, inſanio gignendis ſarculis, ſilveſco. Ex ξύλον, & μαίνομαι.

Ξυλομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lignum habens permiſtum, ligno permiſtus. Ex μίγνυμι.

ΞΥ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, lignum, tignum, Ph. ξύλα, ligna fabricaria, Gl. V. (2) ξύλον, fuſtis, Ph. ξύλα, fuſtes, Ph. (3) de variis rebus è ligno factis, ut (1) de menſâ trapezitæ; (2) de furcâ, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materiâ ligneâ ædificantium; (5) arbore, per Heb. A ξύω. *Ern.*

Ξυλοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lignis compactus, Suicer. Ex ξύλον, & πήγνυμι.

Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, Gl. V. & ξυλοπέδην, nervos, Ph. Ex ξύλον, & πέδη.

Ξυλόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, ligneum habens pedem.

Ξυλοπώλης, ȣ, ὁ, lignarius, Gl. V. lignorum negociator. Ex ξύλον, & πωλέω.

Ξυλόϛεγος, ον, ligno tectus, ſtructus. A ϛέγη.

Ξυλοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ligna ſecans; (2) lignis ſecandis aptus. Ex ξύλον, & τέμνω.

Ξυλοτρώκτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ligna rodens. Ex τρώγω.

Ξυλȣργέω, ῶ, faber lignarius ſum.

Ξυλȣργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio.

Ξυλȣργικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens. A

Ξυλȣργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, faber lignarius, materiarius. Ex ξύλον, & ἔργον.

Ξυλȣ̃σθαι, vid. ξυλόω.

Ξυλοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna exedit, ſeu vorat.

Ξυλοφανὴς, ὲς, lignum habens nudum, τὸ ξυλοφανὲς, eſt locus ædificii, ubi lignea materia non eſt tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum poſſit. Ex ξύλον, & φαίνομαι. *Ern.*

Ξυλοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna corrumpit. Ἔϛι δέ τι σκωλήκιον, ὃ καλεῖται ξυλοφθορον, Ariſtot. Ex ξύλον, & φθείρω.

Ξυλοφορέω, ῶ, fut. έσω, ligna bajulo, ſeu porto; (2) fuſtem, ſeu baculum geſto.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ geſtatio.

Ξυλοφόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ξυλοφόριος ἑορτὴ, feſtum Judæorum, in quo ligna ſeu rami arborum geſtantur, feſtum τῶν σκηνῶν apud *Joſ.* A

Ξυλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον, & φέρω.

Ξυλοφορετηγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ξυλόφρακτος, ὁ ϗ ἡ, lignis munitus, ſeptus.

Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, pugillares, tabulæ. *Euſt.* Ex ξύλον, & χαρτης.

Ξυλοχίζομαι, *Dor.* ξυλοχισδομαι, ligna cædo. Ὅς τὰς ἐρείκας Τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται, Theoc. 5, 65. A

Ξυλοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ligna habens, lignis ſeu arboribus conſitus, arboribus denſus; (2) *Subſt.* ſilva, nemus; terra inculta; cubile feræ. Ex ξύλον, & ἔχω.

Ξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto, ſeu muto; (2) contigno, paſſ. ξυλȣ̃σθαι, lignari, Gl. V. in lignum abire, lignum ſeu lignoſum fieri; ἐξυλωμένος, p. paſſ. part. contignatus. A ξύλον.

Ξυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lignoſus. Ab eod.

Ξυλὼν, ῶνος, ὁ, lignile, Gl. V. locus in quo ligna reponuntur.

Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξυλόω. Unde

Ξυλώτὴς, ȣ, ὁ, lignator, ex Gl. Vet.

Ξυμ—vid. Συμ.

Ξυμϐαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro συμϐαίη, à συμϐαίνω.

Ξύμϐλητο, 3. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro συνεϐέϐλητο, à συμϐάλλω.

Ξύμπαντας, acc. pl. *Att.* pro σύμπαντας, à σύμπας.

Ξυν pro σὺν, *cum*, *Att.* & ſic etiam in multis compoſitis à σὺν communi incipientibus.

Ξύναγον, *coegerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνῆγον, à συνάγω.

Ξυνάειδε, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro συνάειδε, à συναειδω.

Ξυνασχαλάω, compatior, Æſch. Pr. 162. Ex ξὺν ſeu σὺν, com, & ἀσχαλάω, mœreo; Th. ἀσχαλλω.

Ξυνδεδέατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro συνδεδεντο, à συνδέω.

Ξυνδῆσαι, a. 1. inf. act. *Att.*

Ξυνέηκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνῆκε, à συνίημι.

Ξύνεργε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνεῖργε, à συνείργω.

Ξύνες, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *Att.* pro σύνες, à συνίημι.

Ξυνετὰ, acc. pl. neut. gen. *Att.* pro συνετὰ, à συνετὸς.

Ξυνῇ, *Adv.* communiter. A ξυνὸς. Unde

Ξυνήϊος, communis, ξυνήϊα, communia.

Ξυνήονες, *participes*, nom. pl. à

Ξυνήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, communis, apud *Nonn.* et *Pind.* (2) particeps, apud *Heſiod.*

Ξυνίασι, 3. pl. præſ. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνεῖσι, à σύνειμι.

Ξυνίȣν, 3. pl. imperf. ind. act. *Att.* & *per contr.* pro συνίεον, ab inuſit. συνιέω, Hom. Il. 1, 273.

Ξυνιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. *Att.* pro συνιόντων, à σύνειμι.

Ξυνειοφυῖαν, acc. ſing. part. perf. act. *Att. al.* med. f. g. pro συνενεφυῖαν, à συνέφω.

Ξυνοίσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro συνοίσει, à συνοίω, pro συμφέρω.

Ξυνομήλικα, acc. ſing. *Att.* pro συνομήλικα, à συνομῆλιξ.

ΞΥΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, communis. Hinc

Ξυνόω, ῶ, f. ώσω, conjungo, conſocio; (2) communico, *Nonnus.*

Ξυνὼν, præſ. part. *Att.* pro συρῶν, à σύνειμι.

Ξυόεις, όεσσα, όεν, radendo, ſeu ſcalpendo politus, *Heſ.* ubi ξυόεσσαν. A ξύω.

Ξυομενης, gen. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. à verbo ξύω.

Ξυράφιον, ȣ, τὸ, novacula, Gl. V. Dim. à ξυρόν.

Ξυράω, ῶ, f. ήσω, rado, novaculâ rado, ad cutem tondeo; ξυρȣ̃μαι, rador, radendum curo; ἐξυρημένος, tonſus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, Gen. 41, 14. Ἵνα ξυρησωνται τὴν κεφαλὴν, Act. 21, 24. A ξέω.

Ξυρέω, ήσω, rado; glubo, Gl. V. & ξυρȣ̃μαι, rador. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τȣ̃το μὴ χαίρειν τινὰ, Soph. Aj. 797.

Ξυρήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, raſilis; (2) tonſurâ opus habens. A ξυράω.

Ξυρήσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

Ξύρησις, εως, ἡ, raſura, quæ novacula fit, tonſura ad cutem. Ab eod.

Ξυρίας, ȣ, ὁ, ad cutem tonſus. A ξυρὸς.

Ξυρίς, ίδος, ἡ, vide ξειρίς.

Ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, *Ariſtoph.* Ex ξυρόν, & δέχομαι.

Ξυροδοχη, ης, ἡ, idem. Ex iiſd.

Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem.

Ξύρομαι, rador, vel me novaculâ rado; ξυράμενος, tonſus, raſus, aor. 1. m. part. A

Ξυρὸν, ȣ, τὸ, novacula. A ξύω.

Ξυρὸς, acutus, *Heſ.* Ab eod.

Ξυρὸς, ȣ̃, ὁ, novacula. Ab eod.

Ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, novaculam geſto. Ex ξυρὸν, & φέρω.

Ξυσθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. ξύω.

Ξύσιλος, ȣ, ὁ, xyſillus, aridus & pruriginoſus ſenex, Sophron. in Mimis. A ξύω.

Ξύσις, εως, ἡ, raſura, ſacrificatio; (2) pruritûs excitatio. Ab eod.

Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum; (2) raſura & litura, quum ſcriptum corrigitur; ξύσματα, ſtrigmenta, Gl. V. Ab eod.

Ξυσμάτιον, ȣ, τὸ, ramentum, Dim.

Ξυσματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ramentis ſimilis, ramentoſus. Ab eod.

Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, *Euſt.* ſine expoſitione, Ph. ξύσμαι, ramenta. A ξύω.

Ξυσμὸς, ȣ̃, ὁ, pruritus. Ab eod.

Ξυϛὴρ, ῆρος, ὁ, raſor, ſculptor; (2) ſcalprum chirurgicum; ſcalprum lapicidarum, Gl. V. raſorium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc

Ξυϛήριον, ȣ, τὸ ſcalprum, ſcalpellus.

Ξυϛικὸς, ἡ, ὸν, athleta qui in xyſto ſe exercet; (2) radendi vel diſtringendi vim habens. A ξύϛος.

Ξυϛὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, cujus uſus in balneis, palæſtra, & gymnaſiis; (2) ξυϛὶς vel ξύϛις, veſtis ſubtilis, crocota, quam aurigæ in pompâ geſtabant; tunica talaris; indumentum inſigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illuſtrium, incerti coloris. A ξύω.

Ξυϛοϐόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, haſtam jaculans. Ex ξυϛὸν, & βάλλω.

Ξυϛὸν, ȣ̃, τὸ, haſtile radendo politum & ferro præfixum; parvum haſtile, haſta parva, ſpiculum; (2) locus, in quo exercentur athletæ. A ξύω.

Ξυϛὸς, ἡ, ὸν, raſus, politus, Gl. V. ξυϛὸς, raſus; ſpiculum. Ab eod.

Ξυϛὸς, ȣ̃, ὁ, xyſtus, locus tectus, in quo exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυϛοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui geſtat haſtile, vel ſpiculum. A ξυϛὸν, & φέρω.

Ξύϛρα, ας, ἡ, ſtrigilis, radula, Gl. V. A ξύω.

Ξυϛρὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, *Heſ.*

Ξυϛρολήκυθος, ȣ, ὁ, qui ſtrigilem & lecythum fert in balneum aut gymnaſium.

Ξύϛρον, ȣ, τὸ, pala ferrea ad everrendum & complanandum. A ξύω.

Ξυϛροποιὸς, ȣ̃, ὁ, ſtrigilarius, Gl. V. qui ſtrigiles conficit. Ex ξύϛρα, & ϖοιέω.

Ξυϛρωτός, raſilis, de argenteis vaſis, quæ argentum raſile dicuntur, cum non ſunt cælata, Ph. ξυϛρωτὰ, ſtriata; quaſi à ξυϛρόω, à ξύϛρον.

Ξύω, f. ύσω, rado, ſcalpo, radendo ſeu ſcalpendo polio; & ξύομαι, rador; (2) prurio; ξύσασθαι, radere, a. 1. inf. med. ἐξυσμένος, raſus, p. paſſ. part. Ξυόμενοι ϖρὸς τὰ δένδρα, Ariſtot. Affricantes ſe arboribus. *Ubi obſervandus eſt maximè proprius vocis mediæ uſus.*

O.

O, Decima quinta litera Græcorum, quæ o μικρὸν, ſive o *parvum* dicitur, ad differentiam ab ω; (2) nota numeralis, quæ valet *ſeptuaginta*, cum lineolâ infra appoſitâ ͵ο *ſeptuaginta millia*.

Ὁ, ἡ, τὸ, *Articulus præpoſitivus*, qui (1) notat certum quid & notum, cujuſque jam facta mentio; (2) cum Genit. poſitus, omiſſum ϖαῖς, ὑιὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, aut ſimile quidpiam inuit, v. gr. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππȣ, *Alexander Philippi*, ſc. *filius*; (3) cum Adverbio pro Adjectivo ponitur, v. gr. ὁ σήμερον, *hodiernus*, ſubintelligiturque ferè participium Verbi Subſtantivi, ὢν, ȣ̃σα, ὄν, (4) cum Participio idem eſt ac qui Poſtpoſitivus cum Verbo, v. gr. ὁ λέγων, pro ὅς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὅς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύψας, pro ὅς ἔτυψε, *qui verberavit*; (5) cum μὲν, & δὲ adhibetur in diviſionibus, v. gr. ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat; (6) ponitur pro ἀυτὸς, ἐκεῖνος, vel ȣ̃τος, apud poëtas; (7) uſurpatur pro ὅς, *qui*; (8) ſequentibus Præpoſitionibus inſervit periphraſi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato.* οἱ ϖερὶ αὐτὸν, *ſocii ejus*, οἱ ϖερὶ Κῦρον, *Cyrus cum ſuis*, οἱ ϖρὸς αἵματος, *conſanguinei*; (9) in genere neutro cum Infinitivo Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur, v. gr. τὸ ϖοιεῖν, i. e. ἡ ϖοιήσις, καιρὸς τȣ̃ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι ϖρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*; (10) τȣ̃ idem eſt quandoque, quod τινὸς, *cujus?* τȣ̃ autem quod τινὸς, *alicujus*; (11) τῇ exponitur *huc, illic, illac, ea ratione, ea parte, eo loco, ubi.*

Ὅ *quod*, vide infra ὅς, ἥ, ὅ.

Ὄα, ας, ἡ, ſorbus, arbor; ὄα, τὰ, ſorba, fructus.

Ὄα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἶα.

Ὀα, ᾶς, vel ὄα, ας, ἡ, fimbria. Ab ᾦα.

Ὀὰ, *Interjectio dolentis*, heu!

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, & *in Plur.* ὄαρες, ὀάρων, uxores, *Heſ.* nuptiæ; ὄαροι etiam pro ὄαρες, *Metath.* pro ἄορ.

Ὀαρίζω, confabulor, colloquor. Ὅθι ἥ ὀάριζε γυναικὶ, Il. 6, 516. Ab ὄαρος. Hinc

Ὀάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio, in primis amatoria.

Ὀαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Ὀαριϛὴς, ȣ̃, ὁ, confabulator. Ab eod.

Ὀαριϛὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum fœminâ ſecretior, ϖολέμȣ ὀαριϛύς, Il. 17, 228. Ab eod.

Ὄαροι, vid. ὄαρ.

Ὀάροισιν, dat. pl. *Poet.* & cum ν. ab

Ὄαρος, ȣ, ἡ, confabulatio, ſermo.

Ὄϐδην, ἐς ὄϐδην, in conſpectum apud Etym. ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀϐελαῖος, ut ὀϐελαία ῥαφὴ, ſutura cranii inſtar veru porrecta. Ab ὀϐελός.

Ὀϐελίας, ȣ, ὁ, ut ὀϐελίας ἄρτος, panis veru toſtus. Ab ὄϐελος.

Ὀϐελιαφόρος, ȣ, ὁ, qui panes veru toſtos in Bacchi pompâ humeris impoſitos ferebat. Ex ὀϐελίας, & φέρω.

Ὀϐελίζω, fut. ίσω, obelo noto, expungo, reprobo ut ſpurium, aut vitioſum; ὠϐελισμένος, obelo notatus, expunctus, p. paſſ. part. ab ὀϐελὸς.

Ὀϐελισκολύχνιον, ȣ, τὸ, lucerna obeliſco præfixa. Ex ὀϐελίσκος, & λύχνος.

Ὀϐελισκολύχνος, ȣ, ὁ, idem.

Ὀϐελίσκος, ȣ, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis gracileſcentis formam habens, obeliſcus; (3) lamina enſis; (4) ſubula, Dim. ab ὀϐελός.

Ὀϐελισμὸς, ȣ̃, ὁ, obeli appoſitio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀϐελίζω.

Ὀϐελοῖσιν, dat. pl. *Poet.* cum ν pro ὀϐελοῖς.

ὈΒΕΛΟΣ, ȣ̃, ὁ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, quâ loci ſcriptorum minus probi notabantur.

Ὀϐολιαῖος, αία, αῖον, obolaris.

Ὀϐολιμαῖος, αία, αῖον, idem. Ab

ὈΒΟΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, obolus, nummus ſex chalcos, vel ſextam etiam drachmæ partem apud Athenienſes valens, Gl. V. nummus aſſis, dupondium; (2) genus uſuræ.

Ὀϐολοϛατέω, ῶ, fœneror; de turpi & ſordido modo. Ab

Ὀϐολοϛάτης, ȣ, ὁ, fœnerator ſordidus, tocullio. Ex ὄϐολος, & ϛατὸς,

Ὀϐολοϛατικὴ, ης, ἡ, ſc. τέχνη, ars fœneratoria. A præc.

ὌΒΡΙΑ, & ὀϐρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum & ſimilium animalium catuli, Euſt. in Odyſſ. 1, Æſchyl. Agam. 147.

Ὀϐριμογύιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, validos artus habens, validus, robuſtus. Ex ὄϐριμος, & γυῖον.

Ὀϐριμοεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingentia & fortia facinora patrans. Ex ἔργον.

Ὀϐριμόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animo violento præditus, magnanimus.

Ὀϐριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Ab

Ὀϐριμόπατρος, ὁ, forti patre natus.

ὌΒΡΙΜΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fortis, robuſtus, validus, prævalidus; (2) impetuoſus; (3) violentus. V. *Ern.*

ὌΒΡΥΖΟΝ, χρυσίον, ȣ, τὸ, aurum obryſum, i. e. purum ex crebrâ coctione.

Ὀγάϛριος, pro ὁμογάϛριος, Sch. Lycurg.

Ὀγδοαδικὸς, ἡ, ὸν, octonarius. Ab ὀγδοάς.

Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui eſt octo dierum; (2) qui octavo die aliquid facit; (2) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius:

Ὀγδόατος, άτη, ατὸν, *Poet.* pro ὄγδοος.

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octaginta. Ab eod.

Ὀγδοηκονταέτης, & ὀγδοηκοντȣ́της, έος, ὁ ϗ ἡ, qui octoginta annorum eſt, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα, & ἔτος, *annus.*

Ὀγδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos æquans.

Ὀγδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, octoginta quatuor.

Ὀγδοηκοϛαῖος, α, ον, qui octogeſimâ die fit, venit, &c. Ab

Ὀγδοηκοϛὸς, ἡ, ὸν, octogeſimus. Ab

Ὄγδοος, όη, όον, octavus. Ab ὀκτώ. Hinc

Ὀγδώκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta.

Ὅγε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.

Ὄγκα, ης, ἡ, Onca; cognomen Minervæ. Vox Phœnicia.

Ὀγκαῖαι ϖύλαι, Oncææ portæ, una è ſeptem portis Thebanorum. A præc.

ὈΓΚΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. ήσομαι, rudo, quod aſinorum proprium eſt; ὀγκώμενος, rudens, *Ariſtot.*

Ὄγκη, ης, ἡ, angulus ſeu uncus; (2) magnitudo, amplitudo, *Heſ.*

Ὀγκηθμὸς, οῦ, ὁ, ruditus, rugitus:

Ὄγκημα, ατος, τὸ, rugitus, Gl. V. Ab ὀγκάομαι.

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, tumidus, magnæ molis; (2) faſtuoſus. Ab ὄγκος.

Ὀγκηϛὴς, οῦ, ὁ, qui rudit. Ab ὀγκάομαι.

Ὄγκινος, ου, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.

Ὄγκιον, vel ὀγκίον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur; ſpiculorum, vel ſagittarum receptaculum. Ab eod.

Ὀγκολογέω, ῶ, cum faſtu dico, tumidè dico, *Heſ.* ὀγκολογῆσαι eſt γογγύσαι, murmurare. Ex ὄγκος, & λόγος, *ſermo.*

Ὀγκοποιέω, ῶ, tumefacio, Gl. V.

ὈΓΚΟ'Σ, ου, ὁ, tumor; (2) moles, maſſa, ſtrues, gleba terræ; (3) eminentia, prominentia; (4) uncus; (5) ſpiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. faſtus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majeſtas, nominatim orationis.

Ὀγκόω, ῶ, f. ήσω, tumidum reddo, tumefacio, effero, inflo; (2) amplifico; ὀγκόομαι, οῦμαι, turgeo, Gl. V. ὀγκωσόμεσθα, pro ὀγκωσόμεθα, 1. plur. f. turgebimus faſtu; perf. particip. ὀγκωμένος, inflatus. Ὡς εἰ μὲν οὐκέτ' ἐϛιν, ὀγκωθῇ τάφῳ, Eur. Ion. 389. Ab ὄγκος.

Ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.

Ὀγκόλος, ου, ὁ, tumidus, inflatus, ſuperbus, *Heſ.* Ab eod.

Ὀγκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem; ϗ ἐϛιν ὀγκωδέϛερον ἢ βοῦς, *Ariſtot.* Ab eod.

Ὄγκωμα, τὸ, tumor; (2) ſuperbia:

Ὄγκωσις, εως, ἡ, idem. Ab ὀγκόω.

Ὀγκωτὸς, ἡ, ὸν, tumefactus, elatus, magnâ mole adſurgens. Ab eod.

Ὀγμεύω, ſulcum duco. Ab

ὈΓΜΟΣ, οῦ, ὁ, ſulcus aratro factus; (2) linea à meſſoribus facta, quum ſcilicet manipulos vel demeſſa ſecundum lineam diſponunt; (3) plantæ ordine diſpoſitæ; (4) ſeries, ordo; (5) via.

Ὀγμιὸς, οῦ, ὁ, *Epith.* Herculis, ap. Gallos.

ὌΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirus, arbor, & pirum fructus.

Ὀδαγμὸς, οῦ, ὁ, morſus tenax. Ab ὀδάξω.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, *Heſ.* (2) ad iter conficiendum neceſſarius, vel idoneus; ὀδαῖον, viaticum, *Suid.* Od. 9, 163. Ab ὀδός.

Ὀδακτάζω, morſico, mordeo. Ab

Ὀδὰξ, mordicus, dentibus. Ab ὀδούς.

Ὀδαξάομαι, idem quod

Ὀδαξέω, ῶ, doleo ex morſu dentibus facto; ὀδαξέομαι, οῦμαι, ὀδαξούμενος, qui mordetur, *Xen.* Ab ὀδάξ. Hinc

Ὀδαξησμὸς, οῦ, ὁ, prurigo mordax.

Ὀδαξισμὸς, οῦ, ὁ, idem; quod ab ὀδαξίζομαι.

Ὀδαξιϛικὸς, ἡ, ὸν, pruriginem movens. Ab eod.

Ὀδάξω, & ὀδάξομαι, mordeo, arrodo; imp. ὤδαξον, pruriebam; ὀδάξεσθαι, morderi, inf. Ab ὀδάξ. Unde

Ὀδαξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruritum movens.

Ὀδάω, ῶ, ſeu ὀδέω, viatico inſtruo; (2) vendo venundo. Εἴ τέ τις θέλει βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις; Eur. Cyc. 97. Βιότου τρίβον ὀδεύειν, Anac. 24, 2. Ab ὁδός.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipſe. Hinc μέχρι τοῦδε, huc uſque, ad hoc uſque tempus; τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, iſtic.

Ὀδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδός.

Ὀδελὸς, οῦ, ὁ, Doricè pro ὀβελὸς, veru, apud Ariſtoph. At ap. Nic. pro ὀβολὸς.

Ὄδευμα, ατος, τὸ, iter, profectio:

Ὀδεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, meabilis, pervius, per quem iter fit:

Ὀδευτὴς, οῦ, ὁ, viator, ambulator. Ab

Ὀδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiſcor, ambulo, eo. Ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸν ὀδεύει, Dion. Περ. 409. Ab ὁδός.

Ὀδέω, ῶ, vid. ὀδάω.

Ὁδήγει, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ὁδήγεε, ab

Ὁδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris ſum; duco, dirigo, deduco, Gl. V. Δίδου δέρη σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 1408. Τυφλὸν ὁδήγει, Phocyl. 22. Ab ὁδηγός. Hinc

Ὁδηγήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ὁδηγητὴρ, ῆρος, & ὁδηγητὴς, οῦ, dux viæ.

Ὁδηγητικὸς, ἡ, ὸν, ad viam monſtrandam aptus.

Ὁδηγία, ας, ἡ, deductio per viam; monſtratio viæ. Ab

Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ ſeu itineris, ductor, prævius, Gl. V. Ex ὁδὸς, & ἄγω.

Ὅδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fauſtus ſeu auſpicatus ad iter, *item* vialis, in viâ ſtans. Mercurii *epith.* Ab ὁδός.

Ὅδισμα, ατος, τὸ, via, iter, qu. ab ὁδίζω.

Ὁδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Ὀδμαλέα, ων, τὰ, graveolentia, fœtida. Ab

Ὀδμὴ, ῆς, η, odor. Ab ὄζω. Hinc

Ὀδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus, fragrans.

Ὄδμηνος, ου, ὁ, idem, *Heſ.* Ab eod.

Ὀδμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

Ὁδοιδοκέω, ῶ, viatores excipio, vias inſideo, latrocinor. Ab

Ὁδοιδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, vias inſidens & viatores intercipiens, viarum inſeſſor, latro. Ex ὁδός, & δέχομαι, vel δοκάω.

Ὁδοιπλανέω, ῶ, erro, pererro. Ab

Ὁδοιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in viâ errans, al. pedes. Ex ὁδὸς, πλανάω.

Ὁδοιποιέω, viam facio, viam munio; iter facio, Gl. V.

Ὁδοιπορέω, iter facio; meo, Gl. V. Act. 10, 9, Ab ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, profectio; iter, expeditio, Gl. V. Ab eod.

Ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, ad iter pertinens; viatorius, Gl. V. τὸ ὁδοιπορικὸν, οῦ, viaticum; (2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.

Ὁδοιπορικῶς, iter facientium modo.

Ὁδοιπόριον, ου, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, ſeu comiti, convivium, quod itineris comitibus præbetur. Ab

Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, viator; (2) comes. Ex ὁδὸς, & πείρω.

Ὁδόμετρος, ὁ, *Epith.* curſoris inſignis.

Ὀδοντάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps; forfex dentalis, Gl. V. forfex dentaria, Ph. Ex ὀδοὺς, & ἄγρα.

Ὀδονταγωγὸν, οῦ, τὸ, idem. Ex ἄγω.

Ὀδονταλγέω, ῶ, dentibus doleo. Ex ὀδούς.

Ὀδονταλγία, ας, ἡ, dentium dolor. Ex ἄλγος.

Ὀδόντεσσι, dat. pl. *Ion.* pro ὀδοῦσι, ab ὀδούς.

Ὀδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab

Ὀδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδούς.

Ὀδοντισμὸς, οῦ, ὁ, modus quidam canendi tibiis, qu. Ab ὀδοντίζω.

Ὀδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiſcalpium. Ex ὀδοὺς, & γλύφω.

Ὀδοντόγλυφον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ὀδοντοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dentis formam habens. Ex ὀδοὺς, & εἶδος.

Ὀδοντομάχης, ου, ὁ, dentibus pugnans. Ex ὀδοὺς, & μάχομαι.

Ὀδοντοξέϛης, ου, ὁ, inſtrumentum ad radendos dentes exeſos. Ex ὀδοὺς, & ξέω.

Ὀδοντοποιέω, dentio.

Ὀδοντὸς, ἡ, ὸν, dentatus. Ab ὀδοὺς, (rectiùs ὀδοντωτὸς, ab ὀδοντόω.)

Ὀδοντόσμηγμα, ατος, τὸ, dentifricium, Ph.

Ὀδοντότριμμα, ατος, τὸ, idem, Ph.

Ὀδοντοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, dentes edens.

Ὀδοντοφυέω, dentio; τὰ δὲ παιδία ἑβδόμῳ μηνὶ ἄρχονται ὀδοντοφυεῖν, *Ariſtot.* Ab

Ὀδοντοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dentes producens; (2) è dente vel dentibus prognatus. Ex ὀδοὺς, & φύω. Hinc

Ὀδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio.

Ὀδοντόω, ῶ, f. ώσω, dentibus inſtruo, ſeu munio, dentatum reddo; ὠδοντωμένος, perf. paſſ. part. dentatus; invenitur & ὀδοντωμένος, ap. Pol. in Vett. Ed. & Gl. V. ὀδοντωμένον, dentale. Ab ὀδούς. Hinc

Ὀδοντωτὸς, ἡ, ὸν, dentatus, denticulatus.

Ὁδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio, viam munio; (2) tranſitum præſto; (3) *metaph.* aditum præbeo, viam ſterno; (4) ad methodum redigo; (5) progredior, promoveo, proficio. Τὸ ὕδωρ, τά τε χωρία ἐλυμήνατο, ϗ μᾶλλον ὡδοποίει, Dem. Ab ὁδοποιός. Hinc

Ὁδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus vias ſternendi; (3) patefactio, aditus:

Ὁδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, qui viam facere, & aditum ad aliquid patefacere poteſt.

Ὁδοποιΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipſa actio muniendi ſeu ſternendi vias. Ab

Ὁδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui viam facit, munit, ſeu ſternit. Ex ὁδὸς, & ποιέω.

ὉΔΟ'Σ, οῦ, ἡ, via, iter; (2) via, ratio, methodus, ſecta, religio; (3) viæ auxilium; (4) inſidiæ, quæ juxta viam ſtruuntur, apud Hom. ὁδὸς ἐπὶ τινα, inſidiæ adverſus aliquem, ὁδοῦ πάρεργον, obiter, Gl. V.

Ὀδὸς, οῦ, ὁ, limen pro οὐδὸς.

Ὁδοσκοπέω, vias obſervo.

Ὁδοϛατέω, ῶ, vias cuſtodio, obſiſto. Ab

Ὁδοϛάτης, ου, ὁ, viarum cuſtos, ſtationarius. Ex ὁδὸς, & ἵϛημι, *ſiſto.*

Ὁδοϛρωσία, ας, ἡ, viarum ſtratura; (2) munus ſtruendi vias. Ex ὁδὸς, & ϛρωννύω.

Ὁδοῦν, præſ. inf. act. pro ὁδόειν, ab ὁδόω.

Ὀδούρης, εος, ὁ, item ὄδουρος, vel ὁδοῦρος, ου, ὁ, qui vias cuſtodit; (2) latro; (3) comes viæ. Ex οὐρέω.

ὈΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, dens; etiam pro piſtillo mortarii ap. Nicand.

Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ cuſtos, qui viatores in viâ obſervat.

Ὁδόω, ῶ, duco, præeo, ſum dux viæ; ὁδοῦμαι, ducor viam; ὁδοῦσθαι, per viam ire, *Heſ.* Ab ὁδός.

Ὀδύζομαι, iraſcor, ut hinc ſit aor. 1. ὠδύσσατο, iratus eſt. Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ, Heſ. Θ. 617.

Ὀδύναμα, ατος, τὸ, dolor. Ab ὀδυνάω.

Ὀδυναρὸν, acc. ſing. *Dor.* pro ὀδυνηρόν.

Ὀδυνᾶσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ὀδυνάεσαι, ab

Ὀδυνάω, ῶ, dolore adficio; ango, Gl. V. ὀδυνάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. Ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμεν σε, Luc. 2, 48. Ab ὀδύνη.

Ὀδυνάων, gen. pl. *Æol.* pro ὀδυνῶν, ab

ὈΔΥΝΗ, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus.

Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, moleſtus, ærumnoſus. A præc.

Ὀδυνηρῶς, *Adv.* moleſtè, dolenter; τίκτει ὀδυνηρῶς, Ariſtot.

Ὀδυνήφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolorem ſedans, mitigans, pellens, & quaſi perimens. Ὀδυνήφατα φάρμακα, πάσσων, Hom. Il. 5, 900. Ex ὀδύνη, & φάω.

Ὀδυνοσπὰς, άδος, ὁ, dolore convulſus. Ex ὀδύνη, & σπάω.

Ὀδυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dolens, dolorem adferens. Ab ὀδύνη.

Ὀδυνώμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ. pro ὀδυναόμενοι, ab ὀδυνάω.

Ὀδύρεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ὀδύρου, ab ὀδύρομαι.

Ὄδυρμα, ατος, τὸ, lamentum.

Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab

ὈΔΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. Ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν, Eur. Med. 159. Τὴν πενίαν τινὸς, Iſocr.

Ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad lamenta & lacrimas, querulus; (2) flebilis, lacrimoſus, lamentabilis. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρτικῶς, *Adv.* cum lamentatione & querelâ, flebiliter, *comp.* ὀδυρτικωτέρως, flebiliùs.

Ὀδυρτὸς, ἡ, ὸν, lamentis dignus, gemitibus proſequendus. Ab eod.

Ὀδύσσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ὠδύσατο, ab

ὈΔΥ'ΣΣΩ, iraſcor, ſuccenſeo; ſupponendum cum f. 1. ὀδύσω, ut hinc ſit ὠδύσσατο, 3. ſing. a. 1. med. pro ὠδύσατο; item pl. ὠδύσσαντο, pro ὠδύσαντο. Μεγας ὠδύσατο Ζεύς, Il. 18, 292. Πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ, Heſiod. Θεογ. 617. Alii ὀδύζομαι ſupponunt, poſſit quoque ὀδύω pro radice aſſumi.

Ὄδωδε, *oluit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦδε, ab ὄζω, *oleo*.

Ὀδωδὴ, ης, ἡ, odor, *Heſ.* Ab ὄζω, unde

Ὀδώδη, *oluerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ὠδώδει.

Ὀδώδυσαι, *iratus fuit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὤδυσαι, ab ὀδύσσω.

Ὀδὼν, όντος, ὁ, dens, pro ὀδοὺς, *Ion.* Euſt.

Ὁδωτὸς, ἡ, ὸν, qui tranſiri poteſt, viam habens; (2) facilis, expeditus. A ὁδόω.

Ὄεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Æol.* pro ὄϊσι, ab ὄϊς.

Ὄζαι, ῶν, αἱ, pelles aſinorum agreſtium.

Ὄζαινα, ης, ἡ, narium ulcus, polypus; (2) piſcis è polyporum genere. Ab ὄζω.

Ὀζαινικὸς, ἡ, ὸν, qui narium ulcere putrido, ſeu polypo laborat. Ab ὀζαίνα.

Ὀζαινῖτις, ιδος, ἡ, ozænas redolens, graveolens. Ab eod.

Ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.

Ὀζήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ὀζέω.

Ὀζοθήκη, ης, ἡ, oletum, cloaca. Ab ὄζη.

Ὄζολις, ὁ, polypi ſpecies. Ab ὄζω.

Ὀζόομαι, οῦμαι, in materiam ramoſam & nodoſam convertor; ὠζωμένος, nodatus, ramoſus, perf. part. Ab

ὌΖΟΣ, ου, ὁ, nodus arboris, ramus; *met.* ὄζος Ἄρηος, homo bellicoſus, quaſi Martis filius. Οὔποτε φύλλα ϗ ὄζους φύσει, Il. 1, 234.

Ὀζόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui os fœtet, Gl. V. oriputidus. Ex ὄζη, & στόμα, *os*.

Ὀζόχρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, hircum olens. Ab ὄζω, & χρὼς, *cutis*.

ὌΖΩ, *Dor.* ὄσδω, f. ὀζήσω, perf. ὤδωδα, oleo, odorem ſpiro, fœteo; ὄζει, Gl. V. ὀζόμενος, putidus, Ph. part. perf. ὠδωδὼς, olens. Ἤδη γὰρ ὄζειν πλειόνων ϗ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ, præſagire, Ariſtoph. Lyſ. 620. Πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, Theocr. 7, 143.

Ὀζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ramoſus, nodoſus; (2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος, vel ὄζω.

Ὄη, ης, ἡ, ſorbus, arbor. Idem quod ὄα.

Ὅθεν, *Adv.* unde; (2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.

Ὄθετο, 3. ſing. imperf. indic. med. *Ion.* pro ὤθετο, ab ὄθομαι.

Ὀθεύω, curo, rationem habeo. Ab ὄθη.

Ὀθέω, ῶ, idem & ab eod.

ὌΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio, *Heſ.*

Ὅθι, *Adv.* ubi. Ab ὅς.

Ὅθιπερ, *Adv.* idem. Ex ὅθι, & περ.

ὈΘΛΕΙΣ, ῶν, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam ſubeſſe ubi naſcuntur.

Ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, peregrinus. A νόθος, quaſi *per Metathesin*, pro νοθεῖος.

Ὄθομαι, curo, moveor. Ὅς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων, Il. 5, 403. Ab ὄθη.

ὈΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, linteum, tela linea; (2) quævis tela etiam non linea; mappa, Gl. V. velum nauticum; carbaſus, Gl. V. indumentum linteum.

Ὀθονιακὸς, ἡ, ὸν, lintearius, Gl. V.

Ὀθόνινος, ίνη, ινον, linteus. Ab ὀθόνη.

Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum, panniculus linteus; (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3) quo excipiuntur medicamenta, Dim. ab ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, lintearius.

ὈΘΟ'ΝΝΑ, othonna, herba; (2) ſuccus.

Ὀθονοποιὸς, οῦ, ὁ, linteo. Ex ὀθόνη, & ποιέω.

Ὄθριξ, ſimilis capilli, pl. ὄτριχες, qu. ὁμότριχες.

Οἲ ἐμοὶ, heu mihi; οἴ ἐγώ, οἴ μοι.

Οἷ, *Adv.* quò; (2) ubi.

Οἶα, ας, ἡ, pellis ovilla; idem quod ὄα. Ab οἶς.

Οἰαδὸν, *Adv.* ſolùm, ſolummodo: ad modum ſolitarii. Ab οἶος.

Οἰακίζω, fut. ίσω, guberno vel rego navem; (2) rego ſimpliciter; (3) torqueo, converto, velut clavum. Ab οἴαξ. Unde

Οἰάκιον, ου, τὸ, gubernaculum navis, *Euſt.*

Οἰάκισμα, ατος, gubernatio, Ph. regimen:

Οἰακιστὴς, ου, ὁ, gubernator. Ab eod.

Οἰακονόμος, ου, ὁ, gubernator propriè clavi, navis, deinde ſimpliciter, ut rex, dominus. Ex οἴαξ, & νέμω, *guberno*.

Οἰακοστροφέω, ῶ, gubernaculum manu verſo, clavum teneo; (2) guberno, rego. Ab

Οἰακοστρόφος, ου, ὁ, qui clavum tenet, qui gubernaculum verſat, gubernator. A στρέφω.

ΟἼΑΞ, ακος, ὁ, propriè clavus, quo regitur gubernaculum; (2) gubernaculum ipſum, etiam *metaph.*

Οἰάτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut οἰάτειον κρέας, caro ovilla, *Suid.* Ab ὄϊς.

Οἰάω, ῶ, ſolus ſeu ſolitarius ſum, *Heſ.* ubi οἰῶντα, μονάζοντα. Ab οἶος.

Οἶβος, ὁ, pars optima in cervice tauri, *Lucian.*

Οἰγήσομαι, *aperiar*, f. 2. ind. paſſ. verbi

ΟἼΓΩ, ſeu οἰγνύω, aperio, patefacio; aor. 1. ὤϊξε, aperuit apud Hom. imperat. præſ. οἶγε, aperi, Heſiod. οἴγνυμαι aperior; imp. ὠΐγνυντο, aperiebantur, *Hom.* οἰχθῇ, aor. 1. conj. 3. ſing. Τῇσι θύρας ὤϊξε, Il. 6, 298. πύλας, ib. 24, 446.

Οἰδαίνω, tumefacio, inflo; (2) tumeo; οἰδαίνομαι, tumefio, turgeſco. Ab οἰδέω.

Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, Gl. V. (2) humidus, *Suid.* Ab eod.

Οἰδάνω, tumefacio; οἰδάνομαι, tumefio, turgeſco. Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον, Il. 9, 550. Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη, χόλῳ, ib. 642.

Οἶδας, 2. ſing. perf. ind. med. v. εἴδω, *ſcio*.

Οἶδασθα, *noſti*, perſona eadem, ſed *Æol.*

Οἴδατε, *noviſtis*, *ſcitis*, 2. plur. perf. ejuſd.

Οἰδάω, ῶ, tumeo; οἰδῶντα, part. apud *Plut.* niſi forte οἰδοῦντα ibi legendum.

ΟἸΔΕΩ, ῶ, fut. ήσω, tumeo, turgeo, perf. ᾤδηκα; part. ᾠδηκὼς, tumidus, inflatus. Ὤδεε δὲ χρόα πάντα, Odyſſ. 5, 455.

Οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. A præc.

Οἰδηματόεις, εσσα, εν, idem quod

Οἰδηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tumens, tumidus.

Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab eod.

Οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumeſco.

Οἶδμα, ατος, τὸ, unda, fluctus maris, æſtus; (2) pelagus, vaſtum maris æquor. Ab eod. Il. 21, 234.

Οἴδνον, ου, τὸ, tumor terræ; οἶδνα, tubera, Suid. Scribitur & ὕδνον. Ab eod.

Οἰδοποιῶ, tumefacio, Gl. V. Ab

Οἶδος, tumor, Erot. in Lex. Hippocr.

Οἴεαι, *putas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro οἴῃ, ab οἴομαι.

Οἰέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, unam tantùm veſtem habens. Ex οἶος, & ἑανὸς, *veſtis*.

Οἴει, perſ. ead. cum οἴεαι, ſed *Att.* pro οἴῃ.

Οἰεῖος, εία, ειον, & οἰέος, έη, ον, ovillus. Hinc οἰείη, & οἰέη, ης, ἡ, ſcil. δορὰ, *pellis ovilla*. Ab οἶς.

Οἴεσσι, dat. pl. *Ion.* pro οἴεσι, ab οἶς.

Οἰέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, qui ejuſdem ætatis eſt. Ex ὁμοῦ, & ἔτος, *annus*.

Οἰζυρῇ, dat. ſing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab

Ὀϊζυρὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus, calamitoſus, miſer, Il. 3, 417. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο, 3, 112. Ab

ὈΙΖΥ'Σ, ύος, ἡ, ærumna, miſeria, calamitas. Ab οἶ. Hinc

Ὀϊζύω, f. ύσω, ærumnas perfero, miſer ſum.

Οἴῃ, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro οἴᾳ, ab οἶος.

Οἰηθῆναι, *putaſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi οἴω.

Οἰήϊον, gubernaculum; pl. οἰήϊα, gubernacula, Il. 19, 42. pro οἰήκιον, οἰάκιον.

Οἴηκα, acc. ſing. *Ion.* pro οἴακα, ab οἴαξ.

Οἰηκίζειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν.

Οἴην, acc. ſing f. g. *Ion.* pro οἴαν, ab οἶος.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum; οἴηκες, apud Hom. & annuli per quos lora ducunt. Il. 24, 269. Pro οἴαξ.

Οἴημα, ατος, τὸ, id, quod quis opinatur, opinio animo concepta; (2) exiſtimatio de ſe nimis arrogans. Ab οἴομαι.

Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de ſe opinionem concepit, vana opinione elatus, faſtu tumens. Ab οἴημα.

Οἰημάτιον, ου, τὸ, arrogans opiniuncula de ſe, Dim.

Οἰήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. οἴομαι.

Οἴησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Οἰησίσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, falsâ ſapientiæ opinione inflatus. Ex οἴησις, & σοφὸς.

Οἰησίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex οἴησις, & φρὴν, *mens*.

Οἰητέον, putandum. Ab οἴομαι.

Οἰητὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod.

Οἰητὸν, opinabile, Ph. Ab eod.

Οἰΐα, ἡ, arbor eadem, quæ ὄια.

Οἶϊς, ιδος, ἡ, ovicula, agnicula, Dim. ab οἶς.

Οἶκα, perf. indic. med. v. εἴκω.

Οἴκαδ', pro οἴκαδε, *domum*. Ab οἶκος.

ΟἸΚΑ'ΔΕΣ, ων, αἱ, ficus immaturæ, groſſi Laconibus, Poll. Suid.

Οἴκαδες, *Dor.* pro οἴκαδε, domum.

Οἴκανον, domeſticum, *Heſ.* Ab οἶκος.

Οἰκάριον, ου, τὸ, ædicula, cellula, Dim.

Οἴκασιν, 3. plur. perf. ind. med. cum ν ab εἴκω.

Οἶκε, 3. ſing. temporis & verbi ejuſd.

Οἰκειακὸς, ἡ, ὸν, domeſticus, familiaris, Gl. V. Suid. Ab οἰκήϊος.

Οἰκειοπραγέω, ῶ, f. ήσω, privata negotia ago. Ex οἰκεῖος, & πράσσω.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura ſuorum negotiorum, non alienorum. Ex iiſd.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, privatus; (2) familiaris, neceſſarius, neceſſitudine conjunctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis; (4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, uſus domeſticus & conſuetudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas, cognatio, affinitas. A præc.

Οἰκειοφώνως, *Adv.* ſuâ voce, ſuis verbis, R. Ex φωνή.

Οἰκειόω, familiarem reddo, concilio; (2) adſciſco, accommodo, concilio; (3) concilio, adjungo; (4) mihi vindico, meum eſſe contendo; οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adjungor, concilior. Οἰκειώσατο πρὸς αὐτὸν τοὺς πολίτας, Plut. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. act. pro οἰκέετωσαν, ab οἰκέω.

Οἰκείωμα, ατος, τὸ, accommodatum, accommodatio. Ab οἰκειόω.

Οἰκείων, præſ. part. act. *Poet.* pro οἰκήων.

Οἰκείως, *Adv.* familiariter, amicè, benevolè; (2) aptè, accommodatè, convenienter.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio, comparatio, adquiſitio. Ἔχει δὲ πως ἡ μελίττα οἰκείωσίν τινα πρὸς τὴν δρῦν, Theophraſt. Ab οἰκειόω.

Οἴκεντι, 3. pl. præſ. ind. *Æol.* pro οἰκεῖσι, ab οἴκημι.

Οἰκέοισι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἰκέουσι.

Οἰκέοιτο, *habitet*, 3. ſing. præſ. opt. med.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Ph. Ab οἰκέτης.

Οἰκετεύομαι, domeſticus ſum, famulor, *Heſ.* V. Eur. Alc. 437. Ab

Οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus, verna, famulus, ſervus domeſticus. Ab οἶκος. Hinc

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὸν, famularis, ſervilis; τὸ οἰκετικὸν, ſervitium ſeu famulitium domeſticum, ipſi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla; etiam materfamilias. Ab eod.

Οἰκεῦντας, acc. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro οἰκοῦντας.

Οἰκεὺς, έως, ὁ, famulus, ſervus domeſticus; (2) domeſticus, Gen. *Ion.* οἰκῆος, Dat. οἰκῆϊ, pl. οἰκῆες, Acc. οἰκῆας. Ab eod.

Οἰκέω, ῶ, fut. ήσω, habito, domum habeo; (2) vivo, dego; οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolor; part. οἰκούμενος, fœm. οἰκουμένη, quæ habitatur, habitabilis, *pro Subſt.* orbis terrarum; Romanum imperium, terra Judæa. Τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν, ruri, Ariſtoph. Nub. 138. Πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς, Eur. Alc. 585. Καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν, id. Her. fur. 272. Ab οἶκος.

Οἰκήιος, *Ion.* pro οἰκεῖος.

Οἰκηεῦσθαι, pr. inf. med. *Ion.* & *contr.* pro οἰκειόεσθαι, ab οἰκειόω.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, Ph. cella, cœnatorium; peculiariter Atticis lupanar, item carcer; pl. οἰκήματα, habitationes, Gl. V. alicubi & de cortibus avium, omnino de quovis ædificio, & quicquid ſtructum & elaboratum eſt, ut turris, templum, &c. *Ern.* Hinc

Οἰκηματικὸς, ἡ, ὸν, domeſticus, R.

Οἰκημάτιον, ου, τὸ, parva domus; cellula, Gl. V. Dim. ab eod.

Οἰκημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. *Ion.* pro ᾠκημένον, ab οἰκέω.

Οἰκῆσαι, a. 1. inf. act. ab οἰκέω. Unde

Οἰκήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, habitabilis.

Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Ph.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, Ph.

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola.

Οἰκητικὸς, ἡ, ὸν, qui habitaculum ſeu ſedem ſibi quærere ſolet. Ζῶα οἰκητικὰ μὲν, οἷον ἀσπάλαξ, μῦς, μύρμηξ, μέλιττα, ἄοικα δὲ, πολλὰ τῶν ἐντόμων, ϗ τῶν τετραπόδων, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 1. Ab οἰκητὴς.

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, habitabilis; (2) habitatus. Ab οἰκέω.

Οἰκήτωρ, ορος, ο, incola, colonus. Ab eod.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes; (2) familia; οἰκίαι, etiam domicilia avium, nidi. Ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, domeſticus. A præc.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus, ædicula, caſa, gurguſtium, tuguriolum, cellula; aviarium, locus, ubi animalia aluntur, Dim. ab οἶκος, ſeu οἰκιον.

Οἰκίδιος, ία, ιον, domeſticus, privatus.

Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico, ſtruo, condo; (2) in ædibus ſeu ſede colloco; (3) loco, colloco; (4) coloniam in locum mitto; paſſ. οἰκίζομαι; ᾤκισται, 3. ſing. perf. collocatus eſt; part. ᾠκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur & de ipſis incolis ſeu colonis, apud Thuc. nonnunquam & pro οἰκεῖν, apud eundem. Οἰκίσατε μίαν πόλιν, Ariſtoph. Av. 173. Ab eod.

Οἰκικὸς, ἡ, ὸν, domeſticus. Ab eod.

Οἰκιον, ου, τὸ, domicilium, pl. οἰκία, domicilia, ſedes, nidi, Dim. ab eod.

Οἰκίσαι, aor. 1. inf. act. v. οἰκίζω. Unde

Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloniæ.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula, Dim. ab οἶκος. Unde

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus; vilis domus; cellula; cubiculum; (2) aviarium, cors.

Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκιστᾶν, gen. pl. *Dor.* pro οἰκιστῶν, ab οἰκιστής.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ, R. Ab οἰκίζω. Unde

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, idem, habitator, Gl. V.

Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A præc.

Οἰκιστικῶς, *Adv.* qu. dic. more eorum, qui urbem condunt, vel coloniam deducunt, *Poll.* ſine expoſ. Ab eod.

Οἰκογενεῖς, acc. pl. pro οἰκογενέας; ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, domi natus, vernaculus; verna, Ph. Ex οἶκος, & γείνομαι, naſcor. Τίκτουσι δὲ ἀλεκτορίδες οἰκογενεῖς τίνες δὶς τῆς ἡμέρας, Ariſtot. Hiſt. An.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. V.

Οἰκοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, ſum paterfamilias, familiam rego, rem adminiſtro familiarem. Uxores etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quaſi dominæ eſſent domicilii, 1. Tim. 5, 14. *item* planetæ, quaſi domini cæleſtis regionis, *Ern.* Ab

Οἰκοδέσποτης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Ap. Genethliacos, genituræ dominus, quem præſidem domicilii vocant. Hinc

Οἰκοδεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ad heros ſeu patres familias pertinens; (2) homini frugi conveniens.

Οἰκοδομέω, ædifico, domum ſtruo; οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. med. ædificare; ᾠκοδομημένος, perf. paſſ. ædificatus; ſtructus. Νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς, Ariſtoph. Av. 620. Οἰκίας οἰκοδομούμενοι καλὰς ϗ μεγάλας, Plat. Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, ſtructura. Ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. A οἰκοδομέω. Unde

Οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, ſtructura.

Οἰκοδομητικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificationem pertinens; ſtructorius, ædificatorius; ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ædificandi domos, architectonica. Ab eod.

Οἰκοδομητὸς, ἡ, ὸν, ædificatus, exſtructus; (2) qui ædificari poteſt.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium ſtructura; (2) ſtructura quævis, etiam viæ munitio. Ab οἰκοδόμος. Unde

Οἰκοδομικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificatorem pertinens; (2) ſtruendarum ædium peritus. Hinc ἡ οἰκοδομικὴ, ſeu τέχνη, architectonica.

Οἰκοδομικῶς, *Adv.* ex arte ædificationis.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Ex δέμω.

Οἰκόθεν, *Adv.* domo; (2) ex ſe, ex ſuopte ingenio, ſuâ ſponte; de ſuis. Ab οἶκος.

Οἰκόθι, *Adv.* domi. Ab eod.

Οἴκοι, *Adv.* domi. Idem & ab eod.

Οἰκομανία, ας, ἡ, inſanum ædificandi aut domos emendi ſtudium. Ex οἶκος, & μαίνομαι.

Οἰκόνδε, *Adv.* domum. Ex οἶκος, & δὲ.

Οἰκονομέω, ῶ, f. ήσω, rem familiarem adminiſtro, res domeſticas diſpenſo; (2) adminiſtro; rego, guberno; diſpenſo, diſpono, conſtituo; (3) *eleganter*, callidè machinor, rationes ſequor prudenter & ſolerter excogitatas ad aliquid efficiendum; item, de ſpe, benè ſuſtineo ſpem, reſpondeo benè ſpei, *Ern.* Ὁ νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν, Ariſtot. Hinc

Οἰκονομητικὸς, ἡ, ὸν, œconomiæ peritus.

Οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio rei familiaris, rei domeſticæ adminiſtratio; (2) adminiſtratio, diſtributio, diſpenſatio, diſpoſitio, ut ſcripti; in Scr. Eccleſ. ratio Dei quâ in V. & N. T. uſus eſt in religione hominibus tradendâ.

Οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad diſpenſatorem rei familiaris; (2) diſpenſandæ & tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari ſerio intentus. Hinc ἡ οἰκονομικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ſcientia rei familiaris diſpenſandæ, œconomica. Ab οἰκονόμος.

Οἰκονομικῶς, *Adv.* more diſpenſatorum; ad rei familiaris tutelam aptè.

Οἰκονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſpenſator rei familiaris; adminiſtrator domûs; (2) adminiſtrator, diſpenſator, villicus; (3) dicitur etiam de magiſtratuum genere, apud Joſ.

Οἰκόπεδον, ου, τὸ, area domûs; ſolum domûs deſtructæ.

Οἰκοποιέω, domum ſtruo, ædifico. Ab

Οἰκοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè domûs fabricator, ædificator; at Sophocli domi factus, domi paratus. Ex οἶκος, & ποιέω.

Οἰκοπορεῖα, ων, τὰ, vaſa domeſtica, *Suid. Euſt.* Ex οἶκος, & πόρος.

ΟΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, domus; (2) bona ſeu facultates; (unde ap. Joſ. accipiunt pro regno, tetrarchia; ſed poteſt eſſe reditus Lyſaniæ, *Ern.*) οἶκοι πλανητῶν, domiclia, ſedes ac regiones planetarum; οἶκοι cellæ in balneis.

Οἰκὸς, *Ion.* pro ἐοικὸς, vide οἰκῶς.

Οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, qu. dic. domicœnium. Ab

Οἰκόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, domi ſuæ cibum capiens, ſuis ſumptibus vivens, qui in domo patris adhuc alitur. Miles qui ſine ſtipendiis militat, *Plut.* in *Craſſo*. Νυμφίος οἰκόσιτος— Οὐδὲν δεόμενος προικός, Menand.

Οἰκοσκοπικὸν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut ſi felis aut ſerpens in tecto conſpiciatur. Ex οἶκος, & σκοπός.

Οἰκοτραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, domi nutritus; verna, vernaculus alumnus, Ph. Ex οἶκος, & τρέφω.

Οἰκοτρίβιον, ου, τὸ, ſcil. παιδίον, puer ex vernâ natus. Ex

Οἰκοτρίβης, ου, τὸ, verna, *Heſ.* vid. οἰκότριψ.

Οἰκοτριβικὸς, ἡ, ὸν, vernalis, Gl. V. vernilis. A præc.

Οἰκοτρίβω, f. ψω, verna ſum, vernaliter loquor, ap. Sch. Ariſtoph.

Οἰκότριψ, βος, ὁ, verna, ſervus vernaculus, ex parentibus ſervis domi natus. V. Ariſtoph. *Theſm.* 433. Ex οἶκος, & τρίβω.

Οἰκοτύραννος, ου, ὁ, domi tyrannus, acerbus.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, ſc. γῆ, vide οἰκέω. Hinc

Οἰκουμενικὸς, ἡ, ὸν, ad orbem terrarum pertinens; (2) ex univerſo terrarum orbe collectus, vel conveniens.

Οἰκουρέω, domum cuſtodio, domi me contineo; (2) deſideo, latito. Οἰκουρῶν ἐν ἄστει, Plut. Ab οἰκουρὸς. Hinc

Οἰκούρημα, ατος, το, aſſiduitas domeſtica, ſi quis raro foras prodit.

Οἰκουρία, ας, ἡ, idem; (2) deſidia, quâ quis domi latitat, nec publica negotia ſuſcipit; (3) convictus domeſticus, ut conjugium, *Philo*.

Οἰκουριᾶν, gen. plur. *Doricè*, pro οἰκουριῶν, ab οἰκούριος.

Οἰκουρικὸς, ἡ, ὸν, domi manere ſolitus; domeſticus. Ab eod.

Οἰκούριον, ου, τὸ, præmium, quod datur domum cuſtodienti, & rem familiarem adminiſtranti, dum quis abeſt; οἰκούρια crepundia, quæ matres infantibus domo relinquunt. Ab eod.

Οἰκουρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, domûs cuſtos; (2) rem familiarem providè curans & adminiſtrans; (3) domi ſedens, & negotia publica ſubterfugiens; (4) domeſticus. Ex οὖρος.

Οἰκοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, domum ſeu familiam peſſundo, rem familiarem dilapido, vel corrumpo quoquo modo rem familiarem aut pacem domeſticam.

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ everſio, rei familiaris dilapidatio. Ab

Οἰκοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies, Ph. domi corruptor. Ex οἶκος, & φθείρω.

Οἰκοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum cuſtodio.

Οἰκοφυλάκιον, ου, τὸ, præmium pro cuſtodiâ domûs. Ab

Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos domûs.

Οἰκτείρας, aor. 1. part. act. verbi οἰκτείρω.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, miſericordia, miſeratio. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτείρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Οἰκτειρήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi οἰκτειρέω pro

Οἰκτείρω, miſeror; a. 1. ᾤκτειρα a. f. 1. οἰκτερῶ; ſed invenitur & f. 1. οἰκτειρήσω; imperat. aor. 1. οἴκτειρον, miſerere; part. οἰκτείρας, miſertus, miſeratus; οἰκτείρομαι, ſum miſerabilis. Οἴκτειρε δ' ὦ ἄναξ, παῖδα τὸν σὸν, Soph. Aj. 510. Ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν, Eur. Iph. in Au. 1364. Ab οἶκτος.

Οἰκτεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro οἰκτίσεις, ab

Οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, miſerationem excito, lamentor. Οἰκτίζειν τινά τινος, Ariſtot.

Οἰκτικός, ἡ, ὸν, miſerabilis, ad miſerationem commovendam aptus. Ab οἶκτος.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, miſeratio, miſericordia. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. Ab eod.

Οἴκτισμα, ατος, τὸ, miſeratio. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτισμὸς, οῦ, ὁ, oratio ad commovendam miſericordiam compoſita. Ab eod.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, valdè miſerabilis, maximè miſerandus. Hinc οἴκτιστα, *Adv.* et

Οἰκτίστως, admodum miſerabiliter. Ab eod.

ΟΙ'ΚΤΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio; (2) ejulatus; οἶκτοι apud oratores excitationes miſericordiæ.

Οἰκτρίζεσθαι, ἐλεῖσθαι, *Heſ.* qu. dic. miſerationem experiri, miſericordiam ſentire.

Οἰκτρογόος, ον, idem quod οἰκτικός. A γόος.

Οἰκτρολογία, ας, ἡ, vid. οἰκτισμός. Ex λέγω.

Ὀικτρον, miſerabiliter, Eur. Sup. 104.

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miſerandus, miſerabilis, miſeratione dignus; miſer; οἰκτρὰ, *Adv.* miſerabiliter. Ab οἶκτος.

Οἰκτροχοέω, miſerabilia verba fundo. Ἱκετεύουσι δ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοῦντες, Ariſtoph. Veſp. 553. A χέω.

Οἰκτρῶς, *Adv.* miſerabiliter. Ab οἰκτρός.

Ὀικὼς, ὸς, οἰκότως, Ion. *Herod.* pro ἐοικότως.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, domui ſeu familiæ utilis. Ex οἶκος, & ὠφελέω. Hinc

Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens.

Οἰκωφελῶς, cum utilitate totius familiæ.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. Οἶμα λέοντος ἔχων, Il. 16, 752. Pro οἴμημα, ab οἰμάω.

Οἶμα, contr. pro οἴομαι. Οἶμαι γὰρ, οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, ταύτης ἀπηλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, ſpero, Ariſtoph. Plut. 114.

Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc ſit οἴμησεν, a. 1. irruit, impetum fecit, ſine augm. Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρέρωνα πέλειαν, Il. 22, 140. Ab

῎ΟΙΜΗ, ης, ἡ, via, ſemita; (2) iter; (3) cantilena, ſeu modi cantilenæ.

Οἴμοι, heu mihi; (2) o! ex μοι, pro ἐμοί.

Οἶμος, ου, ὁ, vel ἡ ſemita; (2) virga; (3) verſus, *Suid.* (4) circulus, tibia vel radius rotæ, id. Ab οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, Gl. V. ululatus. Ab οἰμώζω.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Οἰμώζω, f. ξω, & ξομαι, ploro, ejulo, lamentor, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu & lamentis proſequor, οἴμωζε, vale, cum deteſtatione, Gl. V. Νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα, Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, Soph. El. 790. Ab οἴμοι. Hinc

Οἰμωκτεὶ, ſeu οἰμωκτὶ, *Adv.* cum ploratu & ejulatu.

Οἰμωκτὸς, ἡ, ὸν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod

Οἰμώξας, a. 1. part. act. verbi οἰμώζω.

Οἰμωχθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ.

Οἰναγωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex οἶνος, & ἄγω.

Οἰναδοθήρας, ου, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur. Ex οἰνὰς, & θήρα.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis; (3) flos labruſcæ; (4) œnanthe herba; (5) avis quædam, *Ariſtot.* Ex οἶνος, & ἄνθος. Hinc

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, Ph. οἰνάνθινον, pampineum.

Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens.

Οἰνάρεος, έα, εον, pampineus, pampinaceus; (2) ſarmentitius. Ab οἰνάρον. Unde

Οἰναρίζω, f. ίσω, pampino, pampinos decerpo. Ὀυ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον, Ariſtoph. Pace. 1156.

Ὀινάριον, ου, τὸ, vinulum, Dim. ab οἶνος.

Ὀιναρὶς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis:

Ὄιναρον, ου, τὸ, pampinus, vitis folium:

Ὄιναρος, ου, ὁ, unedo, Gaza, ap. Theophr.

Ὀινὰς, άδος, ἡ, locus vitibus conſitus, vinea, *Heſ.* (2) vino abundans; (3) avis quædam, columba ſilveſtris; vinago, Gl. V. Ἔστι δὲ τὸ μέγεθος ἡ οἰνὰς μείζων μὲν περιστερᾶς ἐλάττων δὲ φαϐός, Ariſtot. Ab οἶνος.

Ὀιναχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vino gravatus, ebrius. Ex οἶνος, & ἄχθος.

Ὀινέλαιον, ου, τὸ, vinum oleo mixtum.

Οἰνεραστὴς, οῦ, ὁ, vinolentus, deditus vino.

Ὀινεύομαι, vinum poto, ſeu bibo; ex Erotiano:

Ὀινεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Gl. V. Vinetum, Gl. V. Ab οἶνος.

Ὀινέων, gen. plur. *Ion.* pro οἰνῶν, ab

Ὄινη, ης, ἡ vitis; οἴνας, Ionicè vocant τὰς κύϐους, teſſeras. Ab eod.

Ὀινηγία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἴνη, & ἄγω.

Ὀινηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinoſus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.

Ὀινήρυσις, εως, ἡ, vaſculum, quo vinum hauritur. Ex οἶνος, & ἀρύω, *haurio.*

Ὄινιὰς, άδος, ἡ, vide οἰνάς.

Ὀινίζω, fut. ίσω, vinoſum ſaporem refero; (2) vinum redoleo; (3) vinum emo, quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ, Il. 7, 472. Ὄινον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε, ib. 8, 506. Ab οἶνος.

Ὀινινος, ίνη, ινον, vineus, è vino factus:

Ὀινίσκος, ου, ὁ, villum, Dim. ab eod.

Ὀινιστήρια, ων, τα, ſacrificium, quo ephebi comam poſituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod. Unde

Ὀινιστηρία, ας, ἡ, poculum vino repletum.

Ὀινοϐαρείων, vino gravis, Hom. Od. 10, 555.

Ὀινοϐαρέω, ῶ, vino gravis ſum. Ab

Ὀινοϐαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vino gravis, ebrius; temulentus, vinolentus, Gl. V. Il. 1, 225. Ex οἶνος, & βάρος.

Ὀινοϐρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui cum vino comeditur. Ex οἶνος, & βρώσκω, *edo.*

Ὀινόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte & vino.

Ὀινογαρον, ου, τὸ, garum vino mixtum.

Ὀινογευστέω, vinum guſto, poto. Ex γεύω.

Ὀινοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum capiens; *Epith.* poculi. Ex οἶνος, & δέχομαι.

Ὀινοδότας, *Dor.* pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi *Epith.*

Ὀινοδυνάστης, ου, ὁ ϗ ἡ, vino potens, vinolentus.

Ὀινόεις, όεσσα, όεν, vinoſus. Ab οἶνος.

Ὀινοηθέω, ῶ, vinum percolo. Hinc

Ὀινοηθητὴς, οῦ, ὁ, qui vinum colat.

Ὀινοθήρας, οῦ, ὁ, qu. dic. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶνος, & θήρα.

Ὀινοθηρὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen.

Ὀινοκάχλη, ης, ἡ, vinoſa, quaſi vino ſcatens. A κάχληξ vel καχλάω.

Ὀινόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vino obrutus, ebrius. Ex λαμϐάνω.

Ὀινολογέω, ῶ, de vino loquor, vel uvas lego, decerpo. Ex λέγω.

Ὀινομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſano vini amore captus. Ex οἶνος, & μαίνομαι.

Ὀινόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulſum, mulſum, vinum melle conditum, Ph. mulſum.

Ὀινομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis.

Ὄινοπα, *nigrum*, acc. ſing. ab οἶνοψ.

Ὀινοπεδη, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἶνος, & πέδον.

Ὄινόπεδον, ου, τὸ, idem.

Ὀινοπέδοιο, gen. ſing. *Ion.* pro οἰνοπέδου. Ab

Ὀινόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, vini ferax. Ex iiſd.

Ὀινοπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo vinum maturuit; ut οἰνοπέπαντοι βότρυες, uvæ maturæ. Ex οἶνος, & πεπαίνομαι.

Ὀινοπλάνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaſi à vino errans, temulentus. A πλανάω.

Ὀινοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vino plenus, vini ferax. Ex πλῆθος.

Ὀινοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, vino percuſſus, ebrius; (2) ebrioſus. Ex πλήσσω.

Ὀινοποιέω, ῶ, vinum facio. Ab οἰνοποιός.

Ὀινοποιία, ας, ἡ, vini confectio. Ab eod.

Ὀινοποιός, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vinum conficit, vini confector vel auctor. Ex ποιέω.

Ὀινοποσία, ας, ἡ, vini potio. Ex πόσις.

Ὀινοποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. Ποῦ τοι ἀπειλαὶ Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπεσχεο οἰνοποτάζων; Il. 20, 84.

Ὀινοπότέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ὀινοποτὴρ, ῆρος, ὁ, vini potor, Od. 8, 456.

Ὀινοπότης, ου, ὁ, idem. Hinc

Ὀινοπὸτις, ιδος, ἡ, vini potrix, bibacula.

Ὀινόπτης, ου, ὁ, vini inſpector; οἰνόπται, magiſtratus quidam Athenis. Ex ὄπτομαι.

Ὀινοπωλέω, vinum vendo, *Ariſtot.* Ab

Ὀινοπώλης, ου, ὁ, vini venditor, Gl. V. vinarius. Hinc

Ὀινοπώλιον, ου, τὸ, taberna vinaria.

ΟἿΝΟΣ, ου, ὁ, vinum.

Ὀινόσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacrum in quo vinum libatur. Ex σπένδομαι.

Ὀινοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum ſervans,

Ὀινότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vino factus, à vino exortus.

Ὀινοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, vinum gignens. A τρέφω.

Ὀινοῦττα, ης, ἡ, placenta ex melle & vino confecta. Quaſi ab οἰνόεσσα, vinoſa, ab οἶνος.

Ὀινοφαγία, ας, ἡ, qu. dic. vini voratio, *Luc.* Ex φαγεῖν.

Ὀινοφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proclivis ad vini potum, vinoſus, *Heſ.* πάροινος. A φέρομαι.

Ὀινοφλυγέω, ῶ, vinoſus ſum, inebrior:

Ὀινοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas:

Ὀινόφλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ebrius, temulentus. Ab

Ὀινόφλυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, qui vino bullit; vinoſus, Ph. temulentus. Ex φλύω.

Ὀινοφορειον, ου, τὸ, vinarium, Gl. V. Ab

Ὀινοφορέω, vinum fero.

Ὀινοφόριον, ου, τὸ, diota, Ph. amphora vinaria. Ab

Ὀινοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Lat. etiam œnophorus pro vaſe vinario Gl. V. οἰνοφόρον, vinarium. Ex φέρω.

Ὀινοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vini cuſtos.

Ὀινοφυτον, ου, το, locus, ubi vinum provenit, vitibus conſitus. *Diod. Sic.* A φύομαι.

Ὀινοχοεία, ας, ἡ, munus pincernæ. Ab

Ὀινοχοεύω, fut. εύσω, vinum fundo, ſum pincerna. Διὶ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234. Ab οἰνοχόος. Unde

Ὀινοχοέω, ῶ, f. ήσω, idem, ἐωνοχόει, 3. ſing. imperf. Il. 4, 3. pro ᾠνοχόει; οἰνοχοῦμαι, vinum mihi miniſtratur.

Ὀινοχόη, ῆς, ἡ, vas, ex quo vinum in poculâ infunditur, trulla. Ab eod.

Ὀινοχόημα, ατος, τὸ, quod à pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.

Ὀινοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna, Gl. V. pocillator. Ex χέω.

Ὀινοχρὼς, ωτος, ὁ ϗ ἡ, vinum colore referens. Ex χρόα.

Ὀινόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vinum infuſum eſt. Ex χύω, *fundo.*

Ὀινοψ, οπὸς, ὁ, qui vinei coloris eſt; rubicundus, purpureus; niger. Ex ὄψις.

Ὀινοω, ῶ, f. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio, paſſ. οἰνοῦμαι, in vinum mutor, aor. 1. part. οἰνωθεὶς, in vinum mutatus; (2) inebrior, aor. 1. part. οἰνωθεὶς, inebriatus, perfect. ſine augmento, οἰνωμένος, potus, Gl. V. temulentus. Ph. Μήπως οἰνωθέντες ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν, Ἀλλήλους τρώσητε, Od. 16, 292. Ab οἶνος.

Ὀινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vinoſus, vinum redolens. Ab eod. Unde

Ὀινὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Philox.

Ὀινωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, vel οἰνωπὸς, ἡ, ὸν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris eſt. Ex οἶνος, & ὤψ.

Ὄινωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.

Ὀινωτὸς, ἡ, ὸν, vinoſus, vinarius, Plut. οἰνωτον, ex vino confectum. Ab eod.

Ὀινωτρος, ου, ὁ, palus vel pedamentum vitis, *Heſ.* Ab οἶνος.

Ὀιξασαν, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. ab οἴγω.

Ὄιόϐατος, ὁ, ſolivagus, in ſolitariis locis vagans. *Epith.* Panis. A βαίνω.

Ὀιοϐιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolitariam vitam agit.

Ὀιοϐότας, *Dor.* pro οἰοϐότης, ου, ὁ, ſeorſum ab aliis paſcens; ſolitarius, in ſolitudine vivens. Ex οἶος, & βόσκω, *paſco.* Unde

Ὀιόϐοτος, ὁ ϗ ἡ, ovibus paſcendis aptus.

Ὄιοϐουκολος, ὁ, idem quod οἰοϐότης.

Ὀιογαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.

Ὀιόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine comitatu; (2) latro. Ex οἶος, & ζώνη.

Ὀιόθεν, *Adv.* ab unâ tantum parte; ſeorſim:

Ὀιόθι, *Adv.* ſolùm. Ab οἶος.

Ὀιόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, unicornis.

Ὀιομαι, & οἶμαι, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, Ph. imperf. ᾤμην, rebar. aor. 1. ᾠήθην, credidi, exiſtimavi. Gl. Vet. apud poët. per dialyſin ὀΐομαι, unde ὀϊσάμενος, οἰσάμενος, aor. 1. med. ratus, ſuſpicatus, paſſ. οἰσθεὶς, ſuſpicatus. Ὀιόμενοι βλάπτειν τι, Plato.

Ὄιον, *Adv.* qualiter; ceu, utpote, ut puta, tamquam, Ph. quaſi, verbi cauſsâ, exempli gratiâ. Ab οἶος.

Ὀιονεὶ, tamquam, Ph. quaſi, ac ſi.

Ὀιονεὶ, veluti, quaſi, tamquam. Ab οἷον.

Ὀιονόμος, ου, ὁ, ſolus paſcens. Ex νέμω.

Ὀιοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica.

Ὀιοπέδιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, uno indutus calceo.

Ὀιοπόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanam ovillam habens.

Ὀιοπολέω, ῶ, ſolitarius ſum, in ſolitudine verſor; (2) oves paſco, vid. ſeq. Ποῖ οἰοπολεῖς, ξανθὰν χαίταν σείων; Eur. Cyc. 74.

Ὀιοπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, opilio; (2) ſolitarius, in deſerto vivens. Ex ὄις, vel οἶος, & πολέω.

ΟἿΟΣ, οἴη, οἶον, ſolus.

ΟἿΟΣ, οἷα, οἷον, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; idoneus, aptus, accommodatus, valens. Qui poteſt; *item* qui cupit, ſtudet, affectat. οἷόν τε, poſſibile, Gl. Vet. Hinc οἷός εἰμι, ſtudeo, volo, paratus ſum; οἷος ἦν αὐτοῦ τὰν οἰκίαν ὑφάπτειν, Plut. in Alcibiad. cap. 17. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πάθος, οἷον βλάψαι τὰς εὐφυεῖς πρὸς τὴν σύλληψιν, Ariſtot. Hiſt. An. 10, 1. i. e. tale ut lædat. Τῆς γυναικὸς ἀποβαλούσης τρίχαλκον, οἷος μεταφέρειν τὰ σκεύη, Theophraſt. Char. περὶ Μικρολογ' οἷός τέ εἰμι, poſſum; οὐχ οἷόν τε, non convenit, οὐδὲν οἷον, cum infin. nil melius quam, οἷος δήποτε, quicumque, qualiſcumque, οἷα, οἷάγε, οἷα δὴ, utpote, quippe; οἷα, quemadmodum, ſic, ita.

Οἴος, *ovis*, gen. ſing. ab ὄις, *ovis.* Hinc

Ὄϊος, ovillus; ὀΐα δορὰ, pellis ovilla.

Ὀϊοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves devorans, *Heſ.* Ex ὄις, & φαγεῖν.

Ὀιόφρων, ον, ſolitarius. A φρήν.

Ὀιοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, tunicam ex lanâ vel pelle ovinâ habens; (2) tunicam unicam habens, *Heſ.* Od. 14, 489. Ex ὄις, vel οἶος.

Ὀιόω, deſolo, deſtruo, viduo, aor. 1. paſſ. ὀιώθη, ſine augm. apud Hom. ὀιωθῆναι, infin. deſtitui. Τρώων ὀιώθη, Il. 6, 1. Ab οἶος.

ΟἾΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄιος, ἡ, ovis; acc. ὄϊν, & οἶν.

Ὀισατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ᾠσατο, ab οἴομαι.

Ὀισε, 3. ſing. præſ. imperat. act. v. οἴω.

Ὀιστεσθαι, f. 1. inf. med. v. φέρω.

Ὀιστεῦμες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἴσομεν.

Ὀισῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att. Ion.* & *Dor.* pro οἴσεσαι.

Ὀισθα, 2. ſing. perf. ind. med. *per Sync.* pro οἴδασθα, quod *Æol.* dicitur pro οἶδας, ab εἴδω.

Οἰσθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. οἴομαι.

Ὀισόκαρπον, ου, τὸ, fructus ſeu granum viminis. Ex οἰσὸς, & καρπός.

Ὀισομαι, f. 1. ind. med. v. οἴω.

Ὀισόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro οἰσόμεθα.

ΟἸΣΟΝ, ου, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.

Ὀισὸς, ου, vel οἶσος, ου, ὁ, frutex quidem, vimen, ſalix, *Euſt.* Alias οἰσύα.

Ὀισουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. cum ν.

Ὀισοφάγος, ου, ὁ, œſophagus, ſtomachus, gula. Ex οἴσω ab οἴω, & φαγεῖν.

Ὀισπάτη, ης, ἡ, ſordes ovium, ſordes lanarum, *Heſ. Suid.* Ex οἶς et πατέω.

Ὀισπη, ης, ἡ, idem.

Ὀισπώτη, ης, ἡ, idem.

Ὀϊσσάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med. *Poet.* pro οἰσάμενον, ab οἴομαι.

Ὀϊστέον, ferendum eſt. Ab οἴσω, *feram.*

Ὀϊστευμα, ατος, τὸ, ſagitta, jaculum; (2) ſagitta emiſſa. Ab ὀϊστεύω.

Ὀϊστευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſagittarius. Ab eod.

Ὀϊστευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Rob.

Ὀϊστεύω, ſagittâ peto, ſagittâ ferio, ſagittam emitto, ſagitto. Ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, Il. 4, 100. A ὀϊστός.

Ὀϊστοδέγμων, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Pharetræ. A δέχομαι.

Ὀϊστοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ex iiſd.

Ὀϊστοθήκη, ης, ἡ, idem.

Ὀϊστοκόμος, ου, ὁ, ſagittas curans. Ex κομέω.

Ὀιστὸς, ἡ, ὸν, qui ferri poteſt, tolerabilis. Gloſſ. Vet. οἰστὸν, ferendum. Ab οἴσω.

Ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, ſagitta, jaculum. Gl. V. miſſile. Ab eod.

Ὀιστοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſagittas continens, ſagittas in ſe habens. *Epiſt.* Pharetræ; ſeu *Subſt.* pro ipſâ. Ab ἔχω.

Οἰστράω, ῶ, f. ήσω, œſtro ſeu aſilo agitor, part. a. 1. οἰστρήσας, furens, furibundus, œſtro incitatus. Ab οἶστρος. Unde

Οἰστρέω, ῶ, f. ήσω, œſtro agito, ſtimulo, paſſ. οἰστροῦμαι, œſtro agitor; οἰστρηθεὶς, a. 1. part. œſtro percitus, furore agitatus. Ἐκ δὲ θαλάσσας Οἰστρεῖ, proſilit, Theoc. 6, 28.

Οἰστρηδὸν, *Adv.* more eorum, qui œſtro agitantur; furioſè. Ab eod.

Οἰστρηθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. verbi οἰστρέω.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, œſtro percitus; furioſus, inſanus, *Nonn.* Ab eod.

Οἰστρηλασία, ας, ἡ, ſtimuli œſtri, quibus aliquis agitatur, furor. Ex οἶστρος, & λασία.

Οἰστρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œſtro agito. Gl. V. exagito. paſſ. οἰστρηλατεῖσθαι, œſtro exerceri; furore agitari. Ex οἶστρος, & ἐλαύνω.

Οἰστρήλατος, ὁ ϗ ἡ, œſtro agitatus. Ab iiſd.

Οἴστρημα, ατος, τὸ, œſtrum, ſtimulus, quo quis velut œſtro agitatur; (2) furor ipſe, furioſa incitatio. Ab οἰστρέω. Unde

Οἴστρησις, εως, ἡ, ſtimulatio. pl. οἰστρήσεις, inſani mulierum amores.

Οἰστροβολέω, ῶ, f. ήσω, œſtro exagito, ſtimulo. Ex οἶστρος, & βάλλω.

Οἰστροδίνητος, ὁ ϗ ἡ, qui ab œſtro ictus in gyrum agitur & rotatur, Æſch. Pr. 591. (2) vehementer à ventis agitatus. A δινέω.

Οἰστροδόνητος, & οἰστρόδονος, όν, idem. A δονέω.

Οἰστρομανία, ας, ἡ, furor, Ph.

Οἰστροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, œſtro ictus, furore percitus, qui œſtro vel furore agitatur, Gl. V. furioſus. Ex πλήσσω.

ΟἿΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, œſtrus, Ph. tabanus, aſilus; (2) furor, inſania; (3) irritatio, cupiditas vehemens. Βουλάτην μύωπα, κινητήριον, Οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου παῖδες, Æſchyl. Supp. 313.

Οἰστροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, œſtrum ſeu ſtimulum ferens; ad Venerem & laſciviam incitans.

Οἰστρόω, ῶ, œſtro ſtimulo; inſtigo, Suid. Ab οἶστρος. Unde

Οἰστρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, œſtro agitatus, furioſus.

ὈΙΣΎΑ, ας, ἡ, ſalix; vimen, Ph. Hinc

Οἰσύϊνος, ίνη, ινον, ſalignus, vimineus.

Οἰσυοπλόκος, ου, ὁ, qui ſalices vel vimina contexit. Ex οἰσύα, & πλέκω, *necto.*

Οἰσυουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἔργον.

Οἰσύπον, τὸ, ſordida ovium lana, *Heſ.* Ab

Οἰσύπη, ης, ἡ, ovium ſordes, fimus. Ab οἶς.

Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſordes ovinas redolens:

Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.

Οἴσυπος, ου, ὁ, idem, Gl. V.

Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ἔρια οἰσυποῦντα, lanæ ſordidæ, *Suicer.* (ſed hoc potius ad οἰσυπόεις referendum. *Ern.*) Ab eod.

Οἰσυπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod οἰσυπηρός.

Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. V.

Οἴσω, f. 1. ind. act. verbi φέρω pro οἴω.

Οἶτος, ου, ὁ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. Ab οἶ.

Ὀιφάω, ῶ, idem quod

ΟἸΦΈΩ, ῶ, coëo. Hinc

Ὀιφόλης, ου, ὁ, pronus in Venerem, libidinoſus, *Euſt.* οιφωλὴς, Sch. Theoc. Voſſ.

Ὀιφόλις, ιδος, ἡ, libidinoſa, *Heſ.* A præc.

Ὀιφω & οἴφομαι, idem quod οἰφέω, Euſt.

Ὀιχίοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro οἰχέουσι, ab οἰχέω.

Οἴχεσθαι, *abire*, præſ. inf. med. verbi οἴχομαι.

Οἴχηνται, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾤχηνται.

Ὀιχήσεται, *abibit*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Ὀιχθεῖσα, *aperta*, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi οἴγω.

Ὀιχνεσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ᾤχνεε, ab οἰχνέω.

Ὀιχνεῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ· pro οἰχνοῦσι.

Ὀιχνέω, ῶ, abeo, prodeo, diſcedo, proficiſcor; οἴχνεσκον, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. Ab οἴχομαι.

Ὀιχοίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro οἴχοιντο, ab

ΟἼΧΟΜΑΙ, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχηκα, abeo, diſcedo, proficiſcor; decedo; pereo; diſſipor, ut pecunia; invenitur & p. ὄχωκα, unde ὀχωκυῖαι, part. fœm. profectæ, apud Herodot. οἰχώκεε abierat, ap. eund. εἴχωκα, perii, Soph. Aj. 911. Οἴχεσθαι κήρυξ παρὰ τοὺς βρότους, ad Ariſtoph. Av. 1274. Ἄυτη ἡμὶν οἴχεται, id. Plut. 618. Ἀλλ ἢ χ' οὗτος οἴχεται θανών, Soph. Phil. 413.

Οἴχωκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾤχηκη, ob οἴχομαι pro οἰχέω.

Ὀιχώκεε, *iverat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾠχώκει.

Οἴω & ὀΐω, puto, exiſtimo. Ἀλλά μιν οἴω φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκεΐδαο, *Heſ.* A. 111.

Ὀΐων, *ovium*, gen. plur. ab ὄϊς, *ovis.*

Ὀιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auſpicum operâ utor; auguror, ominor, auſpicor, Gl. V. (2) ut malum omen averſor. Ὀιωνισάμενος τι σύμπτωμα, Ariſtot.

Ὀιωνικὸς, ἡ, ὸν, auguralis. Hinc ἡ οἰωνικὴ, ſcil. ἐπιστήμη, ars divinandi ſeu augurandi, augurum diſciplina. Ab οἰωνος.

Ὀιωνισάμην, a. 1. ind. med. v. οἰωνίζομαι.

Ὀιώνισμα, ατος, τὸ, augurium, auſpicium; omen. Ab οἰωνίζομαι. Unde

Ὀιωνισμὸς, οῦ, ὁ, auſpicium, *Philox.*

Ὀιωνιστήριον, ου, τὸ, unde augurium capimus; (2) ſignum, quale eſt omen; (3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.

Ὀιωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur, auſpex; Il. 2, 858. Ab eod. Hinc

Ὀιωνιστικὸς, ἡ, ὸν, ad augurem ſeu augurium pertinens; auſpicalis, Ph.

Ὀιωνόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab avibus comeſtus, quem alites depaſti ſunt. Ex βρώσκω.

Ὀιωνοθέτης, ου, ὁ, ex avium guſtu, ſeu paſtu augurans. Ex οἰωνὸς, & τίθημι.

Ὀιωνοθρόος, avium voce editus; γόος, Æſch. Ag. 56. cantus lugubris avium. A θρέω.

Ὀιωνοκτόνος, ὁ ϗ ἡ, avibus exitialis. A κτείνω.

Ὀιωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, ſeu vaticinium ex auſpiciis, augurium.

Ὀιωνομαντικὸς, ἡ, ὸν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ οἰωνομαντικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ars ſive ſcientia augurandi. Ab

Ὀιωνόμαντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.

Ὀιωνομικτος, ον, aliquid ex avium naturâ habens, h. e. alatus, ut Pegaſus.

Ὀιωνοπόλησις, εως, ἡ, aruſpicium, Gl. V. auſpicium; quaſi ab οἰωνοπολέω.

Ὀιωνοπολία, ας, ἡ, oſcinium, Gl. V. auſpicium. Ab

Ὀιωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves verſatur; augur, auſpex, Gl. V. Ex πολέω.

ΟἸΩΝΌΣ, οῦ, ὁ, avis, volucris; ales, Gl. V. (2) augurium, auſpicium; omen, Philox.

Ὀιωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος. Unde

Ὀιωνοσκοπέω, auguror, auſpicor, Gl. V. οἰωνοσκοποῦμαι, augurium ago. Hinc

Ὀιωνοσκόπημα, το, auſpicium, augurium:

Ὀιωνοσκοπητικὸς, ἡ, ὸν, auguralis.

Ὀιωνοσκοπία, ας, ἡ, auſpicium, augurium:

Ὀιωνοσκοπικὸς, ἡ, ὸν, auguralis, auſpicalis:

Ὀιωνοσκόπιον, ου, τὸ, auſpicium, Ph. Ab

Ὀιωνοσκόπος, ου, ὁ, auſpex, augur, Ph. qui ex avium potiſſimum carnivorarum volatu & paſtu vaticinatur. Ex οἰωνὸς, & σκοπὸς.

Οἴως, *Adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.

Ὀιωτὸς χιτων, tunica lanea, *Heſ.* Ab οἶς.

Ὀκείλαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v.

Ὀκέλλω, appello, applico navem, a. 1. ὤκειλα, appuli, applicui, inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuiſſe. Δεινὸς γὰρ κλύδων ἀκεῖλε ναῦν πρὸς γῆν, Eur. Iph. T. 1384. A κέλλω.

'Οκκα, *Dor.* pro ὅτε, quum, quando.

'Οκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio. Ab ὀκλάζω.

'Οκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea incurvans ſubſidit; (2) ſella, quæ plicari poteſt.

'Οκλαδιάω, ῶ, genibus flexis ſubſido.

'Οκλαδὸν, genu flexo. Ab

ΟΚΛΑ'ΖΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis ſubſido; *metaph.* labaſco, ſuccumbo, deficio. Εἰς γόνυ ὀκλάσας, Heſiod. 'Ο δὲ ἄνεμος τῆς ἄγαν φορᾶς ὤκλασε, id.

'Οκλὰξ, *Adv.* flexo genu, curvatis genibus.

'Οκλασις, εως, ἡ, genuum flexus. Ab ὀκλάζω.

'Οκλασμα, ατος, τὸ, idem: (2) ſaltationis genus. Ab eod.

'Οκλαστὶ, genibus flexis, *Suid.* Ab eod.

'Οκναλέος, piger. Ab ὄκνος.

'Οκναλέως, ſegniter, pigrè, timidè, verecundè, cunctanter.

'Οκνέω, piger ſum. Ab ὀκνέω.

'Οκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me; piger ſum; (2) vereor, non audeo, dubito; timeo, metuo, ſeu gravor. 'Οκνῶ εἰπεῖν, Luc. ὀνομάσαι, Dem. γράφειν, Ariſtot. Ab ὄκνος.

'Οκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Ab

'Οκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, piger, ſegnis, ignavus; (2) timidus, meticuloſus; cunctabundus; (3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος, ſeu ὀκνέω.

'Οκνηρῶς, *Adv.* pigrè, ſegniter.

'Οκνητέον, pigrandum, reformidandum.

'Οκνία, ας, ἡ, pigritia, *Poll.* Ab

'ΟΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, ſegnities: (2) metus adeundi laboris; (3) metus, timor; (4) ſpecies ardeæ admodum pigræ. 'Οδ' ἀστερίας, ὁ ἐπικαλούμενος ὀκνὸς [non ὄκνος] μυθολογεῖται μὲν γενέσθαι ἐκ δούλων τὸ ἀρχαῖον, ἐστι δὲ κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν τούτων ἀργότατος. Ariſtot.

'Οκνόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pigritiam amans.

'Οκνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piger, ſegnis; (2) timidus; ignavus. Ab ὄκνος.

'Οκόθεν, *Ion.* pro ὁπόθεν, unde

'Οκοῖα, *Dor.* pro ὁποῖα, *qualia.*

'Οκοῖος, η, ον, *Ion.* pro ὁποῖος, qualis.

'Οκόσος, η, ον, *Ion.* pro ὁπόσος, quantus.

'Οκότε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.

'Οκου, *Ion.* pro ὅπου, ubi.

'Οκριάομαι, ῶμαι, exaſperor; ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. ap. Hom. exaſperabantur, Odyſſ. 18, 33. Ab ὄκρις.

'ΟΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, inſtrumentum pictorum; (2) ſuggeſtus, ex quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo pictores imagines formant; (4) fulcrum lignei theatri; (5) aſinus; (6) aries ſilveſtris; (7) ſcala, quâ utimur ad conſcendenda loca prærupta. Ex ὄκρις et βαίνω.

'Οκριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις, & εἶδος.

'Οκριόεις, όεσσα, όεν, idem; (2) aſper. *Il.* 4, 518.

'Οκρις, ιος, ἡ, ſummum cacumen, Æſch. Pr. 990. Ab ἄκρις, idem.

'Οκτάβλωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo buccellarum eſt.

'Οκταδάκτυλος, ον, octo digitorum.

'Οκτάεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* corporis geometrici octo latera habentis. Ex ἕδρα.

'Οκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ἔτος. Unde

'Οκταέτης, εος, ὁ, octennis.

'Οκταέτις, ιδος, ἡ, fœm. præcedentis.

'Οκταίμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo dierum eſt; (2) qui octavæ diei eſt. Ex ὀκτὼ, & ἡμέρα.

'Οκτάκις, *Adv.* octies. Ab ὀκτὼ.

'Οκτακισμύριοι, octoginta millia.

'Οκτακισχιλιη ἀσπὶς, apud Herodot. pro ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia ſcutatorum.

'Οκτακισχίλιοι, ιαι, ια, octies mille.

'Οκτάκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo radios habens. *Il.* 5, 723. Ex ὀκτὼ, & κνήμη.

'Οκτακόσιοι, ιαι, ια, octingenti. Ab ὀκτώ.

'Οκτακότυλος, ον, octo cotylas habens, capiens. A κοτύλη.

'Οκτάκωλος, ον, octo cola habens. Vox Gramm. A κῶλον.

'Οκτάμετρος, ὁ ϗ ἡ, octo verſibus conſtans.

'Οκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum menſem agens, octavo menſe natus. Ab

'Οκτάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν, *menſis.*

'Οκτάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui octo cubitorum eſt.

'Οκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus. Ab ὀκτώ.

'Οκταπλασιων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

'Οκτάπλεθρος, ον, octo jugera habens.

'Οκταπλοῦν, octuplum, Gl. V. Ab ὀκτώ.

'Οκταπόδης, ου, ὁ, octipes, octo pedes habens.

'Οκτάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem; Gl. Vet. multipes, polypus. Ex iiſd.

'Οκτάῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo radices habens. Ex ῥίζα.

'Οκτάρυμος, vel ὀκτάῤῥυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, octojugis, octo temones habens.

'Οκτάσημος, octo tempora habens, ὀκτάχρονος de numeris & pedibus in proſodiâ. A σῆμα, vide τρίσημος.

'Οκταστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeu ὀκτωστάδιος, octo ſtadia, i. e. milliare continens.

'Οκτάστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo columnas habens.

'Οκτάτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, octuplex, *Epith.* cirrorum, Epigr. Ex τείνω.

'Οκτήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, octo remorum ordines habens. Ex ὀκτὼ, & ἐρέσσω.

'ΟΚΤΩ`, οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ, ἀριθμὸς, numerus octonarius.

'Οκτωδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὀκταδάκτυλος, octo digitos habens.

'Οκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.

'Οκτωκαιδεκάδραχμος, ον, duodeviginti drachmas valens. A δράχμη.

'Οκτωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.

'Οκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, octodecim cubitorum.

'Οκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus octavus.

'Οκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ετος.

'Οκτὼκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, fœm. præcedentis.

'Οκτώμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτω, & μήν.

'Οκτώπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui octo cubitorum eſt.

'Οκτώπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, octipes.

'Οκτώραβδος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo virgas habens.

'Οκχέω, ῶ, ſubeo, ſuſtineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀκχέομαι, οῦμαι, ſuſtineor ab aliquo vel ei inſideo; ὀκχήσασθαι, a. 1. med. inſidere, vel inſediſſe, *Suid.*

'Οκχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, ſuſtentaculum; baculus, cui innitimur, Heſ. Suid. Ab

'Οκχος, ου, ὁ, vehiculum, currus.

'Οκωχευω, remitto, intermitto.

'Οκωχὴ, ἡ, remiſſio, intermiſſio. E. M. ab εκωχα, ab ἔχω.

'Οκως, ut poſtquam; *Ion.* pro ὅπως.

'Ολάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus argenteus, è ſolido argento.

'Ολβιάζω, beo, beatum prædico, judico. Lex. Vulg. Ab ὄλβιος.

'Ολβιζω, f. ίσω, idem. Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, Soph. Oedip. Tyr. ult. Ab ὄλβος.

Ολβιογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ventre beatus, qui benè curato ventre ſe beatum putat.

Ολβιοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felix.

Ολβιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex δῶρον.

Ολβιοδώτης, vel ὀλβιοδότης, ου, ὁ et ὀλβιοδῶτις ἡ, fœm. vide ὀλβοδότης.

Ολβιοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, beatum & felicem efficiens. Ex ἔργον.

Ολβιόθυμος, ὁ, ἡ, felix, beatus animi.

'Ολβιόκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundum beatum efficiens.

'Ολβιόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui beata portio eſt. *Epith.* terræ. Ex μοῖρα.

'Ολβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, beatus, felix, fortunatus Gl. V. dives, locuples. Ab ὄλβος.

'Ολβιόφρουρος, ὁ ϗ ἡ, bona ſervans & cuſtodiens.

'Ολβιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, opulentus; (2) felix. Ex φρὴν.

'Ολβιόχειρος, ον, felices, ſalutares manus habens, felix.

'Ολβοδοτειρα, ας, ἡ, divitiarum donatrix; effectrix beatæ vitæ. Ab

'Ολβοδότης, ὁ ϗ ἡ, divitiarum dator.

'Ολβοδότις, fœm.

'ΟΛΒΟΣ, ου, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

'Ολβοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, divitias ſeu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

'Ολέεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤλεον, ab ὀλέω.

'Ολέθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitialis, lethalis, pernicioſus. Ab ὄλεθρος.

'Ολεθρίως, *Adv.* pernicioſè, cum ſuâ pernicie.

'Ολεθροποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, perniciem adferens, exitioſus, pernicioſus. Ex ποιέω.

'Ολεθρος, ου, ἡ, pernicies, exitium, ſtrages, mors; (2) homo pernicioſus & extialis, nullius frugi. Ab ὄλλυμι.

'Ολεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

'Ολεκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ωλεκεν, ab ὀλέκω.

'Ολέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti, i. e. eminens & protuberans cubiti pars, alias ὠλέκρανον. Ex ὠλενη, *cubitus,* & κάρηνον.

'Ολέκω, perdo, exitium adfero, perimo; ὀλέκομαι, intereo; ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὀλεκον, Il. 11, 150. 'Ολέκοντο δὲ λαοὶ, ib. 1, 10. Ab ὀλέω.

'Ολερὸν, graveolens vel nigrum, ab ὄλος, quod eſt atramentum ſepiæ, *Gal.*

'Ολέσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol,* pro ὀλέσαι, ab ὄλλυμι pro ὀλέω.

'Ολεσήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, viros perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & ἀνήρ.

'Ολεσιβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, agris nocens.

'Ολεσιθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω, & θήρ.

'Ολεσίμβροτος, ον, hominibus noxius.

'Ολεσιτύραννος, poët. ὀλεσσιτύραννος, ου, ὁ ϗ ἡ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens.

'Ολέσκω, perdo, *Suid.* ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

'Ολέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὄλλυμι.

'Ολεσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ὤλεσε.

'Ολέσσῃ, 3. ſing. a. 1. ejuſd. in conj. act. *Poet.* pro ὀλέσῃ.

'Ολέσσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ὀλέσω.

'Ολέσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. verbi ὄλλυμι pro ὀλέω.

'Ολέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Ph. interfectrix. Ab

'Ολετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. 'Οφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω. Ἕκτορα, Hom. Il. 18, 114. Ab ὄλλυμι.

'Ολέω, inuſ. unde imperf. *Ion.* ὀλέεσκε, perdebat, Il. 19, 135. Hinc & f. ὀλεσω, *item* verba ὀλέκω, ὀλέσκω, ὄλλυμι.

'Ολῃαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ὄλησαι, ab ὄλλυμι.

'Ολιγαιμία, ας, ἡ, ſanguinis paucitas, inopia, defectus, ab

'Ολίγαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſanguinis inopiâ laborat, cui parum eſt ſanguinis. Ex ὀλίγος, & αἷμα.

'Ολιγακις, *Adv.* rarò. Ab ὀλίγος.

'Ολιγάμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucas vites habens.

'Ολιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro; ὀλιγανδρῶν, ὀλιγανδροῦσα, ὀλιγανδροῦν, paucitate virorum laborans. Ex ἀνήρ.

'Ολιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex iiſd.

'Ολιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas & penuria hominum. Ab

'Ολιγάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, non frequens hominibus.

Ὀλιγαριστία, ας, ἡ, prandium præparcum & paucis cibis conſtans. Ex ἄριστον.

Ὀλιγάρκεια, ἡ, animus paucis contentus. Ab

Ὀλιγαρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, paucis neceſſitatibus par, ſufficiens; (2) paucis contentus, frugalis; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος, & ἀρκέω.

Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγαρτια, ας, ἡ, penuria panis. Ex ἄρτος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes; ὀλιγαρχεῖσθαι, dominatu paucorum regi; πόλεις ὀλιγαρχούμεναι civitates paucorum dominatui ſubditæ. Ex ὀλίγος, & ἀρχή.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus, Gl. V. paucorum principatus, *item* ſtudium, affectatio oligarchiæ. Ex iiſd.

Ὀλιγαρχικὸς, ἡ, ον, ad paucorum dominatum pertinens; paucorum dominatui ſive oligarchiæ favens. Ab iiſd.

Ὀλιγαρχικῶς, *Adv.* more civitatis, in quâ eſt ὀλιγαρχία.

Ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, paucos habens ſulcos; paucos agros, *Suid.*

Ὀλιγαχόθεν, ex paucis locis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγαχοῦ, *Adv.* paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγημερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt paucorum dierum, Suicer. Ex ὀλίγος, & ἡμέρα.

Ὀλιγηπελέω, parum valeo, infirmus ſum, ὀλιγηπελέων, viribus defectus. Il. 15, 24. & ὀλιγηπελέουσα, viribus defecta, Od. 19, 356. Ex ὀλίγος, & πέλω. Unde

Ὀλιγηπελης, έος, ὁ ϗ ἡ, animis deficiens, viribus deſtitutus, infirmus, debilis.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *Poet.* & *Ion.* pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.

Ὀλιγήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens parvum ſepulchrum. Ex ὀλίγος, & ἠρίον.

Ὀλιγηροσίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ὀλιγηροσία, tenue arvum, *Suid.* Ex ὀλίγος, & ἄροσις.

Ὀλιγίστατος, minimus. Ab

Ὀλίγιστος, η, ον, idem. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγίστως, minimo numero, perparùm.

Ὀλιγοβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diu vivens.

Ὀλιγόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui parùm conſilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex βουλή.

Ὀλιγογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, negligens, *Heſ.* Ex ὀλίγος, & γνώμη.

Ὀλιγογόνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucis geniculis nodatus. Ex ὀλίγος, & γόνυ, *genu.*

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos generans, infœcundus; τὰ δὲ γαμψώνυχα πάντα, ὀλιγόγονα ἐστιν, ἔξω τῆς κεγχρίδος, Ariſtot.

Ὀλιγοδάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exigui ſumptûs eſt; parcus & frugi, frugalis. Ex δαπάνη.

Ὀλιγοδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλίγος, & δέομαι. Unde

Ὀλιγοδεία, & ὀλιγοδεῖα, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia, vel deſiderium.

Ὀλιγοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, modico victu contentus. Ex ὀλίγος, & δίαιτα.

Ὀλιγόδουλος, ὁ ϗ ἡ, paucos ſervos habens.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo, ſpiritum vix traho. Ab

Ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillis. Ex ὀλίγος, & δραίνω. Hinc

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ὀλιγοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillis. Ex δύναμις.

Ὀλιγοελαιόω, ῶ, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ὀλίγος, & ἔλαιον.

Ὀλιγοεργὴς, ές, imbecillus. Ab ἔργον.

Ὀλιγοέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui paucorum annorum eſt. Ex ὀλίγος, & ἔτος. Hinc

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum.

Ὀλίγοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos ramos habens.

Ὀλιγόθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui modicus ineſt calor, parum caloris habens.

Ὀλιγοθυμέω, animo parvo ſum. A θυμός.

Ὀλιγόινος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucas habens fibras ſeu venas, paucos nervos. Ex ὀλίγος, & ἴς.

Ὀλιγοκάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos habens calamos.

Ὀλιγόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos fructus gignens.

Ὀλιγόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos caules habens.

Ὀλιγόκλαδος, ὁ ϗ ἡ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοκρατέομαι, οῦμαι, paucorum dominatui ſubjicior. Ex ὀλίγος, & κρατέομαι.

Ὀλιγομαθὴς, ήος, ὁ ϗ ἡ, parum doctus. Ex μανθάνω.

Ὀλιγομετρία, ἡ, eſt vitium versûs, cum paucioribus v. gr. quatuor verbis conſtat. *Opp.* πολυμετρία. A μέτρον.

Ὀλιγόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, mercede exiguâ conductus.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. Ab

Ὀλιγόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauciloquus.

Ὀλιγοπαιδια, ἡ, paucitas liberorum. Ab

Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, paucos habens liberos.

Ὀλιγοπελία, vid. ὀλίγηπελίη.

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiguâ fide præditus, parum fidens ſeu credens; (2) incredulus. Ex ὀλίγος, & πίστις.

Ὀλιγοποιέω, ad paucitatem redigo; minuo, a. 1. ὀλιγοποίησα.

Ὀλιγοπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum canus.

Ὀλιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.

Ὀλιγοποσια, ας, ἡ, parcus potus. Ex πόσις.

Ὀλιγοποτέω, parum bibo. Ab

Ὀλιγόποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauco potu contentus. Ὀκιγόποτά ἐστι ὅσα ἔχει τον πνεύμονα σομφὸν, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 4. A πότον.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. Ab

Ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pauca habens negotia. Ex ὀλίγος, & πρᾶγμα.

Ὀλιγόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucas pennas habens. Ex πτερόν.

Ὀλιγόπυρος, ὁ ϗ ἡ, parum tritici ferens.

Ὀλιγόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucas radices habens. Ex ῥίζα, & ſeq.

ὈΛΙ'ΓΟΣ, ίγη, ίγον, paucus, (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi penes quos imperium eſt; ὀλιγον, paulùm, paullulùm, parùm, modicùm; Ph. ὀλίγον χρόνον, pauliſper, Gl. V. ὀλίγου δεῖν, pæne, Ph. propemodùm, fermè, Gl. V. δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis ſpatio, ſubitò, ex propinquo; δι' ὀλίγων, paucis ſc. verbis; κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, ſenſim, paullatim; ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter. Ἐπ' ὀλίγου γὰρ ᾤχετο, parum equidem abfuit, quin periret, Ariſtoph. Lyſ. 31.

Ὀλιγόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, macilentus. A σάρξ.

Ὀλιγοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, exiguis viribus præditus. Ex ὀλίγος, & σθένος.

Ὀλιγοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, pauco cibo utor, exiguo paſtu ſum contentus.

Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, modicus cibus, frugalitas. Ab

Ὀλιγόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, modico cibo utens.

Ὀλιγόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum ſeminis ferens; (2) parum ſeminis emittens. Ex ὀλίγος, & σπέρμα.

Ὀλιγόστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos ordines ſeu verſus continens. Ex ὀλίγος, & στίχος.

Ὀλιγοστὸς, ἡ, ὸν, unus è paucis, paucis comitatus, cum paucis, *item* minimus, breviſſimus. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοσυλλαβία, ἡ, paucitas ſyllabarum.

Ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis ſyllabis conſtans. A συλλαβή.

Ὀλιγοσύνδεσμος, ον, *Epith.* orationis paucis conjunctionibus utentis.

Ὀλιγότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos liberos habens. Ex ὀλίγος, & τέκνον.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemtus; (2) dedecus. Ex ὀλίγος, & τιμή.

Ὀλιγοτοκέω, paucos pario; (2) rarò pario.

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus ſeu rarus partus. Ab

Ὀλιγοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, rarò & paucos pariens. Ὀλιγοτοκά ἐστι τὰ σελάχη, διὰ τὸ ζωοτοκεῖν σώζεται δὲ μαλιστα ταῦτα διὰ τὸ μέγεθος, Ariſtot. Ex ὀλίγος, & τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, raros habens pilos. Ex ὀλίγος, & θρίξ.

Ὀλιγότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauco cibo contentus. Ex ὀλίγος, & τρέφω.

Ὀλιγοΰδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, parùm aquæ habens, parùm aquoſus; (2) paucâ aquâ contentus; ὀλιγουδρότατος, cui pauciſſima aqua ſufficit. Ex ὀλίγος, & ὕδωρ.

Ὀλιγοῦλος, ου, ὁ ϗ ἡ, parùm materiæ habens. Ex ὀλίγος, & ὕλη.

Ὀλιγοϋπνία, ἡ, parcus ſomnus. Ab

Ὀλιγόϋπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exigui ſomni eſt.

Ὀλιγοφαγία, ἡ, parcus cibus. Ab

Ὀλιγοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, inedax, Gl. Vet.

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas.

Ὀλιγόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut ὀλιγόφορος οἶνος, vinum, quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum. Ex ὀλίγος, & φέρω.

Ὀλιγόφρων, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis. Ex φρήν.

Ὀλιγόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauca habens folia. Ex ὀλίγος, & φύλλον.

Ὀλιγοχοέω, ῶ, parùm refundo, exiguo cum fœnore refundo. Ab

Ὀλιγόχοος, *contr.* ὀλιγόχους, ου, ὁ ϗ ἡ, parùm refundens, parùm fructificans, Comp. ὀλιγοχούστερος, minùs fundens, minùs ferax. Ex ὀλίγος, & χέω, *fundo.*

Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium ſeu chordarum. Ex ὀλίγος, & χορδή.

Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas. Ex ὀλίγος, & χρήματα.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiguo temporis ſpatio durans, Gl. V. temporalis.

Ὀλιγόχρονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὀλιγόχυλος, parùm ſucci habens.

Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, ſum animo puſillo.

Ὀλιγοψυχία, ἡ, puſillanimitas, Gl. V.

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis, Gl. V. Ex ὀλίγος, & ψυχή.

Ὀλιγόω, ῶ, in paucos redigo, imminuo; ὀλιγόομαι, οῦμαι, ad paucos redigor, imminuor, a. 1. ὀλιγώθην. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo; contemno, ſuperſedeo, Gl. V. ὀλίγωρεῖν τῶν καθηκόντων· τῶν φιλων, Xen. Ab ὀλίγωρος. Hinc

Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemptus.

Ὀλιγωρία, ας, ἡ, idem. Ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid parùm curat, negligens, incurioſus. Ex ὀλίγος, & ὤρα.

Ὀλιγώρως, *Adv.* negligenter, contemptim.

Ὀλιζότερος, minor; qu. ab ὀλίζος pro ὀλίγος.

Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, *Heſ.* ubi ὀλιζοῦται, μειοῦται, ὀλιγοῦται. Ab eod.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.

Ὁλικὸς, ἡ, ὸν, totus, univerſalis. Ab ὅλος.

Ὁλικῶς, *Adv.* planè, universè, omninò.

ὈΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, penis coriaceus.

Ὀλισθαίνω, labor, lapſo, labeſio, Gl. V. Ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων Ἕλκος ὀλισθαίνει, Muſ. 1, 95. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod. Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, excidit, Hom. Il. 20, 470. Ὄλισθε θέων, 23, 774.

Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, Gl. V. lapſio. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθηρῆς, gen. ſing. f. g. *Ion.* pro ὀλισθηρᾶς, ab

Ὀλισθηρὸς, ρὰ, ρὸν, ad labendum proclivis; (2) lubricus, Gl. V. (3) proclivis ad aliquid. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθηρῶς, *Adv.* lubricè.

Ὀλισθήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀλισθήσας, ab ὀλισθέω.

Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.

Ὀλισθητικὸς, ἡ, ὸν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθογνωμονέω, ῶ, mentis compos non ſum. Ex ὄλισθος, & γνώμη.

Ὀλισθοποιῶ, labare facio, Gl. V. labefacio.

ὈΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, lapſus in lubrico; caſus.

Ὀλκαδικὸς, ἡ, ὸν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς. Unde

Ὁλκάδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, Dim.

Ὁλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nic. ab ἕλκω.

Ὀλκαῖον, ου, τὸ, vas, in quo pocula abluuntur, *Poll.* Ab ὁλκή. Unde

Ὁλκαῖος, αία, *Ion.* αίη, αῖον, qui trahitur.

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, navis oneraria, ſed interdum de aliis dicitur.

Ὁλκεῖον, ου, τὸ, vide ὁλκήϊον.

Ὁλκεὺς, έως, ὁ, qui retia trahit, *Heſ.* Ab ἕλκω.

Ὁλκέω, ῶ, navem traho, traduco. Ab

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, tractus, attractio; (2) inclinatio, ut ſtateræ in alteram partem, Ph. pondus; item drachma. Ab ἕλκω.

Ὁλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderoſus. Ab ὁλκή.

Ὁλκήϊον, τὸ, *Ion.* pro ὁλκεῖον, lignum in infimâ navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur à Schol. Apoll. Ab ἕλκω.

Ὁλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, caudatus, ſive tractu ſe colligens, ut ſerpens, qui longo volumine caudam trahit, Nicand. Ab eod.

Ὁλκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, glutinoſus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi ſolet.

Ὁλκίον, ου, τὸ, gubernaculum ſeu clavus navis. Ab eod.

Ὅλκιον, ου, τὸ, labrum amplum; magnus crater. Ab eod.

Ὁλκὸς, οῦ, τὸ, tractus; (2) ſulcus, propriè & tropicè; (3) remulcus, machina quâ naves ex uno mari in alterum traducuntur; (4) fluctus, *omninoque* aqua maris; (5) aquæductus; (6) moles, pondus; (7) ſyrma ſerpentium, veſtium, &c. (8) totumque adeo cujuſvis animalis hominiſque corpus; (9) nomen inſecti, & herbæ; *Adject.* attractorius. Sed ferè in compoſitis. Ab ἕλκω.

Ὄλληαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion. & Poet.* pro ὄλῃ, ab ὄλλυμι.

Ὀλλυμένοιο, gen. ſing. part. *Ion.* pro ὀλλυμένου, ab

ὈΛΛΥΜΙ, vel ὀλλύω, perdo, amitto; (2) perdo, perniciem adfero, perimo; ὄλλυμαι, perdor, pereo, f. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam; a. 1. ὤλεσα, perdidi, perf. ὄλωλα, perii; ὄλωλεν, interiit. Ph. a. 2. med. ὠλόμην, perii; ὀλοῦμαι, f. 2. ὀλεῖται, peribit. Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον, Il. 24, 242.

Ὁλμειὸς, οῦ, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.

Ὁλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum, Dim. ab eod.

Ὁλμοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, mortariorum artifex. Ex ὅλμος, & ποιέω.

ὉΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium, pilum, Ph. (2) pars tibiæ, ligula; (3) truncus corporis à cervice uſque ad coxendicem; *item* poculi genus; *metaphor.* ſtupidus.

Ὁλογράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenè ſcriptus, non per ſignorum captiones aut compendioſa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος, & γράμμα.

Ὁλογραφέω, integrum ſcribo. Ex γράφω.

Ὁλόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriâ manu exaratus. Ex iiſd.

Ὁλοδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, meris dactylis conſtans.

Ὀλόεις, όεσσα, όεν, exitialis. Ab ὄλλυμι.

Ὀλοεργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, maleficus, *Heſ.* (2) mortem ſeu interitum adferens. Ex ὄλλυμι, & ἔργον.

Ὀλοῇς, dat. pl. *Ion.* pro ὀλοαῖς ab ὀλοός.

Ὀλοθύριον, ου, τὸ, genus tuberis ſpongioſi, et marini. Ariſtot. Plin.

Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, perniciei illatio, deletio, occiſio. Ab ὀλοθρεύω.

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitioſus. Ab eod. Hinc

Ὀλοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, perimens, perdens.

Ὀλοθρεύω, f. εύσω, perdo, everto, exitium adfero. Ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, Heb. 11, 28. Ab ὄλεθρος.

Ὀλοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ὄλοιντο, ab ὄλλυμι.

Ὀλοίιος, ου, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitialis, noxius. Ab ὀλοός.

Ὀλοιὸς, ἡ, ὸν, idem, *Heſ.* ubi Dat. pl. fœm. ὀλοιῇσι, vid. *Clarke* Il. 1, 342.

Ὁλοίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος, & τροχός.

λοκαρπόω, ῶ, totum adoleo, in holocauſtum offero; ὁλοκαρπούμενον, quod totum offertur; 3. pl. f. 1. ind. paſſ. ὁλοκαρπωθήσονται, conſummabuntur. Ex ὅλος. Hinc

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, holocauſtum.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὁλόκαυστον, ου, τὸ, holocauſtum, quod totum cremari ſolebat, Gl. V. adolitum. Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτέω, totum comburo, totam victimam cremo.

Ὁλοκαυτίζω, idem. Ab

Ὁλόκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus crematus, totus combuſtus. Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτόω, idem quod ὁλοκαυτέω; aor. 1. ὡλοκαύτωσα; ὡλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους, tauros combuſſerunt totos. Hinc

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima ſeu hoſtia, quæ integra comburitur.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, ſacrificium, in quo victima tota crematur, Gl. V. flagrantia, holocauſtoma. Ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei, Ph. integratio. Ab

Ὁλόκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, integer, totus, univerſus; (2) nullo vitio laborans, non vitioſus, Ph. integer, ut ὁλόκληρον, integrum, ſolidum; item ὁλοκλήρου, aſſe, idem; ut κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hæreditas ex aſſe, ſeu in ſolidum. Γίνεται τέκνα ὁλόκληρα ἐκ κολοβῶν, Ariſtot.

Ὁλόκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, integras tibias habens & nullâ ex parte mutilas. A κνήμη.

Ὁλοκονίτις, ιδος, ἡ, olus quoddam ſylveſtre.

Ὁλόκοπος, ὁ ϗ ἡ, totus conciſus. Ex κόπτω.

Ὁλόκυκλος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* lunæ plenæ.

Ὁλολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus lucidus. Ex ὅλος, & λάμπω.

Ὁλόλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus lapideus, totus è lapidibus factus.

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, clamor mulierum ſacrificantium; jubilatio; (2) ululatus, Gl. V. ejulatus:

Ὀλόλυγμα, ατος, τὸ, idem:

Ὀλολυγμός, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus, Gl. V. ὀλολυγμός ἀγροίκων, ruſticorum jubilatus:

Ὀλολυγὼν, όνος, ὁ, clamor ranarum marium feminas ad coitum evocantium; (2) ejulatus; *Ariſtot.* (3) avis quædam ſolitaria, acredula, vel ulula, Ph. ulula, ſtrix. Ab

ὈΛΟΛΥ'ΖΩ, fut. ξω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; jubilo, exulto. Ὀλόλυξαν θυγατέρες, Odyſſ. 3, 450. Ὀλολύξεται πᾶν δῶμα, Eur. El. 698. V. *Ern.*

Ὁλομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui membris eſt integris, omnibus membris conſtans, Gl. V. integer. Ex ὅλος, & μέλος. Hinc

Ὁλομελία, ας, ἡ, integra natura & conſtitutio alicujus rei, quâ nihil ipſi deeſt.

Ὅλονθος, ου, ὁ ϗ ἡ, fimo ſcatens. Ex ὄνθος.

Ὄλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὤλοντο, ab ὄλλυμι.

Ὁλονυκτίως, per totam noctem. A νύξ.

Ὀλοοίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, curſui pernicioſus, *Epith.* Scopuli. ap. Theoc. Ex ὀλοός, & τρέχω. V. *Ern.*

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, pernicioſus, exitioſus. Ab ὄλλυμι.

Ὀλοόφροσι, dat. pl. ab

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pernicioſa conſilia agitans, pernicioſus. Ex ὀλοός, & φρήν.

Ὁλοόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo univerſa agitat, qui omnium curam gerit; (2) omniſcius; nam aliqui pro ὀλοόφρων, legunt ὁλοόφρων, Il. 16, 630. Ex ὅλος, & φρήν.

Ὁλοπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus purpureus, totus ex purpurâ. Ex ὅλος, & πορφύρα.

Ὁλόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus univerſum corpus pennis tectum eſt; (2) cujus alæ non ſunt ſciſſæ, qui alas continuas habet. Ex ὅλος, & πτερόν.

ὈΛΟ'ΠΤΩ, f. ψω, vello, decortico. Ὤλοψας δὲ βύρσῃ. Call. Hymn. in Dian. 77.

Ὁλόπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, triticum integrum, ſeu quod integrum coctum eſt.

Ὁλορριζεὶ, radice, radicitùs. Ab

Ὁλόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum totâ radice eſt v. gr. erutus. Ex ὅλος, & ῥίζα.

Ὅλος, ὁ, vel ὀλὸς, item ὀλὸν, idem quod θολός, *Ern.*

ὍΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, totus, integer; (2) ſolidus; (3) univerſus, omnis, *eſt ætatis poſterioris.* Hinc τὸ ὅλον, ου, univerſum, rerum univerſitas, ſumma rei; at ὅλον, *Adv.* omninò. (Hinc Lat. *ſolus*, *ſolidus.*)

Ὁλοσηρικὸς, ἡ, ὸν, totus ex ſerico, R.

Ὁλοσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus ferreus.

Ὁλοσπαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus detractus, *Heſ.* ubi pl. ὁλοσπαδεῖς. Ex σπάω.

Ὁλοσπόνδειος, ον, *Epith.* verſûs, qui totus è ſpondeis conſtat, Il. λ. 130.

Ὁλόστεον, τὸ, herba quaſi tota oſſea, ſed per antiphraſin quum tota mollis ſit. Ab

Ὁλόστεος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus oſſeus, ex ſolido oſſe conſtans. Ex ὅλος, & ὀστέον, *os.*

Ὁλοσφύρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malleo ductus ſeu fabricatus; ſolidus, *Heſ. Plin.* Ex σφύρα.

Ὁλοσφυρήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem:

Ὁλοσφύρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, in Epigr. idem.

Ὁλοσφύριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὁλόσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁλοσφύριον, τὸ, maſſa ſolidi, v. gr. ferri.

Ὁλοσχέρεια, ας, ἡ, integritas, conſummatio; (5) craſſa & confuſa deſcriptio. Ab

Ὁλοσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, integer, plenus, conſummatus; (2) extremus, ſummus. Ex ὅλος, & χείρ, (vel ex ἔχω, *Ern.*)

Ὁλοσχερῶς, *Adv.* omninò, penitùs, prorsùs, planè; (2) confusè, generatim; ὁλοσχερέστερον, *Adv.* majori apparatu, majoribus copiis. A præc.

Ὁλόσχιστος, ον, ſimplex, non è variis partibus vel ſegmentis conſutus, *Plato.*

Ὁλόσχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, mariſcus, juncus omnium maximus & craſſiſſimus.

ὈΛΟΣΚΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi; Nic.

Ὁλοσώματος, ὁ ϗ ἡ, ad totum corpus pertinens. Ex σῶμα.

Ὁλοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, planè abſolutus, prorſus finitus, perfectus, integer. A τέλος.

Ὁλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.

Ὁλότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, totius modi, totus.

Ὁλοτρόπως, *Adv.* omninò.

Ὁλότροχος, ον, rotundus, v. gr. lapis. A τρέχω.

Ὀλοῦμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω, *perdo.*

Ὀλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula.

Ὀλόφυγδος, ου, ὁ, puſtuloſus, (qu. ὀλόφλυγδος, à φλύζω, *Ern.*)

Ὀλοφυγδὼν, όνος, ἡ, puſtula; quod et ὀλοφλυγδών.

Ὀλοφυδνὸς, ἡ, ὸν, lugubris, luctuoſus, *Il.* 5, 683. Ab

Ὀλοφύζω, f. ξω, lugeo, lamentor.

Ὁλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus, abſolutus in naturâ ſuâ, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος, & φυή.

Ὀλοφυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula; qu. ὀλοφλυκτίς.

Ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, ploratus. Ab

ὈΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, ploro; (2) deploro, commiſereor; ὀλοφυράμενος, aor. 1. m. lamentatus; paſſ. ὀλοφυρθεὶς, idem. Ἀχιλλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν, Il. 11, 655. Hinc

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio.

Ὀλοφυρτικὸς, ἡ, ὸν, ad lamenta ſeu lamentandum proclivis. Ab eod.

Ὀλοφυρτικῶς, lamentabiliter:

Ὀλοφώϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitialis; (2) verſutus, improbus; ὀλοφώϊα, vaframenta, verſutiæ. Ex ὄλλυμι, & φὼς, *homo.*

Ὁλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenâ voce canens. Ex ὅλος, & φωνή.

Ὁλόχαλκος, ον, totus ex ære.

Ὁλόχροος, *contr.* ὁλόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, toto corpore unum colorem habens. Ex χρόα.

Ὁλόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus ex auro factus, ex auro ſolido factus; (2) totus auro inductus, *Joſ.*

Ὁλόψυχος, ον, ſincerus, candidus, integer animo. A ψυχή.

Ὁλοψύχως, *Adv.* toto animo, bonâ fide.

ΟΛΠΗ, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, & alicubi vinarium.

Ὄλπις, ιδος, ἡ, idem.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, & certamina Olympiaca celebrabantur, ad ludos Olympios. Ab ὄλυμπος.

Ὀλυμπία, ων, τὰ, ludi Olympiaci. Ab eod.

Ὀλυμπίαζε, *Adv.* ad Olympiam.

Ὀλυμπιάθεν, *Adv.* ex Olympiâ, de Olympiâ.

Ὀλυμπίας, ου, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria, ſeu palma certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, ſive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus menſibus; (cum quindecim diebus, *Ern.*) (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.

Ὀλυμπιάσι, *Adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία.

Ὀλυμπικος, ἡ, ὸν, Olympicus. Ab eod.

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια, & νικάω.

Ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens; (2) cœleſtis. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπόνδε, *Adv.* in Olympum, in cœlum.

ὌΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altiſſimus, cujus vertex cœlum tangere videtur; (2) cœlum.

Ὀλυνθάζω, f. άσω, caprifico. Ab

ὈΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, groſſus, ficus immatura; (2) nomen urbis in Theſſalia.

Ὀλυνθοφορέω, ῶ, groſſos ſeu abortus fero. Ab

Ὀλυνθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, groſſos ferens. Ex ὄλυνθος, & φέρω.

ὈΛΥΡΑ, ας, ἡ, ſemen medium inter frumentum & hordeum, olyra, Gl. V. ſpelta, Ph. far, ador, ſiligo; *Il.* 5, 196. Hinc

Ὀλυρίτης, ου, ὁ, ut ὀλυρίτης ἐγκρυφίας, ſubcinericius panis, ſiligineus.

Ὀλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ater, vel turbidus. Ab ὀλὸς, pro θολός.

Ὀλώιος, ία, ιον, pernicioſus. Ab ὄλλυμι.

Ὄλωλε, *perdidit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦλε.

Ὅλως, *Adv.* prorsùs, omninò, totaliter, integrè; (2) in ſummâ; (3) ſanè. Ab ὅλος.

Ὁμαδεύω, in unum cogo & coacervo, Heſ. ubi ὁμαδεύειν, ἀθροίζειν. Ab ὁμάς. Unde

Ὁμαδέω, tumultuor; ὁμάδησαν, 3. pl. a. 1. ſtrepitum excitarunt. Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα, Od. 1. 365.

Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo; (2) tumultus, ſtrepitus, quem multitudo excitat. Ab ὁμος.

Ὅμαιμις, ιδος, ἡ, ſoror. Ex ὁμὸς, & αἷμα.

Ὁμαιμονέστερος, ὁμαιμονεστέρα, conſanguinitate propinquior. Comp. ab ὁμαίμων.

Ὅμαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſanguineus; (2) frater vel ſoror. Ex iiſd.

Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, conſanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὅμαιμος. Unde

Ὁμαιμότης, ητος, ἡ, conſanguinitas, Gl. V.

Ὁμαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, conſanguineus. Ex ὁμος, & αἷμα.

Ὁμαιχμέω, ῶ, f. ήσω, ſimul milito, ſimul bellum ineo, ſimul jaculor:

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμαιχμίη, ης, ἡ, ſocietas belli, confœderatio. Ab

Ὅμαιχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arma conſocians, fœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὁμοῦ, & αἰχμή.

Ὁμακοεῖον, ου, τὸ, auditorium commune. Vox Pythag. Ex ὁμοῦ, & ἀκούω.

Ὁμαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλός. Unde

Ὁμαλία, ας, ἡ, planities, Gl. V.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo, Gl. V. plano, æquo, hoſtio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis ſum. Μᾶλλον γὰρ δεῖ τὰς ἐπιθυμίας ὁμαλίζειν, ἢ τὰς οὐσίας, Ariſtot. Ὡμαλισμέναι πόλεις ὑπὸ τῶν συμφορῶν, Iſocr. Ab eod. Hinc

Ὁμαλισμὸς, οῦ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronunciatio:

Ὁμαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ὁμαλιστῆρες, paviculæ.

Ὁμαλίστρα, ας, ἡ, hoſtorium, Gl. V.

Ὁμάλιστρον, τὸ, idem & ab eod.

Ὁμαλόδερμος, ον, glaber, lævis. A δέρμα.

Ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμοῦ. Hinc

Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas; planities, Gl. V.

Ὁμαλύνω, idem quod ὁμαλίζω; ὁμαλῦναι, a. 1. inf.

Ὁμαλόω, idem ab eod.

Ὁμαλῶς, *Adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, ſine diſcrimine, nullo excepto; (3) ſedatè. Ab eod.

Ὁμάρτει, 3. ſing. præſ. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, ῶ, fut. ήσω, ſequor, eo unà cum, comitor. Ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρω, Heſiod. Ἔργ. 674. Οἵδ' ὁμαρτήσουσι σοι, Eur. Iph. in Tau. 1211. Ab

Ὁμαρτῆ, *Adv.* ſimul, unà; *Il.* 5, 656. Ab ὁμοῦ, & αἴρω, ſeu αἶρω.

Ὁμαρτήσασα, *ſecuta*, a. 1. part. act. f. g.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, multitudo, omnes ſimul, Gl. V. ſumma, univerſitas. Ab ὁμοῦ.

Ὅμασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, unà cum alio clypeum geſtans, commilito. Ex ὁμοῦ, & ἀσπίς.

Ὁμαυλία, ἡ, cohabitatio, concubitus. Ab

Ὅμαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohabitans, unà pernoctans. Ex ὁμοῦ, & αὐλή.

Ὁμαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſonans, concinens. Ex αὐλὸς, *tibia*.

Ὀμβρέω, pluo; ὀμβροῦμαι, Ph. ὀμβροῦται, imbricatur. Φλόγα αἰθέριον ὄμβρησεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Philo. Ab ὄμβρος. Hinc

Ὄμβρημα, ατος, τὸ, pluvia.

Ὀμβρηγενὴς, ὲς, ex imbribus ortus. Ex γίγνομαι.

Ὀμβρηνὸς, ἡ, ὸν, pluvioſus. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρηρὸς, ὰ, ὸν, idem & ab eod.

Ὀμβρήσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὀμβρέω.

Ὀμβρία, ας, ἡ, pluvia nimboſa, nimbus.

Ὀμβρίζω, fut. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) humecto. A præc.

Ὀμβρίκια, & ὀμβρίας, ſic vocari omnium animalium fœtus à poëtis, ſcribit Pollux.

Ὀμβριμοεργὸς, οῦ, ὁ, magna & ardua facinora patrans. Ex ἐργὸν.

Ὀμβριμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo magno & forti præditus, magnanimus.

Ὀμβριμόπατρος, & ὀμβριμοπάτρη, al. ὀβριμόπατρος, & ὀβριμοπάτρη.

Ὀμβρίμος, ου, ὁ καὶ ἡ, impetuoſus, vehemens, ut imber; validus, fortis, robuſtus. Al. ὄβριμος.

Ὄμβριος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluvius, pluvialis. Ἐν τῷ ἀφρῷ τῷ γιγνομένῳ ὑπὸ τοῦ ὀμβρίου ὕδατος, Ariſtot. Ab ὄμβρος.

Ὀμβροβλύζων, pluviam fundens, Vulg. Lex.

Ὀμβροβλυτέω, ῶ, pluviam fundo. Ex βλύω.

ὈΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, imber, pluvia.

Ὀμβροτοκία, ἡ, pluviæ generatio. Ab

Ὀμβροτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος, & τίκτω.

Ὀμβροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος, & φέρω.

Ὀμβροχαρὴς, ὲς, imbribus gaudens, h. e. fœcunditatem, incrementa nanciſcens, *Epith.* terræ, plantarum. A χαίρω.

Ὀμβρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.

Ὁμέθνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem gentis ſeu nationis, Suid. Ex ὁμοῦ, & ἔθνος.

Ὁμεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med. v. ὄμνυμι.

Ὁμέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ἑστία.

Ὁμευνετέω, unà cubo. Ab

Ὁμευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex ὁμοῦ, & εὐνή.

Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, uxor. A præc.

Ὅμευνις, ἡ, idem, Lycurg. Ab

Ὅμευνος, ου, ὁ, maritus.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, congregatus. Hinc pl. ὁμηγερέες, congregati apud Hom. Ex ὁμοῦ, & ἀγείρω.

Ὁμηγυρίζω, congrego. Hinc apud Hom. ὁμηγυρίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare. Ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς εἰς ἀγορὴν, Od. 16, 376. Ab

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, Il. 20, 142. Ex ὁμοῦ, & ἄγυρις.

Ὁμήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui eorundem morum eſt. Ex ὁμοῦ, & ἦθος.

Ὁμήλικα, acc. ſing. ab ὁμῆλιξ.

Ὁμηλικία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas, Il. 5, 126. Ab

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui ejuſdem ætatis eſt, Ph. æqualis, coëqualis, coætaneus, coævus; ὁμήλικες, coæquales, Gl. V.

Ὅμηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, veniens ſimul, comes viæ, *Nonn.* Ex ὁμοῦ, & ἔρχομαι. Hinc

Ὁμηλυσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures ſimul eunt.

Ὅμηρα, de unico obſide, Mac. c. 1.

Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obſidum; (2) pignus. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῖον, τὸ, templum in Homeri honorem.

Ὁμήρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, Homericus.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus; (2) obſes. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῦσαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηροῦσαι.

Ὁμηρεύω, ſum obſes. Θεᾷ θεὸς Ἥρα ποτ' ὡμήρευσε, Eur. Bac. 297. Τοὺς τὲ παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδωκεν, Herodian. Ab ὅμηρος.

Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσω, in unum convenio, occurro, obvius fio; comitor. Hinc ὡμήρησεν, 3. ſing. a. 1. occurrit apud Hom. Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς, Od. 16, 468. Ab eod.

Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V.

Ὁμηρίδης, ου, ὁ, Homeri imitator, admirator; (2) rhapſodus; (3) ὁμηρίδαι, poëmatum Homericorum recitatores & actores. Etiam familia in inſulâ Chio. Ab

Ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica uſurpo. Ab Ὅμηρος.

Ὁμηρικὸς, ἡ, ὸν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans, Comp. ὁμηρικώτερος, Sup. ὁμηρικώτατος.

Ὁμηρικῶς, Homerico more.

Ὁμηριστὴς, οῦ, ὁ, Homeriſta, rhapſodus; ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηρισταὶ, Atellani, Gl. V. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρόκεντρα, ων, τὰ, Homeri centones, carmen ex variis carminum Homeri particulis conſutum. Ex κέντρων, *cento*.

Ὁμηροκέντρωνες, ώνων, οἱ, idem. Ex iiſd.

Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri, Zoilus, acerrimus criticus.

Ὅμηρον, ου, τὸ, pignus, quod eſt loco obſidis. Ab

ὉΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, obſes, Gl. V. ὅμηρος, τὸ ἀντέχυρον, obſes, legatus; ὅμηροι, obſides, Gl. V. (2) cæcus Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.

Ὅμηρος, ου, ὁ, Homerus.

Ὁμιλαδὸν, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Ὁμίλεε, 2. ſing. præſ. imperat. act. v.

Ὁμιλέω, in cœtu aliquorum verſor; (2) in colloquium venio, colloquor, confabulor; orationem ad populum habeo; ſermocinor, Gl. V. (3) conſuetudinem habeo, conſueſco, etiam cum feminâ; (4) alicui rei valdè deditus ſum, ut ſtudiis, &c. Ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος, Dem. τῇ φιλοσοφίᾳ, Plato. Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε, Theog. 36. Ab eod.

Ὁμιληδὸν, *Adv.* idem quod ὁμιλαδὸν.

Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium, congreſſus, congreſſus officioſus. Ab ὁμιλέω.

Ὁμιλητὴς, qui converſari ſolet, cui frequens eſt converſatio cum aliquo; (2) diſcipulus, auditor. Ab eod. Hinc

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, qui dexterè verſatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis, Gl. V. tractator.

Ὁμιλητὸς, ὁ, comis, lenis; ȣ̓χ ὁμιλητὸς immitis, aſper, ſævus. Ab eod.

Ὁμιλία, ας, ἡ, conſuetudo cum aliquo; (2) colloquium, collocutio, ſermo, diſputatio; (3) concio de rebus ſacris, Ph. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλίη, ης, ἡ, cœtus, collegium, Herod. Ab

ὍΜΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) ſtrepitus, tumultus.

ὈΜΙΧΕ'Ω, ῶ, & ὀμίχω, mingo, *Heſ.* Ἔργ. 725.

ὈΜΙ'ΧΛΗ, *Ion.* ὀμίκλη, ης, ἡ, nebula, caligo. Hinc

Ὀμιχλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nebuloſus, caliginoſus.

Ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus, *Heſ.* ubi ὀμίχματα, ȣ̓ρήματα, urinæ excretiones. Ab ὀμιχέω.

Ὄμμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectaculum, ſpectrum; (2) adſpectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lumina, Gl. V. ab ὄπτομαι.

Ὀμμάτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ocularis; ὀμμάτειος πόθος, amor oculis inſinuatus, *Heſ.* (v. Æſch. Pr. 655.) Ab ὄμμα.

Ὀμματίδιον, ȣ, τὸ, ocellus, Dim. ab

Ὀμμάτιον, ȣ, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.

Ὀμματογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fucandæ faciei ſerviens, *Epith.* fuci. Ex γράφω, *pingo.*

Ὀμματολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oculos fulgentes habens, pulcher. Ex λάμπω.

Ὀμματοστερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oculis privatus, cæcus, R. Ex ὄμμά, & στερέομαι.

Ὀμματόω, oculatum & vigilem reddo; perf. paſſ. part. ſine augm. ὀμματωμένος, ocellatus, Gl. V. Ab ὄμμα.

Ὄμνυ, 2. ſing. præſ. imperat. act. *per Apoc.* pro ὄμνυθι, ab ὄμνυμι.

Ὀμνύις, 2. ſing. præſ. indic. act. v.

ὈΜΝΥΜΙ, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὤμνυεν, imperf. jurabat, ὄμνυθι, imperat. jura; inf. ὀμνύειν, & ὀμνύναι, jurare. Alia ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμȣ̃μαι, jurabo, a. 1. ὤμοσα, juravi; perf. ὀμώμοκα, juravi; inf. a. 1. ὀμόσαι, *Poet.* ὀμόσσαι, jurare; imperat. ὄμοσον. jura. Ὄμνυμι ἐπὶ τȣ́τοις πᾶσι νικᾷν τοῖς κριταῖς, Ariſtoph. Av. 451. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, Eur. Hipp. 616. Μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, Pind. Ol. 6, 24.

Ὁμοαιχμία, *Heſ.* pro ὁμαιχμία.

Ὁμοάριθμος, ejuſdem numeri. Lex. Vulg.

Ὁμόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum alio vivens; conjux, Gl. V. Ex ὁμȣ̃, & βίος.

Ὁμοβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimul germinans. A βλαστάνω.

Ὁμόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unà conſultat; (2) qui ejuſdem eſt voluntatis. Ex ὅμος, & βȣλὴ, vel βȣ́λομαι.

Ὁμοβώμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ara cum alio communis eſt. Ex βωμὸς.

Ὁμογάλακτες, ων, οἱ ϗ αἱ, collactanei. Ex ὁμȣ̃, & γάλα. Unde

Ὁμογάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, collactaneus, Ph.

Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, qui ſimul generi ſunt unius ejuſdemque ſoceri vel ſocrûs.

Ὁμόγαμος, ὁ ϗ ἡ, maritus, uxor.

Ὁμογάστριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uterinus frater. Ex ὁμȣ̃, & γαστὴρ, Il. 21, 95.

Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab

Ὁμογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem generis cognatus, Gl. V. gentilis, conſanguineus. Ex ὁμȣ̃, & γένος. Hinc

Ὁμογενῶς, *Adv.* eodem genere.

Ὁμογενέτωρ, ορος, ὁ, frater, Eurip.

Ὁμογλωττέω, eâdem linguâ utor. Ab

Ὁμόγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eâdem linguâ utitur, qui ejuſdem linguæ eſt. A γλώττα.

Ὁμογνήσιοι, germani, Ph.

Ὁμόγνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus, Nonn. Quaſi ὁμογένητος.

Ὁμόγνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cognatus, gentilis; ὁμόγνιος Ζεὺς, Jupiter gentilitius; ὁμόγνιοι Θεοὶ, penates, vel Dii gentilitii; quaſi ὁμογένιος, *per Sync.* Ex γένος.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejuſdem ſum ſententiæ, conſentio, adſentior, Gl. V. ὁμογνωμονεῖν, concordare.

Ὁμογνωμόνως, æquè, eodem animo.

Ὁμογνωμοσύνη, ἡ, conſenſus. Ab

Ὁμογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ſententiæ, Gl. V. unanimis, concors. Ex ὁμὸς, & γνώμη.

Ὁμόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, germanus. At ὁμόγονα, quæ ejuſdem ſunt generis. Ex ὁμὸς, & γείνομαι.

Ὁμόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iiſdem lineis circumſcriptus. Ex ὁμὸς, & γραμμή.

Ὁμογραφέω, pari modo, h. e. iiſdem literis ſcribo verbum aliquod. Vox Gramm. A γράφω.

Ὁμοδέμνιος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem lecti ſeu ſtrati particeps eſt, conjux. A δέμνιον.

Ὁμοδημέω, ῶ, f. ήσω, aggrego & accommodo me civibus meis; civilem me gero. Ab

Ὁμόδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem populi eſt, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores ſe componit. Ex ὅμος, & δῆμος.

Ὁμοδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem victu utens, idem vitæ genus ſequens, Gl. V. contubernalis, convictor. Ex ὅμος, & δίαιτα.

Ὁμοδογματέω, ῶ, ejuſdem ſum ſententiæ, idem ſentio. Ex ὁμȣ̃, & δόγμα.

Ὁμοδοξέω, ῶ, idem. Περὶ τȣτων ὁμοδοξȣ̃σι, Theophr.

Ὁμοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio, conſenſus opinionum; (2) par gloria. Ab

Ὁμόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem opinionis eſt; (2) pari gloriâ præditus, R. Ex ὁμὸς, & δόξα, *opinio, gloria.* Hinc

Ὁμοδόξως, *Adv.* æquali gloriâ.

Ὁμοδόρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœnæ particeps ſeu ſocius. Ex ὁμȣ̃, & δόρπον.

Ὁμόδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſervus, conſerva.

Ὁμοδρομέω, ῶ, unà curro, concurro, Plut. Ex ὁμȣ̃, & δρόμος. Hinc

Ὁμοδρομία, ἡ, *Ion.* μίη, concurſus, pugna.

Ὁμόδρομος, ον, qui unà currit, comes curſûs.

Ὁμοδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æque potens, R. Ex ὁμȣ̃, & δύναμις.

Ὁμοεθνέω, ejuſdem gentis ſum. Ab

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem generis ſeu nationis, Gl. V. ὁμόεθνος, congentilis. Ex ὁμὸς, & ἔθνος, *gens.* Hinc

Ὁμοεθνία, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter ſe conſenſio, Hippoc.

Ὁμόεθνος, ον, ejuſdem gentis.

Ὁμοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem ſpeciei eſt, ejuſdem generis. Ex εἶδος. Hinc

Ὁμοειδία, ας, ἡ, ſpeciei ſimilitudo, formæ convenientia.

Ὁμοειδῶς, eadem, ſimili formâ.

Ὁμοερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, τὸ ὁμοερκὲς, quod eodem ſepto coercetur, iiſdem ædibus habitans. Ex ὁμὸς, & ἕρκος.

Ὁμοέστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμὸς, & ἑστία.

Ὁμόζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unum idemque æmulatur.

Ὁμοζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſub eodem jugo eſt, conjux, conjunctus. Ex ζυγός.

Ὁμόζυγος, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem; ὁμόζυγες, juges, Gl. V. juncti, bini. Ex iiſd.

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum ſimilitudo, morum conſenſio, concordia. Ab

Ὁμοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eorumdem morum eſt, qui ſimilibus eſt moribus, Gl. V. ſimilis, conſuetus, ſolitus. Ex ἦθος.

Ὁμοθάλαμος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul & in eodem thalamo habitat, contubernalis.

Ὁμοθαμνέω, unà fruticor. A θάμνος.

Ὁμόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ab ὁμὸς.

Ὁμόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pariter Deus, unà vel ſimul Deus, ejuſdem divinitatis conſors.

Ὁμόθηλος, ὁ, collactaneus, cognatus.

Ὁμόθριξ, χος, ſimiles pilos habens, *Epith.* equi, vide ὄτριχες.

Ὁμόθρονος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem throni conſors.

Ὁμόθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum idemque loquens, concors.

Ὁμοθυμαδὸν, *Adv.* uno animo, unâ mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) univerſi unà, pariter, ſimul, Ph.

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas, Ab

Ὁμόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unanimis, concors.

Ὁμοιάζω, ſimilis ſum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίην, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro ὁμοίαν.

Ὁμοιόαρκτος, ον, ſimul incipiens. Ab ἄρχομαι.

Ὁμοίιος, ſimilis, omnibus communis; omnibus æque pernicioſus; omnibus æque moleſtus, inſtans. Ab ὅμοιος, ſimilis, vel potius ab ὁμȣ̃, *ſimul,* & ἰέναι, ab εἶμι.

Ὁμοιοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque gravis, Suicer, A βάρος.

Ὁμοιόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimili victu utens.

Ὁμοιοβίοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὁμοιοβλαστάνειν, ſimiliter germinare, germine convenire.

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis ſimilitudo. Ab

Ὁμοιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilis vel propè ejuſdem eſt generis. Ex ὅμοιος, & γένος.

Ὁμοιογενῶς, ſimili genere.

Ὁμοιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilis vel propè ejuſdem eſt ſpeciei. Ex ὅμοιος, & εἶδος.

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμόθριξ.

Ὁμοιοκαρπέω, ſimiles fructus gigno. Ab

Ὁμοιόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, ſimiles habens fructus.

Ὁμοιοκαταληκτέω, ſimiliter deſinens.

Ὁμοιοκατάληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter deſinens. Ex ὅμοιος, & καταλήγω. Hinc

Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, ſimilitudo clauſulæ.

Ὁμοιόκριθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hordeo ſimilis. Ex ὅμοιος, & κριθὴ, *hordeum.*

Ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ ϗ ἡ, in partes tenues, ſimileſque diviſus, Sch. Ariſtot. A μέρος.

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio ſimilis, ſimilia verba. Ex ὅμοιος, & λόγος.

Ὁμοιομέρια, ας, ἡ, ſimilitudo partium, partes ſimiles. Vox Anaxag. Lucret. homœomeria. Ab

Ὁμοιομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſtans ex partibus ſimilibus, partes habens ſimiles. Ex μέρος.

Ὁμοιομούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis & ejuſdem eſſentiæ. Ex ȣ̓σία.

Ὁμοιόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilem formam habens, R. Ex μορφή.

Ὅμοιον, ſimilitudo, *Adverb.* ſimiliter; ὅμοια, *Adv. cum Dat.* perinde ut, pariter ac.

Ὁμοιούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis eſſentiæ, ſimilem eſſentiam habens. Ab ȣ̓σία.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum ſimilitudo, ſimiles adfectus, naturæ ſimilitudo.

Ὁμοιοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſimiliter adficior, iidem mihi ſunt adfectus, eâdem naturâ ſum. Ὁμοιοπαθεῖν τινι, Ariſtot. Ab

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui ſimiles ſunt adfectus, iiſdem adfectibus obnoxius, *item* ſimilis naturæ. Ex ὅμοιος, & πάθος.

Ὁμοιοπαθῶς, *Adv.* ſimilibus adfectionibus.

Ὁμοιόπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem fidei. A πίστις.

Ὁμοιοπρεπὴς, ὲς, ſimiliter ornatus. A πρέπει.

Ὁμοιοπροσωπεῖν, ejuſdem eſſe perſonæ.

Ὁμοιοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem perſonæ, *Gramm.* A πρόσωπον.

Ὁμοιόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimiles habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui ſunt æqualis dignitatis & ætatis, *Heſ.* A πτερὸν.

Ὁμοιόπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter cadens, ſimiles caſus habens. A πτόω, vel πίπτω.

Ὁμοιοπτώτως, iiſdem caſibus.

Ὁμοιόπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tritico ſimilis.

Ὅμοιος, οία, οιον, ſimilis; (2) par, æqualis; aliquando & ὁμοῖος. Ab ὁμός.

Ὁμοιόσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ſignificans. Ex σῆμα.

Ὁμοιόσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimili cultu ſeu habitu utens. Ex σκευή.

Ὁμοιόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ore ſimilis. Ex στόμα.

Ὁμοιοσύντακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis & ejuſdem conſtructionis. Ex συντάσσω.

Ὁμοιοσχημονέω, ῶ, ejuſdem figuræ ſum, eumdem habitum ſervo. Ab

Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem figuræ eſt, conformis. Ex Ὅμοιος, & σχῆμα.

Ὁμοιοσχημόνως, eâdem formâ.

Ὁμοιοταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimili celeritate præditus, æque velox. Ex ταχύς.

Ὁμοιοταχῶς, *Adv.* ſimili celeritate.

Ὁμοιοτέλευτον, ȣ, τὸ, ſimilem clauſulam habens, ſimiliter deſinens. A τελευτὴ.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo; item æqualitas, parilitas, Gl. V. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιότονος, ον, ſimilem tonum habens.

Ὁμοιοτόνως, ſimili tono.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, ſimilis & idem propè modus; (2) morum ſimilitudo. Ab

Ὁμοιότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilis & ejuſdem modi eſt; (2) ſimilibus præditus moribus, ejuſdem ingenii.

Ὁμοιοτρόπως, *Adv.* eodem modo.

Ὁμοιοτύπωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimili formâ expreſſus.

Ὁμοιούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis naturæ, ſimilem eſſentiam habens. Ab ȣσία.

Ὁμοιοσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter germinans. Ex φέρω.

Ὁμοιόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilem vocem habens. Ex φωνή.

Ὁμοιόχροια, ας, ἡ, ſimilitudo coloris.

Ὁμοιόχρονος, ον, ejuſdem intervalli, durationis, temporis, *Epith.* pedum, ut Dactylus, & Anapæſtus.

Ὁμοιοχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, colore ſimilis. A χρῶμα.

Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo; (2) comparo, confero; ὁμοιȣ̃μαι, adſimilor; ὡμοιώθην, aor. 1. ſimilis factus ſum, inf. ὁμοιωθῆναι, *Poet.* ὁμοιωθήμεναι, exæquari. Alicubi & ὁμοιῶ, ſimilis ſum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃; Marc. 4, 30. Ἄςροις ὁμοιωθῆναι, Eur. Hel. 139. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιωθήμεναι, *adſimilatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ὁμοιοθῆναι, ab ὁμοιόω.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo; ſimulacrum, figura expreſſa ad alicujus ſimilitudinem. Ab ὁμοιόω. Hinc

Ὁμοιωματικὸς, ὴ, ὸν, ſimilitudinem ſignificans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen ſimilitudinis.

Ὁμοίως, *Adv.* ſimiliter, ſimili modo, perinde, pariter, æque.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ſimilitudo, ſimulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quum res ſimilitudine explicatur. A ὁμοιόω.

Ὁμοιωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui rerum ſimulacra imitatur & exprimit. Ab eod.

Ὁμόκαπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad eundem fumum ſive focum degens cum aliis, contubernalis.

Ὁμόκαπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem præſepe, vel eandem menſam habens, commenſalis. Ex ὁμος, & κάπη.

Ὁμοκάτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſub eodem tecto habitans.

Ὁμοκέλευθος, ον, comes viæ.

Ὁμόκεντρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem centrum habens. A κέντρον.

Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλεω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμόκλεον, imperf. minabuntur, & *Ion.* ὁμοκλήσασκε, 3. ſing. a. 1. increpabat. Οἱ δ᾽ ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες, Soph. El. 714. Ab

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. A κέλω.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, conſortium, Gl. V. Ab

Ὁμόκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cohæres, particeps.

Ὁμοκλήσαντες, nom. pl. a. 1. act. part. v. ὁμοκλάω.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλέω.

Ὁμόκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul vocatus cum alio. Ex ὁμȣ̃, & καλέω.

Ὁμοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimul accumbens menſæ, *Nonn.* ubi ὁμοκλινέες. Ex κλίνη.

Ὁμόκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eodem lecto, (2) qui eadem menſâ fruitur. Ex iiſd.

Ὁμόκλιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem tecto utens, ſimul manens cum alio. Ab

Ὁμοκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uterinus frater. Ex κοιλία.

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab

Ὁμόκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem lecto cum aliquo utens, ſimul cubans. A κοίτη.

Ὁμόλεκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λέκτρον.

Ὁμολεξία, ἡ, conſenſus. A λέγω.

Ὁμόλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjux.

Ὁμολογέω, ῶ, fut. ήσω, conſentio, adſentior; (2) ſpondeo, roganti promitto, deſpondeo, Gl. V. (3) præs fio; (4) conditiones, v. gr. pacis accipio; (5) confiteor, profiteor, palàm dico, adfirmo, teſtor; (6) ſimilis ſum, reſpondeo; (7) laudo, celebro, gratias ago, per Heb. *item* deprecor, aor. 1. ὡμολόγησα, confeſſus ſum, Gl. V. paſſ. ὁμολογεῖται, conceſſum eſt, convenit, part. ὁμολογȣ́μενον, quod in confeſſo eſt, conſentaneum, aor. 1. part. ὁμολογηθεις, votivus, Gl. V. perf. ὡμολογημένον, confeſſum, Gl. V. & ſine augmento ὁμολογημένον, condictum, Gl. V. ὡμολόγηται, conſtat, Ph. 3. ſing. p. Ὁμολογῶ ϲοι καταλύσειν, Thuc. πρὸς ϲε, Plato. μετα τῶν βαρβάρων, Æſchin. Ὡμολογήθη νῷϊν πλεῦσαι οἴκαδε ἐμὲ, Plato.

Ὁμολογηθέντα, acc. ſing. aor. 1. paſſ.

Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id, de quo convenit inter aliquos, inter diſputantes, quod in confeſſo eſt:

Ὁμολογησία, ας, ἡ, confeſſio.

Ὁμολόγησις, ἡ, idem & ab eod.

Ὁμολογητὴς, ȣ̃ ὁ, ſponſor, Ph. (2) confeſſor, omnis verè Chriſtianus; ſtrictè ὁμολογηται, qui tormenta propter Chriſtum perpeſſi ſunt, ac liberati. Ab ὁμολογέω.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confeſſio; (2) conſenſus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditionis conditio, Gl. V. confeſſio, profeſſio, ſtipulatio, ſponſio, pactio; (5) convenientia, concinnitas. Ab

Ὁμόλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſentiens, ejuſdem ſententiæ, conſentaneus, aptus; τὸ ὁμόλογον, compromiſſum, pactum, Ph. ἐξ ὁμολόγȣ, apertè, conſenſu & confeſſione omnium. Ex ὁμος, & λέγω.

Ὁμολογȣμένως, *Adv.* ex confeſſo, omnium conſenſu, manifeſtè, citra controverſiam, indubitanter; (2) convenienter, congruè. Ab ὁμολογέομαι.

Ὁμολόγως, idem.

Ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejuſdem ſunt cohortis.

Ὁμομαςιγίας, ȣ, ὁ, particeps verberum; conſervus, pari pœnâ dignus. Ab

Ὁμομάςιξ, γος, ὁ, idem.

Ὁμομήτριος, ία, ιον, eâdem matre natus; uterinus, Gl. V. Ex ὁμὸς, & μήτηρ.

Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, Poll. ubi ὁμομήτορες, idem qui ὁμομήτριοι. Ex iiſd.

Ὁμόναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui communi templo colitur.

Ὁμόνεκρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul, pariter mortuus; æque corruptus ac cadaver.

Ὁμονήδυος, ȣ, ὁ, frater germanus, frater uterinus. Ex νηδύς.

Ὁμονοεῖον, ȣ, τὸ, templum concordiæ. Ab ὁμόνοια.

Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors ſum, concorditer vivo, conſentio, Gl. V. concordo. Ab ὁμόνοος. Hinc

Ὁμονοητικὸς, ὴ, ὸν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propenſus.

Ὁμονοητικῶς, *Adv.* concorditer, conſenſu.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, conſenſus, conſpiratio; (2) Deæ nomen. Ab

Ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis.

Ὁμόνομος, ον, iiſdem legibus utens. Plat.

Ὁμȣσιαςὴς, ȣ̃, ὁ, ὁμȣσιαςαὶ, ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμȣ́σιον defendebant. Ab

Ὁμȣ́σιος, ὁ ϗ ἡ, coëſſentialis, conſubſtantialis, ejuſdem eſſentiæ. Ex ȣσία. Hinc

Ὁμȣσιότης, ητος, ἡ, conſubſtantialitas.

Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejuſdem ſunt pagi, V. L.

Ὁμοπαθέω, adſentio, obtempero, Plut. Ab

Ὁμοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iiſdem adfectibus obnoxius, eodem modo adfectus in re aliquâ. Ex πάθος.

Ὁμοπαθῶς, cum ſimilitudine adfectuum, vel iiſdem adfectibus. A præc.

Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.

Ὁμοπάτριος, ȣ, ὁ, frater. Ex πατὴρ.

Ὁμόπατρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Sed pro eo dicitur ὄπατρος apud poët.

Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλὸς. A πέδον.

Ὁμοπιςία, ας, ἡ, fidei conſpiratio, eadem fides. Ab

Ὁμόπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in fide conſentiens, ejuſdem fidei. Ex ὁμὸς, & πίςις.

Ὁμοπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμȣ̃, & πλέκω.

Ὁμόπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

Ὁμοπλοέω, ῶ, ſimul navigo.

Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis ſocietas. Ab

Ὁμόπλοος, *contr.* ὁμόπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul navigans, navigationis ſocius.

Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) qui ſimul natat.

Ὁμόπολις, εως, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ex eâdem urbe eſt; (2) conterraneus, popularis.

Ὁμοπόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul inter faciens. Ex ὁμȣ̃, & πορεύομαι.

Ὁμοπραγέω, ſocius, conſcius ſum alicujus rei.

Ὁμοπράγμων, ονος, ſocius, adjutor. A πράσσω.

Ὁμοπροσκύνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem adorationis, eâdem adoratione dignus. Ex ὁμὸς, & προσκυνέω.

Ὁμόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter alatus, ſimiliter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁμȣ̃, & πτερόν.

Ὁμοπτέρως, pari curſu, celeritate.

Ὁμόπτολις, idem quod ὁμόπολις.

Ὁμοπτώτως, *Adv.* eodem caſu. Ex πίπτω.

Ὁμόργμα, ατος, τὸ, macula, labes:

Ὀμόργνυ, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠμόργνυ, ab

ὈΜΟ'ΡΓΝΥΜΙ, f. ξω, tergo, abſtergo, imprimo, inuro, a. 1. med. inf. ὀμόρξασθαι, abſtergere, part. ὀμορξάμενος, tergens. Δάκρυ ὀμορξάμενος, Odyſſ. 8, 88.

Ὁμορέω, ῶ, f. ήσω, confinis ſeu conterminus ſum. Ὁμορȣν χωρίον ἐκείνῳ, Plut. Ab ὁμόρος. Hinc

Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμȣ́ρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas.

Ὠμορξάμην, a. 1. ind. med. v. ὀμόργνυμι.

Ὀμόρξω, *tergam*, f. 1. indic. act.

Ὁμόριος, ον, idem quod

Ὅμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμȣ̃, & ὅρος.

Ὁμοροφία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V.

Ὁμορόφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμȣ̃, & ὀρόφη.

Ὁμόροφος, vel ὁμόῤῥοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁμόῤῥειθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμȣ̃, & ῥεῖθρον.

Ὁμοῤῥητος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, uno eodemque ore dictus, concors, *Nonn.*

Ὁμοῤῥοη, ης, ἡ, confluvium, V. Lex.

Ὁμοῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, conſtrepo; (2) conſentio. Δεδρακα τȣ̃ργον εἴπερ ἥδ᾽ ὁμοῤῥοθεῖ, Soph. Antig. 542. Ab ὁμόῤῥοθος.

Ὁμοῤῥόθιος, ὁ ϗ ἡ, ſimul agitatus fluctibus.

Ὁμόῤῥοθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul ſtrepitum aut ſonitum edens, conſentiens.

Ὁμόῤῥοια, ἡ, confluentia, confluvium. Ab

Ὁμόῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul fluens.

Ὁμόῤῥοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, compotor. Ex ὁμȣ̃, & ῥοφέω.

Ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, ap. Hipp. Ab

Ὁμορυσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, ib. A ῥυσμὸς.

ὉΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſimilis, par; (2) idem.

Ὀμόσαι, aor. 1. inf. act. v. ὄμνυμι.

Ὁμόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem carnis, naturæ humanæ conſors. Ex ὁμὸς, & ϲάρξ.

Ὁμόσε, *Adv.* eumdem in locum, eodem; ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manum conſerere. Ab ὁμός.

Ὀμόσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ὄμνυμι.

Ὁμοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque fortis ſeu validus. Ex σθένος.

Ὁμοσίπυοι, ων, οἱ, conjuges, quaſi ex uno penu victitantes. Ex ὁμὸς, & σιπύη.

Ὁμοσιτέω, unà cibum capio. Ab

Ὁμόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cibum unà cum alio capit, convictor.

Ὁμόσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui iiſdem armis utitur.

Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium. Ab

Ὁμόσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκήνη. Hinc

Ὁμοσκηνόω, vel ὁμοσκηνέω, ῶ, contubernalis ſum, in eodem tentorio habito.

Ὁμόσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cognatus, conſanguineus, frater. Ex σπλάγχον.

Ὁμοσπονδέω, fœderis particeps ſum. Ab

Ὁμόσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, libaminum conſors; ejuſdem fœderis particeps, Gl. V. fœderatus. Ex σπονδή.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul ſeminatus, unà ſatus; (2) eadem ſtirpe ortus frater vel ſoror. Ex ὁμοῦ, & σπείρω.

Ὁμοσπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum eâdem feminâ rem habet. Ex iiſd.

Ὀμόσσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro ὀμόσῃ.

Ὀμόσσον, 3. ſing. a. 1. imperat. act. *Poet.* pro ὄμοσον.

Ὁμόστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & στεγη.

Ὁμοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iiſdem veſtigiis incedens, *metaph.* conſentiens, concors. Ex στείβω

Ὁμοστιχάω, ῶ, f. ήσω, ſimul procedo, unà eo, comitor, Il. 15, 635. Ex στείχω.

Ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Ὁμοστιχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimul incedens. Ex iiſd.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὁμόστιχος, in eodem verſu ſeu ordine locatus; (2) comes, qui ejuſdem eſt ordinis.

Ὁμόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul mittitur, ſeu proficiſcitur, ejuſdem viæ comes; (2) qui eodem amictûs genere utitur. Ex στέλλω.

Ὁμόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, eodem amore proſequens, concors in amore. Ex στοργή.

Ὁμόσφυρος, ὁ ϗ ἡ, qui cum alio iter facit, comes; exponitur & frater. Ex σφυρόν.

Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, eandem formam ſeu habitum habens, uniformis. Ex σχῆμα.

Ὀμόσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. v. ὄμνυμι.

Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. indic. med.

Ὁμοταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis. Ex ὁμὸς, & τάσσω.

Ὁμοταγῶς, eodem ordine.

Ὁμοτάλαντος, ον, ejuſdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.

Ὁμόταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ſepulchrum habens.

Ὁμοταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque velox. Ex ταχύς.

Ὁμοταχῶς, *Adv.* ſimili celeritate.

Ὁμοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui idem tributum vel unà pendit. Ex τέλος.

Ὁμοτέλευτος, ον, eodem modo deſinens. A τελευτή.

Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conterminus, vicinus. Ex τέρμων.

Ὁμοτεχνέω, eandem artem factito. Ab

Ὁμότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eandem artem exercet, factitat, Gl. V. Ex τέχνη.

Ὁμότηθος, ὁ ϗ ἡ, eâdem nutrice uſus, eodem ubere lactatus. A τήθη.

Ὀμοτὴς, οῦ, ὁ, jurator, juratus, Gl. V. Ab ὄμνυμι, *juro*. Unde

Ὀμοτικὸς, ἡ, ὸν, jurativus, qui jurantis eſt, ut ὀμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi.

Ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab

Ὁμότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in pari habetur honore; qui paris eſt conditionis, Gl. V. collega, conſors; (2) ὁμότιμοι, ordo aliquis ap. Laced. Ex τιμή.

Ὁμοτίμως, pari dignitate.

Ὁμότιτθος, ου, ὁ ϗ ἡ, eâdem nutrice uſus. Ex τιτθή.

Ὁμότοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, communem parietem habens, vicinus.

Ὁμότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, eundem tenorem ſervans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμὸς, & τείνω.

Ὁμοτόνως, *Adv.* æquali ſeu eodem tenore.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, eâdem utens menſâ. Ex τράπεζα.

Ὁμότρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, unà perforatus, unà penetrabilis. *Nonnus.*

Ὁμότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, eoſdem pilos habens. Ex ὁμὸς, & θρίξ.

Ὁμοτροπέω, iiſdem moribus ſum præditus, ſimilis ſum:

Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum ſimilitudo, ſimilitudo ſimplex. Ab

Ὁμοτροπος, ὁ ϗ ἡ, ſimilibus moribus præditus; (2) ejuſdem modi, ſimilis.

Ὁμοτρόπως, *Adv.* ſimiliter, eodem modo.

Ὁμοτροφία, ἡ, communis educatio. Ab

Ὁμότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul nutritus, unâ educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.

Ὁμοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquos ſimul alit.

Ὁμοῦ, *Adv.* unà, ſimul, pariter; (2) eundem in locum; (3) eodem in loco; (4) propè; (5) ferè, fermè, propemodum, circiter. Ὁμοῦ τι, propè, παρετάξαντο πάσαις ὁμοῦ τι πολιτικαῖς δυνάμεσι, Plut. Ab ὁμός.

Ὁμουπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, eandem hypoſtaſin habens. Ex ὁμοῦ, & ὑφίστημι, *ſubſiſto.*

Ὁμουρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορέω.

Ὁμούριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμόριος.

Ὁμούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμοούσιος.

Ὁμουσιότης, ητος, ἡ, idem quod ὁμοουσιότης.

Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; *Epith.* Apollinis. A φημί.

Ὁμόφθογγος, ὁ ϗ ἡ, conſonans, ejuſdem ſoni.

Ὁμόφλοιος, ὁ ϗ ἡ, ſimilem corticem habens.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul it, comes. Ex ὁμοῦ, & φοιτάω, *eo.*

Ὁμοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unanimis, concors.

Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſilii particeps; (2) unanimis, concors.

Ὁμοφρονέω, eâdem ſum mente, conſentio.

Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſio, unanimitas. Ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, unanimis, ejuſdem mentis, ſententiæ, idem ſentiens. Ex φρήν.

Ὁμοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem naturæ; (2) conſanguineus, cognatus. Ex φυή. Hinc

Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas.

Ὁμοφυλία, ας, ἡ, ſimilitudo; cognatio. Ab

Ὁμόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt gentis, generis, vel ſexûs; (2) in eâdem terrâ genitus, Gl. Vet. tribulis, gentilis. Ex φῦλον.

Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eamdem vocem edo; (2) voce & linguâ eâdem utor.

Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus; (2) ejuſdem linguæ uſus. Ab

Ὁμόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, eandem vocem ſeu eundem ſonum edens; (2) eâdem linguâ utens. Ex φωνη, *vox.*

Ὁμοφώνως, *Adv.* eâdem voce, vocibus concordibus; (2) unâ eâdemque linguâ.

Ὁμόφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, eodem lumine lucens. A φῶς.

Ὁμοχοίνιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, eâdem chœnice victitans, conſervus, commilito.

Ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris ſimilitudo, idem vel ſimilis color. Ab ὁμόχροος.

Ὁμοχρονέω, eodem tempore ſum, æqualis. Ab

Ὁμόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis, contemporaneus.

Ὁμόχροος, *contr.* ὁμόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem coloris, concolor. Ex χρόα.

Ὁμοχρώματος, ον, idem. A χρώμα.

Ὁμοχώριος, ου, ὁ, conterraneus, Gl. Ex ὁμοῦ, & χώρα. Unde

Ὁμόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex eâdem regione eſt, popularis, vicinus.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus idem ſuffragium eſt, eandem fovens ſententiam; (2) qui unà ſuffragium fert; (3) idem jus ſuffragii ferendi habens.

Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem ſub animo, concors ſum, conſentio.

Ὁμοψυχία, ἡ, unanimitas, concordia. Ab

Ὁμόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt animi, concors, unanimis. Ex ψυχή.

Ὁμοψύχως, *Adv.* unanimiter, uno animo.

Ὁμόω, in unum redigo, Paſſ. ὁμοῦσθαι, uniri, a. 1. ὁμωθῆναι, uniri, jungi. Ὁμωθῆναι φιλότητι, Il. 16, 209. Ab ὁμός.

Ὀμόω, juro, Gl. V. inuſit. ſed ab hoc ſunt uſitata ὀμόσω, f. 1. & ὀμοῦμαι, f. 2. med. ὤμοσα, a. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cætera ab ὀμνύω, & ὄμνυμι. Ἕνεκα χρημάτων μηδένα θεὸν ὀμόσῃς, *Iſocr.*

Ὄμπαι, fruges, melle imbutæ, ſacrificandæ.

Ὄμπια, omne genus bellaria, *Heſ.* Hinc

Ὄμπνειος, εία, εῖον, almus, quo alimur, dives, magnus, copioſus, *Heſ. Suid.*

Ὀμπνειόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, largâ manu dans, abundans, almus, *Heſ.* Ex ὄμπνειος, & χείρ.

ὈΜΠΝΗ, ης, ἡ, fruges, quibus vitam ſuſtentamus, frumentum, cibus, rerum copia. Ab ομπη.

Ὀμπνήρον, almum, ut ὀμπνηρὸν ὕδωρ, *Heſ.*

Ὄμπνιος, ία, ιον, almus, ut ὄμπνια Δημήτηρ, alma Ceres; ὄμπνιον ὕδωρ, *Suid.*

Ὀμφάκη, ης, ἡ, acerbæ uvæ ſuccus, ap. Dioſc. Ab ὄμφαξ. Unde

Ὀμφακίας, ου, ὁ, ex uvis immaturis expreſſus; (2) immitis, crudus, acerbus.

Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus ſum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.

Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, ſeu ex iis confectus; ὀμφάκινον, veſtimenti muliebris genus, *Poll.* Ph. ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.

Ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.

Ὀμφακὶς, ίδος, ἡ, cavum in quo glans querna ſedet. Ab eod. Unde

Ὀμφακιτης, ου, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.

Ὀμφακόμελι, ιτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis & melle.

Ὀμφακοῤῥὰξ, ᾶγος, ὁ ϗ ἡ, acerbus & immaturos acinos habens. Ex ὄμφαξ, & ῥάξ.

Ὀμφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.

Ὀμφαλητομία, ας, ἡ, umbilici præciſio. Ab

Ὀμφαλητόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.

Ὀμφαλίον, ου, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλος.

Ὀμφαλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; (3) rotundus. Ab eod.

Ὀμφαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur. Ab eod.

Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.

Ὀμφαλόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum umbilici figurâ ferens.

ὈΜΦΑΛῸΣ, οῦ, ὁ, umbilicus, umbo.

Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλητομία. Καὶ τῆς μαίας ἡ ὀμφαλοτομία μέρος ἐστὶν οὐκ ἀστόχου διανοίας, Ariſtot.

Ὀμφαλοτόμος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀμφαλητόμος.

Ὀμφαλώδης, ες, idem quod ὀμφάλιος.

Ὀμφαλωτὸς, ἡ, ὸν, umbilicatus, umbilicum habens, cum referens.

ὈΜΦΑΞ, ακος, ἡ, alicubi & ὁ, uva acerba; uva immatura, Ph. (2) quivis plantæ fructus acerbus & immaturus.

ὈΜΦῊ, ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, ſomnium; (2) vox, pro ὀπὴ, ab ἔπω, *dico.* Hinc

Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus; (2) vocalis.

Ὀμφητὴρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.

Ὁμωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὁμόω.

Ὁμῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ & ὦλαξ, pro αὖλαξ.

Ὀμώμοκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὤμοκε, ab ὄμνυμι.

Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis ſum, idem nomen habeo.

Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas ; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab

Ὁμώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem nomen habens, cognominis, Gl. V. ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula ; ὁμώνυμον, æquivocum, Gl. V. Ex ὄνυμα.

Ὁμωνύμως, *Adv.* communi, eodem nomine ; (2) æquivocè, ambiguè.

Ὁμωρόφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ὄροφος.

Ὁμώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁμῶς, *Adv.* ſimiliter, æque, pariter ; (2) ſimul, unà. Ab ὁμός.

Ὅμως, *Conjunct.* tamen. Ab eod.

Ὁμωχέτης, ου, ὁ, ὁμωχέται Θεοὶ, dii in eodem templo coli ſoliti. Ex ἔχω.

Ὄν, ὄντος, τὸ, Gl. V. τὸ ὂν, ens ; part. neutr. ab εἰμί.

Ὄναγρα, ας, ἡ, onagra, herba quædam, potiùs οἰνάγρα.

Ὀνάγρινον χρῶμα, color qualis onagri.

Ὀναγρόβοτα, τὰ, onagrorum paſcua, locus paſcendis onagris ſive aſinis ſilveſtribus apta. Ex ὄναγρος, & βόσκω, *paſco.*

Ὄναγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſinus ferus, onager ; (2) machina quædam, harpago.

Ὀναίμην, aor. 1. opt. med. per *Sync.* pro ὀνησαίμην, ab ὄνημι.

Ὄναμαι, v. ὄνημι.

Ὀνάμενος, aor. 1. part. med. *per Syncop.* pro ὀνησάμενος.

ὌΝΑΡ, τὸ, ſomnium ; viſio ; (2) umbra & ſomnium vanum ; κατ' ὄναρ, & per ellipſin ὄναρ, per ſomnum, in ſomnis.

Ὀνάριον, ου, τὸ, aſellus, Dim. ab ὄνος.

Ὀνάσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ὀνήσει.

Ὄνασθαι, *frui*, præſ. inf. med. ab ὄναμαι, vel *juviſſe*, a. 1. inf. act. per *Sync.* pro ὀνήσασθαι, ab ὄνημι.

Ὄνασιν, *uſum*, acc. ſing. *Dor.* pro ὄνησιν.

Ὀνάσσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. *Dor.* & *Poet.* pro ὀνήσῃς, ab ὄνημι.

Ὀνεία, ας, ἡ, pellis aſinina. Ab ὄνος.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum ; ὀνείατα, cibi. Ab ὄνημι vel ὄναρ.

Ὀνειδείη, vel ὀνειδίη, ης, ἡ, idem quod ὄνειδος. Hinc

Ὀνειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero, reprehendo ; (2) exprobro, probroſè objicio, accuſo. Τοιοῦτος ὢν, τοιᾶδ' ὀνειδίζεις σπορὰν ; Soph. Aj. 1315. Κοὐκ ὀνειδίζω τύχας, Eur. Or. 4. Ὀνειδίζεις φίλοις, id. Al. 697.

Ὀνείδειος, vel ὀνείδιος, ια, ιον, probroſus, contumelioſus ; (2) exprobrationem habens.

Ὀνειδίσαντα, acc. a. 1. part. act. v. ὀνειδίζω.

Ὀνειδίσει, 3. ſing. f. 1. ind.

Ὀνείδισις, εως, ἡ, improperium, Gl. V.

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, probrum, crimen quod alicui probroſè objicitur. Ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, objectio probrorum ; (2) convicium ; (3) turpitudo. Ab eod.

Ὀνειδιϛὴρ, ῆρος, ὁ, probroſus, probro adficiens. Ab eod.

Ὀνειδιϛὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ὀνειδιϛικὸς, ὴ, ὸν, exprobrationem habens.

Ὀνειδιϛικῶς, *Adv.* probroſè, comtumelioſè.

Ὀνειδίσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν, ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω.

ὌΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio ; (2) gloria, laus, decus.

Ὀνεῖον, ου, τὸ, ſtabulum aſinorum. Ab ὄνος.

Ὀνεῖος, εια, ειον, utilis. Ab ὄνημι.

Ὄνειος, aſininus, ut ὄνειον κρέας, aſinina caro, Gl. V. Ab ὄνος.

Ὀνείριος, εία, ειον, ad ſomnia pertinens. Ab ὄνειρος.

Ὀνειρογόνος, ου, ὁ, profluvium genituræ in ſomniis. V. Lex. ex Plin. Ex γονή. (Sed videtur hæc vitioſa lectio eſſe pro ὀνειρωγμός, *Ern.*)

Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, ſomniorum interpres. Hinc

Ὀνειροκριτικὸς, ὴ, ὸν, ad ſomniorum interpretationem pertinens ; (2) qui ſomnia novit interpretari ; ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars interpretandi ſomnia.

Ὀνειρολεσχία, ας, ἡ, contumelia, contumelioſa oratio, quaſi ſomnii garrulitas. Ex λέσχη.

Ὀνειρολογία, ας, ἡ, ſomniorum enarratio, ſermo de ſomniis. Ex ὄνειρος, & λόγος.

Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſomniis futura prædicit, ſeu vaticinatur : conjector.

Ὄνειρον, ου, τὸ, ſomnium. Ab ὄναρ.

Ὀνειρόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnio territus. Ex πλήσσω, (vel potiùs ὀνειρόπληκτος à πλήσσω. *Ern.*)

Ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, ſomniorum interpretem ago ; (2) ſomnio, ſomnium cerno. Ὀνειροπολεῖ ἵππους, Ariſtoph. Nub. 16. Ὀνειροπολεῖς περὶ σεαυτοῦ, id. Eq. 806. Πολλὰ τοιαυτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, Dem. Ab

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſomniis futura prædicens, ſomniorum conjector. Ex πολέω.

Ὀνειροπομπὸς, οῦ, ὁ, idem ; (2) ſomnia immittens, menti objiciens. A πέμπω.

Ὄνειρος, ου, ὁ, ſomnium, viſum, Gl. V. (2) Deus quietis. Ab ὄναρ.

Ὀνειροσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſomnia conſiderat, interpretatur.

Ὀνειρόφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſomnio viſus ; (2) qui ſomnia interpretatur. Ex φαίνομαι.

Ὀνειρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſomniorum peritus, ſomniorum interpres. Ex ὄνειρος, & φρήν.

Ὀνείρω, *ſomnii*, gen. ſing. *Dor.* pro ὀνείρου.

Ὀνειρωγμὸς, οῦ, ὁ, ſomnium, imprimis de re Venereâ ; ipſa effuſio ſeminis. *Ariſtot.*

Ὀνειρώδης, ες, in ſomnis viſus ; ſomniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.

Ὀνείρωξις, εως, ἡ, ſomnium. Ab

Ὀνειρώττω, f. ξω, ſomnio ; (2) ſomnium laſcivum ſomnio ; (3) ſemen in ſomno emitto. Ab ὄνειρος.

Ὄνευος, ου, ὁ, ſucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος. Hinc

Ὀνεύω, & ὀνεύομαι, ſuculam verſo.

Ὀνέω, juvo. Gl. V. Hinc ὀνήσω, f. 1. in præſ. uſitatiùs ὄνημι.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὄνημι.

Ὀνήιος, utilis, *Ion.* pro ὄνειος, ab ὄνημι.

Ὀνήϊϛος, utilis. Ab eod.

Ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, aſinum agito. Ab

Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agitator aſini, Gl. Vet. agaſo, mulio. Ph. aſinarius. Ex ὄνος, & ἐλαύνω.

Ὀνήμενον, acc. ſing. part. præſ. paſſ. v.

ὌΝΗΜΙ, & ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, juvo, proſum, utilitatem adfero ; ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι, utilitatem & fructum percipio, fruor. fut. ὀνήσομαι. Εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μόλα πάντας ὀνήσει, Phocyl. 116. Οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι. Eur. Med. 1351.

Ὄνημαι, vitupero : ὄναμαι, vitupero, aor. 1. ωνατο. Ὅτε μ' ὤνατο, Il. 17, 25.

Ὄνησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act, *Ion.* pro ὤνησε.

Ὀνήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ὀνήσεσαι.

Ὀνήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ὄνημι.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis, fructuoſus.

Ὀνεσίμως, *Adv.* utiliter.

Ὄνησις, εως, ἡ, juvamen, emolumentum.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilitatem adferens. Ex ὄνησις, & φέρω.

Ὀνησιφόρως, cum fructu, utiliter.

Ὄνησο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. v. ὄνημι.

Ὀνητικὸς, utilis, qui prodeſſe poteſt. Ab

Ὀνητὸς, ὴ, ὸν, utilis ; (2) vituperabilis. *Heſ.* Ab ὄνημι. Unde

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, utilis, commodus.

Ὀνθηλεύω & ὀνθυλεύω, *propriè* fimo agrum adſpergo ; deinde cibos exquiſitè condio, quia ut fimo agri fœcundiores, ſic cibi condimentis delicatiores fiunt. *Ern.* Ab

ὌΝΘΟΣ, ου, ὁ, fimus ſeu ſtercus jumentorum. Il. 23, 775.

Ὀνθύλευσις, εως, ἡ, exquiſitior ciborum apparatus. Ab ὀνθυλεύω.

Ὀνίας, ου, ὁ, ſcari piſcis genus. Ab ὄνος.

Ὀνιδία, ας, ἡ, ſtercus. Ab eod.

Ὀνίδιον, ου, τὸ, aſellus. Ab eod.

Ὀνικὸς, ὴ, ὸν, aſininus, aſinarius. Ab eod.

Ὀνίνημι, idem quod ὄνημι.

Ὀνίνησιν, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν, ab ὀνίνημι, *juvo.* Ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, Hom. Il. 24, 45.

Ὀνὶς, ίδος, ἡ, ſtercus aſininum.

Ὀνίσκη, aſella. Gl. V. Ab ὄνος.

Ὀνίσκος, ου, ὁ, aſellus ; (2) piſcis quidam, aſellus ; (3) inſectum multipes, cutio, porcellio ; (4) ſucula. Dim. ab eod.

Ὀνίσκω, juvo, proſum, Gl. Vet. ὀνίσκεται, fruitur. Ab ὀνέω.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, qu. dic. aſinaria, ſpecies origani. Ab ὄνος.

Ὀνοβατέω, ῶ, aſinum admitto, ſive facio, ut aſinus equam ineat ; (2) de aſinis equas ineuntibus. Ex βαίνω. Unde

Ὀνοβάτις, ιδος, ἡ, quæ aſino vehitur.

Ὀνόβλιτον, ſpecies bliti.

Ὀνόγυρος, ου, ὁ, & ὀνώγυρις, Nic. Th. 71. carduus aſininus vulgaris, planta adverſus venena ſalutaris tritaque graviter olens. Al. ἀνάγυρος, dicitur.

Ὀνοειδὴς, ὲς, Aſino ſimilis. Ab εἶδος.

Ὀνοθήρας, ου, ὁ, herba quæ potius οἰνοθήρας.

Ὄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med. v. ὄνομαι.

Ὀνοκένταυρος, ου, ὁ, onocentaurus, *animal* ; (2) ſpecies dæmonum.

Ὀνοκηκὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. galla aſinina.

Ὀνοκίνδιος, ου, ὁ, agaſo, mulio, Dorienſibus ; quaſi ex ὄνος, & κινέω, *moveo.*

Ὀνοκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aſinariam molam impellit & agitat, molitor. Ex κόπτω.

Ὀνοκρόταλος, ου, ὁ, onocrotalus, avis, olori ſimilis. Ex κρόταλον.

Ὀνόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pedes aſininos habens. Ex ὄνος, & κῶλον, *pes.*

ὌΝΟΜΑ, ατος, τὸ, nomen, vocabulum ; (2) nomen, fama, celebritas ; (3) prætextus ; obtentus honeſtus ; (4) auctor, ſub cujus ſc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus perſonâ aliquid dicitur ; (5) dicitur & pro homine ipſo, ſed cum relatione ad nomen ; ut nomen Rom. pro Romanis : abſolutè, & cum numero in ſac. Lib. per Hebraïſmum, *Ern.*

Ὀνόμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠνόμαζε.

Ὀνομαζέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ.

Ὀνομάζω, f. άσω, nomino, appello ; deſigno, nuncupo, Gl. V. (2) celebro, decanto ; ὀνομάζομαι, nominor, appellor. aor. 1. part. ὀνομασθεὶς, nominatus ; p. ὠνομασμένος. Τὶς ὀνομάζεται πόθ' οὗτος ; Ariſtoph. Av. 295. Ὄνομα δὲ ὠνομάζετο Ἕλενος, Soph. Phil. 606. Ab ὄνομα.

Ὀνομαθετέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab

Ὀνομαθέτης, ου, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα, & τίθημι.

Ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero ; ὄνονται carpunt, f. 1. ὀνόσομαι, *poet.* ὀνόσσομαι, ὀνόσσεται, carpet, aor. 1. ὠνοσάμην, reprehendi ; opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat. Il. 14, 95.

Ὀνομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco ; (2) nominatim recenſeo, vel percenſeo, aor. 1. οὐνόμηνα, *Ion.* & *Poet.* pro ὠνόμηνα ; ὀνόμηνεν appellavit, vocavit. Ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα Πανδώρην, Heſiod. Ἔργ. 80. Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, *Adv.* nominatim.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

Ὀνομάκλυτος, ου, vel ὀνομακλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cujus nomen eſt inclytum, celebris.

Ὀνόμαξε, 3 ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ὠνόμασε.

Ὀνόμασθεν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. *Ion.* *Æol.* & *Bœot.* pro ὠνομάσθησαν.

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen, Ph. nominatio, nuncupatio. Ab ὀναμάζω.

Ὀνόμασιν, dat. pl. cum ν ab ὄνομα.

Ὀνόμασμα, ατος, τὸ, idem.

Ὀνομαϛήρια, ων, τὰ, feſtum, quod celebratur ob impoſitionem nominis.

'Ονομαϛὴς, ȣ͂, ὁ, nominator, Ph. autumator.

'Ονομαϛὶ, *Adv.* nominatim, nomine.

'Ονομαϛικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαϛικὸν, ȣ͂, ſc. βιϐλίον, dictionarium, onomaſticum, ὀνομαϛικὴ, (ſc. πτῶσις) nominativus, Gl. V.

'Ονομαϛικῶς, *Adv.* nominatim.

'Ονομαϛὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. nominabilis, qui nominari poteſt, celebris, nobilis, clarus. Gl. Vet. nominatus. Ab ὀνομάζω.

'Ονομαϛῶς, *Adv.* clarè, nobiliter.

'Ονοματικῶς, *Adv.* idem quod ὀνομαϛικῶς.

'Ονοματογραφέω, ῶ, nomina ſcribo ſeu inſcribo, in acta refero.

'Ονοματογραφία, ας, ἡ, nominum inſcriptio; (2) nomenclatura. Ab

'Ονοματογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nominum ſcriptor, ſeu inſcriptor. Ex ὄνομα, & γράφω.

'Ονοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impoſitio; nuncupatio, Gl. V. Ex ὄνομα, & θέσις.

'Ονοματοθέσια, ων, τὰ, nominalia, Ph. Ex iiſdem.

'Ονοματοθετέω, nomen impono, fingo. Ab

'Ονοματοθέτης, ȣ, ὁ, nominis impoſitor. Ex ὄνομα, & τίθημι.

'Ονοματοθήρας, ȣ, ὁ, qu. dic. nominum auceps, vocabulorum captator, *Athen.* Auceps ſyllabarum, *Cic.* Ex θήρα, *venatio.*

'Ονοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Gl. V. Ex καλέω.

'Ονοματολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nomen ſeu nomina dicit; nomenclator, Gl. V.

'Ονοματομάχος, ȣ, ὁ, qui de verbis pugnat. Ex μάχομαι.

'Ονοματοποιέω, nomen ſeu nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo à ſono; p. part. paſſ. ὠνοματοπεποιημένον, fictum à ſono.

'Ονοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod

'Ονοματοποιΐα, ας, ἡ, nominis ſeu vocabuli fictio; nominis fictio à ſono. Ab

'Ονοματοποιὸς, ȣ͂, ὁ, nominis ſeu nominum, i. e. verborum fictor. Ex ποιέω.

'Ονοματȣργὸς, ȣ͂, ὁ, idem. Ex ἔργον.

'Ονόμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὠνόμανα, ab ὀνομαίνω.

'Ονόπορδον, ȣ, τὸ, crepitus aſini, *herba*, quia aſini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος, & πορδή.

'Ονόρυγχος, cunilla, Ph.

'ΟΝΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, aſinus, aſina; (2) piſcis quidam; (2) locuſtæ genus; (4) inſectum, multipeda, cutio, porcellio; (5) axis; (6) fuſus; (7) ſuperior molæ lapis; (8) vaſis *inpr.* vinarii genus; (9) unio, quæ & μονὰς, & κύϐος; (10) origani ſpecies; (11) machina quædam.

'Ονοσις, εως, ἡ, reprehenſio. Ab ὄνομαι.

'Ονοσκελὶς, ίδος, ἡ, crura aſinina habens. Ex ὄνος, & σκέλος. Unde

'Ονόσκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

'ΟΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onoſma, herba.

'Ονόσσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.* verbi ὀνόω.

'Ονοϛάσιον, ȣ, τὸ, ſtabulum, Ph. Ex ὄνος, & ϛάσις.

'Ονοϛὸς, ἡ, ον, vituperandus, reprehenſione dignus. Ab ὄνομαι.

'Ονοσφαγία, ας, ἡ, victima ex aſino. Ex ὄνος, & σφαγή.

'Ονοτάζω, vitupero, carpo, incuſo. 'Ονοτάζομαι, abominor, Æſch. Suppl. 11. Ab ὄνομαι.

'Ονοτὸς, ἡ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.

Ονȣρις, ιδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος, & ȣ̓ρὰ, *cauda.*

'Ονοφορϐὸς, ȣ͂, ὁ, qui aſinos paſcit, aſinarius. Ex ὄνος, & φέρϐω, *paſco.*

'Ονοχειλὶς, vel ὀνοχειλες, & ὀνοχειλος, anchuſæ altera ſpecies. Ex ὄνος, & χεῖλος.

'Ονόχηλος, ȣ, ὁ, ungulam aſini habens; ὀνόχηλον, anchuſæ ſpecies. Nic. Sch. quæ aliis ὀνόχειλος. Ex ὄνος, & χηλή.

'Ονόω, vitupero, reprehendo, carpo; uſitatiùs ὄνομαι. Μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο, Theoc. 26, ult. Ab ὄνημι.

'Οντα, acc. ſing. part. præſ. v. εἰμί.

'Οντα, τὰ, bona, facultates. Ab eod.

'Οντι, *ei, qui eſt*, dat. ſing. part. ejuſd.

'Οντινα, *quemque*, acc. ſing. ab ὅϛις.

'Οντως, *Adv.* verè, ſanè, planè, certò, profectò, Ph. Ab ὢν, ὄντος, ab εἰμί.

'Ονυμα, nomen, *Æol.* & *Dor.* pro ὄνομα.

'Ονυμαζω, & ονυμαίνω, appello. A præc.

'ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, unguis, ungula; (2) uncus; (3) genus torturæ; fidiculæ, Gl. V. (4) pars cordis; (5) pars folii roſæ ſuperior; (6) gemma quædam, onyx; (7) marmoris ſpecies; (8) operculum conchylii; (9) oſtreum; (10) frutex quidam. Hinc

'Ονυχίζω, f. ίσω, *Att.* ιῶ, ungulam divido; (2) ungues præcido, vel reſeco; (3) ungue noto; (4) ad unguem exigo, exactè perpendo.

'Ονύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemmâ vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod. Unde

'Ονύχιον, ȣ, τὸ, unguiculus, Gl. V. ungula, unguella, unguicula; (2) lapis onychites.

'Ονυχισμὸς, ȣ͂, ὁ, unguium reſectio; (2) diligens & acerba rei examinatio. Ab ὀνυχίζω.

'Ονυχιϛὴρ, ῆρος, ὁ, unguis, ungula.

'Ονυχιϛήριον, ȣ, τὸ, culter ad recidendos ungues, Gl. V. unguicularium. Ab eod.

'Ονυχίτης, ȣ, ὁ, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis. Ab ὄνυξ.

'Ονυχῖτις, ιδος, ἡ, ut ὀνυχῖτις καδμεία, onychitis cadmia, dicta à ſimilitudine venarum onychis lapidis.

'Ονυχογραφέω, ῶ, fut. ήσω, unguibus ſcalpo vel rado. Ex ὄνυξ, & γράφω.

'Ονυχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguium ſpeciem habens. Ex ὄνυξ, & εἶδος.

'Ονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſininus, qui aſinini generis eſt. Ab ὄνος.

'Ονω, f, ὀνῶ, proſum, Sch. Soph. (2) vitupero. E. M.

'ΟΝΩΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, ononis, *planta.*

'Οξαλὶς, ιδος, ἡ, acida fæx vel vappa; (2) lapathi ſpecies, vulgo acetoſa, *Angl.* Sorrel. Ab ὄξος.

'Οξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto & muriâ. Ex ὀξὺς, & ἅλμη, *ſalſugo.*

'Οξέα, *Adv.* acutè. Ab ὀξύ.

'Οξέα, δένδρον, *arbor*; ornus, Gl. V.

'Οξεῖα, ας, ἡ, acuta; (2) haſta, Suid. Ab ὀξύς.

'Οξείδιον, ȣ, τὸ, Dim. idem quod ὄξος.

'Οξέλαιον, ȣ, τὸ condimentum ex aceto & oleo. Ex ὀξύς, & ἔλαιον.

'Οξέως, *Adv.* acutè; (2) celeriter, velociter, repentè, raptim; (3) graviter, vehementer. Ab ὀξύς.

'Οξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum reſipiens.

'Οξίζω, f. ίσω, acidus ſum, acorem refero. Ph. aceſco. Ab ὄξος.

'Οξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis ſtilis, *Heſ.* Ab eod.

'Οξίνης, ȣ, ὁ, ut ὀξίνης οἶνος, vinum, quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος. Unde

'Οξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum adſervatur, vel in menſâ apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt.

'Οξοπώλης, ȣ, ὁ, aceti venditor.

'Οξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vinum vile, lora, *item* vinum medicatum, ut myrrhatum & inde amarum. Ab ὀξύς.

'Οξύα, ας, ἡ, arbor abieti non abſimilis. Ab eod.

'Οξυάδω, acutâ voce cano.

'Οξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excreſcens.

'Οξυάκανθος, υ, ὁ, idem & ex iiſd.

'Οξυϐάφιον, ȣ, τὸ, acetabulum, Ph. Ex ὄξος, & βαφή.

'Οξύϐαφον, ȣ, τὸ, idem. Gl. V. Ex iiſd.

'Οξύϐαφος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

'Οξυϐελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutum habens cuſpidem; (2) qui celeriter jaculum emittit. Ex ὀξὺς, & βέλος.

'Οξυϐλέπτης, ȣ, ὁ, perſpicax, Ph. diſpiciens, acutè cernens. Ex ὀξὺς, & βλέπω. Unde

'Οξυϐλεψία, ας, ἡ, acutus viſus.

'Οξυϐόας, vel ὀξυϐόης, ȣ, ὁ, acutum clamans. Ex βοάω.

'Οξυϐολέω, celeriter jaculor. Ex βάλλω.

'Οξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum, lac, quod acuit. Hinc

'Οξυγαλάκτινος, ινη, ινον, ex acido lacte confectus.

'Οξύγαρον, τὸ, garum, aceto conditum, Gl. V.

'Οξύγγιον, unguina, arvina, auxungia, Gl. V.

'Οξυγένειος, ὁ ϗ ἡ, acutum mentum, acutam barbam habens. Ex γένειον.

'Οξυγενυς, ύος, ἡ, quod infra labra in maxillâ inferiore eminet, *Poll.*

'Οξύγη, ης, ἡ, bufo, Gl. V.

'Οξυγλυκὲς, έος, τὸ, aqua mulſa acida. Ex ὀξὺς, & γλυκύς.

'Οξύγλυκον, dulcacidum. Ph. Ex iiſd.

'Οξύγλυκυς, εια, υ, dulciter acris. Hinc ὀξύγλυκυ, cremor favorum decoctus, mulſa acida; dulcacidum, Gl. V. Ex iiſd.

'Οξύγοος, ον, lamentabilis, flebilis.

'Οξυγράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter ſcribens. Ex ὀξὺς, & γράφω.

'Οξυγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, angulum acutum habens. Ex γωνία.

'Οξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen viſûs:

'Οξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno. Ab

'Οξυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutum cernens, perſpicax. Ex ὀξὺς, & δερκω. Hinc

'Οξυδερκικὸς, ἡ, ὸν, viſum acuens.

'Οξυδερκῶς, acutè, viſu acuto.

'Οξυδορκεω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. V. Ex ὀξὺς, & δέρκω, δέδορκα.

'Οξυδορκὴς, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀξυδερκής.

'Οξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Ph.

'Οξυδορκικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀξυδερκικός.

'Οξυδρομέω, ῶ, velociter curro. Ab

'Οξύδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velociter currens.

'Οξυέθειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutos capillos habens. Ex ἔθειρα.

'Οξύζω, aceſco, aceo, Gl. V. Ab ὀξύς.

'Οξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acutè audiendi facultas. Ab

'Οξυήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutè audiens, qui acuto auditu eſt præditus. Εἰσὶ δὲ τινες οἵ φασι ϗ μάλιϛα ὀξυηκόȣς εἶναι τῶν ζώων ἰχθύας, Ariſtot. Ex ἀκȣ́ω, unde ἀκοή.

'Οξυῆχος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, acutum ſonum edens.

'Οξυθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter interficiens.

'Οξύθηκτος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, valdè acutus.

'Οξυθήκτως, valdè acutè.

'Οξυθρηνητος, ὸν, valdè lamentabilis.

'Οξυθυμέω, ῶ, fut. ήσω, iræ ſum impotens, præcipiti irâ excandeſco. 'Οξυθυμεῖσθαι σφόδρα 'Ευριπίδῃ, Ariſtoph. Θεσμ. 473.

'Οξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitantia:

'Οξυθυμία, ας, ἡ, &

'Οξυθύμια, ων, τὰ, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienſes in triviis ponebant; (2) ligna, ex quibus ſuſpenduntur aliqui.

'Οξύθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iracundus.

'Οξύϊνος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab ὀξύα.

'Οξυκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iracundus. Ex καρδία.

'Οξυκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum caput habens. Ex κάρηνον.

'Οξύκεδρος, ȣ, ἡ, cedrus acuta.

'Οξυκέρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acuta cornua habens. Ex κέρας.

'Οξυκέρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

'Οξυκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acuminatum caput habens. Ex κεφαλή.

Οξυκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex κινέω.

'Οξύκρατον, ȣ, τὸ, potio ex aceto & aquâ. Ph. poſca. Ex κεράω, *miſceo.*

'Οξυκώκυτος. ον, valdè flebilis.

'Οξυλάϐεια, ας, ἡ, ſtrenuitas, in agendo celeritas.

'Οξυλαϐέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capeſſo & adgredior. Ab

'Οξυλαϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtrenuus, acer; (2) celer, acer in rapiendo, rapax. *Epith.* animalium rapacium. Φύσει ὁ αἰετός ἐϛι φθονερὸς ϗ ὀξύπεινος, ἔτι δὲ ὀξυλαϐὴς, Ariſtot. Ex λαμϐάνω.

'Οξυλάϐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὀξυλάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutè loquens.
Ὀξυλάπαθον, ȣ, τὸ, genus lapathi, foliis acutioribus.
Ὀξυλίπαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aceto & pinguedine imbutus.
Ὀξυλιπης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λίπος.
Ὀξυμάθεια, vel θία, ας, ἡ, celeritas diſcendi. Ab
Ὀξυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter diſcens. Ex μανθάνω.
Ὀξύμαλα, mala acida. *Dor.* pro ὀξύμηλα.
Ὀξυμελὴς, ὲς, acutâ voce canens. A μέλος.
Ὀξύμελι, ιτος, τὸ, potio ex melle & aceto.
Ὀξυμελίκρατον, *Ion.* ὀξυμελίκρητον, idem.
Ὀξυμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutè excogitatus. Ex μέριμνα.
Ὀξύμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum.
Ὀξύμολπος, ὁ ϗ ἡ, acutè canens. A μολπή.
Ὀξύμορφος, ὁ ϗ ἡ, ſubitò formatus. A μορφή.
Ὀξυμυρσίνη, ας, ἡ, acuta myrtus, ſylveſtris.
Ὀξυμύρσινος, ίνη, ινον, ex myrto ſylveſtri formatus. A præc.
Ὀξύμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutofatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ȣ, dictum acutum, tametſi primo intuitu ſtultum videatur.
Ὀξυναῖος, ον, *Epith.* vini, Hippoc. Ab ὀξύς.
Ὀξυντὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalprum. Ab
Ὀξύνω, fut. υνῶ, acumino, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, inſtigo, incito; (4) acidum reddo; (5) aceſco, in acorem vertor; ὀξύνομαι, acidus fio, aceſco. Ὀξύνειν τὴν τελευταίαν, ſcil. ϲυλλαβὴν, Athen. Σίδηρος ϲίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρȣ, Prov. 27, 17. Ab ὀξύς.
Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, vid. ὀξυΐνος.
Ὀξυόϛρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex acutis teſtis. Ab ὄϛρακον.
Ὀξυπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortiter impactus; (2) aculeatus. A πηγνύω.
Ὀξυπαθῶς, *Adv.* acuto & vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter.
Ὀξυπείνης, ȣ, ὁ, famelicus. Ex πεῖνα.
Ὀξύπεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vehementi fame cruciatur; (2) qui valdè cupit. Ex iiſdem.
Ὀξυπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acidus cum amarore, vehementer amarus, *Heſ.* A πεύκη.
Ὀξύπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acidus, Gl. V.
Ὀξυποδέω, ῶ, feſtino, denſo, Gl. V. ὀξυποδεῖν, graſſari, Ph. Ab ὀξύπȣς. Unde
Ὀξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addenſatio.
Ὀξυπόριον, τὸ, medicamentum facilè venas & tenues partes corporis permeans. Ab
Ὀξύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui citò tranſit. Ex ὀξὺς, & πεῖρος.
Ὀξύπȣς, οδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeres pedes vel greſſus habens, Gl. V.
Ὀξύπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutam proram (cuſpidem) habens, *Epith.* haſtæ.
Ὀξύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velox. Ab πτερόν.
Ὀξύπυκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ὀξύπυκνος ἁρμονια, ap. Muſicos denſitas acutorum ſonorum in ſupremis gradibus muſicæ ſcalæ.
Ὀξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ab ἐρεύγω. Hinc
Ὀξυρεγμιάω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto.
Ὀξυρεγμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui acidum ructum emittit. Ab eod.
Ὀξυρεπης, vel ὀξυρρεπὴς, ες, velox. A ῥέπω.
Ὀξυρόδινον, vel ὀξυῤῥόδινον, ȣ, τὸ, ſc. ἔλαιον, oleum roſaceum aceto temperatum. A ῥόδινος.
Ὀξύῤῥιν, vel ὀξύῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, qui acuto eſt naſo.
Ὀξύῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter currens; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur; (3) celer, celerrimus, qui fit momento temporis; (4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀξὺς, & ῥοπή.
Ὀξυῤῥόπως, *Adv.* celeriter, cum impetu, acriter.
Ὀξύῤῥογχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum roſtrum habens.
ὈΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, acutus, ut enſis, cuſpis; (2) acutus ſenſu, voce, animo; (3) acidus; (4) acris, vehemens; (5) celer, ſubitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum.
Ὀξὺς, lumbus, Erot. ap. Hipp. ὀξύϊ, ὀσφύϊ.
Ὀξύϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum os ſeu roſtrum habens; (2) acutè ſcindens, acutam cuſpidem habens; (3) acutam ſeu argutam vocem habens. A ϛόμα.
Ὀξύσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutus juncus, Gl. V. hibiſcum, juncus.
Ὀξύτατα, *Adv.* acutiſſimè, quam ociſſimè; ὀξύτατος, ociſſimus, Gl. V. ab ὀξύ.
Ὀξυτέλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum finem habens, in acutum ſonum deſinens. Ex τελευτή.
Ὀξυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξὺς, & τείνω.
Ὀξύτερον, *Adv.* ociùs, Gl. V. Ab ὀξὺ.
Ὀξυτέρως, idem & ab eod.
Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) ſtudium acre, contentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.
Ὀξυτόκιον, φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier citò pariat. Ab
Ὀξυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, citò pariens, partum accelerans. Ex τίκτω.
Ὀξυτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutè ſecans; (2) acutus. A τέμνω.
Ὀξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, anguſtus ſum; (2) accentu acuto noto, ὀξυτονῶν, acuminatus. Hinc
Ὀξυτόνησις, ἡ, pronunciatio per acutum.
Ὀξύτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui acuto tono finitur, cujus ultima ſyllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονοι ᾠδαι, acuti & magni ejulatus.
Ὀξυτόνως, *Adv.* cum acuto accentu.
Ὀξύτορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ὀξύτορος ἦλος, χαλινὸς, φωνὴ, acutus. A τείρω.
Ὀξυτρίφυλλον, ȣ, τὸ, acutum trifolium.
Ὀξυφάγρος, ȣ, ὁ, piſcis nomen, ap. Opp.
Ὀξυφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutè videns. A φάος.
Ὀξυφεγγὴς, ὲς, valdè ſplendens. A φέγγος.
Ὀξύφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutè ſonans.
Ὀξυφλεγμασία, ας, ἡ, acuta & vehemens inflammatio.
Ὀξύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, acutum ſapiens, acri & ſolerti mente præditus. A φρήν.
Ὀξύφυλλον, ȣ, τὸ, acuta folia habens; herba.
Ὀξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab
Ὀξύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutam vocem habens. A φωνη.
Ὀξύχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, promtus, expeditus manu. Hinc
Ὀξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manûs.
Ὀξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. Ab
Ὀξύχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſubitò & graviter iraſcitur, Ph. bilioſus, iracundus. A χολή.
Ὀξυχόλως, irâ gravi.
Ὀξυωπέω, ῶ, acutum cerno. Ab
Ὀξυωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vel ὀξυώπης, acutum cernens. Ὁ δὲ αἰετὸς ὀξυωπέϛατος μέν ἐϛι, ϗ τὰ τέκνα ἀναγκάζει ἔτι ψιλὰ ὄντα πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν, ϗ τὸν μὴ βȣλόμενον κόπτει, Ariſtot. Ex ὀξὺς, & ὢψ. Hinc
Ὀξυωπία, ας, ἡ, acutus viſus.
Ὀξυωπίας, ȣ, ὁ, acutum cernens. Ab eod.
Ὀξυωπὸς, ἡ, ὸν, vid. ὀξυωπής.
Ὀξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acidus. Ab ὄξος.
Ὅȣ, *cujus*, gen. ſing. *Poet.* pro ȣ̃, ab ὅς, *qui.*
Ὀπαδέω, comitor, ſector. Ab
Ὀπαδὸς, ὁ ϗ ἡ, comes, adſecla, adſectator. Ab
Ὀ Π Α' Σ Ω, fut. άσω, perſequor; (2) ſequi jubeo, comitem do, præbeo, do; & ὀπάζομαι, comitem accipio, à perſequenti premor; ὀπάσσας, 1. ſing. a. 1. part. pro ὀπάσας, cum præbuiſſet. Κοιλιοπώλησι δὲ Θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει, Ariſtoph. Eq. 200. δῶρον τινὶ, Theoc. 27, 55.
Ὀπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen eſt. Ab ὀπή. Unde
Ὀπαῖον, ȣ, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit.
Ὀπανίκα, *Dor.* pro ὀπηνίκα, *quando.*
Ὄπασα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤπασα, ab ὀπάζω.
Ὀπάσαις, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ὠπάσας.
Ὀπάσσαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Poet.* pro ὀπάσαις.
Ὀπάτριος, idem quod ὁμοπάτριος.
Ὅπατρος, ȣ, ὁ, eodem patre genitus, pro ὁμόπατρος, *per Syncop.*
Ὀπάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, comes. Ab ὀπάζω.
Ὅπερ, quod, Gl. V. Ab ὅς, ἥ, ὅ.
Ὅπερ, ἂν, quidquid.
Ὅπερ, δὴ, quodlibet, Ph.
Ὅπερ δήποτε, quodcumque, Gl. V.
Ὀπεύς, έως, ὁ, ſubula, quâ aliquid perforatur. Ab ὀπή.
Ὀπεύω, circumſpicio, video, & ὀπεύεσθαι, omina captare, augurari; ſed pro hoc tutiùs ὀπτεύεσθαι. Ab ὀπὴ, vel ὂψ, *vox.*
Ὀπέωνες, *Ion.* pro ὀπάονες, Herodot.
ὈΠΗ', ης, ἡ, foramen, ſpecus, Gl. V.
ὍΠΗ, *Adv.* ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ἔσθ' ὅπη, alicubi, aliquo modo, quadamtenus; ὅπη ἂν, quocumque, quemcumque in locum; ὅπη ποτὲ, quocumque, quomodocumque; ὁπητιȣ̃ν, aliquid, alicujus momenti.
Ὀπηδεύω, comitor, Etym. ex Apoll.
Ὀπηδέω, ῶ, idem. Χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr. Τȣ̃το δ' ἀριϛήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖν, Dion. Περ. 547. Ab ὀπηδός. Hinc
Ὀπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adſectator, *Heſ.*
Ὀποδὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ὀπαδὸς, Att. Euſt.
Ὁπηλίκος, ὁ ϗ ἡ, quantus. Hinc
Ὁπηλικοστȣ̃ν, quantuſcumque; & in Neutr. ὁπηλικονȣ̃ν, quantumcunque. A πηλίκος.
Ὁπηνίκα, *Adv.* quum, quando, poſtquam, quam mox, Ph. Ab ἡνίκα, *quando.*
Ὀπητιον, ȣ, τὸ, ſubula, quâ aliquid perforatur. Ab ὀπή.
Ὁπητιȣ̃ν, aliquid, alicujus momenti. Ab ὅπη, τὶ, & ȣ̃ν.
Ὀπὶ, dat. ſing. Ab ὂψ, *vox.*
Ὀπίας, ȣ, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caſeus coagulo ficulneo coagulatus. Ariſtoph. per jocum. Idem.
Ὀπίαν, vocat quoque τὴν ὀπὴν, foramen. Ab ὀπός.
Ὀπιδνὸς, ἡ, ὸν, reverendus, cavendus, vel extimeſcendus; ὀπιδνοτάτη, ſummopere cavenda, maximè extimeſcenda. Ab ὄπις.
Ὀπίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὠπίζετο, ab
Ὀπίζομαι, fut. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo, ulciſcor. Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, *Heſ.* Ασπ. 21. Ἀλλὰ ϲὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, Od. 13, 148. Μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφέτμήν, Il. 18, 216.
Ὀπίζω, f. ίσω, ſuccum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciſo, vel caulem incido ſucci gratiâ. Ab ὀπός.
Ὄπιθε, vel ὄπιθεν, ponè, à tergo, Gl. V.
ὈΠΙΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, opicus, deformis, ſordidus, immundus, Vet. Lex.
Ὄπιον, ȣ, τὸ, opium, ſuccus lacteus, qui papaveris ſcapo inciſo emanat. Ab ὀπός.
Ὀπιπευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui circumſpicit diligenter aliquid, Spectator. Ab
Ὀπιπεύω, idem quod
Ὀπιπτεύω, fut. εύσω, inſpicio, circumſpicio, oculis luſtro. Τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας, Il. 4, 371. Ab ὄπτομαι.
Ὄ Π Ι Σ, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura, conſideratio, reſpectus; (3) adſpectus. Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν [illegible] ἀλέγοντες. Il. 16, 388.
Ὀπισαμβῶ, itio retrograda, *Euſt.* Quaſi ex ὀπίσω, & αμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, aſcendere.
Ὄπισθε, vel ὄπισθεν, *Adv.* à tergo, ponè; (2) poſteriùs, in poſterùm, poſthàc, poſteà. Hinc ὁ ὄπισθεν, poſterior, ſequens.
Ὀπισθέναρ, αρος, τὸ, poſterior pars manûs & quaſi averſa. Ex ὀπίσω, & θέναρ.
Ὀπισθίδιος, ία, ιον, poſticus. Ab ὄπισθεν.
Ὀπίσθιος, ία, ιον, poſticus, poſterior, τὰ ὀπίσθια, poſteriora. Ab eod.
Ὀπισθίως, *Adv.* ponè, à tergo, retrorſùm.

Ὀπισθοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui retrò cedit, retrogradus. Ex ὄπισθεν, & βαίνω. Unde

Ὀπισθοβατικὸς, ἡ, ὸν, retrò inſiliens.

Ὀπισθόγραφος, ὁ ϗ ἡ, ab averſâ parte ſcriptus; de libro & chartâ. Ex ὄπισθεν, & γράφω.

Ὀπισθοδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui digitos habet retrò inverſos, R. Ex ὀπίσθεν, & δάκτυλος.

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, à tergo ſeu retrò ligatus

Ὀπισθολίαξις, εως, ἡ, idem quod παλίαξις opp. προλιάξει, Sch. Heſ.

Ὀπισθόδομος, ου, ὁ, poſtica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium ponè ædem Minervæ erat. Gl. V. ærarium, poſticula.

Ὀπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo poſterior ſive capitis, ſive totius corporis pars, velabatur.

Ὀπισθοκάρπιον, ου, τὸ, fructum à tergo folii ferens. Ex ὄπισθεν, & καρπός.

Ὀπισθοκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ponè ſequitur, adſectator.

Ὀπισθόκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui aculeus in poſteriori parte corporis eſt, aculeum in caudâ habens. Ex κέντρον.

Ὀπισθοκέφαλον, ου, τὸ, occiput, Gl. V. Ex κεφαλή.

Ὀπισθοκόμης, ου, ὁ, à tergo comatus. Ex κόμη.

Ὀπισθόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὀπισθοκράνιον, ου, τὸ, occipitium, Ph.

Ὀπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei quidam muliebres.

Ὀπισθοκύφωσις, εως, ἡ, ſpinæ in poſteriorem patrem contorſio.

Ὀπισθόμβροτος, ον, poſt mortem contingens, durans. *Pind.*

Ὀπισθονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retrò ambulans paſcitur, qui præpoſterè paſcitur; ut ὀπισθόνομοι βόες. Ex νέμω, *paſco.*

Ὀπισθονυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à tergo pungens. Ex νύσσω, unde a. 2. ἐνύγην.

Ὀπισθοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, retrogradus.

Ὀπισθόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ponè gradiens, ponè ſequens; *Epith.* famulorum; (2) retrocedens.

Ὀπισθορμέω, retrocedo, *Heſ.* Hinc

Ὀπισθόρμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, retrò cedens, retrogradus.

Ὀπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis apud Comicos.

Ὀπισθοτίλα, ης, ἡ, ſepia; ita dicitur ab ὄπισθεν τιλᾷν, poſt ſe emittendo atramentum ſuum.

Ὀπισθοτονία, ας, ἡ, convulſio partium in poſteriora, partium poſteriorum diſtenſio:

Ὀπισθοτονικὸς, ἡ, ὸν, cui quodam rigore nervorum caput ſcapulis annexum eſt, cui cervix reflexa eſt in poſteriorem partem:

Ὀπισθοτονικῶς, *Adv.* more eorum, quibus cervix reflexa eſt in poſteriorem partem:

Ὀπισθότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in averſum tendens aut tentus; retrotorſus, Gl. V. (2) *Subſt.* idem quod ὀπισθοτονία; (3) perſona illo morbo laborans; (4) vinculum, quo manus poſt tergum religantur. Ex τείνω.

Ὀπισθοτονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀπισθότονος; (3)

Ὀπισθουρητικὸς, ἡ, ὸν, qui retrorſùm urinam emittit; Ariſtot. Ex οὐρέω.

Ὀπισθοφάλακρος, ὁ ϗ ἡ, in occipite calvus.

Ὀπισθοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, retrorſùm attendens, ſeu mentem adhibens, *Heſ.* Ex φαίνω.

Ὀπισθοφανῶς, *Adv.* retrorſùm, in averſum.

Ὀπισθοφυλακέω, à tergo agmen cuſtodio.

Ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, cuſtodia militum à tergo. Ab

Ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui à tergo agmen tutatur.

Ὀπισθοχειμὼν, ῶνος, ὁ, frigus, circa extremam hiemem.

Ὀπισθόχειρ, ὁ ϗ ἡ, cui manus poſt tergum religantur.

Ὄπισμα, ατος, τὸ, ſuccus lacteus caule vel radice inciſâ exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.

Ὀπισμὸς, οῦ, ὁ, ſucci lactei collectio, qui ex inciſo caule gignitur. Ab eod.

Ὀπίσσω, idem quod ὀπίσω.

Ὀπίστατος, ου, ὁ, poſtremus, ultimus; Il. S, 342.

Ὀπίστερος, ου, ὁ, poſterior, à tergo ſequens, *Nonn.* Ab

ὈΠΙ´ΣΩ, *Adv.* retrorſùm, retrò, à tergo, in averſum, ponè, poſt, poſtea, in poſterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorſùm, retrò; εἰς τοὐπίσω, retrorſùm, in averſum.

Ὅπλα, ων, τὰ, arma; (2) armamenta.

Ὁπλάρια, ων, τὰ, parva arma; ὁπλάριον, ſcutulum, Gl. V. Dim. ab ὅπλον.

Ὅπλεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ὅπλομαι.

Ὁπλέω, armo, inſtruo. Ἅμαξαν εὔτροχον ἡμιονείην Ὅπλεον, Od. 6, 73. Ab ὅπλον.

Ὁπλέων, gen. pl. *Ion.* pro ὁπλῶν, ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, aſini, bovis, &c. Ab ὅπλον.

Ὁπλίζω, f. ίσω, armo, inſtruo armis; (2) inſtruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; aor. 1. ὁπλισθεὶς, armatus; perf. ὡπλισμένος, idem; ὥπλισθεν, apud Hom. pro ὡπλίσθησαν inſtruebantur, Od. 23, 143. Ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνω χέρας, Eur. Or. 1212. Σὺ δ' ὥς τι δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα; id. Rheſ. 99. Ab eod. Hinc

Ὅπλισις, εος, ἡ, armatura; (2) ipſa arma.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura; (2) apparatus bellicus. Ab eod.

Ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, armatura; (2) ipſa actio armandi. Ab eod.

Ὁπλισόμεσθα, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ὁπλισόμεθα, ab ὁπλίζω.

Ὁπλιστὴς, οῦ, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.

Ὁπλιταγωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης, & ἄγω.

Ὁπλιτεύω, f. εύσω, ſum miles gravis armaturæ; (2) armatis præſum, rem militarem exerceo, Thuc. Ab

Ὁπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma geſtans; (2) miles armaturæ gravis, Ph. ſcutarius; ὁπλῖται, armites, Ph. armati, Gl. V. Ab ὅπλον.

Ὁπλιτικὸς, ἡ, ὸν, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικὸν, gravis armaturæ milites. A præc.

Ὁπλῖτις, ιδος, ἡ, armata; ὁπλίτιδες, ſtatuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.

Ὁπλιτοδρομέω, ſtadium armatus decurro, armatus curſu contendo. Ὁπλιτοδρομεῖν ἀσκήσας, Pauſan. Ab

Ὁπλιτοδρόμος, ου, ὁ, armatus curſu contendens, armatus ſtadium decurrens. Ex ὁπλίτης, & δρόμος.

Ὁπλιτοπάλης, ου, ὁ, *Dor.* ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης, & πάλη.

Ὁπλοδιδακτὴς, οῦ, ὁ, campidoctor, Ph.

Ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, armidoctor, Gl. V. ſed *armiductor* editum.

Ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. A δίδωμι.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.

Ὁπλοκαθαρμὸς οῦ, ὁ, armiluſtrium, Ph.

Ὁπλοκαθαρσία, ας, ἡ, idem, Gl. V.

Ὁπλοκαθάρσιον, ου, τὸ, idem.

Ὁπλολογέω, ῶ, arma colligo. A λέγω.

Ὅπλομαι, armor; (2) inſtruor, paror. Δεῖπνον ἄνωχθι ὅπλεσθαι, Il. 19, 172. Ab ὅπλον.

Ὁπλομανέω, ῶ, futur. ήσω, inſano armorum amore ducor. Ὁπλομανεῖν πέρα τοῦ δέοντος, *Syneſ.* Ex μαίνομαι.

Ὁπλομαχέω, armis pugno, vel certo. *Plut.*

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, pugna, quâ armis pugnatur.

Ὁπλομαχικὸς, ἡ, ὸν, ad pugnam pertinens. Ab

Ὁπλομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare ſub magiſtro diſcit. A μάχομαι.

ὍΠΛΟΝ, ου, τὸ, telum, ſcutum, Ph. (2) inſtrumentum; (3) penis. ὅπλα, τὰ, arma; (2) præſidia ut εἰς τὰ ὅπλα ἐλθεῖν, in caſtra, præſidia ſe recipere, ὅπλα θέσθαι, caſtra metari, caſtra ponere, munire, *Ern.*

Ὁπλοπάροχος, ου, ὁ, armiger, Gl. V. qui militi arma præbet.

Ὁπλοπετὴς, οῦ, ὁ, ventilator, Ph. A πέταμαι.

Ὁπλοποιέω, ῶ, arma fabricor; (2) armo.

Ὁπλοποιΐα, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab

Ὁπλοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὅπλον, & ποιέω.

Ὁπλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad arma fabricanda pertinens, aptus. Ab ὁπλοποιέω.

Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inſpectio. A σκοπός.

Ὁπλοτεράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὁπλοτέρων, ab

Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor; (2) unus è poſteris; ὁπλότατος, natu minimus. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, Il. 3, 108. Ab ὅπλον.

Ὁπυργία, ἡ, idem quod ὁπλοποιΐα.

Ὁπλοφάγος, ον, arma rodendo corrumpens.

Ὁπλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, arma fero, arma geſto; (2) armatus ſtipo alicujus latus; ὁπλοφορεῖσθαι, ab armatis ſtipari. Ab

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arma geſtat; armiger, Ph. (2) ſatelles, ſtipator; ſcutigerulus, Gl. V. Ex ὅπλον, & φέρω.

Ὁπλοφυλάκιον, τὸ, armamentarium. Ab

Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum cuſtos.

Ὁπλοχαρὴς, ὁ ϗ ἡ, arma amans. A χαίρω.

Ὀποβάλσαμον, ου, τὸ, opobalſamum, ſuccus balſami fruticis.

Ὁποδαπὸς, οῦ, ὁ, cujus, ex quâ regione. Ex ὅπου, & δάπεδον, (δαπος, mera terminatio, *Ern.*)

Ὀποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuccum referens; (2) ſuccoſus, ſeroſus. Ex ὀπὸς, & εἶδος.

Ὁπόθεν, *Adv.* unde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, undecumque, undelibet. A πόθεν, *unde.*

Ὁποθενοῦν, undeunde, Gl. V. A præc.

Ὅποι, *Adv.* ubi. Hinc ὅποι ἂν, ubi, ubicumque, quo, quocumque; ὅποι προσωτάτω, quam longiſſimè. A ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οἷον, qualis, *in interrogatione & citra interrogationem.* Hinc ὁποιός τις, vel ὁποιοστισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτε, ὁποῖοσδηποτοῦν, ὁποῖος οὖν, ὁποῖος οὖν δὴ, ὁποῖος περ, qualiſcumque, quicumque; ὁποῖος ἂν, qualiſqualis, Gl. Vet. A ποῖος. Hinc

Ὁποιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo.

Ὁποίως, *Adverb.* qualiter, quocumque modo, qualitercumque. Ab eod.

Ὀποκάρπασον, ου, τὸ, ſuccus carpaſi, qui inter venena cenſetur. Ex ὀπὸς, & κάρπασος.

Ὀποκινάμωμον, ου, τὸ, ſuccus cinnamomi, è cinnamomo arbore inciſâ.

Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, ſuccus panacis.

ὈΠΟ`Σ, ου, ὁ, ſuccus, humor vel liquor alicundè manans, lachrima arboris ſcarificatione, ſive inciſione, vel terebratione elicita; (2) ſuccus laſerpitii, Gl. V. laſer, laſerpitium; (3) ſuccus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac ſpiſſandum.

Ὁποσάκις, *Adv.* quoties. Hinc ὁποσακισοῦν, quotieſcumque, quoties libeat. Ab ὁπόσος.

Ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *citra interrogationem.* Ab eod. Hinc

Ὁποσαπλασιοσοῦν, quantumvis multiplex.

Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vide ὁποσοπλάσιος.

Ὁποσάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, quot pedum.

Ὁποσαχῆ, *Adverb.* quot in locis; (2) quot modis. Ab ὁποσάκις.

Ὁποσοῦν, quantumvis, quantumcumque. Ex

Ὁπόσος, όση, όσον, quantus; (2) quantuſcumque; (3) qui. Ab ὅσος. Hinc

Ὁποσοσδήποτε, ὁποσηδήποτε, ὁποσονδήποτε, quantuſcumque, quantumvis, quantuſlibet.

Ὁποσονοῦν, *Adv.* quantumcumque.

Ὁποσοστισοῦν, idem quod ὁποσοσδήποτε.

Ὁπόστος, quotus. Ab ὁπόσος.

Ὁποστοσοῦν, quotuſlibet, quotuſcumque.

Ὁπόταν, *Adv.* quando, quum; (2) ubi; (3) *Conjunct.* quandoquidem, quoniam.

Ὁπότε, *Adv.* idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτέ.

Ὁποτεοῦν, *Adv.* quandocumque.

Ὁπότερα, vel ὁπότερον, *Adv.* utrum, an, utromodo. Ab

Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis; (2) alteruter. A πότερος.

Ὁποτεροσοῦν, uterlibet, utervis, alteruter.

Ὁποτέρωθεν, *Adv.* utrâ ex parte, utrâlibet ex parte, unde. Ab ὁπότερος.

Ὁποτέρωθι, uterubi, Gl. V. Ab eod.

Ὁποτέρως, *Adv.* utro modo; (2) utrolibet modo; (3) alterutro modo. Ab eod.

Ὁποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, utrò.

Ὅπου, *Adv.* ubi *citra interrogationem*; (2) quandoquidem; (3) quo; (4) quouſque, eo uſque dum. Hinc ὅπου ἂν, ubicumque, quocumque in loco: quemcumque in locum; ὁπουδὴ, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ ἂν, ὅπου οὖν, ubicumque, ubilibet, ubivis; ὅπου μὲν ὅπου δὲ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἔσθ' ὅπου, alicubi.

Ὅππα, *Dor.* pro ὅππη, *quo.*

Ὅππη, *Poet.* pro ὅπη, *quo.*

Ὁππῆμος, *Adv.* quum, quando. Ab ἦμος.

Ὁππόθι, *Adv.* ubi, *indefinitè.* A πόθι.

Ὁπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter, pro ὁποῖος, *Poet.*

Ὁππόσος, *Poet.* pro ὁπόσος, *quantus.*

Ὁππότερος, uter, *Poet.* pro ὁπότερος.

Ὅππως, ut, quomodo; *Poet.* pro ὅπως.

Ὀπτάζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.

Ὀπταλέος, έα, έον, aſſus, toſtus. Ab ὀπτάω.

Ὀπτανεῖον, & ὀπτάνιον, ου, τὸ, locus, in quo aſſatur, culina. Ab eod.

Ὀπτανεὺς, εως, ὁ, aſſator, Ph. Ab

Ὀπτανὸς, ἡ, ὸν, aſſus, toſtus. Ab eod.

Ὀπτάνω, video, cerno; ὀπτάνομαι, appareo, videor. Δι' ἡμέρων τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, Act. 1, 3. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτασία, ας, ἡ, viſio; (2) viſio in ſomnis; (3) viſio ſpectri. Ab ὀπτάζομαι.

ὈΠΤΑ'Ω, fut. ήσω, aſſo, torreo; ὄπτησον, aſſa; ὀπτᾶσθαι, torreri, aſſari; ὀπτηθὲν, aor. 1. part. aſſatum, Ph. Ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, Ariſtoph. Nub. 408.

Ὀπτεύμενος, præſ. part. med. vel paſſ. *Dor.* pro ὀπτώμενος.

Ὀπτῆ, *Dor.* pro ὀπτᾷ, *contr.* ex ὀπτάει.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui videt, ſpeculator, explorator. Ab ὄπτομαι. Hinc

Ὀπτήρια, ων, τὰ, dona, quæ ſponſus ſponſæ dabat, quum eam primùm videret; (2) quæ dantur ob rem aliquam ſpectatam, præſertim cum infantes primòm offeruntur ſpectandi, *Ern.* Ἡφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη, Call. Dian. 74.

Ὀπτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aſſari poteſt.

Ὄπτησις, εως, ἡ, ipſa actio torrendi vel aſſandi. Ab ὀπτάω.

Ὀπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ὀπτάω.

Ὀπτητέον, torrendum. Ab ὀπτάω.

Ὀπτητικος, ον, vim habens urendi aut torrendi.

Ὀπτηλὸς, ἡ, ὸν, aſſatus. Ab ὀπτάω.

Ὀπτικὸς, ἡ, ὸν, viſorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, optica, diſciplina mathematica, quæ circa viſum verſatur. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτιλέτις, Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excuſſi ſibi oculi ſtatuam poſuit. Vide Plut. in Lyc. cap. 11. Ab

Ὄπτιλος, ου, ὁ, oculus, *apud Dores.* Ab

ὈΠΤΟΜΑΙ, f. ὄψομαι, video, p. ὦμμαι, 3. ὦπται, viſus eſt, part. ὠμμένος, viſus, a. 1. ὤφθην, apparui; ὀφθεὶς, viſus, p. med. ὄπωπα, vidi part. ὀπωπότες, qui viderunt. Ὡς γέλωτι φαιδρῷ τοὐμὸν ὄψεται κάρα, Soph. El. 1323. Τάδε μὲν θεὸς ὄψεται, curabit, id. Phil. 836.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, aſſus, aſſatus, toſtus; (2) qui videtur, qui in conſpectu eſt. Ab ὀπτάω, pro ὀπτητὸς, vel ab ὄπτομαι.

Ὀπτῶ, gen. ſing. *Dor.* pro ὀπτοῦ.

ὈΠΥΙ'Ω, coëo, ineo; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. Ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων Δώσω ὀπυιέμεναι, Il. 14, 286.

Ὀπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, multo ſucco abundans, ſucculentus. Ab ὀπός.

Ὄπωπε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦπτι, ab ὄπτομαι.

Ὀπώπει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι. Unde

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui videt.

ὈΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *Ion.* ὀπώρη, ης, ἡ, autumnus; (2) fructus arborei, poma; (3) maturior ætas.

Ὀπωρίζω, fructus autumnales decerpo & colligo; (2) pomis veſcor, f. ὀπωρίσω, *Att.* ὀπωριῶ, ὀπωριεῖ, fructus colliget; ὀπωριοῦντες, fructus collecturi ſeu decerpturi, nom. plur. fut. 1. part. *Ion.* pro ὀπωριῶντες, pro ὀπωρίσοντες. Ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, ſibi ſumere. Ab ὀπώρα. Unde

Ὀπωρικὸς, ἡ, ον, ex fructibus autumnalibus, ſeu pomis confectus; ut ὀπωρικὴ compoſitio medica ex pomis; (2) ad autumnum, vel collectionem fructuum pertinens.

Ὀπώνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, fructibus autumnalibus ferendis aptus. Ab eod.

Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, autumnalis, (vid. Theſ. Gr. P.) Ab eod.

Ὀπωρισμὸς, οῦ, ὁ, fructuum autumnalium collectio. A ὀπωρίζω.

Ὀπωριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀπωρίσω.

Ὀπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; quaſi regina fructuum hortenſium.

Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus autumnales reponuntur. Ex ὀπώρα.

Ὀπωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructus autumnales colligens, vel ſimpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα, & λέγω.

Ὀπωροπώλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. V. qui poma vendit. Ex ὀπώρα, & πωλέω.

Ὀπωροφορέω, ῶ, poma fero. Ab

Ὀπωροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, Gl. V. Ex ὀπώρα, & φέρω.

Ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus autumnales adſervantur; (2) caſa, in qua latet fructuum autumnalium cuſtos. Ab

Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pomorum cuſtos.

Ὀπωρώνης, ου, ὁ, qui fructus autumnales emit & vendit. Ex ὀπώρα, & ὠνέομαι.

Ὅπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, uti, ut Ph. Hinc ὅπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocumque, quocumque modo, utcumque; οὐχ' ὅπως, ſequente ἀλλὰ, non ſolum non; tantum abeſt, nedum. A πῶς.

Ὁρᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ὁράει.

Ὅρα, 2. ſing. imperat. act. *contr.* pro ὅραε.

Ὅραμα, ατος, τὸ, viſus, viſio, viſum, Ph. Ab ὁράω.

Ὅραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus.

Ὁρᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ὁράειν.

Ὅρασις, εως, ἡ, viſus, lumina, Gl. V. Ab ὁράω.

Ὁρᾶται, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro ὁράεται.

Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator, inſpector. Ab eod.

Ὁρατικὸς, ἡ, ὸν, videndi facultate præditus, perſpicax, viſorius; τὸ ὁράτικον, οῦ, pupillæ locus, ſedes viſûs, Ph. ὁρατικα, lumina. Ab eod.

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, viſibilis, ſpectabilis. Ab

ὉΡΑ'Ω, ῶ, video, cerno; (2) animadverto, intelligo; ὁρᾷς, vides, *Poet.* ὁράας, *Dor.* ὁρῇς; imperf. ἑώρων, videbam, p. ἑώρακα, vidi, inf. ἑωρακέναι, vidiſſe; paſſ. ὁρῶμαι, videor, p. part. ἑωραμένος, viſus; ἑωρᾶτο, cernebatur, imperfect. ὁρῶμαι etiam activè video apud Hom. imperf. ὁρᾶτο, videbat, ſine augm. Ὁρῶ σε ἥδεσθαι, Dem. Ὁρῶ εἰς γῆν, Xen. πρὸς ἄλλους, id.

Ὀρβίκατον, τὸ, genus fici, ap. Athen.

Ὀργάζω, fut. άσω, inſtigo, incito; (2) mollio, ſubigo, macero, contempero. Ὀργάζει πρὸς τὴν διάκρισιν, Ariſtot. *de ſudatoriis.* Πηλὸν, ἀποδὺς, ὄργασον, Ariſtoph. Av. 846. Ab ὀργάω.

Ὀργαίνω, irrito, irâ accendo; ὀργάνειας, a. 1. opt. 2. ſing. incites; (2) tumeo, æſtuo, incitor. Ἀλλ' οὐ γὰρ ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν, prudentem, Soph. Trach. 561. Χρὴ, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ, Eur. Alc. 1094. Ab ὀργή.

Ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, inſtrumentalis. Ab ὄργανον.

Ὀργανικῶς, *Adv.* organicè, organorum ſeu inſtrumentorum more.

ὌΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, inſtrumentum, Ph. Gl. V. ὄργανον, fiſtula, organum. Etiam pro ipſo opere.

Ὀργανοποιητικὴ, ſc. τέχνη, inſtrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιέω.

Ὀργανοποιΐα, ἡ, inſtrumentorum fabricatio; (2) machinatio per inſtrumenta. Ab

Ὀργανοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργανον, & ποιέω.

Ὀργανόω, inſtrumenta fabricor; (2) ſtruo, fabricor. Ab ὄργανον.

ὈΡΓΑ'Σ, άδος, ἡ, terra pinguis, fertilis; (2) terra deo ſacra, quam colere nefas, ut luci & ſaltus, Gl. V. ſaltus.

Ὀργασμὸς, οῦ, ὁ, præparatio, emollitio, ſubactio; (2) irritatio, concitatio; (3) irruendi impetus. Ab ὀργάω, vel ὀργάζω.

ὈΡΓΑ'Ω, ῶ, ſucco vel humore turgeo; (2) venereâ cupiditate flagro, prurio; Gl. V. ſubo. Ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα, Thuc. Ὀργῶσιν ἀφροδιασθῆναι, Ariſtot. Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀχείαν, id.

Ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, ſacerdotes, ſacrifici, iiſdem ſacris initiati. Apud Athenienſes, qui tributim certis diebus ſacrificia quædam offerebant. Ab ὄργια.

Ὀργεωνικὸς, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium.

ὈΡΓΗ', ῆς, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus; mores, ſtudium; (3) ſuperbia, arrogantia; (4) ſævitia; (5) acrior quiſque & vehementior impetus & ardor. Ab ὀρέγω.

Ὄργημα, τὸ, idem. Ab ὀργάω.

ὌΡΓΙΑ, ων, τὰ, orgia, propriè ſacra Bacchi; (2) ſacra aliorum Deorum; (3) myſteria, ſacra arcaniora. A præc. Hinc

Ὀργιάζω, fut. άσω, ſacra perago, orgia celebro; (3) ſacris initio; ὀργιάζεσθαι, dicuntur etiam ipſa ſacra, cum peraguntur. Ἐκεῖ δὲ βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν, Eur. Bac. 416.

Ὀργιασμὸς, οῦ, ὁ, orgiorum peractio; orgia.

Ὀργιαστὴς, οῦ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antiſtes. Ab eod. Hinc

Ὀργιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad celebranda pertinens orgia.

Ὀργίζομαι, iraſcor, infeſtus ſum, ſuccenſeo, ringor, fut. ὀργισθήσομαι ſuccenſebo, a. 1. ὀργισθεὶς, iratus; ὀργισθεῖσα, irata; μὴ ὀργισθῇς, ne iraſcaris. Ὀργίζεσθαι τοῖς κολακεύουσι, Iſocr.

Ὀργίζω, fut. ίσω, irrito, iram concito. Τὸ γένος, ἤντις ὀργίσῃ, τὸ τῶν γερόντων ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ, Ariſtoph. Veſp. 223. Ab ὀργή.

Ὀργιζώμεσθα, 1. pl. præſ. conj. paſſ. *Dor.* pro ὀργιζώμεθα.

Ὀργίλος, ίλη, ιλον, iracundus, infeſtus, ſtomachoſus, Gl. V. Ab eod. Hinc

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.

Ὀργίλως, *Adv.* iracundè. Ab eod.

Ὀργισθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ὀργίζομαι.

Ὀργισθῇς, 2. ſing. a. 1. conj.

Ὀργιστέον, iraſcendum. Ab ὀργίζομαι. Unde

Ὀργιστικὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad iram.

Ὀργίονες, vel ὀργιόνες, ſacerdotes ſacrifici, Hom. Hym. Apol. 389. Ab ὄργια.

Ὀργιοφάντης, ου, ὁ, ut ἱεροφάντης, antiſtes myſteriorum. A φαίνω.

ὈΡΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, ſpatium interjectum vel inter pedes divaricantes, vel ambas manus expanſas; (2) ulna, Gl. V. (*malè* nam ulnæ eſt dimidia ὀργυιὰ, *Ern.*) (3) paſſus; (4) tres paſſus, Il. 23, 327. (cum ſimpliciter ponitur ferè ſex pedes ſignificat, h. e. expanſionem utriuſque manus, interdum tamen quinque pedes notat, *Ern.*)

Ὀργυαῖος, αία, αῖον, tres cubitos longus. Ab ὀργυία. Unde

Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo. Hinc ὀργυιοῦσθαι, p. part. ὠργυιωμένοις, extenſis, Suid.

Ὀρδεῖλον, herba ex olerum genere, Sch. Nic.

ὈΡΕΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, vir, teſte Plut. Suicer.

Ὀρέγδην, porrectis membris. Ab ὀρέγω.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur ſeu extenditur, porrectura; (2) paſſus, interſtitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

Ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, tendo; ὀρεγνὺς, part. extendens. Χεῖρας ὀρεγνὺς, Il. 1, 351.

ΟΡΕ´ΓΩ, f. έξω, vel pedes, vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tenſâ manu præbeo; ὀρέγομαι, porrigor, extendor; *in med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto, item commoveor lætitiâ, &c. ὀρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθεὶς, a. 1. paſſ. Φίλην ὀρέξετ' ὠλένην, Eur. Med. 902. Καί μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς ψαύσω φιλήσω τ', Soph. Oed. Col. 1230.

Ὀρειᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρείων.

Ὀρειὰς, άδος, ἡ, montana, montoſa. Ab ὄρος.

Ὀρείαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus ſtabulans, monticula; (2) in monte tibiâ canens, *Suid.* Ex αὐλὴ, vel αὐλός.

Ὀρειβασία, ας, ἡ, curſus per montes, qui fit vel venandi causâ, ut à Dianâ, aut ſacrorum causâ, ut à bacchantibus. A βαίνω.

Ὀρειβασία, ων, τὰ, feſtivitas, quâ per montes vagantur. Ex iiſd.

Ὀρειβατέω, ῶ, montes ſcando. Ex

Ὀρειβάτης, ȣ, ὁ, montivagus, montes pererrans. Ex iiſd. Hinc

Ὀρειβατικὸς, ἡ, ὸν, unde ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ aſperitates.

Ὀρειβρεμέτης, ȣ, ὁ, è monte vel per montes & rus tonans. Ex βρέμω.

Ὀρείγανον, ȣ, τὸ, & ὀρείγανος, ȣ, ὁ, origanum, *herba.*

Ὀρειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montigena. A γείνομαι.

Ὀρειγύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, in montibus cum mulieribus verſans. A γυνή.

Ὀρειδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui montes percurrit, montivagus. A τρέχω.

Ὀρεικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus.*

Ὀρείκτιτος, pro ὀρείκτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in monte conſtructus. A κτίζω.

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, poma montana, poma agreſtia, quæ in montibus creſcunt. A μῆλον.

Ὀρείμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui veſano montium amore tenetur. A μάργος.

Ὀρεινομέω, in montibus paſcor, ſeu dego. Ab

Ὀρείνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus paſcitur. Ex νέμω, *paſco.*

Ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, montanus, montoſus; (2) in montibus creſcens, agreſtis; (3) *Subſt.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.

Ὀρείοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus habitans, monticola. Ex οἰκέω.

Ὀρειομανὴς, ὲς, amantiſſimus montium, *Epith.* Rheæ, & venatoris. A μαίνομαι.

Ὀρειόνομος, idem quod ὀρείνομος.

Ὄρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, idem quod ὀρεινὸς.

Ὀρειοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montanis locis ſeu montibus gaudens. A χαίρω.

Ὀρειπελαργὴς, ȣ, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὄρειος, & πελαργὸς.

Ὀρείπλαγκτος, idem quod

Ὀρειπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in montibus errans, montivagus. Suicer. Ex πλανάω.

Ὀρειπολέω, ῶ, in montibus verſor.

Ὀρειπτελέα, ας, ἡ, ulmus montana.

Ὀρεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med. v. ὄρω.

Ὀρείτης, ȣ, ὁ, monticola, V. Lex. Ab ὄρειος.

Ὀρειτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in monte alitur. Ex τρέφω.

Ὀρείτροφος, ον, idem & ex iiſd.

Ὀρειτυπίη, ης, ἡ, labor montanus. Ab

Ὀρειτύπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna in montibus cædit, & in urbes convehit, lignator. Ex τύπτω.

Ὀρείταρ, ορος, ὁ, monticola, *Heſ.* ὀρείτορες, οἱ ἄγριοι, ieri. Ab ὄρειος.

Ὀρειφοίτης, ȣ, ὁ, montes pervagans. A φοιτάω.

Ὀρειφοίτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὀρειχάλκοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ὀρειχάλκȣ.

Ὀρείχαλκος, ȣ, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) *Adject.* ὁ ϗ ἡ, confectus ex orichalco. Ex ὄρειος, & χαλκός.

Ὀρεκτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis & facultas ineſt appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρέγω.

Ὀρεκτὸς, ἡ, ὸν, porrectus in longum; (2) qui appetitur ſeu appeti ſolet. Ab eod.

Ὀρέξαι, a. 1. inf. act. v. ὀρέγω.

Ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, deſiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρεοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui curat & adornat mulas. Ex ὀρεὺς, & κομέω, *curo.*

Ὀρέομαι, concitor; ut hinc ſit imperf. ὀρέοντο, properabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρέοντο, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* & *Poet.* pro ὤροντο, ab ὄρω.

Ὀρεοπολέω, in montibus verſor, in montibus erro, Luc. Ex ὄρος, & πολέω.

Ὀρεοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, montivagus, Gl. V. Ex iiſd.

Ὀρεοσέλινον, ȣ, τὸ, apium montanum.

Ὀρεοτύπος, ȣ, ὁ, vide ὀρειτύπος.

Ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, ſaltarius, Ph. qui ſaltus cuſtodit.

Ὀρέσβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus degit.

Ὀρεσιβάτης, vid. ὀρειβάτης.

Ὀρεσιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montigena, Gl. V. Ex ὄρος, & γείνομαι.

Ὀρεσιγόνιος, α, ον, & ὀρεσίγονος, ον, idem.

Ὀρεσίκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus cubile habet. A κοίτη.

Ὀρεσίοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus habitans.

Ὀρεσίτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus nutritus. A τρέφω.

Ὀρεσκεύω, in montibus dego. Ex κείω.

Ὀρέσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbris montium gaudens. A σκιά.

Ὀρεσκῴοισι, dat. plur. *Ion.* pro ὀρεσκῴοις.

Ὀρεσκῷος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus degens. Ex ὄρος, & κείω, Hom. Il. 1, 268.

Ὀρέσσαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus ſtabulans, monticola. Ex ὄρος, & αὐλή.

Ὄρεσσι, *montibus*, dat. plur. *Poet.* pro ὄρεσι.

Ὀρεσσιβάτης, ȣ, ὁ, vid. ὀρεσιβάτης.

Ὀρεσσίβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus paſtus. Ex ὄρος, & βόσκω.

Ὀρεσσίνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus paſcitur. Ex ὄρος, & νέμω, *paſco.*

Ὀρέστερος, έρα, ερον, monticola, agreſtis. Ab ὄρος. Δράκων ὀρέστερος, Il. 22, 92.

Ὀρέστης, ȣ, ὁ, qui in montibus verſatur, monticola. Ab eod.

Ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, montana, monticola; (2) carmen de Oreſte; (3) nomen urbis.

Ὀρέστιον, τὸ, herba quædam, nectarion.

Ὄρεσφι, dat. pl. *Poet. paragog.* pro ὄρεσσι.

Ὀρεὺς, έως, ὁ, mulus, Gl. V. Ab ὄρος.

Ὀρεχθέω, cupio, deſidero; (2) ſternor, mactor; dicitur etiam de ſonitu fluctuum ad litus alliſorum. Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ, Il. 23, 30. ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν, Theocr. 11, 43. Ab ὀρέγομαι.

Ὀρέω, *Ion.* pro ὁρῶ, video.

Ὀρέω, ut hinc ſit ὀρέοντο, imperf. concitabantur, feſtinabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρεωκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, v. ὀρεοκόμος.

Ὀρεωπολέω, ῶ, mulos curo.

Ὀρεωπώλης, ȣ, ὁ, mulorum venditor, *Suid.*

Ὄρη, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Dor.* pro ὅρα, *contr.* ex ὅραε.

Ὄρηαι, 2. ſing. præſ. conj. paſſ. *Ion.* pro ὅρησαι, ab ὅρω.

Ὄρημαι, video, Heſ. quod ab ὅρημι.

Ὀρῇς, præſ. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις.

Ὀρῆτε, 2. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, ab ὁράω.

Ὀρθάγης, ȣ, ὁ, hoſpes, qui hoſpitio accipitur, Sch. ad Lycurg. (2) idem quod ὀρθάνης, ib.

Ὀρθαγορας, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, Ariſtoph. Hinc

Ὀρθαγορίσκος, ſeu ὀρθαγορικὸς, parvus porcellus, al. ὀρθραγορικὸς.

Ὀρθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro ὦρθαι, ab ὄρω.

Ὀρθάνης, vel ὀρθάννης, ȣ, ὁ, dæmon priapeïus. Ab ὀρθός. Unde

Ὀρθεύω, erigo, ſublevo. Παρῆν τις, ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθευε δέμας, Eur. Or. 389.

Ὀρθεῦν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ὀρθῦν, *contr.* ex ὀρθόειν, ab ὀρθόω.

Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.

Ὄρθια, *Adv.* elatâ voce. Ab ὄρθιος. Hinc

Ὀρθιάδε, *Adv.* in arduum:

Ὀρθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intentâ loquor, lamentor, &c. (3) rectà in arduum procedo; (4) vaticinor, Epigr.

Ὀρθιᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιῶν.

Ὀρθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde rectà in altum tendentis.

Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intentâ voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.

Ὀρθιάω, ῶ, Ph. ὀρθιᾷ, arrigit. Ab ὄρθιος.

Ὀρθίησις, εως, ἡ, erectio. Ab ὀρθιάω.

Ὀρθιόκωπος, ȣ, ὁ, qui ſe erigit in ducendis remis, ut eos fortiùs impellat, *Heſ.* Ex ὄρθιος, & κώπη.

Ὄρθιον, ȣ, τὸ, arduum, erectum, *Adv.* recto vel arduo tramite; (2) altâ & intentâ voce. Ab

Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectà in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) qui ſublatâ voce cantatur. Ab ὀρθός.

Ὀρθοάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arrectis ſpinis muricatus. Ex ὀρθὸς, & ἄκανθα.

Ὀρθοβατέω, erectus incedo. A βαίνω.

Ὀρθοβόας, ȣ, ὁ, elatâ voce canens, v. ὀρθροβόας. A βοή.

Ὀρθόβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rectà projicitur. A βάλλω.

Ὀρθόβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recta conſulens, prudens. A βουλή.

Ὀρθογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, recta ſentiens & judicans. A γνώμη.

Ὀρθογόη, ης, ἡ, ſublatâ & intentâ voce lamentans, v. ὀρθρογόη. A γόος.

Ὀρθογραφέω, rectè ſcribo. A γράφω.

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta ſcriptura, rectè ſcribendi ſcientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontiſpicium. A γραφή.

Ὀρθογώνιος, ὁ ϗ ἡ, rectangulus. A γωνία.

Ὀρθόγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V.

Ὀρθοδίκαιος, ον, idem quod

Ὀρθόδικας, *Dor.* pro ὀρθοδίκης, ȣ, ὁ, recta judicans, recta judicia dans. A δίκη.

Ὀρθοδοξαστὴς, ȣ, ὁ, cujus recta eſt opinio.

Ὀρθοδοξαστικῶς, *Adv.* ſine errore opinionis. A præc.

Ὀρθοδοξέω, ῶ, rectè ſentio.

Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta ſententia de religione. Ab

Ὀρθόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus recta eſt opinio; (2) qui rectè de religione Chriſtianâ ſentit. A δόξα.

Ὀρθοδότειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.

Ὀρθοδρομέω, recto curſu contendo, ſeu eo, Xen. Ab

Ὀρθόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recto curſu pergit.

Ὀρθόδωρον, ȣ, τὸ, palma porrecta; (2) ſpithama.

Ὀρθοέθειρος, ον, erectam, horrentem comam habens. Ab ἔθειρα.

Ὀρθοέπεια, ας, ἡ, recta & ſuavis vocum explanatio; propriè loquendi ratio. Ex ἔπος. Unde

Ὀρθοεπέω, ῶ, rectè & propriè loquor, R.

Ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens ſetas; (3) horrere, ſeu ſtare comam faciens. *Epith.* terroris.

Ὀρθοθύρη, ης, ἡ, vid. ὀρσοθύρη.

Ὀρθόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectum caulem habens.

Ὀρθόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, erecta cornua habens. Ex κέρας.

Ὀρθοκραιράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκραιρῶν, ab

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων, Il. 18, 3. Ubi aliqui vertunt *puppibus excelſis.* Ex ὀρθὸς, & κραῖρα, *caput.*

Ὀρθόκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, erectum caput habens; (2) eminens. Ex κράνον.

Ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex κρίσις.

Ὀρθόκωλον, ου, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.

Ὀρθολάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, elatâ & alta voce garriens, *Suid.*

Ὀρθολεκτέω, ῶ, rectè & propriè loquor. Ex λέγω. Unde

Ὀρθολογέω, ῶ, idem. Ex iiſd. *Plut.*

Ὀρθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium. Ab

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, verax vates.

Ὀρθονόμος, ὁ ϗ ἡ, rectè diſtribuens. A νέμω.

Ὀρθόνοος, *contr.* ὀρθόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt rectæ mentis, proba & recta cogitans.

Ὀρθοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, erectus. Ex πηγνύω.

Ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.

Ὀρθοπλὴξ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens & calcibus feriens. Ex πλήσσω.

Ὀρθοπλοέω, ῶ, rectà navigo, ſecundo vento utor; ὀρθοπλοεῖσθαι, benè ſuccedere. Ab

Ὀρθόπλοος, ου, ὁ, rectà navigans; ὀρθόπλοος βίος, vita proſpera.

Ὀρθόπνοια, ας, ἡ, orthopnea, morbus, quum erectâ cervice ſpiritus ducitur, *Hippocr.* Ex πνοή. Hinc

Ὀρθοπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, orthopnœâ laborans.

Ὀρθόπνους, ὁ ϗ ἡ, idem, ex eod.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; recto curſu progredior, rectè ingredior. Οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, Gal. 2, 14. Ab ὀρθόπους.

Ὀρθόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, erigens urbes, vel erectas conſervans; rector urbis.

Ὀρθόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt.

Ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra cava.

Ὀρθοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt erecto vultu. Ex πρόσωπον.

Ὀρθόπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, arrectam puppim habens. Ex πρύμνα.

Ὀρθόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui rectæ pinnæ ſunt, ſurrectas pinnas habens. Ex πτερον.

Ὀρθοπυγιᾷν, eſſe clunibus erectis, erigere ſe, ut altior & procerior videatur, *Heſ.* ubi tamen ὀρθοπηγιᾷν, & ὀρθοπληγιᾷν, Voſſ.

Ὀρθοπύγιον, ου, τὸ, clunis, Ph.

Ὀρθόπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui clunibus erectis eſt. Ex πυγή.

Ὀρθοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum uſurpandorum ratio. Ex ῥῆμα.

ὈΡΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, rectus, erectus, arrectus; (2) rectus, porrectus, in rectum tendens; (3) rectus, ſincerus, æquus.

Ὀρθοστάδην, *Adv.* ſtando erecto corpore, more eorum, qui erecti ſtant. Ὀρθοστάδην ὑγιαζόμεναι, *Aret.* Ex ἵσταμαι. Unde

Ὀρθοσταδίας, ου, ὁ, ut ὀρθοσταδίας χιτὼν, tunica recta, quæ & ἄῤῥαφος. *Ern.* vel

Ὀρθοστάδιος, ου, ὁ, idem.

Ὀρθοσταδὸς, οῦ, ὁ, erectus ſtans, rectus; ὀρθοσταδὸν, Aphrodiſienſibus idem quod ὀρθὸν, *Heſ.* Ex iiſd.

Ὀρθοστὰς, άδος, genus placentæ.

Ὀρθόστασις, εως, ἡ, rectus ſtatus corporis, V. Lex.

Ὀρθοστατέω, ῶ, rectus ſto. Ab

Ὀρθοστάτης, ου, ὁ, qui ſtat erectus, Ph. ſtatarium; (2) eſt vocabulum architectonicum ſignificans columnam, pilam, ſignum arrectarium. Et ὀρθοστάται, arrectaria, arrectaria tigna, ὀρθοστάτης autem ἄρτος, panis quidam ſacer, *Poll.* Ex στατὸς.

Ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθὸς.

Ὀρθοτίτθιος, ου, ἡ, rectas, non penſiles habens mammas. Ex τιτθός.

Ὀρθοτομέω, rectè intelligo, rectè ſentio, rectè explico, rectè tracto. Ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον ἀληθειας, 2 Tim. 2, 15.

Ὀρθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία; Euſeb. Ab

Ὀρθότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſectus; ὀρθοτόμος, in rectum ſecans. Ex τέμνω, *ſeco.*

Ὀρθοτονέω, rectum tonum ſeu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab

Ὀρθότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectum tonum ſeu accentum habens. Ex τόνος.

Ὀρθότριχες, v. ὀρθόθριξ.

Ὀρθοτριχέω, ῶ, pilos ſubrigo, Ph. ὀρθοτριχεῖ, horripilatur. Ab ὀρθὸς, & θρίξ.

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.

Ὀρθοτριχιῶ, horripilo. Ex iiſd.

Ὀρθόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui erecto eſt animo, *Heſ.* Soph. Ex φρὴν.

Ὀρθοφυέομαι, οῦμαι, in rectum creſco, in proceritatem excreſco. Ab

Ὀρθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum creſcens, erectus, procerus. Ex φύω, *naſcor.* Hinc

Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid creſcit in rectum, rectitudo, proceritas.

Ὀρθοχαίτης, ου, ὁ, cui juba aut coma ſtat erecta. Ex χαίτη.

Ὀρθόω, erigo, arrigo; & ὀθρόομαι, οῦμαι, erigor; dirigo, benè rem gero, proſpero ſucceſſu utor; ὀρθωθεὶς, rectus, aor. 1. paſſ. partic. Ὀρθώσαντ' ἐκτεινοντες ἄθλιον νέκυν, Eur. Hipp. 789. Ἡνικ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν, Soph. Antig. 173. τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἐᾷ Id. Phil. 820. Ab Ὀρθὸς.

Ὀρθραγορίσκος, vid. ὀρθαγορίσκος.

Ὀρθρεύω, & ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, manè ſurgo, manè vigilo. Ab ὄρθρος.

Ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, eſſe in aliquo loco vel conditione, vel actione rerum tempore matutino.

Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.

Ὀρθρίζω, fut. ίσω, idem quod ὀρθρεύω, Ph. luce vigilo, vigilo; ὀρθρίζομαι, anteluco, as, Gl. V. Πᾶς ὁ λαος ὤρθριζε πρὸς αυτον ἐν τῷ ἱερῷ, Luc. 21, 28.

Ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus; τὸ ὀρθρινὸν, matutino tempore. Ab eod.

Ὀρθριοκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurrit.

Ὄρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.

Ὀρθριοφοίτης, ου, ὁ, qui matutinus advenit. Ex φοιτάω.

Ὀρθριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω.

Ὀρθροβόας, ου, ὁ, matutino tempore clamans, *Epith.* galli. Ex βοάω.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, antelucano tempore, manè garriens de hirundine. Ex γοάω.

Ὀρθρολάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, antelucano tempore ſive manè garriens; de hirundine.

ὌΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, tempus antelucanum ſeu matutinum, diluculum; ὄρθρου, ante lucem, Ph.

Ὀρθωθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. v. ὀρθόω.

Ὀρθῶς, *Adv.* rectè, ritè. Ab ὀρθός.

Ὀρθώνυμος, ον, cui nomen rectè datum, cui nomen ſuum convenit, homo ſui nominis. Ab ὄνομα.

Ὀρθώσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀρθώσας.

Ὀρθωσία, ἡ, erectio, directio. Ab ὀρθόω.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, Diana, quæ & ὀρθία.

Ὀρθώσιος, ου, ὁ, ſtator, Gl. V. Epith. Jovis. Ab ὀρθόω. Hinc

Ὄρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio.

Ὀρθωτὴρ, ὁ, qui rem quamcunque conſtituit, v. gr. medicus.

Ὅρια, ων, τὰ, fines, Gl. V. Ab ὅρος.

Ὀριαῖος λίθος, terminalis lapis. A præc.

Ὀρίβακχος, ου, ὁ, Bacchus montanus.

Ὀριβρεμέτης, ου, ὁ, v. ὀρειβρεμέτης.

Ὀριγανίζω, origanum refero vel ſapio.

Ὀριγανίτης, ου, ὁ, ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum ex origano confectum. Ab

Ὀρίγανον, ου, τὸ, vel ὀρίγανος, ου, ὁ, origanum. Al. & ὀρείγανον.

Ὀριγνάομαι, ῶμαι, deſidero, appeto; (2) pugno, decerto. Ἦτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος, Theocr. 24, 44. A ὀρέγομαι.

Ὀριδρομία, ας, ἡ, curſus per montes. Ab

Ὀριδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειδρόμος.

Ὁρίζω, f. ίσω, termino, finio; (2) conſtituo, ſtatuo, inſtituo, cenſeo, cerno, decerno, Ph. ὁρίζομαι, ſtatuo. cenſeo; ὡρισμένος, ſtatutus, p. paſſ. part. ὁρισθεῖσα ἡμέρα, ſtatuta dies, Gl. V. a. 1. Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει, Dion. Περ. 14. Εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνῳ, Eur. Hec. 261. Ὁρίζειν γαῖαν, ad terram accedere, Æſchyl. Supplic. 554. Ἐξορίζειν γαῖαν, terram deſerere. Ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν, Eur. Heracl. 16. Διορίζειν, à loco, in locum movere. Ab ὅρος.

Ὁρίζων, οντος, ὁ, circulus cœli viſum terminans. Ab ὁρίζω.

Ὀρικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεὺς.

Ὁρικὸς, ἡ, ὸν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.

Ὀρικλίτης, ου, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος, & κλίζω.

Ὀρίναις, 2. ſing. a. 1. opt. act. v. ὀρίνω.

ὈΡΙ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis, ex oryzâ vel ſemine ſeſamo ſimili confectus, *Heſ.* Athen.

Ὀρίνετον, 3. dual. præſ. ind. verbi

Ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo; (2) adhortando perſuadeo, aor. 1. ὤρινα, ὤρινας, commoviſti; ὀρίνομαι, concitor; ὀρίνθη, a. 1. pro ὠρίνθη, commotus eſt. Νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν, Lycurg. 1329. Ψυχὴ γὰρ σέω μᾶλλον ὀρίνεται, Epigr. Ab ὄρω.

Ὅριον, ου, τὸ, terminus, limes; frequentior plur. Dim. ab ὅρος.

Ὄριον, ου, τὸ, monticulus, Gl. V. Ab ὄρος.

Ὅριος, ου, ὁ, terminalis; ὅριος θεὸς, Terminus, Ph. Et ὅριος Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab eod.

Ὀριπεδίον, ου, τὸ, vide ὀροπεδίον.

Ὀριπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειπλαγκτος.

Ὀριπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειπλανὴς.

Ὁρίσαι, a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω. Unde

Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; (2) id, quod apud nos ſtatuimus, deliberatio, propoſitum; ὁρίσματα, inſtituta, Ph.

Ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, finitio, definitio; item ſponſio, Gl. V. Ab eod.

Ὁριστὴς, οῦ, ὁ, finitor, qui limites & confinia determinat; (2) conſtitutor juris & arbiter conditionum. Ab eod. Hinc

Ὁριστικὸς, ἡ, ὸν, finitivus; indicativus. Gl. V.

Ὀριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειτρεφὴς.

Ὀρίτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειτρόφος.

Ὁριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὁρίσω. Ab ὁρίζω.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, ſeptum, ſepes, ſagena, Æſch. S. T. 352. Ab ἕρκος.

Ὀρκαπάτης, ου, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens. Ex ὅρκος, & ἀπατάω.

Ὅρκια, ων, τὰ, fœdera, Ph. A ὅρκιον.

Ὁρκίζω, f. ίσω, adjuro. Οὐκ ἂν ὁρκίζομεν αὐτὸν, Dem. Ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς, Marc. 5, 7. Ab ὅρκος.

Ὅρκιον, ου, τὸ, propriè victima fœderis ſanciendi ergo cæſa; (2) fœdus jurejurando ſancitum; (3) jusjurandum. Ab eod.

Ὅρκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui jurejurando adhibetur, jurisjurandi præſes, ut ὅρκιοι θεοὶ; (2) juratus, qui jurat. Ab eod.

Ὁρκισμὸς, οῦ, ὁ, juramenti exactio, obſtrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.

ὍΡΚΟΣ, ου, ὁ, jusjurandum, juramentum, ſacramentum, fœdus, religio, Ph. Hinc

Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, Gl. V.

ὋΡΚΥΝΟΣ, vel ὅρκυνος, ου, ὁ, piſcis quidam cetaceus, thynnus; ὀρκύνες etiam piſces quidam, qui in pelago pariunt, apud Ariſtot.

Ὅρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, ſacramentum. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι.

Ὁρκωμόσια, ων, τὰ, ſacrificia, quibus fœdera fiebant, Vulg. Lex. Ex iiſd.

Ὁρκωμόσιον, ου, τὸ, jusjurandum, ſacramentum, Ph. pl. τὰ ὁρκωμόσια, ſacrificia quibus fœdera fiebant. Ex iiſd.

Ὁρκωμοτέω, ῶ, f. ήσω, juro ſanciendo fœderi. Πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ, Eur. Supp. 1187. Ab

Ὁρκωμότης, ου, ὁ, jurejurando adſtrictus, Vet. Lex. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι. Hinc

Ὁρκωμοτικὸς, ἡ, ὸν, ad jusjurandum pertinens.

nens, ut ὁρκωμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi.

Ὁρκωταὶ, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωτὸς, ἡ, ὸν, juratus, Gl. V. adactus jurejurando. Ab ὁρκόω.

Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. Ab

ὉΡΜΑΘΟ'Σ, ου, τὸ, ordo, ſeries, catena, ſeries catenata; (2) latibulum, luſtrum.

Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verſo, cogito, a. 1. ὥρμηνα· ὥρμηνε, cogitavit, agitavit. Πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες, Il. 10, 28. πολλὰ φρεσὶν, ib. 4. Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ib. 21, 137. Ab ὁρμή.

Ὅρμασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Metatheſ.* pro ἄρμοσται, ab ἁρμόζω.

Ὁρμάστειρα, ἡ, incitatrix, inſtigatrix, quaſi ab ὁρμαστὴρ, ab

Ὁρμάω, incito, concito, impello; (2) intell. pronom. ἑαυτὸν, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere geſtio, irruo, proficiſcor, cupio, &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμάομαι, ῶμαι; ὁρμηθεὶς, a. 1. progreſſus. Ὥρμησαν ἐς φυγὴν, Xenoph. ἐπί τι, id. κατὰ τόπον, Plato. πρός τι, Æſch. πρὸς πόλεμον, Dem. Πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται, concitatur, Eur. Med. 183. Κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ, 906. Εἴπερ πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὡρμήθης ξένου, id. Alc. 1028. Ab ὁρμή.

Ὁρμέατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὥρμηντο.

Ὁρμεία, ας, ἡ, tenuis funiculus cum virgâ, quo piſcatores è ſetâ equinâ contexto piſces venantur. Alias & ὁρμιά.

Ὁρμενόεις, όεντος, ὁ, qui caulem jam emittit poſt florem amiſſum. Ab

Ὅρμενος, aſparagus ſilveſtris, corruda, Gl. V. ὅρμενον, cyma.

Ὅρμενος, præſ. part. paſſ. *per Sync.* pro ὀρόμενος, ab ὄρω.

Ὁρμέω, ῶ, f. ήσω, ſtationem habeo; (2) appello, ſc. navem ad terram. Τὸ πλοῖον ὁρμεῖ ἐνταῦθα, Dem. Ὥρμεον πρὸς γῆν, Herodot. Ab ὅρμος.

ὉΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetuoſus motus, aggreſſio; (2) conatus, ſtudium, appetitus, appetitio, cupiditas, ſubita voluntas, inſtinctus. Hinc

Ὁρμηδὸν, *Adv.* impete, Ph.

Ὁρμηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ὁρμάω.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus ſubito impetu fertur; (2) impetus ipſe; (3) conatus. Ab ὁρμάω.

Ὁρμητήριον, ου, τὸ, incitamentum, ſuſcitabulum; (2) receptaculum, ſedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoſte pugnent. Ab eod.

Ὁρμητικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad rem aliquam cum impetu ſuſcipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.

Ὁρμητικῶς, *Adv.* cum animi impetu. Ἔχουσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς, Ariſtot.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, linea, ſeta, Ph. linum hami, Gl. V. Τοῦ Ἀντωνίου τὴν ὁρμιὰν καθέντος, Plut. Ἀναδρομοῦσται πρὸς τὴν ὁρμιὰν ἀποτρώγουσιν αὐτῆς, Ariſtot. Alias & ὅρμεια.

Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in ſtationem ſubduco, navem ad portum appello; (2) navem ſtabilio. Ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν, χαῖρ', Eur. Or. 337. Τύχη δέ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον, delatus, Soph. Ph. 548. Ab ὅρμος.

Ὁρμιηβόλος, ου, ὁ, piſcator. Ex βάλλω.

Ὅρμινον, ου, τὸ, Horminum, *Plin.* l. 18. c. 7. §. 10. herba porro ſimilis, Dioſc. Heſychio genus leguminis, Theophraſto frugum genus, *Angl.* Clary. Hinc

Ὁρμινώδης λίθος, gemma hormino ſimilis.

Ὅρμισις, εως, ἡ, applicatio navis ad terram; (2) quies in ſtatione navium. Ab ὁρμίζω

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, monile, Dim. ab ὅρμος.

Ὁρμιστηρία, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera ſuſpenduntur. Ab ὁρμίζω.

Ὁρμοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens. Ex ὅρμος, & δοτὴρ

ὉΡΜΟΣ, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) ſtatio navalis, Il. 1, 435.

Ὀρναπέτια, τὰ, aves, aviculæ. Vox *Dor.* Dat. ὀρναπετίοισι, ap. Ariſtoph. Ab ὄρνις.

Ὀρνεακὸς, ἡ, ὸν, ut ῥὶν ὀρνεακὴ, *nares avis.* Ab ὄρνεον.

Ὀρνεόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab avibus devoratus. Ex ὄρνεον, & βιβρώσκω.

Ὀρνεοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars aucupandi, ſive aucupatoria. Ex ὄρνεον, & θηρεύω.

Ὀρνεόμαντις, ὁ, augur.

Ὀρνεομιγὴς, ὲς, ex alterâ parte avis, ut ſiren. A μίγνυμι.

Ὀρνεόμικτος, ον, idem, ex iiſd.

Ὄρνεον, ου, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.

Ὀρνεοπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi aves venduntur. Ab

Ὀρνεοπώλης, ου, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves vendit. Ab ὄρνις, & πωλέω.

Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auſpicor, Gl. V.

Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. V.

Ὀρνεοσκόπος, ου, ὁ, aruſpex, augur, auguralis, auſpicalis, Ph.

Ὀρνεοτρόφος, ου, ὁ, altiliarius, Gl. V. qui aves alit. Ex ὄρνεον, & τρεφω.

Ὀρνεώδης, ες, avium ſimilis, levis.

Ὀρνεώτης, ου, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab ὄρνεον.

Ὀρνιθαγρευτὴς, οῦ, ὁ, auceps.

Ὀρνιθάριον, ου, τὸ, avicula, Dim. ab ὄρνις.

Ὀρνίθαρχος, ὁ, curator avium.

Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auſpicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.

Ὀρνιθειος, εία, ειον, ad aves pertinens; ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.

Ὀρνίθεος, έα, εον, idem & ab eod.

Ὀρνιθευτὴς, οῦ, ὁ, auceps. Ab

Ὀρνιθεύω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, auſpicor, *Suid.* Ab ὄρνις.

Ὀρνιθιακὸς, ἡ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθιακὰ, ῶν, τά, ſcil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.

Ὀρνιθιας, ου, ὁ, ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempeſtas aves perimens, apud Ariſtoph. ὀρνιθίαι, venti quidam boreales, Ariſtot. Ab eod.

Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, avibus conveniens:

Ὀρνίθιον, ου, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus, Dim. Ab eod. Unde

Ὀρνίθιος, ία, ιον, ad aves pertinens.

Ὀρνιθοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus ad alendas aves factus; cortis, aviarium. Ex ὄρνις, & βόσκω.

Ὀρνιθόγαλον, ου, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex ὄρνις, & γάλα, *lac. Angl.* Star of Bethlehem.

Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio. Ab

Ὀρνιθόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ave natus. Ex ὄρνις, & γείνομαι.

Ὀρνιθοθηρα, ας, ἡ, aucupium. Hinc

Ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ, auceps, *Ariſtot.*

Ὀρνιθοθηράω, aves capio, aucupor.

Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, ſcil. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις, & θηρεύω.

Ὀρνιθοκάπηλος, ὁ ϗ ἡ, qui aves venditat.

Ὀρνιθοκομεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab

Ὀρνιθοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, avium curator, Gl. V. gallinarius, aviarius. Ex κομέω.

Ὀρνιθοκόος, ου, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves ſignificata intelligit. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo.*

Ὀρνιθοκρίτης, ου, ὁ, qui conjicit futura ex avibus; augur.

Ὀρνιθολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, auceps. Ex λέγω.

Ὀρνιθολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, avibus inſidians, auceps.

Ὀρνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες ἂν ὀρνιθομανοῦσι, Ariſtoph. Av. 1289. Ab

Ὀρνιθομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui aves valdè amat, qui avium alendarum ſtudio magno tenetur. Ex ὄρνις, & μαίνομαι.

Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, inſanum ſtudium alendarum avium, & ad pugnandum erudiendarum.

Ὀρνιθόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, avium faciem ſeu formam habens. Ex μορφή.

Ὀρνιθονομεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, *Suid.* Ex ὄρνις, & νέμω.

Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, avis pullus, pipio.

Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.

Ὀρνιθοπώλης, ου, ὁ, qui aves vendit.

Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. Ab

Ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, auſpex, augur.

Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, Ph. (2) gallinarium.

Ὀρνιθοτροφια, ας, ἡ, avium nutritio. Ab

Ὀρνιθοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, aves alens. Ex τρέφω.

Ὀρνιθοφάγος, ου, ὁ, qui aves devorat; *Ariſtot.*

Ὀρνιθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ab ave ortus. Ex φύω.

Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto; ὀρνιθωθῆναι, in avem mutatus eſſe, a. 1. inf. paſſ. Ab ὄρνις.

Ὀρνιθώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ad avium naturam accedens; (2) avium ſpeciem gerens:

Ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, aviarium; (2) gallinarium. Gl. V. Ab eod.

Ὄρνιξ, ιχος, ὁ, vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις, avis.

ὌΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, vel ἡ, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. ὄρνιθα, & ὄρνιν, nom. pl. ὄρνεις, & ὄρνιθες, dat. pl. ὄρνισι.

Ὄρνιχα, acc. ſing. ab ὄρνιξ, *Dor.* pro ὄρνις.

Ὀρνιχολόχος, ὁ, auceps, *Dor.* pro ὀρνιθολόχος.

Ὀρνύμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὀρνύναι, ab

Ὄρνυμι, excito, concito, impello; ὄρνυμαι, excitor, ſurgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, Imperat. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, Il. 6, 363. Ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ, ib. 3, 349. Ab ὄρω.

Ὄρνυσθε, 2. plur. præſ. imperat. paſſ.

Ὀρνύω, idem & ab eod.

Ὀροβάγχη, ης, ἡ, Orobanche, cauliculus ervo adnaſcens & ipſum ſuffocans. Ex ὄροβος, & ἄγχος, *ſuffoco.*

Ὀρόβαγχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem ſeu colorem habens; ervo ſimilis:

Ὀροβίας, ου, ὁ, idem. Ab ὄροβος.

Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus.

Ὀρόβιον, ου, τὸ, parvum ervum. Dim.

Ὀροβίτης, ου, ὁ, ervo ſimilis. Ab eod.

Ὀροβῖτις, ιδος, ἡ, globulum ervi referens.

Ὀροβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ervo ſimilis, ervi ſpeciem habens. Ex ὄροβος, & εἶδος.

ὈΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ervum, *genus leguminis.*

Ὀροβοφαγέω, ervum comedo.

Ὀροβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ervaceus, ex genere ervorum. Ab ὄροβος.

Ὄρογκοι, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος, & ὄγκος, *tumor.*

Ὀρογυῖα, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω.

Ὀροδαμνὶς, ίδος, ἡ, parvus ſurculus, ramuſculus tenellus. Dim. ab

ὈΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, ſurculus, ramuſculus, germen, ramus.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, deſignatio terminorum; (2) terminus poſitus. Ex ὅρος, & θέσις.

Ὀροθέσιον, τὸ, idem & ex iiſdem.

Ὀροθέτης, ου, ὁ, finitor; qui terminos & limites ſtatuit, Gl. V. terminator. Ex ὅρος, & τίθημι.

Ὀροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ἀργείους δὲ Ποσιδάων ὀρόθυνε μετελθὼν, Il. 13, 351. Ab ὄρω.

Ὀροίτυπος, ου, ὁ, vide ὀρειτύπος.

Ὀροίτυπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, paſtor montanus, ap. Nic. Ex iiſd.

Ὀροκάρυον, ου, τὸ, nux montana.

Ὀρόκλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, in montibus reſonans.

Ὄρομαι, curo, vel ſequor; ὄροντο, imperf. ſequebantur. Ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο, Od. 3, 471.

ὈΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, orontium, *herba.*

Ὀροπίδιον, ου, τὸ, colliculus, tumulus; (2) montana planities.

Ὀροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον.

Ὄρος, ου, ὁ, matula. Κάχεζεν ὀχλῶ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὄρων, Ariſtoph. Ach. 81. Aliqui leg. ὀρῶν.

ὌΡΟΣ, εος, τὸ, mons, collis.

ὍΡΟΣ, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, ſcopus in ali quâ re propoſitus; (3) modus & regula, præſcriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) ſic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliaque rerum geſtarum ſimilia monumenta, ap. Lucian; (6) tabula domui, prædio, fundo affixa, ſignificans, oppigneranda eſſe, *Ern.*

ὈΡῸΣ, οῦ, ὁ, ſerum lactis; (2) aqueus humor in pice.

Ὄρος, & ὀρὸς, pro ὀῤῥός, Euſt.

Ὀροσάγγαι, αἱ, Vox Perſ. ap. Herod. benefactores regis.

Ὀροσπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. *Angl.* à Brambling. Ex ὄρος, & σπίζα.

Ὅρουμα, ατος, τὸ, impetus, ſaltus. Ab ὀρούω.

Ὄρους, gen. ſing. *contr.* pro ὄρεος, ab ὄρος.

Ὅρουσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤρουσαν, ab ὀρύω.

Ὅρουσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab ὀρούω.

Ὀρούω, f. ούσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, Heſiod. Ἀσπ. 412. Ab ὄρω.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis eſt tectorum; (2) tectum; (3) lacunar, Ph. lacunar, laquearium, faſtigium, culmen, pergula, Gl. V. camera. Ab ἐρέφω, *tego.*

Ὀροφηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tecta vorans, ſeu conſumens, ut ignis.

Ὀροφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tectum ferens; *Epith.* animalium teſtaceorum. Ex φέρω.

Ὀροφίας, ου, ὁ, in camerâ ſeu tecto degens, *Epith.* muris. Ab ὄροφος.

Ὀρόφινος, ίνη, ινον, arundinaceus. Ab eod.

Ὀροφοιτάω, in montibus vagor, dego.

Ὄροφος, ου, ὁ, arundinis genus in tegendis ædibus uſurpari ſolitum; (2) tectum; (3) camera, Gl. V. impluvium. Ab ἐρέφω.

Ὀροφόω, ῶ, f. ώσω, concamero, contigno, Gl. V. faſtigio. Ab ὄροφος. Hinc

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Ph. lacunar.

Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lacunarium, laquear.

Ὀρόων, præſ. part. act. *Poet.* pro ὁρῶν, *contr.* ex ὁράων, ab ὁράω.

Ὁρόωντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* & *Dor.* pro ὁρῶσι.

Ὁρόωτε, 2. pl. præſ. opt. act. *Poet.* pro ὁρῷτε, *contr.* ex ὁράοιτε.

ὌΡΠΗΞ, ηκος, ὁ, ramulus, ſurculus ex radice arboris enatus, ſtolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, ſtimulus; (3) jaculum è ramo tereti & recto; Il. 21, 38.

Ὀῤῥόπισσα, ης, ἡ, ſerum picis, humor è pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀῤῥός.

Ὀῤῥοποτέω, ſerum bibo. Hinc

Ὀῤῥοποτία, ἡ, uſus ſeri.

Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, idem quod ὄῤῥος; in avibus cauda. Ex πυγή.

Ὀῤῥοπυγόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, notas in ὀῤῥοπυγίῳ habens. Ex ὄῤῥος, & στικτός.

Ὀῤῥὸς, ου, ὁ, ſerum, Ph. Alias & ὀρός. Πᾶν δὲ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀῤῥός, Ariſtot. Hiſt. An. 3, 20.

ὌΡῬΟΣ, ου, ὁ, pars ſubjecta teſticulis; (2) ſacri oſſis extremum; podex. Hinc

Ὀῤῥωδέω, timeo, formido. Τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀῤῥωδῶν, Ariſtoph. Eq. 126. Ὀῤῥωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον, Eur. El. 839.

Ὀῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeroſus; (2) ad caudam uſque protenſus. Ab ὀῤῥὸς, vel ὄῤῥος.

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, metus, timor. A præc.

Ὄρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ὄραι, ab ὄρω.

Ὀρσάσκεν, incitabat. Imperf. *Ion.* formatur, aor. 1. ὦρσα verbi ὄρω, incito. Μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου, Il. 17, 423.

Ὄρσεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ὄρσεσο, ab ὄρσω pro ὄρω.

Ὄρσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. *Æol.* pro ὄρῃς.

Ὀρσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum, *Epith.* Bacchi. Ab ὄρω, & γυνή.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum excitans, horriſonus. Ex ὄρω, & κτύπος.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nubes excitat & accumulat. Ex ὄρσω, & νέφος.

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatiens ſolum, R. Ex ὄρσω, & πέδον.

Ὀρσίτης, ου, ὁ, genus ſaltationis apud Cretenſes. Ab ὄρω.

Ὄρσο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *per Syncop.* pro *Ion.* ὄρσεο.

Ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, beſtiola quædam mordens. Ariſtot. Ex ὄρσω, & δάκνω.

Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta janua, Od. 10, 126. Ex ὄρσω, & θύρα.

Ὀρσολοπεύω, conturbo. Ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις; Hom. Hym. in Merc. 308. Ex λοπὸς. Unde

Ὀρσολοπέω, ῶ, idem, *Heſ.* ubi ὀρσολοπεῖται διαπολεμεῖται, ταράσσεται, ex Æſch. Perſ. 10.

Ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, tridentem impellens. Ex ὄρσω, & τρίαινα.

Ὀρσύδρα, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato curſu proſilit. Ex ὄρσω, & ὕδωρ.

Ὄρσω, ὄρσομαι, ſurgo, propero; ut hinc ſit imperat. ὄρσεο, Il. 3, 250. Ab ὄρω.

Ὄρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ὀρῶ.

Ὀρτάζω, *Ion.* pro ἑορτάζω.

Ὀρταλίζω, f. ίσω, incipio alas explicare; incipio in altum ferri. Ab

ὈΡΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, pullaſtra vel gallina. Hinc

Ὀρταλιχεὺς, έος, ὁ, pullus implumis.

Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, idem; (2) gallus.

Ὀρτὴ, *Ion.* pro ἑορτὴ, feſtum.

Ὀρτύγιον, τὸ, coturnicula. Ab ὄρτυξ.

Ὀρτυγοθήρας, ὁ, coturnicum venator.

Ὀρτυγόκομπος, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.

Ὀρτυγοκοπέω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν.

Ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriebantur capita.

Ὀρτυγοκοπικὸς, ὴ, ὸν, ad ludum dictum pertinens. Ab

Ὀρτυγοκόπος, ου, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ, & κόπτω, *cædo.*

Ὀρτυγομανια, ας, ἡ, inſanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ, & μαίνομαι.

Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima; Ariſtot.

Ὀρτυγοπώλης, ου, ὁ, qui coturnices vendit.

Ὀρτυγοτροφεῖον, ου, τὸ, locus ubi coturnices aluntur.

Ὀρτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab

Ὀρτυγοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ, & τρέφω.

ὌΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.

ὈΡΎΑ, ας, ἡ, chorda, inteſtinum coctum, ap. Epichar.

Ὀρυάομαι, οῦμαι, rugio, fremo, gannio, Gl. V.

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. Ab ὀρύσσω.

Ὀρυγμάτιον, ου, τὸ, foſſula, Gl. V. A præc.

Ὀρυγμία, ας, ἡ, foſſa, fovea, lacuna. Βρωμώδεες, ὡς ἐξ ἁλὸς ὀρυγμίῃ, *Aret.* Ab ὄρυγμα.

ὌΡΥΖΑ, ης, ἡ, oryza, genus frumenti. *Angl.* Rice.

Ὄρυζον, ου, τὸ, idem.

Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab ὀρύσσω.

Ὀρύκτης, ου, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab eod.

Ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, foſſus; (2) qui fodi ſeu effodi ſolet, foſſilis. Ab eod.

ὈΡΥΜΑΓΔΟΣ, οῦ, ὁ, ſtrepitus, fragor, Il. 2, 710.

Ὄρυξ, υγος, ὁ, qu. dic. foſſor, inſtrumentum, quo lapides excavantur; (2) animal unicorne; (3) piſcis quidam. Ab ὀρύσσω.

Ὄρυξις, εως, ἡ, foſſio, foſſura. Ab eod.

ὈΡΥΣΣΩ, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio; perf. ὀρώρυχα; unde perf. part. paſſ. ὀρωρυγμένος, foſſus; ὀρυχθεὶς, foſſus, part. a. 1. Ὀρύττειν ἀπὸ λόφου τινὸς θῆκαν τῷ τελευτήσαντι, Xen. Hinc

Ὀρυχὴ, ῆς, foſſio, foſſura; (2) roſtrum ſuis.

Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανεύομαι, orphanus ſum, orphanus curor. Ἔρημος οἶκος, ϗ τέκν' ὀρφανεύεται, Eur. Hipp. 850. Πατρὸς θανόντος, ἔνθαδ' ὠρφανεύετο, id. Alc. 532. Ab ὀρφανός.

Ὀρφανὴ, pupilla, Ph.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.

Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπὸς, Pind. Pyth. 4, 505.

Ὀρφανιὸς, ὴ, ὸν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.

Ὀρφανικίδς, ία, ιον, viduatus, orbus. Ab eod.

Ὀρφανιστὴς, οῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.

ὈΡΦΑΝΟΣ, ὴ, ὸν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus; (2) orbus quâvis re, viduus, carens.

Ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo orphani aluntur.

Ὀρφανοτροφέω, orphanos alo, pupillorum curam gero. Ab

Ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. A τρέφω.

Ὀρφανοφύλαξ, ὁ, tutor.

Ὀρφανόω, orbefacio, Gl. V. Ab ὀρφανὸς.

Ὀρφεωτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui myſteriis Orphicis initiat. Ex Ὀρφεὺς, & τελεστὴς.

Ὀρφναῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, obſcurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, & ὀρφναίη, tenebræ, nox. Ab

ὈΡΦΝΗ, ης, ἡ, *Dor.* ὄρφνα, ας, tenebræ, obſcuritas; nox. Hinc

Ὀρφνῆθεν, *Adv.* è tenebris.

Ὀρφνινος, ίνη, ινον, ater, pullus. Ab eod.

Ὀρφνὸς, ὴ, ὸν, tenebroſus, obſcurus:

Ὀρφνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ὀρφὸς, οῦ, *Att.* ὀρφὼς, ῶ, ὁ, orphus, piſcis quidam. Acc. pl. ὀρφώς.

Ὀρχάμη, ης, ἡ, terra ſylveſtribus arboribus conſita, arboretum. Ab ὄρχος.

Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.

Ὄρχατος, ου, ὁ, plantarum ordo ſeu ſeries, Gl. V. ὄρχατοι, antes, Ph. Ab ὄρχος.

Ὀρχείιον, ου, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

Ὀρχέομαι, οῦμαι, ſalto, tripudio; a. 1. ὠρχησάμην. Ὀρχεῖται καρδία φόβῳ, Æſch.

Ὀρχεῦνται, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ὀρχοῦνται.

ὈΡΧΕΩ, ῶ, moveo, ſaltare facio.

Ὀρχηδὸν, *Adv.* viritim. Ab ὄρχις.

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὄρχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ὄρχησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὀρχησμὸς, ου, ὁ, idem. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχησομανέω, ῶ, ſaltationis inſano amore teneor, (ſic Vulg. Edd. Lucian, ſed vera lectio ὀρχηστομανέω niſi potiùs ὀρχησειομανέω, *Ern.*) A μαίνομαι.

Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστης, οῦ, ὁ, ſaltator, pantomimus, Ph.

Ὀρχηστικὸς, ὴ, ὸν, ſaltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστικὴ, ſc. τέχνη, ars ſaltandi; (2) ὁ, qui ſaltatione gaudet, ſaltator. Ab ὀρχηστής.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter ſaltandi.

Ὀρχηστομανέω, ſaltatoribus ſpectandis valdè gaudeo. Ab ὀρχηστὴς, *Ern.*

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, orcheſtra, pars theatri, in quâ chorus ſaltabat. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχήστρια, ας, ἡ, ſaltatrix, Gl. V. A præc.

Ὀρχήστριον, ου, τὸ, orcheſtra. Ab eod.

Ὀρχηστρὶς, ίδος, ἡ, ſaltatrix. Ab eod. Hinc

Ὀρχηστρικὸς, ὴ, ὸν, ſaltandi peritus.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, ſaltatio, ſaltandi ars.

Ὀρχίδιον, ου, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

Ὄρχιλος, ου, ὁ, orchilus, avis quædam.

Ὀρχίπεδα, ων, τὰ, teſtes, teſticuli. Ab eod.

Ὀρχιπεδάω, vel έω, teſticulos contrecto; a. 1. ὠρχιπέδησας. Ex ὄρχις, & πεδάω. Ab

Ὀρχιπέδη, ης, ἡ, vinculum teſticulorum.

ὌΡΧΙΣ, εως, teſtis, teſticulus; (2) herbæ nomen; (3) genus olivæ; (4) piſcis quidam; ὄρχεις, teſtes, teſticuli.

ὌΡΧΟΣ, ου, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antes, Gl. V. Παρὰ δέ σφισιν ὄρχος χρύσεος, ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο) Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι, Heſ. a. 296.

Ὀρχοτομέω, ῶ, teſtes excido, caſtro, eunuchum reddo, eviro; ὠρχοτομήθησαν, aor. 1. paſſ. caſtrati ſunt. A τέμνω.

Ὀρχοτομία, ας, ἡ, caſtratio. Ex iiſd.

ΟΡΩ, excito, concito, & *in Paſſ.* excitor, ſurgo, cum impetu ruo; fut. 1. act. ὄρσω, ὄρσομεν, excitabimus; aor. 1. ὦρσα, ὦρσεν, excitavit; perf. med. ὄρωρα, & per tranſpoſitionem ὤρορα, ὦρορ' excitavit; in ſing. paſſ. ὄρωρεν, excitatum eſt, ortum eſt; pluſquam. med. ὀρώρει, oriebatur; imperf. paſſ. ὠρόμην, ὤρετο, excitabatur; ὦρτο, 3. ſing. pluſq. perf. ortus eſt, prodiit; ὦρθαι, perf. paſſ. infin. excitatum eſſe, ſurrexiſſe; imperat. ὄρσο, & ὄρσευ; pro imperfect. ὤροντο, occurrit ὀρέοντο.

Ὁρώατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ὁρῷντο, ab ὁράω.

Ὀραδέω, ῶ, idem quod ὀῤῥαδέω.

Ὀρώδης, ες, montanus, Phav. Ab ὄρος.

Ὁρῴην, præſ. opt. act. *Att.* pro ὁράοιμι, ab ὁράω.

Ὁρῶμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ὁράμεν.

Ὁρῶν, præſ. part. act. *contr.* pro ὁράων.

Ὄρωρα, perf. ind. med. *Att.* pro ὦρα, ab ὄρω.

Ὀρώρει, 2. ſing. pluſq. perf. indic. act.

Ὀρωρέχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.

Ὄρωρε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ὦρε, ab ὄρω.

Ὀρώρηκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὤρηκε, ab ὀρέω.

Ὀρώρυχα, perf. indic. act. *Att.* pro ὤρυχα, ab ὀρύττω.

Ὀρώρω, idem quod ὄρω, à cujus præt. m. etiam formatur.

Ὁρῶσαι, nom. p. præſ. part. f. g. *contr.* pro ὁράουσαι, ab ὁράω.

Ὅς, ἥ, ὅ, *Artic. poſtpoſ.* qui, quæ, quod.

Ὅσα, *Adv.* quantùm, hactenus ut. Ab ὅσος.

Ὁσάκι, vel ὁσάκις, *Adv.* quoties, quotieſcunque. Ab eod.

Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ὀσάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, quot pedum.

Ὁσάτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quantus. Ab ὅσος.

Ὁσαχῆπερ, quâ maximè ratione; ut ὁσαχῆπερ ἂν ἦν δυνατὸν, quâ maximè ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.

Ὁσαχοῦ, *Adv.* quibuſcumque in locis, ubicumque; (2) quotieſcumque. Ab eod.

Ὁσαχῶς, *Adv.* quot modis; (2) quoties.

Ὀσδοντι, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro ὄζουσι.

Ὄσδω, *Dor.* pro ὄζω, oleo, ſpiro odorem. Theoc. 1, 149.

Ὁσέτνος, annuus, Gl. V. Ex ἔτος.

Ὁσημέραι, *Adv.* quotidiè. Ex ἡμέρα.

Ὁσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁσίη, ης, fas; (2) juſta funebria, honores, qui mortuis exhibentur; (3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exſolvendum. Hinc & ὁσίας ἕνεκα, perfunctoriè, *item* τῇ ὁσίᾳ, dicis causâ.

Ὅσια, ων, τὰ, juſta funebria.

Ὁσίην, acc. ſing. *Ion.* pro ὁσίαν, ab

ὍΣΙΟΣ, ία, ιον, ſanctus, honeſtus, pius; (2) opp. & ſacro; profanus, publicus. τὸ ὅσιον, ου, quicquid legibus divinis & humanis, ſed maxime illis convenit.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia; (2) pietas, religio. Ab ὅσιος.

Ὁσιουργέω, ſacris operor. Ab

Ὁσιουργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conſecrat, qui ſanctos reddit. Ex ὅσιος, & ἔργον.

Ὁσιόω, ῶ, ſanctum & purum ſceleris reddo; pio, expio, juſta perſolvo; (2) conſecro; (3) profano. Ὅστις αἷμ' ἔχων κυρεῖ φυγαῖσι ὁσιοῦν, Eur. Or. 498. Ὁσιόω σε τῇ γῇ, Philoſtr. Ab ὅσιος.

Ὁσίως, *Adv.* ſanctè; (2) juſtè. Ab eod.

Ὁσίωσις, εως, ἡ, conſecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.

Ὁσιώτατος, ſanctiſſimus, Ph. Ab ὅσιος.

Ὁσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui hoſtiam immolabat apud Delphos; vel potius victima, quæ immolabatur, quum crearetur ὅσιος.

Ὅσκεν, quiſquis, *Poet.* pro ὅς, ἄν.

Ὀσμάομαι, ῶμαι, odoror, olfacio.

Ὀσμὰς, αδος, ἡ, herba quædam ab odoris ſuavitate, quæ & ononis dicitur. Ab

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum ſuavis, tum ingratus; odor, fragantia, Gl. V. fœtor, pædor, putor, Gl. V. Ab ὄζω. Hinc

Ὀσμήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, fragrans, odorus.

Ὀσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, olidus, fragrans, odorus.

Ὄσμησις, εως, ἡ, odor. Εὐώδεσι ὀσμήσεσι τέρπεται ἡ μήτρη, *Aret.* Ab ὀσμάομαι.

Ὀσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus à capitis gravi odore ita dictum. Ab eod.

Ὄσμυλος, vel ὀσμύλος, ου, ὁ, idem.

Ὀσμύλιον, ου, τὸ, parva ozæna, Dim. à præc.

Ὀσμώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.

Ὅσον, *Adv.* quantum; (2) quatenus; (3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paululum; ὅσον βαιὸν, puſillum; ὅσον οὐ, vel ὁσονοὺ, tantum non, modo non, fermè, ferè, penè; ὅσον οὐδέπω, quam maximè; οὐκ ὅσον, nedum, non ſolum non; ὅσον αὐτίκα, quamprimùm, jamjam, mox. Ab ὅσος.

ὍΣΟΣ, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis; ὅσον, quantum, quam; ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo; ὅσον τάχος, quam celerrimè; ὅσον ἥκει, quantum attinet; εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod; παρ' ὅσον, niſi quod, ideo, extra quam; ἐν ὅσῳ, quamdiu; ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ; ὅσοι περ, quicumque, quot.

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod.

Ὀσπριοδόχος, ὁ, ἡ, ſervans legumina, *Epith.* vaſis. A δέχομαι.

ὈΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, legumen; ὄσπρια, legumina.

Ὀσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, Ph.

Ὀσπριοπώλης, ου, ὁ, leguminum venditor, Gl. V. leguminarius. Hinc

Ὀσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix.

Ὀσπριοφαγέω, legumina edo.

Ὀσπριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, legumini adſimilis, qui è leguminum genere eſt. Ab ὄσπριον.

Ὄσπρος & ὄσπρον, ου, piſum, legumen.

ὈΣΣΑ, ης, ἡ, vox; (2) fama, rumor; (3) Omen; (4) oraculum.

Ὅσσαι, *quantæ*, nom. plur. *Poet.* pro ὅσαι.

Ὁσσάκις, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσος.

Ὁσσάτιος, vide ὁσάτιος.

Ὄσσε, acc. dual. *per Apoc.* pro ὄσσεε, ab ὄσσος, εος; occurrit, & Dat. pl. ὄσσοις alicubi, quaſi ab ὄσσος, ου.

Ὄσσετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* ὤσσετο, ab ὄσσομαι.

Ὀσσεύομαι, vaticinor, ominor, auguror; (2) religioni habeo, formido. Ab ὄσσα.

Ὁσσίχος, ίχη, ίχον, quantulus, quam parvus, *Theocr.* Ab ὅσος.

Ὄσσομαι, auguror, vaticinor; (2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, proſpicio. Κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ Θνητοῖς ἀνθρώποισι, Heſiod. Θεογ. 551. Ὄσσοντο δ' ὄλεθρον, Odyſſ. 2, 152. Ab ὄσσα, vel ὄσσος.

Ὄσσος, ου, ὁ, oculus, Æſch. Pr. 144.

Ὅσσος, η, ον, quantus, *Poet.* pro ὅσος.

Ὀστὰ, *teſtæ*, nom. pl. ab ὄστον, ſed ὀστᾶ, *oſſa*, nom. pl. *contr.* pro ὀστέα, ab ὀστέον.

Ὀστάγρα, ας, ἡ, forceps, volſella, quâ oſſa eximuntur. Ex ὀστέον, & ἄγρα.

Ὀστάρεον, ου, τὸ, oſſiculum, Dim. ab ὀστέον.

Ὅστε, vel ὅς τε, ἥ τε, ὅ τε, qui, quæ, quod.

Ὀστέινος, ίνη, ινον, oſſeus, ex oſſe. Ab ὀστέον.

Ὀστεογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oſſa procreans. A γείνομαι.

Ὀστεοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſſa tundens; oſſifragus. A κόπτω.

Ὀστεολογία, ας, ἡ, ſermo, liber, ſeu tractatus de oſſibus; (2) oſſium collectio. Ex λόγος, vel λέγω, *colligo*.

ὈΣΤΕΟΝ, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os, oſſis.

Ὀστεόφιν, *Adv.* ex oſſibus. Ab ὀστέον. Unde

Ὄστινος, ου, ὁ, oſſeus, ex oſſe factus.

Ὅστις, ἥτις, ὅτι, *Gen.* οὗτινος, ἧστινος, οὗτινος, quis, quiſquis, quicumque, quilibet.

ὈΣΤΛΙΓΞ, ιγγος, ἡ, ſcintilla, flamma criſpa; (2) cirrus, cincinnus.

Ὀστοδοχεῖον, ου, τὸ, oſſium receptaculum, Gl. V. ὀστοδοχεῖα, oſſuaria. A δοχεῖον.

Ὀστοειδὴς, ες, oſſi ſimilis. Ab εἶδος.

Ὀστοθήκη, ης, ἡ, oſſium repoſitorium, ubi mortuorum oſſa reponuntur.

Ὀστοκατάκτης, ου, ἡ, oſſifragus. A καταγνύω.

Ὀστοκλάστης, ου, ὁ, idem, Ph. A κλάω.

Ὀστοκόπος, Ph. idem quod ὀστεοκόπος.

Ὀστοκόραξ, ακος, ὁ, oſſifragus, Gl. V.

Ὀστολογέω, ῶ, oſſa lego, oſſa colligo; (2) perquiro, indago more eorum, qui crematorum oſſa colligebant:

Ὀστολογία, ας, ἡ, oſſilegium, Gl. V.

Ὀστολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab

Ὀστολόγος, ὁ καὶ ἡ, qui oſſa legit ſeu colligit, Gl. V. oſſilegus. A λέγω, *colligo*.

Ὀστομαχία, ας, ἡ, certamen, ſive ludus oſſiculorum, ſive oſſiculis. Ex μάχη.

Ὀστομάχιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os; ὀστᾶ, oſſa.

Ὀστοφαγέω, ῶ, oſſa comedo.

Ὀστοφανέω, ῶ, oſſa oſtendo, oſſa conſpicienda præbeo. A φαίνω.

Ὀστοφυεῖς, nom. pl. pro ὀστοφυέες, ab

Ὀστοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, oſſeus naturâ. A φυή.

Ὀστράκεος, ου, ὁ, teſtaceus.

Ὀστρακεὺς, έως, ὁ, figulus.

Ὀστρακηρὸς, ἡ, ὸν, teſtaceus.

Ὀστρακίας, ου, ὁ, ut ὀστρακίας λίθος, gemma teſtacea. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακίζω, f. ίσω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego; ὀστρακίζομαι, relegor; perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod. Unde

Ὀστρακίνδα, ης, ἡ, oſtracorum ludus.

Ὀστράκινος, ίνη, ινον, teſtaceus; fictilis, Gl. V. Ab eod.

Ὀστράκιον, ου, τὸ, teſtula, conchula; (2) fictile teſtaceum, Dim.

Ὀστρακὶς, ίδος, ἡ, pinea, ipſeque nucleus nucis pineæ, Ath. (2) ſimulacrum Veneris, *Heſ.* Ab eod.

Ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, oſtraciſmus, relegatio per teſtulas. Ab ὀστρακίζω.

Ὀστρακίτης, ου, ὁ, teſtaceus, teſtam referens, ut ὀστρακίτης λίθος, oſtracites, gemma teſtacea, teſtam referens. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακῖτις, ιδος, ἡ, oſtracitis, ut præc.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, teſtâ tectus, cui teſta loco cutis ſeu pellis eſt. Τὰ ὀστρακόδερμα ἄριστα ἐστίν, ὅταν κύῃ, Ariſtot. Ex ὄστρακον, & δέρμα.

Ὀστρακόεις, όεσσα, όεν, teſtaceus. Ab

ὈΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, teſta nativa, qualis ovorum, teſtudinum, & ſimilium; (2) teſta figlina; (3) teſtula in ſuffragiis ferendis adhiberi ſolita.

Ὀστρακόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tergum teſtaceum habens.

Ὀστρακοποιὸς, οῦ, fictiliarius, Gl. V. A ποιέω.

Ὀστρακόῤῥινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. qui teſtaceo eſt naſo, teſtaceus. Ex ῥίν.

Ὀστρακοφορία, ας, ὁ, oſtraci ſive teſtulæ latio, quum ſuffragia teſtis feruntur. A φέρω.

Ὀστρακόχροος, *contr.* ὀστρακόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, teſtaceam cutem habens. A χρόα.

Ὀστρακόω, ῶ, in teſtam verto, teſtaceâ duritie obduco; ὀστρακόομαι, οῦμαι, in teſtam mutor; ὠστρακωμένη, perf. part. putamine ovi contecta; item in teſtas contrita. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, teſtaceus, teſtam imitans, Dioſcor. Ab eod.

ὈΣΤΡΕΙΑ, & ὄστρεα, ων, τὰ, oſtrea, piſces teſtis tecti.

'Οστρειογραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oſtro pictus ſeu ſcriptus. Ex ὄστρειον, & γράφω.

'Οστρειον, & ὄστρεον, ου, τὸ, oſtreum, oſtrum, color purpureus. Hinc

'Οστρειος, εία, ειον, purpureus.

'Οστρειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oſtrea referens, imitans. Ab eod.

'Οστρέον, ου, τὸ, idem quod ὄστρειον.

'Οστρεώδης, idem quod ὀστρειώδης.

'Οστρίτης, ου, ὁ, ut ὀστρίτης λίθος, lapis oſtrites, ap. Orph.

'Οστρύα, ας, ἡ, idem quod

'ΟΣΤΡΥΣ, υος, ἡ, oſtrys, arbor, quam nonnulli ſyringam cæruleum eſſe volunt. *Angl.* The Horn-beam Tree.

'Οστώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, oſſeus, oſſibus abundans; (2) oſſi ſimilis. Ab ὀστέον.

'ΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφανοῦμαι, odoror, olfacio; ὀσφρανθῆναι, a. 1. infin. olfacere, olfeciſſe. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, Ariſtoph. Ran. 673. Τῆς 'Ιππίου τυραννίδος, id. Lyſ. 621.

'Οσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, quaſi ab ὀσφραντὴρ.

'Οσφραντὴς, οῦ, ὁ, odorator; ſagax:

'Οσφραντικὸς, ἡ, ὸν, qui odoratu percipi poteſt, (2) odoratu valens, ſagax:

'Οσφραντός, ἡ, ὸν, olfactu excitans.

'Οσφράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio.

'Οσφρασία, ας, ἡ, odor. A præc.

'Οσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipſa facultas odorandi; ὀσφρήσεις, pl. nares. Ab eod.

'Οσφρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀσφραντικός.

'Οσφρετὸς, idem quod ὀσφραντος.

'Οσφρόμενος, part. præſ. med. *per Sync.* pro ὀσφραινόμενος, ob ὀσφραίνομαι.

'Οσφυαλγέω, coxæ dolore laboro. Ab

'Οσφυαλγὴς, ὲς, coxæ dolore laborans.

'Οσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ab ἄλγος.

'ΟΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, lumbus, coxa, Gl. V.

'ΟΣΧΕ'Α, ας, ἡ, ſcrotum, *Ariſtot.*

"Οσχεον, ου, τὸ, ὀσχεὸς, οῦ, ὁ, idem.

"Οσχη, ης, ἡ, palmes; etiam pro ſcroto.

"Οσχιον, ου, τὸ, flexuoſa circa os vulvæ eminentia.

"Οσχος, ου, ὁ, ramus vitis, palmes; (2) ramulus tenellus quivis.

'Οσχοφόρια, ων, τὰ, feſtum, quo palmites racemis onuſtos geſtabant Athenis. Ab

'Οσχοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitis palmitem racemis onuſtum geſtans. A φέρω.

'Οσχοφορικὸς, ἡ, ὸν, in ὀσχοφορίᾳ ſolitus, uſitatus.

"Οταν, vel ὅτ' ἂν, quando, quum. "Οταν θᾶττον, cum primum. "Οταν θᾶττον οἱ νεοττοὶ δύνωνται πέτεσθαι, ἐκβάλλουσι τύπτοντες ἐκ τῆς νεοττείας, Ariſtot.

"ΟΤΕ, *Adverb.* quando, quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, Gl. V.

'Οτέ, aliquando, quandoque.

"Ο, τε pro ὅστις, qui; ἥ τε, quæ; οὗτε, cujus.

"Οτεο, *Ion.* pro οὕτινος, ab ὅστις.

"Οτευ, *Dor.* ex Attico ὅτου, pro eodem.

"Οτεω, dat. ſing. *Ion.* pro ᾧτινι, ab eod.

"Οτι, *Conj.* quod, quia, eo quod, propterea quod; (2) quam, *cum Superl.* ut ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi, pro accuſ. cum infinit. relativè; (ubi plerumque abundat, per Hebr. *Ern.*)

"Ο, τι, quod; ὅ, τι ἂν, quodquod, quidquid.

'Οτιὴ, *Conj.* quoniam, quia. Hinc ὁτιητὶ, quam ob cauſſam, cur. Ab ὅτι.

"Οτι μὴ, niſi, Gl. V.

'Οτιοῦν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcumque. Ex ὅ, τι & οὖν.

"Οτις, quis, qui, Gl. V. ὅτου, *Poet.* ὅττεο, *Ion.* ὅτευ, Dat. ὅτῳ, cui. Acc. ὅντινα.

'Οτλεύω, f. σω, ærumnas ſuſtineo, patior, perfero; (2) ſuſtineo, fero. Καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι, Apollon. Ab ὄτλος.

'Οτλέω, idem. Πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν, Lyſ.

"Οτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, miſeria. A τλάω.

'Οτοβέω, ſtrepito, tumultuor, perſono. Ab

"ΟΤΟΒΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonus, ſonitus. "Οτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει, Heſ. Th. 809.

'ΟΤΟΤΟΙ', ὀττοτοῖ, heu! hei!

"Οτου, *Att.* pro οὕτινος, ab ὅστις.

'Οτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοί, fut. ὀτοτύξεται. 'Εφασκε κεί μὴ τὸν στήμονα νήσω, ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν, Ariſtoph. L. 522.

'Οτραλέως, *Adv.* accuratè, ſedulò, diligenter, celeriter. Οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν. Heſ. C. 410. Ab ὀτρύνω.

'Οτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, ſedulus. Ab eod.

'Οτριχες, ſimiles pilo, ejuſdem pili; pro ὁμότριχες. Ab ὁμόθριξ.

'Οτρυνέω, urgeo, incito, urgebo. 'Οτρυνέω ἀνστήμεναι, Il. 10, 54. 'Οτρυνέων Δαναοὺς, ib. 13, 209. Ab ὀτρύνω.

'Οτρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitatorius. Ab eod.

'Οτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, inſtigatio. Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω, Il. 19, 234. Ab

'ΟΤΡΥ'ΝΩ, f. υνῶ, & υνέω, incito, inſtigo, adhortor. Πρῶτα μέν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας, Il. 16, 495. Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι, Od. 10, 425.

"Οττα, pro ὄσσα, fama, omen.

'Οττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio; (2) religio, ſuperſtitio. Ab

'Οττεύομαι, ominor, item ſuſpicor. 'Οττευσάμενος τι περὶ τῶν ὅλων πραγματων, Polyb. Ab ὄττα.

"Ο, ττι, per Diplaſiaſmum pro ὅ, τι, *quodcumque,* (quia, quoniam, *Poet.* pro ὅτι, *Ern.*) "Οττι τάχιστα, quam citiſſimè.

"Οττικεν, *Poet.* pro ὅ τι, & κεν, i. e. ὅ, τι ἂν, quicquid, quamcumque.

"Οττις, εως, ἡ, adſpectus, oculus, *Heſ.* "Οττιες ἀχλυώδιες, *Aret.*

'Οττοβέω, ῶ, ſtrepito. 'Υπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀττοβεῖ, *Æſchyl.*

"Οττοβος, ου, ὁ, ſtrepitus.

"Οττομαι, ominor. Ab ὄττα.

"Οτῳ, *Att.* pro ᾧτινι, ab ὅστις.

'ΟΥ, *ſequente Conſonâ,* οὐκ, *ſequente Vocali levigata,* οὐχ, *ſequente Vocali aſperata, Adv.* non, haud. Hinc οὐ γὰρ, non enim, nonne; οὐ γὰρ ἀλλα, etenim; οὐ γὰρ τοι ἀλλὰ, quippe, ſiquidem, enimvero; οὐ γὰρ ἂν, alioqui non, alioqui, non tamen, οὐ γὰρ ἄν ποτε, numquam enim alioqui; οὐ γὰρ ἄν που, abſit enim; οὐ μὲν, nequaquam; οὐ, μὲν γὰρ, non enim; οὐ μὲν, δὴ, minime vero; οὐ δὴ, non, nequaquam, ne; οὐ μὴν, vel οὐ μήν γε, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametſi; οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ μὴν ἀλλαγε, enim vero, at vero; οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, tum vel maxime; οὐ μὴν οὐδὲ, οὐ μὴν οὔτε, ſed nec, nec tamen, neque vero; οὐ μὴν πω, haud dum tamen, nondum tamen; οὐ μήποτε, haud umquam, nequaquam; οὐ δῆτα, nequaquam, minime; οὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro; οὔ πως, nequaquam, nullo modo; οὔ τι γε, nedum minime, haud ſane; οὔ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen; οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως, non ſolum.

Οὗ, *Adverb.* ubi; (2) quo; ἔστιν οὗ, alicubi.

Οὗ, *miſiſti,* 2. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* pro ἕο, *Ion.* pro ἕσο, ab ἵημι.

'ΟΥΑ', *Interj. irridentis,* vah!

'ΟΥΑΙ', væ; *Interj. dolentis*; (2) *imprecantis*; (3) *comminantis.*

"ΟΥΑΣ, ατος, τὸ, auris; (2) anſa; pl. οὔατα, aures, anſæ, Dat. οὔασιν, auribus. Ab οὖς. Hinc

'Ουάτιος, ία, ιον, extremus, imus.

'Ουατόεις, όεντος, auritus. Ab eod.

'Ουγγία, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.

'Ουδαῖος, αια, αῖον, humilis, terreſtris; (2) ſubterraneus. Ab οὖδας.

'Ουδαμᾶ, ουδαμῆ, *Adv.* nullo modo, numquam, nuſquam, nullo loco, nullum in locum.

'Ουδαμινέστερον, contemptius, Comp. Att. ab

'Ουδαμινὸς, ἡ, ὸν, qui nullius eſt pretii, contemptibilis.

'Ουδαμόθεν, *Adv.* nullo ex modo, nullâ ex parte.

'Ουδαμόθι, nuſquam, nullo in loco. Ab eod.

'Ουδαμός, ἡ, ὸν, nullus. Ex οὐδὲ, & ἀμὸς, *unus.* (Sed αμος eſt mera terminatio. *Ern.*)

'Ουδαμόσε, nuſquam, nullatenus.

'Ουδαμοῦ, *Adv.* nuſquam, nullo loco.

'Ουδαμῶς, *Adv.* nullo modo, minimè.

"Ουδας, τὸ, ſolum, pavimentum, humus, terra, Dat. οὔδει ab inuſ. οὖδος. Κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται, Heſ. Op. 532.

'Ουδὲ, *Conjunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc οὐδὲ γὰρ, neque enim; οὐδέ γε, neque; οὐδὲ εἷς, οὐδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus; οὐδὲ ἕν, nihil; οὐδ' ἐγγὺς, multum abeſt; οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένοιτο, quidquid accidiſſet; οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένηται, ne ſiquidem fiat quidlibet, quidquid evenerit; οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, multum abeſt. 'Ουδὲ μὲν οὐδὲ, Il. 10, 299. Singularem habet vim duplex iſta negatio, quæ ſermone Romano exprimi non poteſt, V. *Clark. ad loc.* οὐδὲ μὴ, neque; οὐδὲ μὴν, neque vero, nec tamen; οὐδὲ μήποτε, neque umquam; οὐδέ τι, neque; οὐδέτι πω, nondum, necdum; οὐδ' ὅπως, ἀλλ' οὐδὲ, nullo modo, non dicam, ſed ne quidem, οὐδ' ὥς, ne ſic quidem; οὐδ' ἀρχὴν, neutiquam.

'Ουδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *Gen.* οὐδενὸς, οὐδεμίας, οὐδενὸς, nullus. Hinc οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἔλαττον, nihilominus, non minus; οὐδὲν οἷον, nihil vetat, nihil impedit; οὐδὲν, idem quod οὐ, non; οὐδὲν ὅτι οὖν, nihil quidquam.

'Ουδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas. Ab οὐδείς.

'Ουδενία, ἡ, idem & ab eod.

'Ουδενόσωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullâ cuſtodiâ ſeu curâ dignus, non curandus. Ex ὤρα.

'Ουδέπη, *Adv.* nullo modo, haudquaquam.

'Ουδήποτε, *Adv.* numquam, neque umquam.

'Ουδέπω, *Adv.* nec dum, nondum.

'Ουδεπώποτε, *Adv.* numquam, nullo tempore.

'Ουδέτερος, έρα, ερον, neuter, οὐδέτερον, οὐδετερα, neutrius generis. Ab οὐδὲ, & ἕτερος.

'Ουδετέρως, *Adv.* neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter.

'Ουδετέρωσε, *Adv.* neutrò, neutram in partem. Ab eod.

'Ουδήπου, *Adv.* non utique, neutiquam; (2) numquid; annon? *unde,* οὐδήπουθεν.

'Ουδοπωσοῦν, *Adv.* nullo modo.

"ΟΥΔΟΣ, εος, το, ſolum, pavimentum; (2) humus, terra. Nom. inuſ. Dat. οὔδει, in Nomin. dicitur οὖδας.

'Ουδὸς, οῦ, ὁ, limen. "Αλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μεγαν οὐδὸν, Heſ. Th. 749. Ab ὁδος.

'Ουδοτιοῦν, nihil quidquam; (2) *Adv.* nequaquam, nullo modo.

"ΟΥΘΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, *propriè* belluarum; (2) ſumen, cibus in deliciis olim habitus; (3) ubertas, feracitas, pars agri maximè fœcunda. Hinc

'Ουθατόεις, όεσσα, όεν, mammoſus.

'Ουθεὶς, ενὸς, ὁ, nemo, nullus.

'Ουθένεια, ας, ἡ, idem quod οὐδενεια.

'Ουθέτερος, έρα, ερον, neuter.

'Ουθην, *Adv.* non equidem; (2) non.

'Ουκ, vide οὐ.

'Ουκέτι, *Adv.* non amplius.

'Ουχὶ, *Adv.* non. Ab οὐχ.

'Ουκουν, *Adv.* non certe, nullo modo.

'Ουκοῦν, *Adv.* nonne; (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur.

'Ουλα, *Adv.* ſcitè commodum. "Ουλα δὲ Κουρητές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, Callim. Hymn. in Jov. 52.

'Ουλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum; (2) mola ſalſa, quâ hoſtiæ adſpergebantur. Ab ὅλος.

'Ουλαμηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, agmen ſeu turmam habens. Ex οὐλαμος, & φέρω.

'Ουλαμὸς, ου, ὁ, confertum agmen, globus. Εἶναι τὸν οὐλαμὸν φησι ἱππέων πεντήκοντα τὸ πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταχθέν, Plut.

'Ουλὰς, άδος, ἡ, criſpa; (2) denſa, opaca. Nic. Al. 260. Ab οὖλος.

'Ουλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pœnè curatum; nota vulneris ſanati. Ab οὖλος, *ſanus.*

'Ουλιμος, ίμη, ιμον, exitioſus, pernicioſus, *Heſ.* Ab ὄλλυμι.

'Ουλιος, ία, ιον, Dim. Ab οὖλος.

'Ουλοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, exitialia & peſtifera vorans.

'Ουλοδέτης, ου, ὁ, merges. Ex οὖλος, & δέω.

'Ουλόδετον, ου, τὸ, funiculus ex culmis contortus. Ex iiſd.

’Ουλόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, crispos habens capillos.

’Ουλόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noxio & exitiali animo præditus.

’Ουλοθυσία, ας, ἡ, ſacrificium perfectum.

’Ουλοθυτέω, ῶ, immolo, molas inſpergo victimis. Ex ȣλαὶ, & θύω.

’Ουλοκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui criſpos capillos habet. Ex κάρηνον.

’Ουλόκερως, ῶ, ὁ ϗ ἡ, cornutus. Ex ὅλος, & κέρας.

’Ουλοκέφαλος, ον, criſpos capillos habens.

’Ουλοκικιννα, τὰ, cincinni. Teleſilla, ap. Poll.

’Ουλομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui integris membris eſt. Ex ȣ̃λος, & μέλος. Hinc

’Ουλομελία, ας, ἡ, *Ion.* ȣλομελίη, ης, ἡ, integra ſeu abſoluta natura, integritas.

’Ουλόμενος, η, ον, pernicioſus, exitialis. Ab ὀλόμενος, a. 2. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω.

’ΟΥΛΟΝ, ȣ, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. ȣ̃λα. Οὔλοισιν ἐξήμελξας γάλα, Æſch. Ch. 881.

῏Ουλον, acutè, ab ȣ̃λος, Il. 17, 756.

’Ουλοὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitioſus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

῏Ουλος, ἡ, ον, integer, ſanus, perfectus; (2) tener, mollis; (3) criſpus, contortos crines habens. *Ion.* pro ὅλος. Χλαινάων τ’ ἀνεμοσκεπέων ȣ̃λων τε ταπήτων, Il. 16, 22.

῏Ουλος, exitialis; ab ὄλλυμι, *perdo.*

῏ΟΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, merges, manipulorum collectorum faſcis; (2) hymnus in Cererem.

῏Ουλότης, ητος, ἡ, ſalubritas; (2) mollities, teneritudo; (3) coma criſpa, criſpitudo. Ab ȣ̃λος.

Οὐλότριχέω, ῶ, criſpor, criſpam comam habeo. Ex ȣ̃λος, & θρίξ, *capillus.*

Οὐλοτριχώτερος, qui criſpioribus eſt capillis; Comp. ab ȣλότριχος, propriè ȣ̃λόθριξ.

Οὐλοφόνον, ȣ, τὸ, chamæleon niger, herba viſcum fundens. Ex ὅλος, & φόνος.

Οὐλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. Hinc ȣλοφυὲς, maſſa mollis. Ex ȣ̃λος, & φυή.

Οὐλόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, criſpa folia habens.

Οὐλόχυτα, ων τὰ, molæ, quæ victimis adfundebantur. Gl. V. hordeacea; Il. 1, 449. Ex ȣλαί, & χύω.

Οὐλὶχυται, ῶν, αἱ, idem; (2) caniſtra, ex quibus molæ olim adfundebantur. Ex iiſd.

Οὐλοω, ad cicatricem perduco; ȣλῦσθαι, ad cicatricem perduci, Ariſtot. Ab ȣλή.

Οὐλυμπόνδε, in Olympum. A ſeq.

Οὔλυμπος, ȣ, ὁ, *poet.* pro ῎Ολυμπος.

Οὖλω, benè valeo, ſanus ſum; occurrit hinc tantum ȣ̃λε, imperat. bene tibi ſit, ſis felix. ῏Ουλε τε ϗ μέγα χαῖρε, Od. 24, 401.

Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab ȣ̃λος, *merges.*

Οὐ μὰ Δία, non per Jovem!

Οὐμενῦν, *Adv.* non certè, non profectò; (2) non quidem; (3) verumtamen non.

’Ουμένπως, *Adv.* nequaquam.

Οὐμεντοι, *Adv.* non tamen, verumtamen non. Hinc & ȣμέντοιγε, idem, & ȣμέντοι ἀλλὰ, vel ἀλλάγε, verumtamen. ’Ου μὴν ἀλλὰ ϗ, attamen etiam.

Οὔμὸς, *Æol.* pro ὁ ἐμὸς, *meus.*

ΟΥ῎Ν, *Conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis particulis ſubjunctum vacat.

Οὕνεκα, pro ȣ̃ ἕνεκα, *cujus gratiâ.*

Οὕνεκεν, pro ȣ̃ ἕνεκεν, *propterea, cujus gratiâ.*

Οὔνεσθε, 2. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro ὄνεσθε, ab ὄνομαι, *vitupero*; Il. 24, 241.

Οὔνομα, *Ion.* pro ὄνομα.

Οὐνομάζω, *Ion.* pro ὀνομάζω.

Οὐνομαίνειν, *Ion.* pro ὀνομαίνειν.

Οὐνὸμαϛὸς, ἡ, ὸν, clarum nomen habens, celebris, nobilis. A præc.

Οὔξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

ΟΥ῎ΟΝ, ȣ, τὸ, ſorbum, genus fructûs, pl. ȣ̃α, ſorba, Ph.

Οὔπερ, *Adv.* ubi. Ex ȣ̃, & περ.

Οὖπις, ἡ, Upis, Dianæ epith. Call. in Dian. 204.

Οὐπιτρίπτος, qu. dic. contritus, conteri dignus, perditus; pro ὁ ἐπίτριπτος.

Οὔποθι, *Adv.* nuſquam.

Οὔποκα, numquam, *Dor.* pro ȣ̃ποτε.

Οὔποτε, *Adv.* haud unquam, nunquam.

Οὔπω, *Adv.* nondum, necdum. Hinc ȣ̃πώποτε, numquam.

Οὔπως, *Adv.* nequaquam, nullo modo.

ΟΥ῎ΡΑ`, ᾶς, ἡ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.

Οὖρα, τὰ, limites, termini, pro ȣ̃ροὶ, Il. 23, 431. Ab ὅρος.

Οὐραγέω, ῶ, extremum agmen duco.

’Ουραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab

’Ουραγὸς, ȣ̃, ὁ, extremi agminis ductor. Ex ȣρὰ, & ἄγω.

Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. Hinc τὸ ȣραῖον, ȣ, extrema pars oſſis ſacri; cauda; extrema pars multitudinis alicujus. Ab ȣ̃ρά.

’Ορακὸς, ὁ, media pars remi, Poll.

’Ουνάνη, ης, ἡ, meatus urinæ, per quem è renibus in veſicam defluit; (2) matula. Ab ȣ̃ρον.

Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una è Muſis; (2) Venus quædam; (3) ludus quidam pilæ. Ab ȣρανός. Hinc

Οὐρανιάζειν, ludere τὴν ȣρανίαν, *Heſ.*

Οὐρανιδης, ȣ, ὁ, cœleſtis, cœlicola; cui cœleſtis eſt origo. Ab ȣρανός.

Οὐρανίζομαι, cœlum peto; unde ȣρανίζετο *Heſ.* ad cœlum pertingebat. Ab eod.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel ȣράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœleſtis; (2) ſublimis; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc θεοὶ ȣράνιοι, ων, dii cœleſtes, cœlites. Gl. V. ſuperi; & τὰ ȣράνια, ων, imbres; ȣράνιον ὅσον, immane quantum. Ab eod.

Οὐρανίσκος, ȣ, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2) palatum; (3) ſidus cœleſte, *Corona auſtralis.* Ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœleſtis. Gl. V. cœlicola. Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii.

Οὐρανοϐάμων, ονος, ὁ, cœlum ſcandens, per cœlum gradiens. Ex βαίνω.

Οὐρανοϐατέω, ῶ, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum ſcando. Ex iiſd.

Οὐρανογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cœli ſeu rerum cœleſtium peritus.

Οὐρανόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à cœlo oſtenſus. Ex δείκνυμι.

Οὐρανοδρομέω, ῶ, curſu in cœlum tendo. Ab

Οὐρανοδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curſu cœlum petens. Ex τρέχω, p. m. δέδρομα.

Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœleſtis. Ab ȣρανός.

Οὐρανόθεν, *Adv.* cœlitùs, è cœlo. Ab eod.

Οὐρανόθι πρὸ, *Adv.* ante cœlum, i. e. in aëre. Ab eod. (potius porro, procul, in ultiſſimis et remotiſſimis cœli partibus.)

Οὐρανοθεσία, ἡ, poſitus, ſitus ſignorum in cœlo. Sch. Arat. A θέσις.

Οὐρανοκάτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlicola, Gl. V.

Οὐρανολέσχης, ȣ, ὁ, de cœlo & rebus cœleſtibus garriens. Ex λέσχη.

Οὐρανομήκης, έος, ὁ ϗ ἡ, cœlum altitudine tangens, ad cœlum ſe extendens; altiſſimus, ampliſſimus. Ex μῆκος.

Οὐρανόνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlum vincens, maximus. A νίκη.

Οὐρανόπαις, δος, cœligena.

Οὐρανοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è cœlo delapſus. Ex πίπτω.

Οὐρανόπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlum pererrans; (2) qui ſub cœlo vagatur.

Οὐρανόπολις, εως, ἡ, civitas cœleſtis.

Οὐρανοπολίτης, ȣ, ὁ, cœli civis.

Οὐρανόπτης, ȣ, ὁ, cœli ſpectator. Ex ὀπτόμαι.

Οὐρανόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus tectum in cœli formam orbiculare eſt. Ex ὄροφος.

’ΟΥΡΑΝΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, cœlum, aër uſque ad nubes; (2) palatum. Εἰς τὸν τȣ̃ ϛόματος ȣρανὸν, Ariſtot. Perſis ȣρανοὶ, tabernacula regia à figurâ. *Heſ.*

Οὐρανόσε, *Adv.* in cœlum.

Οὐρανοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cœlum contemplatur; (2) piſcis quidam.

Οὐρανȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex ἔχω.

Οὐρανοφάντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ad cœlum uſque reſplendens, cujus ſplendor in cœlo refulget. Ex φαίνομαι.

Οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo verſor.

Οὐρανοφοίτης, ȣ, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex iiſdem.

Οὐρανοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlum ferens ſeu deducens. Gl. V. Ex φέρω.

Οὐρανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cœleſtia ſapiens; (2) pius, religioſus. Ex φρήν.

Οὐρανοφύτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui cœleſtis origo eſt. Ex φυτεύω.

Οὐρανόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex φύω.

Οὐρανοχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex ȣρανὸς, & χρῶμα.

Οὔραξ, avis quædam, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 1, quæ ab Atticis τέτριξ appellatur.

’Ουρανόω, in cœlum transfero. Hinc

’Ουράνωσις, ἡ, relatio in Deos.

’Ουραχὸς, ȣ̃, ὁ, meatus urinæ in fœtu. Al. ȣραγὸς.

Οὔρεα, acc. pl. *Ion.* pro ὄρεα, ab ὄρος.

Οὔρειος, montanus, *Ion.* pro ὄρειος.

Οὔρεος, gen. ſing. *Ion.* pro ὄρεος.

Οὐρεοφοιτὰς, άδος, ἡ, montivaga. Dat. ȣρεοφοιτάσι νύμφαις, in Epigr. Ex φοιτάω.

Οὐρεσιδρόμος, ον, montivagus. A τρέχω.

Οὐρεσίοικος, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro ὀρεσίοικος.

Οὐρεσιφοίτης, ȣ, ὁ, montivagus. A φοιτάω.

Οὐρεσιφοῖτις, ἡ, fœm.

Οὐρεὺς, ῆος, mulus, *Ion.* pro ὀρεύς.

Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, meio, paſſ. ȣρεῖται, cum urina excernitur; ȣρησόμενος, fut. part. Μήτ’ ἐν ὁδῶ, μήτ’ ἐκτὸς ὁδȣ̃ προϐάδην ȣρήσῃς, Heſ. ῎Εργ. 727. Ab ȣ̃ρον.

Οὐρὴ, ῆς, ἡ, cauda, *Ion.* pro ȣρά.

Οὐρῇ, dat. ſing. *Ion.* pro ȣρᾷ.

Οὐρῆας, acc. pl. *Ion.* pro ȣρέας, ab ȣρεύς.

Οὐρηδοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui urinam recipit. Ex ȣ̃ρον, & δέχομαι.

Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. ’Ουρήθρα ἔξω τῶν ὑϛερῶν δίοδος τῷ σπέρματι τȣ̃ ἄῤῥενος, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 14. Ab ȣ̃ρον.

Οὔρημα, ατος, τὸ, urina. Ab ȣρέω.

Οὐρὴν, acc. ſing. *Ion.* pro ȣράν.

’Ουρηρὸς, ρὰ, ρὸν, urinalis. Ab ȣ̃ρον.

’Ουρησείω, micturio, Gl. V. Ab ȣρέω.

Οὐρήσῃς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. ȣρεω. Unde

Οὔρησις, εως, ἡ, mictio.

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fiſtula urinaria. Ab eod.

Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio. Ab eod.

Οὐρητρὶς, ίδος, matella, Gl. V.

Οὐρητικὸς, ἡ, ὸν, urinam ciens; reddens. Ab ȣρέω.

Οὐρία, ας, ἡ, proſperitas venti, Gl. V. Ab ȣ̃ρος.

Ουρία, ας, ἡ, avis ex anatum genere. Ab ȣ̃ριος.

Ουρια, τὰ, fines, *Ion.* pro ὅρια.

Ουρίαχος, ȣ, ὁ, ferrum, quo ima haſtilis pars crucis in modum præfixa eſt. Εἴς δὲ ϛρέψας τὸ ϛημεῖον ἀνέτεινε τὸν ȣρίαχον εἰς τὸν αὐτὸν αὐτόκρατορα. Appian. Ab ȣρά.

Οὐρίζω, f. ίσω, vento ſecundo proveho, ſecundo. Ab ȣ̃ρος.

Οὐριθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in monte nutritus. Ex ȣρος, *mons*, & τρέφω.

Οὔρινος, ut ȣ̃ρινον ὠὸν, ovum ventoſum, irritum. Τὸ δὲ ὑπολειπόμενον τῶν ὠῶν, ἀεὶ ȣρινόν ἐϛι. Ariſtot. Ab ȣ̃ρος.

Οὐριοδρομέω, ſecundo vento curro. Τίς δ’ ὅδε Καδμείων μαϛὴρ ȣριοδρόμων, Eur. B. 984. Ab

Οὐριοδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vento ſecundo currens. Ex ȣ̃ριος, & τρέχω.

Οὔριον ὠὸν, ovum irritum, ut ȣ̃ρινον. Ab

Οὔριος, ία, ιον, vel ȣ̃ριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vento ſecundo proficiſcitur, qui vento ſecundo fit; (2) ſecundus, proſper; ut ȣ̃ριος πλȣ̃ς, proſpera, ſecunda navigatio; ȣ̃ριος ἄνεμος, ſecundus ventus, Gl. V. Ab ȣ̃ρος.

Οὐριοϛάτης, ȣ, ὁ, feliciſſimus. Ex ȣ̃ριος, & ἵϛημι.

Οὐριόω, ῶ, ſecundo vento utor. Ab ȣ̃ρος.

Ουριϛμα, *Ion.* pro ὅριϛμα. Ab ὁρίζω.

Οὐροδοχεῖον, & ουροδόχιον, ου, τὸ, urinal, Gl. V. urinale, vas urinarium. Ex οὖρον, & δέχομαι. Unde

Οὐροδόχη, ης, ἡ, matula.

Οὐροδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui urinam recipit.

ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, urina, lotium; (2) terminus, Od. I. 124. ubi tamen alii aliter explicant.

Οὖρον, ου, τὸ, terminus. Ab ὅρος.

Ουροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον. Τὰ πτερὰ ουρὰν μὲν ουκ ἔχει ουροπύγιον δὲ. Ariſtot.

ΟΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ventus ſecundus; proſper ventus, Gl V. metaph. proſpera fortuna.

Οὖρος, lotium, urina, Gl. V.

Οὖρος, ὁ, cuſtos, inſpector. Ab ὁρᾶν.

Οὖρος, εος, τὸ, mons, *Ion.* pro ὄρος.

Οὐρὸς, ου, ὁ, ſerum lactis, cruor; pro ὀρός.

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, alveus, foſſa, per quam deducitur navis in mare; (2) navalia. Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον, Hom. Il. 2, 153.

Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex ουρὰ, & τέμνω.

Οὐρόω, idem eſſe videtur, quod ουρίζω; ab illo occurrit κατουρόω, vento ſecundo expando, ad ventum ſecundum compono.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; ὦτα dicebantur corycæi & delatores principum; ὦτα etiam anſæ vaſorum. Ab οὖας.

Οὖσα, ων, τὰ, funes nautici, *Ion.* pro οἶσα.

Οὖσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi εἰμί.

Οὔσῃ, dat. ſing. part. ejuſdem.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, ſubſtantia. Ph. (2) res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. V. Alicubi etiam pro ζυνουσία, conſuetudine & concubitu. Ab οὖσα, particip. f. g. ab εἰμί.

Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principium ſubſtantiæ, aut dominium in ſubſtantias. Ex ουσία, & ἀρχή.

Οὐσίδιον, ου, τὸ, qu. dic. ſubſtantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab ουσία.

Οὐσιοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, quod ſubſtantiam efficit, ſeu conſtituit. Ex ουσία, & ποιέω.

Οὐσιόω, ῶ, eſſentiam do, facio, efficio, ut aliquis ſit, qui ante non erat; & *in Paſſ.* eſſentiam accipio. Ab ουσία.

Οὐσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, habens eſſentiam, ſeu ſubſtantiam.

Οὐσιωδῶς, *Adv.* quà eſſentiam, ſeu ſubſtantiam.

Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, eſſentiæ nominatio. Ex ὄνομα.

Οὐσίωσις, εως, ἡ, qu. dic. effectio, ſeu productio ſubſtantiæ. Ab ουσιόω.

Οὖτα, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro οὔτασε, ab

Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero; ουτασμένος, perfect. vulneratus; οὔταϛαι, 3. ſing. perf. ind. vulneratus eſt. Μηρὸν γυμνωθέντα ζάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο Οὔτασ' ἐπικρατέως, Heſiod. Ἀσπ. 461.

Οὐτάμεν, perf. inf. act. *Ion.* pro ουτάναι, ab οὔτημι pro ουτάω.

Οὐτάμεναι, ferire, vulnerare; quaſi ab οὔτημι, ab ουτάω.

Οὐτάμενος, pro ουτασμένος, præſ. part. paſſ. Ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' Οὐταμένην ὠτειλὴν, Il. 17, 86. i. e. per cominùs inflictum vulnus; nam ουτάζειν eſt cominùs vulnerare, & βαλεῖν eminùs.

Οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ουτάζω.

Οὔτασκε, imperf. *Ion.* ab ουτάω. Τὸνδ' Αἴας οὔτασκε, Il. 15, 745.

ΟΥΤΑ'Ω, ῶ, vulnero, percutio; a. 1. οὔτησε, vulneravit; οὔτα, imperat. ουτηθεὶς, a. 1. paſſ. part. ictus, vulneratus. Οὔτησε ξυϛῷ χαλκήρεϊ, Il. 4, 469. κατ' ἀσπίδα, ib. 11, 434. κατὰ δεξιὸν ὦμον, Od. 19, 452.

Οὔτε, *Conj.* nec, neque.

Οὔτερος, *Ion.* pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτήσασκε, Il. 22, 375. *Ion.* pro οὔτησε.

Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab ουτάω.

Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab ουτάω.

Οὐτιδανοῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro ουτιδανοῖς, ab

Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii. Gl. V. ουτιδανοὶ, nebulones. Ex ου, & τὶς, τινός, per Epenth. ſyllabæ δα. Il. 1, 231. (ſed δανος eſt terminatio. *Ern.*)

Οὔτινα, *nullum*, acc. ſing. c. g. ab οὔτις.

Οὔτινος, *cujuſcumque*, gen. ſing. ab ὅϛις.

Οὐτίπου, *Adv.* non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num.

Οὐτιπω, *Adv.* an nondum; (2) nondum.

Οὔτις, ινος, ὁ ϗ ἡ, nemo, nullus.

Οὔτοι, *Adv.* non, neque, nequaquam; Et οὔτοιγε, idem.

ΟΥ'ΤΟΣ, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc; ὦ, οὗτος & ſimpliciter οὗτος, heus tu! Hinc & ουτοσὶ, hic, *Atticè.*

Οὕτω, *ſequente Conſonâ*, & οὕτως, *ſequente vocali*, *Adv.* ita, ſic, tam, taliter, perinde, proinde, Ph. (2) *reſpondet etiam. Lat.* ſic, *pro* temerè, negligenter, ut erat; (3) tum demum, tandem aliquando, ουτως ἂν, ita demum, Ph. οὕτως ἄρα, itane, ſiccine, Gl. V. ουτωσὶ, ſiccine, Gl. V. ſic, ita, *Att.*

Οὐχ, vide ſupra ου. Hinc

Οὐχὶ, *Adv.* non; (2) nonne, annon?

Ὀφείδιον, ου, τὸ, anguiculus, parvus ſerpens. Dim. ab ὄφις.

Ὀφειλέσιον, ου, τὸ, debitum, Euſt. Ab ὀφείλω. (Dim ab ὄφειλος.)

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab ὀφείλω. Hinc

Ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix; (2) obnoxia, beneficio devincta.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, idem.

Ὀφειλόντως, *Adv.* debito modo, decenter.

ΟΦΕΙ'ΛΩ, f. ὀφειλήσω, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius ſum; (3) debeo, oportet me, a. 2. ὤφελον, ὄφειλον, & ὄφελον, debebam, debuiſſem, utinam; ὄφελον, utinam, vellem, velim; ὀφειλόμενον, debitum, Ph. Ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν, Soph. A. 337. Καί θοί τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν, id. Phil. 1411. Κἀργύριον ωφείλησας, ὥσπερ νώ ποτε, Ariſtoph. Av. 115.

Ὄφελλεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion. Poet.* & cum ν pro ὤφελε. Ab

ΟΦΕ'ΛΛΩ, augeo, cumulo; (2) adjuvo, proſum, foveo; (3) debeo; ὀφέλλομαι, augeor, creſco. Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν ϗ δῆριν ὀφέλλει, Heſiod. Ἔργ. 14. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωὴν, Il. 3, 62. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει, ib. 20. 242. Ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, ib. 19, 200. Ἔνθα χρεῖος μοὶ ὀφέλλεται, Od. 3, 367.

Ὀφέλλωσιν, 3. pl. præſ. conj. act. cum ν.

Ὄφελον, *debui*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤφελον.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſus; plerumque commodè vertitur per adjectivum; τί δ' ὄφελος εἴης ἡμῖν; ad quid utilis? quid proſis? ὅτιπερ ὄφελος, dicitur de eo quod in quocunque genere præſtantiſſimum. *Ern.* Ab ὀφέλλω.

Ὀφέλσιμος, vel ὀφέλλιμος, utilis, pro ὀφέλιμος. Οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα τόσσα Κυρήνη. Callim. Hymn. in Apoll. 94.

Ὀφελτρεύω, f. σω, orno, verro. Ab

Ὄφελτρον, ου, τὸ, ornatus.

Ὄφεως, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro ὄφιος, ab ὄφις.

Ὀφεωϛαφύλη, ης, ἡ, uva anguina; ſic à quibuſdam appellari capparin tradit Plinius.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίας, ου, ὁ, piſcis, quem Plin. oculatum vocat. A præc.

Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio; (2) invideo; (3) cupio. Ἐντυχῶν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, Xen.

Ὀφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim.

Ὀφθαλμίζομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.

Ὀφθαλμικὸς, ἡ, ὸν, ad oculos pertinens. Gl. V. ocularius. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμοβολέω, ῶ, oculos conjicio. Ex βολή.

Ὀφθαλμοβόρος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, oculos appetens. Μάλιϛά ἐϛιν ὀφθαλμοβόρος τῶν ὀρνίθων, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 18. Ex βορά.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, ſervitium diligens præſente hero. Ab

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum & diligentem præſtat, oculiſque adeo ejus quaſi ſervit.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus; ὀφθαλμοὶ etiam inſpectores, ſpeculatores, corycæi regum ut ὦτα.

Ὀφθαλμόσοφος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, oculis medendi peritus.

Ὀφθαλμότεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui oculi lacrymis madent; (2) ex oculis manans, Rob. Ex τέγγομαι.

Ὀφθαλμοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui oculis cernitur. Ex φαίνομαι.

Ὀφθαλμοφανῶς, *Adv.* manifeſtè, perſpicuè, more eorum, quæ oculis cernuntur.

Ὀφθαλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oculi ſpeciem gerens. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμώρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculos effodiens. Ex ὀρύσσω.

Ὀφθεὶς, *viſus*, a. 1. part. paſſ. v. ὄπτομαι.

Ὀφθῆναι, *viſum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Ὀχθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ὀφιακὸς, ἡ, ὸν, ad angues pertinens; ὀφιακὰ, libri de ſerpentibus ſcripti. Ab ὄφις.

Ὀφίασις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.

Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, ſeu parvus ſerpens, ſeu anguis. Dim. ab ὄφις.

Ὀφιοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerpentis percuſſor. Ex βάλλω.

Ὀφιοβόρος, ὁ, ἡ, angues devorans. Ex βορά.

Ὀφιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerpente genitus ſeu natus; ſerpentigena, anguigena. Ex γείνομαι.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſerpente morſus. Ex δάκνω.

Ὀφιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, angui ſeu ſerpenti ſimilis, anguinus. Ex ὄφις, & εἶδος.

Ὀφιόεις, όεντος, ὁ, anguinus, ſerpentem referens, anguifer, fem. ὀφιόεσσα, ὀφιοῦσσα, inſulæ nomen ab abundantiâ ſerpentum. Ab ὄφις.

Ὀφιοκτένη, ης, ἡ, ophioctene, ſcolopendræ genus. Ex κτείνω.

Ὀφιοκτόνος, ſerpentum interfector. Ex iiſd.

Ὀφιομάχης, et ὀφιομάχος, ου, ὁ, qui ſerpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex μάχομαι.

Ὀφιόνεος, έα, *Ion.* έη, εον, anguineus, ſerpentinus. Ab ὄφις.

Ὀφιοπλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. *Epith.* Furiarum.

Ὀφιόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, anguipes, ſerpentis modo incedens.

Ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκορδον, ου, τὸ, allium anguineum.

Ὀφιοσάφυλον, nonnulli vocant vitem albam.

Ὀφίουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerpentis caudam habens. Ex ουρά.

Ὀφιοῦχος, ου, ὁ, anguitenens, ſideris nomen. Ex ἔχω.

Ὀφιοφάγος, ὁ ϗ ἡ, qui ſerpentibus veſcitur.

ΟΦΙΣ, εως, ὁ, ſerpens, anguis, coluber; (2) ſideris nomen; (3) ornamentum brachii.

Ὀφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum ſerpentis maculoſus. Ab ὄφις.

Ὀφιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, anguinus, ſerpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.

Ὀφλάνω, debeo, *Heſ.* Ab ὄφλω.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. *per Sync.* pro ὀφελεῖν.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, multa judicata; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.

Ὄφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.

Ὀφλήσω, f. 1. ind. act. *per Sync.* pro ὀφειλήσω.

Ὀφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, Gl. V.

Ὀφλισκάνω, debeo. Πλείϛην ζημίαν ὀφλισκάνει, Eur. med. 581. μωρίαν, ibid. 1230. τινὰ ἀνομίαν, id. *Ion.* 444. Ab ὄφλω.

Ὀφλίσκω, idem & ab eod.

Ὄφλω, debeo, multor, damnor; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius ſum, f. ὀφλήσω (tanquam ab ὀφλέω.) p. ὤφληκα; part. ὠφληκὼς, damnatus. Γέλωτα ὄφλειν, derideri, Eur. Med. 1050. Ἐγὼ οὖν γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ ευπαιδίᾳ; Lucian. ζημίαν, Dem. τὰ χρήματα, id. Ab ὀφείλω.

ὌΦΡΑ, ut, quo; (2) donec, uſque dum, quamdiu; (3) interea dum.

Ὀφρύα, ας, ἡ, *Ion.* ὀφρύη, ſupercilium; (2) clivus. Ab ὀφρύς. Hinc

Ὀφρυάζω, ſuperciliis nuto; (2) grandi ſupercilio tumeo.

Ὀφρυανασπασίδης, ȣ, ὁ, qui ſupercilia tollit, ſuperbus, ſuperciliosus. Ex ἀνασπάω.

Ὀφρυάω, ῶ, ſum ſuperciliosus; ὀφρυᾷν, dicitur regio clivoſa, multa habens ſupercilia ſive tumulos. Ab ὀφρύς. Unde

Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, ſuperciliosus; (2) clivoſus, multa habens ſupercilia ſeu tumulos; (3) in ſuperciliis montium ſitus, excelſus.

Ὀφρυόομαι, ȣ̃μαι, ſum ſuperciliosus, ſupercilium tollo. Hinc p. part. ὠφρυωμένος, elatus, ſuperbus. Ab eod.

Ὀφρυόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirta ſupercilia habens. Ex σκιά.

ὈΦΡΎΣ, ύος, ἡ, ſupercilium; (2) faſtus, ſuperbia; (3) tumulus, ſupercilium montis, clivus. Ph. ὀφρυεῖς, ὀφρύαν, ὀφρυσι. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, κἀποιȣ̃μεν δεινα, Ariſtoph. Nub. 582. Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης. Il. 20, 151.

Ὄχα, præ cæteris, præcipuè. Ab ἔχω.

Ὀχάνη, ης, ἡ, anſa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod. Unde

Ὄχανον, ȣ, τὸ, amentum, Gl. V. anſa clypei.

Ὀχεία, ας, ἡ, coitus; admiſſio, admiſſura, Gl. Vet. Ab ὀχεύω.

Ὀχεῖα, ων, τὰ, admiſſarii, equi, boves, vel arietes. Ab ὀχεῖος.

Ὀχεῖον, ȣ, τὸ, plauſtrum, currus, vehiculum; (2) admiſſarius. Ariſtot. Ab ὀχεύω.

Ὀχεῖος, ȣ, ὁ, qui ad admiſſuram educatur, admiſſarius. Ab ὀχεύω.

Ὄχεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤχεον, ab ὀχέω.

Ὄχεσφιν, dat. pl. per *Paragog.* *Poet.* pro ὄχεσι, ab ὄχος.

Ὀχεταγωγία, ἡ, aquæ ductus. Ab

Ὀχεταγωγὸς, ὁ ϗ ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετὸς, & ἄγω.

Ὀχετεία, ας, ἡ, rivorum à fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.

Ὀχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.

Ὀχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν, addere; *Plato.* Ab ὀχετός.

Ὀχετηγέω, ῶ, f. ήσω, rivos ſeu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγός.

Ὀχετηγία, ας, ἡ, rivorum ſeu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.

Ὀχετηγος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, rivos ducens. Il. 21, 257. Ὀχετηγὸς ἑορτῆς, deductor, *Nonn.* Ex ὀχετὸς, & ἄγω.

Ὀχέτιον, ȣ, τὸ, rivulus. Ab ὀχετός.

Ὄχετλον, ȣ, τὸ, currus, plauſtrum; (2) obex. Ab ὄχος.

ὈΧΕΤΌΣ, ȣ, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.

Ὄχευμα, ατος, τὸ, ſemen, genitura; (2) coitus; (3) fœtus ex coitu conceptus; Ariſtot. Hiſt. An. 6, 23. Ab ὀχεύομαι.

Ὀχεὺς, έως, ὁ, *Ion.* ῆος, retinaculum; (2) vectis ſeu peſſulus; (3) lorum galeæ; (4) ſcrotum. Ab ἔχω.

Ὀχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admiſit, venerem paſſa. Ab eod.

Ὀχευτὴς, ȣ̃, ὁ, admiſſarius, qui feminam init vel comprimit; (2) homo libidinoſus, ſalax, ad coitum proclivis.

Ὀχευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod præc. (2)

ὈΧΕΎΩ, f. εύσω, admiſſarium admitto; (2) coëo, ineo, ſubagito; (3) dicitur & universè de libidine, ὀχεύομαι, ineor, ſubigor.

Ὀχέω, ῶ, f. ήσω, veho, porto, ſuſtineo, ſuffero; ὀχέομαι, ȣ̃μαι, vehor, portor, equito; (2) equitor, currui ſubdor. Il. 17, 77. P. Ab ὄχος.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus; (2) foramen. Ab ἔχω.

Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ph. ὀχήμασι, rhedis. Ab ὀχέω. Hinc

Ὀχηματικὸς, ἡ, ὸν, vehicularis, vectorius.

Ὀχημάτον, ȣ, τὸ, rheda, Gl. V.

Ὄχησις, εως, ἡ, vectio, vectura, Gl. Vet. vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.

ὈΧΘΈΩ, ῶ, f. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ ȣ̓ρανίωνες, Il. 1, 570. Ab ὄχθος.

ὌΧΘΗ, ης, ἡ, ripa, ora. Hinc

Ὀχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, riposus, clivoſus.

Ὀχθήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀχθήσας.

Ὀχθησιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ὄχθαις.

Ὄχθησις, εως, ἡ, offenſio, indignatio. Ab ὀχθέω. Unde

Ὀχθίζω, f. ίσω, indignor, gravatè fero.

Ὄφθοιβος, vel ὄχθοιβος, ȣ, ὁ, fimbria ſeu limbus veſtis muliebris. Ab

Ὄχθος, ȣ, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida. Ab eod.

Ὀχθοφύλαξ, κος, ὁ, riparius, Ph. cuſtos ripæ.

Ὀχθώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, riposus, clivoſus; (2) verrucoſus; (3) toroſus. Ab ὄχθος.

Ὀχλαγωγεὺς, έως, ὁ, circulator. Gl. V. Ex

Ὀχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, ad res novas ſolicito, factioſæ turbæ ducem me præbeo; (2) populum in poteſtate habeo; (3) circulos facio:

Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus.

Ὀχλαγώγιον, ȣ, τὸ, conventus, comitium, Gl. V. cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ex

Ὀχλαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, qui popularem turbam concitat. Ph. popularis, item circulator.

Ὀχλεῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro ὀχλȣ̃νται, ab ὀχλέω.

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, vectis; peſſulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, *Heſ.* Ab

ὈΧΛΕΎΩ, f. εύσω, moveo. Ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι Ὀχλεῦνται, Il. 21, 261.

Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo, Gl. V. inquieto, vexo, moleſto, paſſ. ὀχλȣ̃μαι, inquietor, part. paſſ. a. 1. ὀχλυθεὶς, turbatus; ὀχληθέντι, inquietato, Ph. ὀχληθέντες, pulſati, Ph. Ὀδός ȣ̓ πολὺ ὀχλεῖται, Cebes. Ὀχλȣ́μενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, Luc. 6, 18. Ab ὄχλος.

Ὀχληρία, ας, ἡ, moleſtia. Ab

Ὀχληρὸς, ρὰ, ρὸν, turbulentus; (2) moleſtus, moleſtiam adferens. Ab ὄχλος.

Ὀχληρῶς, moleſtè, Ph.

Ὄχλησις, εως, ἡ, moleſtia, interpellatio turbæ, Ph. Ab ὀχλέω.

Ὀχλίζω, moveo, vecte impello & protrudo. Τόνδ' ȣ̓ κε δύ' ἀνέρε δήμȣ ἀρίστω Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' ȣ̓δεος ὀχλίσσειαν, Il. 12, 488. Ab ὀχλεύω, (qu. ab ὄχλος, *Ern.*)

Ὀχλικὸς, ἡ, ὸν, popularis; (2) turbulentus, moleſtus. Ab ὄχλος.

Ὀχλοκοπέω, ſum popularis, populum concito.

Ὀχλοκοπία, ας, ἡ, popularitas; (2) turbæ popularis concitatio. Ab

Ὀχλοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui turbam concitat; tumultuator, Ph. Ex ὄχλος, & κόπτω.

Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, confuſa turba, promiſcua plebis turba. A κρᾶσις.

Ὀχλοκρατέομαι, ȣ̃μαι, à turbâ populari ſeu plebe regor.

Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος, & κράτος.

Ὀχλολοίδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plebeia fundens convicia.

Ὀχλομανέω, ῶ, inſano turbarum amore teneor, inſano popularis turbæ amore ducor. Ex μαίνομαι.

Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego. Ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβȣν τὴν πόλιν, Act. 17, 5.

ὌΧΛΟΣ, ȣ, ὁ, turba, multitudo hominum, multi ſimul; populus, plebs, vulgus; (2) moleſtia, perturbatio.

Ὀχλοτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, populum delectans. A τέρπω.

Ὀχλοχαρὴς, ές, turbis popularibus gaudens, popularis. A χαίρω.

Ὀχλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus; (2) difficilis, moroſus. Hinc τὸ ὀχλῶδες, difficultas faſtidium. Ab ὄχλος.

Ὄχμα, ατος, τό, retinaculum. Ab ἔχω.

Ὀχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, conſtrictum teneo, *de equo,* fræno, vel ſub jugum mitto. Πατρὸς παλαιςȣ̃ χερσὶν ὀχμάσας δέμας, Lycurg. 41. Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, id. 625. ἵππȣς, Eur. El. 825. Ab ὄχμα.

Ὄχμη, ἡ, manubrium, qu. ἔχμα, pro ἔχημα. Ab ἔχω, *Ern.*

Ὄχνη, ης, ἡ, pirum ſilveſtre, Gl. V. pyrus.

Ὀχοῖσα, part. *Dor.* pro ὀχȣ̃σα, ab ὀχέω.

Ὀχὸς, ἡ, ὸν, capax, qui continere poteſt. Ab ἔχω, vide ὄχα.

ὌΧΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, currus, vehiculum; etiam fluxus aquæ, Suid. Ab eod.

Ὀχυροποιέομαι, firmum facio, munio.

Ὀχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus: ὀχυρώτατος, munitiſſimus, Ph. Ab ἐχυρός. Hinc

Ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.

Ὀχυρόω, ῶ, fut. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυρȣ̃σθαι, munire; (2) muniri. p. part. ὀχυρωμένος, ὠχυρωμένος, munitus, fultus, ſtipatus, Gl. V. Βαλόμενος χάρακα, ϗ τάφρῳ βαθείᾳ τὴν παρεμβολὴν ὀχυρώσας, Diod. Ab eod. Hinc

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum caſtellum, arx; (2) præſidium. Hinc

Ὀχυρωμάτιον, ȣ, τὸ, parva munitio, Dim.

Ὀχυρῶς, *Adv.* tutò, firmè. Ab ὀχυρός.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipſa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.

ὌΨ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; ſed tum derivatur ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀψαίτερον, ſeriùs; ab ὀψὲ, quod vide. *Ariſtoph.*

Ὀψαμάτης, ȣ, ὁ, qui ſerò metit, veſpertinus meſſor, R. Suicer. Ex ὀψὲ, & ἀμάω.

Ὀψανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſero florens, tardè florens. Ex ὀψὲ, & ἄνθος.

Ὄψανον, ȣ, τὸ, facies, viſus, vultus, *Æſch.* Ch. 532. (2) vox, *Heſ.* Ab ὄψ.

Ὀψάομαι, ῶμαι, opſonium comedo. Ab ὄψον.

Ὀψάριον, ȣ, τὸ, opſonium; (2) piſciculus, Dim. ab ὄψον.

Ὀψαρότης, ȣ, ὁ, qui ſerò arat, ſerus arator. Οὕτω ϗ ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει, Heſiod. Opp. 488. Ex ὀψὲ, & ἀρόω.

Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio & inſtructio opſoniorum; (2) ars condiendi & apparandi opſonia. Ab ὀψαρτύω.

Ὀψαρτυτὴς, ȣ̃, ὁ, opſoniorum conditor vel inſtructor, coquus. Ab eod. Hinc

Ὀψαρτυτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia condit; (2) popinalis. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, opſoniorum parandorum ars, ars culinaria.

Ὀψαρτύω, f. ύσω, opſonia condio & apparo. Ex ὄψον, & ἀρτύω.

ὈΨῈ, *Adv.* ſerò, longo poſt tempore; (2) veſperi, extremâ parte; (3) poſt, de re *Præt.*

Ὄψει, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ὄψῃ.

Ὀψείω, videre cupio; (2) deſidero. Ab ὄπτομαι.

Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Ὀψέω, ῶ, tardus ſum; V. Lex. Ab ὀψέ.

Ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. ab ὄπτομαι.

Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur. Ab ὀψέω.

Ὀψητὴρ, ῆρος, ὁ, opſonator. Ab ὀψάομαι.

Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepuſculum, Gl. V. Ex ὀψὲ, & ἡμέρα.

Ὀψία, ας, ἡ, ſerum diei, tempus veſpertinum, veſpera. Ab ὄψιος.

Ὀψιαίτατα, *Adv.* tardiſſimè. Ab ὀψέ.

Ὀψιαίτατος, tardiſſimus. Ab eod.

Ὀψιαίτερον, *Adv.* tardiùs, ſeriùs.

Ὀψιαίτερος, έρα, έρον, ſerior. Ab ὀψία.

Ὀψιανθέω, ῶ, tardè floreo. Ab

Ὀψιανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerò florens. Ex ὀψὲ, & ἀνθέω.

Ὀψιβλαςέω, ῶ, ſerò germino. Ab

Ὀψιβλαςὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerò germinans. Ex ὀψὲ, & βλαςάνω.

Ὀψίβλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ὀψιγάμιον, ȣ, τὸ, ſeræ nuptiæ. Ab

Ὀψίγαμος, ὁ ϗ ἡ, qui ſerò uxorem duxit.

Ὀψιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerò genitus, tardè natus. A γίνομαι.

Ὀψιγονία, ας, ἡ, poſteritas, Gl. V. Ab

Ὀψίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerò genitus; poſthumus, Gl. V. Ex ὀψὲ, & γίνομαι.

Ὀψιέστερος, ſerior. Ab ὀψὲ.

Ὀψίζω, f. ίσω, ſerò, ſub veſperam aliquid facio, *Xen.* Ab eod.

Ὀψικαρπέω, ῶ, fut. ήσω, ſerotinos fructus gigno, fructus mei ſerotini ſunt:

Ὀψικαρπία, ας, ἡ, ſera fructûs editio. Ab

Ὀψίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus ſerotini ſunt, ſerò fructus ferens.

Ὀψικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerò viam carpens, qui ſerò iter facit, ſerò veniens.

Ὀψίκλωψ, ωπος, ὁ, fur nocturnus, ſeu veſpertinus.

Ὀψικοιτος, ον, ſerò dormiens. A κοίτη.

Ὀψιμάθεια, ας, ἡ, ſera eruditio:

Ὀψιμαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſerò diſco, ætate jam provectiori ſtudia tracto. Ὀψιμαθήσας δὲ ϗ πόῤῥω που τῆς ἡλικίας παιδευόμενος, Luc.

Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. pro ὀψιμαθέα, ab

Ὀψιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſerò didicit ſeu diſcere cœpit, ſerò doctus. Ex ὀψὲ, & μανθάνω, *diſco.*

Ὀψίμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerò moriens & lentè.

Ὄψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerus, ſerotinus, tardus. Ab ὀψὲ.

Ὀψίμως, ſerò, Gl. V.

Ὀψίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerò ſapiens.

Ὀψινὸς, ὴ, ὸν, ſerotinus, Gl. V. Ab ὀψὲ.

Ὄψιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Ὀψιότης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. A præc.

Ὀψίπλουτος, ὁ ϗ ἡ, ſerò dives factus.

Ὄψις, εως, ἡ, viſus, ipſa viſendi actio, adſpectus; (2) ſpecies oris, facies. Ab ὄπτομαι.

Ὀψισμὸς, οῦ, ὁ, tarditas, ſerus adventus. Ab ὀψίζω.

Ὀψισπορέω, ῶ, ſerò ſementem facio. Ab

Ὀψίσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſerò ſeu tardè ſeritur; (2) ſerò ſerendus. A σπείρω.

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerò perficiendus, Nonn. Ex τελέομαι.

Ὀψίτερον, *Adv.* tardiùs. Ab ὄψιος.

Ὀψίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerò putatus; (2) qui ſerò putari ſolet. Ex ὀψὲ, & τέμνω.

Ὀψιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerò apparens. Ex φαίνομαι.

Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, opſoniorum apparandorum peritus artifex. Ex ὄψον.

Ὀψοδεία, ας, ἡ, opſoniorum penuria. Ex ὄψον, & δέομαι, *egeo.*

Ὀψολογία, ας, ἡ, ſermo de opſoniis, ſcriptum de deliciis popinalibus. Ab

Ὀψολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de opſoniis tractat ſeu diſſerit. Ex ὄψον, & λόγος.

Ὀψομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano opſoniorum & imprimis delicatorum piſcium amore ducitur. Ex ὄψον, & μαίνομαι.

ὈΨΟΝ, ου, τὸ propriè piſcis; (2) edulium omne, quod unà cum pane comedimus; Gl. V. ὄψον, pulpamentum.

Ὀψονομεῖν, pro ὀψωνεῖν, *Poll.* Ab

Ὀψονόμος, ου, ὁ, unde ὀψονόμοι, magiſtratus Athenis, qui immodicum luxum opſonatorum coërcebat, & opſonio cuique certum pretium ſtatuebat. Ex ὄψον, & νέμω.

Ὄψονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi ὄπτομαι.

Ὀψοποιέω, ῶ, f. ήσω, opſonia apparo, popinales delicias apparo, coquo:

Ὀψοποίημα, ατος, τὸ, opſonium, cibaria:

Ὀψοποιητικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia apparat; popinalis, coquinarius; (2) opſoniorum apparandorum peritus, opſoniorum artifex.

Ὀψοποιΐα, ας, ἡ, opſoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.

Ὀψοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad opſonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab eod.

Ὀψοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, opſonia apparans, conditor. Ex ὄψον, & ποιέω.

Ὀψοπόνος, ου, ὁ, opſoniorum apparator, coquus.

Ὀψοπωλεῖον, τὸ, locus, in quo veneunt ſeu venduntur opſonia, Gl. V. popina. Ab

Ὀψοπώλης, ου, ὁ, opſoniorum venditor, cupedinarius; macellarius, Gl. V. Hinc

Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opſonia, popina; (2) piſcium venditio.

Ὀψοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὀψόπωλις, ιδος, ἡ, cupedinaria, quæ opſonia vendit. Ab eod.

ὈΨΟΣ, ὴ, ὸν, improbus, flagitioſus, *Heſ.*

Ὀψοφαγέω, ῶ, opſonia comedo, popinalibus deliciis, & præſertim piſcibus delector. Οὐδ' (ἐξῆν) ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, Ariſtoph. Nub. 979. Ab ὀψοφάγος.

Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opſoniorum appetitio, vehemens; (2) piſcium delicatorum aviditas; (3) helluatio, edacitas. Ab eod.

Ὀψοφαγίστατος, ου, ὁ, avidiſſimus opſoniorum:

Ὀψοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, opſoniis inhians, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui piſces avidiùs devorat, Ph. guloſus.

Ὀψοφιλία, ας, ἡ, opſoniorum amor & cupediarum.

Ὀψὼν, ῶνος, ὁ, locus reponendis opſoniis, penus, penum, vel etiam ſportula ferendis opſoniis. Ab ὄψον.

Ὀψωνέω, opſonia coëmo, opſonor. Ab

Ὀψώνης, ου, ὁ, opſonator, qui opſonia coëmit; (2) opſoniis coëmendis deditus. Ex ὄψον, & ὠνέομαι, *emo.*

Ὀψωνητικὸς, ὴ, ὸν, opſoniorum coëmendorum peritus; (2) opſonator. Ab ὀψωνέω.

Ὀψωνία, ας, ἡ, obſonii coëmptio, obſonatus. Ab ὀψώνης.

Ὀψωνιάζω, fut. άσω, ſtipendia ſeu annonam præbeo; ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, D. Hal. Ab ὀψώνιον. Hinc

Ὀψωνιασμὸς, οῦ, ὁ, annona, ſtipendium.

Ὀψώνιον, ίου, τὸ, opſonium; (2) ſtipendium, Ph. autoramentum, Gl. V. ſalarium, Ph. diarium, Gl. V. Ab ὀψώνης.

Π.

Π, Decima ſexta litera Græcorum, quæ ſuo nomine πῖ vocatur, illudque nacta eſt ab Hebræorum *Pe*; (2) nota numeralis ſignificans *octoginta* & cum lineolâ infernè appoſitâ *π, octoginta millia.*

Πᾷ, *Dor.* pro πῇ, quà; quem in locum.

Παγὰν, *fontem,* acc. ſing. *Dor.* pro πηγὴν.

Παγᾶς, *fontis,* gen. ſing. *Dor.* pro πηγῆς.

Παγγέλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò ridiculus.

Παγγενέτης, ου, ὁ, omnium genitor ſeu pater. Μούνου παγγενέταο Θεοῦ μαστεύετε τιμὴν, *Nonn.*

Παγγενετωρ, ὁ, idem.

Παγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui omnium generum eſt. Ex πᾶν, & γένος. Unde

Παγγενεῖ, *Adv.* cum toto genere.

Πάγγεος, ον, pro πάγγειος, vel πάγγεως, totam terram pervagans, obtinens, amplectens, &c. A γαῖα.

Παγγέωργος, ον, communis agricola.

Παγγλυκερὸς, ὰ, ὸν, prædulcis.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex πᾶν, & γλῶσσα.

Παγγυμνος, ον, planè nudus.

Παγγυναικὶ, *Adv.* cum omnibus uxoribus.

Παγγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab omni parte angulos habens. A γωνία.

Παγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. πήγνυμι.

Πάγεν, *compegit,* 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro ἔπαγε.

Παγερὸς, ρὰ, ρὸν, glacialis, gelidus, R. Ξὺν γὰρ τῷ λείῳ, ϗ τὸ παγερὸν ἴσχει, ſimul cum lævandi, glutinandi etiam facultatem habet, *Aret.* A πάγος. Unde

Παγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu, ſtiria, pruina, Gl. V. Παγετώτερον αἷμα, *Aret.*

Παγετώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, glacie aut gelu adſtrictus. A præc.

Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πηγνύω.

Πάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάγη. Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, Il. 4, 185.

Παγιδεύω, f. εύσω, illaqueo, irretio. Ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, Matt. 22, 15. A παγίς.

Πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus, ſtabilis. A πήγνυω.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A præc.

Παγιόω, ῶ, firmum & fixum ſtatuo, firmo, ſtabilio; unde παγιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. fixum eſſe; παγιωθεὶς, ſtabilitus. Ab eod.

Παγίς, ίδος, ἡ, tendicula, muſcipula, decipula, Gl. V. A πάγη.

Παγίως, *Adv.* firmiter, conſtanter.

Παγιώτερον, firmiùs, *Adv.* A πάγιος.

Παγκαίνιστος, ὁ ϗ ἡ, ſemper recens, Æſch. Ag. 969. A καινίζω.

Πάγκακος, ὁ ϗ ἡ, omninò malus, peſſimus.

Παγκάκως, *Adv.* omnimode malè, peſſimè.

Παγκάκουργος, ὁ, valdè calidus, maleficus.

Παγκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulcherrimus, R. A κάλλος.

Πάγκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, perpulcher; (2) honeſtiſſimus.

Παγκάλως, *Adv.* perpulchrè, optimè; (2) honeſtiſſimè.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut ſemina. A

Παγκάρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructus omnis generis habens. A καρπὸς.

Πάγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγκατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, prorſus deteſtabilis, Ariſtoph. Lyſiſtr. 595.

Παγκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, occultus. A κεύθω.

Πάγκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, prorſus lamentabilis; (2) ſemper lugens. A κλαίω.

Πάγκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγκληρία, ας, ἡ, univerſa hereditas. A

Πάγκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, heres ex aſſe.

Πάγκλυτος, ον, celeberrimus.

Πάγκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnibus communis. Ἀλλ' οὔτοι τὸν γ' ἐξ ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πάτερ' ἀνστήσεις, οὔτε γόοισιν οὔτε λιταῖς, Soph. El. 138.

Παγκοίρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnium dominus.

Παγκοίτης, ου, ὁ, qui omnes ſepelit & ſopit, *Epith.* orci. Ex πᾶν, & κοίτη.

Παγκόνιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multo pulvere adſperſus; laborioſiſſimus; omne genus certaminis expertus, R. Ex κόνις.

Παγκόσμιος, ον, communis omnibus hominibus. A κόσμος.

Παγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnipotens. A κρατέω.

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua poſſeſſio. Ex κρατέω, *teneo.*

Παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus ſum victor, *Syneſ.* A παγκράτιον. Hinc

Παγκρατιαστὴς, οῦ, ὁ, peritus certandi pancratio, Ph. pugil, quinquertio. Hinc

Παγκρατιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad pancratiaſten pertinens.

Παγκρατικῶς, *Adv.* more pancratiaſtarum, pancratiaſticè.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque conſtans partibus, nempe pugilatione, curſu, ſaltu, diſco, & luctâ. Ex πᾶν, & κρατέω, *ſupero.*

Πάγκρατος, ον, idem quod παγκρατὴς, Ariſtoph.

Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glanduloſum in medio meſenterio ſitum, vaſorum diviſiones firmans.

Παγκρότως, *Adv.* A κρότος, Æſch. S. 731, cum magno ſtrepitu.

Πάγκρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò occultus. A κρύπτω.

Παγκλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui omnia poſſidet. A κλάομαι.

Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum gelu percelluntur. Ex πάγος, & πλήσσω.

Πάγος, ου, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta maſſa, ſal. A πηγνύω.

Πάγουρος, ου, ὁ, cancri genus. Ἄλλοι δὲ ῥαιβοῖσιν ἰσήρεες ἄντα παγούροις Γυῖα βαρύνονται, Nic. Th. 788. Ex πάγος, & οὐρέω.

Παγχάλεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, perdifficilis.

Παγχάλκεος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus æreus.

Πάγχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγχὶ, *Adv.* prorſùs. A πᾶν.

Πάγχορτα, τὰ, omnis generis cibi. A χόρτος.

Πάγχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè utilis ſeu commodus.

Πάγχριστος, ον, totus oblitus, unctus.

Παγχρύσεος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus aureus.

Πάγχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πάγχυ, *Adv.* prorſùs; omninò; *Poet.* pro πάνυ, Hom. Il. 5, 24. A πᾶς.

Παγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glacialis. A πάγος.

Παδῆτε, 2. plur. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro πηδάετε, à πηδάω.

Παθαίνομαι, vehementer adficior & concitor; morbis animi adficior; item affectus commoveo, Luc. A πάθος, *adfectus*.

Πάθε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. v. πάσχω, pro παθέω.

Πάθει, dat. ſing. *contr.* pro πάθεϊ, à πάθος.

Πάθεσιν, *adfectibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ·

Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει, ϗ τὸ γενναῖον, τρίτον, Soph. Oed. Col. 7. A πάσχω, *patior*.

Πάθη, nom. pl. *contr.* pro πάθεα, à πάθος.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis paſſus eſt, ſeu patitur; (2) paſſio, adflictio, perpeſſio, morbus corporis vel animi. Ἡγεῖτο αὐτῷ γεγονέναι τὰ παθήματα διδάγματα, Appian.

Πάθησις, εως, ἡ, paſſio. Ab eod.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, paſſivus, Ph. qui pati poteſt, paſſioni obnoxius; vitioſus, morboſus; (2) adfectus, perturbationes animi ciens, commovens. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adv.* paſſivè, paſſivâ voce; (2) cum animi motu, ad animos movendos aptè.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, qui pati poteſt, patibilis; morboſus, Ph. A πάσχω.

Παθογνωμονικὸν σημεῖον, ſignum, quod unà cum morbo invadit; quod propriè affectionis ſpeciem ſignificat. Ex πάθος, & γνώμων.

Παθοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro παθοῦσα, à πάσχω.

Παθοκρατεια, ἡ, idem quod

Παθοκρατορία, ας, ἡ, imperium in paſſiones, R. Ex πάθος, & κράτος, *robur*.

Παθοκτόνος, ὁ, ἡ, perturbationes animi frenans. A κτείνω.

Παθολογέω, de moribus expono.

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ cauſſas morborum inquirit. A λόγος.

Πάθον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔπαθον, à πάσχω.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex πάθος, & ποιέω.

Πάθος, εος, τὸ, paſſio, quod quis patitur ſeu paſſus eſt; (2) clades, caſus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus; (5) adjuncta, ſeu accidentia, quæ philoſophis dicuntur; (6) mors violenta, Herodot. 1, 13. A πάσχω.

Παῖ, *puer*, voc. ſing. à παῖς.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ; (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus; (5) ipſe Apollo; (6) clamor, quo ſe milites ad congrediendum cum hoſte hortantur. Hinc

Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem cano, Gl. V. ovo, canto; (2) exulto juveniliter. Ἐσπείσαντο ϗ ἐπαιάνισαν, Xen.

Παιανικος ἡ ὸν, ad pæana pertinens. Ab eod.

Παιανισμὸς, οῦ, ὁ, pæanis ſeu pæanum cantatio, Ph. vociferatio. A παιανίζω.

Παῖγμα, τὸ, ludus, res ludicra. A παίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio, R. A παῖγμα.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, jocoſus, jocularibus dictis gaudens, (meliùs παιγνιήμων.)

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, ſeu luſus; (2) illuſio. A παίζω. Hinc

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, jocoſus, vir, qui jocis delectatur, qui ludo eſt addictus.

Παιγνιογράφος, ὁ, poëta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ου, τὸ, ludus ſeu luſus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poëma ludicrum, luſus poëticus. A

Παίγνιος, ία, ιον, ludicer. A παίζω. Hinc

Παιγνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, luſorius, ludicrus.

Παιγνιωδῶς, *Adv.* ludicrè, ludibundè.

Παιδαγωγεῖον, είου, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius; (2) cætus puerorum, ſed ſervorum, *Ern.* A παιδαγωγὸς. Unde

Παιδαγωγέω, ῶ, inſtituo pueros; (2) inſtituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ, Eurip. Bac. 193. Hinc

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, inſtituendi ratio.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum inſtitutio ſeu diſciplina.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, inſtitutio puerilis, ipſa actio inſtituendi pueros; (2) inſtitutio, moderatio, gubernatio. A παιδαγωγὸς.

Παιδαγωγικὸς, ἡ, ὸν, ad pædagogum ſeu pædagogeum pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adv.* pædagogorum more.

Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, puerorum inſtitutor; (2) puerorum cuſtos & informator, Gl. V. pædagogus, pediſſequus.

Παιδαρίδιον, ου, τὸ, puerulus, Gl. V. A

Παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. Gl. V. pupus, Dim. à παῖς. Hinc

Παιδαριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατον, Longin. 14.

Παιδαριωδῶς, *Adv.* pueriliter.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, inſtituendi ratio, doctrina, eruditio, diſciplina; (2) ratio vitæ, ſapienter, & eleganter actæ. A παιδεύω.

Παίδειος, ου, ὁ, puerilis. A παῖς.

Παιδεραστέω, amator puerorum ſum. A

Παιδεραστὴς, οῦ, ὁ, amator puerorum, Gl. V. puerarius, puellarius. Hinc

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum; amor, qualis eſt pædiconum.

Παιδεραστικὸς, ἡ, ὸν, ad maſculos amores pertinens.

Παιδέρως Ζεὺς, per jocum Comicè quaſi παιδεραστὴς, propter Ganymedem, *Poll.* Ab ἔρως.

Παίδερως, ωτος, ὁ, acanthus, & flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei, *Athen.* 13. *Euſt.* p. 974.

Παιδεύετε, 2. pl. præſ. ind. act. v. παιδεύω.

Παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, diſciplina. A παιδεύω. Unde

Παίδευσις, εως, ἡ, inſtitutio, diſciplina, ipſa erudiendi actio, doctrina, eruditio.

Παιδευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, qui inſtituit, doctor, præceptor, magiſter, caſtigator. Ab eod.

Παιδευτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad inſtitutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) caſtigatorius, caſtigandi vim habens. A παιδευτὸς.

Παιδευτικῶς, *Adv.* more eorum, qui inſtituunt ſeu docent.

Παιδευτὸς, ἡ, ὸν, doctus, eruditus. A

Παιδεύω, fut. εύσω, doceo, inſtituo, erudio; (2) admoneo, reprehendo, caſtigo, punio, flagello; παιδεύομαι, doceor, punior; perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. Κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν, εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε, Eur. Andr. 601. Οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακὰ, Soph. Phil. 1349. Ὁδ' ἐν θεοῦ δόμοισιν παιδεύεται, Eurip. Ion. 859. A παῖς.

Παιδήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro παίδειος.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus, luſus, relaxatio animi, jocus; (2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut Lat. jocus. A παίζω.

Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. A παῖς.

Παιδικὰ, ῶν, τὰ, amaſius propriè, reperitur tamen & de fœminis, ſc. ἀγάλματα. A

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, puerilis, puellaris.

Παιδικῶς, *Adv.* pueriliter, puerorum more.

Παιδιόθεν, *Adv.* à puerili ætate, ab incunabulis; à pueritiâ, Gl. V. A παιδίον.

Παιδίον, ου, τὸ, puerulus, infans, puſio; (2) filiolus vel filiola, Dim. à παῖς.

Παιδιοτροφία, idem quod παιδοτροφία.

Παιδισκάριον, ου, τὸ, pupus, Gl. V. Menand. A παιδίσκη.

Παιδισκεῖον, είου, τὸ, locus in quo ſunt puellæ; (2) lupanar. A παιδίσκη.

Παιδίσκη, ης, ἡ, puella; (2) ancilla, ancillula. A

Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus ſeu puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. à παῖς.

Παιδιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, luſui deditus, jocis gaudens; (2) puerilis, puerulos decens. A παιδία, vel παιδίον.

Παίδνος, ου, ὁ, puer vel adoleſcens, qui exceſſit ex pueris. Etiam adjectivè, puerilis, ut in Epigr. παιδνάς χεῖρας.

Παιδοβοσκὸς, οῦ, ὁ, puerorum altor. Ex βόσκω.

Παιδοβρὼς, ῶτος, ὁ, puerorum devorator.

Παιδοβρωτος, ον, idem. A βιβρώσκω.

Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio, Ph. puerperium. A

Παιδογόνος, ὁ ϗ ἡ, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. Ex γέγονα, à γίνομαι.

Παιδοθεν, à puero, à pueritiâ. A παῖς.

Παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, puerorum ſeu liberorum curam gero. A

Παιδοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex παῖς, & κομέω, *curo*.

Παιδοκτονέω, liberos interficio.

Παιδοκτονία, ας, ἡ, cædes liberorum. A

Παιδοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector ſeu interfectrix. A παῖς, & κτείνω.

Παιδολέτειρα, ἡ, liberorum perditrix. A

Παιδολέτης, idem quod

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, puerorum ſeu liberorum perditor. Ex παῖς, & ὀλλύω.

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex παῖς, & λέγω, *ſeligo*.

Παιδολύμας, liberorum perditrix, Æſch. Ch. 603. Ex λύμη.

Παιδομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in pueritiâ didicit, oppoſitus τῷ ὀψιμαθεῖ. A μανθάνω.

Παιδομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui puerorum amore inſanit. A μαίνομαι. Hinc

Παιδομανία, ας, ἡ, inſanus puerorum amor.

Παιδομορος, ον, liberis pernicioſus. A μόρος.

Παιδονομία, ας, ἡ, diſciplina puerorum. A

Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus diſciplinæ & educationi puerorum. Ex νέμω, *adminiſtro*.

Παιδοπίπης, ου, ὁ, puerorum corruptor, pædicator. Ex παῖς, & ὀπιπεύω.

Παιδοποιέω, ῶ, & παιδοποιοῦμαι, liberos procreo, gigno, genero. Ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται, Eur. Herac. 524. Hinc

Παιδοποιητὴς, οῦ, ὁ, liberorum procreator.

Παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio liberorum. A

Παιδοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, liberorum procreator ſive procreatrix. Ex ποιέω.

Παιδοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberis tranſitum præbens; ut παιδοπόρος γένεσις, in Epigr. Ex πείρω, *tranſeo*.

Παιδοσπορέω, ῶ, liberos genero ſeu procreo, gigno, genero. Ex σπόρος.

Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Παιδοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerpera, quæ peperit; παιδοτόκος βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς, & τίκτω.

Παιδοτριβεῖον, ου, τὸ, locus, in quo pueri exercentur.

Παιδοτριβέω, pueros exerceo, inſtituo. Παιδοτριβῶν νέον ἐν πράγμασι κοινοῖς, Plut. A

Παιδοτρίβης, ȣ, ὁ, pædotriba, qui pueros exercet, gymnaſii magiſter; (2) præceptor, ductor, ludimagiſter. A τρίβω. Hinc

Παιδοτριβικὸς, ἡ, ὸν, ad pædotribam pertinens.

Παιδοτριβικῶς, *Adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas.

Παιδοτρίψ, ιβος, ὁ, idem quod παιδοτρίβης.

Παιδοτροφέω, ῶ, pueros educo; (2) ſervos alo. Οὐ δυνάμενοι παιδοτροφεῖν, Appian.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. A

Παιδοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerorum vel ſervorum educator, altor. A τρέφω.

Παιδότρωτος, ον, à liberis afflictus. A τιτρώσκω.

Παιδȣργέω, ῶ, liberos procreo. Χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειȣ̃ παιδȣργεῖ, Eur. Ion. 175. Ex παῖς, & ἔργον. Unde

Παιδȣργία, ας, ἡ, liberorum procreatio.

Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros ſtupro; (2) pueros occido.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum ſtupratio; (2) puerorum occiſio. A

Παιδοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerorum corruptor, ſtuprator, pædicator, cinædus; (2) puerorum perditor, occiſor. Ex φθείρω.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo; παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.

Παιδοφίλης, ȣ, ὁ, puerorum amator; pædicator.

Παιδόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παιδοφονέω, ῶ, pueros occido.

Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum cædes. A

Παιδοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector. Ex παῖς, & φόνος.

Παιδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerum vel pueros geſtans. A φέρω.

Παίδωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. A παῖς. Unde

Παιδῶν, gen. pl. *Dor.* pro παίδων.

Παίζω, *Dor.* παίσδω, ludo, jocor, illudo, f. 1. παίξω, ſeu παίσω. Παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται; Eur. Her. fur. 955. Παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον, Theoc. 18, 14.

Παιηόνιος, ια, ιον, medicus, ſalutaris. A παιήων.

Παιηοσύνη, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.

Παιήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſalutaris. A παιών.

Παιήων, ονος, ὁ, hymnus; deorum medicus. Ab eod.

Παίκτειρα, ἡ, quæ ludit. A παίζω.

Παίκτης, ȣ, ὁ, luſor. A παίζω.

Παικτικὸς, ἡ, ὸν, jocularis, illuſorius.

Παικτικῶς, illudendi causâ.

Παικτὸς, ἡ, ὸν, qui ludis meretur; (2) jocularis. A παίζω.

Παιόλη, & παιόλημα, fraus, impoſtura, *Suid. Sed vera Scriptura eſt ἀπαιόλη, &c. Ern.*

ΠΑΙ'ΠΑΛΑ, ων, τὰ, loca prærupta & ſalebroſa, *prop.* pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos; farina tenuiſſima. *Metaph.* de verſuto & aſtuto. A πάλη. Hinc

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem.

Παιπάλλω, quatio; concutio. A πάλλω.

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, ſalebroſus, aſper. Ἔςην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν, Od. 10, 148. Heſ. Th. 860. A παίπαλα.

Παιπαλοέσσῃς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro παιπαλοέσσαις.

Παιπαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malitioſus, verſipellis; (2) veneficus. A παιπάλη.

ΠΑΙ͂Σ, παιδὸς, ὁ ϗ ἡ, puer vel puella; (2) ſervus, miniſter; (3) filius.

Παῖς, ἴδος, acc. πάϊν, *Poet.* pro παῖς.

Παίσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro παίσας, à παίω, vel à παίζω.

Παίσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαίσατε, à παίω, vel παίζω.

Παίσδα, acc. ſing. *Dor.* pro παῖδα.

Παίσδῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. *Dor.* pro παίζῃ, à παίζω.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro παίζω.

Παίσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. παίζω, *ludo*; vel à παίω, *percutio.*

Παιςικὸς, ἡ, ὸν, jocularis, *Athen.* A παίζω.

Παιφάσσω, oculos circumfero; (2) impetum facio, tumultuor; (3) declaro, illuſtro. Σὺν τῇ (αἰγίδι) παιφάσσȣσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν, Il. 2, 450. Ex φάος, *lux, viſus.*

Παιχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi παίζω.

ΠΑΙ'Ω, fut. παίσω, percutio, ferio, pulſo. Alicubi & pro ſubagito; item raptim comedo. Occurrit & f. παιήσω, παιήσομεν, Ariſtoph. Ὃς μέγιςον ὄντα Κλέων᾽ ἔπαισ᾽ ἐς τὴν γαςέρα, Ariſtoph. Nub. 543.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ; (2) hymnus; (3) medicus. A παίω, *ferio,* eo quod Apollo Pythonem ſagittis percuſſit.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia herba; (2) antidoti nomen, item catapotii. A παιών.

Παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. A παιών.

Παιωνικὸς, ἡ, ὸν, medicus ab eod.

Παιώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & παιώνιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Πακτὶς, *Dor.* pro πηκτὶς, ίδος, ἡ, pecten, inſtrumentum muſicum. A πηγνύω.

Πακτὸς, ἡ, ὸν, *Dor.* pro πηκτὸς, compactus.

Πακτόω, ῶ, fut. ώσω, compingo, coagmento, obſero, claudo. Ἡμεῖς δ᾽ ὅσ᾽ ἦν τετρημένα, ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν, Ariſtoph. Veſp. 128. A πακτὸς. Unde

Πάκτων, ωνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod ſolvi poterat, Gl. V. remulcus.

Πάκτωσις, εως, ὁ, coagmentatio. A πακτόω.

ΠΑΛΑΘΗ', ης, ἡ, maſſa ficuum aut pinguium caricarum; (2) quælibet aliarum rerum maſſa.

Παλάθιον, Dim. à πάλαθον.

Παλαθὶς, ίδος, ἡ, idem.

Πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.

Παλαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, maſſæ παλαθης formam habens. A παλάθη.

ΠΑ'ΛΑΙ, *Adv.* olim, quondam, pridem, jampridem, dudum, jamdudum; (2) *dicitur & pro* ante, & quidem de brevi tempore.

Παλαιβλαςὴς, ὲς, dudum germinans, dudum natus. A βλαςάνω.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, priſcus, vetuſtus, annoſus ſeu ſenex. Ex πάλαι, & γείνομαι.

Παλαίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; παλαίγονοι, majores, R. Pind. Olym. 13. (item παλαιγόνιος, *Ern.*) Sed παλαιγόνος, qui olim genuit. Ex iiſd.

Παλαιετὴς, ὲς, vetus. Ab ἔτος.

Παλαίθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longo tempore repoſitus & adſervatus. Ex πάλαι, & τίθημι.

Παλαιμάτωρ, ορος, ἡ, priſca mater. A μήτηρ.

Παλαιμονέω, ῶ, contendo, luctor. Χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεᾷ, Pind.

Παλαιμονία, Portunalia, Gl. V. A

Παλαίμων, ονος, ὁ, Palæmon; deus marinus, Gl. V. Portunus.

Παλαιόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, priſcus. Ex γέγονα.

Παλαιολογέω, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis diſſero, aut ſcribo. Ex λόγος.

Παλαιομάγαδις, ὁ, idem quod μάγαδις.

Παλαιομώλωψ, veterator, Ph.

Παλαίοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro παλαίȣσι, à παλαίω.

Παλαιόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui priſcæ ſunt divitiæ, jam diu locuples.

Παλαιοπράγμων, ὁ, longo uſu tritus in aliquâ re.

Παλαιοράφος, veteramentarius, Ph. A ῥάπτω.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, vetus, antiquus, priſcus, vetuſtus, priſtinus. A πάλαι. Hinc

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas.

Παλαιοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quæ dudum peperit, effæta, *Aret.* Ex τίκτω, præt. τέτοκα.

Παλαιότοκος, *ex iiſd.* dudum natus, major natu.

Παλαιότροπος, ον, ad veterem morem factus.

Παλαιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, antiqua ſapiens; (2) valdè prudens. Ex παλαιὸς, & φρὴν.

Παλαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquo, veterem reddo; παλαιȣ̃μαι, veteraſco, vetus fio; πεπαλαιωμένος, inveteratus. A παλαιὸς.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio; (2) callidum conſilium, artificium. A παλαίω.

Παλαισμάτεσσι, *Poet.* pro παλαίσμασι.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A πάλαισμα.

Παλαιςαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, olim ſtillans, *Epith.* veteris vini. A ςάζω.

Παλαιςέω, metior. A

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, menſura quatuor digitorum.

Παλαιςὴς, ȣ̃, ὁ, luctator, adverſarius in luctâ; (2) idem quod παλαιςὴ. A παλαίω, vel παλαιςή. Unde

Παλαιςιαῖος, αία, αῖον, qui eſt quatuor digitorum magnitudine vel unius palmi.

Παλαιςικὸς, ἡ, ὸν, ad luctatores ſeu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ ſtudioſus. A παλαιςής.

Παλαίςρα, ας, ἡ, palæſtra, lucta, vel luctæ locus. A Πάλη.

Παλαιςρικὸς, ἡ, ὸν, ad luctatorem pertinens; (2) palæſtricæ peritus. A παλαίςρα.

Παλαιςρικῶς, palæſtricè.

Παλαιςρίτης, ȣ, ὁ, palæſtrita, luctator, adverſarius in luctâ. Ab eod.

Παλαιςροφύλαξ, κος, ὁ, præfectus palæſtræ.

Παλαίφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olim dictus ſeu celebratus; (2) priſcus, antiquus; Od. 9, 507. Ex πάλαι, & φάτος.

Παλαιφάτως, *Adv.* ſecundum priſcam famam.

Παλαίφοιβος, ὁ ϗ ἡ, vetus vates. A φοιβάω.

Παλαίχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ poſſeſſor, Æſchyl. S. T. 106. Ex πάλαι, & χθὼν.

Παλαίω, fut. αίσω, luctor, certo, conflictor. Κακῷ δὲ μερμέρῳ παλαίομεν, Eurip. Rheſ. 508. Il. 23, 621. A πάλη.

Παλαίωμα, ατος, τὸ, inveteratio, R. A παλαιόω.

Παλαίωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παλάμαισι, dat. pl. *Poet.* pro παλάμαις.

Παλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, adminiſtro, efficio, gero; (2) ſtruo, molior, machinor. A παλάμη.

Παλαμάων, gen. pl. *Æol.* pro παλαμῶν, à

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, palma manûs; (2) manus; (3) ars, via, ratio, quâ aliquid efficimus; Il. 1, 238. Hinc

Παλαμναῖος, αία, αῖον, cujus manus cæde contaminata eſt, cæde contaminatus, Plut. in Alcib. (2) homo ſceleratus, piaculo obſtrictus, homicida, peſtis, pernicies.

Παλαξέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro παλάξειν.

Παλάσσετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐπαλάσσετο.

Παλάσσω, f. ξω, ſortior; (2) inquino, fœdo, contamino. *Anglic.* To plaſh. πεπάλαχθε, ſortimini, 2. pl. perf. paſſ. πεπαλαγμένος, fœdatus, part. Ἀμφὶ δὲ χαίτας Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ, Theoc. 25, 225. Παλάσσετο δ᾽ αἵματι θώρηξ, Il. 5, 100. A πάλλω.

Παλευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. A παλεύω. Hinc

Παλεύτρια, ας, ἡ, illex.

ΠΑΛΕΥ'Ω, f. εύσω, allicio; (2) alliciendo fallo; (3) in retia pertraho. Τὰς περιςερὰς θ᾽ ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας ἔχει, κἀπαναγκάζει παλεύειν, Ariſtoph. Av. 1088.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, luctatio.

Πάλημα, ατος, τὸ, pollen. *Poll.* pro παιπάλη. Hinc

Παλημάτιον, ȣ, τὸ, ſerbitio quædam, *Poll.*

Παλήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. *Æol.* pro παλῆσαι, à verbo inuſit. ſi non planè mendoſo, παλέω, *luctor.*

Πάλι, pro πάλιν, *Poet.*

ΠΑΛΙ'Α, ſecundus nuptiarum dies, repotia, R.

Παλίβλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum germinans. Ex πάλι, & βλαςάνω.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, quaſi ſecundus ortus, inſtauratio; (2) reditus ad vitam; (3) regeneratio; (4) baptiſmus. Ex γένεσις, *generatio.* Hinc

Παλιγγενέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad regenerationem pertinens. A

Παλιγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, renaſcens. Μαῖα παλιγγενέων μερόπων νεκυοσσόος ὥρη, Nonn.

Παλιγγλώσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diverſâ utens linguâ; (2) contrarius, diverſus à priori ſermo, quo ille fit irritus; unde irritus, *Ern.* malè ominans, *Pind.* Iſthm. 6. A γλῶσσα.

Παλίγγναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrorsùm curvus; (2) recurvus. A γνάμπτω.

Παλιγκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui à caupone emit & rurſum vendit, Gl. V. dardanarius.

Παλιγκινὴς, ὲς, retrò cedens, ſeu ruens. A κινέω.

Παλίγκλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, refractus; (2) recurvus, reflexus. A κλάω.

Παλιγκοταίνω, rurſus malignus fio aut excandeſco. A παλίγκοτος.

Παλιγκοτέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod.

Παλιγκότησις, εως, ἡ, offenſio, & excandeſcentia iterata. A præc.

Παλιγκοτία, ας, ἡ, offenſio, ſimultas. A

Παλίγκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimultatem cum aliquo gerit, infeſtus, iracundus.

Παλιγκότως, *Adv.* animo iracundo, iracundè.

Παλίγκτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redivivus, Gl. V. A κτίζω.

Παλίγκυρτος, ὁ, naſſa.

Παλιδερκὴς, ὲς, retrò ſpectans, videns quæ à tergo ſunt. A δέρκομαι.

Παλικαμπὴς, ὲς, retrò cedens, ruens. A κάμπτω.

Παλιλλογέω, idem iterum dico, Herod.

Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi ſermonis iteratio. A

Παλίλλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rurſum numeratus, iterum collectus ſeu congeſtus, Il. 1, 126. A λέγω, *dico, recenſeo, colligo.*

Παλίλλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reſolutus, reſciſſus.

Παλιμβάκχειος, ȣ, ὁ, palimbacchius, pes metricus, primâ & tertiâ longis, mediâ brevi.

Παλίμβαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, R. Pind. Pyth. 9. A βαίνω.

Παλίμβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redivivus.

Παλιμβλαϛης, έος, ὁ ϗ ἡ, iterùm germinans.

Παλίμβλαϛος, ὁ, ἡ, idem. A βλαϛάνω.

Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconſtantia, fluctuatio animi. A

Παλίμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veteratorius, veterator; (2) inconſtans, mutabilis. Δολερὸς ϗ παλίμβολος ἀνὴρ, Plut. Ex βάλλω, vel βολή.

Παλιμβȣλία, ας, ἡ, conſilii mutatio, inconſtantia, R. A βȣλή.

Παλίμβȣλος, ον, inconſtans in conſiliis.

Παλιμμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, duplicatus longitudine, duplex; (2) longus. A μῆκος.

Παλίμπαις, παιδος, ὁ, iterum puer; (2) repueraſcens ſenex.

Παλιμπετὲς, *Adv.* retrorsùm, iterùm. A

Παλιμπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, retrò lapſus, retrogradus. A πίπτω.

Παλίμπηγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum compactus. A πηγνύω.

Παλίμπισσα, ης, ἡ, ſicca pix, pix recocta.

Παλίμπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, errabundus. A

Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retrò agitor, ſeu iterum oberro; παλιμπλαγχθέντας, a. 1. part. retractos, iterum errabundos.

Παλιμπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, retrorsùm nexus ſeu plexus, R. Ex πλέκομαι.

Παλίμπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denuò lotus. A πλύνω.

Παλίμπλωτος, ον, iterum navigans.

Παλίμποινον, τὸ, remuneratio.

Παλιμπόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus. A πορεύομαι.

Παλιμπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui iter repetit; (2) è contrario iter faciens, R. A πόρος.

Παλίμπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedem reflectens, retrogradus.

Παλίμπρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui iterum venditus eſt; (2) qui ſæpiùs vendi ſe ſinit; (3) qui priori hero relicto ſubinde alii ſe addicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πιπράσκω.

Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falſa & ſimulata proditio.

Παλιμπροδότης, ȣ, ὁ, reciprocus ſeu rurſus proditor, qui eos prodit, ad quos transfugit.

Παλίμπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid revendit, qui emit, ut revendat. A πωλέω.

Παλίμφημος, ὁ ϗ ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximiâ laude celebrandus. A φήμι.

Παλίμφρων, ὁ, qui ſententiam mutat. A φρὴν.

Παλιμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, renatus; (2) renaſcens; (3) redivivus. Πηγῆς ἐνδομύχοιο παλιμφυὲς ἔμπεδον ὕδωρ, Nonn. Ex φύω.

Παλίμψαιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum deraſus, vel deradendo terſus. A ψαίω, (uſitatiùs.)

Παλίμψηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A ψάω.

Παλίμψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reſumpſit animam, redivivus. A ψυχή.

ΠΑ'ΛΙΝ, *Adv.* iterum, rurſus, denuò, de integrò; (2) vice verſa, è diverſo, è contrario, contra; retrò, ſeu retrorsùm; (4) alibi, alio in loco: *in commemorandis ſcriptorum locis ſive dictis.*

Παλινάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuntius, qui poſtquam nuntiavit, quod juſſus erat, ad eum redit, à quo miſſus erat, internuntius.

Παλινάγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rurſus congregatur; (2) rurſus congregans. Ἦν ἄτην ἀχέων· ἡ δ' ȣ παλινάγρετος ἐϛιν, Heſ. 93. Ex ἀγείρω.

Παλιναίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rursùm creatus, qui poſt abrogatum magiſtratum rursùm creatur magiſtratus.

Παλιναυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recreſcens, renaſcens; Nonn. P. 3, 30. Ex αὔξω.

Παλιναυτομόλος, ὁ ϗ ἡ, qui ad eam partem, à quâ prius ad hoſtes tranſierat, redit.

Παλινδικέω, inſtauro litem:

Παλινδικία, ας, ἡ, actio repetita, Ph. παλινδικίας, inſtaurandæ litis. Παλινδικίαν διδȣ̀ς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, Herod. A

Παλίνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rurſus de rebus iiſdem judicatur. Ex πάλιν, & δίκη.

Παλινδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reciproco vortice revolvitur. Ὄφρα μιν ἐξ ὕπνοιο παλινδίνητον ἐγείρω, Nonn. Ex δινέομαι.

Παλινδινία, ἡ, vortex reciprocus. A δίνη.

Παλινδρομέω, curſu reciproco redeo. Ὧδε παλινδρομέȣσι αἱ δυνάμεις, *Aret.*

Παλινδρομὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod παλίνδρομος. Ἐς τὰ αὐτα παλινδρομέες, *Aret.*

Παλινδρομία, ας, ἡ, recurſus, curſus reciprocus.

Παλινδρομικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Παλίνδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recurrens, reciprocus.

Παλινζωΐα, ας, ἡ, iterum vita. A

Παλίνζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redivivus.

Παλινίδρυσις, εως, ἡ, ſursùm ſubſidentia humorum in ſe redeuntium.

Παλινοδία, ἡ, remeatio, itineris repetitio. Ab ὁδός.

Παλινόρμενος, ȣ, ὁ, qui greſſu retrò concitato redit.

Παλινόρμητος, ον, idem. Ab ὁρμάομαι.

Παλίνορος, ὁ ϗ ἡ, retrogradus. Ex ὄρω.

Παλίνορσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, reſiliens, rurſus concitatus, Ph. reciprōcus. Παλίνορσος ἀπέϛη, Il. 3, 33. Ex iiſd.

Παλινοϛέω, ῶ, iterum redeo, redeo, revertor.

Παλινόϛιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum rediturus.

Παλίνοϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui redit ſeu revertitur, recurrens, reciprocus.

Παλινȣ̃ρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui iterum meiit, iterum ſeu bis mingens. Ex ȣ̃ρον, *urina.*

Παλινπροδοσία, ας, ἡ, vide παλιμπροδοσία.

Παλινρύμη, ης, ἡ, impetus retrò ruens, *Suicer.*

Παλίνσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, tenebricoſus. Ex σκιά.

Παλινϛομέω, ῶ, contrarium dico ſeu loquor; (2) obtrecto, famam lædo. Ex ϛόμα.

Παλίνϛρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrò vertens. Ex ϛρέφω, *verto.*

Παλινϛρόβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, *Suicer.*

Παλίντιτος, ὁ, ἡ, qui rependitur, viciſſim punitus; retributus, repenſus. Ex τίω.

Παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio; (2) fœnoris dati repetitio. Ex τίκτω.

Παλίντονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in averſum tendens, remittens; (2) recurvus, refluxus. Ex τείνω.

Παλιντράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in contrarium verſus, reflexus, retortus, inverſus, Pind. Olymp. 2. Ex τρέπω.

Παλιντριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veterator, verſutus. Ex τρίβομαι.

Παλίντριψ, veterator, Ph. Ex iiſd.

Παλιντροπάασθαι, retrò ſe convertere. Ex τροπὴ.

Παλιντροπία, ας, ἡ, converſio retrò facta, immutatio; (2) cura:

Παλιντροπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Παλίντροπος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, retrò convertens greſſum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.

Παλιντυπὴς, ὲς, repercuſſus. Ex τύπτω.

Παλιντυχὴς, ὲς, qui contraria conditione ſeu fortunâ utitur, ſecundâ poſt adverſam & contra. A τύχη.

Παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem, muto ſententiam. Ex ᾠδή.

Παλινῳδία, ας, ἡ, cantus priori contrarius; (2) retractatio. Ex iiſd.

Παλίνωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis horis redit. Ex ὥρα.

Παλιȣ́ρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex paliuro. A

Παλίȣρος, ȣ, ἡ, paliurus, ſpinoſus frutex, Gl. V. rubus.

Παλιȣροφόρος, ον, ferens Paliuros. A φέρω.

Παλιῤῥοέω, ῶ, viciſſim refluo. A παλίῤῥοος.

Παλιῤῥόθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, refluens ſeu reſiliens, ab litore aut ſcopulo, *Epith.* fluctus, Od. 5, 430. (2) retrogradus, reſiliens retrò. Οὐδὲ παλιῤῥόθιοι κεγ' ὑπεύδιοι φορέοιντο, Aratus 1012. Ex ῥόθος.

Παλίῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. Τὴν παλιῤῥοίην σχέθειν, *Aret.* A

Παλίῤῥοος, *contr.* παλίῤῥȣς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, refluus, reciprocus.

Παλίῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui retrò vergit, reflexus. Ex ῥοπή.

Παλίῤῥυτος, ον, reciprocus, Ph. Ex ῥύω.

Παλίσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod παλίνσκιος.

Παλισσυτέω, ῶ, retrogradus feror, retrogredior, R. A

Παλίσσυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, reſiliens. Παλίσσυτος ἡ χολὴ, *Aret.* Ex σύομαι.

Παλισυλλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum collectus ſeu congregatus. Ex συλλέγομαι.

Παλίψηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod παλίμψηϛος.

Παλίωξις, εως, ἡ, inſecutio, Il. 15, 69. Confer. Heſ. S. H. 15. Ex διώκω.

Πάλλα, ης, ἡ, pila; quaſi à πάλλομαι. Euſt.

Πάλλαγμα, τὸ, concubitus cum pellice. A πάλλαξ.

Παλλάδιον, ȣ, τὸ, ſimulacrum Palladis. Dim. à Παλλάς.

Παλλακεία, ἡ, concubinatus, pellicatus. A

Παλλακεύομαι, ſum concubina; (2) pellicem habeo. Ph. παλλακεύεσθαι, ancillari. A

ΠΑΛΛΑΚΗ', ῆς, ἡ, pellex, concubina, ſuccuba, Ph. Hinc

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus.

Παλλακίοισι, dat. pl. *Poet.* pro παλλακίοις. A

Παλλάκιον, ȣ, τὸ, adoleſcentulus.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, concubina, pellex; (2) puella. A

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens, *Dor.* pro πάλληξ.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, ſive Minerva. A πάλλω, quia haſtam vibraſſe dicitur ſimul atque ex Jovis cerebro proſilierat.

Πάλλε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλλε, à πάλλω.

Πάλλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte albus, candidiſſimus. Ex πᾶν, & λευκός.

ΠΑ'ΛΛΗΞ, pupa, pupula, catulaſter, Gl. V. item, puer. A πάλλομαι.

Παλλομένων, gen. pl. part. præſ. v. πάλλομαι.

ΠΑ'ΛΛΩ, vibro, quatio, agito; (2) ſortior; πάλλομαι, palpito, Gl. V. fortior, ſalio, exulto, a. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλε, *Ion.* πῆλε, vibravit; inf. πῆλαι, vibrare. Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ ϛόμα, Il. 22, 452. Hinc

Πάλμα, ατος, τὸ, vibratio, agitatio. Hinc

Παλματίας, ου, ὁ, vibrator, quidam terræ motus.

Παλμὸς, οῦ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. Ph. ſaliſſatio, tripudium. Παλμὸς καρδίης, *Hippocr.* A ϖάλλω.

Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio, quæ fit ex palpitationis inſpectione, R. A

Παλμοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ϖαλμὸν ſive palpitationem contemplatur, & ex eâ divinat. Ex ϖαλμὸς, & ϛκοπός.

Πάλμυς, υος, ὁ, Rex. Vox Ion. antiqua.

Παλμώδης, ου, ὁ ϗ ἡ, palpitationibus obnoxius. Παλμώδεις ϖονοι, *Hippocr.* A ϖαλμός.

Πάλμων, ονος, ὁ, ſervus, idem qui λάτρις.

Πάλος, ου, ὁ, vibratio, concuſſio, agitatio; (2) ſortitio, ſors. A ϖαλλω.

Πάλτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπαλτο, à ϖαλλω.

Παλτὸν, οῦ, τὸ, jaculum, telum.

Παλτὸς, ὴ, ὸν, vibratus, vibratilis. A ϖάλλω.

Πάλυνον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπαλυνον, à ϖαλύνω.

Παλυντὴ, ῆς, ἡ, polenta. A ϖαλύνω.

Παλύνω, adſpergo, conſpergo, albefacio. Gl. V. candido. Ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ ϖαλυνεν, Od. 14, 77. Χ' ἁ ϛύριγξ ἐυρῶτι ϖαλύνεται, Theoc. A ϖάλη.

Παμϐασιλεία, ας, ἡ, regia poteſtas pleniſſima aut ſumma, merum ſeu ſummum imperium :

Παμϐασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, ſumma regina. A

Παμϐασιλεὺς, έως, ὁ, omnium rex, ſummus rex. Ex ϖᾶν, & βασιλεύς.

Παμϐδελυρὸς, ὰ, ὸν, abominabilis.

Παμϐέϐηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, impuriſſimus, ſceleratiſſimus.

Παμϐίας, ου, ὁ, violentus. Σχίσεν κεραυνῷ ϖαμϐίᾳ Ζεύς τὰν βαθύϛερνον χθόνα, Pind. Ex ϖᾶν, & βία.

Πάμϐορος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnivorus.

Παμϐότανος, ου, ὁ ϗ ἡ, herbidus. Ex βοτάνη.

Παμϐότος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnes paſcens. A βόσκω.

Παμϐῶτις, ιδος, ἡ, fem. Ex iiſd.

Παμϐώτωρ, ὁ, omnes paſcens.

Πάμμα, poſſeſſio (ſcriptura vitioſa : vera ϖᾶμα, *Ern.*) A ϖάομαι.

Πάμμακαρ, αρος, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte beatus.

Παμμάταιος, ον, vaniſſimus.

Παμμάχιον, ου, τὸ, qu. dic. certatio omni pugnæ genere. A

Πάμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui omni pugnæ genere certat; (2) qui eſt omnis generis, ex omni genere conſtat, quamplurimus, omnis, *Ern.*) Ex μάχομαι.

Παμμάχως, *Adv.* omni pugnæ genere certando; omni contentione.

Πάμμεγα, omninò magnum, valdè magnum.

Παμμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, omninò magnus. Ph. immanis, vaſtus. Ex μέγεθος.

Παμμέγιϛος, η, ον, maximus.

Παμμεδέων, οντος, ὁ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc fœmin. ϖαμμεδέουσα, ης, omnium rectrix. Ex μεδέω.

Πάμμελας, totus vel omninò niger.

Παμμελὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, variè modulatus, canorus. Ex μέλος.

Πάμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia metrorum genera habens. Ex μέτρον.

Παμμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, omninò vel valdè longus; (2) prolixus. Ex μῆκος.

Πάμμηνις, ιδος, ἡ, ut νὺξ ϖάμμηνις, nox quæ plenâ lunâ lucet. Νυκτὶ φαεινομενη παμμήνιδι Κασσιέπεια, Arat. Ex μηνη.

Πάμμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, per omnes menſes durans, qui perpetuis volvitur menſibus. Ex ϖᾶν, & μὴν, *menſis*.

Παμμήϛωρ, ορος, ὁ, omnium excogitator ſeu artifex.

Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. Ex μήτηρ.

Παμμήτηρ, ερος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παμμήτωρ, ορος, ἡ. Γενέτης μεθέπει παμμητορα κόσμου Ζωὴν, Nonn. idem ex iiſd.

Παμμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia machinans; (2) ad quidvis promptus. Ex μηχανή.

Παμμίαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtiſſimus.

Παμμιγὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, ex omni genere mixtus; (2) promiſcuus. Ex ϖᾶν, & μιγνύω.

Πάμμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πάμμικρος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, perpuſillus.

Πάμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus.

Παμμυσαρὸς, ὰ, ὸν, fœdiſſimus.

Παμπαιδὶ, *Adv.* cum omnibus liberis.

Παμπάλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vetuſtiſſimus.

Πάμπαν, *Adv.* prorsùs, omninò, planè.

Πάμπανυ, *Adv.* idem.

Παμπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia perſuadens. Pind. Pyth. 4. Ex ϖείθω.

Παμπήγην, *Adv.* paſſim per fontes. Ex ϖηγή.

Παμπήδην, *Adv.* funditùs, omninò, prorsùs, ut nihil fiat reliqui. *Nic.* Ex ϖάομαι.

Παμπησία, ας, ἡ, univerſa poſſeſſio, univerſorum bonorum poſſeſſio. Ex iiſd.

Παμπληθεὶ, *Adv.* per totam multitudinem, totâ multitudine, ita, ut fiat ab universâ turbâ:

Παμπληθὲς, vel ϖάμπληθες, totâ multitudine.

Παμπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, confertus; (2) permultus, valdè multus, quam plurimus; plurali ϖαμπληθεὶς, complures, Gl. V. Dat. ϖαμπληθέσι. Ex ϖᾶν, & ϖλῆθος.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iiſd.

Πάμπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter percuſſus.

Παμπλούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnibus divitiis adfluens, ditiſſimus aut opulentiſſimus.

Παμποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, varius, variè pictus; (2) verſutus, verſipellis.

Πάμπολις, ὁ ϗ ἡ, omnibus urbibus communis; qui in omnibus urbibus eſt.

Πάμπολυς, permultus, varius; ϖάμπολυ, permultum, pl. ϖάμπολλα, plurima.

Πάμπολυτελης, ες, pretioſiſſimus.

Παμπόνηρος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, omninò improbus, improbiſſimus, perverſiſſimus.

Παμπονήρως, *Adv.* peſſimè, graviſſimè, Suicer.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò purpureus, R. Ex ϖορφύρα.

Παμπρασία, ας, ἡ, omnium rerum venditio, ſectio. Ex ϖρασις.

Πάμπρεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus, regius. Ex ϖρέπει.

Πάμπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnium primus. Pind. Pyth. 4.

Παμπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè purulentus. Ex ϖύον.

ΠΑΜΥ'ΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, ſacra quædam Ægyptiaca.

Παμφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnivorus, qui omnia devorat; (2) comedo, helluo.

Παμφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus, omnia illuſtrans. Ex φάω.

Παμφαίνῃσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ϖαμφαίνη. A

Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφαίνων, collucens. Ἐν δὲ οἱ ἧλοι Χρύσειοι ϖάμφαινον, Il. 11, 30. Χαλκῷ ϖαμφαῖνον, ib. 14, 11.

Παμφαλάω, attonitus & veluti numine adflatus adſpicio, vel circumſpicio; ϖαμφαλόωντες, partic. pro ϖαμφαλῶντες, & ϖαμφαλάοντες, Πάντοσε ϖαμφαλόωντες δινήσαντο ϖόδεσσι, Apoll. Etym. derivatum vult à φάη, *oculi*, & ἅλλεσθαι, *ſalire*.

Παμφαναω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφανόων, ϖαμφανόωντα, collucentem pro ϖαμφανῶντα, ϖαμφανάοντα, ſeu ϖαμφανόωσα, collucens ſplendidiſſimè, pro ϖαμφανωσα, & ϖαμφανάουσα. Ἄιγλη ϖαμφανόωσα δὶ αἰθέρος οὐρανὸν ἵκε, Il. 2, 458.

Παμφανοωντα, nom. pl. n. part. præſ. act. *Poet.* pro παμφανῶντα, *contr.* ex ϖαμφανάοντα.

Παμφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui omnes veneficorum artes callet, R. Ex φάρμακον.

Παμφαῶς, *Adv.* omnia illuſtrando; (2) ſplendidiſſimè. A ϖαμφαής.

Παμφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus lucens, illuſtris, fulgidus. Ex φέγγος.

Πάμφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò mortalis, caducus; (2) pernicioſus.

Πάμφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, omniſonus, i. e. vel valdè ſonans, vel varios ſonos edens.

Πάμφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnibus gratus, R.

Πάμφλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia cumburens, totus flammans. Ex φλέγω.

Παμφοϐηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. valdè terribilis, Ph. ϖαμφόϐηρον, torvum.

Πάμφορϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnibus pabulum præbens. Ex φορϐή.

Παμφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex φέρω. Hinc ſuperl. ϖαμφορώτατος, Joſ.

Παμφύγδην, *Adv.* effuſa fuga. Ex φυγή.

Παμφυλία, ας, ἡ, ſocietas omnium gentium ac nationum. A

Πάμφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. Ex φυλὴ, vel φύλον.

Πάμφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis; *in partem deteriorem.* Ex φύρομαι.

Πάμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnis generis voces reddens, Pind. Olymp. 7. Ex φωνή.

Παμψηφεὶ, *Adv.* omnium calculis ſeu ſuffragiis. Ex ψῆφος.

Πάμψυχος, ου, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus anima. *Epith.* Amphiarai ap. inferos in Soph. El. Ex ψυχή.

ΠΑ'Ν, ϖανὸς, ὁ, Pan paſtorum Deus. Ph. Πὰν ὁ δαίμων, incubus, Sylvanus. Item, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, *deus ſilveſtris*, Faunus:

Πάναϐρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollis, delicatus.

Πανάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, optimus.

Παναγήραος, ου, ὁ ϗ ἡ, prorſus ſenii expers, immortalis.

Παναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prorſus ſanctus vel purus, planè caſtus, ſanctiſſimus, puriſſimus, *Heſ.* Ex ἄγος.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio, R. ex Plin. Ex iiſdem.

Πανάγιος, ία, ιον, ſanctus vel purus.

Παναγὶς, ίδος, ἡ, dies ſacra. Ex ἄγος.

Παναγιϛία, ας, ἡ, purgatio. Ex ἁγίζω.

Πάναγνος, ου, ὁ ϗ ἡ, caſtiſſimus, puriſſimus.

Πανάγριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferus, præferox.

Πάναγρον, ου, τὸ, rete, verriculum. Ex ἄγρα.

Πάναγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia trahens & capiens; retis *epith.* ut ϖάναγρον δίκτυον, Il. 5, 487. Ex iiſd.

Πανάγρυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pervigil, inſomnis.

Παναεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non confectus; prorſus incoctus & crudus, de cibo.

Πανάθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus, ſceleratiſſimus.

Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, feſtum Athenienſium. Ph. quinquatria. Hinc

Παναθηναϊκὸς, ὴ, ὸν, Panathenaicus.

Πανάθλιος, ία, ιον, valdè miſer, miſerrimus.

Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, ſplendidiſſimus.

Πάναιθος, ου, ὁ, idem. *Heſ.* ϖαναίθῃσι κορύθεσσι, galeis collucentibus. Dat. pl. pro ϖαναίθαις. Ex αἴθω.

Παναίολος, ου, ὁ ϗ ἡ, varius, variegatus. *Alii interpretantur* mobilis, ab ἀιάλλω moveo; Il. 4, 186.

Παναισχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omninò fœdus, turpiſſimus. Ex αἶσχος.

Παναίσχιϛος, idem.

Παναίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cauſſa totius rei, auctor, omnium cauſſa & auctor, R.

Πανακαρπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, planè ſterilis. Ex ἀκαρπος.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio, Panacea Dea, filia Æſculapii; (2) herba quædam. Ὀυ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποϛύζουσιν ἔθειραι, Ἀλλ' ἀυτὴν ϖανάκειαν. Call. in Apoll. 40. Ex ἀκέομαι.

Πανάκειον, ου, τὸ, panacea, *herba*. Ex iiſd.

Πανακις, idem. Ex iiſd.

Πανάκη, ης, panacea, *herba*, & filia Æſculapii, Vulg. L. Ex iiſd.

Πανακήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè fato obnoxius, immortalis.

Πανάκης, έος, ὁ ϗ ἡ, vel ϖανακὴς, έος, omnia ſanans, omnibus morbis medens. Gl. V. ϖανακὴς, omnimorbus. Ex ἀκέομαι.

Πανακίτης, ȣ, ὁ, ex panaceâ* herbâ confectus; ut ϖανακίτης οἶνος, panacites, vinum ex panace herbâ confectum. A ϖάνακες.

Πανακρὶς, ιδος, ἡ, apis *epith.* quaſi omnia faſtigia florum pervolitans. Ex ἄκρα.

Πανάκτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad origanum pertinens. A ϖάνακτος, *origanum.*

Παναλάϛωρ, ορος, ὁ, pernicies, peſtis, dæmon infeſtus.

Παναληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veriſſimus.

Παναλίγκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimillimus.

Παναλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnipotens, valdè robuſtus, robuſtiſſimus. Ex ἀλκή.

Παναλυργὴς, ὲς, totus purpureus.

Πανάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia conſumens, perniciociſſimus. Ex ϖᾶν, & ἀναλίσκω.

Παναμείδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, torvus, ſeverus.

Παναμείλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immitiſſimus.

Παναμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Παναμερεύω, f. σω, *Dor.* pro ϖανεμερεύω.

Πανάμωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni culpâ & reprehenſione vacans.

Πανάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad omnes homines pertinens. Hinc ἡ, ἐκ νεκρῶν ϖανάνθρωπος ἀνάϛασις, univerſorum hominum ex mortuis reſurrectio.

Πάναξ, ακος, panacea herba. Ph. ϖάναξ, Chironeus.

Πανάνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis confectu. Ex ϖᾶν, & ἀνύω.

Παναοίδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decantatus, celeberrimus.

Πανάπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenerrimus, molliſſimus.

Πανάπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nil guſtavit, jejunus planè.

Παναπείριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immenſus, R.

Παναπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem; aut finem non habens.

Παναπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, propriè luctu prorſus carens. *Exponitur vero* valdè dolens; & tum α in ἀπενθὴς non eſſet privativum, ſed intenſivum.

Παναπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prorſus innocuus, (2) omninò innoxius. Πρωτίϛη δ' εἰνὰς ϖαναπήμων ἀνθρώποισιν, Heſiod. D. 809.

Παναπηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, integer, non mutilatus. Ὡς ϖόδας ὡς κεφαλὰς ϖαναπηρέας ἕξομες αἰεὶ. Callim. H. in Cer. 126.

Πανάποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infeliciſſimus, infortunatiſſimus; Hom. Il. 24, 255.

Πανάπυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo prorſus nihil cognoſci poteſt famâ aut auditione, de quo prorſus nihil auditur; (2) qui prorſus nihil audivit aut cognovit.

Πανάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus argenteus, ex ſolido argento.

Πανάρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni virtutum genere ornatiſſimus. Ex ἀρετή.

Πανάριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præſtantiſſimus, longè præſtantiſſimus, optimus.

Πανάρκετος, έτη, ετον, ſemper, ſive ad omnia ſufficiens, *Suicer.*

Παναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) *Epith.* ſolis, omnia illuſtrantis. Ab ἀρκέω.

Παναρμόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus harmoniæ numeris conſtans, admodum concinnus, per omnes partes aptè compoſitus & ordinatus. Ex ἁρμονία.

Πάναρχος, ὁ ϗ ἡ, potentiſſimus, omnibus imperans. Ab ἀρχή.

Πανάρχαιος, ον, vetuſtiſſimus.

Πανασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, prorſus viribus fractus.

Πανασιτία, ἡ, ſumma annonæ inopia, fames ultima, *Poll.*

Πανασκηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæſus, ſalvus, incolumis. Heſ.

Πανατρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omninò verus, veriſſimus.

Πανατρέκῶς, & ϖανατρεκέως, *Adv.* veriſſimè, certiſſimè.

Πανaυγεια, ἡ, lux ſumma, univerſa. A

Παναυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus. Ex αὐγή.

Πανάϋπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, R.

Παναφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui caret æqualibus & ſociis; (2) effœtus, decrepitus ſenex. Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν ϖαναφήλικα ϖαῖδα τιθησι. Il. 22, 490.

Πανάφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis.

Παναχαιὶς, ίδος, ἡ, ut ϖαναχαιὶς γῆ, univerſa ſeu tota Achaia, tota Græcia.

Παναχαιοὶ, ῶν, οἱ, omnes Achivi, univerſi Græci.

Πανταώριὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò intempeſtivus; (2) immaturâ morte moriturus; Il. 24, 540. Ex ϖᾶν, & ἄωρος.

Πανάωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, neglectus & incuſtoditus, quem nullâ dignamur curâ.

Πανδεελυρὸς, ρὰ, ρὸν, prorſus flagitioſus, ſceleratiſſimus. (rectius παμβδελυρὸς.)

Πανδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè artificioſus, R.

Πανδαισία, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, menſa ſumptuoſa. Ex δαίς.

Πανδακέτης, ȣ, ὁ, valdè mordax. Πυῤῥὸν ϖανδακέτην γλαυκόμματον, ὐδὲ θανόντα ϖόρκιον εις ἀΐδην ϖερσεφόνη δέχηται. Poeta apud Plut. in M. Cat. Ex δάκνω.

Πανδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè lachrimabilis; (2) ad omnia lachrimans. Ex δακρύω.

Πανδάλητος, ον, combuſtus, qu. à δαλέω. (niſi potius hæc interpretatio ad ϖανδάλτος pertinet, nam ϖανδάλητος eſt *Dor.* pro ϖανδήλητος *omnino corruptus*, aut planè corrumpens. *Ern.*)

Πανδαμάτειρα, ἡ, omnium domitrix. A

Πανδαμάτωρ, ορος, omnia domans, ſeu ſubigens. Ex δαμάω.

Πάνδειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, timidiſſimus; (2) miſerrimus.

Πάνδειμα, το, terriculamentum.

Πάνδεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviſſimus.

Πανδέκτης, ȣ, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) ϖανδέκται, ῶν, libri omne jus continentes; (3) homines varia eruditione referti. Ex δέχομαι.

Πανδέκτωρ, ορος, ὁ, idem.

Πανδηλέτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeliti, ſycophantæ.

Παδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus modis ſeu in omnibus dexter, dexterrimus.

Πανδερκέτης, ὁ, idem quod

Πανδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia videns ſeu intuens. Ex δέρκω.

Πανδεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia capiens, capaciſſimus. Ex δέχομαι.

Πάνδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus manifeſtus, manifeſtiſſimus.

Πανδημεὶ, *Adv.* toto populo, univerſi, catervatim. A ϖάνδημος.

Πανδῆμαρ, *Adv.* toto die; apud Apollon. in Argon. pro ϖανῆμαρ, & ϖαντῆμαρ, (ſi lectio ſana.)

Πανδημία, ας, ἡ, univerſus populus; (2) conventus univerſi populi.

Πανδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, univerſus. A

Πάνδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad univerſum populum pertinens, publicus; (2) univerſus; (3) vulgaris, plebeius.

Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, feſtum Athenienſium in honorem Jovis. Ex ϖᾶν, & Διός.

Πάνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juſtus, juſtiſſimus. Ex δίκη.

Πανδίκως, *Adv.* juſtè; (2) ritè.

Πανδοκεῖον, ȣ, τὸ, taberna diverſoria, publicum diverſorium. Ex δέχομαι.

Πανδοκεύς, έως, ὁ, vid. ϖανδοχεύς.

Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiſcua hoſpitum exceptio:

Πανδοκεύτρια, ιας, ἡ, mulier tabernaria, caupona. A

Πανδοκεύω, promiſcuè hoſpitio excipio, quæſtum in hoſpitio publico facio quoſlibet excipiendo. Πανδοκεύω ἐς τὸν ἀνδρεῶνα τὺς ϖρώτȣς, Plut. A ϖανδοκηύς.

Πανδοκέω, ῶ, idem.

Πανδοκία, ας, ἡ, promiſcua omnium exceptio.

Πανδόκος, vel ϖάνδοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius; (2) omnes capiens; Pind. Olym. 3.

Πάνδοξ, οκος, ὁ, idem. *Heſ.* Ex iiſd.

Πανδοξία, ας, ἡ, ſumma gloria; R. Pind. Nem. 1. Ex δόξα.

Πάνδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium ſervus.

ΠΑΝΔΟΥ͂ΡΑ, ſeu ϖανδȣρὶς, ἡ, pandura, inſtrumentum muſicum, triplici inſtructum chordâ; (2) culter culinarius.

Πανδȣρίζω, panduram pulſo, A præc. Hinc

Πανδȣριϛὴς, ȣ͂, ὁ, qui panduram pulſat.

Πάνδȣρον, ȣ, τὸ, idem quod ϖανδȣ͂ρα.

Πάνδȣρος, ȣ, ὁ, qui panduram tractat. A præc.

Πανδοχεῖον, ȣ, τὸ, diverſorium, ſtabulum, cauponium, Gl. V.

Πανδοχεύς, έως, ὁ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius, caupo, ſtabularius; Ex δέχομαι. Hinc

Πανδοχεύω, cauponem ago.

Πανδοχίς, ίδος, ἡ, luna à Platone dicitur, quod totius generationis ſuſceptrix ſit. V. Lex. Ex iiſd.

Πανδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit. Ex iiſd.

Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. A δύναμις.

Πανδυσὶη, ης, ἡ, pleniſſimus occaſus, cum ſidus prorſus occidit; (2) penitùs occidens; (3) occaſus. Ex δύσις.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis nomen; (2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. Ex ϖᾶν, & δῶρον.

Πάνδωρος, ὁ ϗ ἡ, omnia largiens. Ex iiſd.

Πανεθνεί, *Adv.* totâ gente. Ex ἔθνος.

Πάνεια, ων, τὰ, Panici terrores. A Πάν.

Πανεῖα, τὰ, affertur pro lupercalia, H. Steph. Vid. Πανίον. A Πάν.

Πανειδὴς, ὁ ϗ ἡ, omniformis. Ex εἶδος.

Πανείκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſimilis.

Πανελεύθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus liber, liberrimus.

Πανέλλανας, acc. pl. *Dor.* pro Πανέλληνας.

Πανέλληνες, ων, οἱ, omnes Græci. Dat. pl. *Poet.* Πανελλήνεσσι. Ex ϖᾶν, & Ἕλλην. Hinc

Πανελλήνιον, ȣ, τὸ, totius Græciæ conventus.

Πάνεμος, ȣ, ὁ, Panemus, menſis apud Corinthios, Julio noſtro fere reſpondens.

Πανέξαλλον, omninò alienum, *Heſ.* Ex ϖᾶν, vel ϖάνυ, & ἔξαλλος.

Πανέξοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omninò excellit, præſtantiſſimus, excellentiſſimus.

Πανεπάρκιος, ον, ſufficiens ad omnia.

Πανεπήτριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſiſſimus.

Πανεπίκλοπος, ὁ ϗ ἡ, fallaciſſimus.

Πανεπίσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium rerum inſpector, omnia oculis ſuis luſtrans.

Πανεπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, admodum prudens.

Πανεπόπτης, ȣ, ὁ, omnia inſpiciens.

Πανεργέτης, ȣ, ὁ, totius rei, omnium malorum auctor. Ab ἔργον.

Πανέρημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò deſertus.

Πανέϛιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum totâ domo ſeu familiâ. Ex ἑϛία.

Πανέσχατος, ον, omnium ultimus.

Πάνετες, *Adv.* per totum annum durans, agens. Αἴτνα ϖάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα, Pind. Pyth. 1. Ex ἔτος.

Πανετήτυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veriſſimus.

Πανετώσιος, ον, improbiſſimus, vaniſſimus.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, feliciſſimus.

Πανευέφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facillimus.

Πανεύκηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quietiſſimus.

Πανευτελὴς, ὲς, futiliſſimus.

Πανεύφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eximiâ & præſtanti laude prædicandus, omni laude dignus.

Πανεύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pernox. Ex εὐφρόνη.

Πάνεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte coctus ſeu liquefactus.

Πανέφθω, gen. ſing. *Dor.* pro ϖανέφθȣ.

Πανέχθιϛος, ὸν, maximè inviſus.

Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps.

Πανηγυριαρχέω, ῶ, me choragum præbeo. A

Πανηγυριάρχης, ȣ, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. Ex ϖανέγυρις, & ἀρχή.

Πανηγυρίζω, f. ισω, feſtam panegyrin agito; feſtum ludoſve panegyricos celebro; ferior; (2) publicâ celebritate ferior; (3) panegyricâ oratione laudo, in celebri cœtu prædico. Gl. Vet. πανηγυρίζω, nundino. Ὁ δῆμος κατὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, Herodian. A ϖανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, feſtus, theatralis, pompaticus, ſplendidus, Gl. V. nundinarius. Ab eod.

Πανηγυρικῶς, *Adv.* panegyricè, ſplendidè.

Πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus ſeu conventus, publica celebritas; (2) pompa, ſpectaculum, aut convivium publicum. Ph. Nundinæ, mercatus, commercium.

Πανηγυρισμὸς, οῦ, ὁ, feſti panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel oſtentatio; (3) publicus mercatus. A ϖανηγυρίζω.

Πανηγυριστὴς, οῦ, ὁ, panegyricum feſtum ludoſve celebrans. Gl. V. nundinator. A præc.

Πανήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, apricus, totus ſerenus & illuſtris, quem ſol totum illuſtrat.

Πανημαδὸν, *Adv.* quotidie, tota die. Ex ἦμαρ.

Πανῆμαρ, *Adv.* idem. Ex iiſd.

Πανημερεύω, f. σω, totum diem conſumo in re aliquâ.

Πανημέριος, ία, ον, perdius, per totum diem. Οἱ δὲ ϖανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, Il. 1, 472. Ex ἡμέρα.

Πανημερὸν, vel ϖανήμερον, *Adv.* totâ die.

Πανήμερος, ου, ὁ, idem; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex ἡμέρα.

Πανηπορος, pro ϖανάπορος, pauperrimus.

Πανήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, omnibus placens, omnibus commodus, *Heſ.* Ex ἀρέσκω, vel ἄρω.

Πάνθειον, vel Πάνθεον, ου, τὸ, Pantheum, Gl. V. ϖάνθεον, omnium deorum. Ex θεός.

Πανθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnes demulcens, omnes oblectans. Ex θέλγω. Unde

Πανθέλκτειρα, ἡ, quæ omnia permulcet.

Πάνθεψις, cacabus, Gl. V. melius ϖανθέψης. Ex ἕψω.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.

Πανθήρα, ας, ἡ, univerſa captura.

Πάνθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. Ex iiſd.

Πανθοινεὶ, *Adv.* in totâ cœnâ, per univerſum epulum; (2) ſolenni epulo.

Πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, ſolenne epulum agito; (2) epulor. A ϖάνθοινος.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum ſolenne. Ab eod.

Πάνθοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* cœnæ lautiſſimæ. Ex θοίνη.

Πάνθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia divulgans, nihil celans. *Heſ.* Ex θρόος.

Πανθυμαδὸν, *Adv.* toto animo, toto pectore. Ex θυμός.

Πάνθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacratiſſimus, omni veneratione proſequendus. Ex θύω.

Πανίερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacroſanctus, ſacer.

Πανιέρως, *Adv.* ſanctiſſimè.

Πανικὸς, ἡ, όν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πὰν, *Pan.*

Πανίλαος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum propitius & clemens.

Πανίλαρος, ὁ ϗ ἡ, omninò lætus & hilaris.

Πανίμερος, ὁ ϗ ἡ, deſiderabilis, gratiſſimus.

Πανίον, ου, τὸ, Lupercal. Gl. V. vid. ϖανεῖα.

Πανίσδεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro ϖηνίζεται, à ϖηνίζω.

Πανίσκος, ου, ὁ, parvulus Pan. Dim. à Πάν.

Πανίχνιον, ου, τὸ, expreſſum veſtigium.

Πανιώνιον, ου, τὸ, commune Ionum. Locus, ubi conveniebant. Fanum in Ioniâ. Hinc Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, ſolennis univerſorum Ionum feſtivitas. Ex Ἰωνία.

Πανλώβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè contumelioſus, admodum turpis, et deformatus. Ex λώβη.

Παννέφελος, ον, valdè nubilus. A νεφέλη.

Πάννυχα, *Adv.* per totam noctem. A ϖᾶν, & νυχός. Unde

Παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem tranſigo; (2) pervigilium celebro. Ph. pervigilo, pernocto. Al. Gl. V. etiam lucubro. Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασι τὴν νύκτα ϖαννυχίζειν, Ariſtoph. Nub. 1065. Οὐ παννυχίζουσι θεαὶ, id. Ran. 445.

Παννυχικὸς, ἡ, ὸν, pernox, & inde ater.

Παννύχιον, *Adv.* per totam noctem.

Παννύχιος, ία, ιον, pernox, Gl. V. totam noctem durans; (2) per totam noctem aliquid faciens. Οὐ χρὴ ϖαννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, Il. 2, 24.

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, feſtum quod per totam noctem celebratur, pervigilium. Ph. hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; ϖαννυχίδες, excubiæ, pernoctatio, Gl. V. Ex ϖᾶν, & νύξ.

Παννυχισμὸς, οῦ, ὁ, pervigilium, pernoctatio. A ϖαννυχίζω. Unde

Παννυχιστὴς, οῦ, ὁ, excubitor, Gl. V.

Πάννυχον, *Adv.* per totam noctem. A

Πάννυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖαννύχιος.

Πανξενος, ον, ad omnes hoſpites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promptus, patens. *Ern.*

Πανόδυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, flebilis, lamentabilis, miſerabilis; (2) omninò flebili voce cantans.

Πανόιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè ærumnoſus vel calamitoſus. Ex ὀϊζύς.

Πανοϊζὺς, ὺ, idem & ab eod.

Πανοικησία, & ϖανοικεσία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικησία, *potius* πανοικεσία, cum totâ domo & familiâ. Ex οἰκέω.

Πανοικὶ, *Adv.* cum totâ domo, cum totâ familiâ. Ex οἶκος.

Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικία, & *Ion.* πανοικίῃ, cum totâ domo & familiâ.

Πανοικιὸς, ον, idem quod

Πάνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum totâ domo ſeu familiâ

Πανοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valdè miſericors.

Πανόλβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, beatiſſimus.

Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A

Πανολέθριος, ὁ ϗ ἡ, internecinus, Gl. V. A

Πανόλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, planè perditus.

Πανομιλεὶ, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Πανόμοιος, & *Poet.* ϖανομοίϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſimilis, perſimilis.

Πανομοίως, ſimillimè.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, oraculorum auctor. Jov. *epith.* Ἔνθα ϖανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέξεσκον Ἀχαιοί, Il. 8, 250. Ex ὀμφή.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, univerſa armatura, Gl. V. A

Πάνοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte armatus. Ex πᾶν, & ὅπλον, vel ὅπλα.

Πανόπτης, ου, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia luſtrare poteſt, Æſch. de Argo Suppl. 310. Ex ϖᾶν, & ὄπτομαι.

Πάνοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnibus conſpicuus.

Πανόπτρια, ας, ἡ, omnia videns.

Πανόρατος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πάνοπτος.

Πανορμεὶ, vel ϖανορμί, *Adv.* omni impetu, totis viribus. Ex ϖᾶν, vel πάνυ, & ὁρμή.

Πάνορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens ſtationem omnibus navibus & ſemper aptam.

Πανὸς, ου, ὁ, panis. Vox Meſſapiorum à παω.

Πανὸς, οῦ, ὁ, lucerna, pro φανός.

Πανοσπρία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν, & ὄσπριον.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, vafrum factum. A

Πανουργεύομαι, f. εύσομαι, callidè ſcelus admitto, callidè ago. A πανοῦργος.

Πανουργέω, ῶ, idem. Ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι, Ariſtoph. Plut. 368. Ab eod.

Πανούργημα, ατος, τὸ, vafrum factum. A præc.

Πανουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πανοῦργος.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, aſtutia, præſtigiæ, Gl. V. A πανοῦργος.

Πανουργικῶς, idem quod πανούργως.

Πανοῦργος, ου, ὁ ϗ ἡ, callidus, vafer, verſipellis, ſolers; veterator, ſagax, Gl. V. Ex πᾶν, & ἔργον. Hinc

Πανούργως, *Adv.* callidè, vafrè, aſtutè, doloſè; fradulenter, nequiter, Gl. V. *Superl.* πανουργοτάτως.

Πανούριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecundus, *Heſ.*

Πανόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui omnium oculis cernitur; (2) ſplendidus, fulgidus. Πανόψιον ἔγχος, Il. 397. Ex ὄψις.

Πανρυτος, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.

Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, quum quis omnibus armis inſtruitur. Ex σαγος, pro σάκος, *ſcutum.*

Πανσέληνος, ου, ἡ, ſc. σελήνη, luna plena, & πανσέληνον, plenilunium, Gl. Vet. Ex σελήνη.

Πάνσεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè celebris, vel ſolennis, magnificus, gravis, &c.

Πάνσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò venerabilis, auguſtiſſimus.

Πανσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, robuſtiſſimus, omnes ſuperans. Ex σθένος.

Πανσθενουργόφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnipotens lucifer. Ex πανσθενουργὸς, & φῶς.

Πανσθενῶς, *Adv.* robuſtè, potentiſſimè.

Πάνσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia ſpeculans, omnia cernens.

Πανσμικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè parvus.

Πάνσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnifariâ ſapientiâ & ſcientiâ præditus; ſapientiſſimus.

Πανσόφως, ſapientiſſimè.

Πανσπερμηδὸν, *Adv.* omni genere ſeminum:

Πανσπερμια, ας, ἡ, omnifaria ſeminum mixtio, ſeu ſemina omnis generis permixta. Ex σπέρμα.

Πανστρατὶ, *Adv.* univerſo exercitu, omnibus copiis. Ex στρατός.

Πανστρατιᾷ, & *Ion.* πανστρατιῇ, idem.

Πανσυδεὶ, & πανσυδὶ, *Adv.* omni impetu; (2) feſtinantiſſimè; (3) toto exercitu. Ex σύδην. A σύομαι.

Πανσυδίῃ, *Dat. Adv.* idem & ex iiſd. vel quaſi à πανσυδία, *omnis impetus.*

Πάνσυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia trahens. Ex σύρω.

Πάνσχημος, ου, ὁ ϗ ἡ, omniformis. Ex σχῆμα.

Πανσώμως, *Adv.* qu. dic. toto corpore. Ex σῶμα.

Πάντα, *Adv.* utique, omninò, pro κατὰ παντα, vel pro πάντως.

Παντᾶ, *Adv.* penitùs, undique, ubique. A ϖᾶς.

Πανταεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujuſque gentis. Ex πάντα, à πάς, & ἔθνος.

Πάνταθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnium certaminum peritus.

Παντακῆ, *Adv.* pro πανταχῆ, R.

Παντάλας, αινα, αν, miſerrimus, ut παντάλαινα νύμφα.

Παντάμορφος, ον, omnes formas habens. A μορφή.

Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.

Παντάπασι, vel παντάπασιν, *ſeq. vocali,* omnibus; & *Adv.* omninò, prorsùs, planè. A πᾶς.

Παντάρκης, έος, ὁ ϗ ἡ, omnibus ſufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶς, & ἀρκέω.

Παντάρχας, *Dor.* pro παντάρχης, ου, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. Dat. τῷ παντάρχα.

Παντάρχία, ἡ, imperium in omnes. A

Πάνταρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnibus imperans, omnium dominus. Ex ἀρχή.

Παντάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò carens umbrâ, nullâ ex parte umbroſus, *Heſ.*

Πανταχῆ, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo:

Πανταχόθεν, *Adv.* undique, ex omnibus partibus. A ϖᾶς.

Πανταχοῖ, *Adv.* idem quod

Πανταχόσε, *Adv.* quoquo verſus. Ab eod.

Πανταχοῦ, *Adv.* ubique; (2) quovis, quemcunque in locum. Ab eod.

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio ſeu perfectionis ſumma. A παντελής.

Παντέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, integer & perfectus.

Παντελείως, perfectè.

Παντελέως, *Adv.* omninò, planè, perfectè. A

Παντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus, integer; (2) plenus, univerſus. Παντελὴς ἀπορίη, *Aret.* Ex τελέω.

Παντελῶς, *Adv.* omninò, prorsùs.

Παντεπίσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia inſpiciens & luſtrans.

Παντεπόπτης, ου, ὁ, omnia videns.

Παντεργάτης, ου, ὁ, rerum omnium opifex.

Παντερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnes oblectans. Ex τέρπω.

Πάντεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro πᾶσι.

Παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma.

Παντέφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia videns, omnia inſpiciens.

Παντεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, planè artificioſus, omnimodas artes ſciens. Ex ϖᾶν, & τέχνη.

Πάνη, *Adv.* ubique, undique, quoquo verſum; (2) omnino, prorſus, penitus, Gl. V. ubique, uſquequaque. A ϖᾶς.

Παντήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia audiens. Ex ἀκούω.

Παντῆμαρ, *Adv.* per totam diem.

Παντητόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia pariens, R. Ex τίκτω.

Πάντιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, honoratiſſimus. Ex τιμή.

Παντλάμων, *Dor.* pro παντλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, omninò miſer, infeliciſſimus.

Παντογένεθλος, ον, omnia gignens. A γενέθλη.

Παντογήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, valdè ſenex; unde etiam exponitur æternus, (ſed melior lectio eſt πανταγήρως, planè nunquam ſeneſcens, *Ern.*) Ex πάντος, à πας, & γῆρας.

Παντογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnes generans aut procreans. Ex πᾶν, & γίνομαι.

Παντοδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omniſcius, qui omnia didicit. Ex δαίω, *diſco*.

Παντοδαπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Παντοδαπὸς, ἡ, ὸν, qui eſt ex omni ſolo & regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. A δάπεδον.

Παντοδαπῶς, *Adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimodè.

Παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, abſumens. A διαιτα.

Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum largitrix.

Παντοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnipotens, Gl. V. omnivalens. A δύναμαι.

Παντοδυνάστης, ου, ὁ, omnipotens, Ph.

Παντοθαλὴς, ὲς, omni parte virens, florens, ſeu omnia virere & florere faciens. A θάλλω.

Πάντοθεν, *Adv.* undique. A ϖᾶς.

Πάντοθι, *Adv.* ubique.

Παντοιην, acc. ſing. *Ion.* pro παντοῖαν, à

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus; varius, multiplex, Gl. V. omnifarius, omnigenus. A πᾶς.

Παντοιότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt omnis modi.

Παντοιοτρόπως, omni modo. A præc.

Παντοίως, *Adv.* idem. Παντοίως τὴν μνήμην ἀνενεώσατο, *Herodian.*

Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina, *Epith.* naturæ.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia.

Παντοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, ad omnipotentem Deum, ſeu ad divinam potentiam pertinens; (2) ab omnipotente Deo profectus. A

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex ϖᾶν, & κρατέω.

Παντοκτίστης, ου, ὁ, omnium conditor.

Παντολάβος, ὁ ϗ ἡ, qui omnia accipit, qui ex omnibus accepit. A λαμβάνω.

Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens & labefactans. Ex ϖᾶν, & ὄλλυμι. Hinc

Παντολέτειρα, ἡ, quæ omnia perdit.

Παντολιγοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiguo tempore circumſcriptus, exiguum tempus durans. Ex ϖᾶν, ὀλίγος, & χρόνος.

Παντολμία, ας, ἡ, audacia projecta. A

Παντολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Παντομετάβολος, ου, ὁ, dardanarius, Ph. Ex μεταβάλλω, *muto*.

Παντομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex omnibus miſtus, miſcellaneus. Ex ϖᾶν, & μίγνυμι.

Παντόμιμος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, omnium perſonarum imitator effictorque, omnis generis geſtus exprimens, Ph. hiſtrio.

Παντομισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnibus inviſus. A μισέω.

Παντόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, omniformis, multifarius, R. Ex ϖᾶν, & μορφή.

Παντόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtultiſſimus.

Παντονίκης, ὁ, omnium certaminum victor. A νίκη.

Παντοπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnivagus, Gloſſ. Vet. A ϖλάνη.

Παντοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad omnia callidus.

Παντόπτας, *Dor.* pro ϖαντόπτης, ου, ὁ, omnia cernens; παντόπτα, Dat. Ex ὄπτομαι.

Παντοπωλέω, parvas variaſque merces vendo.

Παντοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi omnis generis & fere viles res veneunt; Gl. V. ſeplaſium, popina. A

Παντοπώλης, ου, ὁ, qui omnes res venales habet, præſertim minutas; idem qui ῥωποπώλης, Ph. ſeplaſiarius, dardanarius. Ex ϖᾶν, & ϖωλέω. Hinc

Παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarumque venditio.

Παντόπωλις, ἡ, fœm. pro παντοπώλης.

Παντοραίστης, ου, ὁ, omnia vaſtans & corrumpens. Ex ϖᾶν, & ῥαίω, *vaſto*.

Παντορέκτης, ου, ὁ, omnium appetens, R. Ex ϖᾶν, & ὀρέγομαι, omnia efficiens. Ex ῥέξω. *Ern.*

Πάντοσε, *Adv.* quoquoverſùm, in omnem partem; (2) undique. A ϖᾶς.

Παντόσεμνος, ον, graviſſimus, honeſtiſſimus.

Παντοστικτος, ον, valdè maculoſus, veluti punctis diſtinctus.

Παντόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, varius, omnigenus.

Πάντοτε, *Adv.* omni tempore, ſemper.

Παντοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, integer, perfectus. Ex τέλος, *perfectio*.

Παντοτεχνὴς, ὲς, artificioſiſſimus. A τέχνη.

Παντοτινάκτος, ου, ὁ, omnia quatiens, movens. A τινάσσω.

Παντοτόκος, ου, omniparens. A τίκτω.

Παντοτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide ϖάντολμος.

Παντοτρόφος, vel παντότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnium nutritor & altor, Gl. V. omniparens. Ex πᾶν, & τρέφω.

Παντουργικὸς, ἡ, ὸν, omnia efficiens. A

Παντουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor; in malam partem idem quod πανοῦργος. Ex ἔργον.

Παντοφαγία, ας, ἡ, eſus omnium rerum, ſine diſcrimine, etiam contra legem, *item* voracitas. Ex πᾶν, & φαγεῖν.

Παντοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia producens; (2) copioſus; (3) ingenioſus. A φύω.

Παντόφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique coactus ſeu collectus, omninò confuſus. A φύρομαι.

Παντρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, vid. παντοτρόφος.

Πάντως, *Adv.* omnino, omnibus modis, prorſus; ad ſummum, Ph. utique, nempe, Al. Gl. V. undiquaque. A ϖᾶς.

Πάνυ, *Adv.* omnino, prorſus, valde, admodum, magnopere; ϖάνυγε, prorſus, Gl. V. ὁ ϖάνυ, celebris ille, illuſtris ille. Ab eod.

Πανύκραιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè cornutus. A κραῖρα.

Πανυπείροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, excellentiſſimus.

Πανυπέρτατος, άτη, ατον, ſupremus.

Πανυπέρφρων, ὁ, ἡ, valdè arrogans, nimis inſolens.

Πανύστατον, *Adv.* poſtremùm. A

Πανύστατος, άτη, ατον, poſtremus, ultimus.

Πανώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolorem gravem adferens. prorſus acerbus. Ab ὀδύνη.

Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, quo res prorſus perit. A

Πανώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, planè perditus; (2) prorſus exitialis & pernicioſus. Καὶ σφας κακοὺς κακιστα ϗ ϖανωλέθρους ξυναρπάσειαν, Soph. Aj. 851. Ab ὄλεθρος.

Πανωλέθρως, *Adv.* internecione.

Πανώλεια, vel πανωλία, ας, ἡ, pernicies. A

Πανώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui prorſus periit; (2) pernicioſus. Ab ὄλλυμι.

Πανωπήεις, omnibus conſpicuus; fœm. πανωπήεσσα, perſpicua in Epigr. Ex ὤψ.

Πάνωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, omni tempore proveniens Ab ὥρα.

Πάξ, *Heſ.* eſt calceamenti genus indutu facile; Plauto, baxea.

Πᾶξαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro πῆξαι, à πήγνυμι.

Πάξαιτο, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro πήξαιτο.

Πάομαι, poſſideo, adquiro; perf. πέπαμαι πέπαται, acquiſivit, poſſedit; inf. πεπᾶσθαι, paraſſe, poſſidiſſe. Ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος, οὐ πέπαται, Ariſtoph. Av. 949. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, Theog. 146. A πάω.

Πάομαι, a. 1. inf. πάσασθαι, guſtare, veſci; ἐπάσαντο, 3. plur. aor. 1. indic. guſtarunt; particip. πασσάμενος, paſtus pro πασάμενος, niſi potius eſt ex πάσσομαι, *Ern.* Σπλαγχν' ἐπάσαντο, Il. 1, 464. Δείπνου ϖασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρὴ, Od. 1, 124.

Παὸς, οῦ, ὁ, adfinis, Gl. V. *Dor.* pro ϖηός.

ΠΑΠΑΙ', papæ, atat!

Παπαιάξ, idem & ab eo ipſo.

Παπαιπαιὰξ, *Interject. dolentis*. Ab eod.

Παππάζω, pappa dico, ablandior patri vocando papam, Gl. V. papare; Il. 5, 408. A πάππας.

Π Α' Π Π Α Ξ, vox imitans crepitum alvi. Ariſtoph.

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ου, ὁ, paterculus. A præc.

Παππεπίπαππος, ου, ὁ, avi pater. Ex πάππος, & ἐπὶ, *ſupra*.

Παππίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.

Π Α' Π Π Ο Σ, ου, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus, & πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus; (2) lanugo carduorum, ſeu flos lanuginoſus. Menti prima barba.

Πάππος, ου, ὁ, pappus.

Παπποσπέρματα, τὰ, lanuginoſa ſemina, ſeu quæ lanugine ſemen habent obductum.

Παπποφόνος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, avi interfector, vel interfectrix, R. Ex πάππος, & φόνος.

Παππώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, lanuginoſus. A πάππος.

Παππῷος, ῴα, ῷον, avitus. Ab eod.

Παπταίνοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro παπταίνουσαν, à

Π Α Π Τ Α Ι' Ν Ω, circumſpicio, oculis luſtro, oculis veſtigo, circumſpectans quæro, ſpecto vel reſpecto, oculos converto & intueor. Gl. Vet. reſpecto; a. 1. part. παπτήνας, circumſpectans. Πάπτηνας ἐς ἅπαντας, Luc. Παπταίνοισα ποτ' ἄντρα, Theoc. 6, 28.

Παπταλάω, circumſpicio, Lycurg. A præc.

Π Α' Π Υ Ρ Ο Σ, ου, ὁ ϗ ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta è papyri cortice confecta, Gl. V. papirum, ſcirpus.

Παρ' vel πὰρ, pro παρὰ, apoc. *Poet.* ut apud Hom. πὰρ Διος, à Jove, πάρ δέ οἱ, apud vero ipſum; πάρ δύναμιν, præter aut ultra vires; πὰρ ποταμὸν, apud fluvium. Alicubi etiam pro πάρα, i. e. πάρεστιν adeſt ut πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adeſt enim vir, præſto eſt.

Π Α Ρ Α', *Præpoſito. Cum Genit.* a, ab; *cum Dat.* apud, juxta, penes; *cum Acc.* ad inter, juxta, circa, apud, ſupra, præter, contra. *In Comp.* trans, præter, apud. Sæpeque depravationem ſignificat, & peccatum ſeu errorem. Παρὰ τὸ ἔθος, ex more; παρ' ἑκάτερα, utrinque; παρ' ἐλάχιστον, propemodum; παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, fermè; παρ' ὅ, quamobrem; παρὰ πολὺ, plerumque; παρ' ὥραν, intempeſtivè; παρ' ἡμέρην πυρετεύειν, Aretæus, i. e. *tertianâ febri laborare*; παρὰ μῆνα τρίτον, *tertio quoque menſe*, Ariſtot. Παρὰ τοσοῦτον ἑκάτερος ἦλθε κινδύνου, tantillùm abfuit uterque à periculo, Appian. Παρ' οὐδὲν ἦλθεν ἀναιρεθῆναι, vix aut ne vix quidem mortem effugit. Παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας, tantulùm abfuit quo minus perſequitores effugerit, Herodian, 5, 4.

Πάρα pro ϖάρεστιν, adeſt, licet. Ὁ δ' αὐτὸς ϖαῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα, Eur. Hipp. 902.

Παραϐαίνω, tranſgredior, tranſcendo, Gl. V. prævaricor; item prætereo; *metaph.* violo leges, aut juſjurandum, f. ϖαραϐήσομαι, inf. ϖαραϐήσεσθαι, tranſgreſſurum, violaturum eſſe; aor. 1. ϖαρέϐην, part. ϖαραϐὰς, tranſgreſſus;

greſſus; inf. ϖαραϐῆναι, violare. Ph. paſſ. ϖαραϐαίνεσθαι, violari, negligi; ϖαραϐαθεὶς, aor. 1. part. violatus; ϖαραϐεϐᾶσθαι, infin. violatum eſſe. Οὔ με ϖαρέϐα φάσμα μελανόπτερον, fefellit, Eur. Hec. 698. Παραϐαίνȣσι τε τȣ̀ς ὅρκȣς τȣ̀ς νενομισμένȣς κερδῶν ἕνεκ', Ariſtoph. Θεσμ. 365.

Παράϐακχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furens, debacchans.

Παραϐαλεῖ, 3. ſing. f. 2. ind. act. v. ϖαραϐάλλω.

Παραϐαλέταιρος, ſeu ϖαραϐαλλέταιρος, ȣ, ὁ, qui ſodali amicove imponit, familiarium impoſtor. Ex ϖαραϐάλλομαι, & ἑταῖρος.

Παραϐάλλω, objicio, projicio, Gl. V. trado, exhibeo, Ph. applico. Ph. appello *navem*; (2) trajicio; (3) accedo, adjungo me; (4) adſimilo, confero, comparo; (5) flecto, detorqueo *ut oculos*; (6) depono apud aliquem; ϖαραϐάλλομαι *in med.* depono aliquid apud aliquem; (2) objicio me, *ut periculis*; (3) decipio; aor. 2. ϖαρέϐαλον, objeci; perf. paſſ. part. ϖαραϐεϐλημένος, objectus, a. 1. part. ϖαραϐληθεὶς, objectus. Παραϐάλλειν ϖρὸς ἄλλȣς, conferre, Iſocr. Παρεϐάλομεν ἐς Σάμον, Act. 20, 15. Ἐγώ σοι ϖαραϐάλλομαι θρήνȣς, Eurip. Iph. in Tau. 1097. Παραϐεϐλημενοι ταῖς ἐλπίσι, decepti.

Παραϐαλόμενος, aor. 2. part. med.

Παραϐάπτισμα, ατος, τὸ, baptiſmus adulterinus.

Παραϐαπτιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui adulterino baptiſmate uſus eſt, *metaph.* adulterinus, v. gr. ſtoicus, ap. Arrian.

Παραϐασιλεύω, regno, ſeu regiâ poteſtate abutor, malè regno.

Παράϐασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, Ph. (2) nomen criminis, prævaricatio; (3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in ſcenam prodit, de cujus partibus vid. Poll. IV. 112. & Sch. Ariſtoph. A ϖαραϐαίνω.

Παραϐάσκω, ſum ϖαραϐάτης, in curru. Ἄντιφος ἂυ ϖαρέϐασκε ϖερικλυτὸς, Il. 11, 104. Ex ϖαρὰ, & βάσκω, ſeu βαίνω.

Παραϐάτης, ȣ, ὁ, violator legis, Gl. V. temerator, prævaricator; (2) è curru pugnans; (3) dominus currûs.

Παραϐατικὰ μελύδρια, verſiculi quibus parabaſis comica conſtat.

Παραϐατικῶς, *Adv.* contra legem ἔχειν, legem violare.

Παραϐατὸς, ἡ, ὸν, quem tranſgredi poſſumus, violabilis. A ϖαραϐαίνω.

Παραϐαφὴς, ὲς, idem quod ϖαραλȣργὴς. A ϐάπτω.

Παραϐῇς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. ϖαραϐαίνω.

Παραϐιάζομαι, f. άσομαι, vi detorqueo, urgeo, cogo; (2) omnibus annitor vel conor viribus. Καὶ ϖαρεϐιάσατο ἡμᾶς, Act. 16, 15. Παρεϐιασαντο ἀυτὸν, Luc. 24, 29.

Παραϐιάομαι, ῶμαι, violenter urgeo, cogo.

Παραϐιϐάζω, f. άσω, aufero.

Παραϐλάπτω, f. ψω, lædo, noceo. Τί ϗ τὸ τῶν ἀνθρώπων ϖαραϐλάπτει γένος, Chryſ.

Παραϐλαϛάνω, fut. ήσω, à radice germino, circumpullulo, *Theophr.* Hinc

Παραϐλάϛη, ης, ἡ, ramulus, ſtolo.

Παραϐλάϛημα, ατος, τὸ, quod circumpullulat & renaſcitur.

Παραϐλάϛησις, εως, ἡ, germinatio circa veniens.

Παραϐλαϛικὸς, ἡ, ὸν, qui adnaſcitur & circumpullulat. Ab eod.

Παράϐλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus obliquus qualis eſt ſtrabonum. A

Παραϐλέπω, fut. ψω, limis adſpicio, obliquis oculis adſpicio, Gl. V. aliter video, hallucinor. Παραϐλέπȣσα θατέρῳ (ὀφθαλμῷ) ϖάλιν μετασκεύαζε σαυτην, Ariſtoph. Conc. 496. Παραϐλέπων βίον, Eur. Ion. 657.

Παράϐλεψις, εως, ἡ, idem quod ϖαράϐλεμμα.

Παραϐλήδην, *Adv.* per comparationem, parabolicè; (2) ſimulatè, doloſè, obliquè; (3) ſitu parallelo. Κερτομίοις ἐπέεσσι ϖαραϐλήδην ἀγορεύων, Hom. Il. 4, 6. A ϖαραϐάλλω.

Παράϐλημα, ατος, τὸ, quod datur animantibus comedendum, pabulum. A ϖαραϐάλλω.

Παραϐλητικὸς, ἡ, ὸν, adjectitius; (2) comparabilis. Ab eod.

Παράϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Παραϐλύζω, fut. ύσω, ſcaturiginis modo refundo & rejicio, evomo.

Παραϐλὼψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, ſtrabus, ſtrabo, limis oculis adſpiciens. A ϖαραϐλέπω.

Παραϐοάω, ῶ, acclamo.

Παραϐοήθεια, ας, ἡ, ſuppetiæ, auxilium.

Παραϐοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ſuppetias fero, Gl. V. adminiculor. Παραϐοηθῶν τοῖς ἐπὶ λόφȣ, Plut.

Παραϐολάδην, vid. ϖαρϐολάδην.

Παραϐολεύομαι, inf. aor. 1. ϖαραϐολεύσασθαι, periculo ſe exponere, pericula adire. Ph. A ϖαράϐολος.

Παραϐολὴ, ῆς, ἡ, parabola, ſimilitudo, Ph. (2) concurſus exercituum. A ϖαραϐάλλω.

Παραϐολικὸς, ἡ, ὸν, comparativus. A præc.

Παραϐολικῶς, comparativè.

Παράϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens, Gl. V. (2) periculoſus, anceps; (3) falſus, adulterinus; (4) limus, Gl. V. A ϖαραϐάλλω.

Παραϐόλως, *Adv.* temerè, Ph. audacter, cum ſummo periculo; *inde* præter opinionem, *ubi quis ſummum periculum evaſit*, acerrimè, fortiſſimè.

Παράϐορρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tranſverſo boreâ perflatur, qui à latere aut in urbem perflatur à boreâ. Ex βορέας.

Παραϐȣλεύομαι, perperam conſulo. Παραϐȣλευσάμενος τῇ ψυχῇ, Phil. 2, 30.

Παραϐραϐεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuſtè brabeum tribuo, ſeu adjudico. *Unde* malè judico, quod alteri debetur, per fraudem adimo; ignominiâ adficio.

Παραϐραχὺ, *Adv.* paullo minùs, propè.

Παραϐύσμα, ατος, τὸ, quod inſeritur ſeu inculcatur:

Παράϐυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intruſus; (2) occultus, latens. Ὁ Λαμπρίας ἐκ ϖαραϐύϛȣ καθήμενος, Plut. Qui aliis convivis ſupervenit. A

Παραϐύω, f. ύσω, inculco, interjicio, intrudo; ϖαραϐυσθεὶς, aor. 1. paſſ. part. intruſus. Κἀκεῖνο ϖȣ ϖαραϐύσον, Luc.

Παραϐώμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui apud aram eſt, à latere aræ. A βωμός.

Παραγαγȣ̃σα, a. 2. part. act. *Att.* pro ϖαραγȣ̃σα, à ϖαράγω.

Παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, Gl. V. A ϖαρὰ, & ἀγγέλλω.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magiſtratûs, cum prehenſatione. Ph. denunciatio, condictio, interdictio. A

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdico, Gl. V. ϖαρήγγειλα, denunciavi, Ph. ϖαραγγέλλεται, interdicitur, Ph. ϖαραγγελλόμενα, imperata; ϖαραγγελθὲν, indictum, Gl. V. (4) peto; ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Luc. τὸν ϖόλεμον, Polyb. Δείραντες ϖαρήγγειλαν μὴ λαλεῖν, Act. 5, 40. Παραγγελλόμενα ϖοιεῖν, Xen. Παρήγγειλεν εἰς δημαρχίαν, tribunatum petivit. Appian. Hinc

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. V. (2) interdictum, Gl. V.

Παραγγελματικὸς, ἡ, ὸν, præceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. A ϖαράγγελμα.

Παραγγελματικῶς, *Adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum; (2) præceptio, cohortatio. A ϖαραγγέλλω.

Παραγγελτικὸς, ἡ, ὸν, qui præcipit ſeu prohibet, hortatur, ut ſermo.

Παραγέγονα, perf. ind. med. v. ϖαραγίνομαι. Unde

Παραγένησις, εως, ἡ, adventus.

Παραγενόμενος, a. 2. part. med.

Παραγεύω, guſtum præbeo; *in med.* leviter, cum faſtidio deguſto; *unde* leviter cognoſco aliquid, leviter delibo. Παρέγευε τȣ̃ φρονήματος, Plut.

Παραγήραμα, ατος, τὸ, ſilicernium, delirus, Gl. V. A

Παραγηράω, ῶ, deliro, præ ſenectute.

Παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, interſum, Gl. V. aor. 1. ϖαρεγενόμην, adveni. Παραγίγνεσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, Æſchin. δίκῃ, Plato. ϖρὸς τὸν ἀγῶνα, Æſchin. ἐπὶ τὸν ϖολέμιον, Plut.

Παραγινώσκω, præter jus & æquum ſtatuo, perperam ſtatuo. Οὐδὲν θαυμαϛὸν ὑπὲρ τȣ́των ϖερὶ ἀυτȣ̃ ϖαραγνῶναι τȣ̀ς δικαϛὰς, Xen.

Παραγκαλίζομαι, in ulnis geſto, ulnis amplector. Hinc

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur; (2) amplexus.

Παραγκιϛρόω, hamum addo. Παρηγκιϛρωμένος, hamatus. Ab ἄγκιϛρον.

Παραγκωνίζομαι, f. ίσομαι, propriè cubito repello, ſubmoveo, obvios vel admotos protrudo; (2) vi ſubmoveo. Τὸ ἀξίωμα ἡμῶν ϖαραγκωνισάμενος, Heliod. Ex ἀγκὼν, *cubitus.* Hinc

Παραγκωνιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter ſculpendo muto, adultero.

Παραγναθίδιον, ȣ, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla, Ph. buccula. Ex γνάθος, *mala.*

Παραγνάμπτω, fut. ψω, deflecto, ϖαρέγναμψεν, a. 1. flexit.

Παράγοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. *Dor.* pro ϖαράγȣσαν, à ϖαράγω.

Παραγονάτιον, ȣ, τὸ, internodium.

Παραγορεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ϖαρηγορεῖτο, à ϖαρηγορέω.

Παραγράμμα, ατος, τὸ, quod adſcribitur ultra ſolitum & juſtum; (2) ſcripturæ depravatio; (3) qu. dic. alliteratio, cum litera pro literâ ſubſtituitur. Hinc

Παραγραμματίζω, paragrammate, ſeu alliteratione utor, verbum mutatâ literâ ſcribo, & ferè in deterius ut in ϖαρανομασία. Hinc

Παραγραμματισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſcripturæ inverſio, qu. dic. alliteratio, quum una litera pro aliâ ponitur.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adſcriptio & annotatio in margine; ſcholium annotationis ſignum in margine adſcriptum; (2) præſcriptio, Gl V. (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam eſſe; (4) ſublatio, v. gr. ſcripti malè.

Παράγραφος, ȣ, ὁ, lineola in margine ſcripta v. gr. *comœdia*, Vox Gram. Ph. præducta. A

Παραγράφω, fut. ψω, adſcribo, juxta ſcribo; (2) perperam ſcribo; (3) circumſcribo, ſc. ut tollatur è libro, &c. unde tollo de lectione. (4) exceptione actionis non recte inſtitutæ ſubmoveo; hinc induco & abrogo, Gl. V. tollo, libero, præſcribo, præduco; & ϖαραγράφομαι, præſcribo, Gl. V. Ἰὼν ϖαρέγραψε ϖλησίον, Κημος καλὸς, Ariſtoph. Veſp. 99. Πατρὸς ἄλλȣ σαυτὸν ϖαραγράφειν, Dem. Δημοσθένει τὴν γραφὴν τȣ̃ φόνȣ ϖαραγράψασθαι, id. Ἔθος Ῥωμαίοις ϖαραγράφειν τοῖς κληρονόμοις ἑτέρȣς, εἰ μὴ κληρονομοῖεν οἱ ϖρότεροι, Appian. B. Civil. 2. Hinc

Παραγράψιμος, ον, rejiciendus, repudiandus.

Παράγυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferè nudus.

Παραγυμνόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod ſimplex, patefacio. Παραγυμνȣ̃ν τὸ τῆς γνώμης ἀπόρρητον, Greg. Hinc

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio.

Παραγύρως, *Adv.* prope circulum, ut radat vel ambientem vel incluſum.

Παράγω, fut. ξω, produco, profero; deduco, traduco; (2) promoveo, ſeu proveho; (3) diſputando, doloſâ *item* blandâ oratione capio, vel fallo; (4) perverto, everto; (5) tranſeo; (6) nautæ dicuntur ϖαράγειν cum non rectâ ſed per ambages navigant, cedentes ventis; (7) produco in concionem, *paſſ.* prodire in concionem; paſſ. perf. ϖαρηγμένον, ϖαρηγμένα, derivata, Ph. Ἡ γὰρ τύχη ϖαρεγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς, Eur. Iph. in Tau. 476.

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ, productio, adductio; (2) deductio, derivatio, Vox. Gramm. (3) fortuna ſecunda, honores, dignitas; (4) Gl. V. diductio, traductio. A ϖαράγω.

Παραγωγιάζω, vectigal ſeu portorium exigo.

Ἐπιϐάλλοντο

Ἐπεϐάλλοντο τὰς ϖλέοντας ϖαραγωγιάζειν, Polyb. A

Παραγώγιον, ου, τὸ, vectigal, portorium. A ϖαραγωγή.

Παραγωγός, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ducit aliquid ab altero; (2) deductus ab alio vocabulo. A ϖαράγω.

Παραγώγως, *Adv.* deducendo, ut alterum vocabulum ex altero oriatur & compoſitum ſit; (2) productè, additâ ad verbum ſyllabâ.

Παραγωνίζειν, anguloſum eſſe, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex γωνία.

Παραδακρύω, f. ύσω, illacrimor. Παραδακρύω σοι, Luc.

Παραδαρθάνω, juxta dormio; inf. a. 2. ϖαραδαρθεῖν. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ, Od. 20, 88.

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. verbi ϖαραδίδωμι.

Παραδείγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum; (2) documentum, argumentum. A ϖαραδείκνυμι. Hinc

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono, in triumpho duco. Παραδειγμάτισον αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, Num. 25, 4. Μὴ θέλων αὐτὴν ϖαραδειγματίσαι, Matt. 1, 19.

Παραδειγματικὸς, ἡ, ὸν, exemplaris, exemplis conſtans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *Adv.* exemplis, pro exemplo.

Παραδειγματισαι, a. 1. inf. act. v. ϖαραδειγματίζω. Unde

Παραδειγματισμὸς, οῦ, ὁ, traductio, quâ quis exemplo ſtatuitur cæteris; publica ignominia.

Παραδειγματώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, exemplaris. A ϖαράδειγμα.

Παραδείκνυμι, vel ϖαραδεικνύω, qu. dic. juxta oſtendo; unde confero; (2) oſtendo, profero, indico; (3) adſigno ſeu attribuo, efficio. Ἕτερα ϖαραδεικνύοντες, Iſocr. Παρέδειξεν αὐτῷ ϖάντας τοὺς φόρους ἐκ τῶν ϖολέων, Xen.

Παραδειπνέω, ῶ, immodicè cœno, vel miſerè cœno; *in med. ſeu paſſ.* cœnam perdo negligentiâ. Εἰσὶ δ' οἱ ϗ ϖλεῖστοι λόγου κατα κράτος αἱροῦντες, ϖαρεδειπνήθησαν, Theophr. ϖαραδειπνέομαι, afficior domicœnio, *Martial.*

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, avidè comedens, de paraſitis. A δεῖπνον.

ΠΑΡΑ΄ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium, Ph. pomarium, pometum. Vox Perſica; (2) N. T. cœlum, ſedes dei & beatorum.

Παράδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui admittitur, vel admitti poteſt, aut debet. A

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, ſuſcipio, acceptum fero; ϖαρεδέξατο, a. 1. accepto tulit, Ph. paſſ. ϖαραδεχθεὶς, receptus, Gl. V. Οὐ ϖαραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν ϖερὶ ἐμοῦ, Act. 22, 11. Φήμην τοινυν ϖαραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς, Plato.

Παραδηλόω, ῶ, præ me fero, ſignifico, declaro. Hinc

Παραδήλωσις, ἡ, expoſitio. Vox Rhet.

Παραδιαζευγνύω, vitioſè & perperam disjungo.

Παραδιαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus. A præc.

Παραδιακονέω, ῶ, adminiſtro, inſervio. Τοῖσι τειχίζουσι ϖαραδιακόνει, Ariſtoph. Av. 845.

Παραδιαστέλλω, disjungo, ſeparo. Hinc

Παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, disjunctio, ſeparatio, diſtinctio; (2) nomen figuræ oratoriæ, quâ ſimilia diſcernuntur. Quintil. l. 3.

Παραδιατριϐὴ, ῆς, ἡ, præpoſterum ſtudium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpoſterè teritur; (2) inanis diſputatio.

Παραδίδοσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Παραδίδωμι, trado; (2) dedo, alicui in poteſtatem prodo; (3) relinquo liberis, poſteris; (4) *dicitur &* de accuſatore; imperat. ϖαράδος, trade, Gl. V. aor. 1. ϖαρέδωκα, tradidi; paſſ. ϖαρεδόθην, traditus ſum; perf. part. ϖαραδεδομένον, traditum. Τοῖον ὅμηρον μ' ἀποσυλήσας ᾅδη θάνατος ϖαρέδωκεν, Eur. Alc. 866. Σὲ βαρϐάροισι λέχεσι ϖαραδιδῶσιν, id. Hel. 227. Εἰς τὸ δεσμωτήριον ϖαραδοθῆναι, Diod.

Παραδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, obiter narro & expono. Συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις ϖαραδιηγήσατο, Plut. Τὰς ἐπὶ τῆς νεότητος ἁμαρτίας αὐτοῦ, id. Hinc

Παραδιήγημα, τὸ, narratio in tranſitu, aut in parentheſi; item, explicatio & definitio.

Παραδιήγησις, εως, ἡ, idem.

Παραδιοικέω, ῶ, perperàm ſeu malè adminiſtro. Νῦν ἔχει ϖολὺν οἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ ϖαραδιοικεῖν, Syneſ.

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio mala, cum verum pervertitur, aut malum in pejus mutatur.

Παραδιώκω, ponè ſequor.

Παραδογματίζω, f. ίσω, malè decerno; *Polyb.* (ſi lectio vera, *Ern.*)

Παραδοθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. v. ϖαραδίδωμι.

Παραδολεσχέω, ῶ, deblatero, garrio, Plut.

Παραδόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi ϖαραδίδωμι.

Παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, infamo; (2) *contr. ſenſu*, valdè honoro, illuſtro, mirabile reddo; (3) falſam opinionem concipio, ſeu teneo. Παραδοξάσει Κύριος τὰς ϖληγάς σου, Deut. 28, 59. Ex δόξα.

Παραδοξία, ἡ, admiratio ex inſolentiâ.

Παραδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxè loquor, incredibilia dico præter, ſeu contra omnem opinionem. Ὅσα ϖερὶ ἀνθρώπων ἢ τινων ἀλλων ζώων ϖαραδοξολογοῦσιν, Hermog.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, quâ mirabilia & incredibilia narrantur. A

Παραδοξολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui paradoxa ſeu incredibilia dicit. Ex ϖαράδοξος, & λέγω.

Παραδοξοποιέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxas res ſeu mirabilia facio.

Παραδοξοποιΐα, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A

Παραδοξοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui facit inopinata, incredibilia.

Παράδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præter ſeu contra omnem opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis, Ph. mirus, excellens, & ϖαράδοξον, mirabile, admirabile. A δόξα.

Παράδοξως, *Adv.* præter omnem opinionem, mirabiliter.

Παραδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velut per manus traditur, hereditate à majoribus acceptus; (2) qui memoriæ traditur; (3) qui doceri poteſt vel docetur. A ϖαράδοσις.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio; (2) doctrina, quæ ore traditur, inſtitutum, conſtitutio, præceptio; (3) Gl. V. traditio, mancipatio; (4) quod à majoribus inſtitutum, traditum eſt. A ϖαραδίδωμι. Unde

Παραδοτέος, εα, έον, tradendus.

Παραδοῦναι, aor. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Παραδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, ſuſceptio, receptaculum; (2) gratia, ap. Polyb. (3) ſtudium alicujus rei. A ϖαραδέχομαι.

Παραδραθέειν, juxta dormire; Il. 14, 163, & ϖαρέδραθεν, juxta dormivit, Od. 20, 88. pro ϖαραδαρθεῖν, & ϖαρέδαρθεν, a. 1. à δαρθάνω, *dormio.*

Παραδράω, adminiſtro; contractè ϖαραδρῶ, unde ap. Hom. ϖαραδρώωσι, Od. 15, 323.

Παραδρομάδην, in tranſcurſu, obiter.

Παραδρομὴ, ῆς, ἡ, curſus, quo alicui à latere currimus; (2) tranſcurſus, ſeu curſus, qui ſit prætereundo.

Παράδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poteſt præteriri; τὰ ϖαράδρομα, *Subſt.* intervalla inter retia in in venatione poſita, per quæ tranſitus patent. A ϖαρατρέχω.

Παραδυναστεύω, ſimul regno, habeo poteſtatem. Τῷ Πέρσῃ ϖαραδυναστεύσας, Syneſ.

Παράδυσις, εως, ἡ, inſinuatio, obreptio, irreptio, (ap. Demoſth. ſi lectio ſana, *Ern.*) A

Παραδύω, fut. ύσω, irrepo ſeu obrepo, introëo me inſinuando. Ἐπὶ τὴν διαδοχὴν ϖαρεδύετο τῆς ἡγεμονίας, Æſchin. εἰς Πελοπόννησον, Dem.

Παραδῷς, 2. ſing. a. 2. conj. act. verbi ϖαραδίδωμι.

Παραδωσείω, qu. dic. traditurio, dedere ſeu tradere cupio, Thuc. A ϖαραδίδωμι.

Παραείδω, accino. Ἔοικα δέ σοι ϖαραείδειν ὥστε θεῷ, Od. 22, 348.

Παραείρω, attollo, effero; (2) detraho, abſtraho, *Æſchyl.* Hinc

Παραερέθομαι, aut ϖαρηερέθομαι, attollor, ſuſpendor; ϖαρήερθη, aor. 1. pependit, Il. 16, 341.

Παραζάω, ῶ, vitâ abutor, nimis fruor, malè vivo; (2) ſuperſtes ſum; inf. ϖαραζῆν.

Παραζευγνύω, fut. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραζευγνὺς τῷ Θεῷ σεϐάσιμον, Naz.

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem provoco, invidentiâ & zelotypiâ exſtimulo; (2) ad iram provoco. Ἐγὼ ϖαραζηλώσω ὑμᾶς, ἐπ' οὐκ ἔθνει, Rom. 10, 19.

Παραζητέω, quæro, indago.

Παράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, plur. ϖαράζυγες, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles & proletarii, ac veluti ſupernumerarii. A ϖαραζευγνύω.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus ſeu culter, enſis pendens è balteo. A ϖαραζώννυμι. Hinc

Παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum enſe; (2) enſis, quo accingimur. Dim. à præc.

Παραζώνιον, ου, τὸ, pugio, cinctorium, Ph.

Παραζώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut ϖαραζώνιος μάχαιρα, ſica, Gl. V. Ex ϖαρά, & ζώνη.

Παραζωννύω, vel ϖαραζώννυμι, fut. ζώσω, accingo. Τιάρας ϗ στρεπτοὺς ϗ ἀκινάκην ϖαραζωννύντα, Plato. Hinc

Παραζωστρὶς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio.

Παραθαλασσίδιος, & ϖαραθαλαττίδιος, ου, ὁ, maritimus. Ex θάλασσα.

Παραθαλάσσιος, ία, ιον, idem & ex iiſd.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo. Φίλων οὐδενὸς οὐδὲν ϖαραθαλπομένα φρένα μυθοις, lenita, Eur. Med. 143.

Παραθαῤῥύνω, fiduciam addo, confirmo. Τῷ μὲν ϖροσώπω ϖαραθαῤῥύνων, Xen.

Παραθαρσύνω, idem.

Παραθεάομαι, altrinſecùs ſpectando confero. Τοὺς ἐν κύκλῳ ϖαραθεώμενος, Philo. Αὐτὰ παραθεώμενος ϖαρὰ τὰ τῶν ἄλλων, Plato.

Παραθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. ϖαρατίθημι.

Παραθέλγω, ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repoſitorium, Gl. V. pluteum, pluteus, Ph. ferculum.

Παραθέμενον, acc. ſing. a. 2. part. med. verbi ϖαρατίθημι.

Παραθερίζω, f. ίσω, demeto, amputo.

Παραθερμαίνω, calefacio; (2) foveo. Οἶνος ϖαραθερμαίνων τὴν ψυχὴν, Athen.

Παράθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, præfervidus; (2) in agendo nimis præceps, indecorè aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appoſitio, conjunctio; (2) ferculum, id ipſum, quod apponitur; (3) depoſitio ſeu repoſitio; (4) commendatio; (5) compoſitio, comparatio, collatio; ἐκ ϖαραθέσεως, è contrario; (6) apparatus theſauri, *Polyb.* copia rerum; (7) præſentia auxiliandi causâ, ſeu auxilium ipſum, *ibid.* (8) citatio locorum è ſcriptoribus aliis; (9) præceptio, præceptum, ut ϖαράδοσις. A ϖαρατίθημι.

Παραθέτης, ου, ὁ, ſtructor, qui dapes apponit, Ph. Ab eod.

Παραθετικὸς, ἡ, ὸν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, f. εύσομαι, accurro; (2) adſequor; (3) prætercurro; (4) leviter vel non attingo; (5) juxta aliquem curro. Παραθέουσι τὴν ὄχθην, Ælian. Ἀλλὰ τοι, ὦ Φίλε, ἄδηλον εἰ ϗ ϖαραθέομεν τὸ ὀρθὸν, Plato.

Παραθεωρέω, ῶ, juxta ſpecto, ſeu contemplor; (2) unum alteri admotum contemplor; (3) comparo; (4) deſpicio, adſpernor. Πρὸς τοὺς ἄλλους ϖαραθεωρῶν ἐμαυτὸν, Xen. Παραθεωρῶ σε Μίλωνι, Luc.

Παραθήγω, fut. ξω, acuo, exacuo, inſtigo, incito.

cito. Συμμαχία θόρυβον ϖαράθηξε μέγαν, Pind. Ol. 10, 89.

Παραθήκη, ης, ἡ, res repoſita & recondita; (2) res depoſita, depoſitum; (3) additamentum, appendix. A ϖαρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, inſtigatio. A ϖαραθήγω.

Παραθήσεις, 2. ſing. fut. 1. ind. act. v. παρατίθημι.

Παραθίγω, fut. ξω, attingo.

Παραθλίβω, fut. ψω, premo, comprimo, collido.

Παράθου, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* & *Att.* pro ϖαράθεσο, à ϖαρατίθημι.

Παράθρανος, ὁ, in navi, ſc. quæ præter θράνιτας fert. Poll.

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθραυσμα, τὸ, fragmentum. A

Παραθραύω, confringo; (2) *in Paſſ.* miſer & fractis viribus ſum; *Suid.*

Παραθριγκίζω, lorico, obſepio, *Theophr.* A θριγκός.

Παραθρίζω, demeto, amputo. Παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα, Apoll.

Παραθρυλλέω, decanto; ϖαραθρυλλούμενα decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adſilio, juxta curro; *metaph.* adjaceo, vicinus ſum.

Παραθυμιάω, adoleo, ſuffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, poſticum, Gl. V.

Παραθύριον, ου, τὸ, poſticum. A præc.

Παράθυρον, ου, τὸ, quod eſt ad januam, vel ipſum oſtium, *Suicer.* Ex iiſd.

Παραὶ, *Præp. Poetica, cum Genit.* à, vel ab; *cum Dat.* ad, apud; *cum Accuſ.* juxta, ad, apud. A ϖαρὰ.

Παραιβάδας, ὁ, violator legis. A præc. & βαίνω.

Παραιβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio, delictum. A ϖαράβασις.

Παραιβάτης, ου, ὁ, qui præter aurigam currum conſcendit, & ex eo pugnat; curulis pugnator. Ab eod. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι ϖαραιβάται ἡνιοχοί τε, Il. 23, 132. Hinc

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. Ap. Theoc. operaria, mercenaria.

Παραίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, digreſſus. A ϖαραβαίνω.

Παραίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuus, qu. dic. viciſſim jaculans. A ϖαραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus, in littore habitans.

Παραιγιαλίτις, ιδος, ἡ, fœm.

Παραιγίαλος, ον, littoralis.

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito; (2) moveo; (3) prorumpo. Εἴ τι ϗ φλαῦρον ϖαραιθύσει, Pind. Λαίφεα ϖάντ' ἐτίναξε, ϖαραιθύσσων ϖτερύγεσσι, Apollon.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio; (2) conſolatio. A ϖαραινέω.

Παραινετέον, præcipiendum, Ph. Ab eod.

Παραινέτης, ου, ὁ, adhortator, ſuaſor, admonitor. Ab eod. Hinc

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, ſuaſorius, monitorius.

Παραινετικῶς, exhortando. A præc.

Παραινέω, ῶ, f. έσω, ſuadeo, hortor, admoneo; præcipio. Καλῶς σοι Τειρεσίας ϖαρῄνεσεν, Eur. Bac. 330. Ῥᾷον ϖαραινεῖν ἢ ϖαθόντα καρτερεῖν, Alc. 1066.

Παραινίττομαι, obiter declaro & vera per ænigmata tacitè & obſcurè innuo, a. 1. ϖαρῃνιξάμην, Plut.

Παραινοῦντας, acc. pl. pro ϖαραινέοντας.

Παραίνυμαι, auſero.

Παραιολίζω, idem quod ſimplex, ſeu variegandi causâ addo.

Παραιρεῖσθαι, præſ. infin. paſſ. v. ϖαραιρέω.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A

Παραιρέω, ῶ, detraho, deſtruo, diruo, aufero; ϖαρεῖλε, diruit, detraxit; ϖαραιρέομαι, οῦμαι, auſero, adimo, aor. 2. ϖαρειλόμην, ϖαρείλοντο, ademerunt, inf. ϖαρελέσθαι, part. ϖαρελόμενος. Παραιρεθεῖσι τῆς κατὰ φυγὴν ἐλπίδος, Diod. Hinc

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur inpr. veſti ut limbus, vide ϖάραρμα, reciſio.

Παραισθάνομαι, in ſenſu fallor; (2) ſentio, percipio. Ὡς δὲ ϖαρῄσθοντο τῶν φευγόντων ϗ καταλαμβανόντων ἑαυτοὺς, Xen. Cyr. 4, 9. Μετεξέτεροι δὲ ϗ ϖαραισθάνονται ϖαραφορῇ τῆς αἰσθήσιος, *Aret.*

Παραίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ϖαραίσιμος, *Heſ.* infauſtus, inauſpicatus, dirus, Il. 4, 381. Ex ϖαρὰ, & αἶσα.

Παραΐσσω, prætereo, tranſeo, proripio me; (2) impetu tranſeo. Ἵπποι γὰρ με ϖαρήϊξαν, Il. 11, 614.

Παραιτεῖσθαι, præſ. infin. med. verbi

Παραιτέομαι, οῦμαι, deprecor, recuſo, detrecto, evito, Gl. V. item (2) precor, rogo, aor. 1. ϖαρῃτησάμην, ϖαρῃτήσαντο, recuſarunt, Ph. paſſ. aor. 1. part. ϖαραιτηθεὶς, rogatus, perf. ϖαρητημένος, excuſatus; (3) deprecatione à pœnâ libero; (4) ſubmovere. Παραιτεῖσθαι κόλασιν, Plut. φθόνον. Ariſtid. πόλεμον. Plut. γυναῖκα repudiare, id. Ἓν δ' αὐτοὺς ϖαραιτησώμεθα, Ariſtoph. Eq. 36. Κτεῖν', οὐ ϖαραιτοῦμαι σε, Eur. Herac. 1025. Hinc

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excuſatio, recuſatio, Ph. (2) vehemens precatio.

Παραιτητέον, *Adv. poſ.* fugiendum, deprecandum eſt.

Παραίτητὴς, ου, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, ὸν, deprecatorius, ad deprecandum aptus.

Παραιτητὸς, ἡ, ὸν, exorabilis. Ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex parte in cauſsâ eſt; (2) qui in cauſsâ eſt, auctor, Gl. V. obnoxius.

Παραιτούμεσθα, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ϖαραιτούμεθα, à ϖαραιτέομαι.

Παραιφάμενος, ϖαραιφαμένη, ſuadens, admonens. *Poet.* pro ϖαραφάμενος. Ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι ϖαραιφάμενος κατέρυκες, Il. 24, 771. A ϖαράφημι.

Παραιφασία, ας, ἡ, admonitio, conſilium, adhortatio; occurrit pl. dat. ϖαραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, præceptis:

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, conſilium; (2) conſolatio. Ab eod.

Παραιφρονέω, ῶ, exanimatus ſum, vel metu, vel vulneris dolore, gravitate, R. Suicer.

Παραιωρευμένω, gen. ſing. præſ. part. med. *Dor.* pro ϖαραιωρουμένου, à

Παραιωρέω, ῶ, ſuſpendo, paſſ. ϖαραιωρεῖσθαι, ſuſpendi, perf. ϖαρῃωρῆσθαι, ſuſpenſum habere; pluſq. perf. ind. ϖαρηώρηντο ξιφίδια, gladios ſuſpenſos habebant, Herodot.

Παραιώρημα, ατος, τὸ, ſuſpenſum, quod ſuſpenditur.

Παραιώρησις, εως, ἡ, juxta elevatio. A præc.

Παρακαθάπτω, adnecto.

Παρακαθίζομαι, adſideo, à latere conſideo. Μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι ϖαρεκαθέζετο, Ariſtoph. Plut. 726.

Παρακαθεκτικὸς, ἡ, ὸν, tenax. A ϖαρακατέχω.

Παρακαθεύδω, juxta dormio; (2) excubo.

Παρακάθημαι, adſideo, à latere adſideo. Ὑπὸ τῶν ϖαρακαθημένων διεκωλύετο, Plato.

Παρακαθίζω, fut. ίσω, juxta me colloco, adſidere jubeo; (2) adſideo; ϖαρεκαθιζόμην, ϖαρεκαθίζετο, adſidebat, imperf. paſſ. Παρεκαθίζετο ἐκ δεξιᾶς, Plato.

Παρακαθίημι, utrimque demitto. Ἀντὶ ϖηδαλίου δὲ τῶν πλεκτανῶν ϖαρακαθίησι, Ariſtot.

Παρακαθίϛημι, juxta colloco ſeu appono; (2) altrinſecùs colloco. Παρακαταϛήσας τινὰ τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, Dem.

Παρακαίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; ϖαρακαίρια, inhoneſta, nefaria. Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου ϖαρακαίρια ῥέζων, Heſ. Op. 327.

Παράκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus.

Παρακαίρως, *Adv.* intempeſtivè.

Παρακαίω, à latere uro, oburo, aduro; (2) comburo.

Παρακάλει, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ϖαρακάλεε, à

Παρακαλέω, ῶ, f. έσω, evoco, accerſo, advoco, *inpr.* auxilii causâ, vel in judicio, vel in aliâ re quâvis; (2) Ph. oro, obſecro; item deprecor; (3) hortor, confirmo, in N. T. conſolor, *inpr. in med.* recreo; ϖαρακαλούμεθα, exoramur, Ph. p. part. ϖαρακεκλημένος, vocatus, ϖαρακληθῆναι, conſolationem admittere, a. 1. infin. ϖαρακαλεῖται, conſolationem habet, recreatur. Παρακαλεῖν ἀλλήλους, τινὰ ἐπὶ vel ϖρὸς τι. Παρακαλοῦσι ἡμᾶς ϖρὸς τὸ ϖαραδοῦναι τὴν Μεσσήνην, Iſocr. Παρακαλοῦντες εἰς μάχην, Eur. Ph. 1260. Πολλὴν φλόγα, Xen. Cyr. 7, 23. Οἱ Πέρσαι ϖαρακληθεντες ὑπὸ Κύρου, ib. 2, 3.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo à latere curſito, fræno ejus manu apprehenſo, vel molliter equum ad curſum incito, R. Suicer.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam ſive occultandam, obtentus, prætextus, velum, aulæum.

Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego; p. paſſ. part. ϖαρακεκαλυμμένος, occultatus. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ϗ ἦν ϖαρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9, 45.

Παρακαμμύω, infercio.

Παρακάμπτω, deflecto, vito.

Παρακανθίζω, f. ίσω, undique ſpinas habeo.

Παρακανθόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecundum ſpinam folium habens. Ex ἄκανθα, & φύλλον.

Παρακαταβαίνω, deſcendo, v. gr. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto; (2) certam pecuniam pro litis æſtimatione depono, ſacramento ago. Αὐτὰρ ἐπεί ϖάντη ϖαρακάββαλον ἄσπετον ὕλην, Il. 23, 127. Εἴ τις ἀμφισβητεῖν ἢ ϖαρακαταβάλλειν βούλεται, Dem.

Παρακατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus ex equis in acie, è navibus, &c. (2) in foro, cum is, unde petitur, ſive reus, cogitur adeſſe, reſpondere, *Ern.*

Παρακαταβολὴ, ης, ἡ, actio, quâ qui experiri volebant, pecuniam deponebant, ſacramentum, Gl. V. ſponſio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum, fidei commiſſum, Gl. V. commendatio, depoſitum. ap. Phil. munus, v. gr. judicis. A ϖαρακατατίθημι.

Παρακαταθνήσκω, commorior.

Παρακατάκειμαι, decumbo, ſeu accumbo. Παρακατάκειμαι σοι, Xen.

Παρακατακλίνω, à latere vel juxta reclino; (2) juxta ſtatuo in lecto, juxta accumbere facio; ϖαρακατακλίνομαι, accubo, Gl. V.

Παρακαταλέγομαι, cubo apud, ſive ad latus alicujus accubo; vide ϖαρακατέλεκτο.

Παρακαταλείπω, relinquo.

Παρακαταλογὴ, ῆς, ἡ, immutatio & varietas. *Vox ſuſpecta*, (vide ϖαρακαταλλαγή.)

Παρακαταπήγνυμι, fut. ξω, depango juxta, defigo apud.

Παρακαταρτύομαι, ex multis unum facio, compono.

Παρακατάϛασις, εως, ἡ, depoſitum. A ϖαρακαθίϛημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A ϖαρακατέχω.

Παρακατατίθημι, & ϖαρακατατίθεμαι, depono apud, fidei alicujus committo, cuſtodiendum trado; depono tanquam apud ſequeſtrem, Gl. V. demando, commodo; ϖαρακατέθετο, aor. 2. med. commendavit, Ph. Τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δεσπότης ϖαρακατατίθεται, Xen.

Παρακατατιθώμεθα, 1. pl. præſ. conj.

Παρακαταχράομαι, ῶμαι, abutor.

Παρακατέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro παρακατελελέκτο, à παρακαταλέγομαι.

Παρακατεσθίω, edo cum aliquo.

Παρακατέχω, retineo, complector; (2) coërceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, Diod.

Παρακατηγόρημα, ατος, τὸ, quod prædicato additur. Vox Dialec.

Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τὴν πόλιν, Iſocr.

Παρακατορύττω, f. ξω, juxta defodio.

Παρακαττύω, adſuo, conſuo, paro. Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο, Ariſtoph. Plut. 662.

Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, & quaſi ad latus. Ex παρὰ, & καυλός.

Παράκειμαι, adjaceo, vicinus ſum & quaſi juxta ſeu à latere ſitus; à latere accumbo, adhæreo; (2) præpoſitus ſum; (3) appoſitus ſum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum apud Gramm. quod ejus perfectio adjaceat præſenti, i. e. nuper perfecta ſit. οἱ παρακείμενοι familiares, &c. Ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται, Theog. 685.

Παρακειμένως, *Adv.* appoſitè, juxta.

Παρακεκαλυμμένως, *Adv.* tectè, occultè. A παρακεκαλυμμένος, à παρακαλύπτω.

Παρακεκινδυνευμένως, audaciſſimè, audaciâ projectâ.

Παρακέκληται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro παρακεκάληται, à παρακαλέω.

Παρακεκλιμμένως, idem quod παρακλιδὸν.

Παρακεκριμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. παρακρίνω.

Παρακεκρόαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρακεκρυσμένοι εἰσὶ, à παρακρύομαι.

Παρακελεύομαι, hortor, inſtimulo, impero, Gl. V. Τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο, Xen.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, juſſio. A præc.

Παρακέλευσμα, ατος, τὸ, exhortamentum, quod adhortandi gratiâ dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.

Παρακελευσματικὸς, ἡ, ὸν, ad hortandum valens.

Παρακελευσματικῶς, adhortandi vi.

Παρακέλευσμὸς, οῦ, ὁ, adhortatio. Ab eod.

Παρακελευστὴς, ου, ὁ, hortator, Gl. V.

Παρακελευστικὸς, ἡ, ὸν, cohortatorius. Ab eod.

Παρακελευστὸς, ἡ, ὸν, perſuaſus, ab aliis rogatus, juſſus. Ab eod.

Παρακελεύω, cohortor, auctor ſum, ſuadeo; *minùs uſitatum quam med.*

Παρακελητίζω, juxta equito celete. A κέλης.

Παρακενόω, ῶ, fut. ώσω, exhaurio, evacuo.

Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel à latere pungo, Gl. V. perpungo. Hinc

Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; inciſio, quâ hydropicis aqua eximitur.

Παρακεντητὴς, οῦ, ὁ, ſtimulator ſeu agitator equorum; auriga, R. Gl. V. percuſſor.

Παρακερδαίνω, perperam lucror, ampliùs juſto lucror & præter alios; (2) eâdem operâ lucror, aut obiter compendium facio.

Παρακερκὶς, ίδος, ἡ, oſſicula, circa os majus, (κνήμη & κερκὶς vocatur) quod tibiam pedis ſuſtinet. *Ern.*

Παρακεχειμακότα, acc. ſing. perf. act. verbi παραχειμάζω.

Παρακεώμεθα, 1. plur. præſ. conj. med. verbi παρακέομαι.

Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria:

Παρακινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, in pericula præceps, qui nimis cum audaciâ periculum adit:

Παρακινδυνευτικῶς, temerè periclitando.

Παρακινδυνεύω, fut. εύσω, temerè periclitor, audaciùs periclitor, audacter periculum adeo; παρακεκινδυνευμένον, p. part. paſſ. auſum audax, periculoſum, temerarium. Πᾶν δὲ παρεκινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς γενέσθαι κοινωνὸς, Plato.

Παρακίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, periculoſus, R.

Παρακινδύνως, *Adv.* periculoſè, cum periculo.

Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo; (2) perperàm moveo, indecorè & inſtabiliter moveo; (3) incito, exhortor. Et *Paſſ.* moveor, me moveo; παρακινῶν, & in perf. παρακεκινηκὼς, in furorem verſus, furibundus, & paſſ. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἰδοὺ, σκόπει γ' ἦν με παρακινήσαντ' ἴδῃς, Ariſtoph. Ran. 363. Hinc

Παρακίνημα, ατος, τὸ, perverſio, diſtortio; (2) incitatio.

Παρακίνησις, ἡ, incitatio, exhortatio.

Παρακινητικὸς, ἡ, ὸν, emotus mente.

Παρακινητικῶς, *Adv.* emotâ mente.

Παρακιρνάω, admiſceo.

Παρακλαίοντα, acc. ſing. part. præſ. act. v.

Παρακλαίω, f. αύσω, ſine cauſsâ, fruſtra fleo, ploro.

Παρακλαυσίθυρον, ου, τὸ, flebile carmen, quod amaſii ad amaſiarum fores decantabant. Ex παρακλαίω, & θύρα.

Παρακλείδιον, τὸ, ſera.

Παρακλείω, includo; (2) excludo.

Παρακλέπτω, f. ψω, ſuffuror, in tranſcurſu furor; (2) interverto.

Παρακλήειν, præſ. infin. act. *Ion.* pro παρακλείειν, à παρακλείω.

Παρακληθείης, 2. ſing. aor. 1. opt. paſſ. verbi παρακαλέω.

Παρακληθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Παρακληθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obteſtatio, deprecatio; (5) inſtitutio, doctrina; (6) conſolatio; (7) auxilium quodvis; (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.

Παρακλητεύω, cohortor.

Παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, exhortatorius; (2) conſolatorius. Ab eod.

Παράκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, accerſitus & rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut conſilium det in re dubiâ; (2) advocatus; (3) conſolator; (4) doctor, magiſter, in N. T. Ab eod.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) conſolator. Ab eod.

Παρακλιδὸν, *Adv.* declinando & deflectendo.

Παρακλίντωρ, ορος, ὁ, à latere accubans, acclinatus. A

Παρακλίνω, juxta ſeu à latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem ſtatuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio, a. 1. part. παρακλίνας, declinans, reflectens; παρακλίνομαι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος, p. part. accubans, adjacens. Ποῖ παρακλίνεις τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας; Ariſtoph. Pace. 158. κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον, Theoc. 25, 161. Ὑλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ, adjacet, Dion. Περ. 386.

Παρακλίτης, ου, ὁ, idem quod παρακλίντωρ.

Παρακλύζω, humecto.

Παράκλυτος, infamis, famoſus.

Παρακλύω, non audio, non pareo.

Παρακμάζω, f. άσω, vigorem amitto; conſeneſco, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo; παρηκμακὼς; p. part. vigoris tempus egreſſus; exoletus. Ὅταν παρακμάζῃ ϗ παρανθῇ τὸ τῆς ὀργῆς, Xen. Παρηκμακὼς φθινόπωρος, Plut. Hinc

Παράκμασις, έως, ἡ, vigoris amiſſio.

Παρακμαστικὸς, ἡ, ὸν, cujus remiſſus eſt vigor, languidior, decreſcens. Ab eod.

Παρακμὴ, ῆς, ἡ, vigoris remiſſio, languor, ſenectutis initium.

Παρακνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris & minus. Ex κνήμη. Hinc

Παρακνημίδιον, τὸ, idem.

Παρακνίζω, vellico, irrito, ſtimulo.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis à malo præceptore didicit; (2) inobedientia, contumacia. A παρακούω.

Παρακοιμάομαι, ῶμαι, juxta dormio vel cubo, accubo, (2) occubo, Gl. V. Hinc

Παρακοίμημα, τὸ, concubitus.

Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem. Gl. V. ubi tamen editum *excubitum.*

Παρακοιμητὴς, οῦ, ὁ, excubitor, Gl. Vet.

Παρακοιμίζω, juxta in lecto colloco, ut unà dormiat.

Παρακοινόω, idem quod κοινόω. Pind.

Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, acubo; item excubo. A

Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. Ex κοίτη. Hinc

Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ:

Παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor:

Παράκοιτος, ου, ἡ, concubina, Vulg. Lex.

Παρακολλάω, ῶ, adglutino, à latere glutino.

Παρακόλλημα, ατος, τὸ, id quod adglutinatur. A præc.

Παρακόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio:

Παρακολλητικὸς, ἡ, ὸν, glutinandi vim habens.

Παράκολλος, ὁ ϗ ἡ, adglutinatus, glutine adjunctus. *Epith.* lecti ab unâ tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis. *Ern.*

Παρακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſector, adſector, ſubſequor, Gl. V. (2) adſequor, intelligo; παρηκολουθηκὼς, adſecutus, p. part. Παρακολουθεῖν τοῖς πράγμασι, Dem. Hinc

Παρακολούθημα, ατος, τὸ, appendix, Gl. V. quod ſequitur plerumque.

Παρακολούθησις, εως, ἡ, ſequela. Ab eod.

Παρακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, adſequendi & intelligendi vi præditus.

Παρακολουθητικῶς, intelligenter, acutè. A præc.

Παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio, Gl. V. tranſvectio; (2) advectio & adventus; (3) comportatio. A

Παρακομίζω, f. ίσω, præterveho, tranſveho, deduco, comitor; (2) ſeduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακομίζομαι, prætervehor; appellor; παρακομισθεὶς, a. 1. part. paſſ. appulſus, prætervectus. Γέρων γέροντα παρακόμιζε, Eur. Herc. fur. 126.

Παρακομιστὴς, οῦ, ὁ, tranſvector. A præc.

Παράκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, comatus, comans. Ex κόμη.

Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito; (3) permulceo, *Heſ.* Ἐκεῖνος ϗ τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ, Xen. Cyr. 6, 18.

Παρακοντίζω, f. ίσω, jaculando attingo.

Παρακοπὴ, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.

Παράκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.

Παρακοπτικὸς, ἡ, ὸν, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) inſaniam gignens.

Παρακόπτω, perperàm cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) aliam chordam ferio, quam volo, aut debeo; inde (4) deliro, deſipio, mente captus ſum, mente erro, παρακεκομμένος, adulterinus, perf. paſſ. part. Ἔναγχος γάρ ποτε ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ, fraudatus ſum, Ariſtoph. Nub. 640.

Παρακορέω, ω, converro; (2) verro, verrendo purgo.

Παρακόσμως, *Adv.* indecorè, indecenter, inhoneſtè. Ex κόσμος.

Παρακούσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi παρακούω.

Παράκουσμα, ατος, τὸ, prava doctrina, quam quis à malo præceptore didicit, vel quum quis malè audiendo pravâ opinone imbutus eſt, error è falſo vel pravo rumore, ſeu famâ, vide παρακοή. A

Παρακούω, perperàm audio, vel non rectè audio; (2) oſcitanter & negligenter audio; (3) audiens ſic tranſmitto, quaſi non audiverim, me audiviſſe diſſimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non ſum, non obtempero; (5) clam & quaſi furtim audio, clam ſermonem ſublego; ſubauſculto, aor. 1. παρήκουσα, παρήκουσε, nonnihil audivit, perfect. παρακήκοα, pluſq. perf. παρακηκόειν, παρακηκόει, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, Matt. 18, 17. Παρακούειν τοῦ ἐπιτάγματος, Luc. Παρ' αὐτῶν ταῦτα παρακηκόει, Plato.

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, ſuſpendo juxta, ſeu à latere, a. 1. part. παρακρεμάσας, Il. 13, 597. παρακρεμάμενα, appendices, partes rei leviores.

Παράκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps, Gl. V.

Παρακρίνω, comparo, juxta colloco, & ita propè, ut comparatio fieri poſſit; (2) perperàm judico.

Παρακρόασις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quaſi à παρακρόαμαι.

Παρακροατὴς, οῦ, ὁ, qui audita falsò interpretatur, qui audita non aſſecutus eſt. Ab eod.

Παρακροκίζω, aliquâ ex parte crocum refero, ſeu crocum mentior.

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plauſu manuum adhortor & incito ad aliquid.

Παράκρουσις, εως, ἡ, repulſo, depulſio; (2) fraus, impoſtura; (3) error, delirium, deſipientia. A παρακρούομαι.

Παρακρουσίχοινικος, ου, ὁ καὶ ἡ, chœnice & menſurâ decipiens. Ex παράκρουσις, & χοῖνιξ.

Παρακρουστικὸς, ἡ, ὸν, mentem concutiendi & emovendi vim habens:

Παρακρουστικῶς, fallaciter, fraudulenter:

Παρακρούω, repello, rejicio, repudio, à me ſubmoveo; (2) circumvenio, decipio; παρακρούομαι, defraudo, Gl. V. item (2) erro, deliro. Ὀυκ ἂν παρακρούοι σε ἡ παροῦσα συμφορὰ, Luc. Μῶν παρακέκρουμαί σε; id.

Παρακταῖος, littoralis. Ex παρὰ, & ἀκτή.

Παρακτάομαι, ῶμαι, inſuper adquiro, poſſideo; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc

Παράκτησις, εως, ἡ, adquiſitio, *Suicer.*

Παράκτης, ου, ὁ, qui canes venatorum venatum ducit, *Heſ.* Ex παρὰ, & ἄγω.

Παρακτίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, littoreus, qui ferit littus, de fluctu. A

Παράκτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄκτιος.

Παράκυκλος, ου, pl. παράκυκλοι & παράκυκλα orbes, circuli partes rotæ. *Poll.*

Παράκυλιω, advolvo.

Παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adſpicio, ſeu tranſverſim limis oculis adſpicio. Gl. V. deſpicio; (2) accuratè, diligenter inſpicio; (3) leviter aliquid attingo, tracto, curo. Παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, Joan. 20, 11. Κᾂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμέν, Ariſtoph. Θεσμ. 804.

Παρακύψαντα, acc. ſing. a. 1. part. act.

Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perſtringo & taxo, ſeu taxo & perſtringo, comico more.

Παράκωφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſurdaſter.

Παρακωχὴ, *vera ſcriptura* παροκωχή.

Παράλαβε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. verbi παραλαμβάνω.

Παραλαβεῖν, *adſumere*, aor. 2. inf. act.

Παραλαλέω, ῶ, nugor, obloquor.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adſumo, adhibeo; παραλαβὰν, aor. 2. part. cum ſuſcepiſſet. Τοὺς μὲν αὐτῶν ἔταξε τοὺς θησαυροὺς παραλαμβάνειν, Xen. Ἢν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα δυνώμεθ', Ariſtoph. Conc. 107.

Παραλάμπω, à latere ſplendeo; parùm fulgeo.

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi reſplendens. A præc.

Παραλανθάνω, lateo. Παραλανθάνειν ἐν τοῖς ψάμμοις, Herodian.

Παραλεαίνω, lævigo. Hinc

Παραλεαντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens.

Παραλέγεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo; (2) lego littus. Gl. V. deligo, & παραλεγόμεθα, ſtringimus, Ph. Ἐπεὶ νεφέλα παρελέξατο, Pind. Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, Act. 27, 8.

Παραλέγω, abſurda loquor, deliro.

Παραλειπτέος, έα, έον, prætermittendus, omittendus. Τὸ δὲ τοῦ Πλάτωνος οὐ παραλειπτέον, Plut.

Παραλειπτικὸς, ἡ, ὸν, μέθοδος παραλειπτικὴ eſt præteritio, fig. Rhet. A

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermiſſa. Τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπὼν τότ' εὐσεβές, Eur. Tro. 43. Μηδένα καιρὸν τοῦ ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo.

Παραλείφω, illino; manſum cibum in os infercio. Σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας ἔγωγ' ἂν εἶπον, Ariſtoph. Conc. 406.

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio, præteritio; (2) figura rhetorica. A præc.

Παραλελειμμένον, perf. part. paſſ. n. g. verbi παραλειπω.

Παράλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, albicans, R.

Παραλευσσω, idem quod παροράω.

Παραλήγω; παραλήγουσα, penultima.

Παραληπτέον, ſuſcipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, vel leviter deſipio. Εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει, Ariſtoph. Ran. 606. A παράληρος. Hinc

Παραλήρημα, ατος, τὸ, delirus, ſilicernium, Gl. V. ubi *delerus.*

Παράληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui leviter deſipit. Ex παρά, & λῆρος, *nugæ, ineptiæ.*

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adſumptio; (2) poſſeſſio nova, recens parta. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, ſcil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ, & ἅλς, *mare.*

Παραλιθάζω, lapideſco, in lapidem degenero.

Παράλιμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, adjacens paludi. Ex λίμνη.

Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, G. V.

Παράλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinus, mari adjacens. Ὄρνισι φορβὴ παραλιοις γενήσεται, Soph. Adj. 1085. Ex παρα, & ἅλς.

Παραλίσκω, capio; aor. 2. part. παραλοὺς, captus, *Heſ.*

Παραλιτέω, offendo, pecco ſeu delinquo; παρήλιτες, aor. 2. offendiſti. Παραλιτεῖν τοὺς θεοὺς, Apoll.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, tranſmutatio; (2) diverſitas; (3) dementia, hallucinatio, & aberratio. A παραλλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, viciſſitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παράλλακτος, mutabilis.

Παραλλὰξ, *Adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata ſeu alternante ſerie, Gl. V. alternis. Ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα, Soph. Aj. 1108. Χρήματα παραλλὰξ παρ' ἐμοῦ τε καὶ παρ' ἐκείνων λαμβάνοντες, Appian. Ab eod.

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, diſcrepantia, mutatio; (2) alternatio; (3) medicis eſt & emotio v. gr. oſſium, dentium, &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim ſeu permutatim vario; (2) prætereo, pertranſeo; (3) ſupero, vinco; (4) declino, vito, fugio; (5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam conſtitueram; (6) differo, diſcrepo. Gl. V. vario; παρηλλαγμένος, paſſ. p. part. diſcrepans, inuſitatus, prodigioſus, v. gr. magnitudine. Παρηλλάττειν τῶν αἰθησέων τὰ σημεῖα, Plato, τόπον, Plut. δόξαν, Iſocr. τῆς χώρης, Herodot.

Παραλληλόγραμμον, ου, τὸ, ſpatium, quod lineis parallelis continetur. Ex παράλληλος, & γράμμα, *ſcriptum delineatum.*

Παραλληλία, ας, ἡ, literarum in eâdem voce collatio, aliarum ſcillicet juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter ſe & quaſi è regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμὸς, οῦ, ὁ, figura, quum voces idem ſignificantes vel eædem componuntur, vel ſe invicem ſequuntur, &c. (2) dictorum idem ſignificantium collatio.

Παράλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutuus, inter ſe compoſitus & è regione collocatus, æque diſtans. Gl. V. παράλληλον, alternum interſtitium. Ex παρὰ, & ἀλλήλων.

Παραλλήλως, *Adv.* inter ſe componendo; compoſitè, comparatè, ex oppoſito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, ſubdolâ ſupputatione fallo; (2) falsâ argumentatione utens decipio, malè ratiocinor. Gl. V. circumſcribo, obrepo, ſubrepo, diſſimulo. Μη τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογία, Col. 2, 4. Παραλελόγισταί σε ἡ Ἄτροπος, Luc. Hinc

Παραλογισμὸς, οῦ, ὁ, falſa ratiocinatio, fallax ratio; (2) impoſtura & captio, quæ fit fallacibus rationibus. Ph. diſſimulatio; παραλογισμοῖς, præſtigiis, Ph.

Παραλογιστὴς, οῦ, ὁ, fallax ratiocinator, impoſtor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιστικὸς, ἡ, ὸν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιστικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιστὸς, ἡ, ὸν, qui decipi poteſt.

Παράλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non conſentaneus, abſurdus. Etiam ſubſtantivè caſus inopinatus, abſurditas. Πολὺς ἦν ὁ τοῦδε τοῦ [illegible] παράλογος ἔννομον οὐδὲν ἔχοντος, Appian. Ex παρὰ, & λόγος, *ratio.*

Παραλόγως, *Adv.* præter rationem, inopinatò. Παραλόγως ῥιζοντα οἰδήματα, Hippocr.

Πάραλος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus; (2) qui in ipſo mari verſatur, rebuſque maritimis & nauticis dat operam; item (3) navis publica Athenienſium. Ex παρὰ, & ἅλς.

Παραλουργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purpuram attextam habens; unde παραλουργὶς, veſtis muliebris.

Παραλοῦται, οἱ, qui unà lavant. A

Παραλούω, juxta lavo; παραλοῦσθαι, juxta lavari. Att. pro παραλούεσθαι.

Παραλοφία, ας, ἡ, curvitas cervicis uſque ad artemona. A λόφος.

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantùm torqueo, modo nimirùm vitilium ſeu viticis.

Παραλυπέω, ῶ, moleſtiâ vel triſtitiâ adficio.

Παράλυπρος, ὁ καὶ ἡ, ſterilis, aſper. *Epitb.* terræ.

Παράλυσις, εος, ἡ, reſolutio, laxatio, remiſſio, nervorum reſolutio. Gl. V. debilitas. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. V. Ab eod.

Παράλυτος, ὁ καὶ ἡ, fractus, debilis, imbellis.

Παραλυτρόω, iniquè redimo.

Παραλύω, f. ύσω, diſſuo, diſſolvo, reſigno; (2) libero; (3) debilito, Gl. V. παραλελυμένος, debilis, Gl. V. Δυστανου παραλῦσαι ψυχὰν, Eur. Alc. 14. Πολλοῖς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος, ib. 922.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὼν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præſcriptio, exceptio.

Παραμασήτης, ου, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui à latere ſedens mandit, paraſitus. Ex μασάομαι.

Παραμβλύνω, hebeſco, hebes ſum.

Παραμεθίημι, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut miſſum facio, Suicer.

Παραμείβηται, 3. ſing. præſ. conj. paſſ. verbi

Παραμείβω, f. ψω, prætereo, prætergredior, prætervehor, tranſeo, præterfluo, permuto. Σοφία δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνὴρ, Soph. Oed. Tyr. 511. Θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα, Pind. Pyth. 2, 93.

Παραμείψεται, 3. ſing. f. 1. indic. med.

Παραμελέω, ῶ, fut. ήσω, adſpernor, negligo, ſperno; παρημέληκας, p. neglexiſti; παραμελοῦμην, imperf. 3. pl. παρημελοῦντο, negligebantur; p. part. παρημελημένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, τῶν ἄλλων, ὦ παι, ὧν ἐδοκει ποθ' ἡμῖν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παραμελεῖν, μέμνησαι, Xen. Cyr. 1, 24. Εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρος, id.

Παραμέμνημαι, mentionem facio, memoro.

Παραμένω, f. ενῶ, maneo, permaneo, perſevero. Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν, extende, Ariſtoph. Pace. 117. Παραμένειν πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, Thuc.

Παράμερος, *Dor.* pro παρήμερος, quotidianus, Pind.

Παραμέση, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, muſicus tonus.

Παράμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt juxta medium.

Παραμετρέω, ω, fut. ήσω, juxta alterum admetior; (2) compenſo; (3) prætervehо, prætereo. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον, Luc. Hinc

Παραμέτρησις, ἡ, dimenſio, menſura.

Παραμεύομαι, ex παρά, & ἀμεύομαι, verb. poët. tranſeo, ſupero. Μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων, Pind. Nemeor. 11.

Παραμήκης, έος, ὁ καὶ ἡ, oblongus. Παραμηκες ἔντερον, *Aret.* Ex μῆκος.

Παραμηκεως, oblongè, in oblongum.

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. Ex μηρός. Hinc

Παραμηριαῖος, α, ον, idem quod

Παραμηρίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad femur pertinens; (2) femur tegens.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admiſceo, immiſceo. Ἀντὶ σιραίου μέλιτος σμικρὸν τοῦ θυμιδίου παραμίξας, Ariſtoph. Veſp. 872.

Παραμικρὸν, *Adv.* promemodum, pæne.

Παραμιλλάομαι, devinco.

Παράμιλλος, ȣ, ὁ, citra certamen victor, vel potiùs penè æqualis. Ex ἅμιλλα.

Παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Ὀυδ' εἰ ϖεντάετες γε ϗ ἑξάετες ϖαραμίμνων, Od. 3, 115.

Παραμινύθω, frango, abſumo paulatim, imminuo.

Παραμιξολυδιάζω; undè ϖαραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel tranſcendere mixolydium cantum. Ex ϖαρὰ, & μιξολύδιος.

Παραμίσγω, admiſceo.

Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.

Παραμολέω, ῶ, adſum, advenio, adſto, ſuccurro, *Suicer.* ut hinc fit παρμέμβλωκεν, Homericum perf. pro ϖαραμεμόληκεν, Il. 4, 11.

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, conſtans permanſio apud aliquem; (2) duratio. A ϖαραμένω. Hinc

Παραμόνιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conſtanter apud aliquem permanet; (2) durabilis.

Παράμονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A ϖαραμένω.

Παράμουσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſſonus, Muſis ſeu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex Μȣ̃σα.

Παραμπέχω, f. έξω, p. σχηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo.

Παραμπύκια, τὰ, faſciæ, quibus crines religantur. Ab ἄμπυξ. Hinc

Παραμπυκίζω, crines anteriores religo.

Παραμυθέομαι, ȣ̃μαι, futur. ήσομαι, hortor; adhortor; (2) conſolor, verbis aut quâcunque re mulceo & ſedo, medeor; (3) compenſo, ſarcio. Ἀχαιμένην ἡμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ ϖαραμυθησόμεθα, Heliod. Παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφορὰν, Luc.

Παραμυθησαίμην, a. 1. opt. med. v. ϖαραμυθέομαι. Unde

Παραμυθητὴς, ȣ̃, ὁ, conſolator.

Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, qui conſolari poteſt aut ſolet, conſolatorius. Ab eod.

Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio, ſolatium, conſolatio; (2) & quicquid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonſtratio, argumentum rei propoſitæ, ap. Plat. Ex μȣ̃θος.

Παραμύθιον, ίȣ, τὸ, placamentum, ſolatium, ſolamen. Ex iiſd.

Παραμυθικῶς, conſolantis more, conſolandi causâ.

Παραμυθȣμένοισι, dat. pl. part. præſ. med. *Poet.* pro ϖαραμυθȣμένοις.

Παραμυκάομαι, mugio, graviter ſono.

Παραναϐαίνω, unà aſcendo.

Παραναγινώσκω, lego, recito, v. gr. teſtimonium in judicio, Gl. V. adlego; (2) lego, perlego. Τȣ̀ς νόμȣς τῷ ψηφίσματι ϖαραναγινώσκειν, Iſocr. Hinc

Παρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. V. recitatio, v. g. teſtimonii.

Παραναγκάζω, f. άσω, vim affero, cogo.

Παραναδύομαι, emergo, erumpo.

Παρανακλίνω, inclino.

Παραναλίσκω, fut. λώσω, obiter & præter deſtinatum impendo, perperàm conſumo; *item,* abſumo ſimpliciter, paſſ. ϖαραναλίσκομαι, conſumor, pereo; exſpiro. Εἰ μὴ ϛρατηγὸν τινα τȣ̃ ϖολέμȣ, νȣ̃ν ἔχοντα, προϛήσεσθε, ϖαραναλώσετε ϖάνθ' ὅσα ἂν δαπανήσητε, Iſocr. Hinc

Παρανάλωμα, ατος, τὸ, ſumptus ſupervacaneus & inutilis; additamentum ac velut appendix impenſæ deſtinatæ.

Παρανατέλλω, ſive ϖαρανατέλλομαι, juxta orior.

Παρανάομαι, & ϖαρανάσσομαι, juxta habito, vicinus ſum.

Παρανδρέομαι, ȣ̃μαι, nubilis ſum, nubilis fio, *ut placet Fæſio,* ſeu potiùs viri ſive thalami expers ſum, *Ern.* Ex ϖαρὰ, & ἀνὴρ.

Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολέας ϖαρανεῖσθαι, Appoll.

Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos reſolvo, enervo. Ex ϖαρὰ, & νεῦρον.

Παρανέχω, altrinſecus attollo ſive elevo; item emineo.

Παρανέω, ad latus nato, juxta nato; vel præternato.

Παρανέω, vel ϖαρανήω, juxta aggrego & acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. ϖαρένησαν, coacervarunt, congeſſerunt, acervum fecerunt.

Παρανηνέω, idem; unde imperf. ϖαρενήνεεν, aggerebat, 3. pl. ϖαρενήνεον, accumulabant.

Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.

Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, ſeu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεσθαι τῇ τριήρει, Plut. Εἰ δε κ' ἔτι ϖροτέρω ϖαρανήξομαι, Od. 5, 417.

Παρανθέω, ῶ, defloreſco; in V. L. adfloreo.

Παρανίσσομαι, prætereo, tranſeo.

Παρανίσχω, altrinſecùs attollo; (2) emineo.

Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, deſipio, demens ſum; (2) perperam intelligo, Ariſt.

Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex νόος.

Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.

Παρανομέω, ῶ, fut. ήσω, contra leges ſeu contra jus & æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; Act. 23, 3. Hinc

Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges & jus factum eſt, peccatum, delictum, ſcelus, flagitium:

Παρανομία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis; inſolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, & æquum, commiſſa; ſcelus, flagitium. Ph. injuria. A

Παράνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. V. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus.

Παρανόμως, *Adv.* contra leges, præter jus & æquum. Ph. illicitè.

Πάραντα, obliqua, à rectâ viâ averſa. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, ϖάραντα τε, δόχμια τ' ἦλθον, Hom. Il. 23, 116. A ϖαράντης.

Παραντέλλω, *Poet.* pro ϖαρανατέλλω, juxta orior ſeu exorior, *metaph.* adjaceo.

Παράντη, *Adv.* idem quod ϖαράντα.

Παράντης, έος, ὁ ϗ ἡ, acclivis pariter & declivis; obliquus. Ex ϖαρὰ, & ἀντάω.

Παρανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto apud, circum quem excubo.

Παρανυμφίος, ȣ, ὁ, qui ſponſo & ſponſæ adſidens eos domum deducit. A

Παράνυμφος, ȣ, ὁ, auſpex, pronubus, Ph. & ἡ ϖαράνυμφος, pronuba, Ph. Ex νύμφη.

Παρανύττω, exſtimulo, inſtigo.

Παράξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.

Παραξέω, leviter rado; (2) prætercurro, præterlabor, ap. Eunap.

Παράξηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſiccus. R.

Παραξιφίδιον, ȣ, τὸ, pugio, Ph.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, pugio. Ex ξίφος.

Παραξόνιος, ȣ, ὁ, axi infixus, axem terens, attingens, ſtreperus; τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. Ex ἄξων.

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum inſtrumentorum, quibus axis teritur. Ex iiſd.

Παραξυράω, rado.

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in ſculpturâ ſupervacaneum quaſi appendix additur. A ϖαραξύω.

Παράξυϛον, ȣ, τὸ, inſtrumentum radendi ad lævigandum, complanandum. Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. V. derado, deſtringo. Ταῦτα γὰρ ἐγγὺς ϖαραξύει τὸν ἰδιώτην (λόγον) accedunt, Longin. 31.

Παράπαγος, ὁ, peſſulus. A ϖήγνυμι.

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, corrigo & in meliùs muto, abſtraho, retineo, à pravitate aliquâ.

Παραπαίζω, alludo, deludo, Gl. V.

Παραπαίω, deliro, deſipio; (2) aberro. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς ϖαραπαίεις; Ariſtoph. Pace. 90.

Παραπαιόντως, *Adv.* dementer. A præc.

Παράπαιϛος, ȣ, ὁ, delirus, deſipiens, *Heſ.*

Παραπάλλω, concutio, allido. Οἷς ϖαρεπάλλετο Πηλείδας ζὺν ὅπλοις ϖαρ' ἄντυγα, Eur. Iph. in Au. 225.

Παράπαν, *Adv.* in univerſum, genere toto, per totum, omnino, prorſus.

Παραπαντάω, occurro. Ex

Παραπάσσω, fut. άσω, adſpergo, Plut. *Ion.* pro ϖαραφάσσω, Hipp.

Παραπατάω, decipio leni & ſuavi quâdam fraude, ut vino.

Παραπάφω, ſive ϖαραπαφȣ̃, decipio, fallo; ϖαρήπαφεν, a. 2. decepit, Il. 14, 360. Πρὶν με ϖαρήπαφες ἡδέϊ μύθῳ, Theoc. 27, 11.

Παραπείθω, f. είσω, perſuadeo, perſuadendo flecto & permoveo, Gl. V. ſolicito; (2) falsâ perſuaſione decipio. Παράπεισον δὲ ζὸν, ὃν λισσόμεθ' ἐλθεῖν, τέκνον, Eur. Supp. 59.

Παραπειράω, ῶ, vel ϖαραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento. Παραπειρῶνται Διὸς, Pind.

Παραπειϛικὸς, ὁ, ad perſuadendum factus, de oratore. Poll. (ubi editur ϖαραπιϛικὸς.) A ϖαραπείθω. *Ern.*

Παραπελεκάω, ῶ, dedolo.

Παραπέμπω, fut. ψω, prætermitto, omitto, tranſmitto, ut negligens dimitto; (2) tranſmitto, aliquo mitto, adveho, importo; (3) deduco, comitor, proſequor, Ph. ϖαραπέμπεται, omittit; ϖαραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, Gl. V. Πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἕρμαιον ὄρος ϖαρέπεμψεν ἐμοὶ ϛόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ, iteravit, Soph. Phil. 1449. ἐπὶ τὴν οἴκησιν, Heliod.

Παραπεπήχασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν a ϖαραπήγνυμι.

Παραπεριπατέω, juxta incedo.

Παραπεσόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. v. ϖαραπίπτω.

Παραπετάζω, vel ϖαραπεταννύω, fut. τάσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκαιῇ δ' Αὐσονίων ϖαραπέπταται ἄσπετος ἰσθμὸς, Dion. Περ. 88. pro ϖαραπεπέταϛαι, per Sync.

Παραπέταλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, foliis ſeu laminis obtectus, obtenſus, & coopertus. Ex πέταλον.

Παραπετάομαι, ῶμαι, vel ϖαραπέτομαι, advolo; (2) prætervolo, Gl. V.

Παραπέτασμα, ατος, το, velum, ſeu aulæum; (2) prætextus, integumentum, Ph. velum, palla. A ϖαραπετάζω.

Παραπέτομαι, prætervolo, Gl. V.

Παράπεψις, εως, ἡ, concoctio, Suicer.

Παραπῆγμα, ατος, τὸ, *Propriè* tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, fœderum; (2) tabula, in quâ deſcripta erat cœli ratio, & ſiderum orientium, occidentiumque, tempeſtatumque ſignificatio, cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis ejuſmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuſcunque diſciplinæ præcepta brevia continens, ut tabulæ chronologicæ, hiſtoricæ, &c. *item,* (4) præceptum artis, ut Grammaticæ, dialecticæ. A

Παραπήγνυμι, fut. ξω, à latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκείαν ἀρχὴν ϖαρεπήξατο, Al. Aphr. Αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς ϖαραπεπήγασι, Iſocr.

Παραπηδάω, ῶ, fut. ήσω, ſaltu prætereo, tranſgredior, tranſilio.

Παραπήχιον, ȣ, τὸ, os & pars cubiti, Poll. A

Παράπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, cubito adjunctus, cubito appoſitus. Hinc τὸ ϖαράπηχυ, υος, veſtimentum album cubitum purpureum attextum habens, *Heſ.*

Παραπικραίνω, ad iram concito; aor. 1. ϖαρεπίκραναν, 3. plur. exacerbaverunt, Heb. 3. 16.

Παραπικρασμὸς, ȣ̃, ὁ, exacerbatio.

Παραπίμπρημι, aduro.

Παραπίπτω, incido; (2) obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) irruo; (5) aberro, prætervehor; (6) accido, evenio, incido; (7) *dicitur etiam* de coitu, perf. ϖαραπέπτωκα; aor. 2. ϖαρέπεσον; καιρὸς ϖαρέπεσεν, occaſio incidit. Παραπίπτειν ϖόλει, Plat. ἐς Ἄργος, Polyb. Παρέπεσε ϖράξει μοχθηρᾷ, Diod.

Παραπλαγιάζω, obliquo, *Heſ.* ubi, παραπλαγιάσας, a. 1. part. A

Παραπλάγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantùm obliquus vel lateralis.

Παραπλάζω, à verâ viâ ſeductum in errorem impello, vel vagabundum duco ſecus viam rectam, aut ſeduco; aor. 1. παρέπλαγξα, præteregi; a. 1. paſſ. παρεπλάγχθην, aberravi. Μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη Ἄσβεστον γέλων ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα, Hom. Odyſſ. 20, 346. Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης, Muſ. 102. παραπλάγξας, ib. 159. Αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν ϗ σοφὸν, Pind. Ol. 7, 56.

Παραπλάνάω, idem.

Παράπλασμα, τὸ, figura, ſpecies; (2) nota in margine libri cerata, ad notandum locum.

Παραπλασμὸς, ὁ, ſordes quæ paulatim adhærent, ut orificio tibiæ, *Heſ.*

Παράπλεγμα, τὸ, textum, ſtorea, &c. A

Παραπλέκω, fut. ξω, attexo, contexo, confero.

Παραπλέοντες, nom. pl. præſ. part. verbi παραπλέω.

Παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A

Παράπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad latus ſeu ad coſtas eſt. Ex πλευρά.

Παραπλέω, f. εύσω, prætervehor, præternavigo. Hinc

Παραπλευστέος, α, ον, præternavigandus.

Παραπληγία, ας, ἡ, levis partium ſideratio aut reſolutio; (2) delirium, inſania. A παραπλήσσω. Hinc

Παραπληγικὸς, ἡ, ὸν, leviter ſideratus ac reſolutus.

Παραπληγικῶς, *Adv.* per levem ſiderationem ac reſolutionem.

Παραπλήθω, plenus & refertus ſum.

Παραπληκτικὸς, idem quod παραπληγικὸς.

Παράπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui mentis vel ſenſuum harmonia depravata eſt, vecors, inſanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod. Gl. V. delirus; Od. 5, 418. & 440. Hom. ἠιόνας παραπλῆγας, littora à fluctibus percuſſa.

Παραπληξία, ας, ἡ, inſania, amentia; (2) levis partium ſideratio aut reſolutio, Deut. 28, 28. Ab eod.

Παραπληρόω, ῶ, f. ώσω, temerè inſercio, ſuperaddo. Hinc

Παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod oneri juſto infercitur; (2) cento; (3) omne redundans ac ſuperfluum, Ph. ſagina; (4) particula expletiva, ap. Gramm. Hinc

Παραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, Gl. V.

Παραπληρωματικῶς, explendi cauſâ.

Παραπλήρωσις, ἡ, expletio, cum particula aliqua additur, ſine quâ ſenſus conſtaret, ut μήπωτι pro μήτι.

Παραπλήσιον, *Adv.* proximè. A

Παραπλήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, proximè ad aliquid accedens, adfinis; ſimilis, adſimilis.

Παραπλησίως, *Adv.* ſimiliter, eodem propè modo. Gl. V. perinde, itidem, ſimiliter.

Παραπλήσσω, fut. ξω, perperàm pulſo citharam, aut aliud inſtrumentum muſicum. Att. παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens fio; παραπεπληγμένος, perf. part. vecors; amens. Ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ, Eur. Her. fur. 938.

Παραπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, calamiſtratos vel implicitos habens capillos.

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, qu. dic. adtextio, inſertio, conſertio, implicatio. A παραπλέκω.

Παράπλοος, *contr.* παράπλους, ου, ὁ, præternavigatio, trajectus; (2) ἐν παράπλῳ dicitur eſſe inſula, ſita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλέω.

Παραπλώω, f. ώσω, præternavigo.

Παραπνέω, f. εύσω, à latere flo ſeu ſpiro; (2) leviter ſpiro. Hinc

Παραπνοὴ, ἡ, lenis adſpiratio.

Παραπόδας, *Adv.* è veſtigio; (2) juxta, propè. Ex παρὰ, & πῦς, *pes.*

Παραποδίζω, fut. ίσω, impedimento ſum. Παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, Polyb.

Παραποδύομαι, exuo me juxta, vel unà cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut ἀποδύομαι.

Παραποιέω, ῶ, falsò adſimilo, adultero, perverto, Gl. V. permuto; παραποιηθεὶς, aor. 1. paſſ. & παραπεποιημένος, perf. ad ſimilitudinem factus. Πολλὰ δὲ τῦ Ξάνθυ παραπεποίηκεν, Ariſtot. Hinc

Παραποίημα, ατος, τὸ, factum ad alicujus ſimilitudinem, falsò adſimilatum.

Παραποίησις, εως, ἡ, adſimilatio, quâ mentimur aliquid, adulteratio, Gl. V. hoc falſum. Ab eod.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio, præſens, non ſperatum, ſed è naturâ rei neceſſariò exiſtens.

Παραπόλλυμι, malè perdo, peſſumdo contra meritum; (2) perdo, ut ſimplex, παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, Gl. V. Ὁ μὲν ἠτίμωται ϗ παραπόλωλεν, Dem.

Παραπολὺ, *Adv.* multò, longè.

Παραπόμπεια, vel ια, vaſa ſacra in pompis.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, deductio, comitatus; (2) trajectio, tranſvectio, advectio, importatio, Ph. proſecutio, comitatus; (3) indicium breve, loci, &c. ubi aliquid quæritur, *Ern.*

Παραπόμπιμος, ον, comes, deducendo inſerviens. A præc.

Παραπομπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, comes, deductor. Ph. proſecutor. A πέμπω.

Παραπορεύομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, tranſeo, iter facio; aor. 1. part. παραπορευθεὶς, prætergreſſus. Παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, Marc. 9, 30.

Παραπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpuram prætextam habens. Ex πορφύρα.

Παραποτάμιος, ία, ιον, ad fluvium ſitus; (2) fluvium accolens.

Παραπράσσω, vel άττω, f. άξω, ſecùs facio quam deceat, aut præter juſſa facio, perperàm ago. Μηδενὸς ἄλλυ παραπράξαντος, Soph. Aj. 261.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, malâ fide geſta legatio; ementita legatio; Demoſth. *a pretended embaſſy.* A

Παραπρεσβεύω, f. εύσω, legationem malâ fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum eſt. Παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον, Dem.

Παράπρισμα, ατος, τὸ, ſcobs, quam ſerræ dentes egerunt è ligno; (unde παραπρίσματα ἐπῶν pro λεπτολογίαις, *Ern.*) (2) concretus humor in ſuris equorum. A παραπρίω.

Παραπρίω, f. ίσω, ſenſim ſeco ut ſerra.

Παραπροθεσμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia cum v. gr. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπρονοέω, conſidero, provideo.

Παραπροσδοκία, ἡ, Fig. Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor expectat. al. παρά προσδοκίας λεγόμενον.

Παραπροσποιέομαι, ῦμαι, diſſimulo, conniveo, Gl. V. παραπροσποιηθέντα, diſſimulata, Ph.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, diſſimulatio, ſimulatio, Gl. V.

Παραπροσωπὶς, ιδος, ἡ, perſona, & quidquid adponitur faciei vel capiti. A πρόσωπον.

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor; (2) erro, aberro, pecco. Ἤματος ἀντέλλοντος ὁδοιπόρος ὔποτε κάμπτει ταρσὸν ὀλισθηροῖσι παραπταίοντα πεδίλοις, Nonn. P. 11, 9.

Παράπτομαι, f. άψομαι, obiter & in tranſcurſu tango ſeu attingo.

Παράπτω, annecto.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, offenſa, erratum. Gl. V. delictum. A παραπίπτω. Unde

Παράπτωσις, εως, ἡ, offenſa, lapſus, offenſio; (2) irruptio, impetus; (3) coitus, ut παραπίπτειν; (4) παράπτωσις τόπυ, ſitus loci ejuſmodi, ut duobus finitimus ſit, ap. Polyb. (5) figura, quâ caſus pro caſu ponitur.

Παραπύλιον, ου, τὸ, portula juxta portam majorem. Gl. V. portella. Ex πύλη.

Παράπυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, buxeus, buxo adſimilis.

Παραπωμάζω, f. άσω, operculo claudo & obturo.

Παραραθυμέω, negligens ſum, negligenter ago.

Παραραίνω, leviter adſpergo.

Παραρέω, deſtillo, Gl. V.

Παραρθρέω, ῶ, ex articulis demoveor, aut demotus & detortus ſum, luxatus ſum. Ex παρὰ, & ἄρθρον. Hinc

Παράρθημα, ατος, τὸ, parva luxatio, cum articulus paullulum à ſuo loco exceſſit.

Παράρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραριγόω, ῶ, rigeo, ſeu aliquantùm rigeo.

Παραριθμέω, ῶ, adnumero.

Παραρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παραρκέω, ῶ, ſufficio.

Πάραρμα, τὸ, reſegmentum veſtis, particula veſti detracta, limbus, *Ern.*

Πάραρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non benè compoſitum corpus habens; (2) non benè compoſitam mentem habens, delirus, demens; Theocrit. 15, 18. (3) inutilis. Ex ἄρω, (ſive pro πάρηρος, παρήορος, ut placet ſch. ad Theoc. (vide in παρήορος,) & quantitas mediæ ſyllabæ (longæ) arguit, *Ern.*)

Παραρπάζω, f. άξω, vel άσω, abripio, rapio. Ἂν δὲ παραρπάζῃς ἄρτυς ϗ κλάσματ' ἀναιδῶς, Epigr.

Παραῤῥάπτω, f. ψω, adſuo; (2) conſuo.

Παραῤῥεῖθρος, ον, præterfluens. A ῥέεθρον.

Παραῤῥέοντος, gen. ſing. part. præſ. act. verbi

Παραῤῥέω, vel παραῤῥύω, præterfluo, prætereo, excido aliquâ re negligentiâ meâ; παραῤῥυῆναι, aor. 2. paſſ. inf. præterfluxiſſe; præterfluere, elabi. Part. παραῤῥυεὶς, prætęrlapſus. Ἕτεροι γε λόγοι παρεῤῥυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς, Dem.

Παραῤῥήγνυμι, fut. ῥήξω, diſrumpo, diffringo, diſſipo, diſcindo; (2) irruo in hoſtem; παραῤῥαγεὶς, a. 2. part. paſſ. diſruptus, ſciſſus. Μέλαινα τ' ἄκρυ τὶς παρέῤῥηγεν ποδὸς αἱμοῤῥαγὴς φλὲψ, Soph. Phil. 845. Hinc

Παράῤῥηξις, εως, ἡ, impetus, incurſus in hoſtem.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti poteſt; (2) monitorius, ſuaſorius, conſolatorius.

Παραῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, abjicio, rejicio; παραῤῥιπτῦμαι, abjicior.

Παραῤῥίπτω, f. ψω, idem.

Παράῤῥυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectorius, quo navis adducitur remulco.

Παράῤῥυσις, εως, ἡ, idem.

Παραῤῥύω, idem quod παραῤῥέω.

Παραρτάω, ῶ, f. ώσω, ſuſpendo è cingulo, vel ſuccingo ut enſem; παρήρτηται, perf. paſſ. appenſum habet.

Παραρτέομαι, præparo, inſtruo, comparo, *Ion.* pro παραρτῶμαι.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid è cingulo ſuſpenſum geſtatur, quidquid ab alio dependet & annexum eſt, ut appendix, ad aliquid ſuſpenſum. A παραρτάω.

Παραρτύω, fut. ύσω, apparo, inſtruo, accommodo.

Παράρυθμος, ſeu παράῤῥυθμος, ον, carens numero, abhorrens à numero. A ῥυθμὸς.

Παραρύθμως, inconcinnè.

Παρασάγγης, ου, ὁ, paraſanga, apud Perſas triginta ſtadia.

Παρασαλεύω, fut. εύσω, concutio, leniter concutio. Gl. V. demoveo.

Παρασαρόω, ῶ, f. ώσω, ſcopis purgo, verro.

Παρασάττω, refercio.

Παράσειρος, ἵππος, equus funalis. A σειρὰ.

Παράσεισμα, ατος, τὸ, concuſſio corporis, & inter exercitationes ponitur. A

Παρασείω, fut. είσω, quatio, concutio, manus expando, ac moveo, ut curſus adjuvem. Οἱ θέοντες θᾶττον παρασείοντες τὰς χεῖρας, Ariſtot. Οὐδαμῶς τ' ἂν ἁρμόζοι τῷ μεγαλοψύχῳ φεύγειν παρασείσαντι, Ariſt. Nichomach. 4.

Παρασημαίνω, perperàm ſigno, falſum ſignum notamque imprimo ; (2) annoto, adſcribo ; (3) obſigno ; παρεσημηνάμην, a. 1. med. obſignavi ; παρασεσημασμένος, perperam ſignatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. paſſ. Hinc

Παρασημασία, ας, ἡ, qu. dic. ſignificatio, plauſus, acclamatio, laus, ap. Polyb.

Παρασήμειον, τὸ, falſum ſignum.

Παρασημειόω, ῶ, noto, annoto. Hinc

Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critica.

Παρασημειωτέον, annotandum. Ab eod.

Παράσημον, ου, τὸ, nota ; παράσημα, τὰ, notæ, indicia ; παράσημον τοῦ πλοίου, tutela navis, Ph. Τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις κοσμούμενον. Regiis inſignibus, Plut. in Num. cap. 2. A σῆμα.

Παράσημος, ὁ καὶ ἡ, perperàm ſignatus, adulterinus ; (2) obſcurus, ignobilis ; (3) prodigioſus, portentoſus, monſtroſus ; (4) inſignis & inter alios conſpicuus. Ex iiſd.

Παρασήμως, *Adv.* inſignitè & cum additamento, Gl. V.

Παράσιον, ſeu potius παράσειον, velum quod ſupparum dicitur.

Παρασιτέω, ῶ, fut. ήσω, cibum apud aliquem ſumo ; ſum paraſitus & adſentator ; ſector & adulor ventris cauſsâ. A παράσιτος.

Παρασιτία, ας, ἡ, paraſitica adulatio :

Παρασιτικὸς, ὴ, ὸν, ad paraſitum pertinens ; ἡ παρασιτικὴ, ars paraſitandi. A

Παράσιτος, ου, ὁ, qui cibum apud aliquem ſumit ; (2) qui cibi gratiâ adſentatur, cœnarum adſecla ; (3) *Adj.* qui opſonii loco ad panem adhibetur, Ph. paraſitus, adſecla ; παράσιτοι, buccones.

Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, ſilentio prætereo. Gl. V. conticeſco. Hinc

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia ; (2) figura orationis.

Παρασκαίρω, à latere ſalio ſeu adſulto.

Παρασκέπασμα, τὸ, tegmen.

Παρασκευάζω, fut. άσω, præparo, inſtruo, apparo, comparo, Gl. V. παρασκευάζομαι, præparo me, Gl. V. παρασκευάζου, accinge te, Ph. παρεσκευάσατο, accinxit, Ph. aor. 1. med. παρεσκευασμένος, perf. paſſ. part. paratus, in animo habens, ſolitus, ſuetus. Τὴν εἰρήνην ὑπάρχουσαν καταλύουσι, καὶ πόλεμον παρασκευάζουσιν, Æſch. Ὁ ἔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται, Ariſt. Av. 233.

Παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, preparatio. A præc.

Παρασκευασμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Παρασκευαστέος, έα, έον, apparandus, præparandus. Εἶτά γε μὴν ἐντευκτικοὺς αὐτοὺς εἶναι παρασκευαστέον, *Plut.* Ab eod.

Παρασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, præparativus ; (2) patrandi & efficiendi vim habens. Ab eod.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, inſtructio, præparatio ; (2) factio & coitio hominum vel ad reos opprimendos, vel pœnâ eximendos, contra æquitatem juris, legumque interdicta ; (3) quod fit conſultò & de induſtria ; (4) dies, ante Sabbatum in primis Paſchale ; hinc ἡ μεγάλη, ſive ἡ ἁγία παρασκευὴ, dies crucifixi Domini.

Παρασκήνια, τὰ, aditus ad ſcenam tendens, vel locus juxta ſcenam, ubi inſtrumenta ludorum reponebantur. A σκηνή.

Παρασκηνόω, & παρασκηνέω, vel παρασκηνάω, ῶ, juxta tentorium ſeu tabernaculum meum habeo ; (2) juxta figo tentorium ; (3) ſedem meam figo apud, habito apud ; (4) vicinus & proximus ſum. Ὁ δὲ Κυαξάρης ἐμεθύσκετο, μεθ᾽ ὧν παρεσκήνου, Xen. Cyn. 4, 21. Ex iiſd.

Παρασκήπτω, f. ψω, juxta ſeu à latere ingruo & irruo, decumbendo & ingruendo aberro.

Παρασκιρτάω, ῶ, fut. ήσω, à latere ſalto, ad latus alicujus exſilio ; (2) exſultim ludo, lætitiâ exſulto, geſtio.

Παρασκοτίζω, fut. ίσω, occæco.

Παρασοβέω, ῶ, fut. ήσω, inſolenter & faſtuosè prætereo. Παρασοβῆσαι παρὰ τὸ δωμάτιον, Plut.

Παρασοφίζομαι, f. ίσομαι, perperam σοφίζομαι, ſcitè & ingenioſè aliquid tentans perperàm id facio ; παρασοφίζεσθαι, ſciolum ſuperare argutiis, & fallere.

Παρασπὰς, άδος, ἡ, frutex arbori adnaſcens, qui inde avulſus plantatur, ſtolo.

Παρασπασμὸς, οῦ, ὁ, avulſio, convulſio. A

Παρασπάω, ῶ, fut. άσω, à latere alicujus abſtraho ſeu avello ; (2) fruticem arbori adnaſcentem ex ejus imo trunco avello ; (3) abſtraho, evello, Ph. παρασπᾶται, uſurpat, παρασπασθέντων, deductis ; id. a. 1. part. paſſ. Τῶν δὲ Ἑλληνίδων πόλεων παρεσπᾶτο τινας τοῦ Φαρναβάζου, Xen.

Παρασπείρω, ſemino juxta ſeu apud ; aor. 1. παρέσπειρα. Τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες, Syneſ.

Παρασπίζω, fut. ίσω, à latere ſtans clypeo munitus pugno ; (2) comes ſum, adſum alicui concors. Ἀδελφή θ᾽ ἡ παρασπίζουσ᾽ ὁμοῦ, Eur. Ph. 1444. Μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασιν ποτέ νίκην Ἀθηνᾶν, id. Ion. 1573. Hinc

Παρασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui à latere ſtans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defenſor, auxiliator.

Παρασπονδέω, ῶ, fut. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo ; (2) aliquem contra fœderis fidem violo ; perf. part. paſſ. παρεσπονδημένος, & aor. 1. παρασπονδηθεὶς, in fœdere violatus. Καθέστησεν ἑαυτὸν εἰς ἀνάγκην τοῦ παρασπονδῆσαι τὸν ἑτερον, Plut. Ἃ πρῶτα παρεσπόνδησε Φίλιππος, *Demoſth.* A παράσπονδος. Hinc

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. paſſ.

Παρασπόνδημα, ατος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, ſeu fœderis violatio.

Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασπονδητης, οῦ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.

Παράσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœdus & pacta tranſgrediens, qui ſit contra fœdus & pacta, Gl. V. fœdifragus. A σπονδή.

Παρασπονδῶς, *Adv.* contra fœdus & pacta, perfidè.

Παρασπορὰ, ἡ, ſatio juxta. A παρασπείρω.

Παρᾶσσον, *Adv.* perfacile.

Παραστάδὸν, *Adv.* adſtando à latere, propè ſtando. A παρίσταμαι, *adſto.*

Παραστάζω, leniter inſtillo.

Παρασταθμίδες, ων αἱ, poſtes cardinum, antæ. Ex σταθμὸς.

Παρασταθμίζω, præpondero, Gl. V. perpendo.

Παραστάς, άδος, ἡ, poſtis ; παραστάδες, poſtes. Ex ἵσταμαι.

Παράστασις, εως, exhibitio, apparitura, Gl. V. (2) documentum, demonſtratio, v. gr. per teſtes, ſignificatio ; (3) impetus animi fiduciâ ſui præditi ; (4) animi præſentia ; (5) fiducia ſeu perſuaſio ; (6) admiratio, ſtupor ; (7) exilium & fuga, extorris ; (8) vilis ac ſtataria quædam negotiatio ; (9) viſum, opinio, ſententia, ſenſus aut indicium mentis de re aliquâ perceptioni oblatâ. A παρίστημι, unde παρίσταμαι.

Παραστατέω, ῶ, fut. ήσω, à latere ſto, adſiſto, ſto apud ſeu juxta, auxilior, opitulor. Τοῖς αὐτοῖσί τοι ἐκ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ, Soph. El. 923. Ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν, Eur. Rheſ. 637. A

Παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem ſtat, qui à latere ſtat ; (2) ſocius, auxiliator ; (3) à præcentore in choro ſecundus ; (4) auctor ; παραστάται, meatus, qui ſemen genitale ad canalem virgæ deferunt ; (5) pilæ quadratæ. A παρίστημι. Hinc

Παραστατικὸς, ὴ, ὸν, exhibitivus, repræſentativus ; (2) animoſus, fortis, conſtans ; (3) furore quodam divino correptus.

Παραστατικῶς, *Adv.* præſenti animo, intrepido & fidenti animo ; (2) adfirmativè.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, ſocia, auxiliatrix.

Παρασταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallos depango, à latere palos figo.

Παραστείχω, tranſeo, prætereo ; (2) propè accedo ; a. 2. παρέστιχον. Καί μ᾽ ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ ὄχου παραστείχοντα, Soph. Oed. Tyr. 818. Λέκτον τ᾽ ἠμαθόεντα παρέστιχες, Hom. Hymn. in Ap. 217.

Παραστέλλω, curſum retineo, cohibeo, ſiſto, compeſco, inhibeo.

Παραστενάχω, congemo, collacrimor.

Παράστημα, ατος, τὸ, præſidentia & robur animi, animi præſentia, audacia, Gl. V. geſtus ; (2) ſubſidium, auxilium ; (3) documentum. A παρίσταμαι.

Παραστῆναι, a. 2. inf. act. v. παρίστημι.

Παραστῆσαι, aor. 1. inf. act.

Παραστήσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act.

Παραστῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act.

Παραστίζω, f. ίξω, puncto noto, notâ ſigno.

Παραστιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata ſeries ; (2) capita & primæ verſuum literæ.

Παραστιχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παραστορέω, ῶ, fut. ήσω, adſterno ; (2) ſterno, extendo. Ἐγὼ σὲ παραστορῶ, Ariſtoph. Eq. 479.

Παραστοχάζομαι, f. άσομαι, à ſcopo aberro.

Παραστρατεύομαι, exercitum ſector, lixa ſum.

Παραστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adſeſſor ſum & collega, Plut.

Παραστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra metor apud ; (2) ex adverſo caſtra loco ; (3) obſideo ; παραστρατοπεδεύομαι, id. Παρεστρατοπεδεύσαν τοῖς βεβοηθηκόσι, Polyb.

Παράστρεμμα, τὸ, diſtortio, convulſio. A

Παραστρέφω, f. ψω, diſtorqueo, depravo ; παρεστραμμένος, tortus, perf. particip. paſſ. Εἰσι δ᾽ ὥσπερ αὐτῶν αἱ ψυχαὶ παρεστραμμέναι τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, Ariſtot. ♓ Παραστρέφειν ἱμάτιον, veſtem ex parte invertere, ἐκστρέφειν, eam quaſi de integro reficere, novam illi faciem dare.

Παραστρωφάω, idem. Ὄμματα δέ σφι λοξὰ παραστρωφῶνται, Apoll.

Παραστύφω, adſtringo.

Παρασυγγραφέω, ῶ, contra ſyngraphæ conventa facio, fidem promiſſam in ſatisfaciendo fallo. Διὰ ταῦτα οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, οὓς παρασυγγεγράφηκας, Dem. Ex συγγραφή.

Παρασυγγραφὴ, ἡ, ſyngraphæ violata fides.

Παρασυκοφαντέω, cavillor, cavillando depravo.

Παρασυμβάλλω, comparo.

Παρασύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus ; (2) propoſitio ex nomine & verbo, non integram ſententiam faciens.

Παρασύμπτωμα, ατος, τὸ, quod præter alia graviora accidit.

Παρασύναγχη, ης, ἡ, anginæ ſpecies, cum exteriores faucium muſculi inflammantur.

Παρασυνάγω, illicitos conventus agito. Hinc

Παρασυναγωγὴ, ῆς, ἡ, illicitus conventus & legitimo oppoſitus.

Παρασύναξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασυναπτικὸς, ὴ, ὸν, continuus. A

Παρασυνάπτω, fut. ψω, continuo, annecto.

Παρασύνεσις, εως, ἡ, falſa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, ſed probabilis & vero ſimilis.

Παρασύνθεσις, ἡ, adjunctio præpoſitionis in capite verbi ultimâ literâ abjectâ, ut καθίστημι.

Παρασύνθετον, ου, τὸ, vocabulum ductum à compoſito ; item compoſitum, quod à verbo ducitur, ut ἔκλεκτος.

Παρασύνθημα, ατος, τὸ, mutum ſignum, quod fiebat nutu, manu, armis colliſis, aut concuſſis, haſtâ inclinatâ, vel enſe vibrato.

Παρασύρω, f. υρῶ, præpoſterè traho, traho in latus, in quo trahere non decet ; perverto, diſtorqueo, & hinc universè corrumpo ; (2) abſtraho, avello, protraho, ſeduco, Gl. V. Ἅπαντα τ᾽ ἄλλα παρασύρειν καὶ προωθεῖν. Longin. 32.

Παρασφαγὶς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. A σφαγή.

Παρασφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lapſans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.

Παρασφαλίζω, ad latus, vel juxta munio, confirmo ;

firmo; inſtauro; παρησφαλίσατο, aor. 1. med. munivit, ædificavit.

Παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν δ' ἂυ οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν, Pind.

Παρασφηκόω, annulo, vinculo circumdo, vincio.

Παρασφηνόω, ῶ, condenſo, conſtipo, copulo.

Παρασφίγγω, adſtringo, ſeu arte complector, adglutino. Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς ἀυτὴν τὸ ὑγιὲς, Al. Aphr.

Παρασφραγίζω, ſignum imitor, falſum & adulterinum ſigillum facio, falſifico, Gl. V.

Παρασφράγισις, ἡ, aſſimilatio ſigilli. A præc.

Παρασφύριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cruribus adjunctus. A σφύρον.

Παρασχάζω, fut. άσω, inhibeo, ſiſto, regredi facio.

Παρασχεδιάζω, f. άσω, perperam & inconſultè interpretor; adultero, falſifico; depropero.

Παρασχηδὸν, prope, juxta; (2) illico, mox.

Παρασχέθω, præbeo, appono. Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρεσχεθεν ἄρμενα πάντα, Heſiod. Θεογ. 639.

Παρασχεῖν, aor. 2. inf. act. v. παρέχω. Hinc

Παρεσχετέα, præbenda, impertienda.

Παρασχηματίζω, fut. ίσω, qu. dic. defiguro; at in Vet. Lex. idem quod ſimplex.

Παρασχηματισμὸς, ȣ͂, ὁ, ap. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.

Παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A

Παρασχίζω, findo; incido, diffindo, effringo.

Παρασχίϛης, ȣ, ὁ, inciſor, qui incidit v. gr. corpora mortuorum, ut Anatomicus, pollinctor. A præc.

Παρασχίτης, ȣ, ὁ, effractor, genus latronis, ap. Polyb. Ab eod. (niſi potius eſt depravatum è lat. *parricida*. Ern.)

Παρασχοινίζω, f. ίσω, circumſcribo & finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) è funibus texo. Hinc

Παρασχοίνισμα, τὸ, textum à funibus, Poll.

Παράσχοις, 2. ſing. aor. 2. opt. act. v. παρέχω.

Παρασχολέω, ῶ, fut. ήσω, perperàm occupo; (2) occupo.

Παράταξις, εως, ἡ, inſtructio aciei, acies inſtructa, prælium, conflictus; (2) obſtinatio, contentio. A παρατάσσω.

Παραταράσσω, vel παραταράττω, fut. ξω, perturbo, exterreo, percello.

Παράτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio, productio. A παρατείνω.

Παρατάσσω, vel παρατάττω, fut. ξω, in acie colloco, aciem inſtruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάττομαι, obſto, obſiſto; (3) acie confligo. Τȣ̀ς δὲ ἵππέας ἑκατέρωθεν, ὥσπερ εἰκὸς, παρέταξε, Xen. Cyr. 4, 8. Παραταττόμενοι μεθ' ὑμῶν, Dem.

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, extendendi ſeu protendendi vim habens; (2) imperfectum, Gl. V. A

Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo; (2) prorogo, Gl. V. (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur & paſſivè in activo, *inpr.* pro prætendi; (6) *paſſ.* etiam dicitur pro, ad extremum perſeio, aor. 1. παρέτεινα, protendi; paſſ. παρετάθην, obtenſus ſum, p. paſſ. παρατεταμένος, prætentus. Ἕως παρατείναιμι τȣ͂τον ὥσπερ ȣ̔͂τος ἐμέ παρατείνει, Xen. Cyr. 1, 11. Ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη ϗ Περικλέης, Ariſtoph. Nub. 213. Παρατέταται μακρὰ πόῤῥω πάνυ, ib.

Παρατειχίζω, murum excito juxta. Hinc

Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum ſeu murus juxta aliquem locum excitatus, ex adverſo; adjacens munitio.

Παρατεκταίνω, qu. dic. adſabricor, machinando adfingo; παρατεκτηναίμην, παρατεκτήναιο, adfinxeris. Αἶψά κε ϗ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο, Od. 14, 141.

Παρατελευταῖος, penultimus, Gl. V.

Παρατέλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) fini proximus Ex τελευτή.

Παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, adverſus publicanorum jura aliquid committo.

Παρατέμνω, perperàm ſeco, Gl. V. præcido.

Παρατεταγμένως, *Adv.* acie inſtructâ. A παρατάσσω.

Παρατεχνολογίζω, aberro ab inſtitutâ diſputatione, per digreſſionem affero.

Παρατηρέω, ῶ, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, obſervo, præſtolor, Gl. V. (2) obſervo, in malam partem capio. Ἄξιον γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πένθεσι γιγνόμενα, Luc. Hinc

Παρατήρημα, ατος, τὸ, obſervatio, notatio, animadverſio, *inpr.* ominum, &c.

Παρατήρησις, εως, ἡ, idem, obſervatio inſidioſa, captatio. Ab eod.

Παρατηρήσασαν, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρέω.

Παρατηρητὴς, ȣ͂, ὁ, obſervator. Ab eod.

Παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν, diligens in obſervando, qui obſervationibus ſolet uti. Ab eod.

Παρατίθημι, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) confero, comparo; (4) propono; (5) in N. T. commendo, *med.* appono (cibum); (2) depono aliquid apud aliquem, commendo; (3) adhibeo in auxilium, ad efficiendum aliquid; unde, (4) cito alius teſtimonium, addo ſcriptorum aliorum loca, teſtimonii confirmandi causâ; (5) periculis offero me; (6) recondo in futuros uſus meos; παρέθηκα, aor. 1. παρεθέμην, aor. med. appoſui. Παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ, Luc. 9, 16. Παρέθηκε τράπεζαν, Act. 16, 34. Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ Θεῷ, ib. 20, 32.

Παρατίλλω, depilo, vulſellâ pilos extraho; vellico, Gl. V. παρατετιλμένος, p. part. paſſ. depilatus. Ὁδ' ἀλὺς γε μοιχὸς διά σε πȣ παρατίλλεται, Ariſtoph. Plut. 168. Hinc

Παρατιλμὸς, ȣ͂, ὁ, pilorum evulſio, depilatio.

Παράτιλσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παράτιλτος, ον, evulſus. Ab eod.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, ancilla, quæ vulſellis glabrat. Ab eod.

Παρατιμωρέω, ulciſcor.

Παρατολμάω, ῶ, idem quod ſimpl. Τὰ περὶ τȣ̀ς Ἀλωάδας τῷ ποιητῇ παρατετολμημένα, Longin. 8.

Παράτολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα.

Παρατόλμως, *Adv.* audacter.

Παράτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, protenſus. A παρατείνω.

Παρατόξευσις, εως, ἡ, jaculatio irrita, intentio & directio arcûs præter ſcopum. Ex τοξεύω.

Παρατραγικεύω, idem quod

Παρατραγῳδέω, ῶ, tragicè exaggero.

Παρατράγῳδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tragicus.

Παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, deflecto, à ſolitâ viâ averto vel avoco. Παρατρέπειν τȣ͂ βελτίϛȣ ἐπ' ἄλλον βίον, Plato. Ταχέως δὲ παρέτραπη δῶρα Θεάων, Heſ. Θεογ. 103.

Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo juxta, nutrio præter, *item* alo, *ſimpliciter*. Ἵππȣς παρατρέφȣσι, Plut.

Παρατρέχω, fut. θρέξω, à latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris cauſsâ proſequimur; prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, ſupero, excedo. Οἱ πολλοὶ δὲ τὸ αἴνιγμα παρατρέχȣσιν, prætereunt, Heliod.

Παρατρέω, intremiſco, perhorreſco, trepido; παρέτρεσεν, a. 1. timefactus diffugit.

Παράτρητος, ἡ, genus tibiæ cujus in luctu uſus, paratreta. *Ern.*

Παρατριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, Ph. contentio, quæ jurgiis fit, *Suid.* inimicitia. A

Παρατρίβω, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; & παρατρίβομαι, infenſus ſum alicui, obtrecto, rixor. Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι, Theog. 417. Hinc

Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu ſeu attritu detritum eſt; (2) intertrimentum intertritura, Gl. V. intertrigo.

Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, colliſio. Ab eod.

Παρατροπέω, à rectâ viâ abduco, decipio, *Ion.* pro παρατροπάω. Τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις; Od. 4, 465.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflectio; (2) aberratio, digreſſio; (3) digreſſio oratoria. A παρατρέπω.

Παρατροπικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. 2.)

Παράτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deflexus, averſus; alienus à recto, illegitimus. Εὐναὶ παράτροποι, Pind. Τοῖον ἔπος καλέλεξε παράτροπον, Nonn. (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.

Παράτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.

Παρατροχάζω, juxta vel à latere curro; (2) gradum celero; (3) præcurro, curſu prætereo. Καὶ σὲ καταςρέψῃ ϗ σὲ παρατροχάσῃ, Epigr.

Παρατρυγάω, acinos decerpo, Ariſtænet. 13. (immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro. *Ern.*)

Παρατρύζω, juxta murmuro, *Heſ.*

Παρατρώγω, abrodo, comedo. Τίς τῆς ἐλάας παρέτρωγε, Ariſtoph. Ran.

Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, Il. 9, 496.

Παρατυγχάνω, intervenio, interſum, Gl. V. παρέτυχεν, interfuit, Gl. V. a. 2. παρατυχὼν, tumultuarius, Gl. V. part. obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, Polyb. Λαβόντας ὅ, τι ἑκάϛῳ παρέτυχεν ὅπλον, Plato, παρατύχοντα etiam quæ fortè in manus veniunt. Παρατυχὸν, *Adv.* ſtatim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος, & ἐν τῷ παρατυχόντι.

Παράτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perperàm cuſus & ſignatus, adulterinus. Ex τύπος.

Παρατυπόω, ῶ, perperàm formo ſeu figuro; (2) obiter, leviter, negligenter formo.

Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expreſſio, effigies. A præc.

Παρατυπωτικὸς, ἡ, ὸν, minus benè, perſpicuè, expreſſus.

Παρατυπωτικῶς, *Adverb.* rudiùs, minus expreſsè.

Παρατυχόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi παρατυγχάνω.

Παραυγάζω, repræſento ſeu imaginem repræſento. Κριοῖο παραυγάζȣσα κάρηνον, Dion. Περ. 89.

Παραυδάω, ῶ, colloquendo conſolor, aor. 1. παραυδήσας, ſolatus. Μὴ δή μοι θάνατον γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, Od. 11, 417.

Παραυλίζομαι, fut. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίζȣσα πέτρα, Eur. Ion. 494.

Πάραυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à tibiæ ſono diſcrepans, abſonus, malè ſonans ad tibiam.

Παραυξάνω, & παραύξω, f. ήσω, augeo. Hinc

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio.

Παραυτα, *Adv.* ſimulatque, ſtatim, illicò, in præſens, in præſentia. Ex ἀυτός.

Παραυτίκα, *Adv.* ſtatim, illicò, continuò, confeſtim, è veſtigio, jamjam; in continenti, Gl. V. in ipſâ re, in recenti facinore.

Παραυτοθὲν, *Adv.* idem.

Παραυχένιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel παραυχένιος, ία, ιον, collo impoſitus & adaptatus, collo pendens. Ex ἀυχὴν.

Παραφαγεῖν, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, in tranſitu & veluti præteriens oſtendo, ex propinquo oſtendo; (2) oſtendo, revelo; παραφαίνομαι, in tranſitu appareo, vel in conſpectum venio, aor. 1. παρέφηνα, oſtendi, paſſ. παρεφάνη, apparuit; παραφαίνω, luceo, Gl. V. Πάρφαινε μαν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμώμεθα, Ariſtoph. Lyſ. 183. Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρȣ παραφαίνεται ἄκρη, Dion. Περ. 364.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio.

Παραφάσαι, attingere, contrectare, a. 1. quaſi à παραφάω. Ab ἀφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, perſuaſio. A παράφημι.

Παραφάσσω, deſipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem adfert ſecum. Ex φερνή.

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, tranſverſum fero, abripio, ſupero παραφέρομαι, vacillo; titubo; a. 2. part.

παρενεγκων; paſſ. a. 1. παρενεχθείς. Κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρωσιν, tribuant, Luc. Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν ϗ θήρεια ϗ τῶν ἡμέρων, Xen.

Παράφημι, ſuadeo, conſilium do, hortor. Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, Il. 1, 577.

Παραφθαδὸν, *Adv.* ſe invicem prævenire cupientes. A παραφθάνω.

Παραφθαίησι, 3. ſing. aor. 2. opt. act. *per Paragog. Ion.* pro παραφθαίη, à

Παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto; παραφθαίησι, pro παραφθαίη, a. 2. opt. præterea t. Παρέφθασεν ἑσπέρα γενομένη, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν σχολάσαι ϗ συγγενέσθαι, Xen. Cyr. 725.

Παραφθέγγομαι, fut. ξομαι, ſono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinnè reſpondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpello. Εὐθὺς οὖν τοῦτο παρεφθέγγετο, Iſæus. Hinc

Παράφθεγμα, ατος, τὸ, ſonus editus contra ſeu præter rhythmum; (2) reſponſum inconcinnum & minimè conſentaneum.

Παραφθέγγηρια, ων, τὰ, feſta quædam nuptialia, Poll. Ab eod.

Παραφθείρω, fut. ερῶ, aliquantulùm corrumpo, leviter deſtruo. Hinc

Παραφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes.

Παραφίημι, tranſmitto vel dimitto, Gl. Vet. omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis quum præputium glandem non tegit.

Παραφλόγισμα, ατος, τὸ, quod ad ignem coctum toſtumve eſt. A φλογίζω.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, incertus curſus; (2) error mentis, inſania. A παραφέρω.

Παραφορέω, ῶ, fut. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) congrego, colligo. Ab eod.

Παράφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanus, cujus mens à ratione aberrat, animi impos, delirans; (2) titubans, ut ebrius. A παραφέρω. Hinc

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid ſubduco; (2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παραφόρως, *Adv.* errabundâ mente, inſanè.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, ſepimentum munimento aditum, circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, f. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, & velut orationis ejus veſtigiis inſiſto; (2) eodem ſermone latiùs explico, Plut. Hinc

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphraſis, interpretatio, quâ aliquis ſermone eodem utens aliquid latiùs eloquitur.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, paraphraſtes, qui paraphraſi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξω, obſepio, obſtruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, ſpumo.

Παραφρονέω, ῶ, f. ήσω, demens ſum, deſipio, deliro. Δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου, Ariſtoph. Plut. 2. Ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει, id. Nub. 1477. Παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ παντάπασι ληρεῖν, Iſocr. A παράφρων. Hinc

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium.

Παραφρονία, ας, ἡ, idem. A παράφρων.

Παραφρόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, amens, deſipiens, delirans.

Παραφρονῶν, præſ. part. act. pro παραφρονέων.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφρουρέω, cuſtodio.

Παραφρυκτωρεύομαι, idem quod

Παραφρυκτωρέω, ῶ, ſeu έομαι, οῦμαι, igni è ſpeculâ oſtendo hoſtibus, quid apud meos agatur vel actum ſit, adeoque in ſpeculando perfidè ago.

Παράφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ, & φρήν.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, quod arbori adnaſcitur, ſoboles adfruticans; propago, ſtolo, Gl. V. A παραφύομαι.

Παραφυκισμὸς, οῦ, ὁ, qu. dic. fucatio, infucatio, adulteratio. A φῦκος.

Παραφυλακὴ, ῆς, ἡ, obſervatio; (2) præſidium, cuſtodia, Gl. V. A παραφυλάσσω.

Παραφυλακτέον, cavendum eſt. Ab eod.

Παραφύλαξ, cuſtos, triumvir, Gl. V.

Παραφυλάσσω, vel παραφυλάττω, f. ξω, obſervo, cuſtodio, excubo, expecto; παραφυλάττεται, obſervat, Ph. Τί παραφυλάττειν, ἐπιστέλλεις, Heliod. Παραφυλάττων τὸν Ἀννίβαν, Plut.

Παραφυλλίς, ίδος, ἡ, virgultum, Gl. V. A φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnaſcitur, vel à latere provenit in ſtirpibus & plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτεύω, adſero, juxta ſero.

Παράφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, juxta conſitus. A

Παραφύω, fut. ύσω, qu. dic. adgenero, i. e. genero, ſeu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo, Gl. V. pullulo, propago, as; παραφύομαι, adnaſcor.

Παραφωνέω, acclamo, adſtrepo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

Παραφωνια, ας, ἡ, vocis abſurditas; quaſi à παράφωνος, quod eſſet *abſonus*.

Παραφώτισμα, ατος, τὸ, illegitimus & adulterinus baptiſmus, *Suicer*.

Παραφωτισμος, οῦ, ὁ, luminis diffuſio.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo. Κἄγωγ' ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω, Ariſtoph. Eq. 432.

Παραχαλκεύω, cudo.

Παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) ſignum adulterinum, Gl. V. adulteratio:

Παραχαράκτης, ου, ὁ, falſus monetarius, Gl. V. adulterator. A

Παραχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, perperàm ſigno, adulterino impreſſo ſigno, cudo; p. part. paſſ. παρακεχαραγμένος, perperàm cuſus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno. Hinc

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, Gl. V.

Παραχέω, adfundo, aquâ adfuſâ rigo, Gl. V. præfundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδέω, ῶ, idem quod ſeq.

Παραχορδιεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro παραχορδίσεις, à

Παραχορδίζω, aberro à chordâ, pecco, diſcrepo; παραχορδιεῖς, f. 1. *Att.* pro παραχορδίσεις. Προσέχων ὅπως μηδὲν παραχορδιῇς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι, Ariſtoph. Conc. 295. A παράχορδος.

Παραχορεύω, choreas agito. Παραχορευομένῳ τρίποδι μαντεύματα κραίνει, Eur. Ion. 464.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſuppedito, ſubminiſtro, præbeo; præſto, Gl. V.

Παραχορηγμα, τὸ, idem quod ſimplex.

Παραχράομαι, ωμαι, f. ήσομαι, abutor. Apud Herodot. contemno, negligo; παραχρῶ, abutere. Παραχρησάμενοι χρησμὸν, id.

Παραχρῆμα, *Adv.* extemplò, continuò, illicò.

Παράχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. A παραχράομαι.

Παραχρηστηριάζω, f. άσω, oraculum malâ fide edo, fallax oraculum ſeu reſponſum edo.

Παράχροος, *contr.* παράχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, decolor, pallidus. A χρόα.

Παράχρωμος, ον, idem.

Παραχρωννύω, aut παραχρώννυμι, coloro, colore imbuo.

Παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio moduli in melodiâ muſicâ. A παραχρόω.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfuſio, R. A παραχύω.

Παραχύτης, ου, ὁ, balneatoris miniſter aquam adfundens iis, qui lavantur. Ab eod.

Παραχύω, adfundo.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger.

Παραχωρέω, ῶ, fut. ήσω, cedo, concedo, tamquam ſuperatus; permitto, committo, cedo, velut in commodum ſeu lucrum. Ὁ μὲν ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ, Xen. Cyr. 7, 23. Νίκης τὴν ὑπογραφὴν οὐδ' αὐτῷ παραχωρῶν Ἀλεξάνδρῳ, Diod. Hinc

Παραχώρημα, ατος, τὸ, quo quis alii cedit.

Παραχώρησις, εως, ἡ, ceſſio; (2) permiſſio. Ab eod.

Παραχώριος, ον, adſitus, vicinus.

Παραχωρητικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè cedit; τὸ παραχωρητικὸν, facilitas cedendi.

Παραψαλίζω, unde παραψαλιστὴς, οῦ, ὁ, fortaſsè qui circumcidit perperàm ac dolosè. A ψαλὶς, *forfex*.

Παραψάλλω, fidibus accino; (2) leviter tango & pulſo.

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A

Παραψαύω, tango, contrecto.

Παραψάω, leviter tero, ſtringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, balbutio.

Παράψηστος, ον, detritus, vilis.

Παραψήχω, fut. ξω, deſtringo, detergeo, demulceo, permulceo.

Παράψογος, ου, ὁ, reprehenſio, vituperium.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, conſolor.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) conſolatio, ſolatium. A ſeq. (ſed id verbum nullum eſt, auctore Polluce, *Ern.*) vid. Theſ. Gr. P.

Παραψύχω, conſolor. Φᾶ δὴ παραψυχοισα κακὸν ϗ ἀναιδέα φῶτα. Callim. Hymn. in Cererem. 45.

Παρβολάδην, *Adv.* à lateribus alternis, per contractionem pro παραβολάδην. A παραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, humidus, uvidus.

Παρδάλειος, ſive παρδάλεος, έα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλῆ, ῆς, ſc. δορὰ, pellis pardalis, apud Hom. παρδαλέη, Il. 3, 17. A πάρδαλις.

Παρδαληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaſi pardaliſer. Ex παρδαλῆ, & φέρω.

Παρδαλίαγχον, ου, τὸ, pantheras ſuffocans ſeu ſtrangulans, aconiti genus. Ex πάρδαλις, & ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, *Ion.* ιος, ἡ, pardalis, Ph. panthera, varia. al. Gl. V. leopardus.

Πάρδαλος, ου, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A πάρδαλις.

Παρδαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ἡ, ὸν, pantheræ modo varius.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, Pardus.

Παρέασιν, 3. plur. præſ. ind. *Ion.* & cum ν pro πάρεισι, à πάρειμι.

Παρεάω, ῶ, tranſmitto.

Παρεβάλομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, à παραβάλλω.

Παρεβασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi παραβάσκω.

Παρέβη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi παραβαίνω.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραβιάζω.

Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulùm appropinquo. Παρεγγίζει δὲ ὡς πρὸς τὴν σταφυλὴν, Theophr.

Παρέγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, falsò inſcriptus vel adſcriptus, ſubreptitius, vel qui obrepit, Gl. V. adſcriptitius, factitius.

Παρέγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ὑποβολιμαῖος oppon. τῷ γνήσιος, Plut. Ἔννοια ὑποβολιμαία ϗ παρεγγράφος, id. A

Παρεγγράφω, fut. ψω, falsò inſcribo vel adſcribo, ſubdolè interſero & interpono; παρεγγεγραμμένος, adſcriptus, p. part. paſſ. Καὶ τούτοις παρεγγράφων οὓς ἐβούλετο, Plut.

Παρεγγυάω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, in manus trado; (2) ſignum do; (3) hortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. Παρεγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ θεῖν, Eur. Supp. 701. Παρηγγύα ὁ Κῦρος σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος ϗ ἡγεμὼν Xen.

Παρεγγυὴ, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, inſinuatio, &c.

Παρεγγύησις, εως, ἡ, idem. A παριγγυάω.

Πάρεγγυς, *Adv.* proximè.

Παρεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi παραγίνομαι.

Παρεγκάθημαι, adſideo, inter alios ſedeo.

Παρεγκάπτω, devoro.

Παρέγκειμαι, interjectus ſeu interpoſitus ſum.

Παρεγκελεύομαι, fut. εύσομαι, obiter hortor. Παρεγκελεύεσθαι τινί τι, Lyſ.

Παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri durior & ſiccior.

Παρεγκλίνω, aliquâ ex parte inclino, in latus inclino ſeu declino. Hinc

Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus.

Παρεγκόπτω, intercipio, Suicer.

Παρεγκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, ambages, (eſt, cum in Scenâ fit, quod actores dicunt, *Ern.*) Ἕτερον ἐγίγνετο παρεγκύκλημα τοῦ δράματος, Heliod. lib. 7.

Παρεγχειρέω, ῶ, adgredior, ſed ferè leniter, ut blandâ oratione, item admoveo, adhibeo aliquid, ſed eodem modo; (2) poſt alium aggredior. Hinc

Παρεγχείρησις, εως, ἡ, adgreſſio rei, imprimis levis, blanda, Ph. cavillatio.

Παρεγχέω, adfundo.

Παρεγχρόω, ῶ, depingo, coloro.

Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujuſque viſceris ſubſtantia. A παρεγχύω.

Παρέγχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio, adfuſio. Παρέγχυσις ἔνυγρος, *Aret.* A

Παρεγχύω, ſuperaffundo.

Παρεδίδου, *tradebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.

Παρεδόθην, a. 1. ind. paſſ. verbi παραδίδωμι.

Παρεδρεύω, fut. εύσω, adſideo; (2) adſiduus ſum in aliquâ re. A πάρεδρος. Hinc

Παρεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, aſſiduus, laborioſus.

Παρεδρήσσω, adſideo, Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adſeſſio, adſociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc

Παρεδριάω, adſideo; παρεδριόων, part. pro παρεδριάων, παρεδριῶν.

Πάρεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſeſſor, adſidens; (2) conſors imperii, templi, aræ, &c. Βουλαῖς ἐν Ῥαδαμάνθυος ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον, Pind. Olymp. 2. Ab ἕδρα.

Παρέδωκας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παρέζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi

Παρέζομαι, adſideo juxta, ſeu à latere ſedeo. Ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο, Il. 1. 557.

Παρεθέμην, a. 2. ind. med. v. παρατίθημι.

Παρέθη, *labefactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion. & Poët.* pro παρείθη, à παρίημι.

Παρέθηκεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν.

Παρέθης, 2. ſing. a. 2. ind. act. v. παρατίθημι.

Παρέθρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro παρεθέρισαν, à παραθερίζω.

Πάρει, *ades*, 2. ſing. præſ. imperat. verbi πάρειμι, vel *accedebat*, 3. ſing. imperf. v. πάρειμι.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena.

Παρείας, ου, ὁ, ſerpens quidam. A præc.

Παρείατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρεῖντο, à παρίημι.

Παρεῖδον, neglexi; παριδὼν, part. a. 2. præſ. non habet. Vid. εἴδω.

Παρείθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεικάζω, f. άσω, adſimilo, ſimilem fingo; (2) comparo. Παρεικάζειν τινί τι.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A παρείκω.

Παρεῖκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. παρίημι.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto. Οἵσπερ ἂν ὁ θεὸς παρείκῃ, Plato.

Παρείλετο 3. ſing. aor. 2. ind. med. verbi παραιρέω pro παρέλω.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, à παραλαμβάνω.

Παρειλίττω, implico, inſero.

Παρεῖμαι, perf. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρειμένος, *remiſſus*, part. perf. paſſ.

Πάρειμι, fut. ἔσομαι, adſum, præſens ſum, præſto ſum, interſum; παρεῖναι, adeſſe, præſto fuiſſe. Ἡμῖν παρέσονται ἱππεῖς, Xen.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, inf. παριέναι, prodire, part. παριὼν, progreſſus, Παριὼν εἰς ἐκκλησίαν, Plut. δεησόμενοι, Dem. Ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῄει, Xen. Cyr. 7, 6.

Παρεῖναι, præſ. inf. act. v. πάρειμι.

Παρειπεῖν, monere, part. παρειπὼν, hortatus. Παρειποῦσ᾽ ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν, Il. 6, 337.

Παρείπῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. v. παρέπω.

Παρειρύομαι, vel παρερύομαι, diſtrahor, pervertor.

Παρείρω, immitto, inſero; (2) ap. Soph. violo.

Παρεῖσα, a. 2. part. act. f. g. v. παρίημι.

Παρεισάγω, f. ξω, inſinuo, clam introduco; (2) induco, adduco, Gl. V. introduco; (3) de poetis & Hiſt. cum perſonas inducunt loquentes; (4) de iis qui opiniones ſerunt. Τὸν Ὄθωνα παρεισῆγεν, Plut. Οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, 2 Pet. 2, 1.

Παρεῖσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρείσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe clam inſinuavit, advena, adventitius, peregrinus, Gl. V. obinductus. A παρεισάγω.

Παρεισβάλλω, latenter invado, clam adgredior; (2) immitto.

Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falſa inſcriptio. Ex παρὰ, εἰς, & γράφω, ſeu γραφή.

Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios intrò recipio ſeu admitto.

Παρείσδυσις, εως, ἡ, introitus, *inpr.* clandeſtinus. A

Παρεισδύνω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introëo & me inſinuo. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, Judæ. 4. Πλῆθος περὶ ταῖς πύλαις στενοχωρούμενον, παρεισδῦναι σπουδάζοντες, Herodian. lib. 7.

Παρείσειμι, idem.

Παρεισέρχομαι, irrepo, irrependo clam ingredior; (2) intervenio, accedo; *item* (3) ingredior. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, Rom. 5, 20.

Παρείσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, infero.

Παρεισκρίνω, admiſceo præter rem, inculco.

Παρεισκυλέω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto, inſero, ſæpe item inculco, v. εἰσκυλέω.

Παρεῖσο, 2. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισοδεύω, fut. εύσω, obiter ſeu præter alia ingredior & incedo; (2) ingredior.

Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admiſceo, ſeu infero, quod propriè ad argumentum non pertinet.

Παρεισπέμπω, clam immitto.

Παρεισπίπτω, irrumpo, hoſtiliter ingredior, ſed inpr. præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me inſinuo. Gl. V. irrepo; παρεισέπεσεν, aor. 2. irruit. part. παρεισπεσὼν, illapſus. Εἰς τὴν Βαβυλωνίαν παρεισπεσὼν, Plut.

Παρεισπονέω, una, (ſc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, clam ingredior.

Παρεισρέω, clam vel ſenſim influo, clam ingredior.

Παρειστήκεισαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. v. παρίστημι.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus unam fero ad populum, aor. 1. παρεισήνεγκα; aor. 2. part. παρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 Pet. 1, 5.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, inſinuo me; παρεισφθαρεὶς, inſinuatus, aor. 1. part. paſſ.

Παρεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν, à παρέχω.

Παρὲκ, & *ſequente vocali* παρὲξ, *Præp.* extra, foris, præter, ſeorſim, ſine, clam.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι.

Παρεκάλεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. παρακαλέω.

Παρεκάλουν, imperf. ind. act. pro παρεκάλεον.

Παρεκβαίνουσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν, à

Παρεκβαίνω, digredior, abſcedo, excedo, tranſgredior, unde & violo. aor. 2 παρεξέβην, part. παρεκβὰς, digreſſus. Παρεκβαίνειν τὰ νενομισμένα, Plut. τὰ πάτρια, Ariſtot. ἀπό τινος, Polyb. Καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου, Heſiod. Ἔργ. 224.

Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. gr. ad explicandum vel illuſtrandum; explicandum ſumo.

Παρέκβασις, εως, ἡ, tranſgreſſus, exceſſus; (2) digreſſio à propoſito. A παρεκβαίνω.

Παρεκβατικὸς, ἡ, ὸν, digreſſionem efficiens.

Παρεκβατικῶς, *Adv.* per digreſſionem.

Παρεκβολεύομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado ſc. Hiſtoricis, Grammaticis, &c. A

Παρεκβολὴ, ῆς, ἡ, delectus, αἱ παρεκβολαὶ, excerpta, commentarius in loca ſcriptoris ſelecta, ſc. conſtans excerptis. Ab ἐκβάλλω. Hinc

Παρεκβολικὸς, ἡ, ὸν, excerpendi ſeu commentarios in poëtas ſcribendi ſtudioſus, peritus; τὸ παρεκβολικὸν, ſtudium tale ipſum.

Παρεκδέχομαι, ſeciùs, malè capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεκδύω, vel δυμι, clam evado.

Παρέκθεσις, ἡ, vox metrica; ἔκθεσις & παρέκθεσις, quæ eſt ἔκθεσις, adjuncta alteri.

Παρεκελεύετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. παρακελεύω.

Παρεκθέω, fut. εύσομαι, præternavigo, prætervehor.

Παρεκκλίνω, paullulùm declino; (2) declinare facio, deflecto, Gl. V. evito; παρεκκλίνας, a. 1. part. declinans, deflectens.

Παρεκλέγω, ſublego, furor, *Ern.* Παρεκλέγειν τὰ κοινὰ, *Dem.*

Παρεκλείπω, deficio, R.

Παρεκλήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro παρεκαλήθη, à παρακαλέω.

Παρεκνέομαι, οῦμαι, prætervehor, prætereo. Παρεκνέοντ᾽ ἐρυθινοὺς, Apoll.

Παρεκπίπτω, elabor, furtim me ſubduco.

Παρεκπροφεύγω, effugio.

Παρεκπυρόομαι, οῦμαι; παρεκπυροῦσθαι, interim igneſcere.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. παρακρίνω.

Παρεκρύσω, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att. & Ion.* pro παρεκρύσασο, à παρακρύω.

Παρέκταμα, ατος, τὸ, extenſio, ut ἔκταμα.

Παρεκτανύω, extendo & produco; (2) in longum extendo & produco.

Παρέκτασις, εως, ἡ, extenſio; (2) Fig. gram. quâ vox aliqua interjectâ ſyllabâ extenditur; (3) productio, v. gr. ſyllabæ. A

Παρεκτείνω, extendo, produco, ut ſyllabam; (2) ad comparationem alicujus extendo & produco; (3) ad aliquid exigo.

Παρεκτελέω, ῶ, perficio. Μηδ᾽ ἄλλο παρεκτελέσειε τι δαίμων, Moſch. 4. ult.

Παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, libenter ſuppeditans, promptus ad ſuppeditandum. Ab eod.

Παρέκτοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, loco motus, devius Gl. V.

Παρεκτὸς, *Adv.* foris, forinſecus, extrinſecus, extra, præter, præterquam.

Παρεκτρέπω, averto, abduco, diverto, ſeduco; παρεκτρέπομαι, exorbito. Μαντεύμασιν παρεκτρέποντες ὀχετὸν, Eur. Supp. 1108.

Παρεκτρέχω, prætercurro, prætervehor.

Παρεκτρίβω, attritu elido.

Παρεκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio; (2) via aberrans à regiâ, diverticulum. A παρεκτρέπω.

Παρέκυψαν, 3 pl. a. 1. ind. act. v παρακύπτω.

Παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, & appareo, Gl. V. παρεκφαίνειν, eluceſcere.

Παρεκφέρομαι, effero, concito. Πέρα τοῦ μέτρου παρεκφέρεσθαι, Luc.

Παρέκχέομαι, (& παρεκχύομαι) juxta & propè effundor, ut flumen propè urbem effuſum in mare; (2) exæſtuo.

Παρέκχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio humorum inter cutem; (2) exæſtuatio fluminis extra ripas.

Παρέλαβες, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.

Παρελαύνω, prætervehо, obequito, Gl. V. aor. 1. παρήλασε, prætervectus eſt. Ἐναντίω τὼ ἅρματε — ἂν παρελασαίτην, Ariſt. Av. 1134. Ἐπὶ δὲ πάντας παρήλασε, Xen. τρηχῖνα δὲ τοι παρελαύνω, Heſiod. Scut. Herc. 353.

Παρελέγχω, fut. ξω, arguo, redarguo.

Παρελέξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλέγομαι.

Παρελεύσεαι 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro παρελεύσῃ, à παρέρχομαι. Ὀυ παρελεύσεαι, ὐδὲ με πείσεις, Hom. Il. 1, 132.

Παρελευσις, ἡ, tranſitus.

Παρελεύσονται, *præteribunt*, 3. pl. f. ejuſd.

Παρελθεῖν, *præteriiſſe*, aor. 2. inf. act.

Παρέλθῃ, *præterierit*, 3. ſing. a. 2. conj.

Παρελθόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Παρέλθωσιν, *præterierunt*, 3. pl. a. 2. conj.

Παρέλκοντας, acc. pl. præſ. part. act. verbi παρέλκω.

Παρελκόντως, *Adv.* de ſupervacuo; (2) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρελκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυστὴς, ῦ, ὁ, procraſtinator, Gl. V. παρελκύστης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρελκύω, fut. ύσω, idem quod

Παρέλκω, extraho, protraho, prorogo, differo, remoror; (2) ſupervacaneus ſum, abundo, vaco. Παρέλκει (λήθη) πραγμάτων ὀρθὰν ὁδόν γ' ἔξω φρενῶν, Pind.

Παρέλλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio.

Παρελογίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi παραλογίζομαι.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto, interjicio, intercalo, Gl. V. (2) in acie colloco; (3) accedo, v. gr. cum exercitu, ut ἐμβάλλω. Ἀισχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, Dem.

Παρεμβατικῶς, per parentheſin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. ſing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω.

Παρεμβλέπω, idem quod παραβλέπω, Eur.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immiſſio, interjectio; (2) acies, aciei ratio; (3) caſtra, *item*, arx, præſidium, Gl. V. phalanx, caſtrum, caſtra. A παρεμβάλλω. Hinc

Παρεμβολικὸς, ὴ, ὸν, caſtrenſis, Gl. V.

Παρεμβολοειδὴς, ὲς, interjectionis formam habens.

Παρεμβύω, obturo, interfarcio, per media ſpatia inculco. Ὀνόματα ϗ δημοτικὰ ϗ πτωχικὰ παρενεβέβυστο, Luc.

Παρεμμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ceritus, Ph.

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσὼν. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, Æſchin.

Παρεμπλάσσω, vel πλάττω, obſtruo meatus; intego cutem; (2) inſtauro ſeu reſtituo.

Παρεμπλαστικὸς, ὴ, ὸν, obſtruendi vim habens. A præc.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico; (2) inſero, inculco. Hinc

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiſcetur.

Παρεμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento & obſtaculo ſum.

Παρεμπολάω, ῶ, emo ſeu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio; (2) lucrum negotiatione ejuſmodi adquiſitum. A

Παρεμπορεύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὲν ἄλλως τὸ τερπνον παρεμπορεύσαιτο, Luc.

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, interventus, interventio; (2) additio conſonantis in medio.

Παρεμφαίνω, præterea vel ſimul oſtendo; ſignifico; (2) declaro, explano; παρεμφαίνομαι, refero, ſimilis ſum; juxta appareo, Gl. V. παρεμφαίνω, repræſento, interluceo. Hinc

Παρεμφαντικὸς, ὴ, ὸν, demonſtrativus.

Παρεμφασις, ſpecies. Ab eod.

Παρεμφατικὸς, ὴ, ὸν, finitus.

Παρεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis.

Παρεμφέρω, ſimilis ſum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀραβικῇ μυροβαλάνῳ, Dioſc.

Παρεμφύομαι, juxta vel præter innaſcor.

Παρενδείκνυμαι, oſtento artem, ſpecimen artis edo. Ἐμπειρίαν τινα γραμμάτων παρενδείκνυσθαι βυλόμενος, Plut.

Παρενδύω, leniter, paulatim, clam introeo.

Παρενέβαλες, 2. ſing. a. 2. ind. act. v. παρεμβάλλω.

Παρεγγυάω, præcipio, ſuadeo.

Παρενείδω, inſpicio, cerno.

Παρενείρω, infibulo; (2) trajicio; (3) inſero, interſero, interjicio. Ἐις πάντα παρενείρων, Plut.

Παρενθειν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. Gl. V. interventus, interceſſio, interpoſitio. A παρεντίθημι.

Παρένθετος, υ, ὁ ϗ ἡ, interpoſitus, obiter inſertus & introductus; (2) ſpurius, non genuinus.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpoſitio, interjectio, intercalatio. Ab eod.

Παρενθυμέομαι, ῦμαι, animum non adverto, negligenter habeo, contemno, Ph. παρενθυμῦνται, diſſimulant. Hinc

Παρενθύμησις, εως, ἡ, diſſimulatio, Ph. negligentia.

Παρενθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempeſtivo affectu.

Παρενιαυτοφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, & φέρω.

Παρεννέπω, dico admonendo.

Παρενοπλίζω, armo.

Παρενοχλέω, ῶ, fut. ησω, turbo, obſtrepo, moleſtiam exhibeo; παρενοχλῦμαι, *paſſ.* moleſtia mihi exhibetur, controverſia mecum eſt, vexor, affligor. Παρενόχλειν τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων, Act. 15, 19. Οὐκ ἐν δίκῃ παρενοχλεῖτε ἡμῖν, Heliod. Hinc

Παρενόχλησις, εως, turbatio, vexatio.

Παρενσαλεύω, concutio; (2) incutio, adigo; (3) tripudio. Τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων, Ariſtoph. Plut. 291.

Παρενσπείρω, interſero, intertexo, obiter addo.

Παρενταξις, εως, ἡ, interpoſitio. A τάττω.

Παρεντείνω, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in inſtrumento muſico; (2) intendo v. gr. vocem, ut ſimplex.

Παρεντίθημι, & παρεντίθεμαι, obiter inſero, interſero, interpono. Ἡ δὲ συγγραφὴ ϗ παρεντίθεσθαι ἀγοράσματα εἰδε τὴν ναῦν κελεύει σε, Dem.

Παρεντρώγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεντυχία, ας, interventus. A παρεντυγχάνω, *intervenio.*

Παρὲξ, extra, foris. Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, Il. 24, 434.

Παρεξάγω, duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conſpicuum ſit.

Παρεξαλλάττω, commuto, παρεξηλλαγμένον, part. perf. paſſ. inuſitatum, inſolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, quaſi dic. extibio; παρεξηυλημένος, detritam tibiæ lingulam habens; mutus.

Παρέξειμι, prætereo, tranſeo; (2) progredior; (3) in aciem, hoſtem progredior.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. v. παρέχω.

Παρεξειπεῖν, præter rem & verum loqui. Opt. παρεξείποιμι.

Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ eſt extra remorum ordines.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo, evehor ultra decorum neceſſarium; (2) in aciem, hoſtem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, ſophiſticus elenchus.

Παρεξελέγχω, malè ſeu vitioſè, ſophiſticâ fallaciâ arguo.

Παρεξεληλάκεε, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro παρεξηλάκει, à παρεξελαύνω.

Παρεξερέω, præter verum loquor.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξευρίσκω, malè excogito.

Παρεξηγέομαι, ῦμαι, ſiniſtrè & perperàm interpretor. Hinc

Παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua & prava interpretatio.

Παρεξήϊεν, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* & cum ν pro παρεξῇε, à παρέξειμι.

Παρεξῆκα, aor. 1. ind. act. v. παρεξίημι.

Παρεξῆς, *Adv.* ordine, ſerie perpetuâ; (2) gradatim, deinceps.

Παρεξιέναι, præſ. inf. act. v. παρέξειμι.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire ſino.

Πάρεξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum ſe æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίστημι, de ſtatu ſuo dimoveo, aor. 2. dimoveor de ſtatu, decedo, v. gr. de viâ, &c.

Παρεξισόω, æquo.

Παρέξοδος, υ, ὁ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipſum.

Παρέξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. παρέχω.

Παρεξωθέω, ῶ, expello, quaſi fortuito incurſu, aut impulſu.

Παρεοῖσαν, acc. ſing. præſ. part. f. g. *Dor.* & *Ion.* pro παρῦσαν, à πάρειμι.

Παρέοντας, acc. plur. part. præſ. m. g. *Ion.* pro παρόντας.

Παρεῦσιν, dat. pl. præſ. part. *Ion.* & cum ν pro παρῦσι.

Παρεπαίνος, υ, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, *Ion.* pro παρεφάλλομαι, adſalto, juxta ſalto. Eur.

Παρέπεισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi παραπείθω.

Παρεπιβοηθέω, opem fero, auxilio venio.

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) in ſcenâ eſt, cum fit, quod dicunt actores; id ſic dictum eſt, quia in partibus actorum adſcriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum eſſet, potiùs igitur, *adſcriptio*, Ern.

Παρεπιγράφω, adſcribo, v. gr. in latere ſeu margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμι, oſtentandi causâ profero; artem oſtento, artis ſpecimina edo. Κικέρων δῆλός ἐστι ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρεπιδείκνυσθαι βυλόμενος, Plut.

Παρεπιδημέω, ῶ, fut. ήσω, peregrè advenio, advena ſum.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio. A

Παρεπίδημος, υ, ὁ ϗ ἡ, peregrè adveniens, peregrinus.

Παρεπικυρεω, auxilior.

Παρεπίκρανας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω.

Παρεπινοέω, excogito.

Παρεπιπνείω, à latere adſpiro, ſeu leviter adſpiro.

Παρεπιπορεύομαι, iter facio aliquò.

Παρεπισκοπέω, fut. ήσω, ſeorſim penſito ſeu conſidero, vel obiter conſidero; denique, conſidero, curam habeo ſimpliciter.

Παρεπισπάομαι, adſumo, adſciſco.

Παρεπιστρέφω, fut. ψω, paullùm converto, leviter flecto; παρεπιστρέφομαι, identidem convertor & reſpecto; παρεπιστράφη, reſpectavit. Hinc

Παρεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio in latus.

Παρεπιφέρω, adfero.

Παρεπιψαύω, leviter attingo.

Παρέπλαξα, aor. 1. ind. act. pro παρεπληξα, à παραπλήττω.

Παρέπομαι, conſequor, adſector, ſubſequor. Παρείποντο αὐτῷ τρεῖς ἑκατέρωθεν τῦ ἅρματος αὐτῦ, Xen. Cyr. 8, 23. Ex παρὰ, & ἕπομαι, *ſequor.* Τοῖς ὑρῦσι παρέπεται πολλάκις ϗ φῦσαν ἐκκρίνειν, Ariſtot.

Παρέπτη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. παρίπτημι.

Παρεργάτης, υ, ὁ, artifex.

Παρεργολαβέω, abſumo ab aliis quo utor; Ph.

Παρέργον, υ, τὸ, appendix, acceſſio, Gl. V. extraordinarium. Τόδε ὂν τηλικῦτον οἷα πάρεργον, ἐπὶ τῇ Γράκχυ στάσει συνέπεσε, Appian. A

Παρεργος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præter ſuſceptum opus, ad ſuſceptum opus accedens.

Παρέργως, *Adv.* obiter, perfunctoriè.

Πάρερμα, ατος, τὸ, fulcrum, firmamentum.

Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala ſeu perverſa interpretatio. A

Παρερμηνεύω, malè & perversè interpretor.

Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo. Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν, Ariſtoph. Conc. 398.

Παρέρπω, clam tranſeo; (2) dolosè ſubeo; (3) per inſidias, vel ex inſidiis adgredior.

Παρέῤῥευκε, 3. ſing. perfect. ind. act. verbi παραῤῥέω.

Παρέρχομαι, prætereo, tranſeo, tranſgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodeo ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereo, ut παροίχομαι; παρεληλυθὼς, præteritus, tranſactus, Gl. V. perf. part. παρελθεῖν, præterire, præteriiſſe; aor. 2. παρελθὼν, progreſſus. Τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη, Theoc. 27, 8.

Παρεσημειωσάμεθα, *annotavimus*, 1. pl. aor. 1. ind. med. v. παρασημειόομαι.

Πάρεσις, εως, ἡ, prætermiſſio, remiſſio, Gl. V. languor; item deliquium animi, λειποθυμία. Medicis eadem quæ παράλυσις. A παρίεμαι.

Παρεσθίω, adedo, rodo; (2) ſimul, eodem tempore, ſubinde edo.

Παρεσιώπας, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρεσιώπαες, à παρασιωπάω.

Παρεσκευάδατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, à παρασκευάζω.

Παρεσκευάζετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ.

Παρεσκευάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Παρεσκευασμένως, *Adv.* præparatò. A præc.

Παρέσπαρμαι, perf. ind. paſſ. v. παρασπείρω.

Παρέσσῃ, 2. ſing. fut. 1. ind. *Poet.* pro παρέσῃ, à πάρειμι.

Παρεστάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρεστάναι, à παρίστημι.

Παρέσταν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro παρέστησαν.

Παρέστη, *adſtitit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act.

Παρεστήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.

Πάρεστιν, 3. ſing. præſ. ind. cum ν, à πάρειμι.

Παρέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ad focum ſtat vel ſit. Παρεστίους σπένδοντα λοιβὰς, Soph. El. 272. Ex ἑστία.

Παρεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro παρεστηκότας, à παρίστημι.

Παρέσχεθε, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi παρασχέθω, Heſ. 103.

Παρέσχον, a. 2. ind. act. v. παρέχω.

Παρετάξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi παρατάσσομαι.

Παρέτεινας, 2. ſing. aor. 1. indic. act. verbi παρατείνω.

Παρετέος, prætermittendus, ſilendus. A παρίημι.

Παρετητυμος, ον, verus.

Παρετοιμασία, ας, ἡ, apparatio, paratio, Gl. V. A παρετοιμάζω.

Πάρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſolutus, luxatus, languidus. Διαλελυμένοι, πάρετοι, ὠχροὶ, *Aret.* A παρίημι.

Παρέτραπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν, à παρατρέπω.

Παρέτρεσσα, aor. 1. ind. act. *Poet.* pro παρέτρεσα, à παρατρέω.

Παρετυμολογέω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo; *paſſ.* originem habeo ab, &c.

Παρευδιάζομαι, ſereno cœlo fruor; (2) tranquillè vivo.

Παρευδοκιμέω, ῶ, fut. ήσω, famâ & celebritate præſto alicui; παρευδοκιμοῦμαι, celebritate vincor, reprobor. Παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἡ τῆς ὑποθέσεως καινοτιμία, Ariſtot.

Παρευημερέω, ῶ, ſupero & ſucceſſu & rebus ſecundis, vinco alium gratiâ & auctoritate; (2) abutor rebus ſecundis, Ph. (3) contemno, rejicio, reprobo.

Παρευθύνω, à rectâ viâ ſeu recto curſu averto vel depello.

Παρευθὺς, *Adv.* ſtatim, protinùs.

Παρευκηλέω, ῶ, fut. ήσω, mulceo, permulceo, delinio. Παρευκήλει λόγοις, Eur. Her. fur. 99.

Παρευλαβέομαι, timore aliquo teneor, ſubtimeo, vel timeo, ſimp. caveo.

Παρευμαρέω, negligo, contemno; unde aor. 1. παρηυμάρησαν, contempſerunt, neglexerunt, Heſ. Ex εὐμαρὴς.

Παρευνάζομαι, juxta cubo. Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως, Od. 22, 37.

Παρευνάομαι, idem.

Παρευναῖος, α, ον, cubatorius, quo in lecto utimur. Ab εὐνή.

Πάρευνος, ὁ, ἡ, conjux. Ab εὐνὴ.

Παρεύρεσις, εως, ἡ, idem quod ſeq. Dem. Gl. V. παρευρέσεις, *offuciæ*. A παρευρίσκω.

Παρεύρημα, ατος, τὸ, commentum, inventum; (2) cavillatio, quâ pactum aliquod eluditur. Ab eod.

Παρευρημένως, peritè, celeriter, ex tempore.

Παρευρίσκω, reperio, excogito, comminiſcor; παρευρὼν, commentus, aor. 2.

Παρεύσας, gen. ſing. part. præſ. f. g. *Dor.* pro παρούσης, à πάρειμι.

Παρευτακτέω, ῶ, fut. ήσω, cuſtodiarum vices obeo, ſtationes obeo; (2) diligentiâ in re aliquâ utor; (3) defero bonum ordinem.

Παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo, benè conſtituo, ordino. Παρευτρεπίζετε τ' ἄνδον μολόντες, Eur. Iph. in Tau. 727. Παρευτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο, πλὴν πυρῶν Κύκλωπος ὄψιν, id. Cyc. 586.

Παρεφάπτομαι, leviter attingo, ſtringo.

Παρεφεδρεύω, f. εύσω, ſum in ſtatione ad aliquem protegendum; additus ſum alicui defendendi causâ; (2) in inſidiis locare & eſſe. Τοῖς σιτολογοῦσιν παρεφήδρευε, Polyb.

Παρεφθαρμένως, cum levi corruptione. A παραφθείρω.

Παρεχάλκευσα, aor. 1. ind. act. verbi παραχαλκεύω.

Παρεχέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρέχειν.

Παρέχοντι, 3. pl. præſ. *Dor.* pro παρέχουσι.

Παρέχου, 2. ſing. præſ. imperat. *Ion.* & *Att.* pro παρέχεσο.

Παρέχω, f. ξω, p. παρέσχηκα, & παρέχομαι, *in med.* adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præſto, præbeo; unde & de feminâ copiam ſui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor, παρασχεθήσεται, accommodabitur, Gl. V. præſtabitur; fut. 1. paſſ. παρέχει, *Imperſ.* licet, facultas eſt, facile eſt; παρασχὸν, cum poteſtas eſſet. Τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι παρέχω τύπτειν, Ariſtoph. Nub. 440. Πάντες σιωπὴν παρείχοντο, Diod. Εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα, Ariſtoph. Av. 1257. Παράδειγμα μὲν δὴ τοιόνδε ἑαυτὸν παρείχετο, Xen. Κακῶς παρέξω, κ' οὐχὶ προσκινήσομαι. Ariſtoph. Lyſ. 228. i. e. malè præbebo. Odi quæ præbet, qui ſit præbere neceſſe. Ovid. Art. Am. 2, 685.

Παρεὼν, *præſens*, præſ. part. *Ion.* pro παρών.

Παρῇ, *adſit*, 3. ſing. præſ. conj.

Παρηβάω, pubertatem tranſeo; (2) conſeneſco, & à flore ætatis egreſſus in ſenectutem vergo; παρηβηκὼς, ætate progreſſus, part. perf.

Πάρηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pubertatem exceſſit; (2) cujus ætas defloruit. Ex ἥβη.

Παρήγγειλα, aor. 1. ind. act. v. παραγγέλλω.

Παρηγορέεσκες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro παρηγόρεες, à

Παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, conſolor; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; (5) medeor, ſano. Πόλιν θυμουμένην παρηγορεῖτον, Eur. Ph. 1458. Παρηγορήσεται τοῖσι, *Aret.* Ab ἀγορέω. Hinc

Παρηγόρημα, ατος, τὸ, hortatio, ſolamen, delinimentum.

Παρηγορία, ας, ἡ, ſolatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, Ph. A παρήγορος. Hinc

Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, conſolatorius, conſolandi ſeu leniendi vim habens.

Παρηγορικῶς, *Adv.* conſolatoriè, leniter, molliter.

Παρήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, hortator, hortatrix; (2) conſolator, vel conſolatrix. A παρηγορέω.

Παρηδύνω, ſuave reddo.

Παρηέρθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. παραείρομαι, Hom. Il. 16, 342.

Παρηθέω, ω, f. ήσω, tranſmitto per colum, percolo.

Παρήϊξα, aor. 1. ind. act. v. παραΐσσω.

Παρήϊον, ου, τὸ, gena. A παρειά.

Παρήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.

Παρηΐς, ίδος, ἡ, gena. Ab eod.

Παρῆκας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. παρίημι.

Παρηκολούθηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi παρακολουθέω.

Παρήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, immoriger, contumax. A παρακούω.

Παρήκω, pertineo; (2) juxta aliquid porrigi & extendi. *Ern.* Καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκουσιν, Plut. Παρήκε τὸ στρατόπεδον, Herodot. Εἰ τὰ τῆς φλεγμασίης παρήκοι, *Aret.*

Παρήλθοσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro παρῆλθον, à παρέρχομαι.

Παρῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui præcipiti, ſeu vergente ætate eſt, qui è florenti ætate egreſſus ſeneſcit, ætate provectus.

Παρήλιος, ου, ὁ, ſol geminatus, gemini ſoles.

Παρηλλαγμένως, *Adv.* more inuſitato; (2) aliter, diſſimiliter, *cum Dat.*

Πάρημαι, adſideo. Il. 9, 311.

Παρημελήκεε, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro παρημελήκει, à παραμελέω.

Παρημελημένως, *Adv.* negligenter, contemptim. A παραμελέομαι.

Παρῆμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρεῖναι, à πέρειμι.

Παρήμενον, acc. ſing. præſ. part. med. v. πάρημαι.

Παρημερεύω, f. εύσω, diem ſeu dies juxta quempiam tranſigo. Ex ἡμέρα.

Παρῄνει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρῄνεε, à παραινέω.

Παρῃορία, ας, ἡ, habena, ſeu lorum equi, qui παρῄορος vocatur; (2) extremitas, ſumma pars rei, ſcribitur & per ω. Ἐν δὴ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει. Il. 16, 152. leg. παρηρία, & πάρηρος.

Παρηόριος, ια, *Ion.* ίη, ιον, ſuperbus, elatus. A

Παρῄορος, ου, ὁ καὶ ἡ, equus funalis; (2) prominens ubique, extenſus; (3) delirus, demens, ſtolidus, *Æſch.* Pr. 362. Ex εἴρω.

Παρήπαφε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi παραπάφω.

Παρῃρημέναι, nom. pl. perf. part. paſſ. f. g. verbi παραιρέω.

Παρήρτητο, 3. ſing. pluſq. perf. indic. paſſ. verbi παραρτάω.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. πάρειμι.

Παρῄσθευ, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro παρῄσθη, à παραισθάνομαι.

Παρήσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi παρίημι.

Παρῃτημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi παραιτέομαι.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, ſono ſimilis ſum. Hinc

Παρήχημα, ατος, τὸ, idem quod ſeq.

Παρήχησις, εως, ἡ, vocis adſimilatio, alluſio.

Παρηχητικὸς, ἡ, ὸν, ſimilem ſonum habens, Σχῆμα παρηχητικὸν eſt παρήχησις.

Παρθέμενον, a. 2. part. med. n. g. *per Sync.* *Poet.* pro παραθέμενον, à παρατίθημι.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas, ſtatus, in quo virgines ſunt. A παρθενεύω.

Παρθενεῖα, τὰ, ſtatus virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρθένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθένος.

Παρθένευμα, ατος, τὸ, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) ſtatus virginitatis:

Παρθένευσις, εως, ἡ, virginitas, conditio virginis. A

Παρθενεύω, & παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem cuſtodio; virgineam vitam duco. Θυγάτηρ ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται, Eur. Hel. 290. A παρθένος.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, vide παρθενών.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τὰ, virginalia, Gl. V. Ab eod.

Παρθενίας, ου, ὁ, filius natus ex eâ, quæ cum duceretur, virgo putabatur, ſed non erat.

Παρθενικάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro παρθενικῶν, à παρθενικὸς.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A

Παρθενικὸς, ὴ, ὸν, virgineus, virginalis.

Παρθένιον, ου, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. *Angl.* Feverfew.

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις, Pind. Olym. 6.

Παρθενισκάριον, ου, τὸ, virguncula. Gl. Vet. Dim. à παρθένος.

Παρθενογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à virgine editus. Ex παρθένος, & γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. Ex κομέω, *curo*.

Παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occiſio vel immolatio. A

Παρθενοκτόνος, ου, ὁ, virginis aut virginum occiſor. Ex παρθένος, & κτείνω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginis. Ex μήτηρ.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator ſeu obſervator; Il. 11, 385. Ex ὀπιπεύω.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo, puſa, Ph. *Adject.* virgineus, intactus, (παρθένι, dat. quaſi à παρθήν. Theocr. *Ern.*)

Παρθενόσφάγος, ου, ὁ. Hinc dat. plural. παρθενόσφάγοισι ῥεέθροις, mactata virgine fluentibus rivis, apud Æſchyl. Ex σφάττω.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum.

Παρθενωπὸς, οῦ, ὁ, qui virgineâ & puellari facie eſt, ipſo adſpectu ſe effeminatum oſtendens. Ex παρθένος, & ὤψ.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo, reperitur pro παρθένος.

Πάρθνος, metri causâ alicubi pro παρθένος.

Παριαμβίδες, αἱ, modus cithariſticus. A

Παρίαμβος, ὁ, pes, idem pyrrichio.

Παριαύοντι, dat. ſing. præſ. part. act. v.

Παριαύω, juxta moror ſeu commoror, vel juxta dormio. Il. 9, 336.

Παριδρύω, juxta colloco ſeu ſtatuo.

Παριδεῖν, negligere. Παριδὼν τοῦ αὐτοῦ, Ariſtot.

Παριέναι, præſ. inf. act. verbi παρίημι.

Παριέρη, ης, ἡ, ſacerdos, femina initiatrix, apud Plut.

Παρίησαν, 3. pl. imperf. ind. verbi παρίημι.

Παρίζω, f. ίσω, juxta colloco, adſidere facio; (2) adſideo, juxta ſedeo; παρίζομαι, adſideo. Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, Od. 4, 311.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto, Gl. V. ſino; (2) admitto; (3) ſolvo, laxo; (4) permitto, ſino; (5) frango, debilito, *quo ſenſu impr. frequens eſt in paſſ.* παρειμένος, fractus, debilitatus, *cum Gen.* qui ſe removit ab aliquâ re, velut republicâ; (6) *in med.* ap. Plat. deprecor. παρειμένος, debilitatus, Gl. V. Καὶ μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος ἐκκλέψας ἐμὲ, ne admittas, Soph. Phil. 959. Τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ, tradidiſti, Ariſtoph. Θεσμ. 572.

Παρικτὸς, ὁ, ἡ, tranſiens. Ab ἱκνέομαι.

Παριλλαίνω, idem quod περιβλέπω.

Πάρινος, idem quod

Πάριος, ία, ιον, Parius. A

Πάρος, inſula.

Παριππάζομαι, à latere equito.

Παριππεύω, f. εύσω, præter equito, obequito. Πόντον παριππεύοντε, Eur. Hel. 1381.

Πάριππος, ου, ὁ καὶ ἡ, equum adſectans, velocitate equum adſequens.

Παρίπταμαι, tranſvolo.

Παρισάζω, fut. άσω, æquo, adæquo.

Παρίσθμια, ίων, τὰ, tonſillæ, glandulæ faucium; (2) tonſillarum inflammationes. Ab ἰσθμὸς, *fauces*.

Πάρισος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualis, vel compar, ſuppar. Hinc

Παρισόω, ῶ, adæquo, æquale, par ſeu compar reddo, æquiparo. Ἑαυτὸν παρισούμενος Δαρείῳ, Herodot.

Παριστάντα, acc. ſing. præſ. part. act. v. παρίστημι.

Παρίσταντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ.

Παρίστημι, παριστάω, & παριστάνω, f. στήσω, ſiſto, exhibeo, in medium profero, vel produco; (2) ante oculos pono, demonſtro, doceo; (3) comparo; (4) commoveo, concito, ſtimulo, exhortor; (5) admoneo, ſubjicio. Ὅπερ ἐστι μάλιστα ὑπερ ὑμῶν, τοῦτο παραστῆσαι τοὺς Θεοὺς ὑμῖν. Demoſt. pro Coron. *In præt. & aor. 2. paſſivè dicitur, ſignificatque* adeſſe, opem ferre, in mentem venire, in animo eſſe, videri, placere, &c. *In med. ferè ſignificat activè, & præterea* ad deditionem compellere, expugnare, ſubigere; (2) confirmare, reficere animum. παρίσταμαι, adſto, advento; παρέστηκα, perfect. adſtiti, Gl. V. aor. 2. παρεστην, adſtiti, a. 1. m. παρεστησάμην, παρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit. Παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, Rom. 6, 13. Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ib. 14, 10.

Παριστία, ἡ, focus, *Euſt.* Ab ἑστία.

Παρισχναίνω, extenuo, extenuatum reddo; παρισχναινόμενοι, macilenti, extenuati.

Παριστορέω, παριστορεῖν, obiter ἱστορεῖν, ſciſcitari, *item* narrare; (2) perperàm exponere, falſa referre.

Παρίσχω, juxta habeo ſeu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρίσως, *Adv.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exequatio; (2) ſtructura orationis ex membris æqualibus. A παρισόω.

Παρισωτικὸς, ὴ, ὸν, exæquans; τὸ παρισωτικὸν, eſt παρίσωσις.

Παριτὸς, adeundus, qui adiri poteſt. Ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικὼν οὐκέτι μοι παριτέ, Callim. vide Πάρειμι.

Παρκαλέλεκτο, accubabat, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Æol.* pro παρακατελέλεκτο, à παρακαταλέγομαι.

Παρκείμενον, præſ. part. med. n. g. *Æol.* pro παρακείμενον, à παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Æol.* pro παρακλίνουσι, à παρακλίνω, Heſ. Ἐργ. 260.

Παρκύπτοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. *Æol.* & *Dor.* pro παρακύπτουσαν, à παρακύπτω.

Παρκύπτω, f. ψω, pro παρακύπτω.

Παρμέμβλωκα, *curavi*, perf. ind. act. *per Sync.* *Æol.* pro παραμέμβλωκα, ex παραμεμόληκα, à παραμολέω, *curo*.

Παρμένω, pro παραμένω. Οὐκέτι τοι δύναμαι— ἐνθάδε παρμενέμεν, Il. 15, 400.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, ſcuti genus breve Carthaginienſibus, Suid.

Παρμονώτερος, *per Sync.* pro παραμονιότερος, durabilior. Σὺν Θεῷ γὰρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος, Pind. N. 8.

Παρνήσσοιο, gen. ſing. *Ion.* & *Poet.* pro Παρνήσου.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, αἱ, genus locuſtarum.

Παρὸ, *Conj.* propter quod, quoniam, quocirca.

Παροδεύω, prætereo, prætergredior; prætervehor, Ph. Παροδεύειν τὴν πόλιν. A πάροδος. Unde

Παροδικὸς, ὴ, ὸν, tranſitorius, Gl. V. (2) idem quod παρόδιος. Παροδικὸν διήγημα, narratio utilis.

Παροδικῶς, tranſeundo, Gl. V. A præc.

Παρόδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, qui viam reſpicit, viæ propinquus, ſeu ad viam pertinet, *item* ad vitam humanam, unde utilis vitæ humanæ.

Παροδίτης, ου, ὁ, viator, Gl. V. Ab eod.

Παροδῖτις, ιδος, ἡ, quæ ad viam eſt, aut in viâ. A παροδίτης.

Πάροδος, ου, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus; (2) ipſa actio adeundi, ingreſſus, introitus; (3) tranſitus; tranſitio; (4) proceſſio, in choris eſt proceſſio chori in medium, ſeu in ſcenam.

Πάροδος, ου, ὁ καὶ ἡ, juxta viam ſitus; (2) *Subſt.* ὁ, viator, tranſiens. Ex iiſd.

Παροίγω, fut. ξω, parum aperio; adaperio. Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ, Ariſtoph. Pac. 30. πύλας, Eur. I. A. 870.

Παροιδαίνω, nonnihil intumeſco, tumeo. Ἢν τὸ πᾶν παροιδαίνῃ σκῆνος, *Aret.*

Παροιδίσκω, idem, *Aret.*

Πάροιθε, vel πάροιθεν, *Præp.* ante, coram; (2) *Adv.* ante, antea. A παρὰ.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A παροικέω.

Παροικέω, ῶ, juxta habito, Gl. V. habito apud, accolo, incola ſum, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ. Παροικεῖν τῇ πόλει. Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ. Luc. 24, 18. A πάροικος.

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua; (2) incolatus. A παροικέω.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco, Gl. V. inhabitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.

Παροικίζω, f. ίσω, juxta colloco, juxta habitare facio, *impr.* peregrè adductum, παρῳκισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. paſſ.

Παροικοδομέω, juxta ædifico. Παρῳκοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος, Thuc. Hinc

Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adſtructum.

Πάροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, accola, incola, colonus, advena, Gl. V.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium, Gl. V. Ex οἶμος. Hinc

Παροιμιάζομαι, fut. άσομαι, proverbio utor. Παροιμιαζεσθαι τὸν Θεὸν, Plato.

Παροιμιακὸς, ὴ, ὸν, proverbialis, qui in proverbio eſt; παροιμιακὸν μετρον, eſt Anapæſticum dimetrum, quia in parœmiis quibuſdam occurrebat.

Παροιμιακῶς, per proverbium.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, proverbiorum ſcriptor. Ex γράφω.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere & interpretari. Ex παροιμία, & λέγω.

Παροίμιον, ſc. ῥῆμα, vel ἔπος, proverbium, parœmium, dictum à trivio. Ab οἶμος, *Ern.*

Παροιμιώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, proverbialis. A παροιμία.

Πάροιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui juxta, ſeu propè viam eſt, vicinus, *Heſ.* Hinc

Παροιμόω, ῶ, à viâ deflecto, *Heſ.*

Παροινέω, ebrius ago, dicove quæ dedecent; pecco per vinolentiam, debacchor; Gl. V. παροινεῖν, debacchari; παροινοῦμαι, ut πεπαρῳνημένη γυνὴ, mulier in convivio contumeliam paſſa; παροινούμενος, à temulento malè acceptus; πεπαρῴνηται σοι, debacchatus es. Ἱκανὰ σοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, Luc. A πάροινος. Hinc

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria ſeu contumelia, quâ quis ab homine temulento adficitur; (2) is, qui injuriâ ſeu contumeliâ à vinolento adficitur.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas; (2) è temulentiâ naſcens petulantia & injuria; inſania, Gl. V. A πάροινος.

Παροινιάζω, idem quod παροινέω, *Heſ.*

Παροινικὸς, ὴ, ὸν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

Παροίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinoſus, ebrius, petulans è temulentiâ. Ad eod.

Πάροινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferox, ad injuriam & contumeliam ex vino proclivis, Gl. V. vinolentus, vinulentus.

Παροινούμενον, acc. ſing. præſ. part. paſſ. verbi παροινέομαι.

Παροίνως, per temulentiam petulanter. A præc.

Παροίσθεντα, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. παραφέρω.

Παροιστράω, ſive παροιστρέω, œſtro immiſſo concito; ad furorem redigo; (2) œſtro immiſſo fugor & exagitor, exſtimulor.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquiſſimus, vetuſtiſſimus, *Superl.* à πάρος, *ante*.

Παροίτερος, έρα, ερον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod. Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, Il. 23, 459.

Παροίχομαι, fut. παροιχήσομαι, prætereo; (2) pereo, morior, præt. part. παρῳχηκὼς, neutr. παρῳχηκὸς, præteritum, Gl. V. & paſſ. παρῳχημένος, præteritum. Ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς, Act. 14, 16.

Παροιχομένοισιν, dat. plur. part. præſ. med. *Ion.* & cum ν, pro παροιχομένοις, à παροίχομαι.

Παροιχώκεε, *præterierat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro παρῳχώκει. Ab eod.

Παροκλάζομαι, ingeniculo me, curvatis genibus ſubſido.

Παρολιγωρέω, ῶ, ſuſque deque habeo, non curo.

Παρολιγωρητέον, contemnendum.

Παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω, p. παρωλίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor; Gl. V. dilabor.

Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora:

Πάρολκος, ου, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum ampliùs nullus uſus eſt. A παρέλκω.

Παρομαρτέω, ῶ, fut. ήσω, comitor, adſector.

Παρομαρτέει πνὶξ γυναιξὶ, *Aret.*

Παρομοιάζω, f. άσω, adſimilis ſum; (2) adſimilo. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27.

Παρομοίϊος, *Poet.* pro παρόμοιος.

Παρόμοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſimilis, propè ſimilis.

Παρομοιόω, ῶ, fut. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo. A præc.

Παρομοίως, *Adverb.* ſimiliter, non adſimili modo.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adſimilatio, figura rhetorica. A παρομοιόομαι.

Παρομολογέω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confeſſio; (2) figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præſens, quod adeſt; (2) præſens temporis conditio; (3) abſolutè, cum facultas ſit, cum occaſio, ſeu copia eſſet. A πάρειμι, unde part. παρών.

Παρονειδίζω, perſtringo, reprehendo falsè.

Παρονομάζω, f. άσω, alludo ad nomen. Hinc

Παρονομασία, ας, ἡ, alluſio ad nomen aliquod; (2) figura rhetorica.

Παροξίζω, f. ίσω, acetum guſtu vel odore refero; (2) paululùm aceſco.

Παροξύναι, a. 1. inf. act. v. παροξύνω.

Παροξυνθείη, 3. ſing. a. 1. opt. paſſ.

Παροξυντὴς, οῦ, ὁ, concitator, ſtimulator, irritator, Gl. V. A παροξύνω. Unde

Παροξυντικὸς, ἡ, ὸν, concitandi, irritandi vim habens, incitabilis.

Παροξυντικῶς, ad incitandum aptè, acriter.

Παροξύνω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, ſtimulo, inſtigo, concito, ad iram concito, irâ accendo; (2) acutum tonum in penultimam ſyllabam colloco. Πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃ φρένα, Eur. Alc. 670. Τούτους ἐπαινῶν παρώξυνε, Xen. Cyr. 6, 12. Παροξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, Act. 17, 16. Hinc

Παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exſtimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, Gl. V. (2) acceſſio morbi.

Παροξυτονέω, acutum in penultimâ pono. A

Παροξύτονος, ου, ὁ ϗ ἡ in penultimâ ſyllabâ acutum tonum habens. *Vox Grammatica.*

Παροξυτόνως, *Adv.*

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπτάω, ῶ, f. ήσω, aſſo.

Παροπτέος, έα, έον, negligendus, deſpiciendus. A παρόπτομαι.

Παρόπτησις, εως, ἡ, qu. dic. adaſſatio, cum quid prunis torretur. A παροπτάω.

Παρόπτομαι, negligenter video, negligo, Gl. V. deſpicior. Hinc παρόψονται, f. 1. & παρῶπται, perfect. part. paſſ. apud Poll. aor. 1. paſſ. παρώφθην, part. παροφθεὶς, neglectus, faſtiditus; παροφθέντα, neglecta.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error, ex negligentiâ; propriè quem quis perperam videndo commiſit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ, adſpectus obliquus; (2) contemptus, deſpicientia. Ab eod. Unde

Παρορατικὸς, ἡ, ὸν, negligens, incurioſus.

Παροράω, ῶ, limis oculis, tranſversùm intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperàm adſpicio ſeu video; (4) contemno, negligo, prætermitto, non curo, παροραθεὶς, deſpectus, Gl. V. aor. 1. part. paſſ. Παρηγγύησε δὲ παρορᾷν πρὸς τὸ σημεῖον, Xen. Cyr. 7, 1.

Παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito; irrito; p. paſſ. παρώργισμαι. Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, Epheſ. 6, 4. Hinc

Παρόργισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus eſt.

Παροργισμὸς, οῦ, idem & ab eod.

Παρόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad latera montis ſitus, prope montem ſitus. Ex παρὰ, & ὄρος.

Παρορία, ας, ἡ, regio montana, ſeu montibus vicina, R. A πάρορος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum uſurpando, fines meos & limites tranſilio. Hinc

Παρορισμὸς, ου, ὁ, egreſſio extra fines ſuos & alieni agri uſurpatio.

Παροριστὴς, οῦ, ὁ, qui fines ſuos egreditur atque alienum agrum uſurpat.

Παρορκέω, ῶ, fut. ήσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

Παρορμάω, incito, concito, ſtimulo, inſtigo, hortor, *in med.* irruo. Δεῖ ἄλλους παρορμᾷν ἐπὶ τὰ καλὰ ϗ ἀγαθὰ ἔργα, Xen.

Παρορμέω, juxta ſtationem teneo:

Παρόρμημα, τὸ, incitamentum:

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, ſtimulatio; incitamentum, cohortatio. A παρορμάω.

Παρορμητικὸς, ἡ, ὸν, incitans, ſtimulans.

Παρορμητικῶς, cum vi incitandi, acriter.

Πάρορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, inauſpicatus, infauſtus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παρορχέομαι, οῦμαι, perperàm ſalto.

ΠΑΡΟΣ, *Adv.* ante, antea, prius; (2) priuſquam, antequam.

Παροτρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitandi vim habens. A

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, ſtimulo, Gl. V. aor. 1. παρώτρυνα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, Act. 13, 50.

Παρουάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aures pendulas habens.
Τὶν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγοὺς,
Τρεῖς δὲ παρουατίους, ἕνα δ' αἰόλον——ἔδωκε,
Call. in Dian. 91.

Παρουλὶς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ, & οὖλον.

Πάρουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, criſpus.

Παροῦρος, ὁ, cuſtos.

Παροῦσας, acc. plur. part. præſ. f. g. verbi πάρειμι, *adſum.*

Παρουσία, ας, ἡ, præſentia; (2) adventus. A πάρειμι. Hinc

Παρουσιάζω, præſens ſum, appropinquo.

Παροῦσιν, dat. pl. præſ. part. cum ν.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur. A

Παροχετεύω, per canales aliò derivo, perverſis & mutatis canalibus duco. Gl. V. derivo. Ταῦτ' οὖν παροχετεύσας εὖ, κουδὲν λέγων, Eur. Bac. 479. Παρωχέτευσε ἀπὸ τῆς πλευρῆς πῖος, *Aret.*

Παροχεύω, alterius feminam appeto; παροχεύεσθαι, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Παροχεύονται δὲ ποτε ϗ τῶν τοὺς ἄῤῥενας ἐχουσῶν τινες, Ariſtot.

Παροχέω, ω, f. ήσω, præterveho, tranſveho; (2) juxta alterum veho; παροχέομαι, οῦμαι, vehor à latere; in vehiculo vel curru aſſideo. Παρωχεῖτο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας, Xen.

Παροχὴ, ῆς, ἡ, præbitio, præſtatio, ſalarium, *item* largitio, ut congiarium, &c. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, fut. ήσω, obturbo, obſtrepo, moleſtiam exhibeo. Ex παρὰ, & ὄχλος.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte tranſmoveo; (2) tranſmoveo, transfero.

Πάροχος, ου, ὁ, præbitor, qui peregrinis ſalem & ligna præbebat; (2) qui à latere alicujus vehitur, ſeu in curru alteri adſidet, *inpr.* ſponſæ paranymphus. A παρέχω, vel παρὰ, & ὄχος.

Παροψάομαι, ῶμαι, præter panem aliquo opſonio veſcor. Hinc

Παρόψημα, ατος, τὸ, id, quo præter panem veſcimur, opſonium.

Παροψημάτιον, ου, τὸ, idem, Dim. ab eod.

Παροψίδιον, ου, τὸ, opſonium frugale. A

Παροψὶς, ίδος, ἡ, vas, in quo opſonia apponuntur, patina; παροψίδες, lances, Gl. V. Ex παρὰ, & ὄψον.

Παροψωνέω, clam opſonia coëmo. Αὐτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ ϗ προτοῦ, Ariſtoph. Conc. 226. Hinc

Παροψώνημα, ατος, τὸ, opſonium, clam è foro comparatum & coëmptum, & opſonium, cibus delicatior, *ſimpl.*

Παρπεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *per Sync. & Ion.* pro παραπιθεῖν, à παραπείθω.

Παρπεπιθὼν, qui perſuaſit, induxit, pellexit, pl. παρπεπιθόντες, qui perſuaſerunt, &c.

Παρπόδιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, præſens, imminens. Φόνου παρποδίου νεφέλαν, Pind. N. 9. Ex ποῦς.

Παῤῥησία, ας, ἡ, qu. dic. oratio libera nihil reticens; Ph. licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν, & ῥῆσις. Hinc

Παῤῥησιάζομαι, fut. άσομαι, liberè & ingenuè planèque dico; (2) palàm & liberè ago, Gl. V. fiducialiter ago. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, Act. 19, 8. Πάνθ' ἁπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαῤῥησίασμαι, Dem. Phil. 1.

Παῤῥησιαστὴς, οῦ, ὁ, qui liberè loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat, Gl. V. licentioſus. A præc. Hinc

Παῤῥησιαστικὸς, ἡ, ὸν, idem, Gl. V.

Παῤῥησιαστικῶς, *Adv.* liberè loquendo, Gl. V. licenter.

Παρστὰς, adſtans, παρσταίη, adſtet, παραστὰς, παρασταίη, Il. 10, 157, & 20, 121. A παρίστημι.

Παρτιθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. *Æol.* pro παρατιθέτω, à παρατίθημι.

Παρτιθέω, ῶ, unde παρτιθεῖ, apponit pro παρατιθεῖ, παρατίθησι, Od. 1, 192. A verbo inuſ. παρατιθέω.

Παρυγραίνω, leviter humecto.

Πάρυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, leviter humidus; (2) madens, humidus.

Παρυδάτιος, juxta aquam poſitus vel natus, aquaticus. Ex παρὰ, & ὕδωρ.

Πάρυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Παρυπαντάω, occurro.

Παρυπάτη, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, chorda poſt primam. A παρύπατος, ſecundus à ſummo.

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, *inpr.* per occaſionem, ſubinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A præc.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, ſubſiſtentiæ ſeu ſubſtantiæ ſimulacrum, ſubſiſtentiæ adfinitas.

Παρυφαίνω, attexo, p. paſſ. παρυφασμένος, attextus. Ὑπὸ δὲ τῶν παρυφασμένων ὅπλων πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνεται, Xen.

Παρύφαντον, intertextum, Gl. V. A præc.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id quod telæ ſeu textili attextum eſt, Gl. V. prætexta, præclavium, præclava. A παρυφάω. Hinc

Παρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prætextatus.

Πάρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Παρυφίσταμαι, unà ſubſiſto vel exiſto, unà ſum in naturâ rerum; (2) demonſtror.

Παρφάμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* pro παραφάναι, à παράφημι, Pind. Ol. 7.

Παρφάμενος, malè ſuadens. A παράφημι.

Παρφασια, ας, ἡ, conſilium pro παραφασία, vel παραιφασία, Suicer.

Πάρφασις, εως, ἡ, vide παραίφασις, παράφασις. Ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν ϗ πάλαι, Pind. Nem. 8.

Παρφέρομαι, pro παραφέρομαι.

Πάρφυκλος, *Æol.* pro παράφυκλος.

Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias ſcribo. Ex παρὰ, & ἀείδω.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius ſimilitudinem compoſitum. Ab ᾠδή.

Παρῳδία, ας, ἡ, idem; (2) cum alterius poëtæ verſus jocosè in aliud argumentum transferuntur.

Παρῳδικὸς, ἡ, ὸν, per parodiam factus; (2) qui crebrò parodiis utitur.

Παρῳδὸς, οῦ, ὁ, parodiarum ſcriptor. Ab eod.

Παρωθέω, idem quod

Παρωθέω, ῶ, f. ώσω, & ωθήσω, expello, ejicio, expello, rejicio, adſpernor, negligo; παρωθοῦμαι, exturbo, Gl. V. aor. 1. inf. παρώσασθαι, ejicere. Παρώσας ϗ δάμαρτα ϗ τέκνα, Lycurg. 1263. ξένους, Eur. Herac. 238.

Παρωκεάνιοι, ων, οἱ, oceani accolæ.

Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui eſt in littore oceani. Hinc

Παρωκεανιτικὸς, ἡ, ὸν, oceani accola, maritimus.

Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, ora oceani. Ab eod.

Παρῴκησε, 3. ſing a. 1. ind. act. v. παροικέω.

Παρῴκισμαι, perf. ind. paſſ v. παροικίζω.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. paſſ. v. παροικοδομέω.

Παρωλένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad brachia eſt, vicinus brachiis & ulnis. Ab ὠλένη.

Παρώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, adæquatus, ferè æqualis. Ab ὁμαλὸς.

Παρωμὶς, ίδος, ἡ, humerale. Ab ὦμος.

Παρὼν, præſens, Ph. neutr. παρὸν, præſens, inſtans, Gl. V. A πάρειμι.

Παρωνομασία, ἡ, idem quod παρονομασία.

Παρωνυμέω, verbum ex alio duco, ſeu formo; (2) cognomen do.

Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, vide παρώνυμος. Hinc

Παρωνυμιάζω, ſeu παρωνυμίζω, f. σω, denomino ab verbo alio, ut ξύλινον à ξύλῳ.

Παρωνύμιον, ου, τὸ, cognomen, agnomen. A

Παρωνύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, denominatione ſimilis. A παρώνυμια.

Παρώνυμον, ου, ὁ ϗ ἡ, adnomen, prænomen, Ph. Ex παρὰ, & ὄνομα. Unde

Παρώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens, Gl. V. παρώνυμα, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut ἀνδρεῖος eſt παρώνυμον τῆς ἀνδρείας.

Παρωνύμως, *Adv.* denominativè.

Παρωνυχία, ας, ἡ, abſceſſus ad unguis radicem natus, reduvia; (2) nomen herbæ. Ab ὄνυξ.

Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Πάρωος, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem habens inter cinereum & rufum medium.

Παρωπίαι, oculorum minores anguli verſus tempora. Ex παρὰ, & ὤψ. Unde

Παρώπιον, ου, τὸ, oculare equorum.

Παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παρῶπτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. παρόπτομαι.

Παρωρεία, ας, ἡ, latus montium ſecundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A

Παρώρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad latera montis ſitus, vel propè montem ſitus. Ab ὄρειος.

Παρωρείτης, ου, ὁ, latera montis incolens; (2) ad montem poſitus. A παρώρειος.

Παρωρμημένως, iracundè, vehementer. A παρορμάομαι.

Πάρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) qui vigorem ætatis amiſit. Ex παρὰ, & ὥρα.

Παρωροφὶς, ίδος, ἡ, pars ſubjecta faſtigio, vel adjecta, Poll. ora tecti. Ab ὄροφος.

Παρώτιον, ου, τὸ, ornamentum aurium; (2) oculi angulus externus, verſus aurem. Ex παρὰ, & οὖς. Unde

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum ſub auribus; παρωτίδες, ſtrumæ, Gl. V.

Παρώτρυνα, aor. 1. ind. act. v. παροτρύνω.

Παρῴχηκα, perf. ind. act. v. παροίχομαι.

Παρῳχημένος, ſcil. χρόνος, & παρῳχηκὼς, præteritum.

Πάρωχρος, ον, ſubpallidus.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, univerſus; (4) *cum additur numeris*, ipſe omnino, admodum; (5) *dicitur & de maximâ parte*, plerique, reliqui omnes; (6) de rebus varii generis; (7) τὸ πᾶν, ſumma rerum, *philoſophis* univerſum; *interdum Adv.* omni ex parte, omnino; (8) ἐκπαντὸς, ſc. τρόπου, quovis modo; (9) τὰ πάντα dicitur is alicui eſſe, qui ab eo maximè diligitur, amatur; (10) εἰς πάντα, pro πάντως; (11) in N. T. ſummus, maximus, πᾶσα χαρὰ, ſummum gaudium. Οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν, Hom. Il. 7, 161. Non pauciores quam novem. Δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους, 10, 560.

Πασᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πασῶν.

Πάσασθαι, aor. 1. infin. med. v. πάομαι.

Πασίγνωστος, ον, manifeſtus, clarus.

Πασιμέλουσα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ eſt. Ex πᾶς, & μέλει, *curæ eſt.*

Πασιφαὴς, ὲς, idem quod

Πασιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnibus apparens. Ex πᾶς, & φαίνομαι.

Πασσαλευτὸς, ἡ, ὸν, adfixus. A

Πασσαλεύω, ſeu πατταλεύω, f. εύσω, palum figo, palo figo, adfigo. Θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις, Eurip. Rheſ. 180. Πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος, id. Bac. 1215. A πάσσαλος.

Πασσαλίσκος, ου, ἡ, claviculus ligneus, paxillus, Dim. à

Πάσσαλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus, Ph. palus. Ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα Ἤματι τῷ ἑλόμην, Hom. Il. 5, 209. A πήσσω.

Πασσάμενοι, nom. plur. aor. 1. part. med. *Poet.* pro πασάμενοι, à πάομαι. Πασσάμενος ἐπίτασσε, Theocrit. 15, 90.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, idem quod πασσάλισκος.

Πάσσε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπασσε, à πάσσω.

Πάσσομαι, comedo. A πάω.

Πάσσυδει, *Adv.* omni impetu, omnibus copiis, omnino. Ex πᾶς, & σύομαι.

Πασσυδὶη, *Adv.* idem & ex iiſd.

Πασσυρεὶ, idem, ſed malæ notæ vox, *Ern.*

ΠΑ'ΣΣΩ, vel πάττω, fut. άσω, inſpergo, conſpergo; (2) ſpargo; (3) ſuperinjicio; *item* intexo, contexo; (4) variego, variè diſtinguo. Ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πᾶσασθαι, Soph. Antig. 207. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, adeptus, Epigr.

Πάσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, craſſior, ſpiſſior, denſior, Comp. à παχὺς.

Παστὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum; (2) porticus, atrium; (3) anta. A πάσσω.

Παστη, ης, ἡ, juſculum farinâ mixtum ſeu conſperſum. Ab eod.

Παστὸν, οῦ, τὸ, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi ſolebat.

Παστὸς, ἡ, ὸν, conſperſus; (2) thalamus, Gl. V. ſeu ædicula portatilis in quâ ſimulacrum Dei vel Deæ; obtentus, coronatio, thalamus; & παστὸν, ſalſum, id. Ab eod.

Παστοφορεῖον, vel παστοφόριον, ου, τὸ, paſtophorium, ædicula Dei vel Deæ portatilis; (2) thalamus in quo habitat æditu us, ſacerdos; (3) atrium templi. A παστὸν, & φέρω.

Παστοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æditu us, ædiculam geſtans, Ex iiſd.

ΠΑΣ'ΧΑ, τὸ, paſca, tranſitus, *indecl.* Vox Hebr.

Πασχάζω, paſcha celebro, Suicer. A πάσχα.

Πασχαλικὸς, ἡ, ὸν, feſtorum obſervationi addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, paſchalis, ad paſcha pertinens, Suicer. Ab eod.

Πασχέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πασχεῖν.

Πασχητιασμὸς, οῦ, ὁ, ipſa appetitio coitûs nefandi; (2) turpis in Venerem pruritus. A

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν ſive obſcœna pati; πασχητιῶν, pathicus, Gl. V. A

Πάσχοιτε, 2. pl. præſ. opt. act. v.

ΠΑ'ΣΧΩ, patior; (2) affectus ſum animo vel corpore in utramvis partem; (3) accidit mihi quid; (4) εὖ πάσχειν, beneficio affici, κακῶς πάσχειν, incommodo, injuriâ affici; (5) *Att.* facio, f. πείσομαι; p. med. πέπονθα; a. 2. ἔπαθον, part. παθὼν, act. paſſus. Ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς ἔτι, pati ab, Soph. Phil. 1347. Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένη πεπόνθατε, ita affecti eſtis erga, Æſch. *Att.* τὶ παθὼν, quare.

Παταγέω, ſtrepo, ſtrepito, fragorem edo, obſtrido, perſtrepo. Ῥήγνυνται ϗ παταγοῦσιν, Ariſtoph. Nub 337. A πάταγος.

Παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plauſus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, ſtrepitus, de garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ἡ, ὸν, ſtrepitans, turbulentum ſonum edens, Suicer. Ab eod.

Παταγοδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum edens inter currendum. Ex πάταγος, & δρόμος.

Πάταγος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑ'ΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Patæci, dii Phœnicum navigantium.

Πατάνη, ης, ἡ, patina, patella. A πετάω.

Πατάνιον, ου, τὸ, patella, parva patina. Dim.

Πατάξαι, aor. 1. inf. act. verbi.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, f. ξω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito; (2) percutio, pulſo, ferio; πεπαταγμένος, p. part. percuſſus. Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν, Ariſtoph. Ran. 38. Ἐξαίφνης πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξε, ibid. 54. Πρὸς κίονα νῶτον πατάξας, Eur. Her. fur. 1010. Πολυνείκην δορὶ, idem, Ph. 1472.

Πατέεσθαι, præſ. inf med. verbi πατέομαι.

Πατέλλα, patina, Gl. V. Hinc

Πατέλλιον, ου, τὸ, patella, parva patina, Dim.

Πατελλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πατέλλα, & χαίρω.

Πατέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro πατέουσι, & πατέω.

Πάτερ, *pater*, voc. ſing. à πατὴρ, *pater.*

Πατερίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco, ſeu appello. Παῦσαι ϗ μὴ πατέριζε, Ariſtoph. Veſp. 650. A πατήρ.

Πατέριον, ου, τὸ, paterculus, Dim. ab eod.

ΠΑΤΕ'Ω, ῶ, calco, conculco, protero; (2) contemptui habeo, contumeliâ adficio, opprimo; (3) tero, ut librum, verſo manu; (4) πατέομαι, comedo, *Ion.* ap. Herodot. οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, nec Æſopum triviſti, *vel* legiſti, de indocto, Ariſtoph. Av. 477. Πατήσει χῶρον Σκύθην, Lycurg. 200.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum; (2) homo, qui proteritur & opprimitur. A πατέω.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, & *per Sync.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατήσαις, a. 1. part. *Æol.* pro πατήσας, à πατέω.

Πατησμὸς, οῦ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ου, τὸ, torcular, Gl. V. A πατέω.

Πατητὴς, ου, ὁ, calcator, Gl. V. Ab eod.

Πατετὸς, ἡ, ὸν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ου, ὁ, calcata ſeu trita via, Gl. V. pavimentum; (2) pulvis corpori adhærens, ſordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ.

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum ſtrenuitas & fortitudo. Ex πατὴρ, & ἀγαθός.

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, Gl. V.

Πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφους.

Πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruus.

Πατραλοίας, & πατραλῴας, ου, ὁ, patris percuſſor, parricida. Ex πατρὸς, & ἀλοιάω.

Πάτρη, ης, ἡ, *Ion.* pro πάτρα.

Πάτρηθεν, *Adv.* è patriâ. A πάτρη.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, cœtus eorum, qui communem patrem familias habent; tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατήρ.

Πατριάζω, fut. άσω, mores paternos imitor. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ου, τὸ, patriarchæ domus. A

Πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, autor generis. Ex πατριὰ, & ἄρχων.

Πατριαρχία, ας, ἡ, paternitatis principium; (2) patriarchatus. Ab eod. Hinc

Πατριαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad patriarchas pertinens.

Πατρίδιον, ου, τὸ, paterculus, Dim. à πατήρ.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, paternus, patrius. A πατὴρ.

Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, Gl. V. A præc.

Πατρικῶς, *Adv.* paternè, more patris; (2) adfectu paterno, paternâ benevolentiâ.

Πάτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, patrius, à patre, vel à patribus traditus; τὰ πάτρια, mores, inſtituta majorum. Ab eod.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod. Hinc

Πατρίως, more majorum.

Πατριωτης, ου, ἡ, popularis, conterraneus.

Πατριῶτις, ιδος, ἡ, idem. Hinc

Πατριωτικὸς, ἡ, ὸν, ad tribules pertinens.

Πατρογενὴς, ὲς, θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. A γένος.

Πατροδώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, à patre donatus, vel datus.

Πατρόθεν, *Adv.* à patre. A πατήρ.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus. Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν Οὐρανίδας, Heſ. Th. 501.

Πατροκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, à patre motus.

Πατροκτονέω, ῶ, parricida ſum.

Πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. A

Πατροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. A κτείνω.

Πατρόκτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, à patre interfectus.

Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus maternus.

Πατρονομέομαι, οῦμαι, patris imperio regor. Ex πατὴρ, & νόμος, *lex*.

Πατρονομία, ας, ἡ, munus Patronomorum; (2) imperium paternum.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἐπιτροπὴ, gubernatio paterna. A

Πατρονόμος, ου, ὁ, qui tamquam pater res adminiſtrat; (2) nomen magiſtratûs apud Lacedæmonios. Ex πατὴρ, & νέμω.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à patre traditus; (2) à majoribus traditus. A πατὲρ, & παραδίδωμι, *trado*.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, patris pater.

Πατρόπολις, ἡ, patria, domus paterna.

Πατροῤῥαίστης, ου, ὁ καὶ ἡ, parricida. A ῥαίω.

Πατροστερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, patre privatus, orbus, R. Ex στερέω, *privo*.

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατήρ.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, patrem verberans. Ex τύπτω.

Πατροῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, patris bona habens ſeu poſſidens. Ex πατὴρ, & ἔχω.

Πατροφονεὺς, έως, *Poet.* ῆος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

Πατροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, patris interfector.

Πατροφόντης, ου, ὁ, idem. Ex φονέω.

Πατρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus. A πατήρ.

Πατρῴζω, f. ώσω, patriſſo, patris mores imitor. A πατρῷος.

Πατρωΐος, ου, ὁ καὶ ἡ, patrius; (2) avitus. A πατήρ.

Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, Gl. V. Hinc

Πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

Πατρωνεύω, patrocinor, Gl. V. A πάτρων.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen à patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

Πατρωνυμικὸς, ἡ, ὸν, à patre denominatus.

Πατρωνυμικῶς, *Adv.* patronymicè.

Πατρωνύμιος, ον, paternus, à patre cognatus.

Πατρῷος, ώα, ῷον, paternus, patrius; (2) avitus; πατρῷοι θεοὶ, penates, Ph. Dii patrii. A πατήρ.

Πατρωὸς, οῦ, ὁ, vitricus. Ab eod.

Πατρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eod.

Πατταλεύω, clavo, paxillo figo. A

Πάτταλος, palus, paxillus, Gl. V.

Παύετε, 2. pl. præſ. imperat. act. v. παύω.

Παύθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαύθην.

Παῦλα, ης, ἡ, ceſſatio, quies, finis; (2) clauſula. A παύομαι, *ceſſo*.

Παῦλος, ου, ὁ, Paulus.

Παύομαι, deſino, ceſſo; f. παύσομαι, deſinam, p. πέπαυμαι, πέπαυται, deſiit; imperat. πέπαυσο, deſine, a. 1. inf. παύσασθαι, deſinere. A παύω.

Παυροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος, & ἔπος.

Παυρίδιον, *Adv.* pauxillùm. A παῦρος.

Παῦρος, ου, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

Παῦσαι, *ceſſaſſe*, a. 1. inf. act. verbi παύω.

Παυσάνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventos ſedans ſeu placens. Ex παῦσις, & ἄνεμος.

Παυσάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. v. παύω.

Παύσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro παύσαι.

Παυσικάπη, ης, ἡ, capiſtrum pabulo arcens jumenta. A παῦσις, & κάπτω, *edo*.

Παυσίλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, mærorem ſedans. Ex παῦσις, & λύπη, *mæror*.

Παυσινύσταλον, dormitionem reprimens.

Παυσίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, à labore recreans.

Παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies, Ph. interdictum. A παύομαι, *ceſſo*.

Παυσώμεσθα, 1. pl. pr. conj. med. *Dor.* pro παυσώμεθα.

Παυστέα, compeſcenda, Ph. A παύω.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, ſedator, qui finem imponit. Soph. El. 304. Ab eod. Hinc

Παυστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, Παυστήριος ὕπνος, Nic. Th. 746, idem quod

Παυστικὸς, ἡ, όν, vim ſedandi habens. A παύω.

Παυσώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolorem ſedans. Ex παύω, & ὀδύνη, *dolor*.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceſſatio, requies, ſedatio. A παῦσις.

ΠΑΥ͂Ω, fut. αύσω, finem impono, finio, ceſſare ſeu deſiſtere facio; (2) reprimo, coerceo, ſedo; παύομαι, quieſco. Παύειν τινα τοιαύτην γνώμην ἔχοντα, coërcere. Ἵν' ἐπωμνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, prohibeam, Ariſtoph. Plut. 724. Σὲ θράσους, id. Eq. 427. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ' ὅπως σε παύσομεν, extinguere, Soph. El. 798. Παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ, libera, ibid. 993. Παύετε θρήνων, παῖδες, id. Oed. Col. 1754. Παύσομαι σ' αἰνῶν, Eur. Or. 1150. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολήμοιο, Il. 3, 112.

Πάφλαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάφλαζε, à

Παφλάζω, f. άσω, ferveo, æſtuo. Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ, Muſ. 1, 91. ἅδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ κρατῆρος. Lycurg. 197. A φλάζω.

Παφλάζειν, dicuntur qui ſyllabas, imprimis vocales, in loquendo repetunt.

Πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æſtuatio, æſtas; (2) ſtrepitus, quem æſtuans mare edit. A παφλάζω.

Πάχετος, pro παχύτερος, craſſior, Od. 23, 191. pro laqueo, fune, vinculo, *Hipp.*

Παχθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro πηχθῇ, à πήγνυμι.

ΠΑ´ΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, ſtiria, glacies, Ph. Unde

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus.

Παχνόω, ῶ, fut. ώσω, gelu conſtringo, conglacio, congelo, Heſiod. Ἔργ. 358.

Παχνόομαι, οῦμαι, gelor, aor. 1. ἐπαχνώθην, Τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ παχνοῦται, Il. 17, 111.

Παχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pruinoſus, glacialis.

Πάχος, εος, τὸ, craſſities, craſſitudo. A παχύς.

Παχύαιμος, ον, craſſum ſanguinem habens.

Παχυδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, craſſos habens digitos.

Παχυδερμέω, ῶ, occaleſco; παχυδερμεῖ, obcallet, Ph.

Παχυδερμία, ἡ, cutis craſſities.

Παχύδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, craſſam pellem ſeu cutem habens; (2) fatuus ſeu ſtupidus. Ex παχὺς, & δέρμα, *pellis*.

Παχύθριξ, τρίχος, ὁ καὶ ἡ, qui craſſos pilos habet.

Παχυκάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, craſſo adſurgens calamo ſeu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, ſtolidus, Gl. V. Ex παχὺς, & καρδία.

Παχύκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui craſſo ſeu denſo caule eſt.

Παχύκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſunt pingues ſuræ. A κνημή.

Παχυλὸς, ἡ, ὸν, craſſus. A παχύς.

Παχυλῶς, *Adv.* craſsè, craſsâ Minervâ.

Παχυμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, craſſus. A μέρος.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, craſſitudo. Ex iiſd.

Παχυμερῶς, *Adv.* craſsâ, craſsâ Minervâ; παχυμερέστερον, rudiùs, craſſiùs, craſſiore Minervâ. A παχυμερής.

Παχυνευρόω, ῶ, craſſos habeo nervos.

Παχύνοος, *contr.* παχύνους, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtupidus, craſſo ingenio præditus.

Πάχυνσις, εως, ἡ, condenſatio. A παχύνω.

Παχυντικὸς, ἡ, ὸν, vim habens reddendi craſſum. A

Παχύνω, f. υνῶ, craſſum reddo, obeſum reddo, Gl. V. craſſo, pinguefacio; παχύνομαι, pingueſco, Gl. V. Παχύνειν αὐτοὺς καὶ θεραπεύειν, Plato. Αἰεὶ δὲ σκιαρῆσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσι, Dion. Περ. 35. A παχὺς.

Πάχυριν, ινος, ὁ καὶ ἡ, qui naſum habet craſſum. Ex παχὺς, & ῥὶν.

Παχύραβδος, ου, ὁ καὶ ἡ, craſſas habens virgas.

Παχύῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui craſſa eſt radix. Ex ῥίζα.

Παχύρυγχος, craſſum habens roſtrum.

ΠΑΧΥ`Σ, εῖα, ὺ, craſſus, ſpiſſus, denſus; (2) craſſus, i. e. pinguis, obeſus; (3) ſtupidus, hebes, tardus; (4) rudis, vilis, *de veſte & ſupellectili*; (5) opulentulus, dives; (6) gravis, robuſtus.

Παχυσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui crura craſſa habet. Ex παχὺς, & σκελὸς, *crus*.

Παχυσμὸς, οῦ, ὁ, craſſitudo; (2) virilis & florentis ætatis robur, Suicer. A παχύς.

Παχυστομέω, ῶ, craſſo ore loquor, craſsè pronuncio.

Παχυστομία, ας, ἡ, os craſſum, ſeu craſſa pronunciatio. A

Παχύστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui craſſo ore eſt; (2) qui craſsè loquitur. A στόμα.

Παχύτερος, craſſior, παχύτατος, craſſiſſimus, pinguiſſimus. A παχύς.

Παχύτης, ητος, ἡ, craſſitudo, craſſities, corpulentia, obeſitas, pinguedo. A παχύς.

Παχύτριχες, qui craſſis ſunt pilis, pl. à παχύθριξ. Unde

Παχύτριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui craſſis eſt pilis.

Παχύφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui craſſo eſt cortice.

Παχύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſtupidus, tardus. A φρήν.

Παχύφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui craſſo eſt folio.

Παχύχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui craſſa ſunt labra, labeo.

Παχύχυμος, & παχύχυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, craſſum ſuccum habens.

ΠΑ´Ω, vel potius πάομαι, fut. άσομαι, poſſideo, paro, adquiro; (2) guſto, veſcor (ſed id potiùs eſt πάσσομαι, *Ern.*) Ὅστις πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀλλὰ σφι δόσον λωτοῖο πάσασθαι, Od. 9, 93.

Παώτης, ου, ὁ, propinquus. Vox Laconica.

Πέδα, *Æol.* idem quod μετὰ, in compoſ. *Dor.* Hinc πεδαίχμιοι, pro μεταίχμιοι, Æſchyl. Ch. 587. Πέδουρος pro μετέωρος. Πεδήοροι, pro μετήοροι, Nic.

Πεδάασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδαε, à πεδάω.

Πεδαίρω, è ſolo in ſublime effero, vel eveho. Ex πέδον, & αἴρω, (ſed potiùs Æol. pro μεταίρω, unde μετείωρος.)

Πεδάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, reprehenſus è fugâ à perſequentibus, *Heſ.* Ex πέδα, & ἀγρέω, (vel pro μετάγρετος.)

Παδαμειβέμεναι, præſ. inf. act. *Æol.* & *Dor.* pro μεταμείβειν, à μεταμείβω.

Πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commuto; Pind. πεδάμειψαν, aor. 1. plur. Ἔσθλον βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ, Ol. 12, 18. ubi Schol. μετήμειψαν, μετήλλαξαν.

Πεδανὸς, ἡ, ὸν, humilis, à terrâ ſeu ſolo vix adſurgens, parvus, Nic. 817; (2) levis, mollis. A πεδόν.

Πεδάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro μετάρσιος, ſublimis.

Παδᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro πεδῆσαι, à πεδάω.

Πεδόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, ſtultus, Pind. Pyth. 8. Ex πέδη, & φρὴν.

Πεδάω, ῶ, futur. ήσω, compedibus adſtringo, illigo, irretio. Ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεῖς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι ἤθελε, Pind. Nem. 5, 49. A πέδη.

Πεδεινὸς, ἡ, ὸν, campeſtris, planus. A πέδον.

Πεδέρχεσθαι, *poſt accedere*, præſ. infin. med. *Æol.* pro μετέρχεσθαι, à μετέρχομαι.

Πεδέρχομαι, πεδέρχεται, ex Pind. N. 7. pro μετέρχεται, ſequitur, inſequitur, ſubitò venit.

nit. Ἀλλὰ πέριξ ἀπαλῳ ϛόματος σε πεδέρχομαι, amplector, Theoc. 29, ult.

Πεδέω, præpedio, vincio, Gl. V. A

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

Πεδήορος, idem quod πεδάρσιος, Nic.

Πεδήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, talaris, Gl. V. A πέδον, & ἄρω, *apto*.

Πέδησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδησα, à πεδάω. Unde

Πεδήτης, ȣ, ὁ, pedibus adſtrictus, vinctus.

Πεδητὴς, ȣ̃, ὁ, qui compedibus adſtringit. Ab eod.

Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis & campeſtribus moratur. A πεδίον.

Πεδιακὸς, ἡ, ὸν, campeſtris. Ab eod.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, planities, Ph. campania.

Πεδιάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, campeſtris. A præc.

Πεδιάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut πεδιάσιοι Ἀθηναῖοι, planitiem habitantes. Ab eod.

Πεδίζω, compedo, Gl. V. A πέδη.

ΠΕ΄ΔΙΛΟΝ, ȣ, τὸ, calceus, talare, Ph.

Πεδινὸς, ἡ, ὸν, campeſtris, planus. A πεδίον.

Πέδιον, ȣ, τὸ, parvum vinculum. A πέδη.

Πεδίον, ȣ, τὸ, campus, planities; (2) pars ſuperior pedis, cui ſubjacent digiti. A πέδον.

Πεδίονδε, *Adv.* in campum. A πεδίον.

Πεδιόνομος, ὁ ϗ ἡ, cui nemora & campi ſunt adſignati; (2) qui in campis paſcitur, paganus. Ex πεδίον, & νέμω.

Πεδιοπλόκτυπος, ον, armis ſtrepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex πεδίον, ὅπλα, & κλύπος.

Πεδοϐάμων, ὁ ϗ ἡ, reptilis, terrâ incedens, *opp.* volatilis. A βαίνω.

Πεδόεις, όεσσα, όεν, ſolo adhærens, ſimilis:

Πεδόθεν, ex ſolo, ſeu è terrâ:

Πεδοῖ, in ſolum, in terram. A πέδον.

Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus, *Heſ.* ex Æſchylo.

Πεδοκοίτης, ȣ, ὁ, humi jacens, humi lectum habens. Ex πέδον, & κοίτη, *lectus.*

ΠΕ΄ΔΟΝ, ȣ, τὸ, ſolum, terra, humus.

Πέδονδε, *Adv.* in ſolum, in terram, per campum. A præc.

Πεδοσκαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſolo vel in terra defoſſus. Ῥήξας ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφέων κενεώνων, Nonn. Ex πέδον, & σκάπτω.

Πεδοϛιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolum ſeu terram calcans, pedeſtris; (2) humi ſtratus. Ex πέδον, & ϛείχω.

Πεδοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſolo ſeu in terrâ nutritus, Nonn. P. 4, 12. A τρέφομαι.

Πέδων, ωνος, ὁ, ſervus compedibus adſtrictus. A πέδη.

ΠΕ΄ΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in veſtimento, inſtita, quæ extremam veſtis oram ambit & ornat, Ph. limbus; (3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, litus, &c. Il. 24, 272.

Πεζακοντιϛὴς, ȣ̃, ὁ, pedes jaculator. A πεζὸς.

Πεζαρχος, ȣ, ὁ, peditum præfectus. Ex πεζὸς, & ἀρχὴ.

Πεζέταιροι, milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis.

Πεζέμπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui negotiationem tractat terreſtrem. Ex πεζὸς.

Πέζευμα, ατος, τὸ, peditatus, Gl. V.

Πεζευτικὸς, ἡ, ὸν, qui pedibus iter facere poteſt, qui gradiendo fit. A

Πεζεύω, fut. εύσω, pedibus inter facio, pedes ſum, gradior, Gl. V. pedito. Μέλλων αὐτὸς πεζεύειν, Act. 20, 13. A πεζός.

Πεζῆ, *Adv.* pedeſtri aut terreſtri itinere, terrâ; (2) terreſtri prælio. Ab eod.

Πεζικὸς, ἡ, ὸν, pedeſtris. Hinc τὸ πεζικὸν, ȣ peditatus, exercitus terreſtris.

Πεζίτης, ȣ, ὁ, pedes, pedeſtris. A πεζός.

Πεζοϐόας, ȣ, ὁ, pedes, qui pedeſtrem pugnam committit. Ex πεζὸς, & βόη.

Πεζογραφέω, ῶ, pedeſtri oratione ſcribo. A

Πεζογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. pedeſtris orationis ſcriptor, qui aliquid oratione ſolutâ ſcribit. Ex πεζὸς, & γράφω.

Πεζοθηρία, ἡ, venatio animalium terreſtrium. A θήρη.

Πεζοθηρικὸς, ἡ, ὸν, ad πεζοθηρίαν, pertinens.

Πεζολεκτέω, oratione proſaicâ utor. A λέγω.

Πεζολογέω, idem. A

Πεζολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hiſtoricus, qui oratione ſolutâ utitur.

Πεζομάχαν, acc. ſing. *Dor.* pro ϖεζομάχην.

Πεζομαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugnam pedeſtrem committo. Ἐπεζομάχȣν τοῖς ἱππεῦσι, Ap.

Πεζομαχης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖεζόμαχος.

Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedeſtris ſeu terreſtris. A

Πεζομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pedeſtri prælio certat. Ex ϖεζὸς, & μάχομαι.

Πεζονομικὸς, ἡ, ὸν, peritus paſcendorum animalium pedeſtrium; ϖεζονομικὴ, ars paſcendi animalia. Ex ϖεζὸς, & νέμω.

Πεζοπορέω, ῶ, fut. ήσω, pedibus incedo, ſeu iter facio. A

Πεζοϖόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex ϖεζὸς, & ϖόρος, *meatus.*

Πεζὸς, ȣ, ὁ, pedeſtris, Ph. ϖεζὸς λόγος, pedeſtris oratio, proſa oratio, proſa, Gl. V. A ϖέζα.

Πεζοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, limbum habens, fimbriatus. A ϖέζα, & φέρω.

Πεζῶς, pedeſtri oratione. A ϖεζός.

Πειθανάγκη, ης, ἡ, perſuaſio cum neceſſitate conjuncta. Ex ϖείθω, & ἀνάγκη.

Πειθαναλογία, ας, vid. ϖιθανολογία.

Πειθανὸς, ἡ, ὸν, lepidus, veriſimilis, ſuadibilis. A ϖείθω, vid. ϖιθανὸς, quod meliùs.

Πειθανωρ, ὁ ϗ ἡ, obediens. A ϖείθω.

Πειθαρχέω, ῶ, fut. ήσω, pareo, obedio, obſequor, morem gero magiſtratui, cujus in poteſtate ſum. Τί δ' ȣ̓χὶ ϖειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ; Ariſtoph. Conc. 759. Ἰδȣ̀ ϖάρεϛιν ἥδε ϖειθαρχȣ̃σα σοι, Eur. Iph. in Au. 1145. Ex ϖείθω, & ἀρχή.

Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia, obtemperantia, obſequium. Ex iiſd. Hinc

Πειθαρχικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè paret, promptus ad parendum.

Πείθαρχος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πειθέμεναι, præſ. infin. act. *Dor.* pro ϖειθεῖν.

Πείθεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ϖείθȣ.

Πειθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, morigerus, obſequens; (2) fidelis, credens. A ϖείθω.

Πειθήνιος, ὁ, ἡ, idem. Ex ϖείθομαι, & ἥνια.

Πειθηνίως, *Adv.* obediendo, prompto obſequio.

Πειθοντο, 3. pl. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐπείθοντο.

Πειθὸς, pro πειθανὸς, perſuaſorius.

Πείθȣ, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. & med. à ϖείθω.

Πειθȣ̃ς, gen. ſing. *contr.* pro ϖειθόος, à ϖειθώ.

ΠΕΙΘΩ, fut. ϖείσω, p. πέπεικα, perſuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, ſuadeo, perſuadere conor, doceo; (2) compoſitionem facio, placo aliquem, *inpr.* concilio mihi, etiam, malis artibus, pecuniâ; *unde & pro* corrumpo *dicitur*; ϖείθομαι, pareo, obedio, Gl. V. item credo, (primitiva ſignificatio verbi eſt vincio, aſtringo loco & ſic fune religatum, quo volo, duco, vide ϖεῖσα, & ϖεῖσμα, *Ern.*) Ὀὐ δὲ σέ δυσχέρεια, τȣ̃ νοσήματος ἔπεισεν, Soph. Phil. 891. Πείθεσθε τȣ́τῳ ταῦτα; de his creditis; Ariſtoph. Θεσμ. 599. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69. Πειθων τε ἀυτȣ̀ς τὰ περὶ τȣ̃ Ἰησȣ̃, Act. 28, 23.

Πειθὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, ſuada, ſuadela, perſuadendi vis; (2) oratio ad perſuadendum compoſita; inſtitutum & conſilium perſuadendi; (3) perſuaſio; (4) obſequium, obedientia. A πείθω.

Πειθώμεσθα, 1. pl. præſ. conj. paſſ. *Dor.* pro πειθωμεθα, à πείθω.

ΠΕΙ΄ΚΩ, f. ξω, pecto, vel carmino, carpo; (2) tondeo, vide ϖέκω, ϖέκος.

ΠΕΙ΄ΝΑ, ης, ἡ, fames; (2) eſuritio.

Πεινᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. v. ϖεινάω.

Πειναλέος, έα, έον, famelicus, qui eſurit. Ἀλλ' ὅτε λαῷ Πειναλέω κέρος ἴσκε ϖολυφλοίσϐοιο τραπέζης, Nonn. A ϖεῖνα.

Πεινᾶντι, dat. ſing. præſ. part. act. *Dor.* pro ϖεινῶντι, ex ϖεινάοντι, à ϖεινάω.

Πεινᾶσαι, *eſurivisse*, a. 1. infinit. act.

Πεινατικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ϖειναλέος.

Πεινάω, ῶ, fut. άσω, eſurio, fame premor; (2) appeto, deſidero, inf. ϖεινῆν, *Dor.* pro ϖεινᾷν. Τὸ μεν ϖεινῆν κάλλιον τȣ̃ φαγεῖν, Luc. Πεινῆν συμμάχων, Xen. χρημάτιων, id. A ϖεῖνα.

Πεινέω, *Ion.* pro ϖεινῶ, idem & ab eod.

Πείνη, ης, ἡ, eſuries, fames, Gl. V.

Πεινῆν, *eſurire*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ϖεινᾷν, ex ϖεινάειν, à ϖεινάω.

Πείνημι, eſurio. A ϖεινάω.

Πεινητικὸς, ἡ, ὸν, famem ſentire ſolitus, vel famem excitans. Ab eod.

Πεινῶντες, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro ϖεινάοντες, à ϖεινάω.

ΠΕΙ͂ΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum; (2) conatus, periculum; (3) appellatio de ſtupro aut alio turpi facinore; (4) ſenſus alicujus rei, uſus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.

ΠΕΙΡΑ`, ᾶς, ἡ, cuſpis vel acies gladii. Τὴν ϖειρὰν ἐπεσείετο, Appian. B. Mithridat.

Πειράζω, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captiosè tento, tento ſolicitando ad aliquod ſcelus, *inpr.* ſtuprum; πειράζομαι, tentor, ad ſcelus aliquod ſolicitor. Οὗ ἐπείρασάν με οἱ ϖατερες, Heb. 3, 9. Ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνιαν ϖορεύεσθαι, Act. 16, 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τȣ̃ Σατανᾶ, Marc. 1, 13. A πεῖρα.

Πειραθείη, 3. ſing. aor. 1. optat. paſſ. verbi πειράω.

Πειραιεὺς, Piræeus, portus Atticæ. Gen. Πειραιεως, Πειραιῶς, Acc. Πειραιᾶ.

Πειραῖον, τὸ, idem.

Πειραϊκὸς, ut πειραϊκαὶ πύλαι, Piraicæ portæ. A præc.

Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, Gl. V. A πειράω.

Πειραίνω, finio, necto, aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. Καὶ πεπείρανται τάδε, confecta ſunt, Soph. Trach. 590. Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ ἀυτȣ̃ πειρήναντες, Odyſſ. 22, 175. A περαίνω.

Πείραντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. v. πείρω.

Πεῖραρ, ſive πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέρας.

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. v. πειράζω.

Πειρασθῆναι, *tentatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Πειρασθῆς, *tenteris*, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ.

Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, ſolicitatio; (2) conatus. A πειράω.

Πειρασμὸς, ȣ̃, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράζω.

Πειραϛὴς, ȣ̃, ὁ, tentator. Ab eod. Unde

Πειραϛικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.

Πειραϛικῶς, *Adv.* per tentationem.

Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.

Πειρατέον, & πειρατέα, tentandum. A πειράω.

Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vaſto, prædor. A πειρατής.

Πειρατηρία, ας, ἡ, *Ion.* πειρητηρίη, ης, ἡ, tentatio, quâ alicujus rei periculum & experimentum facimus. A πειράω.

Πειρατήριον, ȣ, τὸ, ſedes piratarum; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατής.

Πειρατὴς, ȣ̃, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω.

Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, ad piratas ſeu prædones marinos pertinens. A πειρατής.

Πειράτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. pro πειραέτω, à

Πειράω, ῶ, f. άσω, & *Ion.* ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de ſtupro interpello, Gl. V. & πειράω, ſolicito, attento; πειράομαι, tento, Gl. V. aor. 1. part. πειραθεὶς, expertus, Ph. perf. πεπειραμένος, expertus, (in partem utramque) Gl. V. πειρῶμαι, conor, nitor, experior, Gl. V. imperat. πειρῶ, enitere, Ph. Τȣ̃το ἐγὼ πειράσομαι τȣ̀ς μὴ εἰδότας διδάξαι, Xen. Τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμȣ̃ κακῶς, experiemini, Ariſtoph. Ach. 749. Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτȣ, experimur, Phocyl. 36. A πεῖρα.

Πειρηθῆναι, *tentatam eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Πειρήσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med.

Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μήτι μευ, ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ, πειρήτιζε, Il. 7, 235. A πειράω.

ΠΕΙ'ΡΙΝΘΟΣ, Gen. & πείρινθα, acc. à πείρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην Ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, Hom. Il. 24, 190.

ΠΕΙ'ΡΩ, fut. περῶ, p. πέπαρκα, tranſadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) tranſeo, aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπαρμένος, transfixus, p. part. paſſ. Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε ϗ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, Il. 9, 210.

Πειρῶ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *contr.* pro πειράου, à πειράω.

Πειρώατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro πειρῷντο, ex πειράοντο.

Πειρώμεθα, 1. pl. præſ. ind. med.

Πείσα, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείθω.

Πεῖσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro πίσαι, à πίω, *irrigo*.

Πείσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πίσας.

Πείσας, aor. 1. part. act. v. πείθω.

Πείσεα, loca irrigua, aquoſa prata.

Πείσεαι, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro πεισῃ, à πείθω.

Πεισεις, *perſuadebis*, 2. ſing. fut. 1. ind. act.

Πεισέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro πείσειν.

Πείσῃ, *obedies*, 2. ſing. fut. 1. ind. med. vel *perſuaſerit*, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Πεισθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ.

Πεισθῆναι, *perſuaſum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Πεισίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominibus perſuadens. Ex πείθω, & βροτὸς.

Πεῖσις, εως, ἡ, ſuaſio, ſuadela. A πείθω.

Πεῖσις, εως, ἡ, paſſio. A fut. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.

Πεισιχάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, frænis obediens. Ἅρματα πεισιχάλινα, Pind. Ex πείθω, & χαλινὸς.

Πεῖσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, perſuaſio; (2) funis nauticus, quo navis religatur & retinetur, ut pareat gubernatori; retinaculum, firmamentum, refugium. Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν, Hom. Od. 9, 176. A πείθω.

Πεισμάτιον, τὸ, Dim. A præc.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, perſuaſio. Ab eod.

Πειστέον, obſequendum, obediendum; (2) credendum. A πείθω. Unde

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens; (2) ſuaſor.

Πειστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πειστικὸς, ἡ, ὸν, perſuaſorius, vim perſuadendi habens. A πείθω

Πειστικῶς, *Adv.* perſuaſoriè, probabiliter.

Πείσυνος, υνη, υνον, fretus. A πείθω.

Πειώλης, ου, ὁ, catamitus, pathicus, Etym. Suid. Ex πέος, & ὄλλυμι.

Πεκούλιον, ου, τὸ, peculium, Vox. Lat.

Πέκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. A πέκω.

Πεκτέω, ῶ, fut. ήσω, pecto, carmino, carpo; (2) tondeo. Ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἤρινον, Ariſtoph. Av. 720. Quidam vero legunt πέκειν. Ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βουστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον, id. Lyſ. 688. A πεκτός.

Πεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω. Unde

Πεκτὸς, ἡ, ὸν, pexus, comptus; (2) tonſus.

Πέκω, f. πέξω, tondeo, aor. 1. paſſ. ἐπέχθην ἐπέχθη, tonſus eſt. Τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη, Ariſtoph. Nub. 1359. A πείκω.

Πελάγειος, εία, ειον, marinus. A πέλαγος.

Πελάγεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελάγεσι, à πέλαγος.

Πελαγίζω, fut. ίσω, verſus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego, τὶν νύκτα πελαγίσας ἐπανῆλθε, Appian. Ab eod.

Πελαγικὸς, ἡ, ὸν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

Πελάγιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Πελαγοδρόμος, ου, maritimus, *Epith.* navis.

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, propriè mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare; (4) reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, ap. Dion. Caſſ. (5) tropicè, de magnâ mole rerum malarum.

Πελαγόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in mari degit. A στρέφω.

ΠΕΛΑΓΟ'Ω, mari inundo.

Πελάζω, fut. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) admoveo, applico, appello; πελάζομαι, appropinquo; πελασθεὶς, admotus, a. 1. Εἴρξω πελάζειν σῆς γε τούτους τῆς πάτρας, impediam ne propinquent Soph. Phil. 1397. Βορέᾳ σῶμα πελάζων, Ariſtoph. Av. 1405. τάφροις, Eurip. Rheſ. 123. Ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε; id. Ph. 286. ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, Il. 7, 434. A πέλας.

Πελάθω, idem. Τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν; Eurip. Rheſ. 556. A πέλας.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum, quod placentæ in modum è farinæ polline fiebat, & ſacrificiis adhibebatur; (2) ſpuma concreta; (3) quodvis humidum concretum & arendo induratum; (4) oboli pondus.

Πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νουθετεῖν, i. e. monere, admonere.

Πελαργιδεῖς, ciconiarum pulli. Sing. πελαργιδεύς.

Πελαργικὸς, ἡ, ὸν, qui ciconiarum eſt, ſeu qualis ciconiarum eſt, ciconiarum proprius; πελαργικοι νομοι, leges de alendis parentibus; quia id faciunt ciconiæ. A πελάργος.

Πελαργῖτις, ιδος, ἡ, herba lienoſis medens.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, ciconia. A πέλον, nigrum, & ἀργὸν, album.

Πελαργοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργὸς, & χρώς.

Πελαργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ciconiæ ſimilis, ciconiam referens. A πελαργὸς.

ΠΕ'ΛΑΣ, *Adv.* propè. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον, ſuperl. πελαστάτω, Hipp.

Πέλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέλασαν, à πελάζω.

Πελασθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g.

Πελάσσαις, a. 1. part. act. *Poet.* & *Æol.* pro πελάσας.

Πελαστὴς, οῦ, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.

Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. A

Πελάτης, ου, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum noſtram ventitat & nos colit, Gl. V. cliens. A πελάω.

Πελατικὸς, ἡ, ὸν, famularis. A πελάτης.

Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens vel famula.

Πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. Ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον Γῇ πελάαν, Hom. Hym. in Bach. 44. (olim trudo, concutio, unde Lat. *pello*.) A πέλας.

Πέλεθος, ſtercus; idem quod σπέλεθος.

Πελέθρισμα, ατος, τὸ, curſus, *Heſ.* fortaſſe jugeri, vel per deſignata jugera. Quaſi à πελεθρίζω, quod eſt à πέλεθρον.

Πέλεθρον, ου, τὸ, jugerum, item ſpatium, ut πλέθρον. A πλέθρον.

Πέλεια, ας, & πελειὰς, άδος, ἡ, columbarum quædam ſpecies; (2) columba, Il. 5, 778. A πελός.

Πελειάδεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελειάσι, à πελειάς.

Πελειθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια, & θρέμμα.

Πέλειος, εία, ειον, niger, fuſcus, lividus. A πέλος.

ΠΕΛΕΚΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, pelecanus; picus Martius; vid. ſeq.

Πελεκάνος, *marina avis*, fulica, Gl. V.

Πελεκᾶς, pelicanus, Att. pro πελεκάν.

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri cædo vel complano. Ph. πελεκᾷ, dolat. A πέλεκυς. Hinc

Πελέκημα, ατος, τὸ, aſſula, fomes, Gl. V.

Πελέκησις, εως, ἡ, ſectio vel dolatio, quæ ſecuri fit. A πελεκάω.

Πελεκητὴς, οῦ, ὁ, dolator, Gl. V.

Πελέκησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐπελέκησα, à πελεκάω, Odyſſ. 5, 244.

Πελεκητὸς, ἡ, ὸν, bipenni cæſus vel complanatus; (2) qui ſecuri cædi vel complanari poteſt. Ab eod.

Πελεκίζω, ίσω, ſecuri percutio. Ῥαβδίσας ἐπελέκισε κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, Diod. Sic. A πέλεκυς.

Πελεκῖνος, ου, ὁ, ſecuridaca, vel ſecuriculata, herba vel frutex; (2) avis nomen.

Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω, Od. 5, 234.

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium ſeu capulus bipennis, bipennis ipſa. Εἵλετο καλὴν ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, Il. 12, 612. A πέλεκυς.

Πελεκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ ſecuris ſeu bipennis formam habens. Ex πέλεκυς, & εἶδος.

Πελεκύδιον, ου, τὸ, ſecuricula, parva ſecuris. Dim. à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ἡ, ſecuris, bipennis; (2) dicitur & de aſperitate morum, de acerbitate.

Πελεκυφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecurim geſtat, bipennifer; (2) prætor. Ex φέρω.

Πελεμίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπελεμίζετο, à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, f. ξω, moveo, commoveo, quaſſo, concutio; πελέμιξεν, aor. 1. pro ἐπελέμιξε, concuſſit; πελεμίχθη, aor. 1. paſſ. pro ἐπελεμίχθη, motus eſt. Οὐρίαχον πελέμιξεν Ἔγχεος, Il. 13, 433. Ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη, ib. 4, 535.

Πελεμίχθην, a. 1. ind. paſſ.

Πέλεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπελε, à πέλω.

Πέλευ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro πέλου.

Πεληϊὰς, άδος, ἡ, *Ion.* pro πελειάς.

Πελία, ας, ἡ, livor, *Dor.* A πελός. Hinc

Πελιαίνομαι, liveſco, livorem contraho.

Πελιδνὴ, ῆς, ἡ, livor, (potius πελίδνη, pro πελίδνησις, à πελιδνᾷν, nam alterum eſt Adjectivum, *Ern.*)

Πελιδνός, ἡ, ὸν, nigrorem plumbeum habens, ſanguine ſuffuſus, lividus, livens. Πελιδνὸς ὄνυξ, Nic. Al. 411. A πελὸς. Hinc

Πελιδνότης, ητος, ἡ, livor; (2) pars livida.

Πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, lividum reddo, ſugillo; πελιδνοῦμαι, liveo, liveſco, Gl. V.

Πελίδνωμα, ſuffuſio ſanguinis, livor. A præc.

ΠΕΛΙ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελικὰν, ᾶνος, ὁ, ſpecies poculi lignei; (2) catinus ligneus. A πέλεκυς.

Πελιόομαι, οῦμαι, liveſco. A

Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, Ph. A πελός.

Πελιότης, ητος, ἡ, livor, Ph. A præc.

Πελίωμα, ατος, τὸ, livor, Ph. nigredo. A πελιοῦμαι.

Πελίωσις, ἡ, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, *Ion.* πέλλη, ης, ἡ, mulctra, ſeu mulctrale; Hinc Ang. *a* Pail. Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας, Hom. Il. 16, 642. (2) vas potorium.

Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαιὸς, ὰ, ὸν, fuſcus, *Heſ.* A πελός.

Πελλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.

Πελλόομαι, οῦμαι, idem quod πελιόομαι.

Πέλλος, η, ὸν, ſive πελλὸς, ἡ, ὸν, colorem nigricantem & ſubfuſcum habens; item niger, fuſcus. A πελός.

Πέλλωμα, ατος, τὸ, livor, pars livida, R. A πελλόομαι.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, planta *pedis*; ſolea, calcaneum, Gl. V. Hinc

Πελματώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, plantaris, Gl. V.

Πέλοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέλοντο, à πέλω.

Πελοποννησιακὸς, ἡ, ὸν, Peloponneſiacus. A Πελοπόννησος, *Peloponneſus*.

ΠΕΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, vide πελλός.

Πελτάζω, peltâ armatus pugno. A πέλτη.

Πελτάριον, ου, τὸ, parvula pelta ſive cetra, Gl. V. parmula, Dim. à πέλτη.

Πελταστὴς, οῦ, ὁ, qui peltam ad pugnam geſtat, peltatus, ſeu cetratus. Gl. V. parmularius. A πελτάζω. Unde

Πελταστικὸς, ὴ, ὸν, ad peltaſtam pertinens; (2) peltatus. Hinc ἡ πελταστικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ars utendi peltâ, benè pugnandi cum peltâ armatus ſis.

Πελταστικώτατα, *Adv.* more peritiſſimorum peltaſtarum. A præc.

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, cetra, ſcutum brevius, lorum non habens, quo ſagittarii & levioris armaturæ milites uti ſolebant.

Πελτοφόρος, ου, ὁ, peltatus. Ex præc. & φέρω.

Πέλυξ, υκος, ſive πέλυς, ὁ, ſecuris, bipennis; (2) pelvis, propriè lignea. A πελεκὺς, & πελικη.

Πέλυτρα, vel πέλυντρα, ſocci, apud Poll.

ΠΕ'ΛΩ, vel πέλομαι, ſum; (2) verto; (3) admoveo. Οὐ μὲν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, Il. 4, 158. 'Εὐχωλη πέλεν ἀνδρῶν, ib. 450. "Ος μέγα πᾶσιν "Ερκος 'Αχαιοῖσιν πέλεται πελέμοιο κακοῖο, ib. 1, 284.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, monſtrum, monſtrum immane; (2) ingens.

Πελωρίδες, ων, αἱ, oſtreæ, à magnitudine ſic dictæ. A πέλωρ.

Πελώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus, portentoſus, admirandus, ſuſpiciendus, mirus, ingens, immanis. Ab eod.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, monſtroſus, portentoſus; (2) ingens, vaſtus, immanis. Ab eodem.

Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctum, genus placentæ; πέμματα, bellaria. A πέπlω.

Πεμμάτιον, ου, τὸ, bellarium, Dim. à πέμμα.

Πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere piſtorio delicatiùs apparato verba facit, vel qui de placentis & opere dulciario librum conſcripſit. Ex πέμμα, & λόγος.

Πεμματουργὸς, οῦ, ὁ, bellariorum artifex, piſtor dulciarius. Ex πέμμα, & ἔργον, *opus.*

Πεμπαδάρχης, & πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præeſt. Ex ἀρχὸς.

Πεμπάζω, fut. άσω, per digitos numero, præſertim quinos; (2) numero; (3) cogito, conſidero. 'Εἴ τις ἕκαστα πεμπάζοι, Appollon. Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, Od. 4, 412. A πεμπάς.

Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπε.

Πεμπαστὴς, οῦ, ὁ, per quinos numerans. A πεμπάζω.

Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.

Πέμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenex admodum decrepitus, & capularis, utpote jam in ſepulchrum demittendus. A πέμπω.

Πέμποισαι, nom. pl. præſ. part. act. fem. gen. *Dor.* pro πέμπουσαι, à πέμπω.

Πέμπον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπον.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, quintanus; (2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c. A πέμπε.

Πεμπτάμερος, quinque dies durans. Pind.

Πεμπτὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius; (2) numerus quinque militum. A πέμπτος.

Πεμπτέον, mittendum, ᾔδει ὅτι ἐκ τούτων πεμπτέον εἴη, Xen. Cyr. 8, 3. A πέμπω.

Πεμπτημόριον, ου, ὁ, quinta pars. Ex πέμπτος, & μόριον.

Πεμπτὸς, ἡ, ον, miſſus. A πέμπω.

Πέμπτος, η, ον, quintus. A πέμπε pro πέντε.

ΠΕ'ΜΠΩ, fut. ψω, mitto, demitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono; (2) deduco, veho, tranſveho, trajicio; (3) legatos mitto; πέμψον, mitte, a. 1. imperat. πεμφθεὶς, miſſus, aor. 1. paſſ. part. Πέμπειν τινι περὶ τινος, Thuc. πρός τινα, Xen. βοηθείας τινι, Polyb. εἴς τινας, Xen. Μηκετι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα, Soph. Phil. 1154. 'Εἰς 'Αθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο, Eur. Her. fur. 1429.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru quinque cuſpides habens, Il. 1, 463. Ab ὀβελος.

Πεμφιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, referens πέμφιγα; (2) humidus, flatulentus; (3) puſtulas excitans. A πέμφιξ.

Πεμφιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A πεμφίς.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, puſtula, pro *anima*, Lycurg.

Πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, inſectum è veſparum genere. Πεμφρηδὼν ὀλίγη τε ϗ ἀμφικαρὴς Σκολόπενδρα, Nic. Th. 812.

Πέμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, à πέμπω.

Πέμψας, *qui miſit*, aor. 1. part. act.

Πέμψασι, *eis qui miſerunt*, dat. plur. part.

Πεμψεῖς, 2. ſing. f. 1. indic. act. *Dor.* pro πέμψεις, v. πέμπω. Unde

Πέμψις, εως, ἡ, miſſio; (2) in manus traditio.

Πέμψωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πέμπω.

Πενεστεία, ας, ἡ, famulitium, ſervitium. A πενέστης.

Πενέστερος, πενέστατος. A πένης.

Πενέστης, ου, ὁ, ſervus, famulus, cliens, apud Theſſalos. A πένομαι.

Πενεστικὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. A præc.

Πένηαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro πένῃ, à πένομαι.

Πένης, ητος, ὁ ϗ ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops; (2) egens. Ab eod.

Πένησσα, ης, ἡ, paupercula. A πένης.

Πενητεύω, pauper ſum. Ab eod.

Πενθαλέος, εα, εον, luctuoſus, lugubris. A πένθος.

Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuoſa, lugubris. 'Ανήρυγε πενθάδα φωνὴν, Nonn. Ab eod.

Πένθει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro πένθεε, à πενθέω.

Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, uxoris mater. A

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſocer, uxoris pater.

Πενθεροφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſocerum perdens. Ex πενθερὸς, & φθείρω.

Πενθέω, lugeo. "Απαντες δ' ἐνὶ λόγω πενθήσατε νεκροὺς, Eur. Her. fur. 1396. 'Εν οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε, *Æſchin.* A πένθος.

Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A præc.

Πενθήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro πενθῆναι, à πένθημι.

Πενθημιμερὲς, έος, ὁ ϗ ἡ, partis ſemiquinariæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæſura quum poſt ſecundum pedem ſyllaba ſupereſt. Ex πέντε, ἥμισυς, & μέρος, *pars.*

Πενθημιπόδιον, ου, τὸ, duo pedes cum dimidio. Ex πέντε, ἥμισυς, & ποῦς.

Πενθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque dies durans, ſeu à quinque diebus. Ex πέντε, & ἡμέρα.

Πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidiâ.

Πενθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus. A πενθέω.

Πενθηρης, έος, ὁ ϗ ἡ, lugubris. Ab eod.

Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod. Hinc

Πενθητήριος, ου, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens.

Πενθητικὸς, ἡ, ὸν, lugubris.

Πενθητικῶς, lugubriter.

Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica; (2) quæ luget.

Πενθικὸς, ἡ, ὸν, lugubris. A πένθος.

Πενθικῶς, *Adv.* lugubriter, lugubrè.

Πένθιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, & πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris, vel luctuoſus, Gl. V. lugubris. flebilis, funeſtus. A

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, i. e. mæror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) quivis mæror, Ph. luctus, funus.

Πενία, ας, ἡ, *Ion.* πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι.

Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A

Πενιχρός, ὰ, ὸν, idem. A πένομαι.

Πενιχρῶς, *Adv.* pauperum more, per inopiam.

Πενόλης, penula, Gl. V. al. φαινόλης.

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, ſtruo; (2) pauper ſeu inops ſum. Τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι; Od. 24, 406. Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται, Theog. 315.

Πένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, à πένομαι.

Πεντάγαμβρος, ον, quinque generos habens.

Πενταγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui, quinque linearum eſt. Ex πέντε, & γραμμὴ, *linea.*

Πεντάγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque angulos habens. Ex πέντε, & γωνία.

Πενταδάκτυλος, ὁ, ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum eſt.

Πενταδάρχης, vel πεντάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque viris præeſt. Ex ἀρχός.

Πενταδεκαέτης, quindecim annorum. Ex ἔτος.

Πενταδικὸς, ἡ, ὸν, quinarius; (2) pentade conſtans. A πεντάς.

Πεντάδιον, ου, τὸ, numerus quinarius. A πεντας.

Πεντάδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ:

Πεντάδραχμον, numiſma quinque drachmarum:

Πεντάδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque drachmarum pretii eſt. Ex πέντε, & δραχμή.

Πενταδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque palmarum eſt. Ex δῶρον, *palmus.*

Πενταέθλιον, τὸ, idem quod

Πεντάεθλον, ου, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε, & ἄεθλος.

Πεντάεθλος, ου, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evaſit. Ex iiſd.

Πεντάετες, vel πενταετὲς, *Adv.* quinquennis, ſeu per quinquennium. A πενταέτης.

Πενταετηρὴς, ὲς, quinquennis. Ex iiſd.

Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium.

Πενταετηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquennalis; luſtralis, Gl. V. A præc.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum, Gl. V. A

Πενταέτηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinquennis:

Πενταέτης, ου, ὁ, vel πενταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quinque annorum eſt, quinquennis, quinquennalis. Ex ἔτος.

Πενταετία, ἡ, quinquennium. Ex iiſd.

Πεντάζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque zonas habens. A ζώνη.

Πενταθλεύω, idem quod

Πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminum generibus certo. A

Πένταθλον, ου, τὸ, idem quod πεντάεθλον.

Πένταθλος, ου, ὁ, quinquertius, Ph. idem quod πεντάεθλος; (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταθλιστικὸς, ὴ, ὸν, (πενταθλητικὸς, *Ern.*) πενταθλιστικὴ νικη, victoria in omni genere certaminum.

Πενταῖος, αία, αῖον, quintus. A πέντε.

Πένταιχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque cuſpides ſeu mucrones habens. Ex πέντε, & αἰχμή.

Πεντακέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. quinque habens capita, vel truncos. A κεφαλή.

Πεντάκις, *Adv.* quinquies.

Πεντακισμύριοι, quinquaginta millia.

Πεντακισχίλιοι, αι, ια, quinquies mille, quinque millia.

Πεντάκλαδος, ον, quinos ramulos habens; *Epith.* manûs.

Πεντάκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque clinis ſeu lectis inſtructus. Ex πέντε, & κλίνη.

Πεντακόρωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε, & κορώνη, *cornix.*

Πεντακόσια, ων, τὰ, quingenta.

Πεντακοσιάρχης, & πεντακοσίαρχος, ου, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πεντακόσιοι, & ἀρχὴ, vel ἀρχός. Hinc

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura.

Πεντακοσιαστός, ἡ, ὸν, quingenteſimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακόσιοι, ιαι, ια, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομέδιμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quingentorum medimnorum eſt, qui ex ſuis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis cenſus eſt, Plut.

Πεντακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, quingenteſimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακυμία, ας, ἡ, immanis unda ſeu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε, & κεύμα.

Πεντάλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex ϖέντε, & λέκτρον.

Πενταλιθίζειν, ludere ϖεντάλιθα, Vid. ſeq.

Πεντάλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque conſtans lapidibus; ϖεντάλιθα, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πεντάλιτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinquelibris. Ex λίτρα.

Πενταμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quinquepartitus, in quinque partes diviſus. Ex μέρος.

Πεντάμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quinque pedum. Ex μέτρον.

Πεντάμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quinque menſium. Ex μὴν, *menſis*.

Πεντάοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in quinque ramos diſpergitur; (2) in quinos digitos diviſa.

Πενταούγκιον, quincunx, Gl. V. Ex οὐγκία.

Πενταπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet quinque palmos. Ex ϖέντε, & ϖαλαιστή.

Πενταπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque folia habens; ϖανταπέτηλον, herba quædam, quinquefolium. Ex ϖέντε, & ϖέταλον.

Πενταπετὲς, quinquefolium.

Πεντάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quinque cubitorum eſt.

Πενταπλασιάζω, fut. άσω, quintuplo majorem facio. A

Πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplus, quinquies tantus. A ϖέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Πενταπλασίως, *Adv.* quintuplò.

Πεντάπλεθρος, quinque jugeribus conſtans. A ϖλέθρον.

Πενταπλόος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, & ϖενταπλόος, οῦς, ϖλόη, ῆ, πλόον, οῦν, quintuplus, quintuplex. A ϖέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πεντάπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque meatus ſeu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus.

Πεντάπους, τὸ ὄρεγμα, *porrectio*, carrecta, Gl. V. quinque pedes habens.

Πενταπρωτεία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A

Πενταπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, ſenatores primarii municipales.

Πεντάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque numero.

Πεντάῤῥαβδος, ον, quinque fidibus (qu. fidium virgis) conſtans.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A ϖέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque remos habens.

Πεντασπίθαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ſpithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex Σπιθαμή.

Πενταστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque ſtadiorum eſt. Ex στάδιον.

Πεντάστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ordinibus ſeu verſibus conſtans.

Πεντάστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ora ſeu oſtia habens. Ex στόμα.

Πεντασυλλαβία, ἡ, quinque ſyllabæ.

Πεντασυλλαβὸς, ον, quinque ſyllabis conſtans.

Πεντασυλλαβῶς, quinque ſyllabis.

Πεντάσχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ſchœnos patens.

Πεντατάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum eſt.

Πεντάτευχος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque volumina habens, ut 5 libri Moſis.

Πενταφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque medicamentis conſtans. Ex φάρμακον.

Πενταφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quintuplex. Ex φυή.

Πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba; Pentaphyllum. *Plin.* *Angl.* Cinquefoil.

Πεντάφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque folia habens.

Πεντάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque voces ſeu ſonos reddens. Ex φωνή.

Πένταχα, *Adv.* quinquefariàm, quinque modis.

Πενταχιλιαστὸς, οῦ, ὁ, unus de quinque millibus.

Πεντάχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque habens chordas. Ex χορδή.

Πεντάχρονος, ον, quinque temporibus conſtans pes.

Πενταχῶς, *Adv.* quinquefariàm. A ϖέντε.

ΠΕ´ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecim anni.

Πεντεκαιδεκαέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quindecim annorum eſt. Ex ἔτος.

Πεντεκαιδεκαναια, ἡ, quindecim naves. A ναῦς.

Πέντεκαιδεκάπηχυς, εως, ὁ, quindecim cubitos habens.

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quinquies decies major, ſeu præſtantior.

Πεντεκαιδεκαταῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.

Πεντεκαιδεκήρης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex ἐρέσσω.

Πεντεκαιδεχήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quindecim dierum eſt. Ex ἡμέρα.

Πεντεκαιεικοσιέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui annorum eſt viginti & quinque. Ex ἔτος.

Πεντεκαιτριακοντέτης, ὲς, annorum 35.

Πεντεκτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quinque pectinibus intextus. Ex ϖέντε, & κτεὶς, *pecten*.

Πεντέκτενος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πεντεναΐα, ἡ, quinque naves.

Πεντεπένιχρος, οῦ, ἡ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.

Πεντέπους, ὁ, quinque pedes habens.

Πεντεσύριγγος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque fiſtulas ſeu quinque foramina habens. Ex σύριγξ.

Πεντετάλαντος, v. ϖεντατάλαντος.

Πεντετηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquennalis. A

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum. Ex ἔτος.

Πεντέτης, εος, ὁ, ἡ, quinquennis. Ex iiſd.

Πεντετριαζόμενος, quinquies victus, & propriè quidem quinquertio. Ex τριάζομαι.

Πεντηκονθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta dierum eſt. Ex ἡμέρα.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A ϖέντε.

Πεντηκοντάδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta drachmis eſtimatus. Ex δραχμή.

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.

Πεντηκονταέτης, vel ϖεντηκονταετὴς, έος, ὁ, quinquagenarius, 50 annos natus. Ex ἔτος.

Πεντηκοντάετις, ιδος, ἡ, fœm.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni.

Πεντηκοντακαιτριετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt annorum quinquaginta trium.

Πεντηκοντακάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.

Πεντηκοντακέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex κεφαλή.

Πεντηκονταλίτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.

Πεντηκοντάπηχυς, εως, ὁ, quinquaginta cubitos habens.

Πεντηκοντάρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, quâ quis quinquaginta militibus præeſt; (2) quinquaginta virorum principatus. A

Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, qui quinquaginta militibus præeſt. Ex ἀρχός.

Πεντηκονταταλαντία, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A

Πεντηκοντατάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta talentorum eſt. Ex τάλαντον.

Πεντηκοντατέσσαρες, ων, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta quatuor.

Πεντηκοντατὴρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, *Suicer.* A ϖεντήκοντα.

Πεντηκοντάχοος, *contr.* ϖεντηκοντάχους, ου, ὁ ϗ ἡ, cum quinquageſimo fundens, quinquageſimo cum fœnore reddens. Ex χέω.

Πεντηκόντερος, ου, ἡ, quinquaginta remorum navis, ſeu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἐρέσσω.

Πεντηκοντεύομαι, quinquageſimam ſolvo; quinquageſima à me exigitur; (2) quinquageſimam exigo, capio. A ϖεντήκοντα.

Πεντηκοντὴρ, ὁ, idem quod ϖεντηκοντατὴρ.

Πεντηκοντηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquaginta remos habens. Ex iiſd.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta jugerum eſt. Ex γύα.

Πεντηκοντοκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.

Πεντηκοντόπαις, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta liberos habens.

Πεντηκοντόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta ulnarum eſt. Ex ὀργυία.

Πεντηκόντορος, ου, ὁ, idem quod ϖεντηκόντερος.

Πεντηκοντούτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta annorum eſt. Ex ἔτος.

Πεντηκόσιοι, ιαι, ιοα, quingenti. A ϖέντε.

Πεντηκοσταῖος, αία, αῖον, qui die quinquageſimo aliquid facit, vel quod eo fit.

Πεντηκοστεύομαι, quinquageſimam, ſcil partem, ſolvo, quinquageſima à me exigitur. A ϖεντηκοστός.

Πεντηκοστὴρ, ὁ, idem quod ϖεντηκοντήρ.

Πεντηκοστολογέω, quinquageſimam colligo ſeu exigo.

Πεντηκοστολόγιον, ου, τὸ, locus, in quo quinquageſimæ exiguntur, vel ſolvuntur. A

Πεντηκοστολόγος, ου, ὁ, qui quinquageſimam partem colligit ſeu exigit; (2) quinquageſimæ partis redemptor. Ex λέγω.

Πεντηκοστόπαις, αιδος, ὁ, quinquaginta filios ſeu filias habens:

Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, quinquageſimus. Hinc ἡ ϖεντηκοστὴ ſc. ἡμέρα, Pentecoſte, dies quinquageſimus à Paſchate: *item*, ſc. μερὶς genus vectigalis, quod pendebatur de fundis & facultatibus, *Ern.*

Πεντηκοστὺς, ύος, ἡ, de numero 50, v. gr. hominum, ut δεκὰς de decem; (2) ordo militaris conſtans quinquaginta viris.

Πεντήρης, εος, ἡ, quinqueremis. Hinc

Πεντηρικὸς, η, ὸν, idem. Ab ἐρέσσω.

Πεντοζοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ϖεντόζου, à

Πέντοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖενταοζος.

Πεντόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ulnarum. Ex ὀργυιὰ, *ulna*.

Πεντόροβον, ου, τὸ, herbæ nomen, quæ aliàs pæonia. Ex ὄροβος, *ervum*.

Πεντόροφος, ον, quinque faſtigia, tecta, habens domus.

Πεντουγκίαι, quincunces, Gl. V. Ex οὐγκία.

Πεντώβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ ϖεντώβολον, ου, quinque oboli.

Πεντώρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque vallorum ſeu foſſarum eſt. Ex ὀρύσσω.

Πένω, idem quod ϖένομαι.

Πέξαιτο, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi ϖέκω.

Πέξις, εως, ἡ, tonſura. A ϖέκω, *tondeo*.

Πεξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ϖέξω, à ϖέκω.

Πεοίδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui tumido ſeu craſſo pene eſt. Ex ϖέος, & οἰδέω.

ΠΕ´ΟΣ, εος, τὸ, penis, mentula, veretrum.

Πεπάγασι, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ϖεπήγασι, à ϖήγνυμι.

Πεπαθυῖαν, *paſſam*, acc. ſing. perfect. part. act. f. g. *per Syncop.* pro ϖεπαθηκυῖαν, à ϖάσχω.

Πεπαιδευμένως, eruditè, ſolerter. A ϖαιδεύω.

Πεπαίνω, excoquo, & ad maturitatem perduco, Gl. V. maturo; (2) mitigo, lenio, ϖεπαίνομαι, matureſco, Gl. V. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς Λημνίους ἀμπέλους, εἰ ϖεπαίνουσιν ἤδη, Ariſtoph. Pace 1172. A ϖέπων.

Πεπαισμένον, acc. ſing. part. perf. paſſ. v. ϖαίζω, *ludo*, vel ϖαίω, *percutio*.

Πεπαίτατος, άτη, ατον, maturiſſimus, maturrimus. A ϖέπων, *coctus*. Unde

Πεπαίτερος, έρα, ερον, maturior, mitior, Æſch. Agam. 1374.

Πεπαλαγμένος, part. perf. paſſ. v. ϖαλάσσω.

Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπάλακτο.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. paſſ.

Πεπαλὼν, a. 2. part. act. *Ion.* pro ϖαλῶν, à ϖάλλω.

Πεπάναι, aor. 1. inf. act. verbi ϖεπαίνω.

Πεπανὸς, ἡ, ὸν, maturus, mitis, paſſus, Gl. V. A ϖεπαίνομαι.

Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio, quâ aliquid ad maturitatem perducitur, Gl. V. maturitas. A ϖεπαίνω. Unde

Πεπαντικὸς, ἡ, ὸν, coquendi, maturandi vim habens.

Πεπαρέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ϖαρεῖν, à ϖείρω. (Πεπαρεῖν, ſuppeditare, præbere, *Pind.* quod à ϖεπαίρω, *Ern.*)

Πεπάρθαι, *trajectum eſſe*, 3. perf. inf. paſſ.

Πέπαρμαι, *trajectus ſum*, 1. ſing. perf.

Πεπαρῴνηκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ϖαρῴνηκε, à ϖαροινέω.

Πέπασμαι, perf. ind. paſſ. *Poet.* pro ϖέπαμαι, à ϖάομαι.

Πεπασμὸς, ȣ, ὁ, idem quod ϖέπανσις.

Πέπαται, 3. ſing. perf. verbi ϖάομαι.

Πέπαυμαι, perf. ind. paſſ. v. ϖαύομαι.

Πεπείθαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ϖεπεισμένοι εἰσὶ, à ϖείθω.

Πεπείθοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπείθοντο.

Πεπείραται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. πειράω.

Πέπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maturus, mitis, adultus, Ph. inveteratus, Gl. V. A πέπτω.

Πεπείσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi ϖείθω.

Πέπεισμαι, *perſuaſus ſum*, perf. ind. paſſ.

Πεπεισμένως, vehementer. A ϖείθομαι.

Πεπεραγκέναι, perf. inf. act. v. ϖεραίνω.

Πεπερημένων, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ϖεράω.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, ἡ, piper, arbor, vel planta; (2) fructus piperis, arboris Indicæ. Hinc

Πεπερίζω, piper imitor, ſeu refero.

Πεπέριον, ȣ, τὸ, granulum piperis.

Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis.

Πεπερίτης, ȣ, ὁ, piper guſtu referens.

Πεπερόπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pipere inſperſus.

Πέπηγε, 3. ſing. perf. ind. med. v. ϖήγνυμι.

Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. v. ϖηδάω.

Πεπιεσμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ϖιέζω.

Πεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ϖιθεῖν, à ϖείθω.

Πεπιθημένον, acc. ſing. part. perf. paſſ. v. ϖιθέω pro ϖείθω.

Πεπιθήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ϖιθήσεις, à ϖιθέω.

Πέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐπίθομεν.

Πεπίθοιμεν, 1. plur. aor. 2. opt. act. *Ion.* pro ϖίθοιμεν, à ϖείθω.

Πέπιθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.

Πεπιϛεύκασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi ϖιϛεύω.

Πεπιϛεύκεισαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐπεπιϛεύκεισαν.

Πεπιϛειμένην, *creditam*, part. perf. paſſ. f. g.

Πεπλανεμένως, *Adverb.* vagabundè, more eorum, qui errant, Gl. V. palantim. A ϖλανάω.

Πεπλασμένως, *Adverb.* fictè, ſimulatè. A ϖλάττω.

Πέπλαςαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ϖλάσσω.

Πεπλάτυνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi ϖλατύνω. Unde

Πεπλατυσμένως, latè, multis verbis, clarè, copioſè.

Πέπληγε 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέπληγε.

Πεπληγέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ϖεπλήγειν, à ϖεπλήγω.

Πεπλήγω, percutio, ferio. A ϖλήσσω.

Πεπλήθυνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi ϖληθύνω.

Πεπληθὼς, perf. part. med. v. ϖλήθω.

Πέπληντο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπληντο, à ϖίμπλημι.

Πεπλήρωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ϖληρόω.

Πεπλησιακότες, nom. pl. perf. part. act. v. ϖλησιάζω.

Πέπλιον, ȣ, τὸ, & ϖεπλὶς, ίδος, ἡ, peplium, frutex; al. portulaca agreſtis & daphnoides; (2) medicamentum ex illâ herbâ pituitæ & bili purgandæ aptum, Hipp. A ϖέπλος.

ΠΕ'ΠΛΟΝ, ȣ, τὸ, peplum; vid. ſeq.

Πέπλος, ȣ, ὁ, peplum. Ph. indumentum, palla, flammeum. Al. Gl. V. pallium; (2) idem quod ϖέπλιον.

Πεπλύσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ϖλύω.

Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, veſtimentum; Æſchyl. Suppl. 728. A ϖέπλον.

Πέπλως, *peplos*, acc. plur. *Dor.* pro ϖέπλȣς.

Πεπνυμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ϖνύω, ſpiro, unde ϖνεῦμαι, *ſapio.*

Πέπνυσο, *ſapito*, 2. ſing. perf. imperat. paſſ.

Πεποίηκας, 2. ſing. perf. ind. act. v. ϖοιέω.

Πέποιθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. ϖείθω.

Πέποιθα, confido, fretus ſum, fido, Ph. perf. in ſignif. præſ. Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριϛος, ὅϛις ἐλπίσιν ϖέποιθεν αἰεὶ, Eur. Her. fur. 106. A ϖείθομαι, *credo.*

Πεποίθησις, εως, ἡ, perſuaſio, certa confidentia, fiducia, Ph. A ϖέποιθα.

Πεποιθία, ας, ἡ, idem & ab eod. *Heſ.*

Πεποίθομεν, 1. pl. præſ. ind. v. ϖεποίθω.

Πεποιθότας, acc. pl. part. perf. med. v. ϖείθω.

Πεποιθότως, *Adv.* confidenter, cum fiduciâ. A

Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confiſus, fretus, fidens; part. Ab eod.

Πέπομφε, *miſit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ϖέπεμφε, à ϖέμπω.

Πεποναμένως, *elaboratos*, acc. plur. perf. part. paſſ. *Dor.* pro ϖεπονημένȣς, à ϖονέω.

Πέπονας, *laboraſti*, 2. ſing. perf. ind. med.

Πεπονηρευμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. v. ϖονηρεύομαι.

Πέπονθε, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ϖάσχω.

Πέπορδα, *pepedi*, perf. ind. med. verbi ϖέρδω.

Πεπορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ϖορεῖν, à ϖόρω, *præbeo.*

Πεπόρευσο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi ϖορεύομαι.

Πεπόρευται, *ivit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Πεπορθημένως, vaſtè, in modum oppidi deſolati. A ϖορθέω.

Πεπόσθαι, perf. ind. paſſ. verbi ϖῶμι.

Πέποσθη, *laboraviſtis*, 2. pl. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ϖεπόνησθε, à ϖονέω, Il. 23, 99. Od. 10, 465.

Πεποτέαται, *volarunt*, 3. pl. perf. paſſ. *Ion.* pro ϖεπότηνται, à ϖοτάομαι.

Πεπότητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπότητο.

Πεπραγμένον, *factum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ϖράττω.

Πέπρακε, 3. ſing. perf. ind. act. *per Syncop.* pro ϖεπέρακε, à verbo ϖεράω, *termino*; vel à ϖιπράσκω pro ϖράω, *vendo.*

Πέπρακται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ϖράττω.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. paſſ. v. ϖιπράσκω.

Πέπραχε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ϖράσσω.

Πεπραχέναι, *feciſſe*, inf. perf. ejuſd.

Πέπρῆσθαι, *Ionicè*, idem quod ϖεπρᾶσθαι.

Πεπρησμένȣ, gen. ſing. perf. part. paſſ. verbi ϖρήθω.

Πέπρωμαι, *fato deſtinatus ſum*, perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ϖεπεράτωμαι, à ϖερατόω.

Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca. Ph. fatum. A ϖερατόω, quaſi ϖέπερατωμένη, (aut à ϖρόω, ϖρώσω, *ſorte diſtribuo*, Heſ. *Ern.*)

Πεπρωμένον, ȣ, τὸ, fatum, Gl. V. parcatum, fatale. Ab eod.

Πέπρωται, 3. ſing. perf. paſſ. v. ϖερατόω.

Πέπταμαι, *expanſus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro πεπέτασμαι, à πετάζω.

Πεπτεῶτα, *lapſum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* & *per Sync.* pro πεπτωκότα, à πίπτω.

Πεπτήριος, ια, ιον, concoctioni inſerviens. Πεπτήριον ςπλάγχνον, *Aret.* A πέπτω.

Πεπτηῶτα, *lapſum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro πεπτεῶτα.

Πεπτικὸς, ἡ, ὸν, coquendi ſeu concoquendi vim habens. A

ΠΕ'ΠΤΩ, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinſo; πεπεμμένος, coctus, perf. part. πεπέφθαι, coctum eſſe. Τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δὲ μάξαντες, Plato.

Πέπτωκας, 2. ſing. perf. ind. act. v. πίπτω.

Πεπτῶτα, *lapſum*, acc. ſing. part. perf. *per Sync.* pro πεπτωκότα.

Πεπύθωνται, 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθωνται, à πυνθάνομαι, pro πείθομαι.

Πεπυκασμένῳ, dat. ſing. part. perf. paſſ. v. ϖυκάζω.

Πεπυρωμένον, acc. ſing. p. part. paſſ. v. πυρόω.

Πεπύσθην, 3. dual. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, à πυνθάνομαι, Il. 17, 377.

Πέπυσμαι, *audivi, reſcivi*, perf. ind. paſſ.

Πέπωκα, perf. ind. act. verbi πίνω pro πόω.

Πέπων, ονος, ὁ ϗ ἡ, coctus ſeu excoctus à ſole, maturus; (2) mollis, ignavus; (3) pepo. Gl. V. A πέπτω. *Angl.* Pumpion.

ΠΕ`Ρ, *Particula*, ſive *Conjunct.* expletiva aliis orationis partibus annecti ſolita, quæ (1) notat *quamquam, tametſi*; (2) reſpondet particulæ *cumque*; (3) redundat.

ΠΕ'ΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, ſupra, præter; *πέρα τȣ̃*, ſupra quam, Gl. V.

Περάαν, præſ. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, à περάω.

Περάασκε, vide περάω.

Πέραθεν, *Adv.* ex ulteriori parte. A πέραν.

Περαίη, ης, ἡ, ſc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra, quæ eſt ultra locum aliquem, quæ eſt ultra mare; (2) oriens & occidens. A πέρα. Unde

Περαίας, ȣ, ὁ, piſcis de genere capitonum.

Περαίνω, finio, termino, Gl. V. perago, conficio; (2) exequor dicendo, perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Πέραινε μοι λόγον, Eur. Med. 701. Κατὰ τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἕκαϛα περαίνεται, M. Anton. 6, 7. A πέρας.

Περαιόθεν, *Adv.* ex ulteriore parte, ex adverſo; (2) ex orientali plagâ. A

Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte ſitus. A πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, tranſmitto ſeu tranſveho in ulteriorem oram, tranſporto, trajicio, tranſeo; (2) finio, termino, perficio; περαιοῖ, peragit. Ph. περαιῶσαι, perorare, Ph. inf. aor. 1. περαιȣ̃μαι, perficior; πεπεραιωμένος, tractus, perfectus, Ph. perf. Ἅμα ἡλίῳ τὴν λίμνην περαιωθέντες, Heliod. A περαῖος.

Περαιτέρω, *Adv.* ulteriùs vel ulteriùs quam. Ph. amplius, ulterius. A πέρα.

Περαίωσις, ἡ, trajectus. A περαιόω.

Περαιωτικὸν, penetrabile, Gloſſ. Vet. A περαιόω.

Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, tranſitus. A περάω.

Πέραν, *Adv.* ultrà, trans. A πέρα.

Περαντικὸς, ἡ, ὸν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens; (2) qui probè novit inferre & concludere aliquid, argumentari. A ϖεραίνω.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, Ph. clauſula, Gl. V.

Πέρας, denique, demum, tenus, Ph.

Περάσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ϖεράσας, à ϖεράω.

Περάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tranſiri poteſt, vadoſus, Gl. V. penetrabilis. A ϖεράω.

Περασις, εως, ἡ, tranſitus, tranſitio; (2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμὸς, ȣ, ὁ, finis. A ϖέρας.

Περάτεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ϖέρασι, à ϖέρας, ατος, *finis.*

Περατεύω, finio, termino. A ϖέρας.

Περάτη, ης, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem verſus. A ϖέρα. Hinc

Περάτηθεν, ab extremo; (2) ex adverſo.

Περάτης, ȣ, ὁ, tranſitor. A ϖεράω.

Περατικοὶ, transfluminales, Gl. V.

Περατοειδὴς, ὲς, finitus.

Περατος, ατη, ατον, ulterior. A ϖέρα.

Περατὸς, ἡ, ὸν, per quem tranſitus patet, permeabilis. A ϖεράω.

Περατόω, finio, termino. A ϖέρας. Hinc

Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio.

Περάω, ῶ, fut. άσω, & ήσω, tranſeo, penetro; (2) tranſporto, Gl. V. trajicio, trano; imperfect. *Ion.* ϖεράασκον, ϖεράασκε, penetrabat. Αυτὸς ϖρὸς ᾅδην δευτέραν ὁδὸν ϖερᾷ, Lycurg. 809. Τȣμὸν ϖερῶσας δεσπότȣς δȣ̃λον λέχος, Eur. Andr. 30. A ϖέραν.

Περγαμηνὴ, membrana, Gl. V. A

Πέργαμον, urbs, arx, Ionibus, Suid. Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, *Heſ.* Lat. pl. Pergama; (2) urbs Aſiæ minoris.

Πέρδησις, ἡ, peditum. A πέρδω.

Περδικικὸς, ἡ, ὸν, ad perdices pertinens.

Περδίκιον, ου, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A πέρδιξ.

Περδικοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi aluntur perdices. A

Περδικοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ perdices alit. A πέρδιξ, & τρέφω.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, perdix avis; (2) aſtutus; (3) libidinoſus.

Πέρδω, & πέρδομαι, pedo, perf. πέπορδα; a. 2. ἔπαρδον.

Πέρηθεν, *Adv.* de vel ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρην, trans, ultra, *Ion.* pro πέραν.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. verbi περάω.

Περήσει, *tranſibit*, 3. ſing. fut. 1. ind. act.

Περητήριον, ου, τὸ, quo perforare & transfodere aliquid poſſumus, terebra. A περάω.

Πέρθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro πεπέρθαι, à

ΠΕ'ΡΘΩ, f. πέρσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; a. 2. ἔπαρθον, inf. πραθεῖν, *Ion.* πραθέειν; perf. πέπορθα. Καὶ τἀπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὡς ου μή ποτε πέρσοιεν, εἰ μὴ, &c. Soph. Phil. 613. Ἦ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Eur. Rheſ. 592. στρατὸν, Pind.

ΠΕΡΙ', *præpoſ. cum Genit.* de; pro; propter; præ, ultra. *Cum Dat.* circum, circa. *Cum Acc.* circa, circum; circiter; erga; inſervit ſæpe Periphraſi; (1) perſonæ οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ περὶ Ἄνυτον, Anyti, *item* Anytus, cum ſubſcriptoribus; οἱ περὶ Παῦλον, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus; intendit, ut περίεργος, curioſus, περίλυπος, prætriſtis; ſæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid ſignificationi ſimplici, modo nihil. Caſui poſtpoſitum eſt paroxytonum πέρι.

Πέρι pro περίεστι, *ſupereſt.*

Περιάγαμαι, demiror, Gl. V.

Περιαγαπάω, ῶ, fut. ήσω, valdè amo.

Περιαγγέλλω, enuncio, per præconem omnibus locis nuncio; aor. 1. περιήγγειλα. Ναῦς περιαγγέλλειν κατὰ πόλεις, imperare, Thuc. βοηθεῖν, id.

Περιαγείρω, circumquàque congrego, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, à circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενοι ἀθληταὶ, Plato.

Περιαγὴ, ἡ, flexus. A περίαγω.

Περιαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumactus. Ab eod.

Περιαγκωνίζω, brachia & manus vincio, ſeu poſt terga ſeu alio modo. Hinc

Περιαγκώνισμα, τὸ, religatio brachiorum & manuum.

Περιαγνίζω, f. ίσω, luſtro.

Περιάγνυμι, & περιαγνύω, fut. άξω, confringo torquendo, contorqueo; aor. 2. part. paſſ. περιαγεὶς, circumfractus. Περιάγνυται ὕδωρ, Apollon.

Περιαγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex ἀγορὰ, *forum.*

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex

Περιάγω, fut. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, luſtro; (3) adduco, redigo ad aliquid; Gl. V. circumago, ductito, circumduco, circino, traduco. Περίαγε τὸν τράχηλον, Ariſtoph. Av. 177.

Περιαγωγεὺς, εως, ὁ, inſtrumentum ad circumagendum navem. A περιάγω. Unde

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit, Gl. V. ambages.

Περιᾴδω, celebro. Ab ἀείδω.

Περιαθρέω, circumſpicio, attentè ſeu diligenter conſidero. Τὰ ἐν μυχοῖς ὥσπερ ἐν ἡλίῳ περι αθρεῖν, Philo. Hinc

Περιάθρησις, εως, ἡ, circumſpectio, attenta & diligens conſideratio.

Περιαίνυμαι, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio.

Περιαιρετὸς, ἡ, ὸν, qui circum eximi poteſt, exemptilis. A

Περιαιρέω, ῶ, quaſi aufero ab omni parte, circumcido; amputo, decortico, detraho, aufero, adimo, depono; περιαιρεθεὶς, ademptus, Gl. V. aor. 1. paſſ. part. Δεῖ δὲ μὴ μόνον πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας περιαιρεῖν, M. Anton. 4, 16. Περιελέσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα, Xen. Cyr. 8, 15. Περιελῶ σ' ἀλαζονείας, Ariſtoph. Eq. 290.

Περιαίρημα, τὸ, vide περιαίρεσις.

Περιαιροῦσαν, acc. ſing. part. præſ. act. pro περιαιρέουσαν.

Περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

Περίακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumagi poteſt, verſatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrimè doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὲν παροῦσι περιαλγοῦσα, Heliod. ἐπί τινα, id. Hinc

Περιαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui valdè dolet. Περιαλγέστερον κλεῖναι, *Aret.*

Περιαλγῶς, valdè dolenter, ægerrimè.

Περιαλείφω, fut. ψω, circumlino, circumungo; περιαλήλειπται, 3. ſing. perf. paſſ. Φάρμακον δίδωμι, τὰ 'ν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν, Ariſtoph. Eq. 903. Περιαλείφειν τὸν πηλὸν, Theophr.

Περίαλλα, *Adv.* eximiè, inſigniter. Ex περὶ, & ἄλλα, *alia.* Soph. Oed. T. 1227.

Περιαλλόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caule ſuo aliud circumplectens.

Περίαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliis præſtans, eximius.

Περιάλλως, *Adv.* eximiè, ſupra modum, R.

Περιαλουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. undique purpuratus; (2) profundus, immerſus, quaſi tinctus malis. Ex ἅλς, & ἔργον.

Περιαλουργὸς, ἡ, ὸν, idem & ex iiſd.

Περιαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto.

Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκεῖ δὲ ἡ κόμη περίαμμα εἶναι χρήσιμον κεφαλαλγοῦσι, Dioſc. A περιάπτω.

Περιαμπέχω, & περιαμπίσχω, obtego, involvo. Οὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγους, Eur. Med. 282.

Περιαμύνω, protego & defendo à periculis. Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος, Tmeſis, Il. 17, 182.

Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, fut. ξω, ſaucio.

Περιαμφιέννυμι, induo, de pallio, togâ.

Περιαμφὶς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περὶ, & ἀμφίεμαι.

Περιάμφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa plateam eſt, in circuitu ſitus.

Περιαναγκάζω, vi circumduco, ſeu circumago.

Περιανθίζω, fut. ίσω, floribus, vel floridis quibuſdam coloribus undique orno, perſpergo.

Περιανίστημι, idem quod ſimplex.

Περιαντλέω, circumfundo, undique ingero.

Περίαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, annexus, alligatus; περίαπτον, monile, Gl. V. A

Περιάπτω, fut. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo; (2) adquiro, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo, Gl. V. obdo. Πολὺ τῆς πενιας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, Ariſtoph. Plut. 589. Μεγάλας τιμὰς αὐτοῖς ϗ τῇ πόλει περιάψειν, Xen. Cyr. 1, 23.

Περιαῤῥάττω, effringo, confringo allidendo.

Περιάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, argenteus. Hinc

Περιαργυρόω, argento obduco.

Περιαρμόζω, fut. όσω, aptè circumpono. Τοῖς θυρεοῖς περιήρμοζε λεπίδα χαλκῆν, Plut.

Περιάροσις, εως, ἡ, circumaratio. A

Περιαρόω, ῶ, f. ώσω, obaro.

Περιαρτάω, ſuſpendo.

Περίασις, εως, ἡ, circumcentus, vel circumſonantia, fama, celebratio, Plut. A περιᾴδω.

Περιαστράπτω, fut. ψω, ſplendore circumdo. Ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Act. 9, 3.

Περιασχολέω, ῶ, f. ήσω, occupatus ſum.

Περιαυγάζω, fut. άσω, ſplendore luceque circumquâque illumino, colluſtro.

Περιαύγεια, ας, ἡ, ſplendor circumquaque lucens, Suicer. A περιαυγὴς.

Περιαυγέω, ῶ, fut. ήσω, ſplendore luceque circumfundo, colluſtro. Ὥσπερ ϗ τἀμυδρά φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα, Longin. 17. A

Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumfuſa.

Περιαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendens, pellucidus. A περιαυγή. Unde

Περιαυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Περιαυθαδίζομαι, idem quod ſimplex.

Περιαύοντος, gen. ſing. part. præſ. act. verbi περιαύω.

Περιαυτίζομαι, *Heſ.* idem quod

Περιαυτολογέω, ῶ, f. ήσω, de me ipſo (jactabundus ſive cum jactantiâ) loquor, nimis multa. Ex αὐτὸς, & λόγος. Hinc

Περιαυτολογία, ας, ἡ, ſui ipſius prædicatio & laudatio.

Περιαυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cervici circumponitur; ψέλλια ϗ περιαυχένια, Appian. Ab αὐχὴν.

Περιαύω, f. αύσω, pernocto.

Περίαχεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* & cum ν pro περίηχε, à περιηχέω.

Περιβάδην, *Adv.* pedibus alternatim motis; vel divaricatis; (2) circumeundo, obeundo. A

Περιβαίνω, fut. βήσομαι, circumeo; (2) protego, defendo; (3) divarico, divaricatis pedibus ſto, *Ern.* Πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι, Il. 4, 424. Πατρόκλῳ περιβὰς, ib. 17, 80.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. med. v. περιβάλλω.

Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adficio, Gl. V. περιβεβληκέναι, adfeciſſe; περιβεβλημένος, opertus, obſitus, circumamictus, circumſeſſus, amictus, Ph. *in med.* potior; (2) agito, ſc. διανοίᾳ, cogito; (3) adjicio, ſed de templo, *Poll.* (4) acquiro mihi. Λάβε με, πόσι, περίβαλλε δὲ χέρας, Ariſtoph. Θεσμ. 921. Ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσα με, Eur. Iph. in Tau. 791. Τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς id. Ion. 866. Στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος, id. Her. fur. 1144.

Περιβαλώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. v. περιβάλλω.

Περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quaſi περίβαλα, à περιβάλλω.

Περιβαρὶς, ίδος, ἡ, ſpecies calceamentorum muliebrium, Ariſtoph. Lyſ. 48. A περίβαρα.

Περιβαρὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè gravis.

Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio, ſtatus ſuper aliquâ re ſubjectâ pedibus divaricatis, *Ern.* A περιβαίνω.

Περιβεβλημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi περιβάλλω.

Περιβεβλημένως, *Adv.* veſtitu, amictu.

Περιβῆναι, a. 2. inf. act. v. περιβαίνω, pro περιβάω.

Περιβιόω, ῶ, fut. ήσω, ſupervivo, ſuperſtes ſum; (2) vivum ſeu incolumem ſervo, Gl. V. περιβιοῦν, ſupervivere, Plut.

Περιβλαστάνω, f. στήσω, circumpullulo.

Περίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis. A περιβλέπω. Hinc

Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, ſpectabilitas, claritas.

Περιβλέπτως, clarè, inſigniter, cum admiratione.

Περιβλέπω, f. ψω, circumſpicio; (2) admiror; (3) requiro aliquid oculis; *Lat.* circumſpicio. Τὴν Θίσβην περιβλέπων, Heliod. πάσας, Xen. Cyr. 5, 1. Μὴ περιβλέπου ἀλλότρια ἡγεμονικὰ, M. Anton. 7, 31. Hinc

Περιβλέψις, εως, ἡ, admiratio.

Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. palla. A περιβάλλω.

Περιβληχρὸς, omnino ſeu omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.

Περιβλύζω, f. ύσω, ſcatebris adfluo, ſcateo.

Περιβλύω, f. ύσω, circumfluo.

Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto. Hinc

Περιβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus, dicitur in utramque partem, ſed ſæpè & ut Gramm. volunt, propriè in deteriorem, pro infamis, ſeu qui fabula factus eſt, Gl. V. pervulgatus, illuſtris.

Περιβοήτως, *Adv.* clarè, cum magnâ famâ.

Περιβοθρόω, ῶ, f. ώσω, circumfodio, oblaqueo. Ex βόθρος.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, amictus, amiculum; opertorium, Gl. V. A

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, veſtitus & cultus exterior, ſtola; (2) quidquid exteriùs nos circumdat, ſive munimenti, ſive ornamenti nomine; (3) amplexus; (4) ambitus, periodus orationis; (5) ſchema quoddam orationis & ſententiæ, Ph. concuſſus. A ϖεριβάλλω.

Περίβολον, ου, τὸ, idem quod

Περίβολος, ου, ὁ, ambitus, ſeptum, vallum, murus, munitio; territorium, Gl. V. ambitus, mœnia. Ab eod.

Περιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombo circumſono; (2) circumſtrepo, circumſono. Προσίασιν θορυβοῦντες ὥσπερ οἱ σφῆκες ϖεριβομβοῦντες τὴν ἄκραν, Lucian.

Περιβόσκω, depaſco; (2) decerpo. Τόσσα μὲν Αὐσονίην ϖεριβόσκεται ἔθνεα γαῖαν, Dion. Περ. 383.

Περιβοτανίζω, obherbeſco, Gl. V.

Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, ornamentum brachii, armilla. A

Περιβραχιόνιος, ον, qui in brachio geſtatur.

Περιβρέμομαι, circumfremo, circumſono. Ἔνθα τε κῦμα Ῥησσόμενον νήσοισι ϖεριβρέμεται Σποράδεσσιν, Dion. Περ. 132.

Περιβρίθω, f. ίσω, undiquaque gravo & onero.

Περιβρομέω, ῶ, f. ήσω, circumfremo, reſono, ſtrepo. Δοιαὶ δ' Ἴσθμια νῶτα ϖεριβρομέουσι ϖάλασσαι, Dion. Περ. 420.

Περιβρύχομαι, f ξομαι, frendeo.

Περιβρώσκω, adedo, circumrodo, depaſco, ϖεριβεβρωμένος, ambeſus, exeſus, Gl. Vet. Hinc

Περίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, arroſus, exeſus, circumquaque adeſus. Περίβρωτα φλέβια, *Aret.*

Περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio; (2) undique ſuppono. Ὑπαυχένια ϖεριβύσαντες αὐτῷ ϖαντόθεν, Luc.

Περιβωμίζειν, luſtrare, circuire, Gl. V. A βωμὸς, *ara.* Unde

Περιβώμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circum aram eſt.

Περίβωτος, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro ϖεριβόητος.

Περιγανόω, ῶ, lætitiâ perfundo, exhilaro.

Περιγεγραμμένως, circumſcriptè, definitè, perſpicuè. A ϖεριγάφομαι.

Περίγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa terram eſt, terram ambiens, terræ proximus, terræ adhærens. A γαῖα.

Περιγενητικὸς, ή, ὸν, vincendi vim habens. A ϖεριγίγνομαι.

Περιγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè lætus. A γῆθος.

Περιγηράσκω, f. ράσω, conſeneſco, conſumor.

Περιγίγνομαι, vel ϖεριγίνομαι, fut. γενήσομαι, ſuperſum, reliquus ſum, reſto, de eo quod ſupereſt, ita ut pro lucro ſit; (2) ſuperſum, i. e. evado, ſalvus evado, ſervor à morte; (3) obvenio, contingo; (4) potior, adipiſcor; (5) præverto, ſuperior ſum, vinco. Τοῦ δὲ ϖένητος ϖεριγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν, Ariſtoph. Plut. 553. Ἕως ἂν ἢ διαλυσώμεθα ϖεισθέντες τὸν ϖόλεμον, ἢ ϖεριγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, Dem. Phil. 1.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacte vel ſucco lacteo plenus. Περιγλαγέας κατὰ ϖέλλας, Il. 16. 642. A γλάγος.

Περιγληνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, circumſpicio. A

Περίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumſpiciens. Ex γλήνη, *pupilla.*

Περίγλισχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lentus & viſcoſus.

Περιγλυκύνομαι, obdulceſco, Gl. V.

Περιγλύφω, f. ψω, circum, circa ſculpo.

Περίγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, facundus, eloquens. A γλῶσσα.

Περιγλωττὶς, ίδος, ἡ, involucrum linguæ.

Περιγνάμπτω, fut. ψω, circumflecto. Ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε ϖεριγνάμπτοντα Μάλειαν ϗ Βορέης ἀπέωσε, Od. 9, 80.

Περιγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro.

Περιγογγύζωσι, 3. pl. præſ. conj. act. verbi ϖεριγογγύζω.

Περίγρα, ας, ἡ, circinus. Ex ϖέριξ, & γράω, *comedo,* vel γράφω, *ſcribo,* Euſt. Ern.

Περίγραμμα, ατος, τὸ, circumſcriptio; (2) circumſeptus locus, termini, fines circumdati. A ϖεριγράφω.

Περιγραπτέον, circumſcribendum eſt. Περὶ ἐμαυτὸν σκιαγραφίαν ἀρετῆς ϖεριγραπτέον, Plato.

Περίγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumſcriptus & quaſi certis finibus incluſus. Ab eod.

Περιγραφεὺς, έος, ὁ, circumſcriptor, Ph. A

Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumſcriptio, ambitus; (2) definitio, determinatio, temporis, loci; (3) deſcriptio minùs exacta; (4) circumſcriptio, circumventio, fraus.

Περιγράφω, f. ψω, circumſcribo; (2) circumſcribo, i. e. definio ſeu præfinio, quaſi circumſcribendo præſtituo; (3) finio, ſeu claudo, v. gr. librum, orationem, vitam per vim; (4) leviter, non exactè deſcribo; (5) deleo, oblitero, aufero è numero; (6) repudio; (7) coerceo, cohibeo. Περιγραφέτω αὐτὸ, M. Anton. Περίγραψον τὸ ἐνεστὸς τοῦ χρόνου, id. Ἐς τὸ σύμμετρον ϖεριγεγραμμένοι, Luc.

Περιγυρὶς, ίδος, ἡ, circumferentia. A γῦρος.

Περιδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, varius.

Περιδαίω, comburo, accendo, *paſſ.* ardeo, etiam amore.

Περιδάκρυτος, ον, lacrimoſus, triſtiſſimus.

Περιδαρδάπτω, undique lacero, devoro, *Heſ.*

Περιδδείσασαν, acc. ſing. aor 1. part. act. *Poet.* pro ϖεριδείσασαν, à ϖεριδείδω.

Περιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, meticuloſus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. A δέος.

Περιδεεία, ας, ἡ, nimius timor. A præc.

Περιδείδω, fut. είσω, pertimeſco, quaſi undique metuo; ϖεριδδείσασα, timefacta, a. 1. part. fœm. pro ϖεριδείσασα, Il. 15, 123. ϖεριδείδια, pro ϖεριδέδια, perf. timeo, Il. 13, 52. Τῷ ῥα ϖερίδδεισαν μένεα ϖνείοντες Ἀχαιοὶ, Il. 11, 508.

Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A ϖερίδειπνον.

Περιδειπνίζω, ϖεριδειπνίζει, paſcit, Ph.

Περίδειπνον, ου, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum, Ph. ſilicernium.

Περιδέξιον, ου, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιὰ.

Περιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ambidexter, Ph. ambimanus, Il. 21, 163.

Περιδέραιον, ου, τὸ, monile, collare, Gl. V. ornatus collaris.

Περιδέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, collaris. Ex δέρη.

Περιδερὶς, ίδος, ἡ, idem quod ϖεριδέραιον.

Περιδέρχομαι, circumſpicio.

Περιδεσμεύω, vincio.

Περίδεσμος, ὁ, vinculum.

Περίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A

Περιδέω, circumligo, obligo; paſſ. ϖεριδέομαι, circumligor; p. ϖεριδεδεμένος. Τοὺς ϖόδας κνημῖσι ϖεριδέοντες, Heliod. Ὃν (ϖώγωνα) ϖεριδησόμεθ' ἐκεῖ, Ariſtoph. Conc. 100.

Περιδεῶς, meticuloſè, pavidè. A ϖεριδεής.

Περίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, perſpicuus.

Περιδίδομαι, depono, ſeu depoſito pignore certo, ex pacto certo paciſcor, aor. 2. infin. ϖεριδόσθαι, imperat. ϖερίδου. Περίδου νῦν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετράμετρον ἐστιν ἡμιεκτέον, Ariſtoph. Nub. 644.

Περιδίδωμι, circumdo.

Περιδιείρω, trajicio & inſuo.

Περιδινέω, circumago, Il. 22, 165.

Περιδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui circumagitur; (2) verſatilis. A ϖερὶ, & δίνη.

Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut verticem circumactio. A ϖεριδινέω.

Περιδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſatilis. Ab eod.

Περίδινος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖεριδινής; (2) vagabundus pirata, Plut.

Περιδιπλόω, involvo, hoc eſt, obtego.

Περίδοσις, εως, pactum, depoſitio pignoris & certatio ex pacto. A ϖεριδίδομαι.

Περιδουπέω, circumſono, obſtrepo.

Περιδιώκω, ϖεριδιώκει, perſequitur, Ph.

Περιδονέω, jacto, agito, nullo loco conſiſtere ſino.

Περιδραμητέον, concurſandum. A ϖεριτρέχω.

Περιδραμόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. v. ϖεριτρέχω.

Περιδρομεὺς, εως, ὁ, qui concurſat, ambitioſus, Gl. V. A δρόμος, *curſus.*

Περίδραξις, εως, ἡ, comprehenſio quæ fit manu in pugnum contractâ; (2) amplexus, circumplexus. A

Περιδράττομαι, fut. ξομαι, apprehendo, circumplector.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circumcurſio, curſus, quo circumcurrimus & obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. A ϖεριτρέχω.

Περίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcurrens, circumcurſans; (2) rotundus, teres, Il. 2, 812. Ab eod.

Περίδρομος, ου, ἡ, locus circularis figuræ, in quo circumiri poteſt; (2) funiculus retis, quo contrahitur & dilatatur. Ab eod.

Περιδρύπτω, dilacero & ſaucio, aor. 1. paſſ. ϖεριδρύφθην, *Ion.* Il. 23, 395.

Περιδύω, fut. ύσω, circumveſtio, induo, tego; (2) *Att.* exuo, detractis veſtimentis ſpolio, adimo, Il. 11, 100.

Περιεβάλετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. v. ϖεριβάλλω.

Περιεβάλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med.

Περιεγένετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ϖεριγίνομαι.

Περιέδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ϖεριτρέχω.

Περιεδρεύω, obſidior, Gl. V. obſidione cingo. Ex ϖερὶ, & ἕδρα, *ſedes.*

Περιέδω, corrodo, ambedo.

Περιεγείρομαι, vigilo.

Περιεζωσμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ϖεριζώννυμι.

Περιεθέλω, ſupra modum volo, vel cupio.

Περιέθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ϖεριτίθημι.

Περιείδω, *inuſit.* circumſpicio, ſpeculor; (2) probè novi; (3) negligo, ſino, patior; in uſu; ϖεριεῖδε, neglexit, aor. 2. inf. ϖεριιδεῖν, circumſpicere, negligere. Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας ϖεριεῖδον ἐμαυτὸν ἄδοξον γενέσθαι, Iſocr.

Περιειλέω, circumplico, circumvolvo. Hinc

Περιειληθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g.

Περιείλημα, ατος, τὸ, involucrum.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro ϖεριλελήφασι, à ϖεριλαμβάνω.

Περιειλίξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. v.

Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.

Περίειμι, fut. έσομαι, ſuperior ſum, ſupero, antecello; (2) ſuperſum, abundo; (3) ſuperſum, i. e. reliquus ſum; (4) convaleſco, *opp.* morior; (5) adſum, immineo; (6) ſum, ſuppeto; τὸ ϖεριὸν, copia, magnitudo, alicujus rei; ἐκ ϖεριόντος, ex facili, vide ϖεριουσία. Οὐκ ἐλπίζων δ' ἔτι τὴν ϖόλιν ϖεριέσεσθαι, Appian.

Περίειμι, eo; (2) circumeo, peragro, luſtro; (3) pervenio, devenio. Περιεῖναι κύκλῳ, Dem. Περιῇσαν κατὰ τὴν ϖόλιν ϖλανώμενοι, Thuc.

Περιεῖναι, *ſupereſſe,* præſ. infin. verbi ϖερίειμι.

Περιειργνύω, cohibeo, coërceo, contineo, revincio, includo. A

Περιείργω, f. ξω, idem.

Περιείχετο, 3. ſing. imp. ind. med. v. ϖεριέχω.

Περιέκρυβε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. ϖερικρύπτω.

Περιεκτικὸς, ή, ὸν, comprehendens, complectens, comprehendendi ſeu complectendi vim habens; (2) univerſus. Hinc τὸ ϖεριεκτικὸν, οῦ, complexio. A ϖεριέχω.

Περιεκτικῶς, *Adv.* complectendo, comprehendendo; (2) omninò, in univerſùm.

Περιέλαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. à ϖεριαιρέω, fut. ϖεριέλω, a. 1. act. ϖεριειλα.

Περιέλαμψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν, à περιλάμπω.

Περιέλαſις, εως, ἡ, circumactio, circumcurſus, circumequitatio. A

Περιελαύνω, f. λάσω, circumequito, obequito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. Ἵπποις περιελαύνειν τὸ στρατόπεδον, Xen. Περιέλασαν τὸ τεῖχος, Heliod.

Περιέλειχον, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιλείχω.

Περιέλευσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.

Περιελθόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι.

Περιέλιξις, εως, ἡ, circumactio, vertigo. A

Περιελίσσω, ſeu περιελίττω, fut. ίξω, implico, implico in orbem; (2) verto, circumvolvo. Περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν, Odyſſ. 5, 314.

Περιέλκω, fut. ξω, circumquaque traho, qu. dic. circumtraho; (2) diſtraho, violenter rapio, diſtringo; (3) diſtineo, occupo. Περιέλκειν τινὰ κύκλῳ, Ariſtot.

Περιελλείπω, f. ψω, deficio, inferior ſum.

Περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio; (2) prætermiſſio unius è Conſonantibus geminatis. A περιελλείπω.

Περιέλοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. v. περιαιρέω.

Περιελόντος, gen. ſing. a. 2. part. act.

Περιέννυμι, induo, veſtio.

Περιέξειμι, circumdo.

Περιέπεσον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. περιπίπτω.

Περιεπτισμένως, purè A περιπτίσσω.

Περιέπω, περιέπομαι, proſequor & obeo, i. e. proſequendo & obeundo ſeu adſectando tueor & protego, curo; foveo; (2) colo, obſervo, obſervantiâ proſequor; 3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ ζῶον ϗ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιέπει τύχας, Heliod. Τοῦτον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην ϗ φίλον, οὐχ ὡς δοῦλον, περιέψομεν, Xen. Cyr. 4, 18.

Περιεργάζομαι, fut. άσομαι, curioſitate utor; (2) curioſè ago, diligenter & accuratè obſervo; (3) inaniter ſeu fruſtrà ſatago; (4) valdè laboro; (5) dicitur & de pictoribus cum ornamenta externa, quæ πάρεργα vocant, picturis addunt, Gl. V. ſciſcitor, percunctor. Περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆν, ϗ τὰ ἐπουράνια, Plat. Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο, Ariſtoph. Conc. 220.

Περιεργασία, ας, ἡ, curioſitas, Lucian. (ſed ibi leg. περιεργία, Ern.) A præc.

Περιέργεια, ας, ἡ, idem quod

Περιεργία, ας, ἡ, curioſitas; (2) nimia diligentia; (3) ſimulata vel inepta ſedulitas, ambitio. A

Περίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, curioſus, anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquiſitus, ſupervacaneus; (3) res alienas curans & nil ad ſe pertinentes, Gl. V. curioſus, perſpicax, veſanus, operoſus. Ab ἔργον.

Περιέργω, f. ξω, ſepio, includo. Περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, Thuc.

Περιέργως, *Adv.* curioſè, nimis accuratè.

Περιερέσσω, vel περιερέττω, remigando promoveo, ſeu ſubduco.

Περίερκτος, circumſeptus. Ab εἴργω.

Περίερμα, ατος, τὸ, lignum ſeu phalanga, quæ navibus ſupponitur.

Περιέρχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, luſtro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulciſcor, punio. Ἐπεὶ δὲ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, Xen. Cyr. 8, 44. Οὐδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ϗ χίλια, Ariſtoph. Av. 6. Ὅσα περιέρχεται ὑπὸ τοῦ κόσμου, comprehenduntur, M. Anton.

Περιεσθίω, arrodo.

Περιεσκεμμένως, conſideratè, Ph. A περισκέπτομαι.

Περιεσπᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro περιεσπάετο, à περισπάω.

Περιέσπον, aor. 2. ind. act.

Περιέσσασθαι, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro περιέσασθαι, à περιέννυμι.

Περιεσταλμένος, perf. part. paſſ. v. περιστέλλω.

Περιεσταλμένως, tectè, occultè.

Περιέστη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. περιΐστημι pro περιστάω.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Περίεστιν, 3. ſing. præſ. ind. cum ν, à περίειμι.

Περιεστικὸς, ὴ, όν, ſalutaris, Σημεῖον περιεστικὸν, ſignum ſalutis in ægroto. A περίειμι.

Περιεστικῶς, ſalutariter, cum ſpe ſalutis.

Περιέστραψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. περιστράπτω pro περιαστράπτω.

Περιεστῶτα, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro περιεστηκότα, à περιΐστημι.

Περιέσχατος, η, ον, extremus.

Περιέσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. περιέχω.

Περιετέτμητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. περιτέμνω.

Περιέτυχεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν à περιτυγχάνω.

Περιέφθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro περιείφθησαν, à περιέπω.

Περίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, probè elixus.

Περιέχω, & *in med.* comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumſideo, obſideo, unde premo, affligo; (4) ſuperior, major ſum; (5) conſertis manibus retineo, complector, foveo, amo, curo, defendo; περιέχει, continet, coërcet, Ph. περιέχεται, comprehenſum eſt. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, Luc. 5, 9. Διὸ ϗ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, pro περιέχεται, 1 Pet. 2, 6.

Περιεώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro περιεώραε, à περιοράω.

Περιζαμενῶς, vehementer. A ζαμενής.

Περιζείω, idem quod

Περιζέω, circumferveo, ardeo.

Περίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, eidem jugo ſubditus.

Περιζὺξ, ζυγὸς, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Περίζωμα, ατος, τὸ, faſcia, ſubligaculum, cinctus, Gl. V. cinctum, lumbare, ventrale. A περιζωννύω.

Περιζωμάτιον, ου, τὸ, Dim. à præc.

Περιζωννύω, vel περιζώννυμι, futur. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo. Περίζωσαι ϗ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου, Act. 12, 8. Νῆτται γε περιζωσμέναι ἐπλινθοφόρουν, Ariſtoph. Av. 1153.

Περίζωσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. verbi περιζώννυμι. Unde

Περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, Gl. V.

Περιζώστρα, ας, ἡ, faſcia, quâ caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum, Ph. ſubligaculum. Ab eod.

Περιῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν à περιάγω.

Περιηγέομαι, οῦμαι, circumduco, duco circum; (2) expono, enarro. Περιηγησάμενοι τὸ οὖρος Πέρσῃσι, Herodot. Περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα, Luc. Περιηγεῖται τινα Θεόπομπος συνουσίαν Μίδου τοῦ Φρυγὸς, Ælian.

Περιηγηματικὸς, λόγος, circumductus ſermo, quo quid ita deſcribitur, ut in rem præſentem lector quaſi deducatur. A præc.

Περιηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. rotundus, circumactus aut verſatilis; (2) curvus, flexuoſus; (3) adſtrictus, circumvinctus, circumductus. Περιηγέος ἔγκυθι λίμνης, Callim. A περιάγω.

Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipſa actio circumducendi, ſeu ducendi per ſingula; (2) expoſitio & commemoratio rei alicujus, quæ fit ſigillatim, & quaſi per ſingula ducendo, Ern. A περιηγέομαι.

Περιηγητὴς, οῦ, ὁ, qu. dic. circumductor, i. e. qui circumducit; (2) qui περιήγησιν ſcribit, orbis enarrator. Ab eod.

Περιηγητικὸς, ὴ, ὸν, pervulgatus, item, & intell. *ſubſt.* βίβλος aut βιβλίον, liber geographicus.

Περιηγητικῶς, geographi more.

Περιῄειν, pluſq. perf. indic. med. v. περίειμι.

Περιηθέω, colando perfundo; percolo. Hinc

Περιήθημα, ατος, τὸ, quod percolatur.

Περιήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, admodum acutus. Ex ἀκή.

Περιήκω, f. ξω, devenio ad aliquem mutatis in orbem vicibus, ſeu ſimpliciter. Ὡς ἂν περιῆκεν εἰς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, Arrian.

Περιῆλθε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. περιέρχομαι.

Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, converſio.

Περιηλυτεύεσθε, 2. pl. præſ. imp. med. verbi

Περιηλυτεύω, circumeo. Ex ἐλεύθω.

Περιημεκτέω, ῶ, fut. ήσω, moleſte, ægre, ſeu graviter fero. Περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄρκου, Herodot.

Περιῆν, 3. ſ. imperf. ind. v. περίειμι.

Περιήνεικα, 3. ſ. perf. ind. act. *Ion.* pro περιήνεγκε, à περιφέρω.

Περιηργυρωμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περιαργυρόω.

Περιῃρεῖτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. pro περιῃρέετο, à περιαιρέω.

Περιήστραφα, perf. ind. act. v. περιαστράπτω.

Περιηχέω, circumſono; obſtrepo, Gl. V. περιηχοῦμαι, trepidè perſono. Περιήχησεν δ' ἄρα χαλκὸς, Il. 7, 267.

Περιήχημα, ατος, τὸ, ſtrepitus. A pr.

Περιθάλπω, f. ψω, foveo.

Περιθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admiratione & ſtupore perculſus; (2) pavidus. Ex θάμβος.

Περιθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præſidens, valde fidens. A θάρσος.

Περιθαρσύνω, fidenti animo ſum.

Περίθειος, ον, valde divinus.

Περιθειόω, ῶ, f. ώσω, ſulphure luſtro ſeu expio. A θεῖον. Hinc

Περιθείωσις, εως, ἡ, luſtratio ſeu expiatio, quæ fit ſulphure.

Περιθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. περιτίθημι.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθεμαι.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpoſitio, circumdatio.

Περιθετὸς, ὴ, ὸν, circumpoſitus. Ab eod.

Περίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumpoſitus, ſeu circumpoſititius, qui circumponi ſolet, de comâ appoſititiâ, ſeu fictitiâ.

Περιθέω, ῶ, f. εύσομαι, circumcurro, in orbem curro. Περιθέουσι πελτασταὶ, Plato.

Περιθεωρέω, ῶ, circumſpicio.

Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gl. V. A περὶ, & τίθημι.

Περιθλάω, confringo.

Περιθραύω, f. αύσω, idem.

Περιθρεκτέον, concurſandum, circumcurrendum. A περιτρέχω.

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, lamentis circumſono. Σχεδὸν ἁπάσης οἰκουμένης περιθρηνουμένης, Plut. A θρῆνος.

Περιθριγκόω, ῶ, fut. ώσω, loricâ aut ſepto circummunio, circumſepio. Μασσαλίτας λέγουσι τοῖς ὀστίοις περιθριγκῶσαι τοὺς ἀμπελῶνας, Plut.

Περίθριξ, τριχὸς, ὁ, capillus à prima juventute non raſus.

Περιθρομβόω, in grumos cogo, vel concreſcere facio. A θρόμβος.

Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, Gl. V. *paſſ.* notus ſum omnibus.

Περίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, irâ valde accenſus.

Περιθύμως, *Adv.* irato animo.

Περιθυρέω, ῶ, circa januam verſor, ad januam ſto. A θύρα.

Περιθωρακίδιον, ου, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuperinducitur. A θώραξ.

Περιϊάχω, circumſono. Od. 9, 395.

Περιϊδέμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro περιϊδεῖν, à περιείδω.

Περιΐδῃς, 2. ſing. a. ejuſd. in conj.

Περιϊδρόω, ῶ, ſudore undique diffluo. Hinc

Περιΐδρωσις, εως, ἡ, copioſa ſudoris effuſio.

Περιΐζομαι, circumſideo, obſideo.

Περιϊοῦσαν, acc. ſing. aor. 2. part. act. f. g. v. περίειμι.

Περιϊππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito. Περιϊππεύσαντες ϗ γενόμενοι κατὰ νώτου τοῖς πολεμίοις, Polyb.

Περιϊστάμενος, præſ. part. med. verbi

Περιΐστημι, & *in med.* circumſiſto, circumdo, cingo; (2) redigo, revoco; (3) muto in contrarium, transfero; (4) vito, declino.

At in aor. 2. & perf. *act.* & *paſſ.* dicuntur paſſivè (1) circumſto; (2) redigor; (3) mutor, transferor; (4) *impr.* coronâ hominum cingor, & turbâ negotiorum; ϖεριΐσταμαι, circumſto; ϖεριέστησα, aor. 1. ϖεριέστησε, redegit; ϖεριέστην, a. 2. ϖεριέστη, redactum eſt, rediit; ϖεριεστηκὼς, & περιεστὼς, p. part. circumſtans; περιΐστασο, obſiſte, cohibe, præſ. imperat. Περιέστησε μὲν πᾶν τὸ στράτευμα περὶ τὴν πόλιν, Xen. Cyr. 7, 21. Κακῶν Ἰλιὰς περιειστήκει Θηβαίους, Dem. Τοὺς σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποχρύσοις περιϊστήσασα, Heliod.

Περιΐσχομαι, complector, vindico. Μᾶλλον ἐῆς περιΐσχετο κούρης, Moſch. 2, 11.

Περικαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè calidus, ardens; (2) ambuſtus, peruſtus. A περικαίω.

Περικαθαίρω, perpurgo, luſtro. Περικάθηρε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Joſ. 5, 3.

Περικαθάπτω, f. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto. Ἐκέλευσε τοὺς ἁλιεῖς ὑπονηξαμένους κρύφα τῷ ἀγκίστρῳ περικαθάπτειν ἰχθῦς τῶν προεαλωκότων, Plut.

Περικαθαρίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.

Περικάθαρμα, ατος, vide καθάρμα.

Περικάθημαι, idem quod

Περικαθίζω, fut. ίσω, hoſtiliter circumſideo, obſideo; Περικαθίζεσθαι, obſidere, Ph.

Περικαίνυμαι, vinco, ſupero.

Περικαίω, f. καυσω, amburo, deuro, peruro; περικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore; περικεκαυμένος, aduſtus, ambuſtus, Ph. p. part. Θερμὸς γὰρ ἄγαν ὁ ἀὴρ περικαίει, Theophr. Περικαίεσθαι τοῦ χρυσοῦ, Chryſ.

Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorſus concido, malis cedo, malo vincor. Περικακοῦντες ϗ δυσχεραίνοντες τοῖς παροῦσιν, Polyb. A κακός.

Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorſus concidit & malis vincitur. A præc.

Περικαλλῆ, acc. ſing. pro περικαλλέα, à

Περικαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perpulcher, perelegans. Ex καλός.

Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum; opertorium, Gl. V. A

Περικαλύπτω, fut. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, Gl. V. Περικαλύψαι τοῖς πράγμασι σκότον, Eur. Ion. 1567. Ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτήν τε ϗ τὸν ἄνδρα, ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, Xen. Cyr. 7, 17.

Περικαλυφὴ, ῆς, ἡ, tegumentum. A præc.

Περικαμπὴ, ῆς, ἡ, circumflexus. A

Περικάμπτω, fut. ψω, circumflecto, deflecto, tergiverſor, oppono; περικάμπτει, tergiverſatur, Gl. V. Ph. devitat; περικάμψαι, reniti, Ph. aor. 1. inf. Hinc

Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiverſatio.

Περικάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ambit, amplectitur cor. Ex περὶ, & καρδία.

Περικαρπιάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, pericarpium aculeatum habens. Ex ſeq. & ἄκανθα.

Περικάρπιον, ου, τὸ, propriè eſt pars fructûs, quæ ſemen ambit & protegit adverſus cœli animaliumque injurias; ſiliqua, putamen; (2) fructus, ſeu caro, quæ interiùs continetur. V. Plin. l. 15, c. 28; (3) pericarpium, armilla. A καρπός.

Περικάρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum ſe; (2) cujus fructus tegmine & involucro aliquo eſt cinctus, *item* tegens fructum, ut nucem.

Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, luſtratio gallinæ, quum ovo edito ſe feſtucâ aliquâ purificat. Ex κάρφος, *feſtuca.*

Περικαταβάλλω, dejicio.

Περικατάγνυμι, fut. άξω, undique defringo, infringo; περικατεαγὼς, amfractus, Ph. p. part. med. περικατεάγη, aor. 2. paſſ. fractionem circa ſe paſſus eſt.

Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adſequor, anteverto. Ἀλλ' ὅμως ϗ τοι φεύγοντες περικαταλαμβάνονται, M. Anton. 9, 6.

Περικαταλείπω, fut. ψω, reliquum facio.

Περικατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, deprehenſus, comprehenſus. A περικαταλαμβάνω. Unde

Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio ſeu comprehenſio, quâ aliquem undique tenemus.

Περικαταπίπτω, decido.

Περικαταῤῥέω, ῶ, circumfluo; (2) delabor.

Περικαταῤῥήγνυμι, fut. ξω, diſcindo, lacero. Περικατεῤῥήξατο τε τὸν ἄνωθεν πέπλον, Xen.

Περικαταστρέφω, f. ψω, everto.

Περικατασφάττω, f. ξω, macto, cædo.

Περικατατίθημι, repono, colloco, conſtituo.

Περικαταχέω, effundo.

Περικατέχω, circumdo, obſideo, contineo.

Περικάτημαι, *Ion.* pro περικάθημαι.

Περικάτησθαι, *Ion.* pro περικάθησθαι.

Περικαῶς, *Adv.* calidè, ardenter. A περικαής.

Περίκειμαι, circumjaceo, circumpono; cinctus ſum amictu, malis, &c. Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, Luc. 17, 2. Φεῦγε δ' ἀπὸ χρὼς (ὑπέφευγε) Ὕβριν τᾶς ὀργᾶς ϖερικείμενος, Theocr. 23, 14.

Περικείρω, circumtondeo, aor. 1. περιέκειρα.

Περικεκομμένως, conciſè. A περικόπτω.

Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, ſtimulo, configo.

Περικερδὴς, ὲς, callidus, lucri cupidus.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, caſſis. Ex κεφαλή.

Περικεφάλιον, τὸ, capitis tegmen. Ex iiſd.

Περικήδεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro περικήδου, à

Περικήδομαι, curam gero. Ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο, Od. 3, 219.

Περίκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, peraridus, ambuſtus, vel circumquaque fiſſus. Αὖα πάλαι περίκηλα, Od. 5, 240. Ex καίω.

Περικίδναμαι, conſpergor.

Περικινέω, circumago, *paſſ.* circumagor, obeo.

Περικιόνιος, ον, *Epith.* Bacchi. A κίων, quod cum domus Semeles arderet, hedera nata eſt in *columnis*, quâ ſervatus eſt; ϖερικίονος, Sch. Eur. *malè.*

Περικλαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, ex omni parte ramos habens. A κλάδος.

Περικλαίω, defleo, deploro.

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. v. περικλάω.

Περίκλασις, εως, ἡ, defractio; (2) locus abruptus, confragoſus, ſaltus; (3) flexus & converſio, circumactio.

Περικλάω, ῶ, f. άσω, offringo, infringo, defringo; (2) flecto, converto.

Περικλειόμενον, acc. ſing. præſ. part. paſſ. verbi περικλείω. Unde

Περίκλειμα, τὸ, ambitus muri.

Περικλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, incluſus, obſeſſus.

Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo, obſideo, Gl. V. circumcludo, obſero. Ὑπὸ δὲ πλήθους περικλειόμενοι, Thuc. l. 2.

Περικληΐζω, idem. A κλείω.

Περικλήειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro περικλείειν.

Περικληΐζω, celebro, *Ion.* A κλέος.

Περικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis, devexus. A περικλίνω.

Περικλύδην, *Adv.* lavando.

Περίκλυζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alluitur, lavatur. A

Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; περικλύζομαι, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδατι περικλύζειν, Ariſtot.

Περικλύμενον, ου, τὸ, nomen fruticis. Φύλλα τε κισσήεντα περικλυμένοιο φέρουσα. Nic. Th. 510.

Περικλυσμὸς, οῦ, ὁ, alluvies, Ph. περικλυσμοὶ, eluviones. A περικλύζω. Unde

Περίκλυσμα, περικλύσματι, adſpergine, Ph.

Περίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, & περικλυστὸς, ἡ, ὸν, qui undique alluitur, *Epith.* inſulæ. Ab eod.

Περικλυτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè inclitus, inſignis; (2) qui facilè exaudiri poteſt.

Περικλώζω, circumcirca κλωγμὸν edens explodo.

Περικλώθω, f. ώσω, neo, ſeu nendo torqueo & circumago.

Περικνημίδια, tibialia, Gl. V. A κνήμη.

Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens, Ph. ocrea. Ex iiſd.

Περικνίδιος, ον, aſper, multis & parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. A

Περικνίζω, fut. ίσω, ſcalpo, vellico, pungo, rado; (2) *metaph.* aliquem per ludibrium vellico ſermonibus, &c. (3) imitor, ſc. illudendi causâ, Plut.

Περικοκκύζειν, de gallis, cum capite elato canunt, *inpr.* cum vicerunt; (2) contemno, irrideo, Ariſtoph.

Περικολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.

Περικομίζω, f. ίσω, circumveho.

Περίκομμα, ατος, τὸ, fruſtum; (2) edulium ex herbis carnibuſque conciſis. A περικόπτω.

Περικομμάτιον, τὸ, fruſtulum, Dim.

Περίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, comatus. A κόμη.

Περικομπέω, jacto, jactanter prædico, ſeu glorior. Περικομποῦνται πολλοὶ, Thuc.

Περίκομψος, ου, ὁ ϗ ἡ, perelegans, admodùm ſcitus vel feſtivus.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumciſio, circumciſura, quâ quidpiam in orbem truncatur, Gl. V. amputatio; (2) certa Scripturæ ſacræ ſectio, al. ῥῆσις; (3) apparatus, ſupellex, ornatus, v. gr. fœminæ; (4) facultates, opes. A

Περικόπτω, f. ψω, undique reſeco, & mutilo, Gl. V. amputo, circumcido. Πανταχόθεν αἱ ἐλπίδες περικόπτονται, Diod.

Περικορδακίζω, idem quod ſimplex.

Περικορέω, verro, converro.

Περικόρημα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes verrendo collatæ. A περικορέω.

Περικοσμέω, probè orno, orno, *ſimpl.* περικεκοσμημένος, p. part. paſſ.

Περικόσμιος, ὁ ϗ ἡ, qui circa mundum eſt, eumque complectitur, Suicer. A κόσμος.

Περίκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumtonſus. Ex κείρω.

Περικράζω, ſeu ξω, clamo, boo.

Περικρανία, ας, ἡ, membrana nervoſa totam calvariam complectens.

Περικράνιον, cervical, Ph.

Περικράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt circa caput, qui caput tegit. Ex κράνιον.

Περικρατέω, ῶ, fut. ήσω, obtineo, dominor, evinco; (2) ſupero, ſuperior ſum. Ὦ Ἀχιλεῦ, ϖερὶ μέν κρατέεις, Il. 21, 214.

Περικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, compos; (2) ſuperior. A κράτος.

Περικρεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuſpenſus; (2) etiam de templo dicitur donaria ſuſpenſa habente, ναὸς ϖερικρεμὴς ἀναθήμασι. A κρεμάω.

Περίκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique præceps, & locis præruptis declivis, vel admodum præceps & præruptus. A κρημνός.

Περικρούω, pulſo, pello, percutio.

Περικρυερὸς, prægelidus; Gl. V.

Περικρύπτω, fut. ψω, celo, occulto. Περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, Luc. 1, 24.

Περικρώζω, f. ξω, crocito.

Περικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquiror; ϖερικτᾶται, adipiſcitur, Ph. περικτηθέντα, parta, Ph. aor. 1. paſſ. Hinc

Περίκτησις, εως, ἡ, poſſeſſio, peculium, Ph.

Περικτείνω, occido. Πολλοὶ δὲ ϖερικτείνοντο ϗ ἄλλοι, Il. 4, 538.

Περικτῖται, ῶν, οἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ex κτίτης.

Περικτίονες, vicini, accolæ, Il. 17, 220. Ex κτίζω.

Περικτυπέω, perſtrepo, circumſono.

Περικυκλὰς, άδος, ἡ, in orbem ſe movens; *in pl.* etiam in orbem aliquid agentes, *Epith.* horarum.

Περικυκλεύω, circumeo, circumdo.

Περικυκλέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) circumago.

Περίκυκλος, ὁ, ambitus, de muro.

Περικυκλόω, circumdo, cingo, in circulum concludo. Περικυκλώσουσι σε, Luc. 19, 43.

Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipſa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A præc.

Περικύκλω, *Adv.* circum, circumcirca.

Περικυλινδέω, idem quod

Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago.

Περικύλισις, εως, ἡ, circumactio, item vagatio.

Περικυμαίνω, fluctibus ambio. A

Περικύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur. A κῦμα.

Περικωμάζω, comeſſabundus adeo vel obeo.

Περικωδωνίζω, circumtinnio, circumſono. A κωδών.

Περικωκύω, lamentis circumſtrepo.

Περικωνέω, oblino pice. Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης ταμβάδι ἡμῶν ϖερικωνεῖ, Ariſtoph. Veſp. 598. A κῶνος, *pix.*

Περιλακτίζω, fut. ίσω, calcitro.

Περιλαλέω, ῶ, f. ήσω, garritu perſtrepo; (2) obblatero, inaniter loquor, garrio. Μὴ ϖεριλαλῶμεν, μηδὲ ϖυνθανώμεθα τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλȣσιν, Ariſtoph. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς ϖεριλαλȣ̃σι ταχέως συγκατατίθεσθαι, adſentiendum, M. Anton. 1, 4. Hinc

Περιλάλημα, τὸ, nugæ, *propriè & tropicè.*

Περιλάλητος, ον, clarus, famoſus.

Περίλαλος, ον, loquax, garrulus.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo, *item* potior; (2) amplector, amplexor; (3) *Paſſ.* obſeſſus teneor, ut elabi non poſſim; *item* deprehenſus ſum, cogor. Τῇ ψυχῇ ϖεριλαμβάνειν, Plato. Τὸν ὅλον κοσμον ϖεριειληφέναι τῇ γνώμῃ, M. Anton. 9, 27.

Περιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique ſplendidus:

Περίλαμπρος, ὁ ϗ ἡ, idem. A ϖεριλάμπω.

Περιλάμπρως, *Adv.* ſplendidè, magnificè.

Περιλάμπω, fut. ψω, fulgeo; (2) undique illuſtro, ſplendore ac lumine circumfundo, Gl. V. conluceo. Καὶ δόξα Κυρίȣ ϖεριέλαμψεν αὐτȣ̀ς, Luc. 2, 9.

Περιλείβομαι, undique deſtillo, defluo.

Περίλειμμα, τὸ, reliquæ.

Περιλειπὴς, idem quod ϖεριλιπής. A

Περιλείπω, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) ſuperſum, ſuperſtes ſum; ϖεριλείπεται, reſtat, ſupereſt, reſidet, Ph. ϖεριλειφθήσεται, ſuperſit, Ph. ſupererit; ϖεριλειμμένοι, ſuperſtites, Ph. Οἱ ζῶντες οἱ ϖεριλειπόμενοι εἰς τὴν παρȣσίαν τȣ̃ Κυρίȣ, 1 Theſſ. 4, 15.

Περιλείχω, f. ξω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ βλέφαρα περιέλειχον, Ariſtot.

Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi & latiùs interpretandi; (3) ſeu futilis loquacitas.

Περιλεπίζω, f. ίσω, idem quod

Περιλέπω, fut. ψω, decortico, delibro. Περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε, Il. 1, 236.

Περιλεσχήνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celebris, nomine clarus, qui verſatur in ſermonibus hominum. Ex ϖερὶ, & λεσχηνεύομαι.

Περίλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus albus; (2) admodum albus.

Περίλημμα, ατος, τὸ, captura, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. A ϖεριλαμβάνω.

Περιληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens; ὄνομα ϖεριληπτικὸν, nomen cui & ſingularis & pluralis addi poteſt, *Ern.* Ab eod.

Περιληπτικῶς, *Adv.* ſummatim; (2) de genere impropriè loquendi cum ad aliud genus tranſfertur nomen, ut cum ſpolia de prædâ quâvis dicuntur, id.

Περιληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi ſeu amplexu contineri poteſt; (2) qui percipi poteſt. A ϖεριλαμβάνω.

Περίληψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexus; (2) fig. dicendi, vid. περιληπτικῶς, 2. (3) ϖερίληψις καθολικὴ ϗ ἔντεχνος, eſt cum res ad formam artis ac diſciplinæ redigitur, *Ern.* Ab eod.

Περιλιμνάζω, fut. άσω, ſtagnando inundo. Τὴν ϖόλιν αὐτοῖς ϖεριλιμνάζω, Thucyd. l. 2.

Περιλιμπάνομαι, relinquor, ſuperſum, Gl. V. ϖεριλιμπάνεται, reſidet; ϖεριλιμπανόμενος, ſuperſtes, Gl. V. A ϖεριλείπω. Unde

Περιλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuperſtes, reliquus.

Περιλιχμάζω, fut. άσω, lambo, lingo; (2) cupidè appeto.

Περιλιχμάω, & άομαι, ῶμαι, f. ήσω, ήσομαι, idem. Γλώσσῃ δὲ ϖεριλιχμᾶτο γένειον, Theocrit. 25, 226. Βόες ὁππότε χηλας Γλώσσῃ ὑπωμαίοιο ποδὸς ϖεριλιχμήσωσι, Aratus, 1115.

Περίλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reliquus; (2) ſuperſtes. A ϖεριλείπω.

Περιλοπίζω, fut. ίσω, delibro, corticem detraho. Ῥαβδία περιλοπίσαντες, Theophr.

Περιλȣ́ω, f. ȣ́σω, probè lavo ſeu abluo. Περιλȣ́ειν τινὰ τῷ οἴνῳ, Plut.

Περίλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſummoperè dolens, valdè triſtis. A λύπη.

Περιλωπίζω, fut. ίσω, veſte induo.

Περιμάδαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glaber, depilis, calvus.

Περιμαιμάω, luſtro; (2) cupio. Αὐτȣ̃ δ' ἰχθυάα σκόπελον περιμαιμώωσα, Od. 12, 95.

Περιμαίνομαι, per furorem vagor; (2) valdè furo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος, Heſ. Ἀσπ. 99.

Περιμάκτριος, ία, ιον, adſidens mactræ; (2) venefica, ſaga, ex περιμάττω, (2). Ex μάκτρα.

Περιμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè ſeu mirum in modum inſanus. Ex μαίνομαι.

Περιμάρναμαι, propugno, defendo.

Περιμαρνάμεθα, 1. pl. præſ. ind. med.

Περιμάττω, f. ξω, abſtergo; (2) defixum & devotum veneficiis liberare, *Ern.* Περιμάξας τὴν ἀκαθαρσίαν, Dioſc.

Περιμάχητος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, de quo aliqui inter ſe pugnant vel certant; qui magnâ contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A μάχομαι.

Περιμάχομαι, pugno circum. Ἀνεχώρισε τε πάντας τȣ̀ς ϖεριμαχομένȣς, Xen.

Περιμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, querulus ſeu contentioſus. Ex μέμφομαι.

Περιμενεαίνω, valdè cupio.

Περιμένω, præſtolor, operior, exſpecto, moror, Gl. V. aor. 1. ϖεριέμεινα; imperat. περίμεινον, exſpecta, manc. Οὐ ϖεριμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τȣ̃ λόγȣ, Lucian. Τȣ̀ς Ὑρκανίȣς ϖεριμένειν ἐκέλευσεν, ἵνα ἅμα ἴοιεν. Xen.

Περιμερίμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum curâ rem agens; (2) ſcitus, elegans. Ex μέριμνα.

Περιμεστος, ον, plenus, abundans, refertus.

Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior.

Περιμετρον, ȣ, τὸ, ambitus. A

Περιμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ ϖερίμετρος, ſcil. γράμμη, linea, quâ in orbem ductâ circulus efficitur; *item* ambitus, circuitus. Ex μέτρον.

Περιμήκεις, nom. pl. *contr.* pro ϖεριμήκεες.

Περιμήκετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prælongus, altus. Ex μῆκος.

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Περιμήρια, ων, τὰ, fæminalia, Gl. V.

Περιμήτριος, & περίμητρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medulloſus. Ex μήτρα.

Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, ſtruo, Od. 7, 200.

Περιμιμνήσκω, admoneo.

Περιμινύθω, imminuo; (2) conſumor, deficio.

Περιμυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circummugio, perſtrepo.

Περιμυχὴς, ὲς, mugitus edens. A præc.

Περιναιετάω, circum habito, ϖεριναιετάωσι, circum habitant, pro ϖεριναιετῶσι, περιναιετάȣσι, Dion. Περ. 330.

Περιναιετάωσι, 3. pl. præſ. conj. act.

Περιναιέτης, ȣ, ὁ, accola, vicinus.

Περίναιος, περίνεος, & περινὸς, ὁ, coles, Gl. V. ϖερίνεος, coleus.

Περιναυτιος, ον, nauſeans, MSS. περιναύσιος. A ναυσία.

Περινοημένως, cogitatè, peritè, eleganter. A ϖερινοέω.

Περίνεος, ſuperfluus in navi vector, *Suid.* ubi plur. ϖερίνεοι. Ex περὶ, & ναῦς.

Περινεύω, f. εύσω, innuo; (2) vergo, ſpecto.

Περινέφελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nubibus circumdatus, nubiloſus. Ex νεφέλη.

Περίνεφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pinguis circa renes.

Περινέω, ῶ, circumnato; (2) circumluo; (3) aggero circum.

Περίνεως, ω, ὁ, ſuperfluus vector, vector, qui in miniſterio navis non eſt. Ex νέως.

Περίνημα, ατος, τὸ, alluvies. A ϖερινέω.

Περινήχομαι, fut. ξομαι, circumnato.

Περινήω, accumulo, undique adgero. Περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει, Il. 23, 169.

Περινίζω, abluo, lavo.

Περινίσσομαι, circumeo. Περινίσσεται ὥρα μηνὸς, Eur. Alc. 446.

Περινισσομενάων, gen. pl. part. præſ. med. f. g. *Æol.* pro περινισσομένων, à περινίσσομαι.

Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector & concipio; (2) comminiſcor, excogito; (3) curioſè cogito. Μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος, Plut.

Περινόησις, εως, ἡ, idem quod

Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus ſeu comprehenſio; (2) ſolertia, vafrum commentum. A νȣ̃ς.

Περινοϛέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. V. circino, peragro, obambulo, luſtro; ϖερινοϛεῖν, ſpatiari, Gl. V. Ὅς τις σε προσπταίον περινοϛεῖν ἐᾷ, Ariſtoph. Plut. 121. Περὶ τὰς κλίνας περινοϛῶν, id. Θεσμ. 803.

Περινοϛήσασα, *reverſa*, a. 1. part. act. f. g.

Περινύμφιος, ον, ſponſis, virginibus gratus.

Πέριξ, *Præp.* circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A ϖερὶ.

Περιξαίνω, derado, abrado.

Περιξεϛὸς, ἡ, ὸν, circumcirca raſus, politus.

Περιξέω, circumquaque rado vel polio; ϖεριεξεσμένος, circumraſus, p. part. paſſ. Οὓς τε κυλίνδων Χειμάῤῥȣς ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις, Theocr. 22, 50.

Περιξηραίνω, f. ανῶ, deſicco, exſicco; ϖεριξηραίνομαι, obareſco, Gl. V.

Περίξηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſiccatus; (2) valdè ſiccus, peraridus.

Περιξυράω, ῶ, & έω, f. ήσω, novaculâ rado, derado.

Περιξυρέω, idem.

Περιξύω, f. ύσω, rado, ſcarifico, Ph. derado, ſtringo, deſtringo; ϖερίξυσον με, deſtrigila me, Gl. V.

Περιόγκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mole ſuâ turgens, amplus.

Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A ϖεριοδεύω.

Περιόδευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Περιοδευμένως, *Adv.* circumductione, per ambages, R. Ab eod.

Περιοδεύσιμος, τόπος, amfragoſus, amfractus, ambago, Gl. V. Ab eod.

Περιοδευτὴς, ȣ̃, ὁ, circuitor, circulator, Gl. V. dicitur de medico circumforaneo, circitor, luſtrator; ap. Pat. Græcos, qui viſitat eccleſias. Ab eod.

Περιοδευτικὸς, ἡ, ὸν, qui circumire ſolet, circumiens, circularis. A ϖεριοδευτὴς.

Περιοδεύω, circumeo, in orbem obeo; (2) mente perluſtro & peragro. Gl. V. obambulo, circumeo. Περιοδεύειν τὸ παλάτιον, Plut. τὰς πηγὰς τȣ̃ ποταμȣ̃, App. Οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως ἦλθές ἐπὶ τȣ̃ργον, ȣ̓δὲ περιοδεύσας, Epict. A ϖερίοδος. Unde

Περιοδία, ας, ἡ, circuitus; circuitura, Gl. V.

Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo.

Περιοδικός, ἡ, ὸν, cujus certus eſt circuitus, qui certo orbe recurrit.

Περιοδικῶς, *Adv.* longis verborum circumductionibus ſive ambitu.

Περιοδοιπορέω, deambulo, ambulatione utor.

Περιοδονίκης, ὁ, victor periodicus h. e. qui in omnibus generibus certaminum vicit.

Περίοδος, ȣ, ὁ, circitor, qui vigilias obit.

Περιοδος, ȣ, ὁ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. (2) Periodus, certa verborum comprehenſio perfectum ſenſum continens; dicitur & de quovis ordine rerum in orbem redeunte.

Περιοδυνάω, ῶ, dolore omni ex parte crucio; ϖεριοδυνάομαι, ῶμαι, graviter doleo; dolore omni ex parte premor.

Περιόδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem multi dolores premunt; ærumnoſus; (2) multos dolores inferens, R. Ex περὶ, & ὀδύνη, *dolor.*

Περιοδύνως, cum gravi dolore.

Περιοιδέω, tumeo.

Περιοικέω, ῶ, f. ήσω, accola ſum. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτοὺς, Luc. 1, 65.

Περιοικία, ας, ἡ, locus ſuburbanus, ſeu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem ſitus, Gl. V. territorium. A περίοικος.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem ſitus. Ex iiſd.

Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem ſtruo; (2) ædificiis circumcludo. Περιῳκοδόμητο αὐτῷ ὁ τάφος, Ælian.

Περίοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus, accola; περίοικοι, circumhabitatores, Gl. V.

Περιοιστέος, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιολισθαίνω, & περιολισθέω, f. σθήσω, delabor. Hinc

Περιολίσθησις, εως, ἡ, lapſus, ruina (2) cum quid per lubricum delabitur.

Περιολκὴ, ῆς, ἡ, diſtractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, ap. Joſ. *Ern.*) A περιέλκω.

Περιομφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, prorſus immaturus, crudus; (2) durus.

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues reſeco.

Περιοπτέον, circumſpiciendum, diſpiciendum & conſiderandum eſt; (2) negligendum, deſpiciendum eſt. A περιόπτομαι. Unde

Περιοπτέος, έα, έον, deſpiciendus, negligendus.

Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumſpicio; (2) contemno, negligo, patior; οὐ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νυνὶ δ᾽ οὔ σε περιόψομαι, Ariſtoph. Lyſ. 1020. Hinc

Περίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus; (2) negligens.

Περιόπτως, negligenter, temerè.

Περιορᾷν, præſ. inf. act. pro περιοράειν, à περιοράω. Unde

Περιόρασις, εως, ἡ, circumſpectio; (2) negligentia.

Περιοράω, ῶ, circumſpicio; (2) ſino, ex neglectu permitto, video & patior; (3) negligo, non curo, Gl. V. deſpicio. Περιορῶντες ἀλλήλους, Xen. Cyr. 3, 28.

Περιοργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iratus; (2) vehementi irâ percitus. Ex ὀργή

Περιοργίζομαι, iraſcor, ut ſimplex.

Περιοργυιόω, ῶ, f. ώσω, ulnis comprehendo. Ex ὀργυιά.

Περιόργως, iracundè, *Heſ.* quaſi à περίοργος, Æſch. Agam. 224.

Περιόρθριον, ου, τὸ, diluculum. A

Περίορθρον, ου, τὸ, idem. Ex ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, ſuis finibus limitibuſque circumſcribo, adeoque & rectè capio, intelligo; (2) definio, explico; (3) extermino. Gl. V. limito. Περιοριζέτω τὰς πείσεις ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις, M. Anton. 5, 18. περιορίζειν ἑαυτὴν, id. 7, 31. Hinc

Περιόρισις, εως, ἡ, circumſcriptio, R.

Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumſcriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. terminatio, definitio; (2) exſilium nempe relegatio, ſeu deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exſul. Ab eod.

Περιόριστος, ον, quod circumſcribi, intelligi, explicari poteſt.

Περιορμέω, ῶ, f. ήσω, claſſem in ſtatione habeo.

Περιορμίζω, f. ίσω, claſſem ſeu navem in ſtationem duco. Περιορμίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα, Dem.

Περιορύσσω, vel ρύττω, f. ύξω, circumfodio; (2) ablaqueo. Περιορύξαντες κάτω μέχρι τῶν ῥιζῶν, Theophr.

Περιορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumſalto.

Περίοσμος, ον, valdè benè olens, fragrans. Ab ὀσμή.

Περιόστεος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſſibus circumdatus; (2) oſſa circumdans. Ex ὀστέον, os.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes; peculium, res familiaris; (3) luxus; (4) incolumitas, vita; (5) ἐκ περιουσίας, è facili, ſuppetentibus viribus & copiis; *item* dicis cauſâ, ſive gravi aut idoneâ cauſâ. A περίειμι.

Περιουσιάζω, f. άσω, ſuppetunt mihi opes & copiæ. A περιουσία. Hinc

Περιουσιασμὸς, οῦ, ὁ, poſſeſſio opum & copiarum; (2) peculium.

Περιουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, adfluens, abundans.

Περιούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peculiaris; (2) eximius, præſtans; (3) dives, copioſus. A περίειμι.

Περιουσιώτερος, abundantior, Gl. V. A præc.

Περιοφθαλμὸς, οῦ, ὁ, qui circa oculum eſt, oculum ambiens.

Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho; περιοχέομαι, circumvehor, pererro. Περιοχεῖσθαι ζώοις, Ariſtot.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, complexio, comprehenſio, ambitus; (2) argumentum ſcripti alicujus; (3) locus ſcriptoris, al. ῥῆσις; (4) præſidium, ſeptum, munitio. A περιέχω.

Περίοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, munitus, munimento incluſus. Ab eod.

Περιπαθέω, vehementi adfectu commoveor; (2) æſtuo dubitatione ſeu anxietate. Περιπαθοῦντες ϗ λοιδοροῦντες ἑαυτοὺς, Plut. A

Περιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehementi mœrore adfectus; (2) adfectionibus obnoxius, Gl. V. triſtis. Ex πάθος, *adfectus*.

Περιπαθῶς, *Adv.* cum magnâ triſtitiâ, aut mentis commotione.

Περιπαμφανόω, ῶ, fulgeo, quaque lumen ſpargo. Νῆσοι δ᾽ ἑξείης Σποράδες περιπαμφανόωσαν, Dion. Περ. 530. A πᾶν, & φαίνω.

Περιπαπταίνω, circumſpicio, oculis luſtro. Ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες, Arat.

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. περιπείρω.

Περιπάσσω, vel πάττω, f. άσω, conſpergo.

Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo. Περιπατεῖν ἄνω κάτω, Ariſtoph. Lyſ. 712. ἀξίως τῆς κλήσεως, Epheſ. 4, 1. τοῖς ἔθεσι, Act. 21, 21. μετά τινος, Apoc. 3, 4. κατὰ ἀγάπην, Rom. 14, 15. κατ᾽ οἶκον, M. Anton. 1, 4. Hinc

Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio.

Περιπατήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj.

Περιπατητὴς, οῦ, ὁ, ambulator, Gl. V. Hinc

Περιπατητικὸς, ἡ, ὸν, ambulator, Gl. V. (2) ad Peripateticorum ſectam vel diſciplinam pertinens. Hinc περιπατητικὸς, οῦ, ὁ, Peripateticus philoſophus.

Περιπατητικῶς, *Adv.* more Peripateticorum; (2) deambulando.

Περιπατοίης, 2. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro περιπατοῖς, à περιπατέω.

Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus, in quo deambulamus, Gl. V. ambulatio, ambulacrum, deambulatorium; (3) diſputatio philoſophica, quæ fit inter deambulandum, ſeu diſputatio ambulatoria; (4) locus, in quo philoſophi deambulantes diſputant; (5) ſchola ſeu ſecta Ariſtotelis.

Περιπαχνόω, glacie conſtringo, *paſſ.* congelo.

Περιπέζιος, ία, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humilitas; (2) qui pedibus obiri, circumiri poteſt, *Suid.* Ex πέζα.

Περιπεζίως, humiliter. A præc. Unde

Περιπεζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum.

Περιπείρω, transfigo, Gl. V. adfigo. Ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς, 1 Tim. 6, 10. Ἀθρόους ἀνηκέστοις περιέπειρε κακοῖς, Phil.

Περιπέλω, ſeu περιπέλομαι, ſupero, ſuperſtes ſum.

Περιπελὴς, έος, & ου, ὁ ϗ ἡ, lividus. A πελός.

Περίπεμπτος, ον, *propriè* dimiſſus in varias partes; (2) ex miſſu alicujus pluribus locis factus, ut ἱερὰ περίπεμπτα juſſu alicujus diverſis locis facta ſacra, Æſchyl. A

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, dimitto.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem ſatago, occupor aliquâ re.

Περιπέπτω, f. ψω, intego, contego, involvo; propriè paſtam craſſiorem farinâ ſpecioſâ, ut panifices ſolent; (2) tego, obvolvo, occulto, foveo, *tropicè*. Ὀνόματι περιπέπτουσι τὴν μοχθηρίαν, Ariſtoph. Plut. 159.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. act. v. περιπίπτω pro περιπτόω.

Περιπεσὼν, a. 2. part. act. v. περιπίπτω.

Περιπετάζω, vel περιπετάννυμι, aut περιπεταννύω, f. πετάσω, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιπετάσασα χέρα φίλιον, Eur. Hel. 634. Παντᾶ δ᾽ ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, Theocr. 1, 55. Hinc

Περιπέτασμα, ατος, το, velum ſeu aulæum, quod obtenditur.

Περιπεταστὸς, ἡ, ὸν, expanſus vel obtentus, τὸ περιπεταστὸν genus oſculi exquiſitius & acrius, ſeu amatorium, obſcænum. Ab eod.

Περιπέτεια, ας, ἡ, converſio, in contrarium ſtatum mutatio; (2) fortunæ mutatio; (3) caſuum varietas, & rerum contrarius atque inexſpectatus eventus, *item* incommodum grave, malum fortuitum quodlibet; (4) admiranda & rara fortuna; (5) in Epico & tragico carmine converſio rerum in contrarium, pars fabulæ. A

Περιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. Ex πίπτω.

Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιπέτεσθε πανταχῆ κεχηνότες, Ariſtoph. Av. 166.

Περιπευκὴς, έος, ὁ, ἡ, peramarus. A πεύκη.

Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. v. περιφλεύω pro περιφλύω.

Περιπεφρασμένως, peritè, prudenter. A φράζω.

Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo & coagmento; (2) figo vel defigo; περιπήγνυμαι, congelo, frigore coeo.

Περίπηξις, εως, ἡ, concretio. A præc.

Περιπηδάω, reſilio, reſiliendo circumeo.

Περιπήσσω, f. ξω, idem quod περιπήγνυμι, Gl. V. circumfigo.

Περιπίμελος, ον, præpinguis.

Περιπιμπράω, undique incendo.

Περιπίμπρημι, amburo.

Περιπίπτω, incido, ferè in malam partem, ut in rete, vid. περιπετὴς; perf. περιπέπτωκα; aor. 2. περιέπεσον, part. περιπεσών. Ἤν μοι τι περιπίπτῃ κακὸν, Ariſtoph. Lyſ. 218. Ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν, Iſocr. νοσήματι, Xen. Περιπίπτειν ἑαυτῷ, contradicere, Æſchin.

Περιπίσματα, τὰ, fraces, reliquiæ olivarum & uvarum, expreſſo ſucco, qu. περιπιέσματα ut ἀποπιέσματα. Et ſic fortè legendum ap. Ariſtoph. *Ern.*

Περιπιτνέω, ῶ, cado deſuper & incumbo, irruo.

Περιπλανάω, ῶ, fut. ήσω, errabundum circumago; (2) περιπλανάομαι, errabundus circumeo, pererro. Οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα, Xen. Cyr. 1, 11.

Περιπλάζω, fut. ξω, aberrare facio, circumjactor. Ποῖ περιπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Eur. Hipp. 244.

Περίπλασμα, ατος, τὸ, molliens delinimentum, emplaſtrum, fomentum craſſius, ut è pulte factum. A

Περιπλάσσω, vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego; (2) adfingo. Περιπλάττεται πηλῷ, Theophr. Ὀργάνια περιπεπλασμένα, M. Anton. 10, 35.

Περιπλέγδην, *Adv.* amplexu, circumplicando ſe.

Περίπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perplexus, implicitus, connexus. A

Περιπλέκω, fut. ξω, implico, complector, involvo; περιπλέκομαι, amplector, Gl. V. Οὐκ οἶδ᾽ ὅπως δεῖ περιπλέκειν, Dem. Γρηῒ περιπλέχθη, Odyſſ. 22, 33. Hinc

Περίπλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus.

Περίπλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus, valdè plenus.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex πλεύμων. Hinc

Περιπλευμονικὸς, ἡ, ὸν, peripneumoniâ laborans.

Περιπλευμονικῶς, *Adv.* è peripneumoniâ.

Περίπλευρος, ον, qui eſt in latere. A πλευρά.

Περιπλέω, f. εύσω, circumnavigo, navigando obeo, ſeu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffluo & delabor, aut lixor.

Περιπλεῖν Πελοπόννησον, Dem. Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον, Thuc.

Περιπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) plenus, redundans. Ex πλῆθος.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus ſum.

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine.

Περιπλίγδην, & περιπλιξ, *Adv.* nodo, nexu, Vox Athletica.

Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus, coitus in Venere; (2) ſchema rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περιπλόμενος, præſ. part. paſſ. *per Syncop.* pro περιπελόμενος, à περιπέλω, Il. 18, 220.

Περίπλοος, *contr.* περίπλους, ου, ὁ, circumvectio, quâ quis navigio circa locum aliquem vehitur; (2) *Adj.* qui circum navigari poteſt.

Περίπλυμα, τὸ, perluvium, lixivium. A

Περιπλύνω, perluo, probè lavo. Hinc

Περίπλυσις, εως, ἡ, ablutio; (2) excrementa, dejectio.

Περιπλώω, idem quod περιπλέω.

Περιπνείω, idem quod περιπνέω.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.

Περιπνευμονιάω, laboro peripneumoniâ. A præc.

Περιπνευμονικὸς, ἡ, ὸν, peripneumoniâ laborans, Gl. V. pulmonarius. Ab eod.

Περιπνέω, f. εύσω, ſpiro circum, Gl. V. perflo. Ἔνθα μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέουσιν, Pind. Ol. 2, 130. Hinc

Περιπνιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuffocatus. Ex πνίγω.

Περίπνοια, ἡ, perſpiratio, v. gr. venti, auræ.

Περίπνοος, *contr.* περίπνους, ου, ὁ, qui undique perflatur. A περιπνέω.

Περιποδία, ας, ἡ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur. *Steph.*

Περιπόδιος, α, ον, idem quod περίπους, Gal. in Lex. Hipp. περιποδίη, Ion. *Ern.*

Περιπόδιον, ου, τὸ, limbus, Ph. Ab eod.

Περιπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſideratus, deſiderabilis, dilectus, amatus.

Περιποιέω, ῶ, & περιποιέομαι, οῦμαι, tueor, ſervo; (2) gigno, adfero; (3) *in med.* adquiro, quæro, comparo; (4) vindico mihi, adſero mihi; περιποιηθὲν, partum, Gl. V. aor. 1. paſſ. part. & περιπεποιημένος, partus, Gl. V. perf. τὸ περιπεποιημένον, arte ſingulari & curâ factum. Ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, Act. 20, 28. Περιποιεῖν Ῥόδον αὐτῷ, Dem. Hinc

Περιποίησις, εως, ἡ, tutatio, ipſa actio tuendi & conſervandi; (2) adquiſitio, adjectio, Gl. V. (3) vindicatio & adſertio.

Περιποιητικὸς, ἡ, ὸν, gignens, ſeu efficiens, lucrum, procurator rei familiaris, pecuniæ, &c.

Περιπολάρχης, & περιπόλαρχος, ου, ὁ, præfectus vigilum, qui præeſt circuitoribus excubiarum. Ex περίπολος, & ἄρχω.

Περιπολεύω, obambulo, luſtro. A περίπολος.

Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor ſeu verſor, obeo, circumeo, luſtro, Gl. V. Καθάπερ, τὸν ἥλιον ἐν ἅρμασι λέγουσι περιπολεῖν, Plut. Ἄνω ϗ κάτω τὴν Ἴδην περιπολοῦσιν, Luc. Hinc

Περιπόλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus.

Περιπολίζω, fut. ίσω, obeo urbes.

Περιπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, urbem circumjacens, circa urbem ſitus. Ex πόλις.

Περιπολλὸν, *Adv.* permultùm, maximè. Ex πολὺς, pro πολλός.

Περιπολλοῦ, magni. Ex iiſd.

Περίπολος, ου, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit & luſtrat; (2) explorator & excubitor; (3) navis, apud Rhodios; περίπολοι, calatores, Ph. circitores, Gl. V. A περιπολέω.

Περιπομπὴ, ἡ, miſſio, dimiſſio.

Περιπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.

Περιποππύζω, f. ύσω, circumquaque demulceo & blandè attrecto, blandâ manu demulceo, *item* poppyſmate, ſeu plauſu linguæ.

Περιπορεύομαι circumeo, in orbem eo & luſtro. Τὰ ἱερὰ περιπορευόμενος, Ariſtot.

Περιπορπάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fibulis connecto, App.

Περιπόρφυρος, ὁ, ἡ, purpurâ amictus, prætextatus; περιπόρφυρος συγκλητικὴ, prætexta, toga *ſenatoria*, Gl. V. & περιπόρφυρος, prætexta, toga, Gl. V. Ex πορφύρα.

Περιποτάμιοι, amnenſes, Gl. V. A ποταμὸς.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolvo. Ex πέτομαι.

Περίπου, *Adv.* circiter.

Περίπους, όδος, ὁ ϗ ἡ, pedem circumdans; (2) aptè pedem circumdans, pedi conveniens, ὑποδήματα, περίποδα, calcei habiles, al. περὶ πόδα.

Περιπρὸ, *Adv.* eximiè, ſummoperè, ſupra modum; (2) valdè, vehementer, ſcribitur etiam diviſim.

Περιπροπλέω, provehor nave.

Περιπροχύω, circumfundo; ut hinc fit περιπροχυθεὶς, aor. 1. part. paſſ. circumfuſus. Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν, Il. 14, 316.

Περιπταίω, αίσω, impingo, i. e. in indignationem, aut odium alicujus incurro.

Περίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique pinnatus, vel tectus. Περίπτερον, ſcintilla, *Lex.* Ex πτερὸν.

Περίπτισμα, τὸ, idem quod πτίσμα, πτισάνη. A

Περιπτίσσω, f. ίσω, corticem auferendo perpurgo; (2) accuratè decortico; περιεπτισμένος, decorticatus, perf. part. paſſ. Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦνγε περιεπτισμένοι, Ariſtoph. Ach. 512.

Περίπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum:

Περιπτύξασαν, acc. ſing. aor. 1. part. act. f. g. verbi

Περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundor, circumvenio; (3) circumplector, amplector; περιπτύσσομαι, complector, Gl. V. oſculor. Πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες, Eur. Hec. 724. Ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας, Lycurg. 1135. χέρας, Eur. Andr. 418. Σὸν γόνυ, id. Iph. in Au. 1017. Hinc

Περιπτυχὴ, ῆς, ἡ, ambitus complexus; (2) ſeptum, mœnia; (3) circumactio, converſio.

Περιπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando ſcilicet.

Περιπτύω, conſpuo, contemno, nihili duco.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, quod accidit, caſus, calamitas. A περιπίπτω. Unde

Περίπτωσις, εως, ἡ, caſus, infortunium, calamitas; (2) caſus, fortuita occaſio.

Περιπτωτικὸς, ἡ, ὸν, fortuitus. A præc.

Περιπύημα, ατος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes ſuppuratio. Ex πυέω.

Περιπυρήνιον, ου, τὸ, putamen, molles floccos continens. Ex πυρὴν.

Περίπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, famâ notus, celebratus. Προφήτης οὐ δύναται περίπυστον ἔχειν ἐνὶ πατρίδι τιμὴν, Nonn. P. 4, 44. Ex πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, fut. άσω, circumcirca obturo.

Περιπωματίζω, f. ίσω, idem. Ex πῶμα.

Περιραίνω, conſpergo, Gl. V.

Περιρογχάζω, valdè contemno, irideo, contemtim tracto.

Περιρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo & circumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιῤῥομβέω, ſcribendum.

Περιῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſruptus, circumfractus, circumciſus. A περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥαίνω, f. ανῶ, aſpergo, conſpergo. Περιῤῥαίνουσιν οἰκείας, Dioſc.

Περιῤῥακίδες, palmarum termites; ramuli, ſurculi. Οἵας ἑρπύλλοιο περιῤῥακίδας ἀέξει, Nic. Th. 533. Ex ῥακίς.

Περίῤῥανσις. εως, ἡ, adſperſio. A περιῤῥαίνω.

Περιῤῥαντήριον, τὸ, adſpergillum, Gl. V. inſtrumentum ad adſpergendum; (2) vas aquarium; (3) locus ipſe, ubi vas illud poſitum eſt, ſc. in aditu templi, &c. ſed in pl. v. *Ern.* Ab eod.

Περιῤῥαντίζω, fut. ίσω, conſpergo.

Περιῤῥάπτω, ſuo, conſuo, Gl. V.

Περιῤῥέζω, expio, luſtro.

Περιῤῥέμβομαι; περιῤῥέμβεται, pervagatur.

Περιῤῥέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περίῤῥεψις, εως, ἡ, inclinatio, propenſio. A præc.

Περιῤῥέω, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, alluo; περιῤῥέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliquâ re; περιῤῥεῖ, circumfluit; αἵματι περιῤῥεόμενος, ſanguine fluens. Ὠκεανὸς περιῤῥέων ἡμᾶς, Ariſtot. Περιῤῥεῖσθαι ποταμοῖς μεγάλοις, Luc.

Περιῤῥηγνύω, vel περιῤῥήγνυμι, *propriè*, alteri per vim deripio, velut veſtem, ut lictores faciunt, περιῤῥήγνυμαι, *in med.* præ dolore veſtem meam diſcindo & lacero. *Sed antiqui poetæ Attici, & proſaici poſteriores activo etiam utuntur pro medio*, Ern. Οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν, Act. 16, 22. Περὶ τὴν χώραν περιεῤῥηξε, Iſocr. Hinc

Περιῤῥηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, P. (περιῤῥηδὴς, *Steph. Ern.*) in utramque partem reflexus, inflexus, aut refractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus.

Περιῤῥήδην, *Adv.* in orbem, utrinque.

Περιῤῥηξις, εως, ἡ, abruptio, diſciſſio. A

Περιῤῥήσσω, idem quod περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥοὴ, ἡ, fluxus in orbem, vortex.

Περιῤῥοια, ας, ἡ, defluxio humoris è variis partibus in certum locum velut veſicam, &c. Περιῤῥοιαι χολώδεες, *Hippocr.* A

Περίῤῥοος, *contr.* περιῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus; (2) *Subſt.* adfluxus humorum. Ex περὶ, & ῥέω.

Περιῤῥυέω, undique fluo, circumfluo. Περιεῤῥύησαν αἱ κόμαι, *Aret.* Πολλοῖσι βραχίων ϗ πῆχυς ὅλος περιεῤῥύε, *Hippocr.*

Περιῤῥύπτω, f. ψω, abſtergo, abluo. Περιῤῥύπτειν ἄνθρακας, Dioſc.

Περίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus. A περιῤῥέω

Περιῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus. A περιῤῥήγνυμι.

Περισαίνω, vel περισσαίνω, caudam movendo circa aliquem abblandior. Οὐρῇσι μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέστην, Od. 10, 215.

Περισαλπίζομαι, fut. πίσομαι, tubarum ſeu tubæ ſonitu excitor, tubam ſonantem audio.

Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congeſtio. A περισάττω.

Περισαρκίζω, f. ίσω, carnem ſcalpello circino, ſcarifico. Ex σάρξ. Hinc

Περισαρκισμὸς, οῦ, ὁ, circinatio carnis, quæ ſcalpello fit, ſcarificatio.

Περίσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnoſus, carne abundans. Ab eod. Hinc

Περισαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne veſtio. Hinc

Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum eſt.

Περισάττω, f. ξω, circumſtipo, circum accumulo, Gl. V. aggero. Περισάττειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, Theophr.

Περισείω, poet. περισσείω, f. είσω, quatio ſeu concutio. Il. 19, 382.

Περισεμνος, ὁ ϗ ἡ, gravis & magnificus.

Περίσεπτος, ον, venerabilis. A σέβομαι.

Περίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſignis, clarus; (2) inſignitus, notatus. Ex σῆμα.

Περισήπω, putreſacio. Ὅταν ἐκπεσόντα περισαπῇ λευκά, Theophr.

Περισθενέω, viribus & robore valeo, nimiùm viribus polleo; περισθενέων, prævalens, ferociens. Μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξεῖ χαλκῷ, Od. 22, 368. A

Περισθενὴς, ὁ ϗ ἡ, viribus & robore prævalidus. Ex σθένος.

Περισιαλόω, ῶ, f. ώσω, variego.

Περισιγάω, omitto, taceo quæ ad cauſam pertinent, *Heſ.*

Περισίδηρος, ον, ferro obductus.

Περισκαίρω, ſalio, palpito.

Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa, circumcirca.

Περισκαρίζω, idem.

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perdurus; (2) pertinax præfractus; (3) aſper, moleſtus. Ex σκέλλω, *exſicco.* Περισκελέϛερον, moleſtius, ægrius, gravius; ὁ μετρίως πράττων πάντα περισκελέϛερον ἅπαντα τ' ἀνιαρὰ φέρει, Menand.

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, crura ambiens ſeu circumdans. Ex σκέλος. Hinc

Περισκέλιον, ȣ, τὸ, fæminale, caliga, bracca.

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, idem, Gl. V.

Περισκελῶς, *Adv.* obſtinatè & firmo adverſus fortunam animo. Ab eod.

Περισκεπάζω, protego, defendo.

Περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumſpicio, conſidero. Ὃν σε μάλ' οἴω νύκτα περισκέψασθαι, Arat. Hinc

Περίσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circumcirca oculis luſtrari poteſt; (2) ex quo ſubjecta luſtrari oculis circumquaque poſſunt.

Περισκέπω, probè tego. Χρυσοῖο ταλάροιο ϖερίσκεπε χείλεα ταρσοῖς, Moſch. 2, 61.

Περίσκεψις, ἡ, circumſpectio; (2) ſpectatio auri, vel nummorum, cura. A ϖερισκέπτομαι.

Περισκήνιον, ȣ, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus eſt, in quo quis eſt. Ex σκηνή.

Περισκήπτω, comprimo, contero.

Περισκιάζω, f. άσω, obumbro.

Περίσκιοι, ίων, οἱ, qui arcticum circulum eumdem habent cum tropico, aut majorem; (2) ϖερίσκιος, qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus. Ex σκιά.

Περισκιρτάω, ῶ, futur. ήσω, undique vagor, oberro.

Περισκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædurus.

Περισκληρύνω, induro.

Περισκοπέω, ῶ, circumſpicio, exploro, Gl. V. ϖερισκοπεῖ, perluſtrat, Ph. Περισκοπεῖν ἄϛρων δρόμȣς, M. Anton. 7, 27. Ἀποκείμενον ἔφηβον ϖερισκοπȣ̃σα, Heliod. Hinc

Περισκόπησις, ἡ, circumſpectio, exploratio.

Περισκυθίζω, ſcythico more crines cum cute à capite reſeco.

Περισκυτίζω, f. ίσω, idem, *ſi vera ſcriptura.*

Περισκυλακισμὸς, ȣ̃, ὁ, genus luſtrationis quæ cane fiebat, Plut. Ex σκύλαξ, *catulus.*

Περισμαραγέω, ῶ, fut. ήσω, circumſtrepo.

Περισμάω, defrico, detergo.

Περισμήχω, idem.

Περισμύχω, paulatim & clam comburo; (2) macero, conficio dolore, ægritudine.

Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, vagor cum ſtrepitu; (2) circumfero, dicitur inpr. de calice in conviviis. Κύκλῳ ϖερισοβεῖν τὰς ϖόλεις καλȣ́μενος, Ariſtoph. Av. 1431.

Περισοφίζομαι, circumvenio, aſtutiâ fallo. Οἴμοι τάλας γ' οἷον σε ϖερισοφίζεται; Ariſtoph. Av. 1652.

Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulſo.

Περισπασμὸς, ȣ̃, ὁ, diſtractio, occupatio orta ex curis & negotiis; (2) contentio, bellum; (3) converſio, ſeu circumactio; (4) circumflexio, *Vox Gramm.* A

Περισπάω, ῶ, f. άσω, detraho, avello, deſtringo, Gl. V. (2) diſtraho, i. e. in diverſum traho; (3) diſtraho, i. e. curis & negotiis, item quibuſcunque etiam ſuavibus avocamentis, oblectamentis, Gl. V. (4) circumflexo acentu noto; ϖερισπασθεὶς, deſtrictus, Ph. aor. 1. part. paſſ. diſtractus; περισπωμενη, circumflexa, circumducta, Ph. præſ. part. paſſ. Ὁ δὲ ϖερισπάσας ξίφος, Eur. Iph. in Tau. 297. Ἐγὼ δὲ ἐμαυτȣ̃ καθῆκον ϖοιῶ, τὰ ἄλλα με ȣ̓ ϖερισπᾷ, M. Anton.

Περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπειράσας τὴν ἐσθῆτα τῇ κεφαλῇ, Plut.

Περισπείρω, diſſemino, diſpergo. Ἐκ χρυσηλατων τευχεων ϖερισπείρȣσαν Ἀχελῴȣ δρόσον, Eur. Andr. 167.

Περισπερχεία, ἡ, ſtudium, feſtinatio, trepidatio. A

Περισπερχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum urgens ſeu premens; *item*, feſtinans, trepidans. Ὦ ϖερισπερχὲς ϖάθος, Soph. Aj. 999. A

Περισπέρχω, propero; (2) graviter fero; (3) intenſus ſum; ϖερισπέρχομαι, huc illuc curſito.

Περισπεύδω, perſequor, aſſiduus comes hæreo; (2) urgeo, premo.

Περίσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, animoſus. Ex σπλάγχνον.

Περισπογγίζω, ſpongiâ detergo.

Περισπȣ́δαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſè expetitus, quem multi ſtudioſè adſectantur, qui diripitur, ut Cic. ait, (2) ſtudio dignus. Ex σπȣδάζω.

Περισπȣδάϛως, ſtudioſè, cupidè.

Περισπωμένη, ης, ἡ, ſc. ϖροσῳδία, circumflexus accentus. A ϖερισπάω.

Περισπωμένως, *Adv.* cum circumflexo in ultimâ.

Περισσαίνω, Od. 10, 215. idem quod ϖερισαίνω.

Περισσάκις, *Adv.* numero impari, impariter. A ϖερισσός.

Περισσάρτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, compoſitus ex pari & impari numero. Ex ϖερισσος, & ἄρτιος.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A ϖερισσεύω.

Περίσσευμα, vel ϖερίττευμα, ατος, τὸ, abundantia; (2) reliquiæ, excrementum, ſtercus:

Περισσεύσαντα, acc. pl. aor. 1. part. act. n. g. à ϖερισσεύω. Unde

Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, Gl. V.

Περισσεύσω, *abundaverim*, aor. 1. conj. act.

Περισσεύω, ſeu ϖεριττεύω, fut. εύσω, abundo, ſuperfluo, ſuperſum, Gl. V. ϖερισσεύει, ſuperat, ſupereſt, Gl. V. Περισσεύειν ἄρτων, Luc. 15, 17. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλȣς, 1 Theſ. 3, 12. ϖερισσεύσαντα κλάσματα, Joan. 6, 12. A ϖερισσός.

Περισσόβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſtu ſeu cibo abundans. Κλάσματα ϖυκνωθέντα ϖερισσοβότοιο τραπέζης, Nonn. Ex ϖερισσος, & βοτός.

Περισσοδάκτυλος, vel ϖεριττοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui digitus unus ſupereſt; (2) digitos numero impares habens.

Περισσοέπεια, vel ϖεριττοέπεια, ας, ἡ, loquacitas; (2) copia orationis. A

Περισσοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verbis abundans, loquax. Ex ϖερισσὸς, & ἔπος.

Περισσόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abundè comatus, qui comis denſis eſt. Ex κόμη.

Περισσολογέω, & ϖεριττολογέω, ſermone multo utor.

Περισσολογία, vel ϖεριττολογία, ας, ἡ, expoſitio rerum ſupervacuarum, ſermo redundans & ſupervacaneus; (2) exaggeratio rei & amplificatio copioſa. A

Περισσολογος, & ϖεριττολόγος, ὁ ϗ ἡ, multo ſermone utens; (2) copioſus in dicendo.

Περισσόμυθος, ον, inanis dictu; (2) loquax.

Περισσόνοος, *contr.* ϖερισσόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excellenti mente præditus, ſolers.

Περισσὸς, & ϖεριττὸς, ὴ, ὸν, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præſtet; eximius, excellens, copioſus, &c. unde τὸ ϖέρισσον excellentia, præſtantia, copia: (2) alicujus rei, ut doctrinæ, &c. ſtudioſior; (3) nimius, ſupervacaneus, redundans; (4) inutilis; (5) impar; (6) numeris additum, ut εἴκοσι ϖεριττὰ, eſt viginti & amplius. A ϖερὶ

Περισσόσαρκος, ον, craſſus. A ϖερισσος, & σάρξ.

Περισσότερος, α, ον, abundantior, Gl. V. præſtantior. A ϖερισσός. Hinc

Περισσοτέρως, *Adv.* vehementiùs, magis.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii adſectatio, nimium artis ſtudium. Ex τέχνη.

Περισσότης, vel ϖεριττότης, ητος, ἡ, copia; (2) excellentia, præſtantia; (3) redundantia ſermonis, & πλεονασμός. A περισσός.

Περισσοτρύφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nimis delicatus. Ex περισσος, & τρυφάω, *delicatè vivo.*

Περισσόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valdè prudens. Ex περισσος, & φρὴν.

Περισσως, ſeu περιττῶς, *Adv.* copioſè, eximiè, egregiè, excellenter; valdè, vehementer, ſingulari & peculiari quodam modo, Gl. V. abundè, abundanter. A ϖερισσός. Unde

Περίσσωμα, vid. ϖερίττωμα.

Περίσσωσις, ſeu ϖερίττωσις, εως, ἡ, idem.

Περιϛαδὸν, *Adv.* circumſtando, circumcirca. A ϖεριΐϛημι.

Περιϛάζω, deſtillo, irroro.

Περιϛαλτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens, adſtrictorius, idem quod valet concoquere, *Ern.* A ϖεριϛέλλω.

Περιϛάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnâ frequentiâ celebratur. A

Περίϛασις, εως, ἡ, circumſtantia; (2) corona, i. e. turba circumfuſa & circulum efficiens; (3) caſus adverſus, incommodum; (4) eventus, viciſſitudo; (5) occaſio; (6) apparatus, ſupellex, inſtrumentum; (7) præſens ſtatus rerum; (8) ambitus; (9) circumpoſitio; (10) magna rerum agendarum turba circumſtans & urgens, *Ern.* A ϖεριΐϛημι.

Περιϛατέω, circumſto, *Paſſ.* circumdor à turbâ Ex iiſd.

Περιϛατικὸς, ἡ, ὸν, circumſtans ad eventa ſeu loca, tempora, &c. pertinens, unde ϖεριϛατικὰ, circumſtantiæ temporum & locorum; (2) adverſus, calamitoſus, minùs ſecundus. A ϖερίϛατος.

Περιϛατικῶς, *Adv.* circumſtantiis commemorandis.

Περίϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem circumſtant homines. *Subſt.* ὁ, locus altus. Περίϛατοι qui coronâ hominum cinguntur. Θαυματοποιΐαι ϖερίϛατοι, Iſocr. A ϖεριΐϛαμαι.

Περιϛαυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallis ſeu palis in terram defixis munio. Περιεϛαύρωσεν αὐτȣ̀ς τοῖς δένδρεσιν, Thuc. Hinc

Περιϛαύρωμα, ατος, τὸ, munimentum vallorum, vallum.

Περιϛαχυώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ad ſimilitudinem ſpicarum circumdans.

Περιϛεγανος, ον, benè tectus. A

Περιϛέγω, circumtego, munio.

Περιϛείσωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poet.* & *Ion.* pro περιϛῶσι, à περιΐϛημι.

Περιϛείχω, f. ξω, circumeo, ſeu in orbem eo. Τρὶς δὲ ϖερίϛειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα Odyſſ. 4, 277.

Περιϛέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno, *inpr.* cadaver mortui hominis; (3) comprimo, coarcto; (4) comprehendo, amplector; (5) curo, ne aliquid incommodi alicui accidat. Θανόντα σε περιϛελȣ̃σι, Eur. Alc. 660. Πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιϛείλειεν ἄν; id. Iph. in Tau. 629. Τὰ σὰ περιϛέλλȣ κακὰ, id. Her. fur. 1133. Καὶ κατθανȣ̃σαν χερσὶν εὖ περιϛελεῖν, componere, id. Med. 1035.

Περιϛενάζω, fut. άξω, ingemiſco.

Περιϛεναχίζομαι, idem. Κνισσῆεν δὲ τε δῶμα περιϛεναχίζεται αὐλῇ, Od. 10, 10.

Περιϛένω, circumcirca vel majorem in modum gemo; (2) circumcirca reſono; (3) undique arcto. Κορυφὴν δὲ περιϛένει ȣ̓́ρεος Ἠχὼ, Hom. Hymn. in Pan. 21. Περιϛένεται δὲ τε γαϛὴρ, Il. 16, 163.

Περίϛεπτος, ον, devinctus, ut coronâ, diademate, &c. A ϛέφω.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ`, ας, ἡ, columba. Hinc

Περιϛερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium, Gl. Vet. locus, in quo columbæ aluntur; (2) herba quædam. Unde

Περιϛερίδιον, ȣ, τὸ, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio, Dim.

Περιϛέριον, ȣ, τὸ, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam. Ab eod.

Περιϛέρνιον, ȣ, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, ſeu præcordia. Ex ϛέρνον.

Περιϛεροειδὴς, έος ὁ ϗ ἡ, columbini generis. Ex περιϛερὰ, & εἶδος.

Περιϛερὸς, ȣ̃, ὁ, columbus. A περιϛερά.

Περιϛεροτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex περιϛερα, & τρέφω, *alo.*

Περιστερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, columbaris. A περιστερά.

Περιστεφανόω, ῶ, f. ώσω, coronâ redimio; (2) cingo, circumdo. Ποῖος οὐκ ὄχλος περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβευτικοὺς; Ariſtoph. Plut. 786. Κυκλῳ περιεστεφάνωνται τὴν οἰκουμένην, Ariſtot.

Περιστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coronâ redimitus; (2) ſeptus, ſeu cinctus velut ſerto. A περιστέφω.

Περιστέφονται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. v.

Περιστέφω, f. ψω, corono; (2) circumdo, circumtego; Od. 5, 303.

Περιστήθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pectus ambit ſeu circumdat. Hinc τὸ περιστήθιον, ου, faſcia pectoralis, pectorale, Pontificis geſtamen, ap. Hebreos.

Περιστηρίζω, undique fulcio, firmo.

ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ων, τὰ, luſtrationes, vid. Ern.

Περιστιαρχος, ου, ὁ, luſtrationibus præfectus. Ex præc. & ἀρχὸς, *præfectus*.

Περιστίζω, f. ίσω, notis compingo, punctis diſtinguo; (2) colloco globum, hominum, aut ſervorum; *Herodot.* Ern.

Περίστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, notis compunctus, maculoſus. A præc.

Περιστιλβω, fulgeo, Gl. V. radio, præfulgeo.

Περιστιχάομαι, ῶμαι, circumambulo, circumeo.

Περιστλεγγίζω, deſtringo circumcirca ſtrigile.

Περιστοιχίζω, & περιστοιχίζομαι, cingo, circumdo. Κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ὑμᾶς ϗ καθημένους περιστοιχίζεται, Dim.

Περιστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ordinibus diſtinctus vel in quincuncem ordinem diſpoſitus.

Περιστολαδην, circumcirca tegendo. A

Περιστολὴ, ῆς, ἡ, obvolutio, veſtis. A περιστέλλω.

Περιστόμιον, ου, τὸ, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis conduplicatio ob pinguedinem; (4) ora ſeu limbus, Gl. V. rictus; item, puteale, puteal, Ph. Ex στόμα.

Περίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circum os eſt, os ambiens. Ex iiſd.

Περιστοναχέω, circumcirca gemo.

Περιστονάχιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν pro περιεστονάχιζε. A

Περιστοναχίζω, idem; (2) undique repleor & reboo gemitibus. Περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα, Od. 10, 454.

Περίστοον, τὸ, porticus. A στόα.

Περιστορέω, ſterno, ſubſterno.

Περιστρατοπεδεύω, & περιστρατοπεδεύομαι, f. εύσομαι, caſtris ſeu exercitu cingo, circumſideo, obſideo. Περιστρατοπεδεύει τοὺς Ταραντίνους, Plut.

Περιστρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χειρὶ περιστρέψας, Il. 19, 131. Μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κονέοντι, ib. 5, 903. Gl. V. intorqueo.

Περιστροφάδην, *Adv.* circumagendo, in orbem vertendo. A περιστρέφω.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio, convolutio, rotatio; (2) converſatio. Ab eod.

Περιστροφὶς, ίδος, ἡ, quaſi volutorium, inſtrumentum, quo utimur ad æquandas aridorum menſuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut ſimile quid circumagitur. A στροφή.

Περίστροφος, ὁ ϗ ἡ, qui circumagitur vel circumagi poteſt; (2) pars retis, quæ & περίδρομος, Xen.

Περίστρωμα, ατος, τὸ, ſtragulum, Ph. A περιστρωννύω, *ſterno.* Hinc

Περιστρώματα, ων, τὰ, aulæa & tapetia, quibus triclinia & lecti torique ſterni ſolent; (2) circumvallationes.

Περιστρωφᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro περιστρέφεσθαι. A

Περιστρωφάω, ῶ, circumverto, circumago. Περιστρωφώμενος χρηστήρια, Herodot.

Περίστυλον, τὸ, locus columnis cinctus, porticus, Gl. V. columnatum. A

Περίστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcirca columnatus; columnis cinctus.

Περιστυφελίζω, & περιστυφελίζομαι, duriter aſperèque tracto, adfligo, comminuo.

Περίστωον, ου, τὸ, vitioſè pro περίστοον, Ph. atrium. Ex στοά.

Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, diſpolio, ſpoliando & depeculando detraho, compilo, Gl. V. expilo, compilo. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος περιεσύλησεν, Ælian. V. Hiſt. 1, 20.

Περισυνέχω, contineo.

Περισύρω, ab omni parte traho, in diverſum traho, diſtraho; (2) divello, lacero; (3) vexo, diripio; (4) obtrecto, probris & conviciis lædo. Gl. V. vexo, lacero. Τὰ θρέμματα τοῦ θεοῦ περισύροντες ἀπήγαγον, Polyb. Ἄνω ϗ κάτω περισύρομαι, Luc.

Περισφαιρηδὸν, *Adv.* in globi vel pilæ modum, ut ſimplex. Ex σφαίρα.

Περισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lubricus. A σφάλλω.

Περισφάλλομαι, oberro, elabor, vagor, pecco.

Περισφαραγέω, circumſtrepo. Στέργει δὲ περισφαραγεῦσα γάλακτι, Nic. Th. 553.

Περισφηνόω, obſtruo, veluti cuneo; obturo.

Περισφίγγω, f. ξω, conſtringo, coërceo, complector arctè, ut diſcedere nequeat.

Περισφύριον, ου, τὸ, faſcia, quâ malleoli pedis ſolent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur.

Περισφύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, talos cingens.

Περίσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc περίσφυρον, ου, τὸ, faſcia quâ malleoli cingi ſolent, Ph. talare. Ex σφύρα.

Περίσχεο, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro περισχεσο, à περιέχω.

Περίσχεσις, εως, ἡ, verbum militare, diciturque, ſi quis ab hoſtibus undique circumventus eſt. A περιέχω.

Περισχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

Περισχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio fiſſus, in duas partes diſſectus; περισχιδεῖς, calcei ſecti & fiſſi. A

Περισχίζω, f. ίσω, divido, divortium facio, de fluminibus, *Ern.* diſcindo, diripio, ut περιῤῥήγνυμι.

Περισχονίζω, f. ίσω, fune circumdo & ſepio, funem prætendo. Hinc

Περισχοίνισμα, ατος, τὸ, diremptio ſeu ſeparatio per funiculum, ſeu funis prætenſus.

Περισώζω, f. ώσω, incolumem ſervo, conſervo. Αὐτὸ δὴ τοῦτο ϗ περιέσωσεν, Syneſ. Εἰ ϗ περιεσώθη, Ælian. V. Hiſt. 2, 37.

Περισωρεύω, fut. εύσω, aggero, cumulo, coacervo; (2) cumulis obruo.

Περισώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, admodum temperans.

Περισωφρονέω, valdè ſapio, prudens ago.

Περιταινία, ας, ἡ, tæniâ vel faſciâ undique cingens; *Aret.*

Περιταμνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro περιτέμνειν, à περιτέμνω.

Περιτάμνω, *Ion.* pro περιτέμνω, & περιτάμνομαι, ſuccido; (2) adimo, privo; (3) idem quod περιελαύνω, Hom. Od. 11, 401.

Περίτασις, εως, ἡ, obtentus; (2) vehemens & valida diſtentio. A περιτείνω.

Περιταφρεύω, f. εύσω, foſsâ ſeu vallo munio; (2) murum duco, murum circumvallo.

Περιτέθεικας, 2. ſing. perf. ind. act. verbi περιτίθημι.

Περιτείνω, intendo, obtendo; (2) valdè extendo, Ph. περιτείνει, diſtendit.

Περιτειχίζω, fut. ίσω, muro circumdo ſeu cingo, circumvallo, p. part. paſſ. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (τόπον) μεγάλαις πλίνθοις, Ariſtoph. Av. 55. τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc.

Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum. A præc.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus ſeu munitio locum ambiens. Ab eod.

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Περίτειχος, εος, τὸ, propugnaculum.

Περιτελέω, ῶ, perficio. Περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, Odyſſ. 10, 470.

Περιτέλλω, circumvolvendo ſeu circumvertendo perficio orbem, unde anni περιτελλομενοι, i. e. exacti; (2) dicitur & de ortu ſiderum, quòd in eo orbis circumactio intelligitur, Il. 2, 551.

Περιτεμεῖν, a. 2. inf. act. v.

Περιτέμνω, fut. εμῶ, amputo, circumcido; περιτετμημένος, circumciſus, Gl. V. p. part. paſſ. Περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, Act. 7, 8. τὸ παιδίον, Luc. 1, 59. Οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, Gal. 6, 12.

Περιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè contentus, contentiſſimus & rigidiſſimus; (2) undique intentus, ut περίτονος. A περιτείνω.

Περιτεραμνίζω, fut. ίσω, tego. Ex περὶ, & τέραμνος.

Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens.

Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. περιτέμνω.

Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus; (2) ſolertia. A περιτεχνάομαι, *machinor.*

Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio. Περιτετήκεισαν πάντα, *Aret.* Hinc

Περιτηξις, εως, ἡ, eliquatio.

Περιτίθημι, & περιτιθεμαι, circumpono, circumdo, appono, ut perſonam; addo, ut formam, veſtem, &c. περίτιθημι, aſſumo, induo, Gl. V. tribuo, *item* mando. Τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, 1 Cor. 12, 23. Περιέθηκε φραγμὸν, Marc. 12, 1.

Περιτίλλω, convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ, Ariſtoph. Eq. 372.

Περιτιμήεις, ήεσσα, ῆεν, admodum honoratus.

Περιτιταίνω, circum extendo. Περὶ μέσσω χεῖρε τιτῆνας, Il. 13, 534.

Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro & colo.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. περιτέμνω.

Περίτμημα, ατος, τὸ, fruſtum, ſegmentum:

Περιτομεὺς, έως, ὁ, qui circumcidit; (2) ſcalper exciſorius, quo ſutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumciſio; in N. T. Judæi circumciſi. Ab eod.

Περίτομοι, recutiti, Ph. Ab eod.

Περίτομος, ον, undique abruptus, ſeu præruptus, de monte.

Περιτόναιος, ſive περιτόνειος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus; τὸ περιτόναιον, vel περιτόνειον, membrana totum ventrem interiorem continens, ſubaudi δέρμα.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. gr. pelle tentâ per omnes partes, ut in ſcuto, tympano. Ab eod.

Περιτοξεύω, ſagittis undique configo.

Περιτορνεύω, detorno, torno rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, manifeſtus.

Περιτράνως, perſpicuè.

Περιτραπείσης, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. v. περιτρέπω.

Περιτραχήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ου, τὸ, collare.

Περιτρέμω, contremiſco, vibror.

Περιτρέπω, fut. ψω, circumago; (2) circumactu everto & percello; (3) converto, transfero; (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo, Gl. V. περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percello. Περιτρέπειν τὴν ναῦν, Luc. Τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, Act. 26, 24.

Περιτρέφω, conglacio; περιτρέφομαι, conglacior, congelo, frigore cogor, coaleſco, ut lac in caſeum. Σακέεσσι περιτρέφετο κρυσταλλος, Od. 14, 477.

Περιτρέχω, f. θρέξω, circumcurro, currens obeo; (2) eleganter, cum Dat. in aliquâ re (dicendo) ſe efferre, jactare. Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, Marc. 6, 55. Οὕτως ὠκεανος περιέδραμε γαῖαν ἅπασαν, Dion. Περ. 41. Ἡμᾶς χρη——περιθρέξαι τὴν Πνύκα πᾶσαν, Ariſtoph. Θεσμ. 665.

Περιτρέω, f. σω, circum trepido. Λαοὶ δὲ περιτρεσαν ἀγριοῶται, Il. 11, 675.

Περιτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ubique pertuſus.

Περιτριβὴς, έος, ὁ, ἡ, obtritus, pertritus, attritus. A

Περιτρίβω, obtero, contundo. Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβεὶς, Lycurg. 790.

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut tritus; περίτριμμα ἀγορᾶς, circumforaneus, item ſubbaſilicanus, forenſis. Ab eod.

Περιτριχόομαι, ἕλκος περιτετριχωμένον, Poll. ulcus in capite, aut aliâ piloſâ capitis parte.

Περιτρομέω, contremiſco, Od. 18, 76. A

Περίτρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumtremiſcens, totus tremefactus, Gl. V. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, *Adv.* trepidè.

Περιτροπάδην, *Adv.* curſim, celeriter, ſtrenuè.

Περιτροπέων, *Ion.* pro περιτροπάων, revertens, Il. 2, 295. A περιτροπάω. Th. τρέπω.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, viciſſitudo, quâ aliquid per vices & in orbem fit; ἐκ περιτροπῆς, per vices; ἐν περιτροπῇ, idem; (2) circuitus, ſeu circuitio. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, orbiculatus, rotundus; περιτρόχαλα, genus tonſuræ, cum in orbem tondetur caput, ſolo in vertice relictâ comâ. A περίτροχος.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. A περιτρέχω.

Περιτρώγω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, Gl. V. Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων κεκραξιδάμας μόνος ἡμᾶς ου περιτρώγει, Ariſtoph. Veſp. 594.

Περιττὸς, vide περισσός.

Περίττωμα, ατος, τὸ, excrementum; fæces urinæ, & quicquid in corpore è nutritione redundat. A περιττός. Hinc

Περιττωματικὸς, ἡ, ὸν, excrementis abundans, vel ad excrementa pertinens; (2) cui excrementa inſunt, ut veſica, alvus, &c.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciſcor; περιέτυχον, incidi, nactus ſum; περιτυχὼν, adeptus. Ἀγνώμονι κοιτῇ περιτυχεῖν, Xen.

Περιτύκω, cædo, ſc. ſaxum, cæmentum.

Περιτύμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſepulchralis, funebris, quod verſatur circa tumulos. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, fut. ίσω, tympanorum pulſu circumſtrepo; (2) fuſtibus cædo.

Περιτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incidit in aliquid, conſequitur quid. A περιτυγχάνω.

Περιτυχὼν, *qui caſu accidit*, a. 2. part. act.

Περιϋβρίζω, f. ίσω, injuriâ & contumeliâ adficio, vexo. Ταύτην ἐᾶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιϋβρίζειν ἡμᾶς ἁπάσας, Ariſtoph. Θεσμ. 542. Τοιαῦτα περιΰβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει, id. Veſp. 1308.

Περιϋπνίζω, expergiſcor, Ph. περιϋπνίσατε, expergiſcimini.

Περιϋφαίνω, obtexo, Gl. V.

Περιΰω, circumpluo, paſſ. περιΰεσθαι, circumplui.

Περιφάγω, arrodo, corrodo, ambedo.

Περιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, lucens. Ex φάω, *luceo*.

Περιφαίνομαι, undique conſpicuus ſum. Τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν Ἐν περιφαινομένῳ (τόπῳ) Od. 5, 467.

Περιφάνεια, ας, ἡ, proſpectus; (2) perſpicuitas, evidentia. A

Περιφανῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ.

Περιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, conſpectui expoſitus; (2) de ſigillo in poculis aut aliis vaſis, quod totum eſt extra vas, & extrinſecùs adfixum; opp. πρόστυπος; (3) illuſtris, nobilis, Gl. V.

Περίφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumquàque conſpicuus, valdè conſpicuus & apertus. A περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, *Adv.* apertè, Ph. evidenter, clarè, perſpicuè.

Περιφέγγεια, ας, ἡ, ſplendor magnus:

Περιφεγγὴς, valdè ſplendens. A φέγγος.

Περιφείδομαι, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma. Ph. circulus, convexitas, & περιφέρεια θαλάσσης, margo. A

Περιφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) verſatilis, rotatilis, Gl. V. convexus, devexus, teres, v. *Ern.* A περιφέρω.

Περιφερόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, lineam unam habens circumcurrentem, & in ſe redeuntem, ut circulus. Ex περιφερὴς, & γραμμή.

Περιφέρω, fut. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago & eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιενεγκὼν, etiam eſt qui ad ſe rediit, recipit ſe; περιφέρομαι, circumferor, Gl. V. vagor, palor; περιενεχθεὶς, aor. 1. p. paſſ. circumlatus. Τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Eur. Or. 448. Ὥστε μόνον οὐκ ἐν ταις ἀγκάλαις περιεφέρομεν αὐτοὺς ἀγαπῶντες, Xen. Cyr. 7, 27.

Περιφεύγω, effugio, evado & ſuperſtes ſum, Gl. V. defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντες τὴν φθορὰν, Plato.

Περίφημος, ον, famoſus, clarus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui clavâ in pugnâ utitur. A φάω.

Περιφθάντα, acc. ſing. a. 2. part. act. v. περίφθημι.

Περιφθάνω, prævenio; περιφθὰς, aor. 2. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuor, circumcirca corrumpor; (2) pediculos colligo, *Heſ.*

Περιφθινύθω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, ῶ, valdè diligo, Od. 15, 245.

Περιφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ardens. A

Περιφλέγω, f. ξω, amburo, vehementer uro.

Περιφλεγῶς, ardenter, vehementi ardore.

Περιφλεύω, f. εύσω, amburo, aduro; περιπεφλευσμένος, ambuſtus, p. part. paſſ. Τοὺς δὲ ζῶντας περιφλεύει, Ariſtoph. Nub. 395. Nonnulli autem ſcribunt περιφλύει.

Περιφλιδάω, rugas contraho; περιφλιδόων, part. pro περιφλιδῶν, περιφλιδάων. Καί τε βοὸς νέα γέντα περιφλιδόωντος ἀλοιφῇ τηξαμένος, Nic. Al. 62.

Περιφλοίζω, decortico. Hinc

Περιφλοισμὸς, οῦ, ὁ, decorticatio, corticis detractio.

Περιφλοιος, ὁ ϗ ἡ, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valdè nugor; (2) amburo.

Περιφοβέομαι, οῦμαι, pertimeſco, paveo, Gl. V. Περιφοβεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους, Xen. A

Περίφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, metu vehementi perculſus, pertrepidus, Gl. V. trepidus, pavens. Ex περὶ, & φόβος, *metus*.

Περιφόβως, *Adv.* trepidè, metu vehementi perculſo animo.

Περιφοιτάω, circumeo, inambulo. Hinc

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcurſio; peregrinatio, vagatio.

Περίφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circuit, peregrinatur, vagatur.

Περιφορὰ, ας, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) ferculorum miſſus, qui conviviis apponuntur, aut ſingulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) conturbatio; allucinatio, diſtractio; (5) error, vagatio. A περιφέρω. Hinc

Περιφοράδην, *Adv.* circumagendo & in orbem transferendo & circumducendo, de inceſſu boum qui pedes anteriores non rectà movent, item de luxatis.

Περιφορέω, circumago, circumfero; (2) aggero, Gl. V. Hinc

Περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum, Gl. V.

Περιφορητικὸς, ἡ, ὸν, pervulgatus, omnium ſermone tritus:

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, vagus; (2) clarus, ſapiens:

Περίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumactus, qui in tranſverſum rapitur. A περιφέρω.

Περίφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, onuſtus.

Περίφραγμα, τὸ, ſeptum, quo quid circumdatur; ſepes, murus, vallum, &c. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, *Adv.* ſcitè, peritè, ſeu ritè, *item*, cautè, Il. 1, 466. A

Περιφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcitus, peritus. A

Περιφράζω, fut. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) conſidero, perpendo. Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες Νόστον, Od. 1, 76.

Περίφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circummunitus, circumſeptus. A περιφράσσω. Unde

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphraſis, circumlocutio. A περιφράζω.

Περιφράσσω, ſeu περιφράττω, fut. ξω, circumſepio, circumvallo; περιφράττειν, obſtipare. Παραπλήσια σκευῇ τὸν ἵππον περιφράττουσι, Heliod. Περιφράξαντες (πόλεις) δένδρεσι καταβεβλημένοις, Strabo.

Περιφραστικὸς, ἡ, ὸν, quod circumloquendo effertur. Ab eod.

Περιφραστικῶς, per circumlocutionem.

Περιφρίττω, perhorreſco.

Περίφρονα, acc. ſing. à περίφρων.

Περιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, deſpicio; (2) accuratè cogito, contemplor. Μηδείς σου περιφρονείτω, Tit. 2, 15. Ἀεροβατῶ ϗ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, Ariſtoph. Nub. 225. τὰ πράγματα, id. A περίφρων. Hinc

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, deſpicientia; (2) accurata cogitatio.

Περιφρουρέω, ῶ, fut. ήσω, cuſtodiâ cingo; (2) cingo tamquam cuſtodiâ aut præſidio. Τὸ τεῖχος ᾧ περιφρουροῦντο οἱ Πλαταιεῖς, Thuc.

Περιφρύγω, f. ξω, torrefacio, undique torreo.

Περιφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, ſapiens, cordatus; (2) valdè prudens, valdè ſapiens; (3) contemptor, ſuperbus. Ex φρήν.

Περιφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, undique cuſtodio.

Περίφυμι, amplector, agnatus ſum, adhæreo, inhæreo; περιφὺς, adhærens, a. 2. part. Πάντα κύσεν περιφὺς, Od. 16, 21. Τοῖς γόνασι περιφύντες, Heliod.

Περιφύρω; περιφύρει, perturbat, Ph.

Περιφυσάω, valdè inflo. Hinc

Περιφύσητος, ον, valdè inflatus.

Περιφυσις, εως, ἡ, incrementum vel coalitus in ambitu. A περιφύομαι.

Περιφυτεύω, obſero, Gl. V. conſero, circaplanto.

Περίφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumſatus, undique conſitus. A præc.

Περιφύω, f. ύσω, p. πέφυκα, agnaſcor, circa naſcor; (2) excreſco. Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαὶ, Ariſtoph. Nub. 151. Τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ πάντοθεν περιφυόμενος, hærens, Heliod.

Περιφωνέω, ῶ, circumſono, reſono.

Περίφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus. A φώρ.

Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, inhio; (2) inhians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περικέχηνα. Καθάπερ ὁ λάρος ὅλον περιχανὼν τὸ δέλεαρ, Luc.

Περιχαίρω, ſummopere lætor.

Περιχαλάω, ῶ, demitto, diſſolvo, R.

Περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, fræno.

Περίχαλκος, ον, ære obductus.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Περιχαρακόω, ῶ, fut. ώσω, vallo munio, aggere cingo, Gl. V. obvallo, circumvallo.

Περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalpellus, quo dentes circumſcarificantur. A περιχαράσσω.

Περιχαρακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim circumſcribendi & emarginandi.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumſcriptio, Gl. V. circumductio. A

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circino, & circino circumſcribo, (dicitur de ſcripturâ literarum in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur, ut O. P. *Ern.*) (2) ſcarifico & circumcirca incido.

Περιχάρεια, ας, ἡ, ſumma & immoderata lætitia. A

Περιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχαρῶς, *Adv.* ingenti gaudio.

Περιχάσκω, hio.

Περιχειλόω, ῶ, fut. ώσω, labro circumdo; (2) ad labia uſque plenus, i. e. valdè ſatiatus ſum. Περιχειλώσας σιδήρῳ, ἵνα μὴ σχεδαννύωνται, Xen.

Περιχειρίδιον, τὸ, Dim. A

Περιχείριον, τὸ, ψέλιον, Gl. V. armilla; περιχείρια, viriolæ, armillæ, Ph. A

Περίχειρον, ου, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui apponitur. Ex χεὶρ.

Περιχευμα, ατος, τὸ, circumfuſum ſeu circumcirca adfuſum. A

Περιχεύω, & περιχέω, fut. εύσω, circumfundo. Ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν, Odyſſ. 3, 437. Ἀὴρ δὲ κοῦφος ϗ εὔπνους περικέχυτο τὴν χώραν, Luc. περιχέειν, id.

Περιχθὼν, ἡ, terra quæ circum eſt, vicina.

Περιχλανίζω, lænâ induo, benè tego adverſus frigus. A χλανίς.

Περίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bilioſus, bile perfuſus; (2) iracundus, ſtomachoſus. A χολή.

Περιχορεύω, f. εύσω, ſalto ſeu tripudio circum; (2) circumvagor. Ἐκεῖσε ϗ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, Eur. Ph. 320.

Περιχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum pecunioſus, prædives. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περίχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumlitus; (2) qui circumlini ſolet aut poteſt. A

Περιχρίω, f. ίσω, illino, oblino, perungo.

Περίχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureus; (2) inauratus.

Περιχρυσόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro induo; περικεχρυσωμένος, inauratus, p. paſſ. part.

Περίχυδα, *Adv.* undique affundendo, Hipp.

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfuſum. A περιχύω.

Περιχυτήριον, perfuſorium, Gl. V. Ab eod.

Περιχύτης, ου, ὁ, perfuſor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo; (2) offundo; περιχυθεὶς, circumfuſus, part. paſſ. aor. 1. περικεχυμένος, circumfuſus, p. part. paſſ. Πάνταχοθεν αὐτῷ περιχυθεῖσα, Heliod.

Περιχώννυμι, aggere circumdo.

Περιχωρέω, cedo; (2) circuitu redeo; (3) commiſceor; (4) metior. Ἐς παῖδα αὐτοῦ περιεχώρησεν ἡ δυναστεία, Pauſan. Hinc

Περιχώρησις, εως, ἡ, ceſſio in exitu rei; (2) reditus per circuitum; (3) de conjunctione divinæ naturæ cum humanâ in Jeſu. *Vox Eccleſ.*

Περίχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumjacens, finitimus, vicinus, Gl. V. territorium.

Περιψαύω, tango, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abſtergo, deleo. Καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν τὰ βλέφαρα περιέψησεν, Ariſtoph. Plut. 729. Ἰδοὺ, δέχου κέρκον λαγὼ, τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν, id. Eq. 905. Hinc

Περίψημα, ατος, τὸ, ſordes & purgamenta deterſa, defricta, Gl. V. ſcobs; (2) de homine, qui alias κάθαρμα, vid. Ern.

Περίψηφος, ου, ὁ, calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, circumrado vel frico, ſtrigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumſono, circumſtrepo.

Περιψιλοῦν, præſ. inf. act. pro περιψιλόειν.

Περιψιλόω, circumcirca nudo, diſpolio.

Περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, ſpoliatio.

Περιψοφέω, obſtrepo, circumſtrepo.

Περίψυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, refrigeratus, frigidus, recreatus, refectus, vid. *Ern.* (2) qui perfrigerari poteſt. A περιψύχω. Unde

Περίψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, Gl. V. A

Περίψυχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, frigidus, Gl. V.

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero; (2) foveo, recreo; (3) oblecto.

Περιωδυμένως, *Adv.* circuitu & circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.

Περιῳδέω, ῶ, incantamentis & magicâ arte circumvenio & obtundo. Περιῳδήσας τὴν Γοργόνα ἐπαοιδίαις, Luc. Ex ᾠδή.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio: (2) vehementem ſeu gravem dolorem facio; περιωδυνάομαι, ῶμαι, crucior, perdoleo

Περιωδυνέω, ῶ, vel περιοδυνέω, valdè doleo.

Περιωδυνία, ας, ἡ, gravis dolor. A

Περιώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vehementer dolet. Ex ὀδύνη.

Περιωδύνως, *Adv.* gravi cum dolore.

Περιωθέω, ῶ, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) negligo, contemno. Περιωθῶν ϗ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους, Dem.

Περιωθίζω, f. ίσω, idem.

Περιώμιον, τὸ, ſupparus, Gl. V. Ab ὦμος.

Περιώμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, humeros tegens. Ex iiſd.

Περιώνυμος, ὁ ϗ ἡ, cujus nomen nobilitatum eſt & clarum. Ab ὄνομα.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumſpectio, i. e. ipſa circumſpiciendi actio, cura; (2) locus, è quo circumjacentia oculis luſtrari queunt, ſpecula; Il. 14, 8. A περιόπτομαι.

Περιωπὴς, ὲς, conſpicuus. A præc.

Περιώσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanctiſſimus, eximius, vel modum ſuperans; (2) numeroſus. Hinc *Adv.* περιώσιον, magnopere, ſupra modum, Il. 4, 359. Ex ὄσιος.

Περίωσις, εως, ἡ, vexatio. A περιωθέω.

Περιωτειλόω, cicatricem obduco.

Περκάζω, f. άσω, nigreſco, matureſcere incipio, vario, varior; de uvis. Ἄρτι γένεια περκάζων, modo in mento nigreſcens *lanugine.* Callim. A πέρκος.

Πέρκη, vel πέρκα, perca, piſcis, Gl. V.

Περκὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Περκίδιον, τὸ, Dim.

Περκνόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas habens nigris diſtinctas maculis. Ex περκνὸς, & πτερὸν.

ΠΕΡΚΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, niger, nigris diſtinctus maculis, varius.

Πέρκος, idem.

ΠΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, perna, petaſo.

Πέρναμαι, vendor. A πέρνημι.

Περνὰς, άντος, præſ. part. act. v. πέρνημι.

Περνάω, in longinquam regionem venum exporto; (2) vendo; πέρνασχ' pro πέρνασκε, imperf. Ion. Il. 24, 752. A περάω.

Πέρνημι, vendo; part. περνὰς, vendens. Διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται, Ariſtoph. Eq. 176. Κτήματα περνάμεν' ἵκει, Hom. Il. 18, 292.

Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibulâ ſubnecto, fibulo; (2) trajicio veluti fibulâ. A

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, fibula, Gl. V. ſubula, Ph. acicula, Gl. V. Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν, Il. 5, 425.

Περόναμα, *Dor.* pro περόνημα.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum; (2) quodvis opus. A περονάω.

Περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, veſtis quæ fibulâ ſolebat ad pectus adnecti, Theoc. 15, 21. A περόνη. Unde

Περονὶς, ίδος, ἡ, fibula.

Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus; (3) oſtentatio; (4) adulatio.

Περπερεύομαι, effero me, jactationi aut vanæ oſtentationi deditus ſum, Ph. (2) perperàm, temerè loquor; (3) blandior, adulor. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, 1 Cor. 13, 4. A

Π'ΕΡΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, levis, temerarius, præceps; perperus, Ph. vanus, Gl. V. (2) arrogans oſtentator; (3) adulator; (4) garrulus, nugator.

Πεῤῥεθήκατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro περιεθήκατο, à περιτίθημι.

Πέρσαι, *vaſtaſſe*, a. 1. inf. act. verbi πέρθω.

ΠΕΡΣΕ'Α, ας, ἡ, perſea, arbor.

Πέρσεια, ας, ἡ, idem.

Περσεῖος, nomen herbæ, Nicand. in Alexiph. 429.

Περσέπτολις, εως, ὁ ϗ ἡ, urbium vaſtator aut vaſtatrix. Ἔξιθ' Ἀθηναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ, Callim. Ex πέρθω, & πόλις.

Περσεὺς, εως, nomen piſcis, Ælian.

Περσέφασσα, ης, Περσεφόνεια, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina. Ex πέρθω, & φόνος.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, Perſa; (2) nomen jactus in ludo teſſerarum. Hinc

Περσίζω, fut. ίσω, Perſas imitor; (2) Perſis faveo; (3) Perſarum partes ſequor. A Πέρσης, *Perſa.*

Περσικὸς, ἡ, ὸν, Perſicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, ſc. μηλέα, malus Perſica, & τὸ Περσικὸν, οῦ, ſcil. μῆλον, malum Perſicum.

Περσικοὶ, calcei muliebres & molles. Ab eod.

Πέρσις, εως, ἡ, vaſtatio, expugnatio. A πέρθω.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Perſica; ut Περσὶς, ſcil. γῆ, Perſia. Περσὶς γυνὴ, Perſica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Perſica. A Πέρσης.

Περσιστὶ, *Adv.* Perſarum more ſeu ritu; (2) Perſicâ linguâ. A Πέρσις.

Περσοδιώκτης, ου, ὁ, perſecutor & profligator Perſarum. Ex Πέρσης, & διώκω.

Περσοκτόνος, ου, ὁ, occiſor Perſarum. Ex Πέρσης, & κτείνω.

Περσονομέομαι, Perſarum legibus, & ſub eorum imperio vivo. A

Περσονόμος, ὁ ϗ ἡ, Perſas regens, Perſicus, Perſici moris.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *Adv.* anno præterito, anno ſuperiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc

Περυσίας, ου, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum anni ſuperioris.

Περυσινὸς, ἡ, ὸν, qui anni ſuperioris eſt; περυσινὸν, annotinum, Gl. V. Ab eod.

Περῶν, præſ. part. act. pro περάων, à περάω.

Πέσεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔπεσε, à πίπτω.

Πεσεῖν, *cecidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Πεσέμεν, idem, ſed *Ionicè* formatus.

Πεσέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro πεσεῖσθαι.

Πεσέτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. act.

Πεσεῦμαι, f. 2. ind. med. *Dor.* pro πεσοῦμαι.

Πέσημα, ατος, τὸ, caſus, lapſus; (2) quod cecidit; Gl. V. caſura; πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι, Soph. Aj. 1058. A πίπτω.

Πέσῃσι, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro πέσῃ, à πίπτω.

Πέσκος, εος, τὸ, τὸ δὲ πέσκος ἐῷ τάχα κάββαλεν ἕλκει, Nic. idem quod πέκος.

Πέσομεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπέσομεν, à πίπτω.

Πεσόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. m. g.

Πεσοῦμαι, *cadam*, f. 2. ind. verbi ejuſd.

Πέσσεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πέσσειν, à πέσσω.

Πεσσευτήριος, ια, ιον, idem quod πεσσευτικὸς.

Πεσσεύτης, οῦ, ὁ, calculis ludens. A πεσσεύω.

Πεσσευτικὸς, ἡ, ὸν, ad luſum calculorum pertinens; (2) calculis ludendi peritus. A præc.

Πεσσεύω, ſeu πεττεύω, f. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto. Παῖς παίζων, πεσσεύων, Luc.

Πεσσονομέω, calculos luſorios diſpono; (2) ordino, diſpono.

ΠΕΣΣΟΣ, ſeu πεττος, οῦ, ὁ, calculus ſeu ſcrupus luſorius; (2) ipſe calculorum ludus; (3) peſſus, ſeu lana concerpta, in quâ pharmaca excipiuntur. Ἤκουσα τοῦ λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν, πεσσοὺς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίτατοι θάσσουσι, Eur. Med. 68.

Πέσσω, vel πέττω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo, *propriè & tropicè*, vid. Ern. *ſæpe licet vertere* habeo, accepi; πεπεμμένος, coctus, p. paſſ. Γέρα πεσσέμεν, digerere, Il. 2, 237. χόλον, Herodot. A πίπτω.

Πεσὼν, aor. 2. part. act. verbi πίπτω.

Πετάζω, fut. άσω, extendo, explico; (2) tego. Ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας Ἀμφοτέρας, Il. 21, 115. A πετάω.

Πέτακνον, ſive πέταχνον, ου, τὸ, poculum latum & tenue. A πετάω.

Πετάλειον, ου, τὸ, idem quod πέταλον.

Πεταλίζω, fut. ίσω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. A πέταλον. Hinc

Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, oſtraciſmus per folia.

Πέταλον, ου, τὸ, folium expanſum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.

Πεταλοποιὸς, οῦ, ὁ, bractearius, Gl. V. Ex πέταλον, & ποιέω.

Πεταλουργὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex πέταλον, & ἔργον.

Πεταλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, folio vel laminæ ſimilis. A πέταλον.

Πεταλωτὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) *met.* vigens, florens, *Ern.*

Πέταμαι, volo, vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω.

Πέτασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, à πετάζω.

Πετασίτης, ου, ὁ, petaſi ſpeciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.

Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extenſio; (2) velum. A πετάζω. Unde

Πέτασος, ου, ὁ, petaſus, galerus, tegmen capitis latum & expanſum; (2) umbraculum; umbella; (3) ſpecies texturæ; (4) herba, Gl. V. faſtigium. Hinc

Πετασώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petaſi ſpeciem gerens.

Πετασὼν, ῶνος, ὁ, petaſo, perna. A πετάω.

Πεταυρίζω, fut. ίσω, alto petauro exſilio, petauro ludo. A πέταυρον. Hinc

Πεταυρισμὸς, οῦ, ὁ, ludus petauriſtarum; (2) ludibrium, vid. *Ern.*

Πεταυριστὴς, οῦ, ὁ, qui alto petauro exſilit, funambulus, Ph. cernulus. Ab eod.

ΠΕ'ΤΑΥΡΟΝ, ου, τὸ, pertica; (2) lignum aut aſſer, ſuper quo gallinæ dormiunt, Theocr. (3) genus laquei; (4) profunditas.

ΠΕΤΑ'Ω, f. άσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, Odyſſ. 6, 94. Πετάσθησαν δὲ οἱ ὦκα, Odyſſ. 21, 50.

Πετεεινοῖσι, dat. plur. *Poet.* pro πετεινοῖς, à

Πετεινὸς, ἡ, ὸν, volucer. A πέτομαι.

Πετέσθην, 3. dual. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπετέσθεν, à πέτομαι.

Πέτευ, *vola*, 2. ſing. præſ. imperat. *Dor.* pro πέτου.

Πέτευρον, ου, τὸ, idem quod πέταυρον.

Πέτηται, 3. ſing. præſ. conj. verbi πέταομαι.

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, & πέταμαι, item πετάομαι, volo; (2) rapido curſu feror. Καὶ γῆν ἐπέτου ϗ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ, Ariſtoph. Av. 118. Αὕτη Ϲύ, ποῖ ποῖ πέτει; volas? ibid. 1204. Πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς, ibid. 1235.

Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.

Πετρέεσσα, *Dor.* pro πετρήεσσα, à πετρήεις.

Πετρηέσσῃ, *ſaxoſæ*, Dat. ſing. ab eod.

Πετραῖος, αία, αῖον, ſaxatilis, inter petras ſeu ſaxa verſans; (2) in petroſis & ſaxoſis locis naſcens. A πέτρα. Unde

Πετρηδὸν, *Adv.* in modum petræ.

Πετρήεις, ήεσσα, ῆν, ſaxoſus, petroſus, lapidoſus. Ab eod.

Πετρηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, petris contectus, petroſus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, *tego*.

Πετρίδιον, ου, τὸ, ſaxulum; (2) ſaxum, petra. Dim. à πέτρα. Unde

Πέτρινος, ίνη, ινον, lapideus, ſaxeus.

Πετροβατέω, ῶ, fut. ήσω, ſaxa ſcando. A

Πετροβάτης, ου, ὁ, ſaxa ſcandens. Ex πέτρος, & βαίνω.

Πετροβολέω, ſaxa jaculor.

Πετροβολία, ἡ, ſaxorum jaculatio.

Πετροβολικὸς, ἡ, ὸν, lapides ejaculans; ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta.

Πετροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος, & βάλλω.

Πετροκυλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſaxa & lapides devolvit. Ex πέτρος, & κυλίω.

Πετροποιΐα, ας, ἡ, ſtructura è petris, ſtructura ſaxea. Ex πέτρος, & ποιέω.

Πετροῤῥιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è petrâ præcipitatus. Ex πέτρος, & ῥίπτομαι.

Πετρόῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſaxa tractus, aut è ſaxis demanans.

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, lapis, ſaxum.

Πετροσελινίτης, ου, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum ex petroſelino. A

Πετροσέλινον, ου, τὸ, apium in locis petroſis & ſaxoſis naſcens.

Πετροτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapides incidens vel ſecans; πετρότομος, rupi exciſus, ſeu ex lapide cæſus. Ex πέτρος, & τέμνω.

Πετροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſaxis adhæreſcens, petris hærens. Ex πέτρος, & φύω.

Πετρόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem vel ſaxum verto; (2) lapido. Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναι μὲ χρὴ, Eur. Or. 547. Μολις δ' ἔπεισε μὴ πετρωμένους θανεῖν τλήμων Ὀρέστης, ib. 940. A πέτρος.

Πετρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petroſus, ſaxoſus, lapidoſus. A πέτρος.

Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. A πετρόω.

Πετρώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, *tego*.

Πεττεία, ας, ἡ, calculorum luſus. A πεττεύω.

Πεττιάω, idem quod ſeq. vel aleæ ludo teneor.

Πεττεύω, vid. πεσσεύω.

Πέττω, pinſo, Gl. V.

Πεύθετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύθετο, à πεύθομαι. Unde

Πευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, ſciſcitator, emiſſarius, Gl. V. mandator; (2) auſcultator.

Πευθοίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro πεύθοιντο.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, amarus; (2) triſtis; (3) cautus, prudens, ſolers. A πεύκη.

Πευκέδανον, ου, τὸ, & πευκέδανος, ου, ἡ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus; exitioſus.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax, &c. (3) lignum ex Ophir allatum, ſic *Joſeph.* ſed à vulgari πευκῃ, diverſum, *Ern.*)

Πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, pineus, pinifer. A πεύκη.

Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, è pino arbore. Ab eod.

Πευσεῖσθε, 2. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, à πεύθομαι.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πυνθάνομαι.

Πευστηρία, ας, ἡ, inquiſitio, interrogatio. Vid. Ern.

Πεύστης, ου, ἡ, percontator, Ph. Ab eod.

Πευστικὸς, ἡ, ὸν, ad percunctandum factus.

Πέφαμαι, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro πέφημαι, à φάω, *occido*.

Πέφαμμαι, perf. ind. paſſ. verbi φαίνω.

Πέφανσαι, apparuiſti; πέφανται, apparuit, Hom. Il. 16, 207.

Πεφαργμένον, acc. ſing. part. perf. paſſ. *per Metatheſ.* pro πεφραγμένον, à φράσσω.

Πέφασμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro πέφαμμαι, à φαίνω, *oſtendo*, unde φαίνομαι.

Πεφασμένως, *Adv.* apertè, palàm. Ab eod.

Πέφατ', Hom. Il. 17, 16; pro πέφαται, interfectus eſt, perf. paſſ. ind. verbi φάω.

Πεφειδήσεαι, 2. ſing. paullopoſtf. ind. *Ion.* pro πεφειδήσῃ, à φείδομαι.

Πεφείσεται, *parcet*, 3. ſing. temporis ejuſd.

Πεφεισμένως, *Adv.* parcè; Ph. parciùs.

Πεφευγεναι, perf. inf. med. v. φεύγω.

Πεφευγοίην, perf. opt. med. *Att.* pro πεφεύγοιμι.

Πεφηνε, *viſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφανε, à φαίνω.

Πεφήσεαι, 2. ſing. paullopoſtf. ind. *Ion.* pro πεφήσῃ, à φάω.

Πεφήσεται, *apparebit*, 3. ſing. paullopoſtf. ind. verbi φάω, ſive φαίνω. Τρωσὶ δὲ πεφέσεται αἰπὺς ὄλεθρος. *Trojæ verò manifeſta aderit gravis pernicies*, Hom. Il. 17. 155.

Πεφιδέσθαι, aor. 2. inf. med. *Ion.* pro φιδέσθαι, à φείδομαι.

Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. ſing. paullopoſtf. ind.

Πεφιδοιτο, 3. ſing. a. 2. opt. med. *Ion.* φίδοιτο.

Πεφιλαμενον, acc. ſing. perf. part. paſſ. *Dor.* pro πεφιλημενον, à φιλεω.

Πεφιλήκατε, *amaviſtis*, 2. pl. perf. ind. act.

Πεφιλιππῶσθαι, (*ſic enim verum*) macilentum redditum eſſe, contractum; & πεφιλιππιδῶσθαι, *Ern.*

Πεφίμωσο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi φιμόω.

Πεφνον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπεφνον, à

Πεφνω, occido, interficio; ἐπέφνομεν, occidimus. Ἔπεφνεν Γοργόνα, Pind. Pyth. 10, 72. Ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, Il. 10, 478. A φένω.

Πεφοβήατο, *territi erant*, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεφόβηντο, à φοβέω.

Πεφοβημένως, *Adv.* timidè, cum trepidatione.

Πεφόρητο, *latus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐπεφόρητο, à φορέω.

Πεφορτισμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi φορτίζω.

Πεφραγμένως, *Adv.* conſertis ordinibus. A φράσσω.

Πέφραδας, 2. ſing. perf. ind. med. v. φράζω.

Πεφράδαται, *dicti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro πεφρασμένοι εἰσι.

Πεφράδατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro πεφρασμένοι ἦσαν.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν.

Πέφραδεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔφραδε.

Πεφραδέτην, *locuti ſunt*, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδέτην.

Πέφραδμαι, perf. indic. paſſ. *Dor.* pro πέφρασμαι.

Πεφράδω, dico, loquor; ut hinc fit πέφραδε, dixit; πεφραδέειν, pro πεφραδεῖν, dicere. Πέφραδε τε Τρώεσσι, Il. 14, 500. Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα, Odyſſ. 19, 477. A φράζω.

Πέφρικα, *horrui*, perf. indic. act. *Ion.* pro πέφρικα, à φρίσσω.

Πέφρικαν, *horruerunt*, 3. pl. perf. ejuſd. *Chalcidicè*, pro πεφρίκασι.

Πεφρίκοντα, acc. ſing. præſ. part. act. v. πεφρίκω.

Πεφροντισμένως, *Adv.* diligenter, accuratè. A φροντίζω.

Πέφυας, 2. ſing. perf. ind. med. v. φύω.

Πεφυγμένος, perf. part. paſſ. v. φεύγω.

Πεφυγω, ut hinc fit πεφυγμένος, elapſus. Οὐδ' ἔνθα πεφυγμενος ἦεν ἀέθλων, Odyſſ. 1, 18. idem quod

Πέφυζε, *fugit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, à

Πέφυζω, fugio; ut hinc fit πεφυζὼς; πεφυζοτες, Hom. Il. 21, 6. A φύζα.

Πέφυκα, *exſtiti*, perf. indic. act. verbi φύω.

Πέφυκε, *natus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Πεφύκειν, pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν.

Πεφύκω, enaſcor. Ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι, Soph. 1114. A φύω.

Πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act.

Πεφυλαγμένος, *obſervans*, & *qui obſervatus eſt cautus*. Ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι, Il. 23, 343. part. perf. paſſ. v. φυλάσσω.

Πεφυλαγμενως, *Adv.* cautè, circumſpectè, providè.

Πεφύλαξο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ.

Πεφύρθαι, perf. inf. paſſ. v. φύρω. Unde

Πεφυρμενως, *Adv.* confusè, mixtim.

Πεφωρακὼς, perf. part. med. v. φωράω.

Πεφωρημενον, acc. ſing. part. perf. paſſ.

Πεφωτισμενοι, *illuminati*, nom. plur. part. perf. paſſ. v. φωτίζω.

Πεψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πεπτω.

Πῆ, qui? quâ ratione? (2) quâ? (3) quo? πῆ aliquatenus, quodammodo. Ab ὅς.

Πηγάζω, fut. άσω, ſcateo, ſcaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis ſcatere facio. Ἐπήγασεν ἡμῖν πηγὴν ἀφεσεως, Damaſc. A πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, è fonte manans. Ab eod.

Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero.

Πηγάνιον, ου, τὸ, ruta, rutula. A

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Angl.* Rue. Metri cauſa πηγάνιον, Nic. Al. 49. A πήγνυμι.

Πηγανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ ſimilis. A πήγανον.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies; (2) rupes. A πήγνυμι.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. A πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens vellus denſum; (2) villoſus, Il. 3, 197. Ex πηγνύω, & μαλλός.

Πηγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.

ΠΗΓΗ, ῆς, ἡ, fons, ſcatebra, ſeu aqua ſaliens; (2) *tropicè*, cauſa; (3) anguli oculorum ad nares, ſc. quia ſunt fontes lacrimarum; (4) lacrimæ ipſæ ap. Poëtas.

Πηγίδιον, τὸ, Dim. &

Πηγίον, fonticulus, Gl. V. A πηγή.

Πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compoſitio; (3) pegma, Gl. V. confixum. A πηγνύω. Hinc

Πηγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, concretus.

ΠΗΓΝΥ'Ω, ſeu πήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo ſtruo & fabricor; (3) concreſcere facio, congelo, cogo, coagmento; (4)

(4) pango, figo, defigo, infigo; πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, Gl. V. πήγνυται, gelat. Ph. Πέξασθαι σκηνὰς ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, Philo. Ὄρος ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς, Lycurg. 1343. Ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου, Eur. Hec. fur. 1400.

Πηγόῤῥυτος, ον, fontanus. A πηγὴ, & ῥέω.

Πηγὸς, ὴ, ὸν, benè compactus & compoſitus; ſtabilis, immobilis; (2) niger; (3) albus ſeu niveus, qualis eſt glaciei color, Call. κύματι πηγῷ, Od. 5, 388. A πηγνύω. Unde

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, glacialis; (2) gelu, glacies. Νὺξ γὰρ ἐπῆλθε κακὴ, βορέαο πνέοντος, πηγυλὶς, Od. 14, 476.

Πηδὰ, τὰ, *per Apoc.* pro πηδάλια.

Πηδάλιον, ȣ, τὸ, gubernaculum, ſeu clavus navis. A πηδός.

Πηδαλιουχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis ſedeo, guberno. A

Πηδαλιοῦχος, ȣ, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον, & ἔχω, *teneo*.

Πηδαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gubernaculi ſpeciem gerens, gubernaculo ſimilis. A πηδάλιον.

Πήδασος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uliginoſus & fonticulis ſcatens, unde aqua profilit. A

ΠΗΔΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſalto, ſalio; ſcaturio. Οἶμαι γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν, Ariſtoph. Nub. 1394. Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον ϗ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, id. Veſp. 1510. Ἐτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ δελφίσιν πέτραις πηδῶντα, Eur. Bach. 307.

Πηδηθμὸς, ȣ, ὁ, ſaltus, πηδηθμὸς φλεβῶν, venarum ſaltus aut percuſſus, pro arteriarum pulſus, Suicer. A πηδάω.

Πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus. Ab eod.

Πηδήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πηδήσας.

Πήδησις, εως, ἡ, ſaltus, actio ſaliendi.

Πηδητὴς, ȣ, ὁ, ſaltator. A πηδάω.

Πηδητικὸς, ὴ, ὸν, qui ſalire ſolet, qui ſubſultim incedere conſuevit. Ab eod.

ΠΗ῀ΔΟΣ, ȣ, ὁ, vel πηδὸν, ȣ, τὸ, ligni ſpecies; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδὸν; (3) remus, ex eo præſertim ligno. Εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχοιεν, Arat. Ubi Theon. Schol. κατὰ συγκοπὴν, τὰ πηδάλια, ἤγουν τὰς κώπας.

Πηκτὴ, Dor. πακτὰ, caſeus, *Ern.*

Πηκτικὸς, ὴ, ὸν, gelandi ſeu cogendi vim habens. Πηκτικώτερος ἀὴρ, *Theophr.* Πηκτικώτατον φάρμακον, *Aret.* A πηγνύω.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, coagulum; (2) inſtrumentum muſicum; (3) fiſtula, tibia; (4) culter ad ſcindendas carnes aptus:

Πηκτὸς, ὴ, ὸ, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus, ſeu qui figi, vel depangi poteſt.

Πηλακίζω, propriè luto conſpergo; (2) contumeliâ afficio. A πηλὸς, v. προπηλὸς.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, ſarda, Gl. V.

Πηλαμυδία, ας, ἡ, piſcium, qui pelamydes vocantur, captura, Suicer. A πηλαμύς.

Πηλαμύδιον, ȣ, τὸ, idem, parva pelamys, Dim. à

ΠΗΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, pelamys, genus piſcis, in Helleſponto, Gl. V. ſarda.

Πήλασα, a. 1. part. act. f. g. v. πάλλω.

Πῆλε, 3. ſing. a. 1 ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε.

Πηληϊάδεω, *Pelidæ*, gen. ſing. *Ion.* pro Πηλείδου, à Πηλείδης, *Pelides.*

ΠΗΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, caſſis.

Πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἡλίκος. Hinc

Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas.

Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, è luto factus. Hominem ἀσχὸν πήλινον, alicubi vocat Theoph. A πηλός.

Πηλοβάτης, ȣ, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλὸς, & βαίνω.

Πηλόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è luto natus, cui genus è luto eſt, gigas, Call. in Jov. 3, *ſi lectio vera.* Ex πηλὸς, & γίνομαι.

Πηλοδομέω, è luto ſtruo, fingo. A

Πηλοδόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è luto ſtruens. Ex πηλὸς, & δέμω. Unde

Πηλόδομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è luto ſtructus.

Πηλοεργία, ας, ἡ, *Ion.* πηλιοεργίη, figlina, ars è luto fictilia vaſa conficiendi. A πηλουργός.

Πῆλον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλον. A πάλλω.

Πηλοπατέω, lutum calco. Hinc

Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calcei altiores. Ex πηλὸς, & πατέω.

Πηλοπλάθος, ȣ, ὁ, qui è luto ſeu argillâ ſimilitudines fingit. A

Πηλοπλάσσω, f. άσω, è luto fingo.

Πηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) lutum macero. A

Πηλοποιὸς, ȣ, ὁ, figulus, qui vaſa fictilia è luto conficit. Ph. coactiliarius. Ex ποιέω.

ΠΗΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, lutum, cœnum, limus; (2) creta, argilla.

Πηλουργὸς, ȣ, ὁ, figulus. Ex πηλὸς, & ἔργον.

Πηλόχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è luto fuſus, factus. Ex πηλὸς, & χυτὸς, ſeu χέω.

Πηλοφορέω, ῶ, lutum ferre de mortario. Ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσιν τίνες, Ariſtoph. Av. 1147.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, Gl. V. πηλόομαι, ȣμαι; πηλοῦσθαι, luteſcere, Gl. V.

Πηλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lutoſus, limoſus. A πηλός.

Πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

ΠΗ῀ΜΑ, ατος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. Hinc

Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. Εἴ με πημανεῖς τι, Soph. Aj. 1331. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὀψωνῶν σε πημανεῖται, Ariſtoph. Ach. 848.

Πημανθῆναι, aor. 1. inf. paſſ.

Πημαντὸς, ὴ, ὸν, cui damnum illatum eſt, læſus. A πημαίνω.

Πημήνειας, *læſeris*, 2. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro πημήναις, à verbo eod.

Πημονὴ, ῆς, ἡ, damnum, exitium. Ab eod.

Πημοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Πηνέλοψ, οπος, ὁ, avis quædam.

ΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, textum, tela; (2) tapes.

Πηνίζω, f. ίσω, ſtamina è colu deduco & devolvo fuſi circumactu; (2) texo. A præc.

Πηνίκα, *Adv.* quando? (2) *Att.* quâ horâ. Ab ἡνίκα.

ΠΗΝΙ'ΚΗ, (potius πηνήκη) ης, ἡ coma addititia, galericulum, capillamentum.

Πηνικίζω, fraudes ſtruo, dolos conſuo, necto. A præc. Hinc

Πηνικισμα, τὸ, fraus, dolus, ſtropha.

Πηνίον, ȣ, τὸ, radius vel fuſus, cui filum involvitur; (2) ſtamen ſeu filum; (3) tela ipſa, ut πήνη; (4) inſectum quoddam ex erucarum genere. Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, Hom. Il. 23, 762. A πῆνος, *textum.*

Πήνισμα, ατος, τὸ, ſtamen ſeu filum è colu deductum & fuſo devolutum. A πηνίζω.

Πηξάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πήγνυμι pro πήγω, *compingo.*

Πῆξε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔπηξε.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio, Gl. V. fixio. A πηγνύω.

Πήξω, *figam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Πηὸς, ȣ, ὁ, adfinis. A πάω.

ΠΗ'ΡΑ, ας, ἡ, pera, ſaccus, in primis qualem mendici geſtant, Gl. V. mantica, follis; (2) inſtrumentum medicum.

Πηρίδιον, ȣ, τὸ, perula, parva pera. Dim.

Πηρὶν, ῖνος, ὁ, teſticulus.

Πηρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata eſt. Ex δέω.

Πηρομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui mutilatis eſt membris, mutilus. Ex πηρὸς, & μέλος.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, mancus, orbus, Gl. V. (2) cæcus, mutus, excors.

Πηροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui peram ſeu ſaccum geſtat. Ex πήρα, & φέρω.

Πηρόω, ῶ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; πεπηρωμένος, p. part. paſſ. mutilatus, Gl. V. πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κἄν τι πηρώσω γε σοι τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριον σοι κείσεται; reddetur, Ariſtoph. Ran. 642. A πηρὸς. Hinc

Πήρωμα, ατος, τὸ, oblæſa pars corporis, naturæ oblæſæ vitium; (2) homo natura imperfectus.

Πηρώνυμος, ον, à perâ nomen habens. Ab ὄνομα.

Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & oblæſio membri alicujus in corpore, unde & de cæcitate dicitur. Gl. V. orbatio, mutilatio.

Πήσας, Æſch. Ag. 1633. idem quod dicitur παθὼν, paſſus.

Πησόμενον, acc. ſing. f. 1. part. med. verbi πήθω, *patior.*

Πήσσω, figo, gelo, Gl. V. πήσσει πάλον, pangit, Ph. πησσόμεθα, adfigimur, Ph.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A πήττω.

Πῆχθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐπήχθησαν, à πήγνυμι, pro πήγω, ſeu πήσσω.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, qui unius cubiti eſt, cubitalis. A πῆχυς.

Πηχύϊος, α, ον, idem.

Πηχύνω, cubito impoſitum ſeu adpenſum geſto; (2) in cubitum reclino. Ab eod.

ΠΗ῀ΧΥΣ, εως, ὁ, cubitus. Ph. ulna, cubitus; (2) menſura à cubito uſque ad ſummum medii digiti; (3) inſtrumentum architectonicum è duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) teſtudinis manubria, cornua, brachia, quæ tranſtillo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant vel ζύγωμα; (5) pars arcûs media ſagittas ſuſtinens; (6) pumilus vix cubitum altus. Lucian. in Ρητόρων διδασκαλια.

Πιάζω, f. άσω, injectâ manu premo, prehendo, comprehendo, corripio; πιάζεται, deprehenditur, Ph. Οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, Joan. 8, 20. Τηνεὶ ϗ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρηος ἄγε πιάξας, Theocr. 4, 35. Ἐπιάσθην τὸ θηρίον, Apocr. 19, 20. A πιέζω.

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem & obeſum reddo. Gl. V. opimo, impinguo. Τάμα πιαίνει βοτὰ, Eur. Cyr. 326. Πιαίνεται ὁ ϛάχυς ȣτως, Theocr. 10, 47. A πίων.

Πιαλέος, εα, εον, pinguis, obeſus. A πῖαρ; (2) ſiticuloſus, ſiccus. A πίνω, *Ern.*

Πίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Πιανάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. v. πιαίνω.

Πιαντήριον, ȣ, τὸ, quod pinguem reddit & obeſat. A πιαίνω.

Πιάξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro πιάσας, à πιάζω.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo; (2) *Adject.* pingue. A πίων.

Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis; τὸ πιαρὸν, pinguedo. A πῖαρ.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. verbi πιάζω.

Πίασμα, τὸ, pinguedo, uber. A πιαίνω.

Πιαϛήριον, ȣ, τὸ, preſſorium, Ph. A πιάζω.

Πιάσωσι, 3. pl. a. 1. conj. act.

Πιβάλης, *injicias*, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro ἐπιβάλης, ἐπιβάλλω.

Πιγκερνης, pocillator, Gl. V.

Πιδακίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ, Hipp.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, aquis ſalientibus ſcatens; (2) irriguus. A πίδαξ.

Πιδακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, fons, ſcatebra, aqua ſaliens.

Πιδάω, ſalio. Idem quod πηδάω, R. Suicer.

Πιδηέσσης, gen. ſing. f. g. à πιδήεις, *per Sync.* pro πιδακόεις.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis ſalientibus ſcatens. A πιδάω.

Πιδύεις, εσσα, ύεν, idem. A

Πιδύω, & πιδύομαι, ſalio, ſcaturio.

Πιέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιεῖν.

Πιέζευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐπίεζον, à πιεζέω.

Πιεζέω, pro πιέζω, imperf. πιέζεον, pro πίεζον, ἐπίεζον. A

ΠΙΕ'ΖΩ, f. έσω, prehendo, premo, preſſo, Gl. V. urgeo quid, v. gr. in demonſtrando, &c. Πιέζεσθαι ἐνδείᾳ, οἴνῳ ταῖς περὶ τοὺς παῖδας συμφοραῖς, Xen. Ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει διὰ τοὺς ἵππους, Ariſtoph. Nub. 436. Πιέζει τἀγαθοῦ τὸ δυστυχὲς, Eur. Hipp. 641. Συμφορὰ

φορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶν, id. Alc. 888.

Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, ſucciplena, fertilis. Πίειρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων, Il. 18, 341. A πίων.

ΠΙΕΡΙ'Α, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Muſis ſacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Muſæ, quæ à Pieriâ ita dicuntur. A Πιερία. Unde

Πιερίηθεν, *Adv.* ex Pieriâ.

Πιερικὸς, ἡ, ὸν, Piericus, ex Pieriâ.

Πιέσιμον, preſſivum, Gl. V. A πιέζω.

Πίεσις, εως, ἡ, preſſio, preſſura. A πιέζω.

Πίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum poſt cujuſque rei expreſſionem relictum; (2) ſuccus expreſſus. Ab eod.

Πιεσμὸς, οῦ, ὁ, preſſio, compreſſio.

Πιεϛὴρ, ῆρος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεϛήριον, ου, τὸ, idem; (2) tormenti genus. A πιεϛὴρ, *prelum.*

Πιεϛὸς, ἡ, ὸν, preſſus; (2) qui premi ſeu comprimi poteſt. A πιέζω.

Πίεϛρον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum ad contundenda oſſa capitis in extrahendo fœtu mortuo; contuſorium, prelum, vulſella.

Πίετε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. πίω.

Πίῃ, 3. ſing. a. 2. conj.

Πίῃσθα, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Æol.* pro πίῃς.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium, Gl. V. ſeria; (2) poculum inſtar dolioli. Dim. à πίθος.

Πιθάκνιον, ου, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum dolioli figuram habens; πιθάκνια, doliola, Gl. V. Dim. à πιθάκνη.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, oratione perſuaſoriâ utor, probabilia dico, dico ad perſuadendum idonea. A

Πιθανολογία, ας, ἡ, ſermo plauſibilis, oratio ad perſuadendum apta. Ph. πιθανολογίᾳ, ſubtilitate. Ex πιθανὸς, & λόγος.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, perſuaſorius, probabilis, veriſimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; *inpr.* de oratore, qui placet, populari; *item* de eo qui ſpecie probabili utitur; (3) qui facilè ſeu libenter paret, morigerus. Ph. lepidus, ſpecioſus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam & formam rei ipſius aptè imitatur & exprimit; πιθανὸν, probabile, veriſimile, quod naturam & formam rei aptè imitatur, Gl. V. πιθανὰ, probabilia, Ph. A πείθω. Hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, veriſimilitudo.

Πιθανουργικὸς, ἡ, ὸν, perſuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad perſuadendum accommodato. Ex ἔργον.

Πιθανῶς, *Adv.* probabiliter, aptè ad perſuadendum.

Πιθάριον, ου, τὸ, doliolum. Dim. à πίθος.

Πίθεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. med. v. πείθω.

Πιθέσθων, 3. dual. a. 2. imperat. med. aut *contr.* ex πιθέσθωσαν, Hom. Il. 9, 167.

Πιθέω, fretus ſum, confido; (2) obſequor, obedio, a. 1. ἐπίθησα; part. πιθέσας· ᾧ δὴ πιθήσας ϛυγνὸς ἄρταμος τέκνων, Lycurg. 236. χρησμοῖς, 735. A πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. A πίθος.

Πίθηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πίθῃ, à πείθω.

Πιθηκαλώπηξ, ηκος, ὁ, qu. dic. vulpiſimia ſeu ſimivulpa. Ex πίθηξ, & ἀλώπηξ.

Πιθήκειος, εία, ειον, ſimiaceus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, ſimiam imitor vel ago; Ariſtoph. Veſp. 1285. Ab eod. Hinc

Πιθηκισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio ſimiæ; (2) imitatio adulatoria, adulatio doloſa, vel nugæ, quales ſunt ſimiarum, geſticulatio ridicularia. Οἴμοι τάλας οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις; Ariſtoph, Eq.

Πιθηκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimiæ ſimilis, ſimiæ ſpeciem gerens; (2) ſimiarum genere. Ex πίθηκος, & εἶδος.

Πιθηκόμορφος, ον, ſimiæ ſimilis. A μορφή.

Πίθηκος, ου, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſimias edo, ſimiis veſcor. Ex πίθηκος, & φαγεῖν.

Πιθηκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimiam geſtans; (2) ſimiæ ſigno notatus. Ex πίθηκος, & φέρω.

Πιθηκώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πιθήκειος. A

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, ſimia.

Πιθηρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis. Hipp. ſed f. πίειρος.

Πιθήσαντα, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi inuſ. πιθέω, pro πείθω.

Πίθηται, 3. ſing. aor. 2. conj. med. v. πείθω.

Πίθι, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. v. πίνω.

Πιθίτης, ου, ὁ, dolii figuram gerens. A πίθος.

Πιθῖτις, ιδος, ἡ, quæ dolii figura eſt. A præc.

Πιθόγαϛρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui venter inſtar dolii eſt. Ex πίθος, & γαϛήρ.

Πιθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πίθοιντο, à πείθω.

Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τά, doliorum apertio; (2) feſtum Bacchicum apud Græcos. Gl. V. πιθοιγία, vinalia. Ex πίθος, & οἴγω.

Πίθοιο, *dolii*, gen. ſing. *Ion.* pro πίθου.

Πιθοκοίτης, ου, ὁ, in dolio cubans. Ex κοίτη.

Πιθόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπιθόμην, à πείθω.

Πιθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.

ΠΙΘΟΣ, ου, ὁ, dolium, Il. 24, 527. Hinc

Πιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dolii formam gerens.

Πίθων, ονος, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πιθὼν, ῶνος, ὁ, doliarium, Gl. V. A πίθος.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum.

Πικράζω, amarore adficio. Μὴ ἐπὶ τῷ ἰζάνοντι πικρῷ πικράζεται, *Aret.* A πικρός.

Πικραίνω, amarum reddo, Gl. V. amarico; (2) exacerbo, moleſtiâ afficio, aor. 1. ἐπίκρανα; πικρανας, particip. πικραίνομαι, exacerbaſco, Gl. V. πικραίνεται, ringitur, Ph. πικραίνεσθαι amareſcere, Gl. V. aor. 1. ἐπικράνθην. Πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, Apoc. 10, 9. Μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτὰς, Col. 3, 19. ἐπικράνθη, Apoc. 10, 10. Ab eod.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, amaritudo, ſimultas, odium. A πικραίνω.

Πικρὴν, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro πικρὰν.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo; *item*, tropicè. A πικρός. Unde

Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo.

Πικρὶς, ίδος, ἡ, cichorium ſilveſtre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paſchate edebant Judæi. Ab eod.

Πικρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui infelices ſunt nuptiæ, ſeu conjugium acerbum. Ex πικρὸς, & γάμος.

Πικρόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui lingua eſt amara, maledicus. Ex πικρός, & γλῶσσα.

Πικρόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus eſt amarus, Æſchyl. S. T. 704.

Πικροποιὸς, ὸν, amarum reddens. A

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, amarus, acerbus, amarulentus; (2) nimis diligens, quam & Latini acerbum vocant, ſc. in exigendo, examinando; (3) triſtis, ſeverus, πικροτέροις, acrioribus, Ph. Hinc

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo.

Πικρόχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς, & χολή.

Πικρόω, ῶ, fut. ώσω, amarum reddo, exacerbo; πικροῦμαι, amareſco. Τὸ μέλι παλαιούμενον πικροῦται, Al. Aphr. A πικρὸς.

Πικρῶς, *Adv.* amarè, acerbè; (2) preſsè, ſtrictè; (3) inimicè.

Πίλεος, ὁ, pileus, ap. Polyb. & Dion. *Vox Lat. niſi eſt a condenſando*, Ern.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, conſtipo; (2) lanam cogo & conſtipo. Ὕδατι πιληθεῖσα μάζα, Epigr. A πῖλος. Hinc

Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res conſtipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lanâ & pilis coactis.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio, coarctatio, compreſſio, Gl. V. preſſio; (2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit & conſtipat, *inpr.* lanas. Ab eod.

Πιλητικὸς, ἡ, ὸν, cogendi & conſtipandi vim habens. A πιλητής.

Πιλητὸς, ἡ, ὸν, coactus & conſtipatus, ex lanâ coactâ factus; (2) qui cogi poteſt, & coactus compreſſuſque preſſuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

Πιλίδιον, ου, τό, pileolus, Dim. à πῖλος.

Πιλίον, ου, τὸ, pileus, galerus, Gl. V. Dim. Ab eod.

Πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλνᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro πιλνάει, à πιλνάω.

Πίλνατο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίλνατο, à πίλναμαι.

Πιλνάω, ῶ, admoveo; (2) appropinquo. Πιλνᾷ χθονὶ, Heſiod. Ἔργ. 508. A πιλάω.

Πίλνημι, unde πίλναμαι, idem. Οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει πίλναται, Il. 19, 93. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio.

Πιλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad coactiliariam pertinens. A πιλοποιέω.

Πιλοποιΐα, ας, ἡ, ars coactiliariorum.

Πιλοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad coactiliari am pertinens. Ab

Πιλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui pileos ex coactis lanis piliſque conficit; (2) coactiliarius quivis.

ΠΙ˜ΛΟΣ, ου, ὁ, tegmen umbræ faciendæ cauſâ; pileus ſeu pileum; (2) indumentum pectoris; (3) tapes ſpiſſus è lanâ craſsâ compactus; (4) ſocculus laneus; (5) pila, ſtrues.

Πιλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, aut flamen, ut ſacerdotes, geſto. Ex πῖλος, & φέρω.

Πιλοφορικὸς, οῦ, ὁ, qui ſecundæ à rege dignitatis eſt apud Scythas. Ex iiſd.

Πιλόω, ῶ, f. ώσω, lanas cogo; (2) coarcto, conſtipo. A πῖλος. Unde

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio, propriè lanarum.

Πιλωτὸς, ἡ, ὸν, coactus, conſtipatus, Gl. V. πιλωτὸν, coactile, pileus, ut Flaminis. Ab eod.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, pinguedo, adeps.

Πιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus, Ph. paſtus. A πιμελή.

Πιμελώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus; (2) pinguedinis ſpeciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάνεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi πίμπλημι.

Πίμπλαντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίμπλαντο.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, & πίμπλημι, f. πλήσω, impleo; πίμπλαμαι, plenus ſum, Gl. V. Χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων, Soph. El. 912. A πλέος.

Πιμπλεῦσαι, nom. pl. part. præſ. f. g. act. *Æol.* pro πιμπλᾶσαι.

Πίμπλη, *imple*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro πίμπλαθι.

Πιμπρᾶσα, præſ. part. act. f. g.

Πιμπράω, πιπράω, & πίμπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo; (2) uro, inflammo, inflo; πίμπραμαι, incendor; (3) tumeo, intumeſco, *propriè* rumpo, divello, *Ern.* Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, Act. 28, 6. A πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, f. 1. ind. act.

Πινακηδὸν, *Adv.* in modum tabularum ſeu aſſerum. A πίναξ.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella, Gl. V. pugillaris. Dim. ab eod.

Πινάκιον, ου, τὸ, tabella, codicillus, Gl. V. ſcutella, catinum, Dim. ab eod.

Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, Gl. V. πινακίδες, pugillares, Ph. πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, Gl. V. Ab eod.

Πινακίσκιον, ου, τὸ, tabella, ſcutella, Dim. à

Πινακίσκος, ου, ὁ, idem. A πίναξ.

Πινακογραφία, ἡ, tabulæ geographicæ deſcriptio ſeu deſignatio. Ex πίναξ, & γραφή.

Πινακογραφικὸς, ἡ, ὸν, Geographicus.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi tabulæ pictæ reponuntur. Ex πίναξ, & θήκη.

Πινακοπώλης, ου, ὁ, qui tabulas ſeu aſſeres vendit; (2) qui aves vendit. Ex πωλέω.

Πινάκωσις, εῶς, ἡ, tabulatio, tabulatum; quaſi à πινακόω, *tabulo*.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, aſſer; (2) libellus; (3) index; (4) tabula picta; (5) catinus, catillus, Ph. quadra, Gl. V.

Πινάριον, τὸ, genus atramenti ſutorii. A

Πιναρὸς, ὰ, ὸν, ſordidus, Gl. V. ſpurcus. A πίνος, *ſordes*.

Πινέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πίνειν.

Πίνετω, *bibebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίνετο.

Πινικὸν, τὸ, margarita. A

ΠΙ'ΝΝΑ, ſeu πίννη, ης, ἡ, pinna, genus conchæ; *item* margaritas in ſe habens: ſcribitur & πίνα. Hinc

Πίνινον, marinum, Gl. V. (idem quod πινικὸν, ſi ſcriptura vera, *Ern.*) A πίνα.

Πιννοτήρης, ου, ὁ, cancellus, vel ſquilla quædam pinnæ ſocia. Ex πίννα, & τηρέω, *obſervo*.

Πιννοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Πιννοτρόφος, pinnam alens. A τρέφω.

Πινόεις, όεσσα, όεν, ſordidus. A πίνος.

Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum, cereviſia. A πίνος.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, ſordes, ſqualor, illuvies, ſpurcities; (2) de verbis antiquis, nimium & quidem interdum in bonam partem.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, ſordibus inquino; πεπινωμένος, ſordidus, fœdatus, p. part. paſſ. A præc.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, ſapientia, intelligentia. A πινύω. Unde

Πινύσκω, moneo, ſapere vel reſipere facio, ad ſanam mentem reduco; (2) alloquor.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινυτός.

Πινυτὴς, ῆτος, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινύω. Unde

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, ſapiens, prudens.

Πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτής.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens. Ex πινυτὸς, & φρήν.

Πινυτῶς, *Adv.* prudenter. A πινυτός.

Πινύω, moneo, ſapere facio. A πνέω.

ΠΙ'ΝΩ, bibo, poto, f. πίομαι, & πιοῦμαι, bibam, p. πέπωκα, bibi; aor. 2. ἔπιον. Πίνει εἰς μέθην, Plato. Διόνυσε, πινεῖς οἶον οὐκ ἀνθοσμίαν, Ariſtoph. Ran. 1267. Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, Matt. 26, 27.

Πινώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſordidus. A πίνος.

Πινωδία, ας, ἡ, ſordes. A præc.

Πίνωσι, *bibant*, 3. pl. præſ. conj. act.

Πίομαι, *bibam*, f. 2. ind. med. pro πιοῦμαι.

Πίον, ου, τὸ, pingue, i. e. quod pingue eſt; res pinguis, pinguedo, adeps; in lacte pinguedo ſupernatans, flos lactis; in ſanguine melior pars. A πίων.

Πιονόμος, pinguia paſcua habens. A νομή.

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότερος, pinguior; πιότατος, pinguiſſimus. A πίων.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obeſitas. A πῖος.

Πιοῦσαι, nom. pl. f. a. 2. part. act.

Πιπίζω, idem quod

Πιπίσκω, potum præbeo ſeu miniſtro. Πιπίσκοντες τοῦ φαρμάκου, *Lucian.* A πίνω.

Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, ſeu πίμπλημι, impleo. A πλέος.

ΠΙ'ΠΟΣ, ου, ἡ, pipus, *avis marina*.

Πιππίζω, fut. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio. Οἷα πιππίζουσι ϗ τρέχουσι διακεκραγότες; Ariſtoph. Av. 314. A

Πίππος, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπος.

Πίπρα, ας, ἡ, pipra, avis inimica luteæ, quæ χλωρεὺς dicitur.

Πιπράσκω, vendo, venundo, fut. πράσω, p. πέπρακα, paſſ. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus, aor. 1. ἐπράθην, part. πραθεὶς venditus. Τὰ κλήματα ϗ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, Act. 2, 45. Πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, Thuc. A περάω.

Πιπράω, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.

ΠΙ'ΠΤΩ, cado, ruo, labor; (2) incido, redigor, v. gr. in poteſtatem alterius; (3) redigor, redeo, de pecuniâ, reditibus, *Ern.* f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapſus. Ὡς οὐχ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω, incerta ſum quid cogitem, Soph. Trach. 718. Τῶνδε τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν, excidere ſeu privari præſentibus, Eur. Ph. 586. Ἀλλ' ἐάσωμεν—ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ, Soph. Phil. 826. Κούφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε, γύναι, Eur. Alc. 459.

Πίπτωσιν, 3. pl. præſ. conj. act. cum ν.

Πίσαι, aor. 1. inf. act. v. πιπίσκω.

Πίσινον ἔτνος, pulmentum è piſis. A πίσον.

Πίσον, ου, τὸ, piſum, *legumen*.

Πισὸς, οῦ, ὁ, idem.

Πῖσος, εος, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσεα, prata, loca irrigua. Καὶ πηγὰς ποταμῶν ϗ πίσεα ποιήεντα, Il. 20, 9. Al. πείσεα, al. πίσσεα. A πιπίσκω.

ΠΙΣΣΑ, vel πίττα, ης, pix.

Πισσαλιφέω, pice inungo. A

Πισσαλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pice unctus. Ex πίσσα, & ἀλείφω, *ungo*.

Πίσσανθος, ου, ὁ, picis flos. Ex πίσσα.

Πισσάσφαλτος, ου, ὁ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens.

Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum.

Πισσήεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσηρὸς, ρὰ, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor:

Πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem reſipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, picem referens. Ex πίσσα, & εἶδος.

Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex πίσσα, & καίω.

Πισσόκηρον, ου, τὸ, maltha. Gl. V. A

Πισσόκηρος, ου, ἡ, picatus, cereus.

Πισσοκοπέω, ῶ, pice oblino, *Aret.* Ex κόπτω.

Πισσοκοπία, ας, ἡ, vel πιττοκοπία, litura pice facta.

Πισσοκωνια, ἡ, idem.

Πισσοκωνίζω, pice oblino, pico, *Ern.*

Πισσοκώνιτος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pice litus, pice obductus. A præc.

Πισσοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, picem alens, ſeu picem fundens, picem manans. Ex τρέφω.

Πισσούργιον, Att. πιττούργιον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. A

Πισσουργὸς, Att. πιττούργος, οῦ, ὁ, picator. Ab ἔργον.

Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice oblino, pice incruſto; πεπισσωμένος, picatus, p. part. paſſ. A πισσα. Unde

Πισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piceus, pice abundans; (2) picem referens.

Πίστα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω, vide πίστρα, quod melius eſt.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ίων, τὰ, piſtacia, nuculæ ſtrobilis pineiſque nucibus ſimiles, intus viridi nucleo, Nicand. in Theriac. 891.

Πίστεις, nom. pl. *contr.* pro πίστεες, à πίστις.

Πιστευθέντας, acc. plur. aor. 1. part. paſſ. v. πιστεύω.

Πιστεύσοντες, *credituri*, nom. pl. part. f. 1. act.

Πίστευμα, τὸ, fides, pignus fidei.

Πίστευσις, εως, ἡ, permiſſio alicujus mandati, muneris, &c.

Πιστευτικὸς, ὴ, ὸν, credulus.

Πιστεύω, credo; (2) fido; (3) committo; πιστεύομαι, credor; πεπίστευμαι, p. & ἐπιστεύθην, a. 1. mihi commiſſum, concreditum eſt; πεπιστευμένοι, amici probati; ἦ δὴ ϗ πιστεύων Μέλιτος με ἐγράψασο τὴν γραφὴν ταύτην, confiſus, Plat. Τὰ λοίπα πιστεύουσι αὐτοὶ, Dem. A πίστις. Unde

Πιστὴρ, ῆρος, ὁ, aquatio animalium, vid. πίστα.

Πιστικὸς, ὴ, ὸν probabilis; (2) fidelis.

Πιστικός, ὴ, ὸν, potabilis. A πιπίσκω.

Πίστιος, ου, ὁ, fidius, *Jovis cognomentum*. A

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario ſenſu, ut Latina vox; (1) aſſenſio; (2) fiducia in fide alicujus; (3) idem quod fidem facit, argumentum, teſtimonium, unde πίστεις, Rhetorum autoritas; (4) promiſſio, jusjurandum; (5) opinio inſignis de aliquo, ut πίστις ἀρετῆς; (6) munus, in quo ſc. mandando, alicui fides habetur. A πείθομαι.

Πιστὸν, τὸ, pignus, τὰ πιστὰ, pignora, fœdus, *Adv.* fideliter. A πιστὸς.

Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio. A

Πιστοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare ſinit. Ex ποιέω.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, fidelis, i. e. verax, ſincerus, conſtans in promiſſis; (2) fidus; (3) fide dignus; *item* cui creditur, & qui creditur; (4) credens in Chriſtum. A πίστις.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, potui aptus, qui bibitur, ſeu bibi poteſt; potabilis. A πίνω.

Πιστότατος, fidiſſimus, Gl. V. perfidus in luctâ. Gl. V. πιστότερος, magis fidus:

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. A πιστός.

Πιστοῦνται, pl. præſ. ind. paſſ. pro πιστόονται, à

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo, obſtringo; πιστοῦμαι, fidem facio, i. e. confirmo, præſto; πεπιστωμένος, confirmatus. Ab eod.

Πίστρα, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora.

Πίστρις, piſtris, *genus navigii*. A πίνω. Unde

Πίστρον, ου, τὸ, poculum, *Eur.* Cyc. 29.

Πιστωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. πιστόω.

Πίστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur; probatio, fides. A πιστὸς.

Πιστῶς, *Adv.* fideliter, Gl. V. fidenter.

Πίστωσις, εως, ἡ, confirmatio & probatio quâ rei fides fit. A πιστόω. Unde

Πιστωτέος, έα, έον, res cui fides facienda eſt; confirmandus, comprobandus.

Πιστωτικὸς, ὴ, ὸν, ad fidem faciendam aptus.

Πίσυνος, ου, ὁ, fretus, fidens, τόξοισιν πίσυνος, Hom. Il. 5, 205. A πείθω.

Πίσυρες, ων, οἱ ϗ αἱ, quatuor; pro τέσσαρες, Hom. Il. 15, 680.

Πίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Πιτάμης, *incidas*, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro ἐπιτάμης, à verbo ἐπιτέμνω, *incido*. Confer. 'πιβαλης.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A præc.

Πίτνα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion. & contr.* pro ἐπίτναε, à πιτνάω, vel πίτνημι.

Πίτναν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion. & per Sync.* pro ἐπίτνασαν, à πίτνημι.

Πιτνάω, ſeu πίτνημι, expando, extendo; (2) concutio, projicio; πιτνα, imperf. extendebat; πιτνὰς, part. extendens. Ἠέρα δ' Ἥρη πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, Hom. Il. 21, 7. A πίπτω. Unde

Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor. Πιτνεῖ δ' ἐπ' οὖδας συμφορᾷ νικωμένη, Eur. Med. 1198.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio. Ab eod.

Πιττάκιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugillare; (3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur; (4) lacinia, quâ veſtimentum ſarcitur, Gl. V. pittacium. A πίττα.

Πίττωσις, εως, ἡ, actus picandi, picis ad cutem illinendæ. A πιττόω, quod vide ſub πισσόω.

Πιττωτὴς, οῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιττωτὸς, ὴ, ὸν, pice illitus. Ab eod.

Πιτύα, ας, ἡ, coagulum. Gl. V.

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, ſed etiam coronaria. A πίτυς.

Πιτυΐς, ΐδος, ἡ, picea, *dicitur & adjective*, αἱ πιτυΐδες nuclei nucum pinearum. Ab eod.

Πιτυλεύω, f. εύσω, cieo ſtrepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem; (2) geſticulor & crebro motu cieo manus. Ab eod.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, ſonus ſeu ſtrepitus, qualis præſertim aquæ remo percuſſæ; & oris pugno percuſſi; (2) remigium; (3) crebra agitatio & motus; (4) larga diſtillatio; (5) avicula quædam ſilveſtris. Πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς. Eur. Iph. T. 387. Id. Alceſt. 79. πίτυλον σκύφου, vocat *liberam compotationem*; μεθορμιεῖ σε πιτυλος σκύφου.

Πιτύνη, ἡ, vimen. A πίτυς. Hinc

Πιτυναῖος, α, ον, vimineus.

Πιτυνοπλόκος, ὁ, vimineorum vaſorum, ſtorearum confector. A πλέκω.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum.

Πιτυοκάμπτης, ȣ, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis à Theſeo interempti. Ex πίτυς, & κάμπτω.

Πιτυόϛεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pineâ fronde redimitus. Ex πίτυς, & ϛέφω.

Πιτυοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex πίτυς, & τρέφω.

Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Ph. (2) porrigo, Ph. A πίτυρον.

Πιτυρίας, ȣ, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. A πίτυρον.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quaſi ſquamulæ quædam ſurgunt, Ph. porrigo. A πίτυον.

Πιτυρίδες, ων, αἱ, ſcil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, quæ nondum plenè maturæ decerpuntur & ſervantur. Ab eod.

Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, furfuribus ſimilis, furfurum ſpeciem gerens. Ex εἶδος.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ȣ, τὸ, furfur; (2) capitis ſordes; porrigo; (3) quod in urinâ furfuri ſimile videtur.

Πιτυρόομαι, ȣ̃μαι, furfuribus ſeu porrigine infeſtor. A πίτυρον. Unde

Πιτυρώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, furfuraceus.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτύϛεπτος, idem quod πιτυόϛεπτος.

Πιτυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A πίτυς.

Πιτυὼν, ῶνος, ὁ, pinetum, Gl. V. A πίτυς.

Πιφάσκεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro πιφάσκεσαι, à πιφάσκομαι.

Πιφάσκεο, *loquere*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro πιφάσκεσο.

Πιφάσκομαι, & πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jactito. A φημί.

Πιφαύσκω, idem, oſtendo. Ὅυς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, Il. 10, 478. Ab eod. vel à φάω.

Πιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus. A

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus, opimus, Gl. V.

Πίων, præſ. part. act. verbi inuſ. πίω pro πίνω.

Πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act.

Πιωτέρως, *Adv.* pinguiùs.

Πλαγγόνες, pupæ, Philox.

Πλαγγόνιον, ȣ, τὸ, plangonium, unguentum à Plangone, meretrice Mileſiâ, inventum; (2) icuncula, pupa.

ΠΛΑ'ΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, ſpecies aquilæ.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quaſillus; πλαγγόνες, pupæ, *Pb.* A πλάσσω.

Πλαγχθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. πλάζω.

Πλάγχθη, *erravit*, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ.

Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, obliquis verbis, & per ambages, adumbro; (2) decipio, in errorem induco; (3) ſubigo, ſolicito, Ph. A πλάγιος.

Πλαγιασμὸς, ȣ̃, ὁ, obliquatio, commutatio orationis directæ in obliquam. A πλαγιάζω.

Πλαγιαυλίζω, obliquâ tibiâ cano. A

Πλαγίαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliqua tibia. Ex αὐλὸς.

Πλαγιόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obliquè ſeu à lateribus fructum ferens.

Πλαγιόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obliquum caulem habens.

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & πλάγιος, ία, ιον, obliquus, tranſverſus, limus, Gl. V. (2) ambiguus; (3) timidus; (4) τὰ πλάγια latera; (5) doloſus.

Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, Gl. V. A πλάγιος.

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua ſeu latera aciei cuſtodit.

Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγιος.

Πλαγίως, *Adv.* obliquè; (2) obſcurè; (3) doloſè.

Πλαγκτὴρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.

Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, vagus, erroneus; (2) ſtolidus, amens. A πλάζω. Hinc

Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio.

Πλάγκων, ωνος, ὁ, cerea pupa. Ὡς δὲ Μίμαντι χιὼν, ὡς ἀελίῳ ἔνι πλάγκων, Cal. in Cer. 92.

Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, præhumidus, uvidus; (2) inſipidus; (3) laxus, mollis, flaccidus:

Πλαδάω, ῶ, nimio & ſuperfluo humore madeo; πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens; πλαδόωντι ποτῷ, Nic. Al. 119; (2) langueo, imbellis ſum:

Πλαδόεις, όεσσα, όεν, uliginoſus, udus. A

ΠΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, ſive πλάδον, ȣ, τὸ, humor ſuperfluus, humiditas nimia.

Πλαδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πλαδόεις.

ΠΛΑ'ΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλάζομαι, erro, Gl. V. f. πλάγξω; πλάγξεν, aberrare fecit pro ἔπλαγξεν; πλαγχθεὶς, a. 1. part. paſſ. jactatus, disjectus, errans.

Πλάθα, ης, ἡ, ſtatua. A πλάττω.

Πλαθάνη, ης, ἡ, ſartago. Ἐιδατά τ' ὅσσα γυναῖκες ἐνὶ πλατάνῃ πονέονται, Theoc. 15, 115. Ab eod.

Πλαθανὸν, ȣ̃, vel πλάθανον, ȣ, τὸ, diſcus, quo panes finguntur. Ab eod.

Πλαθανὸς, ȣ, ὁ, ſartago; (2) idem quod præc.

Πλάθω, f. άσω, appropinquo; (2) admoveo. Τοῖς δυνατοῖς ȣ̓κ ἐριϛὰ πλάθειν, contendere, Soph. El. 221. Κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινὰς, Eur. Rheſ. 778. A πελάω.

Πλαίσιον, ȣ, τὸ, lateris forma, forma, in quâ lateres finguntur; φῶτα συντεταγμένα πλαισίων ϗ περιφερειῶν τρόπῳ, Plut. (2) militare agmen quadrangulari formâ diſpoſitum; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans, Gl. V. quadratum; (4) laterculus. A πλάσσω.

Πλάκα, *tabulam latam*, acc. ſing. à πλὰξ.

Πλακεῖσα, aor. 2. part. paſſ. f. g. v. πλέκω.

Πλακερὸς, ὰ, ὸν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.

Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.

Πλάκινος, *Adj.* figlinus, in Anthol. ined.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus & tenuis; (2) latus in modum cruſtæ, aut tabulæ. A πλάξ.

Πλακȣ̃ντα, pro πλακόεντα, à πλακόεις.

Πλακȣντάριον, ȣ, τὸ, placentula, Dim.

Πλακȣντηρον, τὸ, placenta.

Πλακȣ́ντιον, ȣ, τὸ, placentula; (2) cruſtulum, Strabo lib. 17. Dim. ab eod.

Πλακȣντοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A

Πλακȣντοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, placentarius, ſeu qui placentas conficit. Ex πλακȣ̃ς, & ποιέω.

Πλακȣντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, placentaneus, placentæ formam imitatus. A

Πλακȣ̃ς, ȣ̃ντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.

Πλακόω, ῶ, f. ώσω, incruſto, Gl. V. πλακωθεῖσα οἰκία, incruſtata domus, Gl. V. A πλάξ.

Πλακῶ, aor. 2. conj. paſſ. v. πλέκω.

Πλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latus in modum tabulæ; (2) cruſtoſus, cruſtæ ſpeciem inferens. A

Πλανάω, ῶ, à recto itinere abduco, fallo, in errorem induco; πλανῶμαι, vagor; *item* bono ſenſu iter facio longè latèque, peregrinor; πεπλανημένος, perf. paſſ. part. deceptus; πλανηθεὶς, aor. 1. idem. Οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχω πλανασθαι, Plat. Πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα, Eur. Hel. 604. Ἀσέληνον κατὰ νύκτα πεπλάνημαι, Anacr. 3, 13.

Πλανέομαι, erro. A

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio, Gl. V. πλάνην, fucum, πλάναι, ambages, Ph.

Πλάνημα, ατος, τὸ, error. A πλανάω.

Πλάνης, ητος, ὁ ϗ ἡ, erro, vagus. A πλάνη.

Πλανήσαντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. verbi πλανάω.

Πλανησιέδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incertis ſedibus errans. Ex πλάνησις, & ἕδρα, *ſedes*.

Πλάνησις, εως, ἡ, idem quod πλάνη.

Πλανητεύω, erro.

Πλανήτης, ȣ, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. V. ut planetæ erratici. Ab eod. Hinc

Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, erraticus, vagabundus.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, erratica.

Πλανητὸς, ἡ ὸν, erraticus, vagus.

Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.

Πλανόδιος, ία, ιον, in viâ errans, vagus. Ex πλάνη, & ὁδὸς, *via*.

Πλάνος, ȣ, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) ſeductor, impoſtor; (3) error, peccatum, digreſſio, vagus ſermo. A πλάνη.

Πλανοϛιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. A ϛείβω.

Πλανύττω, oberro, vagabundus ſum. Ἄνω κάτω πλανύττομεν, Ariſtoph. Av. 3. A πλάνη.

Πλανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, errans, vagans. Πλανωδεϛέρη ανώμη, *Aret.* A πλάνος.

Πλανώμενα, acc. plur. præſ. part. paſſ. à πλανάω.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula, propriè quæ eſt lata; (2) planities; (3) æquor, Ph. cruſta. A πλατύς, (ſeu à πλάσσω, *Ern.*)

Πλᾶξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔπληξε, à πλήσσω.

Πλάξιππον, acc. ſing. *Dor.* pro πλήξιππον, à πλήξιππος.

Πλάσαντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. verbi πλάσσω.

Πλάσας, *qui finxit*, nom. ſing. aor. ejuſd.

Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, ſimulatio; (3) ſonus vocis & conformatio placida. Ab eodem.

Πλασματίας, ȣ, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.

Πλασματικῶς, concinnè, aptè, qu. à πλασματικὸς.

Πλασματογράφος, ὁ, Rhetor, qui cauſas fictitias tractat, declamator. A γράφω.

Πλασματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fictitius, commentitius, Gl. V. A πλάσμα.

Πλάσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔπλασε, à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuli more formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminiſcor, ſimulo; πεπλασμένος, fictus, perf. paſſ. part. Τοιȣ́σδε λόγȣς ψιθύρȣς πλάττων εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεὺς, Soph. Aj. 150.

Πλαϛαρεύω, idem. A πλάϛης.

Πλάϛειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A

Πλαϛὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Πλάϛης, ȣ, ὁ, formator, fictor, creator.

Πλάϛιγξ, ιγγος, ἡ, lanx è jugo ſuſpenſa, cui pondus imponitur; (2) tabula, in quâ cottabis luditur, Gl. V. (2) ſcutica, flagellum, Æſchyl. Choëph. 288. A πλήσσω. Vid. *Ern.*

Πλαϛικὴ, ῆς, ἡ, ſtatuaria, Gl. V. A

Πλαϛικὸς, ἡ, ὸν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens; ſtatuarius, Gl. V. A πλαϛὸς.

Πλαϛογραφία, ἡ, falſum, quod committitur ſubjiciendis literis, teſtamentis, &c.

Πλαϛογράφος, falſarius, Gl. V. A πλαϛὸς, & γράφω.

Πλαϛοκατήγορος, calumniator, accuſator ſubornatus. Ex πλαϛός.

Πλαϛολάλος, fandi fictor, Gl. V.

Πλαϛολόγος, falſidicus, Gl. V.

Πλαϛὸς, ἡ, ὸν, fictus, fictilis; (2) fictus, ſimulatus, adulterinus, falſus. A πλάττω.

Πλαϛȣργέω, ῶ, f. ήσω, fingo, effingo, formo. A

Πλαϛȣργὸς, ȣ̃, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλαϛος, & ἔργον.

Πλάϛρα, τὰ, inaures, *Ern.* A πλάσσω.

Πλαϛῶς, *Adv.* fictè, ſimulatè, falsò, Gl. V.

Πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo, crepito, manu pulſum edo. Πλατάγησε νικήσας, Theocr. 8, 88. A

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; (2) fremitus maris; item homo garrulus. A πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω.

Πλαταγὼν, ῶνος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris. Vid. *Ern.* A πλαταγή.

Πλαταγώνιον, ου, τὸ, parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium, Dim.

Πλαταμώδης, ες, latus & planus. A πλατύς.

Πλαταμὼν, ῶνος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus & amplus ad mare; (3) littus amplum & latum, aut fovea maritima, humile & latum; (4) planities ap. Polyb. *Ern.* Ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι παραθλίβηται ὁμοίη, Aratus. 993. A πλατύς.

Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.

Πλατανιστὴς, οῦ, ὁ, piſcis quidam. Ab eod.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, platanus, *arbor*, quia ramos latè diffundit. A πλατύς.

Πλάτανος, ου, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Πλατανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, platanis abundans; (2) platani ſpeciem gerens.

Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis conſitus; platanetum, Gl. V. Ab eod.

Πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piſcis. Vox Alexandrina.

Πλατάσσω, ex ictu & colliſione ſonum excito. A πλατύς.

Πλατεία, ας, ἡ, ſc. ὁδὸς, platea. Ab eod.

Πλατειάζω, *Dor.* πλατειάσδω, dilato; (2) ore latiùs diducto loquor. Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα, Theocr. 15, 88. πλατεάζω, *Heſ.* πλατιάζω, *Suid.* al. πλατυάζω. Ab eod. Hinc

Πλατειασμός, οῦ, ὁ, vitium oris, quum diductis faucibus & ore apertiori ſermo promitur.

Πλατεῖον, ου, τὸ, tabella lata. A πλατύς.

Πλατέως, *Adv.* latè. *Compar.* πλατύτερον, latiùs. Ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi pars, palmula, Gl. Vet. palmula ratis; πλάται, ſcapulæ, latiores coſtæ.

Πλάτιον, ου, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. Dim. à πλάτη.

Πλατίον, *Dor.* pro πλησίον, propè.

ΠΛΑ΄ΤΙΣ, ιδος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, *Heſ.* pro πελάτις, à πελάω.

Πλατιστακὸς, οῦ, ὁ, piſcis, idem qui Alexandrinis πλάταξ, dicitur.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. A πλατύς.

Πλάττομαι, fingo, diſſimulo, ſimilo, Gl. V.

Πλάττω, fingo; vid. πλάσσω.

Πλατυάμφοδος, ἡ, latas vias habens; magna, *Epith.* urbis.

Πλατυγάστηρ, & πλατυγάστωρ, ορος, ὁ, qui eſt lato ventre.

Πλατυγίζω, palmulâ aquam percutiendo ſtrepitum excito; (2) verborum ampullis ſtrepito; (3) papaveris folium ſiniſtrâ teneo dextrâque percutiens ſonum inde elicio, ut ſciam, an amans redamer. Τί θαλαττοκοπεῖς ϗ πλατυγίζεις; Ariſtoph. Eq. 827. A πλατύς.

Πλατύγλωσσος, & πλαττύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, latam linguam habens. Ex γλῶσσα.

Πλάτυγξ, γγος, ἡ, ſumma & lata pars remi, quâ aqua percutitur, palmula. A πλατύς.

Πλατυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. πλατύνω.

Πλατύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus eſt amplus.

Πλατύκαρφος, ου, ὁ ϗ ἡ, feſtucam ſive ramulum habens.

Πλατύκαυλος, ὁ ϗ ἡ, latos caules habens.

Πλατύκερκος, ὁ, ἡ, caudam latum habens.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, ampla cornua habens. A κέρας.

Πλατυκορία, ας, ἡ, amplificatio vel amplitudo pupillæ, *Aret.* A κόρη.

Πλατυλέσχης, ου, ὁ, magnus nugator. A λέσχη.

Πλατυλόγος, latiloquus, Gl. V.

Πλατύλογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanceam habens latam. A λόγχη.

Πλατύνω, dilato, latè diduco, amplum & ſpatioſum reddo; a. 1. ἐπλάτυνα; πλατύνομαι, dilator, a. 1. ἐπλατύθην. Πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν. Matt. 23, 5. Ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται, 2 Cor. 6, 11. A πλατύς.

Πλατύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum dorſum habens.

Πλατυόνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, latos ungues habens.

Πλατυόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, latus. *Epith.* galeæ.

Πλατυπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum limbum è purpurâ habens. A πορφύρα.

Πλατύπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, latos pedes habens, Ph. pedo, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui latam faciem ſeu frontem habet.

Πλατύπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, latas habens nates. A πυγή.

Πλατύῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, latas nares habens.

Πλατύῤῥοος, *contr.* πλατύῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, lata habens fluenta, latè fluens.

Πλατύρυγχος, ſive πλατύῤῥυγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum roſtrum habens.

ΠΛΑΤΥΣ, εῖα, ὺ, latus; (2) amplus, ſpatioſus.

Πλατύσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplam carnem habens. Ex πλατὺς, & σάρξ.

Πλατύσημον, latus clavus, Gl. V. A ſeq.

Πλατύσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, lato clavo inſignis, Gl. V. πλατύσημοι, laticlavii. A σῆμα.

Πλατυσμα, ατος, τὸ, latum linteum vel ſimile quidpiam, cui emplaſtrum allinitur, πλατυμυῶδες, latè panſæ carnes muſculares. A πλατύνω. Unde

Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) oſtentatio, jactantia, loquacitas.

Πλατύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lato ſeu patulo ore eſt. Ex πλατὺς, & στόμα.

Πλατυτέρως, *Adv.* latiùs.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, ſpatioſitas. A πλατύς.

Πλατύφαγος, ἡ, navis latâ carinâ. *Strab.*

Πλατύφυλλόν, latifolium, Gl. V. A ſeq.

Πλατύφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lata folia habens.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλάω, appropinquo; *per Sync.* pro πελάω, ut hinc fit ἔπληντο, propinquabant, pluſq. perf. pro ἐπέπληντο. Ut à πλάω fit f. πλήσω. (2) impleo; unde πιπλάω, πίπλημι.

Πλέας, acc. plur. *per Syncop.* pro πλέονας, à πλέων, pro πλείων.

Πλέγδην, *Adverb.* nectendo, texendo; (2) implicitè. A πλέκω.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum ſeu contextum eſt; opus vitile, calathus, caniſtrum; Gl. V. textura; πλέγματα, crates, Ph. A πλέκω.

Πλεγματεύω, implico. A πλέγμα.

Πλεγμάτιον, ου, τὸ, idem quod πλὲγμα.

Πλεγνύω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans.

Πλέθριον, ου, τὸ, currus in circo, ſtadio, &c. A

ΠΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *ap. Gr. & in rebus Gr. eſt* menſura centum fere pedum; *at in rebus Rom. reſpondet Latino* jugerum, h. e. 240 pedibus; πλέθρα, jugera, arpendia, Ph. (2) ſpatium, *ſimpl.*

Πλεῖ, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro πλέε, à πλέω.

Πλειαδες, ων, αἱ, Vergiliæ, Ph.

Πλειὰς, bruma, Ph.

Πλειέειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πλέειν.

Πλέιη, nom. ſing. f. g. *Ion.* pro πλέα, à πλέος.

Πλεῖθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. *per Paragog.* pro πλεῖ, à πλέω.

Πλεῖν, pro πλεῖον, ſeu πλέον, plus. Καὶ, τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἐστ' ἄξιον στατήρων, Ariſtoph. Nub. Πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι, idem, Ran. 18.

Πλεόνως, *Adverb.* plus. A πλεῖον.

Πλείους, acc. plur. *Att.* & *Ion.* pro πλείονας.

Πλειστάκι, & πλειστάκις, *Adv.* ſæpiſſimè, ut plurimùm. A πλεῖστος.

Πλείσταν, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro πλείστην, à πολύς.

Πλείσταχόθεν, *Adv.* ſæpenumerò; (2) plurimis ex locis. Ab eod.

Πλειστηριάζω, fut. άσω, pluris liceor, quam cæteri. Ab eod. Hinc

Πλειστηριασμός, οῦ, ὁ, licitatio, Gl. V.

Πλειστοβολεῖν, ludere taxillis. A βολή.

Πλειστοβολίνδα, ludus puerilis qui fit taxillis.

Πλειστόβολος, ου, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta ſortitur aut jacit. Ex πλεῖστος, & βάλλω.

Πλειστοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, plurimùm valeo, vel poſſum.

Πλειστολόγως, plurifariàm, Gl. V. A λόγος.

Πλειστόμβροτος, ον, frequens, celeber. A βροτός.

Πλεῖστος, plurimus; pro πλεῖστος. A πλέος. πλεῖστοι, plurimi, Ph. plerique, plures, complures; πλεῖστον, plurimum. A πλείων.

Πλειστοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plurimorum ferax. Ex πλεῖστος, & φέρω.

Πλείω, *Poet.* pro πλέω, navigo.

Πλείω, acc. ſing. vel nom. pl. n. g. *Att.* & *Ion.* pro πλείονα.

Πλείων, comp. à πολὺς, plus, plurimus, Ph. hinc πλείονες, plures, complures, plerique, item mortui, Gl. V. πλεῖον, plus, plurimum, Ph. πλείονα, plura, plurima, ἐπι πλεῖον, ſeu πλέον, valdè, egregiè; *item* latiùs; poſteriore ſenſu & pro *adj.* ponitur; (2) τὸ δὲ πλέον, atque adeo, *item*, reverà, cum opponitur κατὰ πρόφασιν, aut ſimile quid; (3) ἐκ πλείονος, diu ante, à longo ante tempore; (4) μεχρὶ πλεῖονος, diu; (5) πλείω, *Adv. cum numeris pro* ampliùs; (6) τί δὲ πλέον, quid prodeſt? *Strab.*

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, Gl. Vet. Τὰ μεν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ ἐνὶ, Call. in Jov. 89.

Πλέχος, εος, τὸ, ſportula è vitilibus contexta, A πλέκω.

Πλεκόω, implicor, i. e. coëo. A πλέκος.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus; (2) cirrus, cincinnus; (3) rete, laqueus, Ph. ſpira; (4) cirri, ſeu flagella polypodis. A πλέκω.

Πλεκτανοστόλος, per funem tractus, *Epith.* navis. A στέλλομαι.

Πλεκτανόω, implico. A πλεκτάνη.

Πλεκτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro πλεκτοῖς, à

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, nexus, plexilis, nexilis; (2) textilis, nexilis; πλεκτὰ, plexa, Gl. V. gerræ, Ph. à πλέκω.

ΠΛΕ΄ΚΩ, f. ξω, necto, connecto, plecto; (2) texo, contexo, plico; (3) *metaph.* ſtruo, machinor, πεπλεγμενος, plexus, perf. paſſ. part. Ἐάν τις πλέκῃ γυνὴ στέφανον, ἐρᾷν δοκεῖ, Ariſtoph. Θεσμ. 408. Ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν; Eur. Andr. 66.

Πλέννα, vide βλέννα.

Πλέξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξης, *plicaveris*, aor. 2. conj. act.

Πλέον, *plus*, *Poet.* pro πλεῖον.

Πλεοναζόντως, abundanter, Ph. A

Πλεονάζω, fut. άσω, copioſior aut major ſum, quam neceſſe ſit; (2) multiplicor, plus habeo, anteſto, exubero, redundo; (3) inſoleſco, ſupra modum efferor; (4) augeo, multiplico. Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ, Phocyl. 55. Ὃ μήτε πλεονάζει, μήτε ἐλλείπει, Ariſtot. A πλέον.

Πλεονάκις, *Adv.* ſæpiùs, ſæpenumerò, Gl. V.

Πλέονας, *plures*, acc. plur. *Poet.* pro πλέιονας, à πλείων, *copioſior.*

Πλεονάσαι, aor. 1. inf. act. v. πλεονάζω.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia; (2) abundantia, copia. A πλεονάζω. Unde

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, cumulatio, abundatio, amplitudo, Gl. V. figura ſermonis; (2) latior rei explicatio; (3) frequentatio ejuſdem verbi. *Ern.*

Πλεοναστινὸς, ἡ, ὸν, redundans, ſuperfluus.

Πλεοναστὸς, ἡ, ὸν, abundans, multus.

Πλεοναχῶς, mutifariàm, variè, Gl. V. plurifariàm. A πλέων, pro πλείων.

Πλεονεκτέω, plus habeo, ampliorem partem ſeu portionem habeo, etiam in rebus duris & triſtibus; (2) vinco, præſto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæſtui habeo, lædo; (4) utilitatem, lucrum ex aliquâ re capio, plus appeto, quam par, aut ſatis eſt. Ἐπλεονέκτουν μέντοι οἱ Αἰγύπτιοι ϗ πλήθει ϗ τοῖς ὅπλοις, Xen. Cyr. 7, 9. Ex πλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, commoditas, ſuperiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, &c. (2) victoria; (3) id quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi causâ.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, Ph. avidus, Gl. V. cupidus. Ex πλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, alieni avidus, avarus, Gl. V. cupidus.

Πλεονεκτικῶς, *Adv.* fraudulenter, animo aſtuto & decipiendi ſtudioſo.

Πλεονεκτίστατος, η, ον, avariſſimus, fraudulentiſſimus.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod ϖλεονέκτημα; (2) avaritia, Gl. V. omninoque inexhauſta cujuſcunque rei aviditas, v. gr. voluptatis, laudis, &c. Ex πλέον, & ἔχω, *fut.* ἕξω.

Πλεονεσσί, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* à ϖλείων.

Πλεόνως, *Adv.* pluſculùm. A πλέον.

Πλέον, plus, *adv.* A ϖλεῖον.

ΠΛΕ´ΟΣ, έα, έον, plenus, refertus.

Πλεύσας, acc. pl. præſ. part. f. g. v. ϖλέω.

Πλέτο, *erat*, 3. ſing. imperf. indic. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπέλετο, à ϖέλομαι.

Πλευμονίς, ἰδος, ἡ, vitium pulmonum, è quo tabes oritur.

Πλευμονάω, vitio pulmonum laboro, *Ern.*

Πλευμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pulmoni ſimilis, ſpongioſus; pro ϖνευμονώδης.

Πλευμοῤῥαγὴς, ἐς, rupturâ pulmonis laborans, unde hæmoptyſis. A ϖλεύμων, & ῥήγνυμι.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo; pulmo marinus. A ϖνεύμων.

Πλεῦν, *plus*, *Dor.* pro ϖλέον.

Πλεῦνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro ϖλέονας, à πλέων, pro πλείων, *copioſior.*

Πλεύνως, *Adv.* plus, admodùm, valdè, præter modum. A πλέων.

ΠΛΕΥΡΑ`, ᾶς, ἡ, latus, coſta. Unde.

Πλευρίον, τὸ, Dim.

Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A ϖλευρά.

Πλευριτικὸς, ἡ, ὸν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A ϖλευρά. Unde

Πλευρόθεν, *Adverb.* à latere, de lateribus.

Πλευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, latus ferio ſeu percutio. Τὰ δὲ ϖλευροκοπῶν, δίχ᾽ ἀνεῤῥήγνυ, Soph. Aj. 236. Ex ϖλευρὰ, & κόπτω.

Πλευρὸν, οῦ, τὸ, latus, coſta. A ϖλευρά.

Πλεύρωμα, τὸ, latus. Ab eod.

Πλεύσεαι, 2. ſing. f. 1. indic. med. *Ion.* pro ϖλεύσῃ, à ϖλέω.

Πλευσοῦμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro ϖλεύσομαι.

Πλευστικὸς, ἡ, ὸν, navigationi accommodatus. Gl. Vet. navalis. A πλέω.

Πλευστικῶς, *Adv.* ad navigandum aptè.

Πλεύσωμεν, *navigaverimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. v. πλέω.

ΠΛΕ´Ω, navigo; (2) navicularium exerceo; (3) nato, fluito; (4) incerto gradu eo. *Ern.* f. πλεύσω; perf. ϖέπλευκα.

Πλέω, *plura*, nom. pl. n. g. *per Syncop.* pro ϖλέονα, à πλέον pro πλεῖον, *plus.*

Πλέων, *Poet.* pro πλείων, *copioſior.*

Πλέως, *Adv.* pro ϖλέος, *plenus.*

Πλήγανον, ου, τὸ, baculus, *Heſ.* A ϖληγή.

Πληγὰς, άδος, ἡ, falx, *Heſ.* ϖληγάδες, pro Συμπληγάδες, petræ concurrentes. A πλήσσω.

Πληγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. ϖλήσσω.

Πληγῆναι, *percuſſum eſſe*, aor. 2. inf. paſſ.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus; ϖληγαὶ, verbera. A πλήττω.

Πλῆγμα, ατος, τὸ, idem.

Πλήθει, dat. ſing. pro πλήθει, à ϖλῆθος.

Πλήθοντα, acc. ſing. præſ. part. v. ϖλήθω.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo quævis; (2) copia, abundantia; (3) populus; (4) plebs, vulgus. A πλήθω.

Πλήθουσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν.

Πληθοχορεία, η, ſaltatio, frequens, vel diuturna.

Πληθόχωρος, ον, multa capiens, latus. *Ern.*

Πληθυνθείης, 2. ſing. aor. 1. opt. paſſ. v. πληθύνω. Unde

Πληθυντικὸς, ἡ, ὸν, augendi & multiplicandi vim habens; (2) pluralis, Ph.

Πληθυντικῶς, numero plurali, pluraliter.

Πληθύνω, multiplico, augeo, amplifico; (2) augeſco, augeor numero, creſco, plenus ſum, abundo. Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, Act. 6, 7. A ϖλῆθος.

Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. Ab eod.

Πληθυσμὸς, οῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. A ϖληθύνομαι.

Πληθύω, multus vel plenus ſum, abundo, exundo. Ἀκολασίας δὲ ϗ νόσων ϖληθυουσῶν ἐν τῇ πόλει, Plato. A ϖληθύς.

Πλήθω, f. ϖλήσω, impleo, repleo: (2) plenus ſeu refertus ſum, turgeo; ϖληθούσης ἀγορᾶς, pleno foro; ϖλήθομαι, impleor. Ὄψιν τερείνην τήνδ᾽ ἔπλησα δακρύων, Eur. Med. 905. Ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσία, Soph. Phil. 524. A πλέος. (A πλάω, vel πλημι. *Ern.*)

Πληθώρα, ας, ἡ, *Ion.* πληθώρη, copia, redundantia; (2) ſatietas è copiâ; (3) ap. medicos ſalubrium humorum redundantia; (4) hominum frequentia. A πλήθω.

Πληθωρέω, ῶ, impleo; ϖληθωρέομαι, inundo, inundor. A ϖληθώρα. Unde

Πληθωρία, ἡ, redundantia, ſatietas.

Πληθωρικὸς, ἡ, ὸν, plenus; (2) plenus humoribus bonis. Ab eod.

Πλήθωσιν, 3. plur. præſ. conj. act. cum ν, à verbo ϖλήθω.

Πλειάδες, *Pleiades*, acc. plur. *Poet.* pro Πλειάδας, à πλειάς, *Pleias.*

Πλήκτης, ου, ὁ, percuſſor; (2) pugnax, rixoſus. A πλήττω.

Πληκτίζομαι, fut. ίσομαι, digladior, uſque ad plagas pugno; (2) inſolenter me gero; (3) ad miſerationem induco, ſc. plangendo. Πληκτίζεσθ᾽ ἀλόχοισι, Il. 21, 499. A πλήκτης.

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, percutiendi ſeu feriendi vim habens, plagoſus, Gl. V. rixoſus, inſolens. Ab eod.

Πληκτικῶς, cæſim, Gl. Vet. jaciendo, percutiendo. A præc.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, plectrum cithariſtæ; ſcutica, flagellum, calcar gallinacei, Ph. pecten, tinnulum, omne, quo percuti et cadi poteſt. A ϖλήσσω.

Πληκτροποιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui plectra ſive inſtrumenta conficit, quibus citharæ pulſantur. Ex ϖλῆκτρον, & ποιέω.

Πληκτροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, calcaria ferens. Ex ϖλῆκτρον, & φέρω.

Πλῆμα, τὸ, plenitudo. A ϖλήθω.

Πλήμη, ſeu ϖλήμμη, ης, ἡ, æſtus maris accedens. A πλῆμι, ſive πλήθω.

Πλῆμι, appropinquo; (2) impleo. A πλάω.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitioſitas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A ϖλημμελής. Unde

Πλημμελέω, ῶ, fut. ήσω, incompoſitè, inconcinnè, immoderatè me gero, improbè me gero, pecco, Gl. Vet. pecco, delinquo; ϖλημμελεῖ, committit, Ph. ϖλημμελεῖται, committitur, Ph. πλημμεληθὲν, commiſſum, Gl. Vet. a. 1. part. paſſ. ϖεπλημμεληκέναι, perpetrare, Ph. perf. act. inf. at ϖεπλημμέληται, admiſſum eſt, Ph. perf. paſſ. ind. Πλημμελεῖν τι Dem. εἴς τι Plat. ϖερί τι, id. δὶ ὕβριν, Dem.

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commiſſum, reatus, Ph. A præc.

Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contra modulationis normam, inconcinnus, abſonus, Gl. V. inconditus; (2) immoderatus, vitioſus, culpabilis, mendoſus. Ex πλὴν, & μέλος, *carmen.*

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.

Πλημμελῶς, *Adv.* immoderatè, inconditè, inconcinnè; (2) perperàm, malè, vitioſè, improbè. A ϖλημμελής.

Πλημμύρα, ας, ἡ, & ϖλημμυρία, *Aret.* maris æſtuantis acceſſus; inundatio, Gl. Vet. A ϖλήμη. Hinc

Πλημμυρέω, ῶ, fut. έσω, æſtu inundo, reſtagno, redundo, plenus ſum, Gloſſ. Vet. ϖλημμυρεῖ, inundat, exuberat.

Πλημμυρίζω, inundo, Gl. V. Ab eod.

Πλημμύριον, ου, τὸ, æſtuarium, & arx in æſtuario. Ab eod. Unde

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æſtuantis acceſſus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia. *Ol.* 9, 486.

Πλημμύρω, æſtuo, inundo, reſtagno. Ab eod.

ΠΛΗ´ΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus, ſive fiſtula rotæ, cui axis inſeritur, Il. 5, 726.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex præc. & δέω.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A ϖλήθω, vel ϖλήμη, & χέω, *fundo.*

ΠΛΗ´Ν, præterquam, præter; (2) ſed, verum, tamen, veruntamen; (3) cæterum, in principio, tranſeundi causâ, aut redeundi ad rem. ϖλὴν ὅσον, niſi quod, præterquam quod; ϖλὴν ἀλλὰ ἢ, niſi ſi; ἄλλος ϖλήν, alius quam; ϖλὴν ἐὰν, ſi modo, ϖλὴν εἰ, niſi.

Πλῆντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπλῆντο, à ϖλῆμι.

Πλῆξε, *percuſſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, à ϖλήσσω.

Πλήξας, *qui percuſſit*, a. 1. part. act.

Πλήξιππος, ου, ὁ, qui pungit & ſtimulat equos, agitator, & domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex ϖλήσσω, & ἵππος.

Πλῆρες, *plenum*, neut. à ϖλήρης, *plenus.*

Πληρέστατα, *Adv.* pleniſſimè, Ph. A πλήρης.

Πληρέστατος, pleniſſimus; ϖληρεστάτη, pleniſſima, Gl. V. ϖληρέστατον, pleniùs, Ph. pleniſſimum. A ϖλήρης.

Πλήρη, acc. ſing. *contr.* pro πλήρεα, à

Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus; (2) perfectus ſeu integer. A ϖλέος.

Πληροῖ, 3. ſing. præſ. indic. act. *contr.* pro ϖληρόει, à ϖληρόω.

Πληροσέληνον, plena luna, Gl. V. A

Πληροσέληνος, ὁ ϗ ἡ, plenilunium. A Σελήνη.

Πληροφορέω, juſtum pondus, juſtam menſuram do; (2) certiorem facio; (3) ſatisfacio dando, argumentis, teſtimoniis; planè probo. *Paſſ.* juſtum pondus, &c. accipio; (2) certior fio; (3) perſuaſum habeo, certo ſcio; (4) ϖεπληροφορημένα, res certæ. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Rom. 14, 5. A πλήρης, & φέρω. Hinc

Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo; (2) ſatiſfactio; (3) certitudo.

Πληροφορία, ας, ἡ, certa fides, certa perſuaſio.

Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo; inſtruo; (2) prægnantem reddo; (3) ſuppleo, ſupplementum adjicio; (4) abſolvo, perficio; (5) ſatio, *propriè & tropicè*; (6) ſolvo quod debeo, ſtipem confero; ϖληρῶσαι, terminare, Ph. aor. 1. inf. (7) *paſſ.* πληροῦσθαι, dicuntur in N. T. vaticinia, cum eventum habent. ϖληρωθῇ ſarciatur, Gl. Vet. aor. 1. paſſ. ſubj. Ὅθεν χέρας πληροῦντες, Eur. Her. fur. 374. Πεπληρωμένον δικαστήριον, Dem. A ϖλήρης. Hinc

Πληρωθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Πληρωθῶσιν, 3. pl. aor. ejuſd. cum ν.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Unde (1) ſocii navales, &c. (2) naves inſtructæ ipſæ; (3) ſupplementum exercitûs; (4) ſumma definita; (5) pro ϖλήρωσις, ut κυλίκων πλήρωμα, munus pincernæ, ap. *Eur.* & ſic quoque in libris ſacris accipitur, *Ern.*

Πληρώσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuſlibet rei, & quâcumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio & abſolutio; (4) ſolutio ejus quod debeas.

Πληρωτὴς, ου, ὁ, qui ἔρανον ſtipem, &c. confert, unde Πληρωτὴς ἐράνου; (2) cum ἔρανος convivium de ſymbolis ſignificat, ϖληρωτής eſt ἐρανάρχης, 2.) Συμποσιάρχης, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi.

Πληρατικὸς, ἡ, ὸν, implendi ſeu replendi vim habens, Gl. V. explebilis. Ab eod.

Πλησάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. πλήθω.

Πλήσασα, *quæ implevit*, a. 1. part. act. f. g.

Πλησθεὶς, *impletus*, aor. 1. part. paſſ.

Πλησιάζω, fut. άσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) ſector; (4) rem habeo, cum aliquâ concumbo. Οὐδὲ ἐπλησίαζε τούτων οὐδεὶς αὐτῷ, οὔτε νυκτὸς, οὔτε ἡμέρας, Xen. Πᾶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτε, Eur. El. 641. A πλησίον.

Πλησιαίτερος, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. A πλήσιος.

Πλησίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex πλησιος, & ἅλς, *mare*.

Πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, acceſſus, appropinquatio; (2) familiaris conſuetudo & ſectatio; (3) coitus. A πλησιάζω.

Πλησίγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, maxillas ſeu buccas implens. Ex πλήθω, & γνάθος.

Πλησιέστερος, propinquior; πλησιέστατος, proximus. A πλησιον.

Πλησίμοχθος, ὁ, ἡ, ærumnoſus. A πλήθω.

Πλησιόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo vicinus, proximus.

Πλησίοικος, ὁ ϗ ἡ, vicinus.

Πλησίον, propè, juxta, cominùs. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus. A

Πλησιος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. A πέλας, *propè*.

Πλησιοχώρα, ας, ἡ, vicina regio. A

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, confinis, finitimus, accola, Ph.

Πλησίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, velum implens; (2) qui proſpero curſu et plenis velis navigat. Ex πλήθω, & ἱστίον.

Πλησιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plenam lucem habens, *Epith.* lunæ. Ex πλήθω, & φάω.

Πλῆσμα, ατος, τὸ, explementum, ſeu id, quo aliquid expletum eſt. A ϖλήθω. Unde

Πλήσμη, ἡ, idem quod πλημύρα.

Πλήσμιος, ία, ιον, replens, implens; (2) delicatus, faſtidioſus. Hinc τὸ πλήσμιον, ου, faſtidium, ſatietas. A πλήθω.

Πλησμίως, *Adv.* ad ſatietatem, faſtidium.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas; (2) intemperantia in cibo, &c. abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc

Πλησμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, replens, ſatians.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, vel πλήττω, fut. ξω, percutio, ferio, πεπληγμενος, perf. paſſ. πληγεὶς, percuſſus, aor. 2. Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος ἱκετης ἄφιγμαι πρός σε, Ariſtoph. Θεσμ. 186. Ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα, Eur. Rheſ. 868.

Πληστεύω, repleo. A πλήθω.

Πληστιγξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

Πλήττει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Att.* pro πλήσσει, à πλήσσω.

Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat. A πελάω.

Πλῆτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔπλητο, à πίμπλημι.

Πλήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amplior, copioſior, Comp. à πολύς.

Πλίγμα, ατος, τὸ, gradus, greſſus; (2) ſaltus; (3) paſſus; (4) ictus, percuſſio. A πλίσσω.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum. A πλινθεύω.

Πλινθείον, ου, τὸ, figlina laterum, officina, in quâ lateres finguntur. Ab eod.

Πλίνθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθέυω.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πλινθεύω.

Πλινθευτὴς, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

Πλινθεύω, lateres fingo; (2) ex lateribus ædifico; (3) in lateres effingo ſeu formo. Ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν, Ariſtoph. Nub. 1124. Καὶ πλαισία ξύμπτηκα πλινθεύουσί γε, id. Ran. 812. A πλίνθος.

Πλινθηδὸν, *Adv.* in lateris formam.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, lateritius. Ab eod.

Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus; (2) quævis figura quadrilatero *impr.* oblongior; (3) laterculus & abacus; (4) genus aciei militaris; (5) machinamenti genus. Dim. ab eodem.

Πλινθὶς, ιδος, ἡ, idem quod

Πλινθοποιΐα, ἡ, idem quod πλίνθευσις.

Πλινθος, ου, ἡ, later, imbrex, tegula; (2) pars quædam capitis columnæ.

Πλινθουργέω, ῶ, fut. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.

Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.

Πλινθουργὸς, οῦ, ὁ, qui lateres conficit, Gl. V. laterarius. Ex πλίνθος, & ἔργον.

Πλινθοφορέω, ῶ, lateres porto. Ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν, Ariſtoph. Av. 1144. A φέρω.

Πλιθόω, ῶ, f. ώσω, è lateribus conſtruo, ſeu fabricor quidpiam. A πλινθος.

Πλινθυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lateribus contextus, i. e. ex lateribus conſtructus. Ex ὑφαίνω.

Πλὶξ, gradus, greſſus, paſſus; (2) ſpatium inter pollicem & medium digitum. A

ΠΛΙ'ΣΣΩ, gradior, gradus glomero; (2) percutio, ferio. Εὖ δὲ ϖλίσσοντό ϖόδεσσι, Od. 6, 318. Hinc

Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina & femur, cutis, quæ pudendis ſubeſt.

Πλίχος, idem & ab eod.

Πλοας, άδος, ἡ, fluitans. A ϖλέω, *navigo*.

Πλοητὸκος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigationem efficiens. A ϖλόος, & τίκτω.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navicula, Gl. Vet. cimba; (2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.

Πλοΐζω, f. ϖλωΐζω, & ϖλοΐζομαι, navigo, navi proficiſcor. Πλωΐζεσκε νηυσὶ, Heſ. Ἔργ. 632. Ab eod.

Πλόϊμος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.

Πλοιοειδὴς, ὲς, navis figuram habens.

Πλοῖον, ου, τὸ, navis *impr.* oneraria. A πλέω.

Πλοιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, naviger, Gl. V. Ex ϖλοῖον, & φέρω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A ϖλέκω.

Πλόκαμον, ου, τὸ, textum; (2) vitile opus.

Πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni; (2) cinni, vell nodi crinium nexorum, Gl. Vet. crinis; ϖλόκαμοι, crines, cæſaries, Ph. Ab eod.

Πλοκερὸς, ρὰ, ρὸν, textilis. A πλόκος.

Πλοκευς, εως, ὁ, textor, Gl. V. Ab eod.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, trama, Ph. (2) contextus, compoſitio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutiæ; (4) figura oratoria. A πλέκω. Hinc

Πλόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, textilis, nexilis.

Πλόκιον, ου, τὸ, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris, Dim.

Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis; (2) perplexus, intricatus. A

Πλόκος, ου, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. A πλέκω.

Πλόος, *contr.* ϖλοῦς, ὁ, navigatio, curſus; (2) expeditio navalis. A πλέω.

Πλοῦ, gen. ſing. *contr.* pro ϖλόου, à ϖλόος.

Πλουθυγίεια, ας, ἡ, ſanitatis opulentia, divitiæ cum opulentiâ, pleniſſima felicitas. Ex ϖλοῦτος, & ὑγίεια.

Πλουσιάζω, fut. άσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλουσιάσθη τὸ πλῆθος, Herodian. A πλούσιος.

Πλουσιακὸς, ἡ, ὸν, opulentus. Ab eod.

Πλουσιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, largis muneribus locupletans. A δῶρον.

Πλούσιος, ία, ιον, dives, opulentus. A ϖλοῦτος.

Πλουσίως, *Adv.* abundè, adfluenter.

Πλουταγαθὴς, ὲς, dives, refertus divitiis. Ab ἀγαθός.

Πλουτακαδημεία, ας, ἡ, commentatio diteſcendi, philoſophia, cujus finis ſunt divitiæ. Ex πλοῦτος, & ἀκαδημεία.

Πλούταξ, ακος, ὁ, valdè dives, vel ſatis dives. A πλοῦτος.

Πλουτέλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro ϖολυτέλεια, vel ϖλεοτέλεια.

Πλουτεὺς, έως, ὁ, Plutus. A ϖλοῦτος.

Πλουτεῦντας, acc. pl. *Dor.* pro ϖλουτοῦντας, à

Πλουτέω, ῶ, f. ήσω, dives ſum; (2) divitem reddo. Πλουτεῖν τε τερπνον, id. *Eur.* Ion. 663. Τῶν δὲ συστρατευσαμενων αὐτῷ τοὺς μεν ἀρίστους ϖεπλούτηκε, Xen. Πλουτῶν εἰς ὑπερβολην, Luc. Ab eod.

Πλουτίζω, fut. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo; ϖλουτίζεται, diteſcit, Ph. Πλουτιζειν ἑαυτὸν, Xen. Ab eod.

Πλουτίνδην, *Adv.* eligendo ditiores, vel ditiſſimum quemque, è cenſu. Ab eod.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, f. A

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui divitias miniſtrat & ſuggerit.

Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Πλουτοδοτέω, divitias largior.

Πλούτοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ϖλούτου.

Πλουτοποιος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui divitias congerit; (2) lucroſus, quæſtuoſus. A ϖοιέω.

ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.

Πλουτουντι, dat. ſing. præſ. part. act. à ϖλουτέω.

Πλουτοταφὴς, ὁ ϗ ἡ, divitiis non utens, ſed abſcondens eas penitùs. A τάφος.

Πλουτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, divitias adferens, augens. A φέρω.

Πλουτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives terra, *Suicer.*

Πλούτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A ϖλοῦτος.

Πλουτώνεια, & ϖλουτώνια, ſeu χωρία, loca, quæ pernicioſos ac peſtilentes odores exhalant. A πλούτων.

Πλοχμὸς, ου, ὁ, crinis plexus & intortus. Il. 17, 52. A πλόκαμος.

Πλοώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, fluitans aut innatans. A πλόος.

Πλυθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi πλύνω, pro πλύω.

Πλῦμα, ατος, τὸ, aqua ſordida ex loturâ, aqua, in quâ aliquid elutum eſt; (2) tritum & exhauſtum ſcortum. A πλύνω.

Πλύνεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπλυνε.

Πλύνος, ου, ὁ, res quæ lavatur. Ab eod.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, lavacrum; item, in quo abluuntur panni, Il. 22, 153. (2) maledictis obrutus, infamatus, πλυνόν ποιεῖν τίνα, omnibus conviciis proſcindere aliquem, maledicta infundere in aliquem.

Πλυντὴρ, ὁ, idem quod præc. 1.

Πλυντήρια, ων, τὰ, feſtum quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis, agitabatur. Ab eod.

Πλυντικὸς, ἡ, ὸν, fullonius, fullo. A

Πλύντης, ου, ὁ, fullo; πλυντις, ίδος, ἡ, *Poll.*

Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, *Steph.* πλύντρια, ἡ, *Poll.*

Πλύντρον, τὸ, merces, pro lotura, id.

Πλυντρὸς, γὴ, terra, quâ lotrices in eluendis utebantur pannis. A

ΠΛΥ'ΝΩ, fut. υνῶ, lavo propriè veſtes ſordidas; (2) verro; (3) conviciis inceſſo, maledictis proſcindo, objurgo; πεπλυμένος, lotus, Ph. perf. part. paſſ. Τὸ στόμα μευ πλύνω, Theocr. 27, 5. Ὡρᾶν (Horarum) πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς, Theocr. 1, 150. Hinc

Πλύσιμον, lavatorium, Gl. V.

Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura.

Πλύσμα, ατος, τὸ, & πλυσμός, ὁ, idem.

Πλύτης, ου, ὁ, lavator, Gl. V.

Πλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lotus. Πλυτοὶ χόνδροι, *Aret.* Ἀλήτῳ πλυτῷ, *Hippocr.*

Πλῶε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπλωε, à πλωω, *navigo*.

Πλωεύσας, *Dor.* pro πλωούσας.

Πλωὰς, uſitatiùs πλωιὰς, ut

Πλωϊάδες νεφέλαι, natantes nubes & quæ crebrò circumferuntur. A πλωΐς.

Πλωΐζεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπλώϊζε, à

Πλωΐζω, & πλωΐζωμαι, navigo. A πλέω.

Πλώϊμος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, mare apertum verno tempòre; (2) navigationi idoneus. Ab eod.

Πλῶς, pl. ϖλῶτες, mugiles piſces. *Ath.*

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, Natator; (2) Nauta.

Πλώτης, idem & ab eod.

Πλωτικὸς, ἡ, ὀν, navigationi, vel natationi aptūs ; (2) qui rei nauticæ operam dat ; (3) mercator. A ϖλώω.

Πλωτὸς, ἢ, ὀν, navigabilis, navibus pervius ; (2) qui navibus adiri poteſt ; (3) de tempore, quo mare navigari poteſt ; (4) natatilis. Ab eod.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, navigator, nauta. A

Πλώω, navigo ; (2) nato, fluito. A ϖλέω.

Πνείοντας, anhelantes, acc. plur. part. præſ. act. Poet. pro ϖνέοντας, à ϖνέω.

Πνέοισαι, Dor. pro πνέουσαι.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, flamen, Gl. Vet. Πνεῦμα κωνίκον, turbo, Appian. (2) nota aſpirationis. In Scripturâ S. Spiritus Sanctus ; (3) ſpiritus propheticus ; divina natura Chriſti ; (4) ſanctitas animi, & ſtudium pietatis ; (5) religio Chriſtiana ſeu Scriptura S. (6) omnia effectu virtutis divinæ, ut miracula, &c. (7) mens humana ; (8) ſenſus animi. A ϖνέω. Hinc

Πνευματίας, ου, ὁ, cui magna eſt & frequens reſpiratio ; (2) cui venter flatu diſtenditur.

Πνευματιάω, ſuſpiro, Ph.

Πνευματίζω, ſpiritum ſcribo & pronuncio in literâ, πνεῦμα. 2.)

Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, ſpiritualis, ſpiritalis, qui à ſpiritu cietur ; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventoſus ; (3) inflatus, flatu plenus, flatu ſeu ſpiritu diſtentus ; (4) flatus ciens, inflans ; in Scriptura S. divinus, ſanctus, purus, perfectus, vi & efficaciâ præditus, item quod Scriptura S. continet, quod cum eâ convenit. Hinc ἡ ϖνευματικὴ, ης, ſc. ἐπιϛήμη, diſciplina philoſophica de ſpiritibus agens.

Πνευματικῶς, Adv. ſpiritualiter ; (2) allegoricè ; (3) ſecundum Scripturam S. (4) vi & auxilio divino ; (5) ſanctè, piè.

Πνευμάτιον, ου, τὸ, parvus flatus ; (2) animula. A πνεῦμα.

Πνευματιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventoſus ; (2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

Πνευματισμὸς, ὁ, pronunciatio cum ſpiritu inpr. aſpero. A ϖνευματίζω.

Πνευματοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpiritus ſeu flatus recipiens. Ex πνεῦμα, & δέχομαι.

Πνευματοκήλη, ης, ἡ, ventoſa hernia, ramex.

Πνευματοκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſpiritu motus.

Πνευματοκινήτως, impulſu Divini Spiritûs.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, ſpiritus vocator & quaſi accerſitor. Ex ϖνεῦμα, & κλητωρ.

Πνευματομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Spiritui S. repugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. Ex ϖνεῦμα, & μάχομαι.

Πνευματόμφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὀμφαλος.

Πνευματοποιέω, flatus concito ; πνευματοποιοῦντα, flatulenta.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, à vento feror, vento agitor ; (2) adflatu numinis feror. A

Πνευματόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui adflatu numinis fertur, ſpiritu adflatus. A φέρω.

Πνευματόω, ῶ, fut. ώσω, flatu ſeu ſpiritu impleo, flatus excito ; (2) in ſpiritum verto ; (3) ſpiritu adflo. A ϖνεῦμα.

Πνευματώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpiritu plenus, ventoſus ; (2) qui flatus movet, qui inflat ; (3) inflatus, flatu diſtentus ; (4) flatulentus ; (5) anheloſus, qui ægrè reſpirat. Ab eodem.

Πνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A ϖνευματόω.

Πνευματωτικὸς, ἡ, ὸν, inflandi ſeu flatûs excitandi vim habens. Ab eod.

Πνεύμενος, ου, ὁ, anheloſus, difficultate ſpirandi laborans, Suicer. A πνέω. lege πνευμονικός. Ern.

Πνευμονευτικὰ, ῶν, τὰ, inſtrumenta, quæ ſpiritu inflantur. Ab eod.

Πνευμονίας, ου, ὁ, ad pulmonem pertinens. A Πνεύμων. Unde

Πνευμονικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirationis inſtrumentum ; (2) piſcis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσαι, ſpiraſſe, a. 1. inf. act. verbi πνέω.

Πνεύσειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. pro ϖνεῦσαι.

Πνεῦσις, εως, ἡ, ſpiratio, flatus. Ab eod.

Πνευϛιάω, ῶ, anhelo, crebrò ſpiro ſeu reſpiro, ægrè reſpiro ; πνευϛιῶν, anhelans.

Πνευϛικὸς, ἡ, ὸν, ſpiritalis ; (2) inflatus. Ab eod.

ΠΝΈΩ, f. εύσω, flo, ſpiro, anhelo ; (2) odorem ſpiro, oleo, Gl. Vet. Ὡς ὗτος, ἤδη κακίας ϗ ζυκοφαντίας πνεῖ, Ariſtoph. Eq. 435.

Πνιγαλίων, ωνος, ὁ, incubus, ſuppreſſio nocturna, quâ dormientes ſuffocari ſibi videntur. A πνίγω.

Πνιγαμὼν, ᾶνος, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγεῖσα, aor. 2. part. paſſ. f. g. v. πνίγω.

Πνιγετὸς, οῦ, ὁ, laqueus, quo ſe quis ſtrangulat, Ern. A πνίγω.

Πνίγευς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inaſſantur, ſuffocantur. Ab eod. Unde

Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, æſtu ſuffocans, æſtu moleſtus, fervens ; (2) ſuffocans.

Πνιγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi πνίγω.

Πνιγῖτις, γῆ, terra quædam colore nigro.

Πνίγμα, ατος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio.

Πνιγμονὴ, ἡ, idem.

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, ſuffocatio, Ph. A πνίγω. Hinc

Πνιγμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuffocans, ſtrangulans.

Πνιγόεις, όεσσα, όεν, idem, Suicer. Ab eod.

Πνῖγος, εος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio ; (2) calor æſtivus, nos velut ſuffocans, Ph. æſtus. Ab eod.

Πνίγω, fut. ξω, ſuffoco, ango, neco, Gl. V. ϖνιγεὶς, ſuffocatus, Ph. aor. 2. part. paſſ. ϖνιγήσεται, ſuffocabitur, fut. 2. paſſ. Ὁ δὲ μάλιϛα με ϖνίγει, τοῦτ' ἐϛὶ, Luc. Ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ, Marc. 5, 13. (2) coquo, vel aſſo in aheno contecto, ne quid vaporis exeat. Ern.

Πνιγώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ϖνιγερός.

Πνικτὸς, ἡ, ὸν, ſuffocatus, præfocatus, ſtrangulando enectus. A πνίγω. Unde

Πνὶξ, ιγὸς, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio.

Πνίξαντα, nom. pl. a. 1. part. act. n. g. v. ϖνίγω.

Πνὶξις, εως, ἡ, ſtrangulatio.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro ϖνοή πνοιῇς, Dat. pro ϖνοαῖς.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, ſpiritus, ſpiraculum, aura, odor, Gl. V. A ϖνέω.

Πνοήπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pernix pedibus ut ventus, velociſſimus. Heſ. Πνοίπους. Voſſ.

Πνόος, ου, ὁ, flatus, ſpiritus ; (2) ſonus. A ϖνέω.

Πνύκη, ης, ἡ, idem quod πνὺξ. Hinc

Πνυκὶτης, ου, ὁ, frequentator τῆς πνύκης.

Πνῦμι, & πνῦμαι, ſpiro, vivo, intelligo, ſapio ; πέπνυται, ſapit ; πεπνυμένος, ſapiens, cordatus, prudens.

Πνῦμι, ſive ϖνύω, idem & ab eod.

Πνὺξ, υκὸς, ἡ, locus Athenis, ubi conciones habebantur. A ϖινύω, moneo.

Πνύτο, ſpirabat, 3. ſing. imperf. ind. Ion. pro ἔπνυτο, à verbo πνῦμι, pro πνύω.

Πνυτὸς, ἡ, ὸν, prudens, Heſ. pro πινυτός.

ΠΟ΄Α, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A ϖόα.

Ποαριον, ου, τὸ, herbula, parva herba, Dim.

Ποασμὸς, οῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulſio, runcatio. A ϖοάζω.

Ποάϛρια, ας, ἡ, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde

Ποάϛριον, ου, τὸ, falx, quâ ſecantur herbæ.

Πὸδα, pedem, acc. ſing. à ϖοῦς.

Ποδαϐρὸς, οῦ, ὁ, pedibus teneris mollibuſque præditus. Ex ϖοῦς, & ἁϐρός.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula ; (2) podagra, ſeu articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infeſtat. Ex ϖοῦς, & ἄγρα, captura. Hinc

Ποδαγράω, & ϖοδαγριάω, ῶ, podagrâ laboro, podagricus ſum. Παρ' αὐτῷ μεν γὰρ ϖοδαγρῶντες, Ariſtoph. Plut. 558.

Ποδαγρίζομαι, fut. ίσομαι, idem & ab eod.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, qui podagrâ tentatur vel laborat, podagricus. Ab eodem.

Ποδαγρὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΠΟΔΑ΄ΚΝΗ, vel ϖοδάκνης, vinculum in arcu. Pollux.

Ποδαλγέω, ῶ, fut. ήσω, pedum dolore ſeu podagrâ laboro. A

Ποδαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolore pedum laborans. Ex ϖους, & ἀλγέω, vel ἄλγος.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra.

Ποδαλγικὸς, ἡ, ὸν, qui pedum dolore ſeu podagrâ laborat. Ab eod.

Ποδαλγὸς, ου, ὁ, idem.

Ποδάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox pedibus ; idem quod ποδήνεμος. Ex ϖοῦς, & ἄνεμος.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex ϖοῦς, & νίπτω.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, ipſa aqua, quâ pedes abluuntur. Ex iiſd.

ΠΟΔΑΠΟ΄Σ, ἡ, ὸν, cujas, ex quâ regione ?

Ποδάργη, ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A

Ποδαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, albos, vel celeres pedes habens ; (2) nomen proprium equi. Ex ποῦς, & ἀργός.

Ποδαρίζω, ſalio. A

Ποδάριον, ου, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes, Dim. à ϖοῦς.

Ποδάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, pedibus valens, celer. Ex ϖοῦς, & ἀρκέω.

Πόδαυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velocitate pedum auras ſeu ventos æquat. Ex ποῦς, & αὖρα.

Ποδεῖον, ſive πόδειον, ου, τὸ, ſocculus, qui pedi inducitur ; (2) udo. A ϖοῦς.

Ποδεκμάγιον, & ποδεκμαγεῖον, ου, τὸ, pedale, Gl. V. Ex ϖοῦς, & ἐκμάσσω, abſtergo.

Ποδένδυτον, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. A

Ποδένδυτος, ον, pedi indutus. Ab ἐνδύω.

Πόδεσσι, pedibus, dat. plur. Poet. pro ποσι.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, petiolus in utre pendulus, quâ liquor effunditur ; (2) pes navis ut πους ; (3) calceamenti ruſtici genus. A ποῦς.

Ποδηγετέω, ῶ, fut. ήσω, viam monſtro, dux itineris ſum ; (2) perduco. Lycurg. 12. A

Ποδηγέτης, ου, ὁ, viæ dux. A

Ποδηγέω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος ποδηγεῖν, Plato. A

Ποδηγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, viæ dux ; (2) adſecla ; (3) pædagogus. Ex ποῦς, & ἄγω.

Ποδηγὴς, ὲς, ſciens ſeu peritus viæ.

Ποδηγητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Suid.

Ποδηγία, ἡ, itineris demonſtratio, ductus.

Ποδενεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad pedes dependens. Ex πους, & ἠνεκής.

Ποδήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodùm celer. Ex ποῦς, & ανεμος.

Ποδήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad ipſos pedes pertingens ſeu dependens ; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gloſſ. Vet. Ex ποῦς, & ἄρω. Sed ποδήρης ναῦς, eſt navis, quæ remigando impellitur, Euſt. Heſ. Ex ποῦς, & ἐρέσσω.

Ποδηροφορέω, ῶ, talarem veſtem fero, Suicer.

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A ποῦς. Unde

Ποδίζω, fut. ίσω, pede metior ; (2) pedes ligo, ſeu pedicis obligo. Πεποδισμένους ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς φάτναις, Xen.

Ποδῖιν, pedibus, dat. dual. Ion. pro ποδοῖν.

Ποδικροτος, ὁ ϗ ἡ, pedibus plaudens, pedibus ſtrepitum edens. Ex ποῦς, & κρότος.

Πόδιον, ου, τὸ, petiolus, pedunculus ; (2) tegumentum pedis, ſoccus, faſcia, &c. Ern. Dim. à ποῦς.

Ποδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ποδισμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio pedibus facta, ratio menſurandi pedibus ; (2) ſaltationis genus. A ποδίζω. Unde

Ποδιϛὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipſos pedes pertingens ſeu dependens ; (2) lebes, cacabus.

Ποδιῶ, f. 1. ind. act. Att. pro ποδίσω.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inſerti captivorum pedes in carcere conſtringuntur, cippus, pedica. Ex ποῦς, & κακός.

Ποδόκοιλον, ου, τὸ, vola pedis. Ex κοῖλον.

Ποδοκρουϛία, ας, ἡ, plauſus pedum, ſeu pulſatio. Ex κρούϛης.

Ποδοκλύπη, ἡ, ſaltatrix. A κλύπος.

Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex νίπτω, lavo.

Ποδόνιπτρον, ου, τὸ, aqua, qua pedes lavantur, Gl. Vet. pelluvium, pollubrum. Ex iiſdem.

Ποδονομεω, ſalto. A νόμος.

Ποδορτιον, ſeu ποδότριον, τὸ, veſtis ad pedes demiſſa, Ern.

Ποδὸς, *pedis*, gen. ſing. à ϖῦς, *pes.*

Ποδοϛράβη, ης, ἡ, inſtrumentum tortorium; (2) inſtrumentum medicum; (3) tendicula, quâ cervi capiuntur. A ϛρέφω. Unde

Ποδόϛροφον, ȣ, τὸ, pedum retinaculum.

Ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. A ϖῦς.

Ποδότριον, ȣ, τὸ, veſtis ad pedes demiſſa, R. Ex ϖῦς, & ἄρω, *apto*, vel ὅρος, *terminus.*

Ποδοτρόχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pede rotam circumagens, figulus, ſive ipſa rota quæ pede circumagitur. Ex τροχός.

Ποδοχέω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum ſedeo. Ex ϖῦς, *clavus*, & ἔχω.

Ποδόψηϛρον, ȣ, τὸ, pedum ſubſtragulum, Æſch. Ag. 935. Ex ϖῦς, & ψάω.

Ποδοψοφία, ἡ, ſonus pedum in inceſſu. A ψόφος.

Ποδόω, intendo funibus qui ϖόδες dicuntur.

Ποδώκεια, ας, ἡ, pedum pernicitas. A

Ποδώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer. Ex ὠκύς.

Ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas. A præc.

Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, Gl. V. A ϖῦς, ſeu ϖοδόω.

Ποδωτὸς, ἡ, ὸν, funibus, qui ϖόδες dicuntur, intenſus. Ab eod.

Πόει, *fac*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro ϖοίει, à ποιέω.

Ποεϛιτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herbas alens ſeu nutriens, herbidus. Ex πόα, & τρέφω.

Ποέω, ῶ, facio; pro ϖοιέω.

Πόη, herba, Gl. V. Al. ϖόα.

Ποηλογέω, ω, fut. ήσω, herbas colligo. Ex πόα, & λέγω, *colligo.*

Ποηφαγέω, ω, f. ήσω, herbis veſcor. A

Ποηφαγὴς, ὲς, idem quod

Ποηφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herbis veſcens; (2) animal Indicum, duplo majus, quam equus, Nic. Th. 783. Ex πόα, & φάγος.

Ποθαίνω, idem quod ποθέω, *Euſt.*

Ποθέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεο, à ποθέω.

Ποθέοισαι, *Dor.* pro ποθέȣσαι.

Ποθέοντε, nom. dual. part. præſ. act.

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis, exoptatus, Gl. V. deſideratus, amabilis. A πόθος. Hinc

Ποθεινότατος, deſideratiſſimus, Gl. V.

Ποθεινῶς, *Adv.* magno deſiderio.

Πόθεν, *Adv.* unde? undenam? quî fiat; (2) nequaquam. *Ern.* Ab ὅθεν.

Πόθεν γαρ, nullo modo.

Ποθὲν, *Adv.* alicunde. Ab eod.

Ποθέρπω, fut. ψω, accedo, *Dor.* pro προσέρπω. Ἴδ', αὖ ταλιν ἅδε ποθέρπει, Theocr. 4, 48.

Πόθεσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεσα, à ποθέω.

Ποθέσπερα, *Adv.* veſperi. Ex ἕσπερος.

Ποθεῦντας, acc. pl. part. præſ. act. *Dor.* pro ποθȣ̃ντας.

Ποθέω, ῶ, deſidero, amo; πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, deſiderarunt, aor. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, Gl. V. p. paſſ. part. Στυγῶν μὲν ἄϛυ, τὸνδ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, Ariſtoph. Ach. 33. A πόθος.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, deſiderium, Il. 1, 240. A ποθέω.

Πόθημα, ατος, τὸ, idem; (2) res deſiderata. Ab eod.

Ποθήμεναι, *deſiderare*, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Ectaſin.* pro ποθεῖν, vel potiùs à

Πόθημι, deſidero, requiro.

Πόθησις, εως, ἡ, ipſa actio deſiderandi; (2) deſiderium, amor. Ab eod. Unde

Ποθητὸς, ἡ, ὸν, deſideratus, deſiderabilis.

Ποθί, *Adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.

Ποθὶ, *Adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.

Ποθίζω, adſideo, *Ion.* pro ϖροσίζω.

Ποθόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, à Cupidine vulneratus; (3) amatorius.

Ποθολκὶς, ἡ, habena, pro ϖροσολκὶς.

Ποθοράω, ῶ, adſpicio, *Dor.* pro ϖροσοράω.

Ποθορεῦσαι, nom. pl. præſ. part. f. g. *Dor.* pro προσορῶται, à προσοράω.

Ποθορέω, *Dor.* pro ϖροσορῶ.

Ποθορῇ, 3. ſing. præſ. indic. act. *Dor.* pro προσορᾷ.

Ποθόρημι, idem & ex iiſd. Ποθορῆσθα, aſpicis, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ϖροσορᾷς. Καὶ τύ νιν ȣ' ϖοθορῆσθα, Theocr. 6, 8.

Ποθορεῦσαν, acc. ſing. part. præſ. act. fem. f. g. *Dor.* & *contr.* pro ϖροσοράȣσαν.

ΠΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, deſiderium, amor, cupido, Ph. detrimentum, Gl. V.

Ποὶ, *Adv.* quo? quonam; quorſum? ubi? quouſque? quamdiu. Ab οἷ, *quo.*

Ποὶ, *Adv.* aliquò; (2) alicubi; (3) quodammodò. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, ſeu ϖοία, ας, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A ϖόα.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, *Dor.* pro ποιήεις.

Ποιεῦ, 2. ſing. præſ. imperf. med. *Dor.* pro ϖοιȣ̃.

Ποιεύμην, *fiebam*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐποιȣ́μην.

Ποιεῦντι, dat. ſing. præſ. act. *Dor.* pro ποιȣ̃ντι.

ΠΟΙΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, facio, efficio, fabricor; (2) carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, Ph. aor. 1. inf. ποιήσω, faxo, Gl. V. f. 1. ποίησον, fac, effice, Gl. V. aor. 1. imperat. ἐποίησεν, admiſit, Ph. aor. 1. ind. 3. ſing. ϖοιήσασθαι ταχέως, arripere, Ph. a. 1. med. inf. ϖοιεῖν τὸν νόμον, ſervare legem; θυσίας, ſacrificare; ἑορτὴν, diem feſtum celebrare; ϖρός τὶ, valere ad aliquid; λέγοντα, inducere loquentem; cum ἐπὶ colloco, pono, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον, commorari; ἀργυρίον τινι, acquirere; τινα κακῶς, affligere, ἔξω, emittere. In *med.* (ϖοιεῖσθαι νόμον, legem ſancire;) (1) *intranſitivè* ut χρονον ποιȣ̃σθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχὴν, incipere; τιμωρίαν, opem ferre; (2) *ubi tranſitivè eſt*, dicitur cum ratione ad ſubjectum ut παῖδα ποιεῖσθαι, adoptare, de quo & ποιȣ̃μαι ſimpliciter dicitur; (3) cum particulis; περὶ πολλȣ̃ ποιεῖσθαι, magnifacere; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγȣ, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐν ὀλίγῳ, idem, ἐφ vel ὑφ ἑαυτὸν, redigere, ἐν θαύματι, admirari, ἐν γέλωτι, irridere, &c. (4) ſtatuere, ſc. ut pœnam, v. gr. φυγὴν ποιεῖσθαι, exilii pœnam proponere; (5) ſimulo.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herboſus, herbidus, herbis conſitus. A ποίη, pro ποία.

Ποιηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ποιέω.

Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, Gl. V. (2) liber; (3) poëma, τὰ ποιήματα, ciborum confectiones, *Ern.* A ποιέω. Hinc

Ποιηματικὸς, ȣ̃, ὁ, poëmata conſcribens, poëta.

Ποιημάτιον, ȣ, τὸ, parvum poëma, poëmatium; (2) libellus, Dem.

Ποιηματοκόπος, ὁ, poeta, *inpr.* maledicus. A κόπτω.

Ποιημένοι, nom. pl. part. perf. paſſ. *Ion.* pro πεποιημενοι, à ποιέω.

Ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herboſus. A ποία.

Ποιήσατο, *fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποιήσατο.

Ποίησεν, *fecit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐποίησε.

Ποιῆσι, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ποιῇ.

Ποίησις, εως, ἡ, poëſis, Gl. V. (2) adoptio; (3) modus rei agendæ, ἡ κατὰ τὸ κεχαρισμένον ποίησις, ſi quis facit quod lubet; (4) factura, inſtructio, Gl. V. A ποιέω.

Ποιησῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ποιήσω.

Ποιητέος, έα, έον, faciendus. Ab eod.

Ποιητὴς, ȣ̃, ὁ, poëta, vates, Gl. V. (2) factor, effector, nominatim legiſlator.

Ποιητίζω, poëtor, Gl. V. A præc. Unde

Ποιητικεύομαι, rem poëticam tracto, carminibus ſcribendis operam do.

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poëticus, i. e. poëtis conveniens, poëtarum proprius; (3) vim habens excogitandi, ſolerter, ingenioſè inveniendi & comminiſcendi, *Ern.*

Ποιητικῶς, *Adv.* poëticè.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adſcititius. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria. A ποιητής.

Ποιηφαγέω, ῶ, herbis veſcor. Ex ϖοίη.

Ποικιλανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, variè floridus, varios habens flores, variegatus. Ex ἄνθος.

Ποικιλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pictâ ſeu verſicolori veſte indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex εἷμα.

Ποικιλέρυθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubeis maculis pictus.

Ποικιλήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variegatas habens habenas. Ex ἡνία.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τȣ̃ ῥαφιδευτȣ̃, Exod. 27, 16. A ποικίλος. Unde

Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, verſicolor, picta; (2) nomen avis, quibuſdam carduelis.

Ποικίλλω, variego, variè diſtinguo, vario; (2) vafrè comminiſcor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, p. paſſ. part. Ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον, Eur. Cyc. 332. Βαιὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ ϛοφοῖς, Pind. Ab eod. Hinc

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus verſicolor.

Ποικιλμὸς, ȣ̃, ὁ, varietas. Ab eod.

Ποικιλόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in conſiliis varius; (2) aſtutus, verſutus, callidus, vafer. Ex βȣλη.

Ποικιλόγηρυς, *Dor.* ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, variè ſonans, variam vocem ſonumque habens. Ex γῆρυς, *vox.*

Ποικιλόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varius ſeu verſicoloribus lineis diſtinctus; varius, pictus, maculoſus. Ex γραμμή.

Ποικιλογράφος, ȣ, ὁ, qui varia ſcripſit. Ex γράφω.

Ποικιλόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui collum eſt varium, i. e. verſicolor, maculoſum, pictum. Ex δειρή.

Ποικιλοδέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Ex δέρμα.

Ποικιλόδινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui variè circumagitur, ſeu verſatur, qui in orbem agitur. Ex δινη.

Ποικιλόδιφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui variis utitur bigis.

Ποικιλόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varia donans. Ex δωρον

Ποικιλόθριξ, τριχὸς, ὁ ϗ ἡ, varios habens capillos.

Ποικιλόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varios caules habens, cujus caulis varius eſt.

Ποικιλομήτης, ȣ, ὁ, varia & multiplicia habens conſilia, verſipellis. Ex μῆτις.

Ποικιλόμητις, εος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ποικιλομήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui varias machinas & technas callet, callidus, verſutus. Ex μηχανή.

Ποικιλομορφια, ας, ἡ, qu. dic. multiformitas, varia formatio. A

Ποικιλόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varias formas habens; (2) verſicolor. Ex μορφή.

Ποικιλόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſermo varius eſt, vel vario diſtinctus lepore, facundus, diſertus.

Ποικιλόνωτος, ȣ, ὁ, varium tergum habens.

Ποικιλόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variegatas pennas habens. Ex πτερον.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus, picturatus, Gl. V. item varias artes callens, verſutus; (2) dubius, inconſtans.

Ποικιλόϛερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varium pectus habens, verſutus, doloſus. Ex ϛέρνον.

Ποικιλόϛικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variis maculis notatus.

Ποικιλόϛολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtolam gerens variegatam. Ex ϛολή.

Ποικιλόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus os ſeu roſtrum eſt varium. Ex ϛόμα.

Ποικιλότερπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variè, valdè oblectans. Ex τέρπω.

Ποικιλότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, artificioſè ſtructus ſeu factus; callidus. Ut ποικιλότευκτος θέσις, exp. poſitio artificioſa in ludo duodecim ſcriptorum, &c. *Ern.*

Ποικιλότραυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, balbutiens; (2) de cantu ſignificat flexus vocis, μέλος ποικιλότραυλον.

Ποικιλοφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui ſuaviter citharâ canitur.

Ποικιλοφρονέω, callidus ſum; item in bonam partem, plenus ſum conſilio, ingenio valeo. A

Ποικιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt verſuta & callida, Ph. verſutus; (2) prudens, plenus conſilio; (3) ingenioſus. A φρήν.

Ποικιλόφωνος, ον, varios ſonos edens, ſuaviſonus; (2) copioſus in dicendo, in variandâ oratione. A φωνή.

Ποικιλόχροος, *contr.* ους, ου, ὁ ϗ ἡ, verſicolor, Ph. A χρόα.

Ποικιλόχρωμος, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρῶμα.

Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V.

Ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.

Ποικίλτης, ου, ὁ, qui variat, qui verſicolore ornatu veſtimenta elaborat, Gl. V. variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc

Ποικιλτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad Phrygioniam artem, ἡ ποικιλτικὴ, ars Phrygionum.

Ποικιλτὸς, ἡ, ὸν, variatus, variè pictus, verſicolor. A ποικίλλω.

Ποικιλῳδὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexè loquens, *Epith.* Sphyngis. Soph.

Ποικίλως, *Adv.* variè, multis modis; (2) callidè, verſutè. A ποικίλος.

Ποιμαίνοντι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνουσι, à

Ποιμαίνω, fut. ανῶ, paſco, rego; (2) curam gero, curo. Ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει, Pind. Σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελίων βαλιαί τε λύγκες, Eur. Alc. 575. A ποιμήν.

Ποιμὰν, pro ποιμὴν, *paſtor*, *Dor.*

Ποιμάνατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω.

Ποιμανεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ποιμανεὺς, έως, ὁ, paſtor. A ποιμαίνω. Hinc

Ποιμανεύω, paſco; (2) cuſtodio.

Ποιμανόριον, ου, τὸ, grex, non ovium tantum, ſed & populi, Æſch. Pr. 74.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos, qui oves paſcunt, paſtorius, paſtoritius; paſtoralis, G. V. A ποιμαίνω.

Ποιμάντωρ, ορος, paſtor. A ποιμαίνω.

Ποιμάνῶ, *paſcam*, 1. ſing. f. v. ποιμαίνω.

Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, paſtor; (2) rex, dux, Æſch. Pr. 241. A ποιμὴν.

Ποιμένεσσι, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, à ποιμὴν.

Ποιμενίδης, ου, ὁ, paſtore natus, paſtoritii generis. A ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, paſtoralis, paſtoritius; (2) paſcendo pecori deditus. Ab eod.

Ποιμένιος, ία, ιον, paſtoralis. A

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, opilio, paſtor, gregarius, Ph. rector, ductor. Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium, Gl. V. ovile.

Ποιμνήιος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.

Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, Ph. pecus, ποιμνία, pecora, Gl. V.

Ποινάζω, fut. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινή.

Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.

Ποινάτωρ, ορος, ὁ, ultor. A

Ποινάω, ῶ, punio, pœnas exigo. Ab eod.

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, pœna, ultio injuriæ ſeu peccati, pretium quo injuria penſatur; (2) Furia, Il. 5, 266. (3) moleſtia, ægritudo.

Ποινηλασία, ας, ἡ, exactio pœnæ, multæ. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.

Ποινηλατέω, furiis pœnalibus agito. A

Ποινήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, furiis agitatus.

Ποινημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω. Unde

Ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, ultor.

Ποινήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

Ποίνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pœnalis, moleſtus; (2) ultor, vindex. A ποινή.

Ποινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, moleſtiam adferens. Ex ποινη, & ποιέω.

Ποιοιην, præſ. opt. act. *Att.* pro ποιόιμι, à ποιέω.

Ποιολογεῦσαι, part. *Dor.* pro ποιολογοῦσαι, à

Ποιολογέω, herbas lego. A

Ποιολόγος, ὁ, herbas legens. A ποία, & λέγω.

Ποῖος, ποια, ποῖον, qualis? Ab οἷος.

Ποιός, ποια, ποιὸν, certà qualitate præditus, certo modo adfectus; *Subſt.* triticum.

Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.

Ποιοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, herbas alens, herbidus, Suicer. Ex ποία, & τρέφω.

Ποιοῦ, *fac*, 2. ſing. præſ. imperat. med. vel *fias*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. v. ποιέω.

Ποιούντων, 3. plur. præſ. imperat. act. *Att* pro ποιείτωσαν.

Ποιόω, ῶ, πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. paſſ. A ποῖος.

Ποιπνυὸς, οῦ, ὁ, miniſter, famulus, *Heſ.* A

Ποιπνύω, opus facio & quidem ſedulò. Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα, Il. 1, 600. A ποιέω. Vid. Ern.

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, ſcrotum, mentula, *Etym.* ſed potiùs legitur πηρίν, *Ern.*

Ποιτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, remuneratorius, remunerator. Ex ποινὴ, & τίνω.

Ποιφύγδην, *Adv.* terrifico cum flatu. A ποιφύσσω.

Ποίφυγμα, ατος, τὸ, vehemens ſpiritûs emiſſio; (2) terriculamentum, terror, Æſch. S. T. 286.

Ποίφυξις, εως, ἡ, idem. A

Ποιφύσσω, fut. ξω, ſpiro, flatum emitto; (2) terreo, exterrefacio. Ὃν μελαινα ποιφύξει φθιτῶν σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργία, Lycurg. 199. A φύσαω, *flo.*

Ποιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbidus. A ποία.

Ποιῳην, præſ. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, à ποιέω.

Πόκα, *Adv.* quondam, olim, *Dor.* pro ποτέ.

Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A ποκάς. Unde

Ποκάριον, ου, τὸ, parvum vellus, Dim.

Ποκὰς, άδος, ἡ, lanigera; (2) coma.

Ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.

Ποκίξατο, *vulſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποκίξατο, à ποκίζω.

Ποκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, velleri ſimilis. Ex εἶδος.

Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo dempta, & in floccum conglobata. A πέκω.

Ποκόω, ῶ, f. ώσω, vellere circumdo, veſtio. Hinc πεποκωμένος, veſtitus. A πόκος.

Πόκως, *vellera*, acc. plur. *Dor.* pro πόκους.

Πολέας, *multos*, acc. plur. *Poet.* pro πολλοὺς, à πολύς.

Πολέες, *multi*, nom. plur. *Poët.* pro πολλοὶ.

Πόλει, dat. ſing. pro πόλεϊ, à πόλις.

Πολεμαδοκος, *Dor.* pro πολεμηδόκος.

Πολεμάρχειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde

Πολεμαρχέω, exercitui præſum; belli dux ſum.

Πολεμάρχης, ου, ὁ, belligerator, Gl. V. dux belli. Ex πόλεμος, & ἄρχω. Unde

Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος, & ἀρχὸς.

Πολεματόκος, ον, bellum gignens, &

Πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis bellator. A τίκτω.

Πολεμέω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) diffidere ab aliquo; (5) diſcepto, de re aliquâ contendo, quam alter appetit. Πολεμεῖν ὑπερ τινος, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς μεγάλην ϗ πλουσίαν πόλιν. Πόλεμον συνεχῆ ϗ μακρον πολεμεῖν, Dem. Ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν; Ariſtoph. Av. 1645. Πόλεμος πολεμηθεὶς, Plato. A πόλεμος.

Πολεμηδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus. Ex πόλεμος, & δέχομαι.

Πολεμήιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicus, ſeu ad bellum pertinens. A πόλεμος.

Πολεμησείω, bellare geſtio, bellare cupio, ad bellum ſpectò. A πολεμέω.

Πολεμητέον, & πολεμητεα, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου, ſc. ἀργυρίου, Ariſtoph. 499. Ab eod.

Πολεμητήριον, ου, τὸ, locus, hoſti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.

Πολεμία, ας, ἡ, ſc. χώρα, ſolum hoſtile ſeu hoſticum. A πόλεμος.

Πολεμιζέμεν, *Ion.* pro πολεμίζειν.

Πολέμιζον, *Ion.* pro ἐπολέμιζον.

Πολεμίζω, f. ίσω, bellum gero; (2) pugno, depugno, decreto; (3) etiam ſingulari certamine. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, Ariſtoph. Nub. 418. Ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων φοῖβος, Pind. Ol. 9, 39. Ab eod.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, bellicus, militaris, bellicoſus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, οῦ, claſſicum bellicum. Ab eod.

Πολεμικῶς, *Adv.* bellicosè, hoſtiliter.

Πολέμιος, ία, ιον, animo hoſtili erga aliquem, infeſtus; (2) hoſtis, inimicus; (3) pro πολεμικὸς, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militares. A πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equeſtria, Gl. V. equiria. A

Πολεμιστὴς, ου, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.

Πολεμίως, *Adv.* hoſtiliter, hoſtili atque infeſto animo. A πολέμιος.

Πολεμοδόκος, idem quod πολεμηδόκος.

Πολέμοισιν, *Ion.* & cum ν pro πολέμοις.

Πολεμοκέλαδος, ον, bellicoſus, bello gaudens. *Epith.* Palladis.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. *Epith.* & Martis.

Πολεμόκραντος, ον, bellum perficiens, finiens. A κραίνω.

Πολεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium.

Πολεμοποιέω, ῶ, fut. ήσω, bellum moveo; (2) ſeditiones excito; (3) inimicum & hoſtem reddo. A

Πολεμοποιὸς, ὁ, ἡ, bellum movens, hoſtilis.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.

Πολεμοτροφέω, ῶ, bellum nutrio ſeu foveo. Ex τρέφω.

Πολεμοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello conſumens. Ex φθείρω.

Πολεμόω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, Gl. V. oppugno; πολεμόομαι, οῦμαι, ad movendum contra aliquem bellum inſtigor; *in med.* hoſtili animo eſſe. A πόλεμος.

Πολεμώνιον, ου, τὸ, polemonium, herba. Ab eod.

Πολέος, gen. ſing. *Poet.* pro πολλοῦ, à πολύς.

Πολέσκετο, 3. ſing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολέετο, à πολέω.

Πόλευς, gen. ſing. *Dor.* pro πόλιος, à πόλις.

Πολεύω, f. εύσω, verſo; (2) curo, miniſtro; (3) verſor alicubi, habito. Πολεύων ἱππείῳ γένει, Soph. A

ΠΟΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, verto, verſo; (2) verſor; (3) aro; (4) paſco. Εἴαρι πολεῖν, θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει, Heſiod. Ἔργ. 460.

Πόλεως, *urbis*, *Att.* & *Ion.* formatus.

Πολεων, *urbium*, pro πολίων, *Ion.* à πόλις.

Πολιὰ, cana, Gl. V. πολιαὶ, cani, Ph. A πολιός.

Πολιαίνομαι, caneſco, canus ſum, ſpumo, de mari. Ab eod.

Πολιανομέω, ῶ, fut. ήσω, ædilis ſum, præfectus urbis ſum. A

Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις, & νέμω, *rego.*

Πολιαρχέω, ῶ, fut. ήσω, urbi præſum. A

Πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium.

Πολιὰς, άδος, ἡ, Athenienſibus Minerva, dea tutelaris, præſes arcis. A πόλις, *arx.*

Πολιατᾶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, à πολιήτης pro πολίτης, *civis.*

Πολίδιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim. ab eod.

Πολίδριον, τὸ, idem. *Ern.*

Πολιεὺς, έως, ὁ, urbis cuſtos & tutor. Jov. epith. *Plut.* Ab eod.

Πολιῆς, gen. ſing. *Ion.* pro πολιᾶς, à πολιός.

Πολιήταις, *civibus*, dat. plur. à πολιήτης.

Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem ſtatuo; πεπολισμένη, condita, p. part. paſſ. Ἥ ποτ' Ἀμυκλαιων ἐπολίσσατο κάρτερος Ἄρης, Dion. Περ. 377. A πόλις.

Πολιήοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro πολιȣ̃χος.

Πολιήτης, ȣ, ὁ, civis, municeps. A πόλις.

Πολιήτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*.

Πόλινδε, *Adv.* ad civitatem. A πόλις.

Πολιόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, canos habens capillos.

Πολιοκρόταφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cana habens tempora ſenex.

Πόλιον, ȣ, τὸ, polium, planta. A πολιός.

Πολιὸν, ȣ̃, τὸ, vinum album. Ab eod.

Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione cingo, circumſedeo, obſideo, machinis & tormentis urbem oppugno, πολιορκεῖ, vaſtat, Ph. πολιορκεῖν, obſidere, Ph. πολιορκȣ́μενοι, obſeſſi, Gl. V. πεπολιορκημένος, obſeſſus, Gl. V. p. paſſ. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, *de regione.* Ὅπως ὅτι μάλιστα ἐοίκω πολιορκήσειν παρασκευαζομενω. Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκηθὲν στειοχωρια γῆς, Plato. Ex πόλις, & εἴργω, vel ἕρκος.

Πολιορκητεον, obſidendum, Ph. A præc.

Πολιορκητὴς, ȣ̃, ὁ, urbium obſeſſor; (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc

Πολιορκητικὸς, ἡ, ὸν, obſidionalis. Gl. V.

Πολιορκία, ας, ἡ, obſeſſio, obſidium ſive obſidio; oppugnatio, vaſtatio, Gl. V. (2) vexatio, afflictio. A πολιορκέω.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ιὰ, ιὸν, canus, albus, candidus, πολιαὶ, cani capilli.

Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.

Πολιȣ̃μαι, caneſco; Gl. Vet. caneo; πεπωλιωμένος, canus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Πολιȣ̃νταί οἱ κρόταφοι, Ariſtot. A πολιόω.

Πολιȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, urbis præſes, tutelaris, deus vel dea; (2) *de Minervâ*, præſes arcis. Ex πόλις, & ἔχω.

Πολιοφάγος, ȣ, ὁ, ſenex helluo. Ex πολιος.

Πολιοφυλακέω, præſidio urbem teneo, urbem defendo, intra muros me teneo. Ex φύλαξ.

Πολιοχρως, ὁ ϗ ἡ, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρώς.

Πολιόω, canum facio. A πολιός.

Πολίπορθος, ὁ, urbis expugnator, ſeu vaſtator. A πορθέω.

Πολιῤῥαιστος, ον, idem. A ῥάιω.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, *Poet.* ηος, *Ion.* ιος, urbs, civitas, oppidum; (2) arx urbis.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum, Gl. V. municipium. A πολίζω.

Πολισμάτιον, ȣ, τὸ, oppidulum, Dim.

Πολισμὸς, ȣ̃, ὁ, urbis exſtructio. A πολίζω.

Πολίσσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐπολίσαμεν, à πολίζω.

Πολισσονόμος, ȣ, ὁ, urbis adminiſtrator, rector, ſeu gubernator. Ex νέμω.

Πολισσόος, ȣ, ὁ, urbium ſervator, *Epith.* Martis.

Πολισσȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vid. πολιȣ̃χος.

Πολιστὴς, ȣ, ὁ, conditor & auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.

Πολιτάρχης, ȣ, ὁ, magiſter civium, ſeu urbis præfectus. Ex πολίτης, & ἄρχω.

Πολιτεία, ας, ἡ, adminiſtratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ ſtatus, vel reſpublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ inſtitutum & ratio, Gl. V. civile imperium, reſpublica, civilitas; (5) ap. ſcript. Eccl. ſignificat etiam bona opera, vexationes corporis, per jejunia, vigilias, &c. pietatis causâ. A πὸλις.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernatio, vel adminiſtratio; (2) vita civilis, civitas; (3) ſolertia in re adminiſtrandâ quâvis.

Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in rep. verſor. Ἄλλως πως πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, Xen. Cyr. 1, 1. A πολιτεύω.

Πολιτευτὴς, ȣ̃, ὁ, reipublicæ, ſeu civitatis adminiſtrator, magiſtratus. Ab eod.

Πολιτεύω, remp. gero; (2) *universè* aliquid curo, adminiſtro, curando, agendo, &c. (præſertim in magiſtratu) efficio; (3) in civitate vivo, verſor, de moribus & inſtitutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων, Thuc. A πολίτης.

Πολιτείη, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.

Πολίτης, ȣ, ὁ, civis, municeps; (2) civis, ſocius alterius in jure civili. A πόλις.

Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam adminiſtro, civilia negotia tracto. A πολίτης.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, civilis, urbanus, civicus, Gl. Vet. (2) qui in adminiſtratione reip. verſatur; item, orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ratio ſeu ars benè inſtruendæ vel adminiſtrandæ reip; (3) facilis, comis; (4) urbanus, elegans, facetus; (5) popularis, ad ſenſum populi accommodatus. Ab eod.

Πολιτικῶς, *Adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam adminiſtrantem, aut ipſam reipublicæ adminiſtrationem; (2) leniter; (3) leviter; (4) facetè, urbanè.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejuſdem civitatis eſt. A πολίτης.

Πολιτισμός, ȣ̃, ὁ, adminiſtratio reipublicæ. A πολιτίζω.

Πολιτογραφέω, civium numero adſcribo, civitate dono; a. 1. ἐπολιτογραφήθην. Ex γράφω.

Πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum.

Πολιτοκοπέω, ῶ, vexo cives vel remp. A πολίτης, & κόπος.

Πολιτοκοπία, ας, ἡ, vexatio civium.

Πολιτοκόπος, ȣ, ὁ, vexator civium aut reip. Ex iiſd.

Πολιτοφὺλακες, civium cuſtodes. Hinc

Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives obſervo & ab iis caveo; (2) cives cuſtodio, aut præſidio urbem teneo.

Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium cuſtodiæ præeſt, urbis cuſtodia. Ab eod.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.

Πολίχνιον, ȣ, τὸ, oppidulum, Gl. V. Dim.

Πολιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, canus, canos referens; (2) facile caneſcens. A πολιός.

Πολίωσις, εως, ἡ, ipſa actio canum reddendi. A πολιόω.

Πολλὰ, multùm, valdè; (2) plerumque, frequenter, ſæpiùs. A πολύς.

Πολλαγόρασος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa emens, emax. Ex πολλὰ, & ἀγοράζω.

Πολλάκις, *Adv.* ſæpè, frequenter. A πολλά.

Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc

Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio.

Πολλαπλασιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiplex. A πολὺς, vel πολλός.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) multo major, multo copioſior. Ab eod. Hinc

Πολλαπλασιόνως, *Adv.* idem quod

Πολλαπλασίως, *Adv.* multipliciter; (2) multò ampliùs, multò plus.

Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A

Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλόος, ȣ̃ς, ὁ, multiplex. A πολύς.

Πολλαχῆ, *Adv.* multis in locis, paſſim; (2) ſæpè. A πολλάκις. Hinc

Πολλαχόθεν, *Adv.* multis è locis, partibus, rebus.

Πολλαχόθι, idem, multis rebus, locis.

Πολλαχόσι, *Adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.

Πολλαχȣ̃, *Adv.* multis in locis. Ab eod.

Πολλαχῶς, *Adv.* multifariàm, plurifariàm.

Πολληπλήσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.

Πολλοδεκάκις, *Adv.* multipliciter.

Πολλοὶ, infiniti, Ph. οἱ πολλοὶ, vulgus, Gl. V. A πολύς. Unde

Πολλὸν, *Poet.* multùm, valdè, longè.

ΠΟΛΛΟ'Σ, *Poet.* pro πολὺς, multus, (2) fortis, vehemens, magnus.

Πολλοστημόριον, ȣ, τὸ, pars minima. A

Πολλοστημόριος, ὁ ϗ ἡ, ȣ, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοστος, & μόριον, *particula*.

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, multeſimus, *Lucret.* 6, 651. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; Ἀσπάσασθαι ϗ θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοστω χρὸνω, Ariſtoph. Pace. 559. A πολλὸς.

Πολλοστῶς, *Adv.* ex parte aliquâ; (2) multifariàm; (3) longo poſt intervallo.

Πολλȣ̃, *Adv.* ex longo jam tempore, jam diu; (2) magno pretio. Θρασὺς εἶ πολλȣ̃, Ariſtoph. Nub. 912. A πολλὸς.

Πόλος, ȣ, ὁ, polus cœli, ſeu vertex & cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.

Πολτάριον, ȣ, τὸ, pulticula, Dim. à πόλτος.

Πολτίον, ȣ, τὸ, idem, Gl. V.

Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem conficio. Ex πόλτος, & ποιέω.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ȣ, ὁ, puls, pulmentum. Hinc

Πολτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ex pulte eſt, vel pulti ſimilis.

Πολὺ, *Adv.* multùm; (2) valdè. A πολύς.

Πολυαγάπητος, ον, cariſſimus.

Πολυάγκιστρον, multis hamis conſertum, multis uncis hamatum.

Πολυαγρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui multam capit prædam; (2) venationis ſtudioſus. Ex πολὺς, & ἄγρα.

Πολύαγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

Πολυάδελφος, ον, multos fratres habens.

Πολύαθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multa vicit certamina.

Πολυάϊκος, idem quod πολυάϊξ, dicitur de rumore vario & incerto, magno.

Πολυαίματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſanguinis habens, ſanguine abundans. Ex αἷμα.

Πολυαιμέω, ſanguine abundo.

Πολυαιμία, ἡ, ſanguinis abundantia. A

Πολύαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguine abundans.

Πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem.

Πολυαινετος, idem quod

Πολύαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm laudatus, multâ laude dignus; (2) loquax, garrulus.

Πολυάϊξ, κος, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, varios impetus ſeu motus habens; (2) valdè turbulentus, Il. 1, 165.

Πολυάκανθος, ȣ, ἡ, genus fruticis, ſic dictum à multitudine ſpinarum. Ex ἄκανθα.

Πολυαλγὴς, ὲς, moleſtus, gravis.

Πολυάλγητος, ον, valdè afflictus, vexatus. A ἀλγέω.

Πολυαλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, varium ad medendum præbens uſum. Ex ἄλθω.

Πολυάλφιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multam farinam habens, vel reddens.

Πολυάμπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitibus abundans.

Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex ἀνάγνωσις.

Πολυανδρέω, ῶ, fut. ήσω, viris abundo:

Πολυάνδριον, ȣ, τὸ, locus ſepulturæ deſtinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur; cæmeterium, Gloſſ. Vet. ſtrages. A

Πολύανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viris frequens; (2) *de foem.* quæ ſæpiùs nupſit. Ἰησȣ̃ς πολύανδρον ἐπειρήτιζε γυναῖκα, *Nonn.* Ex ἀνήρ.

Πολυάνθεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens flores. Ex πολὺς, & ἄνθεμον, *flos.*

Πολυανθὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ, multos habens flores, *Epith.* veris. Ex ἄνθος.

Πολυανθραξ, carbonibus abundans.

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A

Πολυάνθρωπος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, frequens hominibus, Ph. ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.

Πολυάνωρ, idem quod πολύανδρος, Æſchyl. Ag. 62.

Πολυάργυρος, copioſus argento.

Πολυάρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.

Πολυάριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiplex.

Πολυαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad multa ſufficiens, multùm ſufficiens; (2) diu durans, pertinacis uſûs; (3) copioſus, abundáns rebus neceſſariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.

Πολυαρκῶς, abundè, copiosè.

Πολυάρματος, ον, multos currus habens. Ab ἅρμα.

Πολυαρμόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas harmonias habens, valdè harmonicus. Ex ἁρμονία.

Πολύαρνι, multas oves habenti, quaſi à πολύαρς. Ex ἂρς unde ἄρνα, & ἄρνες.

Πολύαρνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos agnos habens; (2) dives. Ex πολὺς, & ἄρς, *agnus*.

Πολυάρȣρος, ον, agris dives. Ab ἄρȣρα.

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A

Πολύαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis dominans, potens. Ex ἀρχή.

Πολυάϛερος, ον, valdè ſtellatus, de nocte lucidâ. Ab ἀϛήρ.

Πολύαϛρος, ον, idem de cœlo.

Πολυάσχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis negotiis occupatus & diſtrictus, Gl. Vet. occupatus.

Πολυαῦλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, multos ſulcos habens; (2) magnus, latus, de agro.

Πολυαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm augeſcens, qui eſt multi incrementi. Ex αὔξω.

Πολυαύχενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex ἀυχήν.

Πολυάχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus. *Dor.* Ex ἠχέω.

Πολυάχυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum habens paleæ. Ex ἄχυρον.

Πολυάφορμος, ον, dives. Ab ἀφορμή.

Πολυϐάδιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm tritus, de viâ. Ex βαδίζω.

Πολυϐάτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubis abundans. Ex βάτος.

Πολύϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tritus; (2) frequens hominibus. Ex βαίνω.

Πολυϐαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm tinctus. Ex βάπτω.

Πολυϐενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè profundus. Il. 1, 432. A βένθος.

Πολυϐήματος, ον, multos pedes habens, ſeu ſæpe ſaliens; (2) multa bemata (menſura Geom.) explens, amplus. A βῆμα.

Πολύϐιϐλος, ον, libris abundans, voluminoſus.

Πολυϐλαϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè noxius; (2) multis damnis obnoxius. Ex βλάπτω.

Πολυϐλαϛὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm germinans. Ex βλαϛάνω.

Πολυϐόρος, ὁ, ἡ, vorax. Ex βορά.

Πολύϐοσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos alens. Ex βόσκω.

Πολυϐότειρα, ας, ἡ, multorum altrix, alma. *Epith.* terræ. Ab eod.

Πολύϐοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abundans paſcuis. Ab eod.

Πολύϐοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, racemis abundans.

Πολύϐȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè prudens. Il. 5, 260. Ex βȣλὴ.

Πολυϐȣ́της, ȣ, ὁ, multas boves, ſeu multa pecora habens, dives.

Πολυϐρόμος, ον, valdè fremens, ſeu ſonans.

Πολύϐροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm madefactus. Ex βρὲχω.

Πολύϐυθος, ὁ, ἡ, valdè profundus.

Πολυϐυρσος, ον, multis coriis indutus, tectus. *Epith.* ſcuti. A βύρσα.

Πολύϐωλαξ, ακος, fertilis. A βῶλος.

Πολύϐωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas aras habens.

Πολυϐῶτα, gen. ſing. *Dor.* pro πολυϐώτȣ.

Πολυγάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacte abundans. Ex γάλα.

Πολυγαμέω, ῶ, plures duco uxores.

Πολυγαμία, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A

Πολύγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupſit viris.

Πολυγέλωτες, οἱ ϗ αἱ, riſûs, joci amantes. A γέλως.

Πολυγένειος, ȣ, ὁ, multibarbus, Gl. V. Ex γένειον.

Πολυγενὴς, ῆς, fœcundus. A γίγνομαι.

Πολυγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum lætitiæ adferens. Πολυγηθέες Ὧραι. Il. 21, 450. (2) lætiſſimus, de homine. Ex γηθέω.

Πολυγήραος, &

Πολύγηρως, ὁ ϗ ἡ, vivax, Ph. ſenex. Ex γῆρας.

Πολυγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacte abundans. Ex γλάγος. *lac.*

Πολύγλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, muſto abundans.

Πολύγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens pupillas, ſive multos oculos. Ex γλήνη.

Πολύγλωσσος, vel πολύγλοττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multarum linguarum eſt; (2) multarum linguarum gnarus; (2) multiloquus, verboſus. Ex γλῶσσα.

Πολυγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, multos habens angulos; (2) multas habens cuſpides.

Πολύγναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui variis modis flectitur & incurvatur, multos flexus habens. Ex γνάμπτω.

Πόλυγνωμόνως. prudenter, ſcitè:

Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A

Πολυγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſententiâ & animo inconſtans; (2) multarum rerum peritus. Ex γνώμη.

Πολυγνώριϛος, ον, idem quod

Πολύγνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis notus ſeu cognitus, celebris.

Πολύγομφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis clavis compactus.

Πολυγόμφωτος, ον, idem.

Πολυγόνατον, polygonaton, herba à geniculorum frequentiâ dicta. Ex γόνυ.

Πολυγονέω, ῶ, & πολυγονέομαι, ȣ͂μαι, fœcundus ſum. A πολύγονος.

Πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.

Πολύγονον, ȣ, τὸ, herba, quam Lat. *ſanguinariam* vocant. Ab eod.

Πολύγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus, ferax.

Πολυγράμματός, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodùm literatus. Ex γράμμα.

Πολύγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis lineis interſtinctus. Ex iiſd.

Πολύγραος, ον, vorax. *Hipp.* A γράω.

Πολύγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa ſcribens. Ex γράφω.

Πολυγύμναϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in multis exercitatus. Ex γυμνάζω, *exerceo.*

Πολυγύναιξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex γυνή.

Πολυγύναιος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Πολυγύνης, ὁ, idem & ab eod.

Πολυγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multangulus, anguloſus Gl. Vet. πολυγώνιον, anguloſum, Ph. Ex γωνία.

Πολύγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo & vario artificio elaboratus, adfabrè factus.

Πολυδαίμων, ὁ, valdè divinus, ſanctus.

Πολυδάκρυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, lacrimoſus; act. & paſſ.

Πολυδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacrimabilis.

Πολυδακρύτως, *Adv.* cum multis lacrimis.

Πολυδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos digitos habens.

Πολυδάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſumptuoſus, Gl. V. Ex δαπάνη, *ſumptus.*

Πολυδαπάνως, ſumptuosè.

Πολυδέγμων, ὁ ϗ ἡ, amplus, capax. A δέχομαι.

Πολύδεινος, ον, graviſſimus.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, montium juga ſeu cacumina multa habens.

Πολυδένδρεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus abundans, frequens. A δενδρον.

Πολύδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυδερκης, έος, ὁ ϗ ἡ, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.

Πολυδεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis ligatus vinculis; (2) multis clavis compactus. *Epith.* navis.

Πολυδευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè dulcis. Ex δεῦκος.

Πολυδεύκης, εος, *contr.* ȣς, ὁ, Poll. Ph.

Πολύδημος, ον, idem quod

Πολυδημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, valdè popularis.

Πολυδηνὴς, έος ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens, multi conſilii. Ex δῆνος, *conſilium.*

Πολυδιάφθορος, ον, valdè, ſæpè vaſtatus, ſterilis ob vaſtitatem. A διαφθείρω.

Πολύδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, litigioſus. Ex δίκη.

Πολυδινὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, multos vortices habens; (2) multum agitatus & circumactus. Il. 4, 171. Ex δίνη.

Πολυδίψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Gl. V. ſiticuloſus; (2) multum deſideratus. Ex δίψα, *ſitis.*

Πολύδονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multùm agitatur. A δονέω.

Πολύδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè clarus, multùm illuſtris. Ex δόξα.

Πολυδȣλεία, ἡ, ſervorum copia.

Πολύδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos habet ſervos.

Πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.

Πολύδροσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rore plenus, valdè roſcidus.

Πολυδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multipotens. Ex δύναμις.

Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A

Πολύδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa donans; (2) qui multa dona accepit. A δῶρον.

Πολύεδνος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* ſponſæ, quæ magna dona à ſponſo accepit. Ab ἕδνα.

Πολύεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas ſedes; *item* multos angulos, & latera habens, è corpore ſolido in Geom. Ex ἕδρα.

Πολευθνὴς, ῆς, populoſus. Ab ἔθνος.

Πολυειδήμων, ὁ ϗ ἡ, multiſcius, peritus.

Πολυειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diverſas ſpecies habens, multifarius, multiplex. Ex εἶδος.

Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A præc.

Πολυειδῶς, *Adv.* vario modo.

Πολυέλαιος, ὁ, ἡ, abundans oleo. Ab ἔλαιον.

Πολυέλεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè miſericors.

Πολυέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis & tortuoſus.

Πολυελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ulceribus multis ſcatens, *Aret.* Ex ἕλκος.

Πολυέπαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm laudatus.

Πολυέραϛος, ον, valdè amabilis.

Πολυεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολυεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, operoſus, laborioſus. Ex ἔργον.

Πολυέτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολυετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longævus, annoſus, grandævus, Ph. Ex ἔτος.

Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas. Ex iiſd.

Πολύευκτος, ὁ ϗ ἡ, multùm optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus. Ab εὔχομαι.

Πολύζαλος, ον, procelloſus, fluctuoſus. A ζάλη.

Πολύζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem æmulari & imitari multâ animi contentione ſolemus; (2) magno ſtudio expetitus; (3) invidioſus.

Πολυζήλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo ſtudio æmulandus, ſeu expetendus.

Πολυζήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, damnoſus, Ph. Ex ζημία.

Πολύζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens tranſtra. Gl. Vet. jugoſus.

Πολύζωϛὸς, ον, benè ſuccinctus.

Πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορέω.

Πολυήθης, ες, verſutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.

Πολυήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multa audivit vel audit. Ex ἀκȣ́ω.

Πολυήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multorum dierum eſt. Ab ἡμέρα.

Πολυήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perjucundus, optabilis. Ex ἐράω.

Πολύηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, i. e. πολυάρȣρος, dives agri, R. Ex ἔρα, *terra*, R.

Πολυήσυχος, ον, valdè quietus, tranquillus.

Πολυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus, valdè ſonorus. Ex ἦχος.

Πολυήχητος, ον, idem. Ab ἠχέω.

Πολυηχία, ἡ, magnitudo ſoni. A

Πολύηχος, ον, valdè ſtrepens, ſonorus.

Πολυθέατος, ον, ſpectabilis, admirabilis.

Πολυθάλμιος, ον, almus, omnia florere faciens. A θάλλω.

Πολυθαμϐὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. multùm ſeu vehementer ſtupefactus. A θάμϐος, *ſtupor.*

Πολυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multâ fiduciâ præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυθαρσὲς, έος, audacia, animi confidentia. A θάρσος.

Πολυθαύμαϛος, ον, valdè admirandus.

Πολυθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſpectavit. Ex θεάομαι.

Πολυθέατος, ον, conſpicuus, ſpectabilis.

Πολυθεία, ας, ἡ, deorum multitudo. A

Πολύθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multos deos colit. A præc.

Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo.

Πολυθερὴς, ἡς, fertilis, fœcundus. A θέρος.

Πολύθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm callidus, percalidus.

Πολύθεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, percarus, *per Sync.* pro ϖολυπόθεστος, τέκνον ϖολύθεστε τοκεῦσι, Call. in Cer. 47. A ϖοθέω.

Πολυθέως, *Adv.* multos deos ſtatuendo.

Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A

Πολύθηρος, ὁ, ἡ, feris abundans. A θήρ.

Πολύθουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, multo ſeu vehementi ruens impetu.

Πολύθραυστος, ον, valdè aut in multas partes fractus. A θραύω.

Πολυθρέμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολυθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pecoroſus, multa alens pecora. Ex θρέμμα.

Πολύθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos paſcens ſeu alens. Ex τρέφω.

Πολυθρήνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè deflendus. A θρηνέω.

Πολυθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus, multum luctum adferens, lacrimoſus, Gl. V. ϖολύθρηνον, lamentabile.

Πολύθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, piloſus.

Πολύθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens remedia; (2) multâ medendi vi præditus.

Πολύθροος, *contr.* πολύθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſonorus.

Πολυθρύλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vulgi ſermonibus celebratus, famigeratus, omnibus notus. Ex θρυλλέω.

Πολύθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens fores ſeu januas, multis portis pervius, Gl. Vet. feneſtratus. Ex θύρα.

Πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.

Πολυθυσίαστος, ον, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω.

Πολύθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, victimis abundans. Ex θύω.

Πολυθωύστος, ον, impetuoſus, acer, bellicoſus.

Πολυΐδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa callens; multiſcius.

Πολυΐδρεια, ας, ἡ, multa ſcientia. A

Πολυΐδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſcit, multa callens; (2) multa expertus.

Πολυΐνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens fibras ſeu venas. Ex ἲς, *fibra*.

Πολυϊππία, ας, ἡ, copia equorum, Gl. V. equitatus.

Πολύϊππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equis abundans.

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, multiſcius, multiplici doctrinâ præditus.

Πολυΐχθυος, ου, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus, piſcibus abundans. Ex ἰχθύς.

Πολύϊχθυς, idem.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodùm aridus, ſiccus. Ex κάγκανος.

Πολυκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ardens, æſtuoſus. Ex καίω.

Πολυκάθεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens tranſtra. Ex καθεδρα.

Πολυκαινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos occidens. Ex καίνω, *occido*.

Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Cæſarum multitudo. Ex Καῖσαρ.

Πολυκάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adſurgens.

Πολυκαματος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus; (2) multo labore, multâ & variâ arte factus.

Πολυκάμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, miſer, infortunatus.

Πολυκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos habens flexus, flexuoſus. Ex καμπή.

Πολύκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, variè flexus, ſeu flexibilis.

Πολυκανὴς, ὲς, qui multos interficit. A καίνω.

Πολύκαπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infeſtari ſolet; (3) nimio fumo niger factus, fumoſus.

Πολυκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. Ex κάρηνον.

Πολυκαρπέω, ῶ, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαιοῖ ὠνόμαζον Φλύειν, Ælian. V. H. 3, 41.

Πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructûs. A

Πολύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœcundus, Gl. Vet. fructuoſus.

Πολυκατασκεύαστος, ον, multâ arte factus, perfectus.

Πολύκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos caules habens.

Πολυκελαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm ſonans, multùm ſtrepens, canorus.

Πολυκενος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo multùm vacui eſt.

Πολυκεντητος, ον, idem quod ϖολύκεστος.

Πολυκέρδεια, ας, ἡ, magna aſtutia ſeu vafrities. A

Πολυκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm quæſtuoſus, multum lucri adferens; (2) valdè aſtutus ſeu vafer. Ex κέρδος.

Πολύκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, multa habens cornua. Ex κέρας.

Πολύκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, variè acu pictus, varius.

Πολυκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita; (2) genus modi tibicinum. Ex κεφαλή.

Πολυκήδεια, ἡ, mœror gravis. A

Πολυκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm mœroris adferens, valdè luctuoſus. A κηδος.

Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, multa cete habens; (2) magnis piſcibus abundans. A κῆτος.

Πολυκίνδυνος, ον, valdè periculoſus.

Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concurſatio. A κίνησις.

Πολυκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multiplici motu agitatur, Gl. V. motabilis. Ex κινέω.

Πολυκλαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos ramulos habens vel emittens. Ex κλάδος.

Πολύκλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Πολύκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum defletus, aut deflendus; (2) valdè lugens ſeu deflens, lugubris. A κλαίω.

Πολυκλαύτοιο, *Ion.* pro ϖολυκλαύτου. A

Πολύκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖολύκλαυστος.

Πολύκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, accuratè clauſus.

Πολύκλειτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè celeber.

Πολυκλήεις, ήεσσα, ῆεν, idem, ex κλείω.

Πολυκλήϊς, ιδος, ὁ ϗ ἡ, multis tranſtris inſtructus; (2) multâ compage junctus.

Πολυκληϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, percelebris. A κληΐζω.

Πολύκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives.

Πολύκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis vocatus; (2) è multis locis convocatus.

Πολύκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undoſus; (4) undis agitatus. A κλύζω.

Πολύκλωνος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, multos habens ramos, ſurculoſus. Ex κλὼν.

Πολύκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè elaboratus, aut circa quem laboratur, à fabris videlicet. Ex κάμνω.

Πολυκμὴς, ῆος, ὁ ϗ ἡ, idem ab iiſdem.

Πολύκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſaltuoſus.

Πολύκνισσος, ου, ὁ ϗ ἡ, nidoroſus, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκνίσσῳ ϖαρα ϖέτρῃ, Nonn. P. 4, 20.

Πολυκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplum habens ventrem. A κοιλία.

Πολυκοίμητος, ον, quietiſſimus, tranquillus.

Πολύκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis communis, pervulgatus.

Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ϖολυκοιρανία, imperium vel dominium multorum. A

Πολυκοίρανος, ου, ὁ, multorum dominus & rex.

Πολυκόλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex multis conglutinatus.

Πολυκόλυμβος; ut ϖολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebrò aquis ſe ſubmergunt ſeu innatant, aut per Hypall. *Epith.* ipſarum. A κολυμβάω.

Πολύκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, plures ſinus habens.

Πολύκομος, ὁ ϗ ἡ, cui multa coma eſt, cui ſpiſſa eſt cæſaries. A κόμη.

Πολύκομπος, ὁ, ἡ, jactans, jactabundus.

Πολύκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè plangens; (2) geſtus plangentium exprimens. A κόπτω.

Πολύκοσμος, ον, valdè ornatus.

Πολύκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. A κράνον.

Πολυκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum habens poteſtatis, potentiſſimus. A κρατέω.

Πολύκρεκτος, ον, canorus, *Epith.* citharæ. A κρέκω.

Πολυκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens præcipitia, ideoque aſper, & difficilis aſcenſu, præruptus.

Πολυκριθος, ὁ ϗ ἡ, dives hordei. A κριθή.

Πολυκριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum hordei proferens; (2) fertilis. A κρίμνον.

Πολυκριτος, ον, concretus è multis partibus aut mixtus. A κρίνω.

Πολυκροτος, ὁ ϗ ἡ, multis plauſibus reſonans; (2) navis, quæ pluribus remus impellitur; (3) callidus. V. *Ern.*

Πολυκρότητος, ον, idem; (2) diverſos & non congruentes ſonos edens. A κροτέω.

Πολυκρουνος, ὁ ϗ ἡ, multas ſcaturigines habens.

Πολυκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædives. A κτέανον.

Πολυκτημοσυνη, ης, ἡ, divitiæ. A

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives, Ph. locuples, Gl. Vet. agrarius. Ex κτῆμα.

Πολυκτηνος, ον, dives pecoris.

Πολυκτησία, ἡ, divitiæ:

Πολυκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives. A κτάομαι.

Πολυκτητις, ἡ, dives, *Ern.*

Πολυκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos interficiens. A κτείνω.

Πολυκύδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ϖολυκύδιστος, ίστη, ιστον, multum venerandus; *item*, nobilis, glorioſus, jactator. A κῦδος.

Πολυκυκλος, ον, flexuoſus, ſinuoſus.

Πολυκυλινδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum volutatus. A κυλινδέω.

Πολυκυματος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiplici fœtu gravida, ſeu potius plures enixa. A κυω.

Πολυκυμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fluctuoſus. Ex κύμα.

Πολυκυριότης, ητος, ἡ, multitudo dominorum.

Πολυκώθων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, bibaciſſimus, vinoſiſſimus.

Πολυκώκυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus. A κωκυω.

Πολυκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, deditus comeſſationibus; (2) comeſſationibus abundans.

Πολυκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos remos habens. A κωπη.

Πολυλαλέω, garrio.

Πολυλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiloquus, loquax.

Πολυλαος, ον, populoſus.

Πολυλήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas prædas adeptus; (2) multas ſegetes habens, locuples. A ληΐη, *præda*, vel λήϊον, *ſeges*.

Πολυλιμος, ον, valdè eſuriens.

Πολυλιτάνευτος, ον, (à λιτανεύω) idem quod

Πολύλλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, (A λίσσομαι) idem quod

Πολύλλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valdè ſupplex. Ἰὴ Ἰὴ Καρνεῖε ϖολύλλιτε, Callim. Ἡμετέρη δὲ Τερπωλὴ τετέλεστο ϖολύλλιτος. Nonn. Hom. Od. 5, 445. Ex iiſdem.

Πολύλοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis ſiliquatur.

Πολυλογέω, ω, multa dico; copioſè loquor.

Πολυλογία, ας, ἡ, expoſitio, quæ multis fit verbis, ſermo aut oratio de multis, Gl. V. multiloquium, loquacitas, verboſitas. A

Πολυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multa verba facit, Gl. V. multiloquus, verboſus.

Πολύλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iiſd.

Πολυλόγως, *Adv.* multis verbis, longo ſermone, loquaciter.

Πολύλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, pluribus corticibus & tunicis veſtitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμάθεια, & ϖολυμαθία, ας, ἡ, multarum rerum ſcientia, multa eruditio, ſeu doctrina. Gl. Vet. ϖολυμαθία, ſolertia, multa ſcientia.

Πολυμαθέω, ῶ, multa diſcere appeto.

Πολυμαθημοσυνη, ης, ἡ, multa & varia doctrina. A

Πολυμαθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui multa didicit, eruditus, Gl. Vet. peritus, doctus, ſagax, multiſcius. Ex μανθάνω.

Πολυμαθῶς, *Adv.* cum peritiâ multarum rerum, ſeu cum magnâ eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus eſt.

Πολύμακαρ, ὁ, feliciſſimus, ditiſſimus.

Πολύμαλλος, ον, villoſus, lanoſus, ſeu pecore lanoſo abundans, *Lycurg.* Sch.

Πολυμάντευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis vaticiniis clarus. A μαντεύω.

Πολυμάσχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens alas; πολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore ſinuoſo. A μασχάλη, *ala.*

Πολυμάχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo multi & ſæpè contendunt. A μάχομαι.

Πολυμέδιμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. multos exhibens medimnos *frumenti*, epith. Cereris.

Πολυμεθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, multum ebrius. A μέθη.

Πολυμέλαθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens ædes, ſeu multa atria, cubicula. A μέλαθρον.

Πολυμελὴς, ὲς, variè ſonans, *Epitb.* tibiæ. A μέλος.

Πολυμελῶς, *Adv.* vario ſono.

Πολυμελπὴς, ὲς, idem, canorus.

Πολυμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, querulus. A μέμφομαι.

Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, ſive plures partes. A

Πολυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis partibus conſtans, in multas partes diviſus, multa habens membra. Gl. V. multiplex. A μέρος.

Πολυμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis curis obnoxius, anxius, ſolicitus. A μέριμνα.

Πολυμέρμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυμερῶς, *Adv.* variè, Ph. plurifariàm, multifariàm.

Πολυμετάβλητος, ον, valdè variabilis, per multas formas adſumens, *Epitb.* Protei.

Πολυμετρία, ἡ, multitudo & varietas metrorum in carmine. A

Πολύμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis menſuris ſeu dimenſionibus conſtat; (2) latus, ſpatioſus, amplus, magnus. A μέτρον.

Πολυμηκάδες, αἱ, *Epitb.* Caprarum.

Πολυμηκὰς, ὲς, valdè longus. A μῆκος.

Πολύμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas oves habens; (2) pomifer, Il. 2, 605. A μῆλον.

Πολύμηνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, iracundus.

Πολυμήτηρ, ερος, ἡ, multorum mater.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, abundans, conſilio & prudentiâ, valdè prudens vel ſapiens, peritus, Il. 1, 10.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, calliditas, ſolertia. A

Πολυμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis artibus ac dolis inſtructus, induſtrius, ſolers, prudens, aſtutus, verſutus, Gl. V. dædalius, factitioſus, Il. 2, 173. Ex μηχανή.

Πολυμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex multis miſtus, varius; (2) permixtus, confuſus. A μιγνύω. Hinc

Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum miſtura.

Πολυμιξία, ἡ, idem. A μίξις.

Πολύμικτος, ον, idem quod ϖολυμιγής.

Πολυμισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inviſus, odioſus. A μῖσος.

Πολύμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multâ mercede conducens, qui magnâ mercede operam ſuam alicui locat.

Πολυμιταρικὸς, ἡ, ὸν, ſc. τεχνη, ars texendi veſtes variegatas, phrygionia.

Πολύμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis liciis textus, Gl. V. ϖολύμιτα, multilicia, dicitur & de inſtrumentis muſicis pulſatilibus.

Πολυμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multarum rerum memor; (2) memoriâ valens. A μνήμη.

Πολυμνήστευτος, ὁ ϗ ἡ, à multis ambita, cujus multi ſunt aut fuerunt proci. A μνηστεύομαι.

Πολυμνήστη, idem & ex iiſd.

Πολυμνήστος, &

Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, memoriâ pollens, memor multorum.

Πολύμνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clarus, nobilis. Ab ὑμνέω.

Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Muſarum.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A

Πολύμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiformis, qui multarum formarum eſt; (2) variegatus. A μορφή.

Πολυμόρφως, variè, variâ formâ, colore, &c.

Πολύμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, doctus, diſertus, venuſtus, ut de muſicâ & ſaltatione. A Μȣ̃σα.

Πολύμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, laborioſus.

Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.

Πολύμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verboſus, loquax; (2) fabuloſus; (3) diſertus; (4) multis laudibus celebrandus.

Πολύμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα.

Πολύναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens delubra. Theoc. 15, 109.

Πολυναύτης, ȣ, ὁ, multos nautas habens.

Πολύνευρον, ȣ, τὸ, plantago, à multitudine fibrarum ac veluti nervorum.

Πολυνέφαλος, ον, nebuloſus. A νεφέλη.

Πολυνηνέμιος, ία, *Ion.* ίη, ιον, admodum tranquillus.

Πολυνίκης, ȣ, ὁ, ſæpiùs victor. A νίκη.

Πολυνιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multâ nive tectus, nivoſus, nivalis. Ex νίφω.

Πολύνιφος, ον, idem.

Πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ & ſagacitatis ineſt. A ϖολύνοος.

Πολύνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis veſcitur. Ex νέμω, *paſco.*

Πολύνοος, *contr.* ϖολύνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multum eſt mentis, i. e. prudentiæ & ſagacitatis. Hinc

Πολύνως, prudenter, ſagaciter.

Πολύνοσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.

Πολύνοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſæpiùs revolvitur, redit.

Πολύνυμφος, ἡ, quæ ſæpiùs nupſit. A νύμφη.

Πολύξενος, *Ion.* πολύξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos hoſpites habet, qui multos hoſpitio excipit.

Πολυξενόω, & όομαι, hoſpitalis ſum.

Πολύξεστος, ον, multum politus, i. e. pulchrè ædificatus, factus.

Πολύξηρος, ον, valdè ſiccus, aridus.

Πολυξυλὸς, ὸν, arboribus frequens. A ξύλον.

Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ; (2) multum itineris. A ὁδὸς.

Πολυόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, multos habens dentes.

Πολυοδμος, ον, ſuaviter olens. Ab ὀσμή.

Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos diſperſum eſſe, in multas partes eſſe diviſum. A

Πολύοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in plures diſperſus ramos, in plures partes diffuſus.

Πολυοινία, ἡ, vini copia, item vinolentia. A

Πολύοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vinolentus, vino abundans.

Πολύοκνος, ον, valdè tardus, ſeu cunctator.

Πολυόλβιος, idem quod

Πολυολβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perbeatus, beatiſſimus; (2) prædives.

Πολυόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens oculos; *item* multa habens foramina, Gl. V. oculatus. Ab ὄμμα.

Πολυόμφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.

Πολυόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa inſomnia habens; (2) inſomnia obſervans.

Πολύοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo abundans ſucco; (2) multa habens foramina. Ex ὀπὸς, *ſuccus*, vel ὀπὴ, *foramen.*

Πολύοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui à multis conſpicitur. Ab ὄπτομαι.

Πολυόργιος, ον, cui multa ſacra fiunt, *Epitb.* Bacchi. Ab ὄργια.

Πολυορκία, ας, ἡ, conſuetudo ſæpe jurandi. A

Πολύορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum jurans, leviter jurans.

Πολυόρμητος, ον, impetuoſus, vehemens. Ab ὁρμάομαι.

Πολυόρνιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avibus abundans. A

Πολυορνις, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas concamerationes ſeu contignationes habens; (2) multa habens culmina.

Πολυοσμία, ἡ, odoris copia & ſuavitas. A

Πολύοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè fragrans. Ab ὀσμή.

Πολυόστεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens oſſa. Ab ὀστέον, *os.*

Πολυȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peculiatus, Ph. Ab ȣ̓σία, *peculium.*

Πολυόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos oculos habens; (2) herba vim habens ſiccandi, velut tuſſilago.

Πολυοχλέω, ῶ, fut. ήσω, hominum multitudine abundo, Gl. V. ϖολυοχλȣ̃σα, celeberrima, populoſa.

Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, Gl. V. celebritas, populoſitas. A

Πολύοχλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frequens, hominum multitudine abundans, *Epitb.* urbis.

Πολύοχος, ον, potens, dives. Ab ἔχω.

Πολυοψία, ας, ἡ, opſoniorum abundantia. A

Πολύοψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abundans opſoniis; (2) opſoniis multis veſcens. Ab ὄψον.

Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum malorum perpeſſio. A

Πολυπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis caſibus ſeu malis jactatus. Ex ϖάθος.

Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum; (2) ſervitiorum multitudo. A ϖολύπαις.

Πολυπαίπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum vafer, valdè callidus.

Πολύπαις, δος, ὁ ϗ ἡ, cui multi ſunt liberi, ſeu ſervi.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa poſſidens, dives. Il. 4, 433. A ϖάμμα, vid. ϖᾶμα.

Πολυπάμφαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucidiſſimus.

Πολυπαρθενευτος, ἡ, quæ diu virgo manet.

Πολυπάρθενος, ον, virgines multas habens.

Πολυπατάξ, ὁ ϗ ἡ, multùm ſaltans, qui fit cum ſaltatione, in quo ſaltatur. A ϖατάσσω.

Πολυπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm calcatus, tritus & pervulgatus. A ϖατέω.

Πολύπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, plus unâ patriâ utens.

Πολυπειρία, ἡ, multarum rerum experientia & peritia, Gl. V. ſagacitas, ſolertia. A

Πολύπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus, Gl. Vet. ſagax. Ex πεῖρα.

Πολυπείρων, ὁ ϗ ἡ, multiplex, varius. A περας.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſer, luctuoſus, luctu plenus; Il. 5, 559. A πένθος.

Πολυπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm ſciſcitans. Ex πεύθομαι.

Πολυπήδητος, ον, multùm ſaliens, in quo multùm exſultatur. A πηδάω.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.

Πολύπηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo ſtamine textus, pinguis, *Epitb.* veſtis. A πῆνος.

Πολυπίδακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fontibus abundans, Il. 8, 47. Ex ϖίδαξ.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè amarus.

Πολυπινὴς, ὲς, valdè ſordidus, ſqualidus. A πῖνος.

Πολύπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm fidens ſeu credens; (2) fideliſſimus, *Heſ.*

Πολύπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multûm errans, multivagus, Il. 11, 308.

Πολυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) erroris plenus. Οἱ δὲ καμόντες. Ἔργα ϖολυπλανέος βιοτῆς, Nonn. A ϖλαν..

Πολυπλάνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύπλανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυπλανῶς, cum multo errore. Eleganter de radicibus in terrâ omnes in partes diffuſis, aut de herbâ errante longè latèque.

Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A ϖολύπλάσιος. Hinc

Πολυπλασιασμὸς, ȣ̃, ὁ, multiplicatio.

Πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex; (2) multo copioſior, multo major. A ϖολύς. Unde

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multiplex, Ph.

Πολυπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multorum jugerum eſt; (2) qui multa jugera poſſidet. A ϖλέθρον.

Πολύπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm implicatus, varius, multifarius.

Πολυπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens latera. A πλευρα.

Πολυπληθέω, multus numero ſum; (2) augeor & creſco numero. A

Πολυπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multus numero:

Πολυπληθία, vel πολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, Appian. Bell. Civil. 1. A πλῆθος.

Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico. Ab eod.

Πολυπλωκία, ας, ἡ, verſutia, dolus. A

Πολύπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, & hinc valdè impeditus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) doloſus, vafer, verſutus. Ex πλέκω.

Πολυπλόκως, *Adv.* multis nexibus, implicitè multis nodis; multipliciter, Gl. V.

Πολύπνοος, *contr.* πολύπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, multum odorem emittens, valdè odoratus, valdè graviter ſpirans. A πνοή.

Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πολύπους.

Πολυπόδιον, ου, τὸ, parvus polypus; (2) herba quædam, Dim. ab eod. *Angl.* Polypody.

Πολυποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, polypis abundans; (2) polypo ſimilis. Ab eod.

Πολυπόθητος, ὁ ϗ ἡ, multùm deſideratus.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodùm varius, multùm variegatus; (2) multifarius, multiformis.

Πολύπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, multas habens urbes.

Πολύπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; (2) ærumnoſus, calamitoſus; (3) multos labores ſtrenùe perficiens.

Πολυπόνως, *Adv.* multo cum labore.

Πολυπόρευτος, ον, frequens viatoribus, *Epith.* viæ. A πορεύομαι.

Πολύπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos meatus habens, Gl. V. πολυπόρος, vadoſus.

Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A πόσις, *potio.*

Πολυπόταμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fluviis abundans.

Πολυποτέω, multùm poto, potui indulgeo. A

Πολυπότις, ἡ, fœm. à

Πολυπότης, ου, ὁ, qui multùm bibit, magnus potator, biboſus, Gl. V. multibibus.

Πολυποτμος, ον, multa fata habens.

Πολύποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολυποτής.

Πολύπους, πόδος, ὁ ϗ ἡ, multos pedes habens, multipes; (2) Subſt. ὁ polypus, *piſcis*; (3) tuberculum in naribus, polypo ſimile.

Πολυπραγματέω, ῶ, multis rebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα.

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iiſque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter & ſolicitè inquiro, curioſè perſcrutor, Gl. V. πολυπραγμονῶ, ſciſcitor, percontor, rimor; (3) aliquid ad curam meam pertinere arbitror; habet & ſignificationem appetendæ rei alienæ *inpr.* imperii. Τὰ περὶ τὸν Θύαμιν πολυπραγμονεῖν, Heliod. Ὁ τὴν τοῦ ὄντος πολυπραγμονων φύσιν, Plato.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, ſolicitudo de multis negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curioſitas ardelionis; (2) *inpr.* tribuitur privatis res publicas curantibus & arcana imperii; (3) accurata rei tractatio, cognitio; (4) ſtudia literarum, *inpr.* hiſtoriæ. A

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt multorum negotiorum, nihil in primis ad ipſum pertinentium; ardelio, multa negotia curans, Gl. V. ſcrutator, ſciſcitator, curioſus; (2) in bonam partem, laboribus multis & variis occupatus, variarum doctrinarum ſtudioſus. A πρᾶγμα.

Πολύπραος, ον, valdè mitis.

Πολύπρεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens ſtipites ſeu truncos. A πρέμνον.

Πολυπρίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ramoſus.

Πολυπρόβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. A πρόβατον.

Πολυπροικος, ἡ, bene dotata. A προίξ.

Πολυπρόσωπος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. multas habens facies; (2) multiformis. A πρόσωπον.

Πολυπροσώπως, *Adv.* multis modis.

Πολύπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas pennas ſeu pinnas habens. A πτερὸν.

Πολυπτοίητος, & πολυπτόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pavidus, meticuloſus, tumultuoſus, formidabilis. A πτοιέω, *exterreo.*

Πολύπτολις, ιος, ſeu έως, ὁ ϗ ἡ, multas urbes habens, Call. in Dian. 225.

Πολύπτορθος, ὁ ϗ ἡ, multos habens ramos.

Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo plicarum, ſinuum, vallium, &c. conglobatio, Gl. V. A

Πολύπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas plicas habens, ſinuoſus, multiplex, multipliciter obductus ære, corio, &c. Il. 8, 411. A πτύξ.

Πολυπτὼξ, ὁ ϗ ἡ, multos habens lepores.

Πολυπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, plures caſus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, Polyptoton, figura rhetorica. A πίπτω.

Πολύπυλος, ον, multas portas habens. A πύλη.

Πολύπυργος, ὁ ϗ ἡ, multis turribus munitus.

Πολύπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans.

Πολυπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, barbatus.

Πολυρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, diſertus, verboſus, Gl. V. A ῥῆμα, *verbum.*

Πολύῤῥαβδος, ὁ ϗ ἡ, multis virgis (lineis coloratis) diſtinctus, virgatus.

Πολυῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multae habens rupturas; (2) multis partibus erumpens, violentus. A ῥήγνυμι.

Πολυῤῥάθαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonum ſeu ſtrepitum edens, ſonorus.

Πολυῤῥαίστης, ου, ὁ, qui multa vaſtat, deſtruit. A ῥαίω.

Πολύῤῥαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm ſutus, multipliciter ſutus ſeu conſutus.

Πολυῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. A ῥάπτω.

Πολύῤῥαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Πολυῤῥημονέω, copioſè, verboſè dico. A

Πολυῤῥήμων, vid. πολυρήμων.

Πολύῤῥην, ηνος, & πολύῤῥηνες, ου, ὁ ϗ ἡ, dives pecoris, ovium copias habens; (2) opulentus, dives; Il. 9, 155. Ab ἄρς, ἀρνὸς.

Πολύῤῥητος, ὁ, ἡ, multùm dictus. A ῥέω.

Πολυῤῥιζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A

Πολύῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui multiplex eſt radix. A ῥίζα.

Πολύῤῥινος, ου, ὁ ϗ ἡ, corio multiplici inductus.

Πολυῤῥόδης, ου, ὁ, roſis abundans, multis roſis conſperſus. A ῥόδον.

Πολύῤῥοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυῤῥόθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολύῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiſtrepus.

Πολυῤῥοιβδηδὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, multum ſtridorem vel ſtrepitum edens. A ῥοιβδέω.

Πολύῤῥοιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύῤῥους, ουν, copioſè, largè fluens; (2) copioſus in dicendo.

Πολύῤῥυμος, ον, vehemens impetu.

Πολύῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multifluus, copioſè fluens. A ῥύω.

ΠΟΛΥ`Σ, πολλὴ, πολὺ Gen πολλοῦ, ῆς, οῦ, πολίες pl. *poet.* multus, numeroſus; (2) magnus, amplus, ſpatioſus; (3) excellens, præſtans, vehemens, potens. Hinc (1) ἡ πολλη τῆς γῆς, *Att.* pro πολλὴ γῆ; (2) τί μοι πολὺ; quid mihi prodeſt. *In plur.* οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in ſacris lib. interdum pro πάντες; (3) interdum de perpaucis reperitur; *Comp.* πλείων, *Superl.* πλεῖστος.

Πολύσαθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm putris, admodùm detritus, valdè vitioſus, rimoſus.

Πολυσαρκέω, corpulentus ſeu pinguis ſum:

Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obeſitas, Gl. V. carnoſitas. A

Πολύσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè carnoſus, corpulentus; metaph. ſtupidus. A σάρξ.

Πολύσεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm reverendus, vel auguſtus.

Πολύσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, venerabilis.

Πολυσήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa ſignificans. A σημαίνω.

Πολύσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A σῆμα.

Πολυσινος, ον, valdè noxius. A σίνω, noceo.

Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A

Πολυσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, frumento abundans; (2) cibo repletus. A σῖτος.

Πολύσκαλμος, ον, *Epith.* navis magnæ; multis remis agitata.

Πολύσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tripudians, exultans, Il. 2, 814. A σκαίρω.

Πολυσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plura habens crura; (2) multiplex. A σκέλος.

Πολυσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus. Παρθένος ἐγγὺς ἐοῦσα πολυσκέπτοιο Βοώτου, Arat. 136. A σκέπτομαι.

Πολυσκιος, ον, umbroſus. A σκία.

Πολυσκώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valdè dicax. A σκῶμμα.

Πολυσμάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, ſtreperus.

Πολυσοφος, ον, valdè ſapiens, ſeu doctus.

Πολυσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ multùm denſatus ſpathâ. A σπάθη.

Πολύσπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multas ſpiras habet, tortuoſus. A σπεῖρα.

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latè diſſeminatus, Il. 2, 804. A σπείρω.

Πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia ſeminis genitalis. A

Πολύσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemine abundans. A σπέρμα.

Πολυσπερχὴς, ὲς, ſtudioſus, laborioſus.

Πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa ſeu prolixa miſeratio. A

Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde miſericors. A σπλάγχνον.

Πολύσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemine vel ſegete abundans, fertilis.

Πολυσπούδαστος, ον, laborioſus, ſedulus.

Πολυσταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm ſeu abundè ſtillans. A στάζω.

Πολυσταχτὶ, *Adv.* multis ſtillando guttis, ubertim. Ex iiſd.

Πολυστασιάστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeditioſus, ubi crebræ moventur ſeditiones. A στασιάζω.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, uvis abundans. A σταφυλή, *uva.*

Πολύσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, multas ſpicas ferens ſeu edens. *Epith.* culmi.

Πολυστεγὴς, ές, idem quod

Πολύστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè contectus; (2) multas habens contignationes, altus. A στέγη, *tectum.*

Πολύστειος, & πολύστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapillis abundans, ſcrupoſus. Ἐν ποταμοῖσι πολυστείοισι νομάζων, Nic. Th. 950. Confer. Call. in Jov. 26. A στεία, vel στία, *calculus.*

Πολυστελέχης, έος, vel πολυστέλεχος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens truncos, multos à radice caudices habens. A στέλεχος.

Πολυστέναχτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valè gemens, ſeu gemitus habens multos, miſerabilis, ærumnoſus.

Πολυστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis ſertis redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.

Πολυστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. A στέφω.

Πολυστημος, ὁ ϗ ἡ, veſtis, quæ multum & pingue ſtamen habet. A στήμων.

Πολύστιβος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm calcatus. A στείβω.

Πολύστικτος, ὁ ϗ ἡ, multis maculis notatus; (2) multis ictibus compunctus.

Πολύστιος, vide πολύστειος.

Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo verſuum. A

Πολύστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis verſibus ſeu ordinibus conſtans.

Πολύστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, multam & magnam habens claſſem.

Πολυστομέω, ῶ, multùm loquor. A

Πολύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens ora; (2) multa loquens. A στόμα.

Πολυστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus proſequendus, lamentabilis, luctuoſus; (3) multos gemitus ciens, triſtis. Ἀργείοισι πολυστονα κήδε' ἐφῆκεν, Il. 1, 445.

Πολυτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè verſari, flecti, aut torqueri poteſt; verſatilis, variabilis, mutabilis; (2) valdè tortus, ut funis.

Πολυστρόϐος, *Poet.* ϖολυστροίϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm ſtrepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ἄγχι ϖολυστροίϐοιο θαλάσσης, Nic. Al. 6. A στροϐέω.

Πολυστροφάλιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, vorticoſus, multùm volutatus.

Πολύστροφος, ὁ ϗ ἡ, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. A στροφή.

Πολύστυλος, ὁ ϗ ἡ, multas columnas habens.

Πολυσυγκρατος, ον, valdè confuſus, ſeu è multis mixtus. A κεράννυμι.

Πολυσύγκριτος, ον, idem.

Πολυσύλλαϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, plures habens ſyllabas.

Πολυσύνδεσμος, ὁ, multis copulis, ſeu conjunctionibus utens, *Scb.* Thuc.

Πολυσύνδετον, ου, τὸ, oratio, in quâ crebræ ſunt Conjunctiones copulativæ. A σύνδετος.

Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens; (2) benè compactus, firmus.

Πολυσφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, ſtrepens.

Πολυσφόνδυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens vertebras & internodia. A σφονδύλη.

Πολυσφράγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis ſignis notatus; (2) benè ſignatus. A σφραγίζομαι.

Πολυσχεδὴς, ὲς, varius, multiplex.

Πολυσχεδία, ἡ, varietas, multitudo.

Πολυσχεδῶς, variè, multipliciter, copioſè.

Πολυσχημάτιστος, ον, multas formas, multa genera habens, ſeu è multis generibus, v. gr. verſuum compoſitus. Vox Gramm.

Πολυσχημόνως, *Adv.* multis formis, modis. A

Πολυσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multas formas habens. A σχῆμα.

Πολυσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multifidus, in multas partes fiſſus; (2) in multos ramos diffiſſus; (3) multiplex. A σχίζω. Hinc

Πολυσχιδία, ας, ἡ, *Ion.* ϖολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida ſectio, multiplex diviſio.

Πολυσχιδῶς, *Adv.* in multas & varias partes dividendo, Gl. V. multifariàm.

Πολύσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in multas partes fiſſus, qui findi poteſt.

Πολυσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens corpora; (2) magnum corpus habens, ut gigas. A σῶμα.

Πολυτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens talenta, i. e. dives, *item* gravis pondere.

Πολυτάραχος, ον, magnas turbas movens, valdè ſtrepens. A ταραχη.

Πολυτειρὴς, ὁ, ἡ, ſtellatus, multis ſtellis lucens. A τείρεα, *ſtellæ*.

Πολύτειρος, ον, idem, ex iiſdem.

Πολυτεκνέω, ῶ, fut. ήσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. A

Πολύτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens liberos, numeroſam ſobolem, ut ſup.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumptuoſitas, magnificentia, Gl. V. lautitia. A

Πολυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnos ſumptus poſtulans, ſumptuoſus; (2) exquiſitus; (3) magnificus, Ph. lautus, pretioſus, multiplex, Gl. V. opiparus; ϖολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Ph. A τέλος, *vectigal*.

Πολυτελῶς, *Adv.* ſumptuoſè, magnificè, Gl. V. lautè, abundè, opiparè.

Πολυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm porrectus, longum ſpatium extentus. A τείνω.

Πολυτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè delectans, valdè ſuavis. Ex τέρπω.

Πολυτεχνὴς, ὲς, vid. ϖολυτεχνος.

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas, & magnitudo.

Πολύτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valdè artificioſus. A τέχνη.

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A

Πολυτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnifaciendus, Gl. V. pretioſus. A τιμάω.

Πολυτίμιος, ον, idem quod

Πολύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pretioſus; (2) multo honore dignus. A τιμή.

Πολυτιμώρητος, ον, valdè punitus & afflictus.

Πολύτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm honoratus; (2) multo honore dignus. A τίω.

Πολύτλας, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus, Il. 9, 672. Od. 5, 17. A τλάω.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύτλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυτοκέω, ῶ, multa pario, partu ſum fœcundus.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partûs numeroſitas, fœcunditas. A

Πολυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, pariens multos, partu fœcunda, Gl. V. ϖολύτοκος, fœcunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.

Πολύτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Πολύτορος, ον, valdè ſpinoſus, multos aculeos habens.

Πολυτραφὴς, ὲς, fertilis. A τρέφω.

Πολυτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, volubilis, convertibilis, mutabilis.

Πολυτρήρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, columbis abundans, Il. 2, 502.

Πολυτρητος, ὁ, ἡ, multa habens foramina.

Πολυτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm tritus.

Πολυτριχον, ου, τὸ, polytrichon, ſive adiantum nigrum. A

Πολυτριχος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, piloſus. A θρῖξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, varietas modi, varii modi, varietas; (2) calliditas, fraus. A

Πολυτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiplex, varius; (2) verſutus, moratus. A τροπή.

Πολυτρὸπως, *Adv.* multis modis, Ph. multifariàm, omnifariàm. A præc.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia; (2) cum quis diu alitur. A

Πολυτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm alimenti accipiens; (2) benè habitus, pinguis; (3) ϖολυτρόφος, multum alimenti ſuppeditans. A τρέφω.

Πολυτρόχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm currens, agilis in currendo, valdè mobilis, volubilis.

Πολυτρυτος, ον, valdè vexatus, adflictus. A τρυω.

Πολυτυρος, ὁ ϗ ἡ, multo caſeo conditus, multum caſei admiſtum habens.

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquarum copia. A

Πολυυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquoſus. Ab ὕδωρ.

Πολυυλος, ὁ ϗ ἡ, materioſus, Gl. V. arboribus abundans. Ab ὕλη.

Πολυυμνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Muſarum. Ab ὕμνος.

Πολυΰμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex iiſd.

Πολυυπνος, ον, ſommolentus, qui eſt multi ſomni.

Πολυφαγέω, multùm edo.

Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A

Πολυφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multum comedit, vorax, helluo, Gl. V. edax.

Πολυφαμος, *Dor.* pro ϖολυφημος.

Πολυφάνταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas efficiens habenſque viſiones fictas, inſomnia crebra.

Πολυφαρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, medicamentis abundans, aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis, vel venenis utens. A φάρμακον.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημὶ.

Πολυφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum celebris, multorum ſermone jactatus. A φατός.

Πολυφαυλος, ον, prorſus inutilis, nullius omnino pretii.

Πολυφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ſplendoris habens, multùm lucidus. A φέγγος.

Πολυφειδὴς, ὲς, præparcus. A φείδομαι.

Πολυφερνος, ου, ἡ, benè dotata. A φέρνη.

Πολυφημια, ἡ, gloria. A

Πολυφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè celebris, de quo varii ſermones narrantur; (2) clamoſus, *Epith.* ranæ; (3) multis clamoribus, vocibus ſtrepens, *Epith.* fori. A φήμη.

Πολυφθογγος, ὁ, ἡ, multiſonus, *Epith.* tibiæ.

Πολυφθονερὸς, valdè invidus.

Πολυφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multos occidit, multorum interfector, Soph. Elect. 10. (2) pernicioſus multis. A φθείρω.

Πολυφθορος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cædibus abundans; (2) dirutus, vaſtatus. Ex iiſd.

Πολυφιλάνθρωπος, ὁ ϗ ἡ, valdè hominum amans, humaniſſimus, pius.

Πολυφίλητος, ον, valdè carus. A φιλέω.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A

Πολυφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui multi ſunt amici.

Πολυφίλως, ita ut multis carus ſit.

Πολυφιλτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum amans, amori valdè deditus. A φίλτρον.

Πολυφλοιος, ον, multum corticis habens, hinc, levis, vanus, inanis.

Πολυφλοίσϐοιο, *Ion.* pro ϖολυφλοίσϐου, à

Πολυφλοισϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus, ſonorus, reſonans, Gl. V. undiſonus, Il. 1, 33.

Πολυφοϐος, ον, valdè timidus.

Πολυφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, profugus, vagus. A φοιτάω.

Πολυφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multos occidit, crudelis.

Πολυφορϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ϖολυφορϐος, η, ον, multis pabulum ſuppeditans, Il. 9, 564. A φέρϐω.

Πολυφόρητος, ον, idem quod

Πολυφόρος, ὁ ϗ ἡ, multa ferens; (2) eſt & *Epith.* vini multum aquæ ferentis; (3) fecundus. A φέρω, vel φορά. Hinc

Πολυφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multo premitur pondere, multas habens ſarcinas.

Πολυφραδέεσσι, *Poet.* pro ϖολυφραδέσι, à

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè conſultus, valdè prudens. A φράζω, *delibero*.

Πολυφραδία, ἡ, prudentia, facundia.

Πολυφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυφραστος, ον, ſæpè dictus. Ex iiſd.

Πολυφροντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, multis curis plenus.

Πολυφρόντιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodùm accuratus; (2) prudens. A φροντίζω, *curo*.

Πολυφροσυνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A

Πολυφρων, ὁ ϗ ἡ, valdè prudens. A φρήν.

Πολυφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multiformis. A φυή.

Πολυφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa folia habens, foliis abundans. A φυλλον.

Πολυφυλος, ον, in multa genera, &c. diviſus. A φυλη.

Πολυφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. A

Πολυφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas edens voces, multiſonus, vocalis, ſonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum eſt verborum; (3) garrulus, loquax. Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζῃ ϖολύφωνα κορώνη, Aratus. 1002. Ubi ϖολυφωνα eſt Adverb. Al. legunt πολυφωνος. Ex φωνή.

Πολυφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm lucens, multâ luce præditus. Ex φῶς, *lux*.

Πολυχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus; (2) cui multum eſt pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus, Gl. V. æroſus, æreus.

Πολυχανδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè capax. Πολυχανδέος ὅλμου, Nic. in Th. 951. Ex χανδάνω.

Πολυχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, multimanus. Hinc

Πολυχειρία, vel πολυχερία, ας, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, pluribus amictus tunicis.

Πολυχνοος, ους, ὁ, ἡ, multam lanuginem habens.

Πολυχοέω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fœcundus & fertilis ſum. A πολυχοος.

Πολυχοία, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.

Πολυχοιρία, ας, ἡ, porcorum copia. Ex χοῖρος.

Πολυχοος, *contr.* πολυχους, ου, ὁ ϗ ἡ, multâ cum uſurâ ſe refundens; (2) multiplex, Gl. V. πολύχοος, multifarius. Ex χέω.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A

Πολύχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens chordas, ſeu fides. Ex χορδή.

Πολυχορτος, ον, herbidus, pinguis, de terrâ.

Πολυχρηματία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, ditesco, dives fio, vel ſum. A

Πολυχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui multum eſt pecuniæ, Gl. V. pecunioſus, nummatus. Ex χρήματα.

Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ, vid. πολυχρηματία. A

Πολυχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυχρηςία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo. A

Πολύχρηςος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè utilis; (2) multum uſitatus.

Πολύχροια, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχροος.

Πολυχρονέω, ῶ, diu duro, longævus ſum. A πολυχρόνιος.

Πολυχρονίζω, f. ίσω, *Att.* πολυχρονιῶ, diu moror, prolongo, profero. A

Πολυχρόνιος, ὁ ϗ ἡ, longum tempus durans, diuturnus; (2) antiquus, Gl. V. vivax, longævus. Οἰκία θινὸς ἔχουσι πολυχρονιώτατον αἷμα, Call. in Del. 282. Ex χρόνος. Hinc

Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas.

Πολυχρονίως, *Adv.* diutiſſimè.

Πολύχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολυχρόνιος.

Πολύχροος, *contr.* πολύχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, multis coloribus præditus, varius. Ex χρόα.

Πολύχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum auri habens, auro adfluens, Ph. opimus, auroſus.

Πολυχρώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens colores, multicolor. Ex χρῶμα.

Πολυχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρόα.

Πολυχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum habens ſucci, ſucculentus.

Πολυχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, latè fluens, fluidus; (2) multùm diffuſus.

Πολυχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multorum capax.

Πολυχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplus, ſpatioſus, capax. Ex χώρα.

Πολυχωςος, ου, ὁ ϗ ἡ, multâ terrâ adgeſtâ exſtructus, altè aggeratus. A χώννυμι.

Πολυψάμαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, arenoſus.

Πολυψηφια, ας, ἡ, multitudo ſuffragia ferentium, multa ſuffragia. A πολυψηφος.

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, multos habens calculos ſeu lapillos. Ex ψηφίς.

Πολυψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multa fert ſeu explet ſuffragia.

Πολυωδυνία, ἡ, doloris gravitas. A

Πολυώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos dolores adferens, moleſtus; (2) afflictus, ærumnoſus. Ex ὀδύνη.

Πολυωνυμέω, multa nomina habeo.

Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum, Callim. in Dian. 7. A

Πολυώνυμος, ὁ ϗ ἡ, multa nomina habens; (2) celebris, honoratus. Ex ὄνομα.

Πολυωνυμῶς, *Adv.* multis nominibus.

Πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.

Πολυωπὸς, οῦ, ὁ, multa habens foramina. Ab ὀπὴ; (2) multos oculos, *Heſ.* Ab ὤψ, vel ὄψ.

Πολυωρέω, multâ curâ dignor, magnam curam gero; (2) lautè & accuratè accipio; (3) honoro, in honore & pretio habeo; (4) donis afficio. Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων κατὰ γένος, Ariſtot. Ex ὠρέω. Hinc

Πολυωρητικὸς, ἡ, ὸν, multam curam gerens, ſolicitus.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, ratio, & obſervatio; (2) honos, reverentia. Ab eod.

Πολυωτος, ὁ, ἡ, multas habens aures. Ex οὖς.

Πολυωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè utilis. Ex ὠφελέω.

Πολυωφελῶς, valdè utiliter.

Πολυωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, multa habens foramina, multiforus.

Πόλφοι, ων, οἱ, ramenta ex farre, leguminibus immixta.

Πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω.

Πομπαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pompam duco. Ex πομπὴ, & ἄγω, ſeu ἀγωγή.

Πομπαῖος, ου, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur, Soph. Aj. 843. A πομπή.

Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel tranſvectio, qualis in pompâ eſſe ſolet; (2) conviciorum jactatio, velut è curru, ap. Alexandrinos, ſeu in triumpho ap. Rom. A πομπεύω. Unde

Πομπεῖον, ου, τὸ, vas, quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis.

Πομπευέσκειν, *Dor.* pro πομπεύειν.

Πομπεὺς, εως, *Ion.* ῆος, ὁ, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus:

Πόμπευσις, εως, ἡ, pompa. Ab eod.

Πομπευτὴς, οῦ, ὁ, pompam ducens. Ab eod.

Πομπεύω, tranſmitto, tranſveho, deduco; (2) cum pompâ incedo, pompam duco, Gl. V. triumpho; unde (3) efferor, mihi placeo, ſuperbio, inſoleſco, & (4) inſolenter aliquem tracto, maledicendo, minando; (5) contumeliâ afficio, propriè, per hominum ora traducendo, paſſ. πομπεύεσθαι, in triumpho duci, oſtendi. Ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον, Soph. Trach. 629. A

Πομπὴ, ης, ἡ, miſſio, miſſus; (2) impulſus, inſtinctus; (3) deductio, quâ tranſmittendum aut tranſvehendum curamus eum, qui nobiſcum aliquamdiu eſt verſatus; (4) pompa, i. e. ſolennis apparatus & ſpectaculum ſolenne in modum triumphi. A πέμπω. Hinc

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, ad pompas pertinens, pompis conveniens; (2) magnificus, ad oſtentandum ingenium, doctrinam, &c. aptus & factus.

Πομπίλος, ου, ὁ, qui aliquem deducit ſeu tranſmittit. Eſt etiam nomen piſcis. V. *Ern.*

Πόμπιμος, ὁ, ἡ, & πόμπιμος, ίμη, ιμον, qui mitti ſeu tranſmitti poteſt; (2) qui mittere ſeu tranſmittere poteſt. Ab eod.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit ſeu tranſmittit, comes, viæ dux, Il. 13, 416. A πέμπω.

Πομποςολέω, claſſem deduco. Τῆς θεοῦ λιπαρᾷ γαλήνῃ πομποςολούσης τὸ ϛκάφος, Luc. Ex πόμπος, & ςόλος.

Πομφολυγέω, ῶ, bullas emitto. A πομφόλυξ.

Πομφολυγηρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, bullis turgens.

Πομφολυγοπάφλασμα, ατος, τὸ, bulla cum ſtrepitu erumpens, ſeu ebulliens. Vox Ariſtophanica. Ex πομφόλυξ, & πάφλασμα.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo; πομφολυγοῦσθαι, in bullas converti.

Πομφολυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bullæ ſimilis.

Πομφολύζω, f. ξω, bullo, bullas emitto. A

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla; (2) favilla æris, Ph. bulla, ſcatebra. A πομφός. Hinc

Πομφολύσσω, fut. ξω, bullarum inſtar efferveſco, πομφόλυξαν, 3. plur. a. 1. *Ion.* Rob. Ἐκ δ' ἄρ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων βλεφάρων, Pynd. Pyth. 4, 226.

Πομφὸς, οῦ, ὁ, eminentia tumida cutis, tumor.

Πονεῖτο, *laborabat,* 3. ſing. imperf. ind med. *Ion.* & *contr.* pro ἐπονέετο, à πονέω.

Πονέοντο, 3. pl. *Ion.* pro ἐπονέοντο.

Πονεύμενοι, *laborantes,* nom plural. particip. præſ. med. *Dor.* pro πονούμενοι.

Πονεῦμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro πονοῦμεν.

Πονεῦντες, *tractantes,* nom. pl. præſ. part. act. *Dor.* pro πονοῦντες.

Πονέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus ſuccumbo, laſſeſco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo, Gl. V. laboro, doleo; ἐπόνησα, dolui, Gl. V. aor. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. paſſ. part. πονηθὲν, elaboratum, a. 1. paſſ. part. πονεῖτο, laborabat. imperf. *Ion.* pro ἐπονεῖτο. Πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ, ſibi ſtudet, Soph. Aj. 1383. Ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὰ ϛκέλη, Ariſtoph. Pace. 820. Πολλοὶ δὲ μέμναντα, καλὸν εἴτι ποναθῇ, Pind. Ol. 6, 17. A πόνος. Hinc

Πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus; (2) liber.

Πονήρευμα, ατος, τὸ, facinus improbum & ſceleſtum, ſcelus. A

Πονηρεύω, & πονηρεύομαι, vitio aliquo laboro, etiam de corpore; (2) improbus ſum, improbè & nequiter ago. A πονηρός. Unde

Πονηρία, ας, ἡ, miſera & laborioſa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, ſcelus, vitium, pravitas, malitia.

Πονηροδιδάσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magiſter improbitatis.

Πονηροκάρδιος, malicordis, Gl. V. Ex καρδία.

Πονηροκρατέομαι, οῦμαι, improborum imperio regor.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. Ex πονηρὸς, & κράτος.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum ſeu maledictio, contumelia; (2) ſermo de malis rebus & improbis. A λόγος.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.

Πονηρὸς, ρά, ρὸν, improbus, ſceleſtus, pravus, malus, i. e. malitioſus, malignus, vitioſus, vitiatus. A πονέω.

Πόνηρος, ρα, ρον, laborioſus, miſer, infelix; ὦ πόνηρε, miſer! infelix. Ab eod.

Πονηρόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, improborum amicus, malorum conſortio gaudens.

Πονηρῶς, *Adv.* improbè, nequiter.

Πονήρως, *Adv.* malè, miſerè, ægrè, difficulter.

Πονήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro πονήσας, à πονέω.

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

Πόνοιο, gen. ſing. *Ion.* pro πόνου, à

Πόνος, ου, ὁ, labor, ſtudium, & opera rei alicui impenſa; (2) moleſtia, labor & moleſtia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A πένομαι.

Ποντιᾶν, *marinarum,* gen. pl. f. g. *Dor.* pro ποντιῶν, à πόντιος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, marina. A πόντιος.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo.

Ποντικὸν, nux avellana, Ph. ſubaud. κάρυον.

Ποντικὸς, ἡ, ὸν, marinus; (2) Ponticus, qui eſt è Ponto. A πόντος.

Πόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ab eodem.

Πόντισμα, τὸ, ſubmerſio, naufragium. A ποντίζω.

Ποντόβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari immerſus, in mari ſubmerſus. Ex πόντος, & βρέχω.

Ποντογενὴς, ὲς, è mari natus.

Ποντογένεια, ας, ἡ, ex mari nata. Ex γίνομαι.

Ποντόθεν, *Adv.* è mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator; *epith.* Neptuni. Ex μέδων.

Ποντονδε, *Adv.* in pontum. A πόντος.

Ποντοπλαγητος, ον, in mari vagans, *Epith.* piſcis, navis, mercatoris, &c.

Ποντοπλάνος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ποντοπορεύω, per pontum gradior, mare pervado ſeu pererro. Ποντοπορευέμεναι, *Poet.* pro ποντοπορευειν, Od. 5, 277. A ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ποντοπόροιο, gen. ſing. *Ion.* pro ποντοπόρου, à

Ποντοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pontum ſeu mare trajiciens, Gl. V. fluctivagus, Il. 1. 439. Ex πείρω.

Ποντοποσειδῶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex Neptunus. Voc. ὦ ποντοπόσειδον, Ariſtoph. Plut. 1050.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare; (2) regio Aſiæ minoris, Pontus.

Πόντοφι, è mari. A πόντος.

Ποντοχάρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονωπόνηρος, ὁ ϗ ἡ, miſer laborando, Ariſtoph. Lyſ. 532. A πόνος.

Πόξ, ποκός, ἡ, vellus, lana detonſa, aut vulſa; occurrit πόκα, acc. A πέκω.

Ποοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, herbis veſcens. Ex πόα.

Πόπανον, ου, τὸ, popanon, placentula, lata, tenuis, & rotunda; *πόπανα*, liba, Ph. A πέπlω.

ΠΟ´ΠΟΙ, *Interject.* admirantis; (2) indignantis; ὦ πόποι, proh dii; nam πόποι Dii ſunt apud Dryopes, item πόπαξ. vid. *Ern.*

ΠΟΠΠΥ´ΖΩ, fut. υσω, ſibilo; (2) demulceo, blandè attrecto; (3) applaudo, de equis; ποππύζειν, etiam ululæ dicuntur. Εἶθ' ὁ Θεὸς ἐπόππυσεν, Ariſtoph. Plut. 731.

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω; ποππυλιάσδει, *Dor.* pro ποππυλιάζει. Theocr. 5, 89.

Ποππυσδειν, *Dor.* pro ποππυζειν, ib. 5, 7.

Ποππυσμα, ατος, τὸ, & ποππυσμὸς, ου, ὁ, ſibilus; (2) palpus, ſive ſonus, linguâ, manibus, ac ſimilibus modis excitatus, ad favorem oſtendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιος, *Ion.* pro πάρδαλις, Il. 17, 20. A πάρδος.

Πορδαλέος, ὁ, qui timore cacaturit. A

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris, Ph. peditus. A πέρδω.

Πόρε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, à πόρω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, inceſſus, ingreſſus, Gl. Vet. meatus, iter, itio, greſſus, agmen. A πορευομαι.

Πορεῖον, ου, τὸ, cujus ope itur facimus, aut trajicimus, machina quâ promoventur onera. Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς πρεσβευταῖς περὶ τοῦ πορευθῆναι εἰς πρεσβείαν, ὥσπερ ἐφόδιον, E. M. Ab eod.

Πορευθέντες, nom. pl. aor. 1. part. paſſ. verbi πορευομαι.

Πορευθῆναι, *profectum eſſe*, infin. aor. ejuſd.

Πορευθητε, *ite*, 2. plur. imperat. aor. ejuſd.

Πορευθῶ, *abiero*, 1. ſingul. conj. aor. ejuſd.

Πορευμα, ατος, τὸ, profectio. A

Πορευομαι, f. ευσομαι, eo, proficiſcor, πορευῃ, is, Ph. πορευθῆναι, a. 1. iviſſe; part. πορευθεὶς, profectus. Ξένου πρὸς ἄλλην ἑστίαν πορευσομαι, Eur. Alc. 535. Ἔξω δωμάτων πορευεται, ibid. 505. A πόρος.

Πορευσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro πορευσεσαι, à πορευομαι. Unde

Πορευσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel πορευσιμος, ίμη, ιμὸν, qui tranſiri poteſt, permeabilis.

Πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipſa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικος, ἡ, ὸν, qui incedere poteſt, qui ingreditur & ambulat; (2) pervius. A

Πορευτὸς, ἡ, τὸν, idem quod πορευσιμος.

Πορευω, fut. ευσω, trajicio, traduco, tranſveho, mitto, ire jubeo. Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν, Eur. Ph. 992. Καί με πρὸς τυμβον πόρευσον πατρὸς, Or. 788. A πείρω.

Πορθεω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; oppugno; πεπορθημένος, perf. paſſ. part. vaſtatus; πορθῆσαι, vaſtare, Ph. a. 1. inf. act. πορθήσας, populatus, Gl. V. part. a. 1. Ἔπειτα δὲ ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδια πορθῆσαι μολὼν, Soph. Phil. 912. Τί γὰρ ἐὰν πορθωσι χώραν τὴν ἐμήν; ibid. 1395. A πέρθω. Hinc

Πορθήσειν, f. 1. inf. act.

Πόρθησις, εος, ἡ, vaſtatio, excidium.

Πορθητὴς, οῦ, ὁ, everſor, vaſtator. Ab eod.

Πορθητικὸς, ἡ, ὸν, vaſtatorius, idem quod præc.

Πορθήτωρ, ορος, idem quod πορθητὴς.

Πορθμεία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A πορθμευω.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum; (2) navis quâ fretum aliquod ſeu fluvius trajicitur, Gl. V. πορθμεῖα, pontones, Gl. V. (3) naulum. Ab eod.

Πορθμεύς, έως, ὁ, qui lintre ſeu rate aliquem tranſportat per fretum, Ph. portitor, vector.

Πορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad trajectionem, vel ad portitorem. A πορθμευτής.

Πορθμεύω, transfreto, fretum trajicio. Εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ. Eur. I. T. 372. Τάσδε πορθμεύσειν γράφας πρὸς Ἄργος, ib. 737. A πορθμός

Πορθμήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεία.

Πορθμικος, ἡ, ὸν, idem quod πορθμευτικός.

Πορθμίον, ου, τὸ, navis, quâ fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti perſolvitur. A πορθμός. Unde

Πορθμὶς, ίδος, ἡ, parvum fretum; (2) navis piſcatoria, linter, quo transfretamus.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, *tranſitus.*

Πορίζω, fut. ίσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro alteri, ſuppedito, præbeo. *In med.* comparo mihi, invenio, &c. ποριστεῖσαν, partem, Ph. aor. 1. part. paſſ. Τί πορίζεις τριβάς; moras nectis? Ariſtoph. Ach. 390. Σὺ τύχης μοι ἀγαθὸν πορίσας, id. Av. 465.

Πόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pervius, penetrabilis; (2) tranſiens; (3) quæſtuoſus, Gl. V. (4) parabilis; (5) qui facilè invenit, induſtrius. Ab eod.

Πόρίον, ου, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟ`ΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, juvencus; (2) vitula, juvenca. Σκευθραὶ λειμῶνος πὸριες καὶ βουβοσίοιο, Aratus. 1120.

Πορισμα, ατος, τὸ, quæſtus; (2) propoſitio conſecutionem neceſſariam habens, ex iis quæ jam probata ſunt. A πορίζω.

Πορισμὸς, ου, ὁ, comparatio, adquiſitio, Gl. V. (2) quæſtus.

Ποριϛὴς, ου, ὁ, qui ſuppeditatur; (2) *à mediante alio*, quæſtor, exactor; *item*, quicunque aliquid ſibi comparat, ut κακὸς, ποριϛὴς, qui malis artibus pecuniam facit.

Ποριϛικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere novit, induſtrius conquiſitor; (2) in quo victus facilè paratur, Gl. Vet. queſtuoſus; ποριϛική, quæſtuaria. Gl. V. A præc. vel. ſeq.

Ποριϛὸς, ἡ, ὸν, qui adquiri & parari poteſt, parabilis, qui facilè ſuppeditatur, Gl. Vet. ποριϛὸν, præſtabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρκῳ piſcatur.

ΠΟ´ΡΚΗΣ, ου, ὁ, annulus, quo ferrum haſtæ cum ligno coërcetur, ſive quo cuſpis haſtæ cum haſtili vincitur.

ΠΟ´ΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piſcatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ & orbiculatæ eſt, circulus. Κύρτους δεί ϗ δίκτυα, ϗ βρόχους, ϗ πόρκους, ϗ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλό τι ἢ πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν. Plato. in Sophiſt.

Πορνεία, ας, ἡ, ſcortatio, Gl. Vet. fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, ου, τὸ, lupanar, Gl. V. fornix, ganeum. A

Πορνεύω, f. εύσω, ſcortor, fornicor. A

Πόρνη, ης, ἡ, ſcortum, meretrix, fornicaria, ſcortulum, Gl. V. A περνεσθαι, quia corpus vendit.

Πορνίδιον, ου, τὸ, Dim.

Πορνικός, ἡ, ὸν, meretricius. Ab eod.

Πορνιογέννητος, ον, ſpurius, qu. è πογνίον, & γίνομαι, niſi verum eſt πορνογεννητος. A πόρνη.

Πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo meretrices & ſcorta aluntur, lupanar, Ph. lenocinium:

Πορνοβοσκειομάχοι, qui lupanaria defendunt, & ſuo patrocinio comprobant. Ex ſeq. & μάχομαι.

Πορνοβοσκέω, ῶ, f. ήσω, lenocinium facio; i. e. meretrices & proſtibula alo, lenocinor, alieno amori ſervio. A πορνοβοσκός.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, Ph. A

Πορνοβοσκὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, leno, lena. A βοσκω.

Πορνογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpurius, Gl. Vet. A πορνη, & γείνομαι.

Πορνογράφος, ὁ ϗ ἡ, qui meretrices depingit, qui de meretricibus librum conſcribit. Ex γράφω.

Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium.

Πορνοκόπος, ου, ὁ, leno, Gl. Vet. lenocinator, fornicarius. Ex πόρνος, & κόπος.

Πορνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano meretricum amore flagrat. A πόρνη, & μαίνομαι.

Πορνομοιχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adulter, impudicus. Ex πορνος, & μοιχός.

Πόρνος, ου, ὁ, qui corpus ſuum proſtituit & veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, ſcortator, Ph. impudicus. A πίρνω vel πέιρω.

Πορνοσκόπος, ου, ὁ, ſcortator, qui ſcorta & meretrices contemplatur.

Πορνοτελώνης, ου, ὁ, leno, qui pecuniam ærario ſolvit, ut lenocinium facere ſibi liceat.

Πορνοφίλας, ὁ, &

Πορνόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, meretrices amans.

Ποροποιέω, ῶ, f. ήσω, tranſitum ſeu viam facio. Ex πόρος. Hinc

Ποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio.

Πόρος, ὁ, tranſitus, trajectus, Ph. *item*, ora maritima ubi ſc. eſt trajectus; (2) meatus, Gl. V. (3) vectigal, quæſtus, Ph. Item emolumentum, adjumentum, ratio alicujus rei efficiendæ & via. A πείρω.

Πορπάζω, f. άσω, Æſch. Pr. 61. fibulâ ſubnecto, fibulo. Πόρπας τε γναμπlάς, θ' ἕλικας κάλυκας τε· ϗ ὅρμους, Il. 18, 401. A πὸρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπlάμενος ἔβα, Ariſtoph. Lyſ. 106.

Πορπακοφορέω, fibulâ utor; (2) ſcutum gero, milito.

Πόρπάξ, ακος, ὁ, fibula, præſertim amenti in clypeo. Ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν χέρα, Eur. Hel. 1392.

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω.

ΠΟ´ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. Pind. Olymp. 1. Hinc

Πορπηδὸν, *Adv.* in modum fibulæ.

Πόρπημα, ατὸς, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.

Πορπόω, f. ώσω, idem quod πόρπάω.

Πόῤῥω, procul, longè, porrò, protinùs, Gl. V. in anteriorem partem. Hinc *Compar.* ποῤῥώτερος, longiùs diſſitus, Gl. V. ulterior, & *Superl.* ποῤῥώτατος, longiſſimè diſſitus. A πρό. Hinc

Πόῤῥωθεν, *Adv.* è longinquò, eminùs, procul.

Ποῤῥωτάτω, *Adv.* longiſſimè, maximè, procul.

Ποῤῥωτέρω, longiùs, magis procul.

Πορσαίνω, paro, curo; πορσανέουσα, curatura, f. 1. part. *Ion.* pro πορσανοῦσα. Πορσαίνειν βρέφος, Pind. Ol. 6, 55. A πόρω.

Πόρσιον, *Adv.* Pind. N. 9. vid. πόρσω.

Πορσυνέουσαι, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. *Ion.* pro πορσυνοῦσαι, à

Πορσύνω, f. υνῶ, præbeo, ſuppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, perago, adminiſtro; (4) colo in, honore habeo; (5) delector. Πρᾶγμα πορσύνων μέγα, Soph. El. 672. Ἐγὼ δὲ τἆλλα πάντα πορσυνῶ, Soph. Aj. 1415. Καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν, Eur. Med. 1021. Σοὶ τήνδε πορσύναι χάριν, id. Alc. 1062. Κείνου πορσυνέουσα λέχος, Il. 3. 411. A πόρω.

Πόρσω, *Adv.* longè, ante; (2) longè, procul. Hinc *Comp.* πόρσιον, item πορσωτέρω, longiùs, magis procul; & *Superl.* πορσωτάτω, longiſſimè, maximè procul. A πρό.

Πορτάζω, f. άσω, vitulor. A πόρτις.

Πόρταξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. Ab eod.

ΠΟ´ΡΤΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πορτιτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitulos nutriens. Hom. in Ap. 21. Ex πόρτις, & τρέφω.

ΠΟΡΦΥ´ΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ; (2) pannus liquore purpuræ tinctus, veſtis purpurea; (3) veſtis ſplendida, venuſta, elegans.

Πορφυραῖος, purpureus, Chron. Alex. *Ern.*

Πορφυρανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui purpureo flore eſt. Ex πορφύρα, & ἄνθος, *flos.*

Πορφύρειος, idem quod

Πορφύρεος, έα, έη, εον, *contr.* πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, purpureus; ſplendidus, venuſtus, elegans; (3) niger; (4) varius, verſicolor. πορφύρεος θάνατος, Il. 583. πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἑαυτην, 17, 551. A πορφυρα.

Πορφυρεύς, έως, ὁ, purpurarius, ſeu qui purpuras venatur; ( ) qui purpurâ tingit, infector. Ab eod.

Πορφυρευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A πορφυρευω. Hinc

Πορφυρευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad purpurarum venatorem ſeu venationem, item ad artem purpurâ tingendi. Hinc ἡ ποφυρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ſcientia venandi purpuras.

Πορφυρεύω, purpurâ tingo.

Πορφυρέω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpuraſco. A πορφυρω.

Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureo colore ſum. A πορφυρα.

Πορφυριον, ȣ, τὸ, parva purpura, Ph. πορφυρια, murices. Dim. ab eod.

Πορφυρὶς, ἰδος, ἡ, purpurea veſtis, Gl. Vet. torale; (2) avis nomen; (3) nomen inſulæ:

Πορφυρίτης, purpuræ ſimilis. Ab eod.

Πορφυρῖτις, ιδος, ἡ, idem fœm.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, ſic dictæ à colore roſtri & pedum; (2) piſcis quidam, Gl. Vet. πορφυρίων, purpurio. Ab eod.

Πορφυρόβαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.

Πορφυροβαφεῖον, ȣ, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.

Πορφυροβαφὴς, ὁ, ἡ, purpurâ tinctus.

Πορφυροβάφος, purpurarius, Gl. V. Ex πορφύρα, & βάπτω.

Πορφυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpuræ ſpeciem gerens, purpureo colori ſimilis, cæruleus. Ex πορφυρα, & εἶδος.

Πορφυροειδῶς, *Adv.* in modum purpuræ, ita ut purpuram referat.

Πορφυρόεις, εσσα, όεν, purpuram referens, *Epith.* maris. A πορφυρα.

Πορφυρόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violaceo ſeu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.

Πορφυρόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis purpureus eſt.

Πορφυρομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpurâ mixtus. Ex μίγνυμι.

Πορφυρόπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpureos, i. e. pulcros habens pedes; (2) purpureum limbum habens. Ex πέζα.

Πορφυροπώλης, ȣ, ὁ, purpurarius, Gl. Vet.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram ſive lanam aut veſtem purpuream vendit. Ex πωλέω.

Πορφυρόϛρωτος, ον, purpurâ ſtratus.

Πορφυρόω, purpurâ tingo vel orno; πορφυρῶσαι, clavare, Gl. Vet. A πορφύρα. Unde

Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nigrico vel rubeo; (3) nigreſco, (4) æſtuo, *de mari*; (5) curis perturbor, ſollicitor. Πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρη μένοντι, Il. 21, 551. (6) πορφυρομαι, idem, *Heſ.* etiam πορφυρεῖν interp. κακοτεχνεῖν, et πορφύρομαι, διαλογίζεσθαι. (eſt propriè in abdito, profundo, imo verſare & agitare. *Ern.*)

Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inuſ. πόρφυρος.

Πόρω, fut. πόρσω, præbeo, ſuppedito, do. Lycurg. A πείρω, unde πορίζω.

Ποσάκις, *Adv.* quoties? A πόσος.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex? Ab eod.

Ποσαπλασίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ποσαπλῶς, *Adv.* quot modis. Ab eod.

Ποσάπȣς, ȣν, quot pedum?

Ποσαχῆ, *Adv.* quot in locis? A ποσάκις.

Ποσαχῶς, *Adv.* quotnam modis? Ab eod.

Πόσε, *Adv.* quo? quem in locum?

Πόσει, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσεϊ, à πόσις.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc

Ποσειδάνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad Neptunum pertinens.

Ποσείδειον, τὸ, templum Neptuni.

Ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ, menſis Atticus, ultimam Decembris partem, & primam mediamque Januarii complectens, Gl. V. December.

Ποσειδεωνὶς, ίδος, ἡ, halcyone. A

ΠΟΣΕΙΔΩ͂Ν, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis Conſus.

Ποσειδώνια, ίων, τὰ, ſacra in honorem Neptuni, Neptunalia, Gl. V. A præc.

Ποσειδώνιον, ȣ, τὸ, templum Neptuni.

Πόσεως, gen. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσιος, à πόσις.

ΠΟ´ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis, quâ glans pudendi virilis integitur; (2) penis.

Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris ſuper pilos. Ab eod.

Πόσθιον, ȣ, τὸ, pudendum virile, Dim. à πόσθη.

Πόσθων, ωνος, ὁ, qui magno pene eſt, aut præputio; (2) puerulus, infans. Ab eod.

Ποσὶ, *pedibus*, dat. plur. à πȣ̃ς.

Ποσιδήϊον, ȣ, τὸ, pro ποσείδειον.

Ποσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A πόσις.

Ποσὶν, dat. plur. *Poet.* & cum ν pro ποσὶ, à πȣ̃ς.

Πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πίνω, *poto.*

Πόσις, maritus apud poët. acc. πόσιν.

Ποσιπτερνίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. Ex πȣ̃ς, & πτέρνα, *calcaneum.*

Πόσος, η, ον, quantus? Hinc πόσȣ quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.

Πόσος, ἡ, ὸν, aliquantus; (2) quidam. Ab eod.

Ποσοσύλλαβος, ον, quot ſyllabarum. A συλλαβή.

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.

Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo; πεποσωμένος, quantitatem habens, p. paſſ. part. *Suicer.* Ab eod.

Ποσσῆμαρ, *Adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσσος, & ἦμαρ.

Ποσσίκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pedibus pulſatur. Ex πȣ̃ς, & κρότος, *pulſus.*

Πόσσος, poët. pro πόσος.

Πόσσω, gen. ſing. *Dor.* & *Poet.* pro πόσȣ, à πόσος.

Ποϛαῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum ſpatio, Ph. quotâ die. Ποϛαῖος, ἂν ζῶν τῷ ϛρατεύματι ἐκεῖσε ἀφικοίμην; Xen. A πόϛος.

Ποϛημόριος, qu. dic. quanteſimus; quotæ partis; ποϛημόριον, quota pars, Gl. Vet. hæc portiuncula. Ex πόϛος, & μόριον, *pars.*

Ποϛὸς, ἡ, ὸν, quotus? (2) quantus? A πόσος.

Ποϛῶς, aliquantulum.

Πόταγε, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Dor.* pro πρόσαγε, à προσάγω.

Ποτάγχυμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro προσάγχυμεν, à προσάγχυμι, appropinquo.

Ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. Ποτάγει δὲ πολὺ πλέον ἄμμε γαλάνα, Moſch. 5, 3. Hinc

Ποταγωγίδης, ȣ, ὁ, explorator, delator. *Ariſtot.* ποταγωγίδες, (videntur lenæ eſſe. *Ern.*)

Ποταείδω, & ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro προσαείδω. Τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυκα, δαῖμον, Theocr. 2, 11.

Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; improviſus, Æſch. Pr. 102. (2) primus, antiquus. A ποτὶ, pro πρός.

Ποταινὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ποταμείβομαι, f. ψομαι. reſpondeo, *Dor.* pro προσαμείβομαι. Τὰν δ' ἄρα χ' ὠ Δάφνις ποταμείψατο, Theocr. 1, 100.

Πότάμειος, εῖα, ειον, fluvialis. A ποταμός.

Ποταμέλγω, f. ξω, præterea mulgeo. Ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας, Theocr. 1, 26.

Ποταμέλξομαι, f. 1. indic. med. *Dor.* pro προσαμέλξομαι.

Ποταμηγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis, v. gr. navis, cymba. Ex ποταμὸς, & ἄγω.

Ποταμηδὸν, *Adv.* fluvii more. A ποταμός.

Ποταμηῒς, ἡ, fluvialis, v. gr. Nympha.

Ποταμηπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluvium trajiciens.

Ποταμία, ας, ἡ, fluviolus, alveolus, *Strabo.* A ποταμός. Unde

Ποτάμιον, ȣ, τὸ, rivus, Dim.

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, Gl. V. Ab eod.

Ποταμίσκος, ȣ, ὁ, fluviolus, Dim. ab eod.

Ποταμίτης, ȣ, ὁ, ποταμῖται, aquilices, Ph.

Ποταμογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fluvio vicinus, accola fluvii.

Ποταμοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ποταμȣ̃.

Ποταμόκλυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui amnibus alluitur. Ex ποταμὸς, & κλύζομαι.

Ποταμόνδε, *Adv.* ad fluvium.

ΠΟΤΑΜΟ`Σ, ȣ, τὸ, fluvius, flumen, amnis, Ph. (propriè aqua potabilis. *Ern.*)

Ποταμοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui à fluvio aufertur ſive rapitur.

Ποταμόχωϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, limo arenâve à fluvio devectâ opertus.

Ποτανὸς, volucer, volans, *Dor.* pro ποτηνός.

Ποτάομαι, ῶμαι, volo, as. Μέσα δ' αἰετὸς ȣ̓ρανȣ̃ ποτᾶται, Eur. Rheſ. 530. A πέτομαι.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis, Ph. vid. ποδαπός.

Ποταπῶς, qualiter, Ph. A præc.

Ποταυγάζειν, *adſpicere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro προσαυγάζειν, à προσαυγάζω.

Ποταύλει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro προσηύλει, à

Ποταυλέω, ῶ, *Dor.* pro προσαυλέω. Ἃ πρὰν ἀμώντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει, Theocr. 6, 41.

Ποταῷος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel ſpectans, *Dor.* pro προσηῷος. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἠὼς, *aurora.*

Πότε, *Adv.* quando? Ab ὅτε.

Ποτὲ, *Adv.* aliquando. Hinc ȣ̓δέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε, *quando.*

Ποτέδραμε, *accurrit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσέδραμε, à προϛρέχω.

Ποτειδω, *Dor.* pro προσείδω, inuſ. Hinc a. 2. ποτιδὼν, intuitus; ποτίδοιμι, intuear.

Ποτεκλεπτόμην, *furtim ducebar*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro προσεκλεπτόμην, à προσκλέπτομαι.

Ποτέομαι, volo, as. A πέτομαι.

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐποτέοντο, à ποτέομαι.

Ποτέος, έα, έον, bibendus. A πίνω.

Ποτερισδεν, præſ. infin. act. *Dor.* pro προσερίζειν. A

Ποτερίσδω, *Dor.* pro προσερίζω, cum aliquo certo.

ΠΟ´ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, uter; πότερον, utrum.

Ποτέρχευ, *accede*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* & *Æol.* pro προσέρχȣ. A

Ποτέρχομαι, *Dor.* pro προσέρχομαι.

Ποτέρωθι, *Adv.* utrâ in parte? utro in loco? A πότερος.

Ποτέρως, *Adv.* utro modo. Ab eod.

Ποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, vel utrâ in parte? Ab eod.

Ποτεφύετο, *adhærebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεφύετο, à προσφύομαι.

Ποτεχε, *adbibe*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Dor.* pro πρόσεχε, à

Ποτέχω, *Dor.* pro προσέχω.

Ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. A πέτομαι.

Πότημα, ατος, τὸ, compotatio, Epulum, lxx. A πίνω, *bibo.*

Ποτηματοποιὸς, ȣ, ὁ, qui pocula conficit. *Suicer.*

Ποτῆμεν, *adire*, præſ. infin. act. *Dor.* pro προσεῖναι, à πρόσειμι.

Ποτηνὸς, ἡ, ὸν volucris, alatus. A ποτάομαι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηρίδιον, ȣ, τὸ, pocillum, Gl. Vet. A ποτήριον.

Ποτηριογλύπτης, ȣ, ὁ, poculorum cælator. Ex ποτήριον, & γλύφω.

Ποτήριον, ȣ, τὸ, poculum, calix, in ſactis literis, portio deſtinata: de bonis & malis rebus.

Ποτηριοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, poculi aut poculorum geſtator, ſeu geſtatrix. Ex φέρω.

Ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, Gl. Vet. ubi calices reponuntur, ſeu exponuntur. Abacus.

Ποτηροπλύτης, ȣ, ὁ, crater[illegible] Gl. V. ubi calices lavantur. Ex ποτήριον, & πλύνω.

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potio, potus. Od. 5, 201. A πίνω.

Πότης, ȣ, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.

Ποτητὸς, ἡ, ὸν, volucris. A ποτάομαι.

Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens eſt in compoſitis.

Ποτιάπτω, f. ψω, alligo.

Ποτιβάλλω, objicio, obtendo.

Ποτίβλεπεν, *Dor.* pro προσβλέπειν. A

Ποτιβλέπω, f. ψω, adſpicio, intueor.

Ποτιδεγμέναις, *exſpectantibus*, dat. pl. part. præſ. f. g. *Dor.* pro προσδεχομέναις, à προσδέχομαι, Il. 2, 137.

Ποτιδεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, à προσείδω, *adſpicio.*

Ποτιδέρκεται, *Dor.* pro προσδέρκεται, à

Ποτιδερκομαι, adſpicio. Τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα, Theocr. 1, 36.

Ποτιδευομαι, egeo, indigeo. Οὐδὲν ἐγὼ τῆνω ποτιδεύομαι, Theocr. 5, 63.

Ποτίδοις, *adſpexeris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro προσίδοις, à προσείδω.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam utilis; Il. 7, 370. Ex δόρπον.

Ποτίδω, a. 2. conj. act. *Dor.* pro προσίδω.

Ποτίζω, *Dor.* ποτίσδω, f. ίσω, potum præbeo, ſeu miniſtro; (2) aquatum duco. Ph. adaquo; (3) rigo. Ph. irrigo. Ταύρως ϗ πόρτιας ὧδε ϖοτίσδων, Theocr. 1, 121. A ϖότος.

Ποτίθει, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Dor. Att. & per Syncop.* pro προστίθει, & hoc pro προστίθετι, à προστίθημι.

Ποτικάρδιος, ια, ιον, qui eſt in corde ut vulnus. *Dor.* pro προσκάρδιος. Ex καρδία.

Ποτικεκλιμένον, *Dor.* pro προσκεκλιμένον. A

Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro ϖροσκλίνομαι, vergo; ϖοτικικλιμένος, inclinatus, p. paſſ.

Ποτικὸς, ἡ, ὸν, bibax. A ϖότος.

Ποτίκρανον, ου, τὸ, cervical, pulvinar.

Ποτίλέγω, f. ξω, *Dor.* pro προσλέγω, alloquor, compello. Τὼς δ' οὐδέν ποτιλέξαθ' ὁ βωκολος, reſpondit, Theocr. 1, 92.

Ποτιμᾶξατο, *attigit*, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Dor. & Ion.* pro προσεμάξατο, à

Ποτιμάττομαι, f. ξομαι, allido.

Ποτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, potui aptus. A πότος.

Ποτιμυθεῖσθαι, præſ. inf. med. *Dor. & contr.* pro προσμυθέεσθαι, à

Ποτιμυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαί, alloquor; (2) rogo. Μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο Σπερχομένῳ, Theocr. 24, 66.

Ποτινίσσομαι, accedo, *Dor.* pro ϖροσνίσσομαι. Il. 9, 381.

Ποτιόσσεται, *adſpicit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro προσόσσεται, à verbo προσόσσομαι.

Ποτιῤῥίπτειν, *projicere*, præſ. inf. act. *Dor. & Att.* pro προσρίπτειν, à προσρίπτω.

Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.

Πότις, ιδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.

Ποτίσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. ϖοτίζω. Unde

Πότισις, εος, ἡ, adaquatio, Gl. V. potatio.

Ποτισμὸς, οῦ, ὁ, adaquatio, irrigatio; (2) potio.

Ποτιστάζω, inſtillo, *Dor.* pro ϖροστάζω. Πραῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ϖοτιστάζων ὄαρον, Pind. Pyth. 4, 255.

Ποτίστατος, bibaciſſimus. Superl. Att. à πότης.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, canalis, aqualiculus, Ph. popina. Ab eod. Unde

Ποτιστὴς, οῦ, ὁ, irrigator, qui potum præbet:

Ποτίστρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur, ſeu aquatum compelluntur. Ἱππειὴν τετύκοντο ϖοσειδάωνι ϖοτίστρην, Call in Dian. 50.

Ποτίσχομαι, amplector, comprehendo.

Ποτϊτέρπω, f. ψω, *Dor.* delecto.

Ποτιφθέγγομαι, *Dor.* f. ξομαι, compello.

Ποτίφορος, pro ϖρόσφορος.

Ποτιφύομαι, adhæreo, *Dor.* pro ϖροσφύομαι. Theocr. 21, 46.

Ποτιφώνηεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* vocalis, qui loqui poteſt.

Ποτιχρίμπτω, pro ϖροσχρίμπτω.

Ποτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ϖοτίσω, à ϖοτίζω.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ, ſors, fatum, caſus ſeu fortuna fatali ſorte obveniens; (2) interitus, mors.

Πότνα, η, alma, adoranda, veneranda, diva.

Πότνια, ἡ, idem.

Ποτνιάδες, αἱ, furore percellentes, ad inſaniam redigentes. *Epith.* Baccharum. A πότνιος.

Ποτνιάζω, idem quod ϖοτνιάω.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dominatu venerandus. Ex πότνιος, & ἄναξ.

Ποτνίασις, εως, ἡ, ſupplex obteſtatio, præcatio cum lacrimis & clamoribus, imploratio. A ϖοτνιάζω.

Ποτνιασμὸς, οῦ, ὁ, ſupplicatio deorum. Ab eodem.

Ποτνιάω, & ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obſecro, obteſtor, ſuppliciter deprecor; (2) ægrè fero, indignor, quiritor. Ἐδόκει ποτνιάσθαι ϗ δακρύειν, Plut. A

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus, auguſtus. Uſitatum fem. πότνια.

Πότνος, η, ον, idem; πότνα, *ferè in vocativo.*

Ποτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ποτοῦ, à

Ποτον, οῦ, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. A πίνω.

Πότος, ου, ὁ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.

Ποτὸς, ἡ, ὸν, potabilis, potulentus. Ab eod.

Ποτόσδον, præſ. part. act. n. g. *Dor.* à

Ποτόσδω, idem quod προσόζω, redoleo, *Dor.*

Ποττὰν, *Dor.* pro πρὸς τὰν, πρὸς τήν.

Ποττὸν, *Dor.* pro πρὸς τόν.

Ποττοῦ, *Dor.* pro πρὸς τοῦ.

Ποττῷ, *Dor.* pro πρὸς τῷ.

Ποῦ, *Adv.* ubi? quo in loco; ποῦ 'στι; ubi eſt. Ab ὅς. (vel antiq. πὸς, πὴ, πὸν. v. *Ern.*)

Πού, *Adv.* alicubi, uſpiam, uſquam; οὐ δήπου, non utique. Ab eod.

ΠΟΥΓΓΗ', ϖουγγίον, ſacculus, R.

Πουλὺ, multum, *Ion.* pro πολὺ, à πολὺς, ut

Πουλυβάτεια, herba quædam, Nic. Th. 851.

Πουλυβότειρα, ας, ἡ, Il. 3, 89.

Πουλυμέλαθρος ἀυλὴ, aula cum atrio amplo. Πότνια πουλυμέλαθρε, Diva multorum tectorum. Call. in Dian. 225.

Πουλὺς, multus, *Ion.* pro πολύς.

ΠΟΥ͂Σ, alii ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes; (2) menſura ſedecim digitorum; (3) radix ſeu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis nauticus; πόδες, *Lat.* pedes, quibus extremi anguli veli verſus puppim adducuntur; (6) clavus, temo. (1) ἀνὰ πόδα, retrò; (2) ἐκ ποδὸς, è veſtigio, preſſo pede; (3) ἐν ποσὶ, præſentia, obvia, inſtantia prope, vulgaria; (4) ἐπὶ πόδα, ceſſim pede referendo; (5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, curſu; (6) πὰρ ποδὸς & πὰρ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδὸς; (7) περὶ πόδα, aptè; (8) πρὸ ποδός; idem quod ἐν ποσί; (9) ὑπὸ πόδας, cum de motu ſermo, idem quod ανὰ πόδα. *Ern.*

Ποώδες, εος, ὁ ϗ ἡ, herboſus, herbis abundans, herbidus, herbeus; (2) herbæ ſimilis. A πόα.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium; (2) adminiſtratio reip. οἱ ἐν πρὰγματι, magiſtratus, principes reip. *item* ipſe ſtatus reip. (3) ſtatus, conditio hominis, ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι, lætis rebus; (4) lites, controverſiæ, & hinc moleſtiæ. A πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, ſtudium, quod adhibetur ad efficiendum rem quampiam, commentatio & intentio animi; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior; (2) opus commentatione compoſitum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura, nundinatio. A præc. Hinc

Πραγματειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, negotiator, actor.

Πραγματεύομαι, negotior, Gl. V. aliquid efficere cupio, ſtudeo, laboro, quæro, & paſſ. efficior. Ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην, Ariſtoph. Nub. 526. Τούτων μέν τοι, ἃ περὶ μόνον τὸ παρον, πραγματεύεται, M. Anton. 6, 25. A πράγμα. Hinc

Πραγματευτὴς, οῦ, ὁ, negotiator, actor, Ph.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, ſtrenuus, ſolers in negotiis agendis & rebus tractandis; (2) aptus ad uſum in rebus gerendis, Gl. V. negotioſus, forenſis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, ſolerter, peritè, acriter.

Πραγμάτιον, ου, τὸ, res parva, negotiolum, Dim. à ϖρᾶγμα.

Πραγματιωδῶς, *Adv.* negotioſè.

Πραγματογραφέω, curioſè in ſcribendo pertracto. Ex ϖρᾶγμα, & γράφω.

Πραγμᾶτοδίφης, ου, ὁ, qui litem ſeu lites ſcrutatur. Ex διφάω.

Πραγματοειδεστερόν, laborioſiùs, moleſtiùs, quaſi à ϖραγματοειδῶς.

Πραγματακοπέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior; (2) immiſceo me rebus gerendis. Ex κόπτω, vel κόπος.

Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in diſputationibus rerum verſor, in narrandis rebus occupatus ſum. Ex ϖραγμα, & λόγος.

Πραγματομαθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, cui eſt rerum uſus, negotiorum expertus, prudens; (2) induſtrius. Ex ϖραγμα, & μανθάνω.

Πραγματοράφος, ου, ὁ, controverſiarum concitator, calumniator. A ῥάπτω.

Πραγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, negotioſus, operoſus, moleſtus. A ϖρᾶγμα.

Πρᾶγος, εος, *contr.* ϖράγους, τὸ, negotium, res. A ϖράσσω.

Πραέως, vide ϖραῶς.

Πραθέειν, *vaſtaſſe*, aor. 2. inf. act. *Ion. & per Metathesin*, pro παρθεῖν, à πέρθω.

Πράθον, aor. 2. ind. act. *Ion. & per Metath.* pro ἔπαρθον.

Πραθεὶς, *venditus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ϖιπράσκω.

Πραιτώριον, τὸ, prætorium.

Πραιτωρίδιον, τὸ, Dim. ap. Arrian.

Πρακτέος, έα, έον, agendus, faciendus, Ph. πρακτέον, celerandum. Πρακτέον δὲ ἑκάστω τὸ ἑξῆς τῇ κατασκευῇ, M. Anton.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum; Il. 9, 433. ubi *Ion.* πρηκτήρ.

Πράκτης, ου, ὁ, idem. A πράσσω.

Πρακτικεύομαι, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico. A πρακτικός.

Πρακτικὴ, quæſtoria, quæſtuaria, Ph. actualis ſcientia, Gl. V. A

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad agendum; (2) in agendo poſitus; (3) efficax, ſtrenuus, expeditus de milite cui feliciter, quod agit, procedit: qui conſequitur, impetrat, quod petit; actuarius, agilis, Gl. V. venditarius. A ϖράττω.

Πρακτικῶς, *Adv.* efficaciter, ſolerter, ſtrenuè; (2) expeditè, aptè ad agendum.

Πρακτόριον, pignerarium, Ph. A πράκτωρ.

Πρακτὸς, ἡ, ὸν, qui agi poteſt, ſub actionem cadens, in actione verſans. A πράσσω.

Πρακτοψηφιστὴς, οῦ, ὁ, actionum cenſor. A præc.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, auctor facinoris; (2) exactor, quæſtor; (3) ultor. Ab eod.

Πράμνειος, vel πράμνιος, οἶνος, vinum Pramnium, ita dictum vel à rupe quâdam, vel à πραΰνειν mitigare. Οἴνῳ πραμνείῳ ἐκύκα. Od. 10, 235.

Πράμος, ὁ, pro πρόμαχος, Ariſtoph. rectiùs πρόμος, *Ern.*

Πρὰν, *Dor.* pro πρώην, nuper, non ita pridem.

Πρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro πρηνής.

Πρανίζω, f. ίξω, *Dor.* pro πρηνίζω.

Πρανιχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. *Dor.* pro πρηνιχθεὶς, à πρηνίζω.

Πρᾶξαι, *feciſſe*, a. 1. inf. act. v. πράσσω.

Πράξαντες, *qui fecere*, nom. pl. part. m. g.

Πραξιδίκη, ης, ἡ, ultio; (2) ultrix, Dea quædam, Ph. laverna. Ex πρᾶξις, & δίκη.

Πραξικοπέω, ῶ, f. ήσω, molitione clandeſtinâ, ſive proditorum ope atque operâ urbem occupo. Πραξικοπεῖν τὴν πόλιν ἐπιβαλλόμενος, Polyb. Ex eod. & κόπτως, κόπος.

Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, facinus; (2) ſucceſſus, ſucceſſus rerum; (3) exactio; (4) proditio, ap. Polyb. pl. res geſtæ, hiſtoria. A πράσσω.

Πράξωσι, *fecerint*, 3. pl. a. 1. in conj.

Πραόνως, *Adv.* vide πράως.

ΠΡΑ͂ΟΣ, & πρᾷος, ου, ὁ, lenis, mitis, manſuetus. Hinc

Πρᾳότης, ητος, ἡ, lenitas, manſuetudo.

Πραοτερως, *Adv.* leniùs.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, præcordia; (2)

mens, ſolertia, ſolers induſtria. Sing. legitur apud Pind. Pyth. 2, 112.

ΠΡΑΣΙΑ῀, ᾶς, ἡ, area, ſeu areolea in horto :

Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus ſeu praſinus ſum. A πράσον.

Πράσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venalis, vendibilis. A πρᾶσις.

Πράσινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, porraceus, porro ſimilis in viridi colore. A πράσον.

Πράσιον, ȣ, τὸ, origani genus; (2) marrubium. *Angl* Horehound. Καὶ χλοερȣ̃ πρασίοιο, τὸ δὴ μελίφυλλον ὑδεῦσι, Nic. Al. 47. Ab eod.

Πράσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod πράσινος.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πιπράσκω.

Πρασοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, porro ſimilis. Ex πράσον, & εἶδος.

Πρασοκȣρὶς, ίδος, ἡ, animalculum viride porri ſpeciem gerens, quod lactucas in hortis & inprimis porros depaſcitur. Ex κείρω.

Πρασόκȣρον, ȣ, τὸ, falx, quâ porrum detondent.

Πράσομες, *Dor.* pro πράσομεν, à πράσσω.

ΠΡΑ΄ΣΟΝ, ȣ, τὸ, porrum. *Angl.* Leek. (2) algæ ſpecies.

Πρασσαῖος, ȣ, ὁ, porri colorem imitans, ranæ nomen, à viridi colore. A πράσον.

Πράσσοντι, 3. pl. *Dor.* pro πράσσȣσι.

Πρασσοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui porrum comedit, ſeu algæ illam ſpeciem, quæ πράσον vocatur; ranæ nomen in Batrachom. 229. Ex πράσον, & φάγω.

ΠΡΑ΄ΣΣΩ, & πράττω, f. ξω, ago, actito, facio; (2) adminiſtro, tracto, curo; (3) vitam ago, &c. (4) patior, ut contra πάσχω pro facio; (5) exigo, pro εἰσπράττω, quo ſenſu & *in med.* & accipio; (6) operam do; (7) prodo; (8) per clandeſtinas conſultationes, colluſiones aliquid facio. Aliis modis dicitur cum præpoſ. qui ſine formulis explicari non poſſunt, ut ἐς Πελοποννησον πράττειν, mittere in Peloponneſum, qui curent item bellum & conjurationem ibi concitare; πράττειν σωτηρίαν τινὸς, de alicujus ſalute deliberare; πρᾶξαι κακόν τινα, malo afficere aliquem; τινὶ, malum alicui culpâ ſuâ conſciſcere, conciliare; πράσσειν τινὶ, clam favere alicui; de proditoribus. Πράττειν κακῶς, miſer eſſe, τὰ τῆς πόλεως, gerere. Νῦν γ᾽ αὐτ᾽ Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντȣργῷ φρένας ἔπραξαν, animum addiderunt, Soph. Aj. 435. Ἔπραξεν ȣ̃ν, vitam finiit, Oed. Col. 1699. Ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν, benefacere, Conc. 108. Πράττεται τȣ̀ς παρ᾽ αὐτȣ̃ σῖτον ἐξάγοντας τριακοστὴν, Demoſth. Ab iis, qui ex ſuis provinciis frumentum exportant, trigeſimam exigit ſc. *partem.*

Πράσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. πιπράσκω.

Πρασώδης, έος, ἡ, porro ſimilis, porraceus. A πράσον.

Πρατέος, έα, έον, vendendus. A πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, venditur, qui auctionatur.

Πράτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Πρατήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo venalia venum exponuntur, forum. A πρατήρ.

Πρατὸς, ἡ, ὸν, vendendus, vendibilis.

Πρᾶτος, *Dor.* pro πρῶτος, primus.

Πράτρια, ας, ἡ, venditrix. A πρατήρ.

Πραΰθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui manſueto eſt animo, manſuetus, mitis. Ex πραῦς.

Πραϋμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex μένος.

Πραϋμενως, *Adv.* manſueto animo, leniter, manſuetè.

Πραΰμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cujus lenia ſunt conſilia.

Πραΰνοος, ȣς, lenis, mitis animo.

Πράϋνσις, εως, ἡ, ſedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.

Πραϋντικὸς, ἡ, ὸν, mitigandi & ſedandi vim habens. Ab eod.

Πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, manſuefacio, ſedo; (2) molliter tracto, πραΰνομαι, miteſco. Πραΰνειν τὴν ὀργήν τινος, Diod. A πραῦς.

Πραϋπάθεια, ας, ἡ, manſuetudo, lenitas animi, quâ quis adverſa facilè tolerat, A

Πραϋπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manſuetè omnia tolerans. Ex πραῦς, & πάθος.

Πραῦς, εῖα, πραῦ, *Gen.* έος, είας, έος, lenis, mitis, manſuetus. A πρᾶος. Hinc

Πραΰτης ητος, ἡ, lenitas, manſuetudo.

Πραΰτροπος, lenes mores habens.

Πράως, *Adv.* leniter, manſuetè. A πρᾶος.

Πρεμνίζω, f. ίσω, unà cum ſtipite & radice evello, unà cum ſtipite amputo; πρεμνιζόμενος, qui cum ſtipite ſucciditur. A

ΠΡΕ΄ΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, ſtipes, ſtirps, caudex, ramus major.

Πρέμνος, ȣ, ὁ, idem. Unde

Πρεμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, trunco ſimilis, craſſus.

Πρέπει, *Imperſon.* decet. Δῶρα δὲ ἦγεν οἷα μὲν ἔπρεπε τῷ πατρὶ, Xen. Πρέπει, eſt vocabulum mediæ ſignificationis. Vid. Æſch. Ch. 10. & Agam. 30. A πρέπω.

Πρεπέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πρέπειν.

Πρέποι, *deceat,* præſ. opt. verbi ejuſd.

Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet & convenit, decorum; (2) quod aptum eſt, v. gr. tempori. A πρέπω.

Πρεπόντως, *Adv.* convenienter, ut decet.

ΠΡΕ΄ΠΩ, decorus ſeu conſpicuus ſum; (2) excello. Τί χρῆμα κȣρᾶ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Eur. Alc. 509. Hinc *Imperſon.* πρέπει, decet, convenit, dignum eſt. Hinc

Πρεπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, decens, decorus.

Πρέσϐα, ης, ἡ, ætate provecta; (2) veneranda pro πρέσϐεια; *Sync.* A πρέσϐυς.

Πρεσϐεία, ας, ἡ, legatio; (2) ipſi legati; (3) quod per legatos petitur; (4) deprecatio, poſtulatio, preces; (5) dignitas. A πρεσϐεύω.

Πρεσϐεῖον, ȣ, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quis honoratur veluti major natu aut tempore prior in aliquâ re, munus. Ab eod.

Πρέσϐεια, ας, ἡ, honorabilis, præſes, patrona. A πρέσϐυς.

Πρέσϐεις, acc. pl. *contr.* pro πρέσϐεας.

Πρέσϐευμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσϐεύω.

Πρεσϐεὺς, έως, ὁ, ſenex; (2) legatus, pl. *Ion.* πρεσϐῆες. Ab eod.

Πρέσϐευσις, εως, ἡ, legatio. Ab eod.

Πρεσϐευτὴς, ȣ̃, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.

Πρεσϐευτικὸς, ἡ, ὸν, ad legatum vel legationem pertinens. A præc.

Πρεσϐεύω, fut. ευσω, ſenior ſum, natu major vel maximus ſum, ſum in honore & pretio, gravitatem ſenis præ me fero, honore adficio ut grandævum; (2) legatus eo; legatione fungor; (3) intercedo pro aliquo, cauſam alicujus ſuſcipio apud alterum, *cum Accuſ.* Gl. Vet. Τȣ̀ς μὲν σέϐοντας τἀμὰ πρεσϐεύω κράτη, Eur. Hipp. 5. Πρεσϐεύοντες ἐνθάδ᾽ ἥκομεν παρὰ τῶν θεῶν. Ariſtoph. Av. 1593. Πόλιν σὺν συγγόνοις πρεσϐεύομεν μȣ̃σαι μάλιστα, Eur. Rheſ. 942. A πρέσϐυς.

Πρεσϐῆες, nom. pl. *Ion.* pro πρεσϐέες.

Πρεσϐῆτις, ῖδος, ἡ, antiqua. Ab eod.

Πρέσϐις, εως, ὁ, legatus. Ab eod.

Πρέσϐιστος, ἡ, ὸν, & πρεσϐύτατος, Superl. à πρεσϐὺς, ſenex, R.

Πρεσϐυγενέθλος, vide πρεσϐυγενής.

Πρεσϐυγένεια, ας, ἡ, qu. dic. antiquior genitura, primogenitura. A

Πρεσϐυγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. antiquus natu, maximus natu; (2) priſcus. A γένος.

ΠΡΕ΄ΣΒΥΣ, υος, vel εως, ὁ, *fæm.* πρέσϐεια, ας, ἡ, ſenex; (2) avis nomen; (3) legatus; (4) honoratus. Hinc *Compar.* πρεσϐύτερος, ſenior, & *Superl.* πρεσϐύτατος, άτη, ατον, ſeu πρέσϐιστος, ίστη, ιστον, maximus natu; (2) antiquiſſimus, vetuſtiſſimus; (3) honoratiſſimus, auguſtiſſimus; (4) antiquiſſimus, i. e. potiſſimus.

Πρέσϐυσις, εως, ἡ, legatio, ſed leg. πρέσϐευσις.

Πρεσϐυτέριον, ȣ, preſbyterium, collegium preſbyterorum in eccleſiâ Chriſtianâ, ſenatus eccleſiaſticus; (2) ſenatus Judaicus. A πρεσϐύτερος.

Πρεσϐύτερος, έρα, ερον, οἱ πρεσϐύτεροι pl. ſenatores in N. T. & doctores eccleſiæ cujuſque & præſides.

Πρεσϐυτέρως, *Adv.* antiquiùs. Ab eod.

Πρεσϐύτατος, άτη, ατον, vide πρέσϐυς.

Πρεσϐύτης, ȣ, ὁ, ſenex, grandævus, Gl. V. A πρέσϐυς. Unde

Πρεσϐυτικὸς, ἡ, ὸν, ſenilis, priſcus.

Πρεσϐυτικῶς, *Adv.* ſeniliter, ſenum more.

Πρεσϐῦτις, ιδος, ἡ, vetula, anus.

Πρεσϐυτοδόχος, ὁ ϗ ἡ, ſenes recipiens, ubi ſenes ſedent, commorantur. A δέχομαι.

Πρευμένια, ας, ἡ, benevolus & propenſus animus; benevolentia, placabilitas. A

Πρευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benevolus, benignus, mitis. Ex πρᾶος, & εὐμενής.

Πρευμενῶς, *Adv.* benevolè, placidè.

Πρέψας, a. 1. part. act. verbi πρέπω.

Πρῆγμα, *Ion.* pro πρᾶγμα.

Πρηδὼν, όνος, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ τῆς φλεγμονῆς πρηδόνες, *Aret.* A πρήθω.

Πρηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro πραθῆναι, à πιπράσκω.

ΠΡΗ΄ΘΩ, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) flo, inflo, tumidum reddo. Πάρειμι νεῶν πρήσων σκάφη, Eur. Rheſ. 391.

Πρηκτῆρα, *Ion.* pro πρακτῆρα, à πρακτὴρ.

Πρημαίνω, ſpiro, flo, vehementi & furenti impetu ſpiro. Πρημαινȣ́σας τε θυέλλας, Ariſtoph. Nub. 335. Ex πρήθω, & μαίνομαι.

Πρηνηδὸν, *Adv.* procidendo in os, ſive in caput; (2) impellendo pronum, pronè; (3) deorſùm, Nonn. Paraph. 4, 23. A

ΠΡΗΝΗ῀Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus in caput propendens, præceps.

Πρηνίζω, fut. ξω, pronum in caput dejicio, præcipito. A πρηνής.

Πρῆξαι, aor. 1. inf. *Ion.* pro πρᾶξαι, à πράσσω.

Πρήξας, Δὸς δ᾽ ἔτι Τηλέμαχον ϗ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, Odyſſ. 3, 60.

Πρήξεις, *Ion.* pro πράξεις.

Πρῆξις, *Ion.* pro πρᾶξις, utilitas, profectus. Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο, Il. 24, 524.

Πρῆσαι, *incendiſſe,* a. 1. inf. act. verbi πρήθω.

Πρῆσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπρησε.

Πρῆσις, εως, ἡ, inflatio, *Hippocr.* A πρήθω.

Πρῆσμα, ατος, τὸ, combuſtio; (2) inflatio, tumor. A πρήθω.

Πρῆσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔπρησσε, à πράσσω.

Πρήσσω, facio, *Ion.* pro πράσσω.

Πρήσσω, tranſeo. Πρήσσȣσι κέλευθον, Od. 13, 83. ὁδοῖο, ib. 15, 47. A περάω.

Πρηστεύω, ap. Herod. indicium defero.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit & inflammat, quaſi flator; (2) preſter, ſerpens quidam, ab ardore dictus; (3) turbo igneus è nubibus prorumpens, Ph. fulgor, turbo; (4) exterior pars gutturis faucibus ſubjecta, quæ in irâ inflammatur. A πρήθω. Unde

Πρηστήριος, ὁ ϗ ἡ, amburens, ut preſter.

Πρηστικός, ἡ, ὸν, adurendi & inflammandi vim habens. A πρήθω. Unde

Πρῆστις, ιδος, ἡ, vide πρίστις.

Πρήσω, f. 1. ind. act. à πρήθω.

Πρητήριον, τὸ, *Ion.* pro πρατήριον.

Πρηΰγελως, ωτος, ὁ, placido vultu ridens, leniter arridens.

Πρηΰνομος, ὁ ϗ ἡ, legibus comiter obediens; vel cui leges ſcriptæ ſunt mites & æquæ.

Πρηΰνοος, qui animo eſt leni & miti.

Πρηυνω, *Ion.* pro πραΰνω, manſuefacio.

Πρηῢς, lenis, mitis, *Ion.* pro πραῦς.

Πρηϋτένων, οντος, ὁ, qui miti & manſuetâ cervice eſt, manſuetè jugum ſubiens. Ex πρηῢς, & τένων.

ΠΡΗΩ῀Ν, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.

Πρίαιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. à

ΠΡΙΑ΄ΜΑΙ, emo, redimo, conduco. Οὐκ ἂν πριαίμην ȣ̓δενὸς λόγȣ βροτὸν, viliſſimi pretii Soph. Aj. 477. Πόσιν πρίασθαι χρημάτων ὑπερϐολῇ, Eur. Med. 232.

Πριαπίσκος, ου, ὁ, priapiſcus, lignum in modum penis longum & teres, Dim. à πρίαπος.

Πριαπισμὸς, οῦ, ὁ, priapiſmus, erectio penis citra libidinem. Ab eod.

ΠΡΙΑΠΟΣ, ου, ὁ, Priapus, Veneris & Bacchi filius, hortorum & vinearum cuſtos; (2) membrum virile, Ph. repallus.

Πρίζω, f. ίσω, ſerro, ſerrâ ſeco. A πρίω.

ΠΡΙΜΑΔΥΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, piſces, qui ſeſe in cæno abſcondunt.

ΠΡΙ'Ν, *Adv.* prius, ante, antea; (2) priuſquam, antequam; (3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἂν, priuſquam, antequam; πρὶν δὴ, donec, uſque dum, quoad, πριν ἢ vel πρινὴ, ante quam.

Πρινίδιον, ου, τὸ, parva ilex, Dim. à πρῖνος.

Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex illice confectus; (2) robuſtus. Ab eod.

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, ilex, *arbor*. Hinc

Πρινώδης, ὲς, iligneus; (2) durus.

Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, Gl. V. Ab eod.

Πριόνιον, ου, τὸ, ferrula, Gl. V. A πριὼν.

Πριονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerræ figuram habens, ſerratus. A πρίων, & εἶδος.

Πριονοειδῶς, *Adv.* in modum ſerræ.

Πριονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſerræ figuram habens; ſerratus, Gl. V. A πρίων.

Πριονωτὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Πριόω, ῶ, ώσω, f. idem quod πρίω.

Πρίσαντες, a. 1. part. act. verbi πρίζω.

Πρισθεὶς, *ſectus*, aor. 1. part. paſſ.

Πρίσις, εως, ἡ, fiſſio ſeu ſectio, per ſerram.

Πρίσμα, ατος, τὸ, ſcobs eorum, quæ ſerrâ ſecantur, ſegmentum; (2) lignorum caries; (3) Geometricum corpus. A πρίω.

Πριςηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, figuram ſerræ habens, Iſai. 41, 15. Ex πριςὴρ, & εἶδος.

Πριςὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίςης, item ſerra.

Πριςης, ου, ὁ, qui ſerrâ aliquid ſecat & findit; (2) piſcis generis cetacei.

Πρίςις, εως, ἡ, ſerra; (2) piſcis cetacei generis; (3) genus poculi; (4) genus navigii.

Πριςὸς, ἡ, ὸν, ſerrâ ſectus ſeu diſſectus; ſectilis, Gl. V. A

ΠΡΙ'Ω, ſeu πρίζω, f. ίσω, ſerro, ſerrâ ſeco ſeu findo; (2) propriè premo, ſtringo, conſtringo; (3) frendeo; (4) emo; (5) idem quod πρηθω, quod inde ducitur, item πρίθω. Πρίειν τοὺς ὀδόντας, Ariſtoph. Ran. 1044.

Πρίωμα, ατος, τὸ, idem quod πρίσμα, *Heſ.*

Πρίων, όνος, ὁ, ſerra. A πρίω.

ΠΡΟ', *Præp. regens Gen.* ante, coram, præ, notans in compoſitione prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ πρὸ, procul à; ἀπόπροθι, & ἀπόπροθεν, procul, eminùs; διάπρο, penitùs; περιπρὸ, ſummè, ſupra modum, vehementer, valdè, interdum in comp. redundat.

Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A

Προαγγέλλω, fut. ελῶ, prænuncio, denuncio, prædico, certiorem facio; προηγγελμένος, p. paſſ. part. Μάχην τ' ἔσεσθαι προαγγέλλουσι, Xen.

Προάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, prænuncius vel prænuncia; prænunciator.

Πρόαγγελμα, τὸ, predictio:

Προάγγελσις, εως, ἡ, idem, denunciatio, ſignificatio, cum aliquem certiorem facimus, quid futurum, vel non futurum ſit:

Προαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, prænunciandi vim habens. A προαγγέλλω.

Προαγγελτικῶς, *Adv.* prænunciando.

Προάγη, 3. ſing. præſ. conj. act. v. προάγω.

Προάγνευσις, εως, ἡ, præparatio ad ſacra ritè obeunda. A

Προαγνεύω, prius purifico, luſtro, ad ſacra ſc. ritè obeunda; (2) perago τὴν ἁγνείαν.

Προαγοράζω, f. άσω, præemo.

Προαγορανομέω, ῶ, perf. part. qui ante jam ædilis fuit.

Προαγορασία, ας, ἡ, præemptio. A προαγοράζω.

Προαγοραςὴς, οῦ, ὁ, præemptor. Ab eod.

Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum:

Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium. Τόνδε ὁ Ὕπατος διὰ τὴν προαγόρευσιν συνελάμβανε, Appian.

Προαγορευτικὴ, ῆς, ἡ, ars prædicendi ſeu divinandi. A

Προαγορεύω, fut. εύσω, prædico, prænuncio, præmoneo; (2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio; (3) teſtor. Ἐγὼ μὲν δὲ ταῦτα προαγορεύω, Xen. Προηγόρευκε τὸν πόλεμον, Thuc.

Προάγω, f. άξω, deduco, perduco, promoveo. proveho; (2) impello; (3) profero, produco, educo; (4) abduco; (5) præeo, prægredior, præcedo; (6) adeo, vado; (7) præcello, præeo; (8) perduco ſc. fœminam, vide ſeq. ad honores proveho. Ἥτ' (ἀμηχανία) ἀνδρῶν προάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην, Theog. 386. Προῆγε πολλοὺς ἐφ' ἡγεμονίας, Plut. Ὧν ἕνεκεν γέγονα, ϗ ὧν χάριν προῆγμαι εἰς τὸν κόσμον, M. Anton.

Προαγωγεία, ἡ, promotio; (3) inſtitutio; (3) perductio mulierum, lenocinium. A

Προαγωγεύω, propriè produco; (2) inſtituo ſed in malam partem, unde (3) perduco, perductor ſum, proſtituo; (4) pellicio verbo, lenociniis aut aliis artibus. Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν, Ariſt. Nub. 976. Μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, Phocyl. 166. A προαγωγή.

Προαγωγεύσῃς, 2. ſing. a. 1. conj.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod προαγωγεία, item ipſi honores. A πρὸ, & ἄγω.

Προαγωγικὸς, ἡ, ὸν, ad lenocinium aptus; vim lenocinandi habens; (2) producendi vim habens. Ab eod.

Προαγωγὸς, οῦ, ὁ, perductor, ſive productor; (2) leno, proſtitutor. Ab eod.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis; (2) proluſio actionis oratoriæ, Ph. præfatio.

Προαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, ante alium certo aut pugno; (2) certo ſive pugno pro aliquo, i. e. propugno. Ὧν ὑπερμαχεῖν ϗ προαγωνίζεσθαι κυφότατος πόνος, Philo. Hinc

Προαγωνιςὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defenſor.

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriâ laceſſo.

Προᾴδω, præcino, prius cano.

Προαθρέω, ante video, perſpicio.

Προαθροίζω, ante congrego, ſeu colligo.

Προαιδέομαι, alicui reverentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore habeo, magis colo.

Προαικίζομαι, verberari jubeo, ante ſc. ſupplicium, de magiſtratu; προαικίζω, de lictore ſeu carnifice, qui virgis cædit.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum, inſtitutum, ſtudium, voluntas, conſilium; (2) benevolentia; (3) factio, partes in rep. προαιρέσει, ſponte, Ph. A προαιρέομαι.

Προαιρετέον, anteponendum eſt. Τὰ βέλτιςα ϗ τὰ ζώσαντ' ἀντὶ τῶ ῥάςων ϗ τῶν ἡδίςων προαιρετέον, Dem. Phil. 2. A προαιρέω.

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, qui certo animi propoſito ad rem aliquam fertur; *in neut.* quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium; (2) ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum pertinens ad voluntatem, & actionem voluntatis exprimens.

Προαιρετικῶς, ſponte, volenti animo.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, ſpontis humanæ & arbitrarius. Ab eod.

Προαιρέω, ῶ, fut. ήσω, promo, depromo, è penu promo; ſed προαιρέομαι, οῦμαι, præfero, ante pono; (2) conſtituo, mihi certum eſt; (3) conſulto, deliberatione aliquid facio, aliud alii præfero; προελὼν, depromens, aor. 2. part. προειλόμην, propoſui, conſtitui, a. 2. προῄρημαι, conſtitui, propoſui; προῄρηται, deſtinavit, Ph. p. Καθάπερ ἐκ ταμιείου προαιρῶν, Luc. Θάνατον ἀντ' αὐτοῦ προαιρετέον ἦν, Xen. Τῶν ἄλλων προῃροῦντο, Ælian.

Προαιρουμένοις, dat. plur. part. præſ. med. vel paſſ. à προαιρέομαι.

Προαίρω, progedior; (2) proficiſcor, abeo. Ἐκέλευσεν ὡς φίλον προαίρειν, Plut.

Προαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, præſentio. Προαισθάνεσθαι τοῦ ςρατοῦ, Thuc. ταῦτα, Plut.

Προαίσθησις, ἡ, præſenſio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, ante criminor, ante accuſo. Προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τέ ϗ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, Rom. 3, 9.

Προαιώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

Προακηκουῖαν, acc. ſing. perf. part. med. f. g. à προακούω.

Προακμάζω, fut. άσω, in eâ ſum ætate, quæ vigorem antecedit, i. e. in ipsâ adoleſcentiâ.

Προακονάω, acuo, ſc. cuſpidem.

Προακοντίζω, fut. ίσω, ante jaculor. *Paſſ.* jaculi modo feror.

Προακούω, prius ſeu prior audio, ante audio & cognoſco, præſentio. Ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, Col. 1, 5.

Προακροβολίζω, eminùs jaculor.

Προακτικὸς, præcedens. A προάγω.

Προαλγέω, prius doleo ſeu adfligor, v. gr. cum capitis dolor præceſſit morbum.

Προαλείφω, ante ungo.

Προαλέςατον, valde temerariè. A

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, declivis; (2) temerarius, præceps, audax, Ph. petulans. A προάλλομαι; χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, Il. 21, 262.

Προαλίσκω, prius ſeu ante capio, Gl. V. præſumo.

Προαλίζω, fut. ίσω, ante congrego. Τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντες, Joſeph.

Προαλλάσσομαι, prætervehor, prævehor.

Προαλλοιόω, prius altero, ante immuto.

Προάλλομαι, proſilio.

Προαλῶς, *Adv.* temerè, præcipitanter.

Προαμαρτάνω, ante pecco. Γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, 2 Cor. 13, 2.

Προαμείβω, prætereo, prætervehor; & προαμείβομαι, reſponſione occupo, promptè reſpondeo.

Προαμύνω, f. ύνω, protego, propugno.

Προαναβαίνω, fut. βήσομαι, prius vel prior conſcendo.

Προαναβάλλομαι, præludo. Ἃ μὲν οὖν ἐβουλήθην ϗ περὶ ἐμαυτοῦ, ϗ περὶ τῶν ἄλλων, ὥσπερ χορὸς πρὸ τοῦ ἀγῶνος προαναβαλέσθαι, ταῦτα ἐςίν, Iſocr.

Προαναβοάω, ante proclamo.

Προαναβολὴ, ἡ, dilatio; κατὰ προαναβολὰς, per intervalla.

Προαναγινώσκω, ante lego.

Προαναγράφομαι, ante ſcribo, Appian.

Προανάγω, ante deduco naves, ſeu abduco; *med.* ante diſcedo, de navigantibus.

Προαναθρέω, vide προαναβλέπω.

Προαναθρώσκω, proſilio.

Προαναιρέω, ῶ, fut. ήσω, prius occido, prius è medio tollo; προανεῖλε, prius occidit, aor. 2. Ἢν μή με προανέλῃ τὸ γῆρας, Iſocr.

Προαναισιμόω, ῶ, fut. ώσω, prius impendo, prius inſumo.

Προανάκειμαι, ante dedicatus fui.

Προανακηρύττω, ante denuncio, declaro.

Προανακινέω, ante commoveo ſeu impello.

Προανακλαίομαι, ante defleo.

Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido.

Προανακράζω, ante exclamo, proclamo.

Προανακρίνω, prius interrogo, part. aor. 1. προανακρίνας.

Προανάκρουσις, ἡ, exordium, initium. A

Προανακρούω, prior, retrò pello ſeu retrò inhibeo; & προανακρούομαι, prior retrò cedo inhibito curſu; (2) prior exordior.

Προαναλαμβάνω, ante ſuſcipio; (2) ante breviter expono; (3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. gr. prior amplector.

Προαναλίσκω, f. λώσω, prius conſumo, ante abſumo.

Προανάλωμα, τὸ, impenſa, operis ſuſceptionem antecedens.

Προαναμέλπω, præcino, ante decanto, R.

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor ſeu corruo; προαναπεσὼν, a. 2. part.

Προαναπλάττω, fut. πλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, f. εύσω, prius reſpiro.

Προαναρπάζω, f. άσω, ante ſeu prior abripio.

Προαναῤῥήγνυμι, ante prorumpere facio, ſeu emitto.

Προανασείω, ante concutio.
Προανασκευάζομαι, præſtruo, multo ante compono.
Προανασκοπέω, proſpicio, provideo.
Προαναστέλλω, f. ελῶ, ante cohibeo & reprimo, prior compeſco, a. 1. προανέστειλα.
Προανατάττομαι, priori loco pono.
Προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; προανέτεινεν, a. 1.
Προανατέλλω, prius orior; προανέτειλεν, a. 1. 3. ſing.
Προανατρέχω, retrò, ad priora redeo, ſuperiora altiùs repeto.
Προανατυπόω, adumbro, delineo.
Προαναφαίνω, ante oſtendo, extollo, prætendo ut cernatur.
Προαναφωνέω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus ſum. Hinc
Προαναφώνησις, εως, ἡ, eſt cum indicat poeta, &c. quid dicturus ſit; (2) prædictio, vaticinium.
Προαναφώνημα, τὸ, idem.
Προαναφωνητικὸς, ἡ, ὸν, utens προαναφωνήσει.
Προαναφωνητικῶς, vaticinando, ante declarando.
Προαναχωρέω, ante decedo. Hinc
Προαναχώρησις, ἡ, deceſſio ante facta.
Προαναψηφίζω, ante decerno.
Προανεκτείνω, idem quod
Προανέχω, prior attollo, elevo; (2) emineo, antecello.
Προανθέω, præfloreo, ante primus floreo.
Προάνθησις, ἡ, primus flos.
Προανίπτημι, & προανίπτομαι, ante in altum evolo; προαναπτὰς, a. 2. part.
Προανίσταμαι, prior exſurgo, ante alios ſurgo.
Προανιστορέω, ῶ, f. ήσω, ante ſeu prius commemoro, ſeu percontor.
Προανίσχω, ante vel prior emergo, exorior.
Προανύτω, f. ύσω, ante vel citiùs perficio.
Προάξει, 3. ſing. f. 1. indic. act. v. προάγω.
Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio; (2) obnuncio, ap. Dion.
Προαπαγορεύω, prius deficio; (2) renuncio, v. gr. conjugium, *cum Gen.*
Προαπάγχομαι, ſuſpendo me.
Προαπαίρω, ante caſtra moveo.
Προαπαλείφω, ante deleo, ſc. è tabulis.
Προαπαλλάττω, f. ξω, prius libero; (2) ante interficio; (3) ante privo; (4) *in med.* ante morior, vel diſcedo de medio.
Προαπαντάω, fut. ήσω, qu. dic. præoccurro; (2) obviàm curro. Hinc
Προαπάντησις, εως, ἡ, obviàm itio.
Προαπαυδάω, ῶ, prius deficio ſeu defatigor. Ἀισχρον ἐστι ἐν ᾧ βίῳ τὸ σῶμα σοι μὴ ἀπαυδᾳ, ἐν τούτῳ τὴν ψυχὴν προαπαυδᾶν, M. Anton. 6, 22.
Προάπειμι, ante abeo.
Προαπείπασθαι, prius renunciare; προαπειπεῖν, ante deficere.
Προαπείρηκα, prius animum deſpondi.
Προαπέρχομαι, prior abeo ſeu diſcedo; (2) prior decedo, prior morior.
Προαπηγέομαι, *Ion.* pro προαφηγέομαι.
Προαποβύω, f. ύσω, prius obturo.
Προαπογεύομαι, ante deguſto, edo.
Προαποδείκνυμι, prius demonſtro, indico, prodo; προαποδειχθέντων, prius demonſtratis, aor. 1. part. paſſ. gen. pl. Hinc
Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio prævia, propoſita, res ante demonſtrata.
Προαποδειχθέντων, gen. pl. aor. 1. part. paſſ. v. προαποδείκνυμι.
Προαποδημέω, ῶ, prius ſeu prior peregrè abeo, prius proficiſcor.
Προαποδίδωμι, ante reddo.
Προαποδύομαι, prius exuo.
Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.
Προαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc part. perf. paſſ. προαπῳκισμένος, Appian. Ex πρὸ, ἀπὸ, & οἶκος.
Προαποκαλύπτω, ante revelo.
Προαποκάμνω, ante fatigor, deficio.
προαποκινδυνεύω, ante periculum facio.

Προαποκλείω, ante claudo, excludo.
Προαποκληρόω, prius ſortior, ante vel modo ſortior. Hinc p. paſſ. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo ſortiti ſumus.
Προαποκόπτω, f. ψω, præcido.
Προαποκρούομαι, propulſo.
Προαποκτείνω, prius interficio.
Προαποκτιννύω, vel προαποκτίννυμι, idem.
Προαπολαύω, fut. αύσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.
Προαπολείπω, relinquo ſeu deficio.
Προαπολεπίζω, fut. ίσω, prius decortico; προαπολεπισθεὶς, prius decorticatus; aor. 1. part. paſſ.
Προαπολήγω, prius deſino. Διὰ τὸ τὴν ἐννόησιν τῶν πραγμάτων, ϗ τὴν περακολούθησιν, προαπολήγειν, M. 3. 1.
Προαπόλλυμι, ante perdo, paſſ. προαπόλλυμαι, prius pereo.
Προαπολύομαι, prius diluo ſeu refuto, me purgo.
Προαποξηραίνω, ante exſicco.
Προαποπέμπω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς ἀμμάξαις προαπεπέμψαντο τῆς νυκτὸς, Xen.
Προαποπίπτω, ante decido.
Προαπόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. prædeciduus, ante decido. A præc.
Προαπορέω, ῶ, fut. ήσω, prior dubito, prior quæro, vel diſputo.
Προαποῤῥέω, prius defluo, vel effluo.
Προαποῤῥίπτω, ante objicio.
Προαποσβέννυμι, ante extinguo. Ὅσα τοιαῦτα λογισμοῦ, συγγεγυμνασμένου πάνυ χρήζει, προαποσβέννυται, M. Anton. 3, 1. Σωφροσύνη προαποσβήσεται, id. 12, 12.
Προαποσμήχω, ante detergo.
Προαποσπάω, ante detraho, abſtraho.
Προαποσταυρόω, ante vallo, diſcludo, ſeu excludo.
Προαποστέλλω, ante emitto, ſeu præmitto, Gl. V. prædeſtino, a. 2. part. paſſ. προαπεστάλην, præmiſſus ſum.
Προαποσφάττω, f. ξω, ante jugulo.
Προαποτάσσω, ante finem impono, ante valedico. Τῷ βίῳ προαπετάξαντο ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγχόναις, Philo.
Προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adſervo.
Προαποτρέπομαι, ante converto, ſeu averto me.
Προαποφαίνω, declaro, judico.
Προαπόφημι, ante nego.
Προαποφθέγγομαι, prædico.
Προαποφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, præmorior; προαποπεφοίτηκε, præmortuus eſt.
Προαποχράομαι, ante occido.
Προαποχωρέω, ante recedo.
Προαρδεύω, prius rigo.
Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.
Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A præc.
Προαριστάω, ante prandeo.
Προαροτριάω, & όω, ante aro.
Προαρπαγὴ, ῆς, præreptio.
Προαρπάζω, f. άσω, præripio. Τὴν ἐπ' ἐκεῖνον φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ αὐτοῦ σώματι, Luc. τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, id.
Προαῤῥαβωνίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis & ſubſecuturis aliquem certum facio.
Προάρχω; προάρξας, anteceſſor, prædeceſſor, Gl. V. a. 1. part. Προάρχοντες, magiſtratus, principes.
Προασχέω, ῶ, fut. ήσω, ante exerceo, præparo.
Πρόασμα, ατος, τὸ, præcentio.
Προασπίζω, fut. ίσω, clypeo objecto protego, propugno, Gl. V. protego. Προασπίζειν τινὸς, Herod.
Προασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, propugnator, Gl. V. protector. A præc.
Προασπιστὴς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.
Προάστειον, ου, τὸ, ſuburbium, ſuburbanum; τὰ προάστεια καθῄρουν, ἵνα μηδὲν εἴη χρήσιμα τοῖς πολεμίοις, Appian. E. Civ. Ex πρὸ, & ἄστυ. Unde
Προάστειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuburbanus, Gl. V.
Προασφαλίζομαι, caveo mihi; & προασφαλίζω, præmunio. Χρὴ τὴν κεφαλὴν προησφαλίσθαι τέγξεσι, *Aret.*

Προαυδάω, prædico, denuncio. Ἱερὸν πόλεμον πρωύδᾶν αὐτῷ, Ariſtoph. Av. 563.
Προαυλέω, in cantu præludo.
Προαύλημα, τὸ, præludium.
Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, caſtra ante habeo.
Προαύλιον, ου, τὸ, præludium in tibiarum cantu; (2) veſtibulum exterius, ut αὐλὴ, interius. Ex αὐλὸς, vel αὐλὴ, *ſtabulum.*
Προαυξάνω, ſive προαύξω, ante augeo, ſuccreſco, in ſubſidium futuri temporis.
Προαύξεται, præaugeſcit, præſ. ind. paſſ. Hinc
Προαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adultior, ætate jam provectior; (2) quod ætate provectioribus accidere ſolet.
Προαύξησις, εως, ἡ, corporis adaucta moles.
Προαφαιρέω, adimo ſeu aufero, præcerpo, decerpo. Πάντα διαφθείρων τε ϗ Λούκουλλον ἐπιόντα προαφαιρούμενος, Appian.
Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, ſc. ante maturitatem, ante tempus.
Προαφαυαίνομαι, ante areſio.
Προαφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono.
Προαφίημι, emitto, ante mitto.
Προαφικνέομαι, prior, ſeu ante pervenio.
Προαφίστημι, προαφίσταμαι, prior abſcedo ſeu abſiſto, ante tempus abſcedo; (2) prior deficio.
Προβάδην, *Adv.* inter progrediendum, inter eundum. A προβαίνω.
Προβαδίζω, præcedo.
Προβαθὺς, έος, ὁ, profundus, Suicer.
Προβαίνω, prægredior; (2) anteeo, præcedo; (3) progredior, provehor; (4) gliſco, ſuccedo feliciter, προὔβη, προέβη, proceſſit, aor. 2. Ὥρα προβαίνειν, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἐστι, Ariſtoph. Conc. 285. Ποῖ προβήσεται λόγος, Eur. Hipp. 346.
Προβάλλω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propono, vel explicandum vel refellendum, promitto; προβάλλομαι, *in med.* produco, v. gr. teſtes, qui me adjuvent teſtimonio ſuo, ſed propriè; (2) projicio clypeum, ſc. vel ſcutum, vid. προβολὴ; unde (3) munio me aliquâ re, objicio aliquid hoſti, avertendi causâ; (4) defendo me, atque etiam *in Paſſ.* alios; (5) prætendo, obtendo, prætexo; (6) publici criminis accuſo, ap. Dem. (7) averſor, execror; (8) honores peto; unde *paſſ.* creor, deſignor; (9) commemoro, in ore ſemper habeo; (10) ſupero, præſto; (11) interrogo, etiam *in act.* προβληθεὶς, objectus, Gl. V. præpoſitus, a. 1. part. paſſ. Χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν, ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος, Eur. Rheſ. 183. Ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν περὶ τῶν μετεώρων, proponam, Ariſtoph. Nub. 489. Ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματι κεν προβαλοίμην, Hom. Il. 19, 218.
Προβάλλοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.
Προβάλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro προεβάλοντο.
Πρόβαλος, ου, ὁ, ſc. ἀσπὶς, clypeus, qui hoſti objicitur, *Heſ.* A προβάλλω.
Προβαλῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. cum ν.
Προβαπτίζω, ante baptizo.
Προβὰς, *progreſſus*, a. 2. part. act. à προβαίνω.
Προβασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.
Προβασιλεύω, ante impero.
Πρόβασις, εως, ἡ, progreſſus, progreſſio, (2) proventus, ſeu reditus, Gl. V. proceſſus. A προβαίνω.
Προβασκάνιον, ου, τὸ, præfiſcine, amuletum; (2) pudenda ſtatua, Suicer. Ph. mutonium.
Προβατεία, ας, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.
Προβάτειος, εία, ειον, ovillus, vervecinus, Gl. V. A πρόβατον.
Προβατεὺς, έως, ὁ, paſtor, opilio. A προβατεύω. Hinc
Προβατεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, & προβατεύσιμος, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus.
Προβατευτικὸς, ἡ, ὸν, pecuarius. Hinc ἡ προβατευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars, ſeu vita pecuaria. A

Προβατεύω, fut. εύσω, paſco, pecus alo. A ϖρόβατον.

Προβατικὸς, ὴ, ὸν, ad oves ſeu pecudes pertinens. Ab eod.

Προβάτιον, ȣ, τὸ, ovicula, Dim.

Προβατοβοσκὸς, ὁ, pecuarius.

Προβατογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, homo pecuinæ, ſive parvæ atque puſillæ indolis. Ex ϖρόβατον & γνώμη.

Προβατοκάπηλος, ȣ, ὁ, qui ovibus emendis & vendendis quæſtum facit.

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodlibet, vid. *Ern.*

Προβατοπώλης, ȣ, ὁ, ovium vel pecudum venditor.

Προβατόσχημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovis ſpeciem præ ſe ferens. Ex ϖρόβατον, & Cχῆμα.

Προβατοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, oves, pecora alens, pecuarius. A τρέφω.

Προβεβȣλευμένως, cogitatè, prudenter.

Προβέβηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. προβαίνω.

Προβεβήκας, ἁπάντων, Hom. Il. 23, 890.

Προβεβηκυῖα, *quæ proceſſit*, p. part. act. f. g.

Προβέβȣλε, *prætulit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ϖροβȣ́λομαι.

Πρόβημα, ατος, τὸ, progreſſus. A ϖροβαίνω. Unde

Προβήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. Ab eod.

Προβιάζομαι, ante vel prior vim infero. *Æſchin.*

Προβιβάζω, fut. άσω, & άω, ῶ, produco; (2) admoneo, perſuadeo, impello, Gl. V. (3) promoveo, proveho; ϖροβιβασθεὶς, promotus, Ph. aor. 1. part. paſſ Ποῖ ϖροβιβᾷς ἡμᾶς ϖοτε; Ariſtoph. Av. 1576; (4) adjuvo; (5) proficio, *Ern.* Hinc

Προβίβασις, εως, ἡ, idem quod

Προβιβασμὸς, ȣ̃, ὁ, promotio, præmotio, inſtitutio. Ph. Ab eod.

Προβίβημι, progredior; ϖροβιβὰς, progreſſus, aor. 2. part. Κραιπνὰ ϖοσὶ ϖροβιβὰς, Il. 13, 18.

Προβιόομαι, ȣ̃μαι. Hinc ϖροβεβιωμένα, vita ante acta, p. part. paſſ. ϖροβεβιωμένοι, qui ante nos vixere. Τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων ἐξέχεαν, Plato.

Προβιότης, ἡ, vita ante acta, Clem. Al.

Προβιβρώσκω, ante comedo; ϖροβρωθεὶς, ante comeſus, a. 1. part. paſſ.

Προβλαςάνω, prægermino, prius germino.

Προβλεπτικὸς, ὴ, ὸν, qui futura proſpicit. A

Προβλέπω, fut. ψω, provideo, proſpicio. Τȣ̃ Θεȣ̃ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένȣ, Heb. 11, 40.

Προβλεψάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propoſitio, quæſtio, Gl. V. unde dubitatio, res magnæ dubitationis; (2) quicquid defendendi causâ opponitur; ϖρόβλημα, τειχȣς, promurale, nempe munimentum; (3) quicquid prominet, eminet. A ϖροβάλλω. Hinc

Προβληματιον, ȣ, τὸ, quæſtiuncula, Gl. V.

Προβληματȣργικὸς, ὴ, ὸν, artifex machinarum, rerum quibus via defenditur; ϖροβληματȣργικὴ, ars ipſa talium conficiendorum. Ab ἔργον.

Προβληματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in quæſtione & diſputatione poſitus. A ϖρόβλημα.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, projectus, prominens; Il 2, 396. A ϖροβάλλω. Unde

Προβλητικὸς, ὴ, ὸν, producendi vi præditus:

Πρόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, projectus. Ab eod.

Προβλώσκω, prodeo, vel exeo; (2) protubero; ϖροβλωσκέμεν, pro ϖροβλώσκειν, Od. 19, 25.

Προβοάω, ῶ, proclamo; (2) cohortor.

Προβοηθέω, opem maturè fero.

Προβόλαιον, τὸ, propugnaculum, vel ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit. A

Προβόλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, objectus, exporrectus. A ϖροβάλλω. Unde

Προβολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit; (2) idem quod ϖρόβολος. A

Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, Gl. V. (2) tegmen, propugnaculum, Gl. V. (3) pergula, Gl. V. *inpr.* & propriè ſic dicitur projectio ſcuti, defendendi ſui causâ; unde milites dicuntur eſſe ἐν ϖροβολῇ, cum ſcutis protentis magno gradu excipiunt vim hoſtium; *item* emiſſio jaculi. Ab eod.

Προβόλιον, ȣ, τὸ, propriè quod tegendi ac defendendi causâ projicimus nobis, venabulum, loricula, Gl. V. A ϖροβολὴ.

Πρόβολος, ȣ, ὁ, ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit; item protector, defenſor; ϖρόβολοι, proceres, Gl. V. ϖρόβολος, etiam objectus, fultura. A ϖροβάλλω.

Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboſcis. A βόσκω.

Πρόβοσκος, ȣ, ὁ, qu. dic. vicarius paſtoris, R. Ex iiſd.

Προβȣ́λευμα, ατος, τὸ, ſenatûs conſultum, legi ac plebiſcito præmiſſum, ſeu quo ſancitur, ut aliquid ad populum feratur, Gl. V. conſultum. A ϖροβȣλεύω.

Προβȣλευμάτιον, ȣ, τὸ, Dim. præc.

Προβȣλεύω, fut. εύσω, conſilio proſpicio, vel provideo; (2) proſpicio, prævideo; (3) deliberatione populum prævenio; qu. dic. prædelibero. Προβȣλεύειν τȣ̃ δήμȣ, Dem. & Plut. *Conſultare de re aliquâ priuſquam populo proponatur.* Φόνος ϖροβεβȣλευμένος, Appian.

Προβȣλέω, ῶ, inuſit. ſed tamen hinc eſt p. med. ϖροβέβȣλα, malui, vel malo. Ex ϖρὸ, & βȣλὴ, *voluntas.*

Προβȣλὴ, ἡ, deliberatio; ἐκ ϖροβȣλῆς, conſulto; (2) providentia.

Προβȣ́λιον, ȣ, τὸ, idem quod ϖροβȣ́λευμα.

Προβȣλόπαις, δος, ὁ, qu. dic. conſultatoris filia, vel conſilio prognata; conſultatrix.

Πρόβȣλος, ȣ, ὁ, qui pro aliquo conſultat, qui ante alios conſultat; (2) ſenator, princeps, primarius ſenator, Gl. V. conſul. A βȣλή.

Προβραχὴς, ὲς, vadoſus. A βραχὺς, *Ern.*

Προβρέχω, fut. ξω, præmadeſacio, priùs macero; ϖροβραχεὶς, præmaceratus, aor. 2. partic. paſſ.

Προβύω, f. ύσω, emungo, & ſimul promoveo ellychnium. Κάρφος χαμάθεν Cὺ νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον ϖρόβυσον, Ariſtoph. Veſp. 249.

Προβώμιον, τὸ, aditus, veſtibulum aræ, ara ipſa. A βωμός.

Προγαμέω, prior nuptias contraho. A ϖρόγαμος.

Προγαμιαῖος, αία, αῖον, antenuptialis. A

Πρόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ prior nuptias contraxit.

Προγαςρίδιον, ȣ, τὸ, ventrale, tegumen ventris.

Προγάςωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, cui venter prominet, ventrioſus, Gl. V. ventroſus. A γαςὴρ.

Προγεγεννημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. ϖρογεννάω.

Προγεγονότων, gen. pl. part. perf. med. verbi ϖρογίνομαι.

Προγεγραμμένον, acc. ſing. part. perf. paſſ. à ϖρογράφω.

Προγενέθλος, ὁ ϗ ἡ, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. A γενέθλη.

Προγένειος, ȣ, ὁ, promiſſam habens barbam; (2) barbatus. A γένειον.

Προγενεσία, ας, ἡ, prior creatio ſeu ordinatio. Ex ϖρὸ, & γένεσις.

Πορyενέςατος, ατη, ατον antiquiſſimus, maximus natu. A ϖρογίγνομαι.

Προγενέςερος, έρα, ερον, ante natus, major natu, ſenior, antiquior, Gl. V. anterior. Ex iiſd.

Προγεννάω, ante genero; ϖρογεννηθεὶς, prænatus, antigena, Gl. V. a. 1. part. paſſ.

Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior, vel antiquior genitor; ϖρογεννητόρων, majorum.

Προγενομένων, gen. pl. aor. 2. part. med. v. ϖρογίνομαι.

Προγένοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ϖροεγένοντο.

Πρόγευμα, ατος, τὸ, prægustatio, guſtus, quod ante cœnam ſumitur. A ϖρογεύομαι. Hinc

Προγευματίζω, f. ίσω, ante guſto; prægusto, i. e. ante cœnam aliquid ſumo, in balneo; (2) imbuo aliquem prægustu, offeroaliquid prægustandum.

Προγεύομαι, idem. Hinc

Προγεύςης, ȣ, ὁ, prægustator.

Προγευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem, Gl. V. Ab eod.

Προγηράσκω, & ϖρογηράω, f. άσω, ante tempus, maturè ſenex fio.

Πρόγηρος, ὁ ϗ ἡ, qui maturè ſeneſcit.

Προγίγνομαι, vel ϖρογίνομαι, ſum ante, antecedo, præcedo; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον τὴν ϖρογεγονυῖαν χάριν μειῶσθαι, Xen.

Προγινώσκω, prænoſco, præſcio, præſentio, Gl. V. ante cognoſco, prævideo; (2) decerno, judico, exiſtimo; (3) in N. T. amo, benè cupio. Ὅυς ϖροέγνω, Rom. 8, 29. Προεγνωσμένȣ μὲν ϖρὸ καταβολῆς κόσμȣ, 1 Pet. 1, 20.

Προγλωσσέω, gartio, loquax ſum.

Προγλωσσὶς, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Ex ϖρὸ, & γλῶσσα.

Πρόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, garrulus, qui nil celare poteſt, Gl. V. volubilis linguæ. Ex iiſd.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præſentio, prænotio, præſcientia, præſagium; (2) rerum præſentium vel præteritarum animadverſio, ſeu cognitio; (3) in N. T. decretum, voluntas, & benevolentia. A ϖρογινώσκω.

Προγνώςης, ȣ, ὁ, præſcius futurorum. Ab eod.

Προγνωςικὸς, ὴ, ὸν, facultate præſciendi ſeu præſagiendi præditus; præſcius, ſagax, Ph. Hinc τὸ ϖρογνωςικὸν, ȣ̃, prognoſticum, rei futuræ ſignum. A præc.

Προγνωςικῶς, providenter, Ph.

Προγόνη, ης, ἡ, privigna. A ϖρόγονος.

Προγονικὸς, ὴ, ὸν, avitus, à patribus vel majoribus acceptus; (2) majoribus dignus. A

Πρόγονος, ȣ, ὁ, progenitor, ante genitus; (2) privignus, Ph. filiaſter, Gl. V. (3) atavus, Gl. V. ϖρόγονοι, majores, Philox. (2) patricii, Philox. A ϖρογίνομαι.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, libellus, tabula, ſeu ſcriptum, quod publicè proponitur, aliquid indicans aut fieri jubens, Gl. V. proſcriptum, edictum. A ϖρογράφω.

Προγραφὴ, ῆς, ἡ, præfatio; (2) deſcriptio rei, propoſita, ſc. v. gr. tabula; unde (3) proſcriptio, proſcriptionis tabula. A

Προγράφω, f. ψω, ante ſcribo, prius ſcribo, proſcribo; (2) præſcribo; (3) prius vel ante pingo; (4) publicè ſcriptum propono; (5) ſcribo, ſimpliciter. Χορηγὸς ϖροέγραψε, Ariſtot. Καθὼς ϖροέγραψα ἐν ὀλίγῳ, Epheſ. 3, 3. Πρόγεγραμμένοι εἰς τȣ̃το τὸ κρῖμα, Judæ 4.

Προγρηγορέω, vigilo, dormire non poſſum.

Προγυμνάζω, f. άσω, exerceo, meditor, *paſſ.* exerceor, paro me alicui rei. Hinc

Προγυμνασία, ας, ἡ, prævia exercitatio.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, præparatio, meditatio; item in arte Rhet. eæ partes elaborandæ orationis, ſeu declamationis, quibus ſingulatim ſcribendis ad ipſam acceſſio ſeu præparatio fit. Ab eod.

Προγυμναςὴς, ȣ̃, ὁ, qui exercet, qui præparat. Ab eod.

Προδαῆναι, prænoſcere; ϖροδαεὶς, prænoſcens, præſcius, Od. 4, 396.

Προδανείζω, f. είσω, ante fœneror. Προδανείσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, Luc.

Προδαπανάω, ῶ, ante impendo, Gl. V.

Προδέδαε, 3. ſing. perf. ind. med. v. προδαίω.

Προδεδωκέναι, perf. infin. med. v. προδίδωμι.

Προδείδω, f. δείσω, metuo, de futuro.

Προδείελος, ȣ, ὁ, qui ante veſperam, vel antequam adveſperaſcit, aliquid agit.

Προδεικνύω, vel ϖροδείκνυμι, f. ξω, præmonſtro, prætendo; (2) denuncio; (3) ante ſignifico.

Προδειμαίνω, idem quod ϖροδείδω. Προδειμαίνων ϖότμον, Lycurg. 276.

Προδειπνέω, ante cœno, ſeu edo.

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, patronus. Ex δέχομαι.

Προδέρκομαι, video prior; (2) prævideo, proſpicio.

Προδεσμῶ, prælígo, Gl. V.

Προδηλέομαι, f. ήσομαι, ante, prior lædo.

Προδηλοποιέω, manifeſtum reddo; (2) ante declaro, præſignifico.

Πρόδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, perſpicuus.

Προδηλόω, oſtendo, clarum reddo; (2) præſignifico. Δι' αὐτῶν ἀστέρων πολλὰ προδηλοῦσθαι (λέγουσι) Ælian. 2, 31.

Προδήλως, *Adv.* manifeſtè. A ϖρόδηλος.

Προδήλωσις, εως, ἡ, præſignificatio, manifeſtatio. A προδηλόω.

Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior ſeu prius tranſeo.

Προδιαβάλλω, ante calumnior; (2) criminor; (2) ante compono, ſeu ordino, ſeu conſtituo, ϖροδιαβεβλημένος, criminatione inſimulatus, p. paſſ. part. Προδιαβάλλων αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, Liban. in 2. Phil. Dem.

Προδιαγινώσκω, ante conſidero ſeu perpendo; (2) animo prius percipio.

Προδιαγνωσὶς, ἡ, idem quod ϖρογνωσὶς.

Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio.

Προδιαγράφω, f. ψῶ, ante ſeu prius deſcribo.

Προδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior.

Προδιαδίδωμι, ante ſpargo, diſſemino, ut famam.

Προδιαζεύγμενον, τὸ, vide ϖροεπίζευξις.

Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens diſpoſitio, capiens affectionem aliquam; (2) priſtina adſertio.

Προδιαιρέομαι, diſtinguo in genera, ſpecies, &c. deſcribo rem faciendam, ϖροδιελέσθαι, inf. aor. 2. med.

Προδιαίρεσις, ἡ, deſcriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.

Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum, *item* præparatio ſimpliciter. Ex πρὸ, & διαιτα.

Προδιακινέω, ante commoveo.

Προδιακόνημεναι, *part. perf. paſſ. pl.* qui antea operam (in conciliandâ feminâ) navarunt.

Προδιαλαμβάνω, ante cognoſco, judico, conſtituo, decretum habeo; (2) ante concipio animo, ut ſpem.

Προδιαλέγομαι, fut. ξομαι, imprimis dico, Gl. V. præfor.

Προδιάλεξις, εος, ἡ, præfatio, Gl. V. A præc.

Προδιαλύω, ante diſſolvo, ſeu frango.

Προδιανυκτερεύω, prius per totam noctem aliquid ago, præcedentem noctem tranſigo.

Προδιανύω, f. ύσω, ante perficio, ante demonſtro.

Προδιαπέμπω, præmitto.

Προδιαπλέω, ante navibus tranſeo.

Προδιαρθρόω, ante definio, explico, conſtituo.

Προδιαρπάζω, ante diripio.

Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio.

Προδιασαφέω, prius declaro. Hinc

Προδιασάφησις, ἡ, prævia declaratio.

Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius diſſipo.

Προδιασκοπέω, ante diligenter conſidero.

Προδιαστέλλομαι, prænuncio, præmoneo, prius diſcerno; προδιαστείλασθαι, prænunciare, præmonere, a. 1. inf. med.

Προδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, ſuperior ſeu priſtina perverſio, ſeu depravatio.

Προδιασύρω, prior traduco & carpo; *item* prior violo, frango fœdus, pactum.

Προδιατάσσω, vel ϖροδιατάττω, f. ξω, prior diſpono, *in med.* ante conſtituo, compono.

Προδιατίθημι, ante (malè) tracto.

Προδιαττάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum tranſmitto.

Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo, deſcribo, deformo.

Προδιατύπωσις, εως, ἡ, qu. dic. præinformatio; (2) præordinatio. A præc.

Προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius conſtupro; *in paſſ.* jamdudum corruptus ſum.

Προδιαχρίω, f. ίσω, ante perlino.

Προδιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, prius diſſideo, prior me ab amicitiâ alicujus ſeparo.

Προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo, prædoceo; (2) doceo ſimpliciter. Ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας ϖροδιδάσκειν, Soph. Aj. 163.

Προδιδοῦσι, *produnt*, 3. pl. præſ. ind. act.

Προδίδωμι, f. δώσω, prodo, deſero, auxilio meo deſtituo, deficio, Gl. V. prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do; (3) dedo ut urbem. Προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, Ariſtot. τὰ καθήκοντα, Luc.

Προδιεξέρχομαι, prior tranſeo; (2) ante expono, declaro.

Προδιεορτάζω, f. άσω, prius feſtum celebro, prius triumpho.

Προδιεργάζομαι, fut. άσομαι, ante elaboro.

Προδιερευνάω, ante perſcrutor & perveſtigo.

Προδιερευνητὴς, οῦ, ὁ, explorator. A præc.

Προδιέρχομαι, prius percurro; (2) ante enarro.

Προδιηγέομαι, οῦμαι, prænarro.

Προδιήγησις, εως, ἡ, prævia narratio, præparatio ad narrationem. A præc.

Προδιηθέω, ante percolo.

Προδιΐστημι, f. στήσω, prius dirimo, diſtraho.

Προδικάζω, f. άσω, prius judico. Hinc

Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Ab eod.

Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro; defendo. A ϖρόδικος.

Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.

Πρόδικος, ου, ὁ, patronus, qui cauſſam defendit, qui cauſſam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex δίκη.

Προδιοικέω, ante diſpono, conſtituo, *in med.* de rebus meis ante conſtituo, mandata do.

Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio. A præc.

Προδιοικητικὸς, ἡ, ὸν, providus, futuri curam gerens, præparans ſe ad futura.

Προδιομολογέω, ῶ, f. έομαι, οῦμαι, prius confiteor, vel profiteor, vel teſtor; (2) ante vel prius polliceor, prius paciſcor.

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

Προδιορίζω, f. ίσω, prædefinio.

Προδιϋλίζω, f. ίσω, ante percolo.

Προδιώκω, inſequor.

Προδίωξις, ἡ, inſecutio, perſecutio.

Προδοκάζω, fut. άσω, exſpecto; (2) obſervo; (3) inſidior.

Προδοκέω, ϖροδοκεῖται, prius decernitur.

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, anguſtius locus, inſidiis aptus, Il. 4, 107.

Προδοκιμάζω, (ante) exploro, ſpecto.

Προδομάτιον, τὸ, idem quod ϖρόδοσις.

Πρόδομος, ου, ὁ, atrium, veſtibulum.

Προδοξάζω, f. άσω, prius opinor.

Προδοσέταιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amicos prodens. Ex ϖροδίδωμι, & ἑταῖρος.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, Gl. V. A ϖροδίδωμι.

Πρόδοσις, εως, ἡ, elargitio, erogatio. Ab eod.

Προδοσιόκομπος, ὁ ϗ ἡ, pollicendo vanus jactator.

Προδότης, ου, ὁ, proditor, prævaricator, Ph.

Προδοτικὸς, ἡ, ὸν, proditorius.

Προδοτικῶς, proditorum more, per proditionem.

Προδότις, ιδος, ἡ, fœm. à ϖροδότης.

Πρόδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, proditus. A ϖροδίδωμι.

Πρόδουλος, ον, ſervilis.

Προδοῦναι, *prodidiſſe*, a. 2. inf. act.

Προδρομὴ, ῆς, ἡ, anteceſſus, præcurſio, incurſio. A ϖροτρέχω. Unde

Πρόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, præcurſor, prævius, anteambulo; (2) excurſor, emiſſarius; (3) præcox, quod primum maturiit, de uvis, &c. & de vino; (4) *Subſt.* proceſſio, Gl. V.

Προδυστυχέω, ante infelix ſum.

Προδυσωπέω, idem quod δυσωπέω; item, bono modo quodam averto, impedio, ut orando, &c.

Προδωμάτιον, ου, τὸ, cubiculi ſeu thalami veſtibulum. Ex δῶμα.

Προεγγράφω, ante in literas refero.

Προεγείρω, ante excito.

Προεγκάθημαι, ante, dudum inſideo. Προεγκαθημένα, dudum inſita in animo.

Προέγκειμαι, f. κείσομαι, ante inſum, poſitus ſum alicubi.

Προεγκρατεύομαι, temperantiâ præparo me ad quid.

Προεγμα, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.

Προεγνων, a. 2. ind. act. v. ϖρογινώσκω.

Προεγράφη, 3. ſing. aor. 2. indic. paſſ. verbi ϖρογράφω.

Προέγραψαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Προέδρα, ας, ἡ, prior vel principalis ſedes, Ph. principatus.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. v. ϖροτρέχω.

Προεγχαράσσω, vel ϖροεγχαράττω, fut. ξω, prius inſculpo vel incido, *Aret.*

Προεγχειρέω, ante tempus aggredior rem.

Προεδρεία, ας, ἡ, ipſe actus præſidendi, principatus. A

Προεδρεύω, f. εύσω, præſideo, ſum præſes.

Προεδρία, ας, ἡ, prior vel principalis ſedes. A ϖρόεδρος.

Προέδριον, ου, τὸ, idem & ab eod. ϖροέδρια τῆς φύσεως, prærogativa naturæ, *Suicer.*

Πρόεδρος, ου, ὁ, qui ſedet in primâ ſede ſeu in primo ſubſellio, præſes, præſul, antiſtes; ap Athen. qui præeſt ſenatui quingentorum, ſeu concionibus populi, nec de ſingulis modo hominibus ſed etiam de tribubus, &c. ϖρόεδροι, primores, Gl. V. Ex ἕδρα.

Προέδω, ante edo.

Προεέργω, prior arceo vel prohibeo. Πάντας δὲ ϖροέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν, Il. 11, 568.

Προέηκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ϖροῆκα, à ϖροΐημι.

Προεθίζω, f. ίσω, inſtituo, ϖροειθισται, inſtitutum eſt dudum; (2) præparo. Ὃν (θεὸν) χρὴ μιμουμένους, εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν, ϖροειθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, Xen.

Προειδέναι, præſenſiſſe, perf. inf. act. per *Syncop.* pro ϖροειδηκέναι, à ϖροείδω. Προϊδὼν, a. 2. part. qui prævidit; ϖροειδὼς, p. part. præſcius, Gl. V. Ταύτας (ναῦς) ϖροϊδόντες οἱ Κορίνθιοι, Thuc.

Προειδωλοποιέω, ante animo ſpeciem rei concipio ſeu efformo, ut phantaſia futuræ rei.

Προεικάζω, f. άσω, conjecturâ præſentio.

Προειλόμην, aor. 2. ind. act. à ϖροαιρέω pro ϖροέλω, *præopto.*

Πρόειμι, prodeo, procedo, Gl. V. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμεῖς δέγε ϖροΐωμεν αὐτῶν, Ariſtoph. Conc. 280.

Προειπεῖν, prædicere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. & ϖροεῖπον, a. 2. ind. act. verbi ϖροέπω, part. ϖροειπών. Προειπὼν ἑκάστοις, ϗ ἆθλα ϖροτιθεὶς, Xen.

Προειργω, idem quod ϖροεέργω.

Προειρηκα, prædixi, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ϖροέῤῥηκε, à ϖροῤῥέω. Προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα. Luc.

Προειρημένοι, *prædicti*, nom. pl. m. g. perf. part. paſſ. *Att.* pro ϖροεῤῥημένοι.

Προειρηνεύω, ad pacem ante redigo, paco.

Προεισάγω, vel ϖροεσάγω, f. ξω, prior induco, ſeu ante introduco; (2) importo, quo in poſterum proſint.

Προεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, prævia introductio.

Προεισβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſio ante facta.

Προεισδέομαι, ante implicitus, aſtrictus ſum.

Προεισέρχομαι, ante ſeu prius ingredior.

Πρόεισι, 3. pl. præſ. ind. act. v. ϖρόειμι.

Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me inſinuo.

Προεισόδιον, τὸ, veſtibulum; (2) præludium.

Προεισπαίω, ante ingredior.

Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, accerſo ante; (2) magnâ pompâ & comitatu induco. Προεισπέμψας οὖν ὁ Κῦρος ϖροσκόπους, ϗ δύναμιν, Xen.

Προσεισφέρω, prior ſeu ante infero; (2) infero, induco, affero ſimpl. (3) pendo tributum, promtè, libenter.

Προεισφορὰ, ἡ, tributi collatio, *Dem.* V. Ern.

Προεῖχον, imperf. ind. act. verbi ϖροέχω.

Προεκβάλλω, prius emitto ſeu ejicio.

Προέκβασις, ἡ, eventus, exitus.

Προεκδαπανάω, ante conſumo.

Προεκδειματόω, prius terrorem incutio.

Προεκδέχομαι, excipio, v. gr. impetum, ictum, &c.

Προεκδιδάσκω, prædoceo, inſtruo, præparo.

Προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo; (2) edo in publicum.

Προέκδοσις, ἡ, editio libri. A præc.

Προεκδρομὴ, ἡ, procurſio, impetus.

Προέκθεσις, εως, ἡ, expoſitio quæ præmittitur, propoſitio. A προεκτίθημι.

Προεκθέω, procurro, procurſo, ante ordines, &c.

Προεκθετικὸς, ἡ, ὸν, breviter in principio exponens.

Προεκθετικῶς, *Adv.* breviter & ſummatim proponendo.

Προεκθορέω, proſilio; (2) ante proſilio, præſilio; προεκθορὼν, a. 2. part.

Προεκκομμίζω, fut. ίσω, ante exporto, prius eveho ſeu effero.

Προεκκρίνω, ante excerno, excerno.

Προεκκρούω, ante expello, dijicio.

Προεκλεγω, prius deligo.

Προεκλείπω, deſero.

Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.

Προέκοπτε, *proficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.

Προέκοψε, *progreſſus eſt*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi προκόπτω.

Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto.

Προεκπηδάω, proſilio, procurſo.

Προεκπίνω, præbibo, prius ebibo; προεκπιὼν, qui prius ebibit, aor. 2. part. προεκπεπωκὼς, perf. id.

Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano; (2) excido. Προεξέπεσον, aor. 2.

Προεκπλήσσω, fut. ξω, prius obſtupefacio; Προεκπεπληγμένος, p. paſſ. part. præexterritus.

Προεκπονηθέντα, dudum elaborata, perfecta, parata.

Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, prorumpo, in conſpectum venio.

Προέκριναν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προκρίνω.

Προεκτείνω, exſerto; πρωεκτείνȣσαν, exſertantem, Ph.

Προεκτελέω, ante pendo, repræſento.

Προεκτήκω, ante liquefacio. *Paſſ.* jam tabeſco, jam conſumor.

Προεκτίθημι, priori loco expono, propono.

Προεκτίκτω, pario.

Προεκτίλλω, prius evello. Ἄιτε θήλειαι προεκτίλλȣσιν ἀυτȣ̃ τὰ πτερὰ. Ariſtoph. Av. 293.

Προεκτρέχω, præcurro.

Προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, conſumo.

Προεκτυπόω, ante formo, ſeu effingo. v. gr. exemplar.

Προεκφέρω, ante profero vel exſero.

Προεκφέυγω, ante effugio.

Προεκφοβέω, ante terreo. Hinc

Προεκφόβησις, ἡ, conſternatio, trepidatio.

Προεκφοιτάω, ante emano, evulgor.

Προεκχέω, effundo, profundo.

Προεκχωρέω, ante excedo.

Προέλασις, ἡ, provectio, procurſio.

Προέλαβον, a. 2. ind. act. à προλαμβάνω.

Προελαύνω, procedo, progredior, ante ſigna evehor; (2) produco in conſpectum.

Προελευθερόω, ante libero.

Προέλευσις, εως, ἡ, egreſſus; (2) anteceſſus, præcurſus, vel præcurſio; (3) feſta proceſſio, A προέρχομαι.

Προελήλατο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro προήλατο, à προελαύνω pro προελάω.

Προελήλυθε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro προήλυθε, à προέρχομαι.

Προέλθης, *proveneris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Προελκύω, & προέλκω, extraho, protraho; (2) elicio, illicio.

Προελοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι.

Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior ſpero. Τȣ̀ς προηλπικότας ἐν τῷ Χριϛῷ, Eph. 1, 12.

Προεμαντεὺȣ, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Att.* προεμαντεύεσο, à προμαντεύω.

Προεμβαίνω, ante gradior, præeo.

Προεμβάλλω, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo; (3) prius injicio, v. gr. ſpem.

Προεμβιβάζω, ante induco, induco, v. gr. in odium alterius.

Προεμβολὶς, ἡ, extrema carina ad proram ſupra roſtrum. A

Προέμβολοι νεῶν, roſtra, Gl. Vet.

Προέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro προεῖναι, à προΐημι.

Προεμπίπτω, ante incido; (2) ante occurro, ſeu obvius fio; incido, occurro, ſimpl.

Προεμπλήθω, f. ήσω, ante impleo.

Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto.

Προεμφαίνω, clarè demonſtro, ante oculos pono.

Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conſpicior, conſpicior, in conſpectu ſum ſimpl.

Προεμφράττω, f. ξω, prius obſtruo.

Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio. Ἵνα καθως προενήρξατο, ȣ̈τω ϗ ἐπιτελέσῃ, 2 Cor. 8, 6.

Προενδ[illegible], ante demonſtro.

Προενδημ[illegible], τὰ πρ[illegible]ντα, quæ antea ſuperioribus temporibus in populum graſſata fuere, increbuere.

Προενδίδωμι, remitto, ut ſimpl. ενδίδωμι.

Προενεγκτέον, pronunciandum.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. προφέρω.

Προενέδρα, ἡ, locus inſidiis aptus.

Προενείρω, prius inſero.

Προενέπω, prædico.

Προενεργέω, prius operor.

Προενέχομαι, ante, dudum conſtrictus teneor, irretitus teneor.

Προενεχυριαζομαι, *paſſ.* idem quod ενεχυριαζομαι, ap. Charit. beneficio obligor.

Προενηχέω, ῶ, f. prius inſono; (2) prius inculco, ante revelo.

Προενθυμεομαι, ante cogito.

Προεννέπω, idem quod προενέπω.

Προενοικέω, prius ſeu ante inhabito. Hinc

Προενοίκησις, εως, [illegible], prior h[illegible], de incolis prioribus, nunc expulſis, profectis.

Προενσείω, ante infligo, immitto.

Προεντυγχάνω, prius incido.

Προεξαγγελλω, enuncio, prodo.

Προεξάγω, f. ξω, produco, educo.

Προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus, ſive impotens ſum, Suicer.

Προεξαιρέω, ante deleo; (2) ante extraho, eximo, ejicio.

Προεξαΐσσω, prorumpo, proruo.

Προεξαμαρτάνω, ante delinquo, pecco, ſeu peccavi.

Προεξανάγω, provehor in altum, è portu vel ex acie.

Προεξανθέω, effero ex me, gigno, in malam etiam partem.

Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliquâ re enaſcitur in ſuperficie, vide εξάνθημα.

Προεξανίϛαμαι, prior exſurgo, vel ante alios ſurgo, *item* citiùs juſto, ante tempus, v. gr. ex inſidiis exſurgo, prorumpo.

Προεξανίϛασθαι, præſ. inf. med.

Προεξαποϛέλλω, præmitto.

Προεξαρτάω, ſuſpendo in re aliquâ.

Προεξασθενέω, deficio viribus.

Προεξέδρα, ας, ἡ, ſedes in aliquo loco prominens, ac præter cæteras eminens, ac ulterius excurrens; (2) prætorium.

Προέξειμι, prodeo, prorumpo.

Προεξειρεσία, ας, ἡ, navis pars, in qua remigatur. Ex πρὸ, ἐξ, & ἐρέσσω.

Προεξελαύνω, vel προεξελάω, fut. άσω, ante alios equo prorumpo, procurſo.

Προεξεπίϛαμαι, qu. dic. ante probè novi, præſcio.

Προεξεργαζομαι, προεξειργασμένα, jam, ſeu dudum perfecta.

Προεξερευνάω, ante ſcrutor. Ἐπίχες, ὡς, ἂν πρȣ̈ξερευνήσω ϛίβον, Eur. Ph. 92.

Προεξέρχομαι, prior percurro; (2) procurro, exeo; (3) prodeo in concionem.

Προεξετάζω, fut. ζω, ante examino, perpendo.

Προεξευκρινέω, ω, f. ήσω, diligenter & cogitatè ago; (2) ante excutio, conſidero.

Προεξηγέομαι, ante narro, expono, vide προέκτιθημι.

Προεξίϛαμαι, ante exſurgo.

Προεξοδεύω, prior egredior; (2) egredior, v. gr. è caſtris, de exercitu.

Προεξομαλίζω, ante complano ſc. viam.

Προεξορμάω, ῶ, f. ήσω, prius educo, educo ſimpl. (2) *act.* & *med.* prius egredior, erumpo, ſeu erumpo, *ſimpl.*

Προεόντα, ων, τὰ, quæ ante ſunt, vel facta fuerunt, præterita, *Ion.* pro προοντα. Ex εἰμί.

Προεορτάζω, f. άσω, ante vel prius feſtum celebro.

Προεόρτιος, ὁ ϗ ἡ, feſtum diem præcedens.

Προεπαγγέλλω, denuncio; (2) ante ambio; peto; (3) indico, edico; (4) *in med.* ante promitto. Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν, Rom. 1, 2. Hinc

Προεπάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. gr. belli.

Προεπαινέω, prius laudo, ante alium laudo.

Προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto, priorem mitto ad impetum faciendum.

Προεπεξορμάω, procurſo & impetum facio.

Προεπιβάλλω, ante, prior injicio.

Προεπιβȣλεύω, inſidiis prævenio. Προεπιβȣλεύειν ἀυτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντεπιβȣλεύειν, Thuc.

Προεπιβȣ́λη, ἡ, inſidiarum occupatio.

Προεπιδείκνυμι, ante demonſtro, ante viſendum præbeo.

Προεπιδίδωμι, ante dono.

Προεπίζευξις, ἡ, Fig. orationis, cum verbum inter duo ſubſtantiva ponitur, ut Deos obteſtatur, homineſque.

Προεπικοινόω, ante communico.

Προεπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, ante calculo poſito colligo.

Προεπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præſumo, ante mente agito vel in animum induco; item aliquid ut prius concipio. Ὀυκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι ἀκȣ̃σαι δυνηθείη τι, M. Anton. 5, 10.

Προεπιξενόω, prius hoſpitio excipio; (2) *paſſ.* dudum exceptus ſum.

Προεπιπλήσσω, vel πλήττω, fut. ξω, præcaſtigo, caſtigo & reprehendo præveniendo caſtigationem & reprehenſionem alterius. Δεῖ γὰρ ἀυτὸν ἀυτῷ προεπιπλήττειν, Ariſtot. in *paſſ.* p. jam, dudum caſtigatus ſum.

Προεπισκοπέω, ante conſidero.

Προεπίϛαμαι, præſcio, jam ante ſcio & exploratum habeo. Προεπιϛάμεθα γὰρ τȣ̃το, Xen.

Προεπιχειρέω, ῶ, f. έσω, prior adgredior ſeu molior, prior invado. Παροξύνας ἀυτον ἔπεισε Μιθριδάτῃ προεπιχειρεῖν, Appian.

Προεπιχείρησις, εως, ἡ, ipſa actio prius adgrediendi. A præc.

Προεποικέω, ante incolo.

Προέπω, inuſ. vide προειπεῖν.

Προεργάζομαι, f. άσομαι, prius ſeu ante conficio. Τὰ προειργασμένα, Thuc.

Προερέσσω, promoveo remigando ſeu ſubduco.

Προερευνάω, prius indago, veſtigo.

Προερέω, f. *Ion.* pro προερῶ, prædicam. Προερεῖν τὸν πόλεμον, Herodot.

Προέρυσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro προείρυσε, à προερύω.

Προερύσσω, 1. ſing. a. ejuſd. in conj. *Poet.* pro προερύσω.

Προερύω, fut. ύσω, protraho, i. e. traho, deduco.

Προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, *inpr.* in concionem dicendi causâ; (2) prævenio, anteverto; (3) præcedo, præeo, præcurro; προελθεῖν, prodire, Gl. Vet. a. 2. inf. προεληλύθει, proceſſerat, Ph. pluſq. perf. ind. Προήρχετο ἀυτῶν, Luc. 22, 47. ἀυτȣ̀ς, Marc. 6, 33.

Προερωτάω, ante interrogo.

Πρόες, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. med. verbi προίημι.

Πρόεσαν, *præmiſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act.

Προεσάξαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro προεσήξαντο, à προεσάγω.

Προεσθίω, edo ante, v. gr. cœnam.

Πρόεσις, εως, ἡ, emiſſio, vel ejectio; (2) profuſa erogatio, largitio, Gl. V. proluvium. A προΐημι.

Προεϛέατε, 2. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προεϛήκατε, à προΐϛημι.

Προεϛὼς, ῶτος, ὁ, præpoſitus, princeps, Ph. A προΐϛαμαι.

Προεστῶτας, acc. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προεστηκότας.

Προετέος, έα, έον, amittendus, prodendus, abjiciendus, negligendus, largiendus:

Προετικος, ή, όν, ad largiendum propenſus, qui libenter largitur, fuſus. A προΐημι.

Προετικῶς, *Adv.* largè, liberaliterque.

Προετοιμάζω, f. άσω, præparo. Ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, Rom. 9, 23. Οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, Epheſ. 2, 10. Hinc

Προετοιμαστής, οῦ, ὁ, præparator.

Προευαγγελίζομαι, f. ίσομαι, doctrinam Chriſtianam propono; (2) ante promitto, rem lætam pronuncio. Προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ, Gal. 3, 8.

Προευδοκιμέω, ante clareo.

Προευεργετέω, gratiam ineo, prior benefacio, beneficiis provoco, *Paſſ.* beneficium accepi, beneficio obſtrictus ſum.

Προευκρίνω, f. νῶ, & προευκρινέω, fut. ήσω, benè rem conſidero, ante, ſc. quam judicem agamve quid.

Προευλαβοῦμαι, ante ſuſpicor malum futurum, timeo, caveo.

Προευτελίζω, contemno, ſc. ante tempus, ante quam cauſa ſit.

Προευτρεπίζω, f. ίσω, p[illegible]ro.

Προεύχομαι, oro loco a[illegible].

Προεφήτευον, imperf. ind. act. v. προφητεύω.

Προέφθασε, 3. ſing. a. 1. [illegible] act. v. προφθάνω.

Προεφοδεύω, f. εύσω, ante percurro, luſtro.

Προεφοδιάζω, f. άσω, viatico inſtruo.

Προεφοράω, prævideo. Ἔξεστι καὶ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν, M. Anton. 7, 28.

Προέχω, ante me teneo ſeu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) promineo, præſto, primas teneo in aliquâ re, præcedo; præcello. Ἐν δὲ τῇδε τῇ ὁπλίσει οὐδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν, Xen.

Προεχώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προχωρέω.

Προεψίαω, pronuncio, proloquor.

Προέψω, ante coquo ſeu præcoquo.

Προζωγραφέω, f. ήσω, ante depingo.

Προζωννύω, præcingo, Gl. V.

Προηγάγον, *præceſſi*, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro προῆγον, à προάγω.

Προῆγε, *produxit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Προηγεμὼν, όνος, ὁ, qui præit, dux viæ. A

Προηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior; (2) præcipuus ſum, præcipuum locum in re aliquâ teneo; προηγεῖται, antecedit, præeſt, Ph. προηγησάμενος, anteceſſor, deceſſor, Gl. V. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, Rom. 12. 10. Αὐτοῖς ἀετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, Xen. Hinc

Προήγησις, εως, ἡ, progreſſus, Ph. prægreſſio.

Προηγήτειρα, ἡ, fœm. ſequentis.

Προηγητὴρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ.

Προηγητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Προηγμένα & ἀποπροηγμένα. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero *promota & remota* interpretatur. Et alias præpoſita ſeu præcipua & rejecta. De Finib. 4, 26.

Προηγορέω, cauſam alicujus ago, defendo.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ingluvies, gurgulio.

Προηγορία, ἡ, primæ dicendi partes; (2) defenſio cauſæ.

Προήγορος, ου, ὁ, qui primus cauſſam dicit, vel ſimpl. patronus cauſæ; (2) præeo.

Προηγουμένως, *Adv.* ex antecedente vel antegreſsâ cauſsâ; (2) præcipuè.

Προήδομαι, ante lætor.

Προηδυνθέντες, nom. plur. aor. part. paſſ. verbi προηδύνω.

Προῄειν, pluſq. perf. ind. med. v. πρόειμι.

Προηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præacutus. Ex ἀκη.

Προήκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præſto; προῆξεν, Ph. a. 1. Προήκων ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, Ariſtoph. Nub. 514. (προήκων, major ætate. *Ern.*)

Προῆλθεν, *prævenit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν, à προέρχομαι.

Προηλιάζω, f. άσω, ante inſolo.

Προηλπικότες, *qui priores ſperarunt*, nom. pl. partic. perf. act. v. προελπίζω.

Προήμαρ, ante diem.

Προημαρτηκόσι, *qui ante peccaverunt*, dat. plur. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω.

Πρόην, *proceſſi*, a. 2. ind. act. verbi Προΐημι.

Προήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προφέρω.

Προῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro προῃρέετο, à προαιρέομαι.

Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. Unde προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. Ex πρὸ, & ἀρόω, *aro.*

Προήρχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi προέρχομαι.

Προησκήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. à προασκέω.

Προήσομαι, f. 1. ind. med. v. προΐημι.

Προητιασάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προαιτιάομαι.

Προηττάω, ante vinco, [illegible] paſſ.

Προηττημένος, jam victus, dudum victus.

Προθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, provideo, prævideo; προθεώμενος, proſpiciens.

Προθειλοπεδεύω, ante inſolo.

Προθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, è radice erutus, qui radicitùs exſtirpatur. Hinc προθέλυμνα, *Adv.* radicitùs, funditùs. Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ. Il. 13, 130. Ex πρὸ, & θέλυμνον.

Προθέντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi προτίθημι.

Προθέουσι, *præmittunt*, 3. pl. præſ. ind. act.

Προθεραπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo; (2) præparo.

Προθερμαίνω, prius calefacio.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propoſitio, propoſitum, promiſſio facta in libro, quæ & ipſa propoſitio dicitur. Voluntas, Ph. decretum. A προτίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, ſcil. ἡμέρα, ſive ὥρα, præſtitutus, ante conſtitutus ſeu ſtatutus dies, præſtitutum tempus. Ph. ſpatium, dies finitus, dies ſtatutus; dicitur & de fine rei & modo.

Προθέσμιος, ία, ιον, præſtitutus, aut conſtitutus ſeu ſtatutus; (2) dicitur & de fine rei & modo, vide *Ern.* A προτίθημι.

Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. Gl. V. præſagio.

Προθετικὸς, ή, όν, præpoſitivus, μόριον προθετικὸν, præpoſitio. A προτίθεμαι.

Προθέω, præcurro, antecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longiùs curro. Il. 1, 291.

Προθεωρέω, ante conſidero, ante explico, prævideo. Hinc

Προθεωρία, ας, ἡ, qu. dic. prævia contemplatio, præmeditatio; (2) prævia cognitio rei.

Προθήγω, præacuo, Gl. V.

Προθήκη, ης, ἡ, propoſitio; (2) res propoſita. A προτίθημι.

Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros uſus repono in theſauro. Ἐν ᾧ προθησαυρίζουσι τὴν ἀκατέργαστον τροφὴν, Ariſtot.

Προθνήσκω, morior pro; (2) morior ante. Παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ᾽ ἑλληνικὸν, Eur. Alc. 680.

Προθορὼν, a. 2. part. act. proſiliens. Il. 14, 363. Ab inuſ. προθορέω.

Πρόθρεμμα, ατος, τὸ, pecus.

Προθρηνέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.

Προθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ante ſermone jacto, divulgo.

Πρόθυμα, ατος, το, qu. dic. ſacrificii præludium, quod ſacrificio præmittitur. A προθύομαι.

Προθυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, alacri ſum animo, ſtudeo, propenſus curo & magno ſtudio enitor. Θεοῦ μέν ἐστι πράττειν ἃ βούλεται, ἀνθρώπου δὲ τὰ δέοντα προθυμεῖσθαι, Ariſtot. A πρόθυμος.

Προθυμητέον, promptè, alacriter agendum.

Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præſentia; ſtudium, cupiditas, promptitudo, alacritas. A

Προθυμοποιέομαι, promptum, alacrem reddo.

Πρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promptus; alacris, ſedulus, Gl. V.

Προθύμως, *Adv.* alacri animo, promptè, impigrè, libenter; Ph. ſedulò, alacriter, æquo animo, enixè.

Προθύραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ante januam vel veſtibulum. A

Πρόθυρον, ου, τὸ, quod eſt ante januam, Ph. veſtibulum, limen. Ex θύρα.

Προθύω, f. ύσω, ante ſacrifico; (2) pro aliquo ſacrifico. Τυγχάνω δ᾽ ὑπὲρ χθονὸς ἀρότου προθύουσ᾽, Eur. Supp. 29. Παιδὸς προθύσων ξένια, id. Ion. 842.

Προθωράκιον, τὸ, clypeus, ſcutum. A θώραξ.

Προῒ, *Adv.* maturè, tempeſtivè; pro πρωΐ.

Προϊάλλω, mitto; (2) promo; προΐηλε, emiſit, 3. ſing. aor. 1. ind. Τίς μοι τοιάδε φάσματ᾽ ἐπουρανίων προΐηλε; Moſch. 2, 21.

Προϊάπτω, f. ψω, ante mitto, ap. Hom. ſimpl. mitto. Πολλὰς δ᾽ ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προ[illegible]αψεν, Il. 1, 3.

Προΐαψα, *præmiſi*, a. 1. ind. act.

Προϊδέσθαι, a. 2. inf. med. v. προείδω.

Προϊδρύω, f. ύσω, colloco, præjacio fundamentum.

Προϊδὼν, a. 2. part. act. v. Προείδω.

Προΐει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro προΐεε, ab inuſ. προϊέω.

Προϊέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προϊέναι, à προΐημι.

Προϊέμενοι, nom. pl. præſ. part. med.

Προϊέναι, *projicere*, præſ. inf. act.

Προΐζεσθαι, *ante alios ſedere*, præſ. inf. med.

Προϊζάνω, idem quod

Προΐζομαι, ante alios ſedeo, præſideo.

Προΐηλεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν à προϊάλλω.

Προΐημι, abjicio, negligo, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. Vet. προΐεμαι, deſtituo; (2) largior, Gl. Vet. πρόες, omitte, aor. 2. imperat. προηκάμην, omiſi, aor. 1. med.

Προΐντι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro προΐησι, à προΐημι.

Προῖκα, *Adv.* gratis, ſine mercede. A προΐξ.

Προίκειος, εία; ειον, dotalis. Ab eod.

Προικίδιον, ου, τὸ, doticula, exigua dos. Dim.

Προικίζω, doto, Gl. V. προικιζομένη, dotanda, Ph. A προίξ.

Προικιμαῖος, αία, αῖον, qui gratuitò obtingit. Ph. dotalis. Ab eod.

Προίκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, gratuitus. Ab eod.

Προϊκνέομαι, οῦμαι, advenio, accedo.

Προικοφορέομαι, dotem accipio. A

Προικοφόρος, ου, ἡ, dotata, Gl. V. Ex προὶξ, & φέρω.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus. A προϊκνέομαι.

Προικῷος, ῴα, ῷον, dotalis. A προΐξ.

Προΐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, maturus, tempeſtivus, ſtatutum tempus præveniens. A προΐ.

ΠΡΟΊΞ, κὸς, ἡ, dos; (2) donum, munus; (2) gratia.

Προικὸς, Gen. *Adv.* ap. *Att.* pro προῖκα, intell. διά, vel ἀντι.

Προΐξασθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inuſ. προΐκω.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi προϊκνέομαι pro προίκομαι.

Πρόϊος, idem quod πρόϊμος.

Προϊππεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo ſeu præeo. Προϊππεύων τοῦ στρατοῦ, Plut.

Προΐπταμαι, antevolo, Gl. Vet.

Προΐστημι, ante colloco, propono, ante oculos pono, &c. *In med. maxime eſt*, & illud ipſum *& præterea*, prætendo, prætexo; (2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) proſtituo, &c. (4) operam do alicui rei, ſtudeo. *At in aor. 2. & perf. act. & in paſſ.* eſt antiſto, excello, *item* præſum; (2) defendo, tueor; (3) proſto; (4) magiſtratum gero, προεστὼς, præpoſitus, princeps, Ph. Προΐστασθαι τῶν πραγμάτων κακῶς τῆς ἡγεμονίας, adminiſtrare. Dem. Στατηγόν τινα τοῦ πολέμου νῦν ἔχοντα προστήσεσθε, id.

Προϊστορέω, ῶ, f. ήσω, ante memoro, prius commemoro; (2) ante percunctor.

Προϊχνεύω, f. εύσω, ante veſtigo; (2) præeo.

Προϊσχέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προϊσχειν.

Προΐσχομαι, & προΐσχω, protendo, (*etiam* ſuppliciter manus); (2) porrigo, offero; (3) prætendo,

tendo, obtendo. Προΐσχεσθαι ἀπολογίαν, Luc. ϖροϊσχόμενοι ξυγγένειαν.

Προϊὼν, aor. 2. part. act. v. πρόειμι.

Προΐωξις, perſecutio ; pro προδίωξις.

ΠΡΟ'ΚΑ, *Adv.* ſtatim, ſubitò, confeſtim, ex improviſo.

Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo; ϖροκαθαίρομαι, præparo, ad ſacra ritè obeunda ; inceſtus ſum.

Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.

Προκάθαρσις, ἡ, præparatio ad ſacra obeunda ritè ; caſtus.

Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in conſeſſu, prima ſedes. Ex καθέδρα.

Προκαθέζομαι, præſideo ; (2) obſideo.

Προκαθεστηκυίας, gen. ſing. perf. part. act. verbi προκαθίστημι.

Προκαθευδω, prius dormio.

Προκαθηγέομαι, præeo, ducem viæ me præbeo ; (2) ſuadeo, auctor ſum.

Προκάθημαι, ante ſedeo, ante ſitus ſum ; (2) præſideo, præſum ; (3) ſum præſidio, relictus ad cuſtodiam alicujus regionis ſum. Προκαθήμενος, ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀδρείαν τοπων, Polyb.

Προκαθίζω, & προκαθίζομαι, ante conſideo ; (2) præſideo, tueor ; (3) conſideo, ſedem capio. Ἐξ ὑψηλῆς καθεδρας προκαθίσασα, Heliod.

Προκάθισις, εως, ἡ, ſeſſio, & quidem in loco præſigni, ut throno, tribunali ; *item*, ϖροεδρία.

Προκαθίστημι, ante conſtituo, ſeu colloco ; (2) præparo.

Προκαθοσιόω, ante devoveo ; (2) ante definio, conſtituo : de Fato. Προκαθοσιώσασθαι τοῖς θεοῖς, Hel.

Προκαιρως, præmaturè, Gl. V.

Προκακοπαθέω, malis adfligor. A ſeq. & ϖάθος.

Πρόκακος, η, ον, malus. Κακὰ πρόκακα, mala graviſſima. *Æſchyl.*

Προκακόω, ante adfligo, ante malè tracto.

Προκαλέομαι, οῦμαι, evoco ; (2) elicio ; (3) provoco ; (4) laceſſo ; (5) incito, excito ; (6) optionem, ſeu conditionem fero ; (7) hortor ; (8) *reperitur etiam pro* in jus voco, ſi non legendum προσκαλέομαι. Certe eſt verbum forenſe, quod de nunciatione aliquâ adverſario factâ, ex poſtulatione ſervorum ad quæſtionem, &c. dicitur. Προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέρων, σέθεν, Eur. Her. fur. 309. Μάχῃ με προυκαλεῖτο, Anacr. 14, 7. Hinc

Προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, Ph.

Προκαλίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ϖροεκαλίζετο, à

Προκαλίζομαι, f. ίσομαι, provoco, laceſſo. Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. Il. 3, 19.

Προκαλινδέω, provolvo, volvo ante ; ϖροκαλινδοῦμαι, provolvor ; volvor ante ; ϖροκαλινδηθεὶς, provolutus, a. 1. part.

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum ; (2) prætextus peccati, Gl. Vet. Ph. protectio. A

Προκαλύπτομαι, f. ψομαι, prætendo ad me tegendum, prætexo facinori. Πέπλων τε ϖρουκάλυπτεν εὐπέκτοις ὑφαῖς, Eur. Iph. in Tau. 313. Προκαλυπτόμενα βοστρυχώδεος ἁβρὰ ϖαρηΐδος, id. Ph. 1493.

Προκαλυπτω, protego, Ph. prævelo, prætego.

Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro ; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo ſeu dolore. Μὴ ϖροκάμητε πόδα, Eur. Her. fur. 119.

Προκαμὼν, *qui prælaboravit*, a. 2. part. act.

Προκάρδιον, ου, τὸ, quod eſt ſub pectore depreſſum, molle, & carnoſum. Ex καρδία.

Προκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps, capite deorsùm vergens. Ex πρὸ, & κάρηνον.

Προκαροομαι, aor. 1. προκαρωθεις, qui ante gravi ſopore cum torpore laboravit.

Πρόκαρπον, ου, τὸ, quod eſt ante vel ſupra juncturam manûs cum brachio, à καρπος.

Προκαταβαίνω, ante deſcendo.

Προκαταβάλλω, præſtruo ; (2) edo, v. gr. legem, decretum. Προκαταβάλλει θεμέλιον, Chryſ. ad Act. 20, 19.

Προκαταβολὴ, ἡ, præparatio. A præc.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto. Hinc

Προκαταγγελσις, ἡ, denunciatio prævia.

Προκαταγινώσκω, ante damno ; (2) præjudico, præjudicio condemno ; ϖροκαταγνωσθέντας, prædamnatos, Ph. aor. 1. part. paſſ. Τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον τὸ μὴ ϖροκατεγνωκέναι οὐδὲν, &c. Dem. Πρὸς τῶν θεῶν, μὴ ϖροκαταγίνωσκ' ὦ πάτερ. Πρὶν ἂν ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Ariſtoph. Veſp. 918. Hinc

Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante cauſam cognitam, præjudicio, Gl. V. præjudicium.

Προκατάγνυμι, ante frango quam ſc. incidam.

Προκαταγω, ante deduco, ſc. in portum, aut hoſpitium.

Προκαταγωγὴ, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portûs.

Προκαταδικάζω, fut. άσω, prædamno.

Προκαταδουλοω, ante in ſervitutem redigo.

Προκαταδύνω, ſive ϖροκαταδύω, f. ύσω, ante ſubmergo vel demergo.

Προκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, ἐπιῤῥημα προκαταθετικον, adverbium concedendi.

Προκαταθέω, præcurro.

Προκαταθήγω, præacuo.

Προκατακαίω, ante comburo.

Προκατάκειμαι, ante diſcumbo.

Προκατακλαω, ante confringo, timore occupo.

Προκατακλίνω, ante reclino ſeu depono, ante alios accumbere facio. Hinc

Προκατάκλισις, ἡ, locus ſuperior in convivio.

Προκατακοιμιζω, ante ſopio.

Προκατακλύζω, fut. ύσω, ante proluo, inundo.

Προκατακόπτω, contundo.

Προκατακρίνω, idem quod ϖροκαταγινώσκω.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi ϖροκαταλαμβάνω.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo ; ϖροκαταληψόμενον, occupaturum, Ph. f. 1. part. Ὅταν προκαταλαβεῖν τι βούλεται, Xen. Cyr. 7, 16. Βουλόμενοι ϖροκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστασεις, Thuc. Hinc

Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio.

Προκαταλεαίνω, prius lævigo, Suicer.

Προκαταλέγω, ante enarro, enumero.

Προκαταλήγω, ante deſino.

Προκαταλύω, diſſolvo, ante everto, & deſtruo ſeu aboleo ; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις ϖροκαταλύειν, Thuc. Προκατέλυσε τοῦ ἔργου τὸν βίον, Plut.

Προκαταμανθάνω, ante cognoſco.

Προκαταμαντεύομαι, prædico, vaticinor.

Προκατανοέω, ante intelligo.

Προκατανύττω, ante pungo, vulnero.

Προκαταπίνω, ante devoro.

Προκαταπίπτω, ante concido. Τὸ μὲν ϖροκατέπεσεν, τὸ δ' ὕστερον, M. Anton. 4, 10.

Προκαταπίμπρημι, ante comburo.

Προκαταπλέω, ante navigo aliquò.

Προκαταπλήττω, ante perterreo. Τῶν μὲν συμμάχων τὰς ψυχὰς ϖροκαταπληγμένας ανεκτησατο, Diod.

Προκάταργμα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hoſtiæ percuſſionem fiebat. A ϖροκατάρχω.

Προκαταριθμέω, ante numero.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præcedens, primarius. Ab eod.

Προκάταρξις, εως, ἡ, principium & origo ; προκάταρξις ἐπὶ δίκης, conteſtatio *litis*, Gl. V. Ab eod.

Προκαταῤῥήγνυμι, præfringo, prærumpo.

Προκαταρτιζω, f. ίσω, prius abſolvo. Ἵνα — ϖροκαταρτίσωσι τὴν ϖροκατηγγελμενην εὐλογίαν ὑμῶν, 2 Cor. 9, 5.

Προκαταρτύω, tempero, compono.

Προκατάρχω, anteverto, antegredior ; (2) præpolleo, antiquior loco numeroque habeor ; ϖροκατάρχομαι, incipio ; (3) auſpicor ; & *de lite* conteſtor, Gl. V. Προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν, Thuc.

Προκατασκέπτομαι, præmiſſus ſpeculor, ſeu exploro, proſpeculor.

Προκατασκευάζω, ante ſtruo, ante molior, præſtruo quidpiam ad id, quod efficere volo, Gl. V. præſtruo, *med.* ante mihi paro. Τοῦτο σοι ἐξ αἰῶνος ϖροκατεσκευάζετο, M. Anton. 10, 5.

Προκατασκευὴ, ῆς, ἡ, præſtructio, præparatio ; (2) ſchema orationis.

Προκατασκιῤῥόω, vide σκειῤῥόω, obdureſco, veteraſco. *Ern.*

Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio. Hinc

Προκαταστατικὸς, ἡ, ὸν, præparans ad narrationem, &c.

Προκαταστέλλω, ſedo, placo, comprimo. *Euſt.*

Προκαταστρέφω, fut. ψω, ante morior, prius finio vitam, præmaturè morior. Hinc

Προκαταστροφὴ, ῆς, ἡ, mutatio ſtatûs ante finem ; (2) mors præmatura.

Προκατασύρω, prius populor, vel vaſto.

Προκατασχέθω, coërceo ; (2) præoccupo, jampridem poſſideo.

Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem ſc. beneficium, provoco beneficiis ; (2) præmitto, præpono.

Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad uſum ludicrâ proluſione præparatio. Ex ϖρὸ, & καταυλέω.

Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio ; (2) effugio, fugâ me in tutum recipio ante. Τὰς τῶν Κερκυραιων ἐβούλοντο ϖροκαταφυγεῖν. Thuc.

Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipſum prius interficio ; (2) prius abſumo.

Προκατεγγυάω, ante deſpondeo, ϖροκατεγγυηθεῖσα, virgo alteri jam deſponſa.

Προκατέδω, ante comedo, abſumo.

Προκατειλημμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi ϖροκαταλήβω.

Προκατελπίζω, ante ſpem concipio, temerè ſpero.

Προκατεργάζομαι, ante conficio.

Προκατέρχομαι, prior deſcendo, præcedo, prius eo ſeu venio.

Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante preces facio, v. gr. cœnam. Προκατευξαμένου, τοῦ ἱερέως, Heliod.

Προκατέχω, præcoërceo, jam pridem poſſideo, ſeu obtineo, Gl. Vet. antecapio.

Προκατήγγειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ϖροκαταγγέλλω.

Προκατηγορέω, ante accuſo.

Προκατηγορία, ἡ, accuſatio præmiſſa defenſioni.

Προκατημενοι, nom. pl. præſ. part. med. *Ion.* pro ϖροκαθήμενοι, à ϖροκάθημαι.

Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, qu. dic. primus inſtituo. Εἰ μὲν οὖν ϖροκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, Phal. Hinc

Προκατήχησις, εως, ἡ, prima inſtitutio, rudimentum.

Προκατοπτεύω. Πόῤῥωθεν μεν τὰ τῆς διώξεως ϖροκατοπτεύοντα, Heliod. idem quod

Προκατόπτομαι, prius ſpeculor & exploro ; (2) ante video.

Πρόκειμαι, poſitus ſum ante, objectus ſum ante, objectus ſum quaſi præſidium vel propugnaculum ; (2) expoſitus ſum ; (3) ſitus ſum ante, præjaceo ; (4) loco publico propoſitus, affixus ſum ; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compoſiti ; (6) de præmiis & pœnis, ſpe, metu, quæ & *latinè* proponi dicuntur. Θανόντες ἂν ϖρουκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ, Soph. Aj. 1078.

Προκεκηρυγμένος, part. perf. paſſ. verbi ϖροκηρύσσω.

Προκεκυρωμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. ϖροκυρόω.

Προκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, prævius, qui præit, præcurſor.

Προκελευσματικὸς, ἡ, ὸν, pes metricus ex quatuor ſyllabis brevibus conſtans. Ex ϖρὸ, & κέλευσμα.

Προκελεύω, cohortor, incito.

Προκενεαγγέω, ante (ſc. medicinam, &c.) abſtineo cibo.

Προκενόω, ῶ, ante exhaurio; προκεκένωται, jamdudum exhauſtum eſt, ſeu inane factum.

Προκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui caput habet prominens vel acutum; (2) qui ſyllabâ ab initio abundat.

Προκεχειροτονημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. προχειροτονέω.

Προκήδομαι, curam gero. Προκήδεσθαι τοῦ ἀνδρὸς, Plut.

Προκηραίνω, ſolicitus ſum pro vel de.

Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem. A προκηρύσσω.

Προκήρυξ, υκος, ὁ, qu. dic. præco, qui aliquid edicit.

Προκηρύσσω, vel ὑττω, fut. ξω, præſignifico, ante prædico; (2) per præconem edico, Gl. V. prædico. Θανυμένη γὰρ ἐξῄδειν, καὶ μὴ Ϲὺ προὐκήρυξας, Soph. Antig. 467.

Προκιθάρισμα, τὸ, præludium citharistæ.

Προκινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας, Plut. *cum Dat.* adverſus aliquem.

Προκινέω, promoveo. Ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, προὐκίνησαν τὸ στίφος, Xen.

Προκιχρῶ, præcommodo, Gl. V.

Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius deflentes, aor. 1. part.

Πρόκλαστος, ον, fractus, defractus, abruptus; στίχος πρόκλαστος, idem qui λαγαρὸς, *Euſt.*

Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.

Προκληθεὶς, aor. 1. part. paſſ. *per Sync.* pro προκαληθεὶς, à προκαλέω. Unde

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. Vet. (2) ſponſio, ſeu contentio in jure per ſponſionem, ſeu etiam ſacramentum; (3) conditio, unde δέχεσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo; (5) invitatio, allectamentum. Μετενόουν οὐ δεξάμενοι τὰς Καίσαρος προκλήσεις, Appian.

Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, ad provocationem pertinens; (2) provocandi ſeu eliciendi vim habens. Ab eod.

Πρόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, provocatus, promptus.

Πρόκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ante divulgatus, dudum notus, antiquus. Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων, Il. 20, 204. A

Προκλύω, ante audio, ſeu cognoſco.

Προκνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris & minus. Ex κνήμη.

Προκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventroſus, Gl. Vet. προκοίλιος στίχος, verſus in medio redundans. Ex κοιλία, *venter*.

Προκοιμάομαι, ante dormio, ſeu obdormio.

Προκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex πρόκοιτος.

Προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ, in portis.

Προκοίτιον, ου, τὸ, quaſi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.

Πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor. A κοίτη.

Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius caſtigo.

Προκολακεύω, f. εύσω, ante adulor, blandior.

Προκόλπιον, ου, τὸ, anterior ſinûs pars, anterior ſinus, prominentior pars in ſinu. Τίς ἄρα τοῦτο (μῆλον) τῶν παρθένων μετέωρος ἀπέβαλε τοῦ προκολπίου; Ariſtot. 1, 10. A κόλπος.

Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.

Προκομίζω, fut. ίσω, profero, adfero, Gl. V. expromo, promo, antefero. Προκομίζειν τοὺς λόγους, Pandect.

Προκόμιον, ου, τὸ, anterior coma, antiæ ſeu capronæ; (2) coma, quæ alterius loco ponitur ſive circumponitur, Gl. V. A κόμη.

Προκοπὴ, ἡ, proceſſus, progreſſus; (2) profectus, incrementum; (3) prærogativa, proventus. A

Προκόπτω, proficio, incrementum capio; (2) procedo, Ph. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε Ϲοφίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, Luc. 2, ult. Ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. 2, 16. ἐπὶ χεῖρον, ib. 3, 13.

Προκοσμέω, orno, apparo.

Προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatûs causâ præponitur, ut vaſa, in abaco, &c. *item* ornamentum, deliciæ ut torques, armillæ, &c. *item* gemma, in poculo, &c.

Προκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.

Προκρατέω, ante occupo, ante in poteſtate habeo.

Προκρεμαννύω, appendo pro.

Προκρημνος, ον, prominens longè in mare, *Epith.* ſaxi promontorii.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Ph. præjudicium, Ph. A

Προκρίνω, præpono, præfero, unde & deligo. Πάντων προκρίνας, Ϲωφρονέστατον βροτῶν, Eur. Hel. 47. Πᾶσι τοῦτο προκέκριται κάλλιστον εἶναι, Xen. Hinc

Πρόκρισις, εως, ἡ, qu. dic. prælatio, delectus; (2) præjudicatio, judicii quaſi præludium.

Πρόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.

Πρόκροσσαι νῆες, naves aliæ ponè alias collocatæ, Il. 14, 35. A κροσσός.

Πρόκροσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, capite, propendens ſeu prominens. Ex iiſd.

Προκρούω, ante ſubagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procruſtes nomen habuit.

Προκτίζω, ante condo.

Προκυβερνάω, qu. dic. præguberno, ſum proreta ſive anteriorem navis partem guberno.

Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more ſupplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδούμενος, provolutus, Ph. Il. 14, 18. Hinc

Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, provolutio.

Προκυλίνδω, provolvo.

Προκύλισις, εως, ἡ, ſupplicatio, quâ ſc. ſupplex ad alius pedes provolvitur. A

Προκυλίω, fut. ίσω, provolvo; προκυλισθεὶς, provolutus, Ph. aor. 1. part. paſſ.

Προκυμαία, ας, ἡ, moles oppoſita fluctibus. Ex κῦμα.

Προκυμία, ἡ, & προκυμάτιον, idem. ap. Joſ.

Πρόκυνες, ων, οἱ, reprehenſores, qui prius in latratus & reprehenſiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehenſione dignum ſit. Ex κύων.

Προκυνεῖν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, Poll. Ex iiſd.

Προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, ſeu incurvans propendeo, me inclino; (2) emineo, ſeu promineo, Ph. Προκύπτω ἔξω τείχους, Ariſtoph. Av. 503. Καρποῖσι γαῖα προκύπτει, Anacr. 37, 10.

Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante ſancio; προκεκυρωμένος, prius ſancitus, perf. part. paſſ.

Προκύων, Procyon, ſeu Antecanis, ſidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.

Προκώμιον, τὸ, præludium. A κώμη.

Πρόκωνα, vel προκώνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A κῶνος.

Πρόκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, remex, qui eſt ad remum; (2) Πρόκωπα ξίφη, enſes deſtricti, Herodian. Ex πρὸ, & κώπη.

Προλαγχάνω, ante ſortior, ſorte prior fio.

Προλάζομαι, prius apprehendo, anticipo. Προλαζομαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς, Eur. Ion. 1062.

Προλάζυμαι, idem.

Προλάκκιον, ου, τὸ, lacuna. A λάκκος.

Προλαλέω, proloquor, declaro.

Πρόλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps in loquendo, garrulus.

Προλαμβάνω, antecapio, præſumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. præcedo, prævenio, Gl. Vet. προλάβωσιν, præſumant, Ph. aor. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμβαν', ὦ φίλα, γόους, Eurip. Hel. 1346. Νῦν δ' οὕτω πολλὰ προείληφε, Dem. *dicitur & pro* ſuſcipio apud Lyſ.

Προλάμπω, fut. ψω, ante luceo, præluceo; (2) ſplendorem & lucem prodo, illuceo, Ph. προλάμπει, præfulget, antecellit; προλάμπων, antecellens, Ph.

Πρόλαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prius ſorte obvenit.

Προλεαίνω, ante lævigo, mollio, vel complano.

Προλέγω, f. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, Gl. Vet. προλέγων, prædicens. Προλέγων τὴν τοῦ βίου στενοχωρίαν, Ælian. Ἕωθεν προλέγειν ἑαυτῷ, Συντεύξομαι περιέργῳ, &c. M. Anton.

Προλέγω, ante deligo. Προλελεγμένος, ante delectus. Πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, Theocr. 13, 18.

Προλείπω, fut. ψω, relinquo, deſero, deficio; Ἐν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναὶ, Ariſtoph. Θεσμ. 934. Προλιποῦσ' ἦλθεν ἕδρας Ϲκοτίους, Eur. Alc. 122.

Προλελοιπότας, acc. plur. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω.

Προλεπτύνω, ante extenuo.

Προλεσχηνεύω, prius garrio, prius colloquor.

Πρόλεσχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios ſermone prævenit, garrulus. A λέσχη.

Προλευκαίνω, ante dealbo.

Προλεύσσω, prævideo, proſpicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, ſeu anticipando capitur, præſumptio, prærogativa, commodum præcipuum. A προλαμβάνω.

Προλήνιον, ου, τὸ, antetorcular. A ληνὸς.

Προληπτικῶς, per anticipationem. A

Προληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad anticipationem pertinens. A

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio; præſumptio, prærogativa, Gl. V. (2) ſuſpicio, divinatio; (3) notiones inſitæ de naturâ divinâ, ap. Epicureos; (4) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλιμνάδες, ποταμῶν, ſtagna fluviorum.

Προλιμοκτονέω, ῶ, prius fame neco.

Προλιπὼν, aor. 2. part. act. à προλειπω.

Προλιχνεύω, prælambendo deguſto, ligurio.

Προλόβιον, ου, τὸ, pendula τοῦ λοβοῦ pars in aure.

Πρόλοβος, ου, ὁ, ſinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies. Ἐστὶ δὲ ὁ πρόλοβος, δέρμα κοῖλον ϗ μέγα, ἐν ᾗ ἡ τροφὴ πρώτη εἰσιοῦσα ἄπεπτος ἐστιν, Ariſtot.

Προλοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis προλόβῳ.

Προλογίζω, fut. ίσω, præfationem dico, præloquor; (2) primus in ſcenam prodiens verba facio. A

Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, Ph.

Προλούω, præluo, Gl. V. *in med.* ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, inſidiis occupo. Προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις, Thuc.

Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ante incommodo, injuriâ adficio.

Προλύπησις, ἡ, injuria prior. A præc.

Προλύται, οἱ, prolytæ; lytis in juriſprudentiâ provectiores; λύται autem dicebantur à ſolvendis quæſtionibus. A λύω.

Προμαθεῖν, *prædidiciſſe*, aor. 2. infin. act. v. προμανθάνω.

Πρόμακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ου, τὸ, prima pars balnei in quâ corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel προμαλάττω, f. ξω, idem.

Πρόμαλος, ου, ἡ, vitex; (2) myrica. Ex μαλὸς, ſive ἀμαλος, *tener*.

Προμαμμη, proavia, Ph. abavia, Gl. Vet.

Προμανθάνω, qu. dic. prædiſco, ante diſco; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit; aor. 2. part. Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκε, Ariſtoph. Nub. 963.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaticinatio; (2) in oraculo conſulendo, princeps locus alicui honoris causâ datus. A προμαντεύομαι. Unde

Προμάντευμα, ατος, τὸ, præſagium, Gl. V.

Προμαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, prædico, Gl. V. præſagio. Hinc

Προμαντεὺς, έως, ὁ, oraculi antiſtes.

Προμάντις, εως, ὁ ϗ ἡ, idem, Ph. præſaga.

Προμαρτύρομαι, ante teſtor, prænuncio. Προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριϛὸν ϖαθήματα, 1 Pet. 1, 11.

Προμαχέω, ῶ, in primâ acie pugno ; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῶν ἐρυμάτων ϖρομαχȣ̃ντες, Xen.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro ϖρομαχὼν, propugnaculum, Gl. V. A ϖρόμαχος.

Προμαχίζω, f. ίσω, in primâ acie pugno ; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν ϖρομάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς, Il. 3, 16. A μάχη.

Προμάχομαι, fut. ήσομαι, propugno, qu. dic. præpugno, pugno ante. Ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων, Il. 11, 217.

Προμάχοισι, dat. pl. *Poet.* pro ϖρομάχοις, à

Πρόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pugnam init in primâ acie, anteſignanus ; (2) propugnator. A μάχη. Hinc

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, Ph. ϖρομαχῶνες, propugnacula, Ph.

Προμεθύω, ante ebrius ſum, prius inebrior.

Προμελετάω, ῶ, fut. ήσω, meditor, commentor, exerceor. Ξυνελέγημεν ἐνθάδε, ὅπως προμελετήσομεν ἃ 'κεῖ δεῖ λεγειν, Ariſtoph. Conc. 117. Hinc

Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio.

Προμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, prius ſolicitus ſum ; prius curioſè contemplor & commentor. Μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσετε, Marc. 13, 11.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demenſum præbeo ; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior. Hinc

Προμετρητὴς, ȣ̃, ὁ, qui venale frumentum in foro & alia ſemina emptoribus dimetiebatur.

Προμετρητὸς, ȣ̃, ὁ, præmenſus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ȣ, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum frontis. A ϖρομετωπίς.

Προμετωπίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ante frontem ponitur. A præc.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. A μέτωπον.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, reſpectus. A ϖρομηθής.

Προμηθέομαι, ȣ̃μαι, fut. θήσομαι, provideo, proſpicio, de re aliquâ ſolicitus ſum, curam alicujus gero, rationem habeo, reſpectum habeo. Προμηθεόμενος τὸν ἀδελφεὸν, Herodot. Ab eod.

Προμηθεύομαι, f. εύσομαι, idem. A

Προμηθεὺς, έως, ὁ, is, cui antequam rem adgrediatur, ſuppetit conſilium, Prometheus, Ph. Summanus. A μήδομαι.

Προμηθευτικὸς, ἡ, ὸν, providus, prudens.

Προμηθευτικῶς, providè, prudenter.

Προμηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, providus ; (2) circumſpectus, conſultus. A μῆδος.

Προμηθικῶς, prudenter.

Προμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, oblongus, prælongus ; (2) procerus. A μῆκος.

Προμηλόω, ante ſpecillo, tento.

Προμηνεύω, ante indico, prænuncio, Gl. V. præmonſtro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia ; (2) prima mater.

Προμηχανάομαι, ante machinor, ſeu excogito, præparo.

Προμιαίνω, ante polluo.

Προμιγῆναι, a. 2. inf. paſſ. v. ϖρομίγνυμι, Il. 9, 452.

Προμίγνυμι, & προμιγνύω, f. ξω, prius miſceo ; ϖρομίσγομαι, prius miſceor, congredior. Παλλακίδι ϖρομιγῆναι, Il. 9, 452.

Προμιμνήσκω, præmoneo, Gl. V.

Προμνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνώμενος αὐτῷ Κιλικίαν, Plut. *Metaph.* Ὡς ϖρομνᾶταί τί μοί γνώμα ; præſagit ? Soph. Oed. Col. 1067.

Προμνηϛεύω, fut. εύσω, idem. Ὃς ταύτην αὐτῷ ϖρȣ̈μνηϛεύσατο τὴν ἐρωμένην, Luc.

Προμνηϛικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars conciliandi nuptias. A ϖρομνάομαι.

Προμνηϛῖναι, οἱ, alter poſt alterum ; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ προμνηϛῖνοι εἰσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, Od. 21, 230. Ex μένω.

Προμνήϛρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνηϛρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Πρόμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidens. Ex μοῖρα.

Προμολέω, vel ϖρομόλω, prodeo, progredior ; ϖρόμολ' ὧδε, procede huc, Il. 18, 392.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, veſtibulum, per quod patet aditus, exitus.

Προμόλω, vide ϖρομολέω.

Πρόμος, ȣ, ὁ, anteſignanus. A ϖρόμαχος.

Προμοσχεύω, f. εύσω, plantaria facio ; (2) ex ſtolonibus propago, Gl. V. propago.

Προμοχθέω, ῶ, fut. ήσω, prius adfligor, prius laboro. Ἄξια δ' ἡμῖν ϖρομεμοχθήκασι ζέεσθαι, Eur. Supp. ult.

Προμυέω, initio, prius initio. Hinc

Προμύησις, εως, ἡ, initiatio.

Προμύθιον, ȣ, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & ad vitæ uſum apta. A μῦθος.

Προμυλέα, ας, ἡ, (rectiùs ϖρομυλαία, ſc. θεά, *Ern.*) ſtatua, quæ ante molas poni ſolebat, Dea quæ molis præſidere credebatur. Ex μύλη.

Προμυλία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo. A μυλλός.

Προμύσσω, vel ύτlω, f. ξω, emungo ; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναον, ȣ, τὸ, veſtibulum ſeu atrium templi, Gl. V. ante templum, veſtibulum.

Πρόναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ante templum ſitus.

Προναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratiâ prælio navali dimico. Προναυμαχήσεις Πελοποννήσȣ, Herod.

Προνέμω, tribuo ; (2) progredior, *propriè* paſcendo ſeu depaſcendo. Ἴδεθ' ὅπȣ ϖρονέμεται τὸ δυσέριϛον αἷμα φυσῶν Ἄρης, Soph. El. 1400.

Προνέομαι, prodeo, progredior.

Προνεύω, promineo, propendeo ; (2) procumbo, de remigibus.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.

Προνηϛεύω, f. εύσω, jejuno ante.

Προνικάω, ϖρονενικηκότες, qui ante vicêre.

Προνοέω, ῶ, fut. ήσω, conſulo, proſpicio, provideo, Ph. ϖρονοῶ ϲȣ, proſpicio tibi, Ph. ϖρονόησον, provide, Gl. V. a. 1. imperat. ϖρονοηθὲν, conſultum, Ph. a. 1. part. paſſ. Οὐ τὰ κράτιϛα αὐταῖς ϖρονοȣ̃ν, Thuc. Εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων, ϗ μάλιϛα τῶν οἰκείων ȣ̓ ϖρονοεῖ, 1 Tim. 5, 8. Οἵ τε γὰρ ϖατέρες ϖρονοȣ̃σι τῶν ϖαίδων, Xen.

Προνοήσας, aor. 1. part. act. v. ϖρονοέω.

Προνοητὴς, ȣ̃, ὁ, proviſor, procurator, Gl. V. providus. A ϖρονοέω. Hinc

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, providendi ſolertiam habens, vel providendi ſtudioſus.

Προνοητικῶς, *Adv.* providè, Ph. providenter.

Προνοητικώτατος, providentiſſimus, Gl. V.

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, conſultum, proviſio, conſultatio, præſidium, Ph. proſpicientia, Gl. V. A ϖρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboſcis. A ϖρονομη, & ϖρονομεύω.

Προνομεία, ας, ἡ, depredatio, quæ fit à militibus pabulatum egreſſis. Ab eod.

Προνομευτὴς, ȣ̃, ὁ, prædator ; *Strabo*.

Προνομεύω, fut. εύσω, pabulatum egredior ; Appian. (2) prædationibus infeſto, captivum abduco. A

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egreſſio pabuli cauſsâ, pabulatio, frumentatio ; (2) direptio, & præda ipſa. A νέμω.

Προνομία, ας, ἡ, primæ, principatus, *vulg.* prærogativa. Ex νόμος. Unde

Προνόμιον, ȣ, τὸ, idem.

Πρόνοος, *contr.* ϖρόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, providus, prudens.

Προνοȣ́μενοι, nom. plur. præſ. part. med. *contr.* pro ϖρονοεόμενοι, à ϖρονοέω.

Προνȣ́ϛερος, providentior.

Προνοσέω, ante ægroto.

Προνοτίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio.

Προνȣμηνία, ας, ἡ, dies, qui præcedit novam lunam.

Προνὺξ, ante noctem, R.

Προνωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt extra limen thalami ; (2) præceps ; (3) promptus, paratus, facilis. Ex ἐνωπή.

Προνώπειον, ȣ, τὸ, idem quod

Προνώπιον, ȣ, τὸ, veſtibulum ; (2) compitale.

Προνώτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, foris obſervans.

Πρόνωπος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖρονωπής.

ΠΡΟ'Ξ, οκὸς, ὁ ϗ ἡ, hinnulus, dama.

Προξενέω, ῶ, fut. ήσω, ſum hoſpes publicus, hoſpitio excipio nomine civitatis ; (2) ſum interpres & conciliator verſurarum, aliorumque contractuum, Gl. V. ϖροξενῶ, ſtipulor. Ταύτην ϲοι τὴν εὐδαιμονίαν ϖροξενȣ̃μεν, Luc. Ἐγὼ δὲ ϖροξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν, Dem. Πειράσομαι ϲȣ ϖροξενεῖν, Eur. Med. 724. Ἡμεῖς δ' ἄλλα προξενήσομεν, id. Ion. 336. Ἔλαφοι ἐσθιόμενοι ἵππων κρέα ϖροξένησαν, Plut. A ϖρόξενος.

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. V. A præc.

Προξενητὴς, ȣ̃, ὁ, pararius, interpres & internuncius ad paciſcendum ſeu ſtipulandum, Gl. V. proxeneta, conciliator. Hinc

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba.

Προξενητικὸς, ἡ, ὸν, ad proxenetam pertinens ; (2) qui proxenetæ ſolvitur.

Προξενία, ἡ, jus hoſpitii ; literæ, quibus hoſpitii jus continetur. A

Πρόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui peregrinos nomine totius civitatis hoſpitio excipit, hoſpes publicus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi à ſuis civibus adjungatur ; (2) privatus, quocum civitas aliqua publicè hoſpitium fecit, cui opp. ἰδιόξενος ; (3) qui aliquid *inpr.* civitatis nomine procurat, ſeu procuravit alicui, ſeu qui alicujus rei auctor eſt ; (4) conciliator, v. gr. nuptiarum ; (5) ſocius, Lyſ.

Προξηροτριβέω, prius ſiccâ frictione frico.

Προξυράω, ante rado.

Προόδευσις, ἡ, ductus, prægreſſio.

Προοδηγὸς, ȣ̃, ὁ, dux.

Προόδια, prævia, Gl. V. Ab ὁδός.

Προοδοιπορέω, viam aperio, præeo. A

Προοδοιπόρος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, dux viæ.

Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præſtruo, viam patefacio aut præbeo ; (2) præparo & quaſi imbuo ; (3) auctor & adjutor ſum, exemplum præbeo. Προοδοποιεῖ τῷ Λυκȣ́ργῳ τὴν ϖαίδευσιν αὐτῶν, Plutarch. Προοδοποιεῖν δεῖ τὰ τοιαῦτα ϖρὸς τὰς ὕϛερον διατριβάς, Ariſtot. Hinc

Προοδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, prævius, viam præſtruens.

Πρόοδος, ȣ, ἡ, prodeundi ſeu exeundi actio ; (2) incrementum, Gl. V. proceſſus, proceſſio. Sed ϖρόοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui viam præit, præcurſor.

Προοικειόω, & ϖροοικειόομαι, ȣ̃μαι, ante concilio.

Προοικειόομαι, amicum mihi reddo in futurum.

Προοικέω, ante habito.

Προοικία, ἡ, ſuggrunda.

Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præſtruo, velut ſuggrundas.

Προοικονομέω, præſtruo, præmolior, præparo ; item paulatim colligo, concipio, ut iram, odium, &c.

Προοικονομία, ἡ, præparatio, præſtructio.

Προοικονομικῶς, ex præparato, cum præparatione.

Προοιμιάζομαι, fut. άσομαι, proœmio utor, proœmior. A ϖροοίμιον.

Προοιμιακὸς, ἡ, ὸν, ad exordium ſeu proœmium pertinens. Ab eod.

Προοιμιάσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ϖροοιμιάσῃ, à ϖροοιμιάζομαι.

Προοίμιον, τὸ, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio, Ph. (2) exordium, præfatio ; (3) primordium ; (4) hymni ;

hymni; (5) ſimulatio & ambages, quæ ſimulandi & fallendi causâ fiunt. Ab οἰμή.

Προοίχομαι, præcedo; imperf. προῳχόμην.

Προόλλυμι, ante perdo.

Προομαλίζω, fut. ίσω, ante complano vel lævigo; mitigo.

Προόμνυμι, vel προομνύω, fut. ομόσω, præjuro, prius juro, ſeu ante juro. Προομόσαντος δέ μου τὸν ἄνθρωπον, Dem.

Προομολογέω, ῶ, fut. ήσω, prius ſeu ante profiteor, προομολογηθεὶς, qui in confeſſo eſt, aor. 1. part. paſſ.

Προομοσία, ας, ἡ, vide προωμοσία.

Προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante aſſo, torreo.

Προοπτέον, proſpiciendum. A προόπτομαι.

Προόπτης, ου, ὁ, qui rem proſpicit, qui prævidet & ante ſpeculatur. A

Προόπτομαι, fut. ψομαι, proſpicio, prævideo.

Πρόοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, præviſus, præcognitus; (2) manifeſtus, qui ante noſtros eſt oculos; conſpicuus. A προόπτομαι.

Προορατικὸς, ἡ, ὸν, prævidendi ſeu providendi peritus; (2) providus.

Προορατὸς, ἡ, ὸν, qui prævideri vel provideri poteſt. A

Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo, Ph. proſpicio, provideo, Gl. V. prævideo, προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, Gl. V. Οὐδὲ περὶ τῶν χρημάτων προορᾶτε οὐδὲν, πρὶν, &c. Dem. Πάνθ᾽ ἃ προσήκει προορώμενοι, id.

Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem ſurgo.

Προορίζω, fut. ίσω, præfinio, prius definio, prius conſtituo, deſtino. Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν, Epheſ. 1, 5. προορισθέντες, ib. 11. Hinc

Προορισμὸς, οῦ, ὁ, præfinitio, deſtinatio.

Προορμάω, ῶ, fut. ήσω, ante concito.

Προορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, præſultor. A

Προορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, præſulto.

Προῦ, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. *Att.* & *Ion.* pro πρόεσο, à προίημι, pro προέω.

Προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Κἀμοὶ γάρ τι προὐφείλει κακὸν, Eur. Iph. T. 523.

Προοχεύω, f. εύσω, prior ineo, prior ſalio.

Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia, promontorium. A προέχω, *promineo.*

Πρόοψις, εως, ἡ, viſio rei futuræ, proviſio. A προόπτομαι.

Προπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prominens, protuberans. Ex πήγνυμι.

Προπάθεια, ας, ἡ, qu. dic. antepaſſio; (2) morbi præludium, ſigna, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex πρὸ, & πάθος.

Προπάθημα, τὸ, idem.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docebatur ante philoſophiam & theologiam; primæ diſciplinæ, Gl. V. rudimentum.

Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A

Προπαιδεύω, ante inſtituo ſeu doceo.

Προπαίζω, præludo, præmeditor.

Πρόπαις, αιδος, ὁ, puerorum productor, leno, mango.

Πρόπαλαι, *Adv.* olim, dudum, jam pridem.

Προπάλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, pervetuſtus.

Προπαλαίω, fut. σω, ante luctor. Ἔρωτι προπαλαίσας, Heliod.

Προπαππικὸς, ἡ, ὸν, avitus, à proavo traditus vel relictus, ad proavum pertinens, *Poll.* A

Πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus, Gl. V. etiam atavus.

Πρόπαρ, *Adv.* ante, è regione.

Προπαραγγέλλω, ante promitto, ſeu deſpondeo.

Προπαραδίδωμι, fut. δώσω, ante trado, ante doceo; (2) prodo, ap. Lycurg. ſi lectio ſana, *Ern.*

Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, Gl. V.

Προπαραλαμβάνω, ante accipio.

Προπαραλήγων -λήγουσα, antepenultima.

Προπαρασημαίνω, προπαρασημάνθη, ante notatum eſt, ante demonſtratum. Vox Gramm.

Προπαρασκευάζω, fut. άσω, ante paro, longè ante paro, præmunio, Gl. V. præparo. Τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι παισὶ προπαρασκευάζει πάντα, Xen. Hinc

Προπαρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, præparationi ſerviens, ſeu aptus.

Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.

Προπαρατάσσω, ante, (ſeu alium, ſeu locum) aciem inſtruo.

Προπαρατέλευτος, antepenultima, Gl. V. Ex πρὸ, παρὰ, & τελευτὴ, *finis.*

Προπαρατίθημι, prius appono; τίθεμαι, priori loco appono, in cœnâ, convivio.

Προπαρέχω, fut. ξω, p. έσχηκα, ante præbeo. Προπαρεσχηκὼς ἐμαυτόν σοι σύμμαχον, Xen.

Προπάροιθε, vel προπάροιθεν, ſequente vocali, ante, ante oculos, in conſpectu.

Προπαροξυντικὸς, ὁ, qui ſæpe in multis vocabulis acutum in antep. ponitur.

Προπαροξυτόνησις, ἡ, poſitio acuti in antep.

Προπαροξύτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in antepenultimâ ſyllabâ acutum habet.

Προπαροξυτόνως, cum acuto in antep.

Προπαροξύνω, in antepenultimâ ſyllabâ acutum pono.

Πρόπας, ασα, αν, univerſus, totus; πρόπαν ἦμαρ, toto die. Il. 1, 600.

Προπαστὰς, άδος, porticus.

Προπάστεον, τὸ, veſtibulum thalami.

Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior, προπαθὼν, qui prior accepit beneficia. Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεποιθυῖα, Xen. κακὸν, Plato.

Προπατορικὸς, ἡ, ὸν, ad avum ſeu avos vel ad progenitores pertinens; (2) à progenitoribus proveniens. A

Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. A πάτηρ.

Προπαύομαι, ante, dudum deſino.

Προπείθω, ante perſuadeo.

Πρόπειρα, ας, ἡ, periculum, quod de re fit, antequam illam adgrediamur.

Προπειράζω, protempto, Gl. V. prætento.

Προπειράω, ῶ, & προπειράομαι, ῶμαι, idem.

Προπεμπτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, quo proſequimur & deducimus aliquem abeuntem.

Προπεμπτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Προπέμπω, fut. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto; (2) deduco, proſequor, comitor, Gl. V. præmitto, ante ambulo, proſequor; viatico inſtruo; προπέμπει, proſequitur, Ph. προπέμψατε, proſequimini, Ph. aor. 1. imperat. προπέμψωσι, proſequantur, Ph. aor. 1. conj. Τί δὲ γόους προπέμπω; Anacr. Ἀπιόντα δὲ τὸν Κῦρον προὔπεμπον ἅπαντες, Xen.

Προπένθερος, ὁ, proſocer.

Προπεπευσμένοι, *qui ante aliquid intellexerunt,* nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προπυνθάνομαι pro προπεύθομαι.

Προπέπτω, fut. ψω, ante concoquo. Προπεπέφθαι χρὴ, *Arct.*

Προπεριελίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo; (2) ante circumduco, ante implico.

Προπερισπάω, ῶ, fut. άσω, circumflexum in antepenultimâ ſyllabâ pono. Hinc περισπωμένον circumflexum in antepenultimâ ſyllabâ habens; προπερισπαστέον, circumflexus in penult. ponendus.

Προπερισπωμένως, *Adv.* cum circumflexo in penultimâ.

Προπεριχαράττω, fut. ξω, ante circumcirca incido ſeu circumſcribo, ſcarifico.

Προπέρυσιν, anno tertio ante.

Προπερυσινὸς, ἡ, ὸν, qui eſt anni ante præſentem tertii.

Προπεσόντα, acc. ſing. m. g. aor. 2. part. act. v. προπέπτω, pro προπέτω.

Προπετάζω, ſeu προπεταννύω, & προπετάννυμι, prætendo. Ὑμᾶς αὐτοὺς προπετάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθε ἔμπροσθεν, Xen.

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, Ph. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propenſio. A προπετής.

Προπετεύομαι, perperàm, temerè, præcipitanter ago, Ph. laſcivio. Ab eod.

Προπετῆ, acc. ſing. pro προπετέα, à

Προπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit, Ph. perperus, protervus, temerarius, procax, petulans. A πέτω, pro πίπτω.

Προπετῶς, *Adv.* præcipitanter, temerè, inconſideratè, Ph. perperàm, protervè.

Προπεφραδμένα, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. *Dor.* pro προπεφρασμένα, à προφράζω.

Προπηγνύω, f. ξω, prius congelo, præfigo.

Προπηδάω, ῶ, fut. ήσω, proſilio; προπηδᾷ, emicat, Ph. Οἱ δὲ οἰκέται προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν ἠκόντιζον, Ælian.

Προπηλακίζω, fut. ίσω, propriè, luto, ſeu fuligine inquino, unde ignominiâ adficio, per contumeliam derideo; (2) feminam petulanter contrecto, illudendi causâ; (3) ſtupro per vim & licentiam; προπηλακισθεὶς, ignominiâ affectus, aor. 1. part. paſſ. Βαρέως φέρω —— προπηλακιζομένας ὁρῶσ᾽ ἡμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδου, Ariſtoph. Θεσμ. 393. Προεπηλακίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ τῶν Ὠρειτῶν, Dem. V. Ern.

Προπηλακισθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi προπηλακίζω. Unde

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia.

Προπηλακισμὸς, οῦ, ὁ, idem. v. προπηλακίζω.

Προπηλακιστικῶς. contumelioſè.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco, *metaph.* in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior. Ἐπὶ λωτίναις τε ποιαῖς στορέσας θέλω προπίνειν, Anacr. Πιεῖν δὲ μοι δίδωσι τὸν οἶνον, ὃν προπίνει, id. ταῖς γυναιξὶν, Ælian.

Προπιπίσκω, propino, bibendum do.

Προπίπτοντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi προπίπτω.

Προπίπτω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; προπεσὼν, prolapſus, a. 2. part. Οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον, proclinati, Od. 12, 194.

Προπιστεύω, ante (ſc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπλέω, fut. εύσω, qu. dic. prænavigo, in navigatione priorem locum obtineo. Hinc

Πρόπλοος, *contr.* πρόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in navigatione explorandi cauſsâ præmittitur.

Προπλώω, idem quod προπλέω.

Προποδηγέτις, ιδος, dux viæ.

Προποδηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui anteit, dux.

Προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior. Ὑπασπίδια προποδίζων, Il. 13, 158.

Προποδὼν, ante pedes, coram, vide ἐμποδὼν, ἐκποδὼν.

Προποιέω, ῶ, fut. ήσω, ante vel prius facio; προποιηθεὶς, ante factus, a. 1. part. paſſ.

Προπολεμέω, belligero pro, propugno; (2) ante alios bellum gero, gerere cogor.

Προπολεμητήριον, ου, τὸ, firmum propugnaculum. A præc.

Προπολέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellum præcedens; τὰ προπολέμια, quæ ante bellum ritè incipiendum fieri vel debent, vel ſolent. A πόλεμος.

Προπόλευμα, ατος, τὸ, miniſterium, R. A

Προπολεύω, f. εύσω, miniſtro. A πρόπολος.

Πρόπολις, εως, ἡ, ea pars urbis, quæ in ipſo ſtatim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι, ſeu προπολίτευμαι, ante jam geſſi ſc. honores.

Προπολλοῦ, *Adv.* multò ante. A πολὺς.

Πρόπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, anteambulo; (2) famulus, qui hero ſuo præit; (2) miniſter. Ex πολέω.

Πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima & ante cibum hauſta. Ex πρὸ, & πίνω.

Προπομπεία, & προπομπία, ας, ἡ, deductio, cum honoris cauſsâ alicui præimus; (2) deductio in pompâ ſolenni. A

Προπομπεύω, f. εύσω, in ſolenni pompâ præeo vel præferor. Τὰ νενομισμένα προπομπεύσας, Heliod. A

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmiſſio; (2) proſecutio; deductio & comitatus, quo prævia turba in pompis ſolennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præeundo fit; (2) idem quod

Προπομπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, anteambulo, deductor; (2) *Adj.* prævius. A πομπή.

Προπονέω, ante labore frangor & fatigor, prædelaſſor; (2) ante laboro. Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ᾽ αὐτὰ ἀπίοι, Xen.

Προπορεύομαι, præeo; (2) progredior. Ὑμᾶς αὐτȣ̀ς ϖροπετάσαντες ἡμῶν ϖροπορεύεσθε ἔμπροσθεν, Xen.

Προπορεύω, fut. εύσω, prius trajicio, tranſmitto; (2) prætermitto.

Προπορίζω, f. ίσω, ante paro ſeu comparo.

Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima & ante cibum hauſta; (2) propinatio. A ϖροπίνω.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρόπȣς, οδος, ὁ, cui ſunt grandes pedes; (2) ſtella ante pedes Geminorum; ϖρόποδες, pedes anteriores quadrupedum; (2) radices montis; (3) qui ſunt ante pedes.

Προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio.

Προπρεὼν, ὁ, benevolus, Pind. *Ern.*

Προπρηνὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖρηνὴς, Il. 3, 210.

Προπροβιάζομαι, vide ϖροβιάζομαι.

Προπροθέω, vide ϖροθέω.

Προπροκαλύπτομαι, uſquequaque obvolvor, ſeu me involvo amiculo.

Προπροκαταΐγδην, *Adv.* procurrendo cum impetu.

Προπροκυλίνδομαι, provolvor, Il. 22, 221.

Πρόπρυμνα, *Adv.* funditùs, prorsùs. Ex ϖρυμνος, *extremus.*

Πρόπταισμα, ατος, τὸ, offenſio.

Προπταίω, offendo.

Προπτόρθιον, τὸ, prima frons. *Ern.*

Προπτύω, f. ύσω, inſputo, prius exſpuo.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapſio, procidentia, temeritas. A ϖροπίπτω.

Προπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prociduus, caducus.

Προπτωτικὸς, ἡ, ὸν, temerarius. A præc.

Προπύλαιον, τὸ, veſtibulum domûs. A ϖύλη.

Πρόπυλον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Προπυνθάνομαι, ſeu ϖροπυθομαι, prius audio ſeu intelligo, præſentio, vel præſentiſco; (2) prius interrogo, ſciſcitor, percunctor.

Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A

Προπυργὸς, ὁ, idem.

Προπυρεταίνω, ante febri laboro.

Προπυριάω, ante calefacio, foveo.

Προπωλέω, ῶ, ſum propola, & ſimpl. vendo.

Προπώλης, ȣ, ὁ, propola; ϖροπῶλαι, dardanarii, Gl. V. *Angl.* Brokers. A ϖωλέω.

Προρέω, vel ϖροῤῥέω, profluo.

Προροφάνω, & ϖροροφέω, ante ſorbeo.

Προῤῥήγνυμι, prorumpo.

Προῤῥηθεὶς, prædictus, aor. 1. part. A ϖροείρηκα.

Πρόῤῥημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium.

Προῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, vaticinans, vates.

Πρόῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædictus. Ab eod.

Προῤῥιζα, & ϖρόῤῥιζων, *Adv.* radicitùs. A

Πρόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unà cum radice projicitur, qui funditùs deletur. Il. 11, 157. Ex ῥίζα.

Προρυθμίζω, præmoderor, Gl. V.

ΠΡΟ´Σ, *præp. cum Gen.* a, ab, erga, adverſus; *cum Dat.* ad, apud, uſque; *cum Acc.* in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circiter. *Abſolutè* præterea. Πρὸς τί δ' ἱϛορεῖς, cur quæris? Soph. Trach. 424. Οὐ γὰρ ἄρχεται ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα ϖόλις, ab, Eur. Supp. 406. Πρὸς τῆς βȣλῆς ἐϛι, è re ſenatûs eſt, Dion. Halicarn. Πρὸς ἑαυτȣ̃ τὸ λόγιον ἐλάμβανεν. Suam in rem oraculum interpretatus eſt, Zoſim. Ἐλπίσας τὴν νύκτα ϖρὸς τῶν νικώντων ἔσεσθαι, Appian.

Προσάββατον, ȣ, τὸ, initium Sabbati, ſeu dies Sabbatum antecedens, Ph. cœna pura, Al. Gl. V. Anteſabbatum.

Προσάββατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Sabbatum antecedens, Ex iiſd.

Προσάγαγε, *fac produxeris*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *Att.* pro ϖρόσαγε, à ϖροσάγω.

Προσαγανακτέω, indignor, inſuper, ſeu ultrò.

Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius, Gl. V. delatio. Ex ἄγγελος.

Προσαγγέλλω, nuncio; (2) defero, indico apud; (3) interpello, ϖροσαγγέλλει, adlegat, adſignat, Ph.

Προσαγγελτὴς, ȣ̃, ὁ, interpellator, Gl. V. delator. A præc.

Προσαγελάζω, adgrego. Gl. V. Ab ἀγέλη.

Προσαγῆλαι, ab inuſit. ϖροσαγάλλω, honore afficere, colere.

Προσαγκαλίζομαι, amplector.

Προσαγνοέω, ῶ, inſuper vel præterea ignoro.

Προσαγοράζω, emendo addo ei, quod ante habebam.

Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.

Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, ſalutatio.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, ſalutatorius. A

Προσαγορεύω, compello, ſaluto. Ἀριϛοτέλης λέγει – τὸν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὑπερβόρειον προσαγορεύεσθαι, Ælian.

Προσαγρυπνέω, noctem inſomnem duco in re aliquâ, invigilo alicui rei.

Προσάγω, f. άξω, adduco, adhibeo, Gl. V. (2) appello, ſc. navem; (3) impono, defero, Gl. V. προσάγομαι, adducor, Ph. προσαχθεὶς, adductus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἕως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσαν, Dem. Phil. 3. *in med. eſt* ad me adduco, allicio, concilio; (2) in poteſtatem redigo; (3) cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; (4) accedo; (5) ſumo, v. gr. cibum, medicamentum. Hinc

Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui aditum præbet, admiſſionalis; (2) conciliator, interpres, Gl. V. ſequeſter, emiſſarius.

Προσαγωγὴ, ἡ, acceſſus, oblatio, Gl. V. (2) deductio, adductio. Ἐκ προσαγωγῆς, ſenſim & per intervalla, *Luc.*

Προσαγώγιον, τὸ, inſtrumentum fabrorum, per quod ligna curva dirigunt.

Προσαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vim habens alliciendi, pellax, illecebroſus. A προσάγω.

Προσαγωνιϛὴς, ȣ̃, ὁ, adjutor.

Προσαδικέω, injuriâ ultro afficio.

Προσᾴδω, accino. Τῇ κιθάρᾳ προσᾴδων, Ælian.

Προσαθροίζω, aggrego, aggero, Gl. V.

Προσάθροισις, ἡ, congregatio. A præc.

Προσαθυμέω, deſpondeo in re aliquâ.

Προσαθύρω, alludo, colludo.

Προσαιθρίζω, verſus cœlum mitto, *Heſ.*

Προσαιονάω, adſpergo, perfundo.

Προσαιρέομαι, ȣ̃μαι, allego, inſuper deligo; coopto, προσαιρεῖται, adſciſcit, Ph.

Προσαίρω, offero, exhibeo; *inpr.* cibum; (2) ingero; (3) ſumo. Ex αἴρω.

Προσαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, ſimul ſentio.

Προσαΐσσω, f. ξω, ruo vel proſilio in, accedo; (2) de cane & adulatore, ut προσσαίρω, *Ern.* Προσαΐξας Ὀδυσῆα, Od. 22, 337.

Προσαιτέω, inſuper peto; (2) ſtipem peto, mendico. Προσαιτȣ̃σ' ἔμολον δεξιπύρȣς θεῶν θυμέλας, Eur. Supp. 64. βίοτον, id. Hinc

Προσαίτης, ȣ, ὁ, mendicus.

Προσαίτησις, ἡ, mendicitas.

Προσαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, inſuper accuſo, vel criminor.

Προσακονάω, inſuper acuo.

Προσακοντίζομαι, jaculis conficior.

Προσακȣ́ω, fut. ȣ́σω, inſuper audio. Προσακȣ̃σαι τι παρὰ τȣ̃ θεȣ̃, Æl. V. H. 2, 32.

Προσακροβολίζομαι, fut. ίσομαι, velitationem cieo, velitarem pugnam ineo.

Προσακτέον, adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, fut. ψω, allino, ſeu illino. Ἡ δὲ δι' αὐτῶν Ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάϛῳ φάρμακον ἄλλο, Od. 10, 392.

Προσαλίσκομαι, inſuper capior; (2) inſuper condemnor. Ariſtoph. Ach. 707.

Προσαλλάσσω, f. άξω, immuto, vario. Τίς ὧν ἰητρὸς προσαλλάξαι τῆς φύσιος, *Aret.*

Προσάλλομαι, adſilio. Προσάλλεσθαι σε δεήσει ὡς τὰ κυνάρια, Xen.

Προσάλπιγξις, ἡ, cantus tubæ ante prælium, &c. A ϲαλπίγξ.

Προσαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, inſuper aggero, accumulo.

Προσάμβασις, pro προσανάβασις.

Προσαμέλγω, inſuper mulgeo.

Προσαμιλλάομαι, æmulor.

Προσαμύνω, inſuper auxilior, auxilior; (2) ultra propello vel arceo. Ἔπειτα δέ τ' ȣ̉ προσαμύνει, Il. 5, 139. ib. 16, 509.

Προσαμφιῶ, inſuper induam, f. 2. à προσαμφιέννυμι.

Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adſcendo. Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον, Luc. 14, 10. (2) intumeſco, de flumine.

Προσαναβάλλω, unà projicio, ſeu ejaculor, *inpr.* ſursùm.

Προσανάβασις, εως, ἡ, adſcenſus.

Προσανάβηθι, *adſcende*, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. à προσαναβαίνω.

Προσαναγινώσκω, lego.

Προσαναγκάζω, f. σω, inſuper cogo; (2) arctè adſtringo quid vel adprimo. Προσηνάγκαζε τȣς τοιȣ́τȣς παρεῖναι, Xen.

Προσαναγράφω, fut. ψω, inſuper ſcribo, etiam adſcribo.

Προσανάγω, adduco, ſed verſus ſuperiora.

Προσαναδέχομαι, exſpecto, ſc. ut accedat, addatur.

Προσαναδίδωμι, do, trado, ſc. poſt alia.

Προσαναθλίβω, fut. ψω, inſuper comprimo.

Προσαναιρέω, inſuper occido, contrucido, inſuper reſpondeo; (2) tollo, everto; (3) inſuper ſuſcipio. Προσανεῖλον δὲ τȣ̀ς παῖδας τȣ̃ Κλεάνδρȣ, Herodot. πόλεμον, Thuc.

Προσαναισιμόω, impendo, ultrò impendo.

Προσανακειμαι, f. κείσομαι, deditus & addictus ſum, vel devovi me & velut conſecravi.

Προσανακινέω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi causâ, vel incendendi; hinc oſtento.

Προσανακλαίομαι, f. αύσομαι, defleo apud vel unà defleo, Gl. V. ϖροσανακλαίω, collacrymo. Σοί με δεῖ ϖροσανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἐνεγκȣ́σης ϲυμφορᾶς, Syneſ.

Προσανακλίνομαι, accumbo, ſc. juxta quem; (2) adjaceo.

Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) ſitus juxta quid.

Προσανακοινόομαι, ȣ̃μαι, communico cum aliquo.

Προσάνακυφίζω, ſublevo.

Προσανακρίνω, ulteriùs exquiro, ſeu inquiro.

Προσανακρȣ́ω, & ȣ́ομαι, exordior, initium dicendi facio.

Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, inſuper adſumo; (2) adſumo, ſumo; (3) recreo.

Προσαναλέγομαι, inſuper recito ſeu narro.

Προσαναλίσκω, fut. ώσω, inſuper ſumptum facio, impendo. Ἐις ἰατρȣ̀ς ϖροσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, Luc. 8, 43. Τὴν νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις ϖροσαναλισκειν, Baſil.

Προσανάλλομαι, adſilio, ſubſilio.

Προσαναλογίζομαι, inſuper cogito.

Προσαναμαλάσσω, mollio, ſubigendo mollio.

Προσαναμένω, expecto.

Προσαναμνήσκω, in memoriam revoco alicui.

Προσαναμνάω, idem.

Προσανανεόω, f. ώσω, inſuper renovo, inſuper in memoriam revoco; inſtauro ſimpl.

Προσαναπαύομαι, adquieſco, Gl. V. Τὸ τεχνίον ὃ ἔμαθες φίλει, τȣ́τῳ ϖροσαναπαύȣ, M. Anton. 4, 20.

Προσαναπείθω, perſuadeo, perſuadendo adduco ad partes alicujus.

Προσαναπειράομαι, ſubinde tento, ſubinde exerceo, v. gr. milites.

Προσαναπέμπω, miſſito, Gl. V.

Προσαναπίμπλημι, repleo, refercio.

Προσαναπίπτω, recumbo, ſeu accumbo.

Προσαναπλάσσω, vel άττω, f. σω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in ſermone, ϖροσαναπλάττομαι, adhæreo, ᾗ ϖολὺ ϖρόσκειται τὸ εἰκῆ ϖροσαναπλαττόμενον, Longin. 7.

Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.

Προσαναπληρόω, ῶ, fut. ώσω, ſuppleo addendo, repleo aut compleo. Τὸ γὰρ ὑϛέρημα μȣ ϖροσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ, 2 Cor. 11, 9.

Προσαναπτύσσω, replico, inſuper replico.

Προσανάπτω, adjungo.

Προσαναῤῥήγνυμι, prorumpere facio.

Προσαναρτάω, ſuſpendo vel appendo.

Προσανασείω, inſuper concutio, ſeu impello; (2) magis irrito, ſeu commoveo.

Προσαναϛέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. gr. equi.

Προσανατείνομαι, inſuper minitor, minor.

Προσανατέλλω, exorior, ſurgo, attollor.

Προσανατίθημι, & ϖροσανατίθεμαι, inſuper impono mihi, inſuper ſuſcipio, communico & conſilia confero cum aliquo. Ἐυθέως οὐ ϖροσανεθέμην σαρκὶ ϗ αἵματι, Gal. 1, 16.

Προσανατρέπω, fut. τρέψω, inſuper everto; (2) everto.

Προσανατρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.

Προσανατρέχω, f. ξομαι, procurro in vel ad; (2) redeo narrando ad ſuperiora, altiùs repeto.

Προσανατρίβομαι, leniter frico; (2) novâ exercitatione utor.

Προσαναφέρω, f. ϖροσανοίσω, offero; (2) refero.

Προσαναφυσάω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, ſc. tibiam.

Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eoſdem colores.

Προσανδραποδίζω, f. ίσω, præterea in ſervitutem redigo vel abſtraho.

Προσανέπω, inſuper edico, addo edicto.

Προσανέρομαι, inſuper interrogo.

Προσανέρπω, ſerpo, ſeu perrepo ad, vel in. Προσανέρπει τῷ τραχήλῳ, Plut.

Προσανερωτάω, ῶ, f. ήσω, inſuper interrogo.

Προσανεσπάσθησαν, *convulſi fuerunt*, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. verbi ϖροσανασπάω.

Προσανευρίσκω, unâ, inſuper reperio.

Προσανέχω, nitor; (2) confido, deditus ſum, incumbo; (3) exſpecto, ſuſtineo me, quieſco, ut expectem. Προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις, Polyb.

Προσανίστημι, rebellionem, ſeditionem concito, *in aor. 2. perf. & med.* rebellor, impingor.

Προσανοίγω, fut. ξω, adaperio, aperio.

Προσανοικοδομέω, reædificando adſtruo, reſtaurando ædificatis addo.

Προσανοιμώζω, f. ώξω, inſuper ſuſpiro, vel in ejulatus & fletus etiam erumpo.

Προσαντέλλω, *Poet.* pro ϖροσανατέλλω. Τὴν εἰς οὐρανὸν κόνιν ϖροσαντέλλουσαν, Eur. Supp. 689.

Προσαντεπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipſe impero.

Προσάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, arduus, acclivis, adverſus, præruptus. Ex ϖρὸς, & ἄντα.

Προσαντιλαμβάνω, invicem præhendo.

Προσαντλέω, ῶ, haurio; (2) foveo, ſc. affusâ aquâ.

Προσάντως, *Adv.* aſperè, hoſtiliter, infeſtè.

Προσαξιόω, inſuper rogo; (2) aſſiduè rogo.

Προσαπαγγέλλω, inſuper nuncio.

Προσαπαγορεύω, inſuper veto, nego.

Προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, inſuper exigo, deſidero, requiro.

Προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro. Τὸν λῄσαρχον οἱονεὶ βασιλέα τινὰ ἑαυτῶν ϖροσαπαντωντες ὑπεδέχοντο, Heliod.

Προσάπαξ, *Adv.* ſemel duntaxat.

Προσαπατάω, inſuper decipio.

Προσαπειλέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper minitor, minas addo. Ὁι δὲ ϖροσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, Act. 4, 21.

Προσαπειλη, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.

Προσαπέπω, inſuper veto.

Προσαπεργάζομαι, inſuper efficio. Νῆές, τέ εἰσιν αὐτῷ κατάφρακτοι τριακόσιαι, ϗ ἑτέρας ϖροσαπεργάζεται, Appian.

Προσαπερειδομαι, innitor alicui.

Προσαπέρχομαι, inſuper diſcedo.

Προσαποβάλλω, inſuper amitto. Προσαποβαλεῖς ἄρ αὐτὰ ϖρὸς ταῖς δωδεκα, Ariſtoph. Nub. 1258.

Προσαποβλέπω, adſpicio.

Προσαπογράφω, deſero, R.

Προσαποδείκνυμι, demonſtro inſuper. Δεῖν δὲ ϖροσαποδεῖξαι ἔτι, Plat.

Προσαποδίδωμι, addo.

Προσαποδύομαι, f. ύσομαι, præterea exuo; (2) accingor rei, paro me.

Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adſignatio; (2) abjectio, amiſſio.

Προσαποθλίβω, repello, excludo.

Προσαποθνήσκω, inſuper vel etiam morior.

Προσαποκρίνομαι, f. νοῦμαι, ultra reſpondeo, ſeu plura reſpondeo, quam interrogatus ſum. Ὁυτος ἔφη, ϖροσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις, Plato. Hinc

Προσαποκριτέον, *Adv. Poſ.* ultra reſpondendum eſt.

Προσαποκτείνω, f. ενῶ, inſuper occido. Ὅτι οὐ ϗ ϖροσαπέκτεινα, Xen. Cyr. 5, 10.

Προσαπολαύω, ſimul reporto, fero in utramque partem.

Προσαπολειπω, deſero, relinquo.

Προσαπολοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi ſeq. pro προσαπολέω.

Προσαπολλυω, ſive ϖροσαπόλλυμι, f. λήσω, præterea vel ſimul perdo; ϖροσαπόλλυμαι, ſimul pereo. Τὴν ὑπόληψιν ϖροσαπολεῖς, Phal. Δεδιέναι ἔφασαν μὴ κἀγὼ προσαπόλωμαι, Iſocr.

Προσαποπειραομαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.

Προσαποπνίγω, fut. ξω, ſuffoco, ſtrangulo. Προσαποπνίξας τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*

Προσαποσκευάζομαι, inſuper amolior aut demolior.

Προσαποσμήχω, inſuper detergo.

Προσαποστέλλω, inſuper mitto.

Προσαποστερέω, ῶ, inſuper privo.

Προσαποστρέφω, inſuper averto.

Προσαποσφάττω, inſuper jugulo.

Προσαποτείνομαι, dirigo adverſus, invehor.

Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.

Προσαποτίω, inſuper ſolvo.

Προσαποφαίνομαι, inſuper commonſtro vel adfirmo, inſuper ſtatuo.

Προσαποφέρω, inſuper aufero, ſeu accipio.

Προσαποφράττω, inſuper obſtruo & obturo.

Προσαποψήχω, inſuper derado, detergo.

Προσάπτομαι, f. ψομαι, leviter, primoribus digitis tango, attingo.

Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, Gl. V. Τῷ τεθνηκότι τιμὰς ϖροσάπτειν, Soph. El. 858. Σιμωνίδῃ δὲ ϖροσάπτουσι τὴν ϖρομήθειαν ταύτην, Luc. Φίλην ϖροσάψας χεῖρα, Eur. Supp. 362.

Προσαπωθέω, ῶ, inſuper expello, paſſ. ϖροσαπωθέομαι, ampliùs expellor.

Προσάραξις, εως, ἡ, illiſio. A

Προσαράσσω, & άττω, f. ξω, allido.

Προσάρδω, fut. άρσω, irrigo.

Προσαρήγω, fut. ξω, præterea adjuvo vel ſuccurro, *Aret.*

Προσαρήρεται, 3. ſing. præſ. ind. med. v.

Προσαρήρομαι, adjungo, apto. Ex ἄρω.

Προσαρήροτα, nom. pl. part. perſ. med. n. g. verbi ϖροσάρω.

Προσαρθρόω, per articulos annecto. Hinc

Προσάρθρωσις, εως, ἡ, oſſium mobilium naturalis commiſſura.

Προσαριθμέω, adnumero.

Προσαριστάω, inſuper prandeo.

Προσαρκέω, auxilio venio, auxilior.

Προσάρκτικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptemtrionalis. Ex ἄρκτος.

Προσάρμα, τὸ, cibus. A προσαίρω.

Προσαρμόζω, adapto, accommodo. Τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον οὐρανοῦ προσαρμόσας, Eur. Or. 792. Περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας, id. Supp. 816. μαστῷ σῷ τάδε, id. Ion. 799.

Προσαρπάζω, arripio, Gl. V.

Πρόσαρσις, εως, ἡ, uſus cibi, cibus. A προσαίρω.

Προσαρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto, προσαρτῶμαι, dependeo; (2) deditus ſum alicui rei & velut ex eâ pendeo, concilio mihi aliquem, & devincio ſtudiis & beneficiis. Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος, Luc. Hinc

Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, acceſſio, *veluti* ψυχῆς; (2) adfectus (παθος.)

Προσάρτησις, ἡ, idem.

Προσαρτίως, *Adv.* integrè; (2) cohærenter.

Προσάρω, adapto.

Προσασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo.

Προσαστειάσασθαι, inſuper jocari.

Προσασχολέω, ῶ, occupo; προσασχολοῦμαι, occupor.

Προσατιμάω, inſuper contumeliâ afficio.

Προσαυαίνω, *exſicco.* Ὁ προσαυαινόμενος, qui exſiccatur, Æſch. Pr. 146.

Προσαυγάζω, ſpecto; (2) reſplendeo.

Προσαυγὴ, ἡ, ſplendor, lumen.

Προσαυδάω, ῶ, alloquor compello. Φίλους προσαυδῶν, Eur. Supp. 775. Σὲ τὸν θανόντα, ib. 805.

Προσάυλειος, ὁ ϗ ἡ, villaticus, ruſticanus. Ab αὐλή.

Προσαυλέω, accino tibiâ. Ἄξιον ἐμοῦ ϗ σοῦ προσαύλησον μέλος, Ariſtoph. Conc. 889.

Προσαυλίζω, f. ίσω, in aulâ ſto. Ex αὐλὴ.

Προσαυξάνω, vel προσαύξω, fut. ξήσω, adaugeo, inſuper augeo.

Προσαυξησις, incrementum. A præc.

Προσαυτουργέω, præterea facio, & operor; (2) inſuper excogito.

Προσαφαιρέω, inſuper aufero. Προσαφήρηται μὲ ϗ τὰ τελευταῖα περιβαλεῖν, Heliod.

Προσαφεψέω, ῶ, f. ήσω, unà decoquo.

Προσαφὴ, ῆς, ἡ, attactus. A προσάπτομαι.

Προσαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, attiguus, Gl. V. contiguus. Ex πρὸς, & ἀφὴ, *tactus.*

Προσαφίστημι, præterea ad defectionem ſolicito.

Προσαφυδεύω, proluviem alvi projicio.

Προσαφρίζω, ſpumâ oppleo.

Προσβαίνω, f. βήσομαι, adſcendo, conſcendo. Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας, Eur. Her. fur. 961. Ὀυκ ἤθελ᾽ ὀρθὸς θανίδα προσβῆναι κάτα, id. Hel. 1271.

Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adorior, invado, irruptionem vel impreſſionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται, infligens, Soph. Trach. 42. Φθόνῳ τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, Eur. Alc. 304.

Προσβάρησις, εως, ἡ, preſſus, Gl. V. preſſio. Ex βαρέω.

Προσβὰς, a. 2. part. act. v. προσβαίνω.

Προσβασανίζω, torqueo inſuper, vel torqueo.

Πρόσβασις, εως, ἡ, adſcenſus, adſcenſio; (2) acceſſus, aditus, adventus, Gl. V. adgreſſio. A προσβαίνω. Unde

Προσβατὸς, ἡ, ὸν, pervius, acceſſus.

Προσβιάζω, & προσβιάζομαι, adurgeo, inſtando cogo.

Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.

Προσβιβάω, ῶ, tranſeo ad. Καὶ τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων, Ariſtoph. Av. 431.

Προσβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noxius. Ex βλάπτω.

Προσβλάπτω, futur. ψω, præterea lædo vel damno adficio, *Aret.*

Προσβλασφημέω, malè dico inſuper.

Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adſpicio. Προσβλέπειν δ᾽ ἔξεστι σοὶ τὰ τοῦδε πραγη, Soph. Aj. 346. Κάτω κεκυφὼς, ϗ μηδένα τῶν ἁπάντων ἐξ ἐναντίου προσβλέπων, Luc.

Πρόσβλεψις, εως, ἡ, adſpectus.

Πρόσβλησις, ἡ, adplicatio, adjunctio, *Ion.*

Προσβλητὸς, ἡ, ὸν, adjectus, LXX. A προσβάλλω.

Προσβοάω, ῶ, acclamo, Gl. V.

Πρησβοηθέω, ad opitulandum accurro, ſuccurro.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus ſeu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concurſus in prælio, lucta, oppugnatio, v. gr. urbis; (3) appulſus navium ad terram, ἐν ϖροβολῇ εἶναι, locus dicitur ubi commodè appelli ad terram aliquam poteſt, & eâ teneri; (4) aditus, cum ad locum aliquem acceditur, Gl. V. offenſio, impreſſio. A ϖροσβάλλω.

Προσβόρειος, ϖροσβόρεος, item ϖρόσβορρος, & ϖρόσβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod à boreâ perflatur; (2) ad boream vergens. Ex βορέας.

Προσβραχὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* εος, είας, εος, parvus, minimè altus, vadoſus, *Strab.* l. 6.

Προσβρέχω, f. ξω, inſuper irrigo ſeu madefacio.

Πρόσγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, terræ propinquus & contiguus, humilis. Ex γέα, γῆ.

Προσγελάω, f. άσω, arrideo. Ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος, Eur. Med. 1165.

Προσγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cognatus, Gl. V. A γένος, vel γίνομαι.

Προσγίγνομαι, vel ϖροσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo; (2) adnaſcor, accedo;

cedo; ϖροσεγίνετο, acceſſit, aor. 2. προσγενήσεσθαι, affore, Gl. V. f. 1. m. Τοῖς γὰρ θανȣ̃σιν μόχθος ȣ̓ ϖροσγίνεται, Soph. Trach. 1189.

Προσγλισχραίνω, magis glutinoſum reddo.

Προσγλίχομαι, inſuper appeto.

Προσγναθίδιον, ȣ, τὸ, focale, Gl. V. qu. dic. maxillare. A γνάθος.

Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam ſcriptis additum eſt, adſcriptio. A ϖροσγράφω.

Προσγραφεὺς, έως, ὁ, adſcriptor.

Προσγραφὴ, ἡ, adſcriptio.

Πρόσγαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſcriptitius; (2) qui annotatur; (3) recens adſcriptus, v. gr. civis, miles. A

Προσγράφω, fut. ψω, inſuper ſcribo, ſcriptis addo, adſcribo; (2) adſcribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ ϖολιτείᾳ προσέγραψαν, Plut. Ἔσθ' ἡ αἰτια προσγέγραπται, δι' ἣν τȣ̃τ' ἐγένετο, Dem.

Προσγυμνάζω, paulatim exerceo quem. *In med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.

Προσδανείζομαι, inſuper mutuum ſumo.

Προσδαπανάω, ῶ, fut. ήσω, inſuper abſumo ſeu inſumo. Καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, Luc. 10, 35.

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, ſuſceptio. A ϖροσδέχομαι.

Προσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſuper eget. A ϖροσδέομαι.

Προσδεῖ, *Imperſon.* opus eſt. Προσέδει τῆς διδασκαλίας ἐμοὶ, Dem. Λύπης τι ϖροσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς ȣ̃τω φάος; Eur. Her. fur. 90.

Προσδείκνυμι, fut. ξω, inſuper oſtendo.

Προσδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus.

Προσδέξασθαι, *exſpectaſſe*, aor. 1. inf. med. à ϖροσδέχομαι.

Προσδέομαι, fut. δεήσομαι, inſuper egeo; (2) indigeo; (3) inſuper rogo, ſupplex ſum. Ὀυδενος ἑτέρȣ ϖροσδεόμενον, Plat. χρημάτων, Xen.

Προσδέρκομαι, adſpicio. Τῇ μὲν σ' ἡδέως ϖροσδέρκομαι, partim Eur. Or. 340. τίν' ὄψιν, id. Hel. 564.

Πρόσδεσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. V.

Προσδεσμεύω, alligo, aſtringo.

Προσδεσμέω, idem.

Πρόσδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alligatus.

Προσδέχομαι, fut ξομαι, admitto; (2) exſpecto; (3) excipio, ſuſtineo impetum, προσδεχόμενος, operiens, Ph. part præſ. Νῦν δὲ τίνα βία ἐλπίδα προσδέχομαι; Eur. Alc. 128.

Προσδέω, alligo, adſtringo; προσδεδεμένος, aptus, Gl. V. p. paſſ. part. προσδεθεὶς, a. 1. part. paſſ. alligatus, adnexus. Σαμίȣς σανίσι προσδήσας, Pl.

Προσδηλεω, inſuper noceo, ſeu perdo.

Προσδιαβάλλω, inſuper criminor. Ὡς προσδιαβληθείη μᾶλλον εἰς τὸν Λακωνισμὸν, Plut.

Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio ſive diſpoſitio alia alii ſuperveniens. Ex διατίθημι.

Προσδιαρέομαι, ȣ̃μαι, inſuper divido, novâ diviſione utor.

Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, ſermocinor cum aliquo, colloquor, Gl. V. adloquer, adfor. Τω περιτυχόντι προσδιαλέγεσθαι, Syneſ. Hinc

Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.

Προσδιαμαρτυρέω, inſuper teſtor.

Προσδιαναγκάζω, vide προσαναγκάζω.

Προσδιανέμω, inſuper divido.

Προσδιανοέομαι, inſuper cogito, conſidero.

Προσδιαπασσαλεύω, trajecto paxillo affigo.

Προσδιαπολεμέω, poſt alia bello ſubigo.

Προσδιαπορέω, inſuper vel valdè dubito.

Προσδιαπράσσομαι, προσδιαπράττομαι, inſuper efficio.

Προσδιαπάζω, inſuper diripio.

Προσδιασαφέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper explico.

Προσδιαϛέλλω, & προσδιαϛέλλομαι; (1) nominatim excipio & ſtipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσδιεϛειλάμην τῷ πορθμεῖ, ἵνα παρα τὴν γῆν πλέῃ, Athen.

Προσδιαϛολὴ, ῆ, ἡ, exceptio & conditionalis conventio, cum additur, exceptò vel præter. A præc.

Προσδιαϛρέφω, depravo, corrumpo.

Προσδιασύρω, inſuper traduco & carpo.

Προσδιαταράσσω, inſuper perturbo.

Προσδιατάσσω, ſeu τάττω, inſuper conſtituo, ſeu præcipio.

Προσδιατριβὴ, ῆς, ἡ, commoratio in aliquâ re, uſus frequens. A

Προσδιατρίβω, f. ψω, immoror alicui rei, Gl. V. conſector; (2) cunctor. Ἑαυτȣ̀ς αἰτιάσονται οἱ προσδιατρίβοντες σοι, Plato.

Προσδιαφθείρω, inſuper corrumpo, aut præterea interficio.

Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. V. inſuper doceo.

Προσδίδωμι, inſuper do, impertior, Gl. V. addo.

Προσδιέρχομαι, inſuper percurro & enarro; προσδιελθὼν, a. 2. part.

Προσδιηγέομαι, inſuper narro, narro.

Προσδικάζω, adjudico.

Προσδιοικέω, unà rego, adminiſtro, conſtituo.

Προσδιορίζω, f. ίσω, conditionem addo & reſtringo verbis id, quod ſimpliciter enunciatum erat. Hinc

Προσδιορισμὸς, ȣ̃, ὁ, circumſcriptio verborum & determinatio.

Προσδιώκω, perſequor, inſequor.

Προσδοκάω, ῶ, fut. ήσω, exſpecto; (2) ſpero. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορȣ̃ τὴν νύκτα πᾶσαν, Ariſtoph. Conc. 32. Τὶ προσδοκῶσα κέρδος; Eur. Iph. in Tau. 1316. Hinc

Προσδοκέω, ῶ, *Ion.* pro προσδοκάω.

Προσδόκημα, ατος, τὸ, exſpectatio.

Προσδόκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exſpectatur, prævisus.

Προσδοκία, ας, ἡ, *Ion.* ίη, ἡ, exſpectatio; (2) metus futuri.

Προσδόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exſpectatur, de quo exſpectatio eſt, Gl. V. opinatus, exſpectatus. Ab eod.

Προσδοκίμως, exſpectatò, Gl. V.

Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantiſſa, Gl. V. A προσδίδωμι.

Προσδοξάζω, fut. άσω, opinione aliquid addo.

Προσδοξοποιέω, ῶ, fut. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. paſſ. προσδεδοξοποιημένος, variis præterea rationibus imbutus, ap. Polyb. Ex δόξα, & ποιέω.

Προσδόρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam utilis. Ex δόρπον.

Προσδραμὼν, a. 2. p. act. v. προϛρέχω. Hinc

Προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decurſus, Gl. V. accurſus.

Προσδυσκολαίνω, inſuper ægrè fero, ſeu indignor.

Προσδωρέομαι, inſuper dono.

Προσεάω, ῶ, inſuper ſino; (2) ſino, permitto; (3) admitto, accedere ſino. Μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τȣ̃ ἀνέμȣ, Act. 27, 7.

Προσεβήσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. m. verbi προσβαίνω.

Προσεγγελῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro προσεγγελάȣσι, à, προσεγγελάω.

Προσεγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διά τὸν ὄχλον, Marc. 2, 4. Hinc

Προσεγγισμὸς, ȣ̃, ὁ, appropinquatio.

Προσεγγράφω, fut. ψω, Inſuper adſcribo, vel inſcribo. Εἰκότως, δ' ȣ̓ ϖροσενεγράψατο τὴν ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ. Dem.

Προσεγγυάομαι, ῶμαι, inſuper ſponſor fio, inſuper ſpondeo.

Πρόσεγγυς, *ſuperl.* προσεγγυτάτα, proximè.

Προσεγκαλέω, ῶ, inſuper accuſo, ſeu incuſo.

Προσέγκειμαι, incumbo, urgeo, prægravo.

Προσεγκελεύομαι, εύσομαι, inſuper adhortor, præterea ſuadeo.

Προσεγχέω, & ȣ̃μαι, adfundo, infundendo addo.

Προσεδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido; (2) ſolo æquo; προσηδάφιϛαι, alliſus, applicatus eſt, p. paſſ. 3 ſing.

Προσεδεχόμεσθα, 1. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεδεχόμεθα, à προσδέχομαι.

Προσεδόκησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκάω.

Προσεδόκων, imperf. ind. act. *contr.* pro προσεδόκαον.

Προσέδραμον, a. 2. ind. act. v. προϛρέχω.

Προσέδρεια, vel προσεδρία, ας, ἡ, perſeverantia, qualis eſt ejus, qui alicui ſemper adſidet, adſiduitas, Gl. V. προσεδρία, ſedulitas; (2) obſidio. A

Προσεδρεύω, f. εύσω, adſideo, adſiduus ſum; (2) curo, vaco, alicui rei; (3) obſideo. Οἱ τῷ θυσιαϛηρίῳ προσεδρεύοντες, 1 Cor. 9, 13. Προσεδρεύειν πρὸς τὸ ἴδιον, Ariſtot. A

Πρόσεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſſeſſor; (2) adſiduus in re aliquâ. Ex ἕδρα.

Προσέειπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* & cum ν pro προσεῖπε, à προσέπω.

Προσειδέναι, inſuper ſcire; προσειδέναι χάριν, inſuper gratiam habens.

Προσεῖδον, adſpexi; προσιδὼν, intuitus.

Προσεθηκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προϛίθημι.

Προσεθίζω, adſuefacio. Ταῦτα δὲ ποιῶν ἡγεῖτο προσεθίζειν αὐτȣ̀ς θεραπεύειν, Xen.

Προσεθισμὸς, ȣ̃, ὁ, adſuefactio. A præc.

Προσεθȣ, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Att.* & *Ion.* pro προσεθεσο, à προϛίθημι.

Προσεικάζω, f. άσω, adſimilo, comparo. Τίνι προσεικάσω, ſcil. αὐτὸν; Eur. Rheſ. 697. Πλȣ́τȣ γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι, id. Hel. 69.

Προσείκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & προσείκελος, ελη, ελον, adſimilis.

Προσείκω, f. ξω, adſimilis ſum; (2) videor; προσέοικα, p. med. προσεοικὼς, adſimilis, part. Μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεοικέναι; Eur. Bac. 1285.

Προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in faſcem, collectum contorqueo.

Προσειλήφει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro προσελελήφει, à προσλαμβάνω.

Πρόσειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolis calori expoſitus. Ex εἵλη.

Προσειλȣ, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. verbi προσαιρέω.

Πρόσειμι, inſum, adſum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις, Iſocr.

Πρόσειμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, à quibus ſtabam, deſerendo ad alias accedo. Ὄυτω ϖροσῄεσαν τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τὸ Κύρȣ ϛράτευμα, Xen. Προσιέναι μηδένα ἔα ϖρὸς αὐτὸν, Ariſtoph. Θεσμ. 939.

Προσεῖναι, *adeſſe*, præſ. inf. verbi ϖρόσειμι.

Προσειπεῖν, alloqui, a. 2. inf. act. verbi ϖροσέπω; ϖροσειπὼν, adfatus, Gl. V. allocutus. Ἀντὶ τȣ́των τήνδε νυνὶ τὴν θεὸν ϖροσείπατε, Ariſtoph. Pace, 579. Προσεῖπε δ' Ὀρέϛας λάκαιναν κόραν, Eur. Or. 1415.

Προσείρηκα, allocutus ſum.

Προσείρω, annecto.

Πρόσεισιν, 3. ſing. ind. act. cum ν à ϖρόσειμι.

Προσεισφέρω, infero ad quem.

Προσεισφορὰ, ᾶς, ἡ, præmium, ap. Joſ. ſi ſanus locus, *Ern.*

Προσείσκω, ſum ſimilis; item comparo.

Προσεῖχον, imperf. ind. act. v. ϖροσέχω.

Προσείω, f. είσω, ante aliquem concutio, al. προσσείω, vide προανακινέω.

Προσεκβαίνω, ex meâ nave tranſilio in aliam (ſc. hoſtilem.)

Προσεκβοάω, ſimul exclamo.

Προσεκδέχομαι, excipio, ſuſtineo.

Προσεκδέρω, excorio.

Προσεκοιδάσκω, inſuper doceo quoque.

Προσεκέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ϖροσέκειντο, à ϖρόσκειμαι.

Προσέκειτο, 3. ſing. imperf. ejuſd.

Προσεκζητέω, inſuper inquiro.

Προσεκθλίβω, f. ψω, inſuper exprimo.

Προσέκκαιω, inſuper exuro, vel inſuper accendo. Προσεκκαῦσαι ὀργῇ, Luc.

Προσεκκαλύπτω, aperio, demonſtro.

Προσέκκειμαι, promineo.

Προσεκλέγω, γομαι, deligo inſuper.

Προσεκλογίζομαι, f. ίσομαι, inſuper expendo.

Προσεκλυω, debilito.

Προσεκολλήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi προσκολλάω.

Προσέκοψαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσκόπτω.

Προσεκμαίνομαι, etiam inſanio, præterea in furorem agor, *Aret.*

Προσεκπέμπω, f. ψω, inſuper mitto. Πεζούς τε, ὅσους ἐδύναντο, προσεξέπεμψαν, Xen.

Προσεκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exſilio ſeu proſilio.

Προσεκπίπτω, aberro, excido, recedo.

Προσεκπονέω, ῶ, præterea laboro, allaboro.

Προσεκποτέον, inſuper ebibendum.

Προσεκπρίαμαι, inſuper emo.

Προσεκπυρόω, ῶ, magis accendo, valdè inflammo. Ἱκανον δὲ ϗ τοῦτο βλάκα ἐραστὴν προσεκπυρῶσαι, Luc.

Προσεκσπάω, unà extraho.

Προσεκταπεινόω, ῶ, inſuper deprimo.

Προσεκτέα, &

Προσεκτέον, attendendum. Προσεκτέον μᾶλλον τῇ εὐκαιρίῃ, *Aret.* A προσέχω.

Προσεκτήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσκτάομαι.

Προσεκτικὸς, ή, όν, attentus, accuratus; (2) attentum faciens. A προσέχω.

Προσεκτικῶς, *Adv.* attentè.

Προσεκτίλλω, ſimul evello.

Προσεκτυφλόω, inſuper, ſimul excæco.

Προσεκύλισα, a. 1. ind. act. v. προσκυλίω.

Προσεκύνει, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσεκύνεε, à προσκυνέω.

Προσέκυρσα, *appuli*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro προσέκυρα, à προσκύρω.

Προσεκφοβέω, ſimul terreo.

Προσεκχλευάζω, irrideo, vel etiam irrideo.

Προσελάβετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. verbi προσλαμβάνω.

Προσελασία, ας, ἡ, de navibus, appulſus; de equis, impetus. A

Προσέλασις, ἡ, impetus, impr. equitum, v. gr. in hoſtem. A

Προσελαύνω, advehor; (2) impetum facio. Αὐτὸς δὲ τοῖς ἵπποις προσελάσας πρὸς τὰ τῶν Μήδων φρούρια, Xen. Ἐξοπλισάμενος προσήλασε τῷ ἵππῳ, ibid.

Προσελεῖν, contumeliâ vel injuriâ afficere; προσελοῦμεν, contumeliâ afficimus, Lex.

Προσέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Poet.* pro προσελέλεκτο, à προσλέγω.

Προσελέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Προσέλευσις, εως, ἡ, acceſſus, Gl. V. προσέλευσις κληρονόμου accretio, Ph. ſupplicatio Deorum, *Ern.* A προσέρχομαι.

Προσελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσέρχομαι.

Προσελήλυθε, *acceſſit*, 3. ſing. perf. ind. med.

Προσεληναῖος, idem quod

Προσέληνος, qu. dic. antelunis, i. e. antiquior lunâ. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέληνοι. A σελήνη, *luna*.

Προσελθὼν, aor. 2. part. act. v. προσέρχομαι.

Προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. gr. ad pectus. Τῇ δὲ ἑτέρα χειρὶ τὸν μέγιστον τῶν ἄρτων προσειλκύσατο, *Ælian.* V. H. 2, 17.

Προσέλκω, f. ξω, attraho, extraho; (2) illicio, ſc. in fraudem. Ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς, Pind. Ol. 6, 142.

Προσελλείπω, inſuper deficio.

Προσελπίζω, ſpero.

Προσελυτρόω, ῶ, circumpoſito involucro munio & intego. Ex ἔλυτρον.

Προσελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluſtris.

Προσεμβαίνω, inſuper ingredior, ingredior; deſcendo in; inſulto; προσεμβῆναι, inſultare, aor. 2. inf. Προσεμβαίνειν εἰς ὕδωρ, Diſc. Οὐ γὰρ θανόντι ϗ προσεμβῆναι σε χρή; Soph. Aj. 1365.

Προσεμβάλλω, inſuper adjicio, immitto, &c.

Προσεμβριμάομαι, ῶμαι, fremo in aliquem, ampliùs minor; προσενεβριμησάμην, a. 1. med.

Προσέμενε, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi προσμένω.

Προσέμιξα, aor. 1. ind. act. v. προσμίγνυμι.

Προσεμματεύω, contrecto.

Προσεμπάσσω, f. άσω, præterea inſpergo.

Προσεμπεδόω, inſuper confirmo.

Προσεμπικραίνομαι, νοῦμαι, inſuper exacerbor in re aliquâ.

Προσεμπίπτω, incido in, inſuper incido.

Προσεμπίμπρημι, vel προσεμπιμπράω, fut. ήσω, *Aret.* idem quod

Προσεμπρήθω, f. ήσω, inſuper vel præterea incendo, inflammo.

Προσεμφανίζω, declaro, inſuper declaro.

Προσεμφέρω, ſimilis ſum.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis, adſimilis.

Προσεμφορέω, inſuper ingero, inculco, ſeu ingero, ſimpl.

Προσενδείκνυμι, inſuper demonſtro.

Προσέναγχος, nuper. Ἐξήτησε τις τῶν φιλοσόφων προσέναγχος, Longin. 44.

Προσενεδρεύω, inſidior, in inſidiis ſum.

Προσέναχε, 3. ſing. imperf. act. *Dor.* pro προσένηχε, à προσνήχω.

Προσενθυμητέον, inſuper cogitandum.

Προσενεγκάτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. act. verbi προσφέρω. Unde

Προσενεκτέον, adferendum, offerendum.

Προσενεχθέντας, acc. pl. aor. 1. part. paſſ.

Προσενέπω, ſeu προσεννέπω, alloquor, compello. Παλαιᾶ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω, Eur. Rheſ. 388. Ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω; id. El. 555. Αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ, Pind.

Προσενεχυράζω, pignora capio ex aliquo.

Προσενήνοχε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro προσήνοχε, à προσφέρω.

Προσενθυμεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro προσενθυμέεται, à προσενθυμέω, præterea cogito.

Προσενοχλέω, magis turbo, moleſtiâ adficio.

Προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, unà cogito & mente concipio.

Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.

Προσενυβρίζω, etiam contumeliâ adficio.

Προσενυφαίνω, & ομαι, unà intexo.

Προσεξαγριαίνω, etiam irrito, ad iram provoco.

Προσενόω, ῶ, f. ώσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. paſſ. προσενωθεὶς, unitus.

Προσεντείνω, magis intendo; (2) magis cædo.

Προσεντέλλω, & προσεντέλλομαι, inſuper mando ſeu injungo. Προσεντειλάμενος οὕτω σπεύδειν, Xen. Cyr. 4, 21.

Προσεντίκτω, inſuper genero.

Προσεξαιρέομαι, ροῦμαι, inſuper eximo.

Προσεξαίρω, ampliùs extollo.

Προσεξαμαρτάνω, ampliùs erro.

Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in ſervitutem redigo.

Προσεξαπατάω, ῶ, fut. ήσω, inſuper decipio.

Προσεξαπλόω, inſuper, etiam explico, ſeu expono.

Προσεξάπτω, magis accendo, ſeu irrito.

Προσεξασκέω, magis excolo, & excolendo orno.

Προσεξελαύνω, (inſuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut claſſe.

Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonſtro, arguo, convinco.

Προσεξελίσσω, inſuper educo, v. gr. exercitum.

Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper conficio & abſolvo.

Προσεξερείδομαι, innitor alicui.

Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.

Προσεξετάζω, una, ſimul, præterea exploro, quæro.

Προσεξευρίσκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.

Προσεξηγέομαι, οῦμαι, inſuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεξηγησάμενος.

Προσεξηπειρόω, ῶ, in continentem verto.

Πρόσεξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.

Προσεξίστημι, valdè perturbo.

Προσεοικότας, acc. plur. perf. part. med. à προσείκω.

Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. V. ſimul promitto.

Προσεπάγω, ſubjungo, addo etiam.

Προσεπαινέω, inſuper laudo ſeu collaudo.

Προσεπαίρω ;attollo, Gl. V.

Προσέπαισεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν, à προσπαίζω.

Προσεπαιτιάομαι, inſuper accuſo.

Προσεπανέρομαι, inſuper interrogo.

Προσεπαπειλέω, inſuper minor.

Προσεπαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, inſuper imprecor.

Προσεπάρχω, præterea impero.

Προσεπαυξάνω, f. ξήσω; a. 1. προσεπηύξησα, inſuper augeo.

Προσεπαυρίσκομαι, unà, inſuper fruor.

Προσεπεισφέρω, inſuper induco; (2) cum χάριν, habeo, refero gratiam. Λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσείας προσεπεισφέρειν, Longin. 9.

Προσεπελπίζω, f. ίσω, inſuper ſpem injicio.

Προσεπεμβαίνω, inſuper inſcendo, inſulto.

Προσεπεμβάλλω, adjicio.

Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc

Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio ſecunda.

Προσεπεξευρίσκω, inſuper invenio.

Προσεπεξηγέομαι, inſuper enarro.

Προσεπέπω, addo dicendo, præterea dico.

Προσέπεσεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν pro προσέπεσε, à προσπίπτω.

Προσεπεύχομαι, f. ξομαι, inſuper precor; opto.

Προσεπηρεάζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.

Προσεπιβάλλω, adjicio.

Προσεπιβλαστάνω, fut. στήσω, incrementum germinum ſuſpicio.

Προσεπιβλέπω, inſuper inſpicio.

Προσεπιβοάω, inſuper acclamo.

Προσεπιβουλεύω, inſidior.

Προσεπιγεννάω, ῶ, inſuper ingenero.

Προσεπιγίγνομαι, adnaſcor, accedo.

Προσεπιδείκνυμι, fut. ξω, inſuper oſtendo.

Προσεπιδείξαιμι, aor. 1. opt. med.

Προσεπιδεσμῶ, alligo, Gl. V.

Προσεπιδέω, alligo, adſtringo.

Προσεπιδημέω, peregrè veniens aliquo diverto.

Προσεπιδιδάσκω, f. άσω, præterea doceo.

Προσεπιδίδωμι, f. δώσω, inſuper addo.

Προσεπιζευγνεύω, adjungo, Gl. V.

Προσεπιζετέω, ῶ, inſuper inquiro. Ὅμοιός ἐστιν ἀμπέλῳ βότρυν ἐνεγκούσῃ, ϗ μηδὲν ἄλλω προσεπιζητούσῃ, M. Anton. 5, 4.

Προσεπιθεωρέω, præterea obſervo.

Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augere & quærere pulchritudinem.

Προσεπικαλέω, accuſo præterea.

Προσεπικαταδέω, inſuper impono & alligo.

Προσεπικατατείνω, inſuper intendo, augeo, v. gr. vocem, motum, &c.

Προσεπικηρύσσω, ſimul edico.

Προσεπικοσμέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper orno.

Προσεπικρατέω, rurſus vinco.

Προσεπικρεμάω, inſuper appendo.

Προσεπικρούω, illido, allido, impingo.

Προσεπικτάομαι, inſuper adquiro.

Προσεπιλαμβάνω, inſuper adſumo.

Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, inſuper dico.

Προσεπιμανθάνω, addiſco præter ſuperiora.

Προσεπιμελοῦμαι, inſuper curo.

Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra menſuram admetior, ad cumulum addo, largior. Προσεπιμετροῦντες ἔτι πλείω τούτων, Luc.

Προσεπινοέω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.

Προσεπιπάσσω, vel προσεπιπάττω, f. άσω, præterea inſpergo, *Aret.*

Προσεπιπίπτω, incido, incumbo.

Προσεπιπλέω, adnavigo.

Προσεπιπλήττω, fut. ξω, inſuper increpo.

Προσεπιπονέω, ultra laboro.

Προσεπιῤῥέω, ρύω, ρυέω, adfluo.

Προσεπιῤῥώννυμι, inſuper corroboro, vires addo.

Προσεπισεμνύνω, alio inſuper honore adficio.

Προσεπισημαίνομαι, una, indico, demonſtro.

Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo, novo me commeatu inſtruo.

Προσεπισκευάζω, unà ampliùs apparo, inſtituo.

Προσεπισκώπτω, inſuper cavillor, illudo.

Προσεπισπάομαι, adjungo mihi, inſuper attraho, aſſumo.

Προσεπίσταμαι, ſcio.

Προσεπιστείχω, leniter, ſenſim accedo.

Προσεπιστέλλω, inſuper mando, jubeo.

Προσεπισφάττω, f. ξω, inſuper, cum aliis jugulo, poſt alios jam mactatos.

Προσεπισυνάπτω, adjungo, Gl. V.

Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, inſuper ſigillo meo comprobo.

Προσεπισχυρίζω, inſuper confirmo & corroboro.

Προσεπισωρεύω, adaggero, Gl. V. accumulo.

Προσεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perferre, perſevero in tolerandis ærumnis.

Προσεπιτάττω, f. ξω, inſuper impero ſeu mando.

Προσεπιτείνω, intendo, augeo; (2) *cum acc. perſ.* magis premo, vexo.

Προσεπιτερατεύομαι, inſuper prodigioſè adfingo.

Προσεπιτέρπομαι, inſuper oblector.

Προσεπιτίθημι, inſuper addo; (2) addo.

Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper increpo, increpo.

Προσεπιτραγωδέω, tragicè rem exaggero.

Προσεπιτρέπω, inſuper permitto, trado, mando.

Προσεπιτρίβω, f. ψω, majori moleſtiâ, adficio; (2) adfligo, attero.

Προσεπιτροπεύω, diutiùs tutor ſum; *paſſ.* diutiùs in tutelâ ſum.

Προσεπιτυγχάνω, ſimul conſequor, impetro.

Προσεπιφέρω, infero, addo.

Προσεπιφημίζω, inſuper rumorem ſpargo.

Προσεπιφθέγγομαι, accino, adclamo.

Προσεπιφοιτάω, accedo, advenio.

Προσεπιφύομαι, inſuper adnaſcor.

Προσεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo.

Προσεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.

Προσεπιχειρέω, inſuper, adgredior.

Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.

Προσεπιχόω, ῶ, inſuper obturo & operio, terrâ adgeſtâ obruo, R.

Προσεπλάκην, a. 2. ind. paſſ. v. ϖροσπλέκω.

Προσεποιεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ϖροσεποιέετο, à ϖροσποιέομαι.

Προσεπόμνυμι, juro inſuper, Gl. V.

Προσεπομόω, idem.

Προσεποφλισκάνω, præterea debeo.

Προσέπταισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ϖροσπταίω.

Προσέπτυκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ϖροσπτύσσω.

Προσέπω, inuſ. vid. ϖροσειπεῖν.

Προσερανίζω, collectam addo, ſeu congero, cumulo.

Προσεργάζομαι, fut. άσομαι, præterea facio ſeu efficio, lucrifacio. Ἡ μνᾶ ϲȣ ϖροσειργάσατο δέκα μνᾶς, Luc. 19, 16.

Προσερείδω, f. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel inſuper fulcio & firmo. Gl. V. defigo; (3) obſideo, v. gr. urbem; *med.* adnitor alicui rei, innitor, fretus ſum, confido; (4) ſtudioſè & pertinaciter rem conſector.

Προσερείσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Προσερεύγω, cum ructu adflo; (2) de mari, fluctus adſpergere, Il. 15, 621.

Προσερέω, *Ion.* pro ϖροσερῶ, alloquor. Ὕστατον δή ϲε προσερῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι, Plat. Phæd. 3. Vid. ϖροσείρηκα.

Προσέρομαι, inſuper interrogo; ϖροσήρετο, interrogabat. Imperf.

Προσερπύζω, f. ύσω, adrepo.

Προσερπύω, idem.

Προσέρπω, idem; (2) advenio velut reptando. Τύμβȣ ϖροσείρπον ἄσσον, Soph. El. 906.

Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, Gl. Vet. (2) coeo; (3) ſuppliciter adeo; (4) propinquitate conjunctus ſum cum aliquo; (5) in concionem prodire, ϖροσερχόμενος, adiens, Ph. ϖροσῆλθεν, acceſſit, Ph. a. 2. ϖρόσελθε, accede, Gl. Vet. ϖροσέλθοιμι, acceſſerim, Ph. Πρὸς τȣ̀ς Κολοιάρχας ϖροσῆλθες; Ariſtoph. Av. 1217. Προσέρχεσθαι τῇ βȣλῇ, Dem.

Προσερωτάω, ῶ, inſuper interrogo. Τοῖς λεχθεῖσί τι ϖροσερωτῆσαι, Æl. V. H. 4, 17.

Προσέσθε, *admiſiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. med. verbi προσίημι.

Προσεσπέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, occidentalis.

Προσέσχατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contiguus, conterminus.

Προσέσχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi προσέχω.

Προσεταιρέομαι, ȣ̃μαι, idem quod

Προσεταιρίζω, & προσεταιρίζομαι, mihi ſodalem ſeu ſocium adſciſco, mihi amicum adjungo, concilio. Περιπέμπει προσεταιριζόμενος τȣ̀ς βασιλέας. Appian.

Προσεταιριστὸς, ἡ, ὸν, in ſocietatem & adjumentum adſcitus, ſodalis. A præc.

Προσέταξαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi προστάττω.

Προσετέθη, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi προστίθημι.

Προσετέον, admittendum. A προσίημι.

Προσέτι, *Adv.* adhuc, inſuper, præterea.

Προσετίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσετίθεε, à προστιθέω.

Προσετίθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi προστίθημι.

Προσευεργετέω, inſuper benefacio.

Προσευκτήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.

Προσευκτικὸς, ἡ, ὸν, in præcationibus aſſiduus.

Προσεύξομαι, f. 1. ind. med. verbi προσευχομαι.

Προσευπορέω, ῶ, & προσευπορέομαι ȣμαί, præterea mihi adquiro. Οὗτός ἐσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν προσευπορεῖσθαι. Dem.

Προσευρίσκω, ultra invenio. Ὃν ϖοτ' ἐκ ϖολλῶν ἐγὼ μόνον ϖροσεῦρον πιστὸν, Soph. El. 1368.

Προσευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in; (2) accuratè contemplor.

Προσεύτροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, etiam benè currens vel volubilis. Προσεύτροχα βλέφαρα, *Aret.*

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio. Gl. Vet. obſecratio, oratio, locus, ſeu ſacellum precibus deſtinatum ap. Judæos, proſeucha.

Προσεύχομαι, f. εύξομαι, præcor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obſecro, adoro. Ἴθι νῦν προσεύχȣ τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, Ariſtoph. Ran. 1004. Προσευχόμεσθα τοῖσι ϲοῖς ἀγάλμασι, δέσποινα Κύπρι, Eur. Hipp. 121. Προσηυξάμην ϲε, idem. Tro. 888.

Προσεφερεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν à προσφέρω.

Προσεφευρίσκω, inſuper adinvenio, inſuper comminiſcor.

Προσέφην, a. 1. ind. act. verbi πρόσφημι.

Προσεφώνεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. προσφωνέω.

Προσεχέστερον, *Adv.* attentiùs; προσεχέστερος, proprior. A

Προσεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, attentus, intentus, Gl. V. ſectator, qui ſe ſectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus. A προσέχω.

Προσέχοντος, gen. ſing. præſ. part. act. v. προσέχω.

Προσεχόντως, *Adv.* attentè. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto; (2) obtempero; (3) applico, v. gr. navem; προσέχομαι, adhæreo, adhæreſco. Προσέχειν τὸν νȣ̃ν ὡς οἷον τε μάλιστα, quam maximè Plat. τίνι στόλῳ προσέχες τήνδε γῆν πλέων; adnavigaſti, Soph. Phil. 253.

Προσεχῶς, *Adv.* attentè, ſtudioſè; (2) proximè.

Προσεψία, ας, ἡ, alloquium.

Προσέψημα, τὸ, cibus coctus. A

Προσέψω, unà coquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσεῶντος, gen. ſing. præſ. part. act. à προσεάω.

Προσέωξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Att.* pro πρόσωξαν, à προσοίγω.

Προσεῷος, ȣ, ὁ, orienti vicinus, qui verſus orientem habitat.

Προσζευγνύω, adjungo; προσεζύγης, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. paſſ. Ὦ τλῆμον οἵα ϲυμφορᾷ προσεζύγης, Eur. Hipp. 1391.

Προσζημιόω, inſuper damno adficio.

Προσῇ, 3. ſing. præſ. conj. v. πρόσειμι.

Πρόσηβος, ȣ, ὁ, adoleſcens, puber, qui pubertatem attigit; proximus pubertati, Gl. V. Ex ἥβη.

Προσήγγισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσεγγίζω.

Προσῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν, à v. προσάγω.

Προσηγόρευκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. προσαγορεύω.

Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Προσηγορήσων εἶμι ϗ σύσων πόλιν, Eur. Ph. 996.

Προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium; (2) ſalutatio. A præc.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio, Ph. appellatio, ſalutatio, vocabulum. A προσήγορος. Hinc

Προσηγορικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, ſalutativus, Gl. V. προσηγορικὸν, appellativum.

Προσηγορικῶς, appellativè, Gl. V. A præc.

Προσήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, compellator, allocutor, ſalutator. Ex ἀγορέω.

Προσήδομαι, delector ad rei alicujus ſenſum & perceptionem. Ex πρὸς, & ἥδω.

Προσῄικται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro προσεῖκται, à προσείκω.

Προσήκατο, *admiſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. προσίημι.

Προσήκοντος, gen. ſing. præſ. part. act. v. προσήκω.

Προσηκόντως, *Adv.* convenienter, decenter, rectè; congruenter, Gl. V. A

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus ſum; προσήκει, *imperſonal.* convenit, Ph. προσῆκεν, attinet, Ph. προσήκοντες, pertinentes. neceſſarii, Gl. Vet. προσῆκον, conveniens; congruum Ph. opus, Gl. Vet. τὰ προσήκοντα, officia. Οὔτε γένει προσῆκεν ἐμοὶ η ἄνθρωπος ȣ̉δὲν, Dem. Οἱ τȣ́των προσήκοντες, Plat.

Προσῆλθον, aor. 2. ind. act. v. προσέρχομαι.

Προσήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſoli expoſitus, ſolem ſpectans; apricus, Gl. V.

Πρόσηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Προσηλόω, ῶ, fut. ώσω, adfigo, Gl. V. προσηλωμένος, clavis affixus, perf. part. paſſ. Προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ, Col. 2, 14. ῷ προσηλῶσαι δεήσει, Luc. Ab ἧλος.

Προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, acceſſus. A προσέρχομαι.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, habitatio in loco aliquo inſtar advenæ ſeu peregrini. A

Προσελυτεύω, ſum advena. A

Προσήλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advena; (2) opp. civi, eſtque inquilinus; (3) qui ſe creditori ſponte in nexum dedit; (4) proſelytus, qui à Gentiliſmo ſe contulit ad Judaiſmum. A προσέρχομαι.

Προσελωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.

Πρόσημαι, adſideo, obſideo.

Προσημαίνω, ante ſignifico, portendo. Κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνȣσιν, Eur. Supp. 213. Προσημαίνȣσι ἅ τε χρὴ ποιεῖν, ϗ ἃ ȣ̉ χρὴ, Xen. Hinc

Προσεμαντικὸς, ἡ, ὸν, futurum portendens.

Προσημασία, ας, ἡ, portentum aliquid præſignificans.

Προσημειοω, præſignifico, *med.* prænoto.

Πρόσημον, & πρόσσημον, τὸ, ſignum, *impr.* mortis. A σῆμα.

Προσῆν, imperf. ind. act. verbi πρόσειμι.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. verbi προσανδραποδίζομαι.

Προσηνεγκαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσφέρω.

Προσήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vento expoſitus, auræ patens. Ab ἄνεμος.

Προσήνεια, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A ſeq.

Προσηνέχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. προσφέρω.

Προσηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bonus, benignus, Ph. gratus, lenis, acceptus, affabilis; προσηνὲς, jucundum, Ph. Ab ἠΰς.

Προσηνῶς, *Adv.* benignè, leniter.

Προσηπω, ante macero, &c. miteſcere ſino.

Προσηρτημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ϖροσαρτάομαι.

Προσηύδα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσηύδαε, à προσαυδάω.

Προσηύξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.

Προσῆχε, 3. ſing. perf. ind. act. v. προσάγω.

Προσηχέω, circumſono, ſono impello.

Προσηχὴς, ὲς, circumſonus.

Προσηῷος, α, ον, ad auroram ſpectans, orientalis.

Προσθακέω, adſideo, inſideo.

Προσθάλπω, foveo inſuper.

Πρόσθε, & πρόσθεν, ante, coram, prius. Πλήθει πρόσθε βαλόντες, Il. 23, 639. *Numero ſuperantes.* A πρό.

Προσθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. προστίθημι.

Προσθείσης, gen. ſing. a. 2. part. act. f. g.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod apponitur, additamentum, Gl. V. appendix; (2) penis, Ph. A προστίθεμαι. (3) clunis. *Heſ.*

Προσθέμενον, acc. ſing. aor. 2. part. med. verbi προστίθημι. Unde

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, admotio, applicatio, additio, adjectio, Gl. Vet. additamentum, augmentum, incrementum.

Προσθετέον, addendum.

Πρόσθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, appoſititius, addititius; (2) addictus & deditus ſuâ ſponte in ſervitutem; (3) etiam de comâ fictitiâ & addititiâ.

Προσθετὸς, ἡ, ὸν, idem, Gl. V. acceſſivus.

Προσθέω, accurro.

Πρόσθη, ἡ, idem quod πρόσθεσις.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, acceſſio, incrementum, auctus, adjectio; προσθῆκαι, acceſſiones, Ph. προσθήκη ποταμοῦ, alluvio, Gl. V. Προσθήκη τῆς γυναικὸς ἦν, Plut. Ab eod.

Πρόσθημα, τὸ, idem, Xen.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. προστίθημι.

Προσθιγγάνω, attingo, prehenſo. Ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων, Eur. Iph. in Au. 343.

Προσθίγω, fut. θίξομαι, idem. Ὅτ᾽ οὔτε λοιβῆς ἡμῖν οὔτε θυμάτων παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν, Soph. Phil. 9. Μὴ σου προσθίγω γενειάδος, Eurip. Hec. 350.

Πρόσθιος, ία, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσθλίβω, fut. ψω, apprimo, v. gr. pectori, amoris causâ; (2) attero; (3) adgravo.

Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpreſſio, Gl. V. A præc.

Προσθόδομος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit, *Æſch.* anterior pars domûs.

Προσθροέω, ῶ, alloquor, R.

Προσιατρεύω, curo ægrotum.

Προσιδεῖν, adſpicere; προσιδὼν, intuitus. Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται, Od. 13, 155. A προσεῖδον.

Προσίεμαι, admitto; προσηκάμην, admiſi, Gl. V. a. 1. med. A προσίημι.

Προσιέναι, præſ. inf. act. *per Metatheſ.* pro προσεῖναι, à πρόσειμι

Προσιζάνω, adſideo, hæreo, adhæreo.

Προσίζω, inſideo, adſideo, Eur. Andr. 228.

Προσίημι, vid. προσίεμαι.

Προσίησαν, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro προσίεσαν, à πρόσειμι.

Προσικνέομαι, accedo, advenio.

Προσίκτωρ, ορος, ὁ, qui ſupplex alicui ad genua accedit, ſupplex. A προσικνέομαι.

Προσίνω, prior lædo, prior noceo; (2) noceo. Προσινόμενοι ἀωρίη, *Aret.*

Προσιόντι, dat. ſing. aor. 2. part. act. v. πρόσειμι.

Προσιππάζομαι, idem quod

Προσιππεύω, f. εύσω, adequito, juxta equito.

Προσίπτημι, & προσίπταμαι, advolo; unde προσέπταν, advolarunt pro προσέπτησαν, 3. plur. à προσέπτην. προσέπτατο, advolavit, 3. ſing. imperf. med.

Προσίσταμαι, adſum, adſto, obvenio, proximus ſum; (2) obſiſto, adverſor; (3) offendo. Καθάπερ ἀθληταὶ προσιστάμεθα πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον, aggrediamur, Plato.

Προσίστημι, ſiſto, adpono; item appendo, pondero.

Προσιστορέω, inſuper ſciſcitor; (2) inſuper ſcribo & prodo; προσιστορεῖται, inſuper narratur.

Προσίσχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, auſculto; προσίσχομαι, adhæreo. Προσίσχοντες τοῖς ἐσχάτοις, Thuc.

Προσιτέον, accedendum.

Προσιτὸς, ἡ, ὸν, qui adiri poteſt, acceſſu facilis. A πρόσειμι.

Προσκαθαιρέω, unâ, ſimul deſtruo.

Προσκαθέζομαι, adſideo; (2) adſiduè incumbo, operam do; (3) obſideo, hoſtiliter conſido. Πολιορκίᾳ προσκαθεζόμενοι, Thuc.

Προσκαθελκύω, unà detraho, de navi, unà deduco.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo; προσκαθηλοῦμαι, clavis affigor.

Προσκάθημαι, adſideo; (2) obſideo; (3) præſideo.

Προσκαθίζω, & προσκαθίζομαι, vide προσκαθέζομαι. Προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα, Eur. Hel. 901. Οὐδὲν παύομαι τὴν ημεραν ὅλην πανταχοῦ προσκαθίζων, Plat.

Προσκάθισις, εως, ἡ, adſeſſus. A præc.

Προσκαθίσταμαι, inſuper conſtituo, ordino; (2) in poteſtatem redigo, ut παρίσταμαι.

Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, inſuper armo; (2) armo.

Προσκαθοράω, unà, inſuper reſpicio.

Προσκαινουργέω, aliquid novi addo, ſed in rebus malis.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. V. momentaneus.

Προσκαίρως, *Adv.* ad tempus.

Προσκαίω, f. αύσω, aduro; (2) incendo, v. gr. amore.

Προσκακοπαθέω, doleo aliquâ re, dolore adficior ob aliquid.

Προσκακουργέω, inſuper malitioſè ago.

Προσκακόω, moleſtiâ afficio; *paſſ.* malè adficior, malè me habeo.

Προσκαλεσάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. à

Προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι οῦμαι, advoco, adſciſco, arceſſo, in auxilium advoco; (2) in jus voco; προσκαλεσάμην, advocavi, aor. 1. med. at προσεκλήθην, accitus ſum, aor. 1. paſſ. Τί με προσκαλεῖς, Dem. προσκαλοῦμαί σ᾽, ὦ γέρον, ὕβρεως, accuſo, *Ariſtoph.* Veſ. 1406.

Προσκαλύπτω, fut. ψω, inſuper tego. Ταῦτα δὲ δεῖ πάντα προσκεκαλύφθαι, Xen.

Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor.

Προσκαρτερέω, tolero, perſevero, perpetior; (2) adſum aſſiduè. Προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, Act. 1, 14. Hinc

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, adſidua & tolerans aliquâ in re perſeverantia.

Προσκαρτεροῦντες, nom. plur. præſ. part. ind. act.

Προσκαταβαίνω, deſcendo ad. Αὗται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι, Cebes.

Προσκατάβλημα, ατος, τὸ, moræ mulcta; (2) acceſſio, acceſſio ſortis, corollarium.

Προσκαταβολὴ, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam ſolvebant publicani.

Προσκαταγελάω, ῶ, f. άσω, inſuper irrideo.

Προσκαταγινώσκω, ſecus exiſtimo de aliquo; (2) adjudico.

Προσκαταγράφω, inſuper conſcribo, ſeu adſcribo.

Προσκαταδείδω, inſuper timeo.

Προσκαταδείκνυμι, inſuper conſtituo, vel conſtituo per edictum.

Προσκαταδέω, inſuper obligo, adſtringo.

Προσκαταίρω, ſolvo, proficiſcor claſſe.

Προσκατακλάιομαι, lacrymas fundo. Polyb.

Προσκατακλύζω, f. ύσω, inundo, ſubmergo.

Προσκατακτάομαι, inſuper poſſideo.

Προσκατακυκάω, inſuper turbo, perturbo.

Προσκαταλαλέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, loquacitate obruo, obſtrepo & obtundo, objurgo.

Προσκαταλαμβάνω, inſuper occupo.

Προσκαταλεγω, fut. ξω, allego.

Προσκαταλείπω, fut. ψω, inſuper relinquo.

Προσκαταλλάσσω, vel άττω, reconcilio.

Προσκατανέμω, inſuper diſtribuo.

Προσκαταξαίνω, fut. νῶ, attero, Lycurg. 173.

Προσκαταξύω, tero, attero.

Προσκαταπλήσσω, inſuper perterrefacio.

Προσκαταποντόω, ῶ, f. ώσω, inſuper in pontum ſeu mare demergo, Suicer.

Προσκαταπράττομαι, perficio.

Προσκαταπυκνόω, ῶ, conſtipo, condenſo.

Προσκαταριθμέω, annumero.

Προσκαταρρήγνυμι, diſcindo.

Προσκατασήπω, unà putrefacio.

Προσκατασκάπτω, inſuper diruo.

Προσκατασκευάζω, inſuper exſtruo vel conſtruo, vel comparo.

Προσκατασπάω, unà detraho, deduco.

Προσκαταστρέφω, inſuper everto, vaſto.

Προσκατασύρω, inſuper traho vel attraho; (2) ſimul traho.

Προσκατατάσσω, addo, appono.

Προσκατατείνω, inſuper extendo, vel repono luxata.

Προσκατατίθημι, inſuper dependo, ſeu perſolvo.

Προσκατατρέχω, inſuper populor.

Προσκαταφεύγω, confugio ad.

Προσκαταφρονέω, inſuper contemno.

Προσκαταχέω, adfundo inſuper, vel perfundo.

Προσκαταχράομαι, inſuper interficio.

Προσκαταψεύδομαι, perf. προσκατέψευσμαι, mendacium adverſus aliquem confingo.

Προσκατέδω, inſuper comedo.

Προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) ampliùs acquiro, lucror.

Προσκατεύχομαι, f. ξομαι, inſuper imprecor, inſuper execratione utor.

Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in; προσκατέχομαι, detineor in vel apud.

Προσκατηγορέω, inſuper accuſo. Προσκατηγοροῦ ἐπιδειξίν τινα ἐπὶ χρήμασι, Thuc.

Προσκατοικίζω, unà colloco in coloniâ, ſimul habitare jubeo.

Προσκάτημαι, *Ion.* pro προσκάθημαι.

Προσκατόμνυμι, & προσκατόμνυμαι, inſuper dejero, præterea dejero. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ἀθληταὶ ϗ τόδε ἔτι προσκατόμνυνται, Pauſ.

Προσκατορθόω, præterea rectè & laudabiliter efficio, Suicer. Προσκατορθώσειν τινὶ, adjuvare, Heliod.

Προσκαυλέω, in caulem aut ſcapum abeo.

Πρόσκαυμα, αυτος, τὸ, aduſtio. A προσκαίω.

Προσκέεται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro πρόσκειται, à

Πρόσκειμαι, fut. κείσομαι, poſitus ſeu ſitus ſum ad, adjaceo, addor, apponor, ſto apud, adſto; (2) addictus ſum alicui, faveo, adſentior, tranſeo in partem ſeu opinionem alicujus; (3) inſto, urgeo, premo, reſiſto; (4) hortor; (5) incumbo, impoſitus ſum alicui. Δεῖξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν, ὅσω μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακὸν, Soph. Antig. 1257. Ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ, meritò cenſeberis. Ἔγνωκε κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον, Eur. Iph. in T. 317.

Προσκειμένως, *Adv.* inſtanter, addictè.

Προσκελησάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med.

Προσκέλλω, adpello navi.

Προσκέλομαι, f. ήσομαι, adhortor.

Προσκέπτομαι, ante contemplor, rimor. Ἐγὼ δ᾽ ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα, Ariſtoph. Eq. 154. Ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προὐσκεψάμην, Eur. Ph. 476.

Προσκερδαίνω, ampliùs, inſuper lucror.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervica, pulvinus ſeu pulvinar.

Προσκεφαλάδιον, τὸ, Dim. à præc.

Προσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, curam gerens, ſolicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος, Hom. Od. 21, 35. A κῆδος.

Προσκήδομαι, curo. Σοῦ γὰρ οὖν προσκήδομαι, Soph. Antig. 752. Ab iiſd.

Προσκήνιον, ου, τὸ, proſcenium, veſtibulum ſcenæ; (2) aulæum ſcenæ, vel velum, quod ſcenæ obtenditur; (3) locus ante ſcenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex σκηνὴ. Unde

Προσκήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ante ſcenam eſt.

Προσκήπτω, fut. ψω, prædico, præſignifico, denuncio.

Προσκηρυκεύομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho:

Προσκηρύσσω, vel ύτlω, f. ύξω, per præconem indico. A κήρυξ.

Προσκιαγραφέω, ante adumbro.

Προσκινδυνεύω, inſuper in periculum venio.

Προσκινέω, admoveo; *in med.* admoveo me. Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι, Ariſtoph. Lyſ. 228.

Πρόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus; τὸ ϖρόσκιον, *Subſ.* adumbratio. *Strab.* A σκία.

Προσκιρτάω, ῶ, exſultans anteeo. Hinc

Προσκίρτησις, εως, ἡ, exſultatio præeuntis.

Προσκλαίω, fut. αύσω, defleo. Αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω, Eur. Ph. 1520.

Πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pœnitentium gradus. A præc.

Προσκληδονίζομαι, inſuper auguror.

Προσκληρόω, ῶ, f. ήσω, forte allego, ſeu ſorte lectum adjungo; (2) adjungo, conſocio; (3) ſorte addico, vel attribuo; ϖροσεκληρώθην, ſorte allectus ſum, a. 1. paſſ. Προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ, Act. 17, 4. *In med.* adjungo me.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, propriè, ſi quis ad Areopagum vocatur, ob cauſam dicendam; (2) in jus vocatio quævis, quæ alias κλῆσις, Ph. προσκλήσει, accitu. A προσκαλέω.

Προσκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acclivis, Gl. V.

Πρόσκλιντρον, ου, τὸ, id, cui aliquid acclinare poſſumus. A

Προσκλίνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propenſum reddo. Ἀυτοῦ δ᾽ ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, Od. 21, 138.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, ſtudium partium, ſavor, acceſſio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem; benevolentia. A præc.

Προσκλύζω, f. ύσω, alluo, *cum Dat.* (2) proluo, colluo, perluo; (3) inundo. Θάλαττα δὲ προσκλύζει, Xen. Hinc

Πρόσκλυσις ποταμοῦ, alluvio, Gl. Vet. cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aquâ.

Πρόσκλυσμα, ατος, τὸ, quo utimur ad colluendum ſeu fovendum. Ab eod.

Προσκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν Ἐυθυδήμῳ ϖροσκνᾶσθαι, Xen.

Προσκνύζομαι, fut. ύσομαι, gannitu inclamo ſeu appello.

Προσκοινόω, communico, refero ad aliquem.

Προσκολλάω, ῶ, fut. ήσω, adglutino, applico, ϖροσκολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, ſector, adhæreſco, Gl. V. ϖροσκολληθεῖσα, inflicta, Ph. aor. 1. part. paſſ. Προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Marc. 10, 17. Hinc

Προσκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctiſſima conjunctio; (3) acceſſio, applicatio, ſectatio.

Προσκομιδὴ, ῆς, ἡ, advectio, Gl. V. oblatio. A

Προσκομίζω, fut. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομίσαι πρὸς τὰ σύσσιτα, Thuc.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obſtaculum in viâ in quod pedes incurrunt, Gl. V. offendiculum, ſcandalum; (2) vulnus, tuber ex offenſione in pedibus; (3) noxa, damnum. A ϖροσκόπτω.

Προσκοπέω, ῶ, f. ήσω, provideo, proſpicio, rationem habeo. Σοῦ δ᾽ οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν. Soph. Antig. 699. Ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών, Eur. Herac. 470. τὰ κοινὰ, Thuc.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offendiculum, ſcandalum, offenſio, Gl. V. offenſus. A ϖροσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, proviſio. A ϖροσκοπέω.

Πρόσκοπος, ου, ὁ, ſpeculator, ſeu explorator, qui præmitti ſolet.

Προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo; (2) pecco. Προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ, Rom. 9, 32. Μήποτε ϖροσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, Matt. 4, 6.

Προσκορέω, & ϖροσκορέννυμι, ſatio, exſaturo. A

Προσκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſatietatem inducens vel adferens, faſtidium inducens & ſatietate ingratus, nimius. A κόρη.

Πρόσκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Προσκόρως, *Adv.* ſatis ſuperque, abundè.

Προσκοσμέω, inſuper orno, ornandi cauſâ addo.

Προσκόσμημα, ατος, τὸ, propriè auctarium ornatûs, ut torques, armillæ; (2) ornamentum. A præc.

Προσκοτόω, obtenebro.

Προσκόψῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. verbi ϖροσκόπτω.

Πρόσκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, capiti adhærens; πρόσκρανον, cervical. Ex κράνον.

Προσκρεμάω, ομαι, appendo, adhæreo.

Προσκρίνω, adjudico, addico; & *in Paſſ.* accreſco, adglutinor, coagmentor, Gl. V. προσκριθὲν, adplicitum, Ph. aor. 1. part. paſſ.

Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio; (2) adjudicatio.

Πρόσκρουμα, ſive ϖρόσκρουσμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offenſio.

Προσκρουσάσης, gen. ſing. part. præſ. act. f. g. v. ϖροσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offenſio, offenſa, Gl. V.

Προσκρουστικὸς, ἡ, ὸν, offendens, infeſtus, inimicus. A

Προσκρούω, f. ούσω, impingo, offendo, incurſo, ϖροσκεκρουκότα, offenſum, Ph. eum qui offendit, p. part. Προσκρούειν τοῖς πολίταις, Plut.

Προσκτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, inſuper adquiro ſeu comparo, adjungo, Gl. Vet. adipiſcor. Οἱ ἄλλοι ἂν τοῦτον τὸν χρόνον ἀκμάζειν τε μᾶλλον ἑαυτῶν ἐδόκουν, ϗ ϖροσκτᾶσθαι τι, Xen. Hinc

Πρόσκτησις, εως, ἡ, poſſeſſio.

Πρόσκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adquiſitus.

Προσκτίζω, fut. ίσω, inſuper condo, condendo addo.

Προσκυλινδέω, advolvo.

Προσκυλίσας, aor. 1. part. act. v. ϖροσκυλίω.

Προσκυλισμὸς, οῦ, ὁ, volutatio; (2) ipſa actio ad genua procumbendi. A

Προσκυλίω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, Matt. 27, 60.

Προσκυνέω, ῶ, fut. ήσω, oſculor, veneror, adoro, venerabundus ſaluto; (2) colo, obſervo. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μεν τὸν ἥλιον, Ariſtoph. Plut. 770. Προσκυνεῖ σοῦ τὰ ἀρχέτυπα παραδειγματα, Luc.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio, Gl. V. veneratio. A præc.

Προσκυνῆσαι, a. 1. inf. act. v. ϖροσκυνέω.

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio.

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.

Προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus, Gl. Vet. venerandus.

Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγγείῳ προσκύψας, Ælian. Πρὸς τὸ οὖς, Luc.

Προσκυρέω, ῶ, fut. ήσω, nanciſcor, conſequor; (2) vicinus ſum.

Προσκυρόω, f. ώσω, auctoritate meâ comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, Gl. V. προσκυρωθεῖεν, adjudicentur, Philoxen. opt. a. 1. paſſ. 3. pl.

Προσκύρω, accedo, a. 1. ϖροσέκυρα.

Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio, Gl. V. addictio. A ϖροσκυρόω.

Προσκύω, fut. ύσω, oſculando ſaluto, ſaluto; ϖρόσκυσον, a. 1. imperat. Ἴωμεν ϖροσκύσαντες τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν, Soph. Phil. 537.

Πρόσκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, remex, qui remum manu tractat. Ex πρὸς, & κώπη.

Προσλαβόμενος, aor. 2. part. med. v. ϖροσλαμβάνω.

Προσλάζομαι, adſumo, apprehendo.

Προσλάζυμαι, idem.

Προσλακέω, ῶ, προσλελακηκέναι, ſortitum, adeptum eſſe, Athen.

Προσλαλέω, ῶ, fut. ήσω, alloquor, colloquor, Καὶ Πλάτωνι ϗ ἀληθείᾳ ϖροσλαλῶ, Luc. Προσλαλοῦντες αὐτοῖς, Act. 13, 43.

Προσλαλιά, ᾶς, ἡ, allocutio, Gl. V. aditus.

Προσλαμβάνεσθε, 2. pl. præſ. imperat. med. à

Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) adſumo, adhibeo, adſciſco, adjungo mihi. Ἱππέας τε προσέλαβε πολλους, Xen. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, Rom. 14, 3.

Προσλάμπω, alluceo.

Προσλέγω, inſuper dico; ϖροσλέγομαι, *Poet.* alloquor; ϖροσελέξατο, aor. 1. med. 3. ſing. ϖροσέλελεκτο, pluſquam perf. alloquebatur. Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ ϖροσελέξατο μύθῳ, Theocr. 25, 192.

Προσλεπτύνω, extenuo, Gl. V.

Προσλεύσσω, adſpicio, intueor, contueor. Μὴ ϖρόσλευσσε γενναῖός περ ὢν ἡμῶν, Soph. Phil. 1059.

Πρόσλημμα, τὸ, quod præterea eſt acceptum ſeu adſumptum. A ϖροσλαμβάνω.

Προσληπτέον, intelligendum, ſubaudiendum. Vox Gramm. in explicandâ ellipſi.

Προσληπτικὸς, ἡ, ὸν, adſumptivus. Ab eod.

Πρόσληψις, εως, ἡ, adſumptio; (2) comparatio; (3) in dialecticis etiam adſumptio ſic vocatur. Ab eod.

Προσλιμενίζω, portum ingredior.

Προσλιπαίνω, pinguiorem reddo.

Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adſiduus ſum in re aliquâ, inſto, urgeo; (2) obſecro, obnixè rogo; flagito; ϖροσλιπαρῶν, adſiduus, Gl. V. Χρήμασιν αὐτοὶ ὥσπερ κηρίοις μέλιτται, προσλιπαροῦντες, Plut. Hinc

Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obſecratio, adſiduæ ſeu obnixæ præces; (2) adſidua præſentia apud aliquem.

Προσλογίζομαι, fut. ίσομαι, refero, adſcribo, adnumero, Gl. V. imputo.

Προσλογιστέος, έα, έον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus. A ϖροσλογίζομαι.

Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo.

Προσλοιδορέω, inſuper convicior.

Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.

Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu in modum rabidi canis agor in aliquid.

Προσμαλάσσω, fut. ξω, emollio.

Προσμανθάνω, addiſco, inſuper addiſco. Σχολὴν πάρεχε σεαυτῷ τοῦ προσμανθάνειν ἀγαθόν τι, M. Anton. 2, 4.

Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, atteſtor; (2) meo teſtimonio confirmo, adſtipulor; (3) alicui aliquid adſcribo, tribuo. Προσμαρτυρῶ τῷ τούτῳ ῥηθέντι, Plut.

Προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino. Ἑκουσίαν σμαυδιγγα προσμάσσων δομῇ, Lycurg. 783.

Προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαι σοι, Plato.

Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἤδη ἁπαλόν μοι προσμειδιῶσαν, Luc.

Προσμελέομαι, curo. A μέλει.

Προσμελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, admodulor, accino.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. act. v. ϖροσμένω.

Προσμένω, fut. ενῶ, permaneo, perſevero, adſiduus ſum in, adhæreo; (2) exſpecto. Τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα ϖροσμεῖναι μόνον, Soph. Oed. Tyr. 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμένουσι μοι, Marc. 8, 2. ταῖς δεήσεσι, 1 Tim. 5, 5.

Προσμέριζω, divido inter, ſeu diviſione factâ addo, attribuo aliis, ut eos augeam.

Προσμεταπέμπομαι, f. ψομαι, accieo, accerſo.

Προσμετρέω, admetior.

Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor, molior, excogito, adſtruo.

Προσμηχανεύω, idem.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, fut. ξω, admiſceo in, applico, admoveo; (2) appello, ſubeo, ſuccedo; (3) manum conſero, confligo; (4) adeo quem. Ὀυκ ἄρ᾽ ἐκείνῳ γ᾽ οὐδὲ ϖροσμῖξαι θρασύ; accedere? Soph. Phil. 105. Ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα ϖροσμίξει, Eurip. Or. 1272. Κράτει δὲ ϖροσέμιξε δεσπόταν, Pind. Ol. 1, 34.

Προσμίσγω, idem. Προσμίσγειν τῷ τείχει, Thuc.

Προσμισέω, unà, ſimul odi.

Προσμισθόω, mercede loco; ϖροσμισθοῦμαι, mercede conduco.

Προσμολέω, ſive ϖροσμόλω, adeo, accedo; ϖροσμολὼν, a. 2. part. Προσμολεῖν καλῶ, Soph. Aj. 72. Μέσον δὲ ϖροσμολὼν στρατηγὸν, ib. 732.

Προσμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio & exſpectatio apud aliquem, perſeverantia in re aliquâ. A ϖροσμένω.

Πρόσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, eidem fato ſubjectus; (2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor.

Προσμυθεύω, & ϖροσμυθεύομαι, fabulam addo fabulis, fabulor inſuper.

Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.

Προσμυθολογέω, idem.

Προσμύρομαι, ſimul fluo.

Προσναυπηγέω, inſuper naves fabrico, inſuper claſſem ædifico.

Προσναυτιάω, ῶ, fut. άσω, inſuper nauſeo, nauſeo ad; *metaph.* reſpuo.

Προσνεανιεύομαι, juvenili jactantiâ addo.

Προσνέμω, attribuo, adjungo, adſcribo; ϖροσνενεμημένα, attributa, Ph. p. part. paſſ. Πρόσνειμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδοὺς, Soph. Trach. 1232. Προσνεῖμασθαι δὲ ϖρεπόντως τοῖσι θεοῖσι, Ariſtoph. Av. 571.

Προσνεύω, fut. εύσω, innuo, Gl. Vet. adnuo; (2) pronus ſum. Ἐν τάξει δὲ ϖροσνεύουσιν, Xen.

Προσνέω, f. εύσω, adnato; (2) accedo.

Προσνήχομαι, idem. Παντὰ δὲ ϖαρ' αὐτὰν θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα, Theocr. 21, 18. Εὐμαρῶς προσνηχθῆναι τῇ Ζακύνθῳ, Luc.

Προσνικάω, vinco, inſuper vinco.

Προσνίσσομαι, accedo.

Προσνοέω, inſuper mente agito & conſidero.

Προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμαον, me ipſum moveo ad, proficiſcor.

Προσογκάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ad aliquid vel aliquem rudo, rugio. Εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμοῦ ϖροσογκησαμένου, Luc.

Προσογκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in amplâ mole extentus. Ex ὄγκος, *moles*.

Προσοδεύομαι, fut. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio, Ph. προσοδεύεται, percipit, dicitur etiam *paſſ.* de eo, qui pendit vectigal, uſuras, unde alteri reditus fit. Οἵπερ ϖροσοδεύονται λαμπρῶς ἀπὸ τῶν ἐρίων, Strabo. A ϖρόσοδος.

Προσοδιάζομαι, idem & ab eod.

Προσοδιακὸς, vid. προσῳδιακὸς, nam & ſic ſcribitur, ſed illud verius, *Ern.*

Προσοδικὸς, ἡ, ὸν, habens reditus & proventus, lucroſus. Ab eod.

Προσόδιος, ία, ιον, qu. dic. itinerarius; προσόδια μέλη, carmina quæ canebantur; ἐν προσόδοις, in ſupplicationibus, maximè Apollinis.

Πρόσοδος, ου, ὁ, adventus, acceſſus; (2) ſupplicatio, quâ litatur ad aras deorum; προσόδοι, ſupplicationes; (3) reditus, proventus; (4) fructus ex re quâvis, præmium; (5) coitus, concubitus, Hipp. Ab ὁδός.

Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.

Προσόζω, *Dor.* ϖοτόσδω, odorem perfero aliquò; (2) oleo, redoleo; (3) putreſco; perf. ϖροσόδωδα.

Προσοίγω, fut. ξω, aperio.

Προσοικειόω, ῶ, & προσοικειόομαι, οῦμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, ineo; προσοικειοῖ, conciliat, Ph. προσοικειοῦμαι, adſocio mihi, Gl. V.

Προσοικέω, domicilia & ſedes conjunctas habeo, habito ad, Gl. V. προσοικῶ, adhabito, accolo. Προσοικοῦσι δ' αὐτὴν Ταυλάντιοι βάρβαροι, Thuc.

Προσοικίζω, accolam alteri facio, accolam, ſeu colonum addo.

Προσοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, adſtruo, ædificio addo; (2) addo.

Προσοικονομέομαι, οῦμαι, inſuper mihi provideo; (2) inſuper diſpenſo, diſpono, conſtituo.

Πρόσοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus, accola; (2) finitimus.

Προσοιμάζω, illacrymo, lugeo ob.

Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω.

Προσοίσησθε, 2. pl. a. 1. conj. med.

Πρόσοισμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur ſeu adſumitur.

Προσοιστέος, adferendus, adhibendus.

Προσοίσω, adferam, Gl. Vet.

Προσοίχομαι, accedo.

Προσοκέλλω, appello, applico, impingo; ϖροσώκειλεν, appulit, impegit, 3. ſing. a. 1.

Προσολοφύρομαι, inſuper ejulo; apud aliquem ejulo.

Προσομαρτέω, comitor.

Προσομαρτῇ, 3. ſing. præſ. conj. act.

Προσομίλει, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro προσομίλεε, à

Προσομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor, cum aliquo conſuetudo mihi eſt, congredior, colloquor; (2) verſor in aliquâ re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, Gl. Vet. προσομιλῶ, adloquor, adfor. Κακοῖσι δὲ μὴ ϖροσομίλει Ἀνδράσιν, Theog. 30. Πεῖρα δ' οὐ ϖροσωμίλησά πω, nunquam experta ſum, Soph. Trach. 600. Hinc

Προσομιλητικὸς, ἡ, ὸν, ad converſationem ſeu commercium aptus; (2) ſermocinator. Hinc ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, ſc. δύναμις, facultas ſermocinatrix.

Πορσομιλία, ας, ἡ, conſuetudo, congreſſus; (2) allocutio, ſermocinatio, & colloquium.

Προσόμοιος, ου, ὁ, adſimilis, valdè ſimilis.

Προσομοιῶς, ſimiliter, ſimillimè.

Προσομολογέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper fateor vel ſpondeo; (2) fateor, confiteor.

Προσομόργνυμι, & ϖροσομόργνυμαι, imprimo, inuro; ϖροσωμόρξατο, adlevit, adfricuit, a. 1. med.

Προσομορέω, confinis ſeu conterminus ſum.

Προσόμουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus, confinis.

Προσὸν, *præſens*, præſ. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adſum*. Τὸ ϖροσὸν, quod ſupereſt, ſumma excurrens. Τὰς διςχιλίας δραχμὰς ϗ τὸ προσὸν, Demoſth.

Προσονειδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobo.

Προσονομάζω, f. άσω, qu. dic. inſuper nomino; (2) appello, nomino.

Προσόπτομαι, fut. ψομαι, adſpicio, intueor. Σύ τ' οὐδαμᾶ τοὐμὸν ϖροσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν, Soph. Antig. 775.

Προσοράω, ῶ, adſpicio. Ἀνδρῶν μνηστήρων προσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον, Od. 16, 29

Προσοργίζομαι, fut. ίσομαι, inſuper iraſcor.

Προσορέγομαι, appeto.

Προσορέω, finitimus ſum. Ab ὅρος.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii; (2) præfinio, Gl. V. Βρέφος τε τύμβον σῷ προσόρισας πάλῳ, Eur. I. A. 1151.

Προσορμάω, ῶ, fut. ήσω, cum impetu & hoſtiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, ſtationem habeo, Gloſſ. Vet. ϖροσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, fut. ίσω, appello, in ſtationem navem applico. Χαλεπῶς τε ϗ σὺν ἱδρῶτι ϖολλῷ τῇ νήσῳ ϖροσορμίσαντες, Hel. Τῇ Νάξῳ, ϖροσωρμίσθη, Ælian. Hinc

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulſus ad littus.

Πρόσορμος, ὁ, ſtatio navium.

Πρόσορος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσορχέομαι, οῦμαι, ſalto ad.

Πρόσου, *admitte*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Att.* & *Ion.* pro ϖρόσεσο, à ϖροσίημι.

Προσουδίζω, fut. ίσω, humo allido, adfligo terræ. Ex οὖδας

Προσουρέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo utor vento, feliciter ago. Ex ϖρὸς, & οὖρος.

Προσουρέω, permeio, commingo.

Προσουρίζω, ſecundo vento navigo, allido, apud Eur. ſed leg. videtur ϖροσουδίζω, *Ern.*

Πρόσουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσοῦσαν, acc. ſing. f. g. part. v ϖρόσειμι.

Προσοφείλω, inſuper vel prætereo debeo; (2) æs alienum contraho præter quæſtus proprios; (3) præterea mulctor; (4) debeo; (5) relinquor, ſuperor. Τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν ϖροσοφείλετε, Dem. Σεαυτόν μοι ϖροσοφείλεις, Philem. 19.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσόφλω, idem; (2) idem quod ὀφλεῖν.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, animadverſio, diligentia; (2) prudentia, νόμου, conſervatio, ſeu obſervatio legis. A ϖροσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, fut. ήσω, offendo, vel offenſus ſum; (2) tædium moleſtiamque capio, cum tædio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem. Διὸ ϖροσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, Hebr. 3, 10. Hinc

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offenſa, offenſio.

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Προσοχλέω, obſtrependo moleſtus ſum, ſeu moleſtiam affero alteri.

Πρόσοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, attentus, intentus, ſolers, Gl. V. A ϖροσέχω.

Προσοχυρόω, inſuper vel amplius munio.

Προσοψάομαι, ῶμαι, veſcor cum pane, opſonium edo. Hinc

Προσόψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adſpectus, conſpectus, obtutus, ſpecies, Gl. V. A ϖροσόπτομαι.

Προσοψονέω, opſonium edo.

Προσπάθεια, ἡ, adfectio, quâ rei alicui ſumus omninò addicti, eique adhæremus. A

Προσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui adfectu ad rem aliquam fertur. Ex πάθος.

Προσπαθῶς, *Adv.* alicui rei adhærendo.

Προσπαίζω, fut. αίσω, vel αίξω, jocor, cum alludo. Ἄλλοις ϖροσπαίζειν διὰ τὴν σχολὴν, Ælian.

Προσπαιστέον, alludendum. A præc.

ΠΡΟ´ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, recens, ſubitus, fortuitus.

Προσπαίως, *Adverb.* ſubitò, repentino animi motu.

Προσπαίω, impingo, illido. Ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον ϖροσέπαισας, Soph. Antig. 867.

Προσπαίρω, palpito ad.

Προσπαλαίω, fut. αίσω, colluctor, obluctor. Ἄτλας οὐρανῷ ϖροσπαλαίει, Pind. Pyth. 4, 527. Προσπαλαίειν χαλεπῷ νοσήματι, Luc.

Προσπαραβάλλομαι, adgero inſuper. Προσπαραβάλλονται σφίσι λίθους, Thuc.

Προσπαραγράφω, fut. ψω, jam ſcriptis addo. Προσπαραγράφουσι ϖρώτους, οἳ ἂν ἐπαινῶσιν αὐτοὺς, Plato

Προσπαραιρέομαι, inſuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, inſuper vel præterea hortor. Προσπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, Thuc.

Προσπαράκειμαι, προσπαρακείμενος, adjacens.

Προσπαρακελεύομαι, inſuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea adſumo. Προσπαραλαμβάνων τὸν δυνάμενον, &c. Marc. Anton. 7, 5. Hinc

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adſumptio.

Προσπαρασκευάζω, unà apparo.

Προσπαρατίθημι, inſuper præterea addo.

Προσπαρατρώγω, unà arrodo, ſc. dictis.

Προσπαρδεῖν, oppedere. Ex ϖρὸς, & ϖαρδεῖν, *pedere*, aor. 2. à ϖέρδω, *pedo*.

Προσπαρέχω, inſuper præbeo, inſuper exhibeo.

Προσπαρίσταμαι, venio in mentem; (2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola, vicinus ſum.

Προσπαροξύνω, fut. υνῶ, præterea vel inſuper exaſpero.

Προσπασσαλεύω, vel ϖροσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis adfigo; ϖροσπατταλευθήσεται, adfigetur, f. 1. paſſ. Μικροῦ δεῖν προσεπατταλευσα, Luc.

Προσπασσαλόω, ῶ, idem. A ϖάσσαλος.

Προσπάσσω, vel ϖάττω, f. άσω, inſpergo, adſpergo.

Προσπάσχω, erga aliquid affectus ſum; (2) addictus ſum alicui & ei adhæreo, naturali ſtudio vel inclinatione; ϖροσπαθὼν, a. 2. part. affectus. Οὗτοι ὅταν προσπαθῶσιν, οὔτε φαγεῖν, οὔτε κοιμηθῆναι θέλουσι, M. Anton. 5, 1.

Προσπατταλεύω, vide ϖροσπασσαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho, R.

Πρόσπεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui valdè eſurit, famelicus. A ϖεῖνα.

Προσπειράζω, attento, Gl. V.

Προσπελάζω, vel ϖροσπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo.

propinquo, accedo; (2) admoveo, Gl. V. applico, appello, adverto, accedo. Ἤδη τε τῷ Βυζαντίῳ προσπελάζοντα, Appian. Ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ προσπελάζει, Ariſtænet. Hinc

Προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, appropinquatio.

Προσπελάτης, ȣ, ὁ. cliens, adſecla, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, inſuper mitto; (2) mitto ad; (3) immitto alicui v. gr. percuſſorem. Ἀμητὰ τε προσέπεμψεν ἡμῖν τȣτονί, Ariſtoph. Plut. 999.

Προσπεποιημένως, ſimulatè. A προσποιέομαι.

Προσπέρδω, oppedo; προσπαρδεῖν, oppedere, a. 2. inf.

Προσπεριβάλλω, & προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumvallo; (2) ultra modum amplector, & ultra juſtos fines prorogo imperium, Gl. V. adoperio. Προσπεριβάλλεται τὸν πεζὸν ϛρατὸν ταῖς ναυσὶ, Plut.

Προσπεριγίγνομαι, ſuperſum.

Προσπεριεργάζομαι, curioſè ago, curo.

Προσπεριλαμβάνω, ſimul complector.

Προσπεριοδεύω, fut. εύσω, inſuper vel ſimul obeo; (2) unà velut peragrando deſcribo.

Προσπεριορίζω, inſuper includo. Μεγάλην τινὰ ἔννοιαν τῷ ἐπαίνῳ προσπεριωρίσατο, Longin.

Προσπεριπορίζομαι, inſuper ex demonſtratis cogo & demonſtro.

Προσπερονάω, ῶ, fibulâ annecto, adfigo.

Προσπεσȣ̃σαν, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g. verbi ϖροσπίπτω.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, & προσπέταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεφυκότως, inhærenter. A προσφύομαι.

Πρόσπηγμα, τὸ, adfixum, quod adhæſit tenaciter, concrevit. A

Προσπηγνύω, & προσπήγνυμί, fut. ξω, adfigo. Τȣ̃τον—διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε, Act. 2, 23.

Προσπηδάω, ῶ, proſilio, inſulto, adſilio.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι.

Προσπηχύνομαι, ulnis amplector; (2) cubito metior. Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάντων ἑταῖραι προσεπηχύναντο, Callim. A πῆχυς.

Προσπιέζω, unà ſimul premo.

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor, propinquus fio, Od. 13, 95.

Προσπιπίσκω, unà, inſuper bibo, aor. 1. inf. προσπίσαι.

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, quaſi in compendium.

Προσπίπτω, accido, evenio; (2) accido ad, v. gr. pedes, *unde* ſupplex fio, *item* (3) adulor; (4) adorior, irruo; (5) occurro, obvius ſum, incido; προσπεσων, adortus, aor. 2. part. Πότερα προσπέσω γόνυ Ἀγαμέμνονος τȣ̃δ', ἢ φέρω σιγῇ κακά, Eurip. Hec. 726.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, ſupplex fio, accido, cado ad. Ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπιτνεῖ νεκρῷ, Eur. Med. 1208. Τέκνον Αἰγέως, προσπιτνȣ̃μεν σοι, Soph. Oed. C. 1757. Προσπιτνῶ σε γόνασι, id. Phil. 485.

Προσπλάζω, pro ϖροσπελάζω, imperf. προσέπλαζον, Il. 12, 285.

Προσπλάθω, fut. άσω, idem.

Προσπλάσσω, vel πλάττω, fut. άσω, adfingo; (2) illino, adhærere facio; προσπλαττόμενος, adhærens.

Προσπλαϛικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendi ſeu opplendi vim habens. A προσπλάσσω.

Πρόσπλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui appropinquare aliquis poteſt, ad quem acceſſus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, fut. ξω, addo, adjungo, annecto, Gl. V. applico; προσπλακεὶς, adnexus, Ph. aor. 2. part. paſſ. (2) pro συμπλέκω.

Προσπλέω, f. εύσω, adnavigo. Κατιδόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεȣ́σας, Thuc. ἀπὸ Σκυθίας, Luc.

Προσπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) ſuppleo.

Προσπλήσσω, f. ξω, percutio.

Προσπλȣ̃ς, adnavigatio.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis; vel qu. dic. adnavigabilis.

Προσπλώω, adnavigo.

Προσπνευσις, εως, ἡ, adſpiratio. A ſeq.

Προσπνέω, ῶ, f. εύσω, adflo, adſpiro. Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν! Ariſtoph. Ran. 339.

Προσποιέομαι, ȣ̃μαι, vindico mihi; (2) adquiro, in poteſtatem redigo; (3) concilio mihi; (4) ſimulo; προσποιήσασθαι, adfectare, Ph. a. 1. inf. A

Προσποιέω, ῶ, idem; (2) addo, adjungo, fut. 1. προσποιήσειν, vindicaturum eſſe; rariùs occurrit. Ἐπὶ τῷ κομᾷς ϗ κομψὸς εἶναι προσποιεῖς; Ariſtoph. Veſp. 1306. Καὶ σε προσποιȣ́μεθα εὔνȣν, Eur. Hel. 1102. Ἐγὼ μὴν προσεποιήμην βήτλειν, Xen.

Προσποιῇ, 2. ſing. præſ. ind. paſſ.

Προσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vindicamus; (2) id, quod ſimulamus. Οὐδὲν αἱρέσεως, ἢ χειροτονίας ἢ ϖροσποιήματος ἔτι δεηθεὶς, Appian.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ, Ph. acquiſitio; (2) ſimulatio, Gl. V. diſſimulatio. Ab eod.

Προσποιητικὸς, ἡ, ὸν, ſimulator, ſimulationi ſtudens. A

Προσποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ϖροσποιητὸς, ἡ, ὸν, ſimulatus, fictus. Ab eod.

Προσποιητῶς, *Adv.* ſimulatè; (2) adſciſcendo, per adquiſitionem.

Προσπολεμέω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, inſuper hoſtem facio aliquem alicui.

Προσπολέω, ῶ, f. ήσω, famulor, miniſtri ſeu miniſtræ munere fungor.

Προσπολέομαι, advenio, accedo.

Πρόσπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, famulus, miniſter. A ϖολέω, *verſor.*

Προσπονέομαι, præterea elaboro.

Προσπορεύομαι, fut. εύσομαι, proficiſcor ad, accedo vel venio ad; (2) aggredior aliquid; (3) advenio. Καὶ ϖροσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος ϗ Ἰωάννης, Marc. 10, 35.

Προσπορίζω, adquiro, comparo inſuper, vel *ſimp.* alteri, *in med.* comparo mihi. Προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ ϛράτευμα ἀπὸ τȣ̃ πολέμȣ, Dem. Hinc

Προσπορισμὸς, ȣ̃, ὁ, adquiſitio nova, *item* ejus, quo adhuc egebamus; (2) quod adquiritur per eos, qui in noſtrâ ſunt poteſtate.

Προσπορπάζω, vel ϖροσπορπάω, & ϖροσπορπάομαι, ῶμαι, fibulâ annecto, affigo. Hinc

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, fibulâ annexus, adfixus.

Προσπράσσομαι, inſuper pendere pecuniam cogor.

Προσπταίσις, εως, ἡ, ipſa actio offendendi ſeu impingendi, offenſio. A ϖροσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offenſio pedis, prolapſio. Ab eod.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo; (2) pecco, erro; (3) indignationem aut odium alicujus incurro; (4) cladem accipio, adverſâ utor fortunâ. Διὰ Φειδίȣ ϖροσέπταισε τῷ δήμῳ, Plut.

Προσπτῆσαι, aor. 1. inf. act. v. ϖροσίπτημι.

Πρόσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id, quod amplectimur. A

Προσπτύσσω, f. ξω, applico; ϖροσπτύσσομαι, amplector, complector, amicè ſaluto, blandè compello. Τὸν μητρὸς αὐτῶν ϖατέρα ϖροσπτύξῃ, Eur. Bac. 1321. Προσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, Theocr. 3, 19. Ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν ἔτ' ἔμφρων ϖαρθένῳ ϖροσπτύσσεται, Soph. Antig. 1251.

Προσπτύω, f. ύσω, inſpuo in aliquem; (2) contemptim rejicio; (3) abominor, deſpuo.

Πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis; (2) offenſio, alliſio; (3) caſus, eventus.

Προσπυνθάνομαι, inſuper percontor.

Προσπυρόω, ampliùs accendo; (2) accendo.

Προσραίνω, adſpergo. Πολὺν ἡ μίλτος γέλων ϖαρέσχεν, ἣν ϖροσέῤῥαινον κύκλῳ, Ariſtoph. Conc. 379.

Προσραπτέον, adſuendum. A ϖροσράπτω.

Προσράπτω, f. ψω, adſuo.

Πρόσραξις, εως, ἡ, colliſio, conflictus, conflictatio. A

Προσράσσω, vel ϖροσράττω, f. ξω, allido.

Προσρέπω, accedo, ſc. augendi causâ.

Προσρέω, adfluo, allabor, Gl. V. (2) accedo; (3) alloquor.

Προσρήγνυμι, vel ϖροσρηγνύω, f. ξω, allido; illido; ϖροσρήγνυμαι, allidor, irruo. Προσέῤῥηξεν ὁ ϖοταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, Luc. 6, 48. Hinc

Πρόσρηξις, εως, ἡ, inliſio, Gl. V. impetus, conflictus.

Προσρήσσω, idem quod ϖροσρήγνυμι.

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio; (2) ſalutatio. A προσρέω, *alloquor.* Unde

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, ſalutatio.

Προσρητέον, alloquendum, appellandum.

Προσρητέος, έα, έον, inſuper commemorandus, compellandus.

Προσρητὸς, ἡ, ὸν, compellatus, ſalutatus.

Πρόσριζα, vel πρόσριζον, *Adv.* ſtirpitùs, radicitùs, unà cum radicibus.

Προσριζόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex πρὸς, ῥίζα, & φύλλον.

Προσριζόω, actis radicibus adfigo.

Προσρίπτω, allido, impingo.

Προσρωννύω, vel ϖροσρώννυμι, f. ρώσω, inſuper confirmo, corroboro.

Προσσαίνω, adblandior, adblandiendo delecto. Φῶτα προσσαίνειν κακὸν, viro adblandiri malo. Æſchyl. Agam. 1674. Προσσαίνȣσι με, Eur. Hipp. 865.

Προσσαίρω, inhio, idem quod præc.

Προσσημαίνω, f. ανῶ, præterea ſignifico, adſignifico. Ῥῆμα δέ ἐϛι τὸ προσσημαῖνον, χρόνον, Ariſtot.

Προσσημαντικὸς, ἡ, ὸν, præterea ſignificans, adſignificativus.

Προσσημασία, ας, ἡ, ſignum additum vel concurrens aliis ſignis, R.

Προσσιελίζω, f. ίσω, adſpuo, deſpuo in.

Προσσκώπτω, dicteriis inceſſo inſuper.

Πρόσσοθεν, *Adv.* ante. A πρόσσω.

Προσσπαίρω, palpito ad.

Προσσπένδω, adfundo, inſuper libo.

Προσϛασιάζω, inſuper ad ſeditionem concito.

Προσϛαυρόω, vallo inſuper munio, Thuc.

Προσϛέλλω, contraho, adduco; inde p. part. paſſiv. προσεϛαλμένος, adſtrictus, contractus, Suicer.

Προσϛρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra pono ad.

Προσσυκοφαντέω, inſuper criminor.

Προσσυλλαμβάνομαι, unà calumnior, inſuper proſum.

Προσσυνάπτω, addo, adjungo, adnecto.

Προσσύνειμι, ſimul adſum, attendo.

Προσσυνθερμαίνω, unà calefacio.

Προσσυνίημι, unà intelligo.

Προσσυνίϛημι, unà laudo, ſeu commendo, una demonſtro, ſc. laudis conſequendæ causâ.

Προσσυνοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

Προσσυνοικίζω, f. ίσω, in matrimonium præterea ſeu inſuper colloco, Suicer.

Προσσυντίθημι, ſimul caupono, in *med.* paciſcor cum aliquo præterea.

Πρόσσω, *Adv.* ante ſe, in anteriorem partem. A πρός.

Προσσωματοποιέω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Προσσωρεύω, adaggero, accumulo, Gl. V.

Προϛαγη, ἡ, idem quod

Πρόϛαγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; Ph. juſſum; al. Gl. V. A προϛάσσω. Unde

Προϛακτικὸς, ἡ, ὸν, imperioſus, imperativus.

Προϛακτικῶς, *Adv.* imperativè, in imperativo, imperando.

Προϛαλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, labores & ærumnas in aliquâ re ſuffero; miſeratione alterius tangor.

Προϛάξαι, aor. 1. inf. act. v. προϛάττω.

Πρόϛαξις, εως, ἡ, mandatum, imperium, Gl. V. præceptum, præceptio. A προϛάσσω.

Προϛάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ϖροϛάττω.

Προϛαράσσω, f. ξω, ampliùs, præterea turbo.

Προϛαργανόω, ῶ, annecto, alligo. A ταργάνη.

Προϛὰς, άδος, ἡ, porticûs veſtibulum, & ipſa porticus. Etiam proſtibulum ſeu ſcortum; ϖροϛάδες, ſcorta, proſtibula. A ϖροΐϛημι.

Προϛασια, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præſumus, præfecturæ dignitas; (2) patrocinium, tutela, præſidium, auxilium; (3) cultus externus, ſpecies, comitatus, magnificentia Pompæ, ap. Polyb.

Πρόϛασις, εως, ἡ, excellentia, principatus, eminentia; (2) ap. Hipp. humoris dominantis ſignificatio. Ab eod.

Προϛάσσω, vel άττω, f. ξω, præficio aliquem, imperium ei aliquod & munus mandans; Gl. V. ϖροϛάσσειν, deſtinare; (2) impero, præcipio, Gl. V. Τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ ϖροϛάσσεις ϖοιεῖν; Soph. Oed. Col. 1011. Πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε ϖροϛάσσεις ϖόνον; Eur. Supp. 185. Ἅπαντα τ' ἀυταῖς ἐϛὶ προϛεταγμένα, ἃ τοῖσιν ἀϛοῖς ἔμελεν, Ariſtoph. Conc. 459.

Προϛατεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defenſio. A

Προϛατεύω, f. εύσω, præſum, præſideo. Ἀνθρώπων ἄλλων ϖροϛατεύειν, Xen.

Προϛατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) patrocinor, tueor, defendo. Ἥπερ μόνη (ἀναίδεια) ϖροϛατεῖ τῶν ῥητόρων, Ariſtoph. Eq. 325. τῆσδε χθονὸς, Eur. Herac. 207.

Προϛατήριος, ȣ, ὁ, præſes, adjutor, auxiliator. Gl. V. tutelaris. A

Προϛάτης, ȣ, ὁ, præpoſitus, præſes, antiſtes; (2) quicunque eſt in aliquo genere primus.

Προϛάτις, ιδος, ἡ, patrona; (2) hoſpita; (3) curatrix, tutatrix. A præc.

Προϛατικῶς, cum magnâ ϖροϛασιᾳ, dignitate, magnificentiâ.

Προϛατȣ̃ντα, acc. ſing. præſ. part. verbi ϖροϛατέω.

Προϛάττω, vide ϖροϛάσσω.

Προϛαυρόω, vallis ſeu palis in terram depactis præmunio.

Προϛέγιον, ȣ, τὸ, tecti prominentia. A ϛέγος.

Προϛέγισμα, ατος, τὸ, idem & ex iiſd.

Προϛεθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ϖροϛίθημι.

Προϛεθήσομαι, *apponar*, f. 1. ind. paſſ.

Προϛειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

Προϛείχω, advenio, vel venio ante.

Προϛεκμαρτέος, α, ον, unà conjiciendus, conjecturâ è ſignis intelligendus.

Προϛεκταίνομαι, inſuper ſtruo & machinor.

Προϛελέω, ſolvo, numero, erogo, impendo.

Προϛέλλω, protego, Gl. V. adſtringo.

Προϛενάζω, ante gemo, ſeu doleo.

Προϛένω, idem.

Προϛερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiosè adfingo. Ex τέρας.

Προϛερνίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pectori anteriùs applicatus. Gl. V. pectoralis. Hinc τὸ ϖροϛερνίδιον, ȣ, pectorale. Ex ϛέρνον.

Προϛερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector, *Joſeph.* A ϛέρνον.

Πρόϛερνος, ον, pectori impoſitus, adpoſitus, oppoſitus. Ex iiſd.

Προϛεταγμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ϖροϛάττω.

Προϛεφανόω, ῶ, f. ώσω, ante corono, priùs coronâ redimio; (2) redimio.

Προϛηθίδιον, ȣ, τὸ, antilena, Gl. V. A

Προϛηθίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, appoſitus ſeu applicatus pectori. Ex ϛῆθος.

Προϛηθὶς, ίδος, ἡ, anterior pars τȣ̃ ϛήθȣς, quaſi pectoris, manûs ſeu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex iiſd.

Προϛήκω, fut. ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, aſſideo; ϖροϛετηκὼς, adhærens, affixus, aſſiduus, in re aliquâ, p. part. Ὅμοιος γίγνȣ τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ ϖροϛετηκὼς ἀυτῷ, Luc.

Προϛῆναι, aor. 2. inf. act. v. προΐϛημι.

Προϛιθεὶς, præſ. part. act.

Προϛίθεμεν, *apponimus*, 1. pl. præſ. ind. act.

Προϛίθημι, addo, adjicio; (2) applico; (3) adjungo; (4) adaugeo; (5) addico, & proprium trado; προϛίθεμαι, addor, adjungo me, aſſentior. Gl. V. adſtipulor, faveo, addico me; προϛίθεσθαι, adhiberi, addi, Ph. προσέθηκεν, addidit, Ph. aor. 1. act. προσετέθη, additum eſt, addita eſt, Gl. V. a. 1. paſſ. ϖροϛεθὲν, additum, Ph. aor. 1. part. paſſ. ϖροϛεθειμένος, additus, Gl. V. devotus, p. part. paſſ. Ἐκείνȣς εἰκὴς ἐϛὶν ἡμῖν εἰ πόλεμος γένοιτο, προσθήσεσθαι. Appian. Μόνον τόδ' ἔργον προϛιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ, Eur. Supp. 27.

Προϛιλάω, ῶ, f. ήσω, ſtercore contamino, vel ſtercore emiſſo inquino.

Προϛιμάω, ῶ, f. ήσω, mulcto. Προϛιμᾶν τῷ δημοσίῳ, Dem. Τῷ δημοσίῳ προϛετίμεται κατὰ νόμον, id.

Προϛίμημα, ατος, τὸ, mulcta, pœna; (2) æſtimatio litis. A προϛιμάω.

Προϛίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πρόϛιμον, ȣ, τὸ, idem, Ph.

Πρόϛιμος, ὁ, ἡ, qui pœnæ causâ imponitur. A τιμή.

Προϛιμωρέω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior.

Προϛομος, præacutus, *Epitb.* gladii. A ϛομα.

Πρόϛοον, τὸ, locus ante porticum, vel porticus ante ædes. V. πρόϛωος.

Προϛοχαϛικὸς, ἡ, ὸν, rectam conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

Προϛραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragicè exaggero; (2) tragicè alloquor. Ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προϛραγῳδȣ́μενον, magnificum. Longin.

Προϛρατοποδεύω, caſtra pono ante.

Προϛραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προϛρέπω, f. ψω, oro, obſecro, precor, ad genua provolutus & adorans. Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προϛρέπω, Soph. Aj. 842.

Προϛρέχω, accurro, occurro, Gl. V. (2) gratiam capto alicujus; (2) adſtipulor. Γυνή τις ἡμᾶς ἐσπȣδακυῖα προϛρέχει, Ariſtoph. Θεσμ. 579. Πρὸς τὸν πάππον προσδραμεῖν, Xen.

Προϛρίϐω, fut. ψω, attero, incutio, infligo. Gl. V. affrico; ϖροϛρίϐομαι, imprimo, infligo, Gl. V. aſpergo, v. gr. maculam; cupidiùs adjungo me alteri, adhæreſco, *Ern.* Πληγὰς ἀεὶ προϛρίϐεται τοῖς οἰκέταις, Ariſtoph. Eq. 5. Αὐτὸς δ' ὢν ἐνεκαλεῖτο, τὰς ἀιτίας τῇ Φȣλϐίᾳ προσετρίϐετο, attribuit, Plut. Hinc

Πρόϛριμμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) afflictio, calamitas.

Πρόϛριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus.

Προϛρόπαιος, ȣ, ὁ, cui ſupplicamus, ſeu ad cujus genua ſupplices provolvimur; (2) qui ſupplex alicui ad genua accidit; (3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur; (4) vindex & ultor homicidiorum & aliorum ſcelerum. Æſchyl. Choëph. 285.

Προϛροπὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, ſupplices preces; (2) devotio, deteſtatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes ſceleratæ contagionis. A ϖροϛρέπω.

Προϛρόπιος, ὁ, qui piaculo ſe obſtrinxit:

Πρόϛροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupplex, qui ſupplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Προϛροχος, ὁ, ἡ, accurrens; (2) ad quem accurri poteſt; (3) rotundus. *Heſ.* A προϛρέχω.

Προϛυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me; (2) conſequor aliquid; (3) alicui rei deditus ſum, aor. 2. ϖροσέτυχον, part. ϖροϛυχὼν, obvius. Οὕτως ὀξέως ὑπήκȣσεν, ὡς ȣ̉δεὶς ϖώποτε ὧν ἐγὼ ϖροσέτυχον νέων, Plato. Ὁ ϖροϛυχὼν, quilibet, quivis, obvius; *item, cæt.* quæ ϖροϛυχής. Ἡ χαρίκλεια δὲ ἦν ἀϛεῖον μὲν γύναιον, ἑταιρικὸν δὲ ἐκ]όπως, ϗ τȣ̃ προϛυχόντος, ἀεὶ, ϗ εἰ ϖάνυ ἐπ' ὀλίγῳ ἐθελήσειε τις, Lucian.

Πρόϛυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόϛυμμα, τὸ, ſi à τύφω, accenſio, incenſio; res ipſa accenſa; ſi à τύπτω, afflictio, alliſio rei ad aliam, res ipſa afflicta, &c. vid. *Ern.*

Πρόϛυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propriè extra corpus paululùm eminens; (2) cœlatus, ſigillatus, habens eminentes figuras, &c. opp. ϖεριφανῆ quæ totam rem exprimunt, & extrinſecùs alligantur.

Προϛυπόω, cœlo, vid. ſuper.

Πρόϛυπτος, ὁ ϗ ἡ, adſtrictus, ſubſtrictus. A

Προϛύφω, fut. ψω, ante adſtringo, ante ſpiſſo ſeu conſtipo.

Προϛυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obvius; (2) qui in aliquâ re verſatus eſt, didicit aliquid, ut ϖροϛυχὴς τῇ φιλοσοφίᾳ. A προϛυγχάνω.

Πρόϛωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ante porticum eſt, ſcribitur & ϖρόϛοος. A ϛοά.

Προσυϐρίζω, f. ίσω, novâ inſuper injuriâ adficio, inſuper contumelioſus ſum.

Προσυγγίνομαι, antea congredior vel colloquor; ϖροσυγγενόμενοι, prius collocuti.

Προσύγκειμαι, ante ex pacto conſtitutus ſum.

Προσυζευγνυμι, ante conjungo:

Προσυλακτέω, allatro propriè & tropicè.

Προσυλάω, ante ſpolio, prior ſpolio.

Προσυλλέγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ὁ, Syllogiſmus, in quo præmiſſæ principalis Syllogiſmi concluduntur.

Πρόσυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus eſt. Ex ὕλη.

Προσυμμίσγω, commiſceo, confundo.

Προσυμφύω, ante adnaſcor.

Προσυμφωνέω, ante conſentio.

Προσυναθροίζω, ante congrego.

Προσυνάπτω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίϛημι, ante commendo.

Προσυνοικήσασα, quæ ante cohabitavit & nupta fuit; à ϖροσυνοικέω, ῶ.

Προσυνοικίζω, ante colloco in coloniâ, in matrimonio. Χώραν τοῖς ϖροσυνοικιζομένοις ϖαρέχȣσιν, M. Anton. 4, 13.

Προσυντίθεμαι, ante paciſcor, prius convenio.

Προσυντρίϐω, ante confringo vel confringi jubeo.

Προσυπακȣϛέον, ſubaudiendum. A

Προσυπακȣ́ω, ſubaudio.

Προσυπαντάω, venio obviam, occurro.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi ϖροσυποδείκνυμι.

Προσυπεμφαίνω, oſtendo, *Paſſ.* appareo.

Προσυπεργάζομαι, ſubminiſtro.

Προσυπισχνέομαι, inſuper polliceor.

Προσυποϐάλλω, ſubjicio, Gl. V.

Προσυπογράφω, f. ψω, inſuper, unà ſubſcribo. Ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ κᾳκεῖνο τῇ διανοίᾳ ϖροσυπογράφομεν, Longin. 14.

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo.

Προσυπολαμϐάνω, præterea, inſuper exiſtimo.

Προσυπομιμνήσκω, admoneo, Gl. V. ϖροσυπέμνησεν, inſuper ſubmonuit.

Προσυπομνηματίζω, & ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτέω, ῶ, f. ήσω, inſuper ſuſpicor, præterea ſuſpectum habeo.

Προσυποπτεύω, idem.

Προσυποτίθεμαι, unà ſuppono, unà intelligi volo.

Προσυρίσσω, vel ζυρίττω, f. ξω, ſibilo ſignum do, ante vel prius ſibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφίϛαμαι, accedo, τὰ ϖροσυφεϛῶτα, adventitia, quæ extrinſecùs accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altiùs extollo, attollo.

Προσφάγιον, ȣ, τὸ, id, quo cum pane veſcimur, opſonium, Ph. pulmentum, pulmentarium. A

Προσφαγεῖν, cum pane veſci.

Προσφαγμα, ατος, τὸ, hoſtia, victima. A

Προσφὰζω, idem cum προσφάττω. Προσφάζεται μὲν αἷμα ϖρῶτα νερτέροις, Eur. Hel. 907.

Προσφαίνομαι, appareo, ſignificor. Ἄσμενοι ϖολλοὶ προσεφάνησαν, Xen.

Πρόσφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens ſeu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δέ μοι ἑρσήεις ϗ ϖρόσφατος ἐν μεγάροισι Κεῖσαι. Hom. Il. 24, 757. Ex πρὸς, & φάω, *occido*, vel *dico*.

Προσφάττω, f. ξω, macto ſeu jugulo ante. Ἱερεῖα προσφάττειν, Plato.

Προσφάτως, *Adv.* recèns, nuperrimè, noviſſimè.

Προσφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis. A

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo, Gl.

V. ϖρόσφερε, adfer, Ph. ϖροσφέρομαι, offeror; (2) adferor, &c. (3) irruo; (4) æquo; (5) *in med.* ſumo v. gr. cibum; (2) tracto aliquem, utor aliquo; (3) manus conſero, invehor in aliquem; (4) accedo aliquem, adjungo me alicui, aſſentior, ϖροσήνεγκεν, admovit, Ph. aor. 1. ϖροσηνέγκατο, adhibuit, Ph. aor. 1. med. ϖροσηνέχθη, oblata eſt, Gl. V. aor. 1. paſſ. ϖροσηνεχθεὶς, allatus, Gl. V. ϖροσενεχθὲν, oblatum, Ph. part. ϖροσοίσω, adferam, Gl. V. f. 1. ind. act. Τίς οὐ σίδηρον ϖροσφέρει; Eur. Andr. 1152. Προσεφέρετο τῷ σκοπέλῳ, Luc.

Προσφεύγω, fugio ad, confugio. Προσφεύγειν τοῖς βωμοῖς, Plut.

Πρόσφημι, alloquor; ϖροσέφη, allocutus eſt, affatus eſt, Il. 8, 82, &c.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello, ſaluto, Gl. V. ϖροσφθεγξάμενος, adfatus, Gl. V. Ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν ϖροσφθέγγομαι, Eur. Hipp. 1100. Πάγον Κρόνου ϖροσεφθέγξατο, Pind. Ol. 10, 60.

Προσφθεγκτήριος, ſalutatorius. Hinc ϖροσφθεγκτήρια, ων, τὰ, dona quæ ſponſus pro virginitate ablatâ donabat, ſponſam ſalutans.

Προσφθεγκτικὸς, ὴ, ὸν, allocutorius.

Πρόσφθεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, quem alloquaris ſeu compelles. A ϖροσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio. Gl. V. appellatio; ϖροσφθέγματι, adfatu, Ph. Ab eod.

Προσφθέγξις, εως, ἡ, ſalutatio, compellatio.

Προσφθείρομαι, accedo. *Interpretantur* & cum pernicie meâ accedo; (2) depereo, inſano amore teneor; *ſed non eſt neceſſe.* Ern. Προσφθαρεὶς, adortus, amore perditè captus.

Πρόσφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſalutatorius.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, inſuper invideo.

Προσφίγγω, alligo.

Προσφίλεια, ας, ἡ, amicitia, benevolentia. A ϖροσφιλής.

Προσφιλεστάτως, amantiſſimè. A ſeq.

Προσφιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gratus, amabilis, charus; (2) amicus, benevolus, ϖροσφιλέστατος, amantiſſimus, gratiſſimus, Gl. V. Ex φίλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adſciſco, comminiſcor.

Προσφιλονεικέω, inſuper contendo, certo de aliquâ re.

Προσφιλοπονέω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, philoſophor cum aliquo, in aliquâ re; eam diligenter meditor.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, ſtudium & induſtriam rei alicui adhibeo; (2) ſolerter comminiſcor; (3) inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, *Adv.* amicè, ut amicum decet; (2) gratè, ita, ut gratum eſt.

Προσφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, accedo; (2) adeo ſæpè, frequento, de diſcipulis. Ζήνωνι προσεφοίτησε ϖλείονα χρόνον, Ælian.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) ſumtio cibi, potus; cibus ipſe; (3) exprobratio, inſectatio, crimen, *ſed hoc* poſterius *potiùs* ϖροφορά, Ern. A προσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto. Hinc

Προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum.

Πρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

Προσφόρως, *Adv.* commodè, convenienter, utiliter.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante inſignio vel obſigno.

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, Ph. refugium.

Προσφυέως, *Ion* pro ϖροσφυῶς. A

Προσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coaleſcens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) naturâ accommodatus, aptus, congruens. Οἰκτίσασθαι ϖροσφυέστατος, Longin. 34.

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinſecùs adhæſit, adnatum eſt. A ϖροσφύω.

Πρόσφυμι, ϖροσφῦναι, aor. 2. inf. adhæreſcere. Partic. ϖροσφὺς, inhærens, vid. ϖροσφύομαι.

Πρόσφυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, Ph. perfuga, transfuga. A ϖροσφεύγω.

Προσφῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. v. πρόσφυμι.

Προσφῦσα, adhærens, Il. 24, 213.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, Gl. V.

Πρόσφυσις, εως, ἡ, coaliſio, adhæſio, junctura. A ϖροσφύω.

Προσφυτεύω, adſero, Gl. V. juxta planto.

Προσφύω, fut. ύσω, agnaſci facio, & προσφύομαι, agnaſcor, accreſco, adhæreo, adhæreſco; ϖροσπέφυκα, perf. act. agnatus ſum, adhæreo; ϖροσπεφυκὼς, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ σκέψει, Plato.

Προσφυῶς, aptè, concinnè, convenienter, congruenter; ſcitè, Herodot. 1. A ϖροσφυής.

Προσφωνέω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico ſeu dedico, nuncupo. Καὶ σοὶ ϖροσφωνῶ ϖρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν, Eur. El. 692. Ἵν' εἶχον μηδὲ ϖροσφωνεῖν τινα, Hipp. 651.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A præc.

Προσφωνηματικὸς, ὴ, ὸν, nuncupativus, dedicatorius.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, quâ quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσφωνητικὸς, ὴ, ὸν, allocutione perſonæ utens. Ab eod.

Προσφωνητικῶς, *Adv.* cum allocutione, compellatione.

Προσχαίνω, fut. ανῶ, perf. ϖροσκέχηνα, hianti ore excipio, rei alicui immineo, cupidè eam inſpecto, ſeu cupio; *item* admiror, obſtupeſco aliquâ re.

Προσχαλκεύω, ferro alligo, ferrumino.

Προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προσχέθω, prætendo.

Πρόσχειρος, vel ϖρόσχερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad manum ſitus. A χεὶρ.

Πρόσχεσις, εως, ἡ, obtentus, Gl. V.

Προσχέω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα ϖίνοντες τοῖς βωμοῖς ϖροσχεόμενον, Luc.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, ſpecies, Ph. (2) dignitas, decus, ornamentum; (3) ſtatus rei, & conditio. Ἦν δὲ ϖρόσχημα τῆς Τυῤῥηνίας ἡ ϖόλις, Plut. in Camill. cap. 2. A ϖροέχω.

Προσχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figura grammatica, quæ & *Paragogè* dicitur.

Πρόσχῃς, 2. ſing. aor. 2. conj. act. v. ϖροσέχω.

Προσχίζω, proſcindo, Gl. V. præſcindo.

Προσχισμα, ατος, τὸ, in adverſâ parte fiſſum; (2) genus calceamenti. A præc.

Προσχλευάζω, fut. άσω, inſuper rideo & ſubſanno.

Προσχόντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi προσέχω.

Πρόσχορδος, ὁ ϗ ἡ, ad chordas conveniens, chordis conſonus; (2) conſonus. Ex χορδή.

Πρόσχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, choro ſeu choreæ junctus, *Epith.* ſaltatoris.

Προσχόω, ϖροσχωννύω, & ϖροσχώννυμι, f. χώσω, adgero, ſeu terrâ adgeſtâ munio.

Προσχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μὲν τῷ σώματι ϖροσχρῆται, Plat. Phæd. 20.

Προσχρῄζω, f. ήσω, inſuper peto vel flagito.

Πρόσχρησις, εως, ἡ, uſus, Longin. 37. A προσχράομαι.

Προσχρηστέον, inſuper petendum.

Προσχρίω, illino, allino.

Προσχρώζω, idem.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, adfuſio.

Προσχύτης, ου, ὁ, perfuſor, Gl. V. A

Προσχύω, adfundo.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra & limus à fluvio adgeſtus. A

Προσχώννυμι, vid. ϖροσχόω.

Προσχωρέω, progredior; (2) accedo ad, vicinus ſum; (3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Κρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει, ſe accommodare, Eur. Med. 222. Καὶ τοῖς τοῦδε ϖροσχωρεῖν λόγοις, obſequi, Soph. Phil. 955. Προσκεχωρήκασι ϖρὸς τούτους (λόγους) Dem.

Πρόσχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gl. V. adjacens.

Πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggeſtio. A προσχώννυμι.

Προσψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto. Καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ ϖροσψαύετε τοῖς φορτίοις, Luc. 11, 46.

Προσψεύδομαι, affingo; (2) ementior.

Προσψηφίζομαι, fut. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud ſciſco & decerno. Τὴν ἑτέραν ϖανταετίαν ϖροσεψηφίσαντο, Appian.

Προσψιθυρίζω, fut. ίσω, inſuſurro, ſibilo.

Πρόσω, *Adv.* in anteriorem partem; (2) ultra, longè, procul. *Compar.* προσώτερος, *Superl.* ϖροσώτατος. A πρὸ, *ante.*

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, olidus, fœtidus, malè olens. Ex ὄζω, præt. m. ὦδα.

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflatus. Ex οἰδέω.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus; ſonus, apex, Ph. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.* Hinc

Προσῳδιακὸς, ὴ, ὸν, ad accentus pertinens; (2) ϖροσωδίοις, ſerviens, ſeu aptus, ſeu uſitatus. ϖροσωδιακὸν μέτρον, modi, in προσωδίοις uſitati, h. e. pes è duabus longis & unâ brevi, ſcribitur ϖροσοδιακὸς, quod melius.

Προσωδικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Προσωδιὸν, τὸ, carmen quod canitur in ſacris Apollinis, ſeu ab iis qui accedunt Apollinem; ſcribitur & προσόδιον, vid. ſuper quod melius.

Προσῳδὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui muſicis inſtrumentis accinit; (2) conſonus, congruens. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.*

Πρόσωθεν, *Adv.* è longinquò. A πρόσω.

Προσωθέω, ῶ, impello; προσώθησεν, adegit.

Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio; potiùs προσονομασία.

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, Gl. V. cognomentum. Ex πρὸς, & ὄνομα.

Προσωπεῖον, ου, τὸ, larva, perſona, vultus tactus; (2) prætextus, ſpecies. A ϖρόσωπον.

Προσωπίδιον, τὸ, Dim. A præc.

Προσωπικὸς, ὴ, ὸν, perſonalis. Ab eod.

Προσώπιον, ου, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Προσωποληπτέω, perſonæ rationem habeo, gratiæ vel odio ſubſcribo, gratiam vel odium ſequor. Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, Jacob. 2, 9. A

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui perſonarum habet rationem, gratiam aut odium ſequens. Ex πρόσωπον, & λαμβάνω.

Προσωποληψία, ας, ἡ, perſonæ reſpectus; Ph. gratia vel odium. Ex iiſd.

Πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies, os; perſona, Ph. πρόσωπα, ora, Ph. Ex ὢψ.

Προσωποποιέω, perſonas fictas induco, perſonas fingo.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, perſonarum confictio, figura oratoria, Proſopopæia. A

Προσωποποιὸς, οῦ, ὁ, qui perſonas ſeu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον, & ποιέω.

Προσοποῦττα, *Att.* pro προσοπόεσσα, quaſi perſonata, vas habens figuram animalis, in oſtio vel ore, *Poll.*

Προσωρεύω, in acervum congero.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi ϖροσορμίζομαι, in portum *appello.*

Προσώτατα, *Adv.* longiſſimè.

Προσώτατος, η, ον, qui longiſſimè ante eſt, longiſſimè provectus, ſeu progreſſus:

Προσωτάτω, *Adv.* idem. A

Προσώτερος, έρα, ερον, qui longiùs ante eſt, longiùs provectus, ſeu progreſſus. A πρόσω.

Προσωτέρω, *Adv.* longiùs ante, ulteriùs.

Προσωφελέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. Καὶ τοῖς δὲ γ'

ο..οις

οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν; Eur. Alc. 42. κακῶς, id. Herac. 519. Hinc

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, ſubſidium, auxilium, utilitas.

Προσωφέλησις, ἡ, idem, res utilis.

Προσώχθισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσοχθίζω.

Προταινὶ, *Adv.* nuper, proximè, nuperrimè, noviſſimè; (2) ante. A ϖρὸ, *ante.*

Προταίνιον, *Adv.* paullo ante. A præc.

Προτάινιος, α, ον, nuperus, noviſſimus.

Προτακτέον, ante ponendus, præponendus. Τὴν εὐγνωμοσύνην ἀεὶ ϖροτακτέον τοῦ λόγου, *Æſchin.* A ϖροτάσσω. Unde

Προτακτικὸς, ἡ, ὸν, præpoſitivus.

Πρόтακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in fronte collocatus, anteſignanus, in primâ acie pugnans; (2) præfinitus.

Προταλαιπωρέω, ante labores, ærumnas ſuſtineo, ſuſcipio.

Προταμιεύω, fut. εύσω, ϖροτεταμιευμένα, condita & repoſita dudum.

Προτάμνω, proſcindo, idem quod ϖροτέμνω.

Προταμοίμην, aor. 1. opt. med. v. ϖροτέμνω.

Πρόταξις, εως, ἡ, propoſitio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A ϖροτάσσω.

Προταράσσω, ante turbo, perturbo.

Προταρβέω, ῶ, fut. ήσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μου ϖροτάρβει, τὸν σὸν ἐξόρθου βίον, Soph. Antig. 83.

Προταριχεύω, fut. εύσω, prius ſale condio, ſale præmacero, præmacero; (2) ante exſicco & arefacio.

Προτασις, εως, ἡ, propoſitio; (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A ϖροτείνω.

Προτάσσω, vel ϖροτάττω, f. ξω, præſtituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, Gl. V. (3) antepono, præfero, *Ern.* ϖροέταξε, præfecit, Ph. aor. 1. ϖροτεταγμένος, præfectus, Ph. p. paſſ. part. ϖροτετάχθαι, præfici, Ph. inf. Ἐποίησεν ὡς ϖροσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Matt. 1, 24. Ὁρίσας ϖροτεταγμένους καιροὺς, Act. 17, 26.

Προτατικὸς, ἡ, ὸν, ad ϖρότασιν in fabulis pertinens, propoſitione conſtans, propoſitionis formam habens. A ϖροτείνω.

Προτατικῶς, in modum propoſitionis.

Προτέγισμα, τὸ, quod tecto ſuperjectum eſt ad arcendum imbrem. A τέγος, *Ern.*

Προτεθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ϖροτίθημι.

Προτείνω, protendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) *in med.* eadem fere, & prætendo, obtendo; (5) adſtringo, funibus tendo, *Paſſ.* ϖροτεταμένος, pronus, promptus, Ph. Ἀλλὰ δεξιὰν ϖρότεινε χεῖρα, ϗ κράτει τῶν σῶν ὅπλων, Soph. Phil. 1280. Σκῆψιν ὡς ὑπὲρ τέκνου, Eur. El. 1081.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro, præmunio, propugnaculo tueor. Hinc

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dari ſponſalia, ſolita; item victimæ, Æſchyl. Agam. 65. & Perſ. 235.

Προτέλειον, ου, τὸ, qu. dic. tirocinium; (2) omne primordium rei ſacræ faciendæ. A

Προτέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ante perfectus; (2) præcidaneus; (3) qui fit ante nuptias, vid. *Ern.* Ex ϖρὸ, & τέλος.

Προτελευτάω, ante, prius finio vitam.

Προτελεω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, vel ante rem ſacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam repræſento & ante diem ſolvo.

Προτελὴς, ὲς, vide ϖροτέλειος, 2, 3.

Προτελίζω, fut. ίσω, idem quod ϖροτελέω, R. Ἀρτέμιδι ϖροτιλίζουσα τὴν νεανίδα, Eur. Iph. in Au. 444.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, veſtibulum templi & quidquid eſt ante fanum.

Προτέμνω, proſcindo vel præſcindo; ut ſulco agrum reſeco.

Προτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prætenſus, protenſus, protentus. A ϖροτείνω.

Προτενθεύω, præguſto, ſeu ante alios manus patinæ infero; (2) guloſus ſum, catillo, cupediis inhio. Διὰ τοῦτο ϖρουτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ, Ariſtoph. Nub. 1202. A

Προτένθης, ου, ὁ, qui prior comedit, præguſtator; (2) catillo & guloſus, Ariſtoph. Nub. 1200. Ex ϖρὸ, & τένθω, *comedo.*

Προτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens; τῇ ϖροτεραίᾳ, pridie, Gl. V. A ϖρότερος.

Προτεραίτερος, prior, Ariſtoph. A præc.

Προτερεύω, prior ſum, loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, ſupero. A

Προτερέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Προτερεῖ εἰς τὴν φθορὰν, Theophr. Hinc

Προτέρημα, ατος, τὸ, priores partes; (2) major ſeu potior rei alicujus gerendæ commoditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene geſtæ, victoria.

Προτερηγενὴς, ὲς, prius natus, antiquior. A γίνομαι.

Προτερικὸς, ἡ, ὸν, prior. A ϖρότερος.

Προτέροισι, dat. pl. *Ion.* pro προτέροις.

Πρότερον, *Adv.* prius, antea; (2) ſuperiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, ſuperior, Ph. A πρὸ, *ante.*

Προτέρω, *Adv.* longiùs, ulteriùs.

Προτέρως, & ϖροτέρωσε, idem.

Προτετύχθαι, inf. paſſ. perf. verbi ϖροτυγχάνω. Ἀλλὰ τὰ μὲν ϖροτετύχθαι ἐάσομεν, Hom. Il. 18, 112.

Προτεχνολογέω, prius de arte diſſero; (2) prius artificioſè diſſero, tradove.

Προτήθη, ης, ἡ, proavia, avi ſeu aviæ mater.

Πρότηξις, εως, ἡ, tabes.

Προτὶ, *Præp.* a, ab, *Dor.* pro ϖρός.

Προτιάπτω, *Dor.* pro ϖροσάπτω, Il. 24, 110.

Προτιβάλλεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ϖροσβάλλῃ. A

Προτιβάλλομαι, *Dor.* pro ϖροσβάλλομαι.

Προτιδέγμενοι, nom. pl. perf. part. paſſ. *Dor.* & *Æol.* pro προσδεδεγμένοι, à προσδέχομαι.

Προτιείδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ϖροσείδειν, à ϖροσείδω.

Προτιειλέω, *Dor.* pro προσειλέω, Il. 10, 347.

Προτιειπεῖν, *Dor.* pro ϖροσειπεῖν, Il. 22, 329.

Προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico; unde (2) edico; (3) ante pono; (4) objicio, ſc. devorandum, appono edendum; (5) ſuadeo; (6) prodo, indico; (7) *in med.* (1) ſtatuo, conſtituo mecum; (2) conſtituo decreto vel edicto; (3) cibum, convivium appono; (4) ſpectandum propono, *imp.* mortuum; (4) prætextu utor. ϖροτίθεμαι, deſtino; ϖροέθετο, deſtinavit, Ph. Ἅμιλλαν γὰρ σὺ ϖροὔθηκας λόγων, Eur. Supp. 429. Τὰς τιμὰς ἑκάστῳ προτιθέναι, Xen. Cyr. 2, 14.

Προτίκτω, ante pario.

Προτίλλω, prævello, Gl. V.

Προτιμάσσω, attingo, *Dor.* pro ϖροσμάσσω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, pluris facio, majoris æſtimo, præfero, antepono, malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν ϖροτιμῶ σοῦ, Ariſtoph. Plut. 883. Τὸ γὰρ τῆς δ' οὐ ϖροτιμήσω κακὸν, Eur. Hipp. 48. Πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτο τις, ϖόσιν ϖροτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν; id. Alc. 152. Hinc

Προτίμησις, εως, ἡ, ipſa actio pluris æſtimandi & præferendi; prærogativa, Gl. V.

Προτιμητέος, præferendus, Ph.

Προτιμητικὸς, ἡ, ὸν, honoratus, honorandus.

Πρότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pluris æſtimandus, præferendus, præponendus. Ex πρὸ, & τιμή.

Προτιμυθέομαι, *Dor.* pro προσιμυθεομαι. Od. 11, 142.

Προτιμωρέω, prior punio, prior ulciſcor; (2) prior auxilium fero; (3) promptè ſubvenio.

Προτιόσσομαι, adſpicio, præſagio. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων ϖροτιόσσεο, Od. 7, 31. Οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον, 5, 389.

Προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὲν ϖροτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει, Soph. Antig. 22.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipſa præſcindendi actio; (2) quod præſcinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ, & τέμνω.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, propriè effigies animalis, ut canis, &c. (2) ſpecies, perſona, imago; (3) effigies ſolida exhibens hominem ad umbilicum uſque. A προτέμνω.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo.

Πρότονος, ου, ὁ, ſc. κάλως, funis à malo ſummo ad proram tenſus, malumque firmans, Gl. V. rudens; πρότονοι, rudentes, Gl. V. A προτείνω.

Προτοῦ, prius, antea, antehac; pro πρὸ τούτου. Ph.

Προτραγῳδέω, part. a. 1. qui jam ante tragœdias egit in re aliquâ.

Προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, Ph. προὐτρέψατο, hortatus eſt, aor. 1. med. pro ϖροετρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, Act. 18, 27. (convertor ad aliquid, dedo me alicui, fugio, *Ern.*)

Προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro προετρέποντο, à προτρέπω. Unde

Προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, exhortatorius.

Προτρεπτικῶς, *Adv.* exhortando, incitando.

Προτρέπω, f. ψω, Gl. V. uſitatius προτρέπομαι.

Προτέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας, Iſocr.

Πρότριτα, *Adv.* triduo ante, ſeu tertio ante die. Ex πρὸ, & τρίτος.

Προτροπάδην, *Adv.* curſu vel impetu concitato, ſummâ cum celeritate, fugiendo. Προτροπάδην φοβέοντο, Il. 16, 304. *verſis ubique tergis fugabantur.* A προτρέπω.

Προτροπάω, idem quod προτρέπω.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulſus monitis mixtus, hortatus; invitatio, Ph. A προτρέπω. Unde

Πρότροπος, οἶνος, vinum, quod ſuâ ſponte defluit, antequam uvæ calcentur.

Προτρυγαῖος, ὁ, idem quod

Προτρύγης, ου, ὁ, Bacchi cognomentum, qui vindemiæ præeſt. Ex τρύγη.

Προτρυγητὴρ, ῆρος, ſive ϖροτρυγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. provindemiator, ſideris cœleſtis nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur, Arat. 138. Ex πρὸ, & τρυγάω.

Προτρώγω, ante comedo.

Προτυγχάνω, prior ſum, ante ſum.

Πρότυπον, ου, τὸ, futuri operis præcedens typus & forma. Ex πρὸ, & τύπος.

Πρότυπος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Προτυπόω, præformo; (2) præinformo, *inpr.* rem futuram, ut imaginatio, v. c. per ſomnium facit; (3) conformo, ſequente εἰς vel πρὸς. Hinc

Προτύπωμα, τὸ, exemplar, exemplum quod ſequimur, vel ſequi debemus.

Προτύπτω, f. ψω, ante verbero, prior verbero ſeu cædo; (2) prorumpo, erumpo; irrito.

Προὔβαλε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro ϖροέβαλε, à προβάλλω.

Προὔβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro προέβη, à ϖροβαίνω.

Προϋγραίνω, præhumecto, humectatione ad aliquid præparo.

Προὔγραφε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προέγραφε, à προγράφω.

Προὐδιδάξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* pro προεδιδάξατο, à προδιδάσκω.

Προὔδωκα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέδωκα, à προδίδωμι.

Προὔθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro προέθετο, à προτίθημι.

Προὔθηκε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέθηκε.

Προὔκειτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Att.* pro προέκειτο, à πρόκειμαι.

Προὐκινδύνευε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεκινδύνευε, à προκινδυνεύω.

ΠΡΟΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προὐξένησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προεξένησε, à προξενέω.

Προὐξερευνητὴς, οῦ, ὁ, explorator præmiſſus.

Προϋπάγω, & ομαι, ante induco ad aliquid, pellicio, in *Act.* ante decedo, ſubduco me.

Προϋπαντάω, obvius fio, prior occurro.

Προϋπαντάζω, idem,

Προϋπαρξις, εως, ἡ, præexiſtentia.

Πρȣ̈παρχὴ, ῆς, ἡ, priora beneficia; beneficentia, quâ quis alterum prævenit. A

Πρȣ̈πάρχω, fut. ξω, prævenio, præverto; (2) ſum ante, tempore præcedo; (3) prior incipio, initium facio, provoco, laceſſo, v. gr. beneficiis, ϖρȣ̈πηργμένα, beneficia prius collata, perf. paſſ. part. Ἐτεοκλῆς ϖρȣ̈πῆρξ' ἀπ' ὀρθίȣ ϛαθεὶς ϖύργȣ, Eur. Ph. 1229. Πρȣ̈πῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες ϖρὸς ἑαυτȣ̀ς, Luc. 23, 12.

Πρȣ̈πεμψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ϖροέπεμψα, à προπέμπω.

Προϋπεξέρχομαι, ante exeo, egredior.

Προϋπεξορμάω, ῶ, f. ήσω, ante erumpo.

Προϋπεργάζομαι, prius efficio. Hinc

Προϋπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, cauſæ inſtructio, apud Rhet.

Προϋπῆρκται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. verbi ϖροϋπάρχω.

Προϋπισχνȣ̃μαι, ante promitto; ϖροϋπέσχετο, a. 2. ante promiſit. Σωτηρίαν προϋπισχνȣ̃νται ἐν τοῖς ἱεροῖς, Xen.

Προϋποβάλλω, & προϋποβάλλομαι, qu. dic. præſubjicio, præſtruo. Εἰ δὲ ἡ φύσις προϋποβάλλεται τὰς δυνάμεις, Themiſt.

Προυπογράφω, tacitè factis indico, ſignifico.

Προυποδείκνυμι, ante demonſtro, ſeu explicando oſtendo.

Προϋπόκειμαι, qu. dic. prius ſubjaceo, prius ſubjectus ſum; (2) prius in naturam rerum editus ſum; προϋπόκειται, præſupponitur. Προϋποκεῖσθαι σώματι, Philo.

Προϋπολαμβάνω, prius exiſtimo, prius animo concipio & præſumo.

Προϋπομιμνήσκω, antemoneo.

Προυπομνηματίζομαι, ϖρουπομνηματισάμενοι, qui ante commentarios ſcripſere.

Προϋποπτεύω, ante ſuſpicor.

Προϋπόϛασις, εως, ἡ, præexiſtentia.

Προϋποτίθημι, præſuppono.

Προϋποτοπέω, ante ſuſpectum habeo.

Προϋποτυπόω, ante delineo, ſeu deſcribo.

Πρȣ̈πτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ante oculos poſitus; (2) manifeſtus, Ph. πρȣ̈πτον, perſpicuum, ἐκ τȣ̃ πρȣ̈πτȣ, palam. Ex πρὸ, & ὄπτομαι.

Πρȣργιαίτερα, potiora, utiliora. A

Πρȣ̈ργȣ, operæ pretium. Ex πρὸ, & ἔργον.

Πρȣτίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro ϖροετίθει, à ϖροτιθέω.

Πρȣτρέπετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro προετρέπετο, à προτρέπω.

Πρȣ̈τυψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέτυψα, à προτύπτω.

Πρȣ̈φειλες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προέφειλες, à προοφείλω.

Πρȣφίϛαμαι, præexiſto; ϖρȣ̈φεϛηκὼς, præexiſtens, perf. part. A πρȣφίϛημι.

Προϋφαιρέω, ante ſubtraho ſeu aufero.

Προϋφαρπάζω, ante ſurripio.

Πρȣ̈χειν, præſ. infin. act. *Att.* pro προέχειν, à προέχω, antecello; præcedo; emineo.

Προφαγεῖν, ante alia edere, in cibo præſumere.

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonſtro, ſeu præmonſtro ſpeciem futuri, & quaſi polliceor, portendo aliquid, ac ſignifico prodigio; ϖρȣ̈φαινε, præmonſtrabat, imperf. πρȣφαίνετο, apparebat; imperf. paſſ. Σφετέραν ῥίζαν πρόφαινε, Pind. Ἆθλα πρȣ̈φηνε τοῖς ταξιάρχαις, Xen. Ἤδη αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν πρȣ̈φαίνετο ὁ Κῦρος, ib.

Προφανῇ, 3. ſing. aor. 2. conj. paſſ. v. ϖροφαίνω.

Προφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, manifeſtus, apertus. A προφαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, perſpicuitas. A προφανής.

Πρόφαντις, ιδος, ἡ interpres ſacrorum. Προφῆτις, ſacerdos.

Πρόφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præmonſtratus, ante ſignificatus, prædictus; τὸ πρόφαντον, oraculum, vaticinium; (2) evidens, conſpicuus. A προφαίνω.

Προφανῶς, *Adv.* conſpicuè, apertè.

Προφασίζομαι, fut. ίσομαι, fingo cauſas, cauſificor, tergiverſor cauſando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, cauſæ loco adfero, excuſo, Gl. V. cauſor; ϖροφασίζεται, prætendit, Ph. πρȣ̈φασίσαντο, prætenderunt, 3. pl. aor. 1. med. Οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι, Theog. 935. A

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus; (2) excuſatio, Ph. (3) dilatio, occaſio, materia, Ph. cauſa quæcunque etiam vera & arcana. Εὐνῆς πρόφασιν, Il. 19, 262. *ibid.* 302. Πάσας προφάσεις ϖροφασίζεσθε, Plat. A ϖρόφημι. Hinc

Προφασιϛικὸς, ἡ, ὸν, ad excuſandum, ad prætexendum excogitatus, dictus, &c. (uſitatiùs ϖροφασιαϛικὸς, *Ern.)*

Προφερέϛερος, præſtantior, Gl. V. item prior motu, inceſſu, & pronior. A

Προφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt provectâ ætate; (2) præſtans, Superl. προφερέϛατος, προφέρτατος, *Soph.*

Προφέρῃσιν, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* cum ν, à

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) præſto, antecello, anteeo, ulteriùs fero ſeu porto, promoveo; ϖροενέγκατε, proferte, Gl. V. a. 1. imperat. ϖροενεχθεὶς, prolatus, antelatus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. ϖροενηνεγμένος, prolatus, Gl. V. perf. part. Ὅσσον ϖαρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικὸς, præſtat, Theoc. 12, 5. Ἐν ϖαντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος, ἀνὴρ ϖροφέρει, Pind. Προφέρω ȣ̓δενὸς ὑμῶν ῥώμῃ, Thuc. Σȣ̃ ἐς εὐτυχίαν, Eur.

Προφεύγω, effugio; ϖροφυγὼν, aor. 2. part. elapſus. Il. 14, 81.

Προφημι, prædico. Ex ϖρὸ, & φημὶ, *dico.*

Προφημίζω, ante diſſipo famam.

Προφητάναξ, ακτος, ὁ, rex propheta, Davidis *epith.* A ϖροφήτης, & ἄναξ.

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium; (2) munus prophetæ. A προφητεύω.

Προφητεῖον, ȣ, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor; (2) fanorum antiſtes ſum oraculorumque interpres, divinitùs afflatus ſum, vocem divinam audio; (2) in N. T. interpretor vaticinia, & alia ſc. S. dicta. Οὐκ ἔϛιν ὅϛις σοι προφητεύσει τάδε, Eur. Ion. 370. A

Προφητης, ȣ, ὁ, propheta, προφῆται, antiſtites, vates, Ph. (2) in N. T. etiam de Poëtâ; (3) doctor divinitùs miſſus & afflatus. A πρόφημι. Hinc

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, propheticus, ad prophetas pertinens, à prophetis ortus.

Προφητικῶς, more vatum.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit; (2) ſacerdos.

Προφητοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. A κτείνω.

Προφητόφθεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à prophetâ dictus vel pronunciatus; (2) prophetâ dignus. Ex προφήτης, & φθέγγομαι.

Προφητοφόντης, ȣ, ὁ, prophetarum interfector.

Προφθαδὴν, præveniendo, antevertendo. A

Προφθάνω, fut. άσω, idem quod ſimpl. φθάνω, Ph. ϖρόφθασον, præveni, Gl. V. aor. 1. imperat. Προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησȣ̃ς, Matt. 17, 25. Hinc

Προφθασία, ἡ, occupatio.

Προφθέγγομαι, anteloquor, Gl. V. Hinc

Προφθεγξις, εως, ἡ, anteloquium.

Προφθίμενος, ȣ, ὁ, præmortuus ſeu antemortuus. Ex πρὸ, & φθίομαι, *pereo.*

Προφοβέω, ante terreo, abſterreo. Hinc

Προφοβητικὸς, ἡ, ὸν, abſterrendi vim habens.

Προφοιβάζω, fut. άσω, ante purifico. Ὄφρα προφοιβάζωσι δέμας ζαθέοισι καθαρμοῖς, Nonn. P. 11, 55. Vide φοιβάζω.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio; (2) vox, verbum; (3) exprobatio, ap. Polyb. A προφέρω.

Προφορέομαι, ȣ̃μαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultrò citròque curſito. Ἀπολύμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορȣμένω, Ariſtoph. Av. 4. A προφέρω.

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, qui ore profertur, enunciativus, Gl. V. eloquens, facundus. A

Πρόφορος, ȣ, ὁ, humor inter membranas, quibus fœtus continetur. A προφέρω.

Προφόωσδε, in lucem. A φῶς.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, ſeptum alicui loco prætentum; (2) propugnaculum, tutamen; (3) proſcenium. A προφράσσω.

Προφράζω, fut. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες, Heſiod. Ἔργ. 653.

Πρόφρασσα, ῆς, ἡ, propenſa, benevola, lubens, deliberato conſilio agens, Od. 10, 386. & 5, 161. A πρόφρων.

Προφράσσω, vel προφράττω, f. ξω, ante ſepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρονέως, *Adv. Poet.* pro

Προφρόνως, *Adv.* promto ſeu propenſo animo, benevolè, lubenter. A

Προφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens; (2) propenſus, benevolus, promptus. A φρὴν.

Προφύγοι, 3. ſing. aor. 2. conj. act. v. προφεύγω.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, ſtatio, munitio ad arcendum, propugnaculorum obſervatio; (2) præcautio, cautio; (3) amuletum. A προφύλαξ.

Προφυλακὶς, ναῦς, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis præſidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικὸς, ἡ, ὸν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A ϖροφυλάσσω.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, ſpeculator, præſidiarius.

Προφύλαξις, ἡ, cautio, providentia. A

Προφυλάσσομαι, præcaveo, Gl. V. A ſeq.

Προφυλάσσω, vel άττω, f. ξω, qu. dic. ante excubo, pro ſtatione excubias ago. Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', Epigr. de adulatore. Εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, Xen.

Προφύραμα, τὸ, maſſa farinacea, quæ in mactrâ ſubigitur ut inde panes fiant. A

Προφυράω, ῶ, ante miſceo, præparo ante. Καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι, Ariſtoph. Av. 468.

Προφύρητος, ον, ante ſubactus, & quidem rectè, ſatis.

Προφύσια, ων, τὰ, præmunimina, quibus follium fiſtulæ in metallis teguntur. Ex φυσάω.

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel ſero.

Προφύω, f. ύσω, ante genero ſeu gigno.

Προφωνέω, ῶ, fut. ήσω, prius vocem edo, præloquor; (2) prædico, præmoneo, denuncio. Φεύγειν ϖροφωνῶ πᾶσι, Eur. Hipp. 959. Nonnulli vero legunt προσφωνῶ.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio; (2) prius baptizo.

Προχάζομαι, procedo.

Προχαίνω, hiante ore, (cupidiſſimè) in aliquid feror.

Προχαίρω, gaudium præcipio, fruſtra gaudeo.

Προχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, *Aret.*

Προχανὴ, ῆς, ἡ, prætextus. Προχανὴ δ' εὑρίσκετο ϖᾶσα, Call. in Cer. 73. Ex χαίνω.

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræſentatio, ac prævia deſcriptio; (2) exemplum imitationi propoſitum. A

Προχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, prima lineamenta duco, primam ſculpturam facio ante polituram, præformo; (2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προχειλίδιον, τὸ, prominens labiorum pars. A

Πρόχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui prominentibus eſt labiis; labroſus, Gl. V. A χεῖλος.

Προχειρέω, ap. Dion. H. ſi lectio ſana, *(Ern.)* idem quod

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio; (2) deligo, ſumo ad aliquid faciendum, deſtino; (3) inſtituo, paro, inchoo; (4) promo, depromo; ϖροχειρίζομαι, profero, promo, Gl. V. paſſ. deligor. Ὁ Θεὸς τῶν ϖατέρων ἡμῶν ϖροεχειρίσατό σε, Act. 22, 14. Δυναμίν τινα φημὶ ϖροχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, Dem. A

Πρόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in promptu, inventu facilis, expeditus, Ph. πρόχειρον, promptum, ad manum. Ex πρὸ, & χείρ.

Προχειροτονέω, ante ſeu prius creo; (2) præ aliis & ante tempus aliquid deſigno. Γενομένης ἐκκλησίας πρȣχειροτόνησεν δῆμος, Dem. Μαρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τȣ̃ Θεȣ̃, Act. 10, 41.

Προχειρότερως, promptiùs.

Προχείρως, *Adv.* promptè; (2) temerè.

Προχειρȣργέω, ante manibus operor.

Προχέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro προχέȣσι, à προχέω.

Πρόχευμα, ατος, τὸ, profuſio, profuſum. A

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. Προχέει λίγειαν ὀμφὰν, Anacr. Il. 2, 465.

Πρόχνυ, *Adv.* in genua, geniculatim; (2) funditùs, radicitùs. Ex πρὸ, & γόνυ.

Προχόη, ης, ἡ, gutturnium. A προχέω.

Προχοή, ῆς, ἡ, fluxus aquæ; unde (2) diluvium, inundatio; (3) gurges; (4) oſtium, quo fluvius in mare effunditur. Il. 17, 263. Od. 5, 453. Ab eod.

Προχοΐδιον, τὸ, aqualiculus, quâ aqua effunditur manibus abluendis, Strabo lib. 17. item vas vinarium, ut lagena. A

Προχοΐς, ίδος, ἡ, matula. A προχέω.

Πρόχοος, *contr.* πρόχȣς, ȣ, ἡ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium, *pl.* πρόχοι, (ſed eſt à πρόχος, Hom. *Ern.*) Ab eod.

Προχορεύω, præſulto, ſalto.

Προχρίω, f. ίσω, ante inungo.

Προχρονέω, ῶ, fut. ήσω, tempore ſum prior, tempore præcedo. A

Πρόχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tempore prior, tempore præcedens.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur, aut profuſum eſt; (2) vinum ſpontè defluens ante quam uvæ calcentur. A προχύω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profuſio, effuſio; (2) terra ante locum aliquem adgeſta. Ab eod.

Προχυταῖος, αία, αῖον, natus vel habitans in inſulâ Prochytâ. A

Προχύτη, νῆσος, terra avulſa à continente & inſula facta; (2) patera ad libandum; (3) pl. mola ſalſa in victimis; *item* miſſilia. A προχύω.

Προχυτήριον, ȣ, τὸ, fuſorium, Gl. V. A

Προχύτης, ȣ, ὁ, poculi ſpecies:

Προχύτιος, α, ον, profuſus, Clem. A

Προχυτὸς, ἡ, ὸν, perfuſus. A

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo; (2) terrâ adgeſtâ exſtruo. Τὸ Περσικὸν οἴδμα προχύων, Dion. Περ. 52.

Πρόχωλος, ον, claudus.

Προχωρέω, ῶ, fut. ήσω, procedo, progredior; (2) ſuccedo, proſperè cedo. Ἡμῖν δὲ δοξας εὖ προχωρῆσαι δόμος, Eur. Herac. 486. Ἤδη τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς πρȣκεχωρήκει, Herod. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, quod ſuccedit, ſeu ſucceſſit; (2) excrementum.

Προχώρησις, εως, ἡ, ſucceſſio, progreſſus, proceſſio. Ab eod.

Προψηφίζω, ante ſciſco, decerno.

Προψύχω, f. ξω, prius refrigero.

Προώδιος, ὁ, ἡ, qui dentes exſertos, eminentes habet. Ab ὀδȣ̀ς.

Προῳδὸς, ἡ, proluſio in cantu, introitus, & quaſi præcentio.

Προωθέω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα παρασύρειν ϗ προωθεῖν, Longin. 32.

Προώλης, petulans, Ph. perditus. Ab ὄλλυμαι.

Προωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum ante teſtimonium. Ab ὄμνυμι.

Προωνύμιον, ȣ, τὸ, prænomen, Ph. Ab ὄνομα.

Προώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prænomen habens.

Προώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui juſtum legitimumque tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ex ὥρα, *tempus.*

Πρόωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Πρόωρον, *Adv.* ante tempus.

Προώρισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προορίζω.

Προωρώμην, imperf. ind. med. *contr.* pro προωραόμην, à προοράω.

Πρόωσις, εως, ἡ, protruſio, expulſio. A προωθέω.

Προώστης, ȣ, ὁ, caput lignorum prominentium, quæ pondus dejiciendum ſuſpendebant. Ab eod. Hinc

Προωστικὸς, ἡ, ὸν, vim propellendi habens.

ΠΡΥΛΕ'ΕΣ, ων, οἱ, milites pedites; Il. 5, 744. (2) populi multitudo conferta. Hinc

Πρύλις, εως, ἡ, ſaltatio armata, quam pedites ſaltant, Pyrricha. Οὖλα δὲ Κȣ́ρητες γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, Callim. in Jov. 52.

Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.

Πρύμνηθεν, *Adv.* à puppi, vide πρυμνόθεν.

Πρυμνήσια, τὰ, funes, quibus navis religatur ad terram, Gl. V. retinacula; Il. 1, 47. Ab eod.

Πρυμνήσιος, ια, ιον, qui eſt in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.

Πρυμνητὴς, ȣ̃, ὁ, gubernator in puppi ſedens; *Adj.* pro πρυμνήσιος. Ab eod.

Πρυμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad puppim pertinens.

Πρυμνόθεν, *Adv.* à puppi; ab eod. (2) funditùs. A

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, extremus, ultimus; (2) craſſus, gravis, ut lapis, *Hom.* Πρύμνον, τὸ, extremitas, finis, τὰ πρύμνα, idem.

Πρυμνȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα, & ἔχω.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. Ex πρυμνὸς, & ὄρος, *mons.*

Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas ſeu poteſtas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.

Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor & reus judicio diſceptaturi, *Lat.* ſacramentum. A

Πρυτανεῖον, ȣ, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, & in quo viri benè de republicâ meriti publicis alebantur ſumptibus; (2) curia; (3) Palatium auguſtale. A

Πρυτανεύω, f. εύσω, ſenator ſum, aut magiſtratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, ſummam poteſtatem teneo, præſes ſum; (2) rego, moderor, adminiſtro; (3) ſuppedito, ſubminiſtro, procuro. Τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, Iſocr. περὶ εἰρήνης, Ariſtot. Πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι, Hom. in Apoll. 68. A πρύτανις. Unde

Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, ad πρύτανιν, pertinens.

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis Senator ex numero 500, quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat; (2) in aliis civitatibus interdum ſummum magiſtratum notat, unde (3) ſummus magiſtratus, ἄρχων ὕπατος; (4) princeps in aliquo genere artis aut rei; (5) curator, præfectus alicujus rei, diſpenſator, vid. *Ern.*

Πρὼ, πρῴ, & πρῶ, *Adv.* manè. Ex πρωΐ.

Πρώην, *Adv.* nuper, ante, olim, Ph. pro πρωΐην ſc. ὥρην.

Πρωθήβης, ȣ, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ἕκτα πρωθήβην Ὑάκινθον, Nic. Th. 905. Ex πρῶτος, & ἥβη.

Πρώθηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πρωθύστερος, præpoſterus, Gl. V. πρωθύστερον, præpoſterum, Gl. V. Ab ὕστερον.

ΠΡΩΙ', *Adv.* manè; (2) maturè, tempeſtive; (3) præmaturè, ante tempus. *Compar.* πρωΐτερος, έρα, ερον, & *Superl.* πρωϊαίτατος. Hinc

Πρωΐα, ας, ἡ, ſcil. ὥρα, matutinum tempus.

Πρωϊαίτατα, admodum tempeſtivè, præmaturè.

Πρωϊαίτερον, citiùs; (2) maturiùs.

Πρωϊάνθης, έος, ὁ ϗ ἡ, maturè vel præmaturè florens. Ex πρωΐ, & ἄνθος.

Πρωϊβλαστέω, maturè germino. A

Πρωϊβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maturè germinans. Ex πρωΐ, & βλάστη, *germen.*

Πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura ſeu præcox germinatio. A πρωϊβλαστέω.

Πρωϊζὰ, vel πρώϊζα, *Adv.* non ita dudum, hodie manè; (2) præmaturè, citiùs, intempeſtivè, ante tempus. A πρωΐ. Unde

Πρώϊζον, vel πρωϊζὸν, idem; (2) heſternum; (3) nudius tertius.

Πρωΐθεν, *Adv.* à mane, à tempore matutino.

Πρωϊκαρπέω, maturè fructus reddo.

Πρωϊκαρπία, ἡ, matura fructuum editio.

Πρωΐκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus maturè proveniunt.

Πρώϊμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maturus, tempeſtivus, Ph. πρώϊμον, præcox. A πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Πρώϊον, ȣ, τὸ, hora matutina. A πρώϊος.

Πρώϊος, ία, ιον, matutinus. A πρωΐ. Hinc

Πρωϊότης, ητος, ἡ, præcox maturitas.

Πρωϊσπορέω, præmaturè ſero, maturè ſemino. A

Πρωΐσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui maturè ſeritur; (2) præmaturè ſerendus. A σπείρω.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, podex, anus, culus.

Πρωκτοτηρέω, ῶ, nates ſpecto, obſervo, Ariſtoph. Eq. 874. ut & πρωκτοπεντετήρις.

Πρὼν, ωνὸς, ὁ, locus acclivis, collis; (2) vertex ſeu cacumen montis. A πρωών.

Πρὼξ, ωκὸς, ὁ, gutta, ſtillicidium, *propriè* roris, Call. in Apoll. 40. A πρωΐ.

Πρῷος, idem quod πρώϊος.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis; (2) hinc *tropicè*, os, adſpectus, quod ab *adj.* πρωρὸς. A πρό.

Πρωράζω, in prorâ deprimo; πρωράζεσθαι, dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. A præc.

Πρώραθεν, *Adv.* è prora. Ab eod.

Πρωρατεύω, fut. εύσω, ſum proreta, ſeu in prorâ navem rego. A

Πρωράτης, ȣ, ὁ, proreta, qui navem in prorâ regit. A πρώρα.

Πρωρατικὸς, ἡ, ὸν, ad proram pertinens, qui eſt in prorâ.

Πρωρεὺς, έως, ὁ, proreta, Ph. A πρώρα.

Πρῶτα, *Adv.* primùm. A πρῶτος.

Πρωτάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui primo aliquid nunciat, prænuncius.

Πρωτάγρια, ίων, τὰ, venationis primitiæ, prima captura. Callim. in D. 104. Ab ἄγρα.

Πρωταγωνιστέω, primas partes in ſcenâ ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam orationem in judicio habeo. A

Πρωταγωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, primarum partium actor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet, præſtantiſſimus.

Πρώταθλος, ȣ, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλον.

Πρωταίτιος, ὁ ϗ ἡ, qui maximè in culpâ eſt.

Πρωταίχμια, & πρωταίχμεια, τὰ, præda præmio data. Ab αἰχμή.

Πρώταρχος, ȣ, ὁ, dux primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος, & ἄρχος.

Πρωτεία, ας, ἡ, primatus. A πρῶτος.

Πρωτεῖον, ȣ, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.

Πρωτέκδικος, ὁ, primus defenſor.

Πρωτερικὴ, ῆς, ἡ, ſc. συκῆ, ficus, quæ prius fructum ſuum quam aliæ maturat, præcox ſeu feſtina ficus. A πρωΐ, alii tamen à πρότερος, deducunt, ſed & προτερικὴ, ſcribunt, non benè.

Πρωτεύω, f. εύσω, primus ſum, primas partes teneo, principatum obtineo, ſummo honore habeor; πρωτεύων, principalis, Gl. V. Πρωτευȣ́σαι ἐν ταῖς πόλεσι γυναῖκες, Iſocr. κατὰ δόξαν, Plut. τῆς Ἑλλάδος, id. A πρῶτος.

Πρωτηρότης, ȣ, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει, Heſiod. Op. 488. Ex Ἀρότης.

Πρωτιστεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.

Πρώτιστον, & πρώτιστα, *Adv.* primùm, primo loco, ante omnia. A

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus, Il. 2, 702. A πρῶτος.

Πρωτόαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primùm mare expertus, primùm navigans. Ab ἅλς, *mare.*

Πρωτοβαθρέω, ῶ, f. ήσω, in primis ſubſelliis, aut in ſubſelliis primum colloco. A

Πρωτόβαθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in primis ſubſelliis aut in ſubſelliis judicium primus ſedet, qui in loco primo ſeu eminentiſſimo ſedet. Ex πρῶτος, & βάθρον.

Πρωτοβολέω, primus jaculor; (2) primum protrudo, vel emitto. A

Πρωτοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primus jaculatur. Ex ϖρῶτος, & βάλλω. Unde

Πρωτόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primum feritur; (2) equus qui primum dentes edidit.

Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, coloſtrum, i. e. lac primum poſt partum, quod ſponte concreſcit.

Πρωτόγαμος, ὁ ϗ ἡ, primas nuptias agens.

Πρωτογένειος, εία, ειον, primogenitus. Ex ϖρῶτος, & γείνομαι.

Πρωτογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; ϖρωτογενέστερος, antiquior. Ex iiſd.

Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, quod primùm enatum eſt.

Πρωτογέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, primogenitus, Ph.

Πρωτογεύστης, ου, ὁ, præguſtator, qui primus guſtat, Ph. guſtator. Ex γεύω.

Πρωτογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui primus ſententiam dicit, princeps ſenatûs. A γνώμη.

Πρωτόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, primigenius, primigenus, primogenitus, primitivus. Ex ϖρῶτος, & γέγονα, à γίνομαι.

Πρωτογόνος, ου, ἡ, primum pariens, primum enixa. Ex iiſd.

Πρωτογύναικες, ων, οἱ, qui primi uxores ducunt, *Heſ.* Ex γυνή.

Πρωτοδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui primus ſcit, qui primus didicit. Ex δαίω.

Πρωτόζευκτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πρωτόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, primis nuptiis junctus, primùm matrimonio junctus. A ζυγὸς.

Πρωτόθετον, τὸ, primitivum verbum. A τίθεμαι.

Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima convivii portio. Ex θοινὴ, *convivium.*

Πρωτόθρονος, ὁ, ἡ, primo throno ſedens.

Πρωτόθροος, *contr.* ϖρωτόθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. primiſonus, primo ſono editus; (2) primo locutus. Πρωτόθροος κήρυξ, Nonn. Paraphr. 3, 26. Conf. & 6, 45.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in conſeſſu aliquo locus.

Πρωτοκήριος, ου, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex κῆρος, *cera*, quia primus in tabulâ ceratâ ſcribebatur.

Πρωτόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, primò vocatus.

Πρωτοκλισια, ας, ἡ, primus in convivio locus.

Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, inauguratio, cum quis primam ſedem v. gr. imperii occupat. Ex κλίσις, *inclinatio.*

Πρωτοκόμιον, ου, τὸ, prærogativa. A κομίζω.

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, prima tonſio. A

Πρωτόκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, primùm tonſus, qui primùm tondetur. Ex κουρά.

Πρωτοκτίστης, ου, ὁ, primò creans.

Πρωτόκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, primò conditus ſeu creatus, Gl. V. primitivus.

Πρωτοκτόνος, qui primus occidit.

Πρωτόκτονος, qui primus occiſus eſt.

Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.

Πρωτόλειον, ου, τὸ, ſeu ϖρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ ſeu manubiarum; (2) quævis primitiæ. Ex λεία, *præda.*

Πρωτολογέω, primus dico; primas dicendi partes ſortitus ſum:

Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, ſermonis principium. A

Πρωτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prior verba facit, qui primo loco loquitur.

Πρωτολοχία, ας, ἡ, prima acies, ordo primipilarium. Ex λόχος.

Πρωτόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, princeps vates.

Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus teſtis, qui primus mortem paſſus ob Chriſt. religionem.

Πρωτόμισθος, ον, primus mercede conductus.

Πρωτόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, primus mortuus.

Πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, *Heſ.*

Πρῶτον, *Adv.* primùm, primò, primo loco, ante omnia. A πρῶτος.

Πρωτονέως, ω, ὁ, ἡ, qui primùm navigat.

Πρωτοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens fabricatus, recens compactus; Il. 5, 194. A ϖηγνύω.

Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quid primùm adficitur non per conſenſum alterius, initium percipiendi mala:

Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primò patior, ſeu primùm afficior, (vid. Ern.) A

Πρωτοπαθὴς, ὲς, qui primus incommodo afficitur, vel malum ſentit. A ϖάσχω.

Πρωτοπαθῶς, *Adv.* ante alios malum ſentiendo.

Πρωτόπαλος, ου, ὁ, luctator primarius.

Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor. A ϖατήρ.

Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, Ph.

Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Ph. A

Πρωτόπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rei alicujus primus periculum fecit, qui aliquid primum eſt expertus. Ex ϖεῖρα.

Πρωτοπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, primum ſeu præcipuum damnum adferens. A ϖῆμα.

Πρωτοπλασις, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, procreandi v. gr. ſobolem.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus fictus formatuſque eſt, primus homo.

Πρωτόπλοος, *contr.* πρωτόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, primò navigationem expertus, qui primus navigandi fecit periculum.

Πρωτοπολίτης, ου, ὁ, princeps, Ph. ϖρωτοπολῖται, proceres, optimates, Ph.

Πρωτοπορεία, ας, ἡ, præeundi dignitas; (2) primum agmen in bello, prima acies.

Πρωτοπόρος, ὁ, qui primus vadit, tranſit.

Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio; (2) quod primùm exigitur. A ϖρᾶξις.

Προτόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, primum proferens radicem. A ῥίζα.

Πρωτόῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primùm defluxit, *Epith.* vini & lactis. Ex ῥύω.

Πρῶτος, ϖρώτη, ϖρῶτον, primus; (2) prior, præſtantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superl.* à πρὸ, pro ϖρότατος, unde *Ion.* fit πρόατος, & *Att.* ϖρῶτος. Hinc οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates, Gl. V. τὴν ϖρώτην, ſc. ὥραν, primum; τὰ ϖρῶτα, ſc. γέρη vel γέρα, primæ partes.

Πρωτοσέληνος, ον, prima dies, initium menſis. A σελήνη.

Πρωτοσπόρος, ου, ὁ, qui primus ſerit, aut ſevit, progenitor, parens. At ϖρωτόσπορος, primò ſeminatus, primò ſatus.

Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus. A στάσις.

Πρωτοστατέω, primus in ordine ſto, antiſtitor, ſeu anteſignanus ſum. A

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus ſtat in acie, Ph. princeps, dux; ϖρωτοστάται, primores, Gl. V. Ex ἵστημι.

Πρωτόσφακτος, ον, primus omnium interfectus. A σφάττω.

Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, jus primogenituræ. A

Πρωτοτοκεύω, primogenituræ jura tribuo.

Πρωτοτοκία, ίων, τὰ, vide ϖροτοτοκεῖα. A

Πρωτοτόκος, ου, ἡ, quæ primum peperit, primipara, Gl. V. Il. 17, 5. Ex ϖρῶτος, & τίκτω.

Πρωτότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ille, ante quem nullus alius ex iiſdem parentibus editus eſt. Ph. primogenitus, primitivus. Ex iiſd.

Πρωτοτομέω, primùm cædo ſeu ſeco, in primis puto. A

Πρωτότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primus cæſus & putatus eſt. Ex ϖρῶτος, & τέμνω.

Πρωτοτυπία, ἡ, eſt verborum ϖρωτοτύπων. 2.)

Πρωτότυπον, ου, τὸ, originale, principale, Ph. (2) verbum ϖρωτότυπον, ſeu primitivum. à Gramm. opp. κτητικοῖς, ut ἕλλην, à quo κτητικὸν ἑλληνικὸς; dicitur & ἁπλοῦν. (3) in Dialecticis ϖρωτότυπα, prædicamenta, Phil. A

Πρωτότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, exemplar, ex quo ſimile facimus, Gl. V. primitivus, principalis.

Πρωτοτύπως, *Adv.* principiò, Gl. V. principaliter, primitivè.

Πρωτοΰπνιον, τὸ, primus ſomnus. Ex ὕπνος.

Προτουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, primas in opere aliquo partes obtinens, primariò efficiens. Ex ἔργον.

Πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio. A

Πρωτοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, primò apparens. Ex φαίνομαι.

Πρωτοφόνος, ου, ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain.

Πρωτοφορέω, primus ſeu inter primos gero aliquid.

Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primus prodit; primitiæ, omninoque quod quis primo loco fert. A præc.

Πρωτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, primò natus ſeu exortus. Ex φύομαι.

Πρωτόχνοος, *contr.* ϖρωτόχνους, ου, ὁ ϗ ἡ, primam lanuginem habens.

Πρωτόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, primævus, Gl. V.

Πρωτόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, primùm effuſus.

Πρώτως, *Adv.* primùm, primo loco, ante omnia, primò, primariò, i. e. per ſe & ſuâ naturâ, non per accidens, Gl. V. primò, primitùs. A ϖρῶτος.

ΠΡΩ´ΩΝ, ονος, ὁ, idem quod πρῶν.

Πταίη, 3. ſing. aor. 2. opt. act. v. πτῆμι.

Πταίοισαν, *offendentem*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ϖταίουσαν, à πταίω.

ΠΤΑΙ´ΡΩ, ſternuo, ſternuto; ἔπταρον, aor. 2. Od. 17, 541.

Πταίσειν, f. 1. inf. act. v. ϖταίω.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offenſio, lapſus, Ph. (2) culpa, noxa, delictum, menda, error; (3) calamitas bellica.

Πταισμάτιον, ου, τὸ, offenſiuncula, Gl. V. A

ΠΤΑΙ´Ω, fut. ϖταίσω, impingo, offendo, titubo, vacillo, labor; (2) pecco, erro; (3) cladem accipio, fortunâ adverſâ utor. Τῇ γνώμῃ ϗ τύχῃ πταίειν, Herodian. Μὴ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλὰς, cedat, Thuc.

Πτακὶς, ίδος, timor, pavor. A πτήσσω.

Πτάκισμα, ατος, τὸ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A præc.

Πτάμενοι, nom. pl. præſ. part. med. v. πτῆμι.

Πτᾶξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πτακὶς.

Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus qui in cacumine capitulum habet, quod acri odore ſuo ſternutare cogit. A

Πταρμικὸς, ἡ, ὸν, qui ſternutare poteſt vel ſolet; (2) ſternutare cogens. A

Πταρμὸς, οῦ, ὁ, ſternutatio, ſternutamentum.

Πτάρνομαι, ſternuo; ſternuto, Ph. Πτάρνοιντο, Ariſtot. 3. pl. opt.

Πτάρνυμαι, idem. A πταίρω.

Πτάρνυμι, ſternuo; Gl. V. Ab eod.

Πτάτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔπτατο, à πτῆμι.

Πτάω, πτῶ, eſt thema, unde πτήσσω, πτίσσω, πταίρω, πτύρω, πτύω, πτώσσω, &c. in quibus omnibus eſt ſignificatio commotionis, agitationis, &c. *Ern.*

ΠΤΕΛΕ´Α, ας, ἡ, ulmus. Hinc

Πτελέϊνος, ίνη, ινον, ulmeus, ex ulmo.

Πτεληών, ῶνος, ὁ, ulmetum, Gl. V.

Πτέλος, ὁ, aper. Πτέλας, Lyſ.

Πτέρινος, ον, alatus, pennatus, è pennis contextus, Gl. V. ϖτέρινον, plumatile. A ϖτερόν.

Πτέρις, ιδος, ſive ϖτερὶς, ίδος, ἡ, filix mas, *herba*, Gl. V. ϖτερὶς, βοτάνη, filix. Ab eod. *Angl.* Fern, *or* Brakes; (2) locus filicibus plenus, *Ern.*

ΠΤΕ´ΡΝΑ, *Ion.* ϖτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus, ϖτέρναι, calces, Ph. (2) inferior pars mali erecti, quæ ἱστοπέδῃ inſeritur. Ἐς σφυρὸν ἐκ ϖτέρνης, Il. 22, 397. (3) extremitas, ut montis, &c. poſtica pars, *Ern.*

Πτερνίζω, fut. ίσω, calce peto, contingo, vel ferio, Gl. V. ſupplanto, unde inſidior, decipio. A præc.

Πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis cacti, plantæ ſpinoſæ. Ab eod.

Πτερνίον, ου, τὸ, pernio, Gl. V. Ab eod.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, idem quod ϖτέρνα.

Πτερνισμὸς, οῦ, ὁ, ictus calcitrantis; (2) ſupplantatio, deceptio. A ϖτερνίζω.

Πτερνιστὴρ, -ῆρος, ὁ, qui calce petit, & verberat, qui calcibus ferire ſolet; (2) calcar:

Πτερνιστὴς, οῦ, ὁ, idem, R. Ab eod.

Πτερνοβάτης, ου, ὁ, qui calci inter ambulandum inſiſtit. Ex πτέρνα, & βαίνω.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, qui pernam rodit; nomen muris in Batrachom. ver. 222. Ex πτέρνα, & γλύφω. Πτερνοφάγοι, idem, ib. &

Πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, idem. A τρώγω.

Πτερνοκοπέω, ῶ, calcaneis ſeu pedibus ſtrepitum moveo, pedibus ſupplodo; (2) explodo, tumultuor. Ex πτέρνα, & κόπτω.

Πτεροδόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pennis agitatus, pennas, alas agitans, celer, *Epith.* navis. A δονέω.

Πτεροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, alis ſeu pennis veſtitus, alatus. Ex πτερὸν, & εἷμα.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris, Gl. V. volatilis. A

ΠΤΕΡΟ'Ν, οῦ, τὸ, ala, pluma, pinna; Ph. pinnula; al. Gl. V. penna; πτερὸν πλοίου, apluſtra, Ph. in veſte, idem quod πτερύγιον, *Etn.*

Πτερόομαι, πτεροῦμαι, plumeſco, Gl. V. *metaph.* attollor, quaſi alis; ἐπτερωμένος, alatus, p. part. paſſ. Ὑπὸ τοῦ τὸ ἓν ἰδεῖν ἱμέρου πτερωθεὶς, Philo. A πτερόω.

Πτεροποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, varias & pictas pennas habens.

Πτερόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, alatos pedes habens, Gl. V. alipes.

Πτερορρέω, ῶ, pennas amitto. Ουκ' ἄλλα τὸν χειμῶνα πάντα, τὰ ὄρνεα πτερορρεῖ, Ariſtoph. Av. 106. A πτερὸν, & ῥέω.

Πτερορρυέω, idem. Καλλιας ἄρ' οὗτος ὁ ὄρνις ἐςὶν; ὡς πτερορρυεῖ, Ariſtoph. Av. 291. A ῥύω.

Πτερότης, ητος, ἡ, pennatus. A πτερόν.

Πτερόφοιτος, όν, alatus. A φοιτάω.

Πτεροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliger, penniger. Ex πτερὸν, & φέρω.

Πτεροφυέω, pennas produco, plumeſco. A φύω.

Πτεροφυὴς, ὲς, alatus. Ex iiſd.

Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum productio.

Πτερόφυτος, ον, alatus.

Πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio; (2) metaph. erigo, uti ſpe; (3) de navi, cum paratur ad curſum. Ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις, Ariſtoph. Av. 1339. Λόγοισι τ' ἄρα ϗ πτεροῦνται, ib. 1452. A πτερὸν.

Πτερύγεσσι, dat. pl. *Ion.* pro πτέρυξι, à πτέρυξ.

Πτερυγίζω, fut. ίσω, pennas roſtro purgo; (2) alas pando ſeu explico, tento volatum, de pullis avium; (3) fruſtra & inaniter conor, Gl. V. πτερυγίζειν, criſſare. Ἀλλὰ φλυαρεῖς ϗ πτερυγίζεις, Ariſtoph. Plut. 574. A πτέρυξ.

Πτερύγινος, plumarius, Adject. Gl. V.

Πτερύγιον, ου, τὸ, alula, plumula; (2) pinnaculum, ſeu pinna in ædificio; (3) ſumma auricula, Dim. (4) in veſte anguli extremi; (5) extremitas ut gubernaculi, &c. A πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ, & εἶδος.

Πτερυγοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, penniger; (2) agmen quoddam militare; (3) curſor tabellarius ſurrectas in capite pennas gerens, ut Mercurius, paraſitus. Ex πτερὸν, & φέρω.

Πτερυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, alæ ſpeciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) ſcapulas exſtantes habens. A πτέρυξ.

Πτερυγωκὺς, vel πτερύγωκις, έος, ὁ ϗ ἡ, alis celer. Ex πτέρυξ, & ὠκύς.

Πτερύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna; (2) extremitas, quod à πτερυγάω.

Πτερυγωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτερὸν.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plauſus; (2) conatus volandi in pullis. A

Πτερύσσομαι, ξομαι, alis latera ferio; (2) geſtio ſeu paſſis alis geſtio, gaudeo, lætor. Lyſ. 1106. A πτέρυξ.

Πτερύομαι, idem.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennoſum in avibus tegmen; (2) pinnæ murorum. A πτερὸν.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem; (2) pennarum productio.

Πτερωτὴς, οῦ, ὁ, qui alas addit, qui alis ſublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, Gl. V. Ab eod.

Πτέσθαι, aor. 2. inf. med. pro πτᾶσθαι, à πτῆμι. Unde

Πτηκτικὸς, ἡ, ὸν, pavidus, aptus ad trepidandum, ut pauper, *Etn.* A πτήσσω.

Πτῆμα, ατὸς, τὸ, volatus, Gl. V.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. Verbum inuſ. unde tamen ἵπταμαι & alia deſcendunt.

Πτῆναι, *volaſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Πτηνολέτις, νεφέλη, aves perdens, vel perimens laqueus, vel rete. Ab ὄλλυμι.

Πτηνοπέδιλος, ον, alatos calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτηνὸν οῦ, ales, avis, ſc. ἔθνος. A πτῆμι.

Πτῆξαι, aor. 1. inf. act. v. πτήσσω.

Πτήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi πτῆμι.

Πτῆσις εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, f. ξω, propriè de ave cum frigore metuve alas contrahit; (2) metu contrahor, expaveſco, fugio, me abſcondo, Gl. V. extimeſco; (3) perterrefacio, Il. ξ. 40, ſed lectio variat. Σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι, Soph. Aj. 171. Ὁπότ' ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον, Ariſtoph. Lyſ. 773. Πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἔπτηξε, Eur. Supp. 269. A πτοέω.

Πτητικὸς, ἡ, ὸν, volatilis. A πτῆμι.

Πτητικῶς, *Adv.* volatilium modo, Suicer.

Πτίλλος, lippus, Ph. vide πτίλος, quæ melior eſt lectio.

Πτιλοβάφος, ου, ὁ, plumarius, Ph. Ex πτίλον, & βάπτω.

Πτίλον, ου, τὸ, penna mollis, Ph. pluma.

Πτιλόνωτος ον, *Epith.* avis, cui tergum eſt pilis mollibus obſitum.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, cui ex ciliis pili periere; (2) lippus. Hinc

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum è palpebris calloſis & rubentibus; (3) lippitudo.

Πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, pennatus ſeu pinnatus; (2) membranâ ſiccâ volans. Ab eod.

Πτισάνη, ſeu πτισσάνη, ῆς, ἡ, ptiſana, i. e. hordeum piſtum & à cortice purgatum; potio vel ſorbitio è tali hordeo.

Πτισανορροφία, ἡ, ſorbitio ptiſanæ.

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum, à cortice purgatum, & comminutum.

Πτισμὸς, οῦ, ὁ, contuſio, comminutio tundendo facta. A

ΠΤΙ'ΣΣΩ, tundo; (2) pinſo; (3) decortico. Ἐπτισμέναις κριθαῖς, Ariſtot.

Πτιςικὸς, ἡ, ὸν, piſtioni aptus, qui contundi, comminui poteſt. A πτίσσω.

Πτόα, ας, ἡ, pavor, conſternatio, metus; (2) impotens amor.

ΠΤΟΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, metu conſterno, terrefacio, exterreo; obſtupefacio, attonitum reddo, Ph. (2) amore, cupiditate aliquâ vehementi incendo, etiam lætitiâ effero; πτοῶ, terreo, territo; πτοοῦμαι, trepido, paveo, paveſco, expaveſco, Gl. V. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. V. p. part. paſſ. percuſſus amore. Μή τις σ' ἴδῃ ςείχουσαν ἐπτοημένην, Eur. Iph. in Au. 1054. Hinc

Πτοηθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ. v. πτοέω.

Πτόησις, εως, ἡ, idem quod πτόα.

Πτοία, ας, ἡ, idem. Hinc

Πτοιάλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus; (2) amore, cupiditate incenſus.

Πτοιάω, ῶ, idem quod

Πτοιέω, ῶ, f. ήσω. Μοὶ ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν, Moſch. 4, 122. A

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ου, ὁ, timor, metus. A πτοία.

Πτοιοῦμαι, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro πτοιέομαι, à πτοιέω, *Poet.* pro πτοέω.

Πτολεμίζω, Il. 13, 644. Pro πολεμίζω.

Πτολεμιςὴς, οῦ, ὁ, pro πολεμιςής.

Πτολεμόνδε, ad vel in bellum; pro πολεμόνδε.

Πτόλεμος, ου, ὁ, bellum, pugna.

Πτολίαρχος, ου, ὁ, præfectus aut princeps urbis, vel pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum.

Πτολίεσσι, dat. pl. *Att.* & *Ion.* pro πόλεσι.

Πτολιπόρθης, ου, ὁ, idem quod

Πτολιπόρθιος, ου, ὁ, orbium populator, vaſtator ſeu everſor. Od. 9, 504. Ex πτόλις, & πορθέω.

Πτολίπορθος, idem, Il. 2, 278.

Πτολιπόρθῳ, dat. ſing. *Att.* pro πολιπόρθω.

Πτόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ. Pro πόλισμα.

Πτορθάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ramos habens ſpinoſos ſeu aculeatos. Ex πτόρθος, & ἄκανθα.

Πτόρθοιο, gen. ſing. *Ion.* pro πτόρθου, à

Πτόρθος, ου, ὁ, ramus, ſurculus. Ab ὀρθός.

Πτοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terrore perculſus, perterrefactus, pavidus. A πτοέω.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter ſpuo, os ſputo plenum habeo. A πτύαλον, ſive πτύελον. Hinc

Πτυαλισμὸς, vel πτυελισμὸς, ου, ὁ, ſcreatus, exſcreatio; (2) crebra ſputi ejectio.

Πτύαλον, τὸ, ſputum. A πτύω.

Πτυαριον, τὸ, parvum ventilabrum. A πτύον.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, ſinus, ſinus rei complicatæ. Il. 5. 315. A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ου, τὸ, parva plicatura, Dim.

ΠΤΥ'ΓΞ, γὸς, ἡ, ptynx, avis genus.

Πτυελίζω, ſalivâ abundo, *Hipp.* A πτύελον.

Πτυελισμὸς, οῦ, ὁ, qu. dic. ſalivatio, ſalivæ abundantis fluxus. A præc.

Πτύελον, ου, τὸ, vas, in quod ſputum ejicitur.

Πτυκτίον, ου, τὸ, ruga; (2) libellus plicatilis, pugillares. A

Πτυκτὸς, ἡ, ον, plicatus, plicatilis. A πτύσσω.

Πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura; (2) ruga & ſinus veſtis; (3) lamina pugillarium; πτύχες, januæ valvæ, Gl. V. tabella; (4) ſinus clivi, valles montium. Il. 20, 22. Ab eod.

Πτύξας, aor. 1. part. act. v. πτύσσω.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, pala, Ph.

Πτυόφι, *Poet.* ventilabro. Il. 13, 588.

Πτυρμι, τὸ, idem quod

Πτυρμὸς, οῦ, ὁ, pavor, conſternatio.

Πτυρτικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè conſternatur. A

Πτύρω, f. ρῶ, conſterno, terrefacio, terreo; πτύρομαι, trepido, Ph. πτύρεται, conſternatur, Ph. Μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, Phil. 1, 28.

Πτύσις, εως, ἡ, exſcreatio, ſputi ejectio.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, ſputum. Ab eod.

Πτυσμὸς, οῦ, ὁ, ſputatio, exſpuitio. Ab eod.

ΠΤΥ'ΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas & ſinus contraho; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus, p. part. paſſ. πτυχθεὶς, plicatus, aor. 1. part. paſſ. Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, complexus, Soph. Oed. Col. 1606.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura; (2) pl. veſtes inpr. duplices. A præc.

Πτυχθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. πτύσσω.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus, ſeu codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis ſcriptum. Ab eod.

Πτυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, multas habens plicas, rugoſus, plicatilis. A πτυχή.

ΠΤΥ'Ω, fut. ύσω, ſpuo, exſpuo, exſcreo; (2) contemno, deſpuo. Τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, Theocr. 6, 39. Πτύσας προσώπῳ, Soph. Antig. 1246. Αἷμα παχὺ πτύοντα, Hom. Il. 23, 697.

Πτωκάζεμεν, *Ion.* pro πτωκάζειν, à

Πτωκάζω, metu contrahor, expaveſco; Il. 4, 372. A πτώξ. Unde

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax.

Πτῶμα, ατος, τὸ, caſus, lapſus; (2) clades; (3) delictum ſeu erratum; (4) cadaver. A πίπτω. Hinc

Πτωματίζω, fut. ίσω, cadere facio, vel præcipito.

Πτωματὶς, ἰδος, ἡ, poculi ſeu alîus vaſis genus. Ab eod.

Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus; (2) *ſubſtant.* pro lepore, Il. 17, 676. Æſchyl. Agam. 141. A πτοέω.

Πτώσιμος, ίμη, ιμον, caducus; πτώσιμον, πτῶμα ἐπὶ νεκροῦ, cadaver, Gl. V. Æſchyl. Agam. 678. A πίπτω.

Πτῶσις, εως, ἡ, caſus, ruina. Ph. ſtrages; Al. Gl. V. Ab eod.

Πτώσσῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. πτώσσω.

Πτώσσοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro πτώσσουσι, à

Πτώσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expaveſco, metu perculſus concido, abſcondo me præ metu; (2) timidè mendicans oberro, mendico. Ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν, Eur. Bacc. 223. A πτοέω.

Πτώσω, f. 1. ind. act. verbi πίπτω.

Πτωτικὸς, ἡ, ὸν, caſualis, Vox Gramm. A

Πτωτὸς, ἡ, ὸν, qui cadere poteſt vel ſolet, caducus. A πίπτω.

Πτωχαλάζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pauper arrogans, ap. Athenæum. Ex πτωχὸς, & ἀλάζων.

Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel ſemper eſuriens. A πτὼξ, vel πτωκὸς, ſed verbum eſt dubium.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, paupertas:

Πτωχεῖον, ου, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus mendicorum. A

Πτωχεύω, fut. εύσω, pauper ſum, mendico; πτωχεύεσκον, mendicabam, imperf. *Ion.* pro ἐπτώχευον. Ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν, 2 Cor. 8, 9. A πτωχὸς.

Πτωχίζω, fut. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod. Unde

Πτωχικὸς, ἡ, ὸν, mendicus; (2) mendico conveniens.

Πτωχίστερος, Compar. irregul. A πτωχὸς.

Πτωχοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχόμουσος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauper Muſis, i. e. imperitus. Ex πτωχὸς, & μοῦσα.

Πτωχοπλούσιοι, qui paupertatem mentiuntur; qui ſpecie paupertatis reipsâ ſunt ditiſſimi.

Πτωχοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ad mendicitatem redigens. A ποιέω.

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, propriè timidus; (2) mendicus, pauper, egenus, Ph. A πτώσσω.

Πτωχότατος, pauperrimus. A præc.

Πτωχοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis mendicis deſtinatus.

Πτωχοτροφέω, pauperes alo.

Πτωχοτροφία, ἡ, mendicorum nutritio. A

Πτωχοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχὸς, & τρέφω.

Πυανέψια, ων, τὰ, feſtum Athenis. A

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina ſeu fabæ coquuntur. Ex πύανον, & ἕψω.

Πυανεψιῶν, ῶνος, ὁ, menſis, cujus initium eſt, quando Sol Scorpionem ingreditur, Gl. V. October. A præc.

Πυάνιος, ου, ὁ, fabaginus, ex leguminibus. A

Πύανον, ου, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.

ΠΥ'ΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac à partu. Hinc

Πυαρίτης, ου, ὁ, idem.

Πυγαῖα, ων, τὰ, nates, clunes. A

Πυγαῖος, αία, αῖον, poſticus, ad nates pertinens; (2) ſalax, libidinoſus; (3) cinædus.

Πυγαλία, ας, ἡ, natium morbus, ficus in natibus enaſcens, *Stralo lib.* 13. Ab eod.

Πύγαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, nates albas habens, effeminatus, *Subſt.* aquilæ genus caudâ albicante, albicilla. Ex πυγὴ, & ἀργὸς.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adv.* ſecundum clunes, vel nates, averſè. A πυγή.

Πυγίδιον, ου, τὸ, exiles nates, clunes aridæ & depreſſæ, Dim. Ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio; (2) pædico; πεπυγισμένος, pædicatus, Ph. p. part. paſſ. Ab eod. Hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio, quâ nates alicujus verberantur; pædicatio.

Πυγιστὴς, οῦ, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum pygmæis pugnans; *Epith.* gruis. Ex μάχομαι.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, æquans ſex explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, puſillus homo. A πυγμή.

Πυγμαχέω, ῶ, pugilatu decerto, *Apoll.*

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πὺξ, & μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) menſura ſpatii, à cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gl. V. cæſtus; pugilatus. Πυγμὴν ϗ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι, *Plut.* A πύξ.

Πυγμῇ, *Adv.* crebrò; (2) enixè. A πυγμή, cujus propriè eſt dativus.

Πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολαμπὶς, ιδος, ἡ, cicindela, inſecti genus, cujus clunes ſeu nates noctu lucent. Ex πυγὴ, & λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, menſuram cubiti æquans. A πυγών.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, *Epith.* meretricis, quaſi clunes ornans. Ex πυγὴ, & στέλλω.

Πυγούσιος, ου, ὁ, idem quod πυγνιαῖος, Od. 10, 517. A

Πυγὼν, όνος, ὁ, vide πυγμη, (2). A πύξ.

Πυδαρίζω, ſalio, ut ποδαρίζω; (2) reſilio; (3) calcitro; calce nates ferio.

Πυέλιον, ου, τὸ, labrum ſeu ſolium æreum, in quo ſe lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavum annuli, in quod gemma inſeritur, pala annuli. Ab eod.

Πυελον, ου, τὸ, idem quod

ΠΥ'ΕΛΟΣ, οῦ, ὁ, vel ἡ, ſolium, loculus in quo mortui cadaver deponitur; (2) ſolium balneare; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur. Hinc

Πυελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, concavus in modum πυέλου.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, vide πυτία.

Πυέω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, ſuppuratio, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eod.

Πυθάγόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pythagorâ ortus, Pythagoreus. A πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ ſectator ſum.

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, ſectatrix Pythag. Philoſophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, ſectatio, ſtudium Philoſophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγοριστὰς, *Dor.* pro Πυθαγοριστὴς, Pythagoræ ſectator.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ου, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος, vel à πύθεσθαι, *Ern.*

Πυθέσθαι, a. 2. inf. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθευ, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro πύθου.

Πύθῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. πύθω.

Πύθηαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθῃ, à πυνθάνομαι.

Πυθία, ας, ἡ, ſc. ἱέρεια, Pythia Apollinis ſacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, Pythia, feſtum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum ſerpentem Pythonem. Ab eod.

Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam πυθαίζω, ſed malè.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia; (2) ſacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. Ex πύθιος, & νίκη.

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos vel Apollinem Pythium ſive Pythonem etiam & Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, à ſerpente Pythone ei impoſitum, quem jaculis ſuis interemiſſe fertur. A πύθων.

Πυθίων, ονος, ὁ, Pythion, bulbi genus.

Πυθμενόθεν, funditùs, prorsùs, omninò. A

ΠΥΘΜΗ'Ν, ένος, ὁ, fundum, ima pars, radix, arboris; (2) ramus, propago, culmus, LXX.

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο, à πυνθάνομαι, Il. 1, 257.

Πυθόκραντος, ον, ab Apolline prædictus & certo futurus. A κραίνω.

Πυθοκτόνος, ὁ, *Epith.* Phœbi, interfector ſerpentis, v. πύθων.

Πυθόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus à Phœbo. A πύθιος, & λαμβάνω.

ΠΥ'ΘΟΜΑΙ, audio.

Πυθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, Pythicus vates.

Πυθόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο.

Πυθόχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. Ex πύθιος, & χράω, *oraculum edo.*

ΠΥ'ΘΩ, f. πύσω, putrefacio, & πύθομαι, putreſco, putreſio. Ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος, Heſiod. Ἔργ. 624.

Πυθώ, οῦς, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini ſacra.

Πυθῶδε, *Adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθώ.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel ſerpens, quem Apollo interemit, unde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia ex putredine terræ ortus credebatur. Hinc

Πυθωνικὸς, ἡ, ὸν, Pythonicus; (2) à ſpiritu divinatorio correptus.

Πύιον, ου, τὸ, pro πύον, *Heſ.* Kuſt.

ΠΥ'ΚΑ, *Adv.* densè, ſpiſsè; (2) prudenter, accuratè; adfabrè. Il. 5, 70.

Πυκάζω, fut. άσω, denſo, ſtipo; (2) tego, intego, contego; (3) orno, exorno; πεπυκασμένος, denſatus; p. part. paſſ. Ph. crinitus. Στεφάνοις πυκασθεὶς, Eur. Alc. 792. Κόσμῳ πυκάζω τῷδ', id. Herac. 725. Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας, circumtexit, Il. 17, 82. A πύκα.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act.

Πυκάσδεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν.

Πύκασμα, τὸ, idem quod ſeq. *Symm.*

Πυκασμὸς, οῦ, ὁ, denſatio; (2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, prudens, accuratus, ſedulus. Ex πυκινός, & μῆδος.

Πυκινὰ, *Adv.* frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκινὸς.

Πυκινᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν.

Πυκινᾶς, gen. ſing. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς.

Πυκινοκίνητος, ον, qui crebrò movetur.

Πυκινόρριζος, ον, multas & diffuſas latè radices habens. A ῥίζα.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, denſus, creber, frequens; (2) prudens, callidus; (3) elegans. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens. Ex φρήν.

Πυκινῶς, *Adv.* densè, ſpiſsè, crebrò, frequenter; (2) prudenter, ſapienter; (3) accuratè, firmiter. A πυκινὸς.

Πυκνὰ, *Adv.* crebrò, frequenter. A πυκνὸς.

Πυκνάζω, frequento, Gl. V. ſpiſſo, πυκνάζει, continuat, Ph. A πυκνός.

Πυκνάκις, *Adv.* frequenter. A πυκνά.

Πυκνόβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, densè germinans. Ex πυκνὸς, & βλαστάνω.

Πυκνογόνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſis geniculis conſtans, crebris diſtinctus geniculis & internodiis. Ex πυκνὸς, & γόνυ, *genu.*

Πυκνόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſos ſeu multos fructus habens.

Πυκνοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris ſe periculis objicit.

Πυκνόκομον, ου, τὸ, Pycnocomum, *herba.* Ex πυκνὸς, & κόμη.

Πυκνὸν, *Adv.* crebrò, frequenter. A πυκνός.

Πυκνοπνεύματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crebrò reſpirat. Ex πυκνὸς, & πνεῦμα.

Πυκνόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſos meatus habens, R.

Πυκνόπτερος, ον, denſas, i. e. firmas alas habens. A πτερον.

Πυκνόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſas aut crebras radices habens, qui eſt densâ radice. Ex Πυκνὸς, & ῥίζα.

Πυκνόῤῥαγος, ον, idem quod

Πυκνόῤῥαξ, ᾶγος, ὁ ϗ ἡ, denſus acinis.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, per Sync. à πυκινὸς.

Πυκνόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui densâ eſt carne, qui ſolidum habet corpus & ſucci plenum. Ex πυκνὸς, & σὰρξ, caro.

Πυκνοσπορέω, densè ſero vel ſemino; πυκνοσποροῦμαι, denſè ſeror. A

Πυκνόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſè ſatus, denſè ſeminatus.

Πυκνόστημος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſtis denſum ſtamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, crebris punctis diſtinctus, maculoſus.

Πυκνόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens columnas.

Πυκνότερον, *Adv.* ſæpiùs, crebriùs, ſpiſſiùs. Ph. A πυκνὸς.

Πυκνότης, ητος, ἡ, denſitas, ſpiſſitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνὸς.

Πυκνόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, crebros oculos ſeu gemmas habens.

Πυκνόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſa habens folia, denſus foliis.

Πυκνόω, denſo, ſpiſſo, ſpiſſifico, ſtipo; πυκνοῖ, denſat, Ph. πυγνοῦμαι, denſor; πυκνοῦται, ſpiſſeſcit, Ph. πεπυκνωμένος, denſatus, p. part. paſſ. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρόβει πυκνώσας, Ariſtoph. Nub. 702. Πυκνωθεῖσαι φλέβες, *Hippocr.* A πυκνός.

Πύκνωμα, ατος, τὸ, idem quod πυκνότης.

Πυκνῶς, *Adv.* denſè, ſpiſſè, crebrò. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, denſatio, ſpiſſatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικὸς, ἡ, ὸν, denſandi vim habens.

Πυκτεῖον, ου, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτὸς.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, Ph.

Πυκτευτὴς, οῦ, ὁ, pugil; pugnator, Gl. V. A

Πυκτεύω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos incutio. Ὥσπερ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ, Dem. A

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, Ph. pugnator. A πυξ.

Πυκτικὸς, ἡ, ὸν, pugilatui aptus. A præc.

Πυκτίον, ου, τὸ, idem quod

Πυκτὶς, ἰδος, ἡ, libellus ſeu tabella plicatilis. A

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus, pro πτυκτὸς. A πτύσσω.

Πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω.

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης, potius à πύξ, *Ern.*

Πυλαγόραι, οἱ, legati, qui à ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphyctyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publicè & de re publicâ mittebantur. Ex πύλαι, & ἀγορὰ. Hinc

Πυλαγορέω, ῶ, ſum Pylagoras.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ; vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, ſc. σύνοδος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, ſive Thermopylas haberi ſolebat. A πύλαι.

Πύλαιος, αία, αιον, qui eſt extra portas; (2) Pylis oriundus. Ab eod.

Πυλαΐτης, ου, ὁ, unus è vulgo, quod ad Thermopylas confluebat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.

Πυλαιτίς, ἰδος, ἡ, *epith.* Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi ſolebat. A πύλη.

Πυλαρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, janitor vel janitrix, R. Ex πύλη, & οὖρος, cuſtos portæ.

Πυλάρταο, gen. ſing. *Ion.* pro πυλάρτου, à

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas & benè compactas. Ex πύλη, & ἄρω, *apto.*

Πυλαωρὸς, οῦ, ὁ, portæ cuſtos. Ex πύλη, & οὖρος. Il. 21, 530.

Πυλεὼν, ῶνος, ὁ, veſtibulum, atrium, Ph. janua. A πύλη.

Πυλέων, gen. pl. *Ion.* pro πυλῶν, à

ΠΥ͂ΛΗ, ης, ἡ, porta, & *in Pl.* πύλαι, portæ; (2) fauces montium, quibus per illos tranſitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ & Thermopylæ dicuntur.

Πυληγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Pylo ortus ſeu oriundus, in inſulâ Pylo natus. Ex πύλος, & γίνομαι.

Πυληδόκος, ου, ὁ, janitor. Ex δέχομαι.

Πυλὶς, ἰδος, ἡ, portula. A πύλη.

Πύλος, ου, ὁ, porta, veſtibulum; (2) Pylus, inſula exigua ad Peloponneſum. A πύλη.

Πυλουρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, portæ cuſtos, Gl. V. janitor, janitrix, Ph. Ex πύλη, & οὖρος.

Πυλοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, portas ſuſtinens. Ex πύλη, & ἔχω.

Πυλόω, ῶ, f. ώσω, portis munio ſeu claudo. Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις, Ariſtoph. Av. 1163. A πύλη. Hinc

Πύλωμα, ατος, τὸ, porta ſeu janua.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium ſeu veſtibulum; (2) porta, oſtium, Ph. janua; πυλῶνες, januæ, Gl. V. A πύλη.

Πυλωρέω, portæ præſum cuſtodiæ. A

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos portæ, janitor; (2) cuſtos, defenſor; (3) introitus ſeu veſtibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη, & οὖρος, *cuſtos.*

Πύματα, & πύματον, *Adv.* ultimùm. A

Πύματος, η, ον, extremus, ultimus, poſtremus. Πυμάτης νυκτὸς, *Aret.* A πυθμήν.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundus in modio, &c. operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognoſco, reſciſco, certior fio, etiam ſentio, ap. Hom. (2) interrogo, quæro, ſciſcitor, Gl. V. conſulto, rogito, percontor, Ph. Ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι, Ariſtoph. Nub. 482. Ὡς ἐγὼ τῶν παραγεινομένων τινὸς ἐπυθόμην, à quodam, Xen. Παρὰ πολλῶν ἐστι πυθέσθαι, τοῖς εἰδέναι βουλομένοις, licet audire, Iſocr. Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδότων, Ariſtoph. Θεσμ. 603.

ΠΥ'Ξ, *Adv.* pugno vel pugnis. Il. 23, 621.

Πὺξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγή.

Πυξάκανθα, ης, ἡ, árbor quædam ſpinoſa. Ex πύξος, & ἄκανθα.

Πυξεὼν, ῶνος, ὁ, buxetum. A πύξος.

Πυξίδιον, ου, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella, Dim. à πύξιον.

Πύξινεος, έα, *Ion.* έη, εον, buxeus, è buxo. A

Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus, Ph. A πύξος.

Πυξίον, ου, τὸ, tabella ſcriptoria; (2) parva pyxis, Dim. à πύξος.

Πυξὶς, ἰδος, ἡ, pyxis, vaſculum è buxo teres & oblongum, & operculo clauſum, Ph. fritillum. A

ΠΥ'ΞΟΣ, ου, ἡ, buxus. Hinc

Πυξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, buxo abundans; (2) buxeus.

Πυοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, puri ſimilis, purulentus. Ex πύον, & εἶδος.

Πύον, τὸ, pus, ſanguis putrefactus; (2) pro πύος.

Πυοποιέω, ῶ, f. ήσω, pus moveo. A

Πυοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, pus movens, ſuppurationem adjuvans. Ex πύον, & ποιέω.

Πυοῤῥοέω, pure mano, pus effundo.

Πυόῤῥοια, ἡ, fluxus puris, ſuppuratio. A

Πυόῤῥοος, πυόῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, pure fluens, è quo pus manat. Ex πύον, & ῥέω.

Πύος, ου, ὁ, vel πυὸς, οῦ, ὁ, coloſtrum ſeu coloſtra, primum lac à partu in omnibus animantibus; πύος, εος, τὸ, pus.

Πυουλκὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, pus extrahens. Ex πύον, & ἕλκω, *traho.*

Πυόω, ῶ, f. ώσω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. Ab eod.

Πυππάζω, poppyſmate adulor, demulceo. A

ΠΥ'ΠΠΑΞ, vox palpi ſeu poppyſmatis.

ΠΥ͂Ρ, πυρὸς, τὸ, ignis; (2) febris.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum ſtrues igne ſubjecto ardens. A præc.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus. Il. 8, 477.

Πυραγρέτης καρκίνος, pro πυράγρα, qu. dic. cancer ignita tenens. Ex iiſd.

Πυράζω, exuro, cremo; (2) pro πυῤῥάζω, rubeo, rutilo. A πυρὰ.

Πυραίθω, ignem accendo. Ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν, Eur. Rheſ. 824.

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, qu. dic. ignea ſpina, i. e. valde urens & pungens, Nic. Th. 856.

Πυράκκιος, ία, ιον, rufus. Ex πῦρ, & ἄγω.

Πυρακτέω, in igne verſo & candefacio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iiſd.

Πυρακτόω, ῶ, f. ώσω, in igne verſo, candefacio; πεπυρακτωμένος, candefactus, perf. paſſ. part. Ex iiſd. Hinc

Πυράκτωσις, εως, ἡ, actio ipſa in igne verſandi (2) incendium.

Πυραλὶς, vel πυραλλὶς, ἰδος, ἡ, ignaria, nomen avis, Gl. V. ſpinturnix. Ex πῦρ, & ἅλλομαι, *ſalio.*

Πυράμη, ης, ἡ, falx, quâ triticum demetitur; (2) falx meſſoria. A πυρὸς, & ἀμη. Hinc

Πυραμητὸς, οῦ, ὁ, meſſis tritici; (2) tempus meſſis.

Πυραμὶς, ἰδος, ἡ, Pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpeciem pyramidis gerens, ſeu pyramidatus. A præc. & εἶδος.

Πυραμοῦς, ſc. ἄρτος, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii loco dabatur iis, qui inſomnes pernoctaſſent in ſympoſiis; (2) placenta quævis. A πυρὸς.

Πυραυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne fulgens, qui ignei fulgoris eſt, igne rutilans. Ab αὐγή.

Πύραυνον, ου, τὸ, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in menſam inferuntur. Ex αὔω.

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrauſta, inſectum lucernis advolans, exuſtiſque alis concidens & periens. Ex iiſd.

Πυράφλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ardens, ſed ita, ut ab igne non abſumatur.

Πυργηδὸν, *Adverb.* catervatim, turmatim. A πύργος.

Πυργηρέω, & πυργηροῦμαι, in turri ſto, turrim cuſtodio, ſum in arce, contineo me intra muros, quod à πυργήρης, qui turri continetur. Ὡσπερεὶ πόλεις πρὸς ἐχθρῶν, σῶμα πυργηρούμεθα, Eur. Or. 744. A πύργος, & ἄρω, *apto.*

Πύργινος, turreus, Gl. V. turriformis; (2) firmus, firmans. A πύργος.

Πυργίον, ου, τὸ, turricula, Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, ου, τὸ, turricula, armarium. A

Πυργίσκος, ου, ὁ, idem.

Πυργίσκιον, τὸ, idem.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens; στρουθὸς, paſſer muralis, Gl. V. Ab eod.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, propugnaculum turritum, Heſ. Suid. Ex πύργος, & βάρις.

Πυργοδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, turribus infeſtus, turres vaſtans & deſtruens. A δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ὲς, turris ſpeciem habens.

Πυργομαχέω, è turri pugno. Ἐπυργομάχουν πρὸς ἀλλήλους, Appian. A μάχομαι.

Πυργοποιέω, turrifico, Gl. V. Hinc

Πυργοποιΐα, ἡ, extructio turrium.

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris; (2) arx, caſtellum; (3) mœnia quæ fere turribus extructa, & hinc (4) urbs munita, ſeu cum arce; (5) villa magnifica, turri etiam inſtructa; (6) præſidium, propugnaculum etiam de homine; (7) acies quadrata, phalanx, Il. 4, 334; (8) fritillus, *Ern.*

Πυργοσκάφος, ου, ὁ, dirutor turrium & mœnium. Ex πύργος, & σκάπτω.

Πυργοῦχος, ὁ, turris fulcrum, pars navis. Ab ἔχω.

Πυργοφορέω, turrim ſuſtineo. A

Πυργοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, turrifer, ſeu turriger.

Πυργόω, ῶ, fut. ώσω, turri inſtruo & munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero; πεπύργωσαι, elatus es ſuperbis, 2. ſing. p. paſſ. Ἐπειδὴ ϗ λίαν πυργοῖς χάριν, Eur. Med. 526. Μενέλαον εἶπον, ὅς πεπύργωσαι θράσει, id. Or. 1546. χερὶ, id. Rheſ. 122. Σὺ μέν λέγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις, id. Hercul. fur. 238. A πύργος.

Πυργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turritus. Ab eod.

Πύργωμα, ατος, τὸ, turris. A πυργόω.

Πύργωσις, ἡ, idem quod πυργοῦχος, in nave.

Πυργῶτις, ιδος, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ἡ, ὸν, turritus, faſtigiatus.

Πυρδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igni ardens, ambuſtus, candens. Ex πῦρ, & δαίω.

Πύρδαλον, ου, τὸ, igniarium, vas in quo prunæ feruntur, ſervantur, titio ignitus, qui cineribus.

ribus obruitur ad conſervandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iiſd.

Πύρδανον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Πύρεθρον, ȣ, τὸ, pyrethrum, *herba*. Nic. Th. 938. A πῦρ. Unde

Πυρεῖον, ȣ, τὸ, igniarium, ignitabulum, ligna inpr. quorum attritu ignis excitari ſolebat, Gl. V. thuribulum, Il. 24, 269.

Πυρέκϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem ejiciens ſeu evomens; ſilex, ſcintillas edens, Gl. V. ignivomus, flammivomus; πυρεκϐόλον, fomes, Gl. V. Ex πῦρ, & ἐκϐάλλω.

Πυρεκτικὸς, ὴ, ὸν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris, ſeu paroxyſmus febrilis. Ab eod.

Πυρέσσω, vel έττω, fut. ξω, febricito, febrico. Ἰατρῷ αἰσχρὸν ξενίζεσθαι εἰ πεπύρεχεν ȣ̃τος, M. Anton. 8, 11. A πῦρ.

Πυρεταίνω, idem. A πυρετὸς.

Πυρέτιον, ȣ, τὸ, febricula, Dim. Ab eod.

Πυρετὸς, ȣ̃, ὁ, igneus calor, igneus æſtus; (2) febris. A πῦρ. Καί τε φέρει πολλὸν πυρετον δειλοῖσι βροτοῖσιν, Il. 22, 31.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens.

Πυρετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans ſeu invehens; (3) callidus. A πυρετός.

Πυρεὺς, έως, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem ſubjicit. A πυρεύω.

Πυρευστικὸς, ὴ, ὸν, ignarius. Ab eod.

Πυρευτὴς, ȣ, ὁ, piſcator igne fallens piſces.

Πυρευτικὸς, ὴ, ὸν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit, πυρευτικὴ, ſc. θήρα, piſcatio, quæ noctu ad lumen fit. A

Πυρεύω, ignem immitto, igne inflammo. Πυρεύων τὴν ὕλην, Plato. A πῦρ.

Πυρὴ, ῆς, ἡ, *Ion.* pro πυρά.

Πυρήϊον, ȣ, τὸ, igniarium, *Ion.* pro πυρεῖον.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, nucleus, Gl. V. bacca, nucleus olivæ; (2) ſpecilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum thuris; (4) gemma quædam.

Πυρήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem ventilans. Ex πῦρ, & ἄνεμος.

Πυρήνη, ης, ἡ, nucleus, oſſiculum in pomis, meſpilis, ceraſis, aut palmulis. A πυρήν.

Πυρηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, baccæ vel nucleo ſimilis. Ex πυρὴν, & εἶδος.

Πυρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lignoſus, interiore ligno multum dives. Ab eod.

Πυρηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, ſicca ſudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto ſudatio cietur. A πῦρ. Hinc

Πυριάζω, calore foveo, Gl. V.

Πυρίαμα, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, fomentatio, Ph.

Πυριατήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo ſudantes πυριῶνται; (2) cella caldaria, hypocauſtum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ȣ, ὁ, coloſtratus; (2) idem quod ſupra πυαρίτης.

Πυριατὸς, ὴ, ὸν, fomentatus, calefactus; (2) igni coctus. A

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo; & πυριάομαι, ῶμαι, foveor; (2) ſudo & incaleſco ex πυρίας, ſive camini calefactione. Πυριᾶν θερμῇ θαλάσσῃ, Dioſc. A πῦρ.

Πυρίϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in igne vivens.

Πυριϐρεμέτης, ȣ, ὁ, igniſtrepus, ſeu inter faces, lumina, ſtrepens, ut ſaltatio nocturna. Ex βρέμω.

Πυρίϐρομος, ὁ, lucidiſſimus, de ſole, *Ern.*

Πυρίϐρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, igne exeſus, abſumtus.

Πυριγενέτης, ȣ, ὁ, idem quod

Πυριγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne ſatus, ſeu genitus, factus. Ex πῦρ, & γίνομαι.

Πυρίγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, igneas pupillas habens. Ex γληνη, *pupilla*.

Πυριγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, ignitam cuſpidem vel aciem habens. Ex γλωχὶς.

Πυριγόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem generans. Ex πῦρ, & γίνομαι, unde p. m. γέγονα.

Πυρίδαπτος, ον, igni conſumtus. A δάπτω.

Πυρίδιον, ȣ, τὸ, igniculus, Dim. à πῦρ.

Πυρίδρομος, ον, *Epith.* ſolis, ſtellarum, etiam Jovis fulminantis, & Cupidinis; igneus.

Πυριευτὴς, & πυριευτικὸς, Poll. V. πυρευτικός.

Πυρίεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, igni coctus, Gl. V. πυρίεφθον, coluſtra, imperat. Ex πῦρ, & ἕψω.

Πυριηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in igne acutus, ſeu cujus acies ignita eſt. Ex πῦρ & ἀκὴ.

Πυριθαλπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne calefactus. Ex θάλπω.

Πυρίκαος, ὁ ϗ ἡ, igne cremans. Ex καίω.

Πυρίκαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, igne exuſtus, vel aduſtus. Ex iiſd.

Πυρίκαυτος ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

Πυρίκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, igne elaboratus; (2) ab igne aduſtus. Πυρίκμητοι λέϐητες, Call. in Del. 145. Ex κάμνω.

Πυρίκτυπος, ὁ, ἡ, igne crepans aut crepitans.

Πυριλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne micans vel rutilans, ſplendens. Ex λάμπω.

Πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iiſd.

Πυρίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ, & λαμϐάνω.

Πυριμανέω, ῶ, vi flammeâ gliſco. Ex μαίνομαι.

Πυρίμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fervens in pugnâ, qui tam acriter depugnat, ut ei reſiſti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex πῦρ, & μάχομαι.

Πυρίμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignis formam habens. Ex μορφή.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus; (2) triticeus. A πῦρ, vel πυρὸς.

Πυριπνείοντας, acc. pl. *Poet.* pro πυριπνέοντας, à πυριπνέων.

Πυριπνεύστοισι, dat. pl. *Ion.* pro πυριπνεύστοις, à πυρίπνευστος, igneam vim habens.

Πυριπνέω, ῶ, ignem ſpiro. Τὰν πυριπνέȣσαν ἐναίρει τρισώματον ἀλκὰν, Eur. Ion. 203.

Πυρίπνοος, *contr.* πυρίπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem ſpirans. Ex πῦρ, & πνόη, *flatus*.

Πυριπόλος, ὁ, vide πυρπόλος.

Πυριῤῥηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne fractus. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

Πυρισμάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, igne crepans. Ex πῦρ, & σμαραγέω, *reſono*.

Πυρίσπαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo ignes ſparſi ſunt. Ex πῦρ, & σπαρτὸς.

Πυρίσπορος, ον, idem quod πυρισπόρος, ignem ſpargens, fulgens. Ex iiſd.

Πυρίστακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quem ignis ſtillat; (2) ſeu ex quo ignis ſtillat. Ex στάζω.

Πυριστάτης, ȣ, ὁ, tripes ferreus. Ex ἵσταμαι.

Πυρισφάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat & abſumit.

Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, lapis pyrites, ignem edens. Gl. V. ſilex. A πῦρ.

Πυρίτης, ȣ, ὁ, triticeus. A πυρός.

Πυρῖτις, ιδος, ἡ, ut πυρῖτις λίθος, lapis pyrites. A πῦρ.

Πυριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne nutritus. A τρέφω.

Πυριτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem alens ſeu nutriens. Ex iiſd.

Πυρίφατος, ον, igni abſumtus. A φάω.

Πυριφεγγὴς, ὲς, igni fulgens, *Epith.* ſolis. A φέγγος.

Πυριφλεγέθης, ὁ ϗ ἡ, igneo ardore afflictus.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex πῦρ, & φλέγεθω.

Πυριφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne ardens, vel igne aduſtus, igneo ardore flagrans. Ex φλέγω.

Πυρίφλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πυρίφοιτος, ον, *Epith.* ſolis, &c. ut πυρίδρομος. A φοιτάω.

Πυρίχαλκος, ȣ, ὁ, igneum æs.

Πυρίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex χρόα, *color*.

Πυρκαεὺς, έως, ὁ, qui incendit, inflammat:

Πυρκαΐα, ας, ἡ, rogus, uſtrina, Ph. inflammatio, incendium. Ex πῦρ, & καίω.

Πύρνα, ης, ἡ, panis fruſtum; (2) panis. A πυρός.

Πυρναῖος, α, ον, maturus, edulis. A

Πυρνος, η, ον, triticeus; (2) *Subſt.* fragmentum panis, bolus, eſca, victus, alimentum. A πυρὸς, *per Syncop.* pro πύρινος.

Πυρόϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in igne vivens.

Πυροϐόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignes jaculans, vel aptus ad jaculandos ignes. A βάλλω.

Πυρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρός, & γίνομαι.

Πυροδαίσιον, ȣ, τὸ, locus, ubi ignem accendunt, focus, culina. Ex πῦρ, & δαίω.

Πυροδόκος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, triticum recipiens. A πυρὸς, & δέχομαι.

Πυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igni ſimilis, igneus. Ex πῦρ, & εἶδος.

Πυροειδῶς, igneâ ſpecie. A præc.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυροῖο, gen. ſing. *Ion.* pro πυρȣ̃, à πυρός.

Πυροκαπηλεύω, frumento negotior.

Πυρολαϐὶς, ίδος, ἡ, forceps. Ex πῦρ, & λαμϐάνω.

Πυρολαμπὶς, vid. πυριλαμπις.

Πυρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triticum colligens ſeu metens. Ex πυρὸς, & λέγω.

Πυρομαντία, ας, ἡ, divinatio ex igne. A

Πυρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, ex igne divinans.

Πυρομετρέω, frumentum metior.

Πυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo. A

Πυροπώλης, ȣ, ὁ, tritici venditor.

Πυροῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne ruptus, ignis vi ruptus, ſeu fractus; inutilis. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

ΠΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, triticum, frumentum.

Πυροσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignipotens, Gl. V. Ex πῦρ, & σθένος.

Πυροτομία, ας, ἡ, meſſis tritici, meſſis. Ex πυρὸς, & τέμνω.

Πυρȣ̃μαι, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro πυρόομαι, à πυρόω.

Πυροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυροφόρος, ὁ ϗ ἡ, ignifer. Ex πῦρ, & φέρω.

Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.

Πυρόω, fut. ώσω, accendo, incendo, uſtulo, torreo; cremo, comburo; πυρȣ̃μαι, caleſco, ardeo, Gl. V. πεπύρωται, calet, Ph. perf. paſſ. Οὐθ' ὅσια ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις, Eur. Hel. 1069. δῶμα καθαρȣ̃ θεείῳ, Theocr. 24, 94. A πῦρ.

Πυρπαλαμᾶσθαι, in malis artibus agilem eſſe; ardelionem agere, Euſt. A

Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido & verſuto homine, de ardelione, Euſt. Suid.

Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ȣ, ὁ, idem.

Πυρπάλαμος, & πυριπάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem protrudens, ignitus; (2) verſutus. Ex πῦρ, & παλάμη.

Πύρπνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide πυρίπνοος.

Πυρπολέω, ῶ, fut. ήσω, circa ignem verſor, ignem accendo; (2) igne & incendiis vaſto, igne depopulor; πυρπολȣ̃μαι, incendor; πεπυρπολημένος, incenſus, p. part. Πυρπολεῖν τὴν χώραν, Luc. Πυρπολεῖν θ' ὅσον, τάχος, Ariſtoph. Θεσμ. 734. Πυρπόλει τȣ̀ς ἄνθρακας, idem Av. 1586. Od. 10, 30.

Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vaſtatio per ignem. A præc. Unde

Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem; (2) incendium.

Πυρπόλος, ȣ, ὁ, igni utens, *Epith.* Bacchi, ob nocturna ſacra, ignitus. Ab eod.

Πυῤῥάζω, fut. άσω, rubeo, Gl. V. rutilo. Πυῤῥάζει γὰρ ὁ ȣ̓ρανὸς, Matt. 16, 2. A πυῤῥός.

Πυῤῥάκης, ȣ, ὁ, rufus. Ab eod.

Πυῤῥίας, ȣ, ὁ, ſerpens coloris rubei; (2) ſervi comici nomen, Pyrrhias; Burria. Ab eod.

Πυῤῥιάω, ῶ, idem quod

Πυῤῥίζω, fut. ίσω, rufus ſum, rubeſco, rufum colorem imitor, Gl. V. flaveo, rufeo. A πυῤῥὸς.

Πυῤῥίχη, ης, ἡ, ſc. ὄρχησις, Pyrrhica, ſaltatio armata; (2) cantus, ad quem ſaltatur. A Πύῤῥος, qui hujus ſaltationis fuit auctor.

Πυῤῥιχιακῶς, per Pyrrichios pedes.

Πυῤῥιχίζω, fut. ίσω, Pyrrhicam ſalto, cum armis tripudio. A πυῤῥίχη. Hinc

Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, qui Pyrrhicam ſaltat.

Πυῤῥίχιος, ποῦς, Pyrrhichius, pes duabus ſyllabis brevibus conſtans. Ab eod.

Πυῤῥιχος, ίχη, ιχον, rufus. A πυῤῥός.

Πυῤῥοθρίξ, τρίχος, ὁ ϗ ἡ, qui rufâ ſeu rutilâ comâ eſt, cui rufi ſeu rutili pili ſunt.

Πυῤῥοκόραξ, ακὸς, ὁ, corvi genus luteo roſtro.

Πυῤῥοπίπης, ου, ὁ, flavarum feminarum amator. Ex πυῤῥὸς, & ὀπιπεύω, *inſpecto.*

Πυῤῥὸς, ῥὰ, ῥὸν, fulvus, & veluti ex flavo candicantem habens colorem; rufus, flavus Gl. V. A πῦρ. Hinc

Πυῤῥότης, ητος, ἡ, color rufus ſeu rutilus.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vid. πυῤῥόθριξ.

Πυῤῥούλας, ου, ὁ, avis, nomen à rufo colore, dicta rubecula vel rubicilla. A πυῤῥὸς.

Πυῤῥόω, rufo, as, Gl. V. A πυῤῥὸς.

Πυῤῥώδης, ες, rubicundus. Ab eod.

Πυρσαίνω, rufum facio, rufo. A πυρσός.

Πυρσεία, ας, ἡ, ſignificatio quæ fit ſuccenſis & ſublatis facibus. A πυρσεύω.

Πυρσευτὴς, οῦ, ὁ, qui ſignificationem facit accenſis & ſublatis facibus, qui è ſpeculâ ſignum dat igne. A

Πυρσεύω, face accenſâ ſignum do. A πυρσὸς.

Πυρσόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, flammeis linguis micans. Ex πυρσὸς, & γλῶσσα.

Πυρσοδυνάστης, ου, ὁ, ignipotens.

Πυρσομορφόω, ῶ, f. ώσω, igne formo.

Πυρσόνωτος, ὁ ϗ ἡ, rufum habens tergum.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax, *Plur.* πυρσοὶ, & πυρσὰ, faces, ignes, amor vehemens. Πυρσοὶ δὲ φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, Il. 18, 211. Sed

Πυρσὸς, ἡ, ὸν, pro πυῤῥὸς, à πῦρ.

Πυρσοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignem pariens; ut πυρσοτόκος λίθος, ſilex. Ex τίκτω.

Πυρσόω, ignes excito. A πυρσός.

Πυρφορέω, ignem ſeu faces geſto. A

Πυρφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignifer, Gl. V. flammifer. Ex πῦρ, & φέρω.

Πυρφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυρώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, igneus, ignitus; (2) urens in modum ignis; πυρώδης λίθος, ſilex, Gl. V. A πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. v. πυρόω.

Πύρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities, ſeu collectio, quæ in callum concrevit. A πυρόω, (ſed lege potius πώρωμα, *Ern.*)

Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adſpectu, cujus facies rutilat. Νυσαλέον τόδε πῆμα πυρώπιδες ἤγαγον αὖραι, Nonn. Ex πῦρ, & ὤψ.

Πυρωπὸς, οῦ, ὁ, cujus facies rutilat, ſeu rutilus adſpectu, igneo colore rubens; (2) metalli genus, mixtura trium æris partium, & quartæ auri conſtans; (3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iiſd.

Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) uſus igniarius; (3) probatio, per ignem; (4) incendium; (5) uredo. A πυρόω.

Πυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui igne excoquit & purgat.

Πυρωτικὸς, ἡ, ὸν, igneus, urendi vi præditus, fervens. Ab eod.

Πυρωτὸς, ἡ, ὸν, ignitus. A πυρόω.

Πῦς, *Adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῆ, pro ποῖσε, *Ern.*

Πύσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. πύω.

Πυσθεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. paſſ.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæſitum, quæſtio, ſciſcitatio, interrogatio, Gl. V. percontatio. A πυνθάνομαι.

Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, interrogativus. A præc.

Πυσματικῶς, interrogativè.

Πύστις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) percontatio, interrogatio. Ab eod.

Πυστὸς, ἡ, ὸν, notus, clarus. Ab eod.

Πυτία, ας, ἡ, coagulum, Ph. A πύος.

Πυτίζω, fut. ίσω, crebro ſpuo, ſputo; (2) liquorem ſumptum vi ex ore expreſſum rejicere; unde (3) vinum deguſtare & probare. A πτύω.

Πυτιναῖος, α, ον, viminalis, ex viminibus, quibus vaſa vinaria religantur, confectus. A

ΠΥΤΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine obducta; (2) vas nexum è ſurculis.

Πυτινοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viminibus dolia religat, vietor. Ex πυτίνη, & πλέκω.

Πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exſpuitur; (2) pytiſſatio, vini deguſtatio probandi cauſâ; (3) ſonus pytiſſando effectus. A πυτίζω.

Πυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, purulentus; πυῶδες, purulentia, Gl. V. A πύον.

Πύωσις, εως, ἡ, ſuppuratio. A πυόω.

Πῶ, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde; οὔπω nondum.

Πῶ, *bibe*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *per Apoc.* pro πόθι, pro quo per *Ectaſin* dicitur πῶθι, à πῶμι.

ΠΩ΄ΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba.

Πωγωνιαῖος, ου, ὁ, barbatus, Gl. V. A

Πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus; ut πωγωνιας ἀστὴρ. A πώγων. Unde

Πωγωνιήτης, *Ion.* pro πωγωνιάτης, ου, ὁ, barbatus, *Epith.* Jovis, ſtella barbata.

Πωγώνιον, ου, τὸ, barbula, Dim. Ab eod.

Πωγωνίτης, ου, ὁ, barbatus. A πώγων.

Πωγωνοκουρεῖον, tonſtrina. Ex κουρά. Unde

Πωγωνοκουρία, ας, ἡ, barbatoria, Ph. tonſoria.

Πωγωνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio ſeu alo. A πωγωνοτρόφος, barbam alens.

Πωγωνοφορία, ας, ἡ, geſtatio barbæ.

Πωγωνοφόρος, ου, ὁ, barbam gerens. A φέρω.

Πώη, acc. pl. n. g. pro πώεα, à πῶϋ.

Πωλάριον, ου, τὸ, parvus pullus, Dim. à πῶλος.

Πώλεαι, 2. ſing. præſ. conj. paſſ. *Ion.* pro πώλῃ, à πωλέω.

Πωλέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπώλεε.

Πωλέομαι, οῦμαι, verſor, proficiſcor, eo, ventito. A πολέομαι. Hinc

Πωλέσκετο, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπωλέετο, ſeu ἐπωλεῖτο, Il. 1, 490.

Πωλεύμην, imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐπωλούμην, à πωλέω.

Πώλευσις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A

Πωλεύω, fut. εύσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλος.

ΠΩΛΕ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, vendo, vendito, venundo; πωλοῦμαι, veneo. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Ἀιγυπτίοις, Ariſtoph. Pace, 1242. Πωλεῖται πρὸς διπλοῦν ἀργύριον, Dioſc. Hinc

Πωλὴ, ης, ἡ, venditio, pro πώλησις.

Πώλημα, ατος, τὸ, id, quod venditur ſeu venum exponitur, res venalis. Ab eod.

Πώλης, ου, ὁ, venditor. Ab eod.

Πωλῆσαι, aor. 1. inf. act. v. πωλέω.

Πωλήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πωλήσῃ.

Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.

Πωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.

Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor; πωληταὶ, magiſtratus Athenis, quibus commiſſa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, & ſimilium. Ab eod.

Πωλητικὸς, ἡ, ὸν, vendax, Gl. V. Ab eod.

Πωλικὸς, ἡ, ὸν, pullinus; virgineus, Æſch. S. T. 460. A πῶλος. Unde

Πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim.

Πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. A πῶλος, & δαμάζω.

Πωλοδαμνέω, ῶ, f. έσω, pullos domo; (2) ut pullum domo & erudio. Πωλοδαμνεῖν τινα ἐκ νομοις πατρὸς, Soph. Aj. 449. Ex πῶλος, & δαμνάω.

Πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iiſd.

Πωλοκόμος, ου, ὁ, pullarius. A κομέω.

Πωλομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum pullis ſeu equis pugnans. Ex πῶλος, & μάχομαι.

ΠΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, ſive teneræ, ſive adultæ ætatis; equus, etiam bos, unde ζεῦγος πωλικὸν, de jugo boum; (2) πῶλοι qu. pulli Veneris, & pro virgine dicitur, *Ern.*

Πωλοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, pullos nutriens. Ex πῶλος, & τρέφω.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, piſcis quidam; (2) caruncula in naribus, ſeu in corde creſcens. Ex πολυς, & ποῦς.

ΠΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, operculum, operimentum.

Πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo. A præc.

Πῶμα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, ſeu πόω, *bibo.*

Πώμαλα, *Adv.* haudquaquam, nequaquam. nullo modo. Ex πῶ, & μάλα.

Πωματίας, ου, ὁ, cochleæ terreſtris ſpecies, quod eſt quaſi operculo tecta. A πῶμα.

Πωμάτιον, ου, τὸ, operculum, cooperculum.

Πώποτε, *Adv.* unquam, Gl. V.

Πωρέω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος.

Πώρη, ης, ἡ, luctus, miſeria, calamitas.

Πωρητὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

Πωριαῖος, αία, αῖον, calloſus, aſper.

Πώρινος, η, ον, è poro factus, tophinus. A

ΠΩ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus, ſeu porus, lapis levis & poroſus.

ΠΩΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, cæcus.

Πωρόω, ῶ, fut. ώσω, callum induco; (2) in lapidoſam duritiem & tophum commuto; (3) ſenſum adimo, induro, *Paſſ.* occalleſco, callum duco; (4) in tophum converto; (5) ſenſum amitto, obdureſco adverſus aliquid; πεπωρωμένος, profligatus, Gl. V. induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, Joan. 12, 40. πεπωρωμένη, Marc. 6, 52, ἐπωρώθησαν, Rom. 11, 7. A πῶρος.

Πωρόω, excæco. A πωρὸς. Hinc

Πώρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities ſeu quod in callum concrevit.

Πώρωσις, εως, ἡ, concretio in callum, conſolidatio & ferruminatio oſſium fractorum, Gl. V. induratio; (2) ſtupor.

Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρός.

Πῶς, *Adv.* quo modo? quo pacto? quì? quâ ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε; quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τοῦτο; quì fieri iſtud poteſt? πῶς γὰρ, ap. Dem. nullo modo, quì poſſit fieri? πῶς γὰρ οὐ; quidni?

Πως, *Adv.* & *vox enclit.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, ſi forte; μήπως, ne forte.

Πώσω, f. 1. ind. act. v. πίνω.

Πωτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, volo, ás, volito. Οἷοι ἀηδονιῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων Πωτῶνται, Theocr. 15, 122. A πέτομαι.

Πώτημα, τὸ, volatus. A præc.

Πωτήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro πωτήσῃ, à πωτάομαι, *volo.*

Πῶϋ, εος, τὸ, grex. A πάομαι, *poſſideo.*

ΠΩ΄Υ῀ΓΞ, γγος, ἡ, mergus, fulica.

Ρ.

Ρ, EST litera decima ſeptima Græcorum, quæ ſuo nomine ῥῶ dicitur, idque ab Hebræorum Reſch; (2) in numeris valet *centum.* & cum lineolâ infernè appoſitâ ,ρ, *centum millia.*

ʽΡΑ, *Conjunct. expletiva*; (2) certe, utique, omnino; ſed ῥὰ, quidem.

ʽΡὰ, vel potius ῥᾳ, facilè, Soph. Ex ῥάδιον.

ʽΡΑ͂, τὸ, rha, *radix quædam.*

Ῥαβάττω, ſurſùm ac deorſùm curro, *Heſ.*

Ῥαββὶ, Rabbi. Vox Syr. ἄκλιτον, *Magiſter.*

Ῥαβδεύω, virgas quatio, virgis cædo:

Ῥάβδια, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore quorundam piſcium. A ῥάβδος.

Ῥαβδίζω, f. ίσω, virgis cædo; perticis cædo ſeu decutio, excutio. Τρὶς ἐῤῥαβδίσθην, 2 Cor. 11, 25. Ab eod. Unde

Ῥάβδινος, ίνη, ινον, virgeus, Gl. V.

Ῥαβδίον, vel ῥάβδιον, ου, τὸ, virgula, parva, virga, ramulus, ſcapus, Gl. V. virgultum, Dim. ab eod.

Ῥαβδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virgatus, virgæ ſimilis; & in *Plur.* ῥαβδοειδεῖς, ſuturæ in calvariâ. Ex ῥάβδος, & εἶδος.

Ῥαβδομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum ſagittæ mittuntur in pharetram, miſtæque & inſcriptæ ſortientium nominibus exeundo ſortem indicare creduntur. Ex μάντις.

Ῥαβδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis ſeu baculis. Ex μάχομαι.

Ῥαβδονομέω, certamen guberno. A

Ῥαβδονόμος, ου, ὁ, lictor, miniſter, qui ſummovet turbam; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάβδος, & νέμω.

ῬΑ´ΒΔΟΣ, ου, ἡ, virga, vimen, feſtuca, fuſtis, Ph. rudis, caduceus, ſceptrum, faſces, haſtile; (2) venæ auri & argenti in metallis; (3) lineæ in veſtibus.

Ῥαβδουχέω, virgas ſeu faſces geſto; (2) anteeo, lictoris officium præſto. Αἱ Ἑϛιάδες ῥαβδουχοῦνται, Plut. A ῥαβδοῦχος.

Ῥαβδούχη, ης, ἡ, virgam ſeu bacillum, aut faſces geſtans. Ab eod.

Ῥαβδουχικὸς, ἡ, ὸν, lictorius, Gl. V. A

Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, qui virgam aut virgas geſtat, lictor. Ab ἔχω.

Ῥαβδοφορέω, virgas ſeu baculum geſto. A

Ῥαβδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui virgam ſeu virgas geſtat; (2) lictor. Ex φέρω.

Ῥαβδῳδὸς, οῦ, ὁ, qui canit virgam manu tenens; rhapſodus; & ῥαβδῳδία, rhapſodia. Ex ῥάβδος, & ᾠδὴ, *cantus.*

Ῥάβδωσις, εως, ἡ, qu. dic. virgatio, ſtriatio columnæ. A ῥάβδος. Unde

Ῥαβδωτὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. virgatus, pectinatim diviſus, ſtriatus, Gl. V. virgeus.

Ῥαγαδαϛεύω, in rimam me inſinuo. A

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, ruptura, fiſſura, rima, Ph. ῥαγάδες, fiſſuræ, Gl. V. rupes, Ph. A ῥήσσω.

Ῥαγδαῖος, αία, αῖον, impetuoſus, vi perrumpens. A ῥάγδην. Hinc

Ῥαγδαιότης, ητος, ἡ, impetus, vehementia.

Ῥάγδην, *Adv.* abruptè. A ῥήσσω.

Ῥαγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ῥήγνυμι.

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum eſſe*, aor. 2. inf. med.

Ῥαγίζω, f. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego, Theocr. 5, 133. A ῥὰξ.

Ῥαγικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. acineus. Ab eod.

Ῥαγόεις, όεσσα, όεν, rimoſus. A ῥήσσω.

Ῥαγολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, acinorum collector. Ex ῥὰξ, & λέγω, *colligo.*

Ῥαγόω, ſcindo, diſrumpo. A ῥήσσω.

Ῥαγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acinoſus, racemoſus. A ῥάξ.

Ῥαγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rimoſus. A ῥήσσω.

Ῥαδαλὸς, ἡ, ὸν, *Heſ.* pro

ῬΑΔΑΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener; (2) procerus.

ῬΑΔΑΜΝΟΣ, ὁ, germen, ramus tener.

Ῥαδινῇς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, à

Ῥαδινὸς, ἡ, όν, gracilis, tenuis; (2) agilis, mobilis, Il. 23, 583.

ῬΑ´ΔΙΞ, ικος, ἡ, *Nic. Th.* 378. ramus.

ῬΑ´ΔΙΟΣ, ία, ιον, & ῥᾴδιος, ὁ ϗ ἡ, facilis. Hinc *Compar.* ῥᾴων, facilior, expeditior; & *Superl.* ῥᾷϛος, & ῥᾴϊϛος.

Ῥᾳδιουργέω, ῶ, f. ήσω, facilè ad ſcelus aliquod patrandum prorumpo; (2) malâ fide ago, Gl. V. decipio; (3) negligenter ago. Ἐᾷν ῥᾳδιουργεῖν ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς ἀνθρώπους, Xen. A ῥᾳδιουργός. Hinc

Ῥᾳδιούργημα, ατος, τὸ, ſcelus, veteratorium facinus.

Ῥᾳδιουργία, ας, ἡ, ſcelus, facinus, fraus, maleficentia; (2) deſidia, mollities, incuria, Gl. V. falſum. A

Ῥᾳδιουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, facinoroſus, ſceleratus, veterator, verſipellis, Gl. V. falſarius.

Ῥᾳδίως, *Adv.* facilè. A ῥᾴδιος.

Ῥάζω, perfundo, adſpergo; ῥάσσον, ῥάσσατε, rigate; a. 1. imperat. pro ῥάσον, ῥάσατε, Od. 20, 150. ἐῤῥάδατο, adſperſi erant; pluſq. perf. paſſ. Il. 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥήσσω.

Ῥάζω, voro, inpr. de canibus, à ſono, *Heſ.*

Ῥαθαγέω, ſtrepo, fragorem edo; (2) frango. A

ῬΑ´ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, propriè ex aquâ concuſſâ, ſonitus, tumultus.

Ῥαθαίνω, idem quod ῥαίνω.

Ῥαθάμη, ἡ, idem quod ῥαθυμία, *Heſ.*

ῬΑΘΑ´ΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, gutta, Il. 11. 536.

Ῥαθαμίζω, adſpergo. A præc.

Ῥαθαπυγίζω, vide ῥασθαπυγίζω.

Ῥαθάσσω, ferio, percutio. A ῥάσσω.

Ῥᾳθυμέω, remiſſo ſum animo, deſes ſum, quieſco, quieti me trado, Gl. V. deſideo. Οὐδὲ ῥᾳθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον, Iſocr. A ῥᾴθυμος. Unde

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, deſidia, ſegnities, ſocordia, ignavia, Ph. levitas animi.

Ῥᾳθυμίζω, ſut. ίσω, ſocordem reddo; (2) ſublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.

Ῥᾳθυμοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, deſidem & inertem reddens. Ex ῥᾴθυμος, & ϖοιέω.

Ῥᾴθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſidioſus, deſes, ſocors, Ph. ſegnis, Gl. V. Ex ῥᾴδιος, & θυμός.

Ῥᾳθυμότερον. *Adv.* ſegniùs, indulgentiùs, negligentiùs.

Ῥαθυμοῦντας, acc. plur. part. præſ. *contr.* pro ῥαθυμέοντας, à ῥαθυμέω.

Ῥαθύμως, *Adv.* remiſſè, ſegniter, languidè.

Ῥαία, ας, ἡ, ſanitas, *Heſ.* A ῥώω.

Ῥαιβοειδὴς, ὲς, curvus, obliquus:

Ῥαιβόκρανος, ον, incurvum caput habens. A

ῬΑΙΒΟ`Σ, ἡ, ὸν, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus, Nic. Th. 788.

Ῥαιβοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui crura ſunt intorta. Ex ῥαιβὸς, & σκέλος, *crus.*

Ῥαιβόω, varico, as, Gl. V. incurvo. A ῥαιβὸς.

Ῥάιγδην, *Adv.* pro ῥάγδην, *Ern.*

Ῥαΐζω, ſut. ίσω, convaleſco, ex morbo recreor; revaleſco, Gl. V. A ῥᾴων.

ῬΑΙ´ΝΩ, ſut. ῥανῶ, perfundo, adſpergo, irroro, Ph. ſpargo; ῥάνον, ſparge, Gl. V. a. 1. imperat. Μέλανι ῥαίνων φόνῳ ϖέδιον, Pind. Iſt. 8, 110.

Ῥάϊϛα, *Adv.* facillimè. A ῥᾴδιος.

Ῥαιϛὴρ, ῆρος, ὁ, malleus, Il. 18, 477. A ῥαίω.

Ῥαιϛήριος, ία, ον, corrumpendi vim habens; (2) fabrilis. A ῥαιϛὴρ, vel ῥαίω.

Ῥαϊϛὴς, οῦ, ὁ, corruptor, deſtructor. A ῥαίω.

Ῥαιϛὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis; (2) corruptus. A

ῬΑΙ´Ω, ſut. ῥαίσω, profligo, corrumpo, deſtruo, diſperdo.

Ῥακὰ, vox convitii apud Syros, inanis, fatuus.

Ῥακεάζω, veſtimenta deſicco. Ex ῥάκος, & ἄζω, *ſicco.*

Ῥακενδύτης, ου, ὁ ϗ ἡ, lacerâ veſte indutus, Monachus. Ex ῥάκος, & ἐνδύω.

Ῥάκινος, panneus, Gl. V. A ῥάκος.

Ῥάκιον, ου, τὸ, veſtis vilis, detrita, & lacera, vilis & detritus panniculus, Gl. V. pannuleo, Dim. à ῥάκος.

Ῥακιοσυῤῥαπτάδης, ου, ὁ, qui veſtes viles & detritas conſuit; Ariſtoph. Ran. 925. Ex ῥάκιον, & συῤῥάπτω.

ῬΑΚΙ`Σ, ίδος, ἡ, ſurculus, ramus.

Ῥακοδυλέω, ῶ, f. ήσω, pannis laceris obſitus ſum, pallium lacerum geſto, inpr. ap. Eccleſ. monachus fio.

Ῥακοδύτης, & ῥακόδυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ῥακενδύτης.

Ῥακόεις, όεσσα, όεν, pannis laceris obſitus, pannoſus. A ῥάκος.

Ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis, detritus panniculus, Ph. pannus, Gl. V. linteolum, ap. Scr. Eccleſ. pallium, τριβάνιον, quo monachi uſi; (2) ruga oris ſenilis. A ῥήσσω ♓ Ῥάκος μὲν τὸ διεῤῥωγός, τρίβων δὲ τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κερκίδας, Euſtath. ad Od. 14, p. 559.

Ῥακοφορέω, laceram veſtem geſto.

Ῥακόω, lacero, pannoſum reddo; (2) corrumpo, inpr. de ſenectute, rugoſum reddo, debile; *in paſſ.* in rugas contrahor, rugoſus, deformis fio. A ῥάκος.

Ῥακτήριον, ου, τὸ, ſaltatio quædam. A

Ῥακτήριος, ία, ιον, ſtrepitum multum edens. A ῥάσσω.

Ῥάκτος, ου, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod. Unde

Ῥάκτρια, τὰ, ſaltatio quædam ſtrepera; (2) baculi, quibus fructus decutiuntur.

Ῥακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacer, attritus, fractus, Ph. pannoſus, ſenilis, ruguſos. A ῥάκος.

Ῥάκωμα, ατος, τὸ, ex attritis panniculis conſuta veſtis. A ῥακόω. Unde

Ῥάκωσις, εως, ἡ, deformitas è ſenilibus rugis, *item* contractio quævis in rugas.

Ῥάμμα, ατος, τὸ, ſutura, Ph. acia. A ῥάπτω.

ῬΑ´ΜΝΟΣ, ου, ἡ, rhamnus alba, *frutex ſpinoſus.* Ph. ſpina alba.

Ῥαμνουσία, ας, ἡ, Rhamnuſia, Nemeſis. A pago Attico.

ῬΑ´ΜΦΟΣ, εος, τὸ, roſtrum, *avium propriè.*

Ῥανθεὶς, *rigatus*, a. 1. part. paſſ. v. ῥαίνω.

Ῥανὶς, ίδος, ὁ, ſtilla, gutta. A ῥαίνω.

Ῥαντὴρ, ῆρος, ὁ, qu. dic. perfuſor, irrorator, locus in oculis, ex quo lacrymæ fluunt:

Ῥαντίζω, f. ίσω, adſpergo, inſpergo, irroro; ῥαντιεῖς, adſperges, Ph. f. 1. *Att.* pro ῥαντίσεις. Πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε, Hebr. 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, ib. 10, 22. Ab eod. Hinc

Ῥάντισμα, ατος, τὸ, idem quod

Ῥαντισμὸς, οῦ, ὁ, adſperſio, irroratio, perfuſio.

Ῥαντὸς, ἡ, ὸν, adſperſus. A ῥαίνω.

ῬΑ´Ξ, ῥαγὸς, ἡ, acinus.

Ῥάξις, ἡ, conflictus. A ῥάσσω. Unde σύῤῥαξις, idem.

Ῥᾷον, *Adv.* faciliùs. A ῥᾴων.

Ῥᾳόνως, *Adv.* facilè.

Ῥαπαταύλης, ου, vel ῥαπάταυλος, ου, ὁ, calamum vel tibiam inflans. Ex ῥάπτω, & αὐλὸς.

Ῥαπίζω, fut. ίσω, virgâ cædo ſeu percutio, aut etiam fuſte; (2) alapam infligo, palmis cædo, Gl. V. expalmo, alapo. Ὅϛις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, Matt. 5, 39. A

ῬΑΠΙ`Σ, ίδος, ἡ, virga; (2) pro ῥαφίς.

Ῥαπίσας, a. 1. part. act. v. ῥαπίζω.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virgâ incutitur; (2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.

Ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor, conſutor, Gl. V. ſarcinator, ſutor. A ῥάπτω.

Ῥαπτικὸς, ἡ, ὸν, ſutorius, Gl. V. A præc.

Ῥάπτις, ſarcinatrix. Ab eod.

Ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, ſutus, conſutus, vel ſutilis. Hinc τὸ ῥαπτὸν, οῦ, pulvinus; cento. A

ῬΑ´ΠΤΩ, fut. ψω, ſuo, conſuo, ſarcino, conſarcino; (2) ſtruo, machinor. Δόλους ῥάπτειν, Phocyl. 2. Μῶν εἰς γυναῖκ᾽ ἔῤῥαψας, οἷα δὴ γυνή; Eur. Andr. 910. Ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ϖοτ᾽ ἐῤῥάφη Διὸς, id. Bac. 343.

ῬΑ´ΠΥΣ, υος, ἡ, rapa.

Ῥάριον, ου, τὸ, infans, cui ſolus venter adhuc curatur. A

ῬΑ´ΡΟΣ, ου, ὁ, venter; (2) robuſtus, *Heſ.*

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, *rigo.*

Ῥασθαπυγίζω, f. ίσω, plantâ pedis nates alicujus ferio; (2) concavâ latâque manu idem facio. Τὰς ϖρεσβείας τ᾽ ἀπελαύνεις ἐκ τῆς ϖόλεως ῥασθαπυγίζων, Ariſtoph. Eq. 793.

Ῥάσμα, ατος, τὸ, adſperſio, perfuſio. A ῥάζω.

ῬΑ´ΣΣΩ, f. ξω, allido, collido, deturbo.

Ῥᾷϛα, *Adv.* facillimè. A

Ῥᾷϛος, vel ῥᾴϊϛος, ίϛη, ιϛον, vide ῥᾴδιος.

Ῥαϛώνευσις, εως, ἡ, idem quod ῥαϛώνη. A

Ῥαϛωνεύω, fut. εύσω, facilè vel liberè ago; (2) otior, langueo otio, inertiæ indulgeo. Ῥαϛωνεύειν τῇ ψυχῇ ϖαρὰ κρήναις ϗ ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυόμενος, Xen. A

Ῥαϛώνη, ης, ἡ, facilitas; (2) laboris levamentum, ſeu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facilitas & indulgentia fortunæ, res ſecundæ; (5) doloris remiſſio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A ῥᾷϛος.

Ῥάϛωξ, ὁ, genus poculi. A ῥάζω.

Ῥαφανέλαιον, τὸ, oleum è raphano.

ῬΑΦΑ`ΝΗ, ης, ἡ, raphanus. Hinc

Ῥαφανηδὸν, *Adv.* in modum raphani.

Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσω, podicem raphano trajicio, raphano in anum immiſſo crucio, quæ pœna mœchorum erat. Τί δ᾽ ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι; Ariſtoph. Nub. 1079.

Ῥαφανιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, raphani ſimilitudinem habens. A

Ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, idem quod ῥαφάνη, Gl. V. radix.

Ῥαφανῖτις, ἡ, iris, quia radix raphano ſimilis. A

ῬΑ´ΦΑΝΟΣ, ου, ἡ, braſſica, raphanus, Ph. radix. *Angl.* Radiſh.

Ῥαφανώδης, raphano ſimilis.

Ῥαφεῖον, ου, τὸ, ſutrina, Gl. V. A ſeq.

Ῥαφεὺς, έως, ὁ, ſutor, ſartor. A ῥάπτω.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, ſutura. A ῥάπτω.

Ῥαφία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ῥαφιδεὺς, έως, ὁ, ſutor. A ῥαφιδεύω.

Ῥαφιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ῥαφιδευτὸς, ἡ, ὸν, ſutus, conſutus; (2) acupictus. Ab eod.

Ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ, aciarium. Ex ῥαφὶς, & θήκη.

Ῥάφιον, τὸ, parva acus; (2) ſubula, Dim. A

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus, ſubula; (2) nomen piſcis. A ῥάπτω.

Ῥαχάδην, *Adv.* in ſpinæ modum. A ῥάχις.

Ῥαχὰς, άδος, ἡ, locus, ſaltuoſus & abruptus. A ῥαχία.

Ῥάχεις, teſqua, Ph. A ῥάχις.

Ῥαχετρίζω, f. ίσω, diſſeco, & propriè quidem per mediam ſpinam. A

Ῥάχετρον, ου, τὸ, media ſpina, meditullium ſpinæ. A ῥάχις.

Ῥαχθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. maſ. gen. v. ῥάσσω.

Ῥαχία, ας, ἡ, crepido littoris petroſa, littus petroſum, rupes in mare procurrens; (2) reſtagnatio maris in oceani littore; *unde* (3) ſtrepitus. A ῥάχις.

Ῥαχιαῖος, α, ον, ad dorſum pertinens, in dorſo hærens. Ab eod.

Ῥαχίζω, fut. ίσω, per ſpinam diſſeco; (2) diſſeco. Ἔνθ᾽ εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φονον κύκλῳ ῥαχίζων, Soph. Aj. 56. A

Ῥάχις, εως, ἡ, ſpina dorſi; (2) lumbus; (3) dorſum montis; (4) ſpina ſive oſſeum naſi, quod ad genas utrimque recedit. A ῥήσσω.

Ῥαχιστὴρ, ῆρος, & ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ, diſſector, carptor; (2) mendax, mendaciis gaudens, jactator. A ῥαχίζω.

Ῥαχίτης, ὁ, & ῥαχῖτις, ἡ, qui eſt in dorſo.

Ῥαχιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcopuloſus. A ῥαχία.

Ῥάχος, εος, τὸ, pars avulſa. A ῥήσσω.

Ῥάχος, ου, ὁ, palus, ſtipes acutis ramorum reſectorum radiis. Ab eod.

Ῥάψις, εως, ἡ, ſartura. A ῥάπτω.

Ῥαψωδέω, ῶ, f. ήσω, carmina contexo, & quaſi conſuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perſcribo vel trado; (4) rhapſodias recito. Ἃ περὶ εἱμαρμένης ϗ τῶν μοιρῶν ἐκεῖνοι ἐρραψωδήκασιν, Luc. Ex ῥάπτω, & ᾠδὴ, vid. *Ern.*

Ῥαψώδημα, τὸ, mendacium, nugæ. A præc.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præcipuè epicorum, liber carminis Epici *inpr.* Homerici, Gl. V. collecta, collectanea. A

Ῥαψωδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, carminum contextor, & quaſi conſutor; (2) rhapſodiarum recitator; (3) carminis Homerici recitator. Ex iiſd.

Ῥᾴων, facilior, Gl. V. ῥᾴων, ὁ ὑγιάνας, ſanus, *qui convaluit.* A ῥᾴδιος.

Ῥάως, *Adv.* facilè. A præc.

Ῥέα, *Adv.* facilè, commodè. A ῥέζω, vel ῥέω.

Ῥέα, ας, ἡ, Rhea, Gl. V. Ops, Opis.

Ῥεγιστὴρ, ὁ, tinctor. A ῥέγος, unde ῥεγίζω, &c. *Ern.*

Ῥέγκος, εος, τὸ, ſonus naſi, qui ſtertendo editur, rhoncus. A

ῬΕΓΚΩ, f. ῥέγξω, ſterto. Οἱ δ᾽ οἰκέται ῥέγκουσιν, Ariſtoph. Nub. 5. Ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις, ὕπτιος, id. Eq. 104.

Ῥέγμα, τὸ, idem quod ῥῆγος.

Ῥέγος, τὸ, idem, *Ern.*

Ῥέγξις, εως, ἡ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.

Ῥέγχος, εος, τὸ, idem quod ῥέγκος.

Ῥέγχω, ſterto, rhonchiſſo, Gl. V.

Ῥεγχώδης, ὁ ϗ ἡ, ſtertens. A ῥέγχος.

ῬΕ´ΔΗ, ης, ἡ, rheda.

Ῥέδιον, ου, τὸ, parva rheda. Dim. à ῥέδη.

Ῥέε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεε, à ῥέω.

Ῥέεθρον, ου, τὸ, vid. ῥεῖθρον. A ῥέω.

Ῥέζεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεζε, à ῥέζω.

Ῥεζοισαν, acc. ſing. part. *Dor.* pro ῥέζουσαν.

ῬΕ´ΖΩ, f. ξω, facio; (2) facio, i. e. rem ſacram facio, ſacrifico, quâ de re propriè ut latè *operari.* Φοίβῳ θ᾽ ἱερὴν ἑκατόμβην Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, Il. 1, 444. Κάλλιστα ῥέξας, Pind. Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά; Eur. Med. 1295.

ῬΕ´ΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) facies. Hom. Il. 16, 856.

Ῥεία, *Adv.* facilè. A ῥέα.

Ῥείῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. *Poet.* pro ῥέῃ, à ῥέω.

Ῥεῖθρον, ου, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius, Ph. rivus, torrens, Gl. V. fluor, fluentum, canale. A ῥέω.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Ῥεκτὴς, οῦ, ὁ, efficax in agendo, ſtrenuus. A ῥέζω.

Ῥεκτήριος, ία, ιον, acer & promptus ad agendum. A ῥεκτήρ.

Ῥεμβάζω, fut. άσω, vagor mente ſeu animo ſum diſtricto. A ῥέμβω. Hinc

Ῥεμβασμὸς, οῦ, ὁ, occupatio mentis, v. *Ern.*

Ῥεμβεύω, vagor, fluctuo. A ῥέμβω. Unde

Ῥέμβη, ης, ἡ, vagatio, erratio.

Ῥέμβομαι, vagor, erro, palor. Gl. V. ῥεμβομένους, palantes, Ph. Ῥεμβόμενος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, ϗ τὴν τάξιν ἐκλείπων, Plut. Παῦσαι ῥεμβόμενος, M. Anton. 2, 4.

Ῥεμβονάω, fundâ jaculor. A ῥεμβών.

Ῥεμβὸς, ἡ, ὸν, vagus, erro; (2) tortuoſus.

Ῥέμβος, ου, ὁ, divagatio, aberratio. A

ῬΕ´ΜΒΩ, in gyrum circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) temerè inambulo, ſpatior, vagor, erro.

Ῥεμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vagus; (2) animo diſtricto. A ῥέμβος.

Ῥεμβὼν, ῶνος, funda. A ῥέμβω.

Ῥέμφος, vide ῥάμφος.

Ῥέξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεξε, à ῥέζω.

Ῥέξαι, aor. 1. inf. act.

Ῥέξει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ῥέξειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ῥέξαι.

Ῥέον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεον, à ῥέω.

Ῥέοντε, *fluentes*, nom. dual. part. præſ. act.

Ῥέος, ῥέεος, ῥέους, τὸ, fluxus, fluxio. A ῥέω.

ῬΕ´ΠΩ, fut. ψω, vergo, propendo; (2) *metaph.* propenſus ſum ad aliquid; (3) benevolus ſum. Ὁ χρησμὸς εἰς τουτὶ ῥέπει, Ariſtoph. Plut. 51. Πλῆθος ἔῤῥεπε πρὸς τοὺς θρασυτέρους, Joſeph. πρὸς τὰς ἡδονὰς, Gal.

Ῥέριφε, 3. ſing. perf. ind. act. *Poet.* pro ἔῤῥιφε, à ῥίπτω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluvium; aquæ curſus, humor, eluvies. A ῥέω.

Ῥευματίζω, fut. ίσω, fluxione vel gravedine infeſtor. A ῥεῦμα. Unde

Ῥευματικὸς, ἡ, ὸν, fluxionibus obnoxius.

Ῥευμάτιον, ου, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus; (3) minuta fluxio, ſeu decubitus humorum in aliquid membrum. Dim. ab eod.

Ῥευματισμὸς, οῦ, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.

Ῥεύμενον, acc. ſing. præſ. part. med. *Dor.* pro ῥούμενον, à ῥέω.

Ῥεύσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ῥέω.

Ῥεύσῃ, *diffluat*, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, Gl. V. fluor, profluvium. A ῥέω.

Ῥευσταλέος, έα, έον, fluidus. A ῥέω.

Ῥευστικὸς, ἡ, ὸν, fluidus, fluxus, Gl. V.

Ῥευστικῶς, *Adv.* abunde, adfluenter.

Ῥευστὸς, ἡ, ὸν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.

Ῥευστῶς, fluxè, inconſtanter.

Ῥεύσω, *fluam*, f. 1. ind. act. verbi ῥέω.

Ῥεχθέντα, nom. plur. a. 1. part. paſſ. n. g. à ῥέζω.

ῬΕ´Ω, fut. ῥεύσω, fluo, mano, ſtillo, Ph. (2) decido, de fructibus, &c. metaph. evaneſco, intereo, ſolvor, labor, defluo. Ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥεῖ, Xen. Ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως χοὰς θανόντι πατρὶ, fundebat, Eur. Hec. 529.

Ῥέω, dico, loquor; inuſ. in uſu εἴρηκα, dixi; εἰρημένος, dictus; perf. paſſ. ἐρῶ, dicam, fut. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐῤῥήθη, Xen. τὸ ῥηθὲν, Matt. 1, 22. κατὰ τὸ εἰρημένον, Rom. 4, 18.

Ῥηγεὺς, έως, ἡ, tinctor. A ῥῆγος.

Ῥηγὲ, ῆς, ἡ, fiſſura, rima. A ῥήσσω.

Ῥηγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήγνυμι.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum; (2) ruptio, eruptio, fractura, rima. Gl. V. vulſura. A ῥήγνυμι. Hinc

Ῥηγματίας, ου, ὁ, cui abſceſſus intrò rumpitur, & pus emittit, qui rupturis laborat.

Ῥηγματώδης, ες, idem.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, ſciſſura; (2) littus. Ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, Il. 1, 437.

Ῥηγμὸς, ὁ, littus.

Ῥηγμοχασμὸς, οῦ, ὁ, hiatus è diruptione. Ex ῥῆγμα, & χασμός.

Ῥήγνυνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi

Ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, futur. ῥήξω, frango, rumpo, ſcindo. Ἐῤῥάγη, diſſiluit, Ph. prorupit; a. 2. paſſ. Ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, Luc. 9, 42. Ῥέγνυνται οἱ ἀσκοὶ, Matt. 9, 17.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, lodix, ſtragula, *inpr.* tincta; uſitatum ῥήγεα, pl. Ῥήγεα καλὰ πορφύρε᾽ ἐμβαλέειν, στορέσαι δ᾽ ἐφύπερθε τάπητας, Il. 24, 644, (ſcribitur & ῥέγος.) A præc.

Ῥηθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ῥέω.

Ῥηθὲν, *dictum*, a. 1. part. paſſ. n. g.

Ῥηΐδιος, δία, διον, facilis. Hinc *Compar.* ῥηΐτερος, & *Superl.* ῥηΐστος, *Poet.* pro ῥᾴδιος.

Ῥηϊδίως, *Adv.* facilè, *Poet.* pro ῥᾳδίως.

Ῥηΐζω, f. ίσω, levo, allevo, juvo. A ῥηΐος, quod idem eſt ac ῥηΐδιος.

Ῥηΐστος, ίστη, ιστον, facillimus. A ῥηΐδιος.

Ῥηΐτατα, *Adv.* facillimè; Od. 21, 75. A

Ῥηΐτερος, ρα, ρον, facilior.

Ῥήκτης, ου, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.

Ῥηκτικὸς, ἡ, ὸν, vim rumpendi habens. A præc.

Ῥηκτὸς, ἡ, ὸν, qui frangi poteſt. A ῥήσσω, vel ῥήγνυμι.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum; res, Hebr. Gl. V. A ῥέω, *dico.*

Ῥήμασιν, dat. pl. cum ν, à ῥῆμα.

Ῥηματικὸς, ἡ, ὸν, verbalis. A ῥῆμα.

Ῥημάτιον, ου, τὸ, vocula, verbulum, Gl. V. Dim. ab eod.

Ῥηματίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ῬΗ῀ΜΟΣ, ου, ὁ, inſtrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala, *Lat.* remus.

Ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis; unde πολύῤῥηνος; εὔρηνος.

Ῥήνικες, αἱ, ovium pelles. A præc.

Ῥηνοχορεὺς, έος, ῆος, inter pecudes ſaltans. A præc. & χορεύω, Epigr.

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι.

Ῥῆξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ᾽ pro ἔῤῥηξε.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, fortitudo. A

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate ſuâ frangens & perumpens hoſtium agmina; ſtrenuus, bellicoſus. Ex ῥήσσω, & ἀνήρ.

Ῥηξικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, viam perrumpens.

Ῥηξίνοος, *contr.* ῥηξίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, animum enervans & frangens.

Ῥῆξις, εως, ἡ, diruptio, fractura; (2) ipſa eruptio. A ῥήγνυμι.

Ῥηξίφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, corticem habens diſruptum ſeu rimoſum. Ex ῥῆξαι, & φλοιός.

Ῥηξίφρων, ὁ ϗ ἡ, frangens animi ferociam. A φρήν.

Ῥηξίχθων, terram rumpens ſaltando.

Ῥῆξον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ῥηγνύω.

Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

ῬΗΠΑΙ', ῶν, αἱ, ſublicæ, tigna ad ſubſtructiones.

Ῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐῤῥήσαντο, à ῥέω.

Ῥησίδιον, ου, τὸ, ſententiola, breve dictum. Dim. à

Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, ſententia, oratio, dictio; (2) locus certus in libro. A ῥέω.

Ῥησικοπέω, concionor, concionando oſtento, eloquentiam. A κόπτω.

Ῥησιμετρέω, verba ſeu orationem metior, de iis qui ad aquam dicunt.

ῬΗΣΣΩ, f. ξω, frango, rumpo; (2) vehementer, ferio, allido; (3) erumpo, prorumpo; (4) proclamo, *intenſivè* φωνήν. Ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, Marc. 2, 22. Τὰ τοῦ Θεοῦ ςέμματα ῥήξεις χερὶ, Eur. Ion. 524.

Ῥητέος, α, ον, dicendus.

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, ſermocinator, orator. A ῥέω, *dico*.

Ῥητίνη, ης, ἡ, reſina, humor liquidus & oleaginoſus, è cortice ſponte diffluens. A ῥέω.

Ῥητινίζω, f. ίσω, reſinam refero; (2) ſum reſinaceus. A ῥητίνη.

Ῥητινίτης, ου, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, reſinatum vinum. Ab eod.

Ῥητινολόγος, ου, ὁ, reſinam colligens. A ῥητίνη, & λέγω, *colligo*.

Ῥητινόω, reſinam addo; ἐῤῥητινωμένος, reſinoſus.

Ῥητινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, reſinoſus.

Ῥητὸν, ου, τὸ, dictum ſeu ſcriptum pronunciabile, Ph. A ῥητός.

Ῥητορεία, ας, ἡ, oratorium artificium, amplificatio oratoria. A

Ῥητορεύω, fut. εύσω, rhetoricam exerceo; (2) orationem habeo; i. e. pronuncio; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor; (4) garrio. Ἀνὴρ ἥδιςος εἰπεῖν τε ϗ ῥητορεῦσαι, Appian. A ῥήτωρ.

Ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, oratorius; (2) ad rhetorem, ſeu ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Gl. V. oratoria.

Ῥητορικῶς, oratoriè. A præc.

Ῥήτορσιν, dat. plur. cum ν, à ῥήτωρ.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, dicendus, fandus, memorandus, celebris; (2) dictus, præſcriptus, præfinitus, conſtitutus, certus, ratus. A ῥέω.

Ῥήτρα, ἡ, dicendi poteſtas, accepta à ſenatu, magiſtratu, &c. (2) dictio, i. e. oraculum; unde Lycurgi leges ῥῆτραι, dictæ; *Plut.* (3) pactum, pactio, conventio; (4) oratio ipſa oratoris. A

Ῥητρεύω, idem quod ῥητορεύω.

Ῥητροφύλαξ, ὁ, cuſtos tabularii.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur, orator. A ῥέω.

Ῥητῶς, *Adv.* certis verbis, expreſsè, manifeſtè, planè, nominatim, Gl. V. apertè. A ῥητός.

Ῥηχίη, ης, ἡ, maris æſtus & reſtagnatio, ſive exundatio. Pro ῥαχία.

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, ſepes, ſeptum; (2) maceria; (3) vallum. A ῥήσσω.

Ῥιγεδανὸς, ἡ, ὸν, horribilis, horrorem incutiens, Il. 19, 325. Ex ῥῖγος, & δάνος.

Ῥιγέω, ῶ, f. ήσω, horreo, exhorreo. Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, Il. 3, 259. A ῥῖγος.

Ῥιγηλὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horrificus. Ab eod.

Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. v. ῥιγέω.

Ῥίγιον, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος.

Ῥίγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rigidus, horridus, frigidus.

Ῥίγιςος, ίςη, ιςον, maximè horrendus.

Ῥιγομάχης, ου, ὁ, cum frigore pugnans, frigus contemnens. A μάχομαι.

Ῥιγνὸς, ἡ, ὸν, idem quod ῥίγιος, *Ern.*

Ῥιγοπύρετος, febris in quâ paroxyſmus cum gravi horrore.

ῬΙ'ΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor; (2) febris.

Ῥιγοσίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, perpetuò frigens ſeu algens. Ex ῥῖγος, potius ῥιγωσίβιος. A

Ῥιγόω, rigeo, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥιγοῦν πολὺ κάλλιον τοῦ ἀμπεχόνης εὐπορεῖν, Luc. A ῥῖγος.

Ῥιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rigens, *Aret.* Ab eod.

ῬΙ'ΖΑ, ης, ἡ, radix, ſtirps, Ph. in N. T. *per Ebr.* ſurculus; vid. ὄζος.

Ῥιζαγρα, ἡ, inſtrumentum quo extrahunt ſpicula, aut alia quæ manibus ſeu digitis prehendi non poſſunt.

Ῥιζὰς, άδος, ἡ, radix; (2) radicum acervus.

Ῥίζησιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν, pro ῥίζαις.

Ῥιζίας, ου, ὁ, ut ῥιζίας ὀπὸς, ſuccus radicalis, qui ex radice exprimitur. Ab eod.

Ῥιζίον, ου, τὸ, radicula, Gl. V. A ῥίζα.

Ῥιζοβολέω, radices ago. A

Ῥιζοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, radices emittens. Ex ῥίζα, & βάλλω.

Ῥιζόθεν, *Adv.* radicitùs, ſtirpitùs. A ῥίζα.

Ῥιζολαβέω, ῶ, f. ήσω, radices ago ſeu capio. Ex ῥίζα, & λαμβάνω, (ſed leg. ῥιζοβολέω, *Ern.*)

Ῥιζολογέω, radices colligo. Καθόλου πάντας τυράννους ῥιζολογήσας, Diod. A

Ῥιζολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicum collector, herbarius. Ex ῥίζα, & λέγω, *colligo*.

Ῥιζοπώλης, ου, ὁ, radicum venditor.

Ῥιζοτομέω, radices exſcindo, ſeu ſeco; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομεῖν βοτάνας, Hipp. A ῥιζοτόμος. Hinc

Ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum ſectio ſeu exciſio; (2) herbarum ad medicamenta lectio ſeu collectio. Hinc

Ῥιζοτομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad radicum exciſionem, ſeu herbarum lectionem. A

Ῥιζοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicum exciſor ſeu ſector, qui radices colligit, earum peritus herbarius. Ex ῥίζα, & τέμνω.

Ῥιζοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicem (*item* fundamenta) continens. Ex ῥίζα, & ἔχω.

Ῥιζοφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus veſcor. A

Ῥιζοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicibus veſcens. Ex ῥίζα, & φαγεῖν.

Ῥιζοφοίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, è radice proveniens, è radice natus. A φοιτάω.

Ριζοφυέω, ῶ, fut. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A

Ῥιζοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui radicem ſeu radices emiſit; (2) è radice proveniens. Ex ῥίζα, & φύω.

Ῥιζόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, è radice foliatus. Ex ῥίζα, & φύλλον.

Ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo ſeu fulcio; (2) confirmo, ſtabilio, corroboro; ἐῤῥίζωται, radices egit, perf. Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι, Epheſ. 3, 18. Ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πᾶσιν ἐῤῥίζωται ϗ βλαςάνει, Plato. A ῥίζα. Unde

Ῥιζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, radici ſimilis. A

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, quod radices egit, quod ſtabilitum eſt velut fixis radicibus, radix. A ῥιζόω.

Ῥιζώνυξ, χος, ὁ, radix unguis.

Ῥιζωνύχια, τὰ, & ῥιζωνυχία, ἡ, idem.

Ῥιζωρυχέω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A

Ῥιζώρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicem effodiens. Ex ῥίζα, & ὀρύσσω.

Ῥίζωσις, εως, ἡ, radicum emiſſio. A ῥιζόω.

Ῥικνίεις, εσσα, εν, rugoſus, vetus, obſoletus. A ῥικνός. Unde

Ῥικνόομαι, οῦμαι, diſtrahor & omnibus modis diſtorqueor; (2) indecenter me flecto; (3) in ſaltando lumbis incurvatis agitor.

ῬΙΚΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, rugoſus, curvus; (2) tenuis, macilentus.

Ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνός.

Ῥικνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugoſus. Ab eod.

Ῥικνώσῃ, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνώσεσαι, à ῥικνόομαι.

Ῥίκνωσις, εως, ἡ, rugoſitas & corrugatio in cute, cum extenuata concidit & corrugatur. Ab eod.

Ῥίμμα, τὸ, jactus. A ῥίπτω. Unde

Ῥίμφα, *Adv.* leviter, ſtatim, celeriter.

Ῥιμφάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui citato & celeri curſu fit; Pind. Olymp. 3. Ex ῥίμφα, & ἅρμα.

ῬΙ'Ν, ῥινὸς, ἡ, naſus, & *in Plur.* nares.

Ῥινάριον, τὸ, Dim. A præc.

Ῥιναυλέω, per nares cum ſtrepitu ſpiritum mitto, *Schol.* Lucian.

Ῥινάω, ῶ, decipio, propriè nares, ut quum canes falluntur olfactu. A ῥίν.

Ῥινάω, ῥινᾷ, limat, Ph. A ῥίνη.

Ῥινεγχυσία, ἡ, infuſio in nares.

Ῥινεγχυτέομαι, infundo in nares. A

Ῥινεγχύτης, ου, ὁ, ſpecillum, ſeu inſtrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥὶν, & ἐγχέω.

Ῥινέω, ῶ, fut. ήσω, limâ polio, limo. A

ῬΙ'ΝΗ, ῆς, ἡ, lima; (2) piſcis quidam.

Ῥινηλασία, ἡ, fragrantia; (2) indagatio, veſtigatio, quæ fit per nares.

Ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu perſequor; (2) ſagaciter indago. A

Ῥινηλάτης, ου, ὁ, qui naribus ſeu olfactu indagat, ſagax. Ex ῥὶν, & ἐλαύνω. Unde

Ῥινήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, olfactu feriens, ſc. nares, *Epith.* boni vini.

Ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum. A ῥινέω.

Ῥινητήριον, ου, τὸ, lima, Gl. V. Ab eod.

Ῥινητὴς, οῦ, ὁ, limator, Gl. V. Ab eod.

Ῥινίζω, limo, Ph. Ab eod.

Ῥινίον, lima, Gl. V. Ab eod.

Ῥίνισμα, τὸ, ramentum. A ῥινίζω.

Ῥινοβάτης, ου, ὁ, rhinobates; piſcis, apud Ariſtot.

Ῥινόβολος, ὁ ϗ ἡ, qui è naribus jacitur.

Ῥινοβόλος, nares feriens odore, ut vinum. A ῥὶν, & βάλλω.

Ῥινοδέψης, coriarius. A ῥινὸς, & δέφω.

Ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal unius in nare cornu. Ex ῥὶν, & κέρας.

Ῥινοκολούςης, ου, ὁ, decurtator narium. Ex ῥὶν, & κολούω, *amputo*.

Ῥινοκοπέω, naſum amputo. Ex κόπτω.

Ῥινολαβὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum, quo naſus arreptus torquebatur. A λαμβάνω.

Ῥινομάκτρον, ου, τὸ, linteolum abſtergendis naribus aptum, muccinium. A μάσσω.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, oſtium. Ex ῥινάω.

ῬΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, ſcutum, Il. 4, 477.

Ῥινόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui naſo eſt ſimo.

Ῥινότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus naſus eſt amputatus ſeu deſectus. Ex ῥὶν, & τέμνω.

Ῥινοτομέω, naſum amputo. A

Ῥινοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, naſum amputans. Ex ῥὶν, & τέμνω.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ, ſcuta ſeu clypeos perforans, *item* aciem dirumpens. Ἄρης Ῥινοτόρος, Il. 21, 392. Ex ῥινὸς, & τορέω.

Ῥινόχοος, idem quod ῥινέγχυτος.

Ῥινωτηρία, ἡ, pars navis propè carinam, *Poll.*

ῬΙ'ΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥιπὰς, άδος, ἡ, idem quod ῥιπή.

Ῥιπαύλης, ου, ὁ, qui ſtipulâ canit, Athen. ad verbum, qui canit libro detracto ſaligno ramulo. A ῥὶψ, & αὐλέω, *Ern.*

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus venti, ictus ſeu jactus teli velut fulminis; (2) incitamentum, impetus; ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ, momentum, vibratus oculi. A ῥίπτω.

Ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium. A ῥιπίς. Unde

Ῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo, flabello ventulum factito; (2) excito ignem ſufflando, follibus accendo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ ϗ ῥιπιζομένῳ, Jac. 1, 6. Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται, aſſantur, Ariſtoph. Conc. 839.

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

Ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

Ῥιπίσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ῥιπισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ῥιπιϛήριον, ȣ, τὸ, flabellum, Ph.

Ῥιπιϛὸς, ἡ, ὸν, qui ventilari poteſt, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis & ventis expoſitus. Ab eod.

Ῥῖπος, εος, τὸ, vel ȣ, ὁ, crates è viminibus, aut calamis, arundinibuſque. Φράξε δὲ μὶν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι, Od. 5, 256. A ῥίψ.

Ῥιπτάζω, fut. άσω, jacto, projicio, præcipitem do, proſterno, proturbo; ῥιπτάζομαι, jactor, Gl. V. ῥιπτάζεται, jactatur, æſtuat, Ph. ῥιπτασθεὶς, jactatus, Ph. aor. 1. part. Il. 14, 257. Τοσαῦτα ῥιπτάζεσθαι τῇ ψυχῇ M. Anton. A ῥίπτω.

Ῥίπτασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥίπτασκον, à ῥιπτάσκω, pro ῥιπτάζω, Il. 23, 827.

Ῥιπτασμὸς, ȣ̃, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπτάζω.

Ῥιπταϛικὸς, ὸν, qui ſe crebrò jactat, levis, inconſtans. Ab eod.

Ῥιπτέω, projicio, idem quod ῥίπτω. Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν ϗ ῥιπτȣ́ντων τὰ ἱμάτια, Act. 22, 23. ῥιπτεῖτε χλαίνας, Ariſtoph. Conc. 505.

Ῥιπτȣ̃μαι, præſ. ind. paſſ. *Att.* pro ῥίπτομαι.

Ῥιπτὸς, ἡ, ὸν, projectus; (2) præcipitatus, celer. A

ῬΙ'ΠΤΩ, fut. ψω, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto, Gl. V. ῥίπτονται, jactantur, Ph. ἔῤῥιψα, abjeci; ἔῤῥιμμαι, projectus ſum, Gl. V. perf. p. ῥιφεὶς, projectus, aor. 2. part. paſſ. Ῥιπτεῖ ϖρὸς ἀμφίκλυϛον ἐκ ϖόντȣ ϖέτραν, allidit, Soph. Trach. 793. Χθονὶ ῥίπτων ἑαυτὸν, ibid. 803. Μάτην λόγος ἔῤῥιπται, Eur. Med. 1407.

Ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, idem quod ῥὶν.

ῬΙ'ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, riſcus, ciſta pelle inducta.

Ῥιφεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. ῥίπτω. Unde

ῬΙΦΗ', ῆς, ἡ, jactus, Lycurg. 235.

ῬΙ'Ψ, ῥιπὸς, ramus ſalignus, vimen flexile; (2) crates viminea, ἐπὶ ῥιπὸς ϖλεῖν, magno ſe periculo committere.

Ῥίψαι, aor. 1. infin. act. v. ῥίπτω.

Ῥίψαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ῥίψας.

Ῥίψασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω, & ἀσπὶς.

Ῥιψαυχενέω, cervicem ſeu caput jacto. A

Ῥιψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω, & αὐχὴν.

Ῥίψεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔῤῥιψε, à ῥίπτω. Unde

Ῥίψις, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus.

Ῥιψοκινδυνέω, ῶ, in pericula me præcipito projectâ quâdam audacia. A

Ῥιψοκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſe in pericula præcipitat, ad audendum projectus, Ph. periculoſus, temerarius. Ex ῥίπτω.

Ῥιψοκινδύνως, temerè, audaciter, contemptu periculi.

Ῥιψολογέω, ῶ, temerè verba fundito vel effutio. Ex ῥίπτω, & λόγος.

Ῥίψοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arma abjiciens; (2) ſævus, qu. faciens, ut arma abjiciantur. Ex ῥίπτω, & ὅπλα.

ῬΟΑ', ᾶς, ἡ, malus Punica, *arbor*; (2) malum Punicum, *fructus*, Gl. V. malogranum, malum granatum.

Ῥοαῖσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν, pro ῥοαῖς.

Ῥοὰς, άδος, ἡ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. Ab eod.

Ῥογμὸς, ȣ̃, ὁ, ſonus quem quis ſupinus ſtertendo edit, rhonchus. A ῥέγχω.

Ῥογχάζω, rhonchiſſo. A ſeq.

Ῥογχος, ȣ, ὁ, rhonchus, Gl. V. ῥογκος, idem; ſtertentium ſpiritus. A ῥέγχω.

Ῥόδαμνος, ȣ, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.

ῬΟΔΑ'ΝΗ, ης, ἡ, trama, ſubtemen, Ph.

Ῥοδανίζω, torqueo, Gl. V. A præc.

ῬΟΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, valdè rapidus; ſed quum *roſeus* notat, eſt à ῥόδον, Il. 18, 576.

Ῥόδαξ, ακος, ὁ, parva roſa, roſula, Dim. à ῥοδὸν.

Ῥοδαρὸς, ἡ, ὸν, roſeus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde

Ῥόδεος, έα, εον, & ῥόδειος, idem.

Ῥοδάνθειος, ον, roſeus, pulcher. Ab ἄνθος.

Ῥοδεία, ἡ, ſertum è roſis.

Ῥοδεὼν, ῶνος, ὁ, roſetum, Gl. V.

Ῥόδη, ης, ἡ, frutex roſas producens.

Ῥοδιὰς, άδος, ἡ, poculi genus. Ab eod.

Ῥοδίνος, ίνη, ινον, roſaceus. Ab eod.

Ῥοδὶς, ίδος, ἡ, paſtillus è roſis.

Ῥοδίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum roſatum vel roſaceum. Ab eod.

Ῥοδοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſeos digitos habens. Ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς, Il. 1, 477.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, lauria, viburna, roſa Græca, Ph. Ex ῥόδον, & δάφνη.

Ῥοδοδενδρον, ȣ, τὸ, frutex, roſæ ſimilitudine.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, roſarum colorem referens. Ex ῥόδον, & εἶδος.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, roſaceus, roſeus, ſuaviſſimus. A ῥόδον. Il. 23, 186.

Ῥοδομελι, mel roſaceum. Ex ῥόδον, & μέλι.

Ῥοδόμηλον, ȣ, τὸ, confectio ex roſis & malis cotoneis. Ex ῥόδον, & μῆλον.

Ῥοδομιγὴς, ὲς, roſaceus, de colore. A

ῬΟ'ΔΟΝ, ȣ, τὸ, roſa.

Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, roſeos habens cubitos, i. e. pulcher.

'Γοδόπνοος, *contr.* ῥοδόπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſarum odorem ſpirans, i. e. ſuavis.

Ῥοδοπώλης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſarius, Gl. V. qui roſas vendit.

Ῥοδόϛαγμα, ατος, τὸ, roſarum liquor. Ex ῥόδον, & ϛάζω.

Ῥοδόϛακτον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ῥοδόσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſeos pedes habens, i. e. pulcher. A σφυρόν.

Ῥοδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſas ferens. A φέρω.

Ῥοδόχροος, *contr.* ῥοδόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſeus, roſeum colorem habens, Gl. V. ῥοδόχρȣς, roſeo colore, i. e. pulcher, de homine. A χρόα.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ſequens; (2) totus ceſpes & planta roſæ. A ῥόδον. Unde

Ῥοδωνία, ᾶς, ἡ, roſetum, locus ubi roſæ naſcuntur, Gl. V. roſarium, rubicetum.

Ῥοδῶπις, ιδος, ἡ, quæ roſeo eſt adſpectu, de feminâ. Ex ῥόδον, & ὤψ.

'Γοδωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ῥοδωτὸν, roſatum, Gl. V. quaſi à ῥοδόω.

Ῥόζω, latro; (2) ſterto, *item.* ῥάζω, & ῥώζω.

Ῥόη, ῆς, ἡ, fluentum, fluxus. A ῥέω.

Ῥοθέω, ῶ, impetu feror, ruo. A ῥόθος.

Ῥοθιάζω, impetu & contentè remigo; (2) cum impetu & ſtrepitu voro porcorum modo. Ab eod. Unde

Ῥοθιον, ȣ, τὸ, impetus undarum, fluctus.

Ῥόθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, cum impetu ruens. Ab eod.

Ῥοθοπυγίζω, idem quod ῥαθαπυγίζω.

ῬΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, undarum ſtrepitus, remorum; (2) ſtrepitus, tumultus, impetus.

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malum granatum, pro ῥοά; (2) volutabrum in lacu.

Ῥοιϐδέω, ſtrido; (2) ſorbeo, adſorbeo, Od. 12, 106. A ῥοῖϐδος. Hinc

Ῥοίϐδησις, εως, ἡ, ſtridor.

Ῥοιϐδμὸς, & ῥοιδμὸς, idem quod

Ῥοῖϐδος, ȣ, ὁ, ſtridor. A ῥοίζω.

Ῥοιδάριον, τὸ, idem quod

Ῥοίδιον, ȣ, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιά.

Ῥοίζασκε, *ſtridebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥοίζεε, à

Ῥοιζέω, ῶ, fut. ήσω, ſtrido, ſtridorem edo; (2) latro; (3) ſibilo innuo. Ῥοίζησεν δ' ἄρα, ϖιφαύσκων Διομήδει δίῳ, Il. 10, 502. A ῥοῖζος. Hinc

Ῥοιζηδὰ, & Ῥοιζηδὸν, *Adv.* cum ſtridore; (2) magno impetu.

Ῥοίζημα, ατος, τὸ, ſtridor ſeu impetus, qualis eſt ſagittæ volantis:

Ῥοιζητὼρ, ορος, ὁ, ſibilator, magnum ſtridorem edens. Ab eod.

ῬΟΙ͂ΖΟΣ, ȣ, ὁ, ſtridor, ſibilus; (2) impetus, Gl. V. Hinc

Ῥοΐζω, voluto equum in flumine vel lacu ad abluendas ſordes.

Ῥοιζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtridorem aut magnum ſtrepitum edens, ſtreperus. A ῥοῖζος.

Ῥοιζωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quaſi à ῥοιζόω.

Ῥοικὸς, ἡ, ὸν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus; (3) incurvus, inflexus; (4) qui naturaliter incurvis cruribus eſt, Theocr. 49. A ῥέω.

Ῥοΐσκοι, corymbi aurei, ſtolis ſacris attexti; ad mali punici ſimilitudinem. A ῥοιά.

Ῥοΐτης, ȣ, ὁ, ut ῥοΐτης οἶνος, vinum ex malis Punicis. Ab eod.

Ῥομϐέω, ῶ, f. ήσω, volvo & circumago in modum rhombi. A ῥόμϐος. Hinc

Ῥομϐητὸς, ἡ, ὸν, verſatilis in modum rhombi.

Ῥομϐοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμϐος, & εἶδος.

Ῥόμϐος, ȣ, ὁ, tornus, turbo, Ph. gingillus, Gl. V. rhombus; (2) figura geometrica, ſcutula; (3) genus faſciæ, quo chirurgi utuntur. A ῥέμϐω. Hinc

Ῥομϐοϛωμυλήθρα, ἡ, volubilis lingua, garrula. A ῥόμϐος, ϛωμύλος, al. ῥῶϐος.

Ῥομϐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rhombi figuram habens. A ῥόμϐος.

Ῥομϐωτὸς, ἡ, ὸν, idem, ſcutulatus.

Ῥόμμα, τὸ, pro ῥόμφημα, Hipp.

Ῥομοξ, ὁ, teredo, *Ern.*

Ῥομφαία, ας, ἡ, romphæa, gladius; framea, Ph. A ῥέμϐω. Unde

Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, lora, quibus calcei conſuuntur.

Ῥόος, *contr.* ῥȣ̃ς, ȣ̃, ὁ, fluentum, fluxus. A ῥέω.

Ῥοπαληφορέω, ω, clavam geſto. Ex ῥοπαλον.

Ῥοπαλίζω, f. ίσω, clavâ percutio, vel verſo tamquam clavam. A ῥοπαλον. Hinc

Ῥοπαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, percuſſio, quæ fit clavâ. Sed dicitur de tentigine ſeu ſatyriaſi.

Ῥοπαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clavæ ſimilis. Ex ῥόπαλον, & εἶδος.

Ῥόπαλον, ȣ, τὸ, clava, Ph. ῥόπαλα, fuſtes, Gl. V. A ῥοπω.

Ῥοπαλωτὸς, ἡ, ὸν, in clavæ ſpeciem formatus, *Epith.* poculi. Dion. C. A præc.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, Ph. momentum. Ph. nutus, Gl. V. Ῥοπᾶς ἔχεσθαι, vergere ad ruinam, Ariſtoph. Veſp. 1227. A ῥέπω.

Ῥοπτὸς, ἡ, ὸν, ſorbilis. A ῥόφω. Unde

Ῥόπτρον, ȣ, τὸ, clava, fuſtis; (2) marculus ſeu annulus oſtii, lignum incurvum.

Ῥȣς, ῥοὸς, arbuſcula quædam inficiendis coriis ſerviens; excoriarium.

Ῥȣ́σιος, ȣ, ὁ, color, qualis eſt rubricæ Sinopicæ, *Lat.* ruſſus. A ῥοὰ, cujus granum rubet.

Ῥοφάνω, ῥοφάνειν, Hipp. item

Ῥοφάω, ῶ, Ph. ῥοφᾷ, ſorbet; idem quod

ῬΟΦΕ'Ω, ſorbeo, ſorbillo, haurio. Μισθȣ̃ τρύϐλιον ῥοφῆσαι, Ariſtoph. Eq. 901. Ὅσον ῥοφέσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν; id. Pa. 715.

Ῥοφημα, ατος, τὸ, ſorbitio, hauſtus. A præc.

Ῥοφημάτιον, ȣ, τὸ, ſorbitiuncula:

Ῥοφησις, εως, ἡ, ſorbitio, Gl. V. ſuctus.

Ῥοφητικὸς, ἡ, ὸν, vim abſorbendi habens.

Ῥοφητὸς, ἡ, ὸν, ſorbilis. Ab eod.

Ῥοφω, pro ῥοφέω, Etym. unde ῥοπτός.

Ῥοχθέω, ſtrepitum ſeu ſtridorem edo. Od. 5, 402. & 12, 60. A

Ῥόχθος, ȣ, ὁ, fluctuum ſtrepitus, fluctus. Κακαῖς ῥόχθοισι, θαλάσσης, Nic. al. 289.

Ῥοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fluidus, fluxus; (2) undoſus, fluctuoſus, Gl. V. rapidus. A ῥόος.

Ῥοων, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis conſitus. A ῥοά.

Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, proluvium, proluvies, eluvies, Gl. V. rivus. A ῥύω.

Ῥυὰς, άδος, ἡ, qu. dic. defluva, decidua; (2)

vitium oculi, quum lacrymæ conſtanter fluunt; (3) defluvium acinorum, ῥυάδες, vites fructum non retinentes. Ab eod.

Ῥύβδην, *Adv.* pro ῥύδην.

Ῥύγχανα, naſuta, Gl. V. A ῥύγχος.

Ῥυγχελέφας, αντος, ὁ ϗ ἡ, roſtrum elephantinum habens. Ex ῥύγχος.

Ῥυγχίον, ου, τὸ, roſtellum. Dim. à ῥύγχος.

Ῥυγχομαχεῖν, roſtro pugnare.

ῬΥ΄ΓΧΟΣ, εος, τὸ, roſtrum, rictus; (2) dicitur tamen & de facie humanâ.

Ῥύδην, *Adv.* adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuosè, cum vehementi ſtrepitu. A ῥύω. Unde

Ῥυδὸν, *Adv.* fusè, adfatim, abundè.

Ῥυεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ῥύω.

Ῥυεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ῥύου.

Ῥύημα, ατος, τὸ, intritum, *bellarii genus.* A ῥύω.

Ῥύηθι, 2. ſing. a. 2. imperat. paſſ.

Ῥυῆναι, a. 2. inf. paſſ.

Ῥυήσεται, *fluet*, 3. ſing. fut. 1. ind. med.

Ῥυηφένεια, & ία, ας, ἡ, opulentia, adfluentia divitiarum ſeu opum, Nonn. P. 8, 33. A

Ῥυηφενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adfluens opibus, opulentus. Callim. in Jov. 84. Ex ῥύω, & ἄφενος.

Ῥυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ῥύομαι.

Ῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo; (2) tempero, formo, compono & effingo, rectè colloco, moderor, mores informo; ῥυθμισθεὶς, moratus, Ph. aor. 1. part. paſſ. Τὶ δαὶ, ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου; Soph. Antig. 324. Καὶ τὰ ἄλλα ῥυθμίζουσι, Xen. A ῥυθμός. Hinc

Ῥυθμιστὴς, οῦ, ὁ, moderator, Ph.

Ῥυθμικὸς, ἡ, ὸν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit.

Ῥυθμικῶς, ad numerum, modulatè.

ῬΥΘΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus ſeu modulus certâ dimenſione & proportione conſtans, Gl. V. modulus, vid. *Ern.*

Ῥυΐσκομαι, fluo, mano. A ῥύω.

Ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, Ph.

Ῥυκανίζω, runcino, Ph. A præc.

Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defenſio, munitio, remedium è mortis periculo hominem conſervans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutinâ. A ῥύω.

Ῥῦμαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔῤῥυμαι, à ῥύομαι.

Ῥυμάρχης, ου, ὁ, præfectus regionis, magiſter vici. Ex ῥύμη, & ἀρχή.

Ῥυμβαίνω, diſſipo, disjicio. A

Ῥύμβος, ου, ὁ, rotula; (2) turbo, ſeu turbinatum quidpiam, quod ſcuticâ circumactum ſonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥέμβω.

Ῥυμβίον, ου, τὸ, rotula, quæ agitatur à ſagis ſeu Veneficis, Dim.

Ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω.

Ῥύμμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes, & id quo ſordes purgantur, *Ern.* A ῥύπτω.

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currûs; (2) lorum, Il. 5, 729. A ῥύω.

Ῥυμοτομέω, per vicos partior & ſeco, in ſtrigas ſeco. Ῥυμοτομοῦσι δὲ εὐδιαθέτως εἴσω τὸ στρατόπεδον, Joſ. Ex ῥύμη, & τέμνω.

Ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque ſectio & metatio, partitio in ſtrigas. Ex iiſd.

Ῥυμουλκέω, loris funibuſque traho, remulco, traho & educo, remulcando traho. Ex ῥῦμα, & ἕλκω.

Ῥυμφάνω, & ῥυμφάνομαι, ſorbeo, haurio, *Aret.* A ῥοφέω, *ſorbeo.*

Ῥύομαι, libero, eripio, Gl. V. ῥῦσαι, Gl. V. aor. 1. imperat. Ῥύσεται τοὐμὸν δέμας, Eur. Med. 388. Τήνδε ῥυσαίμην πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 72.

Ῥύονται, 3. pl. præſ. ind. med. ῥύομαι.

Ῥύοντο, 3. pl. imperf. ind. med.

Ῥυπαίνω, ſordido, maculo, ſordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, obſoleſco, ſordeſco, Gl. V. Ου πείθομαι Ἀριστοτέλει ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βουλομένω, Dion. Hal. A ῥύπος.

ῬΥΠΑΠΑΙ͂, acclamatio nautica.

Ῥυπαρευθήτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. paſſ. v.

Ῥυπαρεύομαι, ſordidus ſum. A ῥύπος.

Ῥυπαρία, ας, ἡ, ſordes, ſpurcitia, ſitus, illuvies. Ab eod.

Ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν, ſordidus, illotus, ſqualidus; metaph. avarus. Ab eod.

Ῥυπαρῶς, *Adv.* ſordidè; *metaph.* avarè.

Ῥύπασμα, τὸ, ſordes. A

Ῥυπάω, ῶ, ſordeo, ſordidus ſum, Gl. V. ῥύπω, ſqualeo; ῥυπόωντα, *Poet.* pro ῥυπάοντα, ῥυπῶντα, part. Ariſtoph. Plut. 266. A ῥύπος.

Ῥυπογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſordidarum humiliumque rerum pictor. Ex ῥύπος, & γράφω.

Ῥυπόεις, όεσσα, όεν, ſordidus. A ῥύπος.

Ῥυποκόνδυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſordidus, valdè parcus, qui ne ſordes quidem unguium à tonſore purgandas ſibi curet. Ex ῥύπος.

Ῥύπον, τὸ, ſordes, pl. ῥύπα pro ῥύπος.

Ῥυπόομαι, οῦμαι, obſoleſco, ſordeo; ῥερυπωμένα, ſordidata, p. part. Od. 6, 59. A

ῬΥ΄ΠΟΣ, ου, ὁ, ſqualor, ſordes, Ph. proluvies, Gl. V. alicubi etiam pro cerâ ſigillari. (A ῥύπτω, *Ern.*)

Ῥυπτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor.

Ῥυπτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad abluendas ſordes, abſtergendi vim habens. A

Ῥύπτω, ſordes eluo, purgo, abſtergo; ῥύπτομαι, abſtergor, ſordibus purgor. Ἀλλ' οὐδὲ πώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι Ariſtoph. Ach. 17. A ῥύπος.

Ῥυπώδης, ες, ſordidus. Ab eod.

Ῥυσὰ, ᾶς, ἡ, ſenectus. A ῥυσὸς.

Ῥῦσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. ῥύομαι.

Ῥύσαιτο, 3. ſing. a. ejuſd. in opt.

Ῥύσασθαι, *liberaſſe*, a. idem in infin.

Ῥυσάσθω, 3. ſing. a. ejuſd. in imperat.

Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum ſulcus; (2) ſenectus.

Ῥύσθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥῦσθαι, à ῥύομαι.

Ῥυσθῶ, a. 1. conj. paſſ.

Ῥυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἄψομαι, κοὐ ῥυσιάζω, Eur. Ion. 525. Ῥυσιάζομαι λόγῳ, ib. 1449. opprimor ſermone, i. e. verbis tanquam pignore me tibi devincire ſtudes. A ῥύσιον.

Ῥυσίβωμὸς, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Dei tutelaris qui aliquo loco colitur, & propterea eum tuetur.

Ῥυσίδιφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui trahendo currum regit. Ex ῥύω, & δίφρος.

Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta, Nicand. A ῥύω, quod à Venenis ῥύεται, i. e. *liberat.*

Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro alicujus liberatione datur; unde & donum, quod Diis dabatur pro reſtitutâ valetudine aut conſervatâ ſalute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum eſt, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut præda, quæ in hoſtico agitur, *Ern.* Il. 11, 673. A ῥύω.

Ῥύσιος, ία, ιον, liberandi vim habens.

Ῥυσίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, à labore liberans, laboris moleſtiam ſublevans. Ex ῥύω.

Ῥυσίπτολις, & ῥυσίπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, urbem ſeu civitatem ſervans, ſeu liberans.

Ῥύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι.

Ῥύσις, εως, ἡ, fluxus; (2) phiala. A ῥύω.

Ῥύσκω, ſeu ῥύσκομαι, tueor, è periculo conſervo. Il. 24, 730. A ῥύομαι.

Ῥυσμὸς, οῦ, ὁ, rerum ſeries, tractus. A ῥύω.

Ῥυσόω, ῶ, fut. ώσω, rugo, corrugo. A

Ῥυσὸς, ἡ, ὸν, rugoſus. A ῥύω.

Ῥυσσαίνω, rugo, corrugo, *paſſ.* ſeneſco. Ῥυσσαίνεται οὖλα, Nic. Al. 78. A ῥυσός.

Ῥυσσαλέος, έα, έον, rugoſus. Ab eod.

Ῥυσσόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, rugoſum fructum ferens; (2) qui rugoſis eſt ſurculis. Ex ῥυσὸς, & καρπός.

Ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, idem quod ῥυσός. Hinc

Ῥυσσότης, ητος, ἡ, rugoſitas.

Ῥυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ῥυσόω.

Ῥυσσώδης, ες, idem quod ῥυσσός.

Ῥύσταγμα, ατος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compreſſio. A

Ῥυστάζω, fut. ξω, trahendo rapto, traho; unde, pignus capio, vim feminæ facio; ῥυστάζεσκον, trahebant, imperf. *Ion.* pro ἐῤῥύσταζον, Il. 24, 755. Ῥυστάζοντας δμωὰς, Od. 319. A ῥύω. Hinc

Ῥυστακτὺς, ύος, ἡ, tractio violenta, raptus.

Ῥύστης, ου, ὁ, liberator, Gl. V. A ῥύω.

Ῥυτὰ, ῶν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.

Ῥυταγωγεὺς, εως, ἡ, lorum, quod fræno inſeritur, & quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ, & ἀγωγεὺς, *ductor.*

Ῥύτη, ης, ἡ, ruta, Nic. Al. 306. A ῥύω.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum, habena; (2) cuſtos, defenſor. Ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν, Il. 16, 475. Ab eod.

Ῥυτιδόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, corticem rugoſam habens, ipſe cortex rugoſus. Ex ῥυτὶς, & φλοιός.

Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho; ἐῤῥυτιδωμένος, corrugatus, rugoſus, p. paſſ. part. Τὴν ὄψιν ἐῤῥυτιδωμένος, Luc.

Ῥυτιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugoſus. A ῥυτίς.

Ῥυτίδωμα, τὸ, corrugatio.

Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδόω.

Ῥυτίζω, rugo, Gl. V. A ῥυτις.

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω, traho.

Ῥύτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥυτο, vel 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion. & per Sync.* pro ἐῤῥύσατο, à ῥύομαι.

Ῥυτὸν, οῦ, τὸ, poculi genus. Ab eod.

Ῥυτὸς, ἡ, ὸν, tractus; (2) fluidus, fluxus.

Ῥύτρον, τὸ, idem quod ῥύσιον.

Ῥύτωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) cuſtos, ſervator, adjutor. A ῥύω.

Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio. A ῥύπτω.

Ῥύω, fluo, Gl. V. a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, fluxi; part. ῥυεὶς, inf. ῥυῆναι. Hinc

Ῥυώδης, ες, fluidus, humidus.

Ῥωὰ, ας, ἡ, pro ῥοιά.

Ῥωβικώτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix literam ῥῶ pronunciare poteſt. A ῥῶ.

Ῥωγαλέος, έα, έον, fiſſus, fractus, ruptus. Nonn. P. 6, 13. A ῥώξ. Unde

Ῥωγὰς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimoſa; (2) locus abruptus & præceps; (3) rima terræ.

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fiſſura. Ab eod.

Ῥωγματίας, ου, ὁ, qui in fiſſuris, cavernis habitat, idem quod ῥηγματίας.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima; (2) diviſio calvariæ ſuperficiaria. A ῥώξ.

Ῥωγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ῬΩ΄ΘΩΝ, ωνος, ὁ, naris, naſus, Nic. 213.

Ῥῶμα, ατος, τὸ, vis, impetus. A ῥωννύω.

Ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis faveo. A

Ῥωμαϊκὸς, ἡ, ὸν, Romanus; Latinus.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, idem. A ῥώμη.

Ῥωμαὶς, ίδος, ἡ, Romana.

Ῥωμαϊστὶ, *Adv.* Romanè, Latinè.

Ῥωμαλέος, έα, έον, robore præditus, robuſtus. Προβάτων ἀποκείρας τὰ ῥωμαλέα, Alciphr. 3, 41. A ῥωμή. Hinc

Ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, robur.

Ῥωμαλεόω, robuſtum reddo, firmo; ῥωμαλεοῦμαι, robur & vires acquiro. A

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

ῬΩΝΝΥ΄Ω, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reficior, recreor, valeſco; ἔῤῥωμαι, perf. valeo, proſperâ valetudine fruor; ἔῤῥωσο, vale; imperat. perf. ἐῤῥωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo eſt forti robuſtus, valens, validus; & ἐῤῥωμένος, *Adv.* robuſtè, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti & forti corpore. Ῥώσας τὸ σῶμα διαγωνίσασθαι, Plut. τὰς πόλεις, id.

Ῥώοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥώοντο, à ῥώω.

Ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fiſſura; (2) ſcala; (3) acinus, granum, bacca; pro ῥὰξ; (4) phalangium quoddam ab acini ſimilitudine, Nic. Th. 716. A ῥηγνύω.

Ῥάομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Ῥωπὰς, ἁδος, ἡ, planta quædam flexilis, *Heſ.* A ῥώψ.

Ῥωπεύειν, vilia ſcruta vendere. A ῥῶπος.

Ῥωπήϊον, ȣ, τὸ, locus virgultis plenus; ῥωπήϊα, virgulta. A ῥώψ.

Ῥωπίζω, miſcellaneam condituram facio, confundo; (2) indoctè & ſtolidè aliquid facio. A ῥῶπος.

Ῥωπικὸς, ἡ, ὸν, vilis & parvi pretii, ſpeciem inanem habens. Ab eod.

Ῥώπιον, ȣ, τὸ, molle virgultum. Ab eod.

Ῥωποπερπερήθρας, ȣ, ὁ, futilis & vanus homo. A

Ῥωποπερπερὸς, ut ῥωποπερπερὴ φράσις, futilis & inanis locutio, R.

Ῥωποπωλέω, ῶ, viles & minutas variaſque merces vendo. A

Ῥωποπώλης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcrutarius ſeu rerum minutarum venditor.

Ῥῶπος, ȣ, ὁ, & ῥῶπον, ȣ, τὸ, merx parvi pretii; (2) ſarcina omnifaria, faſciculus è variis iiſque nullius momenti rebus colligatus. A ῥώψ.

Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, vehemens. A ῥώννυμι.

Ῥώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Ῥωσθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Ῥῶσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires, Ph. incolumitas, ſanitas, valetudo; (2) corroboratio, conformatio. A ῥώννυμι.

Ῥωστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. Ab eod.

Ῥωστήριον, ȣ, τὸ, impetus, incitatio; (2) ad roborandum valens. Ab eod.

Ῥωστικὸς, ἡ, ὸν, vehemens; (2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.

Ῥωτάζω, literam ῥῶ ſæpiùs itero. A ῥῶ.

Ῥωταχίζω, idem & ab eod. Hinc

Ῥωταχισμὸς, ὁ, frequens literæ ρ repetitio.

Ῥωχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod

Ῥωχμὸς, ȣ̃, ὁ, ſciſſura, fiſſura, rima, hiatus. A ῥήσσω. Il. 23, 420.

ΡΩ'ΧΩ, dentibus fremo.

Ῥὼψ, ῥωπὸς, ὁ, merx, nullius momenti; (2) virgultum. A ῥέπω.

ΡΩ'Ω, roboro, ſed pro eo uſurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννύω, ῥώομαι, agitor, & *med.* ruo, irruo, feſtino. Hinc ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Σ.

Σ, Ut majuſculum rectiùs pingitur, C, decima octava litera, Σῖγμα, ab Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens *ducenta*, & cum virgulâ infernè appoſitâ ͵σ, *ducenta millia*.

Σα, nom. plur. n. g. à σὸς, *tuus*.

Σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβοὶ clamitando; (2) motu indecoro perſulto.

Σαβάζιος, ȣ, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβοί.

Σαβακαὶ, ῶν, αἱ, Dionyſiacæ, Thyadum modo bacchantes. A σαβάζω.

Σαβακὸς, ἡ, ὸν, purulentus, rancidus, carioſus.

Σαβακῶς, *Adv.* acerbè, aſperè, duriter, *Heſ.*

ΣΑ'ΒΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, ſabanum, pannus vel linteum aſperius, ſiccandis balneis aptum.

Σαβασμὸς, ȣ̃, ὁ, vociferatio bacchantium. A σαβάζω.

Σαβαὼθ, exercitus. Vox Hebr. ἄκλιτος.

Σαββατίζω, ſeptimo die requieſco, ferior, ſabbatum more Judæorum ſervo. A σάββατον.

Σαββατισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſabbatiſmus, quies. A præc.

ΣΑ'ΒΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, ſeptimus quiſque dies quieti ob omnibus operibus deſtinatus; (2) hebdomas; feſtum Judæorum quodvis; (3) quies. Vox Hebr. Gl. V. ſabbata.

Σαββαὼθ, idem quod σαβαὼθ.

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati; Bacchi ſacerdotes; item loca Baccho conſecrata.

ΣΑΒΟΙ῀, vox bacchantium, quam voci, εὐοῖ ferè ſubjungebant.

Σαγάπηνον, τὸ, herba ſucci ſimilis ferulæ.

ΣΑ`ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, bipennis ſive enſis Amazonicus; (2) gladius Perſicus; (3) ſecuris.

Σάγη, ης, ἡ, idem, quod aſinis ſeu mulis inſternitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) veſtis militaris, vel quivis habitus externus, Æſchyl. Coëph. 558. A σάττω.

Σαγηνεία, ας, ἡ, incluſio in ſagenâ, piſcatus per ſagenam. A σαγηνεύω.

Σαγηνεὺς, εως, ὁ, qui ſagenâ utitur, piſcator. A σαγήνη.

Σαγηνευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Σαγηνευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. A

Σαγηνεύω, ſagenâ includo, vel irretio, irretio, verriculo piſcor; item, coronâ cingo urbem, ſaltum indagine cingo. A

Σαγήνη, ης, ἡ, ſagena, verriculum, genus retis piſcatorii. A σάττω.

Σαγηνοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagenam jaciens, piſcator. Ex σαγήνη, & βάλλω.

Σαγηνόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagenæ alligatus. Ex σαγήνη, & δέω, *ligo*.

Σαγηφορέω, ῶ, ſagum fero, ſago utor. Ex σάγος, & φέρω.

Σάγιον, ȣ, τὸ, lodix, Gl. V. A σάγος.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti ſarcinarii, clitellæ; (2) congeries ſtipata, acervus; (3) theca ſcuti & aliorum armorum, involucrum, tegmen. A σάττω. Hinc

Σαγμάρια, ſcil. ἱπποζύγια, jumenta, quibus ſagmata ſeu clitellæ imponuntur.

Σαγοειδὴς, ὲς, ſago ſimilis.

ΣΑ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, ſagum. Vox Lat.

ΣΑΘΗ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, animal quadrupes ex mari victum quærens.

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, membrum virile.

Σάθραξ, ὁ, pediculus. A

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, flaccidus, marcidus, vietus; (2) debilis, fragilis, quaſſus, futilis, frivolus; (3) vitio aliquo occulto laborans, & *in neutr.* vitium ipſum. A σήπω. Vid. *Ern.*

Σαθρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragilitas, Gl. V. A præc.

Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quaſſo, Gl. V. σαθρῦμαι, quaſſor; macreſco; σεσαθρωμένος, quaſſatus, Gl. V. p. part. Ab eod. Hinc

Σαθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, vitium.

Σαθρῶς, *Adv.* debiliter. A σαθρός.

Σάθων, ωνος, ὁ, idem quod σάθη; (2) benè vaſatus.

Σαινίδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, donis blandiens. Ex σαίνω, & δῶρον.

Σαίνοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σαίνȣσι.

Σαινȣρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Σαίνȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudam movens, blandiens caudâ. Ex σαίνω, & ȣρά.

Σαίνω, propriè moveo, quatio; (2) hio, ore hio; (3) adulor, blandior, Gl. V. (4) delecto; (5) delinio, perturbo. Σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία, Eur. Rheſ. 55. Σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι, 1 Theſſ. 3, 3. Λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες σαῖνον, Od. 10, 219. A σείω, *moveo*.

ΣΑΙ'ΡΩ, fut. σαρῶ, hio, ore hio, unde rideo, irrideo, item de canibus; (2) ſcopis purgo, verro; (3) orno. Hinc σέσηρα, ore ſum hianti & aperto, p. med. Σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεστάναι, Eur. Hec. 369.

Σάκανδρος, ȣ, ὁ, pudendum muliebre, Ariſtoph. Lyſ. 830. Ex σηκὸς, & ἀνήρ.

Σακέσπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcuti vibrator, bellicoſus, fortis. Ex σάκος, & πάλλω.

Σακεσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcutum ferens, ſcutifer. Ex σάκος, & φέρω.

Σακίταν, acc. ſing. *Dor.* pro σηκίτην.

Σακκελίζω, f. ίσω, idem quod

Σακκεύω, vel

Σακκέω, per ſaccum tranſmitto, colo. A σάκκος.

Σακκίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Σάκκιον, ȣ, τὸ, ſacculus, Dim. ab eod.

Σακκοπλόκος, ȣ, ὁ, ſaccarius, Gl. V. qui ſaccos conficit. Ex σάκκος, & πλέκω, *necto*.

ΣΑ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, ſaccus; (2) cilicium; (3) colum, è linteo ad percolandum vinum.

Σακκοφορέω, ῶ, ſaccum fero, cilicio ſum indutus.

Σακκοφορία, ας, ἡ, ſacci geſtatio. A

Σακκοφόρος, ὁ, ἡ, ſaccum ferens. A φέρω.

Σάκος, εος, τὸ, clypeus, ſcutum, Gl. V. (2) ſaccus, antiqua & vera ſcriptura.

Σάκτας, ȣ, ὁ, ſaccus; (2) genus arundinis, *Poll.* A σάττω.

Σακτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Σακτὸς, ἡ, ὸν, in theſauris repoſitus.

Σάκτωρ, ορος, ὁ, onerans, implens. Ab eod.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, τὸ, ſaccarum, meliùs

Σάκχαρι, & Σάκχαρον, ȣ, τὸ, idem.

Σακχυφάντης, ȣ, ὁ, ſaccorum contextor; (2) reticulorum muliebrium textor.

Σαλαγέω, quatio; (2) ſtrepo; (3) turbo. A

Σαλάγη, clamor, ſtrepitus, *Heſ.* A

ΣΑΛΑ'ΓΕΙΝ, ſtuprare; (2) quatio, agito.

Σαλαΐζειν, lamentari. A σαλάω.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper opulentiam ſimulans, jactabundus, *Lat.* ſalax.

Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, ſimulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profuſio illegitima & ſuperflua; (3) mollities, deliciæ, luxus. A

Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes jacto in paupertate; (2) ſumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffluo.

Σαλακωνίζω, idem. A σαλάκων.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſalamandra, animal lacertæ figurâ. Hinc

Σαλαμάνδρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad ſalamandram pertinens.

ΣΑΛΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, feneſtra, *Lycurg.*

ΣΑΛΑ'ΣΣΩ, vel σαλάττω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffluat. A σαλεύω.

Σαλάω, ῶ, idem.

Σαλευθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. v.

Σαλεύω, idem; (2) labefacto, moveo; (3) *dicitur & neutraliter*, ut bello, periculo jactari, in periculo eſſe, σαλεύειν ἐπὶ πολέμȣ, ἐν ἐσχάτοις, Gl. V. Ph. Σαλεύει πόλις, Eur. Rheſ. 248. A σάλος. Hinc

Σάλευμα, τὸ, idem quod

ΣΑ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſalum, locus profundus maris; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio; (3) *metaph.* cura, dubitatio, &c.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, piſcis, *Lat.* Salpa.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, qui tubâ, haſtâ, barbâque formidabiles ſunt. Vox comica, Ariſtoph. Ran. 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη, & ὑπήνη.

Σαλπίγγω, f. ξω, tubâ cano, buccino. Il. 21, 388. A σάλπιγξ. Hinc

Σαλπιγκτὴς, ȣ̃, ὁ, buccinator, tubicen, Gl. V. liticen; σαλπιγκταὶ, tubicines, Ph.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, Gl. V. & lituus; (2) claſſicum; (3) avis quædam; (4) piſcis quidam. Ἴαχε σάλπιγξ, Il. 18, 219. Hinc

Σαλπίζω, f. ίσω, tubâ cano, buccino. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, Apoc. 11, 15.

Σαλπίσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. σαλπίζω.

Σάλπισμα, ατος, τὸ, tubæ ſonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.

Σαλπιστὴς, ȣ̃, ὁ, tubicen, tubâ canens; σαλπισταὶ, claſſicarii, Ph. Ab eod. Hinc

Σάμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme. Ὑπόπρωρος μὲν τὸ σίμωμα, κοιλοτέρα δὲ ϗ γαστροειδὴς, Plut. in pericl. cap. 26.

Σαμαίνεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro σημαίνεται, à σημαίνω.

Σάμβαλα, calceamenta, ut σάνδαλον, *Heſ.* Æol.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, vel Σαμβύκης, ȣ, ὁ, ſambuca,

buca, inſtrumentum muſicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, *Polyb.*

Σαμβυκιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui canit ſambucâ; quaſi à σαμβυκίζω. Hinc fem.

Σαμβυκίςρια, ας, ἡ, Ὀικίαι χαμαιτύπαις ϗ σαμβυκιςρίαις ἐπιςαθμευόμεναι, Plut.

Σαμος, locus celſior, *ap. Vet. Gr.* Strab.

Σαμφόρας, ȣ, ὁ, equus, literam σὰν vel σῖγμα, armo inuſtam ferens. Ex σὰν, & φέρω.

Σαμψυχίζω, f. ίσω, ſampſuchi odorem habeo.

Σαμψύχινος, ινη, ινον, ſamſuchinus, è ſampſucho confectus. A

ΣΑ´ΜΨΥΧΟΝ, ȣ, τὸ, ſamſuchum, *herba*, Plin. *Angl.* Marjoram.

Σὰν, τὸ, litera σῖγμα apud Dores.

ΣΑΝΔΑ´ΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, ſandalium, Gl. V. ſolea.

Σανδάλισκος, ὁ, idem, Dim.

Σανδαλοθήκη, ἡ, ſandaliorum repoſitorium.

Σάνδαλον, ȣ, τὸ, ſandalium.

ΣΑΝΔΑΡΑ´ΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam apum.

ΣΑΝΔΑΡΑ´ΧΗ, ης, ἡ, ſandaracha, gummi ſive ſuccus concretus terreuſque.

Σανδαραχίζω, ſandaracham colore imitor. A præc.

Σανδαράχινος, ίνη, ίνον, ſandarachinus, è ſandarachâ confectus, ſandaracham referens.

ΣΑ´ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, ceruſſa rufa & uſta, ſandyx.

Σανίδιον, ȣ, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus. Dim. à σανίς. Unde

Σανιδόω, contabulo, tabulis ſterno.

Σανιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tabulæ ſeu aſſeri ſimilis; (2) cui ſcapulæ inſtar alarum protuberant. Ab eod.

Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum, pulpitum, Ph. laqueare. Gl. V. A σανιδόω. Unde

Σανιδωτος, ἡ, ον, tabulatus, contabulatus.

ΣΑΝΙ´Σ, ίδος, ἡ, tabula, aſſer, tabula, cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges & ſimilia inſcribebantur; aſſeres, Gl. V. item, catalogus.

ΣΑ´ΝΝΑΣ, vel σάννος, ȣ, ὁ, ſtultus, fatuus. (A σαίνω, *Ern.*)

ΣΑΝΝΙ´ΟΝ, ȣ, τὸ, penis, cauda, haſta.

Σαννίων, ſannio, hiſtrio ille, cujus partes ſunt dicteriis & ſannis jaciendis, riſum movere, *Ern.*

ΣΑ´ΝΤΑΛΟΝ, ſantalum, *arbor.*

Σάοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v. σάω.

Σάος, ȣ, ὁ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, ut σόος.

Σαοσίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homines ſervans. Ex σαόω, & βροτὸς.

Σαοφρονέω, ῶ, modeſtus, temperans ſum; (2) caſtus & pudicus ſum. Ἡ δὲ σαοφρονέης, ἄργυρος εἰμὶ μόνον, Epigr. A σαόφρων.

Σαόφροσιν, dat. pl. cum ν, à σαόφρων.

Σαοφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.

Σαόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt ſana, temperans, prudens, ut σώφρων, Il. 21, 462. Ex σάος, & φρήν.

Σαόω, ῶ, f. ώσω, ſervo, ſalvo; ἐσάωσεν, a. 1. ſervavit. Il. 21, ult. A σάος.

Σαπείσης, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. v. σήπω.

ΣΑΠΕ´ΡΔΗΣ, ȣ, ὁ, ſaperda, piſcis.

Σαπρία, ας, ἡ, putredo. A σαπρός.

Σαπρίας, ȣ, ὁ, ut οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putreſcentibus ſeu marceſcentibus conditum. Ab eod.

Σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo, vel reddo. Ab eod.

Σαπρόκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui marcidæ ſive putridæ ſunt tibiæ, Ariſtoph. Ex κνήμη.

Σαπρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, mucidus, rancidus; (2) fœdus, obſcœnus; (3) nugatorius, nugax, nullius pretii; (4) obſoletus caſeus. Ph. Πᾶν ὁ μὴ τὴν ἰδίαν χρείαν πληροῖ, σαπρὸν λέγομεν, Chryſoſt. A σήπω.

Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, Gl. V. nugacitas, Ph. A præc.

ΣΑ´ΠΦΕΙΡΟΣ, ȣ, ἡ, Sapphirus, gemma.

Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, Sapphicus. A Σαπφώ.

Σάπων, ονος, ὁ, ſapo, Gl. V.

Σαπὼν, a. 2. part. act. verbi σήπω.

ΣΑΡΑ´ΒΑΡΑ, ων, τα, Sarabara, tibialia Perſica, vel alia pars veſtitûs ap. Daniel, (Vox Arab.)

ΣΑ´ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, pudendum muliebre, *Suid. Heſ.*

Σαράπις, ιδος, ὁ, Serapis, Deus Ægyptiorum.

Σαραπιεῖον, & πεῖον, templum Serapidis.

Σάραπος, ὁ ϗ ἡ, qui magnis eſt pedibus & eos velut trahit. Ex σαίρω, & πȣ̃ς.

Σαράπȣς, όδος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΣΑΡΓΑ´ΝΗ, ης, ἡ, ſporta, ciſta; (2) vinculum.

ΣΑ´ΡΓΟΣ, vel σαργὸς, ȣ̃, ὁ, ſargus, piſcis, Gl. V. ſargulus, dicitur & σαργῖνος.

Σαρδάζειν, Sardonium, ſcil. riſum ridere. A Σαρδώ.

Σαρδάνιον, μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, Hom. Od. 20, 303. v. Σαρδόνιος.

Σάρδεις, ων, οἱ, Sardes, urbs Lydiæ princeps.

Σάρδινος, vel σάρδιος, ȣ, ὁ, ſcil. λίθος, Sardius, *gemma.* A Σαρδώ.

Σάρδιον, ȣ, τὸ, lapis Sardius. Ab eod.

Σάρδιος, ȣ, ὁ, vide Σάρδινος.

Σαρδόνιος, ȣ, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardous riſus, i. e. amarulentus, inſanus, fictus, hominem enecans ab herbis ſardois, ap. Virg. A Σαρδώ.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, *gemma.* Ex Σάρδιος, & ὄνυξ, *unguis*, quod colore ſuo unguem humanum referat.

ΣΑΡΔΩ, όος, vel Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, *inſula.*

Σαρδωνίζω, idem quod σαρδάζω.

Σαρδωνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod Σαρδόνιος.

Σαρδώνιος, ία, ιον, vel Σαρδώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ.

Σαρδῷος, ῴα, ῷον, idem & ab eod.

Σαρεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi σαίρω.

Σάρι, τὸ, planta quæ naſcitur ap. Nilum.

ΣΑ´ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, ſariſſa, haſta Macedonica.

Σαρισσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſariſſam ferens.

Σαρκάζω, f. άσω, carnes detraho; (2) diducto rictu irrideo. Ὀυδ᾽ οἱ Μεγαρῆς δρῶσ᾽ ȣ̓δὲν, ἕλκȣσι δ᾽ ὅμως, γλισχρότατα σαρκάζοντες, Ariſtoph. Pace. 480. Σαρκάζȣσι τὰ ἀμφόδοντα τῶν προφάγων, Hipp. A σάρξ.

Σαρκασμὸς, ȣ, ὁ, irriſio amara, inimica ſubſannatio. A præc.

Σαρκαςικὸς, ἡ, ὸν, ſarcaſticus; (2) qui Sarcaſmis uti ſolet. Ab eod.

Σαρκαςικῶς, *Adv.* ſarcaſticè, amarulentè, irriſione.

Σαρκίδιον, ȣ, τὸ, caruncula, Dim. A σάρξ.

Σαρκίζω, f. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, carnalis, carneus, corporeus. In S. S. (1) imperfectus, debilis, imbecillus; (2) corruptus, pravus, impius. Ab eod.

Σαρκικῶς, *Adv.* carnaliter.

Σάρκινος, ίνη, ινον, carne conſtans, carneus; (2) qui eſt craſſo corpore.

Σαρκίον, ȣ, τὸ, caruncula; (2) per contemtum de corpore humano, Dim. A σάρξ.

Σαρκοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnivorus, Ph. carnifex. Ex σὰρξ, & βορὸς, *edax.*

Σαρκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à carne natus ſeu profectus. Ex σάρξ, & γείνομαι.

Σαρκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carni ſimilis, carnis figuram habens. Σαρκοειδεςερον τῶν λεπτῶν ἐντέρων τὸ κῶλον, *Aret.* Ex εἶδος.

Σαρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contuſiones.

Σαρκοκήλη, ης, ἡ, carnoſus ramex, genus herniæ.

Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma arboris Perſicæ.

Σαρκολαβὶς, ίδος, ἡ, vel σαρκολάβος, ȣ, ὁ, forceps ad particulas carnis prehendendas, inſtrumentum chirurgicum. Ex λαμβάνω.

Σαρκολάτρης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui carnem colit, & adorat.

Σαρκολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quem caro reliquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex λείπω.

Σαρκοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carne concretus, carnoſus, denſus. Ex πήγνυμι.

Σαρκοποιέω, carnem facio; *In paſſ.* caro fio, homo fio.

Σαρκοποιὸς, ον, carnem efficiens, gignens, alens.

Σαρκόπυον, τὸ, pus carnoſum, velut cum pulmones purulenti fiunt & exſpuuntur.

Σαρκοπυώδης, ες, idem & ex iiſd.

Σαρκόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnoſam radicem habens. Ex ῥίζα.

Σαρκοσχίζω, carnem conſcindo.

Σαρκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem bellè curo. Ex τρέφω.

Σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne veſcor, Gl. V. σαρκοφαγῶ, excarnifico.

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium eſus. A

Σαρκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnivorus, carne veſcens; (2) ſarcophagus, arca mortuorum.

Σαρκοφανὴς, ὲς, carne tectus, ſeu veſtitus, ut corpus hominis. A φαίνομαι.

Σαρκοφθόρος, ον, homines perimens. A φθείρω.

Σαρκοφορέω, ῶ, carnem geſto. A

Σαρκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnem geſtans, carne veſtitus. Ex φέρω.

Σαρκοφυέω, carnem extendo, produco. A φύω.

Σαρκοφυία, ἡ, carnis extenſio. A præc.

Σαρκόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia carnoſa habens. A φύλλον.

Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.

Σαρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, carnoſus, Gl. V. carneus. Ab eod.

Σάρκωμα, ατος, τὸ, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum in naribus, Gl. V. pulpamentum. A σαρκόω.

Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excreſcentia carnis. Ab eod.

Σαρκωτικὸς, ἡ, ὸν, carnem reſtituendi vim habens. Ab eod.

Σάρμα, τὸ, hiatus. A σαίρω.

ΣΑ`ΡΞ, ςαρκὸς, ἡ, caro, pulpa, σάρκες, pulpæ, Ph. (2) in S. S. homo, ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Moſis, propter imbecillitatem in ſanandis hominum vitiis.

Σαρὸν, & σάρον, ſcopæ, verriculum. Ἀςερίη πόντοιο κακὸν σαρὸν, Call. in Dell. 225.

Σάρος, ȣ, vel σαρὸς, ȣ̃, ὁ, idem; (2) res, homo nullius pretii. A σαίρω.

Σαρόω, ῶ, fut. ώσω, verro, mundo; σεσαρωμένος, ſcopis purgatus, p. paſſ. part. Σαροῖ τὴν οἰκίαν, Luc. 15, 8. Σεσαρωμένον, Matt. 12, 44. A σαίρω.

ΣΑ´ΡΠΟΣ, ȣ, ὁ, arca, domus lignea, *Heſ.*

Σάρωθρον, ȣ, τὸ, ſcopæ. A σαρόω.

Σάρωμα, ατος, τὸ, ſordes, quiſquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.

Σαρων, ωνος, ὁ, libidinoſus, vel pudendum muliebre; item venatorium rete. Eſt & Σάρων, nauticus deus.

Σαρωνίδες, ων, αἱ, Call. in Jov. 22, quercus excavatæ, hiantes ob vetuſtatem; (2) arbores vetuſtæ quævis; (3) quercus arbor.

Σαρωσις, εως, ἡ, ipſa actio verrendi. Sordes, quiſquiliæ. A σαρόω.

Σαρωτὴς, ȣ̃, ὁ, οἱ σαρωταὶ, ſcoparii, Gl. V.

Σὰς, *tuas*, acc. plur. f. g. à σὸς, *tuus.*

Σάσσω, ſagino, Ph. vide σάττω.

Σατίνη, ἡ, plauſtrum, vehiculum. A σάττω.

Σάτινον, ȣ, τὸ. Ποιῆσαι σάτινα ϗ ἅρματα χαλκῷ, Hom. in Ven. 13. idem & ab eod.

Σάτον, ȣ, τὸ, menſura frumenti tertiam partem ephæ continens, ſeſquimodius, Vox Syr.

Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia, cui præeſt ſatrapa.

Σατραπεύω, ſum ſatrapa, ſum præfectus provinciæ. Σατραπεύων τῆς ἄνω Φρυγίας, Plut.

ΣΑΤΡΑ´ΠΗΣ, ȣ, ὁ, ſatrapa, præfectus provinciæ, propriè Perſicæ. Vox Perſica.

Σατραπικὸς, ἡ, ὸν, ad ſatrapam pertinens, ſatrapæ conveniens, Satrapicus. A præc.

ΣΑ´ΤΤΩ, futur. ξω, onero, onus impono; (2) refercio, conſtipo, impleo; σεσαγμένος, ſaginatus, Ph. p. paſſ. part. Σεσαγμένος ψάμμῳ, Luc.

Σατυρία, ας, ἡ, genus eſculenti ex herbâ.

Σατυρίας, ου, ὁ, morbus hominis faciem ita immutans, ut Satyro ſimilis evadat.

Σατυρίασις, εως, ἡ, pruritus venereus; priapiſmus. A Σάτυρος. Unde

Σατυρίζω, f. ίσω, prurio ad Venerem inſtar Satyri; (2) Satyricâ petulantiâ proſcindo.

Σατυρικὸς, ὴ, ὸν, ſatyricus, Satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more Satyrorum.

Σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans.

Σατυρίϛκος, ου, ὁ, parvus Satyrus, Dim.

Σατυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod σατυρίας; (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde

Σατυριϛὴς, οῦ, ὁ, ludio, Ph. ſcenicus.

Σατυρογράφος, ὁ, ſatyrarum ſcriptor.

Σάτυρος, ου, ὁ, *propriè* Simius; (2) Deus Bacchi comes; Satyrus, σάτυροι, Fauni, Gl. V. A σαθη, Etym.

Σατυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſatyros ſeu ſatyrorum mores imitans; (2) hiſpidus. A σατύρος.

ΣΑΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, aridus, ſiccus.

Σαυλὰ, *Adv.* tardè. A σαυλὸς.

Σαυλόομαι, οῦμαι, delicior, luxu diffluo; (2) tripudio. Ἀοιδαῖς βαρϐίτων σαυλούμενοι, Eur. Cyc. 40. A σαυλὸς.

Σαυλοπρωκτιάω, ῶ, ceveo, laſcivè podicem moveo. Ex σαυλὸς & πρωκτὸς.

ΣΑΥΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, delicatus, mollis; (2) fluxus, levis, quietus, tardus.

Σαύλωμα, τὸ, deliciæ.

Σαυνιάζω, ſaunio percutio, R. A σαύνιον.

Σαύνιον, ου, τὸ, Saunium, *jaculi genus.*

ΣΑΥ῀ΡΑ, vel σαύρα, ρας, ἡ, lacerta, lacertus.

ΣΑΥ'ΡΗ, ης, ἡ, naſturtium.

Σαυρία, ας, ἡ, jaculum, Gl. V. ubi *jaculus.*

Σαυρίδιον, τὸ, naſturtium, Hipp.

Σαυροϐριθὴς, gravis ab cuſpide, *Epith.* haſtæ.

Σαυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacertæ formam habens. Ex σαῦρα, & εἶδος.

Σαῦρος, ου, ὁ, lacertus. Gl. V.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſpis in imâ haſtâ, quo haſta erigi & ſolo infigi poteſt. A σαυρὸς. Unde

Σαυσαρισμὸς, οῦ, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hæſitatio. Ariſtot.

Σαυτῆς, gen. ſing. f. g. *per Craſin.* pro σεαυτῆς, à σεαυτοῦ, *tui ipſius.*

Σαυτοῦ, *tui ipſius*, maſculinum genitivi antecedentis eodem modo formati.

Σάφα, *Adv.* certò, verè, manifeſtè, perſpicuè.

Σαφέϛατα, *Adv.* manifeſtiſſimè, apertiſſimè. A σαφέϛατος, *Superl.* à σαφής.

Σαφέϛερον, *Adv.* manifeſtiùs, apertiùs.

Σαφέϛερως, *Adv.* idem & ab eod.

Σαφέω, manifeſto, declaro, notum facio.

Σαφέως, *Ion.* pro σαφῶς. Ab eod.

Σαφῆ, acc. ſing. pro σαφέα, σαφὴς.

Σαφένεια, ας, ἡ, perſpicuitas, dilucida oratio, explanatio, Ph. diſtinctio.

Σαφηνέως, *Adv.* idem quod σαφῶς. A

Σαφηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod σαφής. Hinc

Σαφηνίζω, f. ίσω, explano, exprimo, declaro, diſtinguo. Οὕτως, ἐσαφήνιζε μὲν τοὺς κρατιϛεύοντας παρ' ἑαυτῷ, Xen. Hinc

Σαφηνισμὸς, ὁ, perſpicuitas, declaratio.

Σαφηνιϛικὸς, ὴ, ὸν, declarandi vim habens; (2) *Subſt.* declarator, explanator. A præc.

Σαφηνιῶ, fut. 1. ind. *Att.* pro σαφηνίσω, à σαφηνίζω.

Σαφηνῶς, *Adv.* idem quod σαφῶς.

ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus, clarus, planus.

Σαφῶς, *Adv.* manifeſtè, perſpicuè, dilucidè; Ph. evidenter, planè, apertè, palàm, Gl. V. al. liquidò, ad liquidum, diſertè.

Σαχθέντες, aor. 1. part. paſſ. v. σάττω.

Σάω, idem quod σαώζω, propriè eripiendo è periculo vi alterius, &c. *Vid. Ern.*

Σάω, *ſervavit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *per Apoc.* pro ἐσάωσε, vel *ſervabat*, pro ἐσάωσε, 3. ſing. imperf. ind. act. vel *ſerva*, pro σάωζε, 2. ſing. imperf. act. verbi σαώζω, Il. 16, 364.

Σαώζω, ſervo, ſoſpito. A σάος.

Σαωσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐσάωσα.

Σαώσει, 2. ſing. f. 1. indic. act.

Σαωσέμεν, f. 1. indic. act. *Ion.* pro σαώσειν.

Σαώσετον, 2. dual. f. 1. indic. act.

Σαώσομεν, *ſervabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.

Σαώτερος, magis ſalvus, incolumis. A σάος.

Σαωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator. A σαόω.

Σϐεννυμενάων, gen. pl. part. præſ. f. g. *Æol.* pro σϐεννυμένων, à

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, ſive σϐεννύω, fut. σϐέσω, exſtinguo, reſtinguo; (2) compeſco, comprimo; σϐέσον, exſtingue, Gl. V. aor. 1. imperat. act. ut σϐέννυμαι, extinguor; *metaphoricè* etiam morior. Κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσϐεσεν, Soph. Aj. 1076. Αἱ λαμπάδες ἡμῶν σϐέννυνται, Matt. 25, 8.

Σϐέσα, *exſtinxi*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσϐεσα, à verbo eod. pro inuſ. σϐέω.

Σϐέσις, εως, ἡ, exſtinctio. A σϐέννυμι.

Σϐέσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro σϐέσαι.

Σϐέσω, *exſtinguam*, f. 1. indic. act.

Σϐεϛὴρ, ῆρος, ὁ, exſtinctor. Ab eod.

Σϐεϛήριος, ία, ιον, exſtinguendi vim habens; aptus ad exſtinguendum.

Σϐεϛικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Σϐήσομαι, f. 2. ind. paſſ. v. σϐέννυμι.

Σεαυτὸν, temet, teipſum, temetipſum, Ph.

Σαυτοῦ, ῆς, οῦ, tui ipſius. Ex σέο, pro σοῦ, & αὐτοῦ, *ipſius.*

Σεϐάζομαι, f. άσομαι, colo, veneror, vereor. Ἐσεϐάσθησαν ϗ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, Rom. 1, 25. A

Σέϐας, τὸ, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, ſtupor; (2) res ſacra. Vox ἄκλιτος.

Σεϐάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσεϐάσθησαν, à σεϐάζομαι. Unde

Σέϐασις, εως, ἡ, veneratio, adoratio.

Σέϐασμα, ατος, τὸ, veneratio, Ph. res ſacra, ſignum Dei, Ph. σεϐάσματα, ſacra.

Σεϐασμιάζω, veneror, pius ſum. A

Σεϐάσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel σεϐάσμιος, ία, ιον, venerabilis, colendus, auguſtus, Ph. A σεϐάζομαι. Hinc

Σεϐασμιότης, ητος, ἡ, ſanctimonia, Gl. V.

Σεϐασμίως, venerabiliter, Gl. V. Ab eod.

Σεϐασμὸς, οῦ, ὁ, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio. Ab eod.

Σεϐάσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσεϐάσατο, à σεϐάζομαι.

Σεϐαϛεύω, idem quod σεϐάζομαι.

Σεϐαϛικῶς, cum magnâ veneratione, cum ἔχειν, colere.

Σεϐαϛὸς, ὴ, ον, veneratione & adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) auguſtus, Ph. cognomen imperatorum Rom. ut σεϐάϛη, imperatricum; σεϐαϛοτάτη, auguſtiſſima, Ph. Ab eod.

Σεϐαϛοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ſacerdos Cæſaris, ut flamines Auguſtales. A præc. & φέρω.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, palmæ involucrum, ſive corticoſum illud, quod in ſummâ palmulâ enaſcitur.

Σεϐίζω, colo, veneror. Φιλτάτων θαλάμων χληδοῦχον, ὃ σεϐίζομεν, Eur. Hipp. 545. Θεὸν τὰν ἀφανῆ λιταῖς σεϐίζειν, Soph. Oed. Col. 1551. A σέϐω.

Σέϐοντι, 3. pl. *Dor.* pro σέϐουσι, à

ΣΕ'ΒΩ, & σέϐομαι, veneror, colo, adoro, obſervo; σέϐομαι, color; (2) pudet me, revereor. Κακὸς γὰρ, ὅϛις μὴ σέϐει τὰ δεσποτῶν, Eur. Hel. 732. Θυσίαις θεοῖς, ibid. 1072.

Σειευς, έως, ὁ, patella, in quâ aliquid movetur & frigitur; ſartago. A σείω.

Σεῖος, σεία, σεῖρν, Lacon. pro θεῖος.

Σεὶρ, σειρὸς, ὁ, ſol. *Suid.*

ΣΕΙΡΑ`, ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.

Σειραγωγεὺς, ὁ, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.

Σειράδιον, τὸ, funiculus; Dim. à σειρὰ. Unde

Σειράζω, f. άσω, vinculum traho, R.

Σειράζω, exſicco. A σείρ. *Ern.*

Σειραῖος, αία, αῖον, catenatus, catenâ vinctus, funalis, ut equus. A σειρά.

Σειραφόρος, & σειρασφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, catenam ferens; alias σειραῖος dicitur, Æſch. Ag. 1646. Eur. I. A. 223. *Angl. the* Fore horſe; cui opponitur ζύγιος, *the* Shaft horſe. Ex σειρὰ, & φέρω.

Σειρεύω, catenâ, fune conſtringo; (2) conſtringo, connecto, R. Σὺν τῷ γέροντι δέσμα σειρεύων βρόχῳ, Eur. Her. fur. 1012.

Σειρέω, exſicco, exinanio. A σείρ.

Σειρὴν, ένος, ἡ, Siren, *monſtrum marinum*; (2) inſectum api ſimile. A σειρὰ.

Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi ſolis ardore. A

Σειριάω, fulguro, luceo; (2) capitis inflammatione laboro; (3) ſuffraginum vitio laboro, de equis. A σείριον.

Σείρινος, ινη, ινον, aſtralis. Ab eod.

Σειριόεις, όεσσα, όεν, canicularis. A σείριος.

Σείριον, ου, τὸ, aſtrum. A.

Σείριος, ου, ὁ, Sirius, ſtella, *canicula*, item ſol. A σείρ.

Σειρομάϛης, ου, ὁ, jaculi genus, lanceola.

Σείρωμα, τὸ, Opobalſami ſedimentum. Σείρωσις, ἡ, religatio. A σειρά.

Σεισάχθεια, ας, ἡ, qu. dic. onus excuſſum, allevatio æris alieni communis; tabulæ novæ; Plut. in Sol. c. 15. Ex σείω, & ἄχθος.

Σέθεν, *tui*, gen. ſing. *Æol.* pro σοῦ, à σὺ, *tu.*

Σεῖο, *tui*, gen. ſing. *Poët.* & *Ion.* pro eod.

Σειόθεν, *tui*, *Poët.* idem.

Σεισαμένας, acc. pl. a. 1. part. m. v. σείω.

Σεισθεὶς, *commotus*, aor. 1. part. paſſ.

Σεῖσις, εως, ἡ, motio, quaſſatio, concuſſio. A σείω.

Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor ſeu quaſſator terræ, *Epith.* Neptuni. Ex eod. & χθών.

Σεῖσμα, τὸ, concuſſio, quaſſatio. A σείω.

Σεισματίας, ου, ὁ, ut σεισματίας, τάφος, ſepulchrum eorum quos ruina ex terræ motu oppreſſit. A σεῖσμα.

Σεισμὸς, οῦ, ὁ, terræ motus, Ph. concuſſio, Ph. excuſſio, Gl. V. A σείω.

Σεισοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *avis.* A πυγή.

Σεισοῦρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω, & οὐρά.

Σειϛὸς, ὴ, ὸν, qui concuti ſeu quaſſari poteſt, concuſſus. Ab eod.

Σεῖϛρον, ου, τὸ, ſiſtrum, crepitaculum, in ſacris Iſidis adhiberi ſolitum. A

ΣΕΙ'Ω, fut. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro; (2) depello; (3) calumnior, criminor; item, vexo, terreo. Gl. Vet. σείει, concutit, quatit, criſpat, Ph. σεῖσαι, vibrare, Ph. inf. aor. 1. Ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν, Soph. El. 715. Πῶς τοῦτ' ἔσεισε μου δοκεῖς τὴν καρδίαν; Ariſtoph. Ach. 12.

Σέλα, dat. ſing. *Att.* & *Ion.* pro σέλατι, à σέλας, *jubar.* Unde

Σελαγέω, ſplendeo, fulgeo. Σὺν πεύκαις σελαγεῖ, Ariſtoph. Nub. 604. Σελαγεῖτο δὲ ἀν' ἄϛυ πῦρ ἐπιϐώμιον Ἀργείων, Eur. El. 722.

Σελαγίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Σελαηγενέτης, ου, ὁ, lucis autor, *Epith.* ſolis.

Σελάναν, *lunam*, acc. ſing. *Dor.* pro σελήνην.

Σελαναία, ας, ἡ, *Ion.* & *Dor.* pro σελήνη.

ΣΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, fulgor, lumen, Gl. V. fulgor, jubar.

Σελάσσεται, ſplendet. Nic. T. 46.

Σελασφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendorem ſeu lumen ferens. Ex σέλας, & φέρω.

Σελάχιον, ου, τὸ, piſcium genus cartilaginoſum, cui cartilago pro cute eſt, Dim. à σέλαχος.

Σελαχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cartilagineus, cartilaginis ſpeciem referens. Ex εἶδος, &

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, & pl. τὰ σελάχη, genus piſcium cartilaginoſorum. Hinc

Σελαχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cartilagineus.

Σελάω, ῶ, ſplendeo, luceo. A σέλας.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, poculi, navis, vel veſtis genus; *item* avis locuſtis veſcentis.

Σεληναῖος, αία, αῖον, lunaris, lumine lunari illuſtratus. Hinc *Subſt.* σεληναία, ας, ἡ, luna, *Ion.* A

Σελήνη, ης, ἡ, luna; σεληναι, placentæ quædam rotundæ & latæ. A σέλας.

Σεληνιάζομαι, lunaticus ſum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, Matt. 4, 24. A σελήνη.

Σεληνιακὸς, ὴ, ὸν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.

Σεληνίδιον, ου, τὸ, lunula. Dim. à σεληνίς.

Σελήνιον, ȣ, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox eſt, vel luna, ſive lunæ ſidus. Ab eod.

Σεληνὶς, ίδος, ἡ, lunula; (2) figura lunulæ; (3) amuletum puerorum. Ab eod. Unde

Σεληνίτης, ȣ, ὁ, ut σεληνίτης λίθος, lapis lunaris, Gl. V. σεληνίτης, lunaticus.

Σεληνόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. à lunâ percuſſus, lunaticus. Ex σελήνη, & βάλλω.

Σεληνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lunæ ſpeciem referens. Ex σελήνη, & εἶδος.

Σεληνόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.

Σελίδιον, ȣ, τὸ, chartula, pagella, Gl. V. paginula. Dim. à σελίς.

Σελίδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.

Σελινίτης, ȣ, ὁ, ut σελινίτης οἶνος, vinum ex apio. A σέλινον.

Σελινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, apii figuram habens. Ex σέλινον, & εἶδος.

ΣΕ΄ΛΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, apium, *herba*,. *Angl.* Parſly, ἐλεοθρεπτόν τε σέλινον, Il. 2, 776.

Σέλινος, ȣ, ἡ, idem. Hinc

Σελινȣσία, ας, ἡ, ſpecies braſſicæ.

ΣΕΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, pagina, Ph. margo, Gl. V.

Σέλλα, ης, ἡ, ſella, Gl. Vet. Ariſtoph. Sch. Euſt. *Vox Lat.*

Σελλάϛρωσις, εως, ἡ, ſelliſternium, Gl. Vet.

Σελλίζειν, divitias ſimulare in paupertate. A Sello jactatore quodam, quem Ariſtophanes perſtringit, Av. 126.

Σέλλω, cieo, urgeo, ομαι, proficiſcor, cum impetu feror. *Euſt.*

Σέλμα, ατος, τὸ, tranſtrum, jugum, tabula quævis lata, Gl. V. & σέλματα, eluvies, Ph. (ſed legendum videtur ibi τέλματα, *Ern.*) Hinc

Σελματιαῖοι, ποταμοὶ, lutulenti fluvii.

Σέλω, compingo, *Ern.*

ΣΕ΄ΜΙΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.

Σεμιδαλίτης, ȣ, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis è ſimilâ confectus. A σεμίδαλις.

Σεμναὶ ϑεαὶ, Eumenides, ſive Furiæ, *apud Athenienſes.* A σεμνός. Unde

Σεμνεῖον, ȣ, τὸ, locus ſacer, ſanctuarium, monaſterium; (2) Fanum Furiarum.

Σεμνηγορέω, ῶ, f. ήσω, magnificè, cum gravitate loquor ſeu prædico:

Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ ſe ferens, Plut. in Num. cap. 8. A

Σεμνηγόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui graviter loquitur, qui magnificè prædicat. Ex σεμνὸς, & ἀγορέω.

Σεμνόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritiſſimi ac religioni dediti; philoſophi Indorum, & Gymnoſophiſtæ ap. Laërt.

Σεμνοληρέω, difficiles nugas, cum gravitatis ſpecie nugor.

Σεμνολογέω, graviter & ſpecioſè loquor. Ταῦτα σεμνολογȣ͂σιν οἱ ποιηταὶ περὶ τῶν ϑεῶν, Luc. ἀμφὶ τȣ͂ ϑείȣ, App. A σεμνολόγος.

Σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum grave & magnificum, quo quis ſe jactat. A præc.

Σεμνολογία, ας, ἡ, dictio gravis; (2) ſermo venuſtus. A

Σεμνολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui graviter de re quâpiam diſſerit, oſtentator, jactator. Ex σεμνὸς & λέγω, *dico.*

Σεμνολογικῶς, idem quod

Σεμνολόγως, *Adv.* jactanter.

Σεμνόμαντις, εως, ἡ, vates venerabilis ac gravis.

Σεμνομυθέω, cum gravitate loquor; (2) cum faſtu & inſolentiâ loquor. Τί σεμνομυθεῖς, κεἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων; Eur. Andr. 234. Ex σεμνὸς & μῦθος, *ſermo.*

Σεμνοπαράσιτοι, οἱ, qu. dic. graves paraſiti, adulatores, qui gravitate ſuperciliosâ paraſiticam adulationem tegunt.

Σεμνοποιέω, ῶ, f. ήσω, magnificè extollo; (2) auctoritatem addo, reverentiam & majeſtatem concilio, illuſtro, orno.

Σεμνόπονος, ὁ ϗ ἡ, arte exquiſitâ factus. (ap. Ath. *ſi lectio ſana.* Ern.)

Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas oris, dignitas. A

Σεμνοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravem virum decens; (2) gravi & eximiâ dignitate præditus. Ex σεμνὸς, & πρέπει.

Σεμνοπρεπῶς, *Adv.* cum dignitate, graviter, decorè.

Σεμνοπροσωπέω, gravitatem in vultu præfero. Καφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς, Ariſtoph. N. 362.

Σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas ſeu dignitas oris, perſona gravis. A

Σεμνοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. A πρόσωπον.

ΣΕΜΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, venerabilis, caſtus, Ph. σεμνὸν ἀξίωμα, majeſtas, Gl. Vet. σεμνὴ, pudica, caſta, affectata fœmina, Gl. Vet. σεμνὸς, etiam honeſtus, gravis, magnificus.

Σεμνόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. Ex σεμνὸς, & ϛόμα.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majeſtas; (2) reverentia; (3) ſanctimonia, honeſtas; (4) pudicitia. A σεμνός.

Σεμνότιμος, ὁ ϗ ἡ, venerandus. A τιμή.

Σεμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas faſtuoſa. A τῦφος.

Σεμνόω, ῶ, f. ώσω, exorno, illuſtro, magnificè prædico. A σεμνὸς.

Σεμνύνω, venerandum & auguſtum reddo; (2) orno, honore & dignitate adficio; & σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, ſuperbio. Σεμνύνȣσι τὴν τραγῳδίαν, Luc. Σεμνύνεσθαι ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπεία, Dem. Ab eod.

Σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνόω.

Σεμνῶς, *Adv.* honeſtè, decenter, graviter, Gl. V. pudicè. A σεμνὸς.

Σέο, *tui*, gen. ſing. *Ion.* pro σȣ͂, à σὺ, *tu.*

Σεοῖο, *tui*, *Poet.* idem quod antecedens σέο.

Σέομαι, σȣ͂μαι, pro σείομαι.

Σεπτεύω, veneror. A σεπτός.

Σεπτήριος, ία, ιον, ad cultum ſeu venerationem pertinens. Hinc τὸ σεπτήριον, ȣ, ſc. ἱερὸν, novennalia Delphis in honorem Apollinis celebrari ſolita. Ab eod.

Σεπτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Σεπτὸς, ἡ, ὸν, venerabilis, venerandus, auguſtus; Æſch. Pr. 811. Ph. τὸν σεπτὸν, ſacrum. A σέβω.

ΣΕΡΑΠΙΑ΄Σ, άδος, ἡ, Serapias, *herba.*

ΣΕ΄ΡΙΣ, ιδος, ἡ, cichorii ſive intybi genus, Gl. V. intybus, intibum, intuba; Acc. ſing. σέριν, & σέριδα. *Angl.* Endive.

ΣΕΡΙ΄ΦΙΟΝ, ȣ, τὸ, abſinthium marinum.

Σέριφον, ȣ, τὸ, idem.

ΣΕ΄ΡΦΟΣ, ȣ, ὁ, inſecti genus, culex. Ἔτι κᾀν μύρμηκι κᾀν σέρφῳ χολῆ, Proverb.

Σέσαγμαι, perf. part. paſſ. verbi σάττω.

Σεσαρυῖαι, nom. pl. part. perf. med. f. g. à σαίρω.

Σεσαρωμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. σαρόω.

Σεσεῖσθαι, perf. ind. paſſ. verbi σείω.

ΣΕ΄ΣΕΛΙ, εως, τὸ, Seſeli, *herba.*

Σέσελις, εως, ἡ, idem.

Σέσηπε, 3. ſing. perf. ind. med. v. σήπω.

Σέσηρα, *verri*, perf. ind. med. verbi σαίρω.

Σεσιγαμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. *Dor.* pro σεσιγημένοι, à σιγάω.

Σεσοφισμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σοφίζω.

Σεσοφισμένως, *Adv.* captioſè, doloſè, more ſophiſtarum, callidè. A σοφίζω.

Σέσωκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi σόω, ſive σώζω.

Σεῦ, gen. ſing. *Dor.* pro σȣ͂, à σὺ, *tu.*

Σεῦα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσευα, à σεύω.

Σεύατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. *Ion.* pro ἐσεύατο.

Σεύθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med. *per. Syncop.* pro σευάσθω.

Σεὺς, ὁ, nom. inuſ. Unde σέων, gen. plur. σέας, acc. pl. &c. vermis, tinea.

Σευτλαῖος, ȣ, ὁ, qu. dic. betarius, ranæ nomen in Batrachom. ver. 208. A σεῦτλον.

Σευτλίον, ȣ, τὸ, parva beta; σεύτλια, betæ, Gl. V. Dim. à

ΣΕΥ΄ΤΛΟΝ, ȣ, τὸ, beta, Ph.

ΣΕΥ΄Ω, cieo, agito, concito, fugo; σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo; ἐσεύατο, a. 1. med. pro ἐσεύσατο, Il. 5, 208. A σείω.

Σεφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. σέβω.

Σέψασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Σεωϋτέȣ, gen. ſing. *Ion.* pro σεαυτȣ͂.

Σεωϋτȣ͂, *tui ipſius*, idem.

Σήθω, cribro, Gl. V. σήθει, cernit, Ph. Σησθέντα κρησέρῃ, *Aret.* A σείω.

Σηκάζω, ſtabulo includo. Il. 8, 131. A σηκός.

Σήκασθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσηκάσθησαν, à σηκάζω.

Σηκηκόρος, *Dor.* σηκακόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtabulum verrit ſeu purgat; (2) æditiuus, qui Deorum delubra purgat. Ex σηκὸς, & κορέω, *verro.*

Σηκίζω, ſagino. A σηκὸς.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula rerum domeſticarum curam gerens. Ab eod.

Σηκίτης, ȣ, ὁ, ſtabulo adhuc incluſus, lactens, *de agno.* Ab eod.

ΣΗΚΟ΄Σ, ȣ͂, ὁ, *propriè* ſeptum, Gl. V. Unde (2) ſtabulum; (3) templum, fanum; (4) loculi avium, niduli; (5) domus cujuſque; (6) ſacra olea, ap. Ath. quæ & μορία, *in quibus omnibus ſepti notio ineſt*; (7) dicitur & de librâ, *Euſt.*

Σηκόω, pondero, Ph. σηκοῖ, perpendit, examinat; σήκωσον, pondera, Ph. a. 1. imperat.

Σήκωμα, τὸ, libramentum, examen, temperamentum, Ph. æquipondium, Gl. V. item, libratio jaculi miſſilis, ut momentum accipiat, unde de acceſſione virium, quæ momentum facit, *Ern.*

Σηκωτὴρ, ῆρος, τὸ, lorum jugi. Ab eod.

Σηκωτὸς, loculatus, Gl. V. A σηκός.

ΣΗ΄ΜΑ, ατος, τὸ, ſignum, nota; (2) portentum, augurium; (3) vexillum; (4) buſtum, ſepulchrum, monumentum. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, vexillum, ſignum militare; (2) milites ſub uno ſigno militantes, cohors; (3) ſimulacrum, inſignia familiæ ſive nobilitatis. Τὰς σημαίας ἐκφήρειν, Plut.

Σημαίνοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνȣσα, à

Σημαίνω, ſigno, ſignifico, ſignum do, portendo; (2) nuncio; (3) impero, præſum, σημαίνοντες, ſignatores, Gl. V. σημάνῃ, deſignet, Ph. aor. 1. conj. σεσημασμένος, obſignatus, p. paſſ. part. ἐσήμηνε, ſignum dedit, aor. 1. act. σημῆναι, declarare, Ph. σημαίνομαι, è ſignis colligo; (2) obſigno. Τοῖς ἄλλοις δὲ ἐσήμαινε πᾶσι ἐκβοηθεῖν, Xen. πρὸς τινα, Plat. τὸ ἀνακλητικὸν, Plut. ϛρατȣ͂ ἄλλȣ, præeſſe, Il. 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, Soph. Aj. 32. A σῆμα.

Σημαιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſignifer. Ex σημαία, & φέρω.

Σημαλέος, έα, έον, ſignificandi vim habens.

Σημάναι, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω.

Σημανέω, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σημανῶ.

Σημαντέον, *Adv. poſ.* ſignificandum eſt.

Σημαντὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſignum dat, qui claſſicum canit, paſtor, dominus, dux; (2) annulus ſignatorius. Ab eod. Hinc

Σημαντήριον, ȣ, τὸ, ſignaculum, ſigillum.

Σημαντικὸς, ἡ, ν, ſignificandi vim habens. A σημαίνω.

Σημαντικῶς, *Adv.* Unde

Σημαντικώτατα, *Adv.* cum magnâ vi & emphaſi; propriè, aptiſſimè.

Σημαντρὶς, γῆ, terra ſigillaris, cimolia, creta.

Σήμαντρον, ȣ, τὸ, ſigillum, ſignum. Ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, qui aliquid ſignificat; (2) dux, imperator, præſes, præfectus; (3) *Adject.* ſignificans, indicans.

Σημασία, ας, ἡ, ſignificatio, ſignificatus, ſignificatum, Ph. (2) ſigni datio, claſſicum. A

Σημάτεσσι, dat. plur. *Poet.* pro σήμασι.

Σηματίζομαι, f. ίσομαι, ſignis colligo.

Σημάτιον, ȣ, τὸ, parvum ſignum, Dim. à σῆμα.

Σηματόεις, όεσσα, όεν, multa habens ſepulchra. Ab eod.

Σηματουργὸς, οῦ, ὁ, qui inſignia facit. Ex σῆμα, & ἔργον.

Σημειογραφέω, ῶ, notis in ſcribendo utor. A

Σημειογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, notarius, qui per notas ſcribit. Ex σημεῖον, & γράφω.

Σημεῖον, ου, τὸ, nota, punctum, ap. Mathem. Unde terminus à quo; (2) ſignum quodlibet militare, vexillum; (3) monſtrum, oſtentum, miraculum; (4) ſignum pugnæ vel receptûs; (5) argumentum. Pl. pro σημείωσις, ap. Gramm. A σῆμα.

Σημειοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſignifer. A φέρω.

Σημειόω, ῶ, & σημειόομαι, οῦμαι, noto, ſigno, denoto, deſigno, Gl. V. (2) in commentarios refero, σημείωσαι, imperat. a. 1. med. nota, obſerva, ſcito. Vox Sch. σεσημαιωμένος, ſignatus. Τοῦτον σημειοῦσθε, 2 Theſſ. 3, 14. A σημεῖον.

Σημειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſignificans, ſignificandi vim habens; (2) inſignis, inſignitus, notabilis. Ab eod.

Σημειωδῶς, *Adv.* ita ut facilè appareat, notabiliter.

Σημείωμα, ατος, τὸ, conſtitutio, declaratio, decretum. A σημειόω.

Σημείωσις, εως, ἡ, notatio, deſignatio, obſervatio. *In pl.* brevia ſcholia in ſcriptorem aliquem, notæ grammaticæ, criticæ, &c. Ab eod.

Σημειωτέον, notandum. Ab eod.

Σημειωτικὸς, ἡ, ὸν, ſignificativus. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ῆς, pars medicinæ quæ ſigna morborum dijudicat. Ab eod.

Σημερινὸς, hodiernus, Ph. A

Σήμερον, *Adv.* hodiè; ἡ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.

Σημήϊον, ſignum, *Ion.* pro σημεῖον.

Σημήνῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro σημανῃ, à σημαίνω.

Σὴν, *tuam*, acc. ſing. f. g. à σὸς, *tuus*.

Σήνυρος, idem quod σαίνυρος.

Σηπεδονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, putredine vitiatus. A

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo, Gl. V. (2) lacertæ genus. A σήπω.

Σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis atrum ſuccum in timore emittens; unde ut atramentum ita dicitur. Σηπιὰς, αδος, ἡ, idem. Σηπιάδος φυξήλιδος, Nic. Al. 472. Ab eod.

Σηπιδάριον, τὸ, idem quod

Σηπίδιον, ου, τὸ, parva ſepia, ſepiola, Dim.

Σήπιον, ου, τὸ, pars quædam dura & ſolida beſtiæ. Ab eod.

Σηποποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, putrefaciens, putrèfaciendi vim habens. Ex σήπω, & ϖοιέω.

Σηπτικὸς, ἡ, ὸν, idem. A σήπω.

Σηπτὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) putridus. Ab eod.

ΣΗ'ΠΩ, putrefacio, putredine vitio; σήπομαι, putrefio, putreſco; marceo, Gl. V. σεσηπὼς, putridus, Gl. V. σεσηπὸς, putridum, Ph. p. part. med. Αἷμα δ' ἔτι ϖατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν, Eur. Elec. 321. Χρὼς σήπεται, Il. 24, 414.

Σὴρ, ὸς, vermiculus, à quo ſericum fit.

Σηράγγιον, τὸ, caverna; (2) balneum.

Σηραγγόομαι, in modum antri fornicor. Οἷα ϖολλὰ ϖερὶ γῆν τε, ϗ ὑπὸ γῆν αὐτόματα σηραγγοῦνται, Heliod.

Σηραγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rimoſus, cavernoſus, fiſtularum plenus. A

Σήραγξ, γος, ἡ, fiſſura, hiatus, antrum, caverna, ſpecus. A σεσηρέναι, hiare, inf. p. præſ. med. à σαίρω.

ΣΗ῀ΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, gens Aſiæ; (2) bombyces, *vermes*.

Σηρικοδιαστὴς, οῦ, ὁ, ſericum ſtamen conficiens, *Epith.* bombycis. A διάζομαι.

Σηρικοπλόκος, ſericarius, Gl. V. opifex ſericarius. Ex σηρικὸν, & ϖλέκω, *necto*.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, ſericus, Gl. V. σηρικὴ, ſericum. A σῆρες.

Σηρικοφόρος, ſericatus, Gl. V. A φέρω.

ΣΗ`Σ, σητὸς, ἡ, tinea, vermiculus veſtibus noxius; (2) omne id, quod aliquid corrodit, Ph. tinea, robigo.

Σῇς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro σαῖς. A σός.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſeſama, frumenti Indici genus; (2) placenta à ſeſamo. Hinc

Σησάμινος, ίνη, ινον, è ſeſamo factus.

Σησαμὶς, ίδος, ἡ, placenta ex ſeſamo & melle; (2) herba quædam. Ab eod.

Σησαμίτης, ου, ὁ, ſc. ἄρτος, panis è ſeſamo.

Σησαμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſeſamo ſimilis, ſeſami ſpeciem referens. Ab εἶδος.

Σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex ſeſamo paratus.

Σήσαμον, ου, τὸ, ſeſamon. Ab eod.

Σήσαμος, ſeſamus, Gl. V.

Σησαμότυρος, ὁ, cibus è ſeſamo & caſeo.

Σησαμοῦς, οῦντος, ὁ, placenta è ſeſamo.

Σῇσι, dat. pl. f. g. *Ion.* & *Poet.* pro σαῖς.

Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.

Σῆστρον, ου, τὸ, cribrum. Ab eod.

Σητάνειος, εία, ειον, vel σητάνιος, ία, ιον, cribratus; (2) factus è farinâ ſuccretâ; (3) hornus, hornotinus; (4) *Subſt.* meſpili genus. A σήθω, vel σῆτες.

ΣΗ῀ΤΕΣ, *Adv.* hoc anno, *Dor.* σᾶτες, *Att.* τῆτες.

Σητινὸς, ἡ, ὸν, hornus, R. A σῆτες.

Σητόϐρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à tineâ adeſus ſive corroſus. Ex σὴς, & βρωτός.

Σητόκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, à tineis pertuſus ſeu deroſus. Ex σὴς, & κόπτω, *tundo*.

Σὴψ, σηπὸς, ὁ, parvus ſerpens, Seps. A σήπω, eo quod vulnera ex ejus morſu putreſcunt. A σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, Gl. V. Ab eod.

Σθενερὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus. A

Σθένος, εος, τὸ, robur, vis, potentia.

Σθενόω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. A

ΣΘΕ'ΝΩ, valeo, poſſum. Ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν ϖρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι, opem afferre, Soph. Aj. 165.

Σθενῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σθενόω.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, pars maxillæ; σιαγόνια, maxillæ. A

ΣΙΑΓΩ`Ν, ῶνος, ὁ, mala, maxilla.

Σιαλίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίαλον.

Σιαλικὸς, ἡ, ὸν, ſalivarius, Gl. V. A σίαλον.

Σιαλις, ιδος, ἡ, ſputum, ſaliva, ſalivarius lentor. Ab eod.

Σιαλισμὸς, οῦ, ὁ, morbus, quum ſaliva nimia in os influit. A σιαλίζω. Unde

Σιαλιστήριον, ου, τὸ, fræna equis indita, ſpumam excitantia ipſis mandentibus.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſaliva, ſputum.

Σίαλος, ου, ὁ, ſaliva, Gl. V. (2) porcus ſaginatus; (3) pinguedo, axungia.

Σιαλοχέω, idem quod

Σιαλοχοέω, ῶ, fut. ήσω, ſalivam ore effundo, Hippocr. lib. 3. de morbis. A

Σιαλόχοος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multam ſalivam ore effundit. Ex σίαλον, & χέω.

Σιαλόω, ſagino; (2) circumdo clypeum gemmâ, ferro, ære, &c. A σίαλος.

Σιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalivoſus, ſalivam referens; (2) pinguis, opimus. Ab eod.

Σίαλωμα, ατος, τὸ, munimen & ambitus ſcuti ferreus.

Σίϐδη, ἡ, malum punicum. Vox Dor. vide σίδη.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates, vaticinatrix.

Σιϐυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula; (2) more ſenum deliro. A σίϐυλλα.

Σιϐύλλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.

Σιϐυλλιάω, ῶ, idem quod σιϐυλλαίνω; (2) Sibyllinis oraculis intentus ſum. Εἶθ' ὁ γέρων σιϐυλλιᾷ, Ariſtoph. Eq. 61.

Σιϐυλλισταὶ, fatidici. Quaſi à σιϐυλλίζω.

ΣΙΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, ſpiculum, Gl. V. venabulum.

Σιϐύνιον, ου, τὸ, haſtula, ſpiculum vel haſtile parvum, Dim. à σιϐύνη.

Σῖγα, *Adv.* tacitè. A σιγή.

Σιγάζω, f. άσω, conticeſcere jubeo:

Σιγαλέος, έα, έον, tacitus. Ab eod.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulchritudine ſuâ ſilentium & admirationem inducit, ſplendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem ſuam nullum crepitum aut ſonitum edit, mollis, tener; σιγαλόεντα, ſplenduda, miranda. Ἡνία σιγαλόεντα, Il. 5, 226. Habenas miro artificio factas. Ab eod. Vid. *Ern.*

Σιγᾷν, præſ. inf. act. pro σιγάειν, à

ΣΙΓΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, taceo, ſileo, conticeſco, Gl. V. σίγησον, tace, Ph. aor. 1. imperat. Σιγῶμεν αὐτὰ, ϖατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ, Eur. I. T. 928. Τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου; id. Alc. 79. Ἐξ' ἐμοῦ ϖάντα σιγηθήσεται, id. I. T. 1079.

Σιγέρπης, ου, ὁ, tacitè incedens; ut ſerpentium genus. Ab ἕρπω.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas, reticentia, Ph. pro σίγησις. A σιγάω.

Σιγῇ, *Adv.* tacitè, ſubmiſsâ voce, clàm.

Σιγηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. σιγάω.

Σιγηλὸς, ἡ, ὸν, tacitus, taciturnus. Ab eod.

Σιγηλῶς, *Adv.* tacitè. A præc.

Σιγῆν, præſ. ind. act. *Dor.* pro σιγᾷν.

Σιγηνοσάλπιγξ, γος, ὁ, præco, tuba ſilentium indicens. Ex σιγάω.

Σιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, Gl. V. A σιγή.

Σιγηρῶς, *Adv.* tacitè.

ΣΙ'ΓΛΑΙ, inaures, *Heſ.* unde σιγλοφόρος, miniſter, cui monilia ſervanda traduntur.

ΣΙΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo.

Σίγλος, ὁ, pro σίκλος, Xen. Vox Hebr.

ΣΙ῀ΓΜΑ, τὸ, Sigma, litera Græca; menſa ſive cœnaculum ſemirotundum inſtar hemicycli, vel C Latini. Hinc

Σιγματίζω, Sigma crebriùs uſurpo. Hinc

Σιγματισμὸς, οῦ, ὁ, literæ Σ crebrior uſurpatio, ſive concurſus.

Σιγματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, habens formam literæ Σ, vel potius C. A σῖγμα, & εἶδος.

Σιγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor, qualis eſt ferri candentis in aquâ extincti; (2) ſibilus. A σίζω.

Σιγνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, manipularius, Gl. V. ſignifer. Ex σίγνον, *ſignum*, Lat. & φέρω.

Σιγύνης, ου, ὁ, jaculum è ferro. A σιϐύνη.

Σίγυνον, ου, τὸ, jaculum, telum haſtæ adſimile, ſpiculum, jaculum Romanis uſitatum, haſtile. Ab eod.

Σίγυνος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Σιγῶντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro σιγῶσι, à σιγάω.

Σιδάριος, & σιδαρέος, *Dor.* pro σιδήρειος.

Σιδαρόδετος, *Dor.* pro σιδηρόδετος.

Σίδαρον, *ferrum*, acc. ſing. *Dor.* pro σίδηρον.

Σιδαροχάρμας, Pind. Pyth. 2, 4. *Dor.* Ex σίδηρος, & χαίρω.

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.

Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio ſeu negotiatio ferri.

Σιδηρεῖον, ου, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria:

Σιδήρειος, εία, ειον, ferreus; (2) ferri modo durus. A σίδηρος.

Σιδήρεος, έα, εον, *contr.* σιδηροῦς, ῆ, οῦν, idem.

Σιδηρεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, faber ferrarius. A

Σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σίδηρος.

Σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ferraria ſive tractandi ferrum. Ab eod.

Σιδήριον, ου, τὸ, ferrum, ferramentum, inſtrumentum ferreum, Gl. V. σιδήρια, ferramenta. Ab eod.

Σιδηρίτης, ου, ὁ, ferrarius; σιδηρίτης λίθος, magnes. Ab eod.

Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, fabrilis; γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; λίθος, magnes; & σιδηρῖτις, herba quædam. Ab eod.

Σιδηροϐόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferrum jaculans. Ex σίδηρος, & βάλλω.

Σιδηροϐριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σίδηρος, & βρίθω.

Σιδηροϐρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδηροϐρῶτι θηγάνῃ νεηκονὴς, Soph. Aj. 832. A βρώσκω.

Σιδηροδάκτυλος, ὁ, ἡ, ferreos digitos habens.

Σιδηρόδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferreos nexus ſeu ferrea vincula habens.

Σιδηρόδετος, ὁ, ἡ, ferro ligatus. A δέω.

Σιδηρόδμης, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, ferro occiſus. A δαμάω.

Σιδηροθώραξ, ακος, ὁ, ferreâ loricâ indutus.

Σιδηροκατάδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ferrum damnatus. Ex καταδίκω.

Σιδηροκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, è ferro factus, arte fabrili ſeu ferrariâ elaboratus. Ex σίδηρος, & κάμνω, unde κεκμηκότες, mortui.

Σιδηροκόπος, ου, ὁ, faber ferrarius, Gl. V. A κόπτω.

Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ferri mater, i. e. ferrum producens, *Epith.* terræ.

Σίδηρον, ου, τὸ, ferrum. Pro σίδηρος.

Σιδηρονόμος, ον, ferro dividens, i. e. vi utens & bello, in diſceptatione de poſſeſſionibus. A νέμω.

Σιδηρόνωτος, ον, ferreum dorſum habens, i. e. æratus & firmus, de ſcuto vel clypeo.

Σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.

Σιδηρόπλαγκτος, ὁ, ἡ, è ferro demens, V. Ern.

Σιδηρόπλακτος, *Dor.* pro πληκτος, ferro percuſſus.

Σιδηρόπλαστος, idem quod Σιδηρόσπαρτος.

Σιδηροποίκιλος, ου, ὁ, lapis quidam.

Σιδηρόπτερος, ον, alas ferreas habens.

Σιδηροπώλης, ου, ὁ, ferri venditor.

ΣΙ´ΔΗΡΟΣ, ου, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut enſis, telum, thorax ferreus.

Σιδηρόσπαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferro ſatus, Suicer. (ferro concitatus ſeu illatus, ut chirurgicis inſtrumentis, &c. *Ern.*)

Σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, faber ferrarius.

Σιδηρότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, è ferro factus. A τεύχω.

Σιδηροτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferrum gignens, ferri ferax. A τίκτω.

Σιδηροτομέω, ferro ſeco ſeu incido. A τέμνω.

Σιδηρουργεῖον, ου, τὸ, fodina ferraria, officina, fabrica ferraria.

Σιδηρουργία, ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus. A

Σιδηρουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σίδηρος, & ἔργον.

Σιδηροφορέω, ferrum geſto, gladio accinctus ſum, arma fero. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηφόρει, Thuc. Ἐσιδηροφοροῦντο οἱ Ἕλληνές, id. A

Σιδηροφόρος, ὁ ϗ ἡ, ferri ferax. A φέρω.

Σιδηρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φρήν.

Σιδηρόω, ῶ, f. όσω, ferro obduco, ferro præfigo, Gl. V. ferro, as. A σίδηρος. Hinc

Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, Gl. V.

Σιδιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pallidus inſtar corticis mali Punici. Ex σίδιον, & εἶδος.

Σιδιόεις, όεσσα, όεν, puniceus. A σίδη.

Σίδιον, ου, τὸ, cortex ſeu putamen mali Punici, Gl. V. Ab eod. Unde

Σιδόεις, όεσσα, όεν, puniceus. V. Lex.

Σιελίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίελος.

Σιελισμὸς, οῦ, ὁ, emiſſio ſalivæ. A præc.

Σιελιστήρια, ων, τὰ, fræna equorum ſpumam moventia mordentibus. Ab eod.

Σίελον, ου, τὸ, ſaliva. A σίελος.

Σίελος, ου, ὁ, ſputum, ſaliva, *Att.* pro σίαλος.

ΣΙ´ΖΩ, fut. σίσω, vel σίξω, ſtrido, ſibilo. Ὣς τοῦ σίζ᾽ ὀφθαλμὸς, Od. 9, 394.

Σικάριος, ου, ὁ, ſicarius. Vox Latina.

Σικελὸς, Siculus.

ΣΙ´ΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλιτος, ſicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.

Σικιννίζω, ſicinnidem ſalto. A σικιννίς.

Σικίννη, ἡ, idem quod

ΣΙΚΙΝΝΙ`Σ, ſaltatio militaris, *Rob.* (ſatyrica, *Ern.*) Κρότος σικιννίδων, Eur. Cyc. 37. Ὀρχήσεως τινος πολυσχημάτου εἶδος, Vid. Caſaub. de Satyricâ Poeſi, lib. 1.

Σικιννοτύρβη, ης, ἡ, modus quidam tibiâ canendi; caterva ſeu chorus ſaltantium. Ex σικιννὶς, & τύρβη.

Σίκλος, ου, ὁ, ſiclus, didrachmum, (tetradrachmum, *Ern.*) Vox Hebr.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. Ναὶ μὴν ϗ σικύην χαλκήρεα λοιγέϊ τύψει Προσμάξας ἰόν τε ϗ ἀθρόον αἷμα κενώσεις, Nic. Th. 911. A σίκυος.

Σικυάζω, cucurbito, Gl. V. Ph. A σικύα.

Σικύδιον, ου, τὸ, cucumis, σικύδια, cucumeres, Gl. V. Dim. Ab eod.

Σικυδὸν, *Adv.* in modum cucurbitæ.

Σικυήλατον, ου, τὸ, cucumerarium, Gl. V. Ex σίκυος, & ἐλαύνω, *propello.*

Σικυήρατον, ου, τὸ, idem.

Σίκυον, ου, τὸ, granum ſeu ſemen cucumeris. A σίκυος.

Σικυοπέπων, ονος, ὁ, cucumeris genus.

ΣΙ`ΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, cucumis.

Σίκυς, υος, ὁ, idem, Gl. V.

Σικυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cucumeraceus. A σικυός.

Σικυώνη, ης, ἡ, idem quod Σικύα.

Σικυώνια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σικχάζομαι, derideor, irrideor, *Heſ.* A σίκχος.

Σικχαίνω, & σικχαίνομαι, faſtidio, tædet me, Gl. V. faſtidio, abominor, M. Anton. 5, 7.

Σικχαντὸς, ἡ, ὸν, moleſtus, injucundus, teter, tædioſus, Gl. V. A σικχαίνω. Unde

Σικχασία, ας, ἡ, faſtidium, tædium, Gl. V.

Σίκχος, tædium, Ph. A

ΣΙΚΧΟ`Σ, ἡ, ὸν, injucundus, moleſtus; (2) deriſor; (3) imbecillus, Ph. faſtidioſus, tædioſus, teter adſpectu.

Σιληνὸς, Silenus, Silvanus, Gl. V.

Σιληπορδέω, delicior, delicias facio, mollis ſum.

Σιληπορδία, ἡ, deliciæ, mollities, inſolentia. A σείω, vel σίλλω & πορδή, *Ern.*

Σιλίγνιον, ſiligo, Gl. V. A

ΣΙ´ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, ſiligo, optimum puriſſimumque triticum, vel farina ejus.

Σιλιγνίτης, ου, ὁ, ut σιλιγνίτης ἄρτος, panis ſiligineus. A præc.

Σιλλαίνω, ludo σίλλους; (2) per ludibrium oculos agito ſeu moto, dicteriis proſcindo, dicaciter illudo. Σιλλαίνει τοὺς δογματικοὺς, Diog. Laert. A σίλλος.

Σιλλογραφία, ας, ἡ, ſillorum ſcriptio. A

Σιλλογράφος, ου, ὁ, ſillorum ſcriptor. Ex σίλλος, & γράφω.

ΣΙ´ΛΛΟΣ, ου, vel σιλλὸς, οῦ, ὁ, Sillus, genus poëſeos comicæ, ſcomma & irriſorium poëma; (2) dicacitas, convicium; σιλλοὶ, dicacitates, ſcommata; σιλλὸς, etiam recalvaſter.

Σίλλω, idem quod σιλλαίνω. R.

Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, Lat.

Σιλουρισμὸς, ὁ, eſus ſiluri. A

Σίλουρος, ου, ὁ, ſilurus, *piſcis.* Ex σείω, vel σίλλω, & οὐρά.

ΣΙ´ΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus inſecti ſenectutem exuens.

ΣΙ´ΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, laſerpitium, *frutex.*

Σιλφιοπώλης, ου, ὁ, qui laſerpitium vendit.

Σιλφιοφόρος, ον, ſilphii ferax. A φέρω.

Σιμβλεύω, apes alvearibus condo. A

Σίμβλη, ης, ἡ, idem quod σίμβλον. Unde

Σιμβλήϊος, α, ον, melleus.

Σιμβλὴϊς, ίδος, ἡ, alveola, inſtar alvearis excavata. Ab eod.

Σιμβλίδες, ων, αἱ, apes. Ab eod.

Σίμβλιος, ία, ιον, ad alveare pertinens, melleus. A

ΣΙ´ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, alveare, alveus apum.

Σίμβλος, ου, ὁ, idem.

Σιμβλοποιεῖν, mel facere, & in alveare reponere, *Euſt.*

Σιμικίνθιον, ου, τὸ, ſemicinctium. Vox Lat. rectiùs σημικίνθιον.

Σιμοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimus, i. e. ſimâ ſeu depreſsâ nare. Ex πρόσωπον.

ΣΙΜΟ`Σ, ἡ, ὸν, ſimus, qui depreſſis eſt naribus, Ph. ſimus, cilico, ſilo, ſilus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua & acclivia. Hinc

Σιμότης, ητος, ἡ, naris ſima.

Σιμόω, ſimum reddo. Ab eod. Hinc

Σίμωμα, ατος, τὸ, forma ſima, recurva.

Σιναμωρέω, ῶ, damno ſeu detrimento adficio, noceo, perdo, vaſto; (2) ſubigo feminam, Ariſtoph. Nub. 1066.

Σιναμωρία, ας, ἡ, maleficentia, natura noxia & prava. A

Σινάμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui quaſi in fatis eſt nocere aliis, ad alios lædendos natus, malignus. Ex σίνω, & μόρος, Vid. *Ern.*

Σίναπι, idem quod σίνηπι. Hinc

Σιναπίζω, f. ίσω, cataplaſma ex Sinapi impono. Hinc

Σιναπισμὸς, οῦ, ὁ, cataplaſma ex Sinapi.

Σινάπιον, Sinapi, Gl. V. A σίναπι.

Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius; (2) damno adfectus, læſus. A σίνος.

Σινὰς, άδος, ἡ, noxia. Ab eod.

Σινδόνη, ἡ, tela Tyria, Sindon. A σινδών.

Σινδονοφορέω, Sindonem geſto. Ex φέρω.

Σινδονυφὴς, ἐς, è ſindone textus. Ab ὑφή.

ΣΙΝΔΩ´Ν, όνος, ὁ, Sindon, linteum pertenue; (2) amictus ex lino, Gl. V. tunica lintea.

ΣΙ´ΝΗΠΙ, vel σίναπι, εως, τὸ, Sinapi.

Σινιάζω, fut. άσω, cribro, ventilo, vanno; σινίασον, cerne, Gl. V. aor. 1. imperat. Ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον, Luc. 22, 31. A σινίον. Hinc

Σινίασμα, ατος, τὸ, retrimentum, noxa, intertrimentum.

ΣΙΝΙ´ΟΝ, ου, τὸ, cribrum. A σίνω.

Σίνις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, homo noxius damna & mala cæteris inferens; raptor. Λέοντα Ὑψηῒς κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο, Call. in Apoll. 92. A σίνω.

Σινόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, dentibus nocens. Ex σίνω, & ὀδοὺς.

Σῖνος, εος, τὸ, damnum, clades, Ph. vitium.

Σινότης, ῆτος, ἡ, vitioſitas, Ph. A præc.

Σινόω, ῶ, f. ώσω, noceo; σινοῖ, vitiat, Ph. σινοῦντες, infeſtantes, Ph. Ab eod.

Σίντης, ου, ὁ, noxius. Ab eod.

Σίντωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

ΣΙ´ΝΩ, propriè agitationem motu ſignificat, deinde vexo, noceo; uſurpatur tantum in medio. Αἰδὼς ἥτ᾽ ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ᾽ ὀνίνησι, Heſ. Ἐργ. 316.

ΣΙΝΩ´ΔΩΝ, οντος, ὁ, piſcis quidam.

ΣΙΝΩ´ΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen ſcorti; (2) nomen urbis in Ponto; (3) rubrica.

Σινωπίζειν, laſcivire more ſcorti Sinopes. A præc.

Σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica, Gl. V. miltum.

Σίξις, εως, ἡ, ſtridor; ſibilus. A σίζω.

ΣΙ´ΟΝ, ου, τὸ, ſium, laver.

Σιος, deus, *Dor.* pro Θεός; τὸ σιὼ, Caſtor & Pollux, gemini Dii.

ΣΙ´ΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, *Heſ.*

ΣΙΠΥ´Η, ἡ, panarium, mactra. Ἡ μὲν σιπύη μεστὴ ᾽στι λευκῶν ἀλφίτων, Ariſtoph. Pl. 807.

Σιπυὶς, ίδος, ἡ, vas fictile adſervandæ farinæ. A σιπύη.

ΣΙ´ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, defrutum, ſapa.

Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi ſolis ardore. A σιριάω.

ΣΙΡΙΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, capitis inflammatione ab æſtu laboro, à σείριος, *Ern.*

Σιρὸς, οῦ, ὁ, ſcrobs in quâ condita frumenta aſſervantur; (2) quodvis receptaculum ſubterraneum. Alii σειρός; al. σερρός, ſed σιρὸς verum eſt. *Ern.*

Σισαμὶς, ίδος, ἡ, idem quod σησαμίς.

ΣΙ´ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, ſiſer, *olus.*

ΣΙΣΟ´Η, ης, ἡ, cincinnus; *Suid.* tonſuræ genus, *Heſ.* incerta eſt vis verbi, quo LXX. utuntur.

Σισμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor. A σίζω.

ΣΙ´ΣΥΒΟΣ, ου, ὁ, fimbria, R.

ΣΙΣΥ´ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſiſymbrium, ſerpillum ſilveſtre, Gl. V. cunila.

Σισύμβρον, ου, τὸ, idem, Nic. Th. 896.

ΣΙΣΥ´ΡΑ, ας, ἡ, ſagum pelliceum, veſtis è pellibus caprinis; (2) penula, craſſum & vile ſtragulum, Gl. V. lodix.

Σισύρνα, ης, ἡ, idem. Sch. Theoc.

Σισυρνὸς, genus ligamenti medici.

Σισυρνώδης, pelliceus, *Soph.* A σίσυρνα.

Σίσυς, ἡ, tenue & vile veſtimentum. Sch. Lyſ.

ΣΙ`ΣΩΝ, ονος, ὁ, ſemen exiguum apio ſimile.

Σῖτα, pl. cibus, annona, victus; per metaplaſmum. A σῖτος, vel σῖτον.

Σιταγωγέω, frumentum, commeatum adveho.

Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. A

Σιταγωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, frumentum vehens; (2) frumento vehendo aptus, *Subſt.* ἡ, navis frumentaria. Ex σῖτος, & ἄγω.

Σιτάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσιτήθη, à σιτέω.

Σιτανίας, ου, ὁ, genus tritici, frumentago. A σῖτος.

Σιτάνιος, ου, ὁ, ſc. ϖυρὸς, idem & ab eod.

Σιτάριον, ου, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis, Dim. à σῖτος.

Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus ſtipendii loco in ſingulos menſes dabatur. A

Σιταρκέω, cibaria vel annonam ſubminiſtro, frumentum ſeu annonam ſuppedito; (2) mercede conduco. A σῖτος, & ἀρκέω.

Σιταρκία, ας, ἡ, idem quod σιτάρκεια.

Σιταρχέω, annonæ præſum. A

Σιτάρχης, ου, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex σῖτος, & αρχή.

Σίταρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ; (2) annona ipſa, quæ militibus datur.

Σιτεία, ας, ἡ, ſagina, Gl. V. A σιτεύω.

Σιτέομαι, comedo, veſcor; σιτεῖσθαι, epulari, Gl. V. σιτέσκετο, comedebat, imperf. *Ion.* pro ἐσιτεῖτο. Τί δαὶ, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι; Ariſtoph. Nub. 491. Τὰ γλυκέα σιτεῖται, Luc. A σῖτος.

Σιτευτὴς, οῦ, ὁ, ſaginator, Gl. V. fartor, Ph.

Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, ſaginatus, altilis. A

Σιτεύω, f. εύσω, frugibus ſagino, pinguefacio, alo, Gl. V. ſagino, farcio, σιτεύομαι, victito, Gl. V. A σῖτος.

Σιτέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, paſco, v. σιτεύομαι.

Σιτηγέω, ῶ, frumentor, Gl. V. A

Σιτηγὸς, ὁ ϗ ἡ, frumentarius, Gl. V. Ἐυπορίαν γὰρ τὰ σιτηγὰ τῆς ἀγορᾶς ϖαρασχεῖν, Plut. Craſſ. cap. 20. Ex σῖτος, & ἄγω.

Σιτηρεσιάζω, frumentum & ſtipendium præbeo. A

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, annonæ demenſum, frumentum quod militibus pro ſtipendio in ſingulos menſes datur. Ph. frumentatio, frumentum, ſtipendium, commeatus, annona. Ex σῖτος, & ἄρω, *apto.*

Σιτηρέσιος, annonarius, Gl. V.

Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco cenſetur; (2) frumentarius, eſcarius, Gl. V. A σῖτος.

Σίτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, paſtus. A σιτέω.

Σιτία, τὰ, victus, epulæ, Gl. V. A σιτίον.

Σιτίζω, f. ίσω, nutrio, paſco, cibo, ſagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτίζομαι, edo, comedo, veſcor; σιτισθεὶς, paſtus, aor. 1. part. Μὴ ϖρῶκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ, Theocr. 4, 16. A σῖτος.

Σιτικὸς, ἡ, ὸν, frumentarius. Ab eod.

Σιτίον, ου, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.

Σιτισις, εως, ἡ, idem quod

Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, ſubminiſtratio cibi.

Σιτιστὴς, οῦ, ὁ, fartor, Gl. V. A σιτίζω.

Σιτιστὸς, ἡ, ὸν, altilis, ſaginatus. Ab eod.

Σιτοβόλιον, ου, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur. Gl. V. granarium. A βάλλω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, idem. Ex iiſd.

Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. plur. à σιτοβολὼν.

Σιτοδεία, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. A

Σιτοδέομαι, annonæ penuriâ premor, annonâ ſeu commeatu deficio.

Σιτοδόκη, ης, ἡ, ciborum horreum. A

Σιτοδόκος, ὁ ϗ ἡ, capiens ſeu recipiens frumentum vel cibum. Ex δέχομαι.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio ſeu diſtributio, frumentatio. Ex δόσις, *datio.*

Σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum diſtribuo ſeu dimetior, & *paſſ.* frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A

Σιτοδότης, ου, ὁ, frumenti largitor ſeu diviſor.

Σιτοδοχεῖον, ου, τὸ, horreum.

Σιτοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod σιτοδόκος.

Σιτοθήκη, ης, ἡ, horreum.

Σιτοκάπηλος, ου, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. Ph. dardanarius.

Σιτοκλονέω, frumentum congero.

Σιτόκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, homo, fruges conſumere natus, inutilis, qui fruſtra alitur. Ex κουρὰ, vel κείρω.

Σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὴν χώραν σιτολογεῖν, Polyb.

Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, exactio frumenti. A

Σιτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. A σῖτος, & λέγω.

Σιτομετρέω, frumentum dimetior, frumentum certâ menſurâ diſtribuo, *paſſ.* accipio. A

Σιτομέτρης, ου, ὁ, qui frumentum certâ menſurâ diſtribuit, frumenti menſor, annonæ diviſor. Ex μετρέω. Hinc

Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimenſio, frumenti diſtributio, quæ fit certâ menſurâ.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, idem quod

Σιτόμετρον, ου, τὸ, cibarium, diarium, Gl. V. dimenſum.

Σιτομνημονέω, ῶ, frumentum dimetior, notatis accipientium nominibus.

Σιτονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cibum diſtribuens, præbens, ſeu ſubminiſtrans. Ex νέμω.

Σιτοποιέω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alo, cibum ſubminiſtro; & σιτοποιέομαι, in panificio occupatus ſum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, veſcor. Τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα σιτοποιεῖν, Eur. Tro. 490.

Σιτοποιΐα, ας, ἡ, panificium.

Σιτοποιΐκος, ἡ, όν, ad cibaria coquenda & conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A

Σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, panifex, piſtor; ἡ σιτοποιὸς, piſtrix, Gl. V. Ex σῖτος, & ϖοιέω.

Σιτοπομπεία, ας, ἡ, frumenti tranſmiſſio, procuratio frumenti ſive annonæ. A πέμπω.

Σιτοπομπεῖον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σιτοπομπία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σιτοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, piſtor; (2) coquus.

Σιτοπωλέω, frumentum vendo.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, venditor frumenti, Gl. V. frumentarius, frumentator. Reperitur σιτοπῶλος, ſed vitioſa ſtriptura, *Ern.*

ΣΙ῀ΤΟΣ, ου, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus; (3) cœna ſeu actus edendi, pl. σῖτα.

Σιτόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, frumento conſitus. Ex σπείρω.

Σιτουργὸς, ὁ ϗ ἡ, pinſens, molens, piſtor, molitor. A σῖτος, & ἔργον.

Σιτοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, frumento veſcens, pane victitans. Ex σῖτος, & φάγος.

Σιτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, frumentum ferens, frumentum ſubvectans, commeatum ſeu cibaria vehens. Gl. V. dapifer. Ex φέρω.

Σιτοφυλακεῖον, & σιτοφυλάκιον, τὸ, locus, ſeu vas, in quo frumentum adſervatur; (2) horreum, cumera. A

Σιτοφυλακες, frumenti cuſtodes; magiſtratus Athenis.

Σιτοφυλακέω, ῶ, frumentum cuſtodio vel adſervo. A præc.

Σιτόχροος, *contr.* σιτόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος, & χρόα.

ΣΙ΄ΤΤΑ, vel σίττε, vox paſtorum gregem ad feſtinandum compellentium.

Σιττακὸς, οῦ, ὁ, idem quod ψιττακός.

ΣΙ΄ΤΤΗ, ης, ἡ, ſitta, avis quædam.

ΣΙΤΤΥ΄ΒΑ, veſtis pellicea, *Heſ.*

ΣΙ΄ΤΤΥΒΟΣ, ου, ὁ, genus vaſis; *Euſt.*

Σιτω, όος, ἡ, Ceres. Vox Syracuſ. A σῖτος.

Σιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine cenſetur. Ab eod. Unde

Σιτὼν, ῶνος, ὁ, ager frumentarius.

Σιτώνης, ου, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coëmendæ præfectus. Ex ὠνέομαι.

Σιτωνέω, frumentum coëmo, rei frumentariæ curandæ præfectus ſum. A præc.

Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.

Σιφαῖος, α, ον, ſiligineus, Lucian, *Lex.*

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, deformis, & odioſam faciem habens; (2) mutilus, oblæſus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιπαλὸς.

Σίφλος, ὁ, reprehenſio, irriſio. Ab eod.

Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Θεὸς δέ ε σιφλωσειε, Il. 14, 142. A σιφλός.

Σιφλώζω, exſibilo, Gl. V.

Σιφνεὺς, ὁ, talpa, E. M.

ΣΙΦΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, vacuus, *Heſ.*

ΣΙ΄ΦΩΝ, ωνος, ὁ, Siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc

Σιφωνίζω, elicio, extraho, quaſi ſiphone. Σιφωνίζομεν τὸν σῖτον, Ariſtoph. Th. 564.

Σιῶπα, 2. ſing. imperat. act. à

ΣΙΩΠΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo, conticeſco. Gl. V. reticeſco, ſilentio prætereo; σιώπησον, tace, Ph. Ὀυκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι ϖρὸς σε, Luc.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Hinc σιωπῇ, tacitè. A σιωπάω.

Σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, taciturnus. Μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, Call. in Apoll. 12. A σιωπή. Unde

Σιωπερὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, Gl. V.

Σιωπερῶς, tacitè, Gl. V.

Σιωπήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. σιωπάω.

Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas.

Σιωπητέος, α, ον, tacendus. Ab eod.

ΣΚΑ΄ΖΩ, claudico. Gl. V. titubo, vacillo. Apud metricos iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes ſpondæus eſt. Σκάζων ἐκ ϖολέμου, Il. 11, 810.

Σκαιῇ, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro σκαιᾷ, à σκαιὸς.

Σκαιόθεν, *Adv.* à lævâ, à ſiniſtrâ. A

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, ſcævus, importunus, vanus, pravus, ſtupidus, durus, ruſticus, inhumanus, Ph. A σκάζω. Hinc

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum & ſtupidum ingenium; (2) ruſticitas, ſtultitia.

Σκαιότης, ητος, importunitas, Ph. ruditas, Gl. V. Ab eod.

ΣΚΑΙ΄ΡΩ, ſalio, ſaltito, tripudio. Ποσὶ σκαίροντες ἕποντο. Il. 18, 572.

Σκαιωρέω, maleficio adficio. A σκαιός.

Σκαιώρημα, τὸ, maleficium. A præc.

Σκαιῶς, *Adv.* ſiniſtrè, ineptè, ſtupidè, ſtolidè, ruſticè. A σκαιὸς.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, ſtellio. Ab ἀσκάλαβος.

Σκαλάθυρμα, ατος, τὸ, ludicrum:

Σκαλαθυρμάτιον, ου, τὸ, ludicrum, nugæ. Dim.

Σκαλαθύρω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo ſimpliciter; (2) ineo, coeo. Ex σκάλλω, & ἀθύρω, *fodico.*

Σκαλεία, ας, ἡ, ſarritio. A σκαλεύω.

Σκάλευθρον, ου, τὸ, ſarculum; (2) inſtrumentum, quo ignis & prunæ proruuntur. Ab eod.

Σκάλευμα, ατος, τὸ, foſſio, effoſſio, ſarritio; (2) ludicrum, ἄθυρμα.

Σκαλεὺς, έως, ὁ, ſarritor, ſartor, qui ſarculo ſolum induratum circa plantam laxat, qui in ſegetibus herbas noxias effodit.

Σκάλευσις, έως, ὁ, ſarritura, Gl. V. A

Σκαλεύω, fodio. Σκαλεύειν ἄνθρακας, Ariſt. Pace. 439. A σκάλλω.

Σκαληνὸς, ου, ὁ, obliquus & inæqualis; (2) inæqualia crura habens; (3) impar, de numero. A σκάζω.

Σκαληνόω, obliquo. A præc.

Σκαλίζω, fodio, ſarrio, Ph. A σκάλλω.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, ſarculum, Ph. Ab eod.

Σκάλισις, εως, ἡ, ſarritio, ſarritura. A σκαλίζω.

Σκαλισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Σκαλιστήριον, τὸ, ſarculum. Ab eod.

ΣΚΑ΄ΛΛΩ, fodio, ſarculo circumcirca ſarrio, findo; (2) ſcrutor, LXX.

Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius. A præc.

Σκαλμίδιον, τὸ, Dim.

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, ſcalmus, paxillus ad quem alligatur remus, ſeu theca, in quam reponitur; (2) ordo remigum. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλσις, εως, ἡ, ſarritio, ſarritura. Ab eod.

Σκάλσμα, ατος, τὸ, inciſura ſarculo cavata. Ab eod. ſed tamen quaſi à σκαλόω.

Σκαμβὸς, ἡ, ὸν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrsùs torta ſunt. Ph. ſcaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ατος, τὸ, foſſa; (2) ſulcus ſtadii, ſeu ſpatii, in quo certabant ſaltu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΩΝΙ'Α, ας, ἡ, Scammonia.

Σκαμμώνιον, ȣ, τὸ, idem, *herba.*

Σκανδάλα, vel λη, decipula. A σκάζω.

Σκανδαληθρίζω, decipulam tendo. A

Σκανδάληθρον, ȣ, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui eſca ſolet illigari. A σκάνδαλη.

Σκανδαλίζω. f. ίσω, offendere vel impingere facio; ſum ſcandalo, ſcandalum præbeo. Ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μȣ σκανδαλίσω, 1 Cor. 8, ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε, Joann. 16, 1. Σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, Matt. 26, 33. A σκάνδαλον.

Σκανδαλισθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ.

Σκάνδαλον, ȣ, τὸ, offendiculum. A σκάζω.

Σκανδικοπώλης, ȣ, ὁ, viliſſimi oleris venditor. A

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris ſilveſtris ac vilis.

Σκαπανεὺς, έως, ὁ, foſſor. A

Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo. Gl. V. raſtrum; (2) foſſio. A σκάπτω. Hinc

Σκαπανήτης, ȣ, ὁ, foſſor.

Σκαπάνιον, τὸ, ligo. Ab eod.

ΣΚΑΠΕ'ΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex fune per trabem erectam trajecto, ſuſpenſum ad ſummum evehebat; (2) res quævis difficilis.

Σκάπετος, ȣ, ὁ, foſſa, *Heſ.* A σκάπτω.

Σκάπτειρα, ας, ἡ, quæ fodit, fodiens. A σκαπτὴρ.

Σκαπτέον, fodiendum. Ph. iterandum. A σκαπτω. Unde

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor, qui fodit.

Σκάπτοιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. v. σκάπτω.

Σκᾶπτον, ſceptrum, *Dor.* pro σκῆπτρον.

Σκαπτὸς, ἡ, ὸν, foſſus, foſſilis. A

ΣΚΑ'ΠΤΩ, f ψω, fodio, fodico, Gl. V. Ἔσκαψε, ϗ ἐβάθυνε, ϗ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν, Luc. 6, 48.

Σκάραβος, ὁ, fullo, *item* inſectum quoddam.

Σκαρδαμυκτέω, ῶ, oculis crebrò conniveo, nicto. A σκαρδαμύττω.

Σκαρδαμυκτὶ, *Adv.* nictantibus vel conniventibus oculis. Ab eod.

Σκαρδαμυκτικὸς, ἡ, ὸν, crebrò nictans. A

Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, f. ξω, oculis crebrò ſalientibus conniveo. Gl. V. nicto, conniveo. Ὀυδὲ πνεῖν ἐῶ, ȣ σκαρδαμύσσειν, Eur. Cyc. 618. Ex σκαίρω, & μύω.

Σκαρθμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltus. A σκαίρω. Unde

Σκαρίζω, f. ίσω, ſalio, palpito, bullio.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκάρος.

Σκαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltus, palpitatio. A σκαρίζω.

Σκαριφάομαι, ῶμαι, rado, fodio, ſcalpo, ſcarifico, ſuperficiem ſcindo. A σκάριφος.

Σκαριφέειν, leviter delineare; adumbrare.

Σκαριφεύω, idem. Ab eod.

Σκαριφήματα, ων, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philoſophorum, ap. Sch. Ar. A σκαριφάομαι.

Σκαριφισμὸς, ȣ̃, ὁ, delineatio rei prima, quæ ferè punctis fit. Quaſi à σκαριφίζω.

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ȣ, ὁ, & σκάριφον, ȣ, τὸ, ſtilus, penicillus, ſtipula, feſtuca, ſarmentum. Hinc *ſcarifico.*

Σκαρίτης, ȣ, ὁ, ut σκαρίτης, λίθος, ſcarites, gemma ſcari piſcis colorem referens. A

Σκάρος, ȣ, ὁ, ſcarus, piſcis. A σκαίρω. Unde

Σκάρτης, ȣ, ὁ. agilis in ſaltu, velox.

Σκατὸν, ȣ̃, τὸ, vel σκατὸς, ȣ̃, ὁ, merda. A σκώρ.

Σκατοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaſi merdivorus, ſordidus in victu. A præc. & φάγω.

Σκαφετὸς, foſſura, occatio, bidentatio, iteratio, Ph. A σκαφή.

Σκαφεία, ας, ἡ, foſſio. A σκαφεύω.

Σκαφεῖον, ȣ, τὸ, idem; (2) inſtrumentum foſſoris, ligo latior, breviorque. Gl. V. rutrum. A σκαφεύς.

Σκαφεῖσα, aor. 2. part. paſſ. f. g. à σκάπτω.

Σκαφεὺς, έως, foſſor; σκαφεῖς, foſſores, Gl. Vet.

Σκάφευσις, εως, ἡ, foſſio. A σκαφεύω.

Σκαφευτὴς; σκαφευταὶ, foſſores, Gl. V. A

Σκεφεύω, f. εύσω, fodio; (2) inter ſcaphas neco. A σκάπτω.

Σκάφη, ῆς, ἡ, ſcapha, alveus, cymba, linter, Gl. V. Ab eod.

Σκάφη, ῆς, ἡ, foſſa; (2) foſſio. Ab eod.

Σκαφητὸς, ὁ, foſſio, paſtinatio. Ab eod.

Σκαφηφορέω, ſcapham geſto, fero.

Σκαφηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcapham ferens. Gl. V. alvearius. Ex σκάφη, & φέρω.

Σκαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi σκάπτω.

Σκαφίδιον, ȣ, τὸ, ſcapula, navigiolum, linter; faſelus, Gl. V. Dim. à σκαφίς.

Σκαφίον, ȣ, τὸ, idem; (2) vas, *inpr.* in quod aqua deſtillat; (3) matulæ genus, mulieribus proprium; (4) genus tonſuræ meretriciæ; (5) ventilabrum; (6) caput, Ariſtoph. A σκάφη. Unde

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, ſcaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) menſura, quantum concha capit; Nic. Th. 618.

Σκαφίτης, ȣ, ὁ, qui ſcapham remo impellit.

Σκαφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcaphæ ſimilis. Ex σκαφὴ, & εἶδος.

Σκάφος, εος, τὸ, foſſa; (2) ſcapha, navigium; (3) alveus navis. Gl. V. lembus, barca, cymba; (4) ciſterna, piſcina. A σκάπτω.

Σκεδᾷ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Bœot.* vel *Ion.* & *Att.* pro σκεδάσῃ, & ſublato σ, σκεδάῃ, σκεδᾷ, à σκεδάζω.

Σκεδάζω, f. άσω, idem quod

Σκεδάννυμι, & σκεδαννύω, diſſipo; σκεδάννυμαι, diſſipor; ἐσκεδάσθησαν, diſſipati ſunt, a. 1. paſſ.

Σκεδάσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. σκεδάζω.

Σκεδασις, εως, ἡ, diſſipatio, diſperſio.

Σκεδασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. A σκεδάω.

Σκεδαστικὸς, η, ὸν, diſſipandi vim habens, diſſipans, diſcutiens. Ab eod. Unde

Σκεδαστὸς, ἡ, ὸν, diſſipatus, diſperſus; (2) diſſipabilis, qui diſſipari ſeu diſpergi poteſt.

ΣΚΕΔΑ'Ω, ῶ, f. άσω, diſſipo, diſpergo, diſcutio. Σκεδάσαι θέλω μερίμνας, Anacr. 4, ult. Λαὸν σκέδασον, populum dimitte. Il. 19. 171.

ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquiſitus, diligens.

Σκεθρῶς, *Adv.* exactè, exquiſitè, diligenter, accuratè; Æſch. Pr. 102. A præc.

Σκείρα, ης, ἡ, feſtum quoddam Athenis, *item* σκίρα, *item* σκίῤῥα.

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, ventus è Scironiis ſaxis ſpirans.

Σκέλεαι, vel σκελεαὶ, ῶν, αἱ, fæminalia, tibialia, calceamentorum genus. A σκέλος.

Σκελετάζω, idem quod σκέλλω.

Σκελετεία, ας, ἡ, & *Ion.* σκελετίη, exſiccatio, arefactio. A σκελετεύω.

Σκελέτευμα, ατος, τὸ, idem quod σκελετόν.

Σκελετεύω, f. εύσω, exſicco, arefacio. Σκελετευθεῖσα σάρξ, Dioſc. A σκελετός.

Σκελετὸν, ȣ̃, τὸ, ſc. σῶμα, cadaver exſiccatum ſive aridum, R. Ab eod.

Σκελετὸς, ἡ, ον, exſiccatus, arefactus, aridus. Gl V. larva, ſceletus. A σκέλλω.

Σκελετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corporis arefacti ſpeciem gerens. A σκελετόν.

Σκελέω, ῶ, idem quod σκελλω.

Σκελιαγὴς, έος, τὸ, cruris fractio. Gl. V. crurifragium. Ex σκέλος, & ἄγω.

Σκελίζω, f. ίσω, ſupplanto, ſubverto. Gl. V. varico. A σκέλος.

Σκελὶς, ίδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, unà cum carne pulposâ à ſpinâ uſque ad imum ventrem. Ab eod.

Σκελιφρος, α, ον, idem quod σκληφρός. Reperitur & σκελεφρος, & σκολιφρος, *ſed vitioſè.* Hipp.

Σκελλὶς, ίδος, ἡ, σκελλίδες, ſpicæ capita; (2) nuclei allii & ſegmina ceparum. A σκέλλω.

Σκελλος, ἡ, ον, aridus; (2) diſtortus, Ph. ſcaurus, pandus. Ab eod.

ΣΚΕ'ΛΛΩ, exſicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; σκέλλομαι, areſio; vid. σκλῆμι. Il. 23, 191.

Σκελόδεσμος, ȣ, ὁ, crurum vinculum.

Σκελοκοπία, ας, ἡ, tibiæ reſectio, crurifragium, Gl. V. Ex σκέλος, & κόπτω.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, το, crus, pes, ſuffrago; (2) Ἐπὶ σκέλος, ceſſim, paulatim. Eur. Ph. Εἶξαν ἐπὶ σκέλος ποιȣ́μενοι τὴν ἀναχώρησιν. Plut.

Σκελοτύρβη, ης, ἡ, ſpecies paralyſeos, quâ membra ſolvuntur, & dentes etiam excidunt, *Strab.* lib. 16. *Vulgo* Scorbutus. *Angl.* the 𝔖curvy. Ex σκέλος, & τύρβη.

Σκελύθριον, ȣ, το, vitioſè pro σκολύθριον.

Σκέμμα, ατος, τὸ, id, quod animo perpendimus, commentatio, ſpeculatio. Gl. V. conſilium. A σκέπτομαι.

Σκεμμος, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Σκέπα, *tecta,* nom. vel acc. pl. *per Apocop.* pro σκεπάσματα, à σκέπασμα.

Σκεπάζω, f. άσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, Ph. intego, velo, Gl. V. ἐσκεπασμένος, velatus, perf. paſſ. part. Το δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων Κραδίη, τινὶ σκεπάζω; Anacr. 21, ult. Ab eod.

Σκέπανος, ὁ, piſcis, ap. Opp. al. σκέπινος.

Σκεπαρνηδον, *Adv.* aſciæ modo & formâ. A σκέπαρνον.

Σκεπαρνίζω, f. ίσω, aſciâ percutio, ancipiti ſecuri ferio. Ab eod. Hinc

Σκεπαρνισμος, ȣ̃, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum oſſa graviore ictu percuſſa diſſiliunt, R.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ȣ, το, aſcia, dolabra, runcina, Od. 5, 237.

Σκέπας, το, idem quod

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, Ph. velamen, velamentum, amictus, Gl. V. A σκεπάζω.

Σκεπαστήριον, ȣ, το, idem. Ab eod.

Σκεπαστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tegendi vim habens.

Σκεπαστὴς, ȣ̃, ὁ, qui tegit & operit; (2) protector, defenſor.

Σκεπαστικος, ἡ, ον, tegendi & operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.

Σκεπαστος, ἡ, ον, opertus, tectus. Ab eod.

Σκέπαστρον, ȣ, το, tegumen. Ab eod.

Σκεπάω, tego, operio, σκεπόωσι, 3. pl. pro σκεπῶσι, σκεπάȣσι, Od. 13, 99. A σκέπω.

Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, veſtis; (2) prætextus; (3) protectio, Ph. tutamen, præſidium:

Σκεπηνὸς, ἡ, ον, munitus, tectus. Ab eod.

Σκεπτέον, videndum eſt. A σκέπτομαι.

Σκέπτεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro σκέπτȣ, à σκέπτομαι.

Σκεπτικος, ἡ, ον, diſputator ſubtilis, qui ſubtiliter diſquirere & conſiderare ſolet; (2) ſcepticus, qui nihil certi eſſe ſtatuit. A

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, fut. ψομαι, circumſpicio, diſpicio; (2) inviſo, viſo, viſito; (3) ſpeculor, perpendo, delibero, conſulto, Gl. V. cogito, conſulto, alterno, conſidero; ἐσκεμμένος, conſideratus, perf. particip. paſſ. Ὀυκȣ̃ν ἐκ τῶν ὁμολογȣμένων τȣ̃το σκεπτέον, Plat. Ὅστις το μὲν δίκαιον ȣ̓κ ἐσκέψατο, Eur. Or. 478.

ΣΚΕ'ΠΩ, tego, operio, velo. Τὴν κεφαλὴν ἀεὶ σκέπων, Herodian.

Σκερβολέω, convicior, cor dictis mordacibus impeto. Σκερβολεῖν πονηρὰ, Ariſtoph. Eq. 818. Ex ἐς, κέαρ, & βάλλω.

Σκερβόλλω, idem & ex iiſd.

Σκέρβολος, ȣ, ὁ, conviciator. Ex iiſd.

Σκευαγωγέω, vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulo, ſarcinas & impedimenta veho; (2) comporto, conveho. Σκευαγωγεῖν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν, Dem.

Σκευαγωγία, ας, ἡ, vaſorum & utenſilium caſtrenſium vectio. A

Σκευαγωγὸς, ὴ, ὸν, vaſa ſeu inſtrumenta vehens, qui vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulat aut vehit. Ex σκεῦος, & ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, inſtruo, orno, geſtamine corporis inſtruo, apparo, conficio, condio, molior, ſtruo. Περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω, Ariſtoph. Eq. 371. Εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα; Eur. Supp. 1054. Σκευάζεται θοίνην, id. Her. fur. 960. A σκεύος.

Σκευάριον, ου, τὸ, vaſculum. Hinc τὰ σκευάρια, ων, utenſilia quævis, ſupellex minuta, Gl. V. frivola, Dim. à σκεῦος.

Σκευασία, ας, ἡ, apparatus qui in veſtibus, armis, cultuque corporis adhibetur, Gl. V. cultus; (2) apparatio & confectio ciborum;

Σκεύασμα, ατος, τὸ, confectio, compoſitio; (2) id, quod confectum ſeu compoſitum eſt. A σκευάζω.

Σκευαστὸς, ὴ, ὸν, paratus, factus, confectus; (2) factitius. Ab eod.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis inſtructus eſt, habitus cultuſque corporis, omnia geſtaminum genera, arma quoque complectens, ſupellex, Gl. V. ornatus. A σκεῦος.

Σκευηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. σκευοφόρος.

Σκευοθήκη, ἡ, vaſorum inſtrumentorumque repoſitorium; (2) armarium, Gl. V. vaſarium.

Σκευοποιέω, vaſa & inſtrumenta diverſi uſûs fabricor; (2) fabricor, machinor, Gl. V. σκευοποιῶ, inſtruo. Ὄργανα ἐσκευοποιεῖτο, Plut. (3) *in med.* armo me.

Σκευοποίημα, ατος, τὸ, inſtrumentum ſcenicum, cultus apparatuſque ſcenicorum:

Σκευοποιία, ἡ, vaſorum, inſtrumentorum, &c. confectio. A

Σκευοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui vaſa & inſtrumenta diverſi uſûs conficit, Gl. V. vaſcularius; (2) qui perſonas & indumenta alia ſcenica parat. Ex σκεῦος, & ποιέω.

Σκευοπώλης, ου, ὁ, qui vaſa & utenſilia alia vendit, Gl. V. vaſcularius.

ΣΚΕΥΟΣ, εος, τὸ, vas, inſtrumentum, utenſile quodvis; *dicitur etiam* de miniſtro, ap. Polyb. in S. S. de corpore, ut *Lat.* negotium, σκεύη, vaſa, cupæ, ſarcinæ, Gl. V. impedimenta.

Σκευουργία, idem quod σκευοποιία.

Σκευοφορέω, vaſa & inſtrumenta fero ſeu bajulo. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκευοφορούμενον, Dem. Phil. 3. Χιλίαις σκευοφορούμενος καμήλοις, Plut. in Craſſ. cap. 21.

Σκευοφορία, ας, ἡ, vaſorum ſarcinarumque bajulatio:

Σκευοφορικὸς, ὴ, ὸν pertinens ad σκευοφόρον. A

Σκευοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vaſa ſeu inſtrumenta portat ſeu bajulat, qui ſarcinas fert; σκευοφόρα, impedimenta, Ph. σκευοφόροι, lixæ, calones, Gl. V. Ex φέρω.

Σκευοφυλακέω, vaſa & utenſilia ſeu ſarcinas cuſtodio:

Σκευοφυλάκιον, ου, τὸ, locus cuſtodiendis vaſis & utenſilibus deſtinatus. A

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ, vaſorum ſeu utenſilium cuſtos.

Σκευόω, ῶ, vaſis inſtruo; vel ſimpliciter, inſtruo, armo, accingo, σκευοῦσθαι, Heſ. exponit ἑτοιμάζεσθαι, parari. A σκεύος.

Σκευωρέω, ſive σκευωρέομαι, vaſa & utenſilia cuſtodio; (2) ſtruo, molior, capto, inſidior; (3) ſatago, perſcrutor, curioſè excutio. Σκευωρούμενοι περὶ αὐτὰ, Dem. A σκευωρός.

Σκευώρημα, ατος, τὸ, inſidioſum inceptum, machinamentum. A præc.

Σκευωρία, ας, ἡ, vaſorum utenſiliumque cuſtodia; (2) curioſa & ſolers obſervatio, vehemens occupatio ſeu adfectatio; (3) inſidioſa obſervatio, Gl. V. factio. A

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ, vaſorum utenſiliumque cuſtos, Gl. V. teſtamentarius. Ex σκεῦος, & ὠρέω.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. v. σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inſpectio; (2) conſideratio & cogitatio, qualis eſt Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, conſultatio, conſilium, meditatio. A σκέπτομαι.

Σκῆλῃ, 3. ſing. a. 1. conj. *Æol.* pro σκείλῃ, à σκέλλω, vel *Att.* pro σκαλῃ, à σκάλλω, Hom. Il. 23, 191.

Σκήλημα, ατος, τὸ, areſactio. Quaſi à σκηλέω, quod idem eſſet ac σκέλλω.

Σκήμπτω, idem quod σκήπτω.

Σκῆμψις, ἡ, vide σκῆψις.

Σκηνάω, ῶ, & σκηνάομαι, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκηνή.

Σκηνευτὴς, οῦ, ἡ, in tentorio ſeu in ſcenâ habitans. Ab eod.

Σκηνέω, tentorium figo, tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis ſum. Σκηνησάμενος καλύβην, Plat. Διὰ τῶν Καϋστρίων πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι, Ariſtoph. Ach. 69. A

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, Ph. taberna, caſa, tugurium, Gl. V. contubernium, Gl. V. ſcena, Gl. V. item veſtis ſtragula, aulæum.

Σκήνημα, ατος, τὸ, idem. A σκηνέω.

Σκηνητης, ου, vel σκηνητὴς, οῦ, ὁ, in tentoriis ſeu umbraculis habitans; (2) tabernacula integens. Ab eod.

Σκηνίδιον, ου, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium, Dim. à σκηνή. Unde

Σκηνικὸς, ου, ὁ, ſcenicus, Gl. V. σκενικοὶ, Attellani, Ph. σκηνικὸν, ludicrum, Ph.

Σκηνικως, *Adv.* ſcenicè, more ſcenæ.

Σκηνὶς, ἴδος, ἡ, idem quod σκηνή.

Σκηνοβατέω, ῶ, fut. ήσω, in ſcenam ſeu theatrum prodeo; (2) in theatrum produco; (3) pervulgo, omnium oculis expono; σκηνοβατεῖσθαι, in ſcenam produci.

Σκηνογραφέω, ῶ, ſcenas pingo.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, ſcenæ imaginaria conformatio, delineatio.

Σκηνογραφικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad pictorem ſcenæ; (2) ſcenæ pictæ ſimilis, ſcenicus. A

Σκηνογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſcenas pingit. Ex σκηνὴ, & γράφοι, *pingo*.

Σκηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tentorio ſimilis. Ex σκηνὴ, & εἶδος.

Σκηνοπηγέω, tabernaculum ſeu tentorium figo ſeu pono. Ex σκηνὴ, & πήγνυμι.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi collocatio; (3) feſtum Judæorum. Ex iiſd.

Σκηνοπήγια, ων, τα, feſtum Judæorum, in memoriam commorationis ipſorum ſub tentoriis, celebrari ſolitum; Ph. tentoria, tabernacula.

Σκηνοποιέω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. Συμπήγνυντες αὐτὰ ϗ ἁρμόζοντες, σκηνοποιοῦνται, Herod.

Σκηνοποιία, ας, ἡ, confectio tabernaculorum; *item.* veſtium ſtragularum. A

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex σκηνὴ, & ποιέω.

Σκηνοῤῥαφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi tentoria conſuuntur. A

Σκηνοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tentoria conſuit. Ex σκηνὴ, & ῥάπτω.

Σκῆνος, εος, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, in S. S. Ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, 2 Cor. 5, 1. (3) alveare. Σκήνη μελισσων ἐς τοὺς ἐργαζομενους ἐνέβαλον, App. A σκηνή.

Σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, tentorii cuſtos.

Σκηνόω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror, ſimpliciter habito, in S. S. Οἱ μὲν Ἕλληνες παρ' αὐτὴν ἐσκήνωσαν, Xen. σκηνώσει μετ' αὐτῶν, Apoc. 21, 3. ἐπ' αὐτοὺς, ib. 7, 15. ἐν ἡμῖν, Joann. 1, 14. A σκηνή.

Σκευυδριον, ου, τὸ, idem quod σκηνίδιον.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano, in S. S. A σκηνόω. Unde

Σκήνωσις, εως, ἡ, ipſa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio.

Σκηνωτὴς, οῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάνιον, & σκεπήνιον, ου, τὸ, ſcipio, baculus. A σκήπτομαι

Σκήπτεσθαι, præſ. inf. med. v. σκήπτομαι.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum ruit ſeu infigitur; (2) vortex procelloſus, qui cum impetu in terram defertur. Ab eod.

Σκηπτουχία, ας, ἡ, ſceptri geſtatio, imperium, poteſtas regia; (2) provincia. A

Σκηπτοῦχος, ὁ ϗ ἡ, ſceptrum geſtans, ſceptrifer. Ex σκῆπτον, pro σκῆπτρον, & ἔχω.

Σκηπτοφανῶς, *Adv.* fulmineâ celeritate & vi. Ex σκηπτὸς, & φαίνομαι.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, ſcipio, cui innitimur inter eundum; (2) ſceptrum, regum & imperatorum geſtamen. A σκήπτω.

Σκηπτροφόρος, ὁ, ἡ, ſceptrifer. A φέρω.

ΣΚΕ'ΠΤΩ, fut. ψω, propriè, immitto cum impetu; (2) nitor, innitor, incumbo; (3) cado, incido; σκήπτομαι, fulcio me, fulcior; (2) fingo, ſimulo. Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοὶ, Eur. Med. 1336. Μαλακῶς τε ἔχειν ἐσκήπτετο, ægrotare ſe ſimulabat, Heliod. Εσκήψατο μεμηνέναι, Plut. Hinc

Σκήπων, ωνος, ὁ, ſcipio, baculus.

Σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo, *paſſ.* innitor alicui rei, ut baculo, argumento, Od. 11, 594. Ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſſa, prætextus, ſimulatio, excuſatio, commentum; (2) impetus. Ab eod.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, umbra; (2) adumbratio.

Σκιαγραφέω, adumbro. A σκιαγράφος.

Σκιαγράφημα, ατος, τὸ, delineatio, adumbratio. A præc.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem.

Σκιαγραφικος, ὴ, ὸν, ad umbratilem deſcriptionem pertinens; (2) adumbratus.

Σκιαγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui umbram rei alicujus deſcribit, qui rem aliquam adumbrat. Ex σκιὰ, & γράφω.

Σκιάδαι, ῶν, οἱ, rami majores & umbroſiores.

Σκιάδειον, ου, τὸ, idem quod

Σκιάδιον, ου, το, umbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, ut cicuta, aniſo, & quæ σκιὰς, propterea nominatur. Lat. muſcarium. A σκιά.

Σκιαδηφορέω, umbellam geſto.

Σκιάζω, fut. άσω, obumbro, umbrâ opacâ tego. Λεπτὰ φάρεα ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν, Eur. Hipp. 139. Ἐπεὶ δὲ τεκνων γένυς ἐμᾶν σκιάζεται, ſcil. *Barba*, id. Phœn. 63. A σκιά.

Σκίαινα, ης, ἡ, umbra, piſcis quidam.

Σκιανὶς, ἴδος, ἡ, idem & ab eod.

Σκιαθήρας, ου, ὁ, ſolarium, in quo tempus per umbram deſignatur. Ex σκιὰ, & θήρα.

Σκιαμαχέω, cum umbrâ, ſeu in umbrâ domi, (non vero cum hoſte) pugno; (2) inaniter, laboro. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν (με) ἀπολογούμενον, Plat. Ap. Socr. 2. Ex μάχομαι.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbrâ ſive non repugnante adverſario, adeoque inanis; (2) præludium pugnæ. Ex iiſd.

Σκιάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, umbram ſibi pede faciens, umbrâ pedis ſe protegens, latos pedes habens.

Σκιαρᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro σκιαρῶν.

Σκιαρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſa comâ præditus; (2) opacus. Ex σκιαρος, & κόμη.

Σκιαρος, ρα, ρον, umbroſus, Gl. V. σκιαρον, umbratile. A σκιά.

Σκιὰς, αδος, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium; (2) vitis arbuſtiva; (4) piſcis quidam. Ab eod.

Σκίασμα, ατος, το, adumbratio. A σκιάζω.

Σκιαστικος, ὴ, ον, umbram faciens, ſolis ardorem arcens. Ab eod.

Σκιατραφέω, in umbrâ nutrio ſeu educo; σκιατραφοῦμαι, in umbrâ dego, umbratilem vitam ago. Ἐσκιατραφημένος, in umbrâ nutritus, molliter habitus. A

Σκιατραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in umbrâ ſeu vitâ umbratili educatus. Ex τρέφω. Hinc

Σκιατραφία, & σκιατροφία, ας, ἡ, vita umbratilis ſeu umbratica ; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles.

Σκιατροφίας, ου, ὁ, in umbratili vitâ educatus, R. Ex iiſd.

Σκιαυγέω, ῶ, cæcutio more eorum, qui ex umbrâ prodeunt in lucem. Ex αὐγή.

Σκιάω, ῶ, obumbro, umbrâ opacâ tego ; σκιάομαι, ῶμαι, obumbror ; σκιόωντο, pro ἐσκιῶντο, ἐσκιάοντο, imperf. Od. 2, 388. A σκιά.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, Scincus, crocodilus terreſtris.

Σκίδναμαι, diſſipor ; (2) diſſentire, ſed de pluribus. Ἀυτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τὲ νέας τὲ, Il. 1, 487. A σκίδνημι.

Σκιδναμένης, gen. ſing. part. præſ. paſſ. f. g.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, diſſipo. A σκεδάω.

Σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbroſus, opacus. A σκιά.

Σκιὴ, ῆς, ἡ, umbra, *Ion.* pro σκιά.

Σκιητροφέω, *Ion.* pro σκιατραφέω.

ΣΚΙΘΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, piſcis, qui & trachurus dicitur.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, ſcilla, ſquilla, herba bulbum inſignem habens.

Σκιλλιτικὸν, οῦ, τὸ, acetum ſcilliticum, ex ſcillâ vel ſquillâ confectum. A σκίλλα.

Σκιλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcillaceus, ſcillæ figuram habens. Ab eod.

Σκιμαλίζειν, digitum infamem, i. e. medium, oſtendere, contemptûs & ignominiæ causâ. Propriè ſignificare putatur, gallinam digito tentare, an ovum conceperit. Ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω, Ariſtoph. Ach. 448.

Σκιμβάζω, claudico. A

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, claudus. A σκίμπτω.

Σκιμπόδιον, ου, τὸ, lectulus diſcubitorius, grabatus. A

Σκίμπους, οδος, ὁ, idem. A σκίμπτω.

Σκιμπτύω, idem quod

Σκίμπτω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me ; incumbo, ingruo, irruo ; (2) verbero, ferio ; (3) vicinus ſum. Ἀλλ' ὅτ' Ἀνήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο, Pind. A σκήπτω.

Σκίμπω, f. ψω, idem & ab eod. Unde

Σκίμπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio. Dim. σκίμπιον.

Σκίμφθη, 3. ſing. aor. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro ἐσκίμφθη, à σκίμπτω.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad ſubſiliendum, Nic. Al. 67. A κινέω.

Σκίναρ, αρος, τὸ, fœtus, Nicand.

Σκινδάλαμος, ου, ὁ, ſcrupulus, ſcrupulum, Gl. V. Vid. ſeq.

Σκινδαλμὸς, οῦ, ὁ, aſſula, ſcindula, feſtuca ; (2) pl. ſubtiles nugæ. Πῶς οὖν γέρων ὢν, κἀπιλήσμων, ϗ, βραδὺς λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι, Ariſtoph. Nub. 129. A σχίζω.

Σκινδαλμοφράστες, ου, ὁ, qui de rebus ſubtilibus, ſed & nugatoriis, loquitur, nugatorias ſubtilitates effutiens. Ex φράζω.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, οῦ, ὁ, herba hederæ ſimilis ; (2) inſtrumentum muſicum ; (2) verbum inane.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, naufragus ; (2) *Subſt.* urinator.

Σκινὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam. A σκιά.

Σκιογραφία, ας, ἡ, idem quod σκιαγραφία.

Σκιογράφος, idem quod σκιαγράφος.

Σκιοειδὲς, έος, ὁ ϗ ἡ, umbræ ſimilis ; (2) umbroſus, opacus. Ex σκιά, & εἶδος.

Σκιόεις, όεσσα, όεν, umbroſus, opacus, obſcurus. A σκιά.

Σκιοθηρικὸς, ἡ, ὸν, per umbram indicans. A

Σκιόθηρον, ου, τὸ, idem quod σκιαθήρας.

Σκιολογέω, de umbrâ, i. e. nugis, diſſero. A λέγω.

Σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod σκιαμαχία.

Σκίουρος, ου, ὁ, ſciurus, animalculum caudâ ſibi umbram faciens. Ex σκιά, & οὐρά.

Σκιοφόρον, umbriferum, Gl. V. Ex φέρω.

Σκιόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσκιῶντο, *contr.* ex ἐσκιάοντο, à σκιάω.

Σκιπναῖος, αία, αῖον, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit, R. A σκήπτω.

Σκίπων, ſcipio, Call. in Ep. à σκήπτω.

Σκιρὰς, άδος, *Epith.* Minervæ. A σκίρα.

Σκίραφος, ὁ, idem quod σκίρος.

Σκιραφεία ας, ἡ, luſus ſcruporum in tabellâ latrunculariâ. A σκιραφεύω.

Σκιραφεῖον, & σκιράφιον, ου, τὸ, aleatorium, locus ubi teſſeris luditur. Ab eod.

Σκιραφευτὴς, ου, ὁ, qui teſſerâ ludit. A

Σκιραφεύω, teſſeris ludo. A σκίρος.

Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum & *in plur.* σκίρα, ων, feſtum quoddam Athenienſium. A σκιά.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum ; (2) cæmentum ; (3) gypſus ; (4) teſſera, ſcrupus.

Σκιροφόρια, ων, τὰ, ſcirophoria, feſtum quoddam Athenienſium.

Σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, menſis Atticus, incidens in Maium & Junium noſtrum, in quo σκιροφορια celebrata.

Σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor quidam durus in hepate, liene, vel utero ; ſcirrus. Gl. V. callus. A σκίρος.

Σκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſcirrum induro, tumefactus induro. A σκίῤῥος. Unde

Σκιῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calloſâ duritie rigidus, induratus ; (2) durus, contumax.

Σκιρτάω, ſalio, exſilio, ſaltu laſcivio. Ἐσκίρτων φόβῳ, Eur. Ph. 1132. Πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι, Id. Bac. 446. A σκαίρω. Hinc

Σκιρτηθμὸς, ὁ, idem quod

Σκίρτημα, ατος, τὸ, ſaltus ; (2) laſcivia.

Σκιρτῆσαι, *ſaltaſſe*, a. 1. inf. verbi σκιρτάω.

Σκίρτησις, εως, ἡ, ſaltatio, exſultatio laſciva.

Σκίρτητὴς, ου, laſcivè exſultans.

Σκιρτητικὸς, idem quod

Σκιρτικὸς, ἡ, ὸν, petulcus ſive ſaltator laſcivus. Ab eod.

Σκιρτοπόδης, ου, ὁ, pedibus & ſaltu laſciviens ; (2) laſcivus ſaltator. Ex σκιρτάω, & ποῦς.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles & improbi.

Σκιφύδριον, τὸ, genus conchylii. Athen.

Σκιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, obſcurus, caliginoſus, Gl. V. umbraticus. A σκιά.

Σκιωδῶς, obſcurè & quaſi per umbram.

Σκλέω, durus ſum ex nimiâ ariditate ; ut hinc ſit ἐσκληκὼς, p. exſiccatus, aridus. A σκέλλω. Hinc

Σκλῆμα, ατος, το, exſiccatio oſſis.

Σκλῆμι, idem quod σκλάω vel σκλέω.

Σκλῆναι, a. 2. inf. act. verbi σκλῆμι.

Σκληραγωγέω, durè educo, duriter habeo. Ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, Luc. Ex σκληρὸς, & ἄγω. Hinc

Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio ſeu tractatio, ſc. diſciplina ſevera.

Σκληραύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cui dura eſt cervix, qui cervice indomitâ eſt, *propriè*, equus, *tropicè*, homo pertinax.

Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρὸς.

Σκληρίασις, εως, ἡ, durities, R. A

Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo. A σκληρὸς.

Σκληρόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, durum habens ſolum. Ex σκληρός, & γῆ.

Σκληρόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, duram habens pellem ſeu cutem ; (2) durum habens putamen. Ex δέρμα.

Σκληροδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duram vivit vitam, qui victu utitur non delicato, ſed duro. Ex δίαιτα.

Σκληρόθριξ, τριχὸς, ὁ ϗ ἡ, qui duros habet pilos.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, contumacia. A

Σκληροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, contumax, difficilis in obediendo. Ex καρδία.

Σκληροκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui durum habet caput ; (2) *Subſt.* animalculum quoddam. Ex κεφαλή.

Σκληρόκηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, durâ cerâ obductus.

Σκληροκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui durum habet ventrem, qui durâ eſt alvo. Ex κοιλία.

Σκληροκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, duro cubili ſeu ſtrato utor. Ex κοίτη.

Σκληροκοιτία, ας, ἡ, durum cubile. Ex iiſd.

Σκληρόκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, dura habens grana.

Σκληροποιὸς, ὸν, durum reddens, durans. A ποιέω.

Σκληρόπους, οδος, ὁ, duripes, Gl. V.

Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui durâ eſt facie ; (2) cordis duritiem vultu prodens.

Σκληροπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, durum nucleum habens. Ex πύρην, *nucleus.*

Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus ; (2) contumax ; (3) gravis auditu, difficilis captu, improbabilis, Ph. A σκλῆμι.

Σκληρόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, duriuſculam carnem habens. Ex σάρξ.

Σκληρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, duri oris. Ex στόμα.

Σκληρόστρακος, ου, ὁ ϗ ἡ, durâ teſtâ opertus. Ex ὄστρακον.

Σκληροσώματος, ὁ ϗ ἡ, duri corporis.

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, Ph. A σκληρός.

Σκληροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, rigidam cervicem habens ; (2) pertinax, pervicax.

Σκληρότριχος, ὁ ϗ ἡ, idem quod σκληρόθριξ.

Σκληρουχία, ἡ, idem quod κακουχία.

Σκληροφθαλμία, ἡ, oculorum durities. A

Σκληρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duris eſt oculis, qui durâ lippitudine laborat.

Σκληρόψυχος, ὁ ϗ ἡ, duro animo. A ψυχή.

Σκληρόω, ω, induro. A σκληρός.

Σκληρυντικος, ἡ, ον, indurandi vim habens. A

Σκληρεύνω, duro, obduro ; (2) duriter habeo, nil commodi tribuo in S. S. Ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει, Rom. 9, 18. Ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας, Hebr. 3, 13. σκληρύνομαι, rigeſco. A σκληρός. Hinc

Σκλήρυσμα, ατος, το, tumor durus, durities.

Σκληρυσμος, οῦ, ὁ, durities ; induratio.

Σκληρῶ, gen. ſing. *Dor.* pro σκληροῦ.

Σκλήρωμα, ατος, το, duritia, ſchirri ſpecies. A σκληρόω.

Σκληρῶς, *Adv.* durè, duriter. A σκληρός.

Σκληφρος, ὰ, ον, aridus, tenuis. A σκλῆμι.

Σκνιπος, ἡ, ον, parcus. A σκνίψ.

Σκνιποφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui culicibus veſcitur. Ex σκνὶψ, & φάγος.

Σκνίπτω, pungo. A σκνίψ.

Σκνίφος, τὸ, tenebræ, apud Heſ.

Σκνιφὸς, ἡ, ον, hebes viſu, Gl. V. tenax, avarus, cupidus. A præc. vel ſeq.

Σκνὶψ, πὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens ; (2) culex, Gl. V. curculio. A κνὶψ.

Σκοιὰ, ἡ, pro σκιὰ, *Heſ.* Hinc

Σκοιὸς, ὰ, ὸν, denſus, umbroſus, *Id.*

Σκοίδιον, τὸ, pro σκιάδιον, *Id.*

Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo ; (2) obliquè & tortuosè incedo. A σκολιός.

Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.

Σκολιῇσιν, dat. pl. *Ion.* pro σκολιαῖς.

Σκολιόβουλος, ον, vafer, fraudulentus. A βουλή.

Σκολιόγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tortuoſis obſcuris notis pictus. A γράφω.

Σκολιοδρομέω, ῶ, flexuoſum iter carpo. A

Σκολιόδρομος, ὁ ϗ ἡ, vagus, errabundus. A τρέχω.

Σκολιον, οῦ, το, carmen convivale, quod geſta fortium virorum complectebatur, atque à primo cani cœptum, non à ſecundo, ſed ultrò citròque ordine tortuoſo excipiebatur. A σκολιός.

Σκολιόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prava & terrifica ſomnia videt. *Subſt.* malum ſomnium.

Σκολιοπλανὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, obliquè incedens, R. Ex πλάνη.

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ον, obliquus, tortuoſus, tortus ; (2) pravus, perverſus, Gl. V. verſutus ; Il. 16, 387. Hinc

Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, curvitas, obliquitas ; (2) inæqualitas ; (3) pravitas.

Σκολιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prava cogitans, qui pravâ eſt mente. A φρήν.

Σκολιόχειλος, ον, aduncum roſtrum habens.

Σκολιόω, tortuoſum reddo, perverto. A σκολιός.

Σκολίωμα, ατος, τὸ, obliquitas, anfractus.

Σκολίωσις, εως, ἡ, detorſio in obliquum; (2) ſpinæ dorſi depravatio.

Σκολιῶς, *Adv.* tortuoſè, intortè, obliquè; (2) pravè, perverſè, Gl. V. perplexè, Ph.

ΣΚΟ΄ΛΛΥΣ, ὁ, villus, Gl. V. cirrus. Juvenes comam alebant ad annos pubertatis; tum à parentibus ad tribules adducebantur, ut comam tonderent, quæ *μαλλὸς*, & *σκόλλυς*, dicebatur, Caſaubon. Comm. ad Theophraſt. legitur & *σκόλλις*.

ΣΚΟΛΟ΄ΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, avis in arbore nunquam ſedens, Ariſtot.

ΣΚΟΛΟ΄ΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum, Gl. V. centipes, centipeda; (2) herba quædam, ſcolopendrium, buglottis.

Σκολόπενδρος, ου, ὁ, idem. Hinc

Σκολοπενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcolopendræ formam habens, *Strabo*, lib. 13.

Σκολοπία, ας, ἡ, idem. A σκόλοψ.

Σκολοπίζω, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo fixus, p. paſſ. part. A σκόλοψ.

Σκολοποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pali ſeu valli præacuti formam habens. Ab eod. & εἶδος.

Σκολοπόεις, όεσσα, όεν, palis ſeu vallis abundans. A σκόλοψ.

ΣΚΟ΄ΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, Ph. ſudis; palus; (2) crux; (3) veru.

ΣΚΟ΄ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, ſcolymus, cardui ſpecies, *Angl.* Artichoke.

Σκολυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcolymo ſeu carduo ſimilis. A σκόλυμος.

ΣΚΟΛΥ΄ΠΤΩ, lacero; (2) evello.

ΣΚΟ΄ΛΥΦΡΟΣ, tetricus, *Heſ.*

Σκομβρίζω, murmuro, *Heſ.* Suid. A

ΣΚΟ΄ΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, ſcombrus, *piſcis.*

ΣΚΟΠΑΙ͂ΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.

Σκοπάρχης, ου, ὁ, ſpeculatorum ſeu exploratorum præfectus, qui exploratoribus præeſt. Ex σκοπὸς, & ἀρχή.

Σκόπαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Σκόπει, 2. ſing. præſ. imperat. v. σκοπέω.

Σκοπελόδρομος, ὁ ϗ ἡ, per rupes ac montes vagans.

Σκοπελοειδὴς, ὲς, rupis ſpeciem habens. A

Σκόπελον, ου, τὸ, ſcopulus.

Σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus, locus editus, ex quo circumjacentia luſtrari poſſunt; (2) rupes in mare prominens. A σκοπός.

Σκοπευτήριον, ου, τὸ, ſpecula. A

Σκοπεύω, f. εύσω, ſpeculor, contemplor. A

Σκοπέω, ſpeculor, exploro, quæro; (2) video, obſervo; (3) conſidero, expendo. Ὀυδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν, ſcil. μέρος, Soph. Aj. 124. Ὀυκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, Ariſtoph. Θεσμ. 606. Σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ ϛρέφων, Eurip. Iph. in Tau. 68. A σκοπός.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpecula; (2) ſpeculatio, ipſa ſpeculandi actio, ſpeculatio. A σκέπτομαι.

Σκόπησις, εως, ἡ, contemplatio. A σκοπέω.

Σκοπιὰ, ας, ἡ, ſpecula, ſpeculatio. A σκοπή.

Σκοπιαζέμεν, *ſpeculari*, præſ. inf. act. *Ion.* pro σκοπιάζειν, à verbo σκοπιάζω.

Σκοπιάζω, fut. άσω, ſpeculor, è ſpeculâ obſervo. Ὀλοὸν πέρας ἐσκοπίαζον, Theocr. 25, 214. Ὃν φιλέεις, σκοπίαζε, Nonn. A σκοπιά.

Σκοπιὴ, ſpeculatio, Gl. V. *Ion.* pro σκοπιά.

Σκοπιῇ, *ſpeculæ*, dat. ſing. *Ion.* pro σκοπιᾷ.

Σκοπιήτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator. A præc.

Σκόπιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velut ſcopus ſpectatur, quem velut ſcopum nobis propoſuimus. A σκοπέω.

Σκοπιωρέομαι, οῦμαι, ſpeculor, velut ab altâ ſpeculâ obſervo; (2) in inſidiis collocatus obſervo. Ariſtoph. Veſp. 360. A

Σκοπιωρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos ſpeculæ, qui è ſpeculâ obſervat. Ex σκοπιὰ, & οὖρος.

Σκοπὸς, οῦ, ὁ, ſpeculator, explorator, obſervator, inſpector, ſpectator; (2) præfectus, præſes; (2) conſilium, propoſitum, quod ſpectatur, ſeu petitur, ſcopus, meta, *Metaph.* Τόξον δ' ἐντανύσαι, ϗ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀϊϛὸν, Theocr. Id. 24, 105. Il. 2, 792. A σκέπτομαι.

Σκοποῦντας, acc. pl. m. g. *contr.* pro σκοπέοντας, à σκοπέω.

Σκορακίζω, fut. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſè repello. Ab ἐς κόρακας. Hinc

Σκορακισμὸς, οῦ, ὁ, contumelioſa repulſio, quâ aliquem ad corvos amandamus.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione. Ὡς θ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, Ariſtoph. Veſp. 640.

Σκορδινέομαι, οῦμαι, idem, *Suicer.* Hinc

Σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extenſio cum oſcitatione.

Σκορδινισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod à σκορδινίζομαι.

Σκόρδιον, ου, τὸ, herba, quæ odorem allii habet. A σκόρδον.

Σκορδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, allio ſimilis. Ex σκόρδον, & εἶδος.

Σκόρδον, ου, τὸ, allium, Gl. V. pro σκόροδον, *Angl.* Garlick.

Σκορδόπρασον, ου, τὸ, herba quæ guſtu & odore porrum & allium refert.

Σκορδοπώλης, ου, ὁ, alliorum venditor.

Σκοροδάλμη, ης, ἡ, muria allio condita. Ex σκόροδον, & ἅλμη.

Σκοροδίζω, f. ίσω, alliis paſco; (2) allium refero; ἐσκοροδισμένος, allio infectus, p. paſſ. part. A σκόροδον.

Σκορόδιον, ου, τὸ, allii caulis, aut ipſum allium. Ab eod. Unde

Σκοροδομητὸς, ἡ, ὸν, alliaris, σκοροδομίμητος, *Ern.*

ΣΚΟ΄ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium. Hinc

Σκοροδοφόρος, ον, ferax allii.

Σκοροδόω, coeo cum feminà, *Ern.*

Σκοροδὼν, ῶνος, ὁ, plantarium allii.

Σκορπιαίνω, exaſpero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.

Σκορπιανὸς, ἡ, ὸν, in ſcorpio natus.

Σκορπίδιον, ου, τὸ, parvus ſcorpius; (2) machina bellica, Dim. Ab eod.

ΣΚΟΡΠΙ΄ΖΩ, fut. ίσω, diſſipo, ſpargo, diſpergo; ἐσκορπισμένος, diſſipatus, p. paſſ. part. Ὁ λύκος—σκορπίζει τὰ πρόβατα, Joann. 10, 12. Ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαϛος εἰς τά ἴδια, ib. 16, 32.

Σκορπιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſcorpio morſus, R. Ex σκορπίος, & δάκνω, *mordeo.*

Σκορπιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcorpii figuram referens, ſcorpio ſimilis. Ex εἶδος.

Σκορπιόεις, όεσσα, όεν, ad ſcorpium pertinens. A σκορπίος.

Σκορπιόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſcorpione ictus. Ex πλήσσω.

ΣΚΟΡΠΙ΄ΟΣ, ου, ὁ, ſcorpius, nepa, Ph. & Gl. V. Vid. σκορπίων. Hinc

Σκορπιόω, exaſpero, exacerbo.

Σκορπίουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ ſcorpii ſimilis eſt. Ex οὐρά.

Σκορπισθῆτε, 2. pl. aor. 1. conj. paſſ. verbi σκορπίζω. Unde

Σκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſperſio, diſſipatio.

Σκορπίτης, ου, ὁ, ut σκορπίτης, λίθος, ſcorpites, *gemma.* A σκορπίος.

Σκορπιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcorpioni ſimilis; (2) ad iracundiam pronus, venenoſus, pernicioſus, ut ſcorpio. Ab eod.

Σκορπίων, arcubaliſta, Gl. V. Ab eod.

Σκοτάζω, f. άσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) obtenebreſco, obſcurus fio, tenebris offundor, Gl. V. σκοτάζειν, nocteſcere. A σκότος.

Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebricoſus; (2) qui aliquid facit veſperi ſeu tenebris ingruentibus. Ab eod.

Σκοτασμὸς, οῦ, ὁ, caligo, obſcuritas. A σκολάζω.

Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, ὁ, tenebroſus, obſcurus. A σκότος. Hinc

Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obſcuritas, Gl. V.

Σκοτεινοφόρος, ὁ ϗ ἡ, tenebroſa, i. e. tenebras adferens. Ex σκοτεινὸς, & φέρω.

Σκοτεινῶς, tenebroſè.

Σκότειος, α, ον, idem quod

Σκοτερὸς, ὰ, ὸν, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεύω, clam ſive tenebricoſo tempore auſugio. A σκότος.

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Ab eod.

Σκοτίας, ου, ὁ, tenebrio. Ab eod.

Σκοτίζω, f. ίσω, obſcuro, tenebras obduco; σκοτίζομαι, tenebricor, Gl. V. Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, Epheſ. 4, 18.

Σκότιος, ία, ιον, tenebricoſus; (2) furtivus; (3) obſcuris natalibus ortus, ſpurius. Ab eodem.

Σκοτισμὸς, οῦ, ὁ, vertigo, Ph. vi vocis, tenebricatio. A σκοτίζω.

Σκοτοδασυπυκνόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, nigrum, hirtum & denſum capillitium habens. Vox comica, Ariſtoph. Ach. 393. Ex σκότος, δασὺς, πυκνός, & θρίξ.

Σκοτόδειπνος, ὁ ϗ ἡ, qui cænat in tenebris, ſeu qui conviviis ſordidis utitur. Ex δεῖπνον.

Σκοτοδινέω, ῶ, fut. ήσω, vertigine tenebricoſâ laboro. A σκοτόδινος. Unde

Σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricoſa.

Σκοτοδινία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σκοτοδινίασις, ἡ, idem. A ſeq.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. verbi

Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, idem quod σκοτοδινέω.

Σκοτόδινος, ου, ὁ, vertigo tenebricoſa, cum omnia circumagi atque nigra eſſe videntur. Ex σκότος, & δίνη.

Σκοτοδίνως, more vertigine laborantium, *Aret.*

Σκοτοειδὴς, ὲς, idem quod

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, tenebricoſus. A σκότος.

Σκοτοιβόρος, ὁ ϗ ἡ, doloſus, fraudulentus.

Σκοτομήδης, ες, occultus in conſiliis, fraudulentus. A μῆδος.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebroſa nox, Gl. V. illunis. Ex σκότος, & μήνη.

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Σκοτομήνιος νὺξ, nox illunis, tenebricoſa.

ΣΚΟ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo. Hinc

Σκότους, gen. ſing. pro σκότεος.

Σκοτόω, ῶ, fut. ώσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo; σκοτοῦμαι, tenebreſco, vertiginor, Gl. V. Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεια αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, Apoc. 16, 10.

Σκοτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebroſus, tenebricoſus; (2) vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτώδεα, vertigines, oculorum caligines. A σκότος.

Σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo. A σκοτόω.

Σκοτωματικὸς, ἡ, ὸν, vertiginoſus; (2) qui vertigines facit. A præc.

Σκότασις, εως, ἡ, obſcuratio, tenebræ; (2) vertigo. Ab eod.

Σκυβαλίζω, vilipendo, adſpernor, rejicio; σκυβαλίζομαι, rejicior. A σκύβαλον.

Σκυβαλικὸς, ut σκυβαλικὸν ἀργύριον, argentum vile, Plut. Ab eod.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, res, quæ rejicitur.

Σκυβαλισμὸς, οῦ, rejectio rei, quam vili pendimus. A σκυβαλίζω.

ΣΚΥ΄ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſtercus, fimus, retrimentum, minutia, Gl. V. σκύβαλα, ſtercora, quiſquiliæ, Ph. fæx. Hinc

Σκυβαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fæculentus.

Σκύδμαινος, η, ον, tetricus, triſtem vultum præ ſe ferens. A

Σκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo; (2) triſti ſeu tetrico ſum vultu. Il. 24, 592. A σκύζω.

Σκύζα, ης, ἡ, catulitio, libido & appetitus coëundi. A κύων. Hinc

Σκυζάω, ῶ, catulio, gannio; σκυζᾷ, gannit, Gl. V. (2) in Venerem pronus ſum.

Σκύζω, fut. ύσω, placidè admurmuro, Ph. σκύζει, gannit; (2) ad iram concito, irrito; σκύζομαι, irritor, iraſcor. A κύων.

Σκύθα, *Scytha*, voc. ſing. à Σκύθης, *Scytha.*

ΣΚΥ΄ΘΗΣ, ου, ὁ, Scytha, qui eſt è Scythia; (2) homo ferus.

Σκύθομαι, ſuccenſeo. A præc.

Σκυθίζω, fut. ίσω, Scythas imitor; (2) Scythis faveo, Scythicarum partium ſum; (3) ebrius ſum; (4) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ κρᾶτα, πλόκαμον τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ, Eurip. El. 241. Ab eod.

Σκυθικὸς, ἡ, ὸν, Scythicus. Hinc Σκυθικαὶ, αἱ, calceamenti genus. Ab eod.

Σκυθὶς, ίδος, ἡ, mulier è Scythiâ.

Σκυθιϛὶ, *Adv.* Scythicè, linguâ & more Scytharum. Ab eod.

Σκυθοπιεῖν, Scythico more potare. Ex πιεῖν.

Σκυθοτοξότης, ȣ, ὁ, ſagittarius Scythicus; (2) qui in arte ſagittandi Scythas imitatur.

Σκυθράζω, futur. άσω, vultu ſum tetrico & mœſto. Χ' ὢ μὲν σκυθράζει, Eur. El. 838. A σκυθρὸς. Unde

Σκύθραξ, ακος, ὁ, adoleſcens, puber.

Σκυθρὸς, ὰ, ὸν, idem quod σκυθρωπὸς.

Σκυθρωπασμὸς, ȣ̃, ὁ, vultus tetricus & mæſtus; ſupercilium tetricum. A

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, vultu tetrico & triſti ſum; contriſtor, mæſtus ſum. Μὴ θαύμαζε, εἴ τινες ἐσκυθρώπασαν ἀκȣ́σαντες τῶν ἀγγελλομένων, Xen. Cyr. 6, 16.

Σκυθρωπέω, ῶ, idem. A

Σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, triſtem vultum gerens, auſterus, vultuoſus, moroſus, difficilis; dicitur etiam de rebus triſtibus auditu, de ſævitiâ pœnarum; item de rebus quæ ſpecie ſuâ terrorem incutiunt, ut lictores, faſces, ſecures. Ex σκυθρὸς, & ὢψ. Hinc

Σκυθρωπότης, ȣ, ὁ, mæſtitia, triſtitia; tetrica & ſuperciliosa facies.

Σκυθρωπῶς, *Adv.* vultu tetrico & ſuperciliis contractis.

Σκύλακα, acc. ſing. à σκύλαξ. Unde

Σκυλάκαινα, ἡ, canicula.

Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admiſſura; (2) catulorum educatio. A σκυλακεύω. Unde

Σκυλάκειον, catulinum, Gl. V.

Σκυλάκεσσι, *Ion.* pro σκύλαξι, à σκύλαξ.

Σκυλάκευμα, ατος, το, catulus. Ab eod.

Σκυλακεύω, f. εύσω, canes admitto; (2) canes alo, catulos educo. A σκύλαξ.

Σκυλακία, ἡ, catuli, catulorum nutritio.

Σκυλακινὸς, catulinus, Gl. V. A σκύλαξ.

Σκυλάκιον, ȣ, τὸ, catellus, Dim. Ab eod.

Σκυλακῖτις, ἡ, *Epith.* Dianæ, quia eſt venatrix, &c.

Σκυλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inverecundus, caninus; τὸ σκυλακῶδες, mos catulorum, item infantium cunctis aſſiliendi & blandiendi. A

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus; (2) compedes.

Σκυλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius; ἡ Σκυλατικὴ, prædatrix, bellatrix, *Epith.* Minervæ. A

Σκυλάω, ῶ, ſpolio. A σκῦλα.

Σκυλεία, ας, ἡ, ſpolia. A σκυλεύω.

Σκύλευμα, ατος, τὸ, ſpolium. Ab eod.

Σκυλεύσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω. Hinc

Σκυλευτὴς, ȣ̃, ὁ, ſpoliator, Gl. V.

Σκυλεύω, f. εύσω, ſpolio, deſpolio. A σκῦλον.

Σκυλεύω, vexo, Ph. σκυλευθεὶς, vexatus, jactatus, Gl. V. aor. 1. part. paſſ. A σκῦλαι, vexare, à σκύλλω.

Σκυλῆναι, a. 2. inf. paſſ. v. σκύλλω.

Σκυλήτρια, ας, ἡ, ſpoliatrix, prædatrix. A σκυλάω.

Σκύλια, ων, τὰ, caniculæ, piſces. A σκύλαξ.

ΣΚΥ΄ΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto, σκύλλομαι, jactor, Gl. V. in N. T. etiam activè, σκύλλεται, jactatur, Ph. σκυλεὶς, jactatus, fatigatus, Ph. a. 2. part. paſſ. σκυλήσονται, vexabuntur, Ph. fut. 2. paſſ. Τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; Marc. 5, 35.

Σκύλμα, ατος, τὸ, vexatio. A σκύλλω.

Σκυλμαίνω, fut. νῶ, iraſcor, ſuccenſeo. A præc.

Σκυλμανεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Σκυλμὸς, ȣ̃, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.

Σκυλοδέψης, *item* σκυλαδέψης, ȣ, ὁ, coriarius. A δέφω.

Σκῦλον, ſive σκύλον, ȣ, τὸ, ſpolium, exuviæ.

Σκυλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſpolia fert, exuvias ferens; (2) ſpoliator. A φέρω.

Σκυλοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpoliis ſeu exuviis gaudens. A χαίρω.

Σκυμνεύω, alo catulos vel catulum (de leænâ.)

Σκυμνίον, τὸ, catulus.

Σκύμνος, ȣ, ὁ, catulus, propriè leonis, Il. 18, 319. Ου χρὴ λεοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, Ariſtoph. Ran. 1462.

Σκυμνοτοκέω, catulos pario; (2) dicitur etiam de piſcibus. A τίκτω.

Σκύμνως, *catulos*, acc. pl. *Dor.* pro σκύμνȣς.

ΣΚΥ΄ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, ſumma palpebra, cilium.

Σκύπφος, pro σκύφος.

Σκύριον, ȣ, τὸ, herba al. erythrodanum dicitur; τὰ σκύρα, Nic. Th. 72. A σκίρος.

Σκυρόω, ω, in lapidem verto; unde σκυρωθῆναι, a. 1. paſſ. Ab eod.

Σκυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petroſus. Ab eod.

Σκυρωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A σκυρόω.

Σκυτάλη, ης, ἡ, ſcutica, lorum; (2) fuſtis, clava; (3) apud Lacedæmonios genus ſecretæ epiſtolæ; etiam genus ſerpentis. A σκύτος.

Σκυταληφορέω, ῶ, clavam vel vectem fero. *Strab.* lib. 15. A

Σκυταληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clavam gerens, ſcuticam, virgam, ſeu vectem ferens. Ex σκυτάλη, & φέρω.

Σκυταλίας, ȣ, ὁ, σκυτάλη, ſimilis, teres, oblongus:

Σκυτάλιον, ȣ, τὸ, vectis, clava, fuſtis; (2) herba, Lat. etiam Umbilicus Veneris. A σκυτάλη.

Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, virga; (2) vectis; (3) parva ſcytala, adhibita in circuitione vigiliarum; (4) ſtrigilis; (5) inſtrumentum ad ignem jaculandum.

Σκυταλισμὸς, ὁ, fuſtuarium, quod à σκυταλίζω.

Σκύταλον, ȣ, τὸ, clava, fuſtis. Ab eod. Hinc

Σκυταλόω, ῶ, f. ώσω, fuſte cædo. Hinc

Σκυταλωτὸς, virgatus.

Σκυτεῖον, ȣ, τὸ, ſutrina, officina ſutoris. A

Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, ſutor. Hinc

Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam ſeu ſutoriam factito, ſum cerdo.

Σκυτικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus; (2) coriarius:

Σκύτινος, ίνη, ινον, è corio factus. A σκυτος.

Σκυτὶς, ιδος, ἡ, pellicula, parvum corium, Dim. ab eod.

Σκυτοβραχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, coriaceum brachium habens.

Σκυτοδεψέω, pelles mollio ſeu ſubigo, ut coriarii ſolent; (2) pelles tingo, Ar. Pl. 513.

Σκυτοδέψης, ȣ, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles ſubigit. Ex iiſd.

Σκυτόδεψος, ὁ, idem.

Σκυτοδεψικὸς, ἡ, ὸν, ad coriarium pertinens.

ΣΚΥ΄ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, flagrum, ſcutica.

Σκυτοτομέω, artem ſutoriam exerceo, incido coria. Ὁ μὲν αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος, Ariſtoph. Plut. 162.

Σκυτοτομία, ἡ, ſutoria:

Σκυτοτομικὸς, ἡ, ὸν, ad artem ſutoriam ſive qui eam factitat, pertinens:

Σκυτοτόμιον, τὸ, ſutrina. A

Σκυτοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui coria ſcindit ad lora, calceos, & ſimilia, Gl. V. ſutor. Ex σκύτος, & τέμνω.

Σκυτοτρωγέω, ῶ, corium arrodo. A τρώγω.

Σκυτοφάγος, corium devorans, corrodens.

Σκυτόω, ῶ, corio obduco. A σκύτος.

Σκυφίον, ȣ, το, parvum poculum, Dim. à σκύφος.

Σκυφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcyphi formam habens, ſcypho ſimilis. Ex σκύφος, & εἶδος.

ΣΚΥ΄ΦΟΣ, ȣ, ὁ, vel έος, τὸ, ſcyphus, poculum majus.

Σκύφωμα, ατος, τὸ, idem, Athen.

Σκωλήκησις, εως, ἡ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quaſi à Σκωληκέω.

Σκωληκίασις, εως, ἡ, idem. A

Σκωληκιάω, ῶ, vermibus ſcateo, vermes genero, vermino, Gl. V. Ph. σκωληκιῶν, verminoſus, Gl. V. part. A σκώληξ.

Σκωληκίζω, fut. ίσω, vermem refero, & σκωληκίζομαι, inſtar vermium moveor. Ab eod.

Σκωλήκιον, ȣ, τὸ, vermiculus, Dim. ab eod.

Σκωληκόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à vermibus exeſus ſeu eroſus, Gl. V. σκωληκόβρωτον, vermiculatum. Ex σκώληξ, & βρώσκω.

Σκωληκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vermis ſpeciem gerens, vermiculo ſimilis. Ex εἶδος.

Σκωληκοτοκέω, vermes genero, ſeu procreo:

Σκωληκοτοκία, ας, ἡ, vermium procreatio vel generatio. A

Σκωληκοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vermes pariens, vermes generans. Ex σκώληξ, & τίκτω.

Σκωληκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vermibus veſcens.

Σκωληκόω, ῶ, fut. ώσω, vermibus infeſto; σκωλμῦμαι, vermiculor, vermibus ſcateo.

Σκωληκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vermem imitans, vermi ſimilis. A σκώληξ.

Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκησις.

ΣΚΩ΄ΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis, lumbrix, Gl. V.

Σκωλοβάτης, ȣ, ὁ, vermiculus frumento noxius, *Heſ.* Ex σκῶλος, & βαίνω.

Σκωλοβατίζω, claudus ligneo pedi innitor, grallâ incedo. Ex iiſd.

ΣΚΩ͂ΛΟΝ, ȣ, τὸ, offendiculum, impedimentum in via occurrens; (2) lignum præacutum.

ΣΚΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſpinæ genus, quod in igne verſatum validius evadit; (2) id. qu. pr.

Σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum, cavillatio, ſales, dicterium. A σκώπτω.

Σκωμμάτιον, ȣ, τὸ, mordax dicteriolum, cavillum, Dim. à σκῶμμα.

Σκωπτης, ȣ, ὁ, cavillator, deriſor, dicax, ſcurra, ſcommata jactitans. A σκώπτω.

Σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſcommatis dicteriiſque mordacibus inceſſere ſolet, cavillis valens, mordax, Gl. V. dicaculus.

Σκωπτικῶς, *Adv.* illuendi causâ.

Σκωπτόλης, ȣ, ὁ, qui acerbis & mordacibus dictis perdit & qu. proſcindit homines, cavillis & ſcommatis gaudens. Ex σκώπτης, & ὄλλυμι, (ſed ολης eſt terminatio, *Ern.*)

ΣΚΩ΄ΠΤΩ, f. ψω, cavillor, contumelioſo geſtu ſubſanno, dicteriis mordacibus irrideo. Οἱ παῖδες ἔσκωπτον αὐτὸν, Xen. Ὀυδ' ἔσκωψε τȣ̀ς φαλακρȣ̀ς, Ariſt. Nub. 540.

ΣΚΩΡ, σκατὸς, τὸ, ſtercus, oletum, merda.

Σκωρία, ας, ἡ, ſcoria, fæx metalli; (2) retrimentum, ſtercus, excrementum. A σκώρ.

Σκωριοειδὴς, ὲς, ſtercori ſimilis. Ab εἶδος.

Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, avis ex genere noctuarum, noctua, bubo. Ex σκιά, & ὢψ.

Σκῶψις, εως, ἡ, deriſio, quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. A σκώπτω.

Σμαραγδίζω, f. ίσω, ſmaragdum colore refero.

Σμαράγδινος, ίνη, ινον, ſmaragdinus, è ſmaragdo factus.

Σμαράγδιον, τὸ, id. quod σμάραγδος.

Σμαραγδίτης, ȣ, ὁ, ut σμαραγδίτης λίθος, ſmaragdus. A

Σμάραγδος, ȣ, ὁ, ſmaragdus, *gemma*. A μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕ΄Ω, reſono, ſtrepitum edo, ſtrido. Σμαραγεῖ δέ τε πόντος, Il. 2, 210.

Σμαραγίζω, f. ίσω, idem.

Σμαράσσω, v. μαράσσω.

ΣΜΑΡΙ`Σ, ίδος, ἡ, piſcis quidam puſillus, ſmaris.

ΣΜΑ΄Ω, abſtergo, detergo, purgo. Τὴν κεφαλὴν σμᾶται μȣ̃νον βασιλεὺς, Herod.

Σμερδαλέος, έα, έον, adſpectu ſeu intuitu terribilis. Hinc σμερδαλέον, vel σμερδαλέα, *Adv.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. A μέρδω, *intueor.*

Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Σμέω, idem quod σμάω.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma, quo utimur in abſtergendo, Gl. V. lomentum, σμήγματα, lomenta, Ph. A σμήχω.

Σμηγματοπώλης, ȣ, ὁ, lomentarius, Gl. V. qui lomenta vendit.

Σμηγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſmegmatis formam habens. Σμηγματώδεα σιτία, *Aret.* Σμηγματώδεες χυλοὶ, *Id.* A σμῆγμα.

Σμήκτης, ȣ, ὁ, pumicator, politor, Ph. A σμήχω.

Σμηκτικὸς, ἡ, ὸν, deterſorius, abſtergendi vim habens. Ab eod.

Σμηκτὶς, ίδος, ἡ, idem. *Subſt.*

Σμηκτρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Σμήλη, ης, ἡ, ſapo, ſmegma, quo ad abſtergendum utimur. A σμέω.

Σμῆμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Σμήνεσιν, dat. pl. cum ν, à σμῆνος.

Σμηνίον, ου, τὸ, alveare, examen, Dim. à σμῆνος.

Σμηνοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμηνος, & δέχομαι.

Σμηνοκόμος, ὁ, curator apum. A κομέω.

ΣΜΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum; (2) alveare; *met.* magna multitudo.

Σμηνεργεῖσθαι, dicuntur apes, cum fœtificant, & ſua examina ponunt. Ab ἔργον.

Σμῆξις, εως, ἡ, deterſio, abſterſio. A

Σμήχω, f. ξω, abſtergo, extergo, detergo, Gl. V. lomento. Od. 2, 226. A σμάω.

Σμικροκήρυξ, κος, ὁ, tenuis præco.

Σμικρολογέω, ῶ, uſitatius σμικρολογέομαι, vid. μικρολογέομαι.

Σμικρολογία, ας, ἡ, vid. μικρολογία.

Σμικρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vid. μικρολόγος.

Σμικρολόγως, tenuiter, parcè. A præc.

Σμικρομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ; pro μικρομερής.

Σμικροπρέπεια, vid. μικροπρέπεια.

Σμικροπρεπὴς, vid. μικροπρεπής.

Σμικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Att.* pro μικρός.

Σμικρότατα, *Superl. adv.* minimè, *Aret.*

Σμικρόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, parvos oculos habens.

Σμικροφωνία, ας, ἡ, tenuitas vocis. A

Σμικρόφωνος, ὁ ϗ ἡ, vid. μικρόφωνος.

Σμικροφώνως, tenui voce.

Σμικρύνω, minuo; pro μικρύνω.

ΣΜΙ´ΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus; (2) arbor à taxo diverſa folium habens ilicis; (3) ſmilax, frutex hortenſis, phaſeolus; (4) convolvulus, herba quædam, *Plin. Angl.* **Bindweed.**

Σμίλευμα, ατος, το, ſegmen ſcalpro amputatum, ramentum; σμιλεύματα, minutiæ. A

Σμιλεύω, f. εύσω, ſcalpello amputo. A

ΣΜΙ´ΛΗ, ης, ἡ, ſcalprum.

Σμιλίον, ου, τὸ, ſcalpellum, Dim. à σμίλη.

Σμίνθα, ης, ἡ, mus domeſticus.

Σμινθεὺς, έως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis à confectis muribus Smintham urbem infeſtantibus. A σμίνθα.

Σμίνθος, ου, ὁ, idem quod σμίνθα.

ΣΜΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, bidens, ligo, raſtrum.

Σμινύη, ης, ἡ, idem; Ariſtoph. Pace, 546.

Σμίρις, ιδος, ἡ, idem quod σμύρις.

Σμυγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. σμύχω.

Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus. A σμύχω, quia malis quaſi atteritur.

Σμυγερῶς, ærumnosè. A præc.

Σμύξαι, a. 1. inf. act. v. σμύχω.

Σμύραινα, ης, ἡ, Gl. V. pro μύραινα.

ΣΜΥ´ΡΙΣ, ιδος, ἡ, Smyris, lapis, quo annularii & gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas.

Σμυρίτης, ου, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, ſmyrites lapis. A præc.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, *urbs.* A μύῤῥα. Hinc

Σμυρνίζω, myrrhâ imbuo; ἐσμυρνισμένος, p. paſſ. part. Marc. 15, 23.

Σμύρνινος, ίνη, ινον, myrrhinus. Ab eod.

Σμύρνιον, ου, τὸ, planta myrrham reſipiens.

Σμυρνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, myrrham ferens. Gl. V. oleaſtrum; oliva. A φέρω.

ΣΜΥ´ΧΩ, fut. ξω, propriè de igne latente ſine flammâ & paulatim rem conſumente. Unde (2) attero, velut lentâ tabe abſumo, corrumpo; σμυγεὶς, exuſtus, aor. 2. part. paſſ. Ἔρως δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβᾷ, Moſch. 6, 4. Il. 22, 411.

Σμώδιγξ, ιγγος, ἡ, vibex, livor ab ictu. A

ΣΜΩ´ΔΙΞ, ικος, ἡ, idem. Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέϛη, Hom. Il. 267.

ΣΜΩ´ΧΩ, mando, ere; manduco; (2) convitior. Ariſtoph. Pace, 1298.

Σοβαρεύομαι, inſolenter & faſtuosè me infero, ſuperbè incedo, cum impetu ruo. A σοβαρός.

Σαβαροβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui faſtuoſo & ſuperbo eſt ſupercilio. A βλέφαρον.

Σαβαρὸς, ὰ, ὸν, ſeverus, tetricus, durus, Ph. concitatus; faſtuoſus, impetuoſus de vento, magnificus. A σοβέω.

Σοβαρῶς, *Adv.* ſuperbè, faſtuosè, inſolenter & ſuperbè ſe inferendo; (2) concitatè, violenter, magno impetu.

Σοβὰς, άδος, ἡ, quæ inſolenter ſe infert; (2) citato gradu incedens; (3) ſaltatio ridicula. A

ΣΟΒΕ´Ω, abigo, expello; (2) inſolenter incedo, σεσοβημένος, concitatus, p. paſſ. part. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν, Ariſtoph. Ach. 211. Πρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες σοβηθεῖσα, Heliod. Ῥυθμὸς κεκλασμένος λόγῳ ϗ σεσοβημένος, Longin. 41. Hinc

Σόβη, ης, ἡ, muſcarium, cauda, Gl. V.

ΣΟ´ΓΚΟΣ, & σόγχος, ου, ὁ, ſoncus, vel ſonchus, cucurbita, lactuca leporina. Hinc

Σογκώδης, & σογχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſonco vel ſoncho ſimilis.

Σοὶ, *tibi*, dat. ſing. à σὺ, *tu.*

Σοίγε, idem, *Att.*

Σοῖο, *tui*, gen. ſing. *Ion.* pro σοῦ, ab eod.

Σοῖσι, dat. plural. *Ion.* pro σοῖς, à σός.

Σολοικία, ας, ἡ, idem quod σολοικισμός.

Σολοικίζω, fut. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor more probato. A Σόλοικοι. Hinc

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, ſolœciſmus, vitium ſermonis contra Syntaxin, metaph. quidquid perperàm fit, non rectè aut ordine.

Σολοικιϛὴς, οῦ, ὁ, qui in loquendo ſolœciſmum admiſit. Ab eod.

Σόλοικοι, ῶν, οἱ, Solœci, qui Solis, Ciliciæ urbe habitantes, Atticâ puritate relictâ, linguam ex Atticâ & Solicâ mixtam loquebantur; (2) barbari, barbarè & vitiosè loquentes. Hinc Σόλοικος, naturâ & moribus barbarus, ineptus, inſulſus.

Σολοικοφανὴς, ὲς, ſolœciſmi ſpeciem habens, cum ſit rectus. A φαίνομαι.

Σολοιτύπος, ὁ, faber ferrarius. A ſeq. & τύπτω.

ΣΟ´ΛΟΣ, ου, ὁ, maſſa ferri ſolidi, propriè, atque adeo quævis maſſa benè compacta, ſolida; (2) diſcus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, Il. 23, 826. A σέλω, *compingo.*

ΣΟΜΦΟ`Σ, ὴ, ὸν, inanis, fungoſus, ſpongioſus. Hinc

Σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungoſitas.

Σομφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod σομφὸς.

Σόοις, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω.

Σόομαι, moveo; hinc σοῦσθε, movemini, faceſſite; σούσθω, currat, imperat. A σείω.

ΣΟ´ΟΣ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, integer, perfectus; (2) ſalutaris.

Σόος, *contr.* σοῦς, σοῦ, ὁ, motus corporum, quæ ſursùm feruntur. A σείω, *moveo.*

Σορεύω, cadavera in loculo condo. A σορός.

Σορηδὸν, modo loculi ſeu buſti. Ab eod.

Σοροβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnis & adductis ſuperciliis; (2) ſupercilioſus, ſuperbus. Ex σορὸς, & βλέφαρον.

Σοροδαίμων, ονος, ὁ, dæmon capularis, larva buſtuaria ſeu ſepulchralis; (2) ſenex capularis & morti vicinus.

Σοροπηγὸς, οῦ, ὁ, qui loculos compingit, ſandapilarum fabricator. Ex πήγνυμι.

Σορόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. à loculo percuſſus, i. e. loculo mox includendus, ſenex capularis. Ex σορὸς, & πλήσσω.

Σοροπλὴξ, ηγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΣΟΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, loculus, conditorium, capulum, Gl. V. arca funebris, Il. 23, 91.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. A σύ.

Σοῦ, *tui*, gen. ſing. à σὺ vel *ſerva*, 2. ſing. præſ. imperat. med. pro σόου, à σόω.

ΣΟΥ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, animal terreſtre marinis infeſtum.

Σουδάριον, ου, τὸ, ſudarium. Vox Lat.

Σούσθω, 3. ſing. imperat. med. pro σοέσθω, à σόω· vel *vadat*, 3. ſing. perſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro σεσούσθω, à σόω, *vado.* Σοῦσθε, *properate.* Σοῦσθέ νῦν ὦ ξανθαὶ σοῦσθε πελασγιάδες, Call. Οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε, Ariſtoph. Veſp. 457.

Σοῦσις, εως, ἡ, itio, curſus. A σόω.

Σούσινος, ίνη, ινον, ex liliis confectus. A

ΣΟΥ͂ΣΟΝ, τὸ, lilium. Vox Phœn.

Σοφία, ας, ἡ, ſapientia. A σοφός.

Σοφιζομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſ. v.

Σοφίζω, fut. ίσω, ſapientem reddo, doceo ſapientiam, Gl. V. ſapientiam præſto; σοφίζομαι, ſapientiam doceor, ſeu diſco; *med.* argutè aliquid comminiſcor vel conficio, artem in aliquâ re expromo, de oratoribus & poëtis; (2) dolosè & fraudulenter dico, Gl. V. cavillor; (3) comminiſcor. Ph. Χαρίεντα γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσόφισω, ϗ σοφά, Ariſtoph. Av. 1407. Οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν, Eur. Bac. 200. A σοφός.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act.

Σόφισμα, ατος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; ſed maximè inventum callidum, conſilium, aut facinus aſtutum, Ph. commentum. A præc. Hinc

Σοφισματικὸς, ὴ, ὸν, captioſus, doloſus, cavillationum peritus; (2) cavillatorius.

Σοφισμάτιον, τὸ, Dim. à σόφισμα.

Σοφισμὸς, οῦ, ὁ, callida nimis & coacta interpretatio. A σοφίζω.

Σοφιϛεία, ας, ἡ, ars ſophiſtica, inanis ſapientia; idem quod σόφισμα. Gl. V. argutia; (2) ſpecies vel imitatio ſapientiæ. A

Σοφιϛεύω, artem dicendi doceo & profiteor; (2) philoſophor; (3) argutor, Ph. σοφιϛεύω profiteor, Gl. V. σοφιϛεύομαι, argutor. Οὐδὲ ἐσοφίϛευεν ἔτι τὸν ἔρωτα, texit, Heliod. A σοφιϛής.

Σοφιϛήριον, ου, τὸ, ſchola, *inpr.* Rhetoris; (2) commentum. Ab eod.

Σοφιϛιάω, ῶ, argutor, ſophiſtam ago, Sophiſtarum in modum magnificis me verbis oſtento. A

Σοφιϛὴς, οῦ, ὁ, Sophiſta, doctus & peritus artifex, *inpr.* in dicendo; unde Orator, & quidem in bonam partem; (2) doctus & ſapiens; (3) qui tantùm oſtentationis cauſsâ philoſophatur, vel dicit, orationes ſcribit; (4) deceptor, veterator, qui verbis doloſis circumvenit. A σοφίζω.

Σοφιϛικὸς, ὴ, ὸν, captioſus, cavillatorius; (2) ſophiſtis proprius, conveniens. Ab eod.

Σοφιϛικῶς, *Adv.* ſophiſticè, more Sophiſtarum, captiosè, callidè, fraudulenter.

Σοφιϛομανέω, ῶ, fut. ήσω, inſano Sophiſtarum amore flagro, nimis ſtudioſus ſectator ſophiſtarum ſum. Ex σοφιϛὴς, & μαίνομαι.

Σοφίϛρια, ας, ἡ, magiſtra Sophiſtices, deceptrix. A σοφιϛής.

Σοφοδότις, ἡ, largitrix ſapientiæ.

Σοφόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſapientiam, ſapienter fabrefacta, donans. A δῶρον.

Σοφόνοος, *contr.* σοφόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſapientis mente præditus, ſapiens.

Σοφοποιέω, ſapientem reddo. Hinc

Σοφοποίησις, εως, ἡ, inſtitutio ad ſapientiam.

Σοφοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſapientem reddens.

ΣΟΦΟ`Σ, ὴ, ὸν, ſapiens; (2) peritus alicujus rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus. Hinc

Σοφόω, ſapientem reddo, doceo.

Σοφῶς, *Adv.* ſapienter, doctè, aptè, ingeniosè, ſcitè, argutè, peritè, callidè.

Σόω, moveo, incito; (2) eripio, ſc. è periculo; unde ſervo; σόωσι, 3. pl. ſubj. pro σάζωσι. Il. 9, 393. (3) in fugam conjicio, fugo; & σόομαι, in fugam vertor, fugio, incitato curſu feror, curro. A σόος, vel σείω.

Σοωναύτης, ου, ὁ, ſervator nautarum.

Σπαδίζω, f. ίσω, vel ίξω, avello, detraho. A σπάω, *traho.*

Σπάδιξ, ικος, ἡ, termes, palmes, ramus palmæ, ſeu avulſus è palmâ termes; (2) cortex radicis ilignæ; (3) inſtrumentum muſicum, *Epith.* equorum & canum, ob colorem puniceum. Ab eod.

Σπάδων, ωνος, vel οντος, ὁ, ſpado, eunuchus, cui teſticuli ſunt avulſi; (2) vulſura, ſpaſmus, convulſio; Nic. Al. 317. Ab eod. Hinc

Σπαδωνίζω, f. ίσω, propriè revello, evello; (2) caſtro, ſpadonem efficio.

Σπαδώνισμα, & σπαδόνισμα, τὸ, evulſio, laceratio.

Σπαδωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, caſtratio. A præc.

Σπάζω, fut. άσω, divello, traho; (2) haurio. Ἔσπαζε τȣ̃ ὕδατος. Philoſtr. A σπάω.

Σπαθαλάω, ῶ, prodigo, rectiùs uſitat. σπαταλάω, *Ern.* A σπαθάω.

Σπαθάλιον, ȣ, τὸ, ſpathula, ramus palmæ, palmes. Dim. à σπάθη.

Σπαθάω, ῶ, fut. ήσω, licium inculco ſpathâ vel tudiculâ, texo; (2) profusè inſumo, prodigo; dilapido, luxurior. Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς, Ariſtoph. N. 55. A

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, ſpatha, ſpathula, rudes, vel rudis, rudicula, radius textoris, virga, gladius, Gl. V. coſta, Gl. V. σπάθαι, coſtæ, Ph. *item* palma, vel ramus palmæ.

Σπάθημα, ατος, τὸ, denſitas telæ ſpathâ arctatæ & denſatæ, aut tela ſic laborata. A σπαθάω.

Σπάθησις, εως, ἡ, telæ denſatio, cum haud parcè licium inculcatur; (2) prodiga erogatio, profuſio. Ab eod.

Σπαθητὸς, ἡ, ὸν, denſatus, cui licium largè inculcatum. Ab eod.

Σπαθίζω, f. ίσω, ſpathulâ agito; (2) ſpathulâ aliquid alicunde exemptum illino, ungo. A σπάθη.

Σπάθιον, ȣ, τὸ, ſpathula, culter chirurgicus, ſcalpellum; (2) ſpecillum. Dim.

Σπάθισμα, τὸ, à σπαθίζω, idem quod

Σπαθισμὸς, ὁ, percuſſio, quæ fit gladio.

Σπαθίτης, ȣ, ὁ, palmeus. A σπάθη.

Σπαθομήλη, ης, ἡ, ſpecillum latum ſpathæ ſpeciem habens. Ab eod.

Σπαθοποιὸς, ȣ̃, ὁ, gladiarius, Gl. V. qui ſpathas & gladios facit. Ex σπάθη, & ϖοιέω.

Σπαθοφοίνικον, ȣ, τὸ, ſpatha palmæ, i. e. fructus palmæ adhuc florentis involucrum. Ex σπαθη, & φοῖνιξ.

Σπαθόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus folia ſpathæ ſimilia ſunt. Ex φύλλον.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) ſpiro ſive exſpiro animam, more animalium palpitando animam efflantium. Ὁ μὲν γὰρ ϖαίδων σπαίρει ϖέλας, Epigr.

Σπαλακια, ας, ἡ, cæcitas, qualis eſt talparum. A

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa. A σπάω, quoniam terram ſemper unguibus vellicat.

Σπαλεὶς, aor. 2. part. paſſ. *Æol.* pro ϛαλεὶς, à ϛέλλω.

Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas ſeu raritas hominum. Ex σπάνις, & ἀνὴρ.

Σπάνη, ἡ, idem quod

Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hiſpania. A σπάνις.

Σπανιάκις, rarò, Gl. V. A σπάνιος.

Σπανίζω, f. ίσω, penuriâ laboro; (2) rarus ſum. Δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον ϖέπλων; Eur. Med. 960. Σπανίζοντες βίȣ, Supp. 240. A σπάνις.

Σπάνιος, ία, ιον, rarus. Ab eod. Hinc

Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria.

Σπάνις, εως, ἡ, penuria, inopia.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. σπανίζω.

Σπανιϛὸς, ἡ, ὸν, cujus inopia, ſeu penuria eſt; (2) inops. A σπανίζω.

Σπανίως, *Adv.* rarò. A σπάνιος.

ΣΠΑΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, rarus.

Σπανοπώγων, ωνος, ὁ, cui rara eſt barba.

Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A

Σπανόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, annonæ penuriâ laborans.

Σπανόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rara habens folia.

Σπάνυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui raræ ſunt aquæ, aquæ penuriâ laborans. Ex ὕδωρ.

ΣΠΑ'Ξ, σπακὸς, ὁ ϗ ἡ, canis, Vox Perſ.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ ſeu diſcerptæ; (2) pro σπαραγμός. A σπαράσσω.

Σπαραγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacer, diſcerptus, pannis obſitus. A præc.

Σπαραγμὸς, ȣ̃, ὁ, laceratio, convulſio; (2) perturbatio, diſtractio. A σπαράσσω. Hinc

Σπαραγμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui convulſione tentatur.

Σπαράκτης, ȣ̃, ὁ, lacerator.

Σπάραξις, εως, ἡ, laceratio, carptus. A

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel σπαράττω, f. ξω, lacero, dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἐσπαραγμένος, carptus, Ph. dilaceratus, p. paſſ. part. Ὑμεῖς τȣ̃τον ὥσπερ κυνίδι ἐσπαράττετε, Ariſtoph. Pace. 639.

Σπαργανάω, idem quod

Σπαργανίζω, f. ίσω, faſciis involvo. A σπάργανον.

Σπαργάνιον, ȣ, τὸ, faſciola; (2) herba quædam. Dim. ab eod.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. à σπαργανίζω.

Σπαργανιώτης, ȣ, ὁ, faſciatus, faſciis involutus. A σπαργάνιον.

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, faſcia, quâ infans involvitur; σπάργανα, cunabula, Ph.

Σπαργανόω, faſciis involvo, faſcio; (2) involvo; σπαργανȣ̃σθαι, faſciari. Gl. V. ἐσπαργανωμένος, faſciis involutus, p. paſſ. part. Ἡμεῖς ἐν ὀρφνῇ σπαργανώσαντες ϖέπλοις, Eur. Ion. 989. Ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, Luc. 2, 7. A σπάργανον. Hinc

Σπαργάνωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid involvitur, velut faſcia; involucrum, faſciæ uſum præbens.

Σπαργάνωσις, εως, ἡ, faſciatio, involutio in faſcias; (2) tumor mamillarum à partu recente. Ab eod.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, tumeo & diſtentus ſum, de uberibus ita diſtentis, ut lac ſtillet, de arboribus ſucco turgentibus; (2) de vehementiori cupiditate; (3) de libidine Venereâ. Σπαργῶντας μοι τȣ̀ς μαϛȣ̀ς χάλασον, Eur. Cyc. 55. Δι' εὐτυχίαν ἐπηρμένῳ ϗ σπαργῶντι τῷ δήμῳ χαλινὸν ἐμβαλεῖν, Plut. M. Hinc

Σπαργὴ, ῆς, ἡ, libido, *propriè* exonerandi lac mamillas diſtendens, ſeu ipſe tumor è copiâ nimiâ pro σπάργησις, *Ern.*

Σπαρεὶς, *ſatus*, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω.

Σπαρίζω, palpito, R. A σπαίρω.

Σπαρνοπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus per tempora rari ſparſi ſunt cani. Ex σπαρνὸς, & ϖόλιος.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, rarus, paucus, infrequens. Σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄϛυ κάτεισιν. Call. in Dian. 19. A σπανός.

Σπαρτὴ, ῆς, ἡ, funis ſparteus, reſtis ſpartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubricâ vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide ſignant, quam in poliendo ſequantur.

Σπαρτίνα, ης, ἡ, funiculus ſparteus.

Σπάρτινος, ίνη, ινον, ſparteus, ex ſparto confectus. A σπάρτον.

Σπάρτιον, vel σπαρτίον, ȣ, τὸ, funiculus ſparteus, reſtis, funiculus. Dim. à σπάρτη.

Σπάρτον, ȣ, τὸ, ſpartum, vitile; (2) funis ſparteus. Σπάρτα λέλυνται. Il. 2, 135. Non. *rudentes*, ſeu *funiculi* vel *lora* quibus naves conſuebantur. *Salmaſius.*

Σπαρτοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſpartum ſeu reſtes è ſparto plectit, reſtio. Ex ϖλέκω.

Σπαρτοπόλιος, ὁ ϗ ἡ, ſemicanus, cui ſparſi per tempora ſunt cani, Gl. V. incanus.

Σπαρτοπώλης, ȣ, ὁ, qui ſpartum ſeu utenſilia ſparta vendit. Ex σπάρτον.

Σπαρτὸς, ὴ, ὸν, ſeminatus, ſparſus; (2) ſatu editus. A σπείρω.

Σπαρτοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ſparti ferax. A φέρω.

Σπασάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. σπάω.

Σπάσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπασε.

Σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, ſuctus; (2) convulſio, divulſio. A σπάω.

Σπάσμα, τὸ, acies nuda gladii; (2) id, quod in corpore animalis convulſum eſt. Gl. V. ruptum; convulſio; σπάσμα θαλάσσης, maris æſtus. Ab eod.

Σπασμάτιον, ȣ, τὸ, levis convulſio, diſtenſio, Dim. à σπάσμα.

Σπασματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, convulſionis ſpeciem gerens, convulſivus. Ab eod.

Σπασμὸς, ȣ̃, ὁ, extractio, eductio; (2) convulſio in corpore humano; σπασμὸς θαλάσσης, æſtus maris. A σπάω. Hinc

Σπασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, convulſivus.

Σπαϛικὸς, ἡ, ὸν, trahendi, attrahendi, ſeu extrahendi vim habens; (2) convulſioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, Spatangus, echinorum ſpecies, item σπατάγγη.

Σπαταλάω, laſcivio, delicior, vitam voluptariam dego. Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε, 1 Tim. 5, 6. A

Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ, Gl. V. laſcivia, deliciæ. A σπαθάω.

Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ. A σπαταλάω.

Σπάταλος, delicatus, Ph. A σπατάλη.

Σπάτειος, εία, ειον, pelliceus, è pellibus factus, *Heſ.* A σπάτος.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum reſegmina; (2) ſtercus humanum humidum, liquida alvi egeſtio. Ab eod.

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, *Heſ.*

ΣΠΑ'Ω, f. άσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello, ſugo, bibo; σπᾶται ξίφος, ſtringit gladium, Gl. V. Ἔπȣ μοι, φάσγανον σπάσας χερὶ, Eur. Iph. in T. 323. Αὔτη μὲν ἡ μήρινθος ȣ̓δὲν ἔσπασεν, Ariſtoph. Θεσμ. 935.

Σπεῖο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* & *per Ectaſ.* pro σπέο, quod *Ion.* dicitur pro σπȣ̃, à verbo poëtico σπόμαι pro ἕπομαι.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, ſpira, linea flexuoſa orbes faciens in ſe non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, globus militum.

Σπεῖραι, aor. 1. inf. act. verbi σπείρω.

Σπειραία, ας, ἡ, ſpiræa, frutex lentus & vitilis, qui in ſpiram contorqueri poteſt. *Angl.* Mock Willow. A σπειράω.

Σπείραμα, ατος, τὸ, ſpira ſerpentum; (2) multitudo. A σπειράω.

Σπειραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui ſpira, ſc. caudæ, eſt gravis & ponderoſa. Ab ἄχθος.

Σπειράω, ῶ, in ſpiram contraho ſeu colligo. A σπεῖρα.

Σπειρηδὸν, in modum ſpiræ vel in orbem; (2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρημα, ατος, τὸ, idem quod σπείραμα; (2) ſemen, pro σπέρμα. Ab eod.

Σπείριον, τὸ, veſtimentum tenue. A

Σπεῖρον, ȣ, τὸ, faſcia; (2) veſtis lacera & mendicis propria; σπεῖρα, panni, velum navis; (3) funis nauticus in orbem convolutus. Od. 5, 28. Ab eod.

Σπείροντι, dat. ſing. part. præſ. verbi σπείρω.

Σπειροπώλης, ȣ, ὁ, qui tritas & veteres veſtes vendit; (2) venditor veſtium.

Σπειρόω, faſciis involvo; (2) in ſpiram colligo. Ab eod.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, f. ερῶ, ſero, ſemino; (2) diſſemino, ſpargo; (3) liberos procreo; σπαρεὶς, ſatus, Gl. V. σπαρὲν, ſatum, Ph. aor. 2. part. paſſ. ἐσπαρμένος, Gl. V. p. paſſ. part. Ἔσπειρεν ἡμῖν ϖαῖδα, Eur. Ph. 22. Τόξα τ' ἔσπαρται ϖέδῳ, Eur. Herc. fur. 1102.

Σπειρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpiræ ſimilis, orbem ſpiris ſuis faciens. A σπεῖρα.

Σπεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi σπένδω pro σπείδω.

Σπείσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐσπείσαντο.

Σπείσασκε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε.

Σπεῖσις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

Σπείσω, *libabo*, f. 1. ind. act. v. σπένδω.

Σπεκλόω, ῶ, implico, R. σπλεκȣ̃ν, coire. A ϖλέκω.

Σπεκȣλάτωρ, ωρος, ὁ, ſpeculator. Vox. Lat.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, ȣ, ὁ, ſtercus, merda, fimus, excrementum.

Σπέληξ vel σπέλληξ, veſtis feminæ, *Ern.*

Σπενδαυλέω, inter libandum & ſacrificandum cano tibiâ. Ex σπένδω, & αὐλέω.

Σπενδεῖον, ου, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex Athenæo, pro σπονδεῖον. A σπένδω.

Σπένδεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσπενδε.

Σπενδόμενοι, nom. pl. præſ. part. med. vel paſſ.

Σπενδοποιέω, Athen. pro σπονδοποιέω.

ΣΠΕ'ΝΔΩ, f. σπείσω, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut ſimili liquore Diis ſacrifico; σπένδω & σπένδομαι, paciſcor, fœdus ineo, fœdus libatione facio; σπένδομαι, mactor, immolor, ſacrificor; σπεῖσον, liba, Ph. aor. 1. imperat. ἐσπεισμένα, pacta & fœderata, p. paſſ. part. σπένδεσκον, libabam, libabant, imperf. *Ion.* pro ἔσπενδον. Θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς, Eur. Alc. 1003. Σπείσομαι τό σοῖ φίλιον αἷμα τοὐμὸν, Heliod. Σπονδὴν λάβε δὴ, ϗ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος, Ariſtoph. Eq. 106.

ΣΠΕ'ΟΜΑΙ, pro ἕσπομαι. Od. 22, 324.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, ſpecus, ſpelunca.

Σπέραδος, εος, τὸ, ſemen, Nic. A σπείρω.

Σπέργδην, *Adv.* validè. A σπέρχω.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, ſeminarium, ſeminium, Gl. V. in S. S. genus, poſteri, filius, σρέρματα, grana frugum, legumina. A σπείρω.

Σπερμαίνω, ſero, ſemino; (2) liberos procreo, Heſiod. Ἐργ. 734. A σπέρμα. Unde

Σπερματίας, σικυὸς, cucumeris ſpecies.

Σπερματίζω, f. ίσω, ſemento, ſemino.

Σπερματικὸς, ὴ, ὸν, ſeminalis, genitalis.

Σπερματικῶς, per ſemen, ſerendo; (2) σπερματκῶς λέγειν, elementa tradere.

Σπερμάτιον, ου, τὸ, parvum ſeu exile ſemen, Dim. σπέρπματια, τὰ, grana frugum.

Σπερματὶς, ίδος, ἡ, ſeminaria. Ab eod.

Σπερματισμὸς, οῦ, ὁ, ſeminis emiſſio. A σπερματίζω.

Σπερματολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vid. σπερμολόγος.

Σπερματοπώλης, ου, ὁ, ſeminum venditor.

Σπερματοφάγος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſeminivorus, qui è ſeminibus alitur.

Σπερματοφυέω, ῶ, ſemen fero, ſemento. A φύω.

Σπερματόω, ſemino. A σπέρμα.

Σπερματωδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeminalis.

Σπερμάτωσις, ἡ, ſatio. A σπερματόω.

Σπέρμιος, ὁ ϗ ἡ, ſator, *Epith.* Apoll. & Cer. A σπέρμα.

Σπερμοβολέω, ſemen jacio. Ex βολή.

Σπερμογονέω, ῶ, ſemen pario. A

Σπερμογόνος, ου, ὁ, ſemen pariens, fœcundans. A γίνομαι.

Σπερμολογέω, ſemen lego, de animalibus ſemen ad paſtum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero: *item* ſcurror, ſcurram ago:

Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A præc.

Σπερμολογικὸς, ὴ, ὸν, nugatorius. A

Σπερμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſemina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro ſemina è ſaccis profuſa inſtar avium ſemen legentium colligit & inde victum ſibi parat; (3) garrulus, nugator, Gl. V. loquax. A λέγω.

Σπερμοφορέω, ſemen fero, ſemento. A

Σπερμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemen ferens; (2) fructum ferens. A φέρω.

Σπερμοφυέω, vid. σπερματοφυέω.

Σπερμοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemine erumpens vel naſcens. Ex iiſd.

Σπερχθέντες, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. verbi σπερχω.

Σπερχνὸς, ὴ, ὸν, pro σπερχινὸς, celer, feſtinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adſiduus. A

ΣΠΕ'ΡΧΩ, f. ξω, vehementer cupio ſeu appeto; (2) urgeo, premo, propello & feſtinare cogo; (3) feſtino, propero; & σπέρχομαι, fugor, irâ concitor, iraſcor, ſuccenſeo; σπερχθεὶς, iratus, concitatus aor. 1. paſſ. part. Νῆα κυβερνῆσαι ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι, Od. 283. Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ, Il. 11, 110.

Σπερῶ, *ſeminabo*, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.

Σπὲς, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. per *Paragog.* pro σπὶ, à σπίω, vel σπῶ, *dico*.

Σπέσθαι, præſ. inf. med. verbi poëtici σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. act. v. σπέω.

Σπευδάζω, f. άσω, feſtinare cogo, incito, impello, inſtigo. A σπεύδω.

Σπεύδοι, *feſtinet*, 3. ſing. præſ. opt. act.

Σπεύδοντι, 3. plur. *Dor.* pro σπεύδουσι.

ΣΠΕΥ'ΔΩ, fut. εύσω, ſtudeo, valdè cupio; (2) feſtino, propero; σπεῦσον, feſtina, Gl. Vet. σπεύσατε, maturate, Ph. aor. 1. imperat. Δύο κακὰ σπεύδεις, acceleras, Eur. Ph. 585. Ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, Xen.

Σπεύδωμες, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν.

Σπεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Σπευστέος, α, ον, properandus. A præc. Unde

Σπευστικὸς, ὴ, ὸν, feſtinus, qui properare ſolet.

Σπηλάδιον, ου, τὸ, parva ſpelunca, Dim. à

Σπήλαιον, ου, τὸ, ſpelæum, ſpelunca. A σπέος. Hinc

Σπηλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpeluncæ formam habens, in modum ſpeluncæ factus.

Σπηλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, ſpelunca. Ab eod.

Σπήλωνες, ων, οἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. A σπιλάς.

Σπιδιὸς, idem quod

Σπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amplus, ſpiſſus, longus. A σπίζω.

Σπιδνὸς, η, ον, idem pro σπιδινος. Ab eod.

Σπιδοθεν, *Adv.* eminùs, procul. A Σπιδὴς.

Σπίζα, & σπίζη, ης, ἡ, fringilla, *Angl. a* Chaffinch. A σπιζω.

Σπιζίας, ου, ὁ, fringillarius. A σπίζα.

Σπίζιτος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΣΠΙ'ΖΩ, extendo, expando; (2) pipio, ut aves.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, ſpithamæ ſeu dodrantis longitudinem æquans, dodrantilis. A

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, ſpithama, ſpatium inter pollicem & minimum digitum expanſos; (2) palmus major, dodrans.

Σπιθαμιαῖος, idem quod σπιθαμαῖος.

Σπιθαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Σπιλάδεσσι, dat. pl. *Poet.* pro σπιλάσι, à σπιλὰς, *procella*.

Σπιλαδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſaxoſus. A

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus, maris cautes, glarea, terra glareoſa; (2) procella. Φῶκαι Εἰνάλιαι τίκτουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις, Call. in Delum. 243. A

ΣΠΙ~ΛΟΣ, vel σπίλος, ου, ὁ, macula, labes; (2) vitiligo; (3) idem quod σπιλάς.

Σπιλόω, maculo, labem adſpergo, fœdo; σπιλουσιν, infuſcant, Ph. σπιλωθεὶς, infuſcatus, Ph. aor. 1. part. paſſ. Σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, Jac. 3, 6.

Σπιλωμα, ατος, τὸ, macula & labes adſperſa, nævus; (2) locus ſalebroſus, ſaxum aſperum. A præc.

Σπιλωτὸς, ὴ, ὸν, maculatus. Ab eod.

ΣΠΙΝ'ΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria.

Σπινθάριγγες, item σπιθάριγγες, ſcintillæ. A

Σπίνθεον τὸ, vide σπίνος.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, ſcintilla; σπινθῆρες, ſtricturæ, Gl. V. Hinc

Σπινθηρίζω, f. ίσω, ſcintillo.

Σπινθηροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcintillas emittens. Ex σπινθὴρ, & βάλλω.

Σπινθηρόπομπος, idem. A πέμπω.

Σπίνα, ης, ἡ, fringilla. *Angl. a* Siskin. A σπίζω.

Σπίνος, ου, ὁ, idem & ab eod. Καὶ σπίνος ἠῷ ἀσπίζων, Aratus, 1024.

Σπλάγχνα, vide σπλάγχνον. Unde

Σπλαγχνεύω, f. εύσω, exta in manus ſumo & attrecto; (2) extorum & viſcerum particeps ſum; (3) auguror per exta. Σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῶ, Ariſtoph. Av. 990.

Σπλαγχνίδιον, τὸ, viſcus. A σπλάγχνον.

Σπλαγχνίζω, f. ίσω, ſacrifico; σπλαγχνίζωμαι, ſummâ miſericordiâ & ex animo moveor. Ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, Matt. 9, 36. ἐπ' αὐτοὺς, ib. 14, 14. ἐπ' αὐτοῖς, Marc. 6, 34. του δούλου, Matt. 18, 27. Ab eod.

Σπλαγχνικὸς, ὴ, ὸν, ad viſcera pertinens.

Σπλαγχνὶς, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλαγχνισμὸς, οῦ, ὁ, ſacrificium; (2) viſceratio; (3) miſericordia. A σπλαγχνίζω.

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, viſcus; σπλάγχνα, viſcera, exta, cor, pulmones; (2) *Heb.* affectus maternus, commiſeratio; amor.

Σπλαγχνόπτης, ου, ὁ, qui exta ſeu viſcera torret. Ex ὀπτάω.

Σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, extiſpex, qui exta ſeu viſcera victimæ cæſæ inſpiciens vaticinabatur, Gl. V. haruſpex, ariolus.

Σπλαγχνοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſcerum ſector, qui viſcera victimæ cæſæ cultro aperit. A τέμνω.

Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſcerum vorator; (2) violentus ſpoliator pauperum.

Σπληδὸς, οῦ, ὁ, cinis, Nic. Th. 763.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, ſplen, lien.

Σπληνιάω, ῶ, ſplenis dolorem ſentio, ſplene laboro. A σπλήνιον.

Σπληνικὸς, ὴ, ὸν, lienoſus, ſplenicus. A σπλήν.

Σπλήνιον, τὸ, ſplenis dolor; (2) ſplenium; (3) ap. medicos, panniculus vel linteolum, quo emplaſtra vel alia medicamenta imponuntur locis læſis; (2) ineptæ fœminarum deliciæ, *les mouches*; (3) herba, quæ & τευκριον. A σπλήν. *Ern.*

Σπληνιόδετος, ον, ſpleniatus, ſplenio obvolutus. A δέω.

Σπληνισκὸς, ὁ, Dim. à σπλήνιον; (2.) *Ern.*

Σπληνῖτις, ιδος, ἡ, ſplenica Ab eod.

Σπληνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lienoſus, ſplenicus.

Σπογγάριον, τὸ, Dim. A σπόγγος.

Σπογγεὺς, έως, ὁ, ſpongiarius, qui ſpongias quærit, & ſecat. A σπόγγος.

Σπογγία, ας, ἡ, ſpongia. Ab eod.

Σπογγίζω, f. ίσω, ſpongiâ detergo. Μὴ φροντίσῃς, ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ, Ariſtoph. Θεσμ. 254. Ab eod.

Σπογγοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpongiæ ſimilis. Ex σπόγγος, & εἶδος.

Σπογγοθήρας, ου, ὁ, qui ſpongias venatur. A θήρα.

Σπογγοκολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas ſubit, ut ſpongias petris adnaſcentes avellat & colligat.

Σπογγολογέω, ſpongias colligo, v. gr. micas in menſâ detergendi cauſâ. A λέγω.

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpongia, Ph. peniculus, Gl. V. *Angl.* Sponge, σπόγγοι, tonſillæ, Il. 18, 414.

Σπογγοτήρης, ου, ὁ, obſervator ſpongiarum. Ex τηρέω, vide σπογγοθήρας.

Σποδεύναν, acc. ſing. *Dor.* pro σποδεύνην, à

Σποδεύνης, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, & εὐνή.

Σποδέω, ferventi cinere obruo; (2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere adſpergo; (4) ferio, cædo, percutio, tanquam pulverem excuſſurus; (5) coëo. A σπόδος.

Σποδησιλαύρα, ας, ἡ, meretrix publica. Ex præc. & λαῦρα, *vicus, platea*.

Σποδιὰ, ᾶς, ἡ, cinis, cinerum acervus.

Σποδίζω, f. ίσω, ſub cinere coquo, cinere obrutum aſſo vel torreo; (2) comburo velut in cinere; (3) in cinereum colorem vergo; (4) coeo. Ἡ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως, Ariſtoph. Av. 328. A σποδός.

Σπόδιον, ου, τὸ, cinerula; (2) recrementum metallorum uſtorum. Ab eod.

Σπόδιος, ία, ιον, cinereus. Ab eod.

Σποδίτης, ου, ὁ, ut σποδίτης ἄρτος, panis ſubcineritius, ſub cinere coctus. Ab eod.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viſu cinereus, ſeu cineris ſpeciem gerens. Ex εἶδος.

ΣΠΟΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, cinis. Hinc

Σποδόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo, in nihilum redigo; (2) cinere inſpergo.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, veſtis coriacea. Vox Æol.

Σπολια, ων, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus avelluntur, *Heſ.* Vox Lat. σπόλεια. Voſſ.

Σπόμενοι, nom. plur. præſ. part. med. verbi σπομαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

Σπονδάζομαι, propitium reddo. A σπονδή.

Σπονδιακὸς, ή, όν, ſpondaicus, ex ſpondaicis conſtans. A

Σπονδιακῶς, *Adv.* per ſpondæos.

Σπονδεῖον, ου, τὸ, vas quo vinum libant in ſacrificiis & conviviis. A σπονδή. Unde

Σπονδεῖος, εία, εῖον, qui libationibus adhiberi ſolet; item, *Epith.* Jovis, qui fœderibus præeſt, tanquam vindex & defenſor, σπονδεῖος ϖοῦς, pes ex duabus ſyllabis longis conſtans & in libationibus olim adhiberi ſolitus.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen, libamentum, i. e. vinum, quod libatur; (2) fœdus, induciæ libatione ſancitæ. A σπένδω.

Σπονδήκροτος, ον, libationi ſerviens, v. gr. patera.

Σπονδήσιμος, ον, ad libandum neceſſarius vel utilis. A σπονδή.

Σπονδητης, ου, ὁ, idem quod σπονδεῖος.

Σπονδῆτις, vel σπονδῖτις, ἡ, libatoria, libationi ſerviens.

Σπονδοποιέομαι, οῦμαι, libo ſacrum laticem; (2) fœdus & inducias paciſcor.

Σπονδοφόρος, plur. σπονδοφόροι, feciales, Gl. V, Ph. Ex σπονδη, & φέρω.

Σπονδοφορέω, fecialis munere fungor.

Σπονδύλη, vid. σφονδύλη.

Σπονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, verticillus; item nomen herbæ, quæ & σφονδύλιον, Dim. à

ΣΠΟ´ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, ſpondylus, vertebra ſpinæ dorſi, verticillum; (2) ſculptura vertebrata; (3) verticillus, cui immittitur ima pars fuſi; (4) caput cinaræ.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio, ſatus, ſemen; metaph. genus, proles, ſoboles, fœtus, ſemen genitale. A σπείρω.

Σποράδην, ſparſim, palatim. A σποράς.

Σποράδης, ες, idem quod

Σποραδικὸς, ή, όν, palans, vagans, vagabundus. Ab eod.

Σποράς, άδος, ὁ ϗ ἡ, ſparſus, diſperſus, qui diſſipatus huc illuc vagatur; (2) paſſim graſſans, *de morbis.* A σπείρω.

Σπορεὺς, έως, ὁ, ſator, ſeminator. Ab eod.

Σπορευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A

Σπορεύω, f. εύσω, ſero, ſemino. A σπείρω.

Σπορητὸς, ή, όν, ſatio, ſatus; (2) *Subſt.* tempus ſerendi. A σπόρος. Unde

Σπόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſeminari ſolet; ſativus, ſementitius, Gl. V. σπόριμα, ſationes, ſata, Ph. ſegetes, Gl. V. σπορίμη γῆ, arvum, ſativa terra, Gl. V.

Σπόρος, ου, ὁ, ſatio, ſeminatio, ſemen, ſementis, Ph. A σπείρω.

Σπόρω, gen. ſing. *Dor.* pro σπόρου.

Σποῦ, *ſequere*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Att.* & *Ion.* pro σπέσω, à σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπουδάζω, f. άσω, feſtino, propero; (2) ſtudeo, operam do, affecto, Gl. V. σπουδάζει, curat, Ph. (3) notent tyrones cum præp. ϖερὶ, ſignificare ſtudium pertinens ad utilitatem noſtram, cum ϖρὸς ad alienam; (4) ſeriò ago, loquor; σπουδάζομαι, color, æſtimor; color, diligor; ἐσπουδασμένος, properatus, p. paſſ. part. Περὶ χρήματα σπουδάζειν, Plat. ϖρὸς χρημάτων κλῆσιν, Dem. Πέλας γὰρ ϖᾶν ὅ, τι σπουδάζεται, Eur. Supp. 762. Τὴν Ἀσπασίαν ὑπὸ τοῦ Περικλέους σπουδασθῆναι λέγουσιν, Plut. A

Σπουδαιολογέω, de rebus gravibus loquor; (2) gravi & ſerio ſermone utor. Ex λόγος.

Σπουδαῖος, αια, αῖον, ſtudioſus, ſedulus, induſtrius, officioſus, ſerius, Ph. item bonus, probatus, laudatus. A σπουδή. Hinc

Σπουδαιότατα, *Adv.* accuratiſſimè, magnoperè.

Σπουδαιότερον, feſtinantiùs, properantiùs.

Σπουδαιοτέρως, *Adv.* ſtudioſiùs, diligentiùs.

Σπουδαιότης, ητος, ἡ, idem quod σπουδη.

Σπουδαίως, *Adv.* ſtudioſè, ſedulò, enixè, naviter, ſtrenuè.

Σπουδαρχέω, magiſtratibus gerendis ſtudeo, magiſtratum ambio. A

Σπουδάρχης, ου, ὁ, magiſtratus ambiens, magiſtratui gerendo ſtudens. Ex ἀρχή. Hinc

Σπουδαρχία, ας, ἡ, ambitio. Hinc

Σπουδαρχιάω, ῶ, magiſtratus ambio, *inpr.* malis artibus.

Σπουδαρχίδης, ου, ὁ, idem quod σπουδάρχης, formâ patronymicâ fictum ab Ariſtoph.

Σπουδασμα, ατος, τὸ, res ſtudioſè elaborata, res cui ſtudetur. A σπουδάζω. Unde

Σπουδαϛὴς, οῦ, ὁ, qui alicui ſtudet, fautor.

Σπουδαϛικὸς, ή, όν, diligens, ſtrenuam operam navans; (2) ſeriis gaudens. A præc.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, propriè feſtinatio, deinde ſedulitas, ardor, ſtudium, inſtantia, induſtria, ſolertia, Ph. *item* ſtudium partium, factio, Gl. V. A σπεύδω.

Σπουδῇ, *dat. Adv.* feſtinanter, properè; (2) ſtudioſè, ſummâ diligentiâ, enixè, magno labore; (3) ægrè, vix, ſeriò, Il. 5, 893.

Σπουδογέλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſeriis jocans, qui ſeria jocoſis miſcet.

Σπυραθία, ας, ἡ, caprarum ſtercus, fimus caprinus. A

Σπύραθος, ου, ὁ, vel ἡ, idem; (2) pillula ſive bacca caprini ſtercoris; (3) ſtercus ovillum. Hinc

Σπυραθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis ſtercori caprarum.

Σπυρὰς, άδος, ἡ, pillula ſeu globulus ſtercoris caprini; (2) pillula.

Σπυρίδιον, ου, τὸ, ſportula, corbula, Gl. V. ſportella. Dim. à

ΣΠΥΡΙ´Σ, ίδος, ἡ, ſporta, corbis, fiſcella, calathus vimineus, vas junceum.

Στάγδην, *Adv.* guttatim, ſtillatim, *Aret.* A

Στάγιον, ου, τὸ, nota ſenarii ϛ, R.

Στάγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla, liquor, qui ſtillatur, Ph. liquamen. A ϛάζω.

Σταγονίας, ου, ὁ, ſtillans, ſtillatim manans. A

Σταγων, όνος, ἡ, ſtilla, gutta; (2) ferrum defæcatum. A ϛάζω.

Σταδαῖος, αία, αῖον, ſtans, erectus. A

Στάδην, ſtando, ſtatim. Ab ἵϛημι.

Σταδιαῖος, αία, αῖον, ſtabilis, ſtatarius; (2) ſtadii menſuram æquans. A ϛάδιον.

Σταδίας, ου, ὁ, qui ſtadium currit, qui ſtadio certat. A ϛάδιον.

Σταδιασμὸς, οῦ, ὁ, ſtadiorum dimenſio, dimenſio terræ per ſtadia. Quaſi à ϛαδιάζω.

Σταδιεύς, έος, ὁ, ſtadio certans. A ϛάδιον.

Σταδιοδρομέω, curſu ſeu ſtadio contendo. Οἱ ἐγὼ ϛαδιοδραμοῦμαι ϛέρνον εἰς Ἡρακλέος, Eur. Her. fur. 866. A

Σταδιοδρόμος, ὁ ϗ ἡ, qui ſtadium decurrit.

Στάδιον, ου, τὸ, ſtadium, ſpatium pedum ſex centorum, ſeu paſſ. 125. (2) curriculum, quod ſtadium æquat, Gl. V. ſtadium, curriculum. Ab ἵϛαμαι.

Στάδιος, ία, ιον, ſtabilis, ſtatarius, firmus, benè compactus, longus & rectus, pondere demenſus, appenſus, cum eſt *Epith.* veſtis, talaris non ſuccincta, vid. ϛάτος, quæ & ὀρθοϛάδιος, *Subſt.* ſtadium. Ab eod.

Σταδισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ϛαδιασμός.

ΣΤΑ´ΖΩ, f. ξω, ſtillo, *tranſitivè & neutraliter.* Αἷμα δ᾽ ἐξ ἄκρου ἔϛαζε κρατός, Eur. Med. 1202. Στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ᾽ ἐν βυθοῦ κηκῖον αἷμα, Soph. Phil. 781. Ἀπ ὀμμάτων ἔϛαξα, Eur. Her. fur. 1360. (Θετις) νέκταρ ἐρυθρὸν Στάξε κατὰ ῥινῶν, Il. 19, 39.

Σταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἵϛημι.

Στάθεν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐϛάθησαν.

Σταθερὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis, firmus, conſtans, de die eſt meridianus. Ab ἵϛαμαι, *ſto.* Hinc

Σταθερότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas.

Σταθευτὸς, ή, όν, aduſtus, calefactus. Σταθευτὸς ἡλίου φλογί, Æſchyl. Prom. 22. A

Σταθεύω, toveo, calefacio; (2) torreo, lento igne aſſo. Οὐκ αἶδας εἰ τῆδ᾽ ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι ϛαθεύσω, Ariſtoph. Lyſ. 378. Σταθεύω τὰ Σαρκία, Ariſtot. Ab ἵϛημι.

Σταθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi ἵϛημι.

Σταθηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ϛαθερός. Μεσημβρίας οὔσης ϛαθηρᾶς, Alciphr. 3, 12.

Σταθηρότης, ητος, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia. A præc.

Στᾶθι, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *Dor.* pro ϛῆθι, ab ἵϛημι.

Σταθμάω, ῶ, & uſitatiùs ϛαθμάομαι, ῶμαι, ad amuſſim exigo, pondero, libro, æſtimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco, penſito, expendo, Gl. V. Τούτων δὲ τί, ἔφη, ϛαθμᾷ, ὦ Σωκράτης, ὧν ὅδε λέγει; Plat. Σταθμώμενον μικρῷ λόγῳ τὰ μεγάλα, id. A ϛάθμη.

Σταθμεύμενον, acc. ſing. præſ. med. *Ion.* pro ϛαθμώμενον, à ϛαθμάομαι.

Σταθμεύω, f. εύσω, ſtabulor, ſtativa habeo, diverſor. A ϛαθμός.

Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, perpendiculum, Il. 15, 410. Ab ἵϛημι.

Στάθμησις, εως, ἡ, ponderatio, æquamentum, Gl. V. A ϛαθμάω.

Σταθμητέα, perpendenda, Ph. Ab eod.

Σταθμητὸς, οῦ, ὁ, ad amuſſim exactus.

Σταθμητικὸς, ή, όν, ad librandum pertinens, λέξις ϛαθμητικη, verbum dici ſolitum de librando. Ab eod.

Σταθμίδιον, τὸ, idem quod ϛάθμιον.

Σταθμίζω, f. ίσω, pondero, appendo, perpendo, libro, penſito, trutino, Ph. ϛαθμισθείσας, perpenſas, aor. 1. part. paſſ. A ϛαθμός.

Στάθμιον, ου, τὸ, ſtatera, libra, Ph. libella; (2) pondus; ϛαθμία, pondera, Ph. Dim.

Σταθμιϛὴς, οῦ, ὁ, ponderator, Ph. A ϛαθμίζω.

Σταθμοδότης, ου, ὁ, qui manſiones diſtribuit & cuique adſignat, qui hoſpitia in comitatu principum diſtribuit.

Σταθμονδε, *Adv.* ad caulam. A ϛαθμός.

Σταθμόομαι, οῦμαι, vid. ϛαθμάομαι. Σταθμώμενος τοῖς λεγομένοις, Herodot.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, ſtabulum, caula; (2) ſtatio, manſio, ſtativa, ubi ſubſiſtunt, qui iter faciunt; (3) poſtis; (4) ſtatera, libra, pondus; dicitur & de magnis locorum intervallis. Ex ἵσημι.

Σταθμοῦχος, οῦ, ὁ, qui habet ſtationes, hoſpes, apud quem aliquis diverſari poteſt, Ph. cœnacularius; item ϛαθμοῦχος, libripens, Gl. V. Ex ϛαθμὸς, & ἔχω.

Σταθμώδης, ες, gravis, atque è gravitate ſubſidens. A ϛαθμή.

Σταῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. *per Syncop.* pro ϛαίημεν, ab ἵϛημι.

ΣΤΑΙ˜Σ, vel ϛαὶς, ϛαιτὸς, τὸ, farina triticea aquâ ſubacta; (2) adeps, pinguedo.

Σταίτινος, ίνη, ινον, vel ϛαίτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, confectus ex farinâ triticeâ. A præc.

Σταιτίτης, ου, ὁ, ut ϛαιτίτης ϖλακοῦς, placenta ex farinâ triticeâ. Ab eod.

Σταιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plurimum ϛαιτὸς admixtum habens. Ab eod.

Στακτὴ, ἡ, ſtacte, unguenti ſeu balſami genus.

Στακτικὸς, οῦ, ὁ, idem quod

Στακτὸς, ή, όν, ſtillatus, ſtillatitius, liquidus; (2) colatus; ϛακτὴ, gutta, Gl. V. A ϛάζω.

Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla. A ϛάζω.

Σταλαγμίας, ου, ὁ, de chalcantho ſeu atramento ſutorio. A

Σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, deſtillatio; (2) gutta, ſtilla; metaph. homo parvæ ſtaturæ.

Σταλάζω, fut. άξω, ſtillo. Πλείων δὲ τοῖς ὀροῦσιν ἐϛάλαξ᾽ ἵδρως, Eur. Ph. 1397. A ϛαλάω.

Σταλακτικὸς, ή, όν, ſtillans. A ϛαλάζω.

Σταλακτὶς, ίδος, ἡ, ſtillatitia; (2) genus atramenti ſutorii. Ab eod.

Σταλακτὸς, ή, όν, ſtillans. Ab eod.

Στάλαν, acc. ſing. *Dor.* pro ϛήλην.

Σταλάσσω, vel ττω, f. άξω, ſtillo. A

Σταλάω, ῶ, idem. Οἷον τε ϛαλάον ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ, Aratus, 962. A ϛάζω.

Σταλῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi ϛέλλω.

Σταλίδωμα, τὸ, plaga. A ϛαλίς.

Στάλικες, αἱ, plagæ, amites, Ph. paxilli ſive ſurculæ, quibus attolluntur retia, Plut. Ab ἵϛημι.

Σταλὶς, ίδος, ἡ, idem, *Ern.*

Σταλουργὸς, τάφος, ſepulchrum in quo exſtructa eſt columna. A ϛάλα, pro ϛήλη, & ἔργον.

Σταλτέος, α, ον, contrahendus, mittendus, &c. A ϛέλλω.

Σταλτικὸς, ἡ, ὸν, qui vim habet contrahendi, cui vis ineſt reprimendi vel adſtringendi. Ab eod.

Στάμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ϛῆναι, ab ἵϛημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum, ſtatumen, Od. 5, 252. Ab eod.

Σταμνάριον, ȣ, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus, Dim. à ϛάμνος.

Σταμνίον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Σταμνίσκος, ὁ, urceus, urceolus, Gl. V. A

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

Στὰν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔϛαν, & hoc *Bœot.* pro ἔϛησαν, ab ἵϛημι.

Στὰξ, ϛαγὸς, ἡ, gutta. A ϛάζω.

Στάξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔϛαξαν, à ϛάζω.

Σταξεῦμες, 1. pl. f. 1. ind. *Dor.* & *Æol.* pro ϛάξομεν.

Στάξις, εως, ἡ, ſtillatio ſanguinis è naribus. Ab eod.

Στάξοισιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Æol.* & cum ν, pro ϛάξȣσι, à ϛάζω.

Σταότα, nom. vel acc. plur. n. g. part. perf. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἑϛακότα, ab ἵϛημι.

Στὰς, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Στασάνη, ἡ, pignus, hypotheca, *Heſ.* A ϛάσις.

Στάσῃ, 2. ſing. a. 1. conj. med. *Dor.* pro ϛήσῃ.

Στασιάζω, fut. άσω, ſeditionem excito; (2) factionibus contendo, diſſideo ſeditione; (3) contendo, certo; (4) inſurgo. Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμων ϛασιάζει, Ariſtoph. Eq. 387. 'Εϛασίαζον πρὸς ἀυτȣς περὶ τῶν ὄντων, Luc. A ϛάσις.

Στασιάρχης, & ϛασίαρχος, ȣ, ὁ, princeps, caput, auctor ſeditionis.

Στασιασμὸς, ȣ̃, ὁ, ſeditio, ſeditionis concitatio. A ϛασιάζω. Unde

Στασιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, ſeditioſus, factioſus.

Στασιαϛικὸς, ἡ, ὸν, ad ſeditionem commovendam aptus, ſeditioſus. A præc.

Στασιαϛικῶς, *Adv.* ſeditioſè, factioſè.

Στάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtativus, ſtabilis, firmus; (2) conſtans; (3) quietus, ſedatus; (4) appenſus; (5) de pecuniâ ſub uſurâ ſumtâ vel datâ, quia ϛησάσθαι eſt pro δανείσασθαι; (6) de carmine quod ſine ſaltatione in ſcenâ canitur. A ϛάσις.

Στασίμως, firmè, conſtanter.

Στασιοποιέω, diſcordiam moveo.

Στάσις, εως, ἡ, ſtatus, ſtatio, ipſa actio ſtandi, collocatio, quies, locus, in quo conſiſtitur; (2) ſeditio, factio; (3) ventus vehementior; (4) agger. (Vid. Ern.) Ab ἵϛημι.

Στασιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſeditioſus. A ϛάσις.

Στασίωρος, caula montana, Eur. Cyc. 54.

Στασιωτεία, ἡ, ſtatus ſeditioſus, factio. A

Στασιώτης, ȣ, ὁ, qui factionis alicujus eſt; (2) philoſophus, qui motum negat, Ariſtot. apud Sext. Empiricum. A ϛάσις. Hinc

Στασιωτικὸς, ἡ, ὸν, factioſus, ſeditioſus.

Στασιωτικῶς, *Adv.* ſeditioſè.

Στάσκω, ſto. Ut hinc ſit ϛάσκεν, ſtabat apud Il. 3, 217. imperf. *Ion.* quaſi à ϛάω.

Στάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ϛήσομαι, ab ἵϛημι.

Στάσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ϛήσω.

Στατέον, ſtatuere oportet. Ab eod.

Στάτευσις, εως, ἡ, calefactio, toſtio. A

Στατεύω, foveo, calefacio, torreo, aſſo, & quidem propriè igne lento. Al. ϛαθεύω.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, moneta, ſeu pondus quatuor drachmarum, ſtater aureus erat viginti, ad viginti octo drachmarum. Ab ἵϛημι.

Στατηρίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtaterem valens, qui ſtateris pretio æſtimatur. A præc.

Στατηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis, firmus. Ab ἵϛημι.

Στατίζω, fut. ίσω, ſiſto; (2) *paſſ.* ſto, conſiſto, ſtabulor. 'Ου μὰν ȣ̓δὲ τις ἀμφιπόλων ϛατίζετ' ἀμφὶ πύλας, Eur. Alc. 89. Πρὸς δ' ἕδρας 'Ασιήτιδες δμωαὶ ϛαλίζȣσ', El. 318. Ab eod.

Στατικὸς, ἡ, ὸν, ſiſtendi vim habens. Hinc ἡ ϛατικὴ, ῆς, ſtatice, herba ſiſtendi alvum vim habens; ſed ἡ ϛατικὴ, ſc. ἐπιϛήμη, ſtatica, ſcientia ponderum. Ab eod.

Στατικῶς, cum vi ſiſtendi.

Στατὸς, ἡ, ὸν, qui ſtetit aut ſtat; (2) ſtabilis, conſtans, firmus; (3) cum eſt *Epith.* tunicæ, ſignificat talarem & non ſuccinctam, quæ & ϛαδία dicitur.

Σταυρηδὸν, *Adv.* modo crucis. A ϛαυρός.

Σταυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, crucis formam habens, cruci ſimilis. Ex ϛαυρὸς, & εἶδος.

Σταυροειδῶς, in formam crucis. A præc.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, vallus, palus ligneus acutus & erectus, crux, Il. 24, 453.

Σταυρότυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam.

Σταυρότυπως, *Adv.* in formam crucis.

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis inventio. Ex φαίνομαι.

Σταυροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crucifer. A φέρω.

Σταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallum ſeu palum figo; (2) palo ſeu cruci adfigo, in crucem ago; ἐϛαυρωμένος, crucifixus, p. paſſ. part. Ἵνα ϛαυρώσωσιν ἀυτὸν, Marc. 15, 20. Δὶ ȣ̓ ἐμοὶ κόσμος ἔϛαύρωται, Gal. 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐϛαυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; 1 Cor. 1, 13. A ϛαυρός. Hinc

Σταυρωμα, ατος, τὸ, valli ſeu pali in terram fixi, munimentum ex vallis ſeu palis.

Σταυρώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A

Σταύρωσις, εως, ἡ, palorum ſeu ſtipitum defixio; (2) crucifixio. A ϛαυρόω.

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, vide ϛαυρωτὴρ; ϛαυρωτῆρες, ſpicula. Ab eod.

Σταυρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui vallos ſeu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.

Σταφιδευταῖος, α, ον, qui fit è defruto.

Σταφίδιον, τὸ, Dim. à ϛαφὶς.

Σταφιδίτης, ȣ, ὁ, ut ϛαφιδίτης οἶνος, ſapa, Gl. V. vinum ex uvis paſſis, defrutum. A

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, uva paſſa.

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva; (2) adfectio uvulæ ſeu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita ſupernâ ſui parte tenuis eſt, infernâ autem craſſior & lividus, Ph. ϛαφυλὴ ἀνθρώπȣ, uva, columella. A ϛαφὶς.

Σταφυλάγρα, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, volſella (ſeu forceps) quâ uvula comprehenditur. A præc. & ἄγρα.

Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum ſeu libella fabrilis; (2) funiculus rubricâ illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam, Il. 2, 705. al. διαβήτης, ϛαθμή. Hinc

Σταφυλίζω, ad perpendiculum exigo.

Σταφυλῖνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſtinaca, Plin. l. 19, 327. *Angl.* Parſnip. Ab eod.

Σταφύλινος, uveus, Gl. V. A ϛαφυλή.

Σταφύλιον, τὸ, Dim. à ϛαφυλὴ.

Σταφυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus, Gl. V. uva paſſa. Ab eod.

Σταφυλοβολεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi uvæ calcantur, vel etiam reconduntur. Ex βάλλω.

Σταφυλοβόλιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Σταφυλόδενδρον, τὸ, vitis in modum arboris alta.

Σταφυλοκλοπίδης, ȣ, ὁ, uvarum fur. Ex κλέπτω.

Σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ ſectio. Ex τέμνω.

Σταφυλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uviger, uvas ferens. Ex φέρω.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi, cum humor aqueus è plagâ corneæ illatâ fuit, & ſimul prolabitur tunica uvea, quia exiſtit ſpecies & ſimilitudo acini. A ϛαφυλή.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵϛημι.

Σταχυήλογος, ὁ ϗ ἡ, metens. A λέγω.

Σταχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpicatus, ſpicam ferens. A ϛάχυς.

Σταχυητόμος, ὁ ϗ ἡ, ſecans ſpicas, *Epith.* falcis meſſoriæ. A τέμνω.

Σταχυηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpicas ferens.

Σταχύϊνος, ſpiceus, Gl. V. A ϛάχυς.

Σταχυοβολέω, ſpicas emitto, protrudo ariſtas. A βολέω, pro βάλλω.

Σταχυολογέω, ſpicas lego ſeu colligo.

Σταχυολογία, ας, ἡ, ſpicilegium. A

Σταχυολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſpicas legit ſeu colligit. Ex ϛάχυς, & λέγω.

Σταχυόομαι, ȣ̃μαι, fut. ώσομαι, ſpicor, ſpicas protrudo. A ϛάχυς.

Σταχυοπλόκαμος, ὁ ϗ ἡ, ſpicis, i. e. coronâ ſpiceâ coronata; *Epith.* Cereris.

Σταχυοϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpiceâ coronâ redimitus.

Σταχυοτρόφος, ον, ſpicas alens, *Epith.* Cereris. A τρέφω.

Σταχυοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpicifer, ſpicifera, Gl. V. Ex φέρω.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, Ph. (2) herba quædam.

Σταχυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpicatus, ſpicam ferens. A præc.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, ſevum, ſebum, adeps, axungia; (2) farina aquâ ſubacta addito fermento, fermentum.

Στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis. A ϛέαρ.

Στεάτιον, ȣ, τὸ, aliquantulum ſevi ſeu ſebi; (2) aliquantulum fermenti, Dim. à ϛέαρ.

Στεατέω, in ſebum ſeu ſevum, vel etiam adipem converto; pinguem, obeſum reddo.

Στεατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſebum ſeu ſevum odore vel colore referens, Gl. V. adipatus. Ab eod.

Στέατωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra ſe membranâ concluſam habens; abſceſſus. A ϛεατόω.

Στεγάζω, fut. άσω, tego, operio, occulo. Ὡϛ' ȣ̓τε νυκτὸς ὕπνον, ȣ̓τ' ἐξ ἡμερας ἐμὲ ϛεγάζειν ἡδὺν, Soph. El. 782. A ϛέγω.

Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta ſcriptura, occultè ſeu notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, ſcribendi ratio. A

Στεγανόγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peculiari & aliis non intelligendo modo ſcribens. Ex ϛεγανός, & γράφω.

Στεγανόμιον, ȣ, το, merces, quæ datur pro hoſpitio. A

Στεγανόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caupo, paterfamilias, materfamilias. Ex ϛεγανός, & νέμω.

Στεγανόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, planipes, latipes, palmipes, opp. σχιζόπȣς.

Στεγανὸς, ἡ, ὸν, tectus, opertus; (2) qui ſecreta in pectore clauſa retinet, tacitus; (3) denſus, durus, firmus. Hinc τὰ ϛεγανὰ, ῶν, *tecta.* A ϛέγω.

Στεγανῶς, *Adv.* arctè, ſtrictè, ita, ut nihil effluat, Il. 1, 482. A præc.

Στέγαρχος, ȣ, ὁ, qui tecto ſive domui præeſt, præfectus ædium.

Στεγάρχων, idem.

Στέγασις, εως, ἡ, tignatio, Gl. V.

Στέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum. A ϛεγάζω.

Στεγαϛὴς, ȣ̃, ὁ, tector tignarius, Gl. V.

Στεγαϛὸς, ἡ, ὸν, tectus, opertus. Ab eod.

Στεγαϛρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Στέγαϛρον, ȣ, τὸ, quo tegere aliquid poſſumus, tegmen, tegmentum, integumentum, Ph. ſegeſtrum. A ϛεγάζω.

Στέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ædificium contignatum & tectum, domus; (3) lupanar, vel cella meretricis. A ϛέγω.

Στεγνὸς, ἡ, ὸν, *per Sync.* pro ϛεγανός.

Στεγνότης, ητος, ἡ, adſtrictio. A præc.

Στεγνόω, tego; (2) adſtringo. Πώμασι ϛεγνȣ̃ντες ἀκριβῶς, Gal. Ab eod. Hinc

Στέγνωσις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio.

Στεγνωτικὸς, ἡ, ὸν, adſtringendi ſeu conſtringendi vim habens. Ab eod.

Στέγος, εος, τὸ, idem quod ϛέγη. A

ΣΤΕ'ΓΩ, tego, operio, occulto, contineo, non ſino elabi, ſuſtineo, tolero (ut deſiderium, lætitiam.) Πάντα ϛέγει (ἡ ἀγάπη) 1 Cor. 13, 7.

13, 7. Ὥϛε τὰς ϖλινθȣς ϛέγειν, Ariſtoph. Veſp. 1285.

Στειϐεύς, εως, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A

Στειϐία, ας, ἡ, idem quod ϛιϐεία.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, calco, ſtipo. Ἵνα χορȣ̀ς σειϐȣσι ποδοῖν ἀργαύλȣ κόραι τρίγονοι, Eur. Ion. 497.

Στείλαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐϛείλαντο, à ϛέλλω.

Στειλαιός, ὁ, *Hipp.* idem quod

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris, in quod immittitur lignum, manubrium, capulus, *Ion.* ϛείλειὴ, ῆς, pro ϛελεά.

Στειλειὸν, vel ϛειλεὸν, ȣ̃, τὸ, manubrium, *Ion.* pro ϛελεόν, Od. 5, 236.

Στειναύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, arctæ cervicis.

Στείνομαι, arctor. A ϛεινός.

Στεινομένην, acc. ſing. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro ϛενομένην, à ϛένω.

Στείνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐϛένοντο.

Στεινόπορος, ὁ, ἡ, anguſtum habens tranſitum.

Στεινὸς, anguſtus, *Ion.* pro ϛενός.

Στεῖνος, εος, τὸ, via anguſta; locus anguſtus; (2) anxietas animi. A ϛενός.

Στεινόω, *Ion.* pro ϛενόω. A ϛεινός.

Στεινωπὸς, *Ion.* pro ϛενωπὸς, angiportus.

Στειπτὸς, ἡ, ὸν, calcatus. A ϛείϐω.

Στεῖρα, ας, *Ion.* ϛείρη, ης, ἡ, carina navis. A

Στεῖρος, ȣ, ὁ, ſterilis; ϛεῖρα, ſterilis. A ϛερέω, *privo.* (A ϛάω, ſtans, ſolidus, *Ern.*)

Στειρόω, ῶ, f. ώσω, ſterilem reddo; ϛειρȣ̃μαι, ſterilis ſum; ϛειρȣ̃σθαι, ſterileſcere, Gl. V. A præc.

Στείρωμα, ατος, τὸ, carina, *Heſ.* A ϛειρόω.

Στείρωσις, εως, ἡ, ſterilitas. Ab eod.

Στειφρος, ρὰ, ρον, idem quod ϛιφρός.

Στεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔϛειχε, à

ΣΤΕΙ'ΧΩ, f. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθῆνας ϛεῖχε κόινόφρων πατρὶ, Eur. Ion. 610.

Στείωμεν, 3. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro ϛῶμεν, ab ἵϛημι.

Στελγιδοποιος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ſtrigiles conficit. Ex ϛελγὶς, & ποιέω.

Στελγίζω, ſtrigili rado, deſtringo. A

Στελγὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias ϛελγίς.

Στελγίσμα, ατος, το, ſordes, ſtrigili abraſæ:

Στελγιϛρον, ȣ, το, ſtrigilis. A ϛελγίζω.

Στελεὴ, ῆς, ἡ, idem quod ϛειλειόν.

Στελεον, ȣ̃, το, ϛελεος, ὁ, idem, Ph.

Στελεχητόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, truncos ſecans. Ex ϛελεχος, & τέμνω.

Στελεχιαῖος, α, ον, arboris trunco ſimilis, ut vena magna, quæ in plures ramos dividitur.

Στελεχόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudice fructum ferens.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, το, caudex, truncus, ſtipes. Hinc

Στελεχόω, caudicem emitto.

Στελεχώδης, ὁ, ἡ, idem quod ϛελεχιαῖος.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, arbori innaſcens viſcum.

Στέλλεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ϛέλλειν, à

ΣΤΕ'ΛΛΩ, f. ϛελῶ, p. ἔϛαλκα, mitto; (2) inſtruo, apparo, orno, exorno, compono ut mortuum, amicio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, ſiſto, compeſco; ϛέλλομαι, contendo, Gl. V. (2) timeo, caveo, vito; (3) expeditionem ſuſcipio, navigo, (4) lateo, fallo; (5) minuo verbis. Στέλλειν ἐμπορίαν, Plut. ϛρατὸν, Eur. Στέλλειν χιτῶνι τῷδε, ornare, Soph. Trach. 620. Ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐϛέλλετο, Herodian. Hinc

Στέλμα, ατος, τὸ, corona, *Heſ.* ſertum (niſi melior lectio eſt ϛεμμα, *Ern.*)

Στελμονίαι, ῶν, αἱ, faſciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.

Στελῶ, *mittam,* f. 1. ind. act. verbi ϛέλλω.

Στεμϐάζω, convicior, irrideo, *Heſ.* A

ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumeliâ adficio, injurioſè tracto (2) adſiduè moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, Gl. V. corona; ϛεμματα, ſerta, infulæ, Ph. A ϛέφω. Hinc

Στεμμάτιον, ȣ, τὸ, coronula, Gl. V.

Στεμματόω, ſertis redimio; (2) vittis corono, Eur. Herac. 529.

Στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.

Στεμφυλίτης, ȣ, ὁ, ut ϛεμφυλίτης οἶνος, lora.

Στεμφυλῖτις, ἡ, ex vinaceis facta. A

Στέμφυλον, ȣ, τὸ, vel potius τὰ ϛέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, ſolida uvarum in torculari expreſſarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expreſſarum reliquiæ. A ϛαφίς.

Στέμφω, moveo, pro ϛέμϐω, (2)

Στέναγμα, ατος, τὸ, ſuſpirium, gemitus.

Στεναγμὸς, ȣ̃, ὁ, gemitus. A

Στενάζω, fut. άξω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. Τίς δ' ὁ ϛενάζων οἶκτρον ἐν πύλαις ὅδε; Eur. Supp. 104. A ϛένω.

Στενακτικος, ἡ, ον, gemebundus, lamentabilis.

Στενακτὸς, ἡ, ον, idem act. & paſſ. A ϛενάζω.

Στεναύχην, ὁ ϗ ἡ, tenues cervices habens.

Στεναχεω, ῶ, gemo, ingemiſco. A ϛενάχω.

Στενάχιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἐσενάχιζε, à

Στεναχίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη, Heſ. Θεογ. 858.

Στενάχω, idem; ϛενάχοντο, ſuſpirabant, gemebant, imp. *Ion.* med. pro ἐϛενάχοντο. Πάρα γὰρ ϛενάχειν, ϗ τᾶδ' ἀϋτεῖν, Eur. Phil. 1546. A ϛένω.

Στενόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, *Heſ.* ſeu ϛονόεις, *Ern.* Ab eod.

Στενόεντας, acc. plur. m. g. à ϛενόεις.

Στενοεπιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.

Στενοθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui anguſto eſt pectore.

Στενοκυμων, ὁ ϗ ἡ, ob anguſtias fluctuoſus, *Epith.* freti. A κῦμα.

Στενοκώκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter gemens & lugens; vel lamentum ciens. A κωκύω.

Στενολεσχέω, de rebus male ſubtilibus garrio, de rebus frivolis & nullius momenti diſputo. Περὶ καπνȣ̃ ϛενολεσχεῖν, Ariſtoph. Nub. 319. A

Στενολέσχης, ȣ, ὁ, qui de rebus ſubtilibus garrit; argutator, nugator. Ex ϛενος, & λέσχη.

Στενολεσχία, ας, ἡ, diſputatio de rebus nihili, argutiæ, A præc.

Στενολογέω, idem quod ϛενολεσχέω. A

Στενολόγος, ὁ, idem quod ϛενολεσχης.

Στενόπορθμος, ὁ ϗ ἡ, arctum fretum habens.

Στενοπορθμὶς, ίδος, ἡ, idem, *Epith.* loci, urbis ad fretum ſitæ, &c.

Στενοπορία, ας, ἡ, tranſitûs anguſtia. A

Στενόπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguſtos & arctos meatus habens; (2) anguſtus, arctus.

Στενυπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non latâ eſt facie. Ex ϛενός, & πρόσωπον.

Στένος, εος, το, metus, timor. A

ΣΤΕΝΟ'Σ, ἡ, ον, anguſtus, arctus. Hinc τά ϛενά, ῶν, anguſtiæ, anguſti tranſitus in montibus aut fretis, fauces.

Στενόσημον, ȣ, το, anguſticlavia veſtis, Gl. V. Ex ϛενος, & ϛῆμα.

Στενόϛομος, ὁ, ἡ, os habens anguſtum. A ϛόμα.

Στενότης, ητος, ἡ, anguſtia. A ϛενός.

Στενοϛράχηλος, ον, anguſtum collum habens.

Στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A

Στενόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exilia folia habens.

Στενόφωνος, ὁ, ἡ, exilem ſonum edens. A φωνή.

Στενοχωρέω, ῶ, fut. ήσω, arcto, anguſto, Gl. V. coanguſto, coarcto; ϛενοχωρεῖται, ſuſpirat; Ph. arctatur, angitur. Ἐν παντὶ θλιϐόμενοι, ἀλλ' ȣ̓ ϛενοχωρȣ́μενοι, 2 Cor. 4, 8.

Στενοχωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, anguſtum habens ſpatium, anguſtus. A

Στενόχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Στενοχωρία, ας, ἡ, anguſtum ſpatium, anguſtus locus; (2) angor, ſollicitudo; (3) inopia pecuniæ, &c. Ph. arctatio, anguſtia; ϛενοχωρίαι, anguſtiæ, Gl. V. Ab eod.

Στενόω, arcto, anguſto, coarcto, Gl. V. (2) in anguſtias redigo, *metaphoricè.* Τὰς δὲ διεξόδȣς ἐϛένωται, Herodian. A ϛενὸς.

Στενυγρὸς, ὁ, ἡ, arctus, anguſtus, de anguſtiâ in mari, fluvio, & ſimilibus. Hinc

Στενυγρόω, ῶ, meatus humorum conſtringo & ſicco, coarcto locum, in quo humor eſt.

Στένω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἦ πȣ̃ ϛένȣσι πλήμονες φυγὰς ἐμᾶς; Eur. Ph. 381. Κȣ̓κ ἂν μονωθεὶς ἔϛενον κακοῖς ἐμοῖς, id. Alc. 648. Τήν τε δυϛυχεϛάτην ϛένων ϛρατείαν, id. Supp. 23. A ϛενὸς.

Στένωμα, ατος, τὸ, anguſtus locus, anguſtia. A ϛενόω.

Στενώπαρχος, ȣ, ὁ, curator vicorum. Ex ϛενωπὸς, & ἄρχων, vel ἀρχος.

Στενωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de viâ, vico, loco; angiportus, anguſtiportum; ϛενωπὰ, arcta, Ph. Ex ϛενὸς, & ὢψ, (vel ωπος eſt terminatio, *Ern.*

Στενῶς, *Adv.* arctè, auguſtè, Gl. V.

Στένωσις, εως, ἡ, anguſtia, coarctatio. A ϛενόω.

Στέομεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro ϛῶμεν, ab ἵϛημι.

Στεπτήρια, ων, τὰ, ſerta, quæ ex arborum ramis ſuſpendi ſolebant. A

Στεπτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A

Στεπτὸς, ἡ, ὸν, coronatus, ſerto redimitus. A ϛεφω.

Στέργηθρον, ȣ, τὸ, amoris illecebra; (2) herba quædam, umbilicus Veneris.

Στέργημα, ατος, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorium. A ϛέργω.

Στέργοισαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ϛέργȣσαι.

Στεργοξυνευνος, ὁ ϗ ἡ, amans conjugem, ſeu appetens conjugium alicujus. A σύνευνος.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, f. ξω, naturali quadam caritate complector, amo, Æſch. Pr. 11. (2) adquieſco, ſum contentus. Στέργει γὰρ ȣ̓δεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν, Soph. An. 283. Στέργειν τοῖς ἤδη συμϐεϐηκόσι, Iſocr.

Στέργωσι, 3. plur. præſ. conj. act.

Στερέμνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolidus, durus, firmus. A ϛερεός.

Στερέμνιως, ſolidè, firmè.

Στερεογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, firmæ ſententiæ, obfirmati animi. Ex ϛερεός, & γνώμη.

Στερεοκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duro corde eſt. A καρδια.

Στερεομετρεῖν, ſolida metiri. A

Στερεομέτρης, ȣ, ὁ, qui ſolida metitur, ſtereometra. A μετρέω. Hinc

Στερεομετρία, ας, ἡ, ſolidorum dimenſio.

Στερεοποιέω, conſolido, validum reddo.

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, εὰ, εον, ſolidus, validus, firmus. Gl. V. rigidus, durus, ſterilis ob duritiem. Hinc τὸ ϛερεον, idem quod

Στερεότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A præc.

Στερεοσαρκὸς, ὁ ϗ ἡ, compactam carnem habens. A σάρξ.

Στερέοφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, durâ & rigidâ mente præditus, crudelis, immitis. A φρήν.

Στερεόω, ῶ, f. ώσω, ſolido, firmo, firmum ſolidumque reddo. Τȣ̃τον, ὃν θεωρεῖτε, ϗ οἴδατε, ἐϛερέωσε τὸ ὄνομα ἀυτȣ̃, Act. 3, 16. Ἐϛερεώθησαν ἀυτȣ̃ αἱ βάσεις, ϗ τὰ σφυρὰ, ib. ver. 7. A ϛερεός.

Στερέσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ϛερῆσαι, à

ΣΤΕΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, privo, orbo; ἐϛερήθη, caruit, Ph. aor. 1. paſſ. ἐϛέρηνται, 3. plur. p. paſſ. carent, Ph. ἐϛερημένος, carens, Gl. V. part. ϛερηθεὶς, privatus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Διπλῶν τέκνων μ' ἐϛέρησε Φοῖϐος, Eur. Andr. 1212.

Στερέωμα, τὸ, firmamentum, ſtatumen, robur, Ph. columen, Gl. V. A ϛερεόω.

Στερεως, *Adv.* ſolidè, firmiter, conſtanter.

Στερέωσις, εως, ἡ, ſolidatio, firmatio. A ϛερεόω.

Στερηθεῖσαν, acc. ſing. aor. 1. f. g. paſſ. v. ϛερέω.

Στερήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Στερησις, εως, ἡ, privatio, Ph. fraus, orbitas;

in *Philoſ.* cum quid de re aliquâ negatur. A στερέω.

Στερητικὸς, ή, ον, privativus. Gl. V. fraudulentus. Ab eod.

Στερητικῶς, privativè.

Στερθέμεν, aor. 1. inf. paſſ. *per Syncop.* & *Ion.* pro στερηθηναι, à στερέω.

Στερίζω, ισκω, pro στερέω. Νῦν δέ σ᾽ ὁ γραμματικός, ϗ ϖοδὸς ἐστέρισεν, Epigr. Ἔιτα τῶδε νῦν στερίσκομαι. Eur. Supp. 1090. Στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐπιθυμῖας, Xen.

Στεριφόπεπλος, parvus peplus, *Suid.* Propriè, qui rigidum & vilem peplum geſtat.

Στεριφοποιέω, ῶ, ſolido, firmo, duro.

Στέριφος, ίφη, ιφον, ſterilis, infœcundus; (2) ſolidus, firmus.

Στερίφωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger. Quaſi à στεριφόω.

Στερκτικὸς, ή, ὸν, amans, qui facilè re aliquâ acquieſcit. A στέργω.

Στερκτὸς, η, τὸ, amabilis. Ab eod.

Στερνίδιον, τὸ, pectuſculum, Gl. V. A στέρνον.

Στέρνιξ, ικος, ο, medulla, *Heſ.* A στέρνον.

Στερνίτης, ου, ὁ, pectoralis. Ab eod.

Στερνῖτις, ιδος, ἡ, idem. A στερνίτης.

Στερνοκοπέομαι, plango pectus. A κόπτω.

Στερνομαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui dæmonem in præcordiis habens reſponſa dat & factum prædicit. Ex στέρνον, & μάντις.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, pectus.

Στερνοσωματος, ον, *vox inepta comica, vel dythyrambica*, pro capax. apud Athen.

Στερνοτυπέομαι, pectus ferio, tundo, plango. A

Στερνοτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pectora tundens. Ex στέρνον, & τύπτω. Hinc

Στερνοτύπτης, ου, ὁ, idem.

Στερνοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris.

Στερνοῦχος, ου, ὁ, ϗ ἡ, pectore ſuo continens, cavus. Epith. terræ. Ex στέρνον, & ἔχω.

Στερνόφθαλμος, ὁ, ἡ, oculum in pectore habens.

Στερνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pectoroſus, Gl. V. A στέρνον.

Στέρξαι, a. 1. inf. act. v. στέργω.

Στέρξις, εως, ἡ, amor ſincerus; (2) animus præſentibus contentus. A στέργω.

Στέρομαι, privor. Στέρομαι δ᾽ οἴκων, στέρομαι παίδων, Eur. Ion. 902. A στερέω.

Στεροπη, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor; (2) fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στεροπηγέρετα, voc. ſing. à

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ qui fulgur ſuſcitat, ſeu congregat. Il. 6, 298. Ex στεροπὴ, & ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Στέροψ, οπος, ἡ, fulgor, vel fulgur.

Στεῤῥοβαρὴς, ὲς, & στερεοβαρης, gravis.

Στεῤῥοβόας, ὁ, magnâ voce præditus, clamoſus. A βοά.

Στεῤῥόγυιος, ὁ ϗ ἡ, validus. A γυῖον.

Στεῤῥοποιέω, ſolidum facio, ſolido, firmo.

Στεῤῥὸς, ρὰ, ρὸν, pro στερεός.

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, pro στερεότης.

Στεῤῥόω, pro στερεόω.

Στεῤῥῶς, *Adv.* vid. στερεῶς, στεῤῥόταλα, vehementiſſimè, *Suicer.*

Στέρφος, ου, τὸ, corium, pellis, *Dor.* στρέφος.

Στέρφινος, η, ον, coriaceus. A præc.

Στερφνιον, durum, *Heſ.*

Στερφόω, pelle tego. A στέρφος. Hinc

Στέρφωσις, ἡ, cum res pelle contegitur.

Στερφωτὴρ, ῆρος, ὁ, pellibus tectus, inſtructus. Ibycus, ap. Sch. Apoll.

Στερχθέντα, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. στέργω.

Στεύομαι, promitto, firmo. Στεῦται, (*per Sync.* pro. στεύεται) γάρ τι ἔπος ἐρέειν, Il. 3. 83. Στεῦτο (ἐστεύετο) γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, ib. 2, 597. Conf. Æſch. Pr. 49.

Στεῦτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐστεύετο, à στεύομαι.

Στεῦται, 3. ſing. *per Sync.* pro στεύεται.

Στεφάνη, ἡ, cujuſque rei faſtigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit; unde *inpr.* corona, ſertum, faſcia. A στέφω.

Στεφανηδὸν, *Adv.* in modum coronæ, circumcirca, in orbem. A præc.

Στεφανηπλοκέω, coronam necto ſeu plico. A

Στεφανηπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nectit coronas, coronarius. Ex στεφάνη, & ϖλέκω.

Στεφανηφορέω, coronam gero, coronatus ſum.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, coronæ geſtatio. Ph. ſupplicatio. A

Στεφανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronam geſtans, coronatus, Gl. V. Ex στεφάνη, & φέρω.

Στεφανιαῖος, αία, αῖον, coronarius. A στεφάνη. Unde

Στεφανίζω, corono, a. 1. ἐστεφάνιξα, *Dor.* apud Ariſtoph. Eq. 1221. pro ἐστεφάνισα.

Στεφανικὸς, ὴ, ὸν, coronarius.

Στεφάνιον, ου, τὸ, corolla, parva corona. Dim.

Στεφανίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod. Unde

Στεφανίτης, ου, ὁ, coronarius, coronatus; στεφανίτης, ἀγὼν, certamen, in quo corona victori datur; Plut. in Lycurg. cap. 22.

Στεφανῖτις, ιδος, ἡ, coronaria. A præc.

Στεφανοπλοκέω, ῶ, idem quod στεφανηπλοκέω.

Στεφανοπλοκία, ſertorum confectio. A

Στεφανοπλόκος, Ph. idem quod στεφανηπλόκος.

Στεφανοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui coronas conficit. Ex στέφανος, & ϖοιέω.

Στεφανοπώλης, ου, ὁ, venditor coronarum.

Στεφανόπωλις, ιδος, ἡ, quæ coronas vendit.

Στέφανος, ου, ὁ, corona, corolla, ſertum. *Met.* ornamentum, decus, honos. A στέφω.

Στεφανοῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. pro στεφανόονται, à στεφανόω.

Στεφανοφορέω, ῶ, idem quod στεφανηφορέω.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem quod στεφανηφορία.

Στεφανόω, corono, coronâ cingo, circumdo, cingo; (2) honoro, orno, decoro; ἐστεφανωμένος, redimitus, Ph. p. part. paſſ. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε, σοφίας ἕνεκα, στεφανοῦσι ϗ τιμῶσιν οἱ ϖάντες λεῶ, Ariſtoph. Av. 1280. Κισσῷ στεφανωθεὶς, Eur. Bac. 81. Στεφανωσάμενος (poſtquam ſe ipſe coronaverat) ϗ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐθυθύτει. Æſchin. A στέφανος.

Στεφανώδης, ες, coronarius, coronis aptus.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum; στεφανώματα, ſerta, Gl. V. Hinc

Στεφανωματικὸς, ὴ, ον, vide στεφανώδης.

Στεφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στεφανόω.

Στεφανωτικὸς, ὴ, ὸν, coronarius. Ab eod.

Στεφανωτρὶς, ιδος, ἡ, coronaria.

Στεφηπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronas texens, ſerta nectens. Ex στέφος, & ϖλέκω.

Στεφηφορέω, coronam geſto. A στέφος, & φέρω.

Στέφον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστεφον.

Στέφος, εος, τὸ, corona, corolla, ſertum. A

ΣΤΕ'ΦΩ, f. ψω, corono, redimio; (2) orno; (3) cingo; circumdo, circumfundo, tego; (4) impleo, repleo, de poculis; στέφομαι, redimior, Gl. V. ἐστεμμένος, redimitus, Ph. comptus, Gl. V. Σὲ δ᾽ ἐπὶ κάρα στέψουσι καλλικόμαν, Eur. Iph. in Au. 1105. Στέφεται καλοῖς, ἰούλοις, Anac. 5, 10.

Στέψας, a. 1. part. act. verbi στέφω. Hinc

Στέψις, εως, ἡ, coronatio.

Στέωμεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι pro στάω.

Στῆ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη.

Στῇ, *ſteterit*, 3. ſing. ejuſd. temp. conj.

Στηδην, *Adv.* ſpondere, qu. dic. appenſim. Nic. Al. 327. Ab ἵστημι.

Στήῃ, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro στέῃ, & hoc *Ion.* pro στῇ, ab. ἵστημι.

Στήθεσσι, dat. plur. *Poet.* pro στήθεσι, à στῆθος.

Στήθεσφιν, dat. *per Paragogen*, pro στήθεσι.

Στηθήνιον, ου, τὸ, medium pectoris, quaſi pectuſculum. *Poll.* (meliùs στηθύνιον, *Ern.*)

Στῆθι, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. v. ἵστημι.

Στηθιαῖος, α, ον, pectoralis. A στῆθος.

Στηθίδιον, ου, τὸ, pectuſculum. Dim. à στῆθος. Unde

Στηθικὸς, ὴ, ὸν, pectoralis, qui pectoris eſt.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, faſcia pectoralis. A

Στηθόδεσμον, ου, τὸ, pectorale, faſcia, Gl. V.

Στηθόδεσμος, στηθόδεσμοι, faſciæ pectorales, Gl. V.

ΣΤΗ͂ΘΟΣ, εος, τὸ, pectus, τά στήθη, aggeres arenæ, vel ſaxa in mari latentia, *Ern.*

Στηθύνιον, ου, τὸ, pectuſculum. Dim.

Στήκω, firmiter ſto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 Cor. 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἑστήκω.

ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, cippus, *inpr.* in ſepulchro, columna, titulus (ſc. inſcriptus lapidi) Gl. V. *item* fœdus (ſc. inſcriptum ſtelæ) ap. Polyb. Ap. Joſ. de tribunali dicitur, & *Sept.* loca excelſa στήλας vertunt. *Ern.*

Στηλίδιον, ου, τὸ, cippus parvus, columella; στηλίδια, termini, limites, *Heſ.* Dim. A

Στηλὶς, ίδος, ἡ, idem. A στήλη.

Στηλίτευσις, εως, ἡ, inſcriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, quâ quaſi in cippo ejus facinora notamus; (3) proſcriptio.

Στηλιτευτικὸς, ὴ, ὸν, invectivus. A

Στηλιτεύω, in cippo inſcribo, memoriæ prodo; (2) faſcinora alicujus noto & omnibus manifeſto. Ἐστηλίτευσας τὴν εὐεργεσίαν, Greg. (3) proſcribo. A

Στηλίτης, ου, ὁ, in cippum inſcriptus; (2) ob crimina infamiæ cauſſa proſcriptus; (3) columnaris, ad columnam pertinens; (4) in columnâ degens, ſedens. A στήλη.

Στηλογραφέω, in columnâ inſcribo; (2) proſcribo. Ex στήλη, & γράφω.

Στηλογραφία, ας, ἡ, inſcriptio columnæ, tituli inſcriptio, Gl. V. Ex γραφή.

Στηλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cippo vel columnæ ſimilis. Ex εἶδος.

Στηλοκοπέω, ῶ, ſtatuas mutilo. *Item* cippo incido; ἐστηλοκοπημένος, p. paſſ. part. A κόπτω.

Στηλόω, cippum erigo; (2) erigo & ſtabilio ut cippum, ſtatuo, pono, στηλοῦμαι, adfigor alicui rei, immotus ſto ſeu cippus; (2) ſto. A στήλη.

Στῆμα, ατος, τὸ, ſtamen, *inpr.* in herbis. Ab ἵστημι.

Στήμνιος, per ſync. pro στημόνιος.

Στημονητικὸς, ὴ, ὸν, ſtaminis nendi peritus; *fœm.* ars nendi ſtamen, ei opponitur κροκονητική. A στήμων.

Στημονία, ῶν, τὰ, cincinni tenues, ſtaminibus ſimiles, cincinni prolixi & teneri.

Στημονίζομαι, f. ίσομαι, ſtamen duco ſeu tendo; (2) ordior. A στήμων.

Στημονικὸς, ὴ, ὸν, quaſi ſtaminarius, ſtamina nens. Ab eod.

Στημόνιον, ου, τὸ, ſtamen. Ab eod.

Στημόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* veſtis; multum, denſum ſtamen habens.

Στημονοφυὴς, ὲς, aptus ſtamini, habens firmitatem aptam ſtamini. A φύω.

Στημονώδης, ὁ, ἡ, idem quod στημόνιος.

Στημοῤῥαγέω, per ſtamen rumpo, veſtem diſcindo. A ῥήγνυμι.

Στήμων, ονος, ὁ, ſtamen. Ab ἵσταμαι, *ſto.*

Στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΗΝΙ'Α, ας, ἡ, feſtum Athenis, quo ſe mutuis ſcommatibus proſcindebant, *Heſ.*

ΣΤΗ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, pectus, R. A στῆναι, *firmum ſtare*, quod eſt ab ἵστημι.

Στηνιόω, στηνιῶσαι, conviciis inceſſere, *Heſ.* A στηνία.

Στῆρ, idem quod στέαρ.

Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum, Gl. V. firmamentum, columna, furca.

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio ſtabiliendi ſeu fulciendi; (2) firmitas; (3) dicitur & de planetis, cum conſiſtunt, conſiſtionem Gellius vocat. *Ern.*

Στήριγξ, ιγγος, ὁ, fulcrum; (2) furca, quâ currus ſuſtinetur. A

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, f. ίξω, ſtatuo, firmiter figo, ſtabilio, firmo, fulcio; (2) ſtabilio, confirmo, probo; στηρίζω, & στηρίζομαι, ſto, conſiſto, firmo pedem, incumbo; ἐστήρικται, fixus eſt, firmatus eſt, p. part. paſſ. 3. ſing. Στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, Jac. 5, 8. Αὐτὸς τὸ ϖρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ ϖορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, Luc. 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, 16, 26. στηριχθῆναι, Rom. 1, 11.

Στήριξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἐστήριξε.

Στῆς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. ἵϛημι.

Στῆσαι, *ſtatuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Στήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐϛήσαντο.

Στήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Στῆσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔϛησε.

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Στήσιος, ȣ, ὁ, ſtator, *Epith.* Jovis. Ab ἵϛημι.

Στησίχορος, ὁ, nomen Poëtæ Lyrici; (2) jactus talorum octonarium denotans, ſic dictus quòd monumentum Steſichori octangulare eſſet.

Στήσομεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. ἵϛημι.

Στῆτε, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Στήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐϛήτην.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel ϛῆτα, ἡ, fœmina, mulier.

Στητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſevoſus; pro ϛεατώδης.

Στήωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro ϛέωσι, & hoc *Ion.* pro ϛῶσι, ab ἵϛημι.

ΣΤΙ'Α, ας, ἡ, lapillus, calculus, ſeu ϛεία.

Στιάζω, lapides jacio. A ϛία.

Στιϐάδιον, ȣ, τὸ, torulus ex herbâ, ſeu gramine & frondibus, ſtibadium. A ϛιϐάς.

Στιϐαδοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, in toro, ſtramento, ſeu frondibus humi ſtratis cubo, in ſtibadio cubo. Ex ϛιϐὰς, & κοίτη.

Στιϐαδοποιέω, ῶ, f. ήσω, lectiſternium ex gramine, frondibus, vel ſimilibus conficio.

Στιϐάζω, calco, tero. Item exponitur, fugio, declino. A σειϐω. Unde

Στιϐαρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, craſſus, firmus; ponderoſus, gravis, Il. 5, 400. Τί δὲ ϛιϐαρώτερον, ἦρκος: Call. in Del. 24.

Στιϐαρῶς, *Adv.* denſè, firmiter.

Στιϐὰς, άδος, ἡ, ſtratum, torus è frondibus, gramine, herbis. Gl. V. ſtramentum; (2) frons in toris adhiberi ſolita. A ϛείϐω.

Στιϐεία, ας, ἡ, ingreſſus, quo terra calcatur & pedibus territur; (2) veſtigatio. A

Στιϐεὺς, έως, ὁ, qui viam calcat ſeu terit, viator; (2) fullo. A σιϐεύω.

Στιϐευτὴς, ȣ, ὁ, idem. Gl. V. veſtigator. A

Στιϐεύω, calco, obeo; (2) feras per campos ſaltuſque inveſtigo, & *tropicè* quæro, exquiro.

Στιϐευόμενος τόπος, Plut. Στιϐεύειν τὸ μέλλον, id. A ϛείϐω.

Στιϐέω, ῶ, idem. Πᾶν ἐϛίϐηται ϖλευρὸν ἕσπερον νεῶν, Soph. Aj. 883. Ab eod.

Στίϐη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus & condenſatus, pruina, Od. 5, 467. Call. Ep. Στίϐῃ ϗ νιφετῷ κεχρημένος. Al. κεχαρημένος. Ab eod.

Στιϐήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus. A ϛίϐη.

ΣΤΙ'ΒΙ, fucus, pigmentum, ſtibi, ſtibium.

Στιϐία, ας, ἡ, via, ſemita. A ϛίϐος.

Στιϐιάω, ῶ, rigeo, frigeo. A ϛίϐη.

Στιϐίζομαι, ſtibio faciem fuco. A ϛίϐι.

Στίϐος, ȣ, ὁ, iter tritum, trames; veſtigium.

Στιϐὺς, ύος, ὁ, fullo. A ϛείϐω.

Στιγεὺς, έως, ὁ, ſubula, vel omne id, quo pungimus, Suid. A ϛίζω.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, nota aut ſignum inuſtum, aut impreſſum alicui, macula ſeu nota, quâ aliquid diſtinctum ac veluti punctis variatum eſt. Ab eod.

Στιγμαῖος, αία, αῖον, qui unius puncti eſt, punctum magnitudine æquans. A ϛιγμή.

Στιγματηφορέω, ſtigmata inuſta habeo, notis compunctus ſum. Ex ϛίγμα, & φέρω.

Στιγματίας, ȣ, ὁ, ſtigmate notatus, notis compunctus, *impr.* de ſervis improbis. A ϛίγμα.

Στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis inuſtis ſigno, ſtigmata inuro. Ab eod.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum; (2) ſpatium anguſtiſſimum, momentum; (3) dicitur & de aliis rebus valdè parvis, de veſtigiis rei leniter impreſſis. A ϛίζω.

Στιγὼν, ῶνος, ὁ, punctis notatus, obſignatus, *Euſt.* Ab eod.

ΣΤΙ'ΖΩ, f. ίξω, pungo, notis compungo, ſtigmata inuro, inuſtis notis ſigno; (2) interpungo, notis diſtinguo; (3) cædo. *Metaph.* infamo; ἐϛιγμένος, notis compunctus, p. paſſ. part. Ἔϛιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας, Plut. Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα ϛιζόμενος βακτηρίᾳ Ariſt. Veſp. 1286.

Στικτέον, *Adv. poſ.* diſtinguendum eſt punctis.

Στικτὸς, ὴ, ὸν, punctus, variis notis compunctus ſeu diſtinctus. Ab eod.

Στιλϐηδὸν, *Adv.* nitidè, ſplendidè. A ϛίλϐη.

Στιλϐηδὼν, όνος, ὁ, nitor, ſplendor. A

Στίλϐη, ης, ἡ, idem. A ϛίλϐω.

Στιλϐοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex ϛίλϐη.

Στιλϐὸς, ὴ, ὸν, lucidus, fulgidus. Gl. V. ſplendidus. Ab eod. Hinc

Στιλϐότης, ητος, ἡ, ſplendor.

Στιλϐόω, ῶ, nitidum reddo, ſplendorem concilio, coloro. Ab eod.

ΣΤΙ'ΛΒΩ, f. ψω, ſplendeo, luceo, fulgeo. Il. 3, 392. Στίλϐων νῶτον ϖτερύγοιν χρυσαῖν, Ariſtoph. Av. 703.

Στίλϐωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid nitidum & ſplendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipſe ſplendor. A ϛιλϐόω.

Στίλϐων, nitens, micans. Nomen planetæ, ſtella Mercurii, vel Veneris. A ϛίλϐω.

Στίλϐωσις, εως, ἡ, politio, quâ aliquid nitidum ac ſplendidum redditur; (2) ſplendor, nitor. Ab eod.

Στιλϐωτὴς, ȣ, ὁ, colorator, Ph. A ϛιλϐέω.

Στιλϐωτρὸν, ȣ, τὸ, idem quod ϛίλϐωμα.

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quaſi punctum.

Στιλπνὸς, ὴ, ὸν, lucens, fulgens, fulgidus, Gl. V. A ϛίλϐω. Hinc

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

Στίλψις, εως, ἡ, ſplendor. A ϛίλϐω.

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, ſtibium, dicitur etiam ϛίμι, ϛίμις, & ϛίμμις, ἡ. Hinc

Στιμμίζομαι, f. ίσομαι, ſtibio ſupercilia fuco, ſtibio ad pigmentum oculorum utor.

Στίμμισμα, τὸ, pigmentum. A præc.

Στίξ, χὸς, ἡ, ordo; (2) verſus; (3) agmen; ϛίχες, ordines. A ϛείχω.

Στίξις, εως, ἡ, compunctio, notarum inuſtio. A ϛίζω.

Στίον, ȣ, τὸ, idem quod ϛία.

Στιπτὸς, ὴ, ὸν, calcatus; (2) denſus, ſolidus.

Στίφος, εος, τὸ, turba, caterva, *impr.* bellicum agmen, globus militum. Οἰκετῶν ϛίφος, Alciphr. 3, 10. A ϛείϐω.

Στιφράω, denſo, ſolido. A

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compreſſus. A ϛείφω.

Στιφρότης, ητος, ἡ, denſitas, ſoliditas. A præc.

Στιχαδικὸν, ὄξος, acetum è ſtœchade.

Στιχαδίτης, οἶνος, vinum è ſtœchade confectum. A ϛιχάς.

Στιχαοιδὸς, ȣ, ὁ, poëta, rhapſodus. Ex ϛίξ, & ἀοιδός.

Στιχάριον, ȣ, τὸ, tunica, veſtis epiſcoporum undulata; (2) liber ritualis, liturgicus Eccleſ. Gr.

Στιχὰς, άδος, ἡ, ſeries; (2) herbæ nomen, ſtœchas, quæ eſt potiùs ϛοιχάς.

Στίχας, *ordines*, acc. plur. à ϛὶξ, *ordo*.

Στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐϛιχόωντο, ordine incedebant, imperf. *Ion.* pro ἐϛιχῶντο, ἐϛιχάοντο. Il. 2, 92. A ϛείχω.

Στίχη, ης, ἡ, idem quod ϛίξ.

Στιχηδὸν, in modum verſuum; (2) catervatim; (3) ordine. A ϛίχος, vel ϛίχη.

Στιχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, per verſus ſcriptus.

Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Στιχηρῶς, per verſus.

Στιχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ϛίζω.

Στιχίδιον, ȣ, τὸ, verſiculus, Dim. à ϛίχος.

Στιχίζω, f. ίσω, ordine diſpono; (2) carmina ſcribo. Ab eod. Unde

Στίχινος, η, ον, per verſus deſcriptus.

Στιχιϛὴς, ȣ, ὁ, verſuum ſcriptor, poëta. A ϛιχίζω.

Στιχολογέω, verſus recito. A λέγω.

Στιχολογία, ἡ, recitatio verſuum. Ex iiſd.

Στιχομυθέω, alternis verſibus reſpondeo, ut in comœdiâ vel tragœdiâ. Ex μῦθος.

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio ſeu collocutio, quæ fit alternis verſibus apud poëtas. Ex iiſd.

Στιχοποιΐα, ας, ἡ, verſificatio. A

Στιχοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facit verſus. Ex ſeq. & ϖοιέω.

Στιχὸς, ȣ, ὁ, ordo; (2) verſus; (3) linea libri vel ſcripti, vel periodus & ejus membra; (4) ordo arborum & vitium, antes; (5) ſeries militum.

Στιχȣργέω, verſus facio. Ex ἔργον.

Στιχȣ́ργημα, τὸ, carmen. A præc.

Στιχȣργία, ἡ, verſuum ſcriptio. A

Στιχȣργὸς, ὁ, poëta.

Στιχῳδὸς, ȣ, ὁ, rhapſodus, verſuum recitator.

Στιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, durus, aſper. A ϛία.

Στλεγγίδιον, ȣ, τὸ, ſtrigilecula, Gl. V. A ϛλεγγίς.

Στλεγγιδοποιὸς, ȣ, ὁ, qui ſtrigiles conficit. Ex ϛλεγγὶς, & ϖοιέω.

Στλεγγίζω, f. ίσω, abrado ſtrigili, rado; ἐϛλεγγισμένος, ſtrigili depexus, p. paſſ. part. A

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſtrigilis; (2) laminula aurea; tænia, ornamentum capitis.

Στλέγγισμα, ατος, τὸ, ſordes, quæ ſtrigili auferuntur, ſtrigmentum. A ϛλεγγίζω.

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, porticus; ϛοαὶ, etiam loca, in quibus frumentum reconditur.

Στοϐάζω, convicior, obtrecto, R. A ϛόϐος.

Στόϐασμα, τὸ, convicium. A præc.

Στόϐος, ȣ, ὁ, idem, pro ϛόμϐος.

Στοιϐαδεύομαι, in toro repono, torum ſterno. A ϛοιϐάς.

Στοιϐάζω, f. άσω, ſtipo, compono, ſtruo, coacervo. Σὺ δὲ ϖαραλαμϐανων ϛοιϐαζε, Luc. A ϛοιϐή.

Στοιϐὰς, άδος, ἡ, frons; (2) virgulta loco lecti ſeu tori ſtrata. A ϛείϐω.

Στοιϐασία, ας, ἡ, ſtructio. A ϛοιϐάζω.

Στοιϐάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtipabilis, Gl. V.

Στοιϐαϛὴς, ȣ, ὁ, ſtipator, Gl. V. Ab eod.

Στοιϐὴ, ῆς, vel ϛοίϐη, ης, ἡ, herba, quâ in exſtruendis ſtibadiis utebantur veteres; (2) acervus, conſtructio, exſtructio, Gl. V. ſtipatio, ſtramentum; Plut. (3) res exigua, velut lapillus, quæ ad explendum aliquid adhibetur, verbum inane explendi versûs cauſâ inculcatum. A ϛείϐω.

Στοΐδιον, τὸ, parva porticus. A ϛοά.

Στοιχάριον, ȣ, τὸ, parvus ordo. Dim. à ϛοῖχος.

Στοιχὰς, άδος, ἡ, ordine poſita; (2) herba ſtœchas. Ab eod.

Στοιχειακὸς, ὴ, ὸν, elementarius, qui per elementa fit; vel ſcribitur. A ϛοιχεῖον.

Στοιχειακῶς, *Adv.* per elementa.

Στοιχεῖον, ȣ, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, rudimentum; (2) umbra ſolarii, ϛοιχεία, de mente literæ alphabeticæ, in N. T. de lege ceremoniali; *item* de partibus mundi, aſtris, &c. A ϛοῖχος.

Στοιχειόω, rudimenta artis trado. A ϛοιχεῖον.

Στοιχειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, elementarius; (2) ſimplex. Ab eod.

Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A ϛοιχειόω. Hinc

Στοιχειωματικὸς, ὴ, ὸν, elementarius.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, elementorum & primorum rudimentorum traditio. Ab eod.

Στοιχειωτὴς, ȣ, ὁ, qui elementa tradit. Ab eod.

Στοιχειωτικὸς, ὴ, ὸν, elementarius, A præc.

Στοιχέω, in verſus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo; in N. T. ſequor aliquid, mente, factis; ſic & Polyb. (4) μία ϛοιχεῖν, unâ uxore contentum eſſe. Εἰ ζῶμεν ϖνεύματι, ϖνεύματι ϗ ϛοιχῶμεν, Gal 5, 25. τῷ κανόνι, ib. 6, 16. A ϛοῖχος.

Στοιχηγορέω, ῶ, ordine narro, ordine recenſeo. Ex ϛοῖχος, & ἀγορέω.

Στοιχηδὸν, *Adv.* ordine, ordinatim. A ϛοῖχος.

Στοίχημα, pro ἆθλον. Sch. Theoc. à ϛοιχεῖν, quod Græci recentiores & I. C. dixere pro paciſci, *item* (2) pignus.

Στοιχίζω, f. ίσω, indagine cingo; (2) ordine diſpono, præſcribo. Στοιχίζειν ὑψηλὰ, Xen. Ab eod.

Στοιχισμὸς, οῦ, ὁ, quum indagine cinguntur ſilvæ, expanſio plagarum. A præc.

Στοιχομυθέω, vid. ϛιχομυθέω.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, verſus; (2) ordo militum in acie; (3) indago & ſeries plagarum. A ϛείχω.

Στοιχῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. pro ϛοιχέωμεν, à ϛοιχέω.

Στολάρχης, ου, ὁ, dux claſſis, qui claſſi præeſt. Ex ϛόλος, & ἀρχός.

Στόλαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A

Στολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, veſtis, amictus, veſtimentum, indumentum; (2) ornatus. A ϛέλλω.

Στολίδιον, ου, τὸ, ſagulum, Dim. à ϛολίς.

Στολιδόω, ῶ, f. ώσω, induo, amicio. Eur. Ph. 1743. Ab eod.

Στολιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugas & plicas habens, rugoſus. Ab eod.

Στολιδωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A ϛολιδόω.

Στολίζω, f. ίσω, veſtio, appareo; ἐϛολισμένος, ſtolatus, Gl. V. p. part. paſſ. Εὐκόσμως ϛολίσας νηός πτερά ποντοπόροιο, Heſiod. Ἔργ. 626. A ϛολή.

Στόλιον, ου, το, parva ſtola, amiculum; (2) veſtis philoſophica. Ab eod.

Στολὶς, ίδος, ἡ, ruga veſtis; (2) ſtria frontis; (3) ruga, plica. Ab eod.

Στολίσαντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. verbi ϛολίζω. Hinc

Στόλισμα, ατος, το, idem quod ϛολίς.

Στολισμός, οῦ, ὁ, amictus, cum veſtes induuntur. Ab eod. Unde

Στολιϛὴς, οῦ, ὁ, veſtiarius. Gl. V. veſtitor.

Στολμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ϛολισμός; Æſchyl. Suppl. 723.

Στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris; (2) claſſis, copiæ, quæ aliquò mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. A ϛέλλω.

ΣΤΟ΄ΜΑ, ατος, τὸ, os, orificium; oſtium fluvii; acies ferri; acies, frons exercitus. Κατὰ ϛόμα βιάζεσθαι. Plut.

Στομακάκη, vel ϛομοκάκη, ης, ἡ, oris vitium, ſcorbutici morbi genus, *Strabo*. Ex ϛόμα, & ἀκή.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex ϛόμα, & ἄλγος.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus propè mare, qui ipſum mare oſtio ſuo ingreditur.

Στομάλιμνον, ου, τὸ, idem. Theoc. 4, 23.

Στόμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, nugator. Æſch. S. T. 453. Gl. V. rabula.

Στομάτεσσι, dat. pl. *Ion.* pro ϛόμασι.

Στοματικὸς, ἡ, ὸν, ad os pertinens. A ϛόμα.

Στοματουργὸς, οῦ, ὁ, ore opus ſuum conficiens. Ex ϛομα, & ἔργον.

Στομαυλέω, ore tibiam inflo. Ex αὐλός.

Στομαχικὸς, ἡ, ὸν, ſtomachicus; (2) ſtomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟ΄ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, os, orificium; (2) ſtomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi ſuperius.

Στομβάζω, ore dilato gravem vocem edo, ore latè diducto loquor; (2) convicior. A

Στόμβος, η, ον, qui ore dilatato ſonum edit, convicium faciens. A ϛέμβω.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens; ϛομίας ἵππος, oris duri equus. A ϛόμα.

Στόμιον, ου, τὸ, oſculum, parvum os; (2) orificium vaſis, venæ, & ſimilium introitus anguſtior; (3) fræni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod ϛομίας.

Στομοδόκος, ὁ, ἡ, loquax. A δέχομαι.

Στόμος, ου, ὁ, garrulitas, convicium. A ϛόμα.

Στομόω, ῶ, f. ώσω, os claudo, os obſtruo; (2) os, ſeu oſtium facio ſive aperio; (3) ferrum acuo & induro, roboro; (4) frontes in exercitu ſive acie ſtruo. Μέμνησ' ὅπως εὖ μοι ϛομώσεις αὐτὸν, Ariſtoph. Nub. 1106. τήνδε δ' οὐχ ὁρᾷς ἄδου δράκαιναν,——ὡς δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἐμ' ἐϛομωμένη; Eur. Iph. T. 288. Τὰ δ' ὑγιεινὰ λέγεται ϛομοῦσθαι ϗ κρατύνεσθαι τὴν ἕξιν, Plut. Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnificè loquor; (2) convicior. Ariſtoph. Veſp. 720. A ϛόμφος.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφάϛικος, η, ον, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, ου, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγῳδίᾳ, πράγματι ὀγκηρῷ φύσει ϗ ἐπιδηχομένῳ ϛόμφον, Longin. Ἐκφέρεσθαι εἰς ἀλληγορικὸν ϛόμφον, id.

Στομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui magno ſeu amplo ore eſt. A ϛόμα.

Στόμωμα, ατος, τό, id, quod exacutum eſt; (2) id, quo duratur acies; (3) robur aciei; ferrum durum, Gl. V. Plut. A ϛομόω.

Στόμωσις, εως, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robur. Ab eod.

Στομωτὴς, οῦ, ὁ, indurator, Gl. V.

Στοναχεῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ϛοναχοῦσι, à

Στοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. Soph. El. 131. A ϛένω.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, ſuſpirium, dolor. A ϛόνος.

Στοναχίζετο, *Ion.* pro ἐϛοναχίζετο, à

Στοναχίζω, & ϛοναχίζομαι, gemo, ingemiſco. Μεγάλα ϛοναχίζων, Il. 23, 172. ἀδινὰ, ib. 225. Θυμῷ, ib. 7, 95. A ϛοναχή.

Στόναχος, ου, ὁ, idem quod ϛοναχή.

Στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, gemendus, vid. ϛενόεις. A

Στόνος, ου, ὁ, gemitus, ſuſpirium, gemitus cum fletu. A ϛένω.

Στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremitas; (2) unguis; (3) præacutæ cautes etiam ϛόνυχες, ap. Apoll. Rh. Ab ὄνυξ.

Στοργέω, ῶ, pio & vehementi amore complector. A

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor; (2) *inpr.* amor conjugum; (2) *vulgatiſſimè* parentum erga liberos & liberorum erga parentes. Gl. V. adfectio. A ϛέργω.

Στορέννυμι, & ϛορεννύω, ſterno. A ϛορέω.

Στορέσαι, a. 1. inf. act. verbi ϛορέω.

Στορεσεῦντι, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ϛορέσουσι.

Στορεὺς, έως, ὁ, ſtrator, qui ſternit; (2) fomes, qui ſubſterni ſolet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΕ΄Ω, ῶ, f. έσω, ſterno, proſterno. Ἀνθρακιὴν ϛορέσας, Il. 9, 213. τάπητας, ib. 24, 645.

ΣΤΟ΄ΡΘΥΓΞ, γος, ἡ, cuſpis haſtæ.

Στόρνυμι, idem quod ϛορέω.

Στορύνη, ης, ἡ, inſtrumentum quoddam chirurgicum ad ſanguinem è naribus detrahendum. *Aret.* A ϛορέω.

ΣΤΟΧΑ΄ΖΟΜΑΙ, fut. *άσομαι*, collineo ad ſcopum, rectà ad ſcopum tendo; *metaph.* in ſcopum deſtino, propoſitum mihi ſpecto; ἐϛοχασμένος βλασφημίας, maledicendi cauſâ; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) ſatisfacio alicui, facio, quæ quis velle videtur, ſtudeo alicui rei vel perſonæ, hinc (4) miſereri, parcere, conſulere. Στοχάζεσθαι σκοποῦ οὐκ ἠδύνατο, Polyb. πρός τι, Plat. τῆς τῶν θεῶν διανοίας, Iſocr. ἀπό τινος, Phal.

Στοχὰς, άδος, ἡ, retium tentio; (2) ſtrues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχασάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. v. ϛοχάζομαι.

Στόχασμα, ατος, τὸ, id, quod in ſcopum intenditur, ſive quo ad ſcopum collineatur; (2) idem quod

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, collineatio ad ſcopum; (2) conjectatio, conjectura. A ϛοχάζομαι.

Σκοχαϛὴς, οῦ, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui benè collineat & rectà ad ſcopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαϛικὸς, ἡ, ὸν, rectà collineans & ad ſcopum tendens; (2) qui ſolers in conjecturis, conſultus; (3) conjecturalis, conjecturâ aſſequendus.

Στοχαϛικῶς, conjectando; (2) more conjectantium.

Στράβαι, αἱ, compedes. A ϛρέφω.

Στραβαλοκομάω, ῶ, criſpâ ſum comâ. A

Στραβαλοκόμης, ου, ὁ, qui criſpâ eſt comâ. A ſeq. & κόμη.

Στράβαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tereti corpore eſt; (2) tortuoſus. A ϛραβός.

Στράβηλος, ὁ, genus conchylii, ſic dictum à figurâ, quod ſimile eſt tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, f. ίσω, ſum ſtrabo. Ab eod.

Στραβισμὸς, οῦ, ὁ, diſtortio oculorum. A præc.

Στραβὸς, ἡ, ὸν, qui eſt oculis diſtortis, luſcus; propriè, pravus, perverſus. A ϛρέφω.

Στραβὼν, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

Στραγγαλέω, ῶ, ſtrangulo, ſuffoco, R. A

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, ſtrangulatio. A ϛραγγός.

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, tortuoſus laqueus; (2) doloſum conſilium. Ab eod.

Στραγγαλια, ων, τὰ, tophi & durities ex humore concreto, maximè in articulis.

Στραγγαλίαι, αἱ, tormenta, Gl. V. Ab eod.

Στραγγαλίζω, f. ίσω, obtorqueo, Gl. V. ſtrangulo. A

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod ϛραγγαλιά.

Στραγγαλισμὸς, οῦ, ὁ, ſtrangulatio. A ϛραγγαλίζω.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſus, diſtortus; (2) perverſus, doloſus. A ϛραγγαλία.

Στραγγαλόω, ῶ, ſtrangulo, torqueo, ſtringo. Ἡ οὐρά ϛραγγαλοῦται ἀπὸ τῆς ξηρότητος, Al. Aphr. quod à ϛράγγαλος. A ϛράγγος.

Στραγγαλωτὸς, ἡ, ὸν, valdè tortus, nodoſus, de fune. A præc.

Στραγγεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum quo humor exprimitur, ut ſtillatim defluat. A

Στραγγεύω, guttatim exprimo; (2) premo, adfligo; ϛραγγεύομαι, *med.* cunctor, moror, tempus tero; (2) laboro, vexor. Ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων ϛραγγεύομαι, Ariſtoph. Nub. 131. A ϛράγξ.

ΣΤΡΑΓΓΟ΄Σ, οῦ, ὁ, tortuoſus, obliquus, perverſus; (2) impudens. *Heſ.* ϛραγὸς, *Suid.*

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium, quum urina ſtillatim excernitur. Ex ϛρὰγξ, & οὖρον. Hinc

Στραγγουριάω, ῶ, urinæ ſtillicidio laboro.

Στραγγουρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſtranguriam proclivis, ſtranguriâ laborans, τὰ ϛραγγουρικὰ, ſtranguria. Ab eod.

ΣΤΡΑ΄ΓΞ, γγος, ἡ, gutta, ſtilla.

Στρατάομαι, ῶμαι, exercitum colloco, caſtra pono. Hinc ἐϛρατόωντο, imperf. *Ion.* pro ἐϛρατῶντο, ἐϛρατάοντο, Il. 3, 187. A ϛρατός.

Στραταρχέω, ῶ, fut. ήσω, dux ſum exercitûs, exercitui præſum. A

Στρατάρχης, ου, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex ϛρατὸς, & ἀρχή. Hinc

Στραταρχία, ας, ἡ, præfectura exercitûs.

Στράταρχος, ου, ὁ, idem quod ϛρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio, militaris; (2) ſtipendia, in pl. (3) agmen & copiæ. A ϛρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus, qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

Στρατευματικὸς, ἡ, ὸν, militaris, bello habilis. A ϛράτευμα.

Στρατεύομαι, milito. A ϛρατεύω.

Στρατευσείω, expeditionem cogito. Ab eod.

Στρατεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in expeditionem educi poteſt, militiæ aptus ſeu maturus. A

Στράτευσις, εως, ἡ, expeditio.

Στρατευτέον, bellandum.

Στρατευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ϛρατεύσιμος; (2) bellicoſus, pugnax; (3) muniis militaribus adſuetus. A

Στρατεύω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; ϛρατεύω, & ϛρατεύομαι, milito, ſtipendia facio. Στρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς, Æſch. ἐπὶ Τροίαν, Thuc. τινὶ, Dem. Ἐπὶ τούτους ἡμεῖς ϗ δὴ ϛρατευσόμεθα, Xen. Cyr. 4, 18. Ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν ϛρατεύομαι ϖόλιν, Eur. Ph. 435. A ϛρατὶς.

Στρατηγεῖον, τὸ, vid. ϛρατήγιον, quod melius

Στρατηγέτης, ȣ, ὁ, idem quod ϛρατηγός.

Στρατηγέω, præſum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto militari circumvenio, ſtrategemate vinco. Ἐϛρατήγει τῶν νεῶν, Thuc. τȣ̃ ϛρατοπέδȣ, Plut. Δυοῖν γερόντων δὲ ϛρατηγεῖται φυγὴ, Eur. Herac. 39. A ϛρατηγός.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, res à duce exercitûs acta; (2) facinus callidum & ſolers conſilium, quo imperator hoſtem circumvenit; ſtratagema, furtum militare. A præc.

Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitûs; (2) peritia ducendi exercitum. A ϛρατηγὸς. Hinc

Στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfecto ſeu ambio.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui fuit imperator.

Στρατηγικῶς, *Adv.* imperatoriè.

Στρατήγιον, ȣ, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. A ϛρατηγὸς.

Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, prætoria. Δείξας τὴν ϛρατηγίδα ναῦν ȣ̓̃σαν ἐξήρη, Plut. Ab eod.

Στρατηγὸς, ȣ̃, ὁ, dux exercitûs, imperator. Ex ϛρατὸς, & ἄγω.

Στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitûs, expeditio. Ex ϛρατὸς, & ἐλασία.

Στρατηλατέω, ῶ, fut. ήσω, exercitum duco, expeditionem ſuſcipio, bellum infero. Δεῦρ' ἄναξ ϛρατηλατεῖ, Eur. Herac. 465. A

Στρατηλάτης, ȣ, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, Ph. magiſter militum, dux exercitûs, Eur. Cyc. 85. Ab ἐλαύνω.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio, pro ϛρατεία. *Sed hoc vitioſè.*

Στρατιάρχης, ȣ, ὁ, tribunus militum.

Στρατίαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſdem.

Στρατιάων, gen. plur. *Æol.* pro ϛρατιῶν.

Στράτιος, ία, ιον, militaris, caſtrenſis, exercituum præſes. *Epith.* Martis. A ϛρατὸς.

Στρατιώτης, ȣ, ὁ, miles. A ϛρατιά. Hinc

Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ ſtudet; (3) militiæ peritus. Hinc τὰ ϛρατιωτικὰ, res militares.

Στρατιωτικῶς, militariter, ut militem decet.

Συρατιῶτις, ιδος, ἡ, fœmina militans; ϛρατιώτιδες νῆες, naves, quæ milites vehunt.

Στρατιῶτις, ἡ, herba fluviatilis. Plin.

Στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitûs præco.

Στρατολογέω, ῶ, f. ήσω, delectum ago, cogo & conſcribo milites. Ἵνα τῷ ϛρατολογήσαντι ἀρέσῃ, 2 Tim. 2, 4.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A

Στρατολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exercitum conſcribit, delectum habet. A λέγω.

Στρατομαντὶς, εως, ὁ, vates, augur exercitûs, ut Calchas ap. Hom.

Στρατοπεδάρχης, ȣ, ὁ, qui caſtris præeſt, caſtrorum præfectus; (2) imperator, dux exercitûs. Ex ϛρατόπεδον, & ἀρχή. Hinc

Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, caſtrametatio; (2) caſtra ipſa; (3) diſpoſitio exercitûs, Polyb.

Στρατοπεδευτικὸς, ἡ, ὸν, ad caſtrametationem pertinens. A

Στρατοπεδεύω, caſtra metor. Νῦν μίκρον ϖορευθέντες ἐϛρατοπεδεύκασι, Xen. A

Στρατόπεδον, ȣ, τὸ, caſtra; (2) exercitus.

Στρατόπλωτος, ον, exercitum trajiciens mare, ſeu jubens trajicere, Lycurg. A ϖλώω.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, exercitus, copiæ militares ſive terreſtres, ſive navales; (2) multitudo, dicitur & adjectivè, *Ern.*

Στρατόφι, vel ϛρατόφιν, *Adv.* ab exercitu.

Στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos exercitûs, copiarum dux, ſive præfectus.

Στρατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐϛρατῶντο ex ἐϛρατάοντο, à ϛρατάομαι.

Στραφεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi ſeq.

Στραφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ϛρέφω.

Στραφῆναι, *converſum eſſe*, aor. 2. inf. paſſ.

Στρέϐλη, ης, ἡ, inſtrumentum nauticum; (2) tormentum, inſtrumentum tortorum. A ϛρεϐλός.

Στρεϐλόκερως, ὁ ϗ ἡ, cornua vara habens.

Στρεϐλόπȣς, οδος, ὁ, ſcaurus, Ph.

Στρεϐλὸς, ἡ, ὸν, tortuoſus, flexuoſus; (2) perverſus, callidus, verſutus; (3) ſtrabo, qui perverſis & diſtortis eſt oculis. A ϛρέφω. Hinc

Στρεϐλότης, ητος, ἡ, tortuoſitas; (2) perverſitas.

Στρεϐλόω, ῶ, fut. ώσω, torqueo, tormentis diſtraho, diſtorqueo, perverto, depravo. Ἃ οἱ ἀμαθεῖς ϗ ἀϛήρικτοι ϛρεϐλȣ̃σιν, 2 Pet, 3. 16. Ὑμεῖς ϛρεϐλώσαντες αὐτὸν ἀποκτείνατε, Dem. Ab eod. Hinc

Στρέϐλωσις, εως, tortura, vexatio.

Στρεϐλωτήριον, ȣ, τὸ, tormentum, locus tormentorum.

Στρεϐλωτὴς, ȣ̃, ὁ, eculeus, Ph. (2) tortor.

Στρέμμα, ατος, τὸ, tortum, intortum; (2) luxatum; (3) opus piſtorium. A ϛρέφω.

Στρέπταιγλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fulgorem ſeu lucem avertens, radios deflectens, vox dithyramb. inepta ab Ariſtoph. irriſa, Nub. 334. Ex ϛρεπτὸς, & αἴγλη.

Στρεπτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ϛρεπτȣ̃.

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, verſatilis, verſabilis, volubilis, tortilis, flexilis; (2) tortus, χίτων, lorica conſerta annulis. A ϛρέφω.

Στρεπτὸς, ȣ̃, ὁ, torques. Ab eod.

Στρεπτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, torquatus, torquem geſtans. A præc. & φέρω.

Στρευγεδὼν, όνος, ἡ, ſtranguria, Nic. Al. 313. A

Στρεύγω, propriè idem quod ϛραγγεύω, guttatim exprimo; unde dolore adficio; ϛρεύγομαι, paullatim deficio, tabeſco, conſumor, vexor; (2) cunctor, ceſſo, tempus tero, ut ϛραγγεύομαι, Il. 15, 512. Od. 12, 351. Μεγάλη δ' ἐϛρεύγετο νȣ́σω, Call. A ϛράγξ.

Στρεφάσκω, verto. A ϛρέφω.

Στρεφεδινέω, in gyram ago; ϛρεφεδίνηθεν, vertigine correpti ſunt, 3. pl. aor. 1. paſſ. pro ἐϛρεφεδινήθησαν. Il. 16, 792. Ex ϛρέφω, & δινέω.

Στρεφθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. ϛρέφω.

Στρεφθέντε, nom. dual. a. 1. part. paſſ.

Στρέφος, εος, τὸ, idem quod ϛρέμμα, & pellis, quo ſenſu melius eſt ϛρέφος. A ϛρέφω. Hinc

Στρεφόω, ῶ, pelle tego, (meliùs ϛερφόω, *Ern.*)

ΣΤΡΕ'ΦΩ, fut. ψω, verto, verſo, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verſo, voluto, cogito; (4) revertor, remeo; ϛρέφομαι, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) verſor, occupatus ſum; ἐϛράφην, aor. 2. ϛραφεὶς, converſus; ἐϛραμμένος; tortus, perf. paſſ. Θησεῦ, ϖάλιν με ϛρέψον, ὡς ἴδω τέκνα, Eur. Herc. fur. 1412. Στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας, Ariſtoph. Θεσμ. 909. Πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε ϛρέφει, Eur. Supp. 414. Ἐπὶ γῆς ϛρέφεσθαι, Plato. εἰς τὰ ἔθνη, Act. 13, 46.

Στρέφωσις, εως, ἡ, rectiùs ϛέρφωσις, quum quid operitur corio. A ϛρεφόω.

Στρεψάσκω, verto; imperf. ϛρέψασκον. Il. 18, 546. A ϛρέφω.

Στρεψόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intortum, i. e. criſpum habens vellus; (2) verſipellis, verſutus. Ex ϛρέψις, & μαλλὸς.

Στρέψις, εως, ἡ, verſio, converſio; (2) fraus. A ϛρέφω.

Στρεψοδικέω, cauſam perverto, jus perverto malis artibus. Στρεψοδικῆσαι, ϗ τὰς χρήϛας διολισθεῖν, Ariſtoph. Nub. 433. A præc. & δίκη.

Στρεψοδικοπανȣργία, ας, ἡ, verſutia in pervertendis cauſſis ſeu litibus, Ariſtoph. Av. 1474.

Στρεψοδινέω, in gyrum flecto.

Στρηνὲς, *Adv.* aſperè. A

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, aſper, acutus; (2) qui moribus aſperis eſt; turgidus, turgeſcens. Vid. Ern.

Στρηνιάω, ῶ, f. ώσω, luxurioſè vivo, laſcivio, Gl. V. geſtio in malam partem. Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν, ϗ ἐϛρηνίασε, Apoc. 18, 7. ϛρηνιάσαντες, ib. 9. A

ΣΤΡΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio; (3) faſtus, morum aſperitas.

Στρηνόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocem aſperam habens. Ex ϛρηνὴς, & φωνή.

Στριϐιλικὶγξ, ne nauci quidem, ne tantillum quidem, Ariſtoph. Ach. 1040. idem quod

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, exilis & tenuis vox avis.

Στριγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtridor. A ϛρίζω, pro τρίζω.

Στρὶξ, γὸς, ἡ, columnæ canaliculus, ſtriatura, ſtrix, nycticorax. *Ern.*

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, ſtrigoſus, Gl. V. ϛριφνὸν, acerbum, Ph. A ϛρέφω.

Στροϐανικος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui exagitando vincit, *Heſ.* Ex ϛρόϐος, & νίκη.

Στροϐελὸς, ἡ, ὸν, tortuoſus, flexuoſus, incurvus. A ϛροϐάω.

Στροϐεὺς, εως, ὁ, inſtrumentum fullonicum, *Ern.* A

Στροϐέω, circumago, torqueo; (2) perturbo, terreo. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν ϛρόϐει ϖυκνώσας, Ariſtoph. Nub. 702. Ἀλλ' ἔπιθι ϗ ϛρόϐει, μηδὲν ὀλίγον ϖοίει, id. Eq. 385. Μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα ϛροϐήσεται, id. Ran. 918. A ϛρέφω.

Στροϐητὸς, ἡ, ὸν, impetuoſus; (2) qui circumagitur, circum rotatur, ut Ixion. A præc.

Στροϐιλέα, nux pinea, Ph. A ϛρόϐιλος.

Στροϐιλέω, ῶ, fut. ήσω, turbineo vortice circumago, Gl. V. intorqueo. Ab eod.

Στροϐιλεὼν, pinetum, Gl. V.

Στροϐίλη, ῆ, linamentum, aut aliud quid, in turbinis modum contortum. Ab eod.

Στροϐίλινος, ίνη, ινον, pineus.

Στροϐιλίτης, ȣ, ὁ, ut ϛροϐιλίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροϐιλοϐλέφαρος, ον, quaſi obliquè videns, idem quod ἑλικοϐλέφαρος, vividos, nitidos, pulchros oculos habens, rotatiles, verſatiles.

Στροϐιλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis turbini ſeu cono, ſeu nuci pineæ. Ex ſeq. & εἶδος.

Στρόϐιλος, ȣ, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus ſaltationis flexuoſum; (2) pinus, Gl. V. nux pinea, nucleus nucis pineæ. A ϛρόϐος. Hinc

Στροϐιλόω, ῶ, fut. ώσω, verſo, circumago. Στροϐιλοῖ τὴν γλῶτταν, Plut.

Στροϐιλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbinatus; (2) frequens anfractibus. Ὄρος ϛροϐιλῶδες, Plut. A ϛρόϐιλος.

Στρόϐος, ȣ, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A ϛρέφω.

Στροϐύλος, Sch. Theoc. idem quod ϛρόϐιλος.

Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A ϛρογγύλος.

Στρογγύλευμα, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A

Στρογγυλεύω, f. εύσω, idem quod ϛρογγυλαίνω.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Στρογγυλίζειν τὰ νοήματα, Dion. Hal. A ϛρογγύλος.

Στρογγυλιώδης, potiùs ϛρογγυλώδης, &

Στρογγυλοδίνητος, ον, rotundus. A δινέω.

Στρογγυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Στρογγυλόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rotundum habet caulem.

Στρογγυλόλοϐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rotundâ ſiliquâ incluſus.

Στρογγύλομαι, rotundus fio. A ϛρογγύλος, ſed præſtat aut ϛρογγύλλομαι, aut ϛρογγυλȣ̃μαι, *Ern.*

Στρογγυλοναύτης, ȣ, ὁ, qui onerariâ navi navigat, quæ Gr. ϛρογγύλα dicitur.

Στρογγυλόπλευρος, ον, rotundum latus habens.

Στρογγυλοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rotundâ eſt facie. A ϖρόσωπον.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globoſus.

Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A ϛρογγύλος. Unde

Στρογγυλόω, vid. ϛρογγυλεύω. Καταφερόμενον ὕδωρ ἐξ ὕψȣς ϛρογγυλȣ̃ται, Al. Aphr.

Στρογγύλως, *Adv.* rotundè; (2) figurâ tereti.

Στροιβάω, idem quod ϛροβέω.

Στρόιβηλος, ὁ, tuber, vibex, *Heſ.* A

Στροιβὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ϛρόβος.

Στρομβεῖον, ȣ, τὸ, turbo, conus, Nic. Th. 629. A ϛρόμβος.

Στρομβηδὸν, *Adv.* turbinis in modum. Ab eod.

Στρόμβος, ȣ, ὁ, turbo. A ϛροβέω.

Στρομβόω, turbineo vortice verſo ſeu circumago; (2) verſo, circumago. A præc.

Στρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbinis ſeu coni figuram habens. Ab eod.

Στρȣθάριον, ȣ, τὸ, paſſerculus, & universè quævis avicula, Dim. à ϛρȣθός.

Στρȣ́θειος, εία, ειον, ſtrutheus. Ab eod.

Στρȣθίζω, f. ίσω, paſſeris in modum ſtrido; radiculâ purgo.

Στρȣθίον, ȣ, τὸ, paſſerculus, Dim. à ϛρȣθός.

Στρȣθιος, ία, ιον, ſtruthius; (2) radix quædam. Ab eod.

Στρȣθοκάμηλος, ȣ, ὁ, vel ἡ, ſtruthocamelus, *avis*; ſtruthio, Ph.

Στρȣθοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens caput paſſeris aut ſtruthocameli; (2) monſtroſus. Ex ϛρȣθὸς, & κεφαλή.

Στρȣθόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes ſtruthocameli habens.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, paſſer; (2) ſtruthio, ſtruthocamelus; (3) avis quævis parvula; (4) herba quædam.

Στρȣθοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtruthiones vorans; (2) paſſeres vorans.

Στροφαῖος, ȣ, ὁ, verſutus, qui multas novit ſtrophas, *Epith.* Mercurii. A ϛροφή.

Στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, converſio, vertigo, vortex, flexus; (2) rotula, orbis, orbiculus; (3) caſeus. Il. 16, 775. Μειοτέρη γὰρ ϖᾶσα ϖεριϛρέφεται ϛροφάλιγξι, Arat. 43. A

Στροφαλίζω, fut. ίσω, verto, verſo. Od. 18, 314. A ϛρέφω.

Στροφὰς, άδος, ἡ, quæ circumagitur, tortuoſa, anfractuoſa, ut via.

Στροφάω, ῶ, verto, volvo, verſo.

Στροφεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum vertendo navem; (2) pars theatri, Gl. V. verſoria.

Στροφεὺς, έως, ὁ, vertebra; (2) ſummus dorſi ſpondylus; (3) cardo in foribus.

Στροφέω, ῶ, verſutiis & ſtrophis utor.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, verſura, flexus; (2) chori ad ſpectatores converſio, pars carminis lyrici habens antiſtrophen ſuam; (3) tergiverſatio fraudulenta, ſtropha, verſutia, Gl. V. ϛροφαὶ, ſtrophæ. A ϛρέφω.

Στρόφιγξ, γος, ἡ, vertebra, cardo; (2) verſura, flexus, verſio. A ϛροφεύς.

Στρόφιον, ȣ, τὸ, zona, quâ mulieres cingi ſolebant; (2) redimiculum, quo viri & fœminæ caput ligabant. A ϛρόφος.

Στροφὸς, ίδος, ἡ, converſio; (2) volumen, ſpira. A ϛροφή.

Στροφοδινέω, circumago.

Στροφολογία, ἡ, verſutia in dicendo, fraus. A λέγω.

Στροφόομαι, ȣ̃μαι, fut. ώσομαι, inteſtina mihi torquentur, torminibus vexor ſeu laboro. Στροφȣ́μενος ἵππος, Hipp. A

Στρόφος, ȣ, ὁ, funiculus è loro vel cannabe, aliâve materiâ; faſcia, cirrus, cincinnus; (2) torſio, tormina inteſtinorum; ϛροφοι, tormina, Gl. V. A ϛρέφω. Hinc

Στροφώδης, ες, cui denſi quid innatat, ut in urinâ.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, verſatilis. A ϛροφόομαι.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, auſterus, acerbus; (2) de homine auſtero, acerbo, moroſo. A ϛυφός.

Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A præc.

Στρύχνον, ȣ, τὸ, idem quod

ΣΤΡΥ'ΧΝΟΣ, ȣ, ὁ, ſolanum, *herba.* *Angl.* Nightſhade.

Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum, ſtramentum, veſtis ſtragula variegata; unde & ϛρώματα, liber varii & mixti argumenti. A ϛρωννύω. Hinc

Στρωματεὺς, έως, ὁ, veſtis ſutilis; (2) ſaccus ex pannis lineis laneiſve conſutus, quibus ſtragula deponi & colligari ſolebant; (3) piſcis quidam dorſo variegato; (4) liber varii argumenti, Gl. V. pulvinar.

Στρωματίζω, f. ίσω, ſterno, inſterno.

Στρωματόδεσμον, ȣ, τὸ, ligamen ſeu vinculum, quo veſtis ſtragula conſtringitur, faſcia, quâ ſtragula convoluta ſolent ligari; (2) veſtis ſtragula vinculo colligata.

Στρωματόδεσμος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cui ſtratorum cuſtodia demandata eſt.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, ſtratum, lectus, ſtragulum, lectiſternium, torus. A

Στρώννυμι, ſeu ϛρώννυω, f. ϛρώσω, ſterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano, ϛρῶσον, ſterne, Gl. V. a. 1. imperat. ἐϛρωμένον, ſtratum, Gl. V. perf. paſſ. part. Αὐλὸς κλίνην ϛρώννυσι, τράπεζαν κοσμεῖ, Xen. Κἄϛρωσε γ' εὔνας ϗ 'κάλυψε σώματα, Eur. Supp. 767. Ἔϛρωται λέχος, id. Med. 41. A ϛορέω. Hinc

Στρῶσις, εως, ἡ, ſtratura.

Στρῶσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ϛρώννυμι, pro ϛρόω, *ſterno.*

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſtrator; (2) parva trabs, aſſer, Gl. V. aſſerculus; (3) crates textilis; ϛρωτῆρες, aſſeres, Ph. aſſerculi, Gl. V.

Στρώτης, ȣ, ὁ, ſtrator, Gl. V. Ab eod.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, ſtratus, inſtratus, ſtragulis intectus. Ab eod.

Στρωφᾶσθαι, præſ. inf. med. pro ϛρωφάεσθαι, à

Στρωφάω, ῶ, verſo, circumago. Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε ϖόλιν τε Στρωφᾶται, Heſiod. Ἔργ. 526. Od. 7, 105. A ϛροφή.

Στρωφώμενοι, nom. pl. part. præſ. med. *contr.* pro ϛρωφαόμενοι.

Στυγάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, odio proſequens viros. Ex ϛύγος, & ἀνήρ.

Στυγερός, ρὰ, ρὸν, terribilis, horribilis, triſtis, gravis; (2) odio dignus, Gl. V. inviſus, odioſus. A ϛυγέω. Hinc

Στυγερότης, ητος, ἡ, triſtitia, mœſtitia.

Στυγερωπὸς, ȣ̃, ὁ, inviſus, cujus aſpectum averſamur; ingratus adſpectu. Ex ϛυγερος, & ὤψ.

Στυγερώπης, εος, ὁ ϗ ἡ, inviſus; (2) cum odio adſpiciens, inviſo adſpectu & torvis oculis cernens. Ex iiſd.

Στυγερῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.

ΣΤΥΓΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, odio proſequor, odi, reformido, exhorreſco, extimeſco; ϛυγέομαι, odio, & horrori ſum, inviſus ſum; ϛύξαι, odiſſe, aor. 1. inf. à fut. ϛύξω, quaſi à ϛύγω; ἔϛυγον, aor. 2. Στυγȣ̃σι θεοὶ τȣ̀ς κακȣ̃ς, Soph. Aj. 133. Στυγȣ̃μαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι Ζωῖς, Eur. Andr. 157.

Στύγημα, ατος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. A ϛυγέω. Unde

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, odioſus, qui odio & horrori eſt, odio dignus, Gl. V. deteſtabilis.

Στύγιος, ία, ιον, ſtygius, infernalis. A ϛύξ.

Στυγνάζω, f. άσω, triſtitiâ adficior, triſte & ſævum tueor. Ὁ δὲ, ϛυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπȣ́μενος, Marc. 10, 22. Στυγνάζων ὁ ȣ̓ρανὸς, Matt. 16, 3. A ϛυγνός.

Στυγνάσαντα, acc. ſing. a. 1. part. act.

Στυγνοποιὸς, ὸν, triſtitiam adferens. A ϖοιέω.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, odioſus, inviſus, gravis, triſtis, terrificus; ϛυγνὴ, anxia, Ph. ϛυγνὸν, dirum, Ph. ϛυγνότερος, triſtior, Ph. A ϛύγος. Hinc

Στυγνότης, ητος, ἡ, mœſtitia, mœror.

Στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contriſto. Ab eod.

Στυγόδεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui odit cubilia, conjugium. Ex ϛυγέω, & δέμνιον, *cubile.*

Στύγος, εος, τὸ, odium. A ϛυγέω.

Στύγω, f. ξω, (ut hinc ſit ϛύξαι, & ϛύξαιμι) v. ϛυγέω. Od. 11, 501.

Στυλὶς, ίδος, ἡ, columella, pila, Dim. à ϛύλος.

Στυλίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Στυλίτης, ȣ, ὁ, ſupra columnam locatus, in columnâ ſtans. A ϛύλος.

Στυλοβάτης, ȣ, ὁ, columnæ pes ſeu baſis. Ex ϛύλος, & βαίνω.

Στυλοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, columnæ ſimilis. Ex εἶδος.

Στυλόομαι, ȣ̃μαι, columnis fulcio. A

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, columna; (2) fulcrum.

Στύμα, ατος, τὸ, tentigo. A ϛύω.

Στύμμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum, adſtringendi vim habens. A ϛύφω.

Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, *fluvius infernalis*; (2) fons ad Nonacrin in Arcadiâ horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfrictione. A ϛυγέω.

Στύξαιμι, aor. 1. opt. act. verbi ϛύγω.

Στυπεῖον, & ϛυππεῖον, & ϛυππίον, linum, ſtupa. A ϛύπη.

Στύπαξ, & ϛύππαξ, κος, ὁ, Dim. à ϛύπη.

Στυπειοπώλης, & ϛυππειοπώλης, & ϛυπιοπώλης, ȣ, ὁ, venditor ſtupearum veſtium, Ariſtoph. Eq. 122.

Στύπη, & ϛύππη, ης, ἡ, ſtupa. Hinc

Στύπινος, η, ον, ſtupeus.

Στυπόγλυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna vel ſtipites polit & ſcalpit, *Heſ.* A γλύφω.

Στύπος, εος, τὸ, ſtipes, caudex, truncus. Καὶ τὰ μὲν ἐν ϛύπει ϖροβαλὼν ϖολυχανδέος ὅλμȣ, Nic. Th. 951. A ϛύφω.

Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen. Ab eod.

Στυπτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aluminoſus, alumen reſipiens. A præc.

Στυπτικὸς, ἡ, ὸν, adſtringendi vim habens. A ϛύφω.

Στυρακίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) ſtyracem refero odore. A ϛύραξ.

Στυράκινος, ίνη, ινον, è ſtyrace confectus, de genere unguenti. Ab eod.

Στυράκιον, ȣ, τὸ, idem quod ſeq.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ἡ, ſtyrax, *arbor Syriæ*; (2) lacrima ejus, ſuffimen. Ὧι ϖλεῖϛῳ χρῶνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες, Strabo; (3) gen. maſc. ὁ, lignum jaculi, haſtile, atque inde pro jaculo ipſo, Plut. Gl. V. tonſilla.

Στυφελίζω, fut. ξω, *Dor.* pro ζω, aſperè tracto, duris verbis verberibuſque inceſſo; (2) diſpello, diſcutio, disjicio; (3) coerceo. Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενάμα ϛυφελίζων, Soph. Ant. 143. Il. 7, 261. Od. 16, 108. A ϛυφελός. Hinc

Στυφελισμὸς, ȣ, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injurioſè loco deturbatur.

Στυφλὸς, ἡ, ὸν, vel ϛυφελὸς, ἡ, ὸν, aſper, durus, adſtrictus, firmus, Ἔῤῥιψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ ϛύφλȣ ϖέτρας, Æſch. Pr. 747.

Στυφόεις, όεσσα, όεν, adſtringendi, denſandi vim habens. A ϛύφω.

Στυφόκομπος, ὁ, pugnax. A ſeq. & Κομπέω.

Στυφὸς, ἡ, ὸν, aſper, denſus. Ab eod.

Στυφότης, ητος, ἡ, denſitas, aſperitas.

Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) retorridus, duratus, calloſus. Ab eod.

ΣΤΥ'ΦΩ, adſtringo, *de guſtu*; (2) ſpiſſo, denſo. Στύφειν τὸ δέρμα, Gal.

Στύψις, εως, ἡ, adſtrictio; (2) ſpiſſatio; (3) tinctura. A præc.

ΣΤΥ'Ω, f. ϛύσω, adſtringo, denſo, durum reddo; (2) triſtitiâ adficio; (3) *paſſ.* denſor, adſtringor; (4) tentigine laboro; (5) triſtis ſum, Lyſ. 152. Κἀγὼ καθεύδειν βȣ́λομαι, ϗ ϛύομαι, Ariſtoph. Ach. 1333.

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, ſtoicus. A ϛοά.

Στωμυλέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, garrulus ſum, nugor. Ἃ (μειράκια) ϛωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα, Ariſtoph. Eq. 1372.

Στωμυλεύομαι, f. εύσομαι, idem.

Στωμυλήθρης, ȣ, ὁ, loquax, garrulus.

Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; (2) facundia, lepos. A ϛωμύλος.

Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ȣ, ὁ, loquacium nugarum conſarcinator, garrulus, nugator; vox Ariſtophanica formâ patronymicorum, Ran. 951. Ex ϛωμυλία, & συλλέγω.

Στωμυλλάομαι, idem quod

Στωμύλλω, idem quod ϛωμυλέω. Hinc

Στώμυλμα, ατος, τὸ, idem quod ϛωμυλία.

Στωμύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax, dicax, lepidus, facundus, facetus. A ϛόμα.

ΣΥ', tu, *Gen.* σȣ̃, tui.

Συάγρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aprinus, aprugnus:

Συάγριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A

Σύαγρος, ȣ, ὁ, vel ἡ, qui ſues capit; (2) qui apros venatur, *Subſt.* aper. Ex ϲῦς, & ἄγριος, vel ἄγρα.

Συαγρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apro ſimilis. A præc.

Σύαγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſues ſtrangulans, ſuffocans. Ex σῦς, & ἄγχος.

Σύαινα, ης, ἡ, piſcis quidam; (2) poculi genus. A σῦς.

Σύβαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui porcinis eſt moribus; (2) ſalax & proclivis ad Venerem, ſubax. Eſt & genus piſcis. Ab eod.

Συβαρίζω, f. ίσω, ſybaritarum more luxu & deliciis diffluo, Ariſtoph. Pac. 344. A

ΣΥ΄ΒΑΡΙΣ, ιδος, vel ιος, Sybaris, *urbs Italiæ*; (2) luxus, qui incolas urbis dictæ quondam occupaverat. Hinc

Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui eſt è Sybari.

Συβαριτικὸς, ἡ, ὸν, Sybariticus; (2) mollis, luxurioſus. A præc.

Συβαρῖτις, ίδος, ἡ, femina Sybaritica.

Σύβας, idem quod σύβαξ.

Συβήνη, ης, ἡ, theca ex corio, *propriè* ſuillo; (2) venabulum. A σῦς.

Συβόλιον, ου, τὸ, grex ſuum paſcentium; (2) ſuile, hara. Ex σῦς, & βόσις, *paſtus*.

Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcus. Ex σῦς, & βόω.

Συβώτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſubulcos pertinens, ſubulcis proprius. A præc.

Συβώτρια, ας, ἡ, ſubulca; (2) ſubulcorum propria. Ab eod.

Συγγάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, collactaneus, collacteus. Ex σὺν, & γάλα.

Σύγγαμβρος, ου, ὁ, congener, Gl. V. σύγγαμβροι, mariti duarum ſororum.

Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, Gl. V. A

Σύγγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjux, maritus vel uxor; (2) rivalis.

Συγγεγραφότας, acc. pl. part. act. v. συγγράφω.

Συγγελάω, ῶ, f. άσω, ſimul cum alio rideo, Gl. V. συγγελῶ, conrideo.

Συγγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, ad idem genus refero; eidem familiæ aſcribo. Συγγενεαλογεῖν τινὰ, Herodot.

Συγγενεία, ας, ἡ, cognatio, adfinitas, Ph. propinquitas, proſapia. A συγγενής.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. v. συγγίνομαι.

Συγγενέσι, *cognatis*, dat. pl. à συγγενής.

Συγγενετείρα, ἡ, communis mater, communis ſoror.

Συγγενέτις, ἡ, idem ap. Phil. ubi eſt ſoror.

Συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus, cognatus; gentilis, Ph. Ex γίνομαι. Unde

Συγγένησις, εως, ἡ, congreſſus, coitus.

Συγγενήτωρ, ορος, ὁ, communis pater.

Συγγενικὸς, ἡ, ὸν, idem quod συγγενής; (2) patrius.

Συγγενικῶς, ut cognatos decet, i. e. amicè.

Συγγενικώτατα, familiariſſimè, Ph. A præc.

Συγγενὶς, ίδος, ἡ, cognata, conſanguinea.

Συγγεννάω, ῶ, congenero.

Συγγεννήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ϲυγγεννής.

Συγγενώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi συγγίνομαι.

Συγγενῶς, *Adv.* cognatione.

Συγγεύομαι, unà guſto, unà edo.

Συγγεωργὸς, οῦ, ὁ, ſocius in agro colendo.

Συγγηθέω, unà gaudeo.

Συγγηράσκω, fut. ράσω, ſeneſco ſimul, conſeneſco.

Συγγηράω, idem.

Σύγγηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſociam ſenectutem habens, conſeneſcens. Ex σὺν, & γῆρας.

Συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor; (2) conſuetudo eſt mihi cum aliquo; (3) convenio, congregor; (4) concumbo, coëo; (5) adſum, auxilior; (6) ſimul gignor, congignor; aor. 2. συνεγενόμην, unà fui. Εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν ζητοῦντ᾽ ἀδελφὴν ὡς συγγένωμαι, Eur. Elect. 100. Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ᾽ ἀλλὰ νῦν, Soph. El. 413.

Συγγινώσκω, conſentio; (2) conſcius ſum; (2) cognoſco, agnoſco; (4) ignoſco, veniam do; συγγνῶθι, ignoſce, Gl. V. Συγγνώσεταί σοι τήνδ᾽ ἁμαρτίαν πόσις, Eurip. Andr. 839. Καὶ ἐγώ σοι συνεγίγνωσκον, Xen. Ζεὺς τ᾽ ἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ, Soph. Trach. 283.

Σύγγνοια, ας, ἡ, venia. A συγγινώσκω. Unde

Συγγνώμη, ης, ἡ, venia; (2) conſenſus; (3) indulgentia, conceſſio, permiſſio.

Συγγνωμονέω, veniam do.

Συγγνωμονικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam propenſus, facilis in dandâ veniâ; (2) veniâ dignus. A συγγνώμων.

Συγγνωμονικῶς, indulgenter ignoſcendo.

Συγγνωμοσύνη, ης, venia. A

Συγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, facilis in dandâ veniâ, mitis, indulgens; (2) conſentiens, qui eſt ejuſdem ſententiæ. A συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. συγγινώσκω.

Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio.

Συγγνωστὸς, ἡ, ὸν, dignus, cui ignoſcatur, veniâ dignus; συγγνωστοὶ, excuſabiles, Gl. V. A συγγινώσκω.

Συγγομφόω, infigo, configo, clavis compingo.

Συγγονεὺς, *Att.* ξυγγονεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex eâdem cognatione. A γόνος.

Σύγγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, cognatus; (2) germanus, frater vel ſoror. Ex iiſd.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, ſcriptum, liber, opus; (2) res ſcriptis comprehenſa. A γράφω.

Συγγραμμάτιον, τὸ, opuſculum, libellus, Dim.

Συγγραμματοφύλαξ, κος, ὁ, præfectus tabulario.

Συγγραφικῶς, hiſtoricorum more.

Συγγραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor, maximè hiſtoricus.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) ſcriptio hiſtorica, hiſtoria; (3) ſcriptum, liber quivis, commentarius; (4) ſyngrapha, cautio ſcripturæ.

Συγγραφία, vel ξυγγραφία, ας, ἡ, idem. A

Συγγράφω, f. ψω, conſcribo, ſcriptis mando; (2) hiſtoriam ſcribo; (3) ſcripto caveo, ſtipulor. Παλινῳδίαν τινα συγγράφω, Luc. Τὰ δ᾽ ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι, Ariſtoph. Θεσμ. 439.

Συγγυμνάζω, f. άσω, unà exerceo. Hinc

Συγγυμνασία, ας, ἡ, exercitatio communis.

Συγγυμναστὴς, οῦ, ὁ, ſocius exercitationis.

Συγκαθαγίζω, f. ίσω, conſecro; (2) adoleo.

Συγκαθαιρέω, unà everto, tollenti (vel potius deponenti) onus auxilior. Συγκαθαίρειν ἀγῶνας, Herodot.

Συγκαθαρεύω, unà purgo.

Συγκαθαρμόζω, f. όσω, copulo, accommodo, adopto, adorno. Πεπτῶτ᾽ ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι, Soph. Aj. 934.

Συγκάθεδρος, ου, ὁ, aſſeſſor, Ph. A καθεδρά.

Συγκαθέζομαι, f. 2. συγκαθεδοῦμαι, unà ſedeo, Gl. V. conſideo, adſideo.

Συγκαθείμαρμαι, deſtinatus ſum; συγκαθειμαρμένα, quæ homini ab initio deſtinata ſunt fato.

Συγκαθείργω, f. ξω, unà concludo, tanquam carcere. Ἐγὼ γάρ σε συγκαθεῖρξα τούτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι, Xen.

Συγκαθελκύω, f. ύσω, deorſum traho.

Συγκαθέλκω, f. ξω, idem.

Συγκάθεσις, εως, ἡ, ſubmiſſio, quâ ſe quis alicui ſubmittit ac cedit; (2) contentio duorum inter ſe, comparatio. A συγκαθίημι.

Συγκαθεύδησις, ἡ, concubitus. A

Συγκαθεύδω, fut. ήσω, ſimul, unà dormio, Gl. Vet. concumbo, Ph. Τοῖς τελικούτοις ξυγκαθεύδουσ᾽ ἥδομαι, Ariſtoph. Conc. 1003. Ταύτῃ συνεκάθευδον, Luc.

Συγκαθεψέω, f. ήσω, ſimul decoquo.

Συγκαθέψω, f. ψήσω, idem.

Συγκάθημαι, unà ſedeo. Οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, Act. 26, 30. κατὰ τῶν ὑπηρετῶν, Marc. 14, 54.

Συγκαθιδρυμι, unà dedico; in eodem templo conſecro, de diis aſſeſſoribus.

Συγκαθιδρύω, f. ύσω, ſimul colloco.

Συγκαθιερόω, unà conſecro, ſimul dedico.

Συγκαθίζω, fut. ίσω, p. ικα, unà ſedeo; (2) συγκαθίζομαι, unà colloco. Συγκαθισάντων αὐτῶν, Luc. 22, 55. Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Epheſ. 2, 6.

Συγκαθίημι, f. ήσω, unà demitto; abſcondo; (2) ſubmitto me.

Συγκαθίστημι, unà conſtituo, confirmo; συγκαθίσταμαι, unà conſiſto. Ἀθλίου κυνὸς κόμιστρ᾽ ἐς Ἄργος συγκατάστησον, Eur. Her. fur. 1392.

Συγκαθορμίζω, in portum eundem deduco.

Συγκαθορμόζω, unà apto.

Συγκαθοσιόω, conſecro, inſtituo, de ritibus ſacris.

Συγκαθυφαίνω, ſimul intexo, R.

Σύγκαιρος, ὁ, ἡ, tempori aptus.

Συγκαίω, fut. καύσω, ſimul uro, comburo. Gl. V. conflagro.

Συγκακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, adflictionum ſum particeps, unà patior; (2) miſeratione doloris alieni tangor. Συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, 2 Tim. 1, 8.

Συγκακουργέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul cum alio mala ago vel facio, Liban. Hinc

Συγκακούργημα, ατος, τὸ, res per colluſionem actoris & rei tranſacta, prævaricatio.

Συγκακουργία, ας, ἡ, colluſio. Ab eod.

Συγκακουχέομαι, οῦμαι, unà affligor, unà conflictor malis. Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ, &c. Heb. 11, 25.

Συγκαλέω, ῶ, convoco, congrego, aor. 1. συνεκάλεσα; paſſ. συνεκλήθησαν, 3. pl. Συγκαλέσας πάντας τοὺς Περσῶν στρατιώτας, Xen. Συγκαλεῖται τὰς φίλας ϗ τὰς γείτονας, Luc. 15, 9. τοὺς ἀρχιερεῖς, ib. 23, 13.

Συγκαλινδεῖσθαι, ſimul volutari.

Συγκαλύνω, ſimul orno; (2) verro. Τὸ γὰρ διαῤῥιπτούμενον συγκαλλύνοντες λαμβάνουσι τὰ λείψανα, Ariſtot.

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, idem quod ſimplex.

Συγκαλυπτὸς, ἡ, ὸν, cooperiendus. A

Συγκαλύπτω, fut. ψω, contego, cooperio, Gl. V. obnubo, obruo, condo; συγκεκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. paſſ. part. Ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ χρῄζοντες, Eur. Ph. 879. Δεσπότην Ἀνακρέοντα πτεροῖσι συγκαλύψω, Anacr. 9, 32. Ταῦτ᾽ εἰπὼν, ϗ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, Xen.

Συγκαλύψειέ, 3. ſing. aor. 1. opt. *Æol.* pro συγκαλύψαι.

Συγκάλυψις, εως, ἡ, occultatio.

Συγκάμνω, ſimul laboro, collaboro; (2) adjuvo. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον, Eur. Alc. 610. ἀδελφῷ, Soph. El. 993.

Συγκαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio; (2) junctura.

Συγκάμπτὸς, ἡ, ὸν incurvus. A

Συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexuosè contraho & convolvo. Συνέκαμψε τὸ σκέλος, Plat. Τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον, Rom. 11, 10. Hinc

Σύγκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Συγκαρκινοῦσθαι, dicitur de frumentis, cum radices agunt, inter ſe implexas.

Συγκασις, εως, ὁ, vel ἡ, qui unà frater vel ſoror eſt; (2) frater vel ſoror.

Συγκαταβαίνω, f. βήσομαι, ſimul & unà deſcendo; (2) deſcendo, ſimpl. v. gr. in aciem; (3) ad alterius captum me accommodo, ſeu conditionem probo, accipio; aor. 2. συγκατέβην. Ἐγὼ δὲ σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω, Eur. Andr. 506. Συγκαταβάντες, Act. 25, 5.

Συγκαταβάλλω, unà impendo, unà operam navo; (2) ſimul creo; paſſ. ſimul creor.

Συγκαταβάντες, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω.

Συγκατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus, tranſitus; (2) cum alteri cedimus; (3) accommodatio ad aliorum ingenia, mores, &c. (4) comitas, facilitas; (5) dexteritas in converſatione, unde calliditas & prudentia. A συγκαταβαίνω. Unde

Συγκαταβατικὸς, ἡ, ὸν, lenis, comis, facilis.

Συγκαταβατικῶς, comiter.

Συγκαταβιβάζω, longè produco, procedere jubeo.

Συγκαταβιόω, unà vitam tranſigo.

Συγκαταγηράσκω, conſeneſco. Hinc

Συγκαταγήρασις, ἡ, ſenectutis adventus, ſenectus, productio vitæ cum alio.

Συγκαταγινώσκω, unà damno cum aliis.

Συγκαταγομφόω, ῶ, clavis compingo, R.

Συγκαταγράφω, vid. συγγράφω.

Συγκατάγω, f. άξω, unà reduco, adjungo in reducendo exſule, reſtituentes adjuvo. Συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον, Æſchin.

Συγκαταδάζομαι, partem porrigo eorum, quæ diſtribuuntur.

Συγκαταδαρθεῖν, condormire; concumbere.

Συγκατάδεσις, ἡ, colligatio, copulatio.

Συγκαταδουλόω, unà ſubjugo, in ſervitutem redigo, multos unà neceſſitate.

Συγκαταδύομαι, unà demergor, unà occido.

Συγκατάδυσις, εως, ἡ, quum quid cum altero occidit. A præc.

Συγκαταζάω, ῶ, fut. ήσω, unà vitam (omnem) tranſigo.

Συγκαταζεύγνυμι, fut. ξω, conjungo. Ὅθ' οὕνεκ' ἄτῃ Ϲυγκατέζευκται κακῇ, Soph. Aj. 123.

Συγκαταθάπτω, fut. ψω, ſepelio. Ἐκέλευσε δὲ ϗ τοὺς Πέρσας συγκαταθάπτειν, Xen.

Συγκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι. Unde

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adſenſio, approbatio, ſuffragium, conſenſus, conſenſio, concordia, pactum.

Συγκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, approbativus, adſentiens.

Συγκαταθετικῶς, aſſentiendo.

Συγκαταθέω, unà decurro.

Συγκαταθλάω, unà confringo; (2) confringo.

Συγκαταθνήσκω, ſimul morior, unà pereo. Ἀλλὰ τίς κείνου χάρις, ξυγκατθανόντι κατθανεῖν; Eur. Hel. 1118.

Συγκαταίθω, comburo. Ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν, Soph. Antig. 1216.

Συγκαταίνεσις, εως, ἡ, adſenſus. A

Συγκαταινέω, ῶ, approbo, adſentior, ratum facio. Ἢν δὲ τά τῶν θεῶν ἡμῖν θᾶττον συγκαταινῇ, ἐξίωμεν ὡς τάχιστα, Xen.

Συγκάταινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui adſentitur, qui adſtipulatur. Ex αἶνος.

Συγκατακαίνω, f. άνω, ſimul interficio; (2) concido, contrucido.

Συγκαταίρω, ſimul deſcendo, Plut.

Συγκαταιτιάομαι, unà accuſo.

Συγκατακαίω, ſut. αύσω, ſimul comburo; (2) comburo.

Συγκατακαλύπτω, f. ψω, contego.

Συγκατάκειμαι, concumbo, unà jaceo. Τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι, Ariſtoph. Conc. 612.

Συγκατακλάω, confringo.

Συγκατακλείω, fut. είσω, unà includo, ſimul cum alio includo, in eundum locum includo, Gl. V. concludo. Συγκατακλείει με τῇ γυναικί, Luc.

Συγκατακλίνω, unà recumbere vel accumbere facio; συγκατακλίνομαι, unà recumbo, unà accumbo vel diſcumbo; συγκατεκλίθην, unà accubui, concubui, aor. 1. Hinc

Συγκατάκλισις, εως, ἡ, accubitus ad eandem menſam; (2) concubitus.

Συγκατακοιμάω, in lecto alicujus colloco feminam; συγκατακοιμῶμαι, concumbo.

Συγκατακολουθέω, comitor, ſequor.

Συγκατακομίζω, fut. ίσω, deporto.

Συγκατακόπτω, fut. ψω, ſimul concido, ſeu interficio.

Συγκατακοσμέω, in ordinem digero, compono.

Συγκατακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ſimul adquiro, ſimul in poteſtatem redigo, R.

Συγκατακτείνω, unà interficio; aor. 2. συγκατέκτανον; part. συγκατακτάς. Συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ, Soph. Aj. 230.

Συγκατακυλίω, unà devolvo.

Συγκαταλαμβάνω, occupo, capio.

Συγκαταλλάττω, concilio, compono.

Συγκαταλέγω, fut. ξω, recenſeo cum aliis, connumero.

Συγκαταλογίζομαι, cogito de aliquâ re.

Συγκαταλύω, f. ύσω, unà everto & aboleo; (2) unà finio; (3) unà cum aliis aliquem in locum advenio, ibique commoror.

Συγκαταμίγνυμι, vel συγκαταμιγνύω, admiſceo, commiſceo. Οὐ παύσομαι τὰς χάριτας μούσαις συγκαταμιγνὺς, Eur. Her. fur. 677.

Συγκαταμύω, claudo, concludo.

Συγκαταναυμέω, unà navali prælio pugno.

Συγκατανέμω, unà partior, unà diſtribuo; (2) adſcribo, annumero.

Συγκατανεύω, adnuo, adſentior, conſentio. Συγκατανεύειν τοῖς λεγομένοις, Polyb.

Συγκαταπατέω, conculco.

Συγκαταπαύω, unà claudo, ſeu finio.

Συγκαταπίπτω, unà concido.

Συγκαταπλέκω, implico, immiſceo.

Συγκαταπολεμέω, unà debello, in debellando adjuvo.

Συγκαταπράσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.

Συγκαταριθμέω, unà enumero, adnumero. Ἀγώνισμα εἰς τιμὴν τοῦ Καλάνου συγκατηρίθμησε τοῖς ἄθλοις, Ælian.

Συγκαταπρήθω, unà comburo.

Συγκαταῤῥίπτω, unà abjicio.

Συγκαταῤῥέω, ſimul defluo; (2) ſimul decido.

Συγκατάρχω, ſimul impero.

Συγκατασβέννυμι, vel συγκατασβεννύω, fut. σβέσω, ſimul extinguo.

Συγκατασήπω, putrefacio.

Συγκατασκάπτης, ου, ὁ, vaſtator, Lycurg. 222. A

Συγκατασκάπτω, fut. ψω, diruo & everto, perdo, etiam de hominibus. Συγκατασκάπτοις ἂν ἡμας, Eur. Or. 717.

Σκγκατασκεδάζω, unà diſſipo.

Συγκατασκευάζω, fut. άσω, inſtruo & adorno. Οἱ τὸν βίον ἡμῖν συγκατεσκευάκασι τέχναις, Plato.

Συγκατασκευάσας, aor. 1. part. act.

Συγκατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, unà tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τοὺς δὲ ἄλλους συγκατεσκήνου, Xen.

Συγκατασκήπτω, f. ψω, unà ingruo; (2) unà invado & inceſſo.

Συγκατασπάω, ῶ, fut. άσω, pariter, unà convello. Ἐπὶ τὴν ὅμοιαν διαβολὴν συγκατασπᾶσθαι, Luc.

Συγκατασπείρω, conſero, inſero.

Συγκαταστασιάζω, unà ſeditionem concito.

Συγκατάστασις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. A συγκαθίσταμαι.

Συγκαταστρέφομαι, ſubigo, in poteſtatem redigo.

Συγκατατάσσω, vel άττω, f. άξω, unà cum aliis colloco. Συγκατατέτακται γὰρ ϗ συγκοσμεῖ τὸν αὐτον κόσμον, M. Anton. 7, 7.

Συγκατατείνω, contendo, unà tendo.

Συγκατατήκομαι, contabeſco, aſſiduè verſor in aliquâ re.

Συγκατατίθημι, unà depono; σκγκατατίθεμαι, adſentior; adſtipulor. Τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι, Diod. Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος (par. p. paſſ.) τῇ βουλῇ ϗ τῇ πράξει αὐτῶν, Luc. 23, 51.

Συγκατατρώγω, ſimul comedo, ſimul comedendo conſumo.

Συγκαταφάγω, devoro; (2) convivor.

Συγκαταφέρομαι, ſimul deorsùm feror; (2) adſentior, *cum dat.*

Συγκαταφεύγω, unà confugio.

Συγκαταφλέγω, f. ξω, comburo; συγκατεφλέχθη, unà combuſtus eſt, aor. 1. paſſ.

Συγκαταφρονέω, contemno quem, non timeo.

Συγκαταχράομαι, utor, abutor.

Συγκαταψεύδομαι, f. εύσομαι, mendacio opprimo.

Συγκαταψηφίζω, f. ίσω, unà damno ſeu condemno, adjicio; (2) coopto. Συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων, Act. 1, 26.

Συγκατέδω, comedo.

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. conjunct. act. v. συγκατέρχομαι.

Συγκατεπείγω, unà urgeo; coerceo.

Συγκατεργάζομαι. f. άσομαι, unà conficio, adjuvo aliquem in conficiendâ re aliquâ. Λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρα, Eur. Her. fur. 1027. Συγκατεργάζεσθαι τινι τὴν ἀρχὴν, Herodot.

Συγκατέρχομαι, f. ελεύσομαι, ſimul redeo, unà revertor.

Συγκατεσθίω, unà comedo.

Συγκάτευγμα, ατος, τὸ, votum unà cum alio conceptum, res, quam quis unà cum alio vovit. A

Συγκατεύχομαι, unà precor, ſimul voveo. Ἀλλ' ὧν ἐρῶ μεν ταυτα συγκατευξάμην, Soph. Antig. 1338.

Συγκατεύνασις, ἡ, concubitus.

Συγκατέχω, contineo.

Συγκατεγορέω, ſimul accuſo; (2) ſimul prædico. Hinc

Συγκατηγόρημα, ατος, τὸ, vox conjunctas habens ſignificationes. Hinc

Συγκατηγορηματικὸς, ἡ, ὸν, plura ſimul notans.

Συγκατηγορηματικῶς, *Adv.* conſignificativè.

Συγκατηγόρησις, ἡ, accuſatio.

Συγκατηρεφὴς, ές, contectus.

Συγκατοικέω, unà habito.

Συγκατοικίζω, f. ίσω, unà colloco habitatores, vel frequentem locum incolis reddo. Ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δακη θηρῶν, ſcil. χρῆν, Hipp. 650.

Συγκατοικτίζω, f. ίσω, commiſereor. Τὰ δ' οἷα πάσχω Ϲυγκατοικτιουμένη, Sophoc. Trach. 544.

Συγκατολισθαίνω, concido, collabor.

Συγκατορθόω, rectè facio, compono, emendo; (2) unà cum alio rem bene gero.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi

Συγκατορύσσω, vel ύττω, vel ύξω, defodio. Καὶ τόν ἄλλον κόσμον συγκατώρυξαν, Luc.

Συγκαττύω, conſuo, conſarcio, Gl. V. concinno.

Συγκαυσις, εως, ἡ, exuſtio. A συγκαίω.

Σύγκειμαι, ſimul poſitus ſum; (2) conſto, compoſitus ſum; (3) dicitur & de rebus confictis; (4) de quibus inter aliquos convenit, unde συγκειμένα pacta conventa; (5) συγκείμενος, compoſitus, comptus, Gl. V. conſtitutus; συνέκειτο, conventum erat, imperf. Τῇδε σύγκειται δόλος, Eur. Rheſ. 215.

Συγκειμένως, contextè, Gl. V. A præc.

Συγκεκραμένως, adtemperatè, temperatiſſimè, Gl. V. A συγκεράννυμι.

Συγκεκροτημένως, densè, compactè.

Συγκελεύω, jubeo, hortor.

Συγκεντέω, compungo, conficio, confodio, contrucido.

Συγκεράννυμι, ſive συγκεραννύω, commiſceo; a. 1. συνεκέρασα; συγκέρασον, tempera, Gl. V. perf. paſſ. part. συγκεκραμένος, commiſtus. Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι, obrutus infortunio, Ariſtoph. Plut. 853. Μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν, Hebr. 4, 2. Ὁρῶ Τέκμησσαν οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην, Soph. Aj. 905. Hinc

Συγκέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum. Ph.

Συγκερασμὸς, οῦ, ὁ, temperies, Ph.

Συγκεραστὸς, ἡ, ὸν, commiſtus ſeu miſtus cum, temperatus cum; συγκέραστον, calda aqua, potio medicata. Gl. V.

Συγκερατίζω, & συγκερατίζομαι, cornu ferio, confligo.

Συγκεραυνόω, fulmino, fulmine ferio. Δρυΐνους συγκεραυνοῦσα κλάδους, Eur. Bac. 1104.

Συγκερκίζω, contexo.

Συγκεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim complector, ſummatim & breviter recenſeo. Οὕτω ϗ ὁ Κῦρος συνεκεφαλαιώσατο τὰς οἰκονομικάς πράξεις, Xen. Hinc

Συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria complexio, collectio per capita, Ph. æquatio.

Συγκεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, in ſummam redigens.

Συγκεχυμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. gen. verbi συγχύω.

Συγκεχυμένως, *Adv.* confusè, promiſcuè.

Συγκηδέμων, ονος, ὁ, qui ſimul curat.

Συγκηδεσταὶ, ῶν, οἱ, qui duas ſorores in matrimonio habent.

Συγκηδεύω, unà ſepelio.

Συγκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio.

Συγκινδυνεύω, f. εύσω, unà periclitor. Τὸν κοινὸν ἐκεῖνον αὐτῇ θάνατον συγκινδυνεύσαντος, Luc.

Συγκινέω, ῶ, f. ήσω, unà vel ſimul moveo, unà agito; commoveo, concito, Gl. V. Συνεκίνησαν τὸν λάον, Act. 6, 12. Ἀμφότεραι δ' ὅμως τοῦτ' ἐπιζητοῦσι τὸ συγκεκινημένον, Longin. Hinc

Συγκίνημα, τὸ, idem quod

Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio.

Συγκιρνάω, ῶ, commiſceo, tempero. Συγκιρνᾶσθαι τῷ οἰκείῳ, M. Anton. 9, 6.

Συγκλαίω, f. αύσω, cum alio ploro vel fleo. Αὐτὸς συνέκλαιον ἐκείνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ, Luc.

Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio.

Συγκλασμὸς, ὁ, idem. A

Συγκλάω, ῶ, f. άσω, confringo.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, concluſio, incluſio. A συγκλείω.

Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, junctura. Ab eod.

Συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ. concluſio. Ab eod.

Συγκλειστον, ου, τὸ, idem quod σύγκλεισμα.

Συγκλείω, f. είσω, concludo, claudo; (2) occludo. Ζῆ, ϗ θανοῦσης, ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν, Eur. Hec. 432. Οὐχὶ συγκλείσεις στόμα; id. Hipp. 502. Οὐχὶ συγκλείσαντες οὖν τὰς ἀσπίδας ἐχώρουν, Xen. Συγκεκλεισμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι, Gal. 3, 23.

Συγκλέπτης, ου, ὁ, ſocius furti.

Συγκληΐζω, fut. ίσω, idem cum συγκλείω. Ὅι σε ϗ Ἑρμιόναν ἔριδι στυγερᾷ συνεκλήϊσαν, Eur. Andr. 122.

Συγκληρονομέω, cohæres ſum. A

Συγκληρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cohæres.

Σύγκληρος, conſors. Hinc

Συγκληρόω, ſorte conſocio; (2) conſortem do, neceſſitudine ſortis conjungo. Ὅις συγκεκλήρωσαί πράγμασι, τούτοις συνάρμοζε σεαυτὸν, M. Anton. 6, 29.

Συγκλήρωσις, εως, ἡ, conſociatio quorundam eadem ſorte, communio, ſocietas, Gl. V. conſortium A præc.

Συγκλησία, ας, ἡ, convocatio, concilium ſenatorum. A συγκαλέω.

Συγκλητικὸς, ἡ, ὸν, ſenatorius, Gl. V. συγκλητικὸς, ſenator, Gl. V. A

Συγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, convocatus; (2) indictus, *Subſt.* ἡ, ſc. βουλὴ, ſenatus, *inpr.* Romanus. A συγκαλέω.

Συγκλινὴς, ὁ ϗ ἡ, conſors tori. A

Συγκλίνω, f. ινῶ, v. συγκατακλίνω; συνεκλίθη, concubuit, Ph. aor. 1. paſſ. Ὀυκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται, Eur. Alc. 1078.

Συγκλίτης, ου, ὁ, qui ſimul accubat. A præc.

Συγκλονέω, conturbo, concutio. Hinc

Συγκλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, impulſus.

Συγκλύζω, f. ύσω, inundo, obruo, ſubmergo; συγκλύζομαι, inundor. Hinc

Σύγκλυσμα, ατος, τὸ, clyſter.

Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, Appian. de colluvie hominum viliſſimorum, pro quo nonnulli ubique volunt reſcribi συνηλύς. *Ern.*

Συγκλύω, f. ύσω, conſentio.

Συγκλώθω, f. ώσω, ſtamina necto ſeu nendo connecto. Ἡ ἐπιπλοκὴ τῶν αἰτιῶν συνέκλωθε, M. Anton. 10, 5. Hinc

Σύγκλωσις, εως, ἡ, propriè nexus ſtaminis; (2) nexus rerum à fato pendens.

Συγκνισάω, vel όω, unà coquo. Athen.

Συγκοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, excavo.

Συγκοιμάομαι, ῶμαι, unà dormio, unà cubo; (2) concumbo, coëo. Μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην, Soph. El. 276. Hinc

Συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus.

Συγκοίμησις, εως, ἡ, idem.

Συγκοιμητὴς, οῦ, ὁ, concubitor, Gl. V.

Συγκοινοῦμαι, idem quod

Συγκοινωνεω, ῶ, f. ήσω, unà ſum particeps, unà communico. Συγκοινωνήσαντες μου τῇ θλίψει, Phil. 4, 14. τοῖς ἔργοις, Epheſ. 5, 11. ταῖς ἁμαρτίαις, Apoc. 18, 4.

Συγκοινωνὸς, ἡ, ὸν, particeps, conſors.

Συγκοιτάζομαι, concumbo; συνεκοιτάσθησαν, concubuerunt, Ph. Ex σὺν, & κοίτη.

Συγκοίτιον, ου, τὸ, concubitus; (2) merces, quæ datur meretrici. A σύγκοιτος.

Σύγκοιτις, ιδος, ἡ, concubina, Ph.

Σύγκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſors tori in eodem lecto cubans. Gl. V. concubina.

Συγκολάζω, f. άσω, ſimul punio.

Συγκολλάω, ῶ, fut. ήσω, conglutino, glutine compingo; (2) compono, conſarcino, concinno; συγκεκόλλημαι, cohæreo, Gl. V. συγκεκόλληται, cohæret, Ph. p. paſſ. συγκεκολλημένα, cohærentia, Ph. part. Hinc

Συγκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio, compactio.

Συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator; (2) concinnator, conſarcinator. Ab eod.

Σύγκολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, glutine compactus ſive conjunctus. Ex σύν, & κόλλα.

Συγκόλλως, *Adv.* more eorum, quæ glutinata ſunt, aptè, concinnè, congruè.

Συγκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, ſimul nato.

Συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, comportatio, collectio, compoſitio; (2) confluxus hominum in aliquem locum, habitandi causâ; (3) apparatus funeris. A

Συγκομίζω, fut. ίσω, conveho, comporto; (2) unà porto, ſimul fero aut duco; (3) compono mortuum ad ſepulturam. Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, Act. 8, 2. Τούς τε ἰατροὺς τοὺς ἀρίστους συνεκομίσατο πρὸς αὐτὸν, Xen. Τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, Luc.

Συγκομιστήρια, ων, τὰ, feſtum, quo in frugum comportatione ſacra fiebant.

Συγκόμιστὸς, ἡ, ὸν, comportatus; (2) collatitius; (3) confuſaneus, ex farinâ non excuſſâ conſtans. Ab eod.

Συγκομμάτιον, ου, τὸ, genus edulii, è conciſis carnibus, &c. A συγκόπτω.

Συγκονιόομαι, οῦμαι, in eodem pulvere verſor; (2) colluctor.

Συγκοπιάω, in labore adjuvo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, colliſio, Gl. V. amiſſio repentina omnium virium in corpore humano; (2) Syncopè, figura grammatica, quâ ſyllaba è medio abjicitur. A

Σύγκοπος, ὁ ϗ ἡ, qui viribus defectus concidit:

Συγκοπτικὸς, ἡ, ὸν, ſyncopen (ſeu animæ defectiones) inducens, Gal.

Σύγκοπτος, ον, conciſus. A.

Συγκόπτω, f. ψω, concido, Gl. V. contundo; torqueo; (2) contraho, συγκοπεὶς, conciſus, contuſus, aor. 2. part. paſſ. Συγκόψασα τὸν σαυτῆς κόσμον, Xen. τινὰ ξύλῳ, Luc.

Συγκορυβαντιᾶν, cum alio Corybantum more inſanire.

Συγκορυφόω, ῶ, in unum apicem ſeu ſummam colligo. Τὸ εἰς ἓν ἐυηχον συγκορυφοῦν τὰ πλείονα, Longin. 24.

Συγκοσμέω, vid. κόσμεω. Δοκῶσι συνισχυρεῖν τε ὑμᾶς ϗ συγκοσμήσειν, Xen.

Συγκουφίζω, f. ίσω, allevo, adjuvo in levando aut portando. Συμπαρανήχεσθαι ϗ συγκουφίζειν, Luc.

Συγκραδαίνω, concutio, vibro. Πολλὰ μέρη συνεκράδαινε πνεῦμα, Ariſtot.

Συγκραμα, ατος, τὸ, commiſtum ſeu temperatum, quod concrevit ſeu coaluit; (2) portio diluta ſeu miſta ex aquâ & vino. A συγκεράννυμι. Unde

Σύγκρασις, εως, ἡ, commiſtio, temperatio.

Συγκρατέω, ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, ſervo. Τὸν ἡμέτερον βίον αἱ προσευχαὶ συγκρατοῦσι, Chryſoſt.

Σύγκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, commiſtus, temperatus. A συγκεράννυμι.

Συγκρατύνω, corroboro.

Συγκρημνίζω, per præceps dejicio.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagulum, concretum; (2) concentus; (3) interpretatio, ut ſomnii, LXX. (4) edictum. A συγκρίνω.

Συγκριμάτιον, τὸ, Dim. compages.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. verbi

Συγκρίνω, commiſceo, coagmento; ſic vet. & Attici. Recentiores pro (2) comparo, confero; (3) contendo, concerto, judicio experior, συγκρίνεσθαι, confligere, diſceptare; (4) interpretor. LXX. item Paulus, συγκρῖναι, conferre, Ph. aor. 1. inf. Πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες, 1 Cor. 2, 13. ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, 2 Cor. 10, 12. Ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτου τῷ σώματι, Luc. Hinc

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio; (2) comparatio.

Συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.

Συγκριτικῶς, *Adv.* comparando, per comparationem.

Συγκροτέω, complodo, collido; (2) conflo more fabrorum ferrariorum; (3) inſtituo, apparo, inſtruo, velut convivium, &c. (4) colligo, congrego; velut copias, milites, item edico conventum; (5) incito, incendo, favore, &c. συγκεκροτημένος, agitatus, Ph. conflatus, compactus, item, qui eſt compacto corpore, συγκεκροτημένην, conflatam, Ph. p. paſſ. part. *de Adv.* συγκεκροτημενως, vid. ſupra. Συνωμοσίας συγκροτεῖν, conjurationem facere, Luc. Συνεκρότησε τὼ χεῖρε, Xen. Hinc

Συγκρότημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod conflatum eſt; (2) agmen compoſitum, manus; (3) conſpiratio multorum.

Συγκρότησις, εως, ἡ, ſuſtentatio, favor, Ph. (2) conjuratio, conſpiratio; (3) compulſio, congregatio, ut copiarum, &c.

Σύγκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex σὺν, & κρότος.

Σύγκρουμα, τὸ, pecunia mutuò ſumta, *Heſ.*

Σύγκρουσις, εως, ἡ, colliſio, Ph. conflictio; (2) mutua offenſio, odium & inimicitia; (3) fraus, impoſtura. A συγκρούω.

Συγκρούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. concuſſorius, qui concutit, ut riſus vehementior.

Συγκρουσμὸς, οῦ, ὁ, colliſio.

Συγκρούω, f. ούσω, collido, complodo, committo, Gl. V. confligo; *impr.* eſt modium convertere ut excidat aliquid. Hinc (2) vi aut arte efficere, ut aliquis confiteatur ea quæ celabat. *Ern.* συγκρούουσιν, confligunt, Ph. Συγκρούειν ἀλλήλοις, Thuc. τὼ χεῖρ, Ariſtoph. Ran. 1147. Μη συγκρούειν ἡμας εἰς ἀλλήλους, Appian.

Συγκρύπτω, f. ψω, occulto, celo, Φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας, Eur. Herac. 721.

Συγκρύψαι, aor. 1. inf. act.

Σύγκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A συγκρύπτω.

Συγκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſimul cum alio adquiro, ſocius ſum in adquirendò.

Συγκτερεΐζω, f. ίσω, parento, juſta facio. Συνεκτερέιζε δὲ λαὸς, Apoll.

Συγκτήτωρ, ορος, ὁ, qui ſimul poſſidet. A συγκτάομαι.

Συγκτίζω, f. ίσω, ſimul condo, ſimul creo, coloniam deduco.

Συγκτίστης, ου, ὁ, ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius. A præc.

Συγκυβευτὴς, οῦ, ὁ, colluſor aleæ. A

Συγκυβεύω, aleâ colludo, aleâ ſeu teſſeris ludo cum alio.

Συγκυκάω, miſceo, permiſceo. Ἐς αὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον, Ariſtoph. Plut. 1109.

Συγκυκλέω, & Συγκυκλόω, circumdo, cingo.

Συγκυλινδέω, convolvo; συγκυλινδοῦμαι, unà volutor. Ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασία συγκυλινδουμένων, Xen.

Συγκυλίω, f. ίσω, unà voluto; συγκυλίομαι, unà volutor, conſuetudinem habeo cum aliquo.

Συγκυναγὸς, vid. συγκυνηγός.

Συγκυνηγετέω, ſimul venor. A

Συγκυνηγέτης, ου, ὁ, idem quod συγκυνηγὸς.

Συγκυνηγέω, ῶ, ſimul venor. A

Συγκυνηγὸς, *Dor.* pro συγκυναγὸς, οῦ, ὁ, venationis ſocius.

Συγκύπται, οἱ, Capreoli.

Συγκύπτω, f. ψω, ſimul inclino, pariter incumbo; (2) deorsùm adſpicio; (3) incurvus vel inflexus ſum; (4) coëo, conſpiro, conſentio. Καὶ ἦν συγκύπτουσα, ϗ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11. Τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστὶ συγκεκυφὸς, Ariſtoph. Eq. 850.

Συγκυρέω, ῶ, f. ησω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo; συνεκύρησεν, attigit, Ph. contigit, accidit, a. 1. act. Συνεκύρησε γενέσθαι, Herodot. Hinc

Συγκύρημα, τὸ, quod forte evenit, caſus.

Συγκύρησις, εως, ἡ, idem.

Συγκυρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συγκυριολογέω, ῶ, dominum dico, domini titulo honeſto.

Συγκυρόω, ratum facio.

Συγκύρω, f. ύρσω, incido; (2) accido, evenio. Il. 23, 435.

Συγκύφων, ὁ, qui ſimul deflectit, qui ſe incurvat. A συγκύπτω.

Συγκωθωνίζομαι, unà inebrior.

Σύγκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolidus, compactus, firmus. Ex κῶλον.

Συγκωμάζω, f. άσω, ſimul comiſſor. A

Σύγκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſocius comiſſationis.

Συγκωμῳδέω, unà comœdiam ago, unà irrideo, perſtringo.

Συγξαίνω, ſimul carmino vel carpo.

Συγχάζω, idem quod χάζω.

Συγχαίρω, unà gaudeo, lætor cum lætante, Gl. V. congaudeo. Συγχαίρω ϖᾶσιν ὑμῖν, Phil. 2, 17. Συγχαίρει ϖάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26. Συνέχαιρον αὐτῇ, Luc. 1, 58.

Συγχαρεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med.

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Συγχαλκεύω, ære vas alligo.

Συγχαρητικὸς, ἡ, ὸν, ſeu συγχαρτικὸς, congratulatorius. A συγχαίρω.

Συγχαρίζομαι, gratificor.

Συγχειμάζω, f. άσω, unà in hibernis ſum, unà hiberno; συγχειμάζομαι, unà tempeſtate jactor; (2) unà hiemali frigore infeſtor.

Συγχειροπονέω, ῶ, ſimul operi manum admoveo.

Συγχειρȣργέω, unà operor.

Συγχέω, vel συγχεύω, fut. εύσω, confundo, permiſceo, confundendo miſceo, perturbo; unde & triſtitiâ afficio, &c. τὸ συγκεχυμένον τȣ̃ ϖροσώπȣ, triſtitiâ in ore conſpicuâ; (2) turbando moveo, vel efficio, ut bellum; συνέχεεν, permiſcuit, Ph. 3. ſing. aor. 1. Καὶ ταυτὰ ϖάλιν γράμματα συγχεῖς; Eur. Iph. in Au. 37. Τὴν ϖάρος συγχεῖν χάριν, Soph. Trach. 1245.

Συγχιλίαρχος, ὁ, tribunus in eâdem legione.

Συγχόνδρωσις, εως, ἡ, interventio cartilaginis, quum oſſa coaleſcunt. Ex χόνδρος.

Συγχορδία, ἡ concentus, concinnitas. A

Σύγχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad chordas quadrans, concinnans, concinnus. Ex σὺν, & χορδὴ.

Συγχορευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui unà choros exercet.

Συγχορεύτρια, ας, ἡ, quæ unà choros exercet. A

Συγχορεύω, f. εύσω, unà tripudio, ſalto. Χαρίτεσσι συγχορεύων, Anac. 5, 11.

Συγχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſimul præbeo ſumptus, ſimul choragus ſum, ipſe aliquid in choragium confero; (2) adjuvo, præbendo pecuniam, &c.

Συγχορηγός, ȣ̃, ὁ, qui ſimul præbet & ſubminiſtrat ſumtus, aut aliud quid.

Σύγχορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gramine conſitus.

Συγχόω, ῶ, fut. ώσω, humo congeſtâ tego.

Συγχράομαι, ῶμαι, ſimul vel unà utor, Gl. V. utor, commercium habeo. Ου γὰρ συγχρῶνται Ἰȣδαῖοι Σαμαρείταις, Joann. 4, 9.

Σύγχρησις, εως, ἡ, communis uſus, commercium, conſuetudo familiaris. A συγχράομαι.

Συγχρηϛηριάζομαι, unà oraculum conſulo.

Συγχρίμπτω, f. ψω, collido, committo, coire facio; συγχριμφθεὶς, colliſus, aor. 1. part. paſſ.

Σύγχρισμα, ατος, τὸ, unguentum, quo illinitur aliquid. A

Συγχρίω, f. ίσω, ſimul ungo; (2) ungo, oblino.

Συγχρονεῖν, dicuntur, qui eodem tempore vivunt.

Συγχρονίζω, f. ίσω, æqualis ætate ſum; (2) commoror. A σύγχρονος. Hinc

Συγχρονισμὸς, ȣ̃, ὁ, convenientia temporis, ſive ea, quæ in idem tempus concurrunt.

Σύγχρονος, ὁ ϗ ἡ, contemporaneus, æqualis.

Σύγχροος, contr. σύγχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concolor. Ex σὺν, & χρόα, color.

Συγχρώζω, ώσω, colore imbuo, inficio, inpr. attactu.

Συγχρωματιϛος, ὁ, concolor.

Συγχρωτίζω, f. ίσω, tango, tango ad cutem; appropinquo, me applico; συγχρωτίζεσθαι, Suidas exponit, appropinquare, ſe applicare.

Συγχύνω, vel συγχύω, confundo; συγκεχυμένος, confuſus, Gl. V. p. paſſ. part. Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, Act. 19, 32.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confuſio, commixtio, conturbatio. A συγχύω. Unde

Συγχυτικὸς, ἡ, ὸν, confundendi vim habens.

Συγχωνεύω, conflo, Gl. V.

Συγχωννύω, & συγχώννυμι, fut. χώσω, aggere communio, terrâ adgeſtâ obruo ſeu tumulo.

Συγχωρέω, concedo, adſentior, conſentio, non repugno; (2) indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignoſco, veniam do. συγκεχώρηται, conceſſum eſt, Ph. p. paſſ. Ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν, Ariſtoph. Veſp. 1505. Γυναῖκα γὰρ χρῆν ϖάντα συγχωρεῖν ϖόσει, Eur. E. 1066. Ἡ ϗ τύραννος ταῦτά συγχωρήσεται; Eur. Iph. in Tau. 743. Hinc

Συγχώρημα, ατος, τὸ, conceſſio; (2) venia; (3) adſtipulatio.

Συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, remiſſio, indulgentia, Ph. Ab eod.

Συγχωρητέον, concedendum. Ab eod.

Συγχωρητικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam propenſus. Ab eod.

Συγχωρία, ας, ἡ, Att. & Ion. ξυγχωρίη, ης, ἡ, conceſſio, indulgentia in cibis ægro largiendis. Ex σὺν, & χώρα.

Σύγχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confinis. Ph.

Συγχῶσαι, a. 1. inf. act. v. συγχώννυμι.

Σύγχωσμα, ατος, τὸ, obſtructio; (2) macula contracta à terrâ, quâ quid obrutum fuit. A συγχόω.

Σύδην, Adv. celeriter & inferendo ſe cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuoſè. A σείω, ſeu σεύω.

Σύειος, εία, ειον, ſuillus, porcinus. A σῦς.

Σύετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἐσύετο, à σύομαι.

Συζάω, ῶ, fut. ήσω, unà vivo, cum aliquo vivo; συζῆν, vivere in matrimonio. Συζῶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ, Dem. Πιϛεύομεν ὅτι ϗ συζήσομεν αὐτῷ, Rom. 6, 8.

Συζεύγνυμι, vel συζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, copulo, connubio jungo; συνεζευγμένος, annexus, Gl. V. p. paſſ. part. Ὃ ȣ̃ν ὁ Θεὸς συνεζεύξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, Matt. 19, 6. Ἕκτορα, ᾧ συνεζύγην, Eur. Andr. 98. Hinc

Σύζευξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.

Συζέω, fervefacio; σύζεσον, aor. 1. imperat.

Συζῆν, pref. inf. act. Dor. pro συζᾷν, contr. ex συζάειν, à συζάω.

Συζήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act.

Συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuò quæro, unà rationes ad rei alicujus indagationem confero, diſputo; (2) altercor, litigo, diſcepto; (3) quæro, indago; Ern. Ἐλάλει τε ϗ συνεζήτει ϖρὸς τȣ̀ς Ἑλληνιϛὰς, Act. 9, 29. Ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, Marc. 8, 11. Hinc

Συζήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, diſputatio.

Συζητὴς, ȣ̃, ὁ, curioſus ſcrutator rei, diſputator, philoſophus, doctus. Ab eod.

Συζυγέω, ῶ, συζυγεῖν, & συϛοιχεῖν, verba ſunt ſignificantia aciem in verſum jugumque directam & compoſitam; (2) & conſervationem ordinis in procedendo. Ἐφ ὅσον συζυγȣ̃ντας ϗ συϛοιχȣ̃ντας διαμένειν, Polyb. A ζυγος.

Συζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, copulatus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi poteſt. Ab eod.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; in Gramm. conjugatio. Ab eod.

Σύζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux, Gl. V. ſocius.

Σύζυξ, ύγος, ὁ ϗ ἡ, idem. A συζύγνυμι.

Συζυμόω, commiſceo in ſubigendo, v. gr. mel farinâ.

Σύζωμα, τὸ, præparatio, præcinctus. A

Συζώννυμαι, accingor, aor. 1. συνεζωσάμην, σύζωσον, ἀνύσας, Ariſtoph. Θεσμ. 262.

Συζωοποιέω, unà vitam reddo, ſimul in vitam revoco. Συνεζωοποίησε (ἡμᾶς) τῷ Χριϛῷ, Epheſ. 2, 5.

Συῆλαι, ῶν, αἱ, volutabra ſuum. A σῦς.

Συηνέω, ῶ, immunditiâ ſui ſimilis ſum, ſpurcitiâ porcum æquo. A

Συηνία, ἡ, immundities, fæditas porcinæ ſimilis; item fœda conviciandi libido. A

Συηνὸς, ἡ, ὸν, porcinis eſt moribus; (2) ſtupidus, inſulſus, maledicus. A σῦς.

Συθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi σύομαι.

Σύθεν, impetum fecerunt, 3. plur. aor. 1. ind. Ion. & Bœot. pro ἐσύθησαν.

Σύθι, feſtina, 2. ſing. aor. 1. imperat. paſſ. per Sync. pro σύθητι.

Συΐδιον, τὸ, porcellus, Dim.

Συκάζω, fut. άσω, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio; (3) contumeliâ adficio. Τρυγȣ̃σι ταῖς γλώτταισι, συκάζȣσι τε, Ariſtoph. 1705. A συκάς.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula, avis ficuum eſu pingueſcens. Ab eod.

Συκαμινέα, ας, ἡ, morus.

Συκάμινον, ȣ, τὸ, ſycaminum, fructus ſycamini arboris, Gl. V. συκάμινα, mora. A

Συκάμινος, ȣ, ὁ, ſycomorus, ſycaminus, arbor, Gl. V. συκάμινος, morus. Hinc

Συκαμινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſycamini ſeu mori ſpeciem gerens.

Συκάριον, τὸ, ficus, Gl. V. Dim. à σῦκον.

Συκὰς, άδος, ἡ, ficus novella. A συκῆ.

Συκαϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui ficus legit, ſeu colligit, Gl. V. συκαϛαὶ, delatores, quadruplatores. A συκάζω. Hinc

Συκάϛρια, ας, ἡ, calumniatrix. Heſ.

ΣΥΚΕ´Η, contr. συκῆ, ῆς, ἡ, ficus, arbor; (2) ficus mariſca, tumor ſeu excreſcentia carnis in modum ficus.

Συκίδιον, τὸ, ficus, Dim. à σῦκον.

Συκίζω, ficubus alo, vid. συκόω.

Σύκινος, ίνη, ινον, ficulneus, è ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis. quia lignum ficulneum eſt invalidum; (3) delator, calumniator. A συκῆ.

Συκινόφυλλον, ȣ, τὸ, folium ficulneum, Gl. V.

Συκίον, ȣ, τὸ, decoctum ficuum arefactarum.

Συκὶς, ίδος, ἡ, plantarium ficuum; (2) ſurculus qui è ficu avulſus vel exciſus plantatur. Ab eod.

Συκίτης, ȣ, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum è ficubus factum. Ab eod.

Συκόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ficis victitat: (2) qui victum ſibi parat è ſycophantiâ, Gl. V. ficarius. Ex σῦκον, & βίος.

Συκολογέω, ῶ, f. ήσω, ficus lego vel colligo. Ου ϖράγματ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογȣ̃ντες, Ariſtoph. Pace. 1338. A

Συκολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficubus loquitur.

Συκομορέα, ας, ἡ, ſycomorus.

Συκομορίτης, ȣ, ὁ, ut συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur ex ſycomoris.

Συκόμορον, ȣ, τὸ, ſycomorum, fructus ſycomori arboris. A

Συκόμορος, ȣ, ὁ, ſycomorus, arbor, ficus Ægyptia, de quâ Plin. 14. Ex σῦκον, & μόρος, morus, arbor.

Σῦκον, ȣ, τὸ, ficus, fructus; (2) mariſca, tumor, à fici ſimilitudine ita dictus. A συκῆ.

Συκόομαι, ȣ̃μαι, in ficum convertor, ficoſus fio. Ab eod.

Συκόπαις, αιδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex συκῆ, & ϖαῖς.

Συκοπέδιλος, ὁ, vox comica, notans ſycophantam, alludens ad Homericum χρυσοπέδιλος, &c.

Συκοπρίστης, ου, ὁ, ficuum ſector, ſordidus, avarus. Ex συκῆ, & πρίστης, *ſector.*

Συκόπρωκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nates habet ficoſas. Ex συκῆ, & πρωκτός.

Συκοτρώκτης, ου, ὁ, qui ficis alitur vel delectatur. A τρώγω.

Συκουρος, ου, ὁ, ficuum cuſtos. Ex οὖρος.

Συκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, ſycophantam ago, falsò calumnior, falſas delationes comminiſcor. Νιανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους; Ariſtoph. Av. 1437. Συκοφαντῆσαι τὸν Σωκράτην σπουδόντων ἐκείνων, Ælian. A συκοφάντης. Hinc

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen, quod alicui falsò adfingitur, calumnia.

Συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, delator. Propriè qui indicat, ſi quis ficus vetitas exportet. Ex σῦκον, & φαίνω. Vid. Ern.

Συκοφαντηλὸς, ἡ, ὸν, calumniis ſeu obtrectationibus obnoxius, vel vexatus. A συκοφαντέω.

Συκοφαντιὰ, ας, ἡ, calumnioſa delatio, calumnia, ſycophantia. A συκοφάντης. Unde

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad ſycophantam pertinens, calumnioſus.

Συκοφαντικῶς, *Adv.* more ſycophantarum, calumniosè.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, calumniatrix. Ἦπου ϗ σὺ συκοφάντρια ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Ariſtoph. Plut. 970. A συκοφάντης. –

Συκοφαντώδης, εος, ὁ, ἡ, vid. συκοφαντικός.

Συκοφαντωδῶς, idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφορεῖον, ου, τὸ, ficarium, ficaria, Gl. V.

Συκοφορέω, ficos fero, produco. A

Συκοφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον, & φέρω.

Συκόω, ficis paſco; & (2) συκόομαι, in ficum vertor; (3) ficoſus fio. A σῦκον.

Συκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ficoſus, ficui ſimilis.

Σύκωμα, ατος, τὸ, ficoſum germen; (2) ficoſus tumor. A συκόω.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo ficus plantantur, locus ficubus conſitus, Gl. V. ficetum.

Συκωρὸς, οῦ, ὁ, vide συκουρός; (2) ſycophanta.

Σύκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα.

Συκωτὸς, ἡ, ὸν, ficatus, ficubus conditus, Gl. V. συκωτὸν, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, prædas ago, aliquem ſpolio; (2) illudo alicui. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, Col. 2, 8. Ex σύλη, & ἄγω.

Συλαθεῖσαι, nom. pl. aor. 1. part. paſſ. f. g. *Dor.* pro συληθεῖσαι, à συλάω.

Σύλασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐσύλασκε. A

Συλάω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πότμος συλᾷ πάτρας; Eur. Hel. 675. Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, 2 Cor. 11, 8. A σύλη.

Συλεύμενοι, *prædantes,* nom. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro συλούμενοι, à

Συλέω, idem & ab eod.

Συλεύω, idem. Il. 23, 436.

ΣΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, præda, ſpolium; (2) prædatio, direptio. Vid. Ern.

Συληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi συλάω.

Σύλημα, ατος, τὸ, ſpolia, exuviæ. A συλέω.

Συλήσαντε, *deprædati,* nom. dual. a. 1. part. act. verbi συλέω.

Σύλησις, εως, ἡ, ſpoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.

Συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix. A

Συλητὴς, οῦ, ὁ, ſpoliator, deprædator, compilator. v. συλέω.

Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα.

Συλήτωρ, ορος, ὁ, vid. συλητής.

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. συλλαμβάνω.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, ſyllaba; quaſi comprehenſio. A συλλαμβάνω, eo quod plures literas comprehendat. Hinc

Συλλαβίζω, fut. ίσω, ſyllabas connecto.

Σύλλαβος, ου, ὁ, ſcil. πίναξ, index libri.

Συλλαβοῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαγεύω, unà ſcortor.

Συλλαγχάνω, ſimul ſortior; συλλαχὼν, unà ſortitus, a. 2. part.

Συλλαλέω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, Marc. 9, 4. μετ' αὐτοῦ, Matt. 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, Luc. 4, 36.

Συλλαμβάνω, fut. λήψομαι, complector; (2) prehendo, manum alicui injicio; (3) intelligo; *item* conſcius ſum; (4) concipio, *de fœminâ*; (5) adjuvo, opitulor; συνέλαβε, concepit, Ph. a. 2. *In med.* conjicio, conjecturâ aſſequor, συνειλημμένος, conceptus, Gl. V. p. paſſ. part. Σύλλαμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα, comprime, Ariſtoph. Ach. 932. Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον, σῦλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτόν, ib. 210. Συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κᾀγὼ πόνου, Eur. Med. 946.

Συλλάμπω, f. ψω, ſimul luceo. Hinc

Σύλλαμψις, εως, ἡ, colluſtratio, R.

Συλλανθάνω, unà lateo, deliteſco, R.

Συλλαφύσσω, f. ξω, ſimul diripio. Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλω, Lycurg. 1267.

Συλλεαίνω, ſimul lævigo vel polio, *Aret.*

Συλλέγω, f. ξω, colligo; συνειλεγμένοι, collecti, congregati, p. paſſ. part. Ὁ Κῦρος συνέλεξε τοὺς στρατιώτας πάντας, Xen. σθένος, Eur. Ph. 857. Πνεῦμα συλλέξασθαι, Heliod. οὐσίαν, Diod. Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια, οὐκ ἔνδον, verſiculos, Ariſtoph. Ach. 402.

Συλλείβω, f. ψω, confundo & miſceo; συλλείβομαι, ſtillo, fluo, in unum confluo, colliqueſco, liquor, Plut. in Æmil. 14.

Συλλειόω, contero, unà tero & frico.

Συλλειτουργέω, ῶ, ſocius ſum in obeundo munere publico. A

Συλλειτουργὸς, οῦ, ὁ, ſocius ſeu collega in obeundo aliquo munere publico.

Σύλλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſors tori conjux.

Συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi συλλέγω. Unde

Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio.

Συλλεσχηνεύω, fut. εύσω, ſermocinor ſeu colloquor cum aliquo.

Συλλήβδην, *Adv.* qu. dic. comprehenſim, in ſummâ; ſummatim, Ph. Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντα σοι φέρω; Ariſtoph. Plut. 645. A συλλαμβάνω.

Συλλήπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.

Συλληπτικὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendere ſeu complecti poteſt; (2) collectivus; (3) qui concipere poteſt. Ab eod.

Συλληπτικῶς, per comprehenſionem, ſubintelligendo. Vox Gramm.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. A

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A συλλαμβάνω.

Συλληρέω, ῶ, f. ήσω, unâ nugor, unâ deliro.

Συλλῃστεύω, unà latrocinor.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. συλλαμβάνω.

Συλληφθῆναι, *conceptum eſſe,* a. 1. inf. paſſ.

Συλλήψῃ, *concipies,* 2. ſing. f. 1. ind. med.

Σύλληψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexio, prehenſio; (2) opitulatio, auxilium; (3) conceptus, conceptio; *de fœminâ*; (4) Sylleplis, *fig. gramm.* A συλλαμβάνω.

Συλλιπαίνομαι, ſimul pingueſco, ſimul liquor, *Strabo,* lib. 5. pinguefieri, *Ern.*

Συλλογεύς, έως, ὁ, collector, coactor, Gl. V. legulus. A συλλέγω.

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. Ab eod.

Συλλογίζω, fut. ίσω, delectum habeo; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor; (2) perpendo, rependo, conſidero; (3) connumero, computo. Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος, Plut. Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, Luc. 20, 5.

Συλλογιμαῖος, αία, αῖον, collectitius, miſcellaneus, confuſaneus & undique collectus. A συλλογή.

Συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio, penſatio, argumentatio, ratiocinatio, Gl. V. deliberatio, accurata cogitatio. Syllogiſmus. A συλλογίζομαι.

Συλλογισταὶ, ratiocinatores, Gl. V.

Συλλογιστικὸς, ἡ, ὸν, ſyllogiſticus, ratiocinativus. Ab eod.

Συλλογιστικῶς, *Adv.* more ſyllogiſmorum.

Σύλλογος, ου, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, conſeſſus, Gl. V. collocutio, colloquium. A συλλέγω.

Συλλοιδορέω, reprehendo, objurgo, increpo.

Συλλούω, fut. ούσω, ſimul lavo; συλλούομαι, unà lavor.

Συλλοχάω, concenturio; (2) in decurias colligo, ſimul colligo. A λόχος.

Συλλοχία, ας, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohors collecta. Ex iiſd.

Συλλοχίζω, f. ίσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut diſtribuo. Συλλελοχισμένη δύναμις εἰς ἑκατοντάδας, Plut. Hinc

Συλλοχισμὸς, οῦ, ὁ, collectio in re militari.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejuſdem manipuli ſeu cohortis ſocius. Ex σὺν, & λόχος.

Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleſco, alterius dolore moveor. Συλλυπούμενος ὑμῖν, Ælian. Συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, Marc. 3, 5.

Συλλυσσάω, ῶ, f. ήσω, unà inſanio.

Συλλύω, f. ύσω, ſimul ſolvo; (2) compono litem ſeu diſſidium, dirimo lites, reconcilio. Εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, Soph. Aj. 1334.

Σύλον, ου, τὸ, ſpolium, præda; (2) pignus. A σύλη.

Συλούμενον, acc. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro συλεόμενον, à συλέω.

Συλωπία, ας, ἡ, veſtium compilatio ſeu furatio. Ex σύλη, & λῶπος, *veſtimentum.*

Συμβαδίζω, unà incedo. Συμβαδίζειν τῷ Πλάτωνι, Ælian.

Συμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi

Συμβαίνω, fut. βήσομαι, contingo, accido; (2) congredior, pedem confero; (3) tranſigo, paciſcor, fœdus ineo; (4) conſentio; συμβαίνει, evenit, contingit, Ph. συμβεβηκέναι, obtigiſſe, Gl. V. accidiſſe, p. infin. συμβεβηκὸς, accidens, p. part. neut. συνέβη, contigit, accidit, Ph. a. 2. συμβῇ, eveniat, contingat, Gl. V. a. 2. conjunct. Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος, Ariſtoph. Ran. 905. Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι, paciſcar, ibid. 176. Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως, Eur. Ph. 593. Κοινῇ ξυνέβημεν, convenimus, Ariſtoph. Nub. 67.

Συμβακχεύω, f. εύσω, unà bacchor, unà cum aliis bacchanalia celebro.

Συμβάκχη, ἡ, ſocia, &

Συμβακχος, ὁ, ſocius bacchanaliorum.

Συμβαλεῖν, aor. 2. inf. act. v. συμβάλλω.

Συμβαλεόμενοι, *conjicientes,* nom. plur. præſ. part. med. *Att.* & *Ion.* pro συμβαλλόμενοι.

Συμβάλλετον, 2. dual. præſ. ind. act.

Συμβάλλω, confero, congero; (2) comparo; (3) colligo conjecturâ; (4) compingo; (5) congredior; (6) paciſcor; (7) pecuniam mutuam do; (8) compono, contexo, ut mendacia, fraudes, συμβάλλομαι, *in med.* conjecturâ aſſequor; (2) rationem ineo, ſupputo; (3) confero aliquid de meo. Unde (4) largior; & (5) adjuvo, proſum, in aliquâ re comparandâ, &c. Συμβαλεῖν ἔπη κακὰ, Soph. Aj. 1340. Συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος, congruunt cum, Eur. Med. 28. Βοήθειαν οὐ σμικρὰν ξύμβάλλονται, Plat. Αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους, Eur. Iph. in Au. 843. Βουλεύματα πρός τινα, id. Ph. 700.

Σύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus; (2) propoſitio ex nomine & verbo perfectam ſententiam reddens. A συμβαίνω.

Συμβάμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro συμβῆναι, à συμβαίνω pro συμβάω.

Συμβάντας, acc. plur. a. 2. part. act.

Συμβαπτίζω, ſimul baptizo.

Συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.

Συμβαρύνω, unà gravo.

Συμβασείω, compoſitionis deſiderio teneor. A σύμβασις.

Συμβασιλεύω, fut. εύσω, unà regno. Ἵνα ϗ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν, 1 Cor. 4, 8.

Σύμβασις, εως, ἡ, compoſitio, pacificatio, fœdus, pactum, conventum. A συμβαίνω.

Συμβαστάζω, f. άσω, ſimul fero, unà porto; (2) comparo, confero, Gl. V. conveho.

Συμβατήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad compoſitionem ſeu pacificationem pertinens, *item* pronus & facilis ad compoſitionem. A συμβαίνω.

Συμβατικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Συμβατικῶς, *Adv.* ad pacificandum aptè.

Συμβεβαιόω, confirmo.

Συμβεβάναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro συμβεβηκέναι, à συμβαίνω. Unde

Συμβέβηκα, *congreſſus ſum*, perf. ind. act.

Συμβεβηκότως, caſu, per accidens.

Συμβῇ, 3. ſing. aor. 2. conjunct. act. verbi συμβαίνω.

Συμβιβάζω, f. άσω, concilio, ad amicitiam fœduſque adduco; coagmento; accommodo; (2) doceo, inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo; συμβιβῶ, fut. 1. pro συμβιβάσω, inſtruam. Συμβιβάζων, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, Act. 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτὸν; 1 Cor. 2. ult. Συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, Col. 2, 2.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ.

Συμβίβασις, εως, ἡ, inſtructio, perſuaſio, doctrina, comparatio. A præc. Unde

Συμβιβασμὸς, οῦ, ὁ, tranſactio, Ph.

Συμβιβαστὴς, οῦ, ὁ, conciliator, Ph.

Συμβιβαστικὸς, ὴ, ὸν, pacificatorius.

Σύμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, contubernalis, qui cum aliquo vivit, Ph. conjux.

Συμβιόω, convivo, unà vivo. Hinc

Συμβίωσις, εως, ἡ, convictus, conjugium, Ph. contubernium.

Συμβιωτὴς, οῦ, ὁ, convictor, contubernalis.

Συμβλαστάνω, unà germino, creſco.

Συμβλαστὴς, οῦ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστάνω.

Συμβλήδην, & ξυμβλήδην, idem quod συλλήβδην.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commiſſura, commiſſio. A συμβάλλω. Unde

Συμβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, colliſus.

Σύμβλησις, εως, ἡ, commiſſio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura.

Συμβλητέον, conferendum, Ph.

Συμβλητὸς, ὴ, ὸν, conferendus; (2) qui comparari poteſt, comparabilis. Ab eod.

Συμβοάω, ῶ, f. ήσω, ſimul clamo. Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Γωβρύαν συνεβόων αὐτοῖς, Xen.

Συμβοήθεια, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concurſus, ſeu auxilium.

Συμβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum convenio. Συμβοηθεῖν πρὸς τινα, Thuc.

Συμβοηθὸς, οῦ, ὁ, qui ad ſuppetias ferendas unà cum aliis convenit, auxiliaris.

Συμβολαιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tabularius, qui contractus ſcribit. Ex ſeq. & γράφω.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, pactum, conventum, contractus; (2) ſyngrapha, unde, Gl. V. inſtrumentum, *hinc* (3) æs alienum; & (4) pecunia credita; (5) negotium quodcunque pecuniarium; (6) neceſſitudo, conjunctio, ap. Lyſ. A σύμβολον.

Συμβόλαιος, α, ον, *Epith.* controverſiæ ad pacta, &c. pertinentis.

Συμβολεὺς, έως, ὁ, piſcatorum inſtrumentum, circa quod retia texunt. A σύμβάλλω.

Συμβολέω, obvius fio, occurro. A σύμβολος. Hinc

Συμβόλησις, ἡ, commiſſura, v. gr. per ſuturam.

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, commiſſio, commiſſura, junctura. Gl. V. congreſſio, congreſſus, prælium, Ph. conjectura; item collatio. A συμβάλλω.

Συμβολικὸς, ὴ, ὸν, conjecturalis, ænigmaticus, ſymbolicus, ſignificativus. A σύμβολον.

Συμβολικῶς, *Adv.* conjecturaliter, ænigmaticè, allegoricè.

Συμβολοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, ſymbolas do in convivia; (2) commiſſationes frequento. Ex σύμβολον, & κόπος, *labor*.

Σύμβολον, ου, τὸ, ſymbolum, indicium, teſſera, auſpicium, Ph. collatio. Gl. V. *item* conventum, pactum, *item* hypotheca; idem quod συμβόλαιον. Πῖλόν τις ἐπὶ δόρατος ἔφερε σύμβολον ἐλευθερώσεως, Appian. A συμβάλλω.

Σύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, obvius; (2) conjector, interpres ominum, &c. Ab eod.

Συμβόσκω, ſimul paſco. Ex σὺν, & βόσκω.

Σύμβοτον, τὸ, paſcuum commune. A præc.

Συμβούλευμα, ατος, τὸ, conſilium, quod datur. Ex συμβουλεύω. Unde

Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, conſiliarius, ſenator. Hinc

Συμβουλευτικὸς, ὴ, ὸν, idem; (2) ſuaſorius.

Συμβουλεύω, fut. εύσω, conſulo, conſulto, auctor ſum, ſuadeo, cenſeo, Ph. Ἐγὼ ἰδίᾳ μὲν ταῦτα συμβουλεύω, Plat. Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν, Theog. 37. Συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτὸν, Joann. 11, 53.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, ſuaſio.

Συμβουλία, ἡ, idem, Gl. V.

Συμβούλιον, ου, τὸ, conſilium, Ph. A βουλή.

Συμβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conſilium dat, conſiliarius, conſultor, ſuaſor. Ex iiſd.

Συμβραβεύω, f. εύσω, adjuvo.

Συμβράζω, ſimul ejicio.

Συμβρέμω, murmuro.

Συμβύω, conſtipo, condenſo. Οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι, Ariſtoph. Veſp. 1104.

Σύμβωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Dei, qui in eadem arâ colitur.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus. Hinc

Συμμαθητιάω, ῶ, ſimul diſcere cupio; condiſcipulus eſſe cupio.

Συμμαίνομαι, ſimul inſanio.

Συμμαλάσσω, vel άττω, fut. ξω, unâ mollio, unâ ſubigo.

Συμμανθάνω, ſimul ſeu unâ diſco. Gl. V. condiſco. Κ' οὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος, Soph. Aj. 879.

Συμμάρπτω, fut. ψω, corripio, comprehendo. Il. 10, 467.

Συμμαρτυρέω, unà teſtor, teſtimonio meo comprobo. Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι, Apoc. 22, 18.

Συμμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, unà verbero.

Συμμαχέω, ῶ, f. ήσω, ſum pugnæ ſocius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) ſto à partibus alicujus, defendo, tueor. Ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ. Soph. Antig. 751. Ἡμῖν μέλλοντες συμμαχεῖσθαι, Xen. A σύμμαχος.

Συμμαχία, ας, ἡ, ſocietas in bello, Gl. V. auxilium, ſubſidium. Ab eod. Unde

Συμμαχικὸς, ὴ, ὸν, ſocialis, auxiliaris; τὸ συμμαχικὸν, ſocietas, item ſocii, ſocialis exercitus.

Συμμαχικῶς, ſocii more, ſocialiter, ut ſocium decet.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, ſocia in bello, fœderata.

Συμμάχομαι, ſimul pugno; (2) à partibus alicujus ſto, tueor, defendo. Συνεμάχετο εἰς ὥραν οὐδὲν, contulit, Ælian.

Σύμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnæ ſeu belli ſocius, commilito; (2) ſocius. A μαχομαι.

Συμμεθαρμόζω, apto, conveniens alteri reddo.

Συμμεθίστημι, unà traduco, in alias partes duco; συμμεθίσταμαι, in alias partes tranſeo, in ſententiam diſcedo.

Συμμεθύσκομαι, ſimul inebrior.

Συμμεθύω, idem.

Συμμελαίνω, unà nigrum facio. *Paſſ.* niger fio.

Συμμελανειμονέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul pullis veſtibus indutus ſum.

Συμμεμετρημένως, aptâ proportione.

Συμμένω, fut. ενῶ, unà maneo; (2) conſiſto, permaneo, duro.

Συμμερίζομαι, unà partem accipio; participo. Τοῦ θυσιαστηρίου συμμερίζονται, 1 Cor. 9, 13.

Συμμεριστὴς, οῦ, ὁ, particeps. A συμμερίζω.

Συμμεριστρία, ἡ, ſocia, particeps.

Συμμεσουράνησις, έως, ὁ, ſitus eorum, quæ ſimul cœli medium tenent. Ex σὺν, & μέσος, & οὐρανός.

Συμμεταβαίνω, ſimul digredior vel tranſeo, unà migro.

Συμμεταβάλλω, & συμμεταβάλλομαι, unà deficio.

Συμμεταδίδωμι, communico.

Συμμετακινέω, unà transfero.

Συμμετακλίνω, ομαι, unà accumbo, reclino, &c.

Συμμετακοσμέω, unà in meliùs muto, ſeu meliùs ordino.

Συμμεταλαμβάνω, particeps fio.

Συμμεταπίπτω, unà concido, intereo unà; (2) unà mutor, *Ern.*

Συμμεταστρέφω, commuto, perverto.

Συμμετατίθημι, unà transfero.

Συμμεταφέρω, ſimul vel unà transfero.

Συμμεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, unà cum alio tracto vel adminiſtro.

Συμμετέρχομαι, concomitor.

Συμμετεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν, à μετέχω.

Συμμετέχω, unà particeps ſum. Ὅι τε συμμετασχόντες δορὸς, Eur. Supp. 649. χορῶν, id. Bac. 63.

Συμμετεωρίζω, unà attollo.

Συμμετεωροποιέω, ῶ, unà in ſublimi gradior, ſimul per ſublimia eo.

Συμμετίσχω, idem quod συμμετέχω.

Συμμετοικέω, unà alieno loco vivo.

Συμμετοικίζω, unà in alio loco habitatum deduco.

Συμμέτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſors, unà particeps. A συμμετέχω.

Συμμετρέω, quantitate accommodo, ſeu apto alteri, colligo quantitatem è proportione. Ὅυτε πρὸς ἄλληλα συμμετροῦνται, Plat. Ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, Thuc. Hinc

Συμμέτρησις, εως, ἡ, commenſio, menſio cum aliquâ re comparatâ, accommodatio magnitudinis.

Συμμετρία, ας, ἡ, apta compoſitio membrorum, modus, proportio, Ph. moderatio, temperamentum. A

Σύμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. commenſus, qui eſt ejuſdem vel paris menſuræ; (2) qui juſtæ magnitudinis eſt; (3) modicus, mediocris; (4) accommodatus, aptus, congruens. Ex σὺν, & μέτρον.

Συμμέτρως, *Adv.* moderatè, mediocriter, Ph. modicè, ſatis, congruenter, convenienter.

Σύμμηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contractis femoribus.

Συμμηρύομαι, contexo. Ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμηρύεται, M. Anton. 8, 20.

Συμμήρυσις, εως, ἡ, contextus, conglomeratio. Ὅιά τις ἡ συνησις ϗ συμμήρυσις, M. Anton. 4, 25. A præc.

Συμμήστωρ, ορος, ὁ, conſiliarius.

Συμμητιάομαι, ῶμαι, unà ineo conſilium; (2) conſilium do. Il. 10, 197.

Συμμηχανάομαι, ſimul excogito, comminiſcor. Τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις σύμμηχανᾶσθαι, Xen.

Συμμιαίνω, ſimul inquino, coinquino.

Σύμμιγα, *Adv.* promiſcuè, unà cum.

Συμμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permiſtus, promiſcuus.

Συμμιγία, ἡ, commiſtio.

Σύμμιγμα, τὸ, id, quod commiſtione conſtat, quod ex commiſtis rebus coaluit, cinnus. A

Συμμίγνυμι, vel συμμιγνύω, f. μίξω, commiſceo, permiſceo, ſocio, Gl. V. conſero manus. Βιάζομαι γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος, Ariſtoph. Θεσμ. 198. Κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται, Eur. Ion. 1052.

Συμμικτέον, commiſcendum.

Σύμμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, commiſtus, permiſtus, promiſcuus, miſcellaneus. A συμμίγνυμι.

Συμμίκτως, *Adv.* miſtim. A præc.

Συμμιμνήσκομαι, ſimul memini, recordor.

Συμμιμοῦμαι, eadem imitor, pariter imitor.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, ejuſdem rei imitator.

Συμμίξῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. συμμίγνυμι pro συμμίγω. Unde

Σύμμιξις, εως, ἡ, commiſtura, conſortium.

Συμμίσγω, commiſceo; συμμίσγομαι, commiſceor. Il. 2, 753. dicitur & de concubitu.

Συμμισέω, ῶ, f. ήσω, ſimul odio proſequor.

Συμμισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, unà improbitatem odi, unà indignor ob facti improbitatem.

Συμμιχθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi συμμίγνυμι.

Συμμνημονεύω, ſimul memini, recordor.

Συμμοιράομαι, ῶμαι, participo, ſimul partem capio.

Σύμμολπος, ὁ, ἡ, concentor. A μολπή.

Συμμολύνω, coinquino, Gl. V.

Συμμοναρχέω, ῶ, ſimul impero ſeu dominor, tyrannidis ſocius ſum.

Συμμονὴ, ἡ, contubernium.

Συμμονοῦμαι, ſolus ſum cum aliquo.

Συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio, Gl. V. ſocietas, ordo; decuria. Ex σὺν, & μόριον. Hinc

Συμμορίτης, ου, ὁ, qui eſt ejuſdem decuriæ.

Συμμοριάρχης, ου, ὁ, qui præeſt ſymmoriæ. Ex συμμορία, & ἄρχω.

Συμμορφὴ, ἡ, conformatio vel ſimilitudo. A

Σύμμορφος, ὁ, ἡ, conformis. A μορφή.

Συμμορφίζω, conformo. A præc.

Συμμορφόω, conformem facio; συμμορφοῦμαι, conformis fio. Συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, Phil. 3, 10.

Συμμοχθέω, ῶ, ſimul laboro, ſimul adfligor adverſis.

Συμμυολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens.

Σύμμυσις, εως, ἡ, compreſſio, compreſſus. A συμμύω.

Συμμύστης, ου, ὁ, iiſdem ſacris initiatus, ſocius in ſacrorum initiatione, Gl. V. conſacraneus.

Συμμύω, fut. ύσω, claudor, clauſus ſum, comprimor, compreſſus ſum; (2) conniveo.

Συμπάθεια, ας, ἡ, conſenſus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiſeratio. A συμπαθής.

Συμπαθέω, juxta adficior, adficior aliorum malis; (2) aſſentior eidem opinioni, placito. Συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Heb. 4, 15. Τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, ib. 10, 34. A

Συμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui ſunt iidem adfectus, qui ſimul cum alio adficitur & angitur ejus malo. Gl. V. adfectuoſus. Ex σὺν, & πάθος, *adfectus*.

Συμπαθῶς, *Adv.* cum conſenſu adfectuum; (2) cum commiſeratione.

Συμπαιανίζω, f. ίσω, ſimul pæanem canto.

Συμπαιδαγωγέω, ſimul pueros inſtituo.

Συμπαιδεύω, condoceo, condocefacio; *item*, adſuefacio, *paſſ.* adſuetio; (2) cum alio inſtituo. Συνεπαιδεύτησαν κοινῷ διδασκάλῳ, Ælian. V. H. 13, 44. Ὁ δὴ βίᾳ ϗ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, Polyb.

Συμπαίζω, *Dor.* συμπαίσδω, colludo, ſimul cum alio ludo. Μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτὴν, Ariſtoph. Pace. 118. νύμφαις, id. Av. 1103.

Συμπαικτρία, ἡ, ſodalis, ſocia luſuum. A

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, colluſor. A συμπαίζω.

Συμπαίσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro συμπαίζειν, à συμπαίζω. Unde

Συμπαίστης, ου, ὁ, colluſor. Hinc

Συμπαίστρια, ἡ, idem quod συμπαικτρία.

Συμπαίστωρ, ορος, ὁ, colluſor. Ab eod.

Συμπαίω, f. σω, ſimul ferio, impingo, illido. Μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις, Soph. El. 729.

Συμπαιανίζω, idem quod συμπαιανίζω. Τοῦ παντὸς στρατοπέδου συμπαιωνίζοντος, Polyb.

Συμπαλαίω, f. αίσω, colluctor.

Σύμπαν, -τος, τὸ, univerſum, univerſitas, ſumma, Ph. A σύμπας.

Συμπανηγυρίζω, f. ίσω, unà feſtum ſeu ludos celebro. Hinc

Συμπανηγυρισταὶ, οἱ, participes ſacris ludorum ſolennium.

Συμπανουργέω, ῶ, fut. ήσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitioſè facio.

Συμπαραβάλλω, comparo cum alio.

Συμπαραβύω, fut. ύσω, ſimul inculco & infercio. Μετὰ ταῦτα ξυμπαραβυσθεὶς, *Luc.*

Συμπαραγγέλλω, competitor ſum, unà candidatus ſum.

Συμπαραγίνομαι, unà accedo, unà adſum, etiam reo in judicio. Οὐδεὶς μοι συμπαρεγένετο, 2 Tim. 4, 16.

Συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.

Συμπαραδηλόω, unà indico, ſeu doceo.

Συμπαραθέω, curſitando adſector, ſimul accurro, concurro. Συμπαραθεῖτε ἄνω ϗ κάτω, Dem. Συμπαραθεῖ τοῖς ῥήμασι χάρις, Ariſtænet.

Συμπαραινέω, ῶ, ſimul exhortor, unà cum ali hortor. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον ἐστὶ χρηστὰ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν, Ariſtoph. Ran. 705.

Συμπαρακαθίζω, f. ίσω, unà cum aliis juxta me colloco. Συμπαρακαθισάμενος Δήμωνα τὸν ἀδελφὸν, Dem. *med.* unà aſſideo.

Συμπαρακαλέω, ῶ, unà advoco vel adhortor; συμπαρακαλοῦμαι, communem exhortationem vel conſolationem percipio. Συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, Rom. 1, 12.

Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Συμπαρακατακλίνω, unà in lecto (triclinari) colloco; (2) unà jaceo vel cubo.

Συμπαράκειμαι, adjaceo.

Συμπαρακολουθέω, adſector, comitor. Συμπαρακολουθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς, Plato.

Συμπαρακομίζω, deduco, proſequor.

Συμπαρακύπτω, f. ψω, ſimul inclinato capite adſpicio, unà conſidero, lego, diſco.

Συμπαραλαμβάνω, unà excipio, unà adſumo; συμπαραληφθέντων, adhibitis, Ph. aor. 1. part. paſſ. Συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον ϗ τοὺς ἰδιοξένους, Ælian. Συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, Act. 12, 25.

Συμπαραληφθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Συμπαράληψις, ἡ, adſumtio, v. gr. ſocii. A præc.

Συμπαραμένω, fut. ενῶ, ſimul maneo, ſemper adſum, permaneo. Συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, Phil. 1, 25.

Συμπαραμιγνύω, commiſceo.

Συμπαραμίσγω, idem.

Συμπαραναλίσκω, conſumo, debilito, frango.

Συμπαρανεύω, annuo, adſentior.

Συμπαρανήχομαι, fut. ξομαι, ſimul nato, unà ad latus nato.

Συμπαρανομέω, unà delinquo, ſceleris ſocius ſum.

Συμπαραπέμπω, f. ψω, unà deduco, unà proſequor.

Συμπαραπλέκω, ſimul adjungo, pariter annecto.

Συμπαραπλέω, f. εύσω, ſimul adnavigo; ſimul præternavigo.

Συμπαραπόλλυμι, unà pereo. Δεδιὼς μὴ συμπαραπόλλωμαι διὰ τούτους, Dem.

Συμπαρασκευάζω, f. άσω, unà apparo, adjuvo in apparando; (2) ſimul efficio. Ὁ δαίμων ἡμῖν ταῦτα συμπαρεσκεύακεν, Xen.

Συμπαρασπονδέω, unà fœdus frango.

Συμπαραστάτης, ου, ὁ, qui à latere adſtat; (2) ſocius, adjutor, auxiliarius. A

Συμπαραστατέω, ῶ, adſto; (2) auxilium fero. Δήμητερ, ἁγνῶν ὀργέων ἄνασσα, συμπαραστάτει, Ariſtoph. Ran. 384.

Συμπαράταξις, εως, ἡ, conflictus, prœlium.

Συμπαραπάσσομαι, ττομαι, prœlior cum aliquo.

Συμπαρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, unà obſervo. Συμπαρατηρεῖν τινα, Dem.

Συμπαρατίθημι, adpono.

Συμπαρατρέφω, ſimul nutrio; συμπαρατρέφομαι, ſimul nutrior. Συμπαρατρέφειν θηρία, Xen.

Συμπαρατρέχω, ad latus alicui curro.

Συμπαρατροχάζω, f. άσω, unà prætercurro.

Συμπαραφέρομαι, unà prætervehor.

Συμπαραφύομαι, propè naſcor.

Συμπαρεδρεύω, f. εύσω, ſimul adſideo.

Συμπάρειμι, unà ſeu ſimul adſum. Πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, Act. 25, 24.

Συμπαρεισέρχομαι, ſimul ſubingredior, ſimul irrepo.

Συμπαρεισφθείρομαι, idem.

Συμπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A

Συμπαρεκτείνω, juxta extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαρεκτείνειν (δεῖ) τὴν νόησιν λεγομένοις, M. Anton. 7, 22.

Συμπαρεόντες, nom. plur. part. præſ. *Poet.* pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι.

Συμπαρέπομαι, concomitor. Ἄλλαι τιμαὶ αἱ πρέπουσαι ἑκάστοις συμπαρείποντο, Xen.

Συμπαρέστασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro συμπαρέστησε, à συμπαρίστημι.

Συμπαρέχω, præbeo. Κύνες τε τῇ ἐρημίᾳ τὴν ἀσφάλειαν συμπαρέχουσαι, Xen.

Συμπάρθενος, ου, ὁ, virgo æqualis, ſodalis,

Συμπαρίπτημι, ſimul prætervolo.

Συμπαρίσταμαι, adſto, adjuvo.

Συμπάροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, contubernalis.

Συμπαρολισθαίνω, ſimul delabor, prolabor.

Συμπαρομαρτέω, ῶ, comitor, adſector, adſequor. Συμπαρωμαρτεῖ τοῖς δρόμοις, Heliod. Τοῦτο γὰρ δεῖ συμπαρομαρτεῖν, Xen. τῷ βασιλεύοντι, id.

Συμπαροξύνω, unà irrito, irrito.

Συμπαρορμάω, excito, incito in aliquem.

Συμπαροτρύνω, idem.

Σύμπας, ασα, αν, univerſus, totus, cunctus, ſimul omnis.

Σύμπασμα, ατος, τὸ, id, quo quid conſpergitur. A

Συμπάσσω, f. άσω, conſpergo.

Συμπάσχω, ſimul patior, unà adficior, moveor, Gl. V. compatior; συμπάσχω σοι, doleo vicem tuam, Ph. Κινδυνῶ, pariter periclitari. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα ϗ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17. Συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26.

Συμπαταγέω, ῶ, ſimul ſtrepo, fragorem, ſtrepitum ſeu crepitum ſimul edo.

Συμπατάσσω, f. ξω, ſimul pulſo, ſimul percello & attonitum reddo, collido. Συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν, Eur. Supp. 700.

Συμπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco. Τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν, Luc. Gall.

Συμπατριώτης, ου, ὁ, qui ejuſdem eſt patriæ, conterraneus, popularis.

Συμπαχύνομαι, unà pingueſco.

Συμπεδάω, vel συμπεδέω, ῶ, f. ήσω, colligo, conſtringo; συμπεπεδημένος, colligatus, conſtrictus, p. paſſ. part.

Συμπείθω, f. πείσω, unà perſuadeo; (2) perſuadeo, ſuadendo flecto; συμπείθομαι, perſuadeor, conſentio, idem ſentio; συμπείθεται, obſequitur, Gl. V. Εἰ τοὺς Θηβαίους συμπείθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, Dem.

Σύμπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex πεῖρα.

Συμπέμπω, fut. ψω, ſimul mitto. Σύμπεμψον τοίνυν μοι τῶν ἀξιοπίστων τούτων τινὰ, Xen. Πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον, Pind.

Συμπενθέω, cum alio lugeo, pari luctu adficior. Συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων, Eur. Her. fur. 1395.

Συμπεπλεγμενως, implicitè. A συμπλέκω.

Συμπένομαι, pariter, unà laboro cum aliquo.

Συμπεπτικὸς, ὴ, ὸν, concoquendi vim habens, concoquens. A

Συμπέπτω, f. ψω, concoquo.

Συμπεραίνω, unà perficio, adjuvo in perficiendo; (2) ſyllogiſticè concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. Hinc

Συμπέρασμα, ατος, τὸ, concluſio, complexio, id, quod ex poſitis vel conceſſis concluditur & ſyllogiſticè efficitur. Hinc

Συμπερασματικὸς, ὴ, ὸν, concludendi vim habens.

Συμπερασματικῶς, *Adv.* concludendi cauſâ, concluſione utendo.

Συμπεραστικῶς, idem.

Συμπεριάγω, fut. άξω, mecum duco, mecum quoquoverſùm duco; (2) ſimul circumago.

Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, R. Ex

Συμπεριαιρέω, ῶ, undique tollo, R.

Συμπεριβομβέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul bombo circumſono, ſimul conſtrepo.

Συμπεριγίνομαι, vid. συμπεριλαμβάνω.

Συμπεριγράφω, circumſcribo pariter, ſeu tollo, coërceo.

Συμπεριδινέω, unà circumago.

Συμπερίειμι, unà circumeo, ſeu ambulo.

Συμπεριέρχομαι, idem, peragro; (2) accommodo, conformo.

Συμπεριέχω, unà contineo, complector.

Συμπεριζώννυμι, cingo me, cingor.

Συμπεριθέω, unà circumcurſo.

Συμπεριλαμβάνω, ſimul comprehendo; (2) circumligo, circumdo velut veſte; συμπεριλαμβάνομαι, ſimul adjuvo. Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, ϗ συμπεριλαβὼν, εἶπε, &c. Act. 20, 10.

Συμπερινοέω, ῶ, mente ſimul complector.

Συμπερινοϛέω, ῶ, unà circumeo, circumvagor oberro. Μὴ ϗ κάμῃς ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπερινοϛῶν, Luc.

Συμπεριοδεύω, fut. εύσω, unà luſtro; unà circumeo. Συμπεριοδεύειν τῇ σελήνῃ, Ariſtot.

Συμπεριπατέω, ῶ, ſimul cum alio circumambulo.

Συμπεριπλοκὴ, ῆς, ἡ, complexio, complexus.

Συμπεριποιέω, adjuvo aliquem in comparando, ſeu conſequendo, unà comparo.

Συμπεριπολέω, ῶ, ſimul in orbem agor.

Συμπεριϛέλλω, tego, occulto.

Συμπεριϛρέφω, unà circumverto, unà circumago ſeu circumfero.

Συμπεριτειχίζω, pariter muro amplector, ſeu circumdo.

Συμπεριτίθημι, unà circumpono, ſimul circumdo.

Συμπεριτρέπω, unà circumago.

Συμπεριτυγχάνω, incido in quem, invenio.

Συμπεριφαντάζομαι, mente ſimul fingo, imaginor.

Συμπεριφέρω, unà circumfero, & circum rapio; & συμπεριφέρομαι, *paſſ.* unà circumferor; (2) comitor, aſſector; (3) unà verſor, familiariter utor; (4) obſequor; unà ploro, gaudeo, &c. (5) verſor in re aliquâ, tracto. Τὴν ϖυγὴν τῇ χύτρᾳ ὁμȣ̃ συμπεριφέρεις, Lucian. Τρόχῳ ἄθλιος ϖροσδεθεὶς συμπεριφέρεται μετ' αὐτȣ̃ ἀεὶ, id.

Συμπεριφθείρομαι, unà corrumpor, & pereo.

Συμπεριφορὰ, ᾶς, ἡ, comitatus & frequens adſectatio; (2) familiaritas; (3) obſequium, ad alterius captum accommodatio; (4) conſuetudo quævis, ut compotatio, &c. (5) comitas, lenitas, manſuetudo; (6) modus rei tractandæ, vel hominis; (7) uſus, peritia. A συμπεριφέρω.

Συμπεριφράττω, unà circumſepio, unà circumvallo.

Συμπέτομαι, ſimul volo.

Συμπέττω, idem quod συμπέπτω.

Συμπέγνυμι, vel συμπηγνύω, fut. ξω, compingo, coagmento, commiſceo, concreſcere & coaleſcere facio, cogo. Παρ' οἰκτρȣ̀ς τȣ́σδε συμπήξας τάφον, Eur. Supp. 938. Ψεύϛαν δὲ ϖοιητὸν συνέπαξε λόγον, Pind.

Συμπηδάω, ῶ, f. ήσω, unà cum alio ſalio.

Συμπήδημα, τὸ, ſaltus, qui fit cum alio, vel pluribus. A præc.

Σύμπηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπήγνυμι.

Συμπήσσω, compingo, coagulo, congelo.

Συμπιέζω, fut. έσω, comprimo, opprimo.

Συμπιλέω, cogo, conſtipo, condenſo. Hinc

Συμπίλησις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio.

Συμπιλητὴς, ȣ̃, ὁ, qui cogit & conſtipat, qui lanas & villos denſat. Ab eod.

Συμπιλόω, idem quod συμπιλέω. Hinc

Συμπιλωτικὸς, ή, όν, denſus, conſtipatus, compactus.

Συμπίνω, bibo cum aliquo; (2) abſorbeo. Οἵτινες συνεφάγομεν ϗ συνεπίομεν αὐτῷ, Act. 10, 41.

Συμπιπράσκω, unà vendo, venditionis ſocius ſum.

Συμπίπτοντας, acc. pl. part. præſ. v. συμπίπτω.

Συμπίπτω, incido, concurro, evenio, contingo; συνέπεσε, ruit, Ph. contigit, a. 2. συμπεπτωκὼς, lapſus, collapſus, Gl. V. Ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης, ἐκλύεταί με, Soph. Trach. 20. Ἐμοὶ συ συμπέπτωκας εἰς ταὐτὸν λόγȣ, id. Tro. 1037. εἰς μάχην τοῖς ἐναντίος, Heliod. κακοῖς, Soph. Aj. 429.

Συμπιτνέω, idem.

Συμπιϛεύω, tecum credo, aſſentior.

Συμπλάζομαι, ſimul erro.

Συμπλανάομαι, ῶμαι, idem.

Συμπλακήσομαι, fut. 2. indic. paſſ. verbi συμπλέκω.

Σύμπλασις, εως, ὁ, confictio, Gl. V.

Σύμπλασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro συνέπλασε, à

Συμπλάσσω, fut. σω, confingo, comminiſcor. Σησαμῆ ξυμπλάττεται, Ariſtoph. Pace, 869.

Συμπλαταγέω, ῶ, manibus comploſis ſtrepo, Il. 23, 102.

Συμπλείονες, όνων, ὁ ϗ ἡ, complures, plures ſimul collecti, non ſigillatim.

Συμπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. A συμπλέκω. Unde

Συμπλέκτειρα, ἡ, copulatrix.

Συμπλεκτικὸς, ή, όν, conjunctivus, copulativus.

Συμπλεκτικῶς, *Adv.* copulativè, conſertè, contextè.

Συμπλέκω, f. ξω, connecto, copulo, *paſſ.* conjungo; (2) concumbo cum feminâ; (3) conſero manus. Συμπλέκειν τὰς χεῖρας, Polyb. Τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ, Eur. Bac. 800. Hinc

Σύμπλεξις, εως, ἡ, complectio, implicatio.

Σύμπλευρος, ον, latus lateri alterius adjunctum habens. A ϖλευρά.

Συμπλέω, fut. εύσω, unà navigo. Οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν, Eur. Iph. in Tau. 601. Συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυϛυχȣ̃σιν, id. Her. fur. 1230.

Συμπληγάδες, ων, αἱ, inſulæ, quæ eminùs collidi videbantur. A συμπλήττω.

Συμπλήγδην, *Adv.* colliſim. Ab eod.

Συμπληθύνω, ſimul impleo, compleo; (2) unà multiplico & augeo.

Συμπληθύω, idem.

Συμπλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, totus; (2) plenus.

Συμπληρȣ̃νται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro συμπληρόονται, à

Συμπληρόω, ῶ, f. ώσω, compleo, expleo; (2) perficio; συμπληρωθῆ, conſummetur, Gl. V. aor. 1. conj. paſſ. Καὶ ἐν τῷ συμπληρȣ̃σθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοϛῆς, Act. 2, 1. Hinc

Συμπλήρωμα, ατος, τὸ, complementum.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipſa complendi actio; conſummatio, perfectio, Gl. V.

Συμπληρωτικὸς, ή, όν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens.

Συμπληρωτικῶς, *Adv.* complendi cauſâ.

Συμπλησιάζω, coëo.

Συμπλήσσω, vel συμπλήττω, fut. ξω, qu. dic. collido, confligo.

Σύμπλοια, ας, ἡ, navigationis ſocietas. A σύμπλοος.

Συμπλοϊκὸς, ή, όν, navigationis ſocius. Ab eod.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, amplexus, connexio, complectio; (2) complexus in coitu; (3) manuum conſertio in prælio; (4) figura oratoria. A συμπλέκω.

Σύμπλοκος, ὁ ϗ ἡ, complicatus. Nonn. P. 6, 10.

Σύμπλοος, *contr.* σύμπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unà navigat, navigationis ſocius. A συμπλέω.

Συμπνευσμὸς, ὁ, conſpiratio, conſenſus. A

Συμπνέω, f. εύσω, conſpiro, conflo, Gl. V. (2) uno ſenſu molior, conſentio. Συμπνεῖν τῷ ϖεριέχοντι ἀερι, M. Anton. 8, 45.

Συμπνιγὴς, ὸς, æſtuoſus, præ æſtu ſuffocans. A

Συμπνίγω, fut. ξω, ſuffoco, & ſtrangulo, comprimo in ſtrangulatione; (2) coarcto & coarctando quaſi ſuffoco. Οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτὸν, Luc. 8, 42. συνέπνιξαν, Marc. 4, 7. συμπνίγονται, Luc. 8, 14.

Σύμπνοια, ας, ἡ, conſpiratio, conſenſus. A

Σύμπνοος, *contr.* σύμπνȣς, ὁ ϗ ἡ, qui conſpiravit. A συμπνέω.

Συμποδέω, è pedibus colligo, pedes conſtringo. A ϖȣ̃ς.

Συμποδηγέω, unà duco, ſimul duco; (2) dirigo. Αὐτὸς ὁ ϑεὸς συμποδηγεῖ ϖορευόμενον, Plato.

Συμποδῆσαι, aor. 1. part. act.

Συμποδίζω, f. ίσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coërceo. Στίξας αὐτȣ̀ς ϗ συμποδίσας, Ariſtoph. Ran. 1646. Αὐτὸς ὑπὸ σȣ συμποδισθεὶς, Plato.

Συμποδοδεσμέω, ῶ, fut. ήσω, compedes injicio, compedibus ligo. A ϖȣ̃ς, & δεσμέω.

Συμποθὲν, a. 1. part. paſſ. neut. gen. verbi συμπίνω, pro συμπόω, *abſorbeo.*

Συμποιέω, unà facio, adjuvo, auxilior, ſocietatem cum aliquo jungo; *etiam in med.* in quo eſt etiam, cogere, veluti exercitum.

Συμποικίλλω, variego.

Συμποιμαίνομαι, unà, in eodem loco paſcor.

Συμπολεμέω, ῶ, fut. ήσω, belli ſocius ſum, bello adjuvo. Οὔτ' ȣ̃ν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχηδὸν ȣ̓δενὶ, Plato.

Συμπολίζω, f. ίσω, in civitatem confluo.

Συμπολιορκέω, unà obſideo; (2) unà vexo.

Συμπολιτεια, ας, ἡ, jus unà remp. adminiſtrandi; (2) communia reip. jura & inſtituta. A

Συμπολιτεύω, & συμπολιτεύομαι, unà rempublicam adminiſtro; (2) in eâdem cum aliquo civitate ſeu rep. verſor; (3) verſor cum, vivo cum.

Συμπολίϛης, ȣ, ὁ, concivis.

Συμπολῖτις. ἡ, idem.

Συμπομπεύω, unà pompam duco; (2) ludos unà celebro.

Συμπονέω, unà laboro, laborantem adjuvo; (2) ſimul tolero & ſuſtineo. Καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βȣ́λομαι, Eur. Or. 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ ϖόνȣς, ib. 1213. ϖατρὶ, Soph. El. 992.

Συμπονηρεύομαι, ſimul cum alio malè ago, malè perpetro. Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα ταῖσιν γυναιξὶ, Ariſtoph. Lyſ. 407.

Συμπόνως, *Adv.* unà laborando, conjunctis viribus.

Συμπορεύομαι, proficiſcor cum, ſum itineris comes; (2) congredior cum aliquo; (3) congregor. Συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, Luc. 7, 11. ϖρὸς αὐτὸν, Marc. 10, 1.

Συμπορθέω, ſimul depopulor. Ὃς σῷ ϖατρὶ συνεπόρθει Φρύγας, Eur. Or. 882.

Συμπορίζω, f. ίσω, unà præbeo. *In med.* unà quæro, unà adquiro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνεπορίσαντο, Dem.

Συμπορνεύω, ſimul ſcortor.

Συμπορπητὸς, ή, όν, fibulâ nexus.

Συμπορπάω, fibulâ connecto. Hinc

Συμπορσύνω, juxta proſum, ſeu adjuvo.

Συμποσία, ας, ἡ, compotatio. A συμπίνω.

Συμποσιάζω, f. άσω unà convivor. A præc.

Συμποσιακὸς, ή, όν, convivalis. A συμπόσιον.

Συμποσιαρχέω, ſum præfectus convivii, ſum magiſter convivii, Ariſtot. A

Συμποσιάρχης, ȣ, ὁ, magiſter convivii; *inpr.* quod fit è ſymbolis. Ex συμπόσιον, & ἄρχων. Hinc

Συμποσίαρχος, ȣ, ὁ, idem.

Συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura convivii, officium magiſtri compotationis.

Συμπόσιον, ȣ, τὸ, compotatio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivæ; (4) libellus, ſeu enarratio de convivio. A συμπίνω.

Συμπότης, ȣ, ὁ, compotator, conviva. Ab eod.

Συμποτικὸς, ή, όν, convivalis; (2) convivio conveniens; (3) compotor, conviva ſuavis & jucundus. A præc.

Συμπότις, ιδος, ἡ, compotrix.

Συμπότρια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συμπραγματεύομαι, f. εύσομαι, unà cum alio ſeu aliis negotium procuro, unà operam navo; (2) ſimul negotior. Συμπραγματευσάμενος τὰ ϖερὶ νόμȣς, Plut.

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A

Συμπράσσω, vel άττω, f. άξω, ſocius ſum & adjutor in re aliquâ, unâ facio, adjuvo. Τά δ' ἄλλα ϗ ξυμπράττε, Soph. Aj. 1413. Σὺν κακῶς ϖράσσȣσι συμπράσσω κακῶς, Eur. Herac. 27. Μᾶλλον ἢ συνέπραξαν ἄν τι ἀλλήλοις ἀγαθὸν, Xen.

Συμπράτης, ȣ, ὁ, qui cum alio aliquid vendit.

Συμπρεπὴς, ὲς, decens. A ϖρέπει.

Συμπρεσϐευτὴς, ȣ̃, ὁ, legationis collega. A

Συμπρεσϐεύω, f. εύσω, collega & ſocius ſum legationis.

Σύμπρεσϐυς, εως, ὁ, pl. συμπρέσϐεις, idem quod συμπρεσϐευτής.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, qui & ipſe preſbyter & è ſeniorum ſimul collegio eſt.

Συμπρίαμαι, coëmo.

Συμπροάγω, fut. άξω, mecum adduco.

Συμπροαύξομαι, unà creſco.

Συμπρόεδρος, ὁ, qui unà eſt proedrus.

Συμπρόειμι, ſimul procedo, ſimul progredior. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι ἐνιαυτοῖς ϗ ἡ φίλτρου προσθήκη, Heliod.

Συμπροέρχομαι, idem.

Συμπροθυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo ad idem efficiendum, in eamdem cauſſam incumbo; (2) adjuvo in aliquâ re. Οἵ τε ἄλλοι πάντες ἀνιστάμενοι συμπροθυμήσεσθαι ταῦτ᾽ ἔφασαν, Xen.

Συμπρονομεύω, ſimul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione ſocius ſum.

Συμπροξενέω, in aliquâ re conſequendâ adjuvo. Τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην χρῄζων ἰδεῖν, συμπροξένησον, Eur. Hel. 145.

Συμπροπέμπω, fut. ψω, unà deduco & comitor. Συμπρούπεμπε δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ, Xen.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act.

Συμπροπορεύομαι, prægredior, dux ſum.

Συμπροσάγω, unà adduco.

Συμπρόσειμι, adhæreo, ſimul adſum, particeps ſum; συμπρόσεστιν, adhæret.

Συμπροσέχω, ſimul adhæreo.

Συμπροσκυνέω, ſimul cum alio adoro.

Συμπροσμίγνυμι, accedo, vel colloquendi, vel oppugnandi cauſâ.

Συμπροσπίπτω, ſimul accido. Τοῦτο δὲ γίνεται, ἐὰν συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι ϗ συγγενεῖς ϗ δι᾽ ἄγνοιαν, ϗ ἄκοντες ἁμαρτάνουσι, M. Anton. 7, 15.

Συμπροσπλέκω, f. ξω, ſimul adnecto.

Συμπροτερέω, prior ſum, præcedo.

Συμπροτρέπω, cohortor, impello ad quid.

Συμπροφητεύω, unà, pariter vaticinor.

Συμπροχέω, profundo, præterea profundo, dicitur & de libatione.

Συμπροχωρέω, unà procedo.

Συμπρύτανις, ὁ, collega in ordine Prytanum.

Συμπτυκτικὸς, ἡ, ὸν, complicandi & contrahendi vim habens, conſtrictivus.

Σύμπτυξις, εως, ἡ, clauſura, concluſio; complicatio. A

Συμπτύσσω, f. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κἄθηκα συμπτύξασ᾽ ἀλαμπὲς ἡλίου κοίλῳ ζυγάστρῳ, Soph. Trach. 704.

Συμπτυστος, ον, conſpuendus, i. e. contemnendus, quod à συμπτύω.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, caſus; (2) adfectus cum morbo conjunctus, qui in morbo oritur; (3) calamitas quælibet. A συμπίπτω. Hinc

Συμπτωματικὸς, ἡ, ὸν, qui eſt ex acceſſione morbi; (2) fortuitus, qui caſu accidit.

Συμπτωματικῶς, *Adv.* per accidens, caſu, fortuitò.

Σύμπτωσις, εως, ἡ, caſus, accidens; (2) lapſio, ruina; (3) incurſio rerum eodem deſinentium, vel qu. dic. coincidentia, etiam fluminum; (4) conflictus. A συμπίπτω.

Συμπυκάζω, fut. άσω, contego, cooperio; συμπεπυκασμένος, contectus, Diod.

Σύμπυκνος, ον, benè compactus, firmus.

Συμπυκνόω, compingo, denſo.

Συμπυνθάνομαι, ſimul audio, ſimul quæro. Συμπυθέσθαι (θέλω) παρθένου θεσπίσματα, Eur. Hel. 335.

Συμπυρόω, ῶ, f. ώσω, ſimul incendo, ſimul comburo aut igne torreo. Συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν, Eur. Rheſ. 961.

Συμπωρόω, ῶ, f. ώσω, in tophum ſeu callum cogo; συμπωροῦμαι, concreſco in tophum, aut calloſam duritiem.

Συμφαγεῖν, unà edere; συνέφαγον, unà edi vel ederunt, aor. 2. Οἵτινες συνεφάγομεν ϗ συνεπίομεν αὐτῷ, Act. 10, 41.

Συμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, apertus. Ex σὺν, & φαίνομαι.

Συμφαντάζομαι, fut. άσομαι, ſimul animo imaginor, ſimul concipio.

Σύμφασις, εως, ἡ, multarum ſtellarum emerſus & conſpectus eodem tempore.

Συμφέρει, expedit, Ph. convenit, Gl. V. conducit, prodeſt. Συμφέρει αὐτῷ πλεῖν, Plat. πρὸς τὴν τροφὴν, Ariſtot.

Συμφέρον, τος, τὸ, commodum, Gl. V.

Συμφερόντως, *Adv.* commodè, utiliter.

Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, confertus, congeſtus, adgeſtus, collatitius; (2) ſolidus. A

Συμφέρω, ſimul porto, ſimul fero; (2) comporto, conveho; συμφέρειν, convenire, conferre, prodeſſe; συμφέρομαι, unà moveor; (3) convenio, congruo, alicui conſentio; (4) congredior cum aliquo; (5) coëo; (6) pugno, manus conſero; (7) acquieſco in re aliquâ; (8) evenio, accido; συνοίσοντα, profutura, Ph. f. 1. part. συνήνεγκα, contuli, aor. 1. ind. act. συνηνέχθη, evenit, contigit, aor. 1. paſſ. Ψυχὴν βιάζου τἄμὰ συμφέρειν κακὰ, Eur. Herc. fur. 1371. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται, meliùs cedet, Ariſtoph. Nub. 594. Αὐτή τε πάντα συμφέρουσ᾽ Ἰάσονι, adjuvans, Eur. Med. 13. Συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς, id. Herac. 919.

Συμφεύγω, unà fugio; (2) fugio. Σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις, Eur. Her. 26. Συμφεύξομαι τῷδ᾽ ἀθλιωτάτῳ πατρὶ, id. Ph. 1673.

Σύμφημι, adſentior, conſentio, approbo, fateor. Ξυμφήσουσι σοφοί μοι, Eur. Hipp. 270.

Συμφήτωρ, ορος, ὁ, adſtipulator, teſtis. A σύμφημι.

Συμφέγγομαι, concino, de muſicis.

Σύμφθογγος, ον, conſonus. A præc.

Συμφθείρω, ſimul perdo; (2) everto, labefacto.

Συμφθίνω, unà diminuor, ſimul decreſco. Συμφθίνουσι γὰρ ϗ αἱ ῥίζαι τῷ ἄλλῳ σώματι, Theophr.

Συμφιλέω, mutuo amore proſequor. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529.

Συμφιλία, ας, ἡ, conſenſus mutuus, concordia, R.

Συμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, ſimul honeſtatis ſtudioſus ſum, ſocius ſum in rebus honeſtis; (2) aliquem in dignitate retinendâ vel augendâ adjuvo.

Συμφιλολογέω, ῶ, unà ſtudiis literarum vaco, unâ de rebus ad eruditionis quamcunque partem pertinentibus, diſſero.

Συμφιλονεικέω, ſimul rixor.

Συμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, unà operam do philoſophiæ, unà philoſophor, unà de rebus eruditis diſputo. Βοηθός τε, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τῷ Ἀριστοτέλει, Strabo.

Συμφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſimul magno ſtudio contendo.

Συμφλάω, collido, contundo.

Συμφλεγμαίνω, ſimul æſtuo vel intumeſco. Συμφλεγμαίνουσι φλέβες, *Aret.*

Συμφλέγω, f. ξω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, R. Σύμφλεγε δώματα Πενθέως, Eur. Bac. 596.

Συμφλογίζω, f. ίσω, ſimul comburo, concremo.

Συμφλυαρέω, pariter nugor, unà garrio.

Συμφοβέω, unà terreo, conterreo.

Συμφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ventito, Ph. commeo; (2) ſum condiſcipulus. Hinc

Συμφοίτησις, εως, ἡ, condiſcipulatus, Gl. V. (2) congreſſus, conventus.

Συμφοιτητὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus; (2) congreſſûs particeps.

Συμφονεύω, ſimul cum alio interficio. Συμφονεύειν παῖδ᾽ θέλω σοι, ἐπεισελθὼν δόμους, Eur. Ion. 888.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; (2) quod accidit, caſus, eventus, & quidem in utramque partem; *ſed inpr.* (3) infelix eventus, fortuna adverſa, calamitas, clades, infortunium, unde (4) de ſingulis formis malorum, de triſtitiâ, odio, morte, &c. A συμφέρω. Hinc

Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro.

Συμφοράω, ῶ, f. άσω, idem.

Συμφορεῖς, οἱ, comites, *Ern.*

Συμφορέω, ῶ, f. ήσω, confero, congero, comporto, accumulo. Σκώμματα ϗ λοιδορίας συμφορήσας, Dem. Οὐκ οἶδ᾽ ὅθεν ταῦτα ἥκεις μοι συμπεφορηκὼς, Luc.

Συμφορὴ, *Ion.* pro συμφορὰ, calamitas.

Συμφόρημα, ατος, τὸ, quod congeſtum eſt, congeries. A συμφορέω. Unde

Συμφόρησις, εως, ἡ, coacervatio; (2) multitudo collecta; (3) pro caſu infelici, *Heſ.* Τὴν νόσον ἡ τοῦ χωριτικοῦ πλήθους εἰς τὸ ἄστυ συμφόρησις ἐργάζεται. Plut.

Συμφορητὸς, ἡ, ὸν, congeſtus, conflatus.

Σύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus, aptus; (2) adſecla, comes; (3) congeſtitius. A συμφέρω.

Συμφόρως, *Adv.* commodè, utiliter. Πλοῦτος γάρ ἐστι τοῦτο συμφερωτατον, Ariſtoph. Plut. 1162. A præc.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui unà conſilia agitat, conſiliarius, conſultor; (2) unanimis, concors. A

Συμφράζομαι, fut. άσομαι, ſimul conſulto, ſeu delibero; (2) mecum reputo; συμφράσσατο, unà conſultavit, aor. 1. *Poet.* & *Ion.* pro συνεφράσατο. Νόσων δ᾽ ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται, Soph. Antig. 370. Συμφράσσατο βουλὰς, Il. 1, 537.

Συμφράσασθαι, a. 1. inf. med.

Συμφράσσω, vel άττω, fut. ξω, conſepio, munio.

Συμφρενέω, ῶ, f. ήσω, eâdem ſum mente, conſentio, adſentior, conſpiro; (2) unâ intelligentiâ concipio & comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio. Συμφρονήσαντες ἐπὶ δόλῳ, Polyb. Συμφρονεῖν τῷ περιέχοντι πάντα νοερῷ, Anton. Hinc

Συμφρόνησις, εως, ἡ, conſenſio, conſenſus.

Συμφρονίζω, idem quod ſimplex.

Συμφροντίζω, pariter curo, unà meditor.

Συμφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſus, conſpiratio. A σύμφρων.

Σύμφρουρος, ὁ, qui unà cuſtodit; (2) cuſtos, defenſor.

Συμφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, frigo.

Σύμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eâdem eſt mente, quâ alius; concors, conſentiens. Ex φρήν.

Συμφυγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, exſilii comes.

Συμφυεῖσαι, *unà enatæ*, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. f. g. verbi συμφύω.

Συμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coaluit cum aliquo; (4) unanimis, conſentiens. A συμφύω. Hinc

Συμφυΐα, ἡ, concretio, coalitus.

Συμφύλαξ, κος, ὁ, conſors cuſtodiæ, excubiarum.

Συμφυλάσσω, vel άττω, f. άξω, unà cuſtodio; (2) unà conſervo. Τὴν οὐσίαν συμφυλάττειν, Xen.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, qui eſt ex eâdem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus.

Σύμφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φυλή.

Συμφύρδην, *Adv.* commixtim, confusè, promiſcuè. A συμφύρω. Unde

Συμφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, commixtus, confuſus.

Συμφύρω, commiſceo, confundo; Συμπεφυρμένος, commiſtus, confuſus, perf. paſſ. part. Ὁ δ᾽ ἀεικέσι πλαγαῖς Πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης, fœdabat, Theocr. 22, 111.

Συμφυσάω, unà ſufflo, vel inflo; (2) conſpiro. Καὶ ταῦτ᾽ ἐφ᾽ οἷσιν ἐστι συμφυσώμενα, Ariſtoph. Eq. 466.

Σύμφυσις, εως, ἡ, concretio, conſociatio, cohærentia; v. gr. naturalis oſſium conjunctio. A συμφύω.

Συμφυτεύω, f. εύσω, ſimul planto vel ſero; (2) ſimul auctor ſum; συμπεφυτευμένος, implantatus, ingenitus, perf. paſſ. part. Ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ ϗ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, Soph. Oed. Tyr. 355. Συμπεφυτευμέναι τῇ ψυχῇ ἡδοναὶ, Xen.

Σύμφυτον, ου, τὸ, nomen herbæ conglutinandi vim habentis; Conſolida major. A συμφύω. *Angl.* Comfry.

Σύμφυτος, ὁ ϗ ἡ, congenitus, innatus; (2)

firmiter adhærens, ut *Lat.* inſitus, de conſuetudine diuturnâ in utramque partem; (3) arboribus conſitus, opacus; (4) qui coire poteſt, ſociabilis; (5) ſimilis, ſimilitudine conjunctus; (6) conſentaneus, non abhorrens. A

Συμφύω, coaleſcere facio, coagmento; *συμφύομαι*, coaleſco, cohæreſco, complector, complexus hæreo; *συμπεφυκὸς*, concretum, Ph. perf. part. act. Συμπέφυκεν αὐτοῖς, Ælian.

Συμφυῶς, *Adv.* more eorum, quæ congenita ſunt; h. e. firmè, tenaciter, conſtanter, vide σύμφυτος, (2.)

Συμφωνέω, conſono, concino, Gl. V. convenio. paciſcor, συνεφώνησα, pepigi, Gl. V. aor. 1. συμπεφωνημένον, pactum, conventum, Gl. V. perf. part. paſſ. Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, Act. 15, 15. περὶ πράγματος, Matt. 18, 19. δηναρίου τινι, ib. 20, 13. μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου, ib. ver. 2. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα πάντες συμφωνοῦσι, M. Anton. Τι ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; Act. 5, 9. Hinc

Συμφωνηθεὶς, *de quo inter aliquos convenit*, a. 1. part. paſſ.

Συμφωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, aor. 1. part. act.

Συμφώνησις, εως, ἡ, vocis ſeu ſoni conſenſus; (2) conſenſus, concordia.

Συμφωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter ſe, conſonantia; concentus, Ph. conſenſus, adſenſus, conſenſio, convenientia, Ph. pactio, conventum, Gl. V. A

Σύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, voce ſeu ſono conſentiens, conſonus; (2) concors, conſentiens, conſentaneus, conveniens. Ex φωνή.

Συμφώνως, *Adv.* voce ſeu ſono inter ſe conveniente; (2) unanimi conſenſu, concorditer; convenienter, Gl. V.

Συμφωτίζω, f. ίσω, colluſtro, ſimul illumino.

Σύμψαλμα, τὸ, concentus muſicus inſtrumentorum & vocum. A ψάλλω.

Σύμψαυσις, εως, ἡ, contactus. A

Συμψαύω, fut. αύσω, contingo, tactu mutuo conjunctus ſum, coeo.

Συμψάω, ῶ, f. ήσω, corrado, radendo complano, veſtigia alicujus ita conturbo, ut non appareant amplius; deleo, contero. Ἐιτ' ἂν πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι, Ariſtoph. Nub. 971.

Συμψελλίζω, ſimul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo.

Συμψηφίζω, f. ίσω, ſupputo, Gl. V. computo; συμψηφίζεται, computat. Συνέψηφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, Act. 19, 19.

Συμψηφιστὴς, οῦ, ὁ, computator. A præc.

Σύμψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus idem eſt ſuffragium, ſeu eadem ſententia, conſentiens, Gl. Vet. aſſenſor.

Συμψήχω, corrado, contero.

Συμψιθυρίζω, f. ίσω, conſuſurro, unà ſuſurro.

Συμψοφέω, ſimul ſtrepitum ſeu crepitum edo, ſimul ſonitum do; (2) colliſione, v. gr. armorum ſtrepitum facio.

Συμψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A

Σύμψυχος, ὁ, ἡ, qui ejuſdem animi & ſententiæ eſt, unanimis; (2) amicus. Ex ψυχή.

Συμψύχω, unà refrigero.

ΣΥΝ, *præp.* cum. *In comp.* unà, pariter, eodem tempore; *item* cum de pluribus ſermo, ut πολλοὶ συνήκουον, *multi audiverunt*, ſæpè tamen redundat. *Itaque uſus ſemper conſulendus.* Σὺν χρόνῳ, ſerò, Soph. Trach. 204.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro συναγεῖν, à συνάγω.

Συναγάγετε, 2. pl. aor. 2. imperat. act. *Att.* pro συνάγετε.

Συναγαγὼν, a. 2. part. act. *Att.* pro συναγών.

Συναγανακτέω, ſimul indignor; (2) condoleo.

Συναγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio communis. A præc.

Συναγαπάω, amore communi proſequor.

Συναγγέλλω, ſimul nuncio, R.

Συνάγγελος, ου, ὁ, qui unà mittitur nuncius, legationis ſocius.

Συναγείρω, congrego, colligo, Gl. V. agglomero. *In med.* recipio animum, colligo me. Συνήγειρε στρατιὰν εἰς Βαβυλῶνα, Xen. Χαλεπὸν χρήματα συναγείρασθαι, Ælian.

Συναγελάζω, fut. άσω, adgrego, congrego; συναγελάζομαι, congregor, gregatim vivo.

Συναγελασμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, adgregatio, Gl. V. A præc.

Συναγελαστικὸς, ή, όν, congregabilis.

Συναγέννητος, & συναγέννητος, ον, pariter non genitus, non creatus. Vox Eccl.

Συνάγερθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion. & Bœot.* pro συνηγέρθησαν, & συναγείρω.

Συνάγκεια, ας, ἡ, convallis, i. e. locus in quo duæ valles inter ſe conveniunt. Ex σὺν, & ἄγκος, *vallis.*

Συναγλαΐζω, exquiſitè orno etiam per verba.

Σύναγμα, ατος, τὸ, ſedimentum, lotii collectio. A συνάγω.

Συναγνοέω, pariter ignoro.

Συναγοράζω, coëmo, Ph.

Συναγόρευσις, ἡ, adſtipulatio, ejuſdem rei, cauſæ defenſio; (2) patrocinium, defenſio in judicio. A

Συναγορεύω, adſtipulor, adſentior, eandem cauſam, v. gr. in ſenatu, vel populo, defendo; (2) tueor, defendo, i. e. patrocinor. Συναγορεύειν ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις, Iſocr. Χρυσάντας δὲ συναγορεύων αὐτῷ ὧδε ἔλεξεν, Xen.

ΣΥΝΑΓΡΙ´Σ, ίδος, Synagris, *piſcis.*

Συναγρόμενος, congregatus; pro συναγειρόμενος. A συναγείρω.

Συναγρόμενοι, nom. pl. præſ. part. med. verbi poëtici συνάγρομαι pro συναγείρομαι.

Συναγυρμὸς, ὁ, congregatio.

Συνάγυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul collectus, R.

Συνάγχη, angina, Ph. Ex ἄγχω. Hinc

Συναγχικὸς, ή, όν, anginâ laborans.

Συνάγω, f. ξω, confero, congrego, recolligo, adgrego; (2) concilio, aduno, Gl. V. (3) contraho; (4) idem quod συγκλείω. 4. Συναγαγεῖν, coadunare, conflare, Ph. a. 2. inf. Συνάγαγε, confer, coge, Gl. V. imperat. Συνηγμένα, congeſta, Ph. perf. part. paſſ. Συναχθὲν, adunatum, Ph. a. 1. part. paſſ. Συναγειν πλείστην δύναμιν, Iſocr. τὴν ἐκκλησίαν, Luc. Πάντα δ' ἐν ἤματι τῷδε συνήγαγεν, Eur. Ph. 1573. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, contraximus, Ariſtoph. Nub. 582. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, Matt. 13, 2. Συναχθήσονται οἱ αἰετοὶ, ib. 24, 28.

Συνάγω, confringo; ut hinc ſit συνέαξα, a. 1. confregi.

Συναγωγεύς, έως, ὁ, coactor, congregator, Ph. conciliator.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio, exactio; (2) cœtus, concilium, conventus, ſchola; (3) apparatus rerum v. gr. bellicarum, dicitur & de ſinu maris arctiùs coeunte. Ab eod. Hinc

Συναγώγιμος, collativus, Gl. V. collectilis.

Συναγώγιον, convivium è ſymbolis.

Συναγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum. Ab eod.

Συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius ſum.

Συναγωνίζομαι, fut. ίσομαι, unà certo, certamen adjuvo, certaminis ſocius ſum; (2) opem fero, auxilior, Ph. concerto, opitulor. Συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς, Rom. 15, 30. Καὶ τὸ τῶν Θεῶν εὐμενὲς, καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται, Dem. Hinc

Συναγώνισμα, τὸ, adjumentum.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certaminis ſocius; (2) qui certanti opitulatur.

Συνάδελφος, ου, ὁ, qui fratrem ſeu fratres habet; (2) qui alteri loco fratris eſt.

Συναδικέω, injuriæ inferendæ ſocius ſum.

Συναδοξέω, ignominiæ particeps ſum.

Συνᾴδω, f. ᾴσω, ſeu συναείσω, concino, conſono; (2) conſentio, adſtipulor. Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδιναν μοι Παῖδ', Theocr. 10, 24. Συνᾳδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδὰν, Ariſtoph. Av. 865.

Συνάεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, certaminis ſocius & adjutor.

Συναθετέω, unà improbo, rejicio.

Συναθλέω, ſimul certo, ſum certaminis particeps aut adjutor. Ἀιτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, Phil. 4, 3.

Σύναθλος, ὁ καὶ ἡ, idem quod συνάεθλος.

Συναθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo; congero, conglobo, glomero, conglomero, Ph. Συνήθροισεν, collegit, contraxit, Ph. συνηθροισμένος, congregatus, conglomeratus, concretus, Gl. Vet. perf. part. paſſ. Συναθροισθέντες, adglomerati, Ph. aor. 1. part. paſſ. Ὅυς συναθροίσας, Act. 19, 25. Ὅυ ἦσαν ἱκανοὶ συναθροισμένοι, ibid. 12, 12. Συναθροισειν εἰς ἓν, Ariſtoph. Lyſ. 587. Ὁυ συνήθροισται στρατῷ, Eur. Rheſ. 612. Hinc

Συνάθροισις, εως, ἡ, congeſtio, conglomeratio, congregatio, agmen, cœtus, Ph.

Συνάθροϊσμα, ατος, τὸ, adgregatio, Ph.

Συναθροισμὸς, οῦ, ὁ, collectio. Ab eod.

Συναθύρω, unà ludo, ludo cum. Τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν, Moſch. 2, 30.

Συναΐδιος, ὁ καὶ ἡ, coæternus, unà æternus.

Συναικλεία, ἡ, convivium. Vox Dor. ab ἄικλον. *Ern.*

Συναΐκτην, 3. dual. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro συνηΐκτην, à συναΐσσω.

Σύναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſanguineus, frater vel ſoror. Ex σὺν, & αἷμα, *ſanguis.*

Συναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Συναίνεσις, εως, ἡ, adſenſus, conſenſus:

Συναινέτης, ου, ὁ, comprobator, adſtipulator. A

Συναινέω, ῶ, fut. έσω, adſentio, conſentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ καὶ συναινέσεις ἐμοὶ; Soph. El. 404. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα συνῄνουν, Xen.

Σύναινος, ὁ, ἡ, qui eſt ejuſdem ſententiæ, adſtipulator.

Συναίνυμαι, ſimul capio; (2) colligo; (3) aufero.

Συναίρεσμα, τὸ, contractio. Vox Gramm.

Συναίρεσις, ἡ, idem; (2) complexio. A

Συναιρέω, ſimul affligo, everto, conficio; (2) ſimul amplector, contraho; συνῃρημένος, contractus, perf. paſſ. part. συνεῖλον, contraxi, a. 2. ind. Ὅτι συνῃράμην σοι φόνον ματρὸς, Eur. Or. 749. Συναίρεται δόρυ, id. Rheſ. 494.

Συναίρω, unà attollo, adjuvo in attollendo; (2) adjuvo, opitulor; συναράμενος, opitulatus, aor. 1. med. Συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον, Matt. 25, 19.

Συναισθάνομαι, f. σθήσομαι, ſenſu percipio. Συναισθάνεσθαι καὶ συναλγεῖν ἀλλήλοις, Plut.

Συναίσθησις, εως, ἡ, conſcientia morbi, ſive illa adfectio, quâ æger eorum, quæ in corpore ſuo minùs rectè habent, ipſe ſenſum obtinet. A συναισθάνομαι.

Συναΐσσω, fut. ξω, ſimul irruo, conſurgo.

Συναιτία, ας, ἡ, cauſa ſocia, ſocietas culpæ; (2) in bonam partem, cauſſa adjutrix vel cauſſa adjuvans. Ex σὺν, & αἰτία.

Συναίτιον, ου, τὸ, idem. A

Συναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul cum alio vel aliis cauſſa eſt alicujus rei, ſeu auctor. Ab αἰτία.

Συναιχμάζω, unà bellum gero, interſum bello ſeu prælio.

Συναιχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captivitatis ſocia, pariter captiva.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captivitatis ſocius.

Σύναιχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſocius in bello, commilito. Ex σὺν, & αἰχμή.

Συναιωρέομαι, unà attollor in altum. Hinc

Συναιώρησις, εως, ἡ, ſublatio in altum facta pariter.

Συνακμάζω, f. άσω, coadoleſco, ſimul vigeo & ætate floreo.

Συνακολασταίνω, fut. στήσω, unà intemperanter vivo, ſeu inſolenter, laſcivè ago.

Συνακολουθέω, unà ſequor. Γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ, Luc. 23, 49. Οἱ δ' ἔτυχον συνηκολουθηκότες αὐτῷ, Xen.

Συνακόλουθος, ου, ὁ, comes.

Συνακοντίζω, fut. ίσω, telis confodio, telis poto.

Συνακούω, ſimul audio.

Συνακρατίζομαι, unà jento; unà offulas meraco imbutas in jentaculo comedo.

Συνακροάομαι, ſimul audio.

Συνακτέον, brevi dicendum.

Συνακτὴρ, ῆρος, ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A συνάγω.

Συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio. Ab eod.

Συνακτικὸς, ὴ, ὸν, collectivus, aptus ad colligendum ſeu cogendum; (2) τὸ συνάκτικον, vis conciliandi in oratore, ſeu perſuadendi. Ab eod.

Συναλαλάζω, fut. ξω, ſimul clamorem edo militarem. Ἦν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοι ποτὲ λωτῷ συνηλάλαξαν, Eur. Herc. fur. 11.

Συναλγέω, ῶ, fut. ήσω, condoleo, unà doleo. Συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς, Eurip. Rheſ. 808. Τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ', ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ, id. Alc. 629. γάμον, Pind.

Συναλέγω, cordi habeo, non negligo.

Συναλειπτικῶς, per Sinalœphen. A

Συναλείφω, fut. ψω, collino; (2) commiſceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, oblitero. Τὰ φαῦλα συναλείφειν, Ariſtot.

Συναληθεύω, f. εύσω, ſimul ſum verus. Συναληθεύειν τὰς προτάσεις, Ariſtot.

Συναλήθω, commolo, Gl. V.

Συναλθάσσομαι, unà curo, ſano.

Συναλθέομαι, idem.

Συναλιάζω, idem quod

Συναλίζω, f. ίσω, congrego, coacervo, cogo; συναλίζομαι, congregor, ſimul convenio; συναλισθέντες, congregati, a. 1. part. paſſ. Συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, Act. 1, 4.

Συναλίσκω, ſimul capio.

Συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, contractus, Ph. conſuetudo, converſatio; (2) conciliatio. A συναλλάττω.

Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contractus, *inpr.* de pecuniâ, unde æs alienum. Ab eod. Hinc

Συναλλαγματικὸς, ὴ, ὸν, ad commercia, rem pecuniariam pertinens.

Συναλλαγματικῶς, *Adv.* per commercia, per contractus.

Συναλλακτὴς, οῦ, ὁ, conciliator; (2) conſors, ſocius negotiationis, ſimul paciſcens.

Συναλλακτικὸς, ὴ, ὸν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus ſeu efficax.

Συνάλλαξις, ἡ, contractio, commercium. A

Συναλλάττω, fut. ξω, paciſcor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; συνηλλάγην, conciliatus ſum, a. 2. paſſ. Ἑλένῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, Eur. Andr. 1245. Συναλλαγῆναι πρὸς ἐκείνους, tranſigere, Thuc.

Συναλλοιόω, ſimul immuto, diverſum reddo.

Συνάλλομαι, unà ſalio, Gl. V. conſilio.

Σύναλμα, τὸ, ſaltus communis, qui fit à pluribus.

Συναλοιάω, & συναλοάω, ῶ, contero, contundo. Μέχρι συνηλοίησε παρήϊα, Theocr. 22, 128.

Συναλοιφὴ, ῆς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείφω.

Σύναλος, ου, ὁ ϗ ἡ, convictor. Ex ἅλς, *ſal.*

Συναλύω, f. ύσω, ſimul vagor & temerè exſpatior. Συνεπλανᾶτο ϗ συνήλυε, Plut.

Συνάμα, ſimul cum.

Συναμαθύνω, unà perdo, deleo.

Συναμάομαι, congero, corrado, coacervo.

Συναμαρτάνω, ſimul erro, unà erro.

Συναμιλλάομαι, unà pugno, adjuvo.

Σύναμμα, ατος, τὸ, copula, vinculum. A συνάπτω.

Συναμπέχω, & συναμπίσχω, tego, occulto.

Συναμπίσχομαι, circum induor, circum tegor.

Συναμπρεύω, unà traho, ut jumenta trahunt plauſtrum, in trahendo adjuvo, Plut.

Συναμύνω, unà opitulor. Τούτῳ συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο, Eur. Iph. in Au. 61.

Συναμφιάζω, veſtio, tego, conveſtio.

Συναμφότερον, utrumque ſimul.

Συνάμφω, ſimul ambo.

Συναμωρέω, ῶ, lædo, vaſto; potius σιναμωρέω.

Συναναβαίνω, ſimul adſcendo, coadſcendo; συνανέβην, coadſcendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, Marc. 15, 41. Κύρῳ συνανέβη, Ælian.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. v. συναναβαίνω.

Συναναβλαστάνω, unà germina protrudo.

Συναναβοάω, unà exclamo, vociferor. Συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ ϗ αἱ δμωαὶ, Xen.

Συναναβόσκομαι, unà alor, unà adoleſco.

Συναναγινώσκω, ſimul lego.

Συναναγκάζω, f. άσω, ſimul cogo; (2) cogo. Κρίναντες συναναγκάζουσι σώσαντα στεφανοῦν, Polyb.

Συνανάγνωσις, εως, ἡ, communis lectio. A συναναγινώσκω.

Συναναγράφω, unà in literas refero, unà adſcribo in numerum.

Συναναγυμνόω, ῶ, ſimul nudo.

Συνανάγω, unà abduco, ſeu aveho.

Συναναδέχομαι, unà excipio, vel ſuſcipio.

Συναναδίδωμι, unà diſtribuo, unà digero.

Συναναδίπλωσις, conduplicatio, Gl. V.

Συναναζεύγνυμι, unà proficiſcor, comes eo.

Συναναζέω, f. έσω, conferveſacio; (2) fervere facio. Ἄλλο ἐπιδοὺς ὕδωρ συνανάζεσον αὐτῷ, Dioſc.

Συναναιρέω, ſimul tollo. Συναναιρεῖ πάντως ϗ θάτερον, Longin. 2.

Συνανακάμπτω, unà revertor.

Συνανάκειμαι, ſimul accumbo vel diſcumbo. Συνανέκειτο τῷ Ἰησοῦ ϗ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 9, 10.

Συνανακεράννυμι, ſive συνανακεράω, f. ράσω, unà permiſceo, commiſceo, attempero. Πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνεῖον, ϗ ἀκονίτῳ συνανακραθεῖσαν φιλοτησίαν, Luc.

Συνανακίρναμαι, idem.

Συνανακεφαλαιόω, repeto ſummatim, in ſummam contraho; ad pauca redigo.

Συνανακινέω, unà commoveo.

Συνανακλίνομαι, ſimul accumbo, alicui accumbo. Ἐκέλευε συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτοῦ, Luc.

Συνανακοινολογοῦμαι, conſcius ſum alicui, ago cum aliquo, confero ſermones.

Συνανακομίζω, ομαι, unà reſtituo, in reſtituendo alicui aliquid adjuvo.

Συνανακόπτω, fut. ψω, ſimul retundo.

Συνανάκρασις, εως, ἡ, commiſtio, temperatura. A συνανακεράννυμι.

Συνανακυκλέω, idem quod

Συνανακυκλόω, ſimul revolvo, convolvo.

Συναναλαμβάνω, recipio.

Συναναλίσκω, unà ſumptum facio; (2) unà conſumo, ſimul abſumo. Συμβοηθεῖ τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων, Xen.

Συναναμίγνυμι, f. ξω, ſimul commiſceo; (2) commiſceo. Μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, 1 Cor. 5, 9. Hinc

Συναναμιξις, εως, ἡ, commiſtio, conjunctio.

Συναναμιμνήσκω, ſimul in memoriam revoco.

Συναναπαύομαι, ſimul quieſco, ſeu requieſco, unà cum alio quieſco, unà refocillor. Συναναπαύσομαι ὑμῖν, Rom. 15, 32.

Συναναπείθω, fut. πείσω, ſimul ſuadeo, unà hortor.

Συναναπέμπω, dimitto.

Συναναπέρχομαι, ſimul abeo, *Aret.*

Συναναπίπλημι, pariter repleo.

Συναναπίπτω, unà accumbo, ex Ph.

Συναναπλάττω, f. άσω, ſimul confingo.

Συναναπλέκω, implico, intexo.

Συναναπλήθω, ſimul impleo, unà compleo.

Συναναπληρόω, ῶ, idem; (2) exæquo alicui rei.

Συναναπράττω, unà exigo.

Συναναρπάζω, ſimul rapio, corripio, trahendo ſc. ſurſùm.

Συναναῤῥιπτέω, unà ſurſùm & in ſublime jacio.

Συνάναρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pariter carens principio, coæternus.

Συναναστάπτω, f. ψω, ſimul effodio.

Συνανασπίζω, fut. ίσω, ſimul dimico.

Συναναστομόομαι, unà effundor per oſtium, ſeu idem quod ἀναστομόομαι.

Συναναστρέφω, f. ψω, unà revertor, unà refero pedem ſeu retrocedo; συναναστρέφομαι, converſor, Gl. V. Συναναστρέφομαι σοι, Plut.

Συναναστροφὴ, ἡ, reverſio; (2) converſatio ſeu conſuetudo quotidiana cum aliquo. A præc.

Συνανασώζω, f. ώσω, adjuvo in conſervando; (2) ſimul reſtituo priſtinæ incolumitati, unà ſervo; (3) recupero.

Συνανατέλλομαι, unà orior.

Συνανατήκω, colliqueſacio, R.

Συνανατίθημι, unà donarium pono, ſeu conſecro.

Συνανατολὴ, ῆς, ἡ, conjunctio, exortus. A συνατέλλω.

Συνανατρέφω, ſimul nutrio, unà alo ſeu educo; συνανετράφη, connutritus eſt, aor. 2. paſſ.

Συνανατρέχω, unà procurro.

Συνανατρίβω, fut. ψω, ſimul contero.

Συναναφαίνω, unà oſtendo.

Συναναφέρω, ſimul ſubveho vel eveho, aufero, aſporto. Συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον, Naz.

Συναναφθέγγομαι, unà loquor, ſeu clamo.

Συναναφλέγω, concremo, ſimul uro.

Συναναφορὰ, ἡ, relatio rei ad aliquem, ut cauſam, autorem, &c.

Συναναφύρω, ſimul commiſceo, confundo. Ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδούμενοι, ὥσπερ σύες, Luc. ταῖς γυναιξὶ, id.

Συναναχορεύω, unà ſalto.

Συναναχρέμπτομαι, fut. ψομαι, unà exſcreo, unà cum ſcreatu egero. Συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος, Luc.

Συναναχρώννυμι, fut. χρώσω, pari colore, per contactum inficio, contagio adficio.

Συνανάχρωσις, εως, ἡ, contagium, quale eſt corporum, quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A præc.

Συναναχωρέω, unà diſcedo, vel recedo.

Συνανδραγαθέω, unà rem benè gero, unà fortiter pugno.

Συνανδρόομαι, unà cum ætate adoleſco, ſeu creſco.

Συνανείργω, unà inhibeo, cohib o. Συνανίργειν τὸ πνεῦμα, Ariſtot.

Συνανελκύω, &

Συνανέλκω, ſimul in altum traho.

Συνανέρχομαι, ſimul adſcendo, proficiſcor aliquo. Αἱ ἔτυχον αὐταῖς συνανελθοῦσαι, Ælian.

Συνανεστραφη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi συναναστρέφω.

Συνανέχω, unà in lucem prodeo, eodem tempore inclareſco, provehor.

Συνανηβάω, ῶ, ſimul rejuveneſco.

Συνανθέω, ſimul floreo, unà floreo.

Συνανθρωπεύω, & συνανθρωπεύομαι, inter homines vivo. Τῶν ζώων τὰ συνανθρωπευόμενα, Theophr. Ex σὺν, & ἄνθρωπος.

Συνανθρωπέω, idem & ex iiſdem.

Συνανθρωπίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Συνανθρωπιστικὸς, ὴ, ὸν, qui cum hominibus verſatur & degit.

Συνανιάω, ῶ, f. άσω, unà mærore adficio.

Συνανίημι, ſimul remitto, ſeu levo.

Συνανίπτημι, ſimul evolo; συνανέπτη, unà evolavit, a. 2.

Συνανίστημι, unà exſurgere facio; συνανίσταμαι, conſurgo; συνανέστη, conſurrexit, a. 2. Συνανέστησαν μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτὴν, Xen.

Συνανίσχω, ſimul vel unà orior.

Συνανοηταίνω, pariter demens ſum, ſeu dementer, ſtultè, inſolenter ago.

Συνανοιμώζω, fut. ξω, ſimul ploro vel ejulo.

Συνανταγωνίζω, unà repugno, ſeu contra pugno.

Συναντάω, ῶ, f. ήσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem; συναντᾷ, occurrit; evenit. Μὴ συναντώεν φόνῳ; Eur. Iph. in Tau. 1213. Ἀνίσταταί τε, ϗ ξυναντᾷ δραπέταις, Ariſtoph. Ach. 1201. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ, συθεὶς πρώτῳ πόσις ζῶς, Eurip. Ion. 787. Ἴων ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο, ib. 831. Δίκᾳ συναντόμενος, Pind. Ol. 2, 174.

Συναντέω, ῶ, idem.

Συνάντημα, ατος, τὸ, occurſus; (2) eventus; (3) plaga. A συναντάω. Unde

Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus.

Συναντιάζω, f. άσω, occurro. Κἀπὶ πολικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φὴς, συνηντίαζον, Soph. Oed. Tyr. 813.

Συναντιβάλλω, confero ſimul vel unà.

Συναντιλαμβάνομαι, fut. λήψομαι, unà capeſſo, vel ſuſcipio; (2) unà incumbo in rem aliquam; (3) adjuvo ſeu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Rom. 8, 26.

Συναντλέω, ῶ, ſimul haurio, ſimul laboro, ſimul laborem perficio. Κοινοὺς αἰρόμενος πόνους δίῳ παιδὶ συναντλεῖ, Eur. Ion. 200.

Συνάντομαι, ſimul occurſo.

Συναντώντων, gen. plur. pro συνανταόντων, à συναντάω.

Συναντῶσι, 3. pl. præſ. conj. act.

Συνάξει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. συνάγω. Hinc

Σύναξις, έως, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συνάξεις, conventicula, Gl. V. (2) conventus ad celebrandam ſacram cænam, celebratio ipſius cœnæ ſacræ.

Συναξιόω, dignor, ſed de pluribus.

Συναοιδὸς, ου, ὁ, concentor.

Συναορέω, ῶ, comitor, ſum comes, Pind. A

Συναορὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, comes, ſocius, conjunctus, A συναίρω, unde p. m. συνήορα, συνάορα.

Συναπαγόμενοι, nom. pl. præſ. part. med. verbi

Συναπάγω, ſimul abduco ſeu abripio, συναπάγομαι τινι, ſequor, imitorque. Ἐκέλευσε τῶν σκηπτούχων τινὰ συναπαγαγεῖν αὐτῷ ὅπου κελεύσεις, Xen. Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι, Rom. 12, 16. Συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13.

Συναπαίρω, ſimul abeo, ſimul migro; συναπῆρε, ſimul abiit, a. 1. Συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Luc.

Συναπαρτίζω, fut. ίσω, perfectum & abſolutum reddo; (2) adæquo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τόποις αὐτά ἀναγκαῖον, Them. Hinc

Συναπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, conſummatio, Ph.

Συνάπας, ασα, αν, ſimul omnis.

Συναπαυγάζομαι, unà effulgeo.

Συναπειλέω, ῶ, comminor, ſimul minor.

Συνάπειμι, unà abſum, vel abeo.

Συναπέκρυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. συναποκρύπτω.

Συναπελεύθερος, ου, ὁ, conlibertus, Ph.

Συναπεργάζομαι, fut. άσομαι, conficio, ſimul efficio, in re aliquâ efficiendâ juvo, in re conficiendâ meam navo operam; (2) actioni ſubſervio. Ὅσα δὲ δυνατὸν, ϗ τοῖς σχήμασιν συναπεργαζόμενον ποιεῖν, Ariſtot.

Συναπερείδω, impingo, infligo. Κάτωνος τὴν ὑπόνοιαν ἅμα τῷ λόγῳ συναπερείσαντος αὐτῷ, Plut.

Συναπέρχομαι, unà cum alio abeo.

Συναπευθύνω, guberno, ſeu unà guberno.

Συναπεχθάνομαι, ſimul inimicitias exerceo.

Συναπλοω, explico, evolvo.

Συναποβαίνω, unà abeo.

Συναποβάλλω, ſimul abjicio; ſimul amitto.

Συναπογράφομαι, unà profiteor nomen, v. gr. inter candidatos cives, &c. ut in tabulas referatur, v. ἀπογράφομαι. Προεκρίθη δέκα δυεῖν ἀνδρῶν συναπογραψαμενων, Plut.

Συναποδείκνυμι, unà demonſtro.

Συναποδημέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul peregrinor, ſocius peregrinationis ſum. Μήτε συνδειπνεῖν αὐτῷ πάντως, μήτε συναποδημεῖν ἐπάναγκες, M. Anton. 1, 13. τῷ θεῷ, Ælian.

Συναπόδημος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul peregrinatur.

Συναποδίδωμι, unà reddo.

Συναποδοκιμάζω, unà reprobo.

Συναποδράω, ῶ, unà aufugio. Καὶ ξυναποδράναι δεῦρ' ἐπιχειρέσειε μοι, Ariſtoph. Ran. 81.

Συναποδύρομαι, unà lamentor.

Συναποδύω, f. ύσω, unà exuo.

Συναποθνήσκω, ſimul morior, commorior. Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν, Marc. 14, 31.

Συναποικίζω, unà in coloniam mitto.

Συναποίχομαι, ſimul diſcedo, *Aret.*

Συναποκαθαίρω, ſimul expurgo.

Συναποκάμνω, ſimul defatigor, deficio. Συναποκαμεῖν μέλη, Eur. Iph. in Tau. 1376.

Συναπόκειμαι, repoſitus ſeu reconditus ſum. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται πενθεῖν οὐ χρὴ, Soph. Oed. Col. 1755.

Συναποκλείω, unà includo vel excludo.

Συναποκλίνω, unà, pariter inclino.

Συναποκλύζω, fut. ύσω, ſimul abluo.

Συναποκομίζω, unà defero.

Συναποκόπτω, f. ψω, ſimul abſcindo.

Συναποκρύπτω, f. ψω, ſimul abſcondo.

Συναποκτείνω, unà occido.

Συναποκτίννυμι, idem.

Συναπολαμβάνω, unà recipio; (2) unà intercludo.

Συναπολάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo, unà reſplendeo.

Συναπολαύω, f. αύσω, ſimul fruor.

Συναπολείπω, unà relinquo.

Συναπολέσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. συναπόλλυμι.

Συναπόλῃ, *unà pereas*, 2. ſing. a. 2. conj. med.

Συναπόλλυμι, ſimul perdo; συναπόλλυμαι, ſimul pereo. Οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, Heb. 11, 31.

Συναπολογέομαι, οῦμαι, unà defendo.

Συναπομαραίνω, unà marceſcere facio, ſimul languidum reddo.

Συναπομειόω, ῶ, ſimul extenuo.

Συναπονεύω, ſimul innuo; ſimul nuto.

Συναπονοέομαι, *paſſ. & med.* pari dementiâ utor, paria patro, vel patrare tento.

Συναπιπέμπω, unà dimitto.

Συναποπλέω, unà diſcedo navi.

Συναπορρήγνυμι, unà abrumpo.

Συναποσβεννύω, ſimul extinguo. Θυγατέρα ταῖς νυμφικαῖς λαμπάσι συναπέσβεσε, Heliod.

Συναποσεμνύνω, unà honoro, laudo.

Συναποστάτης, ου, ὁ, qui ſimul deſciſcit, defectionis ſocius.

Συναποστέλλω, f. ελῶ, unà mitto ſeu ablego. Συναπέστειλα τὸν ἀδελφὸν, 2 Cor. 12, 18.

Συναποστερέω, unà privo.

Συναποτελέω, perficio.

Συναποτερματίζω, pariter finio, *Paſſ.* pariter deſino.

Συναποτίθημι, ſimul depono, unà exuo.

Συναποτίκτω, unà cum partu edo.

Συναποτίλλω, ſimul avello.

Συναποτροχάζω, curſu aufugio.

Συναποφαίνω, ſimul oſtendo, pronuncio; (2) cum *Dat.* conſentio, adſtipulor.

Συναπόφασις, εως, ἡ, negatio ejuſdem rei.

Συναποφέρω, ſimul aufero, tollo, vel abripio.

Συναποχράομαι, utor.

Συναποχωρέω, ῶ, ſimul diſcedo.

Συναπτέον, conjungendum.

Συναπτικὸς, ἡ, ὸν, colligandi vim habens. A συνάπτω.

Συναπτικῶς, copulativè, vi copulandi.

Συναπτὸς, ἡ, ὸν, continuus. Ab eod.

Συνάπτω, fut. ψω, adnecto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo; (2) attingo, advenio, adſum; συνάπτει, committit, combinat, condenſat, Ph. coëo, Gl. V. convenio; συνημμένον, connexum, Gl. V. p. part. paſſ. συναφθὲν, unitum, Gl. V. a. 1. p. paſſ. Ξυνάπτετον λόγοισιν, conferte conſilia, Soph. El. 21. Ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι, Ariſtoph. Ach. 692. Χειρὶ σύναπτε χεῖρα, idem Θεσμ. 964, μάχην, Eur. Alc. 499.

Συναπωθέω, unà repello, repudio.

Συνᾶραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω.

Συνάρασθαι, *contuliſſe*, a. 1. inf. med.

Συναράσσω, vel άττω, f. ξω, collido, confringo. Μή μοι δορὶ συναράξῃς, τὰν εὐχαρίστως ἔχουσαν πόλιν, Eur. Herac. 378.

Συναρέσκω, f. ρέσω, complaceo. Hinc *Imperſ.* Συναρέσκει, complacitum eſt. Συναρέσκειν τινὶ, Dem.

Συναρήγω, f. ξω, ſimul auxilior.

Συναρήρακται, *colliſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro συνήρακται, à συναράσσω.

Σύναρθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, articulo copulatus.

Συναρθρόω, articulo compingo. A præc.

Συνάρθρωσις, ἡ, conjunctio membrorum per articulos. A præc.

Συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero. Hinc

Συναρίθμησις, εως, ἡ, connumeratio.

Συνάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eodem numero continetur.

Συναριστάω, ῶ, f. ήσω, ſimul prandeo. Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωποι συναριστῶσι, Ariſtoph. Av. 1492.

Συναριστεύω, f. σω, ſimul cum alio rem optimè gero, excello cum alio. Συναριστεύσων ἀμ' Ἀλκμένης γόνῳ, Eur. Tro. 805.

Συνάριστος, ου, ὁ, qui ſimul prandet, compranſor. Ex ἄριστον.

Συναρκέομαι, ſufficio, ſatisfacio.

Συναρμογὴ, ῆς, ἡ, apta compoſitio, concinnitas. A

Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, aptè compono; (2) congruo, convenio, quadro; συνηρμοσμένος, compactus, Gl. V. p. paſſ. part. Αὐτόματον ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ, id. Ph. 1460.

Συναρμολογέω, ῶ, fut. ήσω, congruenter coagmento, aptè concinno & compingo, Ph. compagino; συνηρμολογουμένος, compactus, Ph. Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, Epheſ. 2, 21.

Συναρμονιάω, aptè convenio, de numeris verſuum & concentu muſico.

Συνάρμοξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro συνήρμοξε, à συναρμόζω. Unde

Συναρμοσία, ἡ, congruentia, convenientia.

Συνάρμοσις, εως, ἡ, conjunctio. Ab eod.

Συναρμοστέον, accommodandum, aptandum.

Συναρμοστέω, aptus, congruens ſum.

Συναρμοστὴς, οῦ, ὁ, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμοστικὸς, ἡ, ὸν, idem, concinnandi vim habens.

Συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio, rapina. A

Συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio, diripio. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπακε, Xen. Φώνημ' ἀκούω, ϗ ξυναρπάζω φρενὶ, Soph. Aj. 16. Σκύμνον ἐν χεροῖν ξυνήρπασαν, Eur. Or. 1468.

Συναρπάσας, a. 1. part. act.

Συναρρωστέω, unà ægroto.

Σύναρσις, ἡ, copulatio, apta harmonia, &c.

Συναρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto; & (2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor; (3) adhæreo, ſequor. Συναρτήσας γένος, Eurip. Med. 564. Hinc

Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum & colligatio, cum una ab aliâ dependet.

Συναρτύω, inſtruo, adapto, ſimul paro. Ἀσπίσιν νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν, Apoll.

Συναρχαιρεσιάζω, f. άσω, in petitione adjuvo, candidato faveo & adſum.

Συναρχία, ας, ἡ, magiſtratuum collegium, Ph. collegium. A

Σύναρχος, ου, ὁ, in magiſtratu collega.

Συνάρχων, οντος, ὁ, idem, Ph.

Συνάρχω, fut. ξω, unà impero, unà magiſtratu fungor, collega ſum in magiſtratu.

Συνάρω, coagmento, compingo, aptè compono.

Συναρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator.

Συνασεβέω, impietatis particeps ſum, ſeu impii facinoris.

Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, ſimul exerceo; (2) exerceo; συνησκημένος, agitatus, Ph. p. part. paſſ. eruditus. Hinc

Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio.

Συνασοφέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul deſipio. Καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συνασπάζομαι, unà ſaluto, complector. Ἐφ' ἑκάστῳ (λόγῳ) συνησπάζοντο ἀλλήλους, Heliod.

Συνασπίζω, fut. ίσω, conſertis clypeis pugno, teſtudine factâ pugno; συνασπίζειν, clypeos conſerere. Συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους, Eur. Cyc. 39. Πάντες ἅμα συνασπίσωμεν ἐπ' αὐτὸν, Luc. Hinc

Συνασπισμὸς, οῦ, conſertio clypeorum, teſtudo; (2) agmen conſertis clypeis pugnantium.

Συνασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui unà clypeo armatus pugnat commilito. Ab eod.

Συναςαχύω, unà ariſtas, fruges edo. Ab ἀςαχύς.

Συναςραγαλίζω, f. ίσω, ſimul talis ludo.

Συναςράπτω, fut. ψω, pariter corruſco, ſimul fulgeo. Εἰ δὲ κεν ἀθρέσητε συναςράπτοντα τοκῆϊ Ἀςερίων — Ἀνθρώπου πάλιν υἷα, Nonn. Paraphr. 8, 62.

Συνασφαλίζομαι, confirmo, claudo fores, caveo pro altero.

Συνασχαλάω, ῶ, ſimul mœreo, unà ſuccenſeo. Σοῖσιν ου συνασχαλᾷ μόχθοις, Æſchyl.

Συνασχάλλω, idem.

Συνασχημονέω, pariter turpiter ago.

Συνασχολέω, ῶ, ſimul occupatus ſum, ſimul operam navo, R.

Συνατενίζω, contueor; συνατενίζει, contuetur.

Συνατιμάζω, unà contumeliâ adficio, pari ignominiâ adficio.

Συνατυχέω, unà miſer ſeu infortunatus ſum.

Συναυαίνω, fut. νῶ, ſimul exſicco. Συναυανῶ κόρας, Eur. Cyc. 456.

Συναυγασμὸς, οῦ, ὁ, radiorum ſeu lucis è variis locis in unum concurſus.

Συναύγεια, ας, ἡ, idem. Ab ἀυγή.

Συναυδάω, ῶ, f. ήσω, ſimul loquor; (2) conſentio, adſentior, Soph. Aj. 956.

Συναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibiâ cano, unà cano.

Συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, conſonantia. Ex αὐλός.

Συναυλία, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex αὐλή.

Συναυλίζομαι, f. ίσομαι, unà commoror, contubernalis ſum. Ἔξεςι τούτοις εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας συναυλίζεσθαι, Xen.

Σύναυλος, ὁ, ἡ, contubernalis. Ex ἀυλή.

Σύναυλος, ὁ, ἡ, conſonus. Ex αὐλός.

Συναυξάνεσθαι, *creſcere unà*, præſ. inf. med. v.

Συναυξάνω, vide συναύξω. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μεχρὶ τοῦ θερισμοῦ, Matt. 13, 30.

Συναυξηθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Συναύξησις, εως, ἡ, coauctio, Gl. V. A

Συναύξω, fut. ξήσω, augeo, locupleto, uberiorem reddo, etiam verbis augeo quid; συναύξει, concreſcit, Ph. συναύξομαι, inoleſco, Gl. V. συνηυξημένος, concretus, Gl. V. p. paſſ. part. Συναύξαντες τὴν ἀρχὴν τῷ Κύρῳ, Xen. Εἰ μὲ ξυναύξοινθ᾽ οἱ πέπλοι τῷ σώματι, Eur. El. 547. Ταῦτα συναύξειν πρὸς ἃ φέρονται, M. Anton. 5, 1.

Συναφαιρέω, unà detraho, aufero.

Συναφανίζω, unà aboleo, perdo.

Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio, connexio; Ph. contextus, ſeries, continuatio, condenſatio. A συναφής.

Συνάφησις, ἡ, verſus eundem locum impetus, *de fluviis*, confluentia.

Συναφὴ, ῆς, ἡ, connexio, cohærentia, Gl. V. conjunctio, ſeries, conjugium. Ab eod.

Συναφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conjunctus, contiguus. A συνάπτω.

Συναφίημι, f. ήσω, ſimul emitto.

Συναφικνέομαι, unà pervenio.

Συναφίςαμαι, unà deficio, unà deſciſco.

Συναφιςάνω, unà abſtraho, avoco.

Συναφομοιόω, adſimilo.

Συναφορίζω, unà ſegrego, ſecerno.

Συναχθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. συνάγω.

Συναχθήσομαι, *congregabor*, f. 1. ind. paſſ.

Συνάχθομαι, vicem alicujus doleo; condoleſco, Gl. V. συνηχθέσθην, condolui, aor. 1. Τοῖς παισὶ δὲ ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται, Dem. Συναχθόμενος μου τῇ συμφορᾷ, Xen.

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio, connexio, cohærentia, contactus. A συνάπτω.

Συνάψομεν, *connectemus*, 1. pl. fut. 1. ind. act.

Συνδαΐζω, fut. ίξω, ſimul occido. Ἀλλά με συνδάϊξον, Soph. Aj. 361.

Συνδαίνυμαι, convivor, unà edo.

Συνδαιταλεῖς, οἱ, compotores.

Συνδαίτωρ, ορος, ὁ, conviva.

Συνδαίω, fut. σω, ſimul diſco, cognoſco; (2) conſcius ſum; (3) ſimul epulor. Ὡς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ, Eur. Hel. 1154.

Συνδάκνω, f. δήξω, commordeo.

Συνδακρύω, f. ύσω, unà lacrimor.

Συνδανείζω, f. είσω, fœnori colloco inſuper. *In med.* inſuper fœnori ſumo.

Συνδαπανάω, f. έσω, unà conſumo.

Συνδείδω, p. συνδέδεικα, ſimul timeo ſeu metuo.

Συνδειπνέω, ῶ, fut. ήσω, cum alio cœno; (2) ſimul veſcor ſeu edo.

Συνδείπνησον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Συνδείπνιον, ου, τὸ, idem quod

Σύνδειπνον, ου, τὸ, concœnatio, convivium.

Σύνδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, conviva. Ex iiſd.

Συνδεκάζω, corrumpo donis, colludo.

Σύνδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, arboribus conſitus. A δένδρον.

Συνδέομαι, unà precor; συνεδεήθην, aor. 1. Συνεδεέθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, Plato.

Συνδεσμέω, ῶ, colligo, adnecto, Gl. V.

Συνδέσμιος, ου, ὁ, in eodem carcere, pariter vinctus, convinctus, Gl. V.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. A συνδέω.

Συνδέτης, ου, ὁ, colligatus cum altero catenâ, &c.

Συνδετικὸς, ἡ, ὸν, colligandi vim habens.

Συνδεύμενον, acc. ſing. part. præſ. paſſ. *Dor.* pro συνδέμενον, à

Συνδέω, colligo, ſimul ligo, connecto; (2) conjungo, conſocio, concilio; συνδεδεμένος, connexus, colligatus, p. part. paſſ. Τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν, Soph. Aj. 62. Ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτιὴ ϗ λαλεῖ, Ariſtoph. Lyſ. 445. Ξυμμάχους ξυμμάχοις συνδεῖ, Eurip. Ph. 541.

Σύνδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul cognitus; (2) cognitus, manifeſtus, R.

Συνδημαγωγέω, pariter capto gratiam populi, vel ad conciliandum populi gratiam juvo.

Συνδημιουργέω, unà condo, curo, &c.

Συνδημιουργὸς, ὁ, qui unà aliquid efficit, elaborat, curat, gubernat, unde & nomen muneris publici eſt.

Συνδιαβαίνω, unà tranſeo per flumen.

Συνδιαβάλλω, in invidiam adduco; (2) unà defero.

Συνδιαβαπτίζω, & *in med.* conflictor cum aliquo, ſeu vim vi repello, urgentem ſeu vexantem. pariter vexo, Dem.

Συνδιαβαςάζω, unà fero ſeu ſuſtineo.

Συνδιαβιβάζω, f. άσω, unà traduco.

Συνδιαγινώσκω, ſimul adſentior; (2) adſentior.

Συνδιάγω, f. ξω, ſimul dego. Συνδιάγειν τινι, Dioſc.

Συνδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, commercium, conſuetudo cum alio, vel aliis. A præc.

Συνδιαθερμαίνω, ſimul vel contactu calefacio.

Συνδιάθετος, ον, proclivis valdè, factus à naturâ ad. A διατίθημι.

Συνδιαθέω, unà peragro, vagor.

Συνδιαρέω, ſimul divido, ſimul diſtinguo.

Συνδιαιτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, cohabito, contubernalis ſum; (2) unà convivor; (3) unà verſor, ſum cum aliquo; (4) concumbo.

Συνδιαίτης, ου, ὁ, convictor, contubernalis, R. Ex σὺν, & δίαιτα, *victus*.

Συνδιαίτησις, εως, ἡ, cohabitatio, eadem vivendi ratio. A συνδιαιτάομαι.

Συνδιαιτητὴς, οῦ, ὁ, contubernalis. Ab eod.

Συνδιαιωνίζω, f. ίσω, pariter ſum æternus, æternitate cum alio ſeu aliis fruor.

Συνδιακαίω, fut. αύσω, unà peruro.

Συνδιακινδυνεύω, unà periculum ſubeo.

Συνδιακομίζω, fut. ίσω, unà tranſporto vel tranſveho, unà tranſmitto.

Συνδιάκονος, ου, ὁ, & aliquando ἡ, ſimul cum alio miniſtrans.

Συνδιακοσμέω, ſimul ordino, ſimul compono.

Συνδιακρίνω, ſimul judico, dijudico, ſed de rebus pluribus.

Συνδιάκτορος, ου, ὁ, ſocius legationis.

Συνδιακυβερνάω, unà guberno, unà rego.

Συνδιαλέγομαι, colloquor, Gl. V.

Συνδιάληψις, ἡ, cogitatio, ſeu conſideratio rei cum alio inſtituta.

Συνδιαλλαγὴ, ἡ, reconciliatio. A

Συνδιαλλάσσω, vel συνδιαλλάττω, fut. ξω, concilio, reconcilio.

Συνδιαλυμαίνω, unà corrumpo, perdo.

Συνδιαλύω, ſimul diſſolvo.

Συνδιαμένω, f. νῶ, unà permaneo cum. Καὶ συνδιαμένειν δὲ παρακαλεῖτε, Xen.

Συνδιαμνημονεύω, memor ſum, recordor.

Συνδιανέμω, ſimul divido.

Συνδιανεύω, annuo, propriè & tropicè; (2) unà ſpecto ad aliquid.

Συνδιανοέομαι, οῦμαι, cum alio delibero.

Συνδιαπεραίνω, unà abſolvo.

Συνδιαπλέω, fut. εύσω, ſimul trajicio, ſeu navigando tranſmitto.

Συνδιαπονέω, unà laboro.

Συνδιαπορέω, unà dubito, ſimul quæro.

Συνδιαπράττω, vel πράσσω, fut. ξω, unà conficio, ſeu efficio, unà adminiſtro. Ὁπόσοι τι ἡμῖν συνδιαπράττουσι τῆς ἀρχῆς, Luc.

Συνδιαρθρόω, unà digero, compono.

Συνδιαρκέω, ῶ, fut. έσω, ſimul duro, perduro, permaneo.

Συνδιαῤῥέω, unà perfluo, effluo, dilabor.

Συνδιασκέπτομαι, fut. ψομαι, unà contemplor, diſpicio; (2) conſidero mecum, perpendo; (3) conſulto, delibero.

Συνδιασκοπέω, idem, unà diſputo, ſeu diſputando exquiro.

Συνδιαςρέφω, unà converto.

Συνδιασώζω, unà ſervo.

Συνδιαταλαιπωρέω, ῶ, miſer unà ſum. Ἦ γὰρ οὐ χρῆν ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν, Plato.

Συνδιαταράσσω, unà perturbo.

Συνδιατείνω, unà intendo.

Συνδιατελέω, pariter, unà perficio.

Συνδιατηρέω, unà conſervo, ſeu retineo.

Συνδιατίθημι, unà ordino, v. gr. ludos. Πολλάκις ἀκουόμενόν τι πρὸς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατιθῇ, Longin. 7.

Συνδιατρέπομαι, unà pudeſio.

Συνδιατρίβω, fut. ψω, commoror apud vel cum, verſor cum, conſuetudinem habeo cum, Gl. V. converſor, congredior; (2) verſor in, operam & ſtudium pono in. Αἱροῦνται συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις, Xen.

Συνδιαφέρω, cum alio perfero aut ſuſtineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα συνδιήνεγκαν μεθ᾽ ἡμῶν, Ariſtoph. Eq. 594.

Συνδιαφεύγω, unà effugio.

Συνδιαφθείρω, ſimul vel una corrumpo, perdo, συνδιεφθάρη, unà periit, a. 2. paſſ.

Συνδιαφορέω, ῶ, ſimul diſtraho, diſſipo. Ἅμα ἑαυτοῖς συνδιαφορεῖ ϗ τὸ ὕψος, Longin.

Συνδιαφυλάσσω, cuſtodio.

Συνδιαχειμάζω, f. άσω, ſimul hiberno.

Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, contrucido, cum aliquo trucido.

Συνδιαχέω, perfundo, unà exhilaro.

Συνδιδάσκω, doceo.

Συνδίδωμι, fut. δώσω, ſimul do, do in unum locum, cedo, remitto; συνδίδοσθαι, congregari, item pro ἐνδίδωμι, langueo, ſubſido, conſido, R. τὰ συνδιδόντα, laxata.

Συνδιεκκύπτω, unà emergo.

Συνδιέξειμι, unà diſſero, ediſſero.

Συνδιέρχομαι, idem.

Συνδιέτριβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. συνδιατρίβω.

Συνδιηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo ſimul.

Συνδιημέρευσις, εως, ἡ, conſuetudo quotidiana cum aliquo. A

Συνδιημερεύω, fut. εύσω, unà diem totum vel totos dies tranſigo, verſor cum aliquo, conſuetudine alicujus utor. Οὐδεὶς δὲ δύναται συνδιημερεύειν τῷ λυπηρῷ, Ariſtot.

Συνδιῃτατο, 3. ſing. imperf. ind. med. pro συνδιῃτάετο, à συνδιαιτάομαι.

Συνδικάζω, unà judico. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει, Eur. Med. 157.

Συνδικαςὴς, οῦ, ὁ, qui ſimul judex eſt, R.

Συνδικέω, ῶ, f. ήσω, alterius cauſſam defendo, patrocinor, Gl. V. defendo. A

Συνδίκου,

Συνδίκη, ης, ἡ, commune cauſſæ patrocinium, cauſſa communis.

Σύνδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cauſſam alicujus curat, defendit, Gl. V. defenſor. Ex iiſd.

Συνδίκως, jure.

Συνδιοικέω, ῶ, ordino unà, curo, adminiſtro.

Συνδιόλλυμαι, unà perdo.

Συνδιορθόω, unà corrigo, reſtituo.

Συνδιορθρίζω, f. ίσω, cum alio manè evigilo, ſimul matutinus aliquid ago.

Συνδιορίζω, ſimul diſtinguo.

Συνδισκεύω, colludo diſco.

Συνδιωθίζω, in unum vi cogo ruere.

Συνδιώκω, f. ξω, (idem, *Ern.*) ſimul perſequor. Τοῦ πάθους τὸ συνδεδιωγμένον, Longin. 21.

Συνδιωκομένως, præcipitanter. A præc.

Συνδοιάζω, conjungo, combino, Gl. V. συνδοιάζει, compactum facit, concludit, Ph.

Συνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, conjunctio, conludium, conluſio, & compactum, Ph. A præc.

Συνδοκεῖ, mihi quoque videtur. Ὡς οἵ τε μάντεις φασὶ, ϗ ἐμοὶ συνδοκεῖ, Xen. Cyr. 3. Τοῖς δὲ φίλοις ἅπασι συνέδοξε ταῦτα, Xen. Cyr. 2, 15.

Συνδοκέω, ῶ, conſentio; συνδοκεῖ, conſentit.

Συνδοκιμάζω, ſimul exploro ſeu probo.

Συνδοκιμάσοντας, acc. plur. part. f. 1.

Συνδοξάζω, fut. άσω, ſimul glorifico ſeu honoro. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα ϗ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17.

Συνδοξασθῶμεν, 1. plur. a. 1. conjunct. paſſ.

Συνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul laudibus extollo.

Σύνδορπος, ὁ, ἡ, qui unà cœnat. Ex δόρπον.

Σύνδοσις, εως, ἡ, communicatio; (2) effuſio, *Aret.* (3) relaxatio, remiſſio.

Συνδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui unà largitur.

Συνδουλεύω, ſimul ſervio, *Eur.*

Σύνδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſervus.

Συνδραμοντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω.

Συνδράω, ῶ, ſimul perpetro, adjuvo in faciendo. Πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τάδε, Eur. Andr. 40. Ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε; Soph. El. 1031.

Συνδρομάδες, ων, αἱ, concurrentes. A

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concurſus. A συντρέχω.

Σύνδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, concurrens, in unum idemque concurrens; (2) conſentiens, congruens; (3) qui cum aliquo currit, curſûs ſocius, comes. Ab eod.

Συνδρόμως, unà currendo.

Συνδυάζω, fut. ύασω, conjungo, copulo; (2) conſuetudinem cum aliquo habeo, Ph. συνδυάζει, compactum facit.

Συνδυὰς, άδος, compar.

Συνδυασμὸς, οῦ, ὁ, copulatio, conjunctio; (2) conſuetudo & coitus conjugalis, Gl. V. colluſio. A συνδυάζω.

Συνδυαστικὸς, ἡ, ὸν, ad conjunctionem & copulationem aptus; (2) copulatione & conjunctione gaudens. Ab eod.

Συνδυναστεύω, unà dominatum exerceo.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo ſimul, bini.

Συνδυστυχέω, pari calamitate adfligor.

Συνεαρίζω, fut. ίσω, ſimul vernum tempus dego; (2) ſimul veris amœnitatem refero. Συνεαρίζων τοῖς μειρακίοις, Plut.

Συνέβαλε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. συμβάλλω.

Συνέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. συμβαίνω.

Συνεβόσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. συμβόσκω.

Συνεβούλευον, imperf. ind. act. v. συμβουλεύω.

Συνεβουλεύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Συνεγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, coëo. Συνεγγίζει τῷ φθινοπόρῳ, Dioſc. Hinc

Συνεγγισμὸς, οῦ, ὁ, acceſſio, coitus.

Συνεγγράφω, unà inſcribo, in numerum refero.

Σύνεγγυς, *Adv.* propè, proximè ϗ cominùs.

Συνέγειρον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v.

Συνεγείρω, ſimul excito; συνεγείρομαι, conſurgo, Ph. Καὶ συνήγειρε, ϗ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Epheſ. 2, 6. Ἐν ᾧ ϗ συνηγέρθητε διά τῆς πίστεως, Col. 2, 12.

Συνεγκαλέομαι, ejuſdem criminis reus ſum.

Συνεγκλίνω, *Vox. Gramm.* unà declino.

Συνέδρα, ας, ἡ, ſtatio militum.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præſ. act. v.

Συνεδρεύω, fut. εύσω, conſideo, adſideo in conſeſſu; (2) conſulto, συνεδρεύσαντες, ſenatores. Ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς πράγμασι φύσει συνεδρεύει τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα, Longin. 10.

Συνεδρία, ας, ἡ, conſeſſus, concilium, conciliabulum, Gl. V. (2) dicitur in diſciplinâ augurali de avibus συνέδροις. A σύνεδρος. Hinc

Συνεδριάζω, f. άσω, in eodem conſeſſu ſum.

Συνεδριακὸς, ἡ, ὸν, ad publicum conſeſſum ſeu concilium pertinens. Ab eod.

Συνεδριάομαι, ῶμαι, conſideo; συνεδριόωντο, *Poet.* pro συνεδριῶντο, συνεδριάοντο, imp.

Συνέδριον, vel συνέδρειον, ου, τὸ, conſeſſus, concilium, collegium, curia, locus, in quem conveniunt ſenatores; (2) ſchola. A

Σύνεδρος, ου, ὁ, conſeſſor, adſeſſor; (2) conſiliarius; (3) adjutor; (4) aves σύνεδροι, quæ pacem inter ſe ſervant. Ex ἕδρα.

Συνεείκοσι, ſimul viginti, Od. 14, 98.

Συνεεργάθω, Il. 14, 36. idem quod

Συνείργω, concludo, in unum concludo, colligo, conſtringo, Od. 9, 427, ib. 14, 72.

Συνεζευγμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. v. συζεύγνυμι.

Συνεζευγμένως, conjunctè.

Συνέζευξε, *conjunxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Συνεζήτεε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. συζητέω.

Συνεζωοποίησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν, à συζωοποιέω.

Συνέηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro συνῆκα, à συνίημι.

Συνεθέλω, ſimul volo.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. συντίθημι.

Συνέθεντο, *componebant*, 3. pl. a. ejuſd.

Συνέθευ, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro συνέθου.

Συνεθίζω, fut. ίσω, conſuefacio, adſuefacio; συνειθισμένος, conſuefactus, Gl. V. p. paſſ. part. Εἴ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω. Dem.

Συνεθισθῇς, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ.

Συνεθισμὸς, οῦ, ὁ, conſuetudo. A præc.

Συνειδέναι, conſcium ſibì eſſe; συνειδὼς, conſcius, Gl. V. part. perf. τὸ συνειδος, conſcientia, Gl. V. (2) ſcire, perſpicere. Συνειδέναι, σαυτῷ δοκεῖς οὐ πώποτ᾽ ἀμελήσας αὐλῶν, Xen. Ἐγῶ γὰρ αὐτὴ—ξύνοιδ᾽ ἐμαυτῇ πόλλα, Ariſtoph. Θεσμ. 484.

Συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia; (2) intelligentia, judicium. A συνείδω.

Συνεῖδον, aor. 2. ind. act. verbi συνείδω.

Συνειδυῖα, perf. part. f. g. act. *per Sync.* pro συνειδηκυῖα, à συνειδέναι.

Συνεικάζω, ſimul imitor, exprimo geſtu, voce ſubſanno.

Συνείκω, cedo, obſequor, ut tempori.

Συνειλεγμένα, nom. pl. perf. part. paſſ. n. g. *Att.* pro συλλελεγμένα, à συλλέγω.

Συνειλέω, cogo, congrego, in locum aliquem compello, & in eo concludo.

Συνείληφας, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληφας, à συλλαμβάνω.

Συνείληχε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληχε, à συλλαγχάνω, pro συλλήχω.

Συνειλοχέναι, perf. ind. act. *Att.* pro συλλελεχέναι, à συλλέγω.

Σύνειμι, unà ſum, conſuetudinem habeo, diſſero, ſermocinor, in conventu aut convivio diſcepto, diſputo; συνεῖναι, una eſſe; συνὼν, converſans, οἱ συνόντες, τῷ Σωκράτει, familiares Socratis, diſcipuli; τὸ συνεσόμενον, conventus imminens. Τῷ κόπῳ ξυνεῖναι, Ariſtoph. Plut. 321. Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν, ᾧ ξύνειμ᾽ ἐγὼ, Conc. 38. Ἔκ τε σοῦ κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, Soph. El. 602.

Σύνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior, infeſto Marte congredior ſeu concurro, convenio; συνιέναι, convenire, coire, Gl. V. συνιὼν, congrediens.

Συνειπεῖν, aſſentiri, patrocinari, defendere. Συνεῖπε δ᾽ αὐτῷ Ὑστάσπας, Xen.

Συνείπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi συνέπομαι.

Συνείργνυμαι, unà habito, cubo. *Ern.*

Συνείργω, f. ξω, concludo, cohibeo, coërceo, in cuſtodiâ teneo. Οὐ ξυνέρξεθ᾽ ὡς τάχος; Soph. Aj. 597.

Συνειρηκὼς, patrocinatus, defenſor. Ex εἴρηκα.

Συνειρμός, οῦ, ὁ, continuata ſeries, nexus. A

Συνείρω, connecto, conſero. Συνειρων τοὺς σπίνους, Ariſtoph. Av. 1084.

Συνεὶς, *conſcius*, a. 2. part. act. v. συνίημι.

Συνεισάγω, f. ξω, ſimul introduco, mecum intromitto, confero, in commune confero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ συνεισήγαγεν αὐτῇ, Chryſ.

Συνείσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul introductus, qui vel quæ unà introducitur; (2) in Eccl. femina, quam clericus cælebs ſecum duceret, ut ſociam cælibatûs, *Ern.* A præc.

Συνεισβαίνω, ſimul ingredior. Ὅσοι ταὐτὸν συνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος, Eur. Med. 477.

Συνεισβάλλω, ſimul adgredior ſeu invado. Συνεισέβαλον δὲ αὐτῷ, ϗ οἱ ἔγγύτατα τεταγμένοι, Xen. Hinc

Συνεισβολὴ, ἡ, impetus, invaſio eodem tempore facta.

Συνείσειμι, unà ſubeo, ſimul ingredior.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. A

Συνεισέρχομαι, idem. Συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, Joan. 18, 15.

Συνεισέφρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncop. Att.* pro συνεισεφόρησε, à συνεισφορέω.

Συνεισῆλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν, à συνεισέρχομαι.

Συνεισευπορέω, copiam alicujus rei alicui præſto.

Συνεισηγέομαι, ſimul, unà ſuadeo, conſilium do; *propriè*, de rep. deinde vero etiam de rebus privatis.

Συνεισθορέω, unà ingredior, irruo.

Συνεισκατοικέω, habito in.

Συνεισκομίζω, unà infero.

Συνεισκρίνω, ſimul intromitto, vel ingredi facio, incerno, immiſceo.

Συνεισπηδάω, idem quod

Συνεισπίπτω, ſimul irruo, irrumpo; συνεισέπεσεν, unà incidit, aor. 2. Συνεισπίπτων τοις φεύγουσι, Plut.

Συνεισπλέω, unà ingredior portum.

Συνεισποιέω, inſero, immitto; *in med.* unà adſciſco, unà adopto.

Συνεισπράττω, unà exigo.

Συνεισρέω, vel ῥύω, unà irrepo.

Συνειστρέχω, unà irruo, unà curſu peto, v. gr. caſtra, urbem.

Συνεισφέρω, ſimul infero. Ph. confero, collationem facio. Συνεισφέροντες αὐτῷ τὸν νομον, Plut.

Συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A præc.

Συνεισφορέω, f. ήσω, ſimul induco.

Συνεῖχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. συνέχω.

Συνείχετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Συνεκάθισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω.

Συνεκαίετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi συγκαίω.

Συνεκβαίνω, unà ingredior, procurro impetum faciendi cauſâ.

Συνεκβάλλω, ſimul expello, unà ejicio.

Συνεκβοάω, ῶ, f. ήσω, unà cum alio vel aliis acclamo.

Συνεκβιβάζω, extraho, educo, ejicio.

Συνεκβράσσω, unà ejicio, effundo; *paſſ.* ebullio, exundo.

Συνεκδέχομαι, unà excipio ſeu recipio.

Συνεκδημέω, Gl. V. συνεκδημῶ, comitor; συνεκδημεῖ, comitatur, Ph.

Συνεκδημία, ας, ἡ, comitatus, Ph. A

Συνέκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregrinationis ſocius; comes; (2) libellus Geographicus quo in itinere utimur.

Συνεκδίδωμι, & συνεκδίδομαι, ſimul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam; (2) ſimul edo, ſeu profero. Συνεξέδωκεν αὐτὸν ἑτέρῳ, Plut.

Συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ, perceptio, Ph. (2) figura grammatica, Synecdoche. Ex δέχομαι.

Συνεκδρομὴ, ῆς, excurſio, ſeu procurſio ſimul facta.

Συνεκδρομικῶς, Vox Gramm. cum aliquid dicitur de omnibus ſine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, ſeu quod in unum aut alterum non convenit.

Συνεκδύομαι, ſimul exuo, unà depono.

Συνεκέρασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi *συγκεράννυμι*.

Συνεκθερμαίνω, concalefacio; (2) excito, inflammo. *Συνεξεθέρμαινε αὖθις ϗ συνεῤῥίπιζε*, Plut.

Συνεκθηλύνω, unà effœmino.

Συνεκθλίβω, unà exprimo.

Συνεκθνήσκω, commorior.

Συνεκκαίδεκα, ſedecim ſimul.

Συνεκκαίω, unà incendo ſeu irrito; incendo.

Συνεκίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συγκινέω*.

Συνεκκεντέω, ῶ, f. *ήσω*, transfodio, confodio.

Συνεκκλέπτω, furtum, dolum adjuvo, particeps ſum furti, fraudis, clam ſubduco, R. *Κόρην*, Eur. Hel. 1085. *γάμους*, id. Elec. 366.

Συνεκκλησιάζω, concioni interſum; (2) concionis commune jus habeo; (3) ad eandem eccleſiam pertineo.

Συνεκκλίνω, inclino, *ομαι*, inclino me.

Συνεκκλύζω, f. *ύσω*, ſimul eluo.

Συνεκκομίζω, f. *ίσω*, qu. dic. ſimul exporto; (2) ſimul perfero vel ſuſtineo, alterius mala mea puto. *Χρὴ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν*, Eur. Or. 667. *Δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνους*, id. Elec. 73.

Συνεκκόπτω, exſcindo.

Συνεκκρίνω, ſimul excerno ſeu exhaurio.

Συνεκλαλέω, ſimul pronuncio.

Συνεκλάμπω, f. *ψω*, ſimul effulgeo.

Συνεκλεαινω, ſimul tero & comminuo.

Συνεκλέγω, *ομαι*, unà deligo, eligo.

Συνεκλείπω, ſimul deficio.

Συνεκλεισα, aor. 1. ind. act. v. *συγκλείω*.

Συνέκλεισαν, 3. plur. aor. 1. ejuſd.

Συνεκλεκτὸς, ὴ, ὸν, unà electus.

Συνεκλύω, pariter diſſolvo, frango.

Συνεκμαχέω, unà pugno, in prælio juvo.

Συνεκμοχλεύω, ſimul vectes avello, januam refringo, Ariſtoph. Lyſ. 433.

Συνεκπέμπω, f. *ψω*, unà emitto; (2) deduco. *Ἐνίους δὲ ϗ συνεξέπεμψε*, Plut.

Συνεκπεπαινω, vide *συνεκπέττω*.

Συνεκπεράω, ῶ, f. *άσω*, ſimul tranſeo, ſimul evado.

Συνεκπέττω, prorſus concoquo, excoquo.

Συνεκπίνω, ſimul ebibo.

Συνεκπίπτω, ſimul elabor, ſimul decido; (2) ſimul auferor, ejicior; (3) evenio, contingo. *Ταῦτα ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πέφυκε συνεκπίπτειν*, Ariſtot.

Συνεκπλέω, f. *εύσω*, ſimul enavigo, ſimul ſolvo. *Συνεκπλεύσας γὰρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντιφίλῳ*, Luc.

Συνεκπληρόω, unà expleo vel ſuppleo.

Συνεκπλήττω, ſimul percello; (2) percello.

Συνεκπνέω, ſimul exſpiro, ſimul animam efflo. *Ου χρὴ συνεκπνεῦσαι μέ σοι*, Eur. I. T. 686.

Συνεκποιέομαι, abundè ſuppetit mihi, adjuvor, inſtructus ſum, *cum Dat.* Polyb. v. *ἐκποιέω*.

Συνεκπολεμέω, ſimul debello; (2) ſimul belligero.

Συνεκπολεμόω, unà ad bellum contra aliquem ſuſcipiendum incito.

Συνεκπονέω, ῶ, f. *ήσω*, ſimul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, R. adjuvo in perficiendo, unà molior, ſeu paro. *Ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν*, Eur. Hel. 1093. *τάδε*, ib. 1121.

Συνεκποτέον, ſimul ebibendum. Ariſtoph. Plut. 1085. A *συνεκπίνω*.

Συνεκπράσσω, ſimul exigo. *In med.* unà ulciſcor, adjuvo in ulciſcendo.

Συνεκπυρόω, concalefacio, contactu, viciniâ.

Συνεκρέω, unà effluo.

Συνεκροφέω, f. *ήσω*, ſimul exſorbeo.

Συνεκστρατεύω, unà in bellum eo, belli particeps ſum.

Συνεκσώζω, ſervo.

Συνεκταπεινόω, ſubmitto *me*.

Σύνεκταράσσω, vel *άττω*, f. *άξω*, inſuper conturbo, perturbo.

Συνεκτάσσω, vel *ττω*, pariter aciem inſtruo. *Συνεξέταττον γὰρ παρὼν αὐτοὺς*, Xen.

Συνεκτείνω, unà contendo, ſeu extendo.

Συνεκτελέω, ῶ, fut. *έσω*, ad conſummationem confero.

Συνεκτέμνω, ſimul exſcindo, aboleo.

Συνεκτίθημι, unà expono, ſc. cum infante.

Συνεκτιθηνέω, nutricis modo foveo, foveo, curo.

Συνεκτέον, *Adv. poſ.* retinendum eſt. *Τοὺς δ' ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγίγνωσκε συνεκτέον εἶναι*, Xen.

Συνεκτικὸς, ὴ, ὸν, cohibendi ſeu continendi vim habens; (2) continens & in ſtatu ſuo conſervans; (3) compactus, *συνεκτικώτατα*, *adv.* per pauciſſima capita, breviſſimâ ſummâ. A *συνέχω*.

Συνεκτικῶς, ſummatim.

Συνεκτίκτω, unà cum partu edo, vel ad partum proſum & conduco. *Τὰ μὲν συνεκτίκτει τῶν ζώων τοσαύτην τροφὴν*, Plato.

Συνεκτιννύω, *συνεκτίνω*, *συνεκτίω*, fut. *τίσω*, ſimul ſolvo, vel pendo. *Συνεκτιννύοντες τὰ χρέα*, Plut.

Συνεκτρέφω, ſimul nutrio & educo. *Ὦ συγκυναγὲ, ϗ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ*, Eur. I. T. 711.

Συνεκτρέχω, unà excurro, ſeu procurro, ſc. ad pugnam; (2) evenio; (3) adjuvo.

Συνεκτρίβω, f. *ψω*, (ſimul) attero ſeu elido.

Συνέκτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul educatus ſeu enutritus, R. A *συνεκτρέφω*.

Συνεκφαίνω, indico, innuo, ſignifico.

Συνεκφέρω, unà educo, unà ejicio; (2) unà effero de mortuis; (3) unà pronuncio. *Συνεκφέρειν τῷ νοσήματι τὸν λόγον*, Plut. Hinc

Συνεκφορὰ, ἡ, cum duæ literæ, &c. ſimul pronunciantur in unâ ſyllabâ.

Συνεκφωνέω, ῶ, ſimul exclamo, unà pronuncio. *Γινεται δὲ τοιόνδε, ἐπειδὰν ὑπὸ ἐκ παθείας μεγέθει τινὶ συνεκφωνῶνται περιστάσεως*, Longin.

Συνεκφωνησις, ἡ, idem quod *συνεκφορά*. A præc.

Συνεκφωτίζω, ſimul illuſtro, R.

Συνεκχέω, ῶ, unà effundo, *Aret.* (2) unà egredior, de multitudine.

Συνεκχυμόω, unà effundo. A *χυμός*.

Συνέλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi *συλλαμβάνω*.

Συνελαβόμην, *comprebendi*, a. 2. ind. med.

Συνελάλουν, imperf. ind. act. pro *συνελαλεον*, à *συλλαλέω*.

Συνελαύνω, f. *άσω*, compello, cogo, in anguſtum redigo; *συνήλασεν*, compulit, Ph. aor. 1. committo, compello, adigo, *item* amicos reddo, reconcilio inter ſe. *Συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην*, Act. 7, 26. *Συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ θηρία*, Xen. *Συνεληλάμενοι*, Arat. 176. ubi Schol. *ἤγουν συνηρμοσμένοι*.

Συνελέγχω, coarguo, confuto.

Συνέλεξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *συλλέγω*.

Συνελευθερόω, unà in libertatem adfero, in libertate aſſerendâ juvo, in libertatem adfero, *ſed de pluribus*.

Συνέλευσις, εως, ἡ, conventus, concurſus. A *συνέρχομαι* Unde

Συνελευστικὸς, ὴ, ὸν, ad congreſſum, coitum incitans, ſc. iis rebus indulgens, *τὸ συνελευστικὸν*, congreſsûs, coitûs cupiditas.

Συνεληλυθότες, nom. pl. part. perf. med.

Συνελθεῖν, aor. 2. inf. act.

Συνελήφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. *συλλαμβάνω*.

Συνέλιξις, εως, ἡ, involutio. A

Συνελίσσω, vel *ίττω*, f. *ξω*, convolvo.

Συνελκύω, fut. *ύσω*, ſimul traho, contraho. *Τὴν θυραλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας*, Ariſtoph. Nub. 585.

Συνέλκω, f. *ξω*, idem, & (2) traho.

Συνελογίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi *συλλογίζομαι*.

Συνελόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi *συναιρέω*.

Συνελπίζω, ſpero.

Συνεμάχησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi *συμμαχέω*.

Συνεμβαίνω, ſimul, pariter, itidem ingredior; (2) unà inſurgo. *Ἐις τὰ ἡρωϊκὰ μεγεθη συνεμβαίνειν ἐθίζειν*, Longin. 9. *εἰς ποιητὰς ὕλας ϗ φράσεις*, id. 13.

Συνεμβάλλω, ſimul injicio; (2) ſimul irrumpo, ingredior. *Ξυνεμβαλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοὺς*, Ariſtoph. Lyſ. 246. Hinc

Συνεμβολὴ, ἡ, *propriè* immiſſio, irruptio, impetus, ictus, &c. plurium eodem tempore, v. gr. remorum ejuſdem navis.

Συνέμεν, aor. 2. inf. act. *Dor. & Æol.* pro *συνεῖναι*, à *συνίημι*.

Συνεμπάσσω, ſimul inſpergo.

Συνεμπίπτω, ſimul incido, incurro.

Συνεμπλέκω, ſimul implico, vel implico, ut cauſæ, crimini.

Συνέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, comes & ſocius itineris Gl. V. commercator; (2) ſocius. *Οὐδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;* Soph. Trach. 322.

Συνεμπίπρημα, idem quod

Συνεμπρήθω, f. *ήσω*, unà cum alio incendo & inflammo; (2) unà comburo. *Ἐι δ' αἰσχρὸν ἡγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας*, Eur. Rheſ. 488.

Συνέμπτωσις, ἡ, concurſus, colliſio.

Συνεμφαίνω, ſimul refero, oſtendo. *Τὰ δὴ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γενομένοις ὀσμὴν*, Theophr.

Συνέμφασις, ἡ, alluſio, ſeu reſpectus ad aliquid, ſignificatio latens alicujus rei.

Συνενδεκάζω, idem quod

Συνενδεκατίζω, feſtum diem unà celebro conviviis agitandis, *propriè*, diem undecimum à nato infante.

Συνενδίδωμι, concedo.

Συνένδωσις, ἡ, remiſſio, relaxatio.

Συνένδυμι, induo.

Συνενείκειεν, 3. pl. a. 1. act. opt. *Æol. & Poet.* pro *συνενέγκειεν*, à *συμφέρω*.

Συνενείκεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi

Συνενείκω, *Poet.* pro *συμφερω*, Heſ. Ἀσπ. 240.

Συνενθουσιάζω, idem quod

Συνενθουσιάω, ῶ, f. *άσω*, ſimul fanatico ſeu divino furore agor; (2) numine adflor. *Καὶ οὐκ ἐᾷ τὸν ἀκροατὴν σχολάζειν περὶ τοῦ πλήθους ἔλεγχον διὰ τὸ συνενθουσιᾷν τῷ λέγοντι*, Longin. 32.

Συννενοεω, vide *συνεπ.νοέω*.

Συνενόω, ῶ, fut. *ώσω*, coaduno, connecto; *συνηνωμένος*, cohærens, continuatus, Gl. V. p. part. paſſ.

Συνένταsις, εως, ἡ, intentio, quæ ſimul fit.

Συνεξάγω, ſimul educo.

Συνεξαιθριάζω, fut. *άσω*, unà ſub dio pono.

Συνεξαιρέω, ῶ, f. *ήσω*, unà diripio ſeu populor, adjuvo in diripiendo. *Συνεξαίρει δόμων*, Eur. Ion. 1044. *Αἱ συνεξεῖλον Φρύγας*, id. Tro. 24.

Συνεξαίρω, fut. *αρῶ*, ſimul tollo vel effero, ut animum; (2) unà diſcedo, vel pedibus vel navibus.

Συνεξακολουθέω, ſequor.

Συνεξακούω, f. *ούσω*, ſimul audio, ſeu audio, *cum de pluribus ſermo eſt.* *Καὶ ταῦτὰ πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ*, Soph. Trach. 376.

Συνεξαλείφω, f. *ψω*, ſimul deleo.

Συνεξάλλομαι, unà exſilio, ſeu exſulto, unà proſilio.

Συνεξαμαρτάνω, unà erro vel delinquo. *Τοῖς συνεξαμαρτανουσι πλησιάζειν*, Iſocr.

Συνεξαμιλλάομαι, contendo cum aliquo.

Συνεξαναλίσκω, conſumo impenſis.

Συνεξαναπληρόω, repleo, impleo.

Συνεξανθέω, unà effloreſco, ſeu enaſcor.

Συνεξανίστημι, ſimul ſurgere jubeo, excito; *συνεξανίσταμαι*, unà ſurgo; *συνεξανέστη*, unà ſurrexit, aor. 2. *Οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δενδρων περιπλεκόμενοι, συνεξανίστανται*, Plut.

Συνεξανοίγω, f. *ξω*, ſimul aperio.

Συνεξαντλέω, ſimul exhaurio.

Συνεξανύτω, ſimul perficio.

Συνεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, ſimul decipio.

Συνεξαποστέλλω, unà mitto.

Συνεξάπτω, ſimul accendo, accendo, incendium augeo.

Συνεξαριθμέω, adnumero, connumero.

Συνεξαρκέω, ſufficio, ſatis magnus, &c. ſum.

Συνεξάρχω, unà præeo, auctor ſum operis.

Συνεξατμίζω, f. ίσω, exhalando aufero.

Συνεξατονέω, ſimul deficio, ſimul imbecillis ſum.

Συνεξαναίνω, ſimul arefacio, ſimul exſicco.

Συνεξεγείρω, excito, incito.

Συνεξελίσσω, convolvo, ſc. in ſpiram, gyrum.

Συνεξεμέω, unà evomo.

Συνεξερευθω, pariter rubeo.

Συνεξερευνάω, unà exploro.

Συνεξερύω, unà detraho.

Συνέξειμι, ſimul exeo.

Συνεξελαύνω, fut. λάσω, ſimul abigo, ſimul expello.

Συνεξελεύθερος, ου, ὁ, ejuſdem domini libertus.

Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro συνεξεπράξαντο, à συνεκπράττω.

Συνεξέρχομαι, ſimul exeo, unà exeo, Dem.

Συνεξετάζω, fut. άσω, cum alio examino; συνεξετάζομαι, annumeror; (2) advocatus ſum alicujus, ſto à partibus alicujus. Ἐγὼ δὲ ϗ συνεξετάζεσθαι σοι ἕτοιμος ἐπι τῆς δικῆς, Luc.

Συνεξευπορέω, ῶ, copiam facio, adjuvo; (2) abundo copiâ alicujus rei.

Συνεξευπορίζω, adjuvo quem, largior, &c.

Συνεξευρίσκω, ſimul adinvenio, unà excogito. Καὶ σὺ συνέξευρ᾽ αὐτὸν, Ariſt. Θεσμ. 608. Ταῦτ᾽ οὖν ὅρα σὺ, ϗ συνεξεύρισκ᾽, Eur. Heracl. 420.

Συνεξιδρόω, unà exſudo, per ſudorem expello.

Συνεξισόω, ῶ, f. ώσω, coæquo.

Συνεξίσταμαι, unà egredior, ſeu proficiſcor.

Συνεξιχνεύω, unà indago, exploro.

Συνεξοδεύω, unà egredior, (in publicum.)

Συνεξομοιοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. pro συνεξομοιόεσθαι, à

Συνεξομοιόω, adſimilo. Μιμούμενοι τῇ φωνῇ ϗ συνεξομοιοῦντες ἑαυτοὺς, *de adulatoribus*, Plut. Ἀναγκάζειν βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, ϗ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατὴν, Longin. 39. Hinc

Συνεξομοίωσις, ἡ, adſimulatio.

Συνεξοπλίζω, fut. ίσω, unà armis inſtruo.

Συνεξορθιάζω, f. άσω, unà erigo.

Συνεξορμάω, ῶ, fut. ήσω, concito, impello, commoveo; (2) *in med.* unà erumpo. Συνεξώρμησαν δὴ ϗ οἱ ἄλλοι ἁρματηλάται, Xen.

Συνεξορούω, unà erumpo.

Συνεξορύττω, f. ξω, ſimul effodio.

Συνεξοστρακίζω, fut. ίσω, ſimul in exſilium ejicio.

Συνεξουρέω, ῶ, f. ήσω, ſimul emeio.

Συνεξυγραίνω, unà mollio, ſeu mollifico.

Συνεξωθέω, unà expello.

Συνεξωριάω, unà orno, ornatum augeo, ornaturam adjuvo.

Συνεξώκειλε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συνεξοκίλλω, *pertrabo.*

Συνεορτάζω, fut. άσω, unà feſtum celebro, Gl. V. concelebro. Hinc

Συνεορταστὴς, οῦ, ὁ, celebritatis feſtivæ ſocius.

Συνεοχμὸς, οῦ, ὁ, pro συνοχμός, junctura, commiſſura, quâ duo inter ſe coëunt & continuâ quâdam cohærentiâ copulantur. A συνέχω.

Συνεπάγω, f. ξω, unâ adduco, comitem aſſumo.

Συνεπαγωνίζομαι, unà certo, certantem adjuvo; (2) adjuvo *ſimp.*

Συνεπᾴδω, unà accino, concento, Gl. V. (2) ſimul incanto. Ὦ νεάνιδες συνεπαείδετ᾽ Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1544.

Συνεπαθήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω.

Συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adſtipulor, adſentior. Συνεπῄνει ϗ χάριν ὡμολόγει, Herodot. Συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, ϗ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν, Demoſth. Οἱ δὲ πάντες συνεπῄνουν ἰσχυρῶς ταῦτα ποιεῖν, Xen.

Συνέπαινος, ὁ, ἡ, conſentiens, adſtipulator.

Συνεπαίρω, unà tollo; (2) unà excito, ſeu efſero, ut ſpe vanâ. Συνεπαίρῃ τοῖς νομουμένοις, Xen.

Συνεπαισθάνομαι, unà ſenſum & fructum percipio, intelligo. Αἱ δυνάμεις οὐράνιοι ϗ τῶν τοιούτων συνεπαισθάνονται, Greg.

Συνεπαιτιάομαι, ῶμαι, ſimul criminor, ſimul vel unà accuſo. Οὓς συνεπῃτιᾶτο τοῦ Λακωνισμοῦ, Plut.

Συνεπαιωρέομαι, ſuſpenſus ſum, in alto pendeo, vel feror, ut aves volitant.

Συνεπακολουθέω, ſimul ſequor.

Συνεπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venationis comes, ſeu ſocius.

Συνεπαλαλάζω, unà clamorem (militum more) tollo.

Συνεπαμύνω, opem fero alicui, adjuvo.

Συνεπανίστημι, unà excito; συνεπανίσταμαι, unà inſurgo; συνεπανέστη, unà inſurrexit, a. 2.

Συνεπανορθόω, emendo, conſtituo, ad meliorem ſtatum redigo.

Συνέπαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. *Dor.* pro συνέπηξε, à συμπήγνυμι.

Συνεπαπερείδω, unà & ſimul impingo, fulcio, innitor.

Συνεπαρήγω, unà juvo, auxilior.

Συνεπαυξάνω, unà creſco.

Συνεπαφίημι, ſimul injicio, ſeu projicio in quem.

Συνεπάψασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro συνεφάψασθαι, à συνεφάπτω.

Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum. Ex ἔπος.

Συνεπείγω, f. ξω, ſimul urgeo vel impello Συνεπείγουσι ἐς τὸν κινδυνον, *Aret.*

Συνέπειμι, unà accedo, invehor, inferor.

Συνεπείσειμι, unà ingredior.

Συνεπεισφέρομαι, unà irruo.

Συνεπεκπίνω, ſimul ebibo, ſimul abligurio.

Συνεπεκτείνω, unà produco, ſeu produco in longum.

Συνεπελαφρύνω, ſimul allevo.

Συνεπεμβαίνω, idem quod ἐπεμβαίνω.

Συνεπεμφαίνω, unà in lucem edo, vel patefacio, (meliùs συναπεμφαίνω.)

Συνέπεμψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμπέμπω.

Συνεπερείδω, ſimul infigo, unà & ſimul impingo; συνεπερείδομαι, connitor.

Συνεπέστην, *unà præfui*, aor. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, pro συνεπιστάω.

Συνεπευθύνω, unà dirigo, unà rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo, (melius συναπευθύνω.)

Συνεπευφημέω, ῶ, f. ήσω, unà cum aliis fauſtâ acclamatione approbo, Diod.

Συνεπεύχομαι, unà vota facio, unà preces facio.

Συνέπηξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι.

Συνεπηχέω, unà acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Xen. Συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ στρατὸς, id.

Συνεπιβαίνω, ſimul conſcendo, ſimul ingredior.

Συνεπιβάλλω, ſimul injicio; (2) incurro eodem, congruo. Ὅσα δὲ συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ᾽ ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, Polyb.

Συνεπιβουλεύω, unà inſidior. Συνεπιβουλευομαι, mihi quoque inſidiæ ſtruuntur.

Συνεπιγραφεὺς, έως, ὁ, qui unà fungitur munere deſcribendi tributum. A

Συνεπιγράφω, fut. ψω, ſimul inſcribo, ſimul auctorem eſſe dico; (2) conſortem laudis facio. Δαίμονα ϗ Τυχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφουσι, Plut.

Συνεπιδείκνυμι, demonſtro.

Συνεπιδέω, unà impono & deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.

Συνεπιδημέω, unà peregrinor.

Συνεπιδίδωμι, unà, pariter præbeo, adjungo, creſco. Ἑκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδου, M. Anton. 4, 22.

Συνεπιζεύγνυμι, ſimul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.

Συνεπιθήγω, acuo, vim acuo magis, currentem incito, vim inſitam augeo.

Συνεπιθορυβέω, unà fremo, unà plaudo, &c.

Συνεπιθρηνέω, unà lamentor. Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφύζειν, M. Anton. 7, 25.

Συνεπιθρυψις, ἡ, voluptatis, deliciarum ſocietas.

Συνεπιθυμέω, unà cupio, unà deſidero.

Συνεπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, ejuſdem rei appetens, ut competitor.

Συνεπιθωΰσσω, unà irruo.

Συνεπίκειμαι, ſimul incumbo, inſurgo, inſto. Ξυνεπικεισθ᾽ ὑμεῖς, Ariſtoph. Eq. 266.

Συνεπικλάω, ῶ, f. άσω, unà confringo.

Συνεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, unà orno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπικοσμεῖ, ϗ ψυχαγωγεῖ, M. Anton. 3, 2.

Συνεπικουρέω, ῶ, unà opitulor. Συνεπικουρεῖν ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν, Xen.

Συνεπικουφίζω, f. ίσω, unà cum aliquo ſublevo, ad ſublevandum adjuvo.

Συνεπικρίνω, f. νω, ſimul judico, unà ſententiam fero. Αὐτὸς δ᾽ ἡμῖν, ἑταῖρε, τὰ ἐπὶ μέρους (ὡς πέφυκας ϗ καθήκει) συνεπικρινεῖς ἀληθέστατα, Longin. 1.

Συνεπικροτέω, ῶ, ſimul applaudo.

Συνεπικρύπτω, ſimul occulto.

Συνεπικυρόω, ῶ, f. ώσω, ſimul probo, ſeu ratum facio, confirmo. Ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνεῖπε ϗ συνεπεκύρωσε τοῦ δήμου τὴν γνώμην, Plut.

Συνεπικωμάζω, unà comeſſatum eo ad quem.

Συνεπιλαμβάνω, & συνεπιλαμβάνομαι, unà prehendo, vel ſimul capeſſo, vel ſimul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιλαβέσθαι τοῦ πολέμου, Diod. Συνεπικήψεται τῷ ἔργῳ αὐτῷ ϗ ὁ Θηβαῖος ποιητὴς, Luc.

Συνεπιλαμπρύνω, ad res præclaras incito magis, *Paſſ.* res præclaras gero, cum aliis, vel ſimpliciter.

Συνεπιλεκτέον, unà dicendum, addendum.

Συνεπιλογίζομαι, ſimul cogito, ſeu computo.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, unà teſtimonium perhibeo alicui, teſtimonio judicii mei comprobo. Συεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε ϗ τέρασι, Hebr. 2, 4. Hinc

Συνεπιμαρτύρησις, ἡ, teſtimonium.

Συνεπιμειδιάω, arrideo, unà lætor, in ſocietatem lætitiæ venio.

Συνεπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curationis alicujus collega.

Συνεπιμελοῦμαι, unà curo. Ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔχοιεν συνεπεμελεῖτο, Xen.

Συνεπιμερίζω, juxta, pariter divido.

Συνεπιμετρέω, unà vel ſimul admetior, cumulum addo.

Συνεπινεύω, f. εύσω, annuo, adſentior. Συεπινεύει τῇ φθορᾷ, Plut.

Συνεπινήχομαι, unà innato.

Συνεπινοέω, unà intelligo, (vulgo ſubintelligo,) cogitatione addo; (2) excogito.

Συνεπίομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. v. συμπίνω pro συμπίω.

Συνεπιορκέω, ῶ, ſimul pejero.

Συνεπιπάσχω, idem quod συμπάσχω.

Συνεπιπλέκω, immiſceo, admiſceo, implico.

Συνεπιπλέω, unà adnavigo.

Συνεπιπονέω, ῶ, ſimul allaboro, ſimul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπονεῖν ἐθέλουσι, Xen.

Συνεπιῤῥώννυμι, roboro, robur addo.

Συνεπισημαίνομαι, unà applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. ſignifico quodcunque; (2) reprehendo, vitupero.

Συνεπισκέπτομαι, f. ψομαι, unà inſpicio, ſeu unà luſtro, unà conſidero & diſpicio.

Συνεπισκοπέω, ſimul inſpico vel curo. *Strabo.*

Συνεπίσκοπος, collega in præfecturâ vel curatione; in N. T. idem qui συμπρεσβύτερος.

Συνεπισκοτέω, unà tenebras effundo.

Συνεπισκυθρωπάζω, pariter triſtitiam vultu præfero.

Συνεπισπάω, ῶ, f. άσω, unà attraho; συνεπισπάομαι, ῶμαι, ſimul vel unà attraho.

Συνεπισπεύδω, fut. εύσω, unà accelero.

Συνεπίσπομαι, ſimul ſequor. Τούτῳ δὲ τῷ μύθῳ ϗ πλάνῳ ξυνεπισπόμενος, Plut.

Συνεπίσταμαι, ſum conſcius; (2) ſcio. Ταῦτα οὖν ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς, Luc.

Συνεπιστατέω, & όω, unà pariter curo, ſeu præfectus ſum.

Συνεπιστέλλω, unà mitto.

Συνεπιστένω, congemiſco, condoleo, Plut.

Συνεπιστρατεύω, unà bellum infero.

Συνεπιστρέφω, f. ψω, unà converto, ſeu unà convertor & revertor. Συνεπιστρέφεσθαι τοῖς ἔθεσι, Plut.

Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, ſuppetias fero, Gl. V. adjuvo. Ἐάν τινά εὖ ποιῆσαι, δέῃ, συνεπισχύει, Xen.

Συνεπιτασις, ἡ, intentio, incitatio. A

Συνεπιτείνω, unà intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιτείνει τοῖς πάθεσι, Ariſtot.

Συνεπιτελέω, ad conſummationem confero, (unà celebro ſc. ſacra; cano ſc. hymnum, v. gr. pæana, *Ern.*)

Συνεπιτέμνω, unà concido, concido, contraho.

Συνεπιτίθημι, ſimul impono, i. e. imputo; συνεπιτίθεμαι, ſimul adorior & invado, inſurgo, adgredior; (2) infeſtus ſum alicui; (3) utor, abutor, ut tempore, &c. Προορώμενοι μὴ συνεπιτίθηνται τοῖς τότε περιεστῶσιν αὐτοὺς καιροῖς, Polyb.

Συνεπιτιμάω, inſuper laudo, ultrò laudo.

Συνεπιτρέπω, permitto.

Συνεπιτρίβω, pariter (omnia) contero, i. e. corrumpo, peſſundo.

Συνεπίτροπος, ὁ, contutor, tutelæ princeps.

Συνεπιτροχάζω, ſimul decurro, *Paſſ.* ſimul deproperor.

Συνεπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos, ad ſtultum faſtum.

Συνεπιφαίνομαι, ſimul appareo, præſto ſum, vel exorior.

Συνεπιφάσκω, aſſentior.

Συνεπιφέρω, ſimul infero.

Συνεπιφεύγω, confugio, *de pluribus.*

Συνεπιφθέγγομαι, unà vociferor, acclamo.

Συνεπιχειρέω, unà aggredior.

Συνεπιψεύδομαι, commentior, una pariter mentior. Ὀυ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται, Callim. Hymn. in Dian. 223.

Συνεπιψηφίζω, unà cum aliis ſuffragio meo confirmo. Συνεπιψηφίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρουσι, Ariſtot.

Συνέπνιγον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi συμπνίγω.

Συνέπνιξαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

Συνεποκέλλω, unà ad littus appello.

Συνέπομαι, ſum comes & adſecla. Ὀι δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο, Theocr. 13, 17.

Συνεπόμνυμι, ſimul juro, conjuro. Συνεπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι, Ariſtoph. Lyſ. 237.

Συνεποπτεύω, f. εύσω, ſimul inſpicio.

Συνεποτρύνω, magis incito & ipſe impello.

Συνεπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur, vel coit.

Συνεπουρίζω, fut. ίσω, unà impello ventum ſecundum immittens, Ariſtot.

Συνεπτυγμένως, confertim, adſtrictè. A συνεπτυγμένος, complicatus, à συμπτύσσω.

Συνεπτώκεε, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro συνεπεπτώκει, à συμπίπτω, pro συμπτόω.

Συνεπωθάζω, pariter (diverſo tamen tempore) incubo.

Συνεπωθέω, ῶ, ſimul detrudo.

Συνερανίζω, f. ίσω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνερανίζειν τοὺς λόγους, Iſocr.

Συνεραστὴς, & ὁ, rivalis. A

Συνεράω, ώ, ſimul amo, pariter amo. Καλὸν δὲ τ' ἐρασσαμένῳ συνερᾶσθαι, Moſch.

Συνεράω, confero, collationem do. Ab ἐράω, *fundo.*

Συνεργάζομαι, f. άσομαι, cooperor, Gl. V. conficio, ſubigo. Ἐι ξυμπονήσεις ϗ ξυνεργάσῃ σκόπει, Soph. Antig. 41. Συνειργασμένοι λίθοι, coagmentati, Thuc.

Συνεργατὴς, ου, ὁ, operis ſocius, adjutor.

Συνεργατίνης, ου, ὁ, idem.

Συνεργάτις, ἡ, fœm. à συνεργάτης.

Συνέργεια, & συνεργία, ας, ἡ, auxilium, ap. Ioſ. (2) ap. Script. Eccleſ. cooperatio mutua opera, mutuum auxilium. A

Συνεργέω, ῶ, adjuvo, proſum, confero, Gl. V. ſuppedito. Πάντες εἰς ἓν ἀποτέλεσμα συνεργοῦμεν, M. Anton. 6, 31. A συνεργός. Unde

Συνέργιον, & συνεργεῖον, ου, τὸ, officina, Ph.

Συνέργημα, τὸ, occaſio rei agendæ, adjumentum; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A συνεργέω.

Συνεργήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi συνεργεω.

Συνεργητικὸς, ἡ, ὸν, ad opem ferendam promtus, opem mutuam præſtans.

Συνεργολάβος, ου, ὁ, in conductione operis ſocius, qui communiter opus conduxit.

Συνεργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, cooperator, adjutor, collega, adminiſter. Ex σὺν, & ἔργον.

Συνεργοῦντες, nom. plur. part. præſ. act. pro συνεργεοντες, à συνεργέω.

Συνέργω, f. ξω, adjuvo. Ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ (πατρί) τέκνον, οὐκ εἶ ξυνέρξων; Soph. Trach. 83. Ab eod.

Συνέρδω, ſimul facio. Ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης, οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις, Soph. El. 352.

Συνερείδω, f. είσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conteruntur, συνερείδομαι, incumbo, impreſſionem facio. Χρυσέαισι συνερείδει περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας, Eur. Bac. 97. Hinc

Συνέρεισις, εως, ἡ, colliſio, conſertio, connexio.

Συνερειστικὸς, ἡ, ὸν, ſuo nixu ſe continens, ut arcus ædificii. Ab eod.

Συνερέσσω, unà remigo.

Συνερετμέω, ῶ, idem.

Συνερέω, pariter dico, adſentior, item defendo.

Συνερίζω, fut. ίσω, contendo, litigo.

Συνέριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ lanificium ſimul exercet, ſocius vel ſocia in lanificio; (2) ſocius in aliquo opere, ſocius laboris.

Συνερετικὸς, οῦ, ὁ, benè connectens, conſtringens. A συνείργω. Unde

Σύνερξις, εως, ἡ copulatio, Gl. V. copula.

Συνέρομαι, interrogo, *Heſ.*

Συνέρπω, conrepo, Gl. V.

Συνέρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem, conſilium venio; (2) dicitur & de ineuntibus matrimonium (3) & pro accidere συμβαίνειν; συνελθόντες, congreſſi, a. 2. part. Εἰς ἓν συνελθὼν, Eur. Ph. 465. Τί κόθορνος ϗ ῥόπαλον ξυνηλθέτην; Ariſtoph. Ran. 47.

Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, ſimul interrogo, quæſtionem propono. Ἐι δέ γε ἐθελήσειε κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι μοι συνερωτωμένη, Luc.

Σύνες, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. v. συνίημι.

Συνέσει, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro συνέσεϊ.

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, ſapientia, Gl. V. (2) conſcientia; (3) commiſſio, coitio. A συνίημι.

Συνεσθίω, unà comedo, ſimul veſcor. Συνεσθίει αὐτοῖς, Luc. 15, 2. μετα τῶν Ἑβραίων ἄρτους, Gen. 43, 32.

Συνεσκευασμένως, *Adv.* confertim, ſimul. A συσκευάζω.

Συνεσκιασμενως, *propriè*, ſub umbrâ, in umbrâ; (2) obſcurè. A συσκιάζω.

Συνεσπάραξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συσπαράσσω.

Συνεσπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι, ſimul incido, cado. Συνεσπεσοῦμαι γὰρ μετα σοῦ, Ariſtoph. Conc. 1089.

Συνέσπομαι, unà vel ſimul ſequor, comitor.

Συνεσταλμένοι, *contracti*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi συστέλλω. Hinc

Συνεσταλμένως, *Adv.* correptè, correptâ ſyllabâ; (2) parcè.

Συνέστασαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro συνέστησαν, à συνίστημι.

Συνεσταυρώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Συνεσταυρωμένοι, nom. plur. part. perf. paſſ. v. συσταυρόω.

Συνέστειλαν, *compoſuerunt ad ſepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω.

Συνέστη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi συνίστημι.

Συνεστήκεε, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro συνεστήκει.

Συνεστηκότως, *Adv.* conſtrictè, contractè, contracto animo. A συνίστημι.

Συνεστηκυῖαι, nom. pl. part. perf. act. f. g. v. συνίστημι.

Συνεστήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act.

Συνεστίασις, εως, ἡ, qu. dic. coëpulatio, commune epulum, Gl. V. convivium. A

Συνεστιάω, ῶ, f. άσω, convivio ſeu epulo excipio; συνεστιῶμαι, convivor, Gl. V. Συνεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς, Ælian.

Συνεστίη, ῆς, ἡ, convivium, *Ion.* A

Συνέστιος, ου, ὁ, domeſticus, contubernalis, convictor, Gl. V. conviva. Ex ἑστία.

Συνεστῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro συνεστηκότας, à συνίστημι.

Συνέσχον, aor. 2. ind. act. v. συνέχω.

Συνεταιρέομαι, οῦμαι, unà ſocietatem cum aliquo ineo. Ex ἕταιρος. Unde

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, ſodalis, ſocia, amica.

Συνέταξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συντάττω.

Συνετάφημεν, 1. pl. aor. 2. ind. paſſ. verbi συνθάπτω.

Συνετεθειντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi συντίθημι.

Συνετέλεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συντελέω.

Συνετήρει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro συνετήρεε, à συντηρέω.

Συνετὴς, οῦ, ὁ, intelligens. Ex συνίημι.

Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio, moneo. A συνετὸς.

Συνετιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro συνετίσω, à συνετίζω.

Σύνετο, 3. ſing. aor. 2. indic. med. verbi συνίημι.

Συνετὸς, ἡ, ὸν, qui intelligi poteſt; (2) intelligens, perſpicax in judicando, ſciens, Ph. prudens, ſolers; (3) compactus, coagmentatus. Ὠνήσασθε τὸν συνετώτατον, τὸν πάντα ὅλως ἐπιστάμενον, *Lucian.*

Συνετρίβην, aor. 2. ind. paſſ. verbi συντρίβω.

Συνετῶς, *Adv.* intelligenter, prudenter, Gl. V. prudenter, ſapienter. A συνετος.

Συνεύαδε, *complacuit*, 3. ſ. aor. 2. verbi συνανδάνω. Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσην θήρεσσι συνεύαδεν εὐνή, Phocyl. 179.

Συνεύαδον, 3. pl. a. 2. ind. act.

Συνευαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod σύμβακχος.

Συνευδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul beatus ſum.

Συνευδοκέω, ῶ, fut. ήσω, comprobo, adſentio, conſentio, Ph. συνευδοκεῖ, conſentit, invicem videtur, complacet. Συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμων, Luc. 11, 48. τῇ ἀναιρέσει αυτοῦ, Act. 8, 1. Συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ 1 Cor. 7, 12. Hinc

Συνευδοκητὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliò conſpirat, cui idem cum alio placet.

Συνεύδω, unà dormio, condormio, unà cubo. Ἥτις συνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, Soph. El. 589.

Συνευημερέω, ῶ, lætitiæ ſum particeps.

Συνευνάζομαι, ſimul dormio, concumbo.

Συνευνάω, idem.

Συνευνάσθεν, *conſopiti ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro συνευνάθησαν.

Συνευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex εὐνάω, *dormio.* Hinc

Συνευνέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux.

Συνεύνιος, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor, concubina. Ex εὐνή.

Σύνευνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Συνευπαίδευτος, ὁ ϗ ἡ, ſimul rectè inſtitutus. Συνευπαίδευτος ἀνείλησις, *Aret.*

Συνευπάσχω, pari felicitate utor, pariter lætor.

Συνευπορέω, ῶ, comparo, aliquem in comparando ſeu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; συνευποροῦμαι, unà abundo. Ἐδεῖτο μου τριάκοντα μνᾶς συνευπορῆσαι, Dem.

Συνευτυχέω, ῶ, ſimul felix ſeu fortunatus ſum, pariter rem feliciter gero, ſimul rebus ſecundis floreo.

Συνευφημέω, benè ominor, *ſed de pluribus benè ominantibus*, ſeu unà benè ominor, fauſta precor faveo.

Συνευφράζομαι, idem.

Συνευφραίνομαι, collætor, congaudeo, ſimul me oblecto.

Συνεύχομαι, unà precor, ſimul vota facio; (2) benè precor alicui, exitum ſelicem opto. Ταῦτα δὴ συνεύχομαι, Eur. Hel. 651.

Συνευωχέω, ῶ, fut. ήσω, unà convivio excipio; & συνευωχέομαι, unà epulor. Συνευωχȣ́μενοι, ὑμῖν ἀφόβως ἑαυτȣ̀ς ποιμαίνοντες, Judæ 12.

Συνεφάπτομαι, fut. ψομαι, ſimul capeſſo, ſimul ſuſcipio & adgredior; (2) adjuvo, opitulor. τῆς ἡδονῆς, Luc. τῶν πόνων, Chryſ.

Συνεφαρμόζω, adjungo.

Συνεφεδρεύω, in ſubſidiis ſum, *item* inſidiis.

Συνεφελκύω, idem quod

Συνεφέλκω, & συνεφέλκομαι, ſimul traho. Μηδὲν τȣ̃ σώματος συνεφέλκȣσα, Plat.

Συνεφέπομαι, & συνεφέσπομαι, unà ſequor. Συνεφείπετο δὲ ϗ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμῳ, Xen. Ἡ δὲ λαβȣ̃σα αὐτὸν συνεφείπετο, id.

Συνεφηβεύω, unà pubeſco ſeu adoleſco. Ex

Συνέφηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unà pubeſcit, pubertatis & adoleſcentiæ ſocius, æqualis.

Συνεφίστημι, unà præficio; (2) attendo animum, συνεφιστάνοντες, lectores libri, *cum Dat.* item, attentum facio, intellige τὸν νȣ̃ν, συνεφίσταμαι, unà præſum, unà inſurgo. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ᾽ αὐτῶν, Act. 16, 22.

Συνεφώνησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμφωνέω.

Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adſiduitas; (2) crebritas, denſitas. A συνεχής.

Συνέχεον, 3. plur. imperf. indic. act. verbi συγχέω.

Συνεχὲς, *Adv.* continenter, ſine intermiſſione. Il. 12, 26. Οὐρανῷ ἕλκονται πάντ᾽ ἤματα συνεχὲς αἰεὶ, Arat. 20.

Συνεχέστερον, *Adv.* ſæpiùs, Gl. V. συνεχέστατα, *Adv.* ſæpiſſimè, Gl. V. A συνεχής.

Συνεχέως, *Adv.* pro συνεχῶς.

Συνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, continens, cohærens, perpetuus, (2) creber, frequens, aſſiduus, τὸ συνεχὲς, quod proximum eſt, proximè ſequitur. A συνέχω.

Συνεχθραίνω, unà odi, eoſdem inimicos, ſeu habeo, ſeu duco.

Συνέχθω, idem. Οὔτοι συνέχθειν ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529.

Συνεχύθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. συγχύω.

Συνέχω, fut. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; (2) conſervo, tueor; (3) comprehendo, calleo; (4) mecum retineo, non dimitto à me, συνέχομαι, opprimor, Gl. V. συνέχονται, premuntur, Ph. τὸ συνέχον, ſumma, caput rei cujuſque. Ἡ γὰρ ἀγάπη τȣ̃ Χριστȣ̃ συνέχει ἡμᾶς, 2 Cor. 5, 14. Συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, Act. 7, 57. Συνέξȣσί σε πάντοθεν, Luc. 19, 43. Συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, 4, 38. Συνείχετο τῷ πνεύματι; Act. 18, 5.

Συνεχῶς, *Adv.* continenter, ſine intermiſſione; (2) cretrò, frequenter, adſiduè.

Συνεψήφισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συνψηφίζω.

Συνεψιάζω, colludo, ſimul ludo.

Συνέψω, ſimul coquo, Gl. V. concoquo.

Συνηβάω, unà pubeſco, æqualis & ſodalis ſum. Anacr.

Συνηβολέω, *poet.* pro συμβάλλω.

Συνηβολίη, ἡ, poet. pro συμβολή. Apoll. Rh.

Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro συνήγετε, à συνάγω.

Συνήγειρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συνεγείρω.

Συνηγέομαι, unà dux ſum, unà præſum exercitui.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.

Συνῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν, à συνάγω.

Συνηγμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ.

Συνηγόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro συνηγόρεε, à

Συνηγορέω, ῶ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adſentior, adſtipulor. Συνηγορȣ̃σιν ἐκ τίνων; Ariſtoph. Nub. 1085. Συνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ, Soph. Trach. 827. Ab ἀγορὰ, *forum.* Hinc

Συνηγόρημα, τὸ, patrocinium, defenſio.

Συνηγορία, ας, ἡ, defenſio cauſſæ. A συνήγορος. Hinc

Συνηγορικὸς, ἡ, ὸν, qui defendit.

Συνήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advocatus, patronus.

Συνηγορȣ̃μεν, 1. plur. imperf. ind. act. pro συνηγορέομεν, à συνηγορέω.

Συνῄδεαται, *cognovit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro συνείδηται, à συνειδέω.

Συνῄδει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro συνείδει.

Συνήδομαι, pari voluptate & gaudio adficior, gratulor; συνήσθην, aor. 1. paſſ. Οὐ μὴν θανόντι γ᾽ ȣ̓δαμῶς συνήδομαι, Eur. Rheſ. 959. Σύνηδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τȣ̃ Θεȣ̃, Rom. 7, 22. ἄλγεσι δώματος, Eur. Med. 136.

Συνηδύνω, unà exhilaro, oblecto.

Συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo, familiaritas; (2) convivium. A

Συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, conſuetus; (2) familiaris. Ex ἦθος, *mos.*

Συνήθλησα, a. 1. ind. act. v. συναθλέω.

Συνηθροισμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. v. συναθροίζω.

Συνήθȣς, gen. ſing. *contr.* à συνήθης.

Συνηθῶν, gen. pl. *contr.* pro συνηθέων.

Συνήθως, *Adv.* pro more, pro conſuetudine, Ph. ſolenniter, Gl. V. familiariter.

Συνῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. συνίημι.

Συνήκοος, ὁ, condiſcipulus. Ab ἀκȣ́ω.

Συνήκω, convenio, coëo. Τὰ δὲ σχίσμαθ᾽ ὅλα εἰς ὀξὺ συνήκοντα, Theophr.

Συνήλασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. συνελαύνω.

Συνῆλθον, aor. 1. ind. act. v. συνέρχομαι.

Συνηλικιώτης, ȣ, ὁ, coætaneus, æqualis.

Συνῆλιξ, κος, ὁ, æqualis; συνήλικες, æquales.

Συνηλοίησα, aor. 1. ind. act. v. συναλοιάω.

Συνηλόω, ῶ, conclavo, Gl. V. clavis compingo.

Σύνηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, convena; συνήλυδες, convenæ, Ph. Ab ἔρχομαι, unde ἤλυθον.

Συνηλυσίη, ης, ἡ, conventus; (2) coitus, *Ion.* pro συνηλυσία. Ab eod.

Συνήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suicer.

Συνήλωσις, εως, ἡ, conclavatio, Gl. V. A συνηλόω.

Συνημέρευσις, ἡ, conſuetudo, familiaritas:

Συνημερευτὴς, ȣ̃, ὁ, is quocum eſt nobis conſuetudo quotidiana, is, quo familiariter utimur. A.

Συνημερεύω, unà diem totum, vel totos dies tranſigo; (2) verſor cum aliquo. Ἃ λέγων συνημέρευε τοῖς συνδιατρίβȣσι, Xen.

Συνημερόω, unà manſuefacio, unà cicuro.

Συνημμένως, *Adv.* conjunctim, Ph. continuatim. A συνάπτω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, ſocietatis aut fœderis ſanctio, pactum, quod. A συνήμων, à σύνειμι. Il. 22, 261.

Συνηνείχθην, *conductus ſum*, aor. 1. ind. paſſ. v. συμφέρω pro συνηνέγκω.

Συνηνιοχέω, unà aurigor.

Συνήντησα, aor. 1. ind. act. v. συναντάω.

Συνήορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, congruens & velut quodam vinculo connexus; (2) conſors, compar, ſocius. Ex ἀείρω.

Συνηπεροπεύω, fut. σω, ſimul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ συνηπεροπεύσω, παραμένȣσ᾽ ἐνθαδὶ, ϗ ξυνσαθεύσω, τȣ̃τον, Ariſtoph. Lyſ. 845.

Συνήργει, 3. ſ. imperf. ind. act. *contr.* pro συνήργεε, à συνεργέω.

Συνηρετμεῖν, unà remigare; *metaph.* concorditer aliquid facere. Ἔξεστι ȣ̓̃ν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ σοι μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος συνηρετμεῖν, Soph. Aj. 1346.

Συνηρεφέω, opaco, inumbro. Ὥστε τῷ τρίτῳ ἔτει συνηρεφεῖν, Theophr. A

Συνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus umbrâ ſpiſsâ tanquam tecto, umbroſus, opacus, conſitus, obſitus, reſertus, denſus. Ἐν τόποις συνηρεφέσι ϗ κοίλοις, Plut. Ab ἐρέφω. Hinc

Συνηρεφία, vel συνηρέφεια, ας, ἡ, condenſitas arborum.

Συνῃρημένως, contractè, per contractionem. A συναιρέω.

Συνήριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, connumerandus; pro συνάριθμος.

Συνηρμοσμένως, aptè. A συναρμόζω.

Συνήρχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi συνέρχομαι.

Συνήσθιον, imperf. ind. act. v. συνεσθίω.

Συνησκημένως, politè, Ph. A συνησκημένος, part. à συνασκέω.

Συνῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act. v. συνίημι.

Συνηττάομαι, ῶμαι, perf. συνήττημαι, unà ſuperor, vincor. Τῶν δὲ πολεμίων πολλοὶ μὲν συνήττηνται κατ᾽ αὐτῶν, Xen.

Συνήφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. συνάπτω.

Συνηχέω, conſono, concrepo.

Συνήχησις, εως, ἡ, concentus. A præc.

Συνήχθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. συνάγω.

Συνῆψαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. συνάπτω.

Συνθακέω, adſideo. Ex θάκος.

Σύνθακος, ȣ, ὁ, conſeſſor. Ex iiſd.

Συνθάλπω, fut. ψω, conſoveo, concalefacio.

Συνθαμβέω, terreor, conſtupeſco.

Συνθάπτω, fut. ψω, conſepelio, unà ſepelio. Καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω, Soph. Aj. 1395. Συνετάφημεν (a. 2.) ȣ̓̃ν αὐτῷ, Rom. 6, 4. Συνταφέντες αὐτῷ, Col. 2, 12.

Συνθαυμάζω, pariter & ipſe admiror, miror.

Συνθεάζω, vel συνθειάζω, fanatico furore correptus ſum.

Συνθεάομαι, unà ſpecto, conſpicor.

Συνθεατὴς, ȣ̃, ὁ, qui ſimul ſpectat, ſpectationis ſocius. A præc. Hinc

Συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ ſimul ſpectat.

Συνθέλω, ſimul volo, conſentio.

Σύνθεμα, ατος, τὸ, ſignum, quod ex compoſito datur, teſſera; (2) pactum; (3) compoſitio libri. A συντίθεμαι.

Συνθέμενος, a. 2. part. med. v. συντίθημι.

Σύνθεο, *compone*, a. 2. imperat. med. *Ion.* pro σύνθεσο, ab eodem. Σὺ δὲ σύνθεο, ϗ μοι ὄμοσσον, Hom. Il. 1, 76.

Συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, ſimul cum alio deitatem alicui adfero; συνθεολογȣ̃μαι, ſimul cum alio deitas mihi adſeritur.

Συνθερίζω, fut. ίσω, unà meto, unà meſſem facio.

Συνθερμαίνω, concalefacio.

Συνθεσία, ας, ἡ, compoſitio, Gl. V. continuatio; pactum, fœdus, Il. 5, 319.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compoſitio, coagmentatio, commiſſura cujuſlibet rei; (2) Syntheſis, *figura grammatica.* A συντίθημι.

Σύνθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro συνέθετο, à συντίθημι.

Συνθετέον, componendum, conveniendum.

Συνθέτης, ȣ, ὁ, compoſitor. Ab eod.

Συνθετίζω, arte compono, v. gr. comas. ομαι, comam compoſitam habere. A σύνθετος.

Συνθετικὸς, ἡ, ὸν, qui componere & ſtruere novit. A præc.

Σύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & συνθετὸς, ἡ, ὸν, compoſitus, coagmentatus. A συντίθεμαι.

Συνθέτως, compoſitè, verbo compoſito.

Συνθέω, ῶ, concurro, unà curro. Od. 20, 245.

Συνθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul adſpicio, Suicer. (2) animadverto, cognoſco, video; (3) unà ſacra ſolemnia celebro, & ludos ſpecto.

Συνθήγω, exacuo, irrito.

Συνθήκη, ης, ἡ, compoſitio, coagmentatio, acervus; (2) ſponſio, pactum, conventio, fœdus. A συντίθημι.

Συνθηκοποιȣ̃μαι, pactum, &c. facio.

Συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui cuſtodiendæ traditæ ſunt tabulæ pactorum, Ph. ſequeſter.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compoſitum, conſtitutum, compactum; (2) ſignum, teſſera; Ph. inſigne ſigillum; pl. literæ per notas ſcriptæ. A συντίθημι.

Συνθηματιαῖοι, στέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis conſtitutum & conventum eſt. A σύνθημα. Unde

Συνθηματικὸς,

Συνθηματικὸς, ut συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ, epiſtolæ per ſigna ac notas arcanas ſcriptæ.

Συνθημάτιον, ου, τὸ, teſſerula, Gl. V.

Συνθηματικῶς γράφειν, per ſigna & notas ſcribere.

Συνθηράω, unà venor, propriè & tropicè. Ὁ μὲν ὡς φίλῳ συνεθήρα, Xen. Hinc

Συνθηρατὴς, ὁ, idem quod

Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ venationis ſocius. A

Συνθηρεύω, v. συνθηράω. Ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα, μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται, Ariſtoph. Θεσμ. 163.

Σύνθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide συνθηρευτής.

Συνθήσει, 3. ſing. f. 1. ind. v. συντίθημι.

Συνθιασεύω, unà thiaſos duco, unà bacchor.

Συνθίασος, ὁ, vid. ſeq.

Συνθιασώτης, ου, ὁ, conſors τοῦ θιάσου; (2) ſocius, ſodalis, Ariſtoph. Plut. 507.

Συνθιγγάνω, unà tango, contrecto.

Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. v. συνθλάω.

Συνθλασθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Συνθλάω, ῶ, fut. άσω, confringo, Gl. V. συνθλῶ, contundo, Ph. συνθλᾷ, contundit, conlidit; συνθλασθῶσιν, oblidantur, Ph. conlidantur, a. 1. paſſ. conj. Καὶ ὁ ϖεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται, Matt. 21, 45, & Luc. 20, 18.

Συνθλίβω, fut. ψω, comprimo. Συνέθλιβον αὐτὸν, Marc. 5, 24.

Συνθνήσκω, commorior. Πολλάκις συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες, Phocyl. 127. Συνθάνοιμι σοι, Eur. Med. 1213.

Συνθοινάτωρ, *Dor.* pro συνθοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva.

Συνθοίνιος, ου, ὁ, idem. Ex θοίνη.

Συνθορυβέω, unà tumultuor, ſtrepo, obſtrepo.

Συνθρανόω, idem quod

Συνθραύω, confringo, Gl. V. Τῷ δὲ θριγκῷ κράτα συνθραύσω σήθεν, Eur. Or. 1547.

Συνθρηνέω, ῶ, lamentor unà, condoleo.

Σύνθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctus ſeu lamentorum ſocius.

Σύνθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eodem in throno ſedet, Gl. V. particeps regni.

Σύνθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſonus.

Συνθρύπτω, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum ſeu mollem reddo. Συνθρύπτοντες μου τὴν καρδίαν, Act. 21, 13.

Συνθυμέω, unanimis & concors ſum, ejuſdem animi ſum; (2) ſimul iraſcor.

Συνθυμόω, ſimul ad iram concito.

Συνθύω, f. ύσω, unà ſacrifico, unà ſacra facio. Εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεὼν, Eur. El. 803.

Συνθωκέω, unà ſedeo. A θῶκος.

Σύνθακος, ὁ, conſeſſor, Syneſ.

Συνιδεῖν, a. 2. inf. act. v. συνείδω.

Συνιδρόω, ῶ, conſudo, unà ſudo.

Συνίδρυμι, unà colloco; (2) in eodem templo dedico, conſecro, de diis adſeſſoribus.

Συνιεράω, unà ſacerdotem facio ſeu inauguro, *paſſ.* ſimul ſacerdos fio.

Συνιεῖν, perf. inf. act. *contr.* pro συνιέειν, à συνιέω.

Συνιεὶς, præſ. part. act. v. συνίημι.

Συνιέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι.

Συνιέντες, nom. pl. præſ. part. act.

Συνιερεὺς, έως, ὁ, in ſacerdotio collega.

Συνιεροποιὸς, ὁ, ἡ, idem, *Ern.*

Συνίερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui unà ſacris fruitur.

Συνιερουργέω, una ſacrifico, ſacris operor.

Συνίετε, 2. pl. præſ. imperat. act. v. συνίημι.

Συνιζάνω, conſido, ſubſido; (2) devergo, declino ut caput in pectus. Σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον, Theocr. 22, 112.

Συνίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, ſubſidentia terræ, labes; ἡ λύπη συνίζησιν ϖοιεῖ γενέσθαι τῶν σωμάτων, Alex. Aphrod. (2) Synizeſis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam ſyllabam quaſi conſidunt.

Συνίζω, idem quod συνιζάνω.

Συνίημι, fut. ήσω, committo, ſc. pugnaturos; (2) intelligo, ſentio, *unde* (3) guſto, edo, vel bibo; συνίησιν, perſpicit, Ph. συνῆκα, intellexi, Gl. V. a. 1. Συνήκατε ταῦτα ϖάντα, Mat. 13, 51. Ἐνταῦθα Ταλάου ϖαῖς συνῆκε θέσφατα; Eur. Ph. 425. Εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, Ariſtoph. Plut. 45.

Συνικμάζω, f. άσω, ſimul humecto; (2) humecto, humefacio.

Συνικνέομαι, evenio, contingo.

Συνίμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι, à σύνειμι.

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Συνιόντος, gen. ſing. part. ejuſd.

Συνίουν, 3. pl. imperf. ind. act. pro συνίεον, à συνιέω.

Συνιοῦσιν, 3. plur. præſ. ind. *contr.* & cum ν, pro συνιέουσι.

Συνιππάζομαι, unà equito.

Συνίππαρχος, ὁ, collega præfecti equitum.

Συνιππευς, εως, ὁ, in eodem equitatu militans.

Συνιππεύω, f. εύσω, ſimul equito.

Συνιππία, ας, ἡ, Gl. V. συνιππία, ἀγέλη ἵππων, equitium, grex equorum. Ex ἵππος.

Συνίσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. σύνειμι.

Συνισασι, 3. pl. præſ. ind. act. v. συνίστημι.

Συνίσταμαι, vide συνίστημι.

Συνιστάμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ.

Συνιστάντος, gen. ſing. part. præſ. act.

Συνιστάνω, commendo; idem quod συνίστημι. Ἀρχόμεθα ϖάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; 2 Cor. 3, 1. Οὐ γὰρ ϖάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ib. 5, 12.

Συνίσταται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. συνΐστημι.

Συνιστάω, ῶ, Gl. V. συνιστῶ, commendo; Ph. Τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς, 2 Cor. 4, 2.

Συνίστημι, fut. συστήσω, conſtituo, compono, creo, molior; (2) firmo, ſtabilio; (3) commendo; (4) demonſtro, doceo; (5) contraho; συνέστηκα, conſtiti, adſtiti, Gl. V. p. συνεστηκὼς, conſtans, Gl. V. part. & συνεστὼς, conſiſtens, Gl. V. compos, compos mentis; συνίσταμαι, conſiſto, adſiſto, Gl. V. συνίσταται, conſtat, congreditur, Ph. Διὰ ταῦτα συνέστησαν ἐφ' ἡμάς τὸν τελευταῖον τουτονὶ ϖόλεμον, excitarunt, Dem. Βούλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι, Plato. Συνεστάθη Κύρῳ, Xen. Καὶ μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον, Ariſt. Eq. 859. Vid. *Ern.*

Συνιστορέω, conſcius ſum. A συνίστωρ.

Συνιστῶν, præſ. part. act. *contr.* pro συνιστάων, à συνιστάω, pro συνίστημι.

Συνιστῶντες, nom. pl. pro συνιστάοντές.

Συνίστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, conſcius, teſtis.

Συνισχναίνω, pro συνισχαίνω, extenuo.

Συνισχαίνω, ſimul detineo, contineo. Ἀλλ' ὁ νόμος αἰτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει, Eur. Iph. in Au. 706.

Συνισχυρέω, ῶ, idem cum ſeq. Οἳ ἂν ἡμῖν μάλιστα δοκῶσι συνίσχυρεῖν, Xen.

Συνισχυρίζω, fut. ίσω, corroboro, confirmo; συνισχυρίζεται, confortat, Ph.

Συνισχύω, f. ύσω, (ſuppetias ferendo) roboro.

Συνίσχω, teneo, contineo.

Συνιῶν, præſ. part. act. pro συνιέων, à συνίημι.

Συνκωμάξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. *Dor.* pro συγκωμάσατε, à συγκωμάζω.

Συνναίεσκε, 3. ſing. imp. act. *Ion.* pro συνέναιε, à συνναίω.

Σύνναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, (σύνναος, Alb.) contubernalis, *Heſ.* A

Συνναίω, cohabito. Μητέρι συνναιέσκεν, Apoll.

Συνναος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in eodem templo colitur.

Συνναυβάτης, ου, ὁ, navigationis ſocius.

Συνναυκληρος, ου, ὁ, qu. dic. ſimul navis dominus, conſors navis, *metaph.* ſocius.

Συνναυμαχέω, unà navali prælio decerto.

Συνναυτης, ου, ὁ, navigationis ſocius.

Συννεάζω, unà cum aliquo juventutem tranſigo.

Συννεανιευομαι, unà ago juveniliter, ludo, laſcivio, glorior, jacto me, cum aliquo.

Συννέμω, compaſco, contribuo, Gl. V. συννέμομαι, compaſcor, unà paſcor. Συννέμονται ταῖς θηλείαις, Ariſtot.

Συννενέαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro συννένηνται, à συννέω.

Συννευρωσις, εως, ἡ, oſſium per nervos connexio. A νεῦρον, *nervus.*

Σννευσις, εως, ἡ, actio, quâ quid aliquorſum vergit; (2) conſenſus, conſpiratio. A

Συννευω, vergo, ſpecto ad; (2) contrahor; (3) conſentio, conſpiro. Συννευει δὲ εἰς ἓν ἐκ τῆς ϖεριφιρείας κέντρον. Plut.

Συννέφεια, ας, ἡ, cœlum nubilum. A συννεφής.

Συννέφελος, ον, nubilus. A νεφελη.

Συννεφέω, ῶ, nubes cogo, obnubilo. Συννεφοῦσαν ὄμματα, Eur. El. 1092. Ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ; Ariſtoph. Av. 1508. Ab eod.

Συννεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubilus συννεφὲς, nubilum, Gl. V. A νέφος. Hinc

Συννέφω, obnubilo, *med.* triſti vultu ſum.

Συννεφόω, coactis nubibus obſcuro, *metaph.* frontem corrugo; triſtis ſum vultu.

Συννεχὲς, *Adv.* continenter, adſiduè, *poet.*

Συννεχέως, idem. A συνεχής.

Συννέω, ſive συννήω, fut. ήσω, innecto & intexo; (2) in unum acervum congero, coacervo. Συννήσας ϖυρὴν μεγάλην, Herod.

Συννεωτερίζω, f. ίσω, ſimul res novas molior.

Συννηπιάζω, fut. άσω, unà cum aliis infans ſum; (2) ad aliorum captum me demitto, quaſi cum pueris pueriliter me gero.

Συννῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi συννέω. Unde

Συννήσις, ἡ, coacervatio.

Συννηστευω, fut. ευσω, ſimul vel unà jejuno.

Συννήχομαι, ſimul nato, ſimul fluctuo, Gl. V. connato. Ὅστις τοιούτοις θηρίοις ξυννήξομαι, Ariſtoph. Conc. 1098.

Συννικάω, ῶ, ſimul vinco. Συννενικήκατε μετ' ἀλλέλων. Xen.

Συννοέω, οῶ, apud me æſtimo, mecum reputo & perpendo; (2) intelligo; (3) agnoſco. Τὰς δὲ ὁδοὺς τούτων οὐ ῥᾴδιον συννοεῖν, Plato.

Συννοητὸς, ἡ, ὸν, intelligentiâ aſſequendus.

Συννοια, ας, ἡ, cogitatio diligens & ſeria; (2) conſideratio, unde & triſtitia oris; (3) intelligentia. A συννους.

Συννομεὺς, έως, ὁ, compaſtor, Gl. V.

Σννομίζω, idem ſentio cum quo.

Συννομικὸς, ἡ, ὸν, qui unà paſci ſolet. A σύννομος.

Συννομοθετέω, ῶ, f. ήσω, unà leges fero, ſocius ſum in ferendis legibus. Dem.

Σύννομος, ὁ ϗ ἡ, qui iiſdem paſcuis utitur; (2) unà educatus; (3) unà habitans; (4) ejuſdem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus; (6) eſt & *Epith.* lapidum cæſorum & æqualium. A νομή.

Συννοσέω, ſimul, pariter ægroto; (2) unà pecco. συννοσεῖν αὐτῇ θέλει, Eur. An. 947.

Συννους, ὁ ϗ ἡ, cogitabundus, meditabundus.

Συννυκτερευω, fut. ευσω, ſimul ſeu cum aliquo pernocto.

Συννυμφοκόμος, ου, ὁ, qui cum alio ſponſam comitatur & curat.

Σύννυμφος, ου, ἡ, connupta, Gl. V. janitrix; συννυμφοι, janitrices, Ph. A νυμφη.

Συνοδευω, fut. ευσω, itineris ſocius ſum, unà iter facio. Gl. V. comitor, Ph. συνοδεύει, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδευοντες αὐτῷ, Act. 9, 7.

Συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus, Ph. comitatus, conventus. A συνοδος.

Συνοδικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. conventionalis, conjunctionalis; συνοδικὴ μήνη, cum luna eſt in conjunctione ſolis; (2) ad conventum pertinens; τὸ συνοδικὸν, liber de conciliis, ſc. βιβλίον. Ab eod.

Συνόδιον, ου, τὸ, conjunctio, ſeu coitus lunæ cum ſole. Ab eod.

Συνοδίτης, ου, ὁ, comes. Ab eod.

Συνοδοιπορέω, ῶ, fut. ήσω, itineris ſocius ſum, unà iter facio. A

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, itineris ſocius, comes.

Συνοδος, ου, ἡ, conventus *impr.* ſolennis, cœtus, concilium, conventio, Ph. (2) concubitus, Gl. V. etiam congreſſus hoſtilis ac conflictus; (4) convivium.

Συνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, &

Συνοδότης, ου, ὁ ϗ ἡ, comes itineris. Ex iiſd.

Συνόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, cui dentes continui ſunt, Ph. dentex, piſcis quidam.

Συνοδυνάω, ῶ, ſimul torqueo, vexo; συνοδυνῶμαι, condoleo.

Συνοδύρομαι, ſimul lamentor.

Συνόζω, ſimul redoleo.

Συνοῖδα, *conſcius ſum*, perf. ind. med. verbi συνείδω

Συνοιδέω, ῶ, fut. ήσω, unà intumeſco.

Συνοικειόω, ῶ, fut. ώσω, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo: (2) accommodo, dedico, *paſſ.* ſocietatem ineo.

Συνοικείωσις, conciliatio; (2) figura rhetorica; Quintilian, lib. 9. cap. 3.

Συνοικέσιον, ȣ, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A συνοικέω.

Συνοικέτης, ȣ, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.

Συνοικέω, unà habito, eâdem domo utor, ſum contubernalis. Ὁ νῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη γυναι, Eur. Andr. 237. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ, id. Iph. in Tau. 524. Συνοικῆσαι πόσει, id. Hel. 1371. ἄλλῃ συνευνῳ, id. Med. 1001.

Συνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium; (2) cœnaculum. A συνοικέω.

Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris conſuetudo, conſortium, connubium. Ab eod.

Συνοικητὴς, ῆρος, ὁ, qui unà habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.

Συνοικήτωρ, ορος, ὁ, idem.

Συνοικία, ας, ἡ, *propriè* plures domus eodem loco conjunctæ; (2) una domus quidem, ſed in quâ plures habitant, *unde vertitur etiam* contubernium, Ph. inſula, conclavia. A συνοικος.

Συνοίκια, ων, τὰ, feſtum Athenis in honorem Theſei, eo, quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis & magiſtratibus abolitis, uno inſtituto concilio, & curiâ, omnes conjunxiſſet, & Athenis collocaſſet. Ab eod.

Συνοικίζω, fut. ίσω, unà jungo, unà habitare facio, ejuſdem domûs participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo; (2) nuptum do, Gl. V. marito; (3) urbem civibus frequento, conducendis hominibus è pagis aliiſque urbibus, *Thucyd.* coloniam deduco. Ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας, Eur. Her. fur. 68.

Συνοίκισις, ἡ, eſt, cum urbis frequentia efficitur conducendis hominibus è pagis & aliis urbibus, Thuc.

Συνοικισμὸς, ȣ, ὁ, cohabitatio, contubernium; (2) colonia, urbs recens condita; (3) ædificatio civitatis; Appian. A συνοικίζω. Unde

Συνοικιστὴς, ȣ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condendâ urbe ſeu domo.

Συνοικιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Συνοικοδομέω, unà ædifico, exſtruo. Ἐν ᾧ ϗ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, Epheſ. 2. ult. Οἰκία εὖ συνῳκοδομημένη, Philo.

Συνοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eâdem domo habitans, contubernalis, Gl. V. cohabitator; συνοικος ἐπὶ ἀνδρὸς ϗ γυναικὸς, *de viro & feminâ* conjux, Gl. V.

Συνοικουρέω, ῶ, ſocius ſum in cuſtodiendâ domo, vitæ domeſticæ ſocius ſum, ut conjux.

Συνοίκουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſocius in cuſtodiendâ domo, conſors, rei familiaris.

Συνοικτίζω, f. ίσω, commiſereor. Ὅγε μὴν πάτηρ αὐτῦ ϗ συνῴκτισέ με, Xen. Ξυνῴκτισαν δὲ ϗ τῶν Κορινθίων τινες, Thuc.

Σύνοιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſonus, qui uno concentu à multis canitur. Ab οἴμη.

Συνοίομαι, idem puto, adſentior. Συνοίομαι, ἔφη, ϗ ἐγὼ, ὅν γε τρόπον δύναμαι, Plato.

Συνοίσειν, conferre, expedire, Gl. V. συνοίσοντα, profutura, Ph. Ὡς δὲ ϗ τῦτο ξυνοίσει, ῥαδίως διδάξομεν, Ariſtoph. Nub. 590.

Συνοισόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi συμφέρω, pro συνοίσω.

Συνοκλάζω, fut. άσω, genibus flexis conſido, genu ſucciduo me ſubmitto.

Συνοκωχὴ, ἡ, commiſſura, compages; (2) contractio, coarctatio, præſertim contra naturam; (3) conflictus, pugna.

Συνολισθαίνω, idem quod

Συνολισθέω, in unum locum labor, confluo.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. Ex ἕλκω.

Συνόλλυμι, ſimul amitto, R. Ὃς οὕνεκ' αὐτῷ γ' ὃ ξυνωλόμην ὁμῦ, Eur. Hel. 103. Συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος, Bion. 1, 29.

Συνολολύζω, ſimul vociferor cum lætitiâ.

Σύνολον, in univerſum, omninò. Ab ὅλος.

Συνολοφύρομαι, unà lamentor.

Συνόλως, *Adv.* prorsùs, omninò.

Συνόμαιμος, ὁ, idem quod

Συνομαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, frater vel ſoror.

Συνομαλύνω, complano, planum reddo.

Συνομαρτέον, *Adv. poſit.* concomitandum vel inſerviendum eſt. Τὸ διάφραγμα ξυνομαρτέον, *Aret.*

Συνομαρτέω, ῶ, ſequor, comitor, concomitor.

Συνομευνος, ὁ ϗ ἡ, conjux.

Συνομῆλιξ, *Dor.* συνομᾶλιξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, ætate par vel æqualis, paris vel ejuſdem ætatis.

Συνομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor cum aliquo, colloquor. Συνομιλῶν αὐτῷ, Act. 10, 27.

Συνόμιλος, ὁ ϗ ἡ, conſabulator, congerro.

Συνόμνυμι, vel συνομνύω, unà cum aliis juro, ſimul juro; (2) conjuro, conſpiro. Ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι, Ariſtoph. Eq. 236. Ὅσοι μετασχόντες τῶν πότε κινδύνων ὑμῖν ξυνώμοσαν, Thuc.

Συνομοιοπαθέω, (item συνομοπαθέω,) ſimiles ſeu iidem ſunt mihi adfectus, ſimiliter adficior.

Συνομολογέω, ῶ, adſentior; (2) fateor, confiteor; (3) convenio, paciſcor. Τὸ νοερὸν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἠνέσχετο, Heliod. Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, Xen. Cyr. 7, 9. Πάντες σοι συνομολογήσουσι, Luc.

Συνομολογία, ἡ, aſſenſus, confeſſio, pactum.

Συνομόλογος, ὁ, adſtipulator.

Συνομορέω, confinis ſum. Οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομορῦσα τῇ συναγωγῇ, Act. 18, 7. A

Συνόμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confinis, Ph.

Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio, conſpiratio. A συνόμνυμι.

Συνοξύνω, in acutum ſenſim extenuo, Polyb.

Σύνοξυς, εος, ὁ ϗ ἡ, cujus anguli in mucronem coëunt, ſenſim mucronatus.

Συνοπαδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſecla, comes, adſectator.

Σύνοπλος, ȣ, ὁ, armorum ſocius. Ex ὅπλα.

Συνοπλοφορέω, ῶ, ſimul arma geſto, Suicer. Ex σὺν, ὅπλα, & φέρω.

Συνοπτάω, unà aſſo.

Συνοπτικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax; (2) compendiosè collectus; τὸ συνοπτικὸν, perſpicacitas, Gl. V. A σύνοπτος.

Συνοπτικῶς, *Adv.* compendiosè, breviter.

Συνόπτομαι, conſpicio, perſpicio.

Σύνοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, qui conſpici & cognoſci poteſt; (2) qui facilè intelligi & cognoſci poteſt. A præc.

Συνόρασις, εως, ἡ, perſpicientia. A

Συνοράω, ῶ, conſpicio, perſpicio, conſpicor; (2) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνορῶν τὸν περὶ τὺς τριαρίυς ϗ τὰς ἱππαγὺς ἀγῶνα, Polyb.

Συνοργιάζω, orgia pariter celebro.

Συνοργίζομαι, unà vel ſimul iraſcor.

Συνόργιος, ὁ, idem quod συνοργιάζων.

Συνορέω, ῶ, conterminus ſum. A σύνορος.

Συνορθόω, benè conſtituo, benè gero.

Συνορία, ἡ, confinium, Gl. V. Ab eod.

Συνορίζω, fut. ίσω, confinia jungo, confinia facio, diremta copulo & quaſi iiſdem limitibus concludo. Ξυνωρίζει χέρα, Eur.

Συνορίνω, concito, commoveo, Il. 24, 467.

Συνορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem jurejurando adſtrictus.

Συνορμάδες, αἱ, vide συμπληγάδες.

Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, unà commoveo, concito. Ph. συνορμᾶ, concurrit, competit.

Συνορμίζω, f. ίσω, unà in ſtationem appello.

Σύνορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conterminus, confinis.

Συνορύω, unà ruo, irruo.

Συνοροφόω, ῶ, contego, concamero.

Συνορχέομαι, ῦμαι, unà ſalto, unà tripudio.

Συνουλόω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, Gl. V. Hinc

Συνούλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio.

Συνουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cicatricem efficiens.

Συνουσία, ας, ἡ, converſatio, conſuetudo familiaris; (2) congreſſus, colloquium, cœtus, conventus, concio; (3) convivium; (4) reperitur & pro οὐσία.

Συνουσιάζω, fut. άσω, in eundem cœtum convenio; (2) coëo, concumbo. Hinc

Συνουσιασμὸς, ȣ, ὁ, coitus, concubitus.

Συνουσιαστὴς, ȣ, ὁ, familiaris; (2) diſcipulus, Ab eod. Hinc

Συνουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, facilis ad congreſſus familiares, facilis ad cœtus convivales.

Συνουσιόομαι, ῦμαι, eſſentiâ alterius commiſceor & contemperor. Vox Eccleſ. A συνουσία. Hinc

Συνουσίωσις, ἡ, conjunctio cum alterius naturâ, commixtio.

Συνοφρύομαι, ῦμαι, ſupercilia contraho, triſtis ſum. A

Σύνοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, cui ſupercilia coëunt; (2) triſtis, trux, arrogans.

Συνοχέω, ῶ, unà veho; συνοχῦμαι, unà vehor.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio, vel continua cohærentia; (2) compreſſio, preſſura, coarctatio; (3) anguſtia & anxietas; (4) conflictus in prælio. A συνέχω, Il. 23, 330. Hinc

Συνοχηδὸν, *Adv.* ſtrictè, arctè, tenaciter.

Συνοχικὸς, ἡ, ὸν, vim habens continendi & conſervandi. A συνέχω.

Συνοχμάζω, idem quod ὀχμάζω.

Συνοχμὸς, ȣ, ὁ, idem quod συνοχή.

Σύνοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, continuus, continua febris. Ab eod.

Συνοχωκὼς, ότος, ὁ, coarctatus, in anguſtum coiens; συνοχωκότε, coarctati, Dual. Il. 2, 218. (ſed rectiùs συνοκωχότε, Ern.) Ab inuſ. συνοχόω, quod eſt à σύνοχος.

Σύνοψις, εως, ἡ, conſpectus, intellectus; (2) compendium; (3) taxatio, Ph. æſtimatio, Gl. V. opinio, Ph. Gl. V. A συνόπτομαι.

Συνοψοφαγέω, ῶ, unà opſonia voro.

Συνσταθεύω, ſimul aſſo, torreo, etiam metaph. Ξυνσταθεύσω τῦτον, Ariſtoph. Lyſ. 845.

Συνστεφανηφορέω, unà coronam geſto.

Συνστύφω, idem quod στύφω, *in med.* idem quod συσκυθρωπάζω, *Ern.*

Συνσωφρονέω, ῶ, ſapio cum. Συνσωφρονεῖν σοι βύλομ', ἀλλ' ὑ συννοσεῖν, Eur. I. A. 418.

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum, ſignum, Ph. conſtitutio, condictio.

Σύνταγμα, ατος, τὸ, ordinatio, compoſitio, Ph. conſtitutum, conſtitutio; (2) liber, volumen; (3) etiam exercitus, agmen. A συντάσσω.

Συνταγματάρχης, ȣ, ὁ, qui præeſt συντάγματι militum. Ab ἀρχή.

Συνταγματικὸς, ἡ, ὸν, ad ſyntagma pertinens, vi & ratione ſcriptus. A σύνταγμα.

Συνταγμάτιον, ȣ, τὸ, opuſculum, parvum volumen, Dim. ab eod.

Συντακτήριος, ȣ, ὁ, qu. dic. compoſitor, conſcriptor; (2) quaſi quâdam componendi libros facultate præditus; (3) valedictorius.

Συντακτικὸς, ἡ, ὸν, idem. A συντάσσω.

Συνταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, in iiſdem ærumnis verſor. Χ' ἡμεῖς γε μετὰ σῦ ξυνταλαιπωρήσομεν, Ariſtoph. Lyſ. 1225.

Συνταλασιουργέω, unà lanificio operam do.

Συνταμίας, & συνταμιείας, quæſtoris collega.

Συντάμνω, concido, præcido; (2) breve facio vel reddo, *Ion.* pro συντέμνω.

Συντανύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro συντανύσας, à

Συντανύω, tendo, ſimul extendo.

Σύνταξις, εως, ἡ, conſtructio; (2) ordo claſſis; (3) ſeries; (4) volumen; (5) ſtipendium, ſolutio ſtipendii militaris; (6) quicquid certo modo præſcriptum, imperatum eſt. A συντάσσω.

Συνταπεινόω, unà deprimo; συνταπεινῦσθαι, ſimul deprimi, i. e. decreſcere, v. gr. de aquâ.

Συνταραξις, εως, ἡ, conturbatio. A

Συνταράσσω, vel άττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo, Gl. V. συνταράσσονται, conſternantur, Ph. συντεταραγμένος, conturbatus, perf. part. paſſ. Κἀπεθύμουν ἅπαντα ταύτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι, Ariſtoph. Nub. 1033. Ἀπάγουσι τὸν, Εὐφραῖον εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς συνταράττοντα τὴν πόλιν, Dem. Συνταραχθεὶς οἶκος, Eur. Iph. in Tau. 557.

Συνταργανόω, implico, conſtringo, impedio, Lycurg.

Σύντασις, εως, ἡ, contenſio, diſtenſio, adſtrictio. A συντείνω.

Συντάσσω, vel τάττω, fut. ξω, compono, colloco, conſtituo, Gl. V. συντάσσομαι, condico, Ph. συντεταξάμην, conſtitui, Gl. V. συνετάξατο, peregit, pepigit, Ph. aor. 1. med. συντεταγμένος, ordinatus, Gl. V. præparatus, perf. part. paſſ. *Apud ſcriptores recentiores*, valedico. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν συνέταξεν, Xen. Κἀκ τοιαυτης ἀναρμοςίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται, Luc. Συνέταξε μοι Κυριος, Matt. 27. 10.

Συνταττικὸς, ὴ, ὸν, contrahendi vim habens. A συντείνω.

Συνταττόμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ. verbi συντάττω.

Συνταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſepulchrum commune habens.

Συνταχύνω, accelero, properare vel feſtinare cogo.

Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, ſtudioſè laboro, feſtino, Gl. V. συντεταμένος, intenſus, perf. part. paſſ. Στεῤῥὰν παιδείαν μοῖραι συντειν ουσι θεαὶ, Eur. Iph. in Tau. 207. Σύντειν' ὥρα ποδὸς ὁρμὰν, id. Elec. 112.

Συντειχίζω, fut. ίσω, mœnibus circumdo.

Συντεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio. Συντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, Thuc.

Συντεκνοποιέω, ῶ, unà liberos procreo.

Συντεκνόω, idem.

Σύντεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pater vel mater ſuſcepti filii vel filiæ. Ex σὺν & τέκνον.

Συντεκταίνομαι, unà molior vel ſtruo.

Συντελέθω, ſimul efficio, conficio. Ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται, Pind. Ph. 9, 100.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, penſio, tributum; qui in commune confert pecunias, &c. (2) finis & conſummatio, abſolutio operis alicujus; (3) improbitas, impietas. LXX. A συντελής.

Συντελέσθειν, præſ. inf. act. verbi *Poet.* συντελέσθω, pro συντελέω.

Συντελεστὴς, οῦ, ὁ, qui unà cum alio feſtum celebrat; (2) municeps, Ph. tributarius, oblator, συντελεσταῖς, conditoribus, Ph. (3) conſummator. A συντελέω.

Συντελευτάω, commorior, unà morior, finio.

Συντελέω, ῶ, fut. έσω, finio, conficio, conſummo, perficio, perago; contribui; *item* ſacra facio cum aliis; συντετελῆσθαι, confectum eſſe, Ph. inf. perf. paſſ. συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ϗ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινὴν, Hebr. 8, 8. Συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, Luc. 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι, Marc. 13, 4.

Συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens, A τέλος.

Συντελικὸς, ὴ, ὸν, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; συντελικὸν, perfectum, *tempus*, Ph. pl. qui eodem conferunt tributa. A συντελέω.

Συντελοῦντας, acc. plur. præſ. part. act. *contr.* pro συντελέοντας, à συντελέω.

Συντέμνω, fut. εμῶ, conſcindo, concido; (2) præcido, in anguſtum contraho, decurto, diminuo; συντετμημένος, conciſus, perf. part. paſſ. ſeverus LXX. Συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι, Soph. Antig. 1116. Εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη συντεμῶ, Ariſtoph. Ran. 1379. Σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅςις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷος τε συντέμνειν λογους, idem. Θεσμ. 185. Ἓν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον. Eurip. Iph. in Au. 1277.

Συντερμονέω, ῶ, finitimus, ſeu vicinus ſum, fines alicujus attingo.

Συντέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, finitimus, vicinus.

Συντέρπω, unà oblecto.

Συντεταγμένως, *Adv.* compoſitè, compoſito agmine; (2) eleganter, de dictione. A συντάσσω.

Συντέτακται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. συντάσσω.

Συντεταμένως, *Adv.* contentè, enixè, maximoperè. A συντείνω.

Συντετραίνω, perforo.

Συντετριμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. συντρίβω.

Σύντευξις, εως, ἡ, colloquium, congreſſus. A συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, unà machinor, colludo.

Συντεχνιτης, ου, ὁ, ejuſdem artis peritus, Gl. V. idem opificium exercens.

Σύντεχνος, ου, ὁ, idem; (2) in malam partem; confuſaneus, Ph. iiſdem technis utens. A σὺν, & τέχνη.

Σύντηγμα, ατος, τὸ, liquefactio. Vox medica, cum reſolvuntur humores, & corpus nimiis excretionibus v. gr. ſudoris, contabeſcit. A συντήκω.

Συντηκτικὸς, ὴ, ὸν, cui colliquandi ſeu contabefaciendi vis ineſt. Ab eod.

Συντήκω, fut. ξω, liquatum jungo & unio, vel commiſceo, conflo & coaleſcere facio, in unum colliquefacio, i. e. liquefaciendo conſumo; (2) contabefacio, tabe & macie conſumo; (3) *cum Dat.* adhærere alicui conſtanter; συντετηκὼς, emaciatus, Gl. V. perf. part. συντήκομαι, maceo, Gl. V. Τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, Eur. Med. 25. λύπαις, idem. El. 240. Ἄργυρον τῷ νεκρῷ συνέτηξε, Ælian. Hinc

Σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio; (2) tabes.

Συντηρέω, ῶ, fut. ήσω, conſervo, tueor, obſervo; (2) mecum ſervo, premo. Συνετήρει αὐτὸν, Marc. 6, 20. τὰ ῥήματα ταῦτα, Luc. 2, 19. Hinc

Συντήρησις, εως, ἡ, conſervatio, obſervatio; (2) conſcientiæ dictamen.

Συντηρετικὸς, ὴ, ὸν, conſervandi vim habens.

Συντιθέναι, *compoſuiſſe*, præſ. inf. act. à

Συντίθημι, compono, conjungo, concinno, conſtituo, conſtipo, Ph. *in med.* conſentio, paciſcor, Gl. V. συντίθεται, paciſcitur, Ph. συνεθέμην, pepigi, Gl. V. συνέθετο, pepigit, peregit, ſpopondit, Ph. a. 2. At συνέθηκα compoſui, a. 1. act. Συντίθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, Luc. 22, 5. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, Soph. El. 675. Ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα, Ariſtoph. Lyſ. 178.

Συντίκτω, f. έξω, ſimul pario, gigno. Συντίκτει ἥδε (φύσις) τὰ οἰκεῖα ἑκάςῃ ἡλικίῃ, *Aret.*

Συντιμάω, ῶ, fut. ήσω, magni æſtimo, pretium augeo, carius indico, Gl. V. συντιμῶμαι, æſtimo; συντιμᾶται, æſtimat, Ph. συντετιμημένος, æſtimatus, Gl.V. perf. particip. paſſ. Hinc

Συντίμησις, ἡ, æſtimatio, indicatio pretii.

Συντιμωρέω, ſimul ulciſcor; opitulor, in ulſciſcendo.

Συντινάσσω, f. ξω, concutio, conquaſſo.

Συντιταίνω, ſimul punio, ſimul intendo. Συντιταίνει τῷ μηρῷ ἐς τὰς γαςροκνημίας, *Hipp.*

Συντιτράω, ῶ, vel συντράω, ῶ, fut. τρήσω, perforo.

Συντιτρώσκω, confodio.

Συντομία, ας, ἡ, conciſa ſeu ſuccincta brevitas, compendium. A

Σύντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, conciſus, brevis; compendiarius, compendioſus, Gl. V. A συντέμνω. Hinc

Συντόμως, *Adv.* conciſè, breviter, compendioſè; (2) brevi, actutùm, continuò, ſine morâ. Hinc

Συντομωτέρως, breviùs, conciſiùs.

Συντονία, ἡ, contentio, firmitas, & robur, continuus & non interruptus tenor. A

Σύντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, contentus, qui cum animi & virium contentione fit, acer, vehemens. Συντόνῳ σπουδῇ, *Herodian.* A συντείνω.

Συντόνως, *Adv.* ſummâ cum contentione, acriter, vehementer.

Συντραγωδέω, partes tragœdiæ ago.

Συντράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem menſæ particeps, convictor. A τράπεζα.

Συντραυλίζω, fut. ίσω, ſimul balbutio.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, ſimul tres, terni, tres omninò.

Συντρέπω, convolvo, converto.

Συντρέφω, fut. θρέψω, ſimul nutrio, ſimul educo.

Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, conſentaneus ſum, conſentio; (3) adjuvo; (4) evenio, ad alicujus voluntatem, *cum Dat.* συντρέχει, concurrit, competit, Ph. a. 2. συνέδραμον. Καὶ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει, Eur. Or. 1204. Πολλὰ δ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν, Soph. Trach. 299.

Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio. A συντιτράω.

Σύντρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio. Στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν, Eur. Her. fur. 949.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, contritio, contuſio, confractio. A

Συντρίβω, fut. ψω, contero, confundo, comminuo; (3) attero, crucio, voro; labore, dolore, & triſtitiâ veluti contero & contundo; συντρίβονται, fatigantur, Ph. συντετριμμένος, confectus, attritus, tribulatus, Gl. V. perf. part. paſſ. συνετρίβη, contritus eſt, aor. 2. paſſ. τὴν χύτραν, Ariſtoph. Ach. 288. ἐπίνοιαν, idem, Veſp. 1044. Ὀσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ, Joann. 19, 36.

Συντριηραρχέω, ῶ, tetrarchiæ ſum ſocius, ſimul cum alio trierarchi munere fungor.

Συντριήραρχος, ὁ, qui in eâdem eſt trierarchiâ.

Συντριμμα, ατος, τὸ, vide συντριβή.

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Σύντριψ, βος, ἡ, idem; (2) cum aliquo familiaritate conjunctus.

Συντρίψαι, a. 1. inf. act. verbi συντρίβω.

Σύντριψις, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.

Συντροφία, ὁ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, ſodalitium. A

Σύντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul nutritus & educatus, Ph. conlactaneus. Οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, Soph. Aj. 647. A τρέφω.

Συντροχάζω, & συντροχάω, fut. άσω, concurro, in unum concurro. Ἔρως βαδίζων ἐκέλευσε συντροχάζειν, Anacr. 7, 3.

Συντρυφάω, unà luxuriæ deditus ſum, luxurioſè vivo, in deliciis vitam ago.

Συντυγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, commercium & conſuetudinem habeo; (4) accido, evenio; συντυχὼν, congreſſus, collocutus, aor. 2. part. τὸ συντυχὸν, obvium, de cibo. Τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν, Ariſtoph. Av. 1495. Πῶς σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ, Eur. Her. 637. Ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν, Ariſtoph. Nub. 608. (5) particeps fio unà cum. Τῆς μὲν δόξης οὐ μετέσχον, τῆς δὲ τιμωρίας τοῖς ἁμαρτοῦσι συνετυχον, Appian.

Συντυμβωρυχεω, unà buſta eruo.

Συντυραννέω, tyrannidis conſors ſum, unà tyrannidem exerceo.

Συντυραννοκτονέω, unà tyrannum interficio.

Συντύραννος, ου, ὁ ϗ ἡ, tyrannici dominatûs particeps, in tyrannide ſocius.

Συντυρέω, ῶ, qu. dic. in caſeum cogo; συντυρώμενα, coagulata, coagmentata, Vox Ariſtophanica. A τυρὸς.

Συντυχία, ας, ἡ, occurſus; (2) colloquium, congreſſus; (3) eventus caſus dicitur & per Periphraſin (ut συντυχία της χρείας pro χρέει.) (4) de re, quæ fieri ſolet; (5) κατὰ συντυχίαν, forte, caſu. A συντυγχάνω.

Συντυχίην, acc. ſing. *Ion.* pro συντυχίαν.

Συνυθλέω, nugor, *ſed de pluribus.*

Συνυμεναιόω, unà hymenæum cano, nuptias concelebro.

Συνυμνέω, unà cano, unà celebro.

Συνυπάγω, ſubjicio, addo, anneƈto. *Vox Gramm.*

Συνυπακούω, ſubaudio. Ph.

Συνύπαρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul eſt, qui ſimul exſiſtit.

Συνύπαρξις, εως, ἡ, coëxiſtentia, Vox Eccl. A συνυπάρχω.

Συνύπαρχος, ου, ὁ, collega præfeƈti.

Συνυπάρχω, ſimul vel unà ſum; (2) pro ὑπάρχω, Polyb.

Συνυπατεύω, ſum collega in conſulatu.

Συνύπατος, ου, ὁ, collega in conſulatu.

Συνυπερβάλλω, unà tranſeo, trajicio.

Συνυπηρετέω, ῶ, ſimul miniſtro, vel *ſimpl.* miniſtro.

Συνυπηχέω, adſtrepo, accino.

Συνυποβάλλω, proſum, confero ad quid. Clem. Al. *niſi leg.* συνεπιβάλλω, *Ern.*

Συνυποδείκνυμι, demonſtro, oſtendo.

Συνυποδύομαι, ſimul ſubeo.

Συνυποκορίζομαι, id. quod ὑποκορίζομαι.

Συνυποκρίνομαι, ſimul ſimulo; (2) ſimulatione utor; (3) accommodo me rebus. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, Gal. 2, 13.

Συνυπονοέω, vide συνεπινοέω.

Συνυποπίπτω, unà ſubjicior, ſeu unà intelligor.

Συνυπόστατος, ὁ, conſubſtantialis. *Vox Eccleſ.*

Συνυπουργέω, ῶ, unà ſubſervio, unà operam confero. Συνυπουργούντων δὲ ὑμῶν ὑπερ ἡμῶν τῇ δεήσει, 2 Cor. 1, 11. Ἧπερ αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνυπουργεῖ, Luc.

Συνυποφέρω, vid. συνυπάγω. Vox Gramm.

Συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω, Odyſſ. 13, 303. Hinc

Συνύφανσις, εως, ἡ, contextio.

Συνύφασμα, ατος, τὸ, contextus, Gl. V.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, contextus, tela.

Συνυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contextus. Ex iiſd.

Συνυφίσταμαι, ſubſiſto, i. e. unà in rerum naturâ ſum; (2) unà ſuſcipio, ac fero. Ex ὑφίστημι.

Συνυψόω, ω, unà exalto.

Συνωδὴ, ῆς, ἡ, concentus; Ph.

Συνῳδία, ας, ἡ, concentus. A συνωδὸς.

Συνωδίνω, unà parturio; (2) ſimul dolore adficior. Συνωδίνειν κακοῖς τινος, Eur. Hel. 733. Πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει ϗ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν, Rom. 8, 22.

Συνῳδὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, concentor; (2) non abſonus, congruens, conſentaneus. Τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις, Eur. Med. 1008.

Συνωθέω, ῶ, ſimul detrudo; (2) contrudo, compulſo, trudendo in unum locum cogo, cogo, coarƈto, compello, impello. Συνωθοῦντες αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα, Luc. Toxar.

Συνώθησις, ἡ, compulſio, Gl. V. A præc.

Συνῳκηκυῖα, perf. part. aƈt. f. g. v. συνοικέω.

Συνώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. v. συνίεμαι.

Συνωμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum, Gl. V. ſcapula; συνωμίαι, ſcapulæ, Ph. Ex ὦμος.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio, Ph. conſpiratio. Gl. V. perduellio. A συνόμνυμι.

Συνωμόσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, conjurationis ſocius. Ab eod.

Συνωμοτικῶς, *Adv.* factâ conjuratione ſeu conſpiratione, R. Ab eod.

Συνωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, coëmo; συνωνήσασθαι, comparare, Ph.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio. Figura rhetorica quâ vocabula idem ſignificantia conjunguntur. A

Συνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nomen commune habens, idem ſignificans. Ex ὄνομα.

Συνωνυμούντως, *Adv.* idem quod

Συνωνύμως, *Adv.* eâdem diverſorum vocabulorum ſignificatione.

Συνωριαστὴς, οῦ, ὁ, bigarum auriga ſeu agitator. A συνωρίς.

Συνωρικεύομαι, bigas agito. Ἱππάζεται τε ϗ ξυνωρικεύεται, Ariſtoph. Nub. 17. A

Συνωρίς, ίδος, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum, currum trahentium, Gl. V. biga, bigæ; συνωρίδες, bigæ, Gl. V. par quodcunque, ut liberorum, amicorum, &c. *melius* ξυνωρίς. A συναείρω.

Σύνωσις, εως, ἡ, compulſio, coarƈtatio. A συνωθέω.

Συνωφελέω, ῶ, f. ήσω, unà proſum ſeu adjuvo. Gl. V. commodo, Xen.

Συνωχαδὸν, *Adv.* continenter, continuò. A συνοχή.

Συξέω, cædo, rado, lævigo, ut arƈtè cohærere poſſint, ut λίθοι συνεξεσμένοι, & hinc λέξεις συνεξεσμέναι, quæ non aſperè concurrunt.

Συοκτασίη, ης, ἡ, *Ion.* pro συοκτασία, ſuis maƈtatio ſeu cædes. Ex σῦς, & κτείνω.

Συοκτονία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Συοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, apri interfeƈtor, ſeu interfeƈtrix. Ἀταλάντην Κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο. Call. in Dian. 216.

Συοφόντης, ου, ἡ, ſuum occiſor. Ex φόνος.

Συοφοντις, ιδος, ἡ, ſuum interfeƈtrix.

Συοφορβέω, ῶ, ſimul cum ſuibus paſco, (melius συφορβέω.) Οἷα τὰ περὶ τὸν ἀσκὸν, ϗ τὰς ἐκ Κίρκης συοφορβουμένους, Longin. 9.

Συοφόρβιον, ου, τὸ, grex ſuum paſcentium.

Συοφορβὸς, ου, ὁ, ſubulcus. Ex φορβή.

Σύραι, ῶν, αἱ, parvæ vileſque lacernæ, V. L.

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus, *Æol.* pro τύρβη.

Συρβηνεὺς, έως, ἡ, tumultuoſus; ut hinc ſit συρβηνέων χορὸς, apud Athen. chorus tumultuoſus, (aut eſt part. v. συρβηνέω.) A præc.

Σύργαστρος, ου, ὁ, operarius, exp. & ſubulcus. A σὺς, & ἐργάζομαι.

Σύρδην, *Adv.* traƈtim; (2) funditùs, impetuosè. A σύρω.

Συρέντας, acc. pl. aor. 2. part. paſſ. v. σύρω.

Συριγγίας, ου, ὁ, fiſtularis; ut συριγγίας κάλαμος. A σύριγξ.

Συρίγγιον, ου, τὸ, parva fiſtula. Ph. canna; etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab eod.

Συριγγόω, ῶ, fut. ώσω, in fiſtulam excavo.

Συριγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fiſtuloſus aut cavernoſus & perforatus. Ab eod.

Σύργμα, ατος, τὸ, ſibilus, ſonitus ſeu ſtridor ille, qui ſibilando, vel etiam fiſtulando editur; item, venti.

Συριγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fiſtula; (2) quidquid fiſtuloſum eſt, ſiphonis inſtar, & cavernoſum, ut in rotâ cavum cui axis inſeritur, venæ colli & pedis grandiores, fiſtula putris in corpore, cavernæ, terræ profundæ, &c. ſed *inpr.* (3) Σύριγγες ſunt cuniculi in opere militari; (4) viæ teƈtæ, ſæpe cum σήραγξ permutatur. Il. 19, 387. Συρίγγων ἀΐω φθογγον ὑπαξονίων, Call. A συρίσσω.

Συρίζω, f. ξω, vid. συρίττω; σύριστον, aor. 1. imperat. Ὅταν αὐλίοις συρίζῃς, ὦ Πὰν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, Eur. Ion. 501. A σύριγξ.

Συρίζω, Syriacè loquor aut ago; (2) Syrorum modo ſum molliculus. A Σύρος.

Συριηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Syrus origine ſeu genere, in Syriâ natus, Syrus. Ex συρία, & γίγνομαι.

Συρικτὴς, οῦ, ὁ, ſibilator; (2) fiſtulator, qui fiſtulâ ludit. A συρίσσω.

Συρίξαις, a. 1. part. aƈt. *Æol.* pro συρίξας.

Συρίσδεν, *ſibilare*, infin. &

Συρίσδειν, *Dor.* pro συρίζειν.

Συρισμα, ατος, τὸ, fiſtulæ cantus, aut ſonus, fiſtula. A συρίζω.

Συρισμὸς, οῦ, ὁ, ſibilus, ſtridor. Ab eod.

Συριστὴς, οῦ, ὁ, fiſtulator, Gl. V. Ab eod.

Συριστὶ, *Adv.* Syriacè.

Συρίττω, vel συρίσσω, f. ξω, ſibilo, ſibilum edo; (2) ſibilo ejicio, exſibilo, Gl. V. ſibilo explodo; (3) fiſtulâ cano. Εἶτα μοι συρίττεσθαι συμβῇ πρὸς τῶν θεατῶν, Luc. διὰ τὴν ἀσχημοσύνην, Æſchin.

Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur, ſeu attrahitur, veſtis caudata; (2) σύρματα, paleæ, quæ raſtris corraduntur, & alia purgamenta, ſordes; (3) traƈtus, impetus, ut venti, imbris, &c. A σύρω. Unde

Συρμαία, ας, ἡ, raphanus, & ſuccus maximè raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe & melle; (3) potus ex aquâ & ſale, purgationi ſerviens. Hinc

Συρμαΐζω, ventrem purgo ſucco raphani.

Συρμαιοπώλης, ου, ὁ, raphani venditor.

Συρμαϊσμὸς, οῦ, ὁ, modica vacuatio alvi per ſuccum raphani. A συρμαΐζω.

Συρματὶς, ιδος, ἡ, quæ ſtipulas raſtro vel ſordes ſcopis coacervat.

Συρμιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ligna in ſilvâ colleƈta vendit, *Heſ.* (ſi leƈtio ſana)

Συρμὸς, οῦ, ὁ, traƈtus. A σύρω.

Σύροισαι, nom. pl. præſ. part. aƈt. *Dor.* pro σύρουσαι, à σύρω.

Συρομένως, vide σύρδην. Ab eod.

Συροπέρδιξ, ικος, ὁ, nomen avis.

Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Syrophœnix. Hinc

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœniſſa, ex Syrophœnice oriunda.

Συῤῥᾳδιουργέω, ῶ, unà facinus, fraudem patro vel molior.

Συῤῥαθαγέω, ῶ, confringo, contero, collido.

Σύῤῥαξις, εως, ἡ, confliƈtus. A συῤῥάσσω.

Συῤῥάπτω, f. ψω, conſuo, ſimul ſuo, conſarcino. Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοός, Heſiod. Ἔργ. 542.

Συῤῥάσσω, vel άττω, vel ξω, confligo, invado; συνέῤῥαξεν, conflixit, Ph. aor. 1. Συνέῤῥαξε τοις πολεμίοις, Heliod.

Συῤῥαφεὺς, έως, ὁ, ſartor, conſarcinator. A συῤῥάπτω.

Συῤῥαφὴ, ῆς, ἡ, conſarcinatio; (2) *met.* excogitatio v. gr. fraudum, &c. Ab eod.

Συῤῥέμβομαι, unà vagor.

Συῤῥέπω, devergo, inclino. *Met.* de cogitatione, dirigere animum aliquò.

Σύῤῥευσις, εως, ἡ, confluxus. A

Συῤῥέω, confluo; συῤῥυεὶς, qui confluxit, a. 2. part. Συνεῤῥει τοινυν τὰ πλήθη, Ælian.

Σύῤῥηγμα, τὰ, confliƈtus. A

Συῤῥήγνυμι, vel συῤῥηγνύω, f. ξω, confringo; (2) committo, ſc. bellum concito; (3) confligo, quo ſenſu 2, 3. propriè medium dicitur, συνεῤῥωγὼς πόλεμος, bellum conflatum. Συῤῥήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα, Ariſtoph. Conc. 672.

Συῤῥηγνῦναι, præſ. inf. aƈt. v. συῤῥήγνυμι.

Συῤῥηξις, εως, ἡ, confliƈtus. A συῤῥήγνυμι.

Συῤῥιζόομαι, οῦμαι, ſimul radices ago.

Συῤῥιπτω, conjicio in unum locum.

Συῤῥοὴ, ῆς, ἡ, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A συῤῥέω. Unde

Σύῤῥοια, ας, ἡ, confluxio.

Σῦῤῥους, ου, ὁ, locus, ubi aqua confluit.

Σύῤῥυσις, εως, ἡ, idem quod συῤῥόη.

Σύρσις, ἡ, traƈtio, traƈtus, Gl. V. A σύρω.

Σύρτης, ου, ὁ, qui trahit, ut funis, &c.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis. Ab eod.

Συρτος, ἡ, ὸν, traƈtus, qui trahitur, qu. dic. traƈtilis. Ab eod. Unde

Σύρφαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vilis & abjeƈta populi multitudo, plebis colluvies, turba.

Συρφετὸς, ἡ, ὸν, ſordes, purgamenta, raſtro aut ſcopis corraſa, Gl. V. turba. Λύματα γῆς ϗ πόλλον ἐφ ὕδατι συρφετὸν ἕλκει. Call. in Ap. 109. Hinc

Συρφετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, è variis ſordibus mixtus; (2) vilis, abjeƈtus, plebeius; (3) inconditus, incompoſitus.

ΣΥΡΩ, traho; (2) vexo, rapto; σῦρον, trahe, Gl. V. a. 1. imperat. Σύροντες τὸ δικτυον τῶν ἰχθυων, Joan. 21, 8. Ἔσυρον (τὸν Παῦλον) ἔξω τῆς πόλεως, Aƈt. 14, 19.

ΣΥ῀Σ, συος, ὁ ϗ ἡ, ſus, porcus; (2) aper. *Æol.* pro ὗς.

Συσκάπτω, f. ψω, ſimul fodio; (2) terram accumulo, paſtino.

Συσκεδάζω, f. άσω, unà diſſipo, diſpergo ſimul ϗ (2) diſſipo, diſpergo.

Συσκεδάω, ῶ, idem. Συσκεδᾷν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν, Ariſtoph. Ran. 925.

Συσκεμμα, τὸς, τὸ, cogitatio, conſideratio, deliberatio. A συσκέπτομαι.

Συσκεπάζω, contego.

Συσκέπτομαι, f. ψομαι, conſulto cum alio.

Συσκευάζω, f. άσω, in faſciculum colligo, in unam ſarcinam connecto; (2) compilo; (3) ſubdolè ſtruo, inſidiis capto; (4) in poteſtatem redigo. Τὸ δεῖπνον, Χρῦσε, συσκεύαζε νῷν, Ariſtoph. Veſp. 1242. Σὺ μὲν, ἔφη, συσκευάζȣ, ϗ τὸν λόχον προπομπὸν ἄγε, Xen. Hinc

Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus; (2) vaſorum collectio itineris cauſâ.

Συσκευαςὴς, ȣ̃, ὁ, ſtructor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

Συσκευὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, inſidiarum machinatio, captatio. Gl. V. factio.

Συσκευοφορέω, unà vaſa porto.

Συσκευωρέω, ῶ, unà doloſè machinor, commolior.

Συσκηνέω, ῶ, contubernalis ſum, in eodem tabernaculo habito. Hinc

Συσκηνήτρια, ἡ, contubernalis.

Συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. A σκηνή. Unde

Σύσκηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contubernalis.

Συσκηνόω, f. άσω, idem quod συσκηνέω.

Συσκιάζω, fut. άσω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris & caligine obduco, συσκιάσαι, a. 1. inf. act. Ἀλλ' ὐ φθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένυν, Eur. Supp. 1216. Hinc

Συσκίασις, εως, ἡ, obumbratio.

Συσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen.

Συσκιασμὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Σύσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, umbrâ obtectus. Ex σὺν, & σκιά.

Συσκοπέω, unà conſidero.

Συσκοτάζω, f. άσω, obnubilo; συσκοτάζει, adveſperaſcit, tenebrat; συνεσκόταζε, adveſperaſcebat. Ἐπειδη συνεσκόταζε, Xen.

Συσκυθρωπάζω, f. σω, pariter triſti vultu ſum.

Συσπαράσσω, vel συσπαράττω, f. ξω, concerpo, diſcerpo. Ἐῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, ϗ συνεσπάραξεν, Luc. 9, 42.

Συσπασις, εως, ἡ, contractio, convulſio.

Συσπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contractus, qui contrahi poteſt. A

Συσπάω, f. άσω, attraho, ſimul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; συνεσπάσθη, contractus eſt. Ph. a. 1. paſſ. Τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τῶν ἀῤῥώςων συσπάσαντες, M. Anton. 4, 30.

Συσπειράω, ῶ, in ſpiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenſo. Ἐπεὶ δὲ ὕτω συνεσπειράσθησαν, Xen.

Συσπείρω, conſero.

Συσπένδω, f. σπείσω, ſimul libo, Dem.

Συσπευδω, f. ευσω, ſtudioſè cum aliis alicui faveo, meamque operam navo; (2) æmulor cum aliquo.

Συσπλαγχνευω, exta ſimul edo. Ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε μετα νῷν, Ariſtoph. Pace 1124. A σὺν, & σπλαγχνον.

Συσποδέω, concido, *Heſ.* Ern.

Συσπȣδάζω, f. άσω, idem quod συσπεύδω. Συσπȣδάζειν περὶ τῆς νίκης, Ariſtoph. Pace 768.

Συσπȣδαςικὸς, ὁ, æmulus ejuſdem ſtudii. A præc.

Σύσπονδος, ὁ, qui unà libat. A συσπένδω.

Συσσαίνομαι, ſimul adulor vel blandior; item colloquor in familiari conventu, Polyb.

Συσσαρκία, ας, ἡ, carnis bonitas, firmitas, coaleſcentia carnis. A σάρξ.

Συσσαρκόω, carnem cum carne coaleſcere facio. Ex iiſd. Hinc

Συσσάρκωσις, εως, carnis compactio.

Συσσεισμὸς, ȣ̃, ὁ, concuſſio; (2) turbo. A

Συσσείω, f. είσω, concutio, commoveo.

Συσσεύω, f. εύσω, idem.

Συσσημαίνομαι, obſigno, ſigno ratum facio aut certum, ap. Rhet.

Σύσσημον, ȣ, τὸ, omne ſignum, de quo inter duos pluresve convenit; teſſera. A

Σύσσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unà ſignificans. Ex σὺν, & σῆμα.

Συσσήπω, f. ψω, putrefacio; (2) macero.

Συσσιτέω, ῶ, f. ήσω, unà cibum capio, convictor ſum; (2) contubernalis ſum, in contubernio alicujus ſum. Συσσιτεῖν μετ' ἀλλήλων, Ariſtot.

Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, ſodalitas. A σύσσιτος. Unde

Συσσιτικὸς, ἡ, ὸν, ad convictum pertinens:

Συσσίτιον, ȣ, τὸ, contubernium & hominum eâdem quadrâ viventium cœtus; (2) commune & publicum convivium; Plut.

Συσσίτοισιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν, pro συσσίτοις.

Συσσιτοποιέω, ῶ, pinſo, vel in cibum concinno.

Σύσσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul cibum capiens, convictor. Gl. V. ſodalis. Ex σῖτος.

Σύσσοια, & σύσσοον, corporum plurium motus verſus eundem locum. Democr. A

Συσσῦμαι, verſus eundem locum moveor.

Συσσύρω, divexo, contumelioſè tracto, R.

Συσσώζω, fut. ώσω, ſimul ſervo, conſervo; (2) contineo & ſtringo, ne dilabatur; (3) omnia ſimul accuratè obſervo. Τὸ γὰρ τοι τέκνα συσσώζειν καλὸν, Eur. Iph. in Au. 1237.

Συσσωματοποιέω, ῶ, in unum corpus cogo.

Σύσσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem corporis eſt. A σῶμα.

Συσσωρεύω, f. εύσω, coacervo.

Συσσωφρονέω, ῶ, unà rectè ago, ſapio, &c.

Συςάδες, ων, αἱ, ut συςάδες ἄμπελοι, vites ordine plantatæ. A συνίςημι.

Συςάδην, *Adv.* cominùs. Ab eod.

Συςαδον, *Adv.* idem, Gl. V. Ab eod.

Συςαθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. συνιςημι.

Συςαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem cum aliquo ponderis.

Συςαλτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens. A συςέλλω.

Συσατμνίζω, confundo, *propriè*, in unum urceum, ſeu poculum. A ςαμνός.

Συςὰς, άδος, ἡ, ciſterna, ubi aqua conſiſtit. A συνίςημι.

Συςάσεις, nom. pl. *Ion.* & *Att.* pro συςάσιες, à σύςασις,

Συςασιάζω, f. άσω, ſeditionis ſocius ſum.

Συςασιαςὴς, ȣ̃, ὁ, ſocius ſeditionis. A præc.

Σύςασις, εως, ἡ, conſtitutio; (2) coagmentatio, compoſitio, coagmentum, concrementum, craſſitudo, concretio; (3) ſubſtantia; (4) natura rei; (5) confirmatio per argumenta; (6) conciliatio animorum ad concordiam, amicitia & concordia ipſa; (7) origo rei, ortus, initium, Polyb. (8) coïtio, conſpiratio, conjuratio; (9) cœtus, conventus; (10) commendatio. A συνίςημι.

Συςασιώτης, ȣ, ὁ, factionis particeps ſeu ſocius.

Συςατικὸς, ἡ, ὸν, conſtituendi & compingendi vim habens; (2) commendatitius; συςατικὰ, commendatitiæ literæ, Ph. A σύςασις.

Συςαυρόω, ῶ, f. ώσω, unà cruci figo, unà in crucem tollo; συνεςαυρώθη, concrucifixus eſt, aor. 1. paſſ. Οἱ συνεςαυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτὸν, Marc. 15, 32. Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεςαυρώθη, Rom. 6, 6. Συςαυρωθεντες, Matt. 27, 44.

Συςεγάζω, f. άσω, contego, operio.

Συςέλλω, f. ελῶ, p. συνέςαλκα, compono, coarcto, coërceo, Gl. V. contraho, compeſco; (2) conſterno; (3) compono, ut mortuum; (4) ἐμαυτον, minus facio quam poſſum, ſubmitto me, Συςέλλει, corripit, Ph. Συςέλλομαι, contrahor, Gl. V. mœreo. ἀλλάντας, Ariſtoph. Eq. 430. θοιμάτια, id. Conc. 99. Συνέςαλμαι κακοις, Eur. Her. fur. 1423. Συνέςειλα τῆς ἐπιςολῆς τὸ μῆκος, Syneſ.

Συςενάζω, f. ξω, congemiſco, gemo, *ſimp.* Ὡς συςενάζειν γ' οἶδα γενναίως φιλοις, Eur. Ion. 969. Πᾶσα ἡ κλίσις συςενάζει ϗ συνωδίνει ἄχρι τȣ̃ νῦν, Rom. 8, 22.

Σύςενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguſtus, in arctum coactus.

Συςενοχωρέω, ῶ, in anguſtum cogo.

Συςεφανόω, ſimul corono, vel ſimpl. corono.

Σύςημα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretio, compages, compoſitio, collectio, congregatio; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) opus quodlibet arte compoſitum, in muſicis, corpus ex conſonantiarum conjunctione conſiſtens. A συνίςημι. Hinc

Συςηματικὸς, ἡ, ὸν, collectitius; (2) qu. dic. acervalis; (3) ad σύςημα pertinens; (4) arte compoſitus in certum corpus.

Συςῆναι, aor. 2. inf. act. v. συνιςημι.

Συςοιχέω, ῶ, f. ήσω, ejuſdem ordinis ſum, in eâdem ſerie ſeu eodem verſu ſum collocatus, conjunctus; (2) reſpondeo, congruo, ſimilis ſum. Συςοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερȣσαλὴμ, Gal. 4, 25. A συςοιχος.

Συςοιχία, ας, ἡ, militum conjugatio; (2) ſeries in altum porrecta, pendentem catenam referens; (3) quævis ſeriei ſeu ordinis rerum communio, natura, convenientia. Ab eod.

Σύςοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis ſeu ſeriei; (2) conjunctus, vicinus; (3) ſimilis.

Σύςοιχως, *Adv.* eodem ordine & ſerie.

Συςολέω, ῶ, idem cum συςολίζω. Συςολῆσαι χρῄζȣσα λίνῳ φάρεα πορφύρεα, Eur. Or. 1412.

Συςολὴ, ῆς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) parſimonia; (3) correptio, Ph. figura grammatica, quâ ſyllaba longa in verſu corripitur. A συςέλλω. Unde

Συςολίζω, fut. ίσω, apparo, adorno, orno.

Σύςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto; (2) mutus, elinguis. A ςόμα. Hinc

Συςομόω, os contraho, oſtium conſtringo & coanguſto; (2) in fauces contraho.

Συςοχάζομαι, rationem habeo.

Συςρατηία, ας, ἡ, communis militia, contubernium. A

Συςρατεύω, & συςρατεύομαι, unà expeditionem ſuſcipio, in militiam unà proficiſcor, ſimul milito. Ὅς ϗ Ἀχιλλεῖ συνεςράτευσεν ἐν πρώτοις ἐπὶ Ἴλιον, Heliod. Ὅπȣ, ἂν δεήσοι ςρατεύειν, συςρατεύσομαι σοι, Xen.

Συςρατηγέω, unà exercitum duco, collega imperatoris ſeu ducis exercitus ſum.

Συςράτηγος, ȣ, ὁ, collega imperii militaris aut collega in præturâ.

Συςρατιώτης, ȣ, ὁ, commilito.

Συςρατοπεδεύομαι, unà, eodem loco caſtra pono.

Σύςρεμμα, ατος, τὸ, coagmentum compactile, globus, involutio, vortex; (2) agmen, globus ſeditioſorum; (3) tumultus è concurſu hominum. A συςρέφω.

Συςρεμματάρχης, ȣ, ὁ, præfectus agmini militum; (2) dux ſeditioſorum.

Συςρεμμάτιον, τὸ, globulus; (2) vortex. Dim.

Συςρέφω, fut. ψω, contorqueo, convolvo in faſcem, ſeu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; συνεςραμμενος, convolutus, p. part. paſſ. συςρέφωνται, glomerantur, Ph. Συςρέψαντος δὲ τȣ̃ Παύλȣ φρυγάνων πλῆθος, Act. 28, 3. Αὐτὴν ὥσπερ τὰς θωμὰς μεγάλῳ τυφῷ ϗ πρηςῆρι συςρέψας, Ariſtoph. Lyſ. 976.

Συςροβέω, concito, *Ern.*

Συςρογγυλίζω, conglobo.

Συςρογγύλλω, idem.

Συςροφὴ, ῆς, ἡ, converſio & involutio in orbem, vortex, vertigo, Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuoſa & ſeditioſa turba, concurſus, Ph. συςροφὴ ἐπὶ ὄχλȣ, *de multitudine hominum*, caterva; συςροφὴ ἀνέμων, turbo, Ph. A συςρέφω. Hinc

Συςροφία, ἡ, acriter & vehementer agentis, contentio; (2) conſuetudo cum aliquo.

Σύςυλος, ὁ ϗ ἡ, columnas habens, è columnis compoſitus.

Συςῶ, 1. ſing. conj. aor. 2. inf. act. verbi συνίςημι.

Συσφάζω, unà macto ſeu interficio.

Συσφαιρίζω, f. ίσω, unà cum aliis pilâ ludo.

Συσφαιριστής, ȣ, ὁ, colluſor pilæ. A præc.

Συσφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, rotundo.

Συσφάττω, f. ξω, ſimul jugulo ſeu macto. Συσφαγῆναι, Eur. Iph. in Tau. 687.

Συσφηκόω, quod confuſum erat informo, compono; coaſſo, clavis configo.

Συσφίγγω, fut. ξω, conſtringo, conſtringendo cogo & contraho.

Συσχεθῇ, 3. ſing. aor. 1. conjunct. paſſ. verbi συνέχω.

Συσχηματίζω, f. ίσω, configuro, conformo. Μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, Rom. 12, 2. ταῖς πρότερον ἐπιθυμίαις, 1 Pet. 1, 14.

Συσχολάζω, f. άσω, ſimul otior, unà ferior; (2) ſum condiſcipulus. Hinc

Συσχολαστὴς, ȣ, ὁ, condiſcipulus.

Σύτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσέσυτο, à σύω.

ΣΥ´ΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; pellicula rugoſa, lacti innatans; (3) rugoſa & exſucca pellis ſenum; (4) cutis *ſimpl.*

Συφειὸς, ȣ, ὁ, *Poet.* pro συφεός.

Συφεόνδε, in haram. A σῦς.

Συφεὸς, ȣ, ὁ, hara, ſuile, Od. 10, 238.

Συφεὼν, ῶνος, ὁ, idem, Gl. V. A σύς.

Συφόρβιον, ȣ, τὸ, grex ſuum, qui ſimul paſcuntur, Gl. V. hara. Ex σύς, & φέρβω.

Συφορβὸς, ȣ, ὁ, ſubulcus. Il. 21, 282. Ex iiſd.

Συφὸς, ȣ, ὁ, (idem, *Ern.*) hara. A σῦς.

Συχνάζω, f. άσω, denſo, ſpiſſo, frequento. A συχνὸς.

Συχνάκις, *Adv.* ſæpè. Ab eod.

Συχνὸς, ὴ, ὸν, frequens, creber, multus, copioſus, ſpiſſus, confertus, continuus. A συνεχής.

Συχνῶς, *Adv.* crebrò, aſſiduè. Gl. V.

Σύω, quatio, concutio, moveo; σύομαι, moveor, incitor; ἐσσυμένος, incitatus, concitatus; ἔσσυτο, ruebat. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ σύθεὶς, Eur. Ion. 825. A σεύω.

Συώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, porcinus, ſuillus. A σῦς.

Σφάγανον, ȣ, τὸ, enſis. A σφάττω.

Σφαγεῖον, ȣ, τὸ, vas, quo jugulatæ pecudis ſanguis excipitur. Ab eod.

Σφαγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. σφάζω.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percuſſor, Ph. occiſor, ſicarius; (2) gladius.

Σφαγὴ, ἡ, jugulatio, mactatio, occiſio, Ph. internecio, nex, Gl. V. cædes; (2) jugulus ſeu jugulum, Ph. Ἀπεγύμνου τὴν σφαγὴν, App. Ἐπὶ τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος ἤρεισε πρῶτος, ib. Ab eod.

Σφαγία, ας, ἡ, dies ſacrificii, quâ ſacra fiunt mactatis victimis; (2) cædes promiſcua, Plato. A σφαγή.

Σφαγιάζω, fut. άσω, victimas jugulo, hoſtias macto, ſeu victimis mactatis ſacrifico, Gl. V. σφαγιάζει, mactat, Ph. Σφαγιάζειν τοὺς παρ' αὐτῶν δωρηθέντας οὐκ εὐαγὲς, Heliod. Ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ, Ariſtoph. Av. 577. Ab eod. Hinc

Σφαγιασμὸς, ȣ, ὁ, mactatio, trucidatio, R.

Σφαγίδιον, ȣ, τὸ, cultellus, quo jugulum petitur, culter coquorum, Dim. à σφαγίς.

Σφάγιον, ȣ, τὸ, victima, hoſtia; (2) beſtia, quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas, quo excipitur ſanguis victimarum. A σφαγὴ.

Σφαγὶς, ίδος, ὁ, culter, quo reſolvunt ſeu feriunt jugula pecorum mactandorum, ſeceſpita; (2) jugulatio. A σφάζω.

Σφαγίτης, ȣ, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A σφαγή.

Σφαγῖτις, ιδος, ἡ, ut σφαγίτιδες φλέβες, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑ´ΖΩ, fut. άσω, pedes jacto, palpito, de morientibus; (2) difficulter morior; (3) indignor, graviter iraſcor, propriè cum ploſione pedum. Σφαδάζοντες, ϗ τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, oppreſſi, Philo. Ὁ δὲ (ἵππος) σφαδάζων ἀποσείεται τὸν Κῦρον, Longin. 25. Ἐσφάδαζεν ὑπὸ θυμοῦ ϗ φιλοτιμίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῇ παραβάσει ϗ τῇ παραλλάξει τῶν σκελῶν, Plut. Hinc

Σφαδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, terribilis.

Σφαδασμὸς, ȣ, ὁ, pedum jactatio, palpitatio imprimis moribundi; (2) ira vehementior.

ΣΦΑ´ΖΩ, f. ξω, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην, Eur. Or. 1188.

ΣΦΑΙ˜ΡΑ, ας, ἡ, ſphæra, globus, pila.

Σφαιρηδὸν, *Adv.* in modum pilæ ſeu pilulæ. A præc.

Σφαιρητικὸς, ὴ, όν, ut νόμοι σφαιρητικοὶ, ap. Clem. Al. *ſed leg. videtur* σφαιριστικοί.

Σφαιρίδιον, τὸ, pilula, Gl. V. A σφαίριον.

Σφαιρίζω, f. ίσω, pilâ ludo. A σφαῖρα.

Σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, ad ſphæram pertinens, ſphæræ ſeu globi proprius; (2) globoſus, ſphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, *Adv.* modo ſpæræ, globi, pilæ.

Σφαιρίον, ȣ, τὸ, globulus, pilula, Dim. à σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, luſio pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω. Unde

Σφαίρισμα, τὸ, idem.

Σφαιριστήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo pila luditur, ſphæriſterium. Ab eod.

Σφαιριστὴς, ȣ, ὁ, qui pilâ ludit, qui callet artem ludendi pilâ, Gl. V. pilarius. Ab eod.

Σφαιριστικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad σφαιριστήν; (2) peritus pilâ ludendi. Hinc ἡ σφαιριστικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſive peritia ludendi pilâ. A præc.

Σφαίριστρα, ας, ἡ, ſphæriſterium, area.

Σφαιρίτης, ȣ, ἡ, rotundus, globoſus; fœm. σφαιρῖτις, ιδος, ut σφαιρῖτις κυπάρισσος, cupreſſus conifera. Ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpæræ ſimilis, pilæ ſpeciem gerens, Ph. globoſus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα, & εἶδος.

Σφαιρομαχέω, pilâ ludo; (2) pilâ cum aliquo certo; (3) cæſtu pugno. A μάχομαι. Hinc

Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris luſio; (3) pugilum certamen.

Σφαιροπαικτέω, ῶ, pilâ ludo. A παίζω.

Σφαιροπαίκτης, ȣ, ὁ, luſor pilæ. Ex iiſd.

Σφαιροποιέω, ῶ, ſphæram facio. Hinc

Σφαιροποιὸς, ȣ, ὁ, qui pilas facit.

Σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam & globoſam maſſam conformo; (2) præpilo, pilam gladii, vel haſtæ cuſpidi præfigo; ἐσφαιρωμένος, pilatus, Gl. V. p. part. paſſ. σφαιρῶσαι, præpilare, Gl. V. aor. 1. inf. act. Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, Theocr. 22, 46. Ξίφη ἐσφαιρωμένα, *Angl.* Swords buttoned, Foils. A σφαῖρα, Hinc

Σφαίρωμα, ατος, τὸ, maſſa rotunda, ſeu globoſa in modum pilæ, Gl. V. lumbus.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia ſeu lorum calcei. Apud 70 interpretes ſæpe notat ſphærulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτὸς, ὴ, ὸν, rotundatus in globoſam rotundamque maſſam, coactus in modum pilæ; (2) præpilatus.

Σφακελίας, ȣ, ὁ, qui infeſtatur σφακέλῳ.

Σφακελίζω, & σφακελίζομαι, ſphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangrænâ vitior; (2) idem quod σφαδάζω. Ab eod.

Σφακελισμὸς, ȣ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpeſſæ mortificatio; (2) idem quod σφαδασμός. A præc.

Σφάκελλος, ȣ, ὁ, faſciculus, faſcis. A φάκελλος, idem, (*at videtur vitium ſcripturæ nam & σφάκελος pro φάκελος ſæpe malè editum* eſt. *Ern.*)

ΣΦΑ´ΚΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, membri inflammationem perpeſſi mortificatio; (2) gangræna, ſive σφάκελος incipiens, radicum in arboribus nigredo ac mors; (3) ſalvia, *mas.* A

ΣΦΑ´ΚΟΣ, ȣ, ὁ, ſalvia, *herba.* *Angl.* Sage.

Σφάκτης, ȣ, ὁ, ſicarius, Ph. σφάκται, jugulatores, Ph. A σφάττω.

Σφακτὸς, ὴ, ὸν, mactatus. Ab eod. Hinc

Σφάκτρια, ἡ, ſacrificula.

Σφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalviâ abundans. A σφάκος.

Σφάλαξ, κος, ὁ, genus ſpinæ, paliurus. A

Σφαλάσσω, pungo, lacero, *Heſ.*

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, qui inter eundum lapſat, qui titubat fallente veſtigio, Gl. V. titubans; (2) lubricus, inſtabilis, fallax; (3) pericuſoſus, noxius. A σφάλλω.

Σφαλερῶς, *Adv.* lubricè, parum tutò, dubiè, inconſtanter.

Σφαλῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi σφάλλω.

Σφαλλὸς, ȣ, ὁ, compedes linguæ, *Heſ.*

Σφάλλοντι, *evertenti*, dat. ſing. part. præſ. act.

ΣΦΑ´ΛΛΩ, ſupplanto, everto, proſterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, Gl. V. decipio; σφάλλομαι, titubo, Ph. *item* rem infeliciter gero in bello, ſpe excido; ἔσφηλα, aor. 1. act. ἐσφάλην, aor. 2. paſſ. erravi; ἐσφαλμένος, vitioſus, p. paſſ. part. Δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους, Eur. Med. 198. Οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε, peccabo, Soph. Trach. 630. Ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλήσεται, privabitur, ibid. 1129. Σφαλεὶς ὢν ταύτης τῆς ἐλπίδος, Luc. Ἀπ' ἐλπίδος, ἔσφηλας, idem. Hinc

Σφάλμα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, error, peccatum, derelictum, offenſa, Gl. V. vitium; (2) infortunium, infelix ſucceſſus, clades.

Σφάνιον, τὸ, lectulus, *Heſ.*

Σφάξαι, a. 1. inf. act. verbi σφάζω.

Σφάξωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν.

Σφαραγεῦντο, Od. 9, 440. 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσφαραγοῦντο. à

Σφαραγέω, ῶ, gutture ſonum edo, ſtrideo, ſtrepo; (2) diſtentus ſum.

Σφαραγίζω, cum ſtrepitu excito. A

ΣΦΑ´ΡΑΓΟΣ, ȣ, τὸ, guttur, fauces, interdum ſonus, qui gutture emittitur, *item* ſtridor ſtrepitus.

Σφάττω, fut. ξω, jugulo, macto; ἐσφάγη, mactatus eſt, aor. 2. paſſ. ἐσφαγμένος, mactatus, p. part. paſſ. Ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 1 Joann. 3, 12. Ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, Apoc. 6, 4.

Σφὲ, *ſe*, vel *ipſos*, acc. dual. ab οὗ, *ſui*; item *ſeipſum*, vel *ſeipſam*, acc. ſing. *Poet.* pro ἓ item *ſe*, vel *ipſos*, *ipſas*, *ipſa*, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.

Σφέας, *illos*, vel *ſe*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab οὗ, *ſui*.

ΣΦΕΔΑΝΟ´Σ, ὴ, ὸν, vehemens, feſtinus, intenſus, aſper, durus, Nic. Th. 642. Σφεδανὸν, vehementer, Il. 21, 542.

Σφέε, *illi*, *illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφὲ, ab οὗ, *ſui*.

Σφέες, *illi*, *ipſi*, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφείας, *illos*, *illas*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.

Σφεῖες, *illi*, *illæ*, nom. plur. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφεῖς, *illi*, *illæ*, nom. plur. ab eod.

Σφείων, *illorum*, vel *ſui*, gen. dual. *Ion.* & *Poet.* pro σφῶϊν, ab eod.

Σφέλας, ατος, τὸ, ſcabellum; (2) lignum cavum, ut pila, Nic. Th. 644. Etiam de ſede remigum in navi.

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, acernus; metaph. durus, firmus, ſolidus. *Julian.* A

Σφένδαμνον, ȣ, τὸ, idem quod

ΣΦΕ´ΝΔΑΜΝΟΣ, ȣ, ἡ, acer, *arbor.* *Angl.* *The* Sycamore Tree. (2) ſpecies cannabis.

Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundâ utor, fundam torqueo, funditor ſum; (2) fundâ inſequor, fundâ peto; (3) more fundæ roto ſeu torqueo. Σφενδονᾷν θηρία, Luc.

Σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΣΦΕΝΔΟ´ΝΗ, ης, ἡ, funda, Ph. baliſtra, funda; (2) pala annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) funda ſeu burſa nummaria.

Σφενδονηδὸν, *Adv.* in modum fundæ.

Σφενδόνησις, ἡ, jaculatio glandis per fundam. A σφενδονάω.

Σφενδονήτης, ȣ, ὁ, funditor. Ab eod.

Σφενδονητικὴ, ſc. τέχνη, ars funditoris.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονιστὴς, ȣ, ὁ, funditor, Ph. A præc.

Σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφενδονήτης.

Σφενδοκειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fundæ habens formam. Ex σφενδόνη, & εἶδος.

Σφέος, ου, ὁ, ſuus; σφέα, ſua, neutr. plur. Ab ἑὸς, quod idem ſignificat.

Σφὲς, *illi*, vel *illos*, nom. vel acc. pl. *Dor.* & *Æol.* pro σφεῖς, vel σφᾶς, ab οὗ.

Σφετέρην, *ſuam*, acc. ſing. *Ion.* pro σφετέραν.

Σφετερίζω, & σφετερίζομαι, meum facio, in meum converto commodum, uſurpo, Gl. V. σφετερίζομαι, peculor; σφετερίζεται, uſurpat. Ph. Τά τε πράγματα κατὰ τὴν πόλιν οὕτως ἐσφετιρίσαν, Plat. Τοὺς πολλοὺς σφετερίζονται, Xen. A σφέτερος. Hinc

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, actio quâ quis aliena facit ſua, Gl. V. uſurpatio, peculatus.

Σφετεριστὴς, οῦ, ὁ, interverſor, qui aliena, vel communia in ſuam rem vertit; uſurpator, Ph. Ab eod.

Σφέτερος, ερα, ερον, ſuus; (2) proprius; (3) veſter, Ph. σφέτερον, peculium. A σφέος.

Σφέων, *ipſorum*, vel *ſui*, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab οὗ, *ſui*.

Σφηκιὰ, ᾶς, ἡ, nidus veſparum. A σφήξ.

Σφηκία, ας, ἡ, examen veſparum; (2) cera.

Σφηκίαι, crabrones, Gl. V. Ab eod. Unde

Σφηκίον, ου, τὸ, cella ſeu nidus veſparum.

Σφηκίσκος, ὁ, parvus cuneus. Ab eod.

Σφηκισμὸς, ὁ, cantus tibicinis ſimilis bombo veſparum, quod à σφηκίζω, *Heſ.*

Σφηκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crabronis formam habens. Ex σφὴξ, & εἶδος.

Σφηκόω ex lato & craſſo in anguſtum contraho; cuneo; (2) conſtringo, cingo; (3) fulcio, firmo. Il. 17, 52.

Σφηκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, veſpæ modo in acutum & anguſtum deſinens; (2) homo gracilis. Ab eod.

Σφηκάμα, ατος, τὸ, id quod ex lato in anguſtum contractum eſt; (2) galeæ pars, cui criſta inſeritur; (3) tenuis funis, faſcia, vinculum, quo quid conſtringitur, Gl. V. nodus. A σφηκόω.

Σφῆλαι, a. 1. inf. act. verbi σφάλλω. Οὐδ' Ὀδυσεύς δύνατο σφῆλαι, Il. 23, 719.

ΣΦΗ'Ν, σφηνὸς, ὁ, cuneus. Hinc

Σφηνεὺς, έως, ὁ, cuneus; genus mugilis.

Σφηνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cuneatus, cuneo ſimilis. Ex σφὴν, & εἶδος.

Σφηνοκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caput cuneo ſimile habens. Ex σφὴν, & κεφαλὴ.

Σφηνοπώγων, ωνος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.

Σφηνόω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obſtruo & obturo cuneo, vel obturo & obfirmo velut adacto cuneo, condenſo, ſtipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, Gl. V. perf. part. paſſ. A σφήν.

Σφήνωμα, τὸ, conus in galeâ. *Ern.*

Σφήνωσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulſio, ſciſſio; (2) obſtructio per cuneum. A σφηνόω.

ΣΦΗ'Ξ, σφηκὸς, ὁ, veſpa, crabro. Ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν, Nicand. Th. 741.

Σφὶ, vel σφὶν, *ipſis*, vel *ſibi*, dat. plur. *Poet.* pro σφίσι, ab οὗ, *ſui*.

Σφιγγία, ης, ἡ, parſimonia, ſordes. A σφίγγω.

Σφιγγίον, ου, τὸ, torques. Ab eod.

Σχιγγόπους, ουν, pedes habens (v. gr. menſa, lectus,) ad ſphingis ſpeciem factus.

ΣΦΙ'ΓΓΩ, f. ξω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coërceo, Ph. ἐσφιγμένος, ſtrictus, Ph. p. paſſ. part. σφίγξον, ſtringe, Phil. a. 1. imperat. act. Ἐσω δ' ἔσφιγξε καρήνω, Muſ. 242, Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πῆπλος, Theocr. 7, 17. Hinc

Σφιγκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui conſtringit. Apud medicos muſculus rotundus anum conſtringens, ne excrementa ante tempus effluant.

Σφιγκτὸς, ἡ, ὸν, conſtrictus, ligatus, vinctus.

Σφιγκτῶς, conſtrictè.

Σφίγμα, ατος, τὸ, quod adſtringit.

Σφίγξ, σφιγγός, ἡ, Sphynx, monſtrum alatum faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni ſimile, ænigma hominibus ſolvendum proponens, neſciosque illud ſolvere dilanians; item qui ænigma loquitur.

Σφίγξαι, aor. 1. inf. act. v. σφίγγω.

Σφίγξις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio. Σφίγξις τῶν λίθων, *Aret.* A σφίγγω.

Σφὶν, *ipſis*, vel *ſibi*. Vide σφὶ.

Σφόδρα, vehementer, valdè, nimis, Ph. A

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, Ph.

Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, Gl. V. A præc.

Σφοδρύνω, & σφοδρύνομαι, vehemens reddor, vires accipio. Ab eod.

Σφοδρῶς, *Adv.* vehementer, valdè.

Σφονδύλη, ſeu σπονδύλη, ης, ἡ, radix ſilphio ſimilis; (2) inſectum de blattarum genere. A σπόνδυλος. Unde

Σφονδύλιον, ου, τὸ, verticillus nentium feminarum; (2) herba quædam, Nic. Th. 948.

Σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra. Il. 20, 483.

Σφονδυλοδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, verticillo vel fuſo tortus. Ex σφόνδυλος, & δινέω.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium feminarum; (2) vertebra. A σπόνδυλος.

Σφοῦ, *ſui*, gen. ſing. à Dorico σφὸς pro σφέτερος, *ſuus*.

Σφραγίδιον, ου, τὸ, ſigillum, annulus ſignatorius. A σφραγὶς.

Σφραγιδονυχαργοκομήτης, ου, ὁ, qui comam alit & digitos uſque ad ungues annulis ornat; vox Ariſtoph. Nub. 231. Ex σφραγὶς, ὄνυξ, ἀργὸς, *albus*, vel *piger*, & κόμη.

Σφραγιδοφυλάκιον, ου, τὸ, loculus, in quo reponuntur vel adſervantur σφραγίδες, armarium. A

Σφραγιδοφύλαξ, ὁ, cuſtos ſigilli.

Σφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſigillo, notâ impreſſâ inſignio; in S. S. confirmo, conſervo, item, occulto, aboleo, ἐσφραγισμένος, obſignatus, p. part. paſſ. Τοῦτον γὰρ ὁ πάτὴρ ἐσφράγισεν, Joann. 6, 27. Σφραγίσαντες τὸν λιθὸν, Matt. 27, ult. Ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι, Epheſ. 1, 13. A

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ίδος, vel ῖδος, ἡ, figura, ſpecies (ex alio expreſſa,) ſigillum, ſignum, obſignatio, Gl. V.

Σφραγίσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde

Σφράγισμα, ατος, τὸ, ſignum ſeu nota alicui rei impreſſa, Gl. V. ſignaculum.

Σφραγιστὴρ, ῆρος, ὁ, annulus ſignatorius, ſigillum, Ph. ſignaculum. Ab eod.

Σφραγιστήριον, ου, τὸ, ſignaculum, Ph.

Σφραγιστὴς, ου, ὁ, ſigillator. Ab eod.

Σφραγιστικὸς, ἡ, ὸν, ſignatorius, Gl. V.

Σφρηγίζω, f. ίσω, *Ion.* pro σφραγίζω.

Σφρηγὶς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro σφραγὶς.

Σφριγανος, ἡ, ὸν, vehemens; (2) florens, vegetus. A

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, turgeo, (inpr. de papillis feminarum) luxurio, laſcivio, vigeo; (2) delector alicujus rei uſu; (3) inſoleſco, efferor, de animo, *Ern.* Ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμα σοῦ; Ariſtoph. Lyſ. 80. Ἐυ σωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ, id. Nub. 797. Σφριγῶντα θυμὸν ἰσχαίνειν βίᾳ, Æſchyl. Hinc

Σφριγώδης, εος, ὁ, ἡ, turgidus, bonis ſuccis.

Σφυγματώδης, idem quod σφυγμώδης.

Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulſus inordinatus & incompoſitus arteriæ. A σφύζω.

Σφυγμικὸς, ἡ, ὸν, vim habens ciendi pulſus; (2) in quo pulſus conſiſtunt. A

Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulſus, Gl. V. motus cordis & arteriarum, dilatione & contractione factus; (2) genus terræ motus, Ariſtot. A σφύζω.

Σφυγμώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, pulſitans, pulſui ſimilis, qualis eſt in pulſu. A præc.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ξω, ſalio, pulſo, mico, palpito; σφύζει, palpitat, Gl. V. Σφύζουσιν οἱ κρόταφοι, Gal. (2) doleo, crucior, cupio vehementer, *Ern.* Hinc

Σφύξις, εως, ἡ, pulſus, micatio arteriarum, cordis palpitatio.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus.

Σφύραινα, ης, ἡ, piſcis quidam, Ph. σφύραινα ἰχθὺς, ſudis. A σφύρα.

Σφυρὰς, άδος, ἡ, caprini ſtercoris pilula aut globulus. A σπυρὰς.

Σφυρήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, malleo ductus ſeu fabricatus, Ph. unde ferreus, & *metaph.* durus; *Epith.* neceſſitatis, ap. Pind. σφυρήλατον, ſolidum. Ex σφύρα, & ἐλατὸς, *ductilis*.

Σφύριον, vel σφυρίον, ου, τὸ, malleolus, fabrile inſtrumentum. A σφύρα.

Σφυρὶς, ίδος, ἡ, pro σπυρίς, Suicer.

Σφυροκόπανον, ου, τὸ, malleus, Ph.

Σφυροκοπέω, malleo tundo. A κοπτω.

Σφυροκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ qui malleo percutit ſeu tundit, Gl. V. malleator. Ex κόπτω.

Σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis, Gl. V. planta; (2) extremitas ima, ut montis; (3) pes ipſa. A σφύρα.

Σφυρόω, ῶ, fut. ώσω, malleolos pedis calceis ſeu ocreis munio, vel corrigiâ ſubſtringo, Gl. V. σφυροῦμαι, malleo. Ab eod. Hinc

Σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti.

Σφυρωτὸς, ἡ, ὸν, malleatus, Gl. V. Ab eod.

Σφύσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro σφύζειν.

Σφῶ, *vos* duo, vel *vos* duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu*, vel *ipſi* duo, *ipſos* duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro σφὲ, ab οὗ, *ſui*.

Σφωὲ, *ſe*, vel *ipſi*, vel *ipſos*, nom. vel acc. dual. ab οὗ, *ſui*.

Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu*.

Σφώιν, *veſtrum* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *ipſorum* duorum, vel *ipſis* duobus, dat. dual. ab οὗ, *ſui*.

Σφωΐτερος, έρα, ερον, ſuus; (2) veſter. A σφῶϊ.

Σφῶν, *ſui*, vel *ipſorum*, gen. plur. ab οὗ, vel *veſtrum* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. à σὺ, *tu*.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ἡ, animal pedibus & pennis carens; (2) jactus quidam talorum; σχαδόνες, apum ſoboles, & favi, Ariſtot.

Σχάζω, fut. άσω, ſcarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, inſtituti mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. Σχασάμενος τὴν ἱππικὴν, Ariſtoph. Nub. 107. Σχάσας τὴν φροντίδα, ib. 738. Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τοῦ Ἀρχιμήδους, Plut. A σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, varus, paxillus ſeu furcula, quâ attolluntur ſuſtentanturque retia.

Σχάσαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro σχάσας, à σχάζω.

Σχασθείην, a. 1. opt. paſſ.

Σχάσις, εως, ἡ, ſcarificatio, inciſio, quæ fit cultro. A σχάζω. Unde

Σχαστὴρ ῆρος, ὁ, tendicula, Gl. V. Hinc

Σχαστηρια, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum demittitur; (2) funis ille, qui in circo curſoribus prætendi ſolebat, & quo laxato in curſum effundebantur.

Σχαστήριον, ου, τὸ, pugio ſeu ſcalpellus, quo utuntur in ſcarificando; (2) pars quædam navis. A

ΣΧΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, ſcarifico, ſcalpro incido, aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, Eur. Ph. 457.

Σχὲ, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἔχω.

Σχεδάριον, ου, τὸ, tabella, ſchedula, libellus pugillaris. Τῷ Σχεδαρίῳ opponitur τὸ τετρὰς, apud Epiphanium. Dim. A

Σχέδη, ης, ἡ, ſcheda, tabula, in quâ ſcribimus, & quidem propriè ex tempore. A σχεδόν. (potiùs à σχίζω, *Ern.*)

Σχέδην, *Adv.* cum lenitudine quâdam decorâ, pedetentim, modeſtè, compoſitè, Plut. in Publicol. cap. 12. A σχεδόν, (potiùs à σχέω, *Ern.*)

Σχεδία, ας, ἡ, ratis ſeu navis tumultuariè facta, Ph. ratis. Ab eod.

Σχεδιάζω, fut. άσω, ex tempore & tumultuario opere facio, negligenter, parum curioſè ago, Gl. V. ex tempore dico, Polyb. Ab eod.

Σχεδιὰς, ἀδος, ἡ, anchuſa, Hipp. A præc.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter.

Σχεδιασμὸς, ου, ὁ, idem; (2) temeritas.

Σχεδιαστικῶς, *Adv.* negligenter, *Ern.*

Σχεδίην, *Adv.* cominùs. A σχέδιος.

Σχέδιον, ex tempore dictum, ex tempore. A

Σχέδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui propè eſt; (2) extemporalis, ſubitò factus, inelaboratus, ſimplex. A σχεδόν. Hinc

Σχεδίως, temerè, fruſtrà ut fit in feſtinatione.

Σχεδογραφία, ἡ, delineatio, ſeu deſcriptio rei in chartâ, ap. Sch. Arati. A σχεδὴ, & γράφω.

Σχεδόθεν, *Adv.* propè, cominùs.

ΣΧΕΔΟ'Ν, *Adv.* propè, propemodùm, ferè, fermè, penè, Ph. (2) cominùs.

Σχεδουργὸς, ου, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex; analogicè σχεδιουργὸς. Ex σχεδία, & ἔργον.

Σχέθεν, 2. ſing. præſ. imperat. act. Arat. 1154. 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσχεθε, à verbo poetico σχέθω. Il. 1, 219.

Σχεθεὶς, *habitus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἔχω.

Σχεθέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro σχέθειν. A

Σχέθω, habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. Φέρε τοὺς μοχλοὺς, ὅπως ἂν αὐτάς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω, Ariſtoph. Lyſ. 428. A σχέω pro ἔχω.

Σχελὶς, ἰδος, ἡ, ſegmentum carnis, *Heſ.*

Σχέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro σχεῖν.

Σχέμεναι, aor. idem, ſed *Dor.* factus.

Σχέο, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro σχέσο, ab ἔχω.

Σχὲς, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. *per pleonaſm.* pro σχὲ. Ab eod.

Σχέσις, εως, ἡ, habitudo ſeu conſtitutio corporis, quâ quis carnoſus vel gracilis eſt; (2) dicitur etiam de cultu externo, ut σχέσις, ἐσθῆτος, Ph. habitus; σχεσιν, tenorem, Ph. A σχέω.

Σχεταῖος, α, ον, cohibendus, retinendus, τὰ σχεταῖα, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, Hipp. Ab eod.

Σχέτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔσχετο, ab ἔχω.

Σχετήριον, ου, τὸ, qu. dic. retinaculum, remedium ad ſedandum. 'Αλλ' ἡδὺ λιμοῦ ϗ τόδε σχετήριον, Eur. 134. Ab eod.

Σχετικὸς, ἡ, ὸν, qui cum aliquo convenit; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi & cohibendi vim habens; (4) relativus, ap. Dial. Ab eod.

Σχετικῶς, *Adv.* per convenientiam quandam & conjunctionem; relativè.

Σχετλιάζω, fut. άσω, conqueror, tanquam acerba & miſera paſſus; (2) lamentor, Gl. V. quirito. Τί δακρύεις ϗ σχετλιάζεις; Luc. Οὐ δεῖ σχετλιάζειν ϗ βοᾷν, ϖρὶν ἂν μάθῃς, Ariſtoph. Plut. 476. A σχετλιος. Hinc

Σχετλιασμὸς, ου, ὁ, quiritatio, lamentatio.

Σχετλιαστικὸς, ἡ, ὸν, conveniens quiritanti ſeu lamentanti; (2) lamentabilis.

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, miſer, miſerabilis, infelix; (2) aſper, ſeverus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens. Σχέτλιος, ἐσσι, γεραιὲ, Il. 10, 165; (4) ſceleſtus, nefarius, injuſtus, Gl. V. importunus.

Σχετλίως, *Adv.* miſerè, miſerabiliter; (2) injuſtè, ſceleratè.

ΣΧΕ'Ω, habeo, teneo; inus. Hinc futurum verbi ἔχω, σχήσω; præt. ἔσχηκα. 'Ουτι μὰ τὰς Κερχνῆδας ἔτι σου σχήσομαι, tolerabo, Ariſtoph. Av. 1340. Hinc

Σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, geſtus, figura, cultus, veſtis ornatuſque exterior; *item* decus, dignitas; etiam prætextus.

Σχηματίζω, fut. ίσω, effingo, figuro, formo; (2) geſticulor, *in med.* ſimulo. 'Αλλ' ἔγωγε οὐ σχηματίζειν βούλομαι, Ariſtoph. in Pace, 323. A σχῆμα.

Σχημάτιον, ου, τὸ, ſtaticulus; geſtus, Dim.

Σχημάτισις, εως, ἡ, ſitus, habitus. A præc

Σχηματισμὸς, ου, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis & comptura; corporis compoſitio in certum modum; item, orationis, geſtûs; (2) ſimulatio, prætextus. Λέγεται ὄγκον ϗ σχηματισμὸν ϖεριβαλέσθαι, Plut. Ab eod.

Σχηματογραφέω, fingo, vel oratione vel picturâ, &c. A γράφω.

Σχηματοποιέω, ῶ, fut. ήσω, fingo, conformo, informo; (2) geſticulationi ſervio, ſchemata ſaltationis cujuſdam imitor, Gl. V. σχηματοποιῶ, geſticulor, Xen. Hinc

Σχηματοποιία, ας, ἡ, geſtuum ſchematumque in ſaltando effictio.

Σχήσειν, f. 1. inf. act. v. ἔχω, pro σχέω.

Σχήσεσθαι, *habiturum eſſe*, f. 1. inf. med.

Σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A σχέω.

Σχητηρία, ας, ἡ, anchora. Ab eod.

Σχιδακηδὸν, *Adv.* in modum aſſularum, aſſulatim. A σχίδαξ.

Σχιδακώδης, εως, ἡ, aſſuloſus. Ab eod.

Σχιδανόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in digitos fiſſi ſunt. Ex σχίζω, & ϖοῦς.

Σχίδαξ, ακος, ἡ, aſſula, fragmentum aut ſegmentum è ligno ſciſſo, Ph. talea. A σχίζω.

Σχίδη, ης, ἡ, idem, ſcida, ſcidula.

Σχίδος, εος, τὸ, idem & ab eod.

Σχιδώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ungulas fiſſas habens. Ex σχίζω, & ὄνυξ.

Σχίζα, vel σχίζη, ης, ἡ, fiſſura, Ph. talea; lignum fiſſum, Il. 1, 462. A σχίζω.

Σχίζης, dat. pl. *Ion.* pro σχίζαις, à σχίζη.

Σχιζοποδία, ας, ἡ, fiſſi pedes, fiſſura pedum in digitos. A

Σχιζόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in digitos fiſſi ſunt; (2) digitatus. Ex σχίζω.

Σχιζόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas fiſſas habens. Ex σχίζω, & ϖτερὸν.

ΣΧΙ'ΖΩ, fut. ίσω, findo, ſcindo, diffindo, diſcindo, diſſeco; ἐσχισμένον, ſciſſum, Ph. p. part. paſſ. Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν (χιτῶνα) Joann. 19, 24. Εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, Marc. 1, 10. "Οπως δρῦν ὑλοτόμοι σχίζουσι κάρα φονίῳ ϖελέκει, Sophocl. El. 99.

Σχινδάλαμος, ου, ὁ, aſſula, feſtuca, ſegmentum è calamo fiſſo; vid. σκινδαλμος.

Σχινδαλμὸς, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Σχινδύλησις, εως, ἡ, fiſſio in aſſulas, quaſi à σχινδυλέω. Hipp.

Σχινίζομαι, ad dentes repurgandos & candefaciendos lentiſcum mando. A σχίνος.

Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiſcinus. Ab eod.

Σχινοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens caput bulbo ſimile, i. e. oblongum, Ariſtoph. Plut. in Pericle, cap. 3. Ex σχῖνος, & κεφαλή.

Σχῖνος, ου, ἡ, lentiſcus, hodie maſtix; (2) ſcilla, bulbus. A σχίζω.

Σχινοτρώκτης, ου, ὁ, qui lentiſcum mandit. Ex σχῖνος, & τρώγω, *edo.*

Σχινοτρὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Σχινώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, lentiſcum ferens, qui eſt è lentiſci genere. A σχίνος.

Σχίσας, *qui fidit*, a. 1. part. act. verbi σχίζω.

Σχισθῆναι, *fiſſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Σχίσις, εως, ἡ, ſciſſio, fiſſio, ſciſſura.

Σχίσμα, ατος, τὸ, idem; (2) diſſidium, diſſenſio, diſcordia; (3) Schiſma, ruptio unionis in Eccleſiâ. A σχίζω.

Σχισματικὸς, ἡ, ὸν, ſciſmaticus; (2) qui à ſocietate ſe ſegregat. A præc.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, ſciſſio, fiſſio, fiſſura.

Σχίσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro σχίσας, à σχίζω. Unde

Σχιστὸς, ἡ, ὸν, fiſſus, ſciſſus; (2) fiſſilis, qui findi vel ſcindi poteſt, Gl. V. σχιστὸν, ſciſſile, fiſſile; *Subſt.* σχιστὸν, genus ſtolæ muliebris; σχισταὶ, calceamenti genus, Poll.

Σχοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro σχοῖντο, ab ἔχω, pro σχέω.

Σχοίην, aor. 2. opt. act. *Att.* pro σχοῖμι.

Σχοινία, ας, ἡ, junci planta ſeu ſtirps unà cum ſuo ceſpite; (2) funale, funis:

Σχοινίζω, fut. ίσω, fune dimetior, agrum metior, divido:

Σχοίνικλος, ου, ὁ, nomen avis. Gaza junconem interpretatur. A σχοῖνος.

Σχοίνινος, ίνη, ινον, junceus, è junco factus.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus, è junco tortus, funis, reſtis, Dim. ab eod.

Σχοινιοστρόφος, ὁ ϗ ἡ, *propriè* funem contorquens, qui aquam per amphoram è fune pendentem attollit è puteo, & quicunque ſimili modo laborat, *item* reſtio. A στρέφω.

Σχοινιοσυμβολεὺς, ὁ, idem. Poll. (2) qui tegetes è junco texit. A συμβολή.

Σχοινὶς, ἰδος, ἡ, *Epith.* Veneris. A σχοῖνος, al. à σχῖνος, *lentiſcus*, unde debeat eſſe σχίνις, *Ern.*

Σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimenſa ac deſcripta. A σχοινίζω.

Σχοινισμὸς, ου, ὁ, dimenſio & deſcriptio, quæ fit fune; (2) torturæ genus, quod funibus fit & fidiculis tractoriis. Ab eod.

Σχοινίτις, ιδος, ἡ, è junco facta. A σχοῖνος.

Σχοινοβατέω, ῶ, funi inambulo. A

Σχοινοβάτης, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex σχοῖνος, & βαίνω.

Σχοινοβατία, ας, ἡ, inceſſus per funem. A præc.

Σχοινοειδὴς, ὲς, ad funis ſpeciem factus. Ab εἶδος.

Σχοινόπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, è junco plexus, junco nexus. Ex σχοῖνος, & ϖλεκτός.

Σχοινοπλοκικὸς, ἡ, ὸν, funibus texendis aptus. A

Σχοινοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui funes è junco torquet ſeu nectit, Gl. V. reſtio, reſticularius. Ex Σχοίνος, & ϖλέκω.

Σχοινοπώλης, ου, ὁ, ſpartarius, Gl. V. qui reſtes vendit.

ΣΧΟΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, & aliquando ἡ, juncus; (2) funis è junco plexus, funis, reſtis; (3) Menſura Ægyptiaca ſexaginta ſtadia complectens, ap. Herod. alii autem 30. Ph. Phil. σχοῖνος γεωμετρικὸς, *ſchœnus geometricus*, arvipendium.

Σχοινοστρόφος, ου, ὁ, idem quod σχοινιός.

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, extenſus ſeu protenſus ut funis; (2) longus; (3) rectus. Λόγος σχοινοτενὴς, oratio ſoluta & in concinnis longiſque periodis conſtans. Ex σχοῖνος, & τείνω.

Σχοινοτενῶς, *Adv.* in modum funis extenſi; (2) porrectè, extentè; (3) rectè.

Σχοινοτονία, ἡ, longitudo. A

Σχοινότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex junceo aut ſparteo fune nexus & contextus; (2) longus, extentus. Ex iiſd.

Σχοινοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, junceum funem geſtans, ſeu ſimpl. funem gerens. A φέρω.

Σχοινοχάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, frænum è fune factum habens.

Σχοῖντο, vide σχοίατο.

Σχοινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, juncoſus, junceus, juncum referens, è junci genere. A σχοῖνος.

Σχολάζω, fut. άσω, vaco, otior, ferior, Gl. V. σχολάζει, ceſſat, vacat, Ph. σχολάζων, vacuus, Gl. V. σχολάζουσα, vacua, Ph. σχολάζοντες, ceſſantes, Ph. σχολάζομαι, otium mihi eſt, vacat mihi. "Ινα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ ϗ τῇ ϖροσευχῇ, 1 Cor. 7, 5. Μουσικῇ ἐπὶ τῷ δείπνῳ σχολάζειν, Luc. τοῖς φίλοις, Xen. ἀπό τινος, ib. A σχολή.

Σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, ſegnis, Gl. V. otioſus, vacuus. Ab eod.

Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχολαῖος.

Σχολαίτατα, *Adv.* tardiſſimè. Ab eod.

Σχολαίως, *Adv.* per otium, lentè, tardè, cunctanter, Gl. V. otioſè.

Σχολαρχέω, ῶ, ſcholarcha ſum, ſcholæ præſum, R. A

Σχολάρχης, ου, ὁ, ſcholarcha, i. e. qui ſcholæ præeſt, Ph. σχολάρχαι, profeſſores. Ex σχολὴ, & ἄρχων.

Σκολαστήριον, ου, ὁ, locus, in quo commodè otium agitur poſt labores; (2) exæedra; (3) ſchola. A σχολή.

Σχολαστὴς, ου, ὁ, otium agens, otio indulgens, otioſus, Gl. V. ceſſator. A σχολάζω.

Σχολαστικὸς, ἡ, ὸν, qui otiari ſolet, otio deditus; Gl. V. ſcholaris; τὸ, σχολαστικὸν, ου, otiandi facultas, otium. Ab eod.

Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, ſchola. A

ΣΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, otium, vacatio & feriatio à negotiis, mora ejus, qui lentè agit; (2) lucubratio per otium, ſeu in otio compoſita diſputatio; (3) ipſe locus in quo vacamus alicui rei, ſchola. Vid. Ern.

Σχολῆ, *Adv.* otioſè, per otium, perfunctoriè, ſine diligentiâ, lentè, tardè, more hominum otioſorum, ſenum, Gl. V. (2) vix, ægrè, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus; (4) multo minus, ſi non illud hôc multo minus.

Σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui ſcholiis auctorem illuſtrat, ſcholiaſtes. A σχολιάζω.

Σχολικὸς, ἡ, ὸν, ad ſcholas pertinens, ſcholis conveniens; (2) puerilis, unde ineptus, frigidus in oratione. A σχολή.

Σχολικῶς, ſcholæ modo, ut fit in ſcholis.

Σχολιογράφος, ὁ, qui ſcholia ſcripſit.

Σχολιογραφέω, brevia ſcholia ſcribo.

Σχόλιον, ου, τὸ, gloſſa, notula, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A σχολή.

Σχόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἔχω.

Σχοῦ, *habe*, 2. ſing. aor. 2. imp. med. *Ion.* & *Att.* pro σχέσο.

Σχῶ, aor. 2. conj. act.

Σώεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔσωε, à σώω.

Σῶζε, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi σώζω.

Σωζόμενον, acc. ſing. præſ. part. med.

Σώζω, fut. ώσω, ſalvo, Ph. ſervo, ſoſpito, Gl. V. Σώζει, conſervat, ſanat, Ph. Σωθῆναι, ſanari, Ph. ſalvari; Σωθεὶς, ſalvus, Ph. a. 1. paſſ. σῶζου, vale, Ph. imperat. præſ. paſſ. Σῶσαι, ſanare, Ph. inf. act. aor. 1. Σῶσον με, ſalvum me fac, Gl. V. imperat. act. aor. 1. *item.* (2) à periculo munire, tutum præſtare in futurum. Σώζει τὰ ϖολλὰ σώμαθ' ἡ ϖειθαρχία, Soph. Antig. 687. Ἐν σοὶ ϖᾶσ' ἔγωγε σώζομαι, id. Aj. 519. Ἦ συ κεῖνος εἶ, ὅς τόνδε κἀμ' ἔσωσας ἐκ ϖολλῶν ϖόνων; idem, El. 1372. Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει ϖαῖδας, οἶκον, χρήματα, Ariſtoph. Av. 385. A σόος.

Σωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. σώζω.

Σωθῆναι, *ſervatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Σωθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. cum ν.

Σωκέω, ῶ, valeo, poſſum. A σῶκος. Σωκῶ, idem valet quod ἰσχύω, Etymol. ἰσχύει, βοηθεῖ, *Heſ.* ex Æſchyl. Eum. 36.

Σῶκος, ου, ὁ, ſervator, *Epith.* Mercurii, Il. 20, 72. A σώζω.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, canalis, tubus, fiſtula, veluti in aquæductu; (2) piſcis quidam teſtaceus.

Σωληνάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, ſiphunculus, Dim. à σωλήν.

Σωληνίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Σωληνιστὴς, οῦ, ὁ, qui piſcatur σωλῆνας.

Σωληνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, canaliculo ſimilis, canaliculum referens. Ex σωλὴν, & εἶδος.

ΣΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, corpus, caro, Ph. (2) mancipium; (3) dicitur & in foro de capite. ap. Lyſ. (4) de pudendis virilibus.

Σωμασκέω, corpus exerceo. Ἦ ϗ σχολὴ, ἔφη, ἔσται σωμασκεῖν τοῖς στρατιώταις, Xen. Hinc

Σωμασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio, Gl. V.

Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo ſedes conjunctas habens, & iiſdem legibus vivens, collegium. A σῶμα.

Σωματεμπορέω, ῶ, mancipia emo ac revendo, mango ſum, *Strabo.*

Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A

Σωματέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mancipia emit ac vendit. Ph. venalitiarius, mango, leno. Ex σῶμα, & ἔμπορος.

Σωματηγέω, dux ſum, agminis, cohortis.

Σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporalis, qui eſt corporis; (2) corporeus, corpore conſtans. A σῶμα.

Σωματικῶς, *Adv.* corporeo modo, more corporum.

Σωμάτινος, corporeus, Gl. V. A σῶμα.

Σωμάτιον, ου, τὸ, corpuſculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis; palimpſeſton, membrana, Ph. Dim.

Σωματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corporis ſpeciem gerens, corpulentus, corporeus; quicquid quod in corpus quoddam, ſyſtema, redactum eſt; σωματοειδέστερον, Longin. 24. Ab εἶδος.

Σωματοκάπηλος, ου, ὁ, hominum venditor, mango.

Σωματοποιέω, corpoream figuram tribuo, corporeâ ſpecie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante diſperſum erat; (3) corpulentum reddo, reficio, etiam de animo; Σωματοποιοῦμαι, augeor, validior fio; (4) augeo, validiorem, ſeu potentiorem reddo. Σωματοποιεῖν τὰ ἔθνη, Polyb. Σωματοποιούμενα τῇ κοινωνίᾳ, Longin. 40.

Σωματοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.

Σωματοπρεπῶς, *Adv.* corpori convenienter, in modum corporis.

Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſervi, vel mancipia, aluntur. Ex σῶμα, & τροφεῖον.

Σωματοφθορέω, corpus corrumpo, debilito, frango.

Σωματοφυλακέω, ſum corporis cuſtos.

Σωματοφυλακία, ἡ, cuſtodia corporis.

Σωματοφυλάκιον, ου, τὸ, corporum conditorium. A

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis cuſtos, ſeu qui latus alicujus ſtipat, Ph. ſatelles, ſtipator.

Σωματόω, corpus facio, corporeâ naturâ induo; Σωματοῦσθαι, q. d. corporeſcere, corporeum fieri, Ariſtot. A σῶμα.

Σωματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corporeus, corporeâ præditus naturâ. Ab eod.

Σωματωδῶς, *Adv.* corporaliter.

Σωμάτωσις, εως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A σωματόω.

Σῶος, ου, vel σῶς, ὁ ϗ ἡ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, Ph. A σόος.

Σώρακος, ου, ὁ, qualus, Ph.

Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A σωρεύω.

Σωρείτης, ου, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in quâ ſuperiori ſemper, aliquid additur, tanquam granum acervo, ſophiſma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρεὸς, οῦ, ὁ, idem quod σωρός.

Σώρευμα, ατος, τὸ, accumulatio. A σωρεύω.

Σωρεύσασαν, acc. pl. a. 1. part. act. f. g. v. σωρεύω. Unde

Σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio.

Σωρευτὸς, ἡ, ὸν, acervatus, cumulatus.

Σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. Ἄνθρακας ϖυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, Rom. 12, 20. Ἄλλον ἐπ' ἄλλων σωρεύειν αἰεὶ ϖλοῦτον ἐπειγόμενος, Epigr. A σωρός.

Σωρηδὸν, *Adv.* acervatim, cumulatim. Ab eod.

Σωρίτης, ου, ὁ, Gl. V. Vid. σωρείτης.

Σωρῖτις, ιδος, *Epith.* Cereris. A

ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries.

Σῶς, ὁ ϗ ἡ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, integer, perfectus. Ex σόος, vel σάος.

Σῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σώζω.

Σώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Σῶσιν, *ſervant*, 3. pl. præſ. ind. act. *per Craſin.* & cum ν pro σώζουσι.

Σωσίκοσμος, ὁ, mundi ſervator.

Σωσίοικος, ου, ὁ, domûs conſervator. Ex σώζω, & οἶκος.

Σωσίπολις, urbis conſervator, Ariſtoph. Ach. 167. A σώζω, & ϖόλις.

Σῶσον, 2. ſing. aor. 1. imperat. act. v. σώζω.

Σωστέον, ſervandum eſt. Ἀθλίως δὲ σωστέον, Eur. Her. fur. 139. A σώζω.

Σωστικὸς, ἡ, ὸν, ſervandi ſeu conſervandi vim habens, conſervator, tutator. A σώζω.

Σωστικῶς, *Adv.* ſalutariter, ſalubriter.

Σῶστρον, ου, τὸ, præmium, quod ægrotus ſanitati reſtitutus medico aut deo ſalutari, reddit; *item* quod datur ei qui fugitivum retraxit, & domino reſtituit, *item* quod pro libertate datur. A σώζω.

Σώτειρα, ας, ἡ, ſervatrix. A

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator, conſervator, liberator, Ph. ſoſpitator. A σόος.

Σωτηρία, ας, ἡ, ſalus, incolumitas; conſervatio, Ph. A σωτήριος.

Σωτήρια, ίων, τὰ, ſacra quæ agitantur in honorem deorum ſoſpitalium; (2) foricæ; Agathias in Anthologiâ. Ab eod. P.

Σωτηριακὸν, οῦ, τὸ, pretium, quod pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſalutaris, proſper, ſaluber, ſoſpitalis, Gl. V. Hinc τὸ σωτήριον, ου, ſalus; (2) expiatio, LXX. A σωτήρ.

Σωτήρικος, ου, ὁ, ſervator. A σωτήρ.

Σωτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalutaris, ſoſpitalis, Gl. V. ſaluberrimus. A σωτήριος.

Σωτηριωδῶς, *Adv.* ſalutariter, ſalubriter.

Σωτηρίως, idem, Gl. V. A σωτήριος.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in ſe continet. A σώω.

Σωφρονέω, ſanæ mentis ſum, mentis compos, ſeu prudens ſum, prudenter me gero; (2) modeſtiâ utor, modeſtus ſum; (3) temperanter & modeſtè me gero; caſtus ſum & pudicus. Οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον, ἐσωφρονήκασιν, Eur. Tro. 342. A σώφρων.

Σωφρόνημα, ατος, τὸ, moderatè factum, facinus pudicum & caſtum. A σωφρονέω.

Σωφρονήσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi σωφρονέω. Unde

Σωφρονητικὸς, ἡ, ὸν, modeſtiæ, temperantiæ amans, ſeu ſtudioſus.

Σωφρονίζω, f. ίσω, ad ſanam mentem reduco, facio, ut quis ſapiat; caſtigo, emendo, coërceo, compeſco, reprimo, tempero, moderor. Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, Tit. 2, 4. A σώφρων.

Σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, naturâ comparatus ad temperantiam; (2) modeſtiæ & moderationi deditus. Ab eod.

Σωφρονικῶς, temperanter, modeſtè. A præc.

Σωφρόνισις, εως, ἡ, caſtigatio, emendatio.

Σωφρόνισμα, ατος, τὸ, id quo quid caſtigatur & emendatur.

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, caſtigatio, emendatio, ad meliorem mentem revocatio, coërcitio.

Σωφρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, admonitor, caſtigator; (2) dens genuinus, Ph. A σωφρονίζω.

Σωφρονιστήριον, ου, τὸ, carcer ad emendationem morum. Ab eod.

Σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, caſtigator, emendator, monitor, præceptor; qui aliquid prudenter agit, & concipit; cum gen. rei quæ prudenter inſtituitur, Plut. Ab eod. Unde

Σωφρονιστικὸς, ἡ, ὸν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus.

Σωφρονιστὺς, ύος, ἡ, emendatio, correctio. A σωφρονίζω.

Σωφρονῶς, *Adv.* ſanâ mente, prudenter; (2) moderatè, modeſtè, continenter, temperanter, pudicè, Gl. V. ſobriè, caſtè.

Σώφροσι, *temperantibus*, dat. pl. à σώφρων.

Σωφροσυνη, ης, ἡ, modeſtia, pudicitia, caſtitas, Philox. temperantia, Gl. V. A

Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt ſalva & incolumis; (2) prudens, ſapiens; (3) moderatus, temperans, continens, ſobrius; (4) honeſtus, benè moratus, probus; (5) caſtus, pudicus, continens. Ex σῶς, & φρήν.

Σωχέω, idem quod ſeq. Nic. Th. 590.

ΣΩ'ΚΩ, tero, lævigo.

Σώω, incito; σώοντο, paſſ. imperf. A σεύω.

Σώω, incito, moveo; (2) ſervo, ſoſpito; σώομαι, ſervor incolumis. A σῶς, vel σόω.

T.

T, Decima nona litera Græcorum quæ Tau dicitur ab Hebræorum literâ cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta* & cum lineolâ ſubjectâ *trecenta millia.*

Τὰ, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὁ, *hic.*

Ταβερνεῖον, τὸ, caupona. A *taberna.*

Τάβλα, tabula, Gl. V. A *tabula.*

Ταβλίζειν, teſſeris ludere in tabulâ. A præc.

Ταβλιςὴς, ου, ὁ, qui ludit in tabulâ.

Τἀγαθὰ, *bona*, nom. pl. *Dor.* pro τὰ ἀγαθὰ, *bona*, ab ἀγαθὸν, *bonum*.

Ταγαῖος, ου, ὁ, qui facit quidpiam ab alio juſſus; (2) ſubjectus. A ταγός.

Ταγέω, impero. Ab eod.

ΤΑΓΓΗ', ῆς, ἡ, rancor.

Ταγγίασις, εως, ἡ, idem. Quaſi à ταγγιάζω, quod eſſet *ranceſco*.

Ταγγίζω, ranceſco, rancidus fio. A ταγγή.

Ταγγὸς, ἡ, ὸν, rancidus, qui rancorem contraxit, Ph. ταγγὸν, rancidum. Ab eod.

Ταγεία, ας, ἡ, principatus; (2) præfectura. A ταγεύω.

Ταγεὶς, *ordinatus*, a. 2. part. paſſ. v. τάττω.

Ταγεύω, ſum ſummus magiſtratus Xen. (2) præficio, Æſchyl. A

Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura; (2) præceptum. A τάσσω.

Ταγηνίας, ου, ὁ, ut ταγηνίας ἄρτος, panis in ſartagine coctus admixto caſeo.

Ταγηνίζω, frigo, Gl. V. A τάγηνον.

Ταγηνιςὸς, ἡ, ὸν, in ſartagine frictus ſeu coctus. A præc.

Ταγηνίτης, ου, ὁ, ut ταγηνίτης ἄρτος, idem quod ταγηνίας. A

Τὰγηνον, ου, τὸ, ſartago, Gl. V. Alias τήγανον. A τήκω.

Ταγκίςρω, *hamo*, *Att.* vel *Æol.* pro τῷ ἀγκίςρῳ, ab ἄγκιςρον.

Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, factio, agmen, globus, legio, Ph. A τάσσω.

Ταγματάρχης, ου, ὁ, qui agmini præeſt. Ex τάγμα, & ἄρχω.

Ταγματικὸς, legionarius, Gl. V. A τάγμα.

Ταγὸς, οῦ, ὁ, dux, imperator, præfectus, præſes; Il. 23, 160. A τασσω.

Ταγοῦχος, ου, ὁ, idem. A ταγὴ, & ἔχω.

Τάζω, extendo, corripio, apprehendo; ut hinc ſit τεταγὼν, aor. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, Il. 1, 591. A τείνω.

Ταθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi τείνω.

Ταθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ.

Ταὶ, nom. pl. f. g. *Ion.* pro αἱ, ab ὁ, articulo præpoſ.

Ταινία, ας, ἡ, tænia, faſcia, vitta, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes ſcrupuloſa ſub aquis latens, in longumque porrecta, ſyrtis; (4) genus vermium longiorum; (5) genus piſcis. A τείνω.

Ταινίδιον, ου, τὸ, Dim. à præc.

Ταινίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ταινιόπωλις, ιδος, ἡ, mulier, quæ faſcias vendit. Ex ταινία, & πωλέω.

Ταινιόω, redimio faſcia; (2) orno, Ariſtoph. Conc. 1026. A ταινία.

Ταινιωτικὸς, ἡ, ὸν, in Ταινία (2, 3) natus.

Τάκεαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* & *Ion.* pro τήκεσαι, à τήκω.

Τἀκεῖθεν, *Dor.* pro τὰ ἐκεῖθεν, *quæ illic.*

Τακεὶς, a. 2. part. paſſ. *Dor.* pro τηκεὶς.

Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, liquefactus, maceratus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus, de oculis, vultu. A τήκω. Hinc

Τακερόω, ῶ, fut. ώσω, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut veluti liqueſcens dilabatur & diffluat, Dioſc.

Τακερόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, corpus liquatum habens. Ex τακερὸς, & χρώς.

Τάκην, a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτάκην, à τήκω.

Τακήσομαι, *liqueſiam*, f. 2. ind. paſſ.

Τακτικὸς, ἡ, ὸν, ordinandi peritus, peculiariter, ordinandi peritus milites & aciei inſtruendæ; τακτικὰ, quæ ad rem & diſciplinam militarem ſpectant; τακτικοὶ, ſcriptores de acie ordinandâ. A τάσσω.

Τακτικῶς, *Adv.* militariter, cum peritiâ aciei ſtruendæ, Gl. V. ordinatè.

Τακτὸς, ἡ, ὸν, ordinatus, in quo ſervatur ordo; (2) certus, ſtatutus, definitus, ut dies, &c. A τάσσω.

Ταλαεργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui patienter & conſtanter opus facit, patienter laborem ſubiens ac perferens. Ex τάλας, & ἔργον.

Ταλαιπωρέω, laboro, ærumnas & labores perfero; (2) in ærumnas ac miſerias conjicio, Gl. V. affligo. Πρὸς ταλαιπωρήσατέ γ᾽ ὀλίγον χρόνον, Ariſtoph. Lyſ. 769. A ταλαίπωρος. Hinc

Ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miſeria, ærumna, Ph. labor, moleſtia, & fatigatio. A

Ταλαιπωροποιὸς, ὸν, ærumnoſum reddens.

Ταλαίπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, miſer, miſellus, Gl. V. Ex ταλάω, & πωρή.

Ταλαιπώρως, ærumnosè, miſerè, laborioſè.

Ταλαίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, qui animo patienti eſt. Ex ταλάω, & φρήν.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui toleranti & forti eſt animo, cujus cor adverſa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex καρδία.

Τάλαν, *miſer*, voc. ſing. à τάλας. Unde

Ταλανίζω, fut. ίσω, miſerum & ærumnoſum voco, defleo, miſereor.

Ταλανταῖος, & ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.

Ταλάντατος, miſerrimus. A τάλας.

Ταλαντάω, ῶ, appendo. A τάλαντον.

Ταλάντερος, miſerior. A τάλας.

Ταλαντεύω, f. εύσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, ſuſpenſum teneo, Luc. (3) vergo, inclino.

Ταλαντίζω, idem. A

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, ſtatera, libra, trutina, lanx; (2) id, quod lanci imponitur ponderandum, & nominatim talentum, pondus 125 librarum, ſumma pecuniæ apud Atticos Thalerorum 750, ſecundum computationem vulgarem, ap. Atticos & Babylonios 1000. Hinc

Ταλαντοῦχος, ὁ, libripens. Ab ἔχω.

Ταλαντόω, ῶ, libro. Hinc

Ταλάντωσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenſo & libratione; (2) metaph. de aquæ marinæ agitatione ſeu libratione.

Ταλαὸς, ἡ, ὸν, miſer, ærumnoſus. A ταλάω.

Ταλαπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incommoda & ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnoſus, miſer. Ex τάλας, & πάθος.

Ταλαπείριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærumnas expertus, calamitoſus & miſer. Ex πεῖρα.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctu adfectus; (2) fortiter luctum & mœrorem perferens, Od. 5, 222. Ex πένθος.

Ταλάριον, τὸ, & ταλαρίσκος, ὁ, quaſillus. A

Τάλαρος, ου, ὁ, vas ſeu inſtrumentum in quo lanas & fuſos reponunt; qualus, quaſillus. Gl. Vet. calathus, fiſcella; vas, in quo cibaria aut alia geruntur; item vas, in quo lac reponunt bubulci, & quo utuntur in premendo lacte & caſeo formando. Il. 18, 568. A ταλάω.

Τάλας, αινα, άλαν, *Gen.* ανος, αίνης, ανος, miſer, ærumnoſus. Ab eod.

Ταλασία, ας, ἡ, lanificium. Ab eod.

Ταλάσιον, ου, τὸ, lana. Ab eod.

Ταλάσιος, ου, ὁ, lanificus. Ab eod.

Ταλασιουργέω, lanas tracto, lanarius ſum, Xen.

Ταλασιουργία, ας, ἡ, lanificium.

Ταλασιουργικὸς, ἡ, ὸν, ad lanificium pertinens. A

Ταλασιουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία, & ἔργον.

Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A ταλάω.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo patienti eſt, qui omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis. Ex ταλάω, & φρήν.

Ταλαύρινος, ου, ὁ, patiens ærumnarum & laborum; (2) audax, fortis. Il. 5, 289.

Ταλάφρων, idem quod ταλασίφρων. A

ΤΑΛΑ'Ω, ῶ, ſuffero, perpetior; (2) ſuſtineo, i. e. audeo.

Ταληθὲς, *verum*, *Dor.* pro τὸ ἀληθές.

ΤΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, Soph. Antig. 645. puella, virgo nubilis.

Τἆλλα, *Adv.* alioqui, cæterùm.

Τἀλλότρια, *aliena*, nom. vel acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἀλλότρια.

Τἀμὰ, *Dor.* pro τὰ ἐμὰ, *mea*.

Ταμάλιςα, *Adv.* maximè, vehementer.

Τἄματα, *Dor.* & *Att.* pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμε, *ſcidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταμε, à τέμνω, *ſeco*.

Ταμέει, 3. ſing. fut. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ.

Ταμείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω.

Ταμεῖον, ου, τὸ, Ph. τὸ ἰδιωτικὸν, *privatum*, cella, promptuarium, fiſcus, Gl. V. Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ ϗ ἡ, corpus ſeu cutem incidens ac vulnerans. Il. 4, 511. Ex τέμνω, & χρόος.

Ταμία, ας, ἡ, diſpenſatrix. A

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, promus condus, diſpenſator eorum, quæ condenda & promenda ſunt; (2) qui ærario præeſt, quæſtor; (3) diſpenſator, arbiter, adminiſter, præfectus.

Ταμιεία, ας, ἡ, quæſtura, Gl. V. (2) diſpenſatio. A ταμιεύω.

Ταμείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, Gl. V. ταμιεῖον, τὸ, δημόσιον, *publicum*, fiſcus, ærarium. Vid. ταμεῖον. A ταμιεύω. Unde

Ταμίευμα, τὸ, adminiſtratio rei familiaris, vel diſpenſatio.

Ταμίευσις, εως, ἡ, fiſcatio, proſcriptio; (2) adminiſtratio rei vel privatæ vel publicæ, h. e. ærarii; (3) parſimonia.

Ταμιευτήριον, τὸ, cella penaria, *Ern.*

Ταμιευτικὸς, ἡ, ὸν, quæſtorius; (2) qui benè diſpenſat, parcus, qui recondere novit in futurum. A

Ταμιευτικῶς, parcè, frugaliter, bonâ cum diſpenſatione.

Ταμιεύω, fut. εύσω, quæſtor ſum, quæſtoris munus obeo; (2) ſum promus ſeu cellarius; (3) repono, ſc. in publicum, unde & bona publico, proſcribo. *In med.* repono, recondo, præſertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem differo; (4) vires non uno impetu effundo, ſed parcè, ut ſufficiant univerſo itineri, labori; unde & v. gr. moderatè impero, moderatè utor opibus; (5) conſtituo, definio. Ὡς οὐκ ἐτὶ ἔμοι ταμιεύσεις, Ariſtoph. Eq. 943. Ἅπαντα γ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ ταμιεύει; id. Av. 1548. Ἐις ἄλλον Καιρὸν ταμιεύεσθαι, reſervare, Luc. χιλιαρχίας ἔτυχε πρῶτον, εἶτα ἐταμίευσεν, Plut. A ταμίας.

Ταμίης, *Ion.* pro ταμίας.

Ταμιοῦχος, ου, ὁ, præfectus cellæ penuariæ vel ærarii. Ab ἔχω.

Τάμισος, vel ταμιςὶς, ου, ὁ, coagulum; (2) pellis hirco recens detracta, R. Nicand. in Al. 373. A τάμνω.

Τάμνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔταμνε, à τάμνω, pro τέμνω.

Τάμνω, *Ion.* pro τέμνω. Il. 11, 88.

Ταμῶ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi τέμνω.

Τὰν, pro τὴν, *Dor.* acc. ſing. artic. præpoſ. à nom. ἡ, *Dor.* ἁ.

Τἆν, *Dor.* pro τὰ ἐν, *& in.*

ΤΑΝΑ'ΓΡΑ, ας, ἡ, vas æreum, in quo condebantur carnes, *Heſ.* ταναγρός, Poll.

Ταναηκὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, vel ſecundum alios ταναήκης, εος, protenſam ſeu longam habens aciem. acutus. Ex τανύω, & ἀκή.

Ταναιμύκης, εος, ὁ ϗ ἡ, multùm & vehementer mugiens. Ex ταναὸς, & μυκάω.

Τανακιδῆς, idem quod ταναήκης. R.

Ταναόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum collum habens. A δειρή.

Ταναὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, & ταναὸς, ἡ, ὸν, protenſus, extentus, promiſſus, longus, procerus. Il. 16, 588. A τείνω.

Ταναϋφὴς, ὲς, ſubtiliter textus. Ex ὑφή.

Ταναχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epitb.* rei longæ, ex ære.

Τανεῖαι, ων, αἱ, porrecta ligna. A ταναός.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longum ſomnum vel longam quietem adferens, *Epith*: mortis. Ex λέγω, *cubare facio*.

Τανθάριον, τὸ, rubor, *Heſ*.

Τανθαρύζω, *Dor*. τανθαλύζω, tremo, palpito.

Ταντalίζω, concutio, moveo; (2) colligo, coacervo pecunias. Anacr. A τάνταλος.

Ταντaλόω, idem. Sophocl. Ab eod.

Τανύγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, linguam protenſam habens. Od. 5, 66. Ex τανύω, & γλῶσσα.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, cuſpides extenſas ac promiſſas habens.

Τανυδρόμος, ὁ ϗ ἡ, longum curriculum abſolvens.

Τανυέθειρος, ὁ ϗ ἡ, longam comam habens. Ab ἔθειρα.

Τανυήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, protenſam ſive longam habens aciem. Ex τανύω, & ἀκή.

Τανύθριξ, τρίχος, ὁ ϗ ἡ, qui laxo eſt capillo, prolixos & promiſſos crines habens; (2) hirſutus. A θρίξ.

Τανύκραιρος, ὁ, longam comam habens. A κραῖρα.

Τάνυμαι, tendor, extendor, diſtendor. A τείνω.

Τανύοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion*. pro ἐτανύοντο, à τανύω.

Τανύπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, extenſo & promiſſo peplo amictus, cui eſt veſtis laxa & ſinuoſa. Ex τανύω, & πέπλος.

Τανύπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus latera in longum latumque tenſa ſunt; (2) amplus; Nonn. P. 5, 2. A πλευρά.

Τανύπȣς, πόδος, ὁ ϗ ἡ, pedes extendens. Od. 9, 464. A

Τανύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui alæ extenſæ ſunt, extenſis & patulis alis volans, velox. Ex τανύω, & πτερὸν.

Τανυπτερύγεσσι, dat. pl. *Poet*. pro τανυπτέρυξι, à

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Gl. V. τανυπτερυγες, præpetes.

Τανύῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radices extenſas & longè latèque expanſas habens. A ῥίζω.

Τανυσθεις, aor. 1. part. paſſ. verbi τανύω.

Τανυσίπτερος, idem quod τανύπτερος.

Τανύσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam & latè diffuſam umbram habens. Ex σκιά.

Τανυσκόπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amplos ſcopulos habens; Nonn. P. 4, 21.

Τάνυσσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion*. & *Poet*. pro ἐτάνυσαν, à τανύω.

Τάνυςὺς, ύος, ἡ, extenſio, intenſio. Od. 21, 112. A τάνυμι.

Τανύσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malleolos pedum extendens inter eundum, amplis latiſque paſſibus progrediens; (2) longa & gracilia crura habens, procerus; (3) qui feſtinat, celer. Ex τανύω, & σφυρὸν.

Τανύφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corticem habens amplum ſeu longum, i. e. longa & ampla arbor. A φλοιός.

Τανύφυλλος, ὁ ϗ ἡ, folia habens ampla & lata, ſive etiam diffuſa. A φύλλον.

Τανύω, idem quod τείνω. Βοέην τανύειν, Il. 17, 390. Νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε, ib. 16, 567. A τείνω.

Ταξείδιον, ȣ, τὸ, parva cohors. A τάξις.

Ταξιαρχέω, centuriæ præfectus ſum, ſum centurio, cohorti præfectus ſum, aut etiam ordines duco. Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ, Ariſtoph. Pace, 433. A ταξίαρχος.

Ταξιάρχης, ȣ, ὁ, idem quod ταξίαρχος. Ex τάξις, & ἀρχή. Hinc

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectura legionis, tribunatus, *item* decurionatus.

Ταξίαρχος, ȣ, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; item decurio.

Ταξιόω, ordino. A

Τάξις, εως, ἡ, ordo, ſeries, Ph. item, vices, officium, apparitura; Gl. V. (2) exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Ph. τάξεις, claſſes, Gl. V. (3) conſtitutio, ordinatio, ut νομων τάξις; (4) tributa, vectigalia; (5) modeſtia, in ore. A τάσσω. Hinc

Ταξιώτης, ȣ, ὁ, apparitor; officialis, Gl. V.

Ταξιωτικὸς, ὴ, ὸν, officialis, ῥαβδὸς ἡ, virga lictoris. A præc.

ΤΑ´ΞΟΣ, ȣ, ἡ, taxus, *arbor feralis & venenata*.

Ταπεινολογία, ας, ἡ, ſubmiſſa & humilis oratio. Ex ταπεινὸς, & λόγος.

Ταπεινοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, idem. A ῥῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΟ´Σ, ὴ, ὸν, humilis, Ph. ſummiſſus, Gl. V. tenuis, de fluvio, humilis, de plantâ. Hinc

Ταπεινοτης, ητος, ἡ, humilitas, animi demiſſio & abjectio.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, f. ήσω, animo ſum humili & dejecto, demiſsè & humiliter, *item* modeſtè ſentio.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi demiſſio, animus demiſſus & humilis, Gl. V. modeſtia, in ſacris. A

Ταπέινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt animo humili & abjecto. A φρήν.

Ταπεινόω, humilem reddo, demitto ſeu ſubmitto, deprimo; in S. S. affligo, calamitatibus premo, *item* vitio, ſtupro; τεταπεινωμένος, ſummiſſus, Gl. V. p. part. paſſ. Ὅςις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται, Matt. 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μȣ πρὸς ὑμᾶς, 2 Cor. 12, 21. Οἶδα δὲ ταπεινȣ̃σθαι, οἶδα δὲ περισσεύειν, Phil. 4, 12. A ταπεινὸς.

Ταπεινωθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ταπεινώθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paſſ. v. ταπεινόω. Unde

Ταπείνωμα, ατος, τὸ, depreſſio, humilitas.

Ταπεινῶς, *Adv*. humiliter, abjectè, demiſſo animo, modeſtè.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demiſſio & abjectio; (2) imminutio; (3) inopia, tenuitas; (4) in ſacris, modeſtia. A ταπεινόω.

Ταπεινωτικὸς, ὴ, ὸν, deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑ´ΠΗΣ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, veſtis ſtragula.

Τάπις, ιδος, ἡ, idem.

Ταπολλὰ, *Adv*. plerumque, ſæpè.

Ταπρῶτα, *Adv*. primùm, ut primùm, ſimul atque.

Τάραγμα, τὸ, idem quod

Ταραγμὸς, ȣ̃, ὁ, turbatio, tumultus, terror. A ταράσσω. Unde

Ταράκτης, ȣ, ὁ, turbator.

Ταρακτικὸς, ὴ, ὸν, turbandi ſeu perturbandi vim habens, turbulentus, Gl. V. turbidus. Τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοὴ ταρακτικώτατόν ἐςι τῆς ψυχῆς. Appian. Ab eod.

Ταρακτὸς, ὴ, ὸν, perturbatus; (2) qui perturbari poteſt. Ab eod. Unde

Ταράκτωρ, ορος, ὁ, perturbator. R.

Ταραντινίδιον, τὸ, veſtis mollis & pellucida, quæ apud Tarentinos in uſu fuit.

Ταραντινίζω, Tarentinos imitor, *inpr*. decurro, equo armatus.

Ταράξῃ, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. v. ταράσσω.

Ταραξικάρδιος, ον, animum mordens, perturbans. A ταράσσω, & καρδία.

Ταρασσέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi ταράσσω.

Ταρασσομένων, gen. pl. part. præſ. med.

ΤΑΡΑ´ΣΣΩ, vel άττω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; τεταραγμένος, turbatus, Ph. p. part. paſſ. Οἷοισί μ' ὦ πόνηρε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις; Ariſtoph. Eq. 898. Ὡς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει, Eur. Supp. 600. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, Luc.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turba, turbatio, confuſio, tumultus, conſternatio. A præc.

Ταράχθητε, 2. pl. aor. 1. imperat. paſſ. verbi ταράσσω. Unde

Τάραχος, ȣ, ὁ, tumultus, Gl. V. turbatio.

Ταραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, Ph. turbarum plenus. A præc.

Ταραχωδῶς, *Adv*. turbulentè, tumultuosè; (2) pavidè.

Ταρβαλέος, έα, έον, terribilis, timorem & metum adferens; (2) metuens, timidus. Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον, Nonn. A τάρβος.

Ταρβέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. Ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει, Soph. Trach. 736. Ταρβῶν ὀρφάνευμα τέκνων, Eur. Her. fur. 549. Ab eod.

Ταρβὴ, ῆς, ἡ, idem quod τάρβος.

Ταρβήσαντε, pavefacti, nom. dual. (Il. 1, 331.) &

Ταρβήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

ΤΑ´ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus.

Ταρβοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ταρβόσυνος, ον, territus, pavidus.

Ταριχεία, ας, ἡ, conditura, quæ ſale fit, item pollinctura, Gl. V. ſuccidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορος, ȣ, ὁ, falſamentarius, ſalſamentorum venditor. Ex τάριχος, & ἔμπορος.

Ταρίχευσις, εως, ἡ, vide ταριχεία.

Ταριχευςὴς, ȣ̃, ὁ, ſalitor, Ph.

Ταριχευτὸς, ὴ, ὸν, ſale conditus & aliquamdiu adſervatus. A

Ταριχεύω, fut. εύσω, ſale, arenâ, fumo, condio, macero, induro & arefacio, Gl. V. ſalſo; ταριχεύω νεκρὸν, mortuum pollingo, Gl. V. Κρέα τεταριχευμένα, Longin. 43. A τάριχος.

Ταριχηρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt ex genere ſalſamentorum, qui ſaliri ſolet; (2) ſale conditus & ſervatus, ſalſus, Ph. ταριχηρὸν, præſalſum. Ab eod.

Ταρίχιον, ȣ, τὸ ſalſamentum. A τάριχος.

Ταριχοπωλέω, ſalſamenta vendito. A

Ταριχοπώλης, ȣ, ὁ, qui ſalſamenta venditat, Gl. V. ſalſamentarius.

Ταριχοπολεῖον, τὸ, taberna ſalſamentarii.

ΤΑ´ΡΙΧΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, ſalſamentum piſcium; (2) caro ſale condita.

ΤΑΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, velox, R.

Τάρπημεν, 1. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion*. pro ἐτάρπημεν, à τέρπω.

Ταῤῥίον, ȣ, τὸ, craticula, Dim. à ταῤῥός.

ΤΑ´ΡΡ'ΟΘΟΣ, ȣ, ὁ, auxiliator, R.

Ταῤῥὸς, ȣ̃, ὁ, crates, Gl. V. *Att*. pro

Ταρσὸς, ȣ̃, ἡ, crates, ſuper quâ caſei aliaque ſolent ſiccari; (2) aliquid ταρσῷ ſimile, ut ala avis, palmula remi, palmula manûs ſeu pedis, Ph. ταρσὸς τȣ̃ ποδὸς, planta; ταρσοὶ, tali, Ph. plantæ, Gl. V. A τέρσω.

Ταρσόω, ſive ταῤῥόω, inſtruo & munio crate, crati impono. A ταρσός. Unde

Ταρσώδης, ſive ταῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in modum cratis implicitus ſeu implexus; *Epith*. arborum, quarum radices ſic implicantur.

Τάρσωμα, ατος, τὸ, idem quod ταρσός.

Ταρταρειος, & ίος, α, ον, tartareus.

Ταρταρίζω, tartareo frigore tremo. A

ΤΑ´ΡΤΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, & plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundiſſimus inferorum locus; (2) locus tenebricoſus, carcer.

Ταρταρόπαις, ὁ ϗ ἡ, tartari proles.

Ταρταρόω, in tartarum (item carcerem) detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφȣ ταρταρώσας, 2 Pet. 2, 4. A τάρταρος.

Ταρφέα, *Adv*. frequenter, crebrò. A ταρφής. Il. 22, 142.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, denſus, creber, frequens. A τάρφος.

Ταρφεῖς, nom. pl. pro ταρφέες, à τάρφης.

Τάρφεσιν, *denſis*, dat. plur. cum ν.

Ταρφθήμεναι, aor. 1. inf. paſſ. *Dor*. pro τερφθῆναι, à τέρπω.

Ταρφὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ταρφειός.

ΤΑ´ΡΦΟΣ, εος, τὸ, denſitas, peculiariter ſilvæ, locus ſilvæ denſus. A

Τάρφω, ſicco. Quaſi à τείρω, R.

ΤΑ´ΡΧΕΑ, ων, τὰ, inferiæ, juſta, parentalia. Hinc

Ταρχεύω, ſepelio.

Ταρχύω, fut. ύσω, exſequias facio, funus curo, ſepelio. Lycurg. 728.

Τᾶς, pro τῆς, *Dor*. gen. ſing. f. g. ab artic. præpoſ. ὁ.

Τάσις, εως, ὁ, extentio, contentio, ap. Rhet. logiſſima periodus. A τείνω.

ΤΑ´ΣΣΩ, vel τάττω, fut. ξω, ordino, colloco, ſtatuo; (2) conſtituo, deſtino; (3) mando, impero, ut tributa; τέταγμαι, ordinatus ſum, Gl. V. p. paſſ. τεταγμένος, ordinatus, ſtatus, fixus, Gl. V. part. *in med*. certis penſionibus ſolvo. Ἐκεῖνα μεν ἅπαντα νόμοις τέτακται. Dem. Ἐαν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528.

Τατικὸς, ὴ, ὸν, tendens, tendendi vim habens, A τείνω.

Τάττωμεν, 1. plur. præſ. conj. act. *Att.* pro τασσωμεν, à τάσσω.

Τατώμενοι, nom. plur. præſ. part. paſſ. *Dor.* & *contr.* pro τηταόμενοι, à τητάω, *privo*.

Ταυράω, ῶ, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.

Ταυρεία, item ταυρία, ſcil. δορὰ, taurinum corium. A ταύρειος.

Ταύρειος, εία, ειον, taurinus. A ταῦρος.

Ταυρεος, έα, εον, idem & ab eod.

Ταυρηδὸν, in modum tauri. Ab eod.

Ταυρίδιον, ου, τὸ, parvus taurus, Dim.

Ταυρικὸς, ὴ, ὸν, tauricus; (2) taurinus.

Ταυροβοας, ὁ, clamoſus, propriè tauri vocem habens. A βοὴ.

Ταυροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, taurivorus, taurum vorans. A βορά.

Ταυρογάστωρ, ορος, ὁ, vorax. A γαστὴρ.

Ταυρόδετος, ὴ, ὸν, cui taurus alligatus eſt. A δεω.

Ταυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tauri formam habens. Ex εἶδος.

Ταυρόθυτος, ον, in quo taurus immolatus eſt. A θύω.

Ταυρόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, cornua taurina habens. Ex κέρας.

Ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλή.

Ταυροκόλλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus & genitalibus taurorum. A κόλλα, *gluten*. Hinc

Ταυροκολλώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, glutini taurino ſimilis, glutinoſus.

Ταυρόκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, taurinum caput habens. A κράνον.

Ταυροκτονέω, ῶ, taurum occido. Ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς βοῦς, Soph. Tr. 779. A

Ταυροκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauri interfector. A κτείνω.

Ταυρόκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, à tauro occiſus.

Ταυρομέτωπος, ον, taurinam, i. e. torvam frontem habens. A μέτωπον.

Ταυρόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauri formam habens. A μορφή.

Ταυροπάρθενος, ἡ, *Epith.* Europæ, tauro vectæ.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ex tauro procreatus. A πατήρ.

Ταυροπόλος, ου, ἡ, & ταυροπόλη, ης, ἡ, Diana, vel quod apud Tauros Scythiæ gentem colatur, vel quod taurorum gregibus præſit; vel quod eadem ſit ac luna, quam tauris vehi fingunt. Ex πολέω.

Ταυρόπους, ποδος, ὁ, ἡ, tauri pedes habens.

ΤΑΥ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, taurus; (2) ſignum cœleſte; (3) Taurus, mons vaſtiſſimus Aſiæ; (4) penis.

Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. Ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος, Æſchyl. ap. Longin. 15. Ex σφάττω, ſeu σφάζω.

Ταυροσφάγος, ὁ, ἡ, taurum mactans.

Ταυροφάγος, ου, ὁ, taurorum vorator.

Ταυροφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui taurus eſſe videtur, tauro ſimilis. A φαίνομαι.

Ταυρόφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocem edens taurinæ ſimilem.

Ταυροφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui taurum, vel tauros cædit. A φένω.

Ταυρόφορος, ὁ, qui fertur, trahitur à tauris. A φέρω.

Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto; (2) ſtupro, comprimo; ταυροῦμαι, taurus fio, taurinam naturam induo; (2) comprimor à viro. Ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμά νιν ταυρουμένην, Eur. Med. 92. A ταῦρος.

Ταυρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, tauri faciem habens, tauriformis. Ab ὤψ.

Ταὐτὰ, *eadem*, *Dor.* pro τὰ αὐτά.

Ταύταν, *hanc*, acc. ſing. f. gen. *Dor.* pro ταύτην, ab οὗτος, *hic*.

Ταύτῃ, *Adv.* eatenùs, ea ratione, eo modo: (2) ea ex parte; (3) ea de cauſſa, ideo; (4) hac. Ab οὗτος, *hic*.

Ταυτίζω, in unum confero, unum idemque cenſeo & pono. A

Ταυτὸ, vel ταυτὸν, & ταὐτὸ, ταὐτὸν, idem illud. Ex τὸ, & αὐτό.

Ταυτοβουλία, ας, ἡ, voluntatis conſenſus, eadem voluntas. Ex ταυτὸ, & βουλή.

Ταυτογραφέω, eodem modo ſcribo; ταυτογραφούμενα, quæ eodem modo ſcribuntur. A γράφω.

Ταυτόδοξος, ὁ ϗ ἡ, idem ſentiens. A δόξα.

Ταυτοδυναμέω, æquipolleo, idem ſignifico. A

Ταυτοδύναμος, ὁ ϗ ἡ, æquipollens. A δύναμις.

Ταυτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem formæ, uniformis. Ex ταυτό, & εἶδος.

Ταυτοέπεια, ας, ἡ, repetitio ejuſdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ, & ἔπος.

Ταυτοεπέω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.

Ταυτοεργέω, ῶ, eadem operor. Ex ἔργον.

Ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus. Ex iiſd.

Ταυτοθελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem volens; ταυτοθελὲς, identitas ſeu conſenſus voluntatis. A θέλω.

Ταυτόθρους, ὁ, ἡ, idem ſonans. A θρόος.

Ταυτοκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.

Ταυτοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in idem vergens. A κλίνομαι.

Ταυτολογέω, idem dico, idem loquendo itero, etiam de iis quæ alii dixere. Περὶ τῶν καλῶς ϗ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, Polyb.

Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium ſermonis, quando res eadem pluribus, & plane idem ſignificantibus verbis, redditur:

Ταυτολογικῶς, per tautologiam. A

Ταυτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem dicens. Ex ταυτὸ, & λέγω.

Ταυτόματον, vel ταὐτόματον, quod fit caſu vel fortuitò, fortè; ἀπὸ ταυτομάτου, forte fortuna; item ſponte. Ex τὸ, & αὐτόματον.

Ταυτοπαθεία, ἡ, eventus, fortuna ſimilis in utramque partem. A

Ταυτοπαθὴς, ὲς, cui idem accidit.

Ταυτοποδία, ἡ, ejuſdem pedis repetitio, ut in ditrochæo. ap. Hephæſt. A ποῦς.

Ταυτοπροσωπικῶς, in eâdem perſonâ. A ταυτοπροσωπικὸς, ejuſdem perſonæ.

Ταυτοσήμαντος, ον, idem ſignificans. A σημαίνω.

Ταυτοσημος, ον, idem. A σῆμα.

Ταυτοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem virtutis & roboris. Ex ταυτὸ, & σθένος.

Ταυτοσυνδρομὴ, ῆς, ἡ, concurſus in eundem locum.

Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτό.

Ταυτοφωνία, ἡ, ſimilitudo ſoni. A

Ταυτοφωνος, ον, ſimiliter ſonans. A φωνή.

Ταυτωνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.

Τάφε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, à θάπτω.

Ταφεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi θάπτω.

Ταφεὺς, έως, ὁ, veſpillo, libitinarius, ſandapilarius. A

Ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura, funus, exſequiæ; (2) quod numeratur pro ſepulturâ. A θάπτω.

Ταφήϊος, ου, ὁ, ad ſepulturam pertinens, ſepulchralis, funereus. A ταφή.

Τάφιος, ία, ιον, ſepulchralis. A

Τάφος, ου, ὁ, collis, tumulus; monumentum, Soph. Aj. 1187. (2) ſepultura, funus, exſequiæ; (3) epulum funebre, ſilicernium. Il. 23, 29. A θάπτω.

Ταφρεία, ας, ἡ, foſſio, foſſæ excavatio; (2) valli exſtructio pro caſtris. A ταφρεύω.

Τάφρευμα, ατος, τὸ, munitio caſtrorum. A

Ταφρεύω, foſſam duco, caſtra munio. A

Τάφρος, ου, ἡ, foſſa, foſſatum, Ph. ſepes, Ph. vallum, Gl. V. etiam pro carcere ſc. in terram defoſſo maximè, reperitur. A θάπτος.

Ταφροειδὴς, ὲς, foſſæ ſimilis. Ab εἶδος.

Ταφρωρύχος, ου, ὁ, vallorum effoſſor, R. Ex τάφρος, & ὀρύσσω, *fodio*.

Τάχα, *Adv.* velociter, properanter, mox; (2) forſan, fortaſſis, fortè; (3) facilè. A ταχύς.

Τάχει, dat. ſing. pro τάχεϊ, à τάχος.

Ταχεία, ας, ἡ, celeritas. A ταχύς.

Ταχέως, *Adv.* idem quod τάχα.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω.

Ταχινὰ, *Adv.* celeriter. A ταχινός.

Ταχινὸς, ὴ, ὸν, celer, velox. A τάχος.

Ταχινῶς, *Adv.* celeriter. A præc.

Τάχιον, *Adv.* citiùs, celeriùs, velociùs; (2) citò. A ταχίων, Comp. à ταχύς.

Τάχιστα, *Adv.* celerrimè, velociſſimè. A

Τάχιστος, ίστη, ιστον, celerrimus, velociſſimus, τὴν ταχίστην, ſc. ἡμεραν, ſeu ὥραν, quamprimùm. Ph. actutùm, Gl. V. Superl. à ταχύς.

Ταχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, celerior, velocior, citior. Comparat. à ταχύς. Unde

Τάχος, εος, τὸ, celeritas, velocitas.

Ταχὺ, *Adv.* velociter, citò.

Ταχυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè capi poteſt, R. Ex ταχὺς, & ἁλωτός.

Ταχυβάδιστος, ου, ὁ, qui celeriter incedit, R. A βαδίζω.

Ταχυβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem. A βαίνω.

Ταχυβάτης, ου, ὁ, idem. Ex inuſ. βατέω.

Ταχυβλαστία, ας, ἡ, germinandi celeritas. A βλαστέω.

Ταχύβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus conſilio, aut qui citò conſilium mutat. Ex βουλή.

Ταχύγηρος, ὁ, ἡ, citò ſeneſcens. A γῆρας.

Ταχύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſultè loquens; (2) effrenatâ linguæ incontinentiâ præditus. Ex γλῶσσα.

Ταχυγουνος, ὁ, ἡ, velox, celer. A γόνυ.

Ταχυγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velociter ſcribit; utens literis vulgaribus, quæ curſim ſcribuntur; oppon. Καλλιγράφος, notarius. Ex γράφω.

Ταχύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, facilè lacrimans.

Ταχυδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui celeriter vortice circumagitur; verſatilis. A δίνη.

Ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A

Ταχυδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, velociter currens. Ph. curſor. A τρέχω.

Ταχυεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.

Ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A præc.

Ταχυεργὸς, οῦ, ὁ, idem quod ταχυεργής.

Ταχυέρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. *Epith.* navis, currûs. Ab ἐρέσσω.

Ταχυθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubitò moriens; (2) ſubitam mortem adferens.

Ταχύϊππος, ὁ, eques bonus.

Ταχυκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui celeriter movetur. A κινέω.

Ταχυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui citò diſcit; (2) qui citò didicit. Ex μανθάνω.

Ταχύμηνις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ſubitò iraſcitur, iracundus. A μῆνις.

Ταχυμήτης, ου, ὁ, vel ταχύμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, celer in capiundo conſilio. Ex μῆτις.

Ταχυμητωρ, ορος, fœcundus.

Ταχύμορος, ὁ ϗ ἡ, brevis ævi.

Ταχυναυτέω, celeriter navigo, App. Ταχυναυτῶν, σκάφος εὐτρέπιστον, Luc. Ex ναύτης.

Ταχυνεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ταχύνω.

Ταχύνοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A

Ταχύνοος, *contr.* ταχύνους, ὁ ϗ ἡ, qui celeri eſt ingenio.

Ταχύνω, accelero, propero, feſtino. A ταχύς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè paret; (2) credulus, Theoc. 2, 138. Ex πείθομαι.

Ταχυπέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter volans. A πέτομαι.

Ταχυπλοέω, ῶ, celeriter navigo.

Ταχυπλοΐα, ἡ, celerrima navigatio. A

Ταχυπλοος, ους, ουν, celeriter navigans.

Ταχύπνοια, ἡ, celeritas reſpirationis. A

Ταχυπνους, celerem reſpirationem habens, ſeu celeriter, & frequenter reſpirans.

Ταχύπομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui celeriter deducit ſeu tranſmittit, R. Ex πέμπω.

Ταχύποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpicioſus. Ex ὕποπτος.

Ταχυπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter gradiens. A ϖείρω.

Ταχύποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, citæ morti obnoxius. Ταχύποτμον ἄνερων ἔνθος, Pind.

Ταχύπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer, velox, Gl. V. alipes.

Ταχύπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter volans, velox, Ex ϖτερόν. Unde

Ταχυπτερρορυέω, Alciph. Ariſtænet. 21.

Ταχύπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeres equos habens; (2) rei equeſtris peritus.

Ταχύρροθος, ον, tumultuoſus, trepidus.

Ταχύρρωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui citò convaluit. Ex ῥώννυμι.

ΤΑΧΥ'Σ. εῖα, ὺ, celer, citus, velox, rapidus, Ph. feſtinus, Gl. V.

Ταχυστροφάλιγξ, ιγγος, ὁ ϗ ἡ, velox. Nonn.

Ταχύτατα, *Adv.* celerrimè, Superl.

Ταχύτερον, *Adv.* ociùs, citiùs, celeriùs, velociùs, maturiùs, Ph. A ταχύτερος, Comp.

Ταχυτὴς, ῆτος, & ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.

Ταχυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilè & celeriter pariens. A τίκτω.

Ταχύχειρ, ερος, ὁ ϗ ἡ, promptus manu.

Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas, agilitas manuum in laborando. A præc.

ΤΑ'Ω, capio; ſupponitur tantùm, ut hinc ſit τῆ, cape, ſume, apud Hom. Il. 14, 219. eſt & verbum τάζω, ejuſdem ſignificationis.

Τάων, *Æol.* pro τῶν, gen. pl. *f.* g. articuli præpoſ. ὁ.

Ταώνιος, ου, ὁ, pavoninus, pavonius. A

ΤΑΩ'Σ, ῶ, & ταῶς, ῶ, & ταὼν, ῶνος, pavo.

ΤΕ', *Conjunct.* que, &, atque. Vid. Ern.

ΤΕ'ΓΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto; (2) mollio, emollio; τέγγεσθαι, molliri, cedere. Τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Eur. Med. 922. Ἀλλ' ὁμοῦ μέλας ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο, manabat, Soph. Oed. Tyr. 1287. Πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρὰς, id. Adj. 1227.

Τέγεος, ου, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, ſublimis. A τέγος.

Τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipſa domus. A στέγω.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, madefactus; (2) qui tingi & humectari poteſt; (3) qui frangi oratione, & molliri poteſt. A τέγγω. Unde

Τέγξις, εως, ἡ, madefactio, humectatio.

Τέγος, εος, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A στέγω.

Τεὴν, acc. ſing. f. g. à *Dor.* τεὸς pro σὸς, *tuus.*

Τεθαλότα, acc. ſing. part. perf. med. *Dor.* pro τεθηλότα, à θάλλω.

Τεθαλυῖα, nom. ſing. f. g. ejuſd. *Dor.* pro τεθηλυῖα.

Τεθάρρηκε, 3. ſing. perf. ind. act. θαρρέω.

Τεθαρρηκότως, *Adv.* confidenter. A præc.

Τεθαρσήκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν. à θαρσέω.

Τεθάφαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεθαμμένοι εἰσὶ, à θάπτω.

Τεθέαμαι, perf. ind. paſſ. v. θεάομαι.

Τεθεάμεθα, *ſpectavimus*, 1. pl. perf. ejuſd.

Τεθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *Att.* & *per Sync.* pro τεθείησαν, à τίθημι.

Τέθεικας, 3. ſing. perf. ind. act. *Bœot.* pro τέθηκας.

Τεθεμελιωμένοι, nom. pl. perfect. part. paſſ. verbi ſeq.

Τεθεμελίωτο, 2. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτεθεμελίωτο, à θεμελιόω.

Τέθηλας, 2. ſing. perfect. ind. med. verbi θάλλω.

Τεθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι.

Τέθηπα, perf. ind. med. verbi θάπτω.

Τέθηχα, *acui*, perf. ind. act. verbi θήγω.

Τέθιχα, *attigi*, perf. ind. act. v. θίγω.

Τεθλασμένοι, *fracti*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi θλάω, *frango.*

Τεθλιμμένον, *preſſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi θλίβω, *premo.*

ΤΕΘΜΟ'Σ, lex, *Laſcar.* Hinc τέθμιος, legitimus, ſolennis, pro θέσμιος, τέθμια, leges, mores, inſtituta. Callim. Hymn. in Apoll. 37. in Dian. 174.

Τέθναα, perf. ind. med. v. inuſ. θνάω.

Τέθναθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. τέθνημι.

Τεθναίην, *moriar*, præſ. opt. verbi ejuſd.

Τεθναῖμεν, *moriamur*, 1. plur. præſ. optat. *per Syncop. Att.* pro τεθναίημεν.

Τεθνάκαμες, 1. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro τεθνήκαμεν, à θνήσκω.

Τεθνακὼς, perf. part. act. *Dor.* pro τεθνηκὼς.

Τεθνάμεν, præſ. infin. act. *Dor.* pro τεθνάναι, à τέθνημι pro θνήσκω.

Τεθνὰς, *mortuus*, præſ. part. act.

Τεθνᾶσι, 3. pl. perf. ind. med. *per Synæreſ.* pro τεθνάασι, à θνήσκω.

Τέθνασο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. v. τέθνημι.

Τεθνάτω, 3. ſing. præſ. imperat. act.

Τέθνεικα, perf. ind. act. *Bœot.* pro τέθνηκα, quod *per Syncopen*, pro τεθάνηκα, à θνήσκω.

Τεθνειῶτα, *mortuum*, acc. ſing. part. perf. act. *Bœot.* & *Ion* pro τεθνηκότα.

Τεθνεὼς, perf. idem *Poet.* pro τεθνηὼς, & hoc pro τεθνηκὼς, quod *per Syncop.* pro τεθανηκώς.

Τέθνηα, *mortuus ſum*, perf. ind. act. *Ion.* pro τέθνηκα, *per* ſync. ex τεθάνηκα.

Τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνηξόμενος, moribundus, Gl. V. moriturus. A θνήσκω.

Τεθνήξω, f. 1. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνήσω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro θνήσω, à verbo θνάω, vel *per Sync.* à θανέω.

Τεθνηὼς, vide antecedens τεθνεώς.

Τεθνὼς, *Poet.* pro τεθνεὼς, quod vide.

Τεθόλωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. θολόω.

Τεθορεῖν, aor. 2. inf. act. *on.* pro θορεῖν, à θόρω.

Τεθορυβημένως, *Adv.* tumultuosè, turbulentè. A θορυβέω.

Τεθραμμένην, acc. ſing. part. perf. paſſ. f. g. v. τρέφω.

Τεθρᾶσθαι, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro τεθρῆσθαι, à τίτρημι pro τράω, *perforo.*

Τεθριππηλάτης, ου, ὁ, quadrigarius, Gl. V. A τέθριππος, & ἐλαύνω.

Τεθριπποβάμων, ὁ, idem quod

Τεθριπποβάτης, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quadrigis vehitur. Ex τέθριππον, & βαίνω.

Τέθριππος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor equos habens; quadriga, Gl. V. τέθριππον, ſcil. ἅρμα, quadriga. Ex τετρὰς, & ἵππος.

Τεθριπποτροφέω, ῶ, quadrigas, ſive quadrijuges equos alo. A

Τεθριπποτρόφος, ὁ, quadrigas, ſive equos quadrijuges alens. Ex τέθριππος, & τρέφω.

Τεθρυλλημενως, pervulgatè. A θρυλλέω.

Τεθυμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. θύω.

Τεθυμῶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi θυμόω.

Τεθυωμένος, perf. part. paſſ. verbi θυόω.

Τεὶν, *tibi*, *Ion.* & *Poet.* pro σοὶ, à σὺ, *tu.*

Τεῖνα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτεινα, à τείνω.

Τείνας, *qui tetendit*, part. a. ejuſd.

Τεινεσμός, οῦ, ὁ, teneſmus, continua alvum exonerandi cupiditas, quâ tamen præter pauca cruenta & mucoſa nihil egeritur, Nic. Al. 382. A τείνω. Hinc

Τεινεσμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, teneſmo ſimilis; (2) teneſmo laborans.

ΤΕΙ'ΝΩ, ενῶ, tendo, extendo, diſtendo, intendo, contendo; *propriè & tropicè* de itinere, *item* de oculis; (2) tendo, pertineo, ſpecto; τείνομαι, occupor, ſed cum tædio, diſtendor, diſtineor, protrahor, ut ϖαρατείνομαι, τεταμένος, tentus, Gl. V. p. paſſ. part. ἐτάθη, tentus eſt, aor. 1. paſſ. ταθεὶς, tentus, tenſus, part. Τί μάτην τείνουσι βοάν; Eur. Med. 201. Ἀλλ' εἴ σε τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν, id. Ph. 438.

Τείρεα, ων, τὰ, aſtra, Il. 18, 485. A τείρω.

Τείρετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτείρετο, à τείρω.

Τειρομένοισιν, dat. pl. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro τειρομένοις.

Τείροντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro τείρουσι.

ΤΕΙ'ΡΩ, vexo, adfligo, infeſto, moleſto; (2) domo, ſubigo, abſumo, tero, attero; τείρετο, adfligebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτείρετο, Il. 5, 352.

Τειχεσιβλήτης, ου, ὁ, murorum everſor. Ex τεῖχος, & βάλλω.

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, potius πλήκτης, mœnium oppugnator, Il. 5, 31. Ex ϖλήσσω; aut ϖελάζω.

Τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo ſeu circumdo, munio, Herodot. A τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, mœnibus concluſus, qui ſe intra muros continet, qui obſidetur. Ex ἄρω, *apto.*

Τειχία, ας, ἡ, munitio; propriè muralis. A τεῖχος.

Τειχίζω, f. ίσω, murum ædifico ſeu ſtruo; (2) muro cingo; munio; communio; τετειχισμένος, munitus, Gl. V. muratus, p. part. paſſ. (3) pro ἀποτειχίζω ἔρυμα τοῦ στρατοπέδου, Thuc. Ab eod.

Τειχικὸς, ἡ, ὸν, muralis, Gl. V. Ab eod.

Τειχιόεις, όεσσα, όεν, muris benè cinctus, muris circumdatus. Ab eod.

Τειχίον, ου, τὸ, parvus murus; (2) munimentum; (3) domus, Hom. dim. ab eod.

Τειχίσαι, aor. 1. inf. act. v. τειχίζω.

Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.

Τειχισμὸς, οῦ, ὁ, muri exſtructio. Ab eod.

Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, qui muros ſtruit. Ab eod.

Τειχογραφέω, muros depingo. Ex γράφω.

Τειχοδομέω, murum erigo ſeu exſtruo.

Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exſtructio. A

Τειχοδόμος, ου, ὁ, ædificator ſeu ſtructor murorum. Ex τεῖχος, & δομέω.

Τειχολέτης, ου, ὁ, murorum deſtructor, R. Ex ὄλλυμι.

Τειχολύτης, ου, ὁ, idem. Ex λύω.

Τειχομαχέω, murum oppugno. Τί δὲ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ; Ariſtoph. Nub. 481. A

Τειχομάχης, ου, ὁ, idem quod τειχομάχος.

Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. A

Τειχομαχικὸς, ἡ, ὸν, oppugnationi inſerviens. A

Τειχομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, muri oppugnator; (2) muri defenſor, propugnator. A μάχομαι.

Τειχομελὴς, ὲς, *Epith.* citharæ Amphionis. A μέλος.

Τειχοποιία, ας, ἡ, muri exſtructio; (2) cura exſtruendorum aut reficiendorum murorum. A

Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, qui muros ſtruit; (2) qui inſtaurandis ſeu reficiendis mœnibus præeſt. A ϖοιέω.

Τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, caſtellum, præſidium. A τεύχω.

Τειχοσκοπία, ἡ, ſpectatio è muro, ut Helenæ, ap. Hom. cum certamen ſpectat.

Τειχοφυλακεω, ῶ, fut. ήσω, muros cuſtodio, cuſtos ſum in mœnibus conſtitutus. A

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum cuſtos.

Τειχύδρια, τὰ, oppidula, Dim. à τεῖχος.

Τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, quâ utuntur ad oppugnandos & ſubruendos muros. Quaſi à τειχόω.

Τείως, *Adv.* pro τέως.

Τέκε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκε, à τίκτω.

Τεκεῖν, *parere*, *peperiſſe*, a. 2. inf. act.

Τεκέσθαι, *peperiſſe*, aor. 2. inf. med.

Τέκεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro τέκεσι, à τέκος.

Τέκετο, pro ετεκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. τίκτω.

Τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo & probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, Gl. V. item deſtino, ad finem perduco, a. 1. m. ἐτεκμηράμεν. Τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον, Pind. Ἐτεκμαίρετο δὲ ϗ ἐκ τῶν ἄλλων ζώων, Xen. Ἐκεῖνος ἑπτὰ ϖροσβάσεις τεκμαίρεται ϖύργων, Eur. Ph. 187.

ΤΕ'ΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) ſignum, oſtentum.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præſagium:

Τεκμαρτέον, conjiciendum. A τεκμαίρω.

Τεκμήριον, ου, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum ſignum. A τέκμαρ. Hinc

Τεκμηριόω, certis conjecturis nitor, pronuncio, ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, Thuc.

Τεκμηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, conſtans ſignis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.

Τεκμηρίωσις, ἡ, documentum, argumentum.

Τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis ſeu ſcopus, quem quis in actionibus ſuis proponit; (3) teſtimonium, ſignum. A τέκμαρ.

Τεκνίδιον, τὸ, idem quod

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, filiola, Dim. à τέκνον.

Τεκνογονέω, liberos gigno. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 Tim. 5, 14.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Τεκνογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos pariens. Ex τέκνον, & γείνομαι.

Τεκνοκτονέω, liberos interficio.

Τεκνοκτονία, ας, ἡ, gnaticidium, Gl. V. Μετά γέ τοι τὴν τεκνοκτονίαν Ἡρακλῆς φησὶ, Longin. 40. A

Τεκνοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum interfector ſeu interfectrix. Ex τέκνον, & κτείνω.

Τεκνολέτειρα, ας, ἡ, quæ liberos ſuos perdidit; (2) quæ liberos ſuos amiſit.

Τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia, *Plur.* τέκνα, liberi, nati. A τίκτω.

Τεκνοποιέω, liberos procreo; (2) filium adopto, paſſ. naſcor. A τεκνοποιός.

Τεκνοποιηθήσομαι, *naſcar*, f. 1. ind. paſſ.

Τεκνοποιητικὸς, ἡ, ὸν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.

Τεκνοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, Ph. A

Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, liberos procreans, fœcundus. Ex τέκνον, & ποιέω.

Τεκνόποινος, ον, ulciſcens liberos, ſeu in liberis ſibi factam injuriam. A ποινή.

Τεκνοῤῥαίστης, ου, ὁ, liberos perdens. A ῥαίω.

Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον, & σπορά.

Τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum cædes ſeu occiſio. Ex σφαγή.

Τεκνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, liberos educo ſeu alo. Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, 1 Tim. 5, 10.

Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum ſeu ſobolis educatio. A

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos alens. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui à liberis alitur.

Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum devoratio. A

Τεκνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum devorator.

Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex φθορά.

Τεκνόφι, *Adv.* per filium, opera filii. A τέκνον.

Τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A

Τεκνοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos odcidens ſeu interficiens.

Τεκνόω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φὺς, Eur. Ph. 19. A τέκνον. Hinc

Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles.

Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio.

Τέκον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκον, à τίκτω.

Τέκος, εος, τὸ, fœtus, proles. A τίκτω.

Τεκοῦσα, a. 2. part. act. f. g. v. τίκτω.

Τεκταίνω, & τεκταίνομαι, fabricor, ſtruo, machinor, Gl. V. fabrefacio; (2) artem fabrilem exerceo; τεκτήνατο, ſtruxit, aor. 1. med. pro ἐτεκτήνατο. Ναῦς τεκταινοῦνται, Ariſtoph. Lyſ. 677. A τέκτων.

Τεκτήνατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐτεκτάνατο, à τεκταίνω.

Τεκτόναρχος, ὁ, architectus.

Τεκτονεῖον, ου, τὸ, fabrica, Gl. V. A

Τεκτονεύω, fabrico, Gl. V. A τέκτων. Unde

Τεκτονία, ας, ἡ, ſtructura, opus fabrile.

Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis ſeu lignariæ peritus eſt; τεκτονικὸν, fabrica, Gl. V.

Τεκτονικῶς, ex artis fabrilis legibus.

Τεκτοσύνη, ης, ἡ, ſtructura, ſeu ars fabrilis. Εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, Od. 5, 250. A

Τέκτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, Gl. V. *item* artifex quivis. A τεύχω.

Τεκὼν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum enſis, & ex quo ſcutum pendet; (2) vinculum, ligamen, faſcia. A ταλάω. Hinc

Τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adverſus feras.

Τελαμωνίζω, faſciâ involvo, R. Ab eod.

Τελαμώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cingulum & lorum pertinens. Ab eod.

Τελάρχης, ου, ὁ, qui præeſt agmini ſeu legioni, quæ τέλος vocatur. Ex ἀρχή.

Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλους.

Τελεαρχία, ἡ, munus eorum, qui curabant, ut ſtercora fimuſque ex angiportis ejicerentur, & rivi averterentur. A

Τελέαρχος, ὁ, τελεαρχίας munus habens. Ex τέλος, & ἀρχή.

Τελέεσθαι, *finiri*, præſ. inf. paſſ. v. τελέω.

Τελέῃς, *perficias*, 2. ſing. præſ. conj. act.

Τελέθοντι, *ſunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro τελέθουσι, à τελέθω.

Τελέθω, ſum, fio, orior, venio aliquò. Ἀσβύσται δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι, Dion. Περ. 207. A τέλλω.

Τέλει, dat. ſing. *contr.* pro τέλεϊ, à τέλος.

Τελείετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτελείετο, à τελείω, pro τελέω.

Τελειογονέομαι, οῦμαι, abſolvor, perficior, Ph.

Τελειογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A

Τελειογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, perfectum pariens. Ex τέλειος, & γονὴ ſeu γόνος, *genitura*.

Τελειοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex καρπὸς.

Τελειοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, perfectum reddens, ſeu perfectionem adferens. Ex ποιέω.

Τέλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, & τέλειος, εία, ειον, perfectus, integer, eximius, de victimis. Phil. ſolidus, concinnatus, finitus, Gl. V. conſummatus, τέλεια θύματα, hecatombe, τέλειον ἅρμα, currus in ſacris ludis decertans. A τέλος.

Τελειοστιγμὴ, ῆς, ἡ, perfectiſſima interpunctio, quum oratio ad perfectam ſententiam pervenit, R. pro τελεία στιγμή.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; conſummatio, Ph. A τέλειος.

Τελειοτοκέω, ῶ, f. ήσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum pario:

Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A

Τελειοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, perfectum edens partum. Ex τέλειος, & τίκτω.

Τελειοῦται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro τελειόεται, à τελειόω.

Τελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, finio, conficio, conſummo, termino, Ph. (2) ſacro, initio, Gl. V. τελειοῦμαι, perficior, Gl. V. τελειωθὲν, definitum, Ph. perfectum, aor. 1. paſſ. part. τελειῶσαι, perorare, Ph. aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, Joann. 17, 4. τὸν δρόμον, Act. 20, 24. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη, 1 Joan. 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, Joann. 19, 28. Ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε, perfici, Soph. Trach. 1273. A τέλειος.

Τελείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. pro τελεέσθω, à τελέω.

Τελεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. pro τελέεται.

Τελειω, perficio. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, Il. 1, 5. Ab eod.

Τελειωθῇς, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi τελειόω. Unde

Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, conſummatio.

Τελείως, *Adv.* perfectè, abſolutè; (2) integrè, plenè; (3) prorſus, omninò.

Τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελειόω.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio; (2) maturitas. A τελειόω.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, qu. dic. perfector, conſummator, finitor; (2) qui baptiſmum conſecrat & confert. Ab eod. Hinc

Τελειωτικὸς, ἡ, ὸν, perficiendi vim habens.

Τελέοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v. τελέω.

Τελεοκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio, Theophr. Ex τέλος, & καρπός.

Τελεόμηνος, ὁ, annus integer; (2) fœtus, qui juſtum menſium numerum in utero peregit. A μήν.

Τέλεον, *Adv.* omninò, prorſùs. Οἱ δέ πολλοὶ τέλεον καταφρόνουν, Appian. (2) poſtremò. A

Τέλεος, έα, εον, perfectus, abſolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.

Τελεόω, ῶ, f. ώσω, abſolvo, perficio; (2) voti compotem facio. A præc.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. verbi τελέω.

Τελέσαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τελέσας.

Τέλεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσαν.

Τέλεσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσε.

Τελέσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τελέσαι.

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τελεσθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Τελεσθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Τελεσιάζω, ſacrifico, ſacra perago, R. A τελέσιος.

Τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo. A

Τελεσίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructum ad maturitatem perducens, ſeu fertilis. Ex τελέσιος.

Τελεσινοος, ους, qui perficit, quæ voluit ſeu deſtinavit.

Τελέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, finem imponens; (2) ultimus. A τέλος.

Τελεσιουργέω, ῶ, qu. dic. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελεσιουργείτω ἀγαθῇ τύχῃ, Luc. A τελεσιουργός. Hinc

Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis confectio ſeu abſolutio, conſummatio; (2) ultimus finis & fructus perfecti operis.

Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio ſeu effectio operis; (2) efficacia.

Τελεσιουργικὸς, ἡ, ον, ad perficiendum aptus. A

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ, qu. dic. perfector vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέσιος, & ἔργον.

Τελεσίφρων, ὁ, vide τελεσίνοος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, veſtigal, penſitatio; tributum, Ph. (2) functio, Ph. A τελέω.

Τελεσμὸς, οῦ, ὁ, tranſactio, Ph. A τελέω.

Τέλεσον, 2. ſing. aor. 1. imperat. act. v. τελέω.

Τέλεσσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτέλεσαν.

Τελέσσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro τελέσῃ.

Τελεσσιγάμοισι, dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro τελεσιγάμοις. A

Τελεσσίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptias perficiens; pro τελεσίγαμος. Ex τελέω, & γάμος.

Τελεσσίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœtum perficiens, prolificus, pro τελεσίγονος.

Τελεσσιδώτειρα, ἡ, quæ res ad finem perducit.

Τελέσσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro τελέσω, à τελέω.

Τελεστήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit initiatio, ſacrarium. A τελέω. Unde

Τελεστὴς, οῦ, ὁ, finitor, perfector; (2) initiator.

Τελεστικὸς, ἡ, ὸν, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, myſticus. A præc.

Τελεστικῶς, myſticè.

Τελέστωρ, ορος, ὁ, qui omnia, quæ vult, perficit.

Τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco; (2) proſum. Συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι, Luc. 18, 24.

Τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, conſecratio, & quidquid ad eam adhibetur; (2) utilitas, emolumentum. Call. in Apoll. 78. A

Τελεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. finem adferens, ad finem perducens; (2) utilis, fructifer; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἔρως τελεσφόρος, Eur. Med. 714. Il. 19, 31. Ex τέλος, & φέρω.

Τελεσφοροῦσι, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro τελεσφορέουσι, à τελεσφορέω.

Τελετάρχης, ου, ὁ, ceremoniarum conditor, præfectus. Ex τελετὴ, & ἀρχή. Hinc

Τελεταρχία, ας, ἡ, cura ceremoniarum.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio; (3)

expiatio; (4) ſacerdotium, Ph. conſecratio, al. Gl. V. ceremoniæ, feriæ.

Τελετουργέω, ῶ, conſecro, initio, dedico.

Τελετουργία, ας, ἡ, conſecratio, initiatio: A

Τελετουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, divinis operatus, conſecrans. Ex τελετὴ, & εργον.

Τελεῦντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τελοῦσι, à τελέω

Τελευταῖον, *Adv.* demùm, Ph. A

Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, ultimus, poſtremus, noviſſimus, extremus. A τελευτή.

Τελευτᾷν, præſ. inf. act. pro τελευτάειν, à τελευτάω.

Τελευτᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro τελευτῆς.

Τελευτάσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τελευτήσει, à

Τελευτάω, finio, ad finem perduco; (2) morior, Gl. V. occumbo, decedo, defungor, τελευτῶντες, tandem, poſtremò, ubi de pluribus ſermo, etiam de exitu morbi & tranſitu in alium. Ἦτη βιοῦς ἐννέα ϗ πέντε ἐτελεύτησεν, Æſch. Ποῖ τελευτήσω βίον, Eur. Hec. 421. Εἰ καὶ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ, Od. 15, 523. A

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, deceſſus, obitus. A τέλος.

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. v. τελευτάω.

Τελευτήσας, *mortuus*, aor. 1. part. act.

Τελέω, ῶ, f. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, abſolvo; (2) vendo, ſolvo; (3) eſt & attribuor; (4) initio ſacris; (5) *neutr.* tendo, pertineo aliquo; τελοῦσιν, penſitant, Ph. eſt & initio; τετελεσμένος, perfectus, tranſactus, Ph. perf. paſſ. part. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι, Eur. Alc. 129. A τέλος.

Τελέως, *Adv.* v. τελείως.

Τελεωτικὸς, ὴ, ὸν, vid. τελειωτικός.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus; (2) eximius, ſolennis. A τέλος.

Τεληέσσας, acc. plur. f. gen. à τελήεις.

ΤΕ΄ΛΘΟΣ, *Heſ.* debitum, præmium; τέλθος ἀπαιτήσων ἑκατὸν βόας, Call. in Cer. 77, *Dor.* pro τέλος.

Τελικὸς, ὴ, ὸν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. A τέλος.

Τελίσκομαι, compleor, perficior; (2) initior; τελισκόμενος, completus, initiatus. Ab eod.

ΤΕ΄ΛΛΩ, inuſ. facio, fio, orior.

ΤΕ΄ΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnoſus ſeu paluſtris, Plut. *Angl. a* Slough.

Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnoſus, paluſtris:

Τελματόομαι, οῦμαι, in cœnum cogor. Αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀναθυμίασιν, Strabo. A τῆλμα.

Τελματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, lutoſus & fœculentus, uliginoſus. Ab eod.

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, cœnum in ſtagno, vel è ſtagno ortum. Ab eod.

ΤΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus; (2) vectigal, portorium; (3) impenſa, ſumptus; (4) dignitas, qualis fungentium magiſtratu; qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; (5) magiſtratus ipſi τὰ τέλη; (6) legio, turma, cohors, agmen; (7) maturitas virginis, unde & nuptiæ; (8) myſteria ſacra arcana; (9) *Periphr.* δίκης τέλος pro δίκη; (10) formulæ; τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει denique, ad extremum, διὰ τέλους, in perpetuum; (11) τέλος δὲ, ad finem, ad mortem uſque. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69.

Τελοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* & cum ν, pro τελέουσι, à τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.

Τελῶν, præſ. part. act. pro τελέων, à τελέω.

Τελωνάρχης, ου, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης, & ἀρχή.

Τελωνεία, vel τελωνία, ας, ἡ, vectigalium redemptura; (2) vectigalis *inpr.* portorii exactio.

Τελωνεῖον, ου, τὸ, portitorium, Ph. portorium.

Τελωνέω, portorium conduco; (2) vectigal exigo, portitor ſum. A

Τελώνης, ου, ὁ, exactor vectigalium, portitor, Ph. (2) publicanus, qui portorium redemit ſeu conduxit. Ex τέλος, & ὠνέομαι. Hinc

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium, locus, in quo ſedent portitores; (2) portitorum menſa.

Τεμαχίζω, fut. ίσω, in fruſtula ſeco. A

Τεμάχιον, ου, τὸ, fruſtulum ſectione alicunde ablatum; (2) tomaculum ſeu tomaclum, tomacina, lucanica, Dim. à

Τέμαχος, εος, τὸ, fruſtum ſectione ablatum, *inpr.* piſcis; (2) piſces, ſalſamenta. A τέμνω.

Τεμαχοπώλης, ου, ὁ, piſcium, *inpr.* ſalſamentorum venditor.

Τεμένει, dat. ſing. à τεμένεϊ, à τέμενος.

Τεμενίζω, f. ίσω, lucum facio, conſecro, templum facio. Τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τεμενίσας, Thuc. A τέμενος.

Τεμένιος, ία, ιον, ad fanum ſeu delubrum pertinens. Ab eod.

Τεμένισμα, ατος, τὸ, fanum ſeu delubrum, templum. A τεμενίζω.

Τέμνοισαι, præſ. part. act. f. gen. *Dor.* pro τέμνουσαι, à τέμνω.

Τέμενος, εος, τὸ, agri portio à cæteris reſecta, ſeorſum ab aliis ſita, & deo dedicata; (2) ager ſacer, nemus ſacrum, delubrum, fanum, Il. 6, 194. A

ΤΕ΄ΜΝΩ, f. τεμῶ, ſeco, ſcindo; (2) reſeco; (3) ſuccido; (4) concido; (5) ferro vaſto agros; (6) caſtro; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando ſancio, aor. 2. ἔταμον, ſcidi; τετμημένος, ſectus, Gl. V. perf. paſſ. part. Τμηθεῖσα πεύκη, aor. 1. part. Eur. Med. 4. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν, id. Ph. 1. Οὐδὲ ἐγὼ πρωτος ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδὸν, Luc.

Τέμπεα, *contr.* τέμπη, τὰ, Tempe, anguſtiæ inter Olympum & Oſſam, Theſſaliæ montes; (2) fauces, & anguſti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus conſita & pratis virentibus amœna. A τέμνω.

Τεμῶ, *ſecabo*, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τεναγίζω, fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decreſcit, & limum inducit. A

Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus ſeu humectus, limus aquæ exiguæ reſtagnantis, & herbæ in ejus ſuperficie apparentis, locus cœnoſus & paluſtris, Gl. V. vadum, lacuna. A τέγγω. Hinc

Τεναγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, limoſus, paluſtris, Gl. V. vadoſus.

ΤΕ΄ΝΔΩ, comedo, rodo, arrodo. Ὅτ᾽ ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει, Heſ. 522.

Τενθεία, ας, ἡ, catillatio, guloſitas. A

Τενθεύω, ſum catillo & guloſus. A

Τένθης, ου, ὁ, liguritor, catillo, guloſus. A τένθω.

Τενθρηδὼν, ὄνος, ἡ, inſectum aculeatum veſpæ ſimile. Ab eod.

Τενθρήνη, ης, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Τηνθρήνιον, ου, τὸ, favus τενθρήνης; (2) locus ejuſdem.

Τενθρενιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, foraminulentus & rarus. A præc.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, Ph. cervix. A τείνω.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. τίκτω.

Τέξεται, *pariet*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.

Τέο, *cujus*, gen. ſing. artic. præpoſ. *Ion.* pro τοῦ ab ὁ. Τέο μέχρις, quouſque? pro τίνος χρόνου μέχρις, Hom. Il. 24, 128.

Τεοῖς, *tuis*, dat. plur. à *Dor.* τεος pro σός.

Τεὸς, ὴ, ὸν, tuus. A σὸς, *tuus.*

Τεράζω, portendo, ſigna narro. A τέρας.

Τεράμνα, tecta domorum; (2) fana ſeu delubra. A τείρω, quoniam in eorum conſtructione inſtrumenta ferrea teruntur.

Τέραμνος, ου, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) *Adject.* mollis, ſcribitur & τέρεμνον, τέρεμνος.

Τεραμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium. A præc.

Τεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tener, mollis.

ΤΕ΄ΡΑΣ, ατος, τὸ, portentum, prodigium, pl. τέρατα, & τεράατα, ap. Dionyſ.

Τερασκόπος, ου, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.

Τεράστιος, ου, ὁ, portentoſus, monſtroſus. A

Τεραστείως, admirabiliter, prodigioſè. A τεράστειος, idem quod τηράστιος.

Τερατεία, ας, ἡ, (& τεραστεία) prodigioſa narratio, mendacia prodigioſa. A

Τερατεύω, & frequentiùs τερατεύομαι, portenta & monſtra loquor, monſtroſa & vana fingo, jacto. Ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐτερατεύετο, Ariſtoph. Ran. 944. A τέρας. Unde

Τερατίας, ου, ὁ, idem quod τερατουργός.

Τερατικὸς, ὴ, ὸν, monſtroſus, prodigioſus.

Τερατικῶς, *Adv.* prodigioſè.

Τερατογονία, ἡ, partus monſtroſus. A γόνος.

Τερατογραφέω, ῶ, monſtroſa ſcribo, monſtra deſcribo. Μορφὴν Σκύλλης ϗ ἄλλα πλεῖω τοιαῦτα τερατογραφοῦντος, Strabo. A τέρας, & γράφω.

Τερατοκέω, ῶ, monſtra pario. A τόκος. Unde

Τερατοκία, ας, ἡ, monſtroſus partus.

Τερατολογέω, de monſtris loquor, prodigioſa, mirabilia narro.

Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monſtris, incredibilibus, monſtroſa & prodigioſa. A

Τερατολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de monſtris & prodigiis loquitur. Ex τέρας, & λόγος.

Τερατοποιέω, prodigia vel miracula facio. A

Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, prodigia & miracula faciens, Gl. V. monſtrificus. A ποιέω.

Τερατοσκοπία, ἡ, divinatio ex portentis, haruſpicina. A

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui portenta interpretatur, haruſpex; hariolus.

Τερατοτοκέω, monſtrum pario, portentoſum edo fœtum.

Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monſtroſus. A

Τερατοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, monſtra pariens. Ex τέρας, & τίκτω.

Τερατουργέω, monſtroſa & prodigioſa efficio.

Τερατουργία, ας, ἡ, effectus prodigioſi operis, rei prodigioſæ; (2) opus prodigioſum, vel etiam facinus portentoſum. A

Τερατουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, monſtrificus, monſtra & prodigia edens ſeu efficiens. Ex ἔργον.

Τερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, portentoſus, monſtroſus, pro prodigio habendus. A τερας.

Τερατωδῶς, monſtroſè.

Τερατωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus adſpectu, prodigioſus, portentoſus. Ex τέρας, & ὤψ.

Τερεβινθίζω, terebinthinæ reſinæ ſimilis ſum.

Τερεβίνθινος, ίνη, ινον, terebinthinus. A

ΤΕΡΕ΄ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus.

Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.

Τέρεινα, tenera; fœm. à τέρην.

Τερεινότερος, α, *Ion.* η, ον, tenerior.

Τέρενα, *tenerum*, acc. ſing. à τέρην.

Τερενοπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, molles capillos habens. Ex τέρην, & πλόκαμος.

Τερενόχροος, ους, tener, pulcher.

Τερενόχρως, ῶτος, idem.

Τερετίζω, cantum edo, ſono; laſcivè canto, garrio, cantillo. A τετλίζω. Hinc

Τερέτισμα, ατος, τὸ, cantus, ſonus muſicus, ut avium, &c. (2) cantus mollis; (3) nugæ ſonoræ, fallaces, argutæ, verba inania, ludicra.

Τερετισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Τερέτριον, τὸ, terebellum, terebella, Dim. à

Τέρετρον, ου, τὸ, terebra, vel terebrum, Odyſſ. 5, 246. A

ΤΕΡΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, terebro, torno; (2) vulnero.

Τερηδονόζομαι, à teredine infeſtor, Gl. V. vermiculor. A

Τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans ſeu rodens. A τερέω.

Τέρην, τέρεινα, τῆρεν, tener, tenellus, mollis, qui facilè atteritur. A τείρω.

Τερθρεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantatio; (2) garriendi ſubtilitas. A τερθρεύω.

Τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, præſtigiator. A τέρας.

Τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præſtigiis illudo, incanto, impoſturis utor; τερθρευόμενοι, argutantes.

Τέρθριος, α, ον, *Epith.* funis; ad ſummam veli partem nexus. A

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) *propriè* antennæ ſummum extremumque jugum; metaph. ſummitas. A τείρω.

ΤΕ´ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis, *Adv.* tandem, ad extremum. Hinc

Τερματίζω, fut. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco.

Τέρμινθος, ου, ὁ ϗ ἡ, arbor, vulgo τερέβινθος; (2) tumor ſeu tuberculum in quo puſtula nigra eminet.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes uſque demiſſus, talaris. Il. 16, 803. A τέρμα. Unde

Τέρμιος, ία, ιον, finalis, terminalis, ultimus.

Τερμόνιος, ία, ιον, finalis, ultimus, extremus, Æſch. Pr. 117. A

Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.

Τέρπεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro τέρπου, à τέρπω.

Τερπέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ.

Τερπετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέρπετο.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens; Jovis epith. Il. 1, 419. Ex τέρπομαι.

Τερπνίστατος, η, ον, jucundiſſimus, Superl. irregular. à

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, delectationem & voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, Ph. A τέρπω. Hinc

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, ſuavitas.

Τερπνῶς, jucundè.

Τερποίμην, præſ. opt. paſſ. verbi τέρπω.

Τερπόμενοι, nom. plur. præſ. part. med.

Τέρποντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέρποντο.

Τέρπου, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro τέρπεσο, à

ΤΕ´ΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo; τέρπομαι, delector, gaudeo. Διὰ στόμα ϖληνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένας, Eur. Or. 1165.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.

Τερσαίνω, arefacio, ſicco. Il. 16, 519. A τέρσω.

Τέρσεῖ, 3. pl. f. 1. ind. act. *Æol.* pro τερεῖ, à τείρω.

Τέρσετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτέρσετο, à τέρσω.

Τέρσηνε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέρσανε, à τερσαίνω.

ΤΕ´ΡΣΩ, arefacio, ſicco; τέρσομαι, areſco, arefio. Od. 5, 152.

Τερφθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. v. τέρπω.

Τέρψαν, a. 1. part. act. neut. gen.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, delectans ſeu oblectans homines. Ex τέρψις, & βροτός.

Τερψίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, animam oblectans, ſuavis; (2) voluptuarius.

Τέρψις, ιως, ἡ, delectatio, voluptas. A τέρπω.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpſichore; una Muſarum.

Τερψιχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel τερψίχορος, όρη, ορον, tripudiis ſe vel alios oblectans.

Τέσσαρα, ων, τὰ, quatuor.

Τεσσαράβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor boves æquans, v. gr. pretium; (2) è quatuor boum coriis factum, ut ſcutum. Ex τέσσαρες, & βοῦς.

Τεσσαρακαίδεκα, οἱ αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρακαιδεκάδωρος, ον, quatuordecim palmos æquans. A δῶρον.

Τεσσαρακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, decimus quartus.

Τεσσαρακαιδεκέτις, ἡ, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, & ἔτος.

Τεσσαρακονθήμερος, ον, quadraginta dies durans. Ab ἡμέρα.

Τεσσαράκοντα, ſive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.

Τεσσαρακονταέτης, ου, ὁ, vel τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quadraginta annorum eſt, quadragenarius. Ex τέσσαρες, & ἔτος. Hinc

Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum ſpatium.

Τεσσαρακονταῖος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, ſeu die quadrageſimo. A τεσσαράκοντα.

Τεσσαρακοντάκις, ſive τετταρακοντάκις, *Adv.* quadragies. Ab eod.

Τεσσαρακονταοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta octo.

Τεσσαρακοντάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quadraginta cubitorum eſt.

Τεσσαρακοντὰς, άδος, ἡ, numerus ſeu tempus quadraginta dierum.

Τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ ϗ αἱ, & τεσσαρακοντατρία, quadraginta tres vel tria.

Τεσσαρακοντήρης, εος, ἡ, navis quadraginta ordinum, R. Ex τεσσαράκοντα, & ἐρέσσω.

Τεσσαρακοντόργυιος, ον, quadraginta paſſus æquans. Ab ὀργυιά.

Τεσσαρακοντούτης, vel τετταρακοντούτης, ου, ὁ, qui quadraginta annorum eſt. Ex ἔτος.

Τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον, qui quadrageſimo die aliquid facit. A

Τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, quadrageſimus. A

ΤΕ´ΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ ϗ αἱ, & τέσσαρα, vel τέτταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.

Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος, α, ον, decimum quartum annum agens, *Aret.*

Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Sabbatiani, qui non die Dominicâ, ut reliqui Chriſtiani, ſed quartâ decimâ lunâ Paſcha cum Judæis celebrabant. A τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, quartus decimus.

Τέσσερες, οἱ ϗ αἱ, & τέσσερα, τὰ, quatuor. *Ion.* pro τέσσαρες.

Τεσσερήκοντα, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.

Τεταγμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. verbi τάσσω. Hinc

Τεταγμένως, *Adv.* ordinatè, ſervato certo ordine, Gl. V. ex ordine; (2) ſtato tempore, ſeu ſtatis temporibus, ſtatis vicibus.

Τεταγὼν, *Ion.* pro ταγὼν, a. 2. A τάζω.

Τετακας, 3 ſing. perf. ind. act. v. τείνω.

Τέτακται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi τάσσω, *ordino.*

Τέταλμαι, perf. ind. paſſ. verbi τέλλω.

Τεταμιευμένως, moderatè ac parcè.

Τετανικὸς, ὴ, ὸν, laborans τετάνω; cujus muſculi ita rigent, ut flecti nequeant. A τέτανος.

Τετανόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui laxo eſt capillo, promiſſos crines habens, hirſutus; Plat.

Τετανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tentiginem referens; tentiginoſus. Ex τέτανος, & εἶδος.

Τετανὸς, ὴ, ὸν, tentus, extentus, porrectus, promiſſus; (2) glaber, lævis, æqualis; Nic. Al. 464. A τείνω.

Τέτανος, ου, ὁ, diſtentio, æqualis & perpetua totius corporis convulſio, Gl. V. tentigo; Ariſtoph. Lyſiſtr. 560. Ab eod.

Τετανόω, reddo τετανὸν, i. e. rugas tollo. Χρῶτα ῥῦπτει ϗ τετανοῖ, Dioſc. A τετανὸς.

Τέτανται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. τείνω.

Τετάνωθρον, ου, τὸ, vim habens extendendi & erugandi cutem, in primis faciei.

Τετάνωμα, ατος, τὸ, idem. A τετανόω.

Τετάραγμαι, perf. ind. paſſ. v. ταράσσω.

Τεταραγμένως, turbatè, confuſè, inordinatè.

Τεταρπόμενος, aor. 2. part. med. *Ion.* pro ταρπόμενος, à τέρπω.

Τεταρπώμεσθα, 1. pl. a. 2. conj. med. *Dor.* & *Ion.* pro ταρπώμεθα, à verbo eod. Hom. Il. 23, 9.

Τεταρτάζω, in quatuor divido. A τέταρτος.

Τεταρταΐζω, febre quartanâ laboro.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatriduanus, quartanus. Ab eod.

Τεταρτημόριον, ου, τὸ, quarta pars, quadrans.

Τεταρτημοριαῖος, α, ον, quadrantarius ex Gl. V. A præc.

Τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, Gl. V. A τέταρτος.

Τεταρτολογεῖσθαι. Hinc τεταρτολογηθῶμεν, quartemur, Ph. a. 1. conj. paſſ. A λόγος.

Τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus. A τέσσαρες.

Τέτατο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέτατο, à τείνω.

Τετάχαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσὶ, à τάσσω.

Τέτελα, *perfeci*, perf. ind. med. verbi τελέω.

Τετελειωμένη, perf. part. paſſ. f. g. à τελειόω.

Τετελείωται, *perfectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τετέλεκε, *perfecit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. paſſ.

Τετευγμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. pro τετυγμένον, à τυγχάνω, pro τεύχω.

Τετεύχαται, *fabrefacti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετευγμένοι εἰσὶ. Ἦ δὴ ταῦτα γε ϖάντα τετεύχαται, i. e. *Certè jam hæc ipsâ re advenerunt*, Il. 14, 53.

Τετεχνημένως, arteficioſè, cum arte exquiſitâ. A τεχνάω.

Τέτηκα, perf. ind. med. verbi τήκω.

Τετήρηκας, 2. ſing. perf. ind. act. v. τηρέω.

Τετηρημένως, cum magnâ obſervatione, accuratè. A τηρέω.

Τετιημένε, voc. ſing. part. perf. paſſ. v. τιέω.

Τετίημαι, *punitus ſum*, perf. paſſ. ind.

Τετίησθον, *cruciati ſunt*, 3 dual. perf. ind. paſſ.

Τετικότες, nom. pl. part. perf. act.

Τετιμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. τίω.

Τετιμημένον, perf. part. paſſ. n. g. v. τιμάω.

Τετιμῆσθαι, *honoratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Τετίμηται, *honorata eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τέτλα, 3. ſing. præſ. imperat. act. *per Apocop.* pro τέτλαθι, à verbo τέτλημι pro τλάω.

Τέτλαα, *toleravi*, perf. ind. act. *per Syncop.* & *Ion.* pro τέτληκα.

Τετλαίην, præſ. opt. act. verbi τέτλημι.

Τετλάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι.

Τετλάναι, præſ. idem, ſed regulariter.

Τέτληκα, perf. ind. act. verbi τλῆμι ſeu τλάω.

Τετληὼς, perf. part. act. *Ion.* pro τετληκώς.

Τέτμῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. τέτμω.

Τέτμηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. τέμνω.

Τετμημένον, *inciſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Τέτμω, invenio, offendo, nanciſcor. Il. 6, 374, Od. 5, 58. Ὅς δὲ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖα γενέθλης, Heſ. Θεογ. 610. A τέμνω.

Τέτοκε, 3. ſing. perf. ind. med. verbi τίκτω.

Τετοκυίης, gen. ſing. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω. Unde

Τετολμηκότως, *Adv.* audacter, nihil metuens.

Τέτομα, *incidi*, perf. ind. med. verbi τέμνω.

Τέτορε, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρες, vel pro τέτορα, *quatuor*, nom. plur. itid. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τέτορα, *vexavi*, perf. ind. med. verbi τείρω.

Τέτορες, οἱ ϗ αἱ, & τέτορα, τὰ, *Poet.* pro τέσσαρες.

Τέτρα, in compoſitione eſt idem quod τέτταρα, quatuor, ſeu *Adv.* quater.

Τετραβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & βαίνω.

Τετραβόειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vid. τεσσαραβόειος. Φάεα μουνόγληνα, σάκει ἶσα τετραβοείῳ, Call. in Dian. 53.

Τετράβοιος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τέτρα, & βοῦς.

Τετράγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrilinguis, Gl. V. Ex τέσσαρα, & γλῶσσα.

Τετραγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, quatuor cuſpides ſeu angulos cuſpidatos habens.

Τετράγναθος, ὁ, ἡ, quatuor malas habens.

Τετραγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor literis conſtans. Ex τέτρα, & γράμμα.

Τετράγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τετράγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt. Hinc τὸ τετράγυον, ου, quatuor jugera; (2) diurnus labor aratori propoſitus. Νειὸν (novale) τετράγυον, Call. in Dian. 176. Ex γυα.

Τετραγωνέω, ῶ, è quadrante intueor.

Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujuſdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis. Ab eod.

Τετραγωνίζω, f. ίσω, in quadratam formam redigo, Gl. V. quadro. Ab eod. Hinc

Τετραγωνισμὸς, ȣ, ὁ, quadratio, quadratura.

Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, quadrato ore effictus, pictus, &c. Herodot. A ϖρόσωπον.

Τετράγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrangulus, quadratus, metaph. perfectus, conſtans. A γωνία.

Τετραδα, acc. ſing. à τετράς.

Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, quatuor digitorum ſpatium explens ſeu ſemidodrantalis. A

Τετραδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor digitos habens.

Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus, qui quatuor λόχοις præeſt. Ex τετρὰς, & ἀρχή.

Τετραδαρχȣ̃μαι, à tetrarchis regor vel adminiſtror. A præc.

Τετραδεῖον, & τετράδιον, ȣ, τὸ, quaternio. A τετρὰς.

Τετραδιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui ærumnoſam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die menſis natus multas ærumnas exantlare coactus fuit. A τετρὰς. Unde

Τετραδῖται, ῶν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in feſto Paſchatis jejunarent, ceu feriâ quartâ.

Τετράδραχμον, ȣ, τὸ, nummus, valens quatuor drachmas, Gl. Vet. tetradrachmum. Ex δραχμή.

Τετράδραχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pretii quatuor drachmarum eſt. Ex iiſd.

Τετράδυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα, & δίδυμος.

Τετράδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor palmorum. Ex δῶρον, *palmus*.

Τετραέλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Τετραέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuoſus; Nonn. P. 4, 35. Ab ἑλίσσω.

Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, Gl. Vet. A τε̃τραέτηρος. Hinc

Τετραετηρικὸς, ἡ, ὸν, quadriennalis, quadriennio recurrens.

Τετραετηρὶς, ίδος, ἡ, quadriennium, Gl. V.

Τετραέτηρος, ὁ ϗ ἡ, quadrimus, quadriennis:

Τετραετης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſive τετραέτης, ȣ, ὁ, qui quatuor annorum eſt. Gl. V. quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα, & ἔτος.

Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A præc.

Τετράζυγον, ȣ, τὸ, quadriga. A

Τετράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. quadrijugis; τετράζυγες, quadrijugi, Gl. V. (2) quadruplex. Ex τέτρα, & ζεύγνυμι.

Τετράζω, propriè, de gallinarum voce, cum ova parturiunt.

Τετραήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. quatriduanus, quatuor dies durans; τετραήμερον, quatriduum, Gl. V. Ex τέτρα, & ἡμέρα.

Τετραθέλυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fundamenta, ſeu quadruplex. Il. 15, 479. Ex θέλυμνον.

Τετράθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fores, quadriforis. Ex θύρα.

Τετραίνω, fut. τρήσω, perforo, terebro, a. 1. τέτρηνα; τετρημένος, perforatus; perf. paſſ. part. Il. 22, 396. Od. 5, 237. A τετράω.

Τετρακαιδεκαέτης, ȣ, ὁ, vel τετρακαιδεκαέτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuordecim annorum eſt. Ex τέτρα, ϗ, & δέκα, & ἔτος.

Τετράϊππον, τὸ, quadriga, Gl. V. Ex ἵππος.

Τετράκερων, quadricornium. Ex τέτρα, & κερας.

Τετρακεφαλος, ον, quatuor capita habens. A κεφαλή.

Τετράκις, *Adv.* quater. A τέσσαρες.

Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia.

Τετρακιων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quatuor columnis fultus.

Τετράκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor lectos habens. A κλίνη.

Τετράκναμος, *Ion.* pro τετράκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens radios; Pind. Ex κνήμη.

Τετράκολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. A κῶλον.

Τετρακορυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaternos corymbos habens.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέσσαρες. Hinc

Τετρακοσιοϛὸς, ἡ, ὸν, quadringenteſimus.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, quaternio. A τητράς.

Τετράκυκλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor circulis ſeu orbibus conſtans; (2) quatuor rotas habens.

Τητράκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor membra habens. Ex κῶλον.

Τετράκωμος, ȣ, ὁ, ſaltatio Herculi ſacra.

Τετράλινον, τὸ, monile, quadruplici filo unionum.

Τετραμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadripartitus, Gl. V. quadrimembris. Ex μέρος.

Τητραμερῶς, quadripartitò, quadrifariàm.

Τητράμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quatuor metrorum. Ex μέτρον.

Τετραμηνιαῖος, quadrimenſtruus, Gl. V. A μήν.

Τετράμηνος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τέτραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi τρέπω.

Τητραμμένον, *verſatum*, perf. part. paſſ. n. g.

Τητράμνȣς, qui quatuor minarum eſt. Ex τέτρα, & μνᾶ, *mina*.

Τετράμοιρος, ον, quadruplum accipiens. Hinc

Τετραμοιρία, ας, ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex μοῖρα.

Τετράμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadriformis, Gl. V. A μορφὴ.

Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, R. A τετράς.

Τετρανυκτία, ας, ἡ, quadrinoctium, Gl. Vet. Ex τέτρα, & νύξ.

Τετράξοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaternas furcas ſeu fiſſuras habens. Ex ξέω, *acuo*.

Τέτριξ, avis quædam gallo ſimilis. Ἡ δὲ τέτριξ, ἣν καλȣ̃σιν οἱ Ἀθηναῖοι ὄυραγα. Ariſtot.

Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, Gl. Vet. A

Τετράοδον, ȣ, τὸ, idem, Gl. V. Ab ὁδός.

Τετραόργυιος, ον, quatuor paſſus habens. Ab ὀργυιά.

Τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A

Τετράορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti ſunt. Ex ἀείρω.

Τετραπάλαι, *Adv.* qu. dic. quater olim, i. e. ante multa tempora; jamdudum.

Τητραπάλαιϛος, ον, quatuor palmos habens.

Τετράπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadratus, quadrangulus. Ex ϖέδον.

Τετράπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor cubitorum eſt.

Τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A

Τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τέσσαρα, vel τέτταρα, *per Sync.* τέτρα.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadruplo major ſeu amplior. A præc.

Τετράπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt. Ex ϖλέθρον.

Τετράπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor latera ſeu coſtas habens, Gl. V. τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex ϖλευρά.

Τετραπλῆ, *Adv.* quadrupliciter. A

Τετραπλόος, όη, όον, *contr.* τετραλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, quadruplus. A τέσσαρες.

Τετραπλῶς, quadrifariam, Gl. V. A præc.

Τετραπνȣς, ȣ, ὁ, quatuor habens ſpiracula. Ex ϖνοή.

Τετραποδηδὸν, *Adv.* more quadrupedum.

Τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior, Gl. V. quadrupedo. A τετράπȣς. Hinc

Τετραποδιϛης, ȣ̃, ὁ, quadrupedum more gradiens aut vivens.

Τετραποδιϛὶ, *Adv.* idem quod τετραποδηδόν.

Τετράπολις, εως, ἡ, quatuor urbes habens.

Τετράπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quater aratro verſus. Ex ϖολέω.

Τετράπορος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, quatuor meatus ſeu foramina habens.

Τέτραπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrupes.

Τετράπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem ab iiſd.

Τέτραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τετραπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex ϖρόσωπον.

Τετράπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex ϖτερόν.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locuſta, Ariſtoph. Ach. 877. Ex iiſd. quòd quatuor habet alas.

Τετράπτυχος, ον, quadruplex. A ϖτυχή.

Τετράπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor portas habens. Ex ϖύλη.

Τετραπυργία, ἡ, propriè quatuor turres, ædificatio quatuor turribus conſtans, deinde caſtellum ſeu villa magnificentior & amplior. A ϖύργος.

Τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ. A ϖῶλος.

Τετράραβδος, ον, quatuor radios habens. *Epith.* rotæ.

Τετράρυθμος, ον, quatuor numeris ſeu pedibus conſtans.

Τετράρυμος, vel τετράῤῥυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens.

Τετραρχέω, ῶ, ſum tetrarcha. Τετραρχȣ̃ντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδȣ, Luc. 3, 1. A

Τετραρχης, ȣ, ὁ, qui quatuor λόχοις præeſt, tetrarcha; (2) regium imperium ſine nomine habens regio. Ex ἀρχή.

Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. A præc.

Τετραρχικὸς, ἡ, ὸν, tetrarchicus; (2) ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.

Τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio. A τέσσαρες, vel τέτταρα.

Τετρασκαλμος, ον, quatuor remis inſtructus, ſeu agi ſolitus.

Τετρασκέλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. A σκέλος.

Τετράσσορον, τὸ, quatuor aſſes.

Τετραϛάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor continens ſtadia; *Subſt.* τετραϛάδιον, quatuor ſtadia.

Τετραϛάτηρος, ον, quatuor ſtateras æquans.

Τετράϛεγος, ον, quatuor contignationes habens. *Epith.* domûs.

Τετράϛιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor conſtans ordinibus, aut verſibus.

Τετραϛοιχία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, ſeu ordo & ſeries conſtans quaternis verſibus. A ϛοῖχος.

Τετραϛοον, ȣ, τὸ, atrium, Gl. V. A ϛοά.

Τετρασυλλαβία, ἡ, quatuor ſyllabæ.

Τετρασύλλαβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens ſyllabas. Ex συλλαβή.

Τετρασυλλαβῶς, *Adv.* quatuor ſyllabis.

Τετράσχιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrifidus, Gl. V.

Τετρασχοινος, ον, quatuor ſchœnis conſtans.

Τετρατος, άτη, ατον, quartus, pro τέταρτος.

Τετράτρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in quatuor partes frangi poteſt; (2) in quatuor partes fractus. Ex τέτρα, & θρύπτω.

Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex φάλαγξ.

Τετραφαλαγγαρχία, ἡ, præfectura quatuor phalangum. Ab ἀρχή.

Τετραφάληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor conos ſeu eminentias habens. Il. 5, 743. A φάληρα.

Τετράφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Τετράφαται, 3. plur. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, à τρέπω.

Τετράφατο, 3. pl. pluſq. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro τετραμμενοι ἦσαν.

Τέτραχα, *Adv.* quadrifariàm, quatuor modis. A τετράκις.

Τέτραχῆ, *Adv.* quadrifariàm, vel in quatuor partes. Ab eod.

Τετραχθὰ, *Adv.* idem. Ab eod.

Τετράχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, quatuor manus habens.

Τεραχίζω, in quatuor partes divido. A τετραχῆ.

Τετραχμον, τὸ, genus nummi valens quatuor drachmas, pro τετράδραχμον.

Τετραχοῖνιξ, ικος, quatuor chœnicas habens.

Τετράχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor inſtructus chordis. Ex χορδή.

Τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. Vox Gr. A

Τετραχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia ſc. duo conveniunt in ſyllabam longam.

Τετραχῶς, *Adv.* quadrifariàm, quatuor modis; quadripartitò. A τετράκις.

Τετράψομαι, paulopoſtf. indic. v. τρέπω.

Τετράωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens aures. Ex τέτρα, & ȣ̃ς, *auris*.

Τετρεμαίνω, tremo. Οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω ϗ πεφόβημαι, Ariſtoph. Nub. 293. Τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν, ib. 373. A τρέω.

Τετρήγει, 3. ſing. pluſq. perf. indic. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐτεταράγει, à ταράσσω.

Τετρήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor dierum eſt. Ex τέτρα, & ἡμέρα.

Τετρήναντο, Call. in Dian. 244. 3. pl. imperf. paſſ. à τετραίνω.

Τέτρηνε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέτρηνε.

Τετρήρης, εος, ἡ, quadriremis. Ex ἐρέσσω.

Τετρηρικὸς, ὴ, ὸν, ad quadriremem pertinens. A præc.

Τέτρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro τετόρηται, à τορέω.

Τετρήχει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, à τρήχω.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g.

Τετρίγει, 3. ſing. pluſq. perf. indic. med. *Ion.* pro ἐτετρίγει, à τρίγω.

Τετριγῶτας, acc. pl. m. g. part. perf. med. *Poet.* pro τετριγότας.

Τετρόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor orgyarum eſt. Ex τέτρα, & ὀργυιά.

Τέτροφε, 3. ſing. perf. ind. med. v. τρέφω.

Τέτρυμαι, perf. indic. paſſ. verbi τρύω.

Τετρώβολον, ου, τὸ, nummus quatuor obolis valens. Ex ὀβολός.

Τετράβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor obolos valens. Ex iiſd.

Τέτρωκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. τιτρώσκω.

Τέτρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus. Ex ἀείρω.

Τετρώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens contignationes, cameras, ſeu tecta. Ex τέτρα, & ὀροφὴ, ſeu ὄροφος.

TETTA, vox quâ benevolentiæ aut honoris cauſsâ, junior ſeniorem compellat, Il. 4, 412.

Τέτταρες, *Att.* pro τέσσαρες; ubi quærenda incipientia à τέτταρ —.

Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ matrix, ſeu cicadarum mater. Ex τέττιξ, & μήτρα.

Τεττιγόνια, ſive τεττιγόνιαι, cicadæ minores, Dim. à τέττιξ.

Τεττιγοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cicadifer; τεττιγοφόροι vocabantur Athenienſes, eo quod comæ cincinnis implicitas geſtarent cicadas aureas, ut ſe αὐτόχθονας, probarent. Ex τέττιξ, & φέρω.

Τεττιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cicadæ ſimilis, cicadæ naturam habens. A

TE'TTIΞ, γος, ὁ, cicada.

Τέτυγμαι, perf. indic. paſſ. pro τέτευγμαι, à τεύχω, vel à verbo inuſ. τύκω, *fabrico.*

Τετύκοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, à τύκω, Hom. Il. 1, 467.

Τέτυκται, 3. ſing. perf. indic. paſſ.

Τετυφωμένως, ſuperbè, dementer. A τύφω.

Τετύφωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. τυφόω.

Τετύχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi τυγχάνω, pro τυχέω.

Τετύχησιν, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ· pro τύχῃ.

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. v. τύκω.

Τεῦ, *tui*, gen. ſing. *Dor.* pro τοῦ, & hoc pro σοῦ, à σὺ, *tu.*

Τεῦγμα, τὸ, ſtructura, opus. A τεύχω.

Τευθὶς, ιδος, ἡ, loligo, piſcis quidam. Ὑμεῖς, καθάπερ αἱ τευθίδες, μάχαιραν μὲν ἔχετε, καρδίαν δὲ οὐκ ἔχετε, Plut. A

TEY'ΘΟΡ, vel τευθὸς, ου, ὁ, piſcis ex ſepiarum genere, qui exiſtimatur eſſe loligo major, Gl. V. τευθὸς, lolius.

Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, inſtructor, apparator. A τεύχω.

Τευκτικὸς, ὴ, ὸν, conſequendi vim habens, qui adſequi & adipiſci poteſt. A τυγχάνω.

Τευκτὸς, ὴ, ὸν, fabricatus. A τεύχω.

Τεῦξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, à τεύχω.

Τεύξεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Τεῦξις, εως, ἡ, fabrica ſeu confectio alicujus, &c. Ab eod.

TEYTA'ZEIN, in Lex. Gr. expon. ſtruere, moliri, ſatagere, necnon militare.

Τευτασμὸς, οῦ, ὁ, aſſiduitas in re aliquâ, et cunctatio. A præc.

Τευτάω, idem quod τευτάζω.

Τεύτλιον, ου, τὸ, τευτλὶς, ιδος, ἡ, idem quod

TEY'TΛΟΝ, ου, τὸ, beta, *oleris genus.*

Τεῦχε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτευχε, à τεύχω.

Τεύχε', pro τεύχεα, *arma*, acc. pl. à τεῦχος.

Τευχεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, armiger. Ex τεῦχος, & φέρω.

Τευχήρης, ες, armatus.

Τευχηστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Τευχηστὴς, οῦ, ὁ, armatus miles, Æſc. S. T. 650. A τεῦχος.

Τευχήτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τεύχοισα, præſ. part. f. g. act. *Dor.* pro τεύχουσα, à τεύχω.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐτεύχοντο.

Τευχοπλάστις, ἡ, figuli uxor vel ſoror. A πλάστης.

Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen, *plur.* inſtrumenta bellica, arma:

Τεύχου, 2. ſing. præſ. imperat. med. à τεύχω.

Τευχοφόρος, ον, arma ferens, armatus. A φέρω.

TEY'XΩ, τεύξω, fabricor, ſtruo, paro. Il. 1, 4. Ἄλγεα τεύχει, ib. 110. Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει, Phocyl. 58.

TE'ΦPA, ας, ἡ, cinis, Il. 18, 25.

Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A præc. Unde

Τέφριον, ου, τὸ, collyrium coloris cinerei.

Τεφροειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, cinereus, *Aret.* A

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, cinereus, cineraceus.

Τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo; τεφροῦμαι, cineresco. Καὶ πόλεις Σοδόμων ϗ Γομόῤῥας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, 2 Pet. 2, 6. Τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρὶ, Lycurg. 227. Ab eod.

Τεφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cinereus, cineraceus. A τεφρός.

Τέφρωσις, εως, ἡ, mutatio, redactio in cinerem. A τεφρόω.

Τεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi τίκτω.

Τεχθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. paſſ. f. g.

Τεχθῆναι, *natum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. paſſ.

Τεχνάζω, fut. άσω, et τεχνάζομαι, idem quod τεχνάω. Πάσας μηχανὰς τεχνάζοντες, Philo.

Τεχνάεις, *Dor.* pro τεχνήεις.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, ars doloſa, machinamentum, dolus, Gl. V. commentum, inventum. A τεχνάζω.

Τεχναστέον, artificioſè conandum. Ab eod.

Τεχναστὴς, οῦ, ὁ, ſolerti ingenio præditus; (2) machinator, fabricator, machinator doli:

Τεχναστὸς, ὴ, ὸν, artificioſus ſeu artificialis, arte factus. Ab eod.

Τεχνάω, ῶ, & τεχνάομαι, ῶμαι, arte paro & conficio, artificioſè fabricor, fabricor; (2) machinor & molior, ſolerter invenio & comminiſcor; callidè, ſolerter ago. Τὰ μὲν φράσουσα, χερσὶν ἃ 'τεχνησάμην, Soph. Trach. 543. A

TE'XNH, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fraus. Ἀντισθένην τὶς καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ, Ariſtoph. Conc. 366. i. e. Antiſthenem huc quiſpiam evocet quam celerimè. A τεύχω.

Τεχνήδιον, vel τεχνύδριον, ου, τὸ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) verſutia, Dim. à τέχνη.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte excultus, artificioſus. Ab eod. Hinc

Τεχνηέντως, *Adv.* artificioſè, ſolerter, ſcitè.

Τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificioſum commentum ſeu inventum. A τεχνάω.

Τεχνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, artificioſè factus. A τέχνη.

Τεχνητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Τεχνητὸς, ὴ, ὸν, artificioſus, artificioſè factus; (2) ementitus, fucatus. A τεχνάω.

Τεχνικὸς, ὴ, ὸν, qui artis eſt aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificioſus, arte valens, ingenioſa præditus ſolertiâ. A τέχνη.

Τεχνικῶς, *Adverb.* artificioſè, ſolerter.

Τέχνιον, τὸ, artificium, Gl. V. Dim. à τέχνη.

Τεχνιτεία, ας, ἡ, idem.

Τεχνίτευμα, ατος, τὸ, idem. A

Τεχνιτεύω, artificioſè fabricor; (2) arte molior, machinor. A

Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, qui artem aliquam factitat; (2) hiſtrio. A τέχνη. Hinc

Τεχνῖτις, ίτιδος, ὁ, artifex, perita, ingenioſa.

Τεχνογραφικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Τεχνογράφος, ου, ὁ, artis alicujus ſcriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Ex τέχνη, & γράφω.

Τεχνοδιαιτὸς, ον, artifex, artis ſtudioſus. A δίαιτα.

Τεχνολογέω, de arte diſſero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor ſeu perſequor, artificioſè diſputo, argutor. Περὶ τῆς προσοχῆς ὧδέ πως τεχνολογοῦσι, D. Hal.

Τεχνολογία, ας, ἡ, oratio, ſeu diſputatio de artibus; (2) artificioſa oratio, diſputatio ſubtilis et arguta. A

Τεχνολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de arte loquitur; (2) qui artificioſè loquitur, qui technas ſermoni ſuo adhibet, argutator, ſophiſta. Ex τέχνη, & λόγος.

Τεχνοπαίγνιον, ου, τὸ, ludicrum artificium. Ex τέχνη, & παίζω.

Τεχνοποιέω, ῶ, artificioſè conficio.

Τεχνοπωλικὸς, ὴ, ὸν, artem ſuam vendens, arte ſuâ quæſtum faciens. A πωλέω.

Τεχνοσύνη, ης, ἡ, ars, artificium. A τέχνη.

Τεχνουργέω, fabricor. Ex τέχνη, & ἔργον. Hinc

Τεχνούργημα, ατος, τὸ, factum artificioſum.

Τεχνουργία, ας, ἡ, artificium, Ph. Ex ἔργον.

Τεχνόω, arte inſtruo, Gal. A τέχνη.

Τεχνύδριον, ου, τὸ, idem quod τεχνήδιον.

Τέῳ, *cui*, dat. ſing. *Ion.* pro τινί.

Τέως, *Adv.* tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἕως.

Τῇ, *hâc*, *eâ parte*, dat. ſing. f. g. adverbiaſcens ab artic. præpoſ. ὁ.

Τῆ, *cape*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro τάε, à verbo τάω, *capio*, Il. 14, 219.

TH'BENNA, ης, ἡ, toga, veſtis Romana.

Τηβεννικὸς, ὴ, ὸν, togatus; τηβεννικὴ ἐσθὴς, toga. A τήβεννα.

Τήβεννος, ου, ἡ, idem quod τήβεννα.

Τηβεννοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, togatus, trabeatus. Ex τήβεννα, & φέρω.

Τηγανίζω, f. ίσω, ſartagine coquo ſeu torreo, Gl. V. frigo. A τήγανον. Unde

Τηγάνιον, ου, τὸ, ſartago, Gl. V. Dim.

Τηγανισμὸς, οῦ, ὁ, coctio ſeu frictio in ſartagine. A τηγανίζω. Unde

Τηγανιστὸς, ὴ, ὸν, in ſartagine frixus ſeu coctus, Gl. V. τηγανιστὸν, frixum.

Τηγανίτης, ου, ὁ, ut τηγανίτης ἄρτος, panis in ſartagine coctus admixto caſeo.

Τήγανον, ου, τὸ, ſartago, patella, in quâ butyrum oleumve liquefit ad piſces, carnes aut ſimilia frigenda. A τήκω.

Τῇδε, *Adv.* hîc, hùc, hâc. A τῇ, ab ἡ.

Τήθεα, ων, τὰ, oſtrea. A τῆθος.

Τηθέλης, ου, ὁ, & τηθαλλαδοῦς, item τηθαλλαδοῦς, ab aviâ nutritus & educatus; (2) delicioſus, luxurioſus; (3) ſtolidus, fatuus, Euſt. A τηθή.

Τηθεύω, f. εύσω, nutrio. A

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita, ſeu matertera. A τιτθός.

Τηθηνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutritius, educator; (2) amabilis. A præc.

Τηθία, ας, ἡ, vetula, quam reverentiæ cauſsâ aviam vocamus. Ab eod.

Τηθὶς, ίδος, ἡ, idem quod τήθη.

Τῆθος, εος, τὸ, & τήθυον, ου, τὸ, oſtreorum genus, Il. 16, 747. A

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra; à nutriendo. A τήθη.

Τηκεδανὸς, ὴ, ὸν, liquens; (2) liquans, liquefaciens, Ariſtot. A τήκω.

Τηκεδονικὸν, tabificabile, Ph. A

Τηκεδὼν, όνος, ἡ, liquefactio; (2) tabes.

Τηκτικὸς, ὴ, ὸν, liquefaciendi ſeu liquandi vim habens, liquans, reſolvens.

Τηκτὸς, ὴ, ὸν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri poteſt, liquabilis. A

ΤΗ'ΚΩ, fut. ξω, liquefacio, liquo, macero, conſumo, mollio; τήκομαι, marceo, marceſco, liquor, tabeſco, macreſco, Gl. Vet. τέτηκεν, tabuit, Ph. p. med. τετηκὼς, vietus, marcidus, marcens, Ph. part. Στοιχεῖα καυσούμενα, τήκεται, 2 Pet. 3, 12.

Τηλαυγέω, ῶ, longè ſplendorem ſpargo, eminùs ſplendeo. A τηλαυγής. Hinc

Τηλαύγημα, ατος, τὸ, ſplendor latè diſperſus aut eminùs apparens.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longè ſplendorem ſpargens, lucidus, præfulgens. Ex τῆλε, & αὐγή.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, ſplendor longè diſperſus. A τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, *Adv.* ſplendorem latè ſpargendo; (2) clarè. A τηλαυγής.

ΤΗ͂ΛΕ, *Adv.* procul, longè.

Τηλεβόας, ὁ, longè ſonans, valdè ſonorus, clamoſus. A βοή.

Τηλεβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longè ſeu procul jaculans, eminùs feriens. A βάλλω.

Τηλέγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in longinquo ſolo natus, *item* ſerò, in ſenectute natus, & inde carus parentibus. Ph. proculus. A γείνομαι.

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, è longinquo ſolo, qui ex longinquò advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex δάπεδον, *ſolum.* Νήσων ἔπι τηλεδαπάων, Il. 21, 454.

Τηλεθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo; (2) vireſco, floreo. Hinc τηλεθόωντα, florentem; part. pro τηλεθῶντα, τηλεθαόντα; item τηλεθόωσα, fœm. pro τηλεθῶσα, τηλεθάουσα. Il. 22, 423. ib. 6, 148. A θάλλω.

Τηλεθόωσα, part. præſ. act. *Poet.* pro τηλεθῶσα, ex τηλεθάουσα, à τηλεθάω.

Τηλεκλειτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro τηλεκλειτοῦ, à

Τηλεκλειτὸς, οῦ, ὁ, procul celebris, valdè inclitus.

Τηλεκλυτὸς, οῦ, ὁ, idem.

Τηλέκλητος, ου, vel τηλεκλητὸς, οῦ, ὁ, è longinquo vocatus, arceſſitus.

Τηλεμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, eminùs pugnans, jaculis & tormentis pugnans. A μάχομαι.

Τηλέπλαγκτος, ὁ ϗ ἡ, longè vagans, longinquus.

Τηλέπομπος, ον, longè miſſus. A πέμπω.

Τηλέπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, in longum vadens, in longinquum penetrans.

Τηλέπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus portæ in longinquo ſolo ſunt remotæ, de urbe, diſſitæ; (2) cujus portæ longo inter ſe diſtant intervallo; (3) amplas & ſpatioſas portas habens. A πύλε.

Τηλεσιφάντος, ον, idem quod τηλεφανής.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui è longinquo videtur, procul apparens. A σκέπτομαι.

Τηλεσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longè oculorum ſuorum aciem porrigit, maximo intervallo diſtantia cernens, Ariſtoph. Nub. 289.

Τηλεφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, procul apparens, diſſitus, longinquus, Ariſtoph. Nub. 280. Ex τῆλε, & φαίνομαι.

Τηλέφιον, τὸ, portulaca agreſtis.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, vas fiſtulæ figura; (2) arca, qualis eſt frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in quâ teſſeris luditur, Gl. Vet. τηλίαι, incernicula.

Τηλίκος, ου, ὁ, tantus, tantæ ætatis. Od. 1, 297. Ab ἡλίκος.

Τηλικοῦτον, *Adv.* tantoperè, Gl. V. A

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τελικοῦτο, & frequentiùs τηλικοῦτον, idem quod τηλικος.

Τηλόθεν, *Adv.* procul, è longinquo, eminùs:

Τηλόθι, *Adv.* procul. A τῆλε.

Τηλοπέτης, procul volans. A πέτομαι.

Τηλόσε, *Adv.* longè, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, *Adv.* maximè, procul, longiſſimè, *Superl.* Ab eod.

Τηλοτέρω, *Adv.* ultra, longiùs, *Compar.*

Τηλοῦ, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλουρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cujus termini procul ſunt, longinquus, extremus. Æſch. Pr. 1. Ex τῆλε, & ὅρος, *terminus.*

Τηλυγέτης, ου, ὁ, & τηλύγετος, έτη, ετον, propriè, natus procul abſente patre; (2) in ſenectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ex τῆλε, & γίνομαι.

Τηλωπὸς, οῦ, ὁ, qui è longinquo cernitur; (2) procul ſemotus; (3) peregrinus. Ex ὤψ.

Τηλῶπις, ἡ, longè conſpicua. A præc.

Τημέλεια, ας, ἡ, cura, ornatus, Ph. curatio, cultus. A τημελής.

Τημελέω, futur. ήσω, curam habeo, propriè eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, Gl. V. τημελῶ, colo. Σώματός τ' ἐτημέλει, Eur. Iph. in Tau. 312. Ab eod.

Τημελὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τάω, & μέλει.

Τήμερον, *Adv.* hodiè, *Att.* pro σήμερον.

Τῆμος, *Adv.* tum. Ab ἦμος, *quum.*

Τημόσδε, *Adv.* idem. Ex τῆμος, & δὲ.

Τημοῦτος, *Adv.* tum, Heſ. Op. 574. Call. Hymn. in Dian. 175. A τῆμος.

Τηνάλλως, *Adv.* obiter, leviter; (2) gratis, nullo periculo; (3) inaniter, fruſtra, temerè; (4) alioqui, aliàs. Ex τὴν, artic. & ἄλλως, *fruſtra.* quaſi τὴν ἄλλως ὁδὸν. Οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, Dem. Πλανάσθαι με τηνάλλως ϗ τὴν νόσον ἀγνοεῖν, Heliod.

Τηνεὶ, *Dor.* pro ἐκεῖ, illic, ibi; (2) illuc.

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, lyræ harmonia, ſoni imitatio oralis, Ariſtoph. Av. 1703. videtur eſſe Vox acclamantium victori; unde pro carmine triumphali. *Ern.*

Τήνελλος, ου, ὁ, idem.

Τηνεσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod τεινεσμὸς.

Τηνίκα, *Adv.* tunc. Ab ἡνικα.

Τηνικάδε, *Adv.* tunc; (2) illic. A τηνίκα.

Τηνικαῦτα, *Adv.* tum, tunc. Ab eod.

ΤΗ'ΝΙΟΙ, ων, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τηνόθι, *Adv.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, *ibi.*

Τῆνος, τήνα, τῆνο, ille, *Dor.* pro ἐκεῖνος.

Τήνω, *illius*, gen. ſing. *Dor.* pro τήνου.

Τηνῶθε, *Adv.* illinc. A τῆνος.

Τηξιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membra liquefaciens. Ex τῆξις, & μέλος.

Τῆξις, εως, ἡ, liquefactio; (2) maceratio, Gl. V. tabes. A τήκω.

Τῇπερ, *Adv.* quemadmodum; (2) ubi.

Τήρει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro τήρεε.

Τηρέοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro τηρέουσι, à

ΤΗΡΕ'Ω, p. τετήρηκα, ſervo, conſervo, tueor, adſervo, reſervo, cuſtodio, obſervo; (2) inſidior, inſidioſè obſervo; (3) expecto. Τὸ γὰρ ὑιίδιον τηρεῖ με, κἄςι δύσκολον, Ariſtoph. Veſp. 1345. παρθενίην, Phocyl. 11.

Τηρήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τήρησις, εως, ἡ, ſervatio, obſervatio; (2) tutela; (3) cuſtodia. A τηρέω.

Τηρητέον, ſervandum, obſervandum.

Τηρητὴς, ου, ὁ, cuſtos, obſervator. A τηρέω.

Τηρητικός, ἡ, ὸν, obſervandi ſtudioſus, ad cuſtodiam aptus. A præc.

Τῇσι, *bis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic. præpoſ. ὁ.

Τητᾷς, 2. ſing. præſ. ind. act. pro τητάεις, à

ΤΗΤΑ'Ω, ῶ, privo; (2) quæro, tento. Τητώμενοι φρενῶν, Soph. El. 1340. Ὅς γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα, Eur. Or. 1073. χώρας Ἑλλάδος, id. Her. 31.

Τῆτες, hoc anno; alicubi & τῆτα, Gl. V. τῆτες, *adv.* horno; *item* hornum. Ab ἔτος.

Τήτη, ης, ἡ, penuria, privatio, *Heſ.* A τητάω.

Τήτινος, ίνη, ινον, qui eſt unius, ſeu hujus anni, hornus. A τῆτες.

Τηΰσιος, ια, ιον, inanis, vanus. Hinc

Τηυσίως, *Adv.* temerè, fruſtra, irrito conatu.

Τὶ, vide τις.

Τιαρα, ας, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara, Gl. V. τιάραι, apices. Hinc

Τίαρις, ιδος, ἡ, criſta galeæ, *Heſ.*

Τιαροειδὴς, ὲς, tiaræ ſimilis. Ab εἶδος.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, tripus, Licoph.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, tigris.

Τιγροειδὴς, ὲς, ſpeciem tigridis habens, maculoſus ut tigris, *Epith.* Equi. Ab εἶδος.

Τιεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, à τίω.

Τίεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτιε.

Τίεται, *honoratur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Τιέω, punio, crucio; ut hinc ſit τετιηότες, mœſti, p. part. pro τετιηκότες, Il. 9, 13. & τετιημένος, Il. 11, 555.

ΤΙΘΑΙΒΑΣΣΩ, & τιθαιβώσσω, mel conficio, mellifico; (2) nutrico, Nicand. Th. 199.

ΤΙΘΑΣΟ'Σ, & τιθασσὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cicur, manſuetus.

Τιθασοτρόφος, ὁ, ἡ, qui columbas alit, comp. ex præc. & τρέφω.

Τιθασσεία, ἡ, manſuefactio:

Τιθασσευτὴς, οῦ, ἡ, qui cicurat. Gl. V. τιθασσευταὶ, manſuetarii. A τιθασσεύω. Hinc

Τιθασσευτικὸς, ἡ, ὸν, qui cicurare poteſt, vi manſuefaciendi præditus. A præc.

Τιθασσευτὸς, qui manſuefieri poteſt. A

Τιθασσεύω, & τιθασεύω, cicuro, manſuefacio; & τιθασσεύομαι, manſuefio, manſueſco, miteſco. Ὑμᾶς ὑπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα, ϗ τιθασσεύουσι, Dem. A τιθασσός.

Τιθασσῶς, *Adv.* manſuetè.

Τίθεαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro τίθεσαι, à τιθημι.

Τιθέαμεν, 1. pl. præſ. indic. act. *Poet.* pro τίθεμεν.

Τιθέασι, 3. plur. præſ. indic. act. *Ion.* pro τιθεῖσι.

Τιθεαται, 3. plur. præſ. indic. paſſ. *Ion.* pro τιθενται.

Τιθέησι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro τιθῇ.

Τίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, *Att.* pro ἐτίθη.

Τιθεῖμεν, 1. pl. præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τιθείημεν.

Τιθέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι.

Τίθεμμι, *Æol.* pro τίθημι, *pono.*

Τίθεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐτίθησαν.

Τίθεμαι, (v. τίθημι) eadem fere ſignificat, ſed propriè cum quâdam reciprocatione & reflexione ad ſubjectum agens, ut τιθέναι νόμον legem ſcribere aliis, θέσθαι ſciſcere legem ſc. quâ ipſe teneare, θέσθαι ὅπλα, arma capere, πόλεμον θεῖναι, bellum alicui commovere, θέσθαι, bellum inferre, ἄλοχον uxorem ſibi ducere, υἱὸν adoptare filium, θεῖναι ὑποθήκην pignus dare, θέσθαι, curare ut ſibi detur pignus, accipere, &c. ſed non eſt perpetuum hoc, ut in his, τιθεσθαι παρ' οὐδέν, nihili ducere, ἐν αἰσχρῷ turpe ducere, ſignificat & (1) adminiſtrare; (2) ſtruere, ut domum; (3) proponere, ut ſententiam; (4) inſtituere, ut certamen; (5) ſervit & periphaſi, ut τίθεσθαι μαχην, pugnare.

Τιθευτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. A

Τιθεύω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθή.

Τιθέω, ῶ, pono, Gl. Vet. τιθῶ, pono; τιθεῖ, ponit, Ph. uſitatiùs τιθημι.

Τιθή, ῆς, ἡ, nutrix. A τιτθός.

Τιθήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Ectaſin*, pro τιθέναι, à

ΤΙ'ΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iiſdem modis, quibus Latini pono & colloco dicunt, ut (2) duco, v. gr. in laude; (3) propono, v. gr. præmium; (4) refero, v. gr. in numerum; (5) propono diſputandum, vel explicandum oratione; (6) ſuppono, de hypotheſi; (7) concedo aliquid eſſe. Ac præterea; (8) offero alicui, præbeo, præſto; (9) reddo aliquem v. gr. felicem, miſerum; (10) tribuo, attribuo, adſcribo in utramque partem; (11) pignori oppono, θήσω, ponam, Gl. V. ἔθηκα a. 1. τίθεμαι, ponor, τίθεσθαί τινι, probare quem, obedire, aſſentiri. ἐθηκάμην, aor. 1. med. θὲς, pone, Ph. a. 2. act. Imperat. Τιθεσθαι ἐν μεγάλῳ παρ' οὐδὲν, ἐν οὐδενὶ λόγῳ. Εἰς σὰς μὲν ἔγωγε θήσομαι χέρας, Eur. Alc. 1101.

Τιθηνέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor, Gl. V. foculo; (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto; (3) permulceo, foveo, ut nutrix; (4) fingo, formo. A

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. A τιθή.

Τιθήνημα, ατος, το, id ipſum, quod nutritur; (2) ſoboles. A τιθηνέω.

Τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio:

Τιθηνήτειρα, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Τιθηνητήριος, α, ον, nutritius, quod à τιθηνητὴρ, nutritor.

Τιθηνία, ας, ἡ, nutricatio, cura, cultura. A

Τιθηνὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutritius, educator. A τιθη.

Τιθητι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro τίθησι, à τίθημι.

Τιθὸς, ἡ, ὸν, manſuetus, cicur. Arat.

Τιθυμαλὶς, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. A

Τιθύμαλλον, ȣ, τὸ, herba lactaria, Ph. *Angl.* Spurge.

Τιθύμαλος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Τίκτε, 3. ſing. imperfect. indic. act. *Ion.* pro ἔτικτε, à

ΤΙΚΤΩ, f. τέξω, vel τέξομαι, p. m. τέτοκα, pario, procreo, gigno; τεχθεὶς, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, Gl. V. aor. 1. part. paſſ. Χάρις χάριν γάρ ἐςιν ἡ τίκτυσ' ἀεὶ, Soph. Aj. 522.

Τίλαι, ῶν, αἱ, parvæ quiſquiliæ, ſeu corpuſcula, quæ infuſis per feneſtram radiis ſolis, aëri videntur innatare, præſertim vero quiſquiliæ è panno vulſo evolantes. A τίλλω.

Τιλάω, ῶ, caco, ſtercus edo. A τίλος.

Τίλλε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε, à τίλλω.

Τίλλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro τίλλȣσα, à

ΤΙΛΛΩ, vellico, vello, divello, evello, diſcerpo; τετιλμένος, vulſus. Ἄτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ τῶν Συκοφαντῶν τίλλεται, Ariſtoph. Av. 292.

Τίλλων, vel τίλων, ωνος, ὁ, tillo, piſcis quidam. A τίλλω.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda; (2) vulſio, vellicatio, Gl. V. volſura. Ab eod.

Τιλμάτιον, ȣ, τὸ, idem. Dim. à præc.

Τιλμὸς, ῦ, ὁ, vulſio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſtercus, merda.

Τίλσις, εως, ἡ, vulſio. A τίλλω.

Τιλτὸν, ῦ, τὸ, linamentum, Gl. V. nempè concerptum vel vulſum. A

Τιλτὸς, ῦ, ὁ, vulſus, concerptus. A τίλλω.

Τίλφη, ης, blatta, tinea; *Att.* pro Σίλφη.

Τιμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro τιμάει, à τιμάω.

Τιμαδία, ας, ἡ, parvus honor, *Heſ.* Dim. à τιμή.

Τιμαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro τιμαῖς, à τιμή.

Τιμαλφέω, honoro. Τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, Pind. τὺς Θεὺς, Ariſtot. A

Τιμαλφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui honorem ſibi invenit & adquiſivit, qui in honore & pretio habetur, honoratus, pretioſus, Gl. Vet. τιμαλφὲς, vendibile. Ex τιμάω, & ἀλφέω.

Τιμὰν, acc. ſing. *Dor.* pro τιμήν.

Τιμᾶντα, acc. ſing. *Dor.* pro τιμῆντα, & hoc *per Syncop.* pro τιμήεντα, à τιμήεις.

Τιμάορος, vel τιμήορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, punitor, ultor, pœnæ & vindictæ exactor; (2) opitulator. Ex τιμὴ, & ἀείρω. (vel à τιμάω.)

Τιμάοχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, honoris jus habens. Ex τιμὴ, & ἔχω.

Τιμαρχία, ας, ἡ, cenſura, officium cenſoris. Ex τιμη, & ἀρχή.

Τιμαρχώδης, ες, cenſorius.

Τιμάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, à τιμάω.

Τιμασεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro τιμησȣσι, à

Τιμάω, ω, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magni facio, æſtimo, dignum judico; (2) multo, punio; ἐτίμησαν, honeſtarunt, Phil. 2, 1. τετιμημένος, honorem adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. V. p. part. paſſ. τιμήσατε, celebrate, Phil. a. 1. imperat. act. Τὸν ἀυτῆς ἄνδρα μεῖζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, Xen. Cyr. 6, 26. Πολλȣ̃ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατακλισιν, plurimi æſtimo, Plat. Τί δ' ὗτως οἱ λεὼ τιμῶσί με; Ariſtoph. Av. 1281. Τιμώμενοι χαίρȣσιν ἀνθρώπων ὕπο, Eur. Hipp. 8. Ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον, id. Tro. 737. A τιμή.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium, quo res aliqua æſtimatur; (3) pœna, ultio, mulcta, cenſus, id quod per capita, focos, &c. ſolvitur. Τιμὴν ἀρνύμενοι. Il. 1, 159. Pœnas expetentes. Ab eod.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, honoratus, honorabilis, qui honore & pretio habetur. A præc.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æſtimatio, valor; (2) in cauſis privatis, mulcta pecuniaria; in publicis, pœna capitis, ſupplicium; (3) cenſus. A τιμάω.

Τιμῆντα, acc. ſing. *per Craſin*, pro τιμήεντα, à τιμήεις.

Τιμήορος, ȣ, ὁ, vide τιμάορος.

Τιμηȣλκέω, ῶ, vel τιμιȣλκέω, pretium augeo. Ex τιμὴ, vel τιμιος, & ὁλκή.

Τίμησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτίμησας, à τιμάω.

Τιμήσῃς, *honoraveris*, 2. ſing. a. 1. conj. act.

Τιμησις, εως, ἡ, litis æſtimatio, multa, ſupplicium, pœna; (2) cenſus. Gl. V. cenſio, judicatio; Ph. dictatura. A τιμάω.

Τιμήσȣσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. τιμάω.

Τιμητεία, ας, ἡ, cenſura, officium τȣ̃ τιμητȣ̃. Τιμητείαν ὁ Κατων παρήγγειλει κορυφη δέ τις ἐςὶ τιμῆς ἁπάσης, Plut. A τιμητεύω.

Τιμητέος, έα, έον, honorandus. A τιμάω. πρό ἀληθείας τιμητέος ἀνὴρ. Plato.

Τιμητεύω, cenſor ſum. A

Τιμητὴς, ȣ̃, ὁ, æſtimator litium; (2) cenſor, A τιμάω. Hinc

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) cenſorius. Gl. V.

Τιμητὸν, ȣ, τὸ, æſtimatio litis. Gl. V. cenſus, æſtimabile. Ab eod.

Τιμητὸς, ὁ ϗ ἡ, æſtimandus, δίκη, cui pecuniaria pœna lege conſtituta non eſt, ſed actor vel judex æſtimat. *Ern.*

Τιμιοπωλέω, carè vendo.

Τιμιοπώλης, ȣ, ὁ, qui pretio vendit, aliis pollinctor; propriè rerum pretioſarum venditor.

Τίμιος, ία, ιον, honoratus, honorabilis; (2) pretioſus, carus. A τιμή. Hinc

Τιμιότης, ητος, ἡ, qu. dic. honorabilitas, pretioſitas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia.

Τιμιως, *Adv.* magno pretio, carè.

Τιμιώτατος, cariſſimus, honeſtiſſimus, honorificentiſſimus, Ph. Superl. à τίμιος.

Τιμογραφέω, æſtimo, taxo. Ex τιμὴ, & γράφω.

Τιμόθεος, ȣ, ὁ, Timotheus, colens Deum.

Τιμοκρατία, ας, ἡ, reip. ſtatus, in quo à cenſu magiſtratus creantur. Ex κράτος.

Τιμοκρατικος, ἡ, ὸν, cenſu potens; (2) ambitioſus. A præc.

Τιμόπτολις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui civibus honori eſt & ornamento; (2) qui civitatem honeſtat. Ex τιμὴ, & πτόλις.

Τιμȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honoratus, cui honos habetur. Ex τιμὴ, & ἔχω.

Τιμωρέω, auxilior, opem fero, tueor, defendo. at Τιμωρȣ̃μαι, *cum acc.* punio; ulciſcor; τιμωρειται, punit, animadvertit, coërcet, Ph. Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν Θεοῖς ὑπισχνȣμαι, Xen. Τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρα, Eur. Hipp. 21. A τιμωρός.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium. A τιμωρέω.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod. Unde

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ἡ, vindex, ultor, R.

Τιμωρητὴς, ȣ̃, ὁ, idem.

Τιμωρητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad τιμωρητήν; (2) ad pœnas exigendas propenſus, crudelis. A præc.

Τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium, animadverſio; (2) auxilium, ſubſidium. A

Τιμωρὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defenſor. Ex Τιμὴ, & ὁράω. (niſi ωρος mera eſt terminatio. *Ern.*

Τιμωρȣ̃ν, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro τιμωρέον. à τιμωρέω.

Τὶν, *tibi*, dat. ſing. *Dor.* pro σοὶ, à σὺ, *tu*.

Τίν' pro τίνα, *quem*, acc. ſing. à τις, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, concuſſio. A τινάσσω.

Τιναγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Τινάκτειρα, ἡ, quæ concutit, quod à τινακτὴρ, idem quod

Τινάκτωρ, ορος, ὁ, quaſſator, concuſſor. A

ΤΙΝΑΣΣΩ, f. ξω, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο, Eur. Her. fur. 870.

Τίνεσθαι, *ulſciſci*, præſ. inf. med. verbi τίνω.

Τίνεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτινε.

ΤΙΝΘΑΛΕΟΣ, έα, έον, calidus, tepidus. Nic. Al. 445.

Τινθὸς, ȣ̃, ὁ, lebes, vas quodvis, *inpr.* in quo cibi coquuntur, unde & pro ventriculo; item, cavum, capax. Sch. Lycurg. habet & τινωθός.

Τινύω, ſeu τίννυμι, luo, ſolvo, pendo, rependo; (2) punio, pœnas expoſco, ulciſcor. A τίω.

Τίνω, idem & ab eod. Τίνειν δίκας, Luc. ζημίαν, Plat. τιμωρίας, idem, μισθόν τινι, Xen.

Τίον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτιον, à τίω.

Τίποτε, quidnam? cur?

Τίπτε, idem, *per ſync.*

ΤΙΣ, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ τὶ, *Gen.* τινὸς, aliquis, quiſpiam, quidam, certus; *cum numeralibus* circiter, fermè; cum πᾶς, ἑκαςος, ἀυτὸς, πολὺς, μέγας, τοῖος, τοσȣ̃τος, ὅδε, abundat: ſed τις, τὶ, *Gen.* τινος, quis? quæ? quid? qualis? qualiſnam?

Τίσαι, *honoraſſe*, a. 1. inf. act. verbi τίω.

Τισαίατο, 3. plur. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro τίσαιντο, à τίω.

Τισαίμεθα, 1. pl. a. 1. opt. med.

Τίσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τίσαι.

Τισεις, *lues*, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Τίσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔτισε.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio; (2) perſolutio, remuneratio. Il. 22, 19. A τίω.

Τισȣσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. cum ν, à τίω.

Τίσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Τίταινε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίταινε, à

Τιταινω, punio, ulciſcor; (2) tendo, intendo; Il. 2, 390. Τυδείδη ἐπὶ, τόξα τιταίνετο, ib. 11, 370. A τίω, vel τείνω.

Τιταν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol, at in *Plur.* Titanes, cœli & terræ filii, à Jove ſub terram detruſi. A præc.

Τιτανογραφία, ἡ, hiſtoria gigantum. A γράφω.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex τιτάν, & κράτος.

Τιτανοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Titanum interfector. Ex τιτὰν, & κτείνω.

ΤΙΤΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, calx; Lucian. (2) gypſus; Heſiod. in Aſp. 141. Hinc

Τιτανόω, calce oblino. Hinc

Τιτανωτός, ἡ, ὸν, calce vel gypſo oblitus.

Τιτανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Titanicus. Hinc τιτανῶδες, *Adv.* more Titanum; (2) torvè, torvum. A τιταν.

Τίτας, ὁ, idem quod τιμωρός. A τίω, Æſch.

Τιτάω, idem quod τητάω. *Ern.*

Τιτθεύω, nutrio. A τιτθός.

Τιτθη, ης, ſive τιτθὴ, ῆς, ἡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, altrix; (3) avia materna. Ab eod.

Τιτθιβύζω, cacabo, Gl. V.

Τιτθίζω, ſugo, ſubrumo, Gl. V.

Τιτθίον, τὸ, mamilla. Dim. à τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix; (2) ſoror matris vel patris, matertera, amita. A τιτθή.

ΤΙΤΘΟΣ, ȣ, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙΖΩ, pipio ſeu vocem edo avium, in primis pullorum.

Τιτλος, ȣ, ὁ, titulus. Lat. vocabulum.

Τιτος, ȣ, ὁ, Titus, Lat. Honoratus. A τίω.

Τιτράω, ſeu τίτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro. Gl. V. τιτραινω, foro;

τετρημένος, perfoſſus, Gl. V. p. paſſ. part. A τρέω, vel inuſ. τραω, foro.

ΤΙΤΡΩ´ΣΚΩ, f. τρώσω, vulnero, cutem telo pertundo ſeu perfodio; (2) lædo, damnum infero; τετρωμένος, ſaucius, cruentus, Gl. V. p. part. paſſ. τρωθεὶς, ſauciatus, Gl. Vet. part. paſſ. a. 1. Ἐπεί με ἔρως ἔτρωσεν, Eur. Hipp. 396. Ἔρωτος βέλεσι τιτρώσκεσθαι, Philo. Hinc

Τιτρωσμὸς, ὁ, vulneratio.

Τιτυβίζω, vocem edo hirundinum ſeu perdicum, cacabo. A τιτίζω.

Τιτυοκτόνος, ου, ἡ, Tityi interfectrix; Callim. Hymn. in Dian. 110. Ex κτείνω.

Τιτύρινος, ου, ὁ, fiſtula paſtoralis ex ſtipulâ:

Τιτυριστὴς, οῦ, ὁ, ſaltator turpes motus edens. A

Τίτυρος, ου, ὁ, Satyrus; (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otioſus; (5) paſtorculus, parvus puer paſtoritius, ruſticanus.

Τιτύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτιτύσκετο, à

ΤΙΤΥ´ΣΚΟΜΑΙ, intentiſſimè dirigo, ut certum ictum inferam, collineo, dirigo ad ſcopum; (2) paro. Il. 13, 23.

ΤΙ´ΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus.

Τίφιος, ία, ιον, paluſtris. A

ΤΙ˜ΦΟΣ, εος, τὸ, locus paluſtris, palus.

Τίφυον, ου, τὸ, tiphyum, herba coronaria.

Τιφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluſtris. A τῖφος.

ΤΙ´Ω, f. τίσω, honoro, in honore habeo, magni æſtimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciſcor; (3) perſolvo, ſolvo, luo; dependo; τίεσκεν, honorabat, imperf. Ion. τιέσκετο, honorabatur, imperf. Ion. paſſ. Il. 13, 176. Κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοὐκ᾽ ἄλλην δίκην. Soph. Aj. 113. Τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου, id. El. 115. Τὴν δὲ τίσωμαι δίκην, Eur. Med. 1319.

Τλᾶθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. Dor. pro τλῆθι, à τλῆμι.

Τλάθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærumnarum patiens; Pind. A τλάω, & θυμός.

Τλαίην, tolerem, præſ. opt. act. v. τλῆμι.

Τλάμονα, acc. ſing. com. gen. Dor. pro τλήμονα.

Τλάπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide τληπαθής.

Τλάς, tolerans, præſ. part. act. v. τλῆμι.

Τλασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, patiens. Ex τλάω, & φρήν.

ΤΛΑ´Ω, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior; (2) ſuſtineo, i. e. audeo; τετλήότι, pro τετληκότι, patienti, p. part. vid. τλῆμι. Πῶς με τλήσεταί ποτ᾽ εἰσιδεῖν; Soph. Aj. 463.

Τλῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act.

Τληθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide τλάθυμος.

Τλῆμεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτλημεν.

Τλῆμι, perfero, tolero; τλῦ, perpeſſus eſt, aor. 2. Ion. pro ἔτλη; τλῆναι, pati, toleraſſe, a. 2. inf. τλῆθι, ſuffer, a. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate; τλάς, paſſus, a. 2. part. vid. τλάω.

Τλήμονες, miſeri, nom. pl. com. gen. à τλήμων.

Τλημόνως, Adv. miſerè, calamitosè.

Τλημοσύνη, ῆς, ἡ, ærumna, miſeria, infortunium. A

Τλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſuſtinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miſer, ærumnoſus, calamitoſus. A τλάω.

Τλῆναι, a. 2. inf. act. v. τλῆμι.

Τληπαθέω, patiens ſum laborum & moleſtiarum, item miſeriis adfligor: τληπάθεια, ἡ, patientia; (2) afflictio. A

Τληπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, patiens laboris; (2) calamitoſus. Ex τλάω, & πάθος.

Τλησικάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui toleranti & forti eſt animo, Æſch. Pr. 159. Ex τλάω, & καρδία.

Τλησίμοχθος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Τλησίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, patiens laboris; (2) audax. Ex τλῆσις, & πόνος.

Τλῆσις, εως, ἡ, patientia, tolerantia; (2) audacia. A τλάω.

Τλήσω, tolerabo, f. 1. ind. act. verbi τλάω.

Τλητικὸς, οῦ, ὁ, patiens. Ab eod.

Τλητικῶς, toleranter. A præc.

Τλητὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, qui tolerari poteſt; (2) tolerans, patiens. Ab eod. vel τλῆμι.

Τμάγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. Ion. & Bœot. pro ἐτμάγησαν, à τμήσσω, ſeu τμήγω.

Τμάω, ſeco, inuſ. ſed hinc τέτμηκα, & τμήσσω.

Τμηγεὶς, ſciſſus, part. verbi τμήσσω.

Τμήγης, ου, ὁ, ſector, inciſor, arator, foſſor, qui ſecat. A τμήσσω, ſeu τμήγω.

Τμῆγος, εος, τό, ſectura, fiſſum. Ab eod.

Τμήγω, f. ξω, ſeco, ſcindo, ſuccido; ἐτμάγην, a. 2. paſſ. A τέμνω.

Τμήδην, Adv. in modum ſecantium; (2) incidendo ſeu ſecando, cæſim; (3) leviter. Ab inuſ. τμάω pro τεμνω.

Τμηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi τέμνω pro τμάω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fruſtum ſectione alicundè ablatum; (2) particula, portio. Ab eod. Hinc

Τμηματώδης, ες, in partes ſectus, ſeu qui in partes ſecari poteſt.

Τμῆσις, εως, ἡ, ſectio. Ab eod.

Τμήσω, ſecabo, f. 1. ind. act. v. τμάω.

Τμήσσω, f. ξω, ſcindo. A τμάω.

Τμητέον, ſecandum.

Τμητηρ, ῆρος, ὁ, ſector, inciſor. Ab eod.

Τμητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τμητικὸς, ἡ, ὸν, incidendi vim habens; (2) inciſus, ſectilis. A

Τμητὸς, ἡ, ὸν, ſectus, inciſus; (2) ſectilis. A τμάω.

Τοαρχαῖον, Adv. olim, antiquitùs.

Τόδε, Adv. huc. Ex τό, & δε.

Τοδεύτερον, Adv. iterùm, ſecundùm.

Τοεπίπαν, Adv. omninò, penitùs; (2) plerumque.

Τόθεν, Adv. inde, ex loco illo. Ab ὅθεν.

Τόθι, Adv. ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula enclitica, quæ aliis jungitur, ut καί τοι, quamvis, quanquam, Gl. V. atqui, Ph. οὔ τοι, nequaquam, num, Gl. Vet. Aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, Ph. Eſt & pronomen Dor. τοὶ, tibi, & articulus pro οἱ.

Τοίνυν, igitur, itaque, ergo, Ph.

Τοῖο, hujus, gen. ſing. Ion. pro τοῦ, ab ὁ.

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujuſmodi. Ab οἷος.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, ejuſmodi.

Τοισδὶ, idem Att.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, & τοιοῦτον, talis hujuſmodi. Ex τοῖος, & οὗτος, hic.

Τοιουτότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, hujuſmodi, talis; τοιουτότροπα, hujuſmodi, Gl. V. Plat.

Τοιουτοτρόπως, tali modo.

Τοιουτόχροος, ους, talem colorem habens.

Τοιουτώδης, ες, talis.

Τοῖς, ipſis, dat. plur. ab ὁ, hic.

Τοίσδεσσι, ipſis, dat. plur. art. præpoſ. Ion. & Poet. pro τοῖσδε, ab ὅδε.

Τοίχαρχος, ου, ὁ, qui præeſt navis lateri, ſive remigibus & latere navis ſedentibus. Ex τοῖχος, & ἀρχός.

Τοιχογραφία, ας, ἡ, Ion. τοιχογραφίη, deſcriptio muralis, picturati parietes, Aret. Ex γράφω.

Τοιχοδιφήτωρ, ορος, ὁ, qui parietes ſcrutatur, quâ parte aperiri poſſint; (2) fur. A διφάω.

Τοιχορύκτης, ου, ὁ, vide τοιχωρύχος.

ΤΟΙ˜ΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. Etiam latus navis. Hinc

Τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum ſeu parietem facio; τοιχοῦσθαι murum fieri, Plut.

Τοιχωρυχέω, ῶ, f. ήσω, parietem effringo & perforo. Ph. τοιχωρυχεῖ, expilat. Τὸν τοῖχον, Ariſtot. A τοιχώρυχος. Hinc

Τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfoſſi.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis perfoſſio. A

Τοιχωρύχος, ου, ὁ, qui murum perfodit, furandi cauſâ, effractor, Gl. Vet. perfoſſor. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

Τοίω, tales, nom. dual. à τοῖος, talis.

Τοίως, Adv. tali modo; (2) ſic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. Dor. pro τότε.

Τοκαρίδιον, & τοκαρύδιον, ου, τὸ, uſurula, Gl. Vet. quaſi à τοκάριον, quod eſſet, à τόκος.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit & enixa eſt. Gl. V. paritura. A τόκος. Unde

Τοκάω, ῶ, parturio, partui ſum vicina.

Τοκέεσσι, dat. pl. Ion. pro τοκεῦσι, à τοκεύς.

Τοκετὸς, οῦ, ὁ, partus, puerperium, Ph. exponitur & nativitas. A τίκτω.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκῆϊ, dat. ſing. Ion. pro τοκέϊ, à τοκεύς.

Τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror, Gl. Vet. fœnero. A τόκος.

Τοκισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

Τοκιστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator. Ab eod.

Τοκογλυφέω, ῶ, f. ήσω, tabulis inſculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita eſt, fœneratorem ago; (2) anatociſmum exerceo. A

Τοκογλύφος, ου, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit; γνίφωνα εἶναι ϗ τοκογλυφον. Luc. Ex τόκος, & γλύφω.

Τοκοληψία, ας, ἡ, uſuræ acceptio, fœneratio. Ex λῆψις.

Τόκος, ου, ὁ, partus, ipſe pariendi actus; (2) quod partu edidit mater, fœtus partu editus; (3) fœnus, uſura. A τίκτω.

Τοκοφορέω, ῶ, uſuram pendo; (2) uſuram accipio. Ex τοκος, & φορέω.

ΤΟ´ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. contr. pro τολμάει, à τολμάω.

Τολμασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. Dor. pro τολμήσεις.

Τολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo, patior, tolero, impetro à me, tametſi invito & reluctante. Τολμᾷ πανουργεῖν, Eur. Med. 583. Ἦπου τετόλμηκ᾽ ἔργον αἴσχιστον τόδε; ib. 695. A τολμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus, quod quis perpetrare auſus eſt, auſum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia. A τολμηρὸς.

Τολμηρος, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα.

Τολμηρῶς, Adv. audacter, temerè.

Τολμῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. Dor. pro τολμᾶς, à τολμάω. Unde

Τόλμησις, εως, ἡ, qu. dic. auſio, conatus audax. Ph. τολμήσεως, deſperatione.

Τολμητὴς, ου, ὁ, qui aliquid ſuſcipere & adgredi audet, homo audax. A τολμάω.

Τολμητίας, ου, ὁ, audax, Gl. V. Ab eod.

Τολμίστατος, ου, ὁ, audaciſſimus. A τόλμα.

Τολμῶσι, 3. plur. præſ. ind. act. contr. pro τολμάουσι.

Τολμῷεν, 3. pl. præſ. opt. act. pro τολμάοιεν, à τολμάω.

Τολοιπὸν, Adv. poſthàc, deinceps; (2) cæterùm.

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ.

Τολυπευτικὸς, ἡ, ὸν, qui novit glomerare. A

Τολυπεύω, fut. εύσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, ſtruo; (3) conficio, ad finem perduco; (4) ærumnas patior, labores moleſtos exantlo. Τολυπεύειν ἀργαλέους πολέμους, Il. 14, 86. A

ΤΟΛΥ´ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta & pexa, pila ſeu glomus lanæ carptæ & ad nendum paratæ, & carminatæ in globos. Eſt & cucurbita agreſtis.

Τομαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel τομαῖος, αία, αῖον, ſectus, cæſus, ſucciſus, reciſus; (2) idoneus ad ſecandum; Eur. Alc. A τομή.

Τόμαρος, ὁ, ſacrificulus, haruſpex. Heſ. al. τμάρος, τομουρός, Lycurg.

Τομάω, ῶ, ſectione egeo, ſectione mihi opus eſt. Οὐ πρὸς ἰατροῦ, σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι, Soph. Aj. 583.

Τομεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid ſcindi aut diſſecari poteſt, ut forceps.

Τομὴ, ῆς, ἡ, ſectio, ſectura, inciſio, amputatio; (2) portio ſectione demenſâ; ſegmen, Gl. Vet. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν. Il. 1, 235. A τέμνω, fut. τεμῶ.

Τομίας, ου, ὁ, ſectionem ſeu ſcalprum expertus, inciſionem paſſus; (2) caſtratus. Gl. Vet. τομίας χοῖρος, majalis:

Τόμιον, ου, τὸ, fruſtum, ſectione ablatum:

Τομικὸς, ἡ, ὸν, ad incidendum idoneus.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. Gl. V. Ab eod.

Τομὸς, ἡ, ὸν, ſcindens, incidens, acutus. Ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τι ταμώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης, Call. Del. 94. A τέμνω.

Τόμος, ου, ὁ, fruſtum ſectione ſeu ſciſſione ablatum; (2) tomus, ſcapus chartæ, pars libri. Ab eod. (vid. *Ern.*)

Τομῶς, *Adv.* more eorum, qui ſcindunt ſeu incidunt; (2) acriter, cum vi penetranti, τομώτερον, penetrantiùs. A τομός.

Τοναῖος, αία, αῖον, vehemens, contentus, intentus, de voce. A τονος.

Τονάριον, ου, τὸ, fiſtula, quâ muſici tonos præmonſtrant. Ab eod.

Τονέω, idem quod τονόω.

Τονθολυγεῖν, & τονθορυγεῖν, propriè de ſono aquæ ab æſtu ferventis, deinde eadem quæ

ΤΟΝΘΟΡΙΖ'Ω, vel τονθορύζω, murmuro vel ſubmiſsâ voce murmuro, muſſo, ſubmiſsè loquor; (2) tremo, ut τανθαρίζω. Τί δὲ, τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν ϖληγὰς λαβὼν ϖολλὰς ἀπῆς θύραζε; Ariſtoph. Ran. 765.

Τονθρύζω, idem.

Τονθρὺς, ύος, ἡ, murmur aquæ ebullientis, ſeu ferventis, per onomatopœiam. *Heſ.* τονθορὺς, V. L.

Τονθρυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. A τονθρύζω.

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni (qui ſc. ſermoni opp.) magnitudinem æquans. A τόνος.

Τονίζω, accento, Gl. Vet. A

Τόνος, ου, ὁ, tonus, accentus, Ph. tenor, tentigo, Ph. intenſio, & quo intenditur, ut funis, reſtis, vis rei intenſiva, & impulſiva, ut veſicæ, &c. A τείνω, *tendo*.

Τονόω, intendo, ſc. vocem; (2) roboro, firmo; (3) accentum pono alicubi. Ὅταν ἡ ὁρμὴ τοῦ φθεγγομένου ϖρὸς φωνὴν τονώσῃ τὸ μέρος, Greg. A τόνος.

Τονώδης, εος, ἡ, tonum habens.

Τονώσις, εως, ἡ, qu. dic. corroboratio, confirmatio; (2) accentus. A τονόω.

Τονωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens intendendi ſeu roborandi & firmandi. Ab eod.

Τοξάζομαι, fut. άσομαι, arcu jaculor. Od. 22, 72. A τόξον. Unde

Τοξαλκὴς, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Cupidinis, ſagittis vim ſuam exſerentis. Ab ἀλκή.

Τοξάριον, ου, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim.

Τοξάρχης, ου, ὁ, præfectus ſagittariorum. Ab ἀρχή.

Τοξεία, ας, ἡ, ars ſagittandi. A τοξεύω. Unde

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emiſſum eſt, ſagitta, jaculum; ſagitta, Gl. Vet. (2) ipſe ictus ſeu jactus ſagittæ aut teli.

Τόξευτὴρ, ῆρος, ὁ, arcitenens, ſagittarius; fœm. τοξεύτηρα, ſagittaria. Ab eod.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ἡ, ὸν, ſagittariæ artis peritus, Gl. V. ſagittarius.

Τοξεύω, ex arcu ſagittam emitto, jaculor, arcu peto, ſagittis impeto vel ferio. Gl. Vet. ſagitto. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην, Eur. Hec. 603. A τόξον.

Τοξήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſagittifer, arcitenens, arcu & jaculis inſtructus. Ex ἄρω.

Τοξικος, ἡ, ὸν, ſagittarius, ad ſagittas aptus, τὸ τοξικὸν, ſagittarii; (2) venenum ſc. ἔγχριμα quod ſagittis illinebatur. A τοξον.

Τοξοβελενος, ὁ, idem. A βέλος.

Τοξοδάμας, Æſchyl. Prom. vinct. 30.

Τοξόδαμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcu jaculiſve ſubigens, interficiens. Ex τοξον, & δαμνάω.

Τοξοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arcuatus, Gl. V. Ex τοξον, & εἶδος.

Τοξοθηκη, ἡ, pharetra.

ΤΟ'ΞΟΝ, ου, τὸ, arcus; (2) pharetra cum telis; (3) ars ſagittaria; τόξα, tela, Ph.

Τοξοποιέω, ῶ, arcus conficio. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, contrahere, Ariſtoph. Lyſ. 8.

Τοξοποιία, ἡ, arcuum confectio.

Τοξοσύνη, ης, ἡ, ars ſagittandi. A τόξον.

Τοξοτευχὴς, ἐς, arcus faciens. A τεύχω.

Τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius, arcitenens; (2) ſagittarius, i. e. ſideris cœleſtis nomen; (3) ap. Atticos miniſter publicus, apparitor magiſtratûs. Ab eod.

Τοξότις, ιδος, ἡ, ſagittaria, arcitenens; Cal. Hymn. in Dian. 223. A præc.

Τοξουλκὸς, ου, ὁ, peritus artis ſagittariæ. Ab ἕλκω.

Τοξοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arcum geſtat & ſagittas, ſagittarius; arcifer, Gl. V. A φέρω.

Τοξόω, ῶ, idem quod τοξεύω. Τοξοῦται ἐς τὸ ϖρηνὲς, *Aret.*

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen. A τοπάζω.

Τοπάζιος, λίθος, topazius lapis.

Τοπάζω, fut. άσω, ſtatuo, colloco, qu. dic. in loco pono; (2) conjicio, ſuſpicor, quæro, inveſtigo. Τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα, Æſch. Agam. 1378. A τόπος.

Τοπάλαι, *Adv.* olim, quondam, jampridem.

Τοπαλαιὸν, antiquitùs, olim. Ex iiſd.

Τοπᾶν, *Adv.* perpetuò, omninò. A ϖᾶς.

Τοπαράπαν, *Adv.* omninò, prorſus.

Τοπαραυτίκα, *Adv.* ſtatim, tunc ſtatim.

Τοπάροιθε, vel τοπάροιθεν, *Adv.* antea.

Τοπάρος, *Adv.* priùs, antea.

Τοπάρχης, ου, ὁ, loci præſes, qui loco alicui præfectus eſt, ſeu præeſt, toparcha, Ph. præfectus regionis. Ex τόπος, & ἀρχή.

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. Ph. pagus. A præc.

Τόπαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod τοπάρχης.

Τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio, Longin. 11, & 32. A τόπος, & ἀγορεύω.

Τοπήϊα, ων, τὰ, *Ion.* pro τοπεῖα arma navis, ſeu ſupellex nautica. Call. in Del. 314.

Τοπικὸς, ἡ, ὸν, localis; ſitus, Gl. V. Hinc ἡ τοπικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars topica, oſtendens τοπους, ſive locos, è quibus argumenta deſumenda ſunt ad probandum vel amplificandum. A τόπος.

Τοπικῶς, *Adv.* ratione loci; (2) per locos communes, per capita.

Τοπλέον, *Adv.* magis; (2) frequentiùs.

Τοπογραφέω, ῶ, locum deſcribo.

Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum deſcriptio. A

Τοπογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, locorum deſcriptor. Ex τοπος, & γράφω.

Τοποθεσία, ας, ἡ, loci ſitus vel poſitus. Ph. loci poſitio, ſitus, canalis, item deſignatio, deſcriptio locorum. Ex τόπος, & θέσις.

Τοποθετέω, locorum deſcriptionem inſtituo. Ex τόπος, & inuſit. θετέω.

Τοποκλισία, ας, ἡ, locus accubitûs, ubi quis accumbit. A κλίσις.

Τοπομαχέω, ῶ, variis in locis prælior, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. A μάχομαι.

ΤΟ'ΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractus, regio; (2) τόποι, ſedes & domicilia argumentorum *apud dialecticos*; (3) τόπος, argumentum ſeu thema, quod tractatur *apud rhetores*; (4) locus affectus, *apud medicos*; (5) vulva; (6) facultas, occaſio.

Τοποτηρητὴς, οῦ, ὁ, qu. dic. loci ſervator, vicarius; locum tenens. A τηρέω.

Τοπρὶν, *Adv.* priùs, antea, olim.

Τοπρόσθεν, *Adv.* antea, olim.

Τοπρότερον, *Adv.* priùs, antea, olim.

Τοπρῶτον, *Adv.* primùm, primò, primo loco, ante omnia.

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, tordylium, ſeſeli Creticum, *herba*.

Τορεία, ας, ἡ, ipſa actio cælandi, ſcalpendi.

Τόρευμα, ατος, τὸ, opus cælatum, Gl. V. toreuma. A τορεύω.

Τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, Ph. A τορεύω.

Τορευτὴς, οῦ, ὁ, cælator. Ab eod.

Τορευτικὸς, ἡ, ὸν, ad cælaturam pertinens, ſeu cujus uſus eſt in celando; (2) cælandi facultate præditus. A τορευτής.

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, cælo elaboratus. A

Τορεύω, cælo, Ph. Τόρευε ϖᾶσαν ᾠδὴν, concinna, Ariſtoph. Θεσμ. 995. κύπελλον ἡδὺ, Anacr. 18, 1. A τορός.

Τορέω, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro; (2) perſpicuè declaro & denuncio. Il. 11, 236. Ab eod. Hinc

Τορητὸς, ὁ, vulnerabilis.

ΤΟ'ΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, ου, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inſeritur; (2) meta; (3) carceres & repagula; (4) curſus in hippodromo; (5) veſtigium rotæ; (6) fibula, uncus, clavus.

Τορνεία, ας, ἡ, tornatio. A τορνεύω. Unde

Τόρνευμα, τὸ, quod tornando confit; (2) ſcobs, ramenta.

Τορνευτασπιδολυροπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, torno ſcutolyrifici, vox comica, Ariſtoph. Av. 497. A τορνευτὴς, ἀσπὶς, λύρα, & ϖήγνυμι.

Τορνευτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid tornatur & excavatur. A

Τορνευτὴς, οῦ, ὁ, tornator.

Τορνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars tornandi. A

Τορνεύω, f. εύσω, torno; (2) circino deſcribo, Τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ, Ariſtoph. Θεσμ. 59. A

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, inſtrumentum quo aliquid tornatur & excavatur. A τερέω.

Τορνόω, torno; (2) rotundum facio, circulo, circumſcribo. Il. 23, 255. Od. 5, 249. A τόρνος.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus; (2) perſpicuus, clarus. A τορέω

Τορυνάω, ῶ, tudiculâ agito. A

Τορύνη, ης, ἡ, id, quo in olla aliquid teritur & agitatur inter coquendum, Ph. tudicula. A τείρω.

Τορῶς, *Adv.* acutè; (2) perſpicuè, apertè, clarè. A τορός

Τοσάκις. *Adv.* toties. A τόσος. Unde

Τοσάτνος, vel τοσσάτιος, tantus.

Τοσαυτάκις, *Adv.* toties. A τοσοῦτος.

Τοσαυτακῶς, *Adv.* tot modis. Ab eod.

Τοσος, η, ον, tantus. Ab ὅσος.

Τοσόσδε, τοσσόσδε, τοσσήδε, tantus.

Τοσουταριθμος, ον, tantum numerum explens.

Τοσοῦτος, αύτη, οῦτο, tantus; τοσούτῳ, tantidem, tanto, Ph. Ex τόσος, & αὐτὸς.

Τόσσα, nom. pl. *Poet.* pro τόσα, à τόσος.

Τοσσάκις, & τοσσάκι, *Poet.* pro τοσάκις.

Τοσσῆνον, acc. ſing. *Dor.* pro τόσον.

Τόσσος, *Poet.* pro τόσος.

Τόσω, *Adv.* tantò, tantò magis. A τόσος.

Τότε, *Adv.* tunc, tum, deinde, Ph. τότε δὴ, ita demùm, Ph. tum demùm, Gl. V.

Τοτὲ, *Adv.* aliquando. Ab ὅτε.

Τοτελευταῖον, *Adv.* poſtremò, demùm, denique, tandem.

Τοτηνικάδε, *Adv.* tunc.

Τοτρίτον, *Adv.* tertiùm, tertiò.

Τοὔλασσον, *deteriùs*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἔλασσον, compar. à μικρός.

Τοὐμὸν, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμὸν.

Τοὐναντίον, *contra*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐναντίον.

Τοὔνεκα, *Att.* vel *Dor.* τοῦ ἕνεκα.

Τοὐπίσω, *in poſterùm*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὀπίσω.

Τοὺς, *hos*, acc. pl. ab ὁ *hic*.

Τοῦτ', pro τοῦτο, *hoc*.

Τουτάκι, & τουτάκις, *Adv.* interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. Call. in Jov. 44.

Τοὔτερον, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἕτερον.

Τουτέστι, *Att.* vel *Dor.* pro τοῦτό ἐστι, *hoc eſt*.

Τουτέων, gen. pl. *Ion.* pro τούτων, ab οὗτος.

Τόφρα, *Adv.* tamdiù, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ, & ὄφρα.

Τράγαιναι, ων, αἱ, capræ utriuſque ſexûs genitalia habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης ἡ, qu. dic. hircina ſpina, frutex. Ex τράγος, & ἄκανθα.

Τραγαλίζω, rodo; verbum Ariſtoph. Veſp. 672. quaſi à τραγεῖν, à τρώγω.

Τραγανὸν, calloſum, Gl. V. & τράγανον, calloſum, Ph. cartilago, al. Gl. V.

Τράγανος, ου, ὁ, herba quædam, quæ & τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero; (2) libidine incipio tentari; unde & pubeſco; (2) luxurio, ut ſeges, arbor. A τράγος.

Τραγεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρώγω.

Τράγειος, & τράγεος, hircinus; ut τραγίη, & τραγῆ, ſcil. δορὰ, hircina pellis; τράγειον κρέας, hircina caro, Gl. V. A τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, hircocervus, animal hirci

& cervi figuram mixtam habens; (2) poculi genus. Ex τράγος, & ἔλαφος.

Τράγεος, έα, εον, hircinus. A τράγος.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, quod ſecundis menſis apponitur. Ph. τραγήματα, bellaria. A τραγάω. Hinc

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. Hinc

Τραγηματισμὸς, ȣ̃, ὁ, comeſtio bellariorum.

Τραγίαμϐος, ὁ, tragiambus, genus verſus Iambici, cui opp. τὸ ἰαμϐικὸν κωμικόν.

Τραγίζω, f. ίσω, vid. τραγάω, Ariſtot. A τράγος. Unde

Τραγικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poëta.

Τραγικῶς, *Adv.* tragicè, more tragicorum.

Τράγιον, ſeu τραγειον, ȣ, τὸ, herba, cujus folia autumno virus hirci olent. A τράγος.

Τραγίσκος, ȣ, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus, Dim. ab eod.

Τραγοϐάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens; ut Pan. Ex τράγος, & βαίνω.

Τραγόκερως, hircina cornua habens. A κέρας.

Τραγοκȣρικὸς, ὴ, ὸν, ad capros tondendos aptus. A κȣ́ρα.

Τραγοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hircos occidens. A κτείνω.

Τραγομάσχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hircoſu, Gl. V. hircum olens. A μασχάλη.

Τραγόπȣς, ϖόδος, ὁ, hircinos pedes habens.

Τραγοπώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens; (2) nomen herbæ.

Τραγορίγανον, ȣ, τὸ, origanum hircinum, Nic. Al. 310. Hinc τραγοριγανίτης οἶνος, vinum è tragorigano confectum.

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, hircus, caper; (2) libido & ſalacitas; (3) fœtor, qualis hircorum; (4) luxuries arborum, ſegetis.

Τραγοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui hircinis eſt cruribus. A σκέλος.

Τραγοφαγέω, ῶ, hircos vel capros edo. A φάγος.

Τραγῳδάριον, ȣ, τὸ, levis tragœdia, Dim. à τραγῳδία.

Τραγῳδέω, tragœdiam decanto; (2) tragicè decanto; (3) tragicè exaggero, tragicè vociferor, exclamo, deploro, tragicè oſtento, res ſupra modum augeo. Τήν τε ϖολυθρύλλητον ἀρετὴν τραγῳδȣ̃σι, Luc. A τραγῳδός. Hinc

Τραγῴδημα, τὸ, tragœdia, tragica oratio.

Τραγῳδητὴς, ȣ̃, ὁ, tragœdus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia; (2) rerum terribilium opinio, jactatio.

Τραγῳδικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ȣ, ὁ, tragœdiarum ſcriptor. Ex τραγῳδία, & γράφω.

Τραγῳδιοδιδάσκαλος, & τραγῳδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, Ariſtoph. Θεσμ. 94. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς.

Τραγῳδιοποιὸς, ȣ̃, ὁ, tragicus poëta. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς, & ϖοιέω.

Τραγῳδὸς, ȣ̃, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit, tragicus poëta, Gl. V. cantator. Ex τράγος, & ᾠδὴ, *cantus*, quoniam hirco remunerabantur, qui tragœdiâ vicerant.

Τράμις, vel τράμε, podex; quibuſdam linea, quæ medium ſcrotum dividit in duas partes.

Τράμπις, ιδος, ἡ, navis, Lycurg. Nic.

Τρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, manifeſtus. Ἴσμεν ȣ̓δὲν τρανὲς, Soph. Aj. 24.

Τρανὸς, ὴ, ὸν, idem. LXX. opp. obſcuro.

Τρανότης, ητος, ἡ, perſpicuitas. A præc.

Τρανόω, clarum & perſpicuum reddo, declaro, manifeſto; (2) illumino, illuſtro.

Τρανῶς, *Adv.* manifeſtè, apertè, diſertè; expreſsè, Ph. ad liquidum, clarè, al. Gl. V.

Τρανωτικὸς, ὴ, ὸν, explanandi, illuſtrandi vim habens. A τρανόω.

Τράπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, à τρέπω.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, menſa cibaria; (2) cœna ipſa, ſeu cibi in menſâ poſiti; (3) menſa argentaria; (4) fiſcus, ærarium; (5) dicitur & de multis rebus menſæ figuram habentibus; διακονεῖν τραπέζαις, cibum miniſtrare, in N. T. ſtipis colligendæ ac diſtribuendæ curam gerere.

Τραπεζεὺς, έως, ὁ, menſæ adſecla, paraſitus.

Τραπεζήεις, ήεσσα, ῆεν, menſarius, ad menſam pertinens, menſæ inſerviens.

Τραπεζία, ας, ἡ, menſarum confectio.

Τραπέζιον, ȣ, τὸ, menſula, abaculus, figura Geometrica, Dim.

Τραπεζιτεύω, fut. εύσω, menſarius ſum. A

Τραπεζίτης, ȣ, ὁ, nummularius, menſularius, Phil. argentarius, Gl. V. A τραπέζα. Hinc

Τραπεζιτικὸς, ὴ, ὸν, ad menſarium pertinens, Ph. τραπεζιτικὰ, arcaria.

Τραπεζοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, menſæ formam habens. Ex τράπεζα, & εἶδος.

Τραπεζοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui menſam curat & inſtruit, Longin. 43. A κομέω.

Τραπεζοκόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſatiatur cibis appoſitis, vel curator dapum. A κορέω.

Τραπεζολοιχὸς, ȣ̃, ὁ, qui menſas lingit, menſarum adſecla, paraſitus. A λείχω.

Τραπεζοποιΐα, ἡ, menſarum fabricatio. A

Τραπεζοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui menſam inſtruit; (2) menſam fabricans. Ex τράπεζα, & ϖοιέω.

Τραπεζορήτωρ, ορος, ὁ, qui in menſâ diſſerit.

Τραπεζότης, ητος, ἡ, abſtractum à τράπεζα, ap. Diog. Laer.

Τραπεζόφορον, ȣ, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur. Ex iiſd.

Τραπεζοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui menſam fert ſeu ſuſtinet. A φέρω.

Τραπεζόω, menſæ impono. A τράπεζα.

Τραπεζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, menſarius, menſæ ſimilis, figuram menſæ habens. Ab eod.

Τραπέζωμα, ατος, τὸ, quod menſæ imponitur, ut vaſa. A τραπεζόω. Unde

Τραπέζωσις, εως, ἡ, apparatus menſæ, id quod menſæ imponitur.

Τράπειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τρέπειν, à τρέπω.

Τραπείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* & *Poet.* pro τρεπῶμεν.

Τραπελίζω, verto, converto. A

Τραπελὸς, ὴ, ὸν, mutabilis. A τρέπω.

Τράπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔτραπε, à τρέπω.

Τράπεσδαν, acc. ſing. *Dor.* pro τράπεζαν.

Τραπεσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.

Τραπέω, ῶ, uvas calco in lacu. Οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον, Heſiod. Ἀσπ. 301. Ab eod. Hinc

Τραπητέον, vertendum, convertendum.

Τραπητὴς, ȣ̃, ὁ, calcator uvarum.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, haſta. A τράπω.

Τράπομαι, vertor, convertor, *Ion.* pro τρέπομαι.

Τράπωμαι, a. 2. conj. med. verbi τρέπω.

Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, tabula ſeu corbis, ubi ſiccantur caſei & ficus, & alii fructus. A τέρσω.

Τραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, balbus aut blæſus ſum. Εἶτ' Ἀλκιϐιάδης εἶπε ϖρός με, τραυλίσας, Ariſtoph. Veſp. 44. A τραυλός.

Τραυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, balbuties. A præc.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, balbus, blæſus. Τραυλὸς profert λ pro π. Vid. Plut. in Alc. c. 1.

Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties. A τραυλός.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) clades, ſtrages, detrimentum bello acceptum. A τραύω, pro quo uſitatum eſt τιτρώσκω. Hinc

Τραυματίας, ȣ, ὁ, vulneratus, ſaucius.

Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, ſaucio. Οἱ δὲ ϗ τȣ̃τον τραυματίσαντες ἐξέϐαλον, Luc. 20, 12. Κεῖναι δὲ θύρσȣς ἐξανιεῖσαι χερῶν, ἐτραυμάτιζον, Eur. Bac. 763. Τετραυματισμένȣς, Act. 19, 16.

Τραυματικὸς, ὴ, ὸν, vulneribus ſanandis aptus.

Τραυματοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vulniferus, Gl. V. vulnificus. Ex τραῦμα, & ϖοιέω.

Τράφε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, à τρέφω.

Τράφειν, *educare*, præſ. inf. *Ion.* pro τρέφειν.

Τραφέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν.

Τράφεν, *nutriti ſunt*, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐτράφησαν, Il. 1, 251.

Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, avidus, ſiccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens, Apoll. Rhod. 4, 281. Ἵπποι —— Ἐϛᾶσ' & μ' οἴσȣσιν ἐπὶ τραφερήν τε ϗ ὑγρὴν, Hom. Il. 14, 308. τραφερὴ, terra arida continens. A τρέφω.

Τράφηξ, ὁ, pro τράπηξ, Lycurg.

Τραφήσομαι, 1. ſing. f. 2. ind. paſſ. v. τρέφω.

Τραφθέντας, acc. plur. aor. 1. part. paſſ.

Τράφοισαν, acc. ſing. a. 2. act. *Dor.* & *Æol.* pro τραφȣ̃σαν.

Τραχέως, *Adv.* aſperè. A τραχύς.

Τραχηλιαῖος, αια, αῖον, ad collum pertinens.

Τραχήλια, ων, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, anſerum & aliorum; (3) minores victimarum partes, majores ſunt κῶλα. A τράχηλος.

Τραχηλιάω, ῶ, collum ſeu cervicem attollo; (3) ſuperbio, ferocio. Ab eod. Unde

Τραχηλίζω, fut. ίσω, in collum ſeu cervicem reſupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo conſpiciendum; (4) converto ſeu convertere facio cervicem ac vultum; τρακηλιζόμενοι, qui alicujus rei videndæ cupiditate incenſus, convertit eo collum & caput. Διαλαμϐάνων τȣ̀ς νεανίσκȣς ἐτραχήλισεν, Plutarch. Πάντα δὲ γυμνὰ ϗ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτȣ̃, aperta, Metaph. Hebr. 4, 13.

Τραχηλιμαῖος, idem quod τραχηλαῖος.

Τραχηλισμὸς, ȣ̃, ὁ, cervicis reſupinatio vel flexus. A τραχηλίζω.

Τραχηλοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, collum abſcindo ſeu amputo, Gl. V. τραχηλοκοπῶ, decollo. Ex τράχηλος, & κόπτω. Unde

Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, Gl. V.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, collum, cervix; propriè cervices, vertebræ ad collum. A τραχύς. *Ern.*

Τράχȣρος, vel τραχȣ̃ρος, ȣ, ὁ, trachurus, piſcis quidam. Ex τραχὺς, & ȣ̓ρά.

Τραχόω, durum, aſperum reddo, ap. Joſ.

Τραχυϐατέω, ῶ, per aſpera incedo.

Τραχυδέρμαδων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cutem ſeu pellem habens aſperam & ſcabram. Ex τραχὺς, & δέρμα.

Τραχυντικὸς, ὴ, ὸν, exaſperandi vim habens. A

Τραχύνω, aſpero, exaſpero. A τραχὺς.

Τραχυόϛρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſperam & ſcabram teſtam habens. Ab ὄϛρακον.

Τραχύπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, qui aſperos & ſcabros habet pedes.

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, aſper, ſcaber, confragoſus, ſalebroſus; ſcrupoſus, hirſutus, Gl. V. acer, acerbus, torvus, Ph. ferox.

Τράχυσμα, ατος, τὸ, aſperitas, ſeu aſpredo, v. gr. cutis. A τραχύνω.

Τραχυσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Τραχύϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aſperâ voce eſt, ſeu qui aſperè loquitur. A ϛόμα.

Τραχύτατα, *Adv.* aſperrimè. A τραχύς.

Τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas, ſcabrities. Ab eod.

Τραχύφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aſpro & ſcabro cortice eſt.

Τραχυφωνία, ας, ἡ, aſperitas vocis. A

Τραχύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aſpera vox eſt. A φωνή.

Τραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſper, durus. A τραχύς.

Τράχωμα, ατος, τὸ, aſperitas, exaſperatio.

Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus aſper & ſalebroſus, Gl. V. ſentes, cautes. Ab eod.

Τρεέτην, *timebant*, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτρεέτην, à τρέω.

Τρεῖν, *tremere*, præſ. inf. act. *contr.* pro τρέειν.

Τρεῖς, οἱ ϗ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.

Τρέμω, tremo, intremiſco, trepido. Ἀνὴρ ȣ̓ τρέμει τὸ ϖρᾶγμα, Ariſtoph. Ach. 499. Πόσον τρεμȣσα, Eur. Andr. 808. A τρέω.

Τρέον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεον.

Τρέπον, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, à τρέπω.

Τρεπτὸς, ὴ, ὸν, qui verti poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis; (2) exorabilis. A

ΤΡΕ'ΠΩ, τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verſo, conſidero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt, a. 2. paſſ. 3. pl. τετραμμένος, converſus, perf. paſſ. part. Τρέπειν αἰτίαν ἐκείνῳ, Soph. Πρός χρηματισμὸν τρέπεσθαι, Plat. Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν ζὴν τρέψεται, Ariſtoph. Nub. 40. Βούλομαι χρηστοῖς λόγοις τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον, id. Av. 1455.

Τρέσσαν, *territi ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion. & Poet.* pro ἔτρεσαν, à τρέω.

Τρέστης, ου, ὁ, timidus. A τρέω.

Τρέφοιν, præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τρεφοίην, *Att.* pro τρέφοιμι, à τρέφω.

Τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. A

ΤΡΕ´ΦΩ, fut. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; ἐτράφην, nutritus ſum, a. 2. paſſ. τεθραμμένος, educatus, p. part. paſſ. (2) habeo; (3) coagulo, vide τραφερός, *Ern.*) Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης, Soph. Aj. 588. Ἡ σ' ἐθρέψατο, Eur. Med. 1335. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι, Ariſtoph. Eq. 293. Πως ἂν ἀντ' ἐμοῦ τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε νόσον; ſuſtinuiſſetis? Soph. Phil. 791

Τρεχέδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad cœnam feſtinanter accurrit, paraſitus. Ex δεῖπνον.

ΤΡΕ´ΧΩ, curro, feſtino, propero; f. m. θρέξομαι, & δραμοῦμαι, curram; aor. 2. ἔδραμον; imperat. δράμε, curre, Gl. V. Πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον, 1 Cor. 9, 24.

Τρέψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τρέψας, à τρέπω.

Τρέψειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro τρέψαι, à τρέπω.

Τρέψις, εως, ἡ, converſio vel confectio ciborum, *Aret.* A τρέπω.

Τρεψίχρως, ωτος, ὁ, *Epith.* polypi qui colorem mutat.

ΤΡΕ´Ω, ῶ, fut. έσω, tremo, intremiſco, trepido, timeo; (2) territus ſeu pavefactus fugio. Φίλαι, τρέσητε μηδὲν, Soph. Oed. Col. 1738. Τοὺς πολεμίους οὐδεπώποτε ἔτρεσας, Luc.

Τρέω, foro, Gl. V. Hinc fut. 1. τρήσω. Τετρημένον ξύλον, Ariſtoph. Lyſ. 685.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen; (2) pudenda muliebria, *Ern.* A τρέω.

Τρημαστίκτης, ου, ὁ, aleator; (2) qui fœminas ſtuprat. A τρῆμα, & στίζω.

Τρηματίζω, aleâ ludo; (2 ſtupro. A τρῆμα.

Τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertuſus, multa habens foramina. A τρῆμα.

Τρηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Τρήμη, ης, ἡ, foramen. A τρέω.

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba, Il. 5, 778. A τρέω.

Τρῆσις, εως, ἡ, perforatio, perfoſſio, trajectio, quæ fit terebrâ. A τρέω.

Τρητοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro τρητοῦ, à

Τρητὸς, ἡ, ὸν, perforatus, foramina habens. Ab eod.

Τρήχαλέος, έα, έον, aſper. *Ion.* à τρηχύς.

Τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, exaſpero.

Τρηχὺς, εῖα, ὺ, *Ion.* pro τραχὺς.

Τρήχω, aſper & ſalebroſus ſum. Τετρήχει δ' ἀγορὴ, Il. 2, 95. A τρηχύς.

Τριαγμὸς, οῦ, ὁ, victoria, propriè in triplici certamine. A τριάσσω.

Τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens; fuſcina. Ab eod.

Τριαινατὴς, ῆρος, ὁ, agricola, qui tridente utitur A τρίαινα.

Τριαινοειδὴς, ὲς, ſpecimen tridentis habens. Ab εἶδος.

Τριαινοειδῶς, ſpecie tridentis.

Τριακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τριακαιδεκέτης, ὁ, tredecim annos natus. Ab ἔτος.

Τριακὰς, άδος, ἡ, trigeſima dies menſis; (2) numerus tricenarius. A τριὰ.

Τριάκις, *Adv.* ter. Ab eod.

Τριακονθάμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſtans 30 nodis ſeu vinculis. Ex τριάκοντα, & ἅμμα.

Τριακονθήμερος, ὁ ϗ ἡ, qui 30 dierum eſt, qui habet 30 dies. Ex ἡμέρα.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.

Τριακονταέτης, ου, ὁ, qui triginta annorum eſt. Ex ἔτος Hinc

Τριακονταετία, ας, ἡ, tempus 30 annorum.

Τριακονταετις, ιδος, ἡ, quæ 30 annorum eſt.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui triginta tranſtra habet. Ex ζυγὰ

Τριακοντάκις, *Adv.* tricies. A τριάκοντα.

Τριακοντάκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, triginta lectis inſtructus. Ex κλίνη.

Τριακοντάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt triginta menſium. Ex μήν

Τριακονταμναῖος, ου, ὁ, qui triginta minarum ſeu pondo eſt. Ex μνᾶ.

Τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.

Τριακοντάπεχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, triginta cubitorum menſuram æquans.

Τριακοντάπους, ουν, 30 pedes æquans.

Τριακοντήρης, εος, ὁ, navis triginta ordinum. Ex ἐρέσσω.

Τριακοντόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, paſſus 30 æquans. Ab ὀργυιά.

Τριακοντορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui triginta remis agitur. Ex ἐρέσσω.

Τριακοντούτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui triginta annorum eſt. Ex ἔτος.

Τριακόσιοι, ιαι, ια, trecenti, æ, a. A τρεῖς.

Τριακοσταῖος, αία, αῖον, qui trigeſimo die, vel ſpatio triginta dierum aliquid facit. A

Τριακοστὸς, ἡ, ὸν, trigeſimus. A τριάκοντα.

Τρίακτος, ου, ὁ, devictus; (2) ſuperablilis. A τριάσσω.

Τριάνωρ, ορος, quæ ter, vel ſæpiùs nupſit. Ab ἀνὴρ.

Τριάρμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, trinis inſtructus velis. Ex τρία, & ἄρμενον.

Τριαρχία, ἡ, triumviratus. Ab ἀρχή.

Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, tria; (2) Tres perſonæ S. Trinitatis, Gl. V. Trinitas. A τρεῖς.

Τριάσσω, vinco, ſupero, propriè certamine triplici. A τριάς.

Τριαύλαξ, κος, ὁ ϗ ἡ, triſulcus, Gl. V.

Τριαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, tria capita habens, *Epith.* Hecates.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάσσω.

Τριβάδες, ων, αἱ, feminæ laſcivæ, neſandæ. A τρίβω.

Τριβακὸς, ἡ, ὸν, homo tritus, i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριβακὸν, ου, τὸ, lacerna ſeu veſtis trita; obſoletum, Gl. V. Ab eod.

Τρίβαλος, ου, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.

Τρίβανον, ου, τὸ, id, quo teritur fomes, id quod terit fomitem. Ab eod

Τριβάρβαρος, ου, ὁ, ter barbarus, valdè barbarus.

Τριβελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tres cuſpides habens. Ex τρεῖς, & βέλος.

Τριβεύς, έως, ὁ, tritor, qui fricat ſeu defricat. A τρίβω. Unde

Τρίβη, ῆς, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) uſus. exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procraſtinatio.

Τριβολεκτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugaciſſimus, inconditus, Ariſtoph. Nub. 999. A τρίβω, & ἐκτράπελος.

Τρίβολος, ου, ὁ, tribulus, herba quædam; ſentis, ſpina, Gl. V. Ex τρεῖς, & βολή.

Τρίβος, ου, ὁ, ſemita, trames, callis, limes, Ph. (2) quicquid ſtantes, cubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. A τρίβω.

Τρίβραχυς, υος, ὁ, tribrachys, pes proſodicus, ex tribus ſyllabis brevibus conſtans.

ΤΡΙ´ΒΩ, fut. ψω, tero, frico, trituro, Gl. V. τετριμμένος, tritus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δυστυχῆ τριβει βιον, Soph. El. 604. Ἐτύγχανε γὰρ ὢν τρίβων ὢν ἱππικῆς, imperitus, Ariſtoph. Veſp. 1418. Σοφός γὰρ ἀνὴρ, ϗ τρίβων τὰ τοιάδε, Eur. med. 686. Hinc

Τρίβωμες, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro τρίβωμεν.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum. Hinc

Τριβωνάριον, ου, τὸ, palliolum tritum, Dim.

Τριβωνικῶς, *Adv.* modo pallii detriti. A

Τριβώνιον, ου, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, Gl. V. velum, palliaſtrum, ricinus, Dim. à τρίβων.

Τριβωνοφορέω, ῶ, pallium tritum geſto.

Τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii geſtatio. A

Τριβωνοφόρος, ου, ὁ, pallium tritum geſtans, ſeu detritam veſtem, Gl. V. palliatus. Ex τρίβων, & φέρω.

Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A

Τρίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Ex τρὶς, & γάμος.

Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A

Τριγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tertiâ perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex τρὶς, & γένος.

Τριγερήνιος, ὁ, ſenex trium ſeculorum, qui ætatem Neſtoris aſſecutus, qui γερήνιος, ap. Hom.

Τριγέρων, οντος, ὁ, qu. dic. triſenex, valdè ſenex.

Τρίγλα, ſeu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piſcis dictus à trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl.* *a* Surmullet.

Τρίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς, & γλήνη.

Τριγλὶς, ίδος, ἡ, mullulus, Dim. à τρίγλα.

Τριγλοβόλος, ὁ ϗ ἡ, mullos venans. A τρίγλα, & βάλλω, ſeu βολή.

Τριγλύφη, τρίγλυφον, & τρίγλυφος, qu. dic. triſculptus; tres ſculpturas, ſeu triplicem cælaturam habens, vel pulcherrimè cælatus, Eur. Or. 1374. A γλύφω.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, tres cuſpides habens, tridens, triſulcus, Il. 5, 393.

Τριγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor. A τρίζω.

Τρίγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſaux, Gl. V. triceps, *Epith.* Cerberi.

Τριγονέω, ῶ, tertiò genero vel pario.

Τριγονία, ἡ, tertium genus, ut nepos. A

Τρίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, tertiò generans vel pariens. Ex τρὶς, & γονή.

Τριγράμματος, ον, tribus literis conſtans. A γράμμα.

Τριγχὸς, maceria, Gl. V. Vid. θριγκός.

Τριγωνίζω, in trigonum formo, ſeu in triangularem formam. A τρίγωνος.

Τριγωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triangularis, trianguli formam habens. Ex εἶδος.

Τριγωνίστρια, ἡ, quæ trigonum pulſat. A

Τρίγωνον, ου, τὸ, figura triangularis; (2) inſtrumentum muſicum triangularis formæ; (3) forum judiciarium Athenis, à ſimili formâ. A

Τρίγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, triangulus; (2) tres cuſpides habens; (3) paſtillus ad ſiſtendos dolores, dictus à figurâ. Ex τρὶς, & γωνία.

Τριδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum eſt.

Τρίδειρος, ον, tria capita habens, de Siciliâ, Lycurg.

Τριδέσποτος, ον, tres dominos habens.

Τρίδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus pater & avus, ſicut ipſe, ſervi fuerunt; item ter ſervus.

Τρίδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pretio, pondere aut menſurâ trium drachmarum eſt. Hinc τὸ τρίδραχμον, ου, tres drachmæ. A δραχμή.

Τρίδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, trigeminus.

Τριέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplici volumine ſinuatus, ſinuoſus. Ex τρὶς, & ἑλικτός.

Τριέμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplici armatus roſtro.

Τρίενος, ου, ὁ ϗ ἡ, triennis.

Τριέσπερος, ου, ὁ ϗ ἡ, triveſperus, i. e. tres veſperas habens.

Τριετὴρ, ὁ, idem quod

Τριετηρικὸς, ἡ, ὸν, triennalis. A

Τριετηρὶς, ιδος, ἡ, triennium. A

Τριετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, trimus. Ab ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, triennium. A præc. Unde

Τριετίζω, triennium ago. Μόσχος τριετίζων, 1 Reg. 1, 25.

Τρίζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, trijugis. A ζυγός.

ΤΡΙ´ΖΩ, f. ίσω, ſtrido, ſtrideo. Τρίζει τοὺς ὀδόντας, Marc. 9, 28.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, pro τριακάς. A τρεῖς.

Τριηκονθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro τριακονθήμερος.

Τριήκοντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.

Τριηκόντερος, ου, ἡ, ſc. ναῦς, v. τριακόντερος.

Τριημερία, ας, ἡ, triduum. A τριήμερος.

Τριημερόνυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tres dies & tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, & νύξ.

Τριήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. triduanus, tres dies durans, ſeu à tertio die durans, Gl. V. triduus; τριήμερος ὑπέρθεσις, comperendinatio, Ph. Ex τρὶς, & ἡμέρα.

Τριημίεκτος, ον, ſeſqui-ſextus.

Τριημιπόδιον, ȣ, τὸ, tres dimidiati pedes.

Τριημιτόνιον, ȣ, τὸ, tonus cum dimidio.

Τριημιχοινιξ, ικος, ἡ, chœnix cum dimidiâ, terni ſemiſextarii.

Τριημιωϐόλιον, τὸ, obolus cum dimidio.

Τριηραρχέω, trierarchi munere fungor; (2) ſumtus præbeo ad triremem. Οὔκȣν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν ϖλȣτῶν ȣδεὶς διὰ ταῦτα, Ariſtoph. Ran. 1183. A τριήραρχος.

Τριηράρχης, ȣ, ὁ, triremis, ſeu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem ſeu publicas triremes ſumptus ſuppeditat. Ex τριήρης, & ἀρχή. Hinc

Τριηραρχία, ας, ἡ, triremis, ſeu triremium prefectura; (2) triremium tutela.

Τριηραρχικὸς, ἡ, ὸν, ad trierarchiam pertinens.

Τριήραρχος. Vide τριηράρχης.

Τριηραύλης, ȣ, ὁ, tibicen in triremi. Ab αὐλέω.

Τριηρετικὸς, ἡ, ὸν, ad triremes pertinens. A τριήρης.

Τριηρημιολία, ας, ἡ, navis minor juſtâ triremi, & quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Ex τριήρης & ἡμιόλιος, ſeſquialter, Νῆες ϲὺν ἡμιολίαις, Appian.

Τριήρης, εος, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρὶς, & ἐρέσσω. Hinc

Τριηρικος, ἡ, ὸν, ad triremem pertinens.

Τριηρίτης, ȣ, ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex, in triremi. Ab eod.

Τριηρονόμος, ȣ, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης, & νόμος.

Τριηροποιὸς, ὁ, triremes ſtruens.

Τριθαλασσος, ſeu τριθαλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, trimaris. Ex τρίς, & ϑάλασσα.

Τριθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ter virens ſeu florens, nomen herbæ. Ex τρὶς, & ϑαλλω.

Τριθημερινὸς, ἡ, ὸν, triduanus. Ex τρίτη, & ἡμέρα.

Τριθεία, ας, ἡ, deitatis ternio, quâ tres dii ſtatuuntur. Ex τρὶς, & ϑεός.

Τριθεῗται, ων, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos eſſe ſtatuunt. A præc.

Τρίθρονος, όν, tribus ſoliis, ſedibus conſtans. *Epith.* SS. Trinitatis.

Τρίιππον, ȣ, τὸ, triga, Gl. V. Ab ἵππος.

Τρικαλίνδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter volutatus; (2) ſæpè volutatus. Ex τρὶς, & καλινδέω.

Τρικάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triceps. A κάρηνον.

Τρίκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.

Τρίκερων, tricornium, Gl. V. A κέρας.

Τρικέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tria habens capita, Gl. V. triceps, tricipitinus. A κεφαλή.

Τρίκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tribus lectis inſtructus. Hinc τὸ τρίκλινὸν, ȣ, triclinium, conclave tribus lectis inſtructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρὶς, & κλίνη.

Τρίκλυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter, i. e. ſæpiùs elutus. A κλύζω.

Τρίκλωϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter fuſo ductus ſeu nexus. A κλώθω.

Τρίκοκκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplici fœtus grano, tria ferens grana; (2) *Epith.* monilis.

Τρικόλωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles.

Τρικορυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Τρίκορυς, ὁ, tres criſtas in galeâ geſtans.

Τρικόρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplicem habens verticem. Ex τρὶς, & κορυφή.

Τρικόρωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita eſt admodum longæva. Ex κορώνη.

Τρικότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.

Τρίκȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter tonſus. A κείρω.

Τρικρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, trifidus, triceps. A κράνον.

Τρίκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

Τρικυαθος, ον, tres cyathos capiens.

Τρικυμία, ας, ἡ, magnus fluctus, Lat. decumanus, *Ern.* (2) riſus, quo quis veluti fluctibus obruitur, Plat. τρικυμία λόγȣ, Id. A κῦμα.

Τρίκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tria membra habens. A κῶλον.

Τριλάγηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tres lagenas continens.

Τριλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè ſplendens. A λάμπω.

Τρίλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, trigemmis, Gl. V.

Τρίλινον, κόσμος γυναικὸς, trifilum gemmarium, *ornatus muliebris*, Gl. V.

Τρίλιτρον, ȣ, τὸ, tripondium, A λίτρα.

Τρίλλιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter, i. e. multis precibus petitus, ſæpe optatus. A λίσσομαι.

Τρίλοϐος, ον, tres lobos habens.

Τριλογέω, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.

Τριλοφία, ας, ἡ, trium criſtarum geſtatio in galeâ, geſtatio galeæ, quæ tres criſtas habet. A λόφος.

Τρίμαμμα, tritavia. A μάμμη.

Τριμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tripartitus, in tres partes diviſus; (2) triplex. A μέρος. Hinc

Τριμερίζω, f. ίσω, in tres partes divido.

Τριμερῶς, tripartitò, Gl. V.

Τρίμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tribus pedibus conſtans, Gr. ſex pedibus, Lat. *Epith.* versûs ſenarii. A μέτρον.

Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimeſtris; (2) qui tertio menſe matureſcit, Gl. V. trimenſtruus.

Τρίμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A μὴν.

Τριμίτινος, ίνη, ινον, ternis textus liciis. A μίτος.

Τρίμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Gl. V. triplex. *Epith.* veſtis, vel telæ denſæ.

Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum ſeu intritum eſt, potio ex aromatibus intritus, ſeu cui aromata ſunt intrita, Ph. moretum; (2) in aliquâ re diu exercitatus, vafer, fraudulentus. A τρίϐω.

Τριμμὸς, ȣ̃, ὁ, tritus, tritura, Gl. V. trames. Ab eod.

Τριμναῖος, αία, αῖον, qui trium minarum eſt. A μνᾶ.

Τριμοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. A μοῖρα. Hinc

Τριμοιρίτης, ȣ, ὁ, qui tres portiones accipit.

Τρίμοιρος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Τρίμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triformis; τρίμορφος Ἑκάτη, Trivia, Gl. Vet. Ex τρὶς, & μορφή.

Τρίμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tria habens ellychnia. A μύξα.

Τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *inſtrumentum ruſticum.* A τρεῖς.

Τρίνυκτον, ȣ, τὸ, trinoctium, Gl. V. A νύξ.

Τριξος, ἡ, ὸν, triplex, pro τρισσός.

Τριξώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, exitio digniſſimus, perditiſſimus. Ex τριξὸς, & ὄλλυμι.

Τριοϐολαῖος, ſive τριοϐολιμαῖος, αία, αῖον, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρὶς, & ὀϐολάς.

Τριόϐολον, ȣ, τὸ, tres oboli. Vid. τριώϐολον.

Τριοδία, ας, ἡ, trivium, Gl. V. A τρίοδος.

Τριοδῖτις, ιδος, ἡ, qu. dic. trivia, Dianæ epith.

Τριόδοισιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν, pro τριόδοις.

Τριοδοντία, ας, ἡ, piſcatus. A τριόδȣς.

Τριοδόντιον, ȣ, τὸ, tridens, fuſcina, Gl. V.

Τριοδος, ȣ, ἡ, trivium. Ex ὀδός.

Τριόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, tridens; fuſcina, Gl. V. Ex ὀδȣ́ς.

Τρίοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in tres ramos diviſus, vel fiſſus, ſeu trinodis. Ex ὄζος.

Τριόπιον, τὸ, fanum triopis. Theocr.

Τριόπιος, ον, idem quod τρίγληνος.

Τριόργυιος, ον, tres paſſus æquans.

Τριορια, ας, ἡ, trifinium, Gl. V. Ab ὅρος.

Τριόρχης, & τρίορχος, ȣ, ὁ, triorcha, buteo, ſpecies quædam accipitris; (2) herbæ genus; (3) tres teſticulos habens. Ab ὄρχις.

Τριόττιον, τὸ, & τριοττίς, ίδος, ἡ, inauris monile. Ab ὄττε *Att.* pro ὄσσε.

Τριόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. trioculus, cui tres ſunt oculi; (2) gemmæ nomen.

Τρίπαις, τρίπαιδος, ὁ ϗ ἡ, cui tres ſunt liberi. Αἱ τρίπαιδες, Plut.

Τρίπαλαι, *Adv.* qu. dic. ter olim. i. e. jam inde à priſcis temporibus, diutiſſimè ante.

Τριπάλαιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt trium palmarum. Ex ϖαλαιϛή.

Τρίπαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter vibratus, ter exſiliens. Vox Trag. pro vehementiſſimus, acerrimus. A ϖάλλω.

Τρίπαππος, ȣ, ὁ, tritavus.

Τριπάρθενος, ον, tribus virginibus conſtans.

Τριπάροδος, ον, triplicem aditum habens.

Τρίπατρος, ον, qui tres dominos habuit, Lycurg.

Τριπέτηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tria habens folia. τριπέτηλον, τὸ, tifolium herba. Φορέȣσιν, Ὠκύθοον τριπέτηλον, Cail. in Dian. 165. A ϖέτηλον.

Τριπηχυῖος, ον, idem quod

Τρίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, trium cubitorum.

Τριπιθήκινος, ίνη, ινον, ter ſeu valdè ſimiam referens. A ϖίθηξ.

Τρίπλαξ, ακος, ἡ, triplex, velut ex tribus cruſtis conſtans.

Τριπλανὴς, ἐς, trivagus. Lycurg.

Τριπλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo majorem facio. A

Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major ſeu amplior. A τριπλῆ, vel τριπλόος.

Τριπλασίως, tripliciter, quam plurimùm.

Τρίπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui trium jugerum eſt. A ϖλέθρον.

Τριπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ter plicatus. A ϖλέκω.

Τρίπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tria latera habens. A ϖλευρὰ, vel ϖλευρὸν.

Τριπλῆ, *Adv.* tripliciter. A τριπλόος.

Τρίπλοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplex. A πλοκή.

Τριπλόος, όη, όον, *contr.* τριπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, triplus, triplicatus. A τρεις.

Τριπλῶς, trifariàm, Gl. V. A præc.

Τριπόδης, ȣ, ὁ, tripedalis. A τρίπȣς.

Τριποδηφορέω, ῶ, tripodem aufero, vel fero. Ex τρίπȣς, & φορέω.

Τριπόθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter deſideratus, deſideratiſſimus, exoptatiſſimus.

Τριποδίζω, tripedo, Gl. V. A τριπόδης.

Τριπόδιον, ȣ, τὸ, parvus tripus, Gl. V. tripodium. Dim. à τρίπȣς.

Τριποδίσκιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Τριποδίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs, regio, tribus urbibus conſtans.

Τριπόλιϛος, ον, multiplex. A ϖολίζω, pro ϖολέω, Soph. A. 871.

Τρίπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter verſus ſeu verſatus; Il. 18, 542. A ϖολέω.

Τριπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter elaboratus; (2) ter textus. A ϖονέω.

Τρίπορθος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, ter captus & direptus. A ϖερθω.

Τριπορνεία, ἡ, triplex vel ter admiſſi ſtupri probrum.

Τρίπορνος, ἡ ter ſtuprata, ſeu meretricis filia & neptis, ipſa ejuſdem flagitii rea. A ϖόρνη.

Τρίπος, ȣ, ὁ, idem quod

Τρίπȣς, όδος, ὁ ϗ ἡ, tripus, Ph. tripes, cortina.

Τριπρατος, ον, ter venditus. A ϖιπράσκω.

Τριπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tres habens facies, ſeu triceps. A ϖρόσωπον.

Τριπτὴρ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) inſtrumentum, quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τρίϐω.

Τριπτήριον, ȣ, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid teritur. Ab eod.

Τριπτης, ȣ, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum ſuum tricat. Ab eod. Unde

Τριπτὸς, ἡ, ὸν, tritus, contuſus, conciſus.

Τρίπτυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplex, triplicatus. A ϖτυχή.

Τρίπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tres equos habens, Gl. V. τρίπωλον, triga; & τρίπωλα, trigæ.

Τρίῤῥυθμος, ον, tribus pedibus conſtans, ſc. verſus.

Τρίῤῥυμος, ον, trijugis, *Epith.* currûs.

Τρὶς, *Adv.* ter; (2) ſæpè. A τρεῖς.

Τρισάγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter ſanctus, i. e. ſanctiſſimus. ſubſt. τὸ τρισάγιον, canticum ex Eſ. 6.

Τρισαένναος, ον, tribus fontibus perennans.

Τρισάθλιος, ία, ιον, ter miſer, miſerrimus.

Τρισάλαστος, ον, intolerabilis, graviſſimus.

Τρισαλιτήριος, ου, ὁ, ſceleſtiſſimus.

Τρισάλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè dolorem adferens; (2) pergratus, jucundiſſimus.

Τρισάνθρωπος, ου, ὁ, ter homo, i. e. miſerrimus; *item.* humaniſſimus.

Τρισάποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infortunatiſſimus. Epigr.

Τρισαριστεὺς, έως, ὁ, qui ter palmam ob ſtrenuitatem obtinuit, fortiſſimus.

Τρισάσμενος, ένη, ενον, lubentiſſimus.

Τρισάωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter, i. e. admodùm intempeſtivus.

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, ter nonus dies menſis, i. e. vigeſimus ſeptimus. Ex εἰνὰς, ſeu ἐννέα.

Τρισέληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. trilunis, i. e. tres lunas habens. A σελήνη.

Τρισεξώλης, perditiſſimus.

Τρισέπαρχος, ου, ὁ, maximus prætor.

Τρισευδιαμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ter beatus, i. e. feliciſſimus.

Τρισήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulgentiſſimus.

Τρίσημος, ον, tria tempora habens, ut Trochœus, & Iambus.

Τρισκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τρισκαδεκαέτης, ου, ὁ, qui tredecim annorum eſt. Ex ἔτος.

Τρισκαιδεκάμηνος, ον, qui eſt tredecim menſium. A μήν.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui tredecim cubitorum eſt, Theocrit. 15, 17.

Τρισκαιδεκαστάσιος, ον, qui eſt ad alterum, ut terdecies ad unum, pondere, pretio.

Τρισκαιδεκαταῖος, ον, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. A

Τρισκαιδέκατος, ατη, ατον, decimus tertius.

Τρισκαιδεκαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, uno anno tredecies ferens (ſc. fructus.) A φέρω.

Τρισκαιδεκέτης, ες, tredecim annos natus. Ab ἔτος.

Τρισκαιδεκήρης, εος, ſc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex ἐρέσσω.

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infortunatiſſimus. Ariſtoph. Ach. 1029.

Τρίσκαλμος, ον, qui tribus remis agitur.

Τρισκατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, prorſus exſecrabilis, deteſtabilis; (2) trifurcifer.

Τρισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter piſtus, ter piſtillo ſubactus. A κόπανον.

Τρισκορέω, ſæpè, diligenter, verro, vel purgo, vel orno.

Τρίσλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, genitali ſucco turgeſcens, pinguis.

Τρίσμακαρ, αρος, ὁ ϗ ἡ, beatiſſimus.

Τρισμακάριος, ία, ιον, idem, Ariſtoph. Nub. 166.

Τρισμακάριστος, ίστη, ιστον, idem.

Τρισμέγιστος, η, ον, ter maximus.

Τρισμος, ου, ὁ, ſtridor. A τρίζω.

Τρισμύριοι, οἱ, tricies mille, ſeu triginta millia.

Τρισμυριόπαλαι, *Adv.* jamdudum.

Τρισοϊζυρὸς, οῦ, ὁ, calamitoſiſſimus.

Τρισόλβιος, ὁ ϗ ἡ, ter quaterque beatus.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.

Τρισπίθαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres ſpithamas longus, bipedalis. A σπιθαμή.

Τρίσπονδος, ον, propriè in quo ter libatur, ſeu ſæpe libans, v. τριτοσπονδος.

Τρισσάκις, *Adv.* ter. A τρισσός.

Τρισσάτιος, ου, ὁ, tertius, ternus. Ab eod.

Τρισσαχῆ, tribus locis. A τρισσάκις.

Τρισσεύω, ter, vel tertium facio. A

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) tres. A τρεῖς. Hinc

Τρισσοθεν, ter.

Τρισσοκέφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.

Τρισσόω, ter vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσός.

Τρισσῶς, *Adv.* tripliter, trifariàm; (2) tertiò, i. e. tertiâ vice.

Τριστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens ſtadia. A στάδιον.

Τριστάτης, ου, ὁ, vide τριτοστάτης.

Τρίστεγον, ου, τὸ, domus trium contignationum; (2) altitudo trium contig. (3) tertia contignatio. A

Τρίστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. A στέγη.

Τρίστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſulcus, Gl. V. tres verſus habens.

Τριστοιχεὶ, triplici ſerie, triplici ordine. A

Τρίστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribus ordinibus conſtans, in trium verſuum ordines atque ſtrophas explicatus.

Τρίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens ora ſeu oſtia; (2) cui triplex eſt acies. A στόμα.

Τρισύλλαβος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribus conſtans ſyllabis. A συλλαβή.

Τρισυλλάβως, tribus ſyllabis.

Τρισύνθετος, ον, è tribus compoſitus.

Τρισύπατος, ου, ὁ, ter conſul.

Τρισυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres hypoſtaſes habens. Ex ὑφίστημι.

Τρισχίλιοι, ιαι, ια, ter mille.

Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 ſc. amphoras capiens. *Epith.* navis.

Τρίσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſulcus, Gl. V.

Τρίσχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres ſchœnos continens.

Τρισώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, tricorpor. A σῶμα.

Τρισωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τριταγωνιστέω, ῶ, tertias fabulæ partes ago, ſum tertius actor, Dem. A

Τριταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui tertias fabulæ partes actor agit, i. e. viliſſimus.

Τιταΐζω, tertianâ febre laboro. A τριταῖος.

Τριταϊκὸς, ἡ, ὸν, tertianus; τριταϊκαὶ ϖερίοδοι, circuitus febris tertianæ. Ab eod.

Τριταϊκῶς, *Adv.* more febrium tertianarum; (2) alternis & tertio quoque die.

Τριταιογενὴς, ες, idem quod τριταιοφυής.

Τριταιογενως, idem quod τριταϊκῶς.

Τριταῖος, αία, αῖον, tertius, tertianus; (2) triduanus, qui tertio die aliquid facit, ſeu cui tertio die aliquid accidit, Gl. V. τριταῖον, tertiana. A τρίτος.

Τριταιοφυὴς, ϖυρετὸς, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος, & φυή.

Τριταλαντιαῖος, α, ον, idem quod

Τριτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui trium eſt talentorum. Ex τάλαντον.

Τριτάλας αινα, αν, miſerrimus.

Τριτάνυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter extenſus, longus. A τανύω.

Τριτάτοισιν, dat. plur. *Ion.* pro τριτάτοις, à τρίτατος; Il. 1, 252.

Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.

Τριτεγγόνη, ης, trineptis. A τριτέγγονος.

Τριτέγγονος, ου, ὁ, trinepos.

Τριτεία, ας, ἡ, tertiæ partes, tertia palma. A τριτευω.

Τριτευς, έως, ὁ, tertia medimni pars. A

Τριτεύω, f. εύσω, tertius ſum, tertius obtineo. A τρίτος.

Τριτημοίριος, ρία, ριόν, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη, & μοῖρα.

Τριτημορίζω, tertio, in tres partes divido, Gl. Vet.

Τριτημόριον, ου, τὸ, tertia pars rei, triens:

Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex iiſd.

Τριτοβάμων, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* baculi cui innitimur, qui tertii pedis vicem præſtat. A βαίνω.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ *Epith.* Ex τριτὼ, *Bœot.* caput, & γείνομαι, naſcor; quia ex capite Jovis nata; vel à τρίτος, quia tertiâ menſis die.

Τριτόμηνις, ιδος, ἡ, tertia menſis dies. A μήν.

Τρίτον, *Adv.* tertiùm, tertiò. A τρίτος.

Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus; (2) generis auctor; (3) Athenis τριτοπάτερες, Cottus, Gyges & Briareus.

Τρίτος, ἡ, ὸν, tertius. A τρεῖς.

Τριττόσπονδος, ον, ſæpè libans. A σπονδή.

Τριττόσπορος, ὁ ϗ ἡ, nepos vel neptis. A σπορή.

Τριττοστάτης, ου, ὁ, qui præſuli ſeu præcentori tertius eſt, qui tertias partes tenet. Ex τριττὸς, & ἵστημι.

Τριττόω, ῶ, fut. ώσω, tertiò facio; (2) in tres partes divido. A τρίτος.

Τριτταῖος, α, ον, triplex. A

Τριττὸς, vide τρισσός.

Τριττύα, ας, ἡ, & τριττὺς, ύος, ἡ, ſacrificium perfectum, ſue, hirco, & ariete conſtans. A τριττύς.

Τριττυαρχέω, ſum τριτυάρχης.

Τριττυάρχης, & τριττύαρχος, ου, ὁ, qui præeſt tertiæ parti tribûs. Ex τριττὺς, & ἀρχή.

Τριττὺς, vel τριτὺς, ύος, ἡ, ternio; (2) triens, tertia pars; (3) tribus. A τρίτος.

Τρίτως, *Adv.* tertio loco. A τρίτος.

Τριφαλαγγία, ας, ἡ, triplicata phalanx, tres phalanges. Ex τρὶς, & φαλάγξ.

Τριφάσιος, ία, ιον, triplex, trifarius; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρὶς, & φασις.

Τριφίλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, maximè amabilis, cariſſimus, Theoc. 15, 86. A φιλέω.

Τριφόρος, trifera, *Epith.* fici. A φέρω.

Τριφυὴς, έος, ϗ ἡ, triplicem naturam habens; (2) trifidus, triplex, Gl. V. triceps, tricapitinus. Ex τρὶς, & φυή.

Τρίφυλλον, ου, τὸ, trifolium, Ph. *Angl.* Trefoil. A

Τριφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, terna folia habens, trifolius. Ex τρὶς, & φύλλον.

Τρίφυλος, ον, tribus tres habens. A φυλή.

Τρίχα, *Adv.* tripliciter, trifariàm. A τρίς.

Τριχάϊκες, quorum capilli & criſtæ agitantur, criſtati, celeres, bellicoſi. Ex ϑρὶξ, & ἀΐσσω.

Τρίχαλος, ὁ ϗ ἡ, hirſutus, aſper à ϑρὶξ, τριχὸς, crinis; Æſc. S. T. 766.

Τριχὰς, άδος, ὁ, turdi ſpecies. A ϑρίξ.

Τρίχας, *pilos*, accuſ. pl. à ϑρίξ.

Τριχῆ, *Adv.* tripliciter, in tres partes. A τρίχα. Unde

Τριχθὰ *Adv.* Hom. Il. 2, 668. idem.

Τριχία, ίας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauſerit, pilaris morbus. A ϑρὶξ, *pilus*.

Τριχίας, ου, ἡ, piſcis nomen. A τριχίς.

Τριχίασις, εως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris, pungentes & inutiles enaſcuntur; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis ſimilia; (3) pilare malum in mammis. A

Τριχίον, ου, τὸ, pilus. Ab eod.

Τρίχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis eſt, cilicinus. A ϑρὶξ, *pilus*.

Τριχὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam oſſa pilis ſimilia habens. Ab eod.

Τριχοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pilos arrodens. Ex ϑρὶξ, & βορά.

Τριχοβρῶτες, ων, οἱ, pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex ϑρὶξ, & βρώσκω.

Τριχοβρωτήριον, ου, τὸ, vermiculus pilos arrodens. Ex iiſd.

Τριχοειδῶς, *Adv.* pilorum ſeu capillorum modo. Ex ϑρὶξ, & εἶδος.

Τριχόθεν, *Adv.* tribus è locis. A τριχῆ.

Τριχοίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, trium chœnicum capax. A χοῖνιξ.

Τριχοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comæ curam impendit, capillorum ſtudioſus. Ex ϑρὶξ, & κόμη.

Τριχοκοσμητης, οῦ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex ϑρὶξ, & κοσμέω.

Τριχοκουρία, ἡ, tonſura comæ. A κουρά.

Τρικολάβιον, ου, τὸ, vel τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, volſella. Ex ϑρὶξ, & λαμβάνω.

Τριχολογέω, pilos lego ſeu colligo, aut floccos. Ex ϑρὶξ, & λέγω.

Τριχόμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, villoſus. Ex ϑρὶξ, & μαλλός.

Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. A χορός.

Τριχοῤῥοέω, ῶ, fut. ήσω, pilorum ſeu capillorum defluvio laboro. Ex ϑρὶξ, & ῥέω.

Τριχοῤῥυέω, ῶ, idem. Ex ῥόος.

Τριχοτομέω, pilos deſeco. A τομή.

Τριχοτομέω, in tres partes divido. Ex τρίχα, & τομή.

Τριχοτομία, ας, ἡ, ſectio ſeu partitio in tres partes. Ex iiſd.

Τριχοτρώκτης, ου, ὁ, pilos arrodens. A τρώγω.

Τριχοῦ, *Adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχή.

Τρίχους, ουν, tres congios capiens.

Τριχοφυέω, ῶ, capillos produco, Gl. V. τριχοφυῶ, oppilaſco; & τριχοφυεῖν, crinire.

Τριχοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, capillos producens. Ex θρὶξ, & φύω.

Τριχόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, folia habens capillata, ſeu capillamentis ſimilia. Ex θρὶξ, & φυλλον.

Τριχόω, piloſum reddo, pilos induco, Gl. V. pilo, capillo; τετριχωμένος, ſetoſus, Gl. V. p. part. A θρίξ.

Τρίχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tricolor. A χρωμα.

Τρίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρόα.

Τρίχυφος, ον, trilicio textus, denſus texturâ, vel è pilis textus, *item* ſubtilis, &c. Ab ὑφή.

Τριχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piloſus, villoſus, Gl. V. (2) capillis ſimilis, capilli ſpeciem referens. A θρίξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum, Ph. pilotum villoſumque tegmen. A τριχόω.

Τριχῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.

Τρίχωσις, εως, ἡ, pilorum emiſſio; (2) idem quod τριχία. Gl. V. piloſitas, capillamentum. A τριχόω.

Τριχωτὸς, ἡ, ὸν, piloſus, crinitus, capillatus. Ab eod.

Τρίψαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τρίψας, à τρίβω.

Τρίψαντας, *eos, qui trivere* acc. pl. aor. ejuſd.

Τριψεργία, ἡ, aſſiduitas in labore. A τρίψις, & ἔργον.

Τριψημερέω, ῶ, diem tero, diem extraho, cunctor. Οἴ μοι διατρίψεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν, Ariſtoph. V. 845. Ex ſeq. & ἡμέρα.

Τρίψις, εως, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus ſeu frictio. A τρίβω.

Τριωβολιμαῖος, α, ον, triobolaris. A

Τριώβολον, ου, τὸ, treſſis, Gl. V. Ex ὀβολός.

Τριωνυμία, ας, ἡ, tria nomina. A

Τριώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria nomina habens. Ex ὄνομα.

Τριώνυχος, ον, tres cuſpides habens, tridens. Ab ὄνυξ.

Τριώπης, ου, ὁ, informis. Ab ὤψ.

Τριωπὶς, ίδος, ἡ, inauris, monile, *Heſ.* τριοπὶς, *Poll.* vide τρίγληνος.

Τριώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres habens contignationes, triplex habens tectum. Ex ὄροφος.

Τριώτης, ου, ὁ, idem quod τριότιον, E. M.

Τρομεέοτο, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro τρομέοιντο, à τρομέω.

Τρομέοντι, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro τρομέουσι.

Τρομερὸς, ρὰ, ρὸν, tremulus, trepidus. A τρόμος. Unde

Τρομέω, ῶ, tremo, trepido; (2) contremiſco; (3) horreo, timeo aliquem. Il. 15, 627. Τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντος, ib. 10, 10.

Τρομικὸς, tremebundus, Gl. V. Ab eod.

Τρομοποιῶ, tremefacio, Gl. V.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor, timor, Ph. A τρέμω.

Τρομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tremulus, trepidus. A præc.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον, ου, τὸ, monumentum fugæ hoſtium; tropæum, Ph. πολεμίων, pro κατὰ πολεμίων, de hoſtibus devictis erectum. A

Τροπαῖος, αία, αῖον, is, cujus fit converſio, ſeu qui convertitur. A τροπή.

Τροπαιοῦχος, ου, ὁ, tropæum tenens, vel in cujus poteſtate ſunt tropæa. Ex ἔχω.

Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum geſtatio in triumpho. A

Τροπαιοφόρος, ου, ὁ ἡ, tropæum geſtans. A φέρω.

Τροπαλίζω, verto. A τροπή. Hinc

Τροπαλισμὸς, οῦ, ὁ, converſio, mutatio.

Τροπάω, ῶ, verto, converto; τροπάομαι, ῶμαι, vertor. Il. 15, 666. A τροπή.

Τροπέω, ῶ, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι Ἂψ ὄχεα τρόπεον, Il. 18, 224. Ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio, verſio, mutatio, converſio in fugam. Gl. Vet. conſternatio; Τροπὴ χειμερινὴ, bruma, Ph. τροπὴ θερινη, ſolſtitium. Sed & de æquinoctio dicitur τροπή. A τρέπω.

Τροπίας, ου, ὁ, ut τροπίας οἶνος, qu. dic. vinum verſum, fugiens, vappa. A τροπή.

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, tropicus; de converſionibus ſolaribus, ut τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα ſigna in Zodiaco, ubi fiunt τροπαί. At τροπικαὶ λέξεις, figuratæ dictiones. A τροπὴ, vel τρόπος.

Τροπικῶς, *Adv.* tropicè, figuratè.

Τρόπις, ιος, vel ιδος, ἡ, carina, ima navis pars, *metaph.* principium. Od. 5, 130. A τρέπω.

Τροπολογέω, tropis in ſermone utor, tropicè ſeu figuratè loquor. Ex λέγω.

Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus & figuratus ſermo; (2) ſermo ad emendationem morum directus. Ex iiſd.

Τρόπος, ου, ὁ, modus; (2) mos, ritus, conſuetudo; (3) ſtudium, inſtitutum, ſecta, mores, ingenium, indoles, animus; (4) tropus, in verbis deflectio à communi uſu. A τρέπω.

Τροπὸς, οῦ, ὁ, rudens & funis nauticus, lorum, quo remus ſcalmo alligatur. Ab eod.

Τροποφορέω, mores & ingenium alicujus fero ſeu tolero. Τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, Act. 13, 18.

Τροπόω, in fugam verto & vinco. Τῶν κωπῶν ἑκάστη τετρόπωται, Luc. A τρέπω. Hinc

Τροπωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod τροπός.

Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, caſeus, quòd ex lacte coagulato fiat; fruſtum è recenti & tenero caſeo. Gl. V. coloſtrum. A τρέφεσθαι quod nonnunquam idem ſignificat, quod πήγνυσθαι *figi.* Od. 16, 476. Occurrit ap. Athen. & Samuel. 1, 17. A τρέφω.

Τροφεῖον, ου, τὸ, merces ſeu præmium nutritionis & educationis. Gl. V. alimonium, nutrimentum, alimentum. A

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. A

Τροφεύω, f. εύσω, nutrio, alo. A

Τροφέω, ῶ, alo, nutrio. A τρέφω. Unde

Τροφὴ, ῆς, ἡ, victus, cibus, eſca, pabulum, alimonia, Ph. τροφαὶ, cibaria. Gl. V.

Τρόφι κύμα, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρόφιμον. A τρέφω.

Τροφίας, ου, ὁ, altilis, alumnus. A τροφή.

Τρόφιμος, ιμη, ιμον, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus is, quem domi noſtræ alimus, Ph. nutricius; & alumnus, Phil. Ab eod. Hinc

Τροφιμότης, ἡ, nutritio, vis alendi.

Τρόφις, ιος, ὁ ϗ ἡ, benè nutritus, craſſus, pinguis, educatus, adultus, magnus, *Subſt.* cibus. Ab eod. Hinc

Τροφιοῦχος, ὁ, almus. A præc. & ἔχω.

Τροφιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, denſus, coagulatus.

Τροφόεις, όεντος, benè altus, & nutritus, ideoque craſſus, pinguis. Il. 15, 621. A τροφή.

Τροφὸς, οῦ, ἡ, altrix, nutrix, nutricula; (2) alumna vel alumnus. A τρέφω.

Τροφοφορέω, ῶ, fut. ήσω, educo, educationis moleſtias perfero. Τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεὸς σου, Deut. 1, 31. A

Τροφοφόρος, ὁ, educator. A τροφὴ, & φέρω.

Τροφώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, alimento abundans; (2) denſus, coagulatus. A τροφή.

Τροχάζω, f. άσω, citato gradu feror, propero, feſtino. Τετραόροις τροχάζων, Eur. Hel. 730; (2) decurro, genus exercitationis. Τροχάζειν ἐπὶ σταδίου ἐν τοῖς ὅπλοις, Polyb. A τρέχω.

Τροχαϊκὸς, ἡ, ὸν, trochæis conſtans, trochaicus. A

Τροχαῖος, αία, αῖον, curſorius, curſui aptus, vel qui curſu fit; trochæus, pes metricus, conſtans priore longâ & poſteriore brevi, ἡ τροχάια, *ſubſtrata* via. A τρόχος.

Τροχαικῶς, per trochæum, vel, -æos.

Τροχαλεῖον, τὸ, orbis, globus. *Arat.*

Τροχαλία, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. A τροκαλος.

Τροχαλιωδὴς, ὲς, habens formam τροχαλίας.

Τροχαλὸς, ἡ, ὸν, velox, citus, currens; (2) rotundus, circularis, *item in neutr.* circulus, A τρόχος.

Τρόχαλος, ου, ὁ, ſeptum aulæ, cortis, maceria ex rotundis lapidibus; (2) rotundus lapillus. *item* globus. Ab eod.

Τροχαλῶς, *Adv.* citò, velociter, curſim.

Τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. A τροχάζω.

Τροχάω, curro, curſito; τροχοων & τροχοωσα, currens. *Poet.* pro τροχῶν, ῶσα, άουσα. Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαν, Arat. 27. A τρόχος. Unde

Τροχερὸς, ρὰ, ρὸν, & τρόχεος, rotundus, volubilis in modum rotæ; (2) currens, citus.

Τροχὴ, ἡ, via. A τρέχω, *Ern.*

Τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio & curſus, aurigatio. Ex τρόχος, & ἐλαύνω.

Τροχηλατέω, ῶ, aurigor. Τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν, exagitat, Eur. Or. 31.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex iiſd.

Τροχηλία, ας, ἡ, vide τροχαλία.

Τροχήλιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Τροχιὰ, ας, ἡ, rotæ veſtigium, orbita. A τροχὸς, *rota.* Hinc

Τροχίας, ου, ὁ, curſor, nuncius.

Τροχίζω, rotâ torqueo, *paſſ.* in rotâ (equuleo) torqueor.

Τροχιλία, ας, ἡ, idem quod τροχαλία. A

Τρόχελος, ſive τροχίλος, ου, ὁ, aviculæ nomen, trochilus, regulus, rex avium. A τρόχος.

Τρόχις, ιος, ὁ, curſor, nuncius, pediſſequus; (2) diligens. Ab eod. Unde

Τροχίσκος, ου, ὁ, rotula; (2) paſtillus, Ph.

Τρόχμαλος, ὁ, & τρόχμαλον, acervus lapidum, *al.* maceria ruſtica, vide τρόχαλος.

Τροχοδινέω, in orbem circumago. A δινεω.

Τροχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rotæ ſeu orbis ſpeciem gerens, rotundus. Ex εἶδος.

Τροχόεις, όεσσα, όεν, rotundus; (2) volubilis in modum rotæ vel orbis. A τροχός.

Τροχοπέδη, ης, ἡ, ſufflamen, quo rotarum curſus ligatur, ſeu lignum, quod per duas trajectum rotas, curſum ſiſtit. Ex eod.

Τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, Ariſtoph. Plut. 512.

Τροχοποιος, ου, ὁ, rotarum faber. Ab eod.

Τρόχος, ου, ὁ, curſus; (2) locus, in quo curritur, in quo ſe curſu exercebant. A τρέχω.

Τροχός, οῦ, ὁ, rota; (2) equuleus; (3) maſſa rotunda, ut adipis, &c. Ab eod.

Τροχόων, τροχόωσα, currens. Vide τροχάω.

Τροχόωσαι, nom. plur. f. g. *Poet.* pro τροχῶσαι, ex τροχάουσαι, à τροχάω, propero.

ΤΡΥ´ΒΛΙΟΝ, aut τριβλίον, ου, τὸ, catinus, paropſis, patina.

Τρυγαβόλιον, ου, τὸ, potius τρυγηβόλιον, locus in quem reconditur triticum. *Heſ.* Ex τρύγη, & βολή.

Τρυγάω, ῶ, f. ήσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio, *Metaph.* fruor, percipio, *item,* emungo aliquem pecuniâ. *Ern.* Οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλὴν, Luc. 6, 44. ἄμπελον, Apoc. 14, 19. βότρυας, ib. ver. 18. Il. 18, 566. A τρύγη.

Τρυγερὸς, ὰ, ον, fæculentus. A τρύξ.

Τρυγετὸς, οῦ, ὁ, vindemia, pro τρυγητός. A

Τρυγέω, ῶ, ſicco, arefacio; τρυγεῖσθαι, exſiccari. Ab eod.

ΤΡΥ´ΓΗ, ας, ἡ, cerealis fruges, fructus; meſſis; (2) vindemia; (3) etiam pro ſiccitate.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit & colligit cereales fruges & uvas. A τρυγάω. Unde

Τρυγητήριον, τὸ, torcular, torculare, Gl. V.

Τρυγητὴς, ου, ὁ, vindemiator.

Τρυγητικὸς, ἡ, ὸν, vindemialis; Gl. V.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, cerealium frugum comeſtor, ut curculio.

Τρυγηφάνιος, ὁ, ἡ, qui fit è fracibus uvarum, *Epith.* vini ſecundarii, τὸ τρυγηφανον, fraces. A τρύγη, & φάινομαι.

Τρυγηφόρος, ὁ ϗ ἡ, uvæ ſeu uvarum ferax; (2) frugum ferax. Ex φέρω.

Τρυγία, ας, ἡ, fæx, fex, Gl. V. amurca, Gl. V. de oleo. A τρύξ.

Τρυγίας, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum ſuâ fæce.

Τρυγίζω, f. σω, fæculentus evado, *Aret.* A τρύγη.

Τρυγικὸς, ἡ, ὸν, fæculentus; (2) idem quod τρυγῳδικὸς, ut τρυγικὸς χόρος.

Τρύγινος, ίνη, ίνον, fæcatus, è fæcibus expreſſus. Ab eod.

Τρυγόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fæce vivens, victitans. Ex βίος.

Τρυγοδιφάω, ῶ, fæcem ſcrutor. A τρύξ. Hinc

Τρυγοδίφησις, εως, ἡ, luſus, in quo ore extrahitur aliquid in fæce demerſum. *Poll.*

Τρύγοιπος, ου, ὁ, vas vimineum, quod coli loco ſupponitur vino recens calcato & è torculari effluenti. Ex ἴπος.

Τρυγόωεν, 3. pl. præſ. opt. act. *Poet.* pro τρυγωεν, τρυγάοιεν, à τρυγάω.

Τρυγῳδέω, convitiis inceſſo. Ὅς τις ἀπήλλαξεν χόρον τρυγῳδῶν, Ariſtoph. Veſp. ult.

Τρυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fæcis plenus; (2) fæcem referens, fæculentus:

Τρυγῳδία, ἡ, comœdia. Hinc

Τρυγῳδικὸς, ἡ, ὸν, comicus.

Τρυγῳδὸς, οῦ, ὁ, qui fæcibus perunctâ facie & curru vectus convitiis inceſſit prætereuntes, comicus Poëta. *Ern.* A τρὺξ, & ᾠδός.

Τρυγὼν, όνος, ὁ, turtur; (2) piſcis marinus. A

Τρύζω, f. ύσω, vid. τρίζω. Ἁ δ' ὀλολυγὼν Τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις, Theocr. 7, 140. Il. 9, 311. Τρύζει ὀλολυγὼν, *Arat.* v. 948.

ΤΡΥΉΛΗΣ, εος, ὁ ϗ ἡ, vel trulla, aut poculum à τρύω, vel *ut aliis placet* clavatus. Ab eod. & ἧλος. Lucian.

Τρυλίζω, vel τρυλλιζω, idem quod τρίζω.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, foramen à terebrâ; (2) veterator, longo rerum uſu veluti tritus. A τρύω. Hinc

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen.

Τρυμάτιον, ου, τὸ, parvum foramen. Dim.

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, vinum recens, muſtum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei; (3) ſcoria ferri.

ΤΡΥ΄ΠΑ, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.

Τρυπάνη, ης, ἡ, terebra. A præc. Hinc

Τρυπανιζω, f. ίσω, terebro, pertundo.

Τρυπάνιον, τὸ, Dim. à

Τρύπανον, ου, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. A τρύπα.

Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπᾷν ἀμφότερα τὰ ὦτα, Xen. A τρύπα.

Τρυπανοῦχος, ὁ, terebræ manubrium. Ab ἔχω.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. A τρυπάω.

Τρύπησις, εως, ἡ, terebratio. Ab eod.

Τρυπητὴς, οῦ, ὁ, terebrator. Ab eod.

Τρυπάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω, & ανήρ.

Τρυσίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitam vexans, moleſtus, Ariſtoph. Nub. 420. Ex τρύω, & βιος.

Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσίππειον, ου, τὸ, nota, quæ inuritur equo longo labore trito & confecto. Ex τρύω, & ἵππος.

Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, ærumna. A τρύω.

Τρυσμὸς, οῦ, ὁ, idem, murmur, ſuſurrus. Greg.

Τρυσσὸς, ἡ, ὸν, adflictus, æger. Ab eod.

Τρυτανεύω, expendo, Gl. V. A τρυτάνη.

Τρυτὰνη, ης, ἡ, trutina. A τρύω, pro τράω.

Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς, & φαλὸς.

Τρυφαλὶς, ιδος, ἡ, caſeus, pro τροφαλίς.

Τρυφάω, ῶ, fut. ήσω, delicatè vivo, deliciis indulgeo, lautè vivo; (2) efferor & exſulto lætitiâ; (3) inſolens ſum, & arrogans. Gl. Vet. τρυφῶ, luxurior, abundo. Σεμνὴν τρυφῶσαν (ἔγημα) Ariſtoph. Nub. 48. τρυφᾷν ταῖς ἐσθῆσι, Iſocr. Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, Jac. 5, 5. A τρυφή.

Τρυφεραίνομαι, idem. Hinc τρυφερανθεὶς, emolleſcens, aor. 1. part. paſſ. Ariſtoph. Veſp. 686.

Τρυφερεύομαι, idem & ab eod.

Τρυφερόβιος, ου, ὁ, molliter, lautè, delicatè vivens. A

Τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.

Τρυφεροστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mollis, delicatus, *Epith.* veſtis.

Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A τρυφερός.

Τρυφεροχρὼς, ῶτος, vel τρυφερόχρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita; (2) inſolentia, faſtus. A θρύπτω.

Τρυφηλὸς, ἡ, ὸν, delicatus, deliciis deditus. A præc.

Τρύφημα, ατος, τὸ, id, ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. A τρυφάω.

Τρυφητὴς, οῦ, ὁ, deliciarum ſectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.

Τρυφητιάω, ῶ, delicias capto. A præc.

Τρυφητικὸς, ἡ, ὸν, libidini & voluptati deditus. Ab eod.

Τρυφοκαλάσιρις, εως, ἡ, calaſiris delicatior. *Ern.*

Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum, fruſtum. A θρύπτω.

Τρυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, attritus & lacer in modum τρύχους. A τρύχος.

Τρύχινος, ίνη, ινον, tritus & ſciſſus, conſutus è pannis attritis. Ab eod.

Τρυχίον, ου, τὸ, pannus attritus ſeu lacerus. Dim. à τρύχος.

Τρύχνος, idem quod στρύχνος, ap. Poët.

Τρύχος, vel τρῦχος εος, τὸ, pannus lacerus & attritus; (2) attritio. A τρύχω.

Τρυχόω, ῶ, f. ώσω, attero, abſumo, exhaurio, conficio; τετρυχωμένος, afflictus, p. paſſ. part. Τετρυχωμένος καμάτοις, Herodian. A τρύω. Hinc

Τρύχωσις, εως, ἡ, vexatio, adflictio.

Τρύχω, f. ξω, adflicto, Gl. V. τρύχεται, carpitur, Ph. Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι, Theog. 909. Od. 17, 388. Ἐνθυμίοις εὐναῖς τ' ἀνανδρώτοις τρυχεσθαι, Soph. Trach. 112. A

ΤΡΥ΄Ω, tero, attero; (2) vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco. Τετρυμένος ἡλίῳ, Plato, γήραϊ ϗ πενίῃ, Epigr.

Τρωγάλια, ων, τὰ, bellaria, Gl. V. Ariſtoph. Plut. 797. A

Τρωγάλιος, ου, ὁ, edulis. A τρώγω.

Τρώγλη, ης, ἡ, caverna ſeu foramen roſione factum. Ab eod.

Τρωγληταὶ, hirundinum ſpecies in cavernis nidulantium. A τρωγλη.

Τρωγλοδύνω, cavernam ſubeo, in cavernâ habito. Hom. Βατρ. 52. Ex τρώγλη, & δύνω, *ſubeo.*

Τρωγλοδυτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd. Unde

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, qui cavernas ſubit, qui in cavernis habitat. Troglodytes, gens Afrorum.

Τρωγλοδυτικὸς, ἡ, ὸν, cavernas ſubiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A præc.

Τρωγλοδυτικῶς. Troglodytarum more.

Τρωγλόδυτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod τρωγλοδύτης.

Τρωγοισας, acc. pl. f. g. part. præſ. act. *Dor.* pro τρωγούσας, à τρώγω.

ΤΡΩ΄ΓΩ, f. τρώξομαι, rodo, comedo. Od. 6, 90.

Τρώεσσαι, dat. plur. *Poet.* pro Τρωσὶ, à Τρὼς.

Τρωθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi τιτρώσκω.

Τρώκτης, ου, ὁ, comeſtor, vorator; (2) impoſtor, verſutus, deceptor; (3) piſcis quidam. Gl. V. tructa piſcis. A τρώγω.

Τρωκτὸς, ἡ, ὸν, qui comedi poteſt aut ſolet, edulis, eſculentus. Ab eod.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, *Ion.* pro τραῦμα. A τιτρώσκω. Hinc

Τρωματίας, ου, ὁ, ſaucius, vulneratus.

Τρωματίζω, f. ίσω, ſaucio, vulnero.

Τρωννύω, vel τρωννυμι, idem, Scholia Ariſtoph.

Τρὼξ, γὸς, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. Gl. V. curculio.

Τρώξαλλις, ιδος, ἡ, grillus, acetaria, Ph. eſcaria, al. Gl. V. A τρῶξις.

Τρώξανα, τὰ, rami tenelli qui à pecore arrodi ſolent. Ab eod.

Τρωξάρταο, gen. ſing *Æol.* pro τρωξάρτου.

Τρωξάρτης, ου, ὁ, panivorus, nomen muris in Batrachom. Ex τρώγω, & ἄρτος.

Τρώξιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comedi poteſt aut ſolet, edulis. A τρώγω.

Τρῶξις, εως, ἡ, eſio, roſio. Ab eod.

Τρωπάσκετο, vide τρωπάω.

Τρωπάω, *Poet.* pro τροπάω, τρωπάσκετο, in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτρωπᾶτο, Il. 11, 567.

Τρῶσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, à τιτρώσκω. Unde

Τρῶσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.

Τρωσμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Τρώσω, f. 1. ind. act. v. τιτρώσκω. Unde

Τρωτὸς, ἡ, ὸν, vulneratus, læſus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive poteſt.

Τρώϋμα, ατος, τὸ, *Ion.* pro τραῦμα, vulnus.

Τρωχάω, ῶ, curro, *Poet.* pro τροχάω. Il. 22, 163.

Τρώω, vulnero. Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅς τε ϗ ἄλλους βλάπτει, ὅς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ. Od. 21, 293.

Τὺ, *Dor.* pro σὺ, *tu.*

Τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, ſum; (2) accidit ut ſim, forte ſum, contingo, evenio, accido; (3) adſequor, *propriè* ſcopum attingo, adipiſcor, impetro, Gl. V. ἔτυχεν, conſecutus eſt, Gl. Vet. ὁ τυχὼν quilibet, Ph. τυχόντες, adepti, Ph. τῇ τυχούσῃ, qualibet, Ph. aor. 2. Τυχὼν ἀνὴρ, vulgaris, Longin. 9. Τυγχάνειν συγγνώμης, ἐλέου, εἰρήνης, βοηθείας, δίκης, &c. Dem. Ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες, Ariſtoph. Av. 1229. Κεῖνος δ' ὀλβιώτατος, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν, Eur. Her. 628.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, Ph. A τύκω.

Τυκίζω, fut. ίσω, ſcalpo, polio. Τοὺς δ' (λίθους) ἐτύκιζον αἱ Κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν, Ariſtoph. Av. 1143. A

Τύκος, ſive τύχος, ου, ὁ, inſtrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus. A τύκω.

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, factus, fabricatus. τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον. Iliad. 5, 831. i. e. *præter naturam aſcitum malum.* A τεύχω.

Τύκω, paro; τετύκοντο, parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. Il. 1, 467. Ab eod.

Τύλα, ſive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcita, lodix; (3) gibbus cameli, &c. A τύλός.

Τυλαίνιος, ία, ον, calloſus. Τυλαίνια ἕλκεα, *Aret.* Ab eod.

Τύλαρος, ὁ, peſſulus, propriè quod τύλος.

Τυλαρόω, peſſulum addo, obſero. A præc.

Τυλεία, ας, ἡ, & τυλεῖον, ου, τὸ, & τυλία, ας, ἡ, culcita. Ab eod.

Τυλίσσω, ſive τυλίττω, f. ξω, in modum culcitæ convolvo; (2) perſcrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη τάν ψυχὰν, Theocr. 23, 54. Ab eod.

Τυλόεις, όεσσα, calloſus. A

ΤΥ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, callus, ſeu callum, cutis in aliquâ corporis parte obduratâ ex labore vel opere; (2) tuber, gibbus, torus in pectore, &c. unde (3) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum, *Heſ.* Et τύλοι, pl. pili ſuperciliorum, Poll. Hinc

Τυλόω, ῶ, f. ώσω, calloſum reddo, callum obduco; τυλοῦμαι, calleo, Gl. V. p. paſſ. τετυλωμαι calleo, Gloſſ. Vet. p. paſſ. τετυλωμένος, calloſus, Gl. V. p. part. paſſ. Ὁ μὲν χαλινὸς ἄγαν ταῖς γνάθοις ἐνοχλῶν τυλοῖ τὸ στόμα, Xen.

Τυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calloſus, Ph. tuberoſus. Ab eod.

Τύλωμα, ατος, τὸ, idem quod τύλος.

Τύλωσις, εως, ἡ, calloſitas.

Τυλωτὸς, ἡ, ὸν, nodoſus, calloſus.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quod circa ſepulchra verſetur.

Τυμβεὰς αὐδὴ, vox ſepulchralis. A τύμβος.

Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβεύω.

Τυμβείτης, ου, ὁ, ſepulchralis. A præc.

Τύμβευμα, ατος, τὸ, id, quod buſto infertur, cadaver. A

Τυμβεύω, f. εύσω, buſto inſero, tumulo, ſepelio; (2) devoro, in ventre quaſi ſepelio. Σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ, Soph. Aj. 1082. A τύμβος.

Τυμβήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, conditus monumento. Ex τύμβος, & ἄρω.

Τυμβίδιος, α, ον, funebris. A τύμβος.

Τυμβογέρων, οντος, ὁ, ſenex capularis, ſilicernium.

Τυμβονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in monumentis paſcitur, monumenta obſidens. A νέμω.

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, buſtum, ſepulchrum, tumulus.

Τυμβοχοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum ſtruo, tumulo, ſepelio, humo adgeſtâ tego. Ex τύμβος, & χοέω, ſeu χέω.

Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, tumulus; Il. 21, 323.

Τυμβοχόος, ὁ, ageſtor tumuli.

Τυμβόχοος, ex iiſd. idem quod

Τυμβοχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, buſto vel ſepulchro adgeſto exſtructus; (2) effoſſus.

Τυμβωρυχέω, buſtâ eruo, ſepulchra deprædor.

Τυμβωρυχία, ἡ, ſepulchorum effoſſio. A

Τυμβωρύχος, ου, ὁ ϗ ἡ, buſta eruens, ſpoliator mortuorum. Ph. veſpillator, ſepulchri violator, Ariſtoph. Ran. 1266. Ex ὀρύσσω.

Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.

Τυμμὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Τυμπανίας, ου, ὁ, ut τυμπανίας ὕδρωψ, hydropis ſpecies quo venter ut tympanum intenditur, pulſuſque ſonat. A τύμπανον.

Τυμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulſo ſeu tundo; (2) fuſtibus cædo; *item* fuſtibus ad necem cædo; (3) quovis violento ſupplicio adficio. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, Hebr. 11, 35. Ab eod.

Τυμπάνιον, ου, τὸ, parvum tympanum. Dim.

Τυμπανισμὸς, οῦ, ὁ, tympani pulſatio; excruciatio quæ fit tormentis.

Τυμπανιστὴς, οῦ, ὁ, tympaniſta, qui tympanum pulſat; (2) tortor.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympaniſtria, quæ tympanum pulſat. A præc.

Τυμπανίτης, ου, ὁ, vide τυμπανίας.

Τυμπανόεις, εντος, ὁ, idem.

Τυμπανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tympano ſimilis. Ex ſeq. & εἶδος.

Τύμπανον, τὸ, tympanum, inſtrumentum quo pulſato ſonus cietur; (2) palus; machina ad quam devincti plagis cædebantur; (3) fuſtis, baculus. A τύπτω.

Τυμπανοτερπὴς, ὁ ϗ ἡ, tympanorum ſtrepitu gaudens. A τέρπομαι.

Τυμπανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tympano ſimilis.

Τύνη, tu, *Dor.* pro σύ.

ΤΥ'ΝΟΣ, vel τυνὸς parvus, *Heſ.* τυννὸς, id. Theoc. Hinc

Τυννοῦτος, parvillus, parvulus, tantillus.

Τυντλάζω, lutum calco; (2) blatero. A

Τύντλος, ου, ὁ, lutum; locus cœnoſus; (2) nugæ.

Τυντλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lutoſus. A præc.

Τύπανον, ου, τὸ, idem quod τύμπανον.

Τυπὰς, άδος, ἡ, malleus. A τύπτω.

Τυπετὸς, οῦ, ὁ, percuſſio, verberatio; (2) planctus, plangor. Ab eod.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, percuſſus, plaga; Il. 5, 887. Ab eod.

Τυπικὸς, ἡ, ὸν, figuratus, ſymbolicè quid innuens & figurans. A τύπος.

Τυπίας, ου, ὁ, ductilis, malleo ductus, genus æris vel ferri.

Τυπικῶς, figuratè, ſymbolicè. A præc.

Τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπή.

Τυποπλαστία, ἡ, typorum formatio. A πλάστης.

Τύπος, ου, ὁ, forma, ſimulacrum; (2) formula, norma, exemplar, inſtitutum; (3) definitio craſſior, non ſubtilis. A τύπτω. Hinc

Τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro; (2) ſignum imprimo vel inſculpo. Ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι τοῦ Μαρκέλλου, App.

Τυπτέω, pro τύπτω, τυπτηθεὶς, cæſus, Ph. τυπτηθὲν, batutum, Ph. aor. 1. part. paſſ. Οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε, Ariſtoph. Plut. 21. Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι, id. Nub. 1182. A τύπτω.

Τύπτομες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro τύπτομεν.

Τυπτόντων, gen. pl. præſ. part. act. *Att.* pro 3. pl. præſ. imperat. poſitus.

ΤΥ'ΠΤΩ, f. ύψω, verbero, percutio, pulſo, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, plango, lugeo, mortuum. Οὐ ϗ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί; vapulus, Ariſtoph. Ran. 655.

Τύπω, gen. ſing. *Dor.* pro τύπου, à τύπος.

Τυπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, non exactus, rudi deſcriptione comprehenſus. A τύπος. Hinc

Τυπωδῶς, *Adv.* craſſiore Minervâ, craſſiore Muſâ.

Τυπωθέντας, acc. plur. aor. 1. paſſ. v. τυπόω.

Τύπωμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος; (2) vas, τύπωμα χαλκόπλευον. Soph. El. 54. A τυπόω.

Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expreſſio. Ab eod.

Τυπωτικὸς, ἡ, ὸν, fingens; (2) formandi vim habens; (3) qui formari, formam recipere poteſt. A

Τυπωτὸς, ἡ, ὸν, informatus, expreſſus, effictus. Ab eod.

Τυραννεῖον, ου, τὸ, domus ſeu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde

Τυραννεύω, f. εύσω, ſum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσιν φίλοι βασιλῆες δικαίως, Eur. El. 885.

Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, idem. Πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; Eur. Ph. 563. Ab eod.

Τυραννησείω, cupio τυραννεῖν, tyrannidem & imperium adfecto. A τυραννέω.

Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc

Τυραννιάω, ῶ, tyrannidem adfecto.

Τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio, Dem.

Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, à tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.

Τυραννικῶς, *Adv.* tyrannorum more.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injuſtus & crudelis, ſumma potentia; (3) uxor tyranni ſeu principis. A τύραννος.

Τυραννοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ad tyrannidem inſtruit, qui tyrannum eſſe docet.

Τυραννοκτονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido, *Paſſ.* τυραννοκτονέομαι, tanquam tyrannus occidor.

Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum ſeu tyranni cædes; tyrannicidium, Gl. V.

Τυραννοκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad tyrannicidam pertinens. A

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tyrannicida, tyranni interfector. Ex τύραννος, & κτείνω.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, tyrannus, rex, regina. *Adject.* tyrannicus, ad tyrannum pertinens. Vid. Ern.

Τυραννοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tyrannicida.

Τυραννόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tyrannico ſpiritu tumidus, & inſolens. Ex τύραννος, & φρήν.

Τυρβάζω, f. άσω, turbas ſeu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζομαι, turbor, ſolicitus ſum. Μεριμνᾷς ϗ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, Luc. 10, 41. A

Τύρβη, ης, ἡ, pro σύρβη.

Τυρεία, ας, ἡ, lactis coagulatio, & in caſeum denſatio; confectio caſei; (2) commixtio, & callida machinatio rei cujuſque. *Ern.* A τυρὸς.

Τύρευσις, εως, ἡ, idem.

Τύρευμα, τος, τὸ, caſeus. A

Τυρεύω, f. εύσω, in caſeum cogo & denſo; (2) agito, turbo, commiſceo, machinor, ſtruo, fabricor. Ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευε ταῦτα, Dem. A τυρός.

Τυρίδιον, τὸ, caſeolus. Dim.

Τυροβόλιον, ου, τὸ, quo ſervantur caſei, fiſcella. Ex τυρὸς, & βολή.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, ſic dicti ab excavando caſeo; in Batr. 136. Ex γλύφω.

Τυρόεις, όεσσα, όεν, caſeo ſimilis, ſeu è caſeo factus. A τυρός.

Τυρόκνηστις, ἡ, radula caſeo radendo; Ariſtoph. Lyſ. 226. Ex τυρὸς, & κνάω.

Τυροκομεῖον, τὸ, caſeale, caſearia taberna. A

Τυροκομέω, caſeos curo, conficio.

Τυροκοπέω, idem.

Τυροκόσκιον, ου, τὸ, caſeus cretus in cernicula, vel cribrum, quo caſeus cernitur.

Τυροποιέω, caſeum facio ſeu cogo.

Τυροπωλέω, caſeos vendo; (2) pondero & examino more eorum, qui caſeos venditant. Ariſtoph. Ran. 1502.

ΤΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, caſeus; (2) forum, ubi caſei venduntur.

Τυροτόμος, ὁ ϗ ἡ, caſeum ſecans, radens. A τέμνω.

Τυροφόρος, ὁ ϗ ἡ, caſeum ferens, *Epith.* placentæ, ſc. cui caſeus admiſtus, τυρωτός. A φέρω.

Τυρόω, ῶ, fut. ώσω, coagulo & in caſeum cogo; (2) agito, turbo, commiſceo. Τυροῦντες ἅπαντα, Athen. A τυρός.

ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.

Τύρσος, ου, ὁ, idem, *Suid.*

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca. Quæ eſt ὑρχή, R.

Τυρῶ, gen. ſing. *Dor.* pro τυροῦ, à τυρὸς.

Τυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caſeo ſimilis, è genere caſeorum. A τυρός.

Τυρωτὸς, ἡ, ὸν, caſeatus, Gl. V. A τυρόω.

Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, parvus, puſillus. Hinc *Adv.* τυτθὸν, paululum. Οὐδὲ τυτθὸν, ne tantillum quidem. Il. 1, 354.

Τυφεδανὸς, οῦ, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum eſt, Ariſtoph. Veſp. 1359. A

Τυφεδὼν, όνος, ἡ, accenſio, inflammatio. A τύφω.

Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, ſive paluſtris. Ab & pro τίφη.

Τυφθεῖμεν, 1. plur. aor. 1. opt. paſſ. *Att.* pro τυφθείημεν, à τύπτω.

Τυφλῖνοι, ων, οἱ, ſerpentes cæci, cæciliæ. *Angl.* Slow worms. A τυφλός.

Τυφλογενὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, cæcigena, Gl. V. Ex τυφλὸς, & γείνομαι.

Τυφλοπλαστέω, ῶ, cæcum fingo. Ex πλάστης.

Τυφλόπους, ουν, cæcus.

ΤΥΦΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obſcurus; (3) *Epith.* parietis, in quo nulla feneſtra; (4) ſurdus.

Τυφλόστομα, τὸ, obſcurum oſtium.

Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλός.

Τυφλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cæcum ferens. Ex τυφλὸς, & φέρω.

Τυφλόω, excæco, oculis privo. Ὄψιν τυφλώσας, Eur. Ph. 771. Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράδαι, Pind. A τυφλός. Unde

Τυφλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui mutus ſedet, velut attonitus ſenſibuſque captus.

Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.

Τυφλώττω, cæcutio. Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τυφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, Herodian. A τυφλός.

Τυφλὼψ, ῶπος, ὁ, cæcus; (2) ſerpens quidam. Nic. Th. 492. Ex ὤψ.

Τυφογέρων, οντος, faſtuoſus ſenex, Ariſtoph. Nub. 905. Ex τῦφος, & γέρων.

Τυφομανία, ας, ἡ, inſolentia & faſtus cum furore, furor cum inſolentiâ & faſtu.

Τύφος, ſeu τῦφος, ου, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, faſtus, inſolentia; (3) ſtupor attonitus. A τύφω. Hinc

Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infeſto vel eneco; (2) effero, inſolentem reddo; (3) ſtupidum reddo, τετυφωμένος, inflatus, inſanus, ſtultus, cæcus, p. paſſ. part. Τετύφωται μηδὲν ἐπιστάμενος, 1 Tim. 6, 4. τυφωθεὶς, ibid. 3, 6. Ἐπὶ πλούτῳ τετυφωμένος, Luc.

ΤΥ'ΦΩ, f. θύψω, *propriè* incendo paulatim, ut gliſcat ignis ſine flammâ; calefacio; unde τύφομαι, gliſco; (2) amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror; (3) incendo ſimpliciter, & *Paſſ.* ardeo, uror, adeoque (4) amore ardeo. *Ern.* Λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, Matt. 12, 20.

Τυφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, decrepitus & capularis; (2) faſtuoſus, elatus, arrogans. A τῦφος.

Τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus acrior, procella, vortex igne factus, ſeu vortex procelloſus & everberans, Gl. V. τύφων, δαίμων, Typho. A τύφω.

Τυφωνικὸς, ȣ̃, ὁ, typhonicus. A præc.

Τυφωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis vehementi turbini, turbineus. Ex τυφὼν, & εἶδος.

Τυφωνοειδῶς, *Adv.* vehementi turbine.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, à τύφω.

Τυχαῖον, ȣ, τὸ, delubrum fortunæ. A τύχη.

Τυχαῖος, αία, αῖον, fortuitus. Ab eod.

Τυχάιως, fortè, ap. Ioſ.

Τυχαισι, dat. pl. *Poet.* pro τύχαις.

Τύχε, *nactus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτυχε, à τυγχάνω.

Τυχεῖν, *nactum eſſe*, aor. 2. inf. act.

Τυχέειν, *nactum eſſe*, aor. idem, *Poet.*

Τυχέω, f. ήσω, conſequor, nanciſcor, contingo. Ὑπὸ ςερνοιο τυχήσας, Il. 4, 106. A τυγχανω. Unde

Τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus ſeu caſus fortuitus; (3) *in pl.* calamitates, fortuna adverſa. Τὴν ἐλπίδ' ȣ̓ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος, ante eventum, Soph. Trach. 737.

Τυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, fortuitus; τυχηρα, adventitia bona, Gl. V. A præc.

Τυχηρῶς, caſu, fortuito, Gl. V. A præc.

Τυχῃς, 2. ſing. aor. 2. conj. act. v. τυγχάνω.

Τυχήσω, f. 1. ind. act. verbi τυχέω.

Τυχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi τεύχω.

Τυχικὸς, ἡ, ὸν, fortuitus. Ab eod.

Τύχικῶς, *Adv.* fortuitò, caſu.

Τυχοιμι, aor. 2. opt. v. τυγχάνω.

Τυχοισαν, acc. ſing. part. aor. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχȣ̃σαν.

Τυχὸν, fors, fortaſſe. A τυγχάνω. Unde

Τυχόντι, dat. ſing. a. 2. part. act.

Τυχόντως, *Adv.* prout contigit ſeu contigerit, quolibet modo, temerè, utcumque. A τυχὼν, όντος.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. τυγχάνω.

Τύψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, à τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præſ. imperat. act.

Τύψε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε.

Τύψον, 3. ſing. a. 1. imperat. act.

Τυψȣ̃ντι, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro τύψȣσι.

Τῷ, *huic*, dat. ſing. ab ὁ, *hic.*

Τώγ' pro τώγε, *hi*, nom. dual. ab eod.

Τὤγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *ſimulacrum.*

Τὤγκιςρον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄγκιςρον.

ΤΩΘΑ´ΖΩ, f. άσω, irrideo, dicteriis, conviciis inceſſo. Ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς, Ariſtoph. Veſp. 1351. Ὀυ μόνον ȣ̓κ ἀποδεξαι, ἀλλὰ πάνυ με ϗ τωθάσαι, Plato.

Τωθάσδοισαν, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζȣσαι, à τωθάζω. Unde

Τωθασμὸς, ȣ̃, ὁ, irriſio, ludibrium.

Τωθαςὴς, ȣ̃, ὁ, irriſor. Ἀ τωθάζω. Unde

Τωθαςὶ, *Adv.* irridendo, cum irriſione.

Τωθαςικὸς, ἡ, ὸν, irriſorius. Ab eod. Hinc

Τωθαςικῶς, *Adv.* cum irriſione.

Τὤλγεος, *Dor.* vel *Att.* pro τȣ̃ ἄλγεος, *doloris*, gen. ab ἄλγος.

Τῶ μῶ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* & *Att.* pro τȣ̃ ἐμȣ̃.

Τὤντρω, dat. ſing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἄντρῳ.

Τωόντι, *Adv.* reverà, in veritate, Plato.

Τὠργείω, gen. ſing. *Dor.* pro τȣ̃ Ἀργείȣ.

Τὤρνεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρνεον, *avis.*

Τὠρχαῖον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀρχαῖον.

Τὼς, ſic. *Dor.* pro ȣ̃τως, & ὡς. Call. in Del. 8.

Τὼς, *per Aphæreſin*, pro ȣ̃τως, & ὥς, *ſic.*

Τωςία, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὀςέα, *oſſa.*

Τωὐτȣ̃, *Att.* & *Ion.* pro τȣ̃ αὐτȣ̃, *ipſius.*

Ταὐτῶ, *Dor.* pro eod.

Υ.

Υ, Litera Græcorum vigeſima, quæ ſuo nomine υ ψιλὸν vocatur; (2) nota numeralis valens *quadringenta*, & cum lineolâ infernè appoſita ͵υ, *quadringenta millia.*

Ὗ, *Adv.* olfacientis.

Ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς, & ἄγχω.

Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, ſtellæ ſeptem in cornibus tauri, Ph. ſucculæ. Ab ὕω, *pluo*, quoniam ortu occaſuque ſuo pluvias largoſque imbres concitare creduntur.

Ὑαίνα, ης, ἡ, ſuccula, porcella; (2) piſcis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *ſus.*

Ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Ab ὕω.

Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, feſtum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.

Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.

Ὑακινθινοϐαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑακινθος, & βάπτω.

Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, ſubniger in modum hyacinthi. Ab

ὙΑ´ΚΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hyacinthus, nomen herbæ & floris, Phil. vaccinium; *Angl.* Hyacinth, *or* Jacinth, (2) nomen gemmæ, coloris hyacinthini; (3) lana, ſeu fila hyacinthino colore imbuta.

Ὑακινθώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, hyacinthinus, hyacintho ſimilis. A præc.

Ὑάλεος, έα, εον, *contr.* ὑαλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, è vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.

Ὑαλίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate. Ab eod.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.

Ὑαλῖτις, ιδος, ἡ, vitraria. Ab eod.

Ὑαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος, & εἶδος.

Ὑαλόεις, όεσσα, όεν, idem. Ab eod.

ὙΑΛΟΣ, ȣ, ἡ, vel ὁ, vitrum; (2) electri ſive ſuccini genus, vitri inſtar pellucidum; (3) cryſtallus.

Ὑαλοτέχνης, ȣ, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex ὕαλος, & τέχνη, *ars.*

Ὑαλȣργεῖον, ȣ, τὸ, vitrarium, Gl. V. Ab

Ὑαλȣργὸς, ȣ̃, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitriarius. Ex ὕαλος, & ἔργον.

Ὑαλῶπις, ιδος, ἡ, vitrei coloris. Ex ὤψ.

Ὑϐάζω, f. άσω, vomo; (2) incurvo me, ut vomentes ſolent. Ab ὑϐὸς, *curvus.*

Ὑϐάλλειν, *Dor.* ſeu *Æol.* pro ὑποϐάλλειν.

Ὑϐϐάλλειν, *interpellare*, Hom. Il. 19, 80.

Ὑϐλαῖος, αία, αῖον, Hyblæus. Hinc μέλι ὑϐλαῖον, mel hyblæum, i. e. optimum, quale fertur in Hyblâ fuiſſe propter thymi copiam. Ab Ὕϐλη, *Hybla.*

ὙΒΟ`Σ, ἡ, ὸν, curvus, inflexus. Hinc

Ὑϐος, ȣ, ὁ, tuber in dorſo cameli.

Ὑϐόω, f. ώσω, curvo, incurvo. Ab eod.

Ὑϐρίζω, f. ίσω, injurius ſum, protervus & inſolens ſum, inſoleſco; (2) injuriâ & contumeliâ adficio; petulanter injuriam adfero; convicior, convicium facio; *item* ſtupro; (3) convicior. Ὑϐρίζȣσ' ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ Eur. Supp. 465. Ἥπȣ νοσȣ̃ντας Θεῖος ὕϐρισεν δόμȣς; id. Iph. in Tau. 933. εἴς τινα, Ariſtoph. Plut. 899. Ὑϐρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς, Eur. Med. 255. Ab ὕϐρις.

Ὑϐριοπαθέω, ῶ, injuriam patior, injuriâ adficior. Ex ὕϐρις, & πάθος.

ὝΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria quævis, maledicendo, &c. ſed in foro *propriè* contumelia inſignis & petulans, &c. unde ὕϐρεως γραφή; unde & (2) inſolentia, ſuperbia inſignis; (3) ſtuprum vel adulterium per vim & inſolentiam illatum; (4) noxa è re quâvis v. gr. nimiâ pluviâ. Vid. Ern.

Ὑϐρίσαι, a. 1. inf. act. v. ὑϐρίζω.

Ὑϐρίσδειν, *Dor.* pro ὑϐρίζειν.

Ὑϐρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ.

Ὑϐρισθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ὕϐρισμα, ατος, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ὑϐρίζω.

Ὑϐριςὴς, ȣ̃, ὁ, injurioſus, contumelioſus, inſolens & protervus; (2) qui per vim ſtuprum infert, ſtuprator. Ab eod. Hinc

Ὑϐριςικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad faciendam injuriam & contumeliam.

Ὑϐριςικῶς, *Adv.* injurioſè, contumelioſè, inſolenter, petulanter.

Ὑϐριςότατος, ȣ, ὁ, petulantiſſimus, inſolentiſſimus, contumelioſiſſimus, Ariſtoph. Veſp. 1293. Ab ὑϐριςής.

Ὑϐριςότερος, ȣ, ὁ, protervior, petulantior, inſolentior. Ab eod.

Ὑϐρίςρια, ιας, ἡ, conviciatrix, ſuperba, arrogans, inſolens. Ab eod.

Ὕϐωμα, ατος, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ὑϐόω.

Ὕϐωσις, εως, ἡ, adfectio ſpinæ dorſi incurvatæ, quâ gibboſi fiunt. Ab eod.

Ὑγεία, ας, ἡ, vide ὑγιεία.

Ὑγιάζω, f. άσω, ſano ὑγιάζομαι, convaleſco. Τȣ̀ς κάμνοντας ὑγιάζειν, Ariſtot. Ab ὑγιής.

Ὑγιαίνῃς, 2. ſing. præſ. conj. act. verbi

Ὑγιαίνω, valeo; (2) ſano. Δῶςον δ' ὑγιαίνειν, Dem. Ab ὑγιής. Hinc

Ὑγίανσις, έως, ἡ, qu. dic. convaleſcentia, via ad ſanitatem; (2) ſanatio. Unde

Ὑγιαντὸς, ἡ, ὸν, ſanabilis, qui ſanari poteſt.

Ὑγίαςικὸς, ἡ, ὸν, ſanandi vim habens.

Ὑγίασμα, τὸ, medicamentum.

Ὑγιαςὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑγιαντός. Ab ὑγιάζω.

Ὑγιέα, *ſanum*, acc. ſing. ab ὑγιής.

Ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas, bona valetudo, Dea ſalutis. Ab ὑγιής.

Ὑγιείης, gen. ſing. *Ion.* pro ὑγιείας.

Ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, ſanus, proſperâ valetudine utens; (2) ſanitatis capax; (3) conferens ad ſanitatem corporis vel tuendam, vel recuperandam; ſalutifer, ſalutarius. Ab ὑγίεια.

Ὑγιεινῶς, *Adv.* ſalubriter.

Ὑγιεινοτέρως, ſalubriùs.

Ὑγιηρὸς, ρα, ρὸν, ſanus, integer, incolumis.

Ὑγιηρῶς, integrè.

ὙΓΙΗ`Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanus, valens, incolumis, ſoſpes, integer, Ph. (2) vetus, rectus, utilis; (3) bonus, fauſtus; (4) ratus.

Ὑγιοζυγία, conjunctio, concubitus cum ſano, ſeu cum aliquem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ὑγιής, & ζυγός.

Ὑγιόω, ſano. Ab ὑγιής.

Ὑγιῶς, *Adv.* ſalubriter. Ab eod.

Ὑγράζω, idem quod

Ὑγραίνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo; ὑγραίνομαι, madefio. Ὑγραίνει γυίας, Eur. El. 3. βλέφαρον δάκρυσιν, ib. 679. Ab ὑγρός. Hinc

Ὕγρανσις, εως, ἡ, humectatio.

Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo.

Ὕγρασμα, τὸ, idem ab eod.

Ὑγροϐάτης, ȣ, ὁ, per humida ambulans. Ex ὑγρὸς, & βαίνω. Hinc

Ὑγροϐατικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ὑγρόϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ὑγρὸς, & βίος.

Ὑγροϐόλος, ὁ ϗ ἡ, humidus. *Epith.* guttæ cadentis. Ex βολή.

Ὑγροθηρικὴ, ſc. τέχνη, piſcatus. Ex Θήρα.

Ὑγροκέλευθος, ον, *Epith.* maris & deorum marinorum, humidum iter habens ſeu faciens.

Ὑγροκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fluidâ alvo eſt. Ex ὑγρὸς, & κοιλία.

Ὑγροκολλύρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ è ſuccis aliiſque rebus humidis componuntur. Ex ὑγρὸς, & κολλύριον.

Ὑγρομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membra habens tenera & flexibilia. Ex ὑγρός, & μέλος.

Ὑγρόμυρον, ȣ, τὸ, unguentum liquidum.

Ὑγρόνοος, *contr.* ὑγρόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humidam, i. e. mollem & effeminatam habens mentem.

Ὑγρόπισσον, ȣ, τὸ, pix liquida. Ex πίσσα.

Ὑγροπορέω, ῶ, f. ήσω, per humida gradior, humida loca permeo. Νῆες ὑγροπόρȣν, Epigr. Ab

Ὑγροπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per humida gradiens, humida permeans. Ὑγροπόρȣ Σίμωνος ἀδελφεὸς ἰχθυϐολῆος, Nonn. Ex πείρω.

Ὑγροπορευτος, ον, *Epith.* viæ, humidus. A πορεύομαι.

ὙΓΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (5) viridis; (4) *tropicè* de eo, qui eſt omnium temporum & hominum, obſequitur omnium ſtudiis; (5) *inpr.* dicitur de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinoſis; (6) tener de pulchritudine; (7) flexibilis de arcu; (8) facilis, leniter fluens de oratione, ἐν ὑγρῷ ἐστὶν ἡ γλῶσσα, *prov.* de loquacibus. Ὑγρὸν ϖνεῦμα, fluxum, inconſtans, Longin. 34.

Ὑγρόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidam, i. e. fluxam, mollem, parùm compactam carnem, habens. Ex ὑγρὸς, & σάρξ.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) teneritas, mollitudo; (4) de moribus humanitas, facilitas; (5) prodigalitas, luxuria. Ab ὑγρὸς.

Ὑγροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem & flexibilem habens cervicem.

Ὑγροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in humido ali ſolet. Ex ὑγρὸς, & τροφή.

Ὑγρόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, qui humidis eſt oculis, *item* mobilibus, vividis, laſcivis.

Ὑγρόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui per humida incedit, paluſtris, *Epitb.* viæ. Ex φοιτάω.

Ὑγροφυῶς, molliter. A φυή.

Ὑγρῶς, *Adv.* humidè, liquidè, fluidè; (2) agiliter, molliter. Ab ὑγρός.

Ὑγρώσσω, madeo. Ab eod.

Ὑδαλίος, έα, έον, aquoſus, aqueus. Ab inuſ. ὕδας, pro ὕδωρ.

Ὑδαποτεω, aquam poto. Ex ὕδας, & ϖίνω.

Ὑδαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquoſus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non ſincerus. Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι, Æſchyl. Agam. 807. Ab ὕδωρ. Unde

Ὑδαταίνω, & ὑδαταίνομαι, aquoſus fio, aqueſco; (2) aquoſum reddo, Hipp.

Ὑδατηγὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὑδραγωγὸς.

Ὑδάτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roſcidus. Ab eod.

Ὑδάτιον, ου, τὸ, aquula; (2) aqua pluvia. Ab ὕδας, pro ὕδωρ. Unde

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, veſicula, Gl. V.

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, aquoſus, aqueus, pluvioſus.

Ὑδατοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, in aquâ nutritus & altus; (2) aquatilis ſeu aquaticus. A θρέμμα, *alumnus*.

Ὑδατόκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquâ lotus ſeu ablutus. A κλύζω.

Ὑδατοποσία, ίας, ἡ, aquæ potus. A ϖόσις.

Ὑδατοποτέω, aquam bibo. A ϖότης.

Ὑδατοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in aquâ nutritus. A τρέφω.

Ὑδατόχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquoſus, & perliquidus, pallidâque aut flavâ bile permixtus. A χολή.

Ὑδατόχροος, *contr.* ὑδατόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, aqueo colore præditus; (2) aquæ ſimilis. A χρόα.

Ὑδατόω, ῶ, aquoſum reddo; ὑδατοῦσθαι, aqueſcere. Ab ὕδωρ.

Ὑδατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aquoſus, multum aquæ continens. Ab eod.

Ὕδει, *aquæ*, dat. ſing. ab ὕδος, εος, *aqua*.

Ὑδερίασις, ἡ, aquæ intercutis adfectus. Ab

Ὑδεριάω, ῶ, hydropicus ſum, intercutibus aquis laboro, Dioſc. Ab ὕδερος.

Ὑδερικὸς, ἡ, ὸν, hydropicus. Ab eod.

Ὕδερος, ου, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Ὑδερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hydropicus. A præc.

Ὑδέω, ῶ, celebro, canto. Ἐπίτροποι δὴ ταίγε μετ' ἀνθρώπους ὑδέονται, Aratus. Καὶ χλοεροῦ ϖρασίοιο, τὸ δὴ μελίφυλλον ὑδεῦσι, Nic. Al. 47. Ab ὕδω.

Ὑδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui peritè canit; (2) ſapiens, prudens. Ab eod.

Ὑδνέω, nutrio. Ab ὕω.

Ὕδνης, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὑδής.

Ὕδνον, ου, τὸ, tumor terræ, tuber; ὕδνα, tubera, Gl. V. Ab ὕω.

Ὑδογενὴς, ὲς, ex aquâ natus. A γείνομαι.

Ὑδὺς, εος, τὸ, aquâ. Ab ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, ſerpens aquatilis. Ab ὕδωρ.

Ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, aquæductus.

Ὑδραγωγέω, ῶ, aquam educo.

Ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab

Ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, aquam educens, aquæ ductor, aquagium ſeu aquæductus. Ab ὕδωρ, & ἀγωγὸς, *deductor*.

Ὑδραίνω, lavo, irrigo, aquâ perfundo. Μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις, Eur. Iph. in Tau. 162. Od. 4, 750. Ab ὕδωρ.

Ὑδραλέσια, molinæ, Gl. V. Ex ἀλέω, *molo*.

Ὑδραλέτης, ου, ὁ, mola aquaria. Ab eod.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa. Ex ἅλμη.

Ὑδράργυρος, ου, ὁ, argentum vivum.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, organarius, Gl. V. Ex αὐλός.

Ὑδραυλὶς, έως, ἡ, hydraula, inſtrumentum, Gl. V. ὑδραυλὶς, organum. Ex ὕδωρ, & αὐλέω.

Ὑδρεία, ας, ἡ, aquatio; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, ου, τὸ, vas, quo utimur in aquando, hydria, ſitula, urna. Ab eod.

Ὑδρέλαιον, ου, τὸ, aqua oleo miſta. Ex ἔλαιον.

Ὕδρευμα, ατος, τὸ, aquatio; *Ern.*

Ὕδρευσις, εως, ὁ, idem quod ὑδρεία.

Ὑδρευτὴς, οῦ, ὁ, aquator, Gl. V. Ab

Ὑδρεύω, aquor, aquam peto ſeu haurio; (2) rigo, irrigo. Πειρήνας ὑδρευσομένα, Eur. Tro. 197. Od. 7, 131. Ab ὕδωρ.

Ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, humidus, aquoſus; (2) irriguus, Od. 9, 133. Ab eod.

Ὕδρην, *hydram*, acc. ſing. *Ion.* pro ὕδραν.

Ὑδρηχόος, ου, ὁ, aquarius, Gl. V. A χέω.

Ὑδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, ſitella. Ab ὑδρεύω.

Ὑδριὰς, άδος, ἡ, aquatica. A præc.

Ὑδριαφόρος, ὁ, ἡ, ſitulam geſtans.

Ὑδρίον, ου, τὸ, aquula; (2) parvum vas aquarium, parva hydra. Ab ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρία.

Ὑδροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquâ tinctus. Ex ὕδωρ, & βαφή.

Ὑδρόγαρον, ου, τὸ, garum aquâ dilutum.

Ὑδροδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam excipiens ſeu recipiens. Ex ὕδωρ, & δέχομαι.

Ὑδροδρόμος, ὁ ϗ ἡ, per aquas vagans ut piſcis, Nympha marina.

Ὑδροειδὴς, ὲς, aquæ ſimilis, aqueus. Ab εἶδος.

Ὑδροθήκη, ης, ἡ, ciſterna; (2) in navi locus ad adſervandam aquam dulcem.

Υδροκελευθος, ὁ ϗ ἡ, humidus, *Epitb.* nubium.

Ὑδρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ ex aquâ prædicit futura.

Ὑδρομέδουσα, ης, ἡ, aquarum regina; (2) nomen ranæ. Ex ὕδωρ, & μέδω.

Ὑδρόμελι, ιτος, τὸ, aquæ mulſæ genus ex imbre puriſſimo & melle temperatum, & jam vetuſtate vini ſaporem referens.

Ὑδρόμηλον, ου, τὸ, hydromelum, genus potionis ſic dictum à malis cotoneis, quæ Græci μῆλα vocant.

Ὑδρομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquâ commixtus, *Aret.* Ex ὕδωρ, & μίγνυμι.

Ὑδρόμυλον, ου, τὸ, aquæ mola, Gl. V. Ex ὕδωρ, & μύλος.

Ὑδρονομέομαι, οῦμαι, aquam diſpenſo, aquam admetior. Ex ὕδωρ, & νέμω.

Ὑδροπαραστάται, ῶν, οἱ, aquarii.

Ὑδροποσία, ας, ἡ, vel ὑδροποτία, aquæ potio ſeu potus. Ex ὕδωρ, & ϖόσις.

Ὑδροποτέω, ῶ, f. ήσω, aquam poto, ſeu bibo. Ὅσος ἱκανὸς ἔσται ἐθίσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν, Xen. 6, 18. Μηκέτι ὑδροπότει, 1 Tim. 5, 23. Ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor, Gl. V.

Ὑδρορρόα, ας, ἡ, cloaca, emiſſarium, canalis per quem aqua pluvialis effluit. A ῥοή.

Ὕδρος, ου, ὁ, ſerpens aquaticus, coluber in aquis vivens, natrix; (2) ſidus quoddam. Ab ὕδωρ.

Ὑδροσκοπέω, ῶ, ſive έομαι, οῦμαι, aquas indago.

Ὑδροσκόπιον, ου, τό, clepſidræ genus, quo horæ diſcernuntur. Ex ὕδωρ, & σκοπός.

Ὑδρόσκοποι, aquilices, Gl. V. A σκέπτομαι.

Ὑδρόσπονδα, τὰ, ſacra, in quibus aquæ fiebant libationes. Ex σπονδή.

Ὑδροστάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aqua ſtagnans.

Ὑδροστάσιον, ου, τὸ, ſtagnum, lacus. A στάσις, ſive στάζω.

Ὑδροστατέομαι, ſtagno. Ab ἵσταμαι.

Ὑδροφάντης, ου, ὁ, qui aquas latentes detegit. A φαίνω. Hinc

Ὑδροφαντικὴ, ars producendi aquas.

Ὑδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus, morbus, è morſu canis rabioſi. Ab ὑδροφόβος. Hinc

Ὑδροφοβιάω ῶ, aquam timeo, ſeu laboro eo morbo, qui ὑδροφοβία dicitur, Dioſc.

Ὑδροφοβικὸν, ϖάθος, eſt ὑδροφοβία.

Ὑδροφόβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aquam timet, Gl. V. lymphatus. Ex ὕδωρ, & φόβος.

Ὑδροφορέω, aquam fero.

Ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ geſtatio. Ab

Ὑδροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquæ gerulus, lixa, calo, Gl. V. aquarius, aquæ portator. A φέρω.

Ὑδροχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquis gaudens. Ὑδρόχαρις, nomen ranæ in Batr. A χαίρω.

Ὑδροχοεῖον, ου, τὸ, aquale, Gl. V. A χοή.

Ὑδροχοεὺς, έως, ὁ, aquam fundens; (2) aquarium; *ſignum zodiaci.* A χέω.

Ὑδροχόη, ης, ἡ, canalis, Gl. V. Ex iiſd.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, canalis, Gl. V.

Ὑδρόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam fundens.

Ὑδρόω, ſudo. Ab ὕδωρ.

Ὑδρωπιάω, ῶ, hydrope laboro. Ab ὕδρωψ.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, hydrope laborans. Ab eod.

Ὑδρωπιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑδρωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquâ inter cutem laborans; (2) hydropi ſimilis, ſeroſus & aqueus. Ex εἶδος.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, hydrops, aqua intercus; (2) hydropicus. Ex ὕδωρ, & ὤψ.

ὙΔΩ, celebro, cano, dico.

ὝΔΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

Ὕειος, εία, ον, porcinus, ſuillus. Ab ὗς.

Ὑεικὸς, ἡ, ον, idem & ab eod.

Ὑέλεος, έα, εον, *contr.* οῦς, ῆ, οῦν, è vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.

Ὑελέψης, ου, ὁ, qui vitra coquit, vitriarius. Ex ὕελος, & ἕψω.

Ὑελίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate, in modum vitri ſum pellucidus. Ab

Ὕελος, ου, ἡ, vitrum, *Att.* pro ὕαλος; unde & ὑελοτέχνης, ὑελουργὸς, &c. idem ſignificat quod ὑαλοτεχνης, ὑαλουργὸς, &c.

Ὑελῶδες, vitreum, Gl. V. A præc.

Ὕεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ὕω.

Ὑέτιος, ία, ιον, pluvius, pluvioſus. Jovis epith. Pauſan. 9, 39. Ab ὑετὸς.

Ὑετόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Ὑετομαντις, εως, ὁ, ἡ, pluviæ præſagus.

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia; unde Superl. ὑετώτατος, άτη, άτον, maximè pluvius. Ab ὕω. Hinc

Ὑετώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, pluvialis, pluvioſus.

Ὑηνεια, vel ὑηνία, ας, ἡ, hara; (2) mores ſuilli, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, ingenium ſuillum. Ab ὗς. Hinc

Ὑηνεὺς, έως, ὁ, qui porcinis eſt moribus.

Ὑηνὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ὕης, ου, ὁ, pluvius, *Epitb.* Jovis. Ab ὕω.

Ὑθλέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, garrio. Gl. V. ὑθλεῖν, ineptire. Ὑθλεῖς, ἄπερρ', οὐκ ὢν διδαξαίμην σ' ἔτι, Ariſtoph. Nub. 781. Ab ὕθλος.

Ὑθλήματα, nugamenta, Gl. V. A præc.

ὝΘΛΟΣ, ου, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.

Ὑῖ, pro υἱεῖ, *filio* vel pro υἷα, dat. vel acc. ſing. ab inuſ. υἷς.

Ὑῖα, *filium*, acc. ſing. ab υἷς.

Ὑιαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ab ἀρχή.

Ὑιάσι, *filiis*, dat. pl. ab υἷς.

Ὑιδῆ, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio.

Ὑΐδιον, ου, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱος. Unde

Ὑιδοῦς, οῦ, ὁ, filii filius, nepos ex filio.

Ὑιε, *filii*, nom. dual. ab eod.

Ὑιέα, *filium*, acc. ſing. ab ὑιεὺς, *filius*.

Ὑιεῖς, *filii*, nom. plur. *contr.* pro ὑιέες.

Ὑιεὺς, έως, ὁ, filius. Hinc ὑιῆος, *Ion.* & ὑιῆας, &c. Il. 11, 691. γνήσιοι, Od. 14, 402. Ab ὑιός.

Ὑιῆα, acc. ſing. *Ion.* pro ὑιέα, ab ὑιέυς.

Ὑιῆος, *filii*, gen. ſing. *Ion.* pro ὑιέος.

Ὑιϊ, *filio*, dat. ſing. ab υἶϊς, *filius*.

Ὑιΐδιον, ου, τὸ, filiolus, Dim. ab ὑιός.

Ὑιϊκὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὑϊκός.

Ὑιϊκῶς, *Adv.* filii more.

Ὑϊις, ὁ, filius.

Ὑϊκὸς, ὴ, ὸν, filialis. Ab ὗϊς. Hinc

Ὑϊκῶς, *Adv.* filialiter, filii more.

Ὑινος, η, ον, ſuinus, ſuillus. Ab ὗς.

Ὑιοθεσία, ας, ἡ, adoptio filii, Gl. V. adrogatio. A θέσις.

Ὑιθετέω, ῶ, fut. ήσω, adopto. Ab

Ὑιόθετος, ου, ὁ, adoptatus. A τίθημι.

Ὑιοῖο, *filii*, gen. ſing. *Ion.* pro ὑιοῦ, ab ὑιὸς.

Ὑιοπατορία, ἡ, cum quis & filius & pater eſt; nomen hæreſeos patropaſſianorum ſeu Apollinariſtarum. Ab

Ὑιοπάτωρ, ερος, ὁ, patre ſuperſtite filios habens. Ex ὑιὸς, & ϖατήρ.

Ὑιοποιέω, potius *in med.* ὑιοποιοῦμαι, filium adopto.

Ὑιοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A præc.

Ὑιοποιητος, ὁ ϗ ἡ, adoptatus, adoptivus. Ab eod.

Ὑιος, *filii*, gen. ſing. ab υἶϊς, *filius*.

ὙΙΟ`Σ, οῦ, ὁ, filius, gnatus, natus. Hinc

Ὑιότης, ητος, ἡ, qu. dic. filiatio, τὸ filium eſſe, vel filium appellari.

Ὑιόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.

Ὑιωνεὺς, εως, ὁ, idem quod ὑιωνός.

Ὑιωνὴ, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab

Ὑιωνὸς, οῦ, ὁ, filii filius, nepos. Ab ὑιός.

Ὑιώσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. ὑιόω.

ὙΚΕΛΟΣ, έλη, ελον, ſanus. *Heſ.*

ὙΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, piſcis quidam *Angl. a* Sturgeon.

Ὑλαγμα, ατος, το, latratus. Ab ὑλάω.

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod.

Ὑλαγωγέω, materiam, ligna, &c. fero. Ab ὕλη & ἄγω.

Ὑλάζομαι, f. άσομαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη. Unde

Ὑλαῖος, αία, αῖον, ſilveſtris; (2) luxurians frondibus & ſilveſcens; (3) materialis.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.

Ὑλακόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad latratum natus, *Epith.* canis; (2) latrando ſe exercens & fatigans. Ex ὑλακὴ, & μόρος, *fatum*.

Ὑλακτέω, ῶ, fut. ήσω, latro; (2) *cum acc.* allatro, latratu proſequor; *met.* maledico, ὑλακτοῦσι, latrant, baubantur, Ph. Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν, ϗ διαλείχειν τὰς χύτρας, Ariſtoph. Veſp. 898. Τοὺς δὲ ϖειρῶντας ἀποδιδράσκειν ὑλακτῶν, Luc. Il. 18, 586. Ab

ὙΛΑ'Ω, f. άσω, latro.

ὙΛΗ, ης, ἡ, materia quæcunque, unde aliquid fit; unde & cibi ὕλη, vocantur; (2) ſilva; (3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque ſedimentum cujuſque liquidi.

Ὑληβάτης, & ὑλιβάτης, ου, ὁ, ſilvigradus, qui per ſilvas graditur, in ſilvis vivens, *Epith.* Panis. Ex βαίνω.

Ὑληγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ex materiâ natus, corporeus. Ex γένος.

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, ſilvoſus, arboribus denſus & opacus. Ab ὕλη.

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, cubile in ſilvis habens. Ex κοίτη.

Ὑλημα, ατος, τὸ, frutices & ſtirpes humiliores mediæ inter arbores & herbas. Ab ὕλη, quaſi intercederat ὑλέω.

Ὑλημανέω, ſilveſco. A μαίνομαι.

Ὑληουργία, ας, ἡ, opus materiarum, ars lignaria, fabrilis. A

Ὑληουργὸς, οῦ, ὁ, faber lignarius. Ab ἔργον.

Ὑλητόμος, ου, ὁ, lignicida, lignator. Δρῦν ὑλοτόμοι σχίζουσι, Soph. El. 97. A τέμνω.

Ὑληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui materiam ſeu lignum comportat. Ex ὕλη, & φέρω.

Ὑληώρης, ου, ὁ, Nicand. idem quod

Ὑλήωρος, ὁ ϗ ἡ, ſilvæ cuſtos. Ab ὠρέω.

Ὑλίαι, ῶν, αἱ, præſegmina coriorum; (2) res fæculentæ. Ab ὕλη, *fæx*. Unde

Ὑλίζω, fut. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum transfundo defæcandi cauſsâ; liquo, colo, Gl. V. Dioſc.

Ὑλικὸς, ὴ, ὸν, materialis; (2) craſſus, mundanis ſordibus inquinatus. Ab eod.

Ὑλισμὸς, οῦ, ὁ, colatio. Ab ὑλίζω.

Ὑλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, ſacculus per quem aliquid transfunditur, ut à fæcibus repurgetur, aut minuatur vis ejus, Gl. V. ſaccus, ſaccus vinarius. Ab ὑλίζω.

Ὑλιστήριον, ου, τὸ, idem:

Ὑλίστριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὑλοβάτης, ου, ὁ, in ſilvâ degens. A βαίνω.

Ὑλόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſilvis degens, è frondibus ac ſilveſtribus fructibus vivens.

Ὑλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſilvis vel fruticetis natus, Gl. V. ſylvâ natus. A γείνομαι.

Ὑλοδρόμος, ὁ, ἡ, in ſilvis vagans.

Ὑλοκάτοικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſilvicola, Gl. V.

Ὑλόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſilvis ſeu arboribus comans, arboribus ſilvoſus. A κόμη.

Ὑλοκόμος, ὁ ϗ ἡ, ſilvas curans, ſilvarum ſtudioſus. A κομέω.

Ὑλοκουρὸς, οῦ, ὁ, lignator. A κουρά.

Ὑλομανέω, inutili fruticatione luxurio & ferè inſanio, frondibus ac ſarmentis luxurio, Gl. V. ὑλομανεῖν, ſilveſcere, Hipp. Ab

Ὑλομανὴς, ὁ ϗ ἡ, qui mirum in modum ſilvis gaudet, ſilvoſus. A μαίνομαι.

Ὑλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, in ſaltibus pugno. Ὑλομαχῆσαι δέ εἰσι δεινοί, Appian. A μάχομαι.

Ὑλομήτρα, ἡ, genus vermiculi, quidem bombycen volunt. *Heſ.*

Ὑλόνομος, ὁ ϗ ἡ, in ſilvis degens. A νέμω.

Ὑλοτομέω, ῶ, fut. ήσω, materiam cædo, ſuccido, ligna in ſilvis cædo.

Ὑλοτομία, ας, ἡ, materiæ ſuccifio; (2) ars ſeu ſcientia cædendi ligna & materiam. Ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſuccidendas arbores aptus; (2) lignorum cæſor. A τέμνω.

Ὑλουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. Ab

Ὑλουργὸς, οῦ, ὁ, materiarius, ſeu lignarius faber. Ex ὕλη, & ἔργον.

Ὑλοφάγοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ὑλοφάγου, ab

Ὑλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſilvas depaſcitur, qui in ſilvis paſcitur ſeu degit. A φέρβω.

Ὑλοφορέω, materiam comporto. Ab

Ὑλοφόρος, ου, ὁ, qui materiam & ligna comportat, calo; (2) ſilvoſus.

Ὑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſilvoſus, arboribus denſus & opacus, Gl. V. ſilveſter; (2) qui craſſæ materiæ eſt, fæculentus. Ab ὕλη.

Ὑλωρὸς, οῦ, ὁ, ſilvæ cuſtos. Ex ὠρέω.

Ὑμέας, *vos*, acc. pl. *Ion.* pro ὑμᾶς, à σὺ, *tu*.

Ὑμεδαπὸς, οῦ, ὁ, veſtras, popularis, veſter civis. Ex ὑμεὶς, & δάπεδον. (niſi δαπος eſt mera terminatio. *Ern.*

Ὑμέες, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.

Ὑμεῖας, *vos*, acc. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς.

Ὑμεῖες, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.

Ὑμεῖς, *vos*, nom. pl. ab. eod.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, Hymenæus; (2) nuptiarum præſes, genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiæ. Ab ὑμήν. Hinc

Ὑμεναιόω, ῶ, fut. ώσω, uxorem duco; (2) hymenæum cano. Οὐ γὰρ οἷον τε ἡμῖν ϖρὶν διδόναι, ϖρὶν ϗ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ, Ariſtoph. Pace, 1112.

Ὑμενοιάω, ῶ, idem & ab eod.

Ὑμενοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membranæ ſpeciem gerens, membranaceus; (2) membranâ conſtans. Ex ὑμὴν, & εἶδος.

Ὑμενόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas membranaceas habens, veſpertiliones & cicadæ. A ϖτερόν.

Ὑμενόστρακος, ου, ὁ ϗ ἡ, teſtâ tenui & ſubtili velut membranâ tectus ſeu conſtans. Ex ὑμὴν, & ὄστρακον.

Ὑμενώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, membranaceus, tenui membranâ conſtans; (2) membranæ ſpeciem gerens. Ab ὑμὴν.

Ὑμὲς, *vos*, nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς.

Ὑμέτερος, έρα, ερον, veſter; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.

Ὑμέων, gen. pl. *Ion.* pro ὑμῶν.

ὙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica ſeu tunicula; (2) membrana, quâ involutus eſt fœtus; (3) carmen nuptiale, Hymen.

Ὑμηττὸς, οῦ, ὁ, locus Atticæ, in quo optimum mel naſcitur, *Etym.*

Ὕμμας, *vos*, accuſ. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς.

Ὕμμες, *vos*, nom. plur. *Æol.* pro ὑμεῖς.

Ὕμμι, vel ὕμμιν, dat. pl. *Æol.* pro ὑμῖν.

Ὑμνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι.

Ὑμνείουσαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Poët.* pro ὑμνέουσαι, ab

Ὑμνείω, *Poet.* pro ὑμνέω.

Ὑμνέομες, 1. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν.

Ὑμνεῦσαι, nom. plur. f. g. part. præſ. act. *Dor.* pro ὑμνουσαι, ab

Ὑμνέω, ῶ, fut. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto; (2) prædico, celebro, laudo, etiam ſolutâ oratione; (3) convicior, incuſo ſeu accuſo, carmine perſtringo & diffamo, deploro & lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακὰ, Soph. El. 384. Ἀργεῖαι τέ νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, Eur. Iph. in Tau. 368. Ὑμνηθήσεται ϖόλις, id. Ion. 1635. Ὕμνησαν σεμνὰν Θέτιν, Pind. τοὺς θεούς, Xen. ἀπιστοσύναν, Eur. Med. 423. Ab ὕμνος.

Ὑμνηπολέω, hymnis & carminibus occupor. Ab

Ὑμνηπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, hymnos tractans poëta.

Ὑμνήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω.

Ὕμνησις, εως, ἡ, celebratio per hymnos aut carmina; (2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, cantator, laudator, *propriè* carminibus. Ab eod.

Ὑμνητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Ὑμνητικὸς, ὴ, ὸν, ad laudes canendas pertinens; (2) artifex laudum canendarum.

Ὑμνητὸς, ὴ, ὸν, celebris, laudibus celebrandus.

Ὑμνήτρια, ἡ, cantatrix. *Poll.* ab ὑμνητὴρ.

Ὑμνητρὶς, ίδος, ἡ, idem. *Poll.*

Ὑμνογράφος, ου, ὁ, hymnorum ſcriptor. Ex ὕμνος, & γράφω.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, idem. A τίθημι.

Ὑμνολογέω, ῶ, hymnum canto, celebro:

Ὑμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio:

Ὑμνολογίζω, fut. ίσω, hymnum dico. Ab

Ὑμνολόγος, ου, ὁ, hymnos dicens.

Ὑμνοποιὸς, οῦ, ὁ, qui hymnos conficit; (2) poëta laudes celebrans. Ex ὕμνος, & ϖοιέω.

Ὑμνοπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide ὑμνηπόλος.

Ὕμνος, ου, ὁ, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen; (2) oraculum. Ab ὕδω.

Ὕμνουν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ὕμνεον, ab ὑμνέω.

Ὑμνῳδέω, ῶ, fut. ήσω, hymnos canto, carmina decanto; (2) oraculum edo. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, Eur. Ion. 6.

Ὑμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio; (2) hymnus, qui decantatur. Ab

Ὑμνῳδὸς, οῦ, ὁ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμνος, & ᾠδός.

Ὑμὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὑμέτερος, veſter.

ὝΝΙΣ, ſive ὕννις, εως, ἡ, vomer, vomis.

ὝΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, mannus.

Ὑοβοσκὸς, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & βόσκω.

Ὑοβόσκοτης, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ὑομουσία, ας, ἡ, Muſa porcina, cantus ſuum grunnitum referens; cantus invenuſtus. Ex ὗς, & μοῦσα.

Ὑοπόλος, ου, ὁ, qui ad ſues verſatur, ſubulcus. Ex ὗς, & ϖολέω.

Ὑὸς, *ſuis*, gen. ab ὗς, *ſus*.

Ὑοσκυαμάω, ῶ, inſanio more eorum, qui hyoſcyamum guſtarunt. Ab

Ὑοσκύαμος, ου, ἡ, hyoſcyamus, faba porcina, Nic. Al. 416. *Angl.* Henbane.

Ὑοφορβεῖον, ου, τὸ, hara. Ab ὑοφορβός.

Ὑοφόρβιον, τὸ, grex ſuum, quæ paſcuntur. Ab

Ὑοφορβὸς, οῦ, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & φέρβω.

Ὑπαγανακτέω, ſubindignor, indignor.

Ὑπαγαπάω, amo, valdè amo.

Ὑπαγεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. ὑπάγω.

Ὑπαγγελέουσαι, nom. pl. f. 2. part. act. *Ion.* pro ὑπαγγελοῦσαι, ab

Ὑπαγγέλλω, clam nuncio, pronuncio; annuncio. Νεύμασι λαθριδίοισι ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ. Muſ. 106.

Ὑπαγγελος, ὁ, nuncius. A præc.

Ὑπάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, patefactus, denunciatus. Ab eod.

Ὑπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis geſto. Hinc

Ὑπαγκάλισμα, ατος, τὸ, quod ulnis geſtatur; (2) amplexus. Καὶ νῦν δύ᾽ οὖσαι, μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα, Soph. T. 545.

Ὑπάγκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ulnis geſtatur. Ex ὑπὸ, & αγκάλη.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cubital. Ab ἀγκων.

Ὑπαγορευτέον, *Adv. poſit.* reſpondendum.

Ὑπαγόρευσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inſpiratione divinâ, *Joſ.* Ab

Ὑπαγορεύω, fut. εύσω, dicto, verba ſubjicio; (2) reſpondeo; (3) poſt factum verba addo; (4) nunc[illegible]o; (5) interpretor, expono. Κλινοπέτης ὑπηγόρευσα τὴν ἐπιστολὴν, Syneſ.

Ὑπάγροικος, ον, ſubruſticus.

Ὑπάγρυπνος, ὁ ϗ ἡ, vigilans, non dormiens, inſomnis.

Ὑπάγω, fut. άξω, ſubduco, clam eximo; unde & ventrem ὑπάγειν, i. e. ciere, laxare; (2) ſubjicio, jugo ſubdo, maximè *in med.* (3) defero, in judicium adduco; (4) accuſo, recedo, abeo, eo; (5) *in med.* eſt præter ſubjicio mihi, illicere in fraudem, pellicere ad ſtuprum, item ſubjicere vel ſuggerere alicui aliquid; ὕπαγε, vade, ὑπάγεις, abis, ὑπήγαγεν, redegit, & ὑπηγάγετο, ſubegit, Phil. ὑπαχθεὶς, inductus, Gl. V. Τιν᾽ ὑπάγεις μ᾽ εἰς ἐλπίδα; Eur. Hel. 832. Ὑπάγεθ᾽ ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, Ariſtoph. Ran. 175. Μεγάλην ἑώας μοῖραν ὑπάγεσθαι ὅπλοις, Philo. Ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, Plut. Ὑπάγουσα κοιλίη, alvus fæces excernens, *Hippocr.*

Ὑπαγωγεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum fabrile; (2) tormentum. Ab ὑπάγω.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio, Gl. V. captio; (2) receptus, receſſus, qui fit, cum receptui canitur; *item,* fuga; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) ſubmiſſio & ſuccidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.

Ὑπαγωγὸς, ὴ, ὸν, vim habens ſubducendi, decipiendi, &c. Ab eod.

Ὑπᾴδω, ſuccino. Κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάδων, Ariſt. Ran. 365.

Ὑπαείδω, idem. ὑπήεισαν δὲ λίγειαι ἐπταλέον σύριγγες, Call. in Dian. 242.

Ὑπαὶ, *Præpoſ.* pro ὑπὸ.

Ὑπαιάζω, ſublamentor.

Ὑπαιδέομαι, revereor.

ΥΠΑΙΘΑ, *Adv.* coràm, rectà; ex obliquo. Il. 15. 519.

Ὑπαιθριάζω, f. σω, ſub ſereno ſum vel ago. Ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ: Ariſtoph. Av. 1508.

Ὑπαίθριος, ὁ ϗ ἡ, ſubdialis, qui eſt ſub dio.

Ὑπαιθρὸν, ου, τὸ, area, ſubdiale, Gl. V.

Ὑπαιθρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubdialis, qui eſt ſub dio; (2) *met.* de vitâ viri in rep. adminiſtrandâ aut bello gerendo verſantis; opp. umbraticæ; (3) in re militari ὕπαιθρα opp. locis munitis, in quibus latere milites poſſunt. Ex ὑπὸ, & αἴθρα.

Ὑπαιθω, ardeo, Καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ᾽ ἂν ἰώμην τὸ σόν; Soph. Trach. 1226.

Ὑπαικάλλω, adſentor, clam adſentor.

Ὑπαινεσία, ας, ἡ, approbatio, hortatio, Ap. Rh. ſed vox eſt ſuſpecta, *Ern.* Ex αἰνέω.

Ὑπαινίσσομαι, fut. ίξομαι, ſubobſcurè declaro ſive innuo, tacitè & occultè innuo. Τὴν μέλλουσαν αὐτῇ τύχην ὑπαινιττόμενος, Ælian.

Ὑπαΐσσω, fut. ίξω. clam proſilio, proruo, ſc. ex inferiori loco. Il. 2. 310.

Ὑπιασχρὸν, ſubturpe, Gl. V.

Ὑπαισχύνομαι, ſuppudet, Gl. V.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, culpa, quod vitio vertitur. (melius ἐπαίτιον.) Ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius crimini, Gl. V. ſons. Ab αἰτία.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia. Ab ὑπακούω.

Ὑπάκοισον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro ὑπακουσον, ab ὑπακούω.

Ὑπακουὸς, οῦ, ὁ, qui ex altero audivit, interpres alterius.

Ὑπακουστέον, intelligendum, pro quo alias ἐλλείπει. Ab

Ὑπακούω, f. ούσω, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) ſubintelligo in Ellipſi. Ἀλλὰ τῷ γ᾽ οὖν παιδίῳ ὑπάκουσον, Ariſtoph. Lyſ. 879. Ἐπὴν κ᾽ αὐταῖς ὑπακοίσω, Theocr. 11, 78. Ὑπακούειν, dicitur is, qui apud fores auſcultat, τῷ θύραν κόπτοντι, Act. Apoſt. 12, 13. Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι.

Ὑπακρὸς, ὸν, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias πένταθλος.

Ὑπακτικὸς, ὴ, ὸν, vim edendi, ſubducendi (v. gr. alvum) habens. Ab ὑπάγω.

Ὑπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio:

Ὑπάλειπτον, ου, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.

Ὑπαλειπτρίς, ίδος, ἡ, ungendo, ſeu illinendo ſerviens. Ab

Ὑπάλειπτρον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo ad illinendum utimur, velut ſpecillum. Ab

Ὑπαλείφω, fut. ψω, ſublino, lino, ſubungo, Ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς, Ariſtoph. Pace, 902. Ὑπάλειψον τὼ ᾽φθαλμὼ, *Idem.*

Ὑπαλεύασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαλεύω pro ὑπαλύσκω.

Ὑπαλεύεο, *ſubterfuge,* 1. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ὑπαλεύεσο.

Ὑπαλεύομαι, fugio, elabor, vito. Δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην, Heſ. Ἔργ. 758.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, Gl. V. ſubmutatio; hypallage, figura grammatica.

Ὑπάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio, ſubſidiaria res quæ vicem alterius præſtat, Gl. V. pignus. Ab

Ὑπαλλάττω, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, ſeu exhibeo. Ὑπαλλάττων, αεὶ τὸ ἐπικείμενον ὀθόνιον, Gal.

Ὑπαλλακτικὸς, ὴ, ὸν, commutativus. A præc.

Ὑπάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubalternus.

Ὑπαλύξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑπαλύσκω.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab. eod. Il. 22, 270.

Ὑπαλύσκω, fut. ύξω, ſubterfugio, effugio, evito. id. Βατρ. 97.

Ὑπαμάω, ῶ, demeto, ſubobtundo.

Ὑπαμβλύνω, obtundo.

Ὕπαμμος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus.

Ὑπάμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitibus conſitus.

Ὑπαμπέχω, induo, indumento tego.

Ὑπαναγινώσκω, lego, recito. Hinc

Ὑπαναγνώστης, ου, ὁ, lector.

Ὑπανάγω, ſubduco, abduco.

Ὑπαναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Ὑπαναδύομαι, fut. ύσομαι, tergiverſor, ſubduco me alcui rei.

Ὑπαναθλίβω, premendo expello.

Ὑπανακινέω, ῶ, abeo, ap. Ariſtoph. ſaltans abeo. Ἐπὶ τὰ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, Ariſtoph. Conc. 1159.

Ὑπανακλίνω, & ομαι, ſubcumbo, Gl. V.

Ὑπαναστατέον, aſſurgendum. Ab ὑπανίσταμαι.

Ὑπαναστρέφω, reverto, redeo.

Ὑπανατρέφω, f. θρέψω, inſuper alo vel nutrio. Ὑπανατρέφειν τὸν νοσέοντα, *Aret.*

Ὑπαναφλέγω, incendo, paulatim incendo vel calefacio, de vino, amore. Ἐκ τοῦ οἴνου ὑπαναφλεγόμενος, Ælian.

Ὑπαναφύομαι, paulatim naſcor. Ὑπαναφύεσθαι δὲ τι ἐκ τοῦ εἴδους φοβερὸν τῷ Ἀλλεξάνδρου λέγουσιν, Ælian. Ex φύομαι.

Ὑπαναχωρέω, ſenſim recedo, retrò abeo.

Ὑπαναχώρησις, εως, ἡ, receſſio, abitus. A præc.

Ὕπανδρος, ου, ὁ ἡ, viro ſubjectus ſeu obnoxius, Ph. ὕπανδρος, *maritata.* Ex ἀνὴρ.

Ὑπανέχω, ſuſtineo, velut humeris, &c.

Ὑπανθέω, floreo, vigeo.

Ὑπανιάομαι, ῶμαι, diſcrucior, moleſtiâ affectus ſum. Ἕωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ, Ariſtoph. Nub. 1197.

Ὑπανίσταμαι, & ὑπανίστημι, adſurgo, honoris cauſsâ alicui; (2) exſurgo. Τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι, Ariſtoph. Nub. 989.

Ὑπανίστασο, *ſurge,* 2. ſing. præſ. imperat. paſſ.

Ὑπαντιάξαισα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro ὑπαντιάσασα, ab ὑπαντιάω.

Ὑπανοίγνυμι, idem quod

Ὑπανοιγω, fut. ξω, ſubtùs aperio, v. gr. infra pedes, clam, paululum. Τῶν δὲ χειλέων αὐτῆς ὑπάνοιχθέντων, Ariſtæn.

Ὑπαντάω, ῶ, fut. ήσω, obviam eo; occurro. Νῦν δ᾽ ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, Soph. Phil. 720. Μολὼν δ᾽ ὑπαντᾷ τοις ἐμοῖς βουλεύμασιν, Eur. Supp. 399. κατὰ πρόσωπον, Heliod.

Ὑπαντέω, ῶ, idem. Hinc

Ὑπάντησις, εως, ἡ, occurſus.

Ὑπαντιάζω, f. άσω, occurro. Τῶνδ᾽ ἀκούσας αὐτὸς ὑπηντίασε, Pind. Ὑπηντίαζον ἡμῖν, Lucian. τοὺς πολεμίους, Plut. Ex ἀντιάω.

Ὑπάντομαι, idem. Οὐκ ἀναμείνας ὁ Ἀρτάβανος, ὑπήντετο αὐτῷ, Herodian.

Ὑπάντλησις, ἡ, exhauſtio, velut è ſentinâ, &c.

Ὕπαντρος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui in antro degit, item *Adject.* cavernoſus. Ex ἄντρον.

Ὑπανύω, ſubminiſtro; (2) miniſtro.

Ὑπαξόνιος, ὁ ϗ ἡ, axem continens. Συρίγγων ἀΐω φθόγγον ὑπαξονίων, Call.

Ὑπαπειλέω, unà minor.

Ὑπάπειμι, paullatim abeo vel me ſubduco.

Ὑπαποκινέω, abeo paulatim ſeu clam.

Ὑπαποκινητέον, clam diſcedendum eſt, Ariſtoph. Θεσμ. 931. Ex ὑπὸ, ἀπὸ, & κινέω.

Ὑπαποτρέχω, abeo; (2) clam abeo.

Ὑπάπτω, *Ion.* pro ὑφάπτω.

ΥΠΑΡ, τὸ, *Nomen indeclinable,* viſio vera. Od. 19, 547. ib. 20, 90. *Adverb.* videndo & vigilando, *intell.* κατὰ.

Ὑπαράττω, fut. ξω, ſuccutio; (2) quatio.

Ὑπάργιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, argillam in ſe continens, *Epith.* terræ.

Ὑπαργύρευσις, εως, ἡ, æs alienum. Ab

Ὑπαργυρεύω, f. εύσω, argentum anxiè quæro, & veluti effodiendo inveſtigo; (2) ὑπαργυρεύομαι, obæror, Gl. V.

Ὑπάργυρος, ὁ ϗ ἡ, in quo argentum eſt mixtum; (2) argento par.

Ὑπαρκτικὸς, ὴ, ὸν, ſubſtantivus.

Ὑπαρκτὸς, ὴ, ὸν, exiſtentiam habens. Ab ὑπάρχω.

Ὕπαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovis lactans, Call. in Apoll. 53. Ab ἀρς, ἀρνός.

Ὕπαρνος, ον, negans aliquid, ut ἔξαρνος. Ab ἀρνέομαι.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. v. ὑπαρχω. Unde

Ὕπαρξις, εως, ἡ, exiſtentia, ſubſiſtentia, ſubſtantia; (2) bona, facultates.

Ὑπαρπάζω, fut. άξω, ſurripio, præripio, *Ion.* pro ὑφαρπάζω. Ὑπαρπάσας λόγον, Herodot.

Ὑπαρτάω, ῶ, ſubligo, ſuſpendo ex.

Ὑπᾶρχεν, *erat,* 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, ab ὑπάρχω.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultrò datum.

Ὑπαρχία, ἡ, munus ſeu poteſtas legati; (2) dominatus, poteſtas in alium. Ab

Ὕπαρχος, ου, ὁ, qui ſub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu, aut provinciâ; (2) dux, idem quod ἔπαρχος.

Ὑπαρχούσης, gen. ſing. part. præſ. f. g. v.

Ὑπάρχω, fut. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, laceſſo, excito contentionem; (2) ſum, exiſto, ſuppeto; (3) adſum; (4) ſum ὕπαρχος, ὑπαρχει, *cum infin.* item καλῶς ὑπαρχον, facultas eſt, occaſio, materia adeſt, licet; ὑπάρχουσιν, habentur, Ph. ὑπῆρξεν, provenit, licuit, Gl. V. ὑπάρχοντα, bona fortunæ, Ph. Πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν, Soph. El. 925. Οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Eur. Rheſ. 632. Μέμνησ᾽ ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις, Phocyl. 104. Διὰ τὰς εὐεργεσίας ὧς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, Dem. Ἀδικήσων μὲν οὐδένα, τοὺς δὲ ὑπάρχοντας βίας ἀμυνούμενος, Plut. in Theſeo.

Ὑπαρχμαλίζω

Ὑπαρωματίζω, aromata redoleo, Dioſc.

Ὑπασπίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clypeo tectus. Ex ὑπὸ, & ἀσπίς.

Ὑπασπίζω, fut. ίσω, clypeum geſto, armiger ſum. Ex iiſdem. Hinc

Ὑπασπιϛὴς, ȣ̃, ὁ, clypeatus ſatelles, Gl. V. protector, armiger.

Ὑπασπιϛὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Ὕπαϛρος, ον, ſidereus, cœleſtis, à ſideribus ortus, ductus. Ab ἄϛρον.

Ὑπασώδης, ες, idem quod ἀσώδης.

Ὑπατεία, ας, ἡ, conſulatus. Ab

Ὑπατεύω, f. εύσω, ſum conſul. Ab ὕπατος.

Ὑπατικὸς, ἡ, ὸν, conſularis, ad conſulem pertinens. Ab eod.

Ὑπατμίζω, fut. ίσω, vaporem ſubjicio. Ex ἀτμὸς, *vapor*. Hinc

Ὑπατμισμὸς, ȣ̃, ὁ, vaporis excitatio, emiſſio.

Ὑπάτοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubabſurdus.

Ὕπατος, άτη, ατον, ſummus, ſupremus; (2) *Subſt.* conſul, quia penes illum Romæ erat ſumma poteſtas. Ab ὑπὲρ.

Ὑπαττικίζω, fut. ίσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.

Ὑπαυγάζω, fut. άσω, ſplendeſco, illuceſco. Ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηύγαζεν, Luc.

Ὕπαυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub luce. Ex αὐγὴ, *ſplendor*.

Ὑπαυλέω, ſuccino tibiâ, Luc.

Ὕπαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in aulâ; (2) qui eſt in tentorio, vel tecto. Ex αυλή.

Ὑπαυχένιον, ȣ, τὸ, cervical, quod cervici ſupponitur. Ex ὑπὸ, & αὐχήν.

Ὑπαφίϛαμαι, recedo, decedo, v. gr. de viâ.

Ὑπαφρίζω, ſpumo, ſpumare incipio.

Ὕπαφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpumeus, ſpumoſus.

Ὑπάφωνος, ον, alienus, non conveniens, non regularis, Hipp.

Ὑπέασιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ὕπεισι, ab ὕπειμι.

Ὑπέϐαλε, 3. ſing. a. 2. indic. act. v. ὑποϐάλλω.

Ὑπεϐλέποντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὑποϐλεπω.

Ὑπέγγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fidejuſſores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) ſponſioni obnoxius.

Ὑπεγγύως, *Adv.* ſatiſdatò, vadatò.

Ὑπεγκλίνω, leniter, paululum inclino.

Ὑπεδδεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπεδεισαν, ab ὑποδειδω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerant*, 3. plur. pluſq. perf. indic. med. *per ſync.* pro ὑπεδειδίεισαν.

Ὑπέδειξα, a. 1. ind. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑπέδεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro ὑποδέδεκτο, ab ὑποδέχομαι.

Ὑπεδέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ὑπέδρασεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν, ab ὑποδιδράσκω.

Ὑπεθήκαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπεθήκασο, ab ὑποτίθημι.

Ὑπείδομαι, ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (2) contemnor. Νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο Στρατὸν Κρέων, Eur. Supp. 695. Οἱ μέν μετὰ τὴν ἔχθραν ὑπείδοντο μόνον ἀλλήλȣς ϗ παρώδευȣσαν, i. e. torvè aſpiciebant, Appian.

Ὑπεικάθω, cedo, me ſubjicio. Ἐγὼ μὲν ȣ̃ν ȣ̓κ ἄν ποτ' — τȣ́τοις ὑπεικάθοιμαι, Soph. El. 363.

Ὑπεικτέον, *Adv. poſ.* cedendum eſt, Soph. Aj. 677.

Ὑπεικτικὸς, ἡ, ὸν, qui cedit. Ab

Ὑπείκω, fut. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, obſequor, obtempero, obedio. Γέρα μηδὲν ὑπείκων, Eur. Iph. in Au. 138.

Ὕπειμι, ſubſum, adſum, ſuppedito.

Ὕπειξις, εως, ἡ, ceſſio; (2) obſequium. Ab ὑπείκω.

Ὑπείξομαι, f. 1. ind. med. v. ὑπείκω.

Ὑπείπειν, præfari, prædicere, *inpr.* monendi causâ; *unde etiam* pro monere. Πᾶσιν δ' ὕπειπον τȣ́σδε τȣ̀ς αὐτȣ̀ς λόγȣς, Eur. Supp. 1168. Οὐδενὸς ἀκοὴν ὑπειπών. Her. fur. 965. Ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπενίπομεν, Thuc.

Ὑπεὶρ, *Poet.* pro ὑπὲρ.

Ὑπειρεσία, ἡ, remigatio. Ab ἐρέττω.

Ὑπείρεχον, 3. pl. imperf. ind. act. *per Metatb.* pro ὑπέρειχον, ab ὑπερέχω. Il. 2, 426.

Ὑπειρέχω, emineo, ſupero, pro ὑπερέχω; ὑπείρεχε, tene ſupra, ſuper extende.

Ὑπείροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eminens, excellens; ſuperior. Ab ὑπειρέχω.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπείω pro ὑφίημι, *ſubmitto.*

Ὑπείσειμι, ſubeo, ſubingredior, irrepo; ὑπεισιέναι, ſubrepere, Gl. V.

Ὑπεισέρχομαι, idem. Εἶτα λαθὼν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας, Plat.

Ὑπὲκ, *Præpoſ.* è, ex. Ex ὑπὸ, & ἐκ, *ex.*

Ὑπεκϐαίνω, procedo, v. gr. in aciem.

Ὑπεκϐάλλω, ejicio.

Ὑπεκδέχομαι, f. δέξομαι, exſpecto, Epigr. (2) intelligo, colligo ex aliquâ oratione aliquid.

Ὑπεκδιδράσκω, ſubterfugio.

Ὑπεκδύνω, vel ὑπεκδύω, f. ύσω, clam exuo ſeu excutio; (2) *In med.* emergo, clam elabor; (3) declino. Πόνȣς μὲν Τρωϊκȣ̀ς ὑπεξέδυν, Eur. Cyc. 340.

Ὑπεκθαίρω, expurgo.

Ὑπέκθεσις, εως, ἡ, idem quod ὑπόθεσις, *Heſ.*

Ὑπεκκαλύπτω, paulatim nudo vel nudo.

Ὑπεκθέωνται, 3. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ὑπεκθῶνται, ab ὑπεκτίθημι, *ſubduco.*

Ὑπεκκαίω, f. καύσω, ſuccendo. Hinc

Ὑπέκκαυμα, ατος, τό, id, quo aliquid ſuccendimus, fomes ad ſuccendendum, ſuſcitabulum ignis, irritamentum.

Ὑπέκκειμαι, aliquo ſum exportatus; (2) in locum aliquem ſubducor, Ariſtot.

Ὑπεκκενόω, evacuo, expilo.

Ὑπεκκλέπτω, furto ſubduco. Ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φιλων χρήματα, Plut.

Ὑπεκκλίνω, clam paulatim declino.

Ὑπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculùm effero.

Ὑπεκκρίνω, excerno, ejicio, *inpr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.

Ὑπεκλαμϐάνω, excipio.

Ὑπεκλύω, paulatim frango, item frango, debilito; (2) libero, ſolvo.

Ὑπεκπέμπω, f. ψω, clam emitto. Ὅς με ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς, Eur. Hec. 6. Ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθείᾳ χεροῖν, Soph. El. 1366.

Ὑπεκπεράω, tranſeo, trajicio, ſed cum ſignificatione loci, unde progreſſa, v. gr. navis trajecit.

Ὑπεκπηδάω, ſubſilio, proſilio.

Ὑπεκπνέω, exſpiro, deficio, ὑπεκπνέȣσι, abeunt.

Ὑπεκπονέω, elaboro, laborando perficio.

Ὑπεκπροθέω, longè præcurro, ſc. ex acie, portu, ſeu procurro. Il. 9, 502. Τυτθὸν ὑπεκπροθεοντα, parvo intervallo præcurrentem, Il. 21, 604.

Ὑπεκπρολύω, prius ſolvo, ſeu potius ſolvo, v. gr. curru equos. Od. 6, 88.

Ὑπεκπρορέω, profluo. Od. 6, 87.

Ὑπεκπροτάμνει, de navi, progreſſa v. gr. è portu, ſecat mare.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio, effugio. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαϛὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα Νȣ́σȣ ὑπ' ἀργαλέης, Heſiod. Ἀσπ. 42.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act.

Ὑπέκπυρος, ον, ardens, vehemens.

Ὑπεκρέω, qu. dic. ſubeffluo, ſenſim & clam effluo, evaneſco. Τὸ δὲ ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ, Plut.

Ὑπεκσαωζω, libero, è periculo eripio. Il. 23, 292.

Ὑπεκσώζω, idem.

Ὑπεκτήκομαι, colliqueſco, ut cum caro in aquam abit exiſtitque hydrops.

Ὑπεκτίθημι, ſeu ὑπεκτίθεμαι, aliquo tranſportandum curo, ſecuritatis gratiâ, aut aliâ de causâ. *Ern.* Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀκύμονα ὑπεκτιθέμενος, Plut. Ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθȣ, Eur. Andr. 69.

Ὑπεκτρέπω, paullulum deflecto, clam averto; (2) paullulum declino, paullatim averſor & vito. Τῶν ὑπεκτρέπειν πόδα (φιλεῖ) Soph. Trach. 557. Ταύτην ἅπας φεύγει τε ϗ ὑπεκτρέπεται, Plato.

Ὑπεκτρέχω, longè excurro, procurro, effugio, ſupero. Ἢν δ' ȣ̃ν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω, Eur. Andr. 339. μόρον, ib. 415. Τὸν ϛρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν ἐκ Πύλȣ, Ariſtoph. Eq. 739.

Ὑπεκτροφὴ, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.

Ὑπεκφαίνομαι, in lucem edor, appareo, conſpicuus ſum.

Ὑπεκφέρω, clam effero; (2) perfero, tolero. Od. 3, 496.

Ὑπεκφεύγοντι, dat. ſing. præſ. part. act.

Ὑπέκφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v.

Ὑπεκφεύγω, clam effugio, ſubterfugio, refugio, effugio. Οὔ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν, Soph. Antig. 599. μίασμα, ib. 787.

Ὑπεκχέω, & ύω, effundo.

Ὑπεκχωρέω, ῶ, ſenſim abſcedo ſeu excedo; (2) ex aliquo loco me ſubduco; *item*, de fœcibus alvi. Ὑπεκχωρεῖν τȣ̃ βίȣ, Plut. τῷ θανάτῳ, id.

Ὑπεκχώρησις, ἡ, excretio per alvum. A præc.

Ὑπεκχωρητικὸς, ἡ, ὸν, vim alvi purgandi habens.

Ὑπέλαϐον, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμϐάνω.

Ὑπέλαιον, ȣ, τὸ, olei fæx ſeu ſordes.

Ὑπελαύνω, ſubigo, ſubagito, V. Gl.

Ὑπέλαφρυνω, ſublevo. Ex ὑπὸ, & ἐλαφρύνω.

Ὑπελείφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὑπολείπω.

Ὑπελείφθησαν, *relicti ſunt*, 3. pl. aor. ejuſd.

Ὑπελύσαο, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, ab ὑπολύω.

Ὑπέμϐρυον, τὸ, infans adhuc lactens.

Ὑπεμϐρυόω, gravidam reddo. Ab ἔμϐρυον.

Ὑπέμειναν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi ὑπομένω.

Ὑπέμεινεν, *remanſit*, 3. ſing. cum ν, aor. ejuſd.

Ὑπέμενε, 3. ſing. imperf. ind. act.

Ὑπεμήμυκε, *deflexit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὑπήμυκε, ab ὑπημύω. Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, Hom. Il. 22, 491. vid. Toup. Ep. Crit. p. 73.

Ὑπομνήσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομνάομαι.

Ὑπεμπίμπρημι, ſuccendo.

Ὑπεμφαίνω, ſuboſtendo, ſignifico, adumbro.

Ὑπεναντιόομαι, ȣ̃μαι, adverſor, repugno. Ὑπεναντιȣ́μενος ἐκείνοις, Plut. Ab

Ὑπεναντίος, ία, ίον, contrarius, è regione poſitus, &c. (2) adverſarius, hoſtis; (3) obvius, obviam factus. Hinc

Ὑπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diverſitas; (2) viciſſitudo.

Ὑπεναντίωμα, ατος, τὸ, repugnantia. Ab ὑπεναντιόομαι.

Ὑπεναντίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὑπενδίδωμι, paullatim cedo, clam cedo, tergum verto, Thuc.

Ὑπένδυμα, τὸ, idem quod

Ὑπενδύτης, ȣ, ὁ, interula, quævis interior veſtis. Ex ἐνδύομαι.

Ὑπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. ὑποφέρω.

Ὑπένερθε, vel ὑπένερθεν, *Adv.* infra, ſubtus, ſubter.

Ὑπενόȣν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὑπενόεον, ab ὑπονοέω.

Ὑπεξάγω, ſubduco, ſubtraho. Σαυτον ὑπεξήγαγες τῆς τοιαύτης λειτȣργίας, Chryſ.

Ὑπεξαγωγὴ, ἡ, idem quod ſeq. A præc.

Ὑπεξαιρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, detractio; (2) exceptio, Plut. Ab

Ὑπεξαιρέω, ῶ, & έομαι, ȣ̃μαι, clam aufero & averto, interverto, ſubduco, ſubtraho, Gl. V. ὑπεξαιρȣ̃μαι, interverto, ſuppilo; ὑπεξεῖλε, præcepit, Ph. a. 2. ὑπεξῃρημένων, deductis, exceptis, Ph. p. part. paſſ. Πολύῤῥητον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιρȣ̃σι τῶν κτανόντων οἱ παλαι θανόντες, Soph. El. 1443. Οὐδενὸς ὑπεξῃρημένȣ τὸ παράπαν, excepto, Philo.

Ὑπεξαιρετέον, excipiendum.

Ὑπεξαίρω, & ὑπεξαίρομαι, eximo, ſubmoveo, clam de medio tollo. Ὅταν δὲ τȣ̀ς δικαίȣς ϗ ἀνδρείȣς διὰ τὸν φόϐον ὑπεξαίρωνται, Xen.

Ὑπεξακρίζω, per cacumina ambulo, ad ſummum evado, cacumina ſeco, (ſed leg. ὑπερακρίζω, quod vide ſuo loco, *Ern.*) Ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον, Eur. 678.

Ὑπεξαλέασθαι, idem quod

Ὑπεξαλύσκω, effugio, ſubterfugio, devito; ὑπεξαλύξαι, evitare, a. 1. Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, Heſiod. Θεογ. 615.

Ὑπεξαναβαίνω, tranſcendo.

Ὑπεξανάγομαι, clam è littore ſolvo & enavigo.

Ὑπεξαναδύομαι, & ὑπεξανάδυμι, ſenſim vel clam emergo, *item* emergo. Ἀλλ' ἔγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ, Theocr. 22, 123. Il. 13, 352.

Ὑπεξαναδὺς, *emerſus*, a. 2. part. paſſ.

Ὑπεξανίσταμαι, adſurgo, honoris cauſsâ alicui. Ὑπεξαναστῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ, Plut.

Ὑπεξαντλάω, ῶ, exhaurio, v. gr. ſentinam. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ, Eur. Ion. 961.

Ὑπεξάπτω, ſuccendor, inflammo. Ὑπεξαπτόμενος ἐκ τοῦ οἴνου ἐγίνετο φοινικώτερος, Ælian.

Ὑπεξαφύω, exhaurio, Apoll.

Ὑπέξειμι, procurro in quem, impetum facio; (2) idem quod ὑπεξίσταμαι.

Ὑπεξελαύνω, clam progredior longiùs.

Ὑπεξίλευσις, εως, ἡ, ſupplicium, tormentum, quæſtio. Ab ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξελθεῖς, a. 2. inf. act. v. ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire*, præſ. infin.

Ὑπεξέρχομαι, clam egredior; (2) ulciſcor, punio. Κἂν τῷ δ' (interea) ὑπεξῆλθε Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα, Eur. Ph. 1474. τῆς πόλεως, Plut.

Ὑπεξέχω, clam abeo, ſolum verto.

Ὑπεξέσχε, 3. ſing. aor. 2. ind. act.

Ὑπεξέφερον, imperf. ind. act. v. ὑπεκφέρω.

Ὑπεξηγητικὸς, ἡ, ὸν, explicandi vim habens, τὸ ὑπεξηγητικὸν, interpretatio.

Ὑπεξήλυξα, a. 1. ind. act. v. ὑπεξαλύσσω.

Ὑπεξίσταμαι, cedo, excedo; (2) declino, vito; (3) clam, repentè ſurgo, conſurgo ex inſidiis. Ὑπεξίστασθαι τῆς ἀρχῆς, Herodot. τῆς καθέδρας, Plut.

Ὑπέξοδος, alvi fluxus. Hipp.

Ὑπεξούσιος, ου, qui eſt ſub poteſtate, ſc. patris, filius familias. Ex ἐξουσία. Hinc

Ὑπεξουσιότης, ητος, ἡ, ſubjectio.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω.

ΥΠΕ'Ρ, *Præp. cum Genit.* ſuper, ſupra, pro Θνήσκω ὑπὲρ σέθεν, Euripid. Alceſt. 287. propter, per, de; *cum Accuſat.* ultra, trans, ſupra, præter vel contra. Sine caſu adverbiaſcit. *In compoſitione* notat *ſupra*, *ſuper*, *pro*, *præ*, *trans*, *præter*, & *intenſionem*.

Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, ſeu tenduntur & laxantur. Od. 5, 260. Ab ὑπέρ.

Ὑπεράγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè bonus, optimus.

Ὑπεραγαθότης, ητος, ἡ, ſumma bonitas.

Ὑπεράγαμαι, demiror, vehementer miror; (2) mirificè gaudeo, lætor. Ὑπερηγάσθη τὴν εὐγένιαν, Ælian.

Ὑπεράγαν, valdè, maximè, vehementiſſimè, Gl. V. ſupra modum.

Ὑπεραγανακτέω, ῶ, valdè indignor, vehementer, ſtomachor. Ὑπεραγανακτήσας διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον, Ælian.

Ὑπεραγαπάω, ῶ, vehementer amo.

Ὑπεράγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè ignotus, ignotiſſimus.

Ὑπεραγόντως, *Adv.* excellenter, ſupra modum. Ab ὑπεράγω.

Ὑπεραγορεύω patrocinor, pro aliquo dico. Ὑπεραγορεύειν τινὸς, Ariſtot.

Ὑπεράγω, excello, ſupero.

Ὑπεραγρυπνέω, pro alio vigilo, *cum gen.*

Ὑπεραγωνιάω, valdè ſolicitus ſum.

Ὑπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.

Ὑπεραεῖ, *deſuper flanti*, dat. ſing. ab

Ὑπεραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deſuper flans. Ex ἄω.

Ὑπεραθλέω, certo pro aliquo.

Ὑπεραιδέομαι, valdè revereor.

Ὑπεραίμωσις, εως, ἡ, nimia ſanguinis abundantia. Ex αἷμα, unde αἱμόω.

Ὑπεραινετὸς, οῦ, ὁ, ſupra modum laudabilis.

Ὑπεραίρω, extollo, effero; (2) antecello, ſupero, τὸ ὑπεραῖρον, exceſſus, quod modum ſuperat; (3) prætervehor. Ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τοὺς πάντας, Plut. Ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν, 2 Theſſ. 2, 4.

Ὑπεραίρωμαι, 1. ſing. præſ. conj. paſſ. v. ὑπεραίρω.

Ὑπέραισχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum turpis.

Ὑπεραισχύνομαι, ſupra modum verecundor.

Ὑπεραιωρέω, ſuſpendo, ſublimem reddo, Dioſc.

Ὑπεραιώρησις, ἡ, ſuſpenſio. A præc.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ætatis florem, ætatem vegetam egreſſus; exoletus, Ph. ſed virgo ὑπέρακμος eſt, quæ jam aliquamdiu nubilis fuit, *Heſ.* magnus. Ex ἀκμή.

Ὑπερακοντίζω, fut. ίσω, ſupra jaculor, ultra aut ulteriùs jaculor, jactu jaculi vinco, ultra finem jaculor; (2) præſto, ſupero. Κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν, furando ſuperavit, Ariſtoph. Plut. 665. Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς, id. Av. 368.

Ὑπερακράτως, valdè intemperanter.

Ὑπεράκρια, ων, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπεράκριος.

Ὑπερακριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè accuratus, nimis diligens.

Ὑπερακρίζω, per ſummum evado, ſupero, per ſumma montium tranſeo. Ἡ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει, Eur. Supp. 988. Ex ἄκρος.

Ὑπεράκριος, ου, ὁ ϗ ἡ, loca montana incolens. Ex iisd.

Ὑπεραλγέω, perdoleo, ſupra modum doleö; ὑπεραλγῶ σοῦ, vicem tuam doleo. Οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, Ariſtoph. Av. 472. Μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ, Eur. Herac. 619. Μή τι παθηθ', id. Med. 118. Ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ μεταβολῇ, Luc.

Ὑπεραλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè dolens. Ex ἄλγος.

Ὑπεράλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus, qui eſt ſupra mare, mari impoſitus. Ex ἅλς.

Ὑπεράλλομαι, tranſilio, ultra ſalio. Il. 20, 327.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, eximius, aliis præſtans.

Ὑπεράλμενον, acc. ſing. part. præſ. med. *per Syncop.* pro ὑπεραλλόμενον, ab ὑπεράλλομαι.

Ὑπεράλπειος, ου, ὁ ϗ ἡ, tranſalpinus. Gl. V. Ex ὑπὲρ, & Ἄλπεις.

Ὑπεραμφισβητέω, valdè diſcepto.

Ὑπεραναβαίνω, tranſcendo.

Ὑπεραναιδέομαι, vincor impudentiâ. Οἴμοι τάλας, ὑπεραναιδεσθήσομαι, Ariſtoph. Eq. 1202.

Ὑπεραναίσχυντος, impudentiſſimus.

Ὑπερανάκειμαι, ſuper accumbo, unà accumbo ex parte ſuperiore.

Ὑπερανάστης, ου, ὁ, exſul, qui ſolum vertit & alio commigrat. Ex ἀνίσταμαι, (ſuſpectum, *Ern.*)

Ὑπερανατείνω, ſurſum extendo ſeu aſſurgo.

Ὑπερανατέλλω, emergo, exorior.

Ὑπερανέχω, promineo.

Ὑπερανθέω, egregiè floreo.

Ὑπεράνθρωπος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſupra hominem, qui humanam conditionem excedit.

Ὑπερανίσταμαι, emineo, exſurgo, præſto, ſupero, excello.

Ὑπερανίσχω, emineo ſupra.

Ὑπεραντλέω, hauſtâ aquâ nimium perfundo, P. ὑπεραντλέομαι, hauſtâ aquâ redundo, *tropicè*, gravibus malis laboro, opprimor, periculo ultimo verſor, &c. *Ern.* Ab

Ὑπέραντλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propriè* navis, cujus ſentina exhauriri non poteſt, ut periculum ſit ne mergatur, &c. Hinc *tropicè* oppreſſus malis, in ultimo periculo verſans, *item* ultimum periculum afferens, opprimens hominem, &c. *Ern.* Ex ἀντλέω.

Ὑπεράνω, *Adv.* ſupra.

Ὑπεραπατάω, valdè decipio.

Ὑπεραποθνήσκω, morior pro aliquo. Ἀντίοχος δὲ τοῦ πατρὸς ὑπεραποθανὼν, Xen.

Ὑπεραποκρίνομαι, patrocinor, defendo. Χαλεπὸν μὲν ὦ ἄνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου ὑπεραποκρίνεσθαι κυνὸς, Ariſtoph. Veſp. 944. Ἐαν— ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμὲ, reſpondeas pro me, Ariſtoph. Θεσμ. 93.

Ὑπεραπολογέομαι, οῦμαι, cauſſam ago alicujus.

Ὑπεραπόλλυμαι, morior pro quo.

Ὑπεραποφαντικὸς, ἡ, ον, enunciationem enunciationi addens. Ex ἀποφαίνω.

Ὑπεραποχρᾷ, pluſquam ſatis eſt, abundè ſufficit. Hinc

Ὑπεραποχρώντως, abundè, pluſquam ſatis.

Ὑπεραρέσκω, f. έσω, valdè placeo, valdè ſum gratioſus. Ὑπερήρεσκε τῷ δήμῳ, Appian.

Ὑπεραρθῆναι, *ſupra modum elatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω.

Ὑπεράριθμος, ὁ, ἡ, ſupernumerarius.

Ὑπεραῤῥωδέω, valdè timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Ὑπεραῤῥώδεω τῇ Ἑλλάδι, Herodot.

Ὑπέραρσις, εως, ἡ, elevatio, præſtantia, excellentia. Ab ὑπεραίρω.

Ὑπεράρχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui principium omnè excedit, qui eſt ſupra quodvis principium. Ex ἀρχή.

Ὑπερασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum infirmus, valdè infirmus.

Ὑπέρασθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum anhelans. Ex ἆσθμα, *anbelitus*.

Ὑπερασμενίζω, libentiſſimè amplector & ſuſcipio, R. valdè lætor.

Ὑπερασπάζομαι, valdè amplector, valdè amanter tracto. Ὁ δὲ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, Ælian.

Ὑπερασπίζω, f. ίσω, clypeo tego, propugno, protego. Ὑπερασπίζειν τινὸς, Greg. Ex ἀσπίς. Hinc

Ὑπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, propugnatio, defenſio.

Ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defenſor.

Ὑπερασπίστρα, ἡ, propugnatrix.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω.

Ὑπεράστειος, ον, ſupra modum urbanus, valdè facetus.

Ὑπεραστράπτω, valdè ſplendeo.

Ὑπερασχημονέω, ῶ, valdè indecenter me gero, Plut.

Ὑπερατπικίζω, nimium adfecto Atticiſmum.

Ὑπερατπικισμὸς, οῦ, ὁ, Atticiſmi nimia adfectatio. A præc.

Ὑπερατπικὸς, ἡ, ὸν, valdè Atticus.

Ὑπεραυγάζω, fut. άσω, valdè ſplendeo.

Ὑπεραυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè ſplendens. Ex αὐγὴ.

Ὑπεραυξάνω, fut. ξήσω, ſupra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, ſupra modum augeſco vel creſco. Ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Hinc

Ὑπεραύξησις, ἡ, exceſſus, quod in re quâque ſuperfluum eſt.

Ὑπεραύξω, idem quod ὑπεραυξάνω. Τοὺς ὑπεραυξομένους φυλάττεσθαι χρὴ, Andoc.

Ὑπεραυχέω, valdè glorior, valdè me jacto. Ὑπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι, Plat. Ab

Ὑπεραυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè glorioſus, vel elatus. Ab αὐχή.

Ὑπέραυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑπεραφρίζω, valdè ſpumo.

Ὑπεράχθομαι, valdè doleo, iniquiſſimo animo fero; ὑπεραχθεσθεὶς, ſuperindignatus. Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου, Soph. El. 179.

Ὑπερβάθμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupergrediens limen; (2) immodicus, immodeſtus. A βαθμός.

Ὑπερβαίνω, tranſgredior, prætergredior, tranſcendo, tranſeo; (2) excedo, ſupero, antecello, præſto; (3) prætereo, omitto, tranſmitto, non dico; ὑπερέβη, exceſſit, Ph. aor. 2. Ὑπερβαίνειν τοὺς νόμους, Soph. Antig. 455. Τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει, Eur. Rheſ. 111. Ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος, Pſal. 18, 29.

Ὑπερβάλλῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.

Ὑπερβαλλόντως, *Adv.* ſupra modum, excellenter, Ph. Ab

Ὑπερβάλλω, projicio ultra; (2) ſupero, excello; (3) excedo, redundo, abundo; (4) certo cum aliquo licitando, contra liceor; (5) trajicio, ὑπερβαλλῶν, nimius, Gl. V. Πᾶσαν εὐδαίμονα τύχην ὑπερβέβληκε, Heliod. Ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις, Ariſtoph. Eq. 886. Ὅπως μηδὲ εἷς ὑπερβάληται τὴν ἀλήθειαν,

θειαν, Luc. Δέδοικα μὴ σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς, Eur. Hipp. 927. Πλήθει γε οὐκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τοὺς πολεμίους, Xen.

Ὑπερβαρὴς, ὲς, prægravis. A βαρύς.

Ὑπερβασία, ας, ἡ, trangreſſio. Ab ὑπερβαίνω. Il. 23, 589.

Ὑπερβάσιος, violatus, v. gr. de lege. Ab

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, tranſitus; (2) præſtantia, excellentia; (3) violatio legis, fæderis, &c. Ab ὑπερβάινω.

Ὑπερβατέον, tranſiliendum, tranſgrediendum.

Ὑπερβατὸν, οῦ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo, Phil. præpoſterum. Ab

Ὑπερβατὸς, ὴ, ὸν, qu. dic. qui tranſcendi ſeu tranſiri poteſt; (2) præſtantiſſimus, ſuperans. Ab eod.

Ὑπερβατῶς, *Adv.* in tranſitu, in tranſcurſu, perfunctoriè; (2) trajectione quâdam verborum.

Ὑπερβεβλημένως, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβήῃ, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῇ, ab ὑπερβαινω.

Ὑπερβῆναι, *ſuperare*, a. 2. inf. act.

Ὑπερβῇς, *tranſeas*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Ὑπερβιάζομαι, vi ſupero, Thuc.

Ὑπερβιβάζω, traduco, trajicio.

Ὑπερβίη, ης, ἡ, vis ſeu injuria modum excedens. Ex βία, *vis.*

Ὑπέρβιον, *Adv.* ultra vires, per vim. Il. 17, 19. Ab

Ὑπερβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnem vim excedens, (2) violentus; (2) generoſus. Ex iiſd.

Ὑπερβλαστάνω, valdè ac lætiùs germino.

Ὑπερβλήδην, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβλύζω, fut. ύσω, ſupra modum ſcateo, ſeu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) effundo, abundanter emitto. Ὑπερβλύζουσι οἴνω αἱ ληνοὶ, Chryſ.

Ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.

Ὑπερβοάω, clamore ſupero.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperatio, exceſſus; (2) tranſmiſſio, dilatio, procraſtinatio; (3) de magnitudine quâcunque cujuſque rei; (4) de eo quod accedere, addi, augendi causâ, poteſt, ut τίς ὑπερβολη, quid addi ad hanc v. gr. malitiam poteſt; ὑπερβολὰι, ſaltus, loca montana. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβολία, ας, ἡ, exceſſus. Ab eod.

Ὑπερβολικὸς, ὴ, ην, excedens, nimius.

Ὑπερβολικῶς, *Adv.* ſupra fidem.

Ὑπερβορεος, ου, ὁ, qu. dic. ſuperborealis, ſuperaquilonaris, ultra Scythas habitans.

Ὑπερβριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prægravis. A βρίθος.

Ὑπερβρύω, ſupra modum plenus ſum.

Ὑπερβύζω, ομαι, ebullio, exæſtuo, exundo.

Ὑπερβύθιος, ον, demerſus undis.

Ὑπεργάζομαι, fut. άσομαι, clam facio ſeu efficio; (2) ſubigo. Ὧι ὑπείργασμαι μὲν εὖ ψυχὴν ἔρωτι, Eur. Hipp. 508. Ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα, id. Med. 871.

Ὑπεργαμία, ἡ, ſeræ nuptiæ. Ex γάμος.

Ὑπέργειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra terram eſt. Ex γέα, *terra.*

Ὑπεργελοιος, ον, valdè ridiculus.

Ὑπεργεμίζω, valdè plenus ſum.

Ὑπεργέμω, idem.

Ὑπεργηράσκω, valdè ſenex ſum.

Ὑπεργηρειος, valdè ſenex. Ab

Ὑπέργηρος, ον, idem quod

Ὑπέργηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, ſenex, decrepitus. A γηρας.

Ὑπέργομος, ου, ὁ ϗ ἡ, nimis onuſtus.

Ὑπεργράφω, ſuperpingo.

Ὑπέργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugeri ſpatium excedens; (2) valdè magnus, modum excedens. Ex γυία.

Ὑπέρδασυς, εως, ὁ ϗ ἡ, valdè hirſutus.

Ὑπερδέα, acc. ſing. *per Sync.* pro ὑπερδεέα ab ὑπερδεής. Il. 17, 330.

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, trepidus. Ex δέος. at ὑπερδεὴς, valdè pauper. A δέομαι.

Ὑπερδείδω, fut. είσω, ſupra modum timeo, vehementer timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου, Soph. Antig. 82.

Ὑπέρδεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum gravis.

Ὑπερδειπνέω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.

Ὑπερδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterum, (ut hoſtem in prælio) circumvenit, aut ſuperior eſt loco viribus, *item* locus ipſe; τὰ ὑπερδεξια, locus ſuperior. *Ern.*

Ὑπερδεξίως, ſuperiori loco, &c.

Ὑπερδιαλεγομαι, inſuper colloquor, Lucian.

Ὑπερδιατείνομαι, ſupra modum contendo, mirâ vi contendo. Ὑπέρδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, Dem.

Ὑπερδίδωμι, do pro aliquo, alicujus ſervandi causâ.

Ὑπερδικέω, ῶ, fut. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Ὑπερδικεῖν τοῦ λόγου, Plato. Καὶ αὐτὸς μὲν οὐδεν ἄξιον μνήμης επραξε, πλὴν ὅτι ϗ τότε ὑπερεδίκησεν, Dio. Caſſ. Ab

Ὑπέρδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum juſtus, ſummè juſtus; (2) ultor. Ex δίκη.

Ὑπερδίκως, ſummo jure, ſummâ æquitate; (2) contra jus & fas, Æſch.

Ὑπερδίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, duos cubitos excedens.

Ὑπερδισκεύω, jaculando diſco ſupero, metaph. longo intervallo ſupero.

Ὑπερδισσυλλαβός, ὸν, duabus ſyllabis major. A συλλαβή.

Ὑπερδοκέω, ῶ, ſupra modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ, Philoſtr.

Ὑπερδράμομεν, *ſupercurrimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω pro ὑπερδρέμω.

Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Ex δύναμαι.

Ὑπερεζομαι, ſupra ſedeo.

Ὑπερεθέμην, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερτιθημι.

Ὑπερεθίζω, ſubirrito, aliquantùm irrito.

Ὑπερεῖδον, deſpexi. Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, Act. 17, 30. Ὑπερειδε τὴν κλῆσιν. Ælian.

Ὑπερείδω, f. είσω, ſuffulcio, ſuſtineo. Ὑερείδων ὀροφὴν κίων, Plut.

Ὑπερειπεῖν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τοῦ κεκομμένου νομίσματος ὑπερείπεν, Ariſtot.

Ὑπερείπω, ſubverto, expugno. Il. 21, 271. Ταῦτα τῶν στρατιωτῶν ἀκουόντων τὸ θράσος ὑπέρειπε, Appian.

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. v. ὑπερειδω.

Ὑπέρεισίς, εως, ἡ, idem quod

Ὑπέρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura. Ab ὑπερειδω.

Ὑπερειστικὸς, ὴ, ὸν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod.

Ὑπερέκεινα, *Adv.* ultra, trans. Ab ἐκεῖνος.

Ὑπερεκθεραπεύω, valdè colo, vehementer gratiam capto.

Ὑπερέκκειμαι, in conſpectu poſitus ſum, promineo.

Ὑπερεκκρεμάω, οῦ, deſuper appendo.

Ὑπερεκπαιω, longè egredior, ſeu excedo.

Ὑπερεκπέμπω, f. ψω, ultra emitto.

Ὑπερεκπερισσοῦ, *Adv.* ſupra modum.

Ὑπερεκπίπτω, exſupero, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπίπτων εὔνοιαν, Greg. Naz.

Ὑπερεκπλήσσω, valdè obſtupefacio. Ὑπερεξεπλήκτο ἐπ' αὐτῷ, Xen. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς, Ælian.

Ὑπερέκπτωσις, εως, ἡ, exceſſus. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς ποιηταῖς μυθικωτέραν ἔχει τὴν ὑπερέκπτωσιν, Longin. 15. Ab ὑπερέκπίπτω.

Ὑπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνύμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, 2 Cor. 10, 14.

Ὑπερεκτίνω, f. τίσω, ſolvo vel pendo pro.

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, depenſio, Gl. V. A præc.

Ὑπερεκτρέπομαι, valdè averſor, *Aret.*

Ὑπερεκφεύγω, inſuper effugio.

Ὑπερεκχέω, ῶ, ſupereffundo.

Ὑπερεκχύνομαι, ſupereffundor, ſuperfluo, exundo. Ὑπερεκχυνόμενον (μέτρον) δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, Luc. 6, 38. Hinc

Ὑπερέκχυσις, ἡ, exundatio.

Ὑπερέλαφρος, ὁ ϗ ἡ, valdè levis.

Ὑπερελθὼν, a. 2. part. act. v. ὑπερέρχομαι.

Ὑπερεμβάλλω, inſero, interpono.

Ὑπερεμέω, ῶ, evomo, refundo.

Ὑπερεμπίπλημι, & ὑπερεμπλήθω, ſupra modum impleo; ὑπερέμπίπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, expletus, aor. 1. part. paſſ. Πειρῶμαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, δύσφορον γὰρ, Xen.

Ὑπερεμφορέομαι, οῦμαι, ſupra modum repleor, ingurgitor.

Ὑπερένδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè glorioſus.

Ὑπερενιαυτίζω, ultra annum duro.

Ὑπερεντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pluſquam ſufficiens.

Ὑπερέντευξις, εως, ἡ, interceſſio. P. deprecatio pro quo. *Ern.*

Ὑπερεντυγχάνω, convenio & compello, interpello & intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, Rom. 8, 26.

Ὑπερέξει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi ὑπερέσχω.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ὑπερεξέρχομαι.

Ὑπερεξαίρω, ſupra modum, valdè extollo.

Ὑπερεξανθέω, effloreſco.

Ὑπερεξαπατάω, valdè decipio.

Ὑπερεξερύω, eximo, libero, v. gr. ſervitute.

Ὑπερεξηκοντούτης, ὁ, ultra 60 annos natus. Ab ἔτος.

Ὑπερεξίστημι, aor. 2. cedo alicui. Joſ. niſi ſcripſit ὑπεξίστημι. *Ern.*

Ὑπερεπαινέω, ῶ, f. ήσω, ſeu έσω, valdè laudo. Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπῄνησεν, Ariſtoph. Conc. 186. Το δίκαιον ὑπερεπαινέσας, Luc. Τοσούτῳ ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθαι ἀποφαίνεις σεαυτὴν, Luc.

Ὑπερεπαιρω, ſupra modum extollo. Τούτων τὸν κίνδυνον ϗ φόβον ὑπερεπαίρων. Appian.

Ὑπερεπείγω, vehementiſſimè urgeo, ſeu feſtino.

Ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodùm cupio. Ὁρῶ γάρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα ἐν Πέρσαις περίβλεπτον περιελθεῖν, Xen.

Ὑπερεπλεόνασα, aor. 1. ind. v. ὑπερπλεονάζω.

Ὑπερέπτω, idem quod ὑπεσθίω; (2) ſubtraho, aufero, clam arrodo.

Ὑπερεράω, ῶ, vehementer amo. Ælian.

Ὑπερέρχομαι, ſupervenio, *Aret.* intervenio; (2) ſupero, trajicio.

Ὑπερεσθίω, ſupra modum edo.

Ὑπερέσχε, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi ὑπερέχω.

Ὑπερευδαιμονέω, ῶ, feliciſſimus ſum. Ἐγέλασας ἂν ἐπὶ σαυτῷ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλούσιον, Luc.

Ὑπερευδοκέω, maximè celebror. Οὐδ' ἂν ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκοῦντας θεωρῶν, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον, Plut.

Ὑπερευδοκιμέω, idem.

Ὑπερευκαιρέω, multâ opportunitate utor, etiam de rebus dicitur, commodum, opportunum eſſe.

Ὑπερευπρεπῶς, valdè honeſtè, decenter.

Ὑπερευφραίνω, magnâ lætitiâ adficio; ὑπερευφαίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφαίνομαι, τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν, Luc.

Ὑπερεχθαίρω, impenſè odi. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει, Soph. Antig. 130.

Ὑπερεχόντως, præ cæteris, imprimis.

Ὑπερέχω, teneo ſuper aut ſupra, ſupra aliquid attollo; (2) emineo, ſupereminineo, exſto; (3) præſto, ſupero. Ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, Phil. 2, 3. Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα, νοῦν, lib. 4, 7. Οὐ γὰρ ἔθ' οἷος τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας, ſuſtinere, Ariſtoph. Pace, 17. Θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος, Theog. 202.

Ὑπερέψω, valdè coquo.

Ὑπέρζεσις, εως, ἡ, vehemens efferveſcentia. Ab ὑπερζέω.

Ὑπέρζεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehementer effervefactus. Ab eod.

Ὑπερζέω, ῶ, ſupra modum ferveo, vehementer ferveo, efferveo. Ἀνὴρ παφλάζει—ὑπερζέων, Ariſtoph. Eq. 916.

Ὑπέρζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperſtes. Ex ζωή.

Ὑπερηδέως, *Adv.* perlubenter.

Ὑπερήδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviſſimus, jucundiſſimus. *Adv.* ὑπερήδιστα, lubentiſſimè.

Ὑπερήδω, fut. ήσω, ſupra modum exhilaro vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor, aor. 1. ὑπερήσθην. Ἡ μεν ευχροια σε τοῦ χρυσοῦ ὑπερήδει, Baſil. Ὁ δὲ ὑπερησθεὶς αὐτοῦ τῇ χρηστότητι, Ælian.

Ὑπερῆλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, qui ætatem florentem exceſſit.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præſtitutum diem prætergreditur, quo debitum ſolvere, aut aliud quid præſtare debuit; (2) fœnus pro debito ad diem non ſolutum. Ex

Ὑπηρήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſupergrediens diem præſtitutum, ſeu condictum, qui intra diem non ſolvit debitum, vel implet, quod promiſit; (2) qui judicatum non facit intra diem à judice præſtitutum; Plut. Ex ἡμέρα.

Ὑπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Ex ἥμισυς.

Ὑπέρημος, ου, ὁ ϗ ἡ, propè deſertus, non valdè habitatus.

Ὑπερηνορέα, ἡ, ferocia, inſolentia, *impr.* è fiduciâ virium.

Ὑπερηνορέω, ſupra modum virilis & fortis ſum; (2) ferocio, ſuperbio. Od. 2, 266. Ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, valde virilis, fortis; (2) ſuperbus, ferox. Ex ἀνήρ.

Ὑπερηφανεια, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia:

Ὑπερηφανεύομαι, Baſil. idem quod

Ὑπερηφανέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco; (2) effero, vel ſuperbè effero; (2) faſtidio, vel ſuperbè contemno. Il. 11, 693; (4) cum Acc. jacto. Ab

Ὑπερηφανὴς, ὲς, ſuperbus, arrogans.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtidium. Ab

Ὑπερήφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri; (2) *ſubſt. cum gen. in maſc.* contemptor; (3) *in neutr.* magnificentia, pulchritudo eximia. A φαίνομαι.

Ὑπερηφάνως, *Adv.* ſuperbè, arroganter.

Ὑπερηχέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum reſono; (2) ſono pleniore ſupero vel vinco.

Ὑπερθαλάσσος, ον, ultra marinus, ap. Herod. ὑπερθαλασσίδιος. A θάλασσα.

Ὑπερθαῤῥέω, præfidens ſum, forti animo ſum.

Ὑπερθαυμάζω, ſupra modum demiror. Τοῦ καλλους ὑπερεθαύμαζε. Heliod. τὸν ἄνδρα, Ælian.

Ὑπερθε, ſive ὕπερθεν, *Adv.* deſuper, ſupernè, in ſuperiore parte, ſupra. Ab ὑπέρ.

Ὑπερθεμά, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc

Ὑπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo.

Ὑπερθεματισμὸς, οῦ, ὁ, licitatio; (2) auctio pretii; melior conditio in paciſcendo.

Ὑπερθεματιστὴς, οῦ, ὁ, licitator. Ab eod.

Ὑπερθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſupra Deum.

Ὑπερθεραπεύω, impenſè, nimis curo, colo.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio; (2) tranſitus per excelſa, tranſcenſus; (3) dilatio, procraſtinatio, mora; (4) excellentia, abundantia; (5) rejectio ad alterius judicium; (6) ſuperl. gradus. Ab ὑπερτίθεμαι.

Ὑπερθετικὸς, ἡ, ὸν, ſuperlativus. Ab eod.

Ὑπέρθετικῶς, ſuperlativè.

Ὑπερθέω, f. εύσομαι, præcurro, ultra curro, (2) emineo, promineo; (3) præſto.

Ὑπερθνήσκω, morior pro aliquo. Ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδε ὑπερθανεῖν χθονος, Eur. Ph. 1005.

Ὑπερθορέω, ſuperſilio, tranſilio; ut hinc ſit ὑπέρθορον, a. 2. *Ion.* Ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς, Il. 9, 472. ib. 16, 380. Ἵπποι δὲ ρεα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτὴν, ib. 8, 179.

Ὑπερθορον, aor. 2. ind. act. v. ὑπερθορέω.

Ὑπερθορυβέω, ſupra modum tumultuor.

Ὑπερθρασύνομαι, ſupra modum audax ſum, inſolens.

Ὑπερθρώσκω, ſuperſilio metam, tranſilio foſſam, in altum ſalio.

Ὑπερθυμέομαι, οῦμαι, totis animi viribus incumbo. Ab

Ὑπερθύμοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ὑπερθύμου.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè animoſus, magnanimus.

Ὑπερθύμως, animosè.

Ὑπερθύριον, ου, τὸ, limen ſuperiùs, ſuperliminare. Ex ὑπὲρ, & θύρα.

Ὑπέρθυρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὑπεριάχω, clamore alios ſupero.

Ὑπεριδὼν, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω.

Ὑπερίημι, ſupero jaculando ſcopum.

Ὑπερίκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, plus quam ſufficiens.

ΥΠΕ´ΡΙΚΟΝ, ου, το, hypericum, herba.

Ὑπερικλαίνομαι, valdè geſtio pedibus, ſeu ſubſulto, præ lætitiâ. Hom.

Ὑπερίνησις, εως, ἡ, immodica purgatio.

Ὑπέρινος, ου, ὁ ϗ ἡ, nimium purgatus ſeu evacuatus. Ex ὑπὲρ, & ἰνέω.

Ὑπεριονίδαο, *Hyperionidæ*, gen. ſing. *Æol.* pro

Ὑπεριονίδου, ab Ὑπεριονίδης.

Ὑπερίπτημι, ſupervolo, ſupernè volo.

Ὑπερίσταμαι, tueor, protego. Ἄς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται, Soph. El. 190.

Ὑπερισθμέω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) iſthmum ſupero. Ex ὑπὲρ, & ἰσθμός.

Ὑπερισθμίζω, idem.

Ὑπερίστωρ, ορος, ὁ, ſupra modum ſciens.

Ὑπερίσταμαι, tueor, protego.

Ὑπέρισχνος, ον, valdè tenuis.

Ὑπερισχυρὸς, ὰ, ὸν, robuſtiſſimus, prævalidus.

Ὑπερισχύω, f. ύσω, prævalidus ſeu præpotens ſum, prævaleo, Theophr.

Ὑπερίσχω, emineo, exſto; (2) ſuperior ſum, ſupero, vinco, prævaleo.

Ὑπερίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſupergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ, & ἰών.

Ὑπερκαγχάζω, f. άσω, effuſè cachinnor.

Ὑπερκαθαίρω, valdè purgo. Hinc

Ὑπερκάθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.

Ὑπέρκαιρος, ον, intempeſtivus.

Ὑπερκάθημαι, ſuperior ſum, ut v. gr. domina ancillis.

Ὑπερκακέω, ῶ, malo ſuccumbo. P. κακόω, multis malis affligo. *Ern.*

Ὑπερκαλλὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, perpulcher, valdè elegans. A κάλλος.

Ὑπέρκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro, valdè afflictus ſum. Ὑπερκάμνειν τέκνων, Eur. I. Au. 942. Μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος, id. Bac. 962.

Ὑπερκαταβαίνω, tranſcendo. Il. 13, 50.

Ὑπερακαταγέλαστος, ὁ ϗ ἡ, valdè ridiculus.

Ὑπερκατάκειμαι, ſupra aliquem diſcumbo.

Ὑπερκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſus in cujus fine ſyllaba abundat. Ex ὑπὲρ, & καταλήγω.

Ὑπερκατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum triſtis.

Ὑπερκαχλάζω, efferveſcere facio, Lucian.

Ὑπέρκειμαι, ſuperjaceo, ſuperpoſitus ſum, Gl. V. ſupercubo.

Ὑπερκέρασις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab

Ὑπερκεράω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hoſtes claudo. Ὅταν ἤδε ὑπερκεράσαι τοὺς πολεμίους βούλονται, Ælian. Ex ὑπὲρ, & κέρας, *cornu*. Unde

Ὑπέρκερως, valdè cornutus.

Ὑπερκηλέω, ῶ, admodum delinio, permulceo.

Ὑπερκινδυνεύω, periclitor pro. Ἤδη γάρ τις ϗ ὑπερκινδύνευσε τοῦ ἐχθροῦ, Chryſ.

Ὑπερκολακεύω, ſupra modum adulor; (2) adulando ſupero.

Ὑπερκομίζω, inſuper ingero.

Ὑπερκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nimis jactabundus.

Ὑπερκόμπως, *Adv.* cum magnâ jactantiâ.

Ὑπέρκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum laſſatus, valdè defeſſus; (2) inſolens, ſuperbus, pro ὑπέρκομπος, metri causâ, P. nimis moleſtus; nimis prægravans. *Ern.* Ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος, Soph. Aj. 126.

Ὑπερκόπτω, f. ψω, ſupero, ſuperſcando, ſupervehor.

Ὑπερκορέσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi

Ὑπερκορέω, exſaturo. Οὔτε γὰρ ἂν πλοῦτος θυμον ὑπερκορέσας, Theog. 1154.

Ὑπερκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum ſatur, Ex ὑπὲρ, & κόρος.

Ὑπέρκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὑπερκόρως, ſatis ſuperque. A præc.

Ὑπερκορύφωσις, ἡ, vertex, caput cujuſque rei, ut capita extorum.

Ὑπερκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſupramundanus, qui eſt ſupra mundum. Ex κόσμος.

Ὑπερκοσμίως, *Adv.* ſupra mundum.

Ὑπέρκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ valdè iratus.

Ὑπέρκότως, *Adv.* magnâ cum irâ. A præc.

Ὑπερκρατέω, ſupero, ſuperior ſeu firmus ſum.

Ὑπερκρεμάω, & ὑπερκρεμαννύω, ſuper vel ſupra ſuſpendo. Τὰν (ἄταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, Pind. Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται, Theog. 1016.

Ὑπερκτάομαι, f. ήσομαι, aor. 1. ὑπερεκτησάμην, abundè poſſideo. Πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω, Soph. El. 219.

Ὑπερκυάνεος, ὁ, ἡ, valdè cœruleus.

Ὑπερκυβιστάω, periculoſiſſimè ago, periculum manifeſtum temerè ſubeo.

Ὑπερκυδαντα, acc. ſing. ab

Ὑπερκυδας, αντος, ὁ, gloriâ eminens, ſummâ gloriâ inſignis. A κύδος.

Ὑπερκυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑπερκύπτω, futur. ψω, caput profero ad proſpiciendum, Gl. Vet. exſupero. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις ληστρικοῖς ὄρους ὑπερκύψαντες, Heliod.

Ὑπερλαλέω, nimis loquax ſum.

Ὑπέρλαμπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè ſplendidus & illuſtris, admodum clarus & fulgidus. Gl. V. præclarus, illuſtris.

Ὑπερλαμπρύνομαι, præ cæteris clareſco, glorior, Xen.

Ὑπερλάμπω, fulgore ſupero, ſuper alios clarus & conſpicuus ſum.

Ὑπέρλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum tenuis, pertenuis.

Ὑπερλευκος, ον, nimis albus.

Ὑπερλυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſupra modum contriſtor.

Ὑπερμαζάω, ῶ, ſupra modum luxurior in mazis parandis; præ nimiâ ſaturitate laſcivio, petulans ſum ex nimio delicatarum mazarum eſu; petulans ſum, turgeſco; (2) turgidiores habeo mammas; effero me.

Ὑπερμαίνομαι, ſupra modum inſanio, vehementer furo.

Ὑπερμαντεύομαι, vaticinor ſuper. Ἤτοι φιλοῦσα γῆς ὑπερμαντεύεται, Eur. Ion. 432.

Ὑπέρμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum inſanus.

Ὑπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί; Soph. Aj. 1363. Νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς, Eur. Ph. 1285. Ab ὑπέρμαχος. Hinc

Ὑπερμάχησις, ἡ, propugnatio.

Ὑπερμαχητικος, ἡ, ὸν, ad propugnandum aptus, promtus.

Ὑπερμάχομαι, propugno, defendo.

Ὑπέρμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. Ex iiſd.

Ὑπέρμεγας, idem quod

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum magnus, maximus, immenſus. Gl. V. amplus. A μέγεθος.

Ὑπερμεθύσκομαι, ſupra modum inebrior.

Ὑπερμενέα, acc. ſing. ab ὑπερμενής.

Ὑπερμενέτης, ου, ὁ, viribus præpollens.

Ὑπερμενέω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello & ſupero; (2) ſuperbio, ſuperbus ſum. Od. 19, 62. Ab

Ὑπερμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens; (2) nimium violentus. A μένος.

Ὑπέρμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſuram excedens.

Ph. ὑπέρμετρον, cumulatum. Gl. V. ſuperpondium. A μέτρον.

Ὑπερμέτρως, *Adv.* ſupra modum.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, prælongus, ſupra modum longus; (2) præaltus. Ex μῆκος.

Ὑπερμιξολύδιος, ἡ, genus harmoniæ, apud Athen.

Ὑπέρμορα, præter vel ſupra fatum; Il. 2, 155. Ex ὑπὲρ, & μείρω.

Ὑπερνέφελος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ultra nubes, excedens nubes. Ex νεφέλη.

Ὑπερνεφέω, ῶ, ſupra nubes me effero.

Ὑπερνεφὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nubes ſuperans. Ex νέφος.

Ὑπερνεωλκέω, vel ὑπερνεολκέω, ῶ, idem quod ὑπερισθμέω.

Ὑπερνήχομαι, ſupernato.

Ὑπερνικάω, ῶ, victor ſum, longe ſupero. Gl. Vet. ὑπερνικῶ, exſupero; ὑπερνικηθεισῶν, ſuperatis, Ph. a. 1. part. paſſ. fœm. Ἀλλ' ἐν τȣ́τοις ϖᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τȣ̃ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, Rom. 8, 37.

Ὑπερνοέω, ultra cogito, inſuper cogito.

Ὑπερνότιος, ον, ultra auſtrum ſitus.

Ὑπερξανθίζω, valdè flavus ſum, de comis.

Ὑπερξηραίνω, valdè, prorſus exſicco, ὑπερξηραίνομαι, prorſus exareſco.

Ὑπερξηρασία, ἡ, nimia ariditas.

Ὑπέρξηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum aridus vel ſiccus, aridiſſimus.

Ὑπέρογκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum timidus & turgidus, gravis & magnificus; (2) ſuperbus, valdè faſtuoſus, Gl. V. inflatus, turgidus, ſuperbus.

Ὑπεροιδαίνω, idem quod

Ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valdè intumeſco.

Ὑπεροικέω, habito ſupra aliquem, *item* trans aliquem locum. Ὑπεροικέειν τȣτέων, Herodot. τȣ́τοις, id.

Ὑπεροικοδομέω, inædifico, ſuperſtruo.

Ὑπεροικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſuperiori parte domûs habitans.

Ὑπεροιομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me ſentio.

Ὑπεροϊϛεύω, ſagittando ſupero.

Ὑπέρολβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perbeatus.

Ὑπερομβρία, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὄμβρος.

ὙΠΕΡΟΝ, ȣ, τὸ, piſtillum.

Ὑπεροξὺς, ὺ, valdè acutus.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtus, & *in pl.* Il. 1, 205. Ab ὑπέροπλος.

Ὑπεροπλίζομαι, audax ſum, audacter aliquid facio; (2) ſuperbio, inſoleſco, per inſolentiam noceo. Od. 17, 268. Ab

Ὑπέροπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, robuſtiſſimus; (2) audax, temerarius; (3) ferox viribus, arrogans. Ex ὅπλον.

Ὑπεροπτάω, ῶ, ſupra modum torreo.

Ὑπερόπτης, ȣ, ὁ, contemptor, qui ſuperbè contemnit & deſpicit, Gl. V. faſtidioſus, arrogans. Σημείων ὑπερόπτης, Appian. Ab ὑπερόπτομαι. Hinc

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, qui contemnere & ſuperbè deſpicari ſolet, Gl. V. ſuperbus, faſtidioſus, inſolens.

Ὑπεροπτικῶς, *Adv.* more eorum, qui deſpicantur & ſuperbè contemnunt, Ph. inſolenter.

Ὑπερόπτιος, α, ον, ſuperbus, faſtuoſus.

Ὑπερόπτομαι, deſpicio, contemno.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, deſpicientia, contemptus. Ab

Ὑπεροράω, ῶ, ultra, ſeu ulteriùs ſpecto; (2) contemno, negligo, poſthabeo, nihili facio, Gl. V. ὑπερορῶ, deſpicio, ſperno; ὑπεροραθεὶς, ſpretus, aor. 1. part. paſſ. Αὐτὸς δὲ ϖάντα τἀνθρώπινα ὑπερεώρα ϖρὸς τὴν ϖαρὰ τῶν θεῶν συμβȣλίαν, Xen. τῶν νόμων, id. Οὔτε ᾠήθη ἂν ϖοτέ τις ὑπεροράσθαι ὑπ' αὐτȣ̃, M. Anton. 1, 12.

Ὑπερορία, ας, ἡ, quod extra fines noſtros eſt; (2) exilium.

Ὑπερορίζω, f. ίσω, extermino, limitibus & finibus meis expello. Ὑπερορίζειν τὸν ἄνδρα τῆς ϖόλεως, Greg. Ab

Ὑπερόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ultra ſeu extra fines eſt, exterus, qui eſt è regione ultra ſeu extra fines noſtros ſitus; (2) peregrinus, inuſitatus. Ex ὅρος.

Ὑπερορος, ὁ ϗ ἡ, qui non die conſtitutâ ſolvit quod debet, Sch. Ariſtoph. *ſed legi videtur,* ὑπερήμερος.

Ὑπερορόφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra tectum ſeu cameram eſt. Ex ὄροφος.

Ὑπερορρωδέω, ῶ, valdè timeo, maximè vereor. Ὑπερορρωδȣ̃σ' ἐμȣ̃, Eur. Supp. 345.

Ὑπερορῶντας, acc. pl. pro ὑπεροράοντας, ab ὑπεροράω.

Ὕπερος, ȣ, ὁ, piſtillum; idem quod ὕπερον.

Ὑπερȣράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra cœlos eſt; (2) cœleſtis.

Ὑπερȣ́σιος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſupra eſſentiam alterius, cujus natura comprehendi nequit. Ex ȣ̓σία. Hinc

Ὑπερȣσίως, *Adv.* ſupernaturaliter.

Ὑπερȣσιότης, ητος, ἡ, incomprehenſibilitas naturæ.

Ὑπεροφρυόομαι, ȣ̃μαι, ſupercilia tollo. Ab.

Ὑπέροφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, ſupercilioſus, qui elato ſupercilio eſt, ſuperbus.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, ſummitas; (2) excellentia, eminentia, quâ aliis ſuperiores ſumus; (3) inſolentia; (4) pl. magiſtratus, imperia. Ab ὑπερέχω. Hinc

Ὑπεροχικὸς, ἡ, ὸν, eminens, princeps, præſtantiſſimus.

Ὑπέροχος, ον, idem.

Ὑπερόχως, acc. pl. *Dor.* pro ὑπερόχȣς, ab ὑπέροχος, *ingens.*

Ὑπεροψία, ας, ἡ, deſpectus, deſpicientia, contemptus, ſuperbia & faſtidium, quo quis cæteros præ ſe contemnit. Ab ὑπερόπτομαι. Unde

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum glacie conſtrictus. A ϖηγνύω.

Ὑπερπαδῆτε, 2. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὑπερπηδᾶτε, ab ὑπερπηδάω.

Ὑπερπαθέω, ῶ, valdè adficior & commoveor. Μέτηρ ὑπερπαθήσασ', ἥρπασεν νεκρȣ̃ ξίφος, Eur. Ph. 1465. Ex ϖάθος.

Ὑπερπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra perturbationes eſt, qui perturbationibus dominatur. Ex iiſd.

Ὑπερπαίω, ſupergredior, ſupero, excedo. Ὑπερπεπαικότα ϖᾶσαν ὕβριν, Luc.

Ὑπερπαφλάζω, f. άσω, ſupra modum ferveo, ebullio.

Ὑπερπαχύνω, ſupra modum pinguefacio.

Ὑπέρπαχυς, εος, ὁ, ϗ ἡ, ſupra modum craſſus, pinguis, obeſus.

Ὑπερπέλομαι, pro ὑπερέχω.

Ὑπερπέμπω, f. ψω, mitto ſuper vel ultra; (2) ultra ſcopum jaculor.

Ὑπερπέπτω, f. ψω, ſupra modum concoquo.

Ὑπερπερισσεύω, ſuperabundo, vehementer exundo. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, Rom. 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 Cor. 7, 4.

Ὑπερπερισσὸς, ἡ, ὸν, ſupra modum abundans.

Ὑπερπερισσῶς, *Adv.* ſupra modum abundanter.

Ὑπερπετάζομαι, idem quod ὑπερπέτομαι.

Ὑπερπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupervolat, vel ſupernè volat. Ab

Ὑπερπέτομαι, ſupervolo, ſupernè volo.

Ὑπερπηδάω, ῶ, fut. ήσω, tranſilio.

Ὑπερπιαίνω, ſupra modum pinguefacio, vel pinguem & obeſum reddo; ὑπερπιαίνομαι, nimis pingueſco.

Ὑπέρπικρος, ον, valdè amarus.

Ὑπερπίμπλημι, v. ὑπερπλήθω.

Ὑπερπίνω, nimium bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἧττον ἂν ϗ σώματα ϗ γνώμας σφάλλειν, Xen.

Ὑπερπίπτω, excedo, ſupero; (2) præterlabor, prætereo.

Ὑπερπλεονάζω, f. ασω, ſuperabundo. Ὑπερεπλεόνασε δ' ἡ χάρις τȣ̃ Κυρίȣ, 1 Tim. 1, 14.

Ὑπερπλέω, præter navigo, nave ſupero.

Ὑπερπλήθω, nimis repleo. *In Paſſ.* etiam de intemperantiâ cibi & potûs.

Ὑπερπλημμυρέω, ῶ, inundo, Gl. V.

Ὑπερπληρῶ, ſuperimpleo, Gl. V.

Ὑπερπλȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum dives.

Ὑπερπλȣτέω, divitiis abundo, ditiſſimus ſeu prædives evado, Ariſtoph Plut. 354.

Ὑπέρπλȣτος, ὁ ϗ ἡ, prædives.

Ὑπερπολάζω, inundo, expleo, de aquâ.

Ὑπέρπολύς, ὁ, valdè multus.

Ὑπερπονέω, ῶ, nimio labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ καλόν μοι τȣ̃δ' ὑπερπονȣμένῳ θανεῖν ϖροδέλως, Soph. Aj. 1327.

Ὑπέρπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nimio labore feſſus.

Ὑπερπόντιος, ον, qui in mari natat ut navis, aut vadit; (2) ultra mare ſitus. A ϖόντος.

Ὑπερποτάομαι, vide ὑπερπωτάομαι.

Ὑπερπροθέσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui præſtitutum diem exceſſit.

Ὑπερπροθυμȣ̃μαι, prægeſtio, Gl. V.

Ὑπέρπυκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædenſus, Gl. V.

Ὑπερπυππάζω, f. άσω, demulceo poppyſmate, Ariſtoph. Eq. 677.

Ὑπερπυριάω, ω, magis ſudo. Ὅδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρίασέ μȣ, Ariſtoph. Ran. 309.

Ὑπέρπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum excalefactus, fervens, valdè calidus. A ϖῦρ.

Ὑπερπωτάομαι, ſuper volo. Οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες, Theocr. 15, 120.

Ὑπερράγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑπορρήγνυμι.

Ὑπερσαρκέω, admodum carnoſus fio; (2) ſupra modum corpulentus evado, Dioſc. A σάρξ.

Ὑπερσαρκίζω, idem.

Ὑπερσάρκωμα, ατος, τὸ, & ὑπερσάρκωσις, εως, ἡ, carnis excreſcentia, carnis inutile incrementum in quâcumque corporis parte. Ab ὑπερσαρκόομαι.

Ὑπερσεμνος, ον, valdè gravis, magnificus.

Ὑπερσεμνύνω, immodicis laudibus adficio.

Ὑπερσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui cruribus eſt grandioribus. A σκέλος.

Ὑπέρσκληρος, ὁ ϗ ἡ, prædurus.

Ὑπερσοφιϛὴς, ȣ̃, ὁ, excellens artifex.

Ὑπέρσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra, quàm dici poſſit, ſapiens.

Ὑπερσπȣδάζω, ſupra modum ſtudeo. Ὑπερεσπȣδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τηλικȣ́των, Luc.

Ὑπερϛατέω, defendo, propugno.

Ὑπερϛρωννύω, ſeu υμι, ſuperinſterno.

Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, ὸν, plus quam perfectus.

Ὑπερσχέθω, emineo, emico, exſto; (2) protendo, extendo, ſupra.

Ὑπερτάζω, fut. άσω, ſuperficie tenus ſulcum produco, non altè terram moveo atque proſcindo, Theophraſt. Ab

Ὑπέρτατος, η, ον, ſupremus, ſummus, altiſſimus; (2) maximus, *Superl.* ab ὑπὲρ.

Ὑπερτείνω, ſupra modum tendo, intendo; ὑπερτείνω, & ὑπερτείνομαι, extollor ſupra vel ultra; (2) ſupero, excedo; (3) tenſus ſum ſupra vel ſuper. Ἀκτῆς ὑπερτείνασα ϖοντίας ϖόδα. Eur. Med. 1291. Σῆμα δ' ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς ϛόμα Νείλȣ, Dion. Περ. 18.

Ὑπερτέλειος, vel ὑπερτέλεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ὑπερτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plus quam perfectus. Ex ὑπὲρ, & τέλος.

Ὑπερτέλλω, f. ελῶ, orior & exiſto ſupra alios, ſuperemineo. Ὃς τȣ̀ς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ϖοτὲ σπαρτȣ̀ς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο, Eur. Ph. 1015.

Ὑπερτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenſus vel tendens; (2) altus, ſublimis, eminens. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτερέω, ſuperior ſum.

Ὑπερτερώτερος, έρα, ερον, ſuperior.

Ὑπερτερία, ας, ἡ, contabulatio currûs, cui onus imponitur; (2) ſtorea ſuperior. Ab ὑπέρτερος.

Ὑπερτερίης, gen. ſing. *Ion.* pro ὑπερτερίας.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior, præſtantior, major, potior, *Compar.* ab ὑπὲρ.

Ὑπέρτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè artificioſus, peritus. A τέχνη.

Ὑπερτήκω, colliquefacio, (præſtat ὑπεκτήκω.)

Ὑπερτὴς, ῆρος, ὁ, & ὑπερτήριον, τὸ, pars currûs. Ab ὑπὲρ.

Ὑπερτιθέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὑπερτιθέναι, ab

Ὑπερτίθημι, ſuperpono, vel ſuperimpono, ſuper attollo, præpono; (2) & ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino; (3) ad alium judicem rejicio; (4) ſupero. Ὑπερθέντες τὸ ἄροτρον, Plut.

Ὑπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum honoro, ſupra alios honore adficio. Πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτὸν; Soph. Antig. 290.

Ὑπερτίμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magni pretii eſt, qui ſummo honore habetur. Ex ὑπὲρ, & τιμή.

Ὑπέρτολμος, ον, valdè audax.

Ὑπερτοξευσιμος, ον, qui ſagittâ ſuperari poteſt.

Ὑπέρτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτραγίζω, admodum hircum oleo.

Ὑπερτρέχω, ſupercurro; (2) tranſcurrendo depopulor. Ἄκρην γὰρ πενίην ȣ̓χ ὑπερεδράμομεν, Theog. 620.

Ὑπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres ſyllabas habens.

Ὑπερτρυφάω, ſupra modum delicior, luxurior, inſoleſco.

Ὑπερυγραίνω, valdè humecto.

Ὑπέρυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum aquoſus, aquâ inter cutem collectâ diſtentus & ſuffuſus. Ex ὕδωρ.

Ὑπερυθριάω, fut. σω, rubore ſuffundor. Ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις ἀκολȣθȣ̃σ' ἅμα ὑπηρυθρίασε, Ariſtoph. Plut. 701.

Ὑπέρυθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubruber, rubidus.

Ὑπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, ȣ̃, ὁ, laudibus ſuper omnia evectus vel evehendus.

Ὑπερύπτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè ſupinus.

Ὑπερύψελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum excelſus, excellentiſſimus.

Ὑπερυψόω, ſupra alia extollo, ſupra modum extollo & eveho, Gl. V. exalto. Διὸ ϗ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, Phil. 2, 9.

Ὑπερύψωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ὑπερφαὴς, ὲς, valdè conſpicuus.

Ὑπερφαίνομαι, appareo vel conſpicior ſupra, ſupereminco; (2) illuceſco. Ὑπερεφάνησαν τȣ̃ λόγȣ, Thuc. Hinc

Ὑπερφανης, έος, ὁ ϗ ἡ, vide ὑπερφαής.

Ὑπερφαλαγγέω, ῶ, longè extendo aciem ſeu cornua. Ἐβȣλεύετο γὰρ ὅτι πλεῖϛον ὑπερφαλαγγῆσαι τȣ̃ σȣ̃ ϛρατεύματος, Xen. A φάλαγξ.

Ὑπερφερέϛατος, præſtantiſſimus; ὑπερφερέϛερος, præſtantior. Ab

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præſtans, qui excellit.

Ὑπερφερέτης, ȣ, ὁ, Feretrius, *Epitb.* Jovis, Dion. H.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, fero ſuper, vel ultra, tranſveho; v. gr. per iſthmum ab uno mari ad alterum navem traduco; (2) præſto, antecello, anteeo. Ὑπερφέρεις τόλμῃ τε τόλμαν, ϗ λόγῳ χρηϛῷ λόγον, Eur. Her. 553. Τῶν ἄλλων ὑπερφέρȣσι κατὰ πολὺ, Ælian.

Ὑπερφθέγγομαι, fut. ξομαι, qu. dic. ſono ſupra alium, ſono clariùs, clariorem ſonum edo. Πᾶσαν λοιπὸν σκηνὴν ὑπερφθέγγεται, Heliod.

Ὑπερφίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinoſus; item ſuperbus, arrogans, inſolens, item immanis magnitudinis & roboris homo, quia inde naſci ſolet ferocia, dicitur tamen etiam in bonam partem. A φιάλη, quia fœdera per phialas fiebant.

Ὑπερφιάλως, *Adv.* fœdifragè, more eorum, qui ſunt fœdifragi; (2) ſuperbè, arroganter; (3) valdè, vehementer, mirum in modum.

Ὑπερφιλέω, ῶ, fut. ήσω, ſupra modum amo. Gl. V. ὑπερφιλῶ, adamo. Σάκας ἤδη ὑπερεφίλει αὐτὸν, Xen.

Ὑπερφιλοσοφέω, philoſophor de aliquâ re.

Ὑπερφιλότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra modum honoribus ſtudet, nimium ambitioſus.

Ὑπερφλεγμαίνω, nimiâ pituitâ laboro.

Ὑπέρφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, extra corticem ſitus.

Ὑπερφλύζω, f. ύσω, efferveſco, inundo.

Ὑπερφοβέομαι, ȣ̃μαι, in ſummo timore verſor. Ὑπερεφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι. Xen. Ab

Ὑπέρφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui valdè timet, meticuloſus.

Ὑπερφορέω, fero ſuper, ut ventus fert nivem, v. gr. ſuper vias.

Ὑπερφρίττω, fut. ξω, ſupra modum horreo. Ὑπερέφριττον μεταξὺ ἀκȣ́ων τῶν ἐπῶν, Luc.

Ὑπερφρονέϛερος, α, ὸν, arrogantior, ſuperbior. Ab ὑπέρφρων. Unde

Ὑπερφρονέω, ſupra modum de me ſentio, inſoleſco, ſuperbio; (2) plus ſapio, admodum vel ſupra modum ſapio; (3) contemno, deſpicio, Gl. V. ὑπερφρονῶ, ampliùs ſapio, ſperno. Εἰ δ' ἔϛιν ὅϛις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, Eurip. Bac. 1327. Hinc

Ὑπερφρόνησις, ἡ, contemptus.

Ὑπερφρόνως, *Adv.* ſuperbè, arroganter.

Ὑπερφροσύνη, ης, ἡ, inſolentia. Ab eod.

Ὑπερφρύγιος, ἡ, genus harmoniæ.

Ὑπέρφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſuperbus, arrogans; (2) magnanimus. A φρήν.

Ὑπερφυᾶ, acc. ſing. pro ὑπερφυέα, ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturæ modum excedens; (2) valdè admirandus, inſignis, Gl. V. ingenioſus, vehemens, amplus, ingens, copioſus; (3) *ſed & in malam partem pro* atrox, velut excedens humanitatem. A φυή.

Ὑπέρφυμι, ſupernaſcor, ſupero, potior ſum.

Ὑπερφύομαι, valdè creſco.

Ὑπερφυσόομαι, ȣ̃μαι, ſupra modum inflor, & efferor.

Ὑπερφυῶς, *Adv.* excedendo conſuetum naturæ modum; (2) mirum in modum, mirificè, eximiè. Ab ὑπερφυής.

Ὑπερφωνέω, ῶ, voce clariore utor.

Ὑπέρφωτος, ον, prælucidus. A φῶς.

Ὑπερχαίρω, ſummoperè lætor. Ἱππεύειν μανθάνων ὑπερέχαιρεν, Xen. δώροις, Eur. Med. 1168. Hinc

Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum hilaris ſeu lætus ſum.

Ὑπερχαλάω, demitto è ſuperiori loco, v. gr. per funem.

Ὑπερχειλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra labia eſt, qui labra excedit, redundans, exſuperans. A χεῖλος.

Ὑπέρχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὑπερχεω, ſuperfundo, ſuperfuſione obruo.

Ὑπερχλιδάω, ῶ, f. ήσω, in deliciis modum excedo; (2) inſolentiâ & petulantiâ modum ſupero. Ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς, Soph. Trach. 285.

Ὑπερχολάω, ῶ, valdè bilioſus ſum, vehementer iraſcor.

Ὑπέρχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodùm iratus. A χολή.

Ὑπέρχομαι, ſubeo, ſuccedo; (2) obſequioſè colo, Gl. V. obrepo. Ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος, Soph. Phil. 1219. Οὐ γὰρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς, Eurip. Hipp. 1092. Ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν, Ariſtoph. Eq. 457. Θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται, Soph. El. 934.

Ὑπέρχρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra facultates debet. A χρέος.

Ὑπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.

Ὑπερχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omne tempus exſuperans.

Ὑπέρχυσις, εως, ἡ, effuſio immodica, inundatio. Ab

Ὑπερχύω, ſuperfundo.

Ὑπερχωρέω, ſupero, ſuperſcando.

Ὑπερψυχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum frigidus.

Ὑπερψύχω, valdè refrigero.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, palatum. Ab ὑπερῷος.

Ὑπερωδυνία, ας, ἡ, dolor vehementiſſimus. Ex ὀδύνη.

Ὑπερωέω, retrocedo, regredior. Il. 8, 122.

Ὑπερώησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ὑπερωϊόθεν, *Adv.* ex ſummâ ædium parte, è cœnaculo. Ab ὑπερώϊος.

Ὑπερώϊον, ȣ, τὸ, vide ὑπερῷον.

Ὑπερώϊος, ȣ, ὁ, qui in ſummâ ædium parte eſt. A præc.

Ὑπερωκεάνιος, ον, ultra oceanum ſitus.

Ὑπερωνέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, majori pretio emo.

Ὑπερώνυμος, ον, omnium verborum vim excedens, qui exprimi verbis non poteſt.

Ὑπερῷον, ȣ, τὸ, ſumma ædium pars; cœnaculum, pergula, Ph. (2) palatium. Ab

Ὑπερῷος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide ὑπερώϊος.

Ὑπέρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exceſſit tempus legitimum. Ex ὥρα, *tempus.*

Ὑπερώσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanctiſſimus, maximè ſanctus. Ex ὅσιος.

Ὑπερωτάω, clam interrogo, Dem.

Ὑπεσθίω, edo, comedo, ſeu devoro, quod ſub pedibus ſubjectum eſt, de equis, &c.

Ὑπεσπληνισμένος, η, ον, ſplenio utens, ſplenio devinctam habens aliquam corporis partem. A σπλήνιον.

Ὑπεσσεῖται, 3. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ὑπέσεται, ab ὕπειμι.

Ὑπέϛαν, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπέϛην, vel 3. plur. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ὑπέϛησαν, ab ὑφίϛημι.

Ὑπέϛη, 3. ſing. aor. 2. ind. act.

Ὑπεϛειλάμην, aor. 1. ind. med. v. ὑποϛέλλω.

Ὕπεϛι, 3 ſing. præſ. ind. act. v. ὕπειμι.

Ὑπέϛρεφε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ὑποϛρέφω.

Ὑπεϛρεψαν, *reverſi ſunt*, 3. pl. à ſeq.

Ὑπέϛρεψε, *avertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ὑπέσχεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν, ab ὑπέχω.

Ὑπέσχετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ὑπισχνέομαι.

Ὑπέσχημαι, *ſum pollicitus*, perf. ind. paſſ.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. verbi υποτάσσω.

Ὑπέταξε, *ſubjecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ὑπεύδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in tranquillo, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μάλα κεν τόθ' ὑπεύδιος εἴης, Aratus, 990.

Ὑπεύθυνος, ὁ, ἡ, obnoxius rationi reddendæ, reus, ſons, nocens, Ph. Ex εὐθύνη.

Ὑπέφθη, 3. ſing. a. 2. ind. verbi ὑποφθάνω.

Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, ſuppono, ſubmitto; (2) ſuſtineo; (3) ſubeo. Οὔ ποτε δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι, Eur. El. 705. Βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν, Pind. Τὴν δίκην ὑφέξομεν ἐν σοῖσι γαμβροῖς, Eurip. Andr. 359. Ἔδρασεν ȣ̓δὲν, ὧν ὑπέσχετο, promiſit, id. Ph. 485.

Ὑπήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morigerus, dicto audiens, Gl. V. Ἅπαντα τῷ πλȣτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα, Ariſtoph. Plut. 146. Ab ὑπακȣ́ω.

Ὑπήκȣον, imperf. ind. act. v. ὑπακȣ́ω.

Ὑπηκȣ́σατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum ſubducentia. Ab ὑπὸ, & ἐλαύνω, *pello.*

Ὑπήνεικαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπήνεγκαν, ab ὑποφέρω.

Ὑπηνέμιος, ὁ, ἡ, ventoſus, cui ſubeſt ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ἄνεμος.

Ὑπήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auræ patens, i. e. vento expoſitus. Ex iiſd.

ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, barba. Hinc

Ὑπηνήτης, ȣ, ὁ, juvenis, pubeſcens, Il. 24, 348.

Ὑπήντησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὑπαντάω.

Ὑπηντίασα, a. 1. ind. act. v. ὑπαντιάζω.

Ὑπηοῖος, οία, οῖον, matutinus. Ex ἠώ.

Ὑπηργμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ὑπάρχω.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, miniſterium, officium; (2) de miniſtris ipſis quod in quacunque re præſtatur; *inpr.* vilioribus; (3) de apparatu ludorum; (4) adulatio; (5) ὑπηρεσίαι, ſunt naves miniſtræ majorum, quæ milites vehunt. Ex ἐρεσία.

Ὑπηρέσιον, ου, τὸ, pellis aut aliud quidpiam quod remiges ſibi ſubſternebant; (2) actuarium navigium; (3) quod equo inſterni ſolet. Ex iiſd.

Ὑπηρετεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ὑπηρετέετο, ab ὑπηρετέω.

Ὑπηρετέω, miniſtro, inſervio, operam alicui navo; (2) obſequor, gratificor. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν, Ariſtoph. Plut. 978. Ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν, τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν, Soph. Phil. 16. Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν, Eur. Hec. 833. Ab ὑπηρέτης. Hinc

Ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, miniſterium; (2) auxilium; (3) obſequium.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, miniſter, famulus; (2) miniſter publicus, apparitor, miniſter pœnarum torturæ; (3) ſubdiaconus, qui epiſcopo, preſbyteris, & diaconis miniſtrabat. Ex ἐρέτης.

Ὑπηρετησάμην, a. 1. ind. med. verbi ὑπηρετέω. Unde

Ὑπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium.

Ὑπηρετητικὸς, ἡ, ὸν, famularis, ſervilis, obſequioſus. Ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, miniſtra. Ab eod.

Ὑπῆρμαι, perf. ind. paſſ. v. ὑπαίρω.

Ὑπῆρξε, 3. ſing. a. 1. ind. act v. ὑπάρχω.

Ὑπῆρχε, 3. ſing. perf. ind. act.

Ὑπήσειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro ὑφήσειν, ab ὑφίημι.

Ὑπήτριον, τὸ, uber, mamma, *Suid.* ſumen, abdomen, V. L.

Ὑπηχέω, reſono, ſono; (2) ſuccino. Ἔῤῥηξε δ' αὐδὴν, ὥς θ' ὑπηχῆσαι χθόνα, Eurip. Supp. 711. Λιγυρὸν ὑπηχοῦσι τέττιγες, Luc.

Ὑπνῷος, α, ον, vide ὑπνοῖος.

Ὑπίλλω, claudo. Σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα, Soph. Antig. 515.

Ὑπινέω, ῶ, evacuo.

Ὑπίστασθαι, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro ὑφίστασθαι, ab ὑφίστημι.

Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, adfirmo. Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν θεοῖς ἀπισχνοῦμαι, Xen. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ, Ariſtoph. Veſp. 748. Ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantùm macer.

Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto. Il. 23, 209.

Ὑπνάλεος, έα, εον, ſomno gravatus, ſomnolentus. Ab ὕπνος.

Ὑπνάω, dormio, ſomnum capio. Ab eod.

Ὑπνηλὸς, ἡ, ὸν, ſomnolentus, ſomniculoſus.

Ὑπνητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ὑπνάω.

Ὑπνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ὕπνος.

Ὑπνοδότειρα, ας, ἡ, quæ ſomnos præbet & adfert, ſomnifera. Ex ὕπνος, & δότης.

Ὑπνοδότις, ιδος, ἡ, idem.

Ὑπνοδῶτις, ἡ, idem.

Ὑπνομαχέω, ῶ, cum ſomno pugno, ſomno me opprimere conanti reluctor. A μάχομαι.

Ὑπνοποιέω, ſomnum concilio ſeu adfero. Ab

Ὑπνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſomnificus, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & ποιέω.

ὝΠΝΟΣ, ου, ὁ, ſomnus, ſopor.

Ὑπνοῦντας, acc. plur. part. pro ὑπνέοντας, ab ὑπνέω.

Ὑπνοφόϐης, ου, ὁ, in ſomnis terrens, in ſomniis per quietem terrens. Ex φόϐος.

Ὑπνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnifer, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & φέρω.

Ὑπνόω, dormio; (2) ſomnum adfero. Ὅταν δ' ὑπνώσῃ βακχίου νικώμενος, Eurip. Cyc. 447. Ab ὕπνος.

Ὑπνω, *ſomni*, gen. ſing. *Dor.* pro ὕπνου.

Ὑπνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſomniculoſus, ſomnolentus. Ab eod.

Ὑπνωτικὸς, ἡ, ὸν, idem, in ſomnum pronus, ſomno deditus. Ab ὑπνόω.

Ὑπνωτικῶς, ſomniculosè. A præc.

Ὑπνώττω, idem quod ὑπνόω.

ὙΠῸ, *Præpoſ. cum Paſſ. & Gen.* ab; *cum neut.* culpâ, vi alterius, propter, præ, per, cum; *cum Dat.* ſub, in, cum, ad, auſpicio, ductu, comite; *cum Acc.* ſub; *de loco & tempore*, ad, *de loco.* Ὑπὸ τι, propemodum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil. Εὐήθη ϗ ὑπό τι ἀστεῖη, Plat. in compoſitis ſæpe ſignificat προ, ante, præ; minuit item ſignificatum.

Ὑποϐάθρα, ας, ἡ, fulcrum, ſolum, fundamentum, ſcabellum.

Ὑποϐάθρον, ου, τὸ, ſcabellum, ſubſellium.

Ὑποϐαίνω, ſubeo; (2) inferior ſum; (3) progredior. *In med.* ſubmitto, demitto me.

Ὑποϐάκχειος, ὁ, pes unâ brevi & duabus longis, αλ. Antibacchius.

Ὑποϐάλλω, ſubjicio, ſuppono; (2) ſuggero, moneo; (3) ſpurium, falſum pro genuino, vero vendito; ſic inpr. *med.* (4) interloquor; (5) objicio, v. gr. invidiæ, ὑποϐεϐλημένος, ſubjectus, Gl. V. perf. paſſ. part. Τότε ὑπέϐαλον ἄνδρας λέγοντας, &c. Act. 6, 11. Ἀμφὶ μαστὸν ὑποϐάλω σποδὸν, Eur. Supp. 1157. Δουλίου δ' ἀφ' αἵματος μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεϐλήθην λάθρα, id. Alc. 635.

Ὑποϐαρϐαρίζω, ſubbarbarè loquor.

Ὑποϐάρϐαρος, ον, ſubbarbarus.

Ὑποϐὰς, aor. 2. part. act. v. ὑποϐαίνω.

Ὑπόϐασις, εως, ἡ, decrementum, ipſa decreſcendi actio; item, fundamentum, baſis. Ab ὑποϐαίνω.

Ὑποϐαστάζω, f. άσω, ſuſtento, ſuſtineo.

Ὑποϐάτης, ου, ὁ, ſcabellum. Ab ὑποϐαίνω.

Ὑποϐδύλλω, clam flatum ventris emitto, Luc.

Ὑποϐήττω, f. ξω, tuſſio, ſubtuſſio.

Ὑποϐιάζω, f. άσω, violenter depello.

Ὑποϐιϐάζω, fut. άσω, deduco; (2) minuo, deprimo, *in med.* ſubmitto me. Ὑποϐιϐάζει τὰ χολώδη, Dioſc.

Ὑπόϐλαισος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſubvalgus, obliquus, diſtortus.

Ὑποϐλαστάνω, f. στήσω, ſuccreſco, de ſubole.

Ὑπόϐλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, qui fit oculis limis vel torvis. Ab ὑποϐλέπω.

Ὑποϐλεπτικῶς, *Adv.* limis oculis adſpiciendo.

Ὑποϐλέπω, f. ψω, ſubapertis oculis & leviter ſuſpicio, qu. dic. ſubadſpicio, dejectis oculis adſpicio; (2) improbè & torvè adſpicio; (3) ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (4) averſor, contemno. Οὐδὲ μ' εὐθὺς ὑποϐλέψας ἔφασκε, Ariſtoph. Lyſ. 521. Δεινόν τι ϗ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασι ὑποϐλέπειν, Luc. Τί με ὑποϐλέπεις, idem. Ὑποϐλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι, Eur. Her. fur. 1292.

Ὑπόϐλεψις, εως, ἡ, idem quod ὑπόϐλεμμα.

Ὑποϐλήδην, *Adv.* ſubjiciendo, vel interpellato ſermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione. Ab ὑποϐάλλω.

Ὑποϐλητικως, idem.

Ὑπόϐλημα, ατος, τὸ, ſubſtramen.

Ὑπόϐλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppoſititius, ſubdititius, Ph. ſubornatus. Ab eod.

Ὑποϐλήτως, *Adv.* fictè, ſimulatè.

Ὑποϐολεὺς, εως, ὁ, ſubjector, ſubmiſſor, monitor, Ph. Ab eod.

Ὑποϐολὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio, & qu. dic. ſubſtratio; (2) culcita, aut quidquid inſternendi aut incubandi cauſsâ paratur; cujuſmodi ſunt tapetes, tegetes, ſtoreæ, & id genus alia; (3) ſubjectio rei falſæ pro verâ, fraus; (4) admonitio; (5) ſubjectio, i. e. ſermonis interpellatio; (6) vices, alternatio; ἐξ ὑποϐολῆς, per vices; (7) inſidiæ occultæ; (8) Figura rhetorica, quâ multa, quæ pro adverſario dici poſſunt, breviter & minutim propoſita breviter confutantur. Ab eod. Hinc

Ὑποϐολιμαῖος, αία, αῖον, ſuppoſititius, ſubdititius, Ph. Ἔννοια ὑποϐολιμαία ϗ παρέγγραφος, Plut. Ab ὑποϐολή.

Ὑπόϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius pignerationi, oppoſitus pignori, Gl. V. pigneratitius, τὸ ὑπόϐολον, pignus. Ab ὑποϐάλλω.

Ὑποϐόρϐορος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, fæculentus.

Ὑποϐορϐορύζω, fut. σω, ſubmurmuro. *Aret.*

Ὑποϐουλεύω, inſidias ſtruo, R.

Ὑποϐούλημα, τὸ, inſidiæ.

Ὑπόϐραγχος, ον, ſubraucus; ὑποϐραγχότερον, *Adv.* ſubraucè.

Ὑποϐρέμω, fremo, ſeu murmuro ſub.

Ὑποϐρέχω, qu. dic. ſubmadefacio, aliquantùm madefacio, irrigo, imbuo; ὑποϐεϐρεγμένος, imbutus leviter, paulùlum appotus. Καὶ οἴνῳ δὲ παλαιῷ πολλῷ ὑποϐεϐρεγμένος, Luc. Hinc

Ὑπόϐρυχα, *Adv.* in profundo, ſub aquâ.

Ὑπόϐρυχέα, acc. ſing. ab

Ὑποϐρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquis ſubmerſus. Ab eod.

Ὑποϐρύχιος, ία, ιον, demerſus, ſubmerſus & profundus.

Ὑποϐρύχιος, ία, ιον, frendens, fremens, mugiens.

Ὑπόϐρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubviroſus, aliquantùm fætidus.

Ὑποϐρώσκω, aliquantùm edo; ὑποϐέϐρωται, ſubroſum eſt, perf. paſſ. 3. ſing. Ὑποϐέϐρωται δὲ ταῦτα τὰ δένδρα, Theophr.

Ὑπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus. A γαῖα.

Ὑπογαστρίζομαι, ſaturor. A γαστήρ. Unde

Ὑπογάστριον, ου, τὸ, ſumen, abdomen.

Ὑπόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus, ſub terrâ latitans. Ex ὑπὸ, & γέα, vel γῆ, *terra.*

Ὑπόγεισος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubgrundiis tectus. A γεῖσον.

Ὑπογελῶ, renideo, ſubrideo, Gl. V.

Ὑπογέμω, plenus ſum.

Ὑπογενειάζω, fut. άσω, mentum ejus prendo, quem rogo, ſupplico, Æſchyn. A γένειον.

Ὑπογενειάσκω, barbeſco, pubeſco.

Ὑπογίγνομαι, occurro, in mentem venio; (2) ſuborior.

Ὑπογλαυκέσκω, ſubglaucus ſum. Ὄσσε δ' ὑπογλαυκέσκε, Moſc. 2, 86. Ab

Ὑπόγλαυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubglaucus.

Ὑπογλαύσσω, ſubluceo, ſplendorem emitto.

Ὑπόγλισχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſcoſus.

Ὑπογλουτὶς, ίδος, ἡ, nates, quæ ſub clunibus ſunt, i. e. quiddam commune clunibus & femori. A γλουτός.

Ὑπογλυκαίνω, ſubdulce reddo. Ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς, Ariſtoph. Eq. 216.

Ὑπόγλυκυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubdulcis.

Ὑπογλώσσιον, vel ώττιον, ου, τὸ, tuberculum ſub linguâ, aut linguæ pars inferior intumeſcens & indurata, Gl. V. ſublingua. A γλῶσσα.

Ὑπογλωσσίς, ίδος, ἡ, intima linguâ, i. e. ortus ac radix illius, quâ parte ad imam annectitur maxillæ. Ex iiſd.

Ὑπογλωσσον, ου, τὸ, hypogloſſum, frutex, Gl. V. ſublingua. Ex iiſd.

Ὑπογλώττιον, vide ὑπογλώσσιον.

Ὑπογνάμπτω, fut. ψω, inflecto, incurvo. Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν, Hom. Hymn. in Mart. 13.

Ὑπογογγύζω, muſſo, Gl. V. Hinc

Ὑπογογγυστὴς, οῦ, ὁ, muſſitator.

Ὑπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus ſubjicitur.

Ὑπόγραμμα, ατος, τὸ, ſubſcriptio; (2) idem quod ὑπογραφή, 4. Ab ὑπογράφω.

Ὑπογραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribæ vicarius, ſcribæ adminiſter, ſcriba ſecundus, inferior, *item* ſcriba, *ſimpl.* Hinc

Ὑπογραμματεύω, facio ſcriptum.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, forma delineata, præſcriptum exemplar. A γραμμή.

Ὑπογραφεὺς, έως, ὁ, amanuenſis, qui dictata excipit; item qui ſubſcribit, Gl. V. ὑπογραφεῖς, amanuenſes.

Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ſubſcriptio; (2) deſcriptio prima, rudis & craſſa adumbratio, Gl. V. lineamentum, *Angl.* *The* 𝔒𝔲𝔱𝔩𝔦𝔫𝔢𝔰; (3) figuratè & ridiculè dictum; (4) cum ὀφθαλμῶν eſt ciliorum nigredo à ſtibio, *Ern.*

Ὑπογράφω, fut. ψω, ſubſcribo, ſubſigno; (2) deſcribo, vel breviter definio; (3) fuco, præſertim *tropicè* de oratione; (4) ſub aliquo ſcribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) præſcribo, doceo ſcribere; (7) probo me, oſtendo; (8) tacitè indico; item propono, ut ſpem. Εἶπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφη τοῦ μοῦ βίου, Eur. Her. fur. 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπίδας, Polyb. Ὑπογραφόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς, Herodian.

Ὑπόγρυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſubadunco naſo.

Ὑπόγυον, nuper, Gl. V. etiam ὑπόγυιον. Ab

Ὑπόγυιος, & ὑπόγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præ manibus & inſtat, recens. Ἐξ ὑπογυίου, recenter, de ſubito. Ἐκ παλαιοῦ, & ἐκ τοῦ πολλοῦ χρόνου, Ariſtoph. Ex γυῖον, Plur. γυῖα, *pedes*.

Ὑπογυιότατα, nuperrimè, à præc.

Ὑπογυίως, *Adv.* nuper recens.

Ὑποδάκνω, f. δήξω, leviter mordeo.

Ὑποδακρύω, fut. ύσω, fleo, lacrimor.

Ὑπόδακρυς, υ. lacrymoſus, flens.

Ὑποδάμνημι, Ὑποδάμναμαι, ſubjugo; ſubjugor, ſubjectus ſum, cedo. Ὅς (ἔρως) ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται, Theocr. 29, 23. Od. 3, 214.

Ὑποδασυς, εος, ὁ ϗ ἡ, paulum hirſutus.

Ὑποδδείσας, aor. 1. part. act. *Poet.* pro ὑποδείσας, ab ὑποδείδω.

Ὑποδέδεκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ὑποδέχομαι.

Ὑποδεδεμένους, acc. pl. part. perf. paſſ. verbi ὑποδέω.

Ὑποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inferior. Ab ὑποδέομαι.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, Ph. exemplum, Gl. V. Ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδειδίζω, timeo, R. Ab

Ὑποδείδω, fut. είσω, ſubvereor, ſubtimeo. Παταγοῦσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες, Soph. Aj. 169. Ὑποδεδιὼς, ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον, Ariſtoph. Av. 65.

Ὑποδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubveſpertinus.

Ὑποδείκνυμι, f. είξω, ſubmonſtro; (2) præmonſtro, ſuggero, ſubjicio, ſubmoneo. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, Act. 20, 35. Τὸ εἶδος ὡς οἷόν τε ὑπόδειξον τῷ λόγῳ, Luc. Hinc

Ὑποδείκτης, ου, ὁ, præmonſtrator, Gl. V.

Ὑποδειμαίνω, timeo.

Ὑποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑποδείξω, *indicabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑποδειπνέω, ῶ, conviva ſum, vocatus ſeu deſtinatus in locum alterius, ſi ille neget ſe venturum. Ὥς με ὑποδειπνεῖν ἔδει, Luc.

Ὑποδέκομαι, *Ion.* pro ὑποδέχομαι. Hinc

Ὑποδεκτήριον, ου, τὸ, receptaculum, Gl. V.

Ὑποδέκτης, ου, ὁ, exceptor, ſuſceptor; (2) quæſtor, cui ærarii publici cura commiſſa eſt.

Ὑποδεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad excipiendum idoneus, facilè recipiens, hoſpitalis. A præc.

Ὑποδενδρυάζω, vide ſeq.

Ὑποδενδρύομαι, vel όομαι, οῦμαι, arboreſco, paullulùm in arborem abeo. A δένδρον.

Ὑποδέξαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑποδεῖξαι, ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδεξία, ας, ἡ, apparatus, quo quis accipitur; (2) commoditas accipiendi; (3) ſuſceptio. Ab ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξιος, ία, ιον, ad ſuſcipiendum aptus, capax, opportunus, *Subſt.* ſuſceptor.

Ὑπόδεξις, ἡ, pro ὑποδοκή, *Heſ.*

Ὑποδέομαι, rogo humiliter; (2) egeo.

Ὑποδέραιον, ου, τὸ, ornamentum colli. Ex δερή.

Ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, torquis, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proximè ſubeſt jugulum. Ex iiſd.

Ὑποδέρω, pelle denudo.

Ὑπόδεσις, εως, ἡ, ſubligatio, vel faſcia, quæ ante injectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus, calceamentum, Gl. V. ſoccus. Ab ὑποδέω.

Ὑποδέσματα, τὰ, pignora. V. L.

Ὑποδεσμὶς, ίδος, ἡ, faſcia ad deligandum, ut fiat ὑπόδεσις.

Ὑποδεσμεύω, idem quod

Ὑποδεσμῶ, ſubligo, Gl. V. calceo.

Ὑποδεχνομαι, idem quod

Ὑποδεχομαι, fut. δέξομαι, ſuſcipio, excipio, recipio; (2) probo, credo; (3) promitto. Ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις, Dion. Περ. 359. Οὐδ' ἀκλεής νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται, Eurip. Heracl. 623. Ἱκέτας ὑποδεχθεὶς, ib. 757.

Ὑποδέω, ſubligo, ſubtus ligo, calceo; ὑποδεδεμένος, calceatus, p. paſſ. part. ὑπόδησον, calcea, Gl. V. a. 1. imperat act. Ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου, Act. 12, 8. Τοὺς δὲ πόδας σανδάλοις ὑπεδοῦντο, Ælian.

Ὑπόδηλος, ον, conſpicuus, non ignotus.

Ὑποδηλόω, declaro, ſignifico, indico. Σημεῖον ὑπηδήλωσεν Περσεὺς ἐκδραμὼν, Ariſtoph. Θεσμ. 1020.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga. Gl. V. Ὑποδήματα ϗ ληκύθους ἐφθὰς ἐσθιόντων, Plut. Ab ὑποδέω. Hinc

Ὑποδημάτιον, τὸ, calceolus.

Ὑποδηματοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſutor. Ex ὑπόδημα, & ῥάπτω, *ſuo*, à quo ῥαφή.

Ὑπόδησαι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὑποδέω.

Ὑπόδησις, εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.

Ὑποδιαβρώσκω, paullulum erodo, ſeu corrodo.

Ὑποδιαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, ſubdiſjunctivus.

Ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ, ſubdiviſio. Ab

Ὑποδιαιρέω, ῶ, ſubdivido, minutiùs divido.

Ὑποδιακονέω, ſubdiaconus ſum.

Ὑποδιάκονος, ου, ὁ, ſubdiaconus.

Ὑποδιασπάω, leniter diduco, vel diſtraho, vel diduco, diſtraho, *ſimpl.*

Ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio; (2) interpunctio minima; ſeparatio.

Ὑποδιαφέρω, clam in partes traduco.

Ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, paulatim corrumpo.

Ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ, ſubpræceptor, præceptoris vicarius.

Ὑποδιδράσκω, fut. σῶ, clam aufugio, *Aret.*

Ὑποδίδωμι, f. ώσω, cedo, minuor.

Ὑποδιήγησις, ἡ, quaſi ſecundaria narratio, cum rei narratæ cauſas ſubjicimus.

Ὑποδικάζω, f. άσω, loco judicis decerno.

Ὑπόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, reus, obnoxius. A δίκη.

Ὑποδινέω, verſo, agito.

Ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, propræfectus.

Ὑποδιπλόω, ῶ, duplico. Hinc

Ὑποδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Ὑποδίφθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὑποδίφθερος, έρα, ερον, pellibus veſtitus, pellitus. A διφθέρα.

Ὑποδμηθεὶς, εῖσα, ὲν, ſubjectus, aor. 1. inf. paſſ. Ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσιν Κύπριδος, Moſch. 2, 75. A δαμάω.

Ὑποδμὼς, ῶος, ὁ, qu. dic. ſervitute domitus, ſervus.

Ὑπόδουλος, ὁ, ſubjectus, qui poteſtati eſt alterius.

Ὑποδοχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi quis excipitur, hoſpitium. Ab ὑποδοχή.

Ὑποδοχεὺς, έως, ὁ, exceptor, ſuſceptor, receptor. Ab eod.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipſe excipiendi actus; (2) convivium, quo quis excipitur; (3) favor in cauſsâ alicujus; (4) approbatio, fides, quæ, v. gr. hiſtorico tribuitur, *niſi iſtis locis leg.* ἀποδοχη, *Ern.* Ab ὑποδέχομαι.

Ὑπόδρα, *Adv.* torvè, torvis oculis, Il. 1, 148. Ex ὑπὸ, & ὁράω.

Ὑποδραματουργέω, ſubſervio fabulæ alicujus, dicitur de actoribus.

Ὑποδραμὼν, aor. 2. part. act. v. ὑποτρέχω.

Ὑπόδραξ, idem quod ὑπόδρα, Nic. Ther. 765.

Ὑποδρασία, ας, ἡ, torvus adſpectus; (2) odium; (3) ſuſpicio, pro ὑποδραξία.

Ὑποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, inſervio, Od. 15, 332.

Ὑπόδρης, ου, ὁ, ſuſpicioſus, Nonn. P. 8, 61.

Ὑποδρήσειν, f. 1. inf. act. v. ὑποδράω.

Ὑποδρήσσω, idem quod ὑποδραω. Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρησσειν Ἀφροδίτῃ, Muſ. 143.

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, miniſter, famulus. A præc.

Ὑπόδριμυς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubacris, ſubacerbus.

Ὑποδρομὴ, ης, ἡ, acceſſio ad locum editiorem (2) idem quod ὑπόδρομος. Ab ὑποτρέχω. Unde

Ὑποδρόμος, ὁ ϗ ἡ, qui accedit ad locum; navis appellens aliquò, ad litus, in portum.

Ὑπόδρομος, ὁ, receſſus in mari, *Ern.*

Ὑπόδροσος, ου, ὁ ϗ ἡ, roſcidus.

Ὑποδύνω, fut. δύσω, ſubeo; (2) inſinuo, occulto; (3) induo ſub. Ὑποδύνειν κίνδυνον, Herodot. ὑπὸ τοὺς πίλους, id. χιτῶνας τοῖς εἵμασι, id. Τὰς δὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικὰς, Ariſtoph. Veſp. 1152.

Ὑποδύομαι, f. δύσομαι, idem. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι πότε ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα, Ariſtoph. Veſ. 1153. Ἄλλος· ἄλλον ὑπεδύετο θάμνον. Heliod.

Ὑπόδυσις, εως, ἡ, refugium, Gl. Vet. ſubmerſio. A præc.

Ὑποδύσκολος, ον, paulo gravior, ſeu moleſtior.

Ὑποδυσφορέω, ῶ, fut. ρήσω, ſubiraſcor, ſubindignor, aliquantùm ægrè fero. Λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε, Plato.

Ὑποδύσφορος, ον, paulò impatientiùs ferens incommodum, morbum; nimis jactans corpus in morbo.

Ὑποδυσχεραίνω, f. ανῶ, idem quod ὑποδυσφορέω.

Ὑποδυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aliquantùm olidus.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, interior veſtis ſeu ſubucula. Ab

Ὑποδύω, fut. ύσω, ſubeo, ingredior; (2) ſubrepo, clam ingredior; (3) de actione capeſſo, ſuſpicio. Ὑπέδυσαν πόλεμον, Ariſtot.

Ὑποείκω, f. είξω, cedo, concedo, decedo alicui; (2) evito. Il. 4, 62. ib. 23, 602.

Ὑποεργὸς, οῦ, ὁ, vide ὑπουργός.

Ὑποεσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis interior, interula, ſubucula, Heſ.

Ὑποζάκορος, ὁ, ἡ, æditui famulus.

Ὑποζακορεύω, ædituo famulor.

Ὑποζευγνύω, ſeu υμι, f. ζεύξω, ſubjugo, juga ſubmitto; (2) ſubjicio poteſtati, &c. Εἶδον ἵππους ὑπεζευγνυμένους, Æl. Κἀγὼ θέλοντης τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ, Soph. Aj. 24. Hinc

Ὑπόζευξις, εως, ἡ, ſubjunctio, ſubjectio.

Ὑποζύγιον, ου, τὸ, jumentum, veterina beſtia.

Ὑποζύγιος, ία, ιον, ſubjugis, ſubjugalis.

Ὑποζυγόω, ſubjugo, ſubmitto. Ab eod.

Ὑπόζω, ſuboleo.

Ὑπόζωμα, ατος, τὸ, ſeptum tranſverſum; (2) pars media gubernaculi ſive clavi, Ph. ſubcinctum, al. Gl. V. ſemicinctum. Ab ὑποζώννυμι.

Ὑποζώνιον, ου, τὸ, præcinctorium, Gl. V. Ab ζώνη.

Ὑποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, fut. ὑποζώσω, ſuccingo, accingo; ὑποζωσμένος, ſubcinctus, præcinctus, Gl. V. p. paſſ. part. Ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον, Act. 27, 17. Τὴν μάχαιραν ἣν ὑπέζωτο ὑφαρπάσας, Ælian.

Ὑποθάλπω, fut. ψω, foveo, calefacio, Joſ.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, quod ſupponitur, ſeu ſubjicitur, pedamentum, baſis, Gl. V. ſuppoſitorium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, aliquantulùm calefacio. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, Il. 16, 333.

Ὑπόθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, calidus.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ὑποτίθημι. Unde

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, baſis alicui rei ſuppoſita ſeu ſubjecta; (2) ſuppoſitio, conditio ſub quâ; (3) ſumptio; (4) ap. Rhet. quæſtio finita, legis caſus; (5) argumentum, de quo agitur, controverſia, Ph. (6) conditio, ſors; (7) inſtitutum, conſilium; (8) cauſa, v. gr. δέους, timoris; (9) conſilium, præceptum; (10) opinio. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθέτης, ου, ὁ, qui ſubjicit aut ſuggerit; (2) auctor; (3) conſultor. Ab eod.

Ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, hortatorius; (2) conditionalis. A præc.

Ὑπόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppoſitus, ſuppoſititius, qui ſupponi ſolet. Ab iiſd.

Ὑποθέω, f. εύσομαι, curſu ſubeo, Pind. P. 2.

Ὑποθεωρεω, conſpicio, Plut.

Ὑποθήκη, ης, ἡ, ſuppoſitio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia, Ph. pignus; (3) admonitio, conſilium. Ab ὑποτίθημι. Hinc

Ὑποθηκιμαῖος, fiduciarius, Gl. V.

Ὑπόθημα, ατος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, conſilium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑποτίθημι.

Ὑποθλίβω, f. ψω, leviter premo.

Ὑποθορυβέω, incipio tumultuari, fremo.

Ὑποθράττω, f. άξω, leviter turbo; (2) nonnihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo. Ὑπέθραττεν ἐνίους ὁ τῆς καθόδου καιρὸς, Plut.

Ὑποθραύω, leviter vulnero.

Ὑποθρηνέω, carmine ſeu cantu deploro.

Ὑποθρύπτομαι, f. ψομαι, deliciis aliquantùm indulgeo, Plut.

Ὑποθρώσκω, ſubſilio, dicitur & de navigantibus.

Ὑποθυμίασμα, τὸ, idem quod

Ὑποθυμίασις, εως, ἡ, ſuffumigatio. Ab

Ὑποθυμιάω, ῶ, fut. άσω, ſuffio, ſuffumigo.

Ὑποθυμιάς, άδος, ἡ, ſertum appenſum collo.

Ὑποθυμὶς, ίδος, ἡ, idem, Plut. A θυμὸς.

Ὑποθυρὶς, ίδος, ἡ, limen inferius, ſubliminare. A θύρα.

Ὑπόθυρον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ὑποθωπεύω, ſubblandior. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, Ariſtoph. Ach. 645.

Ὑποθωρήσσω, f. ήξω, clam armo. Il. 18, 513.

Ὑποϊάχω, ſubſono, Epigr.

Ὑποΐγνυμι, clam aperio. Ὑποῖξαι τὴν θύραν, Ariſtoph. Θεσμ. 431.

Ὑποιδαλέος, α, ον, ſubtumidus.

Ὑποιδαίνω, idem quod

Ὑποιδέω, ῶ, fut. ήσω, ſubtumeo, ſubinflatus & ſubtumidus ſum.

Ὑποικέω, habito ſub; (2) latito ſub.

Ὑποικίζομαι, idem.

Ὑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtruo, ædifico.

Ὑποικουρέω, domi latito, & veluti imos ædium receſſus cuſtodio; (2) latito, deliteſco, *met.* ut de vitio, odio.

Ὑποιμώζω, ejulor, lamentor.

Ὕποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinolentus.

Ὑποίομαι, ſuſpicor.

Ὑποίσω, perferam, ſufferam.

Ὑποιστὸς, ἡ, ὸν, ferendus, tolerabilis.

Ὑποκαθαίρω, leviter purgo; (2) inferiores partes purgo.

Ὑποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, vel inferiorum. A præc.

Ὑποκαθέζομαι, ſubſideo; ὑποκαθεσθῆναι, ſubſidere, Ph. aor. 1. inf. paſſ.

Ὑποκάθημαι, ſubſideo, deſideo, otioſus ſedeo, contineo me in loco aliquo; (2) inſidior. Ὑποκαθήμενοι, τὸν βάρβαρον, Herod.

Ὑποκαθίζω, fut. ίσω, in inſidiis colloco. *In Paſſ.* ſubſideo; ὑποκάθισον, ſubſide, Gl. V. a. 1. imperat. act.

Ὑποκαθίημι, demitto; (2) idem quod præc.

Ὑποκαθίστημι, fut. στήσω, ſubſtituo, ſufficio; ὑποκαθέστησεν, ſubſtituit, Ph. aor. 1.

Ὑποκαίω, fut. αύσω, ſuccendo, ignem ſubdo.

Ὑποκακχέω, pro ὑποκαταχέω, profundo, effundo.

Ὑποκαλύπτω, fut. ψω, tego, occulto.

Ὑποκάμνω, nonnihil ægroto.

Ὑποκάμπτω, fut. ψω, flecto, circumago, converto. Ὑποκάμπτουσι ϗ καταδύνονται εἰς φάραγγας, Xen.

Ὑποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo.

Ὑποκάπτω, fut. άψω, præripio & deglutio, Ariſtoph. Ex κάπτω.

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub vel in corde latens, Nonn. P. 6, 15. A καρδία.

Ὑποκαρόω, ſopore lævi tentor, Dioſc.

Ὑποκάρφω, ſubſicco, leviuſculè ſicco. Νέατος δ' ὑποκάρφεται ἰσθμὸς, Nic. Al. 80.

Ὑποκαρώδης, ες, altum ſoporem habens, vel cum alto ſopore conjunctus.

Ὑποκαταβάλλω, ſubjicio, ſuppono.

Ὑποκατάβασις, εως, ἡ, ſubmiſſio, demiſſio, decrementum.

Ὑποκατακλάω, frango, debilito.

Ὑποκατακλίνω, fut. ινῶ, ſub alio accumbere facio, inter infimos convivas accubitum tribuo; (2) declino, effugere tento, vito; ὑποκατακλίνομαι, ultimus vel extremus recumbo. Ὑποκατακλινόμενοι ὑμῖν αὐτοῖς, Plato. Ἀλλήλων ὑπερέχειν θέλοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνονται, M. Anton. Οὔτε δὲ ἄγνοιαν οἱ πολλοὶ προΐεντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes temporibus, Dem.

Ὑποκατάκλισις, ἡ, declinatio, vitatio. A præc.

Ὑποκαταλείπω, relinquo.

Ὑποκαταμένω, pauliſper maneo apud, expecto. Αὐτοὶ δ' ἐν ἀργοτέρᾳ χώρᾳ ὑποκαταμένειν, Xen.

Ὑποκατασκευάζω, præparo, elaboro.

Ὑποκατάστασις, εως, ἡ, ſubſtitutio, Gl. V.

Ὑποκατάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubſtitutus, ſubrogatus. A καθίστημι.

Ὑποκατεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubtriſtis, demiſſior.

Ὑποκατορύττω, f. ξω, ſub terrâ defodio.

Ὑποκάτω, *Adv.* in imâ parte, in inferiori loco; infra, ſubter, ſubtus, Ph.

Ὑποκάτωθεν, infernè, ex inferiore parte.

Ὑποκατώρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, defoſſus ſub terrâ.

Ὑπόκαυμα, ατος, τὸ, id quo aliquid ſuccendimus, ſuſcitabulum. Ab ὑποκαίω.

Ὑπόκαυσις, εως, ἡ, ſuccenſio; (2) hypocauſtum. Ab eod.

Ὑπόκαυστον, ου, τὸ, quod ſuccenditur; (2) vaporarium; (2) hypocauſtum, locus, ſeu diæta, cujus pavimentum internè calefit, in balneis. Ab eod. Unde

Ὑποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, Gl. V.

Ὑπόκειμαι, ſubjaceo, ſubjectus ſum, ſubſum; ſuccubo, Gl. V. ὑποκείμενος, ſuppoſitus, Gl. V. ὑποκείμενον, objectum, quod tractatur; propoſitum. Ζῶσιν οἱ γᾶς ὑποκείμενοι, Soph. El. 1442. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὑτοσὶ ἄεθλός γ' ὑποκείσεται, Pind.

Ὑποκείρω, corrodo, exedo, lanio.

Ὑποκελεύομαι, ſubhortor, tacitè hortor.

Ὑπόκενος, ου, ὁ ϗ ἡ, cavus, inanis, vacuus; (2) vanus.

Ὑποκεντέω, ſuffodio.

Ὑποκερχαλέος, α, ον, ſtridulus, aſper. *In neut.* raucedo, aſperitas faucium.

Ὑποκευθὴς, ὲς, occultus.

Ὑποκεύθω, abſcondo.

Ὑποκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical capiti ſuppoſitum, *Aret.* A κεφαλή.

Ὑπόκηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fato aut morti obnoxius; (2) impurus, corruptus. A κήρ.

Ὑποκηρύττω, fut. ύξω, ſilentium indico, audientiam facio, de præcone, ſed ὑποκηρύττομαι, de eo qui per præconem facit; (2) polliceor aliquid publicum.

Ὑποκινέω, leviter moveo; (2) commoveo. Ὑποκίνει τῆς ὁδοῦ, diſcede, Ariſtoph. Av. 1017.

Ὑποκίρναμαι, commiſceor.

Ὑπόκιῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubrufus.

Ὑποκλάζω, fut. σω, ſubmiſsè genua flecto. Ὑπώκλασέ τε ἠρέμα, ϗ τὰς χεῖρας εἰς ἱκετηρίαν προτείνας, &c. Heliod. l. 7.

Ὑποκλαίω, αύσω, ſublacrimor.

Ὑποκλάω, ῶ, fut. άσω, ſuffringo, infringo.

Ὑποκλέπτω, fut. ψω, ſuffuror, minuo; (2) abſcondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, diſſimulo. Τοὺς τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους (ὁρᾶτε) Soph. El. 114. Ἕλκος ὑποκλέπτων, Muſ. 1, 85. Λαθριδίην ἀχάλινον ὑποκλέπτοντες ἰωὴν, Nonn. P. 6, 61.

Ὑποκληΐζω, fut. ίσω, clam divulgo. Οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθωνος ἀγγελίαν—τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑποκληζομέναν, Soph. Aj. 225. *ſed hic diviſim legi videtur.* Ern.

Ὑποκλινθεὶς, α. 1. part. paſſ. v. ὑποκλίνω.

Ὑποκλινὴς, ὲς, ſubjectus, obnoxius. Ab

Ὑποκλίνω, reclino ſub, ſubmitto, ſubigo, ſubdo; ὑποκλίνομαι, ſuccumbo; (2) cedo. Ἢν δὲ ὑπεκλίνῃ γε δευρὶ, Ariſtoph. Eq. 272.

Ὑποκλονέω, ῶ, fut. ήσω, ſubagito, turbo. Il. 21, 556.

Ὑποκλοπέω, ῶ, fut. ήσω, occulo, occulto. Od. 22, 381.

Ὑποκλύζω, f. ύσω, proluo, expurgo; (2) inundo, ſubmergo, Epigr. Hinc

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, ſordes, quæ ſubtus è fundo eluuntur.

Ὑποκλύω, ſubaudio, R.

Ὑποκνάω, ῶ, ſuccido, R.

Ὑποκνίζω, f. ίσω, pruritum moveo, titillo; (2) exſtimulo, incito, *paſſ.* prurio; (3) libidine uror.

Ὑποκοιλαίνω, excavo; (2) ſum concavus.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, ſubventrale, abdomen. A κοιλία.

Ὑπόκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cavus; (2) in imo cavus.

Ὑποκολακεύω, adulationibus corrumpo.

Ὑποκόλοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquâ ex parte truncatus.

Ὑποκολπίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub ſinu eſt, in ſinu latens. A κόλπος.

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub vel in ſinu, in amplexu; infans in utero; (2) occultus, *item* cavus. Ex iiſd.

Ὑπόκομμα, τὸ, interciſio inſectorum in medio corpore; (2) præcinctio.

Ὑποκομπέω, crepitum vel ſonitum ſubtùs edo.

Ὑποκομψίας, ου, ὁ, elegans, facetus. Ab

Ὑπόκομψος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑποκονιέω, v. ὑποκονίω.

Ὑποκόνισις, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quædam agriculturæ. Ab

Ὑποκονίω, f. ίσω, pulverem ſuſcito, vel pulvere adſpergo; (2) pulvere ſublino, Plut. A κόνις.

Ὑπόκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nonnihil laſſatus, laſſus.

Ὑπόκοπρος, ον, ſtercoroſus, cui aliquid ſtercoris admiſtum eſt.

Ὑποκόπτω, f. ψω, ſuccido.

Ὑποκορίζομαι, f. ίσομαι, ſubblandiens diminutâ voce appello, ſubblandior, ſeu blandis verbis compello; (2) honeſtiori, *item* turpiori, & invidioſo, nomine appello. Εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με, Νιττάριον ἂν ϗ Βάτιον ὑπεκορίζετο, Ariſtoph. Plut. 1011.

Ὑποκόρισμα, ατος, τὸ, malæ rei ſpecioſum ac honeſtum nomen auribus blandiens. A præc.

Ὑποκορισμὸς, οῦ, ὁ, blandior appellatio, extenuatio, quâ rei turpi honeſtum prætexitur nomen, Ph. diminutio. Ab eod.

Ὑποκοριστικὸς, ἡ, ὸν, blandus, extenuatorius, quod. Ab ὑποκοριστής.

Ὑποκοριστικῶς, *Adv.* blandè, ſubblandiendo, (2) more diminutivorum, Gl. V. diminutivè.

Ὑποκουρίζομαι, juveneſco, juveniliter cano, vel ago. Pind. P. 3, 33.

Ὑποκουφίζω, ſublevo, Gl. V.

Ὑπόκουφος, ου, ὁ ϗ ἡ, allevatus, Gl. V.

Ὑποκράζω, ſucclamo.

Ὑποκρέκειν, ſuccinere, ſonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur & in harmoniam rediguntur; (2) plectro pulſo; (3) *met.* cum dat. ſono ſimilem eſſe; *item* textorium vocabulum. Μανίαισιν ὑποκρέκει, Pind.

Ὑπόκρημνος, ον, declivis, paulùm præruptus, ſeu præceps.

Ὑποκρεμάω, ſuſpendo, Hom. in Apoll. 184.

Ὑποκρητηρίδιον, τὸ, baſis crateris. Ex κρατήρ.

Ὑποκρίνομαι, ſimulo, fingo; (2) reſpondeo; (2) interpretor, explico, ſeu judicium fero. Ἀπέστειλαν——ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, Luc. 20, 20. Καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν Ἠιώγει, Theocr. 24, 66. Μύριους ἔρωτας ὑποκριναμένη, Luc. Hinc

Ὑποκρισία, ἡ, idem quod

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, quâ quis probitatem præ ſe fert, nequitiæ & improbitatis plenus, Ph. diſſimulatio; (2) hiſtrionis geſtus, perſonam alienam referens, ſeu exprimens; (3) pronunciatio ſeu actio oratoris, Phil. pronunciatio; (4) reſponſio.

Ὑποκριτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq. (2)

Ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, hypocrita, ſimulator, diſſimulator; (2) hiſtrio, ludius; (3) conjector, interpres. Ab eod. Hinc

Ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, cui ineſt ſimulatio; ſubdolus, ſimulatus; (2) ad hiſtriones, ſeu ad hiſtrionum artem pertinens, hiſtrionicus; (3) in pronunciatione ſeu actione oratoriâ exercitatus.

Ὑποκριτικῶς, *Adv.* ſimulatè; (2) hiſtrionicè.

Ὑποκρούω, f. ούσω, citharâ reſponſio; (2) obturbo, interpello, obloquor; (3) aſperè alloquor, *Ern.* Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω (2. ſing. a. 1. m.) Ariſtoph. Plut. 547. Τί δ' ἂν ὑποκρούσωσι σε; id. Conc. 256.

Ὑποκρύπτω, f. ψω, occulto, condo, clanculùm repono; (2) diſſimulo, celo, reticeo. Πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων χρήμασι, Xen.

Ὑπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A præc.

Ὑπόκρυφα, latenter, clam. Ἀιδὼς ὑπόκρυφα κέρδει κλέπτεται, Pindar.

Ὑποκρώζω, crocito.

Ὑποκτείνω, f. νῶ, occultè occido. Ὡς ὑποκτενῶ κέκραχθ᾽, Ariſtoph. Ach. 339.

Ὑποκυβερνάω, proreta ſum.

Ὑπόκυκλον, ου, το, orbis, qui tripodi, aut alii ejuſmodi vaſi ſupponitur. Ab

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, rotundus. *Epith.* calothi. Hom.

Ὑποκυμαίνω, inſtar fluctûs jactor, fluctuo; de capillo in humeris fluctuante; (2) redundantiâ luxurior, de oratione. Ἡ κόμη δὲ οὔτε πάντη διάπλοκος, οὔτε ἀσύνδετος, ἀλλ᾽ ἡ μὲν πολλὴ ὤμοις τε ϗ νώτοις ὑπεκύμαινε, Heliod.

Ὑποκύομαι, prægnans, vel gravida ſum. Vid. ὑποκύω.

Ὑποκύπτω, f. ψω, caput ſubmitto ſeu inclino. conquiniſco. Ἱκετεύουσί θ᾽ ὑποκύπτοντες, Ariſtoph. Veſp. 553. Ἢν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἔνδοθεν, Luc.

Ὑπόκυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, leviter incurvus.

Ὑποκυρτόω, ῶ, obliquo, Gl. V. ὑποκυρτοῦν, obliquare. Ex ὑπὸ, & κυρτός.

Ὑποκυσσαμένην, acc. ſing. aor. 1. part. med. *Poet.* pro ὑποκυσαμένην, ab ὑποκύομαι.

Ὑπόκυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantùm incurvus.

Ὑποκυφώνιον, τὸ, ſubcataſta, pars currûs.

Ὑποκύω, f. ύσω, gravida fio. Il. 6, 26. Ἡ δ᾽ ὑποκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα, Heſiod. Θεογ. 308.

Ὑποκώλιον, τὸ, pars ſubjecta femori, femur. Ex κῶλον.

Ὑποκωμῳδέω, ſubirrideo more comico, tacitè mordeo dicterio comico ſeu ſcommate; (2) adſimilo. Τὰ πολλὰ ὑπεκωμῴδουν, Luc.

Ὑπόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubſurdus, ſurdaſter.

Ὑπολάβῃς, 2. ſing. aor. 2. conj. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Ὑπολαὶς, ίδος, ἡ, idem quod ὑπολωΐς.

Ὑπολαλέω, ſubmurmuro, muſſito.

Ὑπολαμβάνω, fut. λήψομαι, ſuſcipio; (2) excipio, ſc. inſidiis, &c. *unde & pro* ſurripio; (3) reſpondeo, excipio, orationem alicujus reſpondendo; (4) excipio impetum irruentis hoſtis, &c. *item* cohibeo, reprimo; (5) ſuſpicor, conjicio, puto, arbitror; (6) prenſo, ὑπολάβωσιν, duxerint, Ph. a. 2. conj. 3. pl. ὑπειλήφαμεν, duximus, Ph. p. 1. plur. Νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Act. 1, 9. Πάντας αὐτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει, Epigr. Ὁ Κῦρος ὑπολαβὼν, εἶπεν, Xen. Τι οὖν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, Plat. Ψευδέσθω, ὅστις τούτων τι περὶ σοῦ ὑπολήψεται, M. Anton.

Ὑπολαμπᾶς, ἡ, feneſtræ ex ſpeculari lapide aut lucernæ incluſæ modicum lumen efficientes. *Ern.*

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſublucidus, ſubfulgidus. Ab

Ὑπολάμπω, f. ψω, ſubluceo, ſubtùs luceo; (2) aliquantùm luceo. Il. 18, 492.

Ὑπόλαμψις, ἡ, lucis fulgor, ſeu nidor. A præc.

Ὑπολανθάνω, lateo, occultor, R.

Ὑπολαπάζω, ſubtùs evacuo, evacuando ſubduco; (2) paullùm evacuo.

Ὑπολάπαρος, ον, mollis, vacuus.

Ὑπολεαίνω, aliquantùm lævigo, extenuo.

Ὑπολέγω, pronuncio, addo dicendo, præeo verba, rationem habeo.

Ὑπολέθριος, α, ον, nonnihil pernicioſus.

Ὑπολείβομαι, f. ψομαι, ſubtus fluo, ſcaturio, vel leniter fluo aut ſtillo, aut diffluo, Hipp.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, quod reſiduum eſt, reliquiæ; *item* reliqua *in re pecuniariâ*, R. Ab

Ὑπολείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) *In med.* non ſolvo ſc. totum quod debeo, ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio. Δέδοικα δὲ μᾶλλον μὴ ϗ τοῖς παισὶν αὐτὸν ὑπολίπομεν, Thuc. Τίν᾽ ὑπολείπομαι τύχην; Eur. Hel. 300. Ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ, receſſerit, Soph. El. 91. Ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, 1 Reg. 19, 10. Οὐχ᾽ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; Gen. 27, 36.

Ὑπολειφθῆναι, *relictum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Ὑπόλεπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, paullùm ſcaber.

Ὑπόλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, gracilis, ſubtenuis.

Ὑπολευκαίνω, ſubalbidum ſeu ſubcandidum reddo; ὑπολευκαίνομαι, albeſco. Il. 5, 502.

Ὑπόλευκος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, candicans, albicans, albidus, vel ſubalbidus, Gl. V. ſubalbus, albidus.

Ὑπολήγω, fut. ξω, paulatim deſino, intereo. Καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ κατὰ μικρὸν ὑπέληξεν, Ælian.

Ὑπόλημμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod ſuſceptum eſt; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, vas, quod torculari ſubjacet, lacus, Gl. V. torcularium. Ex ληνός.

Ὑπολήνιος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, torcularius, Gl. V.

Ὑποληνὶς, ίδος, ἡ, vide ὑπολήνιον, Ἐν δὲ χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο, Callim.

Ὑπόληξις, ἡ, ceſſatio, finis, ab ὑπολήγω.

Ὑποληπτικὸς, ἡ, ὸν, ſuſpicioſus, Gl. V. (2) opinator, δύναμις ὑποληπτικὴ, facultas opinandi.

Ὑποληπτικῶς, opinando, per opinionem.

Ὑποληπτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo opinio concipitur, concipi poteſt, aut jam concepta eſt. Ab ὑπολαμβάνω. Unde

Ὑπόληψις, εως, ἡ, ſuſceptio; (2) reſponſio, quâ aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) ſuſpicio; (4) opinio, exiſtimatio; (5) etiam de bonâ fama, ut Lat. *exiſtimatio.*

Ὑποληρέω, deliro, ut *ſimp.*

Ὑπολίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, paullo minor, vel minor. Il. 18, 519.

Ὑπόλιθος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, petroſus, vel aliquatenùs lapidoſus.

Ὑπολιμπάνω, relinquo; (2) deficio; ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, 1 Pet. 2, 21.

Ὑπολιμώδης, εος, ὁ ἡ, paulùm famelicus.

Ὑπολιπαίνω, pinguefio.

Ὑπολίπαρος, ὁ ἡ, ſubpinguis, pinguiuſculus.

Ὑπολιπὴς, έος, ὁ, ἡ, reliquus. Ab ὑπολείπω.

Ὑπολισθαίνω, f. σθήσω, ſublabor, Gl. Vet. paulatim delabor.

Ὑπόλισπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nates graciles habens.

Ὑπόλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuiculus, Gl. V.

Ὑπόλιχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, guloſus, gulæ deditus.

Ὑπολογέομαι, οῦμαι, deducor; ὑπολογηθέντων, deductis, Ph. Ab ὑπόλογος.

Ὑπολογίζομαι, f. ίσομαι, reputo, rationem alicujus rei ad excuſandum habeo; *unde pro* excuſo, ignoſco, abſolvo; *item* imputo: dicitur tamen de perſonis, quarum ratio, reſpectus habetur, in rationibus deductionem facere. Ὑπολογίζεσθαι κίνδυνον τοῦ ζῆν, Plat. Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογιστέον, ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ, id. Hinc

Ὑπολογισμὸς, οῦ, ὁ, cum alicujus rei ratio habetur.

Ὑπόλογος, ου, ὁ, cujus ratio habetur, maximè in excuſando vel abſolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus, reſtans. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ Βάραθρον γίνεται, Ariſtoph. Plut. 430. Ab ὑπολείπω.

Ὑπόλοξος, ον, leviter obliquus.

Ὑπολοχαγὸς, ὁ, propræfectus cohortis.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, ſolutio, reſolutio, diſſolutio. Ab

Ὑπολύω, f. ύσω, qu. dic. ſubſolvo, ſubterſolvo, Gl. Vet. excalceo; ὑπολύομαι, diſcalceor, excalceor, Gl. V. (2) ſolvo, exſolvo, reſolvo; (3) debilito. Ταύτας (περσικὰς) ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον, Ariſtoph. Nub. 152. Il. 1, 401.

Ὑπολωὶς, ίδος, ἡ, curruca, *avis.* *Angl.* a Hedge Sparrow.

Ὑπολωφάω, deſino paulatim, vel deſino.

Ὑπομάζιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui adhuc eſt lactens; ὑπομαζίδιοι, ſubrumi, Gl. V. A μαζός.

Ὑπομάσθιος, & ὑπομαστίδιος, idem.

Ὑπομαίνεσθαι, paullum furere.

Ὑπόμακρος, ον, paulùm longior.

Ὑπομαλακίζομαι, paululùm timeo, *item*, langueſco.

Ὑπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, f. ξω, ſubtus mollio; (2) paullum mollio.

Ὑπόμαξον, 2. ſing. aor. 1. imperat. act. verbi ὑπομάσσω.

Ὑπομαραινομαι, qu. dic. ſubmarceſco, ſubflacceſco.

Ὑπόμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, vecors, ſtolidus; (2) petulans.

Ὑπομάσσω, vel άττω, f. ξω, conſpergo, illino. Ὑπόμαξον· Τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, Theocr. 2, 60.

Ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, qu. dic. ſubalare, Gl. V. laterale. A μασχάλη.

Ὑπόμαυρος, obſcurus; ſubluculus.

Ὑπομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſubeſt humor, propriè ex imbre.

Ὑπομειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aut clam rideo. Ὑπεμειδίασε Κύπρις, Anacr. 44.

Ὑπομείνας, aor. 1. part. act. v. ὑπομένω.

Ὑπομείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui infimi ordinis et ſortis eſt. Xen. Exponitur etiam centurio, ſubminiſter.

Ὑπομελαίνω, nigrico.

Ὑπομέλας, αινα, αν, ſubniger, nigricans.

Ὑπομελανδρυώδης, ες, ſalſamento thunnino ſimilis. A μελανδρυς.

Ὑπομεμψίμοιρος, ὸν, paullum querulus de ſorte.

Ὑπομενετικὸς, ἡ, ὸν, patiens. Ab ὑπομένω.

Ὑπομενητέα, ſubeunda, Ph. Ab eod.

Ὑπομενητικὸς, ἡ, ὸν, patiens, tolerans; perpeſſitius, Gl. V. Ab eod.

Ὑπομένητὸς, ὁ ϗ ἡ, tolerabilis. Ab

Ὑπομένω, f. ενῶ, ſuſtineor, patior, perpetior, tolero, fero, perſevero, Ph. Gl. V. item remaneo, exſpecto; ὑπομεῖναι, tolerare, Ph. a. 1. inf. Ὑπὲρ ἧ, οὐδὲν ὅ, τι τῶν δεινῶν οὐχ ὑπομενητέον, Iſocrat. Πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, Heb. 10, 32. Μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, Pind. Πάντα κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα, Xen.

Ὑπομεμονηκότα, acc. ſing. perf. part. act.

Ὑπομερίζω, f. ίσω, ſubdivido. Hinc

Ὑπομερισμὸς, οῦ, ὁ, ſubdiviſio.

Ὑπομηκαομαι, admugio.

Ὑπομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſublongus, longiuſculus, oblongus. Ex ὑπὸ, & μῆκος.

Ὑπομηλίζω, f. ίσω, ſum colore in luteum vergente.

Ὑπόμιγμα, τὸ, admixtio. Ab

Ὑπομίγνυμι, f. ίξω, clam miſceo, vel paullatim miſceo.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, admoneo, præmoneo, ὑπέμνησεν, admonuit, Ph. a. 1. Ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, Joan. 14, 26. Ὑπομιμνάσκων τῶ τραύματος, Theocr. 21, 50. Ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, Luc. 22, 61.

Ὑπομιστέω, leviter odi.

Ὑπόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, conductus mercede.

Ὑπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio nuptias, feminam ad adulterium pellicio.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminiſci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur, ὑπομνήματα, geſta, Ph. al. Gl. V. annales. Ab ὑπομιμνήσκω. Hinc

Ὑπομνηματίζω, f. ίσω, in commentarium refero, commentariis ſcriptis interpretor. Gl. V. commentor, admonefacio, peto, rogo. Ἐπεὶ δ᾽ ἐνεκελεύσω ϗ ἡμᾶς τι περὶ ὕψους πάντως εἰς σὴν ὑπομνηματίσασθαι χάριν, Longin. 1. Hinc

Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis ſcriptis; (2) literæ publicæ, commentarii; (3) decretum in literas relatum.

Ὑπομνηματιστὴς, οῦ, ὁ, commentator, commentarius, Gl. V. (2) ſcriba publicus.

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, qui hyppomnemata ſcribit, commentariorum ſcriptor. Gl. V.

actuarius, memoralis. Ex ὑπόμνημα, & γράφω.

Ὑπομνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio, commemoratio rerum præteritarum. Ab ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνηστεύω, & ὑπομνηστεύομαι, deſpondeo.

Ὑπομνηστικὸν, ȣ̃, τὸ, commentarius, & memoriale. Ph. commentarium, commonitorium. Ab ὑπομιμνήσκω.

Ὑπόμνυμι, prorogo rem jurejurando, excuſans me cum jurejurando, dilationem peto. Ὑπομνυσαμένȣ δὲ Μενεκλέȣς, ϗ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης, Xen.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, ſuſtentatio, quâ impetus & incurſus alicujus rei ſuſtinetur; (2) remanſio, perſeverantia, ut belli; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.

Ὑπομονητικὸς, ὴ, ὸν, patiens, tolerans.

Ὑπομονητικῶς, *Adv.* patienter.

Ὑπομονικὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab eod.

Ὑπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando poſtulatur & impetratur, rectiùs ὑπωμοσία. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπομοσχεύω, fut. εύσω, novellos ſurculos ſero, *met.* ſero, v. gr. bellum, odia. A μόσχος.

Ὑπομόχθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubimprobior, ineptior.

Ὑπομόχλιον, ȣ, τὸ, quod vecti ſubjicitur.

Ὑπομυθέομαι, ȣ̃μαι, proloquor.

Ὑπόμυξος, ον, mucoſus.

Ὑπομύσαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœtidus, olidus, graveolentior.

Ὑπόμωρος, ὁ ϗ ἡ, ſtultior.

Ὑπονεάζω, juveneſco.

Ὑπονεάω, ῶ, terram, agrum novo.

Ὑπονέμομαι, depaſcor, Epigr. (2) ſuffodio muros, unde decipio. *Heſ.* Ex νέμω.

Ὑπονευρίζω, ſubnervo, Gl. V. Ex νεῦρον.

Ὑπονεύω, innuo, nutu ſignifico; (2) annuo.

Ὑπονέφελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſub nubibus eſt; nubilus, Gl. V. Ex νεφέλη.

Ὑπονέω, ſubter aquas nato, aquas ſubeo.

Ὑπονήχομαι, fut. ξομαι, idem.

Ὑπονίπτω, f. ψω, lavo ut pedes.

Ὑπονιτρώδης, ες, paullum nitroſus. A νίτρον.

Ὑπονίφω, aliquantùm ningo, Ph. -ομαι, nive obruor, νὺξ ὑπονιφομένη, nox nivoſa.

Ὑπονοέω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιȣ̃το, Ariſtoph. Plut. 361. Ὑπονόησον σύ μοι, id. Lyſ. 38. Ἃ δ' ȣ̓ λέγȣσίν, ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν, ib. 1238. Ὑπονοεῖς θ' ἃ μή σε χρὴ, Eur. I. An. 1159. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Act. 13, 25. Hinc

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum, opinio.

Ὑπονοητὴς, ȣ̃, ὁ, ſuſpicioſus, Gl. V.

Ὑπονόθευσις, εως, ἡ, corruptela.

Ὑπονοθευτὴς, ȣ̃, ὁ, corruptor. Ab

Ὑπονοθεύω, clam adultero, Ph. corrumpo. Ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίȣ τὴν ἀρχιερωσύνην, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ ἑτέρȣ, ib. ver. 26.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio; (2) allegoria. A νόος.

Ὑπονομεύω, f. εύσω, cuniculos ago; (2) per fraudem & quaſi cuniculos conſciſco alteri malum:

Ὑπονομηδὸν, per cuniculos. Ab

Ὑπόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, occultè depaſcens; (2) cuniculoſus, qui eſt inſtar foſſæ ſubterraneus; (3) occultus, & cuniculo ſimilis. *Subſt.* foſſa ſubterranea & operta. Ph. cuniculus, cloaca; ὑπονομοι, tubi. Ph. A νέμω.

Ὕπονος, & ὑπονίσκος, ὁ, aſellus ſuppoſitus, genus machinæ, quo fit extenſio ad inferiora. Ab ὄνος.

Ὑπονοσέω, ῶ, ægrotare incipio, langueſco. Ὑπενόσει τοιγαρȣ̃ν ἤδη, ϗ πονήρως εἶχεν, Luc.

Ὑπονοστέω, me recipio, recedo. Hinc

Ὑπονόστησις, εως, ἡ, quum quid retrorſùm abit, aut ſubſidit; receſſus, reditus, detectio.

Ὑπονοτίζω, fut. ίσω, humecto.

Ὑπονυμφὶς, ίδος, ἡ, mulier, quæ à latere ſponſæ eſt. A νύμφη.

Ὑπονύσσω, fut. ξω, ſtimulos ſubdo, vel clam pungo, vexo. Ἄκρα δὲ χειρῶν Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν, Theocr. 19, 3.

Ὑπονυστάζω, paullum dormio.

Ὑπόνωθρος, ὸν, ſubobſcurus, ſtolidus, &c.

Ὑπόξανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubflavus, flaveſcens. Gl. V. rubeus.

Ὑποξενίζω, fut. ίσω, peregrino ſermone utor; (2) peregrinâ ratione utor. Ἐπακροῶμαι σȣ̃ ——παρασάγγας ὑποξενίζοντος, Luc.

Ὑποξέω, f. έσω, radendo polio.

Ὑποξηραίνω, idem quod ſimplex.

Ὑποξηρασία, ariditas.

Ὑπόξηρος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, aridus; (2) in auguſtum tenuatus.

Ὑποξύζω, ſubacidus ſum. Ὑποξύζων ἄρτος; Athen.

Ὑπόξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubtus ligneus.

Ὑποξυρέω, ῶ, f. ήσω, ſubrado, vel leviter novaculâ rado.

Ὕποξυς, εος, ὁ ϗ ἡ, leviter acuminatus ſeu mucronatus, ſubacutus; (2) ſubacidus, acorem quadamtenùs referens.

Ὑποξύω, ſubrado, Gl. V. Θῖνας ὑποξύȣσα Λιγυρνίδας, Dion. Πέρ. 385.

Ὑποπάιζω, alludo.

Ὑποπαλαίω, f. αίσω, qu. dic. ſubluctor, luctando ſubſervio.

Ὑποπαραληρέω, paulùm deliro.

Ὑποπαρθενος, ἡ, paullum adhuc virgo, h. e. non cuivis ſe proſtituens.

Ὑποπαρωθέω, ῶ, fut. ωθήσω, vel ώσω, clam ſubmoveo, latenter dejicio.

Ὑπόπαστον, ȣ, τὸ, quod inſperſum eſt; (2) ſtratum. Ab

Ὑποπάσσω, fut. άσω, inſpergo, adſpergo.

Ὑποπαταγέω, adſtrepo.

Ὑποπατέω, ventrem levo, meliùs ἀποπατέω.

Ὑποπαχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, craſſiuſculus, ſubpinguis.

Ὑποπεινάω, ῶ, paullum eſurio. ϗ παιδαρίων ὑποπεινώντων, Ariſtoph. Plut. 535.

Ὑποπελιδνος, idem quod ὑποπέλιος. Unde

Ὑποπελιάζω, ſublividus ſum, R.

Ὑποπέλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubfuſcus, ſublividus.

Ὑποπέμπω, f. ψω, ſubmitto, clam mitto, ſuborno, ſuppono.

Ὑποπεπτηῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* & per *Ectaſ.* pro ὑποπεπτηχότας, ab ὑποπτήσσω.

Ὑποπεράτωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. A περατόω.

Ὑποπέρδομαι, ſuppedo. Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις ὑποπερδόμενος, Ariſtoph. Ran. 1215.

Ὑποπεριπλύνομαι, leviter eluor, de levi proluvie ventris.

Ὑποπερκάζω, fut. άσω, paulatim nigreſco, paulatim matureſco. Od. 7, 126.

Ὑποπετάζω, ſubſterno. Hinc

Ὑποπέτασμα, τὸ, quod ſubſtratum eſt.

Ὑποπετρος, ὁ ϗ ἡ, ſub ſe petras ſive lapides habens, ſaxoſus, petroſus. Ex πέτρα.

Ὑπόπηλος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, paulùm lutoſus.

Ὑποπιέζω, f. έσω, exprimo, elido.

Ὑποπιθηκίζω, ſimiam imitor. Ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα, Ariſtoph. Veſp. 1280.

Ὑπόπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubamarus.

Ὑποπίμελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pinguiuſculus.

Ὑποπιμπλῆμι, fut. πλῆσω, impleo, repleo, quam proximè impleo; ὑποπιμπλαμαι, impleor.

Ὑποπίμπρημι, ſuburo. Ἥντις ἐκείνας ὑποπιμπρησιν ἀνὴρ, Ariſtoph. Lyſ. 350.

Ὑποπίνω, ſubbibo, i. e. pluſculum vel largius bibo. Ὑπέπινον ἐν ἄστει, Ariſtoph. Av. 500. Ἐκ τȣ́τȣ δὴ ἐπεὶ ὑπέπινον, Xen.

Ὑποπίπτω, cado ſub, ſuccido, me ſubmitto; ſuccumbo, Gl. Vet. ſupplex provolvor ad genua. Eſt etiam in manus venio, occurro, incido; item ſubjectus ſum, de locis, ut monti; unde obnoxius, ὑπέπεσεν, ſuccubuit, Gl. V. a. 2. Ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην, Ariſtoph. Eq. 47. Ὑποπιπτέτω τοις σοῖς βȣλεύμασι, Heliod.

Ὑποπιττόω, pice ſublino, (*Met.* concumbo, P.) Ἱκανὸν, γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττȣν χρόνον, Ariſtoph. Plut. 1094.

Ὑπόπλακος, vel ὑποπλάκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, planitiei ſubjacens, i. e. planus, campeſtris. A πλάξ.

Ὑποπλάττομαι, f. σομαι, ſubeffingo, formo more figuli. Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμενος, Ariſtoph. Veſp. 108.

Ὑπόπλατυς, υος, ὁ ϗ ἡ, aliquantùm latus.

Ὑποπλέκω, ſubnecto, Gl. V.

Ὑπόπλεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus.

Ὑποπλέω, fut. εύσω, navi ſubvehor; ſublego. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, Act. 27, 4.

Ὑπόπλεως, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Att.* pro ὑπόπλεος.

Ὑποπλήθω, f. ήσω, impleo. Ὑποπλησθεὶς τῶν ἀρίστων, Ælian.

Ὑποπληρόω, ῶ, idem.

Ὑποπλήσσω, vel ττω, f. ξω, ſuccutio, percutio.

Ὑπόπλȣς, ὁ, navigatio, v. gr. per pontem.

Ὑπόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infra ſe ſeu in ſe opes habens conditas.

Ὑποπνεύσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω.

Ὑποπνέω, fut. εύσω, ſubtus ſpiro; (3) leviter ſpiro; (3) adſpiro. Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότȣ, Act. 27, 13.

Ὑποπόδιον, ȣ, τὸ, ſcabellum, ſuppedaneum, Ph. Ab ὑπόπȣς.

Ὑποποιέω, ῶ, & έομαι, ȣ̃μαι, qu. dic. ſub me eſſe facio, adquiro, comparo, concilio. Ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτȣ̀ς οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσονται, Dem. Hinc

Ὑποποιητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adquiſitus.

Ὑποποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paulùm variegatus.

Ὑποπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paulùm canus.

Ὑποπολιτεύομαι, ſubdolè remp. adminiſtro.

Ὑποπομπὴ, juſſum, edictum. Ab ὑποπέμπω.

Ὑποπορεύομαι, eo ſub, ſubeo, clam occupo.

Ὑποπόρευσις, εως, ἡ, ingreſſus ſubterraneus. A præc.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet.

Ὑποπορφυρίζω, purpuraſco. Ab

Ὑποπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpureum colorem referens. Ex πορφύρα.

Ὑπόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes habens, pedibus ſubnixus.

Ὑποπραΰνω, aliquantùm latenterque mitigo.

Ὑπόπρεμνος, ὁ ϗ ἡ, habens aliquid ſtipitis.

Ὑποπρεσβύτερος, ον, natu grandior, paulò provectior ætate.

Ὑποπρήθω, f. ήσω, ſuccendo, igne ſubjecto cremo.

Ὑποπρίω, f. ίσω, frendeo.

Ὑπόπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proram habens depreſſiorem; Plut. Ex πρώρα.

Ὑπόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alatus; pennatus; (2) velox; Æſch. Ch. 601. Ex πτερόν.

Ὑποπτεύησι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὑποπτεύει.

Ὑποπτεύοντας, acc. pl. præſ. part. act. v.

Ὑποπτεύω, fut. εύσω, ſuſpicor; (2) ſuſpectum habeo; (3) obſervo, circumſpicio. Οὐδ' ὑποπτεύσωσιν (αε) ὧδ' ἠνθισμένον, Soph. El. 43. Τῶν μὲν ὄντων ὑποπτεύων, Heliod. Τίν' αἰτίαν ἔχȣσ'; ὑποπτεύω τι γὰρ, Eur. Iph. in Tau. 1039. Ab ὕποπτος.

Ὑπόπτης, ȣ, ὁ, ſuſpicax, ſuſpicioſus; (2) qui apparet & in conſpectum venit. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποπτήσσω, f. ξω, præ timore me ſubmitto; (2) formido, revereor; ὑποπεπτηῶτες, perculſi, perf. part. pro ὑποπεπτηκῶτες. Ὑπέπτησσον οι ἥλικες αυτῷ, Xen. Ὑπέπτησσεν ἀεὶ τȣ̀ς Σκύθας, Luc.

Ὑπόπτομαι, ſuſpicor, ſuſpectum habeo.

Ὕποπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuſpectus; (2) ſuſpicax, ſuſpicioſus, qui omnia habet ſuſpecta ac proinde formidoloſus. A præc.

Ὑποπτύσσω, f. ξω, complico, in ſinus & rugas contraho. Hinc

Ὑποπλυχὶς, ἰδος, ἡ, compago, commiſſura.

Ὑπόπλως, *Adv.* ſuſpicioſè, per ſuſpicionem.

Ὑπόπλωσις, εως, ἡ, caſus, ruina; (2) ſubmiſſio, humiliatio. Ab ὑποπίπλω.

Ὑποπλώσσω, f. ξω, idem quod ὑποπλήσσω. Σμικρόν τι ὑποπλώξασα ἡ νοῦσος, *Aret.*

Ὑποπυθμένιος, α, ον, qui eſt in fundo.

Ὑποπυθμὴν, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑποπυΐσκω, ſuppuro.

Ὑποπυκνάζω, ſuffrequento, ap. Luc.

Ὑπόπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratus, purulentus. Ex πύον.

Ὑποράπτω, ſubſarcio, ſubſuo, reſarcio, Gl. V.

Ὑποραφὴ, ῆς, ἡ, ſubſutio, reſarcinatio, plicatura, Ph. A præc.

Ὑπορέγχω, paululum, leniter ſterto.

Ὑπορθόω, ῶ, ſubrigo, erigo, fulcio, Gl. V. ὑπορθοῖ, ſubrigit, fulcit, Ph.

Ὑπόρθωμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, Gl. V. A præc.

Ὑποπυῤῥίζω, f. ίσω, ſubrufus ſum. Ab

Ὑπόπυῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubrufus, Gl. V. rufus.

Ὑπόπωλος, ὁ ἡ, pullum habens ſecum.

Ὑπορέγκω, paululùm ſeu leniter ſterto.

Ὑποργίζομαι, ſubiraſcor.

Ὑπόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, in imâ parte montis ſitus, monti ſubjectus; ὑπόρειον, & ὑπόριον, τὸ parvum promontorium. Ex ὄρος.

Ὑπόρθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, matutinus.

Ὑπόροφος, ὁ ϗ ἡ, tenuis, imbellis, de voce, ab ὄροφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur, vel calamus, per quem ſtridula vox emittitur.

Ὑποῤῥάπτω, f. ψω, qu. dic. ſubſuo, adſuo. Ὑπεῤῥαμμένος, ſubſutus, *Epith.* veſtis duplicis; (2) conſarcino, ut mendacia. Ὡς δὴ τι δράσων τονδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον. Eur. Alc. 534.

Ὑποῤῥαχὶς, ἰδος, ἡ, cavum ſub dorſo ad lumbos.

Ὑποῤῥέω, ſubterfluo, ſubterlabor; (2) ſenſim fluo, ſeu influo, emano. Ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη, Plato. Ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου, Ariſtoph. Nub. 1292.

Ὑποῤῥήγνυμι, ſeu ὑποῤῥηγνύω, fut. ξω, rumpo, abrumpo, diſcindo, ὑποῤῥήγνυμαι, ſubtus rumpor, erumpo; ὑπεῤῥάγη, aor. 2. paſſ. Il. 8, 558, & 16, 300.

Ὑπόῤῥηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, agnum ſub ſe habens. A ῥήν.

Ὑπόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub radice, radici ſubjectus, radice nixus. A ῥίζα.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, barba, quæ ſub naribus naſcitur, muſtax. A ῥίν.

Ὑπόῤῥινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſic loquitur, ut vox in naribus ſtridat. Ex iiſd.

Ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu exſuſcito.

Ὑποῤῥιπτέω, ῶ, ſubjecto, Gl. V.

Ὑποῤῥίπτω, fut. ψω, ſubjicio; *inpr.* alterius poteſtati.

Ὑποῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtrido, ſubſtrepo.

Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxio.

Ὑποῤῥωδέω, paullulùm metuo & horreo. Ὄϐ' ἡ τεκοῦσα σὺ, χ' ὑποῤῥωδοῦσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.

Ὑποῤῥωξ, ῶγος, rupes, ſaxum, Sch. Ariſtoph. niſi leg. ἀποῤῥωξ. *Ern.*

Ὑπορύσσω, vel ύττω, fut. ξω, ſubtùs fodio, ſuffodio, cuniculos ago, ſubruo. Δέδια γοῦν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον ὑφέληται ταῦτα, Luc. Ὑπορύττων τὰ τείχη, Ælian.

Ὑπορχέομαι, οῦμαι, ſalto ad cantum. Ὄρχησις ἀθλικὴ, ἣν ὑπωρχοῦντο διαπορευόμενοι τὴν πόλιν, Plut. Hinc

Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ ſaltantibus accinitur, vel, ad quam chorus, choreas ſaltat. Ariſtot. 1, 26. Hinc

Ὑπορχηματικὸς, ἡ, ὸν, qui ad cantilenas ſaltantium pertinet.

Ὑπόρχησις, ἡ, ſaltatio ad cantum.

Ὑπόρω, excito. Τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λίγεια, Odyſſ. 24, 62.

Ὑποσαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clitellarius. Ex σάγη.

Ὑπόσαθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubputris, ex parte putris, P. vitioſus. *Ern.*

Ὑποσαίνω, ſubblandior.

Ὑποσακκίζειν, ſubcolare; (2) furari. Ὑποσακκίζειν χρήματα, Herodot. vid. *Ern.*

Ὑποσαλεύω, ſubmoveo, leniter moveo vel concutio. Ὑπεσαλεύετο αὖθις ὁ δῆμος εἰς ὀργὴν. Appian.

Ὑπόσαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in jactatione, inſtabilis. A σάλος.

Ὑπόσαπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquid occultæ putredinis habens.

Ὑποσαρκίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtercutaneus, Gl. V. A σάρξ.

Ὑποσάρκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub carne latet. Ex iiſd.

Ὑποσεισθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ὑποσείω.

Ὑπόσεισμα, ατος, τὸ, micæ concuſſio eliſæ.

Ὑποσεισμὸς, οῦ, ὁ, ſuccuſſio, ſuccuſſus. Ab

Ὑποσείω, f. είσω, ſuccutio, latenter excutio. Od. 9, 385.

Ὑποσέμνος, ὁ ϗ ἡ, idem quod σεμνός.

Ὑποσεύομαι, irruo. Τῶν δ' ὑποσευομένων καναχίζε πόσ' εὐρεῖν χθὼν, Heſiod. Ἀσπ. 373.

Ὑποσευομενοι, nom. plur. præſ. part. paſſ.

Ὑποσημαίνω, indico, ſignifico; (2) ſignum do, anteſignanum & auctorem me præbeo; (3) ſubſcribo nomen. Τοῦ δὴ μέλους αὐλαῖς τὸ ἐνδόσιμον ὁ ἕτερος χορὸς ὑπεσήμαινεν, Heliod.

Ὑποσημασία, ἡ, ſubſcriptio. A præc.

Ὑποσημειόω, notis excipio; (2) annoto, Gl. V. ὑποσημειοῦμαι, adumbro, deſigno. Hinc

Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, ſubſcriptio, Gl. Vet. ſubnotatio; (2) annotatio.

Ὑποσέπω, putrefacio, R.

Ὑποσιγάω, ſileo, nihil dico ad ea, quæ alius dicit, non accino vel concino canenti.

Ὑποσίδηρος, ον, ferreus.

Ὑπόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, paululùm ſimus, Gl. V. ſubſimus. Hinc

Ὑποσιμόω, ῶ, fut. ώσω, leniter pando, incurvo.

Ὑποσιωπάω, ῶ, fut. ήσω, reticeo, celo, ſupprimo.

Ὑποσκάζω, f. άσω, leviter claudico; Ph. ὑποσκάζει, vacillat.

Ὑποσκαλεύω, fut. εύσω, ſurculo ſuſcito. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε, Ariſtoph. Ach. 1019.

Ὑποσκαλμὶς, ἰδος, ἡ, ſcalmi baſis ſeu quod ſub ſcalmo eſt. A σκαλμός.

Ὑπόσκαμβος, ον, leviter inflexus.

Ὑποσκάπτω, fut. ψω, ſuffodio, ſubtus fodio, in imâ parte circumfodio. Μακρά μοι δ' αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις, Pind. Hinc

Ὑποσκαφὴ, ῆς, ἡ, ſuffoſſio; (2) locus cavus ſub terrâ.

Ὑποσκαφισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio frumenti quæ fit alveo, vanno. Plut. quod à σκαφίζω.

Ὑποσκελίζω, f. ίσω, ſubjecto crure everto, ſupplanto; (2) decipio. Τὰς προθυμίας ὑποσκελίζετε τῶν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρουμένων, debilitate, Philo. A σκέλος. Hinc

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, lapſus ſeu ruina ex ſupplantantis fraude; (2) fraus.

Ὑποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, cum aliquem crure ſubjecto labefactamus. Ab eod.

Ὑποσκέπτομαι, conſidero.

Ὑποσκευὴ, ῆς, ἡ, ſubſtructio, Gl. V.

Ὑποσκίασις, ἡ, inumbratio. Ab

Ὑποσκιάω, ῶ, f. ασω, obumbro, umbrâ tego.

Ὑποσκιόεις, όεσσα, όεν, idem quod

Ὑπόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, umbrâ obtectus. A σκιά.

Ὑπόσκληρος, ὁ ϗ ἡ, ſubdurus, paulo durior.

Ὑποσκόλιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, paululùm obliquus vel tortus. Ὑποσκόλιος αὐχὴν, *Aret.*

Ὑποσκότεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubobſcurus.

Ὑποσμὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubolens, leviter fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ, & ὀσμή.

Ὑποσμύχω, fut. ξω, ſuburo, paullatim igni latente exuro; (2) paulatim exedo, ut curâ, amore.

Ὑπόσομφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſubinanis & ſubfungoſus veluti ſpongia.

Ὑπόσοφος, ον, ſapienti ſimilis.

Ὑποσπανίζω, fut. ίσω, aliquantùm laboro penuriâ, aliquantùm egeo. Τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον, Soph. Aj. 751.

Ὑποσπάω, ῶ, futur. άσω, ſubtraho, ſubduco. Gl. V. ὑποσπῶ, ſubvello; ὑποσπᾷ, ſubtrahit, Ph. Οὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδ', Eur. Bac. 346.

Ὑποσπείρω, occultè ſero, ſeu ſemino. Ταῦτα ὑπεσπείρετο αὐτῷ, Ælian. Ταῖς πόλεσι Μηδισμοῦ ὑπέσπειρεν ἀρχάς, Plut.

Ὑποσπληνίζομαι, ſpleniis utor.

Ὑπόσπληνος, ον, lienis incommodis obnoxius, ſeu paululùm vexatus.

Ὑποσποδίζω, aliquâ ex parte cinericeus ſum, aliquatenùs cinerem, refero; (2) comprimo feminam. *Ern.*

Ὑπόσπονδος, ὁ ϗ ἡ, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis; (2) fœderatus, Ph. Plut. in Pelopid. cap. 13. Ex σπονδή.

Ὑποστάζω, ſtillo, diſtillo.

Ὑποστάθμη, ης, ἡ, quod ſubſidit, atque in imo conſiſtit. Unde (2) fæx, ſeu ſedimentum; (3) fundamentum, Diodor. Ab ὑφίσταμαι.

Ὑποσταίην, aor. 2. opt. act. v. ὑφίστημι.

Ὑποστὰς, *qui permiſit*, a. 2. part. act.

Ὑποστάσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. *Dor.* pro ὑποστήσαντες.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, ſubſiſtentia, ſeu naturæ ſubſiſtentia, res naturâ & reverà ſubſiſtens, perſona; (2) ſedimentum, fæces, item craſſitudo humorum, vaporum, &c. (3) præſentia animi, fiducia; (4) inſidiæ; (5) ſtatio militum; (6) ſubjecta materia, de quâ diſſeritur, hypotheſis, principia; *item* propoſitio, *inpr.* ap. Diodor; (7) certa perſuaſio, opinio. Τὰ καθ' ὑπόστασιν, *quæ re ipsâ ſunt.* Quibus oppon. τὰ κατ' ἔμφασιν. Ab eod.

Ὑποστάτης, ου, ὁ, qui naturam rerum produxit; (2) fulcrum, P. Ὃ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποστάτην ϗ στήριγμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φοῦρκαν ὀνομάζουσι, Plut. in Marc. G. cap. 24. *Angl. a* 𝔓rop. Ab eod. Hinc

Ὑποστατικὸς, ἡ, ὸν, auctor & conditor ſubſtantiæ; (2) qui ferre omnia poteſt; (3) perſonalis.

Ὑποστατικῶς, *Adv.* conſtanter, toleranter, perſeveranter, confidenter, fortiter.

Ὑπόστατος, ὁ ϗ ἡ, tolerabilis, ferendus.

Ὑποσταχύομαι, augeor in modum ſpiciferarum plantarum. Od. 20, 212. A στάχυς.

Ὑπόστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub tecto ſeu in ædibus eſt opertus, occultus. A στέγη.

Ὑποστέγω, tego ſeu occulto.

Ὑποστέλλω, contraho, ſubtraho, me recipio ſeu præ metu ſubduco; *in paſſ.* contrahor, *inpr.* dolore, metu, *unde ſicut in med.* ſubduco me, deſero ſigna, ſeu partes, prævaricor, reformido, refugio; (2) aliquâ ex parte diſſimulo, Ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν, Pind. Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, Act. 20, 20.

Ὑποστενάζω, f. άξω, idem quod ſeq. Ὑπεστέναζε ταῦρος ὣς μυκώμενος, Soph. Aj. 322.

Ὑποστένω, ingemiſco, vel ſuſpiria duco. Ὑποστένοι μέν τ' ἂν ὁ θρανίτης λεὼς, Ariſtoph. Ach. 166.

Ὑποστερέω, et

Ὑποστερίσκω, claneculùm privo, privo.

Ὑποστερνίζω, fut. ίσω, pectori ſubdo ſeu ſubjicio. Ab

Ὑπόστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub pectore eſt. A στέρνον.

Ὑπόστημα, ατος, τὸ, fulcrum; (2) ſedimentum; (3) ſtatio item, manus, globus conjuratorum, LXX. militum. Ab ὑφίσταμαι.

Ὑποστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίστημι.

Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, quod rei alicui firmandæ & fulciendæ ſubſtituitur & ſupponitur, Gl. V. fulcrum. Ab

Ὑποστηρίζω, fut. ίξω, ſuffulcio, ſubſtituo, & ſuppono aliquid alicui ſtabiliendo, ſubrigo, Ph. Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑπεστήρικτο, Heliod.

Ὑποστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑφίστημι.

Ὑποστήτω, 3. ſing. aor. 2. imperat. act.

Ὑποστιγμὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio. Ab

Ὑποϛίζω, ſubdiſtinguo, mediâ interpunctione utor, ut colo.

Ὑποϛικτέον, ſubdiſtinguendum. A præc.

Ὑποϛίλϐω, aliquantulùm ſplendeo, ſubluceo.

Ὑποϛολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas; (2) hinc fuga, deſertio, *impr.* de milite; (3) diſſimulatio, remiſſio in agendo, prævaricatio etiam. Ab ὑποϛέλλομαι.

Ὑποϛολίζω, demitto, ut veſtem, &c.

Ὑποϛοναχίζω, ingemiſco, ſuſpiria vel gemitus duco. Γαῖα δ' ὑπεϛονάχιζε, Il. 2, 781.

Ὑποϛορέω, & ὑποϛορεννύω, ſeu ὑποϛορέννυμι, ſubſterno, ſubjicio. Ὑποϛόρεσαι, νῦν ϖρῶτα τῆς ὀριγάνȣ, Ariſtoph. Conc. 1024.

Ὑποϛρατεύω, fut. εύσω, ſub aliquo milito.

Ὑποϛρατηγέω, ῶ, ſecundum ab imperatore locum obtineo. Ab

Ὑποϛράτηγος, ȣ, ὁ, imperatoris legatus, dux, ſed non ſummus.

Ὑποϛρατοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Ὑποϛρεπτέον, revertendum, &c. Ab

Ὑποϛρέφω, f. ψω, converto, averto; convertere greſſum & referre pedem cogo; reduco & reverti facio; (2) pedem refero in *med.* revertor; (3) recedo, Gl. V. Βακχείαν ὑποϛρέφων ἅμιλλαν, Soph. Tr. 224. Πάλιν ὑποϛρέφει βίοτον εἰς αἴδαν, Eur. Her. fur. 739. Ἐπὶ τὴν ἀκμὴν ὑποϛρέφει, Æl.

Ὑποϛροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reflexio, Gl. V. reditus, regreſſus; ἐξ ὑποϛροφῆς, rurſus, iteratis vicibus, pedem paulatim referendo. *Ern.*

Ὑπόϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redux; ὑπόϛροφοι, reduces, Gl. V. Ab eod.

Ὑποϛροφώδης, ες, reverſionem efficiens, ut in morbis.

Ὑπόϛρωμα, ατος, τὸ, ſtratum, fulcrum. Ab

Ὑποϛρώννυμι, ſeu ὑποϛρωννύω, fut. ώσω, ſubſterno, ſtratum ſubjicio. Ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποϛρώσω τινὶ, Eur. Hel. 59. Σποδὸν ὑποϛρώσῃς, Iſai. 58, 5.

Ὑπόϛυλος, ον, columnis fultus, ſeu impoſitus.

Ὑποϛυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubadſtringens. Ab

Ὑποϛύφω, leviter adſtringo, Gal.

Ὑποσυγχύω, & ύνω, confundo, permuto. *In Paſſ.* confuſè tractari; (2) confuſus, animo perturbatus, Joſ.

Ὑποσύμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, notas ſeu ſigna alicujus rei occulta continens, R. ſeu per notas, ſeu per ſymbola propoſitus. A σύμβολον.

Ὑποσυρίζω, fut. ίσω, ſibilum quendam & ſonum edo, reſono, interſtrepo.

Ὑποσύρω, ſubtraho, Gl. V. (2) leviter perſtringo, paucis defungor in narrando.

Ὑπόσυχνος, ȣ, ὁ, ἡ, paululùm frequens. Εἶχον, ὡς οἶσθα, ὑπόσυχνον ἀργύριον, Alciphr.

Ὑπόσφαγμα, ατος, τὸ, diruptio venæ. Unde effuſus cruor ſuo ſanguis, qui colligitur vaſculo ſuppoſito pecudi jugulatæ; *item* ſuffuſio livida. Ab

Ὑποσφάττω, jugulo, jugulum ſuccido, velut ſuppoſito cultro.

Ὑποσφίγγω, ſubſtringo, Gl. V.

Ὑποσφραγίζω, ſubſigno, Gl. V.

Ὑποσφραγὶς, ἡ, idem quod σφραγὶς.

Ὑποσχάζω, fut. άσω, ſupplanto.

Ὑποσχέθω, ſubmitto.

Ὑπόσχεο, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro ὑποσχȣ̃, ab ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχεσίη, ης, ἡ, idem quod

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promiſſio; (2) ſignificatio verbi. Ab eod.

Ὑποσχετικὸς, ὴ, ὸν, qui facilè promittit.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. ind. med. Ab eod.

Ὑποσχίζω, ſubtus ſcindo vel findo. Hinc

Ὑπόσχισμα, ατος, τὸ, ſubtus fiſſum; fiſſura interior. Eſt & calceamenti genus.

Ὑποσχόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχὼν, aor. 2. part. act. v. ὑπέχω.

Ὑποσώζω, quodammodo, ſic ſatis ſervo.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio ſub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω.

Ὑποτάγητε, 2. pl. a. 2. imperat. paſſ.

Ὑποτακτικὸς, ὴ, ὸν, ſubjunctivus; (2) qui ſubjungi poteſt vel ſolet. Ab eod.

Ὑποτάμνω, *Ion.* pro ὑποτέμνω. Il. 5, 74.

Ὑποτανύω, fut. ύσω, ſubtendo, ſubter protendo ſeu extendo. Il. 1, 486.

Ὑπόταξις, ἡ, imperium, poteſtas in quem.

Ὑποτάξαντα, acc. ſing. a. 1. part. act. v. ὑποτάσσω.

Ὑποταράσσω, vel ράττω, f. ξω, leviter turbo, nonnihil terrefacio. Μ' ὑπεταράττεν ἐπικείμενος, Ariſtoph. Veſp. 1275. Κἀγὼ μὲν ὡς εἶδον, ὑπεταράχθην. Luc.

Ὑποταρϐέω, paveo, timeo, trepido. Il. 17, 533.

Ὑποταρτάριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſub tartaro eſt, ſeu tartarum incolens, vel ſub tartarum detruſus.

Ὑποτασσόμενοι, nom. pl. part. paſſ. v.

Ὑποτάσσω, & ὑποτάττω, f. ξω, ſubdo, ſuppono, ſubjicio, ſubjugo, ſubigo, in poteſtatem redigo; ὑποτεταγμένος, ſubjectus, Gl. Vet. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τȣ̀ς ϖόδας αὐτȣ̃, 1 Cor. 15, 27.

Ὑποταύριον, ȣ, τὸ, locus ſubjectus peni & teſticulis. Ex ὑπὸ, & ταῦρος.

Ὑποταφρεύω, f. εύσω, ſubruo, cuniculis, &c.

Ὑποτείνω, f. ενῶ, ſubtendo; (2) ſubjicio, ſuggero, ſc. monendo; (3) *In med.* diſputando interrogo, diſputando propono. Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα, ϖάθη——μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει, ſubdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων, Dem.

Ὑποτειχίζω, f. ίσω, murum ſubſtruo, murum ſubtùs munio.

Ὑποτείχισις, ἡ, muri ſubſtructio, munitio. A præc.

Ὑποτειχισμὸς, ὁ, idem.

Ὑποτελέω, ῶ, f. έσω, ſolvo, pendo tributum.

Ὑποτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vectigalis, Gl. V. tributarius, Appian. A τέλος.

Ὑποτέλλομαι, orior, fio.

Ὑποτέμνω, fut. εμῶ, ſuccido, præſeco, præcido; (2) adimo, ſubtraho, Gl. V. ὑποτέμνομαι, intercipio. Ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ϗ ὅλȣ ϖολιτεύματος ἅμα ὑποτέτμηκεν ἑαυτὸν, M. Anton. Ὑποτεμῶμαι τὰς ὁδȣ̀ς σȣ, Ariſtoph. Eq. 291.

Ὑποτέταρτος, ὁ, numerus qui toto, quartâ parte minor eſt.

Ὑποτηρέω, obſervo, ſpeculor.

Ὑποτίθημι, ſuppono, ſubjicio; (2) ſuppedito; (3) ſuppono, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, oppignero; obligo, Gl. V. (5) ſubjicio alterius poteſtati; (6) propono, veluti ſpem. *In med.* moneo, conſulo, edoceo, ſuggero; (2) pono, ſtatuo, cenſeo, decerno, propono, propoſitum mihi habeo; (3) hypothecam do; (4) fingo. ὑποτίθεμαι, pignero. Sed rectiùs Phrynichus & Thomas magiſter. Ὑποτίθησι μὲν τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος, ὑποτίθεται δὲ ὁ λαμϐάνων ἤγȣν ὁ δανείζων; ὑποτεθειμένος, ſuppoſitus, Phil. perf. part. paſſ. ὑποτεθεῖσαν, obligatam, Phil. aor. 1. part. paſſ. ὑπέθεντο, obligaverunt, Phil. aor. 2. med. ὑποτιθέμενος, fiduciarius, Ph. præſ. part. Σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' ȣ̓ κακῶς ὑποθήσομαι, ſuggeram, Ariſtoph. Av. 1368. Ὑποτιθεὶς τιν' ἐλπίδα, Eurip. Or. 1175. Ἄχθος ὑποτίθεσθαι τῆς λύπης, Luc.

Ὑποτίλλω, evello. Ὑποτίλλειν τὴν βοτάνην, Theophr.

Ὑποτιμάω, ῶ, f. ήσω, & άομαι, ῶμαι, propriè litem, mulctam, ſecundo loco æſtimo. Hinc quia id ferè reus faciebat; (2) litem mihi æſtimo contra actorem; (3) irrogo pœnam; (4) cauſor, prætextu vel excuſatione utor. Τȣ̀ς τε φόρȣς ϖράσσεσθαι ἐκέλευεν, ὅσȣς αὐτοὶ ὑπετιμήσαντο, Ariſtot.

Ὑποτίμησις, εως, ἡ, pœna, mulctæ æſtimatio, *Ern.* (2) prætextus, P. excuſandi materia. A præc.

Ὑποτιμητὴς, ȣ, ὁ, ſubcenſor, æſtimator litis, &c. Ab eod.

Ὑποτίτθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui adhuc è mamillâ pendet & lactet. A τιτθός.

Ὑποτμήσσω, idem quod ὑποτέμνω.

Ὑποτομεύς, έως, ὁ ϗ ἡ, qui ſuccidit, aut præcidit; (2) inſtrumentum, quo aliquid ſuccīditur. Ab ὑποτέμνω.

Ὑποτομὴ, ῆς, ἡ, ſucciſio. Ab eod.

Ὑποτονθορίζω, &

Ὑποτονθορύζω, murmuro, ſubmiſsâ voce loquor. Ὑποτονθορύζȣσι δὲ συγκεκυφότες, αἰτιώμενοι τὸν χρόνον, Luc.

Ὑποτοπάζω, conjicio, ſuſpicor. Hinc

Ὑποτόπασις, ἡ, conjectura, ſuſpicio.

Ὑποτοπέω, conjicio, ſuſpicor; (2) exiſtimo, ut judex. Ἵν' ἀνὴρ, ἀπὸ τȣ̃ τείχȣς εἰσιὼν, μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται, Ariſtoph. Θεσμ. 503.

Ὑποτραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, paulùm balbutio, Luc.

Ὑποτραχήλιον, ȣ, τὸ, colli pars infra cervicem. A τράχηλος.

Ὑποτραχύνω, parùm ſuaviter adficio, de ſono, aſpero ſono lædo aures.

Ὑπότραχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubaſper.

Ὑποτρέμω, paululùm tremo & trepido, ſubtimeo. Καὶ εἶπον ὑποτρέμων, Plato. Il. 22, 241.

Ὑποτρέφω, fut. θρέψω, clam alo, latenter nutrio, Gl. V. ſubalo. Νόσων ὑποτρέφει σπέρματα, Gal.

Ὑποτρέχω, currens ſubeo; (2) curſu comprehendo, fugientem prehendo; (3) curſu ſuffugio, ſubeo, ſubrepo, inſinuo me. Κἀχ ὑποτρέχων σε τȣ̃το θωπεία λέγω, Eurip. Or. 653.

Ὑποτρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco, perterreſio; (2) terrefactus & timore perculſus ſuffugio. Il. 7, 217.

Ὑπότρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, (ſubtùs) perforatus & pertuſus. A τράω, *foro.*

Ὑποτρίϐω, f. ψω, ſubtero, contero. Hinc

Ὑπότριμμα, ατος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis & contuſis conſtans, Gl. V. moretum.

Ὑποτρίζω, paululùm ſtrideo.

Ὑποτριόρχης, accipitrum genus. *Angl. The* Hobby hawk. Ariſtoph. Ex τρεῖς, & ὄρχις.

Ὑπότριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubtertius, i. e. toto tertiâ parte de numero minor.

Ὑποτρομέω, ῶ, tremore ſuccutior, tremo. Il. 20, 28. ib. 22, 241.

Ὑπότρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui timore & pavore velut ſuccutitur. Ab ὑποτρέμω.

Ὑποτροπὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reciprocatio. Ab ὑποτρέπω.

Ὑποτροπιάζω, revertor, reciproco, de morbis per vices redeuntibus. A τροπὴ, inverſio.

Ὑποτροπιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ὑπὸτροπή.

Ὑποτροπικὸς, ὴ, ὸν, reverti ſolitus, de morbis, Hipp.

Ὑπότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui revertitur, redux. Od. 20, 332. A τρέπω.

Ὑποτρόχαλα, *Adv.* rotundè. Ab

Ὑποτρόχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rotundus, lubricus à rotunditate. Ab

Ὑποτροχάω, ῶ, idem quod ὑποτρέχω. Τὴν δὲ θάλασσαν Νέρθεν ὑποτροχάει, Moſch. 8, 5.

Ὑπότροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rotas ſubjectas habens.

Ὑποτρύζω, fut. ύσω, paullulùm murmuro, leviter murmuro, gemo, ſubmiſsè loquor, muſſo. Βαρύ τι. ϗ δυσηχὲς ὑποτρύζων, Heliod.

Ὑποτρώγω, unà comedo, ſeu obſonium cum pane.

Ὑποτυγχάνω, protinùs appoſitèque reſpondeo; (2) reſpondeo, *ſimpl.* Ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, Plut.

Ὑποτύπτω, eximo fundo. Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις, Ariſtoph. Av. 1150.

Ὑποτυπόω, informo, delineo; (2) oculis ſubjicio, repræſento. Τοιαύτας δὴ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπȣ́μενος, ἐδεδίει τε ϗ ἤλπιζεν, Herodian. Hinc

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata deſcriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos; (2) forma, exemplar; (3) figura Rhetorica, quâ ſpecies rei audientibus vel legentibus exprimitur accuratè.

Ὑποτυρὶς, ίδος, ἡ, placenta è lacte, melle, & farinâ, caſei formam habens. A τυρός.

Ὑπότυφλος, ου, ὁ ϗ ἡ, luſcioſus, cœcutiens.

Ὑπότυφος, ὁ ϗ ἡ, aliquantùm faſtuoſus & elatus, ſub quo latet jactantia & ſuperbia.

Ὑποτύφω, ſuffumigo, fumum ſubtùs excito; unde (2) ſuccendo, ignem ſubjicio; (3) paullatim accendo alicujus rei ſtudio, amore, &c. irrito, provoco; (3) ſuccendo, ignem ſubjicio. Ὑποτύφεται τὰ στέρνα, Philoſtr.

Ὑποτυχοῦσαν, contr. a. 2. part. act. f. g. v. ὑποτυγχάνω.

Ὑπουδαῖος, αία, αῖον, ſubterraneus. Ex ὑπὸ, & οὖδας.

Ὕπουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii (*prop. & metaph.*) abditi tegens, occultus, fallax, ſubdolus. Ex οὐλή.

Ὑπουλότης, ητος, ἡ, vitium latens & occultum. A præc.

Ὑπούλως, *Adv.* ſimulatè, ſubdolè, latenter.

Ὑπουραῖος, idem quod ſimplex, ad caudam pertinens.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub cœlo eſt; (2) cœleſtis.

Ὑπουργέω, operam navo, adjuvo, inſervio, obſequor, ſubminiſtro, Phil. ὑπουργῶ, miniſtro, ſubſervio, ſuppedito, ſuggero. Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν, Eur. Alc. 838. Τί δὴ ποθ᾽ ὑμῖν ἄλλ᾽ ὑπουργῆσαι με χρή; id. Supp. 1177. Πάνθ᾽ ὑπουργεῖν σοί τε ϗ τέκνοις θέλω, id. Med. 620. Ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ᾽ ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, Soph. Aj. 690. Σοὶ θ᾽ ὑπούργησον τάδε, id. El. 463. Ab ὑπουργός. Hinc

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, miniſterium, opera, quam alicui navamus, obſequium.

Ὑπούργησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὑπουργία, ας, ἡ, adjumentum, officium, miniſterium, de adulatione, aſſentatione, Joſ. (2)

Ὑπουργικὸς, ἡ, ὸν, adjumentum ſeu miniſterium adferens, ſubſerviens, Suicer. Ab

Ὑπουργος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjutor, qui operam navat miniſter. Ex ἔργον.

Ὑπουργικῶς, idem quod

Ὑπούργως, obſequioſè, obſecundanter, ὑπηρετικῶς.

Ὑπουρὶς, ίδος, ἡ, poſtilena, Gl. V. Ab οὐρά.

Ὑποφαίνεσθαι, *declaraſſe*, præſ. inf. med. verbi.

Ὑποφαίνω, qu. dic. ſubluceo, illuceſco; (2) oſtendo, declaro; ὑποφαίνομαι, ſubappareo. Λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο, Theocr. 6, 38. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, Xen. Hinc

Ὑπόφανσις, ἡ, qu. dic. ſublucentia, P.

Ὑποφακώδης, ες, lentis colorem habens. A φακός.

Ὑποφαρμάσσω, & άττω, f. ξω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.

Ὑπόφασις, εως, ἡ, qu. dic. ſub-apparentia, rei quæ ſub aliâ conſpici poteſt conditio, cum aliquid leviter apparet. *Ern.* Ὡς ϗ τὰ λευκὰ ὁρῆσθαι ἐξ ὑποφάσιος, *Aret.*

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, idem. Ab

Ὑποφαύσκω, ſubluceo. Ariſtot.

Ὑποφάτις, ἡ, interpres, antiſtita, *Dor.* pro ὑποφῆτις.

Ὑπόφαυλος, ον, vilis, vulgaris.

Ὑποφείδομαι, f. είσομαι, parco.

Ὑποφέρω, fut. ὑποίσω, ſuffero, ſuſtineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) ſubmitto, ſubjicio; (4) ſubduco, eximo; (5) exprobro; (6) *Paſſ.* recido, incido; (2) labor, ruo in deterius; (3) labare, non firmiter ſtare; (4) auferor; (5) eximor, abſum; ὑποφέρομαι, labaſco, labo, Gl. V. ὑπήνεγκεν, tulit, pertulit, Ph. aor. 2. ὑπενεγκὼν, perpeſſus, Gl. V. part. Ὅπλα ὑποφέρειν, Xen. τὰς μεταβολὰς, ibid. ἐλπίδ᾽, Soph. El. 837. Ἡ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον, *Job* 15, 35.

Ὑποφεύγω, clam effugio, ſubterfugio, item perfugio. Κύνας τάσδ᾽ ὑποφεύγων, Eurip. El. 1360.

Ὑποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) interpretor. Ὑποφητεύειν τινὶ, Luc. Ab

Ὑποφήτης, ου, ὁ, vaticiniorum & oraculorum internuncius, ſacerdos, antiſtes oraculi; (2) interpres, explanator divinarum rerum, Gl. V. interpres, præſagus, Il. 16, 234. A φημί. Hinc

Ὑποφητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ὑποφήτην, ſeu ad ejus munus & functionem.

Ὑποφητικῶς, *Adv.* more ejus, qui fungitur munere interpretandi divina. Ab eod.

Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ὑποφήτης.

Ὑποφθάλμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oculis ſubjacet. Ab ὀφθαλμός.

Ὑποφθάμενον, acc. ſing. a. 2. part. med. verbi ὑποφθάνω.

Ὑποφθάνω, fut. φθάσω, prævenio, præverto, anteverto; ὑποφθάμενος, præveniens: Il. 7, 144. Τὸν δ᾽ Ἑλένη πανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μυθον, Odyſſ. 15, 171.

Ὑποφθείρω, corrumpo, Gl. V.

Ὑποφθονέω, ſubinvideo. Κυαξάρης ἅμα μὲν, ὅτι ἐκεῖνοι ἤρχοντο τοῦ λόγου, ὥσπερ ὑπεφθόνει, Xen. Hinc

Ὑποφθόνως, cum invidiâ quâdam.

Ὑποφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor. Gl. V.

Ὑποφλεγέθω, leviter aduro, ſuburo.

Ὑποφλέγω, idem.

Ὑποφλεγμαίνω, ſubæſtio, ſubinflammatus ſum, item, tumeſco.

Ὑποφλοισβος, ον, ſtrepens, murmurans, fremens, de mari.

Ὑποφοινικίζω, fut. ίσω, purpuraſco.

Ὑποφοινισσω, idem.

Ὑποφόνια, τὰ, cædis præmia. A φόνος.

Ὑποφορὰ, ᾶς, ἡ, objectio, adverſarii propoſitio & oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernoſum, profundum, ſubductum & in fiſtulam dehiſcens; (4) os ulceris, quod importunè contrahitur; (5) alvi ſubductio. Ab

Ὑπόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφέρω.

Ὑποφραδμοσύνη, ἡ, conſilium, ſuggeſtio, prudentia.

Ὑπόφρικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui horrore levi tenetur. Ab

Ὑποφρίσσω, & ίττω, fut. ξω, cohorreſco, horrore corripior.

Ὑποφρονέω, ῶ, deſpicio, contemno.

Ὑποφρύγιος, ον, genus harmoniæ.

Ὑποφυγὴ, ἡ, perfugium, effugium.

Ὑποφύομαι, fut. ύσομαι, ſubnaſcor, ſuccreſco, Gl. V. ſuborior. Χιτὼν ὑποφύεται, Theophr. Hinc

Ὑπόφυσις, εως, ἡ, ſoboles arborum, ſurculi ex arborum radicibus; *item* ſtolones.

Ὑποφυτεύω, ſubſero, Gl. V.

Ὑποφωνεω, ſucclamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. Αἱ δ᾽ ὑπεφώνεον Ὄρνιθες, Moſch. 3, 49. Hinc

Ὑποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium.

Ὑποφώσκω, illuceſco, illuceſcere incipio.

Ὑποχάζομαι, f. άσομαι, ſenſim recedo, pedem ſubduco.

Ὑποχαίνω, aliquantùm hio, ſubhio.

Ὑποχαίρω, latenter & in ſinu gaudeo; (2) gaudeo.

Ὑποχαλάω, ῶ, fut. άσω, paululùm laxo, vel remitto, vel clanculùm laxo.

Ὑποχαλεπαινω, ſubiraſcor.

Ὑποχαλινίδιος, α, ον, freno aptus, adnexus. A χαλινός.

Ὑπόχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubæratus, ſub quo æs latet, cui æris aliquid ſuffuſum eſt. Epith. numorum adulterinorum.

Ὑποχαλκόω, ῶ, ſubæro, Gl. V.

Ὑποχαράττω, f. ξω, ſubſigno.

Ὑποχαροπὸς, οῦ, ὁ, ferè cæſius, cæſio colori ſimilis.

Ὑποχάσκω, aliquantùm hio, vel ſimpl. hio, præ cogitandi contentione hio ore; *unde*, cogitabundus ſum, &c. Σύδ᾽ Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, Ariſtoph. Plut. 314.

Ὑπόχαυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtumidus.

Ὑποχαυνόω, ῶ, fut. ώσω, paululùm inflo, ſuperbum aut tumidum reddo.

Ὑποχείριος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ὑποχείριος, ια, ιον, qui ſub manu vel ſub manibus eſt; (2) qui eſt in poteſtate alicujus, in poteſtatem redactus; (3) obnoxius, Gl. V. ſubjectus. Γίνεται τὸ πλοῖον ὑποχείριον, Plut. A χείρ.

Ὑπόχευμα, ατος, τὸ, liquor, humor, R. Ab

Ὑποχέω, ῶ, & ὑποχεύω, ſuffundo, item profundo leniter. Od. 16, 47.

Ὑποχθόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus.

Ὑποχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, ſub tunicâ latens, Gl. V. ſubucula.

Ὑποχλιαίνω, leviter calefacio.

Ὑπόχλοος, ὁ ϗ ἡ, ſubpallidus. Ὑπόχλοον ἔσχε παρειὰν, Call. in Del. 80.

Ὑποχλωρομελας, ὁ, è palore nigricans, colore inter pallidum & nigrum medio.

Ὑπόχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubviridis, pallens, Gl. V. luteus.

Ὑπόχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubiratus; (2) ex atrâ bile laborans. A χολή.

Ὑποχονδριακὸς, ἡ, ὸν, ad hypochondrii inflammationem pertinens. Ab

Ὑποχόνδριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub cartilagine eſt. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ου, tota illa corporis humani pars, quæ à mucronatâ cartilagine utrimque ad ilia uſque protenditur, Phil. ὑποχόνδρια, præcordia. A χρόνδρος.

Ὑποχορηγέω, ῶ, ſubminiſtro, ſuggero, Phil.

Ὑποχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio, liberalis largitio.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur, Ph. obligatus, v. gr. beneficio, obnoxius alicui. A χρέος.

Ὑποχρέμπτομαι, leniter exſpuo.

Ὑποχρίζω, idem quod

Ὑποχρίω, ſublino, Gl. V. Ὑποχρίουσί τε ϗ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς, Xen. Ὑποχρίεσθαι δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσίετο, ib.

Ὑπόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubauratus, Gl. V.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, ſuffuſio, id quod ſuffuſum eſt. Ab ὑποχύω.

Ὑπόχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio; (2) in oculis vitium. Ab eod.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno ſuffundunt. Ab eod.

Ὑπόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid ſuffuſum eſt & ex eo ſubturbidus. Ab eod. Vid. Ern.

Ὑποχύω, ſuffundo, *prop. & trop. ut Latini.*

Ὑποχωλεύω, nonnihil claudico, Phil. ὑποχωλεύει, vacillat.

Ὑποχωρέω, ῶ, fut. ήσω, ſenſim recedo, clam me ſubduco, pedem refero; (2) decedo, cedo, diſcedo, ceſſo, ſecedo; (3) excernor de alvo. Κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου, Ariſtoph. Ran. 888. Ὑπεχώρησε κατ᾽ ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, Luc. 9, 10. Hinc

Ὑποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ὑποχώρησις, εως, ἡ, diſceſſio, receſſus, fuga; (2) excrementum. Ab eod.

Ὑποψάθυρος, ὁ ϗ ἡ, paullùm friabilis.

Ὑποψαλλάσσω, f. ξω, ſubtùs contrecto; (2) leviter contrecto. Ἅπερ ἱερεῖον τοί μ᾽ ὑποψαλλάσσετε, Ariſtoph. Lyſ. 84.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquid arenæ habens admiſtum, arenoſus, *Epith.* terræ.

Ὑπόψαρος, ὁ ϗ ἡ, verſicolor.

Ὑποψαύω, f. αύσω, leviter tango.

Ὑποψεκάζω, f. άσω, leviter irroro, leviter bibo.

Ὑποψεύδομαι, paullulùm mentior, non omninò verum dico.

Ὑποψηφιστὴς, οῦ, ὁ, ſupputator, Gl. V. calcuculator.

Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι. Hinc

Ὑποψιαστικῶς, ſuſpicioſè.

Ὑποψιθυρίζω, f. ίσω, clanculùm murmuro.

Ὑπόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpectus. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψοφέω, leviter ſtrepo.

Ὑπόψυχρος, ὁ ϗ ἡ, ſubfrigidus.

Ὑποψύχω, f. ξω, leviter refrigero.

Ὑποψωνέω, ῶ, f. ήσω, in opſoniis coëmendis decipio. Οὐδ᾽ ἄλλος, ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται, Ariſtoph. Ach. 848.

Ὑπτιάζω, fut. άσω, ſupinus ſum, ſupinor, ſupinus relabor, Gl. V. ſupino, reſupino. Ὑπὸ δὲ ἀσθενείας ϗ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζειν, Herodian. Κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε, Soph. Phil. 882. Ab ὕπτιος. Hinc

Ὑπτίασμα, τὸ, ſupinitas.

Ὑπτιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

ὝΠΤΙΟΣ, ία, ιον, ſupinus, reſupinus, in dorſum verſus.

Ὑπτιότης, ητος, ἡ, ſupinitas.

Ὑπτιόω, ῶ, reſupino. Ab ὕπτιος.

Ὑπτιωτέρως, remiſſiùs. Ab ὕπτιος.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπωλένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub alâ eſt, ſub axillâ geſtatur. Ex ὠλένη.

Ὑπωμαῖος, Arat. 1115. *Epith.* pedis anterioris in beſtiis.

Ὕπωμα, pars infra humeros. Ab ὦμος.

Ὑπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam cauſam jurejurando poſtulata. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπωπιάζω, f. άσω, ſuggillo eam faciei partem quæ ſub oculis eſt; (2) ſuggillo aliquam corporis partem, & plagis contundo; ὑποπιασθεὶς, ſuggillatus, ſubgillatus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, ϗ δουλαγωγῶ, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι ἅπαξ ἁπάσαι, Ariſtoph. Pace, 539. Ab ὑπώπιον. Hinc

Ὑπωπιασμὸς, οῦ, ὁ, ſuggillatio, contuſio alicujus partis, quæ fit ictibus.

Ὑπώπιον, ου, τὸ, pars quæ ſubjacet oculis; (2) ſuggillatio ſub oculo. Ex ὤψ.

Ὑπωπὶς, ίδος, ἡ, herba, al. θαψία.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes ſeu radix montis. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπίδακος Ἴδης, Hom. Il. 20, 218. Ex ὑπὸ, & ὄρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, item ια, ιον, qui ſub tecto ſeu camerâ eſt; (2) contubernalis, domeſticus, Pind. Καὶ νῆσσαι οἰκουροὶ ὑπωρόφιοι τε κολοιοὶ, Aratus, 970. Ex ὄροφος.

Ὑπώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὑπωρυχία, ας, ἡ, ſuffoſſio, v. gr. muri. Ab ὑπορύττω.

Ὕπωχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubpallidus.

Ὕραξ, ακος, ὁ, ſorex, *mus*, Nic. Al. 37. Ab ὗς, *ſus*, quia roſtrum habet ſuillum.

Ὑριατόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui apum favos eximit, *Heſ.* Ex ὕριον, & τέμνω.

Ὕριον, ου, τὸ, favus, opus apum. Ab

ὙΡΟΝ, ου, τὸ, examen.

Ὑῤῥὶς, ίδος, ἡ, ſporta, Suid. Ab εἴρω.

Ὑῤῥισσὸς, οῦ, ὁ, vas vimineum, *Heſ.* A præc.

Ὑρτὴρ, ῆρος, ὁ, ollæ operculum, *Heſ.*

ὙΡΧΗ, ης, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ onera bajulant; (2) vas fictile imprimis, cui imponuntur ſalſamenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, eſt porca ſeu porcus femina, à ſono grunnitûs ita dicta.

ὟΣ, ὑὸς, ὁ ϗ ἡ, ſus, porcus.

Ὑσγινοβάφης, έος, ὁ ϗ ἡ, tinctus colore hyſgini herbæ. Ex ὕσγινον, & βάπτω.

ὙΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, hyſginum, plantæ genus quo color tingitur purpureo ſimilis.

Ὑσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὕω, *pluo.*

Ὕσματα, τὰ, pluvia. Ab ὕει.

ὙΣΜΙ'ΝΗ, ης, ἡ, pugna, prælium.

Ὑσμίνηνδε, *Adv.* ad pugnam, vel in prælium.

Ὑσπελεθος, ου, ὁ, ſuccerda, ſtercus ſuillum.

Ὕσπληγξ, γγος, ſive ὕσπληξ, ηγος, ἡ, ſcutica, quâ ſues & alia animalia pulſantur; (2) ſonus ſcuticæ vibratæ, & nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſûs datur; (3) carceres ſive locus, unde dimittuntur, qui curſu ad metam contendunt, equi & curſores; (4) laquei genus, quo capiuntur aves, Gl. V. tranſenna. Ex ὗς, & πλὴξ, *ſtimulus.*

Ὑσπολέω, circa ſues verſor, eos paſcendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab

Ὑσπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubulcus, R. Ex ὗς, & πολέω.

ὙΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, verutum, miſſile, pilum, telum, Plut. in Camill. 40.

ὝΣΣΩΠΟΣ, ου, ἡ, & ὕσσωπον, ου, τὸ, hyſſopus, *herba. Angl.* Hyſſop.

Ὑσσωτὸς, ἡ, ὸν, verutus, veru ſeu mucronem præfixum habens. Ab ὑσσός.

Ὑστάτιον, poſtremùm, tandem. Ab

Ὑστάτιος, ία, ιον, poſtremus, ultimus. Hom. Ab ὕστατος.

Ὕστατον, & ὕστατα, *Adv.* poſtremùm, ultimò.

Ὕστατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus, ſupremus, noviſſimus, imus, Phil.

Ὑστέρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, Gl. V.

Ὑστεραῖος, αία, αῖον, poſtridianus; τῇ ὑστεραίᾳ, poſtridie, Gl. V.

Ὑστερεύω, poſterior vel inferior ſum, Gl. V. οἱ ὑστερεύοντες, infimates. Ab ὕστηρος.

Ὑστερέω, ῶ, f. ήσω, poſterior ſum ſeu venio; deſum, Gl. V. poſtero, Ph. ὑστέρησε, defuit. Ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανῇ, Eur. Ph. 983. Παιδὸς ὑστερήσομαι, id. Ph. in Au. 1231. Ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, Rom. 3, 23. Ab ὕστερος. Hinc

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, partes poſteriores, inprimis curſu certantis; (2) inopia, penuria.

Ὑστερήσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὑστερέω. Unde

Ὑστέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia.

Ὑστερητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolet tardiùs venire.

Ὑστερίζω, fut. ίσω, ſum poſterior, tardo, cunctor, tardiùs venio; (2) deſtituor; deficior; (3) inferior ſum, ſuperor, vincor. Ὑστερίζω τῆς ἀκμῆς τῆς ἐμαυτοῦ, Iſocr. Ὑστεριοῦμεν γὰρ ἁπάντων, Dem. Ab ὕστερος.

Ὑστερικὸς, ἡ, ὸν, ad vulvam pertinens; τὰ ὑστερικὰ, ſuffocationes uteri ſeu vulvæ. Ab ὑστέρα.

Ὑστεροβουλέω, poſt factum ſapio, ſera conſilia capio. A βουλή.

Ὑστεροβουλία, ας, ἡ, ſerum conſilium, ſera pœnitentia. Ab eod.

Ὑστερόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſt factum conſultans. Ex ὕστερον, & βουλή.

Ὑστερογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, poſterior natu ſeu ortu. Ex ὕστερος, & γείνομαι.

Ὑστερογονία, ας, ἡ, poſteritas. A γονή.

Ὑστερόληπτος, ον, revocabilis, qui recuperari poteſt. A λαμβάνω.

Ὑστερολογία, ας, ἡ, dictio præpoſtera, cum ordo dicendorum invertitur. Ab

Ὑστερολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poſterior verba facit, ſeu qui ſecundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco poſteriori, & vice verſâ. Ex ὕστερος, & λέγω.

Ὑστερόμαντις, qui poſt factum ſapit.

Ὕστερον, *Adv.* poſt, poſtea, poſteriori loco; (2) ſeriùs, tardiùs, deinceps, poſthàc.

Ὑστερόποινος, ſerò puniens, P. ultor, *Ern.* A ποινή, Æſch. Agam. 58.

Ὑστερόποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pro mortuo habitus eſt, & vivus redit.

Ὑστηρόπους, οδος, ὁ, ἡ, tardus, qui ſerò venit, Eur.

Ὑστερόπρωτον, præpoſterum, Ph.

ὝΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, poſterior, ſerior; (2) ſequens, ſecundus, poſterus, inferior, poſthabendus; (3) proximus, futurus, proximè futurus, vel venturus.

Ὑστεροφημία, ας, ἡ, fama apud poſteros, nomen celebre poſt obitum. A φήμη.

Ὑστεροφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſt perditurus. Ὑστεροφθόροι λωβητῆρες, Soph. Antig. 1086. Ab ὕστερος, & φθείρω.

Ὑστερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poſterior vocem edit. *Epith.* echûs. Ex ὕστερος, & φωνή.

Ὑστέρως, idem quod ὕστερον.

Ὑστεροχρονέω, ſeriùs, poſt exiſto. A χρόνος.

Ὑστήρια, ων, τὰ, ſuum immolatio, feſtum, in quo ſues immolabantur. Ab ὗς, *ſus.*

Ὕστριξ, ιχος, ἡ, hyſtrix, animal ex erinaceorum genere pilos ſuis habens; (2) ſcutica. Eſt ὗς, & θρὶξ, *pilus.*

Ὑστριχὶς, ίδος, ὁ, hyſtrix; (2) flagellum ex ſetis ſuillis, quo cædebantur ſervi. Ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων, στρεβλῶν, Ariſtoph. Ran. 632. Ab ὕστριξ.

Ὑφάγεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro ὑφηγοῦ, ab ὑφηγέομαι.

Ὑφάζω, idem quod ὑφαίνω, R.

Ὕφαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine ſuffuſus, cui ſubeſt ſanguis; (2) ſanguineus, etiam ex irâ & furore. Ex ὑπὸ, & αἷμα.

Ὑφαίνω, texo, detexo; (2) ſtruo, ædifico; (3) ſolerter excogito, *impr.* dolos; ὑφασμένος, textus, Gl. V. p. part. paſſ. Τοῦτο τοῖσι βαρβάροις ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, Ariſtoph. Veſp. 1140. Ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι, ſtruxere, Lyſ. 633. Ab ὑφάω.

Ὑφαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, ſubductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.

Ὑφαιρέτρια, ας, ἡ, obſtetrix. Ab eod.

Ὑφαιρέω, ῶ, fut. ήσω, ſubtraho, Gl. V. ὑφαιροῦμαι, demo, detraho, aufero, intercipio, ſublego; ὑφαιρεθέντων, deductis, Ph. Τὸ ξίφος ὑφαιρεῖ λάθρα τῆς θήκης, educit, Heliod. Ὁρᾷς, ἐγὼ δ' ὡς δέξιως ὑφειλομην; Ariſtoph. Veſp. 1334.

Ὑφαιρουμενος, perf. part. med. ab ὑφαιρέω.

Ὑφαλικὸς, ſubſalſus; (2) mari vicinus.

Ὑφάλλομαι, ſubſilio, Gl. V.

Ὑφαλμυρίζω, ſaporem ſalis refero, Plut. Ab

Ὑφάλμυρος, ὁ ϗ ἡ, ſubſalſus.

Ὕφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub mari, ſub mari latens; ὕφαλος πετρὰ, latens ſaxum, Gl. V. Ex ἅλς.

Ὕφαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arenam admiſtam habens, arenoſus.

Ὕφανσις, ἡ, textura.

Ὑφάντης, ου, ὁ, textor. Ab ὑφαίνω. Hinc

Ὑφαντικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars textoria.

Ὑφαντοδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à textore contextus. Ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος οὐ πέπαται, Ariſtoph. Av. 949. Ab ὑφαντος, & δινέω.

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.

Ὑφάντρια, ας, ἡ, textrix, Ph. Ab ὑφαντης.

Ὑφαπλόω, ſubſterno ſtragulas veſtes, quaſi explico ſub aliquo.

Ὑφάπτω, fut. ψω, ſuccendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ; Eur. Med. 378. Πόλις ὑφάπτεται πυρὶ, Tro. 1274.

Ὑφαρπάζω, fut. άσω, vel άξω, ſurripio, clam rapio. Ἐπεὶ ϗ τὴν ἕδραν σου ὑφάρπασε, Xen.

Ὑφάρπασις, εως, ἡ, uſurpatio.

Ὑφασία, ἡ, textura. Ab ὑφαίνω.

Ὕφασμα, ατος, τὸ, opus injuſtum, Ph. rapina; textile, tela, textura, Gl. V. Ab ὑφαίνω.

ὙΦΑ'Ω, ῶ, texo. Hinc *Ion.* ὑφόω, pro ὑφῶ; ὑφόωσι pro ὑφῶσιν, ὑφάουσιν. Od. 7, 105.

ὙΦΕ'ΑΡ, αρος, τὸ, viſci genus, quod in abiete & larice naſcitur.

Ὑφεδρεύω, f. εύσω, inferior ſedeo. Ab ἕδρα.

Ὑφεδρία, ας, ἡ, inferior ſedes. Ex iiſd.

Ὑφεῖμαι, perf. ind. paſſ. v. ὑφίημι.

Ὑφειμένως, ſummiſsè, Ph. Ab ὑφίημι.

Ὑφεὶς, aor. 2. part. act. v. ὑφίημι.

Ὑφελκτέον, ſubtrahendum eſt. Ὑφελκτέον δὲ τῶν ξύλων, Ariſtoph. Eq. 916. Ab ὑφέλκω.

Ὑφελκυσμὸς, οῦ, ὁ, ſubtractio, Gl. V. Ab

Ὑφελκύω, ſubtraho; ὑφελκύση, ſubtraxerit. Ab

Ὑφέλκω, idem. Ὕφελκε θᾶττον αὐτὸν, Ariſtoph. Veſp. 187. Καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι, Ariſtoph. Conc. 319.

Ὑφελοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω.

Ὑφελοῖσαι, nom. pl. part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελοῦσαι.

Ὑφελόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med.

Ὑφὲν, ſimul. Vox Gramm. al. ὑφ' ἕν.

Ὑφέντες, nom. pl. aor. 2. part. v. ὑφίημι.

Ὑφέξει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ὑπέχω.

Ὑφέρπω, ſubrepo, Gl. V.

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. med. v. ὑφίημι.

Ὕφεσις, εως, ἡ, remiſſio; (2) diminutio, imminutio; (3) ſubmiſſio. Ab ὑφίημι.

Ὑφέσπερα, *Adv.* veſperi.

Ὑφέστιος, ὁ, ἡ, qui ſub tecto, domi eſt. Ab ἑστία.

Ὑφετυμολογέω, originem verbi declaro.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus, tenor, Gl. V.

Ὑφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo; (2) incipio, exordior; (3) hortor, ſuadeo; (4) dicto, doceo; (5) præſum; (6) clam duco, vel duco. Πρώτιστα μὲν νῦν τῶνδ' ὑφήγησαι, γέρον, Eur. El. 671. Καὶ δαίμων ἐκείνην ὑφηγεῖτο τὴν ὁδὸν, Plut. Τοῦθ ὑφηγεῖται ϗ ὁ κοινὸς νόμος, Ariſtot. Hinc

Ὑφήγησις, εως, ἡ, qu. dic. præitio & ductus quidam; (2) doctrina, quam quis alii velut præſens tradidit; (3) enarratio; (4) ſuaſio.

Ὑφηγητὴρ, ῆρος, ὁ, dux, prætor. Ab eod.

Ὑφηγητὴς, οῦ, ὁ, qui præit in rè quâpiam, iuſſor. Ab eod.

Ὑφῆκας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ὑφίημι.

Ὑφημιόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubdimidius, i. e. dimidio minor.

Ὑφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὕφανα, ab ὑφαίνω.

Ὑφηνιοχέω, ῶ, fut. ήσω, aurigæ adminiſter ſum; (2) aurigor, dicitur & *tropicè*. Ab

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, adminiſter aurigæ; (2) auriga.

Ὑφῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ὑφηρεέτο, ab ὑφαιρέω.

Ὑφήσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſubminor, paulò minor & junior.

Ὑφηφάσται, alii ὑφύφασται, quod vide.

Ὑφιζάνω, f. ζήσω, ſubſideo, ſedeo ſub. Hinc

Ὑφίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, ſubſidentia, depreſſio, qu. dic. ſubſeſſio, unde ceſſio, depreſſio velut terræ.

Ὑφίημι, fut. ήσω, ſubmitto, demitto; ὑφίημι, & ὑφίεμαι, remitto, concedo, cedo; ὑφειμένος, ſubmiſſus, p. paſſ. part. Σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι, Eur. Med. 24. Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο, id. Ph. 31. Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ, demiſſiori velo, Soph. El. Ex ὑπὸ, & ἵημι.

Ὑφίητι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor. pro* ὑφίησι.

Ὑφίστημι, ſuppono, ſubjicio, ſubſtituo; (2) propono; in aor. 2. & præt. neutraliter dicitur ſubeo, ſuccedo, ſuſtineo, ſuſcipio; (3) recipio, polliceor; ὑφίσταμαι, *paſſ.* ſupponor ſufficior; (2) excipio impetum; (3) tolero, perfero; *in med.* eſt etiam ſubſideo, demergor; (2) occultè ſto; (3) digredior; (4) puto, arbitror; (5) polliceor, recipio; ὑποσταίη, extiterit, Ph. a. 2. opt. Μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον, Eur. Supp. 189. Γνώμας ὑποστήσας σοφὰς, Soph. Aj. 1110. Τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον, Eur. Rheſ. 157. Ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ' ὑφίσταται, id. Her. fur. 1354.

Ὑφόλμιον, ου, τὸ, quod mortario ſupponitur, quod mortarium ſuſtinet; (2) pars tibiæ ſub ligulis quæ ori apponitur. Ab ὅλμος.

Ὑφόρασις, εως, ἡ, pudor; (2) metus, ſuſpicio.

Ὑφορατικὸς, ἡ, ὸν, ſuſpicioſus. Ab

Ὑφοράω, ῶ, & ὑφοράομαι, ῶμαι, ſuſpecto, ſuſpectum habeo, ſuſpicor; (2) ſuſpicio, revereor. Ὑμεῖς ὑφορόμενοι τὰ περιπεπραγμένα, Dem. Μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθαι, vereri, Luc. Ὑφορῶνται γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ θηρία, Ælian.

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & φέρβω.

Ὑφορμέω, ῶ, in ſtatione immineo, inſidior, ſeu in ſtatione navium ſum.

Ὑφορμίζω, & ομαι, in ſtationem ſubduco. Ὑφορμισάμενοι νυκτὸς, οὐκ ἔλαθον, Thuc.

Ὑφόρμιον, τὸ, monile. Ab ὁρμίς.

Ὕφορμος, ου, ὁ, locus ſtationi aptus, Appian.

Ὕφος, εος, τὸ, textile, id quod textum eſt, tela, tapes, veſtis, aut ſimile quidpiam, Ph. textura, contextus. Ab ὑφάω.

Ὑφόωσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ὑφῶσι, ex ὑφάουσι, ab ὑφάω.

Ὕφυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubhumidus, humidus.

Ὕφυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub aquis eſt, ſub aquas demerſus; (2) aquâ intercute laborans. Ex ὑπὸ, & ὕδωρ.

Ὑφυπνόω, paulatim obdormiſcere facio. *In med. & paſſ.* obdormiſco.

Ὑφύφασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὕφασται, ab ὑφαίνω.

Ὑψαγόρας, ὁ, vide ὑψηγόρας.

Ὑψάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, altè cameratus, altos fornices habens. Ex ὕψος, & ἄντυξ.

Ὑψαυχενέω, ῶ, f. ήσω, cervicem effero, cervice erectâ incedo; (2) effero me, ſuperbus ſum, Plut. Ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολυς πλοῦτος, Phocyl. 57. Ex ὕψος, & αὐχέω.

Ὑψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, elatam cervicem habens; (2) ſuperbus, arrogans. Ex ὕψος, & αὐχήν. Hinc

Ὑψαυχενίζω, idem quod ὑψαυχέω.

Ὑψερεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altè tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Il. 5, 213. Ex ὕψος, & ἐρέφω.

Ὑψηγόρας, ου, ὁ, *Ion.* ὑψηγόρης, vanus jactator, glorioſus. Ex ὕψος, & ἀγορά.

Ὑψηγορέω, glorior, ſuperbè loquor. Ab ἀγορεύω.

Ὑψηγορία, ας, ἡ, jactantia; (2) ſuperbia.

Ὑψήεις, εσσα, εν, celſus. Ab ὕψος.

Ὑψηλαυχενεῖα, ας, ἡ, elatio cervicis; ſuperbia.

Ὑψηλαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem extollens; ſuperbus. Ex ὑψηλὸς, & αὐχὴν.

Ὑψηλῆσιν, dat. plur. *Ion.* & cum ν, pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς.

Ὑψηλοβατέω, ῶ, ſublimem aëris regionem perambulo; (2) ſublimia, alta tracto, appeto, loquor. A βαίνω, vel inuſ. βατέω.

Ὑψηλοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt elato, ſuperbus, arrogans. Ex καρδία.

Ὑψηλόκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, alta habens præcipitia, altus, *Epith.* rupis.

Ὑψηλολογέω, ῶ, alta loquor; (2) utor verbis ſublimibus, orationis ſublimitatem affecto.

Ὑψηλολογία, ας, ἡ, ſermonis ſublimitas; (2) orationis arrogantia. Ab

Ὑψηλολόγος, ου, ὁ, magniloquus, qui orationis ſublimitatem affectat.

Ὑψηλόνοος, *contr.* ὑψηλόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mente elatâ.

Ὑψηλόνωτος, ον, alta juga habens, i. e. altus.

Ὑψηλοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præpes; (2) illuſtris, Ph. Ex ὑψηλὸς, & πέτομαι.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus excelſus, ſublimis. Ab ὕψος, Hinc

Ὑψηλότης, ητος, ἡ, excelſitas, eminentia.

Ὑψηλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, altâ ſum mente; (2) animo ſum elato, ſuperbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ, Rom. 11, 20.

Ὑψηλοφροσύνη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus ſuperbus, nimiùm ſe referens. Ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mente excelsâ; (2) ſuperbus, qui alta ſapit. Ex ὑψηλὸς, & φρὴν.

Ὑψηλοφυὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, celſus natu. A φύομαι.

Ὑψηλόφωνος, ον, altâ voce clamans, ſeu loquens, ſeu lamentans. A φωνή.

Ὑψηλῶς, *Adv.* altè. Ab ὑψηλὸς.

Ὑψήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, altâ ſeu celsâ virilitate præditus; (2) celſos viros faciens. Ex ὕψος, & ἀνήρ.

Ὑψηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, v. ὑψερεφὴς.

Ὑψητὸς, ἡ, ὸν, altus, celſus, ſublimis. Ab ὕψος.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altiſonus, altum & clarum ſonum edens. Il. 5, 772. Ex ὕψος, & ἦχος.

Ὕψι, *Adv.* Altè. Ab ὕψος.

Ὑψίβαμων, & ὑψιβάτης, ὁ, idem quod

Ὑψίβατος, ὁ ϗ ἡ, altè incedens; (2) in alto ſitus. A βαίνω.

Ὑψιβιβὰς, άντος, ὁ, idem. Hom. in Apoll. 416. A βίβημι.

Ὑψιβόας, ου, ὁ, altè clamans. Ex βοάω.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, qu. dic. altifremens, altiſtrepens; altiſonans, Il. 1, 354. Ex ὕψος, & βρέμω.

Ὑψιγέννητος, ον, in alto natus, de ramo altæ arboris. Æſch.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſublimi ſedet ſedili. Il. 4, 166.

Ὑψιθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alta habens fundamenta, Nonn. P. 4, 2. Ex θέμεθλον.

Ὑψίθρονος, ὁ ϗ ἡ, celſus dignitate.

Ὑψικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνήϊε, Nonn. P. 6, 3. Ex ὕψι, & κάρηνον.

Ὑψικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, per alta loca incedens.

Ὑψίκερας, ατος, ὁ ϗ ἡ, celſa gerens cornua. Ὑψικέρατα πέτραν, Ariſtoph. Nub. 597.

Ὑψίκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem. Od. 10, 158. Ex iiſd.

Ὑψικέραυνος, ὁ, ἡ, in alto fulminans.

Ὑψικόλωνος, altus, *Epith.* montis. Opp.

Ὑψίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, altè comatus. Ex ὕψι, & κόμη.

Ὑψικόμπως, *Adv.* arroganter, faſtosè, Soph.

Ὑψικρατέω, in alto (i. e. cœlo) impero.

Ὑψίκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. ὑψηλόκρημνος.

Ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι, & μέδω, *regno.*

Ὑψιμέλαθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, altas habens ædes; (2) excelſa habens atria.

Ὑψιμέλας, αινα, αν, altus & niger, *Epith.* navis.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in altis nubibus; *Epith.* Jovis.

Ὑψιπαγὴς, ὲς, altus, *Epith.* rupis. A πάγνυμι.

Ὑψίπεδος, ον, altè ſitus, *Epith.* urbis.

Ὑψιπετήεις, ήεσσα, ῆεν, altivolus, altivolans. Ex ὕψι, & πέτομαι.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* arboris, altus, procerus. Ex ὕψι, & πέτηλον.

Ὑψιπέτης, ου, ὁ, altè volans, altivolus. Ex πέτομαι.

Ὑψιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) ex alto lapſus. Ex πέτομαι, vel πίπτω.

Ὑψίπολις, ὁ, ἡ, princeps civitatis.

Ὑψίπους, ουν, excelſus.

Ὑψίπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, altam habens puppim. Ex πρύμνα.

Ὑψίπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, altas portas habens. Ex πύλη.

Ὑψίπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, altis turribus inſignis.

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro ὑψηρεφής.

Ὑψίστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, altè ſtolatus, altè ſuccinctus. A στολή.

Ὕψιστος, ίστη, ιστον, altiſſimus, excelſiſſimus, Superlat. ab ὕψος.

Ὑψιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in altum tendens; (2) in alto extenſus. A τείνω.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, οντος, ὁ, qui altâ & erectâ cervice incedere ſolet. Ex iiſd.

Ὑψιφαὴς, & ὑψιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celſus, è longinquo conſpicuus. A φάω.

Ὑψιφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in altum latus, ſublimis. Ναοὶ ὑψιφερεῖς, Ariſtoph. Nub. 305. A φέρω.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, altum & elatum animum habens. A φρὴν.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ, altè comatus. Ex χαιτη.

Ὑψόθεν, *Adv.* ex alto, deſuper. Ab ὕψος.

Ὑψόθι, *Adv.* in alto, in ſublimi; (2) ſuper, ſupra; (3) altè, in altum. Ab eod.

Ὑψόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, altam habens proram. Ex ὕψος, & πρῶρα.

Ὑψόροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, altam cameram ſeu concamerationem habens; (2) excelſus.

ὝΨΟΣ, εος, τὸ, altitudo, celſitudo, ſublimitas: (2) cacumen, faſtigium, vertex.

Ὑψόσε, *Adv.* in altum, in ſublime. Ab ὕψος.

Ὑψοῦ, *Adv.* altè, in alto; (2) in altum. Il. 1, 486. Ab eod.

Ὑψόω, ῶ, fut. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo; ſublimo, Gl. V. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν ϗ Σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, Act. 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Joann. 2, 14. ὑψωθήσεται, Luc. 18, 14. Ab ὕψος.

Ὑψώθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὑψόω.

Ὑψωθῆναι, *ſublatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, ſublimitas; (3) res alta, ſeu illuſtris. Ab ὑψόω.

Ὑψώσας, a. 1. part. act. v. ὑψόω.

Ὑψώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eod.

ὝΩ, f. ὕσω, pluo; (2) irrigo, pluviâ perfundo. Πῶ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι; Ariſtoph. Nub. 369. Ὕσομεν ϖρώτοισιν ὑμῖν, ib. 1116.

Ὑώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuillus, porcinus, ſui ſimilis; *metaph.* ſpurcus & immundus, ſtupidus. Ab ὗς. Hinc

Ὑωδία, ας, ἡ, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, porcini mores.

◆

Φ.

Φ, Litera Græcorum vigeſima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque eſt ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineolâ infernè appoſitâ φ, *quingenta millia.*

Φᾶ, *dixit*, 2. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφη, à φημί.

Φάανθεν, *viſi ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* & *Poet.* pro ἔφανθεν, & hoc *Bæot.* pro ἐφάνθησαν, à φαίνομαι, Hom. Il. 1, 200.

Φαάντατος, η, ον, ſplendidiſſimus, lucidiſſimus, quaſi à φααντὸς, quod eſſet lucidus. A φαίνω, *luceo.*

Φαάντερος, έρα, ερον, ſplendidior, *Compar.*

Φαβοτύπος, ȣ, ὁ, qu. dic. qui tundit & percutit columbas, genus accipitris. Ex φὰψ, & τύπτω.

Φαγάνθρωπος, ὁ, ἡ, pro ἀνθρωπόφαγος, *Heſ.*

Φάγαινα, ης, ἡ, adfectus ſtomachi, quum vehementer appetens, cibum immodicè ſumit, nec ſatiari vorando poteſt; (2) ulcus quoddam exedens & cancri genus; (3) morbus quidam favorum. A φάγος.

Φαγέδαινα, ης, ἡ, idem, ſed maximè, (2) Celſ. lib. 6. Ex φάγος, & ἔδω.

Φαγεδαινικὸς, ἡ, ὸν, phagedænicus, gangrænoſus, ut φαγεδαινικὰ ἕλκη. A præc.

Φαγέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro

Φαγεῖν, comedere, eſſe, manducare, Gl. V. aor. 2. ſine præſenti; ἔφαγον, comedi; φάγομαι, comedam, fut. 2. φάγη, comede, imperat. a. 2. ἐὰν φάγω, ſi comedam, Conj. φάγοιμι, Opt. φαγὼν, part. Ὦ ϖολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες, Ariſtoph. Plut. 253. Μὴ βρώσει ἐφάγομεν ἐκ τȣ̃ βασιλέως, 2 Sam. 19, 42. Τὰς ϛάρκας αὐτῆς φάγονται, Apoc. 17, 16.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. ind. med.

Φαγέσωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vorax, inexplebilis edo ſeu comedo, Poll. A φάγος.

Φάγημα, ατος, τὸ, id, quod comeditur, eſculentum. Ab eod.

Φαγήσια, ίων, τὰ, feſtum quoddam, in quo cibo ad ſatietatem uſque exhilarabantur. Alias & φαγησία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. A φάγησις.

Φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem; dicitur & φαγησιποσία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. Ex φάγησις, & ϖόσις, *potio.*

Φάγησις, εως, ἡ, eſus, voratio.

Φάγιλος, ȣ, ὁ, phagilus, agnus cum edulis eſſe incipit.

Φάγος, ȣ, ὁ, vorax, edax, comedo.

Φάγρος, ȣ, ὁ, Phil. φάγρος ἰχθὺς, *piſcis* dentatus, barbulus, puellius, dentex. Cretenſium linguâ, ἡ ἀκόνη, i. e. cos. A φαγεῖν.

ΦΑ'ΓΩ, inuſ. Vid. φαγεῖν.

Φάγωντι, 3. pl. præſ. conj. act. *Dor.* pro φάγωσι.

Φάγων, οντος, ὁ, maxilla; (2) idem quod φάγος, *Ern.*

Φάε, *lucebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφαε, à φάω.

Φαέθων, οντος, ὁ, lucidus, ſolis *Epith.* (2) ſtella Jovis. A φάω, *luceo.* Unde

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, lucidus.

Φαείνω, ſplendeo, fulgeo, luceo. Od. 18, 342.

Φαεννὸς, ἡ, ὸν, lucidus.

Φαεσίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucem hominibus adferens, lucens hominibus. Il. 24, 785.

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux, illuminatio. Call. in Dian. 11. A

Φαεσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucifer, lucem adferens. Ex φάος, & φέρω.

Φάζω, interficio; ut hinc fit ϖεφασμένος, occiſus. Ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν ϛφῷν αὖ ϖέφασμαι καινὸς, Soph. Oed. Col. 1537. Significat etiam decretorius, ut Μῦθον ἀτιμήσητε ϖεφασμένον, Il. 14, 127. A φάω.

Φάθι, *dic*, 3. ſing. præſ. imperat. act. verbi φημί.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illuſtris. A

Φαίδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A φαιδρός.

Φαιδρόνȣς, ὁ, ἡ, hilaris, lætus. A ſeq. & νȣ̃ς.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, nitidus, ſplendidus; (2) hilaris, lætus, fauſtus, Gl. V. luculentus. Φαιδρότεροι γνώμῃ, *Aret.* Hinc

Φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas, alacritas, nitor vultûs; (2) nitor.

Φαιδρόω, ῶ, exhilaro; (2) nitidum reddo.

Φαιδρύνεσθαι, præſ. infin. paſſ. v. φαιδρύνω.

Φαιδρυντὴς, ȣ̃, ὁ, æditũus; (2) lotor, mundator. A φαιδρύνω. Hinc

Φαιδρύντρια, ας, ἡ, lotrix, purgatrix.

Φαιδρύνω, hilaro, exhilaro; (2) ſplendidum, nitidum, aut terſum reddo, expurgo; (3) orno; (4) ungo, ap. Ioſ. A φαιδρός.

Φαίδρυσμα, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit. *Ern.*

Φαιδρωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui hilari eſt vultu. Ex φαιδρὸς, & ὤψ.

Φαιδρῶς, nitidè, ſplendidè, lautè; (2) hilariter.

Φαίην, *dixerim*, a. 2. opt. act. v. φημί.

ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, calceamenti genus Atticum, dictum κονίπȣς, Clem. Al.

Φαῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. v. φημί.

Φαινέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro φαίνειν.

Φαινέσκετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, à φαίνομαι.

Φαινίνδα, *indecl.* genus ludendi pilâ. A φαίνω.

Φαινὶς, ἡ, anemone, ap. Laced.

Φαίνοισαι, nom. pl. fem. præſ. part. act. *Dor.* pro φαίνȣσαι, à φαίνω.

Φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Φαινόλης, ȣ, ὁ, Gl. V. φαινόλης, τὸ φελόνιον, penula. Al. Gl. V. φαινόλη, lacerna, penula.

Φαινολοθήκη, ης, ἡ, penularium, Gl. V. ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλη, & θήκη.

Φαινομένην, acc. ſing. præſ. part. med.

Φαινομένηφι, dat. ſing. *per Paragog.* ſyllabæ φι.

Φαινομηρὶς, ίδος, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ, quæ femora oſtendit; de Lacænis, Plut. Ex φαίνω, & μηρὸς, *femur.*

Φαίνω, f. φανῶ, in lucem edo, Gl. V. oſtendo; (2) defero; *unde & φαίνοντες*, quadruplatores; (3) luceo, appareo; quod propriè eſt φαίνομαι, *Paſſ.* φαίνομαι, appareo, Gl. V. φαίνεται, panditur, videtur, oſtenditur, apparet, Phil. φαινόμεθα, dignoſcimur, Phil. ἐφάνη, apparuit, a. 2. paſſ. (2) deferor, accuſor; (3) adſum, appareo; τὰ φαινόμενα, aſtronomia ſphærica; item quæ ante oculos ſunt; τὸ φαινόμενον, ſententia pronunciata, *Ern.* Τὸ φῶς ἐν τῇ ϛκοτίᾳ φαίνει, Joan. 1, 5. Ἄρηξον, ἐλθὲ ϗ ϛκιὰ φάνηθί μοι, Eur. Her. fur. 496. Σὲ μὲν ἐν τῇ ϖόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι, Dem. A φάος.

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuſcus, ſubniger, qui medio eſt inter candidum & nigrum colore, Gl. V. aquilus, pullus, fuſcus. Ab eod. Hinc

Φαιυρὸς, ἡ, ὸν, idem.

Φαιϛὸς, ἡ, ὸν, ſeu φαῖϛος, η, ον, luminoſus, lucens. Ab eod.

Φαιωχίτων, ὁ ϗ ἡ, pullatus, nigrâ veſte indutus.

Φάκελλος, & φάκελος, ȣ, ὁ, faſcis aut faſciculus. A ϛφάκελος.

ΦΑΚΗ͂, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipſum ex lente pulmentum. *Angl.* Lentils. Hinc

Φάκινος, ίνη, ινον, qui ex lente eſt.

ΦΑΚΙ'ΟΛΟΣ, ȣ, ὁ, faſcis, faſciculus.

Φάκιον, ȣ, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor, Dim. à φακή.

Φακοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, lenticulæ ſimilis, Gl. V. lenticularis. Ex φακὸς, & εἶδος.

Φακοπτισσάνη, ης, ἡ, edulium ex lente & ptiſanâ. Ex φακὸς, & ϖτισσάνη.

Φακὸς, ȣ̃, ὁ, lens cruda, ut volunt Gramm. ſed promiſcuè cum φακῇ dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ formâ, quo aquâ calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas, in quo mortuorum cineres conduntur; (4) lentigo, verruca, facies verrucoſa; (5) nigra quædam oculi macula, Gl. V. lens, lentigo; φακὸς ϖροσώπȣ, *faciei* nævus, Ph. A φακή.

Φάκοψις, lentiginoſus, ſparſo ore, Ph. Ex φακὸς, & ὄψις, *vultus.*

Φακώδης, εος, ὁ, ἡ, lenti ſimilis. A φακός.

Φακωτὸς, ἡ, ὸν, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑ'ΛΑ, ornamentum galeæ, Suid.

Φαλαγγάρχης, ȣ, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ, & ἀρχή. Hinc

Φαλαγγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is, qui phalangi præeſt.

Φαλαγγηδὸν, *Adv.* per phalanges; (2) turmatim. A φάλαγξ.

Φαλαγγιόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morſus à phalangio, aranei genere. Ex φαλάγγιον, & δάκνω.

Φαλάγγιον, ȣ, τὸ, aranei genus, à crurum longioribus internodiis dictum; (2) herba quædam. A φάλαγξ.

Φαλαγγίτης, ȣ, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγγιτικὸς, ἡ, ὸν, ad phalangem pertinens, è phalange ſumptus, &c.

Φαλαγγομαχέω, phalange, peditatu pugno; (2) cum phalange prælior. A

Φαλαγγομάχης, ȣ, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ, & μάχομαι.

Φαλαγγόω, ῶ, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. A φάλαγξ. Hinc

Φαλάγγωμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

Φαλάγγωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introſpectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, *propriè* quædam acies Macedonum, ut legio Rom. (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, Ph. (3) internodium, Gl. V. (4) tarantula, Gl. V. araneus; (5) baculus quiſque, longus, teres, ad cylindri formam; φάλαγγες etiam ligna, quibus naves fulciuntur.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, Nic. Th. 760. (2) balæna, Ariſtoph. Veſp. 35.

Φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, Gl. V.

Φαλακράω, calveo, Gl. V. A præc.

Φαλακροειδὴς, ὲς, qui calvus eſſe videtur. Ab εἶδος.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, calvus. Hinc

Φαλακρότης, ητος, ἡ, calvities.

Φαλακρόω, calvum reddo; calvo, Gl. V. φαλακρȣ̃σθαι, calveſcere, Gl. V. Hinc

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvitium.

Φαλάκρωσις, εως, ἡ, idem, *Aret.*

Φαλανθίας, ȣ, ὁ, calvus. A φάλανθος.

Φάλανθος, calvus. Ex φαλὸς, & ἄνθος, *flos.* (niſi ἄνθος mera terminatio eſt, *Ern.*)

Φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum aut equitum; (2) lora. A φαλός.

Φαλαρὶς, ιδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina ſeu paluſtris. Ab eod.

Φαλαρισμὸς, ὁ, crudelitas. A Phalaride.

Φάλαρον, τὸ, criſta galeæ; item faſcia, diadema; φάλαρα, τὰ, Æſchyl. A φαλός.

Φαληριάω, ῶ, albeſco ſpumâ; unde φαληριόωντα pro φαληριῶντα, Il. 13, 799. A

Φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, ſpumeus; (2) *Subſt.* ferrum galeæ. A φαλός.

Φάλης, ητος, ὁ, idem quod φαλλός, ſc. & φαλῆς.

Φαλιόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, albos pedes habens.

Φάλιος, ία, ιον, albus, ſplendidus. A φαλός.

Φάλκις, ἡ, pars navis, ubi eſt ſentina.

Φαλλαγώγια, ων, τὰ, feſtum Priapo celebrari ſolitum. Ex φαλλὸς, & ἀγωγή.

Φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem. A φαλλοφόρος.

Φαλλικὸς, ὴ, ὸν, phallicus, ad phallos pertinens. A φαλλός.

Φαλλοϐατέω, phallum conſcendo, phallo inſideo, *Lucian.* A

Φαλλοϐάτης, ου, ὁ, Priapi conſcenſor. Ex φαλλὸς, & βαίνω.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum, in ſummo habens penem talem.

Φαλλοφορέω, phallum geſto. A

Φαλλοφόρος, ου, ὁ, qui in ſacris Priapi phallum vel veretrum geſtat. Ex φαλλὸς, & φέρω.

ΦΑΛΟ'Σ, ſplendidus; (2) albus.

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, conus galeæ, criſta.

Φάμαν, acc. ſing. *Dor.* pro φήμην.

Φαμὲν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi φημί.

Φάμενοι, nom. plur. a. 2. part. med.

Φαμὶ, *Dor.* pro φημὶ, *dico.*

Φὰν, *dicebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔφησαν.

Φαναὶ, ῶν, αἱ, ſeu φάναι, ſplendores, illuminationes. Μυϛηρίων τε τῶν ἀποῤῥήτων Ἔδειξεν Ὀρφεὺς, Eur. Rheſ. 943. A φανός.

Φάναι, *dicere*, præſ. inf. verbi φημὶ.

Φαναῖος, α, ον, ſplendidus, illuſtris. A φανός.

Φανάριον, τὸ, Dim. à φάνιον, *ſed* non bonum verbum. *Ern.*

Φανείη, aor. 2. opt. paſſ. verbi φαίνομαι.

Φάνεν, *apparuerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφάνησαν.

Φανερολογία, ἡ, cum quid palàm dicitur.

Φανερόμισος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui palam odit, Ariſtot. Ethic. Ex μῖσος.

Φανεροποιέω, ῶ, declaro, Gl. V. Φανεροποιῆσαι, certiorari. Ex φανερὸς, & ποιέω.

Φανεροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio. A præc.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, manifeſtus, evidens, apertus, clarus, illuſtris, celebris. A φαίνω.

Φανερόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui palàm amat, Ariſtot. Ethic.

Φανερόω, ῶ, f. ώσω, manifeſtum facio, declaro, clarum efficio, manifeſto, illuſtro, propalo. Gl. V. φανεροῦμαι, clareſco, pateſio. Φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, 1 Cor. 4, 5. Φανέρωσον σεαυτον τῷ κόσμῳ, Joann. 7, 4. Τότε ϗ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσετε ἐν δόξῃ, Col. 3, 4. A φανερός.

Φανερῶς, *Adv.* manifeſtè, evidenter, apertè, palàm. Ab eod.

Φανερώσει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi φανερόω.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio, patefactio, declaratio. A φανερόω.

Φάνεσκε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφανε, à φαίνω.

Φάνη, *apparuit*, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφάνη, à φαίνομαι.

Φανήῃ, *videatur*, 3. ſing. aor. 2. conj. paſſ. *per Epentheſ.* pro φανῇ.

Φανήμεναι, aor. 2. infin. paſſ. *Dor.* pro φανῆναι.

Φανῇς, *apparueris*, 2. ſing. aor. 2. conj. paſſ.

Φάνης, ητος, ὁ, ſol; (2) amor. A φαίνομαι, quod iſte quotidie quaſi novus exſiſtat, hic primus è chao apparuerit.

Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. ind. paſſ. v. φαίνω.

Φανητιάω, ῶ, videri aliquid volo. Ab eod.

Φανήτω, 3. ſing. aor. 2. imperat. v. φαίνω.

Φανθεὶς, *qui apparuit*, a. 1. part. paſſ.

Φανίον, ου, τὸ, laternula, facula, Dim.

Φανόπτης, ου, ὁ, laterna. Ab ὄπτομαι.

Φανὸς, ὴ, ὸν, lucidus, ſplendidus. A φαίνω.

Φανὸς, οῦ, ὁ, laterna, candela, Gl. V. (2) ſol & luna. Λαμπτὴρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, Galen.

Φανόω, idem quod φαίνω, *Strab.*

Φαντάζω, fut. άσω, ſpeciem præbeo, oſtendo; (2) φαντάζομαι, *paſſ.* cernor; (2) accuſor, deferor; *in med.* imaginem ſeu ſpeciem mente concipio, imaginor, contemplor; (2) oſtento me, tanquam mirandum quoddam ſpectaculum in omnium oculos incurro, conſpiciendum me præbeo. Μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται, appareat, Eur. Ph. 93. Μὴ δὲ φαντάζου δόμων πάροιθε τῶνδε, id. Andr. 875. Φαντασθῆναι περὶ τοῦ κατά φήσιν βίου, M. Anton. 1, 14. Ab eod. Hinc

Φαντασία, ας, ἡ, viſio, viſum, ſpecies in animo concepta; (2) vana ſpecies vel imago, mera ſpecies; *item* quod ad ſpeciem modo fit; (3) etiam in bonam partem, de ſplendore, dignitate. A præc.

Φαντασιαϛικὸς, ὴ, ὸν, ad viſiones concipiendas aptus. Ab eod.

Φαντασιοδοκητὴς, οῦ, ὁ, genus hæretici, qui Chriſtum non verum hominem fuiſſe, ſed tantum ſpeciem corporis habuiſſe dicit. A δοκέω.

Φαντασιοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, imaginationibus indulgeo, iiſque me inaniter vexo. Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῇ οἰκία σου, ϗ φαντασιοσκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου, Sapient. Sirach. 4, 30. Ex φαντασία, & κόπος.

Φαντασιοπλήκτως, cum ſtupore hominum, homines ſpecie quâdam obſtupefaciendo. A πλήσσω.

Φαντασιόω, ῶ, fut. ώσω, imaginibus ludo, inani ſpecie decipio, A φαντασία.

Φαντασιώδης, ες, idem quod φανταϛικὸς.

Φάντασμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, Ph. (2) viſio vana, larva, oſtentum, prodigium. Φαντάσματα γὰρ ἀλλ᾽ οὐκ ὄντα ποιοῦσι, Plato. A φαντάζω. Hinc

Φαντασμάτιον, ου, τὸ, parvum viſum, Dim.

Φανταϛικὸς, ὴ, ὸν, qui facile viſiones & imaginationes concipit; (2) ſpeciem meram habens. Ab eod.

Φανταϛικῶς, *Adv.* concipiendo viſiones.

Φανταϛὸς, ὴ, ὸν, efficiens aut concipiens viſiones. Ab eod.

Φαντὶ, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φασὶ, à φημὶ.

φανῶσι, 3. pl. aor. 2. conj. paſſ. v. φαίνομαι.

Φάο, *dixiſti*, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασο, à φημὶ.

Φαόϐιος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidum (v. gr. aureum) arcum habens. A βιός.

Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, ſolis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, ſalus; (4) victoria, gaudium. Φάεα μυνόγληνα, σάκει ἶσα τετραβοείῳ, Call. A φάω.

Φαράγγιον, ου, τὸ, parva convallis, Dim. à φάραγξ.

Φαραγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus. Ab eod.

ΦΑ'ΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, vallis, convallis, Ph. vorago, Gl. V. hiatus.

Φαρέεσσι, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro φάρεσι, & φάρος, *palla.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca ſagittarum, *Ion.* φαρέτρη.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, idem.

Φαρέτριον, ου, τὸ, parva pharetra. Dim.

Φαρετροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pharetram geſtans. A φέρω.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, genus veneni.

Φάριον, ου, τὸ, laneum redimiculum. A φᾶρος.

Φαρκιδόω, ῶ, rugo, capero. A φαρκίς.

Φαρκιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugoſus. Ab eod.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ὁ ϗ ἡ, ruga.

Φαρμάζω, inficio; item curo, V. Lex.

Φαρμακάω, ῶ, refertus ſum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta; (3) deliro, furo. A φάρμακον.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipſa medicandi actio; (3) ipſa medicamenta. A φαρμακεύω.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, magus, veneficus. Ph. venenarius; (2) confector medicamentorum. A φάρμακον.

Φαρμακευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A φαρμακεύω.

Φαρμακευτικὸς, ὴ, ὸν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A

Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præſtigiis utor; φαρμακεύομαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.

Φαρμακικὸς, ὴ, ὸν, medicamentarius, Gl. V.

Φαρμάκιον, ου, τὸ, medicamentum. Ab eod.

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.

Φαρμακίτης, ου, ὁ, *Epith.* vini Pramnii, à ſalubritate, *Euſt.*

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum; (3) pigmentum, Ph. etiam tropicè color quo tingitur quid.

Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.

Φαρμακοποιΐα, ἡ, ars medicamenta faciendi; (2) veneficium. A

Φαρμακοποιὸς, οῦ, τὸ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius, Gl. V. Ex φάρμακον, & ποιέω.

Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus ſeu hauſtus; (2) veneni potus ſeu hauſtus. A πόσις, *potio.*

Φαρμακοποτέω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo ſeu ſorbeo. A πότης.

Φαρμακοπωλέω, ῶ, ſum pharmacopola, vendo medicamenta. A πωλέω.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, medicamentorum & pigmentorum venditor, pharmacopola, Gl. V. aconitarius, pigmentarius.

Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, maleficus; Ph. magus, incantator; (2) homo qui piaculum fit, ut κάθαρμα. A φάρμακον.

Φαρμακοτρίϐης, ου, ὁ, qui pharmaca terit & apparat; (2) qui pharmaca vendit. A τρίϐω.

Φαρμακότριψ, ϐος, ὁ, idem & ex iiſd.

Φαρμακουργὸς, ὁ, idem quod φαρμακοποιὸς. Ab ἔργον.

Φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, ſeu herbis venenatis. A φέρω.

Φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, medicamenta miſceo. A φάρμακον.

Φαρμακτὴρ, ῆρος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμάσσω.

Φαρμακτήριος, α, ον, idem.

Φαρμακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.

Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, officina tinctorum:

Φαρμάκων, ωνος, ὁ, qui medicamentis ſeu venenis læſus eſt. Ab eod.

Φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immerſio; (2) maleficium, Gl. V. veneficium. A

Φαρμάσσω, ſeu άττω, f. άξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo; (2) lenocinio adficio, adultero, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ᾽ ἢ πεφάρμαχθ᾽ ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ᾽ ἄλλα, Ariſtoph. Θεσμ. 541. Od. 9, 393.

ΦΑ῀ΡΟΣ, vel φάρος, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum, velamen, tegmen.

ΦΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, turris maxima propè Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejuſmodi.

Φαρόω, aro, Callim.

Φάρσος, τὸ, velamen, tegumentum, veſtis ſtragula, veſtimentum.

Φαρυγγέθρον, τὸ, idem quod

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ ϗ ἡ, gula, caput œſophagi. Hinc

Φαρυγγὶς, ίδος, ἡ, voracitas, ingluvies.

Φαρυγίνδην, *Adv.* avidè vorando, E. M. φαῤῥύγγηδην, *Heſ.*

Φὰς, dicens, a. 2. part. act. v. φημί.

Φάσγανον, ου, τὸ, enſis, gladius; (2) herba quædam. A σφάζω. (A φάω, *Ern.*)

Φασγανουργὸς, οῦ, ὁ, faber ferrarius. Ab ἔργον.

Φασγανιάω, enſe interficio, *Heſ.*

Φᾶσε, *dixit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφησε, à φημί.

Φασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσεις.

ΦΑ'ΣΗΛΟΣ, & φασήολος; item φάσιλος, & φασίολος, ου, ὁ, phaſelus, Ph. leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.

Φᾶσθαι, *dixiſſe*, a. 2. inf. med. verbi φημί.

Φασὶ, *inquiunt*, 3. plur. præſ. ind. act.

Φασιανὸς, οῦ, ὁ, ut φασιανὸς, ὄρνις, phaſianus, *avis.* A φᾶσις, Phaſis, *fluv.*

Φάσις, εως, ἡ, viſum, ſomnium; (2) delatio, accuſatio.

Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, ſententia, apophthegma, ſimplex adfirmatio, propoſitio; (2) rumor, fama. A φαίνω, vel φάω, *dico*.

Φάσκη, *dictitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε.

Φάσκω, dico, dictito, Gl. V. aio. Φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν, Act. 24, 9. A φάω.

Φασκώλιον, τὸ, pera, mantica, capſa coriacea.

Φάσκωλος, ου, ἡ, veſtigerula.

Φάσμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, oſtentum, portentum, prodigium; (2) quod ſpeciem alicujus rei habet, ut imago. A φαίνω.

Φάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσομαι, à φημί.

ΦΑ'ΣΣΑ, vel φάττα, ης, ἡ, palumbus, *avis*.

Φασσοφόνος, ου, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus, Gl. V. palumbarius. Il. 15, 238. Ex φάσσα, & φένω, *occido*.

Φασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσω, à verbo φημί.

Φατειὸς, ὰ, ὸν, dicendus, nominandus. A

Φατὴς, οῦ, ὁ, loquax; (2) mendax. A φάω.

Φατὶ, 3. ſing. præſ. ind. *Dor.* pro φησὶ, à φημί.

Φατίζω, f. ίσω, dico; (2) rumorem ſpargo. Οὕτω τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας. Eur. Iph. in Au. 134. A

Φάτις, εως, ἡ, dictum, ſententia; (2) reſponſum vatis, oraculum; (3) rumor, fama; (4) gloria. A φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe; (2) laquear, ſc. in præſepis formam excavatum. Sed φάτναι, vel φατνίαι, ῶν, αἱ, ſunt etiam loculamenta dentium. Hinc

Φατνόω, laquearibus tego. P. excavo (ξέω) ut fiat præſepe, lacus, lacunar. *Ern.*

Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes miſſilia emittuntur; φάτνωμα, mandibulum, Ph. alveolus dentis. A præc.

Φατνωματικὸς, ἡ, ὸν, laqueatus.

Φατνωτὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Φάτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφατο, à φημί.

Φατὸς, ἡ, ὸν, dicendus, nominandus; (2) celebris; (3) cæſus. A φάω.

Φατρία, ας, ἡ, curio, Ph. id. quod φρατρία.

Φατριακὸς, ἡ, ὸν, curialis. A præc.

Φάττα, palumbus, *Att.* pro φάσσα.

Φάττιον, ου, τὸ, palumbula, Gl. V. A præc.

ΦΑΥ'ΖΩ, frigo, *Heſ.*

Φαυλεπίφαυλος, ον, planè nullius pretii.

Φαυλία, ας, ἡ, ut φαυλία, ἐλαία, oliva minuta, genus olivarum vile; Φαυλότεροι φαυλίων μήλων. Proverb. apud Athen. lib. 3. p. 82. A φαῦλος.

Φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τὴν δίαιτάν μου φαυλίζεις, Xen. Ab eod. Hinc

Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, irriſio:

Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, cavillatrix.

Φαυλόβιος, ον, improbos mores habens.

Φαυλορρημόνως, contumelioſè, maledicè. A φαυλορρήμων maledicus.

ΦΑΥ͂ΛΟΣ, η, ον, pravus, malus, nequam, Gl. Vet. vilis, levis; (2) in bonam partem, facilis, ſimplex, mediocris, tenuis, opp. difficili, arguto, ſumtuoſo, &c. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas.

Φαυλουργὸς, ὁ καὶ ἡ, qui nihil egregiè facit. *Epith.* artificis vilis. Ab ἔργον.

Φαύλως, *Adv.* malè; (2) facilè, leviter, leniter, moderatè. Ab eod.

Φαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.

Φαυσίβροτος, ὁ καὶ ἡ, mortalibus lucem adferens; Pind. Ex φαῦσις, & βροτός.

Φαῦσις, εως, ἡ, lux, ſplendor; (2) ſignum per ignes. A φάω, vel φαύω.

Φαύσκω, luceo. A

Φαύω, f. αύσω, idem. A φάω.

ΦΑ'Ψ, αβὸς, ἡ, palumbes, *avis*.

ΦΑ'Ω, inuſ. luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) interficio; (3) dico; (4) uro.

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, fugio; (2) timeo, metuo. Il. 11, 121. Ib. 5, 232.

Φεβώμεθα, *fugiamus*, 1. pl. præſ. conj. med.

Φεγγίτης, ου, ὁ, phengites, lapis ſpecularis; (2) laterna. A

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen, jubar ſeu lumen ſolis, dies.

ΦΕ'ΓΓΩ, illumino; lucidum reddo. A φέγγος.

Φεγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſplendore ſeu luce abundans, luminoſus. Ab eod.

Φειδαλφιτέω, parcus ſum. A

Φειδάλφιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui farinæ parcit; i. e. parcus, tenax. Ex φείδομαι, & ἄλφιτον.

Φειδαλφίτως, *Adv.* parcè, tenaciter.

Φείδεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro φείδου, à φείδομαι.

Φείδεσθε, *parcatis*, 2. pl. præſ. ejuſd.

Φειδίτιον, φειδίτειον, & φιδίτιον, ου, τὸ, pl. φειδίτια, ſodalitas quædam apud Spartanos ſimul epulari ſolitorum, ſed cum parſimoniâ & valdè frugaliter; Plut. A

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, do veniam, ignoſco; (2) parco, parcè utor, ſum parcus, abſtineo, tempero. Διὰ ταῦτα ὑμῶν οὐχὶ φείσεται, εἴπερ ἐγκρατὴς γενήσεται, Dem. Phil. 4. Εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι; Ariſtoph. Ach. 316. Hinc

Φειδομένως, *Adv.* parcè, cum parſimoniâ.

Φειδὸς, ἡ, ὸν, parcus, tenuis. Ab eod.

Φειδὼ, όος, ἡ, parſimonia. A φείδομαι.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem, Il. 22. 244. A φειδώ.

Φειδωλία, ας, ἡ, idem. A

Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, & φειδωλὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, parcus, tenax, abſtinens, Gl. Vet. φειδωλότατος, perparcus, parciſſimus, tenaciſſimus, Gl. V. A φείδομαι.

Φειδωλῶς, *Adv.* parcè. A præc.

Φείσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi φείδομαι.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, parſimonia; (2) adfectus, quo adducimur ad parcendum, miſericordia. A φείδομαι.

Φέκλη, ης, ἡ, fæcula. Vox Lat.

Φελλεύω, fluito more ſuberis. A φέλλος.

ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, locus petroſus Athenis; ([illegible]) ſalebroſus, lapidoſus quivis.

Φελλίνας, ου, ὁ, levis in modum ſuberis.

Φέλλινος, η, ον, ſuberinus. A φελλός.

Φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex ſuberis & quercus appellatione. Ex φελλὸς, & δρῦς.

ΦΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſuber; cortex.

Φενακία, ας, ἡ, fraus. A φέναξ. Unde

Φενάκη, ης, ἡ, coma addititia, galericulum.

Φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo; (2) illudo, ſubſanno. Ταῦθ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δραχμὰς φέροιν, Ariſtoph. Ach. 90. Αἰσχρόν ἐστιν φενακίζειν ἑαυτοὺς, Dem.

Φενακισμὸς, οῦ, ὁ, deceptio, impoſtura; (2) illuſio, ludificatio. A præc.

Φενακιστὴς, οῦ, ὁ, impoſtor. Ab eod. Hinc

Φενακιστικὸς, ἡ, ὸν, fraudulentus.

Φενακιστικῶς, fraudulenter, fallaciter.

ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, impoſtor; (2) deriſor.

Φενόλης, ου, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.

ΦΕ'ΝΩ, p. m. πέφονα, occido, interficio, inuſ.

Φέρασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & ἀσπίς.

Φεραυγὴς, ὲς, lucem edens, lucidus, Epigr. A φέρω, & αὐγή.

Φερβέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρβειν.

Φέρβεσθαι, *alere*, præſ. infinit. med.

ΦΕ'ΡΒΩ, paſco, alo, nutrio. Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει, Pind. Καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος, πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις, Eur. Or. 863. Παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην, Soph. Phil. 948. Φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν, Eur. Med. 827.

Φέρε, age, agedum, ageſis. A φέρω.

Φερέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, par & idoneus ſeu ſufficiens alicui rei, ut fidejuſſor locuples vadimonio, ſponſor fide dignus. Τοιῶδε τὶς φερέγγυος. Plut. ex Æſchyl. Sept. ad Theb. 455. Ex φέρω, & ἐγγύη.

Φερεγλαγὴς, ὲς, lac præbens. A γλάγος.

Φερέδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cænam adferens. Nonn. P. 6, 8. A δεῖπνον.

Φερέζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitam adferens. Ex ζωή.

Φερέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum tolerans & patiens. A κακόν.

Φερέκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructum ferens.

Φερέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρειν.

Φερίοικος, & φέροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferens domum; (2) *Subſt.* teſtudo, qu. dic. domiporta cochlea.

Φερέπολις, & φερέπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, urbem ferens, i. e. ſuſtinens ac ſuſtentans; (2) qui urbem cepit.

Φερεπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A

Φερέπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum tolerans vel patiens. Ex φέρω, & πόνος.

Φερέσβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, adferens vitam; (2) ferens, quod ad vitam degendam neceſſarium eſt.

Φέρεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, à φέρω.

Φερεσσακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſcutifer, ſcutum ferens; (2) bellicoſus. Ex φέρω. A σάκος.

Φερεστάφυλος, ον, uvas ferens. A σταφυλή.

Φέρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. φέρω.

Φερετρεύω, circumfero in pompâ, tranſveho in pompâ. A φέρετρον.

Φερέτριος, ου, ὁ, feretrius. *Epith.* Jovis.

Φέρετρον, ου, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica. Il. 18, 236. A φέρω.

Φέριστος, ου, ὁ, optimus, *Superl.* à φέρω.

Φέρμα, τὸ, proventus. A φέρω, vel φέρβω.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam ſponſa adfert. Ab eod.

Φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, Exod. 22, 16. A præc.

Φερνίον, τὸ, (al. malè φέρνιον, *item* φερνεῖον) ſporta, ſportula, in quâ piſces feruntur.

Φέροισαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro φέρουσαι, à φέρω.

Φερόλβιος, ον, felicitatem adferens. Ab ὄλβος.

Φερόμεθεν, 1. pl. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro φερόμεθα.

Φερόμεσθα, idem, *Dor.*

Φέρομαι, *Paſſ.* feror, ruo, & abripior; (2) in manibus, ſermonibus hominum verſor; (3) ſtudio alicujus rei teneri; (4) εὖ φέρεσθαι, rem bene gerere; *item* res, quæ benè ſuccedit, opp. κακῶς φέρεσθαι, πλέον φέρεσθαι cum ἐν augeri ex re aliquâ. Παρά τινι in gratiâ, autoritate majori eſſe apud aliquem, *cum gen.* excellere, præſtare; (5) *in med.* ſentire, cenſere, intelligendo γνώμην.

Φέροντε, nom. dual. part. præſ.

Φέροντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φέρουσι.

Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina.

Φέρτατος, άτη, ατον, validiſſimus, robuſtiſſimus; (2) præſtantiſſimus, utiliſſimus. A φέρω.

Φέρτε, *ferte*, 2. plur. præſ. imperat. act. *per Sync.* pro φέρετε, à φέρω.

Φέρτερος, έρα, ερον, validior, robuſtior, potentior; (2) præſtantior, melior, utilior. *Compar.* Ab eod.

Φέρω, fero, tolero, porto; (2) valeo, proſum ad aliquid; (3) auferre, v. gr. præmium, accipere; (4) pendere, ſolvere; (5) adfero, pario; (6) aufero, rapio; (7) φέρων, ſuâ ſponte, libenter. Additur & verbis vehementiorem motum, vim, ſtudium ſignificantibus, interdum redundat; (8) Φέρε, age, οἴσω, feram, Gl. V. f. 1. οἴσειν, eſſe laturus, Ph. Inf. f. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli, Gl. V. ἤνεγκεν, tulit, attulit, Phil. a. 1. & 2. ἐνεγκὼν, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγκοῦσα, patria, Gl. V. part. fœm. a. 2. ἐνήνοχα, p. Φέρειν ὀργὰς, concitare, Plut. εὐδοξίαν τινι, Ariſtot. βαρέως, τι, Xen. χαλεπῶς, Dem. τὰς ἀρχὰς, eligere, id. ψῆφον περί τινος, id. χάριν τινι, conferre, Hom. Τὸ μὴ πυθέσθαι πῦστιν αἰσχύνην φέρει, Soph. 66. Οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω, non venit in mentem, id. El. 1362. Ἔξω φέρεσθαι τῶν καιρῶν, aberrare, Iſocr. Εὖ, καλως, κακῶς φέρεσθαι ἐν ϖράγματι, ſuccedere, &c.

Φερωνυμέομαι, nomen & omen habeo. A

Φερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ferens nomen ſuum, i. e. veritatem nominis ſui, cui verè convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω, & ὄνομα.

Φερωνύμως, *Adv.* nomine rei verè reſpondente, nomine rei congruo.

ΦΕ͂Υ, heu, va, ha! Ph.

Φεῦγον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφευγον, à φεύγω.

Φεύγοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι.

Φευγόντων, *fugientium*, gen. pl. part. præſ. act.

Φεύγουσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g.

Φεύγυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aquam fugit. Ex φεύγω, & ὕδωρ.

ΦΕΥ΄ΓΩ, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio; (2) effugio, evado; (3) refugio, vito, declino, averſor; (4) exſulo, verto ſolum; (5) fugo, in fugam do. Ἣ φεύγει τὰ ἑρπετὰ, fugat, *Strabo*, P. (6) reus ſum, accuſor, ſed de exule dicitur, φευγὼν & φυγὼν, de reo tantùm φευγὼν; (7) deſero aliquem. *Ern.* φεύγειν γραφὴν ὕβρεως, accuſari, Æſchin. δικαϛήριον, declinare, Plat. τὴν ἐλπίδα, rejicere, Plut. τὴν ϖατρίδα, exulare, id. εικην ϖαρὰ τῷ κριτῇ, defendere, Dem. κοινωνεῖν τινι, vitare, Plato. Τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας ἔφευγον, Ariſtoph. Plut. 775. Πένητα φεύγει ϖᾶς τις ἐκποδὼν φίλος, Eur. Med. 561. Ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα, ibid. 604. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας, accuſaberis, Ariſtoph. Eq. 440. Δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου ϖεφευγέναι, Soph. Phil. 1036.

Φεύζω, f. ξω, clamo φεῦ. A φεῦ.

Φευκταῖος, ὁ, averruncus:

Φευκτέος, έα, έον, fugiendus. A φεύγω.

Φευκτικὸς, ἡ, ὸν, fugax. A φευκτός.

Φευκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi ſeu vitari poteſt, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, deteſtabilis. A φεύγω.

Φευξῇ, 2. ſing. 1. f. indic. med. *Dor.* pro φεύξῃ, à φεύγω.

Φεύξιμος, ὁ ϗ ἡ, à quo fugiendum eſt; (2) qui effugi ſeu vitari poteſt; (5) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A

Φεῦξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω.

Φεύξομαι, 1. f. indic. med. verbi φεύγω.

ΦΕ΄ΨΑΛΟΣ, & φέψελος, ου, ὁ, ſcintilla, vel ſcintilla parva.

Φεψαλόω, ῶ, comburo. Æſchyl. A præc.

Φεψάλυξ, γος, ἡ, ſcintilla; Ariſtot. L. 106.

ΦΕ΄ΩΣ, ω, ὁ, pheos, *planta*.

Φῆ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφη, à φημὶ.

Φῇ, *dixerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act.

Φήῃ, *dicat*, *dixerit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. pro φῇ.

Φηγίνεος, έα, εον, *contr.* φηγινοῦς, ῆ, οῦν, idem quod

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A

ΦΗΓΟ`Σ, οῦ, ἡ, fagus; æſculus, Gl. Vet. *Item* faginus. Φηγῷ ὑπὸ ϖρέμνω, Call. in Dian. 239. Hinc

Φηγὼν, ῶνος, ὁ, æſculetum. Gl. V.

Φηλέω, impono, decipio. A φῆλος.

Φήληξ, ηκος, ὁ, impoſtor; (2) groſſus ſive ficus nondum matura, etſi maturitatis ſpeciem præ ſe ferat. Ab eod.

Φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor, deceptor. A φηλέω.

Φηλήτῃσι, dat. pl. *Ion.* pro φηλήταις, à præc.

ΦΗ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, impoſtor, fallax.

Φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω. Λώβαισι ϗ κλαυθμοῖσι φηλώσας ϖρόμον, Lycurg. 785, Menand. 11. Hinc

Φήλωμα, τὸ, fraus, impoſtura.

Φῆμα, τὸ, verbum. A φημί.

Φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio & exiſtimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A

Φημὶ, fut. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσομεν ϖρὸς τοὺς ϛρατηγοὺς, Ariſtoph. Av. 403. A φάω, *dico*.

Φημίζω, fut. ίσω, *Dor.* ίξω, divulgo. Ἥν τινα (φήμην) ϖολλοὶ Λαοὶ φημίζουσι, Heſiod. Ἔργ. 762. Τοὔνεκά μιν ϗ κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον, Dionyſ. Περ. 90. A

Φῆμις, εως, ἡ, ſermo, verbum; (2) rumor, fama; (3) omen. A φημί.

Φημισμὸς, οῦ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

Φῆν, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφην, à φημὶ.

Φῆναι, *dixiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

ΦΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, oſſifraga, avis major quam aquila; item aquila.

Φὴρ, φηρὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. Pro θὴρ.

ΦΗ΄ΡΑ, ων, τὰ, nervorum tumores & tenſiones, circa aures. Hipp.

Φηρομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſaniens in feras, qui inſano ferarum amore tenetur. Ex φὴρ, & μαίνομαι, *furo*.

Φηρσὶν, dat. pl. cum ν ἔφελκ. pro φηρσὶ, à φὴρ.

Φὴς, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi φημὶ.

Φῇ, *dixeris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Φήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαι.

Φήσεις, *dices*, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Φῆσθα, *dicebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἔφης.

Φησὶ, *dicit*, 3. ſing. præſ. ind. act.

Φῇσι, *dixerit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φῇ.

Φήσω, *dicam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

ΦΗ΄ΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

Φθαίη, *anticipaverit*, 3. ſing. a. 2. opt. verbi φθῆμι, pro φθάω.

Φθάμενον, acc. ſing. a. 2. part. med.

Φθὰν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔφθησαν.

Φθάναι, *prævenire*, præſ. infinit. act.

ΦΘΑ΄ΝΩ, fut. άσω, prævenio, occupo, prior aliquid facio; (2) aſſequor, attingo. Unde (3) οὐ φθάνω, non poſſum; (4) ſervit celeritati exprimendæ; (5) Οὐκ ἂν φθάνοις, eſt, neceſſe eſt, non potes non, *interdum tamen*, ſtatim, mox. Οὐκ ἂν φθᾶνοιτον τοῦτο ϖράττοντ', Ariſtoph. Plut. 484. Ὀργῇ ϗ ϖροπετεια φθάσαι τον λογισμὸν ἁμαρτῶν ἔφησε, Dem. Φθάνω ϖροφεύγων, Æſch. Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ, 1 Theſſ. 2, 16. Ἄχρι γὰρ ϗ ὑμῶν ἐπθάσαμεν, 2 Cor. 10, 14.

Φθαρεὶς, *corruptus*, a. 2. part. paſſ. v. φθείρω.

Φθάρθι, *pereas*, 2. ſing. aor. 1. imperat. paſſ. *per Syncop.* pro φθάρθητι.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus, Gl. V. Ab eod.

Φθᾶς, a. 2. part. act. verbi φθῆμι.

Φθάσας, a. 1. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσω, *præveniam*, f. 1. ind. act.

Φθέγγετο, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἐφθέγγετο, à

ΦΘΕ΄ΓΓΟΜΑΙ, f. ξομαι, vocem ſeu ſonum emitto, ſonum edo; (2) loquor. Ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ, φθεγξαμενον, 2 Pet. 2, 16. Οὐ γὰρ τούσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους, Eur. Med. 1310. Ὅτε τὸ δεύτερον ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο, Ariſtoph. Conc. 391.

Φθέγγοντο, *ſonabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἐφθέγγοντο.

Φθέγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) ſonus. A φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. med.

Φθεγξεῖται, *dicet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθέγξεται.

Φθέγξῃ, *loqueris*, 2. ſing. temp. ejuſdem & eadem dialecto adfecti.

Φθείμην, a. 2. opt. med. verbi φθῆμι, pro φθέω, *corrumpo*.

Φθείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, à φθῆμι, *anticipo*.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piſcis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

φθείρῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, morbus pedicularis, pediculatio, Gl. V.

Φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis ſcateo, pediculari morbo laboro; φθειρῶν, pediculoſus, Gl. V. A φθείρ.

Φθειριάζω, fut. άσω, idem, vermibus ſcateo.

Φθειριζάω, idem ap. Lucian. *ſi lectio ſana.* A ζάω, *Ern.*

Φθειρίζω, & φθειρίζομαι, pediculos venor, vel quæro, vel pediculis mordeor:

Φθειρικὸς, ἡ, ὸν, pedicularis. A φθείρ.

Φθειριϛικὸς, ἡ, ὸν, venans pediculos.

Φθείροντι, 3. pl. præſ. indicat. act. *Dor.* pro φθείρουσι.

Φθειροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pediculos producens. Ex φθεὶρ, & ϖοιέω.

Φθειροτρωγέω, ῶ, pediculos edo. A τρώγω.

Φθειροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pediculorum eſor.

Φθειροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, piceæ ſpecies, quæ minimos fert nucleos. Ex φθεὶρ, & φέρω.

Φθείρω, f. ερῶ, corrumpo, vitio, violo; (2) ſtupro; (3) comburo, vexo, vaſto; (4) interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, Gl. V. φθαρῆναι, convelli, Gl. V. a. 2. paſſ. φθαρὲν, corruptum, Ph. a. 2. part. paſſ. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἄν, Soph. Aj. 1360. Κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος, Eurip. Ph. 382. Φθείρου, abi in malam rem. Τότε νοϛήσεις, νῦν δε φθείρου, Ariſtoph. Plut. 610. A φθέω. Vid. *Ern.*

Φθειρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis ſcatens, pediculoſus. A φθείρ.

Φθερεῖ, 3. ſing. f. 1. indic. act. v. φθείρω.

Φθέρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro φθερῶ.

Φθερσιγενὴς, ὁ ϗ ἡ, ad perdendum tactus ſeu natus, *Epith.* Furiæ. A φθείρω, & γίγνομαι.

ΦΘΕ΄Ω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo. Od. 11, 329.

Φθέωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, à φθῆμι pro φθάω.

Φθῆ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη.

Φθήῃ, *præoccupaverit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. *per Epentheſin.* τοῦ η, pro φθῇ.

Φθῆσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφθησε.

Φθῇσι, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῇ.

Φθήσομαι, *præveniam*, f. 1. indic. med.

Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. *Ion.* pro φθιμένοις, à φθιμένος, *Ion.* pro ἐφθιμένος, à φθίνω.

Φθίνα, ας, ἡ, rubigo. A φθίω. Unde

Φθινὰς, άδος, ἡ, decreſcens; (2) tabificus.

Φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes, phthiſis; (2) de die, ſole, &c. ad occaſum, finem vergente, & ſenſim ac ſine ſenſu evaneſcente.

Φθινικὸς, ἡ, ὸν, tabificus. A φθίνω.

Φθινόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, qui fructum amiſit.

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui eſt autumni ad finem vergentis, brumalis. A

Φθινοπωρὶς, ίδος, ἡ, autumnalis, *Epith.* Olivæ.

Φθινοπωρισμὸς, ὁ, Autumnus, perceptio fructuum autumnalium.

Φθινόπωρον, ου, τὸ, ſeneſcens autumnus & in hiemem vergens; autumnus. Ex φθίνω, & ὀπώρα.

Φθινύθεσκε, *conſumebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐφθίνυθε, à

Φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, conſumo; (3) contabeſco, maceror, pereo. Od. 14, 95. Il. 6, 327. A φθίνω.

Φθίνυλλα, peſtifera, Ariſtoph. Concion. 907.

Φθίνω, corrumpor, conſumor, pereo, deficio, tabeſco. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, Soph. Aj. 405. ἐξ αὐτοῦ, id. Trach. 690. A φθίω. Hinc

Φθινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui jam phthiſi correptus eſt, vel, qui ad phthiſin naturâ proclivis eſt; (2) tabidus, qui tabe conficitur.

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, homines perdens, hominibus exitioſus. Il. 2, 833. Ex φθίω, & ἀνὴρ.

Φθίσθαι, *periiſſe*, perf. infinit. paſſ. *Ion.* pro ἐφθίσθαι à φθίνω.

Φθίσθω, *perditor*, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐφθίσθω, vel *perdere*, *peri.* 2. ſing.

præſ. imperat. paſſ. *per Syncop.* pro φθιέσθω, à φθίω.

Φθισιάω, ῶ, tabe laboro, conſumor, Ariſtot. A φθίσις.

Φθισίβροτος, & φθισίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominum interemptor; (2) lethalis. Ex φθίω, & βροτός.

Φθισικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabeficus. A

Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, conſumptio, decrementum, tabes, præſertim pulmonis, phthiſis. A φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. v. φθίω.

Φθιτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, corruptioni ſeu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. Ab eod.

Φθίω, fut. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) conſumor, deficio, tabeſco; & φθίομαι, corrumpor, perdo, pereo, morior. Il. 6, 407. Od. 16, 369. ib. 20, 67. Il. 11, 820. Il. 14, 87. A φθέω.

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, ſonus, vox. A φθέγγομαι.

Φθόγγος, ου, ὁ, ſonus, vox. Ab eod.

Φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθέω.

Φθοῒς, φθοῖς, ιδος, ιος, placentæ genus, è caſeo et ſiligine, pl. φθόεις, φθοῖς.

Φθοΐσκος, ὁ, paſtillus. A præc.

Φθονερία, ας, ἡ, invidia, invidentia, i. e. habitus invidiæ à naturâ inſitus. A

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, invidus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.

Φθονερῶς. *Adv.* invidè, invidioſè.

Φθονέω, ῶ, fut. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo, recuſo. Τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ, Eur. Hec. 240. Μὴ φθόνει φρασαι, id. Med. 63. Ὧν ἐγώ σοὶ οὐ φθονήσω, Xen. Ab eod. Hinc

Φθονήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Φθόνησις, ἡ, invidia.

Φθόνος, ου, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehenſio. Οὐδεὶς φθόνος, libenter. Ἃ μέντοι τυγχάνω ἀκηκοὼς οὐδεὶς φθόνος λέγειν, Plat.

Φθονοῦμεν, 1. pl. præſ. indicat. act. *contr.* pro φθονέομεν, à φθονέω.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; (2) lues, peſtis; (3) ſtuprum, Ph. (4) cum multi homines cæde vel lue pereunt; (5) mixtum colorum apud pictores. *Ern.* A φθείρω.

Φθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, ſtuprator. A φθορὰ, vel φθορός. Unde

Φθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, corrumpendi ſeu perdendi & exſtinguendi vim habens, inpr. abortum efficiens.

Φθοροποιέω, perdo, exitio ſum.

Φθοροποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, corruptionem ſeu interitum, aut perniciem efficiens; pernicioſus, peſtifer, exitialis. Ex φθορὰ, & ποιέω.

Φθόρος, ου, ὁ, internecio, ſtrages, peſtis. A φθείρω.

Φι, vel φιν, *Syllaba paragogica*, quam poëtæ dativis ſing. & pl. addunt.

Φιαλέω, ῶ, phialâ libo, ſacrifico. Ὅπως ἔργω φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς, Ariſtoph. Pace, 431. (v. f. φιάλλω, inuſ. *Ern.*) A

ΦΙΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum lacunaris & januæ.

Φιαληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, phialam geſtans & thenſam ducens. Ex φιάλη.

Φιαλὶς, ιδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.

Φιαλον, τὸ, idem, Dim.

Φιαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, phialæ formam habens, Gl. V. φιαλοειδὲς, baciola. Ex φιάλη, & εἶδος.

Φιαλώδης, ες, idem.

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, nitens, ſplendens; (2) pinguis, *quia pinguia nitent*; (3) Sch. Theocr. acerbus. Ὄρνιθος φιαρῆς πυρὶ τηκομένη σὰρξ, Nic. Al. 387. Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς, Theocr. 11, 21.

Φιλάβουλος, ον, inconſultus. Ex ἄβουλος.

Φιλαγαθὴς, ὲς, hilaris, riſum amans, *Dor.* pro φιλογηθὴς, à γηθέω.

Φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A

Φιλάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, amator probitatis, bonitatis ſtudioſus, amans bonorum; benignus, Gl. V. Ex φίλος, & ἀγαθὸς.

Φιλαγάθως, *Adv.* benignè, probè.

Φιλαγέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ingenito ſive non genito favet, cui placet τὸ ἀγέννητον.

Φιλαγλαος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλόκαλος.

Φιλάγραυλος, ὁ ϗ ἡ, ruricola.

Φιλαγρέτις, ἡ, venatrix, ſtudioſa venandi.

Φίλαγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ruris amans.

Φιλαγρότις, ἡ, venatrix.

Φιλάγρυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vigiliarum amans, vigilantiæ ſtudioſus.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas.

Φιλάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratris ſeu fratrum amans; (2) carus fratri, Gl. V.

Φιλαδελφως, fraternè, Gl. V. A præc.

Φιλαδύναμος, ον, vires frangens.

Φιλαεθλος, ον, idem quod

Φιλαθλητὴς, οῦ, ὁ, certaminum ſtudioſus.

Φιλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φιληθεὶς, à φιλέω.

Φιλαιακτος, ον, lugubris. Ab αἰάζω.

Φίλαι, *fave*, imperat. verbi, φίλημι, *amo.* Νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθένη, Hom. Iliad. 5, 117.

Φιλαίματος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinarius, Gl. Vet. Ex φίλος, & αἷμα.

Φιλαίτιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, querulus; (2) contentioſus, litigioſus. Ex φίλος, & αἰτία.

Φιλαιτίως, *Adv.* culpandi, contendendi ſtudio.

Φιλακόλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat intemperantiam, luxuriam, ſeu laſciviam.

Φιλάκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ θαῦμα φιλακρήτων ὑμεναίων, Nonn. Par. 4, 54.

Φιλακροάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui acroamatibus delectatur. Ab ἀκρόαμα.

Φιλακριβέω, nimis diligens ſum. Ab ἀκριβής.

Φιλαλέξανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Alexandri amicus vel ſtudioſus.

Φιλαλήθης, έος, ὁ ϗ ἡ, veri ſeu veritatis amans.

Φιλαλήθως, *Adv.* veritatis amore vel ſtudio.

Φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor. A

Φιλάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuo amore flagrans.

Φιλαλλήλως, amore mutuo.

Φιλαλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans alienigenarum.

Φιλάλυπος, ον, expers doloris ſeu triſtitiæ.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amans peccata, avidus peccandi, R. Ab ἁμαρτάνω.

Φιλάμπελος, ον, ferax vitium, frequens vineis.

Φιλαναγνώστης, ου, ὁ, cupidus, ſeu ſtudioſus legendi.

Φιλαναλωτὴς, οῦ, ὁ, ſumptuoſus, Gl. Vet.

Φιλανάλωτος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A

Φίλανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans viri. Ab ἀνήρ.

Φίλανθος, ον, flores amans, ſeu fovens.

Φιλανθρακεὺς, έος, ὁ, carbonarius. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα; Ariſtoph. Ach. 340.

Φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale facinus & benignitatis plenum. A

Φιλανθρωπεύομαι, f. εύσομαι, humanus ſum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεύεται, Heliod. Φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτοὺς, Demoſt. A φιλανθρωπος.

Φιλανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ſum humanus; (2) humaniter tracto. Τοὺς δὲ προσδεχομένους ἐφιλανθρώπει, Polyb. Ab eod.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, Ph. Ab eod.

Φιλανθρώπινος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanus.

Φιλανθρωπίνως, *Adv.* humaniter.

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanus, clemens, benignus, comis.

Φιλανθρώπως, humaniter, comiter.

Φιλάνωρ, ἡ, idem quod φίλανδρος.

Φίλαο, *dilexiſti*, 2. ſing. aor. 1. m. pro ἐφιλήσω, *Æol.* Call. in Dian. 185.

Φιλαοιδὸς, οῦ, ὁ, amator cantorum ſeu poëtarum; (2) amator cantûs.

Φιλαπεχθημόνως, *Adv.* eorum more, qui libenter inimicitias ſuſcipiunt, aut ſuſceptas exercent, infeſto animo:

Φιλαπεχθημοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) amor et ſtudium rixarum; (3) inimicitia. A

Φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inimicitiarum amans. Ex Φίλος, & απεχθάνομαι.

Φιλαπεχθὴς, ὁ ϗ ἡ, idem, item inimicus, acerbus. Ab ἔχθος.

Φιλαπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, ſimplicitatis & ſinceritatis amans.

Φιλάπλους, ου, ὁ, incautus, Gl. Vet. ſimplex.

Φιλαπόδημος, ον, libenter peregrinus.

Φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus ſum.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

Φιλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans argenti, pecuniæ ſtudioſus, cupidus, avarus.

Φιλάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, virtutis ſtudioſus. Ab ἀρετη.

Φιλάρματος, ον, rei equeſtris, certaminum equeſtrium ſeu curulium, belli denique amans. Ab ἁρμά.

Φιλάρχαιος, vel φιλαρχαῖος, ου, ὁ, antiquitatis amator; antiquarius, Gl. V.

Φιλαρχέω, ῶ, f. ήσω, imperii ſeu dominationis cupidus ſum. A φίλαρχος.

Φιλαρχία, ας, ἡ, imperii ſeu imperandi cupiditas; ambitus, Gl. V.

Φιλαρχικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Φίλαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperii ſeu imperandi cupidus, Gl. V. ambitioſus. Ab ἀρχή.

Φιλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φιλῆσαι, à φιλέω.

Φιλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφιλησε.

Φιλασεῖς, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φιλήσεις.

Φίλατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφίλατο, à φίλημι.

Φιλαυθόμαιμος, ὁ ϗ ἡ, amans fratris, ſeu ſororis.

Φίλαυλος, ὁ ϗ ἡ, tibicen, vel cantum tibiarum amans.

Φιλαυτέω, ῶ, f. ήσω, me ipſum amo, mihi placeo.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius, nimius ſui amor. A

Φίλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſibi carus, qui nimis ſibi placet.

Φιλαύτως, nimio ſui amore.

Φιλέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſionibus ſeu fidejuſſionibus gaudet. Ex ἐγγύη.

Φιλεγκλέμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, querulus; (2) quadruplator, criminator. Ex ἔγκλημα.

Φιλεγκλημόνως, criminosè, calumniatoriè.

Φιλέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλει, à φιλέω.

Φιλειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſciendi ſeu cognoſcendi cupidus, ſcientiæ cupidus. Ex φίλος, & εἰδέναι, *noſſe.*

Φιλέκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui peregrinandi ſtudio & cupiditate tenetur.

Φιλέλαιος, ον, oleas libenter comedens, ſeu appetens.

Φιλελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſummè miſericors.

Φιλέλεος, ου, ὁ, idem.

Φιλελευθέριος, α, ον, liberalis, magnanimns.

Φιλελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, libertatis amans.

Φιλέλλην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus vel amicus Græcorum, Græcarum literarum ſtudioſus.

Φιλέμπορος, ὁ, mercaturæ deditus, mercator.

Φιλένδοξος, ον, gloriam appetens.

Φιλένθεος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἔνθεος.

Φιλέοισι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro φιλοῦσι.

Φίλεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλεον.

Φιλεοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φιλέουσι.

Φιλεορταστὴς, ὁ, idem quod

Φιλέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat feſta ſeu dies feſtos. Ex ἑορτή.

Φιλεπιστήμων, ὁ ϗ ἡ, amans doctrinæ.

Φιλεπιτιμητὴς, ου, ὁ, qui libenter objurgat & increpat, ad reprehendendum pronus.

Φιλεραστὴς, οῦ, ὁ, amator, amoribus deditus.

Φιλεραστος, ὁ, ἡ, idem.

Φιλεργέω, ſedulus ſum, labores amo.

Φιλεργία, ας, ἡ, ſedulitas, agendi ſeu operandi ſtudium. A

Φιλεργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, operis amans, operi deditus, ſedulus, Gl. V. φίλεργος, gnavus. Ab ἔργον.

Φιλεργῶς, induſtriè.

Φιλέρημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolivagus, Gl. V.

Φίλερις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, contentionum amans, jurgioſus, Gl. V. pertinax.

Φιλεριστέω, ῶ, contentiones amo. A

Φιλεριστικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Φιλεριστὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contentionis ſtudioſus, Gl. V. pertinax. Ex ἐριστής.

Φίλερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, amoribus deditus.

Φιλεταίρεια, ἡ, & ία, ſtudium erga ſodales, ſeu amicos. A

Φιλέταιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſodalium ſeu amicorum ſtudioſus.

Φιλευλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, religionis amans, religioſus.

Φιλεῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro φιλȣ͂νται.

Φιλεῦντι, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro φιλȣ͂σι.

Φιλεῦσαι, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro φιλȣ͂σαι.

Φιλεῦσιν, *amant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν, pro φιλȣ͂σι.

Φιλευτράπελος, ὁ ϗ ἡ, jocoſus, qui jocis gaudet.

Φιλεύχειλος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* helluonis.

Φιλεχθρέω, inimicitias exerceo, ſtudeo ſimultatibus ſerendis. A

Φίλεχθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inimicitiis indulgens.

Φιλέω, ῶ, fut. ήσω, amicus ſum, amo, amicè tracto, amicitiæ officiis proſequor; (2) oſculor, ſuavior; (3) ſoleo, Gl. V. φιλεῖ, amat, adamat, ſolet, Gl. V. Τȣ̀ς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλȣ͂σι, Soph. Aj. 133. Ἐκ καρδίας φιλεῖν, Luc. Φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα, Ariſtoph. Plut. 644. Φιλεῖ γὰρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι, id. Nub. 810. Ἐφίληθεν ἐκ Διὸς, Il. 2, 668. A φίλος.

Φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.

Φιληδέω, delector, capio voluptatem, & qu. dic. amo ſuavitatem. Φιληδεῖν τινι, Athen. Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ, Callim. in Apoll. 56. A φιληδής.

Φιληδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuavitatis, voluptatis amans. Ex ἡδύς.

Φιληδονέω, ῶ, fut. ήσω, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo:

Φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, Long. 34. A

Φιλήδονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voluptatum amans, voluptarius, Phil. obſcœnus. Ab ἡδονή.

Φιληκοέω, ῶ, audiendi ſtudio teneor, ſc. fabulas; (2) hiſtoriæ ſum ſtudioſus, Polyb.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi ſtudium. A

Φιλήκοος, ὁ ϗ ἡ, cupidus, qui ſtudioſè audit, Gl. V. attentus; (2) qui delectatur fabulis; (3) ſtudioſus hiſtoriæ & doctrinæ. Ab ἀκȣ́ω.

Φιληκόως, attentè, Gl. V. A præc.

Φιληλάκατος, ον, lanificus, lanificio ſerviens.

Φίλημα, ατος, τὸ, oſculum, ſuavium. A φιλέω.

Φιλημάτιον, τὸ, Dim. præc.

Φιλήμεναι, aor. 2. infin. med. *Dor.* pro φιλῆναι, à

Φίλημι, amo. Il. 22, 265. A φιλέω.

Φιλήνεμος, ον, ventoſus, vento expoſitus. Ab ἄνεμος.

Φιλήνιος, α, ον, qui habenis regitur, *Epith.* equi. Ab ἡνία.

Φιλήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remorum, i. e. rei nauticæ ſtudioſus.

Φίλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλησε, à φιλέω.

Φιλῆσαι, *amare*, ſeu *amaviſſe*, a. 1. inf. act.

Φιλησίμολπος, ὁ ϗ ἡ, amicus cantus, ſeu ſymphoniæ, lætans concentibus. A μολπή.

Φίλησις, εως, ἡ, amor, dilectio. A φιλέω.

Φιλητέος, amandus. A φιλέω.

Φιλητεύω, oſculor. A

Φιλητὴς, ȣ, ὁ, amator, baſiator, Gl. V. A

Φιλήτης, ȣ, ὁ, fur, latro; al. φηλήτης. Latronum more, quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectantur*, ut ſtrangulent, Senec. epiſt. 51. Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι, Heſ. Op. 1, 373. Æſchyl. Ch. 1001. πέμψειεν Ἑρμῆς ὅς γε φιλητῶν ἄναξ, Eur. Rheſ. 217.

Φιλητικὸς, ὴ, ὸν, ad amandum propenſus; (2) libenter oſculans. A

Φιλητὸς, ὴ, ὸν, amabilis, amore dignus. A φιλέω.

Φιλήτωρ, ορος, ἡ, amator, amaſius; (2) amans, ſenſu honeſto, *fœm.* amica, amaſia, Æſchyl. Ab eod.

Φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φίλος.

Φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. φιλιάζειν φίλοις ϗ ἀδελφοῖς, 1 Eſdræ, 3, 22. Πᾶς φίλος ἐρεῖ, Ἐφιλίασα αὐτῷ κᾀγὼ, Eccl. 37, 1. A φιλία.

Φιλιατρέω, medicinæ ſtudioſus ſum, Dioſc. A

Φιλίατρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicinæ ſtudioſus.

Φιλικὸς, ὴ, ὸν, amicitiæ conveniens, amabilis, ad amandum propenſus; amatorius, Gl. V. A φίλος.

Φιλικῶς, amanter, amatoriè, Gl. V. amicè.

Φίλιος, ία, ιον, & φίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt amicorum ſeu fœderatorum; (2) qui in amicitiâ eſt, fœderatus, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam Jovis *Epith.* amicitiæ præſes. A φίλος.

Φιλίππειος, ὁ, nummus aureus â Philippo dictus, æquans coronatum.

Φιλιππιδόω, unde πεφιλιππιδῶσθαι, extenuari, tenui corpore eſſe. A Φιλιππίδης, qui talis fuit. Al. πεφιλιππᾶσθαι, *per ſync.*

Φιλιππίζω, Philippo ſtudeo, inſervio. Hinc

Φιλιππισμὸς, ὁ, ſtudium partium Philippi.

Φίλιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equorum amans ſeu ſtudioſus, qui agitandis delectatur equis; (2) bellicoſus; (3) Philippus. Nomen viri.

Φιλιστορέω, ῶ, cognoſcendarum rerum cupidus ſum, hiſtoriæ ſtudeo, Strabo.

Φιλίστωρ, ορος, ὁ, doctrinæ, *inpr.* hiſtoriæ, antiquitatis ſtudioſus.

Φίλιχθυς, ὁ ϗ ἡ, libenter piſces comedens.

Φιλίως, *Adv.* ut decet eos, qui ſunt in amicitiâ, more fœderatorum, amicè, amanter. A φίλιος.

ΦΙΛΛΥΡΕ'Α, ας, ἡ, arbor liguſtro ſimilis.

Φιλοβάρβαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans & oſor elegantiæ.

Φιλοβάρβιτος, ὁ ϗ ἡ, amans lyram, cantans lyrâ.

Φιλοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis amans.

Φιλοβασίλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, regiæ poteſtatis amans, R. Ex iiſd.

Φιλόβιβλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus librorum, qui libros multos emit.

Φιλόβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, amans uvas.

Φιλόγαιος, ον, *Epith.* vomeris. A γαῖα.

Φιλόγαμος, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum conciliandarum ſtudioſus, procus.

Φιλογελοιαστὴς, ȣ͂, ὁ, qui ſcurras amat.

Φιλογέλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jocos & facetias amat. A

Φιλόγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, riſûs amans, qui libenter ridet.

Φιλογενναῖος, ȣ, ὁ, gravitatis ſtudioſus, gravis.

Φιλογεωργέω, agriculturæ ſtudioſus ſum. A

Φιλογέωργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, agricolarum ſeu agriculturæ ſtudioſus. Hinc

Φιλογεωργία, ἡ, amor rei ruſticæ.

Φιλογηθὴς, v. φιλαγηθής.

Φιλόγλυκος, ον, idem quod

Φιλόγλυκυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet.

Φιλογονία, ἡ, amor, ſeu cupido prolis. A

Φιλόγονος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.

Φιλογραμματέω, ῶ, literas amo, Plut. A

Φιλογράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans literas, literarum ſtudioſus, doctus. A γράμμα.

Φιλογραφέω, ῶ, pingendi ſtudio teneor, R. A γραφή.

Φιλογρήγορος, ὁ ϗ ἡ, vigil. A γρηγορέω.

Φιλογυμνασία, ἡ, exercitationum corporis ſtudium.

Φιλογυμναστέω, ῶ, fut. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus ſum, Plato. A

Φιλογυμναστὴς, ȣ, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus utens gymnaſii, & palæſtræ.

Φιλογυμναστικὸς, ὴ, ὸν, ferè idem.

Φιλογυμναστία, ἡ, ſtudium palæſtræ & gymnaſii.

Φιλογύναιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mulierum amans, mulieroſus. A γυνή.

Φιλογύναιξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Φιλογύνης, ȣ, ὁ, idem.

Φιλόγυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Φιλοδάκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *item* φιλοδάκρυος, ον, proclivis ad lacrimas, triſtis, lacrimans largè.

Φιλόδαφνος, ον, laureatus lauriger. A δάφνη.

Φιλοδειπνιστὴς, ȣ͂, ὁ, qui libenter cœnâ alios excipit. A δειπνίζω.

Φιλόδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœnarum ſeu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. A δεῖπνον.

Φιλοδέμνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans cubilis. A δέμνιον.

Φιλοδένδρος, ον, nemoris cultor, paſtor, venator.

Φιλοδεπαστὴς, ȣ͂, convivator, conviviis gaudens, quaſi à δεπάζω.

Φιλοδέσποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dominæ amans. A δέσποινα.

Φιλοδέσποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domini amans, i. e. qui alterius in ſe dominium libens patitur. Ex δεσπότης.

Φιλοδημία, ἡ, popularitas. A

Φιλόδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans populi, popularis.

Φιλοδημοτικὸς, ὴ, ὸν, popularis ſtatûs amans.

Φιλοδημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλόδημος, unde etiam formatur.

Φιλοδήμως, populariter.

Φιλοδίκαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juſti amans.

Φιλοδικαστὴς, ȣ͂, ὁ, litigioſus. A δικάζομαι.

Φιλοδικέω, ῶ, f. ήσω, libenter in litibus verſor, lites amo, Thucyd. A

Φιλοδικία, ἡ, libido litigandi. A

Φιλοδικὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, litium amans, litigioſus. Ex φίλος, & δίκη.

Φιλοδίτης, ȣ, ὁ, viator, peregrinator.

Φιλοδοξέω, gloriæ ſum cupidus; (2) gloriæ ſervio.

Φιλοδοξία, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. A

Φιλόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui opiniones ſectatur; (2) qui bona opinabilia ſectatur; (3) gloriæ cupidus. Ex φίλος, & δόξα.

Φιλοδόξως, *Adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitioſè.

Φιλόδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſervorum amans.

Φιλόδȣπος, ὁ ϗ ἡ, ſtrepens, ſonans.

Φιλόδρομος, ὁ ϗ ἡ, vagus, errans.

Φιλόδυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lugubris, lamentabilis, R.

Φιλόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, munificus, liberalis. A δῶρον.

Φιλοδώρως, munificè, liberaliter.

Φιλόεργος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, aſſiduus in laborando. Ab ἔργον.

Φιλοζητητὴς, ȣ͂, ὁ, diſcendi cupidus, diſputator.

Φιλοζωέω, vitæ cupidus ſum, vitæ parco:

Φιλοζωία, ας, ἡ, vitæ amor. A

Φιλόζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cupidus vitæ, & quidem fere in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel ſtudioſus. A ζωὴ, vel ζῶον, *animal.*

Φιλόθακος, ὁ, ἡ, deſes, ignavus.

Φιλοθεαμοσύνη, ἡ, amor ſpectaculorum. A

Φιλοθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſpectaculorum amans, ſpectandi cupidus. Οἱ φιλοθεάμονες τȣ͂ κάλλȣς, Ariſtænet. 1, 10. A θέαμα, vel θεάμων.

Φιλοθεέω, pius ſum in Deum, (*Ern.*)

Φιλοθεΐα, ας, ἡ, amor Dei, pietas. A

Φιλόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, pius. At *Paſſivè*, qui à Deo amatur, Deo placens & gratus.

Φιλόθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calidorum ſeu caloris amans.

Φιλοθέρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſpectaculis gaudet; (2) viſendarum rerum cupidus.

Φιλοθέρως, pietate in Deum.

Φιλοθηρεία, ας, ἡ, ſtudium venandi.

Φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis ſtudioſus ſum, venatione delector. A

Φιλόθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venandi ſtudioſus. A θήρα.

Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indulgens luctui.

Φιλόθρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Φιλοθρήνῳ παρὰ τύμβῳ, Nonn. P. 11, 13.

Φιλόθυρσος, ὁ ϗ ἡ, Bacchi ſacris initiatus, Bacchi ſacra celebrans.

Φιλοθύτης, ȣ, ὁ, rei divinæ faciendæ ſtudioſus, qui ſtudioſè ſacrificat.

Φιλοῖ, 3. ſing. præſ. opt. act. pro φιλέοι, à φιλέω.

Φιλοίκειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benevolus neceſſariis ſeu propinquis.

Φιλοικόδομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex οἰκοδομή.

Φιλοικτιρμόνως, per miſericordiam.

Φιλοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter commiſeratur, pronus ad miſericordiam.

Φιλοικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, miſericors.

Φιλοινία, ας, ὁ, amor vini. A

Φίλοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vini amans ſeu cupidus, Gl. V. vinoſus.

Φίλοιϛρος, ὁ ϗ ἡ, furore percitus; (2) *de Diis*, furorem immittens.

Φιλοίϛωρ, ορος, ὁ, cupidus ſciendi.

Φιλοίφης, ȣ, ὁ, libidinoſus, Voc. φιλοῖφα, Theocrit. 4, 62. Ab οἰφέω.

Φιλόκαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novitatis amans vel ſtudioſus.

Φιλόκακος, ὁ, rerum malarum ſtudioſus, rebus malis gaudens.

Φιλοκακȣ̃ργος, ὁ ϗ ἡ, doloſus, fraudulentus.

Φιλοκακȣ́ργως, *Adv.* doloſè, fraudulenter.

Φιλοκαλέω, ῶ, pulchritudinem amo, honeſtatis aut rerum honeſtarum ſum ſtudioſus, Gl. Vet. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιϛα δὲ πάντων περὶ παιδοτροφίαν φιλοκαλȣ̃μεν, ϗ τὸ φυλάτ]ειν τȣ̀ς νόμȣς, Joſ.

Φιλοκαλία, ας, ἡ, ſtudium pulchritudinis; elegantia; ſtudium honeſtatis ſive rerum honeſtarum. A

Φιλόκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchritudinis ſtudioſus; (2) honeſtatis ſeu rerum honeſtarum ſtudioſus; (3) ſtudioſus elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ ſtudioſus, Gl. V. mundus, politus, elegans.

Φιλοκάλως, *Adv.* cultè, ornatè.

Φιλοκάματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans laboris, R.

Φιλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. R.

Φιλοκαρποφόρος, ὁ ϗ ἡ, frugifer, *Epith.* æſtatis.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia.

Φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus ſum. Ἴσως δὲ ϗ πρὸς τὸ φιλοκερδεῖν ȣ̓κ ἀφυεῖς ὄντες, Xen. Cyr. 1, 24. A

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans ſeu ſtudioſus lucri, avarus, Gl. V. φιλοκερδεῖς, lucriones. Ex κέρδος.

Φιλοκερδῶς, *Adv.* cum aviditate lucri.

Φιλοκέρτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui maledictis inceſſere amat, qui cavillari & deludere amat, contumelioſus, Hom. Od. 22, 267.

Φιλοκηδέμων, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Φιλοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adfinium ſuorum ſtudioſus, benignus in cognatos.

Φιλόκηπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hortorum ſtudioſus.

Φιλοκιθαριϛὴς, ȣ̃, ὁ, cithariſtarum amans; (2) qui citharâ ludere amat.

Φιλοκίνδυνος, ὁ ϗ ἡ, periculi adeundi cupidus, temerarius.

Φιλοκινδύνως, *Adv.* more eorum, qui periclitari amant.

Φιλοκισσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans hederæ geſtandæ, qui hederam geſtat, R.

Φιλόκνημις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.

Φιλόκνισος, ὁ ϗ ἡ, pruritum concitans, amans nidoris & lautarum epularum. A κνίζω.

Φιλόκοινος, ὁ ϗ ἡ, amans reipublicæ, civilis.

Φιλοκόλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, adulator; (2) adſentatorum amans.

Φιλοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & effero me. A

Φιλόκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jactationis amans, qui ſeſe jactare & efferre amat.

Φιλοκομπία, ἡ, jactatio, oſtentatio.

Φιλόκοπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtercorari debet, fimo opus habens.

Φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatûs ſeu cultûs ſtudium. A

Φιλόκοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ornatûs ſeu cultûs amans, cultûs ſtudioſus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas & terrenas.

Φιλόκρημνος, ὁ ϗ ἡ, qui in rupibus, eſſe, naſci, paſci, ſolet.

Φιλοκρινέω, ῶ, fut. ήσω, ſtudioſè diſcerno vel diſtinguo, accuratè expendo vel examino, Lucian. A κρίνω.

Φιλοκρινητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens ſtudioſè diſcernendi vel dijudicandi. A φιλοκρινέω.

Φιλοκρόταλος, ον, idem quod

Φιλόκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans ſtrepitum; (2) ſtrepitum faciens, ſtrepens plauſibus.

Φιλοκτέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκ]εανώτατε, avariſſimè; Il. 1, 122. A κ]έανον.

Φιλοκ]ήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem. A κ]ῆμα.

Φιλοκ]ησία, ας, ἡ, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. A κ]ῆσις.

Φιλοκ]ίϛης, ȣ, ὁ, qui libenter ædificat.

Φιλόκ]ιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ex iiſdem.

Φιλόκυβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aleæ ſtudioſus, qui teſſeris ludere amat; Ariſtoph. Veſp. 75.

Φιλοκυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans vel ſtudioſus gloriæ. Ex φίλος, & κῦδος.

Φιλοκυνηγετης, ȣ, ὁ, venationis ſtudioſus.

Φιλόκυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui canibus gaudet. A κύων.

Φιλόκωμος, ὁ ϗ ἡ, qui amat comeſſationes.

Φιλόκωπος, ον, rei nauticæ ſtudioſus.

Φιλόλαγνος, ὁ ϗ ἡ, libidinoſus.

Φιλοληΐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans prædæ. A ληΐη.

Φιλόλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretioſorum ſtudioſus.

Φιλόλιχνος, ὁ ϗ ἡ, gulæ deditus.

Φιλολογέω, ῶ, fut. ήσω, libenter diſſero; (2) philoſophor & diſſero cum philoſophis. Ἀλλὰ γὰρ ἅλις ὕπερ τῆς εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν ϹΧημάτων χρήσεως ἐκ παρενθήκης τοσαῦτα πεφιλολογηται, Longin. 29.

Φιλολογία, ας, ἡ, ſtudium ſeu amor diſſerendi; (2) ſtudium ſeu amor literarum. A

Φιλολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui diſſerere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes ſeu diſſerentes; (3) literarum ſtudioſus; (4) literatus, doctus.

Φιλολόγως, more philologorum, amore literarum.

Φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, Gl. V. A

Φιλολοίδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dicax, maledicus, contumelioſus.

Φιλολοιδόρως, contumelioſè.

Φιλολȣτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, percupidus ſum lavandi, i. e. balnei. A

Φιλόλȣτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui balneum adfectat, balnei avidus. A λȣ̃τρον.

Φιλομάθεια, ας, ἡ, diſcendi cupiditas:

Φιλομαθέω, diſcere cupio, diſcendi ſtudio teneor, Plato. A

Φιλομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cupidus ſeu ſtudioſus diſcendi. A μανθάνω.

Φιλομαθῶς, diſcendi cupiditate. A præc.

Φιλομαι, amo, unde a. 1. ἐφιλαμην, φιλατο, prima longa; (2) amor, Apoll. R.

Φιλὸμαντευτὴς, ȣ̃, ὁ, vates, augur, hariolus.

Φιλομαντις, ὁ, idem.

Φιλομάϛος, ὁ ϗ ἡ, lactens, ſugens ubera.

Φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupidè pugno; (2) fervidè & incautè prælior. Plut. A μάχομαι.

Φιλόμαχος, ὁ, bellicoſus, ferox. A μάχη.

Φίλομβρος, ον, imbre multo opus habens, *Epith.* plantarum.

Φιλομειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans riſûs. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor riſûs. A μειδάω.

Φιλομεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter conqueritur & expoſtulat. A μέμφομαι.

Φιλομηδὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, coïtum appetens. A μήδεα.

Φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. Gl. Vet. φιλομήλη, acredula. A μέλος.

Φιλομηλειος, α, ον, qui eſt luſciniæ.

Φιλόμηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.

Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτηρ.

Φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A

Φιλόμισος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, odio indulgens.

Φιλομμειδὴς, idem quod φιλομειδὴς.

Φιλομμηδὴς, idem quod φιλομηδής.

Φιλομολπος, ὁ ϗ ἡ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. A μόλπη.

Φιλομȣσία, ας, ἡ, Muſarum ſeu Muſices amor, ſtudium Muſices. A

Φιλόμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Muſarum vel Muſices amans; (2) qui ſtudiorum humaniorum ſeu politioris literaturæ amans eſt. A Μȣ̃σα.

Φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum ſeu fabularum amans ſum:

Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum ſtudium. Unde Φιλόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confabulationum vel fabularum amans.

Φιλονάματος, ὁ ϗ ἡ, humoris appetens, *Epith.* Solis. A νᾶμα.

Φιλονάυτης, ȣ̃, ὁ, rei navalis ſtudioſus.

Φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus ſum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; Gl. Vet. φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλονεικεῖν τινι πρὸς ἄρετὴν, Plato. Πέρα τȣ̃ μετρίȣ φιλονεικεῖν αἰρȣ́μενος, Philo.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia; (2) æmulatio; (3) contentio virium in certamine. A

Φιλόνεικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contentioſus; altercator, Gl. V. (2) in bonam partem ſtudioſus alicujus rei, multum in re aliquâ laborans.

Φιλονείκως, *Adv.* contentioſè; (2) cum æmulatione; (3) Gl. V. certatim.

Φιλόνεος, ὁ ϗ ἡ, qui juvenum amore tenetur.

Φιλονικέω, vincere, præſtare cupio. A

Φιλόνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus ſeu cupidus victoriæ. A νίκη.

Φιλονύμφιος, ἡ, nuptiis gaudens, nuptiis favens, *Epith.* Veneris.

Φιλοξενέω, ῶ, hoſpites amore proſequor, hoſpites libènter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo mores.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hoſpitalitas. A

Φιλοξενίζω, liberalis ſum erga hoſpites.

Φιλόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hoſpitalis, liberalis in hoſpites.

Φιλοξένως, hoſpitaliter.

Φιλοξυτονος, ον, *in pl.* verba quæ acui ferè ſolent.

Φιλόοινος, ον, vinoſus, vino deditus.

Φιλοπαιγμόνως, jocoſè, ſtudio joci, &c.

Φιλοπαιγμοσύνη, ἡ, ſtudium jocandi, ludendi, &c.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amans jocorum & luſûs. A παῖγμα.

Φιλοπαίκ]ης, ȣ, ὁ, idem.

Φιλόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum, qui pueros amat, Gl. V. puerarius.

Φιλοπαίσμων, ὁ, idem.

Φιλοπαίϛης, ȣ, ὁ, idem à παίζω.

Φιλοπάννυχος, ον, noctem vigiliis conſumere ſolitus, *Epith.* etiam Veneris.

Φιλοπάρθενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virginum amator; (2) virginitatis ſtudioſus.

Φιλοπατορία, ἡ, pietas in patrem.

Φιλοπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, patriæ amans.

Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, amans patris. A πατήρ.

Φιλόπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad luctum proclivis. A πένθος.

Φιλοπένταθλος, ον, propriè, quinquertio eſſe cupiens, *Met.* qui excellere in omni genere cupit.

Φιλοπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſciſcitari & percontari amat, ideoque diſcendi cupidus eſt, curioſus ſcrutator. Ἀγόρευε γυνὴ φιλοπευθεῖ μύθῳ, Nonn. P. 4, 9. A πεύθομαι.

Φιλοπευϛέω, libens audio & ſciſcitor, curioſus ſum in ſciſcitando, Ph. φιλοπευϛεῖ, percontatur, ſciſcitatur. A φιλοπευϛος.

Φιλοπεύστης, ου, ὁ, ſciſcitator, Gl. V.

Φιλόπευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλοπευθής.

Φιλοπλακοῦντος, ὁ ϗ ἡ, qui placentis delectatur.

Φιλόπλεκτος, ον, benè textus, ſc. plicatus, cincinnatus, amans crinium criſpatorum.

Φιλοπλοος, ὁ ϗ ἡ, navigandi cupidus.

Φιλοπλουτέω, ῶ, fut. ήσω, diteſcere cupio, nimio ſtudio divitiis inhio, Plut.

Φιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. A

Φιλόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divitiarum amans, diteſcendi ſtudioſus.

Φιλοποιέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, amicum ſeu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, Ph. φιλοποιοῦμαι, concilio, Gl. V.

Φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, Gl. V. A præc.

Φιλοποιητὴς, οῦ, ὁ, amicitiæ conciliator.

Φιλοποιία, ας, ἡ, conciliatio. A ϖοιέω.

Φιλοποίμην, ενος, ὁ, paſtorum amans, vitæ paſtoritiæ.

Φιλοποιμνιος, ὁ ϗ ἡ, gregis amans, gregem curans, *Epith.* canis. A ϖόμνιον.

Φιλοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, amicos efficiens, amicorum effector ſeu effectrix. A ϖοιέω.

Φιλοπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, belli amans; (2) bellicoſus.

Φιλόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, civitatis amans; (2) ſuæ patriæ & civitatis commodis ſtudens.

Φιλοπολίτης, ου, ὁ, amans & ſtudioſus civium, ac ſaluti eorum conſulens.

Φιλοπονέω, ῶ, fut. ήσω, laborum amans ſum; (2) cum labore efficio, ſtudioſè & gnaviter aliquid facio; (3) elaboro, elucubro, Gl. V. ſtudeo. Φιλοπονεῖν τὸ σύγγραμμα, Naz. Δεῖ μᾶλλον φιλοπονεῖσθαι ϖερὶ τῶν μεταφορῶν, Ariſtot. A φιλόπονος.

Φιλοπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, improborum amans.

Φιλοπονία, ας, ἡ, laborum amor, ſtudium, induſtria, Ph. A

Φιλόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans laborum, gnavus; ſtudioſus, induſtrius, Ph. τὸ φιλόπονον, ſtudium, Gl. V.

Φιλοπονοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. pro φιλοπονέουσι, à φιλοπόνέω.

Φιλοπόνως, *Adv.* gnaviter, diligenter, ſtudioſè. A φιλόπονος.

Φιλόπορνος, ὁ ϗ ἡ, ſcortator. A ϖόρνη.

Φιλοπόρφυρος, ὁ ϗ ἡ, qui veſte purpureâ utitur, delectatur. A ϖορφύρα.

Φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis, inexhauſta & inexplebilis bibendi aviditas. A ϖόσις.

Φιλοποτέω, amo potationes. A

Φιλοπότης, ου, ὁ, amator vini, potator, bibax, Gl. V. bibaculus.

Φιλοπότις, ἡ, bibula, vinoſa.

Φιλοπραγματίας, ου, ὁ, rerum alienarum curioſus. A φιλοπράγμων.

Φιλοπραγμόνως, *Adv.* more eorum, qui ſe libenter implicant negotiis; (2) cum deſiderio faceſſendi negotium. Ab eod.

Φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor aliis, ſeu variis ſe implicandi negotiis; (2) amor & voluntas litigandi; (3) ſolertia. A

Φιλοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter variis negotiis ſe implicat, qui ſibi & aliis negotia libenter faceſſit. A ϖράγμα.

Φιλοπρεπὴς, ὲς, decori amans, elegans.

Φιλοπρεπῶς, amicè, eleganter. A ϖρέπει.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, ſalutandi ſtudium, adfabilitas. A

Φιλοπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, adfabilis, Gl. V. ſalutator. A ϖροσηγορέω.

Φιλοπροσηγόρως, ſalutandi ſtudio, adfabiliter.

Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatûs, ſeu primatûs.

Φιλοπρωτεύω, f. εύσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio. Ἀλλ᾽ ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς, 3 Joann. 9. A

Φιλόπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, primatum affectans. Φύσει δὲ ϖολλῶν ὄντων ϗ μεγάλων ϖαθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνεικον ἰσχυρότατον ἦν ϗ τὸ φιλόπρωτον, Plut.

Φιλοπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, belli amans, bellicoſus.

Φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum & in mendicos liberalitas. A

Φιλόπτωχος, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus ad juvandos pauperes & mendicos.

Φιλόπυστος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλοπευθης.

Φιλοπωριστὴς, οῦ, ὁ, qui auctumnales fructus decerpere & iis veſci amat. Ab ὀπώρα.

Φιλοργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iracundus. Ab ὀργή.

Φιλόργιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Orgia celebrare amat; Nonn. P. 6, 4. *Epith.* feſti diei, ſolennis, celeber. Ab ὄργια.

Φιλορήτωρ, ſeu φιλοῤῥήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, rhetoricæ amans & ſtudioſus.

Φιλορμίστειρα, ἡ, in portum deducens navigantes, *Epith.* Veneris. Ab ὁρμίζω.

Φιλορνιθία, ας, ἡ, avium amor. A

Φίλορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, avium amans.

Φιλοῤῥώθων, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* cami.

Φιλόρτυξ, ὁ ϗ ἡ, amans coturnices.

Φιλορχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſaltationum amans. Ex ὀρχέομαι. Unde

Φιλόρχηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſaltandi cupidus.

ΦΙ´ΛΟΣ, ου, ὁ, amicus. Sed φίλος, η, ον, carus, amicus, gratus. Hinc *Comp.* φιλτερος, & *Superl.* φίλτατος, amiciſſimus.

Φιλοσαρκέω, ῶ, voluptatis ſtudio teneor, carnem amo & cuticulam curo.

Φιλοσαρκία, ας, ἡ, amor carnium, libido edendi carnes; (2) corporearum voluptatum ſtudium. A

Φιλόσαρκος, ὁ ϗ ἡ, carnem amans, corporeis oblectamentis totus deditus. A σάρξ.

Φιλοσίγματος, ὁ, crebro uſurpans iſtam literam.

Φιλόσιτος, ὁ ϗ ἡ, frumenti comparandi cupidus; (2) cibi appetens.

Φιλόσκεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tegmine gaudens, Suicer. A σκέπη.

Φιλοσκηπτος, ὁ, *Epith.* regis, ſceptriger.

Φιλόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans umbræ, umbram captans. A σκιά.

Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dicteriis mordacibus gaudens, Gl. V. dicax. A σκῶμμα.

Φιλοσκωπτέω, dicax ſum. A

Φιλοσκώπτης, ου, ὁ, dicax, urbanus.

Φιλοσοφέω, ῶ, fut. ήσω, ſapientiam amo, ſapientiæ deditus ſum, ſtudium meum in doctrinâ & ſapientiâ colloco, philoſophiam capeſſo, philoſophiæ me dedo; (2) philoſophorum more diſputo, diſſero ſeu diſquiro & commentor mecum, philoſophiam doceo ſeu profiteor; (3) universè pro exquirere aliquid, curare, videre, Lyſ. (4) ſapientiæ, & modeſtiæ in moribus ſtudeo. Apud Eccleſ. vitæ operam do auſteræ & ſeveræ. Τοῦτο ϖεφιλοσόφηκα μετὰ τοῦ ἀδίκου σοφιστοῦ τοῦ ἐρωτος, Xen. A φιλόσοφος. Hinc

Φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philoſophica quæſtio, ſeu res, quam quis philoſophicâ commentatione exquirit.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, philoſophia, ſapientiæ ſtudium; (2) ſecta, Gl. V. (3) eloquentia, *Iſoc.* (4) vita aſcetica, & monaſtica, ap. Scr. Eccl. A

Φιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ſeu expetens ſapientiam, ſapientiæ ſtudio deditus; (2) ſapiens, doctus, philoſophus.

Φιλοσοφοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro φιλοσοφέοντες, à φιλοσοφέω.

Φιλοσόφως, *Adv.* philoſophicè, ut philoſophum decet.

Φιλοσπήλυγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, ſpeluncas amans, libenter in antris commorans.

Φιλόσπονδος, ὁ ϗ ἡ, libationi aptus, ſeu ſerviens, v. gr. vinum. A σπόνδη.

Φιλοστασιώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeditioſus, Gl. V.

Φιλοστεφανέω, ῶ, coronarum amans ſum; ſeu coronam adſequi contendo, coronam ambio, Polyb. A

Φιλοστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronarum amans ſeu cupidus.

Φιλόστονος, ὁ ϗ ἡ, gemebundus.

Φιλοστόνως, *Adv.* cum gemitu.

Φιλοστοργέω, ῶ, ad amandum propenſus ſum, ſeu valdè amo; dicitur *inpr.* de amore conjugum, & eo qui inter parentes & liberos eſt; (2) naturali adfectu generandorum liberorum ducor.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, amor vehemens quivis inter parentes & liberos, conjugeſque. A

Φιλόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, propenſus ad amorem, qualis eſt inter parentes & liberos, Ph. indulgens. A στοργή.

Φιλοστόργως, amantiſſimè.

Φιλοστρατιώτης, ου, ὁ, militum amans, ſeu militibus nimis indulgens; (2) ad rem militarem pronus.

Φιλοστροφος, ὁ, ἡ, mutabilis, inconſtans. A στροφή.

Φιλόσυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ficuum, qui ficuum eſu delectatur. A συκῆ.

Φιλοσύμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat ſuos belli ſocios, amans commilitonum; (2) qui ſe libenter belli ſocium adjungit.

Φιλοσυνηθης, εος, ὁ ϗ ἡ, amans familiaritates, conſuetudines.

Φιλοσυνουσιάζω, frequenti congreſſu gaudeo.

Φιλοσυνουσιάστης, ου, ὁ, ſalax. A præc.

Φιλοσυντομος, ὁ ϗ ἡ, brevitatis ſtudioſus, brevîs.

Φιλοσωματέω, ῶ, nimium ſum amans corporis mei, nimis curo corpus. A

Φιλοσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, corporis ſui nimiùm ſtudioſus, qui nimis amat curare cutem ſuam. A σῶμα.

Φιλοσωμάτως, nimia in corpus indulgentia, nimia corporis cura. A præc.

Φιλοσώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, moderatus vel prudens; (2) pudicos & caſtos amans.

Φιλοταριον, & φιλοττάριον, τὸ, Dim. à φιλότης, (3.) amicellulus, in compellatione ὑποχοριστικῶς.

Φιλοτεκνία, ας, ἡ, amor in liberos:

Φιλότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum. A τέκνον.

Φιλοτεχνέω, artium ſtudioſus ſum; (2) artificioſæ elegantiæ ſtudio teneor: (3) diſſero de arte aliquâ velut ejus ſtudioſus; (4) artificioſè & ingenioſè ago. A φιλότεχνος.

Φιλοτέχνημα, ατος, τὸ, opus ſolers artificioſum; Baſil. A præc.

Φιλοτεχνήμων, ονος, ὁ, ingenioſus artifex.

Φιλοτέχνης, ου, ὁ, artificioſus. A τέχνη.

Φιλοτέχνησις, εως, ἡ, ipſa actio ſolerter aliquid efficiendi; (2) artificium, opificium. A φιλοτεχνέω.

Φιλοτέχνια, ας, ἡ, artium ſtudium, vel ſtudium elegantiæ & artificii, ſolertia; (2) uſus calidorum conſiliorum, doli, in efficiendo. A

Φιλότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, artis aut artium ſtudioſus, induſtrius, ſolers. A τέχνη.

Φιλοτέχνως, *Adv.* more eorum, qui artium ſunt ſtudioſi; (2) artificioſè, ingenioſè.

Φιλότης, ητος, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus, (3) Gl. V. amicus, in compellationibus, ὦ φιλότης. A φίλος.

Φιλοτησία, ας, ἡ, propinatio, invitatiuncula ad bibendum; (2) propinatio poſt cœnam benevolentiæ ergo. A

Φιλοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. A φιλότης.

Φιλότησις, εως, ἡ, amicitiæ. Ab eod.

Φιλοτιμεῖσθαι, præſ. infinit. med. *contr.* pro φιλοτιμέεσθαι, à

Φιλοτιμέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, honoris conſequendi gratiâ facio; (2) ambitioſiùs & magno ſtudio conor & annitor, more nimirum eorum, qui honoris cauſsâ toti ſunt in re aliquâ; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efferor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia & liberalitate inclareſco, largior populariter; (6) *ſimpl.* dono largior; (7) gaudeo aliquâ re, delector; (8) eſt etiam, odio proſequor, vel ulciſci cupio. Φιλοτιμοῦμαι ἐξανευρεῖν, Xen. φιλοτιμεῖσθαι ϖρὸς τινα, Dem. A φιλότιμος. Hinc

Φιλοτίμημα, ατος, τὸ, conatus, contentio, ſtudium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis ſibi placet, & quo honorem aucupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia.

Φιλοτιμία, ας, ἡ, honoris ſeu honorum ſtudium, ambitio; (2) æmulatio, æmula virtus & contentio animi ad certamen excitati; (3) ſtudium, contentio; (4) erogatio publicè facta; munificentia, velut in ludis, unde φιλότιμιαι ludi; (5) liberalitas. A φιλότιμος.

φιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, honoris ſeu honorum cupidus ſeu ſtudioſus, ambitioſus, qui ad rem aliquam contendit, & ex eo honorem ſibi parere nititur; (2) generoſus, magnificus. Phil. ambitioſus, munerarius, liberalis. A τιμή.

Φιλοτίμως, *Adv.* ſtudio honoris, nimio honoris ſtudio, ambitiosè, ſolicitè, Gl. V. comiter, enixè, certatim.

Φιλότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inciſione gaudens, *Epith.* diei quâ circumciſio fit ap. Judæos. A τέμνω.

Φιλοτοιοῦτος, ου, ὁ, rei alicujus valdè ſtudioſus.

Φιλοτραγήμων, ὁ, bellaria amans, libenter edens. A τράγημα.

Φιλοτράπεζος, ὁ ϗ ἡ, paraſitus, ſcurra, dicax, facetus. A τράπεζα.

Φιλοτροφέω, lubenter alo, multos alo.

Φιλοτρόφος, ὁ, ἡ, almus, beneficus, *Epith.* deorum. A τρέφω.

Φιλοτύραννος, ου, ὁ ϗ ἡ, fautor, ſectator tyrannorum; (2) tyrannidis amans, ſeu cupidus.

Φιλοτωθάζω, libenter derideo, dicax ſum.

Φιλοτωθάσσω, idem.

Φιλοφθόγγος, ου, clamoſus, latrator.

Φιλόφθονος, ὁ ϗ ἡ, invidus.

Φιλοφιλία, ας, ἡ, amor & ſtudium erga amicos. A

Φιλόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amicorum ſtudioſus.

Φιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, lyræ amans, *Epith.* cantûs.

Φιλοφρονέομαι, οῦμαι, comitate proſequor & humanitate, amanter complector, Gl. V. φιλοφρονοῦμαι, concilio. Περιπλακεῖσα αὐτῷ κατὰ τὸν σύνηθη τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο, Ælian.

Φιλοφρόνημα, τὸ, factum benignè, beneficium, humanitas. A præc.

Φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia.

Φιλοφρονητικὸς, ἡ, ὸν, comis, blandus.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas; (2) amicitia, familiaritas.

Φιλοφρόνως, *Adv.* benevolo animo, benevolè, comiter, amanter.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt benevola erga quempiam, benevolus, comis. A φρήν.

Φιλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, garrulus. A φωνή.

Φιλόχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propriè* læna ſeu pingui veſte utens; cupidus lænæ, appetens lænam ſeu veſtem quamcunque, R. Ex χλαῖνα.

Φίλοχλος, ὁ ϗ ἡ, amans vulgum, popularis.

Φιλοχορευτὴς, οῦ, ὁ, choreas ducendi ſtudioſus. Ep. Bacchi.

Φιλόχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, chori ſeu chorearum amans.

Φιλοχρηματέω, pecuniæ avidus ſum, Plato.

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἀπλήστως ἤδε νοσοῦμεν, ϗ ἡ φιληδονία δουλαγωγοῦσι, Longin. 44. A

Φιλοχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus ſeu ſtudioſus.

Φιλοχρηματιστικῶς, ſtudio comparandarum divitiarum. A præc.

Φιλοχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος, & χρήματα.

Φιλοχρημάτως, *Adv.* cum cupiditate pecuniæ, avarè.

Φιλοχρημονέω, pecuniæ avidus ſeu avarus ſum.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas. A

Φιλοχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cupidus pecuniæ.

Φιλόχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans bonorum; (2) honeſti ſtudioſus, benignus, æquus.

Φιλόχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans & ſtudioſus Chriſti.

Φιλόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propriè* amans temporis, cunctator.

Φιλόχρυσος, ὁ ϗ ἡ, auri amans, auro inhians.

Φιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco verſor & habito; (2) verſor, habito. Ἕκας ὂν καθάπερ πατρίδι φιλοχωρεῖ, Philo.

Φιλοχωρία, ας, ἡ, amor, quo quis libenter in aliquo loco commoratur. A

Φιλόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui locum amat, qui aliquo in loco libenter verſatur.

Φιλοψεύδεια, & ία, ἡ, ſtudium mentiendi. A

Φιλοψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens. A ψεῦδος.

Φιλοψεύστης, ου, ὁ, amans mendacium, mendax.

Φιλοψία, ας, ἡ, opſoniorum cupido. A φίλοψος.

Φιλοψογέω, reprehendendi ſtudio teneor. A

Φιλόψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprehendere amans.

Φιλοψόγως, reprehendendi ſtudio.

Φιλόψος, ου, ὁ ϗ ἡ, opſoniorum amans. Ex ὄψον.

Φιλέψοφος, ὁ ϗ ἡ, garrulus, jactator.

Φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter & ignavè parco. Καὶ γὰρ οὐδὲ τοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεὼν, Eur. Iph. in Au. 1436. A φιλόψυχος.

Φιλοψυχητέον, ut οὐ, non nimiùm amanda eſt vita.

Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A

Φιλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, animarum amans; (2) nimiùm vitæ cupidus, nimiùm timens ne vitâ privetur. A ψυχή.

Φιλοψύχως, nimio vitæ amore.

Φιλόψυχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.

Φίλτ' pro φίλτατε, *cariſſime*, voc. ſing. *per Apoc.* à φίλτατος.

Φιλτάτιον, ου, τὸ, amiculus. A

Φιλτάτος, η, ον, cariſſimus, ſodalis, Gl. V. ſc. in compellatione. A φίλος.

Φίλτρον, ου, τὸ, amoris illecebra, amatorium poculum; (2) res amicitias, ſeu amorem, benevolentiam, concilians. Ab eod.

Φίλυβρις, ὁ ϗ ἡ, contumelioſus, inſolens.

Φιλυγιὴς, ῆς, bonæ valetudinis ſtudioſus.

Φιλύδρας, ὁ, & φιλύδωρ, *Steph.* idem quod

Φίλυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquæ amans, gaudens aquis. Ab ὕδωρ.

Φιλύδρηλος, ον, idem.

Φίλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans hymnos, amator cantûs, ſtudioſus canendi, muſicus.

Φιλυπήκοος, ὁ, ἡ, obſequioſus, facilè obediens.

Φίλυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ſomni, ſomnicoloſus.

Φιλυπόδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolet excipere convivio, R. Ex ὑποδοχή.

Φιλυπόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, redire ſolitus, facilè rediens. Φιλυπόστροφον κακὸν, *Aret.*

Φιλυποστροφώδης, ἐς, idem. Ab ὑποστροφή.

Φιλυποψία, ας, ἡ, natura ad ſuſpicandum propenſa. Ex ὕποψις.

ΦΙ'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia, *arbor.* *Angl. The* Lime, *or* Linden Tree. (2) ejuſdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum & extimum corticem latitans.

Φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus, Gl. V. φιλύρινον, corticatum. A præc.

Φιλύριος, ία, ιον, idem & ab eod.

Φιλῳδὸς, οῦ, ὁ, ſtudioſus cantûs, muſicus. Ex ᾠδή.

Φίλως, *Adv.* libenter. A φίλος.

Φιλωψ, ωπος, ὁ, ἡ, qui amico vultu eſt, amicus.

ΦΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, camus, capiſtrum; (2) fiſcella; (3) apud Etym. obturamentum quo ſibi os obligant urinatores, ne aquam ſorbere cogantur; (4) piſcatorium inſtrumentum; (5) pyrgus in ludo aleatorio, turricula in quâ concutiuntur teſſeræ, aut tali. Φιμοὶ, V. Schol. ad Æſch. Theb. 469. reperitur & φιμον, *in neutr.*

Φιμόω, f. ώσω, camo obligo aut adſtringo, capiſtro, obturo, coarcto, conſtringo, os occludo, compeſco; φιμοῦμαι, obmuteſco. Εἶτα φιμώσαντε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα, Ariſtoph. Nub. 592. Ἐφίμωσε τοὺς σαδδουκαίους, Matt. 22, 34. Φιμώθητι, ϗ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, Luc. 4, 35. A præc.

Φιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cami ſeu fiſcellæ formam habens; (2) cami uſum præbens; (3) conſtringens. Ab eod.

Φιμωσις, εως, ἡ, obligatio, obſtrictio, quæ fit camo; (2) coarctatio, ſeu conſtrictio quælibet. A φιμόω.

Φὶν, dat. pl. pro σφὶν, *Ion.* pro σφίσι.

Φίνις, oſſifragus, genus aquilarum. A φίνη.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, ὁ, auriga; (2) animus, *quaſi corporis auriga.* Vox Dorica.

Φίξ, ικὸς, ἡ, *Bœot.* pro σφίγξ.

ΦΙΤΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſtipes, truncus; (2) caulis, reperitur & neutrum.

Φίττα, *Adv.* accelerandi. Ab & pro σίττα.

Φίτυ, τὸ, Ariſtoph. idem quod

Φίτυμα, ατος, τὸ, germen, ſtirps, proles:

Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. A

Φιτύω, f. ύσω, ſero, planto; (2) genero, gigno. Τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; Soph. Trach. 315. A φύω.

Φλαδιάω, ῶ, contundendo mollio, unde ſubigo. A φλάω.

ΦΛΑ'ΖΩ, ſtultè & inarticulatè loquor; (2) ferveo.

Φλανύσσω, garrio, ineptio, deliro. A φλέω.

Φλάσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφλασαν, à φλάω. Unde

Φλάσις, ἡ, *Ion.* pro θλάσις.

Φλάσμα, τὸ, pro θλάσμα.

Φλασμὸς, οῦ, ὁ, faſtus. A φλάζω.

Φλαστὸς, ἡ, ὸν, qui contundi ſeu conteri poſſit. A φλάω.

Φλασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φλάσω, à φλάω.

Φλαυρίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno. φλαυρίζων δὲ τὴν τοῦ Πομπηίου τὴν παρασκευήν. Plut. A

Φλαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.

Φλαύρως, *Adv.* pro φαύλως.

Φλάω, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo; (2) ſubigo, tero, unde (3) contundendo mollio; (4) maſturbo; (5) voro, avidè comedo. Ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ, Ariſtoph. Plut. 717. Ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν, Pind.

Φλεβάζω, ſcaturio tamquam è venâ. A φλέψ.

Φλεβικος, ἡ, ὸν, ad venas pertinens, qui venarum eſt. Ab eod.

Φλέβιον, ου, τὸ, venula, Dim. ab eod.

Φλεβονευρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, veninerveus.

Φλεβοῤῥαγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλέψ, & ῥηγνύω.

Φλεβοτομέω, ῶ, ſanguino, Gl. V. venam ſeco; φλεβοτομοῦμαι, ſanguinor, Gl. V. A φλέψ, & τομή.

Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ ſectio, venæ inciſio. A

Φλεβοτόμος, ου, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, ſcalpellum ſeu inſtrumentum, quo vena inciditur. Ex φλὲψ, & τέμνω.

Φλεβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, venoſus, venis abundans. A φλέψ.

Φλεγεθοίατο, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro φλεγέθοιντο, à φλεγέθω.

Φλεγέθοντος, gen. ſing. part. præſ. act.

Φλεγέθω, uro, incendo, comburo. Il. 17, 738. λαμπρᾷ στεροπᾷ, Soph. Trach. 100. (2) ardeo. Il. 18, 211. Ex φλέγω.

Φλεγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. φλέγω.

Φλεγεὸς, ὰ, ὸν, ruber, qualis eſt flammæ color, R. Ab eod.

Φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, Phil. Ab eod. Il. 21, 337.

Φλεγμαίνω, ardeo, æſtuo, exæſtuo, efferveſco; (2) intumeſco, tumeo, Gl. V. ſuppuro; φλεγμαίνει, turget. Ph. Vid. Ern. Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν, Ariſtoph. Veſp. 276. Φλεγμαίνουσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, Plat. A φλέγμα.

Φλεγμαῖος, αία, αῖον, inflatus. Ab eod.

Φλέγμανσις, ἡ, idem quod

Φλεγμασια, ας, ἡ, inflammatio, æſtus, ardor. Ab eod.

Φλεγματίας, *Ion.* pro φλεγματὴς, ου, ὁ, pituitoſus, qui bilioſo opponitur. Ab eod.

Φλεγματικὸς, ὴ, ὸν, abundans pituitâ. Ab eod.

Φλεγματοειδὴς, ὲς, idem. Ab εἶδος.

Φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem.

Φλεγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflatus, ſuppuratus; (2) pituitoſus, bilioſus.

Φλεγμῆναι, aor. 1. inf. act. *Att.* pro φλεγμᾶναι, à φλεγμαίνω.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio, Gl. V. ſuppuratio, tumor. A φλέγω. Hinc

Φλεγμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus.

Φλεγοίατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro φλέγοιντο, à φλέγω.

Φλέγοντι, *Dor.* pro φλέγȣσι.

Φλεγύας, ȣ, ὁ, aquila. A φλέγω. Unde

Φλεγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ignitus, ardens; (2) ſplendens; (3) injurioſus, damnoſus.

ΦΛΕ'ΓΩ, f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) amore mei incendo; (3) illuſtro, illumino; (4) fulgeo; φλέγομαι, ardeo, ardeſco, flagro, Gl. V. Αἷμα δάϊον φλέγει τᾶδε, Eur. Ph. 248. φέγγος, Soph. Aj. 682. Μηδ' ἄγαν ȣ̓́τω φλέγεσθον, lugete, id. Oed. Col. 1693. Μανίαις φλέγων, Ariſtoph. Θεσμ. 687. Ἄνθεμα δὲ χρυσȣ̃ φλέγει, micat, Pind. Ol. 2, 131.

Φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A

Φλεδονεύω, & νέω, nugor, garrio. A φλεδών. Unde

Φλεδονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nugax, garrulus.

Φλέδων, ονος, vel ωνος, ὁ, homo ineptus & nugax. A φλέω.

Φλέξας, a. 1. part. act. v φλεγω.

Φλέξις, εως, ἡ, incenſio, incendium. A φλέγω.

Φλεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi φλέγω.

ΦΛΕ'Ψ, εϐὸς, ἡ, vena animalis; (2) aquarum, & ſimilium.

ΦΛΕ'Ω, nugor; (2) plenus ſeu refertus ſum, redundo, etiam bonis rebus; (3) ebullio, efferveſco; (4) erumpo, Æſc. Ag. 1425. A φλύω.

Φλέως, ω, ὁ, papyrus, planta aquatica ſpinis carens. A φλέω. Suicer.

Φληδάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Ab eod.

Φληναφάω, idem, Ph.

Φληναφέω, ῶ, idem & ab eod. Ἐνταῦθα ϛαυτῷ παραφρόνει ϗ φληνάφει, Ariſtoph. Nub. 1477.

Φληναφία, ας, ἡ, nugæ. A

Φλήναφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, ſtultiloquus. A

Φληνέω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλέω.

Φληνύω, f. ύσω, idem & ab eod.

ΦΛΙΑ`, ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, antæ; (2) veſtibulum, limen. Hinc & φλιαὶ, valvarum poſtes: item, ligna directa & ex tranſverſo depacta, & ſcalarum firmamenta quæ gradus tranſverſarios, per quos aſcenditur, utrimque compingunt, Gl. V. poſtis, limen.

Φλίϐω, premo, comprimo, *Æol.* pro θλίϐω.

ΦΛΙΔΑ'Ω, ῶ, putreſco, putrefio; (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas contraho.

Φλιδόνες, αἱ, rugæ & ſinus veſtium. A præc.

Φλίψις, ἡ, *Æol.* pro θλίψις.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus; (2) ſplendidus, fulgidus. A φλὸξ, *flamma.*

Φλογερὴν, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro φλογερὰν, à

Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Φλογετὸς, ȣ̃, ὁ, ardor, Ph. A φλόξ. Unde

Φλογιάω, ῶ, inflammor cum rubore.

Φλογίδιον, ȣ, τὸ, parvum fruſtum carnis aſſæ, Dim. à φλογίς.

Φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) uſtulo, inflammo, incendo. Φλογιζόμενον ἅλιον, ἅλιον αἰτῶ. Soph. Trach. 95. Ἦν δὲ ἡ χάλαζα ϗ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, Exod. 9, 24. A φλόξ.

Φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.

Φλογὶς, ίδος, ἡ, caro aſſa, Gl. Vet. flammeum.

Φλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, uſtulatio. A φλογίζω.

Φλογιϛὸς, ὴ, ὸν, uſtulatus; (2) inflammabilis. Δέμας φλογιϛὸν ἤδη, Soph. El. 58. Ab eod.

Φλογμὸς, ȣ̃, ὁ, ardor, æſtus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.

Φλογογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammigena, Gl. V. Ex φλὸξ, & γείνομαι, *naſcor.*

Φλογοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammæ ſimilis; (2) flammeus, ignitus. Ex φλὸξ, & εἶδος.

Φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλόξ.

Φλογοιδȣ̃μαι, ardore intumeſco.

Φλογόλευκος, ον, è rubro albicans.

Φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; φλογȣ̃σθαι, flammeſcere, Gl. V. A φλόξ.

Φλογώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ardens, fervens; (2) flammeus & incenſus. Ab eod.

Φλόγωμα, ατος, τὸ, uſtulati panis quaſi puſtula. A φλογόω.

Φλογωπὸς, ὸν, rutilus, ſplendens. A φλὸξ, & ὤψ.

Φλόγωσις, εως, ἡ, inflammatio. A φλογόω.

Φλοιὰ, *Ion.* φλοιὴ, ἡ, pro φλία, ap. Apoll. Rh. ubi tamen alii φλιή; (2) Proſerpina, ap. Laced.

Φλοιάριον, ȣ, τὸ, parvus cortex, Dim. à φλοιός. Unde

Φλοίζω, f. οίσω, decortico. Theophr.

Φλόϊνος, η, ὸν, è cortice factus.

Φλοιοϐαρὴς, ὲς, levis. A φλοιὸς, & βαρύς.

Φλοιοῤῥαγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A

Φλοιοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corticem habens diruptum. Ex φλοιὸς, & ῥήγνυμι.

ΦΛΟΙΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, cortex, ſtirps, ſuber, Ph. Il. 1, 237.

Φλοίσϐοιο, gen. ſing. *Ion.* pro φλοίσβȣ, à

ΦΛΟΙ͂ΣΒΟΣ, ȣ, ὁ, ſonitus, quem aqua edit, præſertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) ſtrepitus.

Φλοισμὸς, ȣ̃, ὁ, decorticatio. A φλοίζω.

Φλοίω, f. οίσω, idem quod φλοίζω.

Φλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cortici ſimilis, corticoſus. Φλοιώδης ἀνήρ, Longin. A φλοιός.

Φλομὶς, ίδος, ἡ, verbaſculum. Dim. A

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ȣ̃, ὁ, verbaſcum, *herba*, *Angl.* Mullein.

Φλονὶς, ίδος, ἡ, ſquama. *Heſ.*

Φλὸξ, ογὸς, ἡ, flamma. A φλέγω.

Φλόος, φλȣ̃ς, ȣ, ὁ, cortex, Ph. ſcirpus; (2) teges, ſtorea, ſtragulum ex ulvâ vel ſcirpo aut ſparto vel junco. A φλοιός.

Φλȣ̃ν, acc. ſing. pro φλόον, à φλόος.

Φλυάκιον, τὸ, puſtula. A

Φλύαξ, ακος, ὁ, jocator, ſcurra, nugator. A φλύος.

Φλυαρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero. Φλυαρίαν φλυαρεῖν, Plat. Φλυαρεῖς ϗ πτερυγίζεις, Ariſtoph. Plut. 574. Λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, 3. Joann. 10. A φλύαρος. Hinc

Φλυάρημα, τὸ, dictum nugatorium, ſeu ſermo nugatorius, ineptus, impudens:

Φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verboſitas, Gl. V. φλυαρίαι, argutiæ, Gl. V.

Φλυαρολογέω, nugas loquor:

Φλυαρολογία, ας, ἡ, ſermo nugatorius. A

Φλυαρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλύαρος, & λόγος.

Φλύαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanus & futilis; (2) nugator, ſtultiloquus, Gl. V. nugax, Phil. argutus, garrulus, verboſus, Al. Gl. Vet. frivolus. A φλύος.

Φλυαρώδης, ὁ ϗ ἡ, nugatorius, nugax. A præc.

Φλυάσσω, nugor; (2) eructo. A φλύω.

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A

Φλυδάω, ῶ, humeſco; (2) flacceſco. A φλύω.

Φλυδάκιον, τὸ, bulla, puſtula. A

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλύκταινα, ης, ἡ, puſtula, papula, Ph. propriè ab igni. A φλύκτις. Hinc

Φλυκταινίδιον, τὸ, parva puſtula.

Φλυκταινοειδὴς, ὲς, puſtulatus, puſtulæ formam habens. Ex εἶδος.

Φλυκταινόομαι, ȣ̃μαι, in puſtulas erumpo.

Φλυκταίνωσις, ἡ, eruptio puſtularum. A præc.

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula, tumor. A φλύω.

Φλύος, nugæ. Ab eod.

Φλύσις, εως, ἡ, eruptio in cute è redundantiâ humoris. Ab eod.

Φλύω, f. ύσω, nugor; (2) ferveo, bullio, ebullio, fervendo ſeu bulliendo ſtrido; (3) evomo. Il. 21, 361. A φλέω.

Φοϐαθῇς, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro φοϐηθῇς, à φοϐέω.

Φοϐέεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφόϐεον.

Φοϐεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro φοϐέεσθαι.

Φοϐεῖσθε, 2. pl. præſ. imperat. paſſ. pro φοϐέεσθε.

Φοϐερίζω, terreo; φοϐερίζει, deterret, Phil. Ἐνύπνιον ἴδον, ϗ ἐφοϐέρισέ με, Dan. 4, 5. A φοϐερός.

Φοϐέριος, ȣ, ὁ, timendus, formidabilis. Ab eod.

Φοϐερισμὸς, ȣ̃, ὁ, terror, Phil. A φοϐερίζω.

Φοϐερὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis, formidoloſus, Ph. A φόϐος. Hinc

Φοϐερότης, ητος, ἡ, timor, terror.

Φοϐερῶς, *Adv.* metum incutiendo, formidabiliter.

Φοϐερὼψ, ὁ ϗ ἡ, terribilis ſpecie.

Φοϐεύμενον, acc. ſing. part. præſ. paſſ. *Dor.* pro φοϐȣ́μενον, à

Φοϐέω, terreo, abſterreo, Phil. φοϐȣ̃μαι, timeo, formido, paveo, expaveſco, Gl. V. φοϐεῖται, pavet, paveſcit, veretur, timet, Ph. φοϐεῖσθαι, trepidare, Phil. ἐφοϐήθη, horruit, Ph. a. 1. paſſ. πεφόϐημαι, timeo, p. paſſ. Οὔτ' ἄλλο ȣ̓δὲν ȣ̓́τως ἐφόϐησεν, Thuc. Πεφόϐημαι πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας, Soph. Aj. 139. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν ȣ̓ φοϐῇ πράσσων τάδε; id. Phil. 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἧττον τȣ̀ς ἀνθρώπȣς φοϐȣ̃νται, Xen. A φόϐος. Hinc

Φόϐη, ης, ἡ, coma, juba, *de equo & leone.*

Φοϐηθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. à φοϐέω.

Φοϐηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ.

Φοϐηθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Φοϐηθήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φοϐηθήσεσαι.

Φοϐηθῆτε, *terreamini*, 2. pl. a. 1. conj. *ſeu* imperat. paſſ.

Φοϐητικὸς, ὴ, ὸν, meticuloſus. A φοϐέω.

Φόϐητρον, ȣ, το, quod metum incutit, ſeu incutere poteſt; terriculum, terriculamentum. Ab eod.

Φόϐονδε, *Adv.* in vel ad fugam. A φόϐος.

Φόϐος, ȣ, ὁ, timor, metus, formido, Ph. fuga. A φέϐομαι.

Φοϐȣ̃, *time*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φοϐέȣ, à φοϐέω.

Φοιϐάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinans dico. Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιϐάζων ποτοις, Luc. 731. Οἱονεὶ φοιϐάζον τȣ̀ς λόγȣς, Longin. 8. A φοῖϐος.

Φοιϐαίνω, idem & ab eod.

Φοιϐὰς, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix utpote Phœbi numine adflata, Gl. V. ſaga. Ab eod.

Φοιϐαϛικὴ, ῆς, ἡ, vates, fatidica. A φοιϐάζω.

Φοιϐαϛικὸς, ὴ, ὸν, vaticinus. Ab eod.

Φοιϐάϛριος, α, ον, idem.

Φοιϐάω, ῶ, luſtro, purgo; (2) ſplendidum reddo; & φοιϐάομαι, ȣ̃μαι, vaticinor, auguror. Ἐφοίϐασεν δὲ παγέντα Πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ ϛομάτων, Callim. in L. Pall. 12. A φοῖϐος.

Φοιϐήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad Phœbum pertinens, *Ion.* pro φοιϐεῖος.

Φοιϐητεύω, idem quod φοιϐάζω.

Φοιϐήτρια, ἡ, antiſtita templi fatidica.

Φοιϐήτωρ, ορος, ὁ, fatidicus, vates.

Φοιϐίτης, ȣ, ὁ, hariolus, Ph. A φοῖϐος.

Φοιϐόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, Longin. 16. Ex φοῖϐος, & λαμϐανω.

ΦΟΙ͂ΒΟΣ, ȣ, ὁ, purus, impollutus, caſtus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, puniceus, purpureus. A φοῖνιξ.

Φοίνιγμα, τὸ, idem quod

Φοινιγμὸς, ȣ̃, ὁ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοινικάνθεμός, ον, flores, purpureos efferens, ſeu habens. *Epith.* veris. Ex ἄνθος.

Φοινιλάω, rubefacio, Gl. V. A φοῖνιξ.

Φοινίκειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puniceus; (2) palmeus, ex palmâ factus. Ab eod.

Φοινίκεος, έη, εον, idem. Ab eod.

Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnicia.

Φοινικίας, ου, ὁ, Phœnicias, ventus à Phœnice flans; euronotus, thraſciæ oppoſitus.

Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor, aut æmulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpuraſco, Luc. (3) tingo purpurâ. Ab eod. Unde

Φοινικὸς, ἡ, ον, Phœnicius, Punicus.

Φοινίκινος, ίνη, ινον, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus.

Φοινίκιος, ία, ιον, puniceus; palmeus, Gl. V.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, veſtis punicei coloris, puniceus amictus, purpurea veſtis, purpureus amictus, (ob coloris affinitatem,) pannus puniceus, Gl. V. paludamentum. Ab eod.

Φοινικιστὴς, οῦ, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. A φοινικίζω.

Φοινικιστὶ, *Adv.* Punicè. Ab eod.

Φοινικοβάλανος, ου, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ (poſtquam maturuit.)

Φοινικοβαπτος, ον, colore puniceo tinctus.

Φοινικοβαφὴς, ὲς, iidem. A βαφή.

Φοινικοβατέω, ῶ, palmas ſcando. Ex βαίνω.

Φοινικογενὴς, ὲς, è Phœnice ortus.

Φοινικοδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, digitos purpureos, i. e. pulchros habens.

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, Puniceus. A φοῖνιξ.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ ϗ ἡ, puniceam tramam habens. Ex φοῖνιξ, & κρόκη.

Φοινικόλοφος, ὁ ϗ ἡ, rubram criſtam habens.

Φοινικοπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, puniceas habens genas, i. e. pulchras, pulcher. Ex φοῖνιξ, & παρειά.

Φοινικοπάρηος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro præc.

Φοινικοπάρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, puniceo limbo prætextam veſtem gerens, prætextatus.

Φοινικόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolum habens puniceum ſeu rubrum. Ex φοῖνιξ, & πέδον.

Φοινικοπεζα, ης, ἡ, purpureos pedes habens, i. e. pulchros.

Φοινικόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubeas alas ſeu pinnas habens. Ex eod. πτερόν.

Φοινικοροδίαι, ῶν, αἱ, punicea roſaria. Ex eod. & ῥόδον.

Φοινικόρυγχος; ου, ὁ ϗ ἡ qui eſt roſtro puniceo, nempe à ſanguine, ut Leo, lacerato animali; (2) de homine, foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.

Φοινικὸς, ὸ, ὸν, puniceus; (2) punicus. A φοῖνιξ.

Φοινικοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt puniceis, i. e. pulcris cruribus. Ex eod. & σκέλος.

Φοινικοστερόπης, ὁ, *Dor.* -πας, fulminator; *propriè* rubra fulmina mittens. A στεροπή.

Φοινικοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. palmas alens, palmifer. A τρέφω.

Φοινίκουρος, ου, ὁ, avis quædam ſolitaria, à quibuſdam *Silvia* vocata. Ex οὐρά.

Φοινικοῦς, puniceus, Ph. A φοῖνιξ.

Φοινικοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpureus, puniceus adſpectu. Ex eod. & φάω.

Φοινικόφυτον, ου, τὸ, palmetum.

Φοινικόφυτος, ὁ ϗ ἡ, palmis conſitus. A φύω.

Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, palmetum. A.

ΦΟΙ͂ΝΙΞ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, ſpicam ferens lolio ſimilem & ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, & phœniceo pennarum colore; (5) color ruber, ſeu phœniceus, qualis eſt palmulæ; (6) inſtrumentum quoddam muſicum à Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum aſperitatibus efficax; (8) Phœnix, è Phœnice oriundus, Gl. V. Punicus. Sed *Adject.* ὁ ϗ ἡ, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

Φοίνιξις, εως, ἡ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cæde contaminatus, homicida; ſanguinarius, cruentus; (2) ruber. A φόνος, *cædes.*

Φοίνισσα, ης, ἡ, Phœniſſa, ex Phœnicia oriunda. A φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, à

Φοίνισσω, f. ξω, rubefacio, ſanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Φοινίσσουσα παρῇδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ, Eur. Iph. in Au. 185. Μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ. Soph. Aj. 110. A φοῖνιξ.

Φοινίχθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφοινίχθη, à φοινίσσω.

Φοινὸς, ἡ, ὸν, cruentus, cruentatus. A φόνος.

Φοίτα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφοίταε, à φοιτάω.

Φοιταλίος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel φοιταλέος, έα, έον, inſanus, furioſus; (2) errabundus, vagus; (3) per certa temporum intervalla rediens. A φοιτάω.

Φοιταλιεὺς, ὁ, idem. *Epith.* Bacchi.

Φοιταλιώτης, ου, ὁ, idem.

Φοιτὰς, άδος, ἡ, inſana, furioſa; (2) vaga; (3) meretrix; (4) *Epith.* viæ, trita. A

ΦΟΙΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, ito, frequento, commeo, Gl. Vet. dicitur de diſcipulis, nunciis *inprimis*; (2) inſanio, furo; (3) redeo, de fructibus, vectigalibus. Παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου, Ariſtoph. Eq. 1231. Ἐφοίτων πρὸς ὑμᾶς μισθοφόροι, Xen. ἐπὶ θύρας, ib.

Φοιτέω, *Ion.* pro φοιτῶ, φοιτάω.

Φοιτῇ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro φοιτᾷ, ex φοιτάω. Unde

Φοιτησις, εως, ἡ, initio, frequens aditus:

Φοιτητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, qui ventitat; (2) qui ad præceptorem ventitat, diſcipulus.

Φοιτίζω, εο, venio, accedo. Ab eod.

Φοῖτος, ου, ὁ, inſania, furor; (2) vagatio, error. Ab eod.

Φοιτῶν, præſ. part. act. pro φοιτάων.

Φολιδώδης, ες, idem quod

Φολιδωτὸς, ἡ, ὸν, ſquameus, ſquamatus, corticatus. A φόλις.

ΦΟΛΙΞ, ικος, ἡ, aſperitas cutis.

ΦΟΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, ſquama, qualis eſt ſerpenpentis.

Φολκὸς, οῦ, ὁ, ſtrabus ſeu ſtrabo, qui habet oculos diſtortos. Ex φάος, & ἕλκω.

ΦΟ΄ΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus; (2) marſupium ſive ſacculus condendis obolis; (2) follis.

Φολλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, follicularis; fungoſus; inanis, inſtar follis. A præc.

Φονάω, & -δω, ῶ, cædem appeto. A φόνος.

Φονεργάτης, ου, ὁ, auctor cædis.

Φόνευμα, ατος, τὸ, quod occiſum eſt, cadaver, R.

Φονεὺς, έως, ὁ, homicida, ſicarius. Il. 18, 334.

Φονευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A

Φονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido. φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τὴν ταλαιπώρου δέρην, Eur. Iph. in Au. 889. Παῖδας φονεύσας, id. Her. fur. 1017. A φόνος.

Φονέως, gen. ſing. *Att.* pro φονέος, a φονευς.

Φονὴ, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus occiſorum. A φένω.

Φονικὸς, ἡ, ὸν, ad cædem pertinens; (2) qui facilè ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (2) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. A φόνος. Unde

Φονικῶς, *Adv.* crudeliter:

Φόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & φόνιος, ία, ιον, cæde contaminatus, homicida, cruentus; (2) lethalis, mortifer.

Φονοκτονέω, ῶ, cædem perpetro, interficio; (2) cæde polluo. A

Φονοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, occiſor, qui per cædem interficit. Ex φόνος, & κτείνω.

Φόνοκτονία, ἡ, cædes. A præc.

Φονολειβὴς & -λιβὴς, ές, propriè ſanguine ſtillans, crudelis, ſævus. Ex φόνος, & λείβω.

Φονόρρυτος, ον, ſanguine redundans. Ex eod. & ῥέω.

Φόνος, ου, ὁ, homicidium; cædes, nex, Gl. V. (2) ſanguis, ſed qui in cæde effunditur. A φένω.

ΦΟΞΙΝΟΣ, ου, ἡ, piſcis quidam in oſtiis fluviorum celeriter naſcèns.

ΦΟΞΟ΄Σ, ἡ, ὸν, cujus caput eſt acutum & veluti turbinatum, verticem habens faſtigiatum; (2) qui eſt vultu diſtorto, Gl. Vet. φοξοὶ, *cilones.* Hinc

Φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio.

Φοξόχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui labris eſt coarctatis & in acutum deſinentibus.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, geſtatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut in jactu, converſione, lapſu; *item* impetus. v. gr. fluctuum; (3) vectigal, portorium, penſio, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus, annona. A φερω. Hinc

Φοράδην, *Adv.* portando, geſtando, Plut.

Φορβαιὰ, ᾶς, al. φορβαία, ας, ἡ, capiſtrum. A φέρβω.

Φορβαῖος, αία, αῖον, paſcuus. Ἥξει φορβαίων Ἴναχος, ἐξ ὀρέων, Call. P. 50. A φορβή.

Φορβὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, alimentum ſuppeditans; (2) gregarius, gregalis, Ph. φορβὰς, ἡ θήλεια ἵππος, equa, φορβάδες, equæ, Ph. Ab eod.

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, & φορβεὰ, item φορβιὰ, cibus, eſca; (2) capiſtrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant. Ab eod.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, eſca. Ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται, Soph. Aj. 1085. A φὲρβω.

Φορεαφόρος, ου, ὁ qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορεῖον, & φέρω.

Φορεῖον, ου, το, geſtatorium, ſella geſtatoria, lectica; (2) vehiculum, Gl. V. petoritum; (3) merces, quæ datur bajulo, Plut. A φορεύς.

Φορείτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. pro φορεέτω, à φορέω.

Φορέοισι, 3. pl. *Dor.* pro φηρέουσι.

Φορέοντας, *ferentes*, acc. pl. part. præſ. act.

Φόρετρον, ου, τὸ, vectura; (2) merces bajuli. A φορά.

Φορεύμενος, part. præſ. med. *Dor.* pro φορούμενος, ex φορεόμενος, à φορέω.

Φορεῦντος, *ferentis*, gen. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φοροῦντος, ex φορέοντος.

Φορεὺς, έως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, ſeu is, qui fert ſellam domini. A

Φορέω, ῶ, geſto, fero, porto. Φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδὶ, Ariſtoph. Lyſ. 635. Μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει, Soph. Antig. 716. A φέρω. Hinc

Φορηδὸν, *Adv.* ſarcinæ in modum; (2) acervatim; portando, geſtando.

Φόρημα, ατος, τὸ, quod geſtatur. Ph. geſtamen, indumentum, Xen.

Φόρημι, idem quod φορέω.

Φορῆναι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. *Att.* pro φοράναι, à φοραίνω, pro φέρω.

Φόρησις, ἡ, geſtatio. A φορέω.

Φορητὸς, ἡ, ὸν, qui ferri & portari poteſt, tolerabilis. Ab eod.

Φόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus. Ab eodem.

Φορίνη, ἡ, cutis ſuilla, quæ craſſa; (2) cutis hominis, *Harp.* de homine ſtupido.

Φορὶς, ίδος, ἡ, quæ gerit, geſtat, fert; (2) *Epith.* feminæ, terræ, &c. gravida, fecunda. A φορός.

Φόρκυν, υνος, ὁ, porcus; (2) monſtrum marinum. A φέρω.

Φορμηδὸν, *Adv.* in modum ſportæ ſeu corbis; (2) in modum tegetis ſeu ſtoreæ. A φορμός.

ΦΟ΄ΡΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, cithara, teſtudo.

Φορμίδιον, ου, τὸ, tegeticula, Gl. V. A φορμός.

Φορμίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, citharam pulſo, citharâ laudo, celebro. Od. 4, 18. A φόρμιγξ. Hinc

Φορμικτὰς, *Dor.* pro φορμιστὴς, οῦ, ὁ, citharœdus.

Φορμίον, ου, τὸ, ſportula, corbula; (2) tegeticula, parva ſtorea. Dim. à φορμός.

Φορμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Φορμίσκιον, ου, τὸ, idem. A φορμίς.

Φορμίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Φορμοκοιτέω, ſuper tegete cubo, ſtoreæ incubo. Ex φορμὸς, & κοίτη.

Φορμοραφέω, vel φορμοῤῥαφέω, in tegete vel ſtorea inſuo, Æſchin. Ex eod. & ῥάπτω.

Φορμοραφὶς, ἶδος, ἡ, acus ad ſtoreas conſuendas apta. A ῥαφίς.

ΦΟΡΜ`ΟΣ, ȣ̃, ὁ, ſporta, corbis, calathus, nexus vitilium, ſeu textum è junco, ſparto, & id genus aliis; (2) teges, ſtorea.

Φορμοφορέω, ſtoreas geſto, bajulus ſum. A

Φορμιφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtoreas portat, bajulus. Ex φορμὸς, & φέρω.

Φοροῖσαι, nom. pl. part. præſ. *Dor.* pro φορȣ̃σαι, *contr.* ex φορέȣσαι, à φορέω.

Φορολογέω, tributum exigo. Πολλὰ μέρη τῆς Σικελίας ἐφορολόγȣν, Polyb. A φορολόγος.

Φορολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à quo tributum exigitur, tributarius. A præc.

Φορολογία, ἡ, tributi exactio. A

Φορολόγος, ȣ ὁ, tributi exactor. Ex φόρος, & λέγω.

Φορὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferens, de vento, unde (2) ſecundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer, vehemens, ut fulmen; (4) fertilis, ferax; (5) fœcunda, *de muliere.* A φέρω.

Φόρος, ȣ, ὁ, tributum, penſio; (2) forum tum negotiantium, tum judiciarium. Ab eod.

Φορȣ̃ντας, acc. pl. part. præſ. act. pro φορέοντας, à φορέω.

Φορταγωγέω, ῶ, onera porto. Πλῆθος ὑποζυγίων φορταγωγȣ́ντων ϖάντα τὰ ϖρὸς τρυφὴν ϗ ἀπόλαυσιν τραπεζῶν χορηγήματα, Longin. 43. A

Φορταγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, onera ferens. Ex φόρτος, & ἄγω.

Φόρταξ, ακος, ὁ, bajulus. A φόρτος.

Φορτηγέω, onera fero:

Φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus, quæ exercetur navibus onerariis:

Φορτηγικὸς ἡ, ὸν, onerarius. A

Φορτηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, onera vehens; ut φορτηγὸς ναῦς, oneraria navis. Ex φόρτος, & ἄγω.

Φορτίζω, f. ίσω, onero; ϖεφορτισμένη, onuſta. Ph. p. paſſ. part. Φορτίζετε τȣ̀ς ἀνθρώπȣς φορτία δυσϐάκτα, Luc. 11, 46. ϖεφορτισμένοι, Matt. 11, 28. A φόρτος.

Φορτικεύομαι, ſum moleſtus, odioſus, ineptus. A

Φορτικὸς, ἡ, ὸν, onerarius, Gl. V. oneroſus; (2) ineptus, inſulſus; (3) faſtuoſus, arrogans, inſolens; (4) moleſtus, gravis, non ferendus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλίναντες. Appian. Τȣ̀ς δὲ ἀναγκασθέντας ἐπαινεῖν ἀυτȣ̀ς, ἐλαφροτέρȣς ϖαρέχει τὸ μὴ ϖάντα ϖροσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικȣ̀ς τῆς δόξης τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τον ϑεὸν ἀποτίθεσθαι, Plut. de Sui Laude. Sic enim debet legi non φορτικȣ ut libri editi, & interpres ineptè. A φόρτος. Hinc

Φορτικότης, ητος, ἡ, inepti, ſtulti, arrogantes, moleſti mores.

Φορτικῶς, *Adv.* odioſè, moleſtè, ineptè, arroganter, inſolenter. Ab eod.

Φορτίον, ȣ, τὸ, onus, ſarcina, faſcis, merx. Ph. φορτίοις, mercibus. Ph. A φόρτος.

Φορτὶς, ἶδος, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτοϐαϛάκτης, ȣ, ὁ, bajulus. Ex eod. & βαϛάζω.

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, onus etiam navium; (2) res moleſta, tædium. A φέρω.

Φορτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, onus portans, bajulus. Ex φόρτος, & φέρω.

Φορτόω, f. σω, onero. Βωμόν τε ϖαμμεγέθη σχίζαις μυρίαις φορτώσαντες, Heliod. A φόρτος.

Φορυκτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, coloratus.

Φορύνω, vel φορύσσω, f. ύξω, pinſo, ſubigo, miſceo, confundo; (2) fœdo, polluo. Od. 18, 335. ib. 22, 21. A φορύω.

Φορυτὸς, ȣ̃, ὁ, quiſquiliæ ex variis rebus commixtis; (2) funis ex congeſtis ſtramentis & vitilibus ad ϖλέγματα; (3) cœnum. Σῦς φορυτῷ ἐπιμαργαίνȣσαι. Aratus 1123. Ab eod.

ΦΟΡΥ'Ω, idem quod φορύνω.

Φόως, τὸ, lux, lumen, (ſpes, gaudium, ſalus, P.) Il. 6, 6. A φῶς.

Φόωσδε, *Adv.* in lucem, in luminis auras.

Φραγέλη, ἡ, idem quod

Φραγέλλιον, ȣ, τὸ, flagellum. Vox Lat.

Φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello.

Φραγῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. v. φράσσω.

Φράγμα, ατος, τὸ, ſepimentum, ſeptum, ſepes, maceria, vallum, munimentum. A φράσσω.

Φραγμίτης, ȣ, ὁ, ad ſepes pertinens, ſepimentis idoneus; (2) qui circa ſepes naſcitur. A præc.

Φραγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſepimentum, ſeptum, ſepes; dumus, carectum, Gl. V. Ab eod. Unde

Φραγμὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, Gl. V.

Φράγνυμι, idem quod φράττω.

Φραδάω, ῶ, indico, declaro. Γᾶν φράδασσε, *Poet.* pro ἐφράδασε, Pind. A φράζω, cujus p. m. eſt ϖέφραδα.

Φράδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro. ἔφραδε, à φράζω.

Φραδεύω, idem & ab eod.

Φραδη, ῆς, ἡ, ſcientia, prudentia; (2) *Plural.* mentes. Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωται φράδη. Pind. Ab eod.

Φραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens. Φραδέος νόȣ ἔργα τέτυκται, Il. 24, 354. A præc.

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium, prudentia, peritia. A φράδμων.

Φραδμοσύνῃσι, dat. plur. *Ion.* pro φραδμοσύναις.

Φράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, circumſpectus, ſolers. A φράζομαι.

Φραδῶς, *Adv.* prudenter, conſultè; (2) diſertè, apertè. A φραδής.

Φράζεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro φράζησαι, à φράζω.

Φράζεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro φράζεσο.

Φράζεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφραζε.

Φράζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφράζετο.

Φράζευ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro φράζȣ.

ΦΡΑ'ΖΩ, *Dor.* φράσδω, fut. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράζομαι, in animo verſo, delibero, ſtatuo, perpendo; (2) animadvertendo caveo, vito; (3) animadverto, deprehendo, intelligo. Ἅ σοι καθ' ὁδὸν ἔφραζον, Ariſtoph. Θεσμ. 1183. Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν ϖιϛὸν τε φράσεις, Eur. Iph. in Au. 45. Φράσδει ϖάνθ' ἅλιος ἄμμι, indicat. Theocr. 1, 102. Φράσον ϖολίταις ϗ ϖόλει σωτηρίαν, Eur. Ph. 905. Il. 23, 453.

Φρακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſepes. A φράσσω.

Φρακτικὸς, ἡ, ὸν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

Φρακτὸς, ἡ, ὸν, ſeptus, munitus. Ab eod.

Φραξάμενον, acc. ſing. aor. 1 part. med. verbi φράσσω.

Φρασαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro φράσαιντο, à φράζω.

Φράσασα, *quæ dixit*, a. 1. part. act. f. g.

Φράσδειν, præſ. ind. act. *Dor.* pro φράζειν.

Φρασεολογία, ας, ἡ, loquendi formularum collectio. Ex φράσις, & λέγω.

Φρασὶ, dat. plur. *Dor.* pro φρεσὶ, à φρήν.

Φράσις, εως, ἡ, dictio, ipſa dicendi actio, locutio, phraſis, genus loquendi. Gl. V. loquela, eloquentia. A φράζω.

Φρασομεσθα, *conſultabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φρασόμεθα, à φράζω.

Φράσον, *ediſſere*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Φρασσόμεθα, *dicemus*, *conſultabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Poet.* pro φρασόμεθα.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, vel. φράττω, f. ξω, ſepio, munio, communio, obſtruo, obturo, conſtipo; ϖεφραγμένος, ſeptus, armatus, p. paſſ. part. Κἀκεῖ ϖέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ, Eur. Ph. 740. Τί δ' ἦλθες γύνη (ȣ̃σα) ϖρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν ϖεφραγμένȣς; id. Iph. in Au. 839.

Φραϛέος, έα, εον, dicendus. A φράζω.

Φραϛὴρ, ῆρος, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

Φραϛικὸς, ἡ, ὸν, eloquens. Ab eod.

Φραϛὺς, ύος, ἡ, idem quod φράσις.

Φράϛωρ, ὁ, idem quod φραϛήρ.

Φρατὴρ, ῆρος, ὁ, qui ejuſdem curiæ vel tribus eſt, tribulis. A φρατρία.

Φρατορία, ας, ἡ, ſocietas. A φράτωρ.

Φρατορικὸς, ἡ, ὸν, curialis, tribulis. A præc.

Φρατόρϊος, α, ον, idem.

Φρατρα, ἡ, idem quod

Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι dicuntur, conventus quidam hominum, aut conventicula, quaſi pagi; propria ſibi ſacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribûs Athenis. Gl. Vet. φρατρία, contubernium. A φράτωρ.

Φρατριάζω, f. άσω, ſum unus è curialibus, ſum particeps curiæ; (2) conjuro, ſodalitates facio. Μεθ' ὧν ϗ Θεόπομπος ἐφρατρίαζε, Dem. A φρατρία.

Φρατριακὸς, ἡ, ὸν, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φρατρίαρχος, ȣ, ὁ, præfectus curiæ vel ſodalitii, quod φρατρία vocatur. Ex ἀρχή.

Φρατριαϛὴς, ȣ̃, ὁ, curialis. A φρατριάζω.

Φρατριατικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Φρατριεὺς, έως, ὁ, idem. Ab eod.

Φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.

Φρατρικὸς, ἡ, ὸν, idem quod φρατριακὸς.

Φράτριος, ȣ, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.

Φράττω, *Att.* pro φράσσω.

Φράτωρ, ορος, ὁ, curialis; (2) tribulis, contribulis. A φρατρία.

Φραχθεὶς, *ſeptus*, a. 1. part. paſſ. v. φράσσω.

Φρεάντλης, ȣ, ὁ, qui aquam è puteo haurit. Ex φρέαρ, & ἀντλέω.

ΦΡΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, puteus.

Φρεατία, ας, ἡ, idem. A φρέαρ. Unde

Φρεατιαῖος, αία, αῖον, putealis:

Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρεατικὸς, ἡ, ὸν, putealis, Gl. V. A φρέαρ.

Φρεάτιον, ȣ, τὸ, parvus puteus; (2) profunda foſſa. Dim. Ab eod.

Φρεατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in putei modum profundus. A φρέαρ.

Φρεατωρυχέω, ῶ, idem quod φρεορυκτέω.

Φρεατωρύχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod φρεορύκτης.

Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. *Ion.* pro φρέαρ. Il. 21, 197.

Φρεῖν, præſ. inf. act. *per Sync.* pro φέρειν.

Φρένα, *mentem*, accuſ. ſing. à φρήν.

Φρεναπατάω, ῶ, f. ήσω, mentem ſeu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Gal. 6, 3. Ex φρὴν, & ἀπατάω.

Φρεναπάτης, ȣ, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab iiſd.

Φρενήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, aut cordatus. Gl. Vet. ſapiens. Ex φρὴν, & ἄρω.

Φρενητιάω, ῶ, ſum phreneticus. A φρενῆτις.

Φρενητικὸς, ἡ, ὸν, phreneticus. Gl. V.

Φρενιτιάω, ῶ, ſum phreniticus, phrenetide laboro. A φρενῖτις.

Φρενιτίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, phreniticus, qui phreneſi laborat. Ab eod.

Φρενῖτις, vel φρενίτις, ιδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam & mentis perturbationem inducens. A φρήν.

Φρενοϐλάϐεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A

Φρενοϐλαϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente læſus vel captus, deſipiens. Ex φρὴν, & βλάπτω.

Φρενοϐλαϐῶς, *Adv.* dementer, inſanè.

Φρενογήθης, ες, lætus, hilaris. Ex γηθέω.

Φρενοδαλὶς, ἶδος, ἡ, amentia, furor. A δηλέω.

Φρενοθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentem demulcens. Εἰς ϑεὸν ὀιϛρηθεντες ἐνὶ φρενοθελγεῖ μύθῳ. Nonn. P. 4, 30. Ex φρὴν, & ϑέλγω.

Φρενόθεν, *Adv.* à mente, ex mente. A φρήν.

Φρενοκλοπέω, ῶ, decipio, impono præſtigiis. Ex φρὴν, & κλέπτω.

Φρενοκλόπος, ὁ ϗ ἡ, impoſtor, decipiens. A κλοπή.

Φρενόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente captus. Ex φρὴν, & λαμϐάνω.

Φρενομανὴς, ὲς, furioſus, fanaticus, etiam bono ſenſu. A μαίνομαι.

Φρενόπληκτος, ον, furioſus, demens. Ex ϖλήσσω.

Φρενόπληξ, γὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.

Φρενόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente captus, furioſus, inſanus.

Φρενοτέκτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ſuâ mente aliquid componit.

Φρενόω, ῶ, fut. ώσω, ad mentem ſanam reduco, moneo, caſtigo; (2) deſipio; fallo, ſeduco. Οὐ μὴ φρενώσεις μ', Eurip. Bac. 792. Κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενὸς, Soph. Antig. 765. Πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς Ἢ σαυτὸν, Æſchyl. Prom. vinct. A φρήν.

Φρενώλης, mente captus; Æſchyl. Sept. ad Theb. 763. Ex φρὴν, & ὀλέω, *perdo*.

Φρένωσις, εως, ἡ, caſtigatio, admonitio. A φρενόω.

Φρενωτήριον, τὸ, idem. Ab eod.

Φρεορυκτέω, ῶ, fut. ήσω, puteum fodeo. A

Φρεορύκτης, ου, ὁ, putei foſſor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω, (meliùs hæc per ω.)

Φρὲς, *fer*, a. 2. imperat. act. à φρῆμι, pro φρέω.

Φρεσὶν, *mentibus*, dat. pl. cum ν, à φρήν.

ΦΡΕ'Ω, f. φρήσω, *fodio*, P. emitto, adigo, *Ern.*

Φρεωρυχέω, ῶ, puteum effodio. Ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει, Ariſtoph. Lyſ. 1034. A

Φρεωρύχος, ου, ὁ, putei ſeu puteorum foſſor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.

ΦΡΗ`Ν, ενὸς, ἡ, mens; (2) ſapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (2) præcordia, tamquam mentis ſedes. Vid. Ern.

Φρητία, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρέαρ.

Φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia. A φρατρία.

Φρικαλέος, έα, έον, horribilis. A φρὶξ.

Φρικασμὸς, οῦ, ὁ, horror, quaſi à φρικάζω, quod eſſet horreo. A

Φρίκη, ης, ἡ, horror, torpor, Ph. (2) metus.

Φρικίαι, αἱ, & φρικία, τὰ, horror ſub acceſſionem febris. A præc.

Φρικιάω, ῶ, horreſco. A φρίκη. Hinc

Φρικίασις, εως, ἡ, idem quod φρίκη.

Φρικοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, horrificus, Gl. V. Ex φρίκη, & ποιέω.

Φρικόω, horrifico, Gl. V. φρικοῦμαι, horreſco, Gl. V. A φρίκη.

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horrorem incutiens. A φρίσσω.

Φρικτῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.

Φρικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, horribilis, horrendus. A φρίκη.

Φριμαγμὸς, οῦ, ὁ, fremitus; (2) flatus, quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio præ gaudio, inſolentia, ferocia.

Φριμάσσεο, *freme*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro φριμάσσεσο. A

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. ξομαι, idem quod φρυμάσσομαι. Φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων Νῦν ἀγέλα, Theocr. 5, 141.

Φριμήσσεται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro φριμάσσεται.

ΦΡΙ`Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum ſuperficiaria, veluti quum mare exiguâ ſtringitur aurâ, & in eo breves humileſque exſurgunt undæ, velut pili in homine exhorreſcente; Il. 21, 126.

Φριξαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem habens horrentem ſetis. Ex φριξὸς, & αὐχήν.

Φριξόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, horrens pilis.

Φριξόκομης, ου, ὁ, horrens comâ. Ex φριξὸς, & κόμη.

Φριξὸς, ἡ, ὸν, horridus. A φρίσσω.

Φρίσσον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφρισσον.

Φρίσσω, vel φρίττω, fut. ξω, horreo, horreſco, cum horrore reformido. Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην, Eur. Hipp. 421. Χαίτῃ πεφρικὸς, id. Ph. 1128. ἐν ἔρωτι, Soph. Aj. 702.

Φροιμίζω, & φροιμιάζομαι, pro προοιμιάζομαι, exordio ſeu principio utor, proœmii loco dico, præfationem inſtituo, Gl. V. φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν, ἐξαύδα σαφῶς, Eurip. Iph. in Tau. 1165. A φροίμιον.

Φροιμιάσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* à φροιμιάζω, pro προοιμιάζω.

Φροίμιον, ου, τὸ, proœmium, exordium. Ab & pro προοίμιον.

Φρόνει, 3. ſing. imperf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφρόνει, à φρονέω.

Φρονείσθω, *adfectus ſit*, 3. ſing. præſ. imperat. med. *contr.* pro φρονεέσθω.

Φρονέω, ῶ, ſapio, Ph. intelligo, mentis compos ſum; (2) delibero; (3) cogito, ſentio, judico; (4) dicitur de conditione & habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *item* ἀγαθὰ, vel κακὰ, benevolus vel malevolus ſum, faveo, invideo; μέγα, vel μικρὰ, elato vel demiſſo animo ſum, ſæpe quoque φρονεῖν uſurpatur pro μέγα φρονεῖν, altum ſapere, magnos gerere ſpiritus. Μὴ μόνον λεγ', ἀλλὰ ϗ φρόνει τάδε, Eur. Or. 242. Σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν ἐς ἡμᾶς μέγα, id. Hipp. 6. Ἐφ ἑαυτῷ φρονεῖν, arroganter ſentire, Dem. Δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ, Soph. El. 336. A φρήν. Hinc

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus, ſenſus animi; (2) elatio animi, faſtus; animi impetus, ſuperbia. Hinc

Φρονηματίας, ου, ὁ, qui eſt elato animo, vir excelſi animi, Longin. 9.

Φρονηματίζω, f. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel ſe efferat; φρονηματίζομαι, animos tollo; majores ſpiritus ſumo; (2) magnificè de me ſentio. Ὄγκου πλήρης ϗ πεφρονηματισμένος, Diod. φρονηματισθέντες ἐκ τῶν ἔργων, Ariſtot. Hinc

Φρονηματισμὸς, οῦ, ὁ, animi elatio.

Φρονηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui excelſi eſt animi, magnanimus. A φρονημα.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, ſapientia, intelligentia. A φρονέω.

Φρόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, prudens, ſapiens; cordatus, aſtutus, Ph. A φρόνις.

Φρονιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, animoſus; (2) conſtans. A φρόνιμος.

Φρονίμως, *Adv.* prudenter, ſapienter.

Φρονιμώτατος, ſagaciſſimus, Ph.

Φρόνις, εως, ἡ, ingenium; (2) aſtutia; (3) contemptus. A φρήν.

Φρονοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. *contr.* pro φρονέοντας, à φρονέω. Unde

Φρονούντως, ſapienter, prudenter.

Φροντίζετε, 2. plur. præſ. ind. act. verbi

Φροντίζω, fut. ίσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) ſtudeo, ſtudium & operam pono, præſertim in literis; φροντίζων, ſolicitus, Gl. V. πεφροντικότα, ſuſpenſum, Ph. cogitabundum, p. part. act. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα; Eur. Iph. in Tau. 344. Σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Plato. A

ΦΡΟΝΤΙ`Σ, ίδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, ſolicitudo; occupatio, Gl. V. Αἱ δεύτεραι πως φροντίδες σοφώτεραι, Eur. Hipp. 440.

Φρόντισμα, ατος, τὸ, cura, officium, Ph. occupatio. A Φροντίζω. Unde

Φροντιστέον, *Adv. poſ.* curandum eſt. Πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον, Plat. Crit. 3.

Φροντιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo cogitationes ſeu commentationes noſtras inſtituimus, ſchola, muſæum, ſequiori ſeculo etiam monaſterium. Ab eod.

Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, Ph. (2) commentator, qui commentationibus & ſpeculationibus eſt deditus; ſtudioſus, philoſophus, monachus, aſceticus. Ab eod.

Φροντιστικὸς, ἡ, ὸν, ad commentationem ſeu meditationem aptus; (2) meditabundus; ſollicitus. A præc.

Φροῦδος, ούδη, οῦδον, qui diſparuit, qui abiit, evanidus, Gl. V. caſſus; Attici ſic dicunt, qui nimiâ animi levitate nimis effertur gaudio etiam in re levi. Ex πρὸ, & ὁδοῦ, quaſi πρόοδος, *contr.* προῦδος.

Φρούδως, incaſsùm, Ph. A præc.

Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præſidium, cuſtodia; (2) milites ipſi præſidiarii & cuſtodes; (3) corporis cuſtodes, ut ſtipatores, ſatellites; (4) ipſe locus aut ſtatio cuſtodiæ & præſidii; (5) carcer. Ex πρὸ, & οὖρος, *cuſtos*.

Φρουράρχης vel φρούραρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præſidiariis militibus præeſt, præſidiariæ cohortis præfectus. Ex φρουρὰ, & ἀρχή.

Φρούρει, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro φρούρεε, à

Φρουρέω, ῶ, f. ήσω, in præſidio me tutor, cuſtodio, excubo. Ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις φρουροῦσί μ', Eur. Supp. 103. Ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς, Iph. in Au. 751. A φρουρὸς.

Φρούρημα, ατος, τὸ, præſidium, cuſtodia; (2) id, quod cuſtoditur. A præc.

Φρούρησις, εως, ἡ, cuſtodia, excubiæ. Ab eod.

Φρουρικὸς, ἡ, ὸν, præſidiarius, Gl. V. A φρουρά.

Φρούριον, ου, τό, præſidium, i. e. locus aut munitio, cui præſidia imponuntur, Gl. V. caſtellum. Ab eod.

Φρουροδόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, domi cuſtos; v. gr. canis, Epig.

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos, Gl. V. præſidiarius excubitor. Ex πρὸ, & οὖρος.

Φρουρῶμες, 1. plur. præſ. conj. *Dor.* & *contr.* pro φρουρέωμεν, à φρουρέω.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus equorum; (2) faſtus hircorum. A φρυάσσω.

Φρυαγματίας, ου, ὁ, ferociens, v. gr. equus; (2) faſtuoſus, inſolens. A præc.

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod φρύαγμα.

Φρυακτὴς, οῦ, ὁ, idem quod φρυαγματίας, de equo fremitum indicem ferociæ edente dictum. A

ΦΡΥΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. άξω, *med.* άττομαι, fremo, *propriè* de equo; (2) inſoleſco, effero me; (3) intempeſtivè glorior, vanâ ſpe efferor. Μὴ μάτην μετεωρίζου φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, 2 Macc. 7, 34. Ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις ϗ ψόγοις φρυαττόμενοι, M. Anton. 10, 15. Τὸν αὐχένα ἐπαίρειν ϗ φρυάττεσθαι, Philo.

Φρυγανίζομαι, fut. ίσομαι, cremia ſeu virgulta arida colligo; (2) lignor. A φρύγανον.

Φρυγανικὸς, ἡ, ὸν, v. φρυγανώδης.

Φρυγάνιον, ου, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. à φρύγανον.

Φρυγανισμὸς, ὁ, lignatio, ſarmentorum lectio.

Φρύγανον, ου, τὸ, ſarmentum, virgultum; φρύγανα, nidus è ſarmentis, quiſquiliæ, Gl. V. A φρύγω.

Φρυγανοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſarmenta ferens. Ex φρύγανον, & φέρω.

Φρυγανώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, è virgultis conſtans; (2) virgultis aridis ſimilis; (3) cremiorum modo lignoſus; (3) fruticoſus, Gl. V. ſurcularis. A φρύγανον.

Φρύγετρον, τὸ, inſtrumentum, quo vertebant quid in frixorio. A φρύγω.

Φρυγία, ας, ἡ, quæ torret, *Heſ.* A φρύγω.

Φρυγία, ας, ἡ, Phrygia. A φρύξ.

Φρυγίλος, ὁ, frigilla, avis.

Φρύγινδα, ἡ, ſc. παιδία, genus ludi, in quo utebantur fabis toſtis.

Φρύγιον, ου, τὸ, lignum aridum, cremium, Gl. V. φρυγίον, frictorium. Ab eod.

Φρύγιος, ία, ιον, aridus. Ab eod.

Φρυγιστὶ, modo, ſive concentu Phrygio. A φρύξ,

Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, frixio, torrefactio. A

ΦΡΥ'ΓΩ, f. ύξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio, Gl. V. φρύγει, frigit, Ph. πεφρυγμένος, frixus, toſtus, p. paſſ. part. Κύαμον δὲ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ, Theocr. 7, 66. Καθήμεναι φρύγουσι, ὥσπερ ϗ προτοῦ, Ariſtoph. Conc. 221. Hinc

Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, toſtus, frixus.

Φρυκτωρέω, ῶ, f. ήσω, excubias ago, è ſpeculâ ſigna per ignem obſervando vel dando, & hoſtium aut aliorum adventum denunciando:

Φρυκτωρία, ας, ἡ, excubiæ ſpeculatoriæ, ad ſignum dandum per faces.

Φρυκτώριον, ου, τὸ, ſpecula τῶν φρυκτωρῶν. A

Φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ, obſervans faces hoſtilis adventûs prænuncias, ut & ipſe tales. Ex φρυκτὸς, *fax*, & ὠρέω.

Φρὺν, νὸς, ὁ, rubeta.

Φρυνέος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΦΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, idem.

Φρυνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rubetæ ſimilis. Ex φρῦνος, & εἶδος.

Φρύνιον, τὸ, frutex utilis adverſus rubetas; (2) rubeta. Dioſc.

Φρυνολόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. rubetis inſidians.

ΦΡΥ῀ΝΟΣ, ȣ, ὁ, rubeta, rana venenoſa.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, Phryx, Phrygius.

Φρυξεῖς, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φρύξεις, à φρύγω.

Φρύσσω, vel φρύττω, idem quod φρύγω. Τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύττει, Theocr. 6, 16.

Φρῶ, *contr.* pro φρέω, & hoc *per Sync.* pro φορέω.

Φῦ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυ, à φῦμι.

Φύγαδε, *Adv.* in fugam. A φυγή. Unde

Φυγαδεία, ἡ, fugatio, exſilium.

Φυγαδεῖον, ȣ, τὸ, confugium; (2) urbs, quæ aſylum habet, quo rei confugiunt & exſules. Ab eod.

Φυγαδευτήριον, ȣ, τὸ, idem. Ab eod.

Φυγαδευτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens abigendi.

Φυγαδεύω, f. εύσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo, Gl. V. Φυγαδεύειν ἀφ' ἑαυτȣ̃ ϖοῤῥωτάτω, Philo. ἐκ τῆς ϖόλεως, Dem. A φυγάς.

Φυγαδικὸς, ἡ, ὸν, ad exſulem ſeu exſules pertinens, vel qualis eſt exſulis aut exſulum; (2) exſul, ſeu profugus. Ab eod.

Φυγαδικῶς, *Adv.* more exſulum.

Φυγαδοθήρας, ȣ, ὁ, exſulum inquiſitor. Ex φυγὰς, & θήρα.

Φυγαίχμης, ȣ, ὁ, timens bellum. Ab αἰχμή.

Φυγανθρωπεύω, f. σω, hominum conſortium fugio. Φυγανθρωπεύȣσι ἐς ἐρημίην, *Aret.* Ex φυγὴ, & ἄνθρωπος.

Φυγανθρωπία, ας, ἡ, hominum conſortii devitatio, *Aret.* Ex iiſd.

Φυγάνω, ſeu φυγγάνω, pro φεύγω.

Φυγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, profugus ob metum periculi; (2) exſul; (3) fugitivus. A φυγή.

Φύγδην, *Adv.* fugaciter; fugæ modo. Ab eod.

Φύγεθλον, ȣ, τὸ, panus, tumor quidam. Celſ. l. 3. c. 25. A φύω.

Φύγε, *fugit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγε, à φεύγω.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (3) exſilium. A φεύγω.

Φυγοδέμνιος, & φυγόδεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fugiens torum, à conjugio abhorrens. Ex φεύγω, & δέμνιον.

Φυγοδικέω, ῶ, detrecto certamen & judicium, lateo, Ph. φυγοδικεῖν, tergiverſari, Dem. Ab eod. & δίκη.

Φυγοδικία, ας, ἡ, tergiverſatio, Ph. Ex iiſd.

Φύγοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi φεύγω.

Φυγόλεκτος, ὁ ϗ ἡ, conjugium abhorrens. A λέγομαι.

Φυγομαχέω, detrecto pugnam, App. A

Φυγόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui detrectat pugnam, fugax. Ex φυγὴ, & μάχη, *pugna*.

Φυγόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hoſpites fugiens, inhoſpitalis; Pind. Olymp. 11. Ex φυγὴ.

Φυγόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui laborem ſeu labores fugit.

Φυγοπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellum fugiens.

Φυὲν, *natum*, a. 2. part. paſſ. verbi φύω, *naſcor*.

Φύεται, *naſcitur*, 3. ſing. præſ. ind. med.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod φυγή. A φεύγω. Hinc

Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, fugax, pavidus, timidus.

Φυζάλεος, έα, εον, idem & ab eod.

Φύζω, in fugam verto, fugo. Il. 21, 6. A φεύγω.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; (2) ſtatura, habitus oris; (3) ſtirps, germen. Il. 22, 370. A φύω.

Φυῇ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. φύω.

Φυκιόεις, όεσσα, όεν, algoſus, algâ abundans. Il. 23, 693. Αὐτῷ ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσης, Theocr. 11, 14. A

Φυκίον, vel φύκιον, ȣ, τὸ, Dim. à φῦκος.

Φυκιοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui orgâ veſcitur.

Φυκοφάγος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Φυκιόω, ῶ, fuco, Gl. V. A φυκίον.

Φυκὶς, ίδος, ἡ, fuca, *piſcis*, cujus mas vocatur φύκης, Gl. V. φυκὶς, ἰχθὺς, ſaxatilis, *piſcis*; φυκίδες, ſaxatiles, Ph. Ex φῦκος, vel φύκιον, quoniam loca amat algoſa.

ΦΥ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, alga, *Angl.* Sea-wrack; muſcus; (2) purpuriſſum, color ruber ex alga; (3) fucus ruber; (4) fucus quilibet; (5) φῦκος, ἰχθὺς, ſaxatilis, *piſcis*, Ph.

Φυκόω, ῶ, fut. ώσω, fuco, fuco oblino. Φυκȣ̃σθαι τὸ ϖρόσωπον, Plut. A præc.

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi ſeu vitari poteſt, vitabilis, vitandus; Il. 16, 128. A φεύγω.

Φυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, algoſus, algâ abundans. A φῦκος.

Φύλαγμα, ατος, τὸ, quod cuſtoditur ſeu ſervatur, vel quod datum eſt ad cuſtodiendum; (2) cuſtodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.

Φυλάκειον, vel φυλακεῖον, ȣ, τὸ, locus in caſtris, ubi ſunt excubiæ; (2) ſtatio, præſidium, arx. A

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, cuſtodia, ipſa cuſtodiendi actio, conſervatio, Gl. V. tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præſidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes diviſa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) cuſtodia, i. e. cuſtodes cingentes latus principum, ſatellites, ſtipatores. Ph. φυλακαὶ, præſidia. Stationarii milites, al. Gl. V. (6) carcer, Ph. (7) locus ubi poſiti ſunt cuſtodes; (8) cautio; (9) amolitio alicujus incommodi. A φυλάσσω.

Φυλακίζω, f. ίσω, in carcerem conjicio, Act. 22, 19. A præc. Unde

Φυλάκιον, ȣ, τὸ, idem quod φυλάκειον.

Φυλακὶς, ίδος, ἡ, cuſtos, *femina*; φυλακίδες, naves præſidiariæ. A φύλαξ.

Φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A præc.

Φυλακίτης, ȣ, ὁ, carcerarius, Gl. V. A φυλακή.

Φύλακος, ȣ, ὁ, cuſtos excubitor, vigil. A φύλαξ.

Φυλακτέον, cuſtodiendum, cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι. Unde

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, excubitor, vigil.

Φυλακτήριον, ȣ, τὸ, ſervatorium, promptuarium, Ph. (2) ſtatio excubitorum ſeu vigilum, præſidium, munimentum, arx, aut quicquid nos cuſtodit; (3) antidotum, contra venena, amuletum. Hinc τὸ φυλακτήρια, ων, quaſi conſervatoria legis, quæ membranæ erant, quibus inſcriptæ erant quatuor pentateuchi ſectiones. A præc.

Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, cuſtodiendi ſeu ſervandi & obſervandi, item conſervandi peritus; (2) qui ſibi cavere novit, cautus, qui ſe tueri poteſt; (3) vim habens amoliendi. A φυλάσσω.

Φυλακτικῶς, *Adv.* ſtudio & ſolicitudine, ſtudioſè cavendo, cautè.

Φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos, ſervator, conſervator, excubitor, vigil; φύλακες, vigiles, Ph. milites præſidiarii. A φυλάσσω.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω.

Φύλαξαι, 2. ſing. a. 1 imperat. med.

Φυλάξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφυλάξατε.

Φύλαξις, εως, ἡ, cuſtodia. Ab eod.

Φυλαρχέω, ῶ, ſum tribûs prefectus ſeu princeps, præſum tribui, ſum tribunus, Ariſtot. A

Φυλάρχης, vel φύλαρχος, ȣ, ὁ, tribûs præfectus, qui tribui præeſt, tribunus, Ph. tribunus plebis. Ex φυλὴ, & ἀρχή.

Φυλάσσαι, a. 1. infinit. act. *Ion.* pro φυλάξαι.

Φυλασσέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro φυλάσσειν.

Φυλάσσῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.

Φυλάσσοισι, *Dor.* pro φυλάσσȣσι.

ΦΥΛΑ΄ΣΣΩ, vel φυλάττω, f. άξω, cuſtodio, ſervo, conſervo, aſſervo, tueor, tutor; φυλάσσομαι, & φυλάττομαι, cuſtodior; (2) caveo, vito; (3) cuſtodias ago, excubo; (4) ſpeculor, obſervo, item capto; (5) inſidias pono; φύλαξον, cuſtodi, Gl. V. a. 1. imperat. act. φύλαξαι, cave, a. 1. imperat. med. ϖεφυλαγμένος, aſſervatus, cautus, perf. part. paſſ. Κλῇδας γάμȣ φυλάττει (Ἥρα) Ariſtoph. Θεσμ. 985. Καὶ μὴν ϖέλας γε ϖροσπόλοις φυλάσσεται, ſervatur à Soph. Aj. 539. Τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι, ſecreta ſervabo, id. El. 1018. Φύλαττε ϖᾶς ἀέρα ϖερινέφελον, Ariſtoph. Av. 1196. Τȣτὶ μέν τοι σὺ φυλάττȣ, id. Pace, 1109.

Φυλαττόμενος, præſ. part. med. *Att.* pro φυλασσόμενος.

Φυλετεύω, tribules facio, in tribus deſcribo. A

Φυλέτης, ȣ, ὁ, qui eſt ex eadem tribu, contribulis, Gl. V. tribulis, paganus; φυλέται, curiales, Gl. V. A φυλή. Hinc

Φυλετικὸς, ἡ, ὸν, ad tribules pertinens.

Φυλετικῶς, *Adv.* more tribuum.

Φυλέτις, ιδος, ἡ, quæ eſt ex eâdem tribu. A φυλέτης.

Φυλίη, ἡ, ficus quædam, vel oleaſter; Od. 5, 477.

ΦΥΛΗ΄, ῆς, ἡ, tribus, claſſis; genus, ordo.

Φυλλάζω, frondeſco, Gl. V. A φυλλάς.

Φυλλάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, planta quædam foliis ſpinoſis ſeu aculeatis. Ex φύλλον, & ἄκανθα.

Φυλλάμπελος, ȣ, ὁ, pampinus, Gl. V. Ab eod. & ἄμπελος.

Φυλλάριον, ȣ, τὸ, foliolum, Dim. à φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, ſtrues ſeu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.

Φυλλεῖον, τὸ, folia, frondes.

Φυλλιάω, ῶ, folia emitto, frondeſco.

Φυλλικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. foliaris. A φύλλιον.

Φύλλινος, ίνη, ινον, è foliis confectus, Gl. V. foliaceus, frondarius, *Epith.* ludi, cujus præmium corona. Ab eod.

Φύλλιον, ȣ, τὸ, folium; (2) flos terræ.

Φυλλίτης, ȣ, ὁ, v. φύλλινος.

Φυλλῖτις, ίδος, ἡ, Dioſcor. 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina. *Angl.* Harts-tongue.

Φυλλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia ſpargo, foliis conſpergo. Ὄζων λεύκης φυλλοβολȣ́σης, Ariſtoph. Nub. 1003.

Φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amiſſio; (2) foliorum ſparſio ſive conjectio. A

Φυλλοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia abjiciens ſeu amittens, cui folia decidunt; (2) qui folia & frondes ſpargit. Ex φύλλον, & βάλλω.

Φυλλόκομος, ὁ ϗ ἡ, frondoſus, foliis comatus. A κόμη.

Φυλλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, folia amputo ſeu abſcindo. Ex φύλλον, & κόπτω.

Φυλλολογέω, ῶ, f. ήσω, folia lego; (2) pampino, Gl. V. Ex φύλλον, & λέγω.

Φυλλομανέω, foliis luxurio, Theophr. Ex μαίνομαι.

ΦΥ΄ΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, folium, frons.

Φυλλοῤῥοέω, folia vel frondes amitto. Τȣ̃ δὲ χειμῶνος ϖάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥεῖ, Ariſtoph. Av. 1487.

Φυλλόῤῥοια, ας, ἡ, defluxio foliorum. A

Φυλλόῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia abjiciens. Ex φύλλον, & ῥοὴ, *fluxio*.

Φυλλοστρῶς, ῶτος, foliis conſtratus, Theocr.

Φυλλόστρωτος, ὁ ϗ ἡ, idem, ex στρώννυμι.

Φυλλοτόμος, ȣ, ὁ, frondator, Gl. V. Ex φυλλὸν, & τέμνω.

Φυλλοτρὼξ, γος, ὁ ϗ ἡ, folia comedens. A τρώγω.

Φυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus ſum, Theophr. A

Φυλλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia ferens, foliatus. Ex φύλλον, & φέρω.

Φυλλοφυέω, ῶ, frondeo, Gl. V. A φύω.

Φυλλοχοέω, idem quod φυλλοῤῥοέω.

Φυλλοχόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. folia fundens; φυλλοχόοι μῆνες, menſes in quibus folia decidunt; Plut. A χέω.

Φυλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, foliis abundans, foliatus, folia habens, Gl. V. frondens. A φύλλον.

Φύλλωμα, τὸ, folia, frondes.

Φυλοβασιλεὺς, έως, ὁ, tribunus, olim dictus Athenis, qui poſt δήμαρχος.

Φυλοκρίνησις, εως, ἡ, dijudicatio generum quod à φυλοκρινέω.

Φυλοκρινητικὸς, ὴ, ὸν, genera dijudicans. Ab eodem.

Φῦλον, ου, τὸ, genus, gens, natio. A φυλή.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. A φῦλον, & ὄψ.

Φῦμα, ατος, τὸ, tuber, vomica. A φύομαι.

Φυμάτιον, τὸ, tuberculum. A præc.

Φυματόω, tubero, Gl. V. A φῦμα. Hinc

Φυματώδης, ες, tuberculis plenus.

Φῦμι, gigno; φῦναι, naſci; φὺς, natus. A φύω.

Φῦναι, *naſci*, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, *naſcor*; Φύντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔφυντο.

Φυξάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, fugam viris immittens, fugæ occaſionem dans. Ex φύξις, & ἀνήρ.

Φυξήλιος, ον, qui eſt exulis. Nic. A

Φύξηλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, profugus, exſul; (2) fugax, timidus; Il. 17, 143. Παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας, Porph. A φύξις.

Φύξιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, à quo fugiendum eſt, qui effugi ſeu vitari poteſt; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύξιμον, perfugium. Γαῖαν ἐγὼ ἰδόμην ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι, Odyſſ. 5, 359. Ab eod.

Φύξιος, ου, ὁ, qui fugat; (2) fugæ favens, Gl. V. φύξια, fugalia. A

Φύξις, εως, ἡ, fuga; (2) effugium. A φεύγω.

Φύομαι, orior, naſcor, provenio, creſco.

Φυομένω, dat. ſing. part. præſ. med. v. φύω.

Φύοντι, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro φύουσι.

Φυράδην, vide φύρδην.

Φύραμα, ατος, τὸ, maſſa farinæ ſubactæ & humore maceratæ ad panificium; (2) maſſa luti. Ph. maſſa. A φυράω.

Φύρασις, έως, ἡ, commiſtio, maceratio, ſubactio ad conficiendas maſſas. Ab eod.

Φύρασον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. φυράω.

Φυρατὴς, οῦ, ὁ, & φυράτης, ου, ὁ, decoctor, Ph. interverſor, Gl. V. A

Φυράω, ῶ, f. άσω, miſceo, macero, ſubigo; φυρῶμαι, miſceor; πεφυραμένος, ſubactus, perf. paſſ. part. Οὐδ᾽ ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν, Ariſtoph. Nub. 975. Οἷον μεθ᾽ οἵων φύρωνται, μεμνημένος διατελεῖ, M. Anton. 3, 4. Τοῦτο τὸ σωμάτιον οὐκ ἔστι σὸν, ἀλλὰ πηλὸς κομψῶς πεφυραμένος, Arrian. A φύρω.

Φύρδην, *Adv.* mixtim, permixtim; (2) confuſè, inordinatè. Ab eod.

Φύρμα, ατος, τὸ, inquinamentum, ſordes, ſtrigmentum, recrementum. A φύρω.

Φυρμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Φύρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mixta; Nic. à

Φυρτὸς, ὴ, ὸν, miſtus, ſubactus, maceratus; (2) vilis. A

ΦΥ΄ΡΩ, miſceo, commiſceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, ſubigo, pinſo; πεφυρμένος, inquinatus; (2) ſubactus. Γαῖαν ὕδει φύρειν, Heſiod. Ἔργ. 61. Ἀκμαῖον δ᾽ ἄνθος ἔφυρε κόνις, Epigr. Κόνει φύρσασα δύστηνον κάρα, Eur. Hec. 496. Πεφυρμέναι αἵματι, Theocr. 26, 23. Δάκρυσιν εἵματ᾽ ἔφυρον, Il. 16, 161.

Φὺς, a. 2. part. act. verbi φῦμι pro φύω.

Φύσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis, veſica; (2) flatus & ſpiritus craſſior in corpore. Il. 18, 470. A φυσάω.

Φυσαθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φυσηθεὶς.

Φῦσαι, *genuiſſe*, aor. 1. inf. act. verbi φύω.

Φυσαλὶς, & φυσσαλὶς, ιδος, ἡ, bulla in aquâ naſcens; (2) tibia ſeu fiſtula; (3) veſicaria, *frutex*. A φύσα. Unde

Φύσαλος, vel φύσσαλος, ου, ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus, quod ſe mirum in modum inflat; (2) piſcis quidam.

Φύσας, *qui genuit*, a. 1. part. act. verbi φύω.

Φυσατήριον, τὸ, inſtrumentum quod inflatur, ut tibia. A

ΦΥΣΑ΄Ω, φυσσάω, ῶ, f. ήσω, ſufflo, inflo, flatu diſtendo; (2) ſpiro; (3) efflo. Ἐπὶ γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος, Soph. Aj. 1429. Ψυχὴν περισπαίροντι φυσήσει νεκρῷ, exſpirabit, 68. Ἐπὶ τινὶ φυσᾶσθαι, Dem. ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, Philo.

Φύσει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi φύω.

Φύση, ης, ἡ, idem quod φύσα.

Φύσημα, ατος, τὸ, inflatio, flatus; *met.* arrogantia, inſolentia; (2) bulla, eruptio aquæ, ſanguinis efferveſcentis; (3) reſina pinea. A φυσάω. Hinc

Φυσημάτιον, ου, τὸ, bullula, Gl. V.

Φύσησις, εως, ἡ, flatus, ſufflatio, Gl. V. inflatio. Ab eod.

Φυσητὴρ, vel φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis, ventilator, Ph. fiſtula; (2) fiſtula piſcium cetaceorum, & piſcis ipſe, phyſeter; (3) meatus polypodis, quo ova ſua parit. Ab eod.

Φυσητήριον, ου, τὸ, qu. dic. ſufflatorium, Gl. V. ſpiramentum. A φυσάω.

Φυσητὴς, οῦ, ὁ, inflator, Gl. V.

Φυσητικὸς, ὴ, ὸν, inflandi vim habens. A φυσάω.

Φυσήφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt inflato. Ex φυσάω, & φρήν.

Φυσίαμα, τὸ, flatus:

Φυσιασμὸς, οῦ, ὁ, flandi ſeu efflandi actio; (2) flatus. A φυσιάω.

Φυσιάω, ῶ, f. άσω, flo, ſufflo. Ab eod.

Φυσίγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, buccas inflans, ſuperbus, nomen ranæ in Batrachom. ver. 17.

Φυσιγγόομαι, οῦμαι, inturgeſco; πεφυσιγγωμένοι, tumidi, perf. paſſ. part. Καθ᾽ οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι, Ariſtoph. Ach. 531. A

Φύσιγξ, γος, ἡ, veſicula, puſtula; (2) veſicula & quaſi cortex bulborum, alliorum. A φύσα.

Φυσίζοος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam ſunt neceſſaria, almus. Φυσίζοον ὕδωρ, Nonn. P. 4, 11. Ex φύω, & ζάω.

Φυσικὸς, ὴ, ὸν, naturalis, ad naturam pertinens, naturæ conveniens; (2) phyſicus, naturæ ſeu rerum naturalium inveſtigator. A φύσις, vel φύσα.

Φυσικῶς, *Adv.* naturaliter, ſecundum naturam, naturali ratione.

Φύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vim habens germinandi; (2) editus, natus. A φύω.

Φυσιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, de indole hominis judicandi peritus ſum, vel de naturâ judico ex adſpectu oris; (2) diligenter cognoſco faciem alicujus & annoto, ut poſtea noſcatur, Dem.

Φυσιογνωμονία, ας, ἡ, naturas cognoſcendi, ſeu de naturâ judicandi peritia. A

Φυσιογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, naturæ ex oris habitu cognoſcendæ peritus. Ex φύσις, & γινώσκω.

Φυσιογνωμονικῶς, ex arte phyſiognomonum.

Φυσιολογέω, ῶ, f. ήσω, de naturâ, ſeu de rebus naturæ diſſero, naturam rerum diſſerendo indago ſeu exquiro; (2) phyſicâ ſeu naturali ratione probo, oſtendo, Ariſtot.

Φυσιολογία, ἡ, ſtudium naturæ indagandæ, vel ſpeculandæ ratio, Ph. naturæ ratio. A

Φυσιολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de naturâ ſeu rebus ad naturam rerum pertinentibus diſſerendo exquirit aut indagat. Ex φύσις, & λέγω.

Φυσιοποιέω, naturam fingo.

Φυσιόω, ῶ, f. ώσω, anhelo, ſpiro; φυσιοῦμαι, tumeo, turgeo; πεφυσιωμένος, inflatus. Il. 4, 427. ib. 16, 506. A φυσάω.

Φυσιοῦται, *inflatur*, 3. ſing. præſ. indic. paſſ. *contr.* pro φυσιόεται, à φυσιόω.

Φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas, Ph. ortus; (2) ingenium, indoles; (3) ſexus; (4) pudenda; (5) ſtatura, figura; φύσει, valdè, interdum notat, item verè, neceſſariò. A φύω.

Φυσίωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, ſuperbia, arrogantia. A φυσιόω.

Φύσκη, ης, ἡ, veſica; (2) craſſum inteſtinum, venter; (3) veſicula manibus oborta è vehementiore attritu. A φυσάω.

Φύσκιον, ου, τὸ, veſicula, folliculus, utriculus, Dim. à φύσκη.

Φύσκος, ου, ὁ, botulus, Ph. A φυσάω. Unde

Φύσκων, ωνος, ὁ, ventricoſus; (2) obeſus.

Φύσσα, vide φύσα.

Φυσόω, ῶ, fut. ώσω, inflo, ſuperbum reddo. Il. 23, 218. A φυσάω.

Φυσσᾶν, præſ. inf. act. *Poet.* & *contr.* pro φυσάειν, à φυσάω.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ἡ, Vid. φυσητήρ.

Φύστη, ἡ, maza, non multùm ſubacta vino. *Err.*

Φύστις, ἡ, idem; (2) flatura, genus.

Φυσώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, flatuoſus, flatu abundans; (2) flatus ſeu inflationes movens, Longin. 28. A φυσάω.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, terra plantas ſeu ſtirpes ferens; locus arboribus conſitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.

Φυταλίζω f. ίσω, planto. A φυταλιά.

Φυτάλμιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, & ιος, ία, ιον, aptus ad progenerationem, fecundus, almus. A φύτλη.

Φυτάνη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτὸν.

Φυτάομαι, fut. ήσομαι, planto. Αὐτάρ τοι Κεφάλω φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν, Heſiod. Θεογ. 986. A φυτόν.

Φυτάριον, ου, τὸ, arbuſcula, Dim. à φυτὸν.

Φυτὰς, άδος, ἡ, planta, ſtirps. A

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, Ph. conſitio, ſatio; (2) planta, quæ deponitur & conſeritur, Ph. φύτεῖαι, plantæ. A φυτεύω.

Φύτευθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφυτεύθησαν.

Φυτεύθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφυτεύθην.

Φυτεύθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Φύτευμα, ατος, τὸ, planta quæ deponitur & conſeritur; (2) ſemen. Ab eod.

Φυτεύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφυτεύσατο, à φυτεύω. Unde

Φυτεύσιμος, ον, qui plantis conſeri poteſt.

Φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, conſitio.

Φυτευτήριον, ου, τὸ, planta, quæ in terram deponitur, Gl. V. ſeminarium, plantarium; (2) ſurculus, ſtolo.

Φυτευτὴς, οῦ, ὁ, plantator, Gl. V. paſtinator.

Φυτευτικὸς, ὴ, ὸν, ad plantationem pertinens, qui amat ſerere, ſeminarius, Gl. V.

Φυτευτὸς, ὴ, ὸν, plantatus. A

Φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, novello, ſemino, colloco, Gl. Vet. metaph. molior, ſtruo, machinor. Τοὶ γὰρ φυτεύων παῖδας οὐκ ἔτ᾽ ἂν φθάνοις, Eur. Alc. 658. Od. 2, 165. ib. 15, 178. A φυτὸν.

Φυτηκόμος, vel φυτοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, plantas ſeu ſtirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτὸν, & κομέω.

Φυτοκομέω, plantas, &c. curo.

Φυτικὸς, ὴ, ὸν, ad plantam ſeu plantas pertinens; (2) vegetativus, creſcendi vim dans. A φυτὸν.

Φύτιος, α, ον, almus, generationem juvans, *Epith.* Jovis, Dianæ. Ab eod.

Φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus, Gl. V. ſexus. A φύω.

Φυτοεργὸς, & φυτουργὸς, οῦ, ὁ, qu. dic. qui circa plantas opus facit, plantator. Ex ſeq. & ἔργον.

Φυτον, ου, τὸ, planta, germen, virgultum, Gl. V. A φύω.

Φυτὸς, ὴ, ὸν, ſativus, aptus ad concipiendum ſemen. Ab eod.

Φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A

Φυτοσκάφος, ου, ὁ, agricola, ruſticus, foſſor, hortulanus. Ex φυτὸν, & σκάπτω.

Φυτοσπόρος, ὁ ϗ ἡ, plantam ſeu ſtirpem ferens. A σπείρω.

Φυτοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, plantas alens, hortulanus. A τρέφω.

Φυτουργέω, plantis occupor, plantas colo, ſero, & curo. Εἰ τοὺς ἀνέμους φυτουργοῦντας λέγοιμι, Luc.

Φυτουργία, ας, ἡ, plantatio, conſitio, cura plantarum.

Φυτούργιον, ου, τὸ, ſeminarium, Gl. V. A

Φυτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod φυτοκόμος. Ex φυτὸν, & ἔργον.

Φυτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plantifer, A φέρω.

Φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio, A φύω.

Φύτωρ, ορος, ὁ, ſator, genitor. Ab eod. Hinc

Φυτώρειον, ſeu ιον, ου, τὸ, locus in quo ſunt plantæ è ſemine enatæ, quæ poſtmodum tranſplantantur in viridariis, plantarium.

ΦΥ'Ω, fut. ύσω, gigno, produco, edo, pario; (2) *in perf. & aor.* 2. natus ſum, ſoleo, naturâ comparatus ſum, & φύομαι, naſcor, orior. Καὖθις ἕτερα φύομεν, Ariſtoph. Av. 106. Σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς, ἔφυς, Eur. Alc. 682. πατρὸς ἐσθλοῦ πεφυκέναι, id. Herac. 298.

Φωγνύω, vel ύμι, torreo, uro. Καιέται, ϗ ὀπῖωται, ϗ φώγνυται, *Dioſc.* A

Φώγω, vide φώζω.

Φῶδες, puſtulæ; pro φωΐδες.

Φώζω, ſeu φώγω, fut. ώξω, in foco aliquid torreo. A φῶς.

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæna, *piſcis.*

Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.

Φωλάζω, in luſtro & ſpecu lateo. A

Φωλὰς, άδος, ἡ, in ſpecu habitans. A

Φωλεὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, latibulum, antrum. A φωλεός.

Φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel deliteſcentia in latebroſo antro; (2) morbus urſi, quum præpinguis factus latebras quærit. A φωλεύω.

ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, luſtrum, latibulum, latebræ, cubile, Ph. (2) ludus, quo docentur pueri.

Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo; (2) nidifico; (3) habito, inpr. tropicè. Κνώδαλα φωλεύοντα, Theocr. 24, 83. A φωλεός.

Φωλέω, ῶ, idem. Ab eod.

Φωλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latebroſus, Gl. V. in modum antri factus. Ab eod.

Φωλατὴρ, ῆρος, ὁ, qui eodem in loco aſſiduè habitat. A φωλέω. Hinc

Φωλητήριον, τὸ, locus, ubi quis habitat, vel quo aſſiduè habitat diſcendi causâ.

Φωλὶς, ίδος, ἡ, piſcis nomen. Ab eod.

Φῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. verbi φημὶ.

Φωνάντα, *vocalia,* nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, à φωνήεις.

Φωνάντα, *vocalem,* acc. ſing. *Dor. & contr.* pro φωνήεντα. Ab eod.

Φωνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, à φωνέω.

Φωνάριον, τὸ, vox Dim. à φωνή.

Φωνασκέω, ῶ, f. ήσω, vocem exerceo ſub magiſtro, Dem. A φωνασκός.

Φωνασκητὴς, οῦ, ὁ, magiſter exercendæ vocis, al. φωνασκὸς, vociferarius, Gl. V. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.

Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis. A

Φωνασκὸς, οῦ, ὁ, qui vocem exercet, i. e. vocis exercendæ magiſter, phonaſcus, Gl. V. vocalis. Ex φωνη, & ἀσκέω.

Φωνασκικὸς, ὴ, ὸν, ad phonaſcum pertinens. A præc.

Φωνεῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φωνοῦντα, ex φωνέοντα, à φωνέω.

Φωνέω, ῶ, fut. ήσω, vocem emitto, ſonum edo; (2) dico, loquor; (3) compello, nomino, Γυνὴ φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακα, Soph. El. 290. A

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, vox, ſonus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φάω, *dico.*

Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν, & *Dor.* φωνάεις, voce præditus, vocalis; φωνῆεν, vocale, vocalis, Gl. V. A φωνή.

Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus eſt, dictum; (2) vox. A φωνέω.

Φωνήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. φωνέω.

Φώνησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφώνησε.

Φωνήσις, εως, ἡ, vocis emiſſio; inclamatio. A φωνέω.

Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.

Φωνητικὸς, ὴ, ὸν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis. Ab eod.

ΦΩ'Ρ, ωρὸς, ὁ, fur; (2) fucus.

Φωρὰ, ρᾶς, ἡ, furtum. A φώρ.

Φωρᾷν, præſ. inf. act. pro φωράειν, à φωράω.

Φωρασέβεια, ἡ, ſacrilegium.

Φώρασις, εως, ἡ, qui deprehendit furtum, vel indagat. A φωράω.

Φωρατὴς, οῦ, ὁ, deprehenſor. Ab eod.

Φωράω, ῶ, f. άσω, furor; (2) furtum inveſtigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio; (4) ſimpl. perveſtigo, deprehendo. Gl. Vet. deprehendo; φωραθεῖσιν, deprehenſis, Ph. Ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγω γ' εἰσέρχομαι, Ariſtoph. Nub. 499. Τὴν γυναῖκα φωράσας, Heliod. Ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις, Eur. Or. 722. Τάτε ἄλλα μεγαλόφρων ὢν πεφώραται, Ælian. V. H. 3, 6. A φώρ.

Φωριαμός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, arcula, ſcrinium; Il. 24, 228. Ab & pro χωριαμός.

Φωριάω, ῶ, idem quod φωράω.

Φωρίδιος, α, ὸν, furtivus, furto ablatus. A

Φώριον, ου, τὸ, furtum. A φώρ. Unde

Φώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, furtivus, Longin. 4.

Φωρῶν, præſ. part. act. pro φωράων, à φωράω.

Φὼς, φωδὸς, ἡ, uſtio; φῶδες, puſtulæ. A φώζω.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir. *Poetis.*

Φῶς, φωτὸς, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; (2) focus; φῶτα, luminaria, Ph. A φάω, *luceo.*

Φώσκω, illuceſco. A φῶς.

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, luminare. A φῶς.

Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo ſeu miniſtro.

Φωσφόρια, ίων, τὰ, phoſphoria, feſtum apud Gentiles. A

Φωσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucifer, lumen adferens; (2) phoſphorus, ſtella Veneris ſolem antegrediens, Gl. V. φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer. Φωσφόρος, ἡ Ἥρα, Lucina, *Juno.* Gl. V. Ex φως, & φέρω.

Φώσων, vel φώσσων, ωνος, ὁ, velum, carbaſus. A φυσάω. Hinc

Φωσώνιον, ου, τὸ, linteolum, ſudariolum.

Φῶτ' pro φῶτα, acc. ſing. à φῶς.

Φωταγωγέω, ῶ, illumino; (2) inſtituo in divinis.

Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis ſeu luminis illatio; (2) illuminatio.

Φωταγωγικὸς, ὴ, ὸν, illuminandi vim habens. A

Φωταγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lucem adducens, Gl. V. luminarium. Ex φῶς, & ἄγω.

Φωταύγεια, ας, ἡ, ſplendor. A

Φωταυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus. Ex φῶς, & αὐγὴ.

Φωταφια, accenſio luminum, feſtus dies apud Græcos recentiores.

Φῶτε, *viros,* acc. dual. à φώς, φωτος, *vir.* Poet.

Φωτεινοειδὴς, ὲς, lucidus. Ab εἶδος.

Φωτεινὸς, ὴ, ὸν, lucidus, luculentus, Gl. V. A A φῶς.

Φωτεμβολόω, ῶ, fut. ήσω, lucem immitto. Ex φῶς, & ἐμβάλλω.

Φωτεύω, homines gigno. A φώς.

Φωτίγγιον, τὸ, fiſtulæ genus. A

ΦΩ'ΤΙΓΞ, ιγγος, ἡ, lotina fiſtula.

Φωτίζω, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Att. & Ion.* pro φωτίζεσο.

Φωτίζω, fut. ίσω, lumino, illumino, illuſtro, lucifico, Gl. Vet. metaph. mentis oculos illumino, doceo; baptizo; (2) in lucem profero, patefacio. Ὃς ϗ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, 1 Cor. 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ, Apoc. 18, 1. A φῶς.

Φωτίσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. φωτίζω.

Φώτισμα, ατος, τὸ, & φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio mentis & inſtitutio in rebus divinis, quæ baptiſmum præcedit; (2) baptiſmus. A φωτίζω. Unde

Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, lux, Gl. Vet.

Φωτιστήριον, ου, τὸ, baptiſterium. Ph. φωτιστήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.

Φωτιστικὸς, ὴ, ὸν, illuminandi ſeu illuſtrandi vim habens. Ab eodem.

Φωτοβολέω, ſplendeo, reſplendeo. A φῶς, & βολή.

Φωτογονία, ἡ, lucis origo. A γονή.

Φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς, & δόσις.

Φωτοδότις, ου, ὁ, luminis dator. A δίδωμι.

Φωτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. luminis ſpeciem præ ſe ferens; (2) luminoſus; (3) illuminatus. Ex φῶς, & εἶδος.

Φωτολήγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui lux deſiit, qui luce frui deſiit. Ex φῶς, & λήγω.

Φωτοφάνεια, ἡ, illuminatio. A φαίνω.

Φωτοφορέω, lucem fero, vel affero. A

Φωτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucem ferens. Ex φῶς, & φέρω.

Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effuſio, luminis abundantia. Ex φῶς, & χύσις.

Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deus vocatur lux. Ex φῶς, & ὄνομα.

Φωχθεὶς, *toſtus,* aor. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμι, pro φώγω, *torreo.*

Φῶψ, lux. A φάος.

X.

X, Litera Græcorum vigeſima ſecunda, χῖ, dicta, & τῷ Cheth Hebræorum reſpondens; (2) nota numeralis valens *ſexcenta,* & cum lineolâ inferiùs additâ *ſexcenta millia*; (3) nota, quâ Athenienſes nummos adulterinos ſignabant, item Atticorum & Gramm.

Χαβὸν, curvum, item anguſtum, *Heſ.*

Χάδε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδε, à χάζω.

Χαδέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν.

Χάζεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro χάζου, à χάζω.

Χάζευ, imperat. idem, *Doricè.*

ΧΑ'ΖΩ, fut. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax ſum, contineo; a. 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χάδε. Inf. a. 2. χαδέειν *Ion.* pro χάδειν. Χάζομαι, cedo, recedo; χάσσατο, receſſit, *Poet.* pro ἐχάσατο, a. 1. med. κέχανδα, perf. med. pro κέχαδα. Il. 11, 539. ib. 462. Δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι, Eur. Or. 1105. Πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐ χάζομαι, id. Alc. 323.

Χαίνω, f. ανῶ, hio, hiſco, dehiſco; (2) hiante ore, i. e. intentè aliquid ſpecto, exſpecto; (3) cupidè appeto; (4) admiror valdè; (5) cupidè excipio, Gl. V. χαίνειν, fatiſcere, dehiſcere; χανὼν, hiſcens, a. 2. part. κέχηνα, hiſco, Ph. ore aperto intueor, perf. med. κεχηνέναι, hiſcere, Ph. inf. κεχηνὼς, hiulcus, Gl. V. part. Καὶ νῦν τί κέχηνας; Ariſtoph. Av. 20. Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, Il. 4, 182. Ἀργύριον κεχηνέναι, Luc. πρὸς τὸ τέλος, id. A χάω.

ΧΑΙΟ'Σ, probus, bonus; χαία, proba.

Χαῖος, ου, ὁ, virga, baculus. Apoll. τὸ χαῖον, pedum. Call.

Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A

Χαιρέκακος, ὁ ϗ ἡ, aliorum calamitate ſeu malis gaudens. Ex χαίρω, & κακὸς.

Χαίρετε, 2. pl. præſ. imperat. act. v. χαίρω.

Χαιρετίζω, f. ίσω, ſaluto, ſalvere jubeo. A χαίρω. Hinc

Χαιρετισμὸς, ὁ, ſalutatio.

Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, chærephyllum, herbæ ſeu oleris nomen. Ex χαίρω, & φύλλον.

Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia, Ariſtoph. Acharn. 4. A χαίρω.

Χαίρην, præſ. infin. *Dor.* pro χαίρειν.

Χαίρης, *gaudeas,* 2. ſing. præſ. conj. act.

Χαίροισαι, nom. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro χαίρουσαι.

Χαιροσύνη, ἡ, Lætitia. A

ΧΑΙ'ΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, ſalve, ave, gaude, Phil. χαίρειν, ſalutem, Phil. χαίροις, ave, Phil. f. 1. χαιρήσω. Οὔτοι χαιρήσεις, haudquaquam lætaberis, Ariſtoph. Plut. 64. Ab alio f. χαρῶ eſt, aor. 2. paſſ. ἐχάρην, gaviſus ſum, gaudeo. Σύ δ' ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν, id. Veſp. 761. χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ, Eur. Alc. 584. Χαίρει ἐπ' αὐτῷ, Matt. 18, 13. Χαίρομεν δι' ὑμᾶς, 1

1 Theſſ. 8, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, Phil. 3, 1. Ἀδελφοῖς χαίρειν, Act. 15, 23. Ὁ δὲ κόσμος, χαρήσεται, Joann. 16, 20.

Χαιτάεντι, dat. ſing. *Dor.* pro χαιτήεντι, à χαιτήεις.

ΧΑΙ´ΤΗ, ης, ἡ, juba, ſeta, Ph. coma. Hinc

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus.

Χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Χαίτωμα, ατος, τὸ, juba. Ab eod.

ΧΑ´ΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula grandini ſimilia, per cutem & carnem ſparſa, præcipuè in ſuibus. Hinc

Χαλαζάω, ῶ, grandino; χαλαζᾷν etiam dicitur ſus tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, ſparſam habens carnem.

Χαλαζεπὴς, ὲς, propriè qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces & contumelioſos ſermones facit, vel verſus ſcribit. Ab ἔπος.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinoſus.

Χαλάζιον, ου, τὸ, vitium palpebræ, quum in eâ tubercula naſcuntur; χαλάζια, tubercula in carne ſuillâ. A χάλαζα.

Χαλαζοβολέω, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex βάλλω.

Χαλαζοβόλος, ὁ, grandine feriens.

Χαλαζόβολος, ὁ, grandine percuſſus. Ex iiſd.

Χαλαζοκοπέω, grandine ferio, ſeu verbero, aut contundo, Ph. χαλαζοκοπεῖ, grandinat, Theophr. Ex κοπή.

Χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex iiſd.

Χαλαζοφύλαξ, ακος, ὁ, ſpeculator & obſervator grandinis futuræ.

Χαλαζόω, ῶ, grandino, Gl. V. χαλαζοῦσθαι, grandine infeſtari. A χάλαζα. Unde

Χαλαζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, grandinoſus, grandinis ſpeciem habens.

Χαλαίνοντε, nom. dual. part. præſ. act. v.

Χαλαίνω, laxo. Ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους, Ῥυτὰ χαλαίνοντες, Heſ. 308. A χαλάω.

Χαλαίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω, & ποῦς.

Χαλάξαις, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλάσας, à χαλάω. Unde

Χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, laxatus, Gl. V. languidus, flaccidus. Hinc

Χαλαρότης, ητος, τὸ, laxitas, lentitudo.

Χαλαρῶς, *Adv.* leviter.

Χαλάσας, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act.

Χαλᾶσι, 3. plur. ptæſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλῶσι.

Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remiſſio, reſolutio.

Χάλασμα, ατος, τὸ, laxamentum, Gl. V. (2) intervallum.

Χαλασμὸς, οῦ, ὁ, laxatio. A χαλάω.

Χαλαστήριον, ου, τὸ, cataracta, Suicer. Ab eod.

Χαλαστικὸς, ἡ, ὸν, laxandi vim habens.

Χαλαστὸν, οῦ, τὸ, catena. Ab eod.

Χαλαστὸς, ἡ, ὸν, qui laxari, demitti poteſt.

Χαλαστραῖον, ου, τὸ, ſapo, ſmegma, nitrum. A

ΧΑΛΑ´Ω, ῶ, f. άσω, laxo, demitto, Gl. V. (2) flacceo, langueo, langueſco, Gl. V. ἐχάλασεν, demiſit, Ph. aor. 1. χάλασον, laxa, Gl. V. Χαλῶσι τὸν κράββατον. Marc. 2, 4. τὸ δίκτυον, Luc. 5, 5. Χαλᾶτε κλῇδας ὡς τάχιστα, Eur. Med. 1317. Τὴν ὀργὴν χαλάσας, Ariſtoph. Veſp. 726. Χάλα τοκεῦσι εἰκότως θυμουμένοις, ignoſce, Eur. Hec. 409. Ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, 2 Cor. 11, 33.

ΧΑΛΒΑ´ΝΗ, ης, ἡ, galbanum, ſuccus ferulæ naſcentis in Syriâ, Gl. V. chalba.

Χαλβανόεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A præc.

Χαλδαῖοι, οἱ, aſtrologi, vates.

Χαλεπᾷ, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro χαλεπῇ.

Χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo, Gl. V. exacerbo; (2) ſævio, Gl. V. iraſcor; χαλεπαίνομαι, ſævio, iraſcor. Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς Phocyl. 195. τοῖς ἀρχομένοις, Xen. A χαλεπός.

Χαλεπάω, ῶ, idem & ab eod.

Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, ſævus, ſeverus, acerbus, durus, atrox, Ph. difficilis, Gl. V. A χαλέπτω. Hinc

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) aſperitas, ſævitia, Gl. V. atrocitas; (3) ſeveritas, ſenſu bono, Thucyd.

Χαλεπτὺς, ύος, ἡ, idem, *Heſ.* A

ΧΑΛΕ´ΠΤΩ, f. ψω, damno adficio, lædo; (2) everto, labefacto. Πάντα χαλέπτων, *de auro,* Phocyl. 40. Od. 4, 428.

Χαλεπῶς, *Adv.* modeſtè, graviter, ægrè; (2) vix, difficulter, magno cum labore; (3) malè, difficili cum fortunâ; (4) iratè, acerbè, aſperè. A χαλεπός.

Χαλία, ας, ἡ, quies, quâ corpora laxantur à laboribus, *Heſ.* A χαλάω.

Χαλίκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, merum vinum. Ex χάλις, & κεράω.

Χαλίκωμα, ατος, τὸ, cæmentum; χαλικώματα, cæmenta, Gl. V. A χάλιξ.

Χαλιμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo. A

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, Baccha, quaſi ſoluta in furorem. A χαλάω.

Χαλίμη, ης, ἡ, ſcortum impudens; (2) vehefica. A

Χάλιμος, ου, ὁ, veneficus, Heſ. qui hominum corpora & animos poteſt χαλᾷν.

Χαλιναγωγέω, ῶ, freno duco, ut ſeſſor equum, freno rego ac moderor, freno, refreno. Ex χαλινὸς, & ἀγωγός.

Χαλινοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A χαλινοποιέω.

Χαλινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui frena conficit. Ex χαλινὸς, & ποιέω.

ΧΑΛΙΝΟ´Σ, οῦ, ὁ, frenum, habenæ. Il. 19, 393.

Χαλίνου, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro χαλίνοε, à χαλινόω.

Χαλινοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, frenos rodens ſeu mordens, Call. L. P. 12. *Epith.* equi.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ὁ μὲν ἵππον χαλινοῖ, Xen. A χαλινός. Hinc

Χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, ſeu freni injectio.

ΧΑ´ΛΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ſilex, cæmentum, Ph. χάλικες, ſilices, cæmenta, Ph.

ΧΑ´ΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.

ΧΑΛΙ`Σ, ίδος, ὁ, impos ſui, inſanus.

Χαλίφρονα, acc. ſing. à χαλίφρων. Unde

Χαλιφρονέω, ῶ, demens ſum & ſtolidus.

Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens ſuâ ſede emota, dementia, amentia:

Χαλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens laxata & emota eſt; amens, demens. Ex χαλάομαι, & φρήν.

Χαλκάνθη, ης, ἡ, ſive χάλκανθον, ου, τὸ, atramentum ſutorium. Ph. χάλκανθος, æris flos. Al. Gl. V. χαλκάνθη, ſutorium. Ex χαλκὸς, & ἄνθος, *flos.*

Χαλκάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui æreo curru vehitur, R. Ex χαλκὸς, & ἅρμα.

Χάλκασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, æreum clypeum geſtans, bellicoſus.

Χαλκέγχης, εος, ὁ ϗ ἡ, æreâ ſeu ferreâ haſtâ utens. Ex ἔγχος.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, officina fabri ærarii, vel ferrarii. Gl. V. æris officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; ahenum, olla, Gl. V. (3) tabula ærea. A χαλκεύς.

Χάλκειος, εία, ειον, æreus, ex ære factus. A χαλκός.

Χαλκείων, gen. pl. *Poet.* à χάλκηος.

Χαλκέλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ære ducto factus. Ex ἐλαύνω.

Χαλκέμβολος, ὁ ϗ ἡ, æreo armatus roſtro; (2) laborioſus, induſtrius. *Ern.*

Χαλκέντερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærea inteſtina habens, laborum patiens. Ex ἔντερον.

Χαλκεντεὺς, έως, ὁ, idem quod

Χαλκεντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui æreis armis utitur. Ex ἔντεα.

Χαλκεόγομφος, ον, ferreis clavis firmatus.

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus ſeu armatus; Il. 4, 448.

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui æneum pectus habet; (2) fortis & invictus. A καρδία.

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ ϗ ἡ, æream geſtans mitram, i. e. galeam, ac proinde armipotens, bellator, R. A μίτρα.

Χαλκεομίτωρ, ορος, ὁ, idem.

Χαλκέοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis armis indutus, vel *ſimpl.* armatus, R. Ex ὅπλα.

Χάλκεος, έη, εον, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, & χάλκεος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreus, æneus. Il. 18, 222. A χαλκός.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream vocem habens, i. e. vel valdè acutam, vel valdè firmam. Ex χάλκεος, & φωνή.

Χάλκευμα, ατος, τὸ, machina ærea, ſeu quævis res ex ære facta, R. A χαλκεύω.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius, item quilibet artifex è metallo opera elaborans; inpr. (2) faber ferarius, qui ſeras, clauſtra fabricat. Ab eod.

Χαλκευτήριον, ου, τὸ, officina fabri ferarii. Ab eod. Unde

Χαλκευτὴς, οῦ, ὁ, qui æramenta cudit. Gl. V. ærarius; fabricator, artifex.

Χαλκευτικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum ærarium ſeu ferrarium pertinens. Ph. fabrilis. A præc.

Χαλκεύω, fut. εύσω, ærariam artem tracto, æs exerceo & malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico, cudo. Ἦτρος δὲ χαλκεύει τις, Ariſtoph. Plut. 163. Ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος. Soph. Aj. 1053. Il. 18, 400. A χαλκός.

Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eod.

Χαλκέως, *Adv.* ex ære, R. A χάλκεος.

Χαλκήϊος, ου, ὁ, *Ion.* pro χάλκεος.

Χαλκήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, ſeu ἐλάω.

Χαλκήρας, εος, ὁ ϗ ἡ, ære compactus, æreus. Ex ἄρω.

Χαλκίζω, ludo χαλκισμόν, quod vide.

Χαλκικὸς, ἡ, ὸν, idem quod χάλκεος.

Χαλκίναος, ἡ, idem quod

Χαλκίνδα, ἡ, ſc. παιδιὰ, genus ludi.

Χαλκίοικος, ου, ἡ, æream domum habens. Minervæ *epith.* apud Spartanos.

Χαλκίον, ου, τὸ, ahenum, ſeu æreum vas, æramentum. Gl. V. ſcruta, coculum; χαλκίον θερμοῦ, caldaria, Gl. V. A χαλκός.

Χαλκὶς, ίδος, ἡ, Gl. Vet. ὄρνεον, pica maritima. Eſt & urbis nomen ad Euripum, in Eubœa.

Χαλκισμὸς, οῦ, genus ludi, Vid. Ern.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χαλκοαρῶν, à

Χαλκοάρης, εος, ὁ ϗ ἡ, æreis aut ferreis armis ſublatus, ac interfectus; (2) qui ferro interficit hoſtes, R. Ex αἴρω.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ære gravis; (2) firmus, ſolidus. Ex βαρύς.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui æri ſeu æreis fundamentis inſiſtit, firmus, ſolidus: Hom. Il. 1, 426. A βαίνω.

Χαλκογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreas malas ſeu maxillas habens. Ex γένειον.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ϗ ἡ, æreas vel ferreas genas ſeu maxillas habens.

Χαλκογλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, æream habens cuſpidem.

Χαλκογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis literarum notis ſcribens; (2) in æs ſcribens, ſeu in æs incidens. Ex γράφω.

Χαλκοδαίδαλος, ον, æs artificioſè tractans, ſive homo, ſeu ars.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *pr.* æs domans. *Epith.* cotis, fabri ferrarii, &c.

Χαλκόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis vinculis ligatus vel alligatus.

Χαλκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æris ſpeciem gerens, æri ſimilis. Ex εἶδος.

Χαλκοθεος, æratus, *Æſch.*

Χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi æs & ærea ſupellex reponitur.

Χαλκοθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui æreo thorace utitur, Soph. Aj. 179.

Χαλκοῖο, *æris,* gen. ſing. *Ion.* pro χαλκοῦ.

Χαλκοκνήμιδης, ων, οἱ, æreis armati ocreis, ærea habentes tibialia; (2) æreis induti armis. A κνημίς.

Χαλκοκόλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferruminatus, Gl. V. A κολλάω.

Χαλκοκορυστᾷ, dat. ſing. *Dor.* pro χαλκοκορυστῇ, à

Χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, ære ſeu æreis armis armatus; (2) armatus. Ex κόρυς.

Χαλκόκρας, vel χαλκόκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære miſtus, de nummis adulterinis. A κεράω.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære circumſtrepens; (2) ære cuſus, æratus, Ph. ærarius.

Χαλκόκλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære pulſato ſonitum edens.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, electri ſpecies, auro pretioſior, orichalcum. Ex λίβανος.

Χαλκολογέω, ῶ, f. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. Gl. V. χαλκολογῶ, æſculor. A

Χαλκολόγος, nummularius, æſculator, Ph. Ex iiſd.

Χαλκόνωτος, ὁ ϗ ἡ, propriè æneum dorſum habens, Epith. ſcuti, clypei ære inducti, æratus.

Χαλκοπαγὴς, ὲς, ex ære factus, æneus. A ϖήγνυμι.

Χαλκοπάρειος, ὁ ϗ ἡ, æreas habens malas.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreum pavimentum habens. A ϖέδον.

Χαλκοπέταλον, τὸ, lamina ferrea.

Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, qui ex ære ſtatuas, aut alia opera fingit, faber ærarius.

Χαλκόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærea habens latera. Τύπωμα χαλκόπλευρον, Soph. El. 54. A ϖλευρά.

Χαλκοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ære impletus; (2) armatus. Ex ϖλήθω.

Χαλκόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferro cuſus. Χαλκόπληκτος γένυς, Soph. El. 486. A ϖλήσσω.

Χαλκόπους, ποδὸς, ὁ ϗ ἡ, æreos habens pedes. Gl. V. æripes.

Χαλκοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream habens faciem, h. e. impudens. Ἡμῖν ἔθος ϖολλάκις, τοὺς ἐρυθριᾷν μὴ εἰδότας χαλκοπροσώπους καλεῖν, B. Chryſoſt. Adv. Jud.

Χαλκόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream habens proram. A ϖρῶρα.

Χαλκόπυγος, ὁ, ἡ, ferreis natibus præditus, i. e. laborioſiſſimus, aſſiduus. A ϖυγή.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreas portas habens; (2) æreis munitus clauſtris. Ex ϖύλη.

Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, ænobarbus, barbaroſſa.

ΧΑΛΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, æs; (2) arma ærea, ſeu ferrea; (3) moneta, pecunia.

Χαλκοστεφανος, ον, propriè, ære cinctus, nitidus. Epith. templi, vel valdè firmus ac munitus.

Χαλκόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreum os, faciem, ſeu roſtrum habens. Ex στόμα.

Χαλκότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ære factus. A τεύχω.

Χαλκοτευχὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, ære armatus. A τεύχεα.

Χαλκότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreum arcum habens. Ex τόξον.

Χαλκοτόρευτος, ον, ære cælatus, æneus.

Χαλκοτορέω, ex ære fabricor, de armis.

Χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus; de armis alii, æs penetrans.

Χαλκοτυπέομαι, οῦμαι, à fabro ærario ſeu ab æris fuſore fingor. A

Χαλκότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære percuſſus, ære ſeu enſe inflictus. Il. 19, 25. Ex τύπτω.

Χαλκοτύπος, ου, ὁ, faber ærarius, ærifuſor. Ph. Ex iiſd. Hinc

Χαλκοτυπικὴ, ἡ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, æris fundendi & ex eo ſigna & alia fingendi.

Χαλκουργέω, æs, ferrum tracto. A χαλκουργός.

Χαλκούργημα, ατος, τὸ, opus ex ære ſeu ferro confectum; (2) ſignum æneum. A præc.

Χαλκουργικὸς, ἡ, ὸν, ad artem ærariam pertinens, ἡ χαλκουργικὴ, ars æris ferrique tractandi. A

Χαλκουργὸς, οῦ, ὁ, qui æs tractat & elaborat, faber ærarius. Ex ἔργον.

Χαλκοῦς, æreus, Gl. V. χαλκοῦν, Subſt. tabella ænea, vas æneum. A χάλκεος.

Χαλκοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. pro χαλκόεσθαι, à χαλκόω.

Χαλκόφι, Adv. ab ære. A χαλκός.

Χαλκοφόρος, ἡ, terra, ex quâ æs eruitur, habens metalla æris & ferri. A φέρω.

Χαλκόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream habens vocem, i. e. valdè ſonoram. Ex φωνή.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui armis delectatur, bellicoſus. Ex χάρμη.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. à

Χαλκοχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, æream loricam geſtans; Il. 1, 371.

Χαλκόω, ex ære facio; (2) ære obduco & munio. Gl. V. æro. A χαλκός.

Χαλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æreus. Χαλκώδεες ὅπλιες, Aret. Ab eod.

Χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum: Gl. V. æramentum, ferramentum, ærificium. A χαλκόω.

Χαλκωμάτιον, τὸ, Dim. à præc.

Χαλκώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære emptus.

Χαλκώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, æneas ungulas habens, de equis Aeetæ. Ab ὄνυξ.

Χαλκωρυχεῖον, vel χαλκωρύχιον, ου, τὸ, ærifodina, æraria. Ex ὀρύσσω.

Χαλκωρυχέω, æs effodio. Ex iiſd.

Χαλκωρυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria.

Χαλκωρύχιον, ου, τὸ, idem.

Χαλκωρυχος, ὁ, metalli foſſor. Ex iiſd.

Χαλυβδικὸς, ἡ, ὸν, ex chalybe factus. A

ΧΑΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri duriſſimi.

Χαμάδις, Adv. humi, in terram.

Χαμάζε, Adv. idem. A

ΧΑΜΑΙ', Adv. humi, in terrâ; (2) in terram, ad terram.

Χαμαιάκτη, ης, ἡ, humi ſparſa acte, ſive humilis ſambucus, ebulus. Ph. ebulum.

Χαμαίβατος, ου, ὁ, rubus humilis, rubus humi ſerpens.

Χαμαιγενης, έος, ὁ ϗ ἡ, humi natus, è terrâ ortus, humo prognatus. Ex γίνομαι.

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola, Ph. χαμαιδάφνου λάχανον, olus, fraga, labruſca, ruſcum.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagiſter, Gl. V.

Χαμαιδικαστὴς, οῦ, ὁ, pedaneus judex, arbiter, Ph.

Χαμαίδρυς, υος, ſive χαμαίδρωψ, ωπος, ἡ, herba ex eo ſic nominata, quod folia habeat quercui ſimilia. Ph. χαμαιδρυς, triſſago, chamædrops; Plin. Angl. Germander.

Χαμαιευνὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & εὐνή.

Χαμαιεύνης, ου, ὁ, qui humi cubat. Ὑποφῆται χαμαιεῦναι, Il. 16, 334. Ex iiſd.

Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum, geniſta, Gl. V. A

Χαμαίζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, & χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, humilis, humi depreſſus, abjectus, qu. dic. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens.

Χαμαίκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui humi ſtrato caule eſt, cujus caulis humi repit.

Χαμαικέρασος, ου, ὁ, humilis ſeu pumila ceraſus.

Χαμαίκισσος, ου, ὁ, hedera humilis, hedera terreſtris.

Χαμαικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi proſtratus, qui humi procubuit. Ex κλίνη.

Χαμαικοιτέω, humi cubo ſeu jaceo, Philoſtr.

Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio.

Χαμαικοιτης, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Χαμαίκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & κοίτη.

Χαμαιλεχὴς, ὲς, idem, à λέχος.

Χαμαιλέων, έοντος, ὁ, leo pumilus, animal, quod ſubinde colorem mutat. Ph. verſipellis; (2) herbæ nomen ſic dictæ à varietate foliorum, Gl. V. carduus.

Χαμαιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui humi ſeu in terram cecidit, in terram prociduus; (1) unde, humilis de ſtylo; (2) irritus. Ex ϖίπτω, ſeu ϖέτομαι.

Χαμαιπετοῖσα, part. præſ. act. f. g. Dor. pro χαμαιπετοῦσα.

Χαμαιπετέω, humi irritus cado. Pind.

Χαμαιπετῶς, Adv. humiliter, in terram procidendo; (2) humili prope terram volatu.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam. Gl. V. conſica.

Χαμαιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in terram vergens, ſeu inclinans. Ex ῥέπω.

Χαμαίστρωτος, ον, in terrâ ſtratus. A στρώννυμι.

Χαμαισύκη, ἡ, humilis ficus, herba.

Χαμαιτυπεῖον, τὸ, locus in quo ſcorta trivialia ſe proſtituunt; lupanar, Gl. V. A

Χαμαιτύπη, ἡ, proſtibulum, ſcortum, quod cuivis ſe proſtituit. Χαμαιτύπαι ϗ Σαμβυκιστρίαι, Plut.

Χαμαιτυπὴς, ὲς, humi proſtratus. Met. vilis, vulgaris.

Χαμαιτυπία, ἡ, vita meretricia.

Χαμαιτυπικὸς, ἡ, ὸν, lupanaris, Gl. V. A

Χαμαιτύπος, ου, ὁ, humi feriens & tundens. Χαμαιτύποι, ganeones, Gl. V. A τύπτω.

Χαμαιφερὴς, ὲς, in terram vergens, humilis.

Χαμελαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleaſtellium; Plin. lib. 24. § 82.

Χαμερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi repens ſeu ſerpens, à terrâ ſeſe non attollens; (2) abjectus. Ex ἕρπω.

Χαμερπῶς, Adv. humi ſerpendo; (2) humiliter, abjectè, craſsè.

Χαμεταίρα, Plin. lib. 36. cap. 5.

Χαμεταιρὶς, ίδος, ἡ, proſtibulum.

Χαμευνὰς, άδος, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humi cubans. A

Χαμεύνη, ης, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humilis & vilis lectus. Ex εὐνή.

Χαμευνία, ας, ἡ, ipſa actio humi cubandi.

Χαμεύνιον, ου, τὸ, idem quod χαμεύνη.

Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, humilis, vilis. A χαμαί.

Χαμόθεν, Adv. è terrâ, ex humo.

Χαμοῦλκος, ου, ὁ, traha; (2) machina quâ navis in ſiccum pertrahitur. Ex ἕλκω.

ΧΑ'ΜΟΣ, ου, ὁ, frenum, camus.

Χάμψαι, οἱ, crocodili. Herod.

Χανδάνω, capio, capax ſum. Ἓξ δ' ἄρα μέτρα χάνδανεν, Il. 23, 742. A χάζω.

Χανδόθεν, Adv. ore hiante, Hipp. A

Χανδὸν, Adv. ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. Οἶνός σε τρωει μελιηδὴς, ὅστε ϗ ἄλλους βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα ϖίνῃ. Hom. Odyſſ. 21, 293. A χαίνω.

Χανδοπότης, ου, ὁ, avidè bibens.

Χανδὸς, ἡ, ὸν, hians, capax. A χαίνω.

Χανεῖν, aor. 2. inf. act. v. χαίνω. Unde

Χάνη, ης, ἡ, vel χάννος, ου, ὁ, hiatula, piſcis.

Χανοῦμαι, hiſcam, f. 1. ind. med. v. χαίνω.

Χανύω, loquor, clamo. A χαίνω.

Χανῶ, hiabo, f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Χάος, εος, τὸ, propriè hiatus vaſtus, chaos, rudis & indigeſta moles, materia ex quâ factus eſt orbis terrarum. Gl. V. tenebræ. A χάω.

Χαὸς, bonus, illuſtris, antiquus, al. & χαιός.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.

Χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impreſſum veſtigium & veluti ſulcus, ſculptura, character; (2) nummus. A χαράσσω.

Χαραγμὴ, ῆς, ἡ, (meliùs χαραγὴ) &

Χαραγμὸς, οῦ, ὁ, inciſura, inciſio. Ab eod.

Χαράδρα, ας, ἡ, terræ fiſſura ex terræ motu facta, caverna, vorago, ſulcus, quem torrens rapido ſuo impetu efficit & excavat; (2) torrens, qui impetuosè è monte aut precipiti loco decurrens terram excavat. Gl. V. foſſa, vallis, canalis; Il. 4, 454. Ab eod.

Χαραδραῖος, αία, αῖον, è χαράδρα, deſumptus aut lectus; Nonn. P. 10, 31. A præc.

Χαραδρεὼν, ῶνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.

Χαράδρην, acc. ſing. Ion. pro χαράδραν.

Χαράδριος, οῦ, ὁ, avis, quæ in ſalebris & alveis torrentium degit; Ariſtoph. in Avib. (2) vorax avis & homo.

Χαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernoſum reddo, torrentibus impetuoſis excavo, Herodot.

Χαραδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalebroſus, confragoſus; (2) ubi multæ ſunt convalles; (3) ubi multi ſunt torrentes. Ab eod.

Χαρακίας, ου, ὁ, in vallibus degens aut proveniens,

niens. Χαρακίας τιθύμαλλος, planta. Dioſcor. lib. 4. cap. 165. A χάραξ.

Χαρακίζω, f. ίσω, tanquam palis in ſublime tollo; (2) vallis depactis munio. Ab eod.

Χαράκιον, ȣ, τὸ, vallus, pedamentum, ſuſtentaculum. Ab eod.

Χαρακισμὸς, ȣ, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A χαρακίζω.

Χαρακοποιέομαι, ȣ̃μαι, vallum, ſeu aggerem, quo caſtra muniri ſolent, facio.

Χαρακοποΐα, ας, ἡ, munitio ſeu communitio educto valle & aggere. A præc.

Χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumvallo. A χάραξ.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, nota impreſſa (*inpr.* nummis) vel inſculpta aut inſcripta. Gl. Vet. ſignaculum, nota. Ph. figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, inſigne, & quicquid eſt ejuſmodi, ut inde res agnoſci & ab aliis diſcerni poſſit, velut ſexus, forma rei, &c. A χαράσσω. Hinc

Χαρακτηρίζω, fut. ίσω, inſignio, charactere & notâ diſtinguo, notam & formam exprimo. Οὐκ ἐμέλησε δὲ ȣ̓δὲ χαρακτηρίσαι τȣ̀ς ῥήτορας. Plut.

Χαρακτήρισμα, τὸ, idem quod

Χαρακτηρισμὸς, ȣ̃, ὁ, deſignatio, denotatio, rei alicujus ſuis veluti notis inſignitæ demonſtratio. A præc.

Χαρακτηριϛικὸς, ἡ, ὸν, in quo eſt nota differentiæ, aptus ad rem ab aliis diſcernendam. Ab eod.

Χαρακτηριϛικῶς, adv. expreſſo alicujus charactere, ſeu idiomate, proprietate.

Χαράκωμα, ατος, τὸ, vallum; ſeptum, Ph. pedamen, pedamentum, Gl. Vet. A χαρακόω. Unde

Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, & id genus aliæ munitiones; (2) palorum ſeu ſtipitum defixio. Gl. Vet. pedatio.

Χάραξ, ακος, ὁ, ſulcus terræ, aratro aut foſſoris inſtrumento excavata foſſa, peculiariter vallus, vallum, quo caſtra muniri ſolent. Gl. V. *Fœm.* ἡ, vallus, ſudis pertica, adminiculum vitis. A χαράσσω.

Χαραποιέω, lætitiâ adficio, gaudium adfero.

Χαρασσέμεναι, inf. act. *Dor.* pro χαράσσειν.

Χαράσσοισαι, nom. pl. part. *Dor.* pro χαράσσȣσαι. A

ΧΑΡΑ΄ΣΣΩ, vel άττω, fut. ξω, ſcalpo, imprimo, inpr. nummos cudo; (2) *cum acc.* formo, fingo, etiam *met.* ut animum; (3) ſcarifico, incido; (4) ſulco, ut ceram, terram, mare, unde pro ſcribere, arare, navigare, dicitur. Κείνῳ τόδε μὴ χαράσσȣ, imputes, Eur. Med. 156. Γράψον ϗ τοδε γράμμα, τὸ σοὶ ϛίχοισι χαράξω, Theocr. 23, 47. Νῶτον χαραχθεὶς, Eur. Rheſ. 73.

Χαρειης, 2. ſing. a. 2. opt. verbi χαίρω.

Χαρεις, *gaviſus*, a. 2. part. paſſ. v. ejuſd.

Χάρη, 3. ſing. aor. 2. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐχάρη.

Χαριδοτης, & χαριδώτης, ȣ, ὁ, gratiæ dator, Bacchi & Mercurii epitheta. Ex χαρά.

Χαρίεις, ίεσσα, ίεν, venuſtus, elegans, lepidus, feſtivus; (2) jucundus. Ph. gratioſus; (3) doctus, valdè doctus, opp. τοῖς πολλοῖς. A χάρις.

Χαριεντιζομαι, jocor, lepidâ urbanitate utor, facetè aliquid dico. Τȣ̃τ᾽ ἂν εἴη ὃ ἐγώ φημί σε αἰνίττεσθαι ϗ χαριεντίζεσθαι, Plat. Ap. Socr. 10. A χαρίεν. Hinc

Χαριεντίσμα, τὸ, idem quod

Χαριεντισμὸς, ȣ̃, ὁ, lepos & venuſtas ſermonis, dictum ſalſum & facetum; (2) cavillatio.

Χαρίεντως, *Adv.* lepidè, ſcitè, feſtivè. Ph. eleganter.

Χαριέϛατα, venuſtiſſimè, pulcherrimè. A

Χαριέϛατος, η, ον, gratiſſimus. A χαριεις.

Χαριεϛερον, *Adv.* elegantiùs, urbaniùs. A

Χαριέϛερος, α, ον, gratior, Gl. V.

Χαριεϛέρως, *Adv.* gratiùs, elegantiùs.

Χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono; (5) copiam corporis facio, de feminâ. Χαρίζομαι ἐμαυτῷ, adrogo mihi, Gl. V. χαρίζεται, donat, Ph. κεχαρισμένος, gratus, p. partic. paſſ. Ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ, Ariſtoph. Ach. 441. Χαριȣ̃μαι γὰρ ἔν γε τȣ̃τό σοι, id. Θεσμ. 763. Χάρισαι βραχὺ τί μοι, ibid. 945. Παφλαγὼν κεχάρισαι τȣ̃το, id. Eq. 54. A χάρις.

Χάριν, *Adv.* cauſsà, ergo. Ab eod.

Χαρίξῃ, 3. ſing. aor. 2. conj. med. *Dor.* pro χαρίσῃ, à χαρίζομαι.

Χαρίσασθαι, *gratificatum eſſe*, a. 1. inf. med.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, venuſtas; (4) beneficium; (3) gratus animus; (4) præmium; (5) amicitia, benevolentia. χάριτες, grates, gratiæ, Ph. χαριτες θεαὶ, Gratiæ deæ, Gl. Vet. A χαρὰ, vel χαίρω.

Χαρίσιος, α, ον, lætus vel lætitiæ causâ datus, τὰ χαρισια & οἱ χαρίσιοι, placentæ genus. A χαρίζομαι.

Χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando dònavit, donum; præmium ex gratiâ collatum. Ph. donativum, donum; χαρίσματα, munera, Gl. V. Ab eod.

Χαριϛήριον, ȣ, τὸ, munus, quod datur gratiæ referendæ causâ. Ph. donatum, donum; χαριϛήρια, donaria, Ph. A

Χαριϛήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causâ factus. A χαρίζομαι.

Χαριτία, ας, ἡ, lepidum & joculare factum. A χάρις.

Χαριτοβλέφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ori gratia ineſt, Opp. ſupercilioſo, ſuperbo; (2) fruticis nomen, Plin. Ex χάρις, & βλέφαρον.

Χαριτογλωσσέω, ῶ, ſive ωττέω, gratiam linguâ aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; Æſch. Pr. 294. Ex γλῶσσα.

Χαριτοδότης, ȣ, ὁ, vide χαριδότης.

Χαριτόφωνος, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter loquens vel canens. A φωνή.

Χαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratioſum ſeu amabilem reddo; κεχαριτωμένος, gratioſus, facetus, Gl. V. p. part. paſſ. Ἐν ῇ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, Epheſ. 1. 6. Χαῖρε, κεχαριτωμένη, Luc. 1, 28. A χάρις.

Χαριτώπης, ȣ, ὁ, venuſtus formâ, ore, facie. Ex ὤψ.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id, quod gaudium & lætitiam adfert. A χαίρω.

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus & eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prœlium, certamen. Apud Homerum ſemper, Phocylidem quoque, Μήτε κακοῖς ἄχθȣ, μήτ᾽ ȣ̓̃ν ἐπαγάλλεο χάρμῃ, 111. Ab eod.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρμη.

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem. Ab eod.

Χαρμοφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex χάρμη, & φρήν.

Χαροδότης, vide χαριδότης.

Χαροδῶτις, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.

Χαροειδὴς, ὲς, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.

Χαροπαίγμων, ὁ ϗ ἡ, ludicrus, jocoſus, lætus. A παῖγμα.

Χαροποιέω, ῶ, lætifico, Gl. V. χαροποιεῖ, exhilarat, Ph. Ex χάρις. Hinc

Χαροποιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gaudii & lætitiæ efficiens.

Χαροποῖο, gen. ſing. *Ion.* pro χαροπȣ̃. A

Χαροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lætus; lætitiam vultu præferens, efficiens; (2) cæſius; (3) χαροπὸν, trucem, Ph. Χήτει χαροποῖο σελήνης. Arat. 1152. Ex χαρα, & ὤψ.

Χαροπότης, ἡτος, ἡ, color cæruleus, ſeu cæſius. A præc.

Χαρȣ̃σι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. χαίρω.

ΧΑ΄ΡΤΗΣ, ȣ, ὁ, charta, ſcapus, Ph. Χάρται βιβλίων, Longin. 43. Hinc

Χαρτίον, ȣ, το, chartula, parva charta. Dim.

Χαρτογράφος, ȣ, ὁ, chartularius, Gl. V. Ex χάρτης, & γράφω.

Χαρτοπράτης, ȣ, ὁ, chartarum venditor, Χαρτοπώλης, ȣ, ὁ, chartularius, Gloſſ. Vet. chartam vendens. Ex χάρτης, & πωλέω.

Χαρτὸς, ἡ, ὸν, lætificus, dignus, quo lætemur & gaudeamus. A χαίρω.

Χαρτοφυλάκιον, ȣ, τὸ, ſcrinium, in quo reponuntur & adſervantur chartæ. A

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum cuſtos, chartularius, præfectus ſcriniorum.

Χαρυβδίζω, demergo, deglutio. A

ΧΑ΄ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris apud poëtas. Gl. V. vorago.

ΧΑΡΩΝ, οντος, ὁ, Charon, Orci portitor apud poëtas Ethnicos. Ph. Orcus.

Χαρώνειον, χαρωνεῖον, ϗ χαρώνειος θύρα, porta, per quam damnati educebantur ad ſupplicium. A χαρων.

Χαρωνίτης, ȣ, ὁ, Senator orcinus ſeu orcivus; Plut.

Χαρωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vide χάροπος.

Χάρωψ, ωπος, ἡ, idem.

Χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) ſegregatio, ſeparatio. A χάζω.

Χασκάζω, hio, hiſco. Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, Ariſtoph. Veſp. 693. A

Χάσκω, hiſco. A χαίνω. Unde

Χασκωρέω, ſpeculor, propriè hiante ore.

Χάσμα, ατος, το, hiatus, vorago, Ph.

Χασμαομαι, vel χασμήομαι, hio; (2) oſcito. Θυρα κασμωμένη, Plato. A præc.

Χασματίας, ȣ, ὁ, ut χασματίας σεισμὸς, terræ motus, quum hiatus fiunt. Ab eod.

Χασμάω, Gl. V. Vid. præc.

Χασμεύμενοι, nom. plur. præſ. part. med. *Dor.* pro χασμȣ́μενοι, à χασμέομαι, Theoc. 4, 53.

Χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oſcitandum; oſcitatio, oſcedo. A χαίνω.

Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus; (2) rictus. A χασμάω.

Χάσμησις, εως, ἡ, oſcitatio.

Χασμωδέω, oſcito; (2) verſus facio cum hiatu, i. e. concurſio vocalium ſine eliſione. Ab ᾠδή.

Χασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui frequenter oſcitat. A χασμα.

Χασμωδία, ας, ἡ, oſcitantia; (2) hiatus in verſibus, ſeu conſuetudo hiatus in verſus admittendi. Ab eod.

Χασσάμενον, acc. aor. 1. part. med. *Poet.* pro χασάμενον, à χαζω.

Χασώμεσθα, 1. plur. a. 1. conj. med. *Dor.* pro χασώμεθα.

Χατέȣσιν, dat. plur. part. præſ. act. cum ν, à χατέω.

Χατέρων, & *aliorum*, gen. plur. *Dor.* pro ϗ ἑτέρων, gen. pl. ab ἕτερος.

Χατεύω, idem quod

ΧΑΤΕ΄Ω, ῶ, egeo, indigeo; (2) deſidero, cupio, percupio. Od. 15, 375. ib. 3, 48. Hinc

Χατίζω, idem. Ὀυ σȣ̃ χατίζων, δεῦρ᾽ ἄναξ ϛρατηλατεῖ, Eur. Herac. 465. Il. 18, 392.

Χατὶς, ίδος, ἡ, indigentia ſeu uſus; (2) deſiderium, cupiditas. A χάτέω.

Χάτος, εος, τὸ, idem.

Χαυλιόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, exſertos dentes habens; (2) ipſe dens exſertus; Ariſtot. Hiſt. Ex χαλάω, & ὀδȣ̀ς.

Χαυλιόδων, ὁ, idem & ab eodem.

Χαύναξ, ακος, ὁ, homo tumidâ & inani inflatus ſuperbiâ. A χαῦνος. Unde

Χαυνιάζω, decipio, in errorem induco.

Χαυνόπρωκτος, ὁ, exoletus, pathicus.

ΧΑΥ΄ΝΟΣ, η, ον, laxus, fungoſus, mollis; (2) inflatus, tumidus, ſuperbus; (3) futilis, levis, negligens. Nic. Th. 897. Hinc

Χαυνότης, ητος, ἡ, fungoſitas, laxitas; (2) levitas; (3) ſtolida & inanis ſuperbia. Θρύψεως διάπλεος ϗ χαυνότητος. Plut.

Χαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxum fungoſumque reddo, laxo & aperio, Gl. V. laxo, lento; (2) inflo, ſtolidè ſuperbum reddo. Ab eod.

Χαύνως, *Adv.* laxè. A χαῦνος.

Χαύνωσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. V.

Χαυνωτικός, ή, όν, vim habens lavandi. A Χαυνόω.

Χαυῶνας, placentas, Jerem. 7, 18. legitur & καύωνας.

ΧΑ'Ω, hio; (2) vacuus ſum; (3) capio, R.

Χέαι, a. 1. inf. act. pro χεῦσαι, à χέω.

Χεδροπὰ, ῶν, τὰ, legumina. A χέδροψ.

Χεδροπώδης, εος, ου, ὁ ϗ ἡ, leguminibus ſimilis. A

ΧΕ'ΔΡΩΨ, οπος, ὁ, legumen, Gl. V.

Χέει, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi χέω.

ΧΕ'ΖΩ, f. έσω, caco, ventris onus depono, p. med. κέχοδα; κεχεσμένος, p. paſſ. part.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, ſive χειὴ, ῆς, ἡ, latibulum ſerpentis; inpr. in hiatu terræ. Il. 22, 93. Λέγεται δὲ κυρίως χειὰ ἡ κατάδυσις τοῦ ὄφεως, Moſchopul. περὶ Σχεδῶν, pag. 149. A χείω.

Χειλάριον, ου, τὸ, labellum, Gl. V. Dim.

Χείλεσιν, dat. pl. cum ν, à χεῖλος.

Χειλεύω, f. εύσω, idem quod χειλόω.

Χειλοποτέω, ſummis labris bibo, delicatorum more. (avidè bibo, ut labia proluantur, *pleno ſe proluit auro.* Virg.)

ΧΕΙ͂ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium; (2) ſermo; (3) littus ſeu ora maris. Hinc

Χειλοστρόφιον, τὸ, inſtrumentum, quo labra torquent. Synes.

Χειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco.

Χειλὼν, ῶνος, ὁ, labeo; (2) piſcis. Ab eod.

ΧΕΙ͂ΜΑ, ατος, τὸ, hiems, tempeſtas.

Χειμαδεύω, f. εύσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμάς.

Χειμάδιον, ου, τὸ, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, Gl. V. Ab eod.

Χειμάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.

Χειμάζω, f. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempeſtate jacto ſeu vexo; (3) moleſtiâ afficio; χειμαζομαι, tempeſtate agitor; χειμασθεὶς, agitatus tempeſtate, part. a. 1. paſſ. Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις, Ariſtoph. Av. 1102. Ἄλλῃ δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι. Eur. Hipp. 319. Ὄλβος χειμάζεται, id. Ion. 1001. ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάσθην τότε, Soph. Antig. 397. A χεῖμα. Unde

Χειμαίνω, hiemo, ſævio, *de tempeſtate*; (2) fluctuare facio; χειμαίνεσθαι, fluctuare. Ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνω χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι Φαγοὶ χειμαίνοντος, Theocr. 9, 20. Φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες, Pind. Pyth. 9, 57.

Χειμάμυνα, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) lana craſſior. Ex ἀμύνω.

Χείμαρος, ου, ὁ, paxillus ſeu clavus ligneus ſub carinâ, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in ſentinâ collecta ex pluviis, vel quam rimas receperint. Ex χεῖμα, & ῥέω. Unde

Χείμαῤῥος, & χειμάῤῥους, ου, ὁ, torrens. Hinc

Χειμάῤῥω, gen. ſing. *Dor.* pro χειμάῤῥου.

Χειμαῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, torrenti ſimilis.

Χειμὰς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempeſtas. A χειμάζω.

Χειμασκέω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἀσκέω.

Χειμάστρον, ου, τὸ, veſtis hiemalis. A χειμάζω.

Χειματίζω, tempeſtate jacto ſeu vexo. A χεῖμα. Unde

Χειμάω, ῶ, frigore hiberno infeſtor.

Χειμεθλιάω, ῶ, ſum pernioſus. A

Χείμεθλον, ου, τὸ, pernio, morbus à frigore. Ex χεῖμα, & θλάω.

Χειμερίζω, hiberno, hiemem traduco. A χειμέριος.

Χειμερινὸς, ή, όν, hiemalis, hibernus; χειμερινὴ τροπὴ, bruma, Gl. V. A χεῖμα.

Χειμέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, & χειμέριος, ία, ιον, idem & ab eod.

Χειμέτλη, ης, ἡ, vide χείμεθλον.

Χειμετλιάω, pernionibus laboro, manus pedeſve hiberno frigore exulceratos habeo. A

Χείμετλον, ου, τὸ, idem quod χείμεθλον.

Χειμέω, ῶ, idem quod χειμάω.

Χειμοθνὴς, ῆτος, ὁ, hiemali frigore enectus. Ex χεῖμα, & θνήσκω.

Χειμοσπορέω, ῶ, f. ήσω, hieme ſemino. A

Χειμόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, hieme ſatus, χειμοσπόρος, hieme ſementem faciens. Ex χεῖμα, & σπείρω.

Χειμοφυγέω, ῶ, hiemem vito ſeu fugio, Suicer. Ex χεῖμα, & φεύγω.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, Ph. (2) tempeſtas, Ph. A χεῖμα.

Χειμωνότυπος, ον, hibernus, vehemens, de vento.

Χεῖος, ου, ὁ, prodigus, R. A χείω.

Χείουσι, 3. plur. præſ. indic. act. *Poet.* pro χέουσι.

ΧΕΙ'Ρ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, in Elephantis proboſcis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere & comprehendere ſolent; (2) ſcriptura, chirographum; (3) opes, copiæ, exercitus; (4) in januâ, βαλανος; (5) χεῖρες, de pugnantibus, ut ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, *in prælio* interfecit, ἐν χερσὶν εἶναι, *pugnare*; ἰέναι ἐς χεῖρας, *in prælium ire, prælium committere*; χειρῶν νόμῳ, *in acie*; ἐκ χειρὸς, *vi, in prælio*; (6) διὰ χειρὸς ἔχειν vel χειρῶν, *manu, manibus tenere*; ſed ſæpiùs, *ſtudiosè tractare*, curare, *adminiſtrare*. Τὰ τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν. Thucyd. 2, 13. Οἱ Ῥόδιοι τὰς ναῦς διὰ χειρὸς εἶχον; Appian. P.) eſt, (1) in manu; (2) in poteſtate; (3) vi, violenter; (4) parata pecuniâ; (7) ἐν χερσὶ dicuntur & præſentia. *Ern.*

Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas & irretitas tenet. Ex χεὶρ, & ἄγρα.

Χειραγωγέω, manu duco, ut cæcum.

Χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu. A

Χειραγωγὸς, οῦ, ὁ, qui manuducit; deductor ſeu dux.

Χειραπλάζω, f. άσω, manibus attingo ſeu tracto. Ex χεὶρ, & ἅπτω.

Χειρὰς, άδος, ἡ, fiſſura in manibus; (2) fiſſura in pedibus. A χεὶρ.

Χειραψία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit ſuſpensâ manu; (3) pugna; (4) lucta; Plut. in Apophth. Ex ἅπτω.

Χειριάω, ῶ, laboro manuum fiſſurâ; (2) laboro chiragrâ; (3) doleo ex labore; (4) laboro fiſſurâ pedum. A χειράς.

Χειρεπιθεσία, ἡ, impoſitio manuum, ritus Judaicus & Chriſtianus. Ab ἐπίθεσις.

Χειρεργον, τὸ, opus manuum, labor.

Χείρεσσιν, dat. plur. *Ion. & Poet.* cum ν, à χεὶρ

Χειριδωτὸς, οῦ, ὁ, ut χειριδωτος χιτὼν, tunica manicata, vel manuleata. A χειρις.

Χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus adminiſtro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζεται δια τῆς Συγκλήτου, Polyb. A χεὶρ.

Χείριος, idem quod ὑποχείριος. Eur.

Χειρις, ίδος, ἡ, manica, manûs involucrum ſeu integumentum. Ab eod.

Χείρισμα, ατος, τὸ, & χειρισμὸς, οῦ, ὁ, manûs tractatio, quum medicus in parte adfectâ aliquid agit; (2) adminiſtratio; (3) diſpoſitio in oratione, item artificium. A χειρίζω.

Χειρίσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide χειροσοφος.

Χειρίστην, *peſſimam*, acc. ſing. f. g. à χείριστος.

Χειριστὴς, οῦ, ὁ, diſpenſator, œconomus, adminiſtrator; procurator. A χειρίζω.

Χείριστος, η, ον, deterrimus, Gl. V. A χειρων.

Χειροβαλίστρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.

Χειροβάναυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui caminum incendit ad facienda opera, opifex ſedentarius.

Χειροβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pondere ſuo manum gravans, ponderoſus. Ex βάρος.

Χειρόβιος, ου, & χειροβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, manibus, i. e. manuum labore, vivens. Ex βίος, vel βιωτός.

Χειροβολέω, manu jacio. Ex χεὶρ, & βάλλω.

Χειροβοσκος, ὁ, ἡ, idem quod χειρόβιος.

Χειροβρὼς, ῶτος, ὁ, manum atterens. A βιβρώσκω.

Χειρογάστωρ, ορος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui manuum labor ventri alimentum ſuppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χεὶρ, & γαστήρ.

Χειρογραφέω, ῶ, chirographo caveo vel promitto, aliquid meâ manu ſcribo. A

Χειρογραφον, ου, τὸ, chirographum, cautio manu alicujus ſcripta. Ex χεὶρ, & γράφω.

Χειροδάϊκτος, ὁ ϗ ἡ, manu ſeu manibus cæſus, i. e. interfectus. Ex χεὶρ, & δαΐζω.

Χειροδεικτέω, ῶ, f. ήσω, manu oſtendo. A

Χειρόδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu oſtenſus, manifeſtus. Ex χεὶρ, & δεικνυμι.

Χειρόδεσμος, ου, ὁ, manica, copula, Gl. V.

Χειρόδετος, ὁ ϗ ἡ, manuleatus, ad manum uſque pertinens, de tunicâ, Joſ.

Χειροδίκης, ου, ὁ, qu. dic. cujus jus eſt in manibus, i. e. in manuum robore, qui jus robore ſuo, ſeu potentiâ ſuâ metitur. Ex χεὶρ, & δίκη.

Χειροδόσιον, ου, τὸ, manupretium, Gl. V. Ex χεὶρ, & δόσις.

Χειρόδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu datus, vel in manum; (2) qui ſine uſurâ datur. Ex χεὶρ, & διδωμι.

Χειροδρακων, οντος, ἡ, *Epith.* Furiæ, quia flagellum è ſerpentibus tortum gerit.

Χειροδρόπος, ὁ ϗ ἡ, qui, vel quæ, manu colligit; Nic. Th. 652.

Χειροήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, tractabilis, manſuetus, cicur. Χειροήθεις ὄφεις, Plut. in Alex. cap. 2. Ex χεὶρ, & ἦθος.

Χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impoſitio. Ph. geſtus, rei tractatio, quæ fit manu v. gr. inſtrumenti muſici. Ex χεὶρ, & θέσις.

Χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono; (2) manu tracto. Ex χεὶρ, & τίθημι.

Χειροκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. A κάμνω.

Χειροκοπείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. *contr.* pro χειροκοπεέσθω, à χειροκοπέω.

Χειροκοπέω, ῶ, f. ήσω, manum abſcindo vel amputo. A κόπτω.

Χειροκρασῖα, ας, ἡ, manuum conſertio. A κρᾶσις, *mixtio.*

Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum vis ſeu poteſtas; (2) potentia, quæ uſurpatur ab iis, qui viribus plus pollent. Οὐκέτι πολιτείαν, ἀλλὰ χειροκρατίαν ϗ βίαν. Appian. A κράτος. Hinc

Χειροκράτικὸς, ή, όν, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) qualis eſt χειροκρατίαν exercentium.

Χειροκτυπος, ον, manu ſtrepens, de muſico, citharam v. gr. pulſante.

Χειρολαβὶς, ίδος, ἡ, ſtivæ pars curva, cui manum inſerit arator. Ex λαμβάνω.

Χειρόμακτρον, ου, ὁ, qu. dic. manuum abſterſorium, linteolum ad abſtergendas manus, mantile, mappa. A μάσσω.

Χειρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex inſpectione manuum.

Χειρομάντης, ου, ὁ, idem quod

Χειρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, ex manuum inſpectione divinans.

Χειρομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, manibus pugnans. A μάχη.

Χειρόμυλον, ου, τα, mola manuaria. Ex μύλη.

Χειρομύλων, ωνος, ἡ, idem & ex iiſd.

Χειρόνιπτρον, ου, τὸ, pelvis, in quâ manus abluuntur; pelluvium, Gl. V. (2) manuum ablutio ſeu lotio. A νιπτρον.

Χειρονομέω, manus certâ lege motito, concinnos geſtus edo. Gl. V. geſticulor.

Χειρονομία, ας, ἡ, geſticulatio; (2) ſaltatio pantomimica.

Χειρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui certâ lege manus motitat, geſticulator. A νομος.

Χειρόνως, deterius. A χείρων.

Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum.

Χειρόπεδον, ου, τὸ, manica ferrea. Ex iiſd.

Χειροπληθης, έος, ὁ ϗ ἡ, manum implens, tam magnus multuſque, ut manum impleat. Gl. V. corpulentus; χειροπληθες, manupletium. A πλήθω.

Χειροπληθιαῖος, ὁ, ἡ, idem.

Χειροποιέομαι, οῦμαι, manu facio. Αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, χειροποιεῖται, τάδε, Soph. Trach. 907.

Χειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu factus, artificio humano factus aut ſtructus, Gl. V. χειροποιητὸς, manufactus. A præc.

Χειροποιήτως, *Adv.* manûs artificio, operâ humanâ.

Χειροπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu elaboratus.

Χειροπονία, ας, ἡ, feſtum opificum. A πόνος.

Χειρόπȣς, ὁ, qui χειράδας, in pedibus habet.

Χειροσκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad chiroſcopi artem pertinens. A

Χειροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manûs ſeu manuum inſpector, ut ex iis divinationem inſtituat.

Χειρόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. manu ſapiens geſticulator, artifex inpr. ſcenicus.

Χειροτένων, οντος, ὁ ϗ ἡ, qui manibus eſt nervoſis.

Χειρότερος, α, ον, deterior. Vox poët.

Χειρότευκτος, ον, manu factus. A τεύχω.

Χειροτεχνέω, ῶ, f. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex ſum. A χειροτέχνης. Hinc

Χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manu factum.

Χειροτέχνης, ȣ, ὁ, opifex. A τέχνη.

Χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manu factum. Ex iiſd.

Χειρότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manibus exciſus,

Χειροτονέω, manum protendo & attollo, per ſuffragia creo, protenſâ manu eligo, Ph. χειροτονεῖ, nuncupat, creat, χειροτονῆσαι, creare, Ph. a. 1. inf. act. χειροτονηθεὶς, deſignatus, Ph. aor. 1. part. paſſ. ἐχειροτόνȣν creabant, Ph. imperf. act. κεχειροτονημένος, deſignatus, Ph. p. part. paſſ. Εἰ τȣτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ ϑεοὶ, Ariſtoph. Av. 1577. Ἐχειροτόνησαν γάρ με, Ach. 604. A τείνω.

Χειροτονητὴς, ȣ, ὁ, creator, Gl. V. qui deſignat. A præc. Unde

Χειροτονητὸς, ἡ, ὸν, ſuffragiis creatus & conſtitutus.

Χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio; (2) ſuffragium, Ph.

Χειροτόνος, ſeu χειρότονος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* precum quæ ſublatis manibus fiunt. A τείνω.

Χειροτριβέω, manu frico, Ph. χειροτριβεῖ, ruſpinat. Ex χεὶρ, & τρίβω.

Χειρȣ̃ν, præſ. inf. act. pro χειρόειν, à χειρόω.

Χειρȣργέω, ῶ, fut. ήσω, manibus operor ſeu opus facio, operor. A χειρȣργός. Hinc

Χειρȣ́ργημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium.

Χειρȣργία, ας, ἡ, actio vel operatio, quæ fit manibus. Ab eod. Hinc

Χειρȣργικὸς, ἡ, ὸν, qui in manuum opere verſatur, i. e. qui manu exercetur, ſeu qui manûs operâ indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc ἡ χειρȣργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, chirurgia; ars ſive ſcientia chirurgi.

Χειρȣργικῶς, arte chirurgicâ.

Χειρȣργὸς, ȣ̃, ὁ, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex ἔργον.

Χειρόχωλος, ὁ ϗ ἡ, manu debilis ſeu mancus.

Χειρόω, ῶ, & χειρόομαι, ȣ̃μαι, manuum viribus ſupero, vel manibus ſuperatum capio, in poteſtatem redigo, ſubigo, domo; (2) tracto. Δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Ἑλένην, Eur. Tro. 862. Τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι, id. Her. fur. 573. Ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ, Soph. Trach. 1074. Ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείȣ, Xen. A χεὶρ.

Χειρύδριον, & χερύδριον, τὸ, Dim. A χεὶρ.

Χείρω, nom. pl. n. g. *Att.* & *Ion.* pro χείρονα, à χείρων.

Χείρωμα, τὰ, quicquid manu fit vel factum eſt, ut cædes, &c. A χειρόω.

Χείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pejor, deterior. *Comp.* à κακὸς.

Χείρων, ονος, ὁ, Chiron, Centaurus.

Χειρωνάκτης, ȣ, ὁ, idem quod χειρώναξ.

Χειρωνακτικὸς, ἡ, ὸν, opificialis. A

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. Ex χεὶρ, & ἄναξ. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium, Æſch. Pr. 44.

Χειρώνειον, ȣ, τὸ, ſive χειρωνὰς, άδος, ἡ, centaurium magnum. A χεὶρ.

Χειρώνειον, ἕλκος, ſeu χειράνιον, ulcus malignum Chirone eximio medico opus habens, Dioſc.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. v. χειρόω. Unde

Χειρωτικὸς, ἡ, ὸν, in poteſtatem redigens, vim redigendi in poteſtatem habens; ἡ χειρωτικὴ, ap. Plat. ars augendæ rei familiaris, quæ fit. v. gr. prædâ, &c.

Χείσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi

Χεῖω, fut. χείσομαι, capio, capax ſum; (2) fundo. Od. 18, 17. pro χέω.

Χελιδόνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirundininus. A χελιδών. Unde

Χελιδονεὺς, έως, ὁ, pl. χελιδονεῖς, pulli hirundinum.

Χελιδονίζω, f. ίσω, hirundines imitor garrulitate; (2) barbarè loquor; (3) hirundini ſtipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes & cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu.

Χελιδόνιον, ȣ, τὸ, Dioſcor. 2, 214. Chelidonia. *Plin.* l. 25. §. 50. c. 8. Hirundinaria. *Gaza* 7, 14. à χελιδὼν, *Angl.* Celandine, ſeu Swallow-wort; Nic. Ther. 857. Plin. (2) gemmæ genus.

Χελιδόνιος, ία, ιον, vel χελιδόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

Χελιδονιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui hirundini ſtipem colligit. A χελιδονίζω.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ὁ, hirundo; (2) piſcis polypo ſimilis; (3) cavum in ungulâ equorum.

Χέλυδρος, ȣ, ὁ, teſtudo marina, ſeu aquatica. Ex χέλυς, & ὕδωρ.

Χελύκλονος, lyræ modo ſonans.

Χελύνιον, ȣ, τὸ, et χελύνη, ἡ, labrum, labium. A χεῖλος.

ΧΕΛΥ'Σ, υος, ἡ, teſtudo, animal duriſſimæ teſtæ; (2) teſtudo, i. e. inſtrumentum muſicum; (3) pectus, quia teſtudinis ſimile. Hinc

Χελύσκιον, τὸ, ſicca tuſſicula. Hipp.

Χέλυσμα, ατος, τὸ, aſſamentum, quod poſtremum clavis ſubſternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis ſubjicitur. A

Χελύσσω, Χελύω, Χελύσσομαι, expectoro, tuſſio, ſcreo. Κλύδωνα χελύσσȣσα, Lycurg. 727. Ξηρὰ δ' ἐπιλίζων ὀλοῇ χελύσσεται ἄτῃ, Nic. Al. 81. Vox *Lacon.*

Χελωναριον, τὸ, Dim. à

Χελώνη, ης, ἡ, teſtudo; (2) teſtudo, i. e. continuata ſeries ſcutorum, curvata in modum teſtudinis; (3) inſtrumentum bellicum, quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χέλυς. Hinc

Χελώνιον, vel χελώνειον, ȣ, τὸ, tegumentum teſtudinis; (2) convexa dorſi pars, ſeu pars gibboſa, quæ in ſcapulis prominet.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, Muſicum inſtrumentum, teſtudo; (2) limen oſtii; (3) ſcabellum. Ab eod.

Χελωνοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, teſtudines comedens.

Χεννιον, τὸ, avicula, coturnicis genus in Ægypto, Athen.

Χέȣσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g. v. χέω.

Χερὰς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui unà tolli poſſunt; (2) colluvies miſta cœno & lapidibus; Il. 21. 319. Pind. Pyth. 6, 13. ubi Schol. Χέρας ἐστὶν ὁ μετὰ ἰλύος ϗ λίθων συρφετός. A χεὶρ.

Χερείονα, nom. pl. n. g. à χερείων, *Poet.* pro χείρων.

Χέρεσσιν, dat. pl. *Poet.* & cum ν, pro χερσὶ, à χεὶρ.

Χέρηϊ, *pejori*, dat. ſing. *Poet.* pro χερείονι, quod pro χείρονι, à χείρων.

Χεριαρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χεριαρᾶν, à

Χεριάρας, ȣ, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat & compingit, R. Ex χεὶρ, & ἄρω.

Χεριφυρὴς, έος, ὁ, ἡ, manu ſubactus. A φύρω.

Χερμάδιον, ȣ, τὸ, lapis miſſilis, qui manum implet. Il. 4, 518. &

Χερμὰς, άδος, ἡ, idem. A χεὶρ.

Χερμαστὴρ, ῆρος, ὁ, funda. A χερμάς.

Χέρνα, ης, ἡ, paupertas, quum quis victum manu quærit. A χεὶρ, & νέω. (ab ant. χάρω, vel χέρω, qu. χέρινος, χέρινα, *Ern.*)

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, manu victum quærens, manu ſe ſuſtentans.

Χερνήτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſdem. Hinc

Χερνητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad χερνῆτας, vel qualis eſt eorum, qui χερνῆτες, aut χερνῆται, dicuntur.

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, manuum labore vivens.

Χέρνιβον, ȣ, τὸ, malluvium, pelvis. Il. 24, 304. A χέρνιψ.

Χέρνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A

Χερνίπτω, f. ψω, manus lavo; χερνίψαντο, a. 1. med. pro ἐχερνίψαντο. Χαίτην ἀμφὶ σὴν Χερνίψομαι, Eur. I. T. 623. A

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, aqua, quâ abluuntur manus ante cibum; (2) lavacrum & ipſa manuum ablutio; (3) malluvium. A νίπτω.

Χερνίψαντο, Il. 1, 449, 3. pl. a. 1. ind. med.

Χεροκένως, *Adv.* vacuis manibus, ſine munere. Ex χεὶρ, & κενός.

Χερόπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ictus manu impactus. Χερόπληκτοι δȣ̃ποι, Soph. Aj. 637. A πλήσσω.

Χερὸς, *manûs*, gen. ſing. *Poet.* pro χειρός.

Χεῤῥονησιάζω, figuram gero Cherroneſi ſeu peninſulæ. A χεῤῥόνησος. Unde

Χεῤῥονησίζω, ſive χερσονησίζω, fut. ίσω, idem.

Χεῤῥονήσιος, ία, ιον, ad Cherroneſum pertinens, vel ex Cherroneſo oriundus.

Χεῤῥονησιτέω, ῶ, peninſulam refero. A

Χεῤῥονησίτης, ȣ, ὁ, idem quod χεῤῥονήσιος.

Χεῤῥόνησιώτης, ȣ, ὁ, idem.

Χεῤῥονησιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, peninſulæ ſimilis, peninſulæ ſpeciem habens.

Χεῤῥονησοειδὴς, vel χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Cherroneſi ſeu Cherſoneſi figuram habens. Ex χεῤῥόνησος, & εἶδος.

Χεῤῥόνησος, vel χερσόνησος, ȣ, ἡ, peninſula. Ex χέῤῥος, ſive χέρσος, & νῆσος.

ΧΕ'ΡΡΟΣ, ſive χέρσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſertus, incultuſque, aſper; (2) *Subſt.* ſolum, deſertum; (3) terra, ſolum, continens. Hinc

Χερσαῖος, αία, αῖον, terreſtris.

Χερσεία, ἡ, locus incultus. A

Χερσεύω, in terram continentem vertor; (2) incultus ſum, negligor. Ab eod.

Χερσὶν, *manibus*, dat. plur. cum ν, à χείρ.

Χέρσινος, ίνη, ινον, idem quod χερσαῖος.

Χερσοειδὴς, ὲς, continenti ſimilis.

Χερσόθεν, *Adv.* à littore, à terrâ, â continenti. A χέρσος.

Χερσοθι, *Adv.* in terrâ, in continenti.

Χερσομανέω, ῶ, valdè deſertus & incultus fio, ſilveſco; (2) incultam naturam induo. A μαίνομαι.

Χέρσονδε, *Adv.* in terram ſeu continentem.

Χέρσος, γῆ, terra inculta, Ph. χέρσος τόπος, inculta terra, Gl. Vet. Χέρσȣς φθαρῆναι, κἀγάμȣς ὑμᾶς χρεών. Illocatas, ſteriles atque incultas virgines; Soph. Oed. Tyr. 1501.

Χερσόω, ῶ, fut. ώσω, deſolo, efficio ut terra fiat inculta & deſerta; (2) terram continentem efficio; χερσȣ̃ται, deſolatur, exſiccatur, ſterileſcit; (2) fit continens terra. Σαλεύσει αὐτȣ̀ς ἐκ θεμελίων ϗ ἕως ἐσχάτȣ χερσωθήσονται, Sap. 4, 19. Ab eod.

Χέρσυδρος, ȣ, ὁ, coluber, Ph. boa, Gl. Vet. Ex χέρσος, & ὕδρα, *hydra*.

Χερσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, incultus; ut χερσώδεις τόποι, dumoſa loca, Ph. χέρσωδες, dumoſum, Ph. A χέρσος.

Χεσείω, cacaturio. A χέζω.

Χευάντων, gen. pl. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. pl. aor. 1. imperat. act. χευάτωσαν, v. χέω.

Χευεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔχευε.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fuſum, effuſum, aut diffuſum fluit, flumen, Gl. V. unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas eſcarium, diſcus. Il. 23, 561. A χεύω.

Χεύσωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi χέω.

Χεύω, fundo. Δάκρυσι χεύω, Eur. Elec. 192. Il. 7, 336. A

Χέω, capio; unde χείω.

ΧΕ'Ω, *propriè* hio; *unde* capax ſum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liquefacio, liquo. Ἄϛπετον χεασι παμμιγῆ βοὴν, Lycurg. 5. Κρῆναί τ' ἀμϐρόσιαι χέονται, Eur. Hipp. 751.

Χηλαργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui eſt velocibus vel albis ungulis. Ex χηλὴ, & ἀργός.

Χήλευμα, ατος, τὸ, inſtrumentum ſuentis aliquid; (2) ipſum opus textile vel ſutile. A χελεύω.

Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, nexilis, plexilis, ſutilis; (2) nexus, plexus, ſutus. Ab eod.

Χηλεύω, f. εύσω, ſuo, plecto, necto. A

ΧΗ'ΛΗ, ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula biſcula & bipartita inſtar forficis cancri; *item* ungues avium, ap. Poet. (3) ſpecillum bifurcum ſummâ parte inciſum, (pes caprinus. P.) (4) in ſagitta γλυφίς. (5) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; *item* pilæ, ejuſdem uſus. *Ern.*

Χηλινὸς, ἡ, ὸν, plexus, textus. A

Χηλὸς, ȣ̃, ἡ, arca, ſeu arcula, capſula; Il. 16, 221. Od. 21. 51. A χέω, *capio.*

Χήλωμα, τὸ, idem quod χηλὴ, η.

Χήμη, ης, ἡ, hiatus, oſcitatio, quæ fit ore hiante; (2) oſtrei genus. A χαίνω, ſeu χάω.

Χήμωσις, εως, ἡ, adfectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet. Quaſi à χημόω, à χήμη.

ΧΗ'Ν, χηνος, ὁ ϗ ἡ, anſer.

Χηναλώπηξ, εκος, ὁ, qu. dic. vulpanſer, avis nomen. Ph. ganta. Ex χὴν, & ἀλώπηξ.

Χήνειος, εία, ειον, anſerinus. A χήν.

Χήνεος, idem & ab eod.

Χηνέω, ῶ, irrideo, illudo, propriè ore hiante & in cachinnos reſoluto, *Heſ.* Ab eod.

Χήνημα, ατος, τὸ, illuſio. A præc.

Χηνιδεὺς, έως, ὁ, pl. χηνιδεῖς, pulli anſerini, quaſi à χηνὶς, ſeu χηνίον, Dim. à χήν.

Χηνίζω, f. ίσω, tibiâ cano.

Χηνίον, ȣ, τὸ, anſerculus, Dim. à χήν.

Χήνιος, ία, ιον, anſerinus. Ab eod.

Χηνίσκος, ȣ, ὁ, anſerculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χηνοϐοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo aluntur anſeres. A χηνοϐοσκός.

Χηνοϐοσκία, ας, ἡ, anſerum paſtio. Ab eod.

Χηνοϐόσκιον, ȣ, τὸ, grex anſerum, qui unà paſcuntur. A

Χηνοϐοσκὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, anſeres paſcens ſeu alens, Ph. anſerarius. Ex χὴν, & βόσκω.

Χηνομεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, anſeris æqualis. Ex χὴν, & μέγεθος.

Χηνοτροφεῖον, ȣ, το, cors, in quâ aluntur anſeres. Ex χὴν, & τρέφω.

Χηνυϛέω, ῶ, clamo, vociferor. A χήν.

Χηνύϛρα, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.

ΧΗ'Ρ, ϱὸς, ὁ, echinus.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆρος.

Χηράζω, fut. άσω, viduo, viduum vel viduam reddo, & χηράσκω, idem. Τὴν ϛὴν ἄλοχον οἰκτείρω, πάτερ, ἄπαιδα χηράσκȣσαν, Eur. Ion. 652. Ab eod.

Χηραμὶς, ίδος, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμός.

Χηραμοδύτης, ȣ, ὁ, qui ferarum latibula ſubit. Ex χηραμὸς, & δύω, *ſubeo.*

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, caverna, latibulum, luſtrum ferarum; Il. 21, 495.

Χηράμων, ονος, ὁ, idem.

Χηράσκω, viduo, vid. Χηρᾶζω.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.

Χήρευσις, εως, ἡ, idem. A

Χηρεύω, fut. εύσω, viduus vel vidua ſum, viduam vitam dego; (2) deſtituor, privor, careo, egeo; (3) viduo. Καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύȣσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀϐεσσαλὼμ τȣ̃ ἀδελφȣ̃ αὐτῆς, 2 Sam. 13, 20. Τα ἐγκώμια πάθȣς χηρεύει μετὰ τὸ πλεῖϛον, Longin. 8. Odyſſ. 9, 124. A χῆρος.

Χηρήϊος, ία, ίον, viduus; (2) inordinatus.

ΧΗ͂ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

Χηροσύνη, ης, ἡ, viduitas. A χῆρος. Unde

Χηρόω, ῶ, fut. ώσω, viduo, viduam reddo, orbo, privo; Il. 5, 642. Ἄλις δὲ Πριάμȣ γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα, Eur. Cyc. 297.

Χήρωσε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐχήρωσε.

Χήρωσις, εως, ἡ, viduitas, celibatus, orbatio, deſolatio. A χηρόω.

Χηρωϛαὶ, ῶν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi & familiæ, hæredibus qui ſuccedunt, ubi nulli legitimi & propinqui hæredes ſunt. Il. 5, 138. Ab eod.

Χήτει, dat. ſing. pro χήτεϊ, à χῆτος.

Χητεία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.

Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.

Χῆτις, εως, ἡ, vel χήτης, ητος, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.

Χῆτος, εος, τὸ, penuria, defectus; occurrit χήτει, dat. Χήτει χαροποῖο ϛελήνης, Aratus, 1152. Χήτει χαλινȣ̃ ϗ ἡνιόχȣ, Jul. Imp.

Χητοσύνη, ης, ἡ, idem; (2) viduitas. A χῆτος.

Χθαμαλοπέτης, ȣ, ὁ, humi volans, non multum à terrâ ſe attollens volatu. Ex χθαμαλὸς, & ἵπταμαι.

Χθαμαλὸς, ἡ, ὸν, humilis, Od. 9, 25. A χαμαί. Hinc

Χθαμαλότης, ητος, ἡ, humilitas, Ph. A præc.

Χθαμαλόω, ῶ, fut. ώσω, humilem reddo, ſolo æquo, complano. A χθαμαλός.

ΧΘΕ'Σ, *Adv.* heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, χθὲς, heſternus, a, um.

Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, heſternus. A χθές.

Χθιζὰ, *Adv.* heri. Ab eod.

Χθιζὸς, ἡ, ὸν, heſternus. Il. 1, 424. Ab eod.

ΧΘΟ'Α, ἡ, idem quod χθὼν al. pro. χρόα. al. χόα.

Χθοϊνος, η, ον, terrenus, terreus. A præc.

Χθονήρης, εος, ὁ, ἡ, idem quod χθόνιος.

Χθονὶ, *terræ*, dat. ſing. a χθών.

Χθονιαφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in terram defertur. Ex χθόνιος, & φέρω.

Χθονίοιο, gen. ſing. *Ion.* pro χθονίȣ, à

Χθόνιος, ία, ιον, & χθόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terrenus, terreſtris; (2) qui eſt alicujus regionis, indigena; (3) ſubterraneus; mortuus, ad mortuos pertinens; (4) infauſtus; (5) ſordidus, improbus; χθόνιοι θεοὶ, inferi dii, Gl. V. A χθών.

Χθονόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθὼν, & παῖς.

Χθονόπλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terrâ fictus. Ex χθὼν, & πλάσσω.

Χθονοϛιϐὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, in terrâ calcatus vel depreſſus; (2) terreſtris; Soph. Oed. Tyr. 309. A ϛίϐος.

Χθονοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, terræ alumnus vel alumna. A τρέφομαι.

ΧΘΩ'Ν, χθονός, ἡ, terra, humus, Ph. tellus.

Χιὰ, ᾶς, ἡ, latebra. A χειά.

Χιάζω, fut. άσω, noto figurâ literæ X, quæ eſt nota vel verſûs aut loci ſpurii, vel aliûs vitii, &c. (2) decuſſo, Gl. V. χιάζειν, decuſſare. A χῖ, litera.

Χιασμὸς, ȣ̃, ὁ, decuſſatio; (2) notatio loci in ſcriptore aliquo literâ X. (3) Figura Gramm. cum duo verba reſpondentia duobus prioribus inverſo ordine ponuntur, ut primum quarto, ſecundum tertio reſpondeat. A χιάζω. Unde

Χιαϛὶς, ἡ, ὸν, decuſſationis formam habens.

ΧΙ'ΔΡΟΝ, ȣ, τὸ, *Plur.* χιδρα, ων, novella tritici grana.

Χιλεύω, ſagino; (2) paſcor, depaſcor. Ἀεργοὶ ἵπποι χιλεύȣσι, Nic. Ther. 635. A

Χιλὴ, ῆς, ἡ, materia eſculenta. A χιλός.

Χιλια, ων, τὰ, mille.

Χιλιάϛις, millies. A præc.

Χιλίανδρος, ον, mille hominibus conſtans.

Χιλιαρχέω, ῶ, f. ήσω, mille viris ſeu militibus præſum; ſum tribunus militaris. A χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ȣ, ὁ, qui mille viris præeſt, mille militum tribunus, tribunus. Ex ἀρχή.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virorum ſeu militum, Ph. tribunatus. A præc.

Χιλίαρχος, ȣ, ὁ, idem quod χιλιάρχης, Ph.

Χιλιὰς, άδος, ὁ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.

Χιλιαϛαὶ, ῶν, οἱ, millenarii, ſeu milliarii qui Chriſtum cum ſuis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnaturum credunt. A χιλιάς.

Χιλιέτης, ȣ, ὁ, & χιλιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mille annorum. Ex χίλιοι, & ἔτος.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, mille.

Χιλιόκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mille vicos ſeu pagos habens. A κώμη.

Χιλιόμϐη, ης, ἡ, ſacrificium ex mille bobus, ſeu aliis animantibus. Ex χίλιος, & βȣ̃ς.

Χιλιόπαλαι, *Adv.* jamdudùm, ante longum tempus.

Χιλιοπλάσιος, ία, ιον, millecuplex; (2) millies auctus. Ab eod.

Χιλιοπλασίως, *Adv.* millies plures.

Χιλιόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, millipeda, Gl. V.

Χιλιὸς, ἡ, ὸν, milleſimus. Ab eod.

Χιλιοϛὸς, ἡ, ὸν, milleſimus.

Χιλιοϛὺς, ύος, ἡ, milleſima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; millenarius numerus. Ab eod.

Χιλιοτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mille valens talenta, mille conſtans talentis. A τάλαντον.

Χιλιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mille amphoras habens *Epitb.* navis. Ex χίλιοι, & φέρω.

Χιλιόω, mille drachmis mulcto. A χίλιοι.

Χιλίωρος, ȣ, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι, & ὥρα, *tempus.*

ΧΙ'ΛΟΣ, ȣ̃, ὁ, pabulum, Gl. V. farrago; item alii fructus, quibus veſcuntur homines; alimonia.

Χιλόω, ῶ, fut. ώσω, paſco, pabulum præbeo, Xen. A χιλός.

Χιλωτὴρ, ῆρος, ὁ, fiſcella pabulo plena, quæ equi capiti appenditur. A præc.

Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, Gl. V. in fabulis, chimæra, monſtroſa beſtia. A χίμαρος.

Χιμαιροϐάτης, ȣ, ὁ, qui capellas init.

Χιμαιροφόνος, ὁ ϗ ἡ, interfector Chimæræ.

Χίμαρος, ȣ, ὁ, caper, Gl. V.

Χιμάρως, acc. pl. *Dor.* pro χιμαρȣς.

Χίμετλον, ȣ, τὸ, vid. χείμετλον.

Χιόνεος, έα, εον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιών.

Χιονίζω, fut. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conſpergo. Gl. V. χιονίζει, nivet; χιονιζόμενος, nivoſus, Gl. V. Ab eod.

Χιονικὸς, ἡ, ὸν, niveus, Gl. V. A χιών.

Χιόνινος, η, ον, idem, *Ern.*

Χιονόϐας, αντος, ὁ, per nives gradiens. Ex χιὼν, & βαίνω.

Χιονόϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nive obrutus, Ariſtoph. Nub. 269. Ex χιὼν, & βλητός.

Χιονϐολέω, nivibus dejectis obruo. A

Χιονοϐόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nives cœlitùs mittit. Ex χιὼν, & βάλλω.

Χιονόϐοσκος, ον, à nive nutritus. A βόσκω.

Χιονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιὼν, & εἶδος.

Χιονοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui nive nutritur & alitur; (2) nivoſus. Ex θρέμμα.

Χιονόκλυπτος, ὁ ϗ ἡ, nive ſparſus.

Χιονόπεζα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, *Epitb.* auroræ.

Χιονοτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. A τρέφω.

Χιονοχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, niveus, candidus.

Χιονόω, ῶ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιών.

Χιόνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nivoſus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.

Χιονωτὸς, ἡ, ὸν, vel ὁ ϗ ἡ, nive obrutus, nivalis. φύσιν χιονωτὸν ἀμείψας, Nonn. P. 4, 46. A χιονόω.

Χιραλέος, έα, έον, qui fiſſuras habet in manibus. A χιρὰς, pro χειράς.

Χιρόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui habet fiſſuras in pedibus. Ex κιρὰς, & πȣ̃ς.

ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, tunica, ſubucula, Ph.

Χιτωνίζω, tunico, Gl. V. A χιτών.

Χιτώνιον, ου, τὸ, tunicula; (3) muliebris tunica, Dim. à χιτών.

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula, Gl. V. interula, induſium. Ab eod.

Χιτωνοπώλης, ου, ὁ, ſagarius, Gl. V. qui tunicas vendit.

Χιῶ, χαράσσω, induco, cancello, Gl. V. Ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν ϖᾶσαν καλεχίωσεν ἐκείνην τραγῳδίαν, Tzetz. Chil. 11, 36. A χιόω, à χῖ.

ΧΙΩ'Ν, όνος, ὁ, nix.

ΧΛΑ'ΖΩ, ſibilo, ſtrepo.

ΧΛΑΙ῀ΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, Gl. V.

Χλαινουργικὴ, ῆς, ἡ, ſagaria, Gl. V. ars conficiendi lænas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα, & ἔργον.

Χλαινόω, ῶ, f. ώσω, lænâ induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.

Χλαμύδιον, ου, τὸ, parva chlamys, Dim.

Χλαμυδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, chlamydis formam gerens. Ab eod. & εἶδος.

Χλαμυδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς. A ϖοιέω.

Χλαμυδουργία, ἡ, ars conficiendi chlamydes.

Χλαμυδουργικὸς, ἡ, ὸν, ad illum, qui chlamydes conficiendas ſuſcipit, pertinens. A

Χλαμυδουργὸς, οῦ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ἔργον.

Χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem geſto.

Χλαμυδόω ῶ, chlamyde veſtio. A χλαμύς.

Χλαμυδωτὸς, οῦ, ὁ, chlamydatus. A præc.

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, chlamys, Gl. V. veſtis, quæ tunicæ ſuperindui ſolet, magnifica & ducum propria; (2) paludamentum.

Χλανίδιον, ου, τὸ, lænula tenuior & mollior, Dim. à χλανίς.

Χλανιδοποιΐα, ἡ, ars conficiendarum molliorum & pretioſarum veſtium.

Χλανιδοποιὸς, ὁ, qui eaſdem conficit. A ϖοιέω.

Χλανιδωτὸς, οῦ, ſagatus, Gl. V. A χλανιδόω, quod eſt à χλανὶς.

Χλανίσκιον, ου, τὸ, penula. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, Ariſtoph. Ach. 524.

Χλανίς, ίδος, ἡ, læna tenuior & mollior, & pretioſior, Gl. V. læna. A χλαῖνα.

Χλανισκίδιον, τὸ, Dim. à χλανίς, *Ern.*

Χλευάζω, f. άσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrideo, ſubſanno, cavillor. Ἡμᾶς μὲν ἐχλεύαζε ϗ καλοφρόνει, Luc. Toxar. Παίζων ϗ χλευάζων, Ariſtoph. Ran. 375. A χλεύη. Hinc

Χλευασία, ας, ἡ, irriſio, illuſio.

Χλεύασμα, τὸ, idem.

Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Χλευαστὴς, οῦ, ὁ, illuſor, irriſor. Ab eod.

Χλευαστικῶς, illudendi cauſâ, per irriſionem.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, riſus, illuſio, ludibrium.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modicè calefacio; χλιαινομαι, tepeo, tepeſco, tepeſio. Ἐπειδὴ ϖῦρ ἔχεις ϲὺ, χλιανεῖς ϲεαυτὸν, Ariſtoph. Lyſ. 489. Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα ϖρὸς τὸν ἥλιον, id. Conc. 64.

Χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus. A χλιαίνω. Hinc

Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, Gl. V.

Χλιδαίνω, idem quod χλιδάω.

Χλιδαῖσι, *deliciis*, dat. plur. *Ion.* pro χλιδαῖς.

Χλιδανὸς, ἡ, ὸν, delicatus; (2) luxurioſus. A χλιδή.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui teneras & delicatas pedum plantas habet, tenellos habens pedes, pulcher. A ϲφυρόν.

Χλιδανῶς, *Adv.* delicatè, molliter; (2) luxurioſè. A χλιδανός.

Χλιδάω, ῶ, luxui deditus ſum, in deliciis vivo, ſum delicatus; (2) floreo, ſuavis ſum, ut χλιδῶσα μελπή. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς, Soph. El. 362. A χλιδή.

Χλίδειος, εία, ον, mollis, delicatus, luxurioſus. Ab eod.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effeminata mollities; (3) veſtis delicata, quâ uti ſolent homines luxui dediti; Χλιδαὶ, apud Soph. gemmæ aut uniones, *Ern.* A χλίω.

Χλίδημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) id, quo luxuriamur. A χλιδάω.

Χλῖδος, εος, τὸ, idem & ab eod.

ΧΛΙ'ΔΟΣ, ου, ὁ, cumulus ſeu acervus lapidum, excrementorum, & ſimilium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit, al. χλῆδος. Vid. Ern.

Χλιδὼν, ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A χλίω.

Χλιήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro χλιάνας, à χλιαίνω.

ΧΛΙ'Ω, deliciis frango, luxu effemino.

ΧΛΟ'Α, ας, χλόη, & χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen, Gl. V. χλόη, viriditas, herba, gramen, muſcus, farrago; folia; (2) Cereris *Epith.*

Χλοάζω, fut. άσω, viridis ſum, vireo. A χλόα.

Χλοανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vireſcens. Ex χλόα, & ἄνθος.

Χλόασμα, ατος, τὸ, viror. A χλοάζω.

Χλοαυγής, έος, ὁ ϗ ἡ, virore nitens; (2) virentium ſplendorem referens. Ex αὐγή.

Χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.

Χλοερὸς, ρὰ, ρὸν, virenti gramini ſimilis, herbaceus, viridis, pubeſcens, florens; χλοεροῖς, frondentibus, Ph. A χλόη.

Χλοεροτρὸφος, ου, ὁ ϗ ἡ, alens herboſa ſeu virentia, in quo virentia proveniunt; at χλοερότροφος, herbis paſtus. Ex τρέφω.

Χλοερῶ, *viridis*, gen. ſing. *Dor.* pro χλοεροῦ.

Χλοήβαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, coloris herbidi ſeu graminei, viridis. Χλοήβαφος χροίη, *Aret.* Ex χλοερὸς, & βάπτω.

Χλοηκομέω, herbeſco, vireo. A κόμη.

Χλοηρὸς, ἡ, ρὸν, idem quod χλοερὸς.

Χλοητόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. herbam virentem pariens, herbâ veſtitus. A τίκτω.

Χλοηφορέω, ῶ, fut. ήσω, herbam ſeu gramen viride fero, vel herbeſco ſeu herbaſco. A

Χλοηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viridem herbam ſeu viridia gramina ferens. Νοτὶς ἐπέρχεται γαίας χλοηφόρου, Eur. Ph. 650. A φέρω.

Χλοιάω, ῶ, idem quod χλοάω.

Χλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, virenti gramini ſimilis, herbaceus, viridis, vel ex virore palleſcens. A χλοίη, pro χλόη, ſeu χλόα.

Χλοόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus viret.

Χλοόμορφος, ον, herbæ colorem habens. A μορφή.

Χλοοποιέω, herbam produco.

Χλόος, *contr.* χλοῦς, ὁ, viror; (2) pallor. A χλόα.

Χλουνάζομαι, f. άσομαι, quiritor, lamentor.

Χλούνειος, εία, ειον, aprugnus; (2) ſuillus, porcinus. A

ΧΛΟΥ'ΝΗΣ, ου, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agreſtis; (3) aper.

Χλουνὸς, οῦ, ὁ, dicitur aurum ob pallorem.

Χλοώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, virenti gramini ſimilis; (2) herbaceus, herbidus, viridis. A χλόα.

Χλωράζω, viridi paſcor gramine, Gal. A χλωρός. Hinc

Χλώρασμα, ατος, τὸ, viror; (2) pallor.

Χλωραινω, viridem reddo, Gl. V. χλωραίνει, viret; χλωραίνομαι, vireo, Gl. V. Soph.

Χλωραύχην, ὁ, ἡ, collum viride habens.

Χλωρεὺς, έως, ὁ, avis, dicta à colore; (2) luteus. A χλωρός.

Χλωρηῒς, ίδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, *avis.* Ab eod.

Χλωρίασις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quaſi à χλωριάω.

Χλωρίζω, f. ίσω, viridis ſum, vireo. Κοιλάδος χλωριζούσας, Lev. 14, 37.

Χλωρίον, vel χλωρεῖον, τὸ, animalculum viride. Ab eod. vel χλωρεύς.

Χλωρὶς, ίδος, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) luſcinia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.

Χλωροποιὸς, ὸν, viride reddens. A ϖοιέω.

Χλωρίτης, ου, ὁ, viridans, virens; (2) gemma. A

Χλωρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus, virens in modum germinum recèns ex plantâ germinantium; unde (2) recens, ut τυρὸς χλωρὸς, caſeus recens; (3) mollis, tener; (4) vigens, vividus; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. A χλοερός. Unde

Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) pallor.

Χναῦμα, ατος, τὸ, quod carpitur & catillonum more deglutitur, Dim. χναυμάτιον. A χναύω.

Χναυστικὸς, ἡ, ὸν, catillo, guloſus. Ab eod.

ΧΝΑΥ'Ω, f. αύσω, carpo, vellico; (2) catillonum more voro & deglutio.

Χνοάζω, & χνοάω, fut. άσω, lanugine obſitus ſum. A χνόος.

Χνόη, ης, ἡ, ſtrepitus; (2) fiſtulæ rotæ, cui axis immittitur; interdum & ipſa axis extrema pars, quæ modiolo inſeritur. Χνόαι τὰ ἀκραξόνια, ϖερὶ ἃ αἱ χοινικίδες, Schol. in Æſchyl. S. T. 156. Ab eod.

Χνόος, ου, ὁ, raſura; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitræ interciuntur, ex tenerâ lanâ conſtans; (4) tenues paleæ & glumæ. Etiam pro ſpumà. A χναύω.

Χνοῦς, οῦ, ὁ, lanugo, Gl. V. A præc.

Χνοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lanuginoſus; (2) pulverulentus. A χνόος.

Χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens ſeu æquans. A χοεύς.

Χοανεύω, fundo & liquo. A χοάνη.

Χοάνη, ης, ἡ, fornax fuſoria; (2) infundibulum, ſive vaſculum in ſummo oris lati, & in imo fiſtulam habens, quo uti ſolent in liquore in vas anguſtius transfundendo; (3) cavum cerebri meatus excipiens. A χέω.

Χοάνοιο, gen. ſing. *Ion.* pro χοάνου.

Χόανον, ου, τὸ, vel χόανος, ου, ὁ, vas ex argillâ, quo argentarii & chymici utuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fuſoria. Il. 18, 470.

Χοευς, έως, ὁ, congius, menſura liquidorum apud Atticos, capiens ſextarios ſex, ſive libras novem, ſive cotylas Atticas duodecim. A χέω, *capio.*

Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen; χοαὶ, inferiæ. A χέω. Hinc

Χοήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad fundendum.

Χοηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, libamina geſtans; (2) inpr. mortuorum buſtis infundenda, ſeu ad inferias. Ex χοὴ, & φέρω.

Χοΐδιον, τὸ, Dim. à χοεύς.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, pulvereus; (2) terreus, terrenus. A χοῦς.

Χοινίκιον, ου, τὸ, idem quod

Χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, modium ſeu fiſtula, cui infixi ſunt radii. Συρίγγων ἄϊον φθόγγον ὑπαξονίαν, Callim. *Ubi Scholiaſt.* Συριγγων, i. e. χοινικίδων. A χοῖνιξ.

Χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui chœnice metitur ſeu dimetitur & diſtribuit. A μετρέω.

ΧΟΙ῀ΝΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ nomen ſextarios duos continentis, ſeu cotylas quatuor. Gl. V. ſemimodium, Philox. bilibre.

Χοιραδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtrumoſus; (2) rupes è mari aliquantùm eminentes habens, ſcopuloſus. A

Χοιρὰς, άδος, ἡ, porcula; (2) rupes è mari aliquantùm eminens, ita ut porco natanti ſimilis ſit; (3) tumor glanduloſus, Gl. V. ſtruma; χοιράδες, ſtrumæ, Ph. A χοῖρος.

Χοίρειος, εία, ειον, vel χοίρεος, εα, εον, porcinus. Ab eod.

Χοιρίδιον, ου, τὸ, porcellus, Gl. V. ſucula, Dim. à χοῖρος.

Χοίριναι, αἱ, conchæ quædam marinæ, quibus Athenienſes in ſuffragiis ferendis utebantur. A

Χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus, Gl. V. χοίρινον, porcarium. Ab eod.

Χοιρίον, ου, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebre. A χοῖρος.

Χοίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, & χοίριος, ία, ιόν, porcinus, ſuillus. A χοῖρος.

Χοιροβοσκὸς, οῦ, ὁ, porcorum paſtor, Ph. ſubulcus, Gl. V. porcarius. Ex eod. & βόσκω.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, majoris muris genus in Palæſtinâ, Ægypto, & Libyâ, Gl. V. χοιρογρύλλιος ἤγουν ἐχῖνος χερσαῖος, erinaceus, ſeu *echinus terreſtris.* A γρύλλος.

Χοιρόθλιψ, βος, ὁ, ſtuprator, Ariſtoph. Veſp. 1359. Ex χοῖρος, & θλίβω.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, hara, Ariſtoph. Veſp. 840. A κομέω.

Χοιροπίθηκος, ου, ὁ, ſimia porcaria.

Χοιροπωλέω, ῶ, porcos ſeu ſues vendo; χοιροπωλεῖν, etiam de fœminâ quæ ſuum χοῖρον venalem habet, ut meretrix.

Χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor.

Χοῖρος, ου, ὁ καὶ ἡ, porcus; (2) pudendum muliebre.

Χοιροσπίλεθος, ὁ, ſuccerda, ſtercus porcinum.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi porci mactantur, Gl. V. confectorium. A σφαγή.

Χοιροσφάγος, ου, τὸ, porcorum jugulator. A præc.

Χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo porculi aluntur & ſaginantur, hara. Ex τρέφω.

Χοιροψάλας, *Dor.* pro χοιροψάλης, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. A ψάλλω.

Χοιρωδεία, ἡ, impuritas, obſcœnitas. A

Χοιρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, porcinus. A χοῖρος.

Χολαγωγὸς, ἡ, ὸν, bilem ducens ſeu educens.

Χολαῖος, αία, αῖον, bilioſus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

Χολὰς, άδος, ἡ, inteſtinum. Il. 4, 526. Ab eod.

Χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, irâ inflammor, iraſcor; (2) furo, inſanio. Ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτω, Joann. 7, 23. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per ſeceſſum excernitur; (2) tubus, per quem aqua è tecto defluit. Ab eod. Hinc

Χολεριάω, ῶ, cholerâ laboro, cholericus ſum.

Χολερικὸς, ἡ, ὸν, choleræ ſimilis; χολερικὰ πάθη, morbi quales ſunt cholerâ laborantium; (2) obnoxius choleræ, cholericus.

Χολερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nauſea; (4) atramentum ſepiæ.

Χοληγαγικὸς, ἡ, ὸν, bilem educens ſeu evacuans, (meliùs χοληγωγικος.) Ex ἄγω.

Χοληγαγὸς, ἡ, ὸν, idem & ex iiſd.

Χοληγὸς, ἡ, ὸν, idem & ex iiſd.

Χοληδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, fel ſeu bilem recipiens. Ex χολὴ, & δέχομαι.

Χολημεσία, ας, ἡ, fellis ſeu bilis vomitio; (2) faſtidium, nauſea. Ab ἐμεσία.

Χολικὸς, ἡ, ὸν, bilioſus, felleus; (2) iracundus. A χολή. Unde

Χόλιξ, ικος, ἡ, inteſtinum craſſum.

Χόλιος, ία, ιον, iratus, infeſtus, Ph. χολιός. A χόλος.

Χολοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, χολόιβαφος, & χολοβάφινος, ον, felle imbutus, bile ſaturatus, *Aret.* Ex χόλος, & βάπτω.

Χολοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bilioſus. Χολοειδὲς αἷμα, *Aret.* A χολή. Unde

Χολόεις, όεσσα, όεν, bilioſus, felleus.

Χόλοιο, *bilis*, gen. ſing. *Ion.* pro χόλου.

Χόλος, ου, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολούμενοι, *irati*, nom. pl. præſ. part. med. *contr.* pro χολοόμενοι, à

Χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito; (2) χολοῦμαι, indignor, iraſcor; χολωθεὶς, iratus, a. 1. paſſ. part. Εἰ γάρ τι λέξεις, ὧν χολώσεται στρατὸς, Eur. Tro. 732. Αὐτῷ χολωθεὶς, Soph. Antig. 1249. A χόλος.

Χολώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vide χολόεις. A χολή.

Χολωθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. χολόω.

Χολωσάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med.

Χολωσέμεν, f. 1. ind. act. *Ion.* pro χολώσειν.

Χολωσέμεναι, fut. idem, *Dor.*

Χολῶτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. *Ion.* pro κεχολῶτο.

Χολωτὸς, ἡ, ὸν, iratus, iracundus; Il. 4, 241. A χολόω.

Χονδράκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος, & ἄκανθα.

Χονδρεύω, facio alicam, ptiſanam, ſeu ſimilam, *Heſ.*

Χονδριάω, ῶ, grumos refero:

Χονδρίλη, vel χονδρίλλη, ης, ἡ, chondrila vel chondrilla, *herba.* A χόνδρος. Unde

Χονδρίον, τὸ, idem quod χόνδρος.

Χονδρίτης, ου, ὁ, farreus; fœm. χονδρῖτις, farina craſſior.

Χονδροβολέω, opus teſſellatum vel muſivum facio.

Χονδροβολία, ἡ, ars teſſellatum opus ſtruendi. A

Χονδροβόλος, ου, ὁ, teſſellator, qui opus teſſellatum facit. A χόνδρος, & βάλλω.

Χονδροκοπεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex κόνδρος, & κόπτω.

Χονδρονευρώδης, ες, cartilagineus, & nervoſus.

Χονδροπτισσάνη, ἡ, alica integra.

Χονδρὸς, ρὰ, ρὸν, grumo ſimilis. A

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus; (2) alica; (3) cartilago; (4) lapillus, teſſella, granum, &c.

Χονδροσύνδεσμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, R.

Χονδρότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex cartilagine formatus, ſeu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος, & τύπος.

Χονδροφυὴς, ὲς, alicæ ſimilis. A φύομαι.

Χονδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſpeciem grumi gerens; (2) cartilagineus. A χόνδρος.

Χόνος, χόννος, ου, ὁ, poculum. A χόω.

Χοοπότης, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinoſus, *Epith.* Bacchi.

Χόος, ου, *contr.* χοῦς, οῦ, ὁ, terra egeſta, agger, Gl. V. χόος, humus; χοῦς, pulvis, Ph. (2) congius, Gl. V. A χέω.

Χοράγιον, ου, τὸ, et

Χοραγὸς, οῦ, ὁ, vide χορηγός.

Χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς, & αὐλὸς, *tibia.*

Χορδάψος, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, tumor tenuis in inteſtinis; (2) chorda in inſtrumento muſico aut arcu. Ex χορδὴ, & ἅπτω.

Χόρδευμα, ατος, τὸ, chorda, inteſtinum; (2) cibus è concisâ carne. A

Χορδεύω, implico & involvo, ut chordæ involvi ſolent; ſeu in partes minutas carnem ſeco, vid. καταχορδεύω. Χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα ἅπαντα, Ariſtoph. Eq. 214. A

ΧΟΡΔΗ', inteſtinum craſſum; (2) lactes; (3) cibus è confectâ carne, aut farcimen; (4) chorda in inſtrumento muſico; χορδαὶ, fides, Gl. V.

Χορδολογέω, ῶ, fut. ήσω, chordis loquor, i. e. fidibus cano. A λόγος.

Χορδοποιέω, chordas conficio.

Χορδοποιΐα, ας, ἡ, chordarum confectio: A

Χορδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδὴ, & ποιέω.

Χορδοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui chordas conficiunt. A χορδοποιΐα.

Χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit.

Χορδοστροφία, ας, ἡ, fidicula. A στροφὴ.

Χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. A

Χορδότονος, ον, chordis intentus; τὸ χορδότονος, inſtrumentum muſicum, cui chordæ intenduntur. A τείνω, ſeu τόνος.

Χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

Χορεια, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, Gl. V. ſaltatio. A χορεύω.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur; (2) *Subſt.* pes proſodicus, qui & trochæus dicitur.

Χόρευμα, ατος, τὸ, ſaltatio. A χορεύω.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, ſaltator. Ab eod. Hinc

Χορευτικὸς, ἡ, ὸν, ſaltatorius, Gl. V.

Χορεύω, fut. εύσω, choros agito ſeu celebro, choros exerceo ſeu duco, ſalto, tripudio. Ἐχόρευσε ἀμφὶ κιθάραν, Eur. Alc. 580. Βούλομαι χορεῦσαι ὑφ' ἡδονῆς, Ariſtoph. Plut. 288. A χορός.

Χορήγει, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro χορήγεε, à χορηγέω.

Χορηγεῖον, ου, τὸ, vel χορήγιον, locus in quo chori ſeu choreæ ducuntur; (2) locus, in quo chorus à chorago ſuis ornamentis inſtruitur; (3) ipſum inſtrumentum chori, hoc eſt, ea, quæ inſtruendo, adornandoque choro neceſſaria ſunt, unde (4) impenſa; (5) annona, commeatus.

Χορηγέω, chori dux ſum, chorum duco, choro præeo, ſeu chorum erudio & doceo; (2) choragus ſum, i. e. choris ſumptus præbeo, meis ſumptibus chorum adorno, & (3) ſimpliciter, ſumptus præbeo, porrigo, ſuppedito, ſubminiſtro, largior; unde *in paſſ.* de iis, qui in quocunque genere abundant, præditi ſunt aliquâ facultate, ut ingenio, pulcritudine; denique κεχορηγημένον, quod eſt in aliquo genere exquiſitum. Βασιλέα τῶν Περσῶν χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν προτρέψονται, Dem. τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, Polyb. A χορηγός.

Χορήγημα, τὸ, id ipſum quod ſubminiſtratur ſeu ſuggeritur, ſuppeditatio. A præc.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium, quo choragus fungitur; (2) erogatio ſumptuum in ludos choricos, & *ſimpl.* erogatio & largitio, præbitio. A

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, dux & magiſter chori, choragus *dialecto Doricâ & communi*; (2) qui ſumptus aliquos præbet, ſacris choreis, &c. dialecto Atticâ, *item universè* ſuppeditator, ſubminiſtrator. Ex χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι.

Χορηγοῦντας, acc. pl. præſ. part. act. à χορηγέω.

Χορήτις, ιδος, ἡ, ſocia chori, ſaltationis.

Χορικὸς, ἡ, ὸν, choricus, ad chorum pertinens. A χορός. Unde

Χόριον, vel χορίον, ου, τὸ, membrana, quæ fœtum ambit, ſecundinæ. Gl. V. χορίον γυναικὸς, folliculum *mulieris*; (2) cibus è χορίοις, ſeu inteſtinis, ap. Theoc. (3) corium.

Χόριος, ου, ὁ, idem quod χόρειος, ſive Trochæus.

Χοροβατέω, ῶ, choros agito, ſalto. Suid.

Χοροδέκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præeſt. A δέχομαι.

Χοροδιδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, choris docendis, ducendis aptus, ἡ χοροδιδασκαλικὴ, ſc. τέχνη, ars inſtruendi chori.

Χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magiſter.

Χοροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis involucro fœtûs, quod χορίον nominatur. Ab εἶδος.

Χοροήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, choreis adſuetus. Ex ἦθος.

Χοροιθαλὴς, ὲς, bellè ſaltans, ſeu choreas agens. A θάλλω.

Χοροιμανὴς, ὁ καὶ ἡ, choris, ſaltationibus vehementer gaudens, ſeu deditus. *Epith.* Bacchi. A μαίνομαι.

Χοροιμανία, ἡ, ſtudium ſaltandi, ſaltatio. A præc.

Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorus, vel chorea, ſaltatio. Ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι, Hom. Il. 24, 261. A

Χοροιτύπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in choro ſeu choreâ terram pedibus pulſat, ſaltator. A τύπτω.

Χοροκιθαριστής, ου, ὁ, qui citharâ choro accinit.

Χοροκτυπία, ἡ, ſaltatio.

Χορόνδε, *Adv.* in chorum, ad choream.

Χοροποιΐα, ἡ, chori inſtitutio.

Χοροποιὸς, οῦ, ὁ, qui chorum inſtituit ſumptu ſuo; (2) chori magiſter. Ex χορὸς, & ποιέω.

ΧΟΡΟ'Σ, ου, ὁ, chorus, cætus canentium, ſaltantium, lætantium; (2) chorea, tripudium; (3) χόρον διδόναι dicuntur choragi, αἰτεῖν, & λαβεῖν poëtæ comici vel tragici.

Χοροστας, άδος, ἡ, ἑορτή, ſolennia, in quibus ſaltationes fiunt: Nonn.

Χοροστασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, ſaltatio. Οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν, οὐδὲ χοροστασίαι, Call. P. 66. Ex ἵστημι.

Χοροστάτης, ου, ὁ, præcentor, præſultor. Ab iiſd.

Χορτάζω, f. άσω, gramine paſco, fœno ſagino. Et ſimpl. paſco, ſaturo, ſatio; κεχορτασμένος, ſaturatus, Gl. V. perf. paſſ. part. ἐχορτάσθησαν, ſatiati ſunt, a. 1. paſſ. 3. pl. Χορτάσαι ὄχλον, Matt. 15, 33. ἄρτων, Marc. 8, 4. Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, Luc. 16, 21. χορτασθήσονται, Matt. 5, 6. A χόρτος. Unde

Χορταῖος, αία, αῖον, gramineus; (2) hirſutus, *Epith.* veſtis qualem Sileni gerebant.

Χορτάριον, ου, τὸ, gramen, fœnum; (2) ſtipula, cremium. A χόρτος.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. v. χορτάζω.

Χορτασθῆναι, *ſaturatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Χορτασία, ας, ὁ, pabulum, cibus, Ph. ſaturitas. A χορτάζω.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Χορταςικὸς, ἡ, ὸν, pabularis. Ph. χόρταςικὸν, ſaturabile. Ab eod.

Χόρτινος, ινη, ινον, gramineus. A χόρτος.

Χορτοβολῶν, ῶνος, ὁ, fœnile, Ph. Ex βάλλω.

Χορτοκοπεῖον, ȣ, τὸ, ſive χορτοκόπιον, locus, in quo fœnum ſecari poteſt vel ſolet; (2) campus fœnarius, pratum, idem quod

Χορτοκόπιον, ȣ, τὸ, fœnile, fœniſecium. A

Χορτοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœniſeca, qui fœnum ſecat; Ex χόρτος, & κόπτω.

Χορτολογέω, pabulor, pabula colligo:

Χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio; A

Χορτολόγος, ȣ, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur. Ex χόρτος, & λέγω.

Χορτομανέω, luxurio gramine & herbis virentibus. A μαίνομαι.

Χορτόπλινθος, et χορτοπλινθον, ceſpes, Ph.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, fœnum, gramen, *ſimpl.* cibus; (2) ſeptum, quo cincta eſt cohors. Il. 24, 640.

Χορτόςρωμα, ατος, το, ſtramentum, Ph.

Χορτοτομία, ας, ἡ, fœniſecium, Gl. V. A τομή.

Χορτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pabulum præbens, pabuli curator. A φέρω.

Χορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gramini ſimilis, Gl. V. graminoſus, fœnarius. A χόρτος.

Χορωδέω, ſuccino choro. Dion. C.

Χορωδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex ᾠδή.

Χορωφελέτης, ȣ, ὁ, qui choro ſervit, prodeſt, debetur. *Epith.* Plauſus.

Χȣ̃ς, ὁ κονιορτὸς, pulvis, Ph. Ex χόος.

Χȣ̃ς, μέτρον, congius, *menſura.* Gl. V.

Χȣ̃σιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν, pro χέȣσι, à χέω.

Χόω, ῶ, f. χώσω, propriè fundo; (2) è terrâ ſtruo, aggero; (3) humo repleo; ut foſſam, &c. Χώματα χȣ̃ν πρὸς τῇ πόλει ἐπιτάσσων, Herodot. A χέω.

Χραίνω, futur. χρανῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino, Gl. V. vitio, temero, fœdo; χρανεὶς, pollutus, Gl. V. aor. 2. paſſ. part. Δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ, Soph. Aj. 43: πόλιν, id. Oed. Col. 359. A χράω.

Χραῖσμε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχραισμε. A

Χραισμέω] ῶ, f. ήσω, juvo, proſum. Il. 1, 241. ib. 16, 837. A χράω.

Χραισμη, ἡ, auxilium. A χραισμέω. Hinc

Χραισμήεις, ήεσσα, ῆεν, opem ferens. A

Χραισμήτωρ, ορος, ὁ, auxiliator. Nonn. P. 3. 16. A χραισμέω.

Χραίσμω, pro χραισμέω. Il. 1, 28.

Χρᾷν, præſ. inf. act. pro χράειν, à χράω.

Χρανθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. χραίνω.

Χραντὸς, ἡ, ὸν, fœdatus; violatus. Gl. V. A χραίνω.

Χράομαι, ῶμαι, utor, uſurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, Gl. V. χραται, utitur, Ph. χρῆται, uſurpat, Ph. χρῶ, utere, Gl. Vet. præſ. imperat. χρήσασθαι, uſurpare, Ph. a. 1. inf. χρησάμενος, uſus, Ph. part. aor. 1. Χρῆσθαι συμφορᾷ, Dem. εὐτυχία, Thuc. τῇ δικαιοσύνῃ, Iſocr. Βοηθείαις ἐχρῶντο, Act. 27, 17. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰȣ́λιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ib. ver. 3. A χράω.

Χρᾶσθε, 2. pl. præſ. imperat. med. pro χράεσθε, à χράω.

Χρᾶσθαι, *uti*, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι.

Χραύσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. χραύω.

Χραῦσις, εως, ἡ, anchora unicum tantum uncum habens. A χραύω.

Χραύω, fut. αύσω, leviter ſaucio, ſummam cutem vulnerando perſtringo. Il. 5, 137. A

ΧΡΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, reſponſum reddo oraculo, vaticinor; vid. Ern. (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furioſè invado, cum impetu adgredior. Φίλε, χρῆσον μοι τρεῖς ἄρτȣς, Luc. 11, 5. Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τȣ̃ χρέȣς, ȣ̃ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 Sam. 2, 20. Il. 21, 369. At χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, utor, p. paſſ. χέχρημαι, uſus ſum.

Χρεαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex χρέος, & ἄγω.

Χρέεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, à χράω.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, uſus, utilitas, commoditas; (2) ſententia gravis; (3) indigentia, neceſſitas; (4) negotium, munus. A χρή.

Χρεῖος, ȣ, ὁ, egenus, inops. A χρεία.

Χρεῖος, τὸ, *Poet.* pro χρέος.

Χρείω, ἡ, idem quod χρεία.

Χρείω, vaticinor, oracula edo. A χράω.

Χρειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, utilis, neceſſarius, commodus. A χρεία.

Χρειωδῶς, *Adv.* utiliter. A χρειώδης.

Χρεμέθω, hinnio, hinnitum edo:

Χρεμετάω, f. ησω, idem.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, f. ίσω, idem. Μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ Χείλει ἐφεςαότες, Il. 12, 51. Hinc

Χρεμέτισμα, ατος, τὸ, hinnitus; (2) ſonus ſeu vox, libidinem indicans.

Χρεμετισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. Ab eod.

Χρεμετιςικὸς, ἡ, ὸν, qui poteſt & ſolet hinnire. Ab eod.

Χρεμίζω, *per Sync.* pro χρεμετιζω. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν Ὀξεῖα χρέμισαν, Heſ. Ἀσπ. 348.

Χρέμισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχρέμισαν.

Χρέμμα, ατος, τὸ, ſcreatus, ſputum. A

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, f. ψομαι, ſcreo, exſcreo. Χρέμπτεται γὰρ ἤδη, ὅπερ ποιȣ̃σ' οἱ ῥήτορες, Ariſtoph. Θεσμ. 388. Hinc

Χρεμπτὸν, ſputum, Gl. V.

Χρέμψ, piſcis quidam, auditu acuto.

Χρέμψις, εως, ἡ, ſcreatio; ſcreatus, Gl. V. A χρέμπτομαι.

Χρεοκοπέω, partem debiti demo, novas tabulas facio, Gl. V. (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, Phal:

Χρεοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni reſciſſio:

Χρεοκοπίδης, ȣ, ὁ, decoctor. A

Χρεοκόπος, ȣ, ὁ, idem. Ex κόπτω.

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέεος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. dic. debitum fatale; (3) munus ſeu officium, negotium, res, cauſſa; (4) indigentia, egeſtas, opus; (5) neceſſitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id, quod accidit, caſus. A χράω.

Χρέω, oracula reddo. *Ion.* pro χρῶ, χράω.

Χρεωκοπέω, idem quod χρεοκοπέω.

Χρεωκοπία, ας, ἡ, idem quod χρεοκοπία.

Χρεωκοπίδης, ȣ, ὁ, idem quod χρεοκοπίδης.

Χρεωκόπος, ȣ, ὁ, idem quod χρεοκόπος.

Χρεωλυτέω, ῶ, debitum diſſolvo, Joſeph. Ταῖς δευτέραις ὠναῖς χρεωλυτεῖν τὰς πρώτας. Plut. Ex χρέως, & λύω.

Χρεώμενοι, nom. plur. part. præſ. med. *Ion.* pro χραόμενοι, à χράομαι, Il. 23, 834.

Χρεὼν, τὸ, debitum; (2) fatum, mors, cum ἐςὶ, neceſſe eſt, oportet, decet, fas eſt. Τὸ δὲ χρεὼν ἦν ἄφυκτον. Plut. Vox indecl. à χρέος.

Χρέωνται, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, ex χράονται, à χράομαι.

Χρέως, τὸ, debitum. Ph. æs alienum. *Att.* pro χρέος.

Χρεωςεύω, fut. εύσω, idem quod

Χρεωςέω, ſum debitor, debeo. A

Χρεώςης, ȣ, ὁ, debitor. A χρέος.

Χρεωφειλέτης, ȣ, ὁ, debitor, obæratus. Ex χρέως, & ὀφειλέτης.

Χρη, f. χρήσει, opus eſt, convenit, oportet, par eſt. A χρῆμαι.

Χρῇζε, 3. ſing. imperat. ind. act. *Ion.* pro ἔχρηζε, à χρῄζω pro χρηΐζω.

Χρῄζοντι, 3. pl. præſ. indic. act. *Dor.* pro χρῄζȣσι.

Χρῄζω, egeo, opus habeo; (2) volo, peto. Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τȣ̃ μακρȣ̃ χρῄζειν βίȣ, Soph. Aj. 473. Ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἱςορεῖν, id. Trach. 401. Φράζῃ πρὸς ἡμᾶς ὅ, τι χρήζεις, Ariſtoph. Nub. 358. A χρεία, *uſus.*

Χρηΐζω, idem. Od. 17, 558. Πῆμα δὲ θυμȣ̃ χρηΐζειν ἀπεόντος, Heſ. Ἔργ. 365.

Χρηΐσκομαι, utor, *Ion.* A χράομαι.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium, dicitur & de perſonis, ut ap. Lat. negotium. Ph. peculium; χρήματα, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, Ph. dicitur & pleonaſticè ut συὸς χρῆμα μέγα. Herod. i. e. aper ingentis magnitudinis. Καταβάλλει τὴν ἔλαφον, καλόν τι χρῆμα ϗ μέγα, Xen. A χρῶμαι.

Χρηματίζω, f. ίσω, rebus explicandis conſtituendiſque vaco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad ſenatum, (Plut.) conſilium agito, conſulto, voluntatem meam verbis declaro; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero; (4) nomen mihi ſumo, appello me. Gl. V. nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. Gl. V. (6) oraculum reddo, reſpondeo; *Paſſ.* oraculum accipio, moneor divinitùs. In *med.* pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæſtum facio. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανὸς ταῖς εὐχαῖς ἐχρημάτισε, Luc. Μοιχαλὶς χρηματίσει, Rom. 7, 3. Βασιλεὺς ἐχρημάτισε, appellatus fuit, *Strabo.* Οὐχ ὁ Κύρȣ τρόπος τοιȣ̃τος ὅλως χρηματίζεσθαι, ἀλλὰ διδȣ̀ς μᾶλλον ἢ κτώμενος ἥδεται, Xen. Καθὼς κεχρημάτιςαι Μωσῆς, Hebr. 8, 5. Ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλȣ, Act. 10, 22. A χρῆμα. Unde

Χρηματικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius, ad pecuniam pertinens. Gl. V. pecunialis; χρηματικὴ, pecuniaria, nummaria, civilis cauſa, Ph.

Χρηματικῶς, civiliter, h. e. ut cauſæ pecuniariæ, privatæ tractari ſolent.

Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. v. χρηματίζω.

Χρηματισθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Χρημάτισις, εως, ἡ, pecuniarum collectio, quæſtus; (2) juriſdictio. A χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, ȣ̃, ὁ, reſponſum divinum, oraculum, monitum; (2) juriſdictio, quæ ſc. fit decretis edendis; reſponſio ad interrogata, ut regis, vel ſenatus ad legatos; (3) pecuniæ comparatio, ſtudium, quod impenditur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæſtuaria negotiatio, Ph. emolumentum, Ph. (3) prænomen, Gl. V. appellatio, nomen. Ab eod.

Χρηματιςήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo ars quæſtuaria exercetur; (2) aut locus, in quo χρηματιςαὶ ſuam negotiationem exercent; (3) locus, ubi jus redditur, vel legatis reſpondetur. A

Χρηματιςὴς, ȣ̃, ὁ, comparandæ pecuniæ deditus, Gl. V. pecuniarius. A χρηματίζω.

Χρηματιςικὸς, ἡ, ὸν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniarius, Phil. quæſtuarius, Gl. V. (2) ad actum rerum, juriſdictionem pertinens; *Epith.* loci, tribunalis, &c.

Χρηματοδαίτης, ȣ, ὁ, pecuniæ diviſor, R. Ex χρῆμα, & δαίω.

Χρηματοδότης, ȣ, ὁ, idem.

Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, qu. dic. pecuniarum turbo, pecuniarum violentiſſimus raptor.

Χρηματοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecunias conficit, i. e. comparat, quæſtuoſus. Ex χρήματα, & ποιέω.

Χρηματοφθορικος, ἡ, ὸν, pecuniam, rem familiarem dilapidans, ſeu minuens. A φθορά.

Χρηματοφυλάκιον, ȣ, τὸ, ærarium, Ph. A χρήματα, & φυλακή.

Χρημη, ης, ἡ, indigentia, penuria; (2) petitio, poſtulatum. A χρήζω.

Χρῆμαι, opus habeo; unde χρη, &c.

Χρῆν, *oportebat*, imperf. ind. *Ion.* pro ἔχρην, à verbo imperf. χρὴ, *oportet.*

Χρῆναι, *oportere*, præſ. inf. verbi ejuſd.

Χρήσαιτο, *uſus ſit*, 3. ſing. aor. 1. opt. med. verbi χράομαι.

Χρήσας, a. 1. part. act. v. χράω.

Χρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χράομαι.

Χρήσδειν, *velle*, præſ. inf. act. *Dor.* pro χρῄζειν, à χρῄζω, *volo.*

Χρήσει, dat. ſing. pro χρήσεϊ, à χρήσις.

Χρήσηται, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi χράομαι.

Χρῆσθα, *oportet*, præſ. ind. *Dor.* pro χρή.

Χρῆσθαι, *uti*, præſ. inf. verbi χράομαι, *utor.*

Χρησθεῖσα, *mutuata*, a. 1. part. paſſ. f. g.

Χρήσθων, 3. dual. præſ. imperat. *Att.* pro 3. pl. χρήσθωσαν.

Χρῆος, εος, *Ion.* pro χρέος.

Χρησιμεύω, fut. ευσω, utilis ſum, commodo, commodus ſum. Χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν, Cyril. A

Χρήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, & χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, commodus, frugalis, frugi, Ph. A χρῆσις. Hinc

Χρησιμότης, ητος, ἡ, utilitas, commoditas.

Χρησίμως, utiliter, commodè. A χρήσιμος.

Χρῆσις, εως, ἡ, uſus, uſus fructus, Ph. (2) locus ſcriptoris, quem confirmandæ vel illuſtrandæ alicujus rei cauſâ adponimus. A χράομαι.

Χρησμηγορέω, ῶ, vaticinor, oracula edo, Luc. Ex χρησμὸς, & ἀγορέω.

Χρησμηγορης, ου, vel χρυσμηγόρος, vates, oraculorum editor. Ex iiſd.

Χρησμοδοσία, ας, ἡ, ſortilegium, Gl. V. A χρησμὸς, & δίδωμι.

Χρησμοδοτέω, oracula edo. Ab iiſd.

Χρησμοδότης, ου, ὁ, ſortilegus, Gl. V.

Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, à χρησμοδοτέω.

Χρησμολέσχης, ου, ὁ, vates, hariolus, ſortilegus. A λέσχη.

Χρησμολογέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo. Ταῦτ' ὢν ἐχρησμολόγει ζῶν, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν τήνδ' οἰκίσαι, Ariſtoph. Av. 970. A χρησμολόγος. Unde

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; ſortilegium.

Χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ſeu ἐπιστήμη, facultas vaticinandi, divinatio.

Χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum.

Χρησμολόγος, ου, ὁ, qui oraculum ſeu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρησμὸς, & λέγω.

Χρησμολύτης, ου, ὁ, interpres oraculorum.

Χρησμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui verſibus oracula condit, Suicer. Ex χρησμὸς, & ποιέω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, reſponſum, oraculum, Gl. V. & χρησμοὶ, ſortes, Ph. A χράω.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi reſponſum: (2) inopia, penuria, egeſtas. A χράω, vel χρῄζω.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oracula perfert, interpres oraculorum. A φέρω.

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, qui oracula ſeu reſponſa ſervat.

Χρησμῳδέω, oracula edo. Gl. Vet. vaticinor. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ ὑμῖν χρησμῳδῆσαι; Plat. Χρησμῳδεῖν κατ' ἐπίπνοιαν, Longin. 13.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum vel vaticinatio. A χρησμῳδός. Hinc

Χρησμῳδικὸς, ή, όν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens, oraculi ſpeciem habens.

Χρησμῳδικῶς, vaticinando, vatum more.

Χρησμῳδὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus. Gl. Vet. ſortilegus. Ex χρησμὸς, & ᾠδή.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. χράομαι.

Χρηστέον, *Adv. poſ.* utendum. A χράομαι.

Χρηστεύομαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 Cor. 13, 4. A χρηστός.

Χρηστὴς, ῆρος, ὁ, qui dat oracula. A χράω.

Χρηστήρια, ων, τὰ, inſtrumenta. A χρηστήριος.

Χρηστηριάζομαι, f. άσομαι, oraculum conſulo ſeu ſciſcitor; adeo oraculum ad reſponſum accipiendum. A

Χρηστήριον, ου, τὸ, locus, in quo eduntur oracula; (2) ipſum reſponſum & oraculum editum. Ph. oraculum; (3) victima, quæ ſacrificatur à conſulentibus oraculum, aut divinationis cauſâ; (4) cædes, unde *Plur.* χρηστήρια, corpora occiſa. A χράω.

Χρηστήριος, ια, ιον, utilis; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuò dedit, creditor, Gl. V. (2) qui commodatò accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. Χρήστης ϗ δανειστὴς, debitor & creditor, ſeu fænerator. A χράω. Unde

Χρηστικὸς, κὴ, ὸν, qui novit commodè uti rebus; (2) qui eſt frugi, utilis.

Χρηστικῶς, frugaliter, utiliter. A præc.

Χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis ſive bona ſcriptura; (2) elegans pictura. Ex χρηστὸς, & γραφή.

Χρηστοεπέω, ῶ, blandis verbis utor, blandè loquor. Ex χρηστὸς, & ἔπος.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A

Χρηστοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui probis eſt moribus. Ex ἦθος.

Χρηστοινέω, ῶ, boni ferax ſum vini. Ex οἶνος.

Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præſtantia. A

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonos fructus habens.

Χρηστολογέω, ῶ, f. ήσω, blandis utor verbis, blandè loquor.

Χρηστολογία, ας, ἡ, ſermo virum bonum ſimulans, blandiloquentia. A

Χρηστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandiloquus, qui bonis utitur verbis. Gl. V. blandidicus, benedicus.

Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum & utilium ſtudium, *inpr.* excerpta, loci optimi & delecti è ſcriptore: res optimæ è diſciplinis delectæ.

Χρηστομαθέω, utilia diſco, doceo. Εἰ ταῦθ', ὡς ἔφην ἐπιλογίσαιτο καθ' ἑαυτὰ ὁ τοῖς χρηστομαθοῦσιν ἐπιτιμῶν, Long. 2. A

Χρηστομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui bona, utilia, & commoda didicit, deligit. Ex μανθάνω.

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, frugalis, jucundus, ſuavis. Ph. bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; (2) bonitas, benignitas; (3) facilitas, comitas; (4) innocentia. A χρηστός.

Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex ἔργον.

Χρηστὸφιλία, ας, ἡ, amicitia, virorum proborum amor. A

Χρηστόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bonis amicus eſt; (2) bonos habens amicos.

Χρήστωρ, ορος, ὁ, vates. A χράω.

Χρηστῶς, *Adv.* utiliter, frugaliter, ſuaviter, comiter, benignè.

Χρῆται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro χρᾶται *contract.* ex χραεται, à χράομαι.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, f. ψω, allido, apello, admoveo; (2) appropinquo, accedo, adhæreſco, innitor; χριμφθεὶς, admotus, alliſus, aor. 1. paſſ. part. Ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα. Ἀλλ' ὅτις αστῶς τοῖσδε χριμπτεται δόμοις, Eur. Ph. 99.

Χρισαμένης, gen. ſing. aor. 1. part. med. verbi χρίω.

Χρισιάζω, fuco, fuco oblino; χρισιάζομαι, fuco illinor.

Χρίσις, εως, ἡ, unctio. A χρίω. Unde

Χρῖσμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio.

Χριστέμπορος, ου, ὁ, qu. dic. Chriſti inſtitor, qui Chriſtum & ejus doctrinam queſtui habet.

Χριστωνύμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſto cognominis; vel à Chriſto cognomen habens.

Χρίστης, ου, ὁ, tector, dealbator, Gl. Vet. A χρίω.

Χριστιανίζω, fut. ίσω, Chriſtianis faveo, vel Chriſtianus ſum, Chriſtianum me eſſe profiteor. A χριστιανός.

Χριστιανικὸς, ή, όν, Chriſtianus, ad Chriſtianum pertinens, Chriſtianum decens. Ab eod.

Χριστιανικῶς, *Adv.* Chriſtianorum more.

Χριστιανισμὸς, ου, ὁ, profeſſio Religionis Chriſtianæ. A χριστιανίζω.

Χριστιανὸς, οῦ, ὁ, Chriſtianus, qui Chriſti ſe diſcipulum profitetur, qui in Chriſtum credit. A Χριστός.

Χριστόγονος, ὁ, ἡ, Chriſto genitus. A γίνομαι.

Χριστοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Chriſto conformis. Ex εἶδος.

Χριστοειδῶς, *Adv.* more Chriſti.

Χριστοκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Chriſtum cauponatur, qui religione Chriſtianâ ad turpe lucrum abutitur.

Χριστοκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Chriſto motus.

Χριστοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſti interfector. Ex κτείνω.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, diſciplina Chriſti. Ex μανθάνω.

Χριστομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſti oppugnator. Ex μάχομαι.

Χριστομύστης, ου, ὁ, Chriſti ſacerdos, qui Chriſto, vel Chriſtianis ſacris initiatur.

Χριστὸς, ἡ, ὸν, unctus, inunctus; (2) qui inungi poteſt. At *Subſt.* ΧΡΙΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Meſſias. A χρίω.

Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui Chriſti myſteriis initiatus eſt. A τελέω.

Χριστοτόκος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, Chriſtipara, quæ Chriſtum peperit. Ex τίκτω.

Χριστοφόρος, ὁ, ἡ, Chriſtum ferens. A φέρω.

Χριστώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui à Chriſto nomen habet. Ex ὄνομα.

ΧΡΙ'Ω, fut. ίσω, ungo, perungo, inungo, lino, oblino, κεχρισμένος, oblitus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ, Muſ. 264. πέπλον, Soph. Trach. 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐκέχριστο τῷ χρυσοειδεῖ χρώματι, Xen. Cyr. 7, 1.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, color; (2) ſuperficies rei cui inductus eſt color; (3) color cum ipſâ ſuperficie; (4) corpus ſeu cutis hominis. A χέω.

Χροανθης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui florido colore eſt. Ex χρόα, & ἄνθος.

Χροῒ, & *contr.* χρῷ, *cuti*, dat, à χρὼς, *cutis.*

Χροὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα.

Χροιέω, ῶ, coloro; χροίησε, pro ἐχροίησε, coloravit. A χροιά.

Χροΐζεσθαι, præſ. inf. med. v. χροΐζω.

Χροιὴν, acc. ſing. *Ion.* pro χροιὰν, à χροιά.

Χροΐζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo, tingo; χροΐζομαι, coloror; *In med.* unà cubo. Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία, Theocr. 10, 18. A χρόα.

Χρόμαδος, ου, ὁ, ſtrepitus, ſeu ſtridor dentium, maxillarum & dentium colliſio. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ'. Il. 23, 688. A χρόα, & ὅμαδος.

ΧΡΟΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, piſcis quidam.

Χρονέω, ῶ, vivo, mentis compos ſum, R. A χρόνος.

Χρονία, ας, ἡ, vetuſtas. Ab eod. Hinc

Χρονιαῖος, αία, αῖον, diuturnus, vetus.

Χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inveteraſco; (2) moror, tardo, Ph. Ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, Eur. Iph. in Tau. 1223. Χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος, id. Med. 624. Χρονίζει ὁ Κύριός μου ἔρχεσθαι, Luc. 12, 45. A χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus ſeu tempora pertinens. Hinc τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, ſeu libri chronici, in quibus annotatur, quo tempore quid geſtum ſit; annales. Ab eod.

Χρονικῶς, pro tempore, ut tempus declarat.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, diuturnus; (2) tempeſtivus; (3) qui diu moratur, diutinus, ſerus, tardus, lentus. A χρόνος. Hinc

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum.

Χρονισμὸς, οῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio; (3) commoratio diuturnior in aliquo loco. A χρονίζω.

Χρονιστὸς, ἡ, ὸν, qui cunctatur, ſerus. Ab eod.

Χρονίως, *Adv.* longo tempore, diu poſt, cunctanter.

Χρονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio temporum. A

Χρονογράφος, ου, ὁ, temporum ſeu annalium ſcriptor. A γράφω.

Χρονόληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ætate deſipiens ſeu delirus, (præſtat κρονόληρος.) A λῆρος.

Χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος. Hinc

Χρονολογικὸς, ἡ, ὸν, chronologicus, ad chronologiam ſeu temporum rationem pertinens.

Χρονολογικῶς, *Adv.* chronologicè, congruè cum temporum ratione.

Χρονολόγος, ου, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas; (3) διὰ χρόνου, aliquanto poſt, ἀνὰ χρόνον & ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu. Χρόνῳ, paulatim, tandem.

Χρονοτριβέω, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero & nihil efficio. Ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, Act. 20, 16. Ex τρίβω.

Χρονουλκέω, ῶ, fut. ήσω, tempus extraho, procraſtino. Ex ὁλκέω.

Χρόος, οῦς, ὁ, cutis; (2) corpus hominis, vel cutis cum carne ſubjectâ. A χρόα. Hinc

Χρῶς, χροὸς, χροι, χρόα, cutis, ſuperficies corporis; (2) ἐν χρῷ, *propriè* eſt, ad cutem uſque, ut de tonſurâ; (3) de rebus, quæ cominùs ſunt, in proximo; unde & conjunctiò, vel conſuetudo; ἐν χρῷ, arctior.

Χρόω, χρωννύω, ſive χρώννυμι, f. χρώσω, coloro, colore imbuo, tingo, quaſi colore & fuco exorno; (2) contamino, fœdo, polluo. Αἵματι χρῶσαι παλάμαν, Epigr. A χρόα.

Χρυσάετος, ου, ὁ, vel -αιετος, aquilæ ſpecies.

Χρυσαιγὶς, ιδος, ἡ, aureum clypeum geſtans. *Epith.* Minervæ.

Χρυσαΐζω, f. ίσω, auro exorno, vel aureis veſtibus & monilibus. A χρυσός.

Χρυσαλλὶς, ιδος, ἡ, blatta, Gl. V. A colore auri.

Χρύσαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, auream arenam habens, aurum in arenâ vehens; *Subſt.* aurea arena. Gl. V. baluca. Ex ἄμμος.

Χρυσαμοιβὸς, qui aurum aliâ pecuniâ mutat, menſarius. Ex ἀμείβω, *muto*; Æſchyl. Ag. 446.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis inſignis; Hom. Il. 5, 357.

Χρυσάνθεμον, & χρυσανθέμιον, ου, τὸ, herba, helichryſon, caltha, Ph. viola ruſtica.

Χρυσανταυγὴς, auro reſplendens, aureus, Eur. Ion. 890.

Χρυσάορ, ορος, & χρυσάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, enſem aureum habens, i. e. capulo aureo. Il. 5, 509.

Χρυσαργύριον, ου, τὸ, auraria, Ph.

Χρυσάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureo curru inſignis. Ex ἅρμα.

Χρύσασπις, ιδος, ὁ, ἡ, aureum clypeum geſtans, Eur.

Χρυσαστράγαλος, ὁ, talus aureus, Sapph.

Χρυσαυγέω, ῶ, auri in modum ſplendeo & niteo. A

Χρυσαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auri in modum ſplendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex αὐγή.

Χρυσὲ, *aurum*, voc. ſing. à χρυσὸς, *aurum*.

Χρυσεγχὴς, ὁ ϗ ἡ, auream haſtam, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

Χρυσεῖον, ου, τὸ, officina vel fodina auraria, Gl. V. χρυσεῖα, auraria. A χρυσός. Unde

Χρύσειος, εια, ειον, aureus, ex auro factus.

Χρυσεκλέκτης, ου, ὁ, ἡ, aurilegus, Ph. Ex ἐκλέγω.

Χρυσελεφαντεπήλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ornatus auro, electro, & ebore, ſeu intectùs auro, electro, & ebore. Ex ἐλέφας, & ἤλεκτρον.

Χρυσελεφάντινος, η, ον, ex auro & ebore factus, ſeu auro & ebore ornatus.

Χρυσένδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro illigatus vel incluſus. Ex ἐνδέω.

Χρυσεοβόστρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro capillos revinctos habens, vel pulcricomus.

Χρυσεόδμητος, ον, ex auro factus. A δέμω.

Χρυσεοκόμης, ου, ὁ, aureas habens comas, auricomus. A κόμη.

Χρυσεόκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureum habens circulum, aureo circulo ſplendens. *Epith.* ſolis. Χρυσεόκυκλον φέγγος, Eur. Ph. 181.

Χρυσεόμαλλος, ον, aureum vellus habens.

Χρυσεομίτρης, ου, ὁ, auream infulam, vittam geſtans. A μίτρα.

Χρυσεόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

Χρυσεοπήληξ, ηκος, ὁ, auream habens galeam, R. Ἔξιθ' Ἀθηναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ, Call. L. P. 43.

Χρυσεοπήνητος, ὁ ϗ ἡ, ex aureis ſtaminibus contextus, auro intertextus. A πήνη.

Χρυσεοπήνιτος, idem. A πηνίω.

Χρύσεος, χρυσέη, χρύσεον, aureus, ex auro factus; (2) auro ornatus; (3) pulcher; (4) *Subſ.* nummus aureus, æquans duas drachmas auri. A χρυσός.

Χρυσεοσάνδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aurea, pulcra ſandalia habens. Ex σάνδαλον.

Χρυσεοστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureâ redimitus coronâ, R.

Χρυσεόστολμος, ον, idem quod

Χρυσεόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro exornatus, R. A στολή.

Χρυσεόταρσος, ον, aurea talaria habens, *Epith.* Merc. deinde venti, pro celer.

Χρυσεότευκτος, ον, ex auro factus. A τεύχω.

Χρυσεότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex auro confectus, auro cuſus, cælatus.

Χρυσεοφάλαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρύσεος, & φάλαρα.

Χρυσεπώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab auro cognominatus.

Χρυσεραστὴς, οῦ, ὁ, auri amator; (2) avarus.

Χρύσεργος, ον, ex auro factus. Ab ἔργον.

Χρυσεψητὴς, οῦ, ὁ, auricoctor, Ph.

Χρυσέω, *aurei*, gen. ſing. *Dor.* pro χρυσέου.

Χρυσῇ, *aureæ*, dat. ſing. *contr.* pro χρυσέῃ.

Χρυσηλάκατος, ὁ, ἡ, auream habens colum; (2) aureas habens ſagittas, vel aurea tela.

Χρυσήλακάτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex auro ductus, ex auro ductili confectus. Ex ἠλακάτη. Hom. Il. 16, 184. Æſchyl. Sept. ad Theb. 650. Eur. Med. 786. Ex ἐλατός.

Χρυσήλεκτρον, ου, τὸ, electri ſpecies aurei coloris.

Χρυσήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureas habens habenas. Ex ἡνία.

Χρυσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ex auro fabricatus, aureus. Ex ἄρω.

Χρυσιδάριον, ου, τὸ, parum auri, parvus nummus aureus. A

Χρυσίδιον, ου, τὸ, idem. Dim. à χρυσίον.

Χρυσίζω, auro ſimilis ſum; ſum aureolus. Χρυσίζει τῇ χρόᾳ Herodot. A χρυσός.

Χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus; (2) aureus nummus. Gl. V. ſolidus.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. Dim. à χρυσός.

Χρυσιοπλύσιον, ου, τὸ, auri lavacrum, ubi aurum lavatur. Ex χρυσίον, & πλύνω.

Χρυσὶς, ιδος, ἡ, aurea, v. gr. veſtis, patera. A χρυσός.

Χρυσίτης, ου, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.

Χρυσῖτις, ιδος, ἡ, idem, *fœm.*

Χρυσοβάλανος, ου, ἡ, glans aurea.

Χρυσοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auro tinctus ſeu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex βάπτω.

Χρυσοβέλεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureis inſtructus jaculis, aureis ſagittis jaculans. A βέλεμνον.

Χρυσόβωλος, ον, auri glebas habens, auri fodinas habens.

Χρυσόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureum ſolum ſeu auream terram habens. Ex γαῖα.

Χρυσογλύφος, ὁ, auri cælator. A γλύφω.

Χρυσογνώμων, ὁ, auri ſpectator, aurum probans igni vel lapide lydio.

Χρυσόγονος, ον, ex auro natus. A γονή.

Χρυσοδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro variegatus; ex auro factus; pretioſus.

Χρυσοδαίδαλτος, ον, idem.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureum geſtans annulum.

Χρυσόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro ligatus.

Χρυσοδίνης, ου, ὁ, aureos habens vortices. A δίνη.

Χρυσέθειρος, α, ον, auricomus. Ab ἔθειρα.

Χρυσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auro ſimilis. Ex εἶδος.

Χρυσοεψητεῖον, ου, τὸ, fornax in quâ aurum coquitur. Ab ἕψω.

Χρυσόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureum habens jugum.

Χρυσόζωνος, ον, aureâ zonâ cinctus. A ζώνη.

Χρυσοήλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureis confixus, diſtinctus, ornatus clavis.

Χρυσόθριξ, ὁ, auricomus.

Χρυσόθρονος, ὁ, ἡ, aureum thronum habens.

Χρυσοκάνθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus aureolus.

Χρυσοκάρηνος, ρανος, *Dor.* aureum caput habens. A κάρηνον.

Χρυσόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, aureos fructus habens.

Χρυσοκέρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, aurea vel deaurata habens cornua. A κέρας.

Χρυσοκέφαλος, ον, aureum caput habens.

Χρυσόκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro clauſus, aureo clauſus operculo.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) edulium ex lini ſemine & melle paratum.

Χρυσοκόλλητος, & χρυσόκολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui aurum adglutinatum eſt, auratus ſeu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις, Eur. Ph. 2.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, cui aurea eſt coma, ſeu aurei coloris cæſariem habens. Ex κόμη.

Χρυσόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V.

Χρυσολάχανον, ου, τὸ, aureum olus. Goodharry. Plin. 27. cap. 8. §. 43. Gl. V. atriplex & χρυσολάχανα atriplices.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, vel potius ἡ, lapis aureus, ſeu aurei coloris gemma.

Χρυσολογέω, ῶ, de auro loquor. Ex

Χρυσολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, aurilegus. A λέγω.

Χρυσόλογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, auream lanceam geſtans. A λόγχη.

Χρυσόλοπος, ὁ ϗ ἡ, aureis tectus ſquamis.

Χρυσόλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, auream criſtam ſeu aureum conum habens, R.

Χρυσολύρης, ου, ὁ, auream lyram habens. A λύρα.

Χρυσόμαλλος, ὁ ϗ ἡ, aureum vellus habens. Τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτου δέρος, App.

Χρυσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auri amore inſaniens; valdè avarus. Ex μαίνομαι.

Χρυσομηλολόνθιον, aureus ſcarabæus, Ariſtoph. Veſp. 1330. A μηλολόνθη.

Χρυσόμηλον, ου, τὸ, malum aureum.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, auream habens mitram, ſeu auratâ redimitus mitrâ. Ex μίτρα.

Χρυσόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, auream ſpeciem habens. A μορφή.

Χρυσόμφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureum umbonem habens.

Χρυσόνομος, ον, dives. A νέμω.

Χρυσόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide χρυσεον. Ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν, Soph. Aj. 858.

Χρυσόξυλος, ὁ, ἡ, lignum flavum habens, *Epith.* thapſi. A ξύλον.

Χρυσοπάρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureum limbum habens, auro prætextus. Ex παρυφή.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro conſperſus, h. e. auro diſtinctus & variegatus, inauratus.

Χρυσόπατρος, ον, ex auro natus. *Epith.* Perſei.

Χρυσοπέδιλος, ὁ, ἡ, habens calceos aureos.

Χρυσόπεπλος, ὁ, ἡ, aureâ veſte indutus.

Χρυσοπήληξ, ὁ, ἡ, auream habens galeam.

Χρυσοπλόκαμος, ὁ, ἡ, aureos habens cincinnos.

Χρυσοπλύσιον, ου, τὸ, officina, in quâ aurum lavatur. A πλύνω.

Χρυσοποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro diſtinctus.

Χρυσοποίκιλτος, ον, idem, à ποικίλλω.

Χρυσοποιὸς, ου, ὁ, aurifex. Ex ποιέω.

Χρυσόπολις, herba quæ ſincerum aurum foliis accipit, & colorem imbuitur; inſincerum reſpuit; Tzetzes, Ariſtot. 1, 10.

Χρυσόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris inſiſtens.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, chryſopraſus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. A πράσον.

Χρυσόπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, auratam puppim habens, Appian. Ex πρύμνα.

Χρυσόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσὸς, & πρῶρα.

Χρυσόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas alas vel pinnas habens. A πτερόν.

Χρυσορανὶς, ίδος, ἡ, aqualis ſeu guturnium auratum.

Χρυσορόης, ου, ὁ, auro fluens, auri ramenta ſuis fluentis vehens. A ῥοή.

Χρυσόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, tectum ſeu contignationem habens auratam, vel qui aureis eſt laquearibus.

Χρυσοῤῥαγὴς, ὲς, idem quod χρυσοβάφης. A ῥάζω.

Χρυσόῤῥαπις, ὁ, auream habens virgam, *epith.* Mercurii.

Χρυσοῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, aurea fundens verba. A ῥῆμα.

Χρυσοῤῥόας, ου, ὁ, aurifluus. A ῥοή.

Χρυσόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ῥύω.

Χρυσορύκτης, ου, ὁ, aurilegus, Gl. V. qui aurum effodit, aurifodinarius. Ab ὀρύσσω.

ΧΡΥΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.

Χρυσόσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum clavum habens, *Epith.* tunicæ. Ex σῆμα.

Χρυσοστέφανος, ὁ, ἡ, aureâ redimitus coronâ.

Χρυσοστόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex στόμα.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, qui aurum ſeu vaſa ex auro fabricatur, aurifaber.

Χρυσότερος, ου, ὁ καὶ ἡ, magis aureus.

Χρυσότευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex auro fabricatus.

Χρυσοτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aureis armis indutus. Ex τεύχη.

Χρυσότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum arcum geſtans ſeu habens. Ex τόξον.

Χρυσοτόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex auro tornatus ſeu ſculptus. Ex τορεύω.

Χρυσοτριαίνης, ου, ὁ, aureum tridentem geſtans. *Epith.* Neptuni.

Χρυσότυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.

Χρυσουργὸς, οῦ, ὁ, aurifex. Ex ἔργον.

Χρυσοῦς, οῦ, ὁ, aureus, Gl. V. & χρυσοῦν νόμισμα, aureus, Gl. V. A χρύσεος.

Χρυσοΰφαντος, ον, ex auro textus, ſeu factus. Ab ὑφαίνω.

Χρυσοϋφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex auro textus; auro intextus, ſeu intertextus. Ex ὕφος.

Χρυσοφάεννος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro rutilans.

Χρυσοφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auri modo ſplendens. Ex φάω.

Χρυσοφάλαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas phaleras habens. A φάλαρα.

Χρυσοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aureo colore ſplendens, auro ſimilis. Ex φαίνομαι.

Χρυσοφεγγὴς, ὲς, idem. A φέγγος.

Χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero ſeu gero, i. e. aurata veſtimenta vel aurea monilia. Ἐν τῷ πολέμῳ, ἔνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, Luc.

Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri geſtatio. A

Χρυσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aurum geſtat ſeu fert, Gl. V. aurifex. A φέρω.

Χρυσοφερὴς, ὲς, idem. Ab iiſd.

Χρύσοφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, aurea habens ſupercilia; (2) piſcis nomen, Gl. V. χρύσοφρυς ἰχθὺς, aurata *piſcis*.

Χρυσοφυλακέω, ῶ, aurum cuſtodio. A

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, auri cuſtos, qui aurum adſervat.

Χρυσοχαίτης, ὁ, Auricomus.

Χρυσοχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureo freno utens.

Χρυσόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu geſtat.

Χρυσοχίτων, ὁ καὶ ἡ, auratâ tunicâ indutus.

Χρυσοχοεῖον, ου, τὸ, aurifuſorium, Ph. al. Gl. V. χρυσοχοῖον, aurificina.

Χρυσοχοέω, aurum fundo, aurariam facio. Ὁ δὲ χρυσοχοεῖ, Ariſtoph. Plut. 164.

Χρυσοχοϊκὸς, ἡ, ὸν, ad auri fuſorem pertinens. A

Χρυσοχόος, ου, ὁ, auri fuſor. Ph. & χρυσοχόοι, aurarii. Gl. V. aurifex. Ex χέω.

Χρυσόχρους, ουν, auro reſplendens. A χρόος.

Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. Gl. V. auro as; inauro, deauro; κεχρυσωμένον, auratum, Ph. p. paſſ. part. χρυσωθὲν, auratum, Ph. A χρυσός.

Χρυσυποδέκτης, ου, ὁ, ſuſceptor aurarius, Gl. V. Ex ὑποδέχομαι.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum. Gl. V. auramentum. A χρυσόω.

Χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, auræ ſupellectilis conditorium.

Χρυσωνέω, aurum emo, i. e. numiſma aureum argento permuto. Ex ὠνέομαι.

Χρυσώνητος, ὁ καὶ ἡ, auro emptus. A præc.

Χρυσώπης, ὁ, idem quod

Χρύσωπὸς, ὁ, ἡ, aureum vultum ſeu adſpectum habens; (2) piſcis nomen. Ex ὤψ.

Χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ου, τὸ, aurifodina. A χρυσωρύχος. Unde

Χρυσωρυχέω, ῶ, aurum fodio vel effodio.

Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, Ph.

Χρυσωρυχος, οῦ, ὁ, auri effoſſor. Ex ὀρύσσω.

Χρύσωσις, εως, ἡ, auratura. A χρυσόω.

Χρυσωτὴς, οῦ, ὁ, aurator, aurarius. Ph. al. Gl. V. inaurator, χρυσωταὶ, auratores, Philox. al. Gl. V. deauratores. Ab eod.

Χρυσωτὸς, ὸν, inauratus. Ab eod.

Χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo; κεχρωσμένος, coloratus, Gl. V. (2) polluo; (3) tango, tango cutem. Σοί τ' εὖ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰ, Eur. Ph. 1619. A χρόα, vel χρώς.

Χρωϊκὸς, ἡ, ὸν, coloratus. A χρόα. Unde

Χρῶμα, ατος, τὸ, color; (2) fucus; (3) muſicæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur.

Χρωματίζω, f. ίσω, v. χρώζω, κεχρωματισμένα, colorata, Gl. V. p. part. paſſ. A χρῶμα.

Χρωματικὸς, ἡ, ὸν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmoniâ muſicâ, qu. dic. colorata, i. e. ſuavior, mollior. Ab eod.

Χρωματισμὸς, οῦ, ὁ, tinctura. A χρωματίζω.

Χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco. Ex χρῶμα, & γράφω.

Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipſa pingendi actio, pictura. Ex iiſd.

Χρωματοποιΐα, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα, & ποιέω.

Χρωματοπώλης, ου, ὁ, pigmentarius, Ph.

Χρώμενον, acc. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro χραόμενον, à χράομαι.

Χρώμεσθα, *utimur*, 1. plur. præſ. ind. *Dor.* & *contr.* pro χραόμεθα.

Χρωννύω, & χρώννυμι, coloro. A χρόα.

Χρῶνται, 3. plur. præſ. ind. med. *contr.* pro χράονται, à χράομαι.

Χρὼς, χρωτὸς, ὁ, cutis; (2) cutis cum ſubjectâ carne, Gl. V. color, cutis; (3) corpus. Τὴν μάχην συνῆψαν ἐν χρῷ, Plut. id eſt, *cominus*. Aliàs, ἐν χρῷ μάχεσθαι. A χρόα.

Χρῶσις, εως, ἡ, tinctura. A χρώζω, vel χρώω.

Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector. Ab eod.

Χρώσω, f. 1. ind. act. à χρώννυμι pro χρόω.

Χρῷτο, *utatur*, 3. ſing. præſ. opt. med. pro χραοίτο.

Χρωτίζω, idem quod χρώζω. Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται, imbuit, Ariſtoph. Nub. 515.

Χυδαικῶς, vulgo, more vulgari:

Χυδαιστὶ, idem. A

Χυδαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus magna eſt copia, abundans, vilis, Ph. vulgaris; χυδαῖος ἄνθρωπος, gregarius, Gl. V. A χύδην.

Χυδαιόω, ῶ, vulgare ſeu vile reddo; χυδαιοῦσθαι, vulgarem reddi. Ab eod.

Χύδην, *Adv.* fusè, copiosè, paſſim, promiſcuè. A χύω.

Χυλάριον, ου, τὸ, qu. dic. ſucculus, apud medicos decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle & ſaccharo, item pro, et A χυλὸς.

Χυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio, in ſuccum reſolvo, Diſc. A χυλὸς. Hinc

Χύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Χυλισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa ſucci expreſſio.

ΧΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſuccus, Ph. ſapor, al. Gl. V. humor, ſorbitio è ptiſanâ colatâ.

Χυλόω, ῶ, fut. ώσω, in ſuccum redigo, liquo; (2) ſuccum exprimo, humecto. A præc.

Χυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſuccoſus, vel ſucci ſpeciem gerens, è ſuccorum genere. Ab eod.

Χύλωσις, εως, ἡ, ſucci expreſſio; (2) ipſe ſuccus & cremor expreſſus. A χυλόω.

Χῦμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, id, quod effuſum eſt, ſeu effuſum fluit; (2) libamen, quod paterâ funditur defuncti ſuper ſepulchro; (3) effuſio; (4) multitudo, Gl. V. χύμα, confuſio, commixtio. A χύω.

Χυμευσις, ἡ, confuſio, commixtio, quod à χυμεύω.

Χυμίζω, ſapidum reddo, coquo, condio, ſapio, Gl. V. Οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, Ariſtoph. Θεσμ. 169. A χυμὸς.

Χυμικὸς, ἡ, ὸν, ad ſuccos pertinens.

Χυμικὴ, ſc. τέχνη, ſeu ἐπιστήμη ars tractandi ſeu eliciendi ſuccos. A

Χυμὸς, οῦ, ὁ, ſuccus, humor; (2) ſapor.

Χυμόω, idem quod χυμίζω.

Χύνω, fundo. A χύω. Unde

Χύσις, εως, ἡ, fuſio, effuſio: (2) liquefactio.

Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fuſorium, Gl. V.

Χύτης, ου, ὁ, fuſor, Gl. V. A χύω.

Χυτλάζω, fut. άσω, perfundo oleo aquâ mixto; & *ſimpl.* perfundo, lavo, abluo. Γυμναστικῶς ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν, Ariſtoph. Veſp. 1207. A

Χύτλον, ου, τὸ, oleum aquâ mixtum, quo perfundi & inungi in balneis corpora ſolebant; (2) ſpecies divinationis, quæ fiebat aquâ & oleo. A χύω.

Χυτλόω, ῶ, f. άσω, vide χυτλάζω. Αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο Λύματα χυτλώσαιτο, Call. in Jov. 16. A præc.

Χύτο, *fuſus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο, à χύω. Unde

Χυτὸς, ἡ, ὸν, fuſus, fuſilis; (2) foſſilis, qui fodiendo eruitur; (3) adgeſtâ terrâ ſtructus.

Χύτρα, ας, ἡ, olla, teſta, cacabus, fictile, *Plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.

Χυτραῖος, ά, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.

Χύτρεος, ου, ὁ, fictilis, teſtaceus, Gl. V. χύτρεοι, ollares. A χύτρα.

Χυτρεοῦς, οῦ, ὁ, fictilis. A præc.

Χυτρεὺς, έως, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.

Χυτρεψὸς, οῦ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα, & ἕψω, *coquo*.

Χυτρίδιον, ου, τὸ, ollula, Dim. à χυτρίς.

Χυτρίζω, in ollâ pono & expono. A χύτρα.

Χυτρίνδα, ludus puerilis apud Poll. Ab eod.

Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, teſtaceus, *ſubſt.* τὸ χύτρινον, olla; (2) cavum terræ, unde fons erumpit, à ſimilitudine. A χύτρος.

Χυτρίον, ου, τὸ, ollula. A χύτρα. Unde

Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile ſeu teſta.

Χυτρισμὸς, οῦ, ὁ, expoſitio infantis in ollâ. A χυτρίζω.

Χυτρόγαυλος, ου, ὁ, magna olla. Ex χύτρα, & γαῦλος, *mulctra*.

Χυτροπλάθος, ὁ, figulus. A πλάττω.

Χυτροπόδιον, τὸ, parva olla pedata, Dim. à

Χυτρόπους, ποδος, ὁ, olla pedes habens.

Χυτροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur ollæ. A

Χυτροπώλης, ου, ὁ, ollarum venditor. Hinc

Χυτρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ ollas vendit.

ΧΥ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, olla. A χύω, *Ern.*

Χυτροφόρος, ὁ καὶ ἡ, ollas ferens. A φέρω.

Χύω, ſeu χύνω, f. ύσω, fundo; χυθεὶς, fuſus, Gl. V. aor. 1. paſſ. part. κεχυμένος, fuſus, Ph. p. paſſ. part. Χύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, Ariſtoph. Av. 217. Ἀμφὶ δὲ σποδὸν κάρα κεχύμεθα, Eur. Supp. 827.

Χ' ὤδωνις, *Æol.* pro καὶ ὁ Ἄδωνις, *Adonis.*

Χώεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro χώου, à χώομαι.

Χ' ὤ κ, *Dor.* pro καὶ ὁ ἐκ.

Χωλαίνω, claudus ſum, claudico. A χωλός.

Χώλανσις, εως, ἡ, claudicatio. A præc.

Χωλεία, ας, ἡ, idem. A χωλεύω.

Χώλευμα, τὸ, idem. A

Χωλεύω, f. εύσω, claudus ſum, claudico; (2) claudum, vel mancum & mutilum reddo. Il. 18, 417. A χωλός.

Χωλιαμβὴς, οῦ, ὁ, & τὸ χωλιαμβικὸν, verſus Iambicus claudicans, quia in ultimâ ſede ſpondeum habet.

Χωλόπους, οδος, ὁ, pede claudicans. Vulcani *Epith.*

Χωλοκράββατον, τὸ, vox plebeia, pro σκιμπόδιον.

Χωλοποιὸς, οῦ, ὁ, claudos faciens. A ποιέω.

ΧΩΛΟ`Σ, ὴ, ὸν, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. Hinc

Χωλότης, ητος, ἡ, clauditas, claudicatio.

Χωλόω, claudum efficio; χωλωθῆναι, claudum fieri, a. 1. paſſ. inf. Hinc

Χώλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, & quævis membri depravatio aut diſtortio.

Χώλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Χῶμα, ατος, τὸ, agger, tumulus, Ph. A χόω.

Χωματίζομαι, in collibus ſeu tumulis ſitus ſum. A χῶμα. Unde

Χωμάτιον, ου, το, parvus agger; (2) buſtum modicâ humo adgeſtâ conſtans.

Χ᾽ ὠμὸς, *Dor.* ϗ ὁ ἐμὸς, *& meus.*

Χῶν, præſ. part. act. pro χέων, à χέω.

Χωνεία, ας, ἡ, conflatura, fuſio. A χωνεύω.

Χώνευμα, τὸ, in fuſoriâ fornace conflatum; (2) conflatura.

Χωνευσις, εως, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde

Χωνευτήριον, ου, τὸ, fornax conflatoria, in quâ metalla conflantur, conflatorium.

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, conflator, flator, fuſor.

Χωνευτικὸς, ὴ, ὸν, fuſorius, Gl. V.

Χωνευτὸς, ὴ, ὸν, conflatilis, à fuſore fabricatus, Gl. V. χωνευτον, conflatile, fuſile. A

Χωνεύω, fut. εύω, in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fuſoriâ fabrico, Gl. V. conflo; χωνεύει, conflat. Ph. κεχωνευκέναι, conflaſſe, Ph. perf. act. inf. A

Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur & liqueſiunt; (2) infundibulum, Gl. V. (3) gula. Ph. gurges. A χέω.

Χωνίον, ου, τὸ, inſtrumentum fuſorium. A χῶνος.

Χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω, aggerem duco; (2) humo adgeſtâ exſtruo tumulum, ſepelio. Gl. V. obruo. Ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσουσ᾽ ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι, Soph. Ant. 81. τινὰ τοῖς λίθοις, Ariſtoph. Ach. 290. Ἀπόδος, δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ, Eur. Or. 1563. Ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται, id. Iph. in Au. 1494. Τὸ μνῆμα ὑπερμέγεθες ἠχώσθη, Xen. A χόω.

Χῶνος, ου, ὁ, vide χώνη.

Χωόμενος, præſ. part. med. verbi χώομαι.

Χώρα, ας, ἡ, locus, ſedes, ſpatium, loculamentum & receptaculum; (2) ſolum, ager, arvum, terra, regio, provincia, *inpr.* Attica. (3) dignitas, honos, ut *latè* locus, ordo; (4) κατὰ χωράν, *variè dicitur*, in ſtatione, in loco quem teneas, rectè atque ordine. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, eſt, *ſuo loco & ordine, ſine ullâ perturbatione conſiſtere*; ὅπη ἔτυχε, *paſſim, ac temerè, promiſcuè.* A χῶρος. Hinc

Χωράσμιος, ου, ὁ, accola, confinis.

Χώραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in regione aliquâ verſatur. Ex χώρα, & αὐλή.

Χωρεπίσκοπος, ου, ὁ, regionis inſpector; (2) epiſcopus ruralis, ſeu in agro; (3) vicarius epiſcopi.

Χωρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro χωρέει, à

ΧΩΡΕ´Ω, ῶ, p. κεχώρηκα, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) ſuccedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax ſum; (7) comprehendo, percipio, Gl. V. χωρῶ, capio; χωρεῖ, capit, Phil. χωρῆσαι, capere, Gl. Vet. aor. 1. inf. act. Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. Ariſtoph. Ran. 181. Χωρήσεταί τις πυθικὴν πρὸς ἑστίαν, Eur. Andr. 1065. Χωρήσομαί τ᾽ ἄρ᾽ εἴπερ ἐστάλην ὁδὸν, Soph. El. 406. Οὐθ᾽ ἡ Ἑλλὰς οὐθ᾽ ἡ Βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου, Dem. Phil. 3.

Χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. A præc.

Χωρῆσαι, aor. 1. infin. act. verbi χωρέω.

Χώρησις, εως, ἡ, ipſa capiendi actio; (2) capacitas. Ab eod.

Χωρήτης, ου, ὁ, ruſticus. A χώρα.

Χωρητικὸς, ὴ, ὸν, capax. A

Χωρητὸς, ὴ, ὸν, cujus aliquis capax eſſe poteſt; qui capi, percipi, aut intelligi poteſt.

Χωριάζω, f. άσω, ruſticor. A χωρίον.

Χωριαμὸς, οῦ, ὁ, ciſta, arca. A χωρέω. (vel pro φωριαμός. *Ern.*)

Χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum. A χωρίον.

Χωρίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo, ſegrego, ſecerno, diſpeſco, dirimo; χωρισθὲν, diſcretum, Gl. Vet. a. 1. paſſ. κεχωρισμένος, ſegregatus, diviſus, ſecretus, ſeparatus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Χωρίζουσι δ᾽ ἀλλήλων λόχους, cohortes, Eur. Ph. 108. ἑαυτὸν τοῦ τῆς κοινῆς φύσεως λόγου, M. Anton. Πλεῖστον κεχώρισται τὸ, τε εἶναι, ϗ τὸ φάσκειν, Dim. A χωρός.

Χωρικὸς, ὴ, ὸν, ruſticus, agreſtis. A χώρα.

Χωρίον, ου, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, caſtellum, oppidulum; (3) ager, rus, fundus, prædium, villa, campus; (4) (membrana extima, quâ fœtus involvitur, P.) locus autoris; (5) domus, *Ern.*

Χωριονόμοι, prædiatores, Gl. V. Ex χώρα, & νέμω.

ΧΩΡΙ`Σ, *Adv.* ſeorsùm, ſeparatim, ſingulatim; (2) ſine, abs, abſque, præter, citra.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. verbi χωρίζω.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, ſegregatio, ſejunctio, diviſio. diſcidium, divortium. A χωρίζω.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, ſeparator, Gl. V. ſevocator. Ph. Ab eod.

Χωριστὸς, ὴ, ὸν, ſeparabilis; (2) ſeparatus, ſecretus, ſejunctus. Ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, ruſticus, ruſticanus. A χῶρος.

Χωριτικὸς, ὴ, ὸν, ruſticus, agreſtis. Τὴν νόσον ἡ τοῦ χωριτικοῦ πλήθους εἰς τὸ ἄστυ συμφόρησις ἐργάζεται, Plut. A præc.

Χωριτικῶς, ruſticè.

Χωρῖτις, ιδος, ἡ, ruſtica, villica. A χωρίτης.

Χωροβατέω, ῶ, f. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo.

Χωρογραφέω, locos regionis alicujus deſcribo, ſingula loca commemorans:

Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum deſcriptio:

Χωρογραφικὸς, ὴ, ὸν, geographicus. A

Χωρογράφος, ου, ὁ, loci ſeu locorum deſcriptor, regionis deſcriptor. A γράφω.

Χωροθεσία, ἡ, ſitus agrorum ſeu locorum, deſcriptio regionum. A Θέσις.

Χωρομετρέω, ῶ, regionem vel regiones dimetior. Gl. Vet. χωρομετρῶ, metior.

Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum ſeu regionum dimenſio. Ex iiſd.

Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex χώρα, & νέμω.

Χωρονομικὸς, ὴ, ὸν, ad agri diviſionem pertinens; νόμος, lex agraria. A præc.

ΧΩ῀ΡΟΣ, ου, ὁ, locus, ſedes, ſpatium, regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) chorus, *ventus.*

Χωροῦσαι, *capientes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro χωρέουσαι, à χωρέω.

Χωροφιλέω, libenter in loco aliquo verſor.

Χωροφύλαξ, ακος, ὁ, loci, agri cuſtos.

Χῶσαι, a. 1. inf. act. verbi χώννυμι pro χόω.

Χώσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐχώσατο, à χόομαι.

Χώσεται, *iraſcetur*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Χωσθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. χώννυμι pro χόω. Unde

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio; (2) agger, obex.

Χῶσμα, τὸ, pro χῶμα. Ab eod.

Χωστὸς, ὴ, ὸν, humo egeſtâ eductus vel exſtructus. Ab eod.

Χωστρὶς, ίδος, ἡ, ad cuniculos agendos ſeu aggeres faciendos pertinens, *Epith.* teſtudinis ſeu vineæ. Ab eod.

Χώσω, *aggerabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Χώω, ad iram concito; (2) contriſto, moleſtiâ adficio; χώομαι, iraſcor; ut hinc ſit χώσατο, iratus fuit, a. 1. med. Il. 9, 449. A χολόω, λ extruſo, & οο in ω contracto. (vel A χόω. *Ern.*)

Ψ.

Ψ, Litera Græcorum vigeſima tertia, quæ ψῖ dicitur; (2) nota numeralis valens *ſeptingenta*, & cum lineolâ infernè appoſitâ ͵ψ, *ſeptingenta millia.*

Ψάγδας, unguenti genus, quaſi à ψακάζω.

Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus.

Ψαθάλλω, contrecto turpiter. A ψάω. Unde

Ψαθαρὸς, ὰ, ὸν, vide ψαδαρός.

Ψαθυρόομαι, οῦμαι, friabilis fio; (2) areſco ſeu inareſco. A præc.

ΨΑΘΥΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari poteſt. A ψάω.

Ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis naturâ, fragilitas ex ſiccitate. A præc.

ΨΑΙΔΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, rarus; (2) raros habens capillos.

Ψαινυζω, & ψαινυσσω, flabello refrigero.

Ψάινυθος, ον, falſus, inutilis, inanis. Lycurg. A ψάιω.

Ψαίρω, rado, frico, tergo, abſtergo, leviter attingo; (2) propero, accelero, feſtino; (3) leviter attingo, concutio. A ψάω.

Ψαιστὸς, ὴ, ὸν, contuſus, contritus, Gl. Vet. libum. A

Ψαιω, tenuo, contero. A ψάω.

Ψακάδιον, ου, τὸ, roris guttula, ſtillula. Dim.

Ψακάζω, fut. άσω, roro, ſtillo; (2) adſpergo & madefacio. A ψαχάς.

Ψάκαλον, τὸ, fetus in utero, vel recens editus. Euſt. al. ψάικαλον.

Ψακαλοῦχος, ἡ, gravida, mater infantis. Soph. Ex præc. & ἔχω.

ΨΑΚΑ`Σ, άδος, ἡ, ros; (2) ſtilla, gutta.

Ψακαστὸς, ὴ, ὸν, ſtillatitius. A ψακάζω.

Ψάλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus.

Ψάλακτὸς, ὴ, ὸν, tactui parens, ſub tactum cadens. A

Ψαλάσσω, vel ψαλάττω, f. ξω, tango. A ψάω.

Ψαλεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ψάλλω.

Ψαλίδιον, ου, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. Dim. à ψαλίς.

Ψαλιδόστομος, ὁ ϗ ἡ, forficem aut forcipem in ore habens. Ex ψαλὶς, & στόμα.

Ψαλιδόω, ῶ, fut. ώσω, fornico. A ψαλίς.

Ψαλίδωμα, ατος, τὸ, fornicatum opus. A præc.

Ψαλιδωτὸς, ὴ, ὸν, fornicatus. Ab eod.

Ψαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, forfice reſeco. Τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα θέλεις λαβὼν ψαλίξαι, Anac. 12, 4. A ψαλίς.

ΨΑ´ΛΙΟΝ, vel ψαλίον, ου, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars. A

ΨΑΛΙ`Σ, ιδος, ἡ, forfex, forficula; (2) fornix; arculatum opus, camera, laquear.

Ψάλλον, ου, τὸ, vinculum, pro ψάλιον, Suicer.

ΨΑ´ΛΛΩ, f. αλῶ, tango, pulſo & levi quodam motu perſtringo; (2) fidibus cano, Gl. Vet. nablizo, pſalmizo, pſallo. Τόξων χερὶ ψάλλουσι νευρὰς. Eur. Bac. 784.

Ψάλμα, ατος, τὸ, fidium cantus. A præc.

Ψαλμικὸς, ὴ, ὸν, ad pſalmos pertinens. A ψαλμός.

Ψαλμολογέω, ῶ, pſalmos ſcribo, vel recito:

Ψαλμολογία, ας, ἡ, pſalmorum recitatio ſeu cantio, Suicer. A

Ψαλμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pſalmos recitans. Ex ψαλμὸς, & λέγω.

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, fidium cantus ſeu pulſus; (2) carmen, canticum. A ψάλλω.

Ψαλμοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pſalmis gaudens, qui delectatur fidium pulſu & carminibus, quæ fidibus.

fidibus canuntur; *Epith.* Apollinis. A χαίρω.

Ψαλμωδέω, ῶ, pſalmos cano.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, pſalmorum cantatio, ſeu cantilenarum. A

Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui pſalmos canit. Ex ᾠδός.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui pſallere novit, qui ſcit fidibus ludere; (2) inſtrumentum muſicum, cithara; (3) Pſalterium, liber pſalmorum Davidis. A ψάλλω. Hinc

Ψαλτήριον, ου, τὸ, pſalterium, inſtrumentum, quo pſallitur, quod olim magadis dicebatur, Gl. V. ſambucum; (2) Pſalterium Davidis.

Ψάλτης, ου, ὁ, pſaltes, qui pſallere novit, cantor, qui ſcit fidibus ludere, Gl. V. nablio, pſalta, pſalmiſta. A ψάλλω.

Ψαλτὸς, ἡ, ὸν, qui pſalli poteſt, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλτρια, ίας, ἡ, pſaltria, femina, quæ ſcit fidibus canere; fidicina, Gl. V. A ψαλτὴρ.

Ψαλτῳδέω, cano ſimul voce & pſallo; (2) laudes cano. A ψαλτῳδός. Hinc

Ψαλτῴδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum.

Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui canit carmina ſeu cantilenas, quæ fidibus ſeu pſalteriis adhiberi ſolent; (2) qui voce ſimul canit & pſallit. Ex ψάλτης, & ᾀδὸς, vel ᾠδή.

Ψαμαθία, ἡ, littus maris:

Ψαμαθὶς, ίδος, ἡ, piſcis in arenâ latens, ſeu arenam ſubiens.

Ψάμαθος, ου, ὁ, arena, ſabulum; (2) littus, Il. 1. 486. A ψάμμος. Hinc

Ψαμαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus, ſabuloſus.

Ψαμαθὼν, ῶνος, ἡ, ſabuletum, Gl. V.

Ψαμμάθιον, τὸ, arenula. A ψάμμος.

Ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. Vox Comica ad modum numeralium formata. Ὀνόμασι χρώμενον χαμμακοσίοις; Alexis apud Athen.

Ψάμμινος, ον, arenoſus.

Ψαμμισμὸς, ου, ὁ, defoſſio in arenam. Quaſi à ψαμμίζω.

Ψαμμοδύτης, ου, ὁ, piſcis, qui arenam ſubit. A δύνω.

Ψαμμοκοσιογάργαρα, montem arenæ æquans, vox Comica, Ariſtoph. Achar. 3.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, ſabulum. A ψάω.

Ψαμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus.

Ψαμμωτὸς, ἡ, ὸν, arenatus. A ψάμμος.

ΨΑ῍Ρ, ψαρὸς, ὁ, avis nomen, variis diſtinctæ maculis, Gl. V. ſturnus. Il. 17, 755. A ψαίρω. Unde

Ψαρεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ψάρος, ου, ὁ, ſturnus, Ph.

Ψαρός, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A ψάρ.

Ψαυκροπόδης, ου, ὁ, qui tam celer eſt in movendis pedibus ut terram non videatur attingere. Ex ψαυκρὸς, & πούς.

Ψαυκρόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ψαυκρὸς, ρα, ρὸν, agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus contrectatio, contractus.

Ψαυσθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ψαύω.

Ψαυστὸς, ἡ, ὸν, qui tactus eſt; (2) quem tangere aut contingere licet. A

Ψαύω, f. αύσω, tango, contrecto; (2) adſequor, pervenio ad ſc. metam. tango, contingo, ita, ut capeſſam, vel accedam. Δός μοι πρὸς θεῶν μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνον, Eur. Med. 1406. Εὐθὺς Οἰδίπους ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων, amplexus filias, Soph. Oed. Col. 1634. A ψάω.

Ψάφαξ, ακος, ὁ, calculus. Vox Æol. ab & pro ψῆφος.

Ψαφαρία, ας, ἡ, ſqualor, vel fragilitas ex ſqualore. A

ΨΑΦΑΡΟ῍Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, ſqualidus, infirmus, friabilis; (2) tenebroſus, Gl. V. putris; Ph.

Ψαφαρότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſqualidos pilos habens. Ex ψαφαρὸς, & θρίξ.

Ψαφαρόχρους, & ψαφαρόχρως, qui ſqualidâ eſt cute. Ex ψαφαρὸς χρόα, & χρώς.

Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρός.

ΨΑ΄Ω, ψῶ, fut. ψήσω, tergo, abſtergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) foveo, calefacio, mulceo.

Ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium. A

Ψέγω, fut. ψέξω, propriè idem quod ψέω, ſeu ψάω, exprobro; (2) reprehendo, vitupero, culpo. Ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις, Eur. Alc. 693. ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν, Ariſtoph. Nub. 1051. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους, Soph. Aj. 1149.

Ψεδνοκαρηνος, ὁ ϗ ἡ, (à κάρηνον) idem quod

Ψεδνὸς, ἡ, ὸν, raros habens pilos, calvus, glaber, Gl. V. raripilus.

Ψεδυρὸς, fallax; Æſchyl. Suppl. 1050, à ψεύδω, fallo. pro ψιθυρος. *Ern.*

ΨΕ΄ΔΩ, curam gero, *Heſ.* al. ψεφω.

Ψεκάδιον, ου, τὸ, guttula roris vel pluviæ, Dim. à ψεκάς.

Ψεκάζω, f. άσω, guttas demitto, ſtillo, rigo. Τότ᾽ ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν, Ariſtoph. Nub. 580. Πόθεν μύρων τοσούτων πνέεις τε ϗ ψεκάζεις, Anacr. 9, 5. Ab eod.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. Gl. Vet. ſtillicidium. A ψέω.

Ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehenſor. Gl. V. ψέκται, vituperones. A ψέγω. Hinc

Ψεκτικὸς, ἡ, ὸν, vituperatori proprius; inuſitatus; (2) propenſus ad reprehendendum.

Ψεκτικῶς, adv. more reprehenſoris, crimínosè.

Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehenſus. A ψέγω.

Ψεκτῶς, cum vituperatione, vituperando.

Ψέλιον, ου, τὸ, armilla, Ph. A ψάλιον.

Ψελλίζω, f. ίσω, balbutio; (2) ineptè loquor, nugor. Ὅταν δ᾽ ἀνδρὸς ἀκούσῃ τις ψελλιζομένου Plato. A ψελλός.

Ψελλιοποιὸς, οῦ, ὁ, armillarius, Ph. Ex ψέλλιον, & ποιέω.

Ψέλλιον, ου, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψελλιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui armillas vel brachialia fert armillatus. A φέρω.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, linguæ hæſitatio, atque titubatio. A ψελλίζω.

Ψελλισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΨΕΛΛΟ῍Σ, ἡ, ὸν, balbus, blæſus; (2) obſcurus, qui vix intelligi poteſt.

Ψελλότης, ητος, ἡ, vide ψέλλισμα.

Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falſus nuncius, crimen quod intenditur ob falſa nunciata. A

Ψευδάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuncius mendax, falſa nuncians. Il. 15, 159. Ex ψεῦδος, & ἀγγέλλω.

Ψευδαγνοέω, diſſimulo quod ſcio, ſimulo me neſcire.

Ψευδάγχουσα, ης, ἡ, falſa anchuſa, herba veram anchuſam mentiens ſimilitudine.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falſus frater, qui fraternitatem Chriſtianam mentitur.

Ψευδαλαζων, ὁ ϗ ἡ, ventoſus, jactator.

Ψευδαλέξανδρος, ου, ὁ, falſus Alexander.

Ψευδαλέος, έα, έον, falſus, mendax, fictus, ſimulatus. A ψεύδω.

Ψευδαμάμαξυς, ὁ, falſa crepans. Vox comica.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falſus Apoſtolus, qui falsò ſibi nomen Apoſtoli uſurpat.

Ψευδαποφάσκω, λόγος ψευδαποφασκων, eſt is qui Ψευδομενος dicitur; ſophiſma.

Ψευδάργυρος, ου, ὁ, adulterinum argentum.

Ψευδαυτόμολος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſus ſeu fictitius transfuga.

Ψευδεγγραφὴ, ῆς, ἡ, ementita inſcriptio.

Ψευδέγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, falsò inſcriptus.

Ψευδενέδρα, ας, ἡ, ſpecies inſidiarum ad terrendos hoſtes.

Ψευδεπιγραφεῖν, falſo nomine inſcribere. A

Ψευδεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, falsò inſcriptus. Ex ψευδης, & ἐπιγραφή.

Ψευδεπίτροπος, ου, ὁ, falſus & ſubdititius curator, ſeu tutor.

Ψευδεργία, ας, ἡ, factum ſimulatum. Ex ἔργον.

Ψευδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεῦδος, & ἀγορευω.

Ψευδηγορία, ας, ἡ, falſiloquium. Ex iiſd.

Ψευδήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſidicus. Ex iiſd.

Ψευδηλογέω, ῶ, falſum dico, mentior. A λέγω.

Ψευδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mendax. A ψευδής.

Ψευδηρακλῆς, έος, ὁ, fictitius ſeu ementitus Hercules.

Ψευδήριος, α, ον, fictus, falſus; unde *neut.* de Cenotaphio dicitur.

Ψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falſus, mendax. A ψεῦδος.

Ψευδιερεὺς, ως, ὁ, ſacerdos falſus, aut qui indigna ſacerdote facit.

Ψευδισόδομον, quum impares & inequales coriorum ordines diriguntur; Plin. 36, 22. P.

Ψευδιστατος, mendaciſſimus, Sup. A ψεῦδος.

Ψευδοβούνιον, herba quæ verum bunium mentitur; Dioſc. & Plin. P.

Ψευδογραφέω, falsò & mendosè deſcribo, perperàm ſcribo, Ariſtot. A γράφω. Hinc

Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, mendoſum ſchema in geometriâ.

Ψευδογραφία, ας, ἡ, ficta deſcriptio, ut ea, quâ geometræ utuntur; (2) fabuloſa narratio.

Ψευδογράφος, ου, ὁ, falſarius, Gl. Vet. A γράφω.

Ψευδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.

Ψευδόδειπνον, τὸ, falſa cœna, i. e. quæ fruſtra perit.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui falſa & mendacia docet.

Ψευδοδιδάσκω, falſa doceo.

Ψευδοδικταμνον, τὸ, falſum dictamnum.

Ψευδοδοξάζω, falsè ſentio, conjecturâ fallor.

Ψευδοδοξέω, falſa opinor, falſas opiniones confingo.

Ψευδοδοξία, ἡ, falſa opinio. A

Ψευδόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſa opinans. Ex ψευδὴς, & δόξα.

Ψευδοέπεια, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδοεπέω, falſum ſeu mendacium dico. A

Ψευδοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falſa dicens, mendax, falſiloquus. Ex ψευδὴς, & ἔπος.

Ψευδόθυρον, ου, τὸ, falſa porta. A θύρα.

Ψευδοκασία, ſeu ψευδοκασσία, ας, ἡ, pſeudocaſia, quæ veram caſiam mentitur.

Ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falſa accuſatio.

Ψευδοκατήγορος, ὁ, ſycophanta, calumniator.

Ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falſus præco, fallax legatus.

Ψευδοκιννάμωμον, ου, τὸ, ementita & fictitia quædam cinnamomi ſpecies.

Ψευδοκλείδιον, τὸ, adulterina clavis.

Ψευδοκλησία, ἡ, vide ψευδοκλητία.

Ψευδοκλητὴρ, ῆρος, vel τωρ, ορος, ὁ, apparitor, qui falsò renunciat aliquem à ſe in jus vocatum, unde hic vadimonii deſerti reus fit. Hinc

Ψευδοκλητία, vel τεία, ἡ, renunciatio falſa apparitoris; ſive ſi quis falsò dicit, ſe alicui teſtimonium denunciaſſe, falſos teſtes producit, eoque nomine accuſatur.

Ψευδοκύων, ὁ, ineptus ſimulator Cyniſmi.

Ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius & falſus cultus, ſuperſtitio.

Ψευδολογέω, falſum dico, mentior.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, falsè dictum. A

Ψευδολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui falſum dicit, falſiloquus, mendax. A λέγω.

Ψεύδομαι, fut. ψεύσομαι, mentior, fruſtror.

Ψευδομαντεύομαι, falſa vaticinor, falſa oracula reddo.

Ψευδόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, falſus vates.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falſus teſtis. Hinc

Ψευδομαρτυρέω, falſum teſtimonium dico, falſum teſtor.

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, & ψευδομαρτύριον, τὸ, falſum teſtimonium.

Ψευδομάρτυς, falſus teſtis.

Ψευδομυθέω, ῶ, falſa loquor, mentior. A

Ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falſum commentum. Ex ψευδὴς, & μῦθος.

Ψευδόνειρος, ὁ, ſomnium falſum, irritum.

Ψευδονύμφευτος, ου, ὁ, quæ falsò nupſit; i. e. ſpecie tantum, vel non ei cui videtur nupſit. Ex ψευδὴς, & νυμφεύω.

Ψευδοπαιδεία, ας, ἡ, falſa eruditio, falſa doctrina.

Ψευδοπάρθενος, ου, ὁ, quæ virginitatem mentitur.

Ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falſus pater.

Ψευδοπλάνης, ητος, & ψευδοπλανήτης, ου, ὁ, *Epith.* Ulyſſis.

Ψευδοπλάστης, ου, ὁ, mendaciorum inventor.

Ψευδόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe divitem mentitur.

Ψευδοποιέω, falſa fingo, mendaciis obſcuro.

Ψευδοποιΐα, ας, ἡ, fallax fictio. A præc.

Ψευδοποιμὴν, ένος, ὁ, falſus paſtor, Suicer.

Ψευδοπολίχνιον, τὸ, locus oppidi ſpeciem habens.

Ψευδοπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, falſus præco.

Ψευδοπροσποίησις, ἡ, falſa ſimulatio ſeu imitatio.

Ψευδοπροφητεύω, falſa vaticinor.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falſus propheta.

Ψευδοραψῳδὸς, οῦ, ὁ, rhapſodus, ineptus nugator.

Ψευδορκέω, falſum juro, pejero. Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει, Ariſtoph. Conc. 601.

Ψευδορκία, ας, ἡ, falſum jusjurandum. Φύεται ἐκ πολυορκίας, ψευδορκία ϗ ἀσεβεία, Philo Jud.

Ψευδόρκιον, ου, τὸ, idem.

Ψευδόρκιος, ὁ, perjurus, qui falsò jurat. A

Ψεύδορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.

Ψευδοσελήνον, τὸ, luna obſcura. A σελήνη.

Ψευδοσέλινον, ου, τὸ, apiaſtrum, Gl. V.

Ψευδοσοφία, ἡ, falſa ſapientia.

Ψευδόσοφος, ὁ, qui ſe falsò ſapientem jactat.

Ψευδόστομα, τὸ, oſtium non verum fluvii, i. e. parvum, quod vulgò non pro oſtio habetur.

Ψευδοστομέω, mendaci ore ſum, mentior. Μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ, ϗ τοὐπιεικὲς, ϗ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν, Soph. Oed. Col. 1227. A

Ψευδόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, fallax ore, mendax. Ex ψευδὴς, & στόμα.

Ψευδοτάφιον, τὸ, vide κενοτάφιον.

Ψευδοφαὴς, & ψευδοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falſo lucens lumine. Ex ψευδὴς, & φάω.

Ψευδόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſam famam ſeu rumorem adferens, mendax. A φήμη.

Ψευδοφίλιππος, ου, ὁ, falſus Philippus, qui falsò Philippi nomen ſibi arrogat.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, qui Chriſti nomen mentitur, Pſeudo-Chriſtus.

Ψευδόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aurum arte mentiens.

Ψεύδω, fut. ψεύσω, fallo, decipio; ψεύδομαι, fruſtror, mentior. Καί μ' ἔψευσας, ἐλπίδος πολὺ, Soph. Aj. 1399. Κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, ib. 178. Εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης, fallor, id. Trach. 725. Ἦ δίδωσ' ἑκὼν κλίνειν ἑαυτὸν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων, id. Phil. 1330. Τοῦτο γ' οὐκ ψεύσατο, Ariſtoph. Conc. 445. Δικταῖοι Κούρητες ὅτε Κρόνον ἐψεύδοντο, Arat.

Ψευδωμότης, ου, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.

Ψευδώμοτος, ὁ, *Epith.* falſi juramenti.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nomen habens, rei non reſpondens, falsò nominatus. Εἰ δέ τις ἄλλος ἵκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ, Nonn. P. 5, 43. Ex ὄνομα.

Ψευδωνύμως, *Adv.* mendaci nomine, nomine rei non conveniente.

Ψευδῶς, *Adv.* falsò. A ψευδής.

Ψευσθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ψεύδομαι.

Ψευσίστυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, oſor mendacii. Ex ψεῦσις, & στυγέω.

Ψεῦσις, εως, ἡ, mendacium. A ψεύδω.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ψευστέω, ῶ, fut. ήσω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, ſcopum propoſitum non adſequor. Ψευστήσεις οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις, Il. 19, 107. A

Ψεύστης, ου, ὁ, mendax. A ψεύδομαι.

Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus. A ψέφος.

Ψέφας, vel ψεφὰς, tenebræ.

Ψεφαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus. Ex ψέφος, & αὐγή.

Ψεφηνὸς, ἡ, ὸν, obſcurus, non clarus, Pind. A

ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obſcuritas.

Ψεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ψέγω.

Ψέω, minuo. A ψάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, deſtringendo, & detergendo detractum; ramentum, Gl. V. bracceola; (2) parva particula, corpus minutiſſimum. Χρυσοφοροῦσι δ' ἐκ τοῦ Καυκάσου πολλαὶ πηγαὶ ψῆγμα ἀφανὲς, Appian. A ψήχω.

Ψηκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Ψήκτρα, ας, ἡ, inſtrumentum, quo radimus, radula, ſtrigil. Ab eod.

Ψήλας, a. 1. part. act. verbi ψάλλω.

Ψηλαφάω, ῶ, fut. ήσω, tango, contrecto, Gl. V. palpo, tracto; (2) perſcrutor, veſtigo. Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, Gen. 27, 12. Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν ϗ εὕροιεν, Act. 17, 27. Προτοῦ μὲν οὖν ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα, Ariſtoph. Pace, 689. Ex ψάλλω, & ἀφή.

Ψηλάφημα, ατος, τὸ, contrectatio. A præc.

Ψηλαφήσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι.

Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio, Gl. V. tactus. Ab eod.

Ψηλαφητὸς, ἡ, ὸν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi poteſt. Ab eod.

Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio.

Ψηλαφίζω, palpo, perſcrutor. Ab eod.

Ψηλαφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſæpiùs contrectat & palpat. Ab eod.

ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis naſcens; Nic. Th. 736. (2) in fructu palmæ maſculæ.

Ψηνίζω, rado; (2) caprifico; (3) ineo, *Ern.* Λυδίζων ϗ ψηνίζων, Ariſtoph. Eq. 520. Ψηνίζομαι, rador, cinædus ſum. Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται, Syneſ. epiſt. 104. A ψήν.

Ψῆξις, εως, ἡ, raſura, defrictio, deterſio. A ψήχω.

Ψὴρ, ψηρὸς, ὁ, ſturnus, avis. Il. 16, 583. A ψαίρω.

ΨΗ͂ΣΣΑ, ης, ἡ, piſcis è latorum genere, ſolea, paſſer marinus, Ph. rombus; (2) anas; (3) maledictum, de lurcone.

Ψηστὸς, ἡ, ὸν, terſus, deterſus, raſus. A ψάω.

Ψῆττα, ης, idem quod ψῆσσα.

Ψηττοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui paſſerinâ eſt figurâ. Ex ψῆττα, & εἶδος.

Ψηφάω, ῶ, cogito, curo, ratiocinor, computo, *Heſ.* A ψῆφος.

Ψηφηφορέω, ῶ, ſuffragium calculo fero; (2) ſuffragio meo creo.

Ψηφηφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio. A

Ψηφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuffragium ſeu ſententiam fert. A φέρω.

Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ψηφίζω, fut. ίσω, calculis computo, ſupputo; (2) decerno; quo ſenſu uſitatiùs ψηφίζομαι, decerno; ἐψηφισμένον, decretum, p. paſſ. part. Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην, Ariſtoph. Veſp. 766. Οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν, Soph. Aj. 449. Ἐκεῖσε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, Dem.

Ψήφινος, η, ον, è calculis factus, è calculis conſtans:

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, calculus, ſcrupus, lapillus; (2) calculus ſupputatorius; (3) lapillus pretioſus, gemma; Il. 21, 260. A ψῆφος. Unde

Ψηφίον, ου, τὸ, gemma. Ph.

Ψηφισάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, conſultum, ſcitum, plebiſcitum, Ph. A ψηφίζομαι.

Ψηφισματοπώλης, ου, ὁ, decretorum venditor, Vox Comica. Ψηφισματοπώλης εἰμί, Ariſtoph. Av. 1043.

Ψηφισματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto ſimilis; (2) decreti naturam aut vim habens. A ψήφισμα.

Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω. Hinc

Ψηφιστικὸς, ἡ, ὸν, peritus computationum.

Ψηφοθετέω, ῶ, Ph. ψηφοθετεῖ, teſſelat. Ex ψῆφος, & τίθημι. Hinc

Ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, opus teſſellatum.

Ψηφοθέτης, ου, ὁ, teſſellarius, teſſellator.

Ψηφοκλέπτης, ου, ὁ, quaſi calculorum fur; præſtigiator.

Ψηφολογέω, artem circulatoriam exerceo; (2) muſivo opere & vermiculato ſterno, teſſello. A ψηφολόγος. Hinc

Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum teſſellatum, opus muſivum.

Ψηφολογητὸν ἔδαφος, idem, Ph.

Ψηφολογικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad circulatoriam artem, *item* ad muſivariam.

Ψηφολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, circulator calcularius, qui celeritate verſandi calculos ſpectantium oculos fallit; (2) ſtructor operis muſivi.

Ψηφοπαικτέω, ῶ, calculis ludendo fallo, Gl. V. præſtigior. A

Ψηφοπαίκτης, ου, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præſtigiator, calcularius, Ph. Athen.

Ψηφοπαιξία, ας, ἡ, ipſe luſus, qui calculis fit, fallacia, quæ fit calculis, præſtigiæ, Gl. V. Ex ψῆφος, & παίζω.

Ψηφοποιὸς, οῦ, ὁ, confector calculorum. A ποιέω.

ΨΗ͂ΦΟΣ, ου, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretioſus, gemma, Gl. V. (3) ſcrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus, quo in computando utimur; (5) calculus, quo ſuffragium fertur in comitiis; unde (6) ſuffragium ipſum, ſeu ſententia & decretum, quod calculis fertur; (7) poteſtas ſententiæ aut ſuffragii de aliquo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9) promiſſum auxilium, ut ψῆφος θεοῦ, ap. Joſ. ψῆφοι, teſſellæ, calculi, Gl. V.

Ψηφοφορέω, ſuffragium ſeu ſententiam fero; (2) ſuffragio meo creo. Ὑμεῖς δ' ἐπὶ τούτοις ψηφοφορήσατε, Luc. Bis Accuſ.

Ψηφοφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio, Ph. ſuffragium, decretum. A

Ψηφοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuffragium fert calculo, Gl. V. ſuffragator. A φέρω.

Ψήφωσις, εως, ἡ, pavimentum, ſc. *teſſellatum, muſivum propriè.* Gl. V. Qu. à ψηφόω, à ψῆφος.

Ψηφωτὴ, ῆς, ἡ, glarea, Gl. V. Ab eod.

Ψηφωτὸν, gemmatum, Ph. Ab eod.

Ψήχω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando detergo, deſtringo; (3) attero, contero; (4) delinio, demulceo. Ψήχειν ἵππον, Xen. Ψήχει ϗ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος, Epigr. A ψάω.

ΨΙΑ', ᾶς, ἡ, lætitia; (2) ludus, voluptas, Suid. P. ſeu ψιὰ, parvus lapillus, gutta, v. gr. roris, mica, &c. (2) idem quod παίγνιον, deliciæ. A ψίω, *Ern.*

Ψιαδεῖν, ludere, ſc. παιγνίοις. A ψιὰς vel *Dor.* pro ψιάζειν.

Ψιάδεσσι, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro ψιάσι, à ψιάς.

Ψιάζω, roro, guttatim cado, minutatim ſtillo. A ψιάς.

Ψιαθηδὸν, *Adv.* in modum tegetis. A ψίαθος.

Ψιαθίδιον, ου, τὸ, tegeticula. Ab eod.

Ψιάθιον, τὸ, idem.

Ψιαθοπλόκος, ου, τὸ, tegetarius, Gl. V. Ex ψίαθος, & πλέκω.

Ψιαθοποιὸς, ου, ὁ, tegetarius, Ph. qui tegetes facit. Ex ψίαθος, & ποιέω.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtorea, teges. Hinc

Ψιαθώδης, ες, ſtoreæ ſeu tegeti ſimilis, aut è tegete factus.

Ψιαίνω, reprehendo, qu. dic. à ψάω. Potiùs à ψίω, quia reprehendendo ſeu vituperando detrahimus de famâ alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel ſeco. *Ern.*

Ψιαρὸς, ρὰ, ρὸν, roris inſtar exhilarans; (2) odorus. A ψιά.

Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta, ſtilla minuta & exilis; (2) ros. Il. 16, 459. Ab eod.

Ψίδες, αἱ, idem quod ψιάδες.

Ψίεις, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. A ψιὰ.

Ψίζω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim cadunt.

ΨΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, convitium.

Ψιθύρα, ας, ἡ, inſtrumentum quoddam muſicum. A ψίθυρος.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, ſuſurro, muſſito; (2) obtrecto, occultâ delatione accuſo, criminor apud alios. Ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ, Ariſtoph. Nub. 1004. Ἀλλήλοις ψιθύριζον, Theocr. 27, 68. A ψίθυρος.

Ψιθυρίσδειν, inf. act. *Dor.* pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, ſuſurrus & lenè murmur. A ψιθυρίζω.

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, ſuſurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuiorem & exiliorem ſonum edens; ſuſurrum, ſibilum. A

Ψίθυρος, ου, ὁ, ſuſurrus; (2) ſuſurro, qui maledicis ſuſurris alios traducere ſolet.

Ψιλαγία, ἡ, munus ductoris velitum. A

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, dux levis armaturæ militum, ductor velitum. Ex ψιλὸς, *veles*, & ἀγός.

Ψιλεύς, έως, ὁ, in edito & arduo loco chori conſiſtens. *Suid.* (2) qui in poſtremi chori loco eſt, *Heſ.* A ψιλὸς. Unde

Ψιλῆται, οἱ, velites, milites levis armaturæ.

Ψιλικὸς, ἡ, ὸν, leviter armatus.

Ψιλίζω, nudo, diminuo. Unde

Ψιλισμὸς, οῦ, ὁ, diminutio, extenuatio, ſpiritûs aſperi mutatio in lenem, ſeu pronunciatio per ſpiritum lenem.

Ψιλογραφέω, ſcribo literâ ψιλῇ, nudâ, non diphthongo, vel etiam literâ ſpiritu leni, non aſpero, ſignatâ. A γράφω.

Ψιλόδαπις, & ψιλόταπις, ιδος, ἡ, ſc. στρωμνὴ, tapes non villoſus, & veluti nudus, præ illo, qui dicitur ἀμφίταπις genus ſtragulæ, veſtis villoſæ.

Ψιλοκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, nudus cithariſta, i. e. qui tantum citharâ ludit, non accinit voce.

Ψιλοκόρσης, ſive ψιλοκόῤῥης, ου, ὁ, qui glabro & depili capite eſt. Ex ψιλὸς, & κόρση.

Ψιλόκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V. attonſus. Ex ψιλὸς, & κουρά.

Ψιλομετρία, ας, ἡ, carminis nuditas & tenuitas; Ariſtot. Art. Poët. A μέτρον.

ΨΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, tenuis, exilis, vilis; (2) nudus, glaber, depilis; (3) nudus, merus, ut aqua pura; (4) ψιλοὶ, milites, i. e. levis armaturæ.

Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, glabrities. Unde

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) ſpiritu leni profero, vel noto; ψιλοῦμαι, glabreſco, Gl. V. ἐψιλωμένος, nudatus, p. paſſ. part.

Ψίλον, τὸ, ala, Laconicè.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, medicamentum, quo utuntur in deglabrando & depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, apud Dioſc. & Nic. Th. 902. A ψιλόω.

Ψίλωμα, τὸ, glabrities; (2) denudatio oſſis, ap. medicos.

Ψιλῶς, *Adv.* cum tenui literâ vel ſpiritu; (2) nudè, leviter. A ψιλός.

Ψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, pilorum evulſio; (2) ſpiritûs lenis frequens uſus. A ψιλόω.

Ψιλωτὴς, οῦ, ὁ, qui glabrum facit quem, vulſor pilorum; (2) qui leni ſpiritu verbum pronunciat, quod aliàs aſpero profertur; (3) qui alterum nudat, privat aliquâ re.

Ψιλωτικὸς, ἡ, ὸν, qui gaudet verborum ψιλώσεσι & leni ſpiritu, ut dialectus Æolica & Ionica. Ab eod.

Ψιμμύθιον, ſive ψιμύθιον, ου, τὸ, ceruſſa, genus coloris, quo faciem fucare ſolent. A ψίμμυθος, ſive ψίμυθος.

Ψιμμυθιοφανὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, ceruſſæ ſimilis. A φαίνω.

Ψιμμυθιόω, ῶ, ceruſsâ illino, fuco; Plut. A ψιμμύθιον.

Χιμμυθισμὸς, οῦ, ὁ, fucatio per ceruſſam. Quaſi à ψιμμυθίζω.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, ſive ψίμυθος, ου, ὁ, ceruſſa.

ΨΙ'ΝΑΘΟΣ, ου, ἡ, capra ſylvatica, *Heſ.*

Ψινάζω, foliorum defluvium patior. A

Ψινὰς, άδος, ἡ, ut ψινὰς ἄμπελος, vitis, cui fructus decidit ſeu defluit. Ab eod.

ΨΙ'ΝΟΜΑΙ, acinos defluere ſino, *de vite*; (2) fleo. A ψίω.

ΨΙ'ΝΘΟΣ, delectatio, *Heſ.*

ΨΙ'ΝΘΙΟΣ, ία, ιον, vilis; (2) vitioſus, Heſ. Suid.

ΨΙ'Ξ, ψιχὸς, ἡ, mica, panis friati, Ph.

Ψίσις, εως, ἡ, contritio; (2) interitus; (3) vituperium. A ψίω.

Ψίττα, citò. Vox paſtorum gregem ad feſtinandum incitantium.

Ψιττάζειν, paſtoritium ψίττα ſonare.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, pſittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.

ΨΙΤΤΑΚΟ'Σ, οῦ, al. ψίτταχος, ου, ὁ, pſittacus.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, in Batrachom. ver. 24. Ex ψὶξ, & ἅρπαξ.

Ψιχίον, ου, τὸ, parva mica, minutiſſimum panis triati fruſtulum. Dim. à ψίξ.

Ψιχιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, micæ ſpeciem gerens, minutus inſtar micæ. A præc.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, Gl. V. Ex ψὶξ, & λέγω.

ΨΙ'Ω, minutim frango, contero, tenuo.

Ψόα, vel ψοιὰ, ᾶς, ἡ, lumbus; ψόαι, vel ψοιαὶ, duo maximi muſculi in internâ lumborum regione ſiti, Gl. V. ψόα, clunis.

Ψογερὸς, ρὰ, ρὸν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψόγος.

Ψογέω, criminor, vitupero. Ab eod.

Ψόγος, ου, ὁ, reprehenſio, vituperium. A ψέγω.

Ψοθάλλω, ſtrepo, *Heſ.* A

ΨΟΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, tumultus. At ψοθὸς, ἡ, ὸν, niger. *Heſ.*

ΨΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, immundities, *Heſ. Suid.*

Ψοίτης, ου, ὁ, lumbaris. A ψοιά.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, fumidus, fumoſus; (2) flammeus, flammans, ardens. A ψόλος.

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumoſa, ſeu vana & inanis jactantia. Ex ψόλος, & κόμπος.

Ψολοκομπίας, ου, ὁ, fumidus, i. e. vanus & levis jactator. A præc.

ΨΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.

Ψοφέοισα, part. præſ. f. g. act. *Dor.* pro ψοφέουσα, à

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu crepitus edo; ſono, crepo, ſtrepo, Gl. V. Ἐψόφησεν ἄμπελος, Ariſtoph. Pace. 610. A ψόφος. Hinc

Ψόφημα, ατος, τὸ, ſonitus, crepitus.

Ψόφησις, εως, ἡ, ſonitus, ſibilus.

Ψοφητικὸς, ἡ, ὸν, ſtrepitum edens, ſtreperus; (2) qui ſtrepitum & ſonum edere poteſt.

Ψοφοδέεια, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A

Ψοφοδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad quoſvis ſonos, ſeu crepitus, aut ſtrepitus expaveſcens, i. e. admodum meticuloſus, formidoloſus, pavidus. Ἐστι μὲν δὴ ϗ φύσει πρὸς ἄισθησιν ὀξὺ ϗ ψοφοδεὲς τὸ ζῶον, Plut. de anſeribus loquens. Ex ψόφος, & δέος.

Ψοφοδεῶς, *Adv.* meticuloſè, timidè.

Ψοφοειδὴς, ὲς, ſtrepens; & hinc ψοφοειδῶς. Ab εἶδος.

ΨΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, ſonus, ſonitus; (2) quicquid inanem ſonum habet, ut vana promiſſa, diſputationes inanes. Hinc

Ψοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, crepitu ſeu ſonitu plenus, ſonorus, ſonans.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, Gl. V. ψυὰ.

Ψυγεῖον, ου, τὸ, locus ſeu vas, in quo aliquid frigeſcit. A ψύχω.

Ψυγεὺς, έως, ὁ, qui aliquid frigefacit, Gl. V. refrigerium. Ab eod.

Ψυγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi ψύχω.

Ψῦγμα, ατος, τὸ, frigus; (2) medicamentum refrigerandi; (3) refrigeratio; (4) flabellum. Ab eod.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, refrigeratio; (2) ſiccatio, exſiccatio, Gl. V. perfrictio. A

ΨΥ'ΓΩ, fut. ξω, idem quod ψύχω. Καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, Num. 11, 32. Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, Theocr. 2, 106.

Ψυδράκιον, ου, τὸ, papula, puſtula, Gl. V. A

Ψύδραξ, κος, tuber, Gl. V. ψύδρακες, papulæ, puſtulæ.

Ψυθίζω, ſuſurro. A ψυθός.

Ψυθιστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator. Ab eod.

Ψύθος, mendacium, criminatio, *Dor.* pro ψεῦδος.

Ψυθὸς, falſus; idem quod ψευδὴς; item ſuſurro.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas, in quo pocula abluuntur, & vinum refrigeratur; vel vas æreum, vel alîus materiæ, quod vino plenum in ſympoſium inferebatur, & tripodi imponebatur. A ψύχω.

Ψυκτηρίδιον, ου, τὸ, parvus ψυκτήρ.

Ψυκτήριος, refrigeratorius. A ψύχω.

Ψυκτικὸς, ἡ, ὸν, frigefaciendi vim habens. A

Ψυκτὸς, ἡ, ὸν, refrigeratus; (2) qui frigefieri poteſt. A ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΑ, ης, ἡ, pulex; (2) genus phalangii. Hinc

Ψυλλίζω, pulices venor, Gl. V. pulico.

Ψύλλιον, ου, τὸ, pſyllium, vel pulicaris herba.

Ψυλλοκατατοκώδιον, pulex ſaltans ſuper pellem, vox Comica, Ariſtoph. Θεσμ. 1190.

Ψύλλος, ου, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, ου, ὁ, ap. Lucian. ψυλλοτοξόται ſagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, riſûs & joci cauſâ.

Ψυλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pulicoſus, Gl. V. A ψύλλα.

Ψύξας, a. 1. part. act. verbi ψύχω. Unde

Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio; item flatus.

Ψύττα, citò; vox incitantis ad feſtinandum, ut ψίττα; Eur. Cyclop. 49.

ΨΥ'ΤΤΟΣ, η, ον, pinguis, Suicer.

Ψυχᾶ, dat. ſing. *Dor.* pro ψυχῇ.

Ψυχαγωγέω, animas duco ſeu deduco; (2) animum flecto & attraho, ſeu allicio; (3) animum oblecto, Gl. V. (4) animam agere extremam, & ψυχαγωγούμενος, animatus, Ph. Οὐ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης, Ariſtoph. Av. 1560. ψυχαγωγεῖσθαι ταῖς κολακείαις, Dem. Ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, Ælian.

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum eductio; (2) animi allectatio, recreatio, delinitio, omninòque ea, quibus animus placatur aut capitur.

Ψυχαγωγικὸς, ἡ, ὸν, habens vim ducendi & flectendi animum; aliciens, oblectatorius. A

Ψυχαγώγιον, τὸ, arte aut naturâ ita ſuavis, ut homines alliciat, ad ſe trahat.

Ψυχαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ductor, ſeu deductor animarum, qui animas ex inferis educit & evocat, reſponſaque ab ipſis de rebus quæſitis poſtulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit & ducit, quo vult; (3) deceptor; ille, qui captivos abripit in ſervitutem. Ex ψυχὴ, & ἄγω.

Ψυχάζω, frigus capto, Suid. A ψύχος.

Ψυχὰν, acc. ſing. *Dor.* pro ψυχήν.

Ψυχαπάτης, ου, ὁ, mentem fallens vel decipiens. Ex ψυχὴ, & ἀπατάω.

Ψυχάριον, ου, τὸ, animula, Dim.

Ψυχαστης, ου, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.

Ψυχάω, refrigero. A ψύχος.

Ψύχει, dat. ſing. pro ψύχεϊ, à ψύχος. Hinc

Ψυχεινος, η, ὸν, frigidus; (2) gelidus.

Ψυχεμπορικὸς, ἡ, ὸν, ἡ ψυχεμπορικὴ, quæſtus mangonicus, negotiatio mangonica.

Ψυχέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hominibus negotiatur ſeu nundinatur, venalitiarius, mango.

ΨΥ'ΧΗ, ης, ἡ, papilio, quia ſymbolum fuit animæ.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honeſta; (5) ſtrenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.

Ψυχήιος, ου, ὁ, animatus, animâ præditus, vivus. A ψυχή.

Ψυχίδιον, ου, τὸ, animula. Dim. à ψυχή.

Ψυχίζομαι, algeo, frigeſco, Gl. V. A ψύχος.

Ψυχικὸς, ὴ, ὸν, ad animum vel animam pertinens; animalis, eſt etiam; (2) vitalis, ut δῶρα ψυχικὰ, victimæ vitales cruentæ; (3) animoſus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.

Ψυχικῶς, *Adv.* animaliter; (2) animo.

Ψυχοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animam damno adficiens. Ex ψυχὴ, & βλάπτω.

Ψυχογονία, ἡ, origo animæ.

Ψυχοδαΐκτης, ȣ, ὁ, animum lædens. Epith. Bacchi. Ex ψυχή, & δαΐζω.

Ψυχοδιάβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animam penetrans.

Ψυχοδότης, ῆρος, ὁ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.

Ψυχοειδὴς, ὁ, ἡ, animæ ſimilis, item ψυχικὸς. τὸ ψυχοειδὲς, anima, natura animæ. Ex εἶδος.

Ψυχόθεν, ex animo, Gl. V. A ψυχή.

Ψυχόλεθρος, ȣ, ὁ, pernicies animi; (2) *Adj.* ὁ ϗ ἡ, animis perniciem adferens.

Ψυχομαντεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi animæ ſacrificiis coactæ, reſponſa dabant conſulentibus.

Ψυχόμαντις, ὁ, qui animas ex orco evocat & conſulit.

Ψυχομαχέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum uſque ſpiritum depugno, animoſâ contentione dimico, ſtrenuè & fortiſſimè depugno. Ἀλλὰ μένȣσι ψυχομαχȣ̃ντες, ἕως ἂν ϖεριγένονται τῶν ἐχθρῶν, Polyb. A μάχομαι.

Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehemens dimicatio, ad extremum uſque ſpiritum producta dimicatio, Gl. V. jurgium. Ex iiſd.

Ψυχομιγὴς, ὲς, cui animus admiſtus eſt, ſeu ineſt, ut homo.

Ψυχοπλανὴς, animos in errorem inducens. Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ, & ϖλάνη.

Ψυχοπομπεῖον, ȣ, τὸ, locus, ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus, in quo ex inferis evocantur & interrogantur de futuris. A

Ψυχοπομπὸς, ȣ̃, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos tranſmittit ſeu deducit, Mercurii epith.

Ψυχορόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animam, i. e. ſanguinem ſorbens. Ex ψυχὴ, & ῥοφέω.

Ψυχοῤῥαγέω, ῶ, f. ήσω, abrumpitur mihi anima, animam ago, ſingultio. Ἡ νῦν κατ᾽ οἴκȣς ἐν χεροῖν βαϛάζεται ψυχοῤῥαγȣ̃σα, Eur. Alc. 20. & Herc. fur. 324. A

Ψυχοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, ſingultans. Ex ψυχὴ, & ῥήγνυμι. Hinc

Ψυχοῤῥαγία, ας, ἡ, animæ ſingultatio vel ſuffocatio.

Ψυχοῤῥοφέω, ῶ, animam, i. e. ſanguinem exſugo ſeu exſorbeo.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, algor.

Ψυχόσσοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animam vel animas ſervans. *Poet.* pro ψυχόσοος.

Ψυχοϛασία, ας, ἡ, animarum ſtatio, vel animarum bilanci impoſitarum ponderatio. A ϛάσις.

Ψυχοϛόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animas amandans, animas mittens. A ϛέλλω.

Ψυχοτακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentem exedens, re amatoriâ. A τήκω.

Ψυχότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; ψυχότροφον, nomen herbæ. Ex ψύχος, & τρέφω. Unde

Ψυχοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, frigore recreans. *Epith.* auræ.

Ψυχȣλκέομαι, ȣ̃μαι, animam traho.

Ψυχοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animæ exitium ferens, lethifer. Ex φθείρω.

Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, animo, animatum reddo, animam & vitam induo, ψυχόομαι, ȣ̃μαι, animatus fio. Τίς λίθον ἐψύχωσε; Epigr. Ἄπνοον ἐψύχωσε δέμας νεκυόσσοος ἠχὼ, Nonn. P. 14, 44. A ψυχή.

Ψυχραίνω, f. ανῶ, refrigero; ψυχραινόμενος, frigens, Gl. V. A ψυχρός. Hinc

Ψυχρασια, ας, ἡ, frigefactio.

Ψυχρευμα, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A

Ψυχρεύω, & ψυχρεύομαι, frigidè loquor, aliquid loquor, quod omni gratiâ caret. A ψυχρός.

Ψυχρήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malleo ductus & in aquam frigidam merſus, Plut. Ex ψυχρὸς, & ἐλαύνω.

Ψυχρία, ας, ἡ, frigiditas. A ψυχρός.

Ψυχρίζω, f. ίσω, refrigero, ψυχρίζομαι, frigeſco, Gl. V. Ab eod.

Ψυχριϛὸν, refrigeratum, Gl. V. A præc.

Ψυχροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, frigidâ tinctus ſeu imbutus, in frigidam demerſus. Ex ψυχρὸς, & βάπτω.

Ψυχροδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. frigidam recipiens, frigidarius. Ex δέχομαι.

Ψυχρολογέω, ῶ, f. ήσω, frigidè dico, frigidâ oratione vel frigido ſermone utor.

Ψυχρολογία, ας, ἡ, dictio frigida, ſermo frigidus. A

Ψυχρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frigidè dicit, qui frigidâ oratione utitur. Ex λόγος.

Ψυχρολȣσία, ας, ἡ, lavatio in frigidâ aquâ, lavacrum frigidum. Ex ψυχρὸς, & λύω.

Ψυχρολȣτέω, frigidâ lavor, frigido lavacro utor, frigidâ perfundor, Plut. Ex iiſd.

Ψυχρολȣ́της, ȣ, ὁ, qui frigidâ lavatur, vel lavari ſolet, pſychrolutes.

Ψυχρολȣτρέω, ῶ, idem quod ψυχρολȣτέω.

Ψυχροποιητικὸς, ὴ, ὸν, refrigerandi vim habens. Ex ψυχρός, & ϖοιέω. Unde

Ψυχροποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, frigidum faciens.

Ψυχροποσία, ας, frigidæ potus, frigida potio. Ex ψυχρὸς, & ϖόσις.

Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A

Ψυχροπότης, ȣ, ὁ, frigidæ potor, qui frigidæ potu delectatur.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, ridiculus & jejunus in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miſer, ut βίος ψυχρὸς, &c. Il. 5, 75. A ψύχω.

Ψυχροϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, frigidè ſtillans, *Aret.* Ex ψυχρὸς, & ϛαγή.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, frigus; *metaph.* ſegnities; (2) jejunitas, abſurditas. A ψυχρός.

Ψυχροφάντασμα, τὸ, commentum frigidum, ineptum, vanum, vel ſpecies vana, *Heſ.*

Ψυχρόφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frigidam metuens.

Ψυχροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frigidam ferens, Gl. V. ψυχροφόρον, frigidarium. Ex φέρω.

Ψυχρῶς, *Adv.* frigidè; (2) ineptè.

ΨΥ´ΧΩ, fut. ξω, frigefacio, refrigero; (2) ſicco, arefacio; (3) flo, ſpiro; ἐψυγμένος, frigefactus, perf. paſſ. part. ψυγεὶς, idem, aor. 2. paſſ. part. ψυγήσομαι, f. 2. paſſ. Καὶ ψύξȣσιν αὐτὰ ϖρὸς τὸν ἥλιον, Jerem. 8, 2. Ψυχήσεται ἡ ἀγάπη τῶν ϖολλῶν, Matt. 24, 12. Κᾆτα ψυγείσῃ ϖεριέφυσαν ϖερσικαὶ, Ariſtoph. Nub. 151.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio & qu. dic. animæ inditio, animæ poſſeſſio. A ψυχόω.

Ψυχωφέλεια, ἡ, animæ emolumentum. A

Ψυχωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animam juvans, animæ vel animo utilis.

ΨΩ´Α, ας, ἡ, fœtor; odor teter, Suid.

Ψῶζα, ης, ἡ, pruritus cum fœtore; (2) morbi ſpecies. A ψώα.

ΨΩ´ΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, fruſtulum, mica; (2) inferior cruſta panis.

Ψωΐα, ας, ἡ, odor teter, *Heſ.* ψώζα, E. M. ψώα, Suid. Voſſ. A ψώα.

Ψωΐζος, ȣ, ὁ, fœtor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) ſitus, ſqualor, Lex. Græc. Ab eod.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, glans penis denudata; (2) mentula. A ψωλός. Hinc

Ψωλόεις, εντος, ὁ, mentulatus, Gl. V.

ΨΩΛΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, verpus, apella, recutitus; (2) titio.

Ψωμίζω, fut. ίσω, *Att.* ψωμιῶ, bucceâ ſeu turundâ in os inſertâ, paſco & nutrio; (2) paſco. Gl. V. cibo; (3) in paſtum conſumo. Κέκραχθι, τȣ̃το δ᾽ (ϖαιδίον) ȣ̓δέποτε συ ψωμιεῖς, Ariſtoph. Θεσμ. 699. Ἡ δ᾽ ἔλȣσεν, ἡ δ᾽ ἐψώμισεν, id. Lyſ. 19. A ψωμός.

Ψωμίον, ȣ, τὸ, fruſtulum, quod ori ingeritur, offula, offella. Gl. V. buccella panis. Dim. ab eod.

Ψώμισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere; (2) buccea, buccella. A ψωμίζω.

Ψωμοκολακεύω, adſentor & adulor; cibi causâ. A

Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, paraſitus. Ex ψωμός.

Ψωμοκόλαφος, ȣ, ὁ, paraſitus vorax, qui dum comedat vel colaphos infligi ſibi patitur.

Ψωμόλεθρος, ȣ, ὁ, pernicies ſeu helluo buccearum.

Ψωμοπωλεῖον, τὸ, locus ubi panes vendibiles expoſiti jacent, ap. piſtores. A ϖωλέω.

ΨΩΜΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, fruſtum, buccella, manſum.

ΨΩ´ΡΑ, ας, ἡ, ſcabies; (2) arborum impetigo; (3) pyrauſta, phalæna.

Ψωραγριάω, ῶ, ſcabie ferâ laboro, Levit. 22, 22. Ex ψώρα, & ἄγριος.

Ψωραλέος, ȣ, ὁ, ſcabioſus, Gl. V. A ψώρα.

Ψωρίασις, εως, ἡ, ſcabies. A ψωριάω.

Ψωριάω, ſcabie laboro, pſorâ infeſtor, Gl. V. ψωριῶ, ſcabio; & ψωριῶν, ſcabioſus, Gl. V. Dioſc. A ψώρα. Unde

Ψωρικὸς, ὴ, ὸν, faciens contra ſcabiem.

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, ſcaber, ſcabioſus, Gl. V.

Ψῶρος, ȣ, ὁ, pædico, *Heſ.* ſeu ψωρὸς.

Ψωροφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo ſcabra, pruriginoſa oculorum ſcabies.

Ψωρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcabioſus, ſcabidus, vel ſcaber. A ψώρα.

Ψωχὸς, ȣ̃, ὁ, terra arenoſa. A ψώχω.

ΨΩ´ΧΩ, f. ψώξω, in fruſta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃ τȣ̀ς ϛάχυας, ϗ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσὶ, Luc. 6, 1.

Ψώω, idem quod ψάω. Ψῶσαι, mulcere, *Heſ.* Ern.

Ω.

Ω, Litera Græcorum vigeſima quarta, quæ ſuo nomine ω μέγα ſive *o magnum* appellatur, & Hebræo Cholem reſpondet; (2) nota numeralis, valens *octingenta*, & cum lineolâ infernè appictâ ͵ω, *octingenta millia.*

Ὦ, *Adv.* vocantis & acclamantis, o!

Ὦ, *ſim*, præſ. conj. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ὧ, *miſerim*, a. 2. conj. act. v. ἵημι.

Ὢ, *Adv.* admirantis; (2) dolentis, o!

Ὤα, ας, ἡ, pellis ovina; (2) veſtis inferior vel etiam ſuperior; (3) limbus veſtimenti circa imam partem, Ab οἶς.

Ὠάζω, f. άσω, audio. Ab ὦας.

Ὠάριον, ȣ, τὸ, ovulum. Dim. ab ὠόν.

Ὦας, τὸ, auris, *Dor.* pro ȣ̃ς. Ab ȣ̓̃ς.

Ὠβάζω, fut. ξω, diſpeſco & diſtribuo populum in partes, Laconicum. Ab ὠβή. Unde

Ὠβάτης, ȣ, τὸ, tribulis, *Heſ.* Vox Laconica. Plut. in Lycurg. cap. 6.

ὨΒΗ´, ῆς, ἡ, tribus, pars populi. Lacon.

Ὦγα, *aperui*, perf. ind. med. verbi οἴγω, *aperio.*

Ὦγαθὲ, *o bone*, *Dor.* pro ὦ ἀγαθὲ, voc. ſing. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ὤγνυντο, 3. plur. imperf. indic. paſſ. verbi οἴγνυμι.

Ὦγον, *operiebam*, a. 2. ind. act. v. οἴγω.

Ὥ᾽γὼ, *Dor.* pro ὃ ἐγὼ, *quod ego.*

Ὠγύγιος, ȣ, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, venuſtus. Ab Ogyge, rege antiquiſſimo.

Ὤγυρις, ἡ, palus, lacus, *Suid.* Ab ἀγείρω.

Ὦδα, *olui*, perf. ind. med. v. ὄζω.

Ὠδάριον, ȣ, τὸ, cantilena, Gl. V. Ab ᾠδή.

Ὧδε, *Adv.* hoc modo, ſic, ita; (2) hic; (3) huc; ὧδε κᾀκεῖσε, huc illuc, Gl. V. Ab ὅς.

Ὠδεῖον, ȣ, τὸ, locus minuti theatri ſpeciem habens, in quo certamina muſica ſpectabantur. Odeum. Gl. V. Odium. Ab

Ὠδὴ, ῆς, ὁ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω.

Ὠδήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ᾠδήκασι, ab οἰδέω.

Ὤδηκας, *intumuiſti*, 2. ſing. perf. ind. act.

Ὠδημένον, *inflatum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Ὧδὶ, *Adv.* ita, ſic. *Att.* pro ὧδε.

Ὠδικὸς, ὴ, ὸν, canorus; (2) cantandi peritus, muſices peritus. Ab ᾠδή.

Ὠδικῶς, *Adv.* canorè, muſicè.

Ὠδὶν, ſive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; (2) ipſe partus, puerperium; (3) vehementiſſimus dolor; (4) vinculum, funis. Ab ὀδύνη. Hinc

Ὠδινηρῶς, ſummo cum dolore parturiendo.

Ὠδινολύων, partûs dolores ſolvens ſive levans. Ex ὠδὶν, & λύω.

Ὠδίνω, fut. ινῶ, & ήσω, à partu doleo, partûs doloribus crucior, parturio; (2) vehementer cupio, vel in aliquâ re laboro. Καὶ μὴν θυραῖος, ὥϛε μ' ὠδίνειν, Soph. Aj. 805. Τεκνία μȣ, ȣ̃ς πάλιν ὠδίνω, Gal. 4, 19. Ab ὠδίν.

Ὠδὶς, ῖνος, ὁ, idem quod ὠδίν.

Ὠδοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui odas, cantiones, ſive carmina, conficit. Ex ᾠδὴ, & ποιέω.

Ὠδοιπόρȣν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὠδοιπόρεον, ab ὁδοιπορέω.

Ὠδὸς, ȣ̃, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ᾠδὴ, *cantus.*

Ὤδȣν, imperf. ind. act. pro ᾤδεον, ab οἰδέω.

Ὠδύρετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. verbi ὀδύρομαι.

Ὠδυσίη, & ὤδυσις, indignatio, increpatio, *Heſ.* Ab ὀδύσσω, *indignor.*

Ὠδύσσατο, pro ὠδύσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι, *iraſcor:* Hom. Odyſſ. 5, 340.

Ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ὤδει, ab ὄζω.

Ὠὲ, *Adv. dolentis*, ohe! ohe!

Ὠέον, ȣ, τὸ, ovum; Aratus 956. Ab ᾠόν.

Ὤζω, dico ô, exclamo ὢ, Æſchyl.

Ὤη, heu! Gl. V.

Ὠήθην, *putavi*, a. 1. ind. paſſ. v. οἴομαι.

Ὠθεῦνται, *trudunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ὠθȣ̃νται, ab

ὨΘΕ'Ω, ῶ, fut. ὠθήσω, & ὤσω, trudo, pello, pulſo, impello, propello, motu violento à me dimoveo, *in med.* eſt irruo, invado. Μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος, Eur. Med. 40, & 379. Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τȣσδὶ τȣ̀ς ἐξ ἄϛεως ἥκοντας, Ariſtoph. Conc. 300. Hinc

Ὤθησις, εως, ἡ, truſio, extruſio, expulſio, protruſio, propulſio.

Ὠθήσω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω. Unde

Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, malè tracto; ὠθίζομαι, in turbâ premor; contendo, rixor, in unam ſententiam non convenio; (2) irruo, irrumpo in locum periculoſum.

Ὠθισμὸς, ȣ̃, ὁ, nixus, quo aliquid amoliri, pellere, vel dejicere conamur; (2) impulſio, propulſio; (3) conflictus, prælium. A præc.

Ὠΐγνυντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾤγνυντο, ab ὀΐγνυμι pro οἴγνυμι.

Ὠΐετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. οἴομαι.

Ὤϊξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ᾦξα, ab οἴγω, *aperio.* Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθȣ̃σα θύρας ὤϊξε φαεινὰς, Od. 10, 230.

Ὦον, ȣ, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.

Ὤσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi οἴγω.

Ὠΐσσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. Arat. 1006.

Ὤιχετο, *abibat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Poet.* pro ᾤχετο, ab οἴχομαι.

Ὠκ, *Dor.* pro ὁ ἐκ.

Ὦκα, *Adv.* celeriter, ſubitò. Ab ὠκύς.

Ὠκέα, *celerem*, acc. ſing. ab ὠκὺς, έος, *celer.*

Ὠκεάνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oceanius. Ab ὠκεανός.

Ὠκεανίτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ὠκεανῖτις, ιδος, ἡ, Oceanitis.

Ὠκεανοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ὠκεανȣ̃. Ab

ὨΚΕΑΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, oceanus, mare circa terrarum orbem.

Ὠκέως, *Adv.* celeriter, citò. Ab ὠκύς.

Ὤκηθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ᾠκήθησαν ab οἰκέω.

Ὠκίμινος, ίνη, ινον, ex ocimo confectus. Ab

Ὤκιμον, ȣ, τὸ, ocimum, *herba.* Plin. 20. §. 48. c. 12. *Angl.* Baſil. Ab ὠκύς. Hinc

Ὠκιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ocimum referens.

Ὠκίσαμεν, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκίζω.

Ὤκισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Ὤκιϛα, *Adv.* velociſſimè, celerrimè. Ab

Ὤκιϛος, η, ον, velociſſimus, Superl. ab ὠκύς.

Ὠκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, velocior, Comp. ab eod.

Ὤκλασε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. verbi ὀκλάζω.

Ὠκοδομήθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi οἰκοδομέω.

Ὠκοδόμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ὠκτείρατε, *miſerati eſtis*, 2. pl.

Ὤκτειρεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν, ab οἰκτείρω.

Ὠκύαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velox in mari, velociter per mare currens. Il. 15, 705. Ex ὠκὺς, & ἅλς.

Ὠκυβόας, ȣ, ὁ, citatus in clamore; ὠκυβόαι, celeres in pugnâ, *Heſ.* Ex βοή.

Ὠκυβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκὺς, & βάλλω.

Ὠκυδήκτωρ, ορος, ὁ, celer morſu. A δάκνω.

Ὠκυδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter doctus ſeu edoctus, qui celeriter diſcit.

Ὠκυδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velociter ſe movens, velox. A δινέω.

Ὠκύδρομος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui velociter currit.

Ὠκυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter loquens. Ex ὠκὺς, & ἔπος.

Ὠκύθοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curſu celer. Ὠκύθοον τριπέτηλον, Call. in Dian. 165.

Ὠκυλόχειος, α, ον, celeriter pariens, ſeu celerem, facilem partum efficiens. A λοχεύω.

Ὠκυμόλος, ὁ ϗ ἡ, qui citò graditur, cito gradu proficiſcens. A μολέω.

Ὠκύμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſubito fato abripitur, qui ſubito exitio perit; brevis ævi; item ſubitam mortem afferens. Οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχȣσι ϗ ὠκύμορον τὸ φύτημα, Luc. Il. 1, 417. A μόρος.

Ὠκύνω, accelero, feſtino. Ab ὠκύς.

Ὠκυπέτης, ȣ, ὁ, celeriter volans; (2) qui rapido curſu fertur, præpes. Ex πέτομαι.

Ὠκύπλανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter vel perniciter vagans.

Ὠκύπλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter navigans.

Ὠκυποδέω, celeriter curro, celer ſum pedibus. Ab

Ὠκυπόδης, ȣ, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπȣς.

Ὠκύποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui citò punit vel ulciſcitur, Æſchyl. L. T. 749. Ex ποινή.

Ὠκύπομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter vehens ſeu tranſvehens.

Ὠκυπορέω, ῶ, celeriter eo, velox ſum. Ab

Ὠκυπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, citò permeans, citato gradu pervadens; (2) celer, citus, velox. Il. 1, 421. A πείρω.

Ὠκύπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer, Ph. pernix.

Ὠκύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeres habens alas, Ph. pernix. A πτερόν.

Ὠκυρόης, ȣ, ὁ, idem quod

Ὠκύῤῥοος, & ὠκύροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter fluens. Ex ὠκὺς, & ῥέω.

ὨΚΥ'Σ, ὠκεῖα, ὠκὺ, *Gen.* έος, είας, έος, celer, velox, pernix, citatus.

Ὠκύσκοπος, ὁ ϗ ἡ, celeriter videns; à σκοπέω, vel celeriter feriens quæ petit. A σκοπός.

Ὠκύτατος, η, ον, velociſſimus. Superl.

Ὠκύτερον, *Adv.* velociùs.

Ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Ab ὠκύς.

Ὠκυτόκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad partûs celeritatem conferens; ut ὠκυτόκιον φάρμακον.

Ὠκύτοκον, ȣ, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab

Ὠκυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, citò pariens; (2) partum accelerans. Ex ὠκὺς, & τίκτω.

Ὤλα, *perii*, perf. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὦλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, ſulcus.

Ὠλέκρανον, ȣ, τὸ, caput cubiti eminens & protuberans, cubiti pars gibboſa; κύβιτον, ὅπερ ϗ ἀγκὼν, Gal. Ex ὠλένη, & κράνον.

ὨΛΕ'ΝΗ, νης, ἡ, cubitus, brachium, ulna.

Ὤλεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὄλλυμι.

Ὠλεσίθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & θυμός.

Ὠλεσίκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum perdens. Od. 10, 510. Ex ὄλλυμι, & καρπός.

Ὠλεσίοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domûs ſeu domuum perditor, familiæ peſtis. Æſch. S. T. 726. Ex ὄλλυμι, & οἶκος.

Ὤλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὦ 'λεύθερε, *ô ingenue!* *Dor.* pro ὦ ἐλεύθερε.

Ὠλὴν, ένος, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλένη.

Ὠλκάδιον, ȣ, τὸ, navicula oneraria, R. Dim. ab ὁλκὰς, *navis oneraria.*

ὨΛΛΟΣ, ȣ̃, ὁ, curvatura brachii, *Heſ.*

Ὦλλος, alius, pro ὁ ἄλλος.

Ὦλξ, κὸς, ἡ, ſulcus, acc. ὦλκα. Τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν, Call. Dian. 180.

Ὠλοκαύτωσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω.

Ὠλοφύρετο, 3. ſing. imperf. indic. med. verbi ὀλοφύρομαι.

Ὠμάδιον, ſuper humero, vel humeris, Heſ.

Ὠμαδὶς, & ὠμαδὸν, idem, Heſ.

Ὠμάδιος, α, ον, humeralis, in humero poſitus. Ab ὦμος.

Ὠμαμπέλινος, η, ον, viti viridi ſimilis. Ab ἄμπελος.

Ὡμάρτευν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ὡμάρτȣν, ex ὡμάρτεον, ab ὁμαρτέω.

Ὡμάρτησα, *ſecutus ſum*, a. 1. ind. act.

Ὠμαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humeris gravis, humeros pondere ſuo premens. Ex ὦμος, & ἄχθος.

Ὦμεν, *ſimus*, 1. pl. præſ. conj. v. εἰμί.

Ὦμες, *ſimus*, perſona ead. *Dor.* formata.

Ὠμήλυσις, εως, ἡ, farina hordeacea; (2) quævis farina alia. Ex ὠμὸς, & λύσις.

Ὤμην, *putabam*, imperf. ind. med. *per Sync.* pro ᾠόμην, ab οἴομαι.

Ὠμηϛὴρ, ὁ, idem quod

Ὠμηϛὴς, ȣ̃, ὁ, crudivorus, qui crudis veſcitur; (2) ſævus & immitis. Ex ὠμὸς, & ἔδω.

Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμος.

Ὠμιαῖος, αία, αῖον, qui eſt in humero. Ab

Ὠμίας, ȣ, ὁ, qui humeris eſt repandis & amplis. Ab ὦμος.

Ὡμίλει, 3. ſing. imperf. indic. act. *contr.* pro ὡμίλεε, ab ὁμιλέω.

Ὡμίλησε, *collocutus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind.

ὨΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, ludus nucum.

Ὡμίλȣν, imperf. ind. act. pro ὡμίλεον, ab ὁμιλέω.

Ὤμιον, τὸ, Dim. humerus parvus.

Ὠμοβόειος, ſive ὠμοβόεος, α, ον, & ὠμοβόϊνος, ſive ὠμοβοΐνος, è crudo boum corio factus. Ex ὠμὸς, & βȣ̃ς.

Ὠμοβοεὺς, ὁ, lorum è corio crudo bovis; vel *adj.* è corio crudo bovis factus.

Ὠμοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crudivorus. Ex βορά.

Ὠμοβορὺς, Nic. Th. 739. idem.

Ὠμοβροϛορειβάτης, ȣ, ὁ, ſuper crudè vorata ambulans; Eur. Tro. 432. P.

Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, qui crudis veſcitur, crudivorus, R. Ex ὠμὸς, & βρώσκω.

Ὠμόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crudus comeditur.

Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, è crudo corio bovino factus, Ph. ὠμοβύρσινον, terginum, al. Gl. V. pera de corio. Ab

Ὠμόβυρσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex βύρσα.

Ὠμογέρων, οντος, ὁ ϗ ἡ, cui cruda & viridis ſenectus; (2) cui, licet ſeni, caput non eſt canum. Il. 23, 791.

Ὠμοδάϊκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus eſt. Ex δαΐζω.

Ὠμοδακὴς, ὁ ϗ ἡ, valdè mordens, acerbus, Æſch. S. T. 698. Ex ὠμὸς, & δάκνω.

Ὠμόδροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crudè deceptus, qui nondum maturus decerpitur, unde de virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim ſtupratur. Ex ὠμὸς, & δρέπω.

Ὠμοθετέω, ῶ, f. ήσω, crudum aræ impono. Il. 1, 461. Od. 14, 427. Ex τίθημι.

Ὠμοθέτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ὠμόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, horrentem comam habens.

Ὠμόθυμος, ὁ ϗ ἡ, crudelis, Soph. Aj. 897.

Ὤμοι, heu, heu mihi! pro οἴμοι.

Ὠμοειδὴς, ου, ὁ, qui tumidis est humeris. Ex ὦμος, & εἶδος.

Ὤμοισι, dat. pl. *Ion.* pro ὤμοις.

Ὡμοιώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὠμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.

Ὠμοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui validis robustisque humeris est, fortis, robustus. Soph. Aj. 206. Ex κράτος.

Ὠμοκυδιάω, ῶ, effero me & glorior.

Ὠμόλινον, ου, τὸ, linum crudum, quo ad ustionem faciendam utimur, Gl. V. crudarium, sudarium, linteum.

Ὡμολογημένως, haud dubiè, certò.

Ὡμολόγησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὁμολογέω.

Ὡμολόγησε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ὠμόομαι, οῦμαι, crudesco, Gl. V. Ab ὠμός.

Ὠμοπλάται, ῶν, αἱ, scapulæ, & partes humeri posteriores, Phil. ὠμοπλάτη, armus, scapula. Ex ὦμος, & πλάτη, *scapula.*

ΩΜΟΣ, ου, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.

ΩΜΟΣ, ὴ, ὸν, crudus; (2) crudelis, immitis, sævus, inhumanus, truculentus.

Ὤμοσα, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, pro ὀμόω.

Ὠμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, Suicer. Ab

Ὠμόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ὠμὸς, & σῖτος.

Ὠμοσπάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudus adhuc discerpitur & laniatur, Aristoph. Equit. 354. Ex ὠμὸς, & σπαράσσω.

Ὠμοτάριχος, ου, ὁ, & ὠμοτάριχον, τὸ, falsamentum crudum, Ph. ὠμοτάριχος, salitum crudum.

Ὠμότης, ητος, ὁ ϗ ἡ, cruditas; (2) crudelitas, duritia, sævitia. Ab ὠμός.

Ὠμοτοκέω, ῶ, fut. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab

Ὠμοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, crudum adhuc seu immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. Ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρτίσαντο λέαιναι, Call. in Del. 120. A τίκτω.

Ὠμοτομέω, ῶ, fut. ήσω, crudum & immaturum seco; ὠμοτομητέον, crudum secandum. Ab

Ὠμότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus & immaturus esset. A τέμνω.

Ὠμοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tritus & contusus fuit, quum adhuc crudus esset. A τρίβω.

Ὠμοτύραννος, ου, ὁ, crudelis tyrannus.

Ὠμοφαγία, ας, ἡ, esus crudarum carnium. Ab

Ὠμοφάγος, ου ἡ, crudis cibis vescens, Il. 5, 782.

Ὠμοφορέω, in humeris gesto. Ab

Ὠμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, humeris gestans. A φέρω.

Ὠμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, crudelis. A φρήν.

Ὠμοφρόνως, crudeliter. A præc.

Ὤμωξα, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω.

Ὠμῶς, *Adv.* crudeliter, sævè. Ab ὠμός.

Ὢν, ὄντος, ὁ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμὶ, *sum.*

Ὦν, *Conjunct.* igitur, ergo, *Ion.* pro οὖν.

Ὧν, *quorum*, gen. pl. ab ὅς, *qui.*

Ὠνάμην, aor. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ὠνησάμην, ab ὄνημι pro ὀνάω.

Ὦ ᾽ναξ, *Poet.* pro ὦ ἄναξ, *ō rex!*

Ὤνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ὤνησαν, ab ὄνημι.

Ὤνατο, probris incessit, Il. 17, 25, *per Syncop.* pro ὠνήσατο, a. 1. v. ὄναμαι, ab ὄνημι.

Ὠνείδιζον, imperf. indic. act. v. ὀνειδίζω.

Ὠνείδισα, *exprobravi*, a. 1. ind. act.

Ὠνειροπόλουν, imperf. ind. act. pro ὠνειροπόλεον, ab ὀνειροπολέω.

Ὤνημος, *per Crasin* pro ὁ ὄνημος, *unctus.*

ΩΝΕΌΜΑΙ, οῦμαι, mercor, emo. Ὠνούμενοι μέταλλα, Aristoph. Eq. 361. Ὠνησόμεθ᾽ ἀργυρίου οὐδεν, Id. Plut. 518. ἄριστον, id. Vesp. 305. Ab

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio, mercatio; (2) redemptura; (3) pretium. Γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖς, Eur. Cyc. 139. Ab ὠνέομαι.

Ὠνῆ, *emas*, 2. sing. præs. conj. med. pro ὠνέῃ, ab ὠνέομαι.

Ὤνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.

Ὤνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὄνημι.

Ὠνησείω, empturio, emere cupio. Ab

Ὤνησις, εως, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.

Ὠνήσω, f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.

Ὤνητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

Ὠνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.

Ὠνητὴς, ου, ὁ, emptor. Ab eod.

Ὠνητιάω, ῶ, empturio, emere cupio, Theophr. Ab ὠνητός.

Ὠνητικὸς, ὴ, ὸν, propensus ad emendum, Gl. Vet. emax. Ab ὠνέομαι. Unde

Ὠνητὸς, ὴ, ὸν, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, venalis.

Ὦ ᾽νθρωπε, *Dor.* pro ἄνθρωπε.

Ὤνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ὤνιος, ία, ιον, venalis, mercalis. Ab ὠνέομαι.

Ὠνομάδαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, ab ὀνομάζω.

Ὠνόμαζον, imperf. ind. act.

Ὠνόμασε, *nominavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ὠνομάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ὠνομασμένως, *Adv.* nominatim. Ab ὀνομάζω.

Ὦνος, ου, ὁ, pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, Il. 21, 41. (3) merx ipsa.

Ὠνοχόει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ὠνοχόεε, ab οἰνοχοέω.

Ὦ ᾽ξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

Ὦξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi οἴγω.

Ὠογενὴς, ές, ex ovo genitus. A γίγνομαι.

Ὠοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ovo similis, ovi speciem gerens, Gl. Vet. ovatus. Ex εἶδος.

Ὠοκατάγνυς, υ, ὁ, ovorum fractor; Ex ὠόν, & καταγνύω. Unde

Ὠοκάταξις, εως, ἡ, ovorum fractio.

Ὠόμην, imperf. ind. pass. v. οἴομαι.

ΩΌΝ, ου, τὸ, ovum, idque avium, piscium, serpentium, & similium.

Ὦον, ου, τὸ, superior domus pars.

Ὤοντο, *putabant*, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi οἴομαι.

ΩΌΠ, vel ὠόπ, acclamatio nautica.

Ὠοπώλις, ιδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ὠὸν, & πωλέω.

Ὠοσκύφιον, ου, τὸ, poculum sive scyphus ovi formam habens. Ex ὠὸν, & σκύφος.

Ὠοτοκέω, ῶ, ovum pario. Ab ὠοτόκος.

Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.

Ὠοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovum partu edens, oviparus. Ex ὠὸν, & τίκτω.

Ὤου, 2. perf. sing. imperf. verbi οἴομαι, Aristoph. Eq. 352.

Ὠοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovum ferens. Ex ὠὸν, & φέρω.

Ὠοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, ova custodio. Ex ὠὸν, & φύλαξ.

Ὦπα, *vultum*, acc. sing. ab ὤψ, *vultus.*

Ὤπασα, *dedi*, a. 1. ind. act. v. ὀπάζω.

Ὦπερ, *Adv.* ubi. Ab & pro ὅπερ.

Ὦπις, ἡ, epitheton Dianæ, (al. Οὖπις). Ab ὄπτομαι, quod parientes respiciat.

Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, ictus, qui fit manu, *Hes.*

Ὦ πόλλων, *Dor.* pro ὦ Ἀπόλλων, *ō Apollo!*

Ὡ ᾽πόλλων, *Dor.* pro ὁ Ἀπόλλων, *Apollo.*

Ὡ ᾽πόλοι, *Dor.* pro οἱ αἰπόλοι, *caprarii.*

Ὥπλισαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ὁπλίζομαι.

Ὤπτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀπτάω.

ΩΡΑ, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venustas; (4) Dea pulchritudinis. Ἤδη δ᾽ εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἥκούσης τῆς κόρης, Plat.

ΩΡΑ, ας, ἡ, cura.

Ὡραΐζω, f. ίσω, decoro, venusto, venustate consilio, orno; ferè in deteriorem partem, de nimio cultu. ὡραΐζομαι, excolo seu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.

Ὡραιόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, formæ exornandæ studiosus. Ex ὡραῖος, & κομέω.

Ὡραιόμορφος, ὁ ἡ, formâ speciosus. A μορφή.

Ὡραιοπώλης, ου, ὁ, pomorum venditor; (2) cinædus, qui florem ætatis vendit. *Ern.*

Ὡραῖος, αία, αῖον, tempestivus; *act. & pass.* (2) qui formâ est venustâ & decorâ; lepidus, festivus, pulcher, decorus, Gl. Vet. ὡραῖα, fructus tempestivi, æstivi. Ab ὥρα. Hinc

Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo & decor formæ.

Ὡραΐουσιν, 3. pl. præs. ind. act. *Æol.* & cum ν, pro ὡραΐζουσι, ab ὡραΐζω.

Ὡραιόω, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venusto. Ab ὥρα.

Ὡραϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam, Plut. Ab ὡραΐζω.

Ὡραίως, maturè, Gl. Vet. Ab ὡραῖος.

Ὡρακιάω, ῶ, curis nimiis confectus concido. Ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο, ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων, Aristoph. Pace. 702. Ab ὥρα.

Ὡρακίζω, idem ab eod.

Ὠρανῶ, *cœli*, gen. sing. *Dor.* pro οὐρανοῦ.

Ὠρανὸς, ου, ὁ, cœlum, *Dor.* pro οὐρανός.

Ὡ ᾽ργεῖος, *Dor.* pro ὁ Ἀργεῖος, *Argeus.*

Ὠργίσθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὀργίζω.

Ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ὀρέγω.

Ὥρεον, *videbam*, imperf. ind. act. verbi ὁρέω, quod *Ion.* dicitur pro ὁράω.

Ὡρεσιδώτης, ου, ὁ, (*Epith.* solis,) temporum vicissitudines largiens. Ab ὥρα, & δίδωμι.

Ὠρεσίλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, montes relinquens, pro ὀρεσίλοιπος. Ab ὄρος, & λείπω.

Ὠρεσίτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, in montibus nutritus; pro ὀρεσίτροφος, Il. 5, 486. Ex ὄρος, & τρέφω.

Ὤρεσσι, dat. pl. *Poet.* pro ὤρσι, ab ὄαρ, *uxor.*

Ὠρέω, ῶ, f. ήσω, curo. Ab ὥρα.

Ὤρημα, ατος, τὸ, cura, custodia, Il. 5, 486. Ab ὠρέω.

Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὀρθρίζω.

Ὤρθρισα, *diluculo veni*, a. 1. ind. act.

Ὠρθώθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὀρθόω.

Ὡρία, ας, ἡ, fructûs maturitas; (2) venustas. Ab ὥρα.

Ὡριαίνω, decoro, venusto; ὡριαίνομαι, exornor. Ab

Ὡριαῖος, αία, αῖον, idem quod ὡραῖος.

Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠριγνάετο, ab ὀριγνάομαι.

Ὠριγνῶντο, 3. pl. imperf. indic. med. pro ὠριγνάοντο.

Ὡριόκαρπος, ον, maturos fructus habens, maturus.

Ὡρικὸς, ὴ, ὸν, tempestivus; (2) florens ætate, ideoque venustâ & decenti formâ conspicuus. Πύξω δὲ χροιῇ προσαλίγκιος ὡρικόεις, Nic. Th. 516. Ab ὥρα.

Ὡρικῶς, *Adv.* venustè, lepidè, scitè.

Ὥριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempestivus, maturus. Ab ὥρα.

Ὤρινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀρίνω.

Ὥριος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ὥριος, ία, ιον, tempestivus, maturus; (2) qui stato solemnique anni tempore fieri solet. Ab ὥρα.

Ὡρίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ὁρίζω.

ΩΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, Orion, signum cœleste.

Ὡρίως, *Adv.* tempestivè; (2) venustè, eleganter. Ab ὥριος.

Ὥρμισας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ὁρμίζω.

Ὡρμάθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Dor.* pro ὡρμήθη, ab ὁρμάομαι.

Ὥρμαινε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὁρμαίνω.

Ὡρμᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ὡρμάετο, ab ὁρμάω.

Ὡρμέατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὥρμηντο.

Ὠρμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. *Sync.* pro ὡρμημένον.

Ὤρμηνε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὥρμανε, ab ὁρμαίνω.

Ὥρμησαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὁρμάω.

Ὡρμῶντο, 3. pl. perf. ind. paſſ. pro ὡρμάοντο.

Ὦρνες, *agni*, *Dor.* pro οἱ ἄρνες, ab ἄρς.

Ὤρνυτο, 3. ſing. imperf. med. v. ὄρνυμαι.

Ὡρογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per annales. Ab

Ὡρογράφος, ου, ὁ, qui res geſtas deſcribit & diſtinguit per quatuor anni ὥρας, ſive tempora; annalium ſcriptor, qui deſcribit quid quoque anno evenerit. Ex ὧρος, & γράφω.

Ὡροθετέω, ῶ, in horâ natali noto & digero. Ex ὥρα, & τίθημι.

Ὡρολογέω, ῶ, horas indico. A λόγος. Hinc

Ὡρολογητὴς, οῦ, ὁ, horarum index; Athen.

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, horologium, inſtrumentum quoddam, ſeu machina horas indicans.

Ὡρονομεῖον, ſive ὡρονόμιον, ου, τὸ, idem.

Ὡρονομέω, horas rego. Ab

Ὡρονομικὸς, ἡ, ὸν, horas dividens, regens, indicans. Ab

Ὡρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, horas regens. Ex ὥρα, & νέμω.

Ὤρορε, *excitavit*, 3. ſing. perf. ind. med. *per Metathes.* pro ὄρωρε, & hoc *Att.* pro ὦρε, ab ὄρω.

Ὦρος, εος, τὸ, mons. *Dor.* & *Ion.* οὖρος, pro ὄρος.

Ὧρος, ου, ὁ, annus; (2) tempus; (3) nox. Ab & pro ὅρος.

Ὡροσκοπεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum ſeu machina, quæ horarum rationem adſpicientibus commonſtrat; (2) inſtrumentum, in quo natalitias horas notant & conſiderant aſtrologi:

Ὡροσκοπέω, horas, *item* thema geneſeos, conſidero & noto:

Ὡροσκοπία, ας, ἡ, conſideratio & notatio horarum præſertim natalitiarum. Ab

Ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas vel horarum rationem obſervat; (2) qui natalem ſeu natalitiam alicujus horam conſiderat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars, quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemiſphærium noſtrum, & ortus appellatur. Ex ὥρα, & σκοπός.

Ὡροτρόφος, ὁ καὶ ἡ, temperies, partibus anni quibuſque bonam tempeſtatem largiens. A τρέφω.

Ὦρσα, aor. 1. indic. act. *Æol.* pro ὦρα, ab ὄρω.

Ὦρτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Ὤρυγεν, 3. ſing. aor. 2. indic. act. cum ν, ab ὀρύσσω.

Ὠρυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ὠρύω.

Ὠρυγμὸς, οῦ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

Ὠρυδὸν, *Adv.* cum ululatu, luporum more ululando; Nic. Al. 222. Ab eod.

Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

Ὤρυξαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præſ. part. med. verbi ὠρύω.

Ὠρύχαται, *foſſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, ab ὀρύσσω.

ὨΡΥ'Ω, ſeu ὠρύομαι, ululo, rugio, ejulo. Κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο, Bion. 1, 18. Τόνδε μέτ' ὠρύεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης, Dion. Περ. 83.

Ὤρυμα, τὸ, rugitus. Quaſi ab ὠρύομαι.

Ὡρχαῖος, *Dor.* pro ὁ ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠρχέεσθε, ab ὀρχέομαι.

Ὠρχεῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχοῦντο.

Ὠρχήσασθε, *ſaltaſtis*, 2. plur. aor. 1. indic. med.

Ὡρχμενος, *Dor.* & *per Syncop.* pro ὁ ἀρχόμενος, ab ἄρχομαι.

Ὠρώρει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ὤρει, ab ὄρω.

Ὠρωρέχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.

Ὠρωρέχεις, 2. ſing. pluſq. perf. indic. act. *Att.* pro ὠρήχεις.

Ὠρώρυκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ὀρύσσω.

Ὠρωρύχειν, pluſq. perf. indic. act. *Att.* pro ὠρύχειν.

Ὧς, *Adv.* ita, ſic, pro οὕτως. Ab ὅς.

Ὡς, ut, ſicut, tanquam, perinde ac ſi; (2) ferme, circiter, ut; (3) poſtquam; (4) nam; (5) quandoquidem; (6) alioqui; (7) ὡς, pro πρὸς, ad, in; (8) quaſi; (9) abundat; ut ὡς ἀληθῶς, verè, revera.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς.

Ὦσα, *impuli*, a. 1. ind. act. v. ὠθέω.

Ὦσαι, *impuliſſe*, a. 1. inf. act.

Ὠσάμενοι, pl. a. 1. part. med.

Ὦσαν, *repulerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ὡσὰν, tanquam, quaſi, prout. Ex ὡς, & ἄν.

Ὡσανεὶ, *Adv.* velut, prout, tanquam, quaſi, perinde ac ſi. Ex ὡς, ἄν, & εἰ.

Ὤσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, ab ὠθέω.

Ὠσάσκω, trudo, pello, impello; verbum fictitium, quaſi hinc eſſet ὤσασκεν, impellebat, ab ὤσω, f. 1. cujus præſens uſitatè ὠθῶ, *Ionicum*. Od, 11, 598.

Ὡσαύτως, *Adv.* ſimiliter, ſimili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς, & αὔτως, ſive αὔτως.

Ὦσδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὦζε, ab ὄζω.

Ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὤθω, *pello*. Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος. Hom. Il. 1, 220.

Ὡσεὶ, *Adv.* quaſi, tamquam, perinde, velut; (2) circiter, fermè. Ab ὡς.

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. paſſ. v. ὤθω.

Ὦσι, 3. pl. præſ. conj. v. εἰμί.

Ὠσὶν, Dat. pl. cum ν, ab οὖς.

Ὦσις, εως, ἡ, idem quod ὤθησις. Ab ὠθέω.

Ὡσιωμένως, ſanctè, purè. Ab ὁσιόω.

Ὥσκε, vel ὥσκεν, idem quod ὡσάν. Ex ὡς, & poëtico κε, quod eſt ἄν.

Ὦσμαι, perfect. indic. paſſ. verbi ὠθέω pro ὤθω.

Ὠσμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Ὠσμὸς, οῦ, ὁ, impulſus; (2) everſio. Ab ὠθέω.

Ὥσπερ, ut, ſic, quemadmodum, veluti, quaſi, tanquam. Ex ὡς, & πέρ.

Ὡσπερὰν, *Adv.* ferme, quaſi, tanquam.

Ὡσπερανεὶ, *Adv.* tanquam ſi, quaſi, perinde ac ſi. Ex ὥσπερ, & ἄν, & εἰ.

Ὡσπερεὶ, *Adv.* veluti, quaſi.

Ὡσπεροῦν, *Adv.* idem. Ex ὥσπερ, & οὖν.

Ὥστ' pro ὥστε, *quaſi*.

Ὥστε, *Adv.* ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe, quod, quippe qui. Ex ὡς, & τε.

Ὠστης, ου, ὁ, impulſor, qui trudit. Ab ὠθέω.

Ὠστιεῖ, 2. ſing. f. 1. med. *Att.* pro ὠστιῇ, & hoc pro ὠστίσῃ. Ab

Ὠστίζω, trudo, pello. Οὐδ' ὠστιοῖ Κλεωνύμῳ, Ariſtoph. Ach. 850. Εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται, ibid. 42. Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, Id. Plut. 330. Ab ὤστης.

Ὠστικῶς, *Adv.* impellendo, trudendo; (2) irrumpendo. Ab ὠστικός.

Ὠστοργος, *crudelis*, *Dor.* pro ὁ ἄστοργος.

Ὠστὸς, ἡ, ὸν, truſatilis, Gl. V. Ab ὠθέω.

Ὤσφραντο, 3. plur. pluſq. perf. indic. paſſ. verbi ὀσφραίνω.

Ὦσχος, ου, ὁ, ramus novellus; ὤσχη, Nic. Al. 109. Ab & pro ὄσχος.

Ὠσχοφόρια, ίων, τὰ, geſtatio ramorum; feſtum Athenienſium. Ab

Ὠσχοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ramos geſtans. Ex ὦσχος, & φέρω.

Ὤσω, f. 1. indic. act. verbi ὠθέω pro ὤθω.

Ὦτα, *aures*, nom. plur. ab οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex οὖς, & ἄγρα, *captura*.

Ὠτακουστέω, ῶ, f. ήσω, intentis auribus ſermones hominum ſublego, (ut ad dominum meum deferam.) Ph. ὠτακουστεῖ, auſcultat, Xen. Ab

Ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ, delator, *impr.* principis alicujus; qui, quæ paſſim audit, ad dominum ſuum defert. Gl. V. auricularius explorator. Ex οὖς, & ἀκουστής.

Ὠταλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab

Ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex οὖς, & ἀλγέω.

Ὠταλγιάω, ῶ, idem quod ὠταλγέω.

Ὠταλγικὸς, ἡ, ὸν, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

Ὦ τὰν, ô homo! heus amice! in utramque partem dicitur.

Ὠτάριον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, auritus. Ab eod.

Ὠτεγχύτης, ου, ὁ, clyſter auricularis. Ex οὖς, & ἐγχύω.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix & ulcus ac recens vulnus. Ab οὐτάω, *vulnero*.

Ὥτερος, *Dor.* pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Ὠτίον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠτιοφόρος, idem quod ὠτοθλαδίας. E. M. *Ern.*

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Ab οὖς, quia aurita.

Ὠτίτης, ου, ὁ, auricularis; ut ὠτίτης δάκτυλος. Ab οὖς.

Ὠτογλυφὶς, ίδος, ἡ, auriſcalpium. Ex οὖς, & γλύφω.

Ὠτόγλυφον, ου, τὸ, idem. Ex iiſd.

Ὠτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis auriculæ. Ex οὖς, & εἶδος.

Ὠτοειδῶς, in formam auriculæ. A præc.

Ὠτοθλαδίας, ου, ὁ, cui aures fractæ ſunt; Diog. Laërt. Ex οὖς, & θλάω.

Ὠτοκάταξις, εως, ἡ, aurium fractio, aurium contuſio. Ex οὖς, & κατάγνυμι.

Ὠτοκοπέω, aures obtundo garrulitate, precibus, item de quocunque ſono vehementiori. Gl. Vet. ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex οὖς, & κόπτω.

Ὠτόλικνος, ου, ὁ καὶ ἡ, aures habens magnas inſtar ventilabri, vel vanni. Ex οὖς, & λίκνον.

Ὠτοπάροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, auritus. Gl. V. qui aures præbet. Ex οὖς, & παρέχω.

Ὠτὸς, οῦ, & ὦτος, ου, ὁ, otus, avis nycticoraci ſimilis. Gl. V. avis tarda. Ab οὖς.

Ὠτὸς, *auris*, gen. ſing. ab οὖς, *auris*.

Ὠτότμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui auriculam ſciſſam habet, cui aures amputatæ ſunt, aure ſeu auribus truncus. Ex οὖς, & τέμνω.

Ὠτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex οὖς, & ὄχλος.

Ὠτραλέος, α, ον, & ὠτραλέος, ὀν, v. ὀτραλέος.

Ὤτρυνεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν, ab ὀτρύνω, *incito*.

Ὠτώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus, aures habens; (2) anſatus, habens anſas; Il. 23, 264. Ab οὖς.

Ὡὐτὸς, *Dor.* pro ὁ αὐτὸς, *ipſe*.

Ὤφειλον, imperf. ind. act. v. ὀφείλω.

Ὤφειν, *videram*, pluſq. perf. ind. act. v. ὄπτω.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, ſubſidium. Quaſi ab ὠφελής.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. præſ. ind. pro ὠφελέετε, ab ὠφελέω.

ὨΦΕΛΕ'Ω, juvo, proſum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, Ph. aor. 1. paſſ. ὠφελήσοντα, profutura, Ph. f. 1. part. act. Τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε, Soph. Aj. 537. Φίλοισιν ὠφελεῖν, Ariſtoph. Av. 420. Μηδὲν ὠφελῶν πόλιν, Eur. Supp. 1109. Ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελούμεθα, Ion. 381.

Ὠφεληθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum. Ab eod.

Ὠφελήσιμος, ου, ὁ, utilis. Ab ὠφέλησις.

Ὠφέλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὠφελέω.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum.

Ὠφελητέος, έα, εον, juvandus. Ab ὠφελέω.

Ὠφέλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utilitatem, adjumentum ſive emolumentum adferens. Gl. V. ὠφέλιμον, commodum profuturum. Ab eod.

Ὠφελίμως, *Adv.* utiliter, commodè.

Ὤφελον, utinam. Gl. V. velim. Ἀτυχεῖς μὲν ὤρα ἀλλ' ȣ̓κ ἀδικεῖς, ὡς ὤφελες μηδ' ἀτυχεῖν. Syneſ. Ab ἐφείλω.

Ὤφθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὄπτω.

Ὤφθησαν, *viſi ſunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ὤφλεε, 3. ſing. imperfect. ind. verbi ὀφλέω pro ὀφείλω.

Ὠ'φρόντιστος, *ſecurus*, *Dor.* pro ὁ ἀφρόντιστος.

Ὦχα, *aperui*, perfect. indic. med. verbi οἴγω.

Ὤχατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠγμένοι ἦσαν.

Ὤχετο, 3. ſing. aor. 2. indic. med. verbi οἴχομαι.

Ὤχθησαν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὀχθέω.

Ὠχομεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, à pallore denominatum. Ab ὠχρός. Unde

Ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὠχράω, ῶ, palleo; (2) palleſco. Ab ὤχρα.

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, R. Ab eod.

Ὠχρίας, ȣ, ὁ, pallidus. Ab eod.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, pallor; cum quis expalleſcit. Ab

Ὠχριάω, ῶ, palleo, pallore perfuſus ſum, palleſco, pallidus fio. Τȣ̀ς ὠχριῶντας, τȣ̀ς ἀνυποδήτȣς λέγεις, Ariſtoph. Nub. 103. Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κᾂν φόβῳ καθημένη, id. Pace, 640. Ab ὠχρία.

Ὠχροειδὴς, ὲς, pallidus. Ab εἶδος.

Ὠχρόλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex luteo candicans, ſeu in pallido candidus. Ex ὠχρὸς, & λευκός.

Ὠχρόξανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pallidè flaveſcens. Ὠχρόξανθος ὡς χολὴ, *Aret.*

ὨΧΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus; luridus. Philox.

Ὦχρος, ȣ, ὁ, pallor; (2) legumen quoddam, Lat. *ervilia*. Ab ὠχρός.

Ὠχρότης, ητος, ἡ, pallor. Ab eod.

Ὠχρόω, ῶ, pallidum reddo. Hinc

Ὠχρωμα, ατος, τὸ, pallor corpori alicui inductus.

Ὤχωκε, *abiit*, 3. perf. ind. *Att.* pro ᾤχηκε, ab οἴχω pro οἰχέω.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; (2) adſpectus, vultus, facies. Gl. Vet. adſpectus, frons. Ab ὄπτομαι, *video*.

Ὠώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens. Ab ὠὸν, *ovum*.

ΤΕΛΟΣ.

APPENDIX
VOCABULORUM,

Quæ in præcedenti opere vel conſultò prætermiſſa fuerunt, vel et Cl. Editores ſubterfugerunt; quæ tamen magnâ ex parte autoritatem habeant & fidem, notatione igitur non prorſus indigna, aut etiam loco, ſi aliquando inveſtigatori ita videtur.

ἈΆΣΠΕΤΟΣ, ον, immenſus, Cal. *ſi lectio ſana.* Ex α int. & ἄσπετος.

Ἀβλέμης, ὲς, imbecillus, Euſtath.

Ἀβληχὴς, ὲς, ubi nulli ſunt balatus, Ep. Ex α priv. & βληχή.

Ἀβόητος, ον, ubi nullus eſt clamor, vel ſine pugnâ, Nonn. Ex α & βοή.

Ἀβολέω, occurro, obvium habeo, convenio, pro ἀντιβολέω, Apoll. Hinc

Ἀβολήτωρ, ορος, ὁ, qui occurrit, ſeu convenit, *E. M.*

Ἀβρόδαις, ὁ, idem quod ἀβροδίαιτος, Ath.

Ἀβυρτάκη, ἡ, barbarium ἐπίτριμμα & edulium, Alex. ap. Athen. Hinc

Ἀβυρτακοποιὸς, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ conficit, ἀβυρτάκην, Demetr. ib.

Ἀβυσσοτόκος, ον, abyſſum habens ſeu pariens, Cyr.

Ἀγάθεος, Pind. p. 9. vid. ἠγάθεος.

Ἀγαθόῤῥυτος, ον, purè fluens. Ex ἀγαθὸς, & ῥέω, Syneſ.

Ἀγαλέος, vide ἠγαλέος, *E. M.*

Ἀγακλήεις, ίεσσα, εν, vide ἀγακλεής, Apollin.

Ἀγαλματυπὴς, ὲς, idem quod ἀγαλματοποιός, Maneth. Ex ἄγαλμα, & τύπτω.

Ἀγάσταχυς, υ, abundans ſpicis, prægrandes ſpicas habens, Naz.

Ἀγατὸν, *Adv.* admirabiliter, Hom. Ap. 515.

Ἀγγελίεια, ἡ, nuncia, Orph. H.

Ἀγγελιώτης, ου, ὁ, idem quod ἄγγελος, Hom.

Ἀγγελιῶτις, ἡ, *fœm.* Call.

Ἀγγέλτρια, ἡ, idem, Sibyl.

Ἄγεκτος, ον, immadidus, durus, Ep. Heſ.

Ἀγενείως, *Adv.* ſine barbâ, *Philoſtr.* ap. *Phav.*

Ἀγερσικυβῆλις, qui mactatoriam ſecurim in ſeſe concitat, quaſi ἐγερσικύβηλις Steph. ex *E. M.* idem quod ἀγύρτης, & κυβηλιστής, Heſ.

Ἀγήραντος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγήρατος, immortalis, Ep.

Ἀγινέσκω, idem quod ἀγινέω, *Ion.* Hom.

Ἀγκιστροδετος, ὁ ϗ ἡ, hamo vinctus, ſeu captus, Ep.

Ἀγκλείνω, pro ἀνακλείνω, Hom.

Ἀγκονεύω, idem quod ἀγκονέω. Ex ἀνὰ, & κονέω.

Ἄγκρισις, pro ἀνάκρισις, Æſch.

Ἀγκρύομαι, pro ἀνακρύομαι, Theoc.

Ἀγκυλόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, curvis dentibus, *Epith.* falcis. Opp.

Ἀγλαόπεπλος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidâ veſte, Cal.

Ἀγλαοφάρης, ες, idem, Sibyl. A φᾶρος.

Ἁγνομάντις, ὁ ϗ ἡ, caſtus vates.

Ἁγνόῤῥυτος, ον, idem quod ἁγνόῤῥοος, Æſch.

Ἁγνοτερὴς, ες, caſtus, Orph. niſi ſit pro ἁγνοτελής.

Ἀγραυλὴς, ὲς, idem quod ἄγραυλος, ſc. ſub dio, quod fit in agro, Nic.

Ἄγρεμον, τὸ, ridica; haſta, Æſch. Ab ἄγρα.

Ἄγριχος, ον, idem quod ἄγροικος, Moſch.

Ἀγριῶτις, ἡ, *fœm.* ab ἀγριώτης, Sapph.

Ἀγροτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρότης, Eur.

Ἀγρυπνητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρυπνητής, Man.

Ἀγυρτέω, idem quod ἀγυρτάζω, τὸν ἀγύρτην, agere, Athen.

Ἀγυρτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγύρτης, Man.

Ἀγχονέω, idem quod ἀγχονάω, Man.

Ἀγωγαῖος, α, ον, quo duci poteſt vel ſolet, Ep. Ab ἄγω.

Ἀγωνοθέτις, ἡ, *fœm.* ab ἀγωνοθέτης, Soph. ap. Steph.

Ἀδδεὴς, pro ἀδεής. Hom.

Ἀδένδρεος, ον, idem quod ἄδενδρος, Opp.

Ἀδήϊος, ον, ſine hoſte, ſeu inoffenſus. Apoll. Ab α priv. & δηΐς.

Ἀδίκηλος, ſeu ἀδδίκηλος, ον, ſine effigie. Ex α priv. & δίκηλον, Man.

Ἄδμητος, η, ον, idem quod ἀδμής. Hom.

Ἀδμολία, ſeu ἀδμωλία, ἡ, ignorantia, imperitia, Call. ap. Suid.

Ἀδόκως, idem quod ἀδοκήτως, Eur.

Ἀδὼν, όνος, ἡ, pro ἀηδών, Moſch.

Ἀδωρόδοκος, ον, idem quod ἀδωροδόκητος, Ep.

Ἀείδηλος, ὁ ϗ ἡ, valdè conſpicuus, Nic. Ex α int. & εἰδεῖν.

Ἀείδρομος, ον, ſemper currens, Cyr.

Ἀειθανὴς, ὲς, ſemper moriens, Man. Ex ἀεὶ, & θνήσκω.

Ἀείκωμοι, οἱ, ſemper lætantes, ſeu comeſſantes, Man.

Ἀείμαργος, ὁ ϗ ἡ, ſemper inſaniens, Opp.

Ἀειρέεθρος, ὁ ϗ ἡ, ſemper fluens, Cyr. Ex ἀεὶ, & ῥεῖθρον.

Ἀεκήλιος, idem quod ἀεικέλιος, Hom.

Ἀελλὰς, άδος, idem quod ἀελλαῖος, Soph. ap. Heſ.

Ἀελλοπόδης, ου, ὁ, idem quod ἀελλόπους, Call.

Ἀενάων, οντος, idem quod ἀέναος, Heſiod.

Ἀεξίνοος, ὁ ϗ ἡ, quaſi augens mentem, Proc.

Ἄεπτος, ον, volare nondum valens, Æſch. *ſi lectio ſana.*

Ἀερκὴς, ες, idem quod ἄερκτος, ſeu immenſus, Call.

Ἀεροδινὴς, ὲς, volans, qui in ære verſatur, Ep. Ex ἀὴρ, & δινέω.

Ἀίω, (inuſit.) ſpiro; (2) dormio. Unde ἄεσαμεν, Hom.

Ἀζηχὲς, *Adv.* inceſſanter, Hom.

Ἀθελήτως, *Adv.* præter voluntatem. Ath.

Ἀθεραίς, ίδος, ἡ, idem quod ἀθερής, Nic.

Ἀθεριβόσκης, ου, ὁ, ariſtis veſcens, ap. Diog. L.

Ἀθεσμοφάγος, ὁ ϗ ἡ, vetita edens, Man.

Ἀθλοθεσία, præmiorum conſtitutio; (2) ipſum munus & officium athletarum; (3) item mutua depoſitio utriuſque concertantium, Ariſtoph.

Ἄθυρσος, ον, ſine vel cum thyrſo, Eur. Ex α priv. vel int.

Αἰγλάζω, illumino, Man. Ab αἴγλη.

Αἰγλητὴς, ου, ὁ, idem quod αἰγλήεις, *Epith.* Apollinis.

Αἰγλοβολέω, radios vibro ſeu jacio, Man.

Αἰγυπτιόω, nigrum reddo, Heſ.

Αἰετόεις, εσσα, εν, aquilinus, Opp.

Αἴητος, vide ἄητος, item ardens, Hom.

Αἴθαλος, ὁ, idem quod αἰθάλη, Eur.

Αἰθρήεις, εσσα, εν, idem quod αἴθριος, Opp.

Αἰθερολαμπὴς, ὲς, lucidi ætheris, in æthere ſplendens, Man.

Αἰθροδόνητος, ον, in ſplendore agitatus, ib. Ex αἴθρα, & δονέω.

Αἰθροπολεύω, in æthere verſor, vel idem quod αἰθερεμβατέω, ib.

Αἰθροτόκος, ον, in æthere procreans, ib.

Ἀΐκτὴρ, ῆρος, ὁ, impetuoſus, Opp. Ab ἀΐσσω.

Αἱμαστροφος, ον, ſanguineus. Ath.

Αἱμαπώτης, ου, ὁ, idem quod αἱμοπότης, Lyſ.

Αἱματοπώτης, ου, ὁ, idem.

Αἱματοπῶτις, ἡ, *fœm.* Man.

Αἱματιᾶτις, idem quod αἱματῖτις, ſeu *farta ſanguine*, Ath.

Αἱμορέω, idem quod αἱμοῤῥοέω, Man.

Αἱμύλα, *Adv.* blandè, &c. Heſ.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, blanditiarum autor, Hom. M.

Αἰνᾶ, *Adv.* vide αἰνῶς, Call.

Αἰνογένεθλος, ον, in nativitate miſer, Man.

Αἰολίας, ου, ὁ, nomen piſcis, coracinus, Ath.

Αἰολοπάλης, ου, ὁ, variis luctæ generibus verſatus, Man. Ex αἰόλος, & πάλη.

Αἰολοσκόπος, ον, variè ſpeculans, Naz.

Αἰολόφυλος, ον, diverſi generis; ſeu ex aliâ tribu. Opp. A φῦλον.

Αἰπυπλανὴς, ὲς, in ſummo errans, Man. Ex αἰπὺς, & πλάνης.

Αἰσχρόβιος, ον, turpiter vivens, Sibyl.

Αἰσχρογέλως, ωτος, ὁ, turpiter ridiculus, Man.

Αἰσχροδιδάκτης, ου, ὁ, turpium magiſter, ib.

Αἰσχρεόμυθος, ον, idem quod

Αἰσχρεοῤῥήμων, vide αἰσχροῤῥήμων, Man.

Αἰσχρεόφημος, ον, turpis famæ. Ex αἰσχρὸς, & φήμη.

Αἰσχρόπεπλος, ον, turpiter veſtitus, Dioſc. A πέπλον.

Αἶτος, τὸ, hoſpitium, item lucus, Pind. *Euſt.*

Αἰωνοτόκος, ον, ſeculorum parens, Syneſ. Ab αἰών, & τίκτω.

Ἀκαμαντόδετος, ον, adamantinus, Æſch.

Ἄκεστρον, τὸ, medicamentum, Soph. Heſ.

Ἀκέω, vide ἀκέομαι, Apoll.

Ἀκῆ, *Adv. Dor.* idem quod ἦκα, Pind.

Ἀκήδει, *Adv.* negligenter, ſine curâ, Æſch. Ex α & κῆδος.

Ἀκήδεστον, *Adv.* idem, Apoll.

Ἀκκορίζειν, perdere cimices, Ep. ap. Steph.

Ἀκράλιπος, τὸ, pinguedo, unguentum, Call. Ep.

Ἀκρατόεις, εσσα, εν, inſtabilis, intemperans. Man. Ab ἀκρατής.

Ἀκρατωσύνη, *Poet.* pro ἀκρατοσύνη, intemperantia, inſtabilitas, *ſed nimis licentioſè*, Steph.

Ἀκρήδεμνος, ον, ſine vittâ, Ep.

Ἄκριτα, *Adv.* idem quod ἀκριτί, Hom.

Ἀκριτόδακρυς, ὁ ϗ ἡ, futiliter aut immensè lacrymans, *Epith.* Tantali, Ep.

Ἀκρόγωνος, ον, in extremo angulo poſitus, Naz. Ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκροπολεύω, ſublimis meo, Man.

Ἀκταίνω, erigo, attollo, Æſch.

Ἀκταιονὶς, ίδος, ἡ, ad Actæonem pertinens, Ep.

Ἀκτινηβολία, ἡ, idem quod ἀκτινοβολία. Man.

Ἄκυμος, ον, idem quod ἀκύμων, Eur.

Ἀλάλυγξ, γγος, ἡ, metus, animus perturbatus, Sch. ἄλη, Nic.

Ἀλγεσίδωρος, ον, dans dolorem, Opp.

Ἀλγεσίθυμος, ον, dolore animum afficiens, Ep.

Ἀλειπτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀλείπτης, Man.

Ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω, Hom.

Ἄλεκτρος, ὁ ϗ ἡ, cælebs, innupta, Eur. Ex α, & λέκτρον.

Ἀλεξήνωρ, ὁ ϗ ἡ, adjuvans homines. *Epith.* Æſculapii, Ariſt.

Ἀλέξιμος, ον, idem quod ἀλεξητήριος, Nic.

Ἀλέξιον, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, ib.

Ἀληγὴς, ὲς, inceſſans, Dioſc. Ex α, & λήγω.

Ἀληθίη, pro ἀλήθεια, ib.

Ἀλητιβόρος, ον, mendicivorus, *Epith.* Iri. Naz.

Ἁλιανθὴς, ὲς, in mari florens, Ep. Ex ἅλς, & ἀνθέω.

Ἁλλιβρος, ον, idem quod ἁλίβρωτος, Lycurg.

Ἁλιγδουπος, ον, idem quod ἁλιδουπος, Opp.

Ἁλίζωος, ον, in mari vivens, Ep.

Ἁλιθρέμμων, ον, in mari nutritus, Cyr.

Ἁλιμυρὴς, ὲς, circumlutus, vel idem quod ἁλιμυρήεις, Apoll.

Ἁλιπλὴξ, γος, ὁ ϗ ἡ, mari percuſſus, Call.

Ἁλιῤῥαίστης, ου, ὁ, maris corruptor, Ep. Draconis, Naz.

Ἁλίῤῥαντος, ον, mari conſperſus, Ep. Ex ἅλς, & ῥαίνω.

Ἁλίῤῥηκτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἁλιῤῥαγής, Ep.

Ἁλίσμικτος, ον, maritimus, Lycurg. al. ἁλισμηκτὸς.

Ἁλιστέφανος, ον, idem quod ἁλιστεφής, Hom.

Ἀλιτοφροσύνη, ἡ, peccatum; malus animus. Ex ἀλιτέω, & φρήν, Ep.

Ἁλιτρεφὴς, ὲς, mare nutritus, Call. Ex ἅλς, & τρέφω.

Ἁλιοτρεφὴς, idem, Hom.

Ἁλιτυρος, ου, ὁ, caſeus ſale aſperſus, Ep.

Ἀλίφρων, ονος, ὁ, ſatis prudens, Naum. ap. Stob.

Ἀλλαγμὸς, οῦ, ἡ, idem quod ἄλλαγμα, Man.

Ἄλληστος. ον, idem quod ἄληστος, Ep.

Ἀλλοκόταιος ον, idem quod ἀλλόκοτος, Eur.

Ἀλλοτύπωτος, ον, aliis characteribus, Man.

Ἀλλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, diverſa ſentiens, ib. Ex ἄλλος, & φρήν

Ἁλμὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, in muriâ conditus, al. tepidus, Heſ.

Ἄλτις, ἡ, idem quod ἄλσος, Pind. Heſ.

Ἁλόσυδνος, η, ον, Exp. marinus, Apoll.

Ἄλλυτος, idem quod ἄλυτος, Ep.

Ἀλυκρὸς, pro θαλυκρὸς, *E. M.*

Ἄλυχνος, ον, ſine lychno, Eur.

Ἀλυσηδὸν, *Adv.* catenatim, Man. Ab ἄλυσις.

Ἀλωπὸς, ὸν, fraudulentus, Soph. ap. Heſ.

Ἀμαζονὶς, ἡ, Amazonis, Apoll.

Ἀμανδαλος, ον, evanidus, Alcæ.

Ἀμαράντιος, α, ον, idem quod ἀμαράντινος, Apoll.

Ἀμαρασκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor ſulcorum, Man.

Ἀμαρτοσύνη, ἡ, idem quod ἀμαρτία, Ep.

Ἀμαρτωλὴ, ἡ, idem, Theogn.

Ἀμαρυνθιὰς, άδος, ἡ, idem, Ep. l. 6.

Ἀμβλυόεις, εσσα, εν, obſcurans, Man. Ab ἀμβλύς.

Ἄμβλωμα, τὸ, hebetatio, item abortio, Naz. Ab ἀμβλόω.

Ἄμβλωσσος, ὁ ϗ ἡ, abortiens, Man.

Ἄμβλωψ, ὁ ϗ ἡ, cæcutiens, Eur. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ, *oculus.*

Ἀμεθυστίζω, refero colore, aut aliâ ſimilitudine amethyſtum.

Ἀμεινότερος, pro ἀμείνων, Alcæ.

Ἀμέλαθρος, ον, extorris, Man. Ex α & μέλαθρον.

Ἀμεριστως, *Adv.* vide ἀμερῶς, Syneſ.

Ἀμέριμνον, τὸ, pro ἀμεριμνία, Herodian.

Ἀμετρόβιος, ον, longævus, Man.

Ἀμετροπότης, οῦ, ὁ, immodicè bibens, Ep.

Ἀμηχανοεργος, ὸν, malè fabricans machinas, *Epith.* Satyrorum, Heſ.

Ἀμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, Heſ. ex Call.

Ἀμισγὴς, ὲς, idem quod ἀμιγής, Nic.

Ἀμοιβηδὶς, *Adv.* idem quod ἀμοιβηδήν, Hom.

Ἀμολγιον, τὸ, mulctra, Theoc. Ab ἀμέλγω.

Ἀμόχθως, vide ἀμοχθεί, Man.

Ἀμπεδιηρὴς, ὲς, campeſtris, Æſch. A πέδιον.

Ἀμπηδάω, pro ἀναπηδάω, Hom.

Ἀμπυγμων, ονος, ὁ, vide ἄμπυξ, Nic.

Ἀμυγδάλεος, εα, εον, vide ἀμυγδάλινος, Nic.

Ἀμυγνὸς, ὸν, purus, Soph. ap. Suid.

Ἄμφαδος, ον, idem quod ἀμφάδιος, Apoll.

Ἀμφαλλάσσω, muto, idem quod ἀμείβομαι, Opp.

Ἀμφαυτέω, idem quod ἀμφαύω, ib.

Ἀμφελάυνω, circum traho, Hom.

Ἀμφερυθαίνω, idem quod Simpl. Cal.

Ἀμφιβατὴρ, ῆρος, ὁ, circumventor. Syneſ.

Ἀμφιγειος, ον, quaſi conterraneus, finitimus, Steph. ex Dion. ſed. leg. ἀγχιγυοι, vide 215.

Ἀμφιβληστρευτικὴ, ἡ, *ſub.* τέχνη, ars piſcatorum qui reti utuntur, Poll.

Ἀμφιβληστροειδὴς, ὲς, retiformis, ib.

Ἀμφιβολως, ambiguè, Athen.

Ἀμφιγαννύμαι, lætor, Cal.

Ἀμφιερχομαι, circumvenio, Hom.

Ἀμφιελαύνω, circumduco, Hom.

Ἀμφιθοάζω, circumcurro, Man.

Ἀμφίκερως, ὁ ϗ ἡ, utrinque cornuta, *Epith.* lunæ, Man.

Ἀμφίλινος, ον, utrinque lineis vinculis evinctus, Heſ.

Ἀμφιμάσσομαι, abſtergo, Hom.

Ἀμφίνοος, ον, dubius, Diog. L.

Ἀμφιπεριστρέφω, undique circumago, Hom.

Ἀμφιπορφυρεος, idem quod ſimpl. Eur.

Ἀμφίπτολις, quæ urbem cingit, Æſch.

Ἀμφιστρατάομαι, circùm pugno, Hom.

Ἀμφιστρεφὴς, ὲς, al. ἀμφιστεφὴς, ὲς, Hom. Il. λ. 40.

Ἀμφιστροφὴ, ἡ, deflexio, converſio, Heſ.

Ἀμφίτερμος, ον, exerminatus, Heſ. ex Soph.

Ἀμφιτιττυβίζω, circumpipio, Ar.

Ἀμφιτρέφω, circumquaque nutrio, Steph.

Ἀμφιφαείνω, vide ἀμφιφάω, Hom.

Ἀμφιφοβέω, circâ terreo, vel in fugam conjicio, Hom.

Ἀμφιχαράσσω, circumcirca figuro, Man.

Ἀμφιχολόομαι, iraſcor circum vel propter, Naz.

Ἀμφοδικὸς, ἡ, ὸν, circumbivia, Man.

Ἀμφορεαφορέω, amphoram geſto, Ariſt.

Ἀμφορία, ας, ἡ, Exp. circumſpectio, Man.

Ἀναβαίνω, pervado, incedo per, Hom.

Ἀναβαλλειν (γὴν) egerere terram fodiendo, Xen. attollo, *item* ſterno, excutio, ut equus ſeſſorem, Bud.

Ἀναβόημα, τὸ, idem quod ἀναβόησις.

Ἀναβολαίω, indico, V. Lex.

Ἀναβόλιμος, ον, rejectitius, ſeu dilatitius, Heſ.

Ἀναβορβορίζω, vide ἀναβορβορύζω, exclamo, Ar.

Ἄναβος, *Dor.* pro ἄνηβος.

Ἀναβρέχω, inſono, reſono, Heſ. *Hom.*

Ἀναγαγγάνευω, exclamo, Heſ. *E. M.*

Ἀνάγαιος, ον, idem quod ἀνώγεως, V. T.

Ἀνάγευσις, ἡ, ipſa guſtandi actio, V. L.

Ἀναγινώσκω, pro ſimpl. Hom.

Ἀναγκιππεῖν, neceſſariò equitare, Eur. ap. Suid.

Ἀναγώγιος, ον, in cœlum revocans, vel cœleſtia affectans, Syneſ.

Ἀναδείγματα, τὰ, ſigilla, Heſ. *item* lora; idem potius ἀναδέγματα, Steph.

Ἀναδικτής, ου, ὁ, ſpecies laquei ſeu pedicæ. A δίκω.

Ἀναδομὴ, ἡ, diviſio, Suid. reædificatio, Steph. A δέμω.

Ἀναδράω, idem quod ἀναπράσσω, Heſ.

Ἀναδρύπτειν, carpere unguibus, Heſ. Steph.

Ἀναδύνω, idem quod ἀναδύω, Hom.

Ἀναζείω, *Poet.* pro ἀναζέω, Ep.

Ἀναθηματικὸς, ἡ, ὸν, ad conſecrandum ſeu dicandum comparatus, aptus, Ep.

Ἀνάθρησις, ἡ, attenta conſideratio, Tim. ap. Polyb. Ab ἀναθρέω.

Ἀναίδητος, ον, quaſi non verecundatus, Apoll. Ex α, & αἰδέομαι.

Ἀνακαθαιρέομαι, depono, V. L. Ex ἀνὰ, κατὰ, & αἱρέομαι.

Ἀνακλέπτω, rurſus furor, Hom.

Ἀνακράτης, ες, admodùm firmus, validus. A κρώτος, Heſ.

Ἀνάκρησις, ἡ, *Ion.* pro ἀνάκρασις.

Ἀνακτόρεος, idem quod ἀνακτόριος, Chriſtod.

Ἀνακυκλέω, vide ἀνακυκλόω, Eur.

Ἀνακυντέω, ſterto, Heſ.

Ἀνακωδωνίζω, vide ſimp. Heſ.

Ἄναλδος, idem quod ἀναλδής, ib.

Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector, Steph.

Ἀναλεκτίδες, αἱ, conveniunt ſcapulis tenues analectides altis, Ovid de art. am. l. 3.

Ἀνάλιπος, *Dor.* pro ἀνήλιπος, Theoc.

Ἀναμάθω, aor. 2. ſub. ab ἀναμανθάνω.

Ἀνάματος, ον, fluentis carens, Ep. Ex α, & νᾶμα.

Ἀναμηρύκομαι, rumino, V. L.

Ἀνανηπιόομαι, idem quod ἀνανηπιεύομαι, Gaz.

Ἀνάνιος, ον, non habens mœrorem. Ex α, & ἀνία, vel *Dor.* pro ἀνήνιος, effrænis, ſuperbus. Ex α, & ἡνία, Steph.

Ἀναξιόω, idem quod ἀπαξιόω, Eur.

Ἀνάπαλος, ſeu ἄμπαλος, ὁ, reſortitio, Pind.

Ἀναπνείω, *Poet.* pro ἀναπνέω.

Ἀναποσκευὴ, ἡ, impedimentum, V. L.

Ἀναποτνιασμὸς, ὁ, ſuſpirium cum imploratione divini auxilli, Greg.

Ἀναπρίω, frendeo, Nic.

Ἀναπτικὸς, ἡ, ὸν, incendendi vim habens. V. L. Ab ἅπτω.

Ἀνάπωτις, ἡ, vide ἄμπωτις.

Ἀναρθρία, ἡ, articulorum ſeu artuum debilitas. Ab ἄναρθρος, Steph.

Ἄνατε, *per Sync.* pro ἀνάστατε.

Ἀναστοναχίζω, idem quod ἀναστοναχέω, Hom.

Ἀνάστερος, ον, ſine aſtris, Man. Ex α, & ἄστρον.
Ἀναστραφάω, vide ἀναστροφάω, Heſ.
Ἀνασύομαι, erumpo, Hom.
Ἀνατανύω, idem quod ἀνατείνω, Call.
Ἀναύλα, *Adv.* ſine tibiis, Plut. Ex α, & αὐλος.
Ἀναυσία, ἡ, nauſea nulla, Suid.
Ἀναυτος, ον, nautis carens, navibus impervius, Heſ.
Ἀναΰω, exclamo, Theoc.
Ἀναφέρπω, recedo, V. L. ex Theoc. Ex ἀνά, ἀπὸ, & ἕρπω.
Ἀναφυγὰ, ἡ, vide ἀνάφυξις, Æſch.
Ἀνδίκτης, pro ἀνάδικτης, *E. M.*
Ἀνακρέμπτω, exſcreo ſeu ſcreato egero. Hinc
Ἀνακρέμψις, ἡ, exſcreatio, Hipp. ebullitio, H.
Ἄνδεμα, τὸ, *Æol. per Sync.* pro ἀνάδεμα, ſeu ἀναδημα, Ep.
Ἀνδοχάδην, *Æol. Sync.* pro ἀναδοχάδην, alternis vicibus, per ſucceſſionem, Heſ.
Ἀνδοχεὺς, pro ἀναδοχεὺς, vel ἀνάδοχος, ib.
Ἀνδρηΐη, *Ion.* pro ἀνδρεία, item ἀνδρήϊος pro ἀνδρεῖος, Herod.
Ἀνδρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνδρία, Poll.
Ἀνδροκὰς, άδος, ἡ, pars, Heſ. Nic.
Ἀνδρόφθορος, ον, ab homine periens vel ἀνδροφθόρος, homines perdens, Soph.
Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, Hom.
Ἀνεγκάλυπτος, ον, non intectus ſeu tectus, Heſ.
Ἀνειρώτευν, *Ion.* pro ἀνειρώτων, Euſt.
Ἀνελθέμεναι, *Dor.* pro ἀνελθεῖν. Ab ἀνέρχομαι.
Ἀνεμότροπος, ον, ventis agitatus, Anac. Ex ἄνεμος, & τρέπω.
Ἀνενεκτέον, referendum, Greg. Naz. Ex ἀνὰ, & φέρω.
Ἀνενοχλησία, ἡ, tranquillitas, Bud. Ab ἀνενόχλητος.
Ἀνεξέλευστος, ον, idem quod ἀνεξίτητος, Heſ. Ex α, & ἐξέρχομαι.
Ἀνεοστασίη, ἡ, ſtupore attonitus, Heſ.
Ἀνεπιδίω, reſudo, ſudorem refundo, Plut.
Ἀνεπίφραστος, ον, ineffabilis, Suid.
Ἄνεργος, ον, idem quod ἀνέργαστος, inefficax, Eur. Ex α, & ἔργον.
Ἀνερωτίζω, idem quod ἀνερωτάω, Suid.
Ἀνεσθίω, exedo, erodo, Hipp.
Ἀνεσία, ἡ, idem quod ἄνεσις, Suid.
Ἀνέσπομαι, ſurſum verſus ſequor. Heſ.
Ἄνευκτος, ον, non optabilis, ſeu non optandus, Ep. Ex α, & εὔχομαι.
Ἀνεύρυσμα, τὸ, idem quod ἀνευρυσμος, Gal.
Ἀνεχέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab α priv. & ἐχέγγυος, ut fidejuſſor, minime idoneus, Thucyd.
Ἀνηκὲς, pro ἀνῆκον, Heſ. vel aciem non habens, Steph. Ex α, & ἀκή.
Ἀνήμυκτος, ον, qui unguibus carptus ſciſſuſque non eſt, Heſ.
Ἀνήνοθα, ἀνήλυθα, *per Sync.* ἄνηλθα, *Dor.* ἄνηνθα, *per Epenth.* ἀνήνοθα, Steph.
Ἀνηρὴς, ες, virilis, Heſ. ex Æſch.
Ἀνηρὸς, *per Sync.* pro ἀνιαρὸς, ærumnoſus, Nic. Sch. illæſus, innocens, *E. M.*
Ἀνηροσίη, ἡ, ubi nulla aratio, Sibyl.
Ἀνθεσιπότητος, ον, Ath.
Ἀνθηφόρος, ον, florifer, Ep.
Ἀνθεσίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, floridi coloris, Ath.
Ἀνθίας, ου, ὁ, piſcis quidam, Ariſtot.
Ἀνθοδίαιτος, ον, floribus veſcens, *Epith.* Apis, Ep.
Ἀνθοκάρηνος, ον, caput floribus redimitum habens, Opp.
Ἀνθρηνοειδὴς, ες, referens crabronem ſeu veſpam. Ex ἀνθρηνὴ, & εἶδος, Theoph.
Ἀνθρωπολοιγὸς, ὁ ϗ ἡ, hominem perdens, Naz.
Ἀνιέρειος, ον, cui ſacra non fiunt, Suid.
Ἀνοιδείω, *Ion. & Poet.* pro ἀνοιδέω.
Ἀνοίκτιστος, ον, indefletus, Ep.
Ἄνομαι, paſſ. idem quod ἄνυομαι, Hom.
Ἀνομοιοειδὴς, ὲς, diverſæ ſpeciei, Steph.
Ἀνόμως, *Adv.* iniquè, improbè, Eur.
Ἀνορέκτως, *Adv.* ſine ullâ ciborum appetentiâ, Gal.

Ἀνούατος, ον, ſine auribus, Theoc. Ex α, & οὖας.
Ἀνσπάω, pro ἀνασπάω, Pind.
Ἀντανύω, pro ἀνατανύω, Call.
Ἀντεμμάσσομαι, rependo, Heſ.
Ἀντεπίξηνον, altera menſa coquinaria, Æſch. Ex ἀντι, & ἐπίξηνον.
Ἄντηστις, ἡ, pro ἄντησις, *E. M.*
Ἀντιάχω, idem quod ἀντιαχέω, Orph.
Ἀντιρύσασθαι, a. 1. m. *rependi.* Ab ἀντερύομαι. Theog.
Ἀντίκαινος, ον, ſimilis & par novo. Heſ.
Ἀντίδοτος, ον, viciſſim datus, contradatus, Nonn.
Ἀντικαταθνήσκω, invicem morior, Æſch. *ſi lectio ſana:*
Ἀντικρατέω, viciſſim impero, Ep.
Ἀντιλογέω, contradico, nego, Soph.
Ἀντιτεύχομαι, ſimilis ſum; ἀντιτέτυξο, 2. ſ. pluſq. p. paſſ. Hom.
Ἀντιφωνέω, obloquor, Soph. Steph.
Ἀντιχαρεὶς, invicem gratificans, a. 2. part. paſſ. Soph. Ab ἀντιχαίρω.
Ἀντιχορεύω, contrario motu feror, *Syneſ.*
Ἀντροπαία, ας, ἡ, pro ἀνατροπαία, ſeu ἀνατροπὴ, mutatio, Æſch. *ſi lectio ſana.*
Ἀντωπὴς, ὲς, idem quod ἀντωπός, Man.
Ἀνύδατος, ον, ſine aquâ, ib. Ab α, & ὕδωρ.
Ἀνυπότροφος, ον, idem quod ἀνυπόστροφος, Orph.
Ἀνυτη, ἡ, idem quod ἄνυστις, Ep.
Ἀνωνύμιη, ſine nomine, Arat.
Ἄξιος, pro ἀντάξιος, æquiparandus, Hom.
Ἀξυρὴς, ὲς, idem quod ἀξυρὸς, Heſ.
Ἄξεινος, *Poet.* & ἀξείνιος, vide ἄξενος, Heſ. Call.
Ἀξιόμορφος, ον, viſu dignus, Man. A μορφή.
Ἀξιοπιστοσύνη, ἡ, fidei dignitas, ib.
Ἀξιόμισος, ον, odio dignus, Æſch.
Ἀξίφυλλος, Æſch. lege ἀξιόφυλλος, vel ἀεξίφυλλος, Pau. αὐξίφυλλος, *Heath.*
Ἀοζέω, ſeu ἀοζέω, miniſtro, Heſ. Suid.
Ἄοζοι, ſeu ἀοζοὶ, miniſtri, Call. ap. Heſ.
Ἀοῖ, dat. ſing. *Dor.* pro ἠοῖ. Ab ἠώς.
Ἀοσσέω, auxilior, adjuvo, Moſch.
Ἀπαγγελεὺς, ὁ, internuncius, Man.
Ἀπαγώνιος, *Æſch.* rectiùs ἐπαγώνιος.
Ἀπαιρεθέω, *Ion.* pro ἀπαιρεθῶ.
Ἀπακτόω, abduco, Soph. ubi al. πακτόω.
Ἀπαλαστέω, indignor, Heſ.
Ἀπαλεξέω, idem quod ἀπάλεξω, Hom.
Ἀπαλον, *Adv.* molliter, delicatè, Hom.
Ἀπαλόψυχος, ον, idem quod ἀπαλόφρων, Ep.
Ἀπαμϐλακέω, Heſ. deerro vel aberro, *Steph.* potiùs ἀπαμπλακέω, Soph.
Ἀπαμϐλόω, abortior, Plut. ubi al ἐπαμϐλόω.
Ἀπανοίγω, idem quod ſimplex, Hom.
Ἀπαράλεκτος, ον, cui ſuperflui crines dempti ac velut ablecti non ſunt, *Steph.* al. idem quod ἀπαράτιλτος.
Ἀπαρυστέον, auferendum, Ariſtoph.
Ἀπαυαίνω, exſicco, Call.
Ἀπαφαυαίνω, idem, Suid.
Ἀπαχλύω, idem quod ſimpl. Call.
Ἀπεδίλωτος, ον, idem quod ἀπέδιλος, Call.
Ἀπειροκαλεύομαι, ineptio, ineptè ago. Æſch. ap. Steph.
Ἀπέκτακα, præt. ab ἀποκτείνω, (ἀπέκταγκα, V. T.) præt. m. ἀπέκτονα.
Ἀπελάω, *Poet.* pro ἀπελαύνω, Ariſt.
Ἀπέλεθρον, *Adv.* vehementer, procul, Hom.
Ἀπεναρίζω, ſpolio, aufero, Hom.
Ἀπέρατος, ον, Ariſtoph. al. ἀπέραντος.
Ἀπεσχαρόομαι, paſſ. vid. ſimpl. exp. act. Euſtath.
Ἀπεψέω, *Ion.* pro ἀφεψέω.
Ἀπεὼν, *Ion. & Poet.* pro ἀπὼν, item mortuus.
Ἀπηγημα, τὸ, *Ion.* pro ἀφήγημα.
Ἀπηγορία, ἡ, idem quod ἀπηγόρημα, V. L.
Ἀπηΐα, præt. med. ab ἄπειμι, Plat.
Ἀπηκος, idem quod ἀνήκοος, Heſ.
Ἀπηνεόω, reddo ἀπηνέα, Suid.
Ἀπία, ἡ, Apia dicta olim quæ nunc Peloponneſus. Alii appellativum eſſe volunt, Il. α, 270. *Item* Scythis dicitur Tellus, Dea ap. Herod.
Ἀπιστόκορος, ον, infidelis, Sibyl.

Ἄπλετος, ον, magnus, inacceſſus, Apoll.
Ἀποϐελίζειν, veru detrahere, Ath.
Ἀπογειόω, fundamenta deſtruo, Suid.
Ἀπογυμνάζω, exerceo, Æſch.
Ἀποδειδίσσομαι, abſterreo, Hom.
Ἀποείπω, nego, Hom.
Ἀποινόδορπος, ον, donivorus, Lycurg.
Ἀποκαπύω, efflo, Hom.
Ἀποκεῖλαι, aor. 1. ab ἀποκέλλω.
Ἀπόκεντρος, ον, extra centrum, Man.
Ἀποκίω, abſcedo, Hom.
Ἀπολάω, in lapidem verto, al. lapido, Steph.
Ἀπολειπὴς, ὲς, pro ἀπολειπόμενος, ſeu ἀπολελειμένος, Hipp.
Ἀπόλιστος, ον, ſine urbe, Man. Ex α, & πόλις.
Ἀποπαλέω, pro ἀποπάλλω, Hipp. ap. Steph.
Ἀποπλανίης, ὁ, errabundus, Ep.
Ἀποπλάστωρ, ορος, ὁ, effictor, Man.
Ἀπόπρεμνος, ον, ἀπόπρεμνα φυτευτήρια, plantæ particula ſtipitis ſuffultæ, Theophr.
Ἀποπρίω, *eme*, imperat. pro ἀποπρίασο.
Ἀποπροαιρέω, promo, ſumo, Hom.
Ἀπορέγω, præbeo; (2) extendo, protendo, Hipp.
Ἀποῤῥαῖδες, αἱ, murices, Ariſtot. *Steph.*
Ἀποσφραίνω, olfacio, Ep.
Ἀποτιϐατος, *Dor.* pro ἀπρόσϐατος, Soph.
Ἀπόφατις, ἡ, idem quod ἀπόφασις, Eur.
Ἀποφθεγκτήριον, τὸ, revelatio, Man.
Ἀπόφλημα, τὸ, debitum, Dem. ap. Heſ.
Ἀποφυλλὰς, άδος, ἡ, vide ἀποφύλλισις, Nic.
Ἀπόφωλος, idem quod ἀποφώλιος, Man.
Ἀποχραίνειν, colorare, Steph.
Ἀπρικτόπληκτος, ον, enixè percuſſus, Æſch. *Heath.*
Ἀπρόκοπος, ον, ſine progreſſu, Man.
Ἀπροσίδητος, ον, non adſpectabilis, Man.
Ἀπρόσηλος, vel ἀπρόσειλος, ον, non expoſitus ſolis calori, Heſ.
Ἀπροσκοπέω, ſum ἀπρόσκοπος, & improvidus, Steph.
Ἀπροσφωτος, ον, Nic.
Ἀπροτίελπτος, ον, pro ἀπρόσελπτος, inſperatus, Opp.
Ἀπροτίοπτος, ον, pro ἀπρόσοπτος, Man.
Ἀπροφανὲς, *Adv.* repentè, Orph.
Ἀπτερέως, idem quod ἀπτέρως, Apoll.
Ἀπτολέμιστος, ον, idem quod ἀπτόλεμος, Ath.
Ἀραδέω, commoveo, conturbo, Heſ.
Ἀραχναίη, ἡ, aranea, Ep.
Ἀραχνήεις, εσσα, εν, idem quod ἀραχναῖος, Nic.
Ἀργεινὸς, idem quod ἀργεννὸς, Steph.
Ἀργεοφάντης, ου, ὁ, Argivorum ſacerdos, Ep.
Ἀργὲς, ἀργέτος, pro ἀργὴς, ἀργῆτος, Hom.
Ἀργηστὴρ, ῆρος, ὁ, vide ἀργεστὴρ, Heſ. Steph.
Ἀργικὸς, pro ἀργὸς, (2) vel Ἀργεῖος. Eur.
Ἀργιάω, minor, *E. M.*
Ἀργινεφὴς, ὲς, Albus, Soph.
Ἀργόχρως, ωτος, idem, Cyr.
Ἀργυροδέκτης, ὁ, argenti ſeu pecuniæ receptor. Naz. A δεχομαι.
Ἀρδευτὴς, ου, ὁ, rigator, Man. Ab ἀρδεύω.
Ἀρείτολμος, ον, bellicoſus, Ep. vid. ἀρειοτολμος.
Ἀρεταλογία, ἡ, ſermo de virtute, Man. Ex ἀρετὴ, & λόγος.
Ἄρης, εος, & ητος, ὁ, Steph.
Ἀρθρωδία, ας, ἡ, vid. Steph.
Ἀριδάκρυτος, ον, multùm lacrymabilis & multùm lacrymans, Heſ.
Ἀρίθμιος, ον, adnumerandus, Suid.
Ἀριστήϊον, τὸ, *Ion.* pro ἀριστεῖον, Herod.
Ἀριστοκλεὴς, ὲς, percelebris. Ep.
Ἀριστολόχεια, ἡ, idem quod ἀριστολοχία, Nic.
Ἀριστοποσεία, ἡ, Opp.
Ἀριστοπονεὺς, έος, ὁ, optimus operarius, Man.
Ἀριστοφόρον, τὸ, vas in quo prandium fertur, Steph.
Ἀριστοφάνειον, τὸ, nomen emplaſtri, vid. Steph.
Ἀριστώδιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, optimos parturiens, Ep.
Ἀριφραδέως, pro ἀριφραδῶς, Hom.
Ἁρματινίκη, ἡ, curulis victoria, Pind.
Ἄρκιλοι, urſorum catuli, Euſt. ἀρκύλοι, Poll.
Ἀρκτῆ, ἡ, *Sub.* δορά, urſina pellis, Steph.
Ἀρκυοστασία, ἡ, retium tentio. Poll.

Ἀρμίως, idem quod ἁρμοῖ, Gal.

Ἀρνήσιμος, ον, negandus, Soph. Ab ἀρνέομαι.

Ἄρομα, τὸ, idem quod ἄροσις, Heſ.

Ἀροτραῖος, α, ον, Cerealis, ruſticus, Ep.

Ἀρπάγιον, τὸ, vas clepſydræ ſimile, Steph.

Ἀρπακτήριος, α, ον, rapax, Lycurg.

Ἀρπαλίζω, aufero, Æſch.

Ἀρπάω, rapio; ἀρπάομαι, idem, falce utor, Heſ.

Ἀρπυιόγυιος, ον, aviformis, Lycurg.

Ἀῤῥαβωνίζω, arrabone confirmo contractum emptionis, Steph.

Ἀῤῥενὼψ, & ἀῤῥενώπας, ου, ὁ, idem quod ἀῤῥενωπος, ſed in malam partem utrumque, Steph. Euſt.

Ἄῤῥοπος, ον, idem quod ἀῤῥεπὴ, Steph.

Ἀρρυθμέω, diſſono. Gall. Ex α, & ῥυθμός.

Ἀρτιγλυφὴς, ὲς, recens ſculptus, Theoc.

Ἀρτιλόχευτος, ον, recens partu editus, recens natus, Ep.

Ἀρτικροτέω, & ἀρτικροτέομαι, conſono, Ep.

Ἄρτιπος, idem quod ἀρτίπους, Hom.

Ἀρτίχνους, ουν, recens lanuginoſus, Ep.

Ἀρτῦναι, οἱ, quidam Argivorum magiſtratus; ἄρτυνοι, idem Epidauriorum, Heſ.

Ἀρυβαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀρύβαλλος, Heſ. *E. M.*

Ἀρυστρὶς, ἡ, quaſi hauſtrix, Ep.

Ἀρύστιχος, ὁ, idem quod ἀρυστὴρ, Heſ. Ath.

Ἀρυταινοειδὴς, ὲς, una è tribus laryngis cartilaginibus, vid. Steph.

Ἀρυτίδωτος, ον, non rugoſus, Ep. Ex α, & ῥυτίς.

Ἀρχανος, ὁ, piſcis nomen. Ariſtot.

Ἀρχεσίφτος, ον, autor luminis, *Epith.* ſolis. Cyr.

Ἀρχέτης, ου, ὁ, regius, Eur.

Ἀρχετυπία, ἡ, exemplar, idea, Bud.

Ἀρχιθάλασσος, ον, maris imperator, *Epith.* Neptuni, Ep.

Ἀρχιθεωρέω, ſum ἀρχιθέωρος. Hinc

Ἀρχιθεώρησις, ἡ, munus, ſeu dignitas architheorica.

Ἀρχιθεωρία, ἡ, idem, Heſ. Poll.

Ἀρχικλὼψ, & ἀρχίκλοπος, princeps furum, Steph.

Ἀρχίπλανοι, οἱ, principes Scythorum, Luc.

Ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromata redolens, Ath.

Ἀσηρὴς, ὲς, idem quod ἀσηρός, (2) Suid.

Ἀσθμότοκος, ον, anhelans, Man. pro ἀσθματικός.

Ἀσκοδέτης, Nic.

Ἀσκοφορέω, utres fero in ſacris Bacchanalibus, *E. M.*

Ἀσματόκομπος, ον, cum grandiloquentiâ & faſtu canens, Tzetz.

Ἀσματοποιὸς, ὸν, cantilenas faciens, *E. M.*

Ἀσμάραγος, ον, ſtrepitum non edens, Opp.

Ἀσπάθητος, ον, qui non σπάθῃ colliditur, Steph.

Ἀσπαστὺς, ύος, ἡ, ſalutatio, Call. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀσπιστής, Soph.

Ἀσπορία, ἡ, ubi nulla ſeminatio eſt, Sibyll.

Ἄσσιστα, *Adv.* proximè, Æſch. ap. Heſ. Ab ἆσσον.

Ἄστατον, τὸ, inſtabilitas, inconſtantia.

Ἀστειοῤῥημοσύνη, ἡ, idem quod ἀστειολογία, Steph.

Ἄστειπτος, ον, non tritus, Soph. Ex α, & στείβω.

Ἀστεμφέως, idem quod ἀστεμφῶς, Steph.

Ἄστερος, idem quod, vel pro ἀστέριος, Lycurg.

Ἀστέον, canendum eſt, Ariſtoph. Ab ᾄδω.

Ἀστιατικὸς, ἡ, ὸν, pro ἀστικός, Steph.

Ἀστίβητος, ον, idem quod ἀστιβὴς, Lycurg.

Ἄστολος, ον, veſte carens, non ſtolatus, Soph. ap. Plut.

Ἀστραγάλισις, ἡ, idem quod ἀστραγαλισμός, Ariſtot.

Ἀστραπλὴς, οῦ, ὁ, fulgurator, Orph.

Ἄστραρχος, η, ον, aſtrorum princeps, *Epith.* Lunæ, Orph.

Ἄστρις, ιος, ἡ, talus luſorius, Call. Steph.

Ἀστρόκυνος, ὁ, canis ſiderius, Steph.

Ἀστροφόρητος, ον, idem quod ἀστροφόρος, Syneſ.

Ἀστυάναξ, ὁ, urbis princeps, Æſch.

Ἀστυμέριμνος, ον, mundanas res curans, Syneſ.

Ἀσύμπτωτος, ον, qui non conſidit, & compreſſus eſt, Steph. Ex α, & συμπίπτω, Steph.

Ἀσυνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ignarus, Æſch. Ex α, & συνίημι.

Ἀσυνθετέω, ſum ἀσύνθετος, non ſto pactis, V. T.

Ἄσφηλος, ον, invalidus, imbecillis, Heſ. potius, idem quod ἀσφαλὴς, ib. Steph.

Ἀσχίδωρος, ου, ὁ, idem quod σύαγρος, ap. Siculos, Ath. ex Æſch.

Ἀσχίον, τὸ, tuber terræ, Theophr.

Ἀτασθαλέω, idem quod ἀτασθάλλω, Naz.

Ἀτέκμων, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, Man.

Ἀτελίη, *Ion.* pro ἀτέλεια, Herod.

Ἀτηρὴς, ὲς, idem quod ἀτηρός, Ep.

Ἀτήριος, idem, Æſch.

Ἀτηρία, ἡ, noxa, calumnia, Suid.

Ἀτιμαλφέω, nullum honorem invenire, Heſ. Ex α, τιμὴ, & ἀλφήω.

Ἀτιμασμὸς, ὁ, idem quod ἀτίμωσις, al. ignominia, Steph.

Ἀτίμαστος, ον, inhonoratus, Mimn.

Ἀτίω, idem quod ἀτίζω. Suid.

Ἄτμισις, ἡ, vaporatio, vaporum emiſſio.

Ἀτμισμὸς, οῦ, ὁ, idem, Steph.

Ἀτόπαστος, ον, qui conjici nequit, Heſ. Ex α, & τοπάζω.

Ἀτρέμητος, ον, immotus. Heſ. Ex α, & τρέμω.

Ἀτράπεζος, ον, expers convivii, Man.

Ἀτράχηλος, collo carens, Ep.

Ἀτρίβαστος, ον, idem quod ἄτριψ, Xen.

Ἀτριβὶ, *Adv.* ſine morâ, ſine detrimento, Steph.

Ἀτρυγηφάγος, ον, helluo, Heſ.

Αὔανος, ὁ, placentarum genus, Poll.

Αὐγαλέος, α, ον, ſplendidus, Dioſc.

Αὐγοειδὴς, ὲς, idem, Suid.

Αὐλιὰς, άδος, ἡ, incola, Ep.

Αὐλοειδὴς, ὲς, tibiæ formam habens, Bud.

Αὐλουρὸς, & αὐλωρὸς, domûs cuſtos, Heſ.

Αὐλωνίζω, in convalle dego, Suid.

Αὐλωνοειδὴς, ὲς, habens ſpeciem ſeu formam αὐλῶνος, Diod.

Αὐξητης, οῦ, ὁ, augens, Orph.

Αὐξιφαὴς, ες, creſcens, *Epith.* Lunæ, Man.

Αὐροσχὰς, άδος, ἡ, vitis, *E. M.*

Αὐτάγαθος, idem quod αὐτοαγαθος, Cyr.

Αὐταιώρητος, ον, qui à ſe ipſo in ſublime evehitur. Heſ.

Αὐτοαπλότης, ητος, ἡ, ipſa ſimplicitas, Bud.

Αὐτόζως, ὁ, per ſe vivens, Bud.

Αὐτοκάνδαλος, ον, tumultuarius, Lycurg.

Αὐτοκρηὴς, *Ion.* pro αὐτεκραής.

Αὐτόκωλος, ον, integro corpore, Simon. A κῶλον.

Αὐτομανής, ὲς, ex ipſo furibundus, Man. Ex αὐτὸς, & μαίνομαι.

Αὐτοματουργοὶ, οἱ, qui αὐτόματα faciunt. Ab ἔργον.

Αὐτομόλως, *Adv.* more tranfugæ, Heſ. ex Soph.

Αὐτοποδητι, *Adv.* idem quod αὐτοποδὶ, Luc.

Αὐτοπόνος, ον, idem quod αὐτοπόνητος, Nic.

Αὐτόῤῥοος, ον, ſpontè profluens, Pind.

Αὐτόροφος, ον, tectum à ſeipſo habens, ſeipſum contegens, Opp.

Αὐτοσχεδίην, idem quod αὐτοσχεδίως, Hom.

Αὐτόσπορος, ον, à ſeipſo ſemen habens, Æſch.

Αὐὼς, *Æol.* pro ἠὼς, Sapph.

Ἀφειδωλία, ἡ, munificentia, profuſio, Poll. Ex α, & φειδωλός.

Ἀφέταιρος, ον, ſodalibus privatus, vel ſodalitio amotus, Poll.

Ἀφεψιάομαι, non confabulor, non in cœtu verſor, Heſ. ex Soph.

Ἀφητόριος, α, ον, qui eſt Apollinis ἀφήτορος, Steph.

Ἀφθιτόμισος, ον, æternùm inviſus, Man.

Ἀφθονέω, non invideo, Eur.

Ἀφιλάβουλος, ον, non amans conſilium, Ep.

Ἀφοδευτήριον, τὸ, latrina, Steph. Nic.

Ἀφορμακτος, ον, Nic.

Ἀφρηλόγος, ον, ſpumilegus, Ep.

Ἀφριόεις, εσσα, εν, ſpumoſus, Ep.

Ἀχάια, ἡ, *Epith.* Cereris, Ar. Schol.

Ἀχανδὴς, ὲς, pauper, Anac.

Ἀχεροντιὰς, άδος, ἡ, Acheruſa, infernalis, Ep.

Ἀχεροντιος, α, ον, Acheruſus, Ar.

Ἀχρὴς, ὲς, inutilis, moleſtus, *E. M.*

Ἀχανάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſtupidus, Sibyl. Ex ἀχανὴς, (2) & φρήν.

Ἀχλυόπεζα, ἡ, caliginoſos pedes habens, Tryph.

Ἄχομαι, idem quod ἄχνυμαι, Hom.

Ἀχρηίστος, idem quod ἄχρηστος, Muſ.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, palearium, Ariſt.

Ἀψεφὴς, ὲς, curis vacuus, Heſ.

Ἄψιλος, ον, non nudus, vel glaber, Heſ.

Ἀωρόλειος, ον, cui cutis intempeſtivè lævis & glabra fit, Suid.

B.

Βαβαιὰξ, ὁ, idem quod βάβαξ, Ariſtoph. Βαβάξαι, ſaltare, Heſ.

Βάβρικες, vel βάβρῆκες, gingivæ, Heſ.

Βάδας, ὁ, cinædus, Heſ.

Βάδδομαι, V. L. βάδομαι, Heſ. deligo.

Βαθρεία, ἡ, idem quod βάθρον, Æſch.

Βαθὺς, ὲς βαθὺ τῆς ἡλικιας, in extremâ ſenectute, Ariſtoph.

Βαθυαὴς, ὲς, longè vel graviter ſpirans, Nic.

Βαθύγνοφος, ον, profundam caliginem habens, Naz.

Βαθύνους, ουν, idem quod βαθύφρων, *Epith.* Neſtoris, Ep.

Βαθύπεπλος, ον, promiſſum peplum habens, Call.

Βαθύπνοος, ον, longè ſeu valdè ſpirans, Nic.

Βαθύῤῥωχμος, ον, profundam ſciſſuram habens Cal.

Βαθυτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ad profundum depreſſus, *Epith.* navis, Opp.

Βαθύυπνος, ον, gravi ſeu alto obrutus ſomno. Nic.

Βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, idem quod βαθυχαίτης, M. Muſ.

Βαθυχεύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, profundæ effuſionis, Procl.

Βαθυχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, opulentiſſimus, Man.

Βάσσων, pro βασσύτερος, ſeu βαθίων, *E. M.*

Βακχεὺς, ὁ, Bacchus, Orph.

Βακχιάδαι, οἱ, Bacchiadæ, Mileſii, item Corinthii, ſic dicti à Baccho, Ap.

Βακχεύσιμον, τὸ, ipſa Bacchatio, Eur.

Βάκχευσις, ἡ, idem, ibidem.

Βακίζειν, de Bacide loqui ſeu Bacidem crepare, Ariſtoph.

Βαλανώδης, ες, glandibus plenus; τὰ βαλανώδη, glandes, V. L.

Βαλλέω, inuſ. pro βάλλω, unde βαλλησειν, & ἐβάλλησα, Ar. Hinc

Βαλλητύς, ἡ, jactus ut λιθίνη βαλλητύς, Ath.

Βαμματιον, τὸ, Dim. à βάμμα, ib.

Βαρβαρογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod βαρβαρόθυμος, Sibyl.

Βαρυαὴς, ὲς, graviter ſpirans, Opp.

Βαρύαρος, ον, firmiter compactus, Heſ. Ex βαρὺς, & ἄρω.

Βαρυβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, graviter means, Man. A βαίνω.

Βαρυκτυπὴς, ὲς, idem quod βαρύκτυπος, Sibyl.

Βαρυπεσὴς, ες, graviter cadens, Æſch. A πίπτω.

Βαρύπους, ουν, gravis, ſeu gravipes, Ep.

Βαρύστομος, ον, profundo ore, Opp. A στόμα.

Βαρύφλοισβος, ον, graviter ſonans, Procl.

Βαρύφυλλος, ον, gravia folia habens, ſeu gravis foliis, Ep.

Βαρύχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gravem humum habens, Æſch.

Βαρυώδης, ες, graviter olens. Nic.

Βασανεύω, idem quod βασανίζω, Heſ.

Βασανηδὸν, *Adv.* in tormentis, Man. Ab eod.

Βασσαρέω, Bacchico ſeu lymphato ſurore agitari, Ath. A βασσάρα.
Βατόεις, εσσα, εν, idem quod βατώδης, Theoc.
Βατράχεος, α, ον, idem quod βατράχειος, Ath.
Βαυκοπανοῦργοι, οἱ, glorioſi veteratores, Ariſtot.
Βάυνη, ἡ, idem quod βάυνος, Heſ.
Βειω, pro βέω, *Ion.* βῶ, vado, Hom.
Βέλεκκος, idem quod βέλεκος, Ariſtoph.
Βεμβὶς, ἰδος, apum ſpecies, Nic. Sch. *item* Dim. piſciculus, Heſ.
Βερεσχεθος, ον, ſtultus, Ariſtoph.
Βεῦθος, τὸ, idem quod βεῦδος, Sapph.
Βιατὴς, idem quod βιαστὴς, Pind.
Βιόλυτος, ον, vi ſolutus, Man. A βία, & λύω.
Βιοτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, viam definiens, ib.
Βλαβεραυγὴς, ὲς, in damnum ſplendens, ib. A βλαβερὸς, & αὐγή.
Βλαισοπόδης, ου, ὁ, idem quod βλαισόπους, Suid.
Βλαπτήριος, α, ον, noxius, Opp.
Βλαστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod βλαστικός, Nic.
Βλάστον, τὸ, idem quod βλαστός, Heſ.
Βλασφημοσυνη, idem quod βλασφημία, Syneſ.
Βλέπος, τὸ, vide βλέμμα, Ariſtoph. A βλέπω.
Βλεπτὸς, ον, ſpectabilis, Soph. Ab eod.
Βληστηρὶς, potius βλυστηρίς, ἰδος, ἡ, ſcaturiens, Ep.
Βλεφαρόξυστον, το, chirurgicum inſtrumentum, Gorr. A βλέφαρον, & ξυω.
Βληπτὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator, Ep.
Βλιμάττω, idem quod βλημάττω, Ar. Sch.
Βλωμίλιοι, ſc. ἄρτοι, panes qui inciſuras habent, à Romanis dicti quadrati, Philem. ap. Ath.
Βοάνθεμον, τὸ, al. βούφθαλμον, vel χρυσοφθαλμον, Gal.
Βοαρμια, ἡ, *Epith.* Minervæ, Steph. A βοῦς, & ἄρω.
Βοᾶτις, ἡ, clamoſa, Æſch.
Βοαυλον, τὸ, idem quod βοαυλιον, Ap.
Βόης, ὁ, clamoſus vociferator, Luc.
Βοθροῦσθαι, lacunam facere, Gal. A βόθρος.
Βοΐδης, ὁ, ſtolidus, fatuus, Man. A βοῦς.
Βοκέρριος, ὁ, bubulcus, Ep.
Βολαύγη, ἡ, jactus lucis, Man. A βολὴ, & αὐγή.
Βολαυγὴς, ὲς, ſplendidus, ib. Ab iiſd.
Βολβίνη, ἡ, bulbi ſpecies, Theoph.
Βόμβαξ, & βομβαλοβόμβαξ, *Adv.* voces fictæ, Ariſtoph.
Βομβύκιον, τὸ, Dim. à βόμβυξ, Ariſtoph.
Βομβύλη, ἡ, ampulla olearia, Heſ.
Βομβυλὶς, ιδὸς, ἡ, bulla, ib.
Βοόστασις, ἡ, idem quod βούστασις, Call.
Βοοδμητὴρ, ῆρος, ὁ, boves domans ſeu vincens, Call. A δμάω.
Βορβορεος, α, ον, cænoſus, lutoſus, Steph. A βόρβορος.
Βορβορώδης, ες, idem, cæno plenus vel cænum referens, Cyr.
Βορήϊος, & βορειᾶιος, *Poet.* pro βόρειος, Ap.
Βοσκὴ, ἡ, paſtus, Æſch.
Βοσκὸς, οῦ, ὁ, paſtor, V. L.
Βοσορραίστης, ὁ, boves profligans, Tryph. A ῥάιω.
Βοοσσόος, ον, boves incitans, Cal.
Βοόσκραιρὸς, bovinum caput habens, Nonn.
Βοτανηφάγος, ον, herbas comedens, Opp.
Βοτρυηρὸς, οῦ, ὁ, qui è botrufero genere eſt, τὰ βοτρυηρὰ, pro ipſis botris, Steph.
Βοτρυηφόρος, & βοτρυοφόρος, idem quod βοτρυφόρος, Euſt.
Βουβαστικὸν ἕλκος, ulcus præhumidum, Gorr. ex Aet.
Βουβάστις, ἡ, Iſis, Ep.
Βούγληνος, ον, bubulas pupillas habens, Nonn.
Βουΐερευω, & βουτελέω, idem quod βουθετέω, Heſ.
Βουθόινης, ου, ὁ, boum vorator, Ep.
Βουκέραος, idem quod βούκερως, Nic.
Βουκίνεω, boves abigere, Varin.
Βουκολητὴς, οῦ, ὁ, deceptor, Heſ. A βουκολέω.
Βουλευμάτιον, τὸ, Dim. qu. dic. conſiliolum, cogitatum, Ar.
Βούλιος, α, ον, conſultus, Æſch.
Βουπλανόκλιστος, ον, vaccivagus, Lycurg.
Βούσταθμος, ὁ, idem quod βούσταθμον, Eur.
Βουφόρτος, ον, onuſtus valdè gravibus ſarcinis, Ep. A βοῦς, & φέρω.
Βουχετιος, α, ον, A Βούχετα, n. pl. urbe Epiri, Call.
Βοωτέω, aro, Heſ. A βοῦς.
Βράγχω, laqueis irretitus hæreo, E. M.
Βράσσων, pro βραδίων, Hom.
Βραγχάω, idem quod βραγχίαω, Poll.
Βράγχη, ἡ, Suid. Βράγχος, τὸ, Heſ. morbus in ſuibus.
Βραδύφωνος, ον, idem quod βραδύγλωσσος. Cyr.
Βραδος, τὸ, idem quod βραδύτης, Xen.
Βρακος, pro ῥάκος. Theocr.
Βραχιονιον, τό, ornamentum brachii, armilla, Xen.
Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas, cola brevia, Hermog.
Βραχυσυμβολος, ὁ, parva collatio, vel qui parvum ſymbolum ad convivium confert, Ep.
Βραχυλογητέον, brevi oratione utendum, Steph.
Βραχυμογὴς, ὲς, brevi temporis ſpatio laborans, Hipp.
Βραχυφεγγίτης, ου, ὁ, exiguum lumen præbens, Suid.
Βρεφουργέω, infantem efficio, Ep. A βρέφος, & ἔργον.
Βρομοεις, εσσα, εν, fremens, Naz. A βρόμος.
Βροτοδαιμων, ὁ, ſemideus, Heſ.
Βροτοκλωστεῖρα, ἡ, hominibus faticina, Man. A βροτὸς, & κλωστήρ.
Βροχιος, μορος, ſuſpendio, qu. dic. laquearis mors, Nonn.
Βροτόω, *item*, reddo hominem mortalem, Naz.
Βρυώνη, ἡ, idem quod βρυωνία, Nic.
Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, comeſtor, Nic. A βρώσκω.
Βρωτὸς, ἡ, ὸν, edulis, eſculentus, Æſch.
Βρωτὺς, ἡ, cibus, eſca, Hom.
Βυρσαιετος, ου, ὁ, Aquila raptrix τῆς βύρσης, Ar.
Βυρσίνη, η, lorum, Ar.
Βυρσοτὸμός, ὁ, pellio, Man. A τέμνω.
Βυρσικὸς, pro βεβυσμένος, oppletus, refertus, Ar.
Βυσαυχην, ενος, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, Ariſt.
Βῶκος, ὁ, idem quod βουκόλος, Theocr.

Γ.

Γαγγαμὼν, όνος, ὁ, idem quod γάγγαμον, Æſch.
Γαθυλλὶς, vel γηθυλλὶς, ἰδος, ἡ, cepæ genus, Nic.
Γαίτης, ὁ, agricola, Heſ.
Γαλακτοφόρος, ον, lac habens, ſeu ferens, Opp.
Γαλαξίεος, pro γαλαξίας, Man.
Γαλανάω, pro γαληνιάω, Suid.
Γαληνόμορφος, ον, tranquillus, J. Damaſc.
Γαλλομάνης, ὁ, qui eſt in caſtratorum ſacris, Man.
Γαμβροκτόνος, ὁ, genericida, Lycurg. A κτείνω.
Γαμηλιάω, idem quod γαμέω, Ath.
Γαμητεὸν, uxor ducenda, vel nubendum, Steph.
Γαμοκλοπία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium. Sibyl.
Γαμοστολια, ἡ, nuptiarum paratio. Soph.
Γάμορος, ὁ, colonus. A γῆ, & μείρω, Æſch.
Γανάω, idem quod γανόω, Heſ.
Γανυσμα, τὸ, idem quod γανος, Naz.
Γανωδης, ες, (γῆ) plenum ſolum, Theophr.
Γάνωσις, ἡ, idem quod γάνωμα, Steph.
Γάσος, ὁ, veterator, Heſ.
Γαστρόδουλος, ὁ, Helluo.
Γαυροειδης, ὲς, ſuperbus, Suid.
Γαυρωμα, τὸ, idem quod γαυρότης, Eur.
Γέγωνα, præt. m. verbi γνώω inuſ. per *metath.* pro γέγνωα, Steph.
Γελόω, idem quod γελάω, Ep.
Γελοιάω, idem, Hom.
Γελοιῖος, idem quod γελοῖος, ib.
Γελῶος, ὁ, ſcurra, Ep.
Γεννητηριος, α, ον, paternus, Syneſ.
Γεννηταῖος, α, ον, Genetæus, Epith. Jovis, Ap.
Γεραιόφλοιος, ον, ſenili cortice, maturus, Ep.
Γέρυνος, ὁ, parva rana. Nic. al. γυρῖνος, & γερῖνος, Euſt.
Γήθειον, τὸ, pro γήθυον. Ar.
Γηκινια, ἡ, terræ motus, Heſ.
Γήποτος, ον, terræ epotandus, Æſch.
Γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίσκος, Ath.
Γλαυκοφεγγὴς, ὲς, cæruleum ſplendorem habens, Dioſc.
Γλακτοφάγος, ον, pro γαλακτὸφάγος, Hom.
Γλυκύρροος, ον, dulcifluus, Cyr.
Γλυκύπνοος, ον, dulce ſpirans, Cyr.
Γλυσσων, à γλυκίων, pro γλυκύτερος, à γλυκύς, Ariſt.
Γλῶχες, αἱ, ſpicæ ſeu ariſtæ, Heſ. a. 398. Al. περιγλῶχες.
Γνάπτωρ, ὁ, politor, Man. A γνάπτω.
Γναφαλώδης, ες, mollis, lanuginoſus, in modum τοῦ γναφύλου, Dioſc.
Γναφικὸς, ἡ, ὸν, fullonicus, Ep.
Γνόφαλλον, τὸ, idem quod γναφάλον, Alcæ.
Γνωμότυπος, ον, cum conſilio excuſus, ſeu fabricatus, Ar. A γνώμη, & τύπτω.
Γομφιόδουπος, ον, circa molares dentes ſtrepens, Ep.
Γομφοτήριον, τὸ, id quo fit coagmentatio, clavus, Steph.
Γοοπλανὴς, ὲς, Luctivagus, Nonn.
Γόω, idem quod γοάω, Hom.
Γραικίτης, ὁ, Græcus, Lycurg.
Γραμματολικριφίδες, οἱ, literarum depravatores, Ep.
Γραμματόκον, (μέλασμα) atramentum, Ep. A τίκτω.
Γρηγορὸς, ὸν, vigil, Sibyl.
Γροῦνος, ὁ, griphus, Lycurg.
Γρυκτόν, (ἐστιν ὑμῖν;) hiſcere audetis? Ar. A γρύζω.
Γρυπαίετος, ὁ, adunca aquila: potius avis mixta ex aquilarum & gryphum genere, Ar.
Γρύπωσις, ἡ, incurvatio, inflexio, Steph.
Γυιαλθὴς, ὲς, membra ſanans, Nic. A γυῖον, & ἄλθω.
Γυιαλκὴς, (παλαισμοσύνη, lucta) quæ nititur membrorum robore, Opp.
Γυλιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, qui collo eſt gracili & prælongo, Ar.
Γυμνίτης, ὁ, nudus, Lycurg.
Γυροειδὴς, ὲς, circularem formam habens, rotundus, Steph.
Γωλεῖον, τὸ, gurges, Lycurg.
Γωνιοβομβυξ, ὁ, quaſi angularis Bombyx, Ep.

Δ.

Δᾶγμα, τὸ, *Dor.* pro δῆγμα. Nic.
Δαιτυμονεὺς, ὁ, idem quod δαιτυμὼν, Nonn.
Δαιδαλογλωσσος, ὁ καὶ ἡ, varia loquens, Syn.
Δαϊκτὸς, ὸν, Anac. 42, 10. al. δαΐκτην laniatricem, Pauſan.
Δακρυογόνος, ον, lacrimas ciens, lacrymabilis, Epith. Martis, Æſch.
Δακρυοπετὴς, ὲς, lacrimis cadentibus, ib.
Δακρυότιμος, ον, meritò defletus, Orph.
Δακρυτὸς, ὸν, lacrymabilis, Æſch.
Δανίζω, idem quod δανειζω, Ep.
Δάρατος, ὁ, panis non fermentatus, Nic. ap. Ath.
Δασμογράφος, ου, ὁ, tributi ſcriba, Steph.
Δασύκνημος, ον, idem quod δασυκνήμων, Ep.
Δασύζυλος, ον, arboribus denſus, Cyr.
Δασύφυλλος, ον, foliis denſus, ib.
Δαύλια, τα, ſeu γαύλια mulctralia. A Fab. in Call.

Δαύω, dormio, Sapph.
Δέας, τὸ, idem quod δέος, Heſ.
Δέησις, ἡ, indigentia, Harpocr. A δέομαι.
Δείλετο, quod à δείλομαι, in veſpertinum tempus vergo, Hom.
Δειβλίτης, ὁ, maleficus, Varin.
Δειματοσταγὴς, ες, terribilis, Æſch.
Δείνημα, τὸ, volutatio, Man.
Δειμάω, idem quod δέμω, Herod.
Δειραῖος, α, ον, jugoſus, Lycurg.
Δειρόπαις, ὁ ϗ ἡ, ex collo pariens, ib.
Δεισήνωρ, ὁ ϗ ἡ, virum metuens, Æſch.
Δεκατεύματα, τὰ, decimæ, Call.
Δεκατηφόρος, ον, decimifer, ib.
Δεκαφύϊος, ον, idem quod δεκαπλάσιος, ib.
Δελφινοφόρος, ον, delphinas ferens, Æſch.
Δελφὶς, ἡ, delphica, Eur.
Δενδαλὶς, ἡ, quidam flos, Steph. Ex Ap. Sch.
Δενδρεόθρεπτος, ον, arbores nutriens, Diog. L.
Δενδριακὸς, ἡ, ὸν, arboreus, Ep.
Δενδροκόμης, ὁ, idem quod δενδρόκομος, ib.
Δεπαστραῖος, ον, idem quod δεπαστρεῖος, Lycurg.
Δερκέσκομαι, idem quod δέρκομαι, Hom.
Δερματικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus, Lycurg.
Δεσμοβρόχος, ου, ὁ, laquei vinculum, Man.
Δεσμοτόκος, ον, vincula pariens, Apollin. A τίκτω.
Δέσποσμα, τὸ, imperium, Man. A δεσπόζω.
Δεσποτία, ἡ, idem quod δεσποτεία, Poll.
Δεσμῶτις, ἡ, captiva, Soph.
Δευάω, idem quod δεύω, E. M.
Δηιαασκω, *Ion.* pro δηϊάω. Ap.
Δηλέεις, εσσα, εν, idem quod δηλήμων, Orph.
Δηλωτέον, oſtendendum. A δηλόω.
Δημαγωγικὸς, ἡ, ὸν, popularis, Ar.
Δημιοεργὸς, pro δημιουργός, Hom.
Δημοβορέω, populum devoro, Steph.
Δημότις, ἡ, fœm. à δημότης, Theoc.
Δημότερος, ον, plebeius, Ap.
Δημοφελὴς, idem quod δημωφελής, Dioſc.
Δημώματα, τὰ, *Dor.* δαμώματα, vulgaria carmina. Ar.
Δηρόβιος, ον, longævus, immortalis, Æſch.
Διαβλήτωρ, ορος, ὁ, calumnioſus, vituperator, Man. A διαβάλλω.
Διαβιάζομαι, cogere conor, cogo, Eur.
Διάγαυος, η, ον, ſpendidus, Man.
Διαγλαύκιον, το, collyrium, Gorr.
Διαγλαύω, idem quod διαγλαύσσω, E. M.
Διάγνωμι, determino, Æſch.
Διαδιφρεύω, curru conficio, Eur.
Διαδρυφης, ὲς, attenuatus. Nic.
Διαείπω, idem quod διείπω, Hom.
Διαθρέω, perſpicio, Ar.
Διάθρυπτος, ον, tener, delicatus, Nic.
Διακαυνιάζω, ſorte divido. Ar.
Διακεάζω, diffindo, diſcindo, Hom.
Διαλαμπὴς, ὲς, ſplendidus, Naz.
Διαλυσίφιλος, ον, amicos ſolvens, Ep.
Διαμεθίημι, demitto, Eur.
Διαπεύθομαι, inquiro, Æſch.
Διαπτυχὴ, ἡ, volumen, Eur.
Διαρέω, inuſ. enuncio, Eur.
Διαρικνόομαι, vide ῥικνόομαι, Crat.
Διαῤῥυδάω, diffluo, Æſch.
Διαρτάζω, idem quod διαρτάω, Æſch.
Διασαφητέον, explanandum, declarandum, Theophr.
Διασχεδάστης, ὁ, diſſipator, Steph.
Διασχεδαστικὸς, ἡ, ὸν, diſſipandi vim habens, ib.
Διασκηνίπτω, diſſipo, Nic.
Διασυρέω, idem quod διασύρω, Ath.
Διατελευτάω, idem quod διατελέω, Hom.
Διάτρομος, tremens, al. διάδρομος, diſſiliens, Eur. B.
Διαφοινὸς, idem quod δαφοινὸς, Orph.
Διαφράζομαι, med. (al. διαπέφραδον, Cl.) conſilium confero, Hom.
Διεκπατέω, è viâ ſeu ſemitâ digredior, Diog. L.
Διεντέρευμα, τὸ, commentum, Ar.
Διευθυντὴρ, & διϊθυντὴρ, idem quod
Διευθυντὴς, & διϊθυντής, Man.
Δίθρονος, ον, geminum thronum habens, Æſch.
Διεξιτέον, pertranſeundum, percurrendum, Steph.
Διϊκτικὸς, ἡ, ὸν, permeabilis, Ariſtot.
Διϊχνεῖν, perveſtigare, inveſtigare, Steph.

Δικάω, idem quod δικάζω, Herod.
Δικηγόρος, ὁ, cauſidicus, Bud.
Διμόρφωτος, ον, biformis, Man. A μορφή.
Διναῖος, α, ον, idem quod δινήεις, Ep.
Δινώεις, εσσα, εν, idem. Eur.
Διπληρὴς, ὲς, plenus, refertus, Nic.
Διπολίτης, ου, ὁ, geminâ urbe utens, Man.
Δισσολόγος, ον, gemino ſermone utens, ib.
Δισάρπαγος, ον, bis raptus, Lycurg.
Διμήτρα, *per Sync.* pro δμήτειρα, Heſ.
Δμώϊος, ον, ſervilis, Ep.
Δνοφόεις, εσσα, εν, idem quod γνόφεος, Steph.
Δόδρα, ἡ, *Lat.* potio, ſeu quoddam juſculum, ap. Auſon.
Δοιδυκοποιὸς, ὁ, piſtillorum fabricator, Steph.
Δολοήτωρ, ορος, ὁ, doloſus, Sibyll.
Δολιχήρης, ες, longus, Opp.
Δολιχήπους, ὁ ϗ ἡ, longos habens pedes, Ath.
Δονακοτρεφὴς, ὲς, idem quod δονακοτρόφος, Nonn.
Δοξοματαιοσόφοι, οἱ, philoſophi, ſic dicti ob inanem de ſuâ ſapientiâ opinionem, Ath.
Δοξοφρόος, ον, gloriâ plenus, Man.
Δορυστέφανος, ον, haſtâ coronatus, bellicoſus, Diog. L.
Δουλιχόεις, εσσα, εν, idem quod δουλιχὸς, Ep.
Δουροπαγὴς, vide δορυπαγὴς, Opp.
Δουροτόμος, idem quod δορυτόμος, Ep.
Δουρατόγλυφος, ον, lignis compactus, Lycurg.
Δουρύπληκτος, idem quod δορύπληκτος, Æſch.
Δοχμόλοφος, ον, criſtâ nutans, Æſch.
Δρακοντόπους, ὁ ϗ ἡ, anguipes, Steph.
Δραστέον, faciendum, Soph.
Δρατὸς, pro δαρτός, Hom.
Δροσέω, idem quod δροσίζω, Steph.
Δρυηκοπος, idem quod δρυκόπος, Lycurg.
Δρυτόμος, idem quod δρυοτόμος, Hom.
Δρυμόνιος, α, ον, epith. Dianæ, Orph.
Δρυκαρπον, τὸ, fructus, Lycurg.
Δρύον, idem quod δρίον, ſeu δρυμὸν, Heſiod.
Δρύψελον, ſeu δρύψελλον, τὸ, cortex, ſtirps, Heſ. E. M.
Δυήπαθος, ον, idem quod δυηπαθής, Hom.
Δυσαγὴς, ὲς, male ſacer, Man.
Δυσάγκριτος, ον, difficilis judicatu, Æſch.
Δυσαγκόμιστος, ον, non tollendus, ib.
Δυσάλεκτος, ον, infandus, Man.
Δυσανίαω, anxium reddo; ſum moleſtus, V. L.
Δυσάριθμος, ον, vix numerabilis, Cyr.
Δυσγαμία, ἡ, infelix conjugium, Man.
Δυσδέρκετος, ον, ingratus viſu, Opp. A δέρκομαι.
Δυσδερὶ, τὸ, phalangii quoddam genus, Nic.
Δύσδωρος, ον, inauſpicatò datus, Opp.
Δυσειδία, ἡ, deformitas, Steph. A δὺς, & εἶδος.
Δυσέκδρομος, ον, à δὺς & ἔκδρομος, quod vide Nic.
Δυσεκλύτως, inextricabiliter, Æſch.
Δυσέκφυκτος, ον, inevitabilis, Man.
Δυσημεριος, α, ον, immanſuetus, Ar.
Δυσήνωρ, ορος, ὁ, v. δυσάνωρ, Æſch.
Δυσθνησκω, infeliciter ſeu malè morior, Eur.
Δυσθρήνητος, ον, lamentabilis, Eur.
Δυσλέπης, ες, ſine cortice. Nic.
Δυσμαθέω, vix agnoſco, Æſch.
Δυσνόια, ἡ, Malevolentia, Soph.
Δυσοίζω, timeo, ſuſpecto; ægrè fero, Eur.
Δύσπαις, ὁ ϗ ἡ, infelix proles, vel prole, Cyr.
Δυσπαίπαλος, ον, aſper, Nonn.
Δυσπάλλω, Scot.
Δύσπημα, τὸ, damnum, Æſch.
Δύσπλανος, ον, vagabundus, Æſch.
Δύσπληκτος, ον, qui non facilè perturbatur, qui ægrè obſtupeſcit, V. L.
Δυσπλῆτις, ιδος, ἡ, aſpera, Lycurg.
Δύσπονος, (πόνος) infelix, Soph.
Δυσπονία, ἡ, difficilis opera, Man.
Δυστόκης, idem quod δύστοκος, Call.
Δυσωπικῶς, graviter, durè, acerbè, Ar.
Δωρίτης, ὁ, *Adject.* muneralis, Plut.
Δώτειρα, ἡ, datrix, Ar.

E.

Εανηφόρος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Auroræ; quaſi ſplendidam veſtem ferentis, Heſ.

Εαροτερπὴς, ὲς, verno tempore gaudens, Orph.
Ἐγγάγγις, ιδος, ἡ, ſc. πέτρη, Gangitis, ſeu Gagatis, Gemma, Nic.
Ἐγγείνομαι, idem quod ἐγγενάω, Hom.
Ἐγγενῶς, legitimè, genuinè, Soph.
Ἐγερσίχορος, ον, incitans choreas, *Epith.* Bacchi, Opp.
Ἐγκαθετως, inſidioſè, fraudulenter, Diod. Sic.
Ἐγκαρπὴς, ὲς, fructuoſus, Heſ.
Ἐγκατασβέννυσθαι, extingui in, Steph.
Ἐγκατόεις, εσσα, εν, internus, Nic.
Ἐγκάυλημα, τὸ, Ar. Sch. &
Ἐγκαύλησις, ἡ, Theoph. vid. ἐκκάυλησις.
Ἐγκαυλίζω, caulem evello, ſeu emitto, Steph.
Ἐγκίρνημι, immiſceo, Pind.
Ἐγκληματεύω, accuſo, queror, querulus ſum, Bud.
Ἐγκομπέω, jactito me in, oſtento me inter, Plut.
Ἐγκοτύλη, ludus quidam, vide Steph.
Ἐγκυράδες, ſtigmata & notæ in facie, ἐγκύρας, pictus, Æſch.
Ἐγκρατέως, fortiter, Theoc. Ab ἐγκρατής.
Ἐγκριδοπώλης, ου, ὁ, qui vendit, ἐγκρίδας, Ar.
Ἐγκρυφιάζω, lateo in, Ar.
Ἐγκυκληθρον, τὸ, idem quod ἐγκυκλημα, Ar.
Ἔγκυρτος, idem quod κυρτός, Steph.
Ἔγκωπον, τὸ, ea pars navis quâ remi ſunt collocati, Ath.
Ἐγρεσιδομος, ον, domum excitans, Man. vid. Theſ. Gr. P. App.
Ἐγρηγόρως, idem quod ἐγρηγορότως, Steph.
Ἐγχάνδης, ες, capax, hians, Nic.
Ἐγχεσίμαργος, idem quod ἐγχείμαργος, Heſ.
Ἐγχεσίπαλλος, idem quod ἐγχέσπαλος, ib.
Ἐγχλοαω, unde ἐγχλοάουσα, idem quod ἔγχλωρος, Nic.
Ἐγχωστήριος, α, ον, aptus ad implendum terrâ aggeſtâ, Appian.
Ἐεὺς, ſuus, ab ἑὸς, *item* mitis, bonus, Hom.
Ἐιάζω, hortor, Eur. ap. Heſ.
Ἐιαρόμαστος, ον, vernantes mammas habens, Ep. Ap. ἔαρ, & μάστος.
Ἐιδὴ, ſimul, unà, Hom. al. ἐι δὴ, al. pro ἐπειδή.
Ἐιδογραφία, ἡ, qu. dic. faciei pictura, ſeu picturatio, Greg.
Ἐιλιπόδης, ου, ὁ, idem quod ἐιλίπους, Heſ.
Ἐικονόμορφος, ὁ, vultus ſimulator, Man. Ab εἰκὼν, & μορφή.
Ἐιλαπινουργὸς, ο, repotiorum autor, ib.
Ἐιμένος, η, ον, coopertus, indutus, Hom. Soph.
Ἐινας, pro ἐννὰς, nonarius numerus; nona menſis dies. Heſiod.
Ἐιναλόφοιτος, ὁ ϗ ἡ, marivagus, Ep.
Ἐινατιος, α, ον, *Epith.* Lucinæ. Ab ἐινατο, mons Cretæ, Call.
Ἐιρκτέον, prohibendum, Soph.
Ἐιραφιωτης, ου, ὁ, quaſi inſutitius, *Epith.* Bacchi, Orph. A ῥάπτω vel ῥαφή.
Ἐισακτέον, deferendum, Ariſtoph.
Ἐισβλέπω, aſpicio, Theoc.
Ἐισγράφω, aſcribo, Soph.
Ἔισδυμι, ſubeo, ingredior, Ar.
Ἐισενταφιάζω, funero, ſepelio, in, Ep.
Ἐισέπομαι, aſſequor, Hom.
Ἐισεῤῥέω, ingredior, Ar.
Ἐισερύω, intro traho, Hom.
Ἐισίζομαι, ſe colloco in, Hom.
Ἐισίκνέομαι, Æſch. vid. Theſ. Gr. P.
Ἐισλεύσσω, inſpicio, Soph.
Ἐισοπτομαι, adſpicio, intueor, Hom.
Ἐισορμάω, irruo, invado, Hom.
Ἐκατονκαρηνος, ὁ ϗ ἡ, centiceps, Æſch.
Ἑκατόμπεδον, τὸ, templum Athenis, &c. Steph.
Ἐκβάζω, hortor, Æſch.
Ἐκβαβάξαι, excutere. V. L. Heſ. ex Soph.
Ἐκβατηρια, ἡ, al. ἐκβακτηρια, litus, Lycurg.
Ἐκβεβαιόω, confirmo, V. L.
Ἐκρεγορέω, evigilo, Ar.
Ἐκδέκτωρ, ορος, ὁ, ſuſceptor, Æſch.
Ἐκθεσια, ἡ, expoſitio, Man.
Ἐκθοινάομαι, epulor, Æſch.
Ἐκθυσιάζω, idem quod ἐκθυω, Sibyl.
Ἐκκατεφάλλομαι, deſilio, Hom.
Ἐκκαυχάομαι, glorior, Eur.

Ἐκκηράωω, auſero, Æſch.

Ἐκκίω, exeo, egredior, Hom.

Ἐκκλύω, exaudio, Hom.

Ἐκκναισέω, idem quod ἐκκνάιω, Theoc.

Ἐκκυλίζω, idem quod ἐκκυλίω, Hom.

Ἐκκακιῶ, evello, Ar.

Ἐκκωμαζω, abeo, Eur.

Ἐκλαπάζω, abſipio, Æſch.

Ἐκλογος, ὁ, narratio, Æſch.

Ἐκμέιρω, fortior, Hom.

Ἐκνάιω, effluo, Sibyl.

Ἐκνοςέω, redeo, Hom.

Ἐκπαίδευμα, τὸ, diſcipulus, filius, Eur.

Ἐκπάτιος, in devia abductus, Æſch. Agam. 49. εκπατιον, τὸ ἔξω πάτυ. Heſ. A πάτος.

Ἐκπέραμα, τὸ, exitus, Æſch.

ἘκπέπἸαμαι, expanſus ſum, præt. paſſ. v. ἐκπετάζω, ſeu ἐκπετάννυμι. Hinc

ἘκπέἸαμένως, cum expanſione.

Ἐκπορπάω, ſeu εκπορποω, fibulo, fibulâ ſubnecto, Heſ.

Ἐκπριόω, redimo, Chryſ. ex Prov. Sol.

Ἐκπορέω, effluo, Orph.

Ἐκπροτιμάω, præfero, Soph.

ἘκπἸιλον, τὸ, vide πἸίλον, Nic.

ἘκπἸοιέω, percello, Eur.

Ἐκσαλάσσω, idem quod ἐκσαλεύω, Ep.

Ἐκσαώζω, idem quod ἐκσώζω, Hom.

Ἐκσκεδάννυμι, diſſipo, Ar.

ἘκτακἸοι, οἱ, extraordinarii, Æſch.

ἘκἸέλειος, idem quod ἐκἸελής, Hom.

Ἐκτρανόω, declaro, maniſeſto, Jun.

Ἐκφάτνωμα, τὸ, lacunar, &c. Æſch.

Ἐκφλόιω, decortico, elido, Nic.

Ἐκφυλάσσω, obſervo, tueor, Soph.

Ἐκφυρμα, τὸ, ſtercus, Nic.

Ἐλαίαγνος, ὁ, oleaginus, Theophr.

Ἐλαιάγριον, τὸ, olivum agreſte, Pind.

Ἐλάνη, ἡ, fax, Ath. Ab ἕλη.

Ἐλαςρον, τὸ, id quod impellit, unde ἐλαςρέω, E. M.

Ἐλάτη, ἡ, palmula, extrema remi pars; *item* haſta, ſeu haſtile ex abiete, Hom.

Ἐλέγχιςος, η, ον, probris digniſſimus, Hom. Ab ἔλεγχος.

Ἐλεσπὶς, ίδος, ἡ, Ap. vid. Th. Gr. Pr.

Ἐλευθεροπραξια, ἡ, audacia, Sibyl.

Ἐλικάςερος, ὁ ϗ ἡ, obliquans, Man.

Ἐλικόμορφος, ον, tortuoſus, Orph.

Ἐλιξίπορος, ον, idem, Procl.

Ἐλκαίνω, idem quod ἑλκόω. Æſch.

Ἐμβαρος, ὁ, ſtultus, ſtolidus, Heſ. ex Men. Ab ἔμβαρός. Pr.

Ἐμβασίκοιτος, ον, cubilia luſtrans. Man.

Ἐμμοχθέω, Eur. vid. Theſ. Gr. Pr. App.

Ἐμπατέω, ingredior Æſch.

Ἐμπεδολώβαι, perpetuæ noxæ. Man.

Ἐμπειράμως, *Adv.* peritè. Call.

ἘμπλεκἸὸς, ὐ, ὁ, implicitus. Vitruv.

ἘμπλήκἸως, idem quod ἐμπλήγδην. Thuc.

Ἐμπόλητος, ον, emptus. Soph.

Ἐμπυριβήτης, igni aptus. Hom.

Ἐμπυρόω, incendo, exuro. Steph.

Ἐνάντια, *Adv.* idem quod ἔναντα. Ap.

Ἐναπομορξις, ἡ, abſterſio, deterſio, Theophr. ubi al. ἐναπόμιξις.

Ἐναρηφόρος, idem quod ἐναροφόρος. Ep.

Ἐναυξὴς, ὁ ϗ ἡ, qui benè creſcit. Theoph.

Ἐνδικαζομαι, judicio contendo. Poll.

Ἐναφώσσων, ſeu εἰναφώσσων, univelis. Lycurg.

ἘνγνάμπἸω, implico. Hom.

Ἐνδικωτέρως, juſtiſſimè. Eur.

Ἐνδυκὲς, *Adv.* pro ἐνδυκέως. Nic.

Ἐνδυο, ocyùs, citò, Suid. ex Men.

Ἐνδρακοντωθεὶς, inſtar draconis. Æſch.

Ἐνέχομαι, adhæreo. Ariſtoph.

Ἐνεψίημα, τὸ, idem quod ἐνέψημα. Nic.

Ἐνευδιάων, tranquillus, quietus. Ap.

Ἐνεύγνυμι, adjungo, adapto. Soph.

Ἐνθεότιμος, ον, pius. Sibyll.

Ἐνθορὸς, ὸν, inſiliens, Pind. A θόρω.

ἘνιβλάπἸω, impedio. Hom.

Ἐνιμυγίζομαι, terreor. Ath.

Ἐνικαταβάλλω, demergo. Ap.

ἘνικαταπίπἸω, collabor. Ap.

Ἐνικνάσσω, indormio, incubo. Moſch.

Ἐνιπάλλομαι, tremeſio. Ap.

Ἐνιφέρβομαι, paſcor in. Moſch.

ἘνκἸερεΐζω, ſepelio in. Ap.

Ἐνναετίζομαι, inhabito. Call.

Ἐνναέτις, ἡ, inhabitatrix. Ap.

Ἐννάνυχες, ſeu εἰνάνυχες, per novem noctes. Hom.

Ἐννεάγηρος, α, ον, idem quod εννεαγήρως. Arat.

Ἐννοητέον, cogitandum. Steph.

Ἐννυχέυω, excubo. Soph.

Ἐνολβος, ὁ, beatus, prædives. Man.

Ἐνομήρης, ες, concordans, Nic. Ab ὅμηρος.

Ἐνοτοτύζω, fleo. Eur.

Ἐνσινὴς. ὲς, innexus damnis, Man. A σίνω.

Ἐνσοφος, ὁ, intùs ſapiens, ib.

Ἐνςερνόμαντις, ὁ, idem quod ςερνόμαντις. Heſ.

Ἐνσφρηγίζω, pro ενσφραγίζω. Ep.

Ἐνσχερὼ, *Adv.* directo ordine. Ap.

Ἐντελειότης, ἡ, perfectio, V. L. A τέλειος.

Ἐντενὲς, *Adv.* contentè. Ap.

Ἐντεσιμήςωρ, ὁ, armorum peritus, bellicoſus, Steph. Ab ἔντεα.

Ἐντιτρωνίζω, tribus aquæ portionibus miſceo. Vox Comica. Ar.

Ἐνώτη, ἡ, idem quod ἐνώτιον. Heſ. ex Soph.

Ἐξαμάξω, convitior, maledico, V. L. Ab ἅμαξα, quaſi de plauſtro convitia fundo.

Ἐξαναβάινω, aſcendo, conſcendo, Sibyl.

Ἐξαναφάινω, oſtendo, exhibeo. Crph.

Ἐξαπωθέω, expello, abigo.

Ἐξαυςὴρ, ὁ, fuſcina, harpago, Æſch. Ab εξαῦσαι, eximere. Heſ.

Ἐξελκωσις, ἡ, laniatio, exulceratio. Steph.

ἘξελκἸέον, abſtrahendum, extrahendum. Soph.

Ἐξειλύω, contorqueo. Theoc.

Ἐξέμπαλιν, idem quod ἔμπαλιν. Heſ.

Ἐξεπάλλομαι, exſilio. Heſ.

Ἐξεπιπλήσσω, percello. Eur.

Ἐξεριθέυομαι, redimo, mercede allicio, Bud. Ab ἔριθος.

Ἐξερύκω, inhibeo. Soph.

Ἐξερωέω, extra viam concurro. Hom.

Ἐξήλατος, ον, laminâ ductili tectus. Hom. ἐυποίητος, Heſ.

Ἐξιάομαι, ſarcio. Plat.

Ἐξισωτέον, exæquandum. Soph.

Ἐξμέδιμνος, ον, ſex modios æquans. Ar.

Ἐξορίνω, irrito. Æſch.

Ἐξοχάς, άδος, ἡ, ani extuberatio. Gorr.

Ἐξυπανίςημι, exorior. Hom.

Ἐξωριάζω, extermino. Æſch.

Ἐξορμενιζω, defloreo, caulem amitto. Soph. Fr.

Ἐόλητο, turbabatur, movebatur. Ap. l. 3. al. ἀιόλητο. Hoelz. ἄιολτο pro ἀιόλετο, ſeu ἀιόλητο.

Ἐπαγορεύω, inſuper dico. Steph.

Ἐπαγχέω, commiſceo, Ar. Ab ἐπὶ, ἀνὰ, & χέω.

Ἐπάγων, οντος, ὁ, trochlea in cujuſdam machinæ radice collocata. Vitruv.

Ἐπαίξω, adjuvo. Hom.

Ἐπαίμωνες, οἱ, noſtro de ſanguine creti, Heſ. Ab ἆιμα.

Ἐπαινεσις, ἡ, laus. Eur.

Ἐπαινετήριος, α, ον, laudatorius. Steph.

Ἐπαιρέομαι, *Ion.* pro ἐπαίρομαι, ſeu ἐφαιρέομαι. Hipp.

Ἐπαλάλκω, Nic. vide Simp.

Ἐπαλγανῶ, id.

Ἐπαλθὴς, ὲς, ſanitati utilis, ſaluber, id.

Ἐπαμβλισκω, τὺς καρπὺς, excutio immaturos fructus. Steph.

Ἐπαμφέρω, pro ἐπαναφέρω. Sol.

Ἐπανακλαγγάνω, Xen. vid. κλαγγάνω.

Ἐπανθὴρ, ο, floridus, Man. Ab ἄνθος.

Ἐπαντέλλω, vide ανατέλλω. Eur.

Ἐπαντανύω, extendo. Hom.

Ἐπαπορία, ἡ, vide ἀπορία. Heſ. Suid.

Ἐπαπύω, ſeu ἐπηπύω, acclamo. Heſ.

ἘπαρύτἸω, & ἐπαρύω, haurio. Steph.

Ἐπάρω, apto. Hom.

Ἐπαϋτέω, exclamo. Theoc.

Ἐπαύω, idem, ib.

Ἐπαφυω, ſeu ἐπαφύσσω, inſuper fundo. Hom.

Ἐπεγκελευω, vide ἐγκελέω. Eur.

Ἐπεγχαλαω, vide ἐπιχαλάω.

Ἐπεγρομαι, expergeſio. Theoc.

Ἐπειγεὺς, ὁ, qui ſummo ſtudio rem aliquam properat & urget, Steph. Ab ἐπέιγω.

Ἐπειγωλὴ, ἡ, idem quod ἔπειξις. E. M.

Ἐπεικάδες, αἱ, dies nefaſti. V. L.

Ἐπεικελος, aſſimilis. Hom.

Ἐπειρέομαι, & ἐπείρομαι, *Ion.* pro ἐπέρομαι, interrogo. Herod.

Ἐπεισκύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκλησις. Suid.

Ἐπειτεν, pro ἔπειτα. Herod.

Ἐπεκκλίνω, devito, declino. Steph.

Ἐπεκλύω, exolvo, debilito, id.

Ἐπελίσσω, flecto. Hom.

Ἐπενδυπεω, inſuper ſonitum edo. Hom.

Ἐπεξεργασία, ἡ, operis conſummatio. Steph.

Ἐπέραςος, amabilis. Suid.

Ἐπεργία, ἡ, operatio penes alios. V. L.

Ἐπερέφω, tego, tectum impono. Hom.

Ἐπεσβαλλω, *Att.* pro ἐπεισβάλλω. Thuc.

Ἐπευάδω, placeo. Muſ.

Ἐπηγεὺς, ὁ, ductor. V. L.

Ἐπηφὶ, Ægyptii undecimi menſis nomen. Ep.

Ἐπιαγαπητος, ον, chariſſimus. V. L.

Ἐπιβήματα, τὰ, genus quoddam ſaltationis. Heſ.

Ἐπιβλὴ, ἡ, fibula, Heſ. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβυκολιον, το, armentum. Theoc.

Ἐπιβώλητος, ον, inſidioſus. Luc.

Ἐπιβριθὴς, ὲς, gravis. Æſch.

Ἐπίβωτος, pro ἐπιβόητος, infamis. Anac.

Ἐπιγαμβρία, idem quod ἐπιγαμβρέια. Euſt.

Ἐπιγονειον, τὸ, muſicum quoddam inſtrumentum. Ab Epigono inventore. Poll.

Ἐπιδακρυον, τὸ, Eur. al. ἐπὶ δάκρυον.

Ἐπιδοξότης, ἡ, claritudo. Steph.

Ἐπιδομαδην, curſim. Orph.

Ἐπιδυσακύω, graviter audio. Steph.

Ἐπιέσπομαι, Opp. ἐπιέπομαι, Apoll. *Poet.* pro ἐφέπομαι.

Ἐπιζαμενὴς, ὲς, vide ſimpl. Nic.

Ἐπιζεφυριος, α, ον, zephyro expoſitus. Pind.

Ἐπιζυγὶς, ἡ, loculamentum machinæ in quod inditur ἐπιτοξίς. Steph.

Ἐπιζύγιον, το, pars navis, &c. Heſ.

Ἐπιημύω, incumbens inclino. Hom.

Ἐπιθόρομαι, inſilio. V. L.

Ἐπιθράυω, effringo. Ep.

Ἐπιθυμητειρα, ἡ, cupida, affectatrix. Call.

Ἐπιθύμιος, ον, cupidus. Man.

Ἐπιθύνως, *Adv.* rectè, id.

Ἐπικαθαίρω, perpurgo, abſtergo. Steph.

Ἐπικάινω, conficio. Æſch.

Ἐπικαρδιαω, vide ſimpl. Nic.

Ἐπικαρπίζομαι, defrugo. Theoph.

Ἐπικάρπιον, τὸ, quicquid ſemen aliquod continet, ἐπικαρπια, τὰ, ramuſculi plantarum qui ſunt ſuper fructum. Ath.

Ἐπικαταμενω, inſuper maneo, immoror. Xen.

Ἐπικελαδέω, acclamo. Hom.

Ἐπίκεντρος, ον, in centro. Man.

Ἐπικήριον, τὸ, quicquid fato obnoxium eſt. Luc.

ἘπικνάμπἸω, al. επιγνάμπἸω. Hom.

Ἐπικοινῆς, *Adv.* communiter. Steph.

Ἐπίκομος, ὁ, ad aliquid miſſus, curator. V. L.

Ἐπικοσμέω, cohoneſto, ornatum addo. Ariſt.

Ἐπικύρειος, α, ον, Epicureus. Ep.

Ἐπικρατητικὸς, cohibendi vim habens. Gal.

Ἐπικρατήτωρ, ὁ, apud Aſtrologos ἀςὴρ cujus in themate maximæ vires ſunt. Steph.

Ἐπικτείνω, interfitio. Soph.

Ἐπικύκλιος, ſubintell. πλακῦς, quoddam placentæ genus, Ath.

Ἐπικυψέλιος, qui curat alvearia apum, *Epith.* Panis, Ep. A κυψέλη.

Ἐπικωπητὴρ, ὁ, vide κωπητηρ, Suid. Euſt.

Ἐπιλησμοτατος, pro ἐπιλησμονέςατος, Ar.

Ἐπιλαβὴ, ἡ, prehenſio, Æſch.

Ἐπιλέπω, decortico, Hom.

Ἐπίλησις, ἡ, oblivio, Pind.

Ἐπιλώβης, ες, damnoſus, pernicioſus, Nic.

Ἐπιμανικιον, τὸ, manipulus ſacerdotis, Chryſ.

Ἐπίμαςος, ὁ, qui cibum quærit, mendicus, Hom.

Ἐπιμειδάω, idem quod ἐπιμειδίαω, ib.

Ἐπιμελὲς, τὸ, cura, Polyb.

Ἐπιμηλάδες, αἱ, ovibus admixtæ, Call. V. L.

Ἐπιμηλοβοτὴρ, ὁ, idem quod μηλοβοτηρ, *ſed vox eſt ſuſpecta*.

Ἐπιμνάομαι, vide ἐπιμιμνήσκομαι, Ap.

Ἐπιμολέω, invado, Soph.

Ἐπίμολος, ὁ, qui invadit, Æſch.

Ἐπιμώμητος, ον, reprehenſibilis, Heſiod.

Ἐπινήθω, idem quod ἐπινέω, Luc. Hom.

Ἐπινηνέω, accumulo, Hom.

Ἐπίνικος, idem quod ἐπινίκιος, Pind.

Ἐπινωτίδιος, ον, humeris impoſitus, Ep.

Ἐπινωτίζω, irruo, invado, Eur.

Ἐπίξηνος, ὁ, idem quod ἐπίξηνον, Ar.

Ἐπιοίνιον ἆθλον, vini præmium, Theog.

Ἐπιοινοχοεύω, vide οἰνοχοεύω, Hom.

Ἐπιόμνυμι, ἐπιόμνυμαι, inſuper juro, id.

Ἐπιόρκιον, τὸ, idem quod ἐπιορκία, V. L.

Ἐπιόρομαι, pro ἐφοράομαι, Hom.

Ἐπιπάλλω, evibro, concutio, Æſch.

Ἐπίπαξ, *Adv.* ut ſemel dicam, ſummatim, Steph.

Ἐπιπάροδος, ἡ, ſecunda, ſeu repetita ingreſſio, Poll.

Ἐπιπέλομαι, incido, Hom.

Ἐπιπεραω, trajicio, Hom.

Ἐπιπλήγδην, ſtrictim, Steph.

Ἐπιπλήσσω, percutio, Hom.

Ἐπιποιμὴν, ὁ ϗ ἡ, vid. ποιμήν, Hom.

Ἐπιπολασις, ἡ, ſuperlitio, V. L.

Ἐπιπολεμέω, bellum infero, Steph.

Ἐπιπολεμόω, excito ad bellum ſuſcipiendum, ib.

Ἐπιπολίαιος, idem quod ἐπιπόλαιος, ib.

Ἐπίπολος, ὁ, curator, Soph.

Ἐπιπροχέω, effundo, Hom.

Ἐπίπταμαι, advolo, ſupervolo, pro ἐφίπταμαι, ib. Plat.

Ἐπιπωτάομαι, advolo, involo, Ep.

Ἐπιῤῥήγνυμι, obdo, Hom.

Ἐπιῤῥητορεύω, oratoriè dico, & eloquenter, Ath.

Ἐπίῤῥοπος, ον, idem quod ἐπιῤῥεπής, Nic.

Ἐπιῤῥοίζω, idem quod ἐπιῤῥοιζέω, Theoph.

Ἐπεῤῥύζειν, inſtigare & incitare canes, Ar. al. ἐπιῤῥοίζειν.

Ἐπιῤῥέω, inſtillo, V. L.

Ἐπιῤῥύομαι, protego, Æſch.

Ἐπίῤῥωσις, ἡ, corroboratio, roboris confirmatio, Steph.

Ἐπιῤῥώω, concutio, commoveo, Ap.

Ἐπίσαπρος, ρα, ρον, in ſuperficie putridus, al. putricans, Steph.

Ἐπισέληνα, τὰ, placentæ, in lunæ formam factæ, ib.

Ἐπίσημον, τὸ, inſigne, Ariſtid.

Ἐπισιϛον, τὸ, canum in venatione incitamentum, V. L. Ab ἐπισίζω.

Ἐπίσιγμα, τὸ, idem, Steph.

Ἐπισκέπω, inſuper tego, Muſ.

Ἐπίσκια, τὰ, ſub. χωρία, umbroſa loca. Steph.

Ἐπισκοπα, ἐπισκόπως, *Adv.* tendendo ad ſcopum, Suid.

Ἐπισοβέω, incedo, V. L.

Ἐπισπάζομαι, amplector, Steph.

Ἐπιϛαθμα, τὰ, manſiones, Poll.

Ἐπιϛατέον, præeſſe oportet, Plat.

Ἐπιϛιχάομαι, accedo, eo, Nonn.

Ἐπιϛολογράφος, ὁ, epiſtolarum ſcriptor, Ath.

Ἐπιϛολοειδὴς, ἐς, epiſtolæ ſimilis, Bud.

Ἐπιϛρεπτέον, revertendum eſt, Ariſtid.

Ἐπιϛρογγύλομαι, rotundor, Nic. A ϛρογγύλος.

Ἐπισφρηγίζω, pro ἐπισφραγίζω, Ep.

Ἐπιτάμνω, incido, Steph.

Ἐπιτέγγω, irrigo, Anac.

Ἐπίτεκνοι (γυναῖκες), mulieres, quæ tandem pariunt, Hipp.

Ἐπιτέτμω, deprehendo, Hom.

Ἐπιτήδεος, idem quod ἐπιτήδειος, Herod.

Ἐπιτιμέων, *Ion.* pro ἐπιτιμάων, ib.

Ἐπιτιμητὴρ, ὁ, idem quod ἐπιτιμητὴς, Opp.

Ἐπιτιμητέος, reprehendendus, objurgandus, Heſ.

Ἐπιτίτθιος, lactens, Ep. A τιτθή.

Ἐπιτράπω, *Ion.* pro ἐπιτρέπω, Herod.

Ἐπιτροπικὸς, ἡ, ὸν, ad tutelam pertinens, Plat.

Ἐπιτυρον, τὸ, edulium quoddam ex confractis olivis, V. L.

Ἐπίφευκτος, ον, fugiendus, adverſandus, V. L.

Ἐπιφημεῖν, benè ominari, acclamare, aſſentiri, Steph.

Ἐπίφημι, promitto, Eur.

Ἐπίφθημι, ἐπιφθάνω, prior aſſequor, Hom.

Ἐπιφθύζω, inſpuo veneficarum more, Theoc.

Ἐπίφοιτος, ὁ, qui incurrit, Man.

Ἐπίφρενα, τὰ, præcordia, Steph. A φρήν.

Ἐπιφύλιος, ον, in tribus diſtributus, Eur.

Ἐπιχαλκῖται, οἱ, armati, Heſ. A χαλκός.

Ἐπιχάριττα, pro ἐπιχαρίτως, Ar.

Ἐπιχατὴς, & ἐπιχητίας, ου, ὁ, qui indiget, inops. Heſ. A χατέω.

Ἐπιχείρια, τὰ, idem quod ἐπίχειρα. Poll.

Ἐπιχειρονομεῖν, manibus tanquam legibus uti. Heſ. al.

Ἐπιχειρονομοῦντες, quaſi ἐπι χειρῶν νομοῦντες, Steph.

Ἐπιχιλάδιον, milleſimum. Steph.

Ἐπιχυτέον, infundendum, ib.

Ἐπίχυτον, τὸ, genus quoddam pemmatis ſeu placentæ. Ath.

Ἐπιχωρίζω, ſeparo, ſecerno. Steph.

Ἐπιψήχω, in ſuperficie rado, deſtringo, detergo. ib.

Ἐπιψοφέω, perſono. Call.

Ἐπογμεύω, vide ὀγμεύω. Tryph.

Ἐπόγμιος, ον, *Epith.* Cereris. Ep.

Ἔπολϐος, ον, felix, dives. Man.

Ἐπολύλλιτος, ον, miſerabilis. Man.

Ἐποπτύω, ubilo, V. L.

Ἐποχεὺς, ὁ, retinaculum rotæ decurrentis. Euſt. Ath.

Ἐπωαϛικὸς, ἡ, ὸν, qui incubare ſolet ovis. Ariſtot.

Ἐπωπη, ἡ, vultus. Æſch.

Ἐπωριάζω, curo, ſolicitus ſum, Steph.

Ἐραϛιὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐρατός, ib.

Ἐργασείω, facere cupio. Soph.

Ἐργασίων, ωνος, ὁ, agricola. Ar.

Ἐργίζω, operor. V. L.

Ἐργωδια, ἡ, difficultas, moleſtia, negotium. Naz.

Ἐργωλη, ἡ, idem. Ap.

Ἐρέγμινος, ex fabis freſis. Dioſc.

Ἐρείκη, ſeu ἐρίκη, Erice, arbor fruticoſa, Nic.

Ἐρεικώδης, ες, Erice abundans, al. diſruptus. V. L.

Ἐρειπίωσις, ἡ, ruina. V. L.

Ἐρεισμαὶ, αἱ, pro ἐρεισματα. Steph. ex Vitruv.

Ἐρεπτὰ, τὰ, alimenta, V. L. Ab ἐρέπτω.

Ἐρετριάζω, dicteriis proſequor, cavillor, Heſ.

Ἐρεύγμενος, *per Sync.* pro ἐρευγόμενος, Heſiod.

Ἐρημᾶς, άδος, ἡ, orbata, Ep.

Ἐρήματα, τὰ, pecora, Suid.

Ἐρημη, *ſub.* δικη, vadimonium deſertum, Dem.

Ἐρημοθῶκος, ὁ, qui ſolus ſuam cauſam agit, V. L.

Ἐρημολόγος, ὁ, idem, Heſ.

Ἐρημοσκόπος, ὁ, qui negligenter excubias agit.

Ἐρηνιϐοσκος, pecuarius, *E. M.* ex Soph.

Ἐριϐροχθος, ον, magnum guttur habens, Cal.

Ἐρίθαλος, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὐθαλής, V. L.

Ἐρίθυμος, ον, alacrem animum habens. Orph.

Ἐρίπνευϛος, ὁ ϗ ἡ, valdè ſpirans, Dolſc.

Ἐρισφάραγος, qui magno & elato collo eſt. Heſ.

Ἐρίσχηλος, ον, contentioſus, *E. M.* Ab ἐρεσχελέω.

Ἐριφέγγης, ες, valdè ſplendens. Procl.

Ἐριφοκλόπος, ὁ, hædi fur. Opp.

Ἐριώλης, ὁ, unus ex equis Neptuni. Euſt.

Ἑρμαγέλη, ἡ, multitudo, Mercurii Grex. Ep.

Ἑρμοπιθηκιάδες, οἱ, Hermeſimiæ, ſeu ſimiæ Hermolyci nepotes, ib.

Ἕρκιος, ſeu ἑρκεῖος, Herceus, *Epith.* Jovis. Soph.

Ἔροτις, ἡ, Æol. & *per Metath.* pro ἕορτις, idem quod ἑορτή, Trall.

Ἔροψ, avis quædam. Heſ.

Ἐρυθρόπελας, idem quod ἐρυσίπελας, Heſ.

Ἐρυκανέω, ἐρυκανω, inhibeo, detineo, in aliquibus exemplaribus, Hom.

Ἐρωτιδῆς, ὁ, amatorculus, pipio. Anac.

Ἐρωτιὰς, άδος, ἡ, amatoria, amabilis. Ep.

Ἔσαντα, ex adverſo, Hom. al. ἐς ἄντα.

Ἐσαυγάζω, *Poet.* inſpicio. Ep.

Ἐσάχρι, ad uſque. Ap.

Ἐςαῦτις, pro εἴσαυθις, alias. Ap.

Ἐσαφικνέομαι, *Poet.* pro εἰσαφικνέομαι, pervenio ad, accedo.

Ἐσϐάλλω, pro εἰσϐάλλω, Ar.

Ἐσθλοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. Syneſ.

Ἐσλεύσσω, vide εἰσλεύσσω. Soph.

Ἐσμάσσω, vide εἰσμάσσω. Hom.

Ἔσοπτρον, τὸ, vide εἴσοπτρον, Anac.

Ἐσοπτροειδὴς, ἐς, ſpeculo ſimilis. Steph.

Ἐσοράω, vide εἰσοράω. Theoc.

Ἔσπερ, dum, donec, in poſterum, Steph.

Ἐσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσᾶμαι, Herod.

Ἐσφοιτάω, vide εἰσφοιτάω. Ar.

Ἐσωπὴ, ἡ, aſpectus, Steph.

Ἐςῆμος, illud tempus. Euſt. al. ἐς τῆμος.

Ἐτὰν, *Dor. Voc.* pro ἐτὰ, ab ἔτης. Ar.

Ἑτάρα, ſeu ἑτάρη, ἡ, idem quod ἑταίρα. Hom.

Ἑταιρειάρχης, ὁ, ſodalitii princeps. Suid.

Ἑταιρίδιον, τὸ, meretricula. Plut.

Ἑταρία, idem quod ἑταιρεία. Steph.

Ἐταρίζω, pro εταιρίζω. Il. ν. 456.

Ἔτεια, *Adv.* quotannis, Lycurg. Ab. ἔτος.

Ἐτεόκρης, ητος, ὁ, indigena Cretenſis. Hom.

Ἑτερεγκεφαλᾶν, deſipere, Poll. ex Ar.

Ἑτερειδὴς, ἐς, vide ἑτεροειδης. Nic.

Ἑτεροενεργὴς, ὁ, aliud agens. Damoſc.

Ἑτερόθρησκος, ὁ, idem quod ἑτερόδοξος. Suid.

Ἑτεροπλοία, τὰ, idem quod

Ἑτεροπλοῦν, τὸ, fœnus nauticum, cum commeatûs tantum periculum fœnerator ſuſcepit. Dem.

Ἑτερόπνοος, ον, alternatim flans, vento minimè ſuo ſonans. Anac.

Ἑτεροπλανὴς, ἐς, ad alteram partem vagans, *Epith.* oculi. Nic.

Ἑτερόφθογγος, ον, idem quod ἑτερόφωνος. Syneſ.

Ἑτερωνυμια, ἡ, diverſitas nominis. Steph.

Ἐτνοδόκος, ſc. τορυνη, tudicula, ſeu cochlear quo το ἔτνος δεχόμεθα, & ex ollâ expromimus. Ep.

Ἑτοιμολόγος, ον, promptiloquus. Naz.

Ἐτώσια, *Adv.* fruſtra. Theoc.

Εὐάγκεια, ἡ, fertilis vallis, *Call.* al. *Epith.* Pindi, pervocalis. Ab ἀγκής.

Εὐαγκὴς, ἐς, in valles devexus. Pind.

Εὐαγρὴς, ἐς, proſperè capiens. Opp.

Εὐαντάω, propitius ſum. Call.

Εὐαρεσκοτέρως, blandiùs. Xen.

Εὐαρμοϛέω, ſum concinnus. Hipp.

Εὐγονέω, ſum fœcundus. Theophr.

Εὔϐοος, ου, ὁ ϗ ἡ, fertilis boum. Hom.

Εὐϐουλεὺς, ου, ὁ, Αἴδης, κατ᾽ εὐφημισμόν. Nic.

Εὐϐρεχέως, largâ irrigatione, ſeu potione, Nic.

Εὐϐύριος, ον, idem quod εὔοικος, *E. M.*

Εὐγηθὴς, ἐς, lætus. Eur.

Εὐγήθητος, ον, idem, jucundus, ib.

Εὔγλαγος, ον, lactens, Lycurg.

Εὔγνωτος, idem quod εὔγνωϛος. Steph.

Εὐγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, bonam habens cuſpidem. Cal.

Εὐγόμφωτος, ον, bonis clavis compactus. Opp.

Εὐδάνω, incubo. Lycurg.

Εὐδιανὸς, idem quod εὔδεινος. Pind.

Εὐδοκίμητος, ον, probus. Sibyl.

Εὐδυκέως, *Adv.* al. ἐνδυκέως. Od. κ. 65.

Εὐδώρητος, ον, benè, ſeu facilè donatus. Opp.

Εὔδωρος, ον, beneficus, liberalis. Sibyl.

Εὐέθειρα, benè comata, capillis decora. Anac.

Εὐελπιϛος, ον, idem quod εὔελπις. Soph.

Εὐέρκτης, ὁ, pro εὐεργέτης, benefactor, Ep.

Εὐεσπερίδες, αἱ, horti Heſperidum, Theoph.

Εὐζυγὴς, ἐς, benè compactus. Ep.

Εὐθαλόεις, εσσα, εν, benè virens. Call.

Εὐθαλπὴς, ἐς, facilè incaleſcens, ib.

Εὐθαλπιάω, benè caleo. Hom.

Εὐθέμεθλος, ον, benè fundatus, ib.

Εὔθεσμος, ον, probè legem obſervans. Apollin.

Εὐθηλέω, εὐθηλυμενον, idem quod εὔθηλον, ſeu εὐθηλήμονα. Æſch.

Εὐθηλήμων, ονος, benè nutritus, pinguis. Ep.

Εὐθρυϐὴς,

Ἐυθρυϐὴς, ὲς, fragilis; friabilis, Dioſc. A θρύπτω.
Ἐυθυδήμων, ὁ, Exp. ἁπλῦς δημότης, ex fæce vulgi, Heſ. ex Eur.
Ἐυθυμητέον, lætandum. Xen.
Ἐυθυπόρον, *Adv.* rectà. Hom.
Ἐυίλατος, ον, propitius, qui facilè cohiberi poteſt. Suid.
Ἐυίματος, ον, pulcris indutus veſtibus. Steph.
Ἐυκαταγέλαϛος, ον, deriſu facilis; *al.* ridiculus, contemnendus, ib.
Ἐυκαταλέγω, ritè narro. Hom.
Ἐυκηπος, ον, pulcros hortos habens. Pind.
Ἐυκνιϛος, ον, benè vellicans, Man. A κνίζω.
Ἐυκομέω, benè recondo. Ap.
Ἐυκρὰς, άτος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, benè mixtus, dilutus ſeu temperatus. Eur.
Ἐυκρητος, ον, idem, benè temperatus. Ep.
Ἐυκρίνω, benè ſecerno & ſeligo. Hom.
Ἐυκρυερος, ον, valdè terribilis. Tryph.
Ἐυκτέατος, ον, felicis poſſeſſionis. Cal.
Ἐυκτὸς, optandus. Ep.
Ἐυκτίμενος, benè ædificatus. Hom.
Ἐυκυρέω, benè ago, Æſch. al. ἐυκυρόω.
Ἐυκώλητος, ον, membris benè compactis, ſeu firmis pedibus. Nic.
Ἐυλαϐίη, ἡ, idem quod εὐλάϐεια. Theog.
Ἐυλαϐεϛέρως, cautiùs. Eur.
Ἐυμαλλος, ον, benè villoſus. Pind.
Ἐυμαρέως, *Adv.* facilè. Theog.
Ἐυμολπέω, rectè cano. Hom.
Ἐυναιετάω, commodè habito, id.
Ἐυνάεις, benè ſeu benignè defluens. Æſch.
Ἐυνάιομαι, benè habito. Hom.
Ἐυνὰς, άδος, jacens. Steph.
Ἐυνήτης, ὁ, idem quod εὐνητὴς, Heſ.
Ἐυνήτρια, ἡ, conjux, cubitrix. Soph.
Ἐυνομιδέϛατοι νόμοι, ſc. paſcua pecoribus accommodatiſſima. Heſ.
Ἐυνώμης, ες, volubilis. Soph.
Ἐυξυλοεργὸς, ὁ, è ligno poliens egregia. Man.
Ἐυόροφος, ον, pulcram ſeu bonam contignationem habens. Ep.
Ἐυοσμέω, benè oleo, odorus ſum, fragro. Theophr.
Ἐυοσμία, ἡ, bonus odor, fragrantia. Soph.
Ἐυπαλτος, ον, vibratu facilis. Steph.
Ἐυπαρηος, ον, pulcras genas habens, Pind. P. 12. εὐπεράυ, *Dinn.* malè.
Ἐυπατέρειος, α, ον, claro patre natus; generoſus; nobilis. Eur.
Ἐυπάτης, ὁ, idem quod εὐπάτωρ. Steph.
Ἐυπλειος, ον, benè plenus. Hom.
Ἐυπνοέω, facilè ſpiro. Steph.
Ἐυπνοια, ἡ, commoda ſpiratio, ib.
Ἐυπορίζω, excogito, Eur.
Ἐυπρήσσω, *Ion.* pro εὐπράσσω. Herod.
Ευπυγία, ἡ, pulchræ clunes. Ath.
Ἐυράϛειραι, αἱ, benè laborantes, *Epith.* Eumenidum. Orph.
Ἐυριπίζειν, Euripi modo huc illuc agitari. Ariſtot.
Ἐυῤῥεὺς, al. ἐυῤῥὴς pro εὐῤῥοος. Hom.
Ἐυῤῥείεις, idem. Ep.
Ἐυρησιεπὴς, vide ἐυρεσιεπής. Ar.
Ἐυρυθέμεθλον, τὸ, templum lati fundi. Call.
Ἐυρυχανὴς, ὲς, lato hiatu. Opp.
Ἐυρώεις, εσσα, εν, ſitu ſentus. Hom.
Ἐυσεϐία, idem quod ἐυσεϐεία. Soph.
Ἐυσθενῶς, valdè, firmiter, conſtanter. Phil.
Ἐυσίπυος, ον, locuples, Suid. A σιπύη.
Ἐυσκευέω, vaſis utenſilibuſque benè inſtructus ſum; benè paratus ſum. Soph.
Ἐυσκωλος, Ar. Lyſ. 810. ſed leg. εὐσκώλοισι.
Ἐυϛακτος, ον, ſtillatitius. Gorr.
Ἐυϛέλλω, benè orno. Hom.
Ἐυϛολίζω, probè decoro. Eur.
Ἐυϛόρθυγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, è robuſto & valido ſtipite. Ep.
Ἐυϛρωτος, ον, benè ſtratus. Ep.
Ἐυτείχητος, ον, benè muritus. Hom.
Ἐυταρσος, ον, benè pennatus. Ep.
Ἐυτελία, ἡ, idem quod εὐτέλεια, *item* felicitas. Ar.
Ἐυτηκτος, ον, qui facilè colliqueſcit. Steph.
Ἐυτρέφω, benè, ſeu magnâ curâ nutrio. Hom.
Ἐυτρίψ, ίϐος, idem quod εὐτριϐής. Nic.
Ἐυτυπὴς, ὲς, benè cuſus, Man. A τύπτω.
Ἐυτυπόληπτος, ον, qui facilè cogi poteſt, & congregari. V. L.
Ἐυφορτος, ον, facilis oneris, levis. Opp.
Ἐυφρυρος, ον, benè munitus, ib.
Ἐυφυρώτατος, ον, penitùs inutilis. Polit.
Ἐυχλωρον, τὸ, viriditas. Steph.
Ἐυχολος, ον, facilis iræ. Ep.
Ἐυχωρος, ον, pulcrum ſeu bonum campum habens. Sibyl.
Ἐυωπελία, ἡ, fertilitas, ubertas, Call. vid. Theſ. Gr. P.
Ἐυωριάζω, contemno, negligo. Heſ. ex Soph.
Ἐφεκτικῶς, dubitanter, hæſitanter. Steph.
Ἐφεϛρίδιον, τὸ, umbella, V. L. Ab ἐφεϛρίς.
Ἐφετὶς, ἡ, ancilla. Heſ.
Ἐφηϐαῖον, τὸ, pubes, pecten. Dioſc.
Ἐφηλόω, clavo affigo. Steph.
Ἐφῆμαι, inſideo. Soph.
Ἐφέμιος, ον, infauſtus. Æſch.
Ἐφιέρεια, τὰ, donaria. V. L.
Ἐφίζω, inſideo. Hom.
Ἐφικάνω, aſſequor, ib.
Ἐφιμείρω, cupio. Muſ.
Εφίππειος, ον, idem quod ἐφίππιος. Plut.
Ἐφυπνώττω, indormio. Bud.
Ἐχετλήεις, εσσα, εν, ſtivalis, Ep. Ab ἐχέτλη.
Ἐχης, ὁ, dives, idem quod ἐχέτης. E. M.
Ἐχθιον, odioſius. Soph.
Ἐχθρικὸς, infeſtus, odioſus. Jun.
Ἐχιδνοχαρὴς, ὲς, viperis gaudens. Sibyl.
Ἐχιλος, ὁ, locus, ubi tenetur temo. Steph.
Ἐψητέον, coquendum, ib. Ab ἐψέω.
Ἐψιατέον, ludendum, Suid. Ab ἐψιάομαι.

Z.

ZΑλαίνω, deſipio. E. M.
Ζάλευκος, ον, valdè albus. Sibyl.
Ζαμενήχολος, ον, vehementer amarus & felleus. Opp.
Ζειροφόρος, ὁ, ferens ζειράν. Heſ.
Ζευξιδία, ἡ, Juno apud Argivos. E. M.
Ζεφυρεὶς, ίδος, ἡ, zephyria. Ep.
Ζεφυρίη, ἡ, ſub. αὔρη, vel πνοή, zephyrus. Hom.
Ζεφυριτίς, ἡ, Venus, *per Sync.* pro ζεφυριῶτις. Call. A
Ζεφυριώτης, ὁ, A Ζεφύριον, N. Pr. loci.
Ζηλέω, invideo. Euſt.
Ζινίχιον, τὸ, corrigia calceamenti. Suid.
Ζίω, quæro. E. M.
Ζοφοείδελος, ον, idem quod ζοφοειδὴς, ater, Nic.
Ζύγαϛρος, ὁ, idem quod ζύγαϛρον. Xen.
Ζυγία, ἡ, Juno. Heſ.
Ζυγὶς, ἡ, zygis, ſerpillum ſilveſtre, Dioſc.
Ζυγοποιὸς, ὁ, qui jugum facit. Ath.
Ζύμων, ωνος, ὁ, ſed Sch. ζύμωμα. Nic.
Ζυμήτης, idem quod ζυμίτης. E. M.
Ζωγραφικὴ, ἡ, *ſub.* τέχνη, pictoria ars. Steph.
Ζωογράφος, pictor, idem quod ζωγράφος, Theoc.
Ζωγρος, ὁ, pro ζωγρεῖον. Heſ.
Ζωογονικὸς, ἡ, ὸν, animantis procreandi vim habens. Phil.
Ζωδιακὴ, ἡ, pro ζωδιακὸς κύκλος. Man.
Ζωναῖος, ὁ, qui zonam habet. Syneſ.
Ζωοτύπη, ἡ, genuina forma. Man.
Ζωεργὸς, ὁ, vitæ operator. Dolſc.
Ζωπῦρα, ἡ, follis. Heſ.
Ζωπύρια, τὰ, idem, ib.
Ζωϛειον, τὸ, pro ζώντειον. E. M.
Ζωσμὸς, ὁ, pro ζῶσμα. Sibyl.
Ζώϛειρα, ἡ, *Epith.* Minervæ, *Bæot.* al. ζωϛηρία.
Ζωϛήριος, ὁ, Apollo. Lycurg.
Ζωφορία, ἡ, via lucifera. Man.

H.

ἩΓεμονεὺς, ὁ, idem quod ἡγεμών. Hom.
Ἡγεμονὸς, ὁ, idem. V. L.
Ἡδὶ pro ἡδέ. Steph.
Ἡδύϐορος, ὁ ϗ ἡ, ſuavis eſus. Naz.
Ἡδυγόων, ſuaviter gemens. Cal.
Ἡδυληπτὸς, ὸν, ſuaviter captus, ſeu perceptus, P. Sil.
Ἡδυμελίφθογγος, ον, dulces & mellitos ſonos edens. Ep.
Ἡδυντικὰ, τὰ, condimenta. Bud.
Ἡδύπνοιος, ον, pro ἡδύπνοος. Ep.
Ἡδυσματόληρα, ὀψάρια, obſonia condimentorum neſcio quæ nugamenta habentia. Ath.
Ἠηίδει, pro ἤδει, ſciebat. Ap.
Ἠελιῶτις, ſeu Ἡλιῶτις, ἡ, ſolaris. Soph.
Ἠερολίσχης, ὁ, vaniloquus. Ep.
Ἠεροφοίτης, ὁ, idem quod ἠερόφοιτος. Orph.
Ἦθεος, pro ἠίθεος. Eur.
Ἠιονιος, vide ἠόνιος. Ab ἠιών.
Ἥκτωρ, ὁ, qui it, ſeu vadit, Man. Ab ἥκω.
Ἡλιεῖον, τὸ, fanum ſolis. Euſt.
Ἠλιτοεργὸς, ὁ, qui aberravit ab opere ſuſcepto. Suid.
Ἡλιῶσα, ſc. κόμη, flava, ſolem referens. Anac.
Ἠμαθῶδες, τὸ, arena. Anac.
Ἠμαθώδης, arenoſus.
Ἠματίη, *Adv.* quotidie, aſſiduè. Hom.
Ἡμεροδεινιϛὴς, ὁ, fœnerator diurnus. *Epith.* Menippi. Diog. L.
Ἡμεροτροφὶς, ἡ, idem quod χόινιξ. Ath.
Ἡμετέρειος, pro ἡμέτερος. Anac.
Ἡμίϐιος, ον, mediâ vitâ. Man.
Ἡμινίρος, ὁ, coracinus piſcis, Soph. ap. Ath.
Ἡμιολὶς, ἡ, ſubintell. μοῖρα ſeſcupla portio, idem quod ἡμιολία.
Ἡμιπέλεκκον, & ἡμιπελικίον, τὸ, ſecuricula. Ep. V. L.
Ἡμισελπιδος, ὁ, ſemiſperans. Steph.
Ἡμιτέλεια, ἡ, dimidium, ſemis, Luc.
Ἡμίχοος, ες, dimidii congii capax. Ariſtot.
Ἠνεμόφοιτος, ον, aëra vadens, aërius, Steph. Ab ἄνεμος, & φοιτάω.
Ἠνεμόεις, εσσα, εν; ventoſus. Hom.
Ἠνεμώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, idem. Heſ.
Ἡπατήρια, τὰ, medicamenta hepatis affectibus accommoda, &c. Steph. Ab ἧπαρ.
Ἠπιόλη, ἡ, medela, V. L. Ep. al. ἠπιόνη.
Ἠπιόμητις, ὁ, idem quod ἠπιόθυμος. *Epith.* Patris. Naz.
Ἡρατέλεια, ἡ, conjugium, Poll. Ab ἥρα, & τελέω.
Ἥρδιον, τὸ, rheda. Suid.
Ἥρος,——
Ἦρα, τὰ, pl. grata, Hom. al. Acc. ſing. ab ἦρ, inuſit. Ern.
Ἠρέμης, ου, ὁ, quietus. V. L.
Ἠριεὺς, ὁ, defunctus. Heſ.
Ἠρινολόγοι, cicadæ, Heſ. Ab ἠρινὸς, & λέγω.
Ἠρινοτόκος, ὁ ϗ ἡ, in verno tempore pariens, id. A τίκτω.
Ἠρισάλπιγξ, ἡ, avis quædam, id.
Ἡσσητέον, ſuperandum. Soph
Ἠσυχίως, idem quod ἥσυχα. Hom.

Θ.

ΘΑλασσοπονος, ον, in mari laborans, Cyr.
Θάμϐημα, τὸ, terror, Man. A θαμϐέω.
Θάμϐησις, ἡ, horriditas, id.
Θαλεροποιὸς, ὁ ϗ ἡ, vireſcere faciens. Steph.
Θαλύψαι, fovere, incendere. Heſ.
Θαμνίσκιον, τὸ, frutex puſillus. Dioſc.
Θανατιάω, mori cupio. Luc.
Θαῤῥαλεότης, ἡ, fiducia, fidentia. Steph.
Θαῤῥαλέον, τὸ, idem. Polit.
Θαρσιγενὴς, ὲς, ad audaciam genitus. Æſch.
Θαυμάλωψ, ὁ, ſemiuſtus carbo. E. M.
Θεάνθρωπος, *Epith.* Chriſti.
Θεέω, idem quod θεείω, admiror. Heſ.
Θεέσκω, *Ion.* pro θέω. Hom.
Θειοποιέω, idem quod θεοποιῶ. Sibyl.
Θεήϊος, pro θεῖος. Bion.
Θεηπόλος, ὁ ϗ ἡ, Dei miniſter. A πολέω.
Θειαϛικῶς, afflatu numinis. Poll.

Θείκελος, idem quod θεοείκελος. Ar.

Θειοδάμη, ἡ, divinum numen domans. Suid.

Θέλεος, idem quod θελήμων. Æſch.

Θέλεμος, idem, ſpontaneus; *item* miſerabilis quietus. Heſ.

Θελοθρησκεία, ἡ, pro ἐθελοθρησκεία. V. L.

Θεμίζω, idem quod θεμιστεύω. Pind.

Θεμιστὺς, ύος, ἡ, Dea juſtitiæ, V. L.

Θεοκλήμενος, pro θεόκλητος, ib.

Θεοκοίρανος, ον, admodum divinus. Syneſ.

Θεοδερκὴς, ὁ ϗ ἡ, Deum capax videre. Syneſ.

Θεοδιφὴς, ὁ, Deum veſtigans, ib.

Θεοκύμων, ον, ὁ ϗ ἡ, divinus, ib.

Θεολωβήτης, ὁ, in numina contumelioſus. Man.

Θεομόριος, ſeu θευμόριος, idem quod θεόμοιρος, ſeu Divinâ inflictus manu. Ap.

Θεομερὴς, idem. Pind.

Θεομορία, ſ. θευμορία, ἡ, fatum. Call.

Θεοπτόλεμος, ὁ, Deo bellum inferens. Cyr.

Θεοποιητικὸς, ου, ὁ, qui Deos ſeu Deorum ſimulacra facere poteſt, unde θεοποιητικὴ, ſub. τέχνη. Poll.

Θεοφεγγὴς, ές, divinitùs lucens. Jo. Dam.

Θεόφημος, ου, ὁ, deiloquus. Man.

Θεοφορία, ἡ, numinis afflatus, paſſ. Steph.

Θερέω, idem quod θερω. Hom.

Θεριος, pro θερειος. Dioſc.

Θέρμα, τὸ, pro θερμή. Men.

Θερμασὶς, ἡ, idem quod θερμαντήρ. Poll.

Θερμάω, ſeu θερμαζω, calefacio, foveo. Nic.

Θερμελὴ, ἡ, pro θερμή. Suid.

Θερμερύνομαι, (vox Comica) delicatè vivo. Poll.

Θερμόβλυστρος, ον, callidè ſcaturiens, P. Sil.

Θερμοκύαμος, ὁ, calida faba. Ath.

Θέρσος, *Æol.* pro θάρσος. Steph.

Θεσμὰ, τὰ, pro θεσμοί. Nonn.

Θέσκελον, *Adv.* mirum in modum. Hom.

Θεσμοπόλος, ον, circa jura verſans. Ep.

Θεσμόριος, α, ον, idem quod θεομόριος. Ap.

Θεσμοφόριον, τὸ, feſtum in honorem Cereris. Ar.

Θέσπιον, τὸ, res divina. V. L.

Θεσφατηλόγος, ὁ ϗ ἡ, divinatrix, Æſch.

Θετίδειον, τὸ, Thetidis templum. Eur. Sch.

Θεωρίζω, ſpecto. V. L.

Θεώριος, ὁ, Apollo. Heſ.

Θεωροσύνη, ἡ, inſpectio. Man.

Θηγάνω, acuo, Heſ. A θήγω.

Θηλόπεδον, pro θειλόπεδον. Ep.

Θηλυμανέω, furo fœminarum amore. Man.

Θηρήτειρα, ἡ, venatrix. Call.

Θηροβόλος, ſc. θανατος, mors ab feris illata. Man.

Θηροδιδασκαλία, ἡ, ferarum inſtitutio, ib.

Θηριονάρκη, ἡ, frutex quidam. Gorr. vid. Steph.

Θήριος, idem quod θήρειος. Poll.

Θησειότριψ, ὁ, is qui in Theſei templo verſatur & tempus terit. Ar.

Θόασμα, τὸ, ſedes. Orph.

Θοηρὸς, turbatus. Heſ. & Suid.

Θουραω, idem quod θορέω, ſeu θόρω. Lycurg.

Θράμβη, ἡ, trabs. V. L.

Θρανίον, τὸ, idem quod θράνος. Ar.

Θρανύσσω, confringo, comminuo. Lycurg.

Θρανυγράφὸς, ὁ, parietum pictor. Heſ.

Θρὰξ nomen avis. Opp.

Θρασκιας, Thraſcias ventus. Ariſtot.

Θρασύθυμος, idem quod θρασυκαρδιος. Man.

Θρασύφρων, Cal.

Θρασυχαρμὴς, ὁ, idem. Cal.

Θραυσάντυξ, ὁ ϗ ἡ, frangens canthum. Ar.

Θρεπτὴ, ἡ, idem quod θεραπαινα. Ph.

Θρέπτα, τὰ, ſeu θρέπτρα, Hom. *per Sync.* pro

Θρεπτήρια, τα, alimenta. Heſ.

Θρεττανελὸ, vox à Philoxeno tragico conficta ad exprimendum ſonum citharæ, quâ ludentem Cyclopem introducit. Ar. Sch.

Θρηνητὴς, & θρηνήτωρ, ὁ, idem quod θρηνητήρ. Æſch. Man.

Θρίγγος, τὸ, idem quod θρίγκος, Plut. Pauſ.

Θρισσα, & θρίσσος, piſcis quidam. Ar.

Θρυαλίζω, crepo, Hom. Ep.

Θρυλέω, ſeu θρυλλέω. Theoc.

Θρυόεις, εσσα, εν, idem quod θρύινος. Nic.

Θυαρπαξ, γος, ὁ, ſacrilegus. Heſ.

Θυηκόος, Heſ. & θυηχόος, Euſt. pro θυοσκόος.

Θυηλίσιον, τὸ, vas menſarium. Poll.

Θυίζω, idem quod θυάζω. Hom.

Θύκος, τὸ, vas in quo conjiciuntur ſuffimenta. Euſt.

Θυμαλὶς, ιδος, ἡ, Nic.

Θύμαλον, τὸ, taxus. Theoph.

Θυμελάχραντος, ὁ ϗ ἡ, qui non fœdat ſeu dedecorat convivia & luſus. V. L.

Θυμήτιον, pro θυμάτιον. Suid.

Θυννη, ἡ, idem quod θυννὶς, Ath.

Θυνὸς, ὁ, impetus, *item* bellum. Heſ.

Θυρηβόλος, ὁ, faber. Suid.

Θυρσάζω, thyrſum fero, Bacchor. Ar.

Θυρσον, τὸ, idem quod θύρσος, Ep.

Θύσαι, αἱ, Bacchæ, Lycurg.

Θυσίασμα, τὸ, hoſtia, victima. Ath.

Θυωναῖος, Thyanæus, Bacchus. Opp.

Θυώνη, ἡ, Semele, mater Bacchi. Ap. Sch. Hinc

Θυωνίδης, ου, ὁ, Bacchus, ap. Rhodios.

Θυωρέομαι, in ſacrâ menſâ epulari. Heſ.

Θὼθ', mercurius, Suid. *item* menſis nomen, ap. Ægyptios.

Θώνιος, ὁ, Ægyptius, à Thono rege. Nic.

Θωράκειον, τὸ, idem quod θωράκιον, (2.) Æſch.

Θωΰτος, *Ion.* pro θαυμαστός. Heſiod.

I.

Ἰακχέω, clamo, Steph. ἰάκχω, Suid. idem quod ἰαχέω.

Ἴακχος, ὁ, porcus, Dion. Sic.

Ἰαλτὸς, ὁ ϗ ἡ, miſſus. Æſch.

Ἰαμβογράφος, ὁ, Iambicus poëta, &

Ἰαμβοποιὸς, ὁ, Iamborum ſcriptor. Ath.

Ἰαρόεις, εσσα, εν, animadvertens. Man.

Ἰασιμὸν, τὸ, Nic.

Ἰασιμὸς, ὁ, lugubre carmen. Hieron.

Ἰατορια, ἡ, ſanatio, curatio, Soph. Ab ἰάτωρ.

Ἴβδης, ου, ὁ, clavus in fundo navis.. Euſt.

Ἶδαρ, τὸ, cibus, eſca. Heſ.

Ἴδυθοι, οἱ, tibiarum genus. Poll.

Ἰδρῶ, *per Sync.* ἱδρῶτι. Hom.

Ἰδρεῖτις, ἡ, idem quod ἱερεια Æſch.

Ἱερολόγος, ὁ, ψαλτης, Lexic. Reg. M. S.

Ἱεροπλαγκτος, ον, ſacræ ambages. Man.

Ἱερόφοιτος, ἀηδὼν, Ep. ſed leg. ἠεροφοιτος, aera frequentans. Dinn.

Ἰζάνη, ἡ, veſtis è caprinis pellibus; vel potius caprina pellis veſtimenti vicem præſtans. Poll.

Ἰήτωρ, ὁ, idem quod ἰητήρ. Heſ.

Ἰθαγενὴς, ὁ, al. ἰθαιγενὴς, ἰθυγενής. Heſ.

Ἰθμὸς, pro ἠθμὸς. Ep.

Ἰθυκρίτης, ὁ, rectè judicans. Dolſc.

Ἰθύνοος, ὁ ϗ ἡ, rectà cogitans. Apoll.

Ἰθύφρων, ὁ ϗ ἡ, rectà ſapiens, ib.

Ἰθύνη, ἡ, directio. V. L.

Ἰκτερίας, ὁ, icterias lapis. Steph.

Ἰκτηρία, ἡ, pro ἰκτηριοι κλάδοι. Ar.

Ἴκτης, ὁ, idem quod ἰκτήρ. Lycurg.

Ἱλαρὸν, τὸ, hilaritas, Suid.

Ἱλαρυνω, idem quod ἱλαρόω. Steph.

Ἵλασμα, τὸ, idem quod ἱλασμός. Sibyl.

Ἱλαστὴρ, ὁ, redemtor. Ep.

Ἱλεόω, propitium reddo, idem quod ἱλάσκομαι. Bud.

Ἰλύσπασις, ἡ, reptatio illa quæ fit tractim & volutim. Ariſt.

Ἱμαντελιγμὸς, ου, ὁ, duplicis lori tortuoſa implicatio. Euſt.

Ἱμαντόπους, ὁ, loripes. Steph.

Ἱμαντοτομέω, lora ſcindo.

Ἱμαντοτόμος, qui lora ſcindit, ib.

Ἰξευτὴρ, ὁ, idem quod ἰξευτής. Man.

Ἰξοβόλος, ὁ, idem, viſcarius, ib. A βάλλω.

Ἰοφόρος, ον, venenatus, venenum ferens. Opp.

Ἰοω, rubigine obduco, rubigine conſumo. Ariſt.

Ἰπνολέβης, ητος, ὁ, lebes ad aquam in furno calefaciendam. Lucian.

Ἰπνολεβήτιον, τὸ, idem. Poll.

Ἱππαλίδης, ὁ, idem quod ἱππότης. Theoc.

Ἱππιάδες, αἱ, ſtatuæ equeſtris mulierum. V. L.

Ἱππὶς, ιδος, ἡ, equeſtris. Dion.

Ἱπποσόος, idem quod ἱπποσόης. Pind.

Ἱπποφόρβιος, ὁ, qui equos alit. Eur. Ab ἵππος, & φέρβω.

Ἶραξ, ſeu ἴρηξ, pro ἱέραξ. Hom.

Ἱράομαι pro ἱεράομαι. Herod.

Ἰσαγγελία, ἡ, nuntium conforme. V. L.

Ἰσάσκομαι, idem quod ἰσάζω. Hom.

Ἰσαυρὶς, ιδος, ἡ, Iſaurica, propriè *Epith.* enſis. Ep.

Ἰσαυροφόνος, ὁ, Iſaurorum prædonum interfector. Ep.

Ἰσήζυγος, idem quod ἰσόζυγος, Suid.

Ἰσογράφος, ον, æqualis ſcriptor. Ep.

Ἰσόμετρος, ὁ, qui paris menſuræ eſt. Ath.

Ἰσομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, æqualis matri, Theoc. vid. Theſ. Gr. P.

Ἰσόπριος, ὁ, utrinque ſtrictus, ſeu onuſtus. *Epith.* Aſini. Soph.

Ἰσοῤῥεπὴς, ὁ ϗ ἡ, æquè vergens. Nic.

Ἰσοχειλέω, labrum pari libramento demitto. Gaz.

Ἱστάνω, idem quod ἱστάω ſeu ἵστημι. Steph.

Ἱστιάω, *Dor.* & *Ion.* pro ἑστιάω. Euſt.

Ἱστότονα, πηνίσματα, ſtamina ſeu licia quibus textorius ἱστος intenditur. Ar.

Ἰσχαίμων, idem quod ἴσχαιμος, herba ſic dicta. Theophr.

Ἰσχιόειδης, ὁ, qui craſſas ſeu tumidas habet coxas vel clunes. Euſt.

Ἶτρον, τὸ, utris, Ep. ima pars ventris. Suid.

Ἴτριον, τὸ, opus piſtorium, tenue & fragile. Ath.

Ἶφις, ἶφιος, ὁ, robuſtus, fortis, celer, Heſ. Steph.

Ἰφύη, ἡ, ſpecies oleris agreſtis. Suid.

Ἰχθυοθηρεύτης, ὁ, piſcator. Man.

Ἰχθυοκεντρον, idem quod ἰχθύκεντρον. Suid.

Ἰχθυβότος, ὁ ϗ ἡ, piſculentus. Non.

Ἰχθυΐδιον, τὸ, idem quod ἰχθύδιον. Man.

Ἰχθυπαγὴς, ὲς, piſci hærens. Ep.

Ἰχθυφάγος, ὁ ϗ ἡ, piſces vorans. Ep.

Ἰκναῖος, unde ἰχνάια veſtigatrix. Hom. al. propriè ab Ἴχναι, oppidum in orâ Macedoniæ. Steph.

Ἰχνοβλαβὴς, ες, veſtigio debilis. Man.

K.

Καββάλλω pro καταβάλλω. Hom.

Κάγγονυ, pro κατὰ γόνυ, ib.

Καγχανεὸς, εὰ, εὸν, aridus, Man. A καγχαίνω.

Καδει, pro καὶ ἴδει. Soph.

Καθεδριάομαι, conſideo. Hom.

Καθεννυμι, veſtio, ib.

Καθέρματα, τὰ, monilia, περιτραχηλια ornamenta, Anac. vid. Theſ. Gr. P.

Καθολκὴ, ἡ, detractio ſeu deductio. Steph.

Καθυδριάδες, ſc. Νύμφαι, idem quod ὑδριάδες. Ep.

Καίνισμα, τὸ, ſc. τέχνης, artificium novum. Man.

Καίρια, *Adv.* tempeſtivè. Call.

Κακαβη, ἡ, cacabus, Gal. κακκαβος, Ath. olla teſtacea.

Κακηθὴς, ὲς, malignus. Nic.

Κακηλεχὴς, ὲς, malum habens conjugem, Cyr. A λεχος.

Κακηπελία, ἡ, adverſa valetudo. Nic.

Κακκάιω, pro κατακάιω. Hom.

Κακκρύπτω, pro κατακρύπτω. Heſiod.

Κακοβουλοσύνη, ἡ, malum conſilium. Sibyl.

Κακοήθευμα, τὸ, quod malignè fit. Steph.

Κακοηθιστέον, depravandum eſt, ib.

Κακοελκὴς, ὲς, qui malè, ſeu in malum trahitur. Man.

Κακομητία, ἡ, pravus animus, ib.

Κακοῤῥεκτειρα, ἡ, al. κακοῤῥήκτειρα, malefica, noxia. Sibyl.

Κακοσκήνευς, ὁ, malum tentorium. Ep.

Κακοφραδία, ἡ, idem quod κακοφροσύνη. Nic.

Κακοχολος, al. κακήχολος, ον, malâ bile percitus. Cyr.

Κακὸν, *Adv.* pro κακῶς. Call.

Καλάβροψ, idem quod καλαύροψ. Ap.

Καλθηφόρος, ον, calathum geſtans. Heſ.

Καλαθὶς, ἡ, parvus calathus, ib.

Καλαμογράφια, ἡ, calamorum ſcriptura. Man.

Καλαμοχνοος, ους, qu. dic. arundinum lanugo. Steph.

Καλίζω, idem quod καλῶ. V. L.

Καλιστρέω, idem. Heſ.

Καλιπτόλεμος, idem quod καλλιπτόλεμος. Ep.

Καλλείπω, pro καταλείπω. Hom.

Καλλείριον, τὸ, lilium. V. L.

Καλλιβλέφαρος, ον, pulcher. Eur.

Καλλίγαμος, ον, pulchras nuptias habens. Ep.

Καλλιγομφος, ον pulchris clavis compactus. Ep.

Καλλιέθειρος, ον, pulchris capillis. Ep.

Καλλιεπὴς, ὲς, facundus. Ar.

Καλλίκτιστος, ον, eleganter ſtructus. Nonn.

Καλλικύριοι, οἱ, Exp. δοῦλοι τῶν φυγάδων. Suid.

Καλλίστευμα, τὸ, pulchritudo vel potiùs pulchritudinis præſtantia. Eur.

Καλλιλαμπέτης, ὁ, pulchrilucidus. Anac.

Καλλιστάδιος, ον, pulchro ſtadio celebris. Eur.

Καλλίστερνος, ον, pulchrum pectus habens. Nonn.

Καλλιτόκεια, ἡ, pulchripara. Opp.

Καλοβάμων, ὁ, funambulus. Man.

Καλόεργος, ον, beneficus. Man.

Καλοφόρος, ὁ, qui ligna portat, calo. Ath.

Καλυντήρια, τὰ, feſtum ap. Athenienſes. E. M.

Καματηδὸν, *Adv.* laborioſè, Man. A κάματος.

Καμάρπτω, pro καταμάρπτω. Heſ.

Καμπταύλης, ου, ὁ, qui flexili tibiarum cantu utitur. Steph.

Καμπτικὸς, flexilis, ſe inflectens. V. L.

Κάμμορος, pro κακόμορος. Hom.

Καναχὸς, ſtreperus, clamoſus. Nic.

Κάνειον, idem quod κάνεον. Hom.

Κανονισμὸς, norma. Man.

Κάνυστρον, τὸ, idem quod κάναστρον. Poll.

Καπετωλις, ἡ, ſc. ἀυλὴ, palatium Capitolinum. Ep.

Καπνηλὸς, ὸν, fumidus. Nic.

Καπνοτοκεια, ἡ, fumipara. Apollin.

Καρποσπόρος, ὁ, fructuum ſator. Man.

Καπρέαι, αἱ, carnes in genitali cameli prominentes. Suid.

Καπροφάγος, ὁ ϗ ἡ, aprivorus. Heſ.

Καπροφύλαξ, ὁ, caprarum, cuſtos. Ep.

Καπρέω, idem quod καπράω. V. L.

Κάπυρις, ἡ, tunica Perſica manuleata.

Κάρκαρος, ρα, ρον, criſpus ſeu hirtus. Sim.

Καρπαλίον, τὸ, idem quod καρπωμα. Heſ.

Καρποφαγεῖν, fructibus veſcor, item fructibus victito. Ariſt.

Καρυίτης, caryites, herbæ genus, Dioſc. A Plinio Myrſinites etiam vocari traditur. Steph.

Καρυοπερσικα, qu. dic. nuciperſica. V. L.

Καρφυλαῖ, αἱ, ſtrata ex feſtucis. Eur.

Κάρχος, leguminis genus. Steph.

Καρχώδης, ες, aſper, idem quod κάρχαρος, ib.

Κασιοβόρος, ὁ, vermis, qui caſiæ innaſcitur & eam rodit. Heſ.

Κάστηνος, pro καστανaικός. Nic.

Καταβραχέως, paulatim. Plat.

Καταγήοχα, deduxi, *Att.* pro κατῆχα, à κατάγω.

Καταγιαζω, conſecro. *Ion.* pro καθαγιάζω.

Καταγωγικὸς, opp. ἀναγωγικῷ, i. e. myſtico. Bud.

Καταδακρυχέω, lacrymas fundo. Hom.

Καταδακτυλικὸς, Ariſtoph. vid. Sch.

Καταναιδιστὴς, ὁ, inverecundus. Man.

Κατάδειπνον, τὸ, prandium, ib.

Καταδρήστειρα, ἡ, famula, Hom. A δράω.

Καταζυγόω, libro unde καταζύγωσις, ἡ, libramentum. Steph.

Καταθήπω, obſtupeſco, cum admiratione demiror. Suid.

Κατακάρα, in caput. Long.

Καταιῤῥέω, *Ion.* pro καθαιρέω. Herod.

Καταΐσχομαι, pro κατέχομαι. Hom.

Κατακαῆμεν, *Dor.* pro κατακαῆναι, exuſtum eſſe. A κατακάιω.

Κατακαίριον, periculoſum, lethale, opportunum. V. L.

Κατακαρπιον, τὸ, fructus. Theophr.

Κατακληῒς, ἡ, clauſtrum. Call.

Κατακορὲς, *Adv.* in plenum, admodum. Plat.

Καταλαβον, τὸ, quod accidit. Herodot.

Καταλανθάνομαι, καταλήθομαι, obliviſcor. Hom.

Καταλγέω, doleo. Soph.

Καταλιτόω, demulceo. Ar.

Καταλληλα, *Adv.* pro καταλληλως. Polyb.

Καταμερισμὸς, ὁ, diviſio, partitio. Steph.

Καταμυτλωτεύω, minutatim contero, Ar. Pac. 246. ubi leg. κατα μεμυτλωτευμένα.

Κατανικάω, ſupero. Eur.

Καταξιοπιστέυομαι, fide indignum aliquem judico, aut dico adverſus aliquem quæ fide indigna ſint. Suid.

Κατάξιος, dignus. Soph.

Κατάντησιν, al. κατάντηστιν, Hom. idem quod ſeq.

Καταντιπέρην, idem quod καταντικρυ. Man.

Καταπεπλασμένον, muſicorum verbum; vid. Fab. l. 1. cap. 19.

Καταπλαστὴ, ἡ, medicamentum. Herod.

Καταπορσύνω, molior, machinor, exhibeo. Xen.

Καταπτύστης, ὁ, deſpector, deriſor. Anac.

Καταρνέομαι, nego. Soph.

Καταῤῥοϊτικὸς, id. quod καταῤῥυητικὸς. Steph.

Καταῤῥυέω, &

Καταῤῥύω, inuſ. idem quod καταῤῥέω, ib.

Κατάστιον, τὸ, malus nauticus, Heſ. ex Hom.

Κατασκελέω, idem quod κατασκελλω, ſeu κατασκελετεύω. Heſ.

Κατατριακοντουτισαι, cum ſcortis rem habere. V. L.

Κατάφατος, ον, recens, qui potiùs προσφατος. Steph.

Καταχράινω, polluo, imbuo, Ep.

Καταχρωσις, ἡ, coloratio, infectio. Poll.

Καταψευδόμαρτυς, ὁ, qui falſo teſtimonio oppugnat. Plat.

Καταψεύδω, fallo, fruſtro. Steph.

Καταχθὴς, ὲς, gravatus, valdè gravis. Nic.

Καταχύδην, idem quod ſimplex. Anac.

Καταυδάω, eloquor. Soph.

Καταυχέω, glorior. Æſch.

Κατεινύω, pro καταεινυω. E. M. ex Hom.

Κατείρω, exp. calumnior, detraho. Steph.

Κατεκκλησία, ἡ, concio derepentè convocata, Poll. κατακλησία. Heſ.

Κατελίσσομαι, *Ion.* pro καθελίσσομαι.

Κατέλω, *Ion.* pro καθέλω. A καθαιρεω.

Κατενέθω, per metath. pro κατενθεω, vide κατενήνοθεν. Heſiod.

Κατέργαθω, &

Κατέργω, idem quod καθείργω. Æſch.

Κατεφαλλομαι, idem quod καθαλλομαι. Hom.

Κατηφόνες, ὁ, probroſi, pudore & probris digna committentes; vel pro κατήφειαι, probra, ut κακ' ἐλέγχεα. Hom.

Κατικμαζω, vide ſimpl. Nic.

Κατοδος, *Ion.* pro καθοδος. Herod.

Κατόμοσις, ἡ, pro κατώμοσις. Steph.

Κατομφάλιος, ον, ab umbilico. Nic.

Κατοπήγιον, το, vectis, obex. V. L. Theoc. Sch.

Κάτοπτρις, ἡ, ſpeculum. Call.

Κάττης, ὁ, cattus. Suid.

Κατώγεως, & κατώγειος, Suid. ut κατάγειος, ſubterraneus.

Κατώμοτον, τὸ, jumenti genus. Steph.

Καυάζω, frango, unde καυάξαις, Heſiod. al. pro καταξαις.

Καυκάνη, ἡ, veſtimenti genus. Ar.

Καυλίναι, αἱ, virides cobii. Ath.

Καυλοειδὴς, ὲς, caulis formam habens. Steph.

Καύω, (inuſ.) pro κάω, ſeu κάιω. Dioſc.

Κάχλος, & καχηνης, apud comicos, ridiculus, ſtupidus. A χαίνω. V. L. Steph.

Καχρυόεις, ſeu καγχρυόεις, ſimilis, τῷ καχρυΐ. exp. canchy ferens. Nic.

Καχυπονόητος, ὁ ϗ ἡ, idem ac καχύποπτος, ſupicioſus, ſuſpicax. Poll. ex Plat.

Κεγχρίδιον, τὸ, parvulum milii granum. Steph.

Κεγχρίνη, ἡ, puls è milio. Heſ.

Κεγχρίνης, idem quod κεγχρὶς. Nic.

Κεγχριτὶς, miliaris, Ep. ap. Suid.

Κέδριος, α, ον, cedrinus, benè olens. Heſ.

Κεδροχαρὴς, ὲς, cedro gaudens. Man.

Κεῖπος, idem quod κῆβος. Strab.

Κειρεκόμης, ου, ὁ, qui comam totondit, tonſus.

Κεκρυφάλιον, τὸ, reticulum. Poll.

Κελαδεννὸς, pro κελαδεινὸς. Pind.

Κελαδῆτις, ἡ, ſonora. Pind.

Κελάδω, idem quod κελαδέω. Hom.

Κελαινόω, conturbo. Æſch.

Κελαινόῤῥινος, ον, nigram cutem habens. Opp.

Κελάρια, τα, quædam vaſa. Poll.

Κελέομαι, idem quod κέλομαι, ſeu κέλω. Euſt.

Κελευθοπόρος, ὁ, viator, qui iter conficit. Ep.

Κελευστικὸν, τὸ, cohortatio. Syneſ.

Κελυφανώδης, ες, corticoſus. Theoph.

Κεναγγὴς, ὲς, naves exhauriens. Æſch.

Κενεαγγητέον, abſtinendum à cibo. Call.

Κενεηγόρος, & κενηγόρος, ον, vaniloquus. Naz. Dolſc.

Κενοδρομέω, vacuè curro. Man.

Κενόκρανος, ὁ, vanum caput habens. Sibyl.

Κεντριον, το, ſtimulus boum. E. M.

Κεραίψ, ῖπος, vermis cornua rodens. Euſt.

Κεραμουργὸς, ὁ, tegularum figulus. Man.

Κεραμήϊος, Hom.

Κεραμοῦς, & κεραμεῦς, idem quod κεράμεος. Dioſc.

Κεράρχης, ου, ὁ, qui cornui ſeu alæ præfectus eſt.

Κεραρχια, ἡ, munus illud, quo quis alæ præeſt. Steph.

Κερατηφόρος, idem quod κερατοφόρος, ib.

Κερατωνία, ἡ, ſiliqua. Gal.

Κερεία, ἡ, idem quod κειρία. Nonn.

Κερκαφίδαι, οἱ, Rhodii, à Cercapho rege. Ep.

Κερμοδότης, ου, ὁ, idem quod κερματιστὴς. Nonn.

Κερω, pulſo, cædo. Sch. Lycurg.

Κερωνία, ἡ, ceronia. Theophr.

Κέσκομαι, pro κεῖμαι. Hom.

Κέστρον, τὸ, idem quod κέστρος. Steph.

Κεφαλήγονος, ον, *Epith.* τῆς κάλυκος. Ath.

Κεφαλόμακτρον, τὸ, ſudarium quo caput extergitur. Steph.

Κηδὰρ, τὸ, locus quidam tenebroſus. Steph.

Κηδεμονεὺς, idem quod κηδεμών. Ap.

Κηδεστὸς, ὁ, idem quod κηδεστὴς. Poll.

Κηδεύσιμος, ὁ, cura ſepulturæ dignus. Steph.

Κῆδιος, idem quod κήδειος. Æſch.

Κήεια, & κήια, idem quod κηθαρια. Ar. Sch.

Κηλεὺς, ὁ, idem quod κηλέστης. V. L.

Κηγηδὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κηλητικός. Pind.

Κήλητρον, τὸ, pro κηλητήριον. Heſ.

Κηλωστα, τα, lupanaria. Lyc. Euſt.

Κηνυγμα, τὸ, ſpectrum, umbra corporis. Heſ.

Κηποκόμης, ου, ὁ, qui quodam tonſuræ genere tondetur. Euſt.

Κηπεῖος, idem quod κηπαῖος. Nic.

Κηραγχὴς, ὁ, picator doliorum. Man.

Κηρὶς, ιδος, ἡ, piſcis quidam. Ath.

Κηριτρεφὴς, ὲς, qui unà cum letifero fato alitur. Heſiod.

Κηροχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui cerino colore eſt. Ath.

Κηροδέτης, ὁ, idem quod κηρόδετος. Eur.

Κηρύκαινα, ἡ, præconiſſa. Ar.

Κηρυκίνη, ῥάβδος, virga Mercurii, caduceus. Suid.

Κιδαβος, ὁ, nummi genus. Poll.

Κιθαρισμὸς, ὁ, idem quod κιθάρισμα. Call.

Κιθαιρώνιος, Cithæronius. Ar.

Κικαμον, το, oleris genus. Nic.

Κικῖνος, ὁ, idem quod κίκιννος. Theoc.

Κίμυνδις, pro κύμινδις. Sch. Ar.

Κινάμωμον, το, idem quod κιννάμωμον. Dion.

Κινητήριος, α, ον, idem quod κινητικός. Æſch.

Κιῤῥὰς, ἀδος, melina, flava. *Epith.* Vitis. Nic.
Κίῤῥις, ἡ, pro κεῖρις. Opp.
Κισσήρης, ες, idem quod κίσσινος. Soph.
Κιτλάω, pro κισσάω. Ar.
Κίχω, idem quod κιχάνω. Lyc.
Κλαδισκὸς, ὁ, ramulus. Anac.
Κλαῖϛρον, το, pro κλεῖθρον. Pind.
Κλαυϛὴρ, ὁ, plorator, Man. A κλάιω.
Κλέιομαι, *Poet.* pro κλέομαι.
Κλεπτὴρ, ὁ, fur. Man.
Κλεπτίδης, ὁ, idem. Poll. ex Pherecr.
Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax. Ar.
Κλεψίγαμος, ὁ, idem quod κλεψίνυμφος. Sibyl.
Κλεψυδριον, τὸ, parva Clepſydra. Philoſtr.
Κληδοῦχος, ὁ ϗ ἡ, edituus. Æſch.
Κληϊδὼν, pro κληδών. Hom.
Κληματόεις, εσσα, εν, ſarmentitius. Nic.
Κλιβανεὺς, ὁ, tabernarius, fornacarius. Man.
Κλινοειδὴς, ὲς, lecti formam habens. Gorr.
Κλιτικὸς, ὴ, ὸν, declinativus, V. L. A κλίνω.
Κλονοκάρδιος, ον, quatiens cor. Orph.
Κλοπίμως, *Adv.* furtivè. Man.
Κλύμενον, τὸ, herbæ nomen. Dioſc.
Κλύμενος, η, ον, inclytus. Theoc.
Κλυσματιον, τὸ, & κλυσμὸς, ὁ, ablutio, lotio, ſeu ipſa actio abluendi. Hipp.
Κλυτόβουλος, ον, inclytum dans conſilium, ſeu clarus conſilio. Opp.
Κλυτοτέρμων, ονος, ſc. ὥρα, inclyta per limitem ſuum. Man.
Κλυτοτέχνος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κλυτοτέχνης. Dolſc.
Κλυτοφεγγὴς, ὲς, clarè ſplendidus. Man.
Κλωπιτέυω, idem quod κλωπέυω. Suid.
Κλῶσις, ἡ, idem quod κλαυϛὴρ. Lyc.
Κλωσμὸς, idem quod κλωγμός. Plut.
Κνηκὶς, ἡ, nebula. Suid.
Κνήκων, ὁ ϗ ἡ, idem quod κνηκός. Theocr.
Κνὶσαξ, ὁ, novacula, Suid. A κνίζω.
Κνιπολόχος, ſeu κνιπολόγος, avis quædam, culicilega, Gaz. A κνὶψ, & λέχω.
Κνιπόμορφος, ον, monſtriformis. Lyc.
Κόβαλλος, ὁ, idem quod κόβαλος. Ar.
Κοβυλις, ἡ, culter, radula, Phil. ſeu ſcribendum κύβηλις. Steph.
Κοίλη, ἡ, cavum navis, ſeu cavus receſſus, aut venter navis. Ath.
Κοιλὶς, ἡ, ſuperior palpebra. Poll.
Κοιλιφάραγξ, γγος, cavæ vallis vel cavi hiatus. Eub.
Κοιλόπεδος, ον, in cavo ſolo ſitus. Pind.
Κοιλόσυρτος, ὁ, claudus. Suid.
Κοινεῖν, ſcortari. V. L.
Κοινίον, τὸ, idem quod κοινεῖον. Heſ.
Κοινοβωμία, ἡ, commune altare. Æſch.
Κοκκοβαφὴς, ὲς, cocco tinctus. Ath.
Κοκκοβόας, ὁ, avis, qu. dic. inter vociferandum cucurriens. Euſt. ex Soph.
Κολακώνυμος, ὁ, adulator. Ar.
Κολλέψης, ὁ, qui glutinum coquit. Bud.
Κολλοπέω, glutino. Euſt.
Κολλοπώλης, ὁ, qui glutinum vendit. Bud.
Κολοκορδόκολα, τὰ, inteſtina. Laſc.
Κολοσσοπόνος, ὁ, coloſſorum faber. Man.
Κολόφυρα, τα, jumenta, Sch. Nic. al. λόφυρα. Theophr.
Κολωνίτης, ὁ, mercenarius. A κολωνός.
Κομοω, comam orno. Steph.
Κομιϛέος, congerendus. Æſch.
Κονίπτω, excito pulverem, impleo pulvere. V. L.
Κονυζήεις, εσσα, εν, ex herbâ cunilâ. Nic.
Κοπρόσυρα, ἡ, fimus qui trahitur. Heſ.
Κοπτοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, idem quod κοπτὴ. Ath.
Κόρη, ἡ, navis πρωτόπλοος. Lyc.
Κόρκορος, ὁ, olus agreſte. Ar. κόρχορος. Heſ.
Κοριθαλὴς, & κοροθαλὴς, unde κυροθάλεια, δάφνη, virentibus ramis decora. Ep.
Κορινaῖοι, οἱ, qui ex clanculario concubitu nati ſunt. Steph.
Κοριώδης, ες, puellaris. Heſ.
Κορσιόεις, εσσα, έν, calamiſtratus. Orph.
Κόρσιον, τὸ, radix loti. Theophr.
Κορσοειδὴς, ὲς, qui capilliforme eſt. Gemma, ap. Plin.
Κορυθέω, armo. Hom.

Κορύμβη, ἡ, idem quod κόρυμβος. Ath.
Κορωνόμος, ὁ, medicorum vox, idem quod κύβωλον. Hipp.
Κορωνοπόδιον, τὸ, pediculus cornicis. Heſ.
Κόσκινος, ὁ, idem quod κόσκινον. Sim.
Κοσμητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod κόσμητής. Man.
Κοσμομανὴς, ὁ, mundi amore inſaniens. Sibyl.
Κοτινοτράγος, ὁ, oleaſtro veſcens. Ar.
Κοσμολέτης, ὁ, mundum perdens. Ep.
Κοτωεις, idem quod κοτήεις. V. L.
Κουκούμιον, τὸ, cucuma; vaſis genus. Steph.
Κουρεῶτις, ſc. ἡμέρα, ſeu ἑορτη, cum tondentes puerorum capillos Dianæ ſacrificant. Suid.
Κουρὶς, ἡ, tonſorium inſtrumentum. Poll.
Κουροπλάθος, pro κοροπλάθος. Steph.
Κουρόσυνος, juvenilis. Ep.
Κουφόνεος, ον, levis. Soph.
Κουφόνωτος, ον, qui levi dorſo eſt & agili tergore. Ath.
Κοχλιοειδὴς, ὲς, idem quod κοχλιώδης.
Κοχυ, impetuosè, rapidè. Heſ.
Κραδοπώλης, ὁ, ſurculorum ficulneorum, ſeu ficuum venditor. Steph.
Κραιπνοβάτις, celeriter ambulans. Cyr.
Κραιπνοπόρος, ον, celeriter euns, id.
Κραμβήεις, εσσα, εν, ad braſſicam pertinens. Nic.
Κραταιβόλος, idem quod κραταβόλος. Naz.
Κραταραλκὴς, ὲς, cum valido robore conjunctus. Cyr.
Κρατήρης, ες, ſc. πλοῖον, navis inſtructa & parata. Herod.
Κρατὶς, ἡ, farrago. Ariſtot.
Κρατοπαγὴς, ὲς, caput compactus. Man.
Κρατοφορέω, caput fero ſeu geſto. Ath.
Κράω, pro κεράω. Ar.
Κρεῖας, *Poet.* pro κρέας. Hom.
Κρειοφάγος, & κρεηφάγος, pro κρεοφάγος.
Κρεισσότεκνος, ὁ, filius potentior. Æſch.
Κρεκάδιον, τὸ, ſonitus. Ar. al. ἰκρίδιον.
Κρεκτὸς, ἡ, ὸν, ſtridulus. Æſch.
Κρέμαμαι, ſuſpenſus ſum. Ar.
Κρεμῶν, pro ἀκρεμὼν. E. M.
Κρεωδαῖτις, ἡ, *fœm.* τοῦ κρεωδαίτης. Steph.
Κρεωδειρὰ, ἡ, culter ad carnes excoriandas. Poll.
Κρεωθοινία, ἡ, cœna ſeu epulum è carnibus. Suid.
Κρηθμος, ὁ, oſtrea, Lyc. al. κρυθμός.
Κρηϊον, τὸ, *Ion.* pro κρεῖον.
Κρημνηβάτης, ὁ, idem quod κρημνοβάτης. Naz.
Κρημνοποιὸς, ὁ, verba ardua funditans. Ar.
Κρηπιδουργὸς, idem quod κρηπιδοποιὸς. Poll.
Κριβανοειδὴς, ὲς, clibani formam habens. Dioſc.
Κριβανωτὸς, ὸν, teſtaceus, in teſtâ coctus.
Κριθάω, idem quod κριθιάω. Æſch.
Κριθοτράγος, ὁ, qui hordeo veſcitur. Ar.
Κριόμυξος, ον, arietis inſtar mucoſus. Gal.
Κροκοδειλτὶς, ἡ, quæſtio ſophiſtarum ludicra. V. L.
Κροξ, idem quod κρόκη. Heſiod.
Κροκωτὸς, ſc. χιτὼν, veſtis croco tincta. Ar.
Κροταφὶς, ἡ, vas fabrile. Poll.
Κροτοπαίγνια, τὰ, puerilia crepitacula. Auſon.
Κρουνοχυτρολήραιον, τὸ, nugator, garrulus. Ar.
Κρουπεζοφοροι, οἱ, *Bœot.* Poll. A κρουπέζαι, calceamenta lignea.
Κρουϛέον, pulſandum. Ar.
Κρυπτέον, tegendum. Soph.
Κρυϛαλλώδης, pro κρυϛαλλοειδής. V. L.
Κρύφιον, τὸ, res abdita. Dionyſ. Ar. A κρύπτω.
Κρύφιμος, occultus. Man.
Κρύωξα, ἡ, olus ſimile apio, prope mare naſcens. Erot.
Κρῶ, ſeu κραω pro κεράω. Thuc.
Κρωβυλώδης, ες, ſimilis τῷ κρωβύλῳ. Luc.
Κρωπεὶς, οἱ, piſcatores, ſc. οἱ τῷ πόρκῳ χρώμενοι. Poll.
Κτεανισμὸς, ὁ, poſſeſſio. Man.
Κυαμοβόλος, ὁ, qui ſortem jacit, qui fabam in urnam conjicit ad ſuum ſuffragium dandum, idem quod δικαϛής. Heſ. ex Soph.
Κυανέω, nigrico, V. L. ex Heſiod. κυανεόντων, al. κυανεάω.

Κυανοκρήδεμνος, ὁ ϗ ἡ, cæruleam vittam habens. Cal.
Κυανοχετης, ες, cæruleus. Orph.
Κύβειρος, ὁ, impudens. Suid.
Κυβερνισμὸς, ὁ, gubernatio. V. L.
Κύβερνος, ὁ, gubernator. Naz.
Κυδοσκόπος, ον, glorioſus. Man.
Κυθώνυμος, ὁ ϗ ἡ, infamis, ſeu nomen habens quod occultari debet. Heſ.
Κυλέω, voluto, κυλήσις, ἡ, volutatio, & κυλητὴς, ὁ, verſator, V. L. ſed hæc ſuſpecta ſunt. Steph.
Κυλὴ, ἡ, calix. Ath.
Κυλιβήνη, ἡ, braſſica ſterilis. Suid.
Κυλίνη, ἡ, terra minus frugifera. Steph.
Κυλίσκιον το, parvus culix. Ath.
Κυλιϛὴς, ὁ, idem quod κυλιϛός, ib.
Κυλλωσις, ἡ, ipſa actio reddendi κυλλόν. Hipp. A κυλλοω.
Κυματία, ἡ, tempeſtas. Herod.
Κυματοφορτὶς, ἡ, concha. Heſ.
Κυμβαῖον, & κυμβεῖον, pro κυμβίον, vel κύμβη. Euſt.
Κυμβητιάω, in caput dejicere. E. M.
Κύμβον, τὸ, acetabulum. Nic.
Κυναῖος, ὁ, impudens, Suid. A κύων.
Κυνῆ, pro κυνέη. Ar.
Κυνικιοω, canem irrito. V. L.
Κυνοκυτὶς, ίδος, ἡ, marina roſa, ib.
Κυνόμορφος, ον, canis formam habens. Steph.
Κύνουρον, τὸ, aſpera petra. Lyc.
Κυνόσπαϛον, τὸ, idem quod κυνόσβατον. Plin.
Κυπαρισσίας, ἡ, tithymalli quoddam genus. Dioſc.
Κυπόω, everto. Lyc.
Κυπτὸς, ἡ, ὸν, inclinatus, ſupplex. Æſch. A κύπτω.
Κυριοω, idem quod κυροω. Steph.
Κυτμίδες, αἱ, emplaſtri quoddam genus. Luc.
Κωδίκελλος, ὁ, idem quod κωδάριον. Suid.
Κωδύα, ἡ, caput ciborii. Euſt.
Κῶθος, ὁ, idem quod κωθών. Num.
Κωλεὸς, ὁ qel ἡ, idem quod κωλῆ. Ath.
Κωλικεύομαι, coli vitio laboro. Alex.
Κώμαυλος, ὁ, ruſticus. Ep.
Κωμύδριον, τὸ, parva & vilis herba. Euſt.
Κωπητήριον, & κωπωτήριον, τὸ, qu. dic. remorum repoſitorium. Poll.
Κῶπος, ὁ, monile. V. L.
Κωρη, } *Dor.* pro κύρη, κῦρος, & κυροσύνη.
Κῶρος, }
Κωροσύνη, }
Κωρύκιον, τὸ, ſacculus, folliculus. Suid.
Κωρυκὶς, ἡ, pro κώρυκος. Euſt. Ar.
Κωρυκομαχια, ἡ, pugna ſeu luſus qui κωρύκῳ fit, Steph.

Λ.

Λαβράκιον, τὸ, parvus labrax. Ath.
Λαβυζος, Labyzus; aromatis genus, ib.
Λαγιδεος, ὁ, lepuſculus. Strabo.
Λαγωοφόνος, ὁ ϗ ἡ, interfector leporum. Opp.
Λαδρεων, impetuosè & rapidè fluens. E. M.
Λάθρον, *Adv.* idem quod λάθρα. Call.
Λαιθυραζω, irrideo, derideo. Suid.
Λαιμωδῶ, fugio, id.
Λαίφυρον, imbecille, invalidum, id.
Λάκτις, ἡ, ſcutica, ſtimulus; *item,* piſtillum ſpatha, cochlear. Nic.
Λαμπαρὰ, ἡ, vulpis genus albicante caudâ. V. L.
Λαμπαυγέτις, ſc. ἀκτὶς, fulgida. Man.
Λαμπραυγέτις, ἡ, idem, & ib.
Λαμπραυγὴς, ὲς, candefaciens, id.
Λαμπροπρέπης, ες, lucens decorè. Nonn.
Λάξευμα, τὸ, lapidea ſemita. Man.
Λαοτόμος, ὁ, idem quod λατόμος, id.
Λαοτύπος, ὁ, idem quod λαοξόος.
Λαπαρῶς, vanè. Gall.
Λαπέρσαι, οἱ, Dioſcuri. Euſt.
Λαρὶς, idem quod λαρος. Ep.
Λασιόκνημος, ον, hirſutis cruribus. Opp.

Λασσιον, τὸ, mantile hirſutum. Sapph.

Λασιωνίος, vide λασιών.

Λατινὶς, ἡ, latina. Nonn.

Λάτριος, α, ον, ſervilis. Pind.

Λάυω, fruor.

Λάφυγξ, ὁ, morſus, V. L.

Λαχανάριον, τὸ, oluſculum. Steph.

Λαχανικὸς, ἡ, ὸν, ad olera pertinens. Steph.

Λαχειδης, Nic.

Λαχύνω, idem quod λαχάινω. Lyc.

Λειμαχέστερος, herbidior, viridior. Suid.

Λειομίτος, ſc. χαμαξ, Ep. pertica illa tranſverſa, cui appenduntur αἱ λεῖαι ad complananda ſtamina, Steph.

Λειπονέως, ὁ, idem quod λειποναύτης. Suid.

Λειποπάτηρ, idem quod λειποπάτωρ. Eur.

Λειποστρατίον, τὸ, deſertio expeditionis, ſeu militiæ. Thuc.

Λειπτέος, relinquendus. Eur.

Λειπυριας, πυρετὸς, febris continua. Gorr.

Λειπωδὶν, ῖνος, ὁ, doloribus exemptus. Suid.

Λείριος, ſuavis. *Epith.* Apollinis. Ap.

Λειρώδης, liliaceus. Theophr.

Λεικανοσκοπία, ἡ, pelvium inſpectio. Man.

Λεκτίκιον, τὸ, lectica. V. L.

Λεκτροκλόπος, ὁ, adulter. Sibyl.

Λέμβαρχος, ὁ, qui lembo præeſt. E. M.

Λεοντοβάμων, ὁ ϗ ἡ, leoni inſiſtens. Æſch.

Λέπασμα, τὸ, velamen. Man.

Λέσβιον, τὸ, poculum. Ep.

Λεσχηνίτης, ὁ, contumelioſus. Suid.

Λευκάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, album vinculum habens. Opp.

Λευκότροφος, ον, albus & mollis. Ar. Sch.

Λευκόψαρος, ον, albicans in cinereum colorem. Bud.

Λεχαίνειν, lectum appetere. Heſ.

Ληϊνόμος, ὁ, qui ſegetem depaſcit. Ep.

Ληναϊκὸς, idem quod ληναῖος. Ath.

Ληστήριος, idem quod ληστικός. Steph.

Λήτειραι, ſacerdotes. Call. al. Λίτειραι.

Λιβυστὶς, ſc. γαῖα, Libyca regio. Ep.

Λιγύμοχθος, ον, ſtridulâ voce ærumnas & miſerias ſuas efferens. Sch. Ar.

Λίγυ, *Adv.* ſtridulè. *Poet.*

Λιθίζω, lapidem refero, ſeu imitor. Steph.

Λιθογλύφιος, α, ον, cælatus. Man.

Λιθοδικτῶ, lapidibus impeto. Suid.

Λιθοτομίας, ου, ὁ, idem quod λιθοκόπος. Poll.

Λιθόψωκτος, ον, lapides lævigans. Man.

Λιθώπης, ες, lapideo aſpectu. Theoph.

Λίκιγξ, minima, & exiliſſima avis vox. Sch. Ariſtoph.

Λικμαῖος, Δηοῖ λικμαίῃ, Suid. vid. Steph.

Λικνοστεφὴς, ὁ, vanno redimitus. Heſ.

Λιμηρης, ες, E. M. ex Pind. *per Sync.* pro λιμενήρης, vel λειμωνήρης.

Λιμναία, *Poet.* pro λίμνη. Euſt.

Λιμενῆτις, al. λιμενῖτις, in portu verſans. Ep.

Λινόζευκτος, ον, lino compactus. Opp.

Λινοκάλαμις, ἡ, linum agreſte. V. L.

Λινοπτέρυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, lineas habens alas. Opp.

Λινοῤῥαφός, & λινοῤῥαφὶς, ap. Steph. idem quod λινοῤῥάφης.

Λινόστροφος, ον, ex lino tortus. Opp.

Λιπάζω, ungo. Nic.

Λιπαραὶ, genus medicamenti, Dioſc.

Λιπαραῖος, ον, Liparæus. *Epith.* Vulcani. Theoc.

Λιποδρανέω, &c. vid. λειποδρανέω.

Λιποναύτης, vid. λειποναύτης.

Λιπόπαις, ὁ ϗ ἡ, infantibus defectus. Man.

Λιπόμαστος, ον, qui mammam reliquit. Nonn.

Λιτὰ, *Adv.* pro λιτῶς. Ep.

Λίχνον, τὸ, cupedo, guloſitas. Steph.

Λίχος, τὸ, condimentum delicatum. Poll.

Λογιστονόμος, ον, rationarius. Man.

Λογχήτης, ὁ, idem quod λογχίτης. Suid.

Λοιδορισμὸς, idem quod λοιδόρημα. Ar.

Λοιμηρὸς, idem quod λοιμικὸς. Ep.

Λοίσθιον, *Adv.* poſtremò. Theoc. ad poſtremum. Soph.

Λοισθογένεθλος, ον, ultimogenitus. Cyr.

Λόκμη, ἡ, Chlamys, Heſ. λόκκη, Ep. ubi buſtum; exponitur verò calva, i. e. vetula ſponſa.

Λοξόβαμος, ον, obliquè incedens. Naz.

Λόξις, ἡ, idem quod λοξότης, obliquitas. Steph.

Λουτροδαϊκτος, ον, in latrinâ cæſus. Æſch.

Λοφέω, exalto, *item* acquieſco, deſino. V. L.

Λόφη, ἡ, ſummitas, ib.

Λοφιήτης, ὁ, criſtatus. Ep.

Λοχεὸς, ὁ, idem quod λόχος. Heſiod.

Λοχετέω, idem quod λοχεύω. Poll.

Λόχησις, ἡ, inſidiæ. Suid.

Λοχμόομαι, frutico. Theophr.

Λοχμὸς, ὁ, obliquus. Steph.

Λυγγούριον, & λυγκούριον, τὸ, Lyncurium, ſeu electrum. Theophr.

Λυγκικὸν, *Adv.* acutiſſimis oculis. Hom. A λυγκεύς.

Λυθίραμβος, Bacchus. Pind.

Λυκὰς, ὁ, nomen canis. Simon.

Λύκαψος, idem quod λύκοψις. Nic.

Λυκάων, morbus, qui al. λυκανθρωπία. Steph.

Λυκιδεὺς, ὁ, lupi catulus. Theoc.

Λύκιος, idem quod λυκεῖος. Euſt.

Λυμάζω, idem quod λυμαίνω. V. L.

Λύμασις, ἡ, idem quod λῦμα. Æſch.

Λυμητὴρ, ὁ, idem quod λυμαντής. Sibyl.

Λυπαρὸν, τὸ, triſtitia. Steph.

Λυπρόγαιον, τὸ, ſoli gracilitas. App. ap. Suid.

Λυπρογεως, *Att.* pro λυπρόγαιος.

Λυροκτυπὴς, ὁ, idem quod λυροκτύπος. Anac.

Λυρωνια, ἡ, idem quod λυροποιητικὴ, ſc. τέχνη.

Λυσιμάχιον, τὸ, Lyſimachium, herba quædam. Dioſc.

Λυσίμαχος, ὁ ϗ ἡ, ſolvens pugnam. Ar.

Λυσσανιος, α, ον, idem quod λυσσήεις, ib.

Λυσσητὴς, ὁ, idem quod λυσσητήρ. Ep.

Λυσσομανέω, attonitus ſum, furo. Man.

Λυτὰ, τὰ, juris intermiſſiones, quæ & λύσιμα. Ep.

Λυτήρια, τὰ, ſacra expiatoria. Soph.

Λυτρωτὴρ, ὁ, idem quod λυτρωτής.

Λωφία, ἡ, idem quod λώφησις. V. L.

M.

Μαζύσιος, α, ον, uberoſus, Lyc. A μάζός.

Μαινόλιος, ὁ, furens, lymphatus. Ep.

Μαίομαι, cupio, geſtio. Ap.

Μαιόομαι, obſtetrix ſum, Ep. A μαῖα.

Μαίσων, ὁ, coquus vel coqui ſervus. Heſ.

Μαίω, inſtigo, incito, al. quæro, id.

Μάκαιρος, ρα, ρον, beatus, fortunatus. Ar.

Μακαριστὸν, τὸ, beatitudo. Suid.

Μακρὰ, ἡ, ſolium, labrum. al. μάκτρα. Gal. μακρὰ, τὰ, putei, lacus profundi. Ex Hom.

Μακρὰ, *Adv.* majorem in modum. Hom.

Μακιστὴρ, ὁ, punctor, pungens, Æſch. prolixus; P. μακτιστὴρ, Stanl. ἀικιστὴρ. Heath.

Μακραύχενος, ὁ, idem quod μακραυχην. V. L.

Μακρὸν, *Adv.* altùm, altâ voce. Hom.

Μακροπόρος, ον, longis paſſibus gradiens. Apol.

Μακροφλυάρτης, ὁ, prolixus nugator. Ep.

Μάκρωνες, οἱ, qui longo ſunt capite, al. propriè ap. Xen.

Μακτῆρες, οἱ, idem qui μάκται. Heſ.

Μαλακιεῖς, οἱ, frigoris cauſâ dolentes. V. L.

Μαλιναθάλη, ἡ, planta in Ægypto naſcens. Theoph.

Μάλκιος, frigus cum torpore invehens. Steph.

Μαλκίστατος, frigidiſſimus. Suid.

Μάλλιον, *Dor.* pro μᾶλλον. Euſt.

Μάμερσα, ἡ, Minerva. Lyc.

Μάμερτος, ὁ, Mars, id.

Μαντευτέον, dicendum. Eur.

Μαργαρίεις, εσσα, εν, unioni ſeu gemmæ ſimilis. Naz.

Μαρμαρόομαι, fio marmoreus. Lyſ.

Μαρφακτὸς, ὸν, correptus. Man.

Μαστικτὴρ, ὁ, flagellifer. Sibyl.

Μαστίκτωρ, ὁ, idem. Æſch.

Ματευτὴς, ὁ, veſtigator. Man.

Ματηρευω, quæro. Heſ.

Μαχλικὸς, laſcivus. Man.

Μαψυλάκης, ἡ, qui fruſtra nugas effutit, Pind.

Μεγάδικος, ὁ, idem quod μεγαλαδικητος. V. L.

Μεγάδοξος, ον, idem quod μεγαλοδοξος. Dolſc.

Μεγάθεες, ſc. ποταμοι, magni. Herod.

Μεγακλήεις, εσσα, εν, valdè glorioſus, Apollin.

Μεγακυδὴς, ὁ ϗ ἡ, idem. Dolſc.

Μεγαλανηγήτωρ, ὁ, *Epith.* Jovis. Orp.

Μεγαλαύχητος, ον, idem quod μεγαλαύχος. Ep.

Μεγαλοβρεμέτης, ὁ, magnos edens fremitus. Cal.

Μεγαλόβυζοι, οἱ, Epheſii templi ſacerdotes Eunuchi. Strab.

Μεγάλος, *per Sync.* μέγας. Æſch.

Μεγαλοσθενιτης, ὁ, præpotens. Apolin.

Μεγαλοφρονὴς, ὁ ϗ ἡ, ſuperbus. V. L.

Μεγαπληθὴς, ὲς, magnæ multitudinis. Cyr.

Μεγάτολμος, ον, valdè audax, intrepidus. Scip.

Μεγαφρονέω, idem quod μεγαλοφρονέω. Eur.

Μεθίπτημι, tranſolvo. Ep.

Μεθυδριάδες, Νύμφαι, aquaticæ. Ep.

Μεθυποδεομαι, in pedes induo. Ar. μεθυποδύομαι, poſt induo ſeu calceo. Steph.

Μεθυχαρμων, ὁ ϗ ἡ, temeto lætus. Man.

Μειλιχία, ἡ, remiſſio. Hom.

Μειλικόθυμος, ον, miti animo. Dolſc.

Μείς, *Æol.* pro μήν. Hom.

Μελάγχολος, ον, nigri fellis. Soph.

Μελανεῦσα, ἡ, fuſca. Ep.

Μελανέω, idem quod μελαίνω. Ap.

Μελαμβαθὺς, ὺ, profundus. Æſch.

Μελανοζυγάτης, ſc. ναυς, remigibus atris acta. Æſch. Stanl. infauſta.

Μελίας, σῖτος, mel frugum. Theophr.

Μελιποιῶ, mellifico. V. L.

Μελισσήεις, locus Heliconis, à Meliſſo rege dictus. Nic. Sch.

Μελιτιδαι, οἱ, ſtulti. Ariſtoph.

Μελιτὸν, τὸ, favus, vel muſtum decoctum. Heſ.

Μελιττὶς, ἡ, idem quod μελίτεια, ſeu μελίκταινα. Plin.

Μελίφθεγκτος, ον, melliloquus. Sibyl.

Μελογραφία, ἡ, vide μελοποιΐα. Ath.

Μελουργὸς, ὁ, idem quod μελοποιὸς. Man.

Μελουρὶς, ἡ, locuſta frumentum rodens. Steph.

Μελπήτωρ, ὁ, idem quod μελοποιὸς. Man.

Μενδης, ὁ, Ægyptiorum linguâ, hircus ſeu caper, unde μενδήσιον μύρον. Dioſc.

Μενολκιον, τὸ, vas balneatorium. Steph.

Μενεόκλονος, ον, iram turbulentam habens. *Epith.* Neptuni. Cal.

Μεριμνοσοφισται, οἱ, anxii contemplatores, V. L. ex Sch. Ar.

Μερμέριος, α, ον, idem quod μέρμερος. Luc.

Μεσόγαια, & μεσόγεια, ἡ, mediterranea regio. Thucyd.

Μεσόγραφος, ον, ſemiſcriptus. V. L.

Μεσοδερκὴς, ὲς, medio ſpectabilis. Man.

Μεσοζευγμα, τὸ, ap. Gramm. cum in medio clauſulæ poſitum verbum præcedentia ſequentiaque connectit. Steph.

Μεσόπυκνοι, ſc. τόνοι, ap. Muſicos, qui media poſſident, ib.

Μεσσογενὴς, ὁ, qui mediæ eſt ætatis. Heſ.

Μετάβλημα, τὸ, mutatio. Man.

Μεταβουλεύω, ſtatuo. Hom.

Μεταδηρὸν, diu. Ap.

Μεταδορπίσματα, τὰ, idem quod μεταδόρπια, τὰ. V. L.

Μετακίω, idem quod μέτειμι, ſeu μετέρχομαι.

Μεταλλητὸς, inveſtigandus. Pind.

Μεταλλόχρυσος, ον, fodinas aureas habens. P. Sil.

Μεταμφίσκω, idem quod μεταμφιέννυμι. Steph.

Μεταναΐσσω, profilio. Simm.

Μεταπρεπὴς, ὲς, inſignis, decorus. Hom.

Μεταπτοιέω, attonitus ſum. Æſch.

Μεταῤῥίπτω, in diverſam partem jacio, al. perturbo. V. L.

Μεταστέλλω, vid. μεταστέλλομαι. Eur.

Μεταχάζομαι, refugio. Ap.

Μετεωροσύνη, ἡ, conniventia. Man.

Μετοίχομαι, idem quod μετέρχομαι. Hom.

Μετὸν, pro μέτεστι. Suid. Ar.

Μετοπάζω, præbeo. Hom.

Μετραπατάω, Ath.

Μέτριον, τὸ, mediocritas, Soph. modeſtia. Herodian.

Μήθω, ſeu μήθομαι (inuſ.) ex quo μανθάνω mutuatur ſua tempora.

Μηλόκαρπον, τὸ, ariſtolochiæ longæ, quæ maſcula dicitur, cognomen. Gorr.

Μήστειρα, ἡ, inveſtigatrix. Æſch.

Μήτειρα, ἡ, mater, al. δμήτειρα. Il. ξ. 259.

Μητίω, idem quod μητίζομαι. Euſt.

Μητρῴας, ſeu ματρωΐας, ὁ, matris pater, vel maternus avus. Poll.

Μητρᾷϊος, idem quod μητρῷος. Ep.

Μίγω, (inuſ.) unde μίξω, f. v. μίσγω, ſeu μίγνυμι.

Μικτέον, miſcendum. Steph.

Μίλιγδος, plaſticæ artis vox, unde ἀσπίδα ἡμιμιλίγνον, vid. Poll.

Μιλίγματα, τὰ, reliquiæ. E. M.

Μίλλω, mitto, Æſch. Stanl. al. μύλλω. Turn.

Μιλτοφυὴς, ὲς, miniatus, rubricatus. Ep.

Μιλτόχριστος, ον, minio unctus. Sibyl.

Μιμητέον, imitandum. Steph.

Μιμήτωρ, ὁ, idem quod μιμητής. Man.

Μιμόβιος, ὁ, mimus vitæ, id.

Μινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querula ſeu exili voce cantillans. Theocr.

Μινύωρον, *Adv.* paululùm. Suid.

Μὶξ, *Adv.* idem quod μίγδα. Nic.

Μισαλέξανδρος, ὁ, Alexandri oſor. Plut.

Μίσθαρνος, idem quod μισθαρνής. V. L.

Μισοπόρπακις, ὁ, qui peſſimè odit amentum clypei; ſeu bellum. Ar.

Μιτρώδης, ες, ex ſindone factus. Soph.

Μνημονικῶς ἔχειν, meminiſſe. Bud.

Μνήστειρα, ἡ, idem quod μνηστή. Pind.

Μνηστὴς, idem quod μνηστήρ. Chryſ.

Μογεύω, idem quod μογέω. Heſ.

Μογηροφόρος, ον, labores & ærumnas afferens. Naz.

Μογοστοκία, ἡ, difficilis partus. Man.

Μοιρηγετης, ὁ, idem quod μοιραγέτης. Ap.

Μοιρία, ἡ, pars. V. L.

Μοιρολόχαι, οἱ, qui ſortitò partes diſtributas capiunt. Poll.

Μοιχάτης, ὁ, adulter. Man.

Μοιχευτὸς, ἡ, ὸν, adulteratus, id.

Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχεία, id.

Μολυβρὼ, larva, terriculamentum. Suid.

Μοννὶς, ἡ, ſolitaria. Man.

Μονοζωστος, vide μονόζωνος. Ath.

Μόνοστος, idem quod μονόστεος. Ariſtot.

Μόρημα, τὸ, ramentum, cumulus. V. L.

Μοτὴ, ἡ, penicillum vulnerarium. Call.

Μουσογενὴς, ὲς, Muſâ genitus. Anac.

Μουσοπάτωρ, ὁ, idem, & ib.

Μουσωδὸς, ὁ ϗ ἡ, cantator. Man.

Μοχθαλόεις, εσσα, εν, laborioſus. Coluth.

Μοχθητέον, laborandum. Eur.

Μοχλέω, idem quod μοχλεύω. Hom.

Μυλοεργὴς, ὲς, moliarius. Nic.

Μύριον, *Adv.* immensè. Hom.

Μυριόδοξος, ὸν, laudatiſſimus. Man.

Μυριοτευχὴς, ὁ, idem quod μυριότευχος. Eur.

Μυρμηκάνθρωποι, fabulæ nomen à Pherecrate conſcriptæ.

Μυρμηκοειδὲς, τὸ, idem quod μυρμηκεῖον. Steph.

Μυῤῥινίτης, *Att.* pro μυρσινίτης.

Μυσαρωπὸς, ὸν, idem quod μυσαρός. Man.

Μυστοφόρος, ὁ, pro μυστικοφόρος vel μυστηριοφόρος. Steph.

Μυχοίτατος, pro μυχαίτατος. Hom.

Μυχοτρόπος, ὁ ϗ ἡ, adulter. al. Μοιχοτροπος. Ar.

Μῶνος, *Dor.* pro μοῦνος, ſeu μόνος. Call.

Μωρόφραν, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſtultè ſapiens. Man.

N.

Νάβλας, ὁ, Nablium, inſtrumentum muſicum. Ath.

Ναβλιστοκλυπὴς, ὁ, Nablii pulſator. Man.

Ναπαῖος, α, ον, nemoroſus. Soph.

Νάρταλος, ὁ, genus vaſis. Ar.

Ναυαρχίται, οἱ, claſſium duces. V. L.

Ναύβατος, nauticus. Eur.

Ναυλοῦχος, ὁ, pro ναυλόχος. Poll.

Ναυπηγὴς, ſc. τέχνη, navis texendæ ars. Man.

Ναυσιβάτης, ὁ, idem quod ναύτης, id.

Ναυτίησις, ἡ, ipſa actio nauſeandi, vel nauſea. Steph.

Νεάζον, τὸ, juventus. Soph.

Νεανίζω, idem quod νεάζω. Steph.

Νεανόομαι, juveneſco, pubeſco. V. L.

Νείαρος, idem quod νείατος, vel νέατος, vel potius νεαρὸς, ib.

Νείμω, *Ion.* & *Poet.* pro νέμω. Nic.

Νεκρεγέρτης, ὁ, qui mortuos reſuſcitat. Naz.

Νεκρέγερσις, ἡ, mortuorum reſuſcitatio, id.

Νεκροδερκὴς, ὁ, umbris videndus. Man.

Νεκρονώμης, ὁ, cadaverum miniſter, id.

Νεκυηπόλος, ὁ, inferorum præſes, id.

Νεκυϊσμὸς, ὁ, umbrarum eductio, id.

Νέμεω, inuſitat. unde νεμω mutuatur ſua tempora. Steph.

Νέμεσσις, ἡ, *Poet.* pro νέμεσις.

Νεόδορος, ον, ſeu νεόδερος, idem quod νεόδαρτος, ib.

Νεοζυγὴς ὲς, idem quod νεόζυξ. Æſch.

Νεόθηλος, ον, lactens, id.

Νεομορφοτοπωτος, ον, novâ formâ ſe oſtentans. Man.

Νεόπλυντος, idem quod νεόπλυτος. Herod.

Νεοπτὸς, idem quod νεοσσός. Phocyl.

Νεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, demens, ſtultus. Pan.

Νεόχνοος, ον, nuper pubeſcens. Naz. A χνόος.

Νερθέριος, α, ον, idem quod νερτέρος. Ep.

Νερτερόμορφα, τα, inferorum formæ. Man.

Νευρὰς, vel νευρὶς, ἡ, herbæ nomen, ap. Plin.

Νευρομέτρα, ἡ, nervorum matrix vel mater. Ath.

Νευρόνοσος, ον, nervis infirmus. Man.

Νευροστάτης, ὁ, qui nervis intentis aliquid erigit. Poll.

Νεφεληγερὴς, ὲς, nubes cogens. *Epith.* Zephyri. Call.

Νεαχμὸς, pro νεοχμός. Heſ.

Νηϊτικὸς, ἡ, ὸν, nauticus. V. L.

Νηϊτὸς, ἡ, ὸν, navalis, ib.

Νηλὴς, idem quod νηελὴς. Heſ. Suid.

Νηλεόθυμος, ον, immiti animo. Ap.

Νηλίπεζος, ον, diſcalceatus. Heſ.

Νηλιφὴς, idem ac ἀνηλιφής. Steph.

Νήλωπος, ον, veſte carens, ib.

Νηστεῖος, α, ον, jejunus. Apolin.

Νηφαντὸς, idem quod νηφάλεος. Euſt.

Νήω, idem quod νέω, cumulo. Plut.

Νία, τὰ, funes. Suid.

Νίφα pro νιφάδα. Heſiod.

Νιφετοβλητὴς, ὲς, nivoſus, nivibus tectus. Ep.

Νοερηφόρος, ον, intellectualis.

Νομοαίολος, ον, varias habens leges. Ath.

Νομοποιὸς, ὁ, legiſlator. Heſ.

Νομωδὸς, ὁ, legum interpres. Strab.

Νοοπλὴξ, idem quod φρενοπλήξ. Tryph.

Νοσόθυμος, ον, animo morbido. Man.

Νοσομελης, ὲς, morbidus in membris, id.

Νοσσὶς, ἡ, *metaph.* puella. Ep.

Νοσφιδὸν, furtim, clam. Euſt.

Νοτιεύω, humeo, humidus ſum. Nic.

Νουθετίζω, idem quod νουθετέω. Steph.

Νυκτεσίφοιτος, ον, noctivagus. Cyr.

Νυκτερίδιος, α, ον, nocturnus. Theophr.

Νυκτήγρετον, τὸ, herbæ nomen. Plin.

Νυκτιμένη, ἡ, noctua. V. L.

Νυκτοκλοπία, ἡ, furtum noctu. Sibyl.

Νυκτοπορεύω, idem quod νυκτοπορέω. V. L.

Νυμφαιων, ὁ, nympharum templum, ib.

Νύμφιον, τὸ, thalamus, ib.

Νύσις, ἡ, idem quod νύγμα. Gorr.

Νυχηβόρος, ον, nocte vorans. *Epith.* maris. Nic.

Νωλεμὲς, & νωλεμῶς, *Adv.* idem quod νωλεμεως. Hom.

Νωμήτωρ, ὁ, curator. Man.

Νωμήσιμος, ον, agitatus. Ath.

Ξ.

Ξάνησις, ἡ, laſſitudo ex carminatione Lanæ, Steph. A ξαίνω.

Ξενεύω, peregrinus, & ignarus ſum, V. L. A ξένος.

Ξενηγέτης, ὁ, dux hoſpitum. Pind.

Ξενηδοχὸς, ὁ, peregrinorum receptor.

Ξενοδοτὴρ, ὁ, idem quod ξενοδώτης. Ep.

Ξενοπάροχοι, οἱ, qui peregrinis ſalem & ligna præbebant. Bud.

Ξηνὸς, truncus. Suid.

Ξηρὰ, ἡ, (γῆ, ſc.) terra. *Hebr.*

Ξηραντέον, ſiccandum. Steph.

Ξηρὸν, τὸ, ſiccus locus. Thuc.

Ξυηρὸς, ρὰ, ρὸν, lævigatus. V. L.

Ξυλομάχαιρα, ἡ, enſis ligneus. Poll.

Ξυνόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, communia ſapiens, Ep. A ξυνὸς, & φρὴν.

Ξυνοδοτὴρ, ὁ, communitatis dator, id.

Ξυνοχαρὴς, ὲς, communitate gaudens, id. A χαίρω.

Ξύριον, τὸ, novacula. V. L.

O.

Ὀαρίων pro Ὠρίων Pind.

Ὀβελιάω pro ὀβελίζω. Ath.

Ὀβολιστικὴ, ἡ, ars fœneratoria. Ariſtot.

Ὀβριμὼ, ἡ, Proſerpina. Lyc.

Ὀβριμοπάτηρ, fortem patrem habens. Heſ.

Ὀγκὶς, ἡ, idem quod ὄγκος. V. L.

Ὀγχέω, aggero, Lyc. ubi al. ὀχμήσει vel ὀκμήσει al. οἰχήσει al. ὀκχήσει, al. ὀγθήσει, Scal. ὀγκώσει.

Ὀδοντίδης, ου, ὁ, fœnum fruticoſum, &c. Gorr.

Ὄζυγες pro ὁμόζυγες, *Poet.*

Ὀθνιότυμβος, ον, in extraneo ſolo ſepultus. Man.

Ὀθρος, pro ὁμοθρος. Heſ.

Ὀιδματόεις, pro οἰδηματόεις. Ath.

Ὀιηκοφόρος, ὁ, clavi gubernator, Syneſ. Ab οἴαξ, & φέρω.

Οἶκα pro ἔοικα. Euſt.

Ὀικεῖον, τὸ, propinquitas. Thuc.

Ὀικετικὸν, τὸ, miniſterium domeſticum. Plut.

Ὀικοριὸς, ὁ ϗ ἡ, domeſticus. Pind.

Ὀικονέμων, tragicis, ὁ οἰκονόμος. Steph.

Ὀικονομιαστὴς, ὁ, diſpenſator, gubernator. V. L.

Ὀικτρὰ, *Adv.* pro οἰκτρως. Hom.

Ὀικτρογοέω, miſerabiliter gemo. Heſ.

Ὀικτροκέλευθος, ον, miſerè vians. Man.

Ὀικτρομέλαθρος, ον, lugens in ædibus, id.

Ὀικουροκάθεδρος, ον, domi cuſtodiæ inſidens. Tzetz.

Ὄιμημα, τὰ, impetus, qui in aliquem detur. Heſ.

Οἰνοβρεχὴς, ὲς, vino madidus. Ep.

Ὀινοδότειρα, ἡ, vini datrix. Cyr.

Ὀινοπίπης, ὁ, qui circumcirca vagis oculis inveſtigat quod potet. Steph.

Ὀινοτρόπος, ον, vinifer. Lyc.

Ὀΐπατον, τὸ, ovillum fimum. Poll.

Ὀΐσμα, τὸ, elatio. Gaz.

Ὀϊστοβόλος, ὁ, jaculator, Ep. Ab οἰστὸς, & βάλλω.

Ὀιστρομανὴς, ὲς, idem quod οἰστρόπληξ. Sibyl.

Ὀλαὶ, αἱ, idem quod οὐλαὶ, hordeum. Heſ.

Ὄλβιστος, η, ον, felix. Dionyſ. Ab ὄλβος.

Ὀλβήεις, εσσα, εν, idem. Man.

Ὀλβίως, *Adv.* feliciter. Soph.

Ὀλβοδότηρ, ον, divitiarum dator. Steph.

Ὀλβομελαθρος, ον, felix in ædibus. Man.

Ὀλβονομέω, feliciter rego, ib.

Ὀλεσίπτολις, ἡ, perdens urbes. Tryph.

Ὀλιγηρὴς, ὲς, exiguus. Nic.

Ὀλιγοπελέω, pro quo ὀλιγηπελέω, *Poet.*

Ὀλιγοσίπυοι, οἱ, pauperes, quaſi ex exiguo penu victitantes. Suid.

Ὀλκαδοχριστος, navium unctor, Man. Ab ὁλκὰς, & χρίω.

Ὁλοκαρπεύω, idem quod ὁλοκαρπόω. Sibyl.

Ὁλοκανίτις, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. Hipp.

Ὀλοσιαλοκάλαμος, ὁ, indoctus tibicen. Steph.

Ὀλοστήμονος, ὁ ϗ ἡ, totus ſtamineus. Poll.

Ὀλοφόνος, ον, totum perimens. Nic.

Ὁλόφυλος, ον, integer. Suid.

Ὀλόφυτον, τὸ, ſinapi Perſicum. Steph.

Ὀλυμπιακὸς, Olympiacus. Ar.
Ὁμάδελφος, &
Ὁμαίμιος, idem quod ὅμαιμος. Pind.
Ὁμαλὸν, τὸ, planities. Theoc.
Ὀμαρτάζω, confrico. Hom.
Ὀμϐρηρὴς, ὲς, idem quod ὀμϐρηρός. Nic.
Ὀμϐρικὸς, ὴ, ὸν, pluvialis. Pun.
Ὀμϐροκτυπος, ον, imbrifer. Æſch.
Ὁμήθεια, ἡ, familiaritas. Man.
Ὀμματεργάτης, ὁ ϗ ἡ, viſûs opifex. Cyr.
Ὁμόθηρος, ὁ ϗ ἡ, venationis ſocius. Call.
Ὁμοίνοος, vide ὁμόνοος. Ep.
Ὁμοκλητεῖρα, ἡ, bellica. Lyc.
Ὁμολώϊος, cognomentum Jovis, ap. Thebanos.
Ὁμόῤῥητος, ον, uno eodemque ore dictus, concors. Nonn.
Ὁμοτροχάω, idem quod ἁματροχάω. Steph.
Ὀνάγριον, χρῶμα, color qualis eſt onagrorum, i. e. color cilicinus. Poll.
Ὀνείδιϛος, ον, probroſus. Steph.
Ὀνειρήεις, εσσα, εν, in ſomniis, ſomnialis. Orph.
Ὀνηγήσιος, ὁ, idem quod ὀνηλάτης. Steph.
Ὄνιον, utile. Suid.
Ὀνόϐρυχος, ἡ, quædam planta. Gorr.
Ὀνόγυρις, ſeu ὀνόγυρος, herba quæ alias ἀνάγυρος. Nic.
Ὀνόκλεια, ἡ, anchuſæ ſpecies, Plin. al. ὀνόχειλος. Gal.
Ὀνόκωλις, ἡ, idem quod ὀνοσκελὶς, Empuſæ *Epith.* E. M.
Ὀνόπυξος, ἡ, buxus aſinina. Poll.
Ὀξύα, ἡ, haſta. Eur.
Ὀξύκομος, ὁ ϗ ἡ, ex acutis crinibus conſtans. Opp.
Ὀξυδέρκια, ἡ, acumen viſûs. Luc.
Ὀξυθυμίας, ὁ, idem quod ὀξύθυμος. Poll.
Ὀξυπίνδαξ, ακος, *Epith.* Calicis. Ath.
Ὀξυρίας, ὁ, genus caſei ap. Siculos, ib.
Ὀξυπλὴξ, miſerè affligens. Soph. Fr.
Ὀπάλλιον, τὸ, gemma. Orph.
Ὀπιμαντεῖον, τὸ, voce datum reſponſum. V. L.
Ὀπισθόκαρπος, ον, ferens fructum à tergo folii. Theoph.
Ὀπίων, ὁ, idem quod ὀπτὴς. Plut.
Ὁπλιζοπάλης, ὁ, armatus, Æſch. Fr. ὁπλιτοπάλης, P.
Ὄππατα, pro ὄμμάτα, *Æol.*
Ὀπτάνεος, idem quod ὀπταλέος, ſi non mendoſum ſit. Ath.
Ὀπτανία, ἡ, pro ὀπτανεῖον, ſeu ὀπτάνιον. Ath.
Ὀπτέον, videndum. Steph.
Ὀπτεύω, verbum fictum à Gramm. Ab ὄπτω, unde ὀπιπτεύω. Steph.
Ὀπτότατος, maximè omnium toſtus. (Ab ὀπτὸς, *per Sync.* pro ὀπτητος, Euſt.) Ath.
Ὀργαϛήριον, τὸ, Nic.
Ὀργαναπήκτωρ, ορος, ὁ, tormentorum compactor. Man.
Ὀργιὰς, άδος, ἡ, ſacroſancta. Man.
Ὀργιαφάντης, ὁ, orgiorum declarator. Orph.
Ὀργιάω, pro ὀργιάζω. Heſ.
Ὀργυιόω, ulnas extendo. Ep.
Ὀρεκτέω, pro ὀρεχθέω. Suid.
Ὀρεσϐάτης, ὁ, idem quod ὀρεσιϐάτης. Steph.
Ὀρεύω, cuſtodio. Heſ.
Ὀρθαὶ, αἱ, pergulæ. Steph.
Ὀρθοδαὴς, ὁ ϗ ἡ, qui certum ſcit, peritus. Æſch.
Ὀρθοκέλευθος, ον, recti itineris. Dolſc.
Ὀρθωσία, ἡ, Diana. Lyc.
Ὀριγανόεις, εσσα, εν, ad origanum pertinens. Nic.
Ὀριμελὶς, ἡ, pomum montanum. Theoc.
Ὁρκώμοτος ἕδρα, juris-jurandi ſedes. Lyc.
Ὁρμάθω, idem quod ὁρμάω. Eur.
Ὀρνεόω, in avem muto. Steph.
Ὀρρϐάδης, αἱ, Nymphæ montanæ. V. L.
Ὀροδεμνιάδες, αἱ, Nymphæ quæ ſtrata ſeu cubilia in montibus habent. Heſ.
Ὀροσέλινον, pro ὀρεοσέλινον. V. L.
Ὀρόω, ſeu ὀῤῥόω, in ſerum converto. Ariſtot.
Ὀρσοδάκνη, quædam beſtiola, Gaz. ex Ariſtot.
Ὀρσιπέτης, ὁ, citato impetu volans. Heſ.
Ὀρσίπους, ὁ, pedes concitans. Steph.
Ὀρυγὴ, ἡ, ululatus, pro ὠρυγή. V. L.
Ὄρφνιος, idem quod ὀρφναῖος. Heſ.
Ὀρφνήεις, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀρφίσκος, ἡ, parvus orphus, piſcis. Ath.
Ὀσιεύω, idem quod ὁσιόω, ap. Stob.
Ὀσμὸς, ὁ, idem quod ὀσμή. V. L.
Ὀσμυλίδιον, τὸ, Dim. ab ὀσμύλη. Ar.
Ὄϛριμον, τὸ, ſtabulum. Lyc.
Ὀϛριώτης, ὁ, leguminum emptor. Steph. Hinc
Ὀϛριωνία, ἡ, oſpratura, *Lat.* J. C.
Ὀσπρολέων, quædam herba, orobarcha, ib.
Ὀσσεία, idem quod ὀπτεία. V. L.
Ὀϛρειογραφὴς, ὲς, oſtro pictus. Plut.
Ὀσφράδιον, τὸ, olfactorium. Euſt.
Ὄτλημα, τὸ, ærumna. Heſ.
Ὀτλήμων, ονος, ὁ, ærumnoſus, miſer, id.
Ὀτρυντὴς, ῆρος, ὁ, inſtigator, præco, id.
Ὀυδενόω, ad nihilum redigo, V. L.
Ὀυλοεργὸς, pro ὁλοεργὸς. Heſ.
Ὀυλαμώνυμος, ὁ, Pyrrhus, ſeu Neoptolemus. Lyc.
Ὀυρανοδώρητος, cœlitùs donatus. Dolſc.
Ὀυρανόπηκτος, ον, cœlo affixus, id.
Ὀυρανοπληθὴς, ὲς, cœlum implens, id.
Ὄυϛον, τὸ, funis. Lyc.
Ὀυτιδες, ſc. ϖαραλογισμοι, captioſæ quædam argumentatones. Chryſ.
Ὄφελμα, τὸ, augmentum, *item* ſordes verrendo collectæ, ipſæque adeo ſcobæ. Heſ.
Ὀφελτρεύω, mundo, converro. Lyc.
Ὀφθάλμιος, α, ον, oculatus, id.
Ὀφθαλμῖτις, ἡ, *Epith.* Minervæ. Pauſ.
Ὀφιγενὴς, idem quod ὀφιογενής. V. L.
Ὀφιῆτις, ἡ, nomen lapidis. Orph.
Ὀφιȣ́χȣς, ες, idem quod ὀφιȣ̃χος. Arat.
Ὀφρύκνηϛος, ον, cui ſupercilia pruriunt, qui erubeſcit. Heſ.
Ὀφρυώδης, ες, ſupercilia imitans. Gal.
Ὀχετόκρανον, τὸ, tubi vel canalis caput. Steph.
Ὀχθοφόρος, ὁ, bajulus. Man.
Ὀχληρώδης, ες, moleſtus. V. L.
Ὀχλοαρέσκης, ες, populo placens. Diog.
Ὄχμος, ὁ, tumulus. Lyc.
Ὀχυρόπατος, loca naturâ munita, &c. Bud.
Ὀψιανὸς, ὸν, ſerotinus, veſpertinus. Orph.
Ὀψίϐλαϛος, ον, idem quod ὀψιϐλαϛής. Steph.
Ὀψιμαθία, idem quod ὀψιμάθεια, ib.
Ὀψόϐαφον, τὸ, vaſculum in quo opſonia apponuntur. Ath.
Ὀψοφόρος, ὁ, qui opſonia fert, id.

Π.

Παγγέλαϛος, ον, omninò ridiculus. Ath.
Παγχαρὴς, ὲς, ſemper gaudens. Jun.
Παθημάτοις, pro ϖαθήμασι, *Æol.*
Παιγνίμων, idem quod ϖαιγνημων. Ath.
Παιδόσυνη, ἡ, adoptio. Man.
Παιδȣ̃σα, ἡ, prægnans. V. L. ex Call.
Παιονὶς, ἡ, Pœonia. Ep.
Παλαιομήτωρ, ορος, antiquæ matris. Eur.
Παλαιϛόριον, τὸ, locus ubi palæſtra exercetur. V. L.
Παλαμὶς, ἡ, Amaria, piſcis. Ariſtot.
Παλάχη, ἡ, ſors. Steph.
Παλιγγενὴς, ὲς, renatus. Nonn.
Παλίγλωσσος, vid. ϖαλίγγλωσσος.
Παλίζεϛος, & ϖαλίξυϛος, iterum raſus, denuò raſus, al. ϖαλίγζεϛος.
Παλίγναμπτος, ον, reflexus. Tryph.
Παλιδίωξις, ἡ, pro quo ϖαλίωξις. Heſ.
Παλίδρομος, vid. ϖαλίνδρομος.
Παλίνοπτος, ον, à ſole averſus. Gal.
Παλίῤῥοιος, idem quod ϖαλιῤῥόθιος. Call.
Παλίφημος, pro ϖαλίμφημος.
Παλλακιος, α, ον, ad pellicem pertinens. Phocyl.
Παλλακὸς, amaſius. V. L.
Παλλαντιὰς, ἡ, *Epith.* Palladis. V. L. ex Ep.
Πάλλας, idem quod ϖαλλαξ. Euſt.
Παλλάσιοι, f. ϖαλαθαι, ficus ſiccæ. Ar.
Παλμικὸν, ſc. οἰώνισμα, augurium quod ex ϖαλμω captatur. Suid.
Παλταρία, ſiligo, ſimila, id.
Παμϐακὶς, & ϖάμϐαξ, goſſipium, id.
Πάμμȣσος, ον, muſicos modulos omnes continens. Sibyl.
Πάμπλȣτος, ον, prædives. Man.
Παμποτε, ſemper. Steph.
Πάμπρωτα, & ϖάμπρωτον, *Adv.* in primis, potiſſimùm. V. L.
Πάμψεκτος, ον, omnium vituperans. Man.
Παμψέκτωρ, ὁ, omnium vituperator, ib.
Πανάγρειος, idem quod ϖανάγριος. Phocyl.
Παναθέσμιος, idem quod ϖανάθεσμος. Man.
Παναιτώλιον, τὸ, univerſum Ætoliæ concilium. Bud.
Πανακὶς, ſeu ϖάναξ, panax, herba, &c. Nic. Sch.
Παναλήμων, ὁ ϗ ἡ, omnivagus. Proc.
Πανάῤῥητος, ον, non omninò dicendus. Ep.
Πανϐλαϐὴς, ὲς, prorſus calamitoſus. Man.
Πανδοσίαι, αἱ, meretrices publicæ. Anac.
Πανείδατος, ον, qui omninò comeditur. Call. Ab εἶδαρ.
Πανεχθὴς, ὲς, omninò odioſus. Orph.
Πανθάγιος, α, ον, omninò ſanctus. Dolſc.
Πανθαρσὴς, ὲς, peraudax. Man.
Πάνιος, α, ον, panicus. Æſch.
Πάνολϐος, idem quod ϖανολϐιος. Æſch.
Παντάγαθος, omninò bonus. Dolſc.
Πανταισχὴς, ὲς, omninò probroſus. Naz.
Πανταρϐὴς, ὲς, valdè meticuloſus. Man.
Παντολέτης, ὁ, idem quod ϖαντολέτωρ. Naz.
Παντολȣτηρίδια, τὰ, vaſa medicorum ſupellectilis, &c. Steph.
Παντόχροος, ον, omnis coloris. Orph.
Παντωλης, ες, omninò perdens. Dolſc.
Πάνχορτος, ον, ferax, fœno vel gramine abundans. Soph.
Πάνυγρον, τὸ, emplaſtri quoddam genus. Steph.
Πανύπλεκτος, ον, valdè implicatus. Opp.
Παππασμὸς, ὁ, compellatio patris. Suid.
Παππικὸς, ὴ, ὸν, ad avum pertinens. Poll.
Παππωνυμικῶς, nomine deducto ab avo. Steph.
Παραϐόλιον, τὸ, ſportula quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponitur, Poll. Παράϐολον, Ariſtot.
Παραγοράζειν, opſonia coemere. Ath.
Παραϐȣκολίζω, paſco, *item* decipio. Lyc.
Παραδιαιτάομαι, convivere alicui; verſari apud aliqnem. Suid.
Παράδυμι, idem quod ϖαραδύω. Ar.
Παράειρομαι, attollor, ſuſpendor. Hom.
Παραζεύγνυμι, idem quod ϖαραζεύγνυω. Eur.
Παραίϐασις, ἡ, idem quod ϖαράϐασις. Ap.
Παρακέλευμα, τὸ, idem quod ϖαρακέλευσμα. Eur.
Παρακτικὸς, ὴ, ὸν, qu. dic. productivus. Bud.
Παράκυψις, ἡ, introſpectiò. Steph.
Παραλληλόγραμμον, τὸ, ſpatium quod lineis parallelis continetur. Bud.
Παράλπιος, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans. Plut.
Παραμασύντης, ȣ, ὁ, paraſitus. Ath.
Παραμεύομαι, excello, *Poet.* pro ϖαραμείϐομαι. Pind.
Παραμφαίνω, præ me fero, declaro.
Παραναϛατεῖν, à reſurrectione aberrare. Gaz.
Παραπλάσιοι, των ϖολιμίων, multo plures hoſtibus. Steph.
Παραπλάσσω, illino. V. L.
Παράπλειος, ὁ ϗ ἡ, plenus, vel plenè plenus. Steph.
Παρασκώπτω, cavillor. Plut.
Παράτοπος, ον, abſurdus, inconveniens. Suid.
Παρατρόχια, τὰ, quæ juxta rotam ſunt. Poll.
Παραυλιζω, vicinus ſum. Eur.
Παραυχενίζω, cervicem demitto. V. L.
Παραφάσκω, *Poet.* ϖαραιφάσκω, pro ϖαράφημι.
Παραφάω, admotâ manu tango, contrecto. Steph.
Παραφλάζω, vid. φλάζω. Nonn.
Παράχορδος, ον, aberrans chordâ, abſonus. Suid.
Παραχρόω, idem quod ϖαραχρωννυω, Steph.
Παραψαλιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui circumcidit perperâm, & doloſè, ut qui radit. A ψαλίζω.
Παραψεύδομαι, fallo, fruſtro, ib.
Παρεισδυμι, vid. ϖαρεισδυνω. Call.
Παρεκπροφεύγω, caſu fugio. Hom.

Παρενανθέομαι, ſurgo, ſuccurro, unde ϖαρενήνοθε. Ap.

Παρενδιάω, verſor, ſeu dego. Steph.

Παρενδίδωμι, remitto. ib.

Παρεντάσσω, obiter vel clam injicio. ib.

Παρερύω, vel ϖαρειρύω, prætendo. V. L.

Παρευδισται, ὄρνιθες, qui ἐν ταῖς εὐδίαις ϖαρὰ τὸ ξηρὸν νέμονται, ut trochylus, &c. Ath.

Παρεφάλλομαι, juxta ſalto. Eur.

Παρηερέθομαι, vid. ϖαραερέθομαι. Hom.

Παρηλικία, ἡ, ætas præceps, vel vergens.

Παρθενοτροφέω, virginem alo, & educo. Steph.

Πάρθνος, pro ϖαρθένος. Ep.

Παριτητέον, prodeundum. Thuc.

Παροίνιον, τὸ, convitium inter pocula. V. L.

Πάροξυς, idem cum ὀξύς. Ath.

Παρπόδα, pro ϖαρὰ ϖόδα, ſtatim. Ep. Suid.

Παρυπατοειδὴς, ſc. ſonus ſubprincipalis. Martian.

Παρυποψύχω, modicè & obiter refrigero. Dioſc.

Παρυφάω, attexo. Steph.

Πασσακίζω, palo affigo. Heſ.

Πασσάλιον, τὸ, idem quod ϖασσαλίσκος. Poll.

Παστέον, ſpargendum. Ar.

Παστείλη, ἡ, ultima anni dies. Suid.

Παστίλη, ramenta corii vel pellium. id.

Πατταλίαι, ἔλαφοι, quorum cornua ϖασσάλου ſpeciem gerunt. Ariſtot.

Παυσίκακος, ον, ſedans mala. Naz.

Πέβολον, pro ϖεδόβολον, planities. Ep.

Πεδὸς, idem quod ϖέδον, ſeu ϖεδίον. Hom.

Πεζὶς, ἡ, idem quod ϖέζα, fimbria. Heſ.

Πεζομάχη, ἡ, idem quod ϖεζομαχία. Pind.

Πεζονόμος, ὁ ϗ ἡ, terreſtris. Æſch.

Πειθαυλης, ὁ, qui tibiis quodammodo perſuadet. Cæl.

Πείση, ἡ, i. e. ϖειθὼ, Heſ. al. patientia vid. Cl. Hom. Od. v. 23.

Πεισματικὸς, ὴ, ὸν, pertinax, pervicax. Euſt.

Πελαγὸς, pro ϖελαργὸς, *E. M.*

Πελεθρόνιος, ὁ ϗ ἡ, plethrum ſeu jugerum æquans. Nic.

Πελεκήτωρ, ορος, ὁ, ſucciſor. Man.

Πελλις, ἡ, poculum. Ath.

Πελωριστὸς, ὴ, ὸν, idem quod ϖελώριος. Theoc.

Πέλωρον, τὸ, idem quod ϖέλωρ. Hom.

Πεμφηρις, ιδος, ἡ, piſcis. Ath.

Πενθαίνω, idem quod ϖενθημι, ſeu πενθέω. Euſt.

Πενθείω, *Poet.* pro ϖενθέω. Hom.

Πένθημι, ib.

Πένθεια, ἡ, idem quod ϖενθημα. Æſch.

Πένθημος, idem quod ϖένθιμος. Sibyl.

Πενθοφόρος, ον, luctum ferens, ib.

Πενιχρότης, ἡ, paupertas, inopia. Steph.

Πενταδίμνον, quod quinque minarum eſt. Herod.

Πενταμερῶς, *Adv.* quinquepartitò. Plin.

Πεντάμοιρος, quintarius. Steph.

Πενταστάτηρος, quinque ſtaterum ſeu minarum, ib. idem quod ϖένταμνος. Poll.

Πεντάχαλκοι, vel ϖεντέχαλκοι, quinque ærei nummi. Poll.

Πενταχὶς, idem quod ϖεντάχῆ. Ar.

Πεντεγκέφαλος, quino cerebro conſtans. Theoph.

Πεντέγραμμος, vide ϖεντάγραμμος. Luc.

Πεντεδραχμία, vide ϖενταδραχμία. Xen.

Πεντελοχοι, quinque cohortes. Thuc.

Πεντέμηνος, vide ϖεντάμηνος. *E. M.*

Πεντόβολος, vide ϖεντώβολος. Ar.

Πεπαίρω, ſuppedito. Pind.

Πεπλὶς, ἡ, frutex quidam. Dioſc.

Πεπτὸς, coctus, coctibilis. Plin.

Πεποίθω, fidem habeo. Euſt.

Περδικιδεὺς, pullus perdicis. Steph.

Περιαγωγὸς, circumductor, circumactor. ib.

Περιανθὴς, ὲς, feſtivus. Hom.

Περιβλητικὸν, ſc. Ϲχῆμα, quod ϖεριβολην τοῦ λόγου, facit. Steph.

Περιβουνὸς, montoſus, ſeu montuoſus, ib.

Περιβρέμω, circumfremo. Ap.

Περιβρυὴς, ὲς, circumſcatens vel fluens. Nic.

Περιβρύχιος, utrinque ſonans. Soph.

Περίβρωσις, ἡ, circumroſio. Steph.

Περιγλώχες, *per Sync.* pro ϖεριγλώχινης, cuſpidulata folia. Heſ.

Περιδαίομαι, depereo. Ap.

Περίδειρον, τὸ, totus cervicis flexus atque circumductio. Poll.

Περιδύνω, induo. Heſ.

Περιειδέω, circumſpicio. Hom.

Περιεπιφίμωσις, & ϖεριφίμωσις, ἡ, cum retracto glandis nervò præputium adduci nequit. Steph.

Περιέπω, vide ϖεριέπομαι, foveo. Plut.

Περίημαι, circumſedeo. Hom.

Περιθαλπὴς, ὲς, circumfovens. Nic.

Περίθερμος, per ambitum calens, admodum calens. V. L.

Περιθρόνια, τὰ, exponitur, cœli cava. Orph. H.

Περικάθισις, ἡ, circumſeſſio, obſeſſio. Steph.

Περικίων, ονος, vide ϖερικιόνιος. Eur.

Περικλεὴς, ὲς, valdè inclitus, inſignis. Ap.

Περικλειτος, ὀν, idem. Theoc.

Περικνίδια, τὰ, exponitur, ramuſculi. Ep.

Περικρέμαμαι, pendeo circum. Ep.

Περικυδαίνω, valdè celebro, laudo. Sibyl.

Περιλαμψὶς, ἡ, fulgor circumfuſus. Greg.

Περιλέγειν, circumloqui, verborum circuitionibus uti. Poll.

Περιλίχμησις, ἡ, ipſa circumlabendi actio. Arat. Sch.

Περιμοιβὴ, ἡ, viciſſitudo. Man.

Περινομὴ, ἡ, idem quod ϖρονομὴ, Steph.

Περιπαστος, circumſperſus. Ath.

Περίπεζος, fimbriatus, circumdatus limbo. A ϖέζα, (2) quod vide.

Περιπέπταμαι, circumvolo. Theoc.

Περιπηχύνω, amplector. Call.

Περίπλανησις, ἡ, vagus circuitus, oberratio, Greg.

Περιπλέγνυμι, circumplico, circumplector. Suid.

Περίπλεως, *Att.* pro ϖερίπλεος. Plut.

Περιπόλια, τὰ, quæ urbem circumjacent. Steph.

Περιπόρφύρω, purpuraſco. Man.

Περισκελῆ, τὰ, feminalia. V. T.

Περισκεπὴς, ὲς, circumtectus, circumquaque obtectus. Dion.

Περισκοπευσις, ἡ, circumſpectio. A

Περισκοπεύω, idem quod ϖερισκοπέω. Steph.

Περίσπουδος, ὁ, qui rebus ſeriis gaudet, ib.

Περισσολοφος, ὁ, valdè profuſam criſtam habens. Opp.

Περισσομελὴς, ὲς, membris ſupervacuus. Man.

Περιστεριδεὺς, ὁ, pullus columbinus. Steph. A ϖεριστερά.

Περιστέρνιος, & ϖερίστερνος, pectus cingens ſeu circundans, ib.

Περιστεροεις, ad herbam periſtereon pertinens. Nic.

Περιστιβὴς, ὲς, crebrò tritus, al.

Περιστιγὴς, ὲς, notis undique compunctus, vel diſtinctus. ib.

Περιστρωννύω, & ϖεριστρώννυμι, circumcirca ſterno, circumquaque conſterno. Steph.

Περισφηκόω, obſtruo, obſtringo, idem quod ϖερισφηνόω. Hipp.

Περιτεύχομαι, fio. Hom.

Περιτεχνάομαι, circumquaque me verſans, machinor, comminiſcor. Suid.

Περιτιμάω, valdè veneror. Sibyl.

Περιτιτραίνω, & ϖεριτιτράω, circumforo, circumquaque perterebro & pertundo. Steph.

Περιφίμωσις, ἡ, vide ϖεριεπιφίμωσις.

Περιφοιβάω, purifico. Ap.

Περιχαράκωμα, τὸ, vallum ſeu agger locum aliquem cingens & circummuniens. A ϖεριχαρακόω.

Περιχειλέω, idem quod ϖεριχειλόω. Heſ.

Περιχρεμπτὸς, ὸν, exſcreandus. Æſch.

Περιχριστάριον, τὸ, medicamentum quoddam. Steph.

Περίχυσις, ἡ, circumfuſio, vel offuſio. ib.

Περιωπίζομαι, ſpeculor, ex ſpeculo circumſpicio. Hom. Sch.

Περόνης, & ϖερώνης, ὁ, metrum quoddam & organum muſicum. Suid.

Περόω, pro ϖεράω. Ep.

Πέῤῥα, ἡ, ſol. Lyc. (ubi al. ϖέτρον.)

Πέῤῥοχος, pro ὑπείροχος. Sapph.

Πετακνέω, poto ex ϖέτακνω. Ath.

Πετάλη, fœm. à ϖέταλος, tenera. Ep.

Πετάλειος, α, ον, foliatus. Nic.

Πεταλίτης, ου, ὁ, folium referens. Unde

Πεταλῖτες, fœm. Nic.

Πετάομαι, idem quod ϖέτομαι, ſeu ἵπτημι. Steph.

Πετεηνὸς, idem quod ϖετεινός. Hom.

Πετευριστὴρ, ὁ, petauriſtarius. Man.

Πέτηλον, *Poet.* pro πέταλον. Moſch.

Πετράκης, & ϖετρήκης, nomen lapidis. Orph.

Πετρέλαιον, τὸ, petroleum, ſeu bitumen liquidum. Gorr.

Πετρέμβατοι, οἱ, qui per ſaxa gradiuntur. Steph.

Πετρηρὴς, ὲς, idem quod ϖετραῖος. Soph.

Πετροβόλητος, ον, lapidum jactu emiſſus, Cyr.

Πετρόγειος, ον, ſaxis & terrâ natus. Phil.

Πετροπομπὴ, ἡ, machina quâ ſaxum emittitur; item lapidum ejaculatio. Steph.

Πεύθομαι, idem quod ϖυνθανομαι. Hom.

Πεύθω, ἡ, rumor. Æſch.

Πεφναῖος, α, ον, pernicioſus. Lyc.

Πηγόβρυτος, ον, è fonte ſcaturiens. V. L.

Πήδινος, pro φήγινος. Euſt.

Πηδύω, aquis ſcateo, idem quod ϖιδύω. Heſ.

Πηκτὰ, τὰ, fores, ſeu compactitiæ ædium partes. Ar.

Πηλακισμὸς, ὁ, illuſio, irriſio. Suid. injuria. V. L.

Πηλινολεκὶς, ἡ, catinus luteus. Poll.

Πηλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad figulos. Gorr.

Πηλυγὶς, pro ϖηγυλις. *E. M.*

Πησσύνη, ἡ, adfinitas. Av. A ϖηός.

Πηχισκος, ὁ, ſtipes cubitalis. Suid.

Πιήεις, εσσα, εν, idem quod ϖιαλέος. Ep.

Πιθαυλης, ου, ὁ, pithaules, utricularius. Steph. Unde

Πιθαυλικὸς, ad pithaulem pertinens.

Πιθοκοίτη, ἡ, dolium, in quo cubatur. Ar. Sch.

Πικρίδιος, α, ον, ſubamarus. Ath.

Πικρόθυμος, ον, acris mentis. Cyr.

Πιλίτης, ου, ὁ, qui lanas cogit ac conſtipat, idem quod ϖιλοποιός qui ex lanis coactis ϖιλους conficit.

Πιλωτάριος, ὁ, idem. Steph.

Πίν, pro ϖινεῖν. Ep.

Πινα, ἡ, idem quod ϖῖνος. Soph. Sch.

Πινηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ϖινόεις, & ϖινώδης. Erot.

Πιπὼ, ἡ, pipo, avis. Lyc.

Πιστὸν, τὸ, fides. Xen.

Πιστόφρων, ονος, ἡ, fidelis. Man.

Πιστοφύλαξ, ὁ, fidei cuſtos. Orph.

Πίστρον, idem quod ϖίστρα. Eur.

Πιτνὸς, ὁ, qui cadit. Æſch.

Πιτυκάμπτης, vid. ϖιτυοκάμπτης. Suid.

Πλαγκὼν, idem quod ϖλαγγὼν. Call.

Πλαγκτὴ, ἡ, diſcus, Orph. *item* erratica. Hom.

Πλαδάρωμα, τὸ, uligo, mador, nimia humiditas. Steph.

Πλαναφέγγης, ſeu ϖλανοφέγγης, errabundè lucens, Man. At ϖαναφεγγής, omninò obſcurus.

Πλαστεύειν, falſum ſcribere, falſare. Bud.

Πλαστοκόμης, ὁ, fictis comis ludens. Man.

Πλαστούργημα, τὸ, formatio, opus. Damaſc.

Πλατανιστὼν, ὁ, idem quod ϖλατανὼν. Theog.

Πλατέω, (in palmulam) dilato. Ar. A ϖλάτη.

Πλάτης, ὁ, idem quod ϖελάτης, unde fœm. ϖλάτις. Ar.

Πλατιγξ, ſumma pars remi quâ aqua percutitur. V. L.

Πλατυάζω, vid. ϖλατειάζω. Theoc.

Πλατυστομέω, patulo ore verba pronunciare, Sch.

Πλατυωνυκὸς, ὁ, qui latos ungues habet. Diog. L.

Πλειοτήρης, ſc. χρόνος, quamvis longiſſimus. Æſch.

Πλειστηρίζομαι, glorior, jacto me. Æſch.

Πλειστοβολὶς, ſc. ϖαιδιά. Poll. vid. ϖλειστοβόλος.

Πλειστόδοκεια, ἡ, ϖλείστη δόκησης. Suid.

Πλειστότοκος, ὁ ϗ ἡ, multorum liberorum parens. Man.

Πλεκτανέω, idem quod πλέκω. Æſch.
Πλεκτάνιον, τὸ, parvus cirrus. Ath.
Πλεκτὴ, ἡ, idem quod πλεκτάνη, ib.
Πλευμονία, & πλευμονικὸς, idem ſignificantia cum πνευμονία, & πνευμονικός. Steph.
Πλεύμος, ὁ, pulmonis vitium, Gal.
Πλευμόω, in tabem incido. id.
Πλευμώδης, ες, pulmonis vitio laborans. id.
Πλευροειδὴς, ὲς, lateris ſeu coſtæ ſpeciem gerens. Unde
Πλευροειδῶς, *Adv.* coſtæ inſtar. Theophr.
Πλεύσιμος, & πλευστικος, navigabilis. Steph.
Πλεῦσις, ἡ, navigatio.
Πλευστέον, navigandum. ib.
Πληγενεῖς, οἱ, è diverſis parentibus nati. ib.
Πληκτὸς, percuſſus, ictus. ib.
Πλὴξ, ὁ, qu. dic. percuſſor. ib.
Πλησισέληνον, τὸ, plenilunium. Euſt.
Πλινθουλκέω, traho lateres. A
Πλινθουλκὸς, qui lateres trahit. Poll.
Πλινθοφόρος, ὁ, qui lateres bajulat. Ar.
Πλοκαμώδης, ες, cirratus, cincinnatus. Heſ.
Πλοκὰς, ſc. κόμη, coma plexa, intorti crines. Soph.
Πλόμος, verbaſcum, herba, quæ & φλόμος, id.
Πλουσιάω, idem quod πλουτέω. Herodian.
Πλουτογηθὴς, ὲς, divitiis gaudens, dives. Æſch.
Πλουτοκρατία, ἡ, cum divites rerum potiuntur. Xen.
Πλυνεὺς, ὁ, qui veſtimenta abluit. Poll.
Πλυνέω, idem quod πλύνω. Hom.
Πλυτέον, ſeu πλυντέον, abluendum eſt.
Πλυτάριος, ἐρισκὸς, genus poculi Laconici, Sch. Ar. Suid.
Πλύω, unde πλύνω, Dorico pleonaſmo τοῦ ν. Euſt.
Πλωὰς, & πλωῒς, genus avis natatilis. Suid. Apoll.
Πλώσιμος, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, Suid. ex Soph.
Πλωταὶ, αἱ, anguillæ quædam in Sicilia; flutæ. Lat. Poll.
Πλωτάρχης, ὁ, (σκαφέων) navicularius primarius. Man.
Πλωτεύω, idem quod πλώω. Sibyl.
Πνευματεμφόρος, idem quod πνευματοφόρος. *E. M.*
Πνευματοεργὸς, ὸν, ſpirituum opifex. Syneſ.
Πνευμῶδες, ſc. πάθος, pulmonis morbus. Aret.
Πνοιοδοτὴρ, ὁ, ſpiritûs dator. Cyr.
Ποδάγρεια, ἡ, idem quod ποδάγρα. Poll.
Ποδανωμάω, citato pede curro. Steph.
Ποδοῤῥώη (f. ποδοῤῥώρη) Steph. *Epith.* Atalantis, pedibus velox. Call.
Ποδώνυχον, τὸ, veſtis quâ utebantur in ſacris Pandroſi. V. L.
Ποθενὸς, pro ποθεινος. Ep.
Ποθῆναι, potare. Ep.
Ποικιλοθρόνος, ον, variis floribus, f. pigmentis ornata. *Epith.* Veneris. Sapph.
Ποικιλόω, idem quod ποικίλλω. Æſch. Tr.
Ποιμνήτης, ὁ, paſtoralis. Eur.
Ποιοφάγος, ον, herbas comedens. Opp.
Πόκη, ἡ, idem quod πόξ. Suid.
Πολέμειος, unde *Ion.*
Πολεμηΐος, pro πολέμιος. Steph.
Πολεμητόκος, ον, bellum pariens. Orph.
Πολεμιστέον, bellandum, πολεμιστέα, Att.
Πολεμιστρια, ἡ, bellatrix. Æſch.
Πολέσκω, idem quod πολέω. Steph.
Πολιτοφθόρος, ον, pernicioſus civibus. Plat.
Πολλάσημος, ον, multa ſignificans. Gaz.
Πολλασήμως, multa ſignificando. ib.
Πολυαναλωτον, τὸ, in quod multa inſumuntur. Bud.
Πολυάνδριος, idem quod πολύανδρος. Heſ.
Πολυάῤῥηκτος, ον, valdè durus. Theog.
Πολύαρχον, τὸ, pro πολυαρχία. Naz.
Πολύβολος, ον, valdè extentus. *Epith.* regionis, An. πολύβωλος;
Πολυβλαστία, ἡ, uberrima germinatio. Steph.
Πολύβοια, Dea, Diana, *al.* Proſerpina. Heſ.
Πολύγαλον, τὸ, θαμνιον, Polygala, frutex. Dioſc.
Πολυγόνατος, ον, multùm geniculatus. Steph.

Πολυγωνοειδὴς, ὲς, multanguli ſpeciem gerens. ib.
Πολύδαμνος, ον, multos domans. Heſ.
Πολυδικέω, multa litigia moveo. Plat.
Πολυδυναμία, ἡ, multa potentia, ſeu vis. Bud.
Πολύενος, ον, multennis. Suid.
Πολυέπεια, ἡ, multiloquium. Steph.
Πολυετέω, in multos annos duro. V. L.
Πολύεφθος, ον, multum diuque coctus. Steph.
Πολύζωος, ον, variegatus per animalia. *Epith.* aſtrorum. Man.
Πολυδμοσύνη, ἡ, idem quod πολυιδρία. Ep.
Πολυκλινὴς, ὲς, cum multis lectum ſocians. Man.
Πολυκρατία, ἡ, multorum vel multa poteſtas. id.
Πολυκυδὴς, ὲς, admodùm glorioſus. Dolſc.
Πολυμήκετος, ον, valdè longus. Cal.
Πολυμνηστεια, ſc. μελη, à Polymneſto condita. Ar.
Πολυνικέω, longè vinco. Thuc.
Πολυπλαγκτοσύνη, ἡ, magna erratio. Man.
Πολυποδίνη, ἡ, genus quoddam Polypi. Ariſtot.
Πολυποδίτης, ſc. οἶνος, vinum ex polypodio factum.
Πολυπότνια, ἡ, valdè veneranda. Ap.
Πολυπράκτωρ, ὁ, ſemper curioſus. Man.
Πολύπυστος, Nic.
Πολύῤῥαιστος, ον, exitioſus. Lyc.
Πολύσιγμος, ον, abundans litera σ. Steph.
Πολύτριμμα, τὸ, qui in verſutiis veluti attritus eſt. Ar.
Πολύχρωμος, ον, multicolor. Man.
Πολυωπὴς, ὲς, idem quod πολυωπός. Nic.
Πομπήμων, ονος, ὁ, dux, deductor. Ap.
Πομπὼν, τὸ, caduceus. Euſt.
Πομφολυγίζω, bullas refero ſeu repræſento. Dioſc.
Πονητέον, laborandum eſt. Eur.
Πονοπαίκτωρ, ορος, ὁ, laborem ludens. Man.
Ποντία, ἡ, marina ſuperficies. V. L.
Ποπὰς, άδος, ἡ, idem quod πόπανον, Suid. ex Ep.
Ποπίζειν, upupæ dicuntur ut χελιδόνες ψιθυρίζειν, Poll.
Πορδαλιαγχὲς, τὸ, aconitum, quoniam ſuffocat τας πόρδαλεις. Nic.
Πορεὺς, idem quod πορθμεύς. Heſ.
Πορευτεον, eundum eſt. Eur.
Πορέω, præbeo. Soph.
Πορτάκιον, τὸ, juvenculus, ſeu juvencula. Heſ.
Πορφυρόνωτος, ον, purpurâ veſtitus. Nonn.
Ποσιπτερίδες, αἱ, venæ in calcaneo. Steph.
Ποσσάκι, idem quod ποσάκις. Call.
Πότισμα, τὸ, potio. Dioſc.
Ποτισματοποιὸς, ὁ, potionum confector. Ath.
Ποῶ, pro ποιῶ. Ar.
Πραγματευτικὸς, ὁ, idem quod πραγματευτὴς. Suid.
Πραγματεύω, negotiis implico, vexo. Greg.
Πραγορίτης, ſc. οἶνος, vile vinum. Steph.
Πρακτήριος, ὁ ϗ ἡ, exactor. Æſch.
Πρὰμνημα, τὸ, palmes Pramniæ vitis. Poll.
Πραότατα, *Adv.* mitiſſimè, manſuetiſſimè. Steph.
Πρασὶν, ἡ, cura deorum. V. L.
Πράσίτης, ſc. λίθος, ex eo quod porrum colore referat. Theoph.
Πράω, vendo. Dem.
Πρέμνιον, τὸ, parvus ſtipes. Heſ.
Πρεπτὸν idem quod πρέπον. Ar.
Πρεσβιόομαι, honoro, pluris facio. Lyc.
Πρέσβος, τὸ, honor, gloria. Æſch.
Πρηγορεων, pro προηγορέων. Ar.
Πρῆγμα, τὸ, pro πρᾶγμα. Theog.
Πρηκτηρ, pro πρακτηρ. Hom.
Πρεων, idem quod πρηων, Ep. Suid. ib.
Πρηνισμὸς, ὁ, præcipitatio, ſubverſio, everſio. Sibyl.
Πρῆξις, ἡ, pro πρᾶξις, actio, effectus, item, negotium. Hom.
Πρηροσία, ἡ, pro προηροσία, ſacrificium ap. Athenienſes. Steph.
Πρίημι, emo. Suid.
Πρίνιος, idem quod πρίνινος. Ep.
Προαγωγεὺς, ὁ, idem quod προαγωγικὸς. Æſchin.

Προαγωνιστικὸν, τὸ, præjudicialis cauſa. V. L.
Προαίρημα, τὸ, idem quod προαίρεσις. Bud.
Προαποβρέχω, priùs irrigo, & humecto. Gal.
Προαποτέμνω, præcido. Steph.
Προαρον, τὸ, crater ligneus in quo vinum miſcetur. Ath.
Πρόαυλον, idem quod προαύλιον, Poll.
Προαυξὴς, ſc. παῖς, cujus jam oſſa formari fingique non poſſunt. Hipp.
Προβακχήϊος, Bacchicus. Eur.
Προβατευτὴς, ὁ, idem quod προβατεύς. Poll.
Προβιβάω, idem quod προβιβημι. Hom.
Πρόβλαστος, prægerminans. Steph.
Προβούλομαι, præfero. Hom.
Προβύσσω, idem quod προβύω. Ar.
Προγάμεια, τὰ, dona quæ ante nuptias donabantur. Poll.
Προγεννήτειρα, ἡ, progenitrix. Lyc.
Προδείκτης, ὁ, hiſtrio, qui in theatro perſonas populo oſtendit.
Προδεύω, ante imbuo ſeu irrigo. Steph.
Προδιαστήλλομαι, prænuntio, præmoneo. Joſ.
Προδιευκρίνω, ante diſcutio, prius diſcerno. Steph.
Προδίοπτος, ον, aſpectabilis. Man.
Προδομεομαι, ante conſtruor, ſeu præſtruor. Steph.
Προδομία, Ἥρα. Pauſ.
Προδουπέω, priùs ſono. Nic.
Προεισπίπτω, prior incido. Heſ.
Προεμβολὶς, ἡ, lignum quoddam eminens ad proram navis. V. L.
Προεξείρω, ante extraho, ſeu emo. Steph.
Προεξερευνητὴς, ὁ, ſcrutator. Eur.
Προεξεφίημι, mando. Soph.
Προεπαναστείω, ante concutio. Thuc.
Προεπεξεργάζομαι, inſuper expolio, exactiſſimè tracto. Bud.
Προεπεξεργασία, ἡ, expolitio ſecunda. id.
Προετειος, annum prævertens, ſeu præveniens. Steph.
Προηγητικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum aptus. ib.
Πρόθεμα, τὸ, edictum publicè tabulâ aliquâ propoſitum. Suid.
Προθεραπεία, ἡ, præparatio. Hermog.
Προθύελλα, (θύελλη) impetuoſa. Heſiod.
Προθυμητέον, antenitendum, enitendum. Plat.
Προϊαίτατος, omnium primus. Suid.
Προίσσω, & ομαι, protensâ manu do. Steph.
Προκάλυψις, ἡ, obtentus, ipſe actus obtendendi. ibid.
Προκάμπυλος, de plantis dicitur, quæ cum ſe erexerint, in terram ſe rurſus incurvant. V. L.
Προκάρπιον, τὸ, quod eſt in medio καρπου, poſt, ante vel ſupra καρπόν. Poll.
Προκὰς, άδος, ἡ, idem quod πρόξ. Hom.
Προκατάβλημα, τὸ, acceſſio, corollarium. Bud.
Προκαταβρέχω, ante perfundo. Steph.
Προκαταχρίω, priùs oblino, ante illino. ib.
Πρόκαυμα, τὸ, uſtio. ex Joel. c. 2.
Προκλίτης, ὁ, primum inter accumbentes locum tenens. Poll.
Προκλύζω, ante abluo, ante imbuo, perfundo prius. V. L.
Προκοιτὼν, ὁ, qu. dic. anticubiculum. Plin.
Προκόλπιος, ὁ ϗ ἡ, qui ante ſinum eſt. Steph.
Προκονδυλοι, οἱ, nodi & tubera in eâ digiti curvaturâ & juncturâ, quæ ungui vicina eſt. Poll.
Προκοπὶς, ἡ, cæſaries. Heſ.
Πρόμαδος, al. πρόμαλος, plantæ ſpecies. Hipp.
Προμελαίνομαι, nigrico. Nic.
Προμένειον, τὸ, Punici mali genus. Nic.
Προμηθεστατα, *Adv.* providiſſimè, providiſſimo conſilio. Herodian.
Προμηθία, idem quod προμηθεια. Eur.
Προμηθως, idem quod προμηθικῶς. Steph.
Πρόμνησις, ἡ, ipſa actio conſiliandi & ambiendi pro alio, *item* antecedens memoria, ib.
Προμνηστὶς, ἡ, idem quod προμνήστρια. Xen.
Πρόνομος, ante urbem paſcens. Æſch.
Προόδους, ὁ, prominentes dentes habens. Poll.
Προοδὼν, idem. ib.
Προομαλύνω, ante complano, præpolio. Greg.

Προονειδίζω, prior increpo probris. Euſt.

Προονομάζω, primum nomino. Eur.

Προορύσσω, fodio ante, præfodio. Plin.

Προονύσιος, &

Προούσιος, præexiſtens. Syneſ.

Προπαραϐάλλω, aggero, aggeris loco præſtruo. Steph.

Προπαρεγγυάω, ante ſpondeo, ſeu promitto. Suid.

Προπιπράσκω, prior vendo. Steph.

Προπίτνω, idem quod ϖροσπίτνω. ib.

Προπλύνω, priùs lavo, ante abluo vèl eluo. ib.

Προπνίγειον, calida, lavatio, ſeu caldarium in quod intrabant è frigidario, &c. ib.

Προποδισμὸς, ὁ, progreſſus. ib.

Προπόλιος, ante tempus caneſcens. A ϖόλιος.

Προπόλιος, ante urbem ſitus, ϖροπόλεος. Suid. A ϖόλις.

Πρόπος, pro ϖρόπȣς. Ep.

Προπότης, ὁ, propinatorius. Eur.

Προπότισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur. Bud.

Προποτισμὸς, ὁ, præbitio ejuſmodi potionis. Dioſc.

Προπράτης, ὁ, qui prior vendit, &

Προπράτωρ, ὁ, venditoris inſtitor. Poll.

Πρόπρυμνα, funditùs, prorsùs. Æſch.

Προπύλαιος, & ϖρόπυλος, qui ante portam eſt. Steph.

Προπωγώνιον, τὸ, anterior barba. Gorr. prima barba. Poll.

Προῤῥαίνω, ante aſpergo, ſeu conſpergo. Steph.

Προῤῥητέον, prædicendum, ante dicendum. Plat.

Προῤῥιπτῶ, projicio. Greg.

Προσαγγελεὺς, ὁ, emiſſarius. Bud.

Προσαγλαΐζομαι, adornor. Steph.

Προσαγωγίδης, ὁ, idem quod ϖροσαγωγεὺς, Plut.

Προσαμπέχω, amplector. Ath.

Προσαναλογέω, præterea mecum reputo, ac mente revolvo. Steph.

Προσαναῤῥιπίζω, inſuper exſuſcito, al. denuò exſuſcito, ib.

Προσαντιϐολέω, ultra ſupplico vel obſecro. Euſt.

Προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo. Greg.

Προσαπομένω, inſuper emaneo, vel unà abſens maneo. Steph.

Προσαποϛερίσκω, idem quod ϖροσαποϛερέω, Chryſ.

Προσαπτέον, attingendum. Naz.

Προσαϛράπτω, affulgeo. ib.

Προσατιμόω, inſuper ignominiâ afficio, præterea infamiâ noto. Dem.

Προσαυτοχειρία, ἡ, propria cædes, vel ſuimet interfectio. *Vox ſuſpecta.* Steph.

Προσϐασκάνιον, τὸ, idem quod ſimplex. ib.

Πρόσϐημι, idem quod ϖροσϐαίνω. Hom.

Προσδεύομαι, opus habeo. Theoc.

Προσδιαιτάω, victito apud, Steph. Unde

Προσδιαίτησις, ἡ, victus & converſatio cum aliquo.

Προσδιαϛαλτέον, nominatim excipiendum. ib.

Προσεγχέω, infundo. Ath.

Προσεγχρίω, illino. Ep.

Προϛεισπράττω, inſuper exigo. Steph.

Προσεπειπεῖν, iterùm ac tertiò dixiſſe vel edicere.

Προσεπερωτάω, inſuper vel præterea interrogo. Steph.

Προσεπιδοξάζω, approbo meâ opinione, *al.* coopinor.

Προσεπιορκέω, falſiter dejero. Ar.

Προσερίζω, certo. Theocr.

Προσεχεια, ἡ, idem quod ϖροσοχὴ. Suid.

Προσκάρδιος, ον, in corde. Bion.

Προσκαταϐόλημα, τὸ, idem quod ϖροσκατάϐλημα. Suid.

Πρόσκλημι, exareſco, extabeſco. Suid.

Προσκλητὴς, ὁ, advocatus. V. L.

Πρόσκλητος, ὁ ϗ ἡ, convocatus. Ar. Sch.

Πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus. Suid.

Προσκυδὴς, ὲς, glorioſus, venerandus. V. L.

Προσκυμαίνω, fluctuando, vel undis alluo. ib.

Προσκύρησις, ἡ, autoritas. Hipp.

Προσμάρτυρος, ον, atteſtaturus. Man.

Πρόσμιξις, ἡ, admiſtio. Steph.

Προσμυθέομαι, alloquor, compello. Theoc.

Προσόμνυμι, -ομνύω, inſuper vel præterea juro. Plut.

Προσόνημι, juvo, recreo. Hom.

Προσονομασία, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. ϖαρονομασία. Steph.

Προσόσσομαι, adſpicio, præſentio. Hom.

Προσούριος, idem cum οὔριος, Suid.

Προσπαράγραμμα, τὸ, aliis adſcriptio. Steph.

Προσπήσσομαι, idem quod ϖροσπήγνυμαι. ib.

Πρόσπνευμα, τὸ, afflatus. Suid.

Πρόσπτημι, -πέτομαι, advolo. Soph.

Προϛάζω, inſtillo. Pind.

Προϛείχω, adeo, accedo. Hom.

Προϛανύω, extendo. Steph.

Προϛατικὸς, ἡ, ὸν, ad ϖροϛάτην pertinens.

Προϛαυρόω, præmunio, ante munio vallis in terram depactis. Thuc.

Προϛεινομαι, inſto, inſtanter poſco. Steph.

Προϛερπω, oblecto. Hom.

Προϛιϐὰς, άδος, ἡ, veſtigium impreſſum ab eo qui præiit. Suid. al. cubile.

Προϛομία, ἡ, labiorum commiſſura. Poll.

Πρόϛομος, ον, acutâ cuſpide præfixus, ſeu acutus in ſummâ ſui parte, ut ϖροϛόμον ξίφος. Steph.

Προσυπάρχειν, inſuper concedi, ſeu dari. Dem.

Προσφωνήεις, εσσα, εν, vocalis. Hom.

Προσχαιρητήριαι, feſtum apud Athenienſes. Harpoc.

Προσχρίμπτω, appropinquo. Orph.

Προσώπας, *per Metaph.* pro ϖρόσωπον, inde ϖροσώπασι. Euſt.

Πρόσωπος, pro ϖρόσωπον. Euſt.

Προτεύχομαι, ſeu ϖροτύχομαι, ante fio, prior ſum.

Προτολμίζομαι, prætentare, audendi exemplum dare. al. præire. Suid.

Προτονιον, τὸ, veſtis ſacerdotalis. id.

Προυποϛρώννυμι, priùs ſubſterno. Steph.

Προσφέρτατος, præſtantiſſimus. Soph.

Προφητάζω, idem quod ϖροφητιύω. Man.

Προφήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ϖροφήτης. ib.

Προφώγνυμι, ante torreo. Steph.

Προχάνη, ἡ, prætextus. Call. idem quod ϖρόφασις. Euſt.

Προχάρισμα, idem quod χάρισμα. Sibyl.

Προχαριϛήρια, τὰ, dies quo fructibus germinare incipientibus ſub finem hyemis Minervæ ſacrificabant.

Πρόχειλον, τὸ, prominens labiorum pars. Poll.

Προχειμάζω, prior hyberno, vel in hyberna concedo, vel ante ſtatum tempus ſum tempeſtuoſus.

Προχείμασις, ἡ, tempeſtas ante ſtatutum diem.

Πρόχθες, ante heſternum diem, nudiuſtertius. Steph.

Προχόω, χωννύω, χώννυμι, aggere præmunio. Herod.

Προχῶναι, αἱ, clunes, nates. Poll.

Πρόχωσις, ἡ, terra aggeſta. Steph.

Προωδικὸς, præcinens. ib. vid. & in ἐπωδικός.

Προωδοποιȣ̃μαι, proclivis ſum, præparatus ſum. Ariſtot.

Πρυμναῖος, ad ϖρύμνην pertinens. Ep.

Πρυτανεὺς, ὁ, idem quod ϖρύτανις. Lyſ.

Πρωϊϐλαϛος, ον, idem quod -ϐλαϛὴς. Theophr.

Πρωϊνῶς, matutinè, manè. Ath.

Πρωτάρχης, ὁ, militiæ princeps, ſeu præfectus τῶν ϖρωτοϛάτων, Steph.

Πρωτοπαγὸς, nuper compactus, recenter conſtructus. V. L.

Πρωτόποσις, ἡ, quæ virgo alicui nupſit. al. ϖρωτόπειρος. Poll.

Πρωτόϛακτος, ον, qui primus deſtillavit.

Πρωτοτοκέω, primùm pario, primum edo partum. Steph.

Πρωτότροφος, ον, primùm educatus. Man.

Πρωφαὴς, ὲς, primùm lucens ſeu apparens, *Epith.* lunæ. Tryph.

Πτάκαλα, ſtorea quâ acatia ſternuntur. Poll.

Πτακισμὸς, ὁ, trepidatio. Heſ.

Πτακωρεῖν, trepidare, formidare. ib.

Πτέλεθρον, pro ϖέλεθρον.

Πτελεὸς, ὁ, pro ϖτελέα, Heſ.

Πτερέως, celeriter. Steph.

Πτερία, ἡ, pro ϖτερίς. Theophr.

Πτίσανος, idem quod ϖτισανη. Nic.

Πτυὰς, ἡ, ſputatrix, aſpidis ſpecies quædam, Gal.

Πτύξαγρις, cancri, *Epith.* V. L.

Πτωχελένη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis. Ath.

Πύαμος, pro κύαμος. Poll.

Πυγαλίαι, οἱ, qui natium morbo afficiuntur. Strab.

Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibiâ exprimit. V. L.

Πυθωνόθεν, Pythone. Plut.

Πυκνόκομος, ὁ, qui denſâ comâ eſt. Steph.

Πυκταλίζω, idem cum ϖυκτεύω. Euſt.

Πυκτὶς, ἡ, quoddam animal. Ar. ϖυκτίδες, Exp. fidiculæ. Steph.

Πυλαϊκη, ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, ſc. quæ Thermopylarum ineptias redolet. Plut.

Πυλαιϛατοι, οἱ, ineptiſſimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant. Suid.

Πυλαΐτις, ἡ, Minerva. Greg.

Πυλιώριον, τὸ, domicilium τȣ̃ ϖυλωρȣ̃. Vitruv.

Πυξοειδὴς, ὲς, buxi ſpeciem gerens. Steph.

Πυρὰ, τὰ, ignes. Herod.

Πυραυλικὰ ὄργανα, Bud. bombardas vocat.

Πυργηρως, *Adv.* excelsè inſtar turris. Heſ.

Πυργίδιον, το, turricula. Poll.

Πυργυρȣ̃μαι, circumdor. Eur. ita Bud. al. ϖυργηρομαι, f. ϖυργωρȣ̃μαι vel ϖυργȣρμαι. B.

Πύῤῥην, pro ϖυρὴν. Ep.

Πυριϐήτης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λέϐης. Hom. Sch.

Πυριήτης, ὁ, pro ϖυριτης, λιθος. Suid.

Πυρικαὴς, ὁ, igne combuſtus. Man.

Πυρικρόταφος, ὁ, cujus tempora ignita ſunt, Heſ.

Πυριμάρμαρος, ον, ignitus. *Epith.* aſtri. Man.

Πυρινώδης, idem quod ϖυρηνώδης. Ariſtot.

Πυροεργὴς, ὁ, ignifaber. Man.

Πυροποίκιλος, punctis ignei coloris diſtinctus & varius.

Πυροτρόφος, *Epith.* flabelli. Ep. ſeu Πυροτρόπος. A ϖυρὸς & τρέπω.

Πυῤῥαγὴς, pro ϖυροῤῥαγὴς. Steph.

Πυῤῥοκόμης, ὁ, qui rutilâ comâ eſt, ſeu fulvâ, ib.

Πυρσέω, pro ϖυρσεύω, ib.

Πυρσοϐολέω, inſtar faculæ emitto. Man.

Πυρσȣ̃χος, ὁ, facem accenſam tenens, Steph. A ϖύρσος, & ἔχω.

Πυρφέρεος, idem quod ϖυρφόρος. Man.

Πωλεία, ἡ, idem quod ϖολευσις. Xen.

Πωλευτικὸς, ἡ, ὸν, ad equuleos domandos erudiendoſque idoneus.

Πωροκήλη, ἡ, ramex calloſus (ſeu tophus) in teſticulo, &c. vid. Steph.

Πωρόμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico. Gorr.

Πωτήεις, εσσα, εν, volaticus. Sibyl.

Ρ.

ῬΑϐδεία, verberatio quæ fit virgâ. V. L.

Ῥαϐδȣχία, ἡ, ipſum munus geſtandi faſces, in pl. ipſæ faſces.

Ῥαϐδωδία, ἡ, quidam pro ῥαψωδία, vid. Steph.

Ῥαγιον, τὸ, acinus parvus, *item*, phalangii ſpecies, ib.

Ῥαγοειδὴς, ὲς, acini formam habens, *item*, ſecunda oculi tunica. Gorr.

Ῥαγολογέω, acinos lego. Sch. Theoc.

Ῥαδινάκη, ἡ, oleum ſic dictum à Perſis. Herod.

Ῥάθυμα, τὰ, deſidia. Ariſtot.

Ῥαικάνη, ἡ, flagellum. Steph.

Ῥαιϛότυπος, ον, malleo tundendus. Man.

Ῥαιφάσσω, caſtè vivo, purus ſum. Heſ.

Ῥακένδυτος, ον, lacerâ veſte indutus. Steph.

Ῥαμφὶς, ἡ, navis quoddam genus, ib.

Ῥαντήριος, α, ον, reſperſus. Æſch.

Ῥαριὰς, άδος, ἡ, Ceres. Suid.

Ῥεημελκτος, *Epitb.* mulctralis.
Ῥείτης, ὁ, flumen. Suid.
Ῥειὼ, ἡ, Juno. E. M.
Ῥέκος, τὸ, cingulum. Heſ.
Ῥέων, ὁ, poculum. Heſ.
Ῥεως, fluxio, fluxus. Euſt.
Ῥηξισθενὴς, ὲς, frangens robur, ſc. hoſtium. Apolin.
Ῥησκυνθὶς, ίδος, ἡ, Reſcynthis. *Epitb.* Junonis. Nic.
Ῥηχὶς, ἡ, promontorium. Heſ. præcipitium. V. L.
Ῥηχώδης, ες, aſper, ſalebroſus. Nic.
Ριζόφλοιος, ον, cui cortex radicis ſpeciem gerit. Theoph.
Ῥιζόφυτον, τὸ, ſtirps. Bud.
Ῥιζόφυτος, ον, radice natus. V. L.
Ῥιζωτὴς, οῦ, ὁ, ſtabilitor. Syneſ.
Ῥίστρον, τὸ, flabellum, ventilabrum. Heſ.
Ῥοδιαῖος, α, ον, idem quod ῥόδεος. Anac.
Ῥοδίζω, roſæ ſimilis ſum, roſam refero, ſc. odore vel colore. Dioſc.
Ῥοδόπεπλος, roſeum peplum habens. Call.
Ῥοδυντία λοπὰς, olla odoratiſſima, Bud. odorati edulii genus. V. L.
Ῥοθιὰς, ἡ, ſonora, *Epitb.* remi. Æſch.
Ῥομβηδὸν, *Adv.* per gyros. Man.
Ῥομβηταὶ, οἱ, ſeſe circumagentes in modum Rhombi. *Epitb.* Curetum. Orph.
Ῥομφάζω, bajulo. Heſ.
Ῥοχθιζω, idem quod ῥοχθέω. Orph.
Ῥόω, moveo, quatio, Steph. unde *ἐπεῤῥώσαντο.*
Ῥύαμα, τὸ, cuſtodia. V. L.
Ῥυγγάχετος, Ar. (vid. Theſ. Gr. P.) tumultus.
Ῥύζω, latro, allatro, Suid. ῥοίζω. Euſt.
Ῥυμβὼν, όνος, idem quod ῥύμβος. Ap.
Ῥύσιμος, η, ον, idem quod ῥυσσαλέος. Nic.
Ῥύσσημα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta. Suid.
Ῥυταίνω, fœdo, convitior. V. L.
Ῥώδης, pro ῥοώδης. Plut.

Σ.

ΣΑθύω, foveo. V. L.
Σάκελλα, & σακελλιον, ſaccus, ſacculus. Heſ.
Σακεύω, depopulor. V. L.
Σακκίας, οἶνος, vinum per ſaccum tranſmiſſum. Eup.
Σάκκινος, mollis, debilis. Nic.
Σάλη, ἡ, cura. Heſ. E. M.
Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vaſis condita ſervantur ad uſum noſtrum. V. L.
Σαλοῦσθαι, curioſè incedere, & accuratè. Steph.
Σαμαξ, butomus juncus aut gramen, crates, ſporta. Poll.
Σαπώνιον, τὸ, Dim. A σαπὼν. Sch. Theocr.
Σαργῖνοι, οἱ piſces gregales. V. L.
Σαρκοδαὴς, ὲς, carnivorus. A δαίω. Orph.
Σαταρὶς, vel σαταρνις, ἡ, capitis ornatus fœmineus. Steph.
Σατινὸς, ὁ, hornus, ſeu hornotinus, qui hujus anni eſt, *At.* τητινὸς.
Σατυριακη, ἡ, nomen cujuſdam antidoti, &c. Steph.
Σαυνὸς, mollis, tener, ib.
Σαφήτωρ, ορος, ὁ, declarator, explanator. Heſ.
Σαωτηρία, pro σωτηρία, id.
Σειρὰς, & σειρὶς, idem quod σειρά, id.
Σελαγισμα, τὸ, fulgetrum. Man.
Σελατηφόρος, ον, ſplendidus, idem quod σελάφορος, id.
Σελασμὸς, idem quod σελας, fulgor, id.
Σεληνάζω, idem quod σεληνιαζομαι, id.
Σεληνάφως, Lunæ lux. Ath.
Σελμὶς, ἡ, funiculus piſcatorius. Heſ.
Σεμεληγενέτης, Semeligena. *Epitb.* Bacchi. Orph.
Σεμνοκόπτω, cum gravitate & modeſtiâ tundo. Æſch.
Σήγιστρον, τὸ, ſtragulum. V. L.
Σηκοκόρος, idem quod σηκίτης. Theocr.
Σηκύλη, ἡ, idem quod σηκίς. Euſt.
Σηπιόω, idem quod σήπομαι. Man.
Σημάδιον, τὸ, Dim. à σῆμα, id.
Σητόδοκις, ἡ, papilio. Heſ.
Σθενοβλαβὴς, ὲς, vires lædens, ſeu minuens. Opp.
Σιαλενδρὶς, ἡ, avis nomen. Call.
Σιβήνη, pro σιβυνη. Poll.
Σιγημονάω, pro σιγάω. Heſ. quod à σιγήμων.
Σίγυμνον, idem quod σίγυνον. Lyc.
Σιδηροβόρος, ὁ, ferrum vorans. Opp.
Σιδηροφυής, ὲς, è ferro natus. Steph.
Σιδηροχαρμὴς, ὁ, ferro gaudens. Pind.
Σικυΐα, ἡ, pro σικυα. Gal.
Σικυηδὸν, *Adv.* cucumeris in modum. Gorr.
Σιλλικύπρια, arbores in quadam Ægypti parte. Herod.
Σίλυβον, τὸ, ſpina lata, V. L. ex Dioſc.
Σιλφιοεις, ad σίλφιον pertinens. Nic.
Σινάμορος, idem quod σινάμωρος. Anac.
Σιταρχημα, τὸ, idem quod σιταρχια. Att.
Σιτήγονος, qui in eum uſum naſcitur ut eſui ſit. Nic.
Σιτόσπελτον, τὸ, feſtuca. Gorr.
Σιτώνη, ἡ, res frumentaria, potiùs idem cum σιτωνία. Steph.
Σιτωνικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad annonæ publicæ curatorem. ib.
Σιφονιον, τὸ, herba, quæ & βρόμος. Dioſc.
Σιωπικός, idem quod σιωπηλός. Suid.
Σκαιεμβατεῖν, & σκαιοβατεῖν ineptè & non obſervato rhythmo incedere, ſeu ſaltare. Suid.
Σκαιούριον, τὸ, mons difficilis & arduus, Heſ. A σκαιὸς, & ὄρος.
Σκαλίας, fructus cacti. Theophr.
Σκαμνη, ſcamna. Iſocr.
Σκανδαλαθριστὴς, οῦ, ὁ, qui decipulam tendit.
Σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον. Heſ.
Σκάνδεια, ἡ, galeæ quoddam genus. Steph.
Σκανθαρίζω, al. σκινθαρίζω, medio digito naſum ferio. Euſt. Poll.
Σκαπητὸς, pro σκαφητὸς. Steph.
Σκαφείδιον, pro σκαφίδιον. Suid. MS.
Σκαφιλουτρέω, in ſcaphâ lavo. Alex. Trall.
Σκαφώρη, ἡ, vulpes. Heſ.
Σκειράφιον, τὸ, locus in quo teſſeris luditur. Iſocr.
Σκελεφρὸς, tenuis ex ariditate. Ærotian.
Σκέπανον, τὸ, tegumentum, ſeu tegmen. Suid.
Σκεπτήριον, τὸ, ſpectaculum. Man.
Σκευηφορέω, v. σκευοφορέω. Ar. Sch.
Σκευοφόριον, vel σκευοφορεῖον, lignum à quo vaſa ſuſpenſa feruntur, ſeu bajulantur. Steph.
Σκευοφοριτης, ου, ὁ, pro σκευοφόρος. Eur.
Σκηνίτης, idem quod σκηνήτης. Suid.
Σκῆπτον, pro σκῆπτρον. Pind.
Σκιαδευς, & σκιαθὶς, piſcis genus, al. σκιάινα. Ath.
Σκιαδίσκε, ἡ, idem cum σκιάδιον & σκιὰς. Anac.
Σκιαδοφόρος, & σκιαδηφόρος, umbraculum ferens. Poll.
Σκιαρόκομος, ον, umbra comata. *Epitb.* Silvæ. Eur.
Σκιμπάζω, claudico, al. σκιμβάζω. Heſ.
Σκίμπιον, τὸ, parvus ſcipio. Steph.
Σκὶμπος, pro σκίμπυς. Suid.
Σκινθίζομαι, calcitro, Heſ. Suid.
Σκιοθηρος, ρον, *Adject.* umbræ indagandæ idoneus. Ptol.
Σκιοτροφία, vid. σκιατροφία. Steph.
Σκίπων, pro σκίμπων. Eur.
Σκίπωσις, ἡ, idem quod σκίπων, *item*, radius. V. L.
Σκιροφόρος, ον, protervus, laſcivus, umbraculum-geſtans. Steph.
Σκιῤῥα, ſc. γῆ, terra alba in modum gypſi, ſeu argilla. Ariſtoph. Sch.
Σκίῤῥωμα, & Ϲκίρωμα, idem quod Ϲκίῤῥος. Suid.
Σκιφίνιον, τὸ, corbis è palmeis virgis contexta. Heſ.
Σκολομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum, &c. vid. Steph.
Σκολιωπὰ, (γῆς) obliquitates.
Σκολοπειδὴς, pro Ϲκολοποειδὴς, Theoph. ſeu σκολοποῦδες. Steph.
Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen. Dioſc.
Σκολοπεῖς, ἡ, cruciaria. Man.
Σκολοπώνυμος, ὁ, ſuſpendioſus, Plin. cruce vel ſuſpendio dignus. Steph.
Σκολύθριον, τὸ, ſcabellum.
Σκομβρίδες, αἱ, Dim. à σκόμβροι.
Σκοπιάω, idem quod σκοπιάζω. Euſt.
Σκορδύλος, piſcis, parvus thunnus. V. L.
Σκόρπαινα, & σκορπὶς, ἡ, piſcis. Ariſtot.
Σκόρπειος, pro σκόρπιος. Man.
Σκορπεόμαι, irritor, V. L. ſed ſine exemplo.
Σκοτοεργὸς, ὁ, in tenebris operans. Man.
Σκοτόμαινα, ἡ, nox, nocturna caligo. Naz.
Σκυαρπάζω, turbo. V. L.
Σκυδίζω, vel σκυνίζω, calcitro. Heſ.
Σκύδνος, convitium, ira, triſtitia. V. L.
Σκύθαινα, ἡ, ancilla. Suid. ex Ar.
Σκύθης, ὁ, ferrum. Steph.
Σκυλάδεψος, pro σκυλαδεψης. Euſt.
Σκυλάια, ἡ, idem quod σκῦλον. Heſ.
Σκυλάκη, ἡ, idem quod σκύλαξ, *fœm.* Orph.
Σκύλος, idem quod σκῦλον. Nic.
Σκύρον, pro σκύριον, id.
Σκυτιζω, lacero, dilanio. Heſ.
Σκωληκοποιέω, vermem genero, in vermem converto. Steph.
Σκολύπτομαι, volutor, obliquo tractu moveor. V. L. ex Nic.
Σκώπευμα, τὸ, idem quod σκῶμμα. Æſch.
Σκωραμὶς, ἡ, ſella familiaris. Ar.
Σκωροειδὴς, pro σκωριοειδὴς. V. L.
Σμερδαλέως, *Adv.* terribiliter, horrendum in modum. Hom.
Σμήριγξ, γγος, ἡ, crinis, capillus. Lyc.
Σμίλλα, ἡ, ligo. Steph.
Σμῖλος, idem quod σμίλαξ. Nic. Theophr.
Σμυρνεῖον, τὸ, pro σμύρνιον. Nic.
Σόβοι, οἱ, ſatyri, Steph. A σοβέω.
Σοόω, perſequor, in fugam conjicio, ib.
Σοραϊσμος, ὁ, coacervatio ac miſcella quædam ex variis idiomatibus. V. L.
Σορέλλην, ὁ, capularis ſenex. Euſt. Heſ.
Σοροεργὸς, (Man.) &
Σόροποιὸς, qui ſandapilas conficit, idem quod σοροπηγός.
Σουβλίζω, ſubulâ transfigo, ſeu perforo. Steph.
Σοῦβος, ὁ, animalis nomen. Opp.
Σοφιστέον, ſolerter excogitandum & tentandum eſt. Ariſtot.
Σοφιστία, ἡ, pro σοφιστεία. Steph.
Σοφοκλεῖς, vid. Steph. Eraſm. adag. Plin. Ep. 1, 14.
Σπαδίζω, pro σπάω. Herod.
Σπαθήουρος, & σπαθίουρος, animal ex craſſo in caudam abiens tenuem. Æſch.
Σπαθὶς, ἡ, denſa veſtis. Heſ.
Σπαλὶς, ἡ, novacula, *item* pro ψαλίς. V. L.
Σπαλίωνες, οἱ, plutei, ſeu muſculi bellici, ib.
Σπανακὸν, τὸ, oleris quoddam genus, ib.
Σπάργω, *inuſ.* pro σπαργανόω. Hom.
Σπάργωσις, ἡ, pro σπαργάνωσις. Dioſc.
Σπαριχνιον, corbis, ſportula. Poll.
Σπάρος, puſillus quidam piſcis. Ep.
Σπαρτόδετος, ὁ καὶ ἡ, ſparto vinctus. Opp.
Σπάρτος, ὁ, idem quod σπαρτον. Poll.
Σπεῖρος, τὸ, idem quod σπερμα. Nic.
Σπειροπῶλις, ἀγορὰ, veſtiarium forum. Poll.
Σπέραδος, τὸ, idem quod σπερμα. Nic.
Σπελλιον, τὸ, *Æol.* pro ψίλλιον, armilla, V. L.
Σπερμεῖον, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπερμονόμος, ὁ, qui ſemina depaſcitur, nomen avis, idem cum σπερμολόγος. Euſt.
Σπερὸς, curvus, V. L.
Σπέρχνω, pro σπέρχω, Erot.
Σπιδόεις, εσσα, εν, idem quod σπίδιος. Heſ.
Σπὶζιον, Dim. à σπίζη, ib.
Σπίζιτης, αἰγιθαλὸς, cæteris αἰγιθαλοῖς major, quippe qui σπίζαν magnitudine æquat. Ariſtot.
Σπινθάρυγες, αἱ, ſcintillæ. Ap. al. σπινθὰριγες.

Προονειδίζω, prior increpo probris. Euſt.
Προονομάζω, primum nomino. Eur.
Προορύσσω, fodio ante, præfodio. Plin.
Προούσιος, &
Προούσιος, præexiſtens. Syneſ.
Προπαραβάλλω, aggero, aggeris loco præſtruo. Steph.
Προπαρεγγυάω, ante ſpondeo, ſeu promitto. Suid.
Προπιπράσκω, prior vendo. Steph.
Προπίτνω, idem quod προσπίτνω. ib.
Προπλύνω, priùs lavo, ante abluo vèl eluo. ib.
Προπνίγειον, calida, lavatio, ſeu caldarium in quod intrabant è frigidario, &c. ib.
Προποδισμὸς, ὁ, progreſſus. ib.
Προπόλιος, ante tempus caneſcens. A πόλιος.
Προπόλιος, ante urbem ſitus, προπόλεος. Suid. A πόλις.
Πρόπος, pro πρόπους. Ep.
Προπότης, ὁ, propinatorius. Eur.
Προπότισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur. Bud.
Προποτισμὸς, ὁ, præbitio ejuſmodi potionis. Dioſc.
Προπράτης, ὁ, qui prior vendit, &
Προπράτωρ, ὁ, venditoris inſtitor. Poll.
Πρόπρυμνα, funditùs, prorsùs. Æſch.
Προπύλαιος, & πρόπυλος, qui ante portam eſt. Steph.
Προπωγώνιον, τὸ, anterior barba. Gorr. prima barba. Poll.
Προῤῥαίνω, ante aſpergo, ſeu conſpergo. Steph.
Προῤῥητέον, prædicendum, ante dicendum. Plat.
Προῤῥιπτῶ, projicio. Greg.
Προσαγγελεὺς, ὁ, emiſſarius. Bud.
Προσαγλαΐζομαι, adornor. Steph.
Προσαγωγίδης, ὁ, idem quod προσαγωγεύς, Plut.
Προσαμπέχω, amplector. Ath.
Προσαναλογέω, præterea mecum reputo, ac mente revolvo. Steph.
Προσαναῤῥιπίζω, inſuper exſuſcito, al. denuò exſuſcito, ib.
Προσαντιβολέω, ultra ſupplico vel obſecro. Euſt.
Προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo. Greg.
Προσαπομένω, inſuper emaneo, vel unà abſens maneo. Steph.
Προσαποστερίσκω, idem quod προσαποστερέω, Chryſ.
Προσαπτέον, attingendum. Naz.
Προσαστράπτω, affulgeo. ib.
Προσατιμόω, inſuper ignominiâ afficio, præterea infamiâ noto. Dem.
Προσαυτοχειρία, ἡ, propria cædes, vel ſuimet interfectio. *Vox ſuſpecta.* Steph.
Προσβασκάνιον, τὸ, idem quod ſimplex. ib.
Πρόσβημι, idem quod προσβαίνω. Hom.
Προσδεύομαι, opus habeo. Theoc.
Προσδιαιτάω, victito apud, Steph. Unde
Προσδιαίτησις, ἡ, victus & converſatio cum aliquo.
Προσδιασταλτέον, nominatim excipiendum. ib.
Προσεγχέω, infundo. Ath.
Προσεγχρίω, illino. Ep.
Προσεισπράττω, inſuper exigo. Steph.
Προσεπειπεῖν, iterùm ac tertiò dixiſſe vel edicere.
Προσεπερωτάω, inſuper vel præterea interrogo. Steph.
Προσεπιδοξάζω, approbo meâ opinione, *al.* coopinor.
Προσεπιορκέω, falſiter dejero. Ar.
Προσερίζω, certo. Theocr.
Προσεχεια, ἡ, idem quod προσοχή. Suid.
Προσκάρδιος, ον, in corde. Bion.
Προσκαταβόλημα, τὸ, idem quod προσκατάβλημα. Suid.
Πρόσκλημι, exareſco, extabeſco. Suid.
Προσκλητὴς, ὁ, advocatus. V. L.
Πρόσκλητος, ὁ ϗ ἡ, convocatus. Ar. Sch.
Πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus. Suid.
Προσκυδὴς, ὲς, glorioſus, venerandus. V. L.
Προσκυμαίνω, fluctuando, vel undis alluo. ib.
Προσκύρησις, ἡ, autoritas. Hipp.
Προσμάρτυρος, ον, atteſtaturus. Man.
Πρόσμιξις, ἡ, admiſtio. Steph.
Προσμυθέομαι, alloquor, compello. Theoc.

Προσόμνυμι, -ομνύω, inſuper vel præterea juro. Plut.
Προσόνημι, juvo, recreo. Hom.
Προσονομασία, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. παρονομασία. Steph.
Προσόσσομαι, adſpicio, præſentio. Hom.
Προσύριος, idem cum ὔριος, Suid.
Προσπαράγραμμα, τὸ, aliis adſcriptio. Steph.
Προσπήσσομαι, idem quod προσπήγνυμαι. ib.
Πρόσπνευμα, τὸ, afflatus. Suid.
Πρόσπτημι, -πέτομαι, advolo. Soph.
Προστάζω, inſtillo. Pind.
Προστείχω, adeo, accedo. Hom.
Προστανύω, extendo. Steph.
Προστατικὸς, ἡ, ὸν, ad προστάτην pertinens.
Προσταυρόω, præmunio, ante munio vallis in terram depactis. Thuc.
Προστείνομαι, inſto, inſtanter poſco. Steph.
Προστέρπω, oblecto. Hom.
Προστιβὰς, άδος, ἡ, veſtigium impreſſum ab eo qui præiit. Suid. al. cubile.
Προστομία, ἡ, labiorum commiſſura. Poll.
Πρόστομος, ον, acutâ cuſpide præfixus, ſeu acutus in ſummâ ſui parte, ut προστόμον ξίφος. Steph.
Προσυπάρχειν, inſuper concedi, ſeu dari. Dem.
Προσφωνήεις, εσσα, εν, vocalis. Hom.
Προσχαιρητήριαι, feſtum apud Athenienſes. Harpoc.
Προσχρίμπτω, appropinquo. Orph.
Προσώπας, *per Metaph.* pro πρόσωπον, inde προσώπασι. Euſt.
Πρόσωπος, pro πρόσωπον. Euſt.
Προτεύχομαι, ſeu προτύχομαι, ante fio, prior ſum.
Προτολμίζομαι, prætentare, audendi exemplum dare. al. præire. Suid.
Προτονιον, τὸ, veſtis ſacerdotalis. id.
Προυποστρώννυμι, priùs ſubſterno. Steph.
Προσφέρτατος, præſtantiſſimus. Soph.
Προφητάζω, idem quod προφητιύω. Man.
Προφήτωρ, ορος, ὁ, idem quod προφήτης. ib.
Προφώγνυμι, ante torreo. Steph.
Προχάνη, ἡ, prætextus. Call. idem quod πρόφασις. Euſt.
Προχάρισμα, idem quod χάρισμα. Sibyl.
Προχαριστήρια, τὰ, dies quo fructibus germinare incipientibus ſub finem hyemis Minervæ ſacrificabant.
Πρόχειλον, τὸ, prominens labiorum pars. Poll.
Προχειμάζω, prior hyberno, vel in hyberna concedo, vel ante ſtatum tempus ſum tempeſtuoſus.
Προχείμασις, ἡ, tempeſtas ante ſtatutum diem.
Πρόχθες, ante heſternum diem, nudiuſtertius. Steph.
Προχόω, χωννύω, χώννυμι, aggere præmunio. Herod.
Προχῶναι, αἱ, clunes, nates. Poll.
Πρόχωσις, ἡ, terra aggeſta. Steph.
Προωδικὸς, præcinens. ib. vid. & in ἐπωδικός.
Προωδοποιοῦμαι, proclivis ſum, præparatus ſum. Ariſtot.
Πρυμναῖος, ad πρύμνην pertinens. Ep.
Πρυτανεὺς, ὁ, idem quod πρύτανις. Lyſ.
Πρωϊβλαστος, ον, idem quod -βλαστής. Theophr.
Πρωϊνῶς, matutinè, manè. Ath.
Πρωτάρχης, ὁ, militiæ princeps, ſeu præfectus τῶν πρωτοστάτων, Steph.
Πρωτοπαγὸς, nuper compactus, recenter conſtructus. V. L.
Πρωτόποσις, ἡ, quæ virgo alicui nupſit. al. πρωτόπειρος. Poll.
Πρωτόστακτος, ον, qui primus deſtillavit.
Πρωτοτοκέω, primùm pario, primum edo partum. Steph.
Πρωτότροφος, ον, primùm educatus. Man.
Πρωφαὴς, ὲς, primùm lucens ſeu apparens, *Epith.* lunæ. Tryph.
Πτάκαλα, ſtorea quâ acatia ſternuntur. Poll.
Πτακισμὸς, ὁ, trepidatio. Heſ.
Πτακωρεῖν, trepidare, formidare. ib.
Πτέλεθρον, pro πέλεθρον.
Πτελεὸς, ὁ, pro πτελέα, Heſ.
Πτερέως, celeriter. Steph.

Πτερία, ἡ, pro πτερίς. Theophr.
Πτίσανος, idem quod πτισανη. Nic.
Πτυὰς, ἡ, ſputatrix, aſpidis ſpecies quædam, Gal.
Πτύξαγρις, cancri, *Epith.* V. L.
Πτωχελένη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis. Ath.
Πύαμος, pro κύαμος. Poll.
Πυγαλίαι, οἱ, qui natium morbo afficiuntur. Strab.
Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibiâ exprimit. V. L.
Πυθωνόθεν, Pythone. Plut.
Πυκνόκομος, ὁ, qui denſâ comâ eſt. Steph.
Πυκταλίζω, idem cum πυκτεύω. Euſt.
Πυκτὶς, ἡ, quoddam animal. Ar. πυκτίδες, Exp. fidiculæ. Steph.
Πυλαϊκη, ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, ſc. quæ Thermopylarum ineptias redolet. Plut.
Πυλαίστατοι, οἱ, ineptiſſimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant. Suid.
Πυλαΐτις, ἡ, Minerva. Greg.
Πυλιώριον, τὸ, domicilium τοῦ πυλωροῦ. Vitruv.
Πυξοειδὴς, ὲς, buxi ſpeciem gerens. Steph.
Πυρὰ, τὰ, ignes. Herod.
Πυραυλικὰ ὄργανα, Bud. bombardas vocat.
Πυργηρως, *Adv.* excelsè inſtar turris. Heſ.
Πυργίδιον, το, turricula. Poll.
Πυργυροῦμαι, circumdor. Eur. ita Bud. al. πυργηρομαι, f. πυργωροῦμαι vel πυργουρμαι. B.
Πυῤῥὴν, pro πυρὴν. Ep.
Πυριβήτης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λέβης. Hom. Sch.
Πυριήτης, ὁ, pro πυρίτης, λιθος. Suid.
Πυρικαὴς, ὁ, igne combuſtus. Man.
Πυρικρόταφος, ὁ, cujus tempora ignita ſunt, Heſ.
Πυριμάρμαρος, ον, ignitus. *Epith.* aſtri. Man.
Πυρινώδης, idem quod πυρηνώδης. Ariſtot.
Πυροεργὴς, ὁ, ignifaber. Man.
Πυροποίκιλος, punctis ignei coloris diſtinctus & varius.
Πυροτρόφος, *Epith.* flabelli. Ep. ſeu Πυροτρόπος. A πυρὸς & τρέπω.
Πυῤῥαγὴς, pro πυροῤῥαγής. Steph.
Πυῤῥοκόμης, ὁ, qui rutilâ comâ eſt, ſeu fulvâ, ib.
Πυρσέω, pro πυρσεύω, ib.
Πυρσοβολέω, inſtar faculæ emitto. Man.
Πυρσοῦχος, ὁ, facem accenſam tenens, Steph. A πύρσος, & ἔχω.
Πυρφέρος, idem quod πυρφόρος. Man.
Πωλεία, ἡ, idem quod πωλευσις. Xen.
Πωλευτικὸς, ἡ, ὸν, ad equuleos domandos erudiendoſque idoneus.
Πωροκήλη, ἡ, ramex calloſus (ſeu tophus) in teſticulo, &c. vid. Steph.
Πωρόμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico. Gorr.
Πωτήεις, εσσα, εν, volaticus. Sibyl.

Ρ.

ῬΑβδεία, verberatio quæ fit virgâ. V. L.
Ῥαβδουχία, ἡ, ipſum munus geſtandi faſces, in pl. ipſæ faſces.
Ῥαβδωδία, ἡ, quidam pro ῥαψῳδία, vid. Steph.
Ῥαγιον, τὸ, acinus parvus, *item*, phalangii ſpecies, ib.
Ῥαγοειδὴς, ὲς, acini formam habens, *item*, ſecunda oculi tunica. Gorr.
Ῥαγολογέω, acinos lego. Sch. Theoc.
Ῥαδινάκη, ἡ, oleum ſic dictum à Perſis. Herod.
Ῥάθυμα, τὰ, deſidia. Ariſtot.
Ῥαικάνη, ἡ, flagellum. Steph.
Ῥαιστότυπος, ον, malleo tundendus. Man.
Ῥαιφάσσω, caſtè vivo, purus ſum. Heſ.
Ῥακένδυτος, ον, lacerâ veſte indutus. Steph.
Ῥαμφὶς, ἡ, navis quoddam genus, ib.
Ῥαντήριος, α, ον, reſperſus. Æſch.
Ῥαριὰς, άδος, ἡ, Ceres. Suid.

*Ρεημελκτος, *Epith.* mulctralis.

*Ρείτης, ὁ, flumen. Suid.

*Ρειὼ, ἡ, Juno. E. M.

*Ρέκος, τὸ, cingulum. Heſ.

*Ρέων, ὁ, poculum. Heſ.

*Ρεως, fluxio, fluxus. Euſt.

*Ρηξισθενὴς, ὲς, frangens robur, ſc. hoſtium. Apolin.

*Ρησκυνθὶς, ίδος, ἡ, Reſcynthis. *Epith.* Junonis. Nic.

*Ρηχις, ἡ, promontorium. Heſ. præcipitium. V. L.

*Ρηχώδης, ες, aſper, ſalebroſus. Nic.

Ριζόφλοιος, ον, cui cortex radicis ſpeciem gerit. Theoph.

*Ριζόφυτον, τὸ, ſtirps. Bud.

*Ριζόφυτος, ον, radice natus. V. L.

*Ριζωτὴς, οῦ, ὁ, ſtabilitor. Syneſ.

*Ρίστρον, τὸ, flabellum, ventilabrum. Heſ.

*Ροδιαῖος, α, ον, idem quod ῥόδεος. Anac.

*Ροδίζω, roſæ ſimilis ſum, roſam refero, ſc. odore vel colore. Dioſc.

*Ροδόπεπλος, roſeum peplum habens. Call.

*Ροδυντία λοπὰς, olla odoratiſſima, Bud. odorati edulii genus. V. L.

*Ροθιὰς, ἡ, ſonora, *Epith.* remi. Æſch.

*Ρομβηδον, *Adv.* per gyros. Man.

*Ρομβηταὶ, οἱ, ſeſe circumagentes in modum Rhombi. *Epith.* Curetum. Orph.

*Ρομφάζω, bajulo. Heſ.

*Ροχθιζω, idem quod ῥοχθέω. Orph.

*Ρόω, moveo, quatio, Steph. unde ἐπεῤῥώσαντο.

*Ρύαμα, τὸ, cuſtodia. V. L.

*Ρυγδάχετος, Ar. (vid. Theſ. Gr. P.) tumultus.

*Ρύζω, latro, allatro, Suid. ῥοίζω. Euſt.

*Ρυμβὼν, όνος, idem quod ῥύμβος. Ap.

*Ρύσιμος, η, ον, idem quod ῥυσσαλίος. Nic.

*Ρύσσημα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta. Suid.

*Ρυταίνω, fœdo, convitior. V. L.

*Ρώδης, pro ῥοώδης. Plut.

Σ.

ΣΑθύω, foveo. V. L.

Σάκελλα, & σακελλιον, ſaccus, ſacculus. Heſ.

Σακεύω, depopulor. V. L.

Σακκίας, οἶνος, vinum per ſaccum tranſmiſſum. Eup.

Σάκκινος, mollis, debilis. Nic.

Σάλη, ἡ, cura. Heſ. E. M.

Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vaſis condita ſervantur ad uſum noſtrum. V. L.

Σαλοῦσθαι, curioſè incedere, & accuratè. Steph.

Σαμαξ, butomus juncus aut gramen, crates, ſporta. Poll.

Σαπώνιον, τὸ, Dim. A σαπὼν. Sch. Theocr.

Σαργῖνοι, οἱ piſces gregales. V. L.

Σαρκοδαὴς, ὲς, carnivorus. A δαίω. Orph.

Σαταρὶς, vel σαταρνις, ἡ, capitis ornatus fœmineus. Steph.

Σατινὸς, ὁ, hornus, ſeu hornotinus, qui hujus anni eſt, *At.* τητινός.

Σατυριακη, ἡ, nomen cujuſdam antidoti, &c. Steph.

Σαυνὸς, mollis, tener, ib.

Σαφήτωρ, ορος, ὁ, declarator, explanator. Heſ.

Σαωτηρία, pro σωτηρία, id.

Σειρὰς, & σειρὶς, idem quod σειρά, id.

Σελαγισμα, τὸ, fulgetrum. Man.

Σελατηφόρος, ον, ſplendidus, idem quod σελάφορος, id.

Σελασμὸς, idem quod σελας, fulgor, id.

Σεληνάζω, idem quod σεληνιαζομαι, id.

Σεληνάφως, Lunæ lux. Ath.

Σελμὶς, ἡ, funiculus piſcatorius. Heſ.

Σεμεληγενέτης, Semeligena. *Epith.* Bacchi. Orph.

Σεμνοκοπτω, cum gravitate & modeſtiâ tundo. Æſch.

Σήγιστρον, τὸ, ſtragulum. V. L.

Σηκοκόρος, idem quod σηκίτης. Theocr.

Σηκύλη, ἡ, idem quod σηκίς. Euſt.

Σηπιόω, idem quod σήπομαι. Man.

Σημάδιον, τὸ, Dim. à σῆμα, id.

Σητόδοκις, ἡ, papilio. Heſ.

Σθενοβλαβὴς, ὲς, vires lædens, ſeu minuens. Opp.

Σιαλενδρὶς, ἡ, avis nomen. Call.

Σιβήνη, pro σιβυνη. Poll.

Σιγημονάω, pro σιγάω. Heſ. quod à σιγήμων.

Σίγυμνον, idem quod σίγυνον. Lyc.

Σιδηροβόρος, ὁ, ferrum vorans. Opp.

Σιδηροφυής, ὲς, è ferro natus. Steph.

Σιδηροχαρμὴς, ὁ, ferro gaudens. Pind.

Σικυΐα, ἡ, pro σικυα. Gal.

Σικυηδὸν, *Adv.* cucumeris in modum. Gorr.

Σιλλικύπρια, arbores in quadam Ægypti parte. Herod.

Σίλυβον, τὸ, ſpina lata, V. L. ex Dioſc.

Σιλφὶοεις, ad σίλφιον pertinens. Nic.

Σινάμορος, idem quod σινάμωρος. Anac.

Σιταρχημα, τὸ, idem quod σιταρχια. Att.

Σιτήγονος, qui in eum uſum naſcitur ut eſui ſit. Nic.

Σιτόσπελτον, τὸ, feſtuca. Gorr.

Σιτώνη, ἡ, res frumentaria, potiùs idem cum σιτωνία. Steph.

Σιτωνικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad annonæ publicæ curatorem. ib.

Σιφονιον, τὸ, herba, quæ & βρόμος. Dioſc.

Σιωπικός, idem quod σιωπηλός. Suid.

Σκαιεμβατεῖν, & σκαιοβατεῖν ineptè & non obſervato rhythmo incedere, ſeu ſaltare. Suid.

Σκαιώριον, τὸ, mons difficilis & arduus, Heſ. A σκαιὸς, & ὄρος.

Σκαλίας, fructus cacti. Theophr.

Σκαμνη, ſcamna. Iſocr.

Σκανδαλαθριστὴς, οῦ, ὁ, qui decipulam tendit.

Σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον. Heſ.

Σκάνδεια, ἡ, galeæ quoddam genus. Steph.

Σκανθαρίζω, al. σκινθαρίζω, medio digito naſum ferio. Euſt. Poll.

Σκαπητὸς, pro σκαφητὸς. Steph.

Σκαφείδιον, pro σκαφίδιον. Suid. MS.

Σκαφιλουτρέω, in ſcaphâ lavo. Alex. Trall.

Σκαφώρη, ἡ, vulpes. Heſ.

Σκειράφιον, τὸ, locus in quo teſſeris luditur. Iſocr.

Σκελεφρὸς, tenuis ex ariditate. Ærotian.

Σκέπανον, τὸ, tegumentum, ſeu tegmen. Suid.

Σκεπτήριον, τὸ, ſpectaculum. Man.

Σκευηφορέω, v. σκευοφορέω. Ar. Sch.

Σκευοφόριον, vel σκευοφορεῖον, lignum à quo vaſa ſuſpenſa feruntur, ſeu bajulantur. Steph.

Σκευοφοριτης, ου, ὁ, pro σκευοφόρος. Eur.

Σκηνίτης, idem quod σκηνήτης. Suid.

Σκῆπτον, pro σκῆπτρον. Pind.

Σκιαδευς, & σκιαθὶς, piſcis genus, al. σκιάινα. Ath.

Σκιαδίσκε, ἡ, idem cum σκιάδιον & σκιὰς. Anac.

Σκιαδοφόρος, & σκιαδηφόρος, umbraculum ferens. Poll.

Σκιαρόκομος, ον, umbra comata. *Epith.* Silvæ. Eur.

Σκιμπάζω, claudico, al. σκιμβάζω. Heſ.

Σκίμπιον, τὸ, parvus ſcipio. Steph.

Σκὶμπος, pro σκίμπυς. Suid.

Σκινθίζομαι, calcitro, Heſ. Suid.

Σκιοθηρος, ρον, *Adject.* umbræ indagandæ idoneus. Ptol.

Σκιοτροφία, vid. σκιατροφία. Steph.

Σκίπων, pro σκίμπων. Eur.

Σκίπωσις, ἡ, idem quod σκίπων, *item*, radius. V. L.

Σκιροφόρος, ον, protervus, laſcivus, umbraculum-geſtans. Steph.

Σκιῤῥα, ſc. γῆ, terra alba in modum gypſi, ſeu argilla. Ariſtoph. Sch.

Σκίῤῥωμα, & Ϲκίρωμα, idem quod Ϲκίῤῥος. Suid.

Σκιφίνιον, τὸ, corbis è palmeis virgis contexta. Heſ.

Σκολομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum, &c. vid. Steph.

Σκολιωπὰ, (γῆς) obliquitates.

Σκολοπειδὴς, pro Ϲκολοποειδὴς, Theoph. ſeu σκολοποῦδες. Steph.

Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen. Dioſc.

Σκολοπεὶς, ἡ, cruciaria. Man.

Σκολοπώνυμος, ὁ, ſuſpendioſus, Plin. cruce vel ſuſpendio dignus. Steph.

Σκολύθριον, τὸ, ſcabellum.

Σκομβρίδες, αἱ, Dim. à σκόμβροι.

Σκοπιάω, idem quod σκοπιάζω. Euſt.

Σκορδύλος, piſcis, parvus thunnus. V. L.

Σκόρπαινα, & σκορπὶς, ἡ, piſcis. Ariſtot.

Σκόρπειος, pro σκόρπιος. Man.

Σκορπεόμαι, irritor, V. L. ſed ſine exemplo.

Σκοτοεργὸς, ὁ, in tenebris operans. Man.

Σκοτόμαινα, ἡ, nox, nocturna caligo. Naz.

Σκυαρπάζω, turbo. V. L.

Σκυδίζω, vel σκυνίζω, calcitro. Heſ.

Σκύδνος, convitium, ira, triſtitia. V. L.

Σκύθαινα, ἡ, ancilla. Suid. ex Ar.

Σκύθης, ὁ, ferrum. Steph.

Σκυλάδεψος, pro σκυλαδεψης. Euſt.

Σκυλάια, ἡ, idem quod σκῦλον. Heſ.

Σκυλάκη, ἡ, idem quod σκύλαξ, *fœm.* Orph.

Σκύλος, idem quod σκῦλον. Nic.

Σκύρον, pro σκύριον, id.

Σκυτιζω, lacero, dilanio. Heſ.

Σκωληκοποιέω, vermem genero, in vermem converto. Steph.

Σκολύπτομαι, volutor, obliquo tractu moveor, V. L. ex Nic.

Σκώπευμα, τὸ, idem quod σκῶμμα. Æſch.

Σκωραμὶς, ἡ, ſella familiaris. Ar.

Σκωροειδὴς, pro σκωριοειδὴς. V. L.

Σμερδαλέως, *Adv.* terribiliter, horrendum in modum. Hom.

Σμήριγξ, γγος, ἡ, crinis, capillus. Lyc.

Σμίλλα, ἡ, ligo. Steph.

Σμῖλος, idem quod σμίλαξ. Nic. Theophr.

Σμυρνεῖον, τὸ, pro σμύρνιον. Nic.

Σόβοι, οἱ, ſatyri, Steph. A σοβέω.

Σοόω, perſequor, in fugam conjicio, ib.

Σοραϊσμος, ὁ, coacervatio ac miſcella quædam ex variis idiomatibus. V. L.

Σορέλλην, ὁ, capularis ſenex. Euſt. Heſ.

Σοροεργὸς, (Man.) &

Σόροποιὸς, qui ſandapilas conficit, idem quod σοροπηγός.

Συβλίζω, ſubulâ transfigo, ſeu perforo. Steph.

Σοῦβος, ὁ, animalis nomen. Opp.

Σοφιστέον, ſolerter excogitandum & tentandum eſt. Ariſtot.

Σοφιστία, ἡ, pro σοφιστεία. Steph.

Σοφοκλεῖς, vid. Steph. Eraſm. adag. Plin. Ep. 1, 14.

Σπαδίζω, pro σπάω. Herod.

Σπαθήουρος, & σπαθίουρος, animal ex craſſo in caudam abiens tenuem. Æſch.

Σπαθὶς, ἡ, denſa veſtis. Heſ.

Σπαλὶς, ἡ, novacula, *item* pro ψαλίς. V. L.

Σπαλίωνες, οἱ, plutei, ſeu muſculi bellici, ib.

Σπανακὸν, τὸ, oleris quoddam genus, ib.

Σπάργω, *inuſ.* pro σπαργανόω. Hom.

Σπάργωσις, ἡ, pro σπαργάνωσις. Dioſc.

Σπαριχνιον, corbis, ſportula. Poll.

Σπάρος, puſillus quidam piſcis. Ep.

Σπαρτόδετος, ὁ καὶ ἡ, ſparto vinctus. Opp.

Σπάρτος, ὁ, idem quod σπαρτον. Poll.

Σπεῖρος, τὸ, idem quod σπερμα. Nic.

Σπειροπῶλις, ἀγορὰ, veſtiarium forum. Poll.

Σπέραδος, τὸ, idem quod σπερμα. Nic.

Σπελλιον, τὸ, *Æol.* pro ψίλλιον, armilla, V. L.

Σπερμεῖον, idem quod σπέρμα. Nic.

Σπερμονόμος, ὁ, qui ſemina depaſcitur, nomen avis, idem cum σπερμολόγος. Euſt.

Σπερὸς, curvus, V. L.

Σπέρχνω, pro σπέρχω, Erot.

Σπιδόεις, εσσα, εν, idem quod σπίδιος. Heſ.

Σπὶζιον, Dim. à σπίζη, ib.

Σπίζιτης, αἰγιθαλὸς, cæteris αἰγιθαλοῖς major, quippe qui σπίζαν magnitudine æquat. Ariſtot.

Σπινθάρυγες, αἱ, ſcintillæ. Ap. al. σπινθάριγες.

Σπληνοδάπανος, ον, ſplenem conſumens & minuens. Steph.

Σπόγγιον, το, Dim. à σπόγγος. Ar.

Σπόγγισμα, το, purgamentum, ſordes ſpongiâ deterſæ. Euſt.

Σπογγίτης, λιθος, ſpongites. Plin. 37, 10.

Σπογγοτόμος, ὁ, qui ſpongias ſecat. Æſch. Sch.

Σπονδιακὸν, ſc. κολλύριον, à cinereo colore. Gorr.

Σποδιὰς, αδος, ἡ, ſylveſtris prunus, al. σπόνδιας, Ath.

Σπόνδικες, οἱ, qui vinum pateris libant. A σπονδὴ. Heſ.

Σπουδαρχίας, ὁ, idem quod σπουδάρχης, ib.

Σπουδαστέον, ſtudendum & enitendum eſt. Syneſ.

Σποῦσμα, pro σπούδασμα. Heſ.

Σταγη, ἡ, capſa, ſeu arca panaria, ib.

Σταγονιον, το, guttula. Steph.

Σταδιάζω, pro στασιάζω. V. L.

Σταδιάρχης, ὁ, ſtadio, ſeu curriculo præfectus. Poll.

Σταδὶη, ſc. μάχη, ſtataria pugna. Hom.

Σταθμίδες, αἱ, ligna in navi quibus tabulæ ſuper imponuntur. Euſt.

Στακτὶς, ἡ, atramenti ſutorii ſpecies, al. σταλακτὶς. Gorr.

Σταλαγέω, idem quod σταλάζω. Sibyl.

Στασίωρον, τὸ, montana ſtatio. Eur.

Σταφυλοδρομοι, οἱ, qui inſtigabant vindemiatores.

Στεγανώματα, τὰ, nexus & vincula quæ parietes continent, ne collabantur. Heſ.

Στεγνοφυὴς, ὲς, quem natura στεγνὸν creavit. Ep.

Στείριον, τὸ, veſtis tenuis ac tranſlucens. V. L.

Στελγιδοληκυθος, vel στλεγγιδοληκυθος, vel στελεγγιδοληκυθος, puer qui athletæ in certamen deſcendenti, ſtrigilem portabat, &c. Steph.

Στελεγγίζω, pro στλεγγίζω, ib.

Στελεὸς, ὁ, idem quod στελεόν. V. L.

Στελεφοῦρος, ὁ, plantago anguſtifolia. Theophr.

Στενυγροχωρίη, ἡ, idem quod στενοχωρία, ſeu στενότης. Gal.

Στερέησις, ἡ, pro στέρησις. Man.

Στερφόπεπλος, ὁ, pelliceo, ſeu coriaceo peplo indutus. *Epith.* Herculis. Lyc.

Στέρφνιος, pro στεριφος. Heſ.

Στεφανίων, ὁ, ſpecies graculi, ib.

Στεφανωτίδες, μυῤῥίναι, myrti provenientes modo coronarii operis. Theophr.

Στεφέτης, ὁ, ſupplex corolla oleaginum ramum cinctum gerens. Heſ.

Στεφηφόρος, & στεφοφόρος, coronam, ſeu ſertum geſtans. Lyc. *Lat.* Flamen.

Στηλοῦργος, ταφος, ſepulcrum in quo inſtructa erat columna. Ep.

Στησίφυλλον, το, telephium, herba. Heſ.

Στίβω, pro στείβω. Eur. Sic.

Στίχω, f. pro στείχω. Steph.

Στόακες, οἱ, ſtoici, per contemptum ita dicti. Ath.

Στοιὰ, ἡ, pro στοὰ. Ar.

Στοιβοειδὴς, ες, ſtœben ſuâ mollitie & laxitate referens, tomentitius. Alex. Aphr.

Στόρνη, ἡ, zona. Lyc.

Στορχάζω, pecora ſtabulis, ſeu ſeptis includo. Heſ.

Στοῦχος. ὁ, varus. V. L.

Στραγγίζω, idem quod στραγγεύω. Heſ.

Στράπτω, pro ἀστράπτω. Ap.

Στρατηγηματικὰ, τὰ, pro στρατηγικὰ, ſc. libri, quos Frontinus conſcripſit & edidit, ſic dicti, ib.

Στράτιον, *Adv.* exp. μέγα, φοβερὸν. Ar.

Στρατοπέδευσις, ἡ, idem cum στρατοπεδεία. Plat.

Στρατωνίδης, ὁ, pro στρατιώτης. Ar.

Στρεπτίνδα, luſûs genus. Poll.

Στρεπτίκιος, ἄρτος, ſeu idem cum στρεπτός. Ath.

Στρέπτω, pro στρέφω. Steph.

Στρεψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, torquens collum. Apoll.

Στρογγύλη, ἡ, rapum, Steph. στρογγύλαι, αἱ, teretes zonæ. Poll.

Στρογγύλωμα, τὸ, orbis, coagmentum rotundum. V. T.

Στρογγυλωσις, ἡ, rotundatio exercitûs, ib.

Στρομβοειδὴς, ὲς, idem quod στροβιλοειδὴς. Steph.

Στυβαραὶ, χρυσοῦ, cruſtæ auri. V. L.

Στυγηρὸς, pro στυγερός. Heſ.

Στυγοδέμνιος, pro στυγόδεμνος. Steph.

Στυπάζω, ſtipite pello. Heſ.

Στυππακὸς, ὁ, pro στύπαξ. Ar. Sch.

Στωμοδόκος, pro μοδόκος, *Heſ.*

Στωμύλιος, pro στωμύλος, ib.

Συαγρίδες, αἱ, piſcium genus. Ath.

Συὰς, άδος, ſus. Heſ.

Σύβίνη, ἡ, pro συβήνη. Poll.

Συβωτέω, porcos paſco. Heſ.

Συγγείτων, ονος, ὁ, vicinus. Eur.

Συγγογγυλιζω, retorqueo, converto. Ar.

Συγκαθεἰργνυμι, pro συγκαθείργω. Steph.

Συγκαλυπτέος, occultandus. Æſch.

Συγκασιγνήτη, vide σύγκασις. Eur.

Συγκεράω, vide συγκεραννυμι. Plut.

Συγκληρικὸς, ejuſdem cleri collega. Steph.

Συγκλινιαι, αἱ, convexitates. V. L.

Συγχειλίαι, αἱ, labiorum compreſſiones, ſeu commiſſuræ. Ariſtot.

Σύγχωμα, τὸ, vide χῶμα. Sibyl.

Συζοφόω, unà tenebras offundo, unà obſcuro. Ep.

Συϊκὸς, idem quod σύϊνος, ſuillus, porcinus. Steph.

Σῦκα αἱμοινια, ficuum genus in Paro inſulâ. Ath.

Συκαμήδορος, ſtultus. Heſ.

Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία, ib.

Συκιδαφόρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόπρωκτος, ib.

Συκοβασιλεια, τὰ, regiæ ficus. Ath.

Συκόμωρον, & -ρος, idem quod συκόμορον. Steph.

Συκοσπαδίας, ὁ, idem quod συκοφάντης. Heſ.

Συκοφάσος, ὁ, idem, calumniator, delator. Ep. ap. Suid.

Συκωρέω, ficus cuſtodio. Poll.

Σύλλιβα, τὰ, *Poet.* fimbriæ, id.

Σύλλυσις, ἡ, compoſitio litis, ſeu controverſiæ. Diod.

Συλονυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, quaſi ſpolians ungues. Suid.

Συμβιάζω, ſimul vim infero. Dem.

Συμβιβάω, unà eo, comitor. Heſ.

Συμβολατέυω, paciſcor, contraho, ib. A συμβολή.

Συμβοτος, ὁ ϗ ἡ, compaſcuus. Steph.

Συμβουλευσις, ἡ, idem quod συμβουλή, ſed parum uſitatum, ib.

Συμμάρτυς, ὁ, qui ſimul teſtimonium dicit. Plat.

Συμμενία, ἡ, conſtantia. V. L.

Συμμετάιτιος, idem cum συναίτιος. Plat.

Συμμεταποιέω, unà vel ſimul commuto. Steph.

Συμμίγδην, *Adv.* mixtim. Man.

Συμπαθία, ἡ, idem ac συμπάθεια. Ep.

Συμπαιγνία, ἡ, colluſio. Bud.

Συμπαραγγελλοντες, οἱ, competitores. Dion. Hal.

Συμπαρατείνω, ſimul extendo, ſeu protraho aut prorogo. Steph.

Συμπείρω, configo, ib.

Συμπεριαγωγὸς, ὁ ϗ ἡ, qui adjuvat in deducendo aliquo. Plat.

Σύμπηξις, ἡ, compactio, coagmentatio. Plut.

Συμπιλίται, οἱ, qui lanas cogunt ac conſtipant. Poll.

Σύμπλοκος, ον, complexus. Nonn.

Συμπολεμίζω, idem cum συνπολεμέω. Steph.

Συμποσιαστὴς, ὁ, convivator, ib.

Συμφιλοδοξέω, σοι, gloriæ tuæ ſervio. Bud.

Συμφυλακιτης, ὁ, in eodem carcere detentus, ib.

Συμφυτικὸς, quo fit, ut quid coaleſcit. Ariſt.

Συναγκὶς, ἡ, nomen piſcis. Ariſtot.

Συναειδω, vid. συνᾳδω. Theoc.

Συναείρω, ſimul tollo. Hom.

Συναίγδην, ſimul, uno impetu. Suid. Ab ἀΐσσω.

Συνακολουθία, ἡ, correſpondentia. Steph.

Συναλγυδὼν, ὁ ϗ ἡ, conſors doloris. Eur.

Συναλδὴς, ὲς, ſimul creſcens. Nic.

Συναλεαίνω, calefacio, calorem adjuvo, confoveo. Plut.

Συναλμος, όν, conſalaneus. Ath.

Συναλοιάω, vid. συναλοάω. Theocr.

Συναμπορεύω, congredior, unà eo. V. L. ſed ſuſpecta vox eſt. Steph.

Συνανακίρναμαι, vid. συνανακεράννυμι. Euſt.

Συνανδάνω, al. συνευαδω. Ap. Phocyl.

Συναντίληψις, ἡ, opitulatio, auxilium. Ath.

Συνανύτω, perdo, interimo. Æſch.

Συναπαντιζω, concurro. Themiſt.

Συναπελαύνω, unà expello. Steph.

Συνασπιδόω, idem quod συνασπίζω. Xen.

Συνδάμναμαι, ſimul ſubigor. Nic.

Σύνδεσις, ἡ, colligatio. Steph.

Συνδεσμεύω, colligo, connecto. Polyb.

Συνδεσμώτης, ὁ, qui unà vinctus eſt. Steph.

Συνδεσποτεία, ἡ, dominii ſocietas, dominium duobus commune, ib.

Σύνδετος, colligatus. Soph.

Σύνδρομα, τὰ, concurſus. Ap.

Συνδώδεκα, duodecim omninò. Eur.

Συνειδὸς, τὸ, pro συνείδησις. Orph.

Συνείρυε, contrahebat. Ep.

Συνεισπορεύομαι, unà ingredior. Steph.

Συνεκπορίζω, ſimul ſubminiſtro, ib.

Συνεκποτέον, ſimul ebibendum. Ar.

Συνέμβολον, τὸ, inſertio, injectio. Æſch.

Συνενδείκνυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero. Gal.

Συνενδιάω; unà verſor, V. L. ſed v. ενδιάω, ſeu ενδιάζω.

Συνενέγκω, vid. συμφερω. Eur.

Συνεξαιματοω, unà cruento. Philo.

Συνεπεγείρω, ſimul excito. Æſch.

Συνεπεκπιω, obligurio. Ep.

Συνεπιβλάπτεσθαι, unà lædi. Ariſtot.

Συνεπικραδαίνω, unà concutio. Xen.

Συνεπικύπτω, ſimul incumbo. V. L.

Συνεπιταχύνω, unà accelero. Steph.

Συνεπιτέλλω, unà orior, ib.

Συνερανιστὴς, ὁ, vid. ἐρανιστής. Ath.

Συνεῤγω, concludo, in unum concludo, copulo. Plat.

Συνεριπῶ, ſimul everto, diſturbo. Greg.

Σύνερος, conjux. V. L.

Σύνετις, ἡ, idem. Man.

Σύνετον, το, prudentia. Eur.

Συνευνάω, unà ſopio. Phal. Epiſt.

Συνευρίσκω, unà invenio. Steph.

Συνεχθαίρω, ſimul odio perſequor. Ep.

Συνεχίζω, continuo, conjungo. Bud.

Συνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſocius, amicus. Ap.

Συνηρὴς, ὲς, congruens. Nic. vid. συνήαρος.

Συνθεΐα, ἡ, eadem divinitas. Steph.

Σύνθοινος, ὁ, conviva, concœnator. Ath.

Συνθολόω, idem quod ſimplex. Steph.

Συνίσημι, *inuſ.* idem quod σύνοιδα. Steph.

Συνκτερεΐζω, unà ſepelio. Ap.

Συνοδοντὶς, piſcis nomen. Num.

Συνοδοντίτης, λιθος, gemma à cerebro eorundem piſcium. Plin.

Συνοιστὸς, collatitius. Euſt.

Συνομηρὴς, ὲς, ſimul coagmentatus. Nic.

Συνομωμότης, idem quod συνωμότης. Ar.

Συνοπάων, ὁ, comes, adſectator. Orph.

Συνοριγνώμενοι, οἱ, cupientes. Suid.

Συνοφρύωμα, τὸ, pars frontis in quâ ſupercilia concurrunt. Hom. Sch.

Σύνταῤῥος, ὁ, qui cum aliquo conjunctus ταῤῥὸν, efficit. Steph.

Συντατέον, contendendum, ſeu connitendum eſt. Plat.

Συντελεστρία, ἡ, municeps, Priſc. A συντελεστής.

Συντέριον, pro συντηρητικὸν, Herodian. ſeu pro σωτήρια, & σωτερικον. Steph.

Σύντονα, σύντονον, *Adv.* validè, non remiſſè, contento virium nixu, vel æquali nixu. Eur.

Συντράω, idem quod συντιτράω. Steph.

Συνυποχωρέω, unà retrocedo, ib.

Συνυφάω, contexo, ib.

Συνώμοτον, τὸ, conjuratio, ſeu jusjurandum de conſpiratione datum. Thuc.

Συνωμοτὸς, pro συνωμότης. V. L.

Συνωμότης, eodem jurejurando aſtrictus. Ar.

Συνωνυμέω, ſynonymus ſum. Steph.

Συνωρίζω, ſimul ſervo. Man.

Σύνωρος, conſonus, cognatus. Heſ.

Σύνωχα, pro συνωχαδὸν, Eur. σύνοχα. Scal.
Συοβοιωτοι, οἱ, porcini Bœoti. Steph.
Συοθρεμμων, ὁ ϗ ἡ, ſues alens. Naz.
Συοκτόνος, ὁ ϗ ἡ, porci interfector. Call.
Συῤῥαγαθέω, confringo. Nic.
Συοτρόφος, ον, qui ſues alit, apros nutriens. Steph.
Συρβᾶν, tumultuari, incompoſitum eſſe. V. L.
Συρεμβολος, *per Sync.* pro
Συριγγέμβολος, vel συριγγοέμβολος, canalis ſubterraneus quo aqua in caſtella obſeſſorum ducitur. Euſt.
Συριγγὶς, ἰδος, ἡ, fiſtularis. Theophr.
Συρίσκος, vel ὑρίσκος, vas quoddam ex vimine aliâve materiâ contextum, in quod ficus imponebant. Heſ.
Συρματίτης κόπρος, ſtipularius fimus. Gaz.
Σύρνια, ſtriges, aves inauſpicatæ. Steph.
Συῤῥάδος, adulterinus, mixtus. Heſ.
Συῤῥυεὶς, qui confluxit, ſeu confluit, tanquam à συῤῥύημι. Steph.
Συσκήνιον, τὸ, contubernium. Xen.
Συσπάζω, pro συσπάω. Steph.
Συσταθμία, ἡ, ponderis æqualitas. Steph.
Συστατέω, commendo, probo. V. L.
Συστάτης, ὁ, qui ſimul ſtat. Steph.
Συστρεπτικὸς, cogendi & condenſandi vim habens. Hipp.
Σύσχορος, ὁ ϗ ἡ, unà choreas agens. Steph.
Συφαιὸς, ὁ, ſubulcus, porculator. Heſ.
Συφορβία, ἡ, grex porcorum. Suid.
Συχνὰ, συχνὸν, *Adv.* pro συχνῶς. Xen.
Σφαιροειδῶς, in modum ſpæræ, ſeu pilæ. Steph.
Σφαιρωτὴς, ὁ, rotator. Syneſ.
Σφαλερόνηκτος, ὁ, in quo non tutò natatur. Steph.
Σφαλμήω, idem quod σφάλλομαι. Suid.
Σφάλτης, ὁ, ſupplantator. Lyc.
Σφέλμα, τὸ, flos ilicis vel lentiſci. Heſ.
Σφηκεῖον, idem quod σφηκίον, *item* phalangii quoddam genus. Nic.
Σφηλὸς, ὁ, mobilis, qui facilè labefactari aut commoveri poteſt, ib.
Σφήττιος, ὁ, qui eſt è tribu qui vocatur σφηττός, al. acer. Ar.
Σφόκος, avis quædam. V. L.
Σφονδυλόεις, εσσα, εν, vertebroſus, Man. A
Σφόνδυλος, *Att.* pro σπόνδυλος.
Σφράγιαι, Νηρηΐδες. Exp. ædicolæ. Orph.
Σφραγίτιδες, Nymphæ. Plut.
Σφυγμαδῶς, veluti cum vena pulſu diſtenditur. Gal.
Σφυδὼν, ὁ, validus, robuſtus, durus. Heſ.
Σφυρῖτις, φλέψ, malleoli vena. Gorr.
Σχεδρός, patiens, laborioſus. Heſ.
Σχενδύλη, ἡ, inſtrumentum quoddam fabrile. Heſ.
Σχενόω, macero. Steph.
Σχετλιότεκνος, ὁ ϗ ἡ, infelix liberis. Cyr.
Σχιδανος, fiſſus, ſciſſus. Steph. ſine exemplo.
Σχιδίον, τὸ, aſſula. Vitruv.
Σχινέλαιον, τὸ, lentiſcinum oleum. Dioſc.
Σχινὶς, ἰδος, ἡ, bacca lentiſci. Hipp.
Σχισμὸς, ὁ, laceratio. Æſch.
Σχοίνανθος, ſquinanthus, ap. Med.
Σχοινοφιλίνδα, luſûs quoddam genus. Poll.
Σχολέω, vaco, V. L. A σχολή.
Σῶδες, aves quædam. Opp.
Σωκρατέω, Socratem ago. Ar.
Σωκω, pro σωκέω. Heſ.
Σωματόφορβος, ὁ, corporis altor, Man. A φέρβω.
Σωματόφρουρήτωρ, ὁ, corporis cuſtos, id.
Σωρακὶς, ἡ, inſtrumentum equiſonis cavum quo equi crines cohibentur. Poll.
Σωσιάνειρα, ἡ, ſervans viros. Cyr.
Σωτέον, idem quod σωστέον. Steph.
Σωφρονούντως, modeſtè, prudenter, vel moderatè ſe gerendo, ib.

T.

Ταβαῖται, ligneæ quædam pocula. Ath.
Ταβαρίτης, ſc. ἄρτος, id.
Ταγυρὶ, minimè. Suid.
Τακερῶς, inſtar eorum quæ τακερὰ dicuntur. Ath.
Τακῶνες, οἱ, paſtilli ex adipe conciſo minutatim, adjectis & aliis. Poll.
Ταλαίμοχθος, ὁ, patiens laborum. Euſt.
Ταλαιπείριος, pro quo ταλαπείριος. Steph.
Ταλασήϊος, *Poet.* ταλάσιος. Ap.
Τάλεαι, αἱ, olearum rami. V. L.
Ταμεία, pro ταμία. Poll.
Ταμιείδιον, τὸ, Dim. repoſitoriolum. Steph.
Ταμιεύτωρ, idem quod ταμίας. Man.
Τανυμήκης, ες, in longum protenſus, prolixus, altus. Ep.
Τανυπλόκαμος, idem quod τανύθριξ. Nonn.
Τανύπρεμνος, ον, extenſos habens ſtipites, ſeu truncos. Coluth.
Τανύπρωρος, ον, proram extenſam & promiſſam habens. Call.
Τανυσκόπελος, ον, ſcopulos in longum pretentos vel altos habens. Nonn.
Τανύφθογγος, ον, extendens vocem. Tryph.
Τανυχειλὴς, ὁ ϗ ἡ, extendens labra. Col.
Ταραξίας, ὁ, turbulentus, turbis ſtudens. Suid.
Ταράξιππος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.
Ταραξιππόστρατος, ὁ, equeſtrium copiarum perturbator. Ar.
Ταργαινω, turbo. Heſ.
Ταριχευτὴρ, ὁ, conditor. Man.
Ταριχηγὸς, ὁ, qui ſalſamenta advehit. Bud.
Ταρσὰ, τὰ, pedes. Ep.
Ταρφύς, denſus, frequens, idem quod ταρφής. Æſch.
Τατυρὰς, ὁ, Phaſianus. Ath.
Ταυρία, feſtum in honorem Neptuni.
Ταυρίαω, pro ταυράω. Steph.
Ταύριος, taurinus. Soph.
Ταυροπόλια, feſtum in honorem Dianæ. Heſ.
Ταυροπὸς, ſeu ταυρωπὸς, qui taurino aſpectu, ſeu taurinâ facie eſt. Ath.
Ταυρὼ, ἡ, Taurica Diana. Steph.
Ταυρώδης, ες, taurinus, qui taurinâ facie eſt. At ταυρωδία, *Adv.* tauri in modum, torvum. Nic.
Ταυτομολέω, idem cum αὐτομολέω. V. L.
Τάφρη, ἡ, idem quod τάφρος. Herod.
Ταχυστροφάλιγξ, ὁ ϗ ἡ, celeriter volubilis. Nonn.
Ταχυφθίμενος, η, ον, cito periens, ib.
Τεθμὸς, ὁ,
Τέθμιον, τὸ, } lex, ritus, inſtitutio. Pind.
Τεθνημι, pro θνήσκω. Hom.
Τεκτόναρχος, ὁ, fabrorum materiariorum præſes. Ath.
Τεκτονουργὸς, ὁ, Architectus. Heſ.
Τελειοστειχὶς, ἰδος, ἡ, verſus, ſeu verſuum quorum primæ & ultimæ ſyllabæ connexæ eſculentum aliquid, aut poculentum, aut vas ſeu utenſile notant. Steph.
Τελεόγονα, τά, perfecti fœtus, ib. A
Τελεόγονος, ον, perfectè generatus, ib.
Τελεσίμορος, ον, efficiens, ſeu afferens mortem. Nonn.
Τελετηφορία, ἡ, ſacra ceremonia. Syneſ.
Τελεώσις, ἡ, vid. τελείωσις. Steph.
Τελλινη, ἡ, piſcis quidam. Ath.
Τελματόω, exicco. Strabo.
Τελὼν, ῶνος, ὁ, publicanus. N. T.
Τελωνήτης, ὁ, idem quod τελώνης. Man.
Τελωνικὸς, ad publicanos pertinens, *item* vectigalis. Steph.
Τεμαχίσκος, Dim. vid. τεμαχιον. Ath.
Τεμαχίτης, ἴχθυς, piſcis, qui in fruſta ſecari ſolet, & muriâ condiri. Ar. Sch.
Τεμενωρὸς, ὁ, ſacri agri cultor. Heſ.
Τεμμάχιον, pro τεμάχιον. Steph.
Τένθω, idem quod τελδω. Ar. Sch.
Τένος, ὁ, lorum. Man.
Τεραμότης, ἡ, teneritas leguminum coctibilium. Theophr.
Τερατειος, idem cum τερατικός. Steph.
Τερατολογίας, ὁ, idem cum τερατολόγος. Suid.
Τερατόδευμα, τὸ, opus monſtroſum, ſeu monſtrum. Steph.
Τερθρωτὴρ, locus in prora, unde in mare proſpicit proreta. V. L.
Τερμιεὺς, ὁ, (ζεὺς) terminalis. E. M.
Τέρμις, ἡ, idem quod τέρμα, *item*, pes. Heſ.
Τερμοδρομέω, ad finem curro. Man.
Τερσία, ἡ, ſiccitas, areſactio. Jul. Ep.
Τέρω, contero, domo. V. L.
Τεταρτήμορον, pro τεταρτημόριον. Poll.
Τεταρτως, *Adv.* quarto gradu, vel loco. Steph.
Τετράζων, frœni genus. V. L.
Τετρακνήμων, idem quod τετράκνημος. Pind.
Τετρακος, Ath.
Τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, id.
Τετραλιξ, herba quædam. Theophr.
Τετραλογία, ἡ, quatuor δράματα. Diog. L.
Τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens. Ath.
Τετράμηνον, τὸ, quatuor menſium ſpatium. Steph.
Τετράποδητι, quatuor pedibus. Suid.
Τετράπτιλος, quaternas pinnas gerens. Ath.
Τετραπώγων, nomen herbæ. Dioſc.
Τετραστατὴρ, numiſma Cyreniacum, ſeu quatuor valens ſtateribus. Poll.
Τετραστοιχεὶ, quatuor ordinibus, quaternâ ſerie. Philo.
Τετράστυλος, quatuor columnas habens. Vitruv.
Τετραφάρμακος, quatuor medicamentis conſtans, antidoti nomen, al. μυστήριον. Gorr.
Τετραφόροι, οἱ, qui quaterni aliquid ferunt ſeu bajulant. Steph.
Τετράφυλος, in quatuor tribus diſtinctus. ib.
Τετραχοινικὸς, quatuor χοινικας implens. Dioſc.
Τετραχορδικὰ, τὰ, quæ habent quatuor Chordas. Vitruv.
Τετράων, & τετριξ, avis nomen, Euſt. Ariſtot.
Τετρωβολιαῖος, idem quod τετρώβολος. Suid.
Τετρωβολίζω, accipio quatuor obolos. Poll.
Τετρώρυγος, qui quatuor vallorum, ſeu foſſarum eſt. Ab ὀρύσσω.
Τεττίζω, ſtrido, ut cicada, fritinio. Steph.
Τευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator. Suid.
Τευκρὶς, ἡ, herbæ nomen. Dioſc.
Τεύκριον, τὸ, idem, al. hemionion. Plin.
Τευτλοφάκη, ἡ, edulium ex betâ & lente miſtis. Dioſc.
Τευχῖτις, σχοῖνος, juncus Babylonius vel Arabicus, ib.
Τεχνασμὸς, ὁ, artificium. Man.
Τεχνίζομαι, fabricor. Steph.
Τηθίβιος, idem quod τηθία, ib.
Τηκόλιθος, ὁ, lapides liquefaciens. Paul. Ægin.
Τηλέθω, *Poet.* pro θάλλω. Steph.
Τηλέφιλον, ſeu τηλοφυλλον, papaveris folium. Theoc. Sch.
Τηλις, εως, ἡ, fœnogræcum, al. ſiliqua, ib.
Τημελητὴς, ὁ, idem qui & ἐπιμελητής, ib.
Τήμερα, pro σήμερον. Ar.
Τησίχρυσος, ὁ, aurum atterens, al. τισίχρυσος, verum & hoc & illud ſuſpecta ſunt. Steph.
Τήτυμος, verus. Heſ. pro ἐτήτυμος.
Τιήνη, ἡ, regina, ib.
Τιθὰς, ἡ, ὄρνις, manſueta avis, i. e. gallina. Ep.
Τιθάσιον, τὸ, naturâ cicur & manſueta. Theophr.
Τιθασευτὴς, ὁ, vid. τιθασσευτής. Ar.
Τιθηνητὴρ, nutritor, nutritius. Ep.
Τιθηνίδια, τά, qu. dic. nutricalia, feſtum. Laced. Ath.
Τικτικὸς, parturiens, brevi pariturus. Poll.
Τιμεὸν, *Adv.* pro τιμιως. Ar.
Τιμόδημος, ὁ, populum honorans, ſeu à populo honoratus. Ep. Call.
Τιμωρητέον, vindicare oportet & auxilio eſſe. Thuc.
Τινακτοπήληξ, ὁ, qui galeam quaſſat. Steph.
Τιτανία, ἡ, Titania, ſeu Titanica. E. M.
Τιτανικὸς, ἡ, ὸν, Titanicus. Plut.
Τιτανομαχία, ἡ, bellum Titanum. Ath.
Τιτηνὶς, ἡ, Diana. Nic.
Τιτθεία, ἡ, nutritio, cura, Dem. A τιτθεύω.
Τιτύσκω, vid. τιτύσκομαι. Lyc.
Τμηξίθεος, ον, dividens Deum. Cyr.
Τμητικῶς, more eorum, quæ τμητικὰ ſunt. Suid.
Τοιθορύσσω, quatio, concutio. Heſ.
Τοιχομαχέω, parietem oppugno. Steph.

Τοιχωρύχης, ὁ, pro τοιχορύχης. ib.

Τολμητέον, audendum eſt, ib.

Τολμητὸς, audendus, ſuſcipiendus. Soph.

Τομεὺς, ſector, inciſor. Heſ.

Τομεύω, idem quod τεμνω, ib.

Τονθορυγέω, idem quod τονθορύζω. Ath.

Τονικὸς, ὁ, qui tenore, ſeu extenſione fit, *item* firmus. Steph.

Τόξαρχος, ὁ, dux. Æſch.

Τοξευτὸς, jaculo ictus. Soph.

Τοξοβόλος, ὁ, jaculator, Steph. A βάλλω.

Τοξοδάμας, ὁ, idem. Æſch.

Τοξοποιὸς, ὁ, qui arcus & jacula conficit. Steph.

Τόπαζον, & τόπαζος, idem quod τοπάζιον, ſeu τοπαζιος λιθος. Dion.

Τοπαςέον, conjiciendum & ſuſpicandum eſt, Heſ. A τοπάζω.

Τοπέω, idem quod τοπάζω. Suid.

Τοπεῖον, τοπίον, *Ion.* τοπήϊον, funis, rudens. Suid. Poll.

Τόρβηλος, querulus. Heſ.

Τόργος, cycnus, Lyc. vultur, Suid.

Τορεὺς, ὁ, idem quod τορευτής, *item*, inſtrumentum quo utuntur οἱ τορευται. Poll.

Τορνυτασπιδολυρογλύφοι, οἱ, qui torno concinnant ac calpunt clypeos lyraſque. Ar.

Τορύνω, idem quod τορνιάω. Ar.

Τυρκογενὴς, ὁ, Turcus. M. Muſ.

Τραγηφόρος, ὁ, hircinam pellem geſtans. Heſ.

Τραγεῖν, idem quod τρώγειν, φαγεῖν. Suid.

Τραγικεύομαι, tragicè loquor. Ar. Sch.

Τραγιςὴς, ὁ, ſacrilegus, ſc. qui hircum immolationi deſtinatum ſurripuiſſet. Heſ.

Τραίνω, idem quod τορέω Ep. Suid.

Τρακταΐζω, dealbo, candidum reddo. Phav.

Τράκτος, κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit. Æſch.

Τράκτωμα, τὸ, emplaſtrum quod equorum ſcapulis imponitur. V. L.

Τρανέω, idem quod τρανόω. Steph.

Τραύξανα, τὰ, quæ ex jumentorum præſepi decidunt, *item*, ſpinoſa ligna & arida. Pherec.

Τράφαλλος, idem quod τροφαλίς. Heſ.

Τραχεινὸς, aſper, ſcaber, ſalebroſus, Suid. al. τραχηνὸς.

Τραχωματικὸν, κολλύριον, tollendis oculorum aſperitatibus efficax. Gal.

Τρεπτέον, vertendum eſt. Plat.

Τρεπτολης, ἡ, converſio, verſio. Heſ.

Τρηχέως, *Poet.* pro τραχέως. Steph.

Τριαινόω, tridente moveo. Ar.

Τριακονταρχία, ἡ, dominatus triginta virorum. Xen.

Τριακοντοῦτις, ἡ, quæ triginta annorum eſt. Steph.

Τριακοντωρυγος, triginta vallos habens, ib.

Τριακτὴρ, ὁ, victor. Æſch.

Τρίαξ, pro τριὰς. Heſ.

Τριασμὸς, ὁ, trinarii numeri ratio, al. τριαγμος. Steph.

Τριβαλλοὶ, οἱ, ſycophantæ, Sch. Ar.

Τριβίκια, τὰ, ricini. V. L. ex Sch. Hom.

Τριβολεκτραπελος, ον, durus, inconditus, abſurdus. Ar. Sch.

Τρίβροχος, ον, ter madefactus, ter rigatus, Steph. A βρέχω.

Τριβωνεύομαι, τρίβων εἰμὶ πραγματων. Suid.

Τριγέννητος, ὁ ϗ ἡ, ter genitus. Lyc.

Τριγίγας, αντος, ὁ, ter gigas. Orph.

Τριγκόω, pro θριγκόω. Heſ.

Τριγλοφόρος, ον, mullifer. Ep.

Τρίγομφος, tribus clavis compactus. Soph. Er.

Τρίδακνος, ον, ter morſus, aut mordendus. Plin.

Τρίετες, triennio. Hom.

Τρίηριαρχημα, τὸ, ſumptus qui fit in trierarchiam. Steph.

Τρίκονδυλος, ternas in digitis juncturas curvaturaſque habens, alternos in iis nodos, ſeu tubera extantia, ib.

Τρικοννητος, dignus qui ſæpiùs pereat, & defoſſus obruatur humo. Heſ.

Τρικοπάνιςος, vid. τρισκοπάνιςος, V. L.

Τρικόρυμβος, ὁ ϗ ἡ, ter eminens. Syneſ.

Τρίκροτος, ὁ ϗ ἡ, triremis. V. L.

Τρικυλίνδητος, ter aut ſæpiùs volutatus, ib.

Τρίμιθος, ὁ, terebinthus. Nic. Sch.

Τριμμάτιον, τὸ, Dim. pro τρίμμα. Ath.

Τρίμνους, idem quod τριμναῖος. Poll.

Τριμοροι, οἱ, fauces. Orph.

Τριοδίτης, ὁ, qui in trivio eſt. Steph.

Τριοδοντία, ἡ, piſcatus, ib.

Τριόνυχος, vid. τριων. Lyc.

Τριοπὶς, ίδος, ἡ, tria foramina habens, ſeu ternos oculos. Poll.

Τριόροφος, vid. τριώροφος. Steph.

Τριόφυλλον, το, idem quod τριφυλλον. Nic.

Τριπαία, ἡ πνοὴ, contrarius flatus. E. M. ex Soph. ſed leg. τροπαία. Steph.

Τριπλασιων, idem quod τριπλάσιος, ib.

Τριποδήϊος, ον, tripoda pertinens. Call.

Τριποδιλάλος, ὁ, è tripode loquens, *Epith.* Apollinis. Ep.

Τριπόλιον, ter caneſcens, herbæ nomen, τρισπόλιον. Heſ.

Τριπροσωποφανὴς, ες, triformis viſu. *Epith.* Jani. Muſur.

Τρισάνοικτος, commiſeratione dignus. Cyr.

Τρισάριςος, ter optimus Naz.

Τριςδιαςατον, σωμα, corpus triplici conſtans intervallo, i. e. altum, latum & denſum. V. L.

Τρισέλικτος, ὁ ϗ ἡ, ter circumvolutus, tortuoſus. Syneſ.

Τρισκαιδεκάκλινος, tredecim lectis inſtructus, ſeu triginta lectorum capax. Ath.

Τρισκαιδεκόργυιος, qui triginta orgyiarum, ſeu ulnarum eſt. Steph.

Τρισμακαριτης, ὁ, ter beatus. Ath.

Τριςάλας, ter miſer. Eur.

Τρισσοκάρηνος, ον, triceps, Orph. vid. Theſ. Gr. Pr.

Τρισσοφαὴς, ὲς, tribus perſonis illuſtris. Naz.

Τριςάσιον, quod triplum appenditur, & triplicato pondere æſtimatur. Arrian.

Τριςοιχια, ἡ, tres ordines, ſeu triplex ſeries. Steph.

Τρισυλλαβία, ἡ, tres ſyllabæ, ib.

Τριτογενὴς, ὁ ϗ ἡ, ter genitus.

Τριτοκόλλυβον, tertia collybi pars, triens colybi. Steph.

Τριτοπατρεις, pro τριτοπατορες. E. M.

Τριτὼ, *Æol.* caput. Sch. Ar. unde τριτογενεια.

Τριφαὴς, ὲς, triformis. Syneſ.

Τριφορεω, ter fructum fero. Theophr.

Τρίχακτον, τὸ, pectunculus. Suid.

Τριχαπτον, τὸ, textum quoddam tenue, & bombycinum, ib.

Τρίχηλος, ον, triſulcus. Æſch.

Τριχθάδιος, α, ον, triplex, trinus. Ep.

Τριχιάω, piloſus ſum, crinitus ſum. Steph.

Τριχίδιον, Dim. pro τριχιὰς, ib.

Τριχίνιον, τὸ, veſtis ex pilis confecta. V. L.

Τριχισμὸς, idem quod τριχίασις Gorr.

Τριχίτης, & τριχίτις, pilaris. Dioſc.

Τριχοβρὼς, ῶτος, pilos arrodens, tinea. Arr.

Τριχοειδὴς, ὲς, pilorum, ſeu capillorum formam habens. Steph.

Τριχολαβὶς, ἡ, volſella, ib.

Τριχομανὲς, filicula herba. Dioſc.

Τριχοπλάςης, qui capillum fucat, ſeu ornat. Cam.

Τρίχορδος, tres habens chordas, triplici intentus chordâ. Steph.

Τριχουλος, qui criſpo eſt capillo, ſeu ſimpl. criſpus, ib.

Τριχουναῖος, trium congiorum capax. Dioſc.

Τρίχρονος, qui trium temporum eſt. Steph.

Τριχωμάτιον, Dim. pro τρίχωμα. Ariſt.

Τριψίχρως, polypus, qui attritu colorem inducit, ib.

Τριώλαξ, certamen curſûs virginum. Heſ.

Τρομάζω, intremo. V. L.

Τρομητὸς, idem quod τρομερός. Steph.

Τρόνος, & τρόνα, ſtuppa, ſtamen, fuſum. Heſ.

Τρόπα, luſûs puerilis genus. Steph.

Τροπάια, ἡ, mutatio. Æſch.

Τροπαιουχέω, trophæum teneo, *al.* trophæum ſtatuo. Steph.

Τροπάλλις, faſciculus alliorum, Ar. Sch.

Τρόπηλις, idem. Suid.

Τρόπηξ, manubrium remi. Heſ.

Τροπιάζω, ſolſtitium facio. Gaz.

Τροπίδια, ξύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas. Plat.

Τροπίζω, carinâ inſtruo. Hipp.

Τροφάλιον, Ath. &

Τροφαλλὶς, pro τροφαλὶς. Euſt.

Τρόφης, Gal. *al.* τρέφις. Heſ.

Τροφοποιὸς, ον, nutritor. Man.

Τρόχεος, idem quod τροχόεις. Nic.

Τροχήλατος, rota, ſeu rotis agitatus. Soph.

Τροχιλαία, idem quod τροχαλία. Ariſtot.

Τροχοκουράδες, οἱ, Judæi, à tonſurâ rotundæ formæ. Euſeb. Ar.

Τρυγοδαίμονες, dæmones peruncti fæcibus ora, Ar.

Τρύγοιπος, colum, cribrum, ſacculus. Ar.

Τρυγοιπῶ, fæces premo. Suid.

Τρυγονάω, rado, ſcalpo, ib.

Τρύσκω, idem quod τρύω. Steph.

Τρυσμὸς, ὁ, murmur, ſuſurrus. Greg.

Τρυτοδοκη, *per Sync.* pro τρυτανοδόκη. Ep.

Τρυφερὸν, τὸ, delicata vita. Thuc.

Τρυφερῶς, *Adv.* delicatè, molliter.

Τρυφεραμπέχων, ὁ, delicatè veſtitus. Ath.

Τρυχνόω, pro τρυχόω. Gal.

Τρώμη, ἡ, *Ion.* pro τρῶσις. Euſt.

Τρωοφθόρος, Trojanos perdens. Op.

Τρωπέω, pro τροπάω. Steph.

Τρώσκω, pro τρώω. Hipp.

Τυκίον, Dim. à τύκος. Euſt.

Τύκισμα, τὸ, ſtructura. Lyc.

Τυλὰς, turdorum genus, *al.* ἰλλάς. Euſt.

Τύλιμος, crumena pellicea, V. L. ex Ep.

Τυλοειδὴς, ὲς, calli ſpeciem gerens. Gorr.

Τυλυφάντης, ſeu τυληφάντης, qui culcitas texit, Poll.

Τυμβαύλης, fidicen. Gal.

Τυμβιὰς ἡ, ſepulcralis. Nonn.

Τυμβίτης, ſeu τυμβείτης, idem. Ep. ap. Suid.

Τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον. Ep. ib.

Τυμπανοφορέομαι, tympanum fero, ſeu porto. Ath.

Τύξις, ἡ, ſeu τεῦξις, apparatus. Heſ.

Τυπέω, idem quod κλυπέω, ib.

Τύπης, ου, ὁ, percuſſor, ib.

Τυποειδὴς, ὲς, typo ſimilis. Sibyl.

Τυραννοποιὸς, tyrannum, ſeu tyrannos efficiens. Plat.

Τυρίον, τὸ, caſeolus, Dim. Steph.

Τυρογαλα, ſerum. Heſ.

Τυρόκνη, idem quod τυρόκνηςις. Steph.

Τυροκομια, curatio eorum quæ ad caſeos pertinent, ib.

Τυρονωτος, dorſum habens ex caſeo. Ar.

Τυροφορεῖον, τὸ, aſſer in caſeali diſpoſitos caſeos ſuſtinens. Steph.

Τυῤῥηνολέτης, ὁ, Tyrrhenorum perditor. *Epith.* Bacchi. Ep.

Τυροῦς, pro τυρόεις. Euſt.

Τυτῶ, noctua. Heſ.

Τυφέω, pro τύφω. Steph.

Τυφήρης, ardens, fumans. Ep.

Τύφλη, ἡ, piſcis quidam. Ath.

Τυφλίναι, idem quod τυφλῖνοι. Ariſt.

Τυφλωμανια, pro τυφομανια. V. L. Steph.

Τυφωγερὼν, pro τυφογερὼν. Ar. Sch.

Τυχάζω, idem quod τυγχάνω. Heſ.

Τυχίζω, vid. τυκίζω.

Τυχίον, vid. κυκίον.

Τύχος, vid. τύκος.

Τύχω, vid. τύκω.

Τύψις, ἡ, idem quod τύμμα. Nic.

Υ.

Ὑαινὶς, ἡ, piſcis nomen, Hyænula. Ath.

Ὑακινθὶς, ἡ, nom. propriè Hyacinthis, id.

Ὑακινθόκομος, idem quod ὑακίνθια, τὰ, Heſ.

Ὑάλη, pro ὕαλος, ib.

Ὑαλόω, in vitrum converto. Steph.

Ὑαλώδης, idem quod ὑαλοειδης, ib.

Ὑάλωμα, τὸ, vitium in oculis equorum, ib.

Ὑανὲς, α, ον, adſpectu terribilis. Heſ.

Ὑὰς, άδος, ἡ, ſucula, Euſt. Ὑάδες, αἱ, Bacchæ.

Ὑβιὸς, pro ἰβὲς. Steph.

Ὑβρισμὸς, idem quod ὕβρισμα. Æſch.

Ὑβριστὴς, idem quod ὑβριστής. Steph.

Ὑβριστίαω, idem quod ὑβρίζω. Anac.

Ὑβριγέλωτες, contumelioſi in riſu. Man.

Ὑβριστοδίκαι, οἱ, qui cauſas & crimina in judicium pertrahere nolunt. Poll.

Ὑγιώτερος, pro ὑγιέστερος. E. M.

Ὑγρὰ, ſeu ὑγρὰ (ſubintell. κέλευθος) mare. Hom.

Ὑγρέμπλαστρον, τὸ, emplaſtrum liquidum. Steph.

Ὑγροκέφαλος, qui humido capite eſt. Alex. Aphrod.

Ὑγροκήλη, Hernia aquoſa, ſeu ὑδροκήλη. Poll.

Ὑγροκιρσοκήλη, vid. Steph.

Ὑγροσκελὴς, ὲς, humida crura habens. Cyr.

Ὑγροτέρως, molliùs, flexibiliùs. Xen.

Ὑγροφθαλμία, lippitudo. Steph.

Ὑγρόφθογγος, ſc. poculum, in quo liquores reſonabant. Ep.

Ὑγροφοίνιξ, nomen avis. *Æol.*

Ὑδαρόω, aqueum, ſeu aquoſum reddo. Bud.

Ὑδατικὸς, ὁ, aquarius. Theophr.

Ὑδατοειδὴς, idem quod ὑδατώδης, id.

Ὑδατοπήγης, ες, aquarum ſcatebras habens. Opp.

Ὑδατόστρωτος, in aquâ ſtratus. Io. Dam.

Ὑδατόχλοος, virens aqua. Hipp.

Ὑδείω, *Poet.* pro ὕδω. Ap.

Ὑδνόφυλλον, τὸ, folium tuberis. Heſ.

Ὑδράυλαξ, ſulcus aquarius. Bud.

Ὑδραυλικὸν, ὄργανον, idem quod Ὕδραυλις.

Ὑδρεντεροκήλη, ἡ, Herniæ ſpecies compoſita, v. Steph.

Ὑδριὸς, idem quod ὑδραγωγὸς. Man.

Ὑδρηγὸς, ſulcus aquarius, aquæductus. Heſ.

Ὑδρήϊον, *Ion.* pro ὑδρεῖον. Herod.

Ὑδρηρὸς, idem quod ὑδρηλός. Eur. Fr.

Ὑδρόεις, aquâ abundans, inde Ὑδροῦσσα, nomen Inſulæ. Steph.

Ὑδροκέφαλον, τὸ, tumor capitis aquoſus. Gorr.

Ὑδροκήλη, ἡ, ramex aquoſus, tumor aquoſus corporum ſcrotum implicantium. Gal.

Ὑδροκηλικὸς, qui laborat aquoſo ramice. Plin.

Ὑδρολάπαθον, τὸ, lapathum aquaticum, ib.

Ὑδρομαντεία, ἡ, per aquas divinatio. Steph.

Ὑδρομαστευτής, ὁ, aquarum inveſtigator, ib.

Ὑδρομαστευτικὴ, ſc. τέχνη ars & ſcientia indagandi aquas, ib.

Ὑδρόμυλος, ὁ, mola, quæ ab aquâ circumagitur, ſeu molendinum aquarium, ib.

Ὑδρόμφαλον, ſupervacui humoris circa umbilicum collectio. Gorr.

Ὑδροπέπερι, piper aquaticum. Dioſc.

Ὑδροπικὸς, pro ὑδρωπικὸς. Suid.

Ὑδροροδανον, τὸ, aqua roſaceo oleo miſta. Gorr.

Ὑδρορόσατον, τὸ, potio ex roſis facta. Gorr.

Ὑδρορόια, ἡ, pro ὑδρορρόα. Ar. Sch.

Ὑδροσκοπικὸν, τὸ, ſubint. σύγγραμμα, v. Steph.

Ὑδροσπάσιον, τὸ, aquæ hauſtus. Bud.

Ὑδροτόκος, aquam pariens. *Epith.* fontis. Apoll.

Ὕδρωα, τὰ, puſtulæ quædam, &c. Hipp. v. Steph.

Ὑδρώδης, ες, aquoſus, humidus, ib.

Ὕελινος, idem quod ὑέλεος. Alex. Aphr.

Ὑελοτέχνης, ὁ, artifex vitri. Heſ.

Ὑελουργεῖον, τὸ, officina vitriaria. Steph.

Ὑελουργὸς, ὁ, vitriarius. Bud.

Ὑετίζω, pluo. Heſ.

Ὑετώτατος, pluvioſiſſimus. Herod.

Ὑεὺς, ſeu Ὑῆς, *Epith.* Bacchi. Ab

Ὕη, Semele. Euſt.

Ὑηνέω, ſum inſulſus in modum porci. Plat.

Ὑϊδεὺς, ὁ, idem quod υἱωνός. Iſocr.

Ὑϊὴς, ὁ, filius, *item* vitis, quaſi filius arboris cui jungitur. Heſ.

Ὑιωδία, ἡ, pro υἱότης. Sch. Eur.

Ὑίωσις, ἡ, adoptatio. Steph. Ab υἱόω.

Ὑλαγωγία, ἡ, ipſa lignorum vectura. Bud.

Ὑλαγωγὸς, qui ligna vehit vel materiem comportat. Poll.

Ὑλακόω, idem quod ὑλακτέω. Opp.

Ὑλακτικὸς, pronus ad latrandum. Hom. Sch.

Ὑλαστρία, ἡ, lignatrix. Steph.

Ὑλακτήτης, ὁ, latrator. Ep.

Ὑλειώτης, ὁ, ſylvaticus, in ſylvis degens.

Ὑληρεὺς, ὑληρὸς, (Heſ.) & *Epith.* Panis. Ep.

Ὕλιγξ, Lancea. Heſ.

Ὕλιμος, idem quod ὑλήεις. Naz.

Ὑλιουργὸς, vid. ὑληουργός. Ab ὕλις, pro ὕλη. Steph.

Ὑλόεις, εσσα, εν, ſylvoſus, nemoroſus, ib.

Ὑλογράφος, ὁ, ligni pictor. Man.

Ὑλοδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, corporeus. Syneſ.

Ὑλοτομικὸς, ad materiarium pertinens. Steph.

Ὑλοτόμιον, τὸ, cædua ſylva. Strab.

Ὑλότροφος, in ſylvis nutritus. Cal.

Ὕμα, τὸ, pro ὕσμα, pluvia. Erot.

Ὑμέλη, ſterilis. Suid.

Ὑμεναιάω, idem quod ὑμεναιόω. E. M.

Ὑμένειον, ſeu ὑμένιον, τὸ, membranula. Steph.

Ὑμεναϊος, nuptialis. Ep.

Ὑμένινος, & ὑμίνιος, membraneus vel membranaceus, ib.

Ὑμναγόρας, ſeu ὑμναγόρης, ὁ, qui carmina dicit, ſeu pangit. *Epith.* Apollinis. Ep.

Ὑμνοπολεύω, idem quod ὑμνέω, ſeu ὑμνῳδέω. Syneſ.

Ὕμοιος, *Æol.* pro ὅμοιος. Steph.

Ὑννὰς, capra agreſtis. Heſ.

Ὑοειδὴς, ſui aſſimilis, figuram gerens literæ Υ. Gorr. ὑωειδὴς. V. L.

Ὑὸς, pro υἱὸς, *Att.*

Ὑόσερις, ἡ, herbæ nomen, porcina ſeris. Steph.

Ὑοσκυαμέω, pro ὑοσκυομαω. E. M.

Ὑοσκυάμινος, ex Hyoſcyamo confectus. Dioſc.

Ὑπαιδειδίσσομαι, pro ὑποδείδω. Hom.

Ὑπαγκάλιος, ὁ, puer qui in ulnis geſtatur, Suid. Ab ἀγκάλη.

Ὑπαίρω, elevo, attollo. V. L.

Ὑπαιτίως, reprehenſionem merendo, reddendo ſe crimini obnoxium. Bud.

Ὑπαναβάλλομαι, cunctor. Phal. Ep.

Ὑπαναδύω, ſenſim vel clam emergo, in V. L. Subeo.

Ὑπαναλίσκω, ſenſim vel clam conſumo. Steph.

Ὑπαναλόω, idem. Steph.

Ὑπανάστασις, ἡ, aſſurrectio, honor habitus in cedendo loco. Ariſtot.

Ὑπανειμένως, remiſsè. Steph.

Ὑπανίημι, remitto, vel intermitto. Gaz.

Ὑπαντὴ, ἡ, pro ὑπάντησις. V. L.

Ὑπαντιάω, idem quod ὑπαντάω. Steph.

Ὑπαποκινητέον, clam abeundum eſt. Ar.

Ὑπαρίθμησις, ἡ, qu. dic. ſubnumeratio. Naz.

Ὑπάρχιος, Tryph. vid. Merr. & Theſ. Gr. Pr.

Ὑπάτη, ſc. χορδὴ, principalis. Mart. Cap.

Ὑπατία, pro ὑπατεία. Ep.

Ὑπάτιος, ὁ, vir conſularis. Ep.

Ὑπατῆϊς, ἡ, conſularis. Suid.

Ὑπαυθαυμάζομαι, ſubarroganter me gero. Steph.

Ὑπαύστηρος, ον, ſubauſterus. Dioſc.

Ὑπαφρονέστερος, inſcitè vivens. Herod.

Ὑπαχλύνω, ſubobſcuro. Cal.

Ὑπεικάθω, *Att.* pro ὑπείκω. Soph.

Ὑπειράλιος, pro ὑπεράλιος. Dion.

Ὑπειρῶν, ſuperior. V. L.

Ὑπεισέλευσις, ἡ, aditio, ib.

Ὑπεκδραμέω, idem quod ὑπεκτρέχω. Ep.

Ὑπεκρήγνυμι, ſuberumpo, Steph.

Ὑπεναντίως ἀλλήλοις ἔχει, ſibi mutuò adverſantur.

Ὑπεξερύω, ſubtraho, eripio. Ap.

Ὑπεπικουφίζω, aliquantùm ſublevo. Steph.

Ὑπεπιμόριος, numerus obverſariâ ſerie reſpondens τῷ ἐπιμορίῳ. Bud.

Ὑπερακμάζω, vegetior ſum. Ath.

Ὑπεραχθὴς, ες, plenus, gravis. Theoc.

Ὑπερβιβασμὸς, ὁ, Figura, ap. Gramm. ſc. cum vel accentus vel litera ex unâ ſyllabâ in aliam traducitur.

Ὑπερβλαστὴς, ὲς, germinationis modum excedens. Theophr.

Ὑπέρβλητος, ὁ καὶ ἡ, excellens. Bud. ex Dem. v. Steph.

Ὑπερβολάδην, ſupra modum. Theog.

Ὑπερβολιμαῖος, excedens. Cam.

Ὑπέρβολος, ſc. λίθος, ſaxum quod injici ſolebat iis qui in mare demergebantur. Ath.

Ὑπερβρυχάομαι, ſupra modum reſono. Tryph. Ath.

Ὑπέργεμων, valdè plenus. Ath.

Ὑπεργηράω, valdè ſenex ſum. Æſch.

Ὑπερδειμαίνω, ſupra modum metuo. Suid.

Ὑπερδεκατάλαντος, βλάβη, damnum quod eſt pluſquam decem talentorum. Steph.

Ὑπερδέω, ſuperligo, ib.

Ὑπέρδυμα, τὸ, indumentum. Ep.

Ὑπερεκπλύνω, ſuperfluo. V. L.

Ὑπερέλασις, ἡ, tranſmiſſio, ib.

Ὑπερεντρυφάω, illudo per delicias, ſupra modum ludificor. Ath.

Ὑπερευγενὴς, ὲς, nobilis ſupra quam dici poſſit. Steph.

Ὑπερεύφημος, eximiâ & præſtanti laude prædicandus. Bud.

Ὑπερεύχομαι σου, precor pro te, ib.

Ὑπερεὼν, ῶνος, ὁ, tabula. V. L.

Ὑπερηγορῶ, idem quod ὑπεραγορεύω. Steph.

Ὑπερθερμαίνομαι, ſupra modum calefio, ſeu caleſco, efferveſco, ib.

Ὑπερθετέον, tranſponendum, differendum eſt. Philo.

Ὑπερθόρω, idem quod ὑπερθορέω. Hom.

Ὑπερκαρπέω, ſupra modum fructifico. Steph.

Ὑπέρκαρπος, ον, ſupra modum fructificans, fructuoſiſſimus, ib.

Ὑπερκόπως, magnificè. Æſch.

Ὑπερμετώπιον, τὸ, frontale. Cam.

Ὑπεροειδὴς, ὲς, piſtilli formam habens. Heſ.

Ὑπεροιάζομαι, idem quod ὑπεροίομαι, ib.

Ὑπεροπληέστατος, ſuperl. ab.

Ὑπεροπλὴς, idem quod ὑπέροπλος. Hom.

Ὑπεροπλα, *Adv.* contemptim, ſuperbè. Soph.

Ὑπερορμαίνω, ſuperjacio. Man.

Ὑπέρπολλα, permulta, quam plurima. Poll.

Ὑπερπλαμαι, pro ὑπερίπλαμαι. Ap.

Ὑπερπυρριάω, ſupra modum rufus ſum, rufo colore perfundor. Ar.

Ὑπερπώρωσις, ἡ, excreſcentis carnis vitium, &c. vid. Steph.

Ὑπερσταθμίζομαι, pondere vinco, prægravo. Bud.

Ὑπερστερητικὸν, τὸ, germinans, ſeu exuperans, τὴν στέρησιν.

Ὑπερταλαντάω, præpondero, ponderis gravitate ſupero. V. L.

Ὑπέρτεγος, ὁ, qui ſupra tectum eſt. Heſ.

Ὑπερτιλέω, ſupervado. Æſch.

Ὑπέρτιμος, ον, pretii magnitudine excedens modum. Ariſtot.

Ὑπερτοκεῖν, exuberare fœturâ. Steph.

Ὑπέρφευ, ſupra modum. Eur. Ph. (vel in parentheſi ponendum ſit.)

Ὑπερφιλοτίμως, nimio honoris ſtudio, ſummâ cum æmulatione & contentione. Ath.

Ὑπέρφλοια, μῆλα, ſupra modum virentia, ſeu vigentia. Plut.

Ὑπερχαλάζω, deſuper emitto. Ep.

Ὑπερχθόνιος, ον, ſuper terram. Man.

Ὑπερωμία, ἡ, eminentia humerorum. Steph.

Ὑπευθύνως, ita ut crimini ſis obnoxius, vel ut rationem reddere tenearis. Steph.

Ὑπευνάω, congredior. Heſ.

Ὑπήβολον, depoſitum ad uſuram. Suid.

Ὑπηρετήσιον, τὸ, pro ὑπηρέσιον, ib.

Ὑπηρετικὸς, idem quod ὑπηρετητικὸς. Bud.

Ὑπιέναι, *Ion.* pro ὑφιέναι. Steph.

Ὑπναλὴ, ἡ, aſpidis genus ſomno necantis, niſi ſit Epitheton pro ὑπναλέα. Steph.

Ὑπναπάτης, ſomno fallens. Ep.

Ὑπνέω, idem quod ὑπνόω. Steph.

Ὑπνοδότης, ſomnum efficiens. Æſch.

Ὑπνοφανὴς, ὲς, ſomno viſus. Man.

Ὑποάμουσος, ὁ, ſubruſticus. Plat.

Ὑποβάσκανος, faſcinans. Man.

Ὑποβιβαστικὸς, ſubducendi vim habens. Steph.

Ὑποβινητιῶντα, edulia quæ libidinem proritant. V. L. ex Men.

Ὑποβρυχὴς, pro ὑποβρύχιος, ib.

Ὑπογαμφηλαί, ſubmaxillares dentes. Man.

Ὑπόγαιον, ω, τὸ, locus ſubterraneus. Suid.

Ὑπόδεσμοι, οἱ, faſciæ, quæ fracturis poſt injectos pannos ſuperaddantur. Hipp.

Ὑποδίψιος, ſiticuloſus. Man.

Ὑποδμάω, idem quod ὑποδαμάω. Hom.

Ὑπόδοσις, ſucceſſio, Æſch. *al.* ὑπόδυσις. Heſ.

Ὑποδρὴς, torvus, infenſus, ſuſpicioſus. Nonn.

Ὑπόδυμα. τὸ, pro ὑπόζωμα, Cal. Aur.

Ὑποδώριος, ſubdorius.

Ὑποδωριστὶ, ſubdóricè.

Ὑποζυγιώδης, ες, inſtar jumenti ſubditus. E. M.

Ὑποθέναρ, ſpatium à digito qui λιχανὸς vocatur uſque ad minimum. Poll.

Ὑποθετέον, ſupponendum, ſeu ſubjiciendum eſt. Steph.

Ὑποκαπνισμὸς, pro ἀποκαπνισμός. ib.

Ὑποκαρφισμὸς, ὁ, palearum excuſſio. Plut.

Ὑποκαταβαίνω, qu. dic ſubdeſcendo vel clam deſcendo, in V. L. aliundè ſubingredior.

Ὑποκισθις, ſeu ὑποκιστὶς, ἡ, quod ſub ciſto ad radices naſcitur. Dioſc.

Ὑποκοναβέω, ſono ſub. Hom.

Ὑπόκρηνος, ον, ſub capite. Suid.

Ὑπόκρυφα, clam, latenter. Pind.

Ὑποκυματίζειν, ſubeffundi. V. L.

Ὑποκυων, nom. cujuſdam Tragœdiæ Varronis.

Ὑπολείβω, libo. Æſch.

Ὑπόλειψις, idem quod ὑπόλειμμα. Theoph.

Ὑπολύδιος, ſublydius eâdem formâ qua ὑποδώριος.

Ὑπολύριος, ὁ ϗ ἡ, aptus modulationi. Ar.

Ὑπομάζιον, τὸ, mamillare. V. L.

Ὑπομειδάω, ſubrideo. Anac.

Ὑπομνηματικὰ, συγγράμματα, ſcripta ad memoriæ tantùm ſubſidium. Bud.

Ὑπομυκάομαι, qu. dic. ſubmugio. Æſch.

Ὑπομύω, comprimo. Ath.

Ὑπονήϊος, ſub Neio ſitus, Neio ſubjectus. Hom.

Ὑποπερικλάω, infringo. V. L.

Ὑποποδίζω, retrocedo. Cam.

Ὑπόποδιος, pedi ſuppoſitus. Steph.

Ὑποποδισμὸς, ὁ, regreſſus, ib.

Ὑπόπλευρος, idem cum ὕποπλος. Poll.

Ὕποπτον, τὸ, ſuſpicio. Thuc.

Ὑποπυθμίδιος, ὁ ϗ ἡ, Ep. Suid.

Ὑποῤῥίνιον, τὸ, barba quæ ſub naribus enaſcitur. Poll

Ὑπορόφιος, idem quod ὑπωρόφιος, ib.

Ὑποσαρκόω, carne ſubter repleo. Gal.

Ὑποσιώπησις, ἡ, figura oratoria, reticentia, ſuppreſſio ſermonis. Steph.

Ὑποσκιάζω, obumbro. Ath.

Ὑποσόλοικος, aliquantùm ſolæcus. Cic.

Ὑποσπαίρω, ſubpalpito. Suid.

Ὑποσπαθισμὸς, ὁ, inciſio tribus diviſionibus ſuper frontem facta, &c. Steph.

Ὑποστάτις, *fœm.* ab ὑποστάτης. Bud.

Ὑπόστενος, ſubanguſtus, imâ ſui parte auguſtus. Steph.

Ὑποστομία, fræni ferramenta quæ mandit equus. Poll.

Ὑποστόρνυμι, per *Sync.* pro ὑποστορέννυμι. Steph.

Ὑποστρόγγυλος, ον, ſubrotundus, turbinatus. Ariſtot.

Ὑπόστρυφνος, ſubacerbus, qui eſt ſapore leviter acerbo. Dioſc.

Ὑποστρωτέον, ſubſternendum eſt. Steph.

Ὑποσυγχύτως, confuſè. Suid.

Ὑποσφὰξ, άγος, ἡ, cavitas illa juguli cui ſubditur σίδηρος ὁ σφαγεὺς, vel hiatus qui eſt inter partes juguli diſſectas. Euſt.

Ὑποσχεδακώδης, ες, aſſulatim ſciſſilis. V. L.

Ὑποτείχισμα, τὸ, murus ſubſtructus. Thuc.

Ὑπότεφρος, paululùm cineraceus, cinereum colorem aliquatenùs referens. Ap.

Ὑποτιτραίνω, -τιτράω, ſubtùs perforo, ſubter pertundo, & perterebro. Steph.

Ὑποτλάω, -τλημι, ſuffero, ſuſtineo, ſubeo. Ep.

Ὑποτομὰς, ἡ, præciſa, ſucciſa. Steph.

Ὑποτρείω, *Poet.* pro ὑποτρέω, ap. Plut.

Ὑποτριμμάτιον, τὸ, Dim. pro ὑπότριμμα. Poll.

Ὑποτριόρχης, ὁ, accipitrum genus, ſubbuteo. Gaz.

Ὑποτροπίη, ἡ, idem quod ὑποτροπή. Ap.

Ὑποτροχίζομαι, è curru excuſſus ſub rotam decido. Suid.

Ὑποτλοβέω, ſubmurmuro. Æſch.

Ὑποτύπτω, verbero, ſuffringo, decutio. Greg.

Ὕπουρα, quæ montibus ſubjacent, ſeu ſubjecta ſunt. Heſ.

Ὑποφήτεια, ἡ, munus, ſeu functio τοῦ ὑποφήτου. Suid.

Ὑποφθέγγομαι, ſubloquor, in V. L. interloquor, immurmuro.

Ὑποφράζομαι, animadverto, ſubanimadverto. Ap.

Ὑποχὴ, ἡ, retis genus. V. L.

Ὑποχοιρὶς, ίδος, ἡ, oleris ſpecies. Theophr.

Ὕποχος, ὁ, ſubditus. Æſch.

Ὑποχαρητικὰ, μέλη, carmina quæ canebantur in cataſtrophe fabulæ. Ar. Sch.

Ὑπτίως, ſupinè. Steph.

Ὑπώβολος, res quæ in uſuras ſextantes oppignerata eſt. Bud.

Ὑπωθέω, ſummoveo. Hom.

Ὑρτάνα, ἡ, ollæ operculum. Heſ.

Ὕσγη, ἡ, herba quædam, Suid. vide ὕσγινον. Unde

Ὑσγινόεις, εσσα, εν, ruber, hyſginum referens. Nic.

Ὑσθριξ, idem quod

Ὕστριγξ, Opp. ſeu ὕστριξ.

Ὕσις, ἡ, pluitio. Heſ.

Ὑσπλάτις, ἡ, pro ὕσπληξ. Ar.

Ὕστερα, τὰ, ſecundæ. Dioſc.

Ὕστρος, ὁ, venter. Steph.

Ὕφα, pro ὕφασμα. Suid.

Ὑφαλμος, ſubſalſus, aliquantùm ſalſuginis habens. Dioſc. Unde

Ὑφαλμυζων, ἐπιπάγος, concreta ſalſilago, gelata ſalſugo, ib.

Ὑφανίζω, ſubſido. Alex. Aphr.

Ὑφαντικῶς, more textorum, texterio ritu, ib.

Ὑφὰς, αδος, ἡ, calathus, quo ſacra feruntur, ib.

Ὑφειμένος, ſubmiſſus, remiſſus, permiſſus. Eur.

Ὑφεσμος, ὁ, impedimentum. V. L.

Ὑφίζω, ſubſido. Steph.

Ὑφορμιστὴρ, ὁ, formidóloſus, ſeu periculoſus appellentibus. Opp.

Ὑφὸς, pro κυφὸς, gibboſus, curvus. Steph.

Ὑφόω, pro ὑφάω, ib.

Ὑψηγόρος, idem quod ὑψαγόρης. E. M.

Ὑψεῖται, οἱ, nummularii trapezitæ. Heſ.

Ὑψήλοφος, V. L. pro

Ὑψίλοφος, altè criſtatus. Ar.

Ὑψίβαθυς, altè profundus, ſeu altè prominens. Opp.

Ὑψιβαμὼν, Heſ. idem quod

Ὑψιβάτης, ſeu ὑψίβατος.

Ὑψιγένεθλος, in alto natus. Nonn.

Ὑψιγυιος, ſeu -γυος, alta habens membra, altus. Pind.

Ὑψιδομος, ὁ ϗ ἡ, altas domos habens vel alte exſtructas. Cal.

Ὑψιθωκος, &

Ὑψιθοωκος, ὁ, altum ſolium habens. Syneſ. Cyr.

Ὑψίκερας, &

Ὑψικέρατος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὑψίκερως. Ar.

Ὑψικομπος, elatus, ſuperbus jactator. Steph.

Ὑψικόρυμβος, altum cacumen, vel altam eminentiam habens. Cyr.

Ὑψιλοειδὴς, vid. ὑοειδής. Steph.

Ὑψιλυχνος, ον, excelſum habens lychnum, *item*, ab excelſo reſplendens lychno. Ath.

Ὑψίμεσος, altus in medio. Man.

Ὑψίνοος, elatam mentem habens, ſuperbus. Nonn.

Ὑψιπέταλος, pro ὑψίπετηλος. Ath.

Ὑψιπολος, ὁ, qui in alto verſatur. Opp.

Ὑψίπορος, ον, altigradus, altè percurrens. Nonn.

Ὑψιστάριος, pro ὕψιστος. Heſ. Suid.

Ὑψίτερος, altior. Theoc.

Ὑψίτοκος, ὁ ϗ ἡ, quæ ſerò peperit. Naz.

Ὑψιφόρητος, ὁ ϗ ἡ, in altum tendens. Procl.

Ὑψόροφος, idem quod ὑψηρεφής. Hom.

Ὑψόφρων, idem quod ὑψηλόφρων. Steph.

Φ.

Φαγύλιον, τὸ, marſupium. Suid.

Φαδάζω, flecto. Heſ. V. L.

Φαεθοντὶς, ἡ, *Adj.* Phaëthontea. Ep.

Φαεθοῦσα, propriè Phaëtontis ſoror. Hom.

Φαίκανον, τὸ, ruta. Steph.

Φαικὸς, levis, Ep. Suid.

Φαινακίζω, pro φενακίζω. Heſ.

Φαινολὶς, ἡ, ſplendidè apparens. Soph.

Φαινοπροσωπέω, faciem meam oſtendo, conſpiciendum me præbeo. Cic.

Φαινων, ὁ, ſtella Saturni, ib.

Φαινῶπις, ἡ, ſplendens. Man.

Φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. φαλάγγιον, & φαλαγγίτης. Dioſc.

Φαλακλόνος, accipitris genus. Heſ.

Φάλαι, pro φάλαιναι, balænæ. Lyc.

Φαληριοεις, idem quod φαληριός. Steph.

Φαλύνω, ſplendidum, ſeu album reddo, à φαλός. Steph.

Φάνη, ἡ, ſplendor eniteſcens, fulgor. Heſ. V. L. ex Eur.

Φαντασιοκόπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur. Euſt.

Φαριακὸν, τὸ, idem quod φαρικόν. Ath.

Φαρμάκευσις, ἡ, idem quod φαρμακεία. Plat.

Φαρμακίη, ἡ, idem. Ep.

Φαρμακευτρια, ἡ, venefica. Euſt.

Φαρμακτὸς, idem quod φαρμακόεις. Man.

Φαρυγγήδην, *Adv.* cum ingluvie, ſeu voracitate, Heſ.

Φαρυγγίζω, pro λαρυγγίζω, Dem.

Φάσαξ, ακος, ὁ, delator. Heſ.

Φασγανὶς, ἡ, idem quod φάσγανον, Suid. Ep.

Φασιανικὸς, à φασιανός. Ath.

Φάσιμος, conſpicuus. E. M.

Φασκαδες, aves quædam. Ath.

Φάσκαλος, faſciculus, vel ſarcina veſtium, V. L.

Φάτριον, τὸ, vid. φράτριον. Euſt.

Φαυστήριος, ſ. φαυτήριος. Bacchi *Epith.* quod cum facibus celebrarentur ejus myſteria. Lyc.

Φεγγοβολέω, illumino. Man.

Φεγγοβόλος, ον, ſplendorem vibrans. Cyr.

Φειδῖται, qui φειδίτια celebrant. Ath.

Φειδιτικὸς, pertinens ad φειδίτια, ib.

Φειδων, nom. prop. ex Ep. al. vas olearium, Ariſtot.

Φειστέον, parcendum eſt. Steph.

Φελῖναι, aves quædam. Opp.

Φελλαγωγία, ἡ, quædam πανήγυρις, ap. Rom. Suid.

Φελλὰς, άδος, ἡ, id quo libri integuntur, ib.

Φελλόποδες, οἱ, quaſi ſuberipedes, i. e. tantæ levitatis homines, ut per mare currentes non ſubmergerentur. Lucian.

Φερανθὴς, ες, florifer. Ep.

Φερεμμελίης, ὁ, fraxineam haſtam ferens, bellicoſus. Ep.

Φέπτερυξ, alas ferens, alatus. Opp.

Φερένικος, (& φερόνικος) victoriam ferens, ſeu reportans, victor, de equo. Pind.

Φερτὸς, tolerabilis. Eur.

Φέρτρον, pro φέρετρον, Euſt.

Φερωνυμία, ἡ, nominis congruentia.

Φετμὴ, pro ἐφετμή. Heſ.

Φεψάλυξ, idem quod φέψαλος. Archil.

Φηγαλεὺς, Bacchi cognomentum ob fagos quæ viti pedamentum præbent. Euſt.

Φηγότευκτος, ον, è fago fabricatus. Lyc.

Φήγω, pro φάγω. Euſt.

Φήλωσις, ἡ, impoſtura, fallacia. A φηλόω.

Φημυς, υος, fama, rumor. Steph.

Φθεγκτὸς, vocalis. Ep.

Φθεὶρ, pro θηρ. Euſt. Ar.

Φθειροκομιδης, ἐς, pedicoſus. Heſ.

Φθέῤῥω, *Æol.* pro φθείρω.

Φθημὶ, idem quod φθάνω. Hom.

Φθιμενος, pro ἐφθιμενος, corruptus, perditus, aut interfectus, *item* mortuus, defunctus. Opp.

Φθινόκωλος, perdens membra. Man.

Φθίνυλλα, peſtifera. V. L. ex Ar.

Φθισίφρων, perdens animum. Opp.

Φθογγάζομαι, vocem ſeu ſonum edo. Ep.

Φθογγῆεις, &

Φθογγῆς, ῆντος, vocalis, vocem ſeu ſonum edens. Steph.

Φθοριμαῖος, corruptus. V. L.

Φθόριμος, noxius. Man.

Φθορόοικος, domeſtica pernicies. V. L.

Φθύζω, ſuſurrum edo, al. ſpuo. Steph.

Φιαλίσκη, ἡ, Dim. pro φιαλη. V. L.

Φιβαλέη, ἡ, carica, ficus arida. E. M.

Φιβάλεον, τὸ, & φίβαλις, ἡ, ficus. Hinc φιβαλεῖς, graciles homines, ib.

Φιδάκνη, pro πιθάκνη. Ar. Sch.

Φίλα, *Adv.* pro φιλον, ſeu φίλως. Hom.

Φιλάδελφα, *Adv.* pro φιλαδέλφως. Soph.

Φιλαθήναιος, Athenienſium amator. Ar.

Φίλαθλος, amans certaminum, aut etiam laborum. Steph.

Φιλαίμων, idem quod φιλαίματος. Heſ.

Φιλαίτερος, -τατος, *Att.* pro φίλτερος, & φίλτατος.

Φιλαίτιον, τὸ, propenſio ad accuſandum. Call. Theocr. Eraſm.

Φιλακίζομαι, jocor, illudo. E. M.

Φιλακόλουθος, ὁ, qui libenter ſequitur. Ar.

Φιλαλάζων, oſtentationis amator. Bud.

Φιλαλειπτέω, unctor eſſe cupio, aliptas amo in V. L. delector pigmentis.

Φιλαλήθεια, amor, ſeu ſtudium veritatis. Steph.

Φιλαναγνωστέω, cupidus ſum legendi, libenter lectito. Diod. Sic.

Φιλανθρωπινία, ἡ, idem quod φιλανθρωπία. Sch. Hom.

Φιλαριστείδης, ὁ, Ariſtidis amator. Ep.

Φιλεγκώμιος, ον qui laudes amat, qui laudari cupit.

Φιλενδεικτέω, libenter me vendito, ſeu oſtento. Euſt.

Φιλεπιείκεια, ἡ, æqui bonique ſtudium. Steph.

Φιλεραστία, ἡ, amor, quo amaſius ſuum amatorem complectitur. Bud.

Φιλεραστέω, diligo amatorem, ſeu amatores, ib.

Φιλέριθος, ον, lanificii, ſeu lanificiorum ſtudioſus. Theoc.

Φιλεταιρία, ἡ, idem quod φιλεταίρεια. Steph.

Φιλεταίριον, -ριος, &

Φιλέταιρις, herba quædam, apanine, aſpergula. Nic.

Φιλεταίρως, ſocialiter, concorditer. Bud.

Φιλεύιος, evandi cupidus, evationis ſtudioſus, Ep. al. qui Evium amat.

Φιλευκτικὸς, optativum modum amans, optativo gaudens. Vox Gram. Steph.

Φίλευνος, ὁ ϗ ἡ, amans lecti. Anac.

Φιλευποιΐα, ἡ, Amor ſeu ſtudium beneficentiæ. Steph.

Φιλεχθὴς, ἐς, odioſus. Theoc.

Φιλέχθρως, ἔχειν πρός τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occaſionem inimicitiarum quærere. Dem.

Φιληδία, ἡ, amor, ſuavium rerum, ſtudium voluptatis, *item* ſuavitas, voluptas. Ar.

Φιληλιαστὴς, ὁ, litigioſus, qui judicio in Heliæâ contendere amat, ib.

Φιλήνωρ, conjugalis, amans conjugem. Æſch.

Φιλησία, ἡ, furacitas. Heſ.

Φιλήσυχος, ον, quietis amans, tranquillæ vitæ ſtudioſus. Steph.

Φιλησύχως διάκειμαι, quietis amore teneor, ib.

Φιλῖνος, idem quod φίλος. E. M.

Φιλις, ιδος, canna, -φίλινος, ἡ, ον, ex cannâ ſeu cannis. Herod.

Φιλίστιον, nomen herbæ, vid. φιλεταιρίς.

Φιλιων, compar. & φιλιστος, ſuperl. pro φιλτερος & φιλτατος. Hom. Soph. Ar.

Φιλιωτὴς, ὁ, conciliator. Suid.

Φιλοβακχος, ὁ, amans Bacchum. Ep.

Φιλογυνεία, & -ία, ἡ, mulieroſitas, Cic.

Φιλογάνιος, ον, amans angulum ſeu locum abditum, non ambitioſus. Tzet.

Φιλοδαίμων, ὁ, dæmonum cultor. Greg.

Φιλόδειπνον το, cœnarum, ſeu conviviorum amor. Plut.

Φιλοδεσποτεύομαι, dominum amo, ſeu dominatum affecto.

Φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, ſeu dominii aliorum in ſe. Steph.

Φιλοδορπίος, ον, idem quod φιλόδειπνος. Nonn.

Φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, munificentia. Suid.

Φιλοζέφυρος, ὁ ϗ ἡ, Zephyri amator, vel amatrix. Ep.

Φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucydidis. Ep.

Φιλοίκτιστος idem quod φιλοικτίρμων. Soph.

Φιλοιστρομανὴς, ὁ, inſani œſtri amans. Orph.

Φιλοκαλημα, τὸ, honeſtamentum non improbandum,

Φιλόκενος, vana amans, ſeu rerum inanium ſtudioſus.

Φιλοκτεανεστατος, -ώτατος, poſſeſſionum amantiſſimus. Hom.

Φιλοκύνηγος, venationis amans, ſeu ſtudioſus. Plut.

Φιλοκωθωνιστὴς, ὁ, bibax, vinolentus, ebrioſus. Ath.

Φιλόμβριος, pro φίλομβρος. Ep.

Φιλομεμφοτατος, delator acerrimus. V. L.

Φιλόμηλος, ὁ, amator malorum, ſeu pomorum. Ath.

Φιλομίσως, more eorum qui odiorum ſunt amantes. Steph.

Φιλομουσέω, muſas, ſeu muſicam amo. Ath.

Φιλομόχθηρος, ον, malorum, ſeu improborum amans vel improbitatis. Poll.

Φιλόμοχθος, laborum amans. Steph.

Φιλόμυθον, τὸ, confabulationum, ſeu fabularum amor. Longin.

Φιλόμωμος, idem quod φιλοψόγος. Plat.

Φιλόξεινος, pro φιλόξενος. Hom.

Φιλοπαράβολος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat. Plut.

Φιλοπατρία, ἡ, patriæ amor. Ar.

Φιλοπευστία, ἡ, amor & ſtudium ſciſcitandi. Steph.

Φιλόπλος, ὁ, armorum ſtudioſus, qui arma tractare amat. Ep.

Φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum. Steph.

Φιλοπραγμονέστερον, diligentiùs. V. L.

Φιλόπυρος, ὁ ϗ ἡ, amans triticum. Ep.

Φιλορρὼξ, amans acinorum, vitis. *Epith.* Ep.

Φιλορχηστεῖρα, ἡ, amans ſaltationis. *Epith.* Veneris. Ep.

Φιλοσκωμμόνως, more eorum qui ſcommata dicere amant.

Φιλοσκωμμοσύνη, ἡ, amor ſcommatum. Poll.

Φιλοσοφικὸς, philoſophicus, ad philoſophum pertinens vel philoſopho dignus.

Φιλοσοφομειρακίσκος, adoleſcentulus philoſophiæ deditus, ſeu qui adoleſcens admodùm philoſophatur. Ath.

Φιλοστένακτος, ον, gemibundus. Ep.

Φιλόστρατος, ὁ, amans militiæ. Ar.

Φιλοτάριχος, ὁ, ſalſamentorum amans. Ath.

Φιλοττάριον, idem quod φιλτάτιον, Ar.

Φιλοφρονέω, benevolus ſum. Herod.

Φιλοχρυσία, ἡ, auri amor. Steph.

Φιλόψιλος, ὁ ϗ ἡ, qui ſummo in choreâ loco eſt. Alcin.

Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo. V. L.

Φιλυδριάω, aquas amo, locis irriguis gaudeo. Heſ.

Φιλύκη, ἡ, phylace, arbor ſemper virens. Theoph.

Φίμον, τὸ, idem quod φίμος. Ep.

Φίντατος, *Dor.* pro φίλτατος.

Φλαυροτόκεια, ἡ, malam ſeu inutilem prolem pariens. Cyr.

Φλαυρουργὸς, idem quod φαυλουργός, vel qui parva mala patravit, & levia. Soph.

Φλεβοδονώδης, venas agitans & conturbans. Gal. *al.*

Φλεβοτονώδης, venas diſtendens. Gorr.

Φλέγμας, genus aquilæ flavæ. Heſ.

Φλεγμάτιον, τὸ, Dim. pro φλέγμα. Sotad.

Φλέγος, τὸ, idem. Heſ.

Φλεδὼν, όνος, ἡ, nugæ. Suid.

Φληναφώδης, ὁ, nugator. Gal.

Φλογίη, ἡ, idem quod φλόξ. Nic.

Φλόγιον, Dim. Flammula. Longin.

Φλογόδερπνοι, οἱ, carbones. Heſ.

Φλογοφαῖος, ον, color ex flammeo & fuſco. Steph.

Φλοιδόμενος, inflammatus, ambuſtus, *al.* turbatus. Lyc.

Φλοιορραγέω, ſum cortice diſrupto, ſeu rimoſo. Dioſc.

Φλοιστικὸς, ad decorticationem pertinens vel aptus. Bud.

Φλοιῶτις, ἡ, corticoſa. Lyc.

Φλονῖτις, ἡ, herba quædam, *al.* ὄνωνις. Dioſc.

Φλυακογράφος, vel

Φλυαρογράφος, ſcriptor φλυάκων, ut Sopater vel ſcriptor nugax, ineptus. Ath.

Φλυαρογραφία, ἡ, nugarum ſcriptio.

Φλυαρογραφῶ, nugas ſcribo. Nic. Sc.

Φλυκταινώδης, ες, cui puſtulæ inſunt, puſtularum ſpeciem gerens. Steph.

Φλύσσω, pro φλύζω, ib.

Φοβεσιστράτη, ſc. Minerva, quæ fugam hoſtibus affert. Ar.

Φοβέστρατος, pro φοβεσίστρατος. E. M.

Φόβημα, τὸ, terror. Soph.

Φοβητὸς, metuendus, ib.

Φοβόδιψος, qu. dic. cum timore ſitiens, idem quod ὑδροφόβος. Steph.

Φοίβη, ἡ, Diana. Ep.

Φοιβηΐς, ἡ, Phœbea. Ep.

Φοιβητὴς, ὁ, luſtrator. Man.

Φοιβόλαμπτος, *Ion.* pro φοιβόληπτος. Herod.

Φοιβονομέομαι, puritatem conſequor. V. L.

Φοινίζω, rubefacio. V. L.

Φοινικελίκτης, fallax. Heſ. φοινικελίτης. Suid.

Φοινικήϊος, *Ion.* pro φοινίκειος. Herod.

Φοινικίτης, οἶνος, palmeum vinum. Dioſc.

Φοινικόλεγνος, Avis, *al.* πηνέλοψ. Ariſtot.

Φοινικόπεζος, puniceos pedes habens. *Epith.* Cereris. Pind.

Φοινικόστολος, purpurâ ornatus, ib.

Φοίτης, præco. Heſ.

Φολυνες, οἱ, canum genus, ib.

Φολύνω, inquino, ib.

Φονώδης, cædem, ſeu cruorem in cæde effuſum repreſentans. Theoph.

Φοραίνω, pro φερω, *Poet.*

Φορβιον, τὸ, idem quod φορβειά. Sch. Ar.

Φορέυω, pro φορέω. Heſ.

Φορίγγες, *αἱ*, tubera, *al.* ὕδνα, ib.

Φόρκος, canus. Lyc.

Φορμιγκτὴς, ὁ, pro φορμικτὴς. Ep.

Φοροθετεῖν, quæſtui habere. Steph.

Φορτοστόλος, *ον*, ad vehendas merces aptus. Man.

Φορτηγὶς, ἡ, idem quod φορτίς. Poll.

Φορυς, podex. Heſ.

Φράσμων, idem quod φράδμων, *item* attentus, ib.

Φράτριον, τὸ, locus in quem conveniunt curiales. Euſt.

Φρεατις, ἡ, favus & cella apum. Bud.

Φρεατορυκτης, ὁ, putei foſſor, putearius.

Φρεατοτύμπανα, puteorum tympana, hauſtra, V. L.

Φρέγιλος, nomen avis. Ar.

Φρενήτης, ὁ, mente captus. Unde

Φρενῆτις, ἡ, Steph.

Φρενικος, ad mentem pertinens. Vid. Steph.

Φρενιτίασις, ἡ, idem quod φρενῖτις. Jul.

Φρενόβλαβος, inſanus. Dolſc.

Φρενοδινὴς, ὲς, mentem verſans. Nonn.

Φρενοθελγὴς, mulcens animum, mentem oblectans. Nonn.

Φρενόμωρως, ſtultè, inſanè. Soph.

Φρενοπληγὴς, phreneticus. Æſch.

Φρενωλὴς, mente captus. Æſch.

Φρικτοβόας, ὁ, horribiliter clamans. Cyr.

Φριξόλοφος, horrentes jubas, ſeu ſetas habens. Heſ.

Φροντιστικῶς, cogitabundè, ſollicitè.

Φρουραρχέω, præſidiariis militibus præſum. Plut.

Φρουρητὴς, ὁ, ſatelles. Man.

Φρουρὶς, ἡ, præſidiaria. Xen.

Φρυγανίστρια, ἡ, collectrix virgultorum aridorum. Poll. ex Ar.

Φρυγανοειδὴς, ὲς, idem quod φρυγανώδης. Dioſc.

Φρυγεὺς, ὁ, qui torret, ib.

Φρυγίζω, Phrygios mores imitor. Steph.

Φρυκτώριος, idem quod φρυκτός. Æſch.

Φυγαρσενία, ἡ, viriſugium. Man.

Φυγεργὸς, ὁ ϗ ἡ, fugiens opus; iners, ſocors. Bud.

Φυγοπονία, ἡ, laboris fuga. Polyb.

Φυγοπόλεμος, pro quo φυγοπτόλεμος. Hom.

Φύζηλος, timidus. Heſ.

Φυζικὸς, fugitivus. V. L.

Φυζίπολις, exul. Opp.

Φυκὴν, ὁ, idem quod φυκὶς. Ath.

Φυκίδιον, Dim. à φυκὶς. Ariſtot.

Φυλακικὸς, cuſtodiendi peritus, aptus ad cuſtodiam. Plat.

Φυλακτήριος, aptus ad cuſtodiendum. Dioſc.

Φυλάξιμος, ὁ, cuſtodiens, qui cuſtodiri poteſt. Steph.

Φυλία, ἡ, oleaſter. Hom.

Φυλλανθὲς, herba quædam. Theophr.

Φύλλια, τὰ, olera condimentis uſitata. Gal.

Φυλλορέω, idem quod φυλλοροέω. Ar.

Φυλλοτόκος, ον, folia pariens. Opp.

Φυλοκρινέω, ſum judex tribus. Euſt.

Φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φυλῇ διακρίνομαι, Heſ.

Φυματίας, ὁ, idem quod φυματώδης. Hipp.

Φυσαλὶς, ἡ, bulla in aquâ naſcens, veſicaria. Luc.

Φυσιγνώμων, ὁ, Theoc. v. φυσιογνώμων.

Φυσικίλλος, ἄρτος, panis quoddam genus. Ath.

Φυσόβαθρον, βάθρον, cui ſuperponuntur αἱ φῦσαι, Suid.

Φυταλιάζω, idem quod φυταλΐζω. V. L.

Φυτευτέον, plantandum, ſeu ſerendum eſt.

Φυτευτήριος, plantarius, ſeminarius. Steph.

Φυτηκομέω, pro φυτοκομέω. V. L.

Φυτούργημα, τὸ, plantatio, conſitio, Poll. *item* locus conſitus.

Φυτουργικὸς, ad φυτουργίαν pertinens. Steph.

Φωῒξ, avis. Ariſtot. V. L.

Φωκὶς, ἡ, pyri genus. Theoph.

Φωλειὸς, idem quod φωλεός. Opp.

Φωλήτοροι, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur. Suid.

Φωλιδωτὸς, ὁ, qui nidum facit, qui latitat. V. L.

Φωνομαχέω, de vocibus pugno, de verbis diſcepto, Steph. A φωνή.

Φωρεία, ἡ, latrocinium. Suid.

Φωταυγὸς, lucidè ſplendidus. Steph.

X.

Χαβάζιος, lapis. Orph.

Χαιρέω, pro χαίρω, unde χαιρήσειν. Hom.

Χαῖρον, τὸ, gaudium, lætitia, ſeu ea pars animi quæ gaudium percipit. Steph.

Χαλαβέω, tumultuor, tumultum edo, ib. trepido. V. L.

Χαλαζίας, λίθος, Chalazias lapis, grandinis colore & figura. Plin.

Χαλαζιάω, laboro, τῷ χαλαζίῳ. Ath.

Χαλάζω, quidam pro χαλάω.

Χαλάζωσις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini ſimiles. Gorr.

Χαλάνδρα, nomen avis. Opp.

Χαλαρα, catena. Heſ.

Χαλαργὸς, *Dor.* pro χηλαργός.

Χαλίδιον, τὸ, tabella. Heſ.

Χαλικροτερη, πόσις, *per Sync.* pro χαλικρατοτερη, Nic. Steph.

Χαλικάζω, pro χαλιμάζω. A χάλιξ. Euſt.

Χαλινωτήριον, τὸ, frænationis inſtrumentum, id, quod frænamus; retinaculum. Eur.

Χαλκεοτεχνής, ὁ, ærifaber. *Epith.* Vulcani. Call.

Χάλκη, flos, ſeu animal marinum quo purpura tingitur, Nic. Sch. *al.* κάλχη.

Χαλκιδεὺς, ὁ, è Chalcide urbe oriundus.

Χαλκίδιον, τὸ, vaſculum ex ære.

Χαλκιδῖτις, ſc. πόρνη, triviale ſcortum, quod vel æreo nummo ſeſe proſtituit. Joſeph.

Χαλκίζω, æs refero, æri ſimilis ſum. Steph.

Χαλκίτης, ὁ, cujus fœm.

Χαλκίτις, ἡ, lapis Chalcitis, vid. Steph.

Χαλκοβόας, ὁ, ære canens vel *ſimpl.* clamans. Soph.

Χαλκοκέραυνος, ære fulminans. Æſch.

Χαλκόλοφος, ex ære conum ſeu criſtam habens. Heſ.

Χαλκοσμάραγδος, λίθος, gemma, ap. Plin.

Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria. Steph.

Χαλκοφάλαρος, ον, æreas habens phaleras. Ar.

Χαλκοφανὴς, ὲς, æreo colore ſplendens. Steph.

Χαλκώδων, ſeu -δους, æreos habens dentes. Heſ.

Χάλλωνες, pro χελῶνες, labeones. ib.

Χαλυβδικὸν, τὸ, ferrum. Eur.

Χαμαιγλυκυμερις, ἡ, cancri genus. Plin.

Χαμαιευνη, pro χαμευνη, Steph.

Χαμαιεύρετος, humi inventus. Suid.

Χαμαικυπαρισσος, cupreſſus pumila. Plin.

Χαμαίλεος, idem quod χαμαιλέων. Nic.

Χαμαιλεύκη, populus alba humilis. Plin.

Χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla, ib.

Χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila, ib.

Χαμαιπελωρὶς, cancri genus. Steph.

Χαμαιπέτεια, ἡ, humilitas. Suid.

Χαμαιπεύκη, ἡ, larix pumila. Plin.

Χαμαίπους, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat. Poll.

Χαμαιρεπῶς, in terram vergendo, ſeu inclinando. Heſ.

Χαμαιριφὴς, in terram dejectus, humi proſtratus. Theophr.

Χαμαίρωψ, idem quod χαμαιδρωψ, ſeu χαμαίδρυς. Plin.

Χαμαιστρωσία, ἡ, humile ſtratum, ſeu lectus humi ſtratus, Sch. Soph.

Χαμαισχιδὴς, ὲς, humi fiſſus, vel ab imo. Theophr.

Χαμάιτις, ἄμπελος, vitis, quæ humi ſerpit. *al.* χαμίτις. Euſt.

Χαμαίφρων, humilia ſeu terrena ſapiens. Cyr.

Χαμευνεῖν, humi cubare. Heſ.

Χαμευνὶς, ἡ, thorus. Theocr.

Χαμίτις, vid. ſup. χαμαίτις.

Χαινος, os apertum. Poll.

Χάος, τὸ, aër. Ar.

Χαραδέως, acervatim, confertim, *al.* impetuosè. ſeu χαραδρέως. Steph.

Χαρακτηρικὸν, in quo eſt nota characteris & ſtyli vel differentia. Bud.

Χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad ſecandum.

Χάρακτρος, *per Sync.* pro χαρακτήριος. Nic.

Χαριδῶτις, ἡ, gratiæ datrix. Orph.

Χαριεντίζω, jocor & facetè cavillor. *E. M.* ex Ar.

Χαριεντότης, ἡ, idem quod χαριεντισμὸς. Plut.

Χαριεργὸς, venuſtus in ſuis operibus. Ep. Suid.

Χαρίσιον, pro χαριστήριον. Suid.

Χαρίστιος, ad gratiarum actionem pertinens. Naz.

Χαρμοφέρων, ſeu gaudium ferens. Hom. al. χαρμόφρων.

Χάρων, ὁ, leo. Lyc.

Χάσμαξ, ὁ, qui ore hiante ſtat. Hinc

Χασματικὸς, idem quod χασματίας. Plin.

Χαυνολόγος, ὁ, qui χαύνως loquitur, futilis, levis. Steph.

Χαυνοποιὸς, ὁ, inani ac tumidâ inflans ſuperbiâ, ſeu de homine, qui facit ea quæ χαῦνα ſunt. ib.

Χαυνοπολίτης, ὁ, civis elatus, & ſtultâ ſuperbiâ inflatus. Ar.

Χεζανάγκη, ἡ, emplaſtrum, ſeu unguentum; quicquid affert cacandi neceſſitatem. Gorr.

Χεζητιάω, idem quod χεσείω.

Χειλωτὴρ, pro χιλωτὴρ. Heſ.

Χειμίη, ἡ, hybernum frigus, vel *ſimpl.* frigus. Gal.

Χειραλειπτέω, manus ungo; vel me exerceo. Suid.

Χειράφετος, manumiſſus, emancipatus. ib.

Χειρίδιον, τὸ, Dim. à χειρὶς, parva manica, vel à χεὶρ, parva manus. Steph.

Χείριξις, ἡ, idem quod χειρουργία. Hipp.

Χειροβλημάομαι, manibus leviter premo & contrecto mammas. Luc.

Χειροβλήματα, vel -βλητα, τὰ, manipuli. Suid.

Χειρόβολον, vel χερόβολον, τὸ, manipulus. Tzet.

Χειρογονία, ἡ, Proſerpinæ cognomentum. Heſ.

Χειροδρόπος, ὁ, qui manu decerpit, non falce. Nic.

Χειροεργτης, idem quod χειρουργος. Heſ.

Χειροθήκη, ἡ, Chirotheca, qu. dic. manûs repoſitorium. Steph.

Χειροκαλαθίσκος, ſaltationis quoddam genus, Cam. Poll.

Χειρομύλη, ἡ, idem quod χειρομύλων. Xen.

Χειρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad Chironomiam pertinens. Steph.

Χειρόπληκτος, vid. χερόπληκτος. Soph.

Χειροσιδήριον, τὸ, manus ferrea. Thuc.

Χειροτεχνικὸς, chirurgicus, vel ipſe artifex. Ar.

Χειροτεχνικῶς, manûs artificio, vel more eorum qui manu opera conficiunt.

Χειροτεχνῶς, idem. Steph.

Χειροτονητέον, porrigendæ ſunt manus. Ar.

Χειροτριβίη, ἡ, exercitatio. Hipp.

Χειρωνάξιον, τὸ, vectigal quod exigebatur viritim à vulgo. Ariſtot.

Χειρωσις, ἡ, ſubjugatio, ſubactio. Steph. A χειρόω.

Χειρωτὸς, ὁ, qui ſubjugari ſeu capi poſſit. Ab eod.

Χέλειον, τὸ, tegmen, ſeu operimentum teſtudinis, teſta. Nic.

Χελεὺς, idem quod χέλυς. Heſ.

Χελιδόνιας, ου, ὁ, idem cum χελιδόνιος, nomen piſcis & venti. Ath.

Χελιδονιδεῖς, hirundinum pulli. Euſt.

Χελιδόνιον, τὸ, Chelidonium, herba. Theophr.

Χελιδόνισμα, τὸ, cantilena quam canunt οἱ χελιδονιζοντες.

Χελιδονισμὸς, ὁ, ipſa circuitio, & collectio ſtipis, Steph.

Χελιδὼ, όος, ἡ, idem quod χελιδών. Heſ.

Χελιζω, no, navigo. V. L.

Χέλισκον, τὸ, catinus. Erot. ex Hipp.

Χελλάρης, nomen piſcis. Æl.

Χελύειν, tuſſire. Heſ.

Χελυνάζειν, irridere. ib.

Χελυνίδης, ὁ, magnum & craſſum habens labrum. Steph.

Χελυνοίδης, idem. Euſt.

Χέλυον, vid. χέλειον.

Χελὼν, mugilis quædam ſpecies. Ath. al. pro χελώνη.

Χελωνιὰς, inſecti genus, cantharis. Heſ.

Χελώνιος, &

Χελωνίτης, teſtudinarius. Unde χελωνία, & χελωνῖτις, λίθος. Plin.

Χέμετλον, pro χίμετλον. Steph.

Χέραδος, τὸ, idem quod χέρας. Hom.

Χέρμα, τὸ, lapis, telum miſſile. V. L.

Χερνητὴρ, ὁ, idem quod χερνήτης. Man.

Χερνίβιον, τὸ, idem quod χερόνιπτρον. Ath.

Χερόβολον, vid. χειρόβολον.

Χηνέλοπες, pro χηναλώπεκες. Heſ.

Χηνοβοτία, ἡ, idem quod χηνοβόσκιον, τὸ, Plat. Bud.

Χηνόμυχον, &

Χηνόπους, herbarum genus. Plin. Nyctegreton.

Χηραμβὴς, viduarum domus. Heſ.

Χηραμόθεν, ex ſuis latibulis. Orph. A χηραμός.

Χηρειος, vid. χηρήϊος. Ep.

Χήτειος, ὁ, indigens, inopiâ laborans, ſeu penuriâ. Hom. A

Χητεύω, pro χατεύω. Steph.

Χθαμαλόφρων, ὁ, humilia ſapiens. Apolin.

Χθιζὸν, *Adv.* pro χθὲς. Hom.

Χθονία, ἡ, Dea. Eur.

Χιλιετία, ἡ, mille anni. Ar.

Χιλιοδύναμος, herba, mille virtutibus prædita, polemonia, *al.* philetæria. Dioſc. Plin.

Χιλιόναυς, mille inſtructus navibus. Eur.

Χιλιοναύστολος, claſſis mille navium. Strab.

Χιλιοναύτης, mille nautas habens. Eur.

Χιμάδιος, &

Χιμάζω, χιμάω, pro χειμάδιος. Heſ.

Χιμαιροβάτης, ὁ, caprinis incedens pedibus, Panis *Epith.* Ar.

Χιμαιροκτόνος, ὁ, chimæræ interfector. *Epith.* Bellerophontis. Opp.

Χιμέτλη, ἡ, idem quod χίμετλον. Dioſc.

Χιμετλιάω, vid. χειμετλιάω. Steph.

Χιονόεις, idem quod χιονώδης. Nic.

Χιονόχροος, ον, qui nivei eſt coloris, niveus. Ath.

Χιόων, ningens, nivem emittens. Heſiod. V. L.

Χιρὰς, vid. χειρὰς. Euſt.

Χιτωνάριον, χιτωνισκάριον, τὸ, tuniculæ. Ep. Steph.

Χλαῖνις, ἡ, idem quod χλαῖνα. Ar.

Χλαινοθήρας, ὁ, lænarum venator, ut qui in balneis inſidiantur lavantium veſtibus. Steph.

Χλαίνωμα, τὸ, læna, exuvium. Ep.

Χλαμὸς, pro χλαῖνα. Heſ.

Χλαμυδηφόρος, ὁ, chlamidatus. Theocr.

Χλανιδουργία, ἡ, idem quod χλανιδοποιΐα. Steph.

Χλανισκιον, idem quod χλανίδιον. Ar.

Χλευαξ, ὁ, idem quod χλευαστὴς. Poll.

Χλευαστικὸς, idem, & ib.

Χλῆδος, pro χλῖδος. Harpocr.

Χλιανσις, ἡ, idem quod χλιαρότης. Steph.

Χλίασμα, τὸ, fomentum, ſeu medicamentum tepidum. Hipp.

Χλιδωνόπους, qui circum pedes habet χλιδῶνας, i. e. ornamenta luxurioſa. Heſ.

Χλιόεις, idem quod χλιαρὸς. Nic.

Χλοεύνης, pro quo χλούνης. Hom.

Χλοιδάω, pro χλιδάω. Heſ.

Χλοῦνις, ἡ, inſidiæ. P. exuberantia. H. teſtium exſectio. Stanl. Æſch.

Χλωρανθέω, virens floreo. Heſ.

Χλωρίων, avis nomen, à colore vireo. Gaz.

Χλωρόκομος, ὁ, qui viridi comâ eſt. Ep.

Χλωροσαῦρα, viridis lacerta. Sch. Theoc.

Χλωροφαγέω, virentibus herbis veſcor. Hipp.

Χνοόεις, &

Χνόϊος, idem quod χνοώδης. Tryph. Anac.

Χοεῖον, τὸ, craſſum inteſtinum. Suid.

Χόϊνος, pro χοϊκὸς. Steph.

Χοιρίλη, ἡ, Hecuba, ſeu quod multiplici prole ſcrofam æquarit. Ath.

Χολνῖος, idem quod χολνηγός. Gal.

Χολοιβόρος, bilis in modum exedens & erodens. Nic.

Χολοποιὸς, bilem conciens, ſeu commovens, τὸ, abrotonum. Dioſc.

Χόνδριβος, ἄρτος, idem quod χονδρίτης. Ath.

Χορδοποιϊκῶς, more eorum qui chordas conficiunt. Poll.

Χορεσσις, ἡ, ſaltatio. Suid.

Χοριαμβικὸν, μέτρον, quod conſtat choriambis. Steph.

Χορίαμβος, pes ex chorio & Iambo, ib.

Χοριοειδὴς, idem quod χοροειδής. Steph.

Χοροδιδασκάλια, ἡ, munus chorodidaſcali. Xen.

Χόροι, quidam pro χῶροι, ſeu τόποι. Euſt.

Χορολέκτης, ὁ, idem cum χοροδιδάσκαλος, niſi pro χοροδέκτης.

Χοροστατέω, chorum inſtituo, choro præeo. Suid.

Χορταιόβαμος, ſeu -βάμων, Silenus. Heſ.

Χορτασμος, ὁ, ſaturatio, repletio. Poll.

Χρεάρπαξ, ὁ, pecuniæ raptor. Man.

Χρεῖως, *Poet.* pro χρέως.

Χρεολυτέω, pro χρεωλυτέω. Steph.

Χρηματίας, ὁ, dives. Man.

Χρησμαγόρης, ὁ, idem quod χρησμολόγος. Ep.

Χρησμήτωρ, ορος, ὁ, qui oracula edit. *Epith.* Apollinis. Sibyl.

Χρηστομουσεῖν, muſicæ leges in canendo ſervare. ibid.

Χρῖμα, idem quod χρίσμα. Call.

Χρίπτω, ſive χρίμπτω. Steph.

Χριστήριον, το, idem quod χρίσμα. ib.

Χρότιν, ἡ, cutis, corpus. Ep. Laſc. vocabulum vix admittendum niſi alius proferatur autor. Steph.

Χροοκαρπος, ον, cujus fructus virent. Orph.

Χρύσαυρος, ον, auream auram habens. Orph.

Χρυσάφιον, το, Dim. pro χρυσος, quaſi parum auri. Phal.

Χρυσοκομέω, aureas habeo comas. Philoſtr.

Χρυσοκόμη, ἡ, fruticis nomen, ſeu herbæ, Jovis barba. Gorr. ex Dioſc.

Χρυσολαβὴς, aureum capulum, ſeu manubrium habens. Man.

Χρυσολαμπὶς, gemma, pallidi coloris die, noctu ignei. Plin.

Χρυσομανέω, inſano auri amore teneor. Suid.

Χρυσόσπερμον, τὸ, ſedum majus ab aureo ſeminis colore, Gorr. ex Dioſc.

Χρυσόστεγος, ὁ ϗ ἡ, auro tectus. Cyr.

Χρυσοστέπτωρ, ὁ, auro coronatus. Man.

Χρυσόστροφος, qui auro torquetur. Soph.

Χρυσοφυρτος, ον, auro ductus. Man.

Χρυσοφόρον, & φόριον, το, electrum. Dioſc.

Χρυσταλλόπηκτος, ον, glaciem faciens. Eur.

Χρωμάτιον, το, *Dim.* pro χρῶμα, color. Ep.

Χρωμὶς, piſcis. Ariſtot. al. χρομίς.

Χυδαιότης, ητος, ἡ, vulgaritas, vilitas. Bud.

Χυμίτλη, χύμιτλον, pro χιμιτλον. V. L.

Χύμιον, το, ſucculus, ſeu modicum aliquid ſucci. Ath.

Χυρβιάζω, Heſ. idem quod σκιρτῶ.

Χυσανέπρωκτοι, οἱ, molliculi. Ar.

Χυτικος, diffundendi vim habens, *al.* qui diffundit. Steph.

Χυτρεῖον, τὸ, locus ubi ollæ conduntur & aſſervantur. Suid.

Χυτρίτης, ου, ὁ, ollaris. Steph.

Χύτρος, ὁ, idem quod χύτρα. Ep.

Χώλασμα, το, claudicatio. Hipp.

Χωλόπους, idem quod χωλοίπος. Man.

Χῶμος, ὁ, pro χῶμα. Heſ.

Χωνεῖον, το, pro χωνευτηριον, ib. Suid.

Χωνιφοεις, Ep.

Χωράφιον, το, Dim. à χώρα, Ager ſationâlis. V. L.

Χώρισις, ἡ, idem quod χωρισμος. Heſ.

Χωροβάτης, ὁ, per locum aliquem ſeu agrum incedens, *al.* inſtrumentum quoddam cujus uſus eſt in aquarum libratione. Vitruv.

Χῶς, *Dor.* pro χοῦς. Euſt.

Ψ.

ΨΑθύριον, τὸ, fruſtulum, mica, offula. Ath.

Ψαικαλοῦχοι, vel ψακαλοῦχοι, ſc. μητέρες, fœtæ matres. Euſt.

Ψαίνυμι, idem quod ψωμίζω. Heſ.

Ψαιστιος, pro ψαιστός. Ar.

Ψαιστωρ, idem quod ψηκτὴρ. Ep.

Ψακτὴρ, *Dor.* pro eod. Heſ.

Ψαλιδοειδὴς, forfici ſeu cameræ forficulatæ ſimilis. Apud medicos, ψαλιδοειδὲς, ſeu ψαλοειδες, corpus durum, tribus arcubus conflatum, medium cerebri ventriculum ſuſtinens. Gorr.

Ψαλλοκιθαριστὴς, Pſallocithariſta. Suet. qui cithrâ canit. Steph.

Ψαλοειδὴς, vid. ψαλιδοειδής.

Ψάλτιγξ, ψάλτιξ, cithara. Heſ. Suid. ſeu idem quod ψαλτήριον. Steph.

Ψαλτικὸς, ad Pſalten pertinens, quo ψαλτής utitur. Ath.

Ψαμάθη, ἡ, Nereïdum una, Phôrci mater. Heſ.

Ψαμμακοσιογάργαρα, τὰ, innumera. A ψαμμακόσιος. Ar. vid. Steph.

Ψαμμίον, τὸ, arenula. Alex. Aphr.

Ψαμμῖτις, ἡ, qu. dic. arenacea. Ath.

Ψανὸς, pro ψεδνός. Heſ.

Ψέγιος, idem quod ψογερὸς. Pind.

Ψέγος, ſepulcrum. Heſ.

Ψεκτέος, reprehendendus, vituperandus. Suid.

Ψέλλω, balbutio, inarticulatè loquor, blatero. Steph.

Ψευδαγγελὴς, idem quod ψευδάγγελος. Ar.

Ψευδάλιος, pro ψευδαλέος. Steph.

Ψευδαντώνινος, ὁ, fictitius Antoninus. ib.

Ψευδαπάτης, ὁ, præſtigiator. Sibyl.

Ψευδατραφαξυς, ἡ, fictitia & ementita atriplex. Ar.

Ψεύδαττικὸς, falsò Atticus. Lucian.

Ψευδεπέω, vid. ψευδοεπέω. Heſ.

Ψευδεπίχαρμαιος, qui falsò tribuitur Epicharmo al. ψευδεπιχαρμειος. Steph.

Ψευδῆ, *Adv.* pro ψευδῶς. Ar.

Ψευδηρὸς, unde per ſync. ψυδρός. Euſt.

Ψευδησιόδειος, qui falsò tribuitur Heſiodo, Cic.

Ψευδισοκόδομον, & ψευδισόδομον, quod inequali craſſitudine ſtructum eſt. Plin.

Ψευδοβοήθεια, ἡ, fictitium auxilium. Xen.

Ψευδοβούνιον, τὸ, herba quæ bunion verum mentitur. Dioſc.

Ψευδοδαμάσιππος, fictitius Damaſippus.

Ψευδοδίπτερος, Vitruv. vid. Steph.

Ψευδοκάτων, ὁ, fictitius Cato. ib.

Ψευδοκόρη, ἡ, fictitia & ementita puella. Poll.

Ψευδοκύπειρος, frutex, qui veri cyperi ſpeciem mentitur. Dioſc.

Ψευδομαντεία, ἡ, falſa vaticinatio. Steph.

Ψευδομαρτυριάω, falſum teſtificor. ib.

Ψευδόναρδος, nardus adulteratus. Gorr.

Ψευδονέρων, fictitius Nero. Steph.

Ψευδόνιτρος, lixivium, ex nitro falſo, ſeu adulterino. Ar.

Ψευδόπατρις, ὁ, mentitus patriam. Sibyl.

Ψευδοπερίπτερος, qui peripteri formam ſimulat, & quaſi mentitur. Vitruv.

Ψευδόπτωμα, τὸ, falſus & fictitius caſus, vel lapſus non verus, Ar. Sch.

Ψευδόπυρα, τὰ, fictitii & ementiti ignes. Suid.

Ψευδοράω, falſo lumine intueor. V. L.

Ψευδοσοφιστὴς, ὁ, qui falsò ſophiſtæ nomen ſibi uſurpat. Lucian.

Ψευδόσφηξ, veſpa ementita & fictitia. Steph.

Ψευδυποβολιμαῖος, falsò ſuppoſititius, nomen fabulæ, ap. Ath.

Ψεύστειρα, ἡ, mendax. Sibyl. A

Ψευστὴρ, ὁ, idem quod ψεύστης. Man.

Ψεφὰς, tenebræ, obſcuritas. Heſ.

Ψήκτρια, & ψηκτρὶς, pro ψήκτρα. Steph.

Ψηλαφέω, pro ψηλαφάω. V. L.

Ψιθία, ἡ, vitis ſpecies. Nic.

Ψιθύρ, υρος, ὁ, idem quod ψιθυρος. Theo. Sch.

Ψιλοκιθαριστικὴ, ἡ, ſcientia & ars illa ludendi nudâ citharâ. Ath.

Ψιλόταπις, ἡ, idem quod ψιλοτάπης. Steph.

Ψιττάδιον, τὸ, Dim. pro ψίττα. Ath.

Ψιττοειδὴς, ὲς, paſſeris piſcis effigiem repræſentans. ib.

Ψίχω, cibum do. V. L.

Ψογιος, idem quod ψογερός. Heſ.

Ψοιὰ, pro ψόα. Suid.

Ψοφοειδῶς, tumultuosè. Heſ. *Vox ſuſpecta.*

Ψοφομήδης, ὁ, cui ſtrepitus, ſeu ſonitus curæ ſunt. Ep.

Ψοφοποιὸς, ὁ, ſtrepitum faciens, ſonum edens. Thuc.

Ψυδὴς, & ψυδρὸς, idem quod ψεύστης, Æſch. Lyc.

Ψυλλόβρωτα, τὰ, quæ à pulicibus adeſa & corroſa ſunt.

Ψύλων, ώνος, ὁ, Pſylon, piſcis. Ariſtot.

Ψύττω, ſpuo. Heſ.

Ψυχεῖον, vel ψύχιον, idem quod ψυγεῖον. Euſt.

Ψυχινὸς, pro ψυχεινός. Theophr.

Ψυχοβόρος, ὁ ϗ ἡ, animi vorax. Syneſ.

Ψυχολιπὴς, οῦ, animi ſeu animæ deliquium afferens. Ep.

Ψυχοτροφέω, ſeu ψυχροτροφέω, in frigidis locis nutrio. Sibyl.

Ψυχοφυὴς, ὲς, animæ naturam habens, quatenùs corpus movet. *Epith.* alarum, vel ventos, frigus producens. M. Muſ. A ψυχὴ, vel ψύχος.

Ψυχμὸς, ὁ, idem quod ψύχος. Man.

Ψυχοῦλλος, herba quædam. Heſ.

Ψωδαρέος, ſqualidus. ib.

Ψωροπεταλοι, οἱ, viles piſciculi. ib.

Ψῶχος, pro ψωχός. Suid.

Ω.

'ΩΓΗ'Ν, Oceanus. Heſ. Hinc ὠγενίδαι oceanidæ.

'Ωκέα, pro ὠκεῖα, Hom. item *Adv.* pro ὠκέως.

'Ωκεανίνη, ἡ, filia oceani. Heſiod.

'Ωκιμοειδὴς, idem quod ὠκυμώδης, item ὠκιμοειδὲς, herba quædam, Lat. ocimaſtrum. Dioſc.

'Ωκυμορώτατος, Ar. Ab ὠκύμορος.

Ὠκύνοος, ὁ ϗ ἡ, ſubitæ mentis. Opp.

Ὠκύπετος, idem quod ὠκυπέτης. Coluth.

Ὤκυπος, idem quod ὠκύπους. Ep.

Ὠλεκρανίζω, cubiti gibbero ferio. Poll.

Ὠλενίτης, ὁ, humeralis. Lyc.

Ὠλεσίτεκνος, ὁ ϗ ἡ, perdens liberos. Nonn.

Ὠμαλθὴς, ὁ, qui curatus fuit, quum crudus adhuc eſſet, nec coctione ad maturitatem perveniſſet. Heſ.

Ὠμομηλις, ἡ, arbor, quæ mala cruda producit. Steph. al. ἀπομηλίς, ἀμαμηλὶς, ὀρομαλὶς. Theoc.

Ὠμοργὸς, qu. dic. ὠμοεργὸς, qui crudelia facinora patrat. Heſ.

Ὠμοτομητέον, crudum ſecandum eſt. Gal.

Ὠμοχαρων, ὁ, crudelis Charon. Ep.

Ὠπὴ, idem quod ὀπωπή. Ap.

Ὠραιέστατος, pro ὠραιότατος. Euſt.

Ὠραιοπολῶ, verſor cum iis qui florenti adhuc ætate ſunt & formâ venuſtâ. Suid.

Ὠραπολέω, conſueto tempore terram aratro verto. Heſ.

Ὠρήσσω, & ὠρίζω, idem quod ὠρέω. Suid. Heſ.

Ὠριὰς, ἡ, maturitatem afferens, *Epith.* Naturæ. Orph.

Ὠριμαλίδες, vid. ὀριμαλίδες. Steph.

Ὠρόχαλκος, pro ὀρείχαλκος. Arrian.

Ὠστικὸς, impulſorius. Steph. Ab ὤστης, quod ab ὠθέω.

Ὦσχη, vid. ὄσχη. Euſt.

Ὠσχοφόριον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ. E. M.

Ὠτάκινος, herbæ nomen. Cam.

Ὠτιαφόρος, ὁ, qui otidas gerit, V. L. At

Ὠτικὸς, auricularis, ad aures pertinens. Gorr.

Ὠτραλέως, vid. ὀτραλέως. Ap.

Ὠφελία, ἡ, pro ὠφέλεια. Ep.

Ὦφλημα, τὸ, pro ὄφλημα. V. L.

Ὠχρόμματος, ὁ, qui pallidis eſt oculis. Steph.

Ὠψοπόνος, m. pro ὀψοπόνος. Ep. Suid.

NOMINA QUÆDAM PROPRIA,

Præſertim EBRÆA, ferè indeclinabilia.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. *Mons, Montanus*, al. *Præceptor*.
Ἀϐαδδὼν, perditio, vaſtatio.
Ἀϐϐᾶ, pater. Nom. Syr. indecl.
Ἀϐὲλ, Abel. *Vanitas*.
Ἀϐιὰ, Abia. *Pater meus eſt Dominus*.
Ἀϐιαθὰρ, Abiathar. *Pater excellens*.
Ἀϐιλήνη, ης, ἡ, Abilene. Regio Syriæ vel Paleſtinæ.
Ἀϐιὺδ, Ἀϐίυδ, Nom. viri Ebr. indecl. *Pater decoris*, ſeu *decus Patris*.
Ἀϐραὰμ, Abraham. *Pater excelſus*, vel *pater multitudinis*.
Ἄγαϐος, ȣ, ὁ, Agabus.
Ἄγαρ, Agar. Nom. ſervæ Ebr. Indecl. *Peregrina*, ſive *Timida*.
Ἀγρίππας, α, ὁ, nomen viri.
Ἀδὰμ, ὁ, Adam. *Homo*.
Ἀδδὶ, ὁ, Addi. *Viator*.
Ἀδράςεια, ας, ἡ, Nemeſis. Nom. Deæ gentilis.
Ἀδρίας, ȣ, ὁ, Adria. Mare Adriaticum.
Ἀελλὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ & unius ex canibus Actæonis, ap. Ovid. Ab ἄελλα, quaſi *procelloſa*.
Ἀζὼρ, Azor. Nom. Viri Ebr. indecl.
Ἀκελδαμα, ager ſanguinis. Vox Syr. indecl.
Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nom. viri.
Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria, urbs. Ab
Ἀλέξανδρος, ȣ, ὁ, Alexander. *Fortis auxiliator*.
Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, *arena*, vulgò creditur.
Ἀνανίας, ȣ, ὁ, Ananias. Nomen viri. Ebr.
Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris Ebr. *Gratioſa*.
Ἄννας, α, ὁ, Nom. viri Ebr. *Gratioſus*.
Ἄραψ, αϐος, Arabs.
Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, Africa. Ab α priv. & φρῖκη, frigus.
Ἀχέρων, οντος, ὁ, Acheron, fluvius. Ab ἄχος, *dolor*, & ῥόος, *fluvius*.

Βαὰλ, ὁ ϗ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nom. Ebr. indecl. *Dominus*.
Βαϐυλὼν, ωνος, ἡ, Babylon, urbs. *Confuſio*.
Βαλαὰμ, ὁ, Balaam. Nom. Ebr. indecl. *Vetuſtas populi*.
Βαλὰκ, ὁ, Balak. *Exinaniens*.
Βαρθολομαῖος, ȣ, ὁ, Bartholomæus. *Filius haurientis aquam*.
Βαρνάϐας, α, ὁ, Barnabas. *Filius conſolationis*.
Βαρσαϐᾶς, ᾶ, ὁ, Barſabas. *Filius quietis*.
Βαρτιμαῖος, ȣ, ὁ, Bartimæus. *Filius Timæi*.
Βεελζεϐὺλ, Beelzebub. *Dominus Muſcarum*.

Βελιὰλ, ὁ, Belial. *Sine jugo*, vel *nequam*.
Βηθαϐαρὰ, ᾶς, ἡ, Vox Ebr. *Domus tranſitûs*.
Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. *Domus afflictionis*.
Βηθεσδὰ, ἡ, Betheſda. Vox Syr. *Domus miſericordiæ*, ſeu *beneficentiæ*.
Βηθλεὲμ, ἡ, Bethleem. Vox Ebr. indecl. *Domus panis*.
Βηθσαϊδὰ, ἡ, ſive Βηθσαϊδὰν, *Domus piſcationis*.
Βηθφαγὴ, Bethphage. *Domus ficuum præcocium*.
Βοανεργὲς, Syr. *Filii tonitru*.

Γ.

Γαϐϐαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Ebr. indecl. *Pavimentum elatum*.
Γαϐριὴλ, Gabriel. *Robur Dei*.
Γάϊος, ȣ, ὁ, Caius vel Gaius. Nom. viri Rom.
Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nom. Ebr. indecl. *Retributio Dei*.
Γεννησαρὲτ, τὸ, Nomen urbis Ebr. indecl. *Hortus principis*.
Γεργεσηνὸς, ȣ̃, ὁ, Gergeſenus. Vox Ebr. *Vicinus peregrinationis*.
Γολγοθᾶ, Golgotha. Nom. Syr. indecl. *Locus calvariæ*.
Γόμοῤῥα, ας, ἡ, Gomorrha, urbs. *Habitatio*.

Δ.

Δαϐὶδ, ὁ, David. Nom. Ebr. indecl. *Dilectus, gratioſus*.
Δαλμανȣθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nom. regionis. Hereditas pauperis.
Δαμασκὸς, ȣ̃, ὁ, Damaſcus. Urbs Syriæ.
Δανιὴλ, ὁ, Danael. *Judex divinus*.
Δέρϐη, ης, ἡ, Derbe. Nom. Urbis Ebr. *Stimulus*.
Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.

E.

Ἑβὲρ, vel Ἐϐὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. indecl. *Tranſiens*.
Ἐλεάζαρ, ὁ, Eleazar. *Dei auxilium*.
Ἐλεακεὶμ, ὁ, Eleachim. *Deus reſtituet*.
Ἐλιοὺδ, ὁ, Eliud. *Laus Dei*.
Ἐλισαϐὲτ, ἡ, Elizabetha. *Deus juravit*.
Ἐλισσαῖος, ȣ, ὁ, Eliſſæus. Propheta. *Deo gratus*.
Ἐλμωδὰν, Elmodan. Nomen viri Ebr. *Deus menſurabit eos*.
Ἐλύμας, α, ὁ, Elymas. Nomen magi Arab.
Ἐμμανȣὴλ, ὁ, Emmanuel. *Deus nobiſcum*.
Ἐμμαὺς, ἡ, Nom. Ebr. *Propugnaculum*.

Ἐμμὸρ, ὁ, Emmor. Nomen viri Ebr. *Luculentus*.
Ἐνὼς, ὁ, Enos. *Homo*.
Ἐνὼχ, ὁ, Enoch. *Conſecratus*.
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, Syriacâ formâ pro Ἐπαφρόδιτος.
Ἑρμᾶς, ȣ̃, ὁ, Hermas, pro Ἑρμόδωρος.
Εὔα, ας, ἡ, Eva. *Vivificans*.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, Muſa. A τέρπω.
Ἐφραθα, ης, ἡ, Ephrata. Nomen urbis Ebr. *Fructifera*.
Ἐφραῒμ, ὁ, Ephraim. Nom. viri Ebr. *Seſe propugnans*.

Z.

Ζαϐȣλὼν, ὁ, Zabulon. Nom. viri Ebr. *Cohabitatio*.
Ζακχαῖος, άιȣ, ὁ, Zacchæus. Nom. viri Syriacum. *Juſtus*.
Ζὰν, Ζανὸς, ὁ, Jupiter. Vox Dor. Hinc
Ζανὼ, όος, ἡ, Juno.
Ζάρα, ὁ, Zara. Nom. viri Ebr. indecl. *Orſus*.
Ζεϐεδαῖος, ȣ, ὁ, Zebedæus. *Donatus* vel *munificus*.

H.

Ἠλὶ, ὁ, Eli. *Adſcenſus*.
Ἠλιὰς, άδος, ὁ, Elias. Deus meus.
Ἡρώδης, ȣ, ὁ, Herodes. Hinc
Ἡρωδιανοὶ, ῶν, οἱ, Herodiani, Herodis miniſtri.
Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis; item Herodis concubina.

Θ.

Θάμαρ, ἡ, Thamar. Nom. mulieris Ebr. *Palma*.
Θάρα, ὁ, Thara. Nom. viri Ebr. *Spirans*.
Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Ebr. *Torrens*, (vel potiùs eſt contractum, è Θεόδωρος, ut Ἀρτεμᾶς eſt ex Ἀρτεμίδωρος. Ern.)
Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nom. urbis Aſiæ.
Θύμϐρις, ιδος, ἡ, Tiberis. Nom. fluvii.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. *Geminus*.

I.

Ἰακὼϐ, ὁ, Jacob. *Plantam tenens*.
Ἰάειρος, ȣ, ὁ, Iairus. Nom. viri. Ebr. *illuminabit, illuceſcet*.

Ἰαμβρῆς, ου, ὁ, Iambres. *Rebellans.*

Ἰαννὰ, ὁ, Nom. viri Ebr. indecl. *Adflictio ſuperborum.*

Ἰαννῆς, aut -ῆς, ὁ, Iannes. *Reſponſans.*

Ἰασὼ, όος, οῦς, ἡ, Iaſo, Dea ſanitatis. Ab ἰάομαι.

Ἰάσων, ονος, ὁ, Jaſon. Nom. viri.

Ἰεζαβὴλ, ἡ, Jezabel. Nom. mulieris Ebr. indecl. *In inſulis habitans.*

Ἱερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. *Exaltans Deum.*

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel

Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. Hieroſolyma. Nom. urbis.

Ἰεφθὰς, ὁ, Jephtha. Nom. viri Ebr. indecl.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, JESUS, nomen ſervatoris noſtri, origine Ebræum, & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, ſeu quod ſcriptoribus Eccleſ. magis uſitatum eſt, *Salvator.*

Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nom urbis Ebr. *pulcritudo.*

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nom. fluvii Ebr. *Fluvius.*

Ἰούδας, α, ὁ, Judas. *Filius celebrationis*, i. e. *clarus*, *laudatus.*

Ἰουλὼ, όος, οῦς, ἡ, Ceres. Ab Ἴουλος.

Ἰσαὰκ, ὁ, Iſaac. *Ridebit.*

Ἰσραὴλ, ὁ, Iſraël. *Princeps Dei.* Unde Ἰσραηλίτης, & Ἰσραηλῖτις.

Ἰτουραία, ας, ἡ, Ituræa. Nom. regionis Syr. *Montoſa.*

Ἰωθὰμ, ὁ, Jotham. Ebr. *A Deo profectus.*

Ἰωακεὶμ, ὁ, Joachim. *Dominus excitabit.*

Ἰωάννα, ἡ, Joanna. *Gratioſa.*

Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas; &

Ἰωάννης, ου, ὁ, Joannes. *Gratioſus.*

Ἰὼβ, ὁ, *Jobus.* *Ejulans.*

Ἰωὴλ, ὁ, Joel. *Adquieſcit.*

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. *Columbus.*

Ἰωρὰμ, ὁ, Joram. *A Domino excelſus.*

Ἰωσαφὰτ, ὁ, Joſaphat. *Dominus judicat.*

Ἰωσῆ, Ἰωσῆς, Joſe, Joſes; pro Ἰωσὴφ, vel Ἰώσηπος.

Ἰωσὴφ, ὁ, Joſeph. *Addet.*

Ἰωσίας, ου, ὁ, Joſias. *Qui eſt a Domino.*

K.

Καδμεία, ἡ, arx Thebana.

Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmæus. Καδμεῖοι, Thebani, poſteri Cadmi.

Καδμείωνες, οἱ, Thebani.

Καδμηῒς, ίδος, ἡ, Thebana, Cadmæa.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris Ægyptius, & arcis Cadmeæ in Bœotiâ poſtea conditor, ex Ebr. *Orientalis.*

Καϊάφας, ᾶ, ὁ, Caiaphas. *Circuitor vel blaſphemus.*

Κάϊν, Cain. *Acquiſitus.*

Καϊνὰν, ὁ, Cainan. Nom. viri indecl. *Poſſeſſor.*

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæſar. Nom. Lat.

Κανὰ, ἡ, Cana. Nom. urbis Ebr. indecl. *Poſſeſſio.*

Κανανίτης, ου, ὁ, Canaanites. Nomen gentile. *Æmulator.*

Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.

Καπερναοὺμ, ἡ, Capernaum. Nom. urbis indecl. Vicus conſolationis.

Κλαύδη, ης, Claudia.

Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nom. mulieris, Lat.

Κλεόπας, Cleopas. Nom. viri, pro Κλεόπατρος, per Sync. ut Ἀντίπας pro Ἀντίπατρος.

Λ.

Λεββαῖος, ου, ὁ, Lebbæus. Nom. Apoſtoli. Ebr. *Cordatus.*

Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas. Nom. viri. termin. Syr. pro Λούκιος vel Λουκίλιος, vel potius pro *Lucanus.*

M.

Μαγδαλὰ, Magdala. Nomen loci Ebr. *Turris.*

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Ebr. *Magnifica*, vel etiam è Magdalâ oriunda, Magdalenſis.

Μαγὼγ, ὁ, Magog, Ebr. indecl. *Munimentum.*

Μαδιὰν, ἡ, Madian. Nom. regionis Ebr. *Judicium.*

Μαθουσάλα, ὁ, Mathuſala. Nom. viri. *Mortem pellens.*

Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. *Laudans Deum.*

Μανασσῆς, ὁ, Manaſſes. *Faciens oblivisci.*

Μέλχι, ὁ, Melchi. *Rex meus.*

Μελχισεδὲχ, ὁ, Melchiſedech. *Rex juſtus.*

Μωσῆς, οῦ, vel Μωσεὺς, έως, Μωϋσῆς, οῦ, Μωϋσεὺς, εως, ὁ, Moſes.

N.

Ναασσὼν, ὁ, Naaſſon. *Illuſtrans.*

Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ, idem.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Ebr. *Surculus.*

Ναῒν, ἡ, Nain. Nom. urbis Ebr. *Amœnitas.*

P.

Ῥεμφὰν, ὁ, Nomen Idoli. *Saturnus.*

Ῥουβὴν, ὁ, Ruben. *Ecce filius.*

Ῥοὺθ, ἡ, Ruth. Nom. mulieris. *Tremor.*

Σ.

Σαλμὼν, ὁ, Salmon. *Pacificus.*

Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria. Vox Ebr.

Σάπφειρα, ας, ἡ, Sapphira. Nom. mulieris.

Σατᾶν, ὁ, & Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis Angelorum malorum. Ebr. *Adverſarius.*

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, Sidon, urbs Phœniciæ.

Φ.

Φαραὼ, ὁ, Nom. Ebr. indecl. *Vindex.*

Φαρῆς, ὁ, Phares. *Ruptura.*

Φαρισαῖος, ου, ὁ, Phariſæus, Ebr. *Separatus.*

Φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. *Amans, amicus.*

X.

Χοραζὶν, Chorazin. Nom. Urbis. *Promulgatrix.*

Ω.

Ὠβὴδ, Obed. Nom. viri Ebr. indecl. *Serviens.*

Ὡσαννὰ, Hoſanna. Vox. Ebr. indecl. *Serva quæſo.*

LEXICI

MANUALIS GRAECI

PARS SECUNDA,

Vocum Phraſiumque Latinarum, quæ in primis è re Græcè quidpiam reddituris eſſe poſſint, interpretationem Græcam ſiſtens: iterùm repurgata, & quamplurimis aucta vocabulis per T. M.

A, Ab ἀπὸ, *cum Genitivo*, & potiſſimum de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, *Demoſth.* Ab initio uſque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, *idem.* A ſolis ortu uſque ad occaſum, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου, *Æſchin.* (2) παρὰ, *cum Genit.* & potiſſimùm de animatis, *ut* Venire à rege, πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως, *Thucyd.* (3) ὑπὸ, *cum Genit.* & verbis paſſ. vel neutris, *ut* Inſtituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου, *Iſocr.* Interfectus eſt à vobis, τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν, *Xenoph.* (4) ἐκ, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantiâ, ab incunabilis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας, *Dem. Iſocr.* (5) ἐπὶ, in notatione officii, *ut*, Qui ab epiſtolis eſt, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν· qui à ſecretis eſt, vulgò Secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων· qui à regiis ſigillis eſt, ὁ ἐπι τῶν βασιλικῶν σφραγίδων, &c. *Viget.* C. IX. Sect. 4. Reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

Abactor, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Luc.* ἀπελάτης.

Abactus, ἀπεληλαμένος, ένη, ένον, *Poll.* ἀπελαθεὶς, εῖσα, ὲν, ab arâ, βωμοῦ, *Luc.*

Abactus, ûs, ὁ ἀπελασία, ας, *Heſych.*

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, *Poll.*

Abalienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.*

Abalienatus, ἀλλοτριωθεὶς, ἀπηλλοτριωμένος, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.*

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* τινὰ πρὸς τινά, *Iſocr.*

Abamita, ἀδελφὴ τοῦ προπάππου, *idem.* ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγαλη.

Abarceo, ſeu aberceo, ἀποκολύω, ἀποκωλύσαι ναματων, *ab aquis arcere. Greg.* ἀπείργω σέ τινος, *Plut.*

Abavia, ἡ ἐπιτήθη, *Poll.* ἡ ἀπομάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπαππου, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.

Abavus, ὁ ἐπίπαππος, ου, *Poll.* ὁ ἀπόπαππος, V. L. πρόγονος τεταρτος.

Abbas, ὁ κοινοβιάρχης, ὁ ἀρχιμανδρίτης.

Abbatia, ἡ ἀββάτεια, τὸ κοινόβιον, *Gell.*

Abbatiſſa, ἡ ἀρχιμανδρῖτις, ιδος.

Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, *Syneſ.* συντέμνω, *Thucyd. cum accuſ.* ἀποκεφαλαιόω, *Ariſtot.*

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, *Lucian.* ἡ ἀπόῤῥησις, *Syneſ.*

Abdicatus, ἀποκήρυκτος, ον, *Syneſ.*

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τοὺς υἱέας, *Lucian.* filium, ἀπεῖπον τὸν υἱὸν, *Plato.* me magiſtratu, τὴν ἀρχὴν, *Ariſtot.* ἀποδοκιμάζω, ἀποποιέομαι.

Abditè, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.* κρύβδην, *Dem.* κρυφίως, λάθρα.

Abditus, ἀπόκρυφος, ον, *Suid.* κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* μύχιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ, ἐνδόμυχος.

Abdo, κρύπτω, in gurguſtio, εἰς καλύβην, *Thuc.* ἀποκρύπτω, καταδύνω.

Abdomen, τὸ ὑπογάστρον, ου, *Dem.* ἦτρον, λαπάρα, ὑποκόιλιον.

Abducendus, ἀπακτέος.

Abduco, διάγω, ἀπάγω, ſententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος, *Thucyd.* aliquem à propoſito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchin.* captivum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτον τινὰ, *Demoſth.* λαμβάνω αἰχμάλωτόν τινα, *Herodian.*

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, *Polyb.*

Abductus, ὁ καὶ ἡ, ἄπακτος, ου, *Sophocl.* ἀπαγομενος.

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ὴ, όν.

Abedo, κατεσθίω, τὶ, *Plut.* ἀποτρώγω, *Laert.*

Abeo, ἀπέρχομαι, à viro, ἀνδρὸς, *Iſocr.* è concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *idem*, ad aliquem, οἴχομαι πρός τινα, *idem*, in malam rem, ἀπάγω εἰς τὸν φόρον, *Epicharm.* ἔῤῥω ἐς κόρακας, *Ariſtoph.* ἄπειμι, abiit *pro* mortuus eſt ἀνοίχεται, οἰχώκεε, *Herod.*

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, *Ariſt.* τὸ ἀφαμάρτημα, ἡ ἀπότευξις, *Plut.*

Aberro, ἁμαρτάνω, à viâ, τῆς ὁδοῦ, *Ariſt.* à veritate, διαμαρτανω τῆς ἀληθείας, *Iſocr.* διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, *id.* à ſententiâ alicujus, τῆς γνώμης τινός, *idem*, à propoſito, ἀποπλανάομαι τῆς ὑποθέσεως, *idem*, à fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως, *Chryſoſt.* à ſcopo, ſeu propoſito, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν *Iſocr.* πόῤῥω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως, *id.* τοῦ πράγματος, *Dem.* ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, *id.* ψευδομαι, ἀποσφάλλω, *Hom.*

Aberro paulùm, παρολισθαίνω.

Abfore, ἀπέσεσθαι, *Plut.* parum abeſſe, μικροῦ δεῖν, multùm abeſſe, πολλοῦ δεῖν.

Abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, *N. T.*

Abhinc, ἐντεῦθεν, *Ariſtot.* ἐκθενδὲ, ἀπὸ τοῦδε.

Abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, ὡς ἐπὶ τέρατι, *Luc.* ab injuriâ, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, *Plato*, ab aliquo τινι, *Plut.* ἐπὶ τινι, *Ariſt.* κατὰ τίνος, *Luc.* ἀπαλλαττομαι, *Lucian.* ἀποτροπιαζομαι, *Syneſ.*

Abhorreſco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem à peccatis τινα τῶν ἁμαρτημάτων, *Iſocr.*

Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, *Poet.* in malam rem, ἀπεῤῥε, ἔῤῥ' ες κορακας.

Abjectè, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, *Dem.* facere, πράττειν, *idem*, φαύλως, ἀγεννῶς, *idem.*

Abjectio, ἡ ἀποβολὴ, armorum, τῶν ὅπλων, *Plato.* ἀπόῤῥιψις, ἡ ταπείνωσις, *Luc.*

Abjector, ὁ ἀποβολεὺς έως, armorum τῶν ὅπλων, *Plato.*

Abjectus, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, *Plato.* ὁ καὶ ἡ, ἄτιμος, ἀναριθμος, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, *Hom.*

Abiegnus, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX. εἰλάτινος, *Poet.*

Abies, ἡ ἐλάτη, ης, *Plut.*

Abietarius, ὁ τέκτων ξυλικός.

Abietinus, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.

Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Luc.*

Abigeatus, ûs, ἡ, ἀπελασία, ας, *Heſ.*

Abigeus, ὁ ἀπελάτης, ου.

Abigo, ἀπελαύνω, prædas τὰς λείας, *Herodian.* columbas, τὰς περιστερὰς, *Baſil.* è convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, *Lucian.* Spiritum ſanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα ἅγιον, *Baſil.* περιελαύνω, *Polyb.* ἀπείργω, σοβέω, *Ariſtoph.* ἀνίστημι, *Soph.*

Abjicio, ἀποβάλλω, *Plato*, aliquid, ῥίπτω τι, *Demoſth.* clam ad pedes, ἀδήλως πρὸς τοὺς πόδας, *Æl.* καταβάλλω, *Xen.* ἀποῤῥίπτω, *Herod.* παρωθέω, προΐημι, *Thucyd.*

Abitus, ἡ ἀποχώρησις, *Iſocr.* ἡ ἀπέλευσις.

Abjudico, ἀποκρίνω, *Ariſtot.* ἀποδοκιμάζω, *idem*, ἀποδικάζω, *idem.*

Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω, ἀποχωρίζω.

Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid τί, ab aliquo, τινὸς, *Eurip.* al. ἀπαμείρω, μετάγω, *Herod.*

Abjuratio, ἡ ἐξωμοσία, *Demoſth.* ἀπωμοσία, *Poll.*

Abjuratus, ἀπωμοσμένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, *Herodian.* abjuratum, ἐξωμοθὲς, V. L.

Abjuro, ἀπόμνυμι, τὶ, *Herodian.* ἀπομόω, ἀπομνύω, διόμνυμι, *Dem.* ἐξόμνυμι, *id. cum Acc.* ἀποβάλλω τι δὶ ὅρκων.

Ablactatio, ἡ ἀπογαλάκτισις, ὁ ἀπογαλακτισμός.

Ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem τινὰ, LXX.

Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, *Theophr.*

Ablaqueatus, ῥιζοτομηθεὶς, A ῥιζοτομέω, *Hipp.*

Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, *Hipp.* περιαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.

Ablatio, ἡ αφαιρεσις, εως, *Plut.*

Ablativus caſus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, *Gramm.*

Ablatus, ἀφῃρημένος, ἀφαιρεθείς.

Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.

Ablegatio, ἡ, ἀποστολὴ, LXX. ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.*

Ablegatus, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀπόπεμπτος, *Heſ.* ἀποβλητος, *Hom.*

Ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ, *Thucyd.* τινα πρεσβεία, *Dem.* ἀποπέμπω, διαπέμπομαι, τὴν ἐπιστολήν.

Abligurio, λαφύσσω, *Luc.* bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα, *Hyperid.* ἀναισιμόω.

Abliguritio, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Ablingo, ἀπολείχω, *Athen.*

Abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δεκα ἔτη, *Thuc.* ἐκμισθόω.

Abludo, ἀπᾴδω, *Ariſtot.*

Abluendus, πλυτέος.

Abluo, ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας, *Athen.* pulverem ἀποπλύνω τὴν κόνιν, *Lucian.* retia, τὰ δίκτυα, *N. T.* κλύζω, ἀνακλύζω, *Apollon.* ἀποκλύζω, ἀπολούω, *Hom.*

Ablutio, ἡ πλύσις, εως, LXX. ἡ ἔκνιψις, *Heſ.*

Ablutus, λελουμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀπονιφθείς.

Abmatertera, ἡ ἀποθεία, ἡ θεῖα πρὸς μητρὸς μεγάλου.

Abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.

Abneco, ἀναιρεω, ἀποκτείνω, νεκρόω.

Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.

Abnego, ἀπαρνέομαι, cædem, τὸν φόνον, *Plutarch.* ἔξαρνός εἰμι, *Plato.*

Abnepos, ὁ ἀπέκγονος, ου, *Bud.*

Abneptis, ἡ ἀπεκγόνη, ῆς.

Abnocto, ἀπονυκτερεύω, à caſtris, τοῦ στρατοπέδου, *Plut.*

Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.

Abnormis, e, ὁ ϗ ἡ, ἄμετρος, *Plut.*

Abnuo, ἀπονεύω, bonum, τοῦ καλοῦ, *Baſil.* hoc, τοῦτο, *Xenoph.* ἀπείπω, ἀρνέομαι.

Abolendus, ἐξαιρετέος, έα, έον, *Polyb.*

Aboleo, ἀφανίζω, teſtamentum, διαθήκην, *Dem.* memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, *idem.* legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νομον, *idem.* diſciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, *Iſocr.* ἐξαλείφω, *Xen.* ἀκυρόω, ἀμαυρόω.

Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, ἡ ἀφάνισις, εως, juſtitiæ, τῆς δίκης, *Ariſtoph.*

Abolitus, ἐφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, *Dem.*

Abolla, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*

Abolus, ὁ ἄβολος, *Ariſtot.*

Abomaſum, τὸ ἤνυστρον, *Ariſtot.*

Abominabilis, e, βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, *N. T.* τὸ μίασμα.

Abominandus, βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* ὁ μῦσος. *Heſ.* μυσαρός, ρὰ, ρὸν, *Phil.* ὁ ϗ ἡ, ἀπότροπος, *Soph.*

Abominatio, ὁ βδελυγμός, LXX. τὸ βδέλυγμα.

Abominor, βδελύττομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, *Ariſtoph.* μυσάττομαι, *Luc.* ἀφοσιόομαι, *Plat.* ἀποτροπιάζομαι, *Syneſ.*

Aborior, ἐξαμβλόω, ῶ, *Plato.*

Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, *Æl.* ἐξαμβλώσκω, *Dioſc.* ἐξαμβλόω, *Plato.*

Abortio, ἡ ἔκτρωσις, *Ariſtot.* ἡ ἄμβλωσις.

Abortivus, ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον.

Abortivus partus, τὸ ἀμβλωθρίδιον.

Aborto, idem quod *Abortio*, ſive *abortum pario.*

Abortus, τὸ ἔκτρωμα, ατος, *Hippocr.* τὸ ἄμβλωμα, ατος, *Bud.*

Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo, τί ὑπὸ τινι. *Alciphr.* ἀποκναίω, τὶ, *Ariſtoph.*

Abraſus, ἀπεξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, *Alciphr.*

Abreptus, ἀναρπαγεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἀναρπάζω, *Dem.*

Abripio, ἀφαρπάζω τὶ, *Herodian.* ἀναρπάζω, *Dem.* aliquem è templo, ἀποσπάω τινὰ τοῦ ἱεροῦ, *Herodian.*

Abrodo, ἀποτρώγω, τὶ. *Laert.*

Abrogatio, ἡ ἀποκύρωσις, εως, ἡ, ἀποδοκιμασία, legum, ἡ ἀναίρεσις, τῶν νόμων, *Dem.* ἡ ἀκύρωσις, ἡ ἀποχειροτονία, id.

Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magiſtratum, τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς, *Dem.* ἀποδοκιμάζω τι, *idem.* leges, ἀναιρέω τοὺς νόμους, *Æſchin.* legem, λύω τὸν νόμον, *Dem.* decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, *id.* ἀκυρόω, ἀποκυρόω, ἄκυρον ποιέω, ἀποπαλαιόω, διαγράφω, μεταγράφω.

Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ου, *Dioſc.* ex abrotono confectum, ἀβροτίνινος, ίνη, ινον, id.

Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, aliquid τὶ, *Æſchin.*

Abruptè, ἀποτόμως, *Iſocr.*

Abruptus, ἀπεῤῥηγμένος, ένη, ένον, ab ἀποῤῥήγνυμι, *Æſchin.* locus, ὁ ἀποῤῥὼξ τόπος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ, ἀπόκρημνος, *Xen.* ἀπότομος, ἀποτμήξ, *Apoll.*

Abs, ἀπό, Vide *A*, *Ab.*

Abſcedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἴς χώραν τινὰ, *Thuc.* ἄπειμι ἀπὸ τινος, ἀποστρέφω, *Plut.* ἐξαναχωρέω.

Abſcedens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Dioſcor.*

Abſceſſio, ἡ ἀπόστασις, *Dem.* ἡ ἀποστασία, *Plut.*

Abſceſſus, τὸ ἀπόστημα, ατος, *Galen.*

Abſcido, ἐκκόπτω, aliquid τὶ, *Galen.*

Abſcindo, ἀποτέμνω, τὶ, *Plut.* nares & aures alicui, ῥίνα ϗ οὔατά τινι, *Homer.* ἀποκόπτω, τί τινι, *Xen.* ανακείρω, *Heſ.*

Abſciſſè, ἀποτόμως, *Iſocr.*

Abſciſſio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, *Plut.*

Abſciſſus, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ, ἀπότομος, ου, abſciſſæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*

Abſconditè, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.*

Abſconditus, ὁ ϗ ἡ, ἀπόκρυφος, ου, LXX. κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* κρυφαῖος, αία, αῖον, *id.* ἀποκεκρυμμένος, LXX.

Abſcondo, ἀποκρύπτομαι, τὶ, *Iſæus*, ἐπικρύπτω, in aliquo, τὶ ἔν τινι, *Herodian.* ſub aliquo, καλύπτω τι ὑπὸ τινος, *Æl.* κρύπτω, ἐγκρυφιάζω, *Ariſt.* συγκρύπτω, συγκαλύπτω.

Abſconſio, ἡ κρύψις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀπόκρυψις.

Abſconſus, κρύφιος, ία, ιον, *Herodian.* σκεπηνὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Abſens, ἀπὼν, οὖσα, ὸν, *Gen.* όντος, ούσης, όντος, *Plut.* Vide *Abſum*, ὁ ϗ ἡ, ἄδημος, *Heſ.* ἀποδημέων, *Xen.*

Abſentia, ἡ ἀπουσία, ας, *Dem.*

Abſentio, διαφωνέω, in aliquâ re, πρός τι, *Demet. Phal.*

Abſento, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſch.*

Abſilio, ἀποπηδάω, è curru, τοῦ ἅρματος, *Plut.*

Abſimilis, ὁ ϗ ἡ, ἀνόμοιος, ου, *Plato*, ἀποικὼς, υῖα, ὅς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, *Polyb.* ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀφόμοιος.

Abſinthites, ὁ ἀψινθίτης, ου, ſc. οἶνος, *Dioſc.*

Abſinthium, τὸ ἀψίνθιον, *Dioſcr.* marinum, τὸ σέριφον, σερίφιον.

Abſiſtens, ἀφιστάμενος, ὲνη, ενον, *Dem.*

Abſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliquâ re, τινὸς, *Dem.* ἀποστατέω.

Abſit, μὴ γένοιτο, *Dem.* quod abſit, ὃ μὴ συμβαίη, *idem.*

Abſolvo, ἀπολύω, aliquem à culpâ, τινὰ τῆς αἰτίας, *Lycurg.* aliquem crimine, ἀφίημι τινα τοῦ ἐγκληματος, *Plut.* aliquem mortis, ἀποψηφίζομαί τινος θάνατον, *Antiphon.* i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τὶ, *Plato.* ἀπεργάζομαί τι, *Xen.* τελέω, διαπράττω, κατασκευάζομαι.

Abſolutè, τελείως, *Iſocr.* τελέως, ἐντελέως, ἁπλῶς.

Abſolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, *Dem.* ἡ λύσις, εως, ab iniquâ famâ, τῆς βλασφημίας, *id.*

Abſolutus, ὁ ϗ ἡ ἀπόλυτος ου, *Gregor. Naz.* ὁ ϗ ἡ ἀφετος, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, *Ariſt.* ἐντελὴς, έος, *Lucian.*

Abſonè, ἀσυμφώνως, δυσφώνως.

Abſonus, ὁ ϗ ἡ ἀσύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀπῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ ἀπηχὴς, *Luc.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥυθμος, ἐκμελὴς, *Ariſtid.* i. e. abſurdus, ὁ ϗ ἡ ἄτοπος, *Demoſth.*

Abſorbeo, καταπίνω, τὶ, *Plut.* omnia, λαφύσσω πάντα, *id.* ῥοφέω, ἀποῤῥοφέω, *Syneſ.*

Abſorptio, ἡ κατάποσις, ὁ λαφυγμὸς, *Ariſtoph.*

Abſque, ἄνευ, *cum Gen.* abſque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, *Dem.* *Non ineleganter etiam poſtponitur, ut* abſque his, τούτων ἄνευ, χωρὶς, *itidem cum Gen.* abſque dictis, χωρὶς τῶν εἰρημένων, *Ariſt.* ἔξω, *etiam cum Gen.* abſque his, ἔξω τούτων, *Thucyd.*

Abſtemius, ὁ ϗ ἡ ἄοινος, ου, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ ἀβρόμιος, ἄγευστος.

Abſtergeo. Vide ſequens *Abſtergo.*

Abſtergo, ἀπομάττω, *Dem.* ſudorem, ἀπομάττομαι τὸν ἱδρῶτα, *Baſ.* pedes, ἐκματτω τοὺς πόδας, *Ariſt.* ſordes, ἀποσμάω τὸν ῥυπὸν, *Lucian.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξιαν, *Dem.* ἀποσμήχω, *Luc.* ἐπισμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, *Theoc.* ἀπομοργνυμι, ἀναμάττομαι.

Abſterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Ariſt.* à peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *Iſocr.* à rebus agendis, τινὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Ariſtot.* ἀποσπεύδω, *Thuc.* ἀπειργω.

Abſterſio, ἡ σμῆξις, *Dioſc.* ἡ ἀπόμαξις, ἡ ἔκνιψις.

Abſterſorius, abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Abſtinens, ὁ ἐγκρατης, έος, ab aliquâ re, τινὸς, *Iſocr.*

Abſtinenter, ἐγκρατως, *Ariſtot.*

Abſtinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἀπόσχεσις.

Abſtineo, ἀπέχω, à petulantiâ, τῆς ὕβρεως. *Æſch.* à parvis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν, *Iſocr.* manus à matre, τα χεῖρε τῆς μητρὸς, *Dem.*

Abſto, ἀφίσταμαι.

Abſtractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Ariſt.*

Abſtractus, ἀποσπάσθεὶς, εῖσα, ὲν.

Abſtraho, ἀποσπάω, cives à mari, τοὺς πολίτας τῆς θαλάσσης, *Plut.* ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, *Xenoph.* animam à corpore, χωρίζω την ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, *Plato.* απάγω, ἀφέλκω, *Xen.*

Abſtrudo, ἀποκρύπτω, τὶ, *Iſocr.* ἀπωθέω.

Abſtruſus, ὁ ϗ ἡ, ἀπόκρυφος, ου, LXX. κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Abſum, ἄπειμι, ab aliquo, τινὸς, *Plut.* ἀπό τινος, *Ariſt.* abſit, μὴ γένοιτο, *Demoſth.* abeſt multum, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογεῖσθαι, *Plato.* parum abeſt, quin fleam, ὀλίγου δέω δακρῦσαι·

multum abeſt rem ita ſe habere, ϖολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, *id.* parum abſuit, quin incidiſſem, μικρὸν ἀπολίπον τοῦ μη ϖεριπεσεῖν, *Iſocr.* quin expugnarentur, ἐκπολιορκεῖσθαι, *Luc.* quin mortuus eſſem ϖαρὰ μικρον ἦλθον ἀποθανεῖν, *Iſocr.*

Abſumedo, τὸ ανάλωμα, τὸ δαπάνημα.

Abſumo, κατέσθιω, res, facultates, τὰ ὄντα, *Demoſth.* multa in aliquid, ἀναλίσκω ϖολλὰ εἴς τι, *id.* δαπανάω, καταφθείρω.

Abſumptio, ἡ ἀνάλωσις, *Lucian.*

Abſurdè, ἀπόπως, *Dem.* item ἄλογως.

Abſurditas, ἡ ἄλογία, *Dem.* ἡ ἄτοπία, *Iſocr.*

Abſurdus, ὁ ϗ ἡ, ἄτοπος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ, ἀλογος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ, ὑπερφυὴς, έος, *id.* ἄλόγιστος, ἀδοξος; abſurdum, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.

Abundans, ϖερισσὸς, ἡ, ὸν, aliquâ re, τι, *Syneſ.* κατά τι, *Ariſt.* ἔν τινι, *Plut.* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ου, τινὸς, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δαψιλὴς, *Gal.* ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ὁ ϖερισσευων.

Abundanter, & abundè, ϖερισσῶς, *Iſocr.* ὑπερϐαλλόντως, *id.* ἐκ ϖερισσοῦ, *N. T.* ἐξαρκούντως, *Iſocr.* διαρκῶς, *Xen.* ἀφθόνως, ἄδδην, εὐπόρως, δαψιλῶς.

Abundantia, ἡ ϖέρισσεία, *N. T.* ἡ ϖερισσότης, *Iſocr.* ἡ ἀφθονία, annonæ, τῶν ὠνιων, *id.* opum, ἡ ϖεριουσία τῶν χρημάτων, *Demoſth.* εὐπορία, ἡ ἐυθηνεία, *Philo.* ἡ δάψιλεια, *Herod.* ἡ ἀδροσύνη, *Heſiod.* ἡ ἀφθονία, *Xen.*

Abundantiùs, ϖερισσοτέρως.

Abundatio, ἡ ἐπίῤῥοια, *Dion. Areop.* ἡ ϖλήμμυρις, vid. inundatio.

Abundo, εὐπορέω, aliquâ re ad aliquid, τινὸς εἴς τι, *Dem.* ϖερισσεύω, aliquâ re, τινὸς, *N. T.* ἐυθηνέομαι, *Syneſ.* γέμω, δαψιλεύομαι, vid. exundo.

Abuſio, ἡ κατάχρησις, ἡ ἀπόχρησις. *N. T.*

Abuſivè, καταχρηστικῶς, *Gramm.*

Abuſivus, καταχρηστικὸς, ἡ, ὀν, *Rhetor.*

Abuſus, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.* ἡ κατάχρησις.

Abutor, καταχράομαι, aliquâ re, τινὶ, *Plato.* χράομαι κακῶς τινὶ, *Demoſth.* ἀποχράομαι τινί, *Ariſt.* ϖαρακαταχράομαί τινι, *idem.*

Abyſſus, ἄϐυσσος.

Ac, ϗ, ἤ.

Acacia, ἡ ἀκακία.

Academia, ἡ ἀκαδημία, *Plut.* ἡ ἀκαδήμεια, *Ariſtoph.*

Academicus, ἄκαδημικὸς, ἡ, ὸν, *Luc.*

Acantha, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.*

Acanthinus, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Acatium, τὸ, ἀκάτιον.

Accanto, ϖροσάδω, alicui, τινὶ. *Ariſtoph.*

Accedo, ϖροσερχομαι, tibi, σοὶ, *Xenoph.* ad rempublicam, τοῖς κοιναῖς, *Dem.* ϖρὸς τὰ κοινὰ, *Iſocr.* ad aliquem, ϖροσϐαίνω τινὶ, *Plut.* ϖαραγίνομαι τινὶ, *Xen.* ad aliquid ϖρὸς τι, *Æſchin.* accedere ſententiæ, συγκατατίθεσθαι τινὶ, accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις. εἰσαφικνέομαι, ϖρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.

Acceleratio, ἡ ἔπειξις, ἡ τάχεια, ἡ σπουδή.

Accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τὴν στρατίαν, *Iſocr.* ſacra, τοῖς ἱεροῖς, *Herodian.* σπεύδω, κατασπεύδω, ἐγκονέω, ἐπιταχύνω, *Plut.*

Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, *Plato.* aliquid, ἀνακαίω τι, *Herodian.* domos, καίω τὰς οἰκίας, *Xen.* ἅπτω, *Ariſtoph.* ἀναύω, vid. incendo.

Accenſeo, ϖροσγράφω, aliquem ſenatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* civitati, τῇ ϖολιτεία, *idem.*

Accenſus, ἡμμένος, ἀνημμένος, θαλυομένος, *Heſ.*

Accentus, ἡ ϖροσωδία, ας, *Gramm.*

Acceptio, ἡ λῆψις, εως, *Thucyd.* ἡ ϖρόσληψις.

Accepto, λαμϐάνομαι, *Ariſtot.* ὑποδέχομαι, aliquid τι, *Iſocr.* ϖροσδέχομαι.

Acceptus, ληφθεὶς, εῖσα, εν, ϖροσληφθεὶς, i. e. gratus, ὁ ϗ ἡ εὐάρεστος, ου, *N. T.* χαρίεις, εσσα, εν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐπρόσδεκτος; acceptum habeo, χαίρω τινὶ, vel ἐπί τινι; acceptum fero, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ϖροσλογίζομαι, ἀπογράφω.

Accerſitor, ὁ κλήτωρ, ορος, *Lucian.* ὁ κλητήρ.

Accerſitus, μετακεκλημένος, ένη, ένον, à μετακαλέω, *Plato.*

Accerſitus, ûs, ἡ ϖρόσκλησις, εως, *Plato.*

Accerſo, ϖροσλαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* μετακαλέω τινὰ, *Plato.* κατακαλέω τινὰ, *Plut.* ϖροσάγω τινὰ, *id.* μεταπέμπω τινὰ, *Dem.* ϖροσπέμπω.

Accerſo aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.

Acceſſio, ἡ ἄφιξις, εως, *Plato*; i. e. additio, ἡ ϖρόσθεσις, *Philo*; ἡ ϖροσθήκη, *Plato.* ἡ ἐπιδοχὴ, ἡ αὔξησις.

Acceſſus, ἡ ϖρόσοδος, *Thuc.* ἡ ἔφοδος.

Acceſſu facilis, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσιτος, ου, ϖροσιτὸς, ἡ, ὸν, *Greg.* ὁ ϗ ἡ εὐπρόσοδος, ου, *Xen.* difficilis, ὁ ϗ ἡ ἀπρόσιτος, δυσέμϐολος.

Accidens, τὸ συμϐεϐηκὸς, *Dem.* τὸ συμϐὰν, άντος, *id.* per accidens, κατὰ συμϐεϐηκὸς, *Ariſtot.*

Accido, ϖροσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινὶ, *N. T.* i. e. *contingo* alicui, συμϐαίνω τινὶ, *Iſocr.* ἀποϐαίνω τινὶ, *Dem.* non ex ſententiâ, ἐκϐαίνω μὴ κατὰ γνωμην, *id.* accidit mihi idem, τ' αὐτὰ ϖάσχω, *Iſocr.* accidit mihi quod gubernatori, ϖάσχω ϖάθος κυϐερνήτου, *Plato.* quæ accidunt alicui, συμπίπτοντα τινὶ, *Iſocr.* ϖροστυγχάνω.

Accido, ϖερικόπτω, *Demoſth.*

Accieo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ϖρόσπέμπω τινὰ, *Iſocr.* μεταπέμπω.

Accinctus, διεζωσμένος, ένη, ένον, acinace, τὸν ἀκινάκην; veſtem, τὴν ἐσθῆτα, *Lucian.*

Accingo, ϖαραζώννυμι, acinacem, τὸν ἀκινάκην, *Plato.* palliolum, διαζώννυμι τὸ τριϐώνιον, *Luc.* διασκευάζω.

Accino, ϖροσάδω, alicui, τινὶ, *Ariſtoph.* ϖαραψάλλω, ϖαρωδέω.

Accio, vide *Accieo.*

Accipio, λαμϐάνω, munera, δῶρα, *Xenoph.* fœdus, σπονδὰς, *id.* uxorem, γυναῖκα, *id.* pecuniam ab aliquo, ϖαραλαμϐάνω τὰ χρήματα ϖαρὰ τινος, *Iſocr.* munera, δέχομαι δῶρα, *Dem.* epiſtolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν ϖαρὰ τινος, *id.* excuſationem, ὑποδεχομαι τὴν ἀπολογίαν, *Lycurg.* ϖροσλαμϐάνω, ἀποδέχομαι, ϖροσδέχομαι.

Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος, *Ariſtot.* accipiter parvus, ὁ ἱερακισκος, *Ariſtoph.* accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω, *Æl.*

Accipitrarius, ὁ ἱερακοτρόφος.

Accitus, ϖροσκεκλημένος, ένη, ένον, ϖροσκληθεὶς, εῖσα, εν, *Plut.*

Accitus, ἡ ϖρόσκλησις, *Plato.* ἡ μετάπεμψις, *id.* ἡ μετάκλησις, *Heſ.* ἡ ϖρόσπεμψις.

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, *Plut.* τὸ ϖροσφώνημα, *Dem.* fauſta, ἡ εὐφημία, *Herodian.* τὸ ἐπιϐόημα, *Thuc.*

Acclamo, ἐπιφωνέω, *Plut.* alicui, ϖροσφωνέω τινι, *N. T.* τινὰ, *Homer.* εὐφημέω, ἐπιάχω, *Hom.* ἐπαναϐοάω, *Ariſtoph.*

Acclinis, ὁ ϗ ἡ ἐπικλινής, ϖροσκλινής.

Acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, ϖρός τι, *Ariſtid.* ϖροσκλίνω.

Acclivis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνωφερής, via, ἡ ἀνάντης ὁδὸς, *Plato.* ἐπάντης, ϖαράντης, ϖροσάντης.

Acclivitas, ἡ ἀνωφέρεια. *Alex. Aphrod.*

Acclivus, idem quod *Acclivis.*

Accola, ὁ ϗ ἡ ϖάροικος, ου, *Thucyd.* ὁ ϗ ἡ, ϖρόχωρος. *Dem.* ὁ ϗ ἡ, περίχωρος, *id.* προσοικος, *Herodot.*

Accolo, παροικέω, Aſiam, τὴν Ἀσίαν, *Iſocr.* flumen, προσοικέω τῷ ποταμῷ, *Plato,* τὸν ποταμὸν, *Ariſtot.*

Accommodatè, ἐπιτηδείως, *Thucyd.* ἱκανῶς, λυσιτελῶς.

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος, *Dioſc.* ἡ ἐφαρμογή.

Accommodatus, ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινὶ, *Ariſtot.* ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* ἐπὶ τινὶ, *Xenoph.* οἰκεῖος, *Ariſtot.*

Accommodè, ἐπιτηδείως, *Thucyd.*

Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα νόμοις, *Plut.* aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινὶ, *Plato,* me alicui, συμπεριφέρομαί τινι, *Sirac.* ἐφαρμόζω, *Heſiod.* προσοικειόω, *Plut.* συμϐιϐάζω, *Greg.*

Accommodus, ἐπιτήδειος, εία, ειον. *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔθετος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ λυσιτελὴς, ἁρμόδιος, ία, ιον.

Accredo, πιστευω, ἐπιπείθομαι.

Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xenoph.*

Accreſco, προσφύομαι, *Theoph.* i. e. incrementum capio. προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετὴν, *Plato.* felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* συναυξάνομαι, re aliquâ, i. e. per rem aliquam, τινὶ, *Dem.* ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδωμι, *Iſocr.*

Accretio, ἡ πρόσφυσις, εως, *Theophr.* ἡ παραύξησις, εως, *Dioſc.*

Accubatio, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Accubitorium, τὸ ἀνακλιντήριον.

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, *Ariſtot.* primus, ἡ πρωτοκλισία. *N. T.*

Accubo, παράκειμαι, alicui, τινὶ, *Demoſth.* Vide *Accumbo.*

Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θωρακα, *Alex. Aphr.* in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, *Plato.* alicui παράκειμαι τινὶ, *Dioſc.* cœnæ, κατακλίνομαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, *Athen.* in terrâ, ἀνέπεσον ἐπὶ τὴν γὴν, *N. T.*

Accumulatè, σωρηδὸν, *Herodian.* πυκνῶς.

Accumulatio, τὸ συνάθροισμα, ἡ νῆσις, *Heſ.*

Accumulatus, νητὸς, *Hom.* νενημένος.

Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροῖς, *Eurip.* ἀθροίζω, συνάγω, νηέω, ſeu νήω.

Accuratè, ἀκριϐῶς, *Dem.* ἐπιμελῶς, *id.* λιπαρῶς, περιέργως.

Accuratio, ἐπιμέλεια, *Dem.*

Accuratus, ὁ ϗ ἡ ἀκριϐὴς, ſermo, oratio, λόγος, *Ariſtot.* opus, ἀκριϐὲς ἔργον, *Dem.* i. e. diligens, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, *Xenoph.*

Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριϐόω.

Accurro, προστρέχω, *Chryſoſt.* ἐπιτρέχω, ad, ἐπιθέω πρὸς, *Herodian.* ἀφικνέομαι δρομαῖος, *Lucian.*

Accurſus, ἡ ἐπιδρομὴ, τὸ προσδρόμημα.

Accuſabilis, ὁ ϗ ἡ, ἐπαίτιος, ου, alicujus rei, τινος, *Thucyd.* ἔλεγκτος, ἐπίμεμπτος.

Accuſatio, ἡ κατηγορία, *Thuc.* ἡ ἔγκλησις, *Artemid.* το ἔγκλημα, *Demoſth.* ἡ γραφὴ, *id.* τὸ κατηγόρημα, *Plato.*

Accuſator, ὁ κατήγορος, *Æſchin.* ὁ κατηγορικὸς, *Plutarch.* τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.

Accuſatoriè, κατηγορικῶς, *Iſocr.* ἐγκληματικῶς, *Ariſtot.*

Accuſatorius, κατηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Accuſo, κατηγορέω, aliquem, τινος, *Iſocr.* κατά τινος, *Dem.* τινὰ, *Thuc.* πρός τινα, *Plut.* δίκην τινὰ διώκω, *Iſocr.* ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, *Dem.* ἐπάγω αἰτίαν τινὶ, *id.* aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινος τινος. *Iſocr.* τινὸς περί τινος, *Thuc.* ἐπαιτιάομαι τινὰ τινος, *Dem.* ἄγω αἰτίαν τινὸς ἐπὶ τίνα, *id.* ἐπάγω αἰτίαν τινός τινι, *idem.* αἰτιάομαί σε τούτου, *id.* διαγράφω τίνι αἰτίαν, δι' αἰτίας ἔχω, μεμφομαι, ἐνδείκνυμαί τινα.

Aceo, ὀξιζω, *Dioſc.* ὀξύνω.

Acer, ἡ σφένδαμνος, ου, *Theophraſt.*

Acer, acris, e, ὀξὺς, εῖα, ὺ, acres morbi, ὀξεῖαι, νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἄνθρωπος, *Ariſt.* acris ſenſu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, *Plutarch.* δριμὺς, εία, ύ.

Acerbè, τραχέως, *Iſocr.* πικρῶς, *Dem.* στρυφνῶς, χαλεπῶς.

Acerbitas, ἡ πικρία, *Dem.* ἡ πικρότης, *id.* οξύτης, στρυφνότης.

Acerbo, παροξύνω, *Xen.* πικραίνω, *N. T.* τραχύνω.

Acerbus, στρυφνὸς, ἡ, ὸν, fructus, καρπος, *Galen.* homo ἄνθρωπος, *Xenoph.* πικρος, ρὰ, ρὸν, de rebus & hominibus, *Dem.* acerbum, το ὀμφάκιον.

Acernus, σφενδάμνινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Acero, i. e. paleis perfundo, ἀχυρόω. Aceroſus, i. e. paleis plenus, ὁ ϗ ἡ ἀχυρώδης.

Acerra, τὸ, θυμιατήριον, *Philo.*

Acervatim, σωρηδόν, *Herodian.* αθρόως.

Acervatio, ἡ σώρευσις, εως.

Acervo, σωρεύω, *Herodian.* σωρὸν συνάγω, *Euphr. apud Stob.*

Acervus, ὁ, σωρὸς ȣ̃, divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.* ὁ ὄγκος. *Ariſtot.* ὁ θήμων, *Hom.* ὁ vel ἡ θὶν & θὶς, *id.*

Aceſco, ὀξύνω, *Gal.* ὀξύνομαι, *id.* ἐξοξύνομαι, *Theophr.* παροξίζω, *Dioſ.*

Acetabulum, τὸ ὀξύϐαφον, *Athen.* το ἐμϐάφιον, *Hipp.* ἡ οξις, *Ariſtoph.*

Acetoſus, ὁ ϗ ἡ ὀξώδης, εος, *Galen.*

Acetum, τὸ, ὄξος, εος, *Plut.* τὸ ὀξείδιον, ȣ, *Suid. Galen.*

Achillea, *Herbæ nomen*, τὸ ἀχίλλειον, τὸ χιλιόφυλλον.

Acicula, τὸ ῥαφίον, *Gal.* ἡ περόνη, Gl. V.

Aciarium, ἡ ῥαφιδοθήκη.

Aciditas, vid. Acerbitas.

Acidulus, ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, ὁ ϗ ἡ ὀξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὕποξυς.

Acidus, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Xen.*

Acies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ακὴ, ἀκὶς, ἀιχμὴ, ὀξύτης, *Plut.* ἡ ἀκμὴ, unguium, ὀνυχων, *Plut.* oculorum, ὀμμάτων, *Ælian.* gladii, τὸ ϛόμα, ατος, μαχαιρας, *Thuc.* i. e. exercitus inſtructus, ἡ τάξις, εως, *Dem.* τὸ τάγμα, ἡ ϛὶξ, *Hom.* ἡ παράταξις, εως, *Iſocr.* *Hinc* aciem inſtruo, παρατάττω, *Iſocr.* παράταξιν ποιέω, *Xenoph.* in acie colloco, τάττω, *Dem.* ſto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρός τινα, *idem.* unà ſto in acie, συμπαρατάττομαι, *Iſocr.* deſerere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, *Dem.* occumbere in acie, τελευτᾷν ἐν τάξει, id.

Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ȣ, *Lucian.* acinace cingi, διαζώννυσθαι τὸν ἀκινάκην, *id.*

Acinaceus, ῥαγικὸς, ἡ, ον, *Theophr.*

Acinoſus, ὁ ϗ ἡ ῥαγώδης, εος, *Dioſc.*

Acinus, ἡ ῥὰξ ῥαγὸς, uvarum, βοτρύων, *Plato*, uvæ paſſæ, ϛαφυλῆς, *Dioſc.*

Acipenſer, ὁ ἔλλοψ, ὀνίσκος, ὀξύῤῥυγχος.

Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, *Dioſc.*

Acor, ἡ ὀξύτης, *Alex. Aph.* ἡ ϛρυφνότης.

Acquieſco, ἐπαναπαύομαι, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, αρκȣ̃μαι præſentibus, ϛεργω τὰ παρόντα, *Iſocr.* τοῖς παρȣ̃σι, *id.* donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *id.* præſentibus bonis, ἀγαπάω τοῖς ὑπάρχȣσιν ἀγαθοῖς, *Lyſ.* aliquâ re, ἔν τινι, *Iſocr.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τι. *Herodian.* ευδοκέω ἔν τινι, *Polyb.* συμφέρομαι τοῖς παρȣ̃σι, εὐαρεϛȣ̃μαι τȣ́τοις, ἐμμένω τοῖς καθ' εϛηκόσι, ἐπὶ τȣ́τῳ χαίρω, συγχωρέω, *cum dat.* *Plat.*

Acquiro, περιποιέομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Ariſt.* multum agri, προσκτάομαι πολλὴν χώραν, *Iſocr.* pecunias, πορίζω χρήματα, *Dem.* reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπα, *idem.*

Acquiſibilis, κτητὸς, ἡ, ον, *Iſocr.*

Acquiſitio, ἡ κτῆσις, εως, bonorum, ἀγαθῶν, *Dem.* divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, *id.*

Acquiſitus, κτητὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Acrimonia, ἡ δριμύτης, ητος, propriè, *Alex. Aph.* metaph. *Plato*, in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, *id.* in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, *Iſocr.* vid. acerbitas.

Acris iræ, ὁ ϗ ἡ ὀξύθυμος.

Acriter, σφοδρῶς, δριμέως, *Ariſtoph.* σφόδρα, *id.* εὐτόνως, *N. T.* ὀξέως, πικρῶς.

Acritudo. Vide *Acrimonia.*

Acroama, τὸ ἀκρόαμα, ατος, *Xenoph.*

Acroamaticus, ἀκροαματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Acroaſis, ἡ ἀκρόασις, εως, *Lucian.*

Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, *Plutarch.*

Acronychus, ὁ ϗ ἡ ἀκρονυχος, *Nicand.*

Acroſtichis, ἡ ἀκροϛιχις, ιδος, *Euſeb.* τὸ ἀκρόϛιχον, *Schol. Thuc.*

Acta, τὰ πεπραγμένα, ων; τὰ πραχθέντα, ων; Apoſtolorum, αἱ πραξεις τῶν Ἀποϛόλων, *N. T.*

Actio, ἡ πρᾶξις, *Ariſtot.* ἡ ἐνέργεια, *id.* judicialis, τὸ ἔγκλημα, *Dem.* ἡ κατηγορία, ας, *id.* injuriarum, ἀδίκȣ δίωξις, *Antiph.* actionem alicui intendo ob aliquid γράφομαί τινά τινος, *Plut.*

Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.

Activus, ἐνεργητικὸς, πρακτικός, δραϛικός.

Actor, ὁ πράττων, οντος; ὁ δραϛὴρ, δραϛȣ̀ς, *Heſ.* ὁ ποιητής, i. e. accuſator, ὁ κατήγορος, ȣ, *Dem.* ὁ διωκων, οντος, *id.* fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, ȣ̃, *Plut.*

Actuarium, i. e. oneraria navis, ἡ, ὀλκάς, άδος.

Actuarius, i. e. actorum ſcriba, ὁ γραφεύς.

Actuarius, i. e. facilis, ὁ ϗ ἡ ευαγητος.

Actuoſus, ὁ ϗ ἡ ἐνεργὸς, *Lucian.* πρακτικὸς, ἡ, ον, *Polyb.* ὁ ϗ ἡ φιλοεργος, ἐργώδης.

Actus, ἡ πράξις, εως, *Dem.* in ipſo actu, ἐπ' αυτοφώρῳ.

Actus, πραχθεὶς, εῖσα, ὲν, πεπραγμένος, ένη, ένον, actum ago, ἐπ' ἐξειργασμενοις ἀναλαμϐάνω, *Ariſtid.* actum eſt de me, perii ἀπωλόμην, *Eur.* ἀπόλωλα, *Ariſtoph.*

Actutum, αυτίκα, *Thuc.* παράχρημα.

Acuatio, ἡ ϛόμωσις, εως.

Aculeatus, κεντρωτὸς, ἡ, ὸν; ὁ ϗ ἡ ἔγκεντρος; culex, κνίψ, *Ariſtot.* ut ſpina, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.*

Aculeus, τὸ, κέντρον, *Plut.* τὸ κέντημα, *Polyb.* ἐγκεντρὶς, *Ariſtoph.* ἡ ἄκανθα.

Acumen, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀκις, ιδος, *Dioſc.* ἡ ὄξύτης, *Plut.* το ὀξὺ, έος, ingenii, ἡ αγχινοια.

Acuminatus, ὁ ϗ ἡ ἀποξυς, εος, *Dioſc.*

Acumino, ὀξύνω.

Acuo, ὀξύνω, ultimam ſyllabam, τὴν τελευταίαν, *Athen.* i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ εἴς τι, *Herod.* θήγω, θηγάνω τινὰ εἴς τι, *Xen.*

Acus, ἡ ῥαφὶς, ιδος, *N. T.* βελόνη, τὸ ἐπήτριον, ἀκεϛρα.

Acu pictus, κεϛὸς, Hom. πολύκεϛος.

Acutè, οξεως, canere, ὀξυ, λιγέως ᾄδειν, *Ariſt.* audire, ὀξὺ ἀκȣ́ειν, *Plato.* videre ὀξὺ βλέπειν, *idem*, acutè videns, ὁ ϗ ἡ ὀξυδερκὴς, ὀξυωπής, acutè clamans, ὁ ὀξυϐόας.

Acutulus, ὁ ϗ ἡ ὕποξυς, εος.

Acutus, ὀξὺς, εῖα, ὺ, haſta, ὀξὺ δόρυ, *Hom.* vox ὀξεῖα φωνὴ, *Plut.* vir ἀνὴρ δεινος, *Dem.*

Ad, παρὰ, *cum Acc.* venio ad aliquem, ἀφίκομαι παρὰ τινα, *Xenoph.* ἐπὶ, *cum Dat.* eſſe ad mare, εἶναι επὶ θαλάσσῃ, *Thuc.* *cum Acc. in ſignificatione motûs ad locum, ut* accedere ad januam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, *Ariſtoph.* πρὸς, *cum dat.* ſtabat ad januam, εἱϛηκει πρὸς τῇ θύρα, *N. T.* *cum Acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; *ibid.* εἰς, *cum Acc.* eo ad convivium, ἔρχομαι εἰς εὐωχίαν, *Thuc.* purpura ad veſtem, πορφύρα εις χλαῖναν, ad viros ducentos, εις vel ἐς ἄνδρας διακοσιȣς, *Thuc.*

Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

Adactus, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. coactus. βιασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Iſocr.* ἀναγκασθεὶς, *Dem.*

Adædifico, προσοικοδομέω.

Adæquatio, ἡ ἀνίσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.

Adæque, ἴσως, *Dem.* item ἐπίσης.

Adæquo, ἀνισόω, multitudine, πλήθει, *Herod.* ἀνισάζω, *Ariſtot.* ἐξισόω τινὶ, *Plut.* i. e. complano, ἐπισάζω, *Ariſtot.* ὁμαλίζω, ἀπαρτίζω. *Bud.*

Adæſtuo, προσκυμαίνω, *Philo.* item ἐκκυμαίνω.

Adagium, ἡ παροιμία, *Ariſtot.* item λογος.

Adamantinus, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *Æſch.*

Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος, *Ariſtot.*

Adamo, ὑπέρφιλέω, *Xenoph.*

Adaperio, προσοίγω, LXX. διανοίγω, *id.* παρανοίγω.

Adapertilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνοικτος, ȣ.

Adapertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſ.*

Adapertus, ὁ ϗ ἡ, ἄνοικτος, ἀνεωγμένος, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, *Lucian.*

Adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges civibus, τȣ̀ς νόμȣς τοῖς πολίταις, *Plut.* alicui aliquid, ἀναρμόζω τί τινι, *Dionyſ. Hal.* ποσαρμόζω τί τινι, *Plato.* ἐπαρτύω. Hom.

Adaquatorium, τὸ ποτιϛήριον, ȣ, LXX.

Adaquo, ποτίζω, *Ariſtot.* ὑδραίνω.

Adauctus, ûs, ἡ, ἐπαύξησις, εως, ἡ πρόσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.*

Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.*

Adaugeſco, ἐπαυξάνομαι, *Theophr.*

Adbibo, ἐπιπίνω, aliquid, τι, *Ariſtoph.* vinum, οἶνȣ, *Plato.*

Adblandior, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.

Adcorporo, σωματοποιεω.

Addecimo, ἀποδεκατόω.

Addenſo, πυκνόω.

Addico, i. e. pronuntio, ἐπαγγελλω, ἀποκηρυττω.

Addico, i. e. condemno, καταδικάζω.

Addico, καταλλάσσομαι, pro pecuniâ, ἐπ' ἀργυρίῳ, *Herodian.* ἀπεμπολέω.

Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ης, *Plut.*

Addictus, ὁ ϗ ἡ πρόσθετος, vel προσθετὸς, ἡ, ὸν, alicui, τινὶ, *Plut.* i. e. condemnatus ad, ὁ ϗ ἡ κατάδικος, *Dem.* ſum precibus, πρόσκειμαι δεόμενος, *Plut.* alicui rei, τινὶ, *Syneſ.*

Addiſco, προσμανθάνω. aliquid, προσλαμϐάνω τὶ ταῖς ἐπιϛήμαις, *Iſocr.* λαμϐάνω ἐπιϛήμην τινὸς, *id.*

Additamentum, ἡ προσθήκη, *Plato.* τὸ πρόσθημα, *Symmach.* τὸ ἐπίϐλημα, *N. T.* additamenti loco eſſe, ἐν προσθήκης μέρει εἶναι, *Dem.* ἡ παρενθήκη.

Additio, ἡ πρόσθεσις.

Additus, πρόσθετος.

Addo, πρόϛιθημι, vel ἐπιτίθημι alicui aliquid, τινί τι, *Iſocr.* συνάπτω πρός τι, *Plut.* alicui, ἐπιϐαλλω τινὶ, *Ariſtot.*

Addoceo, προσδιδάσκω.

Addubitatio, ἡ, διαπορήσις.

Addubito, διαπορέω, *Plato*, de re aliquâ, ἀμφισϐητεω περί τινος, *Iſocr.*

Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, *Lucian.* alicui aliquem, ἄγω τινι τινα, πρός τινα, *Plut.* aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xen.* aliquem in ſuſpicionem, τινὰ εἰς ὑποψίαν, *Plato.* in medium, παράγω εἰς τὸ μέσον, *id.* ἐπάγω, *Bud.* συναγω, ὑπάγω τι ἔις τι, adducor ut credam, ὑπάγομαι πιϛεύειν, *Iſocr.* προσαγομαι, προσιεμαι, *cum infin.* αναπείθω.

Adductus, προσαχθεὶς, εῖσα, ὲν, donis, πεισθεὶς, εῖσα, ὲν, ὑπο δωρεαῖς, *Plato.*

Adduplico, δαπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐπιδιπλασιάζω.

Adedo, ἀποτρώγω, τὶ, *Laert.* κατέδω.

Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Ademtus, αφαιρεθείς.

Adeo, *Adv.* τοσȣ̃τον, victus eſt, ἡττήθη, *Iſocr.* adeo abſtinuere, ut ne quidem voluerint τοσȣ̃τον ἀπέσχον, ὥϛ' ȣ̓δ' ἠθέλησαν, *id.* adeo deſtitutus ſum, ut neſciam, ȣ̔́τως ενδεὴς ἐγενόμην, ὡς ȣ̓κ οἶδα, *id.* adeo oportet, ut capiat, ȣ̔́τως χρὴ, ὥϛε ἐπιδέχεσθαι, *Æſchin.* quis adeo remotus fuit? τις ȣ̔́τω τοσȣ̃τον πόῤῥω ἦν; *Dem.* adeo probabiliter, ȣ̔́τω πιθανῶς, *Plato*, adeo dementes facti ſunt, εἰς τȣ̃το ἀνοίας ἦλθον, *Iſocr.* εἰς τοσȣ̃τον ἀνοίας ἐληλύθασιν, *id.* εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, *id.*

Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινὶ, *Xenoph.* φοιτάω πρός τινα, *Thuc.* hæreditatem, πορεύομαι εἰς τὰ κτήματα, *Dem.* κληρονομέω κληρονομίας, *Ariſtot.*

Adeps, τὸ ϛέαρ, ατος, *Dioſc.* ἡ πιμελὴ, ῆς, Ariſtot. το ἄλειφαρ, ὁ δημός.

Adeptio, ἡ, ἐπιτυχία, LXX. ἡ ἀπολαυσις, ἡ ἐπίτευξις.

Adeptus, ἐπιτυχὼν, ȣ̃σα, ὸν, aliquid, τινος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιτυχὴς, έος, τινὸς, *Iſocr.*

Adequito, προσιππάζω, προσιππεύω.

Adeſdum, ἴθι δὴ, *Plato*, ἴθι νῦν, *Xenoph.*

Adeſurio, βȣλιμιάω, βȣλιμώττω.

Adfringo, προσάγνυμι.

Adgeniculor, προσκυνέω, alicui, τινὰ, *Herod.* τινὶ, *N. T.*

Adhabito, παροικέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Adhæc, πρὸς τȣ́τοις, & adhæc alia multa, ϗ πολλὰ πρὸς τȣ́τοις ἄλλα, *Dem.* χωρὶς δὲ τȣ́των, *Lycurg.*

Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* πρόσκειμαι τινι, *Dioſc.* προσεχομαι, *Ariſt.* προσίσχομαι, προσπλάττομαι, συναπτομαι, *omnia cum dat.*

Adhæreſco, idem.

Adhæſè, συγκόλλως, *Athen.*

Adhæſio, ἡ, ϖροσκόλλησις.

Adhalo, ϖροσπνέω, *Ariſtoph.*

Adhamo, αγκιστρόω, ῶ, *Plut.*

Adhibeo, ϖροφέρω, ϖροσέχω, animum rebus, τὸν νοῦν τοῖς ϖράγμασι, *Dem.* curam alicui rei, ἔχω, vel ϖοιέω ἐπιμέλειαν τινος, *Thuc.* aliquem in conſilium de re aliquâ, ϖοιέομαι τινα σύμϐουλον ϖερὶ τινος, *Dem.* aurem verbis ϖαραϐάλλω, τὸ οὖς, λόγοις, LXX, fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις, *Theophr.*

Adhinnio, ϖροσχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω ϖρὸς ἵππον, *Æl.*

Adhortamen, idem quod *Adhortatio.*

Adhortatio, ἡ ϖαραίνεσις, *Iſocr.* ἡ ϖαράκλησις, *id.* ὁ ϖαρακελευσμὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ διακελευσμὸς, *Theoc.* ἡ ϖροκοπὴ, ἡ ϖαρακέλευσις, τὸ ϖαρακέλευσμα, *Plat.*

Adhortator, ὁ ϖαραινέτης, ὁ ϖαρακλήτωρ, *Heſ.* ὁ ἐργεπείκτης, *Euſt.*

Adhortatorius, ϖαρακελευστικός.

Adhortor, ϖαραινεω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινὶ τι, *Iſocr.* ϖαρακελεύομαι τινι, τι, *Thuc.* aliquem ad virtutem, ϖροτρέπω τινὰ, ἐπ’ ἀρετὴν, *Xenoph.* ad aliquid, εἰς, τι, *Dem.* ϖρὸς, τι, *Iſocr.* ϖαρακαλέω, *Xen.* ἐγκελεύομαι, *Plut.* διακελεύομαι, *Iſocr.* ἐπικελεύομαι, *Plut.* ὀτρύνω.

Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, *Iſocr.* hodie, ἔτι ϗ νῦν, *id.* εἰς, ἔτι ϗ νῦν, vel εἰσέτι ϗ νῦν, *Lucian.* μέχρι τοῦ νῦν, *Xen.*

Adjaceo, ϖρόσκειμαι, alicui, τινὶ, *Dioſc.* ϖαράκειμαι τινι, *N. T.*

Adiantum, τὸ ἀδιαντον, ου, *Theophr.*

Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ, ἀδιάφορον, ου, ſc. ϖρᾶγμα, *Chryſ.*

Adjectio, ἡ ϖροσϐολὴ, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, *Plato,* ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίϐλημα.

Adjectivus, ὁ ϗ ἡ ἐπίθετος. Hinc adjectivum, ſc. nomen, τὸ ἐπίθετον, ſc. ὄνομα, *Gramm.*

Adjectus, ûs, idem quod *Adjectio.*

Adjectus, ἐπιϐεϐλημένος, ένη, ένον, ab ἐπιϐάλλω, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ϖρόσϐλητος, LXX.

Adigo, ϖροσάγω, ad aliquid, τινί, *Lucian.* εισάγω, *Euſt.* ἐπάγω, *Plut.* i. e. *cogo.* βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ϖοιεῖν, *id.* ἀναγκάζω, ϖαρίσαμαι τινα εἴς τι.

Adjicio, ϖροστίθημι, ἐπιϐάλλω, aliquid, τὶ, *Ariſt.* oculos, ϖροσϐάλλω τὴν ὄψιν, *Plut.* alicui aliquid, ϖαραζεύγνυμι, τί τινι, *id.* animum ad aliquid ἐπέχω τὴν γνώμην, ſive τὸν νοῦν τινι, *Lucian.*

Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινὸς τι, vel τινά τι, *Xen.* alicui ſpem, τινὰ τὴν ἐλπίδα, *Ariſt.* adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τοῦτο, *Ariſtoph.* ἐξαιρέω, *Plat.* ϖαραιρέομαι, *Dem.*

Adimpleo, ἐπιπληρόω, *Thuc.* ϖροσπληρόω, *Xenoph.*

Adimpletus, ἐπιπληρωθεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἐπιπληρόω, *Thuc.*

Adinvenio, ϖροσευρίσκω, *Hermog.* ἐξευρίσκω, *Iſocr.* ϖροσεξευρίσκω, *Dem.* ἐφευρίσκω.

Adinventio, ἡ ϖαρεύρεσις, *Dem.* ἡ ἐξεύρεσις.

Adipalis, ὁ, ϗ ἡ ϖιμελὴς, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ, ἐπίμελος, *Dioſcor.* στεατινός, Gl. V.

Adipatus, & adipoſus, λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* ἐστεατωμένος, ένη, ένον, LXX. ὁ ϗ ἡ στεατώδης, ϖιμελώδης, *Ariſtot.*

Adipiſcor, τυγχάνω, aliquid divinitùs, τινος ὑπὸ δαιμονίου, *Ariſt.* gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, *Dem.* aliquid, ϖροσκτάομαι τι, *Iſocr.* ϖροσλαμϐάνω, *Xen.*

Aditio, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.*

Adito, ϖροσέρχομαι, aliquem, τινι, *Xen.*

Aditus, ûs, ἡ ϖρόσοδος, *Thuc.* ἡ ϖάροδος. *de viâ & actione adeundi, Xen.* aditu facilis, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσοδος, *id.* εὐέφοδος, εὐπρόσιτος, aditu difficilis, δυσπρόσοδος, *Thuc.*

Adjudico, ἐπιδικάζω, Ariſtot. ἐπικρίνω, *Plut.*

Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, *Ariſtot.*

Adjumentum, τὸ βοήθημα, *Ariſtot.* ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία.

Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον.

Adjunctio, ἡ ϖρόσθεσις, εως, *Philo.* ἡ ἐπίθεσις, ἡ ἐπίζευξις.

Adjunctus, ϖροστεθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, είσης, έντος, à ϖροστίθημι, *Thuc.*

Adjungo, ϖροστίθημι, alicui aliquid, τινί τι, *Thuc.* ϖροσάπτω τινί τι, *Lucian.* ϖαραζεύγνυμι τινί τι, *Naz.* κολλάομαι, ϖροσαρμόττω. *Plut.*

Adjuratio, ὁ ἐξορκισμὸς.

Adjurgo, ἐγκαλέω, ἐπιμέμφομαι.

Adjuro, ἐπόμνυμι, *Plut.* te per Deum ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, *N. T.* ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, *ibid.* ἐπορκίζω.

Adjuto, ἐπιϐοηθέω, aliquem, τινὶ. *Thuc.* ϖροσϐοηθέω.

Adjutor, ὁ βοηθὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ συμπράκτωρ, ορος, *Herodot.* ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, σύνεργος, ἀλεξητήρ.

Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.*

Adjutrix, ἡ συμπράκτρια, ας.

Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hoſtes, τινι ϖρὸς ϖολεμίους, *Dem.* aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθὸς, *idem.* ϖοιέομαι τινι βοηθείαν, *idem.* ἀμύνω, ἐπικουρέω.

Admetior, ϖροσμετρέω, *Hyperid.* ἐπιμετρέω.

Adminiculator, confer *Adjutor.*

Adminiculor, βοηθέω, confer *Adjuvo.*

Adminiculum, ὁ χάραξ, ακος, vitis, τῆς ἀμπέλου, *Ariſtoph.* confer *Auxilium.*

Adminiſter, ὁ ὑπηρέτης, *Xen.* item ὁ διάκονος.

Adminiſtra, ἡ ὑπηρέτις, ιδος, *Xen.*

Adminiſtratio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.* ἡ διακονία, ὑπηρεσία.

Adminiſtrativus, ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Adminiſtrator, ὁ διοικῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ διοικητής. *Plut.* ὁ ὑπηρέτης.

Adminiſtro, ὑπηρετέω, διοικέω, domum malè, οἰκίαν κακῶς, *Æſchin.* res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, *Iſocr.* domum benè, οἰκέω οἶκον, εὖ, *Plut.* οἰκονομέω οἶκον καλῶς, *Xen.* rempublicam, ϖολιτεύομαι τὰ κοινὰ, *Dem.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς ϖόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν ϖόλιν, τὰ τῆς ϖόλεως ϖράττω, *Xenoph.* Sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.

Admirabilis, θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* θαυμάσιος, ία, ιον, *Iſocr.* ἀγαστὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Admirabiliter, θαυμαστῶς, *Plato,* θαυμασίως, *id.* θαυμαστὸν, *id.*

Admiralis, ὁ, ναύαρχος, *Thuc.* ὁ στόλαρχος, *Heſ.*

Admirandus, idem quod *Admirabilis.*

Admiratio, ὁ θαυμασμὸς, οῦ, *Hippocr.* τὸ θαῦμα, ατος, *Lucian.* τὸ θάμϐος, *Thuc.*

Admirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ, *Plut.*

Admiror, θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τῆς εὐλαϐείας, *Plut.* aliquem, τινὸς. *Xenoph.* aliquem ob ſapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφία, *id.* aliquid, θαῦμα με ἔχει τινὸς, *Lucian.* alicujus virtutem, ἄγαμαι τινα τῆς ἀρετῆς, vel τινὸς τὴν ἀρετὴν, *Xen.* τινὸς τῆς ἀρετῆς, *Dem.* ἐπάγαμαι, ἐπιθαυμάζω, σεϐάζω.

Admiſceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινὶ. *Thuc.* ſermoni, ϖαραπλέκω τῷ λόγῳ, *Baſil.*

Admiſſarius, ὁ ἀναϐάτης, ου, ὁ ὀχευτὴς, οῦ, admiſſarium admitto, ὀχεύομαι, *Ariſt.*

Admiſſio, ἡ εἰσδοχὴ, Venerea, ἡ ὀχεία, ας, *Ariſt.*

Admiſſor, ὁ εἰσάγων, οντος, *Iſocr.*

Admiſſum, τὸ ϖαράπτωμα, ατος, *N. T.*

Admiſtio, ἡ μιξις, *Lucian,* ἡ ϖρόσμιξις, ἡ ἐπίμιξις, *Thuc.*

Admiſtus, ἐπίμικτος, ϖρόσμικτος, ὁ ϗ ἡ.

Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. ϖροσδέχομαι, *Polyb.* crimen in me, ἐνδέχομαι τὴν αἰτιαν, *Dem.* aliquem aliquo, ϖαρίημι τινα εἴς τι, *Xen.* ἐφίημι, ϖροσίημι, *Xen.* flagitia, ϖοιέομαι δεινὰ, *Thuc.* ἐργάζομαι αἰσχρὰ, *Xen.* aliquid in aliquem, ϖλημμελέω τι εἴς τινὰ, *Dem.* viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τοῦ ἄῤῥενος ὁμιλίαν, *Æl.*

Admodulor, ϖροσᾴδω, *Ariſt.*

Admodùm, κομιδῆ, adoleſcens, νέος, *Plato.* σφόδρα, νέος, *id.* natu grandis, εὖ μάλα ϖρεσϐύτης, *id.* ἄπαρτι, ϖανυ.

Admolior, ἐπιχειρέω, *Dem.*

Admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.* τινα τινὸς, *Lucian.* divinitùs, χρηματίζω, *N. T.* ϖαρακαλέω, τινα ἐπί τι, ϖαραινέω, *cum dat.* νουθετέω, ὑπομιμνήσκω, *Hom.* ϖαραγγέλλω.

Admonitio, τὸ νουθέτημα, *Plut.* ἡ νουθέτησις, *Ariſt.* ἡ ϖαραίνεσις, *Xen.* ἡ ἀνάμνησις.

Admonitor, ὁ ϖαραινέτης, ὁ ϖαραινῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ νουθέτης.

Admonitorius, νουθετικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Xen.* ϖαραινετικὸς λόγος, *Iſocr.*

Admordeo, ϖροσδάκνω, δάκνω, *Xen.* ἐπιδάκνω, καταδάκνω. *Hom.*

Admorſus, ϖροσδηχθεὶς, εῖσα, ὲν, δηχθεὶς, εῖσα, έν, *Xen.*

Admorſus, τὸ δῆγμα, ατος, *Plut.*

Admotio, ἡ ϖρόσθεσις, εως, *Ariſt.*

Admoveo, ϖροστίθημι, ſcalas turribus, κλίμακας τοῖς ϖύργοις, *Thuc.* aliquid ad aliquid, τι ϖρὸς τι, *Xen.* aræ, ϖροσάγω τῷ βωμῷ, *Luc.* aurem ſermonibus, ϖροσϐάλλω τὸ οὖς τοῖς λόγοις, LXX. ϖελάζω, ϖροσπελάζω.

Admugio, ϖροσμυκάομαι, μυκάομαι ϖρός τι, *Plut.*

Admurmuro, ϖροσμορμύρω, ἐπιθορυϐέω, *Xen.*

Adnaſcor, ϖροσφύομαι, *Theophr.* facio aliquid adnaſci, ϖροσφύω τί τινι, *Baſil.* ἐπιφύομαι, ϖαραφύομαι, *Dioſc.*

Adnatatio, ἡ ϖρόσνηξις.

Adnato, ϖαρανήχομαι, ad aliquid, τινὶ, *Thuc.* ϖροσνέω τινὶ, *Æl.*

Adnavigatio, ὁ εἴσπλους.

Adnavigo, ϖροσπλέω, *Thuc.* in aliquid, εἴς τι, *Ariſt.* item εἰσπλέω.

Adnicto, ἐποφθαλμιάω, alicui, τινὶ, *Plut.*

Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τὶ ϖράττειν, *Ariſt.* συντείνομαι.

Adno, ϖροσνήχομαι. Vide *Adnato.*

Adnominatio, ἡ ϖαρονομασία.

Adnomino, ϖαρονομάζω, ϖροσονομάζω.

Adnutrio, ἐπιτρέφω.

Adnuto, ἐπινεύω, *Dem.*

Adoleo, θυμιάω, thus, λιϐανωτον, *Herod.* τοῦ λιϐανωτοῦ, *Lucian.* καθαγίζω.

Adoleſcens, ὁ ἔφηϐος, ου, *Lucian,* ὁ μεῖραξ, ακος, *id.* ὁ νεανίας, ου, *Dem.* ὁ νέος, ἀκμαῖος, ἀμφήλιξ.

Adoleſcentia, ἡ νεότης, ητος, *Dem.* ἡ ἡλικία, ας, *Iſocr.* florens ætas, ἡ ἀκμὴ, ἀνθοῦσα, *id.* ab adoleſcentiâ ἐκ νέου, *Dem.* ἐκ μειρακίου, *id.* ἡ ἐφηϐία, ἐφηϐοτής.

Adoleſcentior, νεανιεύομαι, *Plut.* item νεανισκεύομαι, *Xen.*

Adoleſcentula, ἡ ϖαιδίσκη, *Dem.* ἡ κόρη, ης, *Iſocr.* ἡ ϖαῖς, ϖαιδὸς, τὸ ϖαιδισκόριον, ἡ μειρακίσκη, ἡ νεάνις.

Adoleſcentulus, ὁ νεανίσκος, *Ariſt.* τὸ μειράκιον, *Dem.*

Adoleſcenturio, μειρακιεύομαι, *Lucian.* μειρακεύομαι, *Plut.*

Adoleſco, ἁδρόομαι, *Plato,* i. e. fio adoleſcens. μειρακιόομαι, *Xen.* μειρακίζομαι, *Lucian.* ἐννεάζω, ἀτάλλω, *Heſiod.*

Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliquâ re, τί τινί, *Ariſtid.* συνεπικρύπτω.

Adopertus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *N. T.* κεκαλυμμένος, ένη, ένον, *ib.*

Adoptio, ἡ υἱοθεσία, *N. T.* εἰσποίησις.

Adoptivus, ὁ ϗ ἡ εἰσποίητος, ου, *Dem.* filius, ϖοιητὸς υἱὸς, ϖαῖς θετὸς, *id.* pater, ϖοιητὸς ϖατὴρ, *Lyſias.*

Adopto, υἱοθετέω, *Heſ.* εἰσποιέω, *Dem.* filium, ϖοιέομαι ϖαῖδα, *Dem.* εἰσποιέομαι τινα υἱὸν, *Iſocr.* ϖαῖδα τίθημι, εἰς θέσιν λαμϐάνω.

Ador, ἡ ζέα, ὁ χόνδρος.

Adorabilis, ϖροσκυνητὸς, ἡ, ὸν, *Gregor.*

Adoratio, ἡ ϖροσκύνησις, *Plut.* τὸ σέϐας.

Adorator, ὁ ϖροσκυνητὴς, οῦ, *N. T.*

Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, *Ariſt.* ἐπέρχομαι, ἐφίσταμαι.

Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, *Ariſt.* διασκευάζω, *Lucian.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς ϖροσϐλήμασι, *Xen.* ἐνσκευάζω, ϖαρασκευάζω, convivium, συγκροτέω συμπόσιον.

Adoro, ϖροσκυνέω, Deum, τῷ Θεῷ, *N. T.* τὸν Θεὸν, *Dem.* ἱκετεύω τὸν Θεὸν, *Xenoph.* ϖροσάγω τῷ Θεῷ ϖροσευχὰς, *Chryſ.*

Adpoſco, ϖροσαιτέω, ἐπαξιόω.

Adprecor, ϖροσεύχομαι.

Adpugno, ϖροσμάχομαι.

Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.

Adrepo, ϖροσέρπω, ad aliquem, τινι, *Soph.* in aliquem locum, ἐφερπύζω ἐπὶ τόπον τινὰ *Ariſtoph.*

Adſciſco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Dem.* mihi uxorem, συνοικίζω τινα ἐμοι, *Naz.* ϖροσαιρέομαι ἐμαυτῷ τι.

Adſcribo, ϖροσγράφω, aliquem ſenatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* tribui, ϖροσνέμω τῇ φατρίᾳ, *id.* aliquid benevolentiæ Dei, ἀνατίθημι τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, *Plut.* cauſſam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι, *Dem.* ἐγγράφω, *id.*

Adſcriptitius, ϖαρεγγεγραμμένος, ένη, ένον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ϖαρέγγραπτος, *Gregor.* ϖαρέγγραφος, *Athen.*

Adſignifico, ϖροσσημαίνω, *Ariſtot.*

Adſitus, i. e. ſeminatus ad, ϖαραφυτευθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. ſitus ad, ϖροσκείμενος, ένη, ενον.

Adſpuo, ϖροσπτύω, *Dem.*

Adſum, ϖάρειμι, alicui, τινὶ. *Dem.* ϖαραγίνομαι τινὶ, *Iſocr.* συμπάρειμι τινι, *Dem.* corpore, ϖαραγίνομαι τῷ σώματι, *Æſchin.* ϖαρατύγχανω *Polyb.*

Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, *Thuc.* ἡ ϖροσκομιδὴ, *id.*

Advectitius, ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ϖαρείσακτος, ου, *Suid.*

Advecto, ἐπάγομαι, *Thuc.*

Advectus, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*

Adveho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, *Thuc.* ϖροσκομίζω τι, *id.* εἰσκομίζω τι, *id.* frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, *Dem.*

Advelo, ἐπικαλύπτω.

Advena, ὁ ϖροσήλυτος, *N. T.* ὁ ϖαρεπίδημος, *ibid.* ὁ ϖάροικος, *ibid.* ὁ ἔπηλυς, υδος, *Dem.* ὁ ἐπηλύτης, ξένος.

Advenio, ϖαραγίνομαι, ad aliquid, ϖρὸς τι, *Xen.* ad aliquem, ἥκω τινὶ, *id.* in Atticam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Dem.* ad cœnam, ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xen.* ἀφικνέομαι ἐπὶ τινα, ἐφίσταμαι.

Adventitius, ὁ ϗ ἡ ϖροσήλυτος, ου, *N. T.* ἐπείσακτος, ἐπεισόδιος, ἔπηλυς.

Advento, ϖροσέρχομαι, ad aliquem, ϖρὸς τινα, *Xen* τινι, *Dem.*

Adventus, ûs, ἡ ἄφιξις, *Dem.* ἡ ἐπιδημία, *id.* ἡ ϖάροδος, *id.* τὸ ϖροσελθεῖν, *id.* ἡ ἐπέλευσις, ἐπηλυσία, ϖροσέλευσις, ϖαρουσία.

Adverbialiter, ἐπιῤῥηματικῶς, *Gramm.*

Adverbialis, ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, *Gramm.*

Adverbium, τὸ ἐπίῤῥημα, ατος, *Gramm.*

Adverſaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, *Plut.*

Adverſaria, æ, ἡ ἀντίδικος.

Adverſarius, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινὶ, *Xen.* ἐναντιωθεὶς, huic, ϖρὸς τοῦτο, *Plato.*

Adverſarius, ii, ὁ ἐναντιούμενος, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, *id.* ὁ ἀντιλέγων, *id.* ὁ ἀντιλογικὸς, *Iſocr.* ὁ ἀνταγωνιστὴς, *id.* ὁ ἀντιστάτης.

Adverſator, idem quod *Adverſarius, ii.*

Adverſatrix, ἡ ἐναντιουμένη, ης.

Adverſitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ἐνάντίωσις, εως, *Iſocr.*

Adverſor, ἀντιόομαι, alicui, τινὰ, *Herodot.* ἐναντιόομαι τινι, *Iſocr.* ἀντιτάττομαι τινι, vel ϖρὸς τινα, *id.* alicui in aliquâ re, τινι εἴς τι, *Thuc.* τινὶ ϖρὸς τι, *Plut.* alicui, ne faciat, τινὶ μὴ ϖοιεῖν, *Plato.*

Adverſum, i, τὸ δυστύχημα, ατος, *Xen.*

Adverſum, vel adverſus, *Præpoſ.* εἰς, adverſus populum, εἰς τὸν δῆμον, *Æſchin.* κατὰ, *cum Genit.* oratio adverſus aliquem, λόγος κατὰ τίνος: ἐπί, *cum Accuſ.* exercere adverſus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, *Iſocr.* ϖρὸς, *cum Accuſ.* pugnare adverſus aliquem, μάχεσθαι ϖρὸς τινα, *Plut.*

Adverſus, ἀντικείμενος, ένη, ενον, alicui, τινὶ, *Herod.* ex adverſo alicui, ἐπαντικρύ τινος, *Dem.* ἄντικρυς τινος, *Thuc.* adverſo flumine navigare, ἀνὰ ϖοταμὸν ϖλέειν, *Herodian.*

Adverto, ϖροσβάλλω. *Plato.* animum alicui rei, ϖροσέχω τὸν νοῦν τινι, *Dem.* ἐφιστάναι τὴν γνώμην, βάλλεσθαι εἰς νοῦν, ἐν θυμῷ βάλλεσθαι. *Hom.*

Adveſperaſcit, συσκοτάζει, *Xenoph.* quum adveſperaſſet, ἑσπέρας γενομένης, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.

Advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, *Dem.* incumbo ſeu operam do, ϖροσέχω τὸν νοῦν τινι, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι ϖερὶ τινος.

Adulatio, ἡ κολακεία, *Dem.* ἡ θωπεία.

Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, *Ariſt.* ὁ κολακεύων, οντος, *Plut.* ὁ θὼψ, θωπὸς.

Adulatorius, κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* κολακικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* θωπευτικὸς.

Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ, κολακεύουσα, *Plut.*

Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς ϖλουσίοις, *Plut.* populo, θωπεύω τὸν δῆμον, *Æſchin.* omnibus palam, ϖᾶσι ϖροφανῆ τὴν κολακίαν ἐργάζομαι, *Lucian.*

Adulter, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Dem.*

Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Dem.* ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.*

Adulteratio, τὸ κιβδήλευμα.

Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τὶ, *Plato.*

Adulterinus, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, *Lucian.* μοιχικὸς, *Phocyl.* μοιχιος. *Ep.* i. e. falſus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, νόθον, κεκιβδηλευμένον, *Ariſtoph. Lucian. alii.*

Adulterium, ἡ μοιχεία, ας, *Plut.*

Adultero, μοιχεύομαι, *Plut.* feminam alicujus, τὴν γυναῖκα τινος, *Plato.* feminas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, *Lyſias.* nummos, ϖαρακόπτω, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, *Ariſt.* ϖαρακαράττω τὰ νομίσματα, *Suid.* aliquid Scripturæ, τὶ τῆς γραφῆς, *Gregor.*

Adultus, τέλειος, εία, ειον, femina, γυνὴ, *Æol.* ἀκμαῖος, αία, αῖον, virgo, ϖαρθένος, *Luc.* ἁδρὸς, ὰ, ὸν, adultæ fruges, καρπος, *Herodot.* puer ὁ ἀρτίπαις.

Adumbratim, σκιερῶς.

Adumbratus, ἐπίσκιος, ὁ ϗ ἡ.

Adumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, τὸ σκίασμα, ατος, τὸ ἀποσκίασμα, *Naz.* τὸ ἀπεικόνισμα, i. e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία, *Plato.*

Adumbro, ἐπισκιάζω, i. e. obiter delineo, σκιαγραφέω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν. *Naz.*

Aduncè, ἀγκυλως.

Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, roſtri vel naſi, ἡ γρυπότης, *Xen.*

Adunco, καμπυλιάζω, καμπτω, *Plut.* γρυπόω, *Alex. Aphr.*

Aduncus, ἐπικαμπὴς, κάμπυλος, η, ον, γαμψὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtoph.* γρυπὸς, ἡ, ον, *Xenoph.* itemque qui naſo vel roſtro eſt aliquantùm adunco, ὁ ϗ ἡ ἐπίγρυπος, *Plato.*

Aduno, ἑνόω.

Advocatio, ἡ ϖαράκλησις, *Dem.* ἡ συνηγορία.

Advocatus, i. e. patronus cauſſæ, ὁ συνήγορος, *Dem.* ὁ σύνδικος, *Iſocr.* ὁ ϖαράκλητος, *Dem.*

Advoco, ϖαρακαλέω τινά, *Æſchin.* ϖροσκαλέω τινὰ, *Thuc.* ἐπικαλέω τινὰ, *Xen.*

Advolatus, ûs, ἡ ἐπίπτησις, εως.

Advolo, ἐφίπταμαι, *Greg.* ἐπιπετάομαι, *Dioſc.* ad aliquid ϖροσπίπτημι τινι, *Philo.* ἐπιπέτομαι, ϖαραπέτομαι.

Advolvo, ϖροσκυλίω, ſaxum ad oſtium, λίθον τῇ θύρᾳ, *N. T.* advolor genibus, ϖροσπίπτω ϖρὸς γόνατα, *Dem.* ἐμαυτὸν καταβάλλω ϖρὸς, τινος γόνατα.

Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, *Herodian.* aliquem, κατεπείγω τινὰ, *Ariſtoph.* ἐπισπέρχω.

Aduro, ἐπικαίω, aliquid, τὶ, *Plato.* προσκαίω τι, *Ariſtoph.* ἀποκάιω. *Theophr.*

Aduſque, μέχρι, urbem, τῆς ϖόλεως, *Ariſtot.* hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, *Iſocr.*

Aduſtio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, *Dioſc.* ollæ, τὸ, πρόσκαυμα τῆς χύτρας, LXX. ἡ ἀπόκαυσις, τὸ ἐπίκαυμα.

Aduſtus, κεκαυμένος.

Adytum, τὸ ἄδυτον, ου.

Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὼ Θεώ.

Ædes, is, ὁ ναὸς, οῦ, *N. T.* ὁ νεὼς, ὼ, *Xen.* ὁ σηκος, τὸ ἱερὸν.

Ædes, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Thuc.*

Ædicula, i. e. ſacellum, τὸ ναΐδιον, ου, i. e. parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, ου, *id.* ὁ οἰκίσκος, ου, *id.*

Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* ἡ οἰκοδομία, ας, *idem.*

Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ὁ ἀρχιτέκτων.

Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, *Thuc.* ἡ οἰκοδομὴ, ης, *N. T.* τὸ κτίσμα, τος, *ibid.*

Ædifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, *Dem.* ſuper aliquo, ἐπὶ τινι, *Xen.* ſuper fundamento alicujus, ἐποικοδομέομαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τινός, *N. T.* δέμω, δομέω.

Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, *Plato.* ὁ ἀστυνόμος, *id.*

Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, *Suid.* ἡ ἀστυνομία, *Ariſtot.*

Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ἀστυνομέω.

Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.* ἀστυνομικὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

Æditimor, νεωκορέω.

Æditimus, ὁ νεωκόρος, *Schol. Ariſtoph.* ζάκορος, *Ariſt.* ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *Ariſtoph.* ἱεροκόμος, ἱερόδουλος.

Æditiuus, idem quod antecedens, *Æditimus.*

Aëdon, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Ariſtot.*

Æger, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Iſocr.* ἀῤῥωστῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ἐν πάθει ὢν, οῦσα, ὄν, *Ariſt.* νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *Xen.* νοσηρὸς, *Plut.* νοσῶν animo, ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ, δύσθυμος, ου, *Ariſtot.*

Ægrè, ἀῤῥώστως, *Dem.* ἀσθενῶς, *Iſocr.* i. e. difficulter & moleſtè, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *Xen.* fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.* res adverſas, ἐπι τοῖς κακοῖς, *Iſocr.* quum audio, ἀκούων, *Plato.* leges, χαλεπαίνω τοὺς νόμους, *Plut.* aliquid, ἀγανακτέω ἐπί τινι, *Iſocr.* τινὶ, *Plut.* ὑπέρ τινος, *Iſocr.* περὶ τινος, *Plato,* διά τι, *id.* φέρω βαρέως τι, *Xen.* χαλεπῶς τι, *Iſocr.*

Ægreſco, ἀσθενέω, δυσθυμοῦμαι.

Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, *Ariſt.* ἡ βαρυθυμία, *Plut.* ἡ λύπη, *Plato.* ἡ ἀνία.

Ægritudo animi, idem quod *Ægrimonia.*

Ægrotatio, τὸ νόσημα, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, *Iſocr.* τὸ ἀῤῥώστημα, *Dem.* ἡ νόσος, *Iſocr.* ἡ ἀσθένεια, *Dem.*

Ægroto, ἀσθενέω, *Iſocr.* ἀσθενέω νόσον, *id.* ἀῤῥωστέω, *Dem.* νοσέω, *Plut.* ἔχω, διάκειμαι ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, *Dem. Iſocr. Lucian.* ex aliquâ re, νοσέω ἐκ τινος, *Lucian.* præ dolore, ὑπὸ λύπης, *id.* leviter, νόσον μικράν, *Plut.* ad mortem, ἔχω ἐσχάτως, *N. T.*

Ægrotus, idem quod *Æger,* quatenùs hoc de corpore dicitur.

Ælurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſt.*

Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.* ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* ὁ ζῆλος, φιλονεικία.

Æmulator, ὁ ζηλωτὴς, virtutis, ἀρετῆς, *Iſocr.*

Æmulatus, ûs, τὸ ζήλωμα, ατος, *Æſchin.*

Æmulor, διαζηλοτυπέομαι, *Athen.* ζηλόω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τὶ, *id.* aliquem quaſi veſtigia ejus legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινὸς, *Plato,* virtutis ſtudio, φιλονεικέω τινὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν, *idem.* invideo alicui rei alicujus cauſſâ, φθονέω τινὸς ἐπὶ τίνος, *Iſocr.*

Æmulus, ὁ ϗ ἡ ζηλότυπος, ου, *Ariſtoph.* ὁ ἀντίμιμος, ζηλωτὴς, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐφάμιλλος, ἀντίτεχνος, *Luc.*

Æneator, ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*

Æneus, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xen.*

Ænobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.*

Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, *Æſchin.* ὁ αἰνιγμὸς, οῦ, *Athen.*

Ænigmaticè, αἰνιγματωδῶς, *Athen.* δι' αἰνιγμάτων, *Æſchin.*

Ænigmaticus, ὁ ϗ ἡ αἰνιγματώδης, εος, *Ariſt.*

Ænigmatiſta, ænigmaticè loquens, ὁ αἰνιγματιστὴς, οῦ, LXX.

Æquabilis, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ὁμαλὴς, έος, *Plut.*

Æquabilitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλοτης, *Ariſt.* legum & juris, ἡ ἰσονομία.

Æquabiliter, ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.*

Æquævus, ὁ ϗ ἡ ὁμῆλιξ, ικος, Confer ſequens *æqualis.*

Æqualis, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομοιρία, ἴσον μέρος, *Ariſtoph.* ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, facultates, æquales, ὁμαλαὶ οὐσίαι, *Ariſtot.* aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ ἄγω. *Arian.* æqualis ætate, ὁ ϗ ἡ ἧλιξ, ικος, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἰσόχρονος, ὁ ἡλικιωτὴς, *Ariſt.* & ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, de feminâ, *Lucian.*

Æqualitas, ἡ ἰσότης, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, *Ariſt.*

Æqualiter, ἐπίσης, *Xenoph.* ἐξίσης, *Chryſ.* ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.* ἴσον, *Thuc.*

Æquanimis, ὁ ϗ ἡ εὐγνώμων, ονος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐπεικὴς, έος, *Plato.*

Æquanimitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Plut.* εὐγνωμοσύνη, ης, *Æſchin.*

Æquanimiter, ἐπιεικῶς, *Plut.* εὐγνωμόνως, fero, φέρω, *Lucian.*

Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, τὸ ὁμαλίζειν, *Ariſtot.*

Æquator, *circulus,* ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, *Theophr.*

Æque, ἴσως, *Dem.* æque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, *Dem.* æque ac ſi, ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ, *Iſocr.* ὁμοίως, ὡσπερανεὶ, *id.* παραπλήσιον, *id.* vos noſtis æque atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοι, *id.*

Æqui bonique facio, εὐλογιστέω πρός τι, εὐγνωμονέω τινι.

Æquidiale, τό ἰσημερινὸν, ἡ ἰσημερία, *Plut.*

Æquilibris, ὁ ϗ ἡ ἰσόῤῥοπος, *Plato.*

Æquilibrium, ἡ ἰσοῤῥοπία, *Plato.*

Æquimanus, ὁ ϗ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος.

Æquinoctialis, e, ἰσημερινὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, ας, *Plut.*

Æquipar, ἴσος, η, ον, *Plut.*

Æquiparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀντάξιος, alicui, τινὸς, *Xenoph.* ἀνάλογος, *Ariſtot.*

Æquiparatio, ἡ ἴσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως, ἡ ἀναλογία, *id.*

Æquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, *Xen.* ἐξισόω, ῶ, *Thuc.* παρισόω, ῶ, *Plato.*

Æquipollens, ὁ ϗ ἡ ἰσοδύναμος, ου, *Aphrod.* ἰσοδυναμέων, ῶν, οῦσα, οῦν.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.

Æquipolleo, ἰσοδυναμέω.

Æquipondium, ἡ ἀντισήκωσις, εως, *Themiſt.* τὸ σήκωμα, *Polyb.*

Æquitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ εὐνομία, ἰσοτιμία, εὐγνωμοσύνη.

Æquiter, ἐπισης, *Xen.* Confer *æqualiter.*

Æquivaleo, ἰσοῤῥοπέω, *Plato.*

Æquivalens, ἰσοῤῥοπῶν, οῦσα, οῦν, ὁ ϗ ἡ ἰσοκρατης, *Herod.* ἀντίστροφος.

Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμια, ας, *Ariſtot.*

Æquivocè, ὁμωνύμως, *Ariſtot.*

Æquivocus, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, ου, *Plato.*

Æquo, ἰσόω, aliquem alicui, τινὰ τινι, *Xenoph.* facultates, ἰσάζω τὰς κλήσεις, *Ariſtot.* alicui aliquâ re, ἐξισόομαι τινί τι, *Plut.* ſolo, ἐδαφίζω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.

Æquor, i. e. planities, τὸ πλάτος, εος, *Ariſtot.* i. e. mare. Vide *Mare.*

Æquoreus, πελάγιος, ια, ιον, *Ariſtot.* πελαγικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ἐνάλιος.

Æquus, ὁμαλος, ὴ, ὸν, *Plut.* i. e. juſtus, δίκαιος, αία, αιον, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, *Ariſt.* æquum eſt, ἄξιον ἐστι me odiſſe eum, ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, *Xen.* te argentum recipere, δίκαιος εἶ ἀπολαβεῖν ἀργύριον, *Ariſtot.* æquiſſimum eſt illum hoc facere, δικαιοτατός ἐστι τοῦτο ποιεῖν, *Plato.* ex æquo, ἴσως, *Dem.* ἐπίσης, *Iſocr.*

Aër, ὁ ἀὴρ, ἀέρος, *Ariſtot.* lenior, ἡ αὔρα, ας, *Xenoph.* tranquillus, τὰ τοῦ ἀέρος εἰρηναία, *Æol.* malus ſeu corruptus, ἡ δυσαερία, ας, *Strabo,* in aërem abeo, ἐξαερόομαι, *Dioſc.*

Æramentum, vas vel ſimile quidpiam ex ære factum, τὸ χάλκωμα, ατος, *Xen.*

Æraria, ἡ μεταλλεία, τὸ χαλκεῖον, *Luc.*

Ærarium, τὸ ταμιεῖον, *Plut.* τὸ δημόσιον, *Dem.* τὰ δημόσια, ων, *id.* τὸ γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.* ærarii præfectus, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, ὀπισθόδομος.

Ærarius, ὁ χαλκεὺς, έως, *Ariſt.* ὁ χαλκουργὸς, οῦ, *id.* ὁ χαλκοτύπος.

Ærarius, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Æſch.*

Æratus, χαλκωτὸς, ὴ, ον.

Aërius, ὁ ϗ ἡ ἀέριος, ου, natura, φύσις, *Ariſtot.* animal, ζῶον, *id.* aërius ſive aëriæ naturæ ſum, ἀερίζω, *Dioſc.*

Ærificium, τὸ χαλκούργημα, ατος.

Ærifodina, ἡ μεταλλεια, ας, *Poll.*

Æripes, χαλκόπους.

Aëripes, ἀερίπους, ἀερσίπους, ἀελλόπους.

Æro, χαλκόω.

Aëromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*

Æruginoſus, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος, fio, ἰόομαι, *Sirac.*

Ærugo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου, *Dioſc.*

Ærumna, ἡ ταλαιπωρια, *Iſocr.* τὰ δεινὰ, *Thuc.* αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυστυχίαι, αἱ δυσπραξίαι, τὰ ἀτυχήματα, τὰ δυστυχήματα, *Dem.* *Iſocr.* ἡ ὀϊζὺς, ἡ ἀθλιότης.

Ærumnoſus, ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, *id.* ἄθλιος, ία, ον, *id.* τάλας, ὀϊζυρὸς, πολύπονος.

Æruſcatio, ἡ χάλκισις, εως.

Æruſcator, ὁ χαλκιστὴς, οῦ.

Æruſco, χαλκίζω.

Æs, ὁ χαλκὸς, οῦ, *Dioſc.* alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, εος, *Ariſtot.* τὰ χρέα, ων, *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος, *Thuc.* ære alieno obſtrictus ſum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, *Dem.* æs alienum diſſolvo, χρέος ἀποδίδωμι, *Ariſtoph.* æris alieni ſolutio, τῶν χρέων διάλυσις, *Plato.*

Æſculetum, ὁ πλατυφυλλον.

Æſculeus, πλατυφύλλινος, ινη, ινον.

Æſculus, ἡ πλατύφυλλος, *Theophr.*

Æſtas, τὸ θέρος, εος, *Xenoph.* ἡ θερείη, *Polyb.* media, τὸ θέρος μεσοῦν, *Xen.* adulta, ἡ ἀκμὴ του θέρεος, æſtate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει.

Æſtimabilis, τιμητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Æſtimatio, ἡ τίμησις, ἡ διατίμησὶς, ἡ τιμή, *Dem.* ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, ατος, æſtimationem litis inſtituere, τίμημα ποιεῖθαι, ἐπάγειν, *id.*

Æſtimator, ὁ τιμητὴς, ὁ δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστὴς, *Dem.*

Æſtimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξιᾶς, τοῦ ἴσου, *Ariſtot.* maximi, πλειστου, *Dem.* præ omnibus, ἀντὶ πάντων, *idem.* pluris, τιμαομαι μείζονος, *Xen.* aliquid multi, τι πολλοῦ, *Chryſoſt.* pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρήμάτων, *Iſocr.* aliquem ex aliquâ re, δοκιμάζω τινὰ ἐκ τινος, *id.* aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, *Dem.* litem, ἐπιγράφω τίμημα, *Ariſt.* ποιεομαι τίμημα, *Dem.* ἀκριβολογέομαι, *id.*

Æſtiva, τὰ θερινὰ, ῶν.

Æſtivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, *Suid.*

Æſtivus, θερινὸς, ὴ, ὸν, meridies, θερινὴ μεσημβρία, *Xenoph.* θέριος, ια, ιον, æſtiva ſerenitas, θερία αἰθρία, *Dioſc.*

Æſtuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, *Strabo.*

Æſtuatio, ἡ κύμασις, εως.

Æſtuo, *ut mare,* κυμαίνω, *Plut.* fervore, καυσόομαι, *Galen.* καυματίζομαι.

Æſtuoſus, ὁ ϗ ἡ καυματώδης, καυσωδης, & quaſi ſuffocans, ὁ ϗ ἡ πνιγώδης, εος, *Plut.*

Æſtus, ὁ καύσων, ωνος, *N. T.* τὸ καῦμα, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ſtomachi, του στομάχου, *Dioſc.* τὸ καύσωμα, *Gal.* ἡ ἔγκαυσις, εως, *Gal.* τὸ θαλπος, *Luc.* τὸ αἶθος, *Heſ.* maris, ὁ κλύδων, ωνος, *Plut.* ἡ πλημμυρα, *Plut.* βρασμός.

Ætas, ἡ ἡλικία, *Dem.* eandem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἣν ἕτερος, *Dem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικια εἶναι, *id.* ætate æquales, οἱ κατα τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες, *Dem.* qui mediocri ætate eſt, τῆς ἡλικίας ἤδη μετρίως ἔχων, *Plato.* ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν καλέστη, *Lucian.* ætate provectior, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato.* πόῤῥω τῆς ἡλικίας ὤν, *Xenoph.* annum agens ætatis decimum quartum, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ϗ δέκα, *Iſocr.* triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὢν, *Plut.* ætate proficere, προκόπτειν ἡλικία, *Lucian.* ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, *Plato.* i. e. genèratio, ἡ γενεὰ, noſtrâ ætate, ἐπι τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Dem.*

Ætatem, εἰς αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.

Æternitas, ἡ ἀϊδιότης, animæ, τῆς ψυχῆς, *Ariſtot.* ὁ αἰὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἀθανασία, *Iſocr.*

Æterno, ἀπαθανατίζω, *Ariſtot.* ἀθανατίζω, *Herodot.*

Æternè, ἀϊδίως, αἰωνίως.

Æternus, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ αἰώνιος *Plato.* in æternum, ἐς ἀΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *Æl.* εἰς τὸν αἰῶνα χρονον, LXX. ab æterno, ἐξ ἀϊδίου, ἐξ αἰῶνος, ἀπο τοῦ αἰῶνος, *N. T.*

Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, *Ariſt.*

Ætherius, ὁ ϗ ἡ αἰθέριος, *Ariſt.* ὁ ϗ ἡ αἰθεριώδης, εος, *Galen.*

Æthiopicus, αἰθιοπικὸς, ὴ, ὸν, *Strabo.*

Æthiopiſſa, ἡ αἰθιόπισσα, ης, LXX.

Æthiops, ὁ αἰθίοψ, οπος, *Strabo.*

Æviternus, ὁ ϗ ἡ αἰώνιος, *Plato,* ὁ ϗ ἡ διαιώνιος, idem.

Ævum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Plato.*

Affabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπροσήγορος, *Iſocr.* ὁμιλητικὸς, *id.* ὁ ϗ ἡ φιλοπροσήγορος, *id.* affabilem eſſe erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, *idem.*

Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, *Iſocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, *id.*

Affabiliter, εὐπροσηγόρως.

Affabrè, τεχνικῶς, *Iſocr.* ἐντέχνως, affabrè factus, ὁ ϗ ἡ καλλίεργος, *Plato.* δαιδαλέος, έα, έον, affabrè facio, καλλιεργέω, ῶ, *Dion. Areop.*

Affabulatio, τό ἐπιμυθιον, *Aphthon.*

Affamen, ἡ προσηγορία, *Dem.* τὸ πρόσρημα, *Ariſtid.* ἡ πρόσρησις, *Plato.*

Affaniæ, ὁ φλύαρος, *Plato.* ἡ φλεδονεία, *id.* ἡ φλυαρία, *Plato.* τὰ ὕθλματα.

Affatim, περισσῶς, *Iſocr.* δαψιλῶς, affatim ſuppeditare militibus, δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, *Herod.* ἅλις, *cum gen. & abſol.*

Affatus, idem quod *Affamen.*

Affatus, προσειπὼν, οῦσα, ὸν, aliquem nomine, τινὰ ὀνομαστὶ, *Plato.*

Affectatè, περίεργως.

Affectatio, ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* i. e. diligentia nimia, ἡ περιεργία, ας.

Affectator, i. e. cupidè appetens, ὁ ἐπιθυμητὴς, οῦ, *Xen.* i. e. nimis diligens, ὁ περίεργος.

Affectatus, ὁ ϗ ἡ περίεργος, ου, *Ariſtot.*

Affectio, τὸ πάθος, έος. *Plato.* ἡ ὁρμὴ, *Plut.* i. e. conſtitutio, ἡ διάθεσις, εως, LXX.

Affecto, i. e. expeto, ἀντιποιέομαι, aliquid. τινὸς, *Dem.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Iſocr.* γίνομαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινὸς, *Plato.* ἐπιβουλεύω τινι, *id.*

Affectus, ὁ ϗ ἡ ἐμπαθὴς, *Plato.* malè corpore, κακοπαθῶν τῷ σώματι, *Iſocr.* ſum ita, διάκειμαι οὕτως, *Dem.* erga amicum, ἔχω οὕτω πρὸς φίλον, *Iſocr.* erga aliquem benè, διεθέμην εὐνοϊκῶς, φιλικῶς, οἰκείως, εὐμενῶς πρός τινα, *Dem.* malè, δυσμενῶς, χαλεπῶς, *id.*

Affectus, ûs, τὸ πάθος, εος, *Plato.* τὸ πάθημα, *Xen.*

Affero, ἀποφέρω, arma, ὅπλα, *Xenoph.* domo gladium, ἐπιφέρομαι οἴκοθεν τὸ ξιφίδιον, *Herodian.* opſonium, παραφέρω ὄψον, *Xenoph.* mihi manus, προσφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας, *Polyb.* faſciculum epiſtolarum, προσκομίζω σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, *Herodian.* voluptatem, παρέχω ἡδονὴν, *Xen.* in medium, φέρω, ἄγω, vel προάγω εἰς, τὸ μεσον, *Plato.* *alii,* pecuniam, φέρω ἀργύριον, *Æſchin.* alicujus rei exemplum, παράδειγμα τινὸς, *Iſocr.* παρακομίζω, *Plut.*

Afficio, ποιέω, aliquem beneficio, εὖ τινα, *Iſocr.* ἀγαθὸν τι τινα, *Dem.* δράω τινά τι ἀγαθὸν, *Iſocr.* ἐργάζομαι vel πράττω τινά τι ἀγαθον, *Dem.* magnis beneficiis aliquem, μεγάλα εὐεργετέω τινὰ, *id.* afficior dictis, κηλέομαι ἐκ τῶν λεγομένων, *Ælian.*

Affictitius, ὁ ϗ ἡ ἐπίπλαστος, ὁ ϗ ἡ πρόσπλαστος.

Affictus, ὁ ϗ ἡ προσποίητος, ου, Ariſt.

Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, Lucian. προσπήγνυμι, N. T. quaſi clavis alicui, προσηλόω τινὶ, Lucian. διακεντέω, προσπασσαλεύω, Ariſtoph.

Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, Dioſc. προσποιέομαι.

Affinis, ὁ ϗ ἡ συγγενὴς, έος, Plato. προσήκων, ουσα, ον, alicui, τινος, Thuc. Subſt. ὁ κηδεστὴς, οῦ, Dem. pariter affinis, συγκηδεστὴς, οῦ, Iſocr. ὁ κηδεμών.

Affinitas, ἡ, συγγένεια, Plato. ἐπιγαμία, Dem. ἡ ἀγχιστεία, id. ἡ κηδεία, ας, Iſocr. inire affinitatem, ποιεῖσθαι ἐπιγαμίαν, Dem. nactus affinitatem alicujus, κεχρημένος τῆ κηδεία τινος, id. adverſari affinitatem alicujus, ἀνανεύειν κηδεστὴν τινα, id. contrahere affinitatem, συνάπτειν κῆδος, Eurip.

Affirmatè, καταφατικῶς.

Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως, Ariſtot.

Affirmativus, καταφατικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.

Affirmo, κατάφημι, Ariſtot. aliquid, καταβεβαιόομαι τι, Plut. διαβεβαιοῦμαι, id. διϊσχυρίζομαι, Plat. διορίζομαι, id.

Affixus, παραπεπηγμένος, ένη, ένον, προσπεπηγμένος, ένη, ένον, alicui rei, προσηλωμένος τινι, Chryſ.

Afflamen, ἡ ἐπίπνοια, Plato.

Afflatus, ἐπιπνούμενος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἐπίπνοος, Plut. divinitùs, ἐνθεαστικὸς, ἡ, ὸν, Plato. ὁ ϗ ἡ πνευματοφόρος. LXX. ὁ ϗ ἡ ἔνθεος, Plut.

Afflatus, ûs, ἡ ἐπίπνοια, ας, Plato. τὸ πρόσπνευμα, Suid. divinus, ὁ θειασμὸς, ου, Thuc. afflatu divino, θειαστικῶς, Poll.

Affleo, παραδακρύω, alicui, τινι, Lucian.

Afflictatio, idem quod ſequens *Afflictio*.

Afflictio, ἡ θλίψις, N. T. ἡ κακοπάθεια, ας, Dem. ἡ κάκωσις, N. T. ἡ ἀνάγκη, ης, ibid. ὁ θλιμμὸς, οῦ, LXX. ἡ ταλαιπορία, ας, Iſocr. τὸ δεινὸν, οῦ, Dem.

Afflicto, προσθλίβω, ἀποθλίβω.

Afflictor, ὁ κακόποιός, οῦ, Ariſtot. ὁ ὑβριστής.

Afflictus, τεθλιμμένος, ένη, ένον, N. T. παθὼν, οῦσα, ὸν, Dem. κακοπαθὼν, οῦσα, ὸν, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ου, Dem.

Afflictus, ûs, idem quod *Afflictio*.

Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον, Iſocr. regionem armis, κακόω τὴν χώραν ὁπλίταις, Dem. aliquem, κακῶς ποιέω τινὰ, Iſocr. affligor omnibus diebus, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν κακοπαθέω, id. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος, Lucian.

Afflo, ἐπιπνέω, aliquem, τινὰ, Eurip. ἐμφυσάω, N. T. προσπνέω, cum dat. Ariſtoph.

Affluens, περιουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, Hermog.

Affluenter, ἐκ περιουσίας, Dem. ῥύδην, δαψίλως.

Affluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, Dion. Areop. i. e. copia, ἡ περιουσία, Dem. ἡ εὐπορία, Iſocr. ἡ ἀφθονία, Dem.

Affluo, ἐπιῤῥέω, Galen. i. e. abundo, περιουσιάζω, Hippocr. omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, Emp. περιουσίαν τῶν χρημάτων ἔχω, Thuc. rerum copiâ, εὐπορέω, περισσεύω, Dem. divitiis, πλουτέω πλοῦτον, Lucian. voluptatibus, τὰς ἡδονὰς ἐπιῤῥύτους ἔχω.

Affor, προσφωνέω, aliquem, τινὶ, N. T.

Affore, παρέσεσθαι, Dem.

Affremo, ἐπιβρέμω.

Affrico, προστρίβω, aliquid lapidi, τὶ λίθῳ, Baſil. alicui infamiam turpem, προστρίβομαί τινι αἰσχρὰν διαβολὴν, Plut. προσκνάω.

Affrictum, i. e. quod quis affricat, τὸ ἐπίτριμμα. Heſ.

Affrictus, ûs, ἡ πρόστριψις, ἡ ἐπίτριψις.

Affrico, ἐπιντρίβω, Ariſtoph.

Affulgens, ἐπίλαμπος, ὁ ϗ ἡ.

Affulgeo, ἐπιλάμπω, Xen. ἐλλαμπρύνομαι.

Affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, Galen. ſanguinem aris, προσχέω, αἷμα τοῖς βωμοῖς, Lucian. προσχύω.

Affuſio, ἡ πρόσχυσις, εως, N. T.

Affuſus, a, um, προσχυθεὶς, εῖσα, έν.

Afforis, ἔξωθεν, Xen.

Africus ventus, ἡ λίψ.

Agaricum, τὸ ἀγαρικόν.

Agaſo, ὁ ὀνηλάτης, Plut. ὁ ἱπποφορβός.

Age, ἄγε, Dem. φέρε δὴ, id. φέρε γὰρ, Plato. age, dic, ἄγε εἰπὲ, Hom. audite, ἄγε ἀκούσατε, Xen. age, videam, φέρε, ἴδω, Ariſtoph. age, accipiamus, φέρε, λάβωμεν, Plut. age, crede, φέρε, πείσθητι, Gregor.

Agedum, ἄγε δὴ, Ariſt. φέρε τοίνυν, Lucian. φέρε δη νῦν, Dem.

Agellus, τὸ ἀγρίδιον, Arrian. γήδιον, χωρίδιον.

Agema, τὸ ἄγημα, ατος, Plut.

Ager, ὁ ἀγρὸς, Ariſtot. ἡ γῆ, Dem. ἡ χώρα, Iſocr. τὸ ἔργον, Ælian. ὁ χῶρος, Xen.

Age ſis, ἄγε δὴ, Dem.

Agger, τὸ χῶμα, Dem. ὁ χοῦς, οῦ, Thuc. aggerem duco, χώννυμι χῶμα, id. aggeribus viam obſtruo, ἐπιχώννυμι τὴν ὁδὸν, Dem. aggere communio, ἀποχώννυμι, Xenoph. προχώννυμι, Herodian.

Aggero, χωννύω, Thuc. χώννυμι χῶμα, ad urbem, πρὸς πόλιν, id. ἐπὶ πολιν, Cteſ.

Aggero, ἐπισωρεύω, Athen. lapides in meum uſum, προσπαραβάλλομαι μοι λίθους, Thuc.

Aggeſtus, ûs, τὸ ἐπίχωμα, ατος, ἡ ἐπίχωσις, εως, Polyb.

Agglomero, προσαθροίζω, συναγείρω, συνάγω.

Agglutino, προσκολλάω, Ægin. προσάπτω.

Aggraveſco, ἐπιβαρύνομαι.

Aggravo, ἐπιβαρέω, Appian.

Aggredior, προσέρχομαι, Xen. conor, ſive ſuſcipio negotia, ἐπιχειρέω πράγμασι, Dem. opus, τὸ ἔργον, Plut. dicere, λέγειν, Iſocr. opus furioſum, ἐπιχείρημα μανικὸν, Plato. pugnam, ἐγχειρέω τῆ μάχη, Plut. negotium, ἅπτομαι τοῦ πράγματος, Dem. alia viâ, ἑτέραν τρέπομαι, Syneſ.

Aggregatio, ἡ ἐπισυναγωγή, N. T.

Aggrego, ἐπαθροίζω, N. T. ἐπισυνάγω, Polyb. βουνίζω, LXX.

Aggreſſio, ἡ προσήλυσις, Juſt. Mart. rei, ἐπιχείρησις, Thuc. ἡ ἐπιβολὴ, ἡ ἐφόρμησις.

Aggreſſor, ὁ ἐπιχειρητὴς, οῦ, Thuc.

Agilis, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, vir, ἀνὴρ, Plato. ὁ ϗ ἡ εὔστροφος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ εὐκίνητος, ου, Hipp. εὔσκαρθμος, Hom.

Agilitas, ἡ εὐστροφία, LXX. ἡ εὐκινησία, ἡ ἐλαφρότης.

Agiliter, εὐκινήτως.

Agitabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐκίνητος. Ariſtot.

Agitatio, ἡ κίνησις, εως, Plut. arboris, τὸ δόνημα δένδρου, Lucian.

Agitator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, Lucian. ὁ κινητής, equorum, ὁ ἱππηλάτης, ου.

Agitatus, κινηθεὶς, εῖσα, έν.

Agite, ἄγετε, Dem. φέρετε, confer, Age.

Agito, σαλεύω, Lucian. ἐλαύνω, διασείω, δονέω, gentem, ἔθνος, Herod. multa mecum, πολλὰ κατ᾽ ἐμαυτὸν, Said. conſilia cum aliquo de re aliquâ, κοινολογέομαὶ τινι περί τινὸς, Dem. ἀνακινέω.

Agmen, τὸ πλῆθος, Xen. equorum, ἡ εἴλη ἵππων, Apocryph. militum, τὸ τάγμα, Plut. ἡ τάξις, Xen. agminis præfectus ſive dux, ὁ λοχαγὸς, οῦ, Iſocr. agmen duco, λοχαγέω, Xen. λοχηγετέω λοχον, Herodian. agmen extremum, ἡ οὐραγία, ας, Polyb. duco, οὐραγέω, LXX.

Agminatim, κατὰ λόχους, Phil. κατ᾽ ἴλην, Plut. κατ᾽ εἴλας, Herodot.

Agna, ἡ ἀμνὰς, άδος, LXX. ἡ ἀμνή. Orph.

Agnaſcor, παραφύομαι, Dioſcor. προσφύομαι, Theophr.

Agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, Dem. οἱ συγγενεῖς, ῶν, id. οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι, πατρῷοι.

Agnatio, ἡ συγγένεια, Plato. ἡ πρόσφυσις.

Agnatus, παραφυόμενος, ένη, ενον, Dioſc. vid. *Agnati*.

Agnellus, τὸ ἀρνίον, LXX.

Agninus, ἄρνειος, εία, ειον, caro, ἄρνεια κρέα, Lucian.

Agnitio, ἡ ἐπίγνωσις, εως, Herodian.

Agnitus, ἐπεγνωσμένος, ένη, ένον, ab ἐπιγινώσκω, N. T. γνωστὸς, Greg.

Agnomen, τὸ παρωνύμιον, Plut. ἡ προσωνυμια, id.

Agnoſco, ἐπιγινώσκω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀναγινώσκω τινα, Dem. γνωρίζω τινὰ, Iſocr.

Agnus, ὁ ἀμνὸς, N. T. ὁ ἀρς, ἀρνὸς, Plato.

Ago, ἄγω, ſeptimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, Galen. annum decimum, δέκατον ἔτος, id. feſtum alicui, ἑορτὴν τινι, Plut. aliquid rectè & decenter, πράττω τι καλῶς ϗ προσηκόντως, Dem. res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικὰ, id. aliquid præclarè, διαπράττομαί τι τῶν δεόντων, Iſocr. multa præclara, κατορθόω πολλὰ καλὰ, Dem. perſonam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. gratias alicui, χαριστήρια ὁμολογέω τινὶ, id. χάριν οἶδα, actum, ἐπ᾽ ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, Ariſtid. radices, ῥιζόω, Theophr. ῥιζοβολέω, rhetorem, ῥητορεύω, Dem. cauſſam alicujus, λέγω ὑπὲρ τινος, in hæreditatem alicujus, ἐπιδικάζομαί τινα τὴν οὐσίαν, vel τίνος τῆς οὐσίας, id. loquor de re aliquâ, διαλαμβάνω περὶ τινος, Ariſt. διαλέγομαι περὶ τινος, Iſocr. liberiùs cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερον τινι, id.

Agon, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Xen. confer *Certamen*.

Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.

Agrarius, κληρουχικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtoph. lex agraria, νόμος κληρουχικός.

Agreſtis, ἄγριος, ία, ιον, Dem. ἄγροικος, οίκη, οικον, Plato. ἡ ἀγριὰς, Nic.

Agricola, ὁ γεωργὸς, Xen. ὢν ἐν γεωργία ϗ περὶ γῆν ποιούμενος, Æol. ὁ γήτης, Soph.

Agricolatio, ἡ γεωργία, Plato. ἡ γεωπονία.

Agricolor, γεωργέω, Dem. ἐν τῆ γεωργία εἰμὶ, Ælian. περὶ τὴν γῆν πονέομαι, id. γῆν γεωργέω, Dem.

Agricultor, ὁ γεωργὸς, οῦ, Ariſtot.

Agricultura, ἡ γεωργία, Iſocr. τὸ γεώργημα, Plato.

Agrimenſor, ὁ γεωμέτρης. Plato.

Agyrta, ὁ ἀγύρτης. Suid.

Ah, αἶ, ah miſer! ah miſerum! αἶ τάλαν, Ariſtoph.

Ahenarius, ſc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως, Ariſtot.

Aheneus, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, Xen.

Ahenum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, Xen.

Ahenus, idem quod *Aheneus*.

Aio, φημὶ, Æſchin.

Ala, τὸ πτερὸν, οῦ, ἡ πτέρυξ, animalis, τοῦ ζώου, Ariſtot. hominis ſub brachio, ἡ μασχάλη, ης, Xen. pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, ου, Benz. equitum, ἡ ἴλη, ης, Plut. aciei, τὸ κέρας, ατος, Thucyd. alas addo, πτερόω, navi τὴν ναῦν, Polyb.

Alabaſter, ὁ, vel ἡ ἀλάβαστρος, τὸ, ἀλάβαστρον, LXX. N. T. parvus, τὸ ἀλαβάστριον, Poll.

Alabaſtrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, ου, Dioſc. τὸ ἀλάβαστρον, Herodian.

Alabaſtrus, idem quod *Alabaſter*.

Alacer, ὁ ϗ ἡ πρόθυμος, ad aliquid, πρός τι, Ariſtoph. περί τι, Thuc. ὁρμητικὸς πρὸς τι, Plut. ὁ ϗ ἡ εὔθυμος, ἀκραιφνης.

Alacrè, προθύμως, Xenoph. confer *Alacriter*.

Alacritas, ἡ προθυμία, Dem. ἡ ἑτοιμότης, id. ἡ φιλοπραγμοσύνη, id.

Alacriter, προθύμως, Dem. εὐθύμως, Xen. ἑτοίμως, Dem. προχείρως, Iſocr.

Alapa, ὁ κόλαφος, Epicharm. τὸ ῥάπισμα, N. T. alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινὰ, Dem. παίω κατὰ κόρρης τινα, παίω πὺξ τὸ στόμα τινὸς, Greg. alapis, cædor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπὸ τινός, Luc.

Alaris, e, πτέρινος, ινη, ινον, Ariſtoph.

Alatus, πτερυγωτὸς, ἡ, ὸν, Ariſtoph. πτερωτὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.

Alauda, ἡ κορυδαλὸς, οῦ, Theocr. ἡ κόρυδος, ου, id. ἡ κορυδαλὶς, ίδος, id. ἡ κόρυς.

Albarium, ἡ κονία, Ægin. opus albarium ſeu calce inductum, τὸ κονίαμα, Theophr. opere albario induco, κονιάω, Ariſtot. albario opere inductus, κονιατὸς, ἡ, ὸν, Theophr.

Albatus, λελευκωμένος, ένη, ένον.

Albedo, ἡ λευκότης, ητος, Ariſtot.

Albeo, λευκαίνομαι, Theophyl.

Albico, ὑπολευκαίνομαι.

Albidus, ὁ ϗ ἡ ὑπόλευκος, ου, Dioſc.

Albo, λευκόω, vel λευκόομαι, *Xenoph.* λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.

Albucum, ὁ ἀσφόδηλος.

Albugo, τὸ λεύκωμα, *Dioſc.* oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, *id.*

Albulus, ὁ ϗ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioſc.*

Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκωμα, *Dem.* in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, *id.*

Albumen, τὸ λεύκωμα, *Dioſc.* τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.

Alburnum, τὸ στέαρ δένδρου, *B.*

Albus, λευκὸς, η, ὸν, *Dem.* ἀργήεις, εσσα, εν, *Lucian*, ἀργὸς, *Hom.*

Alcion, vide *Halcyon.*

Alea, ἡ κυβεία, *Xen.* & pro luſu aleæ, *Ariſtot.* aleâ ludo, κυβεύω, *Plut.* διακυβεύω, *idem.* aleâ feliciter ludo, εὐκυβεύω, *Polyb.* aleâ infeliciter ludo, δυσκυβεύω, *id.* aleâ conſumo ſeu diſperdo, κατακυβεύω, *Lyſias*, aleâ cum alio ludo, συγκυβεύω, *Plut.* jacio aleam ſeu periculum adeo, ἐκκυβεύω, *Polyb.*

Aleator, ὁ κυβευτὴς, οῦ, *Xen.* peritus, ὁ κυβευτικὸς, οῦ, *Plato.*

Aleatorius, κυβευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* conſeſſus, ſeu locus, ubi aleâ luditur, τὸ κυβευτήριον, *id.* τὸ κυβεῖον, *Æſchin.*

Ales, ἡ ὄρνις, ιθος, Confer *Avis.*

Aleſco, ϖληθύνομαι, *Ariſt.*

Alga, τὸ φῦκος, εος, *Theophr.* τὸ φυκίον, ου, *Plut.* τὸ βρύον.

Algeo, ῥιγόω, *Lucian.* ψύχομαι, *Athen.*

Algidus, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, *Herodian.*

Algificus, ψυχοποιός.

Algor, ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* τὸ ῥῖγος.

Algoſus, ὁ ϗ ἡ, φυκώδης, εος.

Aliàs, ἄλλοτε, quàm nunc, ἢ νῦν, *Lucian.* aliàs rebus ſecundis, aliàs adverſis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως ϖράττεσθαι, *Dem.* ſit aliàs miſer, aliàs beatus, γένοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, ϖάλιν δὲ ἄθλιος, *Ariſtot.* aliàs ambitioſum laudamus, alias non ambitioſum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλότιμον, ἔστι δ' ὅτι τὸν ἀφιλότιμον, *id.* nec aliàs unquam volui dicere, οὔτ' ἄλλοτε ϖώποτε εἱλόμην λέγειν, *Dem.*

Alibi, ἄλλοθι, *Dem.* ἑτέρωθι, *id.* ἀλλαχῆ. *Xen.* alibi nuſquam, ἄλλοθι, οὐδαμοῦ, *Dem.*

Alica, ὁ χόνδρος, ου, *Galen.*

Alicubi, πού, teſtatus eſt quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ πού τις, *N. T.* ἔστιν οὗ.

Alicunde, ποθὲν, *Ariſtot.*

Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, *Thuc.* ἀπαλλοτρίωσις. *Ariſt.* mentis, ἡ ἀλλοτριότης, *Plato.*

Alienatus, ἀπαλλοτριωμένος, ένη, ένον, ab ἀλλοτριόω, *Dem.*

Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ου, *Dem.* ὁ ἀλλογενής, έος, *N. T.* ὁ ἀλλοδαπὸς, οῦ, *Xen.*

Alienigenus, ὁ ϗ ἡ, ἀλλογενὴς, έος, *N. T.*

Alieno, ἀλλοτριόω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινός, *Thuc.* ἀπαλλοτριόω, *Ariſt.*

Alienus, ἀλλότριος, ία, ιον, non aliena, ſed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία ϖόλις, *Æſchin.* alienum à ſuis moribus, ἀλλότριον τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου, *Dem.* alieno animo eſſe ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν, vel διακεῖσθαι ϖρός τινὰ, *Iſocr. Dem.* alieno, i. e. inimico animo eſſe erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχειν, ſeu διακεῖσθαι, ſeu διατίθεσθαι, ϖρός τινα, vel τινι, *Dem. Iſocr. Plato.* alienum à propoſito dicere, ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, *Lyc.* ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, *Polyb.*

Aliger, ϖτερωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ϖτεροφόρος.

Alimentum, ἡ τροφή, alicui præbere, τὴν τροφὴν ϖαρέχειν τινὶ, *Ariſtot.* alimentum præbens, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* alimento abundans ὁ ϗ ἡ τροφώδης, εος, *Ariſtot.* βρῶμα.

Alio, ἄλλῃ, diſceſſerunt, ᾤχοντο, *Xenoph.* alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, *Dem.* alio quis verberet, ἑτέρωσέ τις ϖατάξῃ, *id.* alio quopiam ἄλλοσέ ϖοι, *idem.*

Alioqui, ἄλλως, alioqui honeſtus, τἄλλα καλὸς, *Ariſtoph.* quietus, ſed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ ϖονηρὸς, *Dem.* ſin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ εἰπὲ, *Plato.* alioqui dixiſſem vobis εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν, *N. T.*

Aliorſum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.

Alipes, ϖτερόπους.

Aliqua, ϖῇ, *Ariſtot.*

Aliquamdiu, ϖρὸς ὥραν, ſeceſſit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη, *N. T.* χρόνον τινά, ἀνὰ χρόνον, ἐπὶ χρόνον.

Aliquando, ϖοτὲ eramus, ἦμεν, *Dem.* vos contriſtaturum eſſe, ϖοθ' ὑμᾶς λυπήσειν, *id.* ἔστιν ὅτε, ἐσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπου, ut, aliquando, i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμοῦσιν. ἔστιν ὅτε, *Viget.*

Aliquantillum, ἐπὶ μικρὸν.

Aliquantiſper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.

Aliquanto, ϖοσόν τι, *Herodot.*

Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν.

Aliquantum, ἐπὶ ϖοσὸν, ϖοσῶς.

Aliquantus, ποσὸς, η, ὸν, *Ariſtot.*

Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, *N. T.*

Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τι, *Gen.* τινὸς, ſi quis i. e. aliquis hoſtem aliquem viderit, εἴπου τὶς τινα ἴδοι ἐχθρον, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis. δεῖνα ἐχθρὸς, *Dem.*

Aliquiſpiam, idem quod *Aliquis.*

Aliquo, ποῖ, *Ariſtoph.* ὅποι *id.* ἔστιν ὅποι, ἐνιαχοῦ, *Heſych.*

Aliquorſum, idem quod *Aliquo.*

Aliquot, τινὲς, τινὰ, ἔνιοι, ιαι, α, *Plut.*

Aliquoties, ἐνίοτε, *Plato.*

Aliter, ἄλλως, *Ariſtot.* facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν, *Xenoph.* ἄλλῃ, non aliter mihi videtur, οὐκ ἄλλῃ ἔμοιγε δοκεῖ, *Plato.* aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν, ἤ, ὡς, *Xenoph.*

Aliunde, ἄλλοθεν, proſpiciendum eſt, δεῖ σκοπεῖν, *Dem.* advenire, ἐπελθεῖν, *Iſocr.* ἑτέρωθεν ἀφίκεσθαι, *Æl.* acceſſere, ἄλλοθέν πόθεν πορίζειν, *idem.*

Alius, ἄλλος, η, ο, *Plato.* ἕτερος, έρα, ερον, *Dem.* alius quiſpiam, ἄλλος, *Xen.* ſi quiſquam alius, εἴ τις ἄλλος, *Iſocr.* alia aliis jucunda ſunt, ἕτερα ἑτέροις ἐστιν ἡδέα, *Ariſtot.* aliud noctua, aliud cornix ſonat, ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, *Proverb.* alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, *Dem.* alii ſcribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δέ τινες ἀκούουσι, *Iſocr.* nihil aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅτι, *Iſocr.* nihil aliud quam ut μὴ ἄλλο μηδὲν, πλὴν ὅπως, *Dem.* nihil aliud poſſunt, quam inſidiari, οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δύνανται, *Iſocr.* alius à me, ſive alius, quam ego, ἄλλος παρ' ἐμὲ, ἄλλος ἢ ἐγὼ ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, alius atque alius, ἀλλοῖος, οία, οῖον, *Thuc.* alius poſt alium, εἷς καθ' εἷς, exibant, ἐξήρχοντο, *N. T.*

Allabor, προσπίπτω, *Ariſtot.*

Allaboro, πονέω. Confer *Laboro.*

Allævo, ἐπιλεαίνω, *Plut.*

Allambo, ἐπιλείχω.

Allamentor, ἐπαιάζω, alicui, τινὶ, *Lucian.* ad aliquid, πρός τι, *id.*

Allatro, προσυλακτέω.

Allatus, προσενεχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐνεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *N. T.*

Allaudo, ἐπαινέω, *Dem.*

Allectatio, i. e. pertrectatio, ἡ ἐπαγωγὴ, *Plato.*

Allecto, ἐπάγομαι, *Dem.*

Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγεὺς, εως.

Allegatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, teſtis μάρτυρος.

Allego, as, ἐπάγομαι, teſtem, μάρτυρα, *Dem.* Homerum, Ὅμηρον, *Ariſtot.* leges, προβάλλομαι τοὺς νόμους, *Gregor.* ἐγκρίνω. *Ariſtid.* προφέρω, *Xen.* παραπέμπω.

Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινὰ, *ibid.* mihi collegam, προσαιρέομαι μοι συνάρχοντα, *Plut. Rhetor.*

Allegoria, ἡ ἀλληγορία, ας.

Allegoricè, ἀλληγορικῶς, ſignifico, dico, interpretor, ἀλληγορέω, ῶ, *Rhetor.*

Allegorius, ἀλληγορικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.* allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.

Allevamentum, & Allevatio, ἡ ἀνακούφισις.

Allevo, i. e. ſurſum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* i. e. leviorem facio, κουφίζω, navem, frumentum ejiciens, τὸ πλοιὸν, τὸν σῖτον ἐκβαλλόμενος, *N. T.* ἐπικουφίζω, *Philo.* ἐλαφρύνω, LXX.

Allex, ἐπάγων, ουσα, ον.

Alliaris, σκοροδομικτὸς, ή, ὸν, *Ariſtoph.*

Alliatus, σκοροδωτὸς, ή, ὸν.

Allicio, ἐπάγομαι, τινὰ, *Dem.* δημαγωγέω τινὰς, *Plut.* aliquem ſermone, πείθω τινὰ λόγῳ, *Xen.* mercede, μισθῷ; *Thuc.* ad colloquendum, ἀποστοματίζω τινὰ, *N. T.*

Allido, ἐδαφίζω, aliquid alicui, τι ἐπὶ τίνι, LXX. ῥάσσω τι εἴς τι, *Dem.* petris, προσράσσω πρός ταῖς πέτραις. *Alciphr.* προσκρούω, προσκόπτω, *Naz.*

Allietum, ὁ σκοροδών, *Heſych.*

Alligatio, ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligator, ὁ προσδέτες.

Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ένη, ένον, ἀ προσδέω, *Plut.* item πρόσδετος, *Ep.*

Alligo, προσδέω, *Plut.* aliquid alicui, περιάπτω τί τινὶ, *Dioſc.* προσάπτω τί τινὶ, *Lucian.* ἐξάπτω τί τινι, *idem*, ἀπαρτάω τι ἔκ τινος, *idem*, item ἐξαρτάω, *Herodian.*

Allino, ἐπιχρίω, *Lucian.* item καταχρίω, *Gal.*

Alliſio, ἡ πρόσκρουσις, εως, ἡ προσράξις, εως, ἡ ἐπίτριψις, εως, LXX.

Allium, τὸ σκόροδον, *Ariſtoph.* τὸ σκόρδον, *Dioſcor.* allio paſco ſeu cibo, σκοροδίζω, *Ariſtoph.* allii caulis, τὸ σκορόδιον, *id.*

Allocutio, τὸ πρόσφθεγμα, *Eurip.* ἡ πρόσρησις, *Plut.* τὸ πρόσρημα, *Ariſtid.* τὸ προσφώνημα, *Dem.* ἡ προσφώνησις, *Plut.* ἡ προσαγόρευσις.

Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*

Alloquor, προσφωνέω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, *Iſocr.* aliquem, προσερέω τινὰ, *idem*, blandiùs, προσεῖπόν τινα οἰκειότερον, *idem*, προσαγορεύω, προσλαλέω, *Luc.* ἐπαυδάω.

Allubeſco, ἐπαρέσκω.

Alluceo, ὑπερλάμπω.

Allucinatio, ἡ παράβληψις, ἡ ἀμβλυωπία, *Hipp.*

Allucinor, παραβλέπω, *Lucian.* ἀμβλυωπέω, ῶ, *Hippocr.*

Alludo, προσπαίζω, alicui, τινὶ, *Plato*, ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, *Schol. Ariſtoph.*

Alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.

Alluvies, ἡ πρόσκλυσις, εως.

Almus, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Dioſc.* ζείδωρος, ον.

Alnus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, *Theophr.* ἡ αἴγειρος.

Alo, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquos meis ſumptibus, τινὰς ταῖς ἐμοῦ δαπάναις διατρέφω, *Iſocr.* familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιΐας διατρέφω τὴν οἰκίαν, *Syneſ.* alo clam, ὑποτρέφω, *Galen.* alo unà cum, συντρέφω, *Plut.* alo juxta equos παρατρέφω ἵππους, *idem.*

Aloe, ἡ ἀλοή.

Alpha, τὸ Ἄλφα.

Alſioſus, ὁ ϗ ἡ κρυώδης, εος, κρυερος, ρὰ, ρον.

Alſus, idem quod *Alſioſus.*

Altare, ὁ βωμος, *Herodian.* το θυσιαστήριον.

Altè, ὑψοῦ, ὑψηλῶς, repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι, *Ariſtot.* πόῤῥωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, *Iſocr.*

Alter, ἄλλος, alter ipſe, ἄλλος αὐτος, *Ariſtot.* Alter, alterum accuſat, κατηγοροῦσιν ἀλλήλων, *Iſocr.* ἕτερος, ἑρα, ερον, alter ſtans ſuper altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἑστηκὼς, *Xen.* alter alteri præſtat, ἕτερος ἑτέρου προφέρει, *Thuc.* alter ſcribit, alter diſcit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero & ea magna, alterum quidem, quod——alterum vero, quod, δύο δὲ ϗ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι——ἕτερον δὲ, ὅτι, *Dem.* duobus periculis propoſitis, neceſſe eſt alterum ſubire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρου μετασχεῖν, *Lycurg.*

Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, *Polyb.*

Altercatio, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀντιλογία, *Dem.*

Altercator, ὁ ἐριστὴς, οῦ.

Altercor, ἐρίζω, de re aliquâ, περὶ τινος, *Iſocr.* διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.

Alternatim, ἀμοιβαίως, ἐναλλὰξ, *Ariſtot.* ἐπαλλὰξ, *Xen.*

Alternatio, ἡ ἐπάλλαξις, *Ariſtot.* ἡ ἀμοιβὴ, *Plato.*

Alternè, idem quod *Alternatim.*

Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τὶ *Ariſtot.* ἐπαμφοτερίζω.

Alternus, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ὁ ϗ ἡ ἀμοιβαῖος, ου.

Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροιόω, ῶ, *Philo.* ἀλλοιόω.

Alteruter, ἑκάτερος, ερα, ερον, *Thuc.* alterutrâ vice, ἑτεράκις, *Xen.* alterutrâ à parte, ἑκατέρωθεν, *Herodian.* alterutrâ in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρωσε.

Altilis, e, θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *Poll.* ὁ τροφίας, *Ariſtot.* σιτιστὸς, ἡ, ὸν, *N. T.* item τρόφιμος.

Altiſonus, ὁ ϗ ἡ, ὑψήχης.

Altitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης.

Altivolus, ὁ ὑψιπέτης.

Altiùs, ὑψηλότερον, altiùs repetere orationem, ἄρχεσθαι λόγου ἄνωθεν, *Dem.*

Altor, ὁ τροφεὺς, εως, *Plato.* & altrix, ὁ ϗ ἡ τιθηνός.

Altrinſecus, ἑτέρωθεν.

Altrix, ἡ θρέπτρια, ἡ θρέπτειρα, *Eurip.* ἡ τροφὶς, ίδος, *Plato.*

Altus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, thronus altiſſimus, θρόνος ὑψηλότατος, *Iſocr.* μετάρσιος ία, ιον, *id.* ὁ ϗ ἡ μετέωρος, ου, *id.* ἀκρὸς, ὰ, ὸν, mons altiſſimus, ὄρος ἀκροτατον, *id.* ex alto, ἀφ᾽ ὑψηλοῦ, *Lucian.* ἀπο τοῦ μετεώρου, ſc. τόπου, *Thuc.* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *Hom.*

Alveare, ἡ κυψέλη, ης, *Plut.* τὸ σίμβλον, τὸ σμῆνος.

Alveolus, το κυττάριον.

Alveatus, ὁ ϗ ἡ, κυτώδης.

Alveus, ἡ χαράδρα, ας, facere alveum per ſuum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, *Dem.* porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, *idem.* accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεσθαι, obſtruere, ἀποικοδομεῖν, alveum, χαράδραν, *id.*

Alvinus, κοιλιακος, ἡ, ον.

Alumen, ἡ στυπτηρία, ας, *Dioſc.*

Aluminoſus, ὁ ϗ ἡ στυπτηριώδης, εος, *Gal.*

Alumna, ἡ θρεπτὴ, ῆς.

Alumnus, το θρέμμα, ατος, *Plato.* ὁ θρεπτος, ου, *Poll.* ὁ τροφιμος, *Opp.*

Alutarius, ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*

Alvus, ἡ κοιλία, ας, *Ariſtot.* alvi ſolutio, ἡ κοιλιολυσία, ας, alvum exonero, ἀποπατέω, *Ariſtoph.* ἀποσκευάζομαι, *Poll.*

Amabilis, ὁ ϗ ἡ ἐράσμιος, ου, *Plut.* ζηλωτος, ἡ, ον, *Dem.*

Amabilitas, το ἐράσμιον, ου, ἡ φιλότης, ητος.

Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, *Plato.*

Amabo, προς θεῶν.

Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.*

Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* ἀποστέλλω, *Thucyd.* ἀποσκευάζομαι.

Amanter, φιλικῶς, *Xen.* φιλίως, *Thuc.*

Amanuenſis, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*

Amaracus, ὁ ἀμάρακος, τὸ ἀμαραχὸν, σαμψυχον.

Amarè, πικρῶς, *Dem.*

Amareſco, πικραίνομαι, *Philo.*

Amarities, ἡ πικρότης, *Plut.* ἡ πικρία, *id.*

Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities.*

Amarulentus, πικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἔμπικρος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ κατάπικρος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ ἐχεπευχής.

Amarus, idem.

Amaſia, ἡ ἀγαπωμένη, *Athen.* ἡ ἐρωμένη.

Amaſius, ὁ ἀγαπώμενος, *Lyc.* ὁ ἐρώμενος, *Plut.*

Amatio, ὁ ἔρως, ωτος, pulchrarum, τῶν καλῶν, *Lucian.* φιλότης, ητος, *Plato,* ἡ στοργὴ, ῆς, *Herodian.* ἡ φίλησις, εως, *Ariſtot.*

Amator, ὁ ἐραστὴς, οῦ, *Dem.* virginis, παρθένου, *Luc.* gloriæ, δόξης, *Plut.* facinorum, πονηρῶν, πραγμάτων, *Ariſtoph.* ὁ φιλικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Amatoriè, ἐρωτικῶς, *Xenoph.*

Amatorius, ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Amatrix, ἡ ἐράστρια, ας, *Poll.*

Ambages, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ διέκδυσις, ὁ γρῖφος, ambagibus verborum uti, πολυλόγον εἶναι, ἀμφιλογία.

Ambagioſus, ὁ ϗ ἡ περιπλοκος, γριφώδης.

Ambedo, περιέδω, oſſa, περιτρώγω τὰ ὀστᾶ, *Luc.*

Ambeſus, a, um, περιτραγεὶς, à περιτρώγω, *Lucian,* περιφαγείς.

Ambidexter, ὁ ϗ ἡ ἀμφιδέξιος, ου, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ περιδέξιος, *Ariſtoph.* ὁ ϗ ἡ, ἀμφοτεροδέξιος, LXX.

Ambigo, περιάγω, *Plato,* i. e. dubito, ἀπορέω, *id.* de re aliquâ, ἀμφισβητέω τινὶ, *Ariſtot.* ἀμφιγνοέω περὶ τινος, *Iſocr.* ἐπί τινος, *Plato.* ἐπαμφοτερίζω, *Iſocr.* ἀμφιβάλλω, *Greg.*

Ambiguè, ἀμφιβόλως, *Athen.*

Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ἡ ἀμφιλογία.

Ambiguus, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, ſermo, λόγος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀμφίλογος, ου, *Xen.*

Ambio, περιζώννυω, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſt.* urbem exercitu, κυκλόω πόλιν στρατοπέδω, *Gregor.* peto conſulatum, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, *Plut.* puellam, μετίημι κόρην, *Iſocr.* honores, σπουδαρχέω, ῶ, *Ariſtot.* φιλοτιμέομαι, imperium, μνηστεύομαι μοναρχίαν, *Plut.*

Ambitio, ἡ περιόδος, οῦ, *Ariſtot.* honorum, ἡ σπουδαρχία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας, *Herodian,* ἡ φιλοδοξία, ας, *Hippocr.*

Ambitioſè, φιλοτίμως, *Dem.* φιλοδόξως.

Ambitioſus, ὁ ϗ ἡ φιλότιμος, ου, *Plato.* ὁ ϗ ἡ φιλόδοξος, ου, *Herodian.*

Ambitus, ὁ περίβολος, ου, *Thuc.* ἡ περίοδος, ου, *Ariſtoph.* ὁ γῦρος, ου, *Plut.* ὁ κύκλος.

Ambo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν, vel ἀμφοτέραις, ſc. χερσὶ, quod χερσὶ etiam addi poteſt.

Ambroſia, ἡ ἀμβροσία, ας.

Ambulacrum, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Ambulatio, ἡ βάδισις, ὁ περίπατος, ου, ad mare jucundiſſima, ὁ πάρα θαλασσαν ἥδιστος, *Plut.*

Ambulator, ὁ περιπατήτικος.

Ambulatorius, πορευτικὸς, ἡ, ὸν.

Ambulo, περιπατέω, i. e. incedo, βαδίζω πρὸς τινὰ, βαίνω, *Dem.* προβαίνω, *id.* pedibus per mare, πεζεύω διὰ θαλάττης, *Iſocr.*

Amburo, περικαίω, *Theophr.* περιφλέγω.

Ambuſtio, ἡ περίκαυσις, εως.

Ambuſtus, περικαυθεὶς, περικεκαυμένος, ένη, ένον, περιφλεγμένος, ένη, ένον, *Herodian.*

Amens, ὁ ϗ ἡ ἄνοος, *contr.* ἄνους, ſermo, λόγος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *Dem.*

Amenter, ἐκφρόνως, *Suid.*

Amentia, ἡ ἄνοια, *Plato.* ἡ παράνοια, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, *Iſocr.* ἡ ἀφροσύνη, *Sol.*

Amento, ἀμματίζω, *Heſych.* jaculum, ἐναγκυλέομαι τὸ ἀκόντιον, *Plut.*

Amentum, τὸ ἅμμα, τὸ ὄχανον, *Lucian.* ἡ ἀγκύλη, ης, *Strabo,* habens haſtam, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, *Arrian.*

Ames, ἡ στάλιξ, ἰξευτικός κάλαμος.

Amethyſtus, ἀμέθυστος.

Amica, ἡ φίλη, ης, *N. T.* i. e. ſcortum, ἡ ἑταῖρα, ας, *Dem.*

Amicabilis, φιλικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* φίλιος, ία, ιον, *Xenoph.* ἀγάπητος, η, ον.

Amicè, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίως, *Thuc.* προσφιλῶς, *Xenoph.* εὐμένως, *Dem.*

Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλάμυδι, *Herodian.* veſte, ἐνδύω ἐσθῆτα, *Dioſc.* aliquem palliolo, περιστέλλω τινὰ τριβωνίῳ, *Plut.* veſte, ἀμφιεννυω.

Amiciter, idem quod *Amicè.*

Amicitia, ἡ φιλία, cum aliquo, πρός τινα, *Dem.* fidiſſima, πιστοτάτη, *Iſocr.* paterna, πατρικὴ, *Dem.* ſive familiaritas, conſuetudo, ἡ οἰκειότης, *Dem.* ſive converſatio, ἡ συνήθεια, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία, *Dem.* ἡ διατριβὴ, *Iſocr.* ἡ συνουσία, *idem,* & hoſpitium, φιλία ϗ ξενία, *Dem.* & ſocietas, φιλία ϗ συμμαχία, & converſatio, συνουσία ϗ διατριβὴ, amicitiam alicujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινος, comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινός, renovare, ἀνανεοῦσθαι φιλίαν, confirmare, βεβαιοῦν τὴν οἰκειότητα, diſſolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινος, *id.*

Amictus, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.

Amictus, τὸ περίβλημα, ατος, Confer *Indumentum & Veſtitus.*

Amicula, τὸ ἐρώτιον.

Amicus, i, ὁ φίλος, *Dem.* ὁ ἑταῖρος, *id.* ὁ ἀναγκαῖος, *idem,* & propinquus, φίλος ϗ συγγενὴς, *idem,* & hoſpes, φίλος ϗ ξένος, *idem,* & familiaris alicujus, φίλος ϗ ἐπιτήδειος τινος, *idem,* & ſocius, φίλος ϗ σύμμαχος, *id.* φίλος ϗ ἑταῖρος, *id.* *amicum* aliquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* alicujus verum eſſe, φίλον ἀληθινὸν εἶναι περί τινὰ, *Dem.* aliquem exiſtimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, *Dem.* aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαι τινα, *id.* comparare, φίλον κτᾶσθαι, *idem,* facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, *idem.* alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινος, *idem.* alicujus eſſe, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναι τινος vel τινὶ, *id.* alicujus manere, φίλον τινος διαμένειν, *Iſocr.* deſerere, ἐγκαταλείπειν, *Dem.* prodere, προδιδόναι, *idem,* amicis abundans, ὁ ϗ ἡ πολύφιλος, ου, *Ariſtot.* amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας, *idem,* amicis carens, ὁ ϗ ἡ, ἄφιλος, ου, *Plato,* amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, *Ariſtot.* amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, *id.* amicorum amator, ὁ ϗ ἡ φιλόφιλος, ου, *id.* amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, *id.*

Amicus, φίλος, η, ον, alicui, τινὶ, *Plato.* φίλιος, ία, ιον, terra, χώρα, *Xen.* ὁ ϗ ἡ προσφιλὴς, έος, *id.*

Amiſſio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, opum, χρημάτων, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.*

Amita, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Plut.* ἡ τοῦ πατρος ἀδελφὴ, *Iſocr.*

Amitinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ προς πατρος ἀνεψιός, *Iſæus.*

Amitto, ἀποβάλλω, τι, *Xen.* opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, *Chryſ.* gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, *N. T.* i. e. amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xen.* ἀποστέλλω τινα, *Thuc.*

Amnenſis, ποτάμιος, ία, ιον.

Amneſtia, ἡ ἀμνηστία, ας, *Plut.*

Amnicus, ποτάμιος, ία, ιον.

Amnis, ὁ ποταμὸς, οῦ, *Dem.*

Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, *Ariſtot.* hoc plus quam illud, ἀγαπάω τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου, *Dem.* τοῦτο πρὸ ἐκείνου, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* parentes, στέργω, τοὺς γονεῖς, *Dem.* mulierem, ἐράω, γυναικος, *Xen.* aliquid valdè ὑπεραγαπάω, τι, *Herod.*

Amodò, ἀπὸ, τοῦ νῦν, *N. T.*

Amœnè, ἁβρῶς, *Eurip.* τρυφερῶς.

Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ἡ ἁβρότης, *Xen.* ἡ τερπνότης.

Amœnus, τερπνὸς, ἡ, ον, ἁβρος, ὰ, ον, amœnum pratum, λειμὼν, *Ælian.*

Amolior, ἀπωθέω, bellum, τὸν πόλεμον, *Dem.* calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν διαβολὴν, *Diodor.* avaritiam, ἐκποδὼν ποιοῦμαι τὴν πλεονεξίαν, *Plut.* lapidem, ἀποκυλίω λίθον, *N. T.* ἀποσκευάζω, *Syneſ.*

Amolitio, ἡ ἄπωσις, εως, ὁ ἀπωσμος, οῦ.

Amomum, το ἄμωμον.

Amor, ὁ ἔρως, ωτος, erga pulchras, τῶν καλῶν, *Luc.* erga orationes, προς τοὺς λόγους, *id.* ſive deſiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινος, *Dem.* ſive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, *Iſocr.* mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, amor ſui ipſius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes & liberos, ἡ φιλοστοργία, ας, *Athen.* ἡ στοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, *N. T.* amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, *ibid.* amore carens, ὁ ϗ ἡ ἄστοργος, ου, *Athen.* amore dignus, ὁ ϗ ἡ, ἀξιέραστος, *Heliodor.*

Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Amotus, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκινούμενος ὅρος, *Pand.*

Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Pand.*

Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Gramm.*

Amphiſbæna, ἡ ἀμφίσβαινα.

Amphitheatralis, ἀμφιθεατρικος, ἡ, ον.

Amphitheatrum, το ἀμφιθέατρον, *Plut.*

Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έως, *Dioſc.* το κεράμιον, *Dioſc.*

Amphoralis, ἀμφοραῖος, αία, αῖον.

Amplè, ϖλατέως, *Herod.* εὐπόρως, δαψιλῶς.

Amplector, ϖεριλαμϐάνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* honeſtam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν ϖενίαν, *Iſocr.* aliquem & oſculor, ϖεριϐάλλω τινὰ ϗ φιλέω, *Plut.*

Amplexor, ϖεριπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, *N. T.* ἐναγκαλίζομαι, *Gregor.* ϖροσαγκαλίζομαι, *Plut.* ἀσπαζομαι σε.

Amplexus, ἡ ϖεριπλοκὴ, ἡ ϖερίπλεξις, ὁ ἀσπασμος.

Ampliatio, ὁ ϖλατυσμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Amplificatio, ἐπαύξησις, εως, ἡ ϖαραύξησις, *Dioſc.* ἡ ὑπερθεσις.

Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, οῦ.

Amplifico, ϖλατύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* μεγεθύνω, *Aphrod.* gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν ϖατρίδα, *Dem.* μεγαλύνω, *id.* urbem, ϖοιέω μεγάλην τὴν ϖόλιν ἐκ μικρᾶς, *Iſocr.* rem familiarem, ϖλείω ϖοιέω τὴν ὑπάρχουσαν οὐσιαν, *id.* aliquid ſermone, αἴρω, ſive ἐπαίρω τι λόγω, *Dem.* laudem, μηκύνω τὸν ἔπαινον, *Iſocr.*

Amplio, i. e. differo, ἀναϐάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*

Ampliter, εὐρέως, πλατέως.

Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ητος, *Galen.* ἡ ϖλατύτης, ητος, *Xen.* i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Amplius, ἔτι, non amplius puer, οὐ ϖαῖς ἔτι, *Dem.* non amplius, οὐκ ἔτι, οὐκέτι, *Dem.* μηκετι, *Iſocr.* quid amplius? τί ϖρὸς τούτοις ἔτι, *Dem.*

Amplus, a, um, εὐρὺς, ϖλατὺς, εῖα, ὺ, porta, ϖύλη, *N. T.* coxendix, ἰσχίον, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἐμμεγέθης, εος, teſtimonium, μαρτυρία, *Dem.* μεγαλεῖος.

Ampulla, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.* ampullæ verborum, τὰ στομύλματα.

Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εώς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς,

Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, *Plut.* extremitates corporis, v. gr. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, *Athen.* præputium, ϖεριτέμνω, *N. T.* vites, κλαδάω, κλαδεύω.

Amuletum, τὸ ϖερίαμμα, ατος, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, *Dioſc.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, οῦ, *id.* φυλακτήριον.

Amurca, ἡ ἀμόργη, ης, *Dioſc.* τὸ ἐλαιότρυγον.

Amuſſis, ἡ στάθμη, *Plut.* ad amuſſim, κατὰ στάθμην, ἐπὶ στάθμην, ϖαρὰ στάθμην, ϖρὸς στάθμην, ad amuſſim exigo, σταθμάω, *Luc.*

Amygdala, ἀμυγδάλη, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, *Theophr.* ἡ ἀμυγδαλὶς, *Plut.*

Amygdalinus, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*

Amygdalus arbor, ἡ ἀμυγδαλέη, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, LXX.

Amylum, τὸ ἄμυλον.

An, εἰ, conſideratè, deceat hoc facere, σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτο ϖοιεῖν, *Dem.* an, nec ne, εἰ——ἢ μὴ, *Ariſt.* εἴτε——εἴτε μὴ, *Dem.* an? ϖότερον; *id.* ἆρα, *Ariſtoph.* an non, ϖότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas ſcire? πότερ᾽ οὐχ᾽ ἡγῆ γινώσκειν; *Dem.* ἦ οὐ, an non vides? ἦ οὐχ ὁρᾷς, *Plato.* ϖῶς οὐχὶ, an non juſtum eſt? ϖῶς οὐχὶ δίκαιον; *Dem.* οὐκ οὖν, an non abſurdum eſt? οὐκ οὖν ἄτοπον, *Iſocr.* utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*

Anabaptiſta, ὁ ἀναϐαπτιστὴς, οῦ.

Anas, atis, ἡ νῆττα, ης, *Ariſtot.*

Anatarius, ſc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, ου.

Anaticula, τὸ νήττιον, *Athen.* τὸ νησσάριον, *id.*

Anatomia, ἡ ἀνατομία.

Anceps, ὁ ϗ ἡ δίστομος, gladius, ῥομφαῖα, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀμφήκης, εος, *Ariſtoph.* i. e. dubius, ὁ ϗ ἡ ἀμφίϐολος, ου, Confer *Ambiguus*, item *Dubius*, negotium anceps, ἰσόῤῥοπον ϖρᾶγμα, *Plato.* ancipiti Marte, ἀγχώμαλα, *Thuc.* qui ancipiti facie eſt, ἀμφίϐολος τὴν ὄψιν, *Lucian.* ancipiti animo eſſe, τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, *Gregor.* ἐπαμφοτερίζειν, *Iſocr.*

Anchora, vide *Ancora.*

Ancile, idem quod *Ancyle.*

Ancilla, ἡ δούλη, *Plut.* ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ ϖαιδίσκη, *id.*

Ancillor, δουλεύω, τινὶ, *Xen.* ὑπηρετέω.

Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, τὸ ϖαιδάριον.

Ancora, ἡ ἄγκυρα, *Plut.* εὐνή. *Hom.* i. e. præſidium domus, ἡ ἄγκυρα τοῦ οἴκου, *Lucian.* ancoram demittere in mare ſive laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, *Luc.* ancora firmo ἀγκυρόω, ῶ

Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, *Lucian.*

Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, *Plut.*

Anethinus, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioſc.*

Anethum, τὸ ἄνηθον, *Ariſtoph.*

Anfractus, ἡ ϖερίοδος.

Angari, οἱ ἄγγαροι, ων.

Angaria, ἡ ἀγγαρεία, *Pandect.*

Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινα εἴς τι, *N. T.*

Angarius, ὁ ἀγγάριος.

Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, *Lucian.*

Angelus, ὁ ἄγγελος, *N. T.* angelo ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἰσαγγελος, *ibid.*

Angina, ἡ συνάγχη, *Ægin.* angina exterior, ἡ ϖαρασυνάγχη, *id.* interior, ἡ κυνάγχη, *Hippocr.* porcina, ἡ ὑάγχη, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, *Plut.*

Angiportus, ὁ ϗ ἡ στενωπὸς ἄμφοδος.

Ango, ἄγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* λυπέω τινὰ, *N. T.* ἀνιάω, θλίϐω, angor animo, δυσθυμέομαι, *Eurip.* δυσθύμως ἔχω, ἀγωνιάω, *Plut.* i. e. mœreo, ἄχθομαι, ἀδημονέω.

Angor, ἡ ἀδημονια, ας, *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας, *Dem.* τὸ ἄχθος, ἡ λύπη, μέριμνα.

Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ου.

Anguilla, ἡ ἄγχελυς, υος, *Ariſt.* ἡ ἔγχελις, *Lucian.*

Anguillaris, ὁ ϗ ἡ ἐγχέλειος, *caro*, κρέας, *Ariſtoph.*

Anguillarium, ὁ ἐγχελεὼν, ῶνος, *Ariſtot.*

Anguinus, i. e. anguem referens, ὁ ϗ ἡ ὀφιώδης, εος, ad angues pertinens, ὀφιακὸς, ὴ, ὸν.

Anguis, ὁ ὄφις, εως, *Dem.* anguibus abundans, ὁ ὀφιώδης, εος, *Strabo.*

Angularis, γωνιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, LXX. ὁ ϗ ἡ γωνιώδης, εος, angularis, imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λιθος, *N. T.*

Angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς, *Euſtath.*

Angulatus, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*

Anguloſus, ὁ ϗ ἡ γωνιώδης, εος.

Angulus, ἡ γωνια, ας, *Plut.* angulo carens, ὁ ϗ ἡ ἀγώνιος, ου, *Theoph.* in angulum ſe colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, *id.*

Anguſtatus, ἐστενωμένος, ένη, ένον, à στενόω, *Herodian.*

Anguſtè, στενῶς, ἐστενωμένως.

Anguſtia, ἡ στενοχωρία, *N. T.* ἡ στενότης, *Herodian.* ἡ στένωσις, LXX. ſpiritus, ἡ ὀλιγοψυχια, LXX. ἡ θλιψις.

Anguſto, στενόω, vel στενόομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.* στενοχωρέω, *id.* anguſtor, anguſtiis urgeor, στενοχωρέομαι, *Baſil.*

Anguſtus, στενὸς, ὴ, ὸν, via, ὁδός, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ στενοχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ στενωπός.

Anhelatio, τὸ ἄσθμα, ατος, *Galen.* ἡ ϖνευμάτωσις, εως, *Ægin.*

Anhelo, ἀσθμάζω, *Suid.* ἀσθμαίνω, *Aret.* ϖνευστιάω.

Anheloſus, ἀσθματικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ϖνευματώδης, εος, *Galen.*

Anhelus, idem quod *Anheloſus.*

Anicula, τὸ γραΐδιον, ου, *Dem.*

Anilis, e, γραϊκὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ γραώδης, εος, fabula, μῦθος, *N. T.*

Aniliter, γραϊκῶς.

Anima, τὸ ϖνεῦμα, ατος, *Plut.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Thuc.* animam agere, ἐσχάτως διακεῖσθαι, *Diodor.* animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, animâ carens, ὁ ϗ ἡ ἄψυχος, *N. T.*

Animadverſio, ἡ ἐπίστασις, εως, *Polyb.* i. e. pæna, ἡ κόλασις, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, *Dem.* i. e. obſervatio, ἡ αἴσθησις, *id.*

Animadverſor, ὁ κολαστὴς, οῦ *Syneſ.*

Animadverto, i. e. obſervo, ſentio, αἰσθάνομαι, *Dem.* aliquid, ϖροσέχω νοῦν τινι, *Iſocr.* κατανοέω τι, *Thuc.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Animal, τὸ ζῶον, *Iſocr.*

Animalculum, τὸ ζῴδιον, *Ariſtot.* τὸ ζωδάριον, *id.* τὸ ζωΰφιον, *Athen.*

Animalis, *ab animal*, ὁ ϗ ἡ ζωώδης, εος, *Syneſ.* ζωϊκὸς, ὴ, ὸν, hiſtoria, ἱστορια, *Ariſtot.* *ab anima*, ψυχικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.*

Animans, animâ præditus, ὁ ϗ ἡ ἔμψυχος, *Plato.*

Animatè, ἐμψύχως, *Hermog.*

Animatio, ἡ ἐμψύχωσις, ἡ ψύχωσις, *Greg.*

Animatus, ὁ ϗ ἡ ἔμψυχος, ου, *Plato.*

Animitùs, ψυχικῶς, contriſtatus, ἐπιλυπηθεὶς, *Apocryph.* facere voluntatem Dei, ἐκ ψυχῆς ϖοιεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, *N. T.*

Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, i. e. fortem facio, θαρσύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τι, *Dem.* ϖροθυμιαν ἐμϐάλλω.

Animoſè, i. e. *fortiter*, μεγαλοψύχως, *Dem.* ϖροθύμως, i. e. iratè, θυμικῶς.

Animoſitas, i. e. *magnanimitas*, ἡ ἐμψυχία, ας, *Dem.* ἡ εὐτολμια, i. e. iracundia, ὁ θυμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Animoſus, i. e. *magnanimus*, ὁ ϗ ἡ ἔμψυχος, ου, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ εὔθυμος, ου, *Ariſtot.* i. e. iracundus, θυμικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ θυμώδης, εος, *Ariſtot.*

Animula, τὸ ψυχάριον, *Plato.* τὸ ψυχίδιον, *Lucian.*

Animulus, τὸ θυμίδιον, *Ariſtoph.*

Animus, ὁ θυμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ψυχὴ, *Iſocr.* ἡ φρὴν, ενὸς, *Dem.* ἡ φρόνησις, τὸ φρόνημα, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, *id.* corpus laboribus, animus doctrinâ augetur, τὸ σῶμα ϖόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔχεσθαι, ϖέφυκε, *Iſocr.* animus cujuſque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου ϗ φυσις, *Dem.* mens atque animus, νοῦς ϗ φρένες *Dem.* robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, *Iſocr.* magnitudinem animi declarare in re aliquâ, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδεικνῦναι ἔν τινι, *Dem.* habere animum aliquem, ἔχειν ψυχήν τινα, vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν ϖρὸς τι, *id.* laborare animo, ϖονεῖν τῇ ψυχῇ, *Iſocr.* providere aliquid animo ϖροορᾷν τι τῇ ψυχῇ, *id.* reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *id.* animo propenſiore eſſe in aliquid, quam, ϖροστίθεσθαι τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἢ, *Dem.* advertere animum alicui rei, ϖροσέχειν τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιαν τινος, *Dem.* animo non ſuccumbere adverſariis, ψυχὴν οὐχ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, *idem.* delinquit multa animus ſubverſâ mente, σφάλλεται ϖολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθειρούσης τῆς διανοίας, *Iſocr.* animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Dem.* præſtantia, ἡ εὐψυχία, ας, *id.* animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, *Iſocr.* magnus & generoſus, φρόνημα μέγα ϗ νεανικὸν, *Dem.* magno & excelſo animo præditus, μεγαφρονῶν ϗ διαφέρων, *Iſocr.* virili animo & naturâ præditus in calamitate, ἀνδρωδῶς διακείμενος ϗ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν συμφοραῖς, *id.* animo magno & humano præditus erga aliquos, μεγαλοψύχως ϗ φιλανθρώπως ἔχειν ϖρὸς τινας, *Dem.* animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπὶ τινι φρονεῖν, *Lucian.* animum deſpondere, ἀθύμως διακεῖσθαι, *Xen.* in animum aliquid induco, ὁρμάω ἐπὶ τὶ, *Plato.* animo deficio, animi deliquium patior, λειποψυχέω, *Thuc.* animum deſpondere ob aliquid ἀθυμεῖν ἐπὶ τινι, *Iſocr.* animum alicui addere, ϖαρορμᾷν τινα, *Plut.* θαρσύνειν τινα ἐπί τι, *Dem.*

Aniſum, τὸ ἄνισον, *Dioſc.*

Annales, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*

Annecto, ἐξάπτω, *Lucian.* Conf. *Alligo.*

Annellus, τὸ δακτυλίδιον.

Anniculus, qui unius anni eſt, ὁ ϗ ἡ ἐνάετος, ſemen, σπέρμα, *Theophr.*

Anniverſarius, ὁ ϗ ἡ ἐνιαύσιος, ου vel ιος, ια, ιον, feſtum, ἑορτὴ, *Herodot.* ὁ ϗ ἡ ἐτήσιος, ſacrificium, θυσία, *Thuc.*

Annona, ὁ σῖτος, *Thuc.* τὰ καθ᾽ ἡμέραν; *Iſocr.* annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, ας; annonæ proſperitas, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.* annonæ penuria, ἡ σπανοσιτία, ας, *Xen.* ἡ σιτοδεία, ας, *Dem.* annonæ caritate premi, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι, *Iſocr.* ἐνδεῆ εἶναι τῶν καθ᾽ ἡμέραν, *Dem.* quum annonæ penuria apud omnes homines eſſet, σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γινομένης; annonam parvi emere, σῖτον εὔωνον ὠνεῖσθαι; annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος, *id.* annonæ propola ſive flagellator, ὁ σιτοκάπηλος, ου; annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορά; vilis, εὔωνος, *Xen.*

Annoſitas, ἡ πολυετία, ας.

Annoſus, ὁ ϗ ἡ, πολυετὴς, έος, *Apocryph.* ὁ ϗ ἡ μακρόβιος.

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, ἡ παρασημείωσις, ἡ σημείωσις; annotationes ſcribo; ἀποσημειόομαι, *Ammon.* ἐπισημειόω, ῶ, *Plut.*

Annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος; *Plut.* κατασημαίνω, *Syneſ.* παρασημαίνω, opinionem alicujus, δόξαν τινὸς, *Ariſtot.* ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Annuatim, κατ᾽ ἐνιαυτὸν, κατ᾽ ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ᾽ ἕκαστόν ἔτος, *Iſocr.*

Annularis, δακτυλιακὸς, ή, όν, digitus, ὁ δακτυλιώτης, ου, ὁ δάκτυλος παράμεσος.

Annularius, ſc. artifex, ὁ δακτυλογλύφος, ου, *Laertius.*

Annulus, ὁ δακτύλιος, *Plato.*

Annumeratus, ὁ ϗ ἡ ἐναρίθμιος, *Apocryph.* ὁ ϗ ἡ ἐναρίθμητος, *ibid.* κατηριθμημένος, ένη, ένον, *N. T.*

Annumero, καταριθμέω, alicui, τινι, *N. T.* me multitudini peccatorum, προσλογίζομαι με ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν, *Apocryph.* aliquibus ἔν τισι, *ibid.* κατατίθημι, *Dem.*

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία.

Annunciator, ὁ καταγγελεὺς, έως, *N. T.*

Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* τινι περί τινος, *id.* mala, ἀγγέλλω κακὰ *Dem.* quòd civitas teneatur ab hoſtibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, *id.* civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, *Plut.* προσαγγέλλω.

Annuo, i. e. nutu ſignifico, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* τινὶ, *Philo.* κατανεύω τι, *Lucian.*

Annus, τὸ ἔτος, εος, *Dem.* ὁ ἐνιαυτὸς, οῦ, *Plato.* anni ſunt trecenti ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ὅτε ἦλθε, *Thuc.* annus deſiit, ſive finitus eſt, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, *Xenoph.* annorum converſiones, ἐνιαυτῶν περίοδοι, *Plato.* tempus anni, ὥρα τοῦ ἔτους, *Dem.* multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, *Iſocr.* multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἔν τινι οἰκήματι, *Dem.* non totis annis tredecim, οὐχ ὅλοις τρισὶ ϗ δέκα ἔτεσι, integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι, anni nondum ſeptem ſunt, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτὰ, *id.* minor ſexaginta annis, ἐντὸς, ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονὼς; duodeviginti anni ſunt, ex quo, δέοντα δυοῖν εἰκοσίν ἐστιν ἔτη, ἐξ οὗ; undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντος; abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τουτί; anno ſuperiore, πέρυσι; anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως; annos natus viginta, triginta, &c. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα, ἐτῶν ὢν εἴκοσι, *id.* annus nondum ſeptimus abiit, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτὰ; altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν; ſub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτὸν; elapſo hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτοῦ τούτου; finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτὸν, omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, *Æl.* decies per annum, δεκάκις τοῦ ἔτους, *id.*

Annuus, ὁ ϗ ἡ ἐνιαύσιος, ου, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἐπέτειος, *Theophr.* i. e. qui ſingulis annis pervenit, ὁ ϗ ἡ ἐπετήσιος.

Anormis, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*

Anquiro, ἀναζητέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Anſa, ἡ λαβὴ, ῆς, *Plut.* i. e. occaſio, ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* anſam arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, *id.* anſam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, *id.*

Anſer, ὁ χὴν, χηνὸς, *Ariſtot.*

Anſerarius, ὁ χηνοβόσκος.

Anſeroulus, ὁ χηνίσκος, ου, *Lucian.* τὸ χηνίον, ου, *Athen.*

Anſerinus, χήνειος, εία, ειον, hepar, ἧπαρ, *Athen.* χήνεος, έα, εον, *Galen.* χήνιος, ία, ιον, *Dioſcor.*

Antæ, arum, αἱ παραστάδες, ων, *Poll.* αἱ παραστάθμιδες.

Ante, πρὸ, *cum Genitivo*, ante ædes, πρὸ δόμων, *Eurip.* ante fores, πρὸ θυρῶν, *N. T.* ante orationem, πρὸ τοῦ αἰτῆσαι, *ib.* ante faciem, πρὸ προσώπου, *ib.* ante meam ætatem, πρὸ ἐμοῦ, *Dem.* ante pedes, πρὸ ποδῶν, *Plato.* ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν; ante breve tempus, πρὸ βραχεως χρόνου, πρὸ βραχέως, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τιθεσθαι, *id.* ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν, τι, *Plut.* ante, i. e. antea, πρότερον, *Dem.* το πρότερον, *Iſocr.* ante——, nunc vero, πρότερον μεν, νῦν δὲ, *ibid.* paullo ante, μικρῷ πρότερον; antequam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, *Xen.* πρότερον, ἤ, *Dem.* πρότερον, πρὶν, ἤ, *Lycurg.* uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως; neque ante, neque poſt, οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον, *id.* ante ſolis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æſchin.* ante ſolis occaſum, πρὸ ἡλίου δεδυκότος, *idem*; ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, *Iſocr.*

Antea, προτερον, confer antecedens, *Ante.*

Anteactus, προγεγενημένος, ένη, ένον; anteacta vita, ὁ παρεληλυθὼς, vel ὁ βεβιωμένος βίος, *Dem.*

Anteambulo, onis,, ὁ προπομπὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ προηγεμὼν, όνος, *Dem.*

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo.*

Antecedens, προεστὼς, ἡγούμενος, ένη, ενον.

Antecedo, προέρχομαι, *Xen.* προγίνομαι, *Thuc.* προάγω, aliquem, τινὰ, *N. T.* προπορεύομαι, *Xen.* προηγοῦμαι, *Ariſtoph.*

Antecello, προέχω, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς, *Iſocr.* ὑπερβάλλομαι, aliquem induſtriâ, τινα τῇ φιλοπονίᾳ, *Xen.* διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολεμικὰ, *Lucian.* ὑπερέχω, bonâ ſpe, σπουδαίαις ἐλπισι, *Iſocr.* ὑπερτείνω, numero amicorum, ταῖς, πολυφιλίαις, *Ariſt.* πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, *Iſocr.* προΐσταμαι.

Anteceſſio, ἡ προέλευσις, εως.

Anteceſſor, ὁ πρόδρομος, ὁ προηγητὴς, οῦ, ὁ προηγούμενος.

Anteeo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide *Antecello.*

Antefero, προτιμάω, ῶ, juſtitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας, *Plut.* virum modeſtum diviti, προκρίνω τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου, *id.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δοξαν ἀντι χρημάτων, *Dem.* δόξαν μᾶλλον, ἢ χρήματα, *Plut.* bellum paci, αἱρεομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *Plato.* honeſtatem rebus omnibus, καλὸν ἀντί πάντων, *Ariſtot.* mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον, ἢ βίον, *Dem.* προαιρέομαι τὸν θάνατον ἀντὶ βίου, *Xenoph.* publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, *Plut.* meipſum aliis, ἐμαυτὸν προ τῶν ἄλλων, *Lucian.*

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινι, *Ariſtoph.* προκατάρχω, *Galen.*

Antehabeo, προκρίνω. Confer *Antefero.*

Antehac, προτοῦ, *Thuc.* πρόσθεν, *Xenoph.* ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

Antelatus, προτιμηθεὶς, εῖσα, ἐν, προκριθεῖς, εῖσα, ἐν Confer *Antefero.*

Anteloquium, τὸ προίμιον, *Ariſtot.* ἡ πρωτολογια.

Antelucanus, ὄρθριος, ία, ιον, *Thuc.* ἀμφίλυκος, tempus antelucanum, τὸ περιορθρον, ου, *id.* Confer *Matutinus.*

Anteludium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.*

Antemeridianus, ὁ ϗ ἡ προμεσημβρινός.

Antenna, ϗ κεραία, *Plut.* τὸ καρχήσιον, τὸ ἐπίκριον.

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, *Rhetor.* ἡ προκατάληψις.

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τι, *Theophr.* Confer *Anticipo.*

Anteparo, παρασκευαζω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Sophocl.* Confer *Antefero.*

Antequam, πρὶν, *cum Indicativo*, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε, *Dem.* *cum Conjunct.* ante quam ſol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ανίσχῃ, *Æſchin.* *cum Optativo*, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, *Antiph.* *cum Infinitivo*, antequam feceris, πρὶν πρᾶξαι, *Dem.* antequam hoc faceret Leocrates, πρὶν μὲν τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, *Lycurg.* προτοῦ, antequam audiverim te, non abibo, προτοῦ ἀκοῦσαί σου, οὐκ ἀπέλεύσομαι, *Xen.* πρότερον,——ἤ, *Dem.* πρότερον,——πρὶν, ἤ, *Lycurg.*

Anterior, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, *Ariſtot* ὁ ϗ ἡ, ἐμπρόσθιος, ου, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς, *Aphrod.* in anteriore parte, ἔμπροσθεν, navis, τοῦ πλοίου, in anteriorem partem, εἰς το ἔμπροσθεν, vel εἰς τοὔμπροσθεν.

Anteriùs, ἔμπροσθεν, *Plato.* πρόσω, *Xen.*

Anteſignanus, ὁ πρόμαχος, *Plut.* ὁ πρωτοστάτης, *N. T.*

Anteſto, προΐσταμαι, alicui rei, τινὸς, *Dem.* πρός τι, *Xen.*

Anteſtor, μαρτύρομαι, Deos & homines, θεοὺς ϗ ἀνθρώπους, *Plut.*

Antevenio, προφθάνω, *Iſocr.* Confer ſequens *Anteverto.*

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ἐπικαταλαμβάνω, τινὰ, *Plato.* res ipſas, ἔμπροσθέν εἰμι τῶν πραγματων, *Dem.* aliquid, προλαμβάνω τι, *id.* lenitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τυχην, *Iſocr.* cogitationem, προτρεχω τῆς διανοιας, *idem.*

Antevolo, προΐπταμαι.

Anthrax, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* Vide *Carbo.*

Antiæ, τὸ προκόμιον.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhet.*

Anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τί τινι, *Theophr.* τινί τινος, *id.* προκαταλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Anticus, ὁ ϗ ἡ εμπρόσθιος, *Aphrod.* ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, ου, *Dioſc.* τὸ ἀντιφάρμακον, ου, *id.* αλεξιφάρμακον, ου, *id.*

Antilena, τὸ λέπαδνον, ου, *Homer.*

Antiquarius, ὁ φιλάρχαιος, ἀρχαιογράφος.

Antiquatio, ἡ ἀποπαλαίωσις, ἡ παλαιωσις, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, Confer *Abrogatio.*

Antiquè, ἀρχαίως, *Dem.*

Antiquitas, ἡ παλαιότης, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, *Pauſan.* aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνῆσαί τι τῶν ἀρχαίων, *Dem.*

Antiquitùs, ἀρχαιως, *Dem.* ἐκ παλαιοῦ, ſc. χρόνου, *Syneſ.* παλαι, *Dem.*

Antiquo, παλαιόω, τὶ, *N. T.* i. e. abrogo, aboleo; καταψηφίζω, legem, νόμον, *Dem.* Confer *Abrogo.*

Antiquus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.* ἀρχαῖος, αία, αῖον, urbs, πόλις, *Dem.* antiqua & vetera, ἀρχαῖα ϗ παλαιά τινα, *id.* antiqua commemorare, proferre, recenſere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν, *Iſocr.* contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, *id.* antiqui ſc. homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοὶ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui poëtæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ, *Athen.* Conf. *Vetus.*

Antiſtes, ὁ προστάτης, ου, *Xen.* ſacrorum, ὁ ἱερομνήμων, *Dem.* Confer *Præſes*, item *Præfectus.*

Antiſtita, ἡ προστάτις, ιδος, *Chryſ.*

Antlo, ἀντλέω, ῶ, Confer *Haurio.*

Antrum, τὸ ἄντρον, *Lucian.* τὸ σπηλαῖον, *id.* ὁ χηραμὸς, montium, ὀρῶν, *Syneſ.* antris plenus, ὁ ϗ ἡ ἀντρώδης, LXX.

Anus, ûs, ἡ γραῦς, αὸς, *Athen.* γραῦς γυνὴ. *Dem.*

Dem. πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, *id.* ἡ πρεσβῦτις, *Æſchin.* fio, γραιόομαι.

Anus, i, ὁ πρωκτὸς, οῦ, *Ariſt.* ἡ πυγὴ, ῆς, *id.*

Anxiè, λυπηρῶς, *Iſocr.*

Anxietas, ἡ ἀδημονία, *Plut.* ἡ συνοχή, *N. T.* ἡ θλῖψις, εως, *ibid.* τὸ λυπηρὸν, οῦ, *Thuc.* ἡ ἀπορία, ας, *Plato,* animi, ἡ ἀδημονία τῆς ψυχῆς, *Plut.*

Anxius, ἀλγεινὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ περιαλγὴς, *Plato.* ὁ ϗ ἡ πολυμέριμνος, *Ariſtot.* anxius ſum, ἄχθομαι, *Iſocr.* ἀδημονέω, *Xenoph.* anxius cogito, μεριμνάω, *Dem.*

Apage, ἄπαγε, cum iſtâ re, τοῦτο, *Gregor.* τούτου, *Philo,* in inſulam beatorum; εἰς μακαρίαν, *Ariſtoph.*

Apella, ὁ λειπόδερμος.

Aper, ὁ σύαγρος, *Dem.* ὁ κάπρος, *Xen.*

Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πύλας, *Xenoph.* teſtamentum, διαθήκας, *Dem.* literas, γράμματα, *Syneſ.* os, διαίρω τὸ στομα, *id.* librum, ἀναπτύσσω βιβλίον, *N. T.* ἀνελίττω βιβλίον, *Xen.* horrea, λύω τὰς ὑποθήκας, *Naz.* ludum, κατασκευάζομαι διδασκαλίαν.

Apertè, φανερῶς, *Plato,* ἐν τῷ φανερῷ, *Xenoph.* ἐκ τοῦ φανεροῦ, εἰς τὸ φανερὸν, ἐκ τῆς ἰθείας, *Herodian.* γνωστῶς. LXX. ῥητῶς, *N. T.* σαφῶς, αναφανδόν, apertè loqui ſermonem, παῤῥησια λαλεῖν τὸν λογον, *ib.*

Apertio, ἡ ἄνοιξις, *Baſil.* ἡ δίοιξις.

Apertura, idem quod *Apertio*; i. e. inciſura, ἡ σχάσις, εως.

Apertus, ὁ ϗ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, ἀνεωγως, υῖα, ὸς, dolium, πιθος, *Plut.* ἀνεωγμένος, ένη, ένον, i. e. manifeſtus ac clarus, ὁ ϗ ἡ πρόδηλος, ου, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ἐμφανὴς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ προῦπτος, *Thuc.* aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθειας, *Herodian.* in apertum profero, ἐμφανὲς ποιέω, *Dem.*

Apex, ἡ κεραία, *N. T.* v. gr. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* ὁ κολοφών.

Apiarium, ὁ μελισσὼν, ῶνος, τὸ μελιτουργεῖον, ου, τὸ μελοτροφεῖον.

Apiarius, ὁ μελισσεὺς, έος, ὁ μελιττουργὸς, οῦ.

Apicula, τὸ μελισσάριον, ου, ὁ βομβυλιὸς, οῦ, *Iſocr.*

Apis, ἡ μέλισσα, ης, *Iſocr.* omnibus quidem floſculis inſidet, de ſingulis autem utilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθιζάνει, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρησιμα λαμβάνει, *id.*

Apiſcor, vide *Adipiſcor.*

Apium, τὸ σέλινον, *Dioſc.* ſilveſtre, τὸ ἀγριοσέλινον, *id.* paluſtre, τὸ ἡλεοσέλινον, ου, *id.* majus, τὸ ὑποσέλινον, *Theophr.* montanum, τὸ ὀρεοσέλινον, *Dioſc.* petræum, τὸ πετροσέλινον, *id.*

Apocalypſis, ἡ ἀφοκάλυψις, εως, *N. T.*

Apocha, ἡ ἀποχὴ, ῆς.

Apocryphus, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, *Suid.*

Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Cic.*

Apologeticus, ἀπολογητικὸς, ὴ, ὸν, *J. Mart.*

Apologia, ἡ ἀπολογία, *Iſocr.*

Apologus, ὁ ἀπολογος, *Plato.*

Apophthegma, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.*

Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, *Galen.* apoplexiâ laborans, ὁ ϗ ἡ ἀπόπληκτος, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικος, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Apoſtaſia, ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*

Apoſtata, ὁ ἀποστάτης, ου.

Apoſtaticus, ἀποστατικὸς, ὴ, ὸν, *Gregor.*

Apoſtato, αποστατέω, ab ἀποστάτης.

Apoſtema, τὸ ἀπόστεμα, *Galen.*

Apoſtolatus, ἡ ἀποστολὴ, ῆς, *N. T.*

Apoſtolicus, ἀποστολικός, ὴ, ὸν, *Suid.*

Apoſtolus, ὁ ἀπόστολος, ου, *N. T.* falſus, ὁ ψευδαπόστολος, ου, *ibid.*

Apotheca, ἡ ἀποθήκη, ης, *Thuc.*

Apotheoſis, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Apparatè, παρεσκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς, *Plut.*

Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.*

Apparatus, ûs, ἡ παρασκευὴ, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, *Iſocr.* τὸ παρασκεύασμα, *Gregor.* bellicus, ἡ παρασκευὴ, ἡ τοῦ πολεμου, *Dem.* apparatûs copia, ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς, *id.* τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, *Iſocr.* immenſus, παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις, *idem.* inanis, ἡ παρασκευὴ κενὴ, *Dem.* inſtituere apparatum, πορίζεσθαι παρασκευὴν, *id.* adverſari apparatibus alicujus, ἀνταγωνίζεσθαι ταις παρασκευαῖς τινος, *id.* vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, *id.* uti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, *id.*

Apparatus, παρεσκευασμένος, ένη, ένον, rectè, probè, ὀρθῶς, *Dem.*

Apparentia, ἡ φάσις, εως, *Ariſt.* ἡ ἐπίφασις, εως, *Suid.*

Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *Ariſtot.* φαινόμενος, ένη, ενον, *idem.*

Apparenter, φανερῶς, *Dem.* φαινομένως.

Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπτομαι. Hinc *imperſ.* apparet, φαινεται, fuiſſe, γεγονὼς, *Ariſtid.* apparet, quod, δῆλόν ἐστιν οτι. *Xen.*

Apparitio, ἡ δορυφορία, ας.

Apparitor, i. e. ſatelles, ὁ δορυφόρος, i. e. viator, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλητεύσας, αντος, *id.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.* ὁ ὑπηρετης, ου, *Xen.*

Apparo, παρασκευάζω, τὶ, *Dem.* ἐξαρτύω, *Polyb.* exercitum, κατασκευάζω στρατευμα, *id.* convivium, συμπόσιον, *Plato.*

Appellatio, ἡ ὀνομασία, *Ariſtot.* το ὀνομασμα, *Plato,* i. e. acclamatio, ἡ προσηγορία, ας, *Dem..* το πρόσρημα, ατος, *id.* i. e. provocatio, ἡ πρόλησις, εως, *id.* ἡ, ἔφεσις, εως, *id.* Confer *Nomen,* item *Compellatio* & *Provocatio.*

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινὰ, *Plato,* aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθέαν, *Dem.* aliquem Romulum, προσαγορευω τινὰ Ῥώμυλον, *Plut.* aliquem Rhomum, ἐπιλαλέω τινὰ Ῥῶμον, *Iſocr.* i. e. compello, κοινολογέομαι, οῦμαι, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τοὺς δημάρχους, *Plut.*

Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα, *Dem.* προς λιμένα, *id.* ἄγω προς τον λιμένα, *id.* navem, ὀκέλλω τὴν ναῦν, *Thuc.* ad Samum προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum & aliquid, προσέχω, τον νοῦν τινι, *Iſocr.* ὁρμάω ἐπί τι, *Xen.*

Appendix, ἡ προσθήκη, ης, *Plato,* ſcripti, το παράγραμμα, ατος, *Dem* το ἐξάρτημα.

Appendo, προσαρτάω, alicui, τινὶ, *Luc.* ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τι ἐκ τινος, *id.* i. e. pondere dimetior, κατασταθμίζω, alicui argenteos triginta, ἵστημί τινι τριάκοντα ἀργύρια, *N. T.*

Appetens, ὀρεγόμενος, ένη, ενον, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* ὀρεκτικος, ὴ, ὸν, *Ariſt.* γλιχόμενος, ενη, ενον, *Iſocr.*

Appetentia, ἡ ὄρεξις, ιως, *Ariſtot.*

Appetibilis, ὀρεκτος, ὴ, ὸν, *Al. Aphrod.*

Appetitio, ἡ ὄρεξις, *Herodian.* ἡ ὁρμὴ, *Plut.* magiſtratus, ἡ φιλαρχία, *Xiphil.*

Appetitus, inprimis cibi, ἡ ὄρεξίς, *Ariſtot.*

Appeto, ὀρεγομαι, ſemper plus, ἀεὶ πλείονος, *Iſocr.* bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθοῦ τινος, *Ariſtid.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Ariſtot.* aliquid, τι, *Phil.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Iſocr.* ἐπιποθέω, *Luc.* i. e. appropinquo, ἐγγίζω, συνάπτω, *Pol.* vide *Appropinquo.*

Appingo, προσγράφω, παραγράφω, *Bud.*

Applaudo, ἐπικροτέω, *Sirac.* παρακροτέω, ἀνακροτέω, alicui, κροτέω τινὶ, *Laert.* θορυβέω, *Iſocr.* ἐπιθορυβέω, *Xen.*

Applauſus, ὁ κρότος, excitare ſtrepitum & applauſum, ποιεῖν θορυβον ϗ κρότον, *Dem.*

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εως, *Syneſ.* ἡ κάταρσις, ἡ καταγωγή, animi ad aliquid, ἡ οἰκειωσις πρός τι.

Applico, ſc. nave, προσορμιζω, vide *Appello,* aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι, *Plato.* προσάπτω τί τινι, *Lucian.* animum ad aliquid, ἐπέχω τὸν νοῦν τινὶ, *Iſocr.* ſcalas turribus, προστίθημι κλίμακας πύργοις, *Thuc.*

Apploro, παραδακρύω, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Appono, προστίθημι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* aliquem patribus, τινὰ πρὸς τοὺς πατέρας, *N. T.* cibum, προσφέρομαι σῖτον, *Xen.* crudum alicui, παρατιθημι ὠμόν τινι, *Plut.* pabulum alicui, προβάλλω τροφήν τινι, *Athen.* προσάπτω,

Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, *Strabo.*

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι, *Polyb.* προσκομίζω, *Herodian.*

Appoſitè, ἐπιτηδείως, *Thuc.* i. e. aptè, ἁρμοζοντως, εὐθετῶς. Vide *Aptè.*

Appoſitio, ἡ παραθεσις, εως, *Athen.* ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſt.*

Appoſitus, ὁ ϗ ἡ πρόσθετος, ου, *Xen.* i. e, aptus, ὁ ϗ ἡ εὔθετος. *Dioſcor.*

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu, τῇ χειρὶ, *Dem.* manum, τῆς χειρὸς. *N. T.* crines, τῶν τριχῶν, *Æſch.* veſtem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου, *Plato.* chlamydem, ἔχομαι τῆς χλαμύδος, *Lucian.*

Apprehenſio, ἡ ἀντίληψις, *Xen.* ἡ ἀντιλαβὴ, *Thuc.*

Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα.

Approbatio, ἡ δοκιμασία, *Dem.* ἡ συμφώνησις.

Approbator, ὁ δοκιμαστης, οῦ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινὶ, *Dem.*

Approbo, *ut probè perſpectum,* δοκιμάζω, *Plut.* orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινὸς, *Lucian.* aliquem, ἀρέσκω τινὰ, *Plato.* aliquid, εὐάρεστόν ἐστι μοί τι, *Philo,* diſputationem alicujus, ἀποδὲχομαι τὴν διατριβήν τινος, *Iſocr.*

Appromiſſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*

Appromiſſus, ἐγγυητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui, τινὶ, *Plut.* aliquid, ἐγγυάομαι τι, *Dem.*

Appropero, ἐπισπεύδω, τινὶ, *Herod.* ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *Thucyd.*

Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, εως, ἡ προσπέλασις.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* ad urbem, εἰς πολιν, *ibid.* ad aliquid, πρός τι, *Cebes Theb.* Byzantio, προσπελάζω τῷ Βυζαντίῳ, *Herodian.*

Appropriatio, ἡ ἰδίωσις, ὁ ἐξιδιασμός, *Strabo.*

Approprio, ἰδιόω.

Apricatio, ἡ ἡλίωσις, ὁ ἡλιασμὸς, οῦ, ἡ ἡλίασις, εως.

Apricor, ἡλιάζομαι, *Ariſt.* εἱληθερέομαι, *Galen.*

Apricus, ὁ ϗ ἡ προσήλιος, ου, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ, εὐήλιος, ου, *Xenoph.* in aprico, ἐν εὐηλίῳ, *Ariſtoph.* ἐν ὑπαίθρῳ, *Ælian.*

Aprilis, ὁ θαργηλιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἀπρίλιος, ου.

Aprugnus, συάγγειος, εία, ειον, adeps, στέαρ, *Dioſc.*

Aptè, ἐπιτηδείως, *Thuc.* εὐαρμόστως, *Iſocr.*

Aptitudo, ἡ εὐαρμοστία, *Plut.* ἡ εὐαρμογή.

Apto, ἄρω, ἁρμοζω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι περὶ τὸ σῶμα, *Xen.* ἱκανόω, *N. T.*

Aptus, ἐπιτήδειος, εία, ειον, ad aliquid, πρὸς τι, *Ariſtot.* εἰς τι, *Herodian.* ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.* ad omnia, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* naturâ ad aliquid, ὁ ϗ ἡ εὐφυὴς πρὸς τι, *Ariſtot.* ad ferendos labores, ἱκανος, ὴ, ὸν, φέρειν τοὺς πόνους, *Plato.* ad aliquid, προς τι, *Lucian.* corpore, το σῶμα, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ εὐσχήμων, ἐπιδέξιος, εὔθετος εἰς τι.

Apud, ἐν, *cum Dat.* apud teſtes, εν μάρτυσι, *Plato.* apud ſe eſſe, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, *Lucian.* εἰς, *cum Accuſ.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, *Plut.* infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, *Pauſan.* προς, *cum Accuſ.* traducere aliquem apud Deum, διαβαλλειν τινὰ προς Θεον, *Chryſ.* παρὰ, *cum Dativ.* apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, *N. T.* apud vos, παρ' ὑμῖν, *ibid.*

Aqua, το ὕδωρ, ατος, *Ariſt.* aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνυδρία, *Thuc.* aquâ carens, ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, *Athen.* aquam bonam habens, ὁ ϗ ἡ εὔυδρος, *Herodot.* aquâ paucâ contentus, ὀλιγόϋδρος, ου, *Theophr.* aquas juxta natus, ὁ ϗ ἡ πάρυδρος, *idem.* aquâ abundans, ὁ ϗ ἡ πολύϋδρος, *Plato.* aquâ inter cutem collectâ diſtentus, ὁ ϗ ἡ ὑπέρυδρος, *Hippocr.* ſub aquâ demerſus, ὁ ϗ ϗ ὕφυδρος, *Thuc.* aquam fugiens, ὁ ϗ ἡ φεύγυδρος, *Polyb.* aquâ gaudens, ὁ ϗ ἡ φιλυδρος, *Theophr.*

ophr. aqua intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Hipp.* aquâ intercute laborans, ὑδρωπικὸς, ἡ, ον, *id.* aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ου, *Xen.* aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ, *id.*

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ, *Syrac.*

Aquæductus, ûs, τὸ ὑδραγώγιον, ου, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, *idem.* ἡ ἀμάρα.

Aqualiculus, ὁ γάϛρων.

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, *Athen.*

Aquarium, ἡ ὑδροθηκη, ης, *Athen.*

Aquarius, ὑδατικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Aquarius, *aſtrum*, ὁ ὑδροχόος, ου, *Proclus.*

Aquaticus, ὁ ϗ ἡ ἔνυδρος, ου, animal, ζῶον, *Ariſt.*

Aquatio, ἡ ὕδρευσις, *Plut.* τὸ ὕδρευμα, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, *id.* ὁ ϖοτισμός.

Aqueus, ὁ ϗ ἡ ὑδατώδης, *Theoph.* ὑδαλέος, έα, έον, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ ὑδαρὴς, έος, *Xen.*

Aquila, ὁ ἀετὸς, οῦ, *Ariſtot.* marina, ἁλιάετος, ſeu ἁλιαίετος, ου, *id.* vulturis ſpeciem referens, ὁ γυπαίετος, ου, *id.*

Aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ου.

Aquilifer, ἡ ἀετοφόρος, ου, *Plut.*

Aquilinus, ἀέτειος, εία, ειον, caro, κρέας. *Suid.* ὁ ϗ ἡ ἀετώδης, εος.

Aquilo, ὁ βορεας, ου, *Ariſtot.* ὁ βοῤῥᾶς, *Gen.* τοῦ βοῤῥᾶ, LXX. ab aquilone, βόῤῥαθεν, *Theodot.* ἀπὸ βοῤῥᾶ, *N. T.* verſus aquilonem, ϖρὸς βοῤῥᾶν, LXX.

Aquilonaris, βορειος, εία, ειον, flatus, ϖνεῦμα; *Theophr.*

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*

Aquoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑδατώδης, εος, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον, *Galen.* ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, terra, γῆ, *Athen.* aquoſus fio, ὑδεταίνω, *Gal.* aquoſum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, *Pandect.*

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ου, *Ariſtot.*

Ara, ὁ βωμὸς, οῦ, *Dem.* pulcherrima & ſanctiſſima, κάλλιϛος ϗ ἁγιώτατος, *id.* aram exſtruere Gratiæ, ἱδρύεσθαι βωμὸν Χάριτος, *id.* aras colere, τιμᾷν τοὺς βωμοὺς, *id.* adducere ad aram & jurare, ἄγειν ϖρὸς βωμὸν ϗ ἐξορκίζειν, *id.* mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, *Iſocr.* ferre quid ab arâ, φέρειν τι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, *Dem.* dimicare pro aris & focis, *Andocid.*

Arabilis, ἀροτὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ἀρόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀροτήσιμος, *Ep.*

Aranea, ὁ ἀράχνης, ου, ἡ ἀράχνη, ης, *Plut.* araneæ tela, ἡ ἀράχνη, ης, *Suid.* τὸ ἀράχνον, ου, *Hom.*

Araneola, τὸ ἀραχνίδιον, ου.

Araneoſus, ὁ ϗ ἡ ἀραχνώδης, εος, *Ariſt.* ὁ ϗ ἡ ἀραχνιώδης, εος, ἀραχνικὸς, ἡ, ὸν, *Suid.* ἀράχνειος, εία, ειον, *id.*

Araneum, i. e. *tela araneæ.* Vide *Aranea.*

Araneus, idem quod *Aranea*, inſectum.

Aratio, ἡ ἄροσις, terræ, τῆς γῆς, *Ariſt.* ἡ ἀροτρίασις, LXX. arationis tempus, ὁ ἄροτος, ου, *Theophr.*

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτρεύς.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ου, *Plut.*

Aratus, ὁ ϗ ἡ ἀρόσιμος, ου, terra, γῆ, ἡ ἄρουρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, communis, κοινὸς, *Dem.* ſorte datus, κληρωτὸς, *id.* arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαι τινα, *Iſocr.* deſignare aliquem, διαιτητὴν ϖροκαλεῖσθαι τινα, *Dem.* fieri quibuſdam controverſiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητὴν τισι τῆς δίκης τινὸς, ſedere pro aliquo καθέζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος, ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διατητὴν, committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς ϖερὶ τινος δικάζεσθαι, adquieſcere ſententiæ arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ; ſententia arbitri, ἡ γνῶσις τοῦ διαιτητοῦ, *idem*; tanquam arbiter judico, διαιτάω, *Iſocr.* ut arbiter aliquem abſolvo, ἀποδιαιτάω τινὶ, *Dem.* ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινὸς, *id.*

Arbitralis, ὁ ϗ ἡ διαιτήσιμος, ου, *Iſæus.*

Arbitrariò, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, idem quod *Arbitralis*, arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.

Arbitratus, ûs, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης, *Iſocr.* alicui permittere adverſus aliquem, ἐπιτρέπειν τινι τὴν δίαιταν ϖρὸς τινα, *Dem.* adeſſe alicui in arbitrio, ϖαρεῖναι τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, *id.* differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δίαιταν, ἀναβάλλειν τὴν δίαιταν, niti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις, ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, *id.* reſcindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὴν δίαιταν, *id.* λύειν τὰ διαιτηθέντα, *id.* *arbitrium*, voluntas propria, ἡ γνώμη, *id.*

Arbitror, i. e. arbitrum ago, διαιτάω, *Dem.* confer *Arbiter*; exiſtimo, ἡγέομαι, *Plato.* οἶμαι, *id.* νομίζω, *Dem.*

Arbor, τὸ δένδρον, *Xen.* τὸ δένδρος, εος, *Thuc.* oleæ, δένδρον ἐλαίας, *Ariſtoph.* plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ, *Dem.* refertum eſſe arboribus, μεϛὸς εἶναι δένδρων; arbores cædo, δενδροκοπέω, *id.* arboribus conſitus, ὁ ϗ ἡ δενδρόφυτος, ου, *Plut.*

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ου.

Arboreſco, δενδρόομαι, *Nonn.*

Arboretum, ὁ δενδρὼν, ῶνος.

Arboreus, δενδρικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ δενδρωδης, εος, *Dioſc.*

Arbuſcula, τὸ δένδριον, *Athen.* τὸ δενδρύφιον.

Arbuſtum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, ὁ θάμνος.

Arbutus, ἡ κόμαρος, ου, *Theophr.*

Arca, ἡ κιβωτὸς, *Philo.* fœderis, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, *N. T.* ἡ ἠκη.

Arcanè, κρυφαίως, ἀποῤῥήτως, ἐν ἀποῤῥήτῳ, δὶ ἀποῤῥητων, *Herodian.* ἀῤῥήτως.

Arcanum, τὸ ἀπόῤῥητον, τὸ μυϛήριον, *Dem.*

Arcanus, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥητος, ſacrum, ἱερὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ μυϛηριώδης, εος, *Plut.* μυϛικὸς, ἡ, ὸν, *Gregor.*

Arceo, εἴργω, filios à conſortio malorum, τοὺς υἱεῖς ἀπὸ τῶν ϖονηρῶν ἀνθρώπων, *Xen.* aliquem à ſacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, *Dem.* te à talibus, σε ταῦτα, *Ariſtoph.* aliquem à ſermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, *Dem.* aliquem à tribunali, ἐξείργω τινὰ τοῦ βήματος, *Æſchin.* aliquem ab arâ, ἀπελαύνω τινὰ τοῦ βωμοῦ, *Lucian.* homines à ſe, ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτοῦ, *Xen.*

Arceſſitor, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.*

Arceſſo, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμώτην, *Plut.* i. e. accuſo, κρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ κακάσεως, ἐπαρχίας, *id.* Vide *Accuſo.*

Arceſſitus, ûs, ἡ μετάπεμψις, εως, *Plato*, ἡ μεταπεμπὴ, ῆς, *id.*

Arcerſitus, ὁ ϗ ἡ μετάπεμπτος, *Plato.*

Archaiſmus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, ου, *Gramm.*

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ου, *N. T.*

Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, ου, *Lucian.*

Archetypus, ὁ ϗ ἡ ἀρχέτυπος, ου, *Philo.*

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ου.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ου.

Archiepiſcopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ου.

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, εως.

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, ου.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, ου.

Archippocomus, ὁ ἀρχιππόκομος, ου.

Archiſtrategus, ὁ ἀρχιϛράτηγος, ου.

Archithalaſſus, ὁ ἀρχιθαλασσος, ου.

Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς.

Architectonicus, ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.*

Architector, ἀρχιτεκτονέω, *Ariſtot.*

Architectura, ἡ ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, *Plut.*

Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, ου, *N. T.*

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ου.

Arctatus, ὁ ϗ ἡ σύϛενος, *Heſ.* ἐϛενωμένος, ένη, ένον.

Arctè, ϛενῶς, LXX.

Arcticus, ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν.

Arcto, ϛενόω, *Herodian.* ϛενοχωρόω, *N. T.*

Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

Arctous, ἀρκτῷος, α, ον, *Herodot.*

Arcturus, ὁ ἀρκτοῦρος, ου, *Heſiod.*

Arctus, ϛενὸς, ἡ, ὸν, dens, ὀδοὺς, *Xen.*

Arcula, τὸ κιβώτιον, ου, *Dem.*

Arcuo, κυρτόω, *Xen.* κάμπτω.

Arcus, τὸ τόξον, *Plut.* arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, *Xen.* arcum attraho, τόξον κυκλόω, *Ælian.* ἐπιτείνω τὸ τόξον, *Plut.* arcu configo, κατατοξεύω, *Lucian.* i. e. fornix. Vide *Fornix.*

Arcus cœleſtis, ἡ ἶρις, ιδος.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, *Ariſtot.* alba, ὁ λευκερώδιος, *id.*

Ardelio, ὁ ϖολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ſum, ϖολυπραγμονέω, *Plato.*

Ardenter, ϖερικαῶς, *Suid.*

Ardeo, κάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκάντο, *Xenoph.* καίομαι, fax ardet, δαΐς καίεται, *Ariſtoph.* διακαίομαι, *Lucian.* ϖίμπραμαι, *id.* i. e. vehementer amo, εὐμενῶς διετέθην ϖρὸς τι, *Dem.* i. e. feſtino, σπεύδω. Confer *Amo*, item *Feſtino.*

Ardeſco, ἀνάπτομαι.

Ardor, τὸ καῦμα, ατος, *Xen.* ὁ καῦσος, *Dioſcor.* τὸ καύσωμα, ατος, *Galen.*

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, ὁ ϗ ἡ ἀνωφερὴς, έος, *Ariſtot.* arrectus, ὄρθιος, ία, ιον, *Xen.* difficilis, ὁ ϗ ἡ δυσχηρης, έος, *Dem.* χαλεπὸς.

Area, ἡ ἄλως, ω, *Xen.* ἡ ἅλων, ωνος, *N. T.* domus, τὸ οἰκοπεδον, ου, *Æſchin.*

Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸν χόρτον, *N. T.* αὐαίνω, ἄυω.

Arefactio, ἡ τερσία, ας, *Julian.*

Arena, ἡ ψάμμος, *Plut.* ἡ ἄμμος, *N. T.* ἡ ἄμαθος, arenâ obruo, καθαμμίζω, *Ariſtot.* arenam ſubtùs habens, ὁ ϗ ἡ ὑπόψαμμος, *Theophr.*

Arenoſus, ὁ ϗ ἡ ψαμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ἀμμώδης, εος, *Sirac.* ἀμαθόεις, εσσα, εν.

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ου, τὸ ψαμμίον, ου, *Al. Aphrod.*

Areo, ξηραίνομαι, *Ariſtot.* αὐχμέω, σκέλλομαι.

Areola, τὸ ἀλώνιον, ου.

Areſco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι, μαραίνομαι.

Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, ου, *Strabo.*

Argentarius, ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ſum, ἀργυρεύω.

Argentatus, ὁ ϗ ἡ ἐπάργυρος, ου, *Herodot.*

Argenteus, ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, *Plut.* argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες, *Ariſtid.* argentea vaſa, τὰ ἀργυρώματα, ων, *Polyb.*

Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, ου, *Strab.* τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, *Dem.*

Argento, ἀργυρόω, *Plut.* καταργυρόω, ϖεριαργυρόω, *Athen.*

Argentum, ὁ ἄργυρος, *Xen.* τὸ ἀργύριον, *Dem.* vivum, ὁ ὑδράργυρος, ου, *Dioſc.* ὁ ἄργυρος χυτός, *Ariſtot.* ære & plumbo contemperatum, ἀργύριον ϖρὸς χαλκὸν ϗ μόλυβδον κεκραμένον, *Dem.* argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινὰ, *Æſchin.* argento carens, ὁ ϗ ἡ ἀνάργυρος, ου, *Plato.* in argentum muto, ἐξαργυρίζω, *Thuc.* argenti ſpuma, ἡ λιθάργυρος, ου, *Dioſc.* argenti amans, ὁ ϗ ἡ φιλάργυρος, ου, *Xen.* argenti amor, ἡ φιλαργυρια, ας, *Plut.* argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, ου, *Strabo.*

Argilla, ἡ ἄργιλος, ſeu ἄργιλλος, ου, *Ariſtot.*

Argillaceus, ὁ ϗ ἡ ἀργιλώδης, εος, *Suid.*

Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως, *Ammon.* ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Argumentor, ἐπιχειρέω, *Ariſtot.* συλλογίζομαι, *id.*

Argumentum, ἡ ϖίϛις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἐπιχείρημα, *id.* ἡ ἀπόδειξις, *Dem.* τὸ τεκμέριον, *Iſocr.* ὁ ἔλεγχος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, *Dem.* τὸ σημεῖον, *id.* magna & evidentia argumenta, μεγάλοι ϗ φανεροὶ ἔλεγχοι, *Dem.* argumentum maximum, μεγίϛη ϖίϛις, *Iſocr.* evidens & firmum, ἐνεργὴς ϖίϛις ϗ δύναμιν ἔχουσα, *Dem.* indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, *id.* invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις, *Iſocr.* petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίϛεις ὑπο τινος, *id.* habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, *Dem.* exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίϛεις, τεκμήρια, νόμους, dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἐλεγχόν τινος, *idem.* uti argumentis quibuſdam, χρῆσθαι τισι πίϛεσι, *Iſocr.* τισὶ τεκμηριοις, *Demoſth.* τισι σημειοις, *Iſocr.*

Iſocr. adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, σημεῖον, τεκμήριον, Dem. ſumma, ἡ περιοχὴ, ῆς, ἡ ὑπόθεσις, εως.

Arguo, ἐλέγχω τὶ, Dem. ἐξελέγχω τι, id. perſpicuè aliquid, σαφῶς ἀποδεικνυσθαί τι, id. id eſt, accuſo. Vide *Accuſo*.

Argutatio, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Argutator, ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.*

Argutiæ, τὰ σοφίσματα, ων, *Herodian.*

Argutor, σοφίζομαι, *Ariſt.* ἀντιλογέω.

Argutus, ἐλεγχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐλεγκτὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* i. e. ſubtilis, ὀξύς, εῖα, ὺ, *Plato.* canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνὴ, *Ariſtot.* ἀγχίνοος.

Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, *Plut.* ἡ ξήρανσις, εως, ἡ ξηρασια, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀυανσις.

Aridus, a, um, ξηρὸς, ὰ, ον, locus, τόπος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ κατάξηρος, ου, *id.* ὁ πίλος, *Hom.* ἀυαλεος, έα, εον.

Aries, animal & machina bellica, ὁ κριός, *Plut.* & *Xen.* aries parvus, τὸ κριΐδιον, *Heſych.*

Arietarius, ὁ ϗ ἡ κριώδης, εος.

Arietatio, ἡ κεράτισις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.

Arietinus, κρίειος, εία, είον.

Arieto, κερατίζω, κριοκοπέω, *Polyb.*

Ariolatio, τὸ οἰώνισμα, ατος, LXX.

Ariolor, κληδονίζομαι, LXX.

Ariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Ariſta, ὁ ἀθὴρ, έρος, *Dioſc.* ἡ ἀνθέριξ.

Arithmetica, ἡ ἀριθμετικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Arithmeticè, ἀριθμητικῶς.

Arithmeticus, ἀριθμητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Aritudo, idem quod *Ariditas.*

Arma, orum, τὰ ὅπλα, ων, *Thuc.* arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, *Dem.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *Plut.* ſumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν στρατεύεσθαι ἐπί τινα, *Dem.* ἁρπάσοντα ὅπλα πορεύεσθαι ἐπί τινα. gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, *id.* ὁπλοφορεῖν, *Xen.* habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, *Dem.* in armis eſſe, γίνεσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, *Thuc.* εἶναι ἐν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem inſtruo, ἐξοπλίζω τινὰ, *Xen.* valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem hoſtiliter invadere, μεθ᾽ ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθροῦ τάξει; ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα, inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα, vincere hoſtem armis, κρατεῖν τοῦ ἐχθροῦ ἐν ὅπλοις, deponere arma, κατατιθέναι τὰ ὅπλα, amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα, *id.* arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, *Xen.*

Armamenta, τὰ σκευάσματα, τὰ σκεύη, *Dem.*

Armamentarium, ἡ ὁπλοθήκη, ης, *Plut.* ἡ σκευοθήκη, ης, *Æſchin.* armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ ὅπλων, *Dem.*

Armarium, idem quod *Armamentarium.*

Armatio, ἡ ὅπλισις, *Xen.* ἡ ἐξόπλισις, vel ἐξοπλισια, *Polyb.* ὁ ὁπλισμός.

Armatura, τὰ σκεύη, ῶν, *Dem.* integra, ἡ πανοπλία, *id.* ἡ ὅπλισις, *Thuc.* armaturæ gravis miles, ὁ ὁπλιτης, *Dem.* miles armaturæ levis, ὁ ψιλὸς, *id.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armatus, ὡπλισμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἔνοπλος, ου, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἔξοπλος, ου, *Polyb.* ὁ ἐν ὅπλοις, *Dem.* ὢν ἐν ὅπλοις, *id.* benè, ὁ ϗ ἡ εὔοπλος, ου, *Xen.* omni ex parte, ὁ ϗ ἡ πάνοπλος, *Eurip.*

Armatus, *Subſt.* ὁπλιστὴς, οῦ, graviter, ὁ ὁπλίτης, ου, *Thuc.* ὁ ὁπλίτης βαρὺς, *Plut.* leviter, ὁ ψιλὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ου, ὁ βουκόλος, *Philoſtr.* ὁ βουφορβός.

Armentum, ἡ ἀγέλη, *Xenoph.* τὸ βουκόλιον, *Philo.* τὸ ποίμνιον, *Plat.* armenti locus, ὁ ἀγελαιὼν, ῶνος, *Suid.*

Armilla, τὸ ψέλλιον, *Xen.* τὸ περιδέξιον, LXX.

Armiluſtrium, ἡ ὁπλογνωσια, ας.

Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* θωρήσσω, κορύσσω, *Hom.* populum contra aliquem, τὸν δῆμον ἐπί τινα, *Herodian.* ἐξοπλίζω, *Xen.* καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεανίσκους ἀσπισι, *Dem.* Confer *Arma.*

Armus, ὁ ὦμος, *Iſocr.* ἡ ἔπωμις, *Eur.*

Aro, ἀρόω, ἀλοκίζω.

Aroma, τὸ ἄρωμα, *Plut.* aromata redolens, ὁ ϗ ἡ ἀρωματώδης, *Athen.* aromata reſipio, ἀρωματίζω, *Al. Aphrod.* aromata aliquatenùs redoleo, ὑπαρωματίζω, *Dioſc.*

Aromatopola, ὁ ἀρωματοπώλης.

Aromaticus, ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν *Plut.*

Arrectus, ὄρθιος, ία, ιον, *Galen.*

Arrha, ὁ ἀῤῥαβὼν, ῶνος, *N. T.*

Arrhabo, idem quod *Arrha.* Confer *Pignus.*

Arrepo, προσέρπω, *Soph.*

Arrideo, προσγελάω, alicui, τινὶ, *Eurip.* προσμειδιάω τινὶ, *Solon apud Laert.*

Arrigo, ὄρθιον ἐφίστημι, *Lucian.* aures, ἀνορθιάζω τὰ ὦτα, ἀνορθόω τὰ ὦτα, *Plato.* oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα, *Philo.* ἀνορθόω, ἐπαίρω.

Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ, *Herodian.* aliquem ad ſupplicium συλλαμβάνειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν, *id.*

Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον, *Theocr.* κατατρώγω.

Arrogans, ὁ ϗ ἡ ἀλαζων, όνος, *Iſocr.* ἀλαζονευομενος, ένη, ενον, *id.* ὁ ϗ ἡ ὑπερήφανος, *Dem.* μεγαφρονῶν, *Iſocr.*

Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, *Dem.* ἡ ὑπερηφανία, *Iſocr.* τὸ φρόνημα, *Dem.* ὁ ὄγκος, *Iſocr.* ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπεροπτικον, *id.* amplexi nuper arrogantiam, προσπεπτωκότες νεωστὶ ἀλαζονείαις, *id.* uti arrogantiâ quâdam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισὶ, *id.* confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιῶσαι τινων τὰς ἀλαζονείας, *id.* cohibere arrogantiam alicujus, περιαιρεῖσθαι φρόνημα τινος, *Dem.* abjicere arrogantiam, παύσασθαι τῶν φρονημάτων. *Iſocr.*

Arrogatio, ἡ προσποίησις, εως, *Thuc.*

Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινὸς, *Iſæus.* τὶ, *Plut.* ἀπονέμω ἐμοί τι, *Lucian.* omnia, αὐθαδιάζομαι, *Procop.*

Ars, ἡ τέχνη, ἡ τεχνοσύνη, *Ep.* artes & ſcientiæ & facultates quædam, τέχναι ϗ ἐπιστῆμαι ϗ δυνάμεις, *Iſocr.* ars magna, τέχνη μεγάλη, *Dem.* parva, μικρὰ, *id.* honorata, ἔντιμος, *Iſocr.* utilis, χρησίμη, *id.* liberalis, ἐλευθέριος, artem invenire, εὑρίσκειν τέχνην, *Dem.* ſcribere, γράφειν, *Iſocr.* facere ex re aliquâ, τέχνην ποιεισθαι πρᾶγμα τι, *Dem.* diſcere, μανθάνειν, *Iſocr.* ſcire, ἐπίστασθαι, *idem.* tenere, ἔχειν, *id.* oſtentare, ἀποδείκνυσθαι, *id.* exercere, ἐργάζεσθαι, *Dem.* deditum eſſe arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινὸς, occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισὶ, exercitatus in arte aliquâ, κατεσκευασμένος τέχνην τινὰ, *id.* præcellere arte aliquâ, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, *Iſocr.* uti arte aliquâ, χρῆσθαί τινι τέχνῃ ſeu ἐπιστήμῃ, *Iſocr.*

Arſenicum, τὸ ἀρσενικόν.

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας, *Galen.*

Arteriacus, ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Arterioſus, ὁ ϗ ἡ ἀρτηριώδης, εος.

Arthriticus, i. e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, οῦ, *Dioſc.*

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ιδος, *Herodian.*

Articularis, ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.*

Articulatè, κατ᾽ ἄρθρους, ἐνάρθρως.

Articulatim, idem quod *Articulatè.*

Articulatio, ἡ ἄρθρωσις, ἡ διάρθρωσις.

Articulatus, ὁ ϗ ἡ ἔναρθρος, ου, *Athen.*

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν διαρθρόω.

Articuloſus, ὁ ϗ ἡ ἀρθρώδης, εος, *Xen.*

Articulus, τὸ ἄρθρον, *Gal.* formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον, *Ariſt.* articulis carens, ὁ ϗ ἡ ἄναρθρος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀδιάρθρωτος, *Lucian.* articulis diſtinguo, διαρθρόω, *Plato.* per articulos connecto, προσαρθρόω, *Hipp.*

Artifex, ὁ τεχνίτης, *Dem.* ὁ δημιουργὸς, artifex dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν, *id.* ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Iſocr.* manuarius, ὁ χειροτέχνης.

Artificialis, τεχνικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ἔντεχνος, *Ariſtot.* ἐπιτεχνητὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Artificialiter, Confer ſequens.

Artificioſè, τεχνικῶς, *Iſocr.* διὰ τέχνης, *Ariſtot.* κατὰ τέχνην, *Lucian.* σὺν τέχνῃ, *Pauſan.* κατατεχνικῶς.

Artificioſus, *de homine*, τεχνικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.* de homine & re, ὁ ϗ ἡ κατάτεχνος, *Plut.*

Artificium, i. e. *arte factum*, τὸ τέχνημα, ατος, *Xen.* profeſſio artificis, ἡ τέχνη, *Dem.* ἡ δημιουργία, *id.*

Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.

Artus, ûs, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.*

Arvina, τὸ λίπος, εος, *Philo.* ἡ πιμελὴ, ῆς, *Ariſt.* ἡ κνίσσα, *Hom.*

Arundinaceus, ὁ ϗ ἡ καλαμώδης, εος, καλάμινος, ίνη, ινον, tibia, αὐλὸς, *Athen.*

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακεῖον.

Arundineus, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, *Plut.* ὁ δόναξ, ακος, *Dioſc.*

Aruſpex, Aruſpicina, vide *Haruſpex.*

Arvum, ἡ ἄρουρα, *Ariſtot.*

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, *Iſocr.* munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, *id.* habitare, οἰκεῖν, *id.* tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαινειν, *Dem.* præſidium imponere in arcem, φρουρεῖν, *id.* i. e. palatium regium, τὸ ἐπιχείρισμα, ατος, *Dem.*

As, τὸ ἀσσάριον, *N. T.*

Aſcendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, *Iſocr.* in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον, *Xen.* in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, *Plut.* in cœlos, ἄνειμι εἰς οὐρανοὺς, *Chryſ.* altiùs, προσαναβαίνω ἀνώτερον, *N. T.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆματος.

Aſcenſio, ἡ ἀνάβασις, *Iſocr.* ἡ ἀνήλυσις, ἡ ἄνοδος.

Aſcenſor, ὁ ἀναβάτης, ου, *Xen.*

Aſcenſus, ûs, idem quod *Aſcenſio.*

Aſcia, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.* ὁ πέλεκυς.

Aſcio, ἀξινίζω, πελεκίζω.

Aſciſco, ἐπάγομαι, alicui aliquid τινί τι. *Dem.* medicos, εἰσάγομαι τοὺς ἰατροὺς, *Ariſtot.* aliquem, προσκαλέω τινὰ, *N. T.* liberos, εἰσποιέω παῖδας, *Iſocr.* aliquem ſocium, τινὰ κοινωνὸν, *Dem.* cognomentis meis, ταῖς ἐμοῦ ἐπωνυμίαις, *Plut.*

Aſcititius, ἀλλότριος, ία, ιον, *Ariſt.* adoptivus, εἰσποιητὸς, ἡ, ὸν.

Aſcribo, vide *Adſcribo.*

A ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.

Aſella, τὸ ὀνάριον, τὸ ὀνίδιον, *Athen.* ὁ ὀνίακος.

Aſelli agitator, ὁ ὀνηλάτης.

Aſellus, idem quod *Aſella.*

Aſina, ἡ ὄνος, ου, *N. T.*

Aſinarius, ὁ ὀνηλάτης, ου.

Aſinarius, idem quod ſequens.

Aſininus, ὀνικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ὀνώδης, *Ariſtot.* ὄνειος, εία, ειον, caro, κρέας, *Gal.*

Aſinus, ὁ ὄνος, ου, *Xenoph.* ὁ βούπαλος.

Aſparagus, ἀσπάραγος.

Aſpectabilis, ὁρατός, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Aſpecto, ἐφοράω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Aſpectus, ûs, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* τὸ ἀνάβλεμμα, *Xen.* ὁ πρόσοψις, *Thuc.* το βλέμμα, *Lucian.* ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aſpectu manſueto eſt, τὸ βλέμμα ἥμερος, *Lucian.* in aſpectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aſpectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, *Plut.* ὁ βλοσυρωπός, *Hom.* adſpectui aliorum ignominioſè exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Aſper, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὄρος, *Herodian.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *id.* πικρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* τραχεινὸς, ἡ, ὸν, via, ὁδὸς, *Suid.* δεινὸς, σκληρὸς, ρὰ, ρὸν.

Aſperè, τραχέως, *Iſocr.* χαλεπως, *id.*

Aſpergillum, τὸ περιῤῥαντήριον, ου, *Æſchin.*

Aſpergo, ἀυονάω, *Gal.* διυγραίνω, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, *Ariſtoph.* ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* humorem album, ἀποῤῥαίνω λευκὴν ὑγρότητα, *Ariſt.* lectum croco, διαῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aquâ, ἐπιῤῥαίνω τῷ ὕδατι, *Apocryph.* aquâ marinâ, καταῤῥαίνω θαλάσσῃ, *Dioſc.* acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινὶ, *Al. Aphrod.* aliquem infamiâ, ποιῶ τινα εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ, *Xen.*

Aſpergo, inis, ἡ ῥανὶς, ἰδος, LXX. τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.* ὁ ῥαντισμός.

Aſperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, τῆς χώρας, *Xenoph.* orationis, λόγȣ, *Iſocr.* voces, ἡ τραχυφωνία.

Aſperitudo, idem quod antecedens.

Aſpernabilis, ὁ ϗ ἡ καταφρόνητος, ȣ.

Aſpernanter, καταφρονητικῶς, *Xen.*

Aſpernatio, ἡ καταφρόνησις, *Thuc.* τὸ καταφρόνημα, *id.*

Aſpernor, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* aliquid, τινὸς, *Herodian.* amicos, ἀμελέω, τῶν φίλων, *Xen.* nihil, ἀθετέω μηδὲν, *Plut.* Confer *Sperno, contemno.*

Aſpero, τραχύνω, *Athen.*

Aſperſio, ὁ ῥαντισμὸς, ȣ̃, *N. T.* τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.*

Aſpicio, βλέπω, aliquem amicè, ϖρός τινα φιλοφρόνως, *Xenoph.* aliquem, ἀποϐλέπω εἴς τινα, *Iſocr.* ϖρός τινα, *Lucian.* mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἴς τι, *Dem.* aliorum miſerias, ἐπιϐλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, *Iſocr.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xen.* fixis oculis aliquem, ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς καθοράω τινὰ, *Lucian.* acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφοράω εἴς τινὰ, *Herodian.* aliquem tyrannicè, ἐμϐλέπειν τινὶ τυραννικῶς, *Plato.* minaciter aliquem, ὑποϐλέπω τινὰ, *id.* ϖροσϐλέπω, *Ariſtoph.* εἰσοράω, *Hom.*

Aſpiratio, ἡ ἐπίπνοια, *Pluto.*

Aſpiro, ἐπιπνέω, ad aliquid, τὶ, *Eurip.* ad virtutem, ἐφίεμαι τῆς ἀρετῆς, *Xen.* i. e. faveo & adjuvo aliquid, ἐπȣριαζω τὶ, *Lucian.*

Aſpis, ἡ ἀσπὶς, ἰδος, *Xen.*

Aſportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, frumenti, σίτȣ, *Iſocr.*

Aſporto, ἐκφέρω, *Ariſtoph.* ἐκκομίζω τὶ, *Thuc.*

Aſpredo, idem quod *Aſperitas.*

Aſſabilis, e, ὀπτήσιμος, ίμη, ιμον, *Athen.*

Aſſatio, ἡ ὄπτησις, εως, *Plut.*

Aſſatura, τὸ ὄπτημα, τὸ κρέας ὀπτὸν, *Plut.*

Aſſatus, ὀπτὸς, ἡ, ὸν, ὀπταλέος, έα, έον.

Aſſecla, ὁ ἀκόλȣθος, *Dem.* aſſeclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολȣ́θȣς τρεῖς ἢ τέτταρας, *id.* inviſus ob aſſeclarum turbam, φορτικος ἀκολȣθων ὄχλῳ, *Lucian.* aſſecla Veneris, ἀκόλȣθος τῆς Ἀφροδίτης, *Plato.* ὁ ἀμορϐὸς, *Sch. Call.*

Aſſectatio, ἡ ἀκολȣθία, *Syneſ.* ἡ ἀκολȣ́θησις, *Ariſtot.* τὸ ἀκολȣ́θημα, *id.*

Aſſectator, idem quod *Aſſecla.*

Aſſector, ἀκολȣθέω, aliquem τινὶ, *Lucian.* μετὰ τινος, *Dem.* κατόπιν τινος, παρακολȣθέω τινὶ, *Lucian.*

Aſſenſio, ἡ ὁμολογία, *Dem.* ἡ συγκατάθεσις, *Sext. Empir.* ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφώνησις.

Aſſenſor, ὁ σύμψηφος, *Plato.*

Aſſentatio, ἡ κολακεῖα, *Dem.* ἡ θωπεία, *Plato.* oratio plena aſſentationis, λόγος μεϛὸς κολακείας, *id.* aſſentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, *id.* facere aliquid ex aſſentatione, ποιεῖν τι κολακείᾳ, *id.* aſſentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγȣ́μενος, *id.* adulationes plus valent, ἰσχύȣσι μεῖζον κολακείαι, *Iſocr.* coërcere alicujus aſſentationem, ἐπέχειν τινὰ τῆς κολακείας, *Dem.* citra aſſentationem audire aliquid, ἀκȣ́ειν τι χωρὶς κολακείας, *id.*

Aſſentator, ὁ κολαξ, ακος, alicujus, τινὸς, *Dem.* ὁ κολακεύων, τινὰ, *Iſocr.* ὁ δημαγωγῶν, τινὰ, *Dem.* ὁ παράσιτος, *Athen.*

Aſſentatoriè, κολακευτικῶς.

Aſſentio, ſeu Aſſentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliquâ, τινὶ ἔν τινι, *Xen.* τινὶ περὶ τινος, *Ariſtot.* poſtulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς ϖαρακαλȣμένοις, *Dem.* alii, ὁμολόγεω ἄλλῳ, *Plato.* opinionibus, ὁμολογέω ταῖς ὑπολήψεσι, *Syneſ.* tibi adoleſcentes habere, ὁμολογέω σοι νεωϛέρȣς ἔχειν, *Dem.* tibi, quod, σοὶ, ὅτι, *Plato.* laudantibus aliquid, συμφέρομαι ὑμνȣ̃σι τι, *Plut.* συναινέω.

Aſſentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς ϖλȣσίοις, *Plut.* alicui, τινὰ, *Xen.* arte, τῇ τέχνῃ, *Iſocr.* inſigniter, ἐπιφανῶς, *id.* Χαρίζομαι καθ᾽ ὑπερϐολὴν, *Dem.* ὑπερκολακεύω, *id.*

Aſſequor, ἐπικαταλαμϐάνω τὶ, *Plato.* τυγχάνω τινὸς, *Dem.* virtutem, ἀφικνέομαι ἀρετῆς, *Iſocr.* non aſſequor ſcopum, ἀποτυγχάνω τȣ̃ σκοπȣ̃, *Ariſtot.* jaculantes aſſequuntur ſcopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνȣσι, *Plut.* aſſequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, *Dem.* i. e. intelligo aliquid probè, ϖαρακολȣθέω τινὶ σαφῶς, μανθάνω τι σαφὼς, *id.* nihil non aſſequor, ȣ̓δενὸς ἀπολείπομαι, *id.*

Aſſer, ἡ σανὶς, ἰδος, *Lucian.*

Aſſerculus, τὸ σανίδιον, *Æſchin.*

Aſſero, διαϐεϐαιόομαι, *Plut.* i. e. juxta fero, ϖροσφυτεύω, i. e. vindico, ϖροσποιέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* in libertatem, ἐξαφαιρέομαι ϖρὸς ἐλευθερίαν, *Lucian.*

Aſſertio, ἡ βεϐαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſertor, ὁ βεϐαιωτὴς, ȣ̃, *Plut.*

Aſſervio, ἐπιδȣλεύω, alicui, τινί.

Aſſervo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Dem.* alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, *Xen.* τηρέω.

Aſſeſſor, ὁ πάρεδρος, *Dem.* alicujus, τινὶ, *Philo.* ὁ πρόσεδρος, ȣ, ὁ σύνεδρος, ȣ, *Dem.* eligere aſſeſſores, αἱρεῖσθαι συνέδρȣς, *Iſocr.* mittere aſſeſſores, ϖέμπειν συνέδρȣς, *id.* viſum eſt aſſeſſoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, *Dem.*

Aſſeſſorium, τὸ συνέδριον, ȣ, *Herodian.*

Aſſeſſura, i. e. dignitas aſſeſſorum, ἡ ϖαρεδρία.

Aſſeveranter, βεϐαίως, διισχυριζομένως.

Aſſeveratè, idem.

Aſſeveratio, ἡ βεϐαίωσις, *Thuc.*

Aſſevero, διαϐεϐαιόομαι, *Plut.* ἰσχυρίζομαι, *Syneſ.* quod διϊσχυρίζομαι, ὅτι, *Plut.*

Aſſideo, ϖαρεδρεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* in judicio, ϖροσεδρεύω ἐν τῷ δικαϛηρίῳ, *Chryſ.* aſſidere & aliquid canere jubere, κατακλίνεσθαι ϗ ᾄδειν τι κελεύειν, *Dem.* aſſideo & immineo rei, ϖροσκαθέζομαι ϗ ϖροσεδρεύω τῷ ϖραγματι, *id.*

Aſſiduè, συνεχῶς, bellum gerere, ϖολεμεῖν, *Dem.* ἀδιαλείπτως, *N. T.* ἐντελεχῶς, *Plato.*

Aſſiduitas, ἡ συνέχεια, *Dem.* ἡ ἐπιμονὴ, *Plato.* ὁ ἐνδελεχισμὸς, LXX. ἡ ἐνδελέχεια.

Aſſiduus, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, έος, bellum, ϖόλεμος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀδιάλειπτος, *N. T.* ſum in aliquâ re, ϖροσκαρτερέω τινὶ, *Dem.* ϖροσμένω τινι, ἐπιμελȣ̃μαι, διατελέω.

Aſſignatio, ἡ ϖρόσθεσις, *Ariſtot.* ἡ ϖροσαπόθεσις ἡ ἀπόδοσις, *Dem.*

Aſſigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Plato.* Confer *Attribuo.*

Aſſilio, ἐπιπηδάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Suid.*

Aſſimilis, e, ὁ ϗ ἡ ϖροσόμοιος, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ϖαρόμοιος, τινὶ, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ ϖαραπλήσιος, *Dem.*

Aſſimiliter, ὁμοιως, *Plut.* ϖαραπλησίως, *Dem.*

Aſſimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* ἀπεικάζω τινὶ, *Herodian.* ϖαραϐάλλω τὶ τινι, *Liban.* τὶ ϖρός τι, *Iſocr.* aſſimilor, εἴκω, in nullâ re, ἐν ȣ̓δενὶ ȣ̓δὲν, *Dem.*

Aſſimulatio, ἡ ὑπόκρισις, *N. T.* ἡ ϖροσποίησις, *Ariſtot.*

Aſſimulo, ϖροσποιέομαι, me eſſe amicum, εἶναι φιλος, *Æſchin.* aliquid, ὑποκρινομαι τι, *Lucian.*

Aſſiſto, ϖαρίϛαμαι, alicui, i. e. propè aliquem, τινὶ, *Hom.* i. e. opitulor alicui, τινὶ, *Xen.* τινὶ βοηθὸς, *id.* ϖαραπατέω.

Aſſitus, ϖαρακείμενος, ένη, ενον.

Aſſo, i. e. tabulas ſterno, σανιδόομαι, *Athen.* i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem, ſed ad ſolem, τὸ κρέας ȣ̓ ϖρὸς ϖῦρ, ἀλλὰ ϖρὸς ἥλιον, *Plut.*

Aſſocio, συνάπτω, aliquem alicui, τινὰ τινι, *Xen.* alicui, ϖρός τινα, *Plut.* ϖροσεταιρίζω τινά τινι, *Xen.* συνοικειόω.

Aſſolet, εἴωθε, *Plato,* φιλεῖ, *Æſchyl.*

Aſſuefacio, συνεθίζομαι, ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα ϖρὸς τȣ̀ς ϖόνȣς, *Lucian.* aliquem ad clementiam, τινὰ εἶναι ϖρᾶον, *Dem.* ita aliquem, ut, ȣ̔́τω διατίθημι τινα, ὥϛε, *id.*

Aſſuefactus, ἐθισθεὶς, εισα, ὲν, tacere in re aliquâ, σιωπᾶν ἔν τινι, *Plut.* ὁ ϗ ἡ συνήθης, εος, alicui rei, τινὶ, *Plut.*

Aſſuetudo, ἡ συνήθεια, ας, *Plut.*

Aſſulto, idem quod *Aſſilio.*

Aſſultus, ûs, ἡ επιπήδησις.

Aſſumo, ϖαραλαμϐάνω, aliquem, τινὰ, *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμϐάνω τινὰ ἐφ᾽ ἅμαξαν, *Xen.* ϖροσδέχομαι.

Aſſumptio, ἡ ϖρόσληψις, εως, *Rhetor.*

Aſſuo, ϖροσράπτω, *Plut.*

Aſſurgo, ἐπανίϛαμαι, alicui de ſellâ, τινὶ τῶν θώκων, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῶν θώκων, *Xen.*

Aſt, pro voculâ hâc poëticâ vide *Athen.*

Aſtacus, ὁ ἀϛακὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Aſteriſcus, ὁ ἀϛερισκος, ȣ, *Theophr.*

Aſtipulatio, ἡ συγκατάθεσις, *Sext.* συγκαταίνεσις, ἡ καταίνεσις.

Aſtipulator, ὁ συγκάταινος, ȣ, *Dem.*

Aſtipulor, συγκαταινέω, alicui, τινὶ, *Xen.* ϖροϛίθεμαι τινὶ, *Herodian.* ſententiæ alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινὸς, *Plut.* tibi in hâc lege, σύμψηφος σοί εἰμι τȣ́τȣ τȣ̃ νόμȣ, *Plato.* ἐπιψηφίζω.

Aſto, ϖαρίϛαμαι, alicui, τινὶ, *Plut.*

Aſtragalus, ἀϛράγαλος.

Aſtralis, ἀϛρικος, ἡ, ὸν, ἀϛρῷος, ῴα, ῷον, *Al. Aphr.*

Aſtrepo, ἐπικτυπέω, ῶ.

Aſtrictè, ϖροεϛαλμένως, ϛενῶς.

Aſtrictio, ἡ ϛύψις.

Aſtrictus, ϖροεϛαλμένος, ένη, ένον, *Ariſtot.*

Aſtringo, ϖροϛέλλω, *Gal.* aliquid aliquâ re, προαναϛέλλω τὶ τινι, *Plut.* aliquem ad aliquid, τινὰ ϖρός, *Chryſoſt.* ἐπισφίγγω.

Aſtrologia, ἡ ἀϛρολογία, *Ariſtot.* aſtrologiam tracto, ἀϛρολογέω, *Athen.*

Aſtrologicus, ἀϛρολογικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Aſtrologus, i, ὁ ἀϛρολόγος, LXX.

Aſtronomia, ἡ ἀϛρονομία, *Iſocr.* deditum eſſe, aſtronomiæ ſtudio, διατρίϐειν ἐν ἀϛρονομίᾳ, *id.*

Aſtronomicus, ἀϛρονομικὸς, ἡ, ὸν.

Aſtronomus, i, ὁ ἀϛρονόμος, ȣ, *Herodian.*

Aſtruo, κατασκευάζω, *Philo.*

Aſtrum, τὸ ἀϛρον, *Ariſtot.* aſtra contemplari, ἀϛρονομέω, *Ariſtoph.* ἄϛρα κατανοέω, *Laert.* τὰ ἄνω βλέπω. *Plato.*

Aſtupeo, ἐπιθαυμάζω.

Aſtu, ϖανȣ́ργως, utor, ϖανȣργεύομαι, *Sirac.*

Aſtus, ἡ ϖανȣργία, *Herodian.* ἡ δεινότης.

Aſtutia, ἡ ϖανȣργία, *Herodian.* ἡ δολοφροσύνη.

Aſtutus, ὁ ϗ ἡ ϖανȣ̃ργος, ȣ, *Dem.*

Aſtutè, κερδαλεως, ϖανȣ́ργως, ago, ϖανȣργεύομαι, *Sirac.*

Aſylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, *Philoſtr.*

At, ἀλλὰ, hæc atque illa cauſabitur, at id iniquum eſt, σκήψεις ϗ ϖροφάσεις ἐρεῖ, ἀλλὰ ȣ̓ δίκαιον, *Dem.* καί τοι, at quantum pecuniæ ſodalitatum principes mihi daturos putatis? καί τοι ϖόσα χρήματα, &c. *Dem.* μέντοι, at quis ex ſuperioribus regibus, &c. τίς μέντοι τῶν ϖρὸ ἐμȣ̃ βασιλέων, *Dion. Halicarn.* τοίνυν, at jam ipſemet accuſationi reſpondere volo, τοίνυν ἤδη ϗ ϖερὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι βȣ́λομαι, *Dem.* ὅμως μὲν ȣ̓̃ν, ὅμως μεντοι, ὅμως δε ȣ̓̃ν, at enim, μεν ȣ̓̃ν, at enim dicat aliquis, φήσαι μὲν ȣ̓̃ν, *Dem.* at vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum eſt, ἀλλὰ μην τȣ̃το δῆλον, *id.* at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ᾽ ȣ̓ γὰρ δύναμαι, *Plato.* ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere poſſibile, ἀλλὰ δὴ θεȣ̀ς ȣ̓̔́τε λανθάνειν, ȣ̓̔́τε βιάζεσθαι δυνατὸν, *id.* at certè, at ſaltem, ἀλλὰ γη, ἀλλ᾽ ȣ̓̃ν γε, & ſi non mediocriter, at certè exiliter, ϗ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ᾽ ἀμυδρῶς γε, *Iſocr.* at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλὰ, at enimvero id fortè objiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνα ἂν ἴσως εἴπε ϖρὸς ταῦτα, *Dem.*

Atavus, ὁ δίσπαππος.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Dem.* ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, *Lucian.* ater cute, ὁ ϗ ἡ μελαγχρὼς, ῶτος, *id.* atra dies ἀποφρὰς ημέρα, *Plato.*

Atheus, ὁ ἄθεος, *Lucian.*

Athleta, ὁ ἀθλητὴς, ȣ̃, *Poll.* ὁ ἐπασκήτης.

Athleticè, ἀθλητικῶς, *Plut.*

Athleticus, ἀθλητικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Atnepos, ὁ δισέγγονος, ȣ.

Atneptis, ἡ δισέγγονος, ȣ.

Atomus, ἡ ἄτομος, *Plato.*

Atque, ϗ, τε, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.

Atqui, ϗ τοι, atqui conſideratè, O Athenienſes, ϗ τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, *Dem.* ϗ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, ϗ μὴν οὐδὲ τοῦτο γ' ἔξουσιν εἰπεῖν, *id.*

Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον.

Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, *Poll.* τὸ μέλαν, ᾧ γάφομεν, *Dioſc.* ſutorium, τὸ χάλκανθον.

Atriarius, ὁ αὔλειος, ὁ αὐλικὸς, ὁ αὐλάρχης, LXX.

Atrienſis, idem.

Atriolum, τὸ προαυλίδιον.

Atrium, τὸ προαύλιον, *Poll.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* τὸ μέλαθρον.

Atrocitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀπήνεια.

Atrociter, ὠμῶς, ἀπηνῶς.

Atrox, ὠμὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* δεινὸς, ἡ, ὸν, ſcelus, ἀδίκημα, *Lycurg.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, *Iſocr.*

Attactus, ûs, ἡ ἐπαφὴ, ῆς, *Plato.*

Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta ſunt iſta, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, *Dem.* οὐ μὴν ἀλλὰ vereor dicere, attamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἀλλ' ἐρῶ, οὐ μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excuſationem, οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει γέ τινα πρόφασιν ὅμως, ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἄλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, *id.*

Attamino, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Attemperatè, ἐπικεκερασμένως, εὐκαίρως.

Attemperans, attemperandi vim habens, ἐπικεραστικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.* ἐπικρατικὸς, ἡ, ὸν.

Attemperatio, ἡ ἐπίκρασις, *Gal.*

Attempero, ἐπικεράννυμι, *Gal.*

Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* verbis, τοῖς λόγοις, *id.*

Attentè, προσεκτικῶς, *Suid.* φιληκόως.

Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ κατανόησις.

Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταπειράω, *Apocryph.*

Attentus, προσεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* facere attentum, ποιεῖν πρόσεκτικον, *Ariſtot.*

Attenuatè, λεπτυνομένως.

Attenuatio, ἡ, λέπτυνσις, ὁ λεπτυσμὸς οῦ.

Attenuo, λεπτύνω τὶ, ἰσχναίνω τὶ, *Ariſtot.*

Attero, προστρίβω, aliquid alicui, *Baſil.* παρατρίβω τι πρὸς τι, *Ariſtot.* σμύχω, aliquem, κατατρίβω τινὰ, *Thuc.*

Atteſtatio, ἡ ἐπιμαρτυρία, *Thuc.*

Atteſtor, ἐπιμαρτυρέω, i. e. teſtimonium tribuo alicui, τινὶ, *Lucian.* i. e. teſtimonio meo confirmo, προσμαρτυρέω, dictum, τῷ ῥηθέντι, *Plut.* i. e. teſtem allego aliquem, ἐπιμαρτύρομαι τινα, *Dem.*

Attexo, προσυφαίνω, *Plut.* παρυφαίνω, *id.* ἐπιψαύω, addo, προστίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* συνάπτω τι πρὸς τι, *Plato.*

Attineo, προσήκω, iſta attineant ad me, ταῦτα προσήκει μοι, *Dem.* προσήκει μοι τούτων, quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον μέρος, quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, *Herodian.* quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, *id.*

Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, *Iſocr.* ſacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν, *Dem.* aliquid, καθάπτομαι τινος, *Plut.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, *Herod.*

Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* baculum, ἐπαναίρω τὴν βακτηρίαν, *Thuc.* fuſtem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, *Lucian.* aliquid, διαίρω τι ἄνω, *Xen.* in altum, διαίρω εἰς ὕψος, *Gregor.* à terrâ, ἐξαίρω ἐκ γῆς, *Ariſtot.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* aliquid, ἀναβιβάζω τι, *Thuc.* manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, *Ariſtot.* πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Xen.* ἀναφέρω.

Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τί.

Attonitè, ἐκστατικῶς, *Plut.*

Attonitus, ὁ ϗ ἡ ἐμβρόντητος, ου, *Dem.* ὁ, ϗ ἡ ἀποπληκτος, ου, *id.* ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ſum, δεδίττομαι, *Lucian.* ἐμβεβρόντημαι, *Plut.* fio, ἐκπλήσσομαι, adſpectu, πρὸς τὴν ὄψιν, *Plut.* calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, *id.* attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, *Æſchin.* ἀτύζω, *Theoc.*

Attono, ἐμβροντάω, *Plut.* ἐκπλήσσω, *Plat.*

Attractio, ἡ ἕλξις, *Al. Aphrod.* ἡ ὁλκὴ, humoris, τῆς νοτίδος, *Theophr.* ἡ ἕλκυσις, ὁ ἑλκυσμὸς, οῦ, ἡ ἐπίσπασις, *Al. Aphrod.*

Attractorius, ἐφολκὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.*

Attractus, ὁ ϗ ἡ ἐπίσπαστος, malum, κακὸν, *Hom.*

Attraho, ἐφέλκω, navem, ναῦν, *Herodian.* poſteriores pedes, ἐπισύρω τὰ ὀπίσθια, *Hippocr.* multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, *N. T.* aliquem divitiis, προσάγομαι τινα χρέμασι, *Plato.*

Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, *Plut.* τὸ ψήλάφημα, *Polyb.*

Attrecto, ψηλαφάω, τὶ, *Xen.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *Chryſ.* aliquem, ἐφάπτομαι τινος, *Herodian.*

Attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι, *Ariſtot.* aliquid Deo, ἀνατίθημι τι Θεῷ, *Syneſ.* alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμι τινι ὄνομα, *Dem.* filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τοὔνομα πατρὸς, *id.* alicui aliquid per ſortem, ἐπικληρόω τι τινι, *idem.*

Attributio, ἡ ἀπόδοσις, ἀπονομὴ.

Attritus, ὁ ϗ ἡ ἀνάτριπτος, ου, veſtis, ἱμάτιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ περιτριβὴς, έος, ſum bellis, ἐξασθενέω πολέμοις, *Herodian.*

Attritus, ûs, ἡ παράτριψις, εως, *Dioſc.* ἀποτριβὴ, ῆς, *Dem.*

Avarè, πλεονεκτικῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Iſocr.* ita avarè gerere ſe adverſus aliquem, ut οὕτω πλεονεκτικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥστε, *Iſocr.* φιλοχρημάτως ἔχειν τινὶ, *Dem.* φειδωλῶς.

Avariter, idem.

Avaritia, ἡ πλεονεξία, *Dem.* ἡ φιλαργυρία, *Iſocr.* ἡ φιλοχρηματία, *Plato.* ἡ φιλοπλουτία, *id.* ἡ αἰσχροκέρδεια, *Dem.* τὸ πλεονέκτημα, ſordes & avaritia, αἰσχροκέρδεια ϗ πλεονεξία, opum augendarum cupiditas, ἡ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, *id.* venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τοῦτο τῆς πλεονεξίας, *Iſocr.* avaritiæ cauſsâ ne ab aris quidem manus abſtinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι, *Dem.* uti avaritiâ adverſus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρὸς τινα, *id.* ποιεῖσθαι πλεονεξιαν παρὰ τινος, vel πρός τινα, *Iſocr.* non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινὸς, *Dem.* coërcere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας, omittere, omiſſam facere avaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας, alienum eſſe ab avaritiâ, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων, *id.*

Avarus, ὁ πλεονέκτης, ου, *N. T.* πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φιλάργυρος, ου, *Plato,* ὁ ϗ ἡ φιλοχρήματος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος, *Dem.* ad avaritiam benè paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκὼς, *id.* ζητῶν πλεονεκτεῖν; cujus omnia ſtudia ad avaritiam referuntur; ὁ ἐπι τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν; referens conſilia ſua ad avaritiam, ἐξετάζων τοὺς λογισμοὺς πρὸς πλεονεξίαν, μηδὲν ἀλλὸ σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἔχει, *id.*

Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, *Plut.* ὁ ὀρνιθευτὴς, *Æl.* verborum, λεξιδίων θηρήτωρ, *Democr.* ὁ ἰξευτὴς, *Bion.*

Auctarium, ἡ προσθήκη, *Plato.* τὸ ἐπίμετρον, *Theocr.* τὸ ἐπίβλημα, ατος, *N. T.* auctarium addo, ἐξ ἐπιμέτρου προστίθημι, *Galen.* ἐπιμετρέω, *Lucian.*

Auctio, ἡ αὔξησις, *Athen.* i. e. Venditio publica, ἡ δημιόπρασία, ἡ ἀποκήρυξις, ἡ πρᾶσις, *Lucian.* auctionem facere bonorum alicujus, κηρύττειν τὰ τινος, *Plut.* bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα, *id.* alicujus, ἀποκηρύττειν τι, *Lucian.*

Auctionor, λαφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Athen.* omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, *Polyb.* ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.

Auctor, ὁ αὔξων, οντος, *Iſocr.* i. e. ſuaſor, cauſſa, αἴτιος, ſtudii alicujus, ἐπιμελείας τινὸς, *Iſocr.* tibi ſum hujus rei, αἴτιος τούτου σοί εἰμι, *Iſocr.* αἴτιος τούτου σοι γίνομαι, *Dem.* tibi non ſum hujus, ἀναίτιος τούτου σοί εἰμι, *Plato.* qui non eſt auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, *Plut.* auctorem ſe præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, *Plato.* libri, ὁ συγγραφεὺς, έως; auctore carens, ὁ ϗ ἡ ἀδέσποτος, ου; fama, φήμη, *Plut.* ſic ἐπίγραμμα ἀδέσποτον, cujus auctor incertus.

Auctoramentum, τὸ ἐπίχειρον, *Plato.*

Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, τὸ κῦρος, ἡ ἀξιοπιστία; vir magnæ auctoritatis, ανὴρ ἀξιώματος μεγάλου, *Plut.* ἡ ἐξουσία, ας; auctoritatem conſequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, *Dem.* ἡ ἀυθεντία, ας, *Baſil.* auctoritate meâ probo; ἀυθεντέω, *id.* auctoritatem mihi in aliquem ſumo, ἀυθεντέω τινὸς, *N. T.* auctoritate polleo; εὐημερέω, *Æſchin.* auctoritate aliquem ſupero, κατευημερέω τινός.

Auctoro, περιποιέομαι, aliquem, τινὰ, *Thuc.*

Auctus, idem quod *Auctio.*

Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα; ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, *Plato.*

Aucupor, ὀρνιθοθηράω, *Poll.* θηρεύω, *Iſocr.* tempus, θηρεύω χρόνον, *Plato.* leviſſimam quamque occaſionem aliquem occidendi, εὔχομαι προφάσεως ὀλίγου λαβέσθαι εἰς τὸ ἀποσκευάσασθαι τινα, *Herodian.* ἰξεύω.

Audacia, ἡ τόλμα, ης, *Demoſth.* τὸ θράσος, εος, *id.* ἡ θρασύτης, ητος, *Iſocr.* εὐτολμία, *Plut.* audacia & confidentia, τόλμα ϗ θρασύτης, *Dem.* audacia & impudentia, τόλμα ϗ ἀναισχυντια, θράσος ϗ ἀναίδεια, *id.* eò venire audaciæ, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε; εἰς τοῦτο θράσους ἀφικνεῖσθαι, ὥστε; εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε; *id.* pari audaciâ uti, ἴσας τόλμας παρέχειν, *Iſocr.* ſumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, *Dem.* habere audaciam, ἔχει τόλμαν, *Iſocr.* præſtare audaciâ cæteris, ὑπεραίρειν τόλμῃ ἄλλους, *Dem.* eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητα τινι, id.

Audaciter, vel quod idem eſt

Audacter, τολμηρῶς, *Thuc.* θρασέως, *Dem.* θρασύτερον, *id.* θρασαλεως, *Iſocr.* θαῤῥαλέως, *id.* φιλοκινδύνως, *id.*

Audaculè, *Adv.* τολμήροτερον, *N. T.*

Audaculus, τολμηρότερος, έρα, ερον, ὁ παράτολμος.

Audax, τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, *id.* θρασὺς εῖα, ὺ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ φιλοκίνδυνος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔτολμος, ου, *Herodian.* audax & promptus, τολμῆσαιτὸ ἅμα ϗ δρᾶσαι πεφυκὼς, *id.* nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσται, οὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος, *Dem.* cum audaciâ, audacter, μετὰ θρασύτητος, *Iſocr.* audaciâ alios ſuperans, τόλμῃ ἄλλους ὑπεραίρων, *Dem.* reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, *Herodian.* homo audax, ὁ τολμητὴς, οῦ, *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, *id.* παράβολον ἔργον, *Polyb.* nimium audax, ὁ ϗ ἡ παράτολμος, ου, *Plut.*

Audens, θαῤῥαλέος, έα, έον, *Xenoph.* Confer. antecedens *Audax.*

Audenter. Confer *Audacter.*

Audeo, τολμάω, *Dem.* θρασέω, *Xen.* θαῤῥέω, *Iſocr.* θρασύνομαι, *Dem.* audeo videre, τολμάω βλέπειν, *id.* cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων τολμᾷν τι ἀγαθὸν, *Thuc.* audere iter ſuſcipere, θαρσεῖν τὴν ὁδὸν, *Syneſ.* audere pugnam ſuſcipere, θαρσεῖν πρὸς μάχην; audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ἀπόῤῥητον, *Chryſ.* contra aliquid, καταθαῤῥέω τινὸς, *Herodian.*

Audientia, ἡ ἀκρόασις, *Æſchin.* audientiam facio, ποιέω σιωπὴν, *Xenoph.*

Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τι ἐκ τινος, *Iſocr.* aliquid ex ſenioribus, τι παρὰ πρεσβυτέρων, *Dem.* aliquem accuſare ſive accuſantem, ἀκροάομαι τινος κατηγοροῦντος; aliquem, ut præceptorem, διακούω τινὸς, *Plut.* ſermones magicos, διακούω λόγων μαγικῶν, *id.* aliquem docentem aliquid, διακούω τι τινος, *Plato.* aliquem, τινὸς, vel aliquid, τι, vel etiam τινὸς, *Dem.* ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως; benignè, εὐνοϊκῶς;

νοϊκῶς; tacitè, σιγῆς; libentiſſimè, ἥδιστα; invitè, ἀηδῶς; faſtidiosè, δυσκόλως; cum horrore, & gemens & demiſſo in terram capite, πεφρικὼς ϗ στένων ϗ εἰς τὴν γῆν κύπτων; cum invidiâ, φθόνῳ; alieniore animo, ἀλλοτριότερον; iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &c. *Dem.* benè, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς; malè, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς ὑπὸ τινος, vel ϖαρὰ τινος, *Plut. Plat. Thuc.* *nominor*, *dicor*, audio vir bonus, ἀκούω ἐσθλὸς, *Theocr.* Argivi audiunt primi eſſe, Ἀργεῖοι ἀκούουσι ϖρῶτοι εἶναι, *Herod.*

Auditio, ἡ ἀκοὴ, *Thuc.* ἡ ἀκρόασις, *Æſchin.*

Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον.

Auditor, ὁ ἀκουστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ἀκροατὴς, οῦ, *Dem.* ἀκούων, *id.* ὁ ἀκροώμενος, *Iſocr.* benignus, εὐμενῶς ἔχων, *Dem.* gratioſiſſimus, χαριέστατος, *Iſocr.* moroſus, δύσκολος, *id.* nanciſci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, *Dem.* præbere ſe auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον; non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετριώτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκουόντων, *id.* delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τοὺς ἀκούοντας λόγον τινὰ, *Iſocr.* demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκροωμένους, *id.* faſtidium parere auditoribus, ὄχλον ϖαρέχειν τοῖς ἀκούουσιν, *id.* ἀλγεῖν ϖοιεῖν τοὺς ἀκούοντας, *Dem.*

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plut.*

Auditus, ἠκουσμένος, ένη, ένον; afferre rem auditam, ϖροσάγειν ἀκοὴν, *Dem.* teſtari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, *id.*

Auditus, ûs, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκρόασις, *Iſocr.* facilis; ἡ εὐηκοΐα; hebes ſive difficilis, ἡ δυσηκοΐα, *Hippocr.* gravis, ἡ βαρυηκοΐα, *id.* acutus, ἡ ὀξυηκοΐα, ας; auditu jucundus, ἀκούειν ἡδὺς; aliquid ſcire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινὸς, *Iſocr.* perceptibilis, ἀκουστὸς, ἡ, ὸν, *id.* non indignus, οὐκ ἀπάξιος ἀκούειν, *Plato.*

Ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xenoph.*

Aveho, ἀπάγω, *Ariſtot.*

Avellana τὸ λεπτοκάρυον, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, *Dioſc.*

Avello, ἀποτίλλω, τὶ, *Plut.* ἀποσπάω, aliquem ab aliquâ re, τινά τινος, *id.* τινά ἀπὸ τινος, *Xen.* ἀποσύρω.

Avena, ἀκρόσπελος, ου, *Dioſc.*

Aveo, ἐφίεμαι, *Dem.* aliquid, γλίχομαι τινος, *Iſocr.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Dem.* ϖοθέω τινὸς, *Iſocr.* Vide *Cupio*, item *Deſidero.*

Avernalis, ὁ ϗ ἡ, ἀόρνειος, ου.

Avernus, ὁ ἄορνος, ου.

Averrunco, ἀποτρέπω. Vide *Averto.*

Averſabilis, ὁ ϗ ἡ ἀποτρόπαιος, ου, *Plato.*

Averſatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themiſt.*

Averſio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themiſt.*

Averſor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινὰ, *Galen.* deprecationem alicujus, ἀποτρίβω τὴν δέησιν τινος, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Syneſ.*

Averſor, oris, ὁ ἀποστρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ, ἀποτρόπαιος, Jupiter averſor, ζεὺς ἀποτρόπαιος, *Luc.* ὁ ἀπότροπος, ου, *Plato.*

Averſus, ἀπεστραμμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἀπόστροφος, à Deo, τοῦ Θεοῦ, *Syneſ.*

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Plut.* aliquid, ἀποστρέφω τι, *Lucian.* oculos & in terram deſpecto, ἀποστρέφομαι ϗ κάτω βλέπω, *Herodian.* me, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαι τινος, *id.* quod Dii avertant! ὁ μηδεὶς ϖοιήσειε Θεῶν, *Dio.* invidiam ab aliquo, ἀπελαύνω φθόνον τινὸς, *Æl.*

Aufero, ἀποφέρω, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι, *Xen.* τινα τι, *Plut.* τινί τι, *Iſocr.* aliquid vi, τὶ βιᾳ, *Dem.* lucem è mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, *id.* quod auferri non poteſt, ὁ ϗ ἡ ἀναφαίρετος, *Herod.*

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, ϖρός τινα, *Xenoph.* inde, ἐκεῖθεν, *Lucian.* ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, *Iſocr.* unà ab opere, συναποδράω ἀπὸ τοῦ ἔργου, *Herodian.*

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ ϖραγμάτων τοῖς λόγοις, *Iſocr.* honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, *Xen.* famam meam ἐμὲ, *Iſocr.* alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, *Lucian.* rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσιαν ϖλείω ϖοιέω, *Iſocr.*

Augeſco, αὔξομαι, *Dem.* αὐξάνομαι, *id.* in tantum, ἐπίδοσιν λαμβάνω τοσαύτην, maximè, μεγίστην, &c. *Iſocr.* artes augeſcunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν; virtutes augeſcunt ex aliquâ re, ἐπίδοσις ϖρὸς τὴν ἀρετὴν ἐστιν ἐκ τινος, *id.* res hoſtium augeſcunt, τὰ τῶν ϖολεμίων ἐπιδίδουσι, *Dem.* Confer *Creſco*, item *Incrementum.*

Augmentatio, αὔξησις, εως, *Athen.*

Augmentum, ἡ αὔξη, *Suid.* ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις, *Iſocr.*

Augur, ὁ οἰωνοσκοπὸς, οῦ, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Heſych.* ὁ ὀρνιθοσκόπος, ὁ οἰωνόμαντις.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, οῦ, τὸ οἰωνιστήριον, ου.

Auguralis, e, οἰωνικὸς, ἡ, ὸν, ſcientia ſeu diſciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς, *Plut.*

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰώνισις, εως.

Auguratè, οἰωνιστικῶς.

Auguratus, ûs, ἡ οἰωνικὴ, ῆς.

Augurium, ἡ οἰωνισμος, οῦ, LXX. ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xen.* τὸ οἰώνισμα, *Herodian.* τὸ οἰωνιστήριον, *Xen.* ἡ οἰωνοσκοπία, ἡ ὀρνιθεία, *Suid.*

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid eſſe alicui incommodum, τί τινι εἶναι ἀνεπιτήδειον, *Xenoph.* caſum, τὸ σύμπτωμα, *Ariſtot.* οἰωνοσκοπέω, μαντεύομαι, *Dem.* κατοιωνίζομαι, *Phalar.* ὀρνιθεύομαι, *Suid.* benè, φήμην ἀγαθὴν ϖοιέομαι, *Ariſtot.* φήμην ἀγαθὴν λέγω, *Ariſtoph.* φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, *Plato.*

Auguſta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαστὴ, ῆς, *Herodian.*

Auguſtale, τὸ αὐγουστεῖον.

Auguſtè, σεβασμίως, σεμνῶς.

Auguſtus, ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος, nuptiæ, γάμος, *Herodian.* σεμνὸς, ἡ, ὸν.

Auguſtus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστὸς, οῦ, *Herodian.*

Auguſtus, *menſis*, ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος, *Dem.*

Avia, ἡ μαμμα, ης, ἡ μάμμη, ης, *N. T.* quæ matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.*

Aviarium, ὀρνιθὼν, ῶνος, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ ὀρνιθοκομεῖον.

Aviarius, ὁ ὀρνιθοκόμος.

Avicula, τὸ ὀρνίθιον, LXX. τὸ ὀρνιθάριον, *Plut.*

Avidè, ἐπιθυμητικῶς, *Poll.* i. e. avarè, ϖλεονεκτικῶς, *Dem.* φιλοχρεμάτως, *Iſocr.* *item* ἐκθύμως.

Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, cibi, τοῦ σίτου, *Xen.* τὸ ἐπιθύμημα, ατος, *Plato.* ἡ ἐπιθύμησις, εως, *Ariſtot.* Confer *Avaritia.*

Avidus, ὁ ϗ ἡ ϖρόθυμος, ου, alicujus rei, τινὸς, ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* i. e. avarus, ὁ πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* i. e. lubens, ἀσμενος, ένη, ενον, *id.* lucri, ὁ ϗ ἡ φιλοκερδὴς, εος, *Ariſtoph.* avidus lucri ſum, φιλοκερδέω, *Xen.* belli, ὁ ϗ ἡ φιλοπόλεμος, cædis, φιλαίματος.

Avis ὁ ϗ ἡ ὄρνις, ιθος, *Dem.* τὸ ὄρνεον, ου, *Plut.* major, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *id.*

Avitus, παππῷος ῴα, ῷον, cui avita, & paterna gloria eſt, ᾧ παππῴα ϗ πατρῴα δόξα ὑπάρχει, *Dem.* i. e. à majoribus acceptus, προγονικὸς, ἡ, ὸν, gloria, κλέος, *Herodian.*

Avius, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄνοδος, *Xen.* ἀδιέξοδος.

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* regia, τὸ βασίλειον, *Dem.* ἡ αὐλὴ βασίλειος, *Herodian.* aulæ princeps, ὁ αὐλαρχης, ου, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, *Plut.* τὸ καταπέτασμα, *Philo.* τὸ περιπέτασμα, *Plut.*

Aulicus, αὐλικὸς, ἡ, ὸν, adulator, κόλαξ, *Plut.* famulitium, οἱ ἐπὶ αὐλῆς οἰκέται, *Herodian.*

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα.

Advocatio, ἡ ἀποτροπὴ, *Plat.* ἡ ἀποστροφὴ, *Themiſt.*

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Iſocr.* τινὰ ἀπὸ τινος, *Thuc.*

Avolo, ἀφίπταμαι, *Lucian.*

Aura, ἡ αὔρα, vel αὔρα, *Ariſtot.* adflat, εἰσπνέει, *Ariſtoph.* fert, φέρει, *Xen.* aurâ perflari, αὔραις διαπνεῖσθαι; auram captare, αὔραν θηρεύειν, *id.* auram hominum captans, ὁ ϗ ἡ ἀνθρωπάρεσκος, ου, *N. T.*

Auramentum, ſeu vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Athen.* ὁ χρυσὸς, οῦ, *id.*

Auraria, ſc. officina, τὸ χρυσουργεῖον, ου.

Aurarius, χρύσεος, *contr.* χρυσοῦς, ῆ, οῦν, Confer *Aureus.*

Aurarius, aurifex, ſive aurifuſor, ὁ χρυσοχόος, *Dem.* ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, ſc. τέχνη, officina ejuſdem, τὸ χρυσοχεῖον, *id.* aurarius ſum, aurum fundo, χρυσοχοέω, *Dinarch.* Confer *Aurifex.*

Aurata, *piſcis*, ὁ ϗ ἡ χρύσοφρυς.

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Auratus, κεχρυσωμένος, ένη, ενον, ſtatuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ἐπίχρυσος, ου, ornatus, κόσμος, *Plato*, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς.

Aureolus, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, ου, *fem.* ἡ χρυσῖτις, ιδος, arena aureola, ψάμμος χρυσίτις, *Herodot.*

Aureus, χρυσοῦς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος, *Dem.*

Aurichalceus, ὁ ϗ ἡ ὀρείχαλκεος, ου, columna, στήλη, *Suid.*

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, *Plato.*

Auricula, τὸ ὠτίον, *Lucian.* τὸ λόβιον, *Dem.*

Auricularis, e, ὠτικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Aurifaber, idem quod *Aurifex.*

Aurifex, ὁ χρυσουργὸς, οῦ, LXX. ὁ χρυσοποιὸς, *Lucian.* χρυσοχόος, quod tamen proprie *Aurifuſorem* notat. Vide *Aurarius.*

Aurificina, τὸ χρυσοχοεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχειον, ου, *Strabo.*

Auriga, ὁ ἡνίοχος, *Xen.* ὁ ἁρματηλάτης.

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιὸς, οῦ, *Heſych.* ſum aurigarius, ἁρματοποιέω, *Poll.*

Aurigatio, ἡ ἡνιόχησις, *Philo.* ἡ ἡνιοχεία, *Herod.* ἡ ἁρματηλασία, *Luc.*

Aurigo, inis, ὁ ἴκτερος, *Hipp.* aurigine laborans, ὁ ϗ ἡ ἰκτεριώδης, aurigini ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἰκτερώδης, εος, *id.* aurigine laboro, ἰκτεριάω, *Dioſc.* aurigine tentor, ἰκτερόομαι, *Hipp.*

Aurigor, ἡνιοχέω, *Herodian.* ἡνιοχεύω, *Athen.*

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν, *Dioſc.*

Auris, τὸ οὖς, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ſeu potiùs aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, *Lucian.* aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτά τινος ἐμπλήθειν λόγων, *id.* corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος, *id.* mederi auribus aliquorum, ἰάσασθαι τὰ ὦτά τινων, *id.* aures eruditas habere, ἔχειν ὦτά ϖεπαιδυμένα, *Ælian.* obturare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, *Lucian.* obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοάς τινος, *Æſchin.* aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτά, *Philo.* aures paſcere, ἑστιᾶν εὖ μάλα τὰς ἀκοὰς, *Æl.* aures permulcere, τὴν ἀκοὴν καταυλεῖν, *Greg.* auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεῖσθαι, *Plato*, auribus percipere, ἐνωτίζεσθαι, *N. T.* aure truncatus, ὁ ϗ ἡ ὠτότμητος, ου, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία, ας, *Dioſc.* aurium dolore laboro; ὠταλγέω, *id.* ὠταλγιάω, *id.* laborans, ὠταλγικὸς, ἡ, ὸν, aurium ſordes, ἡ κυψέλη, ης, *Alex. Aphrod.*

Auriſcalpium, ἡ ὠτόγλυφις, ιδος, *Plato, Com.*

Auritus, ὠτωεὶς, εσσα, οεν, *Hom.*

Auro, vide *Inauro.*

Aurora, ἡ ἕως, ω, *Thuc.* ἡ ἠὼς, ſimul cum aurorâ, ἅμα ἕω, *id.* auroræ tempore ſtatim ab aurorâ, ἕωθεν, *Xenoph.* ante auroram, ϖρὸ τῆς ἕω, *Herodian.*

Aurum, ὁ χρυσὸς, τὸ χρύσιον.

Auſcultatio, ἡ ἀκρόασις, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, *Iſocr.* ἡ εὐπείθεια, non auſculatione tantùm, ſed & memoriâ dignum, οὐκ ἀκοῆς μόνον ἀλλὰ ϗ μνήμης ἄξιον, *Dem.*

Auſcultator, ὁ ἀρκοατὴς, οῦ, Confer *Auditor.*

Auſculto, ἀκροάομαι, *Dem.* Confer *Audio*, i. e. obedio, ϖροσέχω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Auſim, τολμῴην.

Auſpex, idem quod *Augur.*

Auſpicatò, εἰς καλὸν, *Plato*, ἐς καλὸν, *Xenoph.* αἰσίως.

Auſpicatus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἴσιος, fulgura auſpicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι, *Xen.* aves auſpicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι, *Plut.*

Auſpicium, idem quod *Augurium.*

Auſpicor, οἰωνοσκοπέω, ὀρνιθοσκοπέω, LXX. inchoo, aggredior, ἐνάρχομαι, ſermonem, τοῦ λόγου, *Plut.* κατάρχω τὸν λόγον, *Plato.* pæanem, ἐξάρχω ϖαιᾶνα, *Xenoph.* ἐξάρχομαι ϖαίανα, *idem.* pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, *Polyb.* bellum, κατάρχω τοῦ ϖολέμου *Plut.* Confer *Incipio.*

Auſter, ὁ νότος, ου, *Ariſtot.*

Auſterè, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, *Dem.*

Auſteritas, ἡ αὐστηρότης ητος, *Dion.* ἡ στρυφνότης.

Auſterus, αὐστηρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* ut homo, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* σκυθρωπιάζων, *Dem.* σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.*

Auſtralis, e, νότιος, ία, ιον, *Ariſt.* mare, θάλασσα, *Herodot.* auſtrale cœli latus, τὰ νότια, auſtralis ſive auſtrinus flatus, ἡ νοτία, ſc. ϖνοή.

Auſtrinus, idem quod *Auſtralis.*

Auſum, τὸ τόλμημα, *Thuc.*

Aut, ἢ, aut deſiſtendum eſt, aut nemo culpandus, ἢ ϖαυστέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον, *Dem.* quomodo, quis aut firmiorem, aut juſtiorem rempublicam inveniret? ϖῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν ϖολιτείαν εὕροι; *id.*

Autem, δὲ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνῳ τιμᾷν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, *Dem.* Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν θεὸν φόβου, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις ϖείθου, *Iſocr.* Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, *Hipp.*

Authenticus, ἀυθεντικὸς, ὴ, ὸν.

Autodidactus, ὁ ϗ ἡ ἀυτοδίδακτος, *Xen.*

Autographum, τὸ ἀυτόγραφον, ου, *Plut.*

Automatum, τὸ ἀυτόματον, ου.

Autumnalis, e, ὀπωρινὸς, ὴ, ὸν.

Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, *Xen.*

Autumo, νομίζω, *Dem.* οἴομαι, ſeu οἶμαι. Confer *Exiſtimo.*

Avulſio, ἡ ἀπόσπασις.

Avulſus, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀπεσπασμένος, ένη, ένον, avulſa pars, τὸ ἀποσπασμάτιον.

Avunculus, ὁ μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *Dem.* ὁ θεῖος.

Avus, ὁ πάππος, *Dem.* avus paternus, πάππος ὁ ϖρὸς πατρὸς, avus maternus, πάππος, ὁ ϖρὸς μητρὸς, *id.*

Auxiliaris, e, βοηθικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ἐπικουρικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* hinc auxiliares copiæ, τὸ ἐπικουρικὸν, οῦ, *id.*

Auxiliarius, ὁ σύμμαχος, *Dem.* ὁ βοηθὸς, *id.* ſocii & adjutores, σύμμαχοι ϗ βοηθοὶ, *id.* Confer *Socius* & ſequens.

Auxiliator, ὁ βοηθὸς, οῦ, *Dem.* ὁ βοηθῶν, *id.* ὁ ἐπίκουρος, *Iſocr.* in pugnâ ſive certamine, ὁ σύμμαχος, *Xen.* ὁ συναγωνιστὴς, *Iſocr.* ὁ συναγωνιζόμενος, ου, *id.* quærere ſibi auxiliatores, ζητεῖν ἀυτῷ βοηθοὺς, *Dem.* aſſumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστὴν, *Iſocr.* habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστὴν, *id.* Confer *Adjutor.*

Auxiliatrix, ἡ βοηθοῦσα, ἡ σύμμαχος, ἡ ἐπίκουρος, ου.

Auxilior, βοηθέω, *Dem.* ἐπικουρέω, *Iſocr.* συναγωνίζομαι, *Dem.* omnibus viribus auxiliari, ϖαντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατον βοηθεῖν, *Dem.* auxiliari alicui adverſus hoſtes, βοηθεῖν τινι ϖρὸς τοὺς ϖολεμίους, *id.* promptè auxiliari alicui, ϖροθύμως βοηθεῖν τινι, *id.* ϖροθύμως συμπολεμεῖν τινι, *id.* ϖροθύμως συναγωνίζεσθαι, *id.* ἑτοίμως βοηθεῖν, *Iſocr.* ſegniter auxiliari, ὀκνηρῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρεῖν, *Xen. Dem.* Confer ſequens.

Auxilium, ἡ βοήθεια, *Dem.* τὸ βοήθημα, *Ariſtot.* ἡ ἐπικουρία, *Thuc.* numerus auxiliorum miſſorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθειῶν, *Dem.* auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινί γίγνεσθαι βοήθειαν, *id.* accerſere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν ϖαρὰ τινος, *Iſocr.* polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, *Dem.* exſpectare alicunde, ϖροσδοκεῖν ἕξειν ϖοθὲν βοήθειαν, *Iſocr.* decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, *Dem.* mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινὰ, *id.* ferre, ποιεῖσθαι βοήθειαν, *Iſocr.* ϖοιεῖσθαι ἐπικουρίαν, *Thuc.* impedire, κωλύειν τὴν βοήθειάν τινος, *Dem.* auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, *id.* uti, χρῆσθαι βοηθείαις, *id.* auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθὸν τινι, *Xen.* βοηθικὸν εἶναι τινι, *Ariſtot.*

Axilla, ἡ μασχάλη, *Xen.* ἡ μασχαλίς.

Axioma, τὸ αξίωμα, ατος.

Axiomaticus, ἀξιωματικὸς, ὴ, ὸν, *Dion. Hal.*

Axis, ὁ ἄξων, ονος, currûs, *Xen.* mundi, τοῦ κόσμου, *Ariſt.*

Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAbæ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαὶ ἦν δ' ἐγὼ, *Plato.*

Bacca, fructus, τὸ ἀκρόδρυον; bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθὶς, ίδος, *Dioſc.* lauri, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Theophr.* margarita, ὁ μαργαρίτης, *Ælian.* κόκκος.

Bacchabundus, βακχεύων, ουσα, ον.

Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, *Plut.* τὰ Διονύσια, ων, *id.* agitare, ἄγειν διονύσια, διονυσιάζειν, *Athen.* ϖομπεύειν τῷ Διονύσῳ, *Apocryph.*

Bacchans, βακχεύων, ὁ ϗ ἡ ϖαράβακχος.

Bacchar, ἡ βάκχαρις, εως, *Dioſc.*

Baccatio, ἡ βακχεία, *Plut.*

Bacchor, βακχεύω, *Plato.*

Bacchicus, βακχικὸς, ὴ, ὸν, διονύσιος, ία, ιον, bacchica dona, διονύσια δῶρα, *Athen.* διονυσιακὸς, ὴ, ὸν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροι, *id.*

Bacchus, ὁ Βάκχος, ου, ὁ Διόνυσος, ου.

Baccula, τὸ ἀκροδρυάριον, ου.

Bacillus, τὸ βακτρίδιον, ου, ἡ ῥαπὶς, ίδος.

Baculus, ἡ βακτηρία, *Plut.* ſenilis, quo ſenes innituntur, βακτηρία γεροντικὴ, *Theophr.* τό βακτήριον, ου, *Ariſtoph.* τὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος, ου, *Xen.* baculo innitor ſenum more, βακτηρεύω ϖρεσβυτικῶς, *Naz.*

Bajulo, βαστάζω, ſenem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, *Ariſt.* αγκαλιδοφορέω. *Pauſ.*

Bajulus, ὁ βαστάζων, ὁ φορτοβαστάκτης, *Suid.* ὁ ἀγκαλιδοφόρος, ου, *Poll.* ὁ φορτηγὸς, ὁ νωτοφόρος.

Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Balanus, ἡ βάλανος, *Dioſc.*

Balatus, τὸ βλήχημα, ἡ βληχὴ, *Æſchyl.*

Balbè, τραυλῶς, βλαισῶς.

Balbus, τραυλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ψελλὸς, ὴ, ὸν, *id.* βλαισὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ μογιλάλος, *N. T.* ἰσχνόφωνος, *Ariſtot.*

Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.* ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ ψελλότης, ητος, *Ariſtot.* ὁ ψελλισμὸς, οῦ, *id.*

Balbutio, τραυλίζω, *Ariſtoph.* ψελλίζω, *Ariſtot.* ψελλίζομαι, *Plato.* βατταρίζω, *Lucian.*

Balliſta, ἡ βάλλιστρα, ας.

Balneator, ὁ βαλανεὺς, *Plato.* ὁ βαλανείτης, *Suid.* ὁ βαλανειώτης, *id.*

Balneatrix, ἡ βαλανὶς, ιδος, ἡ βαλάνισσα, ης.

Balneo, i. e. lavo, νίπτω, *Athen.* λούω, *Lucian.* ϖερὶ λουτρὸν ἔχω, *Herodian.*

Balneolum, τὸ βαλανίδιον.

Balneum, τὸ βαλανεῖον, *Dem.* τὸ λουτρὸν, ου, *Plut.* ὁ ϖλυνὸς, *Hom.* perferre aliquem in balneum & abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον ϗ ϖεριπλύνειν, *Dem.* perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείου, *id.* lavare ſolitus in balneo, λοῦσθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ, *id.* uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, *Ælian.* χρῆσθαι λουτρῷ, *Herodian.* ad balneum procedere, ἐπὶ λουτρον ϖροσέρχεσθαι, *id.* locus balnei, ὁ λουτρὼν, ῶνος, *Xen.*

Balo, ſc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, *Ariſtoph.*

Balſamum, τὸ βάλσαμον, *Theophr.* fructus balſami, τὸ καρποβάλσαμον, *Dioſc.* frutex balſami, τὸ ὑλοβάλσαμον, *id.* ſuccus balſami, τὸ ὀποβάλσαμον, *id.*

Balteolus, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*

Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, aureus, χρυσοῦς, *Herodot.* balteum ſolvere, ζωστῆρα λύεσθαι, *Dem. Phal.* τὸ ζῶμα, ατος, *Euſtath.* ἡ ζώνη.

Baptiſma, τὸ βάπτισμα, *N. T.* ὁ βαπτισμός, *ibid.*

Baptiſmus, idem quod *Baptiſma.*

Baptiſta, ο βαπτιστὴς, οῦ, *N. T.*

Baptiſterium, τὸ βαπτιστήριον.

Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Barathrum, τὸ βάραθρον, ου, *Xen.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ ἐς βάραθρον, *id.* barathro ſimilis, ὁ ϗ ἡ βαραθρώδης, *Plut.*

Barba, ἡ, ϖώγων, ωνος, *Plut.* ἡ ὑπήνη, *id.* τὸ γένειον, *Pauſan.* barba hirci, ϖώγων τράγου, *Athen.* barbatus, ὁ ϖωγωνίας, ου, *Suid.* habens barbam denſam & hiſpidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, *Ariſtoph.* raram, ὁ σπανοπώγων, ωνος, *Poll.* nullam, ὁ ἀπώγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, ου; promiſſam, ὁ μακροπώγων, ωνος; hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος; æneam ſive rufam, ὁ χαλκοπώγων ωνος, *Plut.* barbam alere, ϖωγωνοτροφέω, *Plut.* barbam vello, τοῦ γενείου τίλλω, *Dion.* barbam geſto, γενειάω, *Ariſt.* barbam emittere incipio, γενειάσκω, *Xen.*

Barbarè, βαρβαριστὶ, *Plut.* barbarè loquor, βαρβαρίζω, *id.*

Barbaricus, βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ βάρβαρος, ου, bellum, ϖόλεμος, *Thuc.* lingua, γλῶσσα, *Sophocl.*

Barbaries, in ſermone, ἡ βαρβαροστομία, *Strabo.*

Barbariſmus, ὁ βαρβαρισμὸς, *Euſtath.*

Barbarus, ὁ ϗ ἡ βάρβαρος, *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris ſubjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, *Iſocr.* barbarus fio, βαρβαρόομαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, *Xen.* ter-barbarus, ὁ ϗ ἡ τριβάρβαρος, *Plut.*

Barbatus, ὁ γενειάτης, ου, *Lucian.* ὁ ϖωγωνίας, ἡ γενειάτις, ιδος, barbatus ſum, γενειάω, *Ariſtot.*

Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, τὸ βάρβιτον, barbito cano, βαρβιτίζω, *Poll.*

Barbula, τὸ ϖωγώνιον, ου.

Barbus, ἡ τρίγλα, ης.

Bardus, ὁ, ἡ, τό βλὰξ, κὸς, *Xen.* Confer *Stupidus.*

Barritus, ûs, τὸ τοῦ ἐλέφαντος βρύχημα.

Barrus, ὁ ἐλεφας, αντος, *Ariſtot.*

Baſiatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Baſiator, ὁ φιλήτης, ου.

Baſilica, ἡ βασιλικὴ, τὸ βασίλειον.

Baſiliſcus, ὁ βασιλίσκος, ου.

Baſio, φιλέω, *Athen.* φιλεω τῷ στόματι, *Xen.* Confer *Oſculor.*

Baſis, ἡ βασις, εως. Confer *Fundamentum.*

Baſium, τὸ φίλημα, Confer *Oſculum.*

Batillum, τὸ ϖύρανον, ὁ ϖυρανος, *Benz.*

Batuo, ἀλοάω, τινὰ λίθοις, *Ælian.*

Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν, ὃ ἂν μὴ γινώσκωσι, *Plut.*

Beatè, εὐδαιμόνως, *Iſocr.* μακαριως, *Ariſtoph.* beatè vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, *Iſocr.*

Beatitas, ſeu Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Dem.* ἡ μακαριότης, Confer *Felicitas.*

Beatus, μακάριος, ία, ιον, *Dem.* ob bonos liberos, τῆς εὐπαιδίας, *Ariſtoph.* facere aliquos beatos & felices, ϖοιεῖν τινας εὐδαίμονας ϗ μακαρίους, *id.* fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ, *id.* beatus ſum, εὐδαιμονέω, *Dem.* εὐτυχέω, *id.* διευτυχέω, *Dem.* τὸν βιον διάγω ἐν εὐδαιμονία, *id.* ϖράττω μακαρίως, vel εὐδαιμονίως, *Ariſtot.* beatum prædico, μακαρίζω, *Iſocr.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſtoph.* ob fortunam, εὐδαιμονίζω, τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, *Dem.* *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, ἀταλαίπωρος.

Beatus valdè, πανόλϐιος, ὁ ϗ ἡ.

Bellaria, τὰ τραγήματα, ων, *Plato*, τὰ τρωγάλια, ων, *Athen.* τὰ τρωκτὰ, ῶν, *Hippocr.* τὸ ἐπιδόρπισμα, ατος, *Athen.* bellariorum amans, ὁ ϗ ἡ φιλοτραγήμων, ονος, *Athen.*

Bellator, ὁ μάχιμος, ου, *Iſocr.* ὁ ϛρατιώτης, ου, *Dem.* πολεμιϛὴς, οῦ, *Plut.* Confer *Miles.*

Bellatorius, πολεμιϛήριος, ία, ιον, *Xen.*

Bellatrix. ἡ πολεμιϛὶς, ίδος; ἡ, πολεμίϛρια, ας.

Bellè, καλῶς, *Dem.* κομψῶς, *Xenoph.*

Bellicosè, φιλοπολέμως, *Iſocr.* πολεμικῶς, *idem.*

Bellicoſus, πολεμικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* πολεμικῶς διακείμενος, *id.* πολεμικῶς ἔχων, *id.*

Bellicus, πολεμικὸς, ἡ, ὸν, virtus, ἀρετὴ, *Xen.* bellica ars, ἡ πολεμικὴ ſc. τέχνη, *Ariſt.* bellicæ res, τὰ πολεμικὰ, ῶν, *Xen.*

Belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* adverſus aliquem, πρός τινα, *id.* pro aliquo, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* tanto tempore, τοσοῦτον χρονον, *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη, *Iſocr.* continenter, συνεχῶς; fortius, ἀμεινον, *id.* valdè, expeditè, σφόδρα, ἑτοίμως, *Dem.* promptiùs, προθυμότερον, *Iſocr.* apertè, ἁπλῶς, *Dem.* aperto Marte, ἐκ προῤῥήσεως, *id.* ipſo opere, non decretis ſolum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, *id.* turpiter, αἰσχρῶς, *Iſocr.* miſerè & malè, ἀθλίως ϗ κακῶς, *Dem.* communi conſilio, κοινῆ, *Iſocr.* terrâ marique, κατὰ γῆν ϗ κατὰ θάλασσαν, *id.*

Bellua, τὸ θηρίον; robuſta, ἄλκιμον, *Xen.* agreſtis ſive fera, ἄγριον, *Iſocr.*

Bellualis, idem quod *Belluinus.*

Belluinus, θήρειος, εία, ειον, *Xen.* vis, βία, *Sophoc.* ὁ ϗ ἡ θηριώδης, εος, homo, θηριώδης, *Ariſtot.* naturâ, φύσι, *id.*

Bellum, ὁ πόλεμος, ου, *Dem.* maximum, μέγιϛος, *Iſocr.* magnum & difficile, πολυς ϗ χαλεπὸς, *Dem.* continuum συνεχὴς, grave, βαρὺς, vehemens, δεινὸς, implacabile; non indictum, ἄσπονδος ϗ ἀκήρυκτος; legitimum & apertum, νόμιμος, ϗ προφανὴς; ignobile & ſumptuoſum, ἄδοξος ϗ δαπανηρὸς, *id.* terreſtre, maritimum, ὁ κατὰ γὴν, ὁ κατά θάλασσαν, *Iſocr.* finitimum ὅμορος, publicum, κοινὸς, *Iſocr.* privatum, ἴδιος, *Dem.* civile, ἐπιδήμιος, ſive ἔμφυλος, *Æl.* bella & expeditiones, πόλεμοι ϗ ϛρατεῖαι, *Dem.* bella & certamina, πολεμοι ϗ αγῶνες, *Iſocr.* bella & prælia, πολεμοι ϗ μαχαι, *Dem.* pericula belli, κίνδυνοι πολεμου, *Iſocr.* excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παροξύνειν ἐπὶ vel πρὸς πολεμον, *id.* bellum expetere, πόλεμον ἐπιθυμεῖσθαι, *id.* decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, *Dem.* excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel ποιεῖσθαι, *id.* movere, κινεῖν, *id.* ſuſcipere adverſus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀνελέσθαι πρὸς τινα, *Iſocr.* ſuſtinere, ὑπομένειν. *Dem.* indicere, ſive denunciare, προσαγορεύειν, *id.* parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, *id.* τὰ πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι ϗ παρασκευάζεσθαι, *id.* inferre alicui, ἐκφερειν πολέμον πρὸς τινα, *Iſocr.* κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.* repellere, απωθεῖν πόλεμον, *Dem.* gerere adverſus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρός τινα, *id.* unà gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον; feliciter gerere, κατορθοῦν ἐν τῷ πόλεμῳ, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν τὰ περὶ τὸν πολεμον, *Iſocr.* trahere, ducere, ἀναϐάλλεσθαι πόλεμον, *Dem.* formidare, φοϐεῖσθαι, *id.* fugitare, φευγειν, *id.* componere ex animi ſententiâ, κατατιθέναι τὸν πόλεμον, ὅπως βούλεταί τις, *id.* ſolvere, διαλύειν πόλεμον, *Iſocr.* διάλυσιν ποιεῖσαι τοῦ πολέμου, *id.* ſopire, reſtinguere, παύεσθαι τοῦ πολέμου, *id.* bellum ingruit, πόλεμος ἥκει, *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεταί τισι πρός τινας; bellum eſt alicui cum aliquo, πόλεμός ἐϛί τινι πρός τινα, *id.* proficiſci ad bellum, εἰσελθειν εἰς πόλεμον, *Iſocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ, *Dem.* pacem facere è bello, εἰρηνην ποιεῖν ἐκ πολέμου, *id.*

Belluoſus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ ϗ ἡ, θηριώδης, εος, mare, θάλασσα, *Theophr.*

Bellus, a, um, κομψὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtoph.*

Bembix, ἡ, βέμϐηξ, ηκος. Vide *Trochus*.

Bene, εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* ὀρθῶς. *Iſocr.* adfectum eſſe erga aliquem, διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοϛόργως πρός τινα, *Dem.* *Iſocr.* audire, καλῶς ἀκούειν, *Plat.* cedere, προχωρεῖν δεξιῶς, *Herodian.* benè cum eo agitur, πράττει εὐ, *Dem.* καλῶς, benè volo tibi, εὐνοῦς εἰμί σοι, *id.* benè de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν, vel ἀγαθὰ, *Iſocr.* benè facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, *N. T.* alicui, δρᾷν εὖ τινα, *Ariſtoph.* benè me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.*

Benedico, εὐλογέω; laudo, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* bona precor & omnia fauſta alicui opto, εὐφημέω, ϗ πάντα τἀγαθὰ εὔχομαί τινι, *Dem.*

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας, *Philo.*

Benedictus, εὐλογητὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Benefacio, εὐεργετέω; alicui, τινὰ, *Dem.* εὐποιέω τινὰ, *id.* ἀγαθὸν ποιέω τινα, *id.* civitati, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, *Iſocr.* Confer *Beneficium.*

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, οῦντος, *Iſocr.* ſum alicujus, ευεργέτης γίνομαί τινος, *id.* χρηϛὸς γίνομαι πρός τινα, *id.*

Benefactum, Confer *Beneficium.*

Beneficentia, ἡ ευεργεσία, *Dem.* ἡ εὐπραγία, *Iſocr.*

Beneficiarius, ὁ εὐπαθὼν, *Dem.* ὁ εὖ παθὼν, *Iſocr.* ὁ εὐπεπονθὼς, *Dem.*

Beneficium, τὸ εὐργέτημα, *Dem.* ἡ εὐεργεσία, *Iſocr.* ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* τὸ ἀγαθόν, τὸ χρηϛὸν, magnum, εὐεργεσια μεγάλη, *Dem.* majus, μείζων; maximum, ſummum, ampliſſimum, μεγιϛη; mediocre, μετρία; privatum ἰδία; immenſum, ὑπερμεγέθης; conferre in aliquem, καταθεσθαι εὐεργεσιαν κατὰ τινὰ ἐργάζεσθαι τινα ἀγὰθόν τι, *Iſocr.* πράσσειν τινὰ ἀγαθὸν, *Ariſtot.* εὐεργετεῖν τινα, *id.* accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, *Plutarch.* πασχεῖν αγαθον τι ὕπο τινος *Lyſias*, ferre alicui acceptum, εἰπεῖν ἔχειν εὐεργέτημά τινος, *Iſocr.* adſcribere deorum benevolentiæ, ἐυεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας, *Dem.* prædicare & meminiſſe, λέγεσθαι ϗ μνημονεύεσθαι, *Iſocr.* reddere, rependere, ἀμείϐεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινὸς, *Xen.* ἀνταποδιδόναι εὐεργέτῃ, *Ariſtot.* ἀντευποιεῖν τὸν εὖ ποιήσαντα, *Dem.* ποιῆσαι τὰ δικαια τοῖς εὐεργέταις, *id.* τοὺς εὐεργέτας ἐᾷν τὰ δοθέντα ἔχειν, beneficii loco aliquid concedere alicui, παρέχειν τί τινι ἐν χάριτος ϗ δωρεᾶς μέρει, ornare aliquem beneficiis, τιμᾷν τινα δωρεαῖς, *id.* ſuperari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, *Iſocr.* habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει, *Dem.* loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαϐεῖν τι, beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσιας εἰς τινα, cujus magna beneficia extant in aliquem, οὗ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρός τινα, *id.*

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ ἐπαρκῶν, οῦντος, *Dem.* χρηϛὸς, ἡ ὸν, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀγαθουργός.

Benemeritus, ὁ ευεργέτης, ου, verè de civitate, ἀληθῶς, τῆς πόλεως, *Dem.*

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, *N. T.*

Benevolè, εὐνοϊκῶς, *Dem.* εὐμενῶς, *Iſocr.* μετ' εὐνοίας, *Dem.* audire aliquem, ευνοϊκῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντος, *id.* & fideliter agere aliquid, ἐυνοϊκῶς ϗ πιϛῶς πράττειν τι, *id.*

Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, *Plut.* ἡ εὔνοια, *Dem.* ἡ εὐμένεια, τὸ εὐμενὲς, έος, ἡ φιλανθρωπία, ας, humanitas, εὔνοια ϗ φιλανθρωπία, & ſtudium, εὔνοια ϗ προθυμία, inſignis, εὔνοια μεγάλη, magna & incredibilis, μεγάλη ϗ σφοδρὰ, ſingularis, πολλὴ, ſumma, πλεῖϛη, *id.* firmior, βεϐαιοτέρα, *Iſocr.* divina, δαιμονία, *Dem.* juſta, δικαία, *id.* vera, ἀληθινὴ, *Iſocr.* omni ſuſpicione carens, ἀνύποπτος, *Dem.* benevolentiam expetere, ὀρέγεσθαι εὐνοίας, *Iſocr.* aliquorum, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν, *Dem.* tribuere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα, *id.* præſtare alicui, παρέχειν τινὶ, *Iſocr.* demonſtrare alicui, ἐνδείκνυσθαι πρός τινα, *Dem.* φανερῶς ἐνδείκνυσθαί τινι, alicujus contrahere, κτᾶσθαι παρά τινος, *id.* λαϐεῖν τινος, *Iſocr.* conſervare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, *id.* remittere erga aliquem, ἀφίϛασθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἴς τινα, *id.* abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς vel πρός τινα, *id.* facere aliquid ex benevolentiâ, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, *id.* ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *id.* benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινὸς, *Iſocr.* benevolentiæ munus in periculis non deſerere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς, οὐ λείπειν, *Dem.* fruſtrari benevolentiâ alicujus, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινὸς, deſtitui benevolentiâ & humanitate alicujus, ἀποϛερεῖσθαι τῆς εὐνοίας ϗ φιλανθρωπίας τινὸς, *idem.*

Benevolus, ὁ ϗ ἡ εὔνοος, *contr.* εὔνους, *Dem.* ἐυνοϊκὸς, ἡ, ὸν; ὁ ϗ ἡ, εὐμενὴς, έος, alicui & amicus, εὔνους ϗ φίλος τινὶ, *id.* eſt illi, γίνεται, ἐϛὶ, ὑπάρχει εὔνους ἐκείνῳ, *Iſocr.* ὁ πρόφρων, *Hom.* benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνουν, *id.* nanciſci aliquem benevolentiorem alio, τυχειν εὐνουϛέρου, ἢ ἑτέρου, *id.* benevolo animo ſum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινὶ, *Dem.* εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρός τινα, *Iſocr.* εὔνοιαν ἔχω εἴς τινα, vel τινὶ, *id.*

Benignè, φιλοφρόνως, *Xen.* φιλανθρώπως, *Dem.* εὐμενῶς, *Iſocr.* χρηϛως.

Benignitas, ἡ ενεργεσία, ας, *Iſocr.* ἡ χρηϛότης, ητος, *N. T.*

Benignus, χρηϛὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *Dem.* πρᾶος, *id.* & ignoſcens hominum erratis, πρᾶος ϗ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, *Xen.* erga aliquem, πρᾶος τινι, *Plut.*

Beo, beatum prædico, μακαρίζω, *Dem.* εὐδαιμονίζω, *id.* aliquem fortunæ ergo, τινὰ τῆς τύχης, *Ariſt.* τινὰ διὰ τὴν τύχην, *Dem.* majores, μακαρίζω τοὺς προγόνους, *Iſocr.* alicujus cauſsâ, τινὸς, *Ariſtoph.* beatum reddo; ποιέω τινὰ ευδαίμονα ϗ μακάριον, *Iſocr.*

Bes, ἡ διμοιρία, *Lucian.*

Beſtia, τὸ θηρίον, *Dor.* immaniſſima, ἀγριώτατον, *Iſocr.* impura, μιαρὸν, *Dem.* nefaria & immanis, μιαρον, ϗ ἀμίαντον, *id.* cicurare beſtias & meliores efficere, ἡμεροῦν ψυχὰς θηρίων ϗ πλείονος ἀξίας ποιεῖν, *id.* *homo beſtialis*, ad quid beſtia ejuſmodi utatur quis? ἐφ' ᾧ δ' ἂν ϗ χρήσαιτο τὶς τοιούτῳ θηρίῳ; *Dem.* beſtiarium more, θηριωδῶς, *Iſocr.*

Beſtialis, e, ὁ ϗ ἡ θηριώδης, εος, *Ariſtot.*

Beſtiarius, ὁ θηριομάχος, *Lucian.*

Beſtiola, τὸ θηρίδιον, *Theophr.* τὸ ζωίδιον.

Beta, τὸ τεῦτλον, ου, *Dioſc.*

Betula, ἡ σημύδα, *Benz.*

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, *Xen.* ἡ πολυποσία, *Dioſc.*

Bibax, ὁ πολυπότης, *Plut.* ὁ ϗ η πολύποτος *Ariſtot.* ποτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Biblia, τὰ βιϐλία, ων.

Biblicus, a, um, βιϐλικὸς, ἡ, ὸν.

Bibliographia, ἡ βιϐλιογραφία, *Dioſc.*

Bibliographus, ὁ βιϐλιογράφος, *Poll.*

Bibliopegus, ὁ, βιϐλιοπηγὸς, οῦ.

Bibliopolium, τὸ βιϐλιπώλιον, ου.

Bibliotheca, ἡ βιϐλιοθήκη, ης, *Poll.*

Bibliothecarius, ὁ ἐπιϛάτης τῆς βιϐλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ου, *Ariſtoph.*

Bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, *Xen.* per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, *id.* merum, ἀκρατοποτέω, *Athen.* lac, γαλακτοποτέω, *id.* vinum, οἰνοποτέω, *id.* parum, ὀλιγοποτέω, *Plut.* aquam, ὑδροποτέω, *Xen.* frigidam, ψυχροποτέω, *Plut.* medicamentum, φαρμακοποτέω, *Theophr.*

Biboſus, vide *Bibax.*

Bibulus, ὁ φιλοπότης, *Poll.* ὁ πολυπότης, *Plut.*

Biceps, ὁ ϗ ἡ δικέφαλος, ὁ ϗ ἡ διπρόσωπος; imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, *Her.*

Bicolor, ὁ ϗ ἡ δίχροος, *contr.* δίχρους, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίχρωμος, *Galen.*

Bicornis, e, ὁ ϗ ἡ δίκερος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίκραιος, ου, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ δίκροος, *contr.* δίκρους, *Ariſt.*

Bicorpor, ὁ ϗ ἡ δίσωμος, ὁ ϗ ἡ δισώματος.

Bicubitalis, ὁ ϗ ἡ δίπηχυς, εως, *Dioſc.* διπηχυαῖος, *id.*

Bidens, ὁ ϗ ἡ διόδους, οντος.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo poſt, δύο διαδραμουσῶν ἡμερῶν, *Herodian.*

Biennis, ὁ ϗ ἡ διετὴς, έος, *Ariſtot.*

Biennium, τὸ διετές, *Æſchin.* ἡ διετία.

Bifariam, διχῆ, *Dem.* διχῶς, δίχα, ἄνδιχα; divido, διχοτομέω, *Polyb.*

Biferus, ὁ ϗ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίκαρπος, ου; terra, γῆ, *Strabo,* ſum, δικαρπέω, *Theophr.*

Bifidus, i. e. ungulam biſulcam habens, ὁ ϗ ἡ διχηλος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δισχιδής.

Biforis, ὁ ϗ ἡ δίθυρος, templum, νεὼς, *Poll.*

Biformis, ὁ ϗ ἡ δίμορφος, ου.

Bifrons, ὁ ϗ ἡ ἀμφιπρόσωπος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ διμέτωπος, ου; munitio, φρουρὰ, *App.* ὁ ϗ ἡ διπρόσωπος, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, *Her.*

Bigæ, ἡ συνωρὶς, ίδος, *Plut.* bigis vehor, συνωρικεύομαι, *Ariſtoph.* bigarum auriga, ὁ συνωριαστὴς, οῦ, *Lucian.*

Bigamia, vide *Digamia.*

Bigarius, ὁ συνωριάστης, οῦ, *Lucian.*

Bijugus, ὁ ϗ ἡ δίζυγος, *Greg. Naz.*

Bilanx, ὁ ζυγὸς, οῦ, *Plut.* vide *Libella.*

Bilinguis, e, duarum linguarum peritus, ὁ ϗ ἡ δίγλωσσος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ δίφωνος, *Poll. ex Philiſton.* i. e. aliud loquens, aliud ſentiens, ὁ ϗ ἡ δίλογος, *N. T.*

Bilioſus, ὁ ϗ ἡ χολώδης, *Hipp.* χολικος, ἡ, ον, *Plut.* extremè bilioſus, i. e. valdè iracundus, ὁ ϗ ἡ ἀκρόχολος, *Ariſtot.*

Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.* ira, *idem, Dem.* bilem educens, ὁ ϗ ἡ χολῆϊος, *Gal.* meram bilem congerens, ὁ ϗ ἡ ἀκρητόχολος, *idem.* bile mens carens, ἡ ἀχολία, *Plut.* bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, *Hipp.* bile atrâ laboro, μελαγχολάω, *Dem.* bile amarâ redundans, ὁ ϗ ἡ πικρόχολος, *Hipp.*

Biluſtris, vide *Decennalis.*

Bimaris, ὁ ϗ ἡ διθάλασσος, locus, τόπος, *N. T.*

Bimatus, ἡ διετία, ας, *N. T.*

Bimembris, ὁ ϗ ἡ δίκωλος, *Dioſc.*

Bimeſtris, ὁ ϗ ἡ δίμηνος, bimeſtre temporis ſpatium, δύο μῆνες, *Herodian.*

Bimulus, ὁ ϗ ἡ διετὴς, έος, *Ariſtot.*

Bimus, idem.

Bini, δισσοὶ, αἱ, ὰ, *Apoc.* σύνδυο, *Dem.*

Binominis, ὁ ϗ ἡ διώνυμος, *Plut.*

Bipalmis, ὁ ϗ ἡ δίδωρος, ου, *Plin.*

Bipartior, ſeu bipertior, διχοτομέω, διχάζω.

Bipartitò, διμερῶς, διχῆ, *Dem.* δίχα, *Thuc.*

Bipartitus, ὁ ϗ ἡ διμερὴς, έος.

Bipatens, ὁ ϗ ἡ δίθυρος, *Poll.*

Bipedalis, ὁ διπόδης, ου, *Xen.* διποδιαῖος, αία, αῖον, *id.*

Bipedaneus, idem.

Bipennis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.*

Bipes, ὁ ϗ ἡ δίπους, οδος, *Ariſtot.*

Biremis, ὁ ϗ ἡ διήρης, εος, *Poll.*

Bis, δὶς, bis aut ter cauſſam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρινεται, *Dem.*

Biſſextus, ſc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα, *Plut.*

Biſulcus, i. e. ungulas fiſſas habens, ὁ ϗ ἡ δίχηλος, *Ariſtot.*

Bitumen, ἡ ἄσφαλτος, *Dioſc.* refero, ἀσφαλτίζω, bitumine illinc, ἀσφαλτόω, LXX.

Bitumineus, ὁ ϗ ἡ ἀσφάλτειος, ου.

Bitumino, ασφαλτοω, LXX.

Bivium, ἡ ἄμφοδος, ου, *Xen.*

Blæſus, τραυλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* βλαισὸς, ὴ, ὸν, *Gal.* ſum, τραυλίζω, *Ariſtoph.*

Blandè, φιλανθρώπως, *Dem.* χαριέντως, *idem.* admodum, πάνυ ἡδέως, *id.* blandiùs alloqui aliquem, προσειπεῖν τινα, *Iſocr.* μειλιχίως.

Blandiloquentia, ἡ χρηστολογία, *N. T.* ἡ δυλόγια.

Blandiloquus, ὁ ϗ ἡ χρηστολόγος, ου, ἡδυλόγος.

Blandimentum, τὸ θέλγμα, τὸ θελκτήριον, *Hom.* τὸ θώπημα, *Ariſtoph.*

Blandior, σαίνω, alicui, τινὰ, *Plut.* κορίζομαι τινα, *Ariſtoph.* ἀρεσκεύομαι τινα, *Xen.* κολακεύω τινι, *Plut.* vel τινὰ, *Xen.* auribus, κεχαρισμένως διαλέγω, *Iſocr.* αἰκάλλω, *Philoſtr.*

Blanditiæ, ἡ χρηστολογία, *N. T.* ἡ κολακεία, *Dem.* τὸ ἀρέσκευμα, *Plut.* blanditiis ſibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαι τινα, *Ælian.*

Blandus, ὁ ϗ ἡ χρηστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, ου, *Plut.* ἄρεσκος, η, ον, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐπροσήγορος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ αἱμύλος, *Plut.* μείλιχος.

Blaſphemator, ὁ βλάσφημος, *Dem.*

Blaſphemia, ἡ βλασφημία, *Plato.*

Blaſphemo, βλασφημέω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, εἴς τι, *Plato.* ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* περὶ τινος, *id.* Deum, εἰς Θεὸν, *Plato.* βλάσφημον τι εἶπον, *Dem.*

Blaſphemus, ὁ ϗ ἡ βλάσφημος, ου, *Dem.*

Blatero, onis, ὁ σπερμολόγος, *Dem.* ὁ λογοποιῶν, *id.* ὁ φλυαρῶν, *Iſocr.* ὁ ἀδολέσχης, *Athen.*

Blatero, as, ληρέω, *Iſocr.* ψελλίζομαι, *Ariſtot.* ταυτολογέω, *Polyb.* fruſtra, ἀδολεσχέω τηνάλλως, *Dem.* ῥαψῳδέω μάτην, *id.* de re aliquâ, φλυαρίζω μάτην περὶ τινος, *Iſocr.*

Blatta, ἡ σίλφη, ης, *Dem.* ἡ τίλφη, *Lucian.*

Blennus, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtoph.* ὁ ϗ ἡ βλὰξ, ακὸς, *Xen.* εὐήθης.

Blitum, τὸ βλίτον, *Dioſc.*

Boarium forum, τὸ βουπώλιον, τὸ βουπώλειον.

Boatus, τὸ μύκημα, *Plut.* ὁ μυκηθμὸς.

Boletus, ὁ βωλίτης, ου.

Bolis, ἡ βολὶς, ίδος, bolidem demitto, ſive bolide mare exploro, βολίζω, *N. T.*

Bolus, ὁ βῶλος, *Baſil.*

Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.

Bombilo, βομβέω, *Ariſtoph.* βομβαίνω, *Baſil.*

Bombus, ὁ βόμβος, bombum edens, ὁ ϗ ἡ βομβώδης, εος, *Ælian.*

Bombycinus, βομβύκινος, ίνη, ινον.

Bombyx, ὁ βόμβυξ, υκος, *Ariſtot.*

Bona, orum, ἡ οὐσία, ας, *Dem.* τὰ ὄντα, *id.* τὰ ὑπάρχοντα, *Iſocr.* τὰ ἀγαθὰ, *id.* τὰ χρήματα, *id.* αἱ κτήσεις, εων, *Dem.* τὰ κτήματα, *id.* τὰ ἐγκτήματα, *id.* hæreditaria, ὁ κλῆρος, *Dem.* animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, fortunæ, ἀγαθὰ τα ἐκτὸς, ſive ἐξωτερικὰ. Confer *Opes, Facultates.*

Bonitas, ἡ ἀγαθότης, *Greg. N.* ἡ ἀγαθοσύνη, *N. T.* ἡ καλοκαγαθία, *Xen.* ἡ χρηστότης, *Plut.*

Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, οῦ, *Ariſt.* τὸ χρηστόν, *Dem.* magnum, ἀγαθὸν μεγα, *Dem.* præcipuum & omnium maximum, ἡγούμενον ϗ πάντων μέγιστον, *id.* maximum & ſplendidiſſimum divinorum bonorum & humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν ϗ τῶν ἀνθρωπινων μέγιστον ϗ σεμνότατον, *Iſocr.* admirandum, θαυμάσιον, *Dem.* perfectum, τέλειον, *id.* honeſtum & conveniens alicui, καλόν ϗ προσῆκον τινι, *id.* eligere, ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι, *id.* exſpectare, προσδοκᾶν, *idem.* accipere, μεταλαβεῖν, *Iſocr.* precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς διδόναι, *Dem.* accidere alicui, συμβαίνειν τινι, *Iſocr.* conſecutum eſſe, habere à Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, *Iſocr.* ornatum eſſe bonis tantis, ἀξιοῦσθαι τοσούτων ἀγαθῶν, *Dem.* frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, *Iſocr.* ὀνήσασθαι ἀγαθῶν, *Dem.* malè uti, abuti bonis, κακῶς ʹχρῆσθαι ἀγαθοῖς, *Iſocr.* delectari bonis præſentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Dem.*

Bonus, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* χρηστὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ἐσθλὸς, ὴ, ὸν, *Hom.* vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς, *Dem.* χρηστὸς, *idem,* & honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Iſocr.* & juſtus, χρηστὸς ϗ δίκαιος, *Dem.* non improbus, ſed omninò bonus, οὐ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ϗ πάνυ χρηστὸς; naturâ, φύσει χρηστὸς ἄνθωπος, *id.* bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινὰ, *id.* ſe præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, *Iſocr.* πράττειν, ſive ποιεῖν τὸ ἔργον τοῦ χρηστοῦ, ſive καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνδρὸς, *Dem.* eſſe coactum, χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, *id.* bonorum amans, ὁ ϗ ἡ φιλάγαθος, *N. T.* bonorum oſor, ὁ ϗ ἡ ἀφιλάγαθος, ου, *ibid.* bona verba quæſo! O Mars, εὐφήμει ὦ Ἄρες, *Lucian.*

Boo, μυκάομαι, *Plut.* βοάω, *id.*

Bootes, ὁ βοώτης, ου.

Borealis, ὁ ϗ ἡ βόρειος, venti flatus, βόρεια πνεύματα, *Theophr.* boreale cœlum, borealis aëris conſtitutio, τὸ βόῤῥειον, *Xen.*

Boreas, ὁ βορέας, *Ariſtot.* ὁ βοῤῥᾶς, ᾶ, *Ælian.* à boreâ, βόῤῥαθεν, *Theodoret.* boreæ expoſitus, ὁ ϗ ἡ κατάβοῤῥος, domus, οἰκία, *Ariſtot.* ad boream vergens, quæ à boreâ perflatur, ὁ ϗ ἡ προσβόρειος, *Theophr.*

Boreus, idem quod *Borealis.*

Bos, ὁ vel ἡ βοῦς, βοὸς, *Ariſtot.* bos arator & jugum trahens, βοῦς ἀρότης ϗ ὑπὸ ζυγὸν πονήσας, *Ælian.* boves paſco, βουκολέω, *Lucian.* boves macto, βουθυτέω, *Æſchin.*

Botanice, ars, ἡ βοτανικὴ, ῆς.

Botanicus, βοτανικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Botrus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*

Bovile, τὸ βουστάσιον, ου, ἡ βούστασις, εως, *Poll.* τὸ βούσταθμον, ου, *id.* τὸ βοαύλιον, ου, *Poll.*

Bovillus, vide *Bubulus.*

Brabeum, τὸ βραβεῖον, *N. T.*

Brabeuta, ὁ βραβευτὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον.

Bracca, ἡ ἀναξυρίς, ίδος, *Xen.* τὸ περισκέλιον, ου, ἡ περισκελὶς, ίδος, *Plut.* braccæ, τὰ περισκελῆ, ῶν, *Phil.*

Braccatus, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.

Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ὁ βραχιονιστὴρ, ῆρος, *Xen.* τὸ περιβραχιόνιον, *id.* τὸ ψέλλιον, *Plut.* τό ψάλιον, *Xen.* i. e. pars brachii, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.*

Brachium, ὁ βραχίων, ονος, *Dem.* brachii flexus, ὁ ἀγκων, ωνος, *id.*

Bractea, τὸ πέταλον, *Plut.* aurea, χρυσοῦν, LXX.

Bractearius, ὁ τῶν πετάλων ποιητὴς, ὁ πεταλιστὴς, οῦ.

Bracteatus, ὁ ϗ ἡ παραπέταλος, ου.

Bracteola, τὸ πεταλίδιον, ου.

Branchiæ, τὰ βράγχια, ῶν, *Ariſtot.*

Braſſica, ἡ κράμβη, ης, *Dioſc.* τὸ κραμβίδιον, *Poll.* canina, ἡ κυνοκράμβη, *id.* capitata, κράμβη κεφαλωτή.

Brevi, ἐν βραχεῖ, *Lucian.* tempore diſſerere inter ſe, ὀλιγον χρονον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, *Iſocr.* refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολὰς, *id.* tam brevi tempore, ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, *Dem.* mori, διὰ ταχέων ἀπολέσθαι, *Ælian.*

Brevia, τὰ βραχέα, ων, in brevia incidere, τοῖς βραχέσι περιπίπτειν, *Polyb.* hærere in brevibus, ἐνέχεσθαι τοῖς βραχέσι, *Plut.*

Breviarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Breviloquentia, ἡ βραχυλογία, ας, *Poll.*

Breviloquus, ὁ ϗ ἡ βραχυλόγος, ου, *Plut.* ſum; βραχυλογέω, *id.*

Brevio, ἐπιτέμνω, *Syneſ.* βραχύνω.

Brevis, e, βραχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σύντομος, ου, *id.* vita, βραχὺς βίος, *Hipp.* oratio, βραχὺς λογος, *Iſocr.* oratio multo brevior, λόγος πολὺ συντομώτερος, *idem.* brevis vitæ, ὁ ϗ ἡ βραχύβιος, ου, brevis temporis, ὁ ϗ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ου, *Xen.*

Brevitas, ἡ βραχύτης, *Plato.* ἡ συντομία, *Ariſt.* vitæ, στενοχωρία βίου, *Æl.* ſermonis, ἡ στενοχωρία τῶν λογων, *id.*

Breviter, βραχέως, *Dem.* βραχὺ, *id.* συντόμως, *id.* oſtendere aliquid, διὰ βραχέων ἐπιδεικνῦναι τι, *Iſocr.* dicere, συντόμως δηλοῦν, *id.* docere res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, *Dem.* brevius hæc declarare poſſum, συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, *Iſocr.* cætera quam potero breviſſimè percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύναμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, *id.* breviſſimè dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, *Dem.*

Bruchus, ὁ βροῦχος, ου, LXX.

Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινὴ, *Thuc.* τὸ χεῖμα.

Brumalis, ὁ, ἡ, τὸ, τῆς τροπῆς χειμερινῆς.

Bruteſco, ἀφρονεύομαι, LXX.

Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, *Ariſtot.* bruti inſtar vivere, ἀλογώδη διαίταν βόσκεσθαι, *Suid.*

Brutus, ὁ ϗ ἡ ἄλογος, *Ariſtot.* i. e. ſtupidus, ὁ ϗ ἡ ἀναισθητος, *Dem.*

Brya, ἡ μυρίκη, ης, *Dioſc.*

Bubalinus, βουβάλινος, ίνη, ινον.

Bubalus, ὁ βούβαλος, ου, *Ariſtot.*

Bubile, vide *Bovile.*

Bubo, ὁ βύας, ου, *Ariſtot.*

Bubulcitor, βουκολέω, *Poll.*

Bubulcus, ὁ βουκόλος, ου, *Æl.* ὁ βοηλάτης, ου, *idem.* ὁ βουποίμην.

Bubulus, βόειος, εία, ειον, βοεικὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* bubula caro, βόειον κρέας, vel ſimpliciter, τὸ βόειον, *Al. Aphrod.*

Bucca, ἡ γνάθος, ου, *Dem.* inflare buccas, φυσᾷν γνάθους, in buccam venire, ἐπὶ τὸ στόμα ἐλθεῖν, *Plato.*

Buccea, ὁ ψωμός, *Hom.*

Buccella, τὸ ψωμίον, ου, *Laert.*

Buccina, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.* ἡ σάλπιγξ, *Themiſtocl.*

Buccinator, ὁ βυκανιστὴς, *Dion. Hal.* ὁ βυκανίτης, *Polyb.* ὁ σαλπιγκτὴς, *Dem.*

Buccino, βυκανίζω, σαλπίζω, *Athen.*

Bucco, ὁ πρόστομος, ου, ὁ γνάθων, ωνος.

Bucculentus, a, um, ὁ ϗ ἡ στομώδης, εος, *Poll.*

Bucolicus, βουκολικὸς, ἡ, ὸν, carmen, μέλος, *Ælian.*

Bucula, τὸ βοΐδιον, τὸ βοϊδάριον, *Athen.*

Bufo, ὁ φύσαλος, *Lucian.*

Bulboſus, ὁ ϗ ἡ βολβώδης, *Theophr.*

Bulbus, ὁ βολβὸς, οῦ, *Theophr.*

Bulga, ὁ μολγὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ἱπποπήρα, ας.

Bulla, ἡ πεμφόλυξ, υγος, *Lucian.* ἡ πέμφιξ, γος, *Galen.* τὸ φύσημα, *Eurip.* ἡ φυσαλλὶς, ίδος, *Lucian.* inſigne puerorum, τὸ στηθοδέσμιον, *Poll.* ἡ βοῦλλα, ης, in bullas converto, πομφολυγόω, *Dioſc.*

Bullatus, κεκοσμημένος, ένη, ενον, κάλυξι, i. e. bullis turgens, ὁ ϗ ἡ πομφολυγώδης.

Bullio, ζέω, βράζω, *Suid.* bullire facio, ἀναβράζω, *Dioſc.* Confer *Ebullio.*

Bullo, πομφολυγέω, *Dioſc.*

Bullula, τὸ πομφολύγιον, τὸ φυσημάτιον.

Bura, τὸ ἔλκηθρον, *Theophr.*

Burdo, ὁ ἡμίονος, *Plut.*

Buris, idem quod *Bura.*

Buſtualis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιτύμβιος.

Buſtum, ὁ τύμβος; parvum, τὸ ἡμιτύμβιον, *Suid.* buſta eruo & deprædor, τυμβωρυχέω, *Ariſt.*

Butyraceus, βουτύρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Butyrum, τὸ βούτυρον, *Galen.*

Buxetum, ὁ πυξεὼν, ῶνος.

Buxeus, πύξινος, ίνη, ινον, ὁ ϗ ἡ πυξώδης.

Buxus, ἡ πύξος, ου, *Theophr.* buxo abundans, ὁ ϗ ἡ πυξώδης, εος.

Byrſa, ἡ βύρσα, ης, *Dioſc.*

Byſſinus, βύσσινος, ινη, ινον, pallium, φάρος, *Plut.* verba, ῥήματα, *id.* linteum, σινδων, *Herodot.*

Byſſus, ἡ βύσσος, ου, *Philo.*

C.

CAballinus, ἵππειος, εια, ειον.

Caballus, ὁ καβάλλης, ου, *Plut.* ὁ ἵππος.

Cacabo, κακκαβίζω, *Ariſt.* τιττυβίζω, *Athen.*

Cacabus, ἡ κακκάβη, *Athen.* parvus, τὸ κακκάβιον, *Poll.*

Cacaturio, χεσείω, *Ariſtoph.* χεζητιάω, *idem.*

Cachecticus, καχεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Cachexia, ἡ καχεξία, *Plut.* cachexiâ laboro, καχεκτέω, *Polyb.*

Cachinnatio, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Poll.*

Cachinnator, ὁ καγχαστὴς, ου, *Poll.*

Cachinnor, καγχάζω, καγχλάζω, *Athen.* καγχάομαι, *Heſych.* valdè, ἀνακαγχάζω μάλα, *Plato.* παμμέγεθες, *Lucian.* vehementer ſuper aliquâ re, ἐκκαγχάζω ἐπὶ τινι, *Xenoph.* ἐπικαγχάζω τινι, effusè, ὑπερκαγχὰζω, κιχλίζω, *Ariſtoph.*

Cachinnus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Poll.* ὁ κιχλισμὸς, *Ariſtoph.*

Caco, ἀποπατέω, *Galen.* ἀναχωρέω, *Herodian.* ἀποσκευάζομαι, *idem.* χέζω, *Plut.* in ſellis, ἐπὶ τῶν δίφρων, *Ariſtoph.* caco in, ἐγχέζω, *idem,* caco ſuper, ἐπιχέζω, *idem.*

Cacodæmon, ὁ κακοδαίμων, *Poll.* τὸ δαιμόνιον, *N. T.* τὸ δαιμόνιον πονηρὸν; cacodæmone plenus, ὁ ϗ ἡ δαιμονιώδης, à cacodæmone torqueri, δαιμονίζεσθαι, *ibid.*

Cacoëthes, τὸ κακόηθες, εος.

Cacozelia, ἡ κακοζηλία, *Lucian.* τὸ κακόζηλον, *Dem. Phal.*

Cacumen, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* montis, ἡ ἀκρώρεια, *Philo.* τὸ ἄκρον, *Herodot.* τὸ ἄκρον ὄρους.

Cacumino, κορυφόω, ἀποκορυφόω, *Polyb.*

Cadaver, ὁ νεκρὸς, *Dem.* ὁ νέκυς, υος, *id.* τὸ πτῶμα, ατος, *Plut.* alicujus, ὁ νεκρὸς τινος, *Xen.* cadaverum acervus, ἡ νεκὰς, άδος, *Lucian.* σωρὸς νεκρῶν, *Xen.* cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν, *Lucian.*

Cadaveroſus, ὁ ϗ ἡ νεκρώδης, νεκρικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Cadiſcus, ὁ καδίσκος, ου, *Poll.*

Cadivus, πλώσιμος, ίμη, ιμον, ὁ ϗ ἡ εὐκατάπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ ἐρείψιμος, *Eur.*

Cado, πίπτω, *Dem.* in genua, εἰς γόνατα, in omnes partes, ἐπὶ πάντα τὰ μέρη, *Athen.* in faciem, ἐπὶ τὸ στόμα; in foveas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρους, *Plut.* in terram, καταπίπτειν εἰς γῆν, *N. T.* ἐπὶ τὴν γῆν, *Xen.* in mala, περιπίπτειν κακοῖς, *Iſocr.* in morbos, νόσοις, *Plut.* animo, ἀναπίπτω, *Thuc.* ob aliquid, ἀθυμέω, τὶ, *id. Plut.* ἀθύμως ἔχω πρὸς τι, *Xen.*

Caduceator, ὁ κήρυξ, υκος, *Xen.* ſum, κηρυκεύω, *Poll.* caduceatoris munus, ἡ κηρυκεία, ας, *idem.* ἡ κηρύκευσις, εως, *Herodot.*

Caduceus, τὸ κηρύκειον, *Polyb.*

Caduciter, προπέτως

Caducus, idem quod *Cadivus,* i. e. corruptibilis, φθαρτὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Cadus, ὁ κάδος, *Herodot.*

Cæcitas, ἡ τυφλότης, ητος, *Ariſt.* ἡ τύφλωσις, εως, *Hippocr.* ἡ ἀορασία, ας, LXX. ἡ ἀβλεψία, *Theophr.*

Cæco, τυφλόω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Cæculus, ὁ ϗ ἡ ὑπότυφλος, ου.

Cæcus, τυφλὸς, ἡ, ὸν, homo ad futura, ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος, *Plut.* fons, qui non videtur, τυφλὴ πίδαξ, *Xen.* paries, feneſtras non habens, τυφλὸς τοῖχος; iſta vel cæcus videat, ταυτὰ ϗ τυφλῷ δῆλα, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀλαὸς, *Hipp. Hom.*

Cæcutientia, ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ, *Hippocr.*

Cæcutio, ἀμβλυώττω, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς, *Lucian.* ἀμυδρὸν βλέπω, *Ælian.* præ ſenio, ἐβαρυώπησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ γήρως, LXX. nimiâ cupiditate, τυφλώττω τῇ ἀποθυμίᾳ, *Herodian.*

Cædes, ὁ φόνος, *Dem.* ἡ σφαγὴ, ῆς, *Iſocr.* ὁ θάνατος, *id.* τὸ αἷμα, ατος, *Dem.* & vulnera & mortes, τραύματα ϗ σφαγαὶ ϗ θάνατοι, *Iſocr.* fortuita, φόνος ἀκούσιος, *Dem.* conſultò facta, ἐκ προνοίας, *idem.* juſta, δίκαιος, *idem.* iniqua, ἄνομος, *Iſocr.* cædis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν, *Dem.* eſſe auctorem, αἴτιον εἶναι τοῦ φόνου, *id.* inſimulari, αἰτίαν ἔχειν τοῦ φονου, *idem.* diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνου εἰκότως, *id.* aliquem accuſare, ἐπαιτιάσασθαι τινα τοῦ φόνου, *idem.* reum aliquem agere, παραγραφεσθαι τινι τὴν γραφὴν τοῦ φόνου, *id.* perpetratæ aliquem convincere, αἱρεῖν φόνου τὸν δεδρακότα, *id.* ἁλίσκεσθαι τοῦ φόνου, *id.* reos morte mulctare, ζημιῶσαι θανάτῳ τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, *idem.* cædes fiunt in urbe, γίγνονται φόνοι, σφαγαὶ, θάνατοι ἐν τῇ πόλει, *Iſocr.* cædem patrare ſuis manibus, κλείνειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ, *Dem.* cæde pollutum eſſe, κοινωνεῖν τοῦ φόνου, *id.*

Cædo, παίω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, *Dem.* anum, τύπτω τὴν γραῦν, mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα, *id.* famulos flagris, αἰκίζω τοὺς οἰκέτας, *Iſocr.* parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινὰ, *id.* aliquem colaphis, πὺξ παίω στόμα τινὸς, *Dem.* multos hoſtes, πολὺν φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων, *id.*

Cæduus, κοπτικὸς, ἡ, ὸν.

Cælamen, ἡ γλυφή, *Plut.* τὸ γλύμμα, *Poll.*

Cælator, ὁ γλύπτης, ὁ γλυπτὴρ, ὁ γλυφεὺς.

Cælatura, quod ſculptum eſt, τὸ γλύμμα, *Poll.* ἡ γλυφὴ, ῆς, *Plut.*

Cælatus, ὁ ϗ ἡ ἀνάγλυπτος, ου, γλυπτὸς, ἡ, ὸν, LXX.

Cælebs, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀγάμητος, ὁ ἠΐθεος, *Dem.* ἁγνὸς, ἡ, ὸν, γάμων, *Plato.* ὁ ἀζυγής.

Cælibatus, ἡ ἀγαμία, *Heſych.* τὸ ἀγάμιον.

Cælo, γλύφω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* ἐγκόπτω.

Cælum, vide *Cœlum.*

Cælum, τὸ γληφεῖον, *Lucian.* τὸ γλυπτήριον, ὁ ἐγκοπεὺς, *Lucian.* ὁ κοπεὺς, *id.*

Cæmentarius, ὁ τειχοποιὸς, *Poll.* ὁ τειχοδόμος, *id.*

Cæmentitius, χαλίκειος, εια, ειον.

Cæmentum, ὁ χάλιξ, ικος, *Thuc.*

Cæpe, τὸ κρόμμυον, *Xen.* cæpas olere, κρομμύων ὄζειν, *id.*

Cæpina, ὁ κρομμυὼν, ῶνος.

Cærimoniæ, ἡ θρησκεία, *Herodian.* τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, *Dem.* τὰ πρὸς θεοὺς, τὰ τῶν θεῶν, θεῖα πράγματα, *id.*

Cæruleus, κυάνεος, *contr.* κυανοῦς, ῆ, οῦν, mare, θάλαττα, *Ariſt.* color, κυανοῦν χρῶμα, *Xen.* cæruleo colore ſum, κυανίζω, *Dioſc.* cærulei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, εως, *Plut.*

Cæſar, ὁ Καῖσαρ, αρος, *Plut.*

Cæſaries, ἡ κόμη, ης, *Plut.* Confer *Coma.*

Cæſim, κοπτικῶς, τμητικῶς *Suid.* τμήδην.

Cæſio, ἡ τμῆσις, εως.

Cæſius, γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* cæſios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, *id.* γλαυκὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς, *Baſil.* γλαυκὸς, *Plut.* ὁ ϗ ἡ γλαυκόφθαλμος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ γλαυκόμματος, *Plato.* cæſius color, ἡ γλαυκότης, ητος; oculorum, ὀμμάτων, *Ariſt.* cæſium reddi, ἀπογλαυκοῦσθαι, *Plut.*

Cæſpes, ὁ βῶλαξ, ακος, ὁ βῶλος, ου, *Poll.*

Cæſpitator, ὁ παραφόρον βαδίζων, *Lucian.*

Cæſpititius, βωλάκινος, ίνη, ινον.

Cæſpito, παραφόρον βαδίζω, *Lucian.*

Cæſtrum, τὸ κέστρον, ου, *Poll.*

Cætera, τὰ λοιπα, τἄλλα, *Dem.* ϗ ἕτερα.

Cæteroqui, τἄλλα, *Dem.* ἄλλως, *Ariſtoph.*

Cæteri, ἕτεροι, αι, α, hi, iſti, cæteri, alii, οἱ μὲν οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δὲ, *Iſocr.* λοιποὶ, αἱ, ἁ, *Dem.*

Cæterùm, μέντοι, favos fingunt, cæterùm non mellificant, κηρία πλάττουσι, μελιτουργοῦσι μέντοι οὐδὲν, *Ariſtot.* μὲν οὖν, cæterùm accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπεκίνησεν, *Dem.* ϗ δὴ, *id.*

Calamarium, ἡ καλαμοθήκη, ἡ καλαμίς.

Calamiſter, ἡ καλαμίς, *Dioſc.* ἡ κνῆστις, *Plut.*

Calamiſtro, βοστρυχίζω, *Dion. Halicarn.*

Calamiſtrum, idem quod *Calamiſter.*

Calamitas, ἡ συμφορὰ, ᾶς, *Dem.* τὰ δεινὰ, *id.* ἡ μοχθηρία, ας, *id.* calamitates & miſeriæ, συμφοραὶ ϗ ἀτυχίαι, *Iſocr.* calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, *Dem.* par, τὰ ἴσα κακα; ſumma, συμφορὰ ἔσχατη, *id.* deploratâ, ἀνήκεστος, *Iſocr.* communis, κοινὴ ἅπασι, *Dem.* conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακὸν, *Dem.* προσρίψασθαι τινὶ συμφορὰν, *id.* περιβαλεῖν τινα τῇ συμφορᾷ, *id.* calamitatem cavere, evitare, συμφοραν φυλάττειν, *Iſocr.* διαφεύγειν; in maximam calamitatem incidere, ἔρχεσθαι εἰς μεγίστην συμφορὰν, *id.* ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, *id.* περιπίπτειν ἀτυχίαις, *Dem.* premi calamitate, γίγνεσθαι περὶ συμφορὰν, ſeu ἐπὶ συμφορᾷ, εἶναι ἐν δεινῷ τινι, *id.* χεῖρον πράττειν, *Iſocr.* ἀτυχεῖν ἀτύχημα, *Dem.* mederi calamitati, ἰάσασθαι τὴν ἀτυχίαν, *Iſocr.* ἐπανορθοῦν τὴν ἀτυχίαν πόλεως, *idem.* ἐπαμύνειν τῇ συμφορᾷ, liberare aliquem è calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν, διασώζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν, *id.* ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἁπάντων, *Dem.*

Calamites, ὁ καλαμίτης, ὁ δρυόφυτος.

Calamitosè, ἀτυχῶς, *Iſocr.* ἀθλίως, *Dem.* ἐπικήρως, *Iſocr.* ἀθλίως ϗ κακῶς, *Dem.* δυστυχῶς.

Calamitoſus, ὁ ϗ ἡ δύϛυχης, έως, *Dem.* ἀτυχῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *id.* κακοπαθῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *Iſocr.* ϖορῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, & infelix, ταλαίπωρος ϗ δυϛυχὴς, ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος, omnium calamitoſiſſimus, ϖάντων ταλαιπωρότατος, *id.* ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατα διακείμενος, *Iſocr.*

Calamus, ὁ κάλαμος, *Dioſc.* ὁ δόναξ.

Calathus, ὁ κάλαθος, *Poll.* parvus, ὁ καλαθίσκος, *id.* τὸ καλάθιον, *Schol. Callim.* ἡ καλαθὶς, *Heſych.* ὁ κάνης, *Plut.*

Calator, κλήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ κλητὴρ, ῆρος.

Calatus, a, um, κληθεὶς, εῖσα, έν,

Calcaneus, ἡ ϖτέρνα, ης, *Dem.*

Calcar, τὸ ϖλῆκτρον, *Ariſtoph.* τὸ κέντρον, ȣ, *Strabo.* ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος, *id.* ὁ ϖτερνιϛὴρ, ῆρος, calcaribus incito, μυωπίζω, *Heliodor.* calcar addo currenti, τὸν τρέχοντα ὀτρύνω, ϖεριβάλλω τινὶ τὰ κέντρα, *Diod. Sic.*

Calcarius, ὁ γυψοποιὸς, ὁ τιτανοποιὸς, ȣ̃.

Calcator, ὁ ληνοβάτης.

Calcatus, ϛειβόμενος, ένη, ενον, *Xen.*

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Xen.* ex lino confectum, λίνȣ ϖεποιημένον, *Herod.*

Calceatio, ἡ ὑπόδησις, εως, *Xen.*

Calceo, ὑποδέω, & calceari, calceos induere, ὑποδέομαι, *Xen.*

Calceolarius, ὁ ὑποδηματοποιὸς, ȣ̃.

Calceolus, τὸ ὑποδημάτιον.

Calceus, τὸ ὑπόδημα, *Xen.* τὸ ϖέδιλον, *Hom.* calceis careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος, *Xen.* calceorum cârentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, *Plato.*

Calcitratio, ὁ λακτισμὸς, ὁ ἀπολακτισμὸς, *Plut.*

Calcitro, onis, ὁ λακτιϛὴς, *Xen.* ὁ ϖτερνιϛής.

Calcitro, λακτίζω, τὶ, *Dem. Phal.* ἀπολακτίζω, *Lucian.* ϖτερνίζω, qui ab adverſariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαϛέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιϛῶν, *Lucian.* calcitrare adverſus ſtimulum, λακτίζειν ϖρὸς κέντρον, *N. T.*

Calcitroſus, λακτιϛικὸς, ὴ, ὸν, λακτίζων, ȣσα, ον, equus, ἵππος, *Poll.*

Calco, ϖατέω, τὶ, *Herodian.* viam, ϛείβω ὁδὸν, *Xen.*

Calculatio, ὁ ψηφισμὸς, ȣ̃, ὁ λογισμὸς, ȣ̃, *Æſchin.*

Calculator, ὁ ψηφιϛὴς, ὁ λογιϛὴς, ȣ̃, *Plut.*

Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, *Ariſtot.*

Calculoſus, ὁ ϗ ἡ λιθώδης.

Calculus, parvus lapis, τὸ λιθάριον, *Theophr.* morbus, ἡ λιθίασις, *Dioſc.* computatorius & judicialis, ἡ ψῆφος, *Dem.* damnatorius, ψῆφος ἀναιρȣ̃σα, καταιρȣ̃σα; ſalutaris, ἡ ψῆφος σώζȣσα, *id.* calculo bene ſubducto, λελογισμένως, *Herodot.* calculo laborare, λιθιάειν, ῶν, *Dioſc.*

Caldarium, ὁ θερμαντὴρ, ῆρος, *Poll.* τὸ θερμαντήριον, ȣ̃, *id.*

Caldus, vide *Calidus.*

Calefacio, θερμαίνω, *Plut.* θέρω, *Naz.* aliquid, θάλπω τι, *Syneſ.* ϖαραθερμαίνω, *Athen.*

Calefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Ariſtot.* ἡ θερμασία, *id.*

Calefactorius, θερμαντικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* συνθερμαντικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Calefactus, ûs, ἡ θέρμανσις, *Ariſtot.* ἡ θερμασία, *Hipp.* ἡ διαθερμασία, *Ariſtot.*

Calefactus, θερμαντὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ad ignem, θαλφθεὶς ϖαρὰ τῷ ϖυρὶ, *Gal.* θερμανθεὶς, benè, ὁ ϗ ἡ εὐθέρμαντος, *Theophr.*

Calefio, θερμαίνομαι, *Dem.* διαθερμαίνομαι, *id.* θάλπομαι, *Galen.*

Calendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, ἡ νȣμηνία, *Plut.* ἡ νεομηνία, ſingulis Calendis, ἀνὰ ϖάσας νεομηνίας, *Herodot.*

Calendarium, ἡ ἐφημερὶς ἐπιμήνιος, τὸ ἡμερολόγιον, ȣ.

Caleſco, idem quod *Calefio.*

Caleo, θέρομαι, *Ariſtot.*

Caliculus, τὸ κυλίκιον,

Caliditas, ἡ θερμότης, *Plut.* τὸ θερμὸν, *Theophr.*

Calidus, ὁ ϗ ἡ θερμὸς, ὁ ϗ ἡ ἔνθερμος, locus, τόπος, *Plut.* à pugnâ, ἀπὸ μάχης, *id.* à certamine, τῷ ἀγῶνι, *id.* calido animo ad res frigidas accedere, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν καρδίαν ἔχειν, *Soph.* calida aqua, τὸ θερμὸν, ſc. ὕδωρ, *Gal.* valdè calidus, ὁ ϗ ἡ διάθερμος, *Ariſtot.* aliquantùm, ὁ ϗ ἡ ὑπόθερμος, locus, χωρίον, *Poll.*

Caliga, ἡ σκελεὰ, ᾶς, *Poll.*

Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.

Caliginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζοφώδης, ζοφερὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀχλυώδης, *Hipp.* ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, *Plut.* γνοφώδης, *Eur.*

Caligo, inis, ὁ ζόφος, *Plut.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Iſocr.* ὁ σκότος, ȣ, *Dem.* ἡ ἐπισκότησις, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, *Galen.* ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioſc.* κνέφας.

Caligo, as, ἀμβλυώττω, *Lucian.* Confer *Cæcutio.*

Calix, ὁ κύλιξ, *Plut.* τὸ ϖοτήριον.

Calleo, ἐνετύλωσα, i. e. perfectè ſcio, ἐπίϛαμαι, artem, τέχνην, *Iſocr.*

Calleſco, τυλόομαι, *Dioſc.*

Callidè, ϖανȣ́ργως, τεχνικως, rempublicam adminiſtrare, τεχνικῶς ϖολιτεύεσθαι, *Iſocr.* ago, ϖανȣργέω, *Dem.* δολοφρόνως.

Calliditas, ἡ ϖανȣργία, *Dem.* τὸ σόφισμα, *id.* ἡ δεινότης, *id.* doli & calliditates, τέχναι ϗ ϖανȣργίαι, *id.*

Callidus, ὁ ϗ ἡ ϖανȣ̃ργος, *Dem.* ϖανȣργῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *Iſocr.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* & improbus, ϖανȣ̃ργος ϗ δεινὸς, *id.* ὁ ϗ ἡ δολόφρων.

Callis, ἡ τρίβος, ȣ, *Xen.* ὁ ϛίβος, *Polyb.* ἡ ἀτραπὸς, ȣ̃, & via, ϗ ὁδὸς, *Herodian.* ὁ ϖάτος, *Hom.*

Calloſus, ὁ ϗ ἡ τυλώδης, εος, *Plato,* τετυλωμένος, ένη, ένον, *Xen.* calloſum reddo, τυλόω, *id.* calloſus fio, τυλόομαι, *Dioſc.*

Callus, ὁ τύλος, *Lucian.* τὸ τύλωμα, *Heſych.* callum obduco, τυλόω, ori, τὸ ϛόμα, *Xen.*

Calo, as, καλέω. Confer *Voco.*

Calo, onis, ὁ σκευοφόρος, ȣ, *Xen.* ὁ ξυλοφόρος, *Athen.*

Calones, τὰ καλοπόδια, ων, *Suid.*

Calor, ἡ θερμότης, *Plut.* τὸ θέρμον, ȣ̃, *Theophr.* ἡ θέρμη, *Thuc.* τὸ θάλπος, εος, *Xen.* ἡ θερμασία, *Ariſtot.*

Calorificus, vide *Calefactorius.*

Calva, τὸ κράνιον, ȣ, *Lucian.*

Calvaria, idem quod *Calva.*

Calvaſter, ὁ ἀναφάλαντος, LXX.

Calveo, φαλακρός εἰμι.

Calveſco, φαλακρόομαι.

Calvities, ἡ φαλακρότης, ἡ φαλάκρα, ἡ φαλάκρωσις, εως, LXX. τὸ φαλάκρωμα, *ib.* ἡ ψιλότης τῆς κεφαλῆς, *Plut.* τὸ ἀναφαλάντωμα, ατος, LXX.

Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ συκοφαντία, *id.* τὸ συκοφάντισμα, maledictum; συκοφαντία ϗ βλασφημία, falſum crimen; συκοφαντία ϗ ϖαρανομία, συκοφαντία ϗ ψευδὴς, λόγος, tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολὴ, τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας; calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, διαβολὴν εὐλαβεῖσθαι, *Iſocr.* ſuggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινὶ, *Dem.* graviſſimam creare alicui, καταϛῆσαι τινα εἰς μεγίϛην διαβολὴν, *Iſocr.* contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, refutare, διαλῦσαι, ſeu διαλύσασθαι διαβολὴν, *id.* repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον ϗ συκοφαντίαν, *Dem.*

Calumniator, ὁ διάβολος, *Dem.* ὁ διαβάλλων, οντος, *Iſocr.* ὁ συκοφάντης, *Dem.* ὁ συκοφαντῶν, ȣ̃ντος, ὁ λοιδορῶν, ȣ̃ντος, *Iſocr.* ὁ λοιδορȣ́μενος, ȣ, ὁ βλάσφημος, ȣ, *id.* & nugator, βλασφημῶν ϗ φλυαρῶν, *Iſocr.* & acerbus & ſerpentinâ naturâ homo, συκοφάντης ϗ ϖικρὸς ϗ ἔχις τὴν φύσιν ἄνθρωπος, *Dem.* magnus & inſignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, *id.*

Calumniatrix, ἡ διαβαλλȣσα, ἡ σύκοφαντȣ̃σα, ἡ λοιδορȣ̃σα, Confer anteced.

Calumnior aliquem, διαβάλλω, τινὰ, *Dem.* βλασφημέω εἰς τινα, *id.* λοιδορέω, ſeu λοιδορέομαι τινι, *id.* τινὰ, *Iſocr.* εἴς τινα, *idem.* συκοφαντέω τινα, *id.* ϖλύνω τινα, *Dem.* ἐπηρεάζω τινὶ, *id.* κακῶς λέγω τινα, *id.* aliquid, συκοφαντέω τι, *Iſocr.* λοιδορέομαι τι, *Æſchin.* aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινὰ τινος, *Ælian.* & maledicere, διαβάλλειν ϗ βλασφημεῖν, *Iſocr.* & mentiri in aliquem, διαβάλλειν ϗ καταψεύδεσθαι τινα, *id.* conviciis & contumeliis proſcindere, σκορακίζειν ϗ ϖροπηλακίζειν, *id.* acerrimè, τὰ μέγιϛα, *id.* maximè, μάλιϛα, *Iſocr.* ſemper, συνεχῶς, *Dem.* manifeſtè, ϖεριφανῶς, *id.* acerbè, ϖικρῶς, *Iſocr.* petulanter, ἀσελγῶς, *id.* indecenter, ϖαρὰ τὸ ϖροσῆκον, *Dem.* falsò, ψευδῶς, *Iſocr.* injuſtè, ἀδίκως, ȣ̓ δικαίως, *Dem.*

Calumnioſè, συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς.

Calumnioſus, συκοφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Luc.* ὁ ϗ ἡ συκοφαντώδης, εος, *Lyſias.*

Calvus, φαλακρὸς, ὰ, ὸν, *Luc.* τὴν κεφαλὴν, *id.* μαδαρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſt.* ὁ ϗ ἡ λειπόθριξ, χος, *Æl.* calvum reddo, μαδαρέω, *Ariſtoph.* calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, *Æl.*

Calx, pars pedis, ἡ ϖτέρνα, ης, *Dem.* τὸ σφυρὸν, ȣ̃, *N. T.* calcibus peto, λακτίζω, *Ariſtoph.* ϖτερνίζω.

Calx, ἡ τίτανος, *Lucian.* ἡ κονία, *Gal.* ἡ γύψος, *Pauſ.* viva, κονία, ἄσβεϛος, *Ægin.* calce obducere, τιτανόεσθαι, *Heſych.* ἐπιχρίειν τιτάνῳ, *Lucian.* calce oblitus, τιτανώμενος, ένη, ενον, *Heſych.* τιτανωτὸς, ὴ, ὸν, *id.* κονιατὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* calce dealbo, κονιάω, *Dem.* κονιάομαι, *Plut.* calce inductum ſeu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, *Theophr.* calce inducens aliquid, ὁ κονιατὴς, ȣ̃, *Heſ.* inductio, quæ fit calce, ἡ κονιασις.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, *Plut.*

Calyx, ὁ κάλυξ, υκος, *Theophr.*

Cambio, ἀμείβομαι, *Plut.* ἀντικαταλλάττομαι.

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμελίτης, ȣ, *Ariſt.*

Camelinus, καμήλειος, εία, ειον.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ȣ, *Xenoph.*

Camera, ἡ καμάρα, ας, *Galen.*

Camerarius, καμαρινὸς, ὴ, ὸν,

Cameratio, ἡ καμάρωσις, εως.

Cameratus, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Camero, καμαράω, ῶ.

Caminalis, idem quod ſequens.

Caminarius, καμιναῖος, αία, αῖον, fuligo, αἰθάλη, LXX. ὁ καμινίτης, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, *Athen.* ὁ ϗ ἡ καμινώδης, exhalatio caminaria, i. e. è camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, *Strabo.*

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, τὸ καμίνιον, ȣ, *Schol. Ariſt.* in camino excoquo, καμινεύω, *Strabo,* in camino opus faciens, ὁ καμινευτὴς, ȣ̃, *Lucian.* quæ circa caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας, *Herodian.* opera quæ navatur circa caminum, ἡ καμινεία, ας, *Theophr.* i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, τὸ καπνοδοχεῖον, ἡ καπνοδόκη, *Herodot.*

Cammarus, ὁ κάμμαρος, & τὸ κάμμαρον.

Camœna, ἡ μȣ̃σα.

Campana, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc.* τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ȣ, campanam pulſo, τὸν κώδωνα κρȣ́ω, κωδωνίζω, *Ariſtoph.*

Campanula, τὸ κωδώνιον.

Campeſtre, τὸ ϖερίζωμα, ατος, *Plut.*

Campeſtris, ϖεδινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* ϖεδεινὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ϖεδιαῖος, αία, αῖον, ϖεδιακὸς, ὴ, ὸν.

Campſor, ὁ κολλυβιϛὴς, ȣ̃, *Lyſias.*

Campus, τὸ ϖεδίον, ȣ̃, *Plato.* Martius, ϖεδίον Ἄρειον, *Plut.* latitudo camporum, τὸ ϖλῆθος τῶν ϖεδίων, *Iſocr.* campum vaſtare, ἀνάϛατον ϖοιεῖν τὸ ϖεδίον, *id.*

Camus, fiſcella, ὁ κημὸς, ȣ̃, *Ariſtoph.* capiſtrum; camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ ϛόματι, *Athen.* camum circumpono, κημόω, *Xen.* cami circumpoſitio, ἡ κήμωσις, εως, *Heſych.*

Canalicula, τὸ σωληνάριον, *Euſtath.*

Canaliculatim, σωληνοειδῶς.

Canaliculatus, ὁ ϗ ἡ σωληνοειδὴς, έος.

Canaliculus, idem quod *Canalicula.*

Canalis, ὁ σωλὴν, ῆνος, *Plut.*

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, δικτυωτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, *Plut.* τὸ δρυφάκτον, ȣ, *Heſych.*

ȣ, *Hesych.* cancellis includere, ϖεριϐάλλειν κιγκλιδα, *Plut.*

Cancello, κιγκλίζω, teſtamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, *Dem.*

Cancer, ὁ καρκινος, animal, *Ariſtot.* ſidus, *Arat.* morbus, *Hipp.* τὸ καρκίνωμα, *Dioſc.* parvus, τὸ καρκίνιον, *Ariſtot.* cancro ſimilis, ſive è cancrorum genere, ὁ ϗ ἡ καρκινώδης, *id.* cancro morbo infeſtari, καρκινόεσθαι, *Hipp.*

Candefacio, λευκόομαι, *Xen.* λευκαίνω, i. e. ignitum reddo, διαπυρόω, ἐμπυρίζω.

Candefactus, λελευκωμένος, ένη, ένον, *Dem.* igne, ὁ ϗ ἡ διάπυρος.

Candefio, λευκόομαι, *Dem.* igne, διαπυρίζομαι.

Candela, ὁ λύχνος, *Xen.* Confer *Lychnus.*

Candelabrum, τὸ, λύχνιον, *Athen.* ἡ λυχνία, *N. T.*

Candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι, *Theophyl.* i. e. ignitus ſum, ἐκπυρόομαι, διάπυρος εἰμι.

Candicans, ὁ ϗ ἡ ὑπόλευκος, ȣ, *Dioſc.*

Candico, ὑπόλευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

Candidatus, albâ veſte indutus, ὁ ϗ ἡ λευχείμων, ονος, ὁ λευχειμονέων, ῶν, *Herod.* ambiens officium, ὁ ϖαραγγέλλων ἀρχὴν, *Plut.*

Candidè, i. e. ſincerè, ἁπλῶς. *Dem.* ἀδόλως *id.* ἀκιϐδήλως, *Iſocr.* ἀφελῶς, *Dem.* & ſincerè ſcribere aliquid, ἁπλῶς ϗ ἀδόλως γράφειν τι, *id.* & apertè adminiſtrare remp. ἁπλῶς, ϗ φανερῶς ϖολιτεύεσθαι, *id.*

Candidus, albus, λευκὸς, ὴ, ὸν, Confer *Albus,* ſincerus, ὁ ϗ ἡ ἀφελης, εος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄκακος, ȣ, *id.* ὁ ϗ ἡ ἄδολος, ȣ, *Plato.* ἁπλόος, ȣς, ἁπλόη, ῆ, ἁπλόον, ȣ̃ν, *Dem.* verè & amicus, ἀληθῶς ἁπλȣ̃ς ϗ φίλος vir, ἁπλοϊκος ἀνηρ, *Lucian.* & ingenuus homo, ἀφελης ϗ παῤῥησίας μεϛος, *id.*

Candor, ἡ λευκότης, *Ariſtot.* morum ſimplicitas, ἡ εὐήθεια, *Dem.* ἡ ἀκακία, *id.*

Caneo, ϖολιός εἰμι.

Caneſco, ϖολιόομαι, *Ariſtot.*

Cani, αἱ ϖολιαὶ, ῶν, *Iſocr.*

Canicula, τὸ κυνίδιον, *Xen.* τὸ κυνάριον, *id.* ſidus, ὁ σείριος, ȣ, *Heſ.* ὁ κυων, *Ariſtot.* poſt caniculam, i. e. poſt mediam æſtatem, μετὰ κύνα, *Theophr.*

Canicularis, κυνικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* dies caniculares, αἱ αμφὶ, τὸν σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ κυνὶ vel ὑπὸ κυνος ἡμέραι. Confer articulum anteced.

Caninè, κυνηδὸν, *Lucian.*

Caninus, κυνικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* κύνειος, εία, ειον, *Sext. Empir.* canino ritu, κυνηδόν, *Lucian.* canina ſentis, κύναρος vel κυνάρα ἄκανθα, *Athen.*

Canis, ὁ vel ἡ κυὼν, κυνὸς, *Ariſtot.* canibus objici ſeu objectum eſſe, κυνῶν δεῖπνον εἶναι, *Æl.* canes vorare, κυνοφαγεῖν. *Sext. Emp.* à cane morſus, ὁ ϗ ἡ, κυνόδηκτος, *Dioſcor.*

Caniſtrum, τὸ κάναϛρον, *Poll.* ὁ κάνης, *Plut.* τὸ κανȣ̃ν, *Thuc.* τὸ κάνειον, *Athen.* ligneum & plexum, κάνεον ξύλινον ϗ ϖλεκτὸν, *id.*

Canities, ἡ ϖολιότης, ἡ πολιὰ, *Iſocr.*

Canna, ὁ δόναξ, ακος, *Dioſc.* ὁ κάλαμος, ȣ, *id.* ἡ κάννη, vel κάννα, ης, *Ariſtoph.*

Cannabaceus, καννάϐινος, ίνη, ινον.

Cannabis, ἡ κάνναϐις, εως, *Dioſc.*

Cannetum, τὸ δονακεῖον, τὸ καλαμῶδες, ſc. χωρίον.

Canneus, καλάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Cano, ᾄδω, *Dem.* ἀείδω, *id.* μελπω, ὑμνέω, pæanas, ᾄδω ϖαιᾶνας, *id.* cantilenas, ᾄσματα, *Plut.* ad lyram, ϖρὸς λύραν, *id.* laudes alicujus, ἐγκώμιόν τινος, *Ariſtoph.* tibiâ cantionem amatoriam, αὐλέω ᾆσμα ἐρωτικὸν, *Ariſtot.* ſuaviſſimè, εὐφωνότατος, ϗ ᾠδικώτατός εἰμι, *Ælian.* claſſicum, σημαίνω μάχεσθαι, *Xen.* receptui, σημαίνω τὸ ἀνακλητικὸν, *Plut.*

Canon, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.*

Canonicè, κανονικῶς,

Canonicus, κανονικὸς, ὴ, ὸν.

Canorè, ᾠδικῶς, *Ariſtot.*

Canorus, ᾠδικὸς. ὴ, ὸν, *Lucian.* λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Hom.*

Cantator, ὁ ψάλτης, ȣ, *Plut.* ὁ ἀοιδός.

Cantatrix, ἡ ψάλτρια, ας, *Athen.*

Cantharus, ὁ κανθαρὸς, ȣ; parvus, τὸ κανθάριον, *Plut.*

Canthus, ὁ κανθος, ȣ, *Ariſtot.*

Canticum, τὸ ᾆσμα, *Dem.* τὸ ἄασμα, *Gregor.* ἡ ᾠδὴ, *Xenoph.* ἡ ἀοιδὴ, *Dem.* τὸ μέλος.

Cantilena, idem quod *Canticum.*

Cantiuncula, τὸ ἀσμάτιον.

Canto, ψάλλω. Confer *Cano.*

Cantor, ὁ ᾠδὸς, *Plato,* ὁ μελῳδὸς, *Lucian.*

Cantus, τὸ μέλος, εος, *Lucian.* ἡ μελῳδία, ας, *Athen.* lugubris, ἡ θρηνωδία.

Canus, ϖολιὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.*

Capacitas, ἡ χώρησις τὸ χώρημα, ἡ εὐρυχωρια.

Capax, ὁ ϗ ἡ εὐρύχωρος, ὁ ϗ ἡ εὐρυχορὴς, *Thuc.* δεκτικὸς, ὴ, ὸν, ſum, χωρέω, eorum, qui conveniunt, τȣ̀ς ξυνελθόντας, *Thuc.* doctrinæ, τὴν διδαχὴν, *Dem.*

Capedo, ἡ εὐρυχωρία, i. e. vas quoddam, ἡ κυλίσκη.

Capella, τὸ αἰγίδιον, ȣ, LXX.

Caper, ὁ τράγος, *Ariſtot.* ὁ αἶξ, αἰγὸς, *Herodot.* ὁ χίμαρος.

Capero, ῥυσσόω, *Dioſc.* ῥυτιδόω, *Ariſt.*

Capeſſo, αἱρέω τι, *Xen.* rempublicam, ἅπτομαι τȣ̃ ϖολιτεύματος, *id.* λαμϐάνω τὰ τῶν κοινῶν, *Ariſtot.* negotium, ἀντιλαμϐάνομαι τȣ̃ ϖράγματος, *Plut.* imperium, αἱρέω τὴν ἀρχὴν, *Plato,* pugnam, ἐγχειρεω τῇ μάχῃ, *Plut.*

Capillaceus, ὁ ϗ ἡ τριχώδης, εος.

Capillamentum, τὸ τρίχωμα, *Ariſtot.*

Capillatus, τριχωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Capillitium, τὸ τρίχωμα, *Ariſtot.* ἡ κόμη, *Dem.* arte factum, ἡ κόμη ϖρόσθετος, *Xen.*

Capillo, τριχόω, *Dioſc.*

Capillus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Ariſtot.* ἡ κόμη, *id.* plexus & intortus, ὁ ϖλόκαμος, *Herodot.* capillorum nodus, ἡ ϖλοκαμὶς; defluvium, ἡ ἀλωπεκία, *Galen.* capillos como, τριχοπλαϛέω; nutrio, κομάω, κομοτροφέω, *Strabo.* molles habens, ὁ ϗ ἡ μαλακοθριξ, *Ariſtot.* paucos, habens, ὁ ϗ ἡ, ὀλιγόθριξ; criſpos habens, ὁ ϗ ἡ, ȣ̓λόθριξ, *id.* pulchros faciens, ὁ ϗ ἡ καλλίθριξ, *Dioſc.*

Capio, αἱρέω; urbem vi, ϖόλιν κατὰ κράτος, *Iſocr.* virum, ἄνδρα, *id.* urbem obſidione, ἁλίσκω ϖόλιν ϖολιορκίᾳ, *Dem.* haſtâ vel bello, λαμϐάνω ϖόλιν δορυάλωτον, ſeu αἰχμάλωτον, *Iſocr.* avaritiam alicujus, χωρεω τὴν ϖλεονεξίαν τινὸς, *Dem.* comprehendo aliquid, δέχομαί τι, *Dio. Chryſ.* utilitatem ex aliquâ re, ὠφελέομαι ἀπο τινος, *Xen.* conſilium de re aliquâ βȣλεύομαι ϖερί τινος, *Iſocr.* ex re aliquâ voluptatem, χαίρω ἐπί τινι, *Xen.* aliquem vivum, ζωγρέω τινὰ, *Thuc.* intelligo συλλαμϐάνω τι, *Plato.*

Capiſtro, κημόω, *Xen.* φιμόω, *N. T.*

Capiſtrum, ὁ κημὸς, *Xenoph.* τὸ ϖεριϛόμιον, LXX. τὸ κεφαλοδέσμιον, ὁ φίμος, *Luc.*

Capital, ἡ κεφαλὶς, *Ariſtot.* τὸ κρήδεμνον.

Capitalis, ad caput pertinens, κεφαλικος, ὴ, ὸν, *Dioſc.* mortem merens, φονικὸς, ὴ, ὸν, facinus, ἀδίκημα, *Lycurg.* ἔσχατος, ατη, ατον, odium, μῖσος θανατικος, ὴ, ὸν; cauſſa, δίκη, *Plut.* facinus morte dignum, αδίκημα φονικὸν, *Lycurg.*

Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῶς κολάζεσθαι, *Herodian.*

Capitatus, caput habens, κεφαλωτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Capitellum, τὸ κεφάλιον, *Dioſc.*

Capitium, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος.

Capitularis, ὁ ϗ ἡ κεφαλαιώδης, εος.

Capitulatim, κεφαλαιωδῶς, *Ariſtot.* ἐπὶ κεφαλαίȣ, *Thuc.* ἐν κεφαλαίοις, *Dem.* attingo; κεφαλαιόω, *Thuc.*

Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, *Poll.* τὸ κεφάλιον, *Dioſc.* pars libri, τὸ κεφάλαιον, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.*

Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ȣ.

Capra, ἡ αἶξ, αἰγὸς, *Ariſtot.*

Caprarius, ὁ αἰπόλος, *Poll.* ὁ αἰγιϐότης, ὁ αἰγονόμος.

Caprea, ἡ αἴγαγρος, ἡ, δόρξ, δορκὸς, *Al. Aphrod.* ὁ δορκος, *Dioſc.* ἡ δορκὰς, άδος, *id.* parva, τὸ δορκάδιον, ȣ, LXX.

Capreolus, τὸ δορκάδιον, LXX.

Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ωτος, *Lucian.*

Caprificatio, ὁ ἐρινασμὸς, ȣ̃, *Theophr.*

Caprificor, ἐρινάζω, *Theophr.* ἐρινόω, *id.*

Caprificus, ὁ ἐρινεὸς, ȣ̃, *Theophr.* fructus, τὸ ἐρινεον, ȣ̃, *Ariſtot.*

Caprile, ὁ αἰγὼν, ῶνος.

Caprinus, ὁ ϗ ἡ αἴγειος, ȣ, *N. T.* caſeus, αἴγειος τυρὸς, *Athen.* caprina pellis, ἡ αἰγέη, ης, *Herodot.* contr. αἰγῆ, ῆς.

Capſa, ἡ κάψα, ης, *Suid.* ἡ καψάκη, ης, LXX. ἡ κιϐωτὸς, ȣ̃, *Athen.*

Capſarius, ὁ κιϐωτοφορος.

Capſula, τὸ κιϐώτιον, ȣ, *Plut.*

Captatio, ἡ θήρα, *Dem.* ἡ θηρευτις, εως.

Captator, ὁ θηρατὴς, ȣ̃, ὁ θηρευτης, ȣ̃, *Poll.*

Captatorius, a, um, θηρατικος, ὴ, ὸν, *Xenoph.* θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.

Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις, εως, *Thuc.* i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, ὁ δόλος, ȣ, *Dem.* ἡ ἀπάτη.

Captioſè, ἀπατηλῶς, σοφιϛικῶς, *Ariſtot.*

Captioſus, ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* σοφιϛικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, *Dem.* ἡ σύλληψις, *id.* ἡ αἰχμαλωσία, *N. T.* εἱρκτὴ, ῆς, *Dem.* & ſervatio patris, ἅλωσις ϗ σωτηρία ϖατρὸς; abducere in captivitatem aliquos, οἴχεσθαι ἄγοντα αἰχμαλώτȣς τινὰς; redimere e captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, *id.* ſocius in captivitate, ὁ συναιχμάλωτος, ȣ, *N. T.* Confer *Captivus.*

Captivo, αἰχμαλωτίζω, *Dem.*

Captivus, ὁ δεσμώτης, *Dem.* δεδεμένος, ένη, ένον; ὁ ϗ ἡ αἰχμάλωτος, ἁλȣ̀ς, ȣ̃σα, ȣ̀ν, ὁ ϗ ἡ δορυάλωτος, fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος; captivum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα; habeo in vinculis, ἔχω ϗ εδέησά τινα αἰχμάλωτον; redimo meis ſumptibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῶν ἰδίων; conſervo, ἀνασώζω αἰχμάλωτον; dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, *id.*

Capto, θηρεύω, *Iſocr.* θηράω, *Xenoph.* aliquem, τινὰ, *id.* lucrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem, τὴν ἡδονὴν, *Iſocr.* homines verbis, θηράω ανθρώπȣς λόγοις, *Xen.* auras, θηρεύω αὔρας, *id.* ſermonem alicujus, ἐπιλαμϐάνομαι λόγȣ τινος, *N. T.* auram popularem, δημαγωγέω τȣ̀ς ϖολλȣ̀ς, *Plut.*

Captura, venatio, τὸ θήρευμα, *Plato.* ἡ ἄγρα, ας, *Lucian.* captivatio, ἡ λῆψις, *Plut.* ἡ ἅλωσις, *Plato.* id, quod captum eſt, τὸ θήραμα, *Plut.*

Captus, ἑαλωκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἁλȣ̀ς, ȣ̃σα, ȣ̀ν, minor à majore, μείζονι ὁ βραχύτερος, *Æl.* primo auditu, οἰκειȣ́μενος ταῖς ϖρώταις ἀκοαῖς, *Ariſtot.* amore, ἁλȣ̀ς ἔρωτι; κατεχόμενος ὑπ᾽ ἔρωτος, *Æſop.* formâ, ἁλȣς τȣ̃ κάλλȣς, *Lucian.* vi, ἁλȣ̀ς κατα κράτος, *Iſocr.* bello, ὁ ϗ ἡ αἰχμάλωτος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δορυάλωτος, *Iſocr.* vivus, ἐζωγρημένος, *N. T.* hamo, ἠγκιϛρωμενος, *Syneſ.* mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τὴν ὄψιν, τήν ἀκοήν.

Capula, τὸ λαϐιδιον, *Dioſc.*

Capularis ſenex, ὁ ϗ ἡ σοροδαίμων, ονος, *Plut.* ὁ τυμϐογέρων, *Ariſtoph.*

Capulus, ἡ λαϐὴ, ῆς, gladii, τȣ̃ ξίφȣς, *Plut.*

Capus, idem quod *Capo.*

Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, *Dem.* τὸ κεφάλαιον; caput incidere, τὴν κεφαλὴν ἐπιτέμνειν, *id.* conterere alicui, συντρῖψαι κεφαλήν τινος, *Iſocr.* comminutum habere, κατεαγῆναι τὴν κεφαλὴν, *Dem.* retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι, *Dem.* in caput alicujus cauſſam rei alicujus conferre, ἀνατιθέναι τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλὴν τινος; à capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς ϖόδας, *Hom.* caput alicujus pecuniâ licitari, ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινι, *Herodot.* capite doleo, κεφαλαλγεω, *Hipp.*

Hipp. cui caput dolet, ὁ ϗ ἡ κεφαλαλγὴς, *Plut.* dolorem capitis adferens, κεφαλαλγὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* κεφαλαλγικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.* capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, *Hipp.* *origo,* ἡ ἀρχὴ, *Iſocr.* *ſumma pecuniæ, unde uſura percipitur,* τὸ ἀρχαῖον, *Dem.* *pars libri,* τὸ κεφάλαιον, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.* *præcipuum,* τὸ κυριώτατον, *mors,* ὁ θάνατος, vel vita, ἡ ψυχὴ, adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, *Dem.* periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, capitis aliquem accerſere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι, capitis cauſſam dicere; ἀπολογήσασθαι τὴν τοῦ θανάτου δίκην, *Plut.* capitis damnare, θάνατον κατακρίνειν τινὸς, *Iſocr.* capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, *Æſchin.*

Carabus, ὁ κάραβος, *Ariſtot.* carabo ſimilis, ſive è caraborum genere, ὁ ϗ ἡ καραβώδης, *id.*

Carbaſus, linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν, velum, τὸ λαῖφος, εος, *Plut.*

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* accenſus, ἡμμένος; carbonum ſtrues, ἡ ἀνθρακιὰ, ᾶς, *Dioſc.* carbones conficio, ἀνθρακεύω, *Theophr.* in carbones redigo, ἀπανθρακόω, *Lucian.*

Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, οῦ, *Ælian.* ater, ut carbonarius; ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.*

Carbonarius, ἀνθράκιος, αί, ιον, fornax carbonaria; ἡ ἀνθράκια, ας, *Theophr.*

Carbunculus, parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, ου; gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος, LXX. *Galen.*

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, *Dem.* τὸ οἴκημα, *Dem.* ὁ δεσμὸς, οῦ, ἡ εἱρκτὴ, ῆς, *id.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ εἱργμὸς, οῦ, *Dem.* carcerem meritum eſſe, ἔνοχον εἶναι τῇ ἀπαγωγῇ, δεσμοῦ ἔνοχον γίγνεσθαι, *id.* carcere mulctare aliquem, τιμάειν τινὶ δεσμοῦ, *id.* ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, *id.* ἐς φυλακην ποιεῖν, *Ariſtot.* καταβάλλειν εἰς τὴν εἱρκτὴν, *Diod. Sic.* conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ſeu εἰς τὸ οἴκημα, *Dem.* eſſe in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ, *id.* mulcta quinquennalis, διατρίβειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πενταετηρίδας πολλάς; effugere è carcere, ἀποδρᾶν ſeu ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου; egredi è carcere, προϊέναι ἐκ τοῦ δεσμωτερίου, *id.* è carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινι τὸν δεσμὸν, *id.* carceris cuſtodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, *Philo.* carceris cuſtos, ὁ εἱργμοφύλαξ, *Xen.* ὁ δεσμοφύλαξ.

Carcerarius, φυλακικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, *Ariſtoph.* ἡ βαλβὶς, ῖδος, *Poll.* à carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος, *Ariſtoph.*

Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος, *Dioſc.*

Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, οῦ, *Galen.*

Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, *Galen.* cardialgiâ laboro, καρδιαλγέω, *Hippocr.* cardialgiâ laborans, ὁ ϗ ἡ καρδιαλγὴς, έος, *Galen.*

Cardo, ὁ στροφεὺς, έως, *Theophr.* ὁ στρόφιγξ, γος, *Dion. Long.* rerum, ἀκμὴ ἔργων; mundi, ὁ πόλος, *Athen.*

Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ιδος, *Ariſtot.*

Carduus, ὁ σκόλυμος, *Dioſcor.*

Carè, τιμίως, πολυτίμως, aliquid vendo, πολλοῦ τι πωλέω, *Ælian.*

Carentia, ἡ ὑστέρησις, εως, *N. T.*

Careo, ὑστερίζω, δέομαι, ἀποστερέομαι, re aliquâ, τινος, *Iſocr.* omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι ϗ γυμνὸς, *id.* pecuniâ, ἀπορέω χρημάτων, *Baſil.* οὐκ εὐπορέω ἀργυρίου, *Dem.* σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, *id.* οὐ τυγχάνει ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον; medico, ἐν ἐρήμῳ εἰμι τοῦ ἰατροῦ, ἔρημός εἰμι τοῦ θεραπεύοντος, *id.* ratione, ἀμοιρέω λόγου, *Æl.*

Carica, ἡ φιβαλέη, ης, *Heſych.* ὁ ἰσχάς.

Caries, ὁ εὐρὼς, ῶτος, *Plut.* ἡ σαπρότης, *Dioſc.*

Carina, ἡ τρόπις, ιδος, *Poll.*

Carinarius, τροπίδιος, ία, ιον, *Plato.*

Carinatus, τετροπισμένος, ένη, ένον; navis probè carinata, ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη, *Hipp.*

Carino, τροπίζω, *Hippocr.* κυτόω, *Heſ.*

Carioſus, σαπρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.* ὁ ϗ ἡ εὐρώδης.

Caritas, ἡ πολυτιμία; annonæ, ἡ σπανοσιτία, *Xen.* ἡ σιτοδεία, ας, *id.*

Carmen, τὸ ἔπος, εος, *Dem.* τὸ μέτρον, *Iſocr.* τὸ ποίημα, *id.* λόγος ἔμμετρος, *Dem.* elegiacum, τὸ ἐλεγεῖον, *id.* lyricum, ἡ ᾠδὴ, *Iſocr.* iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, *Dem.* nuptiale, ὁ ὑμέναιος, *Iſocr.* carmina & verſus, ᾠδαὶ ϗ μέτρα, *id.* facere, ſeu componere, συντιθέναι ποίημα, *id.* ποιεῖν ἰαμβεῖον, *Dem.* ornare aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς ϗ μέτροις, *Iſocr.* carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινὸς ἄδειν, *idem.*

Carminarius, ξαντικὸς, ἡ, ὸν; ars carminatoria, ἡ ξαντικὴ, ſcil. τέχνη, *Plat.*

Carminatio, ἡ διάξανσις, έως.

Carminator, ὁ ξάντης, ου, *Plato.*

Carminatus, a, um, διαξανθεὶς, εῖσα, ὲν; lana, διαξανθὲν ἔριον, *Dioſc.*

Carmino, ξαίνω, lanam, ἔρια, *Lucian.* τῶν ἐρίων, *Plut.* rurſum αναξαίνω, ſimul, συγξαίνω, *id.* διαξαίνω, *Dioſc.*

Carnalis, σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Carnaliter, σαρκικῶς.

Carnarium, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Carnarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*

Carneus, ὁ ϗ ἡ σαρκώδης, εος, σαρκικὸς, ἡ, ὸν, σάρκινος, ίνη, ινον.

Carnifex, ὁ δημόσιος, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *id.* ὁ βασανιστὴς, *Iſocr.* ὁ δήμιος.

Carnificina, το βασανιστήριον; cruciatus, ἡ βάσανος, *Iſocr.*

Carnifico, σχίζω, *Xen.* ἀνατέμνω, *Lucian.*

Carnivorus, ὁ ϗ ἡ σαρκοβόρος, *Gregor.* ὁ ϗ ἡ σαρκοφάγος, animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, *Ariſtot.*

Carnoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔσαρκος, *Xen.* ὁ ϗ ἡ κατάσαρκος, *Athen.* ὁ ϗ ἡ μεγαλόσαρκος LXX. ὁ ϗ ἡ πολύσαρκος, σαρκώδης; carnoſum reddo, εὐσαρκόω, *Gal.* σαρκόω, *id.*

Caro, ἡ σὰρξ, σαρκὸς, *Dem.* τὸ κρέας, ατος, *id.* agnina, κρέας ἄρνειον; anſerina, χήνειον; bubula, βόειον; caprina, αἴγειον; gallinacea, ὀρνίθειον; hircina, τράγειον; hœdina, ἐρίφειον; ovilla, μήλειον, ſeu προβάτειον; porcina, χοίρειον; ſuilla, ὕειον; vervecina, κρίειον; vitulina, μόχειον; ferina, θήριον; ſalita, ἀλιαρὸν, ſeu ταριχευτὸν; infumata, καπνιστὸν; elixa, ἑφθὸν; aſſa, ὀπτὸν; frixa, τηγανιστόν; toſta, φρυκτὸν; carnis eſus, ἡ κρεοφαγία, *Plut.* ἡ σαρκοφαγία, *id.* carne veſcor, σαρκοφαγέω; qui carne eſt molli, ὁ ϗ ἡ, ἀπαλόσαρκος, *Gal.* laxa, ἀραιόσαρκος, *Athen.* ſicca, ξηρόσαρκος, *id.* denſa, πυκνόσαρκος; dura, σκληρόσαρκος; humida, ὑγρόσαρκος.

Carpentarius, ὁ ἁμαξοπηγὸς, οῦ, *Plut.*

Carpentum, το ὄχημα, *Plat.* ἡ ἅμαξα, *Herodot.*

Carpeſium, τὸ καρπήσιον, *Gal.*

Carpio, ὁ κυπρῖνος.

Carpo, δρέπομαι, roſam, ῥόδον; flores, ἀποδρέπομαι ἄνθη, *Plut.* reprehendo aliquem ob aliquid, κακίζω τινά τινος, *Philo.*

Carptim, δρεπομένως; particulatim, μερικῶς, ἀκροθιγῶς.

Carptor, ὁ δρεπόμενος, ου; reprehenſor, ὁ κακίζων, οντος, *Dem.*

Carruca, τὸ ἁμάξιον, *Suid.* ἡ ἅμαξις.

Carrucarius, ἁμαξικὸς, ἡ, ὸν, *Subſt.* ὁ ἁρματηλάτης, ὁ ἁμαξοπηγός.

Carrus, τὸ ἅρμα, ατός, *Xen.* ἡ ἅμαξα.

Cartilagineus, ὁ ϗ ἡ χονδρώδης, εος, *Ariſtot.*

Cartilaginoſus, ὁ ϗ ἡ χονδρώδης, εος, *Ariſtot.*

Cartilago, ὁ χόνδρος, *Gal.*

Caruncula, τὸ σαρκίδιον, ου, *Ariſtoph.* τὸ κρείλλιον, ου, *Syneſ.*

Carus, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, *id.* dilectus, ὁ ϗ ἡ προσφιλὴς, έος, *Syneſ.*

Caſa, ἡ καλύβη, *Thuc.* στέγη; caſam ædifico, καλυβοποιέω, *Strabo.*

Caſeus, ὁ τυρὸς, οῦ, recens, χλωρὸς, *Ariſtoph.* aridus, ξηρὸς, *Athen.* vetus, παλαιὸς, *id.* mollis, ἁπαλὸς, *Long.*

Caſſis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ἡ ἄρκυς, *Xen.* galea, ἡ περικεφαλαία, ας, *Polyb.*

Caſſita, ἡ κόρυς, υθος, *Theocr.* Confer *Alauda.*

Caſſus, κενὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* φροῦδος, η, μάταιος, αία, αιον; in caſſum, εἰς κενὸν, *N. T.*

Caſtanea, τὸ κασταναϊκον κάρυον, *Theophr.* τὸ κάστανον, *Athen.* ἡ Διὸς βάλανος, *Dioſc.*

Caſtè, ἁγνῶς, *N. T.* καθαρῶς.

Caſtellanus, ὁ φρουράρχης, ὁ φρούραρχος. *Xen.*

Caſtellum, τὸ φρούριον, *Thucyd.* ἡ φρουρὰ, *Plut.* τὸ ἐπιτείχισμα, *Dem.* τὸ ὀχύρωμα, *id.* firmum, τὸ χωρίον ὀχυρὸν, *Iſocr.* inſtaurare, ἐπισκευάζειν φρούριον, *Dem.* ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ἐπί τινα, *id.*

Caſtigatio, ἡ παιδεία, *N. T.* ὁ κολασμός.

Caſtigator, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ σωφρονιστὴς, *Thuc.* ὁ ἐπιτιμητής, *Poll.*

Caſtigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἐπιπλήττω, τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Iſocr.* σωφρονίζω τινὰ, *Xen.* punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Confer *Punio.*

Caſtimonia, vide ſequens *Caſtitas.*

Caſtitas, ἡ ἁγνότης, *Iſocr.* ἡ ἁγνεία, *id.* caſtitatem ſervo, παρθενεύω, *Heliod.* τὴν ὥραν αὐτοῦ διαφυλάττειν, *Dem.*

Caſtor, ὁ Κάστωρ, ορος, & Pollux, ϗ Πολυδεύκης; οἱ Διόσκουροι, ων, *N. T.* fiber, ὁ καστωρ, ορος, *Dioſc.*

Caſtoreum, τὸ καστόρειον, τὸ καστόριον, τὰ καστόρεια, ων, *Gal.* caſtoreum redoleo, καστορίζω, *Dioſc.*

Caſtra, τὸ στρατόπεδον, *Dem.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς; pono, figo, ſeu metor, στρατοπεδεύω, *Plut.* in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ἐπὶ τόπῳ τινι, *Thuc.* ad urbem, ἱδρύνω στρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει, *Herodian.* extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, *idem.* apud, item ex adverſo, παραστρατοπεδεύω, *Polyb.* contra, ἀντιστρατοπεδεύω, *Iſocr.* moveo, transfero, μεταστρατοπεδεύω, *Plut.* ἀναστρατοπεδεύω *Macc.* admoveo hoſtibus, παραστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, *Plut.* caſtrorum metatio, ἡ στρατοπέδευσις, εως, *Plat.* ἡ στρατοπεδεία, *Dion. Hal.* motio, ἡ ἀναστρατοπεδεία, ἡ κατάζευξις, *Plut.* præfectus, ὁ στρατοπεδάρχης; metator, ὁ στρατοπεδευτής.

Caſtratio, ἡ ὀρχοτομία.

Caſtratus, ὁ ἐκτομίας, *Herodot.* ὁ εὐνοῦχος, *Xen.* ὁ εὐνουχίας, ου, *Ariſtot.* ὁ σπάδων, *id.* ὁ ἀποκοπεὶς τὰ γεννητικά, *Philo.*

Caſtrenſis, e, στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν. *Xenoph.*

Caſtro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ὀρχοτομέω, ἐκτομίαν τινι ποιέω, *Herodian.*

Caſtrum, τὸ τεῖχος, εος, *Dem.* τὸ ἐπιτείχισμα, *id.* τὸ ὀχύρωμα, *id.* τὸ ἔρυμα, *Xen.* firmum, χωρίον, ὀχυρον, *Iſocr.* adverſus incurſiones alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Confer *Caſtellum.*

Caſtus, ἁγνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σώφρων; caſta & munda à cæteris immundis & à viri congreſſu, καθαρὰ ϗ ἁγνὴ ἀπὸ των ἄλλων τῶν οὐ καθαρευόντων ϗ ἀπ᾽ ἀνδρὸς συνουσίας, *id.* ſum caſtus, ἁγνεύω, *id.*

Caſula, τὸ καλύβιον, *Plut.*

Caſus, ruina, ἡ πτῶσις, εως, *N. T.* τὸ πτῶμα, *Dioſc.* eventus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, οντος, *Dem.* τὸ συμβὰν, άντος, *id.* τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *id.* τὸ συμβησόμενον, *Iſocr.* τὸ ἐκβὰν, *id.* τὸ σύμπτωμα, *Dem.* calamitas, τὸ πάθος, *Iſocr.* τὸ συμβὰν, *Dem.* τὸ πταῖσμα, *Dem.* grammaticus, ἡ πτῶσις, εως, *Ariſtot.* nominativus, πτῶσις ὀνομαστικὴ; genitivus, πτῶσις γενικὴ; dativus, πτῶσις δοτικὴ; accuſativus, πτῶσις αἰτιατικη; vocativus, πτῶσις κλητικὴ; ablativus; πτῶσις ἀφαιρετικὴ; ſubitus, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαῖνον, *Dem.* quotidianus, τὸ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτον; fortuitus, τὸ συμβὰν ἀκούσιον, τὸ σύμπτωμα ἀκούσιον, *id.* humanus, τὸ ἀνθρώπινον, ου, *Iſocr.* caſu fieri, accidere, γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, *Dem.* *Iſocr.*

Catachreſis, ἡ κατάχρησις, εως, *Rhetor.*

Catachreſticè, καταχρηστικῶς, *Rhetor.*

Cataclyſmus, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Catadromus, ὁ κατάδρομος.

Catalecta, τὰ κατάλεκτα, ων.

Catalogus, ὁ κατάλογος, ου, *Dem.*

Catamitus, ὁ πόρνος, ου, *Xenoph.*

Cataphractus, ὁ ϗ ἡ κατάφρακτος, ου, *Herodian.* eques, ἱππεὺς, *id.*

Cataplaſma, τὸ κατάπλασμα, ατος, *Dioſc.*

Catapulta, ὁ καταπέλτης, ου, *Ariſtot.* catapultis infeſto, καταπελτάζω, *Ariſtoph.*

Catapultarius, καταπελτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταράκτης. *Suid.*

Catarrhus, ὁ κατάῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου, *Dioſc.*

Catè, νουνεχῶς, *Polyb.* νουνεχόντως, *Iſocr.*

Catecheſis, ἡ κατήχησις, εως, *Porphyr.*

Catechiſmus, ὁ κατηχισμὸς, οῦ.

Catechiſta, ὁ κατηχητὴς, οῦ, ὁ κατηχιστὴς, οῦ.

Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, *N. T.*

Catechumenus, a, κατηχούμενος, ένη.

Categoria, ἡ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*

Categoricè, κατηγορικῶς.

Categoricus, κατηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Catellus, τὸ κυνάριον, ου, *Xenoph.* τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ σκυλάδιον, ου, *id.*

Catena, ἡ ἅλυσις, εως, *Thuc.* ὁ δεσμός.

Catenarius, ὁ ϗ ἡ ἀλυσίδετος, ου.

Catenatus, ἀλυσιδωτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Cateno, ἀλυσιδόω, δεσμόω.

Catenula, τὸ ἀλυσίδιον, *Philo.* aurea, τὸ ἀλύσιον, *Suid.*

Caterva, ἡ εἴλη, *Herodot.* ἡ ἴλη, *Plut.* ἡ σπεῖρα, ας, *Appian.* τὸ στῖφος, *Xen.*

Catervatim, κατ' εἴλας, *Herodot.* κατ' ἴλην, *Plut.* ἰλαδὸν, *Hom.*

Cathedra, ἡ καθέδρα, *Xenoph.*

Catholicus, καθολικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*

Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*

Catillo, λιχνεύω, *Suid.*

Catillus, τὸ τρυβλίδιον, ου.

Catinus, τὸ τρυβλίον, *Lucian.* ἡ ϖαροψὶς, *N. T.*

Catullio, σκυζάω, *Ariſtot.*

Catullitio, ἡ σκύζησις, ἡ σκύζα, *Heſych.*

Catulus, τὸ κυνίδιον, *Ariſtot.* ὁ σκύμνος, *Theoc.* ὁ σκύλαξ, *Hom.*

Catus, a, um, ὁ ϗ ἡ νουνεχὴς, *Poll.* ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἔμφρων.

Catus, i, ὁ αἴλουρος, *Ariſtot.* ἡ γαλῆ, *Lucian.*

Cavamen, τὸ, κοίλωμα, ατος.

Cavator, ὁ κοιλωτὴς, οῦ.

Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*

Cauda, quadrupedum & inſectorum, ἡ οὐρὰ, *Ariſtot.* ἡ κέρκος, *id.* avium, τὸ ὀῤῥοπύγιον, *id.* leonis, ἡ ἀλκαία, ας, *Hom.* equi, ἡ σόβη. caudâ carens, ὁ ϗ ἡ ἄκερκος, *Ariſtot.* blandior, κέρκῳ σαίνω, *Ariſtoph.* truncatus, ὁ ϗ ἡ κολοβόκερκος, ου, LXX. magnâ præditus, ὁ ϗ ἡ μακρόκερκος, *Ariſtot.*

Caudatus, κέρκον ἔχων, ουσα, ον.

Caudex, τὸ στέλεχος, εος, *Theophr.*

Caudicalis, e, ὁ ϗ ἡ στελεχώδης, εος, *Dioſc.*

Cavea, ὁ κυρτὸς, ἡ κύρτη, *Herodot.* οἰκίσκος, *Ariſtoph.*

Caveo, εὐλαβέομαι; inhoneſta, τὰ αἰσχρὰ, *Dem* aliquem, ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινὰ, & operam do, ne incidam in aliquem, εὐλαβέομαι ϗ φυλάττομαι, μὴ ϖλησιάζειν τινὶ; aliquid & provideo, φυλάττομαι τι ϗ ϖροοράομαι; aliquid diligenter, φυλάττω τι σφόδρα; aliquid omni modo, ϖαραφυλάττω τι ἐκ ϖαντός τρόπου; ne conſpicias, φυλάττομάι ὁρᾶσθαι, *Ariſtot.* ne faciam, μηδὲν μὴ ϖοιήσω, *Xen.* ne facias, ὅπως μὴ ϖοιήσης, *id.* à periculo, κίνδυνον, *Herodian.* ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαι τινα, *Dem.* nihil magis, quam, εὐλαβοῦμαι οὐδὲν μᾶλλον, ὁ *id.* in hâc re, ϖερὶ τοῦτο, *Plato.* accuratiſſimè cautum eſt in omnibus legibus, μάλιστα ἐν ἅπασι διεσπούδασται τοῖς νομοις, *Dem.* cavendum eſt, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ϖοιεῖν τοῦτο, *Plut.* ne id accidat, φυλακτέον γενέσθαι τοῦτο, *id.* ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φανησόμεθα ϖράττοντες *Iſocr.* ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν ϖόλιν ἐμβάλωμεν εἰς ϖόλεμον, *Plut.* ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, *Dem.*

Caverna, τὸ ἄντρον, *Lucian.* χηραμὸς.

Cavernoſus, ὁ ϗ ἡ ἀντρώδης, εος.

Cavilla, τὸ σκῶμμα, ατος, *Dem.* τὸ σκωμμάτιον, ου, *Plut.* τὸ σόφισμα, *Thuc.*

Cavillatio, ἡ σκῶψις, *Athen.* ἡ χλευασία, *Dem.* τὸ χλεύασμα, ὁ χλευασμός, *id.*

Cavillator, ὁ σκώπτης; *Suid.* ὁ χλευαστὴς, *Dem.*

Cavillor, σκώπτω, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Athen.* aliquid, τι, *Ariſtoph.* εἴς τι, *Plut.* ἐπισκώπτω τι, vel εἴς τι, *id.* philoſophos, ἀποσκώπτω ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας, *Lucian.* præſentes, διασύρω τοὺς ὄντας νῦν, *Dem.* aliquid verbis, τὶ τῷ λόγῳ, *Dem.* aliquos, χλευάζω τινὰς, *id.* διαχλευάζω τινὰς, *id.* θώπτω, *Heſ.* ἐπικερτομέω.

Cavilloſus, σκωπτικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Caula, vide *Ovile.*

Cauleſco, καυλέω, *Theophr.* ἐγκαυλέω, *Ariſtot.* ἐκκαυλέω, *Theophr.*

Cauliculaceus, καυλικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Cauliculatus, καυλωτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Cauliculus, ὁ καυλίσκος, *Dioſc.*

Caulis, ὁ καυλὸς, οῦ, *Theophr.* in modum caulis, καυληδὸν, *Galen.* caulem non habens, ὁ ϗ ἡ ἄκαυλος, *Ariſtot.* caule reciſo non regerminans, ὁ ϗ ἡ ἀπόκαυλος, *Theophr.* cum caule reſcindo, ἀπόκαυλίζος, *Thuc.* caulem amitto, διακαυλίζω, *Theoph.* emitto, ἐγκαυλέω, *id.* evello, ἐκκαυλίζω, *Ariſtoph.* ſingulis annis mutans, ὁ ϗ ἡ ἐπετειόκαυλος, *Theophr.* habens humilem, ἐπιγειόκαυλος; rectum, εὐθύκαυλος; lævem, λειόκαυλος; album, λευκόκαυλος; unicum, μονόκαυλος; caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος; multos, ϖολύκαυλος; juxta emitto & quaſi ad latus, ϖαρακαυλίζω, *id.*

Cauloſus, ὁ ϗ ἡ καυλώδης, εος, *Dioſc.*

Cavo, κοιλαίνω, τὶ, *Athen.* κοιλόω.

Caupo, ὁ κάπηλος, *Lucian.* ὁ ξενοδόκος.

Caupona, τὸ καπηλεῖον, *Syneſ.* ϖανδοχεῖον.

Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, ſc. τέχνη, *Ariſtot.* ἡ καπηλεία, *Plato.*

Cauponarius, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Cauponatio, ἡ καπηλεία, *Plato.*

Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Ariſtoph.*

Cauponor, καπηλεύω, τι, *Herodian.*

Cauſſa, ἡ αἰτία, *Dem.* τὸ αἴτιον, *id.* principalis, αἴτιον κύριον; antecedens, ϖροηγούμενον, ϖροκαταρκτικὸν; proxima, ϖροσεχὲς; adjuvans, ξυναίτιον; efficiens; ϖοιητίκὸν; materialis, ὑλικὸν; formalis, εἰδικον; finalis, τελικὸν; pretexta, ἡ ϖρόφασις, εως; omnium, quæ facta ſunt, αἴτιος, ϖάντων τῶν γενομένων, *Plato.* ipſiſſima exſtitit, cur non vicerimus, αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, *Dem.* rei confertur in illum, αἰτία τοῦ ϖράγματος ἀνατίθεται, *id.* in cauſsâ fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διακεῖσθαι θηριωδῶς, *Iſocr.* quod dixi, in cauſsâ fuit, quo minùs orationem finirem, τὸ ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήτε καταλῦσαι με τὸν λόγον; cauſſam dicere, propter quam confeſſus ſit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὁμολογησε, *id.* honoris cauſsâ pericula ſuſtinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομενειν κινδύνους, *Dem.* lucri cauſsâ injuſtè agere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, *Iſocr.* multis de cauſſis, audietis, ϖολλων ἕνεκα ἀκούσεσθε, *Dem.* quâ de cauſsâ civitates hi inter ſe committebant, ὅπερ οὕνεκα τὰς ϖόλεις οὗτοι συνέκρουσαν, *id.* propter duas cauſſas, alteram quidem, ut, alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν, ἵνα, ἑτέρου δὲ, ὅτι, *id.* cauſſam non habens, ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, *Al. Aphrod.* ſine cauſsâ, ἀναιτιως, *id.* cauſſam adſigno, ἐπαιτιάομαι, *Plato.* qui cum alio eſt operis cauſſa, ὁ μεταίτιος τοῦ ἔργου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ συναίτιος τινος, *id.* lis, ἡ δικη, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, minuta, δικη μικρὰ; præclara, καλὴ; legitima & juſta, ἔννομος ϗ δικαία; danda aut non danda per leges, εἰσαγώγιμος, ἡ μὴ εἰσαγώγιμος; mercatoria, ἐμπορικὴ, *id.* metallica, μεταλλικη; capitalis, φονικὴ; impietatis, γραφὴ ἀσεβειας; injuriarum, γράφὴ ὕβρεως, & controverſia, ἀγὼν ϗ γραφὴ; cauſſam agere adverſus aliquem, εἰσιέναι δίκην κατὰ τινος; dicere, λόγον ϗ δίκην ὑπέχειν τινὸς; intendere alicui, λαχεῖν δίκην τινι; diſceptare juſte & ſecundum leges, κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίως ϗ κατὰ τοὺς νόμους; abſolvere, ἀπογνῶναι δίκην; condemnare, καταγνῶναι δίκην, ſeu γραφὴν, *id.* obtinere, αἱρεῖσθαι, ſeu ἑλεῖν τὴν δίκην, *id.* vinci in cauſsâ, ἡττᾶσθαι δίκην, *id.* cauſsâ indictâ damnare, καταχειροτονεῖν του ἀνδρὸς ἄκριτον, *Plato.* indictâ cauſsâ damnari, ἄκριτον θάνατον, *Plato.* indictâ causâ damnari, ἄκριτον ϗ ἄμοιρον λόγων καταδικάζεσθαι, *Lucian.*

Cauſſalis, αἰτιολογικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ αἰτιώδης, Conjunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος, *Gram.*

Cauſſidicus, ὁ συνήγορος, *Æſchin.*

Cauſſificor, σκήπτομαι, *Æſchin.*

Cauſſor, ϖροφασίζομαι τὶ, *Dem.* culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *id.*

Cautè, εὐλαβῶς, ϖεφυλαγμένως, omnia ad aliquem ſcribere, ἅπαντα ϖρός τινα ἀποστέλλειν, *Dem.*

Cautela, ἡ εὐλάβεια, *Dem.* ἡ ϖροφυλακὴ, ῆς, *Ægin.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Cautio*

Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, *Hipp.* τό καυτήριον, *Lucian.* cautere uro, καυτηριάζω, *N. T.*

Cauteriatus, κεκαυτηριασμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Cauterium, τὸ καυτήριον, ignitum, διάπυρον, *Lucian.*

Cautes, ἡ ϖέτρα, ας, *Plut.*

Cautio, ἡ εὐλάβεια, *Dem.* ἡ φυλακὴ, *Iſocr.* magnam prudentiam & cautionem requirens, ϖρονοίας ϗ φυλακῆς ϖολλῆς δεόμενον, *Dem.* magna, εὐλαβεια οὐ μικρα, *id.* ſumma, ἀκριβεστατη, *id.* cautione uti in re aliquâ, ϖεφυλαγμένως ἔχειν ϖερὶ τι, *Iſocr.*

Cautus, ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, *Dem.* ϖεφυλαγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ ϗ ἡ, ἔννοος, σύνετος, ὴ, ὸν.

Cavus, κοῖλος, η, ον, *Xen.* non cavus, ὁ ϗ ἡ ἄκοιλος, utrinque cavus, ἀμφίκοιλος, *Suid.* introrſùm cavus, ὁ ϗ ἡ ἔγκοιλος, *Athen.*

Cedo, ϖαραχωρέω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* è ſuggeſtu, τοῦ βήματος, *Æſch* commoto, εἴκω θυμουμένῳ, *id.* alicui de viâ, ὑποχωρέω τινὶ ὁδῶν, *Plut.* ἐξίσταμαι τινὶ τῆς ὁδοῦ, *Lucian.* nulli prudentiâ, οὐδενὶ φρονήματος, *Plut.* retrò, εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζω, *Lucian.* hoſti, ἐθελοκακέω, *Herodian.* bonis, ἐξίσταμαι τῶν ὄντων, *Dem.* rebus adverſis, ἐνδίδωμι ταις ἀποστάσεσι, *Baſil.* cedit benè opus, ϖροχωρεῖ τὸ ἔργον, *Herodian.* ei obſidio ex ſententiâ, αὐτῷ τὰ τῆς ϖολιορκίας ὡς βούλεται; benè & ſupra votum, δεξιῶς ϗ ὑπὲρ ϖᾶσαν εὐχὴν, *id.* non ut ſperavit, οὐχ ὡς ἤλπισε, *id.*

Cedo, dic, εἶπε μοι; porrige, ἄνεχε, ὄρεξον.

Cedratus, κεδρωτὸς, ὴ, ὸν, *Eurip.*

Cedria, ἡ κεδρία, *Galen.* cedriâ perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλὴν τινος, *Strabo.*

Cedrinus, κέδρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Cedris, ἡ κεδρὶς, *Dioſc.*

Cedrus, ἡ κέδρος, *Theophr.* acuta, ἡ ὀξύκεδρος, *id.*

Celebratio, ἡ εὔκλεια, *Dem.* feſti, ἡ ἑόρτασις, εως.

Celebratus, εὐλογούμενος, ένη, ένον, *Iſocr.* & vulgò jactatus, θρυλλούμενος, ένη, ενον, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ϖολυθρύλλητος, ου, *Syneſ.* ἔνδοξος. *Xen.*

Celebreſco, ὄνομα ϗ δόξαν λαμβάνω.

Celebris, ὁ ϗ ἡ εὐκλεὴς, έος, *Plut.* εὐλογούμενος, ένη, ενον. *Iſocr.* εὖ φερόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, εὐδοκιμος, ἐπιφανέστατος, γνώριμος, *id.* & *Dem.* virtute, δεδοξασμένος ἐπ' ἀρετῇ, *Polyb.*

Celebritas, ἡ φήμη, *Dem.* ἡ εὔκλεια, ας, *id.* ἡ εὐδοξία, *Iſocr.* i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* ἡ ϖομπὴ, ῆς, *id.* i. e. frequentia hominum, ἡ ϖανήγυρις, εως, *Iſocr.* celebritatem ago, ϖανηγυρίζω, *id.*

Celebro, prædico, δοξάζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* εὐλογέω τινὰ, *Iſocr.* ἐγκωμιάζω τινὰ, *Dem.* εὖ λέγειν τινὰ, *Iſocr.* feſtum, ἑορτάζω, *id.* ſplendidè, ἄγω ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς, *id.*

Celer, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* pedibus, ὁ ϗ ἡ ὀξύπους, *Eurip.* in rebus agendis, ὀξὺς, *Ariſt.* celerrimus curſu, ὀξυδρομώτατος, άτη, ατον, *Heliodor.* ὁ ϗ ἡ ὠκύπους, *Hom.*

Celeritas, τὸ τάχος, *Dem.* ἡ ταχύτης, *Athen.* ἡ ὀξύτης, *Dem.* celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τῶν ἀνταγωνιστῶν ϖαρελθεῖν, aliquid conſequi, ταῖς ὀξύτησιν ἀκολουθεῖν τινι, *id.* ἡ ὠκύτης.

Celeriter, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* ὀξέως, *id.* tam celeriter conficere aliquid, οὕτω ταχέως πράττειν τὶ; apparare quam celerrimè, ϖαρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην, celeriùs domum reverti, θᾶττον οἴκαδ' ἀπιέναι, *id.* celeriùs opinione, θᾶττον ἐλπίδος, *Herodian.*

Celeritudo, vide *Celeritas.*

Celero, ταχύνω, *Xen.* τὶ, *Soph.* ὁρμάω, *Iſocr.* σπεύδω, *Dem.*

Celes, ὁ κέλης, ητος, *Plut.*

Celeuſma, τὸ κέλευσμα, *Plato.*

Celeuſtes, ὁ κελευστὴς, οῦ, *Thuc.*

Cella, ſc. penuaria, τὸ ταμεῖον, *Iſocr.* τὸ ταμιεῖον, *Plut.* τὸ ἀποδοχεῖον, *Sirac.* ἡ ἀποθήκη, vinaria, ὁ οἰνὼν, ῶνος, *Xen.* ἡ οἰνοθήκη.

Cellaria, ἡ ταμία, ας, *Xen.*

Cellarius, ὁ ταμίας, ου, *Xen.*

Cellula, τὸ ταμιείδιον, *Suid.*

Celo, κρύπτω, factum, τὸ πρᾶγμα, *Dem.* aliquem aliquid, τινὰ τι, *Lyſias.* opes domi, ἀποκρύπτω τὴν οὐσίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, *Iſocr.* neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι οὔτε μέγαν οὔτε σμικρόν τινα, *Plato.* hæc te, ἀποκρύπτομαι ταῦτα πρός σε, *Iſocr.* miſeriam, συγκρύπτω τὴν συμφορὰν, alios, λανθάνω ἄλλους, *id.*

Celox, ὁ κέλης.

Celſitudo, τὸ ὕψος, *Thuc.* Confer *Altitudo.*

Celſus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* animus, τὸ ὑψηλονοῦν, οῦ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος.

Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ου, LXX.

Cenſeo, νομίζω, *Dem.* ἡγέομαι, οἴομαι, οἶμαι, *id.* *conſtituo*, γιγνώσκω, *Iſocr.* cenſum ago, συντάττομαι, *Dem.* συντιμάομαι, *id.*

Cenſio, ἡ τίμησις, εως.

Cenſitor, ὁ τιμητὴς, οῦ.

Cenſor, ὁ τιμητὴς, οῦ; morum inſpector, ὁ ἔφορος, ου, *Plut.* ὁ ἐπόπτης, ου, *Herodian.*

Cenſorius, τιμητικὸς, ἡ, ὸν, ἐποπτικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Cenſura, ἡ τιμητεία, ας, ἡ δοκιμασία.

Cenſus, ἡ ἀπογραφὴ, *N.T.* tributum, ὁ κῆνσος, *N.T.* τὸ τίμημα, *Dem.* ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, cenſum imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγράφεσθαι τινι, *Iſocr.* colligere de cujuſque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, *id.* ſolvere, φόρον, ſeu συντάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, διδόναι, *id.* accipere, προσόδους λαμβάνεσθαι, *id.*

Centenarius, ſc. numerus, ἡ ἑκατοντὰς, άδος,

Centenarius, ἑκατονταῖος, α, ον.

Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.

Centeſima, æ, ἡ ἑκατοστὴ, ῆς, *Dem.*

Centeſimo, ἑκατοστύω.

Centeſimus, ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.*

Centies, ἑκατοντάκις.

Cento, ἡ κέντρων, ωνος.

Centralis, e, ὁ, ἡ, τὸ πρός κέντρον.

Centrum, τὸ κέντρον, ου, *Plut.*

Centum, οἱ, αἱ, τὰ, ἑκατὸν, & octo, ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν, *Thuc.*

Centumpondium, τὸ ἑκατολίτρον.

Centumviralis, ὁ, ἡ, τὸ, τῶν ἑκατόν.

Centumviratus, ἡ τῶν ἑκατόν ἀρχὴ.

Centumviri, οἱ ἑκατόν.

Centuplex, ὁ καὶ ἡ ἑκατομπλασίων, ονος, ἑκατομπλάσιος, ία, ιον, *N.T.*

Centuplicatus, ἑκατοστεύων, ουσα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατοστεύουσα κριθὴ, LXX.

Centupliciter, ἑκατομπλασίως.

Centuria, ἡ ἑκατοστὺς, ύος, *Xen.* militum, ὁ λόχος, *Thuc.*

Centuriatim, κατὰ λόχους, *Philo.*

Centuriatus, ûs, ἡ ἑκατονταρχία.

Centurio, καταλογίζω, *Plut.*

Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, ου, *Xen.* ὁ ταξίαρχος, ου, *Dem.*

Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία.

Cepa, vid. *Cæpa.*

Cera, ἡ κηρὸς, οῦ, *Lucian.* è cerâ fingere aliquid, ἐκ κηροῦ πλάττεσθαι τι, *Herod.* cerâ obduco, vide *Cero.*

Cerarius, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρουργὸς.

Ceraſtes, ὁ κηράστης.

Ceraſum, τὸ κεράσιον, *Dioſc.*

Ceraſus, ὁ κέρασος, *Theophr.*

Ceratura, ἡ κήρωσις, *Ariſtot.*

Ceratus, κηρωτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος.

Cerdo, ὁ βυρσοδέψης, *Ariſtoph.* ὁ σκυτοτόμος, *Plato.* ὁ βάναυσος.

Cerdonia, ἡ βυρσοδεψικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς, *Plato.* cerdoniam facio, βυρσοδεψέω, *Ariſtoph.* σκυτοτομέω, *Ariſtot.*

Cerealis, δημητριακὸς, ἡ, ὸν.

Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Cerebroſus, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, ου, *Ariſtot.*

Ceremonia, vide *Cærimonia.*

Cereviſia, ὁ ζῦθος, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, *Dioſc.* τὸ βρύτον, ου, ſeu ὁ βρῦτος, *Athen.* βρύτον ἀπὸ κριθῶν, *Theophr.*

Cereviſiarius, ὁ ζυθοποιὸς, οῦ.

Cereus, κήρινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cereus, i. ὁ κηρὸς, οῦ, τὸ κηρίον, ου.

Cerifico, κηροποιέω.

Ceritus, ὁ καὶ ἡ μανιώδης, δημητροπληπτος.

Cerno, βλέπω τὶ, *Dem.* εἴδω τι, *id.* *cribro*, διαττάω, *Gal.* furfur, ἀποκρίνω διαττῶν τὸ πίτυρον, *id.* dimico, ἀγωνίζομαι, *Dem.* adeo hæreditatem, κληρονομέω, *Iſocr.*

Cernuus, ὁ καὶ ἡ ἐπιπρηνὴς, έος, *Heſych.*

Cero, ἐγκηρόω, *Hippocr.* mortuum, κατακηρόω νέκυν, *Herodot.*

Ceroma, τὸ κήρωμα, ατος, *Gal.*

Ceromaticus, κηρωματικὸς, ἡ, ὸν.

Ceromatiſtes, ὁ κηρωματιστὴς, ου.

Cerotum, τὸ κηρωτὸν, οῦ, *Dioſc.*

Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἅμιλλα, ης, *Iſocr.* res gravis, τὸ δεινὸν, *Dem.* & bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος, *Iſocr.* ἀγὼν καὶ ἅμιλλα, *id.* belli, ἀγὼν πολέμου, *Dem.* & periculum, ἀγὼν καὶ κίνδυνος; magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος; facilius, ῥᾴδιος; difficile, χαλεπὸς, *id.* vetus, παλαιὸς, *Iſocr.* equeſtre & navale, ἅμιλλα ἵππων τε καὶ τριηρῶν, *id.* ſubire de re aliquâ, ποιεῖσθαι ἀγῶνα περὶ ſive ὑπὲρ τινος *Dem.* adverſus aliquem, πρὸς τινα, *id.* de aliquâ re, ποιεῖσθαι ἅμιλλαν περὶ τι, *Iſocr.* certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ου, *Ariſt.* præmium, τὸ ἆθλον, *Xen.* τὸ νικητήριον, ου, *id.* præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.*

Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.*

Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, οῦ, *Plut.*

Certè, ναὶ, *Ariſtoph.* ἀληθῶς, *Dem.* ἦ μὴν, *id.* δῆτα, *id.* γε, ſi non ſumma, certe pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, *Dem.* γοῦν, ſi nihil aliud, nomen certè habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τοὔνομα γοῦν ἔχει, *id.* ἀμέλει; id enim certè homine indigniſſimum habeatur, τοῦτο γὰρ, ἀμέλει, ἀνθρώπῳ ἀπρεπέστατον φαίνοιτ' ἂν, καὶ μὴν; nec illud certè audeat quis dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο γε οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, *id.*

Certifico, βεβαιόομαι, *Plato.*

Certioro, δηλόω, *Dem.*

Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ βεβαιότης, ητος, *Ariſtot.* ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Certo, ἀγωνίζομαι, *Dem.* certamen, ἀγῶνα, *Plato.* hâc de re tecum, τοῦτο πρός σε, *Xen.* de honore & gloriâ, περὶ τιμῆς καὶ δόξης, *Dem.* pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, *id.* in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, *Philoſtr.* cum aliquo, ἁμιλλάομαι τινι, *Dem.* ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, *Æſchin.* cum majorum virtute, ἁμιλλάω πρός τὴν των προγόνων ἀρετὴν, *Dem.* de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλονεικέω, *Iſocr.*

Certò, ἀκριβῶς, *Dem.* ἀκριβὲς; certiſſimè aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, *id.* item βεβαίως.

Certus, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, *Iſocr.* δῆλος, η, ον, *Dem.* βέβαιος, αία, αιον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀψευδὴς, έος, *Dem.* certum ſignum, ἀκριβὲς σημεῖον, *Dem.* certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, *id.* certa pax, βεβαία εἰρήνη, *Xen.* i. e. definitus, ſtatutus, τεταγμένος, ένη, ένον, *Dem.* εἰρημένος, *id.* ὡρισμένος, *id.* διωρισμένος, *Iſocr.* certum tempus, χρόνος τεταγμένος, *id.* certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, *Dem.* ἡμέρα διαμεμετρημένη, *id.* firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ἀσφαλὴς, έος. *id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφισβήτητος, ου, *id.* certum eſt conſtat, δῆλον; certum eſt, quod ſic præfaturus ſit, δῆλον, ὅτι ὧδε προοιμιάσεται, *Xen.* certum habeo aliquid, certo aliquid ſcio, ἐπίσταμαι τι σαφῶς, *Dem.* οἶδα τι ἀκριβῶς, *id.* ὀρθῶς, *Iſocr.* φανερῶς, *idem.* certiorem facio aliquem, δηλόω πρὸς τινα, *id.* de aliquâ re, γνωρίζω τινί τι, *Pauſ.* certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι. παρὰ τινος, *Iſocr.* de aliquâ re, περί τινος, *id.* de aliquâ re ab aliquo, τὶ διά τινος, *id.*

Cerva, ἡ ἔλαφος, ου, *Ariſtot.*

Cervical, τὸ προσκεφάλαιον, ου, *Plut.*

Cervicoſus, ὁ καὶ ἡ σκληροτράχηλος, *Sirac.*

Cervinus, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελὸς, *Galen.* cornu, τὸ ἐλάφειον, *Suid.*

Cerviſia, vide *Cereviſia.*

Cervix, ὁ αὐχὴν, ένος, *Ariſt.* ὁ τράχηλος, *Plut.* ἡ δέρη; cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, *Philo.* τὸν αὐχένα ἀνατείνειν, *Chryſ.*

Ceruſſa, τὸ ψιμμύθιον, ſeu ψιμύθιον, *Ariſt.*

Ceruſſatus, ψιμμυθιωθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.*

Ceruſſo, ψιμμυθιόω, *Plut.*

Cervus, ὁ ἔλαφος, *Ariſtot.*

Ceſpes, vide *Cæſpes.*

Ceſſatio, ἡ ἀνάπαυσις, *Dem.* concedere alicui ceſſationem ab opere, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν; *cunctatio, mora*, ἡ διατριβὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, *Thuc.* *ſegnities*, ἡ ἀργία, *Dem.* ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥαθυμία.

Ceſſator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ὀκνηρὸς, οῦ, *N.T.* ὁ ἀργὸς, οῦ, *Dem.*

Ceſſio, ἡ παραχώρησις.

Ceſſo, παύομαι, ab aliquâ re, τινός, *Dem.* aliquid facere, ποιῶν τι, *Plato*, à cæde, φονεύων, *Thuc.* à labore, λήγω τῶν πόνων, *Iſocr.* ceſſare facio, παύω, aliquem ab aliquâ re, τινὰ τινος, *Iſocr.* inſolentiam alicujus, τὴν ὕβριν τινος, *id.* *tardo, cunctor*, βραδύνω, *Herodian.* μέλλω, *Dem.* ὀκνέω, *id.* ῥαδιουργέομαι, *Xen.* σχολάζω, *Plut.*

Ceſtus, ὁ κεστὸς, οῦ.

Cetarius, ὁ κητοπώλης, ου.

Cetus, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Cetaceus, ὁ καὶ ἡ κητώδης, εος, *Ariſt.* κητῷος, ῴα, ῷον, *Dioſc.*

Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.

Cetratus, ὁ πελταστὴς, πελτοφόρος.

Ceu, οἷα, *Xen.* οἱονεὶ, ὥσπερ.

Ceveo, σαυλοπρωκτιάω, *Suid.*

Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, ου.

Chalybs, ὁ χάλυψ, βος.

Chaos, τὸ χάος, *Plato.*

Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν τινὶ, *id.*

Characteriſticus, χαρακτηριστικὸς, ἡ, ὸν.

Charientiſmus, ὁ χαριεντισμὸς, οῦ, *Dion. Hal.*

Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, *Plut.* ἡ στοργὴ, ἡ φιλανθρωπία.

Charta, ὁ χάρτης, ου, *Dioſc.*

Chartaceus, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ χάρτου.

Chartophylaceum, τὸ χαρτοφυλάκιον.

Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.

Chartula, τὸ χαρτίον, *Plut.*

Charus, pretioſus, vide *Carus*, dilectus, ἀγαπητὸς, η, ον, *Ariſtot.*

Chaſma, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Chaſmatias, ὁ χασματίας, ου, *Ariſtot.*

Chela, ἡ χηλη, ῆς, *Ariſtot.*

Chelys, ἡ χέλυς, υος, *Plut.*

Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, ου, *Columella.*

Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ου, *Plut.*

Chilias, ἡ χιλιας, άδος, *Theocr.*

Chimæra, ἡ χίμαιρα, *Plut.*

Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.

Chirographum, τὸ χειρόγραφον, ου, chirographo caveo, χειρογραφέω, *Pand.*

Chiromantes, ὁ χειρόμαντις, εως, *Poll.*

Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.

Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.

Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, *Plato.* ἡ χειρουργικὴ, ης, *Ariſtot.*

Chirurgicus, χειρουργικὸς, η, ον, *Ariſt.*

Chirurgus, ὁ χειρουργὸς, οῦ, *Galen.*

Chlamydatus, κεχλαμυδωμένος, ένη, ένον, *Athen.*

Chlamydula, τὸ χλαμύδιον, *Plut.*

Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*

Cholera, ἡ χολέρα, *Hipp.* cholerâ vexor, χολεριάω, *Galen.*

Cholericus, χολερικὸς, η, ον, *Dioſc.*

Choragium, τὸ χορήγιον, ου, ſeu τὸ χορηγεῖον, ου, *Poll.*

Choragus, ὁ χορηγὸς, οῦ, *Athen.*

Choraules, ὁ χοραύλης, ου, *Ariſtot.*

Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, *Plato.*

Chorea, ἡ χορεία, ας, *Plato.* choreas duco, χορεύω, *Iſocr.*

Choreuma, τὸ χόρευμα, ατος, *Eurip.*

Choreutes, ὁ χορευτὴς, οῦ, *Plato.*

Chorographia, ἡ χωρογραφία.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, ου, chorographum ago, χωρογραφέω, *Ptolem.*

Chorus, ὁ χορὸς, *Xen.* chori magiſter, ὁ χοροδιδάσκαλος, *Plato.*

Chors, ὁ οἰκίσκος, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, *id.*

Chreſtologia, ἡ χρηστολογία, *N. T.*

Chreſtologus, ὁ χρηστολόγος, ου.

Chria, ἡ χρεία, ας, *Aphthon.*

Chriſma, τὸ χρίσμα, ατος, *Dioſc.*

Chriſtianiſmus, ὁ Χριστιανισμὸς, οῦ.

Chriſtianus, ὁ Χριστιανὸς, οῦ, *N. T.*

Chriſtianus, Χριστιανὸς, ἡ, ὸν.

CHRISTUS, ὁ Χριστὸς, *N. T.*

Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*

Chronologia, ἡ χρονολογία.

Chronologus, ὁ χρονολόγος.

Chryſocolla, ἡ χρυσόκολλα.

Chryſolithus, ὁ χρυσόλιθος.

Cibaria, orum, τὰ ἐδώδιμα, ων, *Thuc.* ὁ βρωτὸς, οῦ, *Dem.*

Cibarius, ὁ ϗ ἡ ἐδώδιμος, *Dioſc.* σιτικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ τρώξιμος, lex cibaria, σιτικός νόμος, *Plat.* panis, ϖιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκόμιστος.

Cibatus, ûs, ἡ τροφὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Cibo, as, τρέφω, ψωμίζω, *N. T.* σιτοποιῶ τινα, *Xenoph.*

Cibus, ὁ σῖτος, *Dem.* τὸ σιτίον, *Xen.* ἡ τροφὴ, *Ariſtot.* τὸ ἔδεσμα, *Iſocr.* ὁ βρωτὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐπισιτισμὸς, *id.* τὸ ἔδαρ; cibum ſumo, σῖτον αἱρέομαι, *Xen.* ἐν σίτῳ εἰμὶ, *idem*, unà capio, συσσιτέω, *Dem.* deduco, τῆς τροφῆς ὑποστέλλομαι, *Ariſtot.* paro, σῖτον ϖοιέω, *Plato.* præbeo, σιτομετρέω σῖτον, LXX. communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνέω τινὶ, *Dem.* coquo, ὀψοποιέομαι, *idem*; cibis ſuaviſſimis potiùs, quam ſaluberrimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτίων χαίρω, *Iſocr.* qui cibis delectatur animum & corpus lædentibus, χαίρων τῶν ἐδεσμάτων τοῖς ϗ τὸ σῶμα, ϗ τὴν ψυχὴν βλάπτουσι, *id.* ſine cibo ſum, ἀσιτίζω, LXX. ſine cibo, ἀσιτὶ, *idem.*

Cicada, ὁ τέττιξ, γος, *Thuc.* parva, ἡ τεττιγονία, ſeu τὸ τεττιγόνιον, *Ariſtot.*

Cicatrico, οὐλόομαι, *Ariſtot.* ἀπουλόω, *Dioſc.* ἐπουλόω, κατουλόω, *id.*

Cicatricula, τὸ οὐλίδιον.

Cicatrix, ἡ οὐλὴ, ῆς, *Ariſtot.* cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπουλῶν τὰ ϖαλαιὰ ἕλκη, *Dioſc.* ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἑλκῶν ἔτι ἔχειν οὐλὰς, *Dem.*

Cicer, ὁ ἐρέβινθος, *Dioſc.* ciceri ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἐριβινθώδης, εος, *Theophr.* ciceris magnitudo, ἐρεβινθαῖον μέγεθος, *Dioſc.*

Cicercula, ὁ λάθυρος, *Theophr.*

Cicerinus, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, *Heſych.* ὁ ϗ ἡ ἐρεβινθώδης, εος, folium ciceris, φύλλον ἐρεβινθῶδες, *Theophr.*

Cicindela, ἡ λαμπυρὶς, *Plin.* ἡ φαλαίνα, *Nic.* cicindelæ inſtar luceo, λαμπυρίζω, *Dioſc.*

Ciconia, ὁ ϖελαργὸς, οῦ, *Ariſt.* qualis ciconiæ eſt, ϖελαργικὸς, ἡ, ὸν, *id.* ciconiæ pullus, ὁ ϖελαργιδεύς, εως, *Ariſtoph.*

Cicur, ὁ ϗ ἡ τιθασσὸς, οῦ, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἥμερος, ου, *id.* ϖρᾶος, *Xen.* animantes omnes tam cicures quam agreſtes, ζῶα ϖάντα ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, *Herodian.* 5, 6, naturâ, τὸ τιθάσιον, ου, *Theophr.*

Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, *Theophr.* ἡ ἡμέρωσις, ἡ ἐξημέρωσις.

Cicurator, ὁ τιθασσευτὴς, οῦ, *Ariſtoph.*

Cicuro, τιθασσεύω, aliquem, τινὰ, *Plato*, ἐξημερόω τινὰ, *id.* beſtias, ἡμερόω τάς ψυχὰς τῶν θηρίων, *Iſocr.*

Cicuta, τὸ κώνειον, ου, *Dioſc.* cicutam bibo, κωνειάζομαι, *Suid.*

Cieo, κινέω, omnem lapidem, ϖάντα λίθον, *Plut.* riſum alicui, μηχανάομαι τινι γελωτα, *Dem.* iram, ϖαρίστημι τὴν ὀργὴν, *id.* bellum, ἐγείρω ϖόλεμον, *Thuc.*

Cilicium, τὸ κιλίκιον.

Cilium, βλεφαρὶς, *Ariſtot.* τὸ βλέφαρον, *Dioſc.*

Cimeliarcha, ὁ κειμηλιάρχης.

Cimeliarchium, τὸ κειμηλιάρχιον.

Cimelium, τὸ κειμήλιον, *Luc.*

Cimex, ὁ ϗ ἡ κόρις, εως, *Dioſc.*

Cinædia, ἡ κιναιδία, *Æſchin.*

Cinædicus, κιναιδικὸς, ἡ, ὸν.

Cinædus, ὁ κίναιδος, *Plut.*

Cincinnatus, ὁ ϗ ἡ κρωβυλώδης, *Lucian.*

Cincinnus, ὁ κίκιννος, *Ariſtoph.* ὁ ϖλόκαμος, *Hom.* aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς, *Ælian.*

Cinctulus, τὸ ζώνιον, *Poll.*

Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.*

Cinctus, ûs, τὸ διάζωμα, *Plut.* ἡ ζώνη.

Cinefacio, τεφρόω, *N. T.* ἀποτεφρόω.

Cineraceus, τεφρὸς, α, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ τεφρώδης, ὁ ϗ ἡ ἔνσποδος, *Dioſc.*

Cinereus, ὁ ϗ ἡ ἔντεφρος, *Athen.* σπόδιος, ία, ιον, *idem*, qui cinereo colore eſt, τεφραῖος, αία, αῖον, *Ælian.*

Cinerula, τὸ σπόδιον, *Dioſc.*

Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.* aliquem re aliquâ, διαδέω τὶ τινι, *Lucian.* urbem muro, ϖεριβάλλω τῇ ϖόλει τεῖχος, *Ariſtot.* urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λιθοις, *Dem.* coronâ, στεφανόω, *Plut.* circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, *Ariſtot.*

Cingula, τὸ ζῶμα, τὸ ζῶσμα, *Baſil.*

Cingulum, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, *Dem. Phal.* ἡ ζώνη, *Plut.* τὸ ζώνιον, *Poll.* τὸ διάζωμα, *Plut.* ἡ ταινία, *Pauſ.*

Cinis, ἡ σποδὸς, *Lucian.* ἡ τέφρα, *Plut.* ἡ σποδια, *Heſych.* τὸ σπόδιον, *Dioſc.* ἡ κόνις, *Hom.* fervens, in quo adhuc ſunt prunæ, ἡ θερμοσποδια, *Dioſc.* ſub cinere coquo, σποδίζω, *Plato.* cinerem detergo, ἀποσποδέω, *Ariſtoph.* aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, *Dioſc.* in cinerem redigo, τεφρόω, *N. T.* ἐντεφρόω, *Al. Aphrod.*

Cinnabarinus, κινναβάρινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.* κινναβάριος, ια, ιον, *Galen.*

Cinnabaris, τὸ κιννάβαρι, εως, *Theophr.* cinnabarim refero, κινναβαρίζω, *Dioſc.*

Cinnus, ὁ κίκιννος, *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος.

Cio, vide *Cieo.*

Cippus, ἡ ποδοκάκη, ης, *Dem.* columna, ἡ στήλη.

Circa, περὶ, *cum Accuſ.* circa hoc occupatus eſt, περὶ τοῦτο ἐστι, *Dem.* mimos circa ſe habet, μίμους ἔχει περὶ αὑτὸν, *id.* circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, *Æſchin.* qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ, *Iſocr.* ἀμφὶ, *cum Accuſ.* circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, *Xenoph.* κατὰ, *cum Accuſ.* leges circa exceſſum, νόμοι καθ᾽ ὑπεροχὴν, *Ariſtot.*

Circenſis, κύκλιος, ία, ὸν, Circenſes ludi, ἡ ἱπποδρομία, ας, *Thuc.* ὁ δίαυλος.

Circinatio, ἡ περιαγωγὴ, ἡ γύρωσις.

Circino, περιγράφω, *Dem.* περιάγω, γυρόω.

Circinus, ἡ περίγρα, ας, *Euſtath.*

Circiter, περὶ, *cum Accuſat.* circiter ſeptuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς, *Thuc.* circiter triginta, ὡς τριάκοντα, *Dem.* circiter centum ſtadia, ὅσον ἑκατὸν σταδίους, *Herodian.*

Circuitio, ἡ περιτροπὴ, *Baſil.* ἡ περίοδος, *Ariſtot.*

Circuitor, ὁ περίπολος, *Thuc.* ὁ περιοδευτής.

Circuitus, ἡ περίοδος, *Plut.* ὁ περίβολος, ου, *Thuc.* in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, *Thuc.* urbis, κύκλος τοῦ ἄστεος, *id.*

Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ; ferri, φέρεσθαι, *Plut.*

Circulatio, ἡ κύκλωσις, εως.

Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.* ὁ ὀχλαγωγός.

Circulatorius, ἀγυρτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.

Circulo, κυκλόω, γυρόω.

Circulus, ὁ κύκλος, *Plato.*

Circum, vide *Circa.*

Circumactio, ἡ ϖερίοδος, *Ariſt.* ἡ ϖεριαγωγὴ, *id.* ἡ ϖεριστροφή.

Circumaggero, περιχώννυμι.

Circumago, ϖεριάγω τὶ, *Plato.* aliquem ſecum, ϖεριάγομαι τινὰ, *Xenoph.* circumagor, κυκλοφορέομαι, *Ariſtot.*

Circumambulo, ϖεριπατέω κύκλῳ, Confer *Circumeo.*

Circumaro, περιαρόω, *Plato.*

Circumadſpicio, ϖεριβλέπω.

Circumcido, ϖερικόπτω, aliquid, τὶ, *Thuc.* ϖεριτέμνω, τὶ, LXX. præputium, ϖεριτέμνομαι τα αἰδοῖα, *Herodot.*

Circumcingo, περιζώννυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας, *Naz.*

Circumcirca, περὶξ; populum ſtantes, περὶξ τοῦ δήμου στάντες, *Polyb.* cunctantes irretit, κύκλῳ πανταχῆ μέλλοντας περιστοιχεῖται, *Dem.*

Circumciſè, περιτετμημένως.

Circumciſio, ἡ περιτομὴ, *N. T.* ἡ περικοπή.

Circumciſor, ὁ περιτομεὺς, έως.

Circumclaudo, περικλείω, *Thuc.*

Circumcludo, idem.

Circumcolo, περιοικέω, *Ulpian.*

Circumculco, περικαταπατέω, ῶ.

Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τὶ, *Plato.*

Circumcurſio, περιδρομὴ, ῆς, *Plut.*

Circumcurſito, περιπλανάομαι, in hoc, ταῦτα, *Xen.* huc illuc, ἄττω δεῦρο κἀκεῖσε, *Dem.*

Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* περιτειχίζω τὴν πόλιν, *Dem.* urbem foſsâ, περιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, *Xenoph.* aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι, *Greg.*

Circumdolo, παραπελεκάω, *Naz.*

Circumduco, περιάγω, *Plato.* περιέχω, *Plut.* aliquem, περιηγέομαι τινα, *Lucian.* aliquem circa montem, τινὶ τὸ ὄρος, *Herodot.* munitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα; decipere aliquem, παρακρούομαι τινα, *Dem.*

Circumductio, ἡ περιήγησις; deceptio, ἡ παράκρουσις, *Suid.* ἀπάτη, *Xen.*

Circumductor, ὁ περιηγητὴς, οῦ, *Juſtin.*

Circumeo, πέριειμι, περιβαίνω, in Italiâ, τὴν Ἰταλίαν, *Plut.* forum cum aliquo, περιέρχομαι κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετὰ τινος, *Dem.* palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, *Plut.* fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερὰ, *Ariſtot.*

Circumequito, περιππεύω, *Polyb.*

Circumerro, περιφέρομαι, *Plut.*

Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ἀς, *Ariſtot.* ἡ περίμετρος, ου, ſc. γραμμὴ, *id.*

Circumfero, περιφέρω, τὶ, περιάγω.

Circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, i. e. circumflexo noto, περισπάω, *Athen.*

Circumflexio, ἡ περίκαμψις, ἡ περικαμπὴ, ῆς, *Herodot.* ἡ περικλασις, *Plut.*

Circumflexus, ὁ ϗ ἡ περίκαμπτος; circumflexo notatus, περισπώμενος, ένη, ενον, *Gramm.*

Circumflexus, ûs, vide *Circumflexio.*

Circumflexus, i. ὁ περισπώμενος, ſcil. τόνος *Gramm.*

Circumflo, περιπνέω.

Circumfluens, περιῤῥέων, ουσα, ον, *Thuc.*

Circumfluo, περιῤῥέω, murum, τὸ τεῖχος, *Herodian.* opibus, ſeu omnium rerum copiâ, ἔχω τῶν ἱκανῶν, *Iſocr.*

Circumfluus, ὁ ϗ ἡ περίῤῥοος, ους, *Herodot.* περιῤῥέων, ουσα, έον, *Thuc.*

Circumfodio, περιορύττω, *Theophr.* περισκάπτω.

Circumforaneus, ὁ περιαγοραῖος, ου, *Suid.* ὁ ἀγύρτης, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀγοραῖος, ου, ὁ ἀλήμων, populus, ὄχλος, *Xen.*

Circumfremo, περιβρέμω, περιβρομέω.

Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.

Circumfulgeo, περιαστράπτω, N. T. περιστίλβω. Ep.

Circumfundo, περιχέω τι, Dioſc. τινὶ, Lucian. περιχύω, τινὶ, id. circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχύομαι τινὶ, Plut.

Circumfuſio, ἡ περίχυσις.

Circumgelatus, περιπαγεὶς, εῖσα, ὲν, Dioſc.

Circumgemo, περιστενάζομαι, Plut.

Circumgeſto, περιφέρω, Syneſ.

Circumjaceo, περίκειμαι, alicui, τινὶ, Herodian. id circumjacet mihi, περίκειμαι τοῦτο, id.

Circumjectus, περικείμενος, ενη, ενον.

Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τι τινι.

Circumlambo, περιλείχω τὶ, Ariſtoph.

Circumlatus, περικομισθεὶς, εῖσα, ὲν, Thuc.

Circumligo, περιδέω τὶ, Xenoph. aliquid alicui, διαδέω τί τινι, Lucian.

Circumlino, περιχρίω, Lucian.

Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως, Dioſc.

Circumlitus, ὁ καὶ ἡ περίχριστος, ου, Dioſc.

Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως, Quinctil.

Circumloquor, περιφράζομαι, Dion. Halic.

Circumluo, περικλύζω, Plut.

Circummitto, περιπέμπω.

Circummunio, περιφράττω.

Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, Poll. ὁ παραφραγμός.

Circummunitus, ὁ καὶ ἡ περίφρακτος.

Circumnaſcor, περιφύομαι, Theophr.

Circumnavigo, περιπλέω, Peloponneſum, τὴν Πελοπόννησον, Dem.

Circumobruo, περιχώννυμι.

Circumpingo, περιπήγνυμι, Dioſc.

Circumplector, περιπλέκω, Ariſtot.

Circumplexio, ἡ περιπλοκὴ, ἡ περίπλεξις.

Circumplexus, πέριπεπλεγμένος, ένη, ένον.

Circumplico, vide *Circumplector.*

Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Æſchin.

Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.

Circumrado, περιξέω, Theocr.

Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.

Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω τὶ, Lucian.

Circumſcalpo, περικνίζω, Ep.

Circumſcarifico, περιξύω, Gal.

Circumſcindo, περιτεμνω.

Circumſcribo, περιγράφω, Plut. circulum centro, κύκλον κέντρῳ, Naz. definio, ὁρίζω, Dem. περιορίζω, Luc. fallo aliquem, παρακρούομαι τινα, idem.

Circumſcriptè, περιγεγραμμένως.

Circumſcriptio, ἡ περιγραφὴ, ῆς, Polyb. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, Suid.

Circumſeco, περικόπτω τὶ, Thucyd.

Circumſedeo, περικάθημαι, mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, Dem. urbem, πολιορκέω πόλιν, id. περικαθίζω πόλιν. LXX.

Circumſepio, περιφράσσω, LXX.

Circumſeſſio, ἡ πολιορκία, Iſocr. Vide *Obſidio.*

Circumſiſto, περιΐστημι, Herod.

Circumſono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοὰς, Baſil. inſula, quam circumſonant venti, νῆσος περιηχουμένη τῷ πνεύματι, Lucian.

Circumſpectè, περιεσκεμμένως, Lucian. πεφυλαγμένως, omnia perſcribere ad aliquem, ἅπαντα πρός τινα ἐπιστέλλειν, Dem. εὐλαβῶς.

Circumſpectio, ἡ περισκόπευσις, ἡ περίσκεψις, εως.

Circumſpecto, κατασκοπέομαι, Xen.

Circumſpectus, cautus, πεφυλαγμένος, ένη, ένον, Plut. qui circumſpicitur, περιεσκεμμένος, Lucian. ὁ καὶ ἡ περιφανὴς, idem.

Circumſpergo, περιπάσσω, περιῤῥαίνω.

Circumſpicio, idem quod *Circumſpecto*: πάντη περιβλέπω, Luc. περιοράω, Xen. περισκοπέω.

Circumſtantia, ἡ περίστασις, εως, Ariſtot.

Circumſto, περιΐσταμαι, undique, πανταχόθεν, Thuc. aliquid, τὶ, Dem.

Circumſtrepo, περικαλιπέω, ῶ, Baſil.

Circumſtruo, περικατασκευάζω.

Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινὰ, Plato.

Circumtexo, περιυφαίνω.

Circumtondeo, περικείρω, Philoſtr.

Circumtono, περιβροντάω, ῶ.

Circumtonſus, ὁ καὶ ἡ περίκουρος, Poll.

Circumtremo, περιτρέμω, Naz.

Circumtueor, idem quod *Circumſpecto.*

Circumvagor, περιπλανάομαι, Xenoph.

Circumvallatio, ἡ ἀποτάφρευσις, εως.

Circumvallo, περισταυρόω, Thuc. aliquid, περιταφρεύω τι, Plut. περιτειχίζω.

Circumvectio, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, Ariſtot.

Circumvecto, περιάγω, Plato. περιοχέω.

Circumveho, idem quod antecedens *Circumvecto.*

Circumvenio, περιέρχομαι; circumdo, κυκλόω, aliquid aliquâ re, τί τινι, Gregor. κυκλόομάι τὶ, Xen. decipio, παρακρούω, aliquem, τινὰ, Iſocr. φενακίζω τινὰ, Dem. ἐξαπατάω τινὰ, id.

Circumventus, κυκλούμενος, ένη, ενον, malis, κακοῖς συμπεπτωκὼς, Soph.

Circumverto, περιδονέω, Æſchin. περιστρέφω, τὶ, Lucian.

Circumvincio, περιδέω.

Circumviſo, idem quod *Circumſpecto.*

Circumvolito, περιπέτομαι, Lucian.

Circumvolo, idem quod *Circumvolito.*

Circumvolvo, περικυλινδέω, Plato, περικυλίω, Ariſtoph. περιειλέω.

Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, Plato, ὁ κυλινδισμὸς, οῦ, Theodot.

Circularis, κυκλικὸς, ή, όν, κυκλιος, ία, ιον, Æſchin. ὁ καὶ ἡ ἐγκύκλιος, Athen.

Circulator, ὁ κυκλικὸς, οῦ, Lucian. ὁ ἀγύρτης, Plut.

Circulus, κύκλος, Plato. ὁ γυρὸς, οῦ, Plut.

Circus, ὁ κύκλος, ου, Plato, τὸ γύρωμα, ατος, Theophr. ὁ ἱππόδρομος, Dion. Hal.

Cirratus, βεβοστρυχωμένος, ένη, ένον.

Cirrus, ὁ βόστρυχος, Ariſtoph. ὁ πλόκαμος, Herod. πλεκτάνη, στρόφος.

Cis, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ; montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρῶν, Ariſtot. Atque hoc ipſo etiam compoſita cum *Cis* redduntur, ut Ciſalpinus, ὅ ἐπὶ τάδε τῶν Ἀλπέων; ciſmarini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς θαλάσσης, κ. τ. λ.

Ciſta, ἡ κίστη, ης; ἡ κιστὶς, ίδος, Ariſtoph. ἡ κιβωτὸς, οῦ, Dioſc.

Ciſtella, ἡ κιστὶς, Ariſtoph. τὸ κιβώτιον, Plut.

Ciſtellula, idem.

Ciſterna, ἡ δεξαμενὴ, ῆς, Strabo. ὁ λάκκος, ου, Ariſtoph. τὸ ὑδάτων δοχεῖον.

Ciſterninus, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ, Athen.

Ciſtula, idem quod *Ciſtella.*

Citatim, ὡρμημένως.

Citatio, ἡ κλῆσις, εως, Dem.

Citatus, a, um, ὡρμημένος, ένη, ένον.

Citerior, ἐγγύτερος, έρα, ερον, Xenoph.

Cithara, ἡ κιθάρα, Plato. ἡ φόρμιγξ, ἡ χέλυς; citharâ cano ſeu ludo, κιθαρῳδέω, Plut. κιθαρίζω, Ariſtot. citharæ ſonus ſeu cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, Plato. ἡ κιθαρῳδία, Plut. citharæ pulſatio, ἡ κιθάρισις; citharam pulſandi peritus, κιθαριστικὸς, ή, όν, Plato. cithara parva, τὸ κιθάριον, Athen.

Cithariſta, ὁ κιθαριστὴς, οῦ, Ariſtot. ὁ κιθαρῳδὸς, Plut.

Cithariſtria, ἡ κιθαρίστρια, Athen.

Citharœdus, idem quod *Cithariſta.*

Citimus, ἐγγύτατος, άτη, ατον.

Citò, ταχέως, Dem. ταχὺ, Iſocr. διὰ ταχέων, id. εὐθέως, id. citiùs, θᾶττον, Dem. citiùs opinione, θᾶττον τῆς ἐλπίδος, Herodian. citiſſimè, τάχιστα, Iſocr. quam citiſſimè, ὅτι τάχιστα, id. ὡς τάχιστα, Xen. τὴν ταχίστην, Dem.

Cito, as, καλέω, Dem. παρακαλέω, id. legem, προβάλλομαι τὸν νόμον, Naz. teſtem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, παρέχομαι μάρτυρα, Æſchin. Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, Ariſtot.

Citra, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ; citra virilem congreſſum, ἄνευ τῆς πρὸς ἀνδρὸς ὁμιλίας; citra iſta, ἔξω τούτων, Thuc. citra controverſiam, ἀναμφισβήτως, Dem. citra reprehenſionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, id. citra & ultra, ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ, Polyb.

Citreus, κίτριος, ία, ιον, malum, μῆλον, Athen.

Citrinus, idem.

Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, Athen.

Citrum, τὸ κίτριον, ου.

Citrus, *arbor*, ἡ κιτρία, Auct. Geopon.

Citus, ὠκὺς, εῖα, ὺ, ὀξὺς, εῖα, ὺ, Plut. ταχὺς, εῖα, ὺ, Dem.

Civicus, ἀστικὸς, ή, όν, Lucian.

Civilis, πολιτικὸς, ή, όν, res civiles, τὰ πολιτικὰ, ῶν, Iſocr. civilis excuſatio, σκῆψις πολιτικὴ, Dem. civilia munera, λειτουργίαι πολιτικαὶ, id. civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, Plut. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, Lucian.

Civilitas, ἡ ἀστειότης, ητος, τὸ πολιτικὸν, οῦ.

Civiliter, πολιτικῶς, adminiſtrare aliquid, πράττειν τι, Dem. ἀστείως, Plut.

Civis, ὁ πολίτης, ου, Dem. ὁ πολιτευόμενος, ὁ συμπολιτευόμενος, ου, id. ὁ ἀστικὸς, οῦ, id. ὁ ἀστὸς, οῦ, Xen. femina, ἡ πολῖτις, ιδος, Dem. ἡ ἀστὴ, ῆς, Plut. bonus, πολίτης ἀγαθὸς, Dem. melior, ἀμείνων, id. optimus, βέλτιστος, Iſocr. bonus atque honeſtus, καλὸς, κἀγαθὸς, Dem. prudentiſſimus, φρονιμώτατος, Iſocr. fortis, γενναῖος, Dem. juſtus, δίκαιος; moderatus, μέτριος; patriæ ſtudioſus, εὔνους; modeſtus ac bonus, σώφρων καὶ χρηστὸς, id. laudatiſſimus, ἐνδοξότατος, Iſocr. utilis ac fortis, χρήσιμος, καὶ ἀνδρεῖος, Dem. malus, πονηρὸς, id. improbiſſimus, χείριστος, id. φαυλότατος τῶν πολιτῶν Iſocr. audaciſſimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν, id. civem facere, πολίτην ποιεῖν, Dem. fieri, ποιεῖσθαι, id. naturâ eſſe, φύσει εἶναι, Dem. natum germanum eſſe, πεφυκότα γνήσιον εἶναι; natum eſſe, γένει εἶναι; non germanum eſſe, οὐ καθαρῶς εἶναι; ex alterâ parte eſſe, κατὰ θάτερα εἶναι; ex utroque parente eſſe, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστὸν εἶναι, καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς ἀστὸν εἶναι, id.

Civitas, ἡ πόλις, εως, Dem. parva, πόλις μικρὰ; magna, μεγάλη, id. tantâ magnitudine atque gloriâ, τηλικαύτη τὸ μέγεθος τοιαύτην δὲ δόξαν ἔχουσα, Iſocr. primaria, προέχουσα, id. πρωτεύουσα, id. dignitate prædita, ἀξίωμα τι ἔχουσα, Dem. honoratior, ἐντιμοτέρα; illuſtris, ἐπιφανεστάτη, Iſocr. nobilis, ὀνομαστὴ; antiquiſſima & maxima & apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη καὶ μεγίστη καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη; gravis ac ſplendida, σεμνὴ καὶ λαμπρὰ; beata, εὐδαίμων, id. florentiſſima, εὐτυχεστάτη; legibus benè conſtituta, εὐνομουμένη; libera, δημοκρατουμένη καὶ ἐλευθέρα, id. ſuis legibus utens, αὐτόνομος, Iſocr. civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν συντελῆ Dem. ſubjicere ſervituti, δούλην καθιστάναι, id. habitare, οἰκεῖν, Iſocr. gubernare, διοικεῖν, id. ſervare, σώζεσθαι, Dem. felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, id. turbare, ταράττειν, Dem. jus civitatis, ἡ πολιτεία; civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, Dem. decernere alicui, ψηφίζεσθαί τινι, id. dare alicui, διδόναι τινι, id. adquirere, κατασκευάζειν, id. accipere, παραλαμβάνειν τὴν πολιτειαν, ſeu τὴν πόλιν, Dem. habere jus civitatis apud aliquos, εἶναι τινι πολιτείαν παρά τισι, Dem. μετουσίαν εἶναι τινι τῆς πόλεως, id.

Civitatula, τὸ πολίχνιον, Iſocr. ἡ πολίχνη.

Clades, ἡ ἧττα, ης, Dem. ἡ συμφορὰ, Iſocr. ὁ ὄλεθρος, Dem. cladem ſibi ipſi accerſere, ἧτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν, Iſocr. incidere in clades, περιπεσεῖν τισὶν ἥτταις, ibid. expertem eſſe cladis acceptæ, οὐ μετέχειν τῆς ἥττης, Dem. recedere Platæis poſt cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης, id. Confer *Calamitas*, item *Detrimentum.*

Clam, κρύβδην, Dem. κρύβδα, λάθρα, id. clam fertur ſuffragium, κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος; clam & ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα καὶ διακρυψάμενον πράττειν τι; clam & per vim facere aliquid, λάθρα καὶ βίᾳ ποιεῖν τι; clam nobis, λαθρὰ ἡμῶν, id.

Clamator, ὁ κράκτης, ου, Plut. ὁ κεκράκτης.

Clamito, κράζω, *Dem.* ἀνακράζω, βοάω, *id.* κραυγάζω.

Clamo, βοάω, *Dem.* κράζω, *id.* κραυγάζω, *N. T.* αὔω, *Hom.* clamo & loquor aliquid, βοάω τι ϗ λεγω, *Dem.* & vociferor, βοάω ϗ κράζω; clamo, indignor, calumnior, βοῶ, ἀγανακτῶ, λοιδορῦμαι, *id.* clamo valdè, κράζω φωνῇ μεγάλῃ. *N. T.* βοῶ ἀνδρικῶς, *Æl.*

Clamor, ἡ βοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κραυγή, *Xen.* ἡ ἰαχή; clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγὴν, *Dem.* percelli clamoribus alicujus, καταπλαγῆναι ὑπο κραυγῆς τινος, *id.*

Clamoſus, κραυγαστικος, ἡ, ὸν, ὁ κράκτης, ου, *Plut.* κρακτικὸς, ἡ, ον; clamoſiſſimum eſſe, μέγιστον φθέγγεσθαι, *Dem.*

Clancularius, κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος, ια, ιον, *id.*

Clanculùm, κρύβδην, *Dem.* λάθρα, *Plut.* κρύφα, *id.* Confer *Clam.*

Clandeſtinus, λήθιος, ία, ιον, *Heſych.* λάθριος, ία, ιον, *id.* κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος, ια, ιον, *id.*

Clango, ἠχέω, κλάζω, ut canis in venatione, κλαγγάνω, *Xen.*

Clangor, ἡ κλαγγή, anſerum, *Plut.* tubarum, *Athen.* hominum, *Herodian.* canum, *Xen.*

Clarè, λαμπρῶς, *Xen.* φανερῶς, *Plato.* ἐναργῶς, *Dem.* ἄντικρυς, cognoſcere, εἰδεναι σαφῶς, ſcribere in literis, διαῤῥήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραφειν, decretum de eo ſcriptum eſt, ἄντικρυς περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, & apertè, ἄντικρυς ϗ διαῤῥήδην, *id.* de voce, viſu, ὀξέως.

Clareo, φαίνομαι.

Clareſco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω, *Xenoph.*

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, *Polyb.* πολεμεῖν, *id.* προαγορύω πόλεμον, *Dem.*

Clariſonus, λαμπρόφωνος.

Claritas, ἡ λαμπρότης, *Plut.* viſus, ἡ ὀξυδορκία, *Lucian.* vocis, η εὐφωνία, *Dem.* nominis, ἡ εὐδοξια, *Iſocr.* famæ, ἡ εὔκλεια, *Dem.* ſermonis, ſeu orationis, ἡ σαφήνεια, *Plato.*

Clarus, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* clara luna, λαμπρὰ σελένη, *Thuc.* clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, *Dem.* λαμπρὸς, *Iſocr.* γνωριμος, *Dem.* ἐπιφανὴς, *id.* ὀνομαστὸς, *Iſocr.* omnium ſuo tempore clariſſimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, *id.* clariſſimi optimique, ὀνομαστότατοι ϗ ἄριστοι, *id.* ex ignobilibus & obſcuris claros & illuſtres fieri, ἐξ ἀνωνύμων ϗ ἀδόξων ἐνδόξους ϗ γνωρίμους γίνεσθαι, *Dem.* clarum aliquem ex obſcuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, *Iſocr.* exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, *Dem.* multifariàm clarum teſtimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, *id.* facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανες, δῆλον, εὔδηλόν τινι, *Dem.* clarum eſſe eloquentiâ, δεινὸν εἶναι περὶ τοὺς λόγους, *Iſocr.* vox, φωνὴ ὀξεῖα, *Ariſtot.*

Claſſiarius, ὁ ναυμαχος, ου, *Chryſ.*

Claſſicula, τὸ στολιον, ου.

Claſſicum, τὸ σάλπισμα, ατος, receptui dari ſolitum, τὸ ἀνακλητικὸν, οῦ, *Plut.* claſſicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.

Claſſicus, στολικὸς, ἡ, ὸν.

Claſſis, copiæ navales, τὸ ναυτικὸν, ου, *Dem.* ὁ στόλος, ου, *id.* claſſem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικὸν, *Iſocr.* inſtruere, παρασκευάζειν στολον, *Dem.* habere, ἔχειν ναυτικὸν; ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεισθαι ἀπόστολον; profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι στόλον; amittere, ἀπόλλυσθαι ναυτικὸν; claſſis præfectus, ὁ ἀποστολευς, ὁ ναύαρχος, *id.* legatus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, *Xen.* claſſis præfectura, ἡ ναυαρχία, ας, *Ariſtot.* claſſi præeſſe, ναυαρχῆσαι, *Æl.* claſſe pugno cum aliquo, ναυμαχέω τινὶ, *Thuc.* contra aliquem, πρὸς τινα, *Lycurg.* pars civium, ἡ συμμορία, ας, *Dem.* tributa conferre per claſſes, εισφερειν κατὰ συμμορία α;, *Dem.* tributa conferre per claſſes εισφερειν κατὰ συμμορίας, *id.*

Clathrum, τὸ κλῆθρον, ου.

Clava, ἡ κορύνη, ης, το ῥόπαλον, ου, *Xen.* clavâ percutio, ῥοπαλιζω; percuſſio, quæ fit clavâ, ὁ ῥοπαλισμος, ου.

Clavarius, ὁ κορυνήτης, ου, *Hom.*

Clavator, idem quod antecedens *Clavarius.*

Clavatus, ἡλωτός, ἡ, ὸν.

Claudicatio, ἡ χωλότης, *Plut.* ἡ χωλεία, *Poll.*

Claudico, χωλαίνω, *Naz.* καταχωλεύω, *id.* σκάζω, *Plut.* leviter, ὑποσκάζω, *Lucian.*

Claudo, κλείω, portam, πύλην, *Herodian.* fores, τὴν θύραν, *N. T.* portum, κλείω, τὸν λιμένα, *Thuc.* aliquos in caſtris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, *Herodian.*

Claudus, χωλὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* κυλλὸς, ἡ, ον, *Hipp.* γυιος, ἡ, ὸν; altero pede, ἕτερον πόδα; utro pede? ποτέρῳ σκελει; utroque pede, ὁ ϗ ἡ ἀμφίχωλος, *Lucian.* claudum reddo, κυλλόω, *Hippocr.* χωλόω, *id.* χωλεύω, *Gal.* ἀποχωλεύω, *Xenoph.* claudus ſum, χωλαίνω, *Naz.* claudus fio, χωλαίνομαι, χωλεύομαι, *Lucian.* aliquantùm claudus, ὁ ϗ ἡ ἀκρίχωλος, *Suid.*

Clavicula, τὸ κλειδίον, ου.

Clavicularius, ὁ κλειδοῦχος, ου, *Plut.*

Claviculus, idem quod *Clavicula.*

Claviger, idem quod *Clavicularius.*

Clavis, ἡ κλεὶς, δος, *Plut.* clavis adulterina, ἡ ἀντικλεὶς, δὸς, *Clem. Alex.*

Clauſtrarius, ὁ κλειδοποιὸς, ου.

Clauſtrum, τὸ κλειθρον, ου, *Lucian.*

Clauſula, τὸ πέρας, *Ariſtot.* τὸ ἔσχατον, *id.*

Clauſus, κλειστὸς, ἡ, ὸν, *Diod. Sic.* clauſæ fores, κικλεισμέναι θύραι, *N. T.*

Clavus, ὁ γόμφος, *Ariſt.* ferreus & ligneus, ἧλος σιδήρεος ϗ ξύλινος, *Xen.* clavum clavo trudere, ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρύειν τὸν ἧλον, *Lucian.* clavis adfigo, προσηλόω, *idem.* clavis defigo, ſeu configo, καθηλόω; gubernaculum, τὸ πηδάλιον, clavum teneo, κυβερνάομαι, *Ariſtot.* ornamentum veſtis, τὸ σῆμα, clavo lato ornatus, ὁ ϗ ἡ πλατύσημος, *Herodian.*

Clemens, πρᾶος, f. πραεῖα, *Xen.* χρηστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, ὁ ϗ ἡ ἐλεήμων, *id.* clementiſſimus & manſuetiſſimus omnium, ἐλεημονέστατος ϗ πρᾳότατος πάντων, *Iſocr.* Clementes & humanos eſſe adſuefacere aliquos, πρᾳους ϗ φιλανθρώπους τινὰς εἶναι ἐθίζειν, *Dem.*

Clementer, πράως, *Dem.* ἠπίως, επιεικῶς.

Clementia, ἡ ἐπιείκεια, *Dem.* ἡ πραότης, *Plut.* humanitas & clementia alicujus, φιλανθρωπία ϗ πρᾳότης τινὸς, alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδῦναί τινι μηδοτιοῦν πρᾳότητος, *id.*

Clepo, vide *Furor.*

Clepſydra, ἡ κλεψύδρα, *Ariſtoph.* parva, τὸ κλεψύδριον, ου, *Philoſtr.* qui ad clepſydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, *id.*

Clericus, κληρικὸς, ἡ, ὸν.

Clerus, ὁ κληρος, ου.

Clibanus, ὁ κλιβανος, ου, *Herodot.*

Cliens, ὁ πελάτης, ου, *Plut.* ὁ θεραπευτὴς, ὁ θεραπευτὴς. *Xen.* clientum turba, clientes, τὸ πελατικὸν, οῦ, ad clientes pertinens, πελατικὸς, ἡ, ὸν.

Clienta, ἡ πελάτις, ιδος.

Clientela, ἡ πελάτεια, ἡ θεραπεία.

Clientelaris, e, πελατικὸς, ἡ, ὸν.

Clima, τὸ κλίμα, ατος, *Plut.*

Climactericus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ἡ, ὸν.

Climax, ἡ κλιμαξ, ακος, *Xenoph.*

Clinicus, κλινικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ κλινήρης.

Clitellæ, τὰ ἐπισάγματα, τὰ κανθήλια, *Ariſtoph.* clitellas impono, ἐπισάττω, *Xen.*

Clitellarius, ὁ ϗ ἡ σαγματοφόρος, ου.

Clivoſus, ὁ ϗ ἡ βουνώδης, εος.

Clivus, ὁ λόφος, *Herodian.* ὁ γεωλόφος, *Philo.* ἡ γεωλοφία, *Strabo.* ὁ βουνος, *Ariſtot.*

Cloaca, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, *N. T.* ὁ ὀχετὸς, abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν σώματα εἰς ὀχετοὺς, *Her.* meatus ſubterraneus, ἡ ἀμάρα, τὸ ἀμάρευμα, *Heſych.*

Cloſtrum, idem quod *Clauſtrum.*

Cludo, idem quod *Claudo.*

Clueo, δοκέω, *Xenoph.*

Cluniculus, τὸ πυγίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Clunis, ὁ γουτός, *Herodot.* ἡ πυγή, *Athen.* ſecundum clunes, πυγηδὸν, *Ariſtot.*

Cluſus, idem quod *Clauſus.*

Clypeatus, ὁ πελτάστης, ου, *Iſocr.* ὁ ἀσπιστης, ου, *Dem.* ὁ ασπιδοφόρος.

Clypeus, ἡ ἀσπις. ιδος, *Xen.* armo aliquem clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, *Dem.* clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπιδα, *id.* clypeo protego, προασπίζω, *Herodian.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* clypeis confertis pugno, συνασπίζω *Lucian.* à latere ſtans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, *Plut.*

Coacervatio, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σώρευμα, *Xen.*

Coacervo, συναθροίζω, *Plato.* συσσωρεύω, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα ἐς ταὐτὸ, convitia, συμφορέω σκώμματα ϗ λοιδορίας, *Dem.*

Coactio, ἡ συναγωγὴ, ῆς, *Thuc.*

Coactor, ὁ συναγωγεὺς, τῶν πολιτῶν, *Lyſ.*

Coadjutor, ὁ συμβοηθὸς, οῦ.

Coaduno, συνενόω, cum aliquo, τινὶ, *Naz.* συνείρω, *Lucian.* συναρμόζω.

Coædifico, συνοικοδομέω, *N. T.*

Coæqualis, vide *Æqualis.*

Coæquo, vide *Æquo*, *Adæquo.*

Coæquus, vide *Æqualis.*

Coætaneus, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Plato.* cum aliquo ſeu alicujus, ὢν τινος, *Dem.* coætanea, ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἧλιξ, *Xen.* ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὢν, *Dem.* coætaneum alicujus eſſe, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἣν ἕτερος, *id.*

Coæternus, συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, *Naz.*

Coævus, vide *Coætaneus.*

Coagmentatio, ὁ ἁρμὸς, οῦ, *Xen.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ σύμπηξις, εως, *id.*

Coagmentator, ὁ συναρμοστὴς, οῦ, *Naz.*

Coagmento, συναρμόττω, *Plato.* συνάπτω, *Plut.* πήγνυμι, *Plato.*

Coagulatio, ἡ πῆξις, εως, *Ariſtot.*

Coagulatus, πηκτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ἐμπυτιασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dioſc.*

Coagulo, πήσσω, caſeum, τυρὸν, *Dioſc.* τυρόω, ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα, *id.* coagulandi vim habens, πηκτικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Coagulum, ἡ πυτία, *Dioſc.* ἡ πυετία, *Ariſtot.*

Coaleſcentia, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.*

Coaleſco, συμφύομαι, *Ariſtot.* in corpus, συσσωματοποιέομαι, *id.* coaleſcere facio, συμφύω, *Theophr.* aliquid in aliquid, τι εἰς τι, *Plut.* aliquos in unum, τινὰς συντήκω ϗ συμφύω εἰς τὸ αὐτὸ, *id.* concordiam ineo συνίσταμαι, *Dem.*

Coalitus, ὁ ϗ ἡ συμφυὴς, έος, *Plut.*

Coanguſto, στενόω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Coarctatio, ἡ στενοχώρησις, εως, ἡ. ἀντιπερίστασις, *Ariſtot.* ἡ συστολή.

Coarctatus, ὁ ϗ ἡ σύστενος, ου, *Heyſch.*

Coarcto, ἀντιπεριΐστημι, *Ariſt.* στενοχωρέω, *N. T.* στενόω, *Herodian.*

Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐξελέγχω, κατελέγχω

Coaſſatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Coaſſo, σανιδόω.

Coaxo, κοαξέω.

Coccinatus, ὁ ϗ ἡ κοκκινοβαφής.

Coccineus, κόκκινος, ίνη, ινον, coccinea lana, κόκκινον ἔριον, *N. T.* coccinea tunica, κόκκινος χιτὼν, *Plut.*

Coccinus, idem.

Coccum, ὁ κόκκος, ου, *Dioſc.*

Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος, *Ariſtot.*

Cochlea, ὁ κοχλίας, ου, *Dioſc.*

Cochlear, τὸ κοχλιάριον, ου, *Dioſc.*

Cochleola, τὸ κοχλίδιον, ου, *Suid.*

Coctilis, ἑψανὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* coctile, quidquid ad coquendum idoneum eſt, τὸ ἕψημα, ατος, *Plato.*

Coctio, ἡ ἕψησις, *Plut.* ἡ πέψις, *Ariſtot.*

Coctivus, idem quod *Coctilis.*

Coctor, ὁ ἑψητὴς, οῦ, *Baſil.*

Coctura, idem quod *Coctio.*

Coctus, ἑφθὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* benè, ὁ ϗ ἡ εὐέψητος,

τος, *Theophr.* à ſole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ ϗ ἡ πέπων, *Theophr.*

Codex, vide *Caudex*, vel *Liber*.

Codicillus, τὸ γραμματεῖον, ου, *Dem.*

Cœcus, a, um, vide *Cæcus, a, um.*

Cœlebs, vide *Cælebs.*

Cœleſtis, e, ὁ ϗ ἡ οὐράνιος, ου, *Plato.*

Cœlites, οἱ οὐράνιοι, ων.

Cœlitùs, οὐρανόθεν.

Cœlum, ὁ οὐρανὸς, οῦ, *Plato.*

Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, *Athen.*

Coëmo, συνωνέομαι, terram, τὴν γῆν, *Dem.* προσωνέομαι, aliquid, τὶ, *id.* συμπρίαμαι.

Coëmptio, ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.*

Cœna, τὸ δεῖπνον, *Dem.* opipara & varia, πολύοψον ϗ ποικίλον, *Lucian.* ſecundaria, τὸ ἐπίδειπνον, ου, *Athen.* dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ἡ εὐχαριϛία; vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, *Dem.* ire ad cœnam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχοῦ; ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον; venire ad cœnam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον; potare & humanum ſe præbere erga aliquos in cœnâ, πίνειν ϗ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ; abire à cœna, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου; parare cœnam, δειπνοποιεῖν, *id.* δεῖπνον ποιεῖν, *Xen.* præbere alicui, δειπνίζειν τινα, *id.* τινὶ, *id.* finire, ἀποδειπνεῖν, *Athen.*

Cœnaculum, τὸ ἀνώγεον, *N. T.* τὸ ἑϛιατήριον, ου, *Plut.* τὸ ὑπερῷον.

Cœnatorius, δειπνητικὸς, ή, όν, *Athen.*

Cœnaturio, δειπνησείω.

Cœnito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.

Cœno, δειπνέω; cum aliquo, μετά τινος, *Dem.* συνδειπνέω τινί, *id.*

Cœnobium, τὸ κοινόβιον, ου.

Cœnoſus, ὁ ϗ ἡ βορβορώδης, εος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ πηλώδης.

Cœnula, τὸ δειπνάριον, ου, *Athen.*

Cœnum, ὁ βόρβορος, *Dem.* ὁ πηλός, *Thuc.* cœno obduco, ſeu contamino, βορβορόω, *Ariſtot.* cœnum refero, βορβορίζω, ſapore, ἐν τῇ γεύσει, *Dioſc.* ſupplantatum proſternere in cœnum, ὑποσκελίσαι ϗ ῥάξαι εἰς τὸν βόρβορον τινα, *Dem.* dejectio in cœnum, ἡ καταβορβόρωσις, *Plut.*

Coëo, convenio, συνήκω, συνίημι; cum aliquo, τινι, *Dem.* συνίϛαμαι, *Thuc.* concumbo, συγκαθεύδω, *Plato.* ὁμιλέω τινὶ, *Luc.* τὰ ὑπὸ κόλπου πράττω, *id.* συγγίνομαι, *Dem.*

Cœpi, ἠρξάμην.

Cœpto, κατάρχω, bellum, τοῦ πολέμου, *Plut.* ſermonem, λόγον, *Plato.* pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, *Polyb.*

Cœptum, τὸ καταρχθὲν, τὸ ἐπιχείρημα.

Cœptus, ûs, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.*

Coëpulo, onis, ὁ σύνδειπνος, ου, *Xen.* ὁ σύσσιτος, ου, *Ariſtoph.*

Coëpulor, συνδειπνέω, *Xen.* συσσιτέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.*

Coëquito, συνιππεύω.

Coërceo, εἴργω, καθείργω; aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινος, *Xen.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plut.* iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, *id.* κολάζω τι, *Theophr.* id, quod exſuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, *Plut.*

Coërcitio, ἡ κάθειρξις, εως.

Coëſſentialis, e, ὁ ϗ ἡ ὁμοούσιος, ου, *Naz.*

Cœtus, ἡ συνουσία, *Plato.* ἡ ἐκκλησία, *Dem.* publicus, ὁ πανήγυρις, εως, *id.*

Coëxerceo, συγγυμνάζω, aliquos, τινὰς.

Coëxercitatio, ἡ συγγυμνασία, ας.

Cogitabilis, e, νοητὸς, ή, όν, *Plato.*

Cogitabundus, ὁ ϗ ἡ σύννους.

Cogitatè, vide *Cogitatò.*

Cogitatio, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, οῦ, *Plato.* τὸ νόημα, *Ariſtot.* ἡ νόησις, *id.* ἡ ἔννοια, *Dem.* ἡ διάνοια, *Iſocr.* τὸ διανόημα, *id.* ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* animus & cogitatio, λογισμὸς ϗ διάνοια, incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινι λογισμῷ, ſuſcipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, uti cogitatione ſobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, perſpicere optimâ cogitatione, ὁρᾷν βέλτιϛα λογισμῷ, *id.*

Cogitatò, ἐκ προνοίας, ποιεῖν τι, *Plato.*

Cogitatum, τὸ νόημα, το διανόημα, τὸ ἐννόημα, *Ariſtot.* ad opus perducere, ἄγειν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν, *Herodot.* cogitatis excidere, ἀποπεσεῖσθαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, *Apocryph.*

Cogito, ἐννοέω, *Plato.* aliquid, ἐνθυμέομαι τινος, *Xen.* τὶ, *Iſocr.* διανοέω τι, *Lucian.* λογίζομαι τι, *Dem.* mecum, σκοπέω παρ' ἐμαυτῷ, *id.* abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, *Plato.*

Cognatio, ἡ συγγένεια, *Dem.* cognationis neceſſitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα; cognatio arctiſſima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη; à viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρὸς; à matre, τὸ γένος τῆς μητρὸς, *idem.* cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρὸς τινα, *Iſocr.* προσήκων τινι τῷ γένει, *Dem.*

Cognata, τὰ σύϛοιχα, σύμφυλα.

Cognatus, ὁ ϗ ἡ συγγενὴς, έος, *Dem.* ὁ γεννητὴς, οῦ, & neceſſarius, συγγενὴς ϗ ἀναγκαῖος ἄνθρωπος; alicujus & genere proximus, προσήκων τινὶ ϗ γένει ὢν ἐγγύτατος; alicujus à viris, συγγενής τινος πρὸς ἀνδρῶν; maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρὸς; utrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενής τινι; cognatorum more, συγγενικῶς, *id.*

Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις, decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, *Dem.* ſententia, ἡ γνώμη, *id.* experientia, ἡ ἱϛορία, *Iſocr.*

Cognitor, ὁ γνώϛης, ου, γνωϛὴρ, *Xen.* ὁ γνώμων, ονος, *id.* ὁ διαγνώϛης, ου, *Iſocr.*

Cognitus, γνωϛὸς, ή, όν, *Naz.* ὁ ϗ ἡ γνώριμος, *Dem.* γιγνωσκόμενος, ένη, ενον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔγνωϛος, cognitum habeo, εἴδω, *id.* κατείδω, *Iſocr.* planè cognitum habeo aliquid, σαφῶς ἐπίϛαμαι, οἶδα, ἴσημι, εἴδω τι, *Dem.*

Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, *Dem.* τὸ παρωνύμιον, *Plato.* ἡ ἐπίκλησις, εως, *Plut.* ſortiri cognomen Sophiſtæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιϛοῦ, *Iſocr.* ab aliquâ re, παραλαμβάνειν ὄνομα τι παρά τινος, *Dem.*

Cognomento, ἐπωνύμως, *Dioſc.* ἐπίκλην, *Plato.*

Cognominatio, vide *Cognomen.*

Cognominis, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, *Iſocr.* cognominis ſum alicui, ὁμωνυμέω τινι, *Athen.*

Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Ariſtot.*

Cognomino, ἐπονομάζω, *Plato.* aliquem, ἐπικαλέω τινὰ, *Xen.*

Cognoſco, γινώσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid & video, τὶ ϗ εἴδω; liquidò aliquid, εἴδω τι καθαρῶς; aliquid rectè, μανθάνω τι ὀρθῶς; de rebus, quæ decet, cognoſco, ſeu ſtatuo, περὶ πραγμάτων ἃ χρη, γινώσκω; cognoſco aliquos, quales & qui ſint, γνωρίζω τινὰς, ὁποῖοι ϗ τινες εἰσὶ, *id.* aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίϛῳ; exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματος τινος, *id.* aliquid è literis, μανθάνω, ſeu πείθομαι τι ἐξ ἐπιϛολῶν, ſeu ἐκ γραμμάτων, *idem*; feminam, ſc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, *N. T.*

Cogo, congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, *Thuc.* milites, ϛρατιώτας, *Dem.* coagulo, πήσσω, caſeum, τυρὸν, *Dioſc.* in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, *Herodot.* in unum, συνάγω εἰς ἓν, *Dem.* omnia, ἀθροίζω εἰς ταὐτο πάντα; colligo ſtipem, ποιέω ἀγυρμὸν; urgeo, ἀναγκάζω; aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι; cogentibus malis præſentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων; cogo aliquem aliquid conſecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατιθέναι τι, *id.* cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βουλομένους, *Iſocr.* ad pacem, βιάζομαι παρὰ τὴν εἰρήνην, *Dem.*

Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, *Thuc.*

Cohabitator, ὁ σύνοικος, *Iſocr.* ὁ σύναυλος.

Cohabito, συνναίω, συνοικέω, urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* alicui, συναυλίζομαι τινι, *Xen.* annum mulieri, συνοικέω ἐνιαυτὸν τινι γυναικὶ, *Dem.*

Cohærentia, ἡ σύναψις, εως, *Ariſtot.* ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *id.* ἡ σύϛασις.

Cohæreo, συνέχομαι, alicui, τινὶ, *Plato.* terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, *Theophr.*

Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, ου, *N. T.* cohæres ſum, συγκληρονομέω, *Sirac.*

Cohibeo, συνέχω, ἐπέχω, aliquem, τινὰ, *Plut.* iram, κατέχω τὸν θυμὸν, *Ariſtot.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plato.* Confer *Coërceo.*

Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς, ἡ κώλυσις.

Cohoneſto, ἐπικοσμέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* συγκοσμέω, *Xen.*

Cohorreſco, φρίττω, *Plut.* hoc facere, ποιῆσαι τοῦτο, *Dem.* ad aliquid, τὶ, *id.* καταφοβέομαι, *Ariſtoph.*

Cohorreo, idem.

Cohors, ἡ σπεῖρα, *Appian.* τὸ τάγμα, *Plut.* militum viginti quinque, *al.* centum, ὁ λόχος, *Thuc.* militum quingentorum, ἡ πεντηκοϛύς, *id.* cohortis præfectus, ὁ λοχαγός, *Iſocr.* in cohortes diſtribuo, καταλοχίζω, *Plut.* diſtributio in cohortes, ὁ καταλοχισμὸς, οῦ, *Lucian.*

Cohortatio, ἡ παράκλησις, *Polyb.* Confer *Adhortatio.*

Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* aliquem, ut videat, διακελεύομαι τινι ὁρᾷν, *Plut.* Confer *Adhortor.*

Coinquino, συμμιαίνω, συμμολύνω.

Coitio, ἡ ἐπισυϛασις, εως, *N. T.* ἡ συνέλευσις.

Coitus, ἡ συνουσια, *Xen.* ἡ μίξις, *Herodot.*

Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινά, *N. T.*

Colaphus, ὁ κόλαφος, *N. T.* colaphum infringo, ῥαπίζω, *Dem.* alicui, τινὰ, *Plut.* πὺξ παίω τὸ ϛόμα τινὸς, *Dem.* παίω ἐπὶ κόῤῥης, *Lucian.*

Colatio, ἡ ἤθησις, εως, *Ariſtot.*

Colator, ὁ ἠθητὴς, οῦ.

Coles, τὸ πέος, εος, *Ariſtoph.*

Coleus, ὁ ὄρχις, εως, *Ariſtot.*

Colica, ἡ κωλικὴ ὀδυνή, τὸ κωλικὸν ἄλγημα, colicâ laborans, ὁ κωλικός, ad colicam ſedandam faciens, κωλικὸς, ή, όν, *Gal.* colicâ laboro, κωλικεύομαι, *Alex.*

Colicus, κωλικὸς, ή, όν, *Gal.*

Collabaſco, καταφέρομαι, *Lucian.* συνολισθαίνω.

Collabefacto, λυμαίνομαι, *Xen.* καταλυμαίνομαι, *id.* διαφθείρω.

Collabefio, καταλύομαι, διαφθείρομαι.

Collabor, συμπίπτω, *Xen.*

Collacrimatio, ὁ συνδάκρυσις, ἡ ἐπιδάκρυσις.

Collacrimor, συνδακρύω, *Plut.* προσανακλαίομαι, *Syneſ.*

Collactaneus, ὁ ϗ ἡ ὁμογάλακτος, ὁ ϗ ἡ σύντροφος, collectanei, οἱ ϗ αἱ ὁμογάλακτες, ων, *Ariſtot.*

Collare, τὸ περιδέραιον, *Herodian.* Confer *Monile, Torques.*

Collaria, æ, ὁ κύφων, ωνος, *Ariſtot.*

Collatio, ἡ συγκομιδὴ, penſitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *Thuc.* ἡ συντέλεια, *Dem.* comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, *Iſocr.*

Collatitius, ὁ ϗ ἡ συναγώγιμος, ὁ ϗ ἡ συγκομιϛός, cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δεῖπνα, *Athen.*

Collaudatio, ἡ συνεπαίνεσις, εως.

Collaudo, συνεπαινέω, *Ariſtot.*

Collecta, æ, ὁ ἔρανος, civilis & communis, πολιτικὸς ϗ κοινὸς, *Dem.* collectam colligere ſalutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν, conferre; ἔρανον φέρειν, *id.* collatio, quæ fit à ſingulis in commune, ἡ συμβολή, *Plut.*

Collectaneus, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.* collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα, τὰ ὑπομνήματα.

Collectim, συλλήβδην, dicere, εἰπεῖν, *Iſocr.*

Collectio, ἡ σύλλεξις, *Plato.* ἡ συλλογή, *id.* ἡ συγκομιδή, *Iſocr.* τὸ ἄθροισμα, ὁ ἀθροισμός.

Collectitius, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, *Poll.*

Collega, ὁ συνεργὸς, οῦ, *Plut.* in regimine, ὁ συνυπάρχων, οντος, *Ælian.* in conſulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος, *Plut.* ὁ συνύπατος.

Collegium, ὁ σύλλογος, ου, *Thuc.*

Collibet, συνδοκεῖ, mihi illud, μοι τοῦτο, *Thuc.*

Colliculus, τὸ λοφίον, ου.

Collido, συγκρύω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Polyb.* committo aliquos inter ſe, τινὰς, *Her.*

Colligatio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ σύνδεσις.

Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον, *Plato.* aliquid undiquaque, τὶ πανταχόθεν, *Iſocr.* exercitum, ϛρατιὰν, *Herodian.* in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, *Dem.* multos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας, *Iſocr.* maximam vim militum, συνάγω πλείστην δύναμιν; in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, *idem.* ſtipem, ἐρανίζω, *Plato.* reficio, ἀναζωπυρέω; me, ἀναλαμβάνομαι ἐμαυτὸν, *Iſocr.* ratiocinor, συλλογίζομαι, *Dem.*

Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Ariſtot.*

Collimo, στοχάζομαι σκοποῦ, *Polyb.*

Collineo, στοχάζομαι, ad aliquid, τινὸς, *Ariſtot.* καταστοχάζομαι.

Collino, καταχρίω, *Galen.* συναλείφω.

Collinus, ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ, *Ariſtot.* ὁ ἐν τῷ βουνῷ.

Colliquefacio, τήκω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Colliqueſco, συντήκομαι, ἀνατήκομαι, *Plut.*

Colliquo, τήκω, *Plut.* διατήκω, ceram, κηρὸν, *Ariſtoph.* συντήκω, *Xen.*

Collis, ὁ βουνός, *Ariſt.* ὁ λόφος, *Her.*

Colliſio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Dem. Phal.*

Collocatio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* ἡ τάξις, εως, *Dem.* verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθυσμένη; indirecta ſive inverſa, ἡ τάξις ἀνεστραμμένη.

Colloco, ἵστημι, ſtatuas, στήλας, *Dem.* in aliquo, ἱδρεύω ἔν τινι, *Plut.* ἐγκαθιδρεύω, καθίζω, res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ περὶ με, *Iſocr.*

Collocupleto, καταπλουτίζω.

Collocutio, οἱ λόγοι, venire in collocutionem de aliquâ re, ἔρχεσθαι εἰς λόγους περὶ τινος, *Dem.*

Colloquium, ἡ ἔντευξις, cum aliquo, πρὸς τινα, *Plut.* colloquio frui, κοινολογίας μετασχεῖν, *Diod. Sic.* dignari aliquem colloquio, δεξιοῦσθαι τινα τῇ τῶν λόγων κοινωνίᾳ, *Æl.*

Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* mitiùs & humaniùs cum aliquo, πρᾳότερον ϗ φιλανθρωπότερον διαλέγομαι τινι, *id* per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, *Iſocr.* in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ οὖς τινι κοινολογέομαι, *Lucian.* crebrò & prolixè de re aliquâ cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς ϗ μακρὰς ποιέομαι περὶ τινος, *Iſocr.*

Colluctatio, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινὶ, *Philoſtr.* προσπαλαίω, *Suid.*

Colludo, προσαθύρω, *Heſ.* συμπαίζω, cum aliquo, τινὶ, facio cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* συμπράττω τινὶ, *Lycurg.*

Collum, ὁ τράχηλος, ου, *Plut.* collo obtorto traho, τραχηλίζω, *Plato.* collum frango, ἀποτραχηλίζω, *Eunap.* ἐκτραχηλίζω, *Plut.* collum ſponte jugo ſubjicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι τὸν αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.*

Colluſio, ἡ συμπαιγνία, τὸ κακούργημα.

Colluſor, ὁ συμπαιστής, *Plato.* ὁ συμπαίστωρ.

Colluſtro, περιαυγάζω, καταλάμπω.

Colluo, διακλύζω, *Dioſc.* συλλούω, *Plut.*

Colluvies, ὁ χλίδος, ου, *Dem.*

Collybyſtes, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, *Lyſ.*

Collybus, ὁ κόλλυβος, ου, *Heſych.*

Collyrium, τὸ κολλύριον, ſeu κολλούριον, *Hippocr.* aridum, τὸ ξηροκολλούριον, ου, *Aet.* humidum, τὸ ὑγροκολλούριον, ου, *id.*

Colo, as, ἠθῶ, *Hippocr.* ἠθέω, *Plato.*

Colo, is, σέβομαι τινὰ, *Plato.* ποιοῦμαι θεραπείαν τινὸς, *Xen.* diligentiſſimè populum, θεραπεύω ἄριστα τὸ πλῆθος, *Dem.* aliquem ex benevolentiâ, τινὰ μετ' εὐνοίας; religioſè Deum, εὐσεβέομαι τὰ πρὸς Θεὸν, *Dem.* religioſè colo & honoro animalia, σέβομαι ϗ τιμάω τὰ ζῶα, *Iſocr.* Deum, λατρεύω Θεῷ, *N. T.* exerceo aliquid, ἀσκέω τι, *Dem.* colo agrum, γεωργέω χώραν, ſeu γῆν, *Iſocr.* orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, *Naz.* habito, *Dem.*

Colocaſia, ἡ κολοκασία.

Colon, τὸ κῶλον, *Gramm.*

Colonia, ἡ ἀποικία, *Iſocr.* ἡ κληρουχία, *id.* ἡ ἀποικὶς πόλις, *Plut.* conſtitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν; coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινὰ, ἀποικίαν ποιεῖσθαι, *id.* ἀποικίζω, *Thuc.* in coloniam deduco, ἀποικίζομαι, *Plut.* coloniæ deductor, ἀποικιστὴς, οῦ, *Heſych.* coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, οῦ, *Ariſt.* migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως, ἡ ἀποικισία, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικέω εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.*

Colonus, incola novæ urbis, ὁ ἄποικος, ου, *Iſocr.* mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινὰ, *id.* cultor agri, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xen.*

Color, τὸ χρῶμα, *Dem.* ἡ χρόα, *Plato.* colorem muto, ἀλλοχροέω, *Ariſtot.* accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώννυμαι, *Plut.* colorem alicujus induo, εἰς χροιάν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφόω, *Æl.* color pallidus, amiſſo genuino, ἡ ἄχροια, *Gal.* qui eſt coloris gemini. ὁ ϗ ἡ δίχροος, *Ariſt.* ὁ ϗ ἡ δίχρωμος, *Gal.* color deformis, ἡ δύσχροια, *id.* colore inficio aliquid, χρῶμα ἐπιχρωματίζω τινὶ, *Plato.* colore diverſo ſum, ἑτεροχροέω, *Baſ.* colore bono præditus, ὁ ϗ ἡ εὔχροος, *contr.* εὔχρους, ου, *Xen.* color bonus, ἡ εὔχροια, *Gal.* malus, ἡ κακόχροια, *id.* multis coloribus præditus, ὁ ϗ ἡ πολυχρώματος, *Plato.* ejuſdem coloris, ὁ ϗ ἡ σύγχροος, *Plut.*

Coloratio, ὁ χρωματισμός, οῦ, *Schol. Ariſt.* ἡ χρῶσις, εως, *Poll.*

Coloro, χροΐζω, *Ariſtot.* χρώζω, *id.* χρωματίζω, *Theophr.* ἐπιχρωματίζω.

Coloſſæus, i. e. Coloſſum æquans, κολοσσαῖος, αία, αῖον, *Plut.*

Coloſſicus, κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Coloſſus, ὁ κολοσσὸς, οῦ, *Plut.*

Coloſtrum, ὁ πύος, ου, *Ariſtoph.*

Coluber, vide *Anguis.*

Colubrinus, vide *Anguinus, a, um.*

Colum, ὁ ἠθμὸς, οῦ, *Dioſc.* parvum, τὸ ἠθμάριον, *Athen.*

Columba, *mas & fœmina,* ἡ περιστερὰ, ᾶς, *Ariſt.* parva, τὸ περιστέριον, ου, τὸ περιστερίδιον, ου, *Athen.* ἡ τρήρων.

Columbarium, ὁ περιστερεὼν, ῶνος, περιστεροτροφεῖον, ου.

Columbinus, ὁ ϗ ἡ περιστεροειδὴς, έος.

Columbus, ὁ περιστερὸς, οῦ.

Columella, ὁ στυλίσκος, ἡ στυλίς, ὁ κιονίσκος, *Athen.* oris, ἡ κιονίς, *Gal.*

Columen, τὸ ἔρεισμα, ατος, Athenienſium, τῶν Ἀθηναίων, *Lucian.*

Columis, vide *Incolumis.*

Columna, ὁ στῦλος, *N. T.* ærea Hieronis, κίων χαλκοῦς Ἱέρωνος, *Plut.* columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* columnam erigere, ἱστάναι, ſeu ἵστασθαι στήλην, *Dem.* inſcribere columnæ, γράφεσθαι εἰς τὴν στήλην, *id.* ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ; columnâ fulcio, διαστυλόω, *Polyb.* columnas habens raras, ὁ ϗ ἡ ἀραιόστυλος, ου, *Vitruvius.* amplas & patentes, ὁ ϗ ἡ διάστυλος; circumcirca, ὁ ϗ ἡ περίστυλος; ab anteriore parte, ὁ ϗ ἡ πρόστυλος; crebras, ὁ ϗ ἡ πυκνόστυλος; quatuor, ὁ ϗ ἡ τετράστυλος; octo, ὁ ϗ ἡ ὀκτάστυλος; decem, ὁ ϗ ἡ δεκάστυλος; nullas, ὁ ϗ ἡ ἄστυλος, *id.*

Colus, ἡ ἠλακάτη, ης, *Lucian.*

Coma, ἡ κόμη, ης, *Dem.* ἡ ἔθειρα, ἡ χαίτη, adulterina, κόμη περίθετος, *Ælian.* comam nutrio, κόμην τρέφω, *Athen.* κομάω, *Ariſt.* τρίχωμα φέρω, *id.*

Comatus, ὁ ϗ ἡ πολύκομος, ὁ κομήτης.

Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, *Lucian.*

Combibo, onis, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*

Combinatio, ὁ συνδυασμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ σύζευξις.

Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Ariſtot.*

Comburo, συμφλέγω, δαίω, *Dem.* ſcriptum, κατακαίω γραμματεῖον, *id.* aliquid, ἀποκαίω τι, *Xen.* domos, καταπίμπρημι τὰς οἰκίας, *Plut.* regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, *idem.*

Combuſtibilis, e, ὁ ϗ ἡ καύσιμος, ligna quæ comburi poſſunt, καύσιμα ξύλα, *Plato.*

Combuſtio, ἡ κατάκαυσις, ἡ σύγκαυσις.

Combuſtivus, καυστικὸς, ἡ, όν.

Combuſtor, ὁ κατακαύστης, ου, *Plut.*

Combuſtus, καυστὸς, ἡ, όν.

Comedo, is, τρώγω, *Dem.* ἐσθίω τι, *id.* ἔδομαι τι, *Plato.* ſimiam, βρώσκω πίθηκον, *Æl.* herbam, διατρώγω βοτάνης, *idem.* taurum, καταδειπνέω ταῦρον, *idem.*

Comedo, onis, ὁ φαγέσωρος, *Poll.* ὁ φάγος, *N. T.* ὁ βουφάγος, *Ep.*

Comes, ὁ συνοδοιπόρος, *Heſych.* ὁ ϗ ἡ ἀκόλουθος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ συνακόλουθος, ὁ ὀπαδὸς, *Plut.* ὁ ϗ ἡ συνοπαδὸς, *Athen.*

Comeſſabundè, κωμαστικῶς.

Comeſſabundus, ὁ κωμαστὴς, οῦ, *Xenoph.*

Comeſſatio, ὁ κῶμος, ου, *Xenoph.*

Comeſſator, ὁ κωμαστὴς, *Plato.* ὁ ἐπίκωμος, *Plut.*

Comeſſor, κωμάζω, *Dem.* cum aliquo, παρά τινος, *Arrian.* & poto totam noctum, κωμάζω ϗ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, *Xen.* ſemper cum aliquo, ἀεὶ μετὰ τινος, *Dem.*

Comeſtura, ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato.* ἡ βρῶσις.

Cometa, ὁ κομήτης, ου, *Ariſtot.*

Comicè, κωμῳδικῶς.

Comicus, κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.*

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιὸς, *Plut.* ὁ κωμῳδοποιήτης, *id.* ὁ κωμῳδίας ποιητὴς, *Æl.*

Cominùs, συσταδὸν, *Thuc.* ἐκ συστάσεως, *Herodian.* ἐγγύθεν, *Plut.* πλησίον, *Dem.*

Comis, ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, erga aliquem, πρός τινα, *Iſocr.* & humanus & erga egentes liberalis, κοινὸς ϗ φιλάνθρωπος ϗ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὐπροσήγορος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ εὐμενής.

Comitas, ἡ πρᾳότης, *Dem.* ἡ εὐτραπελία, ἡ εὐπροσηγορία, *Iſocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, *id.* ἡ ὁμιλία, *Dem.* ὁ τρόπος ὁμιλητικὸς, *Iſocr.* comitate utor, φιλανθρωπεύομαι, *Dem.*

Comitatus, ûs, ἡ ἀκολουθία, *Philo.* ἡ παραπομπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ θεράπεια.

Comiter, φιλανθρώπως, *Dem.* φιλοφρόνως, *id.* εὐμενῶς.

Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, *Dem.* αἱ ἀρχαιρεσίαι, ῶν, *id.* habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.*

Comitialis, ἀρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, comitialis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας, *Gal.* ἡ νόσος ἱερὰ, *Plut.*

Comito, ſeu comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Luc.* aliquid, συνακολουθέω τι, *Iſocr.* funus, ἀκολουθέω ἀποθανόντι, παραπέμπω τὸν τεθνεῶτα, ad ſepulchrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ἐπὶ τὸ μνῆμα, *Dem.* aliquem domum cum plauſu & clamore, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ ϗ βοῇ, *Plut.* comitor à ſenatu & omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτου βουλῆς ϗ παντὸς τοῦ δήμου, *Herodian.*

Comma, τὸ κόμμα, ατος, *Gramm.*

Commaculo, καταρυπαίνω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* καταμιαίνω.

Commanducatio, ἡ διαμάσησις, εως.

Commanducatum, τὸ διαμάσημα, *Dioſc.*

Commanduco, διαμασάομαι, *Ariſtot.*

Commaneo, συμμένω, *Syneſ.*

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, *Xen.* τὸ σιτηρέσιον, ου, *Dem.* ὁ σῖτος, ου, *Iſocr.* ὁ ἐπισιτισμος, ου, *Dem.* longi temporis commeatu inſtructum eſſe, ἡτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλοῦ χρόνου; commeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τετταράκοντα; commeatus ſuppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις; in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις; ob inopiam commeatûs non proficiſci ad aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν οὐ πορευεσθαι ἐπὶ τινα; præbere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια, *id.*

Commemini, διαμέμνημαι, τινὸς, *Xen.*

Commemorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.* διαμνημονευτέος.

Commemoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, *Plut.* id, quod commemoratur, τὸ ἀπομνημόνευμα, *id.*

Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iiſdem verbis, τὶ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, *Dem.* ſingula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν, *id.* fabuloſa de urbe aliquâ, ἐρέω μυθώδη περὶ πόλεώς τινος, *Iſocr.*

Commendabilis, ὁ ϗ ἡ ἀξιέπαινος, ſeu ἀξιεπαίνετος, *Xen.* ἐπαινετός.

Commendatio, ὁ ἔπαινος, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, *id.* ἡ εὐφημία, *id.*

Commendatitius, συϛατικὸς, ἡ, ὸν; epiſtola, ἐπιϛολή, *N. T.*

Commendator, ὁ συϛὰς, ἀντος, *Syneſ.* ὁ ἐπαινέτης, ȣ, *Dem.*

Commendo, συνίϛημι, aliquem alicui, τινὰ τινὶ, *Dem.* aliquem poſteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τȣ̃ χρόνȣ, *Syneſ.* fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω; alicui aliquid, τί τινὶ, *Xenoph.* laudo, ἐπαινέω; aliquem ob aliquid, τινά, τι, *Plato.*

Commenſalis, ὁ ϗ ἡ ὁμοτράπεζος, *Luc.*

Commentarienſis, ὁ ὑπομνηματογράφος, ȣ.

Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ȣ.

Commentarium, ſeu commentarius, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Plut.* ὁ ὑπομνηματισμὸς, ȣ̃, *Polyb.* τὸ ὑπομνηϛικὸν, ȣ̃, *Baſil.* commentarium facio, ποιέομαι ἀπογραφὴν, *Dem.* referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημα τινος, *id.*

Commentatio, ἡ μελέτη, *Thuc.* ἡ πραγματεία, *Iſocr.* τὸ διανόημα, *Hermog.* ſcriptum, τὸ σύγγραμμα, *Xen.*

Commentator, ὁ πραγματευόμενος, ȣ, explicator, ὁ ἐξηγητὴς, ȣ̃.

Commentior, συμψεύδομαι.

Commentitiè, πεπλασμένως, *Ariſtot.*

Commentitius, ὁ ϗ ἡ πλασματώδης, ὁ πλασματίας, ȣ, *Ariſtot.* πεπλασμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπίπλαςος, *Lucian.* ἐσκευωρημένος, ένη, ένον, *Dem.*

Commentor, πραγματεύομαι, de aliquâ re, περί τινος, *Plato.* πλάσσω τὶ, *Plut.*

Commentum, τὸ πλάσμα, *Naz.* ὁ λῆρος, *Dem.* ἡ ἐπίνοια, τὸ ἐνθύμημα; totum commentum & figmentum eſſe, πλάσμα ϗ σκευώρημα ὅλον εἶναι; commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, *id.*

Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, *Dem.* in aliquem locum, εἴς τινα τόπον, *Xen.*

Commercium, τὸ συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terreſtre, ναυτικὸν ἢ ἔγγαιον, *Dem.* habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα, *Baſil.* commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλείȣς, *Dem.* conſuetudo amicitiæ, ἡ ὁμιλια, ας, *id.* ἡ συνȣσία, ας, *Iſocr.* ἡ μετȣσία, ας, *id.* commercium habeo cum aliquo, ἐπιμιγνυμαί τινι, *Thuc.*

Commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.

Commereor, μισθαρνέω, *Æſchin.* μισθοφορέω.

Commetior, μετρέω; aliquid aliquâ re, τί τινι, *Dem.* hoc meis viribus, συμμετρέω τȣ̃το τῇ δυνάμει, *Naz.*

Commigro, μετοικέω, *Iſocr.* μετοικίζομαι, *Lucian.*

Commiles, ὁ συϛρατιώτης, *Herodian.*

Commilitium, ἡ συϛρατεία, ἡ συμμαχία.

Commilito, ὁ σύμμαχος, *Dem.* συμμαχέων, ῶν, *id.* ὁ συϛρατιώτης, ȣ, *Her.*

Comminatio, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem.*

Comminatorius, a. um, ἀπειλητικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ἀπειλητήριος, ία, ιον, *Herodot.*

Comminiſcor, ἐνθυμέομαι, συμπλάττω, πλάττω, ſermones, λόγȣς, *Dem.* ἐξευρίσκω.

Comminiſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινί, *Dem.*

Comminor, συναπειλέω, *Euſtath.* ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.*

Comminuo, συντρίβω τὶ, *Xen.* λεπτύνω, διαθρύπτω.

Commiſceo, συμμίγνυμι πάντα, *Ariſtoph.* cum aliquo, τινί, *Xen.* συγκαταμίγνυμι, *Plut.* ἀναμίγνυμι, *id.* συγκεράννυμι.

Commiſeratio, ὁ οἶκτος, *Iſocr.* ἡ κατοίκτισις, *Xen.* ὁ οἰκτιρμὸς, ȣ̃, *N. T.* τὸ ἔλεος, ȣς, *Dem.*

Commiſereſco, οἰκτίζω, *Ariſtot.*

Commiſereor, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſt.* οἰκτείρω τινὰ ἐπί τινι, *Xen.* σπλαγχνίζομαι περί τινος.

Commiſſio, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xen.*

Commiſſum, τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Ariſtot.*

Commiſſura, ὁ ἁρμὸς, ȣ̃, *Xenoph.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plut.* ἡ συνάφεια.

Commiſtio, ἡ ἐπιμιξία, ας, *Plut.* ἡ σύμμιξις, εως, ἡ συγκρασις, εως.

Commiſtus, ὁ ϗ ἡ σύμμικτος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ συμμιγὴς, έος, *Ariſtid.* ὁ ϗ ἡ ἐπίμικτος, ȣ, *Appian.*

Committo, συμπέμπω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, *Xen.* me loco munito, πιϛεύω ἐμαυτὸν ὀχυρῷ, *Plut.* alicui epiſtolas & ſigilla, πιϛεύω τινὶ ἐπιϛολὰς ϗ σφραγῖδας, *id.* alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων, *Iſocr.* alicui ſummam imperii, ἐμπιϛεύω τινὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, *Diod. Sic.* alicui negotia maxime ſeria, ὑπερτίθημι τινι τὰ σπȣδαιέϛερα τῶν πραγμάτων, *Herodot.* prælium cum aliquo, συνάπτω μάχην, *Xen.* συνάπτω τινι εἰς χεῖρας, *Plut.* conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι, *Plut.* permitto, προσίημι, *Xenoph.* pecco, πλημμελέω τι, *Dem.* διαμαρτάνω, *id.* committitur mihi exercitus, πιϛεύομαι τὴν ϛρατείαν, *Lucian* cui metalla commiſſa ſunt, πιϛευθεὶς τὰ μέταλλα, *id.* committitur prœlium, γίνεταί μάχη, *Dem.*

Commixtio, idem quod *Commiſtio.*

Commodator, qui alicui mutuò dat, ὁ χρηϛὴς, ȣ̃, *Dem.*

Commodatum, τὸ χρέος, *Dem.* χρῆμα κεχρημένον, *id.*

Commodè, tempeſtivè, εὐκαίρως, utiliter, συμφόρως, *Iſocr.* λυσιτελȣντως, *Dem.* ἐπιτηδείως.

Commoditas, opportunitas, ἡ εὐκαιρία, *Iſocr.* ἡ ἀφορμὴ, *Dem.* commoditate aliquâ uti, λαμβάνειν ἀφορμήν τινα. utilitas, τὸ πλεονέκτημα, ἡ ὠφελεια, *id.*

Commodo, proſum, συνωφελέω, alicui, τινὰ, *Xen.* συμφέρω τινὶ, *Dem.* ὠφελέω τινὰ, *Iſocr.* mutuum do, χράομαι, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, *Dem.* alicui aliquid, δανείζω τί τινὶ, *Plut.*

Commodum, ἡ ὠφέλεια, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, *id.* τὸ ὠφελȣ̃ν, ȣ̃ντος, *id.* τὸ συμφέρον, *Iſocr.* τὸ χρηϛὸν, ȣ̃, *Dem.* commune, ſeu publicum, τὸ ἀγαθον κοινον, *i.* ἡ τȣ̃ πλήθȣς ὠφέλεια, *Iſocr.* τὸ κοινῇ συμφορον, *Dem.* privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, *Iſocr.* τὸ ἴδιον συμφέρον, *Ariſtot.* præſens, ἀγαθὸν νῦν παρὸν, *Dem.* patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, *Dem.* τὸ της πατρίδος συμφέρον, οντος, *Plato.* adferre alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινι; habere à diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρα τῶν θεῶν, *Iſocr.* percipere ex re aliquâ, ἀπολαύειν ἀγαθὸν τινος, *id.* ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθον ἐκ κινδύνων, *id.* conſulere commodis alicujus, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *Dem.* ſtudere ſuis modis, σπȣδάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων; ſui commodi gratiâ facere aliquid, ἕνεκα τȣ̃ συμφέροντος αὐτῷ ποιεῖν τι, *id.*

Commodùm, *Adv.* εὔκαιρως, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἐπιτηδέως, *Herodian.*

Commodus, ἐπιτήδειος, εία, ειον, tempus, καιρὸς, *Dem.* utilis, συμφέρων, ȣσα, ον, *Iſocr.* Confer *Idoneus & Utilis.*

Commonefacio, ὑπομιμνήσκω, *Dem.* ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *id.* παραγγέλλω τινὶ, *Plato.* Confer *Admoneo.*

Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.*

Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, *Dem.* Confer *Admoneo.*

Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, *Thuc.* ἡ ἀνάμνησις, *Lucian.* hortatio, ἡ νȣθέτησις, *Ariſtot.* τὸ νȣθέτημα, *Plut.*

Commonſtro, δείκνυμι, alicui aliquid, τὶ τινι, *Dem.* καταδεικνυω.

Commoratio, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Plut.*

Commordeo, συνδάκνω.

Commorior, συναποθνήσκω, *Xenoph.*

Commoror, διατρίβω, *Dem.* cum aliquo, συνδιατρίβω τινὶ, *Xen.* μετα τινος, *Iſocr.* aliquem, διαλέγω τινὶ, *Plato.* non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐτῶν ȣ̓κ ὀλιγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, *Herodian.*

Commotio, ἡ συγκίνησις, ἡ κίνησις, *Lucian.*

Commotus, διακινηθεὶς, εῖσα, ὲν, animo, θυμȣ́μενος, ένη, ενον, *Iſocr.*

Commoveo, διακινέω; mentem alicujus, νȣ̃ν τινος, *Thuc.* commoveor, κινέομαι, *Dem* ἐπαίρομαι, *Iſocr.* quibus rebus commoti nos læſere, τῷ ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκȣν, *Dem.* διαταράττω.

Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*

Communico, κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος, *Lucian.* τινί τι, *Plato.* ἀνακοινόω τί τινι, *id.* κοινόω τί τινι, *Thuc.* cum aliquo de aliquâ re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος, *Xenoph.* cum aliquo, ſc. conſilii capiundi cauſsâ, ἐπανακοινόω τινὶ, *Plato.* civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, *Iſocr.* nihil amico, ȣ̓δὲν τῷ φίλῳ, *Herodot.* aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, *Xen.*

Communio, ἡ κοινωνία; alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, *Plato.* ἡ μέθεξις, εως, *Ariſtot.* ἡ κοινότης.

Communio, ire, ἐχυρόω, τὶ, *Iſocr.* ὀχυρόω τι, *Xen.* aliquid alicui, περιϛέλλω τί τινι, *Plato.* urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, *Herodian.*

Communis, κοινὸς, ἡ, ὸν; alicui, τινὶ, *Dem.* amicos oportet eſſe communes amicis, φίλȣς δεῖ εἶναι κοινȣ̀ς φίλων, *Plut.* commune mihi cum aliquo, κοινον ἐμοὶ πρὸς τινα, *Æſchin.* habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι, *Plut.* communia communia putare, privata vero pro propriis ipſius poſſeſſoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἑκάϛȣ ἴδια τȣ̃ κεκτημένȣ, *Dem.*

Communitas, ἡ κοινότης, ητος, *Plut.*

Communiter, κοινῶς, *Thuc.* κοινῇ, *Dem.*

Commurmuratio, ὁ συγγογγυσμὸς, ȣ̃.

Commurmuro, συγγογγύζω.

Commutabilis, μεταβλητικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* εὐμετάβολος.

Commutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀλλαγή.

Commutativus, μεταβολικὸς, ἡ, ὸν.

Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινὰ, *Ariſt.* veſtes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, *Xen.* aliquid cum aliquo, τὶ ἀντὶ τινος, *Dem.* τί τινος, *idem.* ἀλλάττομαι τι τινος, *Plato.* καταλλάττομαι τι ἐπί τινος, *Dem.* ἐπαμείβομαί τι τινος, *Plato.* vitam in melius, μεθαρμόζομαι τὸν βίον, *Ælian.* vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, *Iſocr.*

Como, καλλωπίζω, καλλύνω, *Ariſt.*

Comœdia, ἡ κωμῳδία, ας, *Ariſtot.*

Comœdus, ὁ κωμῳδὸς, ȣ̃, *Poll.*

Comoſus, ὁ ϗ ἡ πολύκομος, *Dioſc.*

Compactilis, e, ὁ ϗ ἡ σύμπηκτος, ȣ, *Ariſtot.*

Compactio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herodian.* ἡ συναρμογή.

Compactum, τὸ σύνημα, ατος.

Compages, ἡ ἀλληλȣχια, *Dioſc.* ὁ ἁρμὸς, *Xen.*

Compagino, συμπήγνυμι, *Plut.*

Compar, ὁ ϗ ἡ πάρισος, ȣ, *Polyb.*

Comparabilis, e, συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Comparatè, συγκριτικῶς, παραβλήδην.

Comparatio, ἡ συγκρισις, εως, *Polyb.* ἡ ἀναλογία; facere comparationem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀπρεπῆ, *Iſocr.* apparatus, ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Iſocr.*

Comparativus, ὁ ϗ ἡ συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Comparatus, ὁ ϗ ἡ σύγκριτος, ȣ, παραβολικὸς, ἡ, ὸν, *Euſt.*

Comparco, φείδομαι, *Xenoph.*

Compareo, φαίνω, *Xen.* φαίνομαι, *Plato.*

Comparo, adſimilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρὸς τι, *Iſocr.* apparo, προχειρίζομαι, veſtem, ἐσθῆτα, *Lucian.* rectè me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι, ἐμαυτὸν ἐπὶ τι, *Dem.* copias, κατασκευάζω δύναμιν, *id.* adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, *Dem.* aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπὸ τινος, *id.* mihi paulatim ad vitam neceſſaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον, *Iſocr.* ita comparatum eſt, ȣ̔́τω πέφυκε.

Compaſco, συννέμομαι, cum aliquo, τινὶ, *Ariſt.*

Compaſcuus, ὁ ϗ ἡ σύννομος, ȣ, *Ariſtot.*

Compaſſio, ἡ συμπάθεια, ας, cum compaſſione, συμπαθῶς, *Plut.*

Compedes, αἱ πέδαι.

Compellatio, in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις, εως.

ῃς, *Plato.* ſalutatio, ἡ προσηγορία, *Dem.* ἡ ἔντευξις.

Compellator, ὁ προσηγόρος, ου.

Compello, alloquor, ἐντυγχάνω, aliquem πρὸς τινὰ, *Plut.* τινὶ, *Plato.* blandiùs aliquem, οἰκειότερον προσεῖπον τινα, *Iſocr.* in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Compello, is, συνωθέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* aliquem ad aliquid, συνωθέομαι τινα πρὸς τι, *Lucian.* ad diſputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς τοὺς λόγους, *Dem.*

Compendiarius, ὁ ϗ ἡ σύντομος, reſponſio, ἀπόκρισις, *Plut.* via, ὁδὸς, quod ipſum ὁδὸς etiam omittitur, ut omiſſa via compendiaria, παρεὶς τὴν σύντομον, *Ariſtot.*

Compendiosè, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, *Iſocr.*

Compendioſus, idem quod *Compendiarius.*

Compendium, ἡ συντομία, *Ariſtot.* ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *id.*

Compenſatio, τὸ ἀντάλλαγμα, *N. T.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀνταμείψις, ſit pro dignitate ſutori pro calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, *Ariſtoph.*

Compenſo, ἀνταμείβομαι, ἀμείβομαι, *Dem.* conſilium, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινὶ τοῦ βουλεύματος, *Plut.* defectum alicujus, τὴν ἔνδειαν τινος ἀναπληρόω, *Dem.* voluptas compenſatur commodo, ἡδονη ἀντικαταλλάττεται τοῦ συμφέροντος, *Ariſtot.*

Comperendinatio, ἡ, ἀναβολή.

Comperendino, ἀναβάλλομαι, *Plut.*

Comperio, ἀνευρίσκω, *Plut.* ἐξανευρίσκω, *id.* aliquid, εὑρίσκω τι, *Dem.* pro certo habeo, καταλαμβάνω, *N. T.*

Compertus, πληροφορηθεὶς, *Iſocr.* compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, *id.* ἐπίσταμαι τι σαφῶς, *Dem.* ἴσημι τι σαφῶς, *id.*

Compes, ἡ πέδη, *Dem.* ἡ ποδοκάκη, *id.* ἡ χοῖνιξ, ικος, conſtringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεδέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας ϗ νύκτας ἴσας; craſſis compedibus & ligno vinctus, χοίνικας παχείας ϗ ξύλον ἔχων, *id.*

Compeſco, συνείργω, κατέχω, συστέλλω, τινὰ, *Iſocr.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plut.* iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, *id.*

Competens, ἁρμόδιος, ία, ιον, judex, ἁρμόδιος δικαστής.

Competenter, μετρίως.

Competitor, ὁ συμπαραγγέλλων, *Dion. H.*

Competo, ἀντιποιέομαι, *Iſocr.*

Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, *Plato.* περισυλάω τι, *id.*

Compingo, συμπήγνυμι τὶ, *Plato.* contrudo, συνωθέω, *Xen.*

Compita, τὰ ἄμφοδα, ων, *Suid.* ἡ ἀγυιά.

Complaceo, ἐπιανδάνω, εὐδοκέω, συναρέσκω.

Complaco, ἱλάσκομαι, Deum, Θεὸν, *Lucian.*

Complanatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ.

Complano, ὁμαλίζω, *Ariſtot.*

Complaudo, συγκροτέω, manibus, χεῖρε, *Xen.*

Complector, περιπλέκομαι, *Ariſtot.* aliquem, συμπλέκομαι τινι, *Ceb. Theb.* contineo, περιέχω τὶ, *Plut.* animo, περιβάλλω τῷ νῷ, *Gaza.* contentus ſum, στέργω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *Iſocr.*

Complementum, τὸ πλήρωμα, *Ariſtot.*

Compleo, συμπληθύνω, *Xen.* πληρόω, aliquid aliquo, τί τινος, *Herodian.* ἀναπληρόω τι τινος, *Plut.* & ad excitum perduco aliquid, ἀποπληρόω τι, *Herodian.*

Completio, ἡ πλήρωσις, εως, *Plato.*

Completus, ὁ ϗ ἡ συμπλήρης, *Plato.* perfectus, τέλειος, εία, ειον, *Ariſtot.*

Complexio, ἡ συμπλοκὴ, *Dem.* ἡ περιβολὴ, ῆς, *Iſocr.*

Complico, συμπτύσσω, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, *Polyb.* καταπλέκω τι, *Herodot.*

Complodo, vide *Complaudo.*

Comploratio, ἡ ὀλόφυρσις, *Thuc.* ὁ θρῆνος.

Comploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, *Thuc.* συγκλαίω.

Compluo, καθύω.

Complures, οἱ ϗ αἱ πλείονες, ων, *Dem.* ſimul, οἱ ϗ αἱ συμπλείονες, ων, *Ariſtot.*

Compluries, πλεονάκις, *Dinarch.*

Compluſculi, ἔνιοι, πολλοί.

Compluvium, ἡ σύῤῥοια, ας.

Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, *Iſocr.* ſcriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, *id.* ordino, συντάττω, *Dem.* ædifico, κατασκευάζομαι τὶ, *Ariſtot.* comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, *Iſocr.* orno, κατακοσμέω, *Plato.* capillos; εὐτεθίζω τὰς τρίχας, *Ælian,* concilio καταρτίζω, aliquos, τινας, *Herodian.* συναρμόζω.

Comporto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* συμφορέω τι, *Dem.*

Compos, ὁ ϗ ἡ ἐγκρατὴς, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* mentis, ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, *Plato.*

Compoſitè, εὐτάκτως, *Ariſtoph.* loqui καλλιεπεῖν, *Lucian.*

Compoſitio, ἡ σύνθεσις, *Ariſtoph.* ἡ σύνταξις, *Dem.* controverſiæ, ἡ διάλυσις, *id.*

Compoſitò, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς, *Polyb.*

Compoſitor, ὁ συνθέτης, ου, *Plato.*

Compoſitus, ὁ ϗ ἡ σύνθετος, *Herodian.* συνθετος, η, ον, *Ariſtot.*

Compotatio, τὸ συμπόσιον, *Dem.* ἡ συμποσία, ας, *Maccab.* ὁ πότος, *Dem.* familiaris, ἡ φιλοτησία, *id.* peſſimè habeo à compotatione heſternâ, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου, *Plato.*

Compoto, συμπίνω, cum aliquo uſque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, *Plato.* cum aliquo vinum, τινι οἶνον, *Lucian.*

Compotor, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*

Comprandeo, συναριστάω, ῶ.

Compranſor, ὁ ϗ ἡ συνάριστος, *Xen.*

Comprecatio, ἡ εὐχὴ, *Dem.* ἡ κατευχὴ, *Plut.*

Comprecor, εὔχομαι, Deum, θεῷ, *Dem.*

Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους, *Dem.* comprehendo aliquem abducendum ad ſupplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* animo, κατανοέω, *Thuc.* concludo, διαλαμβάνω, aliquid in ſumma, τὶ ἐπὶ τὸ πᾶν, *Theophr.*

Comprehenſibilis, καταληπτὸς, ἡ, ὸν, *Naz.*

Comprehenſim, συλλήβδην, *Dem.*

Comprehenſio, ἡ κατάληψις, *Thuc.* ἡ σύλληψις.

Comprehenſivè, καταληπτικῶς.

Comprehenſivus, καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, *Epict.*

Compreſſio, ἡ σύσταλσις, ἡ σύνθλιψις.

Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, *Plato,* alicui, os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινὸς, cohibeo, aliquid, συνέχω τι, *Ariſtoph.* virginem, βιάζομαι παρθενον, *Plut.*

Comprobatio, ἡ συναίνεσις.

Comprobator, ὁ δοκιμαστής.

Comprobo, συναινέω, ἀποδέχομαι τὶ, *Plato,* quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς, *Iſocr.* adfirmo, ἰσχυρίζομαι τὶ, *Dem.*

Compromiſſorius, ὁ διαλλακτήριος, διαιτητὴς, οῦ.

Compromiſſum, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* abolere, λύειν ἐπιτροπὴν, *id.*

Compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Compugno, συμμάχομαι, *Thuc.* συμμαχέω, *Plut.*

Compulſio, ἡ σύνωσις, ἡ συνώθησις, *Ariſtot.*

Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, *N. T.*

Compungo, κατανύσσω, *N. T.*

Computabilis, λογιστὸς, ἡ, ὸν.

Computatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Æſchin.*

Computator, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*

Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψήφοις, *Plut.*

Computreſco, κατασήπομαι, *Naz.* σήπομαι, *Plut.*

Computus, idem quod *Computatio.*

Cònamen, ἡ πεῖρα, *Thuc.*

Conatus, ûs, ἡ πεῖρα, *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, *id.* ἡ διάπειρα, *id.* τὸ ἐγχείρημα, *Iſocr.* τὸ ἐπιχείρημα, *id.* præclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, *id.* conatibus alicujus valdè adverſari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασι τινος, *Dem.* fruſtrari conatu, ἀποτυχεῖν τῆς πείρας; conatu excido, διαμαρτάνω, οἷς ἐπεχείρησα, *id.*

Concaco, καταχέζω, *Ariſtoph.*

Concalefacio, συνθερμαίνω, *Lucian.* συνεκθερμαίνω, *Plut.*

Concalefactorius, συνθερμαντικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Concalefio, συνθερμαίνομαι.

Concalleo, τυλόομαι, *Xen.*

Concameratio, ἡ καμάρωσις, *Dioſc.* τὸ ὀρόφωμα, *Athen.*

Concameratus, καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Concamero, ὀροφόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*

Concavo, κοιλαίνω, *Athen.*

Concavus, κοῖλος, η, ον, *Xen.*

Concedo, προχωρέω, in ſocietatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινι, *Thuc.* permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινὶ τι, *Plato.* locum do, alicui imperio, παραχωρέω τινὶ, *Syneſ.* ὑφίεμαι τινι.

Concelebro, ſimul laudo, συνεπαινέω, unà feſtum ago, συνεορτάζω, unà frequento, συμφοιτάω, *Poll.*

Concenturio, συγκαταλάττομαι.

Concentus, ἡ συμφωνία, ας, *Plato,* ἡ συνῳδία, *Lucian.* ἡ ἁρμονία.

Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, ſtruere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, *Ariſtot.*

Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Conceptus in utero, ἡ κύησις, *Philo.* mentis, τὸ ἐπινόημα, τὸ ἐνθύμημα, *Iſocr.*

Concerno, vide *Specto,* item *Attineo.*

Concerpo, διασπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* συσπαράσσω.

Concertatio, ἡ ἀγώνισις, *Thuc.* ἡ ἔρις, *Xen.*

Concertatorius, ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo τινὶ, *Plut.* συμπολεμέω τινὶ, *Plato,* ἐρίζω τινί, *id.* de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, *Iſocr.* curioſè de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, *Dem.*

Conceſſio, ἡ συγχώρησις, εως, *Ariſtot.*

Conceſſum eſt, ἔξεστι.

Concha, ἡ κόγχη, ης, *Ariſtot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ου, *Pauſan.*

Conchatus, ὁ ϗ ἡ κογχοειδὴς, έος.

Conchites, ὁ κογχίτης, ſc. λίθος, *Pauſan.*

Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου, *Galen.*

Conchula, τὸ κογχίον, ου, *Athen.*

Concido, συγκόπτω, aliquid, τι, *Lucian.* pueros, κατακόπτω παῖδας, *Thuc.*

Concido, collabor, συμπίπτω, *Xen.* animo, ἐκκακέω, *Polyb.* καταθυμέω, *Xenoph.* ob aliquid, ἀθυμέω τινὶ, *Dem.* τὶ, *Thuc.*

Concieo, συγκινέω, populum, τὸν λαὸν, *N. T.* convoco, συγκαλέω τινὰς, *Xen.*

Conciliabulum, τὸ συνόδιον, ου.

Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ προσαγωγή.

Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, οῦ, *Baſil.* ὁ προξενητὴς, οῦ.

Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.

Concilio, καταπραΰνω, mihi auditores, ἐμοὶ τοὺς ἀκροατὰς, *Iſocr.* aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινὰς, *Dem.* alicui aliquem, τινά τινι, *id.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινὰς, *Dem.* εἰς ὁμόνοιαν καθίστημι τινὰς, *Iſocr.* alicui honorem, περιάπτω τινι τιμὰς, *Xen* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ἐμποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.*

Concilium, ἡ σύνοδος, *Ariſtot.* ὁ σύλλογος, *Thuc.* judicum, τὸ συνέδριον, *Æſchin.* ſenatorum, τὸ βουλευτήριον, *Dem.*

Concinnè, κομψῶς, *Ariſt.* εὐαρμόστως, *Plut.*

Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, *Plut.* ἡ εὐθημοσύνη, numerorum, ἡ εὐρυθμία, *Ariſt.* ornare orationem concinnitate & varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις ϗ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, *Iſocr.* demulcere auditores concinnitate aptâque dimenſione, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταις εὐρυθμίαις ϗ συμμετρίαις, *id.*

Concinno, συντίθημι τὶ, *Iſocr.* ἐναρμόζω, τι, *Dion. Hal.* συσκευάζω τι, *Dem.*

Concinnus, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοστος, ου, *Iſocr.* ἁρμόττων, ουσα, ον, *id.* ὁ ϗ ἡ εὔρυθμος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἐμμελὴς, *Athen.* concinna oratio, λόγος ἐγκαλάσκευος, *Plut.*

Concino, συνᾴδω, συμφωνέω, *Plut.*

Concio, congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, *Dem.* ἡ πανήγυρις, *Iſocr.* ἡ σύνοδος, *id.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Æſchin.* concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, *Dem.* denunciare, proſcribere, ἀπογράφεσθαι πρόσοδον, *Iſocr.* convocare alicujus rei gratiâ, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκα τινος, *Dem.* ποιεῖσθαι συνοδον περί τινος, *id.* συλλέγειν ἐκκλησίαν, ſeu πανήγυριν, *Iſocr.* ποιεῖν ἀγορὰν, *Æſchin.* celebro, ſive concioni interſum, ἐκκλησιάζω, *Dem.* in concionem adſcendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν; ire, πορεύεσθαι εις ἐκκλησίαν; adducere aliquem, καταστῆσαί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν; in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *idem.* è concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* concio convenit, ἧκει ἐκκλησία, *Dem.* ſurgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται; nulla reſtat, ἐκκλησία οὐκ ἔτ' ἔστιν ὑπόλοιπος οὐδεμία; ſermo ſive oratio, ὁ λόγος, ad populum, ἡ δημηγορία, ας; habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, *id.* δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, *id.* Confer *Concionor.*

Concionalis, e, δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Concionator, ὁ δημηγόρος, *Xen.* ὁ δημηγορῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ δημοδιδάσκαλος, *Syneſ.*

Concionatorius, δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Concionor, δημηγορέω, *Dem.* in aliquem, κατά τινος, *id.* diu, πολὺν χρόνον, *id.* ad gratiam, πρὸς χάριν, *id.* ad delectationem, πρὸς ἡδονὴν, *id.* ἐκκλησιάζω.

Concipio, ſimul capio, συλλαμβάνω, *Dem.* διαλαμβάνω, *Ariſtot.* mulier concipit, κύει, *Theophr.* κυεῖ, *Ariſtot.*

Conciſè, συντόμως, *Iſocr.*

Conciſio, ἡ συγκοπὴ, ῆς, *Fig. Gramm.*

Conciſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύντομος, ου, *Plut.*

Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.*

Concitator, ὁ παρορμητικὸς, *Plut.* ὁ ἐρεθιστής.

Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπί τι, *Plut.* aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τοῦτο ὀργῆς προάγω τινὰ, *Iſocr.* aliquem ad melius; ἐπάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.* alicui odium, εἰς μῖσος καθίστημί τινὰ, *id.*

Concivis, ὁ συμπολίτης, ου, *Eurip.*

Conclamatio, ἡ καταβόησις, εως, ἡ καταβοή.

Conclamatus, καταβοηθεὶς, εῖσα, ἐν, conclamatum eſt, πέπρακται, *Eurip.*

Conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, *Xen.*

Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ, ῆς, *Herodot.* τὸ δωμάτιον.

Concludo, κατακλείω, aliquem aliquò, τινὰ εἴς τι, *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἔν τινι, *Herodian.* in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, *Galen.* aliquem cum leone in caveâ, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα, *Pauſan.* infero, συμπεραίνω, *Ariſtot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἔκ τινος, *Plut.* finio accuſationem, περαίνω κατηγορίαν, *Iſocr.*

Concluſio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ, illatio, τὸ συμπέρασμα, *Plut.* orationis, ὁ ἐπίλογος, ου, *Ariſtot.*

Concoctio, ἡ πέψις, *Galen.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, *Plut.* difficultas, ἡ δυσπεψία, *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, *Gal.* concoctione facili, ὁ ϗ ἡ εὔπεψος, *id.*

Concoctivus, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Concœnatio, τὸ σύνδειπνον, *Plut.*

Concœnator, ὁ ϗ ἡ σύνδειπνος, ου, *Xenoph.*

Concœno, συνδειπνέω, *Xen.*

Concolor, ὁ ϗ ἡ σύγχροος, *contr.* σύγχρους, ου, *Plat.* ὁμόχροος, ους.

Concomitor, συμπαρομαρτέω, *Ælian.*

Concoquo, πέπτω τὶ, *Gal.* iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, *Ariſtot.* πεπαίνω ὀργὴν, *Xen.*

Concordia, ἡ ὁμόνοια, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, amicitia, ὁμόνοια ϗ φιλία; pax, ὁμονοια ϗ εἰρήνη, cum aliquo; ὁμόνοια πρός τινα, mutua, ὁμόνοια πρός ἀλλήλους; adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν; concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, *id.* ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, *Iſocr.* inter aliquos, προάγειν τινας ἐπὶ ὁμόνοιαν, καταστῆσαί τινας εἰς ὁμόνοιαν, *id.* revocare, ὁμόνοιαν ἀνανεοῦσθαι, *Dem.* ſervare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, *id.* cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, *Iſocr.*

Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, *Dem.* ὁμοφρόνως; unoque animo ulciſci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαι τινὰ, *id.*

Concordo, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *id.* cum aliquo, συνίσταμαι μετὰ τινὸς, *id.* in aliquâ re, ὁμογνωμονέω τινὶ τι, *Xen.*

Concorpor, ὁ ϗ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.*

Concorporo, συσσωματοποιέω, *Ariſtot.*

Concors, ὁ ϗ ἡ ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ου, ὁ ϗ ἡ ὁμογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ συγνώμων, ονος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ὁμόφρων.

Concredo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* ἐπιτρέπω τὶ τινι, *Herodian.*

Concremo, vide *Comburo.*

Concrepo, ἐπικυπέω, *Ariſtoph.*

Concreſco, συμφύομαι, *Theophr.* συναύξομαι, igne, πήγνυμαι ὑπο πυρὸς, *Ariſtot.*

Concretio, ἡ σύμφυσις, *Theophr.* συμφυΐα, *Philo.* ἡ σύμπηξις, *Plat.*

Concretus, ὁ ϗ ἡ συμφυὴς, *Plut.* πεπηγὼς, υῖα, ὸς, ſanguis, αἷμα, *Plut.* lac, γάλα, *Dioſc.*

Concubia nox, τὸ μέσον νυκτὸς, *Xen.*

Concubina, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Dem.* ſum alicujus, παλλακεύομαί τινι, *Plut.* ἡ ὁμευνέτις.

Concubinatus, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*

Concubitor, ὁ εὐνήτης, ου, *Heſych.*

Concubitrix, ἡ εὐνήστρεια, ἡ εὐνήστρια, *Soph.*

Concubitus, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μίξις.

Concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* cum feminâ, ὀχεύω τὴν θηλείαν, *Ariſtot.*

Conculcatio, ἡ καταπάτησις, τὸ καταπάτημα.

Conculco, καταπατέω, *Thuc.*

Concumbo, παρακοιμάομαι, συγγίνομαι, cum aliquâ, τινὶ, *Plato.* πλησιάζω γυναικὶ, *Dem.* γιγνώσκω γυναῖκα, *Plut.*

Concupio, vide *Concupiſco.*

Concupiſcentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicujus, τινὸς, *Xen.* ὁ πόθος.

Concupiſcibilis, e, ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Concupiſco, ἐπιθυμέω, divitias, χρημάτων, *Dem.* aliquid nimis, λίαν τι, *Iſocr.* ſcire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *Ariſtot.* aquam, διψάω ὕδατος, *Herodot.*

Concurro, συντρέχω, cum aliquo τινὶ, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*

Concurſus, ἡ συνδρομὴ, ης, *Ariſtot.*

Concuſſio, ὁ τιναγμὸς, οῦ, armorum, ἡ ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων, *Thuc.* præcipuè terræ, σεισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ σεῖσις, εως, *Gal.*

Concutio, συντινάσσω, *Ariſtot.* ἀνασειω, συσσειω, *Naz.* aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινὰ, *Phil.*

Condecenter, προσηκόντως, *Ariſtot.* πρεπόντως.

Condecentia, τὸ πρέπον, οντος, *Plato.* ἡ εὐκοσμία, ας, *Iſocr.*

Condecet, προσήκει, aliquem, τινὶ, *Plato.* συμπρέπει.

Condecorè, εὐπρεπῶς.

Condecoro, ἐπικοσμέω, *Ariſtot.*

Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, *Dem.* ἡ κατάκρισις, *N. T.* τὸ κατάκριμα, *ibid.* ἡ καταχειροτονία, *Dem.* ἡ καταδίκη, *Plut.*

Condemnator, ὁ καταδικάζων, οντος, *Dem.*

Condemnatus, ὁ ϗ ἡ κατάκριτος, non condemnatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος, *N. T.* ſuo ipſius judicio, ὁ ϗ ἡ αὐτοκατάκριτος, *ibid.* capitis, καταψηφισθεὶς θανάτου, *Plato.*

Condemno, καταγινώσκω, aliquem, τινὸς, *Dem.* καταψηφίζομαι τινος; aliquos capitis, καταγινώσκω θάνατον τίνων, *id.* κατακρίνω θάνατόν τινων, *Iſocr.* violati feſti, καταχειροτονέω ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* unâ ſententiâ condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, *idem.*

Condenſitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plato.*

Condenſo, πυκνόω, *Plato.* συμπήγνυμι.

Condenſus, πυκνὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Condico, παραγγέλλω, *Plato.* ἐπαγγέλλω τι τινι, *Thuc.* cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Lucian.*

Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας, ἡ παραγγελία.

Condignè, ἀξίως, ἐπαξίως, aliquo, τινὸς, *Dem.*

Condignus, ὁ ϗ ἡ ἐπάξιος, Confer *Dignus.*

Condimentarius, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τὶ, *Thuc.* ſale, ταριχεύω, *Dioſc.* ζωμεύω.

Condiſcipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.

Condiſcipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.

Condiſcipulus, ὁ συμμαθητὴς, οῦ, *Plato.*

Condiſco, συμμανθάνω.

Conditio, conſtitutio, ἡ κατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, *Herodot.* ſors melior, τὸ πλεονέκτημα, *Dem.* deterior, ἡ μειονεξία, ας, *Xen.* τὸ μειονέκτημα, ατος, *id.* τὸ ἐλάττωμα, *id.* conditione meliore eſſe quam alius, πράττειν βελτίον τοῦ ἄλλου, *Iſocr.* conditione multo deteriore nunc eſſe, quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεέστερον νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, *id.* deteriore conditione eſſe, quam improbi, ἔλαττον ἔχειν τῶν πονηρῶν, dimittere aliquem eâ conditione, ut deſinat morari in aliquâ re, ἀφιέναι τινὰ ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι, *id.* eâ conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαι τινι ἀργύριον, *Dem.* firmas eſſe conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, *id.* conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν, *Thuc.* conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις ϗ ὁμοίοις, *Thucyd.*

Conditionalis, ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, *Ariſtot.*

Conditor, ὁ κτιστὴς, *N. T.* ὁ κτίστωρ, *Athen.*

Conditorium, ἡ θήκη, ης, *Plato.* victûs vel etiam pecuniæ, τὸ ταμιεῖον, *Iſocr.*

Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Conditus, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Condo, abſcondo, ἀποκρύπτω, τὶ, *Iſocr.* ædifico, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.*

Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, *Dem.* in violentiâ & iræ furore, βίᾳ ϗ θυμῷ, *Polyb.*

Condoceo, idem.

Condolentia, ἡ συναγανάκτησις, εως, *Ariſtot.*

Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* συνάχθομαί τινι, *id.* ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, *Dem.*

Condoleſco, idem.

Condonatio, ἡ συγγνώμη, remiſſio, ἡ ἄφεσις, εως, *N. T.*

Condono, dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τὶ τινι, *Xen.* ignoſco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* συγχωρέω τὶ τινι, *idem.* alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Iſocr.*

Condormio, συγκαθεύδω.

Conducibilis, συμφέρων, *Iſocr.* Confer *Utilis.*

Conduco, συνάγω τὶ, *Thuc.* proſum, λυσιτελέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὠφελέω τινὰ, *Dem.* admodum alicui, σφόδρα συμφέρω τινὶ, *Iſocr.* mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας, *Dem.* aliquid pecuniâ, μισθιομαί τι ἀργυρίου, *Æſchin.* conducit, συμφέρει, ipſi navigare, αὐτῷ πλεῖν, *Plato.*

Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, *Iſocr.*

Conductitius, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Conductor, ὁ μισθωτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μισθούμενος, *idem.* ὁ μισθοδότης.

Conductus, συναχθεὶς, εῖσα, ἐν, mercede, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ μισθαρνῶν, οῦσα, οῦν, *id.* μισθοφορῶν, οῦσα, ον, *id.* ὁ ϗ ἡ μισθοφόρος, ου, *Iſocr.*

Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμὸς, οῦ, ἡ ἀναδίπλωσις, εως, *Rhetor.*

Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω.

Conduro, σκληρύνω, *N. T.*

Condus, ὁ ταμίας, ου, *Xen.*

Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Plut.* ὁ διαλεγισμὸς, οῦ, *Plato.*

Confabulor, ὁμιλέω, *Dem.* cùm aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, *Plato*, πρός τινα, *Xen.*

Confamulor, συνδουλεύω, *Eurip.*

Confectio, ſc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*

Confector, διαπράσσων, ουσα, ον, *Xen.* ὁ διαπράκτωρ, ὁ συντελεστής.

Confercio, συσκευάζω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, *Dem.*

Confero, congero, συνάγω, *Dem.* comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Iſocr.* aliquid cum aliquo συμβάλλω τι πρός τι, *Ariſtot.* proſum multùm alicui, πολλὰ ὠφελέω τινὰ, *Iſocr.* χράομαι πλεῖστόν τινι, *id.* tributum pendo, τελέω, *Dem.* ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω χρήματα; tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον; conſidero, res inter ſe & mecum perpendo, σκέπτομαί τινα πρός ἄλληλα ϗ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν; leviter & non acerbè res aliquas inter ſe, πρᾴως ϗ μὴ πικρῶς ἐξετάζω τινὰ παράλληλα; culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατίθημί τινι, ἐπὶ τινα ἄγω, εἰς τινα τρέπω, *Plut.* curas in aliquid, ἐπιμελέομαί τινος, *id.*

Confertim, ἀθρόως, *Dem.* ἀθρόον, *Thucyd.*

Confertus, ἀθρόος, όα, όον, urbs, ἀθρόα πόλις, *Thucyd.*

Confervefacio, συζέω, *Dioſc.*

Confeſſio, ἡ ὁμολογία, *Iſocr.* τὸ ὁμολόγημα, *Plato*, imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, *Plut.*

Confeſſor, ὁ ὁμολογητὴς, οῦ.

Confeſſus, ὡμολογούμενος, ένη, ένον, ex confeſſo, ὡμολογουμένως, *Plato.*

Confeſtim, ὀξέως, *Dem.* ἐξαίφνης, *id.* παραχρῆμα, *id.* ἀθρόως, *Lucian.* παραυτίκα.

Conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα, *Dem.* aliquid verbis, διαπράττομαι τι λογοις, *Iſocr.* celeriter deliberata, ἐπιτελέω ταχέως τὰ δόξαντα, *id.* bellum, πολεμέω πόλεμον, *Thuc.* iter, ποιέομαι πορείαν, *Xen.* commentarium, γράφω, ſeu γράφομαι ὑπόμνημα, *Dem.* ſcriptum, συντίθημι σύγγραμμα, *Iſocr.* occido, διαχράομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταχράομαι τινι, *Æſchin.* leonem, καταχράομαι λέοντα, *Herodot.* conficior curis, ἐκπονέομαι ταῖς φροντίσι, *Plut.*

Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, το πλασμα, *Dem.* teſtamenti, κατασκεύσμα διαθήκης, *id.*

Confidens, θαῤῥῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* & temerarius ante facinus, θρασὺς ϗ προπετης πρὸ τοῦ ἁμαρτήματος, *id.* ſecurus & confidens aliquo, θαῤῥῶν ϗ πεπιστευκώς τινι, *Dem.*

Confidenter, θαῤῥαλέως, *Plato*, θαρσέως, *Iſocr.* κατατεθαῤῥηκότως, *Plut.*

Confidentia, τὸ θράσος, εος, *Dem.* ἡ θρασύτης, *id.* Confer *Audacia.*

Confido, θαῤῥέω, alicui, τινὶ, *Herodian.* ἐπὶ τινὶ, *Plut.* πιστεύω τινι, *Dem.* & magnam ſpem habeo victoriæ, θαῤῥῶ ϗ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλῶς ἀγωνιεῖσθαι, *Iſocr.* & planè perſuaſum habeo aliquid, θαῤῥῶ ϗ πάνυ πιστεύω τι, *Dem.*

Configo, συμπήγνυμι, clavis καθηλόω.

Configuro, συσχηματίζω, *N. T.*

Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τι ἐπί τινι, *Syneſ.* multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιέω περὶ τῶν θεῶν, *Demoſth.*

Confinis, e, ὁ ϗ ἡ ὅμορος, alicui, τινὸς, *Xen.* μεθόριος, ία, ιον, & ὁ ϗ ἡ μεθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ περίχωρος, ου, *Plut.* ſum alicui, ὁμορέω τινὶ, *id.*

Confinium, τὸ μεθόριον, ου, *Plut.*

Confio, διαπράττομαι. Confer *Conficio.*

Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, *Thuc.* ἡ κατάστασις, *in primis* virium, ἡ ἐπίῤῥωσις, *Ariſtot.*

Confirmativus, βεβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, *Euſt.*

Confirmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχὴν, *Herodian.* leges, τοὺς νόμους, *Dem.* hoſtium ſuperbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, *Iſocr.* aliquid, ἐπικυρόω τι, *Dem.* in ſenatu, κυρέω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, *id.* fratres, στηρίζω τοὺς ἀδελφοὺς, *N. T.*

Confiſco, δημοσιόω, agrum, γῆν, *Thuc.* agros, δημεύω τοὺς ἀγρούς, *Dion. Hal.*

Confiteor, προσομολογέω, τὶ, *Dem.* peccatum, ἐξομολογέομαι τὴν ἁμαρτίαν, *N. T.* alicui delictum, τινὶ τὸ παράπτωμα, *ibid.*

Confixilis, e, ὁ ϗ ἡ σύμπηκτος, ου, *Ariſtoph.*

Confixio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herodian.*

Conflagratio, ἡ κατάφλεξις, εως.

Conflagro, καταφλέγομαι.

Conflatilis, e, χωνευτὸς, ἡ, ὸν.

Conflatio, ἡ χωνεία, ας, *Suid.*

Conflator, ἡ χωνευτὴς, οῦ.

Conflatura, το χώνευμα, ατος.

Conflictatio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Dem.*

Conflictio, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Herodian.*

Conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπέρ τινος, *Plato.*

Conflictus, ûs, ἡ μάχη ης, *Dem.* ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xen.* in conflictu, ἐν χερσί, *Thuc.*

Confligo, συγκρούω, *Polyb.* acie cum aliquo, συμπλέκομαι τινι, *Plut.* πρὸς τινα, *id.* συναπτω τινὶ, *id.*

Conflo, συμπνέω, ut æs, χωνεύω, συγχωνεύω, *Dem.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *id.* καθιστημί τινα εἰς μῖσος, *Iſocr.* æs alienum, δανείζομαὶ, *Dem.*

Confluentia, ἡ ὁμόῤῥοια, ἡ σύῤῥευσις, εως, ἡ σύῤῥοια, *Plato.*

Confluo, συῤῥέω, *Iſocr.* ex montibus, ἐκ τῶν ὄρων, *Herodian.* confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, *Herodian.* ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, *id.*

Confodio, διαπείρω, *Dioſc.* aliquem, παίω τινα. *Herodian.* aliquem jaculis, κατακοντίζω τινὰ, *id.*

Confœderatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ συνώμοτον, ου, *Thuc.* ἡ ὁμαιχμία, *Herodot.*

Confœderatus, ὁ ϗ ἡ ὁμόσπονδος, ου, *Dem.*

Confore, συνέσεσθαί.

Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.

Conformis, e, ὁ ϗ ἡ σύμμορφος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ὁμοιόμορφος, ου, *Laert.* fio, συμμορφόομαι, *ibid.*

Conformitas, ἡ ἀναλογία, *Ariſtot.*

Conformo, συσχηματίζω πρός τι, *Plut.*

Confornico, συγκαμαρόω.

Conforto, παραθαρσύνω, ſeu παραθαῤῥύνω, *Thuc.* ἐπιθαρσύνω.

Confractio, ἡ περίκλασις, ἡ κατάκλασις.

Confragoſus, ὁ ϗ ἡ φαραγγώδης, εος, locus, τόπος, *Ariſtot.* confragoſæ petræ, ἀπότομοι πετραι, *Lucian.*

Confremo, φρυαττομαι, *Plut.* ἐπιβρύχω.

Confrico, ψώχω, *Suid.*

Confringo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *N. T.* συγκλάω, *Ariſtoph.*

Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρὸς τινα, *Iſocr.* ἐπὶ τινα, *id.* ad collem, ἐπὶ λόφον, *Xenoph.* juramenta & pacta, εἰς ὅρκους ϗ συνθήκας, *Iſocr.* illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε, *id.* ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ἐπιστασίᾳ τινὸς, *Baſil.*

Confugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμιαν ἔχειν, *Iſocr.* tutiſſimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, *id.* Confer *Perfugium.*

Confulcio, ὑπερείδω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Confulgeo, συλλάμπω.

Confundo, συγχέω, *Iſæus*, perturbo, συνταράττω, τι, *Dem.* ἐπιταράττω τι, *Lucian.* pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Confuſè, συγκεχυμένως, *Plut.* ἀκατατάκτως, *Iſocr.* ταραχωδῶς, *id.*

Confuſio, ἡ σύγχυσις, *Iſocr.* ἡ ταραχὴ, *Dem.* ordinis, ἡ ἀταξία, *id.* pudor, ἡ αἰσχύνη, ης, *Iſocr.* Confer *Perturbatio*, item *Pudor.*

Confuſus, συγκεχυμένος, ένη, ενον, perturbatus, ταραττόμενος, ένη, ενον, *Dem.* τεταραγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ ϗ ἡ ταραχώδης, εος, *Iſocr.* ventus confuſus, πνευμα ἀκατάτακτον, *Dem.* confuſus & inequalis, ἄτακτος ϗ ἀνώμαλος, *id.*

Confutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Rhetor.* ἡ ἐξέλεγξις.

Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχω τινὰ, *Lucian.* συνελέγχω, ἀνατρέπω

Congelaſco, καταπήγνυμαι, *Ariſtot.* πήγνυμαι, *Herodian.* κρυσταλλόομαι, *Philo.*

Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.

Congelidus, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Congelo, idem quod *Congelaſco.*

Congeminatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*

Congemino, διπλασιάζω, *Plut.*

Congemiſco, συνάχθομαι, alicui, τινὶ, *Iſocr.* συνεπιστένω τινὶ, *Plut.* συστενάζω, *N. T.*

Congener, ὁ ϗ ἡ ὁμόγονος, ου, *Plato.*

Congenero, συγγεννάω.

Congenitor, ὁ συγγεννήτωρ, ορος, *Plato.*

Congenitus, ὁ ϗ ἡ σύμφυτος, *Ariſtot.*

Congeries, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, τὸ, συμφόρημα, *Plut.*

Congermino, συμβλαστάνω, *Theophr.*

Congero, συναθροίζω, συμφορέω, lapides & ligna, λίθους ϗ ξύλα. *Thuc.* ſcommata & convitia, σκώμματα ϗ λοιδορίας, *Dem.* hiſtoriam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, *Herodian.*

Congerro, ὁ συμφλύαρος, ὁ συμπαίκτωρ.

Congeſtio, ἡ συμφόρησις, εως, *Plut.*

Congeſtitius, συμφορητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Congeſtus, συμπεφορημένος, ένη, ένον, συμφορητὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Congialis, χοαῖος, αία, αῖον, *Euſt.*

Congiarium, ἡ νομὴ, ῆς, *Herodian.* dare congiaria populo, νομὰς ἐπιδιδόναι τῷ δήμῳ, *id.* polliceri ſe daturum alicui, νομὰς ἐπαγγέλλειν τινὶ, *id.*

Congius, ὁ χοεὺς, έος, *Ariſtoph.* ὁ χοῦς, χόος, *Dioſc.*

Conglaciatus, vide *Congelatus.*

Conglacio, vide *Congelo.*

Conglobatim, ἀθρόως, σφαιρηδὸν.

Conglobatio, ἡ συνείλησις, εως.

Conglobo, κατειλέω, *Plut.* σφαιρόω, *Gal.*

Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, *Dion. Areop.*

Conglomero, συνελίσσω.

Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.

Conglutinator, ὁ συγκολλητὴς, οῦ, *Ariſtoph.*

Conglutino, συγκολλάω, ſermonem, λόγον, *Plut.* ἁρμοζω.

Congræcor, ἑλληνίζω.

Congratulatio, τὸ σύγχαρμα.

Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινὶ τι, *Dem.*

Congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινὶ, *Dem.*

Congredior, συνέρχομαι, *Iſocr.* συγγίνομαι, *id.* συνομιλέω, cum exercitu, ἀνταίρω πρός τινα δύναμιν, *Dem.* cum aliquo, συμπλέκομαι τινι, *Plut.* πρός τινα, *id.*

Congregabilis, e, συναγελαστικὸς, ἡ, ὸν, ἀγελαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Congregatim, ἀγεληδὸν, *Philo.*

Congregatio, συναγελασμὸς, οῦ, ἡ συναγωγή.

Congrego, ἀγελάζω, *Ariſtot.* συνάγω, aliquos, τινὰς, *Iſocr.* ἀθροιζω τι, *Plato.*

Congreſſio, ἡ συνελευσις, εως, ἡ συνόδος, ου, *Thuc.* ἡ ὁμιλια, cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα, *Plut.* familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνουσία, *Iſocr.* hoſtilis, vide *Prælium.*

Congreſſus, idem.

Congruens, ὁ ϗ ἡ ἀκόλουθος, domus alicujus dignitati reipublicæ, οἶκος ἀκόλουθος τῷ ὀνόματι τῆς πολιτείας, *Dem.* ἁρμόττων, ουσα, ον, rebus præſentibus, τοῖς ὑπάρχουσι, *Iſocr.* προσήκων, ουσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνάλογος, rebus, τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.*

Congruentur, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολούθως τινὶ, *Plut.* προσηκόντως, *Ariſt.* amicè, ὁμογνωμόνως, *Iſocr.*

Congruentia, ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plato.*

Congruit, ἐπιβάλλει, *Ariſtot.* aliquem fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριόν τινος, *Iſocr.*

Congruo συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἴς τι, *Xen.* ſenioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, *Plut.* vitæ conſuetudini, ἁρμόζω, ſeu ἁρμόττω πρὸς τὰς συνουσίας, *Iſocr.* alicui rei, εὐαρμόστως ἔχω πρός τι, *id.* idem ſentio, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω, cum aliquo, τινὶ, *Herodian.*

Congruus, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοϛος, ου, ad aliquid, πρὸς τι, *Iſocr.*

Conjectatio, vide *Conjectura.*

Conjectatoriè, ϛοχαϛικῶς, *Ariſtot.*

Conjectio, ἡ βολὴ, ῆς. Confer *Conjectura.*

Conjecto, τεκμαίρομαι, ϛοχάζομαι, de mente alicujus, τῆς διανοίας τινος, *Iſocr.* ex moribus, ἀπὸ τρόπων, *Plut.* ex rebus geſtis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, *id.* menſuram ex craſſitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου, *Thuc.* quod hoſtis inſequatur, εἰκάζω τοὺς πολεμίους ἐλαύνειν, *Xen.* Confer *Conjectura*, item *Conjicio.*

Conjector, ὁ εἰκαϛὴς, *Thuc.* ὁ ϛοχαϛὴς, LXX. ſomniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, *Poll.*

Conjectura, ἡ εἰκασία, *Lucian.* ὁ ϛοχασμὸς, οῦ, *Suid.* τὸ τεκμήριον, *Dem.* ἡ ὑπόληψις, *Iſocr.* ἡ ὑπόνοια, *Dem.* conjecturam capio, ϛοχάζω, *id.* εἰκάζω, *id.* de præſentibus ex præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νύν ἐκ τῶν ποτὲ, *Plut.* ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τοὺς τρόπους τινὸς, *id.* de hoſtium fugâ, τεκμαίρομαι τοὺς πολεμίους φυγεῖν, *Iſocr.* facio, ποιέω τεκμήριον, *id.* præbeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινὶ τινος, *Plato.* conjecturâ utendum eſt, χρὴ εἰκάζειν, *Lucian.* multa conjecturis precipio, πολλὰ εἰκασίᾳ προλαμβάνω, *id.* quantum conjecturâ adſequi licet, ὡς ἔνεϛι τεκμαίρεσθαι, *Philo.*

Conjecturalis, ϛοχαϛικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Conjecturo, vid. *Conjectura, Conjectio, Conjicio.*

Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, *Theophr.* aliquem in periculum, δίδωμι τινα κινδύνῳ, *Dem.* aliquem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, *Xenoph.* aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, *Plato.* καθίϛημι τινα εἰς φόβον, *Iſocr.* in vincula, καταβάλλω τινὰ εις φυλακὴν, *Philo.* urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, *Iſocr.* καθίϛημι εἰς ἐσχάτας συμφορὰς, *id.* in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, *id.* conjecturâ adſequor, ϛοχάζομαι τινος, *Iſocr.* εἰκάζω τι, *Dem.*

Conjugalis, ὁ ϗ ἡ συζυγὴς, έος, *Naz.* ὁ ϗ ἡ γαμήλιος, γαμικὸς, ἡ, ὸν.

Conjugatio, ἡ συζυγία, *Gramm.*

Conjugator, ὁ συζευκτὴς, οῦ.

Conjugium, ὁ γάμος, *Dem.* ἡ συζυγία, *Naz.* ἡ σύζευξις, εως, *Plato.* poſtulare in conjugium, αἰτεῖν εἰς γάμον, *Philo.* inire conjugium, ποιεῖσθαι σύζευξιν, *Plato.*

Conjugo, συζευγνυμι, *Xenoph.*

Conjunctè, συνημμένως.

Conjunctim, idem.

Conjunctio, ἡ σύζευξις, *Ariſt.* ἡ συζυγια, ὁ συνδιασμὸς, ἡ σύναψις, *id.* ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* ſanguinis, ἡ συγγενεία, *Dem.* neceſſitudinis, ἡ οἰκειότης, *id.*

Conjunctus, ὁ ϗ ἡ συνεφὴς, συζευχθεὶς, εῖσα, ἐν; συνημμένος, ένη, ένον; cum periculo, ἔχων κίνδυνον, *Dem.* genere alicui, οἰκεῖός τινι γενει, *id.* adfinitate, προσήκων κατ' ἐπιγαμίαν, *Herodot.* res cum nullo conjuncta eſt labore, οὐδεὶς πράγματι πρόσεϛι πόνος, *Iſocr.* ignorantia conjuncta eſt cum malitiâ, ἡ ἄγνοια μέμικται τῇ κακίᾳ, *Dem.*

Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Plut.* τὶ πρὸς τι, *Ariſtot.* συνάγω τι πρός τι, *id.* aliquos inter ſe benevolentiâ, συνάπτω τινᾶς εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλους, *Philoſtrat.* civilem vitæ rationem cum philoſophiâ, μιγνυμι ϗ κεράννυμι τὴν πολιτικὴν δυναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plut.* prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ ἤθους ἀρετῇ, *Ariſt.* filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινὶ, *Herodian.*

Conjunx, vide *Conjux.*

Conjuratio, ἡ συνωμησία, ſeu συνωμοσία, *Dem.*

Conjurator, ὁ συϛήσας, ὁ συϛασιώτης.

Conjuratus, ἐν συνωμοσίᾳ ὢν, *Herodian.* ὁ συνωμότης, ου, *Thuc.*

Conjuro, i. e. ſimul ſeu unà juro, συνομνυμι, *Thuc.* conſpiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπὶ τινα, *Dem.* συνωμοσίαν ποιέω, *Herodian.* συνωμοσιαν συνάγω, *Plato.*

Conjux, συζυγεὶς, εῖσα, *Xen.* ὁ ϗ ἡ συζυγὴς, *Naz.* συνοικέων, έουσα, *Luc.* τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένος, *Baſ.* femina, ἡ γυνὴ, *Dem.* ἡ δαμαρ, *id.*

Connecto, συμπλέκω, *Thuc.* aliquid, συνάπτω τι, *Plut.* συνείρω.

Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.* ἡ δέσις, εως, *Herodian.* ἡ συναφή.

Connexivus, συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.*

Connexus, ûs, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Connitor, συντείνομαι, *Plato,* πειράω, *Lucian.* πειράομαι, *Thuc.* διαπειράομαι.

Conniventia, ἡ ἐπίμυσις, εως.

Conniveo, μύω, ἐπιμύω, *Polyb.* ἐπιμύω ὀφθαλμοὺς, *Baſ.* καταμύω τά βλέφαρα, *Xen.*

Connubialis, e, vide *Conjugalis.*

Connubium, vide *Conjugium.*

Conopeum, τὸ κωνωπεῖον.

Conor, πειράζω, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, *Thuc.* rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινὶ, *Dem.* dicere aliquid, ἐπιχειρέω λέγειν τι, *id.* & ſtudio facere aliquid, γλίχομαι ϗ πειράομαι ποιεῖν τι, *Iſocr.*

Conquadro, τετραγωνίζω, λιθον, *Philopon.*

Conquaſſo, κατασείω, *Philo.* συσσείω, *Naz.* nationes, κατασύρω τὰς χώρας, *Polyb.*

Conqueror, expoſtulo, μέμφομαι, de aliquo τινὶ, *Dem.* apud amicos, τινὰ πρὸς τοὺς φίλους, *Xen.* nihil de aliquo, οὐ μεμψιμοιρέω οὐδὲν τινι, *id.* lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, *Iſocr.*

Conqueſtio, ἡ μέμψις, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, *Thuc.* de ſorte, ſuâ, ἡ μεμψιμοιρία.

Conquieſco, ἡσυχίαν ἄγω, *Thuc.* in cæteris, ἡσυχιάζω τὰ ἄλλα, *Thuc.* in aliquo, ἀρέσκομαι τινι, *Lucian.*

Conquiniſco, ὑποκύπτω.

Conquiro, ἀναζητέω, omnia ſubterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, *Plato.* divitias, ζητέω χρήματα; reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπὰ, *Herodian.* magos optimos, ζητέω ἀρίϛους μάγων, *id.*

Conquiſitè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, *Dem.*

Conquiſitio, ἡ συζήτησις; collectio, ἡ συγκομιδη, frumenti, ſeu fructuum, τῶν καρπῶν, *Iſocr.* militum, ἡ ἀνδρολογία.

Conquiſitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, οῦντος, *Alciphr.*

Conregno, συμβασιλεύω, *N. T.*

Conrideo, συγγελάω.

Conſalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.*

Conſaluto, προσαγορεύω τινὰ, *Thuc.* ἀσπάζομαι τινὰ, *N. T.* imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σέβαϛον, *Herodian.* honoribus auguſtalibus, τιμαῖς σεβασμίαις, *id.*

Conſanguineus, ὁ ϗ ἡ συγγενὴς, *Dem.* οἰκεῖος, εια, εῖον, *Iſocr.* Confer *Cognatus.*

Conſanguinitas, *Dem.* Confer *Cognatio.*

Conſano, ὑγιάζω, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω, *Hipp.*

Conſarcino, συσκευάζω, *Dem.*

Conſarcio, σκαλεύω, *Plut.*

Conſaucio, συντιτρώσκω, *Plut.* aliquem, τι τρώσκω τινὰ, *Herodian.*

Conſceleratus, ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, *Ælian.*

Conſcelero, μιαίνω, *Herodian.*

Conſcendo, ἐπιβαίνω, navem, τοῦ πλοίου, *Lucian.* ἐπὶ τὴν ναῦν, *Thucyd.* currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα; equum, ἵππου, *Herodian.* ſuggeſtum, ἀναβαινω ἐπὶ τὸ βῆμα, *Dem.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα, *Herodian.* feminam, ἐπιβαίνω θηλείᾳ, *Æl.* ἀναβαίνω τινὰ, *id.* turres, ἀνίημι ἐπὶ πύργοις, *id.*

Conſcenſio, ἡ ἐπιβασις, εως, *Philo.*

Conſcientia, ἡ συνείδησις, *Dem.* τὸ συνειδὸς, *Dem.* nullius mali, τὸ συνειδέναι αὐτῷ μηδὲν, *id.* conſcientiam illæſam habere, συνείδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν, *N. T.*

Conſcindo, συντέμνω, διασχίζω τί.

Conſciſco, συμψηφίζω, ὁμοψηφίζομαι, mihi ipſi mortem, ἀναιρέω ἐμαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρω ἐμαυτὸν, *id.* διεργάζομαι ἐμαυτὸν, *Luc.*

Conſcius, συνειδὼς, υῖα, ὸς, ſibi alicujus, ἑαυτῷ τι, *Plato.* περί τινος, *Iſocr.* ſibi benè, ὁ ϗ ἡ εὐσυνείδητος; malè, ὁ ϗ ἡ δυσσυνείδητος, *Baſ.* ſum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.* alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, *Xen.* συνίϛημί τι, *Dem.*

Conſcribo, συγγράφω, res geſtas, τὰς πράξεις, *Lucian.* epiſtolam, ἐπιϛολὴν, *Dem.* orationes ad aliquem, λόγους πρός τινα, *Iſocr.* milites, καταγράφω ϛρατιώτας, *Polyb.*

Conſcriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Ariſtid.*

Conſcriptus, συγγεγραμμένος, ένη, ένον; conſcripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, *Plut.*

Conſecratio, ἡ ἀνάθεσις, *Athen.* ἡ ἁγιϛεία, *Iſocr.* ἡ καθιέρωσις.

Conſecro, καθιερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, *Plato.* καθοσιόω τι Θεῷ, *id.* aliquid alicui, ἱεροποιέω τί τινι, *Dem.* aliquem, inter Deos refero, ἐκθειάζω τινὰ, *Lucian.*

Conſectarium, τὸ πόρισμα, *Philopon.*

Conſectarius, ἀκολουθητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Conſectatio, ἡ ἀκολούθησις, *Ariſtot.* perſecutio, ἡ δίωξις, *Thuc.*

Conſectio, ἡ διάπρισις.

Conſector, aris, συνακολουθέω, aliquem, τινὶ, *Plato.* veritatem, θηράομαι τὴν ἀλήθειαν, *Syneſ.* perſequor aliquem, διωκω τινὰ, *Xen.* προσδιατρίβω.

Conſecutio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.* verborum, ἡ συνέπεια, ας.

Conſeneſco, συγγηράσκω, *Iſocr.* συγκαταγηράσκω, *Laërt.* domus conſenuit, ἡ οἰκια γηρᾷ, *Æl.*

Conſenſio, vide ſequens.

Conſenſus, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, ἡ σύμβασίς, *id.* omnium conſenſu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, *Baſ.*

Conſentaneus, εἰκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἐοικὼς, υῖα ὸς, ſibi conſentaneus, ὁμολογουμένος ἑαυτῷ; alicui, ἀκόλουθος τινι, *id.* oratio antea dictis conſentanea, λόγος τοῖς ποτὲ ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος, *idem.* rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.* rationi, λόγον ἔχων, *Plato.* ὁ ϗ ἡ εὔλογος, ου, *Dem.* τῷ λόγῳ ἑπόμενος, *Plut.* conſentaneum eſt unum eſſe, ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι, *Ariſtot.*

Conſentiens, ὁ ϗ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Dem.*

Conſentio, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *Iſocr.* ὁμογνωμονέω, *Xen.* alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι, *Dem.* alicui, συμφωνέω τινὶ, *Ariſtot.* omnes conſentiunt, hoc utile eſſe, παρὰ πάντων τοῦτο χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται, *Dem.* omnes conſentiunt, id juſtum eſſe, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τοῦτο δικαιον εἶναι, *id.*

Conſepio, συμφράττω.

Conſequens, τὸ ἑπόμενον, Confer *Conſequor.*

Conſequenter, ἑπομένως, his, ἀκολούθως τούτοις, *Dioſc.*

Conſequentia, ἡ ἐπακολούθησις, εως, *Plut.* ἡ ἀκολουθία, *Philo.*

Conſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* intelligentiâ orationem, τῷ λόγῳ, *Plato.* obtineo, virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, *Dem.* juſta apud aliquem, τῶν δικαιων παρά τινι, *id.* maximum munus ab aliquo, μεγίϛης δωρεᾶς παρά τινος, *Iſocr.* gloriam, συντυγχάνω δόξης, *Dem.* & benevolentiam ab omnibus, κτάομαι δόξαν ϗ εὔνοιαν παρὰ πάντων; nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τοῦ εὖ λέγειν; non conſequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων, *id.*

Conſero, φυτεύω, *Ariſtot.* manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, *Plut.*

Conſertè, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.

Conſerva, ἡ συνδούλη, ης.

Conſervatio, ἡ συντήρησις, *Naz.* ἡ σωτηρία, *Ariſtot.*

Conſervator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ σωϛικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Conſervatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſan.*

Conſervitium, ἡ συνδουλεία, ας.

Conſervo, φυλάττω τί, *Iſocr.* τηρέω τι, *Dem.* διαφυλάττω τινὰ, *Iſocr.* σώζω τινὰ, διασώζω τινὰ, *Iſocr.* patriam, τὴν πατρίδα, unâ opes, συνδιασώζω τὴν οὐσίαν, ab aliquo aliquem, ἐκσώζω τινὰ, *id.*

Conſervus, ὁ σύνδουλος, ου, *N. T.*

Conſeſſor, ὁ συνεδρος, alicujus, τινὸς, *Her.*

Conſeſſus, ûs, in primis judicum vel ſenatorum, τὸ συνέδριον, *Dem.* primus, ſeu ſummus, ἡ πρωτοκαθεδρία, *N. T.*

Conſideo, συγκαθέζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo, in vehiculo, τινί ἐν φορείῳ, *Herod.* à latere, παρακαθέζομαι, *Plut.*

Conſideratè, ἐσκεμμένως, *Dem.* prudenter, νȣνεχόντως, *id.*

Conſideratio, ἡ ἐπίνοια, *Dem.* ἡ σκέψις, *Plut.*

Conſiderator, ὁ σκεπτικὸς, ȣ̃.

Conſideratus, prudens. Vide *Prudens.*

Conſidero, ἐννοέω, *Dem.* aliquid & intueor, ἐνθυμέομαι τι ϗ ὁράω, mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν; σκέπτομαι τι ϗ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ; communem utilitatem, σκέπτομαι ὅ, τι κοινῇ συνοίσει, & indago aliquid, σκοπέω τι ϗ ζητέω; res, ut homines, θεωρέω τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπȣς, *id.*

Conſido, ἐπικαθέζομαι, *Ariſtoph.*

Conſignatio, ὁ σφραγισμὸς, ȣ̃, *Xen.*

Conſigno, σημαίνομαι τὶ, *Dem.* κατασημαίνομαι τι, συσσημαίνω, literas, τὰ γράμματα; teſtamentum, παρασημαίνομαι διαθήκην, *id.*

Conſiliarius, ὁ σύμϐȣλος, *Dem.* ὁ συμϐȣλεύων, *id.* ὁ βȣλευτὴς, *Lucian.* fio alicui, γίγνομαι τινι, *Iſocr.*

Conſiliator, idem.

Conſilio, συμπηδάω, *Lucian.*

Conſilium, ἡ βȣλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ βȣ́λευμα, i. e. conſultatio, ἡ βȣ́λησις, ἡ συμϐȣλὴ, ῆς, *id.* ἡ συμϐȣλία, *Iſocr.* rectum ſeu bonum, ἡ εὐϐȣλία, datum, τὸ συμϐȣλευθὲν, *id.* rectiſſimum, ſeu ſapientiſſimum, καθ' ὑπερϐολὴν ὀρθῶς βȣλευθὲν, *Dem.* agito, βȣλεύομαι, de re aliquâ, περί τινος, *Lyſ.* do, συμϐȣλεύω, alicui de aliquâ re, τινὶ περὶ τινος, *Xen.* futile do & pernicioſum, φαῦλόν τι ϗ ἀσύμφορον συμϐȣλεύω, *Dem.* communico cum aliquo, κοινολογέομαι τινι, *id.* promo de præſente vitæ ratione, εκφέρω τȣ̃ παρόντος βίȣ συμϐȣλὴν, *Iſocr.* aberro in dando conſilio, διαμαρτάνομαι τῆς συμϐȣλῆς, *Dem.* conſilio alicujus utor, συμϐȣλεύομάι τινι, *Iſocr.* adhibeo aliquem in conſilium, ποιέω τινὰ σύμϐȣλον, *idem.* συμϐȣλεύομαι τινι ὑπὲρ τινος, *id.* παραλαμϐάνω τινὰ σύμϐȣλον εἴς τι, *Ariſt.* ſanctius ineo conſilium de aliquâ re, ὁσιώτερον βȣλεύομαι περὶ τινος. *idem.* nullo inferior ſum conſiliis, ȣ̓δενὸς ἧττον δύναμαι βȣλεύεσθαι, *idem.* conſilii inopia, ἡ ἀϐȣλία, *id.*

Conſimilis, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινι, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀντίϛροφος, ȣ, *Dem.*

Conſimiliter, παραπλησίως, *Dem.*

Conſiſtentia, ἡ σύϛασις, εως, *Plato.*

Conſiſto, συνίϛαμαι, *Ariſtot.* in muro, ἐπίϛημι τῷ τείχει, *Herod.* Confer *Conſto.*

Conſiſtorium, τὸ βȣλευτήριον, *Plut.* τὸ συνέδριον, *Dem.*

Conſitio, ἡ φυτεία, *Plut.* ἡ φύτευσις, *Ariſtot.*

Conſitus, πεφυτευμένος, ένη, ένον, *Ariſtot.*

Conſobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, *Dem.*

Conſobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητος, *Dem.*

Conſobrinus, ὁ ἀνεψιος, ȣ̃, *Dem.*

Conſocer, ὁ ὁμοπένθερος, ȣ.

Conſociatim, συνδυαϛικῶς.

Conſociatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*

Conſocio, συνδυάζω, *Æl.* nuptui do, συνοικίζω; aliquam alicui, τινὰ τινι, *Iſocr.* arma, συμμαχέω, *Dem.* ſorte, Ϛυγκληρόω, *Baſ.*

Conſolabilis, παραμυθικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Conſolatio, ἡ παράκλησις, *N. T.* ἡ παραμυθία, *Syneſ.* ἡ παρηγορία, *Plut.*

Conſolator, ὁ παράκλητος, ȣ, *N. T.* ὁ παραμυθητὴς, ȣ̃, *Heſychius*, ὁ παρακλήτωρ, ορος, LXX. ὁ παρήγορος.

Conſolatorius, παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* παρακλητικὸς, ὴ, ὸν, παρηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Conſolor, παραμυθέομαι τινα, *Æſchin.* ϖαρηγορέω, aliquâ re, τινι, *Herodian.* in omni adflictione, ϖαρακαλέω τινα ἐν ϖάσῃ θλίψει, *N. T.* eo animum, quod alii ſimilia patiuntur, ϖαραμυθίαν ἔχω τȣ̀ς ἄλλȣς τὰ ὅμοια ϖαθεῖν, *Luc.* luctum mecum alicujus gloriâ, ϖαραψυχὴν τῷ ϖένθει ἔχω τὴν εὐκλείαν τινος, *Dem.*

Conſonans, ὁ συνηχῶν, ȣ̃ντος, *Philo.*. ὁ ϗ ἡ σύμφωνος, ȣ, *Ariſt.*

Conſonantia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*

Conſono, συνηχέω, *Philo*, συμφωνέω, *Ariſtot.* conſentio. Vide *Conſentio.*

Conſonus, idem quod *Conſonans*; conveniens, καθήκων, ȣσα, ον, *Dem.* προσήκων, ȣσα, ον, *id.*

Conſopio, κατακοιμάω, *Plut.* litem, ἐκλύω ἔριν, *Dem.* conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.

Conſors, κοινωνὸς, ὴ, ὸν, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* ὁ ϗ ἡ συγκοινώνος, ȣ, *N. T.* ὁ ϗ ἡ σύγκληρος, *Plut.* conſortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινὰ τινι, *Æſchin.*

Conſortium, ἡ κοινωνία, alicujus cum aliquo, τινὶ ϖρὸς τινὰ, *Plato.* commune & æquale juris, κοινὴ ϗ ἴση μετȣσία τῶν δικαίων, *Dem.* amicitia, ἡ ἑταιρία, ας, *Iſocr.* ἡ ἑταιρεία, *id.*

Conſpectus, ὁ ϗ ἡ ϖερίϐλεπτος, ȣ, *Dem.*

Conſpectus, ûs, ἡ ὄψις, *Plut.* ἡ σύνοψις, *Polyb.* in conſpectu, ἐν ὄψει, *Plut.* ἐνώπιον, *idem.* κατενώπιον, *N. T.* in conſpectum venio, ἐπιφαίνομαι, *Herodian.* alicujus, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμȣ̀ς τινος, *Ælian.* ἐμφανὴς γίνεσθαι τινι, *id.*

Conſpergo, διαπάσσω, *Gal.* aliquid aliquâ re, καταπάσσω τι τινι, *Al. Aphr.* ſale, ϖροσπάσσω ἁλῶν τι, *Gal.* aliquem ſcobe aureâ, ἐπιπάσσω τινὶ ῥινημα χρυσȣ̃, *Herodian.*

Conſperſus, ϖαϛὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Conſpicillo, onis, ὁ κατόπτης. *Herodot.*

Conſpicio, συνόπτομαι τι, *Xenoph.* συνοράω τι, *Polyb.* ὁράω εἴς τὶ, *Xenoph.*

Conſpicor, idem.

Conſpicuus, ὁ ϗ ἡ περίοπτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ παράσημος, fio ignaviâ, περίϐλεπτος γίγνομαι ἐπὶ τῇ κακίᾳ, *id.*

Conſpiratio, ἡ σύμπνοια, *Herodian.* conjuratio, ἡ ϛύϛασις, *Dem.* inire conſpirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, *Her.*

Conſpiratus, ὁ συνιϛάμενος, cum aliquo, τινι, *Plut.* in aliquid, ὁ συνωμότης τινός.

Conſpiro, συμπνέω, *Dem.* conſentio, vide *Conſentio*; conjuro cum aliquo, συνίϛαμαι μετά τινος, adverſus aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, *id.*

Conſpiſſo, πυκνόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Conſpuo, καταπτύω, aliquem, τινὸς, *Dem.* ἐμπτύω τινὶ, *Æl.* προσπτύω.

Conſpurco, μιαίνω, aliquid aliquâ re, τινι, *Herodian.* μολύνω τι, *Iſocr.*

Conſputo idem quod *Conſpuo.*

Conſtabilio, βεϐαιόω, aliquid ſævitiâ, τὶ δι' ὠμότητος, *Herodian.* ἐμϐεϐαιόω τι, *Plut.*

Conſtans, βέϐαιος, αία, αιον, *Dem.* inimicitia, ἔχθρα, ας, *id.* ὁ ϗ ἡ εὐϛαθὴς, *Ariſtot.* conſtantiores è ſenatu, εὐϛαθέϛεροι τῆς ϛυγκλήτȣ, *Herodian.* conſtanti vultu ſum, ὅμοιον ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω, *Æl.*

Conſtanter, βεϐαίως; colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, *Iſocr.* εὐϛαθως, *Herodian.* ἀμετακινήτως, *Iſocr.* ἐμμενῶς.

Conſtantia, ἡ ευϛαθεια, *Plut.* honoris & donorum, βεϐαιότης τιμης ϗ δωρεῶν, *Dem.* animi, ἡ ἀταραξία, *Herodian.*

Conſtat, φανερὸν ἐϛιν, omnibus, πᾶσι, *Iſocr.* ϖρόδηλον ἐϛι, *Dem.* ἐγνωσμένον ἐϛὶ, *Herod.* non conſtat, ἐν ἀφανεῖ κεῖται, *Thucyd.* emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.

Conſternatio, ἡ κατάπληξις, εως, *Thuc.* ἐμπληξία, ας, *Æſchin.* ἡ ἔκπληξις.

Conſternatus, ὁ ϗ ἡ ἔμπληκτος, *Plut.* aliquo, ἐμπεπληγμένος, ένη, ένον, πρός τι, *id.*

Conſterno, ἐκπλήττω τινὰ, *Herodian.* ταράττω τινὰ, *Dem.* διαταράττω τινὰ, *Plut.* ἐκταράττω τινὰ, *id.* complano, καταϛορέω τι, *Philo.* καταϛρώννυμι τι, *Gal.*

Conſtipo, ἐπισάττω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* κατασάττω τι, *Theophr.* καταπυκνόω, *Plut.*

Conſtituo, καθίϛημι, alium in locum alicujus, ἄλλο ἀντί τινος, *Xen.* tyrannos in urbibus, τυράννȣς ἐν πολεσι, *Dem.* aliquid circa aliquid, καθίϛαμαι τι περί τι, *Thuc.* urbem deſerendam eſſe, προαιρέομαι τὴν πολιν ἐκλιπεῖν, *Dem.* apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, & decerno de aliquâ re, γιγνώσκω ϗ ψηφίζομαι περὶ τινος, *id.* conſtitui ſcribere, εἱλόμην γράφειν, *Iſocr.* facere, προειλόμην ποιεῖσθαι, *id.* dicere; ἐπεχείρησα λέγειν, *id.* rationem habere, δέδοκται μοι φροντίζειν, *Plato.* opem ferre, δεδογμένον ἐϛί μοι βοηθεῖν, *id.*

Conſtitutio, ἡ κατάϛασις. alicujus rei aliquo, τινος εἴς τι, *Gal.* reipublicæ, τῆς πολιτείας, *Ariſtot.* naturalis, κατάϛημα τὸ κατὰ φύσιν, *Dioſc.* ſerena cœli, κατάϛημα αἴθριον, *id.* corporis, ἡ ἕξις, *Ariſtot.* bona ἡ εὐεξία, ας, *id.* mala, ἡ καχεξία, *Plut.* edictum, τὸ διάταγμα, *id.*

Conſtitutus, τακτός, ὴ, ὸν, *Plato.* conſtitutum tempus, τεταγμένος, εἰρημένος, διωριϛμένος, διηγορευμένος, τακτὸς χρονος, *Dem.* *Iſocr.* conſtituta dies, hora, τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα, *id.* conſtituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, *Dem.*

Conſto, συνιϛαμαι, ex aliquo, ἐκ τινος, *Xen.* non moveor, tranquillus ſum, εὐϛαθέω; conſtat mare, εὐϛαθεῖ τὸ πέλαγος, *Luc.* mihi, i. e. ejuſdem ſententiæ ſum, ἀμετακινήτως ἔχω, *Iſocr.* τὸ, *Conſtat.* videſis ſuo loco.

Conſtrator, ὁ ϛρώτης, ȣ, *Athen.*

Conſtrepo, ψοφέω, *Plut.*

Conſtrictio, ἡ ϛύψις, εως, *Gal.*

Conſtrictivus, ϛυπτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Conſtringo, Ϛφίγγω, aliquid, τὶ, *Philo.* ϖερισφίγγω, *Dioſc.* συσφίγγω, *Athen.* ϛύφω, *Gal.* Ϛυϛέλλω τι, *Iſocr.* aureis fibulis, ἀναϛπάϛοις χρυσοῖς ἐπισφίγγω, *Ælian.* περοναις χρυσαῖς καταλαμϐάνω τι, *id.* conſtringor neceſſitate, κεῖμαι εἰς ἀνάγκην, *Eurip.*

Conſtructio, ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.* orationis, λόγȣ, *Dion. Hal.*

Conſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργȣς, *Herodian.* ut Grammatici, & συντάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, *Herodian.* murum lapide quadrato, ποιέω τεῖχος λίθȣ εἰς τετράγωνον εἰργασμένȣ, *id.*

Conſtuprator, ὁ μοιχεύων, ὄντος, *Plato.*

Conſtupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκα τινος, *Plato.*

Conſubſtantialis, ὁ ϗ ἡ ὁμοȣ́σιος, ȣ.

Conſuefacio, συνεθίζω, ad faciendum aliquid; ποιεῖν τι, *Æſchin.* aliquem ad ſerviendum, προσεθίζω τινὰ θεραπεύειν, *Xen.* ad ferendum aërem hibernum, ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χεμερίῳ *Herod.*

Conſuefactio, ὁ συνεθισμὸς, ȣ̃, *Ammon.*

Conſueſco, ἐθίζομαι, ποιεῖν τί, *Xen.* alicujus, τινὸς, *Plato.* rem veneream habeo cum aliquâ, Ϛυγγίνομαι τινι, *id.* conſuevi imperare, εἴωθα ἄρχειν, *Dem.* calumniari, εἴθισμαι Ϛυκοφαντεῖν, *idem.*

Conſuetudo, τὸ, ἔθος, εος, eſt mihi; καθέϛηκεν ἐμοί, *Iſocr.* bonorum ſtudiorum, συνήθεια χρηϛῶν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.* melior, βελτίον ἦθος; inſoleſcit, γίνεται ἔθος; conſuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος; facere aliquid propter conſuetudinem, ποιεῖν τι τȣ̃ ἔθȣς ἕνεκα; à conſuetudine deſiſtere, παύειν τȣ̃ ἔθȣς, *id.* in conſuetudine eſſe poſitum, ἐν ἔθει εἶναι, *Thuc.* ex conſuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, *Ariſtot.* converſatio, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* ἡ διατριϐὴ, ῆς, *Iſocr.* alicujus cum aliquibus, ἡ συνηθειά τινος ϖρός τινας, *id.* ἡ ὁμιλια τινος πρός τινας, *Dem.* conſuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινί; conſuetudine alicujus utor, συνδιατρίϐω τινί, *id.*

Conſuetus, ὁ ϗ ἡ ἐθὰς, ἀδος, *Thuc.* ἐθισθεὶς, *Plut.* facere, ὁ ϗ ἡ συνηθὴς ποιεῖν, *id.* conſuetus morbus, συνηθὴς νόσος, *id.*

Conſul, ὁ ὕπατος, *Dion. Halyc.* ſum, ὑπατεύω, *Herodian.* ὕπατον ἀρχὴν τελέω, *id.*

Conſularis, ὑπατικὸς, ὴ, ὸν; conſulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, *Herodi.* vir, ὁ ὑπατετευκὼς, οτος, *id.* ὁ ὑπατεύσας, άντος, *id.* ὁ ἀπὸ ὑπατείας, *id.*

Conſulatus, ἡ ὑπατεία, *Plut.* conſulatûs honor, ἡ τῆς ὑπατειας τιμὴ, *Herodian.*

Conſulo, conſilium do, συμϐȣλεύω; aliquid alicui ex benevolentiâ, δι' εὔνοιαν τι Ϛυμϐȣλεύω τινί, *Iſocr.* in commune cum aliquo, βȣλεύομαι κοινῇ μετά τινος, *Dem.* rectè de aliquâ re, βȣλεύομαι ὀρθῶς περι τινος, *Iſocr.*

Iſocr. mihi ipſi malè, βουλεύομαι κακῶς περὶ ἐμαυτοῦ, *Dem.* æqui bonique aliquid, εὐγνωμόνως φέρω τι, *Lucian.* peto conſilium, συμβουλεύομαι τινι ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* προσανατίθεμαί τινι περί τινος, *Diod. Sic.* commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, *Ariſtot.* commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, *Plato.* ζητέω τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν, *Ariſtot.*

Conſultatio, ἡ βούλευσις, *Ariſtot.* ἡ συμβουλία, *Dem.* Confer *Conſilium.*

Conſulto, as, vide *Conſulo.*

Conſultò, ἐξεπίτηδες, fallere, ἐξαπατᾶν, *Dem.* injurioſus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριστὴς, *id.* pecco, ἐκ προνοίας, ἐκουσίας, κατα προαίρεσιν, ἑκόντι ἁμαρτάνω, *id. & Iſocr.*

Conſultor, ὁ συμβουλευόμενος, *Dem.* alicujus rei, ὁ σύμβουλος τινος, *Herodian.*

Conſultum, τὸ βούλευμα, *Thuc.* τὸ συμβεβουλευμένον, *Dem.* τὸ προβούλευμα, *Dion. Hal.* τὸ συμβούλευμα, *Xen.*

Conſultus, ὁ ϗ ἡ εὔβουλος, ου, *Iſocr.*

Conſummatio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.* ſæculi, ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος, *N. T.*

Conſummator, ὁ τελειωτὴς, οῦ, *N. T.*

Conſummatus, τέλειος, εία, ειον, *Dem.* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, *Xen.*

Conſummo, ἀποτελέω, *Plato.* συντελέω.

Conſumo, δαπανάω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλους, *Xen.* opes ſuas, τὴν οὐσίαν, *Dem.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Dem.* in aliquid, ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι, *Plato.* in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, *Xen.* in aliquâ re, περί τι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *idem.* κατά τι, *Dem.* diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δημηγορῶν, *id.* unà memoriam, συναλίσκω μνήμην, *Herodian.* λυμαίνω, ignis conſumit civitatem, πῦρ λυμαίνει τὴν πόλιν, *idem.* τρυχόω, Græci ſeditioſi Græciam conſumpſere, Ἕλληνες στασιάζοντες ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, *id.*

Conſumptio, ἡ ἀναλωσις; roboris, ἰσχύος, *Lucian.*

Conſumptivus, ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, *Naz.*

Conſumptor, ὁ ἀναλωτὴς, οῦ, *Plato.* ὁ φιλαναλωτὴς, οῦ, *id.*

Conſuo, ἀποῤῥάπτω τὶ, *Plut.* καταῤῥάπτω τι, *Dioſc.* συῤῥάπτω τι, *Ælian.*

Conſurgo, συνανίστημι.

Conſurrectio, ἡ συνανάστασις, εως.

Conſuſurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, *Lucian.*

Contabefacio, μαρασταίνω τί, *Iſocr.*

Contabeſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.* συντήκομαι.

Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Contabulo, σανιδόω, aliquid, τί.

Contactus, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ ἐπαφὴ, *Plato.*

Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, *Plut.* aëris, ἡ φθορὰ ἀέρος, *Herodian.*

Contaminatè, μιαρῶς.

Contaminatio, ὁ μιασμὸς, τὸ ἀλίσγημα, *N. T.*

Contaminatus, μιαρὸς, ὰ, ὸν, ſanguine, αἵματι.

Contamino, μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνῳ, *Lucian.* aliquâ re, μολύνω τινι, *N. T.* ἀλισγέω τινι, LXX.

Contechnor, τεχνάζω, *Galen.*

Contego, συγκρύπτω, & obvelo peccata, ϗ συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, *Dem.* aliquid, ἐπικαλύπτω τι, *Lucian.*

Contemero, idem quod *Contamino.*

Contemnendus, ὁ ϗ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Dem.* βραχέος ἄξιος, *Plato.*

Contemno, καταφρονέω; monitores, συμβουλευόντων, *Dem.* virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* aliquem, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato.* aliquid, παρ' ὀλίγον πονέομαι τι, *Iſocr.* ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαι τι, *Plut.* ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æſchin.* ὑπεροράω τι, *Iſocr.*

Contemplatio, ἡ θεώρησις, ἡ θεωρία, *Ariſtot.* ἡ σκέψις, *Herodian.*

Contemplativus, θεωρητικὸς ἡ, ὸν, *Ariſt.*

Contemplator, ὁ θεωρὸς, οῦ, *Plato.*

Contemplor, θεωρέω τί, *Plato.* σκέπτομαι τι, *Iſocr.* ἀποσκοπέω εἴς τι, *Lucian.*

Contemporaneus, ὁ συγχρονός τινι.

Contemptibilis, ὁ ϗ ἡ εὐκαταφρόνητος, *Luc.*

Contemptim, καταφρονητικῶς, *Xen.* καταποφρονηκότως, *Dem.*

Contemptio, vide *Contemptus.*

Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ καταφρονῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ ὑπερόπτης, *Thuc.* ὁ καταφρονητικὸς, οῦ, *Ariſt.*

Contemptrix, ἡ καταφρονοῦσα, ης, ἡ ὑπερόπτις, ιδος, ἡ φαυλίστρια, ας, LXX.

Contemptus, ἡ καταφρόνησις, *Thuc.* ἡ ὑπεροψία, *Chryſ.* τὸ καταφρόνημα, *Thuc.* contemptui habeo aliquid, περὶ ὀλίγον ποιέομαι τι, *Iſocr.* ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαι τι, *Thuc.* in contemptum venio, εἰς ἀπελεγμὸν ἔρχομαι, *N. T.*

Contemptus, καταπεφρονημένος, ένη, ένον, *Dem.* καταφρονούμενος, ένη, ένον, *Iſocr.*

Contendo, συντείνω, propriè de arcu, i. e. certo cum aliquo, ἀμφισβητέω τινὶ, *Iſocr.* ob aliquid, ἁμιλλάομαι τινι περὶ τινος, *idem.* διαγωνίζομαι τινι τι, *Xen.* φιλονεικέω πρός τινα περί τινος, *Herodian.* ἐρίζω τινὶ περί τινος, *Iſocr.* verbis, λογομαχέω, *Dion. Areop.* jure, δικαιολογέω, *Lucian.* iter inſtituo aliquo, στέλλομαι εἴς τι, *Herodot.* comparo, vide *Comparo.*

Contenebreſcit, συσκοτάζει, *Xen.*

Contenebro, συσκοτάζω, *Dem.* ἐπισκοτέω, *Dioſc.*

Contentè, συντόνως, *Lucian.* συντεταμένως, *Plato.*

Contentio, ἡ σύντασις; nervorum, νευρῶν, *Dioſc.* non interruptus tenor alicujus, ἡ συντονία τινος, *Ariſtot.* ſtudium, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας, ſeu ἔριδάς τισιν ἐμβάλλω *idem.* propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι περὶ τινος, *Iſocr.* contentionis ſtudio flagro, φιλονεικέω, *Philo.* eſt mihi contentio cum aliquo, ἔστι μοι ἀγὼν πρός τινα, *Dem.*

Contentioſè, φιλονείκως, *Xen.* ἐριστικῶς.

Contentioſus, ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ φιλόνεικος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φιλόδικος, *id.*

Contentus, ὁ ϗ ἡ σύντονος; ſtudium, σπουδὴ, *Herodian.* ſuâ ſorte, ὁ ϗ ἡ αὐτάρκης, *Dem.* paucis, ὁ ϗ ἡ ὀλιγαρκὴς, ſum aliquâ re, ἀγαπάω ἔν τινι, *Iſocr.* τινὶ, *id.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τι, *Herodian.* donis, στέργω ἐπι ταῖς δωρεαῖς, *Iſocr.* præſentibus, στέργω τὰ παρόντα, vel τοῖς παροῦσι; his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, *id.* ἀπόχρη μοι ταῦτα, *Dem.*

Conterebro, τρυπάω τι, *Lucian.*

Conterminus, vide *Confinis, e.*

Contero, συντρίβω τι, *Xen.* tempus, διατρίβω χρόνον, *id.*

Conterranea, ἡ πατριῶτις, ιδος, *Lucian.*

Conterraneus, ὁ πατριώτης, ου, *Plato.*

Conterreo, φοβέω, *Thuc.*

Conteſtatio, ἡ διαμαρτυρία, *Dem.* litis, ἔνστασις δικης.

Conteſtor, ἐπιμαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* Deos, ἱκετεύω θεοὺς, *Xen.* litem, διαμαρτυρέω, *id.*

Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τι, *Philo.*

Contextè, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατα συνυφήν.

Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, *Plato.*

Contextus, ûs, ἡ συνύφανσις, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Contextus, a, um, ὁ ϗ ἡ συνυφὴς, *Ariſt.*

Conticeo, κατασιγάω, *Plato.*

Conticeſco, κατασιγάω, *Plato.* κατασιωπάω, *Lucian.* ἀποσιωπάω, *Plut.* conticeſcere facio, κατασιγάζω; aliquem manu, τινὰ τῷ χειρὸς νεύματι, *Herodian.*

Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Plut.* noctis, ἡ πρώτη νύξ.

Contignatio, ἡ δόκωσις, *Heſych.* ἡ ξύλωσις, *Thucyd.* ἡ ὀροφὴ, *Thuc.* τὸ ὀρόφωμα, *Athen.* tertia, τὸ τρίστεγον, *N. T.*

Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφόω οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, *Lucian.*

Contiguus, a, um, ὁ ϗ ἡ προσεχὴς, *Strabo.* loco, ὁ ϗ ἡ πλησιόχωρος, *Philo.*

Continens, comprehendens, συνέχων, *Ariſt.* περιέχων, *Artemid.* continuus, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, *id.* temperans, ὁ ϗ ἡ ἐγκρατὴς, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ σώφρων, *Dem.* terra, ἡ ἤπειρος, *id.* τὰ μεσόγεια, *id.* temperans ſum, ἐγκρατέω, *Plut.*

Continenter, ſine intermiſſione, συνεχως, *Thuc.* temperanter, σωφρόνως, *Iſocr.*

Continentia, ἐγκράτεια, *Xen.* ἡ σωφροσύνη, *Dem.*

Contineo, συνέχω τι, *Xen.* moderor, καταστέλλω, aliquem, τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *Plut.* me domi, διατρίβω οἴκοι, *Herodian.* intra me περιέχω, *Artem.* ἐμπεριέχω, *Ariſt.*

Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.* ἐφάπτομαι τινος *id.* aliquem propinquitate, ἀγχιστεὺς τινός εἰμι, *Lucian.* accido, τυγχάνω, *Dem.* συμβαίνω, *id.* contingit, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.

Continuatio, ἡ συνέχεια, *Dem.*

Continuè, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.

Continuitas, idem quod *Continuatio.*

Continuò, ſtatim, παραυτίκα, *Dem.* ἐξαίφνης, *id.* ἄφνω, *id.* εὐθὺς *Herodian.*

Continuo, διατελέω ποιῶν τι, *Plut* συνείρω, *Lucian.* iter, ἔξομαι ὁδοῦ, *Herodian.*

Continuus, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, έος, διηνεκὴς, bellum continuum & longum, πόλεμος συνεχὴς ϗ μακρὸς, *Dem.* ἀδιάλειπτος.

Contollo, συναίρω, *Ariſtot.*

Contor, quæro, ἐξετάζω τὶ, *Dem.* ex aliquo, ἐπιζητέω τι παρά τινος, *Ariſtot.*

Contorqueo, συστρέφω τι, *Plato,* στρεβλόω, *Dem.*

Contorſio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem. Phal.* ἡ περιαγωγή.

Contortè, συνεστραμμένως, *Ariſtot.*

Contortor, ὁ συστρέφων, οντος, *Dem.*

Contra, παρὰ, *cum Accuſ.* contra leges, παρὰ νόμους, *Herodian.* contra naturam, παρὰ φύσιν; contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον; contra jus & omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δικαία, *Dem.* contra quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον. Πρὸς, *cum Accuſ.* contra ſtimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, *N. T.* *cum Genit.* contra inimicum fero ſuffragium, πρὸς ἔχθρου ἐπιφέρω τὴν ψῆφον, *Dion. Halic.* è regione, ἐναντίον, *Thuc.* viciſſim, πάλιν, *Dem.*

Contractio, ἡ συνολκὴ, ῆς; labiorum, χειλέων, *Dioſc.* ἡ συστολὴ, *Damaſc.* ἡ συναίρεσις, *Naz.*

Contractus, pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, *Dem.* τὸ συνάλλαγμα. facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον; inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα; æquus in contractibus, ἐπιεικὴς περι τὰ συμβλόαια, *id.* δίκαιος ἐν τοῖς συμβλλαίοις, *Iſocr.* violare contractum, ἀδικεῖν περι τὰ συμβόλαια, *Dem.* violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, *id.* fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ἐπι τοῖς συμβολαίοις, *Iſocr.*

Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta ſunt, τοῖς εἰρημενοις, *Iſocr.* ἀντερεῖν τοῖς εἰρημένοις, *id.* apertè alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινι, *Dem.* maximè omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινι, *id.*

Contradictio, ἡ ἀντιλογία, *Dem.* ἡ ἀντίῤῥησις, & convitium, ἀντιλογία ϗ λοιδορία, *id.* ἡ ἐναντίωσις, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων, *Iſocr.*

Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, *id.*

Contradictorius, ἀντιλογικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, ου, *Ariſt.*

Contraho, συναιρέω, *Thuc.* aliquos intra muros, συστέλλω τινὰς εἰς τὰ τεῖχη, *Plut.* frontem, ἀνασπάω τὸ μέτωπον, *Dioſc.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.* matrimonium, γαμέω, *id.* paciſcor, de aliquo, συντίθεμαι τι πρός τινα, *Xen.*

Contraliceor, ἀντωνέομαι, *Lyſias.*

Contrapono, ἀντιτίθημι, *Plut.*

Contrapoſitio, ἡ ἀντίθεσις, *Naz.*

Contrapoſitus, ὁ ϗ ἡ ἀντίθετος, ου, *Naz.*

Contrariè, ἐναντίως, *Dem.* ὑπεναντίως, *id.*

Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, *Dem.* ἡ ἐναντίωσις, ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *idem.*

Contrarius, ἐναντίος, ία, ίον, *Dem.* dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις; facio contraria cæteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις; aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, *id.* contrarium exitum habeo προχωρέω εἰς τοὐναντίον, *Chryſ.* è contrario, ἀντικειμένως, *Ariſtot.*

Contraſto, ἀνθίσταμαι, πρὸς ἅπαντας, *Thuc.*

Contravenio, ἀπαντάω. Confer *Occurro.*

Contrectabilis, ψηλαφώμενος, ένη, ενον, *N. T.*

Contrectatio, ἡ ἐπαφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ προσαφὴ ῆς, *Dioſc.* ἡ ψηλάφησις, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, *Polyb.*

Contrecto, ψηλαφάω τὶ, *Xen.* ἐπιψηλαφάω τι, *Plato.* παραφάω, *Hippocr.*

Contremiſco, τρεμω, *Dem.* τρομέω.

Contremo, τρέμω, *Dem.*

Contribulis, ὁ συμφυλέτης, *Iſocr.* ὁ φράτωρ, *Dem.*

Contribuo, συνεισφέρω, *Dem.* multa in bellum, πολλὰ συντελέω εἰς πολεμον; multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω; ultrò pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα; duodecimam, quinquageſimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, *id.*

Contributio, ἡ εἰσφορὰ, pecuniarum, χρημάτων, *Iſocr.* ὁ ἔρανος, *Dem.* obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν; συνάγεσθαι εἰς συντέλειαν τινα, *id.*

Contributor, ὁ συντελὴς, έος, *Dem.*

Contriſto, λυπέω, aliquem multùm, τινὰ πολλὰ, *Xen.* ἐνοχλέω, *Iſocr.*

Contritio, ἡ σύντριψις, *Naz.* ἡ συντριβὴ, ῆς, LXX. τὸ σύντριμμα, *N. T.*

Contritor, ὁ συντρίβων, οντος, *Xen.*

Contraverſa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, *Dem.*

Controverſia, ἡ ἀμφισβήτησις, *Iſocr.* τὸ ἀμφισβήτημα, ἡ ἀντιλογία, LXX. controverſiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, *Iſocr.* ſine controverſiâ, ἀναμφισβήτως; citra controverſiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτως κύριον εἶναι τινος, *Dem.* controverſia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρὸς τινα, *id.* eſt mihi controverſia cum aliquo, ἔστι μοι διαφορὰ πρός τινα, *id.* controverſias diſcepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων, *Iſocr.* teſtes producere de rebus controverſis, μάρτυρας παρέχεσθαι περι τῶν ἀμφισβητουμένων, *Dem.* in judicium venire de rebus controverſis, κοίνεσθαι περι τῶν ἀντιλεγομένων, *id.*

Controverſor, ἀμφισβητέω, de re aliquâ, περὶ τινος, *Plato.* τινὶ, *Ariſtot.*

Controverſus, ὁ ϗ ἡ ἀμφισβητήσιμος, *Dem.* ἀμφισβητούμενος, ένη, ενον, *id.* efficere alicui regionem controverſam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, *id.*

Contrucido, συγκατακτείνω, aliquem, ἀποκτονέω τινὰ, *Plato.* filios præter (patrem) προσαναιρέω τους παῖδας, *Herodian.*

Contrudo, συνωθέω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Contrunco, κολοβόω τὶ, *Ariſtot.*

Contubernalis, ὁ ὁμωρόφιος, *Dem.* ὁ ὁμόστεγος, ὁ σύνοικος; in militiâ, ὁ σύσκηνος, *Xen.* ὁ σύσσιτος, *Dem.* ſum, συσκηνέω, *Xen.* ὁμοσκηνέω, *id.*

Contubernium, τὸ συσκήνιον, *Xen.* ἡ συνοίκησις. inſtituo cum aliquo, συσκηνέω τινι, *Ælian.*

Contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινι, *Plato.* ἐφοράω τινὰ, *Xen.* βλέπω εἴς τινα *Herod.*

Contuitus, ûs, ἡ ἔποψις, *Thuc.* ἡ σύνοψις, *Polyb.*

Contumacia, ἡ αὐθάδεια, *Plut.* ἡ φιλονεικία, *Dem.* ἡ ἀπείθεια.

Contumaciter, ἀπειθῶς, αὐθαδῶς.

Contumax, ὁ ϗ ἡ αὐθαδὴς, ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς; equus, ἵππος, *Xen.* contumaciorem me gero, ὀκνηρὸν παρέχω, με. *Herodian.*

Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.* τὸ ὕβρισμα, *Plato.* ἡ λώβη. prætermittere nullum genus petulantiæ & contumeliæ, ἀπολείπειν οὐδὲν ἀσελγείας ϗ ὕβρεως. contumeliâ adficio aliquem, ὑβρίζω τινὰ, ὑβρίζω εἴς τινα, ὑβρίζω ὕβριν εἴς τινα, & injuriâ adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπὸ τινὸς ϗ προπηλακίζεσθαι. agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι περί τινα, *Plato.* Confer *Contumelioſè.*

Contumelioſè, προπηλακιστικῶς, *Dem.* planè & ſuperbè aliquem à colloquio alicujus repellere, ϗ πάνυ ὑβριστικῶς οὐκ ἐᾶν τινι διαλέγεσθαι τινα, *id.* vitam finire, ἐπονειδίστως τὸν βιον τελευτᾶν, *Iſocr.* tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι, tractari, ὑβρίζεσθαι, *id.* περιυβρίζεσθαι, *Lucian.* contumelioſiſſimè tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιστα, *id.* ab aliquo, πάσχειν ὑπὸ τινος ὑβριστικὰ ϗ δεινὰ, *Dem.*

Contumelioſus, ὑβριστικὸς, ἡ, ὀν. epiſtola, ἐπιστολὴ, *Æſchin.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, *Plut.* ὁ διασύρων, *id.* ὁ βλάσφημος, ου, *Iſocr.* ὁ βλασφημῶν, *id.*

Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, *Naz.* contumulor cum aliquo, συνθάπτομαι τινι, *N. T.*

Contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, *Xen.* aliquid, συντρίβω τι, *id.*

Conturbatio, ἡ συντάραξις, ἡ σύγχυσις, *Iſocr.*

Conturbator, ὁ συνταράσσων, οντος, *Xen.*

Conturbo, συνταράττω. omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα, *Xen.* civitatem orationibus, ἀνατάράττω πολιν λόγοις, *Plut.* caſtra alicujus, διαταράττω τὸ στρατόπεδον τινος; populum, ἐκταράττω τὸν δῆμον, *id.*

Contus, τὸ δόρυ, ατος, *Herodian.*

Contuſio, τὸ θλάσμα, ατος, *Dioſc.*

Convador, κλητεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Convaleſco, ὑγιαίνω, *Dem.* ex morbo, ῥαΐζω πάλιν, *Dem.* ἀναῤῥώννυμαι, *Plut.*

Convallis, τὸ ἄγκος, εος, & receſſus montium, ϗ μυχὸς ὀρέων, *Xen.*

Convaſo, συσκευάζομαι τὶ, *Plato,* σκευαγωγέω, *Dem.*

Convectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Thuc.*

Convecto, συγκομίζω τὶ, *Xen.* συγκομίζομαι, *id.*

Convector, ὁ συγκομίζων, οντος, *Xen.*

Conveho, idem quod *Convecto.*

Convello, συσπάω, *Athen.* ἀποσπάω.

Convelo, σκέπω, caput, κεφαλὴν, *Herodian.* aliquid aliquo, σκεπάω τι τινι, *Xen.*

Convenæ, οἱ συνήλυδες, ων.

Conveniens, προσήκων, *Dem.* καθήκων, πρέπων *idem.* ὁ ϗ ἡ πρεπώδης, εος, *Iſocr.* convenientiſſimus alicui, πρεπωδέστατος τινί, *id.* conveniente tempore celebrari, τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι, *Dem.* bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντα τινι, *id.* convenientia præſentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσι, *Iſocr.*

Convenienter, προσηκόντως, & rectè judicare, ϗ ὀρθῶς κρίνειν, *Dem.* dicere aut agere, εἰπεῖν ſeu λέγειν πρεπόντως, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ πρέπον, *id.* naturæ vivere, ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν, *Philo.*

Convenientia, ἡ σύμφασις, *Thuc.* ἡ ἐφαρμογὴ, *Plato.*

Convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* in ſenatum, εἰς συνέδριον; in unum locum, εἰς ταὐτὸν; aliquem, συγγίνομαι τινι, *id.* congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω; in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, *id.* concordo cum aliquo, συνίσταμαι μετα τινος, *Iſocr.* συμφωνέω τινὶ, *Ariſt.* accuſo, vide *Accuſo.*

Convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν. *Iſocr.* annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἔτεσι τούτοις, *id.* mihi, καθήκει μοι, *Syneſ.* Confer *Decet.*

Conventiculum, τὸ συνόδιον.

Conventio, ἡ σύνοδος, ου, *Ariſtot.* pactum, vide ſequens.

Conventum, i, ἡ σύμβασις, ἡ συνθήκη, *Dem.* τὸ ὁμολογούμενον, *id.* τὸ συγκείμενον, ου, *Iſocr.* ſtare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, *Dem.* ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, ſeu τοῖς ὡμολογημένοις; non ſtare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, τὰς συνθήκας, *id.*

Conventus, ûs, ἡ σύνοδος, *Thuc.* ἡ συνέλευσις, publicus, ἡ πανήγυρις, *Iſocr.* ſocietas, ἡ συνουσία, *Dem.* ἡ μετουσια, *id.*

Converbero, τύπτω, aliquem τινὰ, *Xen.*

Converro, σαίρω, ſcopis domum, καλύντρῳ οἰκίαν, *Plut.* σαρόω τὴν οἰκίαν, *N. T.*

Converſatio, ἡ συνουσία, *Dem.* ἡ ἔντευξις, *Iſocr.* ἡ συνήθεια, *Dem.* ἡ ὁμιλία, *id.* ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλια, *Dem.* Confer *Conſuetudo.*

Converſativus, ὁμιλητικὸς, ἡ, ὀν, *Iſocr.*

Converſim, ἀνεστραμμένως, ἀναστροφάδην, ἐπιστροφάδην, *Philo.*

Converſio, ἡ συστροφὴ, *Dem.* ἀναστροφὴ, *Xen.* & mutatio, μετάστασις ϗ μεταβολὴ, *Dem.*

Converſo, περιάγω, *Plato.*

Converſor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* διατρίβω τινι, *id.* συνδιατρίβω τινι, *id.* συγγίνομαι τινι, *Iſocr.* jucundiſſimè, συνδιατρίβω μετὰ τινος ἥδιστα, *id.*

Converſus, ἐπιστραφεὶς, εῖσα, ἐν, *Thuc.*

Converto, ἐπιστρέφω, aliquid, τι, *Thuc.* aliquem errantem, τινὰ, *Plut.* aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἴς τι, *Liban.*

Conveſtio, περιβάλλω, χλαμύδι, *Herodian.*

Convexio, ἡ συγκλίνεια, ας.

Convexo, περιωθέω, aliquem omni modo, τινα πάντα τρόπον, *Dem.*

Convexus, κυρτὸς, ἡ, ὂν, *Ariſt.*

Conviciator, ὁ λοιδορῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ λοιδορούμενος, ου, *id.* ὁ λοίδορος, *Plut.*

Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, *Ariſtot.*

Convicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι τινὰ, *Iſocr.* τινι, *Dem.* εἴς τινα, *Iſocr.* διαλοιδορέομαι τινι, *Dem.* κάκως λέγω τινὰ, & exprobro aliquid, λοιδορέω ϗ ὀνειδίζω, τι, *id.*

Convicium, ἡ λοιδορία, *Dem.* τὸ λοιδόρημα, *Ariſtot.* ἡ κακηγορία, *Iſocr.* & criminatio, λοιδορία ϗ κακηγορία, *Dem.* convicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, ſeu λοιδορίας; χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος; ποιεῖν βλασφημιας κατά τινος. incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν. fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρὸς ſeu περι τινας, *idem.* λοιδορίαν γιγνεσθαι τισι, *Iſocr.* in caput conviciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπειν, *Dem.* refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν; ſine convicio eſſe, χωρις λοιδοριας εἶναι, *id.*

Convictor, ὁ συμβιωτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ σύσσιτος, *Ariſtoph.* ὁ ὁμοτράπεζος, *Lucian.* ſum, συσσιτέω, *Dem.*

Convictus, ûs, ἡ συμβίωσις, *Plut.* ἡ συσσιτία, *Poll.*

Convincio, συνδέω, *Ariſtot.*

Convinco, ἐλέγχω, aliquid apertè, τι φανερῶς, *Dem.* ἐξελέγχω τι καταφανῶς, ſeu ἐπιφανῶς, *id.* aliquem evidenter, ἐξελέγχομαι τινα ἐναργῶς, *id.* ἐπικρατέω.

Convinctio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, *N. T.*

Conviolo, συμβιάζω, *Dem.*

Conviſo, συνοράω, *Ariſtot.*

Convitium, vide *Convicium.*

Conviva, ὁ συμπότης, *Dem.* ὁ συντράπεζος.

Convivalis, συμποσιακὸς, ἡ, ὀν, *Plut.* συμποτικὸς, ἡ, ὀν, *id.*

Convivator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος, *Dem.* ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρὼν, *id.*

Convivium, τὸ συμπόσιον, *Plut.* ἡ ἑστίασις, *Dem.* τό σύνδειπνον. vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον; convivio excipio, ἑστιάω; aliquem, τινὰ, *idem.* convivium adorno, συμπόσιον κατασκευάζω, *Plato.* ſolvere, ſeu finire, συμπόσιον διαλύειν, *Polyb.*

Convivo, συμβιόω τινι, *Dem.* συνδιαιτάομαι τινι, *Chryſoſt.* ὁμιλέω, συνδιάγω.

Convivor, συμποσιάζω, *Naz.* εὐωχέομαι, *Xen.*

Convocatio, ἡ παράκλησις, *Iſocr.* ἡ σύγκλησις.

Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Herodian.* ποιέομαι παράκλησιν τινῶν, *Iſocr.* συνάγω τινὰς, *Herodian.*

Convolo, συμπέτομαι.

Convolvo, συμπλέκω, τὶ, *Polyb.* συστρέφω, τὶ, *N. T.* συνελίττω.

Convolutio, τὸ σύστρεμμα, *Paul. Æg.* ἡ συστροφὴ, ῆς, *Heſych.* ἡ εἴλησις, εως, *Gal*

Conus, ὁ κῶνος, *Ariſtot.* galea, ὁ λόφος, *Xen.*

Convulnero, συντιτρώσκω, *Plut.*

Convulſio, τὸ σπάσμα, ατος, *Dem.*

Convulſivus, ὁ ϗ ἡ σπασματώδης, εος, adfectus, σπασματῶδες πάθος, *Gal.*

Cooperator, ὁ συνεργὸς, οῦ, *Plut.* in aliquâ re, τινὸς, *Xen.*

Cooperculum, τὸ πῶμα, *Lucian.*

Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, τὸ προκάλυμμα, *Thuc.*

Cooperio, παρακαλύπτομαι, *Plut.* aliquid aliquo, περιστέλλω τινι τι, *id.*

Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, ἡ ἔγκρισις.

Coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, ἐμοί τινα, *Plut.* ἐκλέγω, ἐγκρίνω.

Coordino, συντάττω, *Plut.*

Coorior, συνανίστημι, *Xen.* ἅμα γίνομαι, *id.*

Cophinus, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.*

Copia, ἡ εὐπορία, *Dem.* ἡ περιουσία, *idem.* rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιῤῥεόντων εἰπεῖν, *Iſocr.* annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων, *Dem.* rerum ad bellum faciendum neceſſariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν; aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, *id.* exemplum literarum, ἀπόγραφον, ſeu ἀντίγραφον γραμμάτων, *Plut.* copiæ, στρατιὰ, ᾶς, *Thuc.* δύναμις, *Dem.* terreſtres, πεζικὴ, *Xen.* equeſtres, ἱππικὴ, *id.* navales, ναυτικὴ, *id.* δυνάμεις ναυτικαὶ, *Polyb.*

Copior, εὐπορέω, *Dem.*

Copioſè, εὐπόρως, ἀφθόνως; largiri, χαρίζεσθαι, *Herodian.* loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν, *Iſocr.*

Copioſus, ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ου, *id.* aliquâ re, τινὶ, *Thuc.*

Copula, ὁ σύνδεσμος, *N. T.* σύναμμα, ατος, *Plut.* ſine copulâ, ἀσυνδέτως, *Ammon.*

Copulatè, συμπλεκτικῶς, *Porphyr.*

Copulatio, ἡ σύνδεσις, ὁ συνδυασμὸς, οῦ.

Copulativus, συμπλεκτικὸς, ή, ὸν, *Hermog.* συνδυαστικὸς, ή, ὸν, *Ariſt.*

Copulo, συνδυάζω, *Dem.* aliquid cum aliquo, συνδέω τι τινι, *Ariſtot.* ἀναρμόττω τί τινι, *Dion. Hal.*

Coquina, τὸ μαγειρεῖον, *Diod. Long.* τὸ ὀπτανεῖον.

Coquinaria, ſc. ars, τέχνη μαγειρικὴ, *Plato.*

Coquinarius, μαγειρικὸς, ή, ὸν, *Plato.* vaſa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη, *Athen.*

Coquinor, μαγειρεύω, *Plut.*

Coquito, vide *Coquo.*

Coquo, ὀπτάω, ἕψω; piſcem, ἰχθὺν, *Xenoph.* inſuper, ἐφέψω, *Athen.* ante, προέψω, *id.* ſimul, συνέψω, *Gal.*

Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, *Athen.*

Coquus, ὁ μάγειρος, ου, *Plut.*

Cor, ἡ καρδία, *Plato.* cordis dolorem ſentio, καρδιώσσω, *Ariſtot.* καρδιαλγέω, *Hipp.* cordis dolore laborans, καρδιακὸς, *Gal.* ὁ ϗ ἡ καρδιαλγὴς, cordis dolor; καρδιωγμὸς; ἡ καρδιαλγία; corde carens, ὁ ϗ ἡ ἀκάρδιος, *Theophr.* cor tranſiens, ὁ ϗ ἡ διακάρδιος, *Joſeph.* in cor directus, ὁ ϗ ἡ κατακάρδιος, *Herodian.* cordi id mihi eſt, χαίρω τούτῳ, *id.*

Corallinus, κοράλλινος, ίνη, ινον.

Corallium, τὸ κοράλλιον, *Arrian.* τὸ κουράλιον, *Baſil.*

Corallus, idem, corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, *Dioſc.*

Coram, ἐναντίον; aliquo obſcena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι, *Dem.* teſtibus tranſigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, *idem.* ἐπὶ μαρτύρων, *Lucian.* Deo & hominibus innocens, πρὸς Θεοῦ ϗ ἀνθρώπων ἀναίτιος, *Syneſ.* audio, παρὼν ἀκούω, *Herodian.*

Corbis, ὁ κόφινος, *Ariſtoph.* ἡ σπυρὶς, *N. T.*

Corbula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Corculum, τὸ καρδίον, ου, τὸ θυμίδιον.

Cordatè, νουνεχόντως, *Iſocr.* νουνεχῶς, *Polyb.*

Cordatus, ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔφρων, ονος, *Thuc.*

Cordolium, ἡ καρδιαλγία, *Gal.*

Coriaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.* δερμάτινος, ίνη, ινον, *Lycurg.* σκύτινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Coriandrum, τὸ κορίαννον, *Dioſc.* τὸ κόριον, *Gal.*

Coriarius, ὁ βυρσεὺς, *N. T.* ὁ βυρσοδέψης, *Ariſtoph.*

Coriarius, βυρσοδεψικὸς, ή, ὸν, *Theophr.* σκυτοδεψικὸς, ή, ὸν, *id.*

Corium, τὸ σκῦτος, εος, *Plut.* ἡ βύρσα, ης, bubulum, βόειος, *Dioſc.*

Corneſco, κερατίζω.

Corneus, κεράτινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cornicen, ὁ κερωδὸς, οῦ, ὁ κεραύλης, ου.

Cornicor, κρώζω, *Ariſtoph.*

Corniculum, τὸ κεράτιον, ου, *Ariſtot.*

Corniger, ὁ ϗ ἡ κερατοφόρος, *Ariſtot.*

Cornix, ἡ κορώνη, ης, *Athen.*

Cornu, τὸ κέρας, ατος, *Dem.* dextrum in prælio, κέρας δεξιὸν, *Thuc.* cornu peto, κερατόω, *Naz.* κερατίζω, LXX. κερίσσω, τινὰ, *Plato.* carens, ὁ ϗ ἡ ἀκέρατος, ου, *Ariſtot.* ἄκερως; copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.

Cornupeta, ὁ κεραστὴς, οῦ, ταῦρος, LXX.

Cornutus, ὁ ϗ ἡ κερατώδης, εος; κερατόεις, εσσα, εν.

Corolla, ἡ στεφάνη, ης, *Ælian.* corollam altam capiti impono, στεφάνην ὑψηλὴν ἐπιτίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, *id.* Confer *Corona.*

Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Poll.* τὸ προσκατάβλημα, *Dem.*

Corona, ὁ στέφανος, *Dem.* τὸ στέμμα, *Thuc.* coronam dare alicui, στέφανον διδόναι τινὶ, *Dem.* accipere, λαβεῖν; eripere, ἀφαρπάζειν τινὶ; deſtruere, καθαιρεῖσθαι; amittere, περιαιρεῖσθαι; corrumpere, διαφθείρειν; conſcindere, κατακόπτειν, *id.* conventus hominum, ὁ σύλλογος, ου, *Thuc.* ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστὼς, ἡ περίστασις, *Polyb.* halo, ἡ ἅλως, ω.

Coronamentum, τὸ στεφάνωμα, ατος, *Athen.*

Coronarius, στεφανωματικὸς, ή, ὸν, *Dioſc.* coronas conficiens, ὁ στεφανοπλοκῶν, οῦντος, *Plut.*

Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.

Corono, στεφανόω, aliquem, τινα, *Dem.* aureâ coronâ, στεφανόω τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ, *id.* ἀναδέω τινὰ στεφάνῳ, *Plut.*

Corporalis, σωματικὸς, ή, ὸν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναὶ, *Ariſt.*

Corporatio, ἡ σωμάτωσις, εως, *Theophr.*

Corporo, σωματόω, & corporor, σωματόομαι, *Ariſt.*

Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ἡ πολυσαρκία.

Corpulentus, ὁ ϗ ἡ εὔσωμος, *Polyb.* ὁ ϗ ἡ εὔσαρκος, *Xenoph.*

Corpus, τὸ σῶμα, *Dem.* mortale, σῶμα θνητὸν, *Iſocr.* minus elegans, οὐκ εὐκρινὲς, *id.* lectiſſimum, ἄριστον, *Dem.* libidinibus pollutum, ἑταιρικὸν; obnoxium omnibus ſceleribus, ὑπεύθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων, *id.* corporis virtutes, σώματος ἀρεταὶ, *Iſocr.* bona habitudo, σώματος εὐεξία, *id.* forma, σώματος κάλλος, *id.* inconcinnitas, σώματος ἀῤῥυθμία, *Dem.* infirmitas, σώματος ἀῤῥωστία; curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, *id.* amans, ὁ ϗ ἡ φιλοσώματος, *Plato.* ejuſdem qui eſt, ὁ ϗ ἡ σύσσωμος, *N. T.* unius in aliud mutatio, ἡ μετενσωμάτωσις, *Plato.* corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, *Iſocr.* corpore præſtare, διαφέρειν; eſſe laborioſo, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, *id.* perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι, *id.* quæſtum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, *Dem.* periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, *id.*

Corpuſculum, τὸ σωμάτιον, *Iſocr.*

Corrado, συνάγω, undique, πανταχόθεν.

Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, *Dem.* ἡ διόρθωσις, *Ariſtot.*

Corrector, ὁ ἐπανορθωτὴς, ου, ὁ διορθωτὴς, οῦ, *Philo.*

Correptio, τὸ ἐπιτίμημα, *Ariſtot.*

Correptor, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*

Corrigia, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xenoph.*

Corrigo, διορθόω τι, *Dem.* orationem, ἐπανορθόω λόγον, *Iſocr.* errata, τὰ πταισθέντα, *Luc.* ἀνατίθημι τὰ διημαρτημένα, *id.* vitam, ἀπευθύνω βίον, *Gregor.*

Corripio, ἐπιλαμβάνω τι, *Thuc.* veſtem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου, *Plato.* abbrevio, βραχύνω; caſtigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινί τι, *Ariſtot.* λαμβάνομαι τινος.

Corrivalis, ὁ ἀντεραστὴς, οῦ, *Lucian.*

Corrivatio, ἡ συνοχέτευσις.

Corrivo, συνοχετεύω.

Corroboro, συνισχύω, urbem; ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν, *Dem.* κρατύνω τὴν πόλιν, *Thuc.* aliquid, κραταιόω τι, *Lucian.*

Corrodo, ἀναβιβρώσκω, *Gal.*

Corrogo, ἐρανίζω τι, *Æſchin.* amicos, τοὺς φίλους, *Dem.*

Corroſio, ἡ ἀνάβρωσις, εως, *Al. Aphr.*

Corroſivus, ἀναβρωτικὸς, ή, ὸν, cancer, καρκῖνος, *Al. Aphr.*

Corrotundo, σφαιρόω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, *Gal.*

Corrugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.* frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς, *Lucian.*

Corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τοὺς νέους, *Plato.* judices pecuniâ, τοὺς κριτὰς χρήμασι, *Lucian.* teſtamentum, τὸ γραμματεῖον, *Iſocr.* & lædo rem aliquam, λυμαίνομαι ϗ διαφθείρω τι, *Dem.* λυμαίνομαι ϗ κακῶς ποιῶ τι, *Iſocr.* orationes alicujus, λυμαίνομαι τοὺς λόγους τινὸς, *Dem.* feminam, διαφθείρω γυναῖκα, *Lyſias.*

Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, *N. T.*

Corruptè, διεφθαρμένως.

Corruptela, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, *Dem.* τὸ φθάρμα, ατος, *Joſeph.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Corruptibilis, φθαρτὸς, ή, ὸν, *N. T.*

Corruptio, idem quod *Corruptela.*

Corruptivus, φθαρτικὸς, ή, ὸν, *Ariſtot.*

Corruptus, διεφθαρμένος, ένη, ένον, *Dem.* & improbus, δωροδόκος ϗ πονηρὸς, *id.* muneribus, δῶρα λαβὼν ϗ διεφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων, *id.* διεφθαρμένος ϗ πεπρακὼς ἑαυτὸν, *idem.*

Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ διαφθορεὺς, εως, *Plut.*

Cors, ἡ ἔπαυλις.

Cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Gal. in primis* detractus, τὸ λέμμα, *Athen.* τὸ λέπισμα, *Dioſc.* corticem habens, ὁ ϗ ἡ ἔμφλοιος, *Theophr.* levem ὁ ϗ ἡ λειόφλοιος, *Baſ.* tenuem, ὁ ϗ ἡ λεπτόφλοιος, *Theophr.* craſſam, παχύφλοιος, *Dioſc.* diſruptum, rimoſum, ῥηξίφλοιος, *Baſ.* aſperum, ὁ ϗ ἡ τραχύφλοιος, *Theophr.*

Corticoſus, ὁ ϗ ἡ φλοιώδης, εος, *Ariſtot.*

Corticula, τὸ φλοιάριον, ου.

Cortina, τὸ παραπέτασμα, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οδος; tapes, ὁ τάπης, ητος.

Corvinus, κοράκινος, ίνη, ινον.

Corus, ὁ ἀργέστης, ου.

Coruſco, ἀστράπτω, auro & ebore, χρυσῷ ϗ ἐλέφαντι, *Ariſtot.*

Coruſcus, ἀστράπτων, ουσα, ον, *Xen.*

Corvus, ὁ κόραξ, ακος, *Ariſtot.*

Corydalus, ὁ κορύδαλος, ου, *Ariſtot.*

Coryletum, ὁ κορυλὼν, ῶνος.

Corylus, ἡ κόρυλος, ου.

Corymbium, τὸ κορύμβιον, ου.

Corymbus, ὁ κόρυμβος, ου, *Dioſc.*

Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ου, *Ariſtot.*

Corytus, ἡ βελοθήκη, ης, *Heſych.*

Cos, ἡ ἀκόνη, *Iſocr.* ἡ θηγάνη, *Soph.*

Coſmographia, ἡ κοσμογραφία.

Coſmographus, ὁ κοσμογράφος, ου.

Coſſus, ἡ τερηδὼν, όνος, *Plut.*

Coſta, ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*

Coſtatus, ὁ ϗ ἡ ἔμπλευρος, ου, *Philo.*

Cothurnus, ὁ κοθορνὸς, ου, *Xenoph.*

Coticula, ἡ βάσανος, ου, *Philo.*

Cotinus, ὁ κότινος, ου, *Plut.*

Coturnix, ὁ ὄρτυξ, γος, *Xenoph.*

Coxa, τὸ ἰσχίον, ου, *Ariſtot.*

Coxendix, τὸ ἰσχίον, *Ariſtot.* coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος, *Dioſc.* ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores patiens, ἰσχιαδικὸς, ή, ὸν, *id.*

Crabro, ὁ σφὴξ, κὸς, *Ariſtot.*

Crambe, ἡ κράμβη, ης, *Gal.*

Crada, ἡ κράδη, ης, *Theophr.*

Cranium, τὸ κράνιον, ου, *Gal.*

Crapula, ἡ κραιπάλη, ης, *Hipp.* crapulam ſentio, κραιπαλάω, *Plato.* arcens, ὁ ϗ ἡ ἀκραίπαλος, *Dioſc.* edormio, ἀποκραιπαλάω, *Plut.*

Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, *Plato.*

Cras, αὔριον, *Dem.*

Craſsè, παχυλῶς, *Ariſtot.*

Craſſeſco, παχύνομαι, *Polyb.* ex luxu, καταπιαίνομαι ἐκ τροφῆς, *Ælian.* ἀδρύνομαι, *Theophraſt.*

Craſſitudo, ἡ παχύτης, *Ariſtot.* τὸ πάχος, *Thuc.* corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, *Ælian.* ὁ τοῦ σώματος ὄγκος, *id.*

Craſſo, παχύνω, τι, *Polyb.* ἀδρύνω τι, *Theophr.*

Craſſus, ϖαχὺς, εῖα, ὺ, *Xenoph.* fio; vide *Craſſeſco*: craſſum reddo, vide *Craſſo*: craſſo ore loquor, ϖαχυστομέω, *Strabo.*

Craſtinus, ὁ ϗ ἡ, τὸ αὔριον, craſtino ſc. die, i. e. cras, αὔριον, *Dem.*

Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος, *Plut.*

Crates, ὁ ταῤῥὸς, *Theocr* ὁ στρωτὴρ, *Hipp.*

Craticula, ἡ ἐσχαρὶς, ίδος, τὸ ταῤῥίον, *Poll.*

Creatio, ἡ κτίσις, mundi, τοῦ κόσμου, *N. T.* magiſtratuum, ἡ χειροτονία, *Plato.*

Creator, ὁ κτιστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ κτίστωρ, ορος, *Naz.* ὁ κτίσας, αντος, *N. T.*

Creatura, τὸ κτίσμα, *N. T.* ἡ κτίσις, *ib.*

Creatus, κτιστὸς, ἡ, ὸν; κτισθεὶς, εῖσα, ὲν, *N. T.*

Creber, συχνὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ϖυκνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* θαμινός; creberrimæ mutationes, ϖυκνόταται μεταϐολαὶ, *Iſocr.*

Crebreſco, ϖυκνὸς γίνομαι.

Crebritas, ϖυκνότης, ητος, domorum, συνοικιῶν, *Herodian.*

Crebrò, ϖυκνῶς, *Plato.* πυκνὸν, *Ariſtot.* πυκνάκις, *id.* πολλάκις, *Dem.* crebriùs, πλεονάκις, *Iſocr.* θαμινῶς, συχνῶς.

Credibilis, ϖιστός, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ϖιθανος, ἡ, ὸν, *Dem.* multo magis credibile, ϖολὺ μᾶλλον εἰκὸς; facere aliquid credibile, διδόναι τι πιστον; non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν, *id.*

Credibiliter, ϖιστῶς, *Dem.*

Creditor, ὁ δανειστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δανείσας, αντος, *id.* ὁ χρηστής.

Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.

Creditum, τὸ δάνεισμα, *Dem.* τὸ δεδανεισμένον, ου, *id.*

Credo, ϖιστεύω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* aliquid, τὶ, *Dem.* delatoribus, πείθομαι τοῖς διαϐάλλουσι, *id.* dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπὸ τινος, *Iſocr.* alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, *Dem.* concredo alicui aliquid, ϖαρακατατίθεμαι τινί τι, *Plato.* puto, οἴομαι, *Dem.* νομίζω, *Iſocr.* ἡγέομαι, *idem.* ὑπολαμϐάνω, *Dem.* οἴομαι, *id.*

Credulitas, ἡ πίστις, εως, *Dem.*

Credulus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔπειστος, ου, *Ariſtot.*

Crematio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.* ἡ πύρωσις.

Crembalum, το κρέμϐαλον, ου, *Athen.*

Crementum, vide *Incrementum.*

Cremium, τὸ φρύγανον, *Theophr.* cremia colligo, φρυγανίζομαι, *Baſil.* cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, οῦ; collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίστρια, *Poll.* cremio ſimilis, ὁ ϗ ἡ φρυγανώδης, *Dioſc.*

Cremo, καίω, aliquid, τὶ, *Xen.* φλέγω.

Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.

Crena, ἡ γλυφίς.

Creo, κτίζω, τὶ, *Herodot.* mundum, κοσμοπλαστέω, *Philo.* δημιουργέω κόσμον, *Plato.* Cæſarem, ποιέω Καίσαρα, *Herodian.*

Creperus, ὁ ϗ ἡ ἀμφίϐολος, *Iſocr.*

Crepida, ἡ κρηπὶς, *Xen.* crepidas induo, κρηπιδόω, *Plutarch.* κρηπῖδας ὑποδύομαι, *Herodian.*

Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, ου, *Athen.*

Crepidatus, κρηπιδούμενος, ένη, ενον, *Plut.* κρηπῖδας ὑποδυόμενος, *Herodian.*

Crepido, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ, φάραγξ.

Crepidula, το κρηπίδιον.

Crepitaculum, τὸ κρόταλον, *Dioſc.*

Crepito, ψοφέω, *Ariſtoph.* ut ciconia, κροτέω, *Philoſtr.*

Crepitus, ὁ ψόφος, ου, *Thuc.* ὁ κρότος, ventris, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.* crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ἀποπέρδω, *Ariſtoph.* καταποπέρδω, *id.* præ metu, ὑποϐδύλλω ὑπό δέους, *Lucian.*

Crepo, ψοφέω, *Ariſtoph.* digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις, *Strabo.* magna, μεγαλαυχέω, *N. T.*

Crepundia, τὰ κροτοπαίγνια, τὰ ἀθύρματα.

Crepuſculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης, *Dem.* ſub crepuſculum, δειλης ὀψιας, *Dem.* περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, *Thuc.* πρὸς τὴν δείλην, *Ariſtot.*

Creſco, αὐξάνομαι, *Dem.* συναυξάνομαι, *id.* ἐπιδίδωμι, ex re aliquâ, ἔκ τινος, *Iſocr.* & locupletor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, *id.* in melius, ἐπὶ τὸ βελτιον, *id.*

Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, *Dioſc.*

Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.

Cretatus, χρωσθεὶς, εῖσα, ὲν; κιμωλία γῆ.

Cribellum, τὸ κοσκίνιον, ου, *Athen.*

Cribro, κοσκινιζω, συνιάζω, *N. T.*

Cribrum, τὸ κοσκίνον, ου, *Plato.* in modum cribri, κοσκινηδὸν, *Lucian.*

Crimen, ἡ αἰτία, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, τὰ ἐγκαλούμενα, ων; magnum, αἰτία μεγάλη; nefarium, δεινὴ; credibile, πιθανὴ; malum & grave, κακὴ ϗ χαλεπὴ; falſum, ψευδὴς, *id.* turpe, αἰσχρὰ, *Iſocr.* commune, κοίνὴ; privatum, ἰδία; comminiſci, αἰτίαν συντιθέναι, *idem.* fingere, πλάττειν, *id.* impingere alicui, ἐπάγειν, ſeu ἐπιφέρειν τινὶ, *Dem.* transferre in aliquem, ἀναφέρειν εἴς τινα, *Iſocr.* τινὸς ἐπιτιθέναι τινὶ, *idem.* ſubire, ὑποδύεσθαι, *Dem.* ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινὸς, *idem.* declinare, αἰτίαν φεύγειν, *Iſocr.* effugere, διαφεύγειν; refutare, ἐξελέγχειν, *id.* diluere, διαλύεσθαι ἔγκλημα, *Demoſth.* liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινὰ τῆς αἰτίας, *Dem.* τοῦ ἐγκλήματος, liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας, teneri crimine; τοῦ ἐγκεκλημένου ἔνοχον εἶναι, crimini do alicui aliquid, ἐγκαλέω τινί τι, *Herodian.*

Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν.

Criminaliter, ἐγκληματικῶς.

Criminatio, ἡ ἔγκλησις, *Artemid.* ἡ αἰτια, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, *id.* Confer *Crimen.*

Criminor, μέμφομαι, διαϐάλλω, τὶ, *Xen.* aliquem, εἰς τινα, *Plut.* aliquem ob aliquid, αἰτιάομαι τινά τινος, *Xen.* ἐγκαλέω τινι τι, *Plato.*

Criminoſè, εὐδιαϐόλως, *Dem.* διαϐόλως, *Thuc.*

Criminoſus, ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Crinis, ἡ θρὶξ, χὸς, *Ariſtot.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herodian.* ἡ κόμη, *Plut.*

Crinitus, ὁ κομήτης, ου, *Syneſ.* ὁ ϗ ἡ ϖολύκομος, *Dioſc.*

Criſpitudo, ἡ οὐλότης, ητος, *Ariſtot.*

Criſpo, οὐλόω, οὖλον ϖοιέω.

Criſta, ὁ λόφος, *Xenoph.* criſtam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, *Ælian.*

Criſtatus, λόφυρος, ύρα, ον, *Heſych.* ſum λοφάω. *Suid.*

Criſtula, τὸ λοφίδιον.

Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plato.*

Criticè, κριτικῶς.

Criticus, κριτικὸς, ἡ, ὸν, *Strabo.*

Croceus, κρόκινος, ίνη, ινον, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ, κροκώδης, *Dioſc.*

Crucitatio, ὁ κρωγμὸς, ου, *Theocr.*

Crocito, κρώζω, *Lucian.*

Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ου, *Ariſtot.*

Crocum, το κρόκον, *Theophr.* referens, ὁ ϗ ἡ κροκώδης, *Gal.* κροκόεις, εσσα, όεν, *Theophr.* croco imbuo, κροκόω, *Athen.* croco tinctus, κροκωτὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* crocum refero, croco ſimilis ſum, κροκίζω, *Dioſc.*

Crocus, ὁ κρόκος, ου, *Theophr.*

Crotalum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioſc.*

Cruciabilis, e, βασανιστικὸς, ἡ, ὸν.

Cruciatus, ἡ βάσανος, *N. T.* ἡ ἀλγηδὼν, *Iſocr.*

Crucifigo, σταυρόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀνασταυροω τινα, *Lucian.* ἀνασκολοπίζω τινὰ.

Crucio, ἀνιάω, *Gal.* aliquem, ταλαιπωρέω τινὰ, *Iſocr.* βασανίζω.

Crudelis, ὠμός, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφειδὴς, έος, *Ariſtot.* δεινὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, animo, ὠμὸς τὴν γνωμην, *id.* feræ immaniſſimæ & crudeliſſimæ, θηρία ἀγριώτατα ϗ ϖλείστης ὠμότητος μεστὰ, *Iſocr.*

Crudelitas, ἡ ὠμότης, *Dem.* ἡ δεινότης, *Iſocr.* ἡ χαλεποτης; & ſævitia alicujus, ὠμότης ϗ χαλεπότης τινὸς, *id.* ſumma, ὑπερϐολὴ ὠμότητος, *Dem.* ſuperare omnes crudelitate, ὑπερϐάλλειν ϖάντας ὠμότητι, *idem.* impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τῆς ὠμότητος, *Iſocr.* oſtendere in omnibus crudelitatem & inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα ϗ μισανθρωπίαν, *id.*

Crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.* ἀπροσοίστως, *Iſocr.* ἀπηνῶς; exſcindere urbes, τὰς ϖόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, *Dem.* crudeliſſimè tractare aliquem, ὠμότατα ϖρός τινα διακείμενον τυγχάνειν, *Iſocr.* nimis crudeliter & acerbè aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς ϗ ϖικρῶς ἐκ τῆς οὐσίας ἐκϐάλλειν τινὰ, *Dem.*

Crudeſco, ὠμόομαι.

Cruditas, ἡ ὠμότης, ητος, *Ariſtot.*

Crudus, ὠμὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ἄπεπτυς.

Cruentè, αἱματωδῶς.

Cruento, αἱματόω, *Xiphil.* αἱμάττω, manum, χεῖρα, *Herodian.*

Cruentus, ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, *Gal.*

Crumena, τὸ βαλάντιον, *Lucian.* ὁ μάρσυπος.

Crumeniſeca, ὁ βαλαντιοτόμος, ὁ βαλαντιοτόμος, *Ariſtoph.*

Cruor, τὸ αἷμα, *Ariſtot.* citra cruorem, ἀναιμωτὶ, *Herodian.*

Crus, τὸ σκέλος, *Ariſtot.* ἡ κνήμη; non habens, ὁ ϗ ἡ ασκελὴς, *Plato.* crura bona habens, ὁ ϗ ἡ εὐσκελὴς, *id.* æqualia habens, ὁ ϗ ἡ ἰσοσκελὴς, *Ariſtot.* mala habens, ὁ ϗ ἡ κακοσκελὴς, *Xen.* unicum habens, ὁ ϗ ἡ μονοσκελὴς, *Plin.* grandiora, habens, ὁ ϗ ἡ ὑπερσκελὴς, *Plato.*

Cruſta, ἡ ϖλὰξ, *Ariſtot.* cruſtas habens ſquamarum modo, ϖλάκας ἔχων, λεπιζομένας, *Dioſc.*

Cruſtatus, ὀστρακόδερμος, ου, *Baſil.*

Cruſto, ϖλακόω. Vide *Incruſto.*

Cruſtoſus, ὁ ϗ ἡ ϖλακώδης, εος, *Dioſc.*

Cruſtula, τὸ ϖλακίδιον, ου.

Cruſtulum, τὸ ψώμιον, ου, *Laert.*

Cruſtum, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*

Crux, ὁ σταυρὸς, *Thuc.* cruci aliquem adfigo, ἐπὶ τῷ σταυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω, *id.*

Crypta, ἡ κρύπτη, ης.

Cryſtallinus, κρυστάλλινος, ίνη, ινον.

Cryſtallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, *Poll.* cryſtallum ſplendore refero, κρυσταλλίζω, *N. T.*

Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Cubicularis, κοιτωνικὸς, ἡ, ὸν.

Cubicularius, ὁ κατακοιμιστὴς, οῦ, *Plut.* τοῦ θαλάμου ϖροεστὼς, *Herodian.*

Cubiculum, ὁ κοιτὼν; parvum, ὁ κοιτωνίσκος; nuptiale, ὁ νυμφὼν, *N. T.* conjugale, ſeu uxoris & mariti, ὁ θάλαμος, *Plut.*

Cubile, ἡ κοίτη, ης, *Xen.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.*

Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, *Galen.*

Cubitalis, e, ϖηχυαῖος, αία, αῖον. *Theophr.*

Cubito, κοιτάω.

Cubitum, vel cubitus, ἡ ἀγκὼν, ῶνος, *Gal.* parvus, ὁ ἀγκωνίσκος; cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω; cubito arceo aliquem, ϖαραγκωνίζομαί τινα, *Lucian.* cubito percutio κυϐιτίζω, *Epicharm.*

Cubitus, idem quod *Cubatus.*

Cubo, κοιμάομαι, *Xen.* ſuper lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης, *Plato.* in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης, *Dem.* in agro, κοιταῖος γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ.

Cubus, ὁ κύϐος, ου, *Ariſtot.*

Cucullus, ὁ ϖιλος νυκτερινός.

Cuculo, κοκκύζω, *Ariſtot.*

Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος, *Ariſtot.*

Cucumis, ὁ σικυος, *Plut.* ἡ σίκυς, υος, *Dioſc.* parvus, τὸ σικύδιον, *Athen.* in modum cucumeris, σικυδὸν, *Paul. Æg.*

Cucurbita, ἡ σικύα, ας, *Hipp.* ἡ σικυώνη, ης, *Gal.* ἡ σικυωνία, ας, *Athen.*

Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυρῆ, *Lucian.* cucurbitulæ applicatio, σικύας ϖροσϐολὴ, *Ariſtot.*

Cucurio, κοκκύζω, *Ariſtot.*

Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, *Ariſtot.* ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσοῦ, *Diod. Sic.* ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, *Ariſtot.*

Cujas, ὁ ποδαπὸς, indef. quis & cujas? τίς καὶ ποδαπὸς; *Plato.*

Cujus, τίνος ὤν.

Cujuſcumquemodi, ὁποιοστισοῦν, *Xenoph.*

Cujuſdammodi, ποιός τις, *Ariſtot.*

Cujuſmodi, ποῖος, *Thuc.* cujuſmodi illa? τὰ ποῖα; *Plato.* conſiderare leges cujuſmodi ſint, σκοπεῖν νόμους, ὁποῖοί τινες εἰσὶ, *Dem.*

Culcitra, ἡ τύλη, ἡ τυλεῖα, *Soph.* τὸ τυλεῖον, *Poll.* ἡ στρωμνὴ, *Xen.* τὸ στρῶμα, *Plut.*

Culeus, τὸ σακκίον, *Poll.* culeo inſuere, ἐνσακκεύω, *Nicet. Chron.*

Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, *Plut.*

Culina, τὸ μαγειρεῖον, τὸ ὀπτανεῖον, *Luc.*

Culmen, ὁ ὄροφος, *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.* ἡ κορυφή.

Culmus, ἡ καλάμη, ης, *Lyſias.*

Culpa, ἡ αἰτία, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, *idem.* τὸ πταῖσμα; culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτιαν τρεπω, *Plut.* τὸ ἔγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω, *Ælian.* meâ culpâ in moleſtias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, *Dem.* culpa eſt in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τοῦ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πενησίν ἐστι, *id.* culpâ aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, *Iſocr.* extra omnem culpam eſſe videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, *Chryſ.*

Culpabilis, ὁ καὶ ἡ ὑπαίτιος, ſum, εἰμὶ, *Æl.*

Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, *N. T.*

Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, *Xen.*

Cultellus, τὸ μαχαίριον, *Dem. Phal.* ἡ μαχαιρίς.

Culter, ἡ μάχαιρα, *Polyb.* τὸ ἐγχειρίδιον, *Plut.*

Cultor, ὁ λατρευτὴς, οῦ, ὁ θεραπευτής.

Cultarius, faber, ὁ μαχαιροποιὸς, οῦ.

Cultrix, ἡ θεραπευτρὶς, ἰδος.

Cultura, vide *Cultus.*

Cultus, ἡ θεραπεία, *Dem.* divinus, ἡ θεραπεία περὶ Θεὸν, *Iſocr.* ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, *Plato.* quo demeremur aliquem, τὸ θεράπευμα, ατος, *Xen.* divinus humanitùs confictus, ἡ ἐθελοθρησκεία, *N. T.* terræ, ἡ γεωργία, *Plato.* τὸ γεώργημα, *id.* ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.* corporis, τὸ σχῆμα σώματος, *Herodian.*

Culullus, κύλιξ μεγάλη, *Plut.*

Cum, *Præpoſ.* σὺν, cum Deo dicere aliquid, σὺν Θεῷ ἐρεῖν τι, *Dem.* voluptas cum honeſtate conjuncta optimum eſt, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἄριστόν ἐστι, *id.* invadunt alios cum amicis, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, *id.* cum aliquo eſſe, μετὰ τινος εἶναι, *id.* cum parrheſiâ loqui, μετὰ τῆς παῤῥησίας ποιεῖν λόγους, *id.* comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρὸς τινα; fœdera cum rege, συνθῆκαι πρὸς βασιλέα; pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα, *Plut.* cum poteſtate eſſe, ἐν δυνάμει εἶναι, *Thuc.*

Cum pro *Quando, Quia,* &c. Vide *Quum.* cum, tum, μὲν, δὴ, *Dem.* cum omnis diſciplina exercitatione continetur, tum philoſophia præ cæteris, πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιστήμης συνέστηκεν, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον των ἄλλων, *Dem.* cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν ὀνείδια φευκτέον, μάλιστα δὲ τοῦτο, *idem.*

Cuminum, τὸ κύμινον, *Dioſc.*

Cumprimis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*

Cumulatè, αθρόως, σεσωρευμένως.

Cumulatim, σωρηδὸν, *Herodian.*

Cumulatus, θωρευτὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Cumulo, ἀθροίζω, *Iſocr.* aliquid aliquo, σωρεύω τί τινι, *Herodian.* aliquem laudibus, ὑπεραινέω τινὰ, *Æſchin.*

Cumulus, τὸ σώρευμα, *Xen.* ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.* divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.* terræ, τὸ χῶμα, *Plato.*

Cunabula, ἡ κοιτὶς, τὸ σπάργανον, *Her.*

Cunæ, idem quod *Cunabula.*

Cunctabundus, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, *Lucian.*

Cunctanter, σχολῇ, *Thuc.* σχολαίως, *Ariſtot.* βραδέως; cunctantiſſimè, σχολαιότατα, *Xen.*

Cunctatio, ἡ σχολαιότης, *Thuc.* τὸ μέλλημα, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, *Thuc.* ἡ διαμέλλησις, *id.*

Cunctator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ μέλλων, *Dem.* ὁ ὀκνηρός.

Cunctor, ὀκνέω, *Thuc.* in aliquâ re, μέλλω τι, *Dem.* διαμέλλω πρός τι, *Naz.* ἀναβάλλομαι.

Cunctus, σύμπας, ασα, αν, *Thuc.* ἁπαξάπας, ασα, αν, *Philo.*

Cuneatio, ἡ σφήνωσις, εως.

Cuneatus, ὁ καὶ ἡ σφηνοειδής.

Cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, *Hippocr.* γομφέω.

Cuneolus, τὸ σφηνάριον, *Suid.* ὁ σφηνίσκος.

Cuneus, ὁ σφὴν, ὁ γόμφος; in cuneos diviſi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες, *Herod.*

Cuniculatim, ὑπονομηδὸν, *Thuc.*

Cuniculoſus, ὁ καὶ ἡ ὑπονομώδης, εος.

Cuniculus, ὁ δασύπους, *Ariſtot.* foſſa ſubterranea, ὁ ὑπόνομος, *Thuc.* τὸ ὑπόρυγμα; cuniculos ago ὑπονομεύω, cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμίζω.

Cupa, ὁ πίθος, ου, *Plut.* inanis, σκεῦος οἰνοφόρον, κενὸν, *Herodian.*

Cupedia, τὸ πέμμα, *Plut.* cupediis inhians, ὁ λιχεος, *Plato.*

Cupidè, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἰδεῖν τὴν εἰρήνην γενομένην, *Dem.* cupidiſſimè omnia facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν, *Herod.*

Cupidineus, ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, *Dem.* ὁ ἔρως; inſatiabilis, ἡ ἀπληστία, ας; tanta laborum, τοσοῦτος ἔρως τῶν πόνων, *id.* rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, *Iſocr.* cupiditas alicujus rei me incedit, εἰσέρχεταί μοι ἡ ἐπιθυμία τινὸς, *Dem.* tantâ cupiditate incitor, εἰς τοσοῦτ' ἀπληστίας ἔρχομαι, *Iſocr.* inceſſit me cupiditas alicujus rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρως τινὸς; in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν; habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινὸς. *id.* explere cupiditatem alicujus, ἐφικέσθαι τῆς ἀπληστίας τινὸς, *Dem.* coërcere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, *Iſocr.* fruſtror cupiditate, διαμαρτανω, ὧν ἐπιθυμέω, *id.*

Cupido, ὁ ἔρως, ωτος, *Xen.*

Cupidus, ἐφιέμενος, ένη, ενον, alicujus, rei, τινὸς, *Dem.* ἐπιθυμητής τινος; inſatiabiliter pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἄπληστος τῶν χρημάτων, *id.* ſeu plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν, *Iſocr.* cupidus ſum alicujus rei, Confer *Cupio.*

Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquid nimis, τὶ λίαν, *Iſocr.* benè dicere, εὖ λέγειν; aliquem imitari, γλίχομαί τινα μιμεῖσθαι, *id.* univerſi incolumitatem, γλίχομαι τὴν ὅλου διαμονὴν, *Philo.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Ariſtot.* libertatem, γλίχομαι περὶ τῆς ἐλευθερίης, *Herodot.* benè alicui, εὐνοέω τινὶ, *Dem.*

Cupitor, ὁ ἐραστὴς, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* ὁ ἀποθυμητής τινος, *Dem.*

Cupreſſetum, ὁ κυπαρισσὼν, ῶνος.

Cupreſſinus, κυπαρίσσινος, ίνη, ινον.

Cupreſſus, ἡ κυπάρισσος, *Athen.*

Cupreus, κυπριακὸς, ἡ, ὸν.

Cuprum, χαλκὸς κύπριος.

Cur, διὰ τι; cur benè dicendi ſtudioſos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τοὺς εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι, ἡδέως ἂν πυθοίμην, *Iſocr.* cur ei præmium daturi non eſtis? διά τί τούτῳ οὐ δώσετε δωρεάν; *Æſchin.* rectè conſiderate, cur hoc fecerit, συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττε, *Dem.* cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον; *idem.* ὅτι, *Ariſtot.* διότι, *Xen.* διὰ τίνα αἰτίαν; *Ariſtot.*

Cura, ἡ φροντὶς, ἰδος, *Dem.* ἡ πρόνοια, *id.* ἡ μελέτη, *Iſocr.* curam ſuſcipere rei, ποιεῖν, ſeu ποιεῖσθαι πρόνοιάν τινος, ſeu περί τινος, ſeu ὑπέρ τινος, *Dem.* habere alicujus, ἔχειν πρόνοιάν τινος; ἔχειν ἐπιμέλειάν τινος; ἔχειν λόγον τινος, *id.* gero alicujus, ἐπιμελέομαι τινος, *Xen.* περί τινος, *Plat.* τι, *Xen.* adhibeo, ne quis tranſeat, φυλάττω μηδένα περαιοῦσθαι, *Thuc.* ne quis faciat, φυλάττομαι, ὅπως μὴ ποιήσῃ τις, *Xen.* curæ eſt mihi aliquid, μέλει μοι περί τινος, *Iſocr.* μελει μοι ὑπερ τινος, *Dem.*

Curatè, ἐπιμελῶς, *Dem.*

Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, *Dem.* præeſſe curationi, ſeu adminiſtrationi alicui, προστάτην εἶναι ἐπιμελείας τινὸς, *id.* morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοσημάτων, *Dem.*

Curator, ὁ ἐπιμελητὴς; tribûs, τῆς φύλης, *Dem.* reficiendorum murorum, τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, *id.* liberorum, tutor, ὁ ἐπίτροπος, *Plut.* morbi, ὁ θεραπευτής, *Gal.*

Curatura, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ ἐπιμέλεια, *Dem.*

Curculio, ὁ τρὼξ, γὸς, *Schol. Heſ.* ὁ κὶς, κιὸς, *Theophr.* ὁ θρὶψ, θριπὸς, *id.*

Curia, τὸ βουλευτήριον, *Dem.* τὸ πρυτανεῖον; vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον; vocare ſenatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον; frequentare curiam, εἰσιέναι πολλάκις τὸ βουλευτήριον; proclamare aliquid in curiâ, ἀνειπεῖν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ; exire è curiâ, ἐξιέναι ἐκ τοῦ δικαστηρίου, *id.* pars civitatis, ἡ φρατρία, *Iſocr.* curiæ princeps, ὁ φρατρίαρχος, *Dem.*

Curialis, ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*

Curialis, e, φράτριος, ία, ιον, *Polyb.*

Curiatim, κατὰ φρατρίας.

Curiatus, φρατριακὸς, ἡ, ὸν.

Curio, ὁ φρατριεὺς. έως.

Curioſè, ἐπιμελῶς, *Dem.* πεφυλαγμένως, *Iſocr.* non admodum curioſè inquirere quidnam ſit, οὐ πάνυ πολυπραγμονεῖν τι, ὅ, τι ποτ' εἴη, *Herodian.* curioſiùs, περιεργότερον, *idem.*

Curioſitas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, *Iſocr.* τὸ πολυπραγμονεῖν, *id.*

Curioſus, ὁ καὶ ἡ περίεργος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, *Ariſtot.* ſum, πολυπράγμονέω, *Iſocr.*

Curo, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Xen.* περί τινος, *Plato.* corpus, ἐπιμέλομαι τοῦ σώματος, *Xen.* ut fiat, ἐπιμέλομαι ὅπως γένοιτο, *Lucian.* aliquid parùm, φροντιζω τινὸς ὀλίγον, *id.* ſalutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας *Dem.* non curo, utrum pejùs, an meliùs vivamus, οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα, *Plato.* diligentiſſimè valetudinem, ἐπιμελειαν μεγίστην ἔχω τῆς ὑγιείας, *Iſocr.* contractus, ἐπιμελειαν ποιέω περὶ τὰ συμβόλαια, *Ariſtot.* publica ut privata, μελιτάω ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδιων, *Iſocr.* ægrotantem, θεραπεύω τινὰ, νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbum, ἐπικουρέω νόσον, *Xen.* ἰάομαι νοσον, *Phalar.* θεραπεύω τὸ νόσημα, *Iſocr.* pecuniam, πορίζομαι ἀργύριον, *Dem.* non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato.* curandum eſt aliquid, ἐπιμελητέον τινὸς, *Xen.*

Curriculo, δρομαίως, δρομάδην.

Curriculum, parvus currus, τὸ ἁρμάτιον, ὁ διφρίσκος, *Ariſtoph.* curſus, ὁ δρόμος, *Thuc.*

Curro, τρέχω, θέω, celeriter, ταχέως, *Plut.* unà, συνδρομέω, *Dem.*

Curruca, ἡ ὑπολαῒς, ἰδος, *Theophr.*

Currus, τὸ ἅρμα, *Xen.* τὸ ὄχημα, *Herodian.* curru vehi Meſſenam, πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην, *Heſych.* currum conſcendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν, *Herodian.* currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναι τι, *id.* Confer *Vehiculum.*

Curſito, συχνὰ καὶ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, *Plato.* ſurſùm, deorſùm, περιπατέω ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*

Curſor, ὁ δρομεὺς, έως, *Lucian.*

Curſus, ὁ δρόμος, *Dem.* equi, δρόμος ἵππου, *id.* curſu contendere ad portum, δρόμον κατατείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα, *Syneſ.* à curſu non declinare, ἀπαραλλάκτως θέειν, *Heliodor.* curſum rectum tenere, τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖν, *N. T.* εὐθυδρομεῖν, *Xen.* curſum ſiſtere, ἴσχεσθαι δρόμου, *Lucian.*

Gurto, κολούω τι, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.*

Curtus, κολοβὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Curvatio, ἡ κάμψις, ἡ διάκαμψις, *Naz.*

Curvatura, ἡ καμπὴ, *Plut.* ὁ καμπτὴρ, *Xen.*

Curvitas, ἡ καμπυλότης, ἡ κυρτότης, *Plut.*

Curulis, ἁρματόεις, *Athen.* ἁρμάτιος, ία, ιον, *Xen.* ſella, δίφρος ἡγεμονικὸς, *Plut.* curule certamen, ἡ ἁρματοδρομία.

Curvo, κάμπτω, *Thuc.* κυρτόω, *Xen.*

Curvus, καμπύλος, ύλη, ύλον, ἀγκύλος, ύλη, ύλον.

Cuſpido, ἀποξύνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδορατίζω.

Cuſpis, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ſagittæ, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Dioſc.* haſtæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ἐπιδορατὶς, ίδος, *Plut.*

Cuſtodia, ἡ φυλακὴ, inventa urbibus ad cuſtodiam & ſalutem, εὑρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν ϗ σωτηρίαν, *Dem.* delecti ad cuſtodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ, *id.* fidem & cuſtodiam (principis) prodere, τὴν πίϛιν ϗ τὸ ἐχέγγυον φρȣρᾶς προδιδόναι, *Herodian.* carcer, captivitas, vide *Carcer*, *Captivitas.*

Cuſtodio, φυλάττω, φρȣρέω, τηρέω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, *Xen.* aliquem ab aliquâ re, τινὰ ἀπὸ τινος, *idem.* mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, *Dem.* urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, *Iſocr.*

Cuſtos, ὁ φύλαξ, *Dem.* ὁ φυλακτὴρ, conſtitutio cuſtodum, διάταξις φυλάκων, *id.* cuſtodes conſtituere, καθιϛάναι φυλάκας, *id.* imponere, εἰσπέμπειν φύλακας, *Iſocr.* occidere, ἀποσφάττειν, *Dem.* cuſtos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, *Thuc.* ὁ νομοφύλαξ, *Ariſtot.* templi, ὁ ναοφύλαξ, *idem.* civium, ſeu civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, *idem.* ſtratorum, ὁ ϛρωματοφύλαξ. *Plut.* corporis, ὁ σωματοφύλαξ. *Herodian.* cuſtos femina, ἡ φυλακὶς, ίδος, *Plato.*

Cuteus, ὁ ϗ ἡ δερματώδης, δερμάτινος, ίνη, ινον.

Cuticula, τὸ δερμάτιον.

Cutis, cum ſubjectâ carne, ὁ χρὼς τὸς, *Ariſt.* detracta, τὸ δέρμα.

Cyamus, ὁ κύαμος, *Plato.*

Cyaneus, κυάνεος, έα, εον, *Ariſtot.*

Cyanus, ὁ κύανος, cyanum refero, κυανίζω, *Dioſc.* in cyanum vergens, κυανίτις, *Hipp.* cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, *Plut.*

Cyathus, ὁ κύαθος, *Athen.* parvus, τὸ κυάθιον, *Poll.* cyatho ſimilis, ὁ ϗ ἡ κυαθώδης, εος, *Athen.* cyathis indulgeo, κυαθίζω, *Polyb.*

Cygneus, κύκνειος, εία, ειον, *Athen.*

Cygnus, ὁ κύκνος, *Ariſtot.*

Cylindraceus, κυλινδρικὸς, ἡ, ὸν.

Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ȣ, *Plut.* cylindro ſimilis, ὁ ϗ ἡ κυλινδρώδης, εος, *Theophr.* æquo ſive complano, κυλινδρόω, *idem.* cylindri more, κυλινδρικῶς, *Plut.*

Cymba, ἡ κύμβη, ης, *Soph.* τὸ σκαφίδιον.

Cymbaliſta, ὁ κυμβαλιϛὴς, ȣ̃.

Cymbaliſtria, ἡ κυμβαλίϛρια, ας.

Cymbalum, τὸ κύμβαλον, *Xen.* pulſo, κυμβαλίζω, *Lucian.*

Cymbium, τὸ κυμβίον, ȣ, *Dem.*

Cyminum, τὸ κύμινον, *Dioſc.* cymino ſimilis, ὁ ϗ ἡ κυμινώδης, *Theophr.*

Cynoſbatus, τὸ κυνόσβατον, ὁ κυνόσβατος.

Cynoſura, ἡ κυνόσȣρα.

Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ȣ, *Ariſtot.*

Cytiſus, ὁ κύτισος, *Theophr.*

D.

DActyliotheca, ἡ δακτυλιοθήκη, ης, *Plin.*

Dactylus, ὁ δάκτυλος, ȣ, *Dioſc.*

Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, *Plato.* malus, ὁ κακοδαίμων; capularis, ὁ σοροδαίμων, *Plut.* à dæmone inſpirâtus, δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, *id.* qui dæmonis eſt, δαιμονικὸς, ἡ, ὸν, *Chryſ.* pro dæmone habeo, δαιμονίζω, *Heſych.* à dæmone poſſideor, δαιμονίζομαι, *N. T.* δαιμονάω, *Lucian.*

Dæmoniacus, δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Dæmonicus, δαιμονικὸς, ἡ, ὸν, *Chryſ.*

Dama, ἡ δορκὰς, άδος, *Dioſc.* ἡ δόρξ, κος, *Al. Aphr.* ὁ δόρκος, *Dioſc.* parva, ſeu parvus, τὸ δορκάδιον, ȣ, LXX.

Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *ib.* æterna, ἡ κρίσις τῆς γεέννης, *ibid.*

Damnatorius, καταγνωϛικὸς, ἡ, ὸν.

Damnatus, ὁ ϗ ἡ κατακρίτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ κατάδικος, ȣ, *Dem.* violati feſti, καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, *id.*

Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θάνατόν τινος, *Dem.* θανάτȣ τινὸς, *id.* κατακρίνω θάνατον τινὸς, *Iſocr.* καταψηφίζομαι θάνατον τινος, *Dem.* aliquem iniquè, ἀδίκως καταδικάζομαι τινος, aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς φόνον, vel τινὰ φόνȣ, *Lyſ.*

Damnosè, βλαβερῶς.

Damnoſus, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ζημιώδης.

Damnum, ἡ βλάβη, *Plato.* ἡ ζημία, *Xen.* τὸ βλάβος, εος, *Dem.* ἡ συμφορά, ᾶς, *Iſocr.* & detrimentum, βλάβη ϗ ζημία, *Dem.* adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην, ενεγκεῖν τινι ζημίαν; eſſe ſeu fieri alicui, εἶναι τινι βλάβος; contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν ȣ̓ μικρὰν; reſtituere ſeu pendere duplo, ἐκτίνειν βλάβος διπλȣ̃ν, cum damno facere aut fieri, μετὰ βλάβης, ſeu ζημίας ποιεῖν, ſeu γίγνεσθαι τι; facio ſeu patior, ζημιόομαι, ab aquâ, πάσχω κακῶς ἐκ ὕδατος, *id.*

Dapes, τὰ ἐδέσματα, ων, *Iſocr.*

Dapſilis, ὁ ϗ ἡ δαψιλὴς, *Plato.* epulum dapſilius, δεῖπνον δαψιλέϛερον, *Plut.* dapſilis & largus ſum, ἐνδαψιλεύομαι, *Pandect.*

Dapſiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, *Xen.*

Datio, ἡ δόσις, εως, *Plato.*

Dator, ὁ δοτὴρ, *Xen.* ὁ δοτήρ, *Lucian.*

Datus, δοθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dem.* datâ operâ, ἑκȣσίως, *Dem.* ἑκοντὶ, ἐξεπίτηδες, *id.* delinquere, ἑκȣσίᾳ πλημμελεῖν, *id.*

De, ἐκ vel ἐξ, de ſuo rempublicam juvare, ἐκ τῶν ἑαυτῷ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρχεῖν, *Iſocr.* de muro præcipitare, κατὰ τειχεος κατω ῥίπτειν, *Herodot.* de gloriâ pugnare, περὶ δοξης πολεμεῖν, *Dem.* de re novâ loqui, ſeu dicere, περὶ καινȣ̃ πράγματος λέγειν, *id.* de numero detrahere, ἀπὸ τȣ̃ ἀριθμȣ̃ ἀφαιρεῖν, *Iſocr.* de rerum incolumitate ſolicitum eſſe, ὑπὲρ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, *id.* de parte regionis dimicare, ὑπέρ μερȣς χώρας πολεμεῖν, *id.* commentatio de aſtris, γραφὴ ἀμφὶ ἀϛέρων, *Lucian.* fama vulgatur de morte ejus, ἐκφέρεται λόγος ἀμφὶ θανάτῳ αὐτȣ̃, *Herodot.*

Dea, ἡ θεὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ θεὸς, ȣ̃, *id.* magna & præſtans Minerva, μεγάλη ϗ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, *id.*

Dealbatio, ὁ λευκασμὸς, ȣ̃.

Dealbo, λευκόομαι, aliquid, τί, *Xen.* λευκαίνω.

Deambulatio, ὁ περίπατος, *Plut.* deambulatione pomeridianâ uti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, *Æl.*

Deambulatorium, ὁ περίπατος, *Plut.*

Deambulo, περιπατέω, *Herodian.* furſùm, deorſùm, ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*

Deamo, ϛέργω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ὑπεραγαπάω τινὰ, *Herodian.* ὑπερφιλέω.

Dearmatus, παρωπλισμένος, ένη, ένον, *Plut.*

Deartuo, ἐξαρθρόω, *Ariſtot.*

Deauratio, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Deauratus, ὁ ϗ ἡ διάχρυσος, *Athen.*

Deauro, χρυσόω, *Athen.*

Debacchatio, ἡ παροινία, *Dem.*

Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα, *Dem.*

Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* ὁ καταγωνισμὸς, ȣ̃, *id.*

Debellator, ὁ καταγωνιϛὴς, ȣ̃, ὁ καταπολεμῶν, ȣ̃ντος, *Thuc.*

Debello, καταπολεμέω, aliquem aliquâ re, τινά τινι, *Thuc.* καταγωνίζομαι τινά, *Lucian.*

Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, *Plato.* alicui æs alienum, τινὶ χρέος, ſeu χρέα, *Dem.* alicui gratiam, τινὶ χάριν, *Plato.* dicere, λέγειν, *Ariſtot.* non debemus occaſionem in perniciem noſtram impendere, ȣ̓κ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν συμπαρασκευάζεσθαι καθ' ἡμων αὐτῶν, *Dem.* quæ reſtant, magnæ nobis curæ eſſe debent, σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς φροντίσαι, *id.*

Debilis, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος, *Iſocr.* ἀσθενȣ̃ν ȣ̃σα, ȣ̃ν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωϛος, ȣ, *idem.*

Debilitas, ἡ ἀσθένεια, *Plato.* ἡ ἀῤῥωϛία.

Debilitatio, τὸ ἀσθένημα.

Debiliter, ἀσθενῶς, *Dem.*

Debilito, ἀσθενόω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Debitio, ἡ ὄφλησις, εως, τὸ χρέος, *Dem.*

Debitor, ὁ ὀφειλέτης, *N. T.* ὁ ὀφείλων, *Dem.* ὄφλων, ὁ χρήϛης, ȣ, ὁ ὑπόχρεως, ω, *id.* magnus, ὁ ὑπέρχρεως, ω.

Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, *Eur.* ἡ ὀφείλȣσα, *Dem.*

Debitum, τὸ ὀφείλημα, *Dem.* τὸ ὄφλημα, τὸ χρέος, εος, duplum, ὄφλημα διπλȣ̃ν; privatum, χρέος ἴδιον; paternum, χρέος πατρικὸν; adſcribere ad debitum, γράφεσθαι ὀφείλοντα πρὸς χρέος; reddere, ἀποδȣ̃ναι τὰ ὀφειλόμενα, ἐκτίσαι ὄφλημα; recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος; recuperare ab aliquo, κομίζεσθαι χρέος παρά τινος; condonare omne, ἀφίεσθαι πᾶν ὀφλημα, *id.* ἀφιέναι τὸ χρέος ὀφείλȣσι, *Iſocr.* expungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα, *Dem.* debito fraudare, ἀποϛερῆσαι χρέος; urbem, ἀποϛερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν, *id.*

Debitus, ὀφειλόμενος, ένη, ενον, benevolentia, εὔνοια, *N. T.* honor, προσέκȣσα τιμὴ, *Plato.* pœna, προσήκȣσα τιμωρία, *id.*

Deblatero, ψελλίζομαι, *Ariſtot.* ϛωμύλλω, *Ariſtoph.* καταϛωμύλλω, *id.* φλυαρέω.

Decacuminatio, ἡ βλαϛολογία, ας, *Theophr.*

Decacumino, βλαϛολογέω, *Theophr.*

Decalogus, ὁ δεκάλογος, ȣ.

Decanto, ἐγκωμιάζω, *Iſocr.* ſæpiùs inculco, ταυτολογέω, *Polyb.*

Decanus, ὁ δεκαδαρχος, ὁ δεχάρχης.

Decas, ἡ δεκὰς, άδος.

Decaulеſco, ἀποκαυλέω, *Theophr.*

Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Xen.* de viâ alicui, ἐξίϛαμαι ὁδȣ̃ τινι, *Plut.* à magiſtratu, ἐξίϛαμαι τῆς ἀρχης, *Thuc.* minuor, nihil ipſi deceſſit de exercitu, niſi qui morbo extincti ſunt, ȣ̓δὲν αὐτῷ ἀπεγιγνετο ϛρατȣ̃, εἰ μή τι νόσω, *Thuc.* de jure ſuo decedere, υφίεσθαι τῶν δικαίων ἑαυτȣ̃, *Ariſtoph.* ante fatalem diem decedere, ſeu mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, *Iſocr.*

Decem, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, *Dem.* millia, ἡ μυριὰς, άδος, *Theophr.* ἡ μυριοϛὴ, ῆς, *Xenoph.* menſibus, δεκαμηναίῳ χρόνῳ, *Philo.*

December, ὁ γαμηλιὼν, ῶνος, *Theophr.* al. ὁ ποσειδεὼν, ωνος, *Suid.*

Decempeda, μέτρον δεκάπȣν, ὁ δεκάπȣς, οδος.

Decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, ȣ̃ντος, ὁ γεωμέτρης.

Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decem primi, οἱ δεκάπρωτοι, ων.

Decemvir, ὁ δεκάρχης, ὁ δέκαρχος, ὁ δεκαδάρχης, ὁ δεκάδαρχος, ȣ, ὁ δεκαδȣ̃χος, *Lyſ.* ſum decemvir, δεκαδαρχέω, *Heſ.*

Decemviralis, e, δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν.

Decemviratus, ûs, ἡ δεκαρχία, *Plut.* ἡ δεκαδαρχία, *Dem.*

Decennalis, ὁ ϗ ἡ δεκαετὴς, ὁ ϗ ἡ δεκαέτηρος, *Plato.*

Decennis, idem.

Decennium, ἡ δεκαετία, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, *Plato.*

Decens, πρέπων, aliquem, τινὶ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ πρεπώδης τινὶ, *id.* προσήκων, ȣσα, ον, τινὶ, *Dem.* καθήκων, ȣσα, ον, τινι, *Iſocr.*

Decenter, προσηκόντως, *Dem.* Confer *Convenienter.*

Decentia, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.*

Deceptio, ἡ ἀπάτη, *Dem.* ὁ ἐξάπατη, *id.*

Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ȣ̃ντος, *Dem.* ὁ παρακρȣόμενος, ȣ, *Iſocr.*

Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, *Dem.* benè & rectè, ὀρθῶς ϗ καλῶς; honeſtiſſima civitati, τὰ κάλλιϛα τῇ πόλει; ſecundum leges, κατὰ τȣ̀ς νόμȣς; fruſtra, τηνάλλως;

expreſsè, διαῤῥήδην; clam, κρύβδην; de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* pacem, τὴν εἰρήνην, *Iſocr.* auxilium, βοήθειαν, *Dem.* judico, ἐπικρίνω, *N. T.* prælio, μάχομαι. Confer. *Pugno, Prælior.*

Decerpo, ἀπολέγω, fructum, τὸν καρπὸν, *Theophr.* καρπολογέω, *id.* florem, δρέπομαι ἄνθος, *Plut.* fructum ſapientiæ, δρέπω καρπὸν σοφίας, *Baſil.* aliquid, ἀποδρέπομαι τι, *Plut.*

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, *Plut.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.*

Decerto, διαγωνίζομαι; cum hoſtibus, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* cum aliquo ob aliquid, τινί τι, τινὶ ὑπὲρ τινος, *Plato,* ἁμιλλάομαι ἐπί τι, *Xen.*

Deceſſio, ἡ ἀποχώρησις, *Hippocr.*

Deceſſus, ἡ ἀποχώρησις, *Hippocr.* è vitâ, ἡ ἀπόστασις βίου, *Xen.*

Decet, πρέπει, aliquem, τινὶ, *Dem.* me odiſſe eum, ἄξιον ἐστιν ἐμοί μισεῖν αὐτὸν, *Xen.* vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμας σπουδάζειν ὑπὲρ τούτου, *Dem.* nos optimos eſſe, προσῆκον ἡμῖν βελτίστους εἶναι, *Iſocr.* non decet id parvi facere, οὐκ ἐστι δίκαιον οὐδὲ προσῆκον περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τοῦτο, *Dem.* quod neminem decet dicere, ὁ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐστὶ, *Plato.* plus, quam decet, irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι. *Dem.* contra, quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον, ut decet, κατὰ τὸ προσῆκον, *Xen.* hæc te decent, ταῦτα σοι πρέπει, *Iſocr.*

Decidium, τὸ κατάπτωμα, ατος, *Al. Aphr.*

Decido, deorsùm cado, καταπίπτω; ab aſino, ἀπ' ὄνου, *Ariſtoph.* in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, *Xen.* εἰς τὴν γῆν, *N. T.* abſcindo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, *Xen.* controverſiam, καθίστημι ἔριδα, *Plut.*

Decies, δεκάκις, *Æl.* decies millies, μυριάκις.

Decima, ἡ δεκάτη, *Dem.* decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δεκάτη, *Xen.* decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὰ, *Dem.* decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τῶν πολεμίων, *Plut.* decimas accipio, δεκατόω, *N. T.*

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτὴς, οῦ.

Decimo, δεκατεύω τι, *Plut.* locus in quo decimæ perſolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, *Xen.*

Decimus, δέκατος, άτη, ατον, *Dem.*

Decipio, ἐξαπατάω τινὰ, *Dem.* φενακίζω τινὰ, *id.* παράγω τινὰ, *Plato.* me ipſe, φρεναπατάω ἐμαυτὸν, *N. T.* ἐξαπατάω ἐμαυτὸν, *Xen.* unà, συνεξαπατάω, *Dem.* & fallo, ἐξαπατάω ϗ φενακίζω τινὰ, *idem.* ἐξαπατάω ϗ παρακρούομαι τινα, *id.* aliquem falſis rationibus, παραλογίζομαι τινα, *id.* multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, *Dem.* facilè decipi poſſe, εἶναι εὐαπάτητον, *Ariſtot.* εὐεξαπάτητον.

Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας, *Poll.* ἡ παγίς.

Deciſio, ἡ διάλυσις, *Polyb.* ἡ διάγνωσις, *Dem.*

Declamatio, ἡ ῥητορεία, *Iſocr.* ἡ λογοποιΐα.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, *Iſocr.* ὁ λογοποιός.

Declamatorius, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Declamito, λογοποιέω.

Declamo, ῥητορεύω, *Iſocr.*

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, ἐμφανίζω, μηνύω, aliquid apertè, τι σαφῶς, *Iſocr.* manifeſtiſſimè, τι ἐναργέστατα, *id.* alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρός τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, *id.* omnibus, me alienas opes non appetere, φανερον ποιέω πᾶσιν, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, *idem.* aliquem conſulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, *Herodian.*

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τοῦ κακοῦ, *Baſ.* grammatica, ἡ κλίσις, *Gramm.*

Declino, ἐκκλίνω; ab aliquo, ἀπὸ τινος, *Herodot.* ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Ariſtot.* ad aliquid, ἐπί τι, *Dem.* aliquid, ἐκφεύγω τι, *Plato.*

Declivis, ὁ ϗ ἡ ἐπικλινὴς, έος, *Thuc.* περικλινὴς, *Plut.* κατάντης.

Declivitas, ἡ ἐπίκλισις, *Naz.* τὸ κλίτος, LXX.

Decoctio, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decoctor, ὁ λυμαντὴς, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἄσωτος, *Ariſtot.*

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, *Dioſc.*

Decoctura, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decollo, τραχηλοκοπέω, *Plut.* τῷ πελέκει παίω, *Diodor.* τῷ πελέκει τοὺς αὐχένας, ἀποκόπτω.

Decolor, ὁ ϗ ἡ δύσχροος, *contr.* δύσχρους, ου, *Hipp.*

Decoloratio, ἡ δυσχροια, ας, *Gal.*

Decoquo, ἀφεψω, ſeu ἀφεψέω, *Dioſc.* maſſam farinæ in carbonibus, ὀπτάω μάζαν ἐπ' ἀνθράκων, *Herodian.* dilapido, χρεωκοπέω, *Phalar.* bona paterna, κατέδομαι τὰ πατρῷα, *Poll.*

Decor, τὸ κάλλος, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τῆς ὄψεως, *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, *id.*

Decoramen, ὁ κόσμος, *Iſocr.* τὸ κόσμημα, *Plato.*

Decorè, εὐπρεπῶς, *Dem.* καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τι, *Thuc.* aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, *Plato.*

Decorticatio, ὁ περιφλοισμὸς, οῦ.

Decortico. ἐπιφλοίζω, *Theophr.* λέπω, *Athen.* ἀπολέπω, *Ariſtoph.*

Decorum, τὸ πρεπον, οντος, *Dem.* τὸ δέον, οντος, *id.* ſervo, φυλάττω τὸ πρέπον, *id.*

Decorus, ὁ ϗ ἡ εὐσχήμων; alicui, τινι, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, έος, *Xenoph.*

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, *Plato.*

Decrepitus, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, *Lucian.* Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, *id.* extremè, ὁ ϗ ἡ ἐσχατόγηρως, ω, *Plat.* ὁ ϗ ἡ, ὑπέργηρως, ω, *Ælian.*

Decreſcentia, ἡ μείωσις, εως.

Decreſco, μειόομαι, *Ariſtot.*

Decretum, τὸ ψήφισμα, *Dem.* τὰ ψηφισθέντα, τὰ γνωσθέντα; præclarum de aliquo, κάλον δόγμα περὶ τινος; factum ſecundum leges, κατα τοὺς νόμους γνωσθέντα; utile, συμφέρον; τὸ δεδογμένον; decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα, comprobare; κυρῶσαι ψήφισμα, ſeu δόγμα; comprobare, ſuffragiis χειροτονεῖν ψήφισμα; exſequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, *idem.* ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι, *Iſocr.* evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *idem.* expungere, ἐκκολαπτειν ψήφισμα, *id.*

Decribro, κοσκινίζω.

Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, *Lucian.*

Deculco, καταπατέω, *Thuc.*

Decumanus, δεκαταῖος, αία, αῖον, fluctus; ἡ δεκακυμια, ἡ τρικυμία; qui decimas collegit, ὁ δεκατηλόγος, *Dem.*

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν ὄντος, *Lucian.* διάγω ἐν κλίνῃ, *Plut.* κεῖμαι ἐν κλίνῃ, *Dem.* κατακλίνομαι, *Ariſtot.*

Decuplatus, δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκὰς, militum, ὁ λόχος, *Thuc.*

Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχος, *Philo.* ſum, δεκαδαρχέω, *Heſych.*

Decurio, as, καταλοχίζω, *Plut.*

Decurro, καταθέω, *Dem.* aliquo, καταδραμέω εἴς τι, *Chryſ.*

Decurſio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decurſorium, locus, in quo decurritur, ὁ καταδρόμος.

Decurſus, ûs, ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Thuc.*

Decurto, κολοβόω, *Ariſtot.*

Decus, τὸ ὄνομα, civitatis, τῆς πόλεως, *Dem.* patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος, *Plut.* confer *Gloria.*

Decuſſatim, κατὰ χιασμὸν, *Plato.*

Decuſſatio, ὁ χιασμὸς, οῦ, *Plato.* decuſſationis formam habens, χιαστὸς, ὴ, ὸν, *Euſtath.*

Decuſſis, ἡ δεκὰς, άδος.

Decuſſo, χιάζω.

Decuſſus, ûs, ἡ ἀποσεισις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρποὺς ἀποσείομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.*

Dedecet, ἀναρμοστεῖ, *Plato.* aliquem, ὄνειδός ἐστί τινι, *Plut.* ἀπρεπές ἐστι, ου πρέπει.

Dedecor, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνη, ης, *Dem.*

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, *Antiph.* honores, τιμὰς, *Dem.* aliquid verbo, τὶ λόγῳ, *id.* ſuam exiſtimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, *id.* turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, *Herodian.* confer *Dedecus.*

Dedecoroſè, ἀτίμως, *Plato.*

Dedecoroſus, ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ου, *Dem.*

Dedecus, ἡ ἀτιμία, *Dem.* τὸ ὄνειδος, ἡ αἰσχύνη; adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν, ſeu περιποιεῖν τινι; admiſiſſe, ἔνοχον εἶναι τινι αἰσχύνη; abolere ſuſceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην; incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινὶ, *id.* dedecori hoc tibi eſt, τοῦτο ἐστι σοι ὄνειδος, *Plut.*

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι, Deo partem aliquam, τῷ Θεῷ, μέρος τι, *Plato.*

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Dedignor, ἀπαξιόω, τινὰ, *Appian.* τι, *Plut.* aliquem ob aliquid, τινὰ, τινος, *Ariſtot.*

Dediſco, μεταδιδάσκω, ἀπομανθάνω, τι, *Plut.*

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκστήσασθαι τινα, *Dem.*

Dedititius, ὁ ϗ ἡ ἔκδοτος, *Iſocr.* deditâ operâ ἐξεπίτηδες, *Dem.* alicui rei deditus, ἐπιθέμενος τινι, *Syneſ.* σπουδάζω περί τινος, *Herodian.*

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ultrò me ipſum, ἑκὼν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, *Dem.* urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινι, *Iſocr.* παραδίδωμι πόλιν τινι, *Diod. Sic.* aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινά τινι, *Plut.* ἔκδοτον παραδίδωμι τινι, *Herodian.*

Dedoleo, ἀπαλγέω, *N. T.*

Dedolo, ἀποξεω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινὰ, *Plut.* filum, κρόκην, *Lucian.* lanam, ἔριον, *id.* navem, ναῦν, *Herodian.* triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, *Dem.* aliquem à propoſito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchin.* à ſententiâ μεταπείθω τινὰ, *Dem.* aliquem plauſu & clamore domum, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ ϗ βοῇ, *Plut.* funus, παραπέμπω τεθνεῶτα, *Lucian.* ἀκολουθεῖν τινι πρὸς τάφον, *Dem.*

Deductio, ἡ ὁδηγία; abſtractio, ἡ ἀπαγωγή.

Deductor, ὁ προηγεμῶν, όνος, *Dem.*

Deerro, ἀφαμαρτάνω, ἀποπλανάομαι, à rectâ fide, τῆς εὐθείας πιστεως, *Chryſ.* deerrare facio, ἀποπλανάω, à propoſito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchin.*

Defæcatus, ὁ ϗ ἡ ἄτρυγος, ου, LXX.

Defæco, διυλίζω, *Dioſc.*

Defatigatio, ὁ καματος, ου.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Defectio, ἡ ἀπόστασις, *Thuc.* ἀποστασία, *Plut.* ἡ ἀπόλειψις, *Dem.* quod deeſt, vide *Defectus.*

Defector, ὁ ἀποστατὴς, *Plut.* ὁ ἀποστάτης.

Defectus, ἡ ἔνδεια, *Dem.* τὸ ἔλλειμμα, τὸ ἐλλεῖπον, οντος, τὸ ἐλαττωμα, *id.* ſolis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, *Ariſtot.*

Defendo, ἀμύνω, *Iſocr.* populi libertatem, ἀμύνομαι τῇ δημοκρατίᾳ, *Dem.* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, *idem.* ſororem, πρὸ τῆς ἀδελφῆς, *Plut.* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Plato.* aliquem coram judice, συνηγορέω ὑπὲρ τινος, *Ariſtot.* συνηγορέω τινι, *Iſocr.* συναγορεύω τινι, ἀπολογεομαι πὲρι τινος; cauſſam, ἀπολογίαν ποιέομαι ὑπέρ τινος, *id.* aliquem ab injuriâ, ἐπαμύνω τινί, Confer *Defenſio.*

Defenſio, ἡ προστατεία, *Polyb.* ἡ ἐπικουρία, *id.* coram judicio, ἡ ἀπολογία, ας, *Dem.* actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων; defenſionem inſtituere, ſeu facere, ἀπολογίαν ποιεῖν, ſeu ποιεῖσθαι, *idem,* λέγειν; dare, ſeu concedere alicui, διδόναι τινι; meditari mendaciorum, μελετᾷν ὑπὲρ ψευδῶν; relinquere alicui, ὑπολείπειν τινι; ſcribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινι; habere juſtam, ἔχειν λέγειν, ſeu εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν; legitimam declinare, φεύγεσθαι ἀπολογίαν δικαίαν, φεύγειν ὀρθὴν ϗ δικαίαν ὁδὸν ἀπολογίας, *id.* audire, ἀκροάσθαι τοῦ ἀπολογουμένου, *Iſocr.* avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινὸς, *Dem.* defenſione aliquâ uti, χρῆσθαι, ἀπολογία τινι; abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογία, *id.*

Defenſito, προΐσταμαι, jura, τῶν δικαίων, *Dem.*

Defenſor, ὁ ϖροστάτης, ου, *Plut.* ὁ βοηθὸς, οῦ, *id.* patronus, ὁ ἀπολογούμενος, *Dem.* ὁ συνήγορος, ὁ συνηγορῶν; ſalutis alicujus, συνηγορεύων τῇ σωτηρίᾳ τινὸς; legis alicujus, συνερῶν νόμῳ τινι; comparare multos defenſores alicujus, ϖορίζεσθαι ϖολλοὺς συνεροῦντας ὑπέρ τινος; adſciſcere ſibi defenſorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ συνηγοροῦντα; habere aliquem, ἔχειν τινα σύνδικον; deſtitui defenſore, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρούντων ὑπὲρ αὐτῶν, *id.*

Defero, κατακομίζω, καταφέρω, aliquid in nave, τὶ ἐπὶ ναῦν, *Syneſ.* denuntio, ϖαρεγγυάω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* accuſo, εἰσαγγέλλω, *id.* καταγγέλλω τινὰ, *Herodian.* Confer *Accuſo.*

Deferveo, ἀποϐράζω, *Budæus,* placidus fio, ϖραΰνομαι, *Xen.* ira mea defervet, ϖαύομαι τῆς ὀργῆς, *Dem.*

Defeſſus, ὁ ϗ ἡ κατάπονος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ κατάκοπος, *Plut.*

Defetiſcor, καταπονοῦμαι, *Laërt.* ἀποκάμνω, *Herodian.*

Deficio, ἐλλείπω, in aliquâ re, ἔν τινι, *Dem.* deficio pecuniâ, ſeu pecunia deficit mihi, χρήματα με ἀπολείπει, *Ariſtoph.* με ἐπιλείπει, *Dem.* frumento, ἐπιλείπω τῷ σίτῳ, *Thuc.* ſpiritu, τοῦ ϖνεύματος, *Plut.* animo, λειποψυχέω, *Thuc.* viribus, ἐξασθενέω, *Plut.* deſino, καταλήγω, deſciſco ab aliquo, ἀφίστημι τινος, *Iſocr.* ἀπὸ τινος, *Diodor.* ἀφίσταμαι τινος, *Iſocr.* ad hoſtes, ἀφίστημι ϖρὸς ϖολεμίους, *id.* ἀπέρχομαι εἰς ϖολεμίους, *Dem.* ad adverſarios, ἀποκλίνω ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους.

Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *Ariſtot.* oculos in aliquid, ἐνατενίζω τινὶ, *Baſil.*

Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τί κύκλῳ, *Ariſtot.* aliquid intervallo aliquo, ϖεριορίζω τι διαστήματί τινι, *Lucian.* ſtatuo alicui aliquid, ὁρίζω τινὶ τι, *Dinarch.* circumſcribo, ϖεριγράφω, *Ariſtot.*

Definitè, ὁρισμένως, *Ariſtot.*

Definitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ὅρος, ου, *id.*

Definitivus, ὁριστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Definitus, ὡρισμένος, ένη, ενον, *Dem.*

Defit, λείπει, ἀπογίνεται.

Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἔμπρησις, *Æſchin.* ἡ ἐμπύρωσις.

Deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, *Xen.*

Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι, *Plato.* ἀποκλίνω, ad ſocordiam, ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* ad voluptates, ϖρὸς τὰς ἡδονὰς, *Ariſtot.* ϖαρεκτρέπομαι εἴς τι, *Plut.* ab aliquo in occurſu, ἐκτρέπομαι τινα ἀπαντῶν, *Dem.*

Defleo, καταδακρύω, ſortem, τὴν τύχην, *Xen.* aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, *Iſocr.* matrem mortuam, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, *Lucian.* virum propter ſortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης, *Dion. Halic.* fortunam alicujus, κλαίω τινὶ τύχην τινὸς, *Dem.*

Defloreo, ἀπανθέω, *Naz.* ϖαρακμάζω ϗ ϖαρανθέω, *Plut.*

Defloreſco, vide *Defloreo.*

Defloro, ἀπανθίζω, τὶ, *Plut.*

Defluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, *Xen.* defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα, *Dem.*

Defluvium, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen.*

Defluvius, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου, *Plato.*

Defluxus, ûs, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen. in primis.* humorum è capite, ὁ κατάῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου, *Gal.*

Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, *Xen.* aurum, χρυσίον, *Hermog.* fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, *Plato.*

Defore, ἐλλείψειν, *Ariſtot.*

Deformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.

Deformis, ὁ ϗ ἡ, δύσμορφος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄμορφος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀσχήμων, facies ſupra modum deformis, ϖρόσωπον ὑπερϐάλλον τῷ αἴσχει, *Xen.*

Deformitas, ἡ ἀμορφία, *Plut.* ἡ ἀῤῥυθμία τοῦ σώματος, *Dem.* τὸ αἶσχος, *Xen.*

Deformiter, αἰσχρῶς, *Ariſtot.*

Deformo, ἀπομορφόω, aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Iſocr.* honores, καταισχύνω τιμὰς, *Dem.* aliquid verbo, τι λόγῳ; ſuam exiſtimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, *id.* delineo leges, διατυπόω νόμους, *Lucian.* aliquid, ἐκμορφόομαι τι, *Plut.*

Defoſſio, ἡ κατορυχὴ, ῆς.

Defraudatio, ὁ νοσφισμὸς, οῦ, ὁ ἀποστέρησις, εως, *Iſocr.*

Defraudator, ὁ ἀποστερητὴς, οῦ, *Plato.*

Defraudo, ϖαρακρούω, ἀποστερέω, aliquem aliquâ re, τινά τινος, *Xen.* ἀποστέρησιν ϖοιῶ, *Iſocr.* ἐξαπατάω τινά, *Dem.* genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.

Defrenatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἀχαλίνωτος, *Naz.*

Defrigeſco, ἀποψύχομαι, *Ariſtot.*

Defringo, ἀποῤῥηγνύω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Defrugatio, ὁ καρπισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Defrugo, ἐκκαρπίζομαι, *Theophr.* καρπίζομαι.

Defruſtatio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Defruſto, σπαράσσω, *Lucian.*

Defrutum, τὸ ἕψημα, ατος, *Dioſc.*

Defugio, ἀποφεύγω, τὶ, *Dem.* ἀπαγορεύω τὶ, *Plato.*

Defulguro, ἀποστράπτω, *Lucian.*

Defunctoriè, ϖρός ἀφοσίωσιν, ἀφοσιουμένως, τυχόντως, οὐ μάλα ἐπιμελῶς.

Defunctus, ἀπαλλαγεὶς, aliquâ re, τινὸς, *Plato.* mortuus, τεθνεὼς, *Dem.* ἀποθανὼν, τετελευτηκὼς, κατοιχόμενος, *id.*

Defundo, καταχέω.

Defungor, ἀπαλλάττομαι, aliquâ re, τινὸς, *Plato.* officio, τοῦ καθήκοντος, *Thuc.* vitâ, vide *Morior.*

Degener, ὁ ἀγενὴς, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ δουλοπρεπης, *Lucian.*

Degeneratio, ἡ νοθεία, ας, *Plut.* ἡ ἐκτροπή.

Degenero, νοθεύομαι, *Lucian.* in aliam formam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, *Plato.* liberi degenerantes, τέκνα ἐξιστάμμενα, *Theophr.* degenerare facio, ἐξίστημι ϗ φθείρω τὴν τοῦ ἔχοντος φύσιν, *Ariſtoph.*

Deglabratio, ἡ ψίλωσις, εως, *Athen.*

Deglabro, ψιλόω, *Ariſtot.*

Deglubo, ἀπολεπίζω, ἀποδέρω.

Deglutio, καταπίνω τὶ, *Plut.* βροχθίζω τι, *Ariſtot.*

Dego, διάγω, ſeparatim, κατ' ἐμαυτὸν, *Herodian.* vitam, τὸν βιον, *Dem.* ζάω βιον, *Plato.* ϖοιέομαι βιον, *Herodian.*

Degrandinat, ἐπιχαλάζει, λιθους, *Luc.*

Degravo, καταϐαρύνω, ἀποϐρίθω.

Deguſto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plato.* imperium, γεύομαι ἀρχῆς, *Herodot.* τὶ, *N. T.*

Dehinc, τοὐτεῦθεν, *Lucian.* primùm—dehinc ϖρῶτον,——εἶτα, *Dem.*

Dehiſco, χαίνω, *Lucian.* ἀποχαίνω.

Dehoneſtamentum, vide *Dedecus.*

Dehoneſto, vide *Dedecoro.*

Dehoneſtus, vide *Turpis.*

Dehortatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* μεταπείθω, *Dem.* ab aliquo, τινὸς, *id.* à gerendâ republicâ, τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ ϖράττειν, *Plut.*

Dejectio, ἡ καταϐολὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀποϐολή.

Dejero, κατόμνυμι, *Dem.* διόμνυμι τι, *Lyſ.* vidiſſe aliquem, ἰδεῖν τινα, *Plut.* perſanctè, σεμνὸν ϗ μέγαν ὅρκον διόμνυμαι, *Lyſ.*

Deificatio, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Dejicio, καταϐάλλω τι, *Iſocr.* deturbo, de honore, ἀποθέομαι τῆς τιμῆς, *Lucian.* aliquem de poſſeſſione, ἐξείλλω τινὰ, *Dem.* de ſaxo i. e. præcipito, κατακρημνίζω τινὰ, *Dem.*

Dein, vide *Deinde.*

Deinceps, ἑξῆς, *Dem.* ἐφεξῆς, τὸ λοιπὸν, μετὰ ταῦτα, *id.* εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, *Iſocr.* εἰς τὸ λοιπὸν, *Xen.*

Deinde, εἶτα, invaſit Theſſaliam, ἐπέϐη Θεσσαλιας, *Dem.* prædicabas pugnas, ἔπειτα ἔλεγες μάχας, *idem.* abuſus eſt, τὸν μετέπειτα χρόνον κατακέχρηται, *Plato.* primum—deinde, ϖρῶτον μὲν—δεύτερον δὲ, *Dem.* ϖρῶτον μέν—ὕστερον δὲ, ϖρῶτον μὲν—εἶτα, *id.* ϖρῶτον μὲν—ἔπειτα, primùm—deinde—tandem, τὸ μὲν ϖρῶτον—ἔπειτα—τὸ τελευταῖον, δὲ, *id.*

Deitas, ἡ θεότης, ητος, *Gregor.*

Dejugo, ἀποζυγόω.

Dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινός.

Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Ariſtot.* ἀπολισθαινω τινὸς, *Themiſt.* in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος, *Hipp.*

Delacero, καταμύσσω.

Delacrimatio, vide *Deploratio.*

Delacrimo, vide *Defleo, Deploro.*

Delævo, vide *Lævigo.*

Delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω, *Athen.*

Delamentor, θρηνέω, *Herodian.*

Delapſus, καταπεσὼν, ϖεσὼν, *Herodian.* cœlo, ὁ ϗ ἡ οὐρανοπετὴς, *Plut.* à Jove, ὁ ϗ ἡ διοπετὴς, *Herodian.*

Delaſſo, κοπόω, delaſſor, κοπιάομαι, aliquâ re, ἔκ τινος, *N. T.* ὑπὸ τινος, *Ariſtoph.*

Delatio, ἡ ἔνδειξις, *Dem.* & accuſatio, εἰσαγγελια ϗ γραφὴ, facere delationem adverſus aliquem, ϖοιεῖσθαι φάσιν κατά τινος, ἔγκλημα ϖοιεῖν ϖρός τινος, *id.*

Delator, ὁ μηνυτὴς, ου, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος, *id.* ὁ ἐνδείκτης, *Syneſ.* ὁ συκοφάντης.

Delavo, κατανίπτω, *Lucian.*

Delebilis, ὁ ϗ ἡ ἐξάλειπτος, ου.

Delectabilis, ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* τερπνὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ θυμηδια, *Lucian.*

Delectatio, ἡ τέρψις, *Iſocr.* & voluptas, χάρις ϗ ἡδονὴ, *Dem.* & ſuavitas, ῥαστώνη ϗ ἡδονὴ, *id.* ἡ ἡδυπάθεια, ας, *Lucian.* ἡ εὐφροσυνη, ης, *Xen.*

Delecto, τέρπω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινι, *Iſocr.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.* συνηδύνω τινά, *Plut.* hoſtes, ἡδονην ϖοιέω τοῖς ἐχθροῖς, *Dem.*

Delector, ἥδομαι, aliquâ re, τινὶ, *Dem.* bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, *Xen.* voluptatibus, ἡδονὰς, *Plato.* laude, καλῶς ἀκούων, *Plut.* bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, *Xen.* hoſpite, εὐδοκέω τῷ ξένῳ, *Diod.* eſu carnium, ἐπινεύω εἰς τὰ κρέα, *Ælian.*

Delectus, ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἐπίλεκτος, ου, *Polyb.* delecti viri, αἱρετοι ἄνδρες, *Lycurg.* delecti à ſenatu, ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς, *Dem.* delectus juvenis ad militiam, ὁ λογὰς, άδος, *Thuc.*

Delectus, ἡ ἐπίλεξις, *Appian.* ὁ κατάλογος, *Dem.* ἡ ἐκλογή, delectum habeo, καταλέγομαι ὁπλιτας, *Xen.* καταλέγω τοὺς μαχησομένους, *Plut.* in Italiâ, ἐς στρατιαν ἀθροιζω λογάδας ἐκ τῆς 'Ιταλίας, *Herodian.*

Delegatio, ἡ ἐπιτροπὴ, *Dem.* ἐντολὴ, *N. T.*

Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, *Iſocr.* ἀποστέλλω, ἀποπέμπω.

Delenio, καταθέλγω, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὸς ὀργῆν, *Plut.* aliquem ſermone, ϖραΰνω τινὰ λόγῳ, *id.*

Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τοὔνομα τι, *Dem.* aliquem è catalogo, τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου, *Xen.* amicitias, τὰς φιλίας, *Iſocr.* maculam ignominiæ, ἀποτρίϐομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.* calumnias, ἀποτριϐομαι ſeu διαλύομαι τὰς διαϐολὰς, *idem.* ex hominum memoriâ, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, *Iſocr.* tropæa, ἀφανίζω τὰ τροπαῖα, *id.* aliquid oblivione, λήθην ἐμποιέω τινὸς, *Dem.* ϖαραδίδωμι τι τῇ λήθῃ, *Lucian.* aliquos internecione, ϖαντελῶς ἀπόλλυμι τινας, *Dem.* urbem, ὅλως ἀναιρέομαι ϖόλιν, *id.* καθαιρέομαι ϖόλιν, *Herodian.*

Deletilis, vide *Delebilis.*

Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ.

Deletor, ἡ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.*

Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.

Deliberatio, ἡ βουλὴ, *Dem.* ἡ βούλευσις, *Ariſtot.* ἡ σκέψις, inſtituo deliberationem de aliquâ re, προτίθημι βουλὴν περὶ τινος, adverſari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῷ βουλεύεσθαι, inſtituo deliberationem ante negotium, χράομαι

μαι τῷ βουλεύεσθαι πρὸ τοῦ πράγματος, *id.* Confer *Concilium.*

Deliberativus, συμβουλευτικὸς ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Deliberator, ὁ βουλευτὴς, οῦ, *Lucian.*

Delibero, βουλεύομαι, *Dem.* σκέπτομαι, de re aliquâ rectè, περὶ τινος καλῶς, *Dem.* ὑπὲρ τινος, *id.* non de hoc, an pax facienda ſit, ſed de eo, quænam facienda ſit, οὐ περὶ τοῦ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποίαν τινὰ; mecum, κατ' ἐμαυτὸν, *id.* cum amicis, quod mihi agendum ſit, κατὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρή με ποιεῖν, *Thuc.* quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδρῶμεν, *Xen.* utrum velim cum ipſis bellum gerere, an amicus eſſe, εἴτε βούλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, *id.* utrum oratio planè ſupprimenda ſit, an vero, πότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ἔσται ὁ λόγος, ἤ, *Dem.*

Delibo, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Delibro, ἀποφλοιόω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, *Ariſtoph.*

Delicatè, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, *Poll.* διατεθρυμμένως, *Xen.* vivo, τρυφάω, *Plut.* vivo, & luxu diffluo, τρυφάω ϗ τῷ βίῳ διαῤῥέω, *Ælian.* vivens, ὁ ϗ ἡ ἁβροδίαιτος, ου, *Thuc.* veſtitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφῶν, *Iſocr.*

Delicatus, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, de homine & re, *Ariſtot.* θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* delicatior feminis, ἁβρότερος γυναικῶν, *Lucian.*

Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ ἁβροσύνη, ης, *Chryſ.* atque luxus, τρυφὴ ϗ περιουσία, *Dem.* in deliciis vivo, τρυφάω, *idem,* deliciis adfluo, σπαταλάω, *N. T.* Confer *Delicior.*

Delicior, τρυφάω, *Dem.* θρύπτομαι, *Xen.* διαθρύπτομαι, *id.* ἁβρύνομαι, aliquantùm, ὑποτρυφάω, *Plato.* τρυφάω ϗ σπαταλάω, *N. T.*

Delictum, τὸ ἔλλειμμα, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, *id.* ἡ ἁρμαρτία ας, *Iſocr.* ἡ πλημμέλεια, ας, τὰ πεπλημμελημένα, ων; incidere in delictum, περιπίπτω ἁμαρτήματι; involvere ſe iiſdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, *id.* delicta alicujus caſtigare, ἐπιτιμᾷν τοῖς ἁμαρτηθεῖσι τινι *Dem.* reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾷν, τοῖς ἁμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν, *id.* Confer *Peccatum.*

Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, *Xen.*

Deligo, is, αἱρέομαι τὶ, *Iſocr.* aliquem ducem, αἱρέομαι τινα ἡγεμόνα, *Dem.* aliquid ex omnibus, προαιρέομαι τι ἐξ ἁπάντων, *Iſocr.* ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, *id.*

Delineatio, ἡ διαγραφὴ, ῆς, *Plato,* ἡ σκιαγραφία τινὸς, *id.*

Delineo, προγράφω, *Iſocr.* ὑπογράφω, *id.* aliquid, διαγράφω τι, *Polyb.*

Delingo, ἀπολείχω, *Athen.*

Delinimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θέλγητρον, ου, *Eurip.*

Delinio, καταχρίω, *Gal.* ſuavitate, κηλέω, *Plut.* θέλγω, μειλίσσω.

Delinitio, ἡ κηλησίς, εως, *Plut.*

Delinitivus, κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, *Plut.*

Delino, καταχρίω, *Gal.*

Delinquo, ἁμαρτάνω, *Dem.* nullâ in re, πλημμελέω περὶ οὐδὲν, *Iſocr.* in aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Xen.* in multis, πολλά σφάλλομαι, *Iſocr.* πολλὰ ἐξαμαρτάνω, *id.* in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, *Ælian.* Confer *Pecco.*

Deliqueo, τήκομαι, *Gal.*

Deliqueſco, idem.

Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, *Plut.* animi, ἡ λειποθυμία, ας, *Herodian.*

Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.

Deliratio, ἡ λήρησις, εως, *Aretæus.*

Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, *Xiphl.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, *id.*

Deliro, ληρέω, *Dem.* ἀποληρέω, *id.* παραληρέω, *Ariſtoph.* prorſus, παντάπασι, *Iſocr.* & inſanio, παραφρονέω ϗ μαίνομαι, *Dem.*

Delirus, ὁ ϗ ἡ, ληρώδης, εος, *Ariſtot.* ὁ παράφρων, ſenex, ὁ χρονόληρος, Confer *Stultus.*

Deliteo, διαλανθάνω, in ſilvis, ἐν δρυμοῖς, *Herodian.* κρύπτομαι ἐν ὕλαις, *id.*

Deſiteſco, vide antecedens.

Delitigo, φιλονεικέω.

Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, *Ariſtot.*

Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, *N. T.* τὸ ἱερὸν, *Dem.*

Deludificor, διαπαίζω, *Plato.*

Deludo, ἐπιπαίζω, *Heſych.* καταπάιζω.

Delumbis, ὁ ϗ ἡ ἄνευρος, ου.

Delumbo, ἀπονευρόω, *Suid.* ἐκνευρίζω, *Dem.*

Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τὶ τινι, *Iſocr.* ἐντέλλομαι.

Dememini, ἐπιλανθάνω, *Plato.*

Demens, ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ παράφρων, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Demenſum, τὸ σιτομέτριον, ου, *Naz.* ἡ σιτομετρία, ας, *Diod. Sicul.*

Dementer, ἀφρονως; facere, ποιεῖν, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.* ἀνοήτως.

Dementia, ἡ ἄνοια, *Dem.* ἡ παράνοια, ἡ ἀπόνοια, ας, ἡ εὐήθεια, ας, *id.* eo dementiæ venire, εἰς τοῦτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀναισθησίας, μωρίας, *Iſocr.*

Dementio, παραφρονέω, *Dem.* ληρέω, μαίνομαι, *idem.*

Demento, μωραίνω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Demereo, περιποιέομαι, aliquid aliquo, τί παρά τινος, *Dem.*

Demereor, εὐεργετέω aliquem, τινὰ, *Dem.* homines, ἀνθρώπους ἐξομιλίζω, *Syneſ.*

Demergo, καταποντίζω, *propriè in mare,* aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, καταδύω ϗ ἐκτρέπω πόλιν, *Dem.* aliquem, καταβαπτίζω τινὰ, *Baſil.* navem demergi, πλοῖον καταδῦναι, *Dem.* ad ilia uſque, βρέχεσθαι μέχρις ἰξύων, *Herodian.*

Demerſio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.* in mare, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Demerſor in mare, ὁ καταποντιστὴς, οῦ, *Iſocr.*

Demerſus, καταποντισθεὶς, εῖσα, ὲν, frumentum periit nave demerſâ, ἀπόλλυται σῖτος πλοίου καταδύντος, *Dem.*

Demetior, διαμετρέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω, ἀπαμάομαι, *Heſych.* radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τοῦ γένους, *Sophocl.*

Demigratio, ἡ μετοίκησις, *Plato.*

Demigro, μετοικίζομαι, *Lucian.* è vitâ, ὑπεκχωρέω, τοῦ βίου, *Plato.*

Deminuo, μειόω, aliquid, τὶ.

Demiror, ὑπεράγαμαι, *Suid.* dicta, ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, *Herodot.* ὑπερθαυμάζω.

Demiſsè, ταπεινῶς, *Iſocr.* ſentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν ϗ ταπεινον φρονέω, *Dem.*

Demiſſio, ἡ κάθεσις, *Galen.* animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, *N. T.* ἡ ταπεινότης, *Iſocr.*

Demiſſus, καθειμένος, ένη, ένον, *Thuc.* animo, ὁ ϗ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *N. T.* ταπεινὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* demiſſo animo ſum, μικρὸν vel μικρα φρονέω, *Dem.* *Iſocr.*

Demitto, καθίημι, ſcalas, κλίμακα, *Herodian.* me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν, *Xenoph.* animum, καταβάλλω ἐμαυτὸν, *Plut.* aliquid funibus, χαλάω τι, *N. T.* ancoram, χαλάω ἀγκύραν; velum, χαλάω ἱστὸν; in ſportulâ per murum, χαλάω ἐν σπυρίδι διὰ τοῦ τείχους, *N. T.*

Demo, ἀφαιρέομαι, τί τινὶ, *Dem.*

Demolior, καταστρέφομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, *Aphth.* vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδοὺς, *Thuc.* murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος.

Demolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς.

Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ου, *Thuc.*

Demonſtrabilis, ὁ ϗ ἡ ἀποδεικτὸς, *Ariſtot.*

Demonſtratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, *Æſchin.*

Demonſtrativè, δεικτικῶς.

Demonſtrativus, δεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἀποδεικτικὸς ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Demonſtrator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

Demonſtro, δείκνυμι τι, *Dem.* ἀποδείκνυμι τι, *Herodot.* aliquid clarè, ἀποδείκνυμαι τι σαφῶς, *Dem.* ita clarè, ut, ἐπιδεικνύω τι οὕτω σαφῶς, ὥστε, *id.* meam virtutem, ἔλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, *Iſocr.*

Demordeo, ἀποδάκνω.

Demorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* Confer *Morior.*

Demortuus, ἀποθανὼν, οῦσα, ὸν; ἀποτεθνηκὼς, υῖα, ὸς, ὁ ἀπελθὼν τοῦ βίου, *Lucian.*

Demoveo, ἀποκινέω.

Demoror, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* in aliquâ re, διαμέλλω πρός τι, *Naz.*

Demulceo, κηλέω, *Plato.* ἐκμειλίσσομαι, *Baſil.* θέλγω, auditores concinnitate numerorum, ψυχαγογέω τοὺς ἀκούοντὰς ταῖς εὐρυθμίαις, *Iſocr.*

Demùm, vide *Denique.*

Demurmuro, ἀπομορμυρίζω.

Demutilo, κολοβόω, *Ariſtot.*

Demuto, vide *Muto.*

Denarius, δεκαδικὸς, ἡ, ὸν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμὸς, *Naz.* nummus, ἡ δραχμὴ, *Thuc.* τὸ δηνάριον, *N. T.* τὸ δεκάχαλκον, *Plut.*

Denaſcor, ἀποθνέσκω, *Plato.* Confer *Morior.*

Denaſo, ῥινοσκοπέω, *Suid.*

Denato, κατανήχομαι.

Denego, ἀπαρνέομαι, cædem, φόνον, *Plut.*

Deni, οἱ, αἱ, ἁ δέκα, *Thuc.*

Denigratio, ἡ μελάνωσις, *Naz.* ὁ μελασμὸς.

Denigro, μελαίνω, ἀπομελαίνω, διαμελαίνω.

Denique, τατελευταῖον vel τὸ τελευταῖον, *Dem.* τατελευταῖα vel τὰ τελευταῖα, *id.* εἰς τελευταῖον, *Æſchin.* τὸ σύνολον, *Dem.*

Denominatio, ἡ παρανομασία, ας,

Denomino, κατονομάζω, aliquà re, τινί, *Philo.*

Denoto, σημειόω, *Naz.* ſignifico, σημαίνω, *Xen.*

Dens, ὁ ὀδοὺς, *Ariſtot.* molaris, ὁ γόμφιος, *Xen.* genuinus, ὁ κραντὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* anterior, ὁ γελασῖνος, *Poll.* ὁ τομεύς, έως, *id.* caninus, ὁ κυνόδους, οντος, *Hippocr.* dentium ſtupor, ἡ αἱμοδία, ας, *Ariſtot.* dentium ſtupore laboro, διαιμωδέω, *idem.* dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας, *Dioſc.* dentium dolore laboro, ὀδονταλγέω, *id.* dentes habens utrimque, ὁ ϗ ἡ ἀμφοδους, οντος, *id.* nullos, ὁ ϗ ἡ ἀνόδους, *Athen.* ſerratos, ὁ ϗ ἡ καρχαρόδους, *Ariſtot.* prominentes, ὁ ϗ ἡ προόδους, *Poll.* tres, ὁ ϗ ἡ τριόδους, LXX. exſertos, ὁ ϗ ἡ χαυλιόδους, *Ariſtot.*

Denſatio, ἡ πύκνωσις, εως, *Plut.*

Denſè, πυκνῶς, *Athen.*

Denſitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*

Denſo, πυκνόω, *Plut.*

Denſus, a, um, πυκνὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ἀθρόος. α, ον, *Thuc.* δασύς, εῖα, σὺ.

Dentale, ὁ γύης, *Heſ.*

Dentatus, ὀδοντωτὸς, ἡ, ὸν, *Galen.* ὠδοντωμένος, ένη, ένον, ferrum, σίδηρος, *Poll.*

Denticulatus, idem quod *Dentatus.*

Denticulus, ὀδοὺς μικρός.

Dentificium, ὁ ὀδοντοξέστης, ου, *Poll.*

Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, *Hippocr.* ὀδοντοποιέω, *Poll.*

Dentiſcalpium, ὁ ὀδοντοξέστης, *Poll.*

Dentitio, ἡ ὀδοντοφυΐα, ας, *Paul. Æg.* ἡ ὀδοντίασις, εως, *id.* τὸ τῶν ὀδοντοποιούντων πάθος, *Poll.*

Denubo, vide *Nubo.*

Denudo, ἀπογυμνόω, *Heſiod.* γυμνόω, aliquem aliquo, τινά τινος, *Herodian.* Confer *Nudo.*

Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία, Confer *Indictio.*

Denuncio, ἀπαγγέλλω, τινὶ τι, *Plut.* παραγγέλλω τινὶ τι, *id.* alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, *Dem.* προαγορεύω τινὶ πόλεμον, *id.* per urbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις, *Thuc.*

Denuò, αὖ, *Dem.* αὖθις, *id.* πάλιν, *id.*

Deocco, βωλοκοπέω, *Ariſtot.*

Deonero, ἀποφορτίζω, *Heſych.*

Deorsùm, κάτω, vertor, γίνομαι, *Dem.* ac ſurſùm, ϗ ἄνω, *Galen.*

Deoſculor, καταφιλέω, manus & pedes alicujus, χεῖρας ϗ πόδας τινὸς, *Xen.*

Depaciſcor, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Xen.* σύμβασιν ποιέομαι, *Thuc.*

Depalmo, κονδυλίζω, *Suid.*

Depango, καταπήγνυμι, aliquid alicubi, τὶ περί τι, *Ariſtot.* aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *idem.*

Depaſco, κατανέμομαι, regionem, τὴν χώραν *Iſocr.* κατανέμω χώραν βοσκήμασι, *Demoſth.* agrum ἐπινέμω τὸ χωρίον, *idem.* ignis depaſcit urbes, πῦρ ἐπινέμει τὰς πόλεις, *Thuc.* depaſcor, ἐπιβόσκομαι.

Depaſtio, ἡ νομὴ, ῆς, *Polyb.*

Depaupero, ϖτωχίζω, LXX.

Depecto, κτενίζω, *Herodot.*

Depeculatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.* ἡ σύλησις, εως.

Depeculator, ὁ ἀποσυλητής.

Depeculor, ἀποσυλάω, *Chryſ.* κλέπτω τὰ κοινὰ, *Dem.*

Depello, ἀπωθέω, *Thuc.* ϖαρωθέω, *Dem.* aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινὰ τινος, *id.* ἀποτρέπομαι τινὰ τινος, *Plut.* aliquem de regno, ἐκϐάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, *Dem.* gladium imminentem cervicibus, ἀποσείω ξίφος τοῖς αὐχέσι ἐπαιωρέμενον, *Herod.*

Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινὸς, ἐκκρέμαμαι τινος, *N. T.* ἐξαρτάομαι τινος, *Lucian.* à virtute alicujus, ἀρτάομαι ἀνδρείας τινὸς, *Herodian.*

Dependo, ἐκτίω, pœnam alicui, τίσιν τινὶ, *Dem.*

Dependulus, ἐκκρεμάμενος, ένη, ενον.

Deperdo, ἀποϐάλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, ἀπόλλυμι ϗ ἀνατρέπω ϖόλιν, *Plato.*

Depereo, ἀπόλλυμαι, *Ariſtoph.* morior, ἀποθνήσκω, *Plato.* vehementer amo aliquem, ἐπιμαίνομαι τινι, *Philo.*

Depetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.* depetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*

Depexus, κτενισθεὶς, εῖσα, έν.

Depictus, ὁ ϗ ἡ κατάγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ κατάγραφος, ȣ, *Lucian.*

Depilatus, ἐκτριχωθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀποσεσυλημένος τὴν χαίτην, *Poll.* ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, *id.*

Depilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄθριξ, χος, *Poll.* ὁ ϗ ἡ ἄκομος, *idem.*

Depilo, κατατίλλω, LXX. ἀποτίλλω, ψιλόω.

Depingo, καταγράφω, aliquid, τὶ, *Pauſan.* coloribus, χρωματεύω τι, *Syneſ.* imaginem meam maximis lineamentis; τὴν εἰκόνα ἐμαυτȣ̃ μεγίστην γράφω, *Herodian.*

Deplanto, ἀποφυτεύω, *Ariſtot.*

Depleo, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω.

Deplorandus, a, um, ὀλοφυρτέος, έα, έον.

Deploratus, κατακεκλαυμένος, ένη, ένον, incurabilis, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεστος, *Dem.* à medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, *Plut.*

Deploro, vide *Defleo.*

Deplumis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπτιλος, *Suid.* ὁ ϗ ἡ ἄπτερος.

Deplumo, ἀποτίλλω τὰ ϖτίλα.

Depluo, κατομϐρέω.

Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐς μέσον, *Xenoph.* dictaturam, κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν, *Plut.* argentum apud aliquem, ἀργύριον τινι, *Iſocr.* pecuniam, ϖαρακατατίθεμαι χρήματα, *id.* inimicitias, ἐχθραν ἀποτιθεμαι, *Plut.* ἐχθρὰν ἀπολύομαι, *Iſocr.*

Depopulatio, ἡ ϖόρθησις, εως, *Hermog.*

Depopulator, ὁ ϖορθητής.

Depopulor, ϖορθέω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, *Thuc.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμȣς ϗ μικρας ϖόλεις, *Plut.*

Deportatio, ἡ κατακομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐκφόρησις.

Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον στρατεύματι, *Thuc.* aliquem in inſulam, ἐκφορέω τινὰ εἰς τὴν νῆσον, *Lucian.* aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ ϖλοῖον, *Iſocr.* laudem, λαμϐάνω δόξαν, *id.* exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω στρατὸν, *Herodian.*

Depoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Depoſitio, ἡ κατάθεσις, ἡ θέσις, *Plato.*

Depoſitum, ὁ καταθήκη, *Iſocr.* ἡ ϖαρακαταθήκη, *Thuc.* ἡ ὑποθήκη, *Dem.* relinquere poſteritati, ϖαραθήκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις, *id.* accipere, λαμϐάνειν, *idem.* δέχεσθαι, *Iſocr.* repoſcere, ἀπαιτεῖν, *Dem.* reddere, ὑποδȣ̃ναι, *Ariſt.*

Depoſtulo, ἐξαιτέω, *Dem.*

Deprædatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.*

Deprædor, ἀποσυλάω, *Chryſ.* aliquid, λαφυραγωγέω τι, *Plut.*

Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, *Xen.*

Depravatè, διεστραμμένως.

Depravatio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.*

Depravo, διαστρέφω τι, *Theophr.* aliquem, κακȣργέω τινὰ, *Xenoph.* ſcripturas, στρεϐλόω τὰς γραφάς, *N. T.* Confer *Corrumpo.*

Deprecabundus, ἱκετεύων, ȣσα, ον.

Deprecatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* pro reo, ἡ ϖαραίτησις, εως, *id.* ἡ ἐξαίτησις, εως, *id.* pro aliquo, δέησις ὑπὲρ τινος, *Dem.*

Deprecator, ὁ ϖαραιτητής.

Deprecor, ἀπεύχομαι, aliquid, τί, *Dem.* ne quid fiat, μὴ γενέσθαι τι, *Dem.* ne quid inimicis accidat, τὶ τοῖς ἐχθροῖς, *Syneſ.* veniam poſco, ϖαραιτέομαι, *Dem.* pro aliquo, ἐξαιτέομαι τινὶ, *id.*

Deprehendo, καταλαμϐάνω τὶ, *Dem.* injuſtè facientem, λαμϐάνω τὸν ἀδικȣ̃ντα; in ipſo facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμϐάνω τινὰ, τῷ ϖράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινὰ, *id.* intelligo, μανθάνω, *id.* διαγινώσκω, *id.*

Deprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Depreſſio, ἡ καταπίεσις, εως.

Deprimo, καταπιέζω, aliquem injuſtè, ἐλαττόω τινὰ ϖαρὰ τὸ δίκαιον, *Iſocr.* ὑποϐάλλω, ταπεινόω.

Depromo, ϖροχειρίζομαι τὶ, *Lucian.* ex cellâ penuariâ, ϖροφέρω ἐκ τȣ̃ ταμειȣ, *Iſocr.*

Depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ ϖρᾶγμα, *Æſchin.*

Depſo, δεψέω, *Heſych.*

Depudeſco, ἀπαναισχυντέω, LXX.

Depugnatio, ἡ καταμάχη, ἡ διαμάχη, adverſus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις.

Depugno, διαμάχομαι, pro re aliquâ, ὑπέρ τινος, *Plato.* pro aliquo cum aliquo ſeu adverſus aliquem, ὑπὲρ τινος, ϖρός τινα, *Plut.* adverſus aliquid, repugno alicui rei, ϖρός τι, *Dem.*

Depulſio, ἡ ἄπωσις, ἡ ἀποπομπὴ, *Iſocr.*

Depurgo, ἀποκαθαίρω.

Deputatio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deputo, ἀποκόπτω τι, *Xen.* exiſtimo, νομίζω, *Dem.*

Derado, ἀποξέω, καταξέω, *Plut.*

Derelictio, ἡ κατάλειψις, εως.

Derelictus, ὁ ϗ ἡ κατάλειπτος, ȣ, pro derelicto habere, ἀποτάξασθαι, *N. T.*

Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, *Plato.* gloriam, δόξαν, *Dem.*

Derepentè, ἐξαίφνης, *Dem.* ἐκ ϖροσπαίȣ, *Ariſtot.* ϖροσπαίως, *id.*

Derepo, ἀφέρπω.

Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* τινὸς, *Iſocr.* τινὶ, *Herodot.* pacem, τῆς εἰρήνης, *Iſocr.* derideri ab hoſtibus, καταγέλαστον εἶναι ὑπὸ ἐχθρων, *id.* ab adulatoribus, ἐπίχαρτον γίγνεσθαι τοῖς κόλαξι, *Dem.* facio, ut quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ϖοιέω τινὰ, *Plato.*

Deridiculus, ὁ ϗ ἡ καταγέλαστος, ȣ, *Plato.* ὁ ϗ ἡ εὐκαταγέλαστος, ȣ, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ ἐπίχαρτος, ȣ, *Dem.*

Deriſio, ὁ κατάγελως, ωτος, *Xen.* τὸ καταγέλασμα, *Poll.*

Deriſor, ὁ καταγελῶν, *Xen.* ὁ σκώπτης.

Derivatio aquarum, ἡ ὀχετεία, ας, *Theophr.* grammatica, ἡ ϖαραγωγὴ, ῆς; criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως, *Andoc.*

Derivativus, ὁ ϗ ἡ ϖαράγωγος, *Gramm.*

Derivo aquam, ϖαροχετεύω, *Plut.* & ut Grammatici, ϖαράγω; aquam foſſis in campum, ϖαράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ ϖεδίον.

Derodo, ἀποτρώγω, *Laert.*

Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, *Dem.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Iſocr.*

Deruncinatio, ὁ βοτανισμὸς, ȣ.

Deruncino, βοτανίζω.

Deſævio, ἀγριαίνω, *Plut.*

Deſalto, ἀπορχέομαι, nuptias, i. e. ſaltando imperitè perdo, τὸν γάμον, *Herodot.*

Deſcendo, καταϐαίνω, ab equo, ἀπὸ τȣ̃ ἵππȣ, *Xenoph.* ex muro, ὑποκαταϐαίνω ἐκ τῶν τειχων, *Thuc.* minore cum periculo in regionem aliquam, καταϐαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.* κατέρχομαι.

Deſcenſio, ἡ κατάϐασις, ad inferos, ἡ εἰς ᾅδȣ, *Iſocr.* ἡ κάθοδος, ȣ, *Plut.*

Deſcenſus, idem.

Deſciſco, vide *Deficio.*

Deſcribo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Athen.* i. e. delineo, διαγράφω, *Plato.*

Deſcriptio, ἡ ἀπογραφὴ, *Dem.* τὸ διάγραμμα, *id.* tributi, ἡ ἐπιγραφὴ, *Poll.* rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, *Plato.* ἡ ϖεριήγησις.

Deſcriptum, τὸ ἀπόγραφον, *Dem.* τὸ ἀντίγραφον, *id.*

Deſcriptus, ὁ ϗ ἡ ἀπόγραφος, ȣ, *Laërt.*

Deſeco, ἀποτεμνω τὶ, *Plato.* ἀποκόπτω τι, *Xen.* ſerrâ, ἀποτρέπω.

Deſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deſero, ἀπολείπω τινὰ, *Dem.* καταλείπω τινὰ, *Ariſtot.* ordinem, λείπω τάξιν, *Dem.* vadimonium, φυγοδικέω, *id.* campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τȣ̃ ϖεδίȣ, *Herodian.*

Deſertio, ἡ ἀπόλειψις, *Dem.* ordinis, ἡ λειποταξία; militiæ, ἡ ἀστρατεία, deſertionis ſive deſerti ordinis crimen, τὸ λειποτάξιον, *id.*

Deſertor, ὁ ἀπολείπων, ordinis, ὁ λειποτάκτης, *Dem.* ὁ ἄτακτος, ὁ ἀσύντακτος, militiæ, ὁ ἀστράτευτος, ȣ, *id.*

Deſertum, ἡ ἔρημος, ȣ, *N. T.* ἡ χώρα ἐρήμη, *Xenoph.* ἡ ἐρημία, ας, *N. T.*

Deſertus, ὁ ϗ ἡ ἔρημος, vel etiam ἐρημος, ήμη, ημον, deſerta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, *Xen.* ἔρημη ϗ ἀνάνθρωπος γῆ, *Lucian.* ab auxilio, ἐρημος βοηθείας, *Plut.* ἔρημος βοηθήσοντος, *Iſocr.* deſertum eſſe à ſociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, *Dem.* omninò deſertum eſſe, ϖαντάπασιν ἔρημον εἶναι, *id.*

Deſervio, θεραπεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* δȣλεύω τινὶ, *id.* ὑπȣργέω τινὶ, *Plut.*

Deſes, ὁ ϗ ἡ ῥάθυμος, *Plut.* Confer *Piger.*

Deſicco, καταξηραίνω, *Theophr.* ἀποξηραίνω.

Deſideo, κάθημαι, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.* & otium ago, ἀργέω ϗ σχολάζω, *id.*

Deſiderabilis, ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ϖολυπόθητος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπιπόθητος, ȣ, *N. T.* ϖοθεινὸς, ὴ, ὸν.

Deſideratio, vide *Deſiderium.*

Deſideratus, vide *Deſiderabilis.*

Deſiderium, ὁ ϖόθος, patriæ, τῆς ϖατρίδος, *Dem.* flagro deſiderio alicujus, φέρομαι ϖόθῳ τινὸς; teneor deſiderio alicujus, ϖρόσεστι μοι ϖόθος τινὸς; incido in deſiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς, alicujus rei; τὸ ἐπιθύμημα τινος, *id.* ἐπιθύμησις τινος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιπόθησις τινος, *N. T.* ἡ ἐπιποθία τινὸς, *ibid.*

Deſidero, ϖοθέω, aliquem, præſentiam alicujus, ϖαρȣσίαν τινὸς, *Dem.* mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων, *id.* plura, ὀρέγομαι ϖλείονος, *Iſocr.* aliquid, ἐπιθυμέω τινὸς, *Dem.* ἐπιποθέω τι, *Lucian.* ἱμείρομαι, *Hom.*

Deſidia, ἡ ῥαθυμία, *Dem.* Confer *Segnitia.*

Deſidiosè, ῥαθύμως.

Deſidioſus, ὁ ϗ ἡ ῥάθυμος, *Plut.* Confer *Piger.*

Deſido, καθιζάνω, *Iſocr.*

Deſignatio, ἡ ὑποτύπωσις, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.* magiſtratûs, ἡ ἀπόδειξις.

Deſignator, ὁ ἀποδείκτης, ȣ.

Deſignatus, a, um, ἀποδειγμένος, ένη, ένον, conſul, ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος, *Plut.*

Deſigno, primis lineis deſcribo, ὑποτυπόω, *Ariſt.* ϖρογράφω, *Dem.* ὑπογράφω, *Iſocr.* eligo aliquem belli ducem, τελέω τινὰ στρατηγὸν, *Dem.* ἀποδείκνυμι τινα στρατηγὸν, *Herodian.* aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ σεϐαστὸν, *id.* σημειȣμαι.

Deſilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τȣ̃ ἵππȣ, *Xen.* è curru, ἀποπηδάω τȣ̃ ἅρματος, *Plut.* in caput alicujus, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, *Ariſtot.*

Deſino, λήγω, à laboribus, ſeu laborare, τῶν ϖόνων, *Iſocr.* jubere, ἀνίημι ϖροστάττων, *Dem.* de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τȣ̃ λέγειν ϖερὶ τινος, *id.* à bello, ϖαύομαι τȣ̃ ϖολέμȣ, *Iſocr.* in aliquid, ἀπολήγω εἰς τι, *Ariſtot.* ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, *Plato.* ab aliquâ re, ἀφίσταμαι τινος, *Dem.*

Deſipiens, vide *Delirus.*

Deſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.

Deſipio, ϖαραφρονέω, *Iſocr.* Confer *Deliro.*

Deſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* Confer *Deſino.*

Deſitus, ἀπολειφθεὶς, εῖσα, ἐν.

Deſolatio, ἡ ἐρήμωσις, εως.

Deſolator, ὁ ἐρημωτὴς, οῦ.

Deſolo, ἐρημόω, urbem, ϖόλιν, *Thuc.*

Deſpectio, ἡ ϖαρόρασις, εως, *Apocr.*

Deſpecto, ϖυκνὰ καθοράω.

Deſpectus, τὸ καθόραμα; contemptus, ἡ ϖαρόρασις, Confer *Contemptus.*

Deſperans, ὁ ϗ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ου, *Dem.*

Deſperanter, ἀνελπίστως, *Iſocr.*

Deſperatio, ἡ ἀνελπιστία, *Baſil.* τὸ ἀνέλπιστον, *Thuc.* ἡ ἀθυμία, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, deſperationem injicere alicui, ἄθυμον ϖοιεῖν τινα, *id.* in extremâ deſperatione verſari, ἐν τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύειν, *Heſiod.* εἶναι ἐν ϖολλῇ ἀθυμίᾳ ϗ ἀπογνώσει, *Herodian.*

Deſperatus, ὁ ϗ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Iſocr.* ἀπεγνωσμένος, ένη, ένον, *Plut.*

Deſpero, ἀνελπίζω, de aliquâ re, τινὸς, *Galen.* de ægroto, τὸν νοσοῦντα, *id.* de præſenti rerum ſtatu, ἀθυμέομαι τοῖς ϖαροῦσι ϖράγμασι, *Iſocr.* omninò de aliquo, ἀπογιγνώσκω ϖαντάπασι τινος, *Dem.* Confer *Deſperatio.*

Deſpicabilis, εὐκαταφρόνητος, ου, *Lucian.*

Deſpicio, καταφρονέω τινὰ, *Thuc.* Confer *Contemno,* deorsùm adſpicio, καθοράω τὶ, *Plut.*

Deſpicor, vide *Contemno.*

Deſpolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινὰ, *Chryſ.* ἀπογυμνόω, ἀποδύω.

Deſpondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινι γυναῖκα, *Dem.* mihi aliquam, νυμφεύω τινὰ, *Iſocr.* aliquem alicui, ὁμολογέω τίνα, τινι, *Xenoph.* καθομολογέομαι τινά τινι, *Plut.* animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Confer *Deſpero.*

Deſponſatus, καθωμολογημένος, ενη, ένον, *Plut.*

Deſponſo, vide *Deſpondeo.*

Deſpretus, vide *Contemptus.*

Deſpumo, ἐπαφρίζω, *N. T.* ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω,

Deſpuo, καταπτύω, contemno, aliquid, ſeu in aliquo, τινὸς, *Dem.* aliquem, διαπτύω, τινὰ, *idem.*

Deſquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπιζω.

Deſtillatio, ὁ κατασταγμὸς, οῦ, ἡ ἀπόσταξις, εως, *Theophr.*

Deſtillo, καταστάζω, *Lucian.* deſtillat aurum ab eorum verbis, ἀποστάζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, *id.* mel à foliis, ἀπολείβει μελι ἀπὸ φυλλων. *Diod. Sic.*

Deſtinatio, in ſcopum, ὁ στοχασμὸς, οῦ, *Plut.* animi, ἡ ϖροαίρεσις, εως, *Herodian.*

Deſtino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τι, *Plut.* alicui aliquid, τινά τι, *Dem.* aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι εἴς τι, *Polyb.* aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θάνατον τινος, *Ælian.*

Deſtituo, ἀπολείπω, infelicem, δυστυχοῦντα, *Plut.* fortuna deſtituit conſilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὴν γνώμην αὐτοῦ, *Herodian.* Confer *Deſero.* deſtituor, ἀπορέω, pecuniâ, χρημάτων, *Iſocr.* verbis, λόγων, *id.* neceſſariis, τῶν ἀναγκαίων, ſeu τῶν ἐπιτηδείων, *id.* εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ ϖολλῇ ſeu ϖάσῃ, *Dem.* *Iſocr.* occaſione, ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν, *id.* aliquâ re, ὑστερίζω τινὸς, *id.* ἀποτυγχάνομαι τινὸς, *Ælian.*

Deſtitutio, auxilii, ἡ ἀβοηθησία, ας, LXX. ſolitudo, ἡ ἐρημία, *Iſocr.*

Deſtringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Deſtruo, ἀποσκευάζω, *Plut.* urbem, ἀνίστημι ϖόλιν, *Dem.* ἀνατρέπω ϖόλιν, *Iſocr.* *item* ἐκπέρθω. *Hom.* ἐκπορθέω, *Eur.* aliquid, καταβάλλω τι, *Iſocr.* refuto, ἀνασκευάζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τὶ, *Naz.*

Deſudatio, ἡ ἀφίδρωσις, εως.

Deſudo, ἀφιδρόω, *Ariſtot.* in aliquâ re, κατεργάζομαι τι, *Plato.*

Deſuefacio, ἀπεθίζω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινι. *Æſchin.*

Deſueſio ſeu deſueſco, ἀπεθίζομαι.

Deſuetudo, ἡ ἀήθεια, *Lucian.*

Deſuetus, ὁ ϗ ἡ ἀήθης.

Deſultor, ὁ ἀμφιππος, *Ælian.*

Deſultorius, κελητιστικὸς, ἡ, ὸν, equus, ὁ κελης, ητος, *Pandect.*

Deſultura, τὸ κελήτισμα, ατος.

Deſum, ἀπολείπομαι, in nullo, οὐδενὸς, *Dem.* Confer *Deficio,* commodis alicujus, ἀφίσταμαι τῷ τινι συμφερόντων, *id.*

Deſumo, ἀναλαμβάνω, *Dem.*

Deſuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, τὶ ἐπιβάλλω, *Herodian.*

Detego, ἀποστεγάζω, *N. T.* revelo, ἀποκαλύπτω, *ibid.*

Detendo, ἀνίημι, *Xen.*

Detentio, ἡ κάθεξις, *Ariſtot.* ἡ κατοχὴ, *Gal.*

Deter, ϖονηρὸς, ὰ, ὸν, deteriore conditione ſum aliquo, ἐλαττάομαι τινος, *Dem.* deterioribus pareo, ὑπὸ χειρόνων ἄρχομαι, *Plato.*

Detergeo, ἀποσμάω, cicatrices, οὐλὰς, *Dioſc.* calumnias, ἀποτρίβομαι τὰς διαβολὰς, *Diod. Slc.* Confer *Abſtergeo.*

Detergo, idem.

Determinatio, τὸ ϖέρας, ατος, *Dem.* ὁ ὅρος, ου, *idem.* ὁ ἀφορισμός.

Determino, ὁρίζω, *Dem.* ϖροσγράφω ὅρον, *idem.*

Detero, κατατρίβω, *Thuc.* ἀποτρίβω.

Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliquâ re, τινὰ τινος, *Plut.* à conſulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν, *Iſocr.* aliquem à peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.* aliquem à gerendâ republ. τινᾶ τοῦ τὰ κοινὰ ϖράττειν, *Plut.*

Deterritus, ὁ ϗ ἡ ἔκφοβος.

Deteſtabilis, βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Deteſtatio, ἡ βδελυγμία, ας, *Chryſ.*

Deteſtor, καταράομαι, patriam, τῇ ϖατρίδι, *Dem.* tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπὶ τέρατι, *Lucian.* cædes, μυσάττομαι τὰς σφαγὰς, *id.* βδελυσσομαι.

Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ϖαρατείνω τινὶ, *Plut.* aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινὰ τινος, *id.*

Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, *Herodian.* capillos quos habuit, totondit, ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, *id.*

Detono, καταβροντάω.

Detorno, ἀποτορνεύω.

Detorqueo, ἀποστρέφω, aliquid aliquo, τὶ ϖρός τι, *Plut.* in aliud, ϖαραφέρω εἰς ἄλλο, *Lucian.*

Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.* famæ, ἡ καταλαλιὰ, ᾶς, *Baſil.*

Detractor, ὁ κατάλαλος, ου, *Plut.* obtrectator, ὁ κατάλαλος, *N. T.* ὁ ψιθυριστης, οῦ, *ibid.*

Detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινὶ τι, *Iſocr.* obtrecto, alicui, διασύρω τινὰ, *Dem.* Confer, *Calumnior, Cavillor.*

Detractatio, ἡ ἀνάνευσις, εως.

Detrectator, ὁ ἀνανευτὴς, οῦ.

Detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ϖοιεῖν, *Xen.* preces, ἀπολέγομαι τὴν δέησιν, *Plut.* munus, ἀρνέομαι χρείαν, *Dem.* pugnam, ὀκνέω τὴν μάχην, *Herodian.* negotium, ϖαραιτέομαι τὸ ἔργον, *id.* imperia, ἀφηνιάζω, *id.* Confer *Averſor, Fugio.*

Detrimentoſus, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* Confer *Noxius.*

Detrimentum, τὸ ἀπότριμμα, damnum, ἡ ζημία; magnum, μεγάλη, *Dem.* ſummum, ἐσχάτη, & damnum, ϗ βλάβη, adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινὶ, *id.* Confer *Damnum.*

Detrudo, ἀπωθέω, *Thuc.*

Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, *Theophr.*

Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολούω τὶ, *id.* κολοβόω.

Detumeo, ἀπογκόομαι.

Deturbo, ἀπωθέω, *Thuc.* ϖαρωθέω, *Naz.* ἀπαράσσω, *Hom.* evectum, ῥίπτω ἀρθέντα, *Herodian.*

Deturpo, καταισχύνω, *Plut.* aliquid, μολύνω, τὶ, *Iſocr.*

Devaſto, ϖορθέω, regionem, χωρίον, *Thuc.* domos, οἰκίας, *Xen.* ἀποικοδομέω, *Thuc.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ ϖόλεις μικράς, *Plut.*

Deveho, κατάγω, *Plut.* καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σιτόν τινι, *Thuc.*

Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deveneror, σέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Devenio, καθήκω, *Æſchin.* ad tyrannidem potentiâ, εἶμι εἰς τυραννίδα ἐξουσίᾳ, *Herod.* aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, *idem,* Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, *N. T.* audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾷν καταντάει εἰς τὴν ἄνοιαν, *Polyb.* Confer *Venio.*

Devenuſto, idem quod *Deturpo.*

Devergentia, τὸ κατωφερὲς, έος.

Deverro, κατασαίρω.

Devexitas, τὸ κατωφερὲς, τὸ κάταντες.

Devexus, ὁ ϗ ἡ κατάντης, εος, *Suid.* ὁ ϗ ἡ κατακλινής.

Devincio, ἀναρτάω τινὰ, *Xen.* dolia inter ſe, συνδέω σκεύη ἀλλήλοις, *Herodian.* inſulas inter ſe benevolentiâ, συνάπτω τὰς νήσους ϖρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, *Philoſtr.*

Devinco, νικάω τινὰ, *Xen.* κατανικάω τινὰ, *Plut.* voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, *Xen.* devincor ſegniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως, *Herodian.*

Devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, *Thuc.* διαμφοδέω, *Euſt.*

Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις.

Devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω, *Athen.* aliquam, διακορέω τινὰ, *Herodot.*

Devitatio, ἡ ἔκφευξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, mali, ἡ ἔκκλισις τοῦ κακοῦ, *Baſ.*

Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τὶ, *Plato,* ὑποστέλλομαί τι, *Iſocr.* ἐκκλίνω.

Devius, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ.

Deunx, τὸ ἐνδεκαουγκιον, ου.

Devoco, κατακαλέω.

Devolo, καθίπταμαι.

Devolvo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Xen.* vaſa in aliquem, ἐπιβάλλω σκεύη τινὶ, *Herodian.*

Devoro, κατεσθίω τινὰ, *Plut.* taurum, καταφάγω ταῦρον, *Athen.* κατατρώγω.

Devotio, ἡ κατευχὴ, ῆς, *Plut.* imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Dem.*

Devotus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.*

Devoveo, κατεύχομαι, *Plut.* καθιερόω, me ipſum pro patriâ alicui, ἐμαυτὸν τινι ὑπὲρ τῆς ϖατρίδος, *Plut.* me ipſum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ϖοιεῖν τι, *N. T.* diris imprecationibis aliquem, καταράομαι τινα, *Ariſtid.* alicui, τινι, *Dem.*

Deuro, ἐκπυρόω.

Deus, ὁ Θεὸς, ου, *Dem.* optimus maximus, ὁ μέγιστος; ſummus, ὕπατος; Numen divinum, Θεὸς ϗ δαίμων, *idem.* Θεὸς ϗ δαιμόνιον, *idem,* vis cæleſtis & divina, δαιμονία δύναμις, *Iſocr.* poteſtas Deorum, δύναμις θεῶν, *Dem.* ἰσχυς τοῦ δαίμονος, *id.* Dii meliora, εὐφήμει, *Plato.* μηδὲν βλάσφημον εἰπὲ, *Ariſtot.* ita Deos mihi velim propitios, νὴ τοὺς θεοὺς, *Dem.* ita me Jupiter & omnes Dii ament, νὴ τὸν Δία ϗ ἅπαντας θεοὺς; per Deos, quis ita ſtolidus eſt? ϖρὸς θεῶν, τις οὕτως εὐήθης ἐστι; proh Jupiter, ὦ πρὸς τοῦ Διὸς; Deus avertat, μὴ γενοιτο, *id.* ὁ μὴ συμβαίη, Deus avertat malum à republicâ, μὴ οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ ϖόλει. Dii perdant malum malè; Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς. Dii malè faciant ei, θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτὸν, *id.* Dei voluntate & potentiâ, θεοῦ γνώμῃ ϗ δυνάμει, *Herodian.* Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, σὺν Θεῷ ἐπιέναι ἐπὶ τινα, *Thuc.* cum Deo, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, *Xen.*

Dextans, τό δεκαουγκιον, ου, Vet. Gloſſ.

Dexter, δεξιὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐπιδέξιος, ου, *id.*

Dextera, ſeu dextra, ἡ δέξιὰ, *Dem.* dextram porrigere, ſeu protendere, ϖροτείνειν δεξιὰν, *id.* injicere dextram, ἐμβάλλειν δεξιὰν, *id.* dextrâ prehendo aliquem, δεξιόομαι τινα, *Ariſtoph.* dextram do, διδωμι δεξιὰν, *Æſchin.* à dextrâ, ἐκ δεξιᾶς, *Ariſtoph.* δεξιάδον, *Heſych.* dextram verſus, ἐν δεξιᾷ, *Ariſtot.* ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ, *id.*

Dexterè, δέξιῶς, *Lucian.* ἐπιδεξίως, *Athen.* benè, εὐστόχως, *Herodian.*

Dexteritas, ἡ δεξιότης, *Plut.* ἡ ἐπιδεξιότης, *id.* ingenii, ἡ δεξιότης, *Thuc.* ἡ εὐφυία, *Philo.*

Dextimus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιδέξιος, ου, *Ariſtot.*

Dextra, vide *Dextera.*

Dextrale, τὸ περιδέξιον, ου, LXX.

Dextrorſùm, ἐν δεξιᾷ, *Ariſtot.*

Diabolus, ὁ διάβολος, ου, *N. T.*

Diaconus, ὁ διάκονος, ου, *N. T.*

Diadema, τὸ διάδημα, *Plut.* diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω, *Lucian.* impono, διάδημα περιτίθημι, *Herodian.* duobus diadematibus utor, χράομαι δυσὶ διαδήμασι, *id.*

Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ῆς, *Plato.*

Dialecticus, διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Dialectus, ἡ διάλεκτος, ου, *Plut.*

Dialogus, ὁ διάλογος, ου, *Ariſtot.*

Diameter, ἡ διάμετρος, ſcil. γραμμή.

Diana, ἡ Ἄρτεμις, ιδος, *Lucian.*

Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, *Galen.*

Diarium, ἡ ἐφημερὶς, *Plut.* τὸ ἐφήμερον, *Philo.*

Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, *Galen.*

Diatriba, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Plut.*

Dica, ἡ δίκη, *Xen.* dicam intendo, δίκης λαγχάνω; impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινι, dicam ſ. cauſſam dico, δίκην εἶπον, *Xen.*

Dicacitas, ἡ εὐτραπελία, ας, *N. T.*

Dicaculus, a, um, σκωπτικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Dicaſterium, τὸ δικαστήριον, ου, *Dem.*

Dicax, ὁ ϗ ἡ φιλοσκώμμων, ονος, *Herodian.* εὐτράπελος ϗ σκώπτειν δυνάμενος, *Dem.* ὁ σκώπτης, *Suid.*

Dico, as, ἱερεύω, Deo, τῷ Θεῷ, *Herodian.* alicui, ἀνατίθημί τινι, *Dioſc.* ἀφιερόω τινὶ, *Plut.* trado me alicui, δουλεύω τινὶ, *Xen.* Confer *Conſecro.*

Dico, is, λέγω, alia, alia, facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, *Plut.* hæc tibi, ταῦτα σοι, *Xen.* iſta de te, ταῦτα περί σου, *id.* ad voluntatem alicujus, συναγορεύω τινὶ, *Dem.* συναγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινος; aliquid pro concione, δημηγορέω τὶ; aliquid exempli cauſſâ; ἐρέω τι παραδείγματος ἕνεκα; pro dignitate de re, ἀξίως περί τινος διέρχομαι, *id.* de re aliquâ ſuaviter, concinnè, & elaboratè, εἶπον περί τινος ἐπιχαρίτως, ϗ μουσικῶς, ϗ διαπεπονημένως, *Iſocr.* modeſtè de me ipſo, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ, *idem.* ſententiam meam de re aliquâ, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος, *Xen.* id, quod res eſt, τὸν ἐόντα λόγον λέγω, *Herodot.* diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, *id.* dicendi peritus, qui ſcit benè loqui, εἰδὼς ἃ δεῖ λέγειν, *Æl.* εἰδὼς τὰ λεκτέα, *idem.* dictu nefas, οὐ θεμιτὸν ἐστι φάναι; quod ne dictu quidem fas eſt, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις, *Plato.* ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, dic, φέρε, *Dem.* ne quid dicam gravius, ϗ πλέον οὐδὲν προστίθημι, *Ariſtid.* dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τοῦ περὶ τινος λέγειν, *Dem.* παύω τὸν λόγον, *Xen.* dici vulgo, διαγγέλλεσθαι, *Herodian.*

Dictamnus, τὸ δίκταμνον, ου, *Theophr.* ἡ δίκταμνος, *Al. Aphrod.* vinum dictamno conditum, ὁ δικταμνίτης, ſc. οἶνος, *Dioſc.*

Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, *Iſocr.* ὁ δικτάτωρ, *Dion. Hal.*

Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας, *Plut.* ἡ δικτάτωρος ἀρχὴ, *id.* dictaturam gero, δικτατωρεύω, *Gaza,* μοναρχέω, *Xiph.*

Dicterium, τὸ σκῶμμα, *Xen.* feſtivum, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Herodian.* dicteriis inceſſo aliquem, σκώπτω τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *Plut.* τὶ, *Herodian.* εἴς τι, *Plut.* Confer *Cavillor.*

Dictio, ἡ λέξις, *Iſocr.* ἡ ῥῆσις, ſtilus, ἡ φράσις; dictiones venor, λεξιθηρεύω, *Suid.*

Dictito, πολλάκις λέγω, βοάω, *Herodian.* καταλέγω, *id.*

Dictum, τὸ ῥῆμα, *Plato.* argutum, τὸ ἀπόφθεγμα, *Plut.* facetum & cavillatorium, τὸ σκῶμμα, *Iſocr.* dicto audiens, ὁ ϗ ἡ ὑπήκοος, *Dem.* dictum, factum, ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον, ſeu ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, *Viget.* dictum vetus, παλαιὸς λόγος, *Plato.*

Didactrum, τὸ δίδακτρον, ου, *Poll.*

Diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διαιρέω τι, *Ariſtot.*

Diecula, τὸ ἡμερίδιον, ου.

Dies, ἡ ἡμέρα, *Dem.* ſuperior, προτέρα; ultimus, τελευταίη; præfinita, διαμεμετρημένη; lege ſancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη; non multis diebus poſt, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον; intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα ἀφ' ἧς; diem præfinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι; aucupari, τηρεῖν; obſervare, φυλάττειν, *id.* conſumere in re aliquâ, ἀναλίσκειν ἐπί τινι; exigere nullam ſine lacrymis, διάγειν οὐδεμίαν ἀδακρυτί, *id.* conterere in aliquâ re, κατατρίβειν ποιοῦντα τι; traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματεύοντα; interceſſerunt dies quinque, ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς, *id.* interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλειπουσῶν, *Iſocr.* quinto abhinc die, πεμπταίᾳ ἀπὸ ταύτης, *Dem.* ſtatis diebus facere aliquid, ἐν καθηκούσαις ποιεῖν τι, *id.* differre aliquid in poſterum diem, ἀναβάλλεσθαι τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, *id.* die inclinante jam, ὀψὲ τῆς ὑμέρας, *Xen.* die & nocte, τῆς νυκτὸς ϗ τῆς ἡμέρας, *Iſocr.* dies & noctes iter facientes, νύκτωρ ϗ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες, *Herodian.* eodem die, αὐθήμερον, ſeu αὐθημερὸν, *Thuc.* diem durans, ὁ ϗ ἡ ἐφήμερος, ου, *Galen.* tres dies durans, ὁ ϗ ἡ τριήμερος, ου, *Ariſtot.* quatuor dies durans, τετραήμερος, *Naz.* decem dies durans, δεχήμερος, *Plato.* dies ſerenus ſeu ſerenitas diei, ἡ εὐημερία, ας, *Xen.* dies calidi, αἱ θερμημερίαι, ῶν, *Ariſtot.* dies comitialis ἡμέρα ἀρχαιρεσιακη; natalis, τὸ γενέθλιον, ου; nefaſtus, ἡμέρα ἀποφρὰς, *Plut.* dies Solis, ἡμέρα κυριακὴ; Lunæ, σεληνιακὴ; Martis, Ἄρεως; Mercurii, Ἑρμοῦ; Jovis, Διὸς; Veneris, Ἀφροδίτης; Saturni, Κρόνου; dies menſis prima, ἡ νουμηνία; ſecunda, tertia——decima, δευτέρα, τρίτη——δεκάτη ἱσταμένου μηνὸς; undecima, duodecima——vigeſima, πρώτη ἐπὶ δέκα, ſeu ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτη; ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μεσοῦντος μηνὸς —— ἡ εἰκὰς, ſeu ἡ εἰκοστὴ; vigeſima prima, vigeſima ſecunda——triceſima, ἡ δεκάτη (ſive, quando menſis 31 diebus conſtat, ἡ ἑνδεκάτη) ἡ ἐννάτη φθίνοντος, ſeu ἀπιόντος μηνὸς—— ἕνη ϗ νέα μηνὸς, v. gr. Januarii, Ἀνθεστηριῶνος.

Diffamo, δυσφημέω, *Oecum.*

Differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* ἡ παραλλαγὴ, *Baſil.*

Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in poſterum diem, τὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν, *Dem.* aliquid in longum tempus, τὶ πολὺν χρόνον, *Xen.* pœnam, ἀναβολὴν ποιέω τῆς τιμωρίας, *Plut.* nuptias, τῶν γάμων, *id.* contributionem, μέλλω ἐκφέρειν, *Dem.* in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρω ἔν τινι πλεῖστον τινος, *idem.* κεχώρισμαι πλεῖστόν τινος, *Iſocr.* ab aliquo aliquâ re, διαφέρω τινί τινος, *Dem.* nihil ab aliquo, διαφέρω οὐδέν τινος, *Iſocr.*

Diffibulo, ἀναπορπάω.

Difficile, χαλεπῶς, *Dem.* δυσκόλως, δυσχερῶς, *id.*

Difficilis, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* difficile & arduum per ſe eſt conſultare, δύσκολον ϗ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεύεσθαι, *id.* interrogatus, quid eſſet difficile, ἐρωτηθεὶς τι δύσκολον, *Plut.* τί δυσχερὲς, *id.* difficillimum & rariſſimum eſſe aliquid, χαλεπώτατον ϗ σπανιώτατον εἶναί τι, *Iſocr.* difficile eſt, noctu id facere, ἔργον ἐστὶ νυκτὸς ποιεῖν τοῦτο, *Xen.*

Difficiliter, idem quod *Difficile.*

Difficultas, ἡ δυσχέρεια, *Dem.* ἡ δυσκολία, ἡ χαλεπότης, τὸ δυσχερὲς, τὸ χαλεπὸν, *id.* ſpirandi, ἡ δύσπνοια, τὸ ἆσθμα,—urinæ, ἡ δυσουρία, ἡ στραγγουρία,—annonæ, ἡ σπανοσιτία, ἡ δυσετηρία.

Difficulter, idem quod *Difficile.*

Diffidenter, ἀπίστως, *Iſocr.*

Diffidentia, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* movere diffidentiam & iracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν ϗ ὀργὴν, *id.* non egredi propter diffidentiam, οὐκ ἐξιέναι δι ἀπιστιαν, *id.*

Diffido, ἀπιστέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* εἰμὶ ἀπιστῶν τινι, *Dem.* ἀπίστως ἔχω πρός τινα, *Iſocr.* ἀπίστως διάκειμαι πρός τι, vel πρός τινα, epiſtolis, ἀπιστέω περὶ ἐπιστολῶν, *Plut.*

Diffindo, διασχίζω, *Plut.* fores ædium, κατασχίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, *Dem.*

Diffingo, διαμορφόω.

Diffiteor, ἀπαρνέομαι τι, *Plut.* ἀρνέομαι τι, *Dem.* ἐξαρνέομαι τι, *Æſchin.*

Difflo, διαπνέω, *Ariſtot.*

Diffluo, καταῤῥέω, *Dem.* laſciviâ, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *Plut.* otio & luxuriâ, ἀσωτεύομαι, *Ariſtot.*

Diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμὰ, *Luc.*

Diffugio, διαδράσκω, *Iſocr.*

Diffundo, διαχέω, *Xenoph.* διαχύω, *Plut.* diffundi lætitiâ, διαχύεσθαι τῷ προσώπῳ, *Plutarch.*

Diffusè, διακεχυμένως.

Diffuſio, ἡ διάχυσις, εως, *Plut.*

Digero, διαφέρω, *Plut.* ordino exercitum, διατάττω τὸν στρατὸν, *Herodian.* aliquid, διακοσμέω τί, *Ariſtot.* concoquo, καταπέπτω.

Digeſtibilis, ὁ ϗ ἡ εὔπεπτος, ου, *Theophr.*

Digeſtio, ἡ διάταξις, εως, *Naz.* concoctio, ἡ πέψις, *Ariſtot.*

Digeſtivus, πεπτικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Digitale, ἡ δακτυλήθρα, ας, *Xen.*

Digitalis, e, δακτυλικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Digitatus, a, um, δακτυλωτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Digitus, ὁ δάκτυλος, *Plut.* ſalutaris, ſeu index, λιχανος; medius, μέσος; annularis, παράμεσος, ſeu ὁ δακτυλιώτης; minimus ſive auricularis, μικρὸς; digito oſtendo, δακτυλοδεικτέω, *Chryſ.* χειροδεικτέω; digitum medium oſtendo, i. e. irrideo, σκιμαλίζω τινὰ, *Ariſtoph.* digito uno ſcabere caput, ἑνὶ χνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, *Plut.* extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι, *Lucian.* pedis, δάκτυλος ποδός.

Digladior, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliquâ re, τινὶ περί τινος, *Ariſtoph.* διαμάχομαι τινι ὑπὲρ τινος, *Dem.*

Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος, ἡ ἀξίωσις.

Dignè, ἀξίως, *Dem.* negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, αξίως πραγμάτων, *Xen.* ſcelere ſeu pro dignitate ſceleris, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, *Æſchin.*

Dignitas, ἡ ἀξία, *Iſocr.* τὸ ἀξίωμα, *Dem.* τὸ πρόσχημα ατος, ἡ ἐπιτιμία ας, humiliùs, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινὸς; dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν θεῶν ἔχειν, *idem.* pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπεῖν τῆς δόξης τινὸς, *Iſocr.* neglectâ dignitate ſuâ facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξιαν ἑαυτοῦ ποιεῖν τι, *Dem.* dignitatem & exiſtimationem alicujus agi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματος τινος, κίνδυνον εἶναι τινὶ περὶ ἐπιτιμίας, *id.* antecellere aliquem dignitate, προέχειν τινὸς τιμῇ, *Iſocr.* dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτίμιαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι, ſeu περιαιρεῖσθαι, *Dem.* meritò privari dignitate, δικαίως στερεῖσθαι τῆς ἐπιτιμίας, *id.* reſtituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκούσας, *Iſocr.* pro dignitate honorare, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, *Plato.* degere vitam pro dignitate, τυγχάνειν βίου τοῦ κατ' ἀξιαν, *Ariſtot.* par dignitati imperatoriæ, τηρῶν ἀξιωμα βασιλεως, *Herodian.* dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, *id.* nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε ϗ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν, *id.*

Dignor, ἀξιόω, aliquem aliquâ re, τινά τινος, *Iſocr.* καταξιόω τινά τινος, *N. T.*

Dignoſco, διαγινώσκω, aliquid, τι, *Iſocr.*

Dignus, ἄξιος, ία, ιον, laude, ἐπαίνου, *Xenoph.* curâ & ſtudio, ἐπιμελείας, *id.* qui dignus aliquâ re cenſetur ab aliquo, ἀξιός τίνός τινι, *id.* judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαί τινι θανάτου, *Plato.* qui Prytaneo alatur, τιμᾶσθαί τινα τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, *Lucian.* dignus judicatus eſt præmiis, ἠξιώθη τῶν ἀριστείων, *Iſocr.* vocari juſtus, ἠξιώθη κληθῆναι δίκαιος, *id.* digna facere genere ſuo, ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ, *id.* πράττειν ἄξια τοῦ γένους, *Dem.* dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ παθεῖν, *Iſocr.* qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, *Dem.* pugnam memoratu dignam edere, ἀξίως λόγου μάχεσθαι, *Iſocr.* facere, ut dignum eſt noſtrâ perſonâ, ἀξίως ἡμῶν πράττειν, *Dem.*

Digredior, ἀπέρχομαι, è concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* è medio, ὑποχωρέω ἐκποδὼν, δὸν, *Dem.* ϖαρεκϐαίνω τὸ μεσον, *Ariſtot.* ex regione aliquâ, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, *id.* longiùs à propoſito, ϖόῤῥω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, *Iſocr.* à ſcopo, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, *Polyb.*

Digreſſio, ἡ ἔκϐασις, ἡ ϖαρέκϐασις, è vitâ, ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγὴ, *Xen.*

Dijudicatio, ἡ διάγνωσις, *Iſocr.* ἡ διακρισις.

Dijudico, διαδοκιμάζω, *Xen.* διαδικάζω, *Plato.* διακρίνω, διαγινώσκω, *Dem.* aliorum controverſias, βραϐεύω τῶν ἄλλων δικαια, *id.* ϖερὶ τῶν ἀμφισϐητουμένων δικάζω, *id.*

Dilabor, διολισθέω, *Ariſtoph.*

Dilacero, διασπαράττω; veſtimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτία, *Dem.*

Dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπάσεσθαι τισι ϖαραϐαλειν τινὰ, *Dem.*

Dilapido, διασπαθάω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Chryſ.* aliquid, καταδίδωμί τι, *Lucian.* δίασκόρπίζω, τι, *N. T.*

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Dilatatio, ὁ ϖλατυσμὸς, ου, *Dioſc.*

Dilatio, ἡ ἀναϐολὴ, ῆς, *Dem.*

Dilato, ϖλατύνω, τὶ, *N. T.* μηκύνω τι, *Iſocr.* μέγαν ϖοιέω τι, *id.*

Dilator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Dilaudo, διεπαινέω.

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, *Plut.*

Dilectus, ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Diligens, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, ἐπιμελούμενος, ένη, ένον, *id.*

Diligenter, ἐπιμελῶς, & juſtè adminiſtrare, δικαίως ϖράττειν, *Dem.* σπουδαίως, *Ariſtot.* ὑπὸ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, κατὰ σπουδην, *Ariſtot. Plut.*

Diligentia, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, & alacritas, σπουδὴ ϗ ϖροθυμία, *id.* multam diligentiam adhibere, ut, σπουδὴν ϖολλὴν ϖοιεῖσθαί, ἵνα, & omne ſtudium adhibere, σπουδὴν ϗ ϖροθυμίαν ϖᾶσαν ϖοιεῖσθαι; alicui rei, ἐπιμέλειαν ϖοιεῖσθαί τινος, ϖραγματος, *id.* σπουδὴν ἔχειν ϖερί τινος, *Plato.* ϖρός τι, *Dem.* ϖοιεῖσθαι σπουδὴν ἐπί τινος, vel περὶ τι, *Iſocr.* ut, ὅπως, *Dem.* τοῦ εἶναι, *id.* Confer *Studium.*

Diligo, ἀγαπάω, τινα, *Iſocr.* Confer *Amo.*

Diluceo, διαλάμπω, *Iſocr.*

Dilucidè, καταφανῶς, διαφανῶς, *Thuc.* cognoſcere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, *Dem.* dilucidiùs declarare, σαφέστερον δηλουν, *Iſocr.* dilucidiſſimè oſtendere, ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι, *Lucian.*

Dilucido, σαφηνίζω, *Ariſtot.* διασαφηνίζω, *Polyb.* ſcripturas, διανοιγω τὰς γραφὰς, *N. T.* aliquid, δηλόω τι, *Dem.*

Dilucidus, ὁ ϗ ἡ ἐμφανὴς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ καταφανὴς, dilucidum eſſe alicui, ἐναργὲς εἶναί τινι, *id.*

Diluculat, ὀρθεύει.

Diluculum, ὁ ὄρθρος, *Plut.* τὸ ϖερίορθρον, *Herodian.* τὸ λυκαυγὲς, *Lucian.* diluculo venio, ὀρθρίζω, *N. T.* diluculo profundo ὄρθρου βαθιος, *ib.* diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, *Lucian.* diluculo ſurgo, περιορθρεύομαι, *Poll.*

Diluo, διαϐρέχω, vinum aquâ, ἐξυδαρόω οἶνον, calumnias, διαλύομαι διαϐολὰς, *Iſocr.*

Diluvies, ἡ κατάκλυσις.

Diluvium, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Dimano, διαῤῥέω, *Philo.*

Dimenſio, ἡ ἀναμετρησις, *Plut.* ἡ διαμέτρησίς, apta, συμμετρία, *Iſocr.*

Dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* διαμετρέω, *Dem.*

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.* de vitâ, ἡ ψυχομάχία, *Polyb.* Confer *Certamen.*

Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, *Xen.* de aliquâ re, περί τινος, *Dem.* Confer *Certo.* item *Pugno.*

Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

Dimidiatus, ὁ ϗ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ου, *Lucian.* τὸ ἡμιτόμιον, ου, *Dioſc.* ἥμισυ μέρος, *Ariſtot.* dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων, *Dem.*

Dimidius, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, ſupra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ; dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου, *id.* dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, *Xenoph.* non ex dimidiâ parte bonum eſſe, οὐκ ἐφ' ἡμισεία χρηστὸν εἶναι, *Dem.*

Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, *Heſych.* φθίνω, *Plato.* ἐλαττόω, *Thuc.*

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, *Plato.* ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, μειωτικὸς, ἡ, ὸν.

Dimiſſio, ἡ ἄφεσις, navium, τῶν πλοίων, *Dem.* ἡ διαπομπὴ, ῆς, *Appian.* ἡ ἀποπομπή.

Dimitto, διαπέμπω, alium aliò, ἄλλον ἄλλη, *Thuc.* præſidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν, *idem.* exercitum, προΐημι δύναμιν, *Plut.* abſolvo aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, *Æl.*

Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliquâ re, τινὸς, *Iſocr.*

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, *Vitruv.*

Dinumero, διαριθμέω, *Plato.*

Diœceſis, ἡ διοκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ου, *Gramm.*

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, *Bud.*

Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris devotus ſeu obnoxius, ἀρᾳ ἔνοχος, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.* diris devoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι, *Iſocr.* ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος, *Plut.* ἀρὰς τίθεσθαι ἐπὶ τινα, *id.* diræ, αἱ εὐμενίδες.

Directè, ευθὺ, *Xen.*

Directio, ἡ εὔθυνσις, εως, *Ariſtot.*

Director, ὁ εὐθυντὴς, οῦ.

Directus, a, um, εὐθυντὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Diremptio, ἡ διάιρεσις, *Ariſtot.* ἡ διάλυσις, εως, *Thuc.*

Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.

Diribeo, vide *Diſtribuo.*

Diribitio, vide *Diſtributio.*

Diribitorium, τὸ λογιστήριον.

Dirigo, κατευθύνω, præſentia ad optimum finem, τὰ ϖαρόντα ϖρός κάλλιστον τέλος, *Plut.* eo omnia civitatis negotia, συντείνω εἰς τοῦτο ϖάντα τὰ τῆς ϖόλεως, *Plato.* aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι ϖρὸς τὰ συμφέροντά μοι, *Dem.* orationem, διευθύνω λόγον, *Luc.* aliquem ad virtutem, ϖροτρέπω, τινα ἐπ' ἀρετὴν, *Xen.*

Dirimo, διαλύω, bellum, ϖόλεμον, *Iſocr.* amicitiam, συνήθειαν, *id.* contentionem, ἐκλύω ἔριν, *Dem.*

Diripio, διαρπάζω, urbem, ϖόλιν, *Xen.* Lacedæmonios, ἀναστάτους ϖοιέω Λακεδαιμονίους, *Iſocr.* urbem Spartam, ανάστατον ϖοιέω Σπάρτην, *id.* domos, ϖορθέω οἰκίας, *Xen.*

Diritas, vide *Crudelitas.*

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.* καταῤῥηγνυμαι τοὺς ϖέπλους, *Xen.*

Diruo, καταϐάλλω, τὶ, *Iſocr.* urbem, κατασκάπτω πόλιν, *Dem.* domum funditùs, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, *Plut.* Confer *Everto.*

Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Dirus, vide *Crudelis.*

Dis, ὁ Πλούτων, ωνος, *Pluto.*

Diſcalceatus, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xen.*

Diſcalceo, ἐξυποδέω.

Diſcedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, *Xen.* è regione, ἐκ τῆς χώρας, *Ariſtot.* in patriam, εἰς τὴν ϖατριδα; ex vitâ, μεταλλάττω τὸν βίον *Iſocr.* cum aliquo, συναποδημέω τινὶ, *Ælian.*

Diſceptatio, ἡ διάγνωσις, εως, ἡ ἀμφισϐήτησις, Confer *Dijudicatio.*

Diſceptator, ὁ δικαστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικάζων, οντος, *id.*

Diſcepto, διαγινώσκω, *Dem.* Confer *Dijudico.*

Diſcerno, διακρίνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* honeſta & turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ ϗ τὰ μὴ, *Æſchin.* cautè & legitimè quædam, διορίζω τινὰ εὐλαϐῶς ϗ νομίμως, *Dem.* intelligentiâ & eruditione honeſta & turpia, συνέσει ϗ ϖαιδείᾳ διαγινώσκω καλὰ ϗ αἰσχρὰ, *id.*

Diſcerpo, διασπάω, τινὰ, *Lucian.* διασπαράσσω τινὰ, *id.* ἐξαρπάζω τινά, *Plut.*

Diſcerptus, διασπασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Iſocr.* membratim, τμηθεὶς διαμελεϊστὶ, *Lucian.*

Diſceſſio, ἡ ὑποχώρησις, *Plut.* ἡ ἀποχώρησις.

Diſceſſus, ûs, ἡ ἄφιξις, *N. T.* è vita, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Herodian.*

Diſcindo, διασχίζω, *Xen.* aliquid, διατέμνω, τι, *Æſchin.* διακόπτω τι, *Polyb.* κατασχίζω τι, *Dem.*

Diſcingo, ἀποζώννυμι, τινὰ, *Herodian.*

Diſciplina, ἡ ϖαιδεία, amabilior & honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη ϗ σπουδαιοτέρα, *Iſocr.* pulcherrimæ diſciplinæ, καλλιστα ϖαιδεύματα, *idem.* multo dignior diſciplina, ϖλείονος ἄξιος ϖαίδευσις, *id.* diſciplina omnis ſcientiâ & exercitatione continetur, ϖᾶσα ϖαιδεία δι' ἐπιστήμης ϗ μελέτης συνέστηκε, *Dem.* diſciplina eloquentiæ, ϖαιδεία ϖερὶ τοὺς λόγους, *Iſocr.* verſari in aliquâ diſciplinâ, διατρίϐειν ϖερὶ ϖαιδείαν, ſeu ϖαίδευσίν τινας induſtria alicujus in diſciplinis, φιλὸπονία τινὸς ϖερὶ ϖαιδείαν, *id.* clarus in omni diſciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι ϖαιδεύμασι, *Dem.* diſciplina & inſtitutio, μαθήματα ϗ ϖαιδεία, *Iſocr.* cupidus diſciplinarum & eruditionis, ὁρμῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα ϗ ϖαιδείαν, ita perfectè cognitas habere diſciplinas aliquas, ut, οὕτως ἀκριϐώμενος τοις μαθήμασί τισι, ὥστε; tradere ſe alicui in diſciplinam, ϖαραδιδόναι ἑαυτόν τινι ὥσπερ μαθητὴν, *id.*

Diſcipula, ἡ μαθήτρια, *N. T.* ἡ μαθητρὶς, ίδος, *Philo.*

Diſcipulus, ὁ μαθητὴς, οῦ, *Dem.* alicujus, ὁ μετέχων διατριϐῆς τινος, *Iſocr.* ὁ ϖλησιάζων τινὶ, *idem.* ϖλησιάζων τινὶ, ϗ μαθητὴς αὐτοῦ γενόμενος, *Dem.* diſcipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἵαν χρὴ, *Iſocr.* delectari diſcipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν ϖλησιαζόντων, *id.*

Diſcludo, διακλείω, *Polyb.*

Diſco, μανθάνω, aliquid accuratè, τὶ ἀκριϐῶς, *Dem.* accuratiùs, ἀκριϐέστερον; exactè, σαφῶς; recte, ὀρθῶς; facile, ῥᾳδίως; facillimè, ῥᾶστα, *id.* quæ non percepiſti, diſce, ἃ μὴ μεμάθηκας, ϖροσλάμϐανε, *Iſocr.* docuiſti literas, ego didici, ἐδιδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, *Dem.* diſcere cupio, φιλομαθέω, *Iſocr.* μαθητιάω. *Syneſ.* diſcendi cupidus, ὁ ϗ ἡ φιλομαθὴς, έος, *Iſocr.* diſcendi celeritas, ἡ ὀξυμαθία, ας, *Strabo.* difficilis ad diſcendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος, *Iſocr.* qui non facilè diſcit, ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς, έος, *Plato.* tarditas ad diſcendum, ἡ δυσμάθεια, ας; qui facile diſcit, ὁ ϗ ἡ εὐμαθὴς, έος, *id.* facilitas in diſcendo, ἡ εὐμαθεια, ας, *Lucian.* qui ſerò didicit, ὁ ϗ ἡ ὀψιμαθὴς, *Iſocr.* ſerò diſco, ὀψιμαθέω, *Lucian.* qui multa didicit, ὁ ϗ ἡ ϖόλυμαθὴς, *Iſocr.*

Diſcolor, ὁ ϗ ἡ ἑτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρους, ου, ϖοικίλος, ίλη, ίλον, *Ariſtot.*

Diſconvenio, διέστηκα, à διίστημι, *Ariſtot.*

Diſcordans, idem quod *Diſcors.*

Diſcordia, ἡ διαφορα, ᾶς, *Dem.* ἡ διαφροσύνη, ης, *Plut.* ἡ διχόστασία, civilis, ταρακτικὰ πάθη τῆς ϖολιτειας, *id.*

Diſcordo, διαφερομαι, *Plato,* cum aliquo, διαφωνέω τινὶ, *Ariſtot.* Confer *Diſſentio.*

Diſcors, ὁ ϗ ἡ διάφορος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσυμφωνος; cum aliquo, διαφερόμενος πρός τινα ϗ δυσμενῶς ἔχων, *Iſocr.*

Diſcrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφώνησις, εως, ἡ ἀναρμοστία, *Plato.*

Diſcrepo, διαφωνέω, ab aliquo, τινὶ, *Ariſtot.* διΐσταμαι πρός τινα, *id.* στασιάζω πρός τινα, *Plato.*

Diſcretè, διακεκριμένως, διακριδὸν, *Lucian.*

Diſcretio, ἡ διάκρισις, εως, *Ariſtot.*

Diſcrimen, ἡ διάκρισις, *Ariſtot.* differentia, ἡ διαφορὰ, *Iſocr.* certamen, ὁ ἀγὼν, *Dem.* periculum, ὁ κίνδυνος, *id.*

Diſcriminatim, vide *Diſcretè.*

Diſcrimino, διορίζω, aliquid, τὶ, *Galen.* in aliquid, διαιρέω τι εἴς τι, *Ariſtot.*

Diſcrucio, ἀνιάω, *Dem.* διαστρεϐλόω.

Diſcubitus, ἡ ἀνάκλισις.

Diſcumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετά τινος, *N. T.*

Diſcupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.*

Diſcurro, διαθέω, *Xen.* ſurſùm, deorſùm, συμπαραθέω ἄνω ϗ κάτω, *Dem.*

Diſcurſio, ἡ διαδρομὴ, ῆς.

Diſcus, ὁ δισκος, ου, diſcum jacere, δίσκον ἀποπέμπειν, ἐκρίπτειν, *Poll.* diſco ludo, δισκεύω, *Lucian.* contendere cum aliquo diſco, ἐρίζειν τινὶ ϖερὶ δίσκου, *Ælian.*

Diſcuſſio, ἡ διάλυσις, *Dem.* Confer *Dijudicatio.*

Diſcutio, διασείω; dijudico, ſeu examino, ἀνακρίνω, *Dem.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.*

Diſertè, ἐλλογίμως, *Dem.* διαῤῥήδην, *Plato.* ἄντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαι τινὶ ϖέμπειν ἐπικουρίαν, *Dion. Halicarn.* cauſſam aliquam accuſationis profero, ὁρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, *id.* expreſſiſque verbis ſcripſi, ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν οὕτως ἄντικρυς, *Dem.*

Diſertus, δεινὸς λέγειν, *Dem.* Confer *Eloquens.*

Disjectio, τὸ διάῤῥιμμα, ατος, *Xen.*

Disjicio, διαῤῥίπτω, *Ariſtoph.* murum, διασφενδονάω τεῖχος, *Plut.* καταβάλλω.

Disjunctio, ἡ διάζευξις, *Naz.*

Disjunctivus, διαζευκτικὸς, ὴ, ὸν, *Gramm.*

Disjungo, διαζεύγνυμι, *Æſchin.* διασπάω, *Dem.*

Diſpar, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἄνισος.

Diſpareo, ἀφανίζομαι, *Iſocr.*

Diſparilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*

Diſpariliter, ἀνωμάλως, *Iſocr.*

Diſpectus, ἡ διασκεψις, εως.

Diſpello, διωθέω, populum, ὄχλον, *Plut.* homines à me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, *Xen.*

Diſpendium, vide *Damnum.*

Diſpendo, οἰκονομέω, *N. T.*

Diſpenſatio, ἡ διοίκησις, *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονομία, *Ariſtot.*

Diſpenſator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ου, *N. T.* voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, *Ariſtot.*

Diſpenſo, οἰκονομέω, *Plut.* alicui aliquid, διανέμω τί τινι, *Plut.*

Diſperditio, ἡ ἐξολόθρευσις, εως.

Diſperdo, ἐξολοθρεύω τὶ, *N. T.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*

Diſpereo, διόλλυμαι, *Plato.*

Diſpergo, διασκεδάζω τι, *Thuc.* διασπείρω τι, *Iſocr.* διασκορπίζω τι, *N. T.*

Diſpertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύω.

Diſpeſco, διείργω, *Thuc.*

Diſpicio, σκέπτομαι τι, *Iſocr.* διακρίνω τι, *id.* ἀνακρίνω τι, *Plato.*

Diſplicentia, ἡ δυσαρέστησις, εως, *Plato.*

Diſpliceo, δυσαρέσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινι, *Thuc.* diſplicet hoc mihi, ἀπαρεσκει τοῦτό μοι, *Plut.* ἀπαρέσκει με τοῦτο, *Plato.* ſi diſplicet, εἴ σοι ἀπὸ θυμοῦ, *Themiſt.*

Diſplodo, διακροτέω.

Diſpolio, ϖερισυλάω.

Diſpono, διατίθημι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, *Iſocr.*

Diſpoſitè, εὐτάκτως.

Diſpoſitio, ἡ διάθεσις, ἡ διάταξις, ἡ διαταγὴ, *N. T.* ἡ εὐταξία, *Iſocr.* orationis ἡ οἰκονομία, *Athen.*

Diſpoſitor, ὁ διαθετὴρ, ῆρος, *Plato.*

Diſpudet, καταισχύνομαι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετὴν τινος, *Iſocr.* nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι, *Herodot.* evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, *N. T.*

Diſpungo, ἐξαλείφω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Diſputabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμφιδόξος, ου, *Plut.*

Diſputatio, ἡ διάλεξις, εως, *Plato.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* acrior de re aliquâ, τὸ ἀκριβοῦσθαι ϖερὶ τινος, *idem.*

Diſputator, ὁ διαλεγόμενος, ου, *Dem.*

Diſputo, διαλεγομαι, *Dem.* accuratè, ſeu ſcrupuloſè, ἀκριβολογέομαι, *id.* de re aliquâ, διακριβόομαι ϖερὶ τινος, *Iſocr.* Confer *Diſſero.*

Diſquiro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* accuratè, διακριβόομαι, *Iſocr.*

Diſquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Diſſuavior, καταφιλέω, *Xenoph.*

Diſſeco, διαπρίω, διατέμνω, corium, κατατέμνω βύρσαν, *Herodian.* poteſtatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, *id.*

Diſſemino, διασπείρω, ſermonem, λογον, *Xen.* διαδίδωμι λόγους, *Plut.*

Diſſenſio, ἡ διαφωνία, ἡ διαφώνησις, ἡ ἐναντίωσις, *Dem.* ἡ ὑπεναντίωσις, *id.* ἡ διχόνοια, & ſeditio, διαφορὰ ϗ στάσις, *Iſocr.*

Diſſenſus, ûs, idem.

Diſſentaneus, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ διάφορος, *Dem.* διαφερόμενος, ένη, ενον, *id.*

Diſſentio, διαφέρω, in aliquâ re, ϖερί τινος, *Iſocr.* opinionibus, ταῖς δόξαις, *idem.* ab aliquo, διαφέρομαι ϖρός τινα, *Plut.* ἀφίσταμαι τινος, *Plato.* in multis, ἐν ϖολλοῖς, *Iſocr.* animis, τῇ διανοία, *id.* ſeditioſè ab aliquo, στασιάζω ϖρός τινα, *Dem.* τινὶ, *Xen.* στασιαστικῶς ἔχω ϖρός τινα, *Dem.* verum diſſentit à falſo, τῷ ψευδεῖ διαφωνεῖ τἀληθὲς *Ariſtot.*

Diſſepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, *Thuc.*

Diſſepio, διαφράττω, *Herodian.*

Diſſero, διασπείρω, κατασπείρω, diſputo, διαλέγομαι, ſatis copioſè, ἐξαρκούντως, *Iſocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα ϖρός τινας; breviùs de re aliquâ; συντομώτερον ϖερί τινος; tenuiùs, ἐκδεέστερον; præclarè, καλῶς; optimè, ἄριστα; pro dignitate rei, ἀξίως; eleganter, χαριέντως; ad gratiam, κεχαρισμένως, *id.* tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, *Dem.* prorſus diſſolutè, ϖαντάπασιν ἐκλελυμένως, *id.* non moderatè, ſed negligenter & nimis acerbè, prorſus inconſideratè, οὐ μετρίως, ἀλλ' ὀλιγώρως ϗ λίαν μικρῶς ϗ ϖαντάπασιν ἀνοήτως, *Iſocr.*

Diſſertatio, ὁ διαλογισμὸς, *Plut.* ἡ διάλεξις.

Diſſerto, διαλογίζομαι, *Dem.*

Diſſidentia, idem quod *Diſſidium.*

Diſſideo, vide *Diſſentio.*

Diſſidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* Confer *Controverſia*, item *Contentio.*

Diſſilio, διαπηδάω.

Diſſimilis, ὁ ϗ ἡ ἀνομοιος, *Iſocr.* fio vel ſum, ἀνομοιόομαι; diſſimiles planè inter ſe eſſe, μηδὲν ἀλλήλοις ἐοικέναι, *Ælian.*

Diſſimiliter, ἀνομοίως.

Diſſimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, *Iſocr.*

Diſſimulanter, εἰρωνικῶς, *Ariſtot.*

Diſſimulatio, ἡ εἰρωνεία, *Dem.*

Diſſimulator, ὁ εἴρων, ῶνος, *Ariſtot.*

Diſſimulo, εἰρωνεύομαι, *Plato.* veritatem, ἀποκρύπτομαι τααληθὲς, *Iſocr.* exponam, nec diſſimulabo, λέξω ϖρός ὑμᾶς, ϗ οὐκ ἀποκρύψομαι, *Dem.* diſſimulabat ſe hoc ſcomma audire, οὐ ϖροσεποιεῖτο ἀκούει τοῦ σκώμματος, *Lucian.* diſſimulabant fidem, οὐ ϖροσεποιοῦντο ϖιστεύειν, *Herodian.*

Diſſipabilis, διασκεδαστος, ὴ, ὸν.

Diſſipatio, ἡ διασκέδασις, ὁ διασπασμός.

Diſſipator, ὁ διασκεδαστὴς, οῦ.

Diſſipo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* famam, διασκεδάννυμι φήμην, *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον, *Xen.*

Diſſitus, ἀπέχων, ουσα, ον.

Diſſociabilis, ὁ ϗ ἡ ἀκοινώνητος, *Plut.*

Diſſociatio, ἡ διαλυσις, εως, *Philo.*

Diſſocio, διαλύω, *Iſocr.* διΐστημι, *Plut.*

Diſſolubilis, διαλυτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ εὔλυτος.

Diſſolvo, διαλύω, bellum, ϖόλεμον, *Iſocr.* inimicitiam, τὴν ἔχθραν; amicitiam, φιλίαν; fidem, ϖίστιν; fœdera & contractus, τὰ συμβόλαια; totam cognationem, διαλύομαι ϖᾶσαν συγγένειαν, *id.* æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, ſeu τὰ χρήματα, *Dem.*

Diſſolutè, ασώτως, ἀνειμένως, vivere, ζῆν.

Diſſolutio, ἡ διάλυσις, εως.

Diſſolutus, ὁ ϗ ἡ διάλυτος, ἀνειμένος, ένη, ένον, diſſoluta vita, ἀνειμένη ζωή; diſſolutus homo, ὁ ἄσωτος, *Ariſt.*

Diſſonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.

Diſſono, διαφωνέω, ἀπηχέω.

Diſſonus, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ δυσηχος, ου, *Hermog.*

Diſſuadeo, ἀποτρέπω, aliquid; τινὸς, *Iſocr.*

Diſſuaſio, ἡ ἀποτροπὴ, *Ariſtot.* ἡ ἀντιλογία.

Diſſuaſor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, *Iſocr.*

Diſſuo, ἀποῤῥάπτω.

Diſtantia, ἡ ἀπόστασις, *Theophr.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Xen.* loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, *Plut.* τὸ διάστημα, *Plato.*

Diſtendo, διατείνω, *Xen.*

Diſtenſio, ἡ διάτασις, εως, *Plato.*

Diſtermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τι ϗ τὶ, *Themiſt.*

Diſtichon, τὸ δίστιχον, ου.

Diſtillatio, ὁ καταστάγμὸς, οῦ, ὁ σταλαγμὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἀπόσταξις.

Diſtillo, ἀποστάζω, *Lucian.* καταστάζω, *id.* καταῤῥέω.

Diſtinctè, διορισμένως.

Diſtinctio, ὁ διορισμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ διαστολὴ, ῆς, ὁ ἀφορισμος, οῦ, *Theophr.*

Diſtineo, διασπάω, officiis, ϖρὸς ὑπηρεσίας, *Lucian.* aliquem funere, ἀποσχολέω τινὰ ϖερὶ κηδείαν, *Herodian.*

Diſtinguo, διορίζω, quædam cautè, τινὰ εὐλαβῶς, *Dem.* turpia & honeſta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ ϗ τὰ καλὰ, *Iſocr.* Confer *Diſcerno.*

Diſto, ἀφίσταμαι, plurimùm, ϖλεῖστον, *Ariſtot.* & differo aliquâ re ab aliquo, ϗ διαφέρω τινὶ τινος, *Iſocr.* διαφέρω τινὸς ἐν τινὶ, *Herodian.* plurimùm ab aliquo, κεχώρισμαι ϖλεῖστόν τινος, *id.* ab urbe lapides ſedecim, ἀπέχω τῆς ϖόλεως σημεῖα ἐκκαίδεκα, *Herodian.*

Diſtorqueo, διαστρέφω τὶ, *Dem.* στρεβλόω.

Diſtortio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.* oculorum, ὁ στραβισμὸς, οῦ, *Paul. Æg.*

Diſtortus, ὁ ϗ διάστροφος, oculis, τοὺς ὀφθαλμοὺς, *Athen.* στραβὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Diſtractio, ὁ διασπασμὸς, ου, *Plut.* τὸ διασπασμα, ατος, *id.* ὁ διασυρμός: à curis, ὁ ϖερεσπασμὸς, ου, *id.* ſine diſtractione, ἀπερισπάστως, *N. T.* ἀδιασπάστως, *Heſ.*

Diſtraho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινος, *Xen.* frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ ϖρότερον, *Dem.* in multas partes, διΐστημι εἰς μέρη ϖολλὰ, *id.*

Diſtribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τὶ ϖρός τινα, *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἴς τί, *Ariſtot.* regionem, ἀναδάζομαι χώραν, *Plut.* aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, Confer *Divido.*

Diſtributio, ἡ διανέμησις, εως, ἡ διανομὴ, ῆς, ἡ διάδοσις, εως.

Diſtributivus, διανεμητικὸς, ὴ, ὸν.

Diſtributor, ὁ διανομεὺς, έως.

Diſtringo, διαστέλλω, aliquid, τί, *Philo.* abſtergo, ἀποξύω, καταξεω, *Plut.* gladium, σπάομαι ξίφος, *Lycurg.* diſtrictos habere pugiones, ϖρόκωπα ἔχων ξιφίδια, *Herodian.*

Diſturbatio, ἡ ἀναστάτωσις, εως, *Bud.*

Diſturbo, ἀναστατόω, *N. T.* navem, ἀνατρέπω ϖλοῖον, *Æſchin.* urbem, ἀνάστατον ϖοιέω ϖόλιν, *Herodot.*

Diteſco, ϖλουτέω, *Dem.* opibus, χρημάτων, *Liban.* laboribus alicujus, ἔργοις τινὸς, *Xen.* ex aliquâ re, εὐπορέω ἀπό τινος, *id.*

Ditio, ἡ ἐπικράτεια, ας, *Plato.* ἡ δυναστεία.

Dito, ϖλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Diu, ϖολὺν χρόνον, non durat, οὐκ ἀντέχει, *Xenoph.* diu ante Trojana tempora venit, ϖολὺ ϖρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθεν, *Iſocr.* non diu eſt, quum venit, οὐ ϖολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθεν, *id.* vale diutiſſimè, χαῖρε ἐπὶ μήκιστον, *Lucian.* ſi vixero diutiùs, εἰ δὲ βιώσομαι ϖλείω χρόνον, *Xen.* diutiùs immorari dictionibus, quam rebus, ϖερὶ τάς λέξεις ϖλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ ϖερὶ τὰς ϖράξεις, *Iſocr.*

Divagor, ϖλανάομαι, *Xen.*

Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, *Ariſtot.*

Divello, διασπάω τι, *Xenoph.* Confer *Diſtraho.*

Divendo, διαπιπράσκω, *Plut.* aliquid, ἐκπράττω τι, *Dem.* turpiter, ἀποδίδωμί τι αἰσχρῶς, *id.* aliquem minâ Atticâ, ἀπεμπολάω τινὰ μνᾶς Ἀττικῆς, *Lucian.*

Diverbero, διακόπτω, *Lucian.*

Diverſatio hoſpitalis, ἡ κατάλυσις, εως, *Polyb.*

Diverſè, ἀλλοίως, ἄλλως.

Diverſitas, ἡ ἀλλοιότης, ἡ διαφορότης, ητος, *Plato.* ἡ διαφορὰ, *Iſocr.* ἡ ἀνομοιότης, *id.* ἑτερότης, *Plut.*

Diverſitor, ὁ ξενοδόχος, ου, *Plato.*

Diverſor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* καταλύω παρὰ τινι, *Dem.*

Diverſoriolum, τὸ καταλυτήριον, τὸ καταγώγιον.

Diverſorium, τὸ κατάλυμα, *N. T.* τὸ πανδοχεῖον, *ibid.* τὸ ξενοδοχεῖον.

Diverſus, διαφέρων, ουσα, ον, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ διάφορος, ἀλλοῖος, οία, οῖον, diverſus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτὸν; ἄλλος ἢ αὐτὸς; ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ; diverſum à vulgo agere, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ οἱ πολλοὶ, *Plato.* diverſi ſententiis, ἀλλοιότεροι τὰς γνώμας, *Thuc.* diverſa hæc ſunt inter ſe, πλεῖστον ταῦτα ἀλλήλων κεχώρισται, *Iſocr.* natione, ὁ ἀλλογενὴς, ὁ ἀλλοεθνής, formâ, ὁ ἀλλοειδής.

Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ἡ ἀτραπὸς, *Philo.*

Diverto, ſeu divertor, ἐκτρέπομαι, *Plut.* in oratione, παρεκβαίνω, *Ariſtot.* ad aliquem, καταλύω παρά τινα, *Thuc.* παρά τινι, *Dem.* in hoſpitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, *Plut.*

Dives, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφνειὸς, vel ἀφνεός; πλουτῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ου, *Iſocr.* κεκτημένος τὰ χρήματα, *Dem.* habens opes, ἔχων οὐσίας, *id.* antecellens pecuniis, προέχων χρήμασι, *Iſocr.* divitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, *Dem.* inter divites primus, ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, *Iſocr.* ad ſummas opes evectus, πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, *Lucian.* infinitis opibus præditus, εἰς ὑπερβολὴν, *idem.* falſo, ὁ ϗ ἡ ψευδόπλουτος, *Suid.* nummis, πλουτῶν νομίσματος, *Ariſtot.* auri, ὁ ϗ ἡ πολύχρυσος, ου, *Naz.* πολυχρήματος.

Divexo, διακακόω, καταπονέω.

Divido, μερίζω, τί τινὶ, *Syneſ.* veſtes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, *N. T.* regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρός τινα, *Dem.* pecuniam, διαιρέω ἀργύριον, *Iſocr.* aliquid trifariam, τὶ τρίχα, *Dem.* aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, *idem.* agrum, ἀναδάζομαι χώραν, ſeu τὴν γῆν, *Lucian.* facultates, ἀναδάστους ποιεῖν τὰς οὐσίας, *Ariſtot.*

Dividuus, ὁ ϗ ἡ εὐμέριστος, ου.

Divinatio, ἡ μαντεία, *Ariſtot.* ὁ θειασμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ θεοσημεία, *Cyrill.* τὸ μάντευμα, *Naz.* è manu, ἡ χειρομαντεία; ex miſtis ſagittis, ἡ βελομαντία; ex igne, ἡ πυρομαντία, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, εως, *Athen.*

Divinè, θείως, *Xen.* δαιμονίως, *Lucian.*

Divinitas, ἡ θειότης, *Iſocr.* ἡ θεότης, *Greg.*

Divinitùs, θεόθεν, *Syneſ.* θεϊκῶς, *Naz.* κατα θεὸν, *Syneſ.* κατὰ θείαν πομπὴν, *Ælian.*

Divino, μαντεύομαι, τί τινι, *Lucian.* mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι τῆς γνώμης τινος, *Galen.* ventre, γαστρομαντεύομαι, *Alciphr.* ante, προμαντεύομαι, *Herodot.*

Divinus, θεῖος, θεία, θεῖον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ θεσπέσιος, δαιμόνιος, ία, ιον, *id.* divinæ res, τὰ θεῖα πράγματα, *Iſocr.* divina potentia, δαιμονία δύναμις, *idem.* vates, ὁ μάντις, εως, *Plut.* divinâ ope, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, *Xen.*

Diviſibilis, διαιρετὸς, ἡ, ὸν.

Diviſim, διανδίχα, *Naz.* δίχα, *Thuc.*

Diviſio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri & domuum, ἀναδασμὸς, γῆς ϗ οἰκιῶν, *Bud.* ἡ διανομὴ, ῆς.

Diviſor, ὁ μεριστὴς, οῦ, *N. T.* διανομεὺς.

Divitiæ, ὁ πλοῦτος, *Dem.* ἡ εὐπορία, *id.* ἡ περιουσία, *Iſocr.* ἡ εὐδαιμονία, *id.* ἡ εὐπορία χρημάτων, *Dem.* & potentia alicujus, πλοῦτος ϗ δύναμίς τινος, *Iſocr.* magnæ, πλοῦτος μέγας; maximæ & certiſſimæ, μέγιστος ϗ βεβαιότατος, magnæ, πολλὴ εὐπορία, *id.* πλείστη εὐπορία, *Dem.* exiguæ, μικρὰ κτήματα πλούτου, *idem.* injuſtæ comparatæ, ἄδικος πλοῦτος, *Iſocr.* per violentiam & odia partæ, εὐπορία μετὰ βίας ϗ ἀπεχθείας; divitias expetere moderatè, ἀγαπᾶν πλοῦτον μετρίως; immoderatè, ὑπερβαλλόντως; comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ εὐπορίαν; parere alicui, ἐργάζεσθαι τινι πλοῦτον; relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν, ſeu παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ; coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, *idem.* poſſidere, κτήσασθαι πλοῦτον, *Dem.* in dies augere, ἐπιδιδόναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Iſocr.* divitiis ſtudere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον; potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου, *idem.* florere, εἶναι, ſeu γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ, ſeu εὐπορίᾳ, *id.* abundare, εὐπορεῖν τινας εὐπορίας, *Dem.* uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, *id.* frui, ἀποχρῆσθαι τοῦ πλουτεῖν, *Dem.* alicujus adulari, θεραπεύειν τον πλοῦτὸν τινος, *Iſocr.* invidere alicujus, φθονεῖν εὐπορίαις τινος, *id.*

Dium, ἡ αἴθρα, ας, ſub dio, ἐν ὑπαιθρίῳ, *Xen.* ἐν τῷ αἰθρίῳ, *Lucian.* ſub dio agere, θυραυλεῖν, *Syneſ.*

Divortium, ἡ ἀπόπεμψις, εως, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου, *Dem.*

Diurnus, ὁ ϗ ἡ ἡμέριος, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, *Xen.* nuncius, ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, ἄγγελος ἡμερινὸς, *id.* unicum diem durans, ἡμερήσιος, ια, ιον; vita, ζωὴ ἡμερησία, *Plut.* qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, luſus aleæ, κυβεῖαι μεθημεριναὶ, *id.*

Dius, θεῖος, α, ον, *Dem.*

Diutinè, δηρῶς, δηρὸν.

Diutinus, δηρὸς, ὰ, ὸν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, οῦ.

Diuturnus, χρόνιος, ία, ιον, tuſſis, χρονίαι βῆχες, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ μακροχρόνιος, ου, *Plato.* ὁ ϗ ἡ πολυχρόνιος, ου, *Ariſtot.* μακρὸς, ὰ, ὸν, bellum & continuum, μακρὸς ϗ συνεχὴς πόλεμος, *Dem.* μόνιμος, ίμη, ίμον, fictum non eſt diuturnum, τὸ προσποιητὸν οὐ μόνιμον, *Baſil.*

Divulgo, θρυλλέω τὶ, *Plut.* διαλαλέω, διακωδωνίζω τὶ, *Strabo.* φημίζω τι, *Dem.* per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, *Plut.*

Divulſio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, *Plut.*

Divus, θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος, *Plut.* Confer *Divinus.*

Do, δίδωμι, τινί τι, *Dem.* gratis argentum alicui, τινί ἀργύριον δωρεὰν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* πίστεις, *Iſocr.* πιστὰ, *Xen.* pœnam, τιμωρίαν, *Herodian.* δίκην, *Lucian.* filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρός γάμον, *Plut.* operam alicui, προσέχειν τινὶ, *Dem.* manus, i. e. ſe victum; προέχομαι τὰ χεῖρε, *Thuc.* me inertiæ, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* datâ operâ, ἑκουσίως, *Dem.* ἐξεπίτηδες, *id.* κατὰ προαίρεσιν, *Iſocr.*

Doceo, διδάσκω, *Dem.* aliquem literas, γράμματα τινι, *id.* παιδεύω, γραμματεύω; artem aliquos, πέχνην τινὰς, *Iſocr.* evidentiſſimè aliquos de rebus aliquibus, σαφέστατα τινὰς περὶ τινων, *Dem.* breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων; facillimè aliquem aliquid, ῥᾷστα τί τινα; haud difficulter, οὐ χαλεπὸν; & inſtruo aliquem, τινὰ ϗ συγκροτέω, *idem.* aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινὶ, *Thuc.* mercede, διδάσκω μισθοῦ, *Lucian.* moneo aliquem, παραινέω τινὶ, *Thuc.*

Docilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐμαθὴς, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὀξὺς γνῶναι τι, *id.*

Docilitas, ἡ εὐμάθεια, *Lucian.* ἡ φιλομάθεια.

Doctè, πεπαιδευμένως; reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινὶ, *Iſocr.*

Doctor, ὁ παιδευτὴς, *Plut.* ὁ διδάσκαλος, ου, mali exempli, κακῶν, *Dem.* doctorem aliquem conſtituere aliquarum rerum, καθιστάναι διδάσκαλον τινων, *Iſocr.* fieri aliorum, διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων, *id.* mercede fraudare, μισθοὺς ἀποστερεῖν διδάσκαλον, *Dem.* diſciplinarum habere aliquem, ἐπιστατοῦντα ἐν παιδείαις ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* qui profitetur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμον τι διδάσκειν, *id.*

Doctrina, ἡ διδασκαλία, optima, ἀρίστη, *Xen.* ἡ διδαχὴ, *Thuc.* inſtituere aliquem in doctrinâ, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, *Dem.* non deſtitutus doctrinâ, οὐκ ἄπειρος παιδεύσεως γεγενημένος, *Iſocr.* principes alicujus doctrinæ, προεστῶτές τινος παιδεύσεως, *idem.* Confer *Diſciplina,* item *Eruditio.*

Doctus, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, aliquid, πρός τι, *Iſocr.* ἔν τινι, *idem.* τινὶ, *Plut.* περί τι, *Xenoph.* vir, ὁ της παιδείας ἀληθως τετυχηκὼς, *Dem.* ὁ της φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, *Iſocr.* ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος, *Herodian.* παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἔχων, *Dionyſ.* ἀνὴρ δαιμόνιος σοφίαν, *Lucian.* literas puer, τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς, *Dem.* recens aliquid, ὁ ϗ ἡ ἀρτιδίδακτος, *Xenoph.* à Deo, θεοδίδακτος, *N. T.* à matre, μητροδίδακτος, *Suid.* doctum opus, σοφὸν ἔργον, *Plut.*

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατος, *Xen.* τὸ διδακτήριον, ου, *Hipp.* alicujus rei, δεῖγμα τινος, *Dem.* certum eſſe alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναι τινος; certo documento eſſe, δίκαιον σημεῖον παρέχειν; facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμέριον, σύμβολον τινος, *id.*

Dodrans, τὸ τριμόριον, *Ariſtot.* menſuræ, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.*

Dodrantalis, τριμοριαῖος, αία, αῖον, dodrantis longitudinem æquans, ὁ ϗ ἡ σπιθαμώδης, *Dioſc.* σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, duos, tres dodrantes æquans, ὁ ϗ ἡ δισπίθαμος, ὁ ϗ ἡ τρισπίθαμος, *id.*

Dogma, τὸ δογμα, *Plut.* ἡ δόξα, ης, *Ariſtot.*

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, *Xen.*

Dolenter, λυπηρῶς, & graviter ferre aliquid, ϗ βαρέως φέρειν τι, *Iſocr.* ὀδυνηρῶς, *Joſ.*

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος, *Galen.*

Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλὴν, *Gal.* mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικὸς, *Julian.* malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, *Dem.* malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Iſocr.* vocem alicujus, συναλγέω τινὶ, συνάχθομαι τινι, *Dem.* doleo illud, quod, ἀθυμέω ἐκεῖνο ὅτι, *Xen.* quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, *id.* iiſdem cum aliquo, λυπέομαι ταῦτα ἄλλῳ, *Dem.* malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, *id.* à partu, ὠδίνω, *Plut.* dentibus ἀγανακτέω τοὺς ὀδόντας, *Dioſc.*

Doliaris, ὁ ϗ ἡ πιθώδης, εος.

Diolarius, ὁ πιθοποιὸς, οῦ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, ου, *Heſych.* τὸ κεράμιον.

Dolium, ὁ πίθος, ου, *Plut.* ὁ κέραμος, *Athen.*

Dolo, as, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, *Plut.* τὸ ξιφίδιον, *Xen.*

Dolor, τὸ ἄλγημα, capitis, τῆς κεφαλῆς, *Gal.* perquam vehemens & atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν ϗ δεινὸν τοῦ σώματος, *Dem.* doloribus adflictus, ὁ ϗ ἡ περιώδυνος; conflictor dolore, πάρεστὶ μοι λύπη; liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, *id.* partûs, ἡ ὠδὶν, ῖνος, *Plut.* τὸ ἄλγος.

Doloroſus, ὀδυνηρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Doloſè, δολερῶς, δολίως, & inſidioſè, μετα δόλου ϗ τέχνης, *Iſocr.* doloſè ago, δολόω, *Ariſtoph.* occido, δολοφονέω, *Lucian.*

Doloſus, δόλιος, ία, ιον, δολερὸς, ρὰ, ρὸν.

Dolus, ἡ κακουργία, *Dem.* τὸ πανούργημα, *id.* citra dolum, ſine dolo, ἀδόλως, *Thuc.* doli expers, ὁ ϗ ἡ ἄδολος, *Syneſ.* è dolis conſutus, ἀκανθῶδες τι ϗ δολερὸν κεκλημένος, *Ælian.* dolo ago cum quopiam, δολόω, *Ariſtoph.*

Domeſticus, οἰκεῖος, εία, εῖον, *Dem.* οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, *N. T.* ὁ ϗ ἡ σύνοικος.

Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, *Dem.* me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν; ſum domi, εἰμὶ ἔνδον; militiæque, ἐν οἰκίᾳ ϗ ἐν πολέμῳ, *id.*

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, *Plut.*

Domina, ἡ δέσποινα, ης, *Dem.* ἡ κυρία.

Dominatio, ἡ κυριότης, *N. T.* ἡ δεσποτεία, *Dem.* Confer *Principatus, Imperium.*

Dominator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος.

Dominicus, κυριακὸς, ἡ, ὸν.

Dominium, idem quod antecedens *Dominatio.*

Dominor, ἄρχω; ſervis, οἰκετῶν, *Iſocr.* δεσπόζω τινος, *Dem.* urbi, κυριεύω πόλιν, *Dem.* Confer *Impero.*

Dominus, ὁ κύριος, ου, *Dem.* ſervi, ὁ δεσπότης, ου, *id.* Confer *Princeps.*

Domito, δαμάζω.

Domitor, ὁ δαμάτωρ, ορος.

Domitrix, ἡ δμήτειρα, ας.

Domo, δαμάω, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἴκοθεν, ſeu οἴκοσθεν, ſe non movere, οὐ κινεῖσθαι, *Dem.*

Domuncula, τὸ οἰκίδιον, *Dem.* τὸ οἰκημάτιον, Gl. V.

Domus, ὁ οἶκος, *Xen.* ἡ οἰκία, *Plut.* τὸ οἴκημα, *Dem.* maxima, οἶκος μέγιστος, *Iſocr.* paterna, πατρῷος, *Dem.* privata, οἰκία ἰδία, *id.* domum comparare, οἶκον κτᾶσθαι, *Iſocr.*

mercari, ϖρίασθαι συνοικίας, *Dem.* emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι ϖαρά τινος; exſtruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, *id.* κατασκευάζειν οἰκίαν; tegere lignis, ἐρέφειν οἰκίαν ξύλοις; elocare, μισθοῦν οἶκον; conducere ab aliquo, μισθώσασθαι ϖαρὰ τινος; habitare, οἰκεῖν οἰκίαν, οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ; aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νύκτωρ; invadere, βαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινὸς; diripere, ϖορθεῖν οἰκίαν; redire, ϖάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, *id.* diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, *Iſocr.* collabi terræ motu, συμπίπτειν οἰκίαν σεισμῷ, *Dem.* incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν, *id.* non habens, ὁ ϗ ἡ ἄνοικος, ου, *Herodot.* alicubi habens, ὁ ϗ ἡ ἔνοικος, *Ariſtid.* eandem incolens, ὁ ϗ ἡ σύνοικος, *Iſocr.*

Donarium, τὸ ἀνάθημα, *Dem.* conſecrare, ἀνατιθέναι, *id.*

Donatio, ἡ δόσις, *Iſocr.* Confer *Donum.*

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xen.*

Donec, ἕως ἄν; navis eſt incolumis, ἕως ἂν σώζεται τὸ σκάφος, *Dem.* eo uſque exſpectabimus, donec fateatur, μέχρι τούτου ϖεριμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσει, *id.* ſi deſidebitis, donec plaudamini, εἰ μέντοι καθεδεῖσθε, ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι, *id.* donec adeſt adfluentia rerum, μέχρι μὲν ϖρόσεστι ἀφθονία, *Philo.* teneatur tamdiu in vinculis, donec ſolverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.* Confer *Dum.*

Dono, δωρέομαι; alicui equum, τινὶ ἵππον, *Xen.* aliquem aliquâ re, τινά τινι, *Herodian.* aliquem civitate, τιμάω τινὰ τῇ ϖολιτείᾳ, *Lucian.* aliquem tragulâ, διδόναι τινὰ ϖαλτὸν, *Xen.* χαρίζομαι.

Donum, τὸ δῶρον, *Dem.* ἡ δωρεα, ᾶς, *id.* alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαι τινι δωρεὰν, *Iſocr.* mittere, ἀποστέλλειν τινι δῶρον, ſeu δωρεὰν, *Dem.* dare, διδόναι; accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς ϖαρά τινος, λαμβάνειν δωρεαν ϖαρὰ τινος, δέχεσθαι δῶρον, *id.* δωροδεκτέω, LXX. ratum eſſe, μένειν βεβαίαν δωρεάν τινα, *Dem.* κυρίαν εἶναι δωρεὰν, *id.* donorum acceptor, ὁ δωρολήπτης, ου, LXX. dono do alicui aliquid, δωρέομαι τινί τι, *Ariſtid.*

Dormio, καθεύδω, *Dem.* ὕπνος με ἔχει, *id.* totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, *Plato.* ſuaviter, ὑπνόω ἡδέως, *Greg.* prope aliquem, ϖαρακαθεύδω τινὶ, *Ælian.* Confer *Somnus.*

Dormiſco, νυστάζω, *Plato.*

Dormitatio, ὁ νυσταγμὸς, τὸ νύσταγμα, LXX.

Dormitator, ὁ νυστακτὴς, οῦ, *Ariſtoph.*

Dormito, νυστάζω, *Plato.* ὑπνώττω, *Gal.*

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, *Athen.*

Dorſualis, e, νωτιαῖος, αία, αῖον, ſpina, ἡ ἄκανθα νωτιαια, *Ariſtot.*

Dorſum, ὁ νῶτος, ου, *Xen.* Confer *Tergum.*

Dorſuoſus, ὁ ϗ ἡ εὔνωτος, ου, *Ariſtot.*

Dos, ἡ ϖροίξ, κὸς, *Dem.* ἡ φερνή; dotem dare alicui, ϖροῖκα διδόναι τινι; addere, προστιθέναι, *id.* adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν; debere alicui, ὀφείλειν τινὶ; accipere, κομίζεσθαι; ſtudere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, *id.* non repetere, ἀφίστασθαι τῆς ϖροικὸς, *idem.*

Dotalis, ϖροικῷος, ῴα, ῷον, ϖροίκειος, εια, ειον; dotalia munera, προίκεια δῶρα, *Theophyl.*

Dotatus, ὁ ϗ ἡ ἐπίπροικος, ου, *Heſych.*

Doticula, τὸ ϖροικίδιον, ου, *Plato.*

Doto, ἐκπροικίζω, ϖροικίζω, *Philo.* φερνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμὴ, *Thuc.* venale drachmâ, ὤνιον δραχμῆς, *Plut.* drachmam pretio, pondere, menſurâ æquans, δραχμιαῖος, αία, αῖον, *Plato.* qui duarum drachmarum eſt, ὁ ϗ ἡ δίδραχμος, *Thuc.* quinque drachmarum, ὁ ϗ ἡ πεντάδραχμος, *Herodot.* ſex drachmarum, ἑξάδραχμος, *Ariſtot.*

Draco, ὁ δράκων, *Ariſtot.*

Draucus, ὁ ἀρσενοκοίτης, ου, *N. T.*

Dualis, e, δυϊκὸς, ή, ὸν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμὸς, *Gramm.*

Dubiè, ἀμφιβόλως, *Athen.* ἐνδοιαστῶς, *Thuc.*

Dubitabilis, ὁ ϗ ἡ ἐνδοιάσιμος, ου, *Lucian.*

Dubitanter, διαπορητικῶς, *Baſ.*

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀπορία, ας, *Plut.* ὁ ἐνδοιασμός.

Dubitator, ὁ ἀπορητικὸς, οῦ, *Laërt.*

Dubito, ἀμφισβητέω, utrum ſit eligendum, ϖότερον ἐστιν ἄξιον ἑλέσθαι, *Iſocr.* de aliquâ re, ἀμφιγνοέω ϖερί τινος, *id.* ἀπορέω τινὶ, *Plut.* quæ ſit cauſſa, ἀπορέω τὴν αἰτίαν, *Ariſtot.* *id.* διστάζω, *Syneſ.*

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος; ſine dubio, ἀναμφιβόλως.

Dubius, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, *Iſocr.* ſermo, λόγος, *Iſocr.* fama, φήμη, *Plut.* facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, *Dem.* rem eſſe dubiam, πρᾶγμα εἶναι ἀμφισβητήσιμον, εἶναι ἐν ἀμφισβητησίμῳ; teſtes producere de rebus dubiis, μάρτυρας ϖαρέχεσθαι ϖερὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, *id.* dubius homo, ὁ ἀπορητικὸς, οῦ, *Laert.* ὁ ἀπορῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄπορος.

Ducatus, ἡ ἡγεμονὴ, *Plato.* ἡ ἡγεμονία, *Thuc.*

Ducenarius, διακοσιαῖος, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ὁ διακοσίαρχος, ου.

Duceni, æ, a, διακόσιοι, ιαι, ια.

Ducenteſimus, διακοσιαστὸς, ή, ὸν, *Thuc.*

Ducenti, διακόσιοι, ιαι, ια.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adverſus urbem, στρατιὰν ἐπὶ ϖόλιν, *Plato.* ad felicitatem, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xen.* honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, *Syneſ.* te æqualem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, *Arrian.* rego populum, δῆμον, *Plut.* te viam, ἡγέομαι σε ὁδὸν, *Herodot.* in theatrum, ἡγέομαι εἰς θέατρον, *Æſchin.* alio, ἄλλοσε, *Xen.* exercitum, στρατειᾷ, *Iſocr.* τῆς στρατείας, *Thuc.* plurimi, ϖερὶ ϖλείστου, *idem.* pluris, ἐπὶ ϖλείονος, *Iſocr.* nihili, ϖερὶ οὐδενὸς, *Lyſ.* admonitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς νουθεσίας ϖρὸς ὕβρεως, *Dem.* uxorem, matrem alicujus, γαμέω μητέρα τινὸς; aliquam, λαμβάνω γυναῖκα τινὰ, γάμω γαμέω τινὰ, *id.* conſobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιάν τινος, *Iſocr.* prima lineamenta non ineptè, ὑπογράφω χαριέντως, *id.*

Ductarius, ὁ ϗ ἡ ἀγωγὸς, οῦ, *Dioſc.*

Ductilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀγώγιμος, ου, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ εὐάγωγος, ου, *Ariſtot.*

Ductio, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Ducto, ἡγέομαι. Confer *Duco.*

Ductor, ὁ ἀγωγεὺς, έως, ὁ ἀγωγὸς, οῦ, *Thuc.*

Ductus, ἡ ἀγωγὴ, *Ariſtot.* aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ὑδραγωγός.

Dudum, ϖάλαι, notum eſt, δῆλόν ἐστι, *Dem.* quiſque veſtrûm novit, ἐκ ϖολλοῦ ἕκαστος ὑμῶν ϖροεῖδε, *id.* haud dudum, οὐ δῆτα ϖρὸ τοῦγε, *Ariſtoph.* πρὸ βραχέως, *Chryſ.* inſidias ſtruxit, πρώην ἐπεβούλευε, *Dem.*

Duellator, ὁ μονόμαχος, *Herodian.*

Duellum, ἡ μονομαχία, *Lucian.* duello depugno, μονομαχέω, *Plut.* ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινὰ, *Æl.*

Dulcè, γλυκέως.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, τὸ ἥδυσμα; vini, οἴνου, *Athen.* ὁ γλυκυσμὸς, οῦ, *id.* ſermonis, χάρις τοῦ λόγου, *Dem.*

Dulceſco, γλυκάζω, vinum dulceſcens, οἶνος γλυκάζων, *Dioſc.* uva dulceſcit à ſole, ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεται ἡ σταφυλὴ, *Xen.* ἀπογλυκαίνομαι.

Dulciarius, ὁ πεμματοποιὸς, οῦ.

Dulciloquus, ὁ ϗ ἡ ἡδυεπής.

Dulcis, e, γλυκὺς, γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, mel, μέλι, *Lucian.* dulciores exiſtimare honores aliquos, ἥδιους νομίζειν τιμάς τινας, *Iſocr.*

Dulciſonus, ὁ ϗ ἡ γλυκύφωνος.

Dulciter, γλυκερῶς.

Dulcitudo, τὸ γλύκασμα, Confer *Dulcedo.*

Dum, ἕως, tempus eſt, ἕως καιρός ἐστι, *Dem.* pueri eſſemus, ἕως παῖδες ἦμεν, *Iſocr.* tantiſper fidem inveniebat, dum eos cæteris adæquaſſet, ἄχρις οὗ τοῖς ἑτέροις ἐξίσους ποιῆσαι, διεπιστεύετο, *Dem.* tantiſper eſt amicus, dum conſequatur, quæ rogat, μέχρι τοῦ τυχεῖν ὧν δεῖται, φίλος ἐστι, *id.* tantiſper memores ſunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *id.* barbaros tantiſper viciſſe ſuffecerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι τὴν σαυτοῦ χώραν, *Iſocr.* durat amicitia tantiſper, dum boni ſunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι, *Ariſtot.*

Dumetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος.

Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, *N. T.*

Dumoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, εως, locus, χῶρος, *Herodot.*

Dumus, βάτος, ἡ.

Duntaxat, γε δὴ, ut mea duntaxat eſt ſententia, ὥς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, *Gregor.* dumtaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, *Ariſtot.* qui annum dumtaxat unum in deliciis abſumpſit, ἐνιαυτοῦ μόνου ἐντρυφήσας, *Herodian.*

Duo, δύο, duobus oculis videre, & duabus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν ϖροοράεσθαι, ϗ δυοῖν ὠτοῖν ἀκούειν, *Xen.* duarum pecudum pretium, δυοῖν ϖροβάτων ἄξια, *Plut.*

Duodecies, δωδεκάκις, *Æl.*

Duodecim, οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, *Æl.*

Duodecimus, δωδέκατος, άτη, ατον.

Duodeni, δωδέκατοι, αἱ, α.

Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκτὼ ϗ δέκα, ſed elegantiùs dixeris, εἴκοσι δεόντων, ſeu δεουσῶν, δυοῖν; duodetriginta, εἴκοσι ὀκτὼ, vel τριάκοντα δεόντων, vel δεουσῶν, δυοῖν, & ſic porro noteſque, τὸ δεόντων, vel δεουσῶν, Genere convenire debere cum re, quæ numeratur, v. gr. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δυοῖν, ſc. ἀνδροῖν; duodequinquaginta feminæ, γυναῖκες ϖεντήκοντα δεουσῶν δυοῖν, ſc. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipſum Participium etiam Caſu cum antecedente Nomine conſentire poteſt, ex. gr. *Anni ſunt duodeviginti, ex quo,* εἴκοσιν ἐστιν ἔτη δέοντα, ſc. ἔτη, δυοῖν, ἐξ ὅτου, ſeu δέοντα δυοῖν εἴκοσιν ἐστιν ἔτη, ἐξ ὅτου, *Dem.*

Duplex, διπλόος, όη, όον, *contr.* διπλοῦς, ῆ, οῦν, δισσός, vel διττὸς, ή, ὸν, duplici honore dignum eſſe, διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθαι, *N. T.* duplicem laborem habet, διπλάσιον ϖόνον ἔχει, *Thuc.* duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, *Plato.*

Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ δίπλασις, εως, *Ariſtot.*

Duplicitas, ἡ διπλόη, ης, *Them.*

Dupliciter, διπλῆ, *Syneſ.* διχῆ, *Dem.*

Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν, *Plut.* aliquid, διπλόω τι, *id.* annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὰ σιτηρέσια, *Herodian.*

Duplus, διπλάσιος, ια, ιον, duplo major apparet, quam eſt, διπλάσιος ἑαυτοῦ φαίνεται, *Polyb.* duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι, *id.* duplo major alio, διπλότερος ἄλλου, *N. T.* duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάττω, *Plut.* duplo longius tempus quam, διπλασίων χρόνος, ἢ, *Iſocr.*

Durabilis, ὁ ϗ ἡ ἐπίμονος, ου, *Polyb.* ἔμμονος, *Heſ.* βέβαιος, αία, αιον, *Dem.*

Durè, σκληρῶς, *Xen.* crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.*

Dureſco, σκληρύνομαι.

Duritas, ἡ σκληρότης, ητος, *Xen.*

Duriter, σκληρῶς, *Xen.*

Durities, ἡ σκληρότης, ητος, *Plato.* victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, *Herodian.*

Duriuſculus, ὁ ϗ ἡ ὑπόσκληρος, ου.

Duro, σκληρύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* diutiſſimè, διαμένω πλεῖστον χρόνον, *Iſocr.*

Durus, σκληρός, ὰ, ὸν, χαλεπὸς, ή, ὸν, concoctio emollit dura, ἡ ἕψις μαλάττει τὰ σκληρὰ, *Athen.* ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, *Hipp.* duri mores, σκληρὰ ἔθη, *Plut.* dura vita, σκληρὸς βίος, *Herodian.*

Duumvir, ὁ δυόδαρχος.

Duumviralis, e, δυοδαρχικὸς, ή, ὸν.

Duumviratus, ἡ δυοδαρχία.

Dux, ὁ ἡγεμὼν, *Dem.* populi, ὁ ἡγούμενος τοῦ δήμου, *Iſocr.* belli, ὁ ϖολέμαρχος, ου, *Dem.* ὁ πολεμαρχῶν, ἡγεμὼν ϖολέμου, ὁ στρατηγὸς, οῦ, *id.* decem virûm, ὁ δέκαρχος, duodecim virûm, ὁ δωδεκαδάρχης, ου, *Xen.* centum virûm, ὁ χιλίαρχος, ου, *Plut.* decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ου, ſeu ὁ μυρίαρχος, ου, *Xen.* auctorque alicujus rei, ἀρχηγὸς τινος, *Dem.* alicujus facinoris, ϖρωτεύων τινὸς ἔργου, *Iſocr.* viæ, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.*

Dynaſta, -es, ὁ δυνάστης, ου, *Xen.*

Dyſenteria, ἡ δυσεντερία, *Æl.* dyſenteriâ laborans,

rans, ὁ δυσεντερικὸς, οῦ, dyſenteriâ obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν, *Æl.*

Dyſentericus, δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν.

Dyſuria, ἡ δυσουρία, *Galen.* τὰ δυσουριακὰ, ſc. ϖάθη, *Cic.* dyſuriâ laboro, δυσουριάω, *Dioſc.* δυσουρέω, *id.*

E.

E Vel ex, ἐκ, *ſequente Conſonâ*, ἐξ, *ſequente Vocali vel Diphthongo*; multæ moleſtiæ exſiſtunt è bello, ϖολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ ϖολέμου, *Dem.* ſe non commovere è lecto, ἐκ τῆς κλίνης οὐ κινεῖσθαι, *id.* ex ignobilibus facti ſunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι, *id.* ex adverſo, ἐξ εναντίας, *Ariſtot.* ex adverſo alicui, κατέναντι τινος, *Lucian.* è contra, è contrario, τοὐναντίον; ex animi ſententia, κατὰ γνώμην, *Baſil.* ex benevolentiâ aliquid facere, ἐπ᾽ εὐνοίᾳ ϖοιεῖν τι, *Dem.* è propinquo, ἐξ ὀλίγου, *Thuc.* è regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ſeu ἀντικρὺ, *Pauſ.* alicujus, καταντικρὺ τινος, *Ariſtot.* è veſtigio, ϖαραυτίκα, *Dem.* ϖαραχρῆμα, *id.* è ſublimi, ἀφ᾽ ὑψηλοῦ, *Lucian.* ex quo fuerunt iſti oratores, ἐξ οὗ οὗτοι ϖεφήνασι ῥήτορες, *Dem.* ex profeſſo, ἐκ τοῦ ϖροφανοῦς, *Plato.* ex improviſo, ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, *Thuc.* ex tempore, ἐκ τοῦ ϖαραχρῆμα, *Dem.* ex æquo, ἀγχώμαλα, *Thuc.*

Eatenùs, κατὰ τοσοῦτον, quiſque opem ferebat, quatenùs poterat, ἐβοήθει, καθ᾽ ὅσον ἕκαστος οἷος ἦν, *Lyſ.* ſubtilitatem quærere, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον τἀκριβὲς ἐπιζητεῖν, ἐφ᾽ ὅσον ἡ τοῦ ϖράγματος φύσις ἐπιδέχεται, *Ariſtot.*

Ebenus, ἡ ἔβενος.

Ebibo, ἐκπίνω, propoſitum calicem, ϖροθεῖσαν κύλικα, *Athen.*

Eblandior, ἐξαρέσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, *Diod. Sic.* τινι, *Xen.*

Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργὸς, οῦ.

Eboreus, ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Ebrietas, ἡ μέθη, *Dem.* ſurgere ante ebrietatem, ἐξανίστασθαι ϖρὸ μέθης, *Iſocr.* propter ebrietatem dormire continuè duas noctes & duos dies, ἐπὶ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας ϗ δύο νύκτας, *Athen.* ebrietate diffluere, διαῤῥέειν ὑπὸ τῆς μέθης ϗ τοῦ οἴνου, *Æl.* ebrietati deditum eſſe, ἐγχρονίζειν ἐν οἴνοις, LXX. ſe dedere, μέθαις ϗ κραιπάλαις ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν, *Herod.* ebrietate temulentum eſſe, ἀπὸ μέθης κραιπαλᾷν, *id.*

Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι᾽ ἡδονῆς, *Plato.* vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* ebrior aliquâ re, μεθύσκομαι τινος, *id.*

Ebrioſitas, ἡ οἰνοφυγία, ας, *N. T.* ἡ φιλοινία, ας, *Clem. Al.*

Ebrioſus, μεθυστικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ϖάροινος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ οἰνόληπτος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ οἰνόφλυξ, γος, *Lucian.*

Ebrius, μεθύων, ουσα, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ϖάροινος, *Athen.* ſum, μεθύω; magnitudine rerum geſtarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν ϖραγμάτων; ebrium ſaltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι; clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, *id.* ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, *Plato.* μέθυσος, vel μέθυστος.

Ebullio, ἀναζέω, *Dioſc.* ὑπερζέω, *Ariſtot.* ἐκβράζομαι, *Chryſ.* ἀναφλύω, ἀναφλύζω, *Hom.*

Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις. ἡ ἀνάβρασις, ὁ ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ βρασμὸς, οῦ, *Naz.*

Ebur, ὁ ἐλέφας; Indicum, ἐξ Ἰνδῶν, *Lucian.*

Eburneus, ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* ἐλεφάντινος, ίνα, ινον, *Lucian.*

Ecce, ἰδοῦ, *N. T.*

Eccleſia, ἡ ἐκκλησία, *N. T.*

Echinatus, ὁ ϗ ἡ ἐχινώδης, εος.

Echinus, ὁ ἐχῖνος, ου, terreſtris, χερσαῖος, *Plut.* marinus, ϖελάγιος, *Ariſtot.*

Echo, ἡ ἠχὼ, όος, *Ariſtot.*

Electa, τὰ ἐκλεγόμενα, ων.

Eclipſis, ἡ ἔκλειψις, εως, *Ariſtot.*

Eclipticus, ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς,

Ecquando, ἦ ϖότε.

Ecquis, ἦ τις.

Ecſtaſis, ἡ ἔκστασις, εως, *Plut.*

Ectypus, ὁ ἔκτυπος, ου, *Plin.*

Edacitas, ἡ ϖολυφαγία, ἡ λιχνεία, *Lucian.*

Edax, ὁ ϗ ἡ ϖολυφάγος, ὁ ϗ ἡ γαστρίμαργος, *Baſ.* ὁ βόρος, *Lucian.*

Edento, ἀποδοντόω.

Edentulus, ὁ ϗ ἡ ἀνόδους, οντος, *Poll.*

Edico, ἐπιτάττω, aliquid, τι, *Plato.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, *Ariſtot.* bellum, ἐπαγγέλλω ϖόλεμον, *Dem.* Confer *Indico*, item *Impero.*

Edictio, ἡ ἐπίταξις, εως.

Edictum, τὸ ἐπίταγμα, *Dem.* τὸ ἐπιταττόμενον, *id.* edicta principum ſervare, ἐμμένειν τοῖς ϖαραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, *Iſocr.* publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν ϖροσταγμάτων; movere & mutare, κινεῖν ϗ μετατιθέναι; liberare aliquem, edicto aliquo, ἐλευθερῶσαί τινα διὰ ϖροστάγματός τινος, *id.* fieri & edicto, γίγνεσθαι τι ἐξ ἐπιτάγματος, *Dem.* ex edicto, κατα τὴν ϖροθεσμίαν, *Dioſc.* edictum propono, δήλωσιν ἐκπέμπω, *Herodian.* διάταγμα ϖροτίθημι, *id.*

Ediſco, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Ediſſero, διεξίημι, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Editio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίου.

Edititius, ἐκδοτικὸς, ἡ, ὸν.

Editor, ὁ ἐκδιδοὺς, όντος.

Editus, ὁ ϗ ἡ ἔκδοτος, ου, altus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν; locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ᾽ ὑψηλοῦ, ſc. τόπου, *Lucian.*

Edo, perf. *Edidi*, ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, *Plut.* hiſtoriam Græco ſermone, ἱστορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, *Athen.* in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, *Plato.* exemplum, δείκνυμι ϖαράδειγμα, ϖροφέρω.

Edo, perf. *Edi.* ἐσθίω, plura, quam ferre poſſum, ϖλείω, ἢ δύναμαι φέρειν, *Xen.* & bibo in cauponâ, φάγω ϗ ϖίνω ἐν καπηλείῳ, *Iſocr.* cogere aliquem edere & bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν ϗ ϖίνειν, *Dem.*

Edo, onis, ὁ φάγος, ου, *N. T.*

Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι, *Antiph.*

Edomo, δαμάζω. Confer *Domo.*

Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam, ἐκνήφω ἀπὸ οἴνου, LXX.

Edormiſco, idem.

Educatio, ἡ ϖαιδοτροφία, ας, *Plato*, ἡ ἀγωγὴ ϖαίδων, *Plut.*

Educator, ὁ τιθηνὸς, οῦ, *Heſych.* ὁ τροφεύς, *Plato.* ὁ τροφὸς, οῦ, *id.*

Educatrix, ἡ τιθηνη, *Plut.* ἡ τροφὸς, *Plato.*

Educo, as, τρέφω, liberos, ϖαῖδας, *Xen.* ἀναιρέομαι τέκνα, *Dion.* humiliter, ταπεινῶς ϖαιδεύω, *Iſocr.* malè, φαύλως ἄγω, *idem.* κακῶς τρέφω, *Dem.* in magnâ inopiâ, τρέφω, μετὰ ϖολλῆς ἐνδείας, *id.* in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, *Xen.*

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, *Thuc.* copias, δυνάμιν, *Herodian.* ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, *Xen.* aliquem mecum, ϖαραλαμβάνω τινὰ, *Herodian.*

Edulis, ὁ ϗ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Thuc.*

Edulium, τὸ ἔδεσμα, *Iſocr.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato.* τὸ βρῶμα, *Xen.*

Effabilis, e, ῥητὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Effarcio, ἐκπληρόω, *Ariſtid.*

Effari, ἀποφάσκειν, *Dion. Areop.*

Effaſcinatio, ἡ καταγοήτευσις.

Effaſcino, καταγοητεύω, γοητεύω τινὰ, *Plut.*

Effatum, τὸ ἐκφώνημα, τὸ ἀξίωμα.

Effectio, ἡ ϖοίησις, εως, *Herodot.*

Effector, ὁ ϖοιητὴς, οῦ, *Xen.*

Effectrix, ἡ ϖοίητρια, ας.

Effectum, τὸ ϖοίημα, ατος, *N. T.*

Effectus, ûs, τὸ αἰτιατὸν, οῦ, *Apud Log.* τὸ ἐνέργημα, ατος, τὸ ἀποτέλεσμα, *Galen.*

Effemino cum derivatis vide ſub *Effæmino.*

Effereſco, ἀγριαίνομαι, *Plut.*

Effero, as, ἀγριόω, *Xen.* ἀπαγριόω, *Theophr.* θηριόω.

Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, ſeu νέκυν, *Dem.* me propter aliquid, μεῖζον φρονέω, ἐπί τινι, *idem.* me, θρασύνομαι, *Iſocr.* efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ἐπὶ ϖλούτῳ, *Xen.* animo, κομάω, *Lucian.* μεγαλοφρονέω, *id.* iracundiâ, ἐκφέρομαι ὀργῆς ϖλεῖστον, *Thuc.*

Efferveo, ἐκζέω.

Efferveſco, ἐκβράζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, *Chryſ.*

Efferus, ἄγριος, ία, ιον, *Plato.* ὁ ϗ ἡ θηριώδης.

Efficacia, ἡ ἐνέργεια, ſpiritûs, τοῦ ϖνεύματος, *Chryſ.*

Efficaciter, ἐνεργῶς, *Polyb.*

Efficax, ἐνεργὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ſermo, λόγος ἐνεργὴς, *N. T.* ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν.

Efficienter, ἐνεργητικῶς.

Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, οῦ.

Efficio, ἀποτελέω, *Polyb.* διαπράττομαι, aliquid verbis, τὶ λόγοις, *Iſocr.* aliquem formidabilem & acrem, φοβερὸν ϗ χαλεπὸν ἐπιδείκνυμι τινὰ, *Dem.* aliquid optabilius, καθιστάναι τι ζηλωτότερον, *Iſocr.* unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, *Plato.*

Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.* τὸ ἐκτύπωμα.

Effigio, εἰκονίζω τι, *Aphth.* ἐκτυπόω τι, *Plut.*

Effingo, ἀπεικάζω τι, *Iſocr.* imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Lucian.* in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, *Plut.* ἐκμιμοῦμαι.

Efflagitatio, ἡ διαίτησις, ἡ λιπαρία, *Herodot.*

Efflagito, ἐκλιπαρέω, *Plut.* καταλιπαρέω, *Lucian.* ϖροσλιπαρέω, *Plut.* ἐξαιτέω τι.

Efflictim, ὑπερφυῶς, *Plut.* amo aliquem, ἐπιμαίνομαι τινι, *Baſ.* ἀνδρειότατα ἐράω τινὸς, *Ælian.*

Efflo, ἐκφυσάω, *Dioſc.* ἐκπνέω, *Ariſtot.* animam, ἐκπνέω, *Soph.*

Effloreſco, ἐπανθέω, ἐξανθέω, Num. 17. effloreſcebant lanugines malis, ἐπήνθουν ἴουλοι ταῖς ϖαρειαῖς, *Herodian.*

Effluentia, ἡ ἐκρυὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Effluo, ἐκρέω, *Plut.* ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος, *Herodian.* ἐκφέρομαι.

Effluvium, ἡ ἔκρυσις, εως.

Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμοὺς, *Plut.* foſſas, διορύττω τάφρους, *Herodian.*

Effœminatè, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι, *Iſocr.* vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, *Diod. Sic.*

Effœminatio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*

Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, ου, *Lucian.* ὁ μαλακὸς, οῦ, *Dem.*

Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω, *Philo.*

Effœtè, ἐξαντλητῶς.

Effœtus, ἐκτεκὼν, οῦσα, ὸν, quæ parere deſiit, ἡ ἄγονος, ου.

Effoſſio, ἡ ἐξόρυξις, ἡ ἐξορυγμία, *Suid.*

Effractio, ἡ διάῤῥηξις.

Effrenatè, ἀχαλινώτως.

Effrenatus, ὁ ϗ ἡ ἀχαλίνωτος, *Greg.*

Effrenis, e, ὁ ϗ ἡ ἐξήνιος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, os, στόμα, *id.* effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, *Herodian.*

Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον, *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, *Plato.* omnem ſenſum, ϖᾶσαν αἴσθησιν, *Plut.* è carcere, ἐπιδράω ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *Dem.* aliquem, ἐκκλίνω τινὰ, *Xen.* præſens, ὑπερδραμέω τὸ ϖαρὸν, *Herodot.*

Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, ἀπόφευξις, έως, *Ariſtoph.* ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διαφυγὴ, ῆς, *Plato.* quærere, ϖαραγωγὴν ἐρεῖν, *Dem.*

Effulgeo, ἀπολάμπω, *Lucian.*

Effundo, ἐκχέω, *Lucian.* patrimonium, καταφάγω τὴν ϖατρῴαν οὐσίαν, *Athen.* quidquid in buccam venit, λέγω, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocr.*

Effusè, κεχυμένως, ἀφειδῶς, *Herodian.*

Effuſio, ἡ ἔκχυσις, εως, *Athen.*

Effuſor, ὁ ἐκχυτης, *Lucian.*

Effutio, φλυαρέω, τὶ, *Plato.* ἐξαγορεύω τι, *Naz.* temerè, importunè, & citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῆ, ϗ φορτικῶς, ϗ χύδην, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocr.*

Egelidus, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, aqua, ὕδωρ, *Athen.*

Egenus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ου, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐνδεὴς τινος, *id.* Confer *Pauper.*

Egeo, ἀπορέω, pecuniâ, τῶν χρημάτων, *Iſocr.* victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ ϖερὶ τὴν τροφὴν, δέομαι τοῦ βίου; alicujus rei, ἐνδεῶς, ſeu ἀπόρως ἔχω, ſeu διάκειμαι τινος, *id.* rebus neceſſariis, σπανίζω τῶν ἐπιτηδείων, *Plut.* τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, *Iſocr.* Confer *Indigeo.*

Egerminatio, ἡ ἐκβλάϛησις, εως, foliorum, τῶν φύλλων, *Dioſc.*

Egermino, ἐκβλαϛάνω, *Theophr.*

Egero, ἐκκομίζω, ἐκφορέω, aliquid è domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* excerno, ἐκκρίνω, *Theophr.* Confer *Effero.*

Egeſtas, ἡ ἀπορία, ας; ſumma, ἐσχάτη, *Dem.* Confer *Inopia*, item *Paupertas.*

Egeſtio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ ἐκφορὰ, excrementorum & ſimilium è corpore, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.*

Egeſtoſus, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ου, *Dem.*

Ego, ἐγὼ, *Dem.* ego vero lugebam ipſum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτὸν; ego vero, i. e. equidem, conabor præſtare, πειράσομαι μὲν οὖν ϖοιεῖν; ego vero ipſe mori malim, ϗ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, *id.*

Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, *Iſocr.* adverſus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπί τινος, *Xen.* domo, ἀπέρχομαι τῆς οἰκίας, *idem.* è concione, ἐκ τῆς ἐκλησίας, *Iſocr.* animo prompto, ἔξειμι ϖροθύμως, *Dem.* ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, *id.* egreſſus annum quinquageſimum, ϖλειόνων ἢ ϖεντήκοντα ἐτῶν, *Dem.* ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, *id.*

Egregiè, διαφερόντως, *Iſocr.* ἐξαιρέτως, *Plut.*

Egregius, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* θαυμαϛὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ὑπέροχος, ἔξοχος; theſaurus, θησαυρὸς καλὸς, *Iſocr.* ſenes egregiis meritis, ϖρεσβῦται ἄξιοι λόγου, *Herodian.*

Egreſſio, ἡ ἔκβασις, ἡ ἔξοδος, *Dem.* ἡ ἐξήλυσις, *Herodot.*

Egurgito, ἀπαρύω, *Plut.*

Ehem, ὤ, *Dem.*

Eheu, αἴ, *Lucian.*

Eho, ὤ, *Iſocr.*

Ehodum, ὦ τὰν, *Dem.* ehodum bone vir, ὦ 'γαθὲ, *Xen.*

Eja, εἶα, *Ariſtoph.*

Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, *Thuc.* jaculando abſumo ſagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, *Herodot.*

Ejectamentum, τὸ ἔκκριμμα, ατος.

Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐξώθησις.

Ejectitius, ὁ ϗ ἡ ἐκβόλιμος, ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.

Ejicio, ἐξωθέω, ἐκβάλλω, è patriâ, ἐκ τῆς ϖατρίδος, *Dem.* aliquem, ϖοιέω ἐκβολήν τινος, *Iſocr.* φεύγοντα, ſeu ἔκδοτον, ſeu ἄπολιν ϖοιέω τινὰ, *Dem.*

Ejulatio, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ὀλολυγμὸς, *Athen.* ὁ κλαυθμός.

Ejulo, ὀλολύζω, *Lucian.* ὀλοφόρομαι.

Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Dem.*

Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Ejuſdemmodi, Ejuſcemodi, Ejuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Plato.* τοιοῦτός τις, *id.* τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *Ariſtot.*

Elabor, διεκπίπτω, per foramina, τῶν ϖόρων, *Plut.* ex aliquo, ἔκ τινος, *id.* Confer *Effugio.*

Elaboratè, διαπεπονημένως, *Iſocr.*

Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εως.

Elaboratus, ϖεπονημένος, ένη, ένον, *Iſocr.* ϖονηθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ ϖεποιημένα δημιουργοῖς ἀριϛοῖς, *Dem.*

Elaboro, ἐκπονέω, *Thuc.* ἐξεργάζομαί τι, *Iſocr.* in aliquâ re, ϖονέω ϖερὶ τι, *Ariſtot.* circa virtutem, φιλοπονέω ϖερὶ τὴν ἀρετὴν, *Iſocr.*

Elanguco, ἐκκάμνω, *Plut.*

Elangueſco, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Elapſus, διεκπεπτωκὼς, υῖα, ὸς, elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* elapſum tempus, ϖαρελθὼν χρόνος, *Iſocr.* elapſo anno, διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, *Dem.* elapſis diebus & noctibus, ἡμερῶν ϗ νυκτῶν ϖαρελθουσῶν, *Ariſtot.*

Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.*

Elatè, ἐπηρμένως.

Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ας, mortui, τοῦ ἀποθανόντος, *Dem.* in altum, item animi, ἡ ἔπαρσις, ιως, *Naz.* cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας, *Maccab.*

Elatus, ἐπηρμένος, ένη, ένον, propter fortunam præſentem, ταῖς ϖαρούσαις τύχαις, *Xen.* propter divitias, ἐπὶ τῷ ϖλούτῳ, *idem.* propter inſperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδα; εὐπραγίαις, *Herodian.*

Elavo, ἐκνίπτω, *Plato.*

Electè, ἐπιλέγδην, λογάδην, *Thuc.*

Electilis, e, αἱρετὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.*

Electim, ἀριϛίνδην, *Iſocr.*

Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, ϖραγμάτων, *Iſocr.* & judicium de aliquâ re, αἵρεσις ϗ κρίσις ϖερί τινος, *idem.* electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινὶ, *Dem.*

Elector, ὁ αἱρέτης, *Philo.*

Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος, *Philo.*

Electrum, τὸ ἤλεκτρον, *Ariſtot.*

Electus, αἱρεθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* αἱρετὸς, ἡ, ὸν, *Lycurg.* ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, *Dem.*

Eleemoſyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *N. T.*

Elegans, κομψὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ϖερικαλλὴς, ὁ ϗ ἡ φιλόκαλος, *Iſocr.* elegantiſſima dicta, χαριέϛατα τῶν εἰρημένων; corpuſculum alicujus minus elegans, σωμάτιον τινος οὐκ εὔκρινες, *idem.* elegans oratio, κεκαλλιεπημένος λόγος, *Plato.* ſcriptura, ἡ καλλιγραφία, *Plut.*

Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως, *Iſocr.* κεχαρισμένως, *id.* ἐπιχαρίτως, *id.* dicere, μουσικῶς, ſeu διαπεπονημένως λέγειν, *Dem.* ſcribo, καλλιγραφέω, *Poll.* ſcribens, καλλιγράφος, *Greg.*

Elegantia, ἡ ἐκπρέπεια, ὁ κόσμος, *Iſocr.* ἡ κοσμιότης, elegantiæ ſtudium, ἡ φιλοκαλία, *idem.*

Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς, ἡ, ὸν, elegiacus verſus, ſeu carmen elegiacum facere & recitare, ἐλεγεῖα ϖοιεῖν ϗ λέγειν, *Dem.*

Elegidium, ὁ ἐλεγείδιον.

Elegus, ὁ ἔλεγος, *Ariſtoph.*

Elementalis, idem quod *Elementarius.*

Elementaliter, ϛοιχειωδῶς, *Laert.*

Elementarius, ϛοιχιακὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ϛοιχειώδης, εος, *Ariſtot.*

Elementum, το ϛοιχεῖον, *Ariſtot.* literæ & prima inſtitutio, τὰ ϛοιχεῖα, *idem.* prima elementa doceo, ϛοιχειόω, *Greg.* elementorum traditio, ἡ ϛοιχείωσις, *Dion. Areop.*

Elenchus, ὁ ἔλεγχος, ου, *Lucian.*

Elencticè, ἐλεγκτικῶς, *Ariſtot.*

Elencticus, ἐλεγκτικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Elephantia, idem quod *Elephantiaſis.*

Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντος.

Elephantiaſis, ἡ ἐλεφαντίασις, ὁ ἐλεφαντιαϛμὸς, οῦ, ὁ ἐλέφας, *Dioſc.* elephantiaſi laboro, ἐλεφαντιάω.

Elephantinus, ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, *Lucian.* ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Elephantus, ὁ ἐλέφας, *Ariſtot.*

Elephas, idem elephas femina, ἡ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Elevatio, τὸ αἰώρημα, ἡ αἰώρησις, ἡ ἔπαρσις.

Elevo, ἐπαίρω, αἰωρέω, aliquid ſupra caput, τὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, *Dem.* manus ad cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας ϖρὸς τὸν οὐρανόν, *Xen.* εἰς τὸν οὐρανὸν, *Ariſtot.* oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις ϖρὸς τὸν οὐρανὸν, *Philo.* contemno aliquid, ἐκφαυλίζω τι, *Plut.* Confer *Contemno.*

Elicio, ἐξάγω, aliquid, τι, *Dianarch.*

Elido, ἐκθλίβω, LXX.

Eligo, ἐκλέγω, τὶ, *Iſocr.* ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιϛον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, *id.* præ multis opibus, αἱρέομαι τι ἀντὶ ϖολλῶν χρημάτων, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρέομαι τινὰ ϖροϛάτην τοῦ ϖολέμου, *Dem.* legatos ad aliquem, αἱρέομαι ϖρέσβεις ϖρός τινα, *id.* multò magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι ϖολὺ μᾶλλον, ἢ, *Iſocr.* mortem potiùs, quam vitam turpem, ϖροαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, *id.* θάνατον ἀντὶ ζωῆς, *Dem.* aliquid ex omnibus, τὶ ἐξ ἁπάντων, *Iſocr.* in ſenatum, ἐκκρίνω εἰς γερουσίαν, *Dem.* magiſtratus, ϖοιέω ἄρχοντας, *Herodian.*

Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* è patriâ, ἐκβάλλω ἐκ τῆς ϖατρίδος, *Dem.* ἐξοικίζω, ἐξωθέω.

Elimo, ἀποξύω.

Elinguatus, ὁ ϗ ἡ ἄγλωσσος, ου, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ἄφωνος.

Elinguis, idem.

Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.

Elinguo, γλωττοτομέω, *Plut.*

Eliqueſco, ἐκτήκομαι.

Eliquo, ἐκτήκω.

Eliſio, ἡ ἔκθλιψις, εως.

Elixo, ἑψέω, *Ariſtot.* ἀναβράσσω.

Elixus, a, um, ἑφθὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.* ἑψαλέος, έα, έον.

Elocatio, ἡ μίσθωσις, domûs, οἰκίας, *Dem.* filiæ, ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρὸς, *id.*

Eloco, μισθόω; domum alicui, οἶκόν τινι, *Iſocr.* domum decem minis, οἰκίαν δεκα μνῶν, pluris, ϖλείονος, *Plut.* filiam cum magnâ dote, μετὰ ϖροικὸς ϖλείϛης ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, *Iſocr.* alicui filiam uxorem, δίδωμι τινι θυγατέρα εἰς γάμον, *Plut.*

Elocutio, ἡ λέξις, *Iſocr.* ἡ ἑρμηνεία, *Dion. Hal.* ἡ φράσις.

Elogium, ἡ μαρτυρία, *Iſocr.* τὸ ἐγκώμιον, *Dem.* Confer *Laus.*

Elongo, ἐκμηκύνω.

Eloquens, λόγιος, ία, ιον, *Ariſtot.* δεινὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, λέγειν δεινὸς, εἰπεῖν δεινὸς, εἰπεῖν δυνάμενος, δυνατὸς λέγειν, τεχνίτης τοῦ λέγειν; eloquentiſſimus, δεινότατος πάντων ἀνθρώπων, δεινότατος λέγειν ἁπάντων, ἱκανώτατος τῶν ῥητόρων, *id.*

Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* ἡ ἐμπειρία τοῦ λεγειν, *Dem.* ἡ εὐπορία τοῦ εἰπεῖν, *Iſocr.* τὸ εὖ λέγειν, *Dem.* δεινότης, ἡ ἐν λόγοις, *Iſocr.* οἱ λόγοι, *id.*

Eloquium, τὸ λόγιον, *Thuc.*

Eloquor, ἀποφθέγγομαι, *N. T.* de aliquâ re, ἀφορίζω περί τινος, *Ariſtot.*

Eluceo, ἐκλάμπω, *Plato.*

Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, *Thuc.*

Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Dem.*

Elucubro, νυκτογραφέω, φιλοπονέω.

Eludo, διαπαίζω, *Plato.* διακρούω τι, *Plut.*

Elugeo, ϖενθέω, *N. T.*

Elumbis, e, ἐξασφυσμένος, ένη, ένον.

Eluo, ἐκπλύνω, *Ariſtot.* aliquid, ἐκνίπτω τι, *Plato.* facta, τὰ ϖεπραγμενα, *Dem.* aliquid lixivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, *Gal.*

Eluſio, ἡ κακουργία, *Dem.* ἡ ϖαράκρουσις, & tergiverſatio, ἡ κακουργία ϗ διάδυσις, *id.*

Elutriatio, ὁ μεταγγισμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Elutrio, μεταγγίζω, *Dioſc.*

Eluvies, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Eluxatus, ὁ ϗ ἡ ἔξαρθρος, *Suid.* Confer *Luxatus.*

Emaciatio, ἡ ἴσχνανσις, εως.

Emacio, ἰσχναίνω, *Ariſtot.* ἰσχαίνω, *Theophr.*

Emacitas, τὸ ὠνητικὸν, οῦ.

Emacreſco, ἰσχναίνομαι.

Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τὶ τινι, *Lucian.* ἀποσμάω τι, *Dioſc.*

Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.

Emancipatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄφετος, ου, *Iſocr.*

Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκποιέομαι τινα, *Pandect.*

Emaneo, ἔξω διαμένω.

Emano, ἐκβρύω, ἀποφέρομαι, *Plut.*

Emanſor, ὁ ϗ ἡ ἀϛράτευτος, & deſertor ordinum, ϗ λείπων τὰς τάξεις, *Dem.* ὁ ἀτακτῶν, οῦντος, *id.*

Emarceſco, ἀπομαραίνομαι, *Ariſtot.* καταμαραίνομαι, *id.*

Emaſculo, εὐνουχίζω, *N. T.*

Ematureſco, ϖεπαίνομαι, *Xen.*

Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατος, *Eud.*

Embryon, τὸ ἔμβρυον, ου, *Dioſc.*

Emendabilis, ὁ ϗ ἡ εὐεπανόρθωτος, *Hipp.*

Emendatè, ὀρθῶς, *Ariſtot.* loquor, ὀρθοεπέω, ſcribo, ὀρθογραφέω.

Emendatio, ἡ διόρθωσις, *Ariſtot.* legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, *Dem.* emendationem inſtituo in fœdere, ἐπανόρθωμα ἐπανορθόω ἐν τῇ εἰρήνῃ, *id.*
Emendator, ὁ διορθώτης, ου, ὁ ἐπανορθώτης, ου.
Emendico, ἐρανίζω τι, *Æſchin.*
Emendo, διορθόω, aliquid, τὶ, *Dem.* orationem ſcriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον, *id.* civitatem corruptam, ἐπανορθόω πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, *Ariſtot.* calamitates aliquâ re, ἐπανορθόομαι τὰς συμφορὰς τινι, *id.* Confer *Corrigo.*
Ementior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* alicui, τινὶ, *N. T.*
Ementitus, ψευσάμενος, ένη, ένον, *Herodian.* & *paſſ.* ἐψευσμένος, ένη, ένον, *Thuc.*
Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecuniâ, ſeu pretio, τὶ παρα τινος χρημάτων, *Dem.*
Emereo, ſeu emereor, μισθοφορέω, *Ariſtoph.*
Emergo, ἀναβαίνω, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, è fonte, κρένης, *Lucian.*
Emeritus, ſc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, *Dem.* ὁ πάσας τὰς νομικὰς στρατείας τετελεκὼς, *Herodian.* emeritæ ætatis, πρὸς ἄφιξιν στρατείας ὢν, *id.*
Emerſio, ἡ ἔκδυσις, εως.
Emetior, ἐκμετρέω, *Poll.*
Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, *Heſych.*
Emicatio, ἡ ἔκλαμψις, εως.
Emico, ἀναλάμπω, *Xen.* ἐκλάμπω, *Plato.*
Emigro, ἀποικέω, *Iſocr.* è vitâ, τελευτάω τὸν βίον, *Iſocr.* Confer *Morior.*
Eminentia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθου, *Herodian.* lignorum, ξύλων, *id.*
Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχουσι, *Ariſtot.* ſuper aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τι τινι, *Baſ.* προκύπτω.
Eminùs, πόῤῥωθεν, *Dem.* μακρὰν, *Iſocr.*
Emiſſarius, ὁ προσαγωγεὺς, *Naz.* ὁ προσαγγελεὺς, *Bud.*
Emiſſio, ἡ ἀποπομπὴ, *Æſchin.* ἡ ἔκπεμψις, *Thuc.* ἐκπομπὴ, coloniæ, ἀποικίας, *Plato.*
Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliquâ, πρεσβείαν ὑπὲρ τινος, *Dem.* ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρὸς τινα, *id.* vocem, προίεμαι φωνὴν, *Plut.* vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον, *id.* verbum, προίεμαι ῥῆμα, *Dem.* ſermonem de re aliquâ, ἐκδίδωμι λογον περί τινος, *Plut.*
Emo, ὠνέομαι τὶ, pecuniâ ab aliquo; τι παρά τινος χρημάτων, *Dem.* aliquid duobus terunciis, τὶ δυοῖν χαλκοῖν; piſces, ἀγοράζω ἰχθῦς; eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τῆς ἴσης τιμῆς, *idem.* & corrumpo aliquem, ὠνέομαι ϗ διαφθείρω τινα; parvi frumentum emitur, εὐωνὸς ἔστιν ὁ σῖτος, *id.*
Emodulor, ῥυθμίζω τὶ, *Herodian.*
Emolior, ἐξωθέω, *Ariſtot.*
Emollio, μαλακύνω, aliquid, τὶ, *Gal.*
Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, *Dem.* & lucrum, τὸ λῆμμα ϗ κέρδος; aliquid accipio, λῆμμα τι λαμβάνω; repudio, ἀπαλλάττω λήμματος; ſequor, non æquitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, οὐδὲ τὸ δικαιον; ſpecto, ἀγαπάω τὴν πλεονεξίαν; appeto, ἐπιθυμέω τοῦ πλεονεκτήματος; percipio, καρπόομαι πλεονεξίαν τινὰ, *id.* fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν, *Iſocr.* ſpe emolumenti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι, *Dem.* emolumento ſum alicui, ὠφελέω τινὰ, *Plato.* emolumentum adferens, ὠφέλιμος, ίμη, ιμον, *Plato.* emolumento carens, ὁ ϗ ἡ ἀλυσιτελὴς, *Strabo.*
Emorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* ἐκθνήσκω, *Hom.* emori malim quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλοίμην, ἢ, *Dem.* emorior riſu, ἐκθνήσκω γέλῳ, ſeu γέλωτι, *Hom.*
Emortualis, e, θνησιμαῖος, αία, αῖον, dies, θνησιμία ἡμέρα.
Emortuus, νενεκρωμένος, ένη, ένον, *N. T.*
Emoveo, ἀπάγω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Emphaſis, ἡ ἔμφασις, εως, *Quinct.*
Empirice, ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.
Empiricè, ἐμπειρικῶς.
Empiricus, ἐμπειρικὸς, ἡ, ὸν, medicus, ὁ ἐμπειρικὸς, *Celſ.*

Emplaſtrum, τὸ ἔμπλαστρον, *Gal.*
Emporium, τὸ ἐμπορεῖον, *Strabo,* τὸ ἐμπόριον, *Thuc.*
Emptio, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.* τὸ ἀγόρασμα, *Ariſtot.* ἡ ἀγόρασις, *Plato.* ἡ ὤνησις; mutuari in emptionem fodinarum, δανείζεσθαι εἰς ὠνὴν μετάλλων; accipere damnum in emptione, ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ; facere emptionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τῆς νεὼς, *id.*
Emptor, ὁ ὠνητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ὠνουμένος, ένη, *id.* ὁ πριάμενος, *id.* ὁ ἀγοραστὴς, οῦ, *Xen.*
Empturio, ἀγορασείω.
Emucidus, ὁ ϗ ἡ βλαιννώδης, εως, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ βλεννώδης, εος, *id.*
Emulgeo, ἡ ἐξαμέλγω.
Emunctio, ἡ ἀπομυξία, ας, *Heſych.*
Emundo, ἐκκαθαρίζω.
Emungo, ἀπομύττω, naſum, τὴν ῥῖνα, *Hom.* me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, *Suid.* lucernam, ſeu candelam, προμύττω τὸν λύχνον, *Plut.*
Emunio, φράττω πόλιν τείχει, *Herodian.*
En, ἰδοὺ, *Dem.* ἠν' ἰδοὺ, *Lucian.*
Enarrabilis, e, ἐξηγητὸς, ἡ, ὸν.
Enarratio, ἡ ἐξήγησις, εως, *Soph.* ἡ ὑφήγησις, εως, *Dem.* ἡ διήγησις.
Enarrator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, *Galen.* alicui omnia, διηγέομαι τινι πάντα, *Dem.*
Enaſcor, ἀναφύομαι, *Plut.* ἐκφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, *Ariſtot.* ἐκκολυμβάω, *N. T.*
Enavigo, ἐκπλέω.
Encauſtes, ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.
Encauſtice, es, ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς, *Plin.*
Encauſticus, ἐγκαυστικὸς, ἡ, ὸν.
Encauſtum, τὸ ἔγκαυστον, ου.
Enchiridium, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Epictet.*
Encomium, τὸ ἐγκώμιον, *Dem.* Confer *Laus.*
Eneco, ἀποκτονέω, τινὰ, *Plato.* ἀποκτίννυμι τινὰ, *id.* Confer *Interficio.*
Energia, ἡ ἐνέργεια, ας, *Chryſ.*
Enervis, ὁ ϗ ἡ ἄνευρος, ου, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἀπονευρόω, *Suid.* ἐκνευρίζω, *Dem.*
Enervus, idem quod *Enervis.*
Enim, γὰρ, *quod ſemper poſt unam alteramve vocem ponitur, ut,* meo enim tempore, ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, *Dem.* ad poſtremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, *id.* ego enim nullius rei mihi conſcius ſum, ἐγὼ γὰρ δὴ οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.*
Enimvero, ϗ γὰρ τοι, enimvero, quum his animis eſſent, redegerunt nos in tantam concordiam, ϗ γὰρ τοι διὰ ταύτην γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατέστησαν. *Iſocr.* enim vero rectè loquimini, ἀλλ' εὖ τε λεγέτε, *Xen.* enimvero, o homo, tu quis es? μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τις εἶ, *N. T.*
Eniteo, διαλάμπω, *Iſocr.* ἀποστίλβω.
Eniteſco, καλλύνομαι, *Plato.*
Enitor, ἀποτίκτω, *Plut.* Confer *Pario*; conor, πειράομαι, valdè, σφόδρα, *Iſocr.* enitendum eſt pro viribus, πειρατέον κατα δύναμιν, *Dem.* Confer *Conor.*
Enixè, σπουδῇ, *Plato.* ἐκτενῶς.
Eno, vide *Enato.*
Enodatè, δήλως.
Enodatio, ἡ δήλωσις, εως, Confer *Explanatio.*
Enodis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνάμματος, ου, *Xen.*
Enodo, ἐξαμματόω, explico, καταφανὲς ποιέω, *Iſocr.* φανερον ποιέω, *id.*
Enormis, ὁ ϗ ἡ ἄμετρος, ου, ἔκνομος, ου.
Enormitas, τὸ ἄμετρον, *Luc.* ἡ ἀμετρία.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enoteſco, γνωρίζομαι, *N. T.*
Enoto, ἐκσημειόομαι, *N. T.*
Ens, τὸ ὄν, ὄντος, *Plato.* ἡ οὐσία, ας, *id.*
Enſiculus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Xen.* τὸ ξιφείδιον, ου, *Diod. Sic.*
Enſifer, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.*
Enſis, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* Confer *Gladius.* enſem fero, ξιφηφορέω, *Herodian.* enſis geſtatio, ἡ ξιφηφορία, ας, *Suid.*
Entheus, ὁ ϗ ἡ ἔνθεος, *Plato.*
Enthuſiaſmus, ὁ ἐνθουσιασμὸς, ου, *Plut.*
Enthuſiaſta, ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.
Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Ariſtot.*

Enucleatè, εὐκρινῶς.
Enucleo, ἐκπυρηνίζω, *Alex. Aphr.* explico, διακρίνω τι, *Xen.* σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω, γυμνόω, aliquem aliquâ re, τινα τινος, *Thuc.*
Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου, *Ariſtot.*
Enumero, ἐξαριθμέω; omnia pericula, ἅπαντας κινδύνους, *Iſocr.* omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινὸς, *id.* καταλέγομαι, *Athen.* omnia beneficia in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινα κατατεθείσας, *Herodian.*
Enunciatio, ἡ ἀπόφανσις, ſeu ἡ ἀπόφασις, *Ariſtot.*
Enunciativè, ἀποφαντικῶς, *Hermog.*
Enunciativus, ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*
Enunciatum, ἡ ἀπόφανσις, *Ariſtot.* τὸ ἀξίωμα.
Enuncio, ἀποφαίνομαι, *Ariſtot.* ut præco, κηρύττω, *Dem.*
Enutrio, ἐκτρέφω, *Ariſtoph.* viciſſim, ἀντεκτρέφω, *Ariſtot.* à pueritiâ, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, *Herodian.*
Eo, εἶμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον, *Herodot.* longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, *Dem.* feſtinanter, βαδίζω ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.* eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδὸν, *id.* per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύω, *Iſocr.* cum aliquo, πορεύομαι σύν τινι ὁμοῦ, *Dem.* quo it? ποι πορεύεται; ad aliquem, βαδίζω ἐπὶ τινα, domum, πρὸς οἰκίαν, *id.*
Eò, εἰς τοῦτο, dementiæ pervenerunt quidam, τῆς ἀνοίας ἐληλύθασι τινες, *Iſocr.* eò ſuperbiæ proceſſit, ut, εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥστε, *id.* eò inſaniæ devenit, εἰς τοσαύτην τὴν μανίαν ἦλθε, *id.* eò quod, διότι, *Dem.* eò magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πρᾳότερον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον——μᾶλλον, *Iſocr.* eò uſque. Vide *Uſque.*
Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
Eos, ἡ ἕως, ω, *Ariſtot.*
Eous, ἑῷος, α, ον, *Ariſtot.*
Epactæ, αἱ ἐπακταὶ, ſc. ἡμέραι.
Ephebus, ὁ ἔφηβος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀντίπαις, ex ephebis excedo, ἡβάω, *Thuc.* ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *Dem.* εἰς ἄνδρας ἥκω, *Ælian.*
Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ου, *Xen.*
Epicedium, τὸ ἐπικήδειον, ου, *Suid.*
Epigramma, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Ariſtot.*
Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*
Epilepſia, ἡ ἐπιληψία, ας, *Gal.*
Epilogus, ὁ ἐπίλογος, ου, *Poll.*
Epinicium, τὸ ἐπινίκιον, ου, *Poll.*
Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, ων, *Epiphan.*
Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Quinctil.*
Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Hermog.*
Epiſcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ, τοῦ ἐπισκόπου.
Epiſcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.*
Epiſcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ου, *N. T.*
Epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Xen.* ab epiſtolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν; epiſtolam mitto, ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω, *Dem.* Confer *Literæ.*
Epiſtolaris, ἐπιστολικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.*
Epiſtolium, τὸ ἐπιστόλιον, ου, *Plut.*
Epiſtolographus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, *Xen.*
Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ου, *Lucian.*
Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, ſc. ποίημα, *Poll.*
Epitheton, τὸ ἐπίθετον, ſc. ὄνομα, *Ariſtot.*
Epitome, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, *Eurip.*
Epulæ, ἡ ἑστίασις, εως, ἡ δαῖς, ἡ θοίνη, ſumptuoſæ, ſeu imperatoriæ, στρατηγικὴ, *Ælian.* ἡ εὐωχία, ας, *Ariſtot.* funebres, τὸ περίδειπνον, ου, *Dem.* epulis excipio, εὐωχέω, *Herodot.* ἑστιάω τινὰ, *Dem.*
Epulatio, ἡ ἑστίασις, εως, *Lucian.* ἡ εὐώχησις.
Epulo, ὁ δαιτυμὼν, όνος, *Plato.* ὁ δαιταλεὺς, *Athen.*
Epulor, εὐωχέομαι, *Xen.* ἑστιάομαι, *Plut.*
Epulum, idem quod *Epulæ.*
Equa, ἡ ἵππος, ου, *Xen.*
Equarius. Vide *Equeſtris, e.*
Eques, ὁ ἱππεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱπποβάτης, ſum, ἱππεύω, equitum magiſter, ὁ ἵππαρχος, qui præeſt equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equites, comparo, παρασκευάζω ἱππέας, habere, κτᾶσθαι,

σθαι, ſeu ἔχειν ἱππέας, *idem.* congregare, συνάγειν; equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοὶ, *id.*

Equeſter, ris, e, ὁ ϗ ἡ ἐφίππιος, ου, curſus, δρόμος, *Plato.* ἱππικὸς, ἡ, ὸν; equeſtria certamina, ἆθλοι, *Dion.* agmen, στράτευμα, *Xen.* ars equeſtris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη; artis equeſtris peritus, ὁ ἱππικὸς, οῦ, *id.* equeſtre prælium, ἡ ἱππομαχία, *Thuc.* equeſtri prælio ſuperior ſum, ἱπποκρατέω, *Dem.* equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα, *Herodian.* equeſtres copiæ, ἱππικὴ δύναμις, *Xen.*

Equidem, γὲ, equidem ipſe mori malim quam, ϗ ἔγωγε αὐτὸς τεθνᾶναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ, *Dem.* equidem te modo quærebam, ϗ μὴν ἐναγχός σε ἐζήτουν, *Plat.* equidem ejuſmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα, *Dem.*

Equile, ἡ ἱπποστασία, ὁ ἱππὼν, *Xen.*

Equinus, ὁ ϗ ἡ ἵππειος, ου.

Equio, ἱππομανέω, *Ariſtot.*

Equiſetum, ἡ ἵππουρις, ιδος, *Dioſc.*

Equiſo, ὁ ἱπποκόμος, ου, *Plut.*

Equitabilis, ὁ ϗ ἡ ἱππάσιμος, *Xen.*

Equitandi ars, ἡ ἱπποσύνη.

Equitatio, ἡ ἵππευσις, εως, *Xen.* ἡ ἱππεία, ας, *id.* iter, quod equo conficitur, τὸ ἵππευμα, ατος, *Xen.*

Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, *Dem.* equitatui præſum, ἱππαρχέω, *id.* equitatu ſupero, ἱπποκρατέω, *Thuc.*

Equites, vide *Eques.*

Equito, ἱππεύω, *Iſocr.* ἱππάζομαι, *Xen.* per regionem, ἱππάζομαι τὴν χώραν, *Plut.* προσελαύνω ἵππῳ, *Xen.* ad te, ἐλαύνω πρός σε, *Luc.*

Equulus, τὸ ἱππάριον, *Xen.*

Equus, ὁ ἵππος, *Dem.* pulcher, καλὸς, *Iſocr.* bellicus, πολεμιστήριος, *Dem.* equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος, *Iſocr.* alere, τρέφειν, *Dem.* conſcendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, *Xen.* deſcendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Dem.* equorum ſtudioſus, ὁ φίλιππος, ὁ ἱππεραστής.

Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.

Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, *Joſeph.*

Eradico, ἐκριζόω.

Erado, ἀποξύω, *Alciphr.*

Erciſcor, μερίζω, *Athen.*

Erebus, ὁ ἔρεβος, ου, *Hom.*

Erectio, ἡ ὄρθωσις, εως.

Eremigo, ἐξερέττω, ἐκκωπηλατέω.

Eremita, ὁ ἐρεμίτης, ου, *Naz.* ὁ ἀναχωρητής.

Eremus, ἡ ἔρεμος χώρα, *Xen.* ἡ ἐρημία, ας, *Æſchyl.*

Erepo, ἐξέρπω, *Ariſtoph.*

Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*

Erga, πρὸς *cum Accuſ.* gerere ſe benignum erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, *Iſocr.* περὶ, *cum Accuſ.* talem ſe gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι περὶ τοὺς γονεῖς, *id.*

Ergaſterium, τὸ ἐργαστήριον, *Xen.*

Ergaſtularius, ὁ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιστάτης.

Ergaſtulum, τὸ ἐργαστήριον, *Xen.* τὸ δεσμωτήριον.

Ergo, ἄρα οὖν, *Plato,* ubi ergo radices egerit, ὅπου, ποτ᾽ οὖν ἄρα τὰς ῥίζας καθῆκε, *Naz.* ergo eadem precabatur, οὐκοῦν ταῦτα συνεύχετο, *Dem.* ergo reliquum eſt, περίεστι τοίνυν; cujus ergo ſeu gratiâ hæc commemoro, τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, cauſsâ, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, *id.* hujus ergo, τούτου χάριν, *Plut.*

Erigo, ἀνορθόω, murum ſumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τῶν χρημάτων τινὸς, *Xen.* rempublicam, ἐπανορθόω τὰ τῆς πόλεως, *Iſocr.* κατορθόω τὴν πόλιν, *id.*

Eripio, ἐξαρπάζω τὶ, *Plut.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Iſocr.* τινός τι, *id.* ἀπὸ τινός τι, *idem.* ἀφαιρέομαι τινός τι, *Xen.* eripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι, *Plut.* Confer *Adimo,* item *Aufero.*

Erodo, ἐξέδομαι, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω, *Laert.*

Erogatio, ὁ ἔρανος, ου, *Dem.* ἡ διάδοσις, εως, ſumptuum in ludos, ἡ χορηγία, *id.*

Erogo, ἐρανίζω τι, *Æſchin.* alicui aliquid, ἐπιδιδώμι τινί τι, *Dem.* προΐεμαι τινί τι, *Ariſtot.*

Errabundè, πεπλανημένως, *Iſocr.*

Errabundus, πλανώμενος, ένη, ενον, *Lucian.* πλανητὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Erraticus, ὁ πλανήτης, *Iſocr.* πλανητὸς, ἡ, ὸν, erratica aſtra, πλανητὰ ἄστρα, *Plato.*

Erratio, ἡ πλάνησις, *Thuc.* ἡ πλάνη, *Dem.* Confer *Error.*

Erratum, τὸ σφάλμα, *Xen.* τὸ ἁμάρτημα, *Dem.* ἡ ἁμαρτία, Confer *Peccatum,* item *Delictum.*

Erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, *Lucian.* animo & multis rebus fruſtror, πλανάομαι διανοίᾳ ϗ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, *Dem.* in aliquâ re, ἐξαμαρτάνω τι, *Xen.* ἔν τινι, *Plato.* περί τι, *Iſocr.* σφάλλομαι περί τινος, *Plato.* à veritate, διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, *id.* à ſcopo, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, *id.* à viâ, ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, *idem.* Confer *Pecco,* item *Oberro.*

Erro, onis, ὁ πλάνος, ου, *Athen.* ὁ πλάνης, ητος, *Plut.* ὁ πλανήτης, ου, *Iſocr.*

Erroneus, ὁ πλανήτης, ου, *Iſocr.*

Error, ἡ πλάνη, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, *Dem.* itineris, σφάλμα κατὰ τὴν πορείαν, *Plut.* errore teneri, πλάνῃ κατέχεσθαι, *Greg.* in errorem conjicere aliquem, πλανάειν τινὰ, *N. T.* ὑπάγω τινὰ, *Dem.*

Erubeſcendus, καταισχυντέος, έα, έον.

Erubeſco, καταισχύνομαι, τὶ, *Iſocr.* ἐπαισχύνομαι τι, *N. T.* nomine, τῷ ὀνόματι, *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, *Æſchin.* dicere, αἰσχύνομαι λέγων, *Iſocr.* ἐντρέπομαι.

Eruca, ἡ κάμπη, ης, *Baſ.*

Eructatio, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ.

Eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, *Ariſtoph.* ἀπερεύγω.

Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, *Dem.* aliquem in aliquâ re, τινά τι, *id.* ad virtutem, τὴν ἀρετὴν, *Iſocr.* in virtute, ἐν ἀρετῇ, *idem.* Confer *Doceo.*

Eruditè, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν, *Iſocr.*

Eruditio, ἡ παιδεία, *Dem.* ἡ παίδευσις, *id.* Confer *Doctrina,* item *Diſciplina,* & *Inſtitutio.*

Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, *Dem.* ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, *Iſocr.* eruditiſſimus, ὁ εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακὼς, *Plut.* Confer *Doctus.*

Erugatio, ἡ ἐκρύσσωσις, εως.

Erugo, ἐκρυσσόω.

Erumpo, ἐξορμάω, *Xen.* ἀναῤῥήγνυμι.

Eruncatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Erunco, βοτανίζω.

Eruo, ἐξερρύω, funditùs, ἀναστρέφω, aliquid ſcrutando, ἀκριβόω περί τινος, *Ariſtot.* oculos, ἐξορύττω ὀφθαλμοὺς, *Plut.* τὰ ὄμματα, *id.*

Eruptio, ἡ ἔκρηξις, εως.

Ervum, ὁ ὄροβος, *Dem.*

Eſca, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* Vid. *Cibus.*

Eſculentus, ἐδεστὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ βρώσιμος, *Diod. Sic.* ὁ ϗ ἡ ἐδώδιμος, *Thuc.*

Eſito, συχνῶς ἔδω.

Eſſedarius, ὁ ἐσσεδελάτης, ου, ὁ ἁρματηλάτης.

Eſſedum, τὸ ἔσσεδον, τὸ ὄχημα.

Eſſentia, ἡ οὐσία, ας, *Ariſtot.*

Eſurienter, πεινητικῶς.

Euries, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Eſurio, πεινάω, *Xenoph.*

Eſuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Eſus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως, *Iſocr.*

Et, ϗ, eſt unus omnium moderator & apertorum & arcanorum, & ſimul dux, & dominus, & diſpenſator, ἔστι πάντων εἷς κύριος ϗ ῥητῶν ϗ ἀποῤῥήτων, ϗ ἅμα στρατηγὸς, ϗ δεσπότης, ϗ ταμίας, *Dem.* ſurſum ac deorſum, ἄνω τε ϗ κάτω, *id.*

Etenim, ϗ γὰρ, etenim amicus meus eſt, ϗ γὰρ φίλος ὤν μοι τυγχάνει, *Iſocr.*

Eteſiæ, οἱ ἐτησίαι, ῶν, *Ariſtot.*

Ethicè, ἡ ἠθικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Ethicus, ἠθικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Ethnicus, ὁ ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, *Naz.*

Etiam, ἔτι, adoleſcens etiam eſt, νέος ἔτι ἐστὶν, *Plato.* atque etiam, ἔτι τοίνυν, *Dem.* quin etiam, ἔτι δὲ, *Plato.* & humanarum etiam actionum, ϗ τῶν ἀνθρωπίνων δὲ, *Ariſtot.* & juſto etiam, ϗ τῷ δικαίῳ δὴ, quod ſi vi, etiam naturâ, κἂν ἐν βίᾳ, ϗ φύσει, *id.* etiam atque etiam, ϗ πάλιν ϗ πολλάκις.

Etiamnum, ἔτι ϗ νῦν, Menelao etiamnum ſacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι ϗ νῦν ἐπιτελοῦσι, *Iſocr.* neque fratris pudebat etiamnum, viventis, οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τὸν ἔτι ζῶντα, *id.*

Etiamſi, εἰ καί. Vide *Etſi.*

Etſi, εἰ ϗ, etſi valdè contrarium eſt, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ ϗ σφόδρα ἐναντίον, ὅ πράττομεν, προσήκει δήπου χάριν ἡμῖν ἔχειν, *Dem.* unumquemque veſtrum etſi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, ϗ περ ἀκριβῶς εἰδότα ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι, *Iſocr.* etſi, nullum alium fructum adferrent hæc ſtudia, tamen abducerent juniores à multis delictis, εἰ ϗ μηδὲν ἄλλο δυνήσεται τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθὸν, ἀλλ᾽ οὖν ἀποτρέπει, &c. *Dem.* etſi non conſequor, tamen non ſuccenſebo, κἂν μὴ τύχω, οὐκ ὀργισθήσομαι; etſi hæc parva videri poſſunt, magna tamen ſapientibus ſunt, ταῦτ᾽ εἰ ϗ σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, *id.*

Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.

Evacuo, ἐκκενόω, κενόω, *Theophr.* ἀποκενόω.

Evado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστος, *Lucian.* vir doctiſſimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τῆς παιδείας, *Plut.* ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, *Lycurg.* ἀποφεύγω τι, *Dem.*

Evagatio, ἡ παρέκβασις, εως.

Evagino, σπάω, gladium, μάχαιραν, *N. T.* ξίφος, *Lycurg.* pugionem, γυμνόω ξιφίδιον, *Herodian.*

Evagor, παρεκβαίνω, *Ariſtot.* περιφέρομαι, *Plut.* ἀποπλανάομαι, à propoſito, ſeu ſcopo, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω, *Iſocr.* ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρέω, *Polyb.*

Evaneſco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τινος, *Plut.* evaneſcere facio, διαπνέω, *Galen.* ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.* in illo loco, ἀφανὴς ἐκ τοῦ χώρου γίνομαι, *Ælian.*

Evangeliſta, ὁ εὐαγγελιστὴς, οῦ, LXX.

Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, ου, *N. T.* annuncio, εὐαγγελίζω, *ibid.*

Evanidus, ὁ ϗ ἡ ἐξίτηλος, ου, *Xen.* evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.*

Evanno, ἐκλικμάω, *Hom.*

Evaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως, *Plut.*

Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, *Herodot.* ἐξατμίζομαι, *Ariſtot.*

Evax, εὖγε, *Lucian.*

Euchariſtia, ἡ εὐχαριστία, *N. T.*

Evectio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ὁ ἐκκομισμὸς, οῦ, *Strabo.*

Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *Plut.*

Evello, ἐκτίλλω, comam barbamque, κόμην πώγωνά τε, *Athen.* alicui ſcrupulum, ἐξαιρέομαι δυσχέρειάν τινος, *Iſocr.*

Evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quæ ſperavimus, ὧν ἐλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε, *Iſocr.* hoc evenit ex ſententiâ, τοῦτο κατὰ γνώμην συμβαίνει, *Dem.* omnia evenerunt quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν ἃ προεῖπα, *Dem.* Confer *Accido.*

Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.

Eventus, ἡ ἀπόβασις, *Plut.* τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβὰν, τὸ συμβεβηκὸς, *Dem. Iſocr.* futurus, τὸ γενησόμενον, *Dem.* τὸ συμβήσεσθαι μέλλοντα, *Iſocr.* eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, *Dem.* calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον; corrigere, ἐπανορθοῦσθαι τὸ σύμπτωμα; ex eventu cognoſcere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων; ipſo eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι; diſcere aliquid ex ipſo eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, *Iſocr.* in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας; eventu non carere, ȣ πίπ]ειν, *N. T.* eventum proſperum ſortior, ἐυτυχέομαι εἰς τὴν ἀπόϐασιν, *Herodian*.

Euergeta, ὁ ἐυεργέτης, ȣ, *Dem.*

Everriculum, ἡ ϲαγήνη, ης, *Plut.*

Everro, σαίρω; aliquid, τὶ, *Plut.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.* pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω, *Dem.*

Everſio, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς, *Naz.* ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θηϐαίων, *Dem.* mœniorum & urbium, τῶν τειχῶν ϗ πόλεων ἀναίρεσις, *id.* & ſervitus patriæ, ἀνάςασις ϗ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Everſor, ὁ ἀνατροπεὺς, έως, *Plut.* ὁ καθαιρέτης, *Thuc.*

Everto, ἀνατρέπω, & perdo urbes, ϗ ἀπολλυμὶ πόλεις, *Dem.* regem, καταλύω βασιλέα, *Iſocr.* urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινὰς, *Dem.* omninò, urbem, ὅλως ἀναιρέω πόλιν, *idem.* ἄρδην διαφθείρω πολιν, *Plato.* καταϐάλλω πολιν εἰς ἔδαφος, *Plut.* decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα, *Dem.*

Euge, εὖγε, ô panſophe, ὦ πάνσοφε, *Philo.* euge ſic facite, εὖγε ȣ̓́τω ποιεῖτε, *Lucian.* euge Cherſias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, *Plut.* euge hujus rei, εὖγε τȣ́τȣ, *Luc.*

Evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, *Suid.*

Evictio, ἡ ἀπέλεγξις.

Evidens, ὁ ϗ ἡ ἐναργὴς; exemplum, ſignum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σαφὴς; & pulchrum aliquid, σαφές τι ϗ καλὸν; exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς ϗ σαφὲς, *id.*

Evidenter, ἐναργῶς, *Dem.* evidentiſſimè ſcire, ἐναργέςατα εἰδέναι τι; magis & evidentiùs convincere aliquem, μᾶλλον ϗ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινὰ; oſtendere aliquid evidenter, δεικνῦναι τι σαφῶς, *id.*

Evidentia, ἡ ἐνάργεια, *Demetr. Phal.* tanta evidentia rei eſt, τοσαύτη περιφάνεια τȣ̃ πράγματός ἐςι, *Dem.*

Evigilo, ἐκνήφω, *N. T.* ἔξυπνος γίνομαι.

Evileſco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.

Evincio, ἐκδέω, *Lucian.*

Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω, aliquid, τινὸς, *Pauſan.* naturæ errata, τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, *Iſocr.*

Eviratio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*

Eviratus, ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ȣ, *Iſocr.*

Evireſco, εὐθαλέω, θάλλω, *Xen.*

Eviro, ἐκθηλύνω, *Philo.* ευνȣχίζω, *Athen.* ἐξευνȣχίζω, *Plut.*

Eviſcero, ἐξεντρίζω, *Dioſc.*

Evitabilis, φευκτὸς, ἡ, ὸν, *Sophoc.* ὁ ϗ ἡ εὔφυκτος.

Evitatio, ἡ ἐκφευγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.*

Evito, διαφεύγω; malum aliquod, κακόν τι, *Iſocr.* fortunam, δραπετεύω τυχην, *id.* pœnam divinam, ἐκφεύγω την ἀπὸ Θεȣ̃ τιμωρίαν, *Lycurg.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Eunucho, εὐνȣχίζω, *Athen.* ἐξευνȣχίζω, *Plut.*

Eunuchus, ὁ εὐνȣ̃χος, *Xenoph.* ὁ εὐνȣχίας, *Theophr.*

Evocatio, ἡ ἔκκλησις, εως, *Suid.*

Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Evocatoriè, ἐκκλητικῶς, *Suid.*

Evocatus, ὁ ϗ ἡ ἔκκλητος, *Plut.*

Evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* παρακαλέω τινὰ, *Æſchin.*

Evolo, ἀφίπ]αμαι, *Naz.*

Evolvo, ἀποκυλίω, aliquid, ἐκκυλίω τι, *Plato.* librum, ἀνελίτ]ω βιϐλίον, *Xen.* explico, ἐξηγέομαι, *Plut.* ἐξελίτ]ω.

Evomo, ἐξεμέω, venenum, φάρμακον.

Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ȣ, *Ariſtot.*

Eurus, ὁ εὖρος, ȣ, *Ariſtot.*

Evulgo, δημοσιεύω, *Syneſ.* ἐξαγορεύω, δημοσιεύω τι, *Plut.* ἐκλαλέω τι, *Dem.* alicui, ἐκφέρω πρός τινα, *Plut.* εἴς τινα, *id.* ἔκφερον ποιέω τι, *Jambl.* apud aliquem, ἐξεῖπειν πρός τινα, *Herodian.*

Ex, vide E.

Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, ȣ̃, *Dem.*

Exacerbeſco, πικραίνομαι, aliquâ re, ἐπί τινι, *Philo.*

Exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινα ἐπι τινα, *Plut.*

Exaceſco, ὀξύνομαι, *Galen.*

Exactè, ἀκριϐῶς, *Dem.* & pro rei veritate aliquid perſequi, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριϐολογέεσθαί τὶ, *id.* diſquiro aliquid, ἀκριϐολογέομαι περί τινος, *id.*

Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τῶν εἰσφορῶν, *Dem.*

Exactor, ὁ εἰσπράκ]ωρ, *Dem.* tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκ]ορσι τὸν προσόφλοντα κατὰ τὸν νόμον, *id.*

Exactus, a, um, ἐξειργασμένος, ένη, ένον, exactus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* exactâ nocte, διαδραμȣ́σης νυκ]ὸς, *Herodian.* exactâ ætate, ἐσχάτῳ γήρᾳ, *id.*

Exacuo aliquid, τὶ, *Lucian.* animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, *Xen.* παραθήγω.

Exacutio, ὁ ἀποξυσμὸς, ȣ̃.

Exadverſum, ἀντικρὺ, *Thuc.*

Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, ἡ οἰκοδόμησις, *Thuc.*

Exædifico, ἐξοικοδομέω.

Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.

Exæquo, ἐξισόω, aliquid alicui, τὶ τινι, *Iſocr.*

Exæſtuo, ἐκκυμαίνω.

Exaggeratio, ὁ ἐπιχωματισμὸς, ȣ̃, in oratione, ἡ δεινότης, *Dem*

Exaggero, ἐπιχωματίζω, oratoriè, aliquid, δεινῶς τι, *Plut.*

Exagito, διασύρω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.*

Exaltatio, ἡ ὕψωσις, εως, *Suid.* aſtrorum, τὸ ὕψωμα ἀςέρων, *Plut.*

Exalto, ὑψόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* μετεωρίζω, ἀνυψόω.

Examen, ὁ ἑσμὸς, ȣ̃, *Xen.* ὁ ἀφεσμὸς, ȣ̃, *Ariſtot.* τὸ ϲμῆνος, εος, *id.* libræ, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* examinatio, vide *Examinatio.*

Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republicâ, τῶν πεπολιτευμένων, *Dem.* inſtituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος, *id.*

Examinator, ὁ ἐξεταςὴς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Examino, ἐξετάζω, aliquid accuratè, τὶ, ἀκριϐῶς, *Dem.* ἐξέτασιν ποιέω τινος, *id.* ἀνακρίνω τι, *Plato* ςαθμάομαι, τι, *id.* aliquem tormentis, βασανίζω τινὰ, *Dem.*

Examuſſim, ἠκριϐωμένως, ἀκριϐῶς, *Dem.*

Exanguis, e, ὁ ϗ ἡ ἄναιμος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἔξαιμος, ȣ, *Plut.*

Exanimatio, ἡ λειποψυχία, *Herodot.*

Exanimis, e, ὁ ϗ ἡ ἄψυχος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄπνοος.

Exanimo terrore, ϲυςέλλω τινὰ, *Iſocr.* occido, ἀποκ]είνω τινὰ, *id.* exanimor, animam deſpondeo, ἀθυμέομαι, *Dem.* animi deliquium patior, ἀψυχέω, *Hippocr.* λειποψυχέω, *Herodian.*

Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκφύματα.

Exantlo, ἐξαντλάω, luctus, γόȣς, *Eurip.* laborem, ἐκμοχθέω, *Plut.*

Exardeo, ἐκφλέγομαι.

Exardeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι; bellum exarſit, ἐξεκαύθη πόλεμος, *Plut.*

Exareſio, ἐξαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioſc.* καπυρόομαι, *Strabo.*

Exareſco, idem.

Exarmo, ἀφοπλίζω, *Suid.* ἐξοπλίζω, *Appian.* ἀποζωννύω, *Herodian.*

Exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ἐπιςολὴν, *Plut.*

Exaſcio, ἀποπελεκάω, *Theophr.*

Exaſperatio, ἡ ἀπαγρίωσις. *Theophr.*

Exaſpero, τραχύνω, *Athen.* ἐκ]ραχύνω, *Plut.* irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω, *Theophr.*

Exauctoro, ἀποςρατεύω, *Appian.* aliquem, ἀποζώννυμί τινα, *Herodian.*

Exaudio, εἰσακȣ́ω, aliquem clamantem, τινὸς καταϐοῶντος, *Thuc.* vocem non clarè, ἐξακȣ́ω φωνῆς ȣ̓κ ἀκριϐῶς, *Plut.* ea, quæ dicuntur, ἐπακȣ́ω τῶν λεγομένων, *Herodian.* Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακȣ́ει εὐχῆς, *Plut.* exaudiri non poſſe ob ſubmiſſam vocem, ȣ̓κ ἀκȣ́εσθαι διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, *Herodian.* exauditu facilis, ὁ ϗ ἡ ἐξάκȣςος, ȣ, *id.*

Exauguro, ἐξοιωνιζόμενος βεϐηλόω.

Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.

Excæco, ἐκ]υφλόω, *Plut.* ἀποτυφλόω, LXX.

Excalceatus, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος, ȣ, *Xen.*

Excalceo, ὑποδήματα λύω.

Excalefacio, ἐκθερμαίνω, *Ariſtot.*

Excalefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Ariſtot.*

Excalefactorius, θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Excandefacio, διαπυρόω, *Eurip.*

Excandefactus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάπυρος, ȣ, *Ariſtot.*

Excandeſcentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, *Athen.* ἡ θύμωσις, animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμȣ́μενον τῆς γνώμης, *Thuc.* ὁ θυμὸς, ȣ̃, *Dem.* ὁ παροξυσμὸς, ȣ̃, *id.*

Excandeſco, ἐκπυρόομαι, *Galen.* irâ, ὀξυθυμέω, *Ariſtoph.* ferrum excandeſcit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, *Herodian.*

Excanto, καταγοητεύω, *Lucian.*

Excarnifico, κατακρεαργέω, *Herodot.*

Excavatio, ἡ κοίλωσις, εως.

Excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, *Athen.*

Excedo, ἐκχωρέω, *Plut.* annum octogeſimum, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς εἶμι, *Dem.* ex pueris ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *id.* ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάτ]ομαι, *Æſchin.* modum, ὑπερϐάλλω τὸ μέτριον, *Demetr.* è vita, ἄπειμι τȣ̃ βίȣ. Confer *Morior.* aliquâ re, προέχω κατά τι, *Iſocr.* Confer *Excello.*

Excellens, ὁ ϗ ἡ διάφορος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔξοχος. Confer *Excello.*

Excellenter, διαφερόντως, *Iſocr.* ὑπερϐαλλόντως, *id.* καθ᾽ ὑπερϐολὴν, *id.*

Excellentia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἐξοχή

Excello, ὑπερέχω; omninò τȣ̃ παντὸς, *Ariſtot.* ſapientiâ, σοφίᾳ, *Xenoph.* in aliquâ re, διαφέρω ἔν τινι, *Dem.* formâ & gloria alios, κάλλει ϗ δόξᾳ τῶν ἄλλων, *Iſocr.* virtute, ἐπι ἀρετῇ, *id.* εἰς ἀρετὴν, *Plato.* πρὸς ἀρετὴν, ἄλλων, *id.* aliis formâ ἑτέρων τὴν ὄψιν, *Æſchin.* multùm in aliquo, προέχω πολὺ ἔν τινι, *Iſocr.* aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, *id.* plurimùm in ſapientiâ, πρωτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ, *id.*

Excelſè, ὑψηλῶς.

Excelſitas, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης, animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, *Lucian.*

Excelſus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ μετέωρος.

Exceptio judicialis, ἡ παραγραφή, *Dem.* ἡ ἐξαίρεσις, confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφὴν; oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν; inſtituo, ποιέομαι; adfero, ἀγωνίζομαι, παραγράφομαι; victus exceptione, ἡτ]ημένος παραγραφὴν, *idem.* in regno, ἡ ἔκδεξις, έως, βασιλείας, *Herodot.* hoſpitis, ἡ ἐκδοχὴ, ῆς.

Exceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως; dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*

Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* ἀποκρίνω τι, *Plato.*

Excerpo, ἀπολέγω, *Theophr.* ſententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, *Iſocr.*

Excerptio, ἡ ἀνάλεξις, έως.

Exceſſus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Æſchin.* inſaniæ, ἡ ὑπερϐολὴ μανίας, *Dem.*

Excetra, ἡ ἔχιδνα, ης, *Ariſtot.*

Excidium, ἡ ἀνάςασις, *Dem.* ἡ ἀναίρεσις, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ȣ̃, & everſio patriæ, ἀνάςασις ϗ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Excido, ἐκτέμνω, τὶ, *Lucian.* cauſſam morbi ἐκκόπ]ω αἰτίαν νόσȣ, *Gal.* inſulas, νήσȣς, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν, *Iſocr.* penitus, πανδημεὶ ϗ παγγενεὶ διαφθείρω, *Ælian.* Confer *Everto*, *Vaſto.*

Excindo, idem quod antecedens *Excido.*

Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Excipio, ἐκλαμϐάνω, commodum, quod alicui ineſt, τὰ ἀγαθὸν, ὅ ἐςιν ἔν τινι, *Iſocr.* hoſpitem, δέχομαι ξένον, *Xen.* aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, *Dem.* omnes comiter, ἀναλαμϐάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, *Plut.* populum epulis, τὸν δῆμον ἑςιάσασι, *idem*; aliquem hoſpitio, ξενίζω τινὰ, *Dem.* omnino ſplendidè, πάνυ λαμπρῶς, *Dem.* Socratem ab aliis, ἐξαίρω Σωκράτην τȣ̃ λόγȣ, *Plato.* omnes viro uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, *Iſocr.* omnes civitates exceptâ hac noſtrâ, χωρὶς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλεις, *id.*

Exciſio, ἡ ἀναστάτασις, εως, Confer *Everſio.*

Exciſorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ἡ, ὄν.

Excitatè, ἐγερτὶ, *Eurip.*

Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ἡ, ὄν.

Excito, ἐγείρω, è ſomno, ἐξ ὕπνου, *Plato.* è mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* mortuos, νεκροὺς, *ibid.* bellum, πόλεμον, *Thuc.* iram, ὀργὴν, *Herodian.* tropæum, τροπαῖον, *idem.* ad virtutem, πρὸς ἀρετην, *Chryſ.* ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, *Æſop.* ad ſcribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, *Iſocr.* & cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω ϗ παρακαλέω τινὰ ἐπί τινα πράγματα; aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, *id.* aliquem ad honeſta facta, παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ ϗ καλὰ ἔργα, *Xen.* ad certamen, εἰς ἀγῶνα, *id.* inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισι φιλονεικίας, ſeu ἔριδας, *id.*

Exclamatio, ἡ ἀναβόησις, ἡ ἐκβόησις, *Syneſ.* ἡ ἐκφώνησις, *Macrob.*

Exclamo, ἀναβοάω, *Plut.* ἐκφωνέω, *idem.* ἀνακράζω, *Iſocr.* ἀναφωνέω, *Plut.* non tacitâ vel infirmâ voce, ſed ſtrenuâ, βοάω οὐκ ἀμυδρὸν, οὐδὲ ἀσθενὲς, ἀλλ᾽ ἀνδρικῶς, *Ælian.*

Exclaro, ἐκλαμπρύνω.

Excludo, ἀποκλείω, τινὰ, *Ariſtid.* ἐκκλείω, ἀποθυρόω, *Heſ.* ova, ἐκλέπω ᾠὰ, *Ariſtoph.*

Excogitatio, ἡ ἐπινόησις, εως; inventio, vide *Inventio.*

Excogito, ἐπινοέω, *Thuc.* διανοέω, *Dem.* περινοέω τι, *Plut.* μηχανάομαί τι, *Xen.*

Excolo, ἐπικοσμέω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* jûvenes, διαπονέω τοὺς νέους, *Lucian.* corpora curſibus, τὰ σώματα δρόμοις, *Plut.*

Excommunico, ἐκκηρύττω; aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, *Æſchin.* ſacris, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων ϗ τῶν ἱερῶν, *Dem.* ἀφορίζω.

Excoquo, ἐξέψω.

Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.

Excors, ὁ ϗ ἡ ἄφρων, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, *id.*

Excrementum, τὸ περίττωμα, *Ariſtot.* τὸ διαχώρημα, *Strabo.*

Excreſco, ἐξαυξάνομαι, *Theophr.*

Excreo, vide *Exſcreo.*

Excruciabilis, e, βασανιστικὸς, ἡ, ὄν.

Excrucio, ἀνιάω, βασανίζω, *Plut.*

Excubatio, ἡ προκοιτία, ας, *Polyb.*

Excubiæ, ἡ νυκτοφυλάκησις, ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *id.* excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἰμι, *Plato.* φυλάττω φυλακὰς, *id.*

Excubitor, ὁ πρόκοιτος, ου, *Themiſt.*

Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, *Herodian.* νυκτοφυλακέω. Confer *Excubiæ.*

Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, *Ariſtot.*

Exculco, καταπατέω, *Thuc.*

Exculpo, ἀναγλύφω.

Excurro, ἐκτρέχω, è ſenatu ad populum, τῆς συγκλήτου εἰς δῆμον, *Herodian.* & quod excurrit, ϗ τὸ προσὸν, *Dem.*

Excurſio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἔκδρομος, *Poll.*

Excurſus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἔκδρομος. *Poll.*

Excuſabilis, ὁ ϗ ἡ εὐαπολόγητος.

Excuſatio, ἡ παραίτησις, *Baſ.* τὸ παραίτημα, *Plut.* ἡ ἀπολογία, *Iſocr.* falſa, ἡ πρόφασις, *Dem.* ἡ σκῆψις, εως, *id.* excuſationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, *Lyc.* juſtam & veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν ϗ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, *Dem.* everto, ἀπολογίαν διαλύω, *id.*

Excuſo, παραιτέω, *N. T.* aliquem, ἀπολογέομαι περί τινος, *Iſocr.* aliquid, ὑπέρ τινος, *id.* ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, *Dem.*

Excutio, ἐκτινάσσω, *N. T.* ἐκσείω, ἐκκρούω; ignem, ἐκτρίβω πῦρ, *Xen.* metum, ἀποδύομαι φόβον, *Polyb.* cribro, ἀποσήθω, *Cl. Al.* equus eum excuſſit ἵππος αὐτὸν ἐξετραχήλισε, *Plut.* ἐκβάλλω.

Exedo, ἐξέδω.

Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς, *Evagr.* τὸ ἀρχέτυπόν τινος, *Lucian.* τὸ παράδειγμα, *Plato.*

Exemplum, τὸ παράδειγμα, *Dem.* tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίστημί τί τισι, *Iſocr.* ποιέομαί τι, *idem,* habere aliquid, ἔχω τι, *Ariſtot.* facio aliis aliquid, ποιέω τι ἄλλοις, *Lycurg.* exempli cauſsâ aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρεῖν τι, *Dem.* exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος, *id.* exemplo eſſe, παράδειγμα γίνεσθαι, *id.* alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περί τινος, *Iſocr.*

Exemptilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐξαιρέσιμος, *Ariſtot.*

Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθου.

Exemptor, ὁ ἐξαιρέτης, ὁ ἐξαιρῶν, *Plato.*

Exentero, ἐξεντερίζω, *Dioſc.*

Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινὸς, *Syneſ.* ἔξειμι, *Dem.* Confer *Egredior.*

Exequiæ, τὸ κῆδος, *Dem.* intereſſe exſequiis, παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος, *id.* convenire ad exſequias, φοιτᾷν εἰς τὰς ταφὰς, *Iſocr.*

Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινὶ, *Herodot.* τινὰ, *Plut.*

Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, *Iſocr.* corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, *id.* meliùs ad bellum, ἀσκέω ἄμεινόν τινα εἰς πόλεμον, *Dem.* abundantiùs virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετην, *Iſocr.* artes, ἐργάζομαι τέχνας, *Plato.*

Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, *Athen.*

Exercitatio, ἡ ἄσκησις, *Xen.* ἡ γυμνασία, *Dem.* ἡ διατριβὴ, *Iſocr.* ἡ μελέτη, ad ſanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγιείαν συμφέρουσα; quotidiana, τὰ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδεύματα; exercitationem inſtituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς; aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, *id.*

Exercitator, ὁ γυμναστὴς, *Xen.* ὁ ἀσκητὴς.

Exercitatus, ἀσκητός, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατος, *Xen.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ γύμνασμα, *Athen.*

Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Xen.*

Exercitus, ὁ στρατὸς, οῦ, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *id.* τὸ στράτευμα, *id.* ἡ δύναμις, *Iſocr.* benè conſtitutus, καλῶς διοικούμενον στρατόπεδον; perfectus, ἐντελὴς δύναμις; parvus, μικρὸν στρατόπεδον; conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον, *id.* exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, ſeu δύναμιν, *Dem.* colligere, συλλέγειν δύναμιν; conſcribere, καθίστασθαι στρατόπεδον; conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον; inſtructum habere ſecum, συνεστηκυῖαν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτὸν; alo, στρατιώτας τρέφω, *id.* duco ſeu guberno, ἄρχω τοῦ στρατοπέδου, *Iſocr.* διοικέω στρατόπεδον, *id.* ἡγέομαι στρατεύματος, *Dem.* comparatum conſervare, συνέχειν στράτευμα συνεστηκὸς, *id.* capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν, *Iſocr.* dimittere, διαφεῖναι τὴν δύναμιν, *Dem.* diſſipare, διαλύειν στρατόπεδον, perdere, ὄλλυσθαι δύναμιν, deſero, λειποτακτέω, *id.*

Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.

Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Exhæres, ὁ ϗ ἡ ἀπόκληρος, ου, *Dem.*

Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, ὁ ἀτμὸς, *Plut.*

Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, *Ariſtot.*

Exhaurio, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω, ἐξαρύω, inſumo, ἐξαναλίσκω, *Dem.*

Exhauſtio, ἡ ἀπάντλησις, ἡ ἐξάρυσις.

Exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινα τινι, *Lucian.* alicui negotium, παρέχω τινὶ πρᾶγμα, ſeu ἀσχολίαν, *Dem.* teſtamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, *id.*

Exhibitio, ἡ παράστασις, εως, *Pandect.*

Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινά, *Dem.* ἱλαρόω, φαιδρόω.

Exhorreſco, φρίττω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*

Exhortatio, ἡ προτροπὴ, *Ariſtot.* ἡ παραίνεσις, *Iſocr.* ἡ παράκλησις, *id.*

Exhortativus, προτρεπτικὸς ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* παρακαλεῖν τινα ἐπί τι, *Dem.* παροξύνειν τινα ποιεῖν τι, *Iſocr.*

Exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* duplum, à debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι, *Dem.* decem minas ab aliquo, δεκὰ μνᾶς πράττομαί τινα, *id.* mercedulam ab aliquo, μικρον πράττομαί τινα, *id.* admodùm acerbè ab aliquo, πάνυ πικρῶς εἰσπράττειν τινὰ, *id.* vitam, διάγω βίον, *Iſocr.*

Exiguè, μικρὸν, *Iſocr.* μικρῶς, *id.*

Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, *Theophr.* ἡ μικρότης, *Plato.*

Exiguus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* μικρὸς, ὰ, ὸν, *Parvus.*

Exilio, vide *Exſilio.*

Exilis, e, λεπτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtid.*

Exilitas, ἡ λεπτότης, vocis, ἡ ἰσχνοφωνία, ἡ λεπτοφωνία.

Exiliter, λεπτῶς.

Exilium, vide *Exſilium.*

Eximiè, ἐπιλέγδην, ἐξαιρέτως. *Plut.*

Eximius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκκριτος, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ὑπέροχος.

Eximo, ἐξαιρέομαι, *Plato.* timorem alicui, τὸν φόβον τινὸς, *Iſocr.* aliquid, ἐξαίρετον ποιέω τι, *Ariſtot.* ἐκκρίνω.

Exin, ἐντεῦθεν, *Ariſtid.*

Exinanio, ἐκκενόω, LXX.

Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.

Exinde, ἀπὸ τούτου, *Lucian.*

Exiſtimatio, ἡ δόκησις, *Plato,* ἡ δόξα, *Dem.* bona, ἡ εὐδοξία, ας, *Lucian.* in optimâ exiſtimatione eſſe, δόξαν ἔχειν μεγίστην, *Plato.* apud aliquem, εὐδοκιμεῖν παρά τινι, *Herodot.*

Exiſtimo, ὑπολαμβάνω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἴομαι, *Iſocr.* οἶμαι, *id.* νομίζω.

Exiſto, vide *Exſiſto.*

Exitialis, e, ἀλιτήριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἀλάστωρ, ὁ ϗ ἡ ὀλέθριος.

Exitioſus, βλαβερὸς, ὰ, ὸν; alicui, τινὶ, *Dem.*

Exitium, ὁ ὄλεθρος, *Dem.* ἡ ἐξώλεια; imprecari alicui, ἀράεσθαι ἐξώλειάν τινι; facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι; redundare in exitium alicujus, γίνεσθαί τι ὄλεθρὸν τινος, *id.*

Exitus, ἡ ἐξέλευσις, εως, ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.* ἡ ἔξοδος, *Soph.* finis, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. Confer *Finis.*

Exlex, ὁ ϗ ἡ ἄνομος, ὁ παράνομος.

Exoculo, ἐξομματόω, *Philo.*

Exodus, ἡ ἔξοδος, ου, *Thuc.*

Exoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*

Exoletus, ἀπηρχαιωμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἐξίτηλος; virgo, ὑπερήμερος παρθένος, *Ariſtot.*

Exolvo, vide *Exſolvo.*

Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, *Syneſ.* alvum, ἀποσκευάζομαι, *Herodian.*

Exoptabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιπόθητος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἐπιθύμητος, *Ariſtot.*

Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, *N. T.* ἡ ἐπιποθία.

Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, *Lucian.* εὔχομαί τι, *Xen.* ἐπιθυμέω τινὸς, *id.*

Exorabilis, ὁ ϗ ἡ καταπειθὴς, *Philo.* ὁ ϗ ἡ εὐπαραμύθητος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ εὔπειστος, *Ariſtot.*

Exorbeo, vide *Exſorbeo.*

Exorbito, παρεκτρέπομαι, *Plut.* ex viâ, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, *Lucian.*

Exorciſmus, ὁ ἐξορκισμὸς, οῦ.

Exordior, προοιμιάζομαι, *Greg.* ἄρχομαι, *Dem.* inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχὴν, *Iſocr.* telam, ἵστημι στήμονα, *Poll.* Confer *Incipio.*

Exordium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.* ἡ ἀρχή.

Exorior, ἀνατέλλω, *Lucian.* ἀνέχω, *Dem.* ἀναφαίνομαι.

Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*

Exorno, ἐπικοσμέω, *Ariſtot.* honoribus, κοσμέω τιμαῖς, *Herodian.*

Exoro, παρακαλέω; aliquem, τινὰ, *Xenoph.* αἰτέομαι τινα, *id.* δυσωπέω τινὰ, *Baſ.* Deum, Θεὸν, *Syneſ.* καταδυσωπέω Θεὸν, *Lucian.* ἐκλιπαρέω.

Exors, vide *Exſors.*

Exortus, ſc. ſolis, ἡ ἀνατολὴ ῆς, *Plut.*

Exos, ὁ ϗ ἡ ὄστεος, ου, *Heſiod.*

Exoſculatio, ἡ καταφίλησις, εως.

Exoſculor, καταφιλέω, πόδας τινος, *Xen.*

Exoſſo, ἐξοστείζω.

Exoſus, a, um, μισούμενος, ένη, ενον; alicui ob aliquid, πολέμιός τινι ἔκ τινος, *Æl.* Deo, ὁ ϗ ἡ θεομισὴς, *Plato.* ὁ ϗ ἡ θεομίσητος, *Julian.*

Exoticus, ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν.

Expalleſco, ἀποχροιάω.

Expando, ἐκπετάννυμι, *Plut.* ἀναπτύσσω, manum, ἐκτείνω χεῖρα, *id.*

Expanſio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gregor.*

Expaveſacio, ἐκφοβέω, *Galen.* ἐκπλήσσω, *Dem.* Confer *Terreo.*

Expaveo, ἐκφοβέομαι, *Soph.* φοβέομαι, *Dem.*

Expecto, vide *Exſpecto.*

Expectatio, vide *Exſpectatio.*

Expectoro, ἀποστηθίζω, *Suid.*

Expedio, ἀναλύω, *Ariſtot.* aliquem moleſtiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν, *Iſocr.* valdè alicui, proſum, Ϲφόδρα Ϲυμφέρω τινι, *Iſocr.* apparo, προχειρίζω, *Dem.*

Expeditè, ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *id.* expeditiſſimè uti oratione, προχειρότατα, ſeu ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ, *id.*

Expeditio, ἡ στρατεία, *Dem.* expeditionem, ſuſcipio, στρατείαν ποιέομαι, *Iſocr.* adverſus aliquem, ποιέομαι στρατεῖαν ἐπί τινα, *Dem.* finire, στρατειαν τελεῖν, *Polyb.* obeo, στρατεύομαι στρατειαν, *idem*, ſuſcipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς γῆν τινα, *Thuc.* adverſus aliquem, επὶ τινα, *Iſocr.* expeditio terreſtris, στρατεία πεζὴ, *Dem.* navalis, στρατεια ναυτικὴ, ὁ ἀποστολος, *id.*

Expeditus, *promptus*, ὁ ϗ ἡ εὔπορος, πρόχειρος.

Expello, ἐξωθέω, *N. T.* aliquem è regno; ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, *Iſocr.* ex patriâ, τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* ἐλαύνω τινα ἐκ πατρίδος, *id.* diabolos, ἐλαύνω δαίμονας, *Chryſ.* è regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, *Æſchin.*

Expendo, σταθμίομαι, conſidero, σκέπτομαι τι, *Dem.* Confer *Conſidero*, inſumo δαπανάω. *Dem.* Confer *Sumptus.*

Expenſa, ἡ δαπάνη, diurna, ἐφήμερος, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα. Confer *Sumptus.*

Expergefacio, ἐξυπνίζω, *Phryn.* ἀνεγείρω, *Dem.* ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, *Plato.*

Expergiſcor, ἀνεγείρομαι, *Dem.* ἐξεγείρομαι.

Experientia, ἡ πεῖρα, *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας; ἡ διάπειρα, ας, *id.* experientiâ didici, πείρᾳ μεμάθηκα, *Herodian.* experientiæ fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ, *Xenoph.* experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω, *Iſocr.* πολλὴν ἔχω περί τι, *id.* conſequi, λαβεῖν, *id.* tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινὸς, *Dem.* experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων; eſt in me, ἐστὶ παρ' ἐμοὶ; experientiâ edoctum eſſe, πεπειραμένον εἰδέναι, *id.*

Experimentum, ἡ πεῖρα ας; capio, πεῖραν λαμβάνω, *Æl.* alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινος, *Plut.*

Experior, πειράω; aliquem, τινὸς, *Plato.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω, τινὸς, *Æſchin.* ἀπόπειραν ποιέω τινὸς, *Herodian.* jure, δίκην λαγχάνω, *Dem.* δοκιμάζω.

Expers, ὁ ϗ ἡ ἄμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀμέτοχος; alicujus rei, τινὸς, *Iſocr.* ſum veritatis, ἀμοιρέω τῆς ἀληθείας, *Hermog.* calamitatis, τῆς συμφορᾶς, *Philo.*

Expertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμπειρος, *Plato.* πειραθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dem.* ἐπιστήμων.

Expeto, ὀρέγομαι; aliquid, τινὸς, *Iſocr.* pecuniam, ἐπιθυμέω χρημάτων, *id.* benevolentiam alicujus, ἀφίεμαι τὴν εὔνοιάν τινος, *id.* debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τα ὀφειλόμενα παρά τινος, *Lucian.*

Expiabilis, e, ἀφοσιωτὸς, ἡ, ὀν.

Expiatio, ἡ ἀφοσίωσις, *Plut.* τὸ ἐξίλασμα, *Baſ.*

Expilatio, ἡ περισύλησις, εως.

Expilator, ὁ συλητής.

Expilo, περισυλάω, *Plato.* fana, ἱεροσυλάω, *Ariſtot.* περιαιρέω.

Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἁγνεύω, καθαίρω πολιν.

Expiſcor, ὀνυχίζω, τὶ, *Artem.* ἐξετάζω τι, *Dem.*

Explanatè, σαφῶς, *Dem.*

Explanatio, ἡ ἔκφρασις, *Aphth.* ἡ ἐξήγησις.

Explanator, ὁ σαφηνιστὴς, ὁ ἐξηγητὴς, *Dem.*

Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι, *N. T.* Confer *Explico.*

Explanto, ἀποφυτεύω.

Explebilis, ὁ ϗ ἡ εὐεκπλήρωτος, ου.

Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, τὸ ἀναπλήρωμα.

Explendeſco, vide *Exſplendeſco.*

Expleo, ἐκπληρόω, *Ariſtid.* aliquâ re, ἀναπληρόω τινὸς, *Plut.* aliquid, ἐκπλήθω τι, *Herodot.* μεστὸν ποιέω τι, *Iſocr.*

Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.

Explicabilis, ὁ ϗ ἡ εὐαπόδεικτος, ου.

Explicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως, *Philopon.* ἡ ἑρμηνεία.

Explicatè, σαφῶς, *Dem.* δήλως, *Iſocr.*

Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.

Explicatus, ὁ ϗ ἡ ἀνάπτυχος, ου, *Ariſtot.*

Explico, ἀναπτύσσω, *Ariſtot.* librum, βιβλίον, *N. T.* explano, διασαφηνίζω τι, *Polyb.* aliquid verbis, δηλόω περί τινος ὀνόμασι, *Iſocr.* & declaro, δηλόω ϗ διορίζομαι, *Dem.*

Explodo, ἐκκρούω, τι, *Plut.* ἐκκροτέω.

Exploratè, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, *Iſocr.*

Exploratio, ὁ ἐξετασμος, ἡ ἐξέτασις, ἡ δοκιμασία, *N. T.* in bello, ἡ κατασκοπή.

Explorator, ὁ ἐξεταστὴς, *Ariſtot.* ὁ δοκιμαστὴς, *Lucian.* ſpeculator, ὁ σκοπὸς, *id.* ὁ κατάσκοπος, *Dem.*

Exploro, δοκιμάζω; amicos, φίλους, *Iſocr.* aliquem, γνωρίζω τινὰ, *idem.* aliquid, ποιέω δοκιμασιαν τινὸς, *Iſocr.* λαμβάνω διάγνωσιν τινος; *id.* ἐξετάζω.

Expolio, κατακοσμέω, τὶ, *Plut.* διαπονέω τι, *id.* ἀποξέω.

Expolitio, ἡ κατακόσμησις, *Plato.* ἡ ἐπεξεργασία.

Expono, ἐκτίθημι, τὶ, *Plut.* infantem, παῖδα, *Ariſtoph.* βρέφος, *Clem. Al.* res geſtas, διεξέρχομαι τὰ γεγενημένα, *Dem.* rem variè, πολλάχως ἐξηγέομαι περί τινος. *Iſocr.* aliquem barbaris, ἐκδίδωμι τινα βαρβάροις, *id.*

Exporrigo, ἐκτείνω.

Exportatio, ἡ ἐκκομισμος, οῦ, *Strabo.* ἡ ἐξαγωγή.

Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, *Thuc.* frumentum, ἐξάγω σῖτον, *Dem.* mortuum, ἐκφέρω νέκυν.

Expoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Expoſitio, ἡ ἔκθεσις, *Al. Aphr.* ἡ ἐξήγησις, *Ariſtot.*

Expoſititius, ὁ ϗ ἡ ἔκθετος, ου, *Eurip.* ἐκθετικὸς, ἡ, ὀν.

Expoſitor, ὁ φραστὴρ, *Naz.* ὁ ἐξεγητης, *Dem.*

Expoſtulatio, τὸ ἔγκλημα, *Dem.*

Expoſtulo, ἐγκαλέω, *Dem.* ἐξαιτέω.

Expreſſè, διαῤῥήδην, *Dem.* & apertè, ἄντικρυς ϗ διαῤῥήδην, *id.*

Expreſſio, ὁ ἐκπιεσμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Exprimo, ἐκπιέζω, τι, *Plut.* declaro, ἐξηγέομαι, *Dem.* effingo, ἐκτυπόομαι, *Iſocr.*

Exprobatio, ὁ ἐξονειδισμὸς, τὸ ὄνειδος, *Dem.*

Exprobator, ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ.

Exprobo, ἐξονειδίζω, *Lucian.* aliquem, ὀνειδίζω τινι, *Plato.* alicui aliquid, προφέρω τινὶ τι, *Iſocr.* προφέρω τινι τι ὡς ὄνειδος, *Dem.* fugam, ὀνειδιζω τινὶ φυγὴν, *Dem.* alicui quod eſſet, τινὶ, ὅτι ἦν, *Plut.*

Expromitto, ἐξεγγυάομαι.

Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τὶ, *Iſocr.*

Expugnabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐκπολέμητος, ου.

Expugnatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.*

Expugno, καταπολεμέω τινὰ, *Thuc.* urbem, αἱρέω πόλιν, *Iſocr.* vi, κατα κράτος, *idem.*

Expulſio, ἡ ἐξώθησις, *Al. Aphr.* ἡ ἐκβολὴ, *Iſocr.*

Expulſor, ὁ ἐξωστὴρ, ῆρος, *Syneſ.*

Expultrix, ἡ ἐλάτειρα, ας, *Dion. Areop.*

Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινος, *Syneſ.*

Exputo, ἐκτέμνω, *Lucian.*

Exputreſco, σήπομαι, *Xenoph.*

Exquiro, ἀναζητέω τὶ, *Plato.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.* ordines diligenter, ἀκριβόω τὰς τάξεις, *Xen.*

Exquiſitè, ἐξητασμένως, ἐξεταστικῶς, *Dem.* ἀκριβῶς.

Exquiſitus, ὁ ϗ ἡ ἀκριβής.

Exſaturo, κορέννυμι, *Herodian.*

Exſcenſio, ἡ ἔκβασις, εως.

Exſcindo, ἐκκόπτω; aliquid, τὶ, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν, *Iſocr.* Confer *Everto.*

Exſcreabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπόπτυστος.

Exſcreatio, ἡ πτύσις, *Aretæus.* ἡ ἀπόχρεμψις, *Hipp.*

Exſcreo, ἐκπτύω, πτύω, *Xenoph.* ἀποπτύω, *id.*

Exſcribo, ἀπογράφω, *Athen.*

Exſeco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Exſecrabilis, e, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπάρατος, *Thuc.*

Exſecratio, ἡ κατάρα, ας, *Plut.*

Exſecror, καταράομαι τινὰ, *Ariſtid.*

Exſectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, *Plut.*

Exſecutio, ἡ τελείωσις, *Ariſtot.* ἡ ἐπιτελείωσις, *Plut.*

Exſequiæ, vide *Exequiæ.*

Exſequor, ἐπιτελέω τὶ, *Iſocr.* Ϲυντελέω τι, *id.*

Exſibilo, ἐκσυρίττω, aliquem è theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, *Dem.*

Exſicco, ἐξικμάζω, *Dioſc.* ἀφαυαίνω, *Theophr.* ἀποξηραίνω, ἐπιξηραίνω.

Exſilio, ἐκπηδάω; in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, *Herodot.* gaudio, ἀναπηδάω, *Lucian.* ἀγαλλιάομαι, *N. T.*

Exſilium, ἡ φυγὴ, *Dem.* perpetuum, ἡ ἀειφυγία, *id.* condemnare aliquem ad exſilium, καταγινώσκειν φυγήν τινος, *Iſocr.* mulctare exſiliis, ζημιοῦσθαι τινας φυγαῖς, *id.* ſubire exſilium, ὑπέχειν φυγὴν, *Dem.* perpeti pro re aliquâ, ὑπομένειν φυγὴν ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* reducere aliquem ab exſilio, κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς, *id.* pellere aliquem in exſilium, φυγάδα, φεύγοντα, ἄπολιν ποιεῖν τινα, *Dem.* in exſilium ago, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, *id.*

Exſiſto, ὑπάρχω, *Ariſtot.*

Exſolvo, ἀπολύω, *Plut.* aliquem ex aliquâ re, ἐκλύω τινα ἔκ τινος, *Ceb. Theb.* mercedem, τινι μισθὸν, *Xen.* pœnam, τιμωριαν, *id.* alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, *Plut.*

Exſolutio, ἡ ἔκλυσις, εως, *Ariſtot.*

Exſomnis, e, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, *Lucian.*

Exſorbeo, ἀποῤῥοφέω, *Theophr.* ἐκσιφωνίζω, LXX. ἐκροφέω.

Exſors, ὁ ϗ ἡ ἄκληρος, ſum, ἀκληρέω, *Polyb.*

Exſpatior, παρεκβαίνω, ἀλύω.

Exſpectatio, ἡ προσδοκία, *Dem.* & ſpes, προσδοκία ϗ ἐλπὶς, *id.*

Exſpecto, ἀναμένω τινὰ, *Dem.* occaſionem, περιμένω καιρὸν, *id.* literas alicujus, προσδοκάω ἐπιστολήν τινος, *Plut.* alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω, *Chryſ.* fatum, ἐνδέχομαι τὸ τέλος, *id.* exſpectatur exercitus alius, ἄλλη στρατεία προσδοκιμὸς ἐστι, *Thuc.* aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινὸς, *Plut.*

Exſpiratio, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἐκπνευσις.

Exſpiro, ἐκπνέω, *Ariſtot.* Confer *Morior.*

Exſplendeſco, ἐκλάμπω, *Plato.*

Exſpolio, ἀποσυλάω, *Chryſ.*

Exſpuitio, vide *Exſcreatio.*

Exſpumo, ἐξαφρίζω.

Exſpuo, vide *Exſcreo.*

Exſtimulator, ὁ ἐρεθιστής.

Exſtimulo, κεντέω, *Theophr.* aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἰς τι, *Xen.* Confer *Exhortor.*

Exſtirpatio, ἡ ἐκρίζωσις.

Exſtirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, funditùs deleo, ἐκ θεμελίων ἀπολλύομαι.

Exſto, ἐξέχω, *Plut.* Confer *Emineo.*

Exſtructio, ἡ κατασκευὴ, navis, νεὼς; *Athen.*

Exſtruo, κατασκευάζω; turres, πύργους, *Herodian.* ſepulcrum, χώννυμι χῶμα, *Plato.*

Exſudo, ἱδρόω, *Ariſtot.* ἀφιδρόω, *id.* ἐξιδρόω, *Al. Aphr.*

Exſugo, ἐκμυζέω, *Lucian.*

Exſul, ὁ φύγας, αδος, *Dem.* ὁ φεύγων, ὁ ἄπολις, φυγὰς ἀνὴρ; exſulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα ϗ ἐκβάλλω, καθίστημι τινα ἄμικτον; fieri, γίνεσθαι ἄπολιν, eſſe, εἶναι φυγάδα; recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα; tueri, Ϲώζειν, ſeu Ϲωζεσθαι φυγάδα; reducere, ſeu reſtituere, κατάγειν φεύγοντα; redire, κατέρχεσθαι φευγόντα, *id.*

Exſulo, φεύγω, *Dem.* Confer *Exſilium*, item *Exſul.*

Exſultatio, ἡ σκίρτησις, *Naz.* ἡ ἀγαλλιασις, *N. T.*

Exſultanter, σκιρτητικῶς.

Exſulto, σκιρτάω, *Plato.* gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιάομαι τινι, ſeu ἐπί τινι, *Naz.*

Exſuperabilis, ὁ ϗ ἡ ὑπέρβλητος, ου.

Exſuperanter, ὑπεραγόντως, *Maccab.* ὑπερβλήδην, ὑπερβαλλοντῶς, *Iſocr.*

Exſuperantia. ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ϖεριττότης, ητος, *Iſocr.*

Exſupero, ὑπερεκπίπτω, *Naz.* aliquem aliquâ re, ὑπερβάλλομαι τινὰ τινι, *Xen.* ϖλεονάζω, *Dem.*

Exſurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινα, *Lucian.*

Exſurgo, ἀνίϛαμαι, è populo ad dicendum, ἐκ δήμου λέγειν, *Plut.* è ſedibus, ἐξανίϛαμαι ἐκ θακων, *Xen.*

Exſuſcito, ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐξανίϛημι τινα, *Iſocr.* ἐνεγείρω τινὰ, *Chryſ.*

Exta, τὰ σπλάγχνα ων, *Plut.* τὰ ἔντερα, læta, ἱερὰ καλὰ, *Xen.*

Extabeſco, ἐκτήκομαι.

Extemplo, ἄφνω, *Dem.* ϖαραχρῆμα, ἐξαίφνης, *id.*

Extemporalis, ὁ ϗ ἡ αὐτοσχέδιος, ὁ ϗ ἡ αὐτοσχεδίαςος, oratio, λόγος, *Alcidam.*

Extendo, ἀναπεταννύω, *Lucian.* manum, ἐκτείνω χεῖρα, *Plato.* ſermonem, ἀποτείνω λόγον, *id.*

Extenſè, ἐκτάδην, *Lucian.*

Extenſio, ἡ ἐκτένεια, ας, *Heſych.* ἡ ἔκτασις.

Extentus, ἔκτατὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.

Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί, καταλεπτύνω.

Exter, ξενικὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.*

Exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.

Extergeo, ἐκσμάω, *Herodot.*

Exterior, ἐξώτερος, έρα, ερον, *N. T.*

Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ.

Exterminator, ὁ ἐξοριϛὴς, οῦ.

Exterminatus, ὁ ϗ ἡ ἐξοόριϛος, ου, *Dem.*

Extermino, ἐξορίζω, *Ariſtot.*

Externus, ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀλλοεθνὴς, *Diod. Sic.* ξενικὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἀλλόφυλος, *Philo.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς, *Ariſtot.*

Extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τί τινος, *Plut.*

Exterraneus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀλλόφυλος, ου, *Philo.*

Exterreo, ἐκφοβέω, *Gal.* ἐκπλήττω.

Exterſio, ἡ σμῆξις, εως, *Dioſc.*

Exterus, ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* Confer *Externus.*

Extimeſcendus, φοβητέος, έα, έον, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*

Extimeſco, ϖεριφοβέομαι, *Xen.* ἐκφοβέομαι, *Sophocl.* mortem, ἀποδειλιάω ϖρὸς θάνατον, *Lucian.*

Extimus, ἐξώτατος, άτη, ατον.

Extinctio, ἡ ἀπόσβεσις, ἡ σβέσις, *Ariſtot.* mors, vide *Mors.*

Extinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* lychnum, σβέννυμι λύχνον, occido, ἀποκτείνω. Vide *Occido.*

Extiſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ὁ σπλαγχνοσκόπος.

Extiſpicium, ἡ ἱεροσκοπία; facio, ἱεροσκοπέω, *Heſych.*

Extollo, ἐξαίρω τινὰ, *Plut.* verbis, τινὰ λόγῳ, *Xen.* μεγαληγορέω τινὰ, *Herodian.*

Extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινί τι, *Dem.* ϖράττω τινὰ τι, *id.*

Extorris, ὁ ϗ ἡ ἄπολις, ιδος. Confer *Exſul.*

Extra, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς, *Dem.* propoſitum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, *Iſocr.* controverſiam, ἀναμφισβήτως, *Xen.* periculum eſſe, ἔξω, ſeu ϖόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι, omnem culpam videri, ϖάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι, *Chryſ.*

Extraho, ἐξελκύω, *Ariſtoph.*

Extraneus. Vide *Exterus.*

Extraordinarius, ὁ ϗ ἡ ἐκτατὸς, ου, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ ἐπίλεκτος.

Extremitas, τὸ ϖέρας, *Dem.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.* τὸ τέλος, *id.* ἡ ἐσχατιὰ, *Philo.*

Extremò, τὸ ὕϛατον, *Lucian.* ἐσχάτως, *Plut.*

Extremus, ὕϛατος, ατη, ατον, *Ariſtoph.* ἔσχατος, άτη, ον, *Dem.* τελευταῖος, αία, αῖον, *Iſocr.* extremâ paupertate conflictari, εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, *Dem.* extremum diem claudere, τελευτᾷν τὸν βίον, *id.* ſum, ἐσχατέω, *Theophr.*

Extrico, ἐξελίττω, Confer *Evolvo.*

Extrinſecus, ἔξωθεν, *Xen.*

Extrudo, ἐξωθέω, *Ariſtot.* ϖαρωθέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Extruſio, ἡ ἐξώθησις, *Al. Aphr.*

Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρχωμα, ατος, *Gal.* quævis in corpore, ἡ ὑπεροχη, ῆς, *Dioſc.*

Extubero, ἐξοιδέω, *Lucian.*

Extumeo, ἐξογκόομαι, *Herodot.* ἐξοιδέω, *Luc.*

Extundo, ἐκτινάσσω, *N. T.*

Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινα ἐκ τινος, *Dem.* è convivio, ἀπωθέω, τοῦ συμποσίου, *Lucian.*

Extuſſio, ἐκβήττω, *Gal.* ἀναβήσσω, *Aretæus.*

Exuberatio, ἡ εὐπορία.

Exubero, εὐσθενέω, aliquâ re, τινὸς, *Dem.* ϖλεονάζω τινὸς, *Ariſtot.* Confer *Abundo.*

Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hipp.*

Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Exulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἀφελκόω.

Exululo, ὀλολύζω, *Dem.*

Exundatio, ἡ ἐκκύμανσις, *Euſtath.* ὁ κατακλυσμὸς, ου, *Dem.*

Exundo, ἐκκυμαίνω, *Xen.* ϖλημμύρω.

Exungo, ἐξαλείφω, *Thuc.*

Exungulo, ἀπονυχίζω, *Poll.*

Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινὰ, *Xen.* alicui veſtem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, *id.* timorem, ἀποδύω φόβον, *Polyb.* aliquem bonis, ϛερέω τινὰ ἀγαθῶν, *Thuc.*

Exuro, ἐκκαίω, *Theophr.* regionem, κατακαίω χώραν, *Dem.* domum, καταπίμπρημι οἰκίαν, *Plut.*

Exuſtio, ἡ ἔκκαυσις, ſolis, ἡλίου, *Al. Aphr.*

Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plato,* leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς, *Plut.* ſerpentis, ἡ λεβηρὶς, ίδος, *Joſeph.* τὸ σύφαρ ὄφεως, *Lucian.*

F.

FAba, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*

Fabaginus, κυάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Fabalis, κυαμναῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Fabella, τὸ μυθάριον, *Plato.*

Faber, ὁ τέκτων, ονος, *Plut.* ferrarius, σιδηρουργὸς, οῦ; ærarius, χαλκουργὸς, οῦ, *Ariſtot.* aurarius, χρυσουργὸς, ου, *Philo.*

Fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, *Pauſan.* καλλιεργέω, *Dionyſ.*

Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, ου, τὸ ἐργαϛήριον.

Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης.

Fabricator, ὁ τεχναϛὴς, οῦ, mundi, ὁ κοσμοπλάϛης.

Fabricor, τεκταίνομαι τὶ, *Philo.*

Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.* ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Fabula, ὁ μῦθος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *id.* anilis, μῦθος γραώδης, *N. T.* erudita, μῦθος σεσοφισμενος, *ibid.* fabulas narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* fingo, λόγους ϖλάττω, *Dem.*

Fabularis, μυθικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, οῦ, *Plato,* ὁ μυθολόγος, ου, *id.* λόγους ϖλάττων, *Dem.*

Fabulor, μυθολογέω, *Dem.* λογοποιέω, *id.* colloquor cum aliquo, ὁμιλέω ϖρὸς τινὰ, *Thuc.*

Fabuloſè, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* μυθεύω, *Lucian.*

Fabuloſitas, τὸ μυθῶδες, ους, *Plut.*

Fabuloſus, ὁ ϗ ἡ μυθώδης, εος, oratio, λόγος, *Iſocr.* fabuloſa de aliquâ re commemoro, μυθώδη ϖερὶ τινος ἐρέω, *id.*

Faceſſo, ϖαρέχω, alicui negotium, τινὶ ϖράγματα, *Iſocr.* τινὶ ἀσχολίαν, *Xen.* ἔργον τινὶ, *Plut.* ϖαρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* diſcedo, ἀπέρχομαι, *Iſocr.*

Facetè, ἀϛείως, *Plut.* χαριέντως, κόμψως.

Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.

Facetus, ὁ ϗ ἡ εὐτράπελος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ σωμύλος; ſum, εὐτραπελεύομαι, *Chryſ.* ἀϛεῖος, κομψός.

Facies, τὸ ϖρόσωπον, ου, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἴσχει ὑπερβάλλον, *Xen.* formoſitas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως, *Dem.* in faciem, κατὰ ϖρόσωπον, *Diod. Sic.*

Facilè, εὐχερῶς, ῥᾳδίως, decipere populum, ἐξαπατᾷν τὸν δῆμον, *Dem.* cognoſcere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾳδίως, *Iſocr.* faciliùs impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τὶ τινὶ, *id.* faciliùs pœnam dediſſet, εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε, *Dem*

Facilis, ῥᾴδιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ εὐχερὴς, & laboris expers negotium eſt, ῥάδιον ϗ ϖόνος οὐδεὶς ϖρόσεϛι τῷ ϖράγματι, *Iſocr.* laudare, quod facile eſt, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ ϖρόχειρον ἐϛιν, ἀρετὴν, *id.* faciliùs hoc eſt & tutiùs ῥᾷον τοῦτό ἐϛι ϗ ἀσφαλέϛερον, *Dem.* facile eſt alterum admonere, εὔκολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, *Plut.* comis, ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* φιλοπροσήγορος, ου, *id.*

Facilitas, ἡ εὐκοπία, ἡ εὐκολία, *Plut.* morum, ἡ ϖρᾳότης, *Dem.* ἡ ὁμιλία, *id.* ἡ φιλοπροσηγορία, *Iſocr.* ἡ εὐπροσηγορία, *id.*

Facinoroſus, ὁ ϗ ἡ κακοῦργος, *N. T.* ϖονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* κακουργῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Facinus, τὸ ἔργον, *Dem.* bonum, τὸ ἀνδραγάθημα; pulchrum, ἔργον καλὸν, *Dem.* egregium, τὸ κατόρθωμα, *N. T.* pravum, τὸ κακούργημα, *Dem.* ἡ κακουργία, *idem.* turpe, ἔργον αἰσχρὸν, *idem.* admitto, ſeu patro, ϖαρανομίαν ϖαρανομέω, *idem.* ϖρᾶγμα μιαρὸν ϖράττω, *id.* ϖοιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακὸν τι, μοχθηρὸν τι, *idem.* omne in me recipio, ϖᾶν τόλμημα ἐπ' ἐμαυτοῦ βάλλομαι, *Æl.*

Facio, ϖράττω, *Dem.* ϖοιέω, δράω, & ſuſcipio aliquid, ϖράττω ϗ ϖοιέω τι; aliquid juſtè & diligenter, & induſtriâ majore, quam pro viribus, ϖράττω τι δικαίως ϗ ἐπιμελῶς ϗ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, *id.* aliquid non clam ſed manifeſtè, ϖοιέω τι οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς, *Iſocr.* quod decet, ϖοιέω vel πράττω τὸ ϖροσῆκον, τὸ δέον, *Dem.* fidem, ϖοιέω ϖίϛιν, *Thuc.* aliquem certiorem, ἐπιϛέλλω τινὶ, *Dem.* verba, ῥέω, ἐρέω; teſtamentum, διατίθεμαι; aliquid ex teſtamento, ϖοιέω τι κατα διαθήκην τινὸς; aliquid irritum, ϖοιέω τι ἄκυρον; mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τοὔνομα τινος; verſus elegiacos, ϖοιέω ἐλεγεῖα; præclare carmen Iambicum, ϖοιέω καλῶς ἰαμβεῖα, *id.* aliquid magni, ϖοιέομαι τι μέγα, *Xen.* parvi, ϖαρὰ μικρὸν ἡγέομαι τι, *Iſocr.* plurimi, ϖοιέομαι τι ϖερὶ ϖαντὸς, *Sex. Emp.* damnum ſeu jacturam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν ϖοιέω, *Syneſ.* benè alicui, εὐεργετέω τινὰ, *Dem.* εὖ δράω, ſeu εὖ ϖοιέω τινα, *Plato.*

Factio, ἡ ϖοίησις, εως, *Herodot.* ἡ ϛάσις, i. e. ſeditio; ὁ ϛασιασμὸς, ου, *Ariſtot.* ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.* factionis diverſæ eſſe, σπουδάζειν ϖερὶ ἐναντία, *Herodian.* qui factionis ejuſdem ſunt, οἱ συνωμόται, *id.* factionis adſecla, ὁ συνεϛηκῶς, ότος, *Dem.* factionibus contendo, ϛασιάζω, *Plut.*

Factioſè, ϛασιαϛικῶς, *Dem.*

Factioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ϛασιώδης, εος, *Xen.* ϛασιαϛικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Factitius, a, um, σκευαϛὸς, ἡ, ὸν, ϖοιητὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Factor, ὁ ϖοιητὴς, οῦ, *Xen.*

Factum, ἡ ϖρᾶξις, *Dem.* τὸ ἔργον, τὸ ϖρᾶγμα, ατος; res, & facta, τὰ ϖράγματα ϗ τὰ γιγνόμενα; opera & facta alicujus, τὰ ἔργα ϗ τὰ ϖεπραγμένα τινὸς; facta & vita alicujus, τὰ ϖεπραγμένα ϗ βεβιωμένα τινος; factum iniquum, ἔργον ἄδικον; facta alicujus impia & crudelia, ϖεπραγμένα τινι ἀσεβῆ ϗ δεινὰ, *id.*

Facula, τὸ δᾳδίον, ου.

Facultas, ἡ δύναμις, *Dem.* ſufficiens, ἀφορμὴ, ἄφθονος, *id.* facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινὸς; eſſe alicui faciendi, quod velit, εἶναι τινι ἐξουσίαν.

ἐξȣσίαν ποιεῖν, ὁ βȣλήται, *Iſocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμιν τινι, *Dem.* nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, *Iſocr.* facultas dicendi, ἡ δεινότης, *Dem.* oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων, τὸ δύνασθαι λέγειν, ἡ ἐμπειρία τȣ̃ λέγειν; exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις; facultates, i. e. bona, τὰ ἀγαθὰ, ων, *Iſocr.* ἡ ȣ̓σία, ας, *idem.* pro facultatibus alicui dona offerre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινι, *Æl.* Confer *Opes.*

Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.

Facundia, ἡ λογιότης, *Polyb.* Confer *Eloquentia.*

Facundus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐφραδὴς, ὁ ϗ ἡ εὔγλωττος, λέγειν δυνατὸς, *Æſchin.*

Fæculentus, ὁ ϗ ἡ τρυγώδης, *Al. Aphr.* τρυγερὸς, ρὰ, ρὸν.

Fæx, *propriè vini,* ἡ τρὺξ, τρυγὸς, *Plut.* ἡ ἰλὺς, ύος, *Ariſtot.* civitatis, ὁ σύρφαξ, ακος, *Ariſtoph.* ὁ συρφελώδης ὄχλος, *Luc.* ad fæcem uſque exſorbere, μέχρι τρυγὸς ἐκροφεῖν, *Syneſ.*

Faginus, a, um, φηγίνεος, έα, εον, *Athen.*

Fagus, ἡ φηγὸς, *Plut.* ἡ ὀξύα, *Theophr.*

Falcatus, a, um, ὁ ϗ ἡ δρεπανοειδὴς.

Falcicula, τὸ δρεπάνιον, ἡ δρεπανίς, *Baſ.*

Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακος, *Ariſtot.*

Fallacia, ἡ παράκρȣσις, *Dem.* Confer *Fraus,* item *Dolus.*

Fallaciter, δολερῶς.

Fallax, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ ϗ ἡ πανȣ̃ργος, *Dem.* Confer *Doloſus,* item *Fraudulentus.*

Fallo, ἀπατάω, *Thuc.* aliquem in aliquâ re, ἐξαπατάω τινὰ τι, *Dem.* artibus, τινὰ τέχναις, *id.* παρακρȣ́ομαι τινὰ, *Lucian.* σφάλλω τινὰ, *Herod.* falli ſpe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, *Iſocr.* διαμαρτάνειν ἐλπίδος, *Dem.*

Falſarius, ὁ ψευδογράφος.

Falsè, ψευδῶς, *Thuc.*

Falſidicus, ὁ ϗ ἡ ψευδολόγος.

Falſitas, τὸ ψεῦδος, *Plato.* ſermonis, ἡ ψευδολογία, *Dem.* τὸ ψευδες, *id.*

Falſo, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον, *Iſocr.*

Falſo, as, παραποιέω, *Athen.* legem, μεταγράφω νόμον, *Dimarch.*

Falſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ψευδὴς, έος; ſermo, λόγος, *Dem.*

Falx, ἡ ἅρπη, ης, *Plut.* τὸ δρέπανον, ȣ, *Thuc.* τὸ ζάγκλον, ȣ, *id.* meſſoria, ἡ ἄμη, ης, *Æſchin.* putatoria, τὸ κλαδευτήριον, ȣ; quâ vites putantur, τὸ κλαϛήριον.

Fama, ἡ φήμη, *Plato.* gloria, τὸ κλέος; *Dem.* ἡ εὔκλεια, ας, τὸ ὄνομα, ατος; bona, δόξα καλὴ; mala, δόξα κακὴ, *id.* δόξα ϖονηρα, *Iſocr.* famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι, *Plato.* λόγον διαδιδόναι, *Plut.* fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ, *Plato.* ut fama eſt, ὡς λόγος, *Herodot.* fama fluit, ῥέει, *Plut.* emergit, ϖροερχεται, *id.* ſpargitur, κατασκεδάννυται, *Plato.* ſine auctore, φήμη, ſeu λόγος ἀδέσποτος, *idem.* hoc ſuſurrat, τȣ̃το θρυλλεῖται, *Dem.* Confer *Rumor,* item, *Gloria.*

Famelicus, ὁ ϗ ἡ ὀξύπεινος, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ϖρόσπεινος.

Fames, ὁ λιμὸς, ȣ̃, *Dem.* ἡ πεῖνα, ης, *Plut.* magna, ἡ βȣλιμία; fame debellari, ſeu expugnari, λιμῷ λαμβάνεσθαι, *Dem.* perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ, *id* premi, λιμῷ ϖιέζεσθαι, *Philo.* perdo, λιμοκτονέω, LXX. λιμῷ ἀποκτείνω τινὰ, *Lycurg.*

Famigeratio, ἡ διαφήμισις, εως.

Famigerator, ὁ διαφημιϛὴς, ὁ λογοποιὸς, *Dem.*

Famigeratus, ὁ ϗ ἡ διαβόητος, ȣ, *Lucian.*

Familia, ὁ οἶκος, *Dem.* ἡ οἰκία, & genus, οἶκος ϗ γένος; magna, οἶκος μέγας; obſcura ἀνώνυμος; regia, βασιλικὸς; qui ex familiâ alicujus eſt, ὢν ἐκ τȣ̃ οἴκȣ τινος; familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν; adminiſtrare alicujus, οἶκόν τινος διοικεῖν; curare, ἐπιμελεῖσθαι τȣ̃ οἴκȣ, *id.* conſervare, διασώζειν οἶκον, delere, διαφθείρειν οἶκον. genus, τὸ γένος, εος, *id.* Confer *Genus.*

Familiaris, e, οἰκεῖος, εία, εῖον, *Dem.* res, τὰ οἰκεῖα, ων; & amicus alicujus, οἰκεῖος ϗ φίλος τινὸς; & cognatus alicujus, οἰκεῖος ϗ ἐπιτήδειος τινος; & ſocius alicujus, ἐπιτήδειος ϗ κοινωνός τινος; familiarite & benevolentiâ juncti, συνήθεις ὄντες ϗ εὔνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες, *Iſocr.* Confer *Amicus.*

Familiaritas, ἡ συνήθεια, *Dem.* ἡ οἰκειότης, *id.* Confer *Amicitia.*

Familiariter, οἰκείως; uti aliquo, ἔχω τινὶ, *Dem.* χράομαι τινι, *id.* familiariùs, οἰκειότερον, *id.* familiariſſimè, οἰκειότατα, *id.*

Famoſus, ὁ ϗ ἡ ϖεριλεσχήνευτος, *Herodot.* ὁ ϗ ἡ περιβόητος.

Famula, ἡ παῖς, παιδὸς, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ιδος, *Plut.* ἡ ὑπηρέτις.

Famulatus, ûs, ἡ ὑπηρεσία, *Plut.* ἡ δȣλεία, *Xen.* ἡ θεραπεία.

Famulor, λατρεύω, alicui, τινὶ, *Lucian.* δȣλεύω τινὶ, *Xen.* ὑπηρετέω τινὶ, *id.* famuli vicem obeo, οἰκέτȣ τάξιν ἔχω, *Dem.*

Famulus, ὁ θεράπων, *Xen.* ὁ οἰκέτης, *Dem.* ὁ ϖαῖς, ὁ ἀκόλȣθος, *id.* ὁ ὑπηρέτης.

Fanaticus, a, um, ὁ ϗ ἡ θεόληπτος, ȣ, *Plut.* ἐκϛατικὸς, ἡ, ὸν, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἔνθεος.

Fandus, φατέος, έα, έον.

Fanum, ὁ ναὸς, ȣ̃, *Xen.* Confer *Templum.*

Far, ἡ ζειὰ, *Dioſc.*

Farcimen, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Athen.*

Farcio, ἐπιπληρόω, *Thuc.*

Farina, propriè hordei, τὸ ἄλφιτον, ȣ, *Dem.* tritici, τὸ ἄλευρον, ȣ, *Plato.* fabarum, ἄλευρον κυάμȣ, *Dioſc.* lolii, ἄλευρον αἰρῶν, *Galen.* ervi, ἄλευρον ὀρόβων, *id.*

Farinaceus, ἀλευριτικὸς, ἡ, ὸν, panis, ἄρτος ἀλευρίτης. *Athen.*

Faris, φάσκεις, *Dem.*

Farraceus, ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ τῆς ζειᾶς.

Farrago, ἡ πολυμιγία, *Plut.* ἡ πολυμιξία, *id.* ὁ χελός.

Farreus, σιτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ ζειᾶς.

Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, ȣ, ὁ σιτευτὴς.

Fartum, τὸ σιτευτὸν.

Fas, ἡ θέμις, *Dem.* τὸ εὐαγὲς, τὸ ὅσιον, ȣ, fas erat occidere, εὐαγὲς ἦν τὸ ἀποκτείνειν, *id.* non fas eſt, dicere hoc, ȣ̓ θεμις τȣ̃το εἰπεῖν, *Iſocr.* non fas eſt ipſis, ȣ̓ θέμιτον αὐτοῖς, *Dem.* neque juſtum, neque fas eſt aliquid, ȣ̓́τε δίκαιον, ȣ̓́τε ὅσιον ἐϛὶ τι, *id.*

Faſcia, τὸ σπάργανον, ȣ, *Plut.* faſciis involvo, σπαργανόω, *Plut.* ἐνσπαργανόω, *Dion. Long.* faſcia ſepulchralis, ἡ κειρια, ας, *N. T.*

Faſciatim, φακελληδὸν.

Faſciculus, τὸ φακελλίδιον, ȣ, ἡ δέσμη, ης, *Athen.* epiſtolarum, φάκελλος ἐπιϛολῶν, *Syneſ.* ὁ σύνδεσμος ἐπιϛολῶν, *Herodian.*

Faſcinatio, ἡ βασκανία, ας, *Ariſtot.*

Faſcino, βασκαίνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*

Faſcinum, τὸ βασκάνιον, ȣ.

Faſciola, τὸ σπαργάνιον, ȣ.

Faſcis, ὁ σφάκελλος, ligni, ὕλης, *Thuc.* virgultorum, σφάκελλος φρυγάνων, *Dion. H.* φακίολος φρυγάνων, *id.* faſces, inſignia magiſtratuum apud Rom. αἱ ῥάβδοι, *Plut.*

Faſtidienter, ἀνορέκτως, *Galen.* videre, ἀηδῶς ὁρᾷν, *Iſocr.*

Faſtidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπί τινι, *Ariſtot.* aliquem, ἀποϛρέφομαι τινα, *Galen.* cibum, ϖρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.

Faſtidiosè, ὑπεροπτικῶς, *Xen.*

Faſtidioſus, ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *Philo.*

Faſtidium, ἡ ὑπεροψία, *Herodian.* cibi, ἡ ἀνορεξία, *Dioſc.* tædium, & rei ſatietas, ὁ κόρος, *Dem.* ἡ ἀηδία, *id.*

Faſtigiatio, ἡ ἐκκορύφωσις, εως.

Faſtigio, κορυφόω, ὀξύνω; ſenſim faſtigiari, λήγειν εἰς ὀξύτητα, *Herodian.*

Faſtigium, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* ſummum montis ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρȣς, *Herodian.* ſuperiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον ϖράξεων ϖρογενομένων; ad ſummum faſtigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιϛον ὕψȣς ἆραι τινα, *id.* ὁ κολοφών.

Faſtosè, ὑπεροπτικῶς, *Xen.*

Faſtoſus, ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* Confer *Superbus.*

Faſtus, ûs, ὁ ὄγκος, *Iſocr.* τὸ φρόνημα, *id.* Confer *Superbia.*

Faſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνδικος, ȣ, dies, ἡμέρα, *Plut.*

Fatalis, εἱμαρμένος, ένη, ένον, *Plato.* ſum, εἵμαρμαι, *Dem.* fatali calamitate urgeri, ἐπικήρως διακεῖσθαι, *Iſocr.* nobis fatale eſt, nunquam in rebus ſecundis rectè ſapere, ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ ϖράττȣσιν εὖ φρονῆσαι, *Dem.*

Fataliter, ἐπικήρως, *Iſocr.*

Fateor, ὁμολογέω, poſſidere iſta, κεκτῆσθαι ταῦτα, *Dem.* alicui, τινὶ, *idem,* aliquid, προσομολογέω τι, *id.*

Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμαγόρης.

Fatigatio, ὁ κόπος, ȣ, *Xen.* ὁ κάματος.

Fatigo, καταπονέω, aliquem, ἐνοχλέω τινὰ, *Dinarch.* ἐγκοπον ποιέω τινὰ, LXX. κοπόω τινὰ, *id.* exercitum, σκύλλω ϛρατὸν, *Herodian.*

Fatiſco, χαίνω, *Lucian.* laboribus facillimè, ῥᾷϛα ἀποκάμνω, *Herodian.* fatiſcente exercitu his rebus, ἀπηγορευκότος τȣ̃ ϛρατȣ̃ ϖρὸς ταῦτα, *id.*

Fatuè, ἐκφρόνως, *Suid.* μωρῶς, *Poll.*

Fatuitas, ἡ μωρότης, ἡ μωρία, *Dem.* Confer *Stultitia.*

Fatum, ἡ εἱμαρμένη, *Dem.* ἡ πεπρωμένη, *id.* ἡ μοῖρα, *Iſocr.*

Fatuor, εὐηθίζομαι, *Plato.* μωραίνω, *Lucian.*

Fatuus, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* Confer *Stultus.*

Faveo, εὐνοϊκῶς ἔχω, προστίθεμαι, alicui, τινὶ, *Dem.* φρονέω τὰ τινος, *id.* εἰμὶ τινι εὔνȣς, *idem.* Perſis, νοέω τὰ Περσικὰ, *Ælian.*

Favilla, ἡ αἰθάλη, ης, *Al. Aphr.*

Favillaceus, ὁ ϗ ἡ αἰθαλώδης.

Favonius, ὁ ζέφυρος, ȣ, *Ariſtot.*

Favor, ἡ εὔνοια, *Dem.* ἡ εὐμένεια, *id.* Confer *Benevolentia.*

Favorabilis, φιλικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Fauſte, εὐτυχῶς, *Herodian.* Confer *Feliciter.*

Fauſtitas, ἡ εὐτυχία, *Iſocr.* Confer *Felicitas.*

Fauſtus, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, *Plut.* Confer *Felix.*

Fautor, ὁ σπȣδαϛὴς, ȣ̃, *Greg.* βοηθὸς, ȣ̃, *Thuc.* ὁ ϖαράκλητος, ȣ, *Dem.*

Fautrix, ἡ σπȣδαϛικὴ, ῆς, ἡ ϖαράκλητος.

Favus, τὸ κηρίον, *Ariſtot.* favos conſtruo, κηριάζω, favos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία, *id.*

Faux, ὁ λάρυγξ, γος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ φάρυγξ, fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ϖοταμȣ̃, *Herodian.* ſpeluncæ, ϛόμα τȣ̃ σπηλαίȣ, *Ariſtid.*

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος, *Athen.* ἡ δὰς, δαδὸς. *Philo.* ὁ φανός, ȣ̃, *Lucian.* contentionis & inimicitiæ, ἔναυσμα τῆς ἔριδος ϗ ἔχθρας, *Herodian.* facem præferre alicui, δαδȣχεῖν τινὶ, *Ariſtot.* præbere alicui ad aliquid, ἔναυσμά τινος ϖαρέχειν τινὶ, *Herodian.*

Faxo, ſeu Faxim, ϖοιήσαιμι, ϖοιήσω, δράσαιμι.

Febricito, ϖυρέττω, *Gal.* ϖυρεταίνω, *Aretæus.*

Febricula, τὸ ϖυρέτιον, ȣ, *Al. Aphr.*

Febriculoſus, ὁ ϗ ἡ ϖυρετώδης, εος.

Febrilis, ϖυρεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Febrio, idem quod *Febricito.*

Febris, ὁ ϖυρετὸς, *Gal.* quotidiana, ἀμφημερινὸς; tertiana, τριταῖος; quartana, τεταρταῖος; continua, συνεχὴς, *Dem.* hectica, ἑκτικὸς; converſio & acceſſio febris, ϖεριοδὸς ϗ καταβολὴ ϖυρετȣ̃, *id.* ardor febris, ὁ καῦσος, rigor, ſeu horror, τὸ ῥῖγος.

Februarius, ὁ ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ φεβρȣάριος, ȣ, *Plut.*

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, *Dion. H.* ὁ εἰρηνοποιὸς, ὁ σπονδοφόρος, *Plut.* ὁ φηκιαλεὺς.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.*

Felicitas, ἡ εὐτυχία, *Dem.* τὸ εὐτύχημα, *id.* ἡ εὐδαιμονια, *Iſocr.* ἡ εὐπραγία, *id.* ἡ εὐπραξία, *Dem.* magna, εὐδαιμονια μεγάλη; πολλὴ ϗ μεγάλη, *id.* ſumma, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, *Iſocr.* nimia, τὸ λιαν εὐτυχεῖν; incredibilis, εὐτυχία θαυμαϛὴ; inexpectata, ἀπροσδόκητος, *id.* falſa, εὐδαιμονιὰ ψευδὴς, *Iſocr.* antiqua, παλαιὰ, *Dem.* præſens, ὑπάρχȣσα, *Iſocr.* communis, κοινὴ, *id.* aliena, ἀλλοτρία; conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι ȣ̓κ ἐλάχιϛον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, *id.* perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, *Dem.* felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι; parare bello κτήσασθαι διὰ πόλεμον, *id.* adipiſci, καθιϛάναι εἰς εὐδαιμονιαν, *Iſocr.* ferre pulchrè & moderatè, φέρειν καλῶς ϗ μετρίως εὐτυχίαν, *Iſocr.* metiri ventre, μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, *Dem.* metiri pecuniâ, τὴν εὐδαιμονίαν κοινειν ϖρὸς ἀργύριον, *Iſocr.* æſtimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἔκ τινος; augere, ἐπιδοῦναι τι ϖρὸς εὐδαιμονίαν; amittere, στερεῖσθαι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας; eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τινι τὴν εὐδαιμονίαν, *id.* felicitate rectè uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς ευτυχήμασι, *Dem.* non moderatè uti, οὐ μετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ, *id.* abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, *Iſocr.* corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπο ταῖς εὐπραγίαις; indignum ſe præbere, ἀνάξιον καθιστάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, *id.* certare cum Jove, τῷ Διὶ ϖερὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, *Ælian.*

Feliciter, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *Iſocr.*

Felis, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.*

Felix, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, *Dem.* εὐτυχῶν, ὁ ϗ ἡ εὐδαιμων, ονος, εὐδαίμονῶν, οῦσα, οῦν, & beatus, εὐδαίμων ϗ μακαριος, & beatè glorioſèque vivens, εὐτυχῶν ϗ ἐν εὐδαιμονίᾳ ϗ χρήστῃ δόξῃ διάγων; propter aliquid, εὐδαιμων διά τι; ſum, εὐτυχέω, διευτυχέω, *Dem.* εὐδαιμονέω, *id.* felicem efficio aliquem, εὐδαιμονά τινὰ ϖοιέω, *Iſocr.* prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινὰ, μακαρίζω τινὰ; felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελέω, *id.*

Felleus, a, um, ὁ ϗ ἡ χολώδης, εος, *Gal.*

Femen, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Femina, vide *Fœmina.*

Femoralia, τὰ ϖεριζώματα, ων, *Plut.*

Femur, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Feneſtella, τὸ θυρίδιον, ου, *Plut.*

Feneſtra, ἡ θυρὶς, ιδος, *Plut.* feneſtram aperire alicui, λαβὴν ϖαραδιδόναι τινὶ, *Plato.* κλισιάδα ἀνοιγειν τινὶ, *Plut.*

Fera, τὸ θηρίον, ου, *Xen.* ὁ θὴρ, θηρὸς.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* ἡ ϖολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Ferax, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, *Herodian.* Confer *Fertilis.*

Ferculum, τὸ ἔδεσμα ϖαρατιθέμενον.

Ferè, σχεδὸν; dixi, quæ exiſtimo expedire, εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν, *Dem.* ferè evertere remp. ϖαρὰ μικρὸν λύειν ϖολιτείαν, *Iſocr.* ferè dilaniatus fui, μονονοῦ διεσπάσθην, *id.* ferè ſingulis diebus, ὀλίγου δεῖν καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν; fere dixerim, ὀλίγου δέω λέγειν, *id.*

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστὴς, οῦ, *Ælian.*

Feretrum, τὸ φέρετρον, *Hom.* ὁ σορὸς, *Clem. Al.*

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *Iſocr.* Bacchanalium, ἑορτὴ, τῶν Διονυσίων, *Dem.* ferias ago. Vide *Ferior.*

Feriatus, σχολαῖος, αία, αῖον, male-feriatus, ὁ ϗ ἡ κακόσχολος, ου, *Iſid. Peluſ.*

Ferinus, ὁ ϗ ἡ θηριώδης, εος, homo, ἄνθρωπος, *Ariſtot.* natura, φύσις, *id.* ὁ ϗ ἡ θήρειος, ου, carnes, θήρεια κρέα, *Xen.*

Ferio, τύπτω, *Dem.* ϖαίω τινὰ, *Xen.* calce, λακτίζω, *Lucian.* cornu, κυρίττω, *Plato.*

Ferior, σχολάζω, *Plut.* σχολὴν ἄγω, *Lucian.*

Feritas, ἡ θηριωδία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Lucian.* & agreſtis immanitas, τὸ θηριῶδες ϗ ἄγριον, *Plato.*

Fermè, idem quod *Ferè.*

Fermentaceus, ὁ ϗ ἡ ζυμώδης, εος.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, *Plato.*

Fermentatus, ζυμίτης, ου, panis, ἄρτος, *Poll.*

Fermenteſco, ζυμόομαι, *Hippocr.*

Fermento, ζυμόω, maſſam, τὸ φύραμα, *N. T.* terram, τὴν γὴν, *Theophr.*

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, *Plut.* refero, ζυμίζω, *Dioſc.*

Fero, φέρω, belli pondus, τοῦ ϖολέμου βάρος, *Diod. Sic.* facilè res adverſas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, *Ariſtot.* æquo animo, εὐσχημόνως, *Xen.* facilè calamitatem, καλῶς, μετρίως, ϖρᾴως, εὐχερῶς, γενναίως τὴν συμφορὰν, *Iſocr. Ariſtot.* moleſtè, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς ϗ βαρέως, *id.* contumeliam, ἀνέχομαι ὕβριν, *Dem.* ægerrimè ignominiam, ϖεριαλγέω ἀτιμίᾳ, *Plato.* iniquo animo rem, δυσχεραίνω ϖράγμα, *Dem.* legem, τίθημι νόμον, literas ſeu epiſtolam, φέρω ἐπιστολὴν, ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα ϖαρά τινος ϖρὸς τινα, *id.*

Ferocia, ἡ ἀγριότης, *Plato.* ἡ ἀγερωχία, *Philoſtr.*

Ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω ϖρός τινας, *Plut.*

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, & valde ſuperbè, ἀγερώχως ϗ λίαν ὑπερηφανῶς, *Polyb.*

Ferox, βιαιος, αία, αιόν, *Dem.* θρασυνόμενος, ένη, ενον, *id.* ἄγριος, ία, ιον, *Plato.*

Ferramentum, τὸ σιδήριον, ου, *Thuc.*

Ferraria, ἡ σιδηρουργία, ας, τὸ σιδηρεῖον, ου, *Ariſtot.*

Ferrarius, σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, faber, ὁ σιδηρεὺς, εως, *Poll.*

Ferreus, a, um, σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον, *Xen.* catena ferrea, σιδηρα ἅλυσις, *Dem.* cor, σιδηροῦν σπλάγχνον, *Plut.*

Ferrugineus, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος.

Ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρου, *Dioſc.*

Ferrum, ὁ σίδηρος, ου, *Plut.* ferro munio ſeu obduco, præfigo, σιδηρόω, *Thuc.*

Ferrumen, ἡ κόλλα, ης, *Dioſc.*

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, σιδήρου, *Plut.*

Ferrumino, κολλάω σίδηρον, *Plut.*

Fertilis, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ϖολύκαρπος, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ϖολύφορος.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* annua, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.*

Fertiliter, εὐφορως.

Fervefacio, ἀναζέω τὶ, *Gal.* ἀναϐράζω, *Dioſc.*

Ferveo, ζέω, *Gal.* βράζω.

Ferveſco, ζέομαι, *Dioſc.*

Fervidus, a, um, ζεστός, ἡ, ὸν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, *Dioſc.*

Ferula, νάρθηξ, ὁ, *Xen.* ἡ ῥάϐδος, *Plut.*

Ferulaceus, ὁ ϗ ἡ ναρθηκώδης, εος.

Fervor, ὁ βρασμὸς, οῦ, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, ἄγριος, ια, ιον, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ θηριώδης.

Feſſus, ἀπειρηκὼς, υῖα, ος, *Plato.*

Feſtinanter, διὰ σπουδῆς, *Herodot.* μετα σπουδῆς, *Xen.* μετα ϖολλῆς σπουδῆς, *id.* σπουδαίως, ſcribo, διὰ ταχέων γράφω, *Iſocr.*

Feſtinatè, idem quod antecedens *Feſtinanter.*

Feſtinatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τάχος, εος, *id.* ἡ ἔπειξις.

Feſtinatò, idem quod *Feſtinanter.*

Feſtinè, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* Confer *Feſtinanter.*

Feſtino, σπεύδω, *Dem.* ad aliquem, ϖρός τινα, *Ariſtoph.* præoccupare occaſionem, ϖρολαϐεῖν τὸν καιρὸν, *Herodian.* expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατίαν, *Iſocr.* ταχύνω.

Feſtinus, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ταχύς, εῖα, ὺ, *id.*

Feſtivè, ἀστείως, *Plut.* ἐπιτερπῶς, *id.*

Feſtivitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία.

Feſtivus, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὐτράπελος, ου, *Iſocr.* ἁϐρὸς, ὰ, ὸν, & urbanus, ϗ ἀστυκὸς, *Lucian.* Confer *Facetus.*

Feſtuca, τὸ κάρφος, εος, *Plut.*

Feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, & ſacrum, τελετὴ ϗ ἱερὸν; feſtum inſtituo, ἱερομηνίαν ϖοιέω; celebro ſeu ago, ἱερομηνίαν ſeu ἑορτὴν ἄγω, *Dem. Iſocr.* ἑορτάζω, *Iſocr.* violo, ἀδικέω ϖερὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* impietate, ἀσεϐέω ϖερὶ ἑορτὴν, *idem.*

Feſtus, ὁ ϗ ἡ ἑόρτιος, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ἑορτώδης, εος, feſti dies, ἑορτώδης καιρὸς, *Philo.*

Fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Dioſc.*

Fibra, ἡ ἶς, ἰνὸς, *Hippocr.*

Fibrinus, ὁ, ἡ, τὸ, τοῦ κάστορος.

Fibula, ἡ ϖόρπη, ης, ϖερόνη, ης, *Æl.*

Fibulo, ϖορπόω, *Suid.* ϖορπακίζω, *Æſchyl.* ἐμπορπάω, *Herodot.* aliquid, ϖερόνῃ τι καταλαμϐάνω, *Æl.*

Ficedula, ἡ συκαλὶς.

Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.

Ficoſus, ὁ ϗ ἡ συκώδης, εος.

Fictè, ϖλαστῶς, *Plato.* ϖεπλασμένως, *Ariſtot.*

Fictile, τὸ κεράμιον, ἡ κεραμὶς, *Athen.*

Fictilis, e, κεράμεος, έα, εον, *Herodot.* κεράμειος, εία, ειον, *Plut.* κεραμικὸς, ἡ, ὸν, *Herodot.*

Fictio, ἡ ϖλάσις, εως.

Fictitius, ὁ ϗ ἡ ϖλασματώδης, εος.

Fictor, ὁ ϖλάστης, ου, *Plut.* ὁ ϖλασματίας, ου, *id.*

Fictrix, ἡ ϖλάστειρα.

Fictus, ὁ ϗ ἡ ϖροσποίητος, *Ariſtot.* πλαστὸς, ἡ, ὸν.

Ficulneus, σύκινος, ίνη, ινον; lignum, ξύλον, *Plut.* auxilium, ἐπικουρία, *Ariſtoph.*

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς, *Dioſc.* fructus, τὸ σῦκον, ου, *Dem.* ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, *Poll.* è ficubus factus, σύκινος, ίνη, ινον, *Plut.* vinum è ficubus, ὁ συκίτης, ου, *Dioſc.* ficus lego, συκάζω, *Poll.*

Fide, ϖιστῶς, *Dem.*

Fidejubeo, ἐγγυάομαι, *Plut.*

Fidejuſſio, ἡ ἐγγύη, *Dem.* ἡ κατεγγύη.

Fidejuſſor, ὁ ἐγγυητὴς, *Dem.* ὁ ἐγγυώμενος, *id.*

Fidelia, ἡ χύτρα, ας, *Plut.*

Fidelis, e, ϖιστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Fidelitas, ἡ ϖιστότης, ητος, *Plut.*

Fideliter, ϖιστῶς, adminiſtrâre aliquid, διοικεῖν, τι, *Dem.*

Fidenter, θαρσαλέως, *Iſocr.* θρασέως, *Dem.*

Fidentia, ἡ θρασύτης, *Dem.* ἡ ἑτοιμότης, *id.* τὸ θάῤῥος, εος, *Ariſtot.*

Fides, ἡ ϖίστις, *Dem.* τὸ ϖιστεύεσθαι, *id.* ſatis fidei, ἱκανὴ ϖίστις, *Iſocr.* fidem dare, ſeu obſtringere alicui, ϖιστιν τινὶ διδοναι, *Dem.* adhibere alicui, ϖοιεῖσθαι, τινι, *Plut.* dare & accipere, δοῦναι ϗ λαϐεῖν, *Dem.* διδόναι ϗ δεχεσθαι, *Iſocr.* violare, ſeu ſolvere λυειν, *Iſocr.* non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, *Xen.* ἀπίστως ἔχειν ϖρός τινα, ſeu πρός τι, *Iſocr.* publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινὶ, *id.* habere alicui, πιστεύειν τινὶ, *Dem.* fallere, ψεύδεσθαι, *Iſocr.* invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, *id.* eſſe alicui apud aliquem, εἶναι τινι παρά τινι, *Dem.* firmari, γίγνεσθαι, *Iſocr.* fide dignus, ὁ ϗ ἡ ἀξιόπιστος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀξιόχρεως, ως, *id.*

Fides, chorda, ἡ χορδῆ, ῆς, *Plato.* fides non habens, ὁ ϗ ἡ ἄχορδος, ου, *Ariſtot.* fidibus cano, κιθαρίζω, *Lucian.*

Fidicen, ὁ κιθαριστὴς, ὁ κιθαρῳδος.

Fidicula, τὸ λυρίον.

Fido, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι, *id.* Confer *Confido.*

Fiducia, τὸ θάῤῥος, *Ariſtot.* θάρσος, *Xen.* repono in aliquo, πεποιθά τινι, *Plato.* πιστεύω τινὶ, *Dem.* θαῤῥεω τινὶ, *Herodian.* in Deo, πέποιθα ἐπὶ τὸν Θεὸν, *N. T.* ἐπὶ τῷ Θεῷ, *Eurip.*

Fidus, πιστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* naturâ, φύσει, *id.* fidum ſe præbere alicui, πιστον παρεχειν αὐτόν τινι, *Iſocr.* eſſe alicui, εἶναι τινι, *idem.* διακεῖσθαι πρός τινα, *id.*

Figlina, τὸ κεραμεῖον, ου, *Æſchin.*

Figlinum, ſc. vas, τὸ κεραμιον, ου, *Plut.*

Figlinus, κεράμεος, έα, εον, *Dioſc.* κεραμικὸς, ἡ, ὸν, calix, κεραμικὴ κύλιξ, *id.*

Figmentum, ſeu opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, *Lucian.* & commentum, ϗ σκευώρημα, *id.* omnia figmenta & commenta redarguere, πάντα τὰ πετλασμένα ϗ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, *id.*

Figo, πήγνυμι τι, *Xen.* ἐρείδω.

Figularis, e, vide *Figlinus.*

Figulus, ὁ κεραμεὺς, εως, *Ariſtot.*

Figura, τὸ, σχῆμα, ατος, *Dem.* ὁ τύπος, ου, *id.* figuram columbæ induere, μεταϐάλλειν, μορφὴν εἰς περιστερὰν, *Æl.* Confer *Forma.*

Figuratio, ὁ σχηματισμὸς, οῦ, *Plut.*

Figuro, σχηματίζω, *Xen.* ἐκτυπόομαι, *Iſocr.*

Filia, ἡ θυγάτηρ, τρὸς, *Dem.* natu major πρεσϐυτέρα; nubilis, ἐπίγαμος, ἡλικίαν ἔχουσα γάμου; indotata, ἄπροικος, *id.*

Filiola, τὸ θυγάτριον, ου, *Dem.*

Filiolus, τὸ τεκνιον, ου, *N. T.* τὸ υἱίδιον, *Ariſtoph.* τὸ παιδίον, *Dem.*

Filius, ὁ υἱὸς, οῦ, *Dem.* ὁ υἱεύς, έως, ὁ παῖς, παιδὸς, τὸ τέκνον; natu maximus, υἱος πρεσϐυτατος; alter a majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσϐυτατον γενόμενος; minimus, νεώτατος; adultus, υἱεὺς ἀνὴρ; legitimus, υἱὸς γνήσιος; naturalis, υἱος γόνω, *idem.* adoptivus, υἱὸς εἰσποίητος; ſubdititius, υἱὸς ὑποϐολιμαῖος, *id.* unigenitus, υἱὸς μονογενὴς, *Plato.*

Filix, ἡ πτερὶς, ίδος.

Filo, μηρύομαι, *Lucian.*

Filum, τὸ νῆμα, *Naz.* telæ, τὸ ὕφασμα, ατος, lineum, τὸ λίνον, ου, *Plut.* deduco, μηρύομαι, *Luc.*

Fimbria, τὸ κράσπεδον, ου, *Athen.* ὁ ϑυσανος.

Fimetum, ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Clem. Al.*

Fimus, ὁ κοπρὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ ἄφοδος, ου, *Dioſc.* τὸ σκύϐαλον.

Findo, σχίζω, ligna, ξύλα, *Xen.*

Fingo, σχηματίζω, *Xen.* ſimulacrum, ἐργάζομαι εἶδος, *Iſocr.* ſermones ſeu fabulas, πλάττω λόγους, *Dem.* & ſimulo aliquid, πλάττομαι τὶ ϗ προσποιέομαι; aliquid, ut poëta, ποιητὴς τι ποιέω; multa facinora tetra de aliquo, λογοποιέω πολλὰς ἀνομιας κατά τινος; exemplum, πλάττω παράδειγμα; rationes, eaſque accommodo alicui rei, ϖλάττω λόγους ϗ ϖαράγω ϖρός τι, *id.*

Finio, τελέω τὶ, *Dem.* ſermonem, τελευτάω λόγον, *Thuc.* παύω τὸν λόγον, *Xenoph.* ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, *Plato.* vitam, καταλύω τὸν βίον, *Lucian.* agrum, ὁρίζω χώραν, *Dem.*

Finis, τὸ τέλος, *Dem.* τὸ ϖέρας, *id.* ὁ ὅρος, *id.* finem alicujus rei conſtituo, ὑποτίθημι τέλος τινι, *id.* attingo alicujus rei, ϖερὶ τελευτὴν τινός εἰμι, *Iſocr.* accedo ad finem negotii, πρᾶγμά μοι ἐστι πρὸς τελευτὴν, *Dem.* habere finem, ἔχειν τέλος; nullum habere, ὅρον οὐδένα ἔχειν, *id.* οὐδὲν πέρας ἔχειν, *id.* impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον, *Xen.* ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, *Plato.* καταπαύω τὸν λόγον, *Lucian.* ſine fine, ἀδιαλείπτως, *N. T.* ad finem perduco ſermonem, ϖεραίνω λόγον, *Iſocr.* finibus careo, ἀοριστέω, *Syneſ.* fines terræ, ὅροι γῆς, *Herodian* imperii, τῆς ἀρχῆς, *id.* Confer *Limes*, *Terminus.*

Finitimus, ὁ ϗ ἡ ὅμορος; regio, χώρα, *Dem.* prædium, χωρίον, *id.* & in viciniâ habitans, ὅμορος ϗ ϖλησίον οἰκῶν, *Iſocr.* alicujus, ϖεριοικῶν χώραν τινὸς, *id.* omnibus finitimis ſociis uti, ἔχειν ϖάντας τοὺς ϖεριχώρους συμμάχους, *Dem.*

Finitio, ὁ ὁρισμὸς, ου, *Ariſtot.*

Finitivus, ὁριστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Finitor, ὁ ὁριστὴς, οῦ, *Dem.*

Fio, γίγνομαι, *Dem.* γίνομαι, *Iſocr.* fit, συμϐαίνει, *id.* fiat! γένοιτο, *Juſt. M.* fieri poteſt, ut ſibi quis ipſe injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτὸν, *Ariſtot.* fieri non poteſt, ut pauci multis benè velint, οὐκ ἐστιν ὅπως ὀλίγοι ϖολλοῖς εὔνοοι γένοιντ' ἂν, *Dem.* ut homines ab errore abducantur, ἐστιν οὐχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπους, *Iſocr.* ut conſequatur injuſtus, οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα κτήσασθαι, *Dem.* ut benè audiant, οὐ δυνατόν ἀκούειν καλῶς, *Chryſ.* ut homo Dei colloquium ſuſtineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι ϑείαν ἐνεγκεῖν ὁμιλίαν, *id.*

Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.* τὸ ἔρεισμα.

Firmamentum, idem quod *Firmamen.*

Firmator, ὁ βεϐαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Firmè, βεϐαίως, *Plato.* στερεῶς.

Firmitas, ἡ βεϐαιότης, ητος, *Ariſtot.*

Firmitudo, idem quod *Firmitas.*

Firmo, βεϐαιόω, pacem, εἰρήνην, *Herodian.* imperium, βεϐαιόμαι ἀρχὴν, *Thuc.* Confer *Confirmo.*

Firmus, βέϐαιος, αία, αιον; inimicitia, βεϐαία ἔχθρα, *Dem.* firmum ſeu ratum eſſe, κύριον εἶναι, *id.*

Fiſcalis, e, ὁ, ἡ, τὸ, τοῦ ταμείου.

Fiſcella, ἡ κυρτὶς, ίδος, τὸ κυρτίδιον, ου, *Dioſc.* ἡ θίϐη.

Fiſcus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμεῖον, ου, *Herodian.* Confer *Ærarium.*

Fiſſilis, e, σχιστὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Fiſſio, ἡ σχισις, εως, *Suid.*

Fiſſura, τὸ σχίσμα, ατος, *Lucian.*

Fiſtuca, ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων.

Fiſtuco, ἐδαφίζω, *Theophr.*

Fiſtula, ὁ αὐλὸς, *Plato.* ἡ σύριγξ, *Ariſtot.*

Fiſtularis, e, ἀυλικὸς, ἡ, ὸν; ὁ συριγγίας, ου; arundo, συριγγίας κάλαμος, *Dioſc.* ἡ συριγγὶς, ίδος; caſia, συριγγὶς κασία, *Galen.* parva, τὸ συρίγγιον, ου, *Plut.*

Fiſtulator, ὁ αὐλητὴρ, ῆρος, *Heſych.* ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ συρικτὴς.

Fiſtulo, αὐλέω, *Plut.*

Fiſtulatio, ἡ αὔλησις, εως, *Ariſtot.*

Fiſtuloſus, ὁ ϗ ἡ συριγγώδης, *Euſeb.*

Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ πτύον, ου, *Xen.* quo excitantur carbones, item muſcarium, ἡ ῥιπὶς, ίδος, *Poll.* & *Ariſtoph.* τὸ ῥιπίδιον.

Flabrum, τὸ ϖνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flacceo, χαλάω, *Plato.* μαραίνομαι, *Ariſtot.*

Flacciditas, ἡ μάρανσις, *Ariſtot.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *id.*

Flaccidus, χαλαρὸς, ὰ, ὸν, *Joſeph.* ὁ ϗ ἡ μαρασμώδης, εος, *Galen.*

Flaccus, ὁ τὰ ὦτα καταϐάλλων, οντος.

Flagello, μαστιγόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, *Plut.*

Flagellum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.*

Flagitioſè, μοχθηρῶς, *Plato.* vivo, κατα μοχθηρίαν ζάω, *Ariſtot.*

Flagitioſus, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* ϖονηρὸς, ρὰ, ρὸν.

Flagitium, ἡ μοχθηρία, *Dem.* τὸ ϖονήρευμα, *id.* Confer *Crimen*, *Scelus.*

Flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, *Dem.* λιπαρέω, *Herodian.*

Flagrans, ὁ ϗ ἡ διάπυρος, *Plut.* pecuniæ, ὁ ϗ ἡ ἐρασιχρήματος, *Xen.* in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ, *N. T.*

Flagranter, φλεγομένως, διαπύρως.

Flagrantia, ὁ φλογμὸς, οῦ, *Philo.*

Flagrio, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*

Flagro, φλέγομαι, *Plut.* deſiderio alicujus rei, φέρομαι ϖόθῳ ἐπί τι, *Dem.* ϖόθον δεινον ἔχω τινὸς, *Xen.*

Flagrum, ἡ μάστιξ, *Plut.* ἡ σκυτάλη, *Philo.* flagris cædo, μάστιξι ξαίνω, *Plut.* flagris aliquem ſubjicio, μάστιξιν ἀνετάζομαι τινα, *N. T.*

Flamen, τὸ ϖνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flamen, ſacerdos, ὁ ἱεροφάντης, *Plut.* ἱερευς, έως, *Philo.*

Flaminia, τὸ φλαμίνειον, ου.

Flaminia, ἡ ἱεροφαντρια, ας.

Flaminius, φλαμίνιος, ία, ιον, ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Flamma, ἡ φλὸξ, γὸς, *Plut.* ſolis, φλογμὸς ἡλίου, *Philo.*

Flammearius, ὁ φλογιεὺς, ἐως.

Flammeum, τὸ φλογείδιον, ου.

Flammeus, φλόγινος, ινη, ινον, *Greg.* ὁ ϗ ἡ φλογώδης, εος, *Eraſiſtr.*

Flammo, φλογίζω, *Heſych.*

Flammula, τὸ φλόγιον, ου, *Dionyſ. Long.*

Flatulentus, ὁ ϗ ἡ ϖνευματώδης.

Flatus, ἡ ϖνεῦσις, εως, *Greg.*

Flaveo, ξανθίζομαι, *Athen.* ξανθίζω, LXX.

Flavus, ξανθὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Flebilis, e, ὁ ϗ ἡ ϑρηνώδης, εος, *Herodian.*

Flecto, κάμπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.*

Fleo, κλαίω, *Æſchin.* aliquem, vide *Defleo.*

Fletus, ûs, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ὀδυρμός.

Flexibilis, καμπτὸς, ἡ, ὸν, animo, εὐαγωγὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπὴ, *Plut.*

Flexuosè, καμπύλως.

Flexuoſus, ὁ ϗ ἡ ϖολυκαμπὴς, έος, *Plut.*

Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Flexus, ûs, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διάκαμψις, εως, *Naz.*

Flo, ϖνέω, *Xen.*

Floccifacio, ὀλιγωρέω, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω ϖρός τι, *Æſchin.* ἀμελῶς ἔχω ϖερί τι, *Dem.* ϖαρὰ οὐδὲν ἡγέομαι τι, *Dem.*

Flocculus, τὸ κροκίδιον, ου.

Floccus, ἡ κροκὶς, ιδος, *Plut.* τὸ κνάφαλον, floccos lego, κροκιδίζω, *Aretæus*, floccorum lectio, ὁ κροκισμὸς, ῆ, *Gal.*

Floreo, ἀνϑέω, *Ariſtot.* ætate, ἀνϑέω ἐν ὥρᾳ, *Plato.* ἀνθέω ἀκμὴν, *Dioſc.* divitiis, ἀκμάζω ϖλούτῳ, *Herodot.* χρήμασι, *Æſch.* ſummâ gloriâ, διαπρέπω μακρᾷ τῇ δόξῃ, *Æl.*

Floreſco, ἀνθέομαι.

Floreus, ἀνθεινὸς, εινὴ, εινὸν, *Plut.*

Floridè, ἀνθηρῶς, *Iſocr.*

Floridus, ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ἀνθικὸς, *id.* εὐανθὴς, *Plato.* orator, ὁ τὴν λέξιν ἀνθίζων, *Dion. Hal.*

Florulentus, ὁ ϗ ἡ ἀνθώδης, *Theophr.*

Flos, τὸ ἄνθος, εος, *Ariſtot.* ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Iſocr.* ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *id.* in flore ætatis conſtitutus, ὁ ἀκμάζων, οντος, *Dem.*

Floſculus, τὸ ἀνθήλιον, ου, *Dioſc.*

Fluctuatio, ἡ κύμάνσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, *Strabo.*

Fluctuo, κυμαίνω, *Plut.* κυμαίνομαι, *id.* κυματόομαι, *Thuc.* animo, ἀπορία ἔχομαι, *Herodian.* ἐν ἀπορία γίνομαι, *Thuc.*

Fluctuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, έος, *Ariſtot.*

Fluctus, ûs, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*

Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, ου, *Theophr.* τὸ ῥέεθρον τοῦ ϖοταμοῦ, *Herodot.* parvum, τὸ ῥευμάτιον, ου, *Plut.*

Fluidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ῥοώδης, εος, *Ariſtot.* ῥυτὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Flumen, ὁ ϖοταμὸς, οῦ, *Dem.*

Flumineus, a, um, ϖοτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluo, νάω, ῥέω, fluvius fluit pèr mediam urbem, ϖοταμος ῥεῖ διὰ μέσης τῆς ϖόλεως. *Xenoph.* fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥεουσι, &c.

Fluvialis, e, ϖοτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluvius, ὁ ϖοταμὸς, ου, *Dem.*

Fluxè, ῥευστῶς.

Fluxio, ἡ ῥεῦσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.

Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ῥοώδης, εος.

Fluxus, ûs, τὸ ῥεῦμα, ατος.

Focillo, ἀναλαμϐάνω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Foculus, τὸ ἐσχάριον, ου, *Plut.*

Focus, ἡ ἐσχάρα, ας, *Hom.* ἡ ἑστία, ας, *Herodian.*

Fodico, νύττω, ἐπινύττω, *Maccab.* σκαλίζω.

Fodina, τὸ μέταλλον, ου, *Polyb.* ἡ μεταλλεία, ας, *Diod. Sic.*

Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀπολίμνιον, *N. T.* σκάπτω.

Fœcundè, εὐκάρπως.

Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας, *Theophr.*

Fœcundo, εὔκαρπον ϖοιέω.

Fœcundus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ εὔκαρπος, ου, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.*

Fœdè, μιαρῶς, αἰσχρῶς, *Dem.* Confer *Turpiter.*

Fœdœratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόσπονδος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ὁμόσπονδος, ου, *id.*

Fœdifragus, ὁ ϗ ἡ ϖαράσπονδος.

Fœditas, ἡ μιαρία, ας, *Suid.* Confer *Turpitudo.*

Fœdo, μιαίνω, *Herodian.* aliquid, καταρυπαίνω, τι, *Dem.* μολύνω.

Fœdus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Confer *Turpis.*

Fœdus, eris, ἡ Σπονδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ Συνθήκη; facere cum aliquo, Συνθήκην ϖοιεῖσθαι ϖρός τινα; dicere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδὴν τινι; jurare cum aliquo, ὀμνῦναι συνθήκην ϖρός τινα; improbare, ἀποχειροτονεῖν Συνθήκην, *id.* fugere, φεύγειν συνθήκην, *Iſocr.* violare, ϖαραϐαίνειν συνθήκην, *Dem.* ϖαρασπονδεῖν, rumpere, ſeu ſolvere, λύειν συνθήκην, *id.* delere, ἐξαλείφειν συνθήκην, *Iſocr.* ſervare, διαφυλάττειν συνθήκην, *Dem.* excipere aliquem in fœdere, ἐξαιρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ; comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμϐάνεσθαι τινα ἐν συνθήκῃ; excludere aliquem fœdere, ἔκσπονδον ϖοιεῖν τινα; manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, *id.*

Fœmella, τὸ γύναιον, ου, *Dem.*

Fœmina, ἡ ϑηλεια, *Dem.* ἡ γυνὴ, γυναικὸς, *id.* Confer *Mulier.*

Fœmineus, ϑῆλυς, εια, υ, *Plut.* fœminea natura, ſeu ingenium, ἡ ϑηλύτης, *Plut.*

Fœmininus, ϑηλυκὸς, ἡ, ὸν, fœminino genere, ϑηλυκῶς, *Athen.*

Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, *Plato.* τὸ δάνεισμα, *Thuc.* ὁ τοκισμὸς, *Ariſtot.* facere fœnerationem, ϖοιεῖσθαι δάνεισμα, *Thuc.* committere pecuniam fœnerationi, συμϐάλλειν χρήματα δανεισμῷ, *Plato.*

Fœneratò, ἐπιτόκῳ, *Plato.*

Fœnerator, ὁ δανειστὴς, οῦ, ὁ δανείζων, οντος, *Dem.* ὁ τοκίζων, οντος, *id.* ὁ τοκιστής.

Fœneratorius, a, um, δανειστικὸς, ἡ, ὸν.

Fœnero, δανείζω, *Dem.* τοκίζω, *id.* Confer *Fœnus.*

Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶνος, τὸ χορτοδοχεῖον, ου.

Fœniſeca, ὁ χορτοκόπος, ου.

Fœniſecium, ἡ χορτοκοπία, ας.

Fœnum, ὁ χόρτος, ου, *Xen.* projicere equis, ἐμϐάλλειν χόρτον ἵπποις, *id.*

Fœnus, ὁ τόκος, ου, *Iſocr.* τὸ δάνειον, ου, *Ariſt.* fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, ſeu χρήματα, *Dem.* fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα ϖαρά τινος, *id.* fœnori pecuniam eloco, χρήματα δανεισμῷ συμϐάλλω, *Plato.* fœnus exerceo, ϖοιέομαι δάνεισμα, *Thuc.* fœnore exhaurior, κατατοκίζομαι, *Ariſtot.*

Fœteo, ὄζω κακῶς. δυσωδέω.

Fœtidus, ὁ ϗ ἡ δυσώδης, εος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ βαρύοσμος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ κάκοσχος, ου, *Heſych.*

Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, *Ariſtot.* κυοτοκέω, *Philo.*

Fœtor, ἡ δυσωδία, *Plut.* ἡ κακοσμία, *Poll.*

Fœtura, τὸ κύημα, *Ariſtot.* ἡ κύησις, *Philo.*

Fœtus, ûs, τὸ κύημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ γονή.

Fœtus, ἐγκύων, ουσα, ον, *Ariſtot.*

Foliaceus, ὁ ϗ ἡ πεταλοειδὴς, έος.

Foliatus, ὁ ϗ ἡ φυλλώδης, εος.

Folioſus, ὁ ϗ ἡ ϖολύφυλλος, *Theophr.*

Folium, τὸ φύλλον, *Ariſtot.* latum, τὸ ϖέταλον, *Theophr.*

Folliculus, τὸ θυλάκιον, ου, *Dioſc.*

Follis, ὁ κώρυκος, ου, *Lucian.* ἡ φῦσα.

Fomento, ἀναθάλπω, *Baſ.*

Fomentum, τὸ θαλπτήριον, ου.

Fomes, τὸ ὑπέκκαυμα, *Plut.* τὸ ἔναυσμα, *Herodian.* τὸ ζώπυρον, *Max. Tyr.*

Fons, ἡ ϖηγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ κρήνη, ης, *Dem.* fontes & putei deficere ſolent, τὰς κρήνας ϗ φρέατα ἐκλείπειν ϖέφυκε, *id.* fontis inſtar, κρουνηδὸν, *Maccab.*

Fontanus, ϖηγαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.* κρηναῖος, αία, αῖον; aqua, κρηναῖον ὕδωρ, *Athen.*

Fonticulus, τὸ ϖηγήδιον, ου, *Suid.*

Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, *Athen.* aurium, τῶν ὤτων, *Poll.* ἡ κυψέλη; foratum, τὸ τρῆμα, ατος, *Dioſc.* muris, ἡ μυωπία, ας, *Ælian.*

Foraminoſus, ὁ ϗ ἡ τρηματώδης, *Ariſtot.*

Foras, ἔξω, *Dem.* ἐκτὸς, *id.*

Forceps, ἡ πυράγρα, ας, *Hom.* ἡ λαϐὶς, ίδος.

Forda, ἡ βοῦς ἔγκυος.

Forem, γενοίμην, *Dem.*

Forenſis, ἀγοραῖος, αία, αῖον, ſeu ὁ ϗ ἡ ἀγοραῖος, controverſia, ἀγοραῖος διαφορὰ, *Herodian.* & politicus, forenſium rerum peritus, ἀγοραῖος, ϗ ϖολιτικὸς, *Plut.*

Fores, αἱ θύραι, ῶν, *Xen.* τὰ θυρώματα, *Lyſ.* αἱ θυρίδες, *Plato.* pulſo, θυροκοπέω, *Ælian.* aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω, *Lucian.* foribus claudo, ſeu munio, θυρόω, *Xen.*

Forfex, ἡ ψαλὶς, ίδος, forfice reſeco, ψαλίζω, *Abſyrt.*

Fori, τὸ ἑδώλιον, *Herodot.* τὸ κατάστρωμα, *Thuc.*

Forinſecus, ἔξωθεν, *Dem.*

Foris, ἔξω, triginta dies foris eſſe, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γινέσθαι, *Dem.*

Forma, ἡ μορφὴ; heroica & Deum decens, ἡρωϊκὴ ϗ θεοπρεπὴς, *Plut.* verborum, ἐπέων, *id.* uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ ϖρὸς τὴν ϖοίησιν, *Iſocr.* cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἀποδέδωκε φύσις, *Dem.* formam venalem habere, καπηλικῶς τῷ κάλλει χρῆσθαι, *Æl.* forma rei apud Philoſophos, τὸ εἶδος, *Bud.* forma dicendi, ſeu orationis, ἡ ἰδέα, *Iſocr.* Confer *Pulchritudo.*

Formalis, e, εἰδικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Formaliter, εἰδικῶς, *Ariſtot.*

Formatio, ἡ ϖλάσις, ἡ τύπωσις, εως.

Formator, ὁ ϖλασματίας, ου, *Plut.* ὁ ϖλάστης.

Formica, ὁ μύρμηξ, ητος, *Æl.*

Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.

Formicetum, ἡ μυρμηκιὰ, ᾶς, *Plut.* ὁ μυρμηδὼν, ῶνος, *Heſych.*

Formicinus, ὁ ϗ ἡ μυρμηκώδης, *Plut.*

Formidabilis, φοϐερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*

Formidatio, ὁ φόϐος, ου, *Iſocr.* τὸ δέος, εος, *Thuc.*

Formido, as, καταδείδω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Confer *Timeo.*

Formido, inis, τὸ δέος, εος, *Dem.* Confer *Timor*, ſeu *Metus.*

Formidoloſè, καταφόϐως.

Formidoloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάφοϐος, ου.

Formo, μορφόω, τυπόω, σχηματίζω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Formoſitas, ἡ εὐμορφία, *Lucian.* τὸ κάλλος, *Dem.* ἡ εὐπρέπεια. *id.*

Formoſus, ὁ ϗ ἡ εὔμορφος, ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, ὁ ϗ ἡ εὐειδὴς, εὐσχήμων, mulier, εὐπρεπὴς γυνὴ, *Dem.* εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα γυνὴ, *id.* κεκτημένη τὸ κάλλος, *Iſocr.* formoſiſſimus, ἰδεῖν κάλλιστος, *Ælian.*

Formula, τὸ σχημάτιον, ου, *Herodot.* τὸ γραμματεῖον.

Fornaceus, καμιναῖος, αία, αῖον, LXX. ὁ ϗ ἡ καμινώδης, εος, *Strabo.*

Fornacula, τὸ καμίνιον, ου.

Fornax, ὁ κάμινος, ου, *N. T.* ὁ βαῦνος, ου.

Fornicator, ὁ ϖόρνος, ου, *N. T.*

Fornico, καμαρόω.

Fornicor, ϖορνεύω.

Fornix, ἡ καμάρα, ας, *Gal.*

Foro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Fors, ἡ τύχη, ης, *Dem.*

Forſan, τάχα, *Dem.*

Fortè, τυχὸν, *Dem.* fortè fortunâ, τύχη, *id.* fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαι τι; fortè fortuna adſtantes, ἀπὸ ταυτομάτου παραστάντες, *id.*

Fortifico, κρατύνω, *Thuc.* ἰσχυρίζω.

Fortis, κραταιὸς, ὰ, ὸν, ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, ἀνδρεῖος, εία, εῖον, & utilis civis, ϗ χρήσιμος ϖολίτης, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνδρώδης; vir, ἀνδρώδης ἀνὴρ; hortari ſingulos, ut fortes ſint, ϖαρακαλεῖν ἑκάστους εἶναι εὐρώστους, *id.*

Fortiter, ἐῤῥωμένως; adgredi res, ἀντιλαμϐάνεσθαι τῶν ϖραγμάτων, *Dem.* ſuſtinere periculum, ὑπομένειν κίνδυνον εὐρώστως, *id.* ſe gerens, ἀνδρωδῶς διακείμενος, *Iſocr.*

Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, *Dem.* ἡ ἀνδρότης, bellica, εὐψυχια ϖολεμικὴ, *Iſocr.* & virtus, ἀνδρεια ϗ ἀρετὴ, ac tolerantia, ἀνδρεία ϗ καρτερια; fortitudinis excellentia, ὑπερϐολὴ ἀνδραγαθίας; laudem aliquâ re conſequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν ἀπὸ τινος; exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας, *id.* opinionem conſequi, λαϐεῖν δόξαν ἀνδρείας, *Dem.* fortitudinem declarare in periculis, ἐπιδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κινδύνων, *id.*

Fortuitò, τύχον, *Iſocr.* nati tumultus, διὰ τύχας γεγεννημέναι ταραχαὶ, *id.* rei intervenerunt, ἀπὸ αὐτομάτου ϖαραγενόμενοι τῷ ϖράγματι, *Dem.*

Fortuitus, τυχὼν, οῦσα, ὸν, *Dem.*

Fortuna, ἡ τύχη, ης, *Dem.* & numen, ϗ δαίμων, & impetus rerum, ϗ φορὰ τῶν ϖραγμάτων; fortuna bona, τύχη ἀγαθὴ; proſpera, τὸ εὐμενὲς τῆς τύχης, *id.* mala, τύχη φαύλη; tenuis, τύχη μικρὰ; gravis & acerba, τύχη χαλεπὴ ϗ δεινὴ; inſperata, τύχη ϖαράδοξος; communis, τύχη κοινὴ; præſens, τύχη ϖαροῦσα; impendens, ἐπιοῦσα τύχη; fatalis, ἀναγκαία τύχη; fugax, τύχη δραπέτις; fortunæ vis, ἰσχὺς τῆς τύχης; bonæ, τὰ διά τύχην ἀγαθα; beneficia, αἱ ευεργεσίαι τῆς τύχης; ſublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης; temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης; adjuvante fortunâ, τύχῃ ἀγαθῇ, μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς. *id.* bona, ἡ εὐτυχία, ας, *Iſocr.* adverſa, ἡ δυστυχια, ας, *id.* fortunæ, opes, τὰ ὄντα, ων, *Dem.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *id.* Confer *Opes.*

Fortunatè, εὐτυχῶς, *Dem.*

Fortunatus, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, έος, *Dem.* Confer *Felix.*

Fortuno, ϖοιέω τινὰ εὐδαίμονα, *Iſocr.*

Forum, ἡ ἀγορὰ, *Dem.* rerum venalium, τῶν ὠνίων, *Ariſtot.* τὸ ϖωλητήριον, τῶν ϖωλουμένων, *Thuc.* judiciale, τὸ δικαστήριον, *Dem.*

Foſſa, ἡ ταφρεία, ας, *Dem.* ὁ τάφρος, ου, *id.* ἡ διωρυχὴ, ῆς, *id.* τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* foſſam duco, ταφεύω.

Foſſilis, e, ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Foſſio, ἡ ὄρυξις, *Suid.* ἡ ὀρυχὴ, *Plut.*

Foſſor, ὁ ὀρύκτηρ, ῆρος, *Philo.* ὁ σκαπτὴρ.

Foſſula, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Foſſura, ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fotus, ûs, τὸ αἰώνημα, ατος, *Philo.*

Fovea, ὁ τάφρος, *Thuc.* ὁ βόθρος, ὁ βοθυνος.

Foveo, θάλπω; calidâ aquâ maris, πυριάω θερμῇ θαλάσσῃ, *Dioſc.* ova, ἐπωάζω, *Athen.*

Fractura, ἡ κλᾶσις, εως, *Al. Aphr.*

Fraga, orum, τὰ κόμαρα, ων, *Planud.*

Fragilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ εὔθραυστος, ου, *Plut.* θραυστὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* κατακτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ἡ ψαθυρότης, *Ariſtot.*

Fragmen, τὸ θραῦμα, *Lucian.* τὸ κλάσμα, *N. T.*

Fragor, ὁ ϖάταγος, *Ariſtot.* ὁ κτύπος, *Xen.*

Fragrans, ὁ ϗ ἡ εὐώδης.

Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, *N. T.*

Fragro, εὐωδιάζω, *Cl. Al.*

Framea, ἡ ῥομφαία, ας, *N. T.*

Frango, κλάω, *N. T.* aliquem, ἐπικλάω τινὰ, *Plut.* audaciam alicujus, κατακλάω θράσος τινὸς, *id.* animum, καταγνύω τὴν ψυχὴν, *Xenoph.* potentiam alicujus, θραύω δύναμιν τινος, *Plut.* ſpem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, *Herodian.* navem, ναυαγέω, *Herodot.* ναυαγέω τὸ ϖλοῖον, *Dem.*

Frater, ὁ ἀδελφὸς, *Dem.* ὁ κασίγνητος; germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ; uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος; ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος ϗ ὁμομήτριος, κατ' ἀμφότερα συγγενής τινι, *id.*

Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Fraternè, ἀδελφικῶς, *Joſeph.*

Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chryſ.*

Fraternus, ἀδελφικὸς, ἡ, ὸν, *Chryſ.*

Fratria, ἡ εἰνάτηρ, ερος, *Hom.*

Fratricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, ου, *Herodot.*

Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, *Naz.*

Fraudatio, ἡ ϖαράκρουσις, εως, *Dem.*

Fraudator, ὁ συλητής, ὁ ἀποστερητής.

Fraudo, ϖαρακρούω τινὰ, *Plato.* ἐξαπατάω, ϖαρακρούομαι τινα, *Lucian.* aliquos bonis, ἀποστερέω τινὰς ἀγαθῶν, *Iſocr.* τινὰς ἀγαθὰ, *id.*

Fraudulenter, δολίως, δολερῶς.

Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ ὑποϐολὴ, ῆς, ἡ ϖανουργία.

Fraudulentus, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ἀπατηλὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.*

Fraus, ἡ ϖαράκρουσις, *Dem.* ἡ ἀπάτη, *id.* meditata, ἡ ϖαρασκευὴ; ſtructa, ἡ μηχανὴ, ης, & prætextus, σόφισμα ϗ ϖρόφασις; fraudem invenire, σόφισμα εὑρίσκειν; fretum fraude ſuâ eſſe, ϖιστεύειν ταῖς ϖαρασκευαῖς ἑαυτοῦ; circumventus fraude, ϖεισθεὶς ἀπάτῃ; vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ, μετα δόλου ϗ τέχνης περιγίνεσθαι τινος; abhorrere à fraude, ἔξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, *id.* Confer *Dolus.*

Fraxinus, ἡ μελία, ας, *Dioſc.*

Fremitus, τὸ φρύαγμα, *Xen.* ὁ βρόμος.

Fremo, φρυάττομαι, *Plut.*

Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Frendeo, frango, θλάω, *Al. Aphr.* dentibus, βρύχω τοὺς ὀδόντας, *N. T.*

Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.* χαλινον ἵππῳ ἐμϐάλλω, *id.*

Frenum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xen.* injicio, χαλινὸν ἐμϐάλλω τινὶ, *id.* detrecto, ſeu excutio, ἀφηνιάζω, *Lucian.* freno carens, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, *Plut.* aureo utens, ὁ ϗ ἡ χρυσοχάλινος, *Xen.*

Frequens, θαμινὸς, ἡ, ὸν, συχνὸς, ἡ, ὸν, oppidum, ϖολίχνιον, *Plut.* ϖυκνὸς, ἡ, ὸν, *id.* hominibus, ὁ ϗ ἡ ϖολυάνθρωπος, *Ariſtot.*

Frequentamentum, τὸ ϖύκνωμα, ατος, *Plato.*

Frequentatio, ἡ σύχνωσις, εως.

Frequenter, συχνῶς, συχνὸν, *Xenoph.* ϖυκνῶς, *Plato.* ϖυκνάκις, *Ariſtot.*

Frequentia, τὸ πλῆθος, *Dem.* ἡ ϖυκνότης; mutationum, μεταϐολῶν, *Iſocr.* hominum, ἡ ϖολυανθρωπία, *Diod. Sic.* ἡ εὐανθρωπία, *Plut.*

Frequento, συχνάζω, *Suid.* ſcholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.* aliquem, θαμίζω τινὰ, *Plato.*

Fretum, ὁ ϖορθμὸς, οῦ, *Plut.*

Fretus, ϖιϛεύων, fraudibus ſuis, ταῖς ϖαρασκευαῖς ἑαυτοῦ, *Dem.* aliquâ re, ϖεπιϛευκὼς, υῖα, ος, τινι, *Æſc.* talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, *Iſocr.*

Friabilis, ὁ ϗ ἡ εὔθραυϛος, *Plut.* ψαθυρὸς, ρὰ, ρὸν.

Fricatio, vide *Frictio.*

Frico, ψώχω, *N. T.* caput, τρίϐω τὴν κεφαλὴν, *Æſchin.*

Frictio, ἡ θρίψις, εως, *Galen.*

Frigefacio, ψύχω, *Plato.* ἀποψύχω, *Athen.*

Frigeo, ῥιγέω, *Plato.*

Frigeſco, ἀποψύχομαι, *Ariſtot.*

Frigidè, ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύω, *Hermog.*

Frigiditas, ἡ ψυχρότης, *Lucian.* τὸ ψυχρον, *Xen.* ἡ ψυχρία, *Plut.*

Frigidiuſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόψυχρος, ου.

Frigidus, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* κρυερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, *Lucian.* frigidâ lavo, ψυχρολουτρέω, *Strabo,* frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, οῦ, *Athen.*

Frigo, φρύγω, *Athen.* τηγανίζω.

Frigus, τὸ ψῦχος, εος, *Plut.* vehemens, τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* frigore conglaciare, ϖήγνυσθαι τῷ ψυχρῷ, *Plut.*

Frio, λεπτοποιέω, *Dioſc.* λεπτύνω, θραύω.

Fritillus, ὁ ϖύργος, τὸ κυϐευτήριον, *Plut.*

Frivolus, a, um, ὁ ϗ ἡ φλυαρώδης, εος, ſermo, φλύαρος λόγος, *Plut.* αὐτιδανός.

Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλάδευσις, εως, ἡ ἀποφύλλησις, εως.

Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω, *Theophr.*

Frondeſco, φυλλιάω, *Arat.*

Frondeus, φύλλινος, ἴνη, ινον, *Poll.*

Frondoſus, ὁ ϗ ἡ φυλλώδης, εος,

Frons, dis, τὸ φύλλον, ου, *Ariſtot.* ὁ κλάδος, ου, frondibus conſpergere aliquem, φυλλοϐολέειν τινὰ, *Herodian.*

Frons, tis, τὸ μέτωπον, *Dem.* frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀνασπάω, *Ariſtoph.* τὸ ϖρόσωπον συνίϛημι, *Plut.* & Laconum imitator videri volo, σκυθρωπάζω ϗ λακωνίζω, *Dem.* exhilaro, ſeu exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, *Ariſtoph.* perfricui, τὸ μέτωπον ϖαρετριψάμην, *Strabo,* fronte adverſâ, μετωπηδὸν, *Herodot.* aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μῆκος συνιϛάναι, *id.*

Frontale, τὸ ϖρομετωπίδιον, ου, *Ælian.*

Fronto, ὁ μετωπίας, ου, *Poll.*

Fru[illegible]ifer, κάρπιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἐ[illegible]κάρπιος, *Ariſtot.*

Fructuarius, ὁ ϗ ἡ ἐπικάρπιος, *Ariſtot.*

Fructuoſus, ὁ ϗ ἡ ϖολύκαρπος, *Theophr.*

Fructus, ûs, ὁ καρπὸς, ου, *Dem.* ἡ ἐπικαρπία, ἡ ὄνησις, εως, *id.* fructum ferre ſive ſuppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινι, *Iſocr.* ἔχειν ὄνησιν τινι, *Dem.* percipere, ἐπικαρπίαν λαμϐάνειν, κομίζεσθαι καρπὸν; capio, καρπόομαι; ex alieno, agro, καρπόομαι ἀλλοτρίαν; adfero, ϖροσφέρω, *id.* colligo, καρπίζω, *Dioſc.* fructûs perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, *Xen.* qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατος; fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, οῦ; fructum non ferens, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophr.* non fero, ἀκαρπέω, *idem,* in ſummitate habens, ὁ ϗ ἡ ἀκρόκαρπος, ου, *id.* edo, ἀποκαρπέω, *Hipp.* dulces proferens, ὁ ϗ ἡ γλυκόκαρπος, *Theophr.* bis gignens, ὁ ϗ ἡ δίκαρπος, *Strabo.* uno anno ferens, ὁ ϗ ἡ ἐπετειόκαρπος, *Theophr.* ſuper folia habens, ὁ ϗ ἡ ἐπιφυλλόκαρπος; multos ferens, ὁ ϗ ἡ εὔκαρπος; dulces ferens, ὁ ϗ ἡ ἡδύκαρπος; pulchros gignens, ὁ ϗ ἡ καλλίκαρπος, *idem.* tenues habens, ὁ ϗ ἡ λεπτόκαρπος, *Dioſc.* ſerotinos gignens, ὁ ϗ ἡ ὀψίκαρπος, *Theophr.* latos habens, ὁ ϗ ἡ ϖλατύκαρπος, *Dioſc.* multos gignens, ὁ ϗ ἡ ϖολυκαρπος, *Theophr.* maturè gignens, ὁ ϗ ἡ ϖρωΐκαρπος, ad maturitatem perfero, τελειοκαρπέω, *id.* ferens, ὁ ϗ ἡ φερέκαρπος, *Plut.* bonos habens, ὁ ϗ ἡ χρηϛόκαρπος, *Strabo.* perdens, ὁ ϗ ἡ ὠλεσίκαρπος, *Theophr.*

Frugalis, e, χρηϛὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ λιτόϐιος, ου, *Strabo.* ὁ ϗ ἡ εὐτελὴς, έος; menſa, εὐτελὴς τράπεζα, *Herodian.* in victu, τὴν δίαιταν εὔκολος ϗ ἀρχαῖος, *Eunap.* frugali cœnâ excipi, ἑϛιασθαι ἀφελῶς, *Ælian.*

Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας, *Thuc.* tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, *Dem.*

Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.

Fruges, ὁ καρπὸς, *Dem.* ex alieno agro percipere, καρποῦσθαι ἀλλοτρίαν; efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρποὺς ἐκ τινος χωρίου; terra fert fruges, γῆ φέρει καρποὺς, *id.*

Frugi, χρηϛὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* nullius frugi, ὁ ϗ ἡ ἄχρηϛος, ου, *Dem.* ad frugem redire, ὑπάρχεσθαι τοῦ σωφρονεῖν, *Ælian.*

Frugifer, ὁ ϗ ἡ καρποφόρος.

Frumentarius, σιτικὸς, ὴ, ὸν; lex, σιτικὸς νόμος, *Plut.* σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν; menſura, σιτηρὸν μέτρον, *Ariſtot.*

Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκάπηλος, ου, ὁ σιτοπώλης, *Ariſtot.*

Frumentatio, ἡ σιτολογία, ας, *Polyb.*

Frumentator, ὁ σιτολόγος, σιτολογῶν, *Polyb.*

Frumentor, σιτολόγέω, *Polyb.*

Frumentum, ὁ σῖτος, ου, *Dem.* copioſum venale habere, σῖτον ἄφθονον ἔχειν ὠνεῖσθαι; vilius fieri, σῖτον γίγνεσθαι εὐωνότερον; carum eſſe apud aliquos, τίμιον εἶναι σῖτον ϖαρά τισι; non eſſe in agris propter bellum incultis, σῖτον οὐκ ἐνεῖναι ἐν τινι χώρᾳ δια τὸν ϖόλεμον ἀπόρω γεγονυίᾳ; importare, σῖτον εἰσάγειν; vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἰς τινα τόπον; emere, ὠνεισθαι σῖτον, *id.* mercari, ἀγοράζειν σῖτον; ad coëmendum talentum conferre pro aliquo, εἰς, σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπὲρ τινος; vehere Athenas, σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε; exportare ab aliquibus σῖτον ἐξάγειν ϖαρά τισι; importare ad aliquos, σῖτον εἰσάγειν εἰς τινὰς; adferre in aliquem locum, σῖτον κομίζειν εἴς τινὰ τόπον; conſervare, σώζειν τὸν σῖτον, *Dem.* frumenti pretium conſtituere, τιμὰς τοῦ σίτου καθιϛάναι. creſcere in aliquo loco, ἐπιτιμάσθαι σῖτον ἐν τινι τόπω; imminui, τοῦ σίτου τιμᾶς ἐπ' ἔλαττον βαδίζειν, *id.*

Fruor, καρπόομαι; agro, opibus, homine, χωραν, χρήματα, ἄνθρωπον, *Dem.* *Iſocr.* bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, *Iſocr.* republicâ bifariàm, καρπόω ϖόλιν διχόθεν, *Dem.*

Fruſtatim, μερικῶς.

Fruſtra, τηνάλλως, *Dem.* μάτην, *Plato.* ματαίως, *id.* κενοσπούδως, *Plut.*

Fruſtratio, ἡ ἀπότευξις, *Plut.* τὸ ἀπότευγμα, *Diod. Sic.* ἡ ἀποτυχία, *Naz.*

Fruſtro, ψεύδομαι τινὰ, *Lucian.* Confer *Fallo.*

Fruſtror, ἀποτυγχάνω; ſpe, τῆς ἐλπίδος, *Ariſt.* διαψεύδομαι ἐλπίδων. *Plato,* ψεύδομαι ἐλπίδος, *Iſocr.* exſpectatione, διαμαρτάνω ϖροσδοκιας, *Dem.* gloria, δόξης, *Iſocr.*

Fruſtulentus, ὁ ϗ ἡ ψωμωδης, εος.

Fruſtulum, τὸ μόριον, ου, τὸ τεμάχιον; quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, ου, *Laërt.*

Fruſtum, τὸ τέμαχος, εος, *Athen.* rei eſculentæ, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*

Frutetum, ὁ θάμνος, ου; parvum, τὸ θαμνισκίον, ου, *Dioſc.* ὁ θαμνὼν, ῶνος.

Frutex, ὁ θάμνος, ſurculoſus, φρυγανοειδής.

Fruticatio, ἡ θάμνισις, εως.

Fruticetum, idem quod *Frutetum.*

Frutico, θαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.

Fruticoſus, ὁ ϗ ἡ θαμνώδης, *Theophr.*

Fuco, φυκόω, *Plut.*

Fucoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φυκιώδης, εος.

Fucus, τὸ φῦκος, εος, *Dioſc.* τὸ φύκιον, ſeu φυκίον, *Lucian.* inſectum, ὁ κηφὴν, ῆνος, *Ariſt.* fucum alicui facio, φενακίζω τινὰ, *Dem.* ϖαράγω τινὰ, *id.* in aliquo, ἀπατάω τινά τι, *Xen.* facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τοῦ τρόπου, *Ælian.* ſine fuco, ἀπεριέργως, *Ælian.* ἀσκήνως, *Syneſ.* ἀδόλως, *Thuc.*

Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τροπὴ, ῆς, *id.* ἡ φύξις, *Heſ.* fugam meditor, βουλεύω δρασμὸν, *Herodot.* ὑπονοέω δρασμὸν, *Ælian.* in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, *Chryſ.* hoſtes, ϖοιέω φυγὴν ϖολεμίοις, *Xen.* fugâ ſalutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, *Plato.* fugâ factâ in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς ϖόλιν, *Herodian.* recipio me in caſtra, καταφεύγω εἰς τὸ ϛρατόπεδον, *idem.* ad aliquem, ϖρὸς τινα, *idem,* me proripio, οἴχομαι ἀποδρας, *id.* Confer *Fugio.*

Fugax, ὁ δραπετης, ου, ἡ δραπέτις, ιδος, *Iſocr.* ὁ φυγάς.

Fugio, φεύγω τὶ, *Dem.* διαφεύγω, τι, *id.* fugitivam fortunam, δραπετεύω δράπετιν τύχην, *Iſocr.* ita res aliquas, ut, οὕτως ἀπέχομαι τινων, ὡς, *id.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν ϖραγμάτων, *Dem.* hoſtes, τροπὴν ϖοιέω τῶν ϖολεμίων, *Herodian.* ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ ϖόλεως, *id.* paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, *id.* Confer *Fuga.*

Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, ου, *Plut.*

Fugitivus, φευκτικὸς, ὴ, ὸν, ſervus, ὁ δραπέτης, ου, *Dem.*

Fugito, δραπετεύω, *Philo.* συχνὰ φεύγω, *Plut.*

Fugo, ϖοιέω φυγὴν, hoſtes, τοῖς ϖολεμίοις, *Xen.* τρέπω εἰς φυγὴν, *Chryſ.* in exſilium pello, φυγαδεύω, *Dem.* Confer *Fuga* & *Exſilium.*

Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, τὸ ϛήριγμα.

Fulcio, ἐρείδω; tectum, ὀροφὴν ὑπερείδω.

Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, τὸ ἔρεισμα, *Lucian.* τὸ ὑποϛήριγμα.

Fulgeo, ϛίλϐω, *Dioſc.* ἀπαυγάζω, *Baſ.* λάμπω.

Fulgetrum, ἡ ἀϛραπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Fulgor, τὸ σέλας, ατος, *Ariſtot.* ἡ τηλαύγησις, εως, LXX. ἡ αὐγή.

Fulgur, ἡ ἀϛραπὴ, *Ariſtot.* ἡ ϛεροπή, *Naz.*

Fulguralis, e, ἀϛραπαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Fulguratio, ἡ ἄϛραπη, ῆς, *Ariſtot.*

Fulguro, ἀϛράπτω, *Ariſtot.*

Fulica, ἡ αἴθυια, ας, *Ariſtot.*

Fuliginoſus, ὁ ϗ ἡ λιγνυώδης, εος, *Hipp.*

Fuligo, ἡ λιγνὺς, ύος, *Dioſc.* ἡ ἀσϐόλη, ἡ αἰθάλη.

Fullo, ὁ κναφεὺς, έος, *Ariſtoph.*

Fullonium, τὸ κναφεῖον, ου, *Herodot.*

Fullonius, κναφευτικὸς, ὴ, ὸν, ars, ἡ γναφευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plato.* κναφικὸς, ſeu γναφικὸς, ὴ, ὸν, carduus, ἡ γναφικὴ ἀκάνθα, *Dioſc.*

Fulmen, ὁ κεραυνὸς, οῦ, *Ariſtot.* cadit in, ϖίπτει εἰς, *Xen.* fulmine ico ſive percutio, κεραυνόω, *Plut.* fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι.

Fulmineus, ὁ ϗ ἡ κεραύνιος, ου, ignis, κεραύνιον ϖῦρ, *Plut.*

Fulmino, κεραυνόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* κεραυνοϐολέω.

Fultura, τὸ ϛήριγμα, ατος, *Plut.*

Fulvus, ὁ ϗ ἡ ἐπίξανθος, *Dioſc.* ϖυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν.

Fumarium, ἡ καπνοδοχη, ης, *Lucian.*

Fumeus, ὁ ϗ ἡ καπνώδης, εος, *Gal.*

Fumidus, ὁ ϗ ἡ καπνοειδὴς, έος.

Fumigo, καπνίζω, *Dem.*

Fumo, καπνίζω, *Dem.* τύφομαι, LXX.

Fumoſus, ὁ ϗ ἡ καπνώδης, εος, *Gal.*

Fumus, ὁ καπνος, ου, *Ariſtot.* ὁ ψόλος, ου, *Æſchin.* fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* fumum excito, τύφω καπνον, *Herodot.* fumo infeſto, κάπνῳ τύφω, *Ariſtoph.* in fumum redigo, ἐκτυφόω, in fumum evaneſco, ἐκτυφόομαι, *Dioſc.*

Eunalis, e, ὁ ϗ ἡ σχοινοφόρος, ου.

Funambulus, ὁ σχοινοϐάτης, ου, *Chryſ.*

Functio, ἡ ἐπιτελείωσις, εως.

Funda, ἡ σφενδόνη, ης, *Xen.* fundam agito, ſeu torqueo, σφενδονάω, *Xen.* σφενδονίζω, LXX. σφενδονέω, *Lucian.* fundâ peto, σφενδονάω τινα, *Greg.*

Fundamentum, τὸ θεμέλιον, *Thuc.* ἡ βάσις; jacio, καταϐάλλομαι θεμέλιον, *Themiſt.* τὴν ἀρχὴν, *Plato,* deſtruo, ἀποθεμελιόω; domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας, è fundamentis deſtruere ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι, *Thuc.*

Funditor, ὁ σφενδονήτης, ου, *Xen.*

Funditùs, ἄρδην, everto urbem, ἀνατρέπω ϖόλιν, *Æſchin.* εἰς τέλος καταφθείρω ϖόλιν, *Diod.* ϖόλιν ϖαντάπασιν ἀναιρέω, *Iſocr.* perdo aliquem, ϖίτυος τρόπον ἐκτρίϐω τινὰ, *Herodot.* ἀπόλλυμι τινα ἄρδην, *Iſocr.*

Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τὶ, *N. T.* Confer *Fundamentum.*

Fundo, is, χέω, *Ariſtot.* χύω, *Lucian.*

profligo, ἐδαφίζω, *Theophr.* libo, σπένδω. Confer *Effundo. Sterno, Fugo, Libo.*

Fundum, τὸ βένθος, εος, *Naz.* τὸ ἔδαφος, εος, *Plut.* ὁ πυθμὴν, ένος, *Athen.* fundo carens, ὁ ϗ ἡ ἀνερμάτιστος, ου, *Philo.*

Fundus, ὁ ἀγρὸς, *Dem.* τὸ χωρίον, *Ariſtot.*

Funebris, ὁ ϗ ἡ ἐπιτάφιος, ου, ὁ ϗ ἡ ἐπικήδειος; ſermo, ἐπιτάφιος λόγος, *Dem.*

Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, *N. T.*

Funereus, ὁ ϗ ἡ ἐντάφιος, *Syneſ.*

Funero, κηδεύω, aliquem τινὰ, *Plut.* ἐνταφιάζω, τὰ συνήθη ποιέω τῷ τετελευτηκότι, *Dem.*

Funeſto, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Funeſtus, ὁ ϗ ἡ ὀλέθριος, ου, *Plato.*

Fungor, ἐπιτελέω; officio, τὰ καθήκοντα, *Xen.* ſummis magiſtratibus, μεταχειρίζομαι μεγίστας ἀρχὰς, *Plato.* officio fratris, ποιέω ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ, *Dem.* benè munere meo, εὖ ἐπιτελέω τὸ ἔργον μου, *Ariſtot.* vitâ. Vide *Morior.*

Fungoſitas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungoſus, ὁ ϗ ἡ μυκητώδης, εος.

Fungus, ὁ μύκης, ητος, *Dioſc.* ὁ βωλίτης.

Funiculus, τὸ σχοινίον, ου, *Plut.* ἡ σπάρτη.

Funis, σχοῖνος, ου, ἡ, *Theophr.* nauticus, πεῖσμα νεὼς, *Philo.*

Funus, τὸ κῆδος, *Ariſtot.* ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, *Iſocr.* intereſſe funeri, ἐπὶ τὸ κῆδος παραγιγνεσθαι, *id.* convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφας, *id.* mandare alicui funeris curationem, παραδιδοσθαι τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς, *Dem.* ſumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδοῦναι τοῖς θάψασι; fieri alicui funus, γίγνεσθαι τινι ταφὴν; ornare funus alicujus aliquò, κοσμεῖν τὸν τάφον τινος τινι, *id.* condecorare funus alicujus, τιμᾷν τὸν τάφον τινος; publicum funus alicui inſtituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινὰ; ſequi funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι πρὸς, ſeu ἐπὶ τὸ μνῆμά, πρὸς τὸν τάφον; deducere funus, παραπέμπειν τὸν τεθνεῶτα; efferre funus, ἐκφέρειν νέκυν, *id.*

Fur, ὁ κλέπτης, ου, *Plut.* ὁ φωρ, ρὸς, *Plato.* ὁ κλοπεὺς, *Soph.* femina, ἡ κλέπτρια, *Naz.*

Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, *Plut.*

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtoph.*

Furca, τὸ δίκρανον, ſc. ξύλον, *Lucian.* ὁ ὑποστάτης, ου, *Plut.*

Furcifer, ὁ κύφων, ωνος, *Schol. Ariſtoph.*

Furenter, μαινομένως.

Furfur, τὸ πίτυρον, ου, *Theophr.*

Furfuraceus, ὁ ϗ ἡ πιτυρώδης, εος, *Dioſc.* panis, ὁ πιτυρίας, ου, *Galen.*

Furfuroſus, idem.

Furia, ἡ ἐρινὺς, *Soph.* ὁ ἀλάστωρ, *Plut.* Furiæ, αἱ σεμναὶ θεαὶ, *Lucian.* αἱ εὐμενίδες.

Furialis, ὁ ϗ ἡ μανιώδης, εος, *Theophr.*

Furibundus, παρακεκινηκὼς, υῖα, ὸς, *Plato.* ὁ ϗ ἡ μανιώδης, *Theophr.*

Furio, ἐκμαίνω, *Euſtath.*

Furioſè, μανικῶς, *Iſocr.*

Furioſus, μανικὸς, ἡ, ὸν, homo, μανικος ἄνθρωπος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, *Lucian.*

Furnaceus, ὁ κλιβανίτης, ου. *Athen.* ἴπνιος, ία, ιον, *Callim.* panis, ὁ ἰπνίτης, ου, ſc. ἄρτος, *Athen.*

Furnarius, idem quod *Furnaceus*, furnaria, ſc. ars, ἡ ἀρτοποιϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἶπνος, *Ariſtoph.* ὁ κλίβανος, *Herodot.*

Furo, μαίνομαι, *Dem.*

Furor, oris, ἡ μανία, *Dem.* furore corripi, ἐνθουσιάζειν, *Plato.* ἔνοχον γίγεσθαι ἀνοίας, *Iſocr.* manere in furore, μένειν ἐπὶ τῆς μανίας, *Dem.* liberare aliquem à furore, παῦσαι τινα τῆς ἐνεστώσης μανίας, *idem.* deſerere furorem, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας, *Iſocr.* furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες σαλευθεὶς, *Heliod.*

Furor, aris, κλέπτω τὶ, *Dem.* κλοπεύω, alicui, ἀπο τινος, *Plut.* alicui aliquid mihi, ἀπό τινός τι εἰς ἐμαυτὸν, *Naz.*

Furtim, κλεμμαδὸν, *Plato.*

Furtivè, κλεπτικῶς.

Furtivus, κλοπαῖος, αία, αῖον, *Plato.* κλοπιμαῖος, αία. αῖον, *Lucian.*

Furtum, id, quod furto ablatum eſt, τό κλέμμα, *Plato.* τὸ φώριον, *Lucian.* actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς, *id.* parvum, τὸ κλεμμάδιον, *id.*

Furvus, ἀμαυρὸς. ὰ, ὸν, *Plut.*

Fuſcina, ἡ τρίαινα, ης, ὁ τριόδους, οντος, *Ariſt.* τὸ δίκρανον.

Fuſcinula, ἡ κρεάγρα ας.

Fuſco, ἀμαυρόω, *Plut.*

Fuſcus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πελλαιὸς, ὰ ὸν, *Heſych.* ὁ ϗ ἡ κελαινοφαὴς, έος, *Ariſtot.* ὀρφνινος, ίνη, ινον, *Plato,* φαιὸς, ὰ ὸν, *id.*

Fuſè, χύδην, *Plato.*

Fuſilis, e, χυτὸς, ἡ, ον, *Philo.* æris modo, χωνευτὸς, ἡ, ὸν, LXX.

Fuſio, ἡ χύσις, εως, æris, ἡ χώνευσις, ἕως.

Fuſor, æris, ὁ χωνευτὴς, οῦ.

Fuſorius, χωνευτικὸς, ἡ, ὸν, fornax, τὸ χόανον, ου, ἡ χοάνη, ης, *Neſſ.*

Fuſtis, τὸ ῥόπαλον, τὸ ξυλον, fuſte cædo, ξυλοκοπέω, *Polyb.* cæſio fuſte, ἡ ξυλοκοπία, *id.*

Fuſtuarium, ἡ ξυλοκοπία, ας, *Polyb.*

Fuſus, i, ὁ vel ἡ ἄτρακτος, ου, *Ariſtot.* ὁ κλωστὴρ, ῆρος.

Futilis, e, χυδαῖος, αία, αῖον, *Strabo.* ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φλεδονώδης, εος, *Gal.* ὁ ϗ ἡ φλύαρος.

Futilitas, ἡ φλυαρία, ας, *Lucian.* ἡ ματαιότης.

Futurus, μέλλων, ουσα, ον, *Dem.* ſum, μέλλω, *id.* dicunt, ipſum futurum eſſe ſuſpicioſum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτον ἔχειν ὑπόπτως, πρὸς τοὺς Θηβαίους, *idem.* futurus ſum facere ſermonem, i. e. facturus ſum ſermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, *Iſocr.* futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομέν κινδυνεύειν; futura utilia alicui, μέλλοντα συνοίσειν τινι; futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκήσειν; oratio futura dici, i. e. quæ dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι; conſiderare, quiſnam apparatus ſit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς, ὑπάρξει παρασκευὴ τοῦ γενησομένου πολέμου, *Dem.* multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, *Æſchin.*

G.

GAbalus, ὁ ταυρὸς, οῦ, *Thuc.*

Galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.

Galbula, ὁ ἴκτερος, ου, *Plin.*

Galea, τὸ κράνος, *Lucian.* ἡ κόρυς, υθος, ἡ πήληξ, ηκος, *id.* armo, κράνει ὁπλίζω κορύσσω, κράνος ἐνδύω.

Galeo, κορύσσω. Confer antecedens *Galea.*

Galericulum, τὸ προκόμιον ου, *Poll.* ἡ φενακη.

Galerita, vide *Alauda.*

Galerus, τὸ πιλίδιον, ου, *Dem.* ὁ πέτασος.

Galla, ἡ κηκὶς, parva, τὸ κηκίδιον, *Suid.*

Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας, *N. T.* ἡ κλαγγη ἀλεκτρυονων, *Epith.*

Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Gallinaceus, ὁ ϗ ἡ ἀλεκτόρειος, ου, *Syneſ.*

Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, *Colum.*

Gallinarius, ὀρνιθοκόμος, ου.

Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, *Ariſtoph.* ὁ ἀλεκτρυὼν, *Plato.* qui canere deſit, ἀλεκτρυὼν ἀπῳδὸς, *Lucian.* galli vox, ὁ κλωσμὸς, οῦ, *Plut.*

Ganea, τὸ πορνεῖον, *Zoſim.* χαμαι τυπεῖον.

Ganeo, ὁ γαστρίμαργος, ου, *Baſ.*

Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης, *Hippocr.*

Gannio, κνυζάω.

Gannitus, τὸ κνύζημα, ατος, *Herodot.* ὁ κνυζηθμὸς.

Gargarizatio, ὁ γαργαρισμὸς, οῦ.

Gargarizo, γαργαρίζω, *Dioſc.*

Garrio, avium more, στρουθίζω, LXX. *blatero,* στωμύλλω, *Ariſtot.* ληρέω, *Dem.* ἀδολεσχέω, φλυαρέω, *id.*

Garritus, ὁ στρουθισμὸς, οῦ.

Garrulitas, ἡ στωμυλία, ας, *Ariſtoph.* ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ἡ πολυλογία, ας, *id.* ἡ μωρολογία.

Garrulus, ὁ ϗ ἡ ἀδολέσχης, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ἀδόλεσχος, *Ariſtot.* φλυαρῶν, *Plato.* ληρῶν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ λάλος, ὁ ϗ ἡ στωμύλος.

Garum, τὸ, γάρον, *Galen.*

Gaudeo, χαίρω, aliquâ re, ἐπὶ τινι, *Dem.* τινὶ, factis, συγχαίρω τῶν γεγενημένων, *id.* & delector videns aliquid, ἥδομαι ϗ χαίρω ὁρῶν τι, *id.* me laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, *Plut.* quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, *Iſocr.* quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, *Xen.* quum aliis do, χαίρω διδοὺς, *Plut.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Dem.* aliquid nomine, χαίρω προσαγορεύεσθαι τί, *Dem.* ὀνομαζόμενος τι μάλιστα δέχομαι, *Plato.* arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίαν, *Theophr.* gaudens aliorum calamitate ſive malis, ὁ ϗ ἡ ἐπιχαιρέκακος, *Ariſtot.*

Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ τέρψις, *Iſocr.* τὸ χάρμα, τὸ περιχαρὲς, έος, *Plut.* ex alîus malis, ἡ ἐπιχαιρεκακια, *Ariſtot.*

Gavia, ὁ λάρος, ου, *Ariſtot.*

Gauſape, τὸ ἀμφίμαλλον, ου.

Gaza, ἡ γάζα, *Theophr.* Confer *Theſaurus.*

Gazophylacium, τὸ γαζοφυλακιον, ου, *N. T.*

Gehenna, ἡ γέεννα, ης, *N. T.*

Gelaſco, καταπήγνυμαι ὑπὸ ψυχους, *Ariſtot.* πήγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους, *Herodian.*

Gelaſinus dens, ὁ γελασῖνος, ſc. ὀδοὺς, *Poll.*

Gelidè, ψυχρῶς.

Gelidus, κρυερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* ψυχρος, ρὰ, ρὸν.

Gelo, πήγνυμι, *Plato.*

Gelu, τὸ ψύχος, εος, *Xen.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Philoſtr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.* ὑπαγετὸς.

Gemebundus, στενακτὸς, ἡ, ον, LXX.

Gemellipara, ἡ διδυματόκος.

Gemellus, ὁ διδυμάων, ον, *Hom.* ὁ ϗ ἡ δίδυμος.

Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*

Gemino, διπλασιάζω, aliquid τὶ, *Plut.* διπλόω.

Geminus, ὁ ϗ ἡ δίδυμος, ου, *Ariſtot.* δισσὸς, ἡ, ὸν, Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.

Gemiſco, στενάζω, *Dem.*

Gemitus, ὁ στεναγμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ στεναγμα, ατος, *Athen.* ὁ στόνος, ου, *Thuc.*

Gemma, ἡ λίθος, *Clem. Al.* in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Theophr.*

Gemmaſco, ὀφθάλμίζω.

Gemmatio, ἡ ὀφθάλμισις, εως.

Gemmatus, ὁ ϗ ἡ λιθοκόλλητος, ου, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ διάλιθος, *Cl. Al.*

Gemmeus, ὁ ϗ ἡ διάλιθος, ου, *Clem. Alex.*

Gemmo, ὀφθαλμίζω.

Gemo, στένω, ſuper aliquâ re, ἐπι τινι, *Dem.* altè, μεγα στενάζω, *id.* στεναχίζω.

Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Naz.* τὸ μῆλον, οῦ, *Al. Aphr.* ἡ γνάθος, *Lucian.*

Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenſeo, γενεαλογεω, *Herodot.*

Genealogicus, γενεαλογικος, ἡ, ὸν, *Philo.*

Genealogus, ὁ γενεαλόγος, ου, *Laert.*

Gener, ὁ γαμβρὸς, οῦ, *Dem.*

Generalis, γενικὸς, ἡ, ὸν, *Suid.*

Generaliter, γενικῶς, καθόλου, *Ariſtot.*

Generatim, κατὰ γένη.

Generatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.* ἡ γενεὰ, ᾶ[illegible]

Generator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato.*

Genero, γεννάω, *Xen.*

Generosè, γενναίως, *Herodian.*

Generoſitas, ἡ γενναιότης, *Polyb.* ἡ εὐγένεια.

Generoſus, γενναῖος, αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος γενναῖος, *Dem.* nobili genere ortus, ὁ ϗ ἡ εὐγενὴς, εος, *Ariſtot.*

Geneſis, ἡ γένεσις, εως, *Plato.*

Genethlia, vide *Natalitia.*

Genialis, e, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Genialiter, τρυφερως, ἱλαρῶς.

Geniculatim, γονυδον, ὀκλὰξ, *Lucian.*

Geniculatus, ὁ ϗ ἡ γονατώδης, εος, *Theophr.* γεγονατωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*

Geniculor, γονατίζω, *Poll.*

Geniculum, τὸ γονάτιον, ου, τὸ γόνιον, ου.

Genitalis, γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ γόνιμος, *Plato.*

Genitivus, γενικὸς, ἡ, ὸν, Caſus, γενικὴ ϖτῶσις.

Genitor, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ γονεὺς, έως, *id.* ὁ γεννήτωρ, ορος, *Plato.* ὁ γενετὴς, ῆρος, *Ariſtot.* ὁ γενέτης, *Plut.*

Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.

Genitura, ἡ γονὴ, ῆς, *Lucian.*

Genius, ὁ δαίμων, ονος, *Pind.*

Gens, τὸ ἔθνος, εος, *Thuc.*

Genticus, ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.*

Gentilis, ὁ ϗ ἡ ὁμοεθνὴς, έος, *Ariſt.* ἐθνικὸς, ἡ, ὸν.

Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ἡ συγγένεια, *Dem.*

Gentilitius, γενικὸς, ἡ, ὸν.

Genu, τὸ γόνυ, ατος, *Plut.* flecto, ὀκλάζω ἐπὶ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω τινι, *N. T.* ϖροσκυνέω τινὰ, *Plut.* genibus advolvor alicui, ϖροσπίπτω τινὶ, *Chryſ.*

Genuinus, γνήσιος, ια, ιον, *Ariſtot.*

Genus, τὸ γένος, εος, *Dem.* genere peregrinus, γένει ξένος; peſſimum genus hominum in civitate, ϖονηρότατον τι τῶν ἐν τῇ ϖόλει ἐθνῶν; genus alicujus & familia, γένος τινὸς ϗ οἰκία; generis propinquitas, ἡ ἀγκιστεία τοῦ γένους; genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινι ὢν; genere remotior, ἀποτέρω τῷ γένει ὢν, *idem.* Genus maſculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον, κοινόν; cauſſæ, εἶδος τοῦ λόγου, *Iſocr.* demonſtrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμϐουλευτικὸν, δικαστικόν; ſummum, γένος ἀνώτατον, ſeu γενικώτατον; intermedium, γένος μέσον, ſeu ὑπάλληλον; generis recenſio, ἡ γενεαλογία, ας, *Iſocr.* genus recenſeo, γενεαλογέω, *N. T.* altiùs alicujus, ἄνωθεν ἐξετάζω γένος τινὸς, *Dem.* genus pœnæ, honoris, eſſentiæ, Pæanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, οὐσίας, ϖαιᾶνος, &c. *Plato. Ariſt.*

Geodæſia, ἡ γεωδαισία, *Ariſtot.*

Geographia, ἡ γεωγραφία, *Strabo.*

Geographicus, [illegible]ωγραφικὸς, ἡ, ὸν, *Strabo.*

Geometra, ὁ γεωμέτρης, ου, *Plut.*

Geometria, ἡ γεωμέτρια, ας, *Lucian.*

Geometricus, γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Germanè, ἀδελφικῶς, *Joſeph.* γνησίως.

Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chryſ.* ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.*

Germanus, non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, *Dem.* eodem patre ortus, ὁ ϗ ἡ ὁμοπάτριος, *id.* Confer *Frater.*

Germen, ὁ βλαστός, οῦ, *Theophr.* τὸ βλάστημα, ατος, *Iſocr.* ἡ βλάστη, ης, *Theophr.*

Germinaſco, vide *Germino.*

Germinatio, ἡ βλάστησις, *Theophr.* ἡ ἔκφυσις.

Germino, βλαστάνω, *Ariſtot.* germinandi vim habens, βλαστητικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ad germinandum propenſus, βλαστικὸς, ἡ, ὸν, *id.* non germinans, ὁ ϗ ἡ ἄϐλαστος, ου, *id.* ſerò germino, ὀψιϐλαστέω, *id.* maturè germino, ϖρωϊϐλαστέω, *id.*

Gero, φέρω, *Dem.* pileum, φορέω ϖῖλον, ſeu ϖιλίδιον, *Lucian.* annulum, φορέω δακτύλιον, *Euſt.* remp. ϖράττω τὰ ϖολιτικά; ϖράττω τὰ δημόσια; τὰ τῆς ϖόλεως; τὰ κοινὰ, *Dem. Iſocr.* res, τὰ ϖράγματα, *Dem.* res majoribus dignas, ἄξια τῶν ϖρογόνων, *Iſocr.* multa & præclara, διαπράττομαι ϖολλὰ ϗ καλά; res illuſtriores, κατεργάζομαι ϖλείονος ἄξια, *id.* me obedientem alicui, ϖαρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, *Xen.* me virum probum, ϖαρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* me fortunâ indignum, καθίσταμαι ἐμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον; me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος ϖερὶ τοὺς γονεῖς; me benignum erga omnes, ἡδέως ἔχω ϖρὸς ἅπαντας, *id.*

Gerræ, οἱ λῆροι, ων, *Plut.*

Gerro, ὁ φλύαρος, ου, *Dem.* ὁ ληρέων, οντος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ληρώδης.

Geſta, res geſtæ, αἱ ϖράξεις, ων, *Dem.* τὰ ϖράγματα, ων, *id.*

Geſtamen, τὸ φόρημα, ατος, *Plut.*

Geſtatio, ἡ φόρησις, εως, ἡ φορὰ, ᾶς, *Poll.*

Geſtatorium, τὸ φορεῖον, ου, *Herodian.*

Geſticulator, ὁ μῖμος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ χειρονόμος.

Geſticulor, ὀρχέομαι, *Xen.* χειρονομέω, *Poll.*

Geſtio, γαυριάω, aliquâ re, τινὶ, *Dem.* vehementer appeto, ϖροθυμέομαι τι, *Ariſtot.*

Geſto, φορέω, pileum, ϖῖλον, *Lucian.* puerum in ulnis, κομίζω τὸ ϖαιδίον ϖρὸς ταῖς ἀγκάλαις, *Plut.* in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, *Plato.*

Geſtus, ûs, ἡ σχέσις, *Dem.* effingere geſtum aliquem in ſtatuâ, ϖλάττειν τὸ σχημα ἐν ἀνδριάντι, *id.*

Gibber, κυρτὸς, ἡ, ὸν, *Hom.* κυφὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Gibboſus, idem.

Gibbus, τὸ κύρτωμα, *Lucian.* τὸ ὕϐωμα, *Gal.* ἡ κύφωσις.

Giganteus, γιγανταῖος, αία, αῖον, γιγάντειος, εία, ειον, ὁ ϗ ἡ γιγαντώδης, *Philo.*

Gigas, ὁ γίγας, αντος, gigantes imitor, γιγαντιάω, *Suid.*

Gigno, γεννάω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Gilvus, κιῤῥὸς, ἡ, ὸν, *Ægin.*

Gingiva, τὸ οὖλον, *Hippocr.* interior, τὸ ἔνουλον, *Poll.*

Gingrio, γιγγράω, γιγγραίνω.

Glaber, ψιλὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἄθριξ, χος, *Clem. Alex.* φαλακρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.*

Glabreſco, ψιλόομαι, *Ariſtot.* φαλακρόομαι.

Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.

Glabrities, ἡ φαλακρότης, ἡ ψιλότης, *Plut.*

Glabro, ψιλόω, *Ariſtot.* φαλακρόω.

Glacialis, e, ὁ ϗ ἡ κρυσταλλώδης, ὁ ϗ ἡ ϖαγετώδης, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ κρυμοπαγής.

Glacies, ὁ κρύσταλλος, *Diod. Sic.* ὁ ϖάγος, *Plut.* ὁ ϖαγετὸς, οῦ, *Xen.*

Glacio, vide *Congelo.*

Gladiator, ὁ μονομάχος, ου, *Herodian.*

Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ἡ, ὸν.

Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.*

Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, τὸ μαχαιρίδιον.

Gladius, τὸ ξίφος, *Xen.* ἡ μάχαιρα, *Dem.* gladium evagino, ſeu ſtringo, γυμνόω τὸ ξίφος, *Herodian.* σπάομαι τὸ ξίφος, *Plut.* gladio cingo, ὑποζώννυσθαι μάχαιραν, *Ælian.* gladio occido, ξιφοκτονέω, *Suid.*

Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος, *Al. Aphr.*

Glanduloſus, ὁ ϗ ἡ ἀδενώδης, εος, caro, ἀδενώδης σάρξ, *Galen.*

Glans, ἡ ϐάλανος, *Ariſtot.* unguentaria, ἡ μυροϐάλανος, *id.* pudendi, ἡ κορώνη, ης, *Artem.*

Glarea, ἡ ψάμμος, ου, *Plut.*

Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* γλαύκιος, ία, ιον, *Theophr.* color, ἡ γλαυκότης, *Ariſtot.*

Glaucedo, ἡ γλαυκωσις, τὸ γλαύκωμα, *Gal.*

Gleba, ἡ βῶλος, *Theophr.*

Gleboſus, ὁ ϗ ἡ ϐωλώδης, εως, plenus glebis, ὁ ϗ ἡ ἀδρόβωλος, *Dioſc.*

Glebula, τὸ βώλιον, *Ariſt.* τὸ βωλάριον, *Strabo.*

Glis, ὁ ἐλειὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Gliſco, αὔξομαι, *Dem.*

Globo, σφαιρόω, *Galen.*

Globoſitas, τὸ σφαιροειδὲς, έος.

Globoſus, ὁ ϗ ἡ σφαιροειδὴς, έος, *Luc.* σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Globulus, τὸ σφαιρίον, ου, *Theophr.*

Globus, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*

Glocio, ſeu Glocito, κλώζω, *Poll.*

Glomeratio, στρόμϐωσις, εως, τὸ ἐνείλημα.

Glomero, στρομϐόω, ἐνειλέω, συσπειράω.

Glomeroſus, ὁ ϗ ἡ στρομϐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ στρομϐοειδὴς, έος.

Glomus, ἡ ἀγαθὶς, ίδος, *Heſych.*

Gloria, ἡ δόξα, ης, *Dem.* τὸ κλέος, *id.* ἡ εὔκλεια, ας, *Iſocr.* ἡ εὐδοξία, ας, *id.* & honores, δόξα ϗ τιμαὶ, *Dem.* εὐδοξία ϗ τιμὴ, *id.* & laus & fama, εὐδοξία, ϗ ἔπαινος ϗ φήμη, *Iſocr.* magna ſeu illuſtris, δόξα ϖολλή; immenſa, ἀνυπέρϐλητος, *id.* ſempiterna, ἀείμνηστος, εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένη, *id.* immortalis, ἀθάνατος, *Dem.* pulcherrima & maxima, καλλίστη ϗ μεγίστη, *Iſocr.* bona, χρηστὴ, *Dem.* divina & illuſtris, ἰσόθεος ϗ ϖᾶσιν ὀνομαστὴ, *Iſocr.* ficta, ψευδὴς, *id.* antiqua, ϖαλαιὰ, *id.* gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω, *Dem.* σπουδάζω ϖερὶ δόξης, *id.* ὀρέγομαι δόξης, *Iſocr.* venor alicujus rei, θηράομαι δόξαν τινὸς, *Dem.* adfero, ſeu pario, συμϐάλλομαι δόξαν τινὶ, *Iſocr.* ϖαρασκευάζω δόξαν, ϖεριτίθημι δόξαν τινι, *Dem.* adipiſcor, ſeu conſequor, τυγχάνω δόξης, κτάομαι δόξαν ἐμαυτῷ, λαμϐάνω δόξαν, *id.* habeo, ἔχω δόξαν; refero ex aliquâ re, ὑπάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπὸ τινος; adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, *id.* amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, *id.* recupero, ἀναλαμϐάνω δόξαν, *Iſocr.*

Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, ου.

Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, *N. T.*

Glorifico, δοξάζω; Deum, Θεὸν, *N. T.* aliquem, δοξολογέω τινὰ, *Baſ.*

Gloriola, τὸ δοξάριον, ου, inanis, κενὸν, *Dem.*

Glorior, καυχάομαι; aliqua re, ἐπί τινι, *Lycurg.* μεγαλαυχάομαι τινι, vel ἐπί τινι, *Iſocr.* valde inconſideratè, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως, *id.* de divitiis, καταλαζονεύομαι ϖερὶ τοῦ ϖλούτου, *id.* γαυριάω.

Glorioſè, ἐνδόξως, *Dem.* εὐκλεῶς, *Poll.*

Glorioſus, ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, ου; jactans, ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*

Glos, ἡ γάλως, ωος, *contr.* ῶς, *Poll.*

Gloſſa, ἡ γλῶσσα, ſeu γλῶττα, ης, *Ariſtot.*

Gloſſema, ἡ γλώσσημα, ατος.

Glottis, ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.*

Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.

Gluma, τὸ ἔλυτρον, ου, *Dioſc.* ἡ ἄχνη, ης.

Gluten, ἡ κόλλα, ης, *Dioſc.*

Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, *Theophraſt.*

Glutino, κολλάω; aliquid, τὶ, *Plut.* συνάπτω.

Glutinoſus, ὁ ϗ ἡ κολλώδης, εος, *Plato.* glutinandi vim habens, κολλητικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Glutinum, idem quod *Gluten.*

Glutio, λιχνεύω, *Max. Tyr.* καταπίνω.

Gluto, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*

Gluttus, ὁ λαιμὸς, ου. *Lucian.*

Gnaritas, vide *Peritia.*

Gnarus, vide *Peritus.*

Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, *Heſych.*

Gnathonicè, γναθωνικῶς.

Gnathonicus, γναθωνικὸς, ἡ, ὸν.

Gnatus, vide *Filius.*

Gnaviter, vide *Induſtriè.*

Gnavo, vide *Navo.*

Gnavus, vide *Induſtrius.*

Gnoma, vide *Sententia.*

Gnomonica, ἡ γνωμονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Bud.*

Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.

Grabatus, ὁ κράϐατος, ου, *N. T.*

Gracilentus, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Gracileſco, ἰσχνόομαι, *Al. Aphr.* λεπτύνομαι.

Gracilis, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* gracilem reddo, ἰσχναίνω, *Ariſtot.* λεπτὸς, ἡ, ὸν.

Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, *Galen.* ἡ λεπτότης.

Gradatim, κλιμακηδὸν, *Baſ.*

Gradatus, κλιμακωτὸς, ἡ, ὸν; adſcenſus, κλιμακωτὴ ϖρόσϐασις, *Strabo.*

Gradior, βαίνω, *Dem.* Confer *Eo.*

Gradus, ἡ κλίμαξ, *Xen.* in ſcala, ἡ βαθμὶς, *Soph.* honoris, ὁ βαθμὸς, οῦ, *N. T.*

Græcanicus, Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Græcè, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστὶ, *Lucian.*

Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, *Dem.*

Græcus, Ἐλλήνιος, ία, ιον, *Herodot.* Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* At *Subſt.* Græcus, ὁ Ἕλλην, ηνος, *Dem.* Græca, ἡ Ἑλληνὶς, ίδος, Ἑλλὰς γυνὴ, *Herodot.* cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor, ἑλληνίζω, *Æſchin.* & *Athen.*

Graius, idem.

Grallæ, τὰ τῶν καλοϐατῶν βάθρα, grallis incedo, σκωλοϐατίζω, *Epicharm.*

Grallator, ὁ καλοϐάτης, ὁ σκωλοϐατίζων, *Epicharm.*

Gramen, ἡ χλόη, *Ariſtot.* ἡ ἄγρωστις, *Plut.*

Gramineus, ὁ ϗ ἡ χλοηφόρος, ου, *Eur.*

Graminoſus, ὁ ϗ ἡ χορτώδης, εος.

Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Lucian.*

Grammaticè, γραμματικῶς.

Grammaticus, γραμματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Granarium, ὁ σιτοβολὼν, ῶν, *Poll.* τὸ σιτοφυλάκειον, ου.

Granatum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *Dioſc.*

Grandævus, ὁ ϗ ἡ ϖολυετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ μακρόβιος.

Grandeſco, μηκύνομαι.

Grandiloquus, ὁ ϗ ἡ μεγαοῤῥήμων.

Grandino, χαλαζάω, *Lucian.*

Grandinoſus, ὁ ϗ ἡ χαλαζώδης, εος, *Ariſtot.*

Grandis, vide *Magnus.*

Granditas, vide *Magnitudo.*

Grando, ἡ χάλαζα, ης, *Ariſtot.* grandine impeto, ἐπιχαλαζάω, *Lucian.* grandine infeſtor, χαλαζάομαι, *Ariſtot.* grandinis inſtar, χαλαζηδὸν, *Nicet.*

Granoſus, ὁ ϗ ἡ κοκκώδης, εος.

Granum, ὁ κόκκος, ου, *Dioſc.*

Graphiarium, ἡ γραφειοθήκη, ης.

Graphicè, γραφικῶς, *Plut.*

Graphice, ἡ γραφικὴ, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Graphium, τὸ γραφεῖον, *Plut.* ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.*

Graſſatio, ἡ λωποδυσία, ας, *Hermog.* morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τοῦ ϖάθους, *Dioſc.*

Graſſator, ὁ λωποδύτης, *Dem.*

Graſſor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, *Hermog.* in urbem, κατασκήπτω εἰς ϖόλιν, *Herodian.* ἐφορμάω.

Gratabundus, συγχαίρων, ουσα, ον, *Dem.*

Gratè, κεχαρισμένως, *Iſocr.* εὐγνωμόνως.

Grates, vide *Gratia.*

Gratia, ἡ χάρις, *Dem.* & delectatio, ἡ χάρις, ϗ ἡδονὴ, *idem.* gratiam aliquorum captare, ϖροαιρεῖσθαι χάριτας ϖαρά τινων; inire, χάριτας χαρίζεσθαι; apud aliquem, κατατιθέναι χάριν ϖρὸς τινα; ambire, δοῦλον ϖεριέρχεσθαι τινος χάριτος, *id.* mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος, *Iſocr.* benè meritum repetere, εὖ ϖοιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, *idem.* debere alicui, χάριν τινι ὠφελεῖν, *Dem.* habere alicui, εἰδέναι τινι χάριν, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς, *Xen.* ἀντί τινος, ſeu τινὸς ἕνεκα, *Plut.* referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, *Dem.* conſequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν ϖαρά τινος; gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, *id.* pro aliquâ re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, *Dem.* ad gratiam dicere, ϖρὸς χάριν λέγειν; in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινὰ; cujus igitur rei gratiâ iſta dico? τινος οὖν ἕνεκα ταυτα λέγω; τοῦ χάριν δὴ ταυτα λέγω; *id.* quæſtûs gratiâ delinquere, κέρδους ἕνεκ᾽ ἀδικεῖν, *Iſocr.* reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινὰς, *Dem.* in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαι τινὶ, ſeu ϖρός τινα, *Iſocr.*

Gratificatio, ἡ εὐεργεσία, ας.

Gratificor, χαρίζομαι; alicui, τινὶ, *Dem.* ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετεω, valdè, maximè, abundè, injuſtè, σφόδρα, μάλιστα, καθ᾽ ὑπερβολὴν, ἀδικῶς, *id.* non gratificor alicui, ἀχαριστέω ϖρός τινὰ, *Xen.*

Gratioſè, κεχαρισμένως, *Iſocr.* ἐπιχαρίτως, *id.* χαριέντως, *id.*

Gratioſus, χαρίεις, εσσα, εν, *Iſocr.* ἀγαπητος, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔχαρις.

Gratis, δωρεαν, dare aliquid alicui, διδόναι τι τινι, *Dem.* facere aliquid, ϖοιεῖν τι ϖροῖκα.

Gratitudo, ἡ εὐχαριστία, ἡ εὐγνωμοσύνη.

Grator, vide *Gratulor.*

Gratuitò, ἀμισθὶ; facere omnia, ϖοιεῖν ϖάντα, *Dem.* Confer *Gratis.*

Gratuitus, ὁ ϗ ἡ ἄμισθος, ου.

Gratulatio, τὸ σύγχαρμα.

Gratulor, συγχαίρω; alicui, τινὶ, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς, *Dem.* tibi de felicitate, συνήδομαι σοι τῆς εὐτυχίας, *Plut.* miſerunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ, *Herodian.* mittere legatos gratulatum ob victoriam, ϖέμπειν ϖρέσβεις συνησθησομένους τῇ νίκῃ, *Diod. Sic.*

Gratus, κεχαρισμένος, ένη, ένον, facere vel ſcribere, quæ multis grata ſunt, ϖοιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα ϖολλοῖς, *Iſocr.* gratum eſt amantibus, ἀγαπητὸν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, *Ariſt.* pro beneficio, ὁ ϗ ἡ εὐχάριστος, ου, *Philo.* grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, *Dem.* item ὁ ϗ ἡ εὐγνωμων, i. e. acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.

Gravatè, ἀκουσίως, *Ariſtot.* δυσχερῶς.

Gravedinoſus, καταῤῥοντικος, ἡ, ὸν.

Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, *Gal.* gravedine laboro, κορυζάω, *Lucian.*

Graveolens, ὁ ϗ ἡ βαρύοσμος, ου, *Al. Aphr.*

Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.*

Graveſco, βαρύνομαι, *Polyb.*

Graviditas, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Gravido, ἐγκυμονα ϖοιέω.

Gravidus, ἐπιβαρηθεὶς; mulier, ἐγκύουσα, ης, *Ariſtot.* ἐν γαστρὶ ἔχουσα, *N. T.* βαρυνομένη τὴν γαστέρα, *Lucian.* gravida ſum, κύω, *Dem.*

Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ; pondus, homo, vox, *Plato, Herodian. Xen.* ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, multa gravia oriuntur è bello, ϖολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τοῦ ϖολέμου, *Dem.* σεμνὸς, ἡ, ὸν, ſtudeo eſſe urbanus & gravis, ϖειρῶ εἶναι ἀστεῖος ϗ σεμνός, *Iſocr.* σπουδαῖος, αια, αῖον, res graves & neceſſariæ, ϖράγματα σπουδαῖα ϗ κατεπειγοντα, *id.* ὁ ϗ ἡ ἐπαχθὴς, έος, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ϖοιεῖ ἐπαχθεῖς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀξιόπιστος, graviorem, ſeu fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, *id.*

Gravitas, ponderis, ἡ βαρύτης, *Plut.* morum, ἡ σεμνότης, *Dem.*

Graviter, βαρέως; fero aliquid, φέρω τι, *Xen.* χαλεπῶς φέρω τι, *Dem.* & moleſtè fero, βαρέως ϗ λυπηρῶς, ſeu βαρέως ϗ χαλεπῶς φέρω τι, *id.* me habeo, σεμνύνομαι, *idem.*

Graviſculus, ὁ ϗ ἡ ὑπόβαρυς, εως.

Gravo, βαρέω, aliquid, τι, *Lucian.* aliquem, βαρύνω τινὰ, *Xen.*

Gregalis, ἀγελαῖος, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, *Ariſtot.*

Gregarius, ἀγελαῖος, αία, αῖον, ſophiſta, ἀγελαῖος σοφιστὴς, *Iſocr.*

Gregatim, ἀγεληδὸν, *Hom.*

Gremium, ὁ κόλπος, ου, *Lucian.*

Greſſus, ûs, τὸ βάδισμα, ατος, *Lucian.*

Grex, τὸ ϖοίμνιον, *Dem.* majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, *id.* puerorum, ἀγέλη μειρακίων, *Athen.*

Griphus, ὁ γρῖφος, *Poll.*

Groſſus, ὁ ὄλυνθος, *Theophr.*

Grumulus, τὸ θρομβίον, ου, *Dioſc.*

Grumus, ὁ θρόμβος, ου, *Dioſc.* ὁ χόνδρος, ου.

Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω, porci grunnientes, χοροι γρυλλίζοντες, *Ariſtoph.*

Grunnitus, γρυλλισμὸς, ὁ γρυμὸς, *Athen.*

Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, *Herodot.*

Gubernaculum, τὸ ϖηδάλιον, ου, ὁ οἴαξ, ακος.

Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, *Plato.* ἡ διοίκησις.

Gubernator, ὁ κυβερνήτης, *Plato.* ὁ διευθυντής.

Guberno, κυβερνάω; navem, ναῦν, *Dem.* curſum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, *Herodian.* optimè, remp. διοικέω ἄριστα τὰ κοινὰ, *Iſocr.*

Gula, ὁ οἰσοφάγος, ου, *Ariſtot.* ὁ λαιμός; gulæ deditus, vide *Gulo.*

Gulo, ὁ λίχνος, *Plato.*

Guloſitas, ἡ λιχνεία, *Plut.* ἡ γαστριμαργία.

Guloſus, ὁ ϗ ἡ γαστρίμαργος, *Ariſtot.*

Gurges, ἡ δίνη, ης, *Plato.*

Gurguſtium, τὸ οἰκίδιον, ου, *Dem.*

Guſtabilis, e, γευστὸς, ἡ, ὸν.

Guſtatio, ἡ γεύσις, εως, *Ariſtot.*

Guſtatus, ûs, vide *Guſtus.*

Guſto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* τι, *N. T.*

Guſtus, ἡ γεῦσις, εως, *Ariſtot.* guſtum præbeo, γεύω, aliquid, τινὸς, *Plato.* τι, *Soph.*

Gutta, τὸ στάγμα, ατος, ὁ σταγὼν, όνος, *Athen.* ὁ σταλαγμὸς, ἡ ῥανις.

Guttatim, κατὰ σταγονας.

Guttur, ὁ λάρυγξ, γος, *Gal.* ὁ φάρυγξ, *Hipp.* ὁ βρόγχος.

Gutturnium, ὁ χερνὶψ, *Athen.* τὸ κερνίβιον.

Guttus, ὁ ϖρόχοος, ου, *Athen.*

Gymnaſiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ γυμνασιάρχος, ου, *Poll.*

Gymnaſium, τὸ γυμνάσιον, ου, *Lucian.*

Gymnicus, γυμνικὸς, ἡ, ὸν, agon, ἀγων, *Thuc.*

Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ὁ γυναικὼν, ῶνος, *Xen.* γυναικωνῖτις, ιδος, *Plut.*

Gynæconitis, vide antecedens *Gynæceum.*

Gypſeus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου, ſimulacrum gypſeum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, *Pauſ.*

Gypſo, γυψόω.

Gypſum, ſeu Gypſus, ἡ γύψος, *Dioſc.*

Gyro, γυρόω, δινεύω.

Gyrus, ὁ γῦρος, ου; gyrum circa aliquem aliquâ re deſcribo, γῦρον ϖερὶ τινά τινι ϖεριγράφω, *Plut.*

H.

HA, ha, ἆ, ἆ, *Ariſtoph.*

Habena, ἡ ἡνία, *Xen.*

Habeo, ἔχω, τί, *Plut.* aliquem in numero hoſtium, τίθημι τινα εἰς τοὺς ἔχθροὺς, *Dem.* aliquid pro virtute, τίθημι τι ἐν ἀρετῇ, *Plato.* pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, *Plut.* me benè, ἔχω καλῶς, *Dem.* peſſimè, φαυλότατα, *id.* orationem pro aliquo, λόγον ὑπέρ τινος δημηγορέω; contra aliquem, κατὰ τινος, *id.* de aliquâ re, ἔπω λόγον ϖερὶ τι, *Iſocr.* ῥητορεύω λόγον ϖερὶ τινος, *id.* nomen à juſtitiâ, τῆς δίκης ἐπώνυμος εἰμι, *Dem.* multos adverſarios, ἔχω ϖολλοὺς ἐναντιωμένους, *Iſocr.* rationem ſeu argumentum in promptu, ἔχω λόγον ϖρόχειρον, *Dem.* delectum municipum, ϖοιέομαι κατάλογον τῶν δημοτῶν, *id.* honorem eloquentiæ, τιμάω τοὺς λόγους, *Iſocr.* ratum alicujus teſtamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινὸς, *Dem.* jus faciendi teſtamentum, κυριός εἰμὶ διαθέσθαι, rationem, ſeu curam alicujus, ϖοιέομαι ἐπιμέλειαν ϖερί τινος, *Iſocr.* τινὸς, *id.*

Habilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, ϖρὸς τὶ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐάρμοστος.

Habilitas, ἡ ἐφαρμογὴ, *Plut.* ἡ εὐαρμοστία.

Habitabilis, ὁ ϗ ἡ οἰκήσιμος.

Habitaculum, τὸ οἴκημα, *Xen.*

Habitatio, ἡ οἴκησις, εως, *Dem.*

Habitator, ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* οἰκητής, οῦ, urbis, ὢν ἐν τῇ ϖολει, *id.*

Habito, οἰκέω, urbem ϖόλιν, *Iſocr.* ἐν τῷ ἄστει, *Dem.* inter aliquos, ἔν τισι, *Plato.* in domo, ἐν οἰκίᾳ, *Æſ.bin.* in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, *Iſocr.* terram aliquam, γῆν τινα, *Plut.* in terrâ, ἐπὶ τῇ γῇ, *N. T.* in inſulâ, νῆσον, *Iſocr.*

Habitudo, ἡ ἕξις, εως, *Gal.*

Habitus, ûs, ἡ ἕξις, εως, *Ariſtot.*

Hac, τῇδε, *Dem.* hac illac curſito, ϖεριφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε, *idem.*

Hactenùs, ϗ ταῦτα μὲν ταυτῃ, *Plato.* ϗ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, *Dem.* μέχρι τοῦδε, *Thuc.*

Hædiculus, τὸ ἐρίφιον, ου, *Athen.*

Hædile, ἡ ἐριφοστασία, ας.

Hædinus, a, um, ἐρίφειος, εία, ειον.

Hædus, ὁ ἔριφος, ου, *Ariſtot.*

Hæreditarius, κληρονομαῖος, αία, αῖον, *Pandect.*

Hæreditas, ἡ κληρονομία, *Dem.* ὁ κλῆρος, hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, *idem.* adire, αἱρεῖν κλῆρον; tenere, ἔχειν κλῆρον; dividere in duas partes, διαιρεῖν μερίδας δύω τοῦ κλήρου; dividere cum fratre, νέμεσθαι ſeu μερίζεσθαι τὴν οὐσίαν ϖρὸς ἀδελφὸν; ſortiri, κληροῦν τὸν κλῆρον, *idem.* Confer *Hæres.*

Hæreo, συνάπτομαι, in aliquâ re, ϖρός τι, *Ariſtot.* dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, *Iſocr.*

Hæres, ὁ κληρονόμος, *Dem.* ſum, κληρονομέω; alicujus, κληρονόμος εἰμὶ τινος, *id.* hæredem inſtituo, ſeu ſcribo aliquem, καθίστημι τινα κληρονόμον, *Iſocr.* relinquo, καταλείπω κληρονόμον, *id.* fieri bonorum alicujus, γίγνεσθαι κληρονόμον τῶν τίνος, *Dem.*

Hæreſis, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*

Hæreticus, αἱρετικὸς, ἡ, ὸν.

Hæſitantia, ἡ ἰσχνοφωνία, ας, *Ariſtot.*

Hæſitatio, ἡ ἀπορία, ας, *Iſocr.*

Hæſito, ἀπορέω, *Xen.* Confer *Dubito.*

Halec, vel Halex, ἡ μαινὶς, ἰδος, *Lucian.*

Halitus, ἡ ἐκπνοὴ, *Ariſtot.* ὁ ἀτμὸς, *Plut.*

Halo, ἐκπνέω, *Ariſtot.* ἀτμιάω, *Hippocr.*

Hamatus, ἀγκιστρωτός, ἡ, ὀν.

Hamo, ἀγκιστρόω.

Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ου.

Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ου, *Lucian.* hamo capio, ἀγκιστρεύω, *Cl. Alex.*

Hara, ὁ συφεὸς, οῦ, *Hom.*

Hariola, ἡ μαντὶς, εως, *Athen.*

Hariolatio, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.*

Hariolor, μαντεύομαι, *Plato.* χρησμῳδῶ.

Hariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας, *Ariſtot.*

Harmonicus, ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Harpago, ἡ ἁρπάγη, *Heſych.* ἡ ἅρπαξ, *Poll.*

Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγος, *Poll.*

Haruſpex, ὁ ἱερόσκοπος, ου.

Haruſpicina, ἡ ἱεροσκοπικὴ, ῆς.

Haruſpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας.

Haruſpicor, ἱεροσκοπέω.

Haſta, τὸ δόρυ, ατος, *Ariſtot.* ἡ λόγχη, τὸ ἔγχος, ſub haſtâ aliquid vendo, λαφυροπωλέω τι, *Diod. Sic.* ἀποκηρύττω τι, *Plut.*

Haſtatus, ὁ ϗ ἡ αἰχμοφόρος, ὁ ϗ ἡ δορυφόρος, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἡ λογχοφόρος.

Haſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον.

Haud, οὐ, vide *Non.* haud dubie, ἀναμφισβήτως, *Dem.* haudquaquam, οὐδαμῶς, *Dem.*

Haurio, ἀντλέω, ἀρύω; aquam ambabus manibus. ὕδατος ἀμφοτέραις χερσὶν, *Ælian.* ἀρύω ὕδατος, *Plato.* aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*

Hauſtio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατος, *Æl.*

Hauſtrum, τὸ ἀντλητήριον, τὸ ἄντλημα, *N. T.* ὁ ἀρυστὴρ, ῆρος, *Themiſt.*

Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Galen.*

Hebeo, ἀμβλύνομαι, *Thuc.* ad lucem, ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς, *Luc.*

Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ; pugio, ξιφίδιον, *Plut.* viſus, ἀμβλὺ ὁρᾷν; hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλὺν ποιεῖν τινα πρὸς τι, *Plut.*

Hebeſco, ἀμβλύνομαι, *Thuc.* oculi hebeſcunt, ἀμβλοῦνται οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*

Hebetatio, ἡ ἄμβλωσις, εως; oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.

Hebeto, ἀμβλύνω, τι, *Plut.* ad aliquid, ἀπαμβλύνω εἰς τι, *id.*

Hebetudo, ἡ ἀμβλύτης, ητος; oculorum, ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ, *Hipp.*

Hecticus, ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, febris; ἑκτικὸς πυρετὸς, qui febri hecticâ laborat, ὁ ἑκτικὸς, οῦ, *Gal.*

Hedera, ὁ κισσὸς, ſeu κιττὸς, οῦ, *Theophr.*

Hederaceus, κίσσινος, ίνη, ινον, corona, κίσσινος στέφανος, *Athen.* poculum, τὸ κισσύβιον, ου, *id.*

Hei, οἴ, mihi! οἴ ἐγώ, *Sophocl.* οἱ ἐμέ, *Epigr.* οἱ μοι, *Syneſ.* hei mihi miſero, οἴμοι ταλας, *Ariſtoph.* hei miſer, αἰβοῖ τάλας, *idem.*

Helleborus, ὁ ἑλλέβορος, ου, *Dioſc.*

Helluatio, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ λιχνεία.

Helluo, ὁ αὐτολήκυθος, ου, *Dem.* ὁ ἄσωτος, *Ariſtot.* ὁ λαφύκτης.

Helluor, ἀσωτεύομαι, *Athen.* λαφύσσω.

Hem, φεῦ, virum, ἀνδρός.

Hemina, ἡ κοτύλη.

Hemiſphærium, τὸ ἡμισφαίριον.

Hepar, τὸ ἧπαρ, ατος, *Gal.*

Hepaticus, a, um, ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Hera, ἡ δέσποινα, ης, *Plato.* ἡ δεσπότις, ἡ κυρία.

Herba, ἡ πόα, ας, *Theophr.* ἡ βοτάνη.

Herbaceus, ὁ ϗ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbarius, βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Herbeſco, βοτανόμαι, ποάζω, *Naz.*

Herbeus, ea, eum, ὁ ϗ ἡ ποώδης, εος, *Plut.*

Herboſus, ὁ ϗ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbula, τὸ ποάριον, ου, τὸ βοτάνιον, ου.

Heri, χθὲς, *Xen.* ἐχθὲς, *Iſocr.*

Herilis, e, δεσποτικὸς, ἡ, ὸν; jus, δίκαιον δεσποτικὸν, *Ariſtot.*

Heriliter, δεσποτικῶς, *Dem.* κυρίως, *id.*

Hernia, ἡ κήλη, *Gal.* aquoſa, ἡ ὑγροκήλη, *Poll.*

Hernioſus, ὁ κηλήτης, ου, *Syneſ.*

Heroicus, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἡρῷος, α, ον, *Ariſtot.*

Heroina, ἡ ἡροὶς, ἴδος, *Athen.*

Heros, ὁ ἥρως, ωος, *Lucian.*

Herous, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Herus, ὁ δεσπότης, ου, *Dem.* ὁ κύριος.

Heſternus, χθεσινὸς, ἡ, ὸν; ὁ, ἡ, τὸ χθὲς; compotatio, ὁ χθὲς πότος, *Plato.*

Heu! ἰοῦ, *Dem.* φεῦ. Confer *Hei.*

Heus, ὦ τὰν, ſed heus tu, ſi, ἀλλ' ὦ τὰν, εἰ, *Dem.* ὦ ἐτὰν, *Lucian.*

Hiatus, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Hic, hæc, hoc, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.* hic ipſe, αὐτὸς οὑτοσὶ, *Dem.*

Hîc, hoc in loco, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.

Hicce, hæcce, hocce, οὑτοσὶ, αὑτηὶ, τουτὶ, *Gen.* τουτουὶ, ταυτησι, *Dat.* τουτῳΐ, &c. *Dem.*

Hiccine, idem quod antecedens *Hicce.*

Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ας.

Hilareſco, ἱλαρυνομαί, φαιδρύνομαι, *Philo.*

Hilaria, τὰ ἱλάρια, ων.

Hilaris, e, ἱλαρὸς, ρὰ, ρὸν, φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, vita, βίος, *Luc.*

Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, *Suid.* ἡ ἱλαρότης, *N. T.*

Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαβιόω, *Syn.*

Hilaro, ἱλαρόω, ἱλαρύνω, LXX. aliquem, εὐφραίνω τινὰ, *Dem.*

Hilarus, idem quod *Hilaris.*

Hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, *Dem.* repellere, ἐνθενδε ἀπελαύνειν, *id.* hinc & illinc, ἔνθεν ϗ ἔνθεν, *Plato.* hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι, *Iſocr.* hinc colligere, ἐκ τούτων καταμαθεῖν, *idem.*

Hinnio, χρεμετίζω, *Xen.*

Hinnitus, ûs, ὁ χρεμετισμὸς, οῦ, *Ammon.*

Hinnulus, ὁ νεβρὸς, οῦ, *Plut.*

Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ου, LXX.

Hio, χαίνω, *Lucian.* ἀναχαίνω, *idem.*

Hircinus, τράγειος, εία, ειον, hircina pellis, τραγέη, ης, *Plut.*

Hircoſus, ὁ ϗ ἡ τραγομάσχαλος, *Ariſtoph.*

Hircus, ὁ τράγος, *Ariſtot.* hircum oleo, τραγίζω, *Hipp.* hircorum fœtor, ὁ γράσος.

Hirquus, ὁ κάνθος, ου, *Ariſtot.*

Hirſutia, ἡ δασύτης.

Hirſutus, ὁ ϗ ἡ τριχώδης, εος.

Hirtus, ὁ ϗ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*

Hirudo, ἡ βδέλλα, ης, *Theophr.*

Hirundineus, ὁ ϗ ἡ χελιδόνειος, ου, *Poll.* χελιδόνιος, ου, *Athen.*

Hirundo, ἡ χελιδὼν, *Ariſtot.* hirundinem imitor, χελιδονίζω, *Schol.* *Ariſtoph.* hirundinis pullus, ο χελιδονεὺς, έως, *Euſt.*

Hiſco, χαίνω, *Lucian.*

Hiſpidus, ὁ ϗ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*

Hiſtoria, ἡ ἱστορία, ας, *Iſocr.*

Hiſtorialis, e, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Hiſtoricus, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* hiſtoriarum ſcriptor, ὁ ἱστορικὸς, οῦ, *idem,* ὁ ἱστοριογράφος, ου, *Diod. Sic.*

Hiſtrio, ὁ μῖμος, ου, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*

Hiſtrionalis, ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.*

Hiſtrionicè, ὑποκριτικῶς, *Athen.*

Hiulco, διασχίζω.

Hiulcus, ὁ ϗ ἡ χασμώδης, εος.

Hodie, σήμερον, *Att.* τήμερον, *Dem.* αὐθήμερον, *id.* ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, *Lycurg.*

Hodiernus, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον, ſeu *Atticè* τήμερον, uſque in hodiernum diem, μέχρι ſeu ἄχρι τῆς σήμερον ſeu τήμερον ἡμέρας, *Dem.* *Iſocr.* εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, *Dem.*

Hœdus, vide *Hædus.*

Holoſericus, ὁλοσηρικὸς, ἡ, ὸν.

Homicida, ὁ φονεὺς, *Dem.* ὁ ἀνδροφόνος, *id.*

Homicidium, ὁ φόνος, *Dem.* ἡ μιαιφονία, *Plato.* committo, ἀποκτείνω τινὰ, *Dem.* ἀνθρωποκτονέω, *Naz.*

Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ου, *Dem.* probus, σπουδαῖος, *id.* bonus & humanus, χρηστὸς ϗ φιλάνθρωπος, *id.* levis ſeu obſcurus, τυχὼν, *Iſocr.* malus, φαῦλος, *Dem.* perditus, φθόρος, *id.* exterus, ὁ ἔξωθεν, *Iſocr.* hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, *Dem.*

Homuncio, τὸ ἀνθρώπιον, *Dem.* ὁ ἀνθρωπίσκος.

Honeſtamentum, τὸ κόσμημα, *Plato.*

Honeſtas, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.* ἡ καλοκαγαθία, *Xen.* Confer *Virtus,* item *Honeſtus.*

Honeſtè, καλῶς, & decenter agere, ϗ προσηκόντως πράττειν, *Dem.*

Honeſto, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐπικοσμέω τινὰ, *Ariſtot.* σεμνύνω τινὰ, *Dem.*

Honeſtum, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.*

Honeſtus, honorabilis, ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, *Xen.* bonus, καλὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* honeſtum & bonum eſſe, καλὸν ϗ ἀγαθὸν εἶναί, *id.* & decorum eſſe alicui, καλὸν ϗ πρέπον εἶναί τινι, & juſtum eſſe, καλὸν ϗ δικαιον εἶναι, *id.*

Honor, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιτιμία, & gloria, τιμὴ ϗ δόξα, & admiratio, τιμὴ ϗ ζῆλος, ζῆλος ϗ φιλοτιμία, *id.* ſtudium honoris & gloriæ, φιλοτιμία ϗ δόξα; magnus, τιμὴ μεγάλη, *id.* ampliſſimus, πλείστη, *id.* immortalis, ἀνεξάλειπτος, *Iſocr.* meritus, προσηκούσιος, *Dem.* eximius, ἐξαίρετος, *Iſocr.* ſummus, ὑπερβολὴ τιμὴ, *Dem.* honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμέω, *Iſocr.* amo, τιμὴν ἀγαπάω; quæro, τιμὴν ζητέω, ορμαομαι πρὸς φιλοτιμίαν; adfero alicui, φέρω τινὶ τιμὴν, κομίζομαι τιμὴν, *id.* decernere, dare alicui, διδόναι τιμὴν τινι, *Dem.* conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμὴν τινι, *Iſocr.* conſequi, εὑρίσκειν τιμὴν, *Dem.* τυγχάνειν τιμῆς, *id.* κτήσασθαι τιμὴν, *idem.* λαμβάνειν τιμῆν, *Iſocr.* habere, ἔχειν τιμὴν, *id.* tollere benè meritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, *Dem.* datam eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσάν τινι; amittere, ἀποστερεῖσθαι φιλοτιμίαν, *id.* recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμὴν, *Iſocr.* honore contentum eſſe, στέργειν τιμὴν, *id.* frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρά τινος, *Dem.* antecellere, alicui, προέχειν τιμῇ τινος, *Iſocr.* honoris & decori cauſſam eſſe, τιμίου ϗ καλοῦ αἴτιον εἶναι, *Dem.* ſummos honores habere alicui, εις ὑπερβολὴν τιμᾷν τινα, *idem.* publicos habere alicui, δημοσιᾳ τίμᾷν τινα, *id.*

Honorabilis, e, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀξιότιμος.

Honorarium, τὸ γέρας, ατος, *Dem.* bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ου, *id.* dare, διδόναι ἀριστεῖόν τινι, *id.* conſequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου ἀπὸ τινος, *id.* λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, *Iſocr.* τυγχάνειν τοῦ ἀριστείου, *id.*

Honorarius, τιμητικος, ἡ, ὸν.

Honoratè, ἐντίμως, *Plato.*

Honoratus, τιμώμενος, ένη, ενον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος.

Honorificè, ἐνδόξως, *Dem.* ἐντίμως, *Plato.*

Honorificus, τίμιος, ία, ιον; honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐντιμος, ου; honorifica & magna & ſplendida res, ἔντιμον ϗ μέγα ϗ λαμπρὸν πρᾶγμα, *id.*

Honoro, τιμάω; aliquem, τινὰ, *Demoſth.* maximè, μάλιστα, *id.* εἰς ὑπερβολὴν, *idem.* ὑπερβαλλόντως, *id.* ut meretur, κατ' ἀξιαν, *Iſocr.* perinde ut alium, ἐξίσου τῷ ἄλλῳ, *Dem.* publicè, δημοσίᾳ, *id.* aliquem in aliquâ re, τινὰ κατά τι, *Ælian.* & religioſè colo animalia quædam, σέβομαι ϗ τιμάω ζῶά τινα, *Iſocr.* Confer *Honor,* item *Colo.*

Hora, ἡ ὥρα, ας, *Dem.* quota hora eſt? ποῖον ἔστι τὸ στοιχεῖον, *Lucian.* hâc ipſâ horâ, ἐνστάσης τῆς ὥρας, *Plut.* elapſa, ὥρα παρελθοῦσα.

Hordeaceus, κρίθινος, ίνη, ινον; vinum, οἶνος, *Athen.* panis, ἄρτος, *Plut.*

Hordeum, ἡ κριθὴ, ῆς, *Theophr.* hordei ferax, ὁ ϗ ἡ κριθοφόρος, *Strabo.*

Horizon, ὁ ὁρίζων, οντος.

Hornus, ἔτειος, εία, ειον, *Cl. Alex.*

Horologium, τὸ ὡροσκοπεῖον, ου, *Strabo.*

Horrendus, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* ſcelus, δεινὸν ϗ σχετλιον ἀσέβημα, *Dem.*

Horreo, φρίττω, aliquid, ὑπερ τινος, *Dem.* ſues horrentes ſetis, ὕες ἀναφρίσσοντες, *Ariſtot.*

Horreolum, τὸ σιτοβόλιον, ου.

Horreſco, vide *Horreo.*

Horreum, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* ἡ ἀποθήκη, ης, *N. T.* τὸ σιτοφυλακεῖον.

Horribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Plato.* ὁ ϗ ἡ φρικώδης.

Horridè, τραχέως, *Iſocr.*

Horridus, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.*

Horror, ἡ φρίκη, ης, *Plut.* febrilis, ἡ φρικία, ας, *Dioſc.*

Horsùm, δεῦρο, *Dem.*

Hortamentum, τὸ παράγγελμα.

Hortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ νουθέτησις.

Hortator, ὁ νουθετῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ παραινῶν, οῦντος, *id.*

Hortenſis, e, κηπαῖος, αία, αῖον, ſmilax, σμίλαξ, *Dioſc.*

Hortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* πρός τι, *id.* προτρέπω τινὰ εἴς τι, *Dem.* ἐπι τι, *id.* παραινέω τινά τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ τι, *Iſocr.* παρορμάω τινά εἴς τι, *Xen.*

Hortulanus, ὁ κηπουρὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Hortulus, τὸ κηπίον, ου, *Thuc.* τὸ κηπίδιον.

Hortus, ὁ κῆπος, ου, *Dem.*

Hoſpes, *alios hoſpitio excipiens*, ὁ πρόξενος, ου, *Thuc.* ὁ ξενοδόχος, ου, *Philo.* ὁ πανδοχεύς, έως, *Plut.* qui hoſpitio excipitur, ὁ ξένος, ου, *Dem.* alicujus & familiaris, ξένος ὢν τινι ἐπιτήδειος, *Iſocr.*

Hoſpita, ἡ ξενοδόχος, ἡ πανδοκεύτρια, *Ariſtoph.*

Hoſpitalis, ξένιος, ία, ιον, *Xen.* ὁ ϗ ἡ φιλόξενος, ξενικὸς, ὴ, ὸν; amicitia, φιλία, *Ariſtot.* munus, τὸ ξένιον, *Dem.*

Hoſpitalitas, ἡ ξενία, ας, *Dem.* ὁ ξενισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φιλοξενία.

Hoſpitaliter, φιλοξένως, *Iſocr.*

Hoſpitium, τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ πανδοχεῖον, *Plut.* ὁ ξενὼν, & amicitia, ἡ ξενία ϗ φιλία, *Dem.* renovo vetus hoſpitium, ἀνανεόομαι ϗ καινὴν ποιέομαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, *Iſocr.* decerno alicui jus hoſpitii, ψηφίζομαι τινι προξενίαν, *Dem.* excipio hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *id.* hoſpitio conjungor, ξενόομαι, *Xen.*

Hoſpitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* ὑπὸ τινος, *Xen.*

Hoſtia, ἡ θυσία, ας, *Lucian.* τὸ θῦμα, ατος, *Iſocr.* hoſtiam immolo, θυσίαν θύω, *Plato.* ἱερόθυτα ποιέω, *Ariſtot.*

Hoſticus, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χώρα, *Xen.*

Hoſtilis, πολέμιος, ία, ιον, *Xen.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν; ὁ ϗ ἡ δυσμενὴς, hoſtili animo ſum erga aliquem, πολεμίως ἔχω πρός τινα, *id.*

Hoſtilitas, ἡ δυσμένεια, ας, *Herodian.*

Hoſtiliter, πολεμικῶς, *Iſocr.* πολεμίως, *Thuc.*

Hoſtimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*

Hoſtio, ἀμείβομαι, *Dem.*

Hoſtis, ὁ ἐχθρὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πολέμιος, & inimicus, πολέμιος ϗ ἐχθρὸς, *id.* potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, *id.* acris, χαλεπὸς, *Iſocr.* irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, *Dem.* apertus, πρόδηλος, *id.* communis, κοινὸς, *id.* hoſtem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιστὴν, *Iſocr.* judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, *id.* fieri alicui, γίγνεσθαι τινι πολεμέσαντα, *Dem.* eſſe alicujus, εἶναι πολέμιον ſeu ἐχθρόν τινος, experiri aliquem, χρῆσθαι τινι πολεμίῳ, ſeu ἐχθρῷ, facere cum hoſtibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν ἐχθρῶν, *id.*

Hûc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, *Dem.* adſiſte, δεῦρο ἀναστάς μοι, *id.* reſtituere, δευρὶ κατάγειν, *id.* mittere, ἐνθάδε πέμπειν, *Iſocr.* hucuſque, ἄχρι τοῦ δεῦρο, *N. T.* hûc & illûc circumvagari, δευροκἀκεῖσε διαφέρεσθαι, *Dem.*

Hujuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Dem.* τοιοῦτος, τις, *Plato.*

Humanè, ἀνθρωποπαθῶς, *Hermog.*

Humanitas, humana natura, ἡ ἀνθρωπότης; comitas, ἡ φιλανθρωπία, *Dem.* & clementia alicujus, ϗ πραότης τινὸς, & animi facilitas, ϗ τρόπου ἐπιείκεια, & indulgentia, ϗ ἄνεσις; humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων; frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν, *id.* habere humanitatem invicem à naturâ, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, *Iſocr.*

Humaniter, ἀνθρωπίνως, *Dem.* diſputare humaniùs de fortunâ, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης, humaniter ſe gerere ergà aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, *id.*

Humanus, ἀνθρώπειος, εία, ειον, genus; ἀνθρώπειον γένος, *Lucian.* ἀνθρώπινος, ινη, ινον, genus, ἀνθρωπινον γένος, *Plato.* comis, ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, *Dem.* & clemens, ϗ πρᾶος; manſuetis & humanis moribus præditus, ἥμερος ϗ φιλάνθρωπος τοὺς τρόπους; humanum ſe præbere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα, *id.*

Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.*

Humecto, ὑγραίνω, *Gal.* νοτίζω, *Dioſc.* ἰκμάζω.

Humectus, ὑγρὸς, ὰ, ον, *Xen.*

Humeo, νοτιάω, *Ariſtot.*

Humerus, ὁ ὦμος, ου, *Iſocr.*

Humeſco, ὑγραίνομαι, *Plato.*

Humi, χαμαὶ, ſedeo, χαμαὶ κάθημαι. *Xen.*

Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, *Galen.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.*

Humidus, ὑγρὸς, ὰ, ον, *Xenoph.* νότιος, *Hom.*

Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.

Humilio, ταπεινόω, *N. T.*

Humilis, e, ὁ ϗ ἡ πρόσγειος, ου, *Ariſtot.* ταπεινὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* animo, ὁ ϗ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *Plut.*

Humilitas, ἡ ταπεινότης, *Iſocr.* ἡ ταπεινοφροσύνη.

Humiliter, ταπεινῶς, *Iſocr.*

Humo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς, ſeu ἀποθανόντας, *Dem.* aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, *Baſil.*

Humor, ἡ ὑγρότης, *Plato.* ἡ νοτὶς, *Athen.*

Humus, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* Confer *Terra.*

Hyacinthinus, ὑακίνθινος, ινη, ινον.

Hyacinthus, ἡ, vel ὁ ὑάκινθος, ου, *Dioſc.*

Hyades, αἱ, ὑάδες, ων, *Poll.*

Hyberna, orum, τὸ χειμάδιον, ου, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει, *Dem.* ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδιων ἐξάγω.

Hyberno, παραχειμάζω, *Dem.* χειμάζω.

Hybernus, χειμερινὸς, ὴ, ὸν, morbi, χειμεριναὶ νόσοι, *Hipp.*

Hydra, ἡ ὕδρα, ας.

Hydria, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.*

Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν.

Hydrops, *morbus*, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Gal.* hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν; hydrope laboranti ſimilis, ὁ ὕδρωψ; hydrope laboro, ὑδρωπιάω, *Dioſc.* hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, *Ariſtot.*

Hydrus, ὁ ὕδρος, ου.

Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον, *Thuc.*

Hyematio, ἡ χειμασια, *Polyb.* ἡ παραχειμασία.

Hyemo, χειμάζω, *Dem.* χειμερίζω.

Hyems, ὁ χειμὼν, *Xen.* τὸ χεῖμα.

Hymnus, ὁ ὕμνος, *N. T.*

Hypocauſtum, τὸ ὑπόκαυστον, *Vitruvius.*

Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.

Hypocriſis, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*

Hypocrita, ὁ ὑποκριτὴς, *N. T.*

Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Iſocr.*

Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.*

Hypotheſis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Ariſtot.*

Hypotheticus, ὑποθετικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Hyſtrix, ὁ ὕστριξ, ſeu ὕσθριξ, χος, *Ariſtot.*

J.

JAceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, *Iſocr.* in terrâ, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, *Plato.* κατακλίνομαι.

Jacio, βάλλω, aliquem glebâ, τινὰ βώλῳ, *Xen.* probra, vide *Probrum*, fundamentum, vide *Fundamentum.*

Jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.

Jactantia, ἡ ἀλαζονεία, *Dem.* τὸ φρύαγμα, *Plut.* ἡ μεγαλαυχία.

Jactatio, ὁ ῥιπτασμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ σάλος.

Jactator, ὁ ῥιπτάζων, *Ariſtot.* arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, οῦ, *Xen.* ὁ ἀλαζὼν, *id.* ὁ ἀλαζονευόμενος, *Iſocr.*

Jactito, ῥιπτάζω τὶ, *Ariſtot.* glorior, μεγαλαυχέομαι, aliquid, ἐπὶ τινι, *Iſocr.* ἀγαλλομαι τινι, *Thuc.* ἐπί τινι, *Xen.* generis nobilitatem, αὐχέω εὐγένειαν, *Ariſtid.* artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τῶν τεχνῶν, *Iſocr.* divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου, *id.*

Jacto, ῥίπτω, *Xen.* Confer *Jactito.*

Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* temporis, χρόνου παρανάλωμα, *Ælian.* Confer *Damnum.*

Jactus, ûs, ἡ βολὴ, ῆς; jaculi, ἀκοντὶς; retis, ὁ βόλος τοῦ δικτύου, *Ariſtoph.*

Jactandi peritia, ἡ εὐστοχία, ἡ εὐημονια, ἡ εὐτοξία.

Jaculandi peritus, ὁ ϗ ἡ εὔστοχος.

Jaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως, *Suid.*

Jaculator, ὁ ἀκοντιστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ τοξότης.

Jaculatorius, ἀκοντιστήριος, ία, ιον.

Jaculatrix, ἡ ἀκοντιζουσα, ης.

Jaculor, ἀκοντίζω, haſtam, τὸ δόρυ, *Plut.* in aliquem, τινὰ, *Xen.* εἴς τινα, *id.*

Jaculum, τὸ ἀκόντιον, ου, *Xen.*

Jam, ἤδη, pulſo, ἀμύνομαι, *Dem.* ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς, ἐν τῷ παρόντι, νῦν, jam jam, παραυτίκα, *id.* ὅσον οὐκ ἤδη, *Xen.* jam diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου, *Dem.* πολὺν ἤδη χρονον, *id.* jam pridem, πάλαι, *Lucian.* jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη, *Dem.* jam inde à pueris, εὐθὺς ἐκ νέων, *Ariſtot.*

Janitor, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ πυλωρός.

Janitrix, ἡ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*

Janua, ἡ θύρα, *Xen.* januam pulſo, θύραν πατάσσω, *id.* aperio, ἀναπετάννυμι τὰς θύρας, *Lucian.* claudo, θύρας κλείω, *N. T.*

Januarius, ὁ ἀνθεστηριὼν, *Dem.* ὁ Ἰανουάριος.

Jaſpis, ἡ ἴασπις, ιδος, *Dioſc.*

Ibi, ἐκεῖ; bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* manere, αὐτοῦ καταμένειν, *Iſocr.* auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τούτων, *Dem.* ubi, ἐνταῦθα, οὗ, *Iſocr.* ibid. αὐτόθι, *Dem.*

Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, *Herodot.*

Ico, πλήττω; fœdus cum aliquo, ποιέομαι συνθήκην πρός τινα, *Dem.* σπένδομαι πρός τινα, *Thuc.*

Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.*

Ictericus, ἰκτερικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Icterus, ὁ ἴκτερος, ου, *Gal.* ictero laboro, ἰκτεριάω, *Dioſc.* ictero laborans, ἰκτερικὸς, ὴ, ὸν, *Hipp.* ὁ ϗ ἡ ἰκτεριώδης, εος, *Dioſc.* ictero corripior, ἰκτερόομαι, *Gal.*

Ictus, ûs, ἡ πληγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Icuncula, τὸ εἰκονιον, ου, *Plut.*

Idcirco, διὰ τοῦτο, *Dem.* διὰ ταῦτα, *id.*

Idea, ἡ ἰδέα, ας, *Plato.*

Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ, ſeu ταυτο, *Ariſtoph.* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *Plut.* dico, ταυτολογέω, quod, ταὐτὸν, ὅπερ, *Iſocr.* ſecunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, *Ariſtot.*

Identidem, θαμινῶς, *Xen.*

Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, *Ariſtot.*

Ideo, διὸ, *Dem.* δια τοῦτο, *id.* quod, τούτου ἕνεκα, ὅτι, *Iſocr.* ideo, quod condidiſti homines, ἀνθ' ἔπλασας ἀνθρώπους, *Plut.*

Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioſc.*

Idiota, ὁ ἰδιώτης, ου, *Dem.*

Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ου, *N. T.* ſum, εἰδωλολατρεύω, *Baſ.*

Idololatria, ἡ εἰδολολάτρεια, ας, *N. T.*

Idolum, τὸ εἴδωλον, ου, *N. T.*

Idoneè, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἱκανῶς.

Idoneus, ἐπιτήδειος, εία, ειον; idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρὸς, *Dem.* ad aliquid, τινὶ, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, *Dem.* ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα, *id.* ad gerendas res juſtas, πρακτικὸς τῶν δικαίων, *Ariſtot.* ad omnia, εὐάρμοστος πρός ἅπαντα, *Iſocr.* ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, *id.* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xen.* civis, πολίτης, *Iſocr.* ad agendum, δυνάμενος πράττειν, *id.*

Idus, αἱ εἰδοὶ, ων.

Jecinoroſus, vide *Hepaticus, a, um.*

Jecur, vide *Hepar.*

Jejunè, ἀγευστὶ, ἀπαστί.

Jejunitas, ἡ νηστεία, *Ariſtot.* ἡ ἀσιτία.

Jejunium, idem.

Jejuno, ἀσιτέω, *Gal.* νηστεύω, *Plut.*

Jejunus, ὁ ϗ ἡ ἄσιτος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀπόσιτος, *id.*

JESUS, ὁ Ἰησοῦς, οῦ, *N. T.*

Jentaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ ἀκράτισμα, ατος, *Ariſtot.*

Jento, ἀκρατίζομαι, *Philo.*

Igitur, οὖν; properant, χωροῦσιν, οὖν, *Dem.* τοίνυν; oportet, δεῖ, οὐκοῦν; precabatur, οὐκοῦν ηὔχετο, δή; commemoravi, ὑπέμνησα δὴ, *id.*

Ignarus, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιστήμων, *Thuc.* μὴ ἐπιστάμενος, *Xen.*

Ignavè, ἀργῶς, ſe gerere, ἔχειν, *Plut.* timidè, ἀνάνδρως, ſe gerere erga hoſtes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, *Iſocr.*

Ignavia, ἡ ἀργία, *Dem.* ἡ ῥαθυμία; & ſocordia, ἡ ἀργία ϗ ῥαθυμία; & negligentia, ῥαθυμία ϗ ἀμέλεια, τὸ ῥαθυμεῖν; nimia & intempeſtiva, ῥαθυμία πολλὴ ϗ ἄκαιρος; inſignis & pernicioſa, ὑπερβάλλουσα ϗ ἀνήκεστος; ignaviæ ſe dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν; per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥαθυμίαν προέσθαι τὶ; ignaviam deponere, ἀποθέσθαι ῥαθυμίαν; & timiditas, ἡ ἀνανδρία ϗ κακία; & mollities, ϗ μαλακία; & ſocordia, ϗ ῥαθυμία; facere aliquid ob ignaviam & effeminatum animum, ποιεῖν τι δειλίας ϗ ἀνανδρίας ἕνεκα, *id.*

Ignaviter, ſegniter, ἀργῶς, *Dem.* ῥαθύμως, *Iſocr.* timidè, ἀνάνδρως, *id.* κακῶς, *Dem.*

Ignavus, piger, ἀργὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀργέων, ῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ϗ ἡ ῥάθυμος, ου, *Iſocr.* ῥαθυμῶν, οῦσα, οῦν, *id.* timidus, ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, *Dem.* φαῦλος, ἡ, ὸν, *idem* μαλακὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ſum, ῥαθυμέω, *Dem.* ἀργέω, *idem,* μαλακίζομαι, *id.* κακίζομαι, *id.* ὀκνηρός.

Igneſco, ἐκπυρόομαι, *Galen.*

Igneus, πυρινὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἔμπυρος, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ πυροειδὴς, *Plato.*

Igniarium, τὸ πυρεῖον, ου, *Plato.*

Igniculus, τὸ πυρίδνον, ου.

Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, *Ariſtot.* ſacer, τὸ ἐρυσίπελας, ατος, *Gal.* cœleſtis, ὁ πρηστὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* cœlo deſcendens, πῦρ καταβάσιον, *Philo.* fatuus, ὁ πολυδεύκης.

Ignitus, ὁ ϗ ἡ πυρώδης, εος, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ διάπυρος, ου, *Plut.*

Ignobilis, e, genere, ὁ ϗ ἡ ἀγενὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δυσγενὴς, εος; nomine, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, *Dem.* ἀνώνυμος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀκλεής.

Ignobilitas, generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Plut.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* & humilitas, ϗ ταπεινότης, *id.*

Ignominia, ἡ δύσκλεια, *Dem.* ἡ ἀδοξία; & contemptus, ἀδοξία, ϗ αἰσχύνη; ignominiam alicui adfero, αἰσχύνην φέρω τινὶ; concido in tenebras & ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότει ϗ δυσκλείᾳ; fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν; abſtergo ignominiam rerum geſtarum, ἀποτρίβομαι τὴν τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν; ignominiâ adficio & peſſimè tracto, ἀτιμάω ϗ τὰ ἔσχατα πράττω τινὰ; contra omne jus & æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάομαι, *id.*

Ignominioſè, ἀδόξως, *Dem.*

Ignominioſus, ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ου, *Dem.* & turpis, ἐπονείδιστος, ϗ αἰσχρὸς; ignominioſum habetur jam, verſari in rep. ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι; ignominioſum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, *id.*

Ignorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄγνωστος, ου, *Lucian.*

Ignorantia, ἡ ἄνοια, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, *idem.* & inſcitia rerum, ἡ ἀπειρία ϗ ἀγνοία πραγμάτων, *id.* & oblivio, ἄγνοια ϗ λήθη, *Iſocr.* cum ignaviâ conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ, *Dem.* incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, *Iſocr.* facere aliquid ex ignorantiâ, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, *Dem.*

Ignoratio, ἡ ἀγνωσία, *Dem.*

Ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* aliquem, τινὰ, *idem.* aliquid, λανθάνει μέ τι, *idem.* nihil aliorum, οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, *id.*

Ignoſcentia, ἡ συγγνώμη, *Dem.* Confer *Venia.*

Ignoſcibilis, e, συγγνωστὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Ignoſco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, *Eurip.* fraudem, τῆς ἀπάτης, *Philoſtrat.* alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Iſocr.* συγγνώμην δίδωμι τινι, *Polyb.*

Ignotus, ἀγνοούμενος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄγνωστος, alicui, ἀγνὼς τινι, *id.* de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι, *Iſocr.*

Ilex, ὁ πρῖνος, ου. *Ariſtot.*

Ilia, ὁ κενεὼν, ῶνος.

Ilicet, εἶεν δή.

Ilicetum, ὁ πρινὼν, ῶνος.

Iliceus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, *Thuc.*

Illaboratus, ὁ ϗ ἡ ἀνέργαστος, ου, *Lucian.* aurum, ἄπεφθος χρυσὸς, *id.*

Illac, ἐκεῖσε.

Illacrimor, ἐπιδακρύω, mortuo, τῷ τεθνηκότι; fortunæ meæ, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην, *Xen.*

Illæſus, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀλώβητος, ὁ ϗ ἡ ἀπήμων.

Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Illaudatus, ὁ ϗ ἡ ἀνεγκωμίαστος, ου, *Iſocr.*

Ille, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* ille ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαὶ, ῶν, *Plato.* τὰ θέλγητρα.

Illecebroſus, ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, & attractitius, ἀγωγὸς ϗ ἐφολκὸς, *Ælian.*

Illectamentum, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Illegitimus, ὁ ϗ ἡ ἔκνομος, ου, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἔκθεσμος, ου, *id.*

Illepidè, ἀχαριέντως, ἀχαρίτως, *Hermog.*

Illepidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herod.*

Illibatè, ἀψαύστως, ſeu ἀψαυστὶ, *Plut.*

Illibatus, ὁ ϗ ἡ ἄψαυστος, ου, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἄθικτος, ου, *Plut.*

Illiberalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνελεύθερος, ου, & tenax, ϗ μικρολόγος, *Dem.* ſervilis, ὁ ϗ ἡ δουλοπρεπὴς, έος, *Xen.*

Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας, *Ariſtot.* ingenium ſervile, ἡ ἀγέννεια, ας, *Cl. Alex.*

Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.

Illic, ἐκεῖ, *Dem.* nulli erant illic, præterquam Thebani, οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι, *id.*

Illicio, ἐπάγω, *Dem.* aliquem, θηράω, τινὰ, *Iſocr.*

Illicitè, ἀθέσμως, *Heſych.*

Illicitus, ὁ ϗ ἡ ἄθεσμος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀθέμιστος, ου, illicita precor, ἀθέμιστα εὔχομαι, *Xen.* facio, ἀθέμιστα ποιέω, *id.*

Illicium, idem quod *Illecebræ.*

Illico, παραυτίκα, *Dem.* Confer *Statim.*

Illido, προσβάλλω τί τινι, *Plut.*

Illigo, προσδέω, ἐνδέω; illegi, εἰς νόμον, *Plato.*

Illimis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπηλος, ου.

Illinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντευθὲν, *id.*

Illinimentum, τὸ ἐπίχρισμα, ατος, *Dioſc.*

Illinio, ἐπιχρίω, *Gal.* ἐναλείφω.

Illiſio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Plut.*

Illiteratus, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ ἀγράμματος, ου, *N. T.* ὁ ἐκ τῶν λογων ὤν, *Plut.* Confer *Indoctus.*

Illitus, ὁ ϗ ἡ ἐπίχριστος, ου, *Gal.*

Illò, ἔκεισε, ſermonis, τοῦ λόγου, *Herodot.*

Illotus, ὁ ϗ ἡ ἄλουτος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄνιπτος, ου, *N. T.* illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ, *Naz.* pedibus, ποσὶ, *Philo.*

Illuc, ἐκεισε, ire, πορεύεσθαι, *Dem.* ἐκεῖ, ſequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαι τινα, *Chryſ.* & inde huc, ἐκεῖσε, ϗ ἐκεῖθεν δεῦρο, *Dem.*

Illuceo, ἐπιλάμπω, *Xen.* ἐπιφαίνομαι τινι, *id.*

Illuceſco, ἐπιφαίνω, *N. T.* ἐπιφώσκω; ſabbatum illuceſcebat, ἐπέφωσκε σάββατον, *ibid.* ubi illuxit, ſc. dies, ὑπολαμπούσης ἡμέρας; illuceſcente die, διαφωσκούσης ἡμερας, *Herodot.*

Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐντρυφάω τινὰ, *Lucian.* χλευάζω τινὰ, *Herodian.* operibus alicujus, ὑβρίζω εἰς ἔργα τινὸς, *id.*

Illuminatè, πεφωτισμένως.

Illuminatio, ἡ ἐπίλαμψις, εως, *Philo.* ὁ φωτισμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ φωταγωγία, ας, *Naz.* ἡ ἔλλαμψις, εως, *apud Theol.*

Illumino, φωτίζω, *Galen.* καταφωτίζω, *Naz.* λαμπρύνω, aliquid, καταλάμπω τι, *Plut.* ἐλλάμπω, *apud Theol.*

Illunis, ὁ ϗ ἡ ἀσέληνος, νὺξ, *Æl.*

Illuſio, ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ μυκτηρισμὸς, οῦ, deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ διακρουσις, εως, *id.*

Illuſor, ὁ ἐμπαίκτης, *N. T.*

Illuſtratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.

Illuſtris, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιφανὴς, έος, bellum, ἐπιφανὴς πόλεμος, *Dem.* ὀνομαστὸς, ἡ, ον, vir, ἀνὴρ, *id.* ἀνὴρ ὠνομασμένος, *Iſocr.* ἀνὴρ λαμπρὸς, *Dem.* illuſtrem fieri per aliquid, ἐπιφανῆ γίνεσθαι διατι, *id.* ἀπολαμπρύνεσθαι τινι, *Herodot.*

Illuſtro, καταλάμπω τὶ, *Plut.* φωτίζω τι, *Gal.* declaro, φανερόω, δηλόω, *Iſocr.*

Illuvies, ἡ ἀλουσία, *Naz.* τὸ περίψημα, *N. T.* τὸ ἀπόνιμμα, *Clem. Alex.*

Imaginarius, φανταστικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾷν τι, *Gal.* aliquid animo, διατυπόω τι, *Her.*

Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, *Dem.* τὸ ἄγαλμα, *id.* τὸ εἴδωλον, *id.* Confer *Simulacrum.*

Imaguncula, τὸ εἰκόνιον, *Plut.* τὸ ἀγαλμάτιον, *Lucian.*

Imbecillis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος; corpore, τὸ σῶμα, *Plato.* opibus, χρήμασι, *idem.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀδύνατος, ου, *Dem.* ſum, ἀσθενέω, *Iſocr.*

Imbecillitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Baſ.* corporis, ἡ κακουχία, ας, *Diod. Sic.*

Imbecilliter, ἀσθενῶς, *Dem.*

Imbellis, ὁ ϗ ἡ, ἀπόλεμος, ου; Muſa, μοῦσα, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, *Iſocr.* ἄμαχος.

Imber, ὁ ὄμβρος; imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, *Iſocr.* τὰ ὕδατα; damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδατων, *Dem.* imbre madens, ὁ ϗ ἡ διόμβρος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ κάτομβρος, *Theophr.*

Imberbis, e, ὁ ϗ ἡ, ἀγένειος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀπώγων.

Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τοῦ ἱκανοῦ τοῦ οἴνου, *Lucian.* aliquid animo, ἐναπομάττομαι τι, *Philo.* comprehendo, ſeu intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plut.*

Imbrex, τὸ γεῖσσον, ου, *Phavor.* ὁ κέραμος στρογγυλοειδής.

Imbricatim, γεισσοειδῶς.

Imbrico, ἀπογεισσόω, *Ariſtot.*

Imbricus, ὁ ϗ ἡ ὄμβρειος, ου, *Ariſtoph.*

Imbuo, ἐμβρέχω, *Dioſc.* παραβύω, *Baſ.* inſtituo, παιδεύω τινά τινι, *Xenoph.* aliquem inſtitutis alicujus, τινὰ ἐπιτηδεύματα τινος, *Herodian.* Confer *Doceo, Inſtituo.*

Imitabilis, μιμητὸς, ἡ, ὸν.

Imitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, *Plato.*

Imitandus, μιμητέος, έα, έον, ζηλωτέος, έα, έον.

Imitatio, ἡ μίμησις, εως, *Thuc.* τὸ μίμημα, *Philo.* τὸ ἀπομίμημα, *Diod. Sic.* ridicula, ὁ πιθηκισμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* inepta, ἡ κακοζηλία, *Lucian.*

Imitator, ὁ μιμητὴς, οῦ, *Thuc.* hiſtrionicus, ὁ μῖμος, ου, *Dem.*

Imitor, μιμέομαι; majores opere, τοὺς προγόνους τῷ ἔργῳ, *Dem.* res geſtas alicujus, τὰς πράξεις τινὸς, *idem.* & æmulor aliquem, ϗ ζηλόω τινὰ, *Iſocr.* ζηλόω τινὰ ϗ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκω, *Plato.* μιμητὴς ϗ ζηλωτὴς γίγνομαι τινος, *Iſocr.* imitando aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, *Ælian.* ad imitandum ſibi aliquid proponere, πρός τι ἀποβλέπειν, *Lucian.*

Immaculatus, ὁ ϗ ἡ ἄμωμος, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄσπιλος, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, *Plut.*

Immadeo, ἐμβρέχομαι, *Dioſc.*

Immanis, e, ἄγριος, ια, ιον, & difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος ϗ χαλεπὸς, *Plato.* & crudelis beſtia, θηρίον ἄγριον ϗ ϖλεῖϛης ὠμότητος μεϛὸν, *Iſocr.* ὠμὸς, ἡ, ὸν; immanis animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν; tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, *Iſocr.* ingens, ὁ ϗ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ϖελώριος; immane quantum, θαυμαϛὸν ὅσον, *Plato.* ἀμύθητον ὅσον, *Ariſtot.*

Immanitas, ἡ ἀγριότης, *Plut.* ἡ ὠμότης, & ſævitia alicujus, ϗ χαλεπότης τινὸς, *Iſocr.*

Immanſuetus, ὁ ϗ ἡ ἀνήμερος, ȣ, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀπηνὴς, έος, *Ariſtot.*

Immarceſcibilis, ὁ ϗ ἡ ἀμάραντος, *N. T.*

Immarceſco, μαραίνομαι, *Philo.* ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Immaturè, ἀωρὶ, *Athen.*

Immaturitas, ἡ ἀωρία, ας, *Ariſtoph.*

Immaturus, ὁ ϗ ἡ ἄωρος, ȣ, ad conjugium, ϖρὸς τὸν γάμον, *Plut.* ad edendum, εἰς βρῶσιν, *Philo.* immaturâ morte præreptus, ϖρὸ ὥρας ἀναρπασθεὶς, *Lucian.*

Immediatè, ἀμέσως.

Immediatus, ὁ ϗ ἡ ἄμεσος, ȣ, *Al. Aphr.*

Immedicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεϛος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀνίατος, *Galen.* ὁ ϗ ἡ ἀθεράπευτος, *Philo.*

Immeditatus, ὁ ϗ ἡ ἀμελέτητος, *Lucian.*

Immeio, ἐνȣρέω, *Dioſc.*

Immemor, ὁ ϗ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, alicujus, τινὸς, *Æſchin.* ſum, ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, *Dem.*

Immemorabilis, ȣ̓κ ἀξιομνημόνευτος.

Immemoratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμνημόνευτος, ȣ.

Immenſitas, ἡ ἀμετρία, *Lucian.* τὸ ἄμετρον, *id.*

Immenſus, ὁ ϗ ἡ ἄμετρος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀμέτρητος, *idem.* ὁ ϗ ἡ ὑπερμεγέθης, εος; apparatus, ϖαρασκευὴ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀνυπέρβλητος, ambitio, φιλοτιμία, *Dem.* potentia alicujus, δύναμις τινος, *id.* ὑπερβάλλων, ȣσα, ον; atrocia & immenſa, δεινὰ ϗ ὑπερβάλλοντα, *id.*

Immeo, εἰσέρχομαι, *Dem.* εἴσειμι, *Xen.*

Immerens, ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, ȣ, *Plut.*

Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, *Ariſt.* in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ, *Dioſc.* καταδύνω ἐφ' ὕδατι, *Ariſtot.* aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, *Plut.*

Immeritò, ἀναξίως, *Iſocr.* fortunam adverſam experiri, ϖαρὰ τὴν ἄξιαν δυϛυχεῖν, *id.*

Immeritus, ὁ ϗ ἡ ἀνάξιος, ȣ, *Dem.*

Immerſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀβάπτιϛος, ȣ, *Pind.*

Immerſio, ὁ βαπτισμὸς, ȣ̃, *N. T.*

Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, *Iſocr.*

Immineo, ἐπίκειμαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, *Herodian.* imminet periculum, ἐπικειται κίνδυνος, *Dem.* finis vitæ nobis, ἐπίκειται τέλος ἡμῖν; crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπιχρέμαται θάνατος, *Plut.* imminet fames, μέλλει ἔσεϛθαι λιμὸς, *Ælian.*

Imminuo, μικρύνω, μειόω, ἐλαττόω τὶ, *Iſocr.* ἐλάττȣς ϖοιέομαι τὰς ϖόλεις; imminuta eſt reſpublica, τὰ τῆς ϖόλεως ἐλάττω γέγονε, *id.*

Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, *Philo.*

Immiſceo, ἀναμίγνυμι τὶ, *Plut.* ἐμπλέκω τι, *N. T.*

Immiſerabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνοικτος, ȣ, *Eurip.*

Immiſericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.

Immiſericorditer, ἀνηλεῶς, *Philo,* ἀνοίκτως, *Soph.*

Immiſericors, ὁ ϗ ἡ ἀνελεήμων, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀνηλεὴς, *Philo.*

Immiſſio, ἡ ἐνεσία, ἡ ἔφεσις.

Immitis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ ἀπηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ ἀμείλιχος, & nemini ignoſcens, ὁ ϗ ἡ ἀσυγγνώμων, ονος, *Dem.* & aſper, ϖικρὸς ϗ χαλεπὸς, *Iſocr.*

Immitto, ἐνίημι, *Xenoph.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *id.* alicui manus, τινὶ χεῖρας, *N. T.* navem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ ϖέλαγῳ, *Syneſ* aliquem in aliquid, ἀνίημι τινα εἴς τι, *Ariſtot.*

Immo, ϗ γε, audaces, immo temerarios eſſe dicit, θαῤῥαλέȣς, ϗ ἴτας γε ἔφη, *Plato.* immo etiam, ad ipſos hoſtes, ἀλλὰ δὴ ϗ ϖρὸς ϖολεμίȣς, *Liban.* immo vero, omnia, inquit, ϖάντα μὲν, ȣ̃ν, ἔφη, *Xenoph.* immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μενȣ̃νγε μακάριοι οἱ ἀκȣ́οντες τὸν λόγον τȣ̃ Θεȣ̃, *N. T.* turpe eſt, immo turpiſſimum, ἔϛι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίϛων, *Dem.* quin immo barbari quoque ſponte illi ſe dediderunt, ἀλλὰ μὴν ϗ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ ϖροσεχώρȣν, *Herodian.*

Immobilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκίνητος, ȣ, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀκλινὴς, έος, *Naz.* immobilem eſſe, ἀμετακινήτως ſeu ἀκινήτως ἔχειν, *Iſocr. Ariſt.*

Immobilitas, ἡ ἀκινησία, *Al. Aphr.*

Immobiliter, ἀκινήτως, *Iſocr.* ἀμετακινήτως, *Ariſtot.*

Immoderatè, ἀμέτρως, protervè, ἀκολάϛως.

Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, *Plut.*

Immoderatus, ὁ ϗ ἡ ἄμετρος, ȣ, *Naz.* ſumptus, δαπάνη ϖλείων τῆς μετρίας; potus, ϖότον ϖλεῖον τῆς μετρίας, *Dem.* protervus, ὁ ϗ ἡ ἀκόλαϛος, ȣ, *Plut.*

Immodeſtè, ἀκόσμως, προπετῶς, *Dem.* agere διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις, *id.*

Immodeſtia, ἡ ἀκοσμία, *Plut.* ἡ προπέτεια, *Dem.*

Immodeſtus, ἀκοσμῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἄκοσμος.

Immodicè, ἀμέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν, *Dem.*

Immodicus, ὁ ϗ ἡ ἄμετρος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀνυπέρβλητος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ὑπέρογκος, ȣ, *id.* ὁ ϗ ἡ πλείων τῆς μετρίας, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τȣ̃ μέτρȣ, luxus, τρυφὴ, *Al.*

Immolatio, ἡ θυσία, ας, *Ariſtot.*

Immolator, ὁ θύτης, ȣ, *Herodian.*

Immolo, καταθύω, *Herodian.* bovem, θύω βȣ̃ν, *Plut.* Deo, Θεῷ, *Plut.* θυσίαν τινὶ, *Xenoph.* pro aliquo, διά τι, *idem.* animalia, κατασφάττω ζῶα, *Herodian.* homines, ἀνθρωποθυτέω, *Philo.*

Immorigerus, ὁ ϗ ἡ δυσήνιος, ȣ, *Galen.*

Immorior, ἐναποθνήσκω, *Thuc.*

Immoror, διατρίβω, *Dem.* ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, *Plut.* περὶ τι, *Thuc.* ἔν τινι, *Xen.* κατά τι, *Dem.* ἐγχρονίζω τινῖ, *Thuc.* rebus moleſtis, ἐμμένω τοῖς ἀνιῶσι, *id.*

Immortalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀθάνατος, ȣ, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι, *Iſocr.* ſum ob aliquid, εἰμι ἕνεκά τινος, *Dem.* immortalia ſapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, *Iſocr.* immortalem facio aliquem, ἀπαθανατίζω τινὰ, *Lucian.* ἀείμνηϛον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιέω τινὰ, *Iſocr.* immortalem ſui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὑτȣ̃ μνήμην καταλείπειν, *Iſocr.*

Immortalitas, ἡ ἀθανασία, *Iſocr.* ἡ ἀφθαρσία, immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας, conſequi, τυχεῖν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, *id.*

Immortaliter, ἀθανάτως.

Immotus, ὁ ϗ ἡ ἄσειϛος, ȣ, *Chryſ.* ὁ ϗ ἡ ἀκίνητος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀμετακίνητος, ȣ, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀδιάτρεπτος, ȣ, LXX. ſto, ἀτρεμίζω, *Eurip.*

Immundities, τὸ μίασμα, ατος, LXX. ὁ μιασμὸς, ȣ̃, *Plut.* ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ ἀκαθάρτης, ητος, *id.*

Immundus, ὁ ϗ ἡ ἄναγνος, ȣ, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, ȣ, *Dem.* μιαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Immunis, e, ὁ ϗ ἡ ἀτελὴς, έος; ab aliquâ re, τινος, *Dem.* ab excubiis, φρȣρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, *Ælian.* ſum, ἀσυμβολέω, *Ach. Tat.* immunem facere aliquem ab aliquâ re, ἀτέλειαν τινος διδόναι τινὶ, *Dem.*

Immunitas, ἡ ἀτέλεια, *Dem.* immunitatem ab aliquâ re alicui tribuere, ἀξιȣ̃ν τινα τῆς ἀτελείας τινὸς, διδόναι τινὶ ἀτέλειαν τινος; conſequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελειας παρά τινος; invenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' ἐυεργεσιῶν; habere, ἀτελειαν ἔχειν; abrogare, ἀφαιρεῖσθαι; relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν; immunitate ſuâ frui, χρησθαι ȣ̓τῃ ἀτελεία, *id.*

Immunitus, ὁ ϗ ἡ ἀτείχιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ȣ, *Ariſtoph.*

Immutabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμετάτρεπτος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄτρεπτος, ȣ, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀμετάϛατος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἀμετάθετος, ȣ, *N. T.* ἀμετακινήτως ἔχων, ȣσα, ον, *Iſocr.*

Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.

Immutabiliter, ἀτρέπτως, *Philo.* ἀμετακινήτως, *Iſocr.*

Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*

Immuto, μεταλλάττω. Confer *Muto.*

Imo, vide *Immo.*

Impacatus, ȣ̓κ εἰρηναῖος, αία, αῖον.

Impactio, ἡ ϖροσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Impactus, vide *Impingo.*

Impar, ὁ ϗ ἡ ἄνισος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀνάρτιος, ȣ, ϖερισσὸς, ἡ, ὸν; numerus, ἀριθμὸς περισσὸς, *Plut.* ad pugnandum, ȣ̓κ ἀξιόμαχος, *Diod. Sic.*

Imparatus, ὁ ϗ ἡ ἀπαράσκευος, ȣ, ἀπαρασκεύαϛος, ȣ, omninò ad aliquid, ϖαντάπασι ϖρός τι, *Dem.*

Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Impariter, ἀνίσως.

Impatibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπάθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀπαθὴς, έος, *Plut.*

Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, *Plut.*

Impatibiliter, ἀπαθως, *Plut.*

Impatiens, ὁ ϗ ἡ ἀπαθὴς, ὁ ϗ ἡ ἀτλήμων.

Impatientia, ἡ ἀτλησία, ας, *Heſych.*

Impatienter, ἀμενητὶ, aliquid ferre, δυσηνιάϛως τι φέρειν, *Syneſ.*

Impavidus, ὁ ϗ ἡ ἄφοβος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀδεής.

Impedimentum, τὸ ἐμποδισμα, *Dem.* τὸ ἐμπόδιον, *id.* τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian* ἡ κωλύμη, *Thuc.* impedimento eſſe alicui, εἶναι τινι ἐμπόδισμα, *Dem.* ἐμποδίζειν τινὰ, *idem.* ἐμποδὼν γίνεσθαι τινι, *Plut.* impedimento alicui eſſe, ne agat, ἐμποδων εἶναι τινι ϖρὸς τὸ δρᾷν, *Ariſtot.* impedimento carens, ὁ ϗ ἡ ἀπερεμποδιϛὸς, *Epictet.* impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, *Heliod.* adferre alicui in aliquâ re, ἀπασχολεῖν τινι περὶ τι, *Herodian.* ſine impedimento, ἀνεμποδίϛως, *Diod. Sic.* impedimenta bellica, ἡ ἀποσκευὴ, LXX. Confer Sequens *Impedio.*

Impedio, pedes implico, ἐμποδίζω; aliquâ re, τινὶ, *Ariſtot.* prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *id.* κωλύω τινὰ, *Dem.* quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γινεσθαι; aliquem in aliquâ re, ἀπειργω τινὰ τινος, *Plut.* aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχήν, *Dem.* abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βȣλόμενον, *Xen.* remigum miniſterium, παραποδίζω τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν, *Polyb.* nemine impediente perſequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, *Herodian.*

Impeditio, ἡ κωλυσις, ὁ ἐμποδισμὸς, *Ariſtot.* ἡ ἐπικώλυσις, *Xen.* Confer *Impedimentum.*

Impello, ἐπάγω, aliquâ re, τινὶ, *Ariſtot.* aliquem ad aliquid, παρορμάω τινὰ εἴς τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπὶ τι, *Iſocr.* oratione, προσβιβάζω τῷ λόγῳ, *Xen.*

Impendeo, ἐπικρέμαμαι. Vide *Immineo.*

Impendiò, λίαν, *Iſocr.*

Impendium, vide *Sumptus.*

Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἴς τι, *Dem.* aliquid fruſtra, τι εἰς ȣ̓δὲν δέον, *id.* divitias, ἀναλίσκω χρήματα, *Iſocr.* bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα, *Dem.*

Impenetrabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάβατος, ȣ.

Impenſa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, *Dem.* facere impenſas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, *id.* Confer *Sumptus.*

Impensè, σφόδρα, *Ariſtot.* ἄγαν, *Plato.*

Imperator, dux, ὁ ἡγεμὼν, *Dem.* ὁ ἡγȣ́μενος, Cæſar, ὁ αὐτοκράτωρ, *Joſ.*

Imperatoriè, ϛρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, *Iſocr.*

Imperatorius, ϛρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* αὐτοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, *Xiph.*

Imperatrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος, *Philo.* Cæſaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ, ορος, *Xiph.*

Imperatum, τὸ κελευόμενον, ȣ, *Xen.* τὸ προϛαχθὲν, έντος, *Iſocr.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* τὸ παραγγελλόμενον, ȣ, *id.* facere, ποιεῖν, ſeu πράττειν τὸ προϛαττόμενον, τὸ προϛεταγμένον, τὸ κελευόμενον, *Dem.*

Imperceptus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάληπτος, ȣ.

Impercuſſus, ὁ ϗ ἡ ἄτρωτος, ȣ, *Plato.*

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, ſeminum, τῶν σπερμάτων, *Theophr.*

Imperfectus, ὁ ϗ ἡ ἀτελὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἡμιτελὴς, έος, *Iſocr.*

Imperioſè, ἐπιτακτικῶς, *Suid.*

Imperioſus, ἐπιτακτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ἀρχικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Imperitè, ἀπείρως, omninò, ϖαντελῶς, *Dem.*

Imperitia, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθεία, ἡ ἀδαημοσύνη, & ignorantia rerum, ϗ ἄγνοια τῶν ϖεπραγμένων, *Dem.* facere aliquid ex imperitiâ, ϖοιεῖν τι δι᾽ ἄγνοιαν, ſeu δι᾽ ἀπραγμοσύνην; uti excuſatione imperitiæ & ætatis, ϖροφασίζεσθαι ἀπειρίαν ϗ ἡλικίαν, *idem.* literarum, ἡ ἀγραμματία ϗ ἀπαιδευσία, *Æl.*

Imperito, vide *Impero.*

Imperitus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀδαέμων, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος; rerum, πραγμάτων, *Dem.* omninò literarum, ϖαντελῶς ἰδιώτης, *idem.* adeò & vecors, οὕτω σκαιὸς ϗ ἀνήκοος, *id.* dicendi, ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν, *idem.* ἀδύνατος λέγειν, *Æl.*

Imperium, mandatum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. Confer *Mandatum.* dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* teneo, δυναστεύω, *Iſocr.* ἀρχὴν κατέχω, *id.* ἔχω, *id.* ſuſcipio terrâ, marique, λαμβάνω ϗ τὴν κατὰ γῆν ϗ τὴν κατὰ θάλασσαν, *id.* ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς ϗ θαλάσσης, *id.* alicujus detrectare, ἡγεμονεύεσθαι ὑπὸ τινος οὐκ ἀξιοῦν, *Thuc.* militare, ἡ στρατηγία, ας, *Dem.* & ſumma rerum, στρατηγία ϗ ϖροστασία; & dominatio, ἀρχὴ ϗ τύραννις; & potentia, ἀρχὴ ϗ δύναμις, *id.* adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, *Iſocr.* dare, ſeu deferre alicui, διδόναι, ſeu ϖαραδιδόναι ἀρχὴν, ſeu ἡγεμονίαν τινὶ, *Dem* moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ; gerere, κλήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, *id.* conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆν; adminiſtrare, διοικεῖν ἀρχὴν; amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, *id.* firmare, ἀσφαλεστέραν ϖοιεῖν, *Iſocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν τινος, *id.* deponere, ϖαραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *Dem.* recuperare, ϖάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, *Iſocr.*

Impermiſſus, ὁ ϗ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Xen.*

Impero, ἄρχω, præclarè, καλῶς, *Iſocr.* cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, *id.* alicui, βασιλεύειν τινὸς, ἐπάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινὸς, κατακυριεύειν τινὸς, δεσπόζειν τινὸς, *Demoſth. Iſocr. Ariſt.* tyrannicè alicui, τυραννεύω τινὸς, *Iſocr.* exercitui, στρατηγέω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* ἡγέομαι στρατηγὸς, *id.* unà cum alio, συστρατηγέω τινὶ, *id.* jubeo, ἐπιτέλλω τινὶ, *Lucian.* κελεύω τινὶ, *Herodian.* Confer *jubeo.*

Imperſcrutabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀνεξερεύνητος, ου, *ibid.*

Imperſuaſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, έος, *Xen.*

Imperterritus, ὁ ϗ ἡ ἀνέκπληκτος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάπληκτος, ου, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἄφοβος, ου, *Plut.*

Impertio, ſeu impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, *Xen.* κοινωνέω, τι τινι, *Plato.*

Imperturbatus, ὁ ϗ ἡ ἀτάρακτος, ὁ ϗ ἡ ἀτάραχος, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀθόρυβος, *Plut.*

Impervestigatus, ὁ ϗ ἡ ἀνερεύνητος, ου, *Suid.*

Impervius, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄνοδος, *Xen.*

Impetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.* impetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*

Impeto, εἰσβάλλω, *Thuc.* Vide *Impetus.*

Impetrabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπόριστος, ου, *Epicur.* συγχωρητικὸς, ὴ, ὸν.

Impetratio, ἡ ἐπιτυχία, *Polyb.* ἡ ἐπίτευξις.

Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* ἐπιτυγχάνω τινὸς, *Dem.* κλάομαί τι, *id.* ἀφίκομαί τινος, *Iſocr.* λαμβάνομαί τινος, *Plato.*

Impetuoſè, ὁρμητικῶς, μεθ᾽ ὁρμῆς.

Impetuoſus, βίαιος, αία, ον, *Lucian.* ῥαγδαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁρμητικὸς, ὴ, ὸν.

Impetus, ûs, *animi vel corporis*, ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ἐπί τινα, *Ariſtot.* hoſtilis, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινί, *Plut.* in hoſtes, ἐφορμάω ϖρὸς τοὺς ϖολεμίους, *Xen.* in tabernaculum, ἐπιπηδάω τῇ σκήνῃ, *Herodian.* in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν, *Iſocr.* ſuſtineo, ὑπομένω εἰσβολήν τινος, *Iſocr.* Confer *Impreſſio.*

Impexus, ὁ ϗ ἡ ἀκτένιστος, ου, *Soph.* αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, τὴν κόμην, *Lucian.*

Impico, ϖισσόω, *Cl. Al.* καταπισσόω, τὶ, *id.*

Impiè, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι, *Xen.* aliquid, τὶ, *id.* contra aliquem, ϖερί τινα, *Æſchin.* factum, τὸ ἀνοσιούργημα, ατος, *Philo.*

Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας, *Dem.* ἡ ἀνοσιότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀθεότης, ſumma, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, *Ælian.*

Impiger, ὁ ϗ ἡ ἄοκνος, ου, *Xen.*

Impigrè, ἀόκνως, *Plato.*

Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.

Impingo, ϖροσπταίω; in lapidem, λίθῳ, *Plut.* in aliquâ re, ϖταίω τι, vel ἔν τινι, *Dem.* pedem in lapidem, ϖροσκόπτω πόδα πρός λίθον, *N. T.* in illam ſtultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τοῦτο τῆς παρανοίας, *Herodian.*

Impinguo, πιαίνω, *Hippocr.* παχύνω, *Plato.*

Impius, ὁ ϗ ἡ ἄθεος, ὁ ϗ ἡ ἀσεβὴς, έος, in vel contra aliquem, εἰς vel πρὸς τινα, *Xen.* ἀσεβῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, *id.* & flagitioſus homo, ἀσεβὴς ϗ πονηρὸς ἀνὴρ, *Iſocr.* & exſecrabilis, ἀσεβὴς ϗ μιαρὸς, *Dem.* factum & graviſſimum, ἔργον ἀσεβέστατον ϗ δεινότατον *id.* impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* impia actio, ἡ ἀσέβησις, εως, *Plut.* ſum, ἀσεβέω in Deos, εἰς θεοὺς, *Dem.* manifeſtè, περιφανῶς, *id.* nefariè, ἀναιδῶς, *idem.*

Implacabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπειστος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, ου, *Plato.* alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινα, *Plut.*

Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, *Dem.* iraſci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, *Themiſt.*

Implacidus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσάρεστος, ου, *Iſocr.* ſum, δυσαρεστέω, *Syneſ.*

Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, *Plato.* aliquem inani ſpe, τινὰ χαύνης ἐλπίδος, *idem.* naves militibus, πληρόω ναῦς ὁπλιτῶν, *Iſocr.* infamiâ civitatem, ἀναπλήθω πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν, *Dem.* urbem diffidentiâ, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, *id.* lætitiâ, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, *Xen.* urbem ſeditionibus, μεστὴν ποιέω πόλιν στάσεων, *Iſocr.* naves cibo, γεμίζω ναῦς σίτου, *id.* legem, πληρόω νόμον, *N. T.* prophetiam, ἀναπληρόω προφητείαν, *ibid.*

Impletio, ἡ πλήρωσις, εως, *Dem.*

Implicatio, ἡ ἐμπλεξις, εως, ſeu implexus, ἡ ἐπιπλοκή.

Implicitè, ἐμπεπλεγμένως; non clarè, ἀσαφῶς.

Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, *Iſocr.* aliquâ re, εἴς τι, *Polyb.* aliquem aliquâ re, ϖεριβάλλω τινά τινι, *id.*

Imploratio, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Lucian.* ἡ ἀνάκλησις, *Thuc.* Deorum, ἡ θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* Deos, ἐπικαλέω θεοὺς, *Herodian.* fidem Deorum, θεοκλυτέω, *Ælian.* auxilium, δέομαι ἐπικουρίας.

Implumis, ὁ ϗ ἡ ἄπτιλος, *Suid.* ὁ ϗ ἡ ἄπτερος.

Impluo, ἐνομβρέω.

Impluvium, το μέσαυλον, ου, *Bud.*

Impœnitentia, ἡ ἀμετανοησία, ας.

Impolitè, ἀκόμψως, *Plut.*

Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.

Impolitus, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Impollutus, ὁ ϗ ἡ ἄσπιλος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀμόλυντος.

Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν *Dem.* aliquid ſervis, ἐπιτίθημί τι οἰκέταις, *Herodian.* alicui pœnam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν, *Dem.* alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ ϖληγὰς, *Xen.* vectigal, φόρον, ſeu tributum, τέλος, *Plut.* pileolum capiti, ἐπιβάλλειν ϖιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, *Dem.* aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ᾽ ἅρμα, *LXX.* cuſtodes, εἰσπέμπω φύλακας, *Iſocr.* decipio, φενακίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Confer *Decipio.*

Importo, εἰσκομίζω, *Dem.* frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, *id.* alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, *Plut.*

Importunè, ἀκαίρως, *Iſocr.* acerbè, φορτικῶς, *Iſocr.*

Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*

Importunus, res & homo, ὁ ϗ ἡ ἄκαιρος, ου, *Plato. Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἄτοπος.

Importuoſitas, carentia portûs, ἡ ἀλιμενία, ας, *Poll.*

Importuoſus, ὁ ϗ ἡ ἀλίμενος, ου, *Eurip.*

Impos, ὁ ϗ ἡ ἀκρατὴς, έος, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* mentis, φρενὸς τητώμενος, *Plato.* τοῦ λογισμοῦ ἀκράτωρ, ορος, *Ælian.*

Impoſitio, ἡ ἐπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν, *N. T.*

Impoſſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδύνατος, ου; ferri, βαστάζεσθαι; alicui facere aliquid, ἀδύνατον τινι ποιεῖν τι, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἀμήχανος.

Impoſſibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, *Antiph.*

Impoſſibiliter, ἀδυνάτως, *Dem.*

Impoſtor, ὁ ἐξαπατῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ φενακίζων, οντος, *id.* ὁ πανοῦργος, ου, *id.*

Impoſtura, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ τέχνη, ης, *id.* ὁ φενακισμὸς, οῦ, *id.* inſtruere fraudem & impoſturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην ϗ τέχνην περί τινος ὀλέθρου, *Dem.* ſpe & impoſturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι ϗ φενακισμοῖς, *id.* impoſturam facio alicui, φενακίζω τινὰ, *Dem.*

Impotens, ὁ ϗ ἡ ἀκρατὴς, έος, iræ, θυμοῦ; cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀδύνατος, ου, fractus ſenio, ἀδύνατος γενόμενος γήρᾳ, *Xen.* ſilere, qui ſilere nequit, ἀδύνατος σιγᾷν.

Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τοῦ λέγειν, *Antiph.* ἡ ἀδυνασία, ας, *Thuc.* animi, ἡ ἀκράτεια, *Xen.*

Impotenter, ἀκρατῶς, ἀδυναστί.

Impræſentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Impranſus, ὁ ϗ ἡ ἀνάριστος, *Xen.*

Imprecatio, ἡ ἀρὰ, *Plato.* ἡ κατάρα, *Plut.* Confer *Diræ.*

Imprecor, ἀράομαι; alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, *Dem.* ἐπαράομαι τινι ἐξώλειαν, *Æſchin.* diras alicui, ἐπαράομαι δεινὰς ἀρὰς τινι, *Plut.*

Impreſſio, *notæ*, ἡ ἐντύπωσις; hoſtilis, ἡ ἐμβολὴ, ἡ εἰσβολὴ, *Iſocr.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* impreſſionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.* in inſulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, *Dem.* contra aliquos cum aliquo, συνεισβάλλω ἐπί τινας, & hoſtium agros vaſto, ἐμβάλλω ϗ κακόω τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, *id.* fit impreſſio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.* impreſſionem alicujus ſuſtinere, ὑπομένειν εἰσβολήν τινος, *idem.* Confer *Invado.*

Imprimis, vide *Imprimis*, ſub. *Primus.*

Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, *Plut.* dedecus alicui, διαβολὴν αἰσχρὰν προστρίβομαι τινι, *Polyb.* ſignum ſive ſigillum, ἐπισφραγίζω, *Plato.* τύπον ἐνσημαίνομαι, *id.* σφραγῖδα βάλλω, *Ariſtoph.* ſignum capræ, σφραγίζομαι εἰκόνι αἰγὸς, *Dioſc.*

Improbabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδοκίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀπίθανος.

Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.

Improbè, πονηρῶς, *Iſocr.* ago, κακουργέω, *id.*

Improbitas, ἡ κακία, *Dem.* ἡ κακουργία, ἡ κακοπραγμοσύνη, ης, *id.* ἡ φαυλότης, ητος, *Iſocr.* & malitia, quæ in aliquo eſt, κακία ϗ πονηρία προσοῦσά τινι, *Dem.* & perfidia alicujus, πονηρία ϗ ἀπιστία τινος, *id* eò improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν; ſumma alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος; magnâ refertum eſſe, πολλὴν κακίαν ἔχειν; improbitate omnes ſuperare, πάντας ἀνθρώπους ὑπεραίρειν πονηρίᾳ, *id.* mancipare ſe improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, *Iſocr.* uti tam inſigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε, *Dem.*

Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Improbo, ἀτιμάζω, *Xen.*

Improbus, κακὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* μοχθηρὸς, ὸν, *id.* continenter, συνεχῶς ὢν πονηρὸς, *id.* manifestè palàm, φανερῶς, ὁμολογουμένως φαῦλος, *idem.*

Improcerus, ὁ ϗ ἡ ἀμήκης, εος.

Improlis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτεκνος, ου, *Eurip.*

Impromiſcuus, ὁ ϗ ἡ ἄμικτος, ου, *Greg.*

Impropero, ἐπισπεύδω, *Herodot.*

Impropriè, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.

Improprietas, ſc. *ſermonis*, ἡ ἀκυρία, ας, *Hermog.* τὸ ἄκυρον, ου, *Quinctil.*

Improprius, ὁ ϗ ἡ ἄκυρος, ου.

Improſper, vide *Infelix.*

Improſperè, vide *Infeliciter.*

Improvidè, περισκέπτως, *Dem.* ἀνοήτως, *Iſocr.*

Improvidus, ὁ ϗ ἡ ἀπρόσκεπτος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀλόγιστος, ου, *id.*

Improviſè, ἀπροόπτως, *Herodian.* Vide *Improviſò.*

Improviſò, αἰφνίδιον, *Plut.* ἀπροσδοκήτως, *Thuc.* αἰφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.* ἐξαπιναίως, *Thuc.*

Improviſus, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀθεώρητος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ αἰφνίδιος, ου, *Gal.*

Imprudens, ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δυσξύνετος, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Iſocr.* ἀσύνετος.

Imprudenter, ἀνοήτως, *Dem.* ἀφρόνως, *Iſocr.*

Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἀφροσύνη, ἡ ἀβουλία.

Impubes, ſeu Impuber, ὁ ϗ ἡ ἄνηβος, ου, *Theocr.*

Impudens, ὁ ϗ ἡ ἀναιδὴς, & audax fur, ϗ θρασὺς κλέπτης, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀναισχυντος, & confidens, ϗ τολμηρὸς; & nefarius, ϗ μιαρὸς, *id.* ſupra modum, ὁ ϗ ἡ ὑπεραναίσχυντος; res, ὑπεραναίσχυντον πρᾶγμα; ſum, ἀναισχυντέω, *id.*

Imprudenter, ἀναισχύντως, *Plato.* ago, ἀναιδεύομαι, ἀναισχυντέω, *Iſocr.* ἀποθρασύνομαι, *Dem.*

Impudentia, ἡ ἀναίδεια, *Dem.* ἡ ἀναισχυντία, ας, & audacia, ἀναιδεια ϗ τόλμα; & improbitas, ϗ πονηρία; magna & inſignis, ἀναίδεια μεγάλη ϗ περιφανης; ſumma, ὑπερβολη τῆς ἀναιδειας, *idem.* eò venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο, ſeu τοσοῦτον τῆς ἀναιδειας, ſeu ἀναισχυντίας, *Iſocr.* eſſe tantâ impudentiâ, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδεία, *Dem.* facere aliquid ex impudentià, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας, *id.*

Impudicè, ἀκαθάρτως.

Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, *Dem.* ἡ πορνεία, *id.* ἡ ἀσέλγεια, *Philo.* ἡ ἀκολασία.

Impudicus, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, *Lucian.* ſum, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀσελγέω, *Plato.*

Impugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, *Thuc.*

Impulſio, ὁ ὠσμὸς, ου, ὁ ὠθισμὸς, οῦ, *Plut.*

Impulſor, ὁ ὤστης, ου, *Ariſtot.* ὁ παροξυντής.

Impulſus, ûs, ὁ ὠσμὸς, οῦ, ἡ ὦσις, εως, *Ariſtot.* adhortatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* Vide *Incitatio.*

Impunè, νηποινεὶ, *Dem.* νηποινὶ, *Xen.* facere aliquid, ἀδεως πράττειν τι, *Dem.* dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, *Iſocr.* ἐᾷν τίνα ἀθῷον, *Dem.* ferre, ἀθῷον εἶναι, *id.* non impunè aliquid ferre, οἰμώζειν τι δρῶντα, *Ælian.*

Impunis, e, vide *Impunitus.*

Impunitas, ἡ ἄδεια, *Dem.* impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινὶ ἄδειαν, διδόναι τινὶ ἀθῴω εἶναι, διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, adipiſci, εὑρίσκειν ἄδειαν, λαμβάνειν ἀδειαν, *id.*

Impunitus, ὁ ϗ ἡ ἀζήμιος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀτιμώρητος, *Iſocr.* dimittere aliquem impunitum, ἐάσαι τινὰ ἀθῷον; abire impunitum, ἀφίεσθαι ἀθῷον, *idem.* non effugere impunitum, διαφεύγειν οὐκ ἀτιμώρητον, *Iſocr.*

Impurè, μιαρῶς, *Dem.*

Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*

Impurus, ὁ ϗ ἡ ἀκαθαρτος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄναγνος.

Imputo, ἀνατίθημι τι τινι, *Dem.* ἐπάγω τι τινι, *id.* ἄγω τι εἴς τινα, *id.*

Imus, κατώτατος, άτη, ατον, ima ſummis miſcere, ἄνω ϗ κάτω ποιεῖν ſeu ποιεῖσθαι, *Dem.* ab imo, κάτωθεν, *Herodian.*

In, *in loco*, ἐν, *cum dat.* in regione, ἐν τῇ χώρᾳ *Thuc.* in cauponâ, ἐν καπηλείῳ, *Dem.* in urbe, ἐν ἄστει, *id.* in aureis veſtibus ſaltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, *Iſocr.* in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, *idem.* (2) *ad locum*, εἰς, *cum Accuſ.* venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, *Xen.* venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, *Plut.* ducere in ſenatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλὴν, *Dem.* pecuniam inſumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, *id.* in hodiernum uſque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην, *id.* iram in ſontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίους, *id.* (3) κατα, *cum Accuſ.* in bello amiſſum eſſe, ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, *Dem.* in foro, κατα τὴν ἀγορὰν, *id.* (4) παρὰ, *cum Accuſ.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, *Dem.* (5) ἐπὶ, *cum Gen.* in multis rebus divinam videre benevolentiam, ἐπὶ πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν, *Dem.* in tantâ ſolitudine conſtitutus, ἐπὶ τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος, *Iſocr.*

Inabruptus, ὁ ϗ ἡ ἀῤῥαγὴς, έος, *Philo.*

Inacceſſus, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπίβατος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀπρόσβατος, ου, *Lucian.* ἀπρόσιτος, *N. T.*

Inaccuſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκαταγόρητος, ου, *Phalar.*

Inædifico, ἐνοικοδομέω, *Thuc.*

Inæquabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*

Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.*

Inæquabiliter, ἀνωμάλως, *Iſocr.*

Inæqualis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνισος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Dem.* dignitate, ὁ ϗ ἡ ἀνισότιμος, ου, *Naz.*

Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, & perturbatio, ϗ ταραχὴ, *Iſocr.* ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Inæqualiter, ἀνωμάλως, & perturbatè colere Deos, ϗ ἀτάκτως θεραπεύειν τοὺς θεοὺς, *Iſocr.*

Inæquo, ἰσόω, *Xen.*

Inæro, καταχαλκόω, LXX.

Inæſtimabilis, *vilis*, ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, *Dem.* pretii magnitudine modum excedens, ὁ ϗ ἡ ὑπερτίμιος, *Ariſtot.*

Inæſtuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι, *Plut.*

Inadfectatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάσκευος, ου, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀπερίεργος, ου, *Athen.*

Inagitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσάλευτος, ου, *Philo.*

Inamabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέραστος, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, *Herodian.*

Inambitioſus, ὁ ϗ ἡ ἀφιλότιμος, ου, *Ariſtot.*

Inambulatio, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Inambulo, ἐμπεριπατέω, *Ariſtoph.*

Inamœnus, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.

Inaniloquus, ὁ ϗ ἡ κενολόγος, ου.

Inanimatus, ὁ ϗ ἡ ἄψυχος, ου, *Dem.*

Inanio, κενόω, *Theophr.* παρακενόω, *Plut.*

Inanis, e, κενὸς, ὴ, ὸν, omnium, πάντων, *Xen.* ὁ ϗ ἡ διάκενος, ου, *Plut.* μάταιος, αία, αῖον, ſermo, λόγος, *Dem.* gloria, ἡ κενοδοξία, ας; ſtudium, ἡ κενοσπουδία, ας.

Inanitas, ἡ κενότης, ητος, τὸ κενὸν, οῦ.

Inaniter, κενῶς, ματαίως, fruſtra, διακενῆς, *Polyb.* cupiendo, κενοσπούδως, *Plut.* loquor, φλυαρέω, *Lucian.*

Inaquoſus, ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, ου, *Geopon.*

Inaratus, ὁ ϗ ἡ ἀνήροτος, *Hom.*

Inarefacio, καταξηραίνω, *Theophr.*

Inareſco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι. *Dioſc.*

Inargentatus, ὁ ϗ ἡ ἐπάργυρος, ου, *Herodot.*

Inargento, ἐπαργυρόω, *Athen.*

Inarticulatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάρθρωτος, ου, *Ælian.*

Inartificialis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτεχνος, ου, *Ariſtot.*

Inartificialiter, ἀτέχνως.

Inaſſatus, aſſatus, ὀπτὸς, ὴ, ὸν; caro, ὀπτὸν κρέας, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἔξοπτος, *Hipp.*

Inaſſuetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, ad aliquid, τινὸς, *Dem.*

Inaudax, ὁ ϗ ἡ ἀπότολμος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, ου, *Thuc.* ſum, ἀτολμέω, *id.*

Inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινός, *Plut.*

Inauditus, ὁ ϗ ἡ ἀνήκουστος, ου, *Cl. Alex.* ὁ ϗ ἡ ἄπυστος, ου, *Herod.*

Inauguratò, κατ' οἰώνισμα.

Inauguro, ἐποιωνίζομαι, aliquid, τί.

Inauris, ἡ ἐνώτη, ης, *Soph.* τὸ ἐνώτιον, ου, τὸ ἐλλόβιον; ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῷ ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται, *Ælian.*

Inauratus, ὁ ϗ ἡ ἐπίχρυσος, ου, *Plato.*

Inauritus, ὁ ϗ ἡ ἄωτος, ου, *Euſt.*

Inauro, χρυσόω, aliquid, τὶ, *Athen.* καταχρυσόω τι, *Plut.*

Inauſpicatò, δυσοιωνίστως.

Inauſpicatus, ὁ ϗ ἡ δυσοιώνιστος, ου, *Plato.* οὐκ εὔεδρος, ου, *Ælian.*

Inauſus, ὁ ϗ ἡ ἀτόλμητος, ου, *Theodor.*

Incæduus, ὁ ϗ ἡ ἄτμητος, ου.

Incalceatus, ὁ ϗ ἡ ἀπέδιλος, ου, *Æſchyl.*

Incaleſco, διαθερμαίνομαι, *Dem.*

Incalefacio, διαθερμαίνω, *Dem.*

Incallidè, ἀδόλως, *Thuc.*

Incallidus, ὁ ϗ ἡ ἄδολος, ου, *Dem.*

Incandeſco, ἐκπυρόομαι, *Gal.*

Incaneſco, πολιόομαι, *Ariſtot.*

Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, *Polyb.* τὸ ἔπασμα, *Greg.* ἡ γοητεία, *Polyb.* ἡ τερθρεία, *Chryſ.* τὸ γοήτευμα, *Plut.*

Incantatio, ἡ γοητεία, ας, *Plut.*

Incantor, ὁ ϗ ἡ ἐπῳδὸς, *Eurip.* ὁ τερθρεὺς, έως, *Plut.* ὁ φαρμακεὺς, έως, *Lucian.* ὁ γόης, ητος, *Herodot.*

Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τὶ, *Chryſ.* ἐπᾴδομαι τινι, *Lucian.* γοητεύω τι, *Plut.*

Incanus, ὁ ϗ ἡ ἐπιπόλιος, *Dem.*

Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εως, *Chryſ.* ἡ ἐνανθρώπησις, εως, *Greg.* ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, *Ignat.*

Incarno, ἐνανθρωπίζω, *Dionyſ.* σαρκόω, *Naz.*

Incaſſùm, φρούδως. Confer *Fruſtra.*

Incaſtigatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιόρθωτος.

Incavo, κοιλαίνω.

Incautè, ἀπρονοήτως, *Xen.* ἀπερισκέπτως, *Dem.*

Incautus, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπρονόητος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀνευλαβής.

Incedo, εἰσέρχομαι, *Dem.* pari greſſu cum alio, ἴσα βαίνα τινι, *idem.* graviter, βαδίζω εὐτάκτως, *Ariſtoph.* ſummis digitis pedum, ἀκροβατέω, *Lucian.*

Incelebris, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ου, *Dem.*

Incendiaria, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Incendiarius, πυρπολήτης, ὁ πυρπολέων, *Lucian.*

Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, *Plut.* ἡ πυρκαία, *Dem.*

Incendo, ἐμπρέθω τὶ, *Xen.* ἐμπίμπρημι τι, *Plut.* καταπίμπρημί τι, *idem.* ἐμπυρίζω τι, *Diod. Sic.* κατακαίω τι, *Plut.* odores, ἐπιθυμιάω, *Philo.* incito, παροξύνω, *Dem.* Confer *Incito.*

Incenſio, ἡ ἔμπρησις, *Æſchin.* ὁ ἐμπρησμὸς, *Philo.*

Incenſum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Diod. Sic.*

Incentivum, τὸ ὑπέκκαυμα, ατος, *Ach. Tat.* τὸ ἐμπύρευμα, ατος, *Long.*

Incerniculum, ἡ τηλία, ας.

Incerno, διαλέγω, *Xen.*

Incero, ἐγκηρόω, *Hippocr.*

Incertè, ἀδήλως, *N. T.*

Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, *Hippocr.*

Incerto, ἀδήλως, *N. T.*

Incertus, ὁ ϗ ἡ ἄδηλος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀσαφὴς, *Plut.* inſtabilis, ὁ ϗ ἡ ἀσταθὴς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀστάθμητος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάστατος, rumor; ἡ φήμη ἀδέσποτος, *Dion. Hal.* incertum reddo, ἀδηλόω, *Philo.* ἄπορος.

Inceſſabilis, ὁ ϗ ἡ ἀκατάπαυστος, *N. T.*

Inceſſio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Plut.*

Inceſſo, προκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.* ſaxis, βάλλω λίθοις, *Thuc.* inceſſit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, *Lucian.*

Inceſſus, ûs, τὸ βάδισμα, ατος, *Dem.*

Inceſtè, μιαρῶς, *Dem.*

Inceſto, μιαίνω, *Lucian.*

Inceſtum, vide *Inceſtus.*

Inceſtus, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, ου, *id.*

Inceſtus, ûs, ἡ συνȣσία ἀνόσιος, γάμος ἀνήκεϛος ϗ ἀνόμιμος.

Inchoo, ἄρχομαι, vide *Incipio*.

Incido, ἐμπίπτω, in foſſam, εἰς τάφρον, *Xen.* in ſermonem, εἰς λόγον, *Dem.* in venabula, τοῖς θηράτροις, *Ælian.* in calamitates, ϖεριπίπτω συμφοραῖς, *Iſocr.* in aliquem, ἐντυγχάνω τινὶ, *Plato.* ϖεριτυγχάνω τινὶ, *Dem.* in contemptum, ἐγκύρω ἀλογιης, *Herodot.* id, quod fortuitò incidit, τὸ ϖροσπίπτον, *Dem.* quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάϛην ἡμέραν συμπίπτοντα, *Iſocr.*

Incido, ἐγκόπτω, ἐπικόπτω, ἐντέμνω; *inſculpo*, ἐγκολάπτω, *Plut.* nervos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν ϖραγμάτων, *Dem.*

Incile, ἡ διώρυξ, γὸς, *Theophraſt.*

Incingo, διαζώννυμι, *Lucian.*

Incipio, ἄρχομαι, opus à Deo, ἔργȣ ἀπὸ τȣ̃ Θεȣ̃; orationem inde, λόγȣ ἐντεῦθεν, *Xen.* ab iis de quibus conſtat, ἀπὸ τῶν ὁμολογȣμένων, *Dem.* victoriæ pæana, ἐξάρχω ἐπινικίȣ ϖαιᾶνος, *Plut.* τὸν ϖαιᾶνα, *Xen.* bellum, κατάρχω ϖολέμȣ, *Plut.* ſermonem, τὸν λόγον, *Plato.* ἀρχὴν τȣ̃ λόγȣ ϖοιέομαι, *Iſocr.*

Incircumciſus, ὁ ϗ ἡ ἀπερίτμητος, *N. T.*

Incircumſcriptus, ὁ ϗ ἡ ἀπερίγραπτος, ȣ, *Damaſc.*

Inciſè, ſeu Inciſim, κατα κόμματα, κομματικῶς, *Hermog.*

Inciſio, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, *Suid.* ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Inciſum, τὸ κόμμα, ατος, *Quinctil.*

Inciſura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομή, ῆς, *Ariſtoph.*

Incita, ἡ ϖενία, ας, *Plut.*

Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ȣ, *Xen.*

Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, *Xen.* curſûs, τὸ ἐγερτήριον, δρόμȣ, *Æl.* habere aliquid ad aliquid, ἔναυσμα ἔχειν τι εἴς τι, *Herod.*

Incitatè, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν ϖρός τι.

Incitatio, ἡ ϖαρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ ϖαροξυσμὸς, ȣ̃, *N. T.*

Incito, ϖαρορμάω, aliquem ad aliquid, τινα ἐπὶ τι, *Xen.* ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, *id.* ad regnum, τινὰ ϖρὸς βασιλείαν, *Plut.* aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ϖοιεῖν τι, *id.* Confer *Hortor.*

Incivilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄγροικος, & illepidus, ϗ ἄχαρις, *Plut.*

Inciviliter, ἀγροίκως, *Plato.* σκαιῶς, *Ariſtoph.*

Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Dem.*

Inclamo, ἐμϐοάω, *Thuc.* ἐπιϐοάω τινὶ, *id.*

Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι, victoriâ, δόξαν αἴρω νίκης, *Herodian.*

Inclemens, ὁ ϗ ἡ ἀπηνὴς, έος, *Baſ.* χαλεπὸς, η, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δύσκολος, *id.*

Inclementer, ἀπηνῶς, ἀπροσοίϛως, *Iſocr.*

Inclementia, ἡ ἀπήνεια, *Suid.* ἡ χαλεπότης, *Iſocr.* ἡ ἀνεπιείκεια, *Dem.*

Inclinatio, ἡ ἔγκλισις, εως, *Ariſtot.*

Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, ϖρός τι, *Ariſtot.* ἀποκλίνω ϖρός τι, *idem.* res inclinant, ϖράγματα κλίνȣσι, *id.* ἐπικλίνω.

Includo, ἐγκλείω, vaſe, εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* aliquem caſtris, κατακλείω τινὰ ἐν ϛρατοπέδω, *Her.* in munimento, τινὰ εἰς ἔρυμα, *Xen.* in corpore aliquid, τί κατὰ σῶμα, *Gal.*

Incluſio, ἡ ἔγκλεισις, εως.

Inclytus, κλυτὸς, η, ὸν, Confer *Celebris.*

Incoactus, ἑκὼν, ȣ̃σα, ὸν, *Dem.* ἑκȣ́σιος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Incoctio, ἡ ἕνεψις, εως.

Incœnatus, ὁ ϗ ἡ ἄδειπνος, ȣ, *Plut.*

Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Incœpto, ἄρχομαι, *Dem.* Confer *Incipio.*

Incœptum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Incogitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπερίσκεπτος, ȣ.

Incogitans, ὁ ϗ ἡ ἀλόγιϛος, ȣ, *Plato.*

Incogitanter, ἀλογίϛως, *Iſocr.*

Incogitantia, ἡ ἀλογιϛία, ας, *Polyb.*

Incognitus, ὁ ϗ ἡ ἄγνωϛος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀσύνδηλος, ȣ, *idem.*

Incoibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσυμφυὴς, έος, *Suid.*

Incola, ὁ ϗ ἡ ἔνοικος, ȣ, *Strabo.* ὁ ϗ ἡ κάτοικος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ οἰκῶν, ȣ̃ντος, *id.* urbis alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἔν τινι ϖόλει, *id.*

Incolo, οἰκέω, urbem, ϖόλιν, *Iſocr.* ἐν τῇ ϖόλει, *Dem.* κατοικέω ϖόλιν, *Iſocr.*

Incolumis, e, σῶος, α, ον, ager ſeu regio, σώα χώρα, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκέραιος, ȣ, urbs, ϖόλις ἀκέραιος, *id.* & ab incommodis liber, σῶος ϗ μηδὲν ϖάσχων, *idem.*

Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, ϖόλεως, *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Incomatus, ὁ ϗ ἡ ἄθριξ, χος.

Incomitatus, ὁ ϗ ἡ ἀπαράπεμπτος, ȣ.

Incommendatus, ὁ ϗ ἡ ἀσύϛατος, ȣ.

Incommodatio, ἡ βλάϐη, ης, *Plut.*

Incommodè, ἀσυμφόρως, φαύλως, *Dem.* ἀχρήϛως.

Incommoditas, ἡ βλάϐη, *Plut.* ἡ ἀχρηϛία.

Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαι τινὶ, *Ariſtot.*

Incommodum, ἡ βλάϐη, *Dem.* τὸ βλάϐος, *Dem.* Confer *Damnum.*

Incommodus, ὁ ϗ ἡ ἀσύμφορος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνωφελὴς, έος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀλυσιτελης, εος, res incommoda civitati, ϖρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ ϖόλει, *Dem.*

Incomparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσύγκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀσύμϐλητος, ȣ.

Incompertus, ὁ ϗ ἡ ἀγνώριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἄγνωϛος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἄδηλος.

Incompoſitè, ἀτάκτως, *Thuc.* ἀκοσμήτως, *Dem.* ago, ἀκοσμέω, *id.*

Incompoſitus, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἀσυντακτὸς, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσύνθετος.

Incomprehenſibilis, ὁ ϗ ἡ ἀσύλληπτος, *Dioſc.*

Incomptus, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ȣ, *Plut.*

Inconceſſus, ὁ ϗ ἡ ἀθέμιϛος, ȣ, *Thuc.*

Inconciliabilis, ὁ ϗ ἡ ἀσυνάλλακτος, *Baſ.*

Inconcinnè, ἀναρμόϛως.

Inconcinnitas, ἡ ἀῤῥυθμία, ἡ ἀναρμοϛία.

Inconcinnus, ὁ ϗ ἡ ἀνάρμοϛος, ȣ, *Xen.*

Inconcuſſus, ὁ ϗ ἡ ἄσειϛος, ȣ, *Chryſ.*

Inconditus, ὁ ϗ ἡ ἀκατασκεύαϛος, LXX.

Inconfeſſus, μὴ ὁμολογηκὼς, υῖα, ός.

Inconfuſus, ὁ ϗ ἡ ἀσύγχυτος, ȣ.

Incongruens, ſeu incongruus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάρμοϛος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάλληλος.

Inconſcius, ὁ ϗ ἡ ἀσυνείδητος, inconſciis aliis, ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, *Plut.*

Inconſequens, ὁ ϗ ἡ ἀνακόλȣθος, *Hermog.*

Inconſequentia, ἡ ἀνακολȣθία, *Demetr.*

Inconſiderans, ὁ ϗ ἡ ἀλόγιϛος, ȣ, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἀπερίσκεπτος, ȣ, *Dem.*

Inconſiderantia, ἡ ἀλογιϛία, ας, *Polyb.*

Inconſideratè, ϖροπητῶς, *Iſocr.* ἀπερισκέπτως, *Dem.* ἀφροντίϛως.

Inconſideratus, idem quod *Inconſiderans.*

Inconſolabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαραμύθητος.

Inconſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*

Inconſpicuus, ὁ ϗ ἡ ἀθεώρητος, ȣ, *Diod. Sic.*

Inconſtans, ὁ ϗ ἡ ἀϛαθὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀϛάθμητος, ȣ; res, ϖρᾶγμα, *idem.* σφαλερὸς, ὰ, ὸν, ſocius, σύμμαχος, *id.* ſum, μεταϐάλλομαι, *Iſocr.* ἀϐέϐαιος.

Inconſtanter, σφαλερῶς, *Iſocr.*

Inconſtantia, ἡ ἀϛασία, ας, *Dion. Ar.* mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποϛροφὴ, ῆς, *Dem.*

Inconſuetus, ὁ ϗ ἡ ἀνέθιϛος, ȣ.

Inconſultè, vel inconſultò, ἀπροϐȣλεύτως, *Plato.* εἰκῇ.

Inconſultus, ὁ ϗ ἡ ἀπροϐȣ́λευτος, *Dem.* ἄϐȣλος.

Inconſummatus, ὁ ϗ ἡ ἀτέλεϛος, ȣ, *Plato.*

Inconſumptus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάφθαρτος, ȣ, *Plato.*

Incontaminatus, ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, ȣ, *Plut.*

Incontinens, ὁ ϗ ἡ ἀκρατὴς; in aliquâ re, τινὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκόλαϛος, *Ariſtot.* ἀκατάσχετος.

Incontinenter, ἀκρατῶς.

Incontinentia, ἡ ἀκράτεια, *Xen.*

Inconveniens, ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς, έος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἀσύμφορος.

Inconvenienter, ἀπρεπῶς, *Herodian.*

Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*

Incoquo, συνεψέω, *Gal.*

Incorporatus, ὁ ϗ ἡ ἐνσώματος, ȣ, *Naz.*

Incorporeus, ὁ ϗ ἡ ἄσωμος, ȣ.

Incorporo, σωματόω, *Ariſtot.*

Incorrectus, ὁ ϗ ἡ ἀδιόρθωτος, ȣ. *Dem.*

Incorrigibilis, e ὁ ϗ ἡ ἀδιάτρεπτος, ȣ, *Sirac.*

Incorruptè, ἀφθάρτως, & juſtè, ἀδωροδοκήτως ϗ δικαίως, *Dem.*

Incorruptibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄφθαρτος; gloria, δόξα, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἄφθορος, anima, ψυχὴ, *Dem.*

Incorruptus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάφθαρτος, ȣ, *Plato.* muneribus, ὁ ϗ ἡ ἀδωροδόκητος.

Increatus, ὁ ϗ ἡ ἄκτιϛος, ȣ.

Increbreſco, *ſermone*, διαθρυλλέομαι, *Xen.*

Incredibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπιϛος, ȣ, *Æſchin.*

Incredibilitas, ἡ ἀπιϛια, ας, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ϖαράδοξος, ϖαράλογος.

Incredibiliter, ἀπίϛως, *Dem.* ἀπιθάνως.

Incredulitas, ἡ ἀπιϛία, *Dem.* ἡ ἀπείθεια, *N. T.*

Incredulus, ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ δύσπιϛος, ȣ, ſum, ἀπειθέω, *Sir.*

Incrementum, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἐπαύξησις, εως, *Plut.* capio, ἐπίδοσιν λαμϐάνω, *Iſocr.* ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος, *id.* adfero, ἐπαύξω τι, *Dem.* ἐπίδοσιν ϖαρέχω τινὶ, *idem.*

Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, *Plut.* ἡ ἐλεγχεία.

Increpo, ἐπικτυπέω, reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquem apertè, τινὶ φανερῶς, *id.* aliquid in aliquo, διαμέμφομαι τι, *Ariſtot.*

Increſco, αὐξάνομαι, *Ariſtot.*

Incruentatus, ſeu incruentus, ὁ ϗ ἡ ἀναίμακτος, ȣ, *Plut.*

Incruſtatio, ἡ κονίασις, εως.

Incruſto, κονιάω; aliquid, τι, *Ariſtot.*

Incubatio, ὁ ἐπωασμὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Incubitus, idem.

Incubo, ἔγκειμαι; alicui rei, ἔν τινι, *Herodot.* ἐπικειμαί τινι, *Ariſtot.* ovis, ἐπωάζω, *Athen.*

Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ὁ ϖνιγαλιων, *Ægin.*

Inculco, ϖαρεμϐύω, *Lucian.* ſæpiùs dico, ϖαρεμϐάλλω, aliquid, τι, *Dem.*

Inculpabilis, ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος.

Inculpatè, ἀμέμπτως, *Herodian.* vivere, ἀνεγκλήτως βιῶν, *Dem.*

Inculpatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄμεμπτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιτίμητος, ȣ, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀνεξέλεγκτος, ȣ, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀμύμων.

Incultè, ἀκόσμως.

Incultus, ὁ ϗ ἡ ἄκοσμος, ȣ; terra, γῆ ἀνέργαϛος; incultum jacere, χερσεύειν, *Diod. Sic.*

Incumbo, ἐπίκειμαι, alicui rei, τινὶ, *Ariſtot.* operam enixè do, σπȣδάζω ϖερί τι, *Plato.* ἐπὶ τινι, *Iſocr.* ad gloriam, φροντίζω τῆς δοξης, *Ælian.* & omni curâ facio aliquid, σπȣδάζω ϗ ὑπερδιατεινόμενος, ϖοιέω τι, *Dem.* ἐπερείδω.

Incunabula, vide *Cunæ.*

Incurabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεϛος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνιατος, *Plato.* morbus, & cui mortalis manus moderi non poteſt, νόσος ἀνίατος ϗ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἥκειν ἀδύνατος, *Ælian.* ſum, ἀνιάτως ἔχω, *Dem.*

Incurabiliter, ἀνιάτως, *Dem.*

Incuria, ἡ ἀμέλεια, *Dem.* ἡ ῥαδιȣργία, *Xen.*

Incurioſè, ἀμελῶς, *Dem.* ἠμελημένως, *id.*

Incurioſus, ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς, έος, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* ſum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινός, *Iſocr.* ϖερί τι, *Xen.* ἀμελέω τινὸς, *Iſocr.* ϖερί τινος, *Dem.*

Incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τὶ, *Herodot.* *invado*, εἰσϐάλλω εἴς τινα, *Iſocr.* Confer *Invado.*

Incurſio, ἡ ἐπίδρομὴ, *Dem.* Confer *Impetus.*

Incurſo, ϖολὺς ἐπιτρέχω.

Incurveſco, κυρτόομαι, ἀποξυϛρόομαι, *Polyb.*

Incurvo, κυρτόω τὶ, *Xen.* ἀγκυλόω, *Gal.*

Incurvus, κυρτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Incus, ὁ ἄκμων, ονος, *Herodot.*

Incuſatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* ἡ αἰτίασις.

Incuſo, ἐπαιτιάομαι, aliquem alicujus, τινά τινος, *Dem.* Confer *Accuſo.*

Incuſtoditus, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἄφρȣρος, ȣ, *Ariſtot.*

Incutio, ἐπισείω, alicui aliquid, τί τινι, *Joſeph.*

aliquid in aliquid, ἀπερείδω τὶ εἴς τι, *Plut.* alicui metum, δέος ἐνεργάζομαι τινι, *Dem.* φόβον ἐναπεργάζομαι τινι, *Iſocr.* καθίστημί τινα εἰς φόβον, *Dem.*

Indagatio, ἡ ἴχνευσις, *Xen.* ἡ ἰχνεία, *id.*

Indagator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Cl. Alex.* ὁ ἐξεταστὴς, θηρευτὴς.

Indago, inis, τὸ θήρευμα, τὸ ἴχνευμα, *Poll.*

Indago, ἰχνεύω, *Xen.* ἀνιχνεύω, *Plut.* Confer *Inveſtigo.*

Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, *Dem.* facile eſt inde intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγινώσκειν, *idem.* hinc & inde, ab utraque parte, ἔνθεν ϗ ἔνθεν τινὸς, *Ariſtot.*

Indebitus, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ου.

Indecens, ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς, έος, *Iſocr.* Confer *Turpis.*

Indecenter, ἀπρεπῶς, *Iſocr.* me gero, ἀκοσμέω, *Dem.* agere, ἄσχημον ποιεῖν, LXX.

Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, *Plato.*

Indecet, ἀπρεπέ, ἐστι, dicere, οὐκ εὔσχημόν ἐστι λέγειν, *Æſchin.*

Indeclinabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄκλιτος, ου, *apud Gramm.* i. e. inevitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάδραστος, ου, *Cl. Al.*

Indecorè, ἀπρεπῶς, rebus geſtis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, *Iſocr.* ago, ἀσχημονέω, *Ælian.* ἀκοσμέω, *Iſocr.*

Indecorus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς, έος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀσχήμων.

Indefatigabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ου, *Baſ.*

Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, *Suid.*

Indefenſus, quaſi *clypeo,* ὁ ϗ ἡ ἀνυπέρασπιστος, *ſermone,* ὁ ϗ ἡ ἀναπολόγητος.

Indefeſſus, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ου, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀνέλλιπὴς, έος, *Ælian.* in volatu, ᾧ οὐ κάμνει τὸ πτερὸν, *id.*

Indefinitè, ἀπροσδιορίστως, *Suid.*

Indefinitus, ὁ ϗ ἡ ἀόριστος, ου, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἀπαρέμφατος.

Indefletus, ὁ ϗ ἡ ἄκλαυστος, ου, *Hom.*

Indeflexus, ὁ ϗ ἡ ἄκαμπτος, ου, *Plut.*

Indelibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεξάλειπτος, *Soph.*

Indelibatus, ὁ ϗ ἡ ἄδρεπτος, *Soph.*

Indemnatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος, *N. T.*

Indemnis, e, ἀθῷος, ᾳ, ᾶον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀζήμιος, *id.*

Indemnitas, ἡ ἀζημία, ας.

Indeploratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπένθητος, ου, *Macc.*

Indeprecabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, ου, *Plato.*

Indeprehenſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀφώρατος, ου.

Indeſertus, ὁ ϗ ἡ ἀναπόλειπτος, ου.

Indeſinenter, ἀδιαλείπτως, *N. T.* συνέχως.

Indeſinens, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλειπτος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάπαυστος, ου, *ibid.*

Indeſponſatus, ὁ ϗ ἡ ἀμνήστευτος, ου, LXX.

Indetonſus, ὁ ϗ ἡ ἀκειρεκόμης, ου.

Index, ὁ μηνυτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, άντος, *Iſocr.* digitus, ὁ λιχανὸς, οῦ, *Lucian.* librorum ὁ πίναξ, ακος, *Plut.* ὁ σύλλαβος, ου, *Cic.* in agro, τὸ σημεῖον, ου, *Dem.*

Indicatio, ἡ φάσις, *Dem.* ἡ ἔνδειξις, *id.*

Indicatura, ſc. *litis,* ἡ τίμησις, εως, *Æſchin.*

Indicium, τὸ δεῖγμα, *Dem.* τὸ ἐπίδειγμα, τὸ σημεῖον, *id.* τὸ τεκμήριον.

Indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* bellum alicui, προαγορεύω πόλεμον τινι, *Dem.* προερέω πόλεμον, *Herodot.* ludos, ἐκκαταγγέλλω ἀγῶνας, *Plut.*

Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* ἐκφέρω τι πρός τινα, *Plut.* γνωρίζω τι τινι, *id.*

Indictâ cauſſâ, ἀκρίτως, *Iſocr.* punire aliquem, ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινὰ, *Dem.* occidere aliquem, ἀκρίτως ἀποκτείνειν τινά, *Ælian.*

Indidem, ἐντευθενί, *Ariſtoph.*

Indifferens, ὁ ϗ ἡ ἀδιάφορος, ου.

Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορέω περί τι.

Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.

Indigena, ὁ ϗ ἡ αὐτόχθων, ονος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐγχώριος.

Indigens, ὁ ϗ ἡ ἐνδεὴς, έος, rerum neceſſariarum, τῶν ἀναγκαίων, *Dem.* δεόμενος, ένη, ενον, pecuniæ, χρημάτων, *idem.* ἀπόρως διακείμενος, *Iſocr.*

Indigentia, ἡ ἔνδεια, *Dem.* ἀπορία, & inopia, ἡ ἔνδεια ϗ ἀπορία, *id.* rerum neceſſariarum, ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων, *id.*

Indigeo, ἀπορέω, nullius rei, μηδενὸς, *Dem.* alicujus rei, δέομαι τινος, *id.* προδέομαι τινος, *id.* χρεῖαν ἔχω.

Indigeſtè, ἀτάκτως, *Thuc.*

Indigeſtus, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ου, *Iſocr.*

Indignabundus, a, um, ἀγανακτέος, έα, έον, *Dem.* ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, *Thuc.* i. e. deſpectio, ἡ ἀπαξίωσις, *Polyb.*

Indignè, ἀναξίως, miſerum eſſe, δυστυχεῖν, *Iſocr.* agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, *Dem.* fero aliquid, συνοφρύομαι ἐπί τινι, *Ælian.* δυσφορέω τι, *Herodian.*

Indignitas, ἡ ἀπαξία, pro rei indignitate, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, *Ælian.*

Indignor, ἀγανακτέω, ἐπί τινι, ſeu ὑπέρ τινος, *Iſocr.* περί τινος, *Plato.* διά τι, *id.* alicui, πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, *Lucian.* ὀργίζομαι τινι, *Dem.* ἄχθομαι τινι, *Plato.*

Indignus, ὁ ϗ ἡ ἀνάξιος, ου, aliquâ re, τινὸς, *Dem.* indignum aliquem judico aliqua re, ἀπαξιόω τινά τινος, *Plut.*

Indigus, vide *Indigens.*

Indiligens, ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς, έος, *Dem.* ἀμελῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Indiligenter, ἀμελῶς, *Iſocr.*

Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.*

Indipiſcor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Indirectus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάτακτος, ου, *Heſych.*

Indiſcretè, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, *Suid.*

Indiſcretus, ὁ ϗ ἡ ἀδιαχώριστος, ου.

Indiſcriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, *Suid.*

Indiſertè, ἀφραδῶς.

Indiſertus, ὁ ϗ ἡ ἀφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ βραδύγλωσσος, ου, LXX.

Indiſpoſitè, ἀτάκτως, *Thuc.*

Indiſpoſitus, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ου, *Iſocr.*

Indiſſolubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ου, *Philo.* ἀκατάλυτος, ου, *N. T.*

Indiſſolutus, idem.

Indiſtinctè, ἀδιαστίκτως.

Indiſtinctus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάστικτος, ου.

Individuus, ὁ ϗ ἡ ἄτομος, ου, *Ariſtot.*

Indiviſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιαίρετος, ἄτομος, ου, idea, ἰδέα, *Plato.*

Indiviſus, ὁ ϗ ἡ ἄτομος, ου, *Dioſc.*

Indivulſè, ἀναποσπάστως, *Heſych.*

Indivulſus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάστροφος, *Jambl.* ὁ ϗ ἡ ἀδιάσπαστος, *Pandect.*

Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, *Dem.* nomen, ἐπονομάζω.

Indocilis, ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς, *Plato.*

Indocilitas, ἡ δυσμάθεια, *Plato.*

Indoctè, ἀπαιδεύτως, *Iſocr.* ἀμάθως.

Indoctus, ὁ ϗ ἡ ἀδίδακτος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀμαθὴς.

Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας, *Dem.*

Indoleo, ἀνιάομαι, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Iſocr.* morti alicujus, θάνατον τινος, *Julian.*

Indoles, ἡ φύσις, *Dem.* τὸ ἦθος, indole bonâ præditus, εὐφυὴς ψυχῆς τε λαχὼν ἀγαθῆς, *Philo.*

Indomabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδάμαστος, ου, pullus, πῶλος, *Xen.*

Indonatus, ὁ ϗ ἡ ἀγέραστος, ου, *Ælian.*

Indormio, ἐπικοιμάομαι, *Hippocr.*

Indotatus, ὁ ϗ ἡ ἄπροικος, ου, *Diod. Sic.*

Indubiè, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.

Indubitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναμφίβολος.

Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως, *Dem.*

Induciæ, αἱ ἀνοχαὶ, ῶν, inducias facere, ποιεῖσθαι ἀνοχὰς, *Dem.* cum aliquo, πρός τινα, *Æſchin.* διαλύσεις πράττειν, *Plut.* annuas, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαύσιον, *Thuc.*

Induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, *Polyb.* perſuadeo, ἐνάγω τινὰ πρὸς πόλεμον, *Ariſtot.* deleo, ἐξαλείφω τι, *Dem.* in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, *Plato.*

Inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Indulgens, συγχωρέων, οῦσα, ον, *Dem.*

Indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαι τινος, ἢ κεχαρισμένως.

Indulgentia, ἡ ἄνεσις, *Dem.* ἡ συγχώρησις, *Chryſ.*

Indulgeo, συγχωρέω, alicui, τινὶ, *Dem.* καταχαρίζομαι τινι, *Plut.* cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, *Ariſtot.* alicui nimis, ἀνίημι τινι λίαν, *id.* vino & compotationibus, ἀποσχολάζω οἴνῳ ϗ ταῖς προπόσεσιν, *Ælian.*

Indumentum, τὸ ἔνδυμα, *N. T.* τὸ ἱμάτιον, ου, *Dem.*

Induo, ἐνδύω, veſtem purpuream, πορφυρίδα, *Xen.* me, ἐμαυτὸν, *id.* veſtem, ſeu me veſte, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, *N. T.* perſonam, τὸ σχῆμα, *Xen.* purpureâ chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ, *Herodian.* colorem alicujus, ἐμαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφόω, *Æl.* pedes ſandaliis, ὑποδέω τοὺς πόδας σανδάλοις, *id.*

Indureſco, σκληρύνομαι, κατασκλῆμι, *Theophr.*

Induro, σκληρύνω, *N. T.* cutem, περισκληρύνω δέρμα, *Hipp.*

Induſium, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Plut.*

Induſtria, ἡ φιλοπονία, ας, *Dem.* ἡ φιλεργία, ας, *idem.* de induſtria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες, ἑκοντὶ, *Dem.* *Iſocr.* de induſtriâ factus, ἑκούσιος, ία, ον, *Dem.* ἡ σπουδή.

Induſtriè, σπουδαίως, *Ariſtot.* ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.

Induſtrius, ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φιλέργος, ου, *id.* σπουδαῖος, αία, αῖον, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελης.

Induſtrioſus, idem quod *Induſtrius.*

Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, *Plato.* inebrior, μεθύσκομαι, *Xen.* οἰνόομαι, *Ælian.*

Inedia, ὁ λιμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ἀσιτία, inediâ eneco aliquem, λιμοκτονέω τινα, *Galen.* mihi mortem conſciſco, ἀποκαρτερέω, *Plut.*

Ineditus, ὁ ϗ ἡ ἀνέκδοτος, ου, *Dem.*

Ineffabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιήγητος, ου, ignavia civitatis, μαλακία πόλεως, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ου, res, ἀμύθητα πράγματα, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀνεκλάλητος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀλάλητος, ου, *ib.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ου, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, *ibid.*

Inefficax, ὁ ϗ ἡ ἀνενέργητος, ὁ ϗ ἡ ἀνενεργής, ὁ ϗ ἡ ἀδύναμος, *Dioſc.*

Ineffigiatus, ὁ ϗ ἡ ἄμορφος ϗ ἀτύπωτος, *Ælian.*

Inelaboratus, ὁ ϗ ἡ ἀδιέργαστος, *Iſocr.*

Inelegans, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Ineleganter, ἀκόμψως, *Plut.* ἀκόσμως.

Ineluctabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκαταγώνιστος, ου, *Baſ.*

Ineluibilis, e, ὁ ϗ ἡ δυσέκπλυτος ϗ δυσέκνιπτος, ου, *Æl.*

Inemendabilis, ὁ ϗ ἡ ἀνεπανόρθωτος, *Philo.*

Inenarrabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιήγητος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀνέκφραστος.

Ineo, εἴσειμι, *Xen.* i. e. coëo, ὀχεύω, *Ariſtot.* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Dem.* conſulatum, μετίημι ὑπατείαν, *Plut.* magiſtratum, εἰς ἀρχὴν, *Iſocr.* rationem, ἅπτομαι λόγου, gratiam ab aliquo ſeu alicujus, χαρίζομαι χάριν τινὸς, *Dem.*

Ineptè, ἀναρμόστως.

Ineptia, ſeu Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Ariſtot.* ἡ ψυχρότης, ητος, *Dem.*

Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι, *Æſchin.* ληρέω.

Ineptus, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφυὴς πρὸς τι, *Iſocr.* ſtolidus ruſticus, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ου, *Dem.*

Inequitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνιππος, ου, *Ariſtoph.*

Inermis, ϗ ὁ ϗ ἡ ἄοπλος, ου, *Dem.*

Inerro, πλανάομαι ἐν, *Xenoph.*

Iners, vide *Ignavus.*

Inertia, vide *Ignavia.*

Ineruditè, ἀπαιδεύτως, *Iſocr.*

Ineruditus, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Dem.* Confer *Indoctus.*

Ineſco, δελεάζω, *Xen.* aliquem honore, τινὰ τιμῇ, *Lucian.*

Inevitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάδραστος, ου, *Cl. Al.* ὁ ϗ ἡ ἀναπόδραστος, ου, *Philo.* periculum, ἀβοήθητος κίνδυνος, *Strabo.*

Inevitabiliter, ἀφύκτως, *Plut.*

Inexaminatus, ὁ ϗ ἡ ἀνεξέταστος, ου, *Plato.*

Inexſaturabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεστος, ου, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος.

Inexcitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέγερτος, ου.

Inexcogitatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιανόητος, ου.

Inexcultus, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Inexcuſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναπολόγητος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀπροφάσιστος, ου, *Xen.*

Inexercitatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀγύμναστος, ου. *Philo.* in aliquâ re, τινὶ, *Suid.* ὁ ϗ ἡ ἀνάσκητος, ου, *Plut.*

Inexhauſtus, ὁ ϗ ἡ ἀνεξάντλητος, ου, ſumptibus, ὁ ϗ ἡ ἀδαπάνητος, ου, *Baſ.*

Inexorabilis, ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, *Philo.*

Inexſpectatus, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, *Thuc.*

Inexpeditus, ὁ ϗ ἡ ἄζωνος, ου, πρόχειρος.

Inexpertus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ου, in aliquâ re, τινὸς, *Iſocr.* ἀπείρατος.

Inexpiatus, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, ου, *Dem.*

Inexplebilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄπληστος, ου, ſanguine, αἵματος, *Herodot.* opibus, χρημάτων, *Xen.* cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληστία τινὸς, *Plato.*

Inexplebilitas, ἡ ἀπληστία, alicujus rei, τινὸς *Plato.*

Inexplebiliter, ἀπλήστως, deditum eſſe alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, *Xenoph.*

Inexpletus, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ου.

Inexplicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ου, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ου, *Dem.*

Inexplicitus, ὁ ϗ ἡ ἀσαφὴς, έος.

Inexploratè, ἀνεξετάστως, ἀπείρως, *Xenoph.*

Inexploratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπείρατος, ου, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ οὐδὲν ἀπείρατον ἔστι, *Iſocr.*

Inexpugnabilis, e, ὁ ϗ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀνυπόστατος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνάλωτος, ου, *Iſocr.*

Inextinctus, ὁ ϗ ἡ ἄσβεστος, ου, *N. T.*

Inextinguibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄσβεστος, *Galen.*

Inextricabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλυτος.

Inexuperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνυπέρβλητος, ου, Confer *Inexpugnabilis.*

Infabrè, ἀτέχνως, ἀκόμψως, *Plut.*

Infabricatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατασκεύαστος, ου, *Syneſ.*

Infacetiæ, ἡ ἀνευτραπελία, ας.

Infacetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Infacundia, ἡ τοῦ λέγειν ἀπειρία.

Infacundus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος τοῦ λέγειν.

Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* αἰσχύνη, ης, *id.* ἡ αἰσχρὰ φήμη, *Iſocr.* infamiâ flagro, ἔχω αἰσχύνην, *Dem.* συνέχομαι ἀδοξίᾳ, *idem.* εἰμὶ ἄτιμος, *idem.*

Infamis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, *id.* ἠτιμωμένος, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν, *Iſocr.* δυσκλεής.

Infamo, παραδειγματίζω τινὰ, *N. T.* ἀτιμόω τινὰ, *Dem.* ἀτιμάζω, δυσφημέω.

Infandus, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ου, *Herodot.*

Infans, ὁ νήπιος, ου, *Dem.* τὸ βρέφος, εος, *Plut.* νήπιον βρέφος, *Lucian.* recens natus, παιδάριον νεογνὸν, *Plut.*

Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, *Plato.* ab infantiâ, ἐκ νηπίου, *Ariſtot.*

Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ου, *Philo.*

Infantilis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ νηπίου.

Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, ου, *Lucian.*

Infarcio, ἐμπλάττω, *Dioſc.*

Infatigabilis, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ου, *Philo.*

Infatuo, μωραίνω, *N. T.*

Infauſtus, ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, έος, *Iſocr.*

Infector, ὁ βαφεὺς, έως.

Infectus, ὁ ϗ ἡ ἀγένητος, *Ariſtot.* facta reddere infecta, ἀγένητα ποιεῖν ὅσσ᾽ ἂν ᾖ πεπραγμένα, *id.* re infectâ dimittere aliquem, ἄπρακτον πέμπειν τινὰ, *Herodian.*

Infelicitas, ἡ ἀτυχία, *Dem.* ἡ δυστυχία, ας, *id.* ἡ δυσπραξία, ας, *Iſocr.*

Infeliciter, ἀτυχῶς, *Iſocr.* δυστυχῶς, ago in re aliquâ, δυστυχέω ἔν τινι, *Iſocr.* ἀτυχέω τι, *Dem.*

Infelix, ὁ ϗ ἡ ἀτυχὴς, *Dem.* ἀτυχῶν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, ἄθλιος, ία, ιον, *id.* & miſer homo, ἀτυχὴς ϗ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, *Dem.* ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος, *id.* ſum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχέω, *Iſocr.* δυστυχέω παρά τὸ δίκαιον, *id.* κακοδαίμων.

Infenſus, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, & malevolus alicui, ϗ κακόνους τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δυσμενὴς τινὶ, *Iſocr.*

Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων, τὰ τάρχεα.

Infermentatus, ὁ ϗ ἡ ἄζυμος, ου, *N. T.*

Inferior, ὁ ϗ ἡ ἐλάττων, ονος, *Dem.* ſum, ἐλαττόομαι, *id.*

Infernalis, e, ὁ ϗ ἡ στύγιος, ου, *Plut.*

Infernè, κάτωθεν, *Herodian.*

Infernus, i, ὁ ᾅδης, ου, *Philo.* γεέννα τοῦ πυρὸς, *N. T.*

Infernus, ὁ, ἡ, τὸ κάτω; ſpiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ὑπόγειος, ου, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ὑπόγαιος, ου, *Herodian.*

Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόπον τινὰ, *N. T.* aliquid alicui, ἐπεισφέρω τί τινί, *Philo.* alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, *N. T.* alicui damnum, ἐπιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, *Iſocr.* καταπορσύνω τινὶ κακὰ, *Xenoph.* alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρὸς τινα, *Iſocr.* ἀναλαμβάνω πόλεμον πρὸς τινα, *Polyb.*

Infeſtatio, ἡ κάκωσις, εως.

Infeſtè, ἀπεχθῶς, *Iſocr.* δυσχερῶς, *Dem.*

Infeſtivus, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*

Infeſto, ἀπελαύνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἐνοχλέω τινὶ, *Dem.* κακόω.

Infeſtus, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *Dem.* δυσμενής.

Infibulo, ἐμπορπάω, veſtem, ἱμάτιον, *Herodot.*

Inficias eo, ἀρνέομαι. Confer *Inficior.*

Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, *Lucian.*

Inficiator, ὁ ϗ ἡ ἔξαρνος, ου, ſum, εἰμὶ, *Dem.*

Inficio, βάπτω, aliquid, τὶ, *Dem.* pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.

Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* interpoſito jurejurando, ἐξαρνέομαι τι διομνύμενος, *Æſchin.* ἔξαρνος εἰμι τοῦτο, *Dem.* περί τινος, *Iſocr.* ἔξαρνος γίγνομαι τούτου, *id.*

Infidelis, ὁ ϗ ἡ ἄπιστος; alicui, τινὶ, *Dem.*

Infidelitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Plato.*

Infideliter, ἀπίστως, *Dem.*

Infidus, ὁ ϗ ἡ ἄπιστος, ου, alicui, τινὶ, *Dem.*

Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπερείδω.

Infixio, ὁ ἐπερεισμὸς, οῦ.

Infimus, vide *Imus.*

Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, *Ariſtot.*

Infinitè, ἀπεράντως, *Ariſtot.*

Infinities, ἀπειράκις, *Philo.*

Infinitivus, ſc. modus, ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, *Gramm.*

Infinitus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀπέραστος, ου, *Plut.*

Infirmatio, ἡ ἀσθένωσις, refutatio, ἡ ἀνασκευή.

Infirmè, ἀσθενῶς, *Dem.*

Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, *Plato.* corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστημα, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία.

Infirmo, ἀσθενόω, *Xenoph.* aliquem, ποιέω τινὰ ἀσθενῆ, *id.*

Infirmus, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *id.* corpore, σώματι, *id.* ſum, ἀσθενέω, *Iſocr.* ἔχω ἀσθενῶς, *id.*

Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.

Infixio, ἡ ἔμπηξις, εως.

Infixus, ἐμπαγεὶς, εῖσα, έν.

Inflammatio, ἡ φλόγωσις, *Thuc.* τὸ ἐπιφλόγισμα, *Hipp.* morbi, ἡ φλεγμονὴ, *id.*

Inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος, *Sophocl.* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, *Iſocr.*

Inflatè, ἐμπνεύστως, ſuperbè, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως, *Dem.*

Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, ατος, *Lucian.* ἡ ἀναφύσησις, εως, *Ariſtot.* animi, ἡ φυσίωσις, εως, *N. T.* Confer *Inſolentia.*

Inflatus, ἐμπνευστὸς, ἡ, ὸν, *Athen.* *ſuperbus,* ὁ ϗ ἡ ὑπέρογκος, *N. T.* τετυφωμένος, ένη, ένον, *ib.* μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.*

Inflecto, ἐγκάμπτω, *Galen.* ἐπικλάζω, *Plut.*

Inflexibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄκαμπτος, ου, *Plut.*

Inflexio, ἡ διακάμψις, *Naz.* ἡ καμπὴ, *Plut.*

Inflexus, καμψὸς, ἡ, ὸν, *Heſych.* ὁ ϗ ἡ ἐπικαμπὴς, έος, ordo, τάξις, *Ammon.*

Infligo, προστρίβομαι, plagam, πληγὴν, *Ariſtoph.* alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινὶ, *Herodian.*

Inflo, ἐμφυσάω, *Philo,* ἀναφυσάω, *Diod. Sic.* tibiam, φυσάω αὐλὸν, *Plut.* ventrem, διογκόω γαστέρα, *Ælian.* aliquem, & laudibus effero, φυσάω, ϗ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, *Plut.*

Influentia, ἡ εἴσρυσις, εως, *Ariſtot.*

Influo, εἰσρέω, *Lucian.* in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει, *Gal.*

Influxus, ûs, ἡ ἐπιῤῥοὴ, *Theophr.* ὁ εἴσρους, *Ariſtot.*

Infodio, κατορύττω, *Plut.*

Infœcunditas, ἡ ἀφορία, ας, *Plato.* ἡ ἀγονία.

Infœcundus, ὁ ϗ ἡ ἄφορος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἄγονος.

Informis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμορφος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀδιατύπωτος, ου, *Diod. Sic.*

Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, ἡ περιγραφὴ, *Ariſtot.*

Informo, ὑποτυπόω, aliquid primum & poſtea pingo, τὶ πρῶτον ϗ εἶτα ἀναγράφω, *Plut.* moribus, ἠθοποιέω, *id.* adoleſcentes, εἰσηγέομαι νεωτέροις, *Iſocr.* Confer *Inſtituo.*

Infortunatus, ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, έος, *Dem.* Confer *Infelix.*

Infortunium, τὸ ἀτύχημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀτυχία, ας, *id.* Confer *Infelicitas.*

Infra, *Præpoſ.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, *Plut.* *Adv.* κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*

Infractus, *fractus,* καταῤῥαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* *non fractus,* ὁ ϗ ἡ ἀῤῥαγὴς, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥηκτος, *Philo.*

Infremo, ἐμβρέμομαι, ἀναβρυχάομαι.

Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ irâ dentibus, συγκροτέω τοὺς ὀδόντας ὑπ᾽ ὀργῆς, *Xen.*

Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Infrenatus, frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ένη, ένον, *non frenatus,* ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato.*

Infrenis, e, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato.*

Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.*

Infrenus, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato.*

Infrequens, ὁ ϗ ἡ ἔρημος, ου, ſenatus, βουλὴ ὀλιγανδροῦσα, *Plato.*

Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, *Xenoph.*

Infrico, ἐντρίβω, *Xenoph.*

Infringo, ἐνθλάω.

Infructuoſus, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophr.*

Infrunitus, *imprudens,* ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.*

Infuco, φυκόω, *Plut.*

Infula, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*

Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ἡ καπνοδόκη, *id.*

Infumo, καπνίζω.

Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, εως, *Poll.* ἡ χώνη.

Infundo, ἐπιχέω, *Dioſc.* ἐγχέω, *Xen.* alicui aliquid, τί τινι, *Syneſ.*

Infuſco, ἐπιχραίνω, *Lucian.*

Infuſio, ἡ ἔγχυσις, εως.

Ingemino, διπλασιάζω, *Plut.* ἐπαναδιπλόω.

Ingemiſco, στενάζω, *Dem.* alicui, ἐπιστένω τινὶ, *Eurip.*

Ingemo, στένω, alicui, ἐπί τινι, *Dem.* altè, στενάζω μέγα, *id.*

Ingeneraſco, ἐμφύομαι, *Plut.*

Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.*

Ingenioſè, εὐφυῶς, *Iſocr.* ἐπιδεξίως.

Ingenioſus, ὁ ϗ ἡ εὐφυὴς, έος, *Iſocr.* δεξιὸς, ὰ, ὸν.

Ingenitus, ὁ ϗ ἡ ἐγγενὴς, *Soph.*

Ingenium, ἡ φύσις, *Dem.* bonum, φύσις ἐπιεικὴς, *Iſocr.* inſuperabile, ἀνυπέρβλητος, *id.* dextrum, εὐάρμοστος; illuſtre, ἐπίδηλος, *id.* præſtantius, ἐπιφανεστέρα ψυχὴ, *Dem.* animus cujuſque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου ϗ φύσις; animus liberalis & ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ ϗ γνώμη φρόνιμος; diverſiſſimis ingeniis præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις; ingeniis non deterioribus eſſe quam majores, τὰς φύσεις οὐ χείρους εἶναι προγόνων;

ingenio feliciſſimo eſſe, τὴν γνώμην εὐφυέστατον εἶναι, *Iſocr.* exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν, ſeu διάνοιαν, *id.* ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνουν, *Herodian.* ingenii robur, φύσεως ἰσχὺς, *Thuc.*

Ingens, ὁ ϗ ἡ πελώριος, ὁ ϗ ἡ εὐμεγέθης, εος, lapis, λίθος, *Ariſtoph.* teſtimonium, μαρτυρία, *Dem.*

Ingenuè, ἐλευθέρως, *Thuc.* γενναίως, educatus ἐλευθερίως πεπαιδευμένος, *Xen.* candidè, ἁπλῶς, *Dem.*

Ingenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ εὐγένεια.

Ingenuus, ὁ ϗ ἡ ἐλευθέριος, ου, femina, γυνὴ, *Plut.* doctrinæ, ἐλευθέριαι παιδεῖαι, *Lucian.* candidus, ἁπλόος, η, ον, *Dem.* & ſimplex homo, μεστὸς παῤῥησίας ϗ ἀφελὴς, *id.*

Ingero, ἐνίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Syneſ.* aliquid ori, ἐντίθημι τι στόματι, *Galen.* lapides & fuſtes, ἐπιφέρω λίθους ϗ ξύλα, *Herodian.* largiùs cibum, πλείονας συνήθως εἰσφέρομαι τροφὰς, *id.* me, παρεισδύομαι, *id.* me in alienam adminiſtrationem, παραδιοικέω, *Plut.*

Ingigno, ἐγγεννάω.

Inglorius, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ου, *id.* ἀκλεής.

Ingluvies, ἡ γαστριμαργία, ας, *Philo.* avis, ὁ πρόλοβος, ου, *Ariſtot.*

Ingrandeſco, μεγαλύνομαι.

Ingratè, invenuſtè, ἀχαρίτως; gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίστως, *Iſocr.*

Ingratis, παρὰ γνώμην.

Ingratitudo, ἡ ἀχαριστία, ας, *Dem.*

Ingratus, invenuſtus, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, *Herodian.* beneficii immemor, ὁ ϗ ἡ ἀχάριστος, ου, *Dem.* ſum, ἀχαριστέω, erga amicos, πρὸς τοὺς φίλους, *id.*

Ingraveſco, βαρύνομαι, ætate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, *Polyb.*

Ingravo, ἐπιβαρύνω, *Xen.*

Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, *Dem.* viam, ὁδὸν, *Ceb. Theb.* in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, *Dem.* iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ, *Xen.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, *Herodian.*

Ingreſſio, ſeu Ingreſſus, ὁ βαδισμὸς, οῦ, *Lucian.* ad aliquem, ἡ εἴσοδος, ου, *Plut.*

Ingruo, ἔγκειμαι, *Herodian.* ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω.

Inguen, ὁ βουβὼν, ῶνος, *Lucian.*

Inguinaria, τὸ βουβώνιον, ου, *Dioſc.*

Ingurgito, γαστρίζομαι, *Baſil.* καταβροχθίζω, *Lucian.*

Inguſtabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, ου, *Plut.*

Inguſtatus, ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, ου, *Plut.*

Inhabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *id.*

Inhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος, *Syneſ.*

Inhabitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνοίκητος, ου, *Philo.*

Inhabitatio, ἡ ἐνοίκησις, εως, *Cl. Al.*

Inhabito, ἐνοικέω, τὶ, *Ariſtot.* terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα, *Plut.* urbem, οἰκέω πόλιν, *Iſocr.* ἐν ἄστει, *Dem.*

Inhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινὶ, *Plato.* προσφύομαι τινι, *id.* machinis, προσφύω μηχαναῖς, *Herodian.*

Inhæreſco, προσίσχομαι, πρὸς τι, *Theophr.*

Inhalo, ἐμπνέω, *Plato.*

Inhibeo, ἐπέχω, τὶ, *Plut.* κωλύω, iram, ἀνακόπτω τῆς ὀργῆς, *Lucian.* ἀνείργω.

Inhibitio, ἡ κάθειρξις, εως.

Inhio, ἐπιχαίνω, *Philo.* alicui rei, χαίνω ἐπι τινι, *Lucian.*

Inhoneſtè, αἰσχρῶς, *Iſocr.* ἀτίμως.

Inhoneſto, καταισχύνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Inhoneſtus, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσχήμων, ἄκοσμος.

Inhonoratus, ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ου, *Dem.* ἄτιμος.

Inhonorificus, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, *Dem.*

Inhorreo, ſeu *inhorreſco*, φρίττω, aliquâ re, τὶ, *Dem.* ἐπιφρίττω.

Inhoſpitalis, e, ὁ ϗ ἡ ἄξενος, ου, *Lucian.*

Inhoſpitalitas, ἡ μισοξενία, ας, LXX.

Inhoſpitus, ὁ ϗ ἡ ἀπόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄξενος, ου, *Lucian.*

Inhumanè, ἀπανθρώπως.

Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, *Lucian.* ἡ ἀνεπιείκεια, *Dem.* ἡ μισανθρωπία. *Hipp.*

Inhumaniter, ἀπανθρώπως.

Inhumanus, ὁ ϗ ἡ ἀπάνθρωπος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ μισάνθρωπος, *id.*

Inhumatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄταφος, ου, *Thuc.*

Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς, ſeu ἀποθανόντας, *Dem.* Confer *Sepelio.*

Inibi, ἐκεῖ, *Plato.*

Injectim, ἐπαναβληδὸν, *Herodot.*

Injectio, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Injicio, ἐπιῤῥίπτω, aliquid in aliquid, τὶ ἐπι τι, *N. T.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *Xen.* alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, *Lucian.* alicui amorem, ἐμβάλλω τινι ἔρωτα, *Xenoph.* ſermonem de aliquâ re, ἐμβάλλω λόγον περὶ τινος, *Plut.*

Inimicè, ἐχθρῶς. *Dem.* ἐθελέχθρως, *idem.* δυσμενῶς, *Iſocr.* ἀπεχθῶς, *id.*

Inimicitia, ἡ ἔχθρα, *Dem.* ἡ ἀπέχθεια, gravis, μεγάλη, *id.* diuturna, βεβαία, *id.* immortalis, ἀείμνηστος, *Iſocr.* ſimulata, προσποιητὴ, *Dem.* privata, ἰδία; communis, κοινὴ; & offenſiones, ἔχθρα ϗ προσκρούματα; & odium & diffidentia, ἔχθρα ϗ μῖσος ϗ ἀπιστία; inimicitiam ſuſcipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρὸς τινος, *id.* incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιστα εἰς ἔχθραν, *id.* habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, *Iſocr.* oſtendere alicui omni modo, ἐνδεικνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν, *Dem.* exſtinguere, διαλύειν ἔχθραν, *Iſocr.* effugere, φεύγειν τῆς ἔχθρας τινος, *id.* conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν, *Dem.*

Inimicor, ἀπεχθαίνομαι τινι, *Plato,* Confer *Inimicus.*

Inimicus, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* alicui, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, τινι, *id.* & hoſtis, ἐχθρὸς ϗ ἀντίπαλος, *id.* & malevolus urbis, κακόνους ϗ ἐχθρὸς πόλει, *id.* hoſtis communis & omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς ϗ πᾶσι δυσμενὴς, *Dem.* inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρὸν, *id.* eſſe alicui, εἶναι ſeu ὑπάρχειν ἐχθρὸν τινι ſeu τινὸς, *id.* aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, *idem.* χρῆσθαί τινι ἐχθρῷ, *id.* inimicus ſum alicui, ἔχω ἔχθραν πρός τινα, *Iſocr.*

Inimitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμίμητος, ου, *Plut.*

Iniquè, ἀνωμάλως, *Iſocr.* *injuſtè*, ἀδίκως, *Dem.* παρανόμως, ago cum aliquo, ἀγνωμονέω πρός τινα, *id.* in aliquâ re, περὶ τι, *Plut.*

Iniquitas, ἡ ἀνωμαλία, *Theophr.* ἡ ἀνομία, *injuſtitia*, ἡ ἀγνομοσύνη, *Dem.* τὸ δεινὸν, ἡ ἀδικία, *id.*

Iniquus, ὁ ϗ ἡ ἀνωμαλὴς, *Theophr.* *injuſtus*, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, in omnes, περὶ πάντας, *Dem.* & calumniator, ὁ ἀγνώμων ϗ συκοφάντης, *id.* ὁ ϗ ἡ παράνομος; dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἰς τινα, *Dem.* ſum, fio, παράνομος εἶμι, γίγνομαι, *id.* animo iniquo, δυσφόρως, *Herodian.*

Initia, τὰ μυστήρια, ων.

Initiamentum, τὸ μύημα, ατος, *Aret.*

Initiatio, ἡ μύησις, εως, *Heſych.*

Initiator, ὁ μυσταγωγὸς, οῦ.

Initiatus, ὁ μεμυημένος, ου, *Lucian.* ὁ τετελεσμένος, ου, *id.*

Initio, μυέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Initio, *Adv.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* το καταρχὰς, *id.* neque initio, neque poſt, οὔτε καταρχὰς, οὔθ᾽ ὕστερον, *id.*

Initium, ἡ ἀρχὴ, *Dem.* & fundamentum rei, ϗ ὑπόθεσις πράγματος; & cauſſa belli, ἀρχὴ ϗ αἰτία πολέμου; utor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχήν τινα; ſumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινα; facio rei, ποιοῦμαι ἀρχήν τινος; exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαι τι ἀπ ἀρχῆς, *id.* fines ab initio propoſiti, ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμεναι, *Iſocr.*

Injucundè, ἀηδῶς, *Xen.*

Injucunditas, τὸ ἀηδὲς, έος, *Iſocr.* ἡ ἀηδία, ας, *Philo,* ἡ ἀτερπία, ας, *Dem.*

Injucundus, ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀτερπής.

Injudicatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος, *N. T.* ἄκριτος.

Injungo, ἐπιτάττω, *Xen.* προστάσσω.

Injuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνώμοτος, ου, *Dem.*

Injuria, ἡ ἀδικία, *Dem.* τὸ ἀδίκημα, *id.* ἡ ὕβρις, *Iſocr.* τὸ ὕβρισμα, *Dem.* & iniquitas, ὕβρις ϗ ἀδικία, *Iſocr.* & inſolentia, ὕβρις ϗ ὑπερηφάνεια, *id.* adficere aliquem injuriâ, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, *Dem.* ὑβρίζειν τινὰ, ἀδικεῖν τινα; pati injurias, πάσχειν δεινότατα, *id.* prior infero, χειρῶν ἀδίκων ἄρχω, *Ælian.*

Injurior, ἀδικέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Injurioſè, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαι τινι, *Dem.*

Injurioſus, ὑβρίζων, ουσα, ον, erga aliquem, εἴς τινα, *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *id.*

Injurius, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ου, *Dem.* ſum in aliquem, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω τινὰ, *id.*

Injuſſu, ἄνευ προστάγματος, ἀπαραγγέλτως, *Polyb.*

Injuſſus, ὁ ϗ ἡ ἀκέλευστος, *Soph.* αὐτοκέλευστος.

Injuſtè, ἀδίκως, *Dem.* ago, ἀδικέω, *id.* ἀδικοπραγέω, *Philo,* vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιόω, *Plato.*

Injuſtitia, ἡ ἀδικία, *Dem.* ἡ ἀνομία, *id.*

Injuſtus, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ου, *Dem.* & diis inviſus, ϗ θεοῖς ἐχθρὸς ἄνθρωπος, ὁ ϗ ἡ παράνομος; committere injuſta, ποιεῖν παράνομα, *id.*

Innaſcor, ἐγγίνομαι, alicui, τινὶ, *Plato.* ἐμφύομαι τινι, *Plut.*

Innatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμφυτος, ου, *Dem.*

Innavigabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπλωτος, ου, *Philo.* μὴ πλωτὸς, οῦ, *Thuc.*

Innecto, ἐνείρω, *Dioſc.*

Innexio, ἡ ἔνερσις, εως, *Thuc.*

Innitor, ἐπερείδομαι, *Galen.* fœderibus, ἀπερείδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας, *Polyb.* legi, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, *Æſchin.*

Inno, ἐπινέω, *Theophr.* in aliquo, ἐπινήχομαι τινι, *Al. Aphr.*

Innocens, ἀθῷος, α, ον, aliquâ re, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, τινὸς, *idem.* ὁ ϗ ἡ ἀναμάρτητος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄκακος.

Innocenter, ἀθώως, *Dem.*

Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, *Dem.*

Innocuus, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, voluptas, ἡδονὴ, *Plato.*

Innodo, ἀμματίζω, *Heſych.*

Innoteſco, διαγνωρίζομαι, *Iſocr.* γνώριμος καθίσταμαι, *Plato.*

Innovatio, ἡ καινοτομία, ας, *Lucian.*

Innovo, καινόω, *Dion.* νεόω, aliquid, τὶ, *Naz.*

Innoxius, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, *Plato.*

Innubilus, αἴθριος, ία, ιον, *Dioſc.*

Innubis, ὁ ϗ ἡ ἀνέφελος, aër, ἀὴρ, *Ariſtot.*

Innubus, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, *Plato.*

Innumerabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναρίθμητος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ου, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, *Dem.*

Innumerabilitas, τὸ ἀνάριθμον, ου.

Innumerus, idem quod *Innumerabilis.*

Innuo, αἰνίττομαι τὶ, *Plato.* ὑπαινίττομαι τι, *Dem.*

Innuptus, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, *Lucian.* virgo, ἡ ἄνανδρος. *Plato.* ἡ ἄγαμος.

Innutrio, ἐντρέφω, in aliquâ re, τινὶ, *Herodian.*

Innutritus, *nutritus in*, ἐντεθραμμένος, ένη, ένον; aliquâ re, τινι, *Herodian.* *non nutritus*, ὁ ϗ ἡ ἄτροφος.

Inobediens, ἡ ϗ ἡ ἀνυπήκοος, ου, ſermoni, τοῦ λόγου, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Xen.*

Inobedientia, ἡ ἀνηκουστία, ας, *Plut.* ἡ παρακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀπειθία.

Inobſcuro, ἐπισκοτέω, aliquid, τι, *Dioſc.*

Inobſequens, idem quod *Inobediens.*

Inobſervabilis, e, ὁ ϗ ἡ, ἀπαρατήρητος, ου.

Inobſervatus, ὁ ϗ ἡ ἀπαραλήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ου.

Inocciduus, ὁ ϗ ἡ ἄδυτος, ου.

Inocco, βωλοκοπέω, *Poll.*

Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Inoculo, ἐνοφθαλμόω, *Theophr.*

Inodorus, ὁ ϗ ἡ ἄοσμος, ου, *Theophr.*

Inoffenſus, ὁ ϗ ἡ ἀπρόσκοπος, ου, *N. T.* ἀβλαβής.

Inofficioſus, ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ου, *Dem.*

Inoleſco, ἐπιφύομαι, *Plut.*

Inominatus, ὁ ϗ ἡ δύσφημος, ἀπευκτος.

Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, vel τινὶ, *N. T.*

Inopertus, ὁ ϗ ἡ ἀπατακάλυπτος, ου, *N. T.*

Inopia, ἡ ἔνδεια, *Iſocr.* ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* & indigentia, ἔνδεια ϗ ἀπορία, *id.* magnâ inopiâ premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τοῦ λαβεῖν εἶναι; ad ſummam inopiam redigere, ſeu redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθιστάναι τινὰ, ſ. καθιστασθαι; inopiâ verborum laboro, πτωχεύω τῇ λέξει; inopia conſilii, ἡ ἀβουλία, ας, *id.* frumenti, ἡ σπανοσιτία, ας, *Diod. Sic.*

Inopinabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδόκητος, ου, *Thuc.*

Inopinatè, ἀπροσδοκήτως, *Philo.* ἐξ ἀπροσδοκήτου, *Plato.*

Inopinatus, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀδόκητος, ου, *Thuc.*

Inopportunus, ὁ ϗ ἡ ἄκαιρος, ου, *Plato.*

Inops, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, alicujus rei, τινὸς, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐνδεὴς, εος, τινὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιδεὴς, εος, τινὸς, *id.*

Inordinatè, ἀτάκτως, *Thuc.*

Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, *Plut.*

Inordinatus, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ου, *Iſocr.*

Inornatè, ἀκόσμως, *Plut.* ἀκοσμήτως, *id.*

Inornatus, ὁ ϗ ἡ ἄκοσμος, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος.

Inquam, λέγω, *Dem.* φημὶ, *Herodian.*

Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.

Inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* παρενοχλέω τινὶ, *N. T.*

Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ἡ ἀγρυπνία, *Luc.*

Inquietus, ὁ ϗ ἡ ἄστατος, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀκοίμητος, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἀνήσυχος.

Inquilinus, ὁ ϗ ἡ ἔνοικος, ου, *Strabo,* ὁ ϗ ἡ μέτοικος.

Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, *Dioſc.* ὁ μολυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Inquinatè, μεμολυσμένως.

Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, *Theophr.*

Inquino, μολύνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* μιαίνω.

Inquio, idem quod *Inquam.*

Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινὸς, *Dem.* ordines, ἀκριβόω τὰς τάξεις, *Xen.* diligenter cauſſas, πολυπραγμονέω τὰς αἰτίας, *Plato.* de re aliquâ, περὶ τινὸς, *Plut.* ſeveriùs, σφόδρα ἀκριβολογέομαι, *Dem.* diligenter & accuratè ſingula, καλῶς ϗ ἀκριβῶς διορίζομαι περὶ ἑκάστου, *id.*

Inquiſitio, ἡ ἐξέτασις, *Dem.* ὁ ἐξετασμὸς, *id.*

Inquiſitor, ὁ ἐξεταστὴς, *Ariſtot.* ὁ βασανιστής.

Inſalubris, e, νοσηρὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Inſalutatus, ὁ ϗ ἡ ἀπροσηγόρητος, ου, *Cic.*

Inſanabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνίατος, ου, *Galen.* ὁ ϗ ἡ ἀθεράπευτος, ου, *Philo.*

Inſanè, μανικῶς, *Iſocr.*

Inſania, ἡ μανία, *Dem.* eo inſaniæ pervenire, εἰς τοῦτο μανίας ἔρχεσθαι, *Iſocr.* eſt hæc extrema inſania, ὑπερβολὴ μανίας ἐστὶ τοῦτο, *Dem.* manere in inſaniâ eâdem, μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μανίας, *idem.* liberare aliquos ab inſaniâ, παῦσαι τινας τῆς μανίας, *Iſocr.* deſerere inſaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, *id.*

Inſanio, μαίνομαι, *Dem.* & deliro, μαίνομαι ϗ παραφρονέω, *id.* in aliquâ re, μελαγχολάω τινι, *id.* inſanire facio, ἐκμαίνω, *Philo.*

Inſanus, μανικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *idem.* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *idem.* παράφρων.

Inſatiabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεστος, ου, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἀδηφάγος, ου, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἄπληστος, ου, pecuniâ, χρημάτων, *Dem.*

Inſatiabilitas, ἡ ἀπληστία, ας, *Dem.*

Inſatiabiliter, ἀπλήστως, deditum eſſe voluptatibus, διακεισθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Xen.* alicui rei, ἀπλήστως ἔχειν πρὸς τι, *Iſocr.* περί τι, *id.*

Inſaturabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεστος, ου, *Philo.*

Inſaturabiliter, ἀκορέστως.

Inſcendo, ἀναβαίνω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Inſciens, ὁ ϗ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*

Inſcienter, ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως, *Dem.*

Inſcientia, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης, *Xenoph.*

Inſcitè, ἀμαθῶς, *Thuc.* ἀτέχνως.

Inſcitia, ἡ ἀμαθία, *Plut.* ἡ ἀπειρία, *Iſocr.*

Inſcitus, ὁ ϗ ἡ ἄμουσος, ου.

Inſcius, ἀγνοέων, ῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*

Inſcribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, *Lucian.* diſtichon aureis literis in ſeſamo, χρυσοῖς γράμμασι διστιχον ἐν σησάμῳ, *Ælian.* in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, *Xenoph.* falſo nomine, ψευδεπιγραφέω.

Inſcriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*

Inſcriptus, ὁ ϗ ἡ ἔγγραπτος, non inſcriptus; ὁ ϗ ἡ ἀνεπιγραφος, falsò inſcriptus; ὁ ϗ ἡ ψευδεπίγραφος, *Plut.*

Inſculpo, ἐγκολάπτω, *Plut.* ἐπιχαράττω, ἐγχαράττω, *idem.* ἐγγλύφω.

Inſecabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄτομος, ου, *Plato.*

Inſecta, orum, τὰ ἔντομα, ων, *Ariſtot.*

Inſectatio, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.*

Inſector, διώκω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* δίωξιν ποιέομαι, *id.* cavillor, διασύρω τι, *Dem.*

Inſedabiliter, ἀπαύστως, *Ariſtot.*

Inſemino, ἐνσπείρω, *Xen.*

Inſeneſco, ἐγγηράσκω, *Hippocr.*

Inſenſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Thuc.*

Inſenſibilitas, ἡ ἀναισθησία.

Inſenſilis, e, idem quod *Inſenſibilis, e.*

Inſeparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀχώριστος, ου, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ἀδιάλυτος, ου, LXX.

Inſepultus, ὁ ϗ ἡ ἄταφος, ου, *Thuc.*

Inſequens, ἑπόμενος, ένη, ενον, *Dem.*

Inſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Dem.* ἐπακολουθέω τινὶ, *Plut.*

Inſero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιὰν, *Dem.* plantam, φυτὸν, *id.* ἐμφυτεύω, *Theophr.*

Inſerpo, εἰσερπύζω.

Inſertim, δι' ἐμβλήματος.

Inſertio, ἡ παρένθεσις, τὸ ἔμβλημα, ἡ ἐμβολὴ, ῆς.

Inſervio, διακονέω, τινὶ, *Dem.* voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Iſocr.* λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Lucian.* alicui in aliquâ re, ὑπηρετέω τινί τι, *Dem.* commodis alienis, σκοπέω τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, *Ariſtot.*

Inſideo, ἐπικάθημαι, *Polyb.* alicui rei, καθίζω ἐπί τινι, *Iſocr.* ἐγκαθίζω.

Inſidiæ, ἡ ἐπιβουλὴ, *Dem.* ἡ ἐνέδρα, ας, *idem.* ἡ ἐπιβούλευσις, *Plato.* inſidias ſtruo alicui, ἐπιβουλεύω τινὶ, *Iſocr.* ἐνέδρας καθίζω τινὶ, *Plut.* ἐνέδρας ποιέομαι τινι, *Lucian.* θηρεύω τινὰ, *id.* invadere aliquem inſidiis, ἔρχεσθαι ἐπί τινα μετ' ἐπιβουλῆς; inſidiis circumvenior, ἐπιβουλευομαι, *id.*

Inſidianter, ἐπιβούλως, *Syneſ.*

Inſidiator, ὁ ἐπίβουλος, *Dem.* ἐπιβουλεύων, *id.* ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος, *id.*

Inſidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* λοχάω τινὰ, *Herodot.* ἐλλοχάω τινὰ, *Ælian.* ἐπιτίθημι τινι ἐνέδρας, *Lucian.* θηράω τινὰ, *id.* ἐνεδρεύω τινὰ, *Dem.*

Inſidioſè, ἐπιβούλως, κρυφαίως, *Plut.*

Inſidioſus, ἐπιβουλευτὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπίβουλος, ου, *Dem.*

Inſido, ἐπιβάλλω, aliquâ re, τινὶ, *Plut.* ἐνίζω, *Plut.* καθίζω ἐπὶ τινι, *Thuc.*

Inſigne, τὸ ἐπίσημον, ου, *Plut.* imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, *id.* regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, *id.* τὸ γνώρισμα.

Inſignio, ἐνσημαίνω, *Iſocr.* παρασημαίνομαι.

Inſignis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπίσημος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ παράσημος, *Plut.*

Inſigniter, ἐπισήμως, *Polyb.*

Inſilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππον, *Xen.* ἐμπηδάω, πηδάω ἵππῳ, *Herodian.* in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, *Xen.* in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, *id.*

Inſimul, ἅμα, *Xen.*

Inſimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*

Inſimulo, προβάλλομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τι τινι, *id.* τινί τινος, *Ariſtot.* ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινος, *Dem.*

Inſinuatio, ἡ παρεγγυὴ, ῆς.

Inſinuo, ἐγκολπόω, *Ariſtot.* παρεισάγω, *Plut.* ὑποδύομαι, me alicui, ὑποτρέχω τινὰ ϗ θωπεύω, *Ælian.*

Inſipidus, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄγευστος.

Inſipiens, ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄφρων, *id.* ὁ ϗ ἡ νηπιόφρων, *Strabo.*

Inſipienter, ἀφρόνως, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.* εὐήθως, *id.*

Inſipientia, ἡ ἀφροσύνη, *Iſocr.* ἡ ἄνοια, *Dem.* ἡ μωρία, ας, *id.*

Inſiſto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινὶ, *Lucian.* ἐπιμένω τινὶ, *Plut.*

Inſitio, ἡ ἐμφύτευσις, *N. T.* ἡ ἐμφυτεία, *ib.*

Inſititius, ὁ ϗ ἡ ἔμφυτος, ου, *Philo.*

Inſociabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκοινώνητος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄσπειστος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄμικτος, ου, & vagabundus, ϗ ἀνίδρυτος, *id.*

Inſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*

Inſolatio, ἡ ἡλίωσις, εως, ἡ ἡλίασις, εως.

Inſolens, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινος, *Dem.* ſuperbus, ὁ ϗ ἡ ὑπερήφανος, ου, *id.*

Inſolenter, ἀήθως, *Thuc.* me gero ob aliquid, γαυριάω τινί, *Dem.* ἐπί τινι, *Plut.* γαυρόω τινὶ, *id.*

Inſolentia, ἡ ἀήθεια, *Lucian.* arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, *Ariſtot.*

Inſoleſco, ἐκγαυρόομαι, aliquâ re, μεγαφρονέω ἐπὶ τινι, *Iſocr.* διά τι, *Plut.* ἀβρύνομαι. *Plato.*

Inſolitus, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, *Dem.*

Inſolo, ἡλιάζω, *Dioſc.*

Inſolubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ου, *Plato.*

Inſomnia, ἡ ἀϋπνία, *Plato.* ἡ ἀγρυπνία, *Xen.*

Inſomnis, e, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ ἄγρυπνος, ου, *Lucian.* ob curas inſomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἄϋπνον κεῖσθαι, *Xen.* ἀγρυπνειν νύκτα, *Plut.*

Inſomnium, τὸ ἐνύπνιον, ου, *Plato.*

Inſono, ἐνηχέω, *Naz.*

Inſons, ὁ ϗ ἡ ἀναμάρτητος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, τινὸς, ὁ ϗ ἡ ἀνυπεύθυνος, *id.*

Inſopitus, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xenoph.*

Inſortitò, ἀκληρωτί, *Lyſ.*

Inſortitus, ὁ ϗ ἡ ἀκλήρωτος, ου.

Inſpectio, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἐποπτεία, ας, *Plut.*

Inſpecto, ἐφοράω, *Thuc.* ἐπισκοπέω, *Dem.*

Inſpector, ὁ ἐπόπτης, *Dem.* ὁ ἔφορος, *Philo.*

Inſperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Iſocr.*

Inſperatus, ὁ ϗ ἡ ἄελπτος, ου, *Soph.* ex inſperatò, ἐξ ἀέλπτου, *Herodot.*

Inſpergo, ἐμπάσσω, *Galen.* προσπάσσω, *idem.* ἐγκατασπείρω.

Inſpicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Plut.* ἀποβλέπω εἴς τι, ſeu πρός τι, *Æſchin.* ἐφοράω τι, *Dem.* naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, *Gal.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xen.*

Inſpiratio, ἡ εἰσπνοὴ, *Philo.* ἡ ἐπίνοια, *Cl. Al.*

Inſpiro, ἐμπνέω, *Plut.* ἐμφυσάω, *Baſ.*

Inſpoliatus, ὁ ϗ ἡ ἀσύλητος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄσυλος, ου, *Eurip.*

Inſpuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, *Ægid.* εἴς τι, *Athen.*

Inſtabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄστατος, ου. *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάστατος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀβέβαιος.

Inſtabilitas, τὸ ἄστατον, ου, ἡ ἀστασία.

Inſtans, ἐνεστὼς, υῖα, ός.

Inſtantia, ἡ ἔνστασις, εως.

Inſtar, δίκην, alicujus, τινὸς, *Ariſtot.*

Inſtauratio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Philo.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.*

Inſtaurativus, ἐπισκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Inſtauro, ἀνασκευάζω τι, *Iſocr.* ἐπισκευάζω τι, *Dem.* ἀνορθόω τι, *Iſocr.* ἀνακαινίζω.

Inſterno, ἐπιστρώννυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* lectum, στρωννύω κλίνην, *Xenoph.* equum, ἐπισάττω ἵππον, *id.*

Inſtigatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ου, *N. T.*

Inſtigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ

ἐπὶ

ἐπί τινας, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τί τινα, ϖαρορμάω τινὰ ϖρός τι, *id.*

Inſtillatio, ὁ ἐπισταγμὸς, οῦ.

Inſtillo, ἐπιστάζω, *Dioſc.* ἐνστάζω, mentibus amorem; ψυχαῖς ϖόθον, *Herodian.*

Inſtimulo, κατακεντάννυμι, *Lucian.* ϖαροξύνω, *Plut.* Confer *Inſtigo*

Inſtinctor, ὁ ϖαροξύνων, οντος, *Plut.*

Inſtinctus, ûs, ὁ ϖαροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ ϖαρόρμησις, εως, *Xen.* divinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς, *Plato.* inſtinctu divino, κατα θεὸν, ἐποτρύνοντος θεοῦ, *Herodot.*

Inſtitor, ὁ κάπηλος, ου, *Plato.*

Inſtitorius, καπηλικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Inſtitrix, ἡ καπηλίς, ιδος, *Ariſtoph.*

Inſtituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliquâ, λέγειν περί τινος, *Iſocr.* aliquem in aliquâ re, παιδεύω τινά τι, *Æſchin.* εἴς τι, *Xen.* διδάσκω τινά τι, *Dem.* actionem contra aliquem, γράφω δίκην τινί, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκην, *Dem.* aliquid, καθίστημι τι, *Thuc.*

Inſtitutio, τὸ ἐγχείρημα, *Syneſ. eruditio,* ἡ παιδεία, ας, *Xen.* ἡ ϖαίδευσις, *id.*

Inſtitutum, τὸ ἔθος, εος, τὰ καθεστῶτα, ων, *Plato* vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, *Dem.*

Inſto, ἐφίσταμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* hoſtibus, ἔγκειμαι τοῖς ϖολεμίοις, *Plut.*

Inſtrepo, ἐπικτυπέω, *Ariſtoph.*

Inſtructio, ἡ ϖαρασκευὴ, *Thuc.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Dem.*

Inſtructivus, ϖαρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Inſtrumentum, τὸ ὄργανον, ου, *Ariſtot.* τὸ σκεῦος, εος, *Dem.* τὸ ἐργαλεῖον, ου, *Herodian.* ruſticum, σκεῦος γεωργικον; nauticum, σκεῦος ναυτικὸν, *id.* bellicum, σκεῦος ϖολεμικὸν, *id.*

Inſtruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, τὸ ϖλοῖον ϖᾶσι, *Dem.* aciem, ϖαρατάττω, *Xen.* copias, ϖαρατάττω τὴν δύναμιν, *Plut.* hoſtem contra aliquem, ἀσκέω τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ τινα, *Dem.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς ϖροβλήμασι, *Xen.* ad certamen, ϖαρασκευάζω ϖρὸς ἀγῶνα, *Dem.* armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, *Her. doceo,* διδάσκω. Vide *Doceo.*

Inſuavis, e, ὁ ϗ ἡ ἀγλευκὴς, έος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *Iſocr.*

Inſuaviter, ἀηδῶς, edere, ἐσθίειν, *Xen.*

Inſubidè, ἀσκέπτως, *Ariſtot.*

Inſubidus, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, *Dem.*

Inſuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, *Her.*

Inſueſco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινί, *id.*

Inſuetus, ὁ ϗ ἡ ἀηθὴς, εος, alicujus rei, τινὸς, *Dem.*

Inſula, ἡ νῆσος, ου, *Dem.* parva, νῆσος μικρα, *id.* τὸ νησίον, ου, *Suid.* τὸ νησίδιον, ου, *Thuc.* inſulam refero, νησίζω, *Strabo.* ex inſulâ oriundus. Vide *Inſularis.*

Inſularis, e, νησιώτικὸς, ἡ, ὸν, *Eurip.* ſc. homo, ὁ νησιώτης, ου, *Dem.* ſc. femina, ἡ νησιῶτίς, ιδος, *Plut.*

Inſulſè, ἀφυῶς, *Plut.* Confer *Ineptè.*

Inſulſitas, ἡ ἀπειροκαλια, ας, *Plut.* Confer *Ineptitudo.*

Inſulſus, non ſalſus, ὁ ϗ ἡ ἄναλος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἄναλτος, *Gal.* ὁ ϗ ἡ ἄναλμος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀνάλμυρος, ου, *Hipp.* inſipiens, ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ου, *Plut.* Confer *Ineptus, Inſipiens.*

Inſultatio, ἡ ἐπιπήδησις, εως, ἡ ἔφαλσις, *exagitatio;* ἐπηρεασμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Inſulto, ἐπιπηδάω, alicui, τινὶ, *Xen.* ἐπεμβαίνω τινί, *Plut. vexo, exagito,* ἐπηρεάζω τινὶ, *Dem.* ἐντρυφάω τινι, *Herod.* τινὰ, *Lucian.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Iſocr.*

Inſum, ἔνειμι, in aliquâ re, τινὶ, *Thuc.*

Inſumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, *Iſocr.* Confer *Impendo.*

Inſuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν, *Plut.* aliquid in aliquid, καταῤῥάπτω τι, *Dioſc.*

Inſuper, ϖροσέτι, his, τούτοις, *Herodot.* quid inſuper? τί ϖρὸς τούτοις ἔτι, *Dem.* & inſuper etiam non juſtum, ϖρὸς δὲ ϗ οὐ δίκαιον, *id.* viginti minæ & inſuper, εἴκοσι μναῖ ϗ ϖρὸς, *Iſæus.*

Inſuperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀήττητος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄμαχος, ου, *id.* alicui, ὁ ϗ ἡ δυσμάχητος τινι, *Iſocr.*

Inſurgo, ἐπανίστημι, contra aliquem, τινὶ, *Thuc.* ἀνθίσταμαι ϖρὸς τινα, *id.* ἀνταίρω τινὶ, *Dem.*

Inſuſceptus, ὁ ϗ ἡ ἄδεκτος, ου.

Inſuſurro, ἐπιψιθυρίζω.

Intabeſco, ϖροστήκομαι, *Lucian.*

Intactilis, ὁ ϗ ἡ ἄναπτος, ου, *Hom.*

Intactus, ὁ ϗ ἡ ἄναπτος, ου, *Heſych.* ὁ ϗ ἡ ἄψαυστος.

Intaminatus, ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, *Plut.*

Integer, *totus,* ὅλος, η, ον, *Dem. bonus, candidus,* ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, vir bonus & integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *Dem. incolumis,* ὁ ϗ ἡ ἀκέραιος, ου, urbs, ἀκέραιος ϖόλις, *Iſocr.* ſervare ſua integra, σώζειν τὰ ἑαυτοῦ, *Herodian.* homo integrâ fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, *Dem.* integrum eſt nobis dicere, ἔστιν ἡμῖν λέγειν, *Xen.* ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, *Luc.*

Intego, σκεπάζω τι, *Dioſc.* ἐγκαλύπτω, *Plut.*

Integraſco, ἀνασκευάζομαι, *Strabo.*

Integrè, ὅλως, *Plut.* incorruptè, ἀναμαρτήτως, *Dem.*

Integritas, ἡ ὁλότης, *Ariſtot.* probitas, ἡ ἀρετὴ, *Dem.* ἡ ἀκακία, *id.* morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, *Iſocr.* ſenſuum, τὸ εὐαίσθητον, ου, *Gal.* ἡ εὐαισθησία, *Laert.* corporis, ἡ εὐεξία, *Ariſtot.*

Integro, ἀνασκευάζω, *Plut.*

Integumentum, τὸ σκέπασμα, ατος, *Ariſtot.*

Intellectus, ûs, ὁ νόος, ου, *contr.* νοῦς, νοῦ, *Dem.* intellectu difficilis, δυσκαταμαθήτως ἔχων, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ, δυσνόητος, ου, *N. T.* facilis, ὁ ϗ ἡ εὐνοητος.

Intelligenter, συνετῶς.

Intelligentia, ἡ σύνεσις, *Dem.* ἡ φρόνησις, *Plato.* ἡ ἔννοια, *Dem.*

Intelligibilis, e, νοητὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Intelligo, φρονέω, *Iſocr.* aliquid & præſagio, γινώσκω τι ϗ ϖροαισθάνομαι, *Dem.* aliquid rectè, ὀρθῶς τι εἴδω, & probè ſcio, εἴδομαι τι ϗ συνίημι σαφῶς, aliquid ſatis, μανθάνω τι ἱκανῶς, hoſtium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν ϖολεμίων, *Xen.*

Intemeratus, ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀμόλυντος, ου, *Al. Aphr.*

Intemperans, ὁ ϗ ἡ, ἀκρατὴς, in aliquâ re, τινὸς, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἄσωτος.

Intemperanter, ἀκρατῶς; valde, ὑπερακράτως, *Dem.* vivo, ἀκολασταίνω, *Plut.* διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας, *Dem.*

Intemperantia, ἡ ἀκράτεια, *Xen.* ἡ ἀκρασία, ᾶς; in vitâ, τοῦ βίου, *Dem.* intemperantiâ corruptus, διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, *idem.* coërcere aliquâ re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ἀκολασιῶν τινι, *Iſocr.*

Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, aëris, ἀέρος, *Theophr.* intemperiis agor, κακοδαιμονιάω, *Ariſt.*

Intempeſtas, ἡ δυσκρασία.

Intempeſtivè, ἀκαίρως, ϖαρακαίρως, *Iſocr.* agere aliquid, ϖοιεῖν τι, *Dem.*

Intempeſtivitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*

Intempeſtivus, ὁ ϗ ἡ ἄκαιρος, ου, ambitio, φιλοτιμία, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄωρος, mors, θάνατος, *Plut.*

Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, *Ariſtot.* animum ad aliquid, ϖροσέχω νοῦν τινι, *Iſocr.* κινέω τὴν διάνοιαν ἐπὶ τινι, *Plut.* oculos, ἀτενὲς ὁράω, *Plut.* in aliquid, ἀτενίζω εἴς τι, *N. T.* τινὶ, *ib.* omnes ingenii nervos in aliquâ re, ἐντείνω ἐν τινὶ, *Plato.* ἐπιτείνω.

Intenſio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἐντονὴ, ῆς.

Intentatus, ὁ ϗ ἡ ἀπείρατος, ου, *Dem.* nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀτολμητον ἀφίημι, *Theodoret.*

Intentè, ἐκτενὲς, ἐκτενῶς, *Poll.* orare, ϖροσεύχεσθαι, *N. T.*

Intentio, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Herodian.*

Intento, διατείνομαι, *Xen.* mortem, ἀπειλέω θάνατον, *Herodot.*

Intentus, ἐντεταμένος, ένη, ένον, idem ac attentus, ὁ ϗ ἡ ϖροσεχὴς, έος.

Intepeſco, χλιαίνομαι, *Lucian.*

Inter, μεταξὺ, inter ſermones, μεταξὺ λόγων, *Lucian.* inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας; *Herodian.* ſignum amicitiæ, quod eſt inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς ϖρὸς ἡμᾶς, *Iſocr.* inter cœnam, ϖαρὰ τὸ δεῖπνον; inter vinum atque epulas, ϖαρά μέθην ϗ κραιπάλην, *Herodian.* inter quos, ἐν οἷς, *id.*

Interalbico, ὑπολευκαίνομαι.

Interamnis, e, ὁ ϗ ἡ μεσοποτάμιος, ου.

Interareſco, διαξηραίνομαι.

Intercalaris, ὁ ϗ ἡ ἐμβόλιμος, *Diod. Sic.*

Intercalatio, ἡ ϖαρεμβολὴ, ῆς.

Intercalatus, ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, ϖαρεμβεβλημένος, η, ον.

Intercalo, ἐπάγομαι, *Herodot.* ἐμβάλλω, *Dem.* ϖαρεμβάλλω.

Intercapedo, τὸ διάστημα, *Plato.* ἡ διάστασις, locorum, ἡ κατὰ τόπον, *Plut.*

Intercedo, διέρχομαι, *obſiſto,* legi, ἐνίσταμαι νόμῳ, *Plut.* pro aliquo apud aliquem, ἱκετεύω τινὰ ὑπέρ τινος, *Dem.* intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία ϖρὸς τινα, *Dem.* μεσιτεύω.

Interceptio, ἡ διάληψις, εως, *Ariſtot.*

Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ου.

Interceſſio, ἡ μεσιτεία, *Naz.*

Interceſſor, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*

Intercido, διαπίπτω, *Xen.*

Intercido, διακόπτω, *Gal.*

Intercino, ϖροσᾴδω, *Ariſtoph.*

Intercipio, ὑποτέμνομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* reditus alicujus, ϖαραιρέομαι τὰς ϖροσόδους τινὸς, *Dem.* urbem, ϖραξικοπέω ϖόλιν, *Polyb.* ἐγκαταλαμβάνω.

Interciſè, συντόμως.

Interciſio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*

Interciſus, διακοπεὶς, εῖσα, ὲν.

Intercludo, διακλείω, *Polyb.* alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινός τι, *Iſocr.* ἀπειργω τινὰ τινος, *Plut.* τινὰ ἀπὸ τινός, *Iſocr.* ἀποκλείω τινὰ τινος, *Ariſtot.*

Intercluſio, ἡ διάκλεισις, ἡ ἀποκλεισις.

Intercluſus, ὁ ϗ ἡ ἀπόκλειστος, ου.

Intercolumnium, τὸ ϖεριστύλιον, ου, LXX.

Intercurro, ϖαρεμπίπτω, *Æſchin.*

Intercurſio, ἡ ϖαρέμπτωσις, εως, *Plut.*

Intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Galen.*

Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὰ ϖοιεῖν τι, *Dem.* τινὶ, ὅπως, μη, *Plato.* igni & aqua, εἴργομαι ϖυρὸς ϗ ὕδατος ϗ στέγης τινὰ, *Plut.* alicui ne abeat, ἀπείρηκα τινι ἀπιέναι, *Plut.* ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, *Plato.* ϖαραγγέλλω.

Interdictio, ἡ ἀπόῤῥησις, ἡ ἀπογόρευσις.

Interdictum, τὸ ἀπόῤῥημα, ατος, *Plato.* τὸ ἀπαγόρευμα, ατος, *Plut.* τὸ ϖαράγγελμα, ατος, *Dem.*

Interdiu, μεθ' ἡμέραν, *Dem.* abſum, ἀφημερεύω.

Interdum, ἐνίοτε, *Dem.* ἄλλοτε, *id.*

Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτω, *Dem. Xen. Iſocr.*

Interemptio, ἡ θανάτωσις, εως, *Thuc.*

Intereo, ἀπόλλυμαι, *Ariſtoph.* fame, διαφθείρομαι λιμῷ, *Herodian.* apoplexiâ, θνήσκω ἀποπληξία, *id.* indignè, ϖαραπόλλυμαι, *Lucian.* ἀποθνήσκω, ἀναιρέω.

Interequito, διιππάζω.

Intereſt, διαφέρει, ipſius, αὐτῷ, *Herodian.* hoc tuâ, σοι τοῦτο, *Plato.* hoc mea, μοὶ τούτου, *idem.* meâ nihil, μοὶ οὐδὲν, *id.* multùm ad omnia, ϖολὺ ϖρὸς ἅπαντα, *id.*

Interfari, λόγον ϖαρεμβάλλειν.

Interfatio, λόγου ϖαρεμβολή.

Interfectio, ἡ θανάτωσις, εως, *Thuc.*

Interfector, ὁ φονεὺς, έως, *Iſocr.* ὁ ἀναιρέτης, hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ου, *Dem.*

Interficio, κτείνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἀποσφάττω τινα, *id.* ἀποκτείνω τινὰ, *id.* juſtè, injuſtè, violenter, indictâ cauſsâ, conſultò, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκρίτως, ἐκ ϖρονοίας, *Dem. Iſocr.* φονεύω.

Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν, *Iſocr.*

Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Intergerium, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, *N. T.* τὸ διατείχισμα, ατος, *Plut.*
Interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.
Interibi, ἐν τῷ μεταξὺ.
Interjectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Dem.*
Interjicio, ἐμβάλλω, τὶ, *Dem.* latenter, παρεμβάλλω, *id.*
Interim, μεταξὺ, *Dem.* Confer *Interea.*
Interimo, ἀποκτείνω, *Dem.* Confer *Interficio.*
Interior, ἐνδότερος, έρα, ερον, ex loco interiori, ἔνδοθεν, *Herodian.*
Interitus, ἡ ἀπώλεια, *N. T.* ὁ ὄλεθρος, ſociorum, συμμάχων, *Dem.* navis, ἡ διαφθορὰ ναὸς, *idem.*
Interiùs, ἐνδοτέρω.
Interlabor, διαπίπτω, *Xen.* παρεμπίπτω.
Interlino, καταλείφω, *Gal.*
Interlocutio, ἡ διακοπὴ, ῆς, ἡ διάλεξις.
Interloquor, διακόπτω, *Baſ.* παρενοχλέω λέγοντι, *N. T.* διαλέγομαι.
Interlucatio, ἡ διακάθαρσις, εως, *Theophr.*
Interluceo, παρεμφαίνω.
Interluco, διακαθαίρω, *Theophr.*
Interlunium, ἡ μηνῶν σύνοδος.
Interluo, διαῤῥέω, *Iſocr.*
Intermedius, ὁ καὶ ἡ διάμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.*
Intermeo, διοδεύω, *Syneſ.*
Intermico, διαλάμπω, *Iſocr.*
Interminor, διαπειλέω, alicui, τινὶ, *Æſchin.* ἐμβριμάομαι.
Intermiſceo, ἐγκαταμίγνυμι τινὶ, *Lucian.*
Intermiſſio, ἡ διάλειψις, τὸ διάλειμμα, *Plut.* ἡ ἄνεσις.
Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, *Theophr.* intermittens pulſus, διαλείπων σφυγμὸς, *Gal.* ſine intermiſſione, ἀδιαλείπτως, *N. T.*
Intermorior, παραπόλλυμαι, *Lucian.*
Intermuralis, e, ὁ καὶ ἡ μεσότειχος, ου.
Internaſcor, διαγεννάομαι.
Internecinus, ὁ καὶ ἡ πανολεθρος, ου, *Eur.*
Internecio, ἡ πανολεθρία, *Thuc.* ἡ ἐξώλεια, *Dem.* cum internecione, πανολέθρως.
Interneco, ἐξολεθρεύω, *N. T.*
Internoſco, διαγινώσκω, *Ariſtoph.*
Internuncio, διαγγέλλω, *Plut.*
Internuncius, ὁ διάγγελος, ου, *Bud.*
Intero, ἐντρίβω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
Interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* τινὶ, *N. T.* διακόπτω.
Interpolatio, ἡ ἀνασκευὴ, ἡ ἐπισκευὴ, *Dem.*
Interpolo, ἀνανεόομαι, *Iſocr.*
Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* παρεντίθημι, παρεμβάλλω.
Interpoſitio, ἡ παρεμβολὴ, ἡ παρεντίθεσις.
Interpres, ὁ ἑρμενεὺς, έως, *Xen.* ὁ ἑρμηνευτὴς, οῦ, *Plato.* ὁ ἐξηγητης, οῦ, *Dem.* per interpretem loqui, δι' ἑρμηνέως λέγειν, *Æl.*
Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, *Eur.*
Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ἡ μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω τὶ, *Gal.* μεθερμηνεύω, *Polyb.* Latinè, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνὴν, *Plut.* in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, *Naz.* ἐξηγέομαι τι πρὸς τὸ εὔφημον; in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, *Ariſtot.*
Interpunctio, ἡ διαστιξις, εως.
Interpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.
Interpungo, διαστίζω, *Ariſtot.*
Interquieſco, ἡσυχιάζω, *Thuc.* διαπαύομαι, *Plato.*
Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, *Plut.*
Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, έως, *Plut.*
Interritus, ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, έος, *Lucian.*
Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, *Ariſtot.* τὸ ἐρώτημα, *id.* ἡ ἐπερώτησις, *N. T.*
Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ου.
Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινὰ τι, *Plut.* libenter, ἡδέως, perſpicuis verbis, σαφῶς cum indignatione, ἀγανακτήσας, *Dem.* ποιέομαι ἐρώτησιν τινὰ, *Iſocr.* de aliquâ re, ἐρωτάω περί τινος, *Lucian.* πυνθάνομαι τινος τι, ſeu περί τινος, *Plut.*

Interrumpo, διαρήγνυμι, ſeu διαρήσσω, *Luc.*
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interſcindo, διασχίζω, *Xen.* pontem, διασπάω γέφυραν, *Polyb.*
Interſeco, διατέμνω, *Plato.*
Interſectio, ἡ διατομὴ, ῆς.
Interſepio, διαφράσσω, *Herodian.*
Interſero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, *Lucian.*
Interſpergo, ἐνδιασπείρω.
Interſpiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, *Al. Aphr.* ſine interſpiratione, ἀπνευστὶ, *Athen.*
Interſpiro, διαπνέω, *Philo.*
Interſtitium, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*
Interſtrepo, διαψοφέω.
Interſum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, *Dem.* alicui rei, ἐπί τινι, *Xen.* πρὸς τι, *id.* παραγίγνομαι τινι, *Æſchin.* differo, διαφέρω. Confer *Differo*, item *Intereſt.*
Intertextus, ὁ καὶ ἡ πάρυφος, ου, *Poll.*
Intertignium, τὸ μεσοδόκιον, ου.
Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, *Plato.*
Interturbo, διαταράττω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbes, ἐνοχλέω τὰς πολεις, *Iſocr.* aliquem, ἐκκρύω τινα, *Dem.*
Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.* τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.* ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, *Æl.* per intervallum, διασταδὸν, *Hom.* ἡ διάστασις.
Intervenio, ἐπέρχομαι, *Plut.* μεσιτεύω.
Interventus, ûs, ἡ ἐπίλευσις, εως.
Interverto, ὑπεξαιρέομαι, *Lucian.* aliquid, σφετερίζω τι, *Xen.*
Interula, ὁ χιτωνίσκος, *Plut.*
Inteſtatò, ἀδιαθέτως.
Inteſtatus, ὁ καὶ ἡ ἀδιάθετος, ου.
Inteſtinum, τὸ ἔντερον, ου, *Dioſc.* inteſtina, τὰ ἔγκατα, ων, *Lucian.* τὰ σπλάγχνα, ων, *N. T.* τὰ ἐντόσθια, ων, *Lucian.*
Inteſtinus, ὁ ἔνδοθεν, ὁ εἴσω; bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Intexo, ἐμπλέκω τινὶ, *Eur.* ἐνυφαίνω, *Athen.*
Intimè, ἐνδοτάτω.
Intimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.* ἐσώτατος, άτη, ατον, ſc. amicus, ὁ οἰκειότατος, ου, *Thuc.* μύχατος, η, ον.
Intinctus, ûs, τὸ ἔμβαμμα, ατος, *Xen.*
Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἴς τι, *Ariſtoph.*
Intolerabilis, ὁ καὶ ἡ δύσοιστος, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ ἐπαχθης, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφόρητος.
Intolerandus, ὁ καὶ ἡ ὑπέρδεινος, ου, *Dem.*
Intolerans, vide *Impatiens.*
Intolerantia, vide *Impatientia.*
Intono, βροντάω.
Intonſus, ὁ καὶ ἡ ἄκαρτος, ου, *Julian. Apoſt.* ἀκερσεκόμης, ου.
Intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* στροφιλέω τι, *Plut.* συστρέφω τι, *Plut.*
Intortè, συνεστραμμένως, *Ariſtot.*
Intra, ἐντὸς, murum, τείχους, *Iſocr.* vallum, ἔσω τοῦ χάρακος, *Plut.*
Intractabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμεταχείριστος.
Intremiſco, ἐντρεμέομαι, τρέμω, *Plut.*
Intrepidè, ἀδεως, *Lucian.* ἀφόβως, *Dem.* reſpondeo, ἀτρέστως πάνυ καὶ ἐμμελῶς ἀνακρίνομαι, *Æl.*
Intrepidus, ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, έος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀθαμβὴς, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ου, *id.*
Intrico, ἐπιπλέκω, *Gal.*
Intrinſecùs, ἔσωθεν, ἔνδοθεν, *Dem.*
Intrita, τὸ μυσσωτὸν, ſeu μυττωτον, ου, *Dioſc.*
Intrò, ἔσω, *Dem.*
Intro, as, εἰσέρχομαι, *Plato.* in aliquid, εἴσειμι εἴς τι, *Dem.* ἐμβατεύω εἴς τι, *idem.*
Introcludo, vide *Includo.*
Introdo, ἐνδίδωμι, *Euripid.*
Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, *Æl.*
Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Syneſ.*
Introëo, εἰσέρχομαι, *Plato.* Confer *Intro.*
Introfero, εἰσκομίζω, *Xen.*
Introgedior, idem quod *Intro.*
Introitus, ἡ εἴσοδος, *Plut.* ἡ εἴσδυσις, *Ariſtot.*
Intromitto, εἰσοικίζω, *Polyb.* εἰσδέχομαι.
Introrepo, εἰσερπύζω, *Plut.*
Introrſum, vel introrſus, εἰς τὸ ἔσω.
Introrumpo, εἰσβιάζομαι, εἰς οἶκον, *Plut.*

Introſpicio, καθοράω, aliquid, τι, *Plut.* ἐφοράω τι, *Dem.* ἐπισκοπέω τι, *Gal.* in ſepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, *N. T.*
Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.*
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* βλέπω εἴς τινα, *id.* πρὸς τινα, *Plut.* aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, *Æſchin.* πρός τι, *Plato,* ἐνοράω τινὶ, *Xen.*
Intuitus, ἡ ἔποψις, ἡ ὄψις.
Intumeo, ſeu Intumeſco, ἐξοιδέω, *Lucian.* διοιδαίνομαι, *id.* ἐξογκόομαι, *Herodot.*
Intumulatus, vide *Inſepultus.*
Inturbatus, ὁ καὶ ἡ ἀτάραχος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀτάρακτος, ου.
Intùs, ἔνδον, eſſe, εἶναι, *Dem.* juvare, ἔνδοθεν συμπράττειν, *id.* i. e. domi, οἴκοι, *Plut.*
Intutus, ὁ καὶ ἡ ἐπισφαλὴς, έος, *Plut.*
Intybum, ἡ σέρις, δος, *Dioſc.*
Invado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* aliquâ re, προς τινά τινι, *Thuc.* regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* ἐπιπηδάω χώραν, *Plut.* ἐπιβαίνω χώρας, *Dem.* ἐπὶ τὴν χώραν, *id.* invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δεος, *Lucian.* invaſit illum peſtis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, *Thuc.*
Invaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι, *Dion. Halicarn.* αὔξομαι, *Xen.*
Invaletudo, ἡ ἀῤῥωστία, *Dem.* ἡ ἀσθένεια.
Invalidè, ἀσθενῶς, *Dem.*
Invalidus, ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος, *Dem.*
Invariabilis, ὁ καὶ ἡ ἀντετεροίωτος, *Ariſtot.*
Invaſio, ἡ ἐπίλασις, *Lucian.* ἡ εἰσβολὴ, *Iſocr.*
Invectio, ἡ εἰσκομιδὴ, *Thuc.* ἡ ἐπαγωγή, *id.*
Invectivus, στηλιτευτικὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος, *Naz.* ἡ στηλίτευσις, εως.
Invectus, ûs, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Thuc.*
Inveho, εἰσκομίζω, *Xen.* ἐπάγω, *Thuc.* invehor, i. e. maledictis laceſſo, ἀποτείνομαι, in aliquem, εἴς, τινα, *Gal.* ψόγον ἐπιφέρω τινὶ, *Thuc.* ἐπιτίθεμαι τινι, *Iſocr.*
Invenio, εὑρίσκω τὶ, *Iſocr.* ἐξευρίσκω τι, *id.*
Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.*
Inventio, ἡ εὕρεσις, εως, *Plut.*
Inventiuncula, τὸ εὑρηματίον, ου, *Plut.*
Invenuſtus, ὁ καὶ ἡ ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inventor, ἡ εὑρετὴς, *Iſocr.* ὁ ἐφευρετὴς, *N. T.*
Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, *Plato.*
Invenuſtè, ἀχαρίτως.
Invenuſtus, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀναφρόδιτος, ου, *Lucian.*
Inverecundè, ἀναισχύντως, *Plato.* Confer *Impudenter.*
Inverecundia, ἡ ἀναισχυντία, ας, *Dem.* Confer *Impudentia.*
Inverecundus, ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, ου, *Dem.* Confer *Impudens.*
Inverſio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς.
Inverto, καταστρέφω, *Liban.* ἐκστρέφω, *Ariſtoph.*
Inveſperaſcit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*
Inveſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xen.* ἡ ἔρευνα, ης, *Ariſtot.* ἡ ἐξέτασις.
Inveſtigator, ὁ ἀνιχνευτης, οῦ.
Inveſtigo, ἐξιχνεύω, latentem, λανθάνοντα, *Plut.* feras, θηρία, *Lucian.* peccata, ἁμαρτίας, *Plut.* ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, *Iſocr.* aliquid, ἀναζητέω τι, *Iſocr.* aliquem, ἐρευνάω τινὰ, *Xen.*
Inveſtimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.*
Inveſtio, ἐνδύω, *Xen.*
Inveteraſco, παλαιόομαι, *Gal.*
Inveteratio, ἡ παλαίωσις, εως, *Plut.*
Invetero, παλαιόω. Vide *Invaleſco.*
Invicem, ἀλλήλων, οις, ους, *Dem.*
Invictus, ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄμαχος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνίκητος.
Invidè, φθονερῶς, *Xen.*
Invidentia, ὁ φθόνος, *Dem.* Confer *Invidia.*
Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντι τι, *Iſocr.* commodis alicujus, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, *id.* alicui aliquid, τινί τινος, *id.* βασκαίνω τινί τινος, *Luc.* Confer *Invidia.*
Invidia, ὁ φθόνος, *Dem.* ἡ βασκανία, & æmulatio, φθόνος καὶ φιλονεικία, *id.* & odium, φθόνος

φθόνος ϗ δυσμένεια, *Iſocr.* invidiam concitare alicui re aliquâ, συνάγειν τινὶ φθόνον τίνὶ, *Dem.* ἐμποιεῖν τινι φθόνον περί τινος, *Iſocr.* habere, ἔχειν φθόνον, *id.* conficere ſe invidiâ, ἀσκεῖν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις, *Dem.* obnoxium eſſe invidiæ, ὑπεῖναι τισι φθόνον; abſit invidia dicto, ἀπείη τοῦ λόγου φθόνος, *id.* invidiâ carens, ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ου, *Herodot.*

Invidiosè, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχεσθαι τι, *Dem.* ἐπιφθόνως, *Thuc.*

Invidioſus, ὁ ϗ ἡ ἐπίφθονος, ου; poſſeſſio, κτῆμα, *Plato.* ὁ ϗ ἡ βάσκανος, ου; res, βάσκανον πρᾶγμα, *Dem.*

Invidus, φθονερὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ βάσκανος, ου; homo, ἄνθρωπος, *Dem.* erga aliquem, βασκαίνων, ουσα, ον, τινὰ, *Iſocr.*

Invigilo, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.* ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.

Inviolabilis, e ὁ ϗ ἡ ἀνεκβίαστος, *Plut.*

Inviolabiliter, ἀνεκβιάστως.

Inviolatus, ὁ ϗ ἡ ἀνεκβίαστος, ου, *Plut.*

Inviſibilis, ὁ ϗ ἡ ἀόρατος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀθέατος, *Plut.*

Inviſo, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπισκοπέω τινὰ, *Iſocr.* ægrotantem, ἐπισκέπτομαι τὸν ἀσθενήσαντα, *N. T.*

Inviſus, ὁ ϗ ἡ ἀθέατος, ου, *Plut.* invidioſus, ὁ ϗ ἡ ἐπίφθονος, ου, *Dem.* alicui, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθής, τινι, *Iſocr.* Deo & hominibus, ἐχθρὸς Θεῷ ϗ ἀνθρώποις, *Dem.*

Invitabilis, e, ἐφολκὸς, ὴ, ὸν, *Ælian.* προσκλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Invitatio, ἡ πρόσκλησις, εως, ad cœnam ſeu epulum, ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.*

Invitè, Invitò, ἀκουσίως, *Dem.* ἀκοντὶ, *id.*

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Dem.* πρὸς τὸ δεῖπνον, *idem.* παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, *Lucian. allicio.* Vide *Allicio.*

Invitus, ὁ ϗ ἡ ἀκούσιος, *Dem.* ἄκων, ουσα, ον, non volens, ſed quam maximè invitus, οὐχ ἕκων, ἀλλ' ὡς οἷον τὸ, μάλιστα ἄκων, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ βιασθεὶς, *Iſocr.* ſervio alicui, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς δουλεύω τινὶ; invitis & mœrentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν ϗ λυπουμένων ποιεῖν τι, *id.* invitis nobis, βίᾳ ἡμῶν, *Iſocr.*

Invius, ὁ ϗ ἡ ἄνοδος, *Xen.* locus, ἡ ἀνοδία, *Philo.* τὸ ἄβατον, *Diod. Sic.*

Inula, τὸ ἑλένιον, ου, *Dioſc.*

Inultus, ὁ ϗ ἡ ἀνεκδίκητος, ου, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀτιμώρητος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* τινὶ, *ibid.* κατασκιάζω τινὰ, *Herodot.*

Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, ἡ κατάχρισις, *Al. Aphr.*

Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Plato.*

Inundo, πλημμυρέω, *Plut.* ὑπεκρέω, *id.* κατακλύζω, *Xen.*

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, *Lucian.* καταχρίω, *Gal.*

Invocatio, ἡ ἐπίκλησις, *Lucian.* Dei, ἡ θεοκλύτησις, *Suid.*

Invocatus, non *vocatus,* ὁ ϗ ἡ ἄκλητος, *Athen.*

Invoco, κατακαλέω, *Plut.* Deum, ἐπικαλέω θεὸν, *Herodian.* προσκυνέω θεῷ, *N. T.* τὸν θεὸν, *Dem.* ut Deum Quirinium, θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, *Plut.*

Involito, ἐφίπταμαι, εἰσπετάομαι, *Ariſtot.*

Involo, εἰσπέτομαι, εἰσπετάομαι, *Ariſtot. invado.* Vide *Invado.*

Involucrum, τὸ εἴλημα, τὸ ἐνείλημα, *Hippocr.*

Involuntarius, idem quod *Invitus.*

Involvolus, ἴψ, ἰπὸς, *Ammon.*

Involvo, ἐγκυλίω, aliquâ re, εἴς τι, *Xen.* ἐγκυλινδέω, *Lucian.* aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, *Iſocr.* malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, *idem,* tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι, *Plut.* ἐπισκιάζω τινὶ, *Philo.*

Involutio, ἡ ἐγκυλίνδησις, εως, *Plut.*

Inurbanè, ἀκόμψως, *Plut.* ἀγροικως, *Theocrit.*

Inurbanus, ὁ ϗ ἡ ἄγροικος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, *id.*

Inuro, ἐγκαίω, καυστηριάζω, *N. T.* alicui ignominiam, προστρίβομαι τινι ὄνειδος, *Plut.* maculam, περιάπτω τινὶ αἰσχύνην, *Plato.*

Inuſitatè, ἄηθως, *Thuc.* ἀχρείως.

Inuſitatus, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, *Dem.*

Inuſtus, ὁ ϗ ἡ ἔγκαυστος, ἐγκαυθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gal.* nota, τὸ ἔγκαυμα, *Plato.*

Inutilis, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνωφελὴς, τινὶ, & pernicioſus alicui, ὁ ϗ ἡ ἀσύμφορος ϗ βλαβερὸς, τινι, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀλυσιτελὴς, τινὶ, *id.*

Inutilitas, ἡ ἀχρηστία, ας, *Appian.*

Inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, *Dem.*

Invulnerabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτρωτος, ου, *Maccab.*

Invulneratus, ὁ ϗ ἡ ἄτρωτος, *Philo,* ὁ ϗ ἡ ἄθραυστος, *Plut.*

Io, ἰοῦ, Io! Io! ἰοῦ, ἰοῦ, *Plato.*

Jocatio, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.*

Jocor, παίζω, *Dem.* in aliquem cavillando, διὰ σκωμμάτων εἴς τινα, *Plut.* cum aliquo, προσπαίζω τινὶ, *Plato.*

Jocosè, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.

Jocoſus, ὁ ϗ ἡ παιδιώδης, εος, *Ariſtot.* γελεῖος, α, ον, in rebus jocoſis ſeria agere, σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, *Plut.*

Jocularis, idem.

Jculariter, παιγνιωδῶς.

Joculor, παίζω, *Plut.* ἀστεῖα λέγω, *Ariſtot.* χαριέντως εἶπον, *Plato.*

Jocus, ἡ παιδιὰ, ᾶς. *Plut.* ſerio an joco hoc dicit, σπουδάζει ταῦτα, ἢ παιζει, *Plato.* per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, *Ælian.*

Ipſe, αὐτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ego ipſe, ἐγὼ αὐτός *Dem.* hic ipſe, οὗτος αὐτὸς, *id.* civitas à ſe ipsâ, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς, *id.* (2) mei ipſius, ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, periclitor de meo ipſo, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, *Iſocr.* (3) tui ipſius. σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Iſocr.* (4) ſui ipſius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* αὑτοῦ, ῆς, οῦ, *Iſocr.*

Ira, ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ θυμὸς, οῦ, ἡ χολὴ, ῆς, magna ſeu gravis, ὀργὴ μεγάλη; maxima, μεγίστη, ἐσχάτη; vehemens, ἰσχυρὰ, *id.* immortalis, ἀείμνηστος, *Iſocr.* levis, μικρὰ, *Dem.* & odium, ὀργὴ ϗ μῖσος, *Iſocr.* & ſtomachus, ὀργὴ ϗ θυμὸς, *id.* & indignatio, ὀργὴ ϗ χολὴ, *Dem.* ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρὸς τινα, *id.* ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προσκαλεῖσθαι, *Lucian.* concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, *Ariſtot.* εἰς ὀργὴν καθιστάναι, *id.* ira deferveſcit, παρακμάζει ϗ παρανθεῖ τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* iram concoquere, ὀργὴν πεπαίνειν, *id.* deſinere ab irâ, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, *Iſocr.* Confer *Iracundia.*

Iracundè, ὀργίλως, *Dem.* δυσκόλως, πικρῶς.

Iracundia, ἡ ὀργιλότης, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, *Dem.* ὁ παροργισμὸς, οῦ, *N. T.* iracundiam concipere adverſus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ἐπί τινὰ, *Dem.* excitare, παριστάναι ὀργὴν; explere, ἀναπληροῦν ὀργὴν; alicujus experiri, περιπίπτειν τῇ ὀργῇ τινος, *id.* iracundiâ efferri, ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, *Iſocr.*

Iracundus, ὀργίλος, η, ον, *Ariſtot.* θυμὸν ἔχων, ουσα, ον, *Æl.* Confer *Iracundia.*

Iraſcor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.* ἀγανακτέω πρός τινα, *Plut.* κατὰ τινος, περί τινος, *Plato.* ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι, *Plut.* ὀργίζομαι ϗ ἀγανακτέω ἐπὶ τινι, *Dem.* ἀγανακτέω ϗ χαλεπῶς φέρω τι, *id.*

Iratè, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, *Plut.*

Iratus, ὀργιζόμενος, ένη, ενον, *Dem.* θυμούμενος, ένη, ενον, *id.* in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργὴν, *Plut.*

Iris, ἡ ἶρις, ιδος, *Ariſtot.*

Ironia, ἡ εἰρωνία, ας, *Ariſtot.*

Ironicè, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωνεύω, *Appian.*

Ironicus, εἰρωνικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Irradio, ἀκτινοβολέω, *Athen.*

Irrationabilis ſeu irrationalis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλογος, *Ariſtot.*

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.

Irrauceſco, βραγχιάω, *Ariſtot.* βράγχοις ἁλίσκομαι, *idem.*

Irreconciliabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλλακτος, ου, hoſtis, ἐχθρὸς, *Dem.*

Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, *Dem.*

Irrefutabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναντίῤῥητος, *Plut.*

Irreligioſus, ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσεβὴς, εος, *id.*

Irremeabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνοστος, ου.

Irremediabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Plut.*

Irremiſsè, ἀδιαλείπτως, *N. T.*

Irreparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεπισκεύαστος, ου.

Irrepertus, ὁ ϗ ἡ ἀνεύρετος, ου.

Irrepo, παρεισπίπτω, *Theophr.* ad aliquid, εἰσερπύζω ἐπί τι, *Ariſtoph.* ad imperii ſucceſſionem, παραδύω ἐπί τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, *Plut.*

Irreprehenſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμεμπτος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιτίμητος, *id.*

Irreprehenſus, ὁ ϗ ἡ ἀνέλεγκτος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀμώμητος, ου, *N. T.*

Irrequietus, ὁ ϗ ἡ ἄπαυστος, *Plato.*

Irreſolubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, *Plato.*

Irreſolutus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλυτος, *Ariſtot.*

Irretio, ἐμπλέκω, aliquâ re, τινὶ, *Dem.* περιβάλλω τινὶ, *Iſocr.* σαγηνεύω τι, *Xen.*

Irretortus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάστροφος, ου, *Plut.*

Irreverens, ὁ ϗ ἡ ἀναιδὴς, έος, *Dem.*

Irreverenter, ἀναιδημόνως, *Gal.*

Irreverentia, ἡ ἀναιδεια, ας, *Dem.*

Irrevocabilis, ὁ ϗ ἡ ἀμετάπειστος, *Plut.*

Irrevocabiliter, ἀνεπιτρέπτως, *Maccab.*

Irrideo, καταγελάω, alicujus ſimplicitatem, τινὸς εὐηθείας, *Dem.* τινὰ, *Iſocr.* χλευάζω τινὰ, *Dem.* inſolenter, ὑβριστικῶς προσεκχλευαζω τινὰ, *id.* ἐπισκώπτω τινὰ, *Lucian.*

Irridiculè, ἀκαταγελάστως, *Æſchin.*

Irrigatio, ἡ ἄρδευσις, εως, *Theophr.*

Irrigo, ἀρδεύω, *Theophr.* ἄρδω, *Plut.* βρέχω, διαίνω.

Irriguus, ὁ ϗ ἡ κατάῤῥυτος, ου, regio fluviis, χώρα ποταμοῖς, *Plut.*

Irriſio, ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ χλευασία, ας, *Ariſtot.* ὁ καταγέλως, ὁ διασυρμός.

Irriſor, ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Irritabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐερέθιστος, *Strabo.* ὁ ϗ ἡ εὐπαρόρμητος, ου, *Ariſtot.*

Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, *Appian.*

Irritatio, ἡ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐρεθισμὸς, οῦ, *Hipp.*

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρός τινὰ, *id.* παροξύνω τινὰ ἐπὶ τινα, *Plut.*

Irritus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκυρος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄπρακτος, *Lucian.* facio aliquid, ἄκυρον ποιέω τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνήνυτος, irritos conatus habeo, ἀνήνυτα πράγματα ἔχω, *id.*

Irroboro, ἐπιῤῥώνυμι, *Thuc.*

Irrogatio, ἡ ἐπίθεσις, εως, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, *Iſocr.* ἐπιβάλλω ἐπιβολὴν, *Xen.*

Irroro, ἐπιδροσίζω, ἐπιῤῥαίνω, *Al. Aphr.*

Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* ἐμβάλλω εἴς τι, *Iſocr.* ἐφορμάω τινὶ, *Plut.*

Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* προσβάλλω τῇ χώρα, *Plut.* ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, *Plut.* εἰσπηδάω εἰς χώραν; in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.*

Irruptio, ἡ εἰσβολὴ, *Plut.* ἡ ἐμβολὴ, *id.* ἡ ἐπέλευσις, *Lucian.* irruptionem facio, προσβάλλω τινι, *Xen.* Confer *Invado, Irruo.*

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεινο, *Dem.* is ipſe, ἐκεῖνος, αὐτὸς, *id.*

Iſagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Iſoſceles, ὁ ϗ ἡ ἰσοσκελὴς, έος, *Ariſtot.*

Iſte, iſta, iſtud, idem quod *Is, ea, id.*

Iſtac, τῇδε, *Plut.*

Iſthmus, ὁ ἰσθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Iſtic, iſtæc, iſtoc, οὗτος, αὐτη, τοῦτο, *Dem.*

Iſtio, ἐνταῦθα, *Dem.* ἐνταυθοὶ, *id.* ἐνθάδε, *id.*

Iſtinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*

Iſto, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtoc, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtoriûm, αὐτοσε, *Plato.* πρὸς τόνδε τὸν τόπον, *Plut.*

Ita, οὕτω, *ſequente Conſonâ,* ut, οὕτως, *ſequente Vocali* vel *Diphthongo,* quemadmodum—ita ὥσπερ—οὕτω, *Dem.* ita—ut, οὕτως—ὡς; ita autem conſiderate, οὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε; aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν ὡδὶ, τοῖς δὲ ἑτέρως δοκεῖ; ita me dii ament, νὴ τοὺς θεοὺς, μὰ τοὺς θεοὺς; ita ſe hæc habent, οὕτω ταῦτ' ἔχει, *id.* ita, ut, τοσοῦτον, ὥστε, *Iſocr.* οὕτως, ὡς, *id.* οὕτως, ὥστε, *Æſchin.* ita gloriati ſunt, quaſi omnes vicerint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσονπερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, *Iſocr.* itane? οὐκ ἄραγε; itane terra quidem? οὐδ' ἄραγε ἡ γῆ, *Xen.*

Itaque, ἄρα οὖν, *Plato.* Confer *Ergo.*

Item, ὁμοίως, *Plato.*

Iter, ἡ πορεία, *Plato.* ἡ ὁδὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, *Xen.* facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, *id.* terrâ, κατὰ γῆν, *Thuc.* longum, μακρὰν ὁδὸν, *Iſocr.* trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν; feſtinanter, πορείαν ποιεῖσθαι μετα σπουδῆς, *Herod.* per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plato.* per regionem, διὰ τῆς χώρας, *Ariſtot.* διέρχομαι χώραν, *Plato.* conficere, προέρχεσθαι ὁδὸν, *Plato.*

Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, *Ariſtot.*

Itero, ἀναλαμβάνω, *Plato.* δευτερέω, LXX.

Iterum, πάλιν, *Dem.* αὖ, *id.* αὖθις, *id.* atque iterum, αὖθις, ϗ μαλα.

Itidem, ὁμοιως, *Plato.*

Itinerarius, ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* hinc

Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν, ſc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας, *Plato.*

Juba, ἡ χαίτη, ης, *Ariſtot.* equi ſeu muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς, *id.*

Jubar, τὸ σέλας, αος, *Ariſtot.*

Jubatus, χαιτόεις, όεσσα, όεν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὰ, *Plato.* alicui aliquid, κελεύομαι τινι περί τινος, *Iſocr.* vos meminiſſe, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, *idem.* te ſalvere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγαλίαμα, ατος.

Jucundè, ἡδέως, *Dem.*

Jucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ τερπνότης.

Jucundor, ἡδύνομαι, *Athen.* aliquâ re, ἥδομαι τινι, *Xen.* ἐπί τινι, *id.*

Jucundus, τερπνὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, *Dem.* κεχαρισμένος, ένη, ένον, τινι, *id.* καταθύμιος.

Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικαστὴς, οῦ, *idem.* judicis officio fungor, δικάζω, *Iſocr.*

Judicatio, ἡ κρίσις, εως, *Dem.*

Judicatò, κατα κρίσεως.

Judicatum, τὸ κρίμα, *N. T.* mulcta, ἡ καταδίκη, *Dem.*

Judicialis, e, δικανικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* δικαστικὸς, ἡ, ὸν.

Judiciarius, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Judicium, ἡ κρίσις, *Ariſtot.* facio de aliquo, κρίσιν ποιέομαι περί τινος, *Iſocr.* rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω, *Dem.*

Judico, κρίνω, τινὰ, *Plato.* τὶ, *id.* aliquid ut leges poſtulant, δικάζω τι ἀξίως τῶν νόμων, *Dem.* ſecundum leges, κατα τοὺς νόμους, *idem.* de aliquâ re, περί τινος, *Iſocr.* κρίνω περί τινος, *Plato.* κρίσιν ποιέομαι περὶ τινος, *Iſocr.* ad gratiam, κρίσιν ποιέομαι πρὸς χάριν, *Iſocr.*

Jugalis, ὁ ϗ ἡ ζύγιος, ἵππος, *Ariſtoph.*

Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, *Polyb.*

Jugerum, τὸ πλέθρον, ου, *Diod. Sic.*

Jugis, e, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, έος, *Ariſtot.*

Jugiter, συνεχως, *Thuc.* διηνεχῶς.

Juglans, *arbor,* ἡ καρύα, ας, *Theophr.* *fructus,* τὸ κάρυον, ου, *id.*

Jugulatio, ἡ ἀπόσφαξις, ἡ σφαγὴ, *Iſocr.*

Jugulator, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.*

Jugulo, σφάττω, *Iſocr.* aliquem, ἀποσφάττω τινὰ, *Dem.* αὐχενίζω τινά, *Philo.*

Jugulum, ἡ δειρα, ᾶς, *Herodot.* ἡ κλεὶς, δὸς, *Ariſtot.* τὸ κτῆνος.

Jugum, τὸ ζεῦγος, εος; boum, βοεικὸν, *Thuc.* montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.*

Julius, ὁ Μεταγειτνιὼν, *Dem.* ὁ Ἰούλιος.

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, ου, *Thuc.*

Junceus, Juncidus, Juncinus a, um, ὁ ϗ ἡ σχοινώδης, εος, σχοινινος, ίνη, ινον, *Heſych.*

Juncoſus, ὁ ϗ ἡ σχοινώδης, εος.

Junctim, ζυγηδὸν, *Heliod.*

Junctio, ἡ ζεύξις, ἡ συζυγία, *Ariſtid.*

Junctura, ἡ σύζευξις, εως, *Ariſtot.*

Juncus, ἡ σχοῖνος, ου, *Theophr.*

Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, *Herodot.* ad currum, ἐφ' ἅρμα, *id.* flumen ponte, ποταμὸν, *idem.* γέφυραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, *id.* alicui filiam, τινι τὴν θυγατέρα, *Appian.* συνάπτω.

Junior, νεώτερος, έρα, ερον, *Dem.*

Juniperinus, ἀρκεύθινος, ινη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Juniperus, i, ἡ ἄρκευθος, ου, *Dioſc.*

Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, *Dem.* ὁ Ἰούνιος.

Junix, ἡ δαμάλη, ης, *N. T.*

Juramentum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* τὸ ὅρκιον, ου, *Thuc.* & fides, ὅρκος, ϗ πίστις, *Dem.* juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαι τινα εἰς ὅρκον, διδόναι τινι ὅρκον περί τινος; & accipere, δοῦναι ὅρκον ϗ λαβεῖν; exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος, δέχεσθαι ὅρκον; ſervare, φυλάττειν ὅρκον; negligere, ἀμελεῖν τοῦ ὀμωμοσμένου ὅρκου; & violare, ὀλιγωρεῖν τοῦ ὅρκου ϗ παραβαίνειν αὐτὸν; facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, *id.* Confer *Juro.*

Juratus, ὀμωμοσμένος, ένη, ένον, jusjurandum, ὅρκος, *Dem.*

Jurè, δικαίως, *Dem.*

Jureconſultus, ὁ νομικὸς οῦ, *Plut.*

Jurgioſus, ὁ ϗ ἡ φιλόνεικος, ου, *N. T.* ἐριστικὸς, ἡ, ὸν.

Jurgium, ἡ λοιδορία, *Dem.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* τὸ νεῖκος.

Jurgo, ἐρίζω, *Plato.* cum aliquo, ζυγομαχέω πρός τινα, *Naz.*

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Juridicus, ὁ ϗ ἡ ἔνδικος, ου, *Poll.*

Juridicus, i, ὁ δικαιοδότης, ου,

Juriſconſultus, ὁ νομικὸς, οῦ, *Plut.*

Juriſdictio, ἡ δικαιολογία, ας, *Philo.* ἡ δικαιοδοσια, ας, *Polyb.*

Juriſprudentia, ἡ νομικὴ, ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὄμνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ πάντας τους θεοὺς, *Dem.* per Jovem, ἐπόμνυμι Δία; & promitto aliquid, ὄμνυμι ϗ ὑπισχνέομαι τι; ſanctè, ὄμνυμι εὔορκα; juſtè, δίκαια; fruſtra, μάτην, *id.* de aliquâ re, ὅρκον ποιέομαι περὶ τινος, *Iſocr.*

Jurulentus, ὁ ϗ ἡ ζωμώδης, εος.

Jus, *eſculentum,* ὁ ζωμὸς, οῦ, nigrum, μέλας, *Plut.* piſcium, ἰχθυηρὸς, *Lucian.* pingue adipe, τῶν πιόνων; avium, ὀρνίθιος, *Athen.*

Jus, ἡ δίκη, *Dem.* τὸ δίκαιον, *id.* ἡ θέμις, ιστος, *Iſocr.* τὸ θεμιτὸν, *id.* ſummum, τὸ ἀκροδίκαιον, *Ariſtot.* ſuum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων, *Dem.* reddo, δικαιοδοτέω, *Plut.* dico alicui, τὰ δικαια ὁρίζω τινι, *Dem.* adipiſci, ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων; perſequi, ἀπολαύειν τῶν δικαίων, *id.* in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαι τινα περί τινος, *Lucian.* ἐγκαλέω τινὰ, *Plato.* τινὶ, *Dem.* γράφομαι γραφὴν τινὰ, *Xen.* de jure reſpondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαι τινι, *Dem.* uti jure ſuo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ, *idem.*

Juſculentus, ὁ ϗ ἡ ζυμώδης, εος.

Juſculum, τὸ ζώμιον, τὸ ζωμίδιον, *Ariſtoph.*

Juſjurandum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* Confer *Juramentum.*

Juſſum, τὸ ἐπίταγμα, *Dem.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *id.* Confer *Mandatum.*

Juſſus, ûs, idem quod *Juſſum.*

Juſta, τὰ ἐναγίσματα, ων, *Heſych.* τὰ νομιζόμενα, ων, facere ſeu perſolvere alicui, ποιεῖν τινι, *Xen.* τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τε τελευτηκότι, *Dem.*

Juſtè, δικαίως, *Dem.* ἐπιεῖκως, *id.* ago, δικαιοπραγέω, *Ariſtot.* factum, τὸ δικαίωμα, αος, *id.*

Juſtificatio, ἡ δικαίωσις, εως, *N. T.*

Juſtifico, δικαιόω, *N. T.*

Juſtitia, ἡ δικαιοσύνη, *Dem.* τὸ δίκαιον; juſtitiæ & æquitati ſtudere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον ϗ τὸ δίκαιον, *id.* juſtitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περί τινα, *Iſocr.* juſtitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τοῦ δικαίου, *Dem.* non habere, οὐ φροντίζειν τοῦ δικαίου, *id.*

Juſtus, δίκαιος, αία, ον, *Dem.* & incorruptus, ϗ ἀδωροδόκητος, *id.* omninò, πανυ δίκαιος ὢν τὸν τρόπον, *id.* juſtum ſe præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* eſſe, fieri, εἶναι, γιγνεσθαι δίκαιον, *id.*

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.*

Juvat, i. e. *delectat,* τέρπει, *Plut.*

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, εως, *Philo.* ἡ πόρτις.

Juvencula, *virgo,* ἡ νεωτέρα, ας, *Dem.*

Juvenculus, τὸ πορτάκιον, ου, *Heſych.*

Juvencus, ὁ μόσχος, *Athen.* ὁ πόρταξ.

Juveneſco, νεάζω, *Greg.* νεανισκεύομαι, *Xen.*

Juvenilis, e, νεανικὸς, ἡ, ὸν; animus, φρόνημα, *Dem.* νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* νεάζων, οῦσα, ον, *Philo.* ὁ ϗ ἡ μειρακιώδης, εος, *Iſocr.* ætas, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, *Ælian.*

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, *Lucian.* ἡβηδόν.

Juvenis, ὁ νέος, *Dem.* ὁ νεώτερος, ὁ νεανίας, ου, maturæ, ſeu militaris ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, ὁ ἐφ' ἡλικίας ὢν, *idem.* florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντος, *Iſocr.* fio, μειρακιόομαι ϗ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, *Æl.* ſum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμι, *Ariſtot.* vir, νέος ἀνὴρ, *Xen.* femina, νέα γυνὴ, *Plut.*

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, *Plut.*

Juventa, ſeu Juventus, ἡ νεότης, ητος, *Dem.* ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, *Iſocr.* Confer *Adoleſcentia.*

Juvo, ὠφελέω, aliquem, τινὶ, *Dioſc.* τινὰ, *Lucian.* adverſus aliquem, βοηθέω τινὶ πρός τινα, *Dem.* aliquâ re, τινὶ, *id.* in aliquâ re, τὶ, *Xen.* συμπράττω τινί τι, *Plut.* in nullâ re, οὐδὲν, *Ariſtot.* ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, *Xen.* συλλαμβάνομαι πρός τι, *Iſocr.* ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* juvante Deo, σύν Θεοῦ παλάμᾳ, *Pind.* σὺν Θεῷ.

Juxta, ἐπὶ, *cum Dat.* juxta fluvium, ἐπὶ τῷ ποταμῷ, *Thuc.* πρός, *cum Dat.* juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει; hoſtes, τοῖς πολεμίοις, *Thuc.* παρὰ, *cum Acc.* juxta aliquid, παρά τι, *Ariſtot.* *Adv.* ὁμοίως, algoris & æſtûs juxta patiens, κρύους ϗ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν, *Herodian.*

K.

KAlendæ, αἱ καλένδαι, ιῶν, *Plut.* ἡ νουμηνία, ας, *Plut.*

L.

LAbaſco, καταφέρομαι, *Gal.* ὑποφέρομαι, *Plut.*

Labecula, τὸ κηλίδιον, ου.

Labefacio, παρακινέω, *Naz.* λυμαίνομαι τι, *Iſocr.* βλάπτω τι, *Plato.*

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, *Thuc.* τὸ πταῖσμα.

Labefacto, idem quod *Labefacio.*

Labellum, τὸ χελύνιον, *Joſ.* τὸ χειλάριον.

Labeo, χείλων, ωνος. Confer *Labioſus.*

Labes, ἡ λύμη, ης, *Philo.* ἡ κηλὶς, ῖδος, *Plut.* ὁ ῥύπος, ου, *N. T.* labem alicui inſpergo, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Iſocr.* αἰσχυνην περιάπτω τινι, *id.* ſine labe, i. e. integrè, ἀναμαρτήτως, *Dem.*

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν.

Labioſus, ὁ ϗ ἡ πρόχειλος, ου, *Lucian.* παχέα ἔχων χείλη, *Xen.*

Labium, τὸ χεῖλος, εος, *Xen.*

Labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι, *Appian.*

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliquâ re, ἔν τινι, *Plut.* labente linguâ, ὀλισθαινούσης γλώττης, *id.* erro, in aliquâ re, σφάλλομαι περὶ τινος, *Plato.*

Labor, oris, ὁ πόνος, *Dem.* ὁ κάματος, *Herodot.*

ὁ μόχθος, *Philo.* ἡ πραγματεία, *Dem.* magnus, πόνος μέγας, *Iſocr.* multus, πολὺς, *Dem.* voluntarius, ἑκούσιος, *Iſocr.* acerbiſſimus, ἀηδέστατος, *Iſocr.* eſſe magni laboris & negotii, εἶναι πολλοῦ πόνου ϗ πραγματείας, *Dem.* citra laborem, ἀπονητὶ, *Lucian.* ἀκονητὶ, *Ariſtot.* multo cum labore, πολυπόνως, *Plut.* διαπόνως, *id.* labore carens, ὁ ϗ ἡ ἄμοχθος, ου, *Xen.* labore confectus, ὁ ϗ ἡ κατάκοπος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* laboris amans, ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ου, *Iſocr.* laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, *id.* laborem fugiens, ὁ ϗ ἡ ἄπονος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ φυγόπονος, ου, *Polyb.* laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, *id.* laboris patiens, ὁ ϗ ἡ διάπονος, ου, *Plut.* labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, *Lucian.* tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, *Dem.* διά τι, *Iſocr.* fero, φέρω πόνον, *Dem.* & pericula quævis perfero, πόνον ϗ κινδύνους οὑστινασοῦν ὑποφέρω, *Iſocr.* ſine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνων κατέχειν τι, *id.*

Laborioſè, ἐπιπόνως, *Iſocr.* διαπόνως, *Plut.* πολυπόνως, *id.*

Laborioſus, ὁ ϗ ἡ ἐπίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ καματώδης, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν; vita & periculoſa, βίος ἐπίπονος ϗ φιλοκίνδυνος, *Iſocr.* ὁ ἐργάτης, ου, homo, ἀνὴρ, *Dem.* mirum in modum ad aliquid, ὁ ϗ ἡ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, *Æl.*

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, *Ariſtot.* ἀσκέομαι πρός τι, *Lucian.* διατρίβω ἔν τινι, ſeu ἐπί τινι, *Plut.* & operor meo corpore, πονέω ϗ ἐργάζομαι τῷ σώματι μου, *Dem.* & periclitor ob aliquid, πονέω ϗ κινδυνεύω περί τινος; unà & ærumnas perfero, συμπονέω ϗ συμφορὰς φέρω, *id.* de ſalute reip. σπουδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, *Iſocr.* morbo, νοσέω, *Plut.* morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, *Dem.* febri, πυρέσσω, *Galen.* podagrâ, ποδαγριάω, ποδαλγέω; capite, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* dentibus, ὀδονταλγέω, *Hippocr.* auribus, ὠταλγέω, *Dioſc.* deſiderio, ἁλίσκομαι πόθῳ, *Herodian.*

Labroſus, ὁ ϗ ἡ πρόχειλος, ου, *Lucian.*

Labrum, τὸ χεῖλος, εος, *Xen.* ſummis labris guſtare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, *Philo.* labra mordere, χελύνην ἐσθίειν, *Ariſtoph.* vas, ὁ πλυνὸς, οῦ, *Cl. Al.* ἡ λεκάνη.

Labruſca, ἡ ἀγριάμπελος, ου, *Dioſc.*

Labyrinthoſus, ὁ ϗ ἡ λαβυρινθώδης, εως, *Lucian.*

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ου, *Strabo.*

Lac, τὸ γάλα, *Ariſtot.* acidum, τὸ ὀξύγαλα, ακτος, *Plut.* concretum, θρόμβωσις γάλακτος, *Dioſc.* recens mulctum, γάλα νεόβδαλτον; bibo, γαλακτοποτέω, *Athen.*

Lacer, ſeu Lacerus, διεσπαραγμένος, ένη, ένον, ῥωγαλέος.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, ου, *Herodian.*

Lacerna, ὁ τρίβων, ωνος, *Dem.*

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τὶ, *Gal.* συντρίβω τι, *Dem.* περισύρω, δρύπτω.

Lacerta, ἡ σαῦρα, *Theocr.* ὁ σαῦρος, *id.*

Lacertoſus, ὁ ϗ ἡ μυώδης, εος, *Galen.*

Lacertus, ὁ μυὼν, ῶνος.

Laceſſo, προσκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, *Xen.* contumeliâ, προσπηλακίζω τινὰ λόγοις, *Plato.* ἐρεθίζω.

Lachryma, vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ου, *Xen.* τὸ δάκρυ, υος, *Thuc.* lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα, *Dem.* κλαίω δάκρυσι, *id.* abſtergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, *N. T.* ſine lacrymis, ἀδακρυτὶ, nullam transfigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, *Iſocr.*

Lacrymabilis, e, ὁ ϗ ἡ πολύδακρυς, υος.

Lacrymabundus, δεδακρυμένος, ενη, ένον, *Æſc.*

Lacrymo, ſeu Lacrymor, δακρύω, aliquid, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπὶ τινι, *id.* ὀδύρομαι τινα, *Dion Hal.* θρηνέω τινὰ, *Lucian.* præ gaudio, δακρύω χαρᾷ, *Xen.*

Lacrymoſus, ὁ ϗ ἡ δακρυώδης, *Lucian.*

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ου.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, *Plut.* ἡ τιτθεία, *Dem.*

Lacteo, θηλάζω, *Plut.*

Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lacteſco, γαλακτόομαι, *Theophr.*

Lacteus, ὁ ϗ ἡ γαλακτώδης, εος, *Dioſc.* γαλακτικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Lactio, τιτθεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.* θηλάζω τινὰ, *Lyſ.*

Lactuca, ἡ θρίδαξ, ακος, *Dioſc.* ſilveſtris, ἡ θριδακίνη, ης, *Gal.*

Lactucula, ἡ θριδακινὶς, ίδος, *Athen.*

Lacuna, τὸ τέναγος, εος, *Plut.* τὸ τέλμα, ατος, *Ariſtoph.*

Lacunar, τὸ φάτνωμα, *Euſt.* ἡ ὀροφή.

Lacunaris, e, φατνωματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Lacunoſus, τελματιαῖος, αία, αῖον, aqua ὕδωρ, *Ariſtot.*

Lacus, ἡ λίμνη, ης, *Pauſan.* fio, λιμνόομαι, *Theophr.*

Lacuſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτὸν, *Plut.*

Lædo, βλάπτω τινὰ, *Plato.* καταβλάπτω τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαι τινι, *Ariſtid.*

Læſio, ἡ βλάψις, *Plat.* injurioſa, ἡ ὕβρις, *Dem.*

Lætè, εὐφρόνως, εὐθύμως, *Xen.*

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς, ὴ, ὸν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, *Xen.* ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ εὐθυμία, *Xen.* τὸ γῆθος, εος, *Plut.* Confer *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliquâ re, τινὶ, *Plut.* ἐπὶ τινι, *Xen.* ἐφήδομαι τινι, *Iſocr.*

Lætus, ὁ ϗ ἡ εὔθυμος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ περιχαρὴς, έος, *Iſocr.* omnibus lætitiis, πάσας ἡδόμενος ἡδονὰς, *Plato.* aliquâ re, ἡδόμενος τινι, *Dem.* ἐπὶ τινι, *Xen.* ſum, εὐθυμέομαι, *Xen.* εὔφρων, γηθόσυνος.

Lævigo, λειόω, λεαίνω, *Philo.* ἐπιλεαίνω, *Plut.*

Lævis, e, λεῖος, α, ον, & lubricus, ϗ ὀλισθηρὸς, *Lucian.* λειώδης.

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, *Plut.*

Lævorſùm, ἐπ' ἀριστερᾷ, *Plut.*

Lævus, ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, manus, χεὶρ, *Herodot.*

Laganum, τὸ λάγανον, ου, *Athen.*

Lagena, ἡ λάγηνος, ου, *Athen.*

Lagenula, τὸ λαγήνιον, ου.

Laicus, λαϊκὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἰδιώτης, ου.

Lama, τὸ τέναγος, εος, *Plut.*

Lambo, λείχω τι, *Theophr.* μύζω τι, *Xen.* λιχμάω.

Lamella, τὸ ἐλάσμιόν, ου.

Lamentabilis, e, ὁ ϗ ἡ θρηνώδης, εος, carmen, μέλος θρηνῶδες, *Herodian.* ὀδυρτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Lamentabiliter, θρηνητικῶς, *Poll.* ὀδυρτικῶς, *Plut.*

Lamentatio, ὁ θρῆνος, ου, *Lucian.* τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Heſych.*

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ὀδύρομαι, τι, *Iſocr.* κλαίω τι, *Dem.*

Lamina, ὁ ἐλασμὸς, *Xiphil.* τὸ πέταλον, *Cl. Al.*

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος, *Plut.* parva, τὸ λαμπάδιον, ου, *Plato.*

Lampyris, ἡ λαμπουρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Lana, τὸ ἔριον, ου, *Xen.*

Lanaris, e, ὁ ϗ ἡ ἐριώδης, εος.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, *Ariſtot.* ἡ σιβύνη, ης, LXX.

Lancearius, λογχοφόρος, ου, *Philo.*

Lancino, θυνάζω, *Ariſtoph.*

Laneus, εἰρίνεος, έα, εον, *Herodot.* εἰροῦς, ῆ, οῦν, textum, ὕφος, *Dioſc.*

Langueo, ἀσθενέω, *Xenoph.* ἀσθένειαν ἀσθενέω, *Iſocr.* παρακμάζω, *Dioſc.* piger ſum, ῥαθύμως ἔχω, *Plut.*

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τι, *Plut.*

Langueſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.* χαλάω.

Languidè, ἀσθενως, ἀτόνως, ἐπιλίγδην, *Lucian.*

Languidus, ὁ ϗ ἡ ἄτονος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, *Dem.* χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, *Plut.* ἡ μαλακία, ἡ ἀῤῥωστία, *Dem.*

Laniarium, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Laniatio, ſeu Lanatus, ἡ ἄμυξις, ἡ σπάραξις, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Laniena, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Lanifex, ὁ ϗ ἡ ταλασιουργὸς, ου, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ἐριουργὸς, οῦ.

Lanificium, ἡ ταλασιουργία, ας, exercens, ὁ ϗ ἡ ἐριουργὸς, οῦ; exerceo, ἐριθεύομαι, *Polyb.* ἐριουργέω, *Xen.* ταλασιουργέω, *id.* ad lanificium pertinens, ταλασιουργικὸς, ὴ, ὸν, inſtrumentum, σκεῦος, *id.*

Laniger, ὁ ϗ ἡ ἐριοφόρος, ου, arbor, δένδρον, *Theophr.*

Lanio, as, ἀμύσσω, *Lucian.* λαφύσσω, *id.* κατακρεουργέω, *Herodot.* σπαράττω, *Herodian.*

Lanio, idem quod *Lanius.*

Laniſta, ὁ γυμναστὴς, οῦ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιαρχης, ου.

Lanius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*

Lanoſus, ὁ ϗ ἡ ἐριώδης, εος.

Lanuginoſus, ὁ ϗ ἡ χνοώδης, εος, *Theophr.*

Lanugo, ὁ χνόος, ου, *contr.* χνοῦς, οῦ, *Poll.* ἡ λάχνη.

Lanx, ὁ πίναξ, ακος, *Athen.* pars libræ, τὸ τάλαντον, ου, *Ariſtoph.* ad lancem appendo, ταλαντόω, *Plut.* ὑπὸ ζυγὸν ἀναβάλλω, *Ælian.* ὁ δίσκος.

Lapicidina, τὸ λατόμιον, *Strabo.* ἡ λατομία, *Plut.* ἡ λιθοτομία, ας, *Dem.*

Lapidarius, ὁ λατόμος, *Poll.* ὁ λιθοτομίας, *id.* ὁ λιθουργός.

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, *Diod. Sic.* ὁ λευσμὸς, οῦ, lapidatione dignus, ὁ λευστὴρ, ῆρος, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ καταλεύσιμος, ου, *Dinarch.*

Lapidator, ὁ λευστὴρ.

Lapideſco, ἀπολιθόομαι, *Athen.*

Lapideus, λίθινος, ίνη, ινον, ſtatua, ἀνδριὰς, *Lucian.*

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὰ, *Thuc.* καταλεύω τινὰ, *Lucian.*

Lapidoſus, ὁ ϗ ἡ λιθώδης, εος, *Philo.*

Lapillus, τὸ λιθάριον, *Theophr.* τὸ λιθίδιον.

Lapis, ὁ λίθος, ου, angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, *N. T.* lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, *Lucian.* lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, *N. T.* καταλεύω, *Dem.* καταλιθόω, *id.* lapidibus inſculpo, λιθουργίζω, LXX. lapides polio, λαξεύω, *N. T.* lapidibus ſtratus, ὁ ϗ ἡ λιθόστρωτος, *ibid.*

Lappa, τὸ ζάνθιον.

Lapſabundus, ὀλισθήσων, ουσα, ον.

Lapſio, ἡ ὀλίσθησις, εως, *Plut.*

Lapſo, ἐλισθαίνω, *Plato.*

Lapſus, ûs, τὸ ὀλίσθημα, ατος, *Plut.* ὁ ὄλισθος, ου, *Lucian.*

Laquear, τὸ φάτνωμα, ατος, *Plut.* laqueari tego, κοιλοσταθμέω, LXX. laqueata ſeu laqueari tecta domus, ὁ κοιλόσταθμος, ου, *id.*

Laqueo, vide *Illaqueo.*

Laqueus, ἡ παγίς, ίδος, *N. T.* ἡ πέδη, ης, *ibid.* ὁ βρόχος, ου, *Plut.* laqueos pono, δίκτυα πλέκω. Confer *Inſidiæ.* laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφω, *Plut.* τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, *Philo.* laqueo aliquem ſuſpendere, ἀναρτᾷν τινὰ βρόχῳ, ἀναρτήσαντα τινα ἀποκλείνειν, *Æſop.*

Lararium, τὸ ἐφέστιον, ου.

Lardum, τὸ ὕειον λίπος.

Lares, οἱ ἐφέστιοι θεοὶ, ad lares ſuos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτοῦ, *Herodot.*

Largè, δαψιλῶς, ſumptus ſuppeditare, χορηγεῖν, *Herodian.* largiùs cibare, ἁδρότερον διαιτᾷν, *Gal.*

Largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Xen.* τινί τινα, *Herodian.* προΐεμαι τινί τι, *Ariſtot.*

Largitas, ἡ δαψίλεια, *Herodian.*

Largiter, δαψιλῶς, *Herodian.* ἅδην, ſeu ἄδδην, *Plato.*

Largitio, ἡ δόσις, *Plato.* ἡ μεγαλοδωριὰ, *Herodian.* *quâ quis corrumpitur*, ἡ δωροδοκία, ας, *Dem.* τὸ δωροδόκημα, *id.* largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, *id.* corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, *Dem.* λαμβάνειν χρήματα δῶρα, δέχεσθαι δῶρα, *id.*

Largitor, ὁ δοτὴρ, *Xen.* ὁ δωρίτης, *Plut.*

Largus, *liberalis*, ὁ ϗ ἡ δαψιλὴς, έος, *Plut.*

ὁ ϗ ἡ

ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, ου, multus, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.*

Larva, τὸ μορμολύκειον, ου, *Plut.* ἡ μορμὼ, vel μορμὼν; larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι; depono, ἀποκαλύπτειν τοῦ δράματος ὑπόκρισιν, *Ach. Tat.*

Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος; προσωπεῖον περικείμενος, *Herodian.*

Laſcivia, ἡ ἀσελγεια, ας, & impudicitia feminarum, καὶ ἀκολασία γυναικῶν, *Philo.*

Laſcivio, ἀσελγέω, *Plato.* ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀκολασταίνω, *Plut.*

Laſcivitas, ἡ ἀκολασία, *Ariſtot.* ἡ ἀσέλγεια.

Laſcivus, ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος; magis aſinis, ἀσελγέστερος ὄνων, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ λάγνος, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου; in re Venerea, περὶ τοῦ ἀφροδισιάζεσθαι, *Ariſtot.* πρὸς τὰς συνουσίας, *Plut.*

Laſer, ſeu Laſerpitium, τὸ σίλφιον, ου, *Dioſc.*

Laſſeſco, ἀποτρύομαι, *Plut.* κάμνω, *Lucian.* ἀποκάμνω, *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω, πρὸς πόνους, *Plut.* πονέω, *Ariſtot.*

Laſſitudo, ὁ κόπος, *N. T.*

Laſſo, ἀποτρύω, *Plut.* καταπονέω, κοπόω.

Laſſus, κεκμηκὼς, υῖα, ὸς, κοπωθεὶς, εῖσα, έν, κατάπονος.

Latè, πλατέως, *Herodian.* ſe extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, *Ariſtot.*

Latebra, τὸ κρησφύγετον, *Herodot.* ὁ φωλεὸς, οῦ, *Philo.*

Latebroſus, ὁ καὶ ἡ φωλεώδης, έος, *Plut.*

Latenter, λανθανόντως, *Baſ.* ἀφανῶς, *Iſocr.* κρύβδην, λάθρα.

Lateo, λανθάνω, *Dem.* διαλανθάνω, *id.* hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, *id.*

Later, ἡ πλίνθος, ου, *Thuc.* lateres facio, πλινθεύω, *Lucian.* πλινθουργέω, LXX. laterum confectio, ἡ πλινθουργία, ας, *id.*

Lateralis, e, ὁ καὶ ἡ παράπλευρος, ου.

Lateraria, τὸ πλινθεῖον, ου, *Lyſ.*

Laterarius, ὁ πλινθευτὴς, οῦ, *Poll.*

Laterculus, ἡ πλινθὶς, ιδος, *Athen.*

Lateritius, πλίνθινος, ίνη, ινον.

Laterna, ὁ φανὸς, οῦ, *N. T.* τὸ δέλετρον.

Lateſco, πλατύνομαι.

Latex, τὸ νᾶμα, ατος, *Herod.* τὸ ῥεῖθρον.

Latibulor, φωλέω, *Ariſtot.* φωλεύω, *id.*

Latibulum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φωλεία, ας, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ χηραμὸς.

Laticlavius, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, *Herodian.*

Latinè, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστὶ, *Plut.*

Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, *Plut.*

Latinus, Λατῖνος, ίνη, ινον, Ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, *Plato.*

Latitatio, ἡ ἐμφωλευσις, εως.

Latito, ἐμφωλεύω, *Naz.* in inſidiis, ἐλλοχάω, *Plato.*

Latitudo, τὸ εὖρος, *Plut.* ἡ εὐρύτης, ἡ πλατύτης, *Xenoph.* τὸ πλάτος, *Ariſtot.*

Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ ὕλαγμα.

Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ὁ ἀφεδρὼν, *N. T.*

Latro, ὑλάω, vehementer & terribiliter, ὑλακτέω πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικὸν καὶ σύντονον, *Ælian.* in aliquem, εἴς τινα, *Iſocr.*

Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Diod. Sic.* λῃστρικὸς ἀνὴρ, *Plut.*

Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, *Ariſtot.*

Latrocinor, λῃστεύω, *Dem.* vicos & agros incurſans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, *Her.*

Latrunculus, τὸ λῃστρίδιον, ου.

Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, *Xenoph.* dens, ὀδοὺς, *id.* εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτραπὸς, *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος.

Latus, eris, τὸ πλευρὸν, οῦ, *Dioſc.* ἡ πλευρὰ, *Plut.*

Lavacrum, τὸ λουτρὸν, οῦ, *Plut.*

Lavatio, ἡ λοῦσις, εως, τὸ λουτρὸν, οῦ, *N. T.*

Laudabilis, e, αἰνετὸς, ὴ, ὸν, *Heſych.* ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, *Chryſipp.* ὁ καὶ ἡ ἀξιεπαίνετος.

Laudabiliter, ἐπαινετῶς.

Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* ἡ εὐλογία, ας, *Iſocr.*

Laudator, ὁ ἐπαινέτης, *Dem.* ἐπαινῶν, *id.*

Laudatrix, ἡ ἐπαινετὶς, ίδος, ἡ ἐπαινοῦσα, ης.

Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ *Dem.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem valdè, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ, *id.* rectè, meritò, ὀρθῶς ἐπαινέομαι τινα, *id.* ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, *Plato.* Confer *Laus.*

Laver, τὸ σίον, ου, *Iſocr.*

Lavo, λούω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* me, λούομαι, *Xen.* manus, νίπτω; pannum, πλύνω.

Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Dioſc.* corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ου.

Laureatus, δαφνηφορῶν, οῦσα, οῦν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ δαφνοφόρος, ου.

Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.

Laureus, a, um, δάφνινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Laurus, ἡ δάφνη, ης, *Ariſtot.*

Laus, ὁ ἔπαινος, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ἡ εὔκλεια, ἡ εὐφημία; maxima ſeu ſumma, ἔπαινος μέγιστος, *Dem.* eximia ſeu ſingularis, πολὺς, *Iſocr.* ampliſſima, ὑπερβάλλων, *idem.* juſta & egregia, δίκαιος καὶ καλῶς ἔχων, *Dem.* illuſtris ſeu præclara, κάλλιστος; vera, ἀληθὴς; conveniens, digna, προσήκων; communis, κοινὸς; immortalis, εὐκλεία, ἀθάνατος; ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον; & prædicatio, ἔπαινος καὶ εὐφημία; laudem mereri, ἄξια πράττειν ἐπαίνου; conſequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνου προσήκοντος; omnem tribuere alicui, παρέχεσθαι τινι πᾶσαν εὐφημίαν, *id.* laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περὶ τινος, *Iſocr.* & gloriâ abundare, ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸν εἶναι, *Dem.* dignum eſſe, ἀξιέπαινον εἶναι, *id.* dignari, ἐπαίνου ἀξιοῦσθαι, *Iſocr.*

Lautè, λαμπρῶς, *Dem.* vivere, πολυτελῶς ζῆν, *Dem.*

Lautitia, ἡ πολυτέλεια, *Iſocr.*

Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ον; aliquis & dives, τις καὶ πλούσιος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος, femina, γυνὴ, *id.*

Laxatio, ἡ χαύνωσις, *Ariſtoph.* ἡ ἄνεσις, *Plato.*

Laxativus, χαυνῶν, οῦσα, οῦν, *Athen.*

Laxè, χαύνως, *Herodian.*

Laxitas, ἡ χαυνότης, ητος, *Plut.*

Laxo, χαυνόω, *Athen.* habenas alicui, ἀνίημι τινι ἡνιας, *Plut.* frontem, χαλάω μέτωπον, *Ariſtoph.* os, τὸ στόμα, *Xen.* vinculum, ἐπιχαλάω δεσμὸν, *Lucian.*

Laxus, χαῦνος, η, ον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, alvus, ἔκλυτον κοιλίδιον, *Strabo.* & ſolutus, ὁ καὶ ἡ ἄνετος καὶ ἄδετος, *Naz.* χαλαρὸς.

Lea, ſeu Leæna, ἡ λέαινα, ης, *Ariſtot.*

Lebes, ὁ λέβης, ητος, *Athen.*

Lectica, τὸ φορεῖον, *Plut.* ἡ κλίνη, *Dion. H.*

Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ου.

Lecticula, τὸ κλινάριον, *Poll.* τὸ κλινίδιον, *id.*

Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, *Plut.* *electio*, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, *Epictet.*

Lectiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.

Lecto, ἐπαναγινώσκω, *Epictet.*

Lector, ὁ ἀναγνώστης, ου, *Plut.*

Lectulus, τὸ κλινίδιον, ου, *Plut.*

Lectus, i. ἡ κλίνη, *Iſocr.* ἡ κοίτη, *Xen.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.* in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, *Iſocr.* occultare ſe ſub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, *id.* diem unam lecto affixum eſſe, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, *Plut.* lectum ſterno, στρώννυμι κλίνην, *Xen.*

Lecythus, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.*

Legalis, e, νομικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Legatio, ἡ πρεσβεία, *Dem.* πρέσβευσις, *Thuc.* legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, *Dem.* mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβειαν πρός τινα; de aliquâ re, ὑπερ τίνος; obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν; præclariſſimè, ἐπιπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφερόντα; malâ fide, παραπρεσβεύεσθαι; redire à legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *id.* legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, *Strabo.* legationis collega, ὁ συμπρεσβεὺς, έως, *Dem.* legatio per caduceatorem, ἡ ἐπικηρυκεία, ας, *id.*

Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβέων ἐφόδιον.

Legator, ὁ διαθέμενος, ου, *Dem.*

Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ου, *Dem.*

Legio, ἡ φάλαγξ, *Herodian.* τὸ τάγμα, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, *Plut.*

Legionarius, ὁ τοῦ τάγματος, ταγματικὸς, ὴ, ὸν.

Legiſlator, ὁ νομοθέτης, ου, *Ariſtot.* ὁ θεσμοθέτης, ου, *Æſchin.*

Legiſlatio, ἡ νομοθεσία, *N. T.* τὸ νομοθέτημα, *Plut.*

Legitimè, νομίμως, *Dem.* ἐννόμως, *id.*

Legitimus, ὁ καὶ ἡ ἔννομος, ου, & juſtum aliquid, καὶ δικαιόν τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ νόμιμος, ου, & apertum bellum, καὶ προφανὴς πόλεμος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔνθεσμος.

Lego, as, legatum mitto, πρεσβεύομαι, *Dem.* πρεσβείαν ἀποστέλλω πρὸς τινα, *idem.* *addito teſtamento*, καταλείπω τι τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, *Appian.* διατίθεμαί τινὶ τι, *Plato.*

Lego, is, ἀναγινώσκω, τὶ, *Dem.* & recenſeo quædam, λέγω καὶ διέρχομαί τινα, *Iſocr.* & recito alicui quædam, λέγω καὶ ἀναγινώσκω τί τινι, *Dem.* *colligo*, aliquid, ἀναλέγομαι τι, *Ariſtot.* Confer *Colligo.*

Legumen, τὸ ὄσπριον, ου, *Gal.*

Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ου.

Lembus, ὁ λέμβος, ου, *Polyb.*

Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, *Plut.*

Lemniſcus, τὸ λημνισκος, ου, *Plut.*

Lemures, οἱ μορμῶνες, ων, *Xen.*

Lena, ἡ πορνοβοσκὸς, οῦ, ἡ μαστρωπὸς, οῦ.

Lenimentum, τὸ ἐπιαμα, *Herodot.* τὸ θέλγητρον.

Lenio, πραΰνω, κηλέω, θέλγω, ἠπιάω.

Lenis, ὁ καὶ ἡ προσηνὴς, ἤπιος, ία, ιον, πρᾶος, ου.

Lenitas, ἡ ἠπιότης, *Philo.* ἡ πρᾳότης, *Dem.* & ſimplicitas alicujus, πρᾳότης καὶ εὐήθειά τινος, *id.* & humanitas, πρᾳότης καὶ φιλανθρωπία, *id.*

Leniter, πρᾴως, *Dem.* ferre aliquid, φέρειν τι, *Dem.* ſe gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα, *id.*

Lenitudo, idem quod *Lenitas.*

Leno, ὁ μαστρωπὸς, οῦ, *Philo.* ὁ πορνοβοσκὸς, οῦ, *Baſ.* ὁ προαγωγὸς, οῦ, *Xenoph.*

Lenocinium, ἡ μαστρωπεία, ας, *Plut.*

Lenocinor, μαστρωπεύω, *Xen.*

Lens, dis, ἡ κόνις, ιδος, *Ariſtot.*

Lens, ἡ φακὸς, *Lucian.* ἡ φακὴ, *Plut.*

Lentè, βάδην, *Plut.* ἡσυχῆ, *Dioſc.*

Lenteſco, γλισχραίνομαι, *Hippocr.*

Lenticula, ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*

Lentiginoſus, ὁ καὶ ἡ φακώδης, εος, *Dioſc.*

Lentigo, ὁ φακὸς, οῦ, *Dioſc.*

Lentiſcinus, σχοίνινος, ίνη, ινον, *Heſ.*

Lentiſcus, ἡ σχοῖνος, ου, *Dioſc.*

Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος, *Naz.*

Lentor, ἡ γλισχρότης, ητος, *Gal.*

Lentus, ὁ καὶ ἡ γλισχρος, οῦ, *Hippocr.*

Leo, ὁ λέων, οντος, *Ariſtot.*

Leoninus, ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, *Ariſtot.*

Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εως.

Lepidè, χαριέντως, *Plato.*

Lepidus, χάριεις, εσσα, εν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ στωμύλος, ὁ καὶ ἡ αἱμύλος, ἀστεῖος.

Lepor, ſeu Lepos, ἡ αἱμυλία, ας, *Plut.* ἡ εὐαρμοστία, ας, *id.* ἡ κομψότης, ὁ ἀστεισμός.

Leporarium, τὸ λαγοτροφεῖον, ου, *Colum.*

Leporinus, λαγῷος, α, ον, *Athen.*

Lepra, ἡ λέπρα, ας, *N. T.*

Lepus, ὁ λαγὼς, ῶ, *Dem.* ὁ λαγωὸς, *Luc.*

Lepuſculus, τὸ λαγώδιον, ου.

Leſſus, ἡ θρηνῳδία, ας.

Lethalis, e, ὁ καὶ ἡ θανατώδης, *Hipp.* θανατικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, *Dioſc.*

Lethaliter, θανασίμως.

Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.

Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, όν.

Lethargus, ὁ λήθαργος, ου.

Lethum, ὁ θάνατος, ου, *Dem.*

Levamen, ſeu Levamentum, ὁ κουφισμὸς, οῦ, τὸ κούφισμα, ατος, *Eurip.*

Levatio, ἡ κούφισις, εως.

Levir, ὁ δαὴρ, έρος, *Hom.*

Levis, e, κοῦφος, η, όν, ſermo, λόγος *Plato.* veſtis, ἐσθὴς, *Herodian.* ſemen, σπέρμα, *Theophr.* armatura, ὅπλισις, *Philo.* ſpes, ἐλπὶς, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος, *idem.* ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, & celer vir, καὶ ποδώκης ἀνὴρ, *Plut.*

Plut. petitio, ἐλαφρὰ δέησις, *Plut.* ignis, πῦρ, *Dioſc.* veſtis, ἐλαφρὰ ἐσθής, *Xenoph.*

Levitas, ἡ κουφότης, *Theophr.* ἡ ἐλαφρία, ἡ φαυλότης.

Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως; armati, ἐσκευασμένοι, *Thuc.* fero, κούφως φέρω, *Eurip.*

Leviuſculus, ὁ ϗ ἡ ὑπόκουφος, ου.

Levo, αἴρω, *Dem.* κουφίζω, laborem, ἐπελαφρύνω κάματον, *Ælian.* manum adverſus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, *Herodot.*

Lex, ἡ νόμος, *Dem.* ὁ θεσμὸς, οῦ, & inſtituta, νόμος ϗ ἤθη, & decreta, καὶ ψηφίσματα: legem ferre, νόμον τιθέναι; ſancire, νόμον νομοθετεῖν, νόμον γράφειν; ſcribere & ſancire, γράφειν καὶ τιθέναι; rogare, εἰσφέρειν; ſubſtituere, ϖαρεισφέρειν; clanculum intrudere, λάθρα ἐμϐάλλειν; latam eſſe de aliquâ re, κεῖσθαι ὑπέρ τινος, *id.* approbare, δοκιμάζειν, κύριον ϖοιεῖν, ἀναγράφειν νόμον; tueri, φυλάττειν; conſervare, διασώζειν; adſpernari, ϖροΐεσθαι νόμον; contemnere, καταφρονεῖν νόμου; abrogare legem, λύειν νόμον, ἀναιρεῖσθαι νόμον, ἄκυρον ϖοιεῖν νόμον; legibus conſtituere aliquid, τάττειν τι νόμοις; permiſſum eſſe, ϖροσήκειν ἐκ των νόμων; coërcere, λαϐεῖν τινα ὑπὸ νόμου; obſtringere aliquem ad faciendum aliquid, κατακλείειν τινὰ ϖοιεῖν τι; adquieſcere, ὑπομένειν τοὺς νόμους; parere, ϖροσέχειν τοῖς νόμοις, πείθεσθαι τοῖς νόμοις; cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις; lex jubet hoc, λέγει τοῦτο νόμος; vetat hoc, ἀπαγορεύει τοῦτο ὁ νόμος, *id.*

Lexicon, τὸ λεξικὸν, οῦ.

Libamen, ſeu Libamentum, ἡ σπονδὴ, ῆς.

Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Xen.*

Libella, τὸ σταθμίον, ου, ἡ στάθμη, ης, *Lucian.*

Libellus, τὸ βιϐλίδιον, *Dem.* το βιϐλαρίδιον, *N. T.*

Libens, ἄσμενος, ένη, ενον, *Plato.* admodum, ὁ ϗ ἡ ὑπεράσμενος, ου, *Xen.*

Libenter, ἀσμένως, *Iſocr.* libentiſſimè, ἀσμενέστατα, *Plato.* ſuſcipio, ἀσμενίζω, *Æſchin.* lubentiſſimè ſuſcipio, ὑπερασμενίζω, *Plut.*

Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Plato.*

Liber, i, ἡ βίϐλος, ου, *Dem.* τὸ βιϐλίον, ου, *Lucian.* *cortex*, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Galen.*

Liber, ἐλεύθερος, έρα, ερον, & nullius ſervus, ϗ μηδένος δοῦλος, *Dem.* & ſui juris, ϗ αὐτὸς αὐτοῦ κύριος, *id.* ϗ αὐτόνομος, *id.* ὁ ϗ ἡ αὐτεξούσιος.

Liberalis, e, ὁ ϗ ἡ ἐλευθέριος, ου, *Iſocr.* indoles, φύσις, *Xenoph.* facies, ὄψις, *Plut.* ars, ϖαιδεία, *Lucian.* munificus, ὁ ϗ ἡ φιλόδωρος, ου, *Dem.*

Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Ariſtot.*

Liberaliter, ἐλευθερίως; inſtituti, ϖεπαιδευμένοι, *Xen.* educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, *Iſocr.*

Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, *Thuc.* ἡ ἀπελευθέρωσις, *Plut.* ἡ ἄφεσις.

Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ, *Lucian.*

Liberè, ἐλευθέρως, *Iſocr.*

Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων, *Xen.* filii, οἱ ϖαῖδες, ων, *Dem.* filiæ, αἱ ϖαῖδες, ων; parvi, μικρὰ ϖαιδία; legitimi γνήσιοι ϖαῖδες; uterini, παῖδες ὁμομήτριοι; ſubdititii, παῖδες ὑποϐολιμαῖοι; maſculi, παῖδες ἄῤῥενες; ſexûs muliebris, ϖαῖδες θήλειαι; liberos procreare, ſuſcipere, ϖοιεῖσθαι ϖαῖδας; habere ex aliquâ, εἶναι τινι ϖαῖδας ἐκ τινος; relinquere, καταλιπεῖν ϖαῖδας; amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας, *id.* liberorum procreatio, ἡ παιδουργία, ας, *Plato.* multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας, *Iſocr.* orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Ariſtot.* amans, ὁ ϗ ἡ φιλότεκνος, ου, *idem.* oſor, ὁ ϗ ἡ μισότεκνος, ου, *Æſchin.* odium, ἡ μισοτεκνία ας, *Plut.* pulchros & multos habens, ὁ ϗ ἡ καλλίπαις ϗ πολύπαις, αιδος, *Æl.* liberis carens, ὁ ϗ ἡ ἄτεκνος, *Ariſtot.* orbari, ἀποτεκνοῦσθαι, *N. T.*

Libero, ἐλευθερόω, τινὰ, *Dem.* unà, συνελευθερόω, *id.* aliquem ab aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ἀπὸ τινος, *Plato.* τινά τινος, *Eurip.* periculis, ῥύομαί τινα κινδύνων, *Plut.* calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν συμφορῶν, *Iſocr.* beneficiis ſuis ab inopiâ, τινὰ ταῖς εὐεργεσίαις τῶν ἀπορῶν, *idem.* ab accuſationibus, ἀπολύω, ſeu ἐλευθερόω, ſeu αφίημι, ſeu ἐκσώζω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, *Iſocr.*

Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.

Libertas, ἡ ἐλευθερια, & nulli ſubjectum eſſe, ϗ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, *Dem.* libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾷν; quærere, ζητεῖν; promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαι τινι; conſtituere alicui, καταθεῖναι τινι; comparare, κτήσασθαι; habere, ὑπαρχειν τίνι; cuſtodire, φυλάττειν; conſervare, διασώζεσθαι; eripere, ἀφαιρεῖσθαι; ſubvertere, ἀνατρέπειν; perdere ἀπολλύειν, *idem.* libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθεριας, *Iſocr.* in libertatem aliquem adſero, ſeu vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, *Iſocr.* libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, *Dem.*

Libertina, ἡ, ἀπελευθερικὴ, ῆς.

Libertinus, ὁ ἐξελευθερικὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ἀπελευθερικὸς, οῦ, *id.*

Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, έντος, *Plato,* ὁ ἀϖελεύθερος, ου, *Philo.*

Libet, δοκεῖ, *Thuc.* mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν, *Herodian.*

Libidinor, λαγνεύω, *Ælian.*

Libidinosè, ἀκολάστως, *Ariſtot.*

Libidinoſus, ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, *Ariſtot.* Confer *Laſcivus.*

Libido, ἡ ἐπιθυμία, *Plato.* Confer *Laſcivia.*

Libitinarius, ὁ κλεριστὴς, οῦ, *Ulpian.* ὁ ἐνταφιαστής.

Libo, λειϐω, lac, ἐπισπένδω γαλα, *Plut.*

Libra, ὁ σταθμὸς, pro pondere, *Herodot.* pro inſtrumento, *Ariſtoph.* pondo, ἡ λίτρα, *Gal.* qui ſex librarum eſt, ὁ ϗ ἡ ἑξάλιτρος, *Ariſtot.* cœleſtis, ἡ ζυγός.

Libralis, e, λιτραῖος, αία, αῖον.

Libramen, ἡ ῥοπη, ῆς, *Plato.*

Librarium, το βιϐλιοφυλάκιον, ου.

Librarius, ὁ βιϐλιόγραφος, ου, *Lucian.*

Libripens, ὁ ζυγοστάτης, ου.

Libro, ζυγοστατέω, *Lucian.* σταθμάομαι, *Pauſ.* ταλαντόω.

Libum, ὁ ψαιστὸς, οῦ, *Ariſtoph.* πόπανον.

Licenter, ἀδεῶς, *Ariſtot.* ἀσελγῶς, *Dem.*

Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδικεῖν, *Dem.* furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν, *Dem.* immodica libertas, ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*

Licentioſus, ἐξουσιαστικὸς, ὴ, ὸν.

Liceor, ἀντωνέομαι, *Xen.* ἐπιϐάλλω, *Ariſtot.*

Licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινί τι ϖράττειν, *Dem.* id mihi, μέτεστι τοῦτὸ μοι, *Plato.* iſta mihi dicere, ἔνεστί μοι ταῦτα εἰπεῖν, *Dem.* quamvis, κἂν, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, κάντ' ὠφελεῖ, κἂν τις μικρὰν δύναμιν ϖρόσθῃ; εἰ ϗ, licet non faciant, εἰ ϗ μὴ ϖοιοῦσι, *id.* Confer *Etſi.*

Lichen, ὁ λειχην, ῆνος, *Dioſc.*

Licitatio, ἡ ἀντωνησις, εως, ὁ πλειστηριασμὸς, οῦ, *Heſych.*

Licitator, ὁ πλειστηριαστὴς, οῦ.

Licitor, *contra aliquem*, ἀντωνέομαι, *Lyſ.* pluris ϖλειστηριάζομαι, *id.*

Licitum eſt, idem quod *Licet.*

Licitus, θεμιτὸς, ὴ, ον, non eſt, οὐκ ἔστι, *Plato.*

Licium, ὁ μίτος, ου, *Syneſ.*

Lictor, ὁ ῥαϐδοῦχος, ου, *Iſocr.*

Lien, ὁ σπλὴν, ῆνος, *Plut.*

Ligamen, ὁ δεσμὸς, *Dem.*

Ligatura, τὸ ἅμμα, ατος.

Lignarius, ὁ ϗ ἡ ξυλώδης, εος, *Theophr.* faber, ὁ ξυλουργὸς, οῦ, lignaria opera, τὰ ξυλουργικὰ, ῶν, *Plut.*

Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, οῦ, ἡ ξυλεια, ας, *Suid.*

Lignator, ὁ ξυλεὺς, έως, *Pauſ.*

Ligneus, ξύλινος, ίνη, ινον, *Xen.*

Lignor, ξυλεύομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *Plut.*

Lignoſus, ὁ ϗ ἡ ξυλώδης. *Theophr.*

Lignum, τὸ ξύλον, *Ariſtot.* τὸ κᾶλον, parvum, τὸ ξυλάριον, *Xen.*

Ligo, δέω, catenâ ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, *Thuc.* aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι ϖρός τι, *Thuc.*

Ligo, ἡ δίκελλα, ης, *Naz.* ἡ μάκελλα, ης, *Cl. Al.* ἡ σκαπάνη.

Ligula, *tibiæ*, ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.* *cruralis*, ἡ ϖερισκελὶς, ιδος, *Plut.* adſtrictoria, ὁ σφαιρωτὴρ. ῆρος, *Naz.* ὁ αναγωγεὺς τῶν βλαυτῶν, *Ælian.*

Ligurio, λιχνεύω.

Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*

Liguritor, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*

Liguſtrum, τὸ λευκόροδον, ου.

Lilium, τὸ κρίνον, ου, *N. T.*

Lima, ἡ ῥινὴ, ῆς, *Xen.*

Limatura, τὸ ῥίνημα, *Herodian.* τὸ ῥινισμα, *Dioſc.*

Limbus, τὸ κράσπεδον, ου, *N. T.*

Limen, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.* ὁ ϐηλὸς; οῦ, ſuperius, το ὑπέρθυρον, *Phavor.* *ingreſſus*, ἡ εἴσοδος, ου; domus, ὁ οἶκος, ου, *Dem.* ὁ ὀυδὸς, ἡ φλιά.

Limes, ὁ ὅρος, ου, *Dem.*

Limitaneus, ὅριος, ία, ιον, *Plut.*

Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Limito, ὁριζω, *Ariſtot.*

Limo, ῥινέω, *Dioſc.* pro expolio, κατακοσμεω.

Limoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰλυώδης, εος, *Galen.* ὁ ϗ ἡ βορϐορώδης, εος, *Plato.*

Limpidus, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, έος, *Ariſtot.* διαυγής.

Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, *Euſtath.*

Limus, i. ὁ βορϐορος, ου, *Plut.* ὁ ἰλὺς, ύος, *Herodian.* ὁ ϖηλὸς, τὸ τεναγος.

Limus, ὁ ϗ ἡ ϖαραϐλὼψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, *Lucian.* limis oculis intueri aliquid, ϖαρακύπτειν εἴς τι, *id.* limis videre, τοῖς ϖλαγιοις ὁρᾷν.

Linctus, ûs, τό λεῖγμα, ατος.

Linea, ἡ γραμμὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*

Linearis, e, γραμμικὸς, ὴ, ὸν, demonſtratio, ἀπόδειξις, *Quinctil.* *lineæ ſimilis*, ὁ ϗ ἡ γραμμώδης, εος, *Theophr.*

Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*

Lineo, ὑπογράφω, *Ariſtot.*

Lineola, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς.

Lineus, λινεος, έα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, *Philoſtr.*

Lingo, λείχω, ϖεριλιχμάω, *Lucian.*

Lingua, ἡ γλῶσσα, ης, *Dem.* linguam continere, ἐπεχειν τὴν γλῶσσαν, *Chryſ.* incido, γλωσσοτομέω, *Plut.* ſermo, linguâ maximè ignotâ utentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν, *Thuc.* qui alterius linguæ eſt, ὁ ϗ ἡ ἑτερόγλωσσος, ου, *N. T.* qui ejuſdem linguæ eſt, ὁ ϗ ἡ ὁμόγλωττος, ου, *Xen.* linguâ Græcâ loquens, ἑλληνιζων τῇ φωνῇ, *Æſchin.* linguâ Latinâ diſertus, ἐν τῇ Ῥωμαιων φωνῇ ευπρόσφορος, *Herodian.*

Lingua terræ, ὁ ἰσθμὸς, ου.

Linguax, ὁ ϗ ἡ γλωσσώδης, εος, **LXX.**

Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.

Linguoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ γλωσσώδης, εος.

Linio, χρίω. Confer *Ungo.*

Lino, ἐπαλείφω, *Xen.*

Linquo, λείπω. Confer *Relinquo.*

Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου, *N. T.*

Linteo, ὁ ὀθονοποιὸς, οῦ.

Linteolum, τὸ ὀθόνιον, *Theophr.* ὁ λῖς, τός.

Linter, ἡ σκάφη, ης, *Lucian.*

Linteum, ἡ ὀθόνη.

Linum, τὸ λίνον, *Thuc.* crudum, τὸ ὠμόλινον, *Hipp.*

Lippio, λημάω, *Lucian.* ὀφθαλμιάω.

Lippitudo, ἡ λήμη, ης, *Heſych.* ἡ οφθαλμία.

Lippus, a, um, γλαμυρὸς, ὰ, ὸν, *Gal.* ὁ ϗ ἡ, λήμων, ωνος, *Lucian.*

Liquamen, τὸ χύλισμα.

Liquatio, ἡ τῆξις, ἡ τηκεδὼν, *Diod. Sic.*

Liquefacio, ἀνατήκω, *Plut.* τήκω, *id.* χυλίζω.

Liqueſco, ἀνατήκομαι, *Plut.*

Liquet, δηλόν ἐστι, *Xen.*

Liquidè, ὑγρῶς, *manifeſtè*, σαφῶς, *Dem.*

Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.*

Liquido, σαφῶς, *Iſocr.* φανερῶς.

Liquidus, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, pix, ϖισσα, *Dioſc.* manifeſtus, δῆλος, η, ον, *Dem.* Confer *Manifeſtus.*

Liquo, τήκω, ceram, κηρὸν, *Galen.*

Liquor, ἡ ὑγρότης, *Plut.* τὸ ὑγρόν.

Lira, ἡ αὖλαξ, ακος, *Philo.*

Liratim, κατ' αὔλακας.

Liro, ἀλοκίζω, *Ariſtoph.* αὔλακας ἐλαύνω,

Lis, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος; lites & judicia, δίκαι ϗ κρίσεις, & negotia, ϗ πράγματα;

ματα; litem intendere alicui, λαχεῖν τίνι δίκην; & negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην ϗ πράγματα πρός τινα, *id.* Confer *Actio*.

Litatio, τὸ καλλιέρημα, *Naz.*

Litera, τὸ γράμμα, *Plut.* erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, *Dem.* διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, *idem.* ſcribere, γράφειν γράμματα, *id.* literarum rudis, ὁ ϗ ἡ ἀγράμματος, *Lucian.* literarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, *Æl.* qui multarum literarum eſt, ὁ ϗ ἡ πολυγράμματος, *Plut.* epiſtola, ἡ ἐπιϛολὴ, *Dem.* Confer *Epiſtola*.

Literarius, γραμματικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Literatè, παιδευτῶς, *Iſocr.*

Literator, ὁ γραμματιϛὴς, ȣ̃, *Plut.*

Literatura, ἡ γραμματεία, ἡ γραμματιϛὴ, ῆς, *Philo.*

Literatus, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* Confer *Doctus*.

Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, ȣ, *Dioſc.*

Litigator, ὁ δικαζόμενος, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, *id.* ὁ φιλόνεικος, *Ariſtot.* ὁ ἐριϛής.

Litigioſus, ὁ ϗ ἡ φιλόδικος, *Ariſtot.* ἐριϛικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ φιλόνεικος, ȣ, *Dem.*

Litigium, ἡ ἔρις, *Xen.* ἡ ἀμφισϐήτησις, *Dem.*

Litigo, ἐρίζω, accuratè de rebus minutis, ἀκριϐῶς περὶ μικρῶν, *Iſocr.* cum aliquo de re aliquâ, ἀμφισϐητέω περί τινος, *id.* κατά τι, *id.* ἐγκαλέω τινι τι, *Plato.* δικάζομαί τινι περί τινος, *Lucian.* περί τι, *Æſchin.*

Lito, καλλιερέω, Deo pro aliquo, Θεῷ ὑπέρ τινος, *Xen.* me ipſum, ἐμαυτὸν, *Plut.*

Litoralis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπάκτιος, ȣ, *Soph.* ὁ αἰγιαλίτης, ȣ; arena, ἄμμος, *Dioſc.*

Litoreus, ἀκταῖος, αία, αῖον.

Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ ἀπαλοιφὴ, ῆς; lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, *Xen.*

Litus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, *Lucian.* ὁ αἰγιαλὸς, ȣ̃.

Lituus, ἡ βυκάνη, ῆς, *Suid.*

Liveo, πελιδνόομαι.

Liveſco, πελιδνόομαι. *Gal.*

Lividus, πελιδνὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* lividum reddo, πελιδνόω.

Livor, τὸ πελίωμα, *Dioſc.* ὁ μώλωψ, ωπος, *Ariſtot.*

Lix, ἡ κόνις, εως, *Plut.*

Lixa, ὁ σκευοφόρος, ȣ, *Xen.*

Lixivia, ſeu Lixivium, ἡ κονία, ας, *Ariſtot.*

Lixus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Localis, e, τοπικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* ὁ ϗ ἡ ἐντόπιος.

Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, *Dem.*

Locatio, ἡ ἀπομίσθωσις, ἡ μίσθωσις, *Dem.*

Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, *Xen.* domum alicui, μισθόω τινὶ, τὸν οἶκον, *Dem.* alicui filiam, vide *Eloco*.

Loculamentum, ὁ σηκὸς, ȣ, *Ariſtot.*

Loculus, τὸ χωρίον, ȣ, *Xen.* ὁ λάρναξ, marſupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.

Locuples, πλȣ́σιος, ία, ιον, *Dem.* Confer *Dives*.

Locupleto, πλȣτίζω, τινὰ, *Xen.*

Locus, ὁ τόπος, *Dem.* τὸ χωρίον, ȣ, *Xen.* locum dare alicui, περιχωρεῖν τινι, *Æſc.* χώραν καταλιμπάνειν τινὶ, *Plut.* loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, *Dem.* loco beneficii habere, ἐυεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν, *Ariſtot.* ποιεῖσθαι τι ἐν ἐυεργεσίας τάξει, *Dem.* loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκȣ, *Theophr.* cujus res peſſimo loco ſunt, ὅς φαυλότατα ἔχει πράγματα, *Dem.*

Locuſta, ἡ ἀκρὶς, ίδος, *N. T.*

Lodix, ἡ σισύρα, ας.

Logica, ἡ λογικὴ, ῆς, *Lucian.*

Logiſta, ὁ λογιϛὴς, ȣ̃, *Plut.*

Logiſtica, ἡ λογιϛικὴ, ῆς.

Loliaceus, αἴρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Lolium, ἡ αἶρα, *Theophr.* lolio plenus, ὁ ϗ ἡ αἰρώδης, in lolium tranſeo, ἐξαιρόομαι, *id.*

Lomentum, τὸ λείωμα.

Longævitas, ἡ μακροϐιότης, ητος, *Ariſtot.*

Longævus, ὁ ϗ ἡ μακρόϐιος, ȣ, *Lucian.*

Longanimis, ὁ ϗ ἡ μακρόθυμος.

Longanimitas, ἡ μακροθυμία.

Longè, μακρὰν, habito, ἀποικέω, *Iſocr.* μακρῷ præſtantiſſimus, ἄριϛος, *Plato.* μακρῶς, *Ariſtot.* πόῤῥω, ab inſtituto digredi, τȣ̃ παρόντος γίγνεσθαι, *Demoſth.* longiùs, ποῤῥωτέρω, *id.* longiſſimè, ποῤῥωτάτω, *id.*

Longimanus, ὁ ϗ ἡ μακρόχειρ, ρος, *Plut.*

Longinquè, πόῤῥω, *Dem*

Longinquitas, τὸ διάϛημα, ατος, *Plato.*

Longinquus, μακρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* è longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, *N. T.*

Longitudo, τὸ μῆκος, εος, temporis, χρόνȣ, *Iſocr.* digiti, ὡς δακτύλȣ, *Dioſc.* ἡ μακρότης, ητος, *Plut.*

Longiuſculus, ὁ ϗ ἡ ὑπομήκης, *Dioſc.*

Longurio, ὁ ἐπιμήκης, εος, *Herodian.*

Longus, μακρὸς, ὰ, ὸν, oratio, λόγος, *Thuc.* conſuetudo, συνήθεια, *Plut.* via, ὁδὸς, *Iſocr.* longum eſt recenſere, μακρόν ἐϛι διεξιέναι, *Plato.* longum valere dicere alicui, μακρά χαίρειν φράζεσθαὶ τινι, *Plut.* longo tempore poſt, χρόνῳ συχνῷ, ſeu παμπλήθει ὕϛερον, *Dem.* δολιχὸς.

Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, *Iſocr.* ἡ πολυλογία, *Plato.* ἡ μακρολογία, *Iſocr.* ἡ λαλιὰ, *Plut.*

Loquax, ὁ ϗ ἡ ἀδόλεσχος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ φλύαρος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ σπερμολόγος, ȣ, *id.* ſum, ἀδολεσχέω, *Dem.* λάλος.

Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Laert.* ἡ λέσχη.

Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, *Lucian.* de aliquâ re, ποιέομαι λόγον περι τινος, *Plut.* ad aliquem, πρὸς τινα, *Plut.* λαλέω τινὶ, *Dem.* ἀγορεύω τινὶ, *Lucian.* Confer *Dico.* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, *Thuc.* breviter, βραχυλογέω, *Plut.* ſententias, γνωμολογέω, *id.* propriè, κυριολογέω, *Philo.* prolixè, μακρολογέω, *Herodian.* de fabulis, μυθολογέω, *Iſocr.* ſtulta, μωρολογέω, *Plut.* probabiliter, πιθανολογέω, *Ariſtot.* de arte, τεχνολογέω, *id.* libenter, φιλολογέω, *Plut.* de naturâ, φυσιολογέω, *Ariſtot.* ſeria, σπȣδαιολογέω, *Xen.* magna, μεγαληγορέω, *Plut.* inania, κενολογέω, *id.* φλυαρέω, *Dem.*

Lora, ὁ δευτερίας, *Poll.*

Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*

Lorarius, ὁ μαϛιγοφόρος, ȣ, *Sophoc.*

Loreus, ὁ ϗ ἡ ἱμαντώδης, εος, *Dioſc.* ἱμάντινος, ίνη, ινον.

Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινȣ̃ς, *Xen* ærea, χαλκȣ̃ς, *id.* ferrea, σιδηρȣ̃ς, *Plut.* ſquamata, ἁλυσιδωτὸς, LXX. loricâ induo, ſeu munio, θωρακίζω τινὰ, *Xen.* loricam induo, θωρακίζομαι, *Thuc.*

Loricatio, ὁ θωρακισμὸς, ȣ.

Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* ἐπιθωρακίζω τινὰ, *id.*

Loripes, ὁ ϗ ἡ ἱμαντοπȣς, ὁ κυλλοπόδης.

Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*

Lotium, τὸ ȣ̃ρον, *Ariſtot.* τὸ ȣ̃ρημα, *Hippocr.* ἡ ȣ̃ρησις, *id.*

Lotrix, ἡ πλυντρία, ας, *Poll.*

Lotura, ἡ πλύσις, εως, *Euſtath.*

Lotus, i, ἡ λωτὸς, ȣ̃, *Theophr.*

Lubens, vide *Libens*.

Lubenter, vide *Libenter*.

Lubet, vide *Libet*.

Lubido, vide *Libido*.

Lubricè, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, *Iſocr.*

Lubricus, σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, γλίσχρος, ρὰ, ρὸν, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν; locus, τόπος, *Plut.* λεῖος, α, ον, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, *Ariſtot.*

Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Ariſtoph.*

Lucina, ἡ εἰλείθυια, ας.

Luceo, φαίνω, *Plato.* φέγγομαι, *Ariſtot.* ἐλλαμπρύνομαι, *Lucian.*

Lucerna, ἡ θρυαλλὶς, ίδος, *Lucian.* ὁ λαμπτὴρ, ῆρος, *Naz.* ὁ λύχνος, ȣ, *Xen.* lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, *Thuc.* lucerna ardet, λύχνος καίεται, *Xen.* lucernam extinguere, λυχνον σϐεννύναι, *Plut.*

Lucernula, τὸ λυχνίδιον, ȣ, *Lucian.*

Luceſcit, ἡμέρα διαφαύσκει, *Herodot.*

Lucidus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* φαεινὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ εὐφεγγὴς, έος, *idem.*

Lucifer, i, ὁ φωσφόρος, ȣ, *Ariſtoph.*

Lucrifacio, κερδαίνω τι, *Dem.* Confer *Lucrum*.

Lucrificus, κερδαλέος, έα, έον, *Xen.*

Lucror, κερδαίνω τι, *Dem.*

Lucroſè, κερδαλέως, *Thuc.*

Lucroſus, κερδαλέος, έα, έον, *Xen.*

Lucrum, τὸ, κέρδος, *Dem.* τὸ κέρμα, *Iſocr.* facio ex aliquâ re, κερδαίνω ἐκ τινος, *id.* ἀπὸ τινος, *Dem.* χρηματίζομαι ἀπό τινος, *id.* in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, *Iſocr.* lucri cauſsâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κερδεῖ, *Xen.* lucrum inſperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, *Herodot.* lucri avidum eſſe, φιλοκερδέω, *Xen.* turpis lucri cupidus, ὁ ϗ ἡ αἰσχροκερδὴς, εος, *N. T.* cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, *Dem.*

Lucta, ἡ πάλη, *Plut.* τὸ πάλαισμα, *Xen.*

Luctamen, τὸ πάλαισμα, *Xen.*

Luctatio, idem.

Luctator, ὁ παλαιϛὴς, ȣ̃, *Plut.*

Luctatus, ûs, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctuoſus, ὁ ϗ ἡ πένθιμος, *Plut.*

Luctus, τὸ πένθος, *Dem.* ὁ θρῆνος, ȣ, *Diod. Sic.* in luctu eſſe, πένθος ἄγειν, *Lucian.* in graviſſimo luctu verſari, βαρυτάτω πένθει κατέχεσθαι, *Philo.* μέγα πένθος ποιεῖσθαι, quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμϐάνει, *id.* ὃν πένθος κατεῖχεν, *Herodian.* πενθικῶς ἔχων, *Xen* in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίω περιϐάλλειν τινὰ, *Plato*

Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, *Plut.* ἡ πρὸς φῶς διαπονησις.

Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.*

Luculenter, διαφανῶς, *Thuc.* claris verbis, διαῤῥήδην, *Dem.* ἔνδηλως, λαμπρῶς.

Luculentus, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, *Plato.* λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Plut* ὁ ϗ ἡ διαυγὴς.

Lucus, τὸ τέμενος, *Dem.*

Ludibrium, ἡ χλευασία, *Dem.* ὁ χλευασμὸς, ȣ̃, *id.* ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, *N. T.* ἐντρυφάω τινὰ, *Lucian.* τινὶ, *Herodian.* habeor ab aliquo, ὑϐρίζομαι ὑπὸ τινος, *id.* τὸ ἔμπαιγμα.

Ludibundus, ἀθύρων, ȣ̃σα, ον, puer, παιδίον, *Herodot.*

Ludicer, ſeu ludicrus, ὁ ϗ ἡ παιγνιώδης, εος.

Ludicrè, παιγνιωδως.

Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄθυρμα.

Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, ȣ̃, *Suid.* ὁ χλευασμὸς, ȣ̃, *Dem.*

Ludifico, ſeu Ludificor, ἐντρυφάω; aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Lucian.* decipio, παρακρȣ́ομαι, *Plut.* ἐξαπατάω.

Ludimagiſter, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, *Plut.* ὁ γυμνασιάρχης, ȣ̃, *Æſchin.* ὁ γραμματιϛὴς, ȣ̃, *Plato.*

Ludio, ſeu ludius ὁ ὀρχηϛὴς, ȣ̃, *Lucian.* ὁ ὑποκριτὴς, ȣ̃, *Herodian.*

Ludo, παίζω teſſeris, ἀϛραγάλοις, *Plut.* ἀϛραγαλίζω, *id.* cum aliquo, προσπαίζω τινὶ, *Plato.* alea, πεττεύω, *Lucian.* κυϐέω, *Laert.* nucibus, καρυατίζω, *Philo.* calculis pro nucibus, πεττεύω ἐπὶ καρύων, *Lucian.* par & impar, τὰ ἄρτια ϗ περιττὰ παίζω, *Ariſtoph.* ut puer, ἀθύρω, *Herodot.* ludum, παιδιὰν παίζω, *Plato.* *illudo.* Vide *Illudo.*

Ludus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.* τὸ παίγνιον, *Plato.* ἡ παιγνία, *Xen.* literarius, τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, *Luc.* ludum aperire, γραμματοδιδασκλεῖον ἀνοιγεῖν, *id.* ludi, orum, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Plut.* ſeculares, θεαὶ αἰώνιαι, *Herodian.* ludos celebro, πανηγυρίζω, *Philo.* ludos exhibeo, χορηγέω, *Dem.*

Lues, ἡ λύμη, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Lugeo, πενθέω τινὰ, *Iſocr.* ob aliquid, ἐπί τινι, *Æſchin.* ὀλοφύρομαι τι, *Philo.* θρηνέω τινα, *Lucian.* ὀδύρομαι τινα, *Iſocr.*

Lugubrè, πενθικῶς, *Xen.*

Lugubris, e, πενθικὸς, ὴ, ὸν, γοερὸς, ὰ, ὸν, *Baſ.* θρηνώδης.

Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, *Euſeb.* ἡ ἀσκαρὶς; lumbricis laborare, ἑλμινθιάω, *Ariſtot.*

Lumbus, ἡ ὀσφὺς, ύος, *Ariſtot.* ἡ ψύα, ας, *Baſ.* ἡ ψόα, LXX. ἡ ἰξὺς, ύος, *Gal.*

Lumen, τὸ φῶς, φωτος, *Dem.* τὸ φέγγος.

Luminare, ὁ φωϛὴρ, ῆρος, LXX.

Luminoſus, φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὁ ϗ ἡ φεγγώδης, *Naz.*

Luna, ἡ σελήνη, ης, *Ariſtot.* creſcens, σελήνη τικτομένη; decreſcens, φθίνουσα; corniculata, μηνοειδής; ſemplena, ſeu dimidiata, ἡμίτομος, ſeu διχότομος; gibboſa, ἀμφίκυρτος; plena, πανσέληνος; deficiens, λειψίφωτος; ſilens, ſeu nulla, συνοδικὴ; creſcit, αὐξάνεται; decreſcit φθίνεται; deficit, ἐκλείπει.

Lunaris, e, σεληναῖος, αία, αῖον, *Lucian.* lapis, ὁ σεληνίτης λίθος, *Dioſc.*

Lunaticus, σεληνιαζόμενος, ένη, ενον, *N. T.* σεληνιακὸς, ἡ, ὸν. *Al. Tract.*

Lunatus, ὁ ϗ ἡ μηνοειδὴς, έος.

Lunula, ἡ σεληνὶς, ίδος, τὸ σελήνιον.

Luitio, ἡ τίσις, εως, *Plut.*

Luo, λύομαι, aliquid, τι, *Xen.* pœnam alicujus rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινὸς, *Thuc.* alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, *Plut.* damnum, τίνω τὴν βλάβην, *Plato.*

Lupa, ἡ λύκαινα, ης, *Plato.* parva, ἡ λυκὶς, ίδος, *id.* meretrix, ἡ ἑταιροῦσα, ῆς, *id.* ἡ χαμαιτύπη, *id.* ἡ πόρνη, *N. T.*

Lupanar, τὸ πορνεῖον, *Athen.* τὸ χαμαιτυπεῖον, *Lucian.* τὸ πορνοβοσκεῖον.

Lupatum, ὁ χαλινὸς, *Xen.* ὁ λύκος, *Plut.*

Lupinus, λύκειος, εία, ειον, *Polyb.* lupo ſimilis, ὁ ϗ ἡ λυκώδης.

Lupinus, ὁ θέρμος, ου, *Dioſc.*

Lupulus, τὸ βρύον, ου, *Theophr.*

Lupus, ὁ λύκος, ου, *Ariſtot.* *piſcis*, ὁ λάβραξ.

Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ λαίμαργος.

Lurco, ſeu Lurcor, γαστριμαργέω, *Chryſ.*

Luridus, πελιδνὸς, *Thuc.* ὠχρός.

Luror, ἡ πελία, ας.

Luſcinia, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Ariſtot.* ἡ φιλομήλη.

Luſciniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, *Theocr.*

Luſcioſus, ὁ ϗ ἡ μύωψ, *Ariſtot.* μυωπὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ſum, μυωπάζω, *Ariſtot.*

Luſcus, ὁ ϗ ἡ μονόφθαλμος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἑτερόφθαλμος, *Plut.*

Luſio, ἡ παιγνία, *Xen.*

Luſito, παίζω, *Lucian.*

Luſor, ὁ παίκτης, ου.

Luſorius, παικτικὸς, ἡ, ὸν.

Luſtralis, e, ὁ ϗ ἡ καθάρσιος, *Naz.*

Luſtratio, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *id.* ἡ κάθαρσις, εως, *Plato.*

Luſtricus, ἁγνιστικὸς, ἡ, ὸν, *Euſtath.*

Luſtro, ἁγνεύω τὶ, *Antiph.* aliquâ re, ἁγνίζω τί τινι, *Plut.* aliquid animo, ἐξετάζω τι, *Dem.* exercitum, καταλόγους ποιέομαι τῶν δημοτῶν.

Luſtro, onis, ὁ πόρνος, *Xen.*

Luſtror, πορνεύω, *Dem.*

Luſtrum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Ariſtot.* lupanar, τὸ πορνεῖον, ου, *Athen.* tempus quinque annorum, ἡ πεντετηρὶς, ίδος, *Thuc.*

Luſus, τὸ παίγνιον, *Plut.* ἡ παιδιὰ, *Xen.*

Luteſco, πηλόομαι.

Luteus, *cœnoſus*, πήλινος, ίνη, ινον, poculum, ποτήριον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ τελματώδης, *Thuc.* ſubflavus, μήλινος, ίνη, ινον; τὴν χρόαν, *Æl.* ὁ ϗ ἡ λεκιθώδης, luteum ovi, ἡ λέκιθος, *Ariſtot.*

Luto, πηλόω.

Lutoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τελματώδης, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ τεναγώδης, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ πηλώδης.

Lutta, ἡ ἐνυδρὶς, ſeu ἔνυδρις, εως, *Ariſtot.*

Lutulentus, idem quod *Lutoſus.*

Lutum, ὁ πῆλος, ου, *Dem.*

Lux, τὸ φῶς, φωτὸς, *Ariſtot.*

Luxatio, ἡ ἐξάρθρησις, τὸ ἐξάρθρημα, *Gal.* τὸ ἐξάρθρωμα, *Ariſtot.* τὸ στρέμμα, *Dem.*

Luxo, ἐξαρθρόω, *Ariſtot.* λορδαίνω, *Cl. Al.* pedem, στρέφω τὸν πόδα, *Herodot.*

Luxuria, ſeu Luxuries, ἡ ἀσωτία, *Ariſtot.* ἡ ἀκρασία, *id.*

Luxurio, ſeu Luxurior, ἀσωτεύομαι, *Athen.*

Luxurioſè, ἀσώτως, *Iſocr.* vivo, τρυφάω, *Iſocr.*

Luxurioſus, ὁ ϗ ἡ ἄσωτος, *Ariſtot.*

Luxus, ἡ πολυτέλεια, *Iſocr.* ἡ τρυφὴ, ῆς, *Iſocr.* immoderatus, ἔξω τοῦ μέτρου, *Æl.* luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω; in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξοκέλλω, *id.* luxui indulgeo, τρυφάω, *Plut.* luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, *Iſocr.* luxu omnes ſuperare, πολυτελείᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλεσθαι, *Ælian.*

Lychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, *Athen.*

Lychnus, ὁ λύχνος, *Lucian.*

Lydius lapis, ἡ βάσανος, *Lucian.*

Lympha, τὸ ὕδωρ, ατος. Confer *Aqua.*

Lymphaticus, ὁ ϗ ἡ νυμφόληπτος, ου, *Plato.*

Lymphatio, ἡ νυμφοληψία, ας.

Lymphatus, idem quod *Lymphaticus.*

Lympho, ἐκμαίνομαι. Confer *Furo.*

Lyncurium, τὸ λυγκούριον, ου, *Dioſc.*

Lynceus, a, um, λύγκειος, εία, ειον, lynceis oculis præditus, βλεπόμενος ὀξύτερον τοῦ λυγκέως, *Ariſtoph.*

Lynx, ὁ ϗ ἡ λύγξ, κὸς, *Ariſtot.*

Lyra, ἡ λύρα, *Plut.* parva, τὸ λύριον, *Ariſtoph.* cano, λυρίζω.

Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, οῦ, ὁ λυριστὴς, οῦ.

Lyricus, λυρικὸς, ἡ, ὸν; poeſis, ποίησις, *Athen.*

M.

MAcellarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.* ſum, κρεωπωλέω, *id.*

Macellum, τὸ κρεωπώλιον, *Plut.*

Macellus, ὁ ϗ ἡ λειπόκρεως, ω, *Suid.* ὁ ϗ ἡ ὕπισχνος.

Maceo, λεπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Macer, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* λεπτὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ λεπτόσαρκος.

Maceratio, ἡ ἴσχνανσις, *Ariſtot.* ἡ τῆξις, *Naz.*

Macereſco, ἐκτήκομαι, ἰσχναίνομαι.

Maceria, ſeu Maceries, ἡ αἱμασιὰ, ᾶς, circumdare fundum maceriâ, περιοικοδομεῖν αἱμασιὰν χωρίῳ, *Dem.*

Macero, ἐκτήκω, *Euripid.* ἀποτρύω, *Soph.*

Maceſco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα.

Machinalis, e, μηχανικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.*

Machinarius, μηχανικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.* τὸ κατασκεύασμα, ατος, ὁ κατασκευασμὸς, οῦ; & inſidiæ, μηχανὴ ϗ ἐνέδρα, & ars, ϗ τέχνη, *id.*

Machinator, ὁ μηχανητὴς, οῦ, *Xen.* ὁ μηχανοποιὸς, οῦ, *Lucian.* doloſus, ὁ μηχανοῤῥάφος, ου, *Themiſt.*

Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τὶ ἐπί τινα, *Dem.* ἐπιμηχανάομαι τί τινι, *Lucian.* & inſtruo aliquid, ϗ παρασκευάζω τι, *Dem.* doloſè, τεχνάζω, *id.* ſummo ſtudio, διαμηχανάομαι, *Plato.* mala, κακομηχανάομαι, *id.*

Macies, ἡ μάρανσις, ἡ ἰσχνότης, corporis, τοῦ σώματος, *Gal.* ἡ ἴσχνανσις, εως, ſeu ἡ ἰσχνασία, ας, *Ariſtot.*

Macilentus, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* Vide *Macer.*

Macreſco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Macritas, ſeu Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Gal.*

Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Galen.*

Macroſcopium, τὸ μακροσκόπιον, ου.

Mactator, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.*

Mactatus, ûs, ὁ σφαγιασμὸς, οῦ, *Eurip.*

Mactè, οὕτως ὄναιο, *Lucian.* βάλλ' οὕτως, *id.* macte animo & hanc diligentiam ſemper adauge, οὕτως ὄναιο σύγε τῆσδε τῆς φιλοπονίας.

Macteæ, αἱ μάζαι, ῶν, *Xen.*

Macto, σφάττω, aliquem, τινὰ, *Dem.* capram hoſtiam, θύω αἶγα, *Ariſtot.* alicui victimam, σφαγιάζομαι τινί τι, *Ælian.*

Mactra, ἡ μάκτρα, *Ariſtoph.* ἡ κάρδοπος.

Macula, ὁ σπῖλος, *Dioſc.* ἡ κηλὶς, ῖδος, *LXX.* maculam alicui adſpergo, καταρυπαίνω τι, *Iſocr.* καταισχύνω τι, *Dem.* περιποιεῖν αἰσχύνην τινι, *Iſocr.* ποιεῖν ἐν αἰσχύνῃ τι, *Dem.* abſtergere, ſeu delere, ἀπολύειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, *id.*

Maculatio, ἡ σπίλωσις, εως.

Maculo, σπιλόω, *N. T.* aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Halic.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Iſocr.*

Maculoſus, σπιλωτὸς, ἡ, ὸν.

Madefacio, νοτίζω, ſpongia, σπογγίζω, *Dioſc.* δίημι, *Theophr.* ὑγραίνω, *Plut.* διυγραίνω τι, *Hipp.*

Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, *Gal.* ἡ δίεσις, *Dioſc.*

Madeo, νοτιάω, *Ariſtot.* νοτίζω, *Gal.* νοτίζομαι, *Lucian.*

Madeſco, διαίνομαι, δίεμαι, *Dioſc.*

Madidè, ὑγρῶς.

Madidus, νοτερὸς, ὰ, ὸν, *Thuc.* ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ ϗ ἡ διάβροχος.

Mador, ἡ νοτὶς, ίδος, *Lucian.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.* ἡ ὑγρασία, ας, *Galen.*

Mæreo, vide *Mœreo.*

Magalia, αἱ κῶμαι, ων.

Magadium, τὸ μαγάδιον, ου, *Lucian.*

Magador, μαγαδίζω, *Ariſtot.*

Magas, ἡ μαγὰς, άδος, *Heſych.*

Mage, idem quod *Magis.*

Magia, ἡ μαγεία, ας, *Plut.*

Magicè, μαγικῶς.

Magicus, μαγικὸς, ἡ, ὸν, ars, ἡ μαγεία, *Plut.* machinamentum, τὸ μάγευμα, magicas artes calleo, μαγεύω, *id.*

Magis, μᾶλλαν, vobis, quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνῳ, *Dem.* nemini magis quam illi, οὐδενὶ μὲν τοι μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ, *id.* magis quàm par eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος, *Dem.* magis una domus, quam urbs dici poteſt, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν τῆς πόλεως φάημεν ἄν, *Ariſtot.* multo magis, πολὺ μᾶλλον, *Iſocr.* nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ, magis, magiſque, ἀεὶ μᾶλλον, *Viget.*

Magiſter, ὁ διδάσκαλος, *Dem.* ὁ παιδεύων, ὁ παιδαγωγὸς, *id.* choreæ, ὁ χοροδέκτης, *Suid.* convivii, ὁ συμποσιάρχης, equitum, ὁ ἵππαρχος, *Xen.* ſum, ἱππαρχέω, *id.*

Magiſterium, ἡ προεδρία, *Lucian.* ἡ προστασία, *Xiph.*

Magiſtra, ἡ διδάσκαλος, ου, *Diod. Sic.* ἡ παιδεύουσα, ης, ἡ καθηγεμὼν, όνος, *Plut.*

Magiſtralis, e, διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Xen.*

Magiſtratus, *officium*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & poteſtas, ϗ δυναστεία, ας, *Iſocr.* & potentia, ϗ δύναμις, *Dem.* & tyrannis, ϗ τυραννὶς, *idem.* magiſtratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, *Iſocr.* contemnere, ὑπεριδεῖν, *id.* conſtituere, καθιστάναι, *Dem.* mercari, πρίασθαι; inire, εἰσιέναι; conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς; gerere, ἀρχὴν ἄρχειν; abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἣν τις ἔλαχε, *id.* ἀφαιρεῖσθαι τινος; abolere, καταλύειν; deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *idem.* παύεσθαι ἄρχοντα, *id.* ambire, ἀρχὴν παραγγέλλειν, *Lucian.* magiſtratu abire, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχὴν, *Ariſtot.* *perſonæ*, οἱ δυνάσται, ῶν, *Dem.* οἱ δυναστεύοντες, όντων, *idem.* οἱ πολιτευόμενοι, ων, *id.* οἱ περί πολιτείαν ὄντες, *Iſocr.* οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι, *idem.* urbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες, *Dem.* improbitas magiſtratuum, πονηρία τῶν προεστώτων, *Iſocr.* habere aliquos magiſtratus, χρῆσθαι τισι προστάταις, *Dem.*

Magnalia, τὰ μεγαλεῖα, ων, *N. T.*

Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Ariſtot.* ἡ μεγαλοφροσύνη.

Magnanimiter, μεγαλοψύχως, *Dem.* μεγαλοφρόνως, *Æl.*

Magnanimus, ὁ ϗ ἡ μεγαλόψυχος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ μεγαλόφρων, ſum, μεγαφρονέω, *Dem.* μεγαλήτωρ.

Magnates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, *N. T.*

Magnè, μεγάλως, *Ariſtot.*

Magnes, ὁ μαγνήτης, ου, *Al. Alphr.* ἡ μαγνῆτις, ιδος, *Philo.*

Magneticus, μαγνητικὸς, ἡ, ὸν.

Magnificè, μεγάλως, *Dem.* *Phal.* μεγαλείως, *Polyb.* μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, *Dem.* de ſe ſentire, μεγαφρονεῖν, *Iſocr.* ſe efferre, σεμνοποιεῖν ἑαυτὸν, *Naz.* μεγαλύνειν ἑαυτον, *Xen.*

Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, *Dem.* ἡ μεγαλειότης, ἡ μεγαλουργία.

Magnifico, μεγαλύνω; me ipſum, ἐμαυτὸν, *Xen.*

Magnificus, ὁ ϗ ἡ μεγαλοπρεπὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ μεγαλόψυχος, ου, *id.*

Magniloquentia, ὁ ϗ ἡ μεγαλοῤῥημοσύνη, ης; ἡ μεγαληγορία.

Magniloquus, ὁ ϗ ἡ μεγαλοῤῥήμων, ονος.

Magnitudo, τὸ μέγεθος, εος, *Ariſtot.*

Magnoperè, μεγάλως, *Iſocr.*

Magnus, μέγας, μεγάλη, μέγα; vir, ἀνὴρ; rex, βασιλεὺς; urbs, πόλις, *Dem.* magni facio, μέγα ϖοιέομαι, *Xen.* ϖερὶ πολλοῦ ποιέομαι, *Iſocr. major, maximus.* Vide hæc ſuo loco.

Magydaris, ἡ μαγύδαρις, εως, *Dioſc.*

Magus, ὁ μάγος, ου, *Xen.*

Majalis, ὁ χοῖρος τομίας; κάπρος ἐκτομίας, *Benz.*

Majeſtas, ἡ μεγαλειότης, *N. T.* τὸ ἀξίωμα, ατος, *Dem.*

Major, ὁ ϗ ἡ μείζων; majus, τὸ μεῖζον, *Dem.* majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἤ; majora facta, quam quis dicere poteſt, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἂν εἴποι, *idem.* majus, quam ut poſſit ferre, μεῖζον, ὥςε δύνασθαι φέρειν, *Plato.* majus opinione, μεῖζον τῆς δόξης; majoris facere aliquid, quam aliud, προτιμάν τι τοῦ ἄλλου, *id.* προκρίνειν τι τοῦ ἄλλου, *Iſocr.* major natu, ὁ πρεσβύτερος, ου, *id.*

Majores, οἱ πρόγονοι, ων, *Dem.* οἱ προγεγεννημένοι, ων, *Iſocr.*

Maius, *menſis,* ὁ σκιῤῥοφοριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάιος, ου, *Plut.*

Mala, ἡ γνάθος, ου, *Hippocr.* ὁ σιαγὼν, ῶνος.

Malè, πονηρῶς, *Dem.* me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, *Dem.* & non bellè habere, φαύλως ϗ οὐ καλῶς ἔχειν; non malè, nec ſegniter ratiocinari, οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι; tractari, δεινῶς διακεῖσθαι; & miſerè belligerare, κακῶς ϗ ἀθλιας πολεμεῖν, *id.* malè audire, κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τινος, *Iſocr.* agi cum aliquo, κακῶς πράττειν, *Dem.* accipio aliquem, καταχράομαι τινι, *Æſchin.* loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, *Dem.* mereor de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, *Iſocr.* optare alicui, κακῶς εὔχομαι τινι; malè conſulo alicui, συμβουλεύω τινὶ κακὸν, *Plato.* volo alicui, κακόνους εἰμί τινι, *Dem.*

Maledicè, κακολόγως.

Maledicentia, ἡ κακολογία, *Plut.* ἡ δυσφημία.

Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, *Plut.* κακῶς λέγω τινὰ, *Dem.* βλασφημέω περί τινος, *id.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* καταράομαι τινα, *Ariſtot.* λοιδορέομαι τινι, *Dem.*

Maledictio, ἡ κακολογία, *Plut.* ἡ βλασφημία, *Dem.*

Maledictum, ἡ κακηγορία, *Dem.* ἡ βλασφημία; inceſſere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατα τινος, προςρίβεσθαι τινι βλασφημιας, *id.* λέγειν βλασφημίαν τινι, *id.* Confer *Convicium*

Maledictus, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπάρατος, ου, *id.*

Maledicus, ὁ ϗ ἡ κακολόγος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ βλάσφημος, ου, *Dem.* βλασφημῶν, *id.*

Malefacio, κακουργέω, impunè, ἀσφαλῶς, *Dem.* κακοποιέω, *N. T.* alicui, ποιέω τινὰ κακῶς, *Iſocr.*

Malefactor, ὁ ϗ ἡ κακοῦργος, *Dem.* ὁ κακουργῶν, *id.*

Malefactum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.*

Maleficentia, ἡ κακουργία, ας, *Dem.*

Maleficium, τὸ κακοῦργημα, ατος, *Dem.* τὸ ἀδίκημα.

Maleficus, ὁ ϗ ἡ κακοῦργος, ου, *Dem.* κακουργῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ϗ ἡ κακοποιος, κακοπράγμων.

Maleſuadus, ὁ ϗ ἡ κακοσύμβουλος, ου.

Malevolentia, ἡ κακόνοια, ας, *Dem.* & animi acerbitas, ὁ ϗ ἡ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, *id.* proſequor aliquem, εἰμὶ τινι κακόνους, *Iſocr.* εἰμὶ τινι ἐπεχθὴς, *Dem.*

Malevolus, ὁ ϗ ἡ κακόνους, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπεχθής τινι, *id.* ὁ ϗ ἡ δύσνοος, ου, τινὶ, *Thuc.*

Malignè, φλαύρως, *Dem.* ϖονηρῶς, *id.* κακοηθῶς, *Plut.*

Malignitas, ἡ κακοήθεια, *Iſocr.* ἡ κακοθυμία, *Plut.*

Malignor, ϖονηρεύομαι, *Ariſtot.*

Malignus, ὁ ϗ ἡ κακοήθης, εος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ κακόθυμος, κακότροπος.

Malitia, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *Ariſtot.* verſutia, ἡ ϖανουργία, ας, *Dem.*

Malitioſè, ϖονηρῶς, *Dem.*

Malitioſus, ὁ ϗ ἡ κακοήθης, εος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ϖανοῦργος, ου, *id.*

Malleator, ὁ ζφυρωτὴς, ὁ σφυροκόπος, LXX.

Malleolus, τὸ σφύριον, *Theophr.* germen, τὸ μόσχευμα, *id.*

Malleus, ἡ σφύρα, *Ariſtot.* ὁ ῥαιςὴρ, malleo percutio, σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ ϗ ἡ σφυρήλατος, *Heliod.*

Malluvium, τὸ χειρόνιπτρον, *Ariſtoph.* τὸ ἀπόνιπτρον, *Ariſtot.* τὸ χερνιβῖον, *Athen.*

Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τὶ, ἢ τὸ ἄλλο, *Iſocr.* potiùs manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἤ, *id.* mori glorioſè quam vivere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τοῦ ζῆν, *Dem.* aliquid, ϖροαιρέομαι τι, *id.*

Maltha, ἡ μάλθα, ης, *Dem.*

Malva, ἡ μαλάχη, ης, *Theophr.* arboreſcens, ἡ δενδρομαλάχη, ης, *id.*

Malum, τὸ μῆλον, *Dioſc.* Perſicum, μῆλον Περσικὸν; Cydonium, μῆλον Κυδώνιον; Punicum, ἡ ῥοιὰ, ας; Medicum, μῆλον Μηδικὸν, *id.*

Malum, τὸ κακον, οῦ, *Dem.* & calamitates, συμφοραὶ, & grave quid, ϗ δεινὸν; facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινι, ἐργάζεσθαι τινα κακὸν, ϖαρέχειν τινὶ; accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ; tantum imminere, τοιοῦτον ϖροσιέναι; conjicere ſe in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὸν, *id.* verſari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς, *Iſocr.* malum pati, ϖάσχειν φλαῦρον, *Dem.* ϖειρᾶσθαι κακοῦ, ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον; liberare aliquem à malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακοῦ, *id.* malum! φεῦ κακοῦ.

Malus, *arbor,* μηλεὰ, ᾶς, *Dioſc. navis,* ὁ ἱςος, οῦ; erigere malum in navi, αἴρειν ἱςὸν ἐν τῇ ναΐ, *Xen.*

Malus, κακὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ϖονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *id.* φαῦλος, η, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* βδελυρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Mamma, *muliebris,* ὁ τιτθὸς, οῦ, *Galen.* muliebris & brutorum, ὁ μαςὸς, οῦ, *Ariſtot.* mammam præbeo, ἐπέχω τὸν μαςὸν, *Lucian.* alicui, θελάζομαι τινα, *Ariſtot.*

Mammilla, τὸ τιτθίον, ου, *Ariſtoph.* ἡ τιτθή.

Mammoſus, ὁ ϗ ἡ μαςώδης, εος.

Mammula, τὸ τιτθίον, ου, *Ariſtoph.*

Manceps, ὁ ἐργολάβος, ου, *Plut.*

Mancipalis, ὁ ϗ ἡ ἀνδραποδώδης, *Ariſtot.*

Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ου, *Dem.*

Mancipator, ὁ ἀνδραποδιςὴς, οῦ, *Xen.*

Mancipatus, ûs, ἡ ἀνδραποδωσία, ας, *Ariſtot.*

Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ου, *Dem.* mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, *Ariſtot.*

Mancipiulum, τὸ ἀνδραπόδιον, *Athen.*

Mancipo, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Mancus, ϖηρὸς, ὰ, ὸν, aliquo, τινι, ϖεπηρωμένος, ένη, ένον, τινι, *Dem.* ϖηρωθεὶς, εῖσα, ὲν, *Ariſtot.* κυλλὸς, ἡ, ὸν.

Mandator, ὁ ϖροςάττων, οντος, *Iſocr.*

Mandatum, τό πρόςαγμα, *Dem.* τὸ ἐπίταγμα, *id.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Iſocr.* mandatum dare, διδόναι ἐντολὴν, *Dem.* relinquere poſteris, καταλείπειν ϖαράγγελμα τοῦ μέλλοντος χρόνου; habere, ἔχειν τι ϖρόςαγμα; exſequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιτασσομένῳ; facere, ποιεῖν τὸ προσταττόμενον; detrectare alicujus, ἀποςηναι τῶν ϖροςαττομένων ὑπό τινος, *id.*

Mandibula, ἡ γνάθος, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Ariſt.*

Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* Confer *Jubeo, Impero.*

Mando, is, μασάομαι τι, *Theophr.* ἐσθίω.

Mandra, ἡ μανδρα, ας, *Naz.*

Mandragora, ὁ μανδραγόρας, ου, *Dioſc.*

Manducatio, ἡ μάσησις, εως, *Baſ.*

Manduco, idem quod *Mando, is.*

Mane, ἕωθεν, *Dem.* ϖρὶν ἥλιον ἐξέχειν, *idem.* ἅμα τῇ ἡμέρα, *id.* ϖρωὶ, *N. T.* ſummo, ὄρθρου βαθέος, *ibid.* ſurgo, ὀρθρίζω, *Sirac.*

Maneo, μένω, apud aliquem, ϖαρά τινι, *Dem.* ϖαραμένω τινι, *Plato. exſpecto,* aliquem, ἀναμένω τινὰ, *Dem.* περιμένω τινὰ, *Iſocr.* προσδοκάω τινὰ, *Plut.*

Manes, οἱ δαιμονες, *Herodian.* οἱ θεοὶ χθόνιοι, *Zoſim.* evocare, νεκυΐα χρῆσθαι, *Her.*

Mango, ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, ου, *Philo.* ὁ κομμωτὴς, οῦ, *Plut.*

Mangonizo, μαγγανεύω, *Lucian.*

Mangonium, ἡ μαγγανεία, τὸ κόμωμμα, *Luc.*

Manica, ἡ χειρὶς, ίδος, *Xen.*

Manicatus, χειριδωτὸς, ἡ, ὸν; tunica, χιτῶν, *Herodian.*

Manifeſtarius, ὁ ϗ ἡ κατάφωρος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ περίφωρος, ου, *id.* hoſtis, ὁμολογουμένως πολέμιος, *Herodian.*

Manifeſtatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εως, ἡ ἔκφανσις, εως, *Syneſ.*

Manifeſtè, φανερῶς, *Plato.* ἀναφανδὸν, *Plut.* ἀποπεφασμένως, *Dem.*

Manifeſtò, ἐκ φανεροῦ, vincere, κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, *id.*

Manifeſto, φανερόω, aliquid alicui, τι τινι, *N. T.* δηλόω τι, *Dem.*

Manifeſtus, δῆλος, η, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔκδηλος, κατάδηλος, φανερὸς, ὰ, ὸν, *idem.* ὁ ϗ ἡ πρόδηλος, ου, *Lucian.* ſum multifariàm, πολλάχοθεν δῆλός εἰμι, *Dem* valdè, λιαν καταφανής εἰμι, *Iſocr.* fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι, φανερὸς, *idem.* εὔδηλος γίγνομαι πᾶσι, *Dem.* manifeſtum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιέω τί τινι, *id.* ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, ἔκδηλον, εὔδηλον ποιέω τι τινι, *Dem. Iſocr.*

Manipularis, ὁ λοχίτης, ου, *Syneſ.*

Manipulatim, λοχηδόν.

Manipulus, τὸ δράγμα, *Philo.* ὁ φάκελος, *Ælian.* militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.* ἡ σπεῖρα, *App.*

Manna, ἡ μάννα, LXX. τὸ ἀερόμελι, *Athen.*

Mannulus, τὸ ἱππάριον, *Xen.*

Mannus, idem.

Mano, ῥέω. Confer *Fluo.*

Manſio, ἡ μονὴ, ῆς, *Polyb.* ἡ διαμονή.

Manſito, διαμένω, *Xen.*

Manſuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, *Xen.* aliquem, καταπραΰνω τινὰ, *Ariſtot.* τιθασσεύω τινὰ, *Dem.* ἡμερόω τινὰ, *Iſocr.*

Manſues, πρᾶος, ſeu πραὺς, εῖα, ὺ, *Plut.*

Manſueſco, ſeu Manſuefio, πραΰνομαι, *Xen.* καταπραΰνομαι, *Plut.* ἡμερεύομαι.

Manſuetè, πράως, *Dem.* ἠπίως, *id.*

Manſuetudo, ἡ πραότης, *Ariſtot.* ἡ ἐπιείκεια, *id.* ἡ ἡμεροτης.

Manſuetus, πρᾶος, ſeu πραύς, εῖα, ὺ, appareo, φαινομαι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἥμερὸς, οῦ, & humanis moribus præditus, ϗ φιλάνθρωπος, *id.* ἐλαφρὸς, ὰ, ον; manſuetiſſimum & moderatiſſimum ſe præbere, ἐλαφρότατον ϗ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν, *Iſocr.*

Mantica, ἡ πήρα, ας, *Plut.*

Manticula, τὸ πηρίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Manticularius, ὁ βαλαντοτόμος, ου, *Ariſtoph.*

Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρα κλέπτω.

Mantile, τὸ χειρόμακτρον, ου, *Xen.*

Mantiſſa, τὸ ἐπίμετρον, ου, *Gal.*

Manualis, ὁ ϗ ἡ χειροπληθης, *Diod. Sic.*

Manuarius, χειραῖος, αία, αῖον.

Manubiæ, τα λάφυρα, ων, *Plut.* τὰ σκῦλα.

Manubialis, σκυλευματικὸς, ἡ, ὸν.

Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ου, *Dioſc.*

Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, ἡ κωπὴ, gladii, ξίφους, *Plut.*

Manufactus, ὁ ϗ ἡ χειροποιητος, -ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ χειρόκμητος, ου, *Philo.*

Manuleatus, χειροδωτος, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Manumiſſio, ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, *Plut.*

Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Confer *Libero.*

Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ου.

Manus, ἡ χεὶρ χειρὸς, *Dem.* dextra, χεὶρ δεξια, ᾶς, *idem.* ſiniſtra, χεὶρ ἀριςερα, ᾶς, *Ariſtot.* manum in ſinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, *Dem.* porrigere, προτείνειν; exhibere, ὑπέχειν; abſtinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρα τινος; religare poſt tergum, δῆσαι τινα τα χεῖρε ὀπίσω, *idem.* τὰ χεῖρε συμπλέκειν τοὐπίσω, *Thuc.* in manus tradere alicui aliquid,

quid, ἐντιθέναι τι εἰς χεῖράς τινος, Dem. in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσὶ; manu attingere, ἅπτεσθαι τῇ χειρὶ; aliquem malè tractare, προπηλακίζειν τινὰ χειρὶ, *idem.* manu propriâ, ſeu ſuâ ſcribere, ἰδιοχείρως γράφειν, *Bud.* manu ſuâ faciens, ὁ ϗ ἡ αὐτόχειρ, ρος, *N. T.* de manu in manum, διὰ χειρῶν; manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινὰ, *Iſocr.* operi admoveo, ἐγχειρέω ἔργῳ, *id.* in manu alicujus ſitum eſſe, ἔργον τινὸς εἶναι, *Herodian.* manus lavo, χειρονίπτομαι, *Dion. Hal.* manibus operor, χειρουργέω, *Æl.* αὐτουργέω, *idem.* manuum labore victum paro, ἀπ᾽ ἐργασίας χειρῶν ὡρμημένος τρέφω ἐμαυτὸν, *Herodot.* manu duco aliquem, χειραγωγέω τινὰ, *Naz.* manus conſero cum aliquo, συμβάλλω πρός τινα, *Iſocr.* impono, χειροθετέω, *Dion. Ar.* manu trunco, χειροκοπέω, *Strabo.* manibus pedibuſque, ὅσον δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε, *Hom.* manus militum, χεὶρ, χειρὸς, *Polyb. Thuc. alii.*

Mappa, ἡ ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, τὸ χειρόμακτρον.

Mappalia, αἱ καλύβαι, ων.

Marceo, μαραίνομαι, *Ariſtot.*

Marceſco, μαραίνομαι, *Ariſt.* καταφθίνω, *Plut.* ἀφανίζομαι, *id.* κατασήπομαι, *Plato.*

Marchio, ὁ μεθοριάρχης, ου.

Marcidus, σαθρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.*

Marcor, ἡ σηπεδὼν, *Dioſc.* ὁ μαρασμὸς.

Marculus, ὁ ραιστὴρ, ῆρος, *Plut.*

Mare, ἡ θάλασσα, ης, *Dem.* τὸ πέλαγος, *id.* *exterius,* ἡ ἐκτὸς θάλασσα; interius, ſeu mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα; Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν; Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικὸν; Liguſticum, πέλαγος Λιγυστικὸν; Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c. mare ingredi, mari ſe committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, *Dem.* trajicere, πέλαγος πλεῖν, *idem.* πέλαγος διαπερᾷν, *Iſocr.* imperium maris tenere, ἄρχειν θαλάσσης, *Dem.* terrâ marique omnia tenere, ϗ γῆς ϗ θαλάσσης κρατεῖσθαι; in mare ſubmergo aliquem, καταποντίζω τινὰ εἰς πέλαγος; præcipitare ſe in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν; perire in mari, ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πελάγει, *id.*

Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*

Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ου.

Marginatus, λωμα ἔχων, ουσα, ον.

Margino, λῶμα, ſeu κράσπεδον ἐμποιέω.

Margo, τὸ λωμα, LXX. τὸ κράσπεδον, *N. T.*

Marinus, ὁ ϗ ἡ θαλάσσιος, *Plut.* πελάγιος, ία, ιον.

Marita, ἡ γυνὴ, γαμετὴ, ης, *Lyſ.* Confer *Uxor.*

Maritalis, e, ὁ ϗ ἡ συζυγὴς, έος, *Naz.*

Maritata, ἡ γυνὴ ὕπανδρος, *N. T.*

Maritimus, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ παραθαλάσσιος, *N. T.* ὁ ϗ ἡ παράλιος, *Philo.* regio, ἡ παραλία, *Iſocr.*

Marito, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συζευγνύω, *Baſ.* puellam, συνοικίζω κόρην, *Polyb.*

Maritus, ὁ γαμέτης, *Xen.* ὁ ἀκοίτης, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & uxor, ϗ γυνη, *Dem.*

Marmor, τὸ μάρμαρον, *Zoſim.* ἡ μάρμαρος, *Diod. Sic.*

Marmoro, μαρμαρόω, *Suid.*

Marmoreus, μαρμάρινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Marra, τὸ μάῤῥον, ου.

Marrubium, τὸ πράσιον, ου, *Dioſc.*

Mars, ὁ Ἄρης, εος, *Dion. Hal.* ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, *Thuc.* Marte æquo, ἐξ ἴσου, *Dem.*

Marſupium, ὁ μάρσυπος, ου, *Xen.* τὸ μαρσύπιον, ου, *Poll.* τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.*

Martes, ἡ ἰκτὶς, ίδος, *Plin.*

Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.

Martius, idem.

Martius, *menſis,* ὁ μουνυχιὼν, *Dem.* ὁ Μάρτιος.

Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, *Xen.*

Mas, ὁ ἄῤῥην, ενος, *Ariſtot.*

Maſculeſco, ἀῤῥενόομαι.

Maſculinus, ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, genus, γένος, *Gramm.* maſculino genere, ἀρσενικῶς, *Athen.*

Maſculus, idem quod *Maſculinus,* puer, παῖς ἄῤῥην, *Dem.* maſculum reddo, ἀῤῥενόω, *Syneſ.* pario, ἀῤῥενογονέω, *Philo.*

Maſſa, τὸ φύραμα, ατος, *N. T.* ὁ ὄγκος.

Maſſo, φυράω, *Dioſc.*

Maſſula, τὸ μάζιον, ου, *Heſych.*

Maſtiche, ἡ μαστίχη, ης, *Dioſc.*

Maſtico, μαστάζω.

Maſtigia, ὁ μαστιγίας, ου, *Lucian.*

Maſtix, ὁ μάστιξ, γος, *Plut.* Confer *Flagellum.*

Matella, ἡ οὐρητρὶς, ίδος, *Schol. Ariſtoph.* ἀγγεῖον οὐρηρὸν, *Ariſtoph.*

Matellio, idem quod *Matella.*

Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, *per Sync.* τρὸς, *Dem.* familias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.* matris mater, ἡ τίτθη, *Dem.* matris frater, vide *Avunculus,* matris ſoror; vide *Matertera.* matre carens, ὁ ϗ ἡ ἀμήτωρ, *N. T.* matris amans, ὁ ϗ ἡ φιλομήτωρ, *Plut.* à matre, à parte matris, μητρόθεν, *Herodot.*

Matercula, τὸ μητρίδιον, ου, τὸ μητράριον, ου.

Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*

Materia, ἡ ὕλη, ης, *Dem.* argumentum libri, &c. ἡ ὑπόθεσις, εως, *Schol. Dem.*

Materiarius, ὁ ὑλουργος, ου, *Ælian.*

Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον, *Syneſ.* ὑλικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* è materiâ conſtans, ὁ ϗ ἡ ἔνυλος, ου, *Themiſt.*

Materiatio, ſeu Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.

Materior, ὑλάζομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *id.*

Maternus, μητρικὸς, ὴ, ὸν, *Poll.* μητρῷος, ῴα, ῷον, *Xen.* poſſeſſio, κτῆσις, *Poll.* τὰ μητρῷα, *Dem.*

Matertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς, *Dem.*

Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, *Plut.*

Mathematicus, μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, quæſtio, ζήτησις, *Ariſtot.*

Matheſis, ἡ μάθησις, *Ariſtot.*

Matricida, ὁ μητραλοίας, *Lucian.* ὁ μητραλῴης, ὁ μητροφόνος, *Plato.*

Matricidium, ἡ μητροκτονία, *Plut.* committo, μητροκτονέω, *Ariſtot.*

Matricula, τὸ γραμματεῖον, *Bud.*

Matrimonialis, e, γαμικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Matrimonium, ὁ γάμος, *Dem.* Confer *Conjugium.*

Matrix, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.*

Matrona, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*

Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.

Matta, ὁ ψίαθος, ου, *Ariſtoph.*

Matula, τὸ σκάφιον, ου, *Ariſtoph.* ἡ ἀμὶς, ίδος, *Plut.*

Maturatè, ἐπισπερχῶς, *Heſych.* Confer *Feſtinanter.*

Maturatio, ἡ ἐπισπέρχεια, perductio ad maturitatem, ὁ πεπασμὸς, *Gal.* ἡ πέπανσις, *Ariſtot.*

Maturè, ὡραίως, *Hipp.*

Matureſco, πεπαίνομαι, *Xen.*

Maturitas, ἡ ὡραιότης, ætatis, ἡ ὥρα, *Iſocr.* fructuum, ἡ πέπανσις, *Theophr.*

Maturo, *feſtino,* ἐπιταχύνω, *Thuc.* factum, ἐπισπεύδω τὸ δρᾷν, *Plut.* ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τὶ, *Dioſc.*

Maturus, *ut fructus,* ὁ ϗ ἡ πέπων, ονος, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ πέπειρος, *Dioſc.* ætate, ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ἀκμαῖος ἡλικίαν; ὁ ϗ ἡ πέπειρος, virgo, παρθένος, *Plut.* ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τοῦ γάμου, *Dem.*

Matutinus, πρώϊος, ία, ιον, *N. T.* πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* tempus, τὸ ἑωθινὸν, *Xen.* ἡ ἑωθινὴ, ſc. ὥρα, *Polyb.*

Mavolo, vide *Malo.*

Mavors, vide *Mars.*

Mauſoleum, τὸ μαυσολεῖον, ου.

Maxilla, ἡ σιαγὼν, LXX. ἡ γνάθος, *Dem.*

Maximè, μάλιστα, deſiderare, ποθεῖν, *Dem.* omnium maximè juniorum, ἁπάντων μάλιστα τῶν νεωτέρων; ſi maximè non aliqui, ſed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μή τινες, ἀλλὰ πάντες; cum omnia——tum maximè illud, πάντα μὲν——μάλιστα δὲ τοῦτο, *id.* πάντα μὲν——ἥκιστα δὲ, *Xen.* maximè omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *id.* differunt, μέγιστον διαφέρουσι, *Plato.*

Maximoperè, σφοδρότατα, σφόδρα γε, *Xen.*

Maximus, μέγιστος, ίστη, ιστον, *Plato.* natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dem.* maximi facio, περὶ πλείστου ποιέομαι; τιμάομαι τι πλείστου ἁπάντων; τιμάω τι ἀντὶ παντὸς, *id.*

Maza, ἡ μάζα, ης, *Athen.*

Meabilis, e, διαβατὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ πορεύσιμος, ου, *Plut.*

Meatus, ἡ διάβασις, ἡ πορεία.

Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Mechanicus, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Medela, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Herodian.* adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, *Plut.*

Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὰ, *Dem.* ἰατρεύω τινὰ, *Plut.* θεραπεύω τινὰ, *Iſocr.* νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, *id.* ἐπικουρέω νόσον τινὸς, *Xen.* auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, *Dem.*

Mediaſtinus, δοῦλος, μεσαύλιος.

Mediator, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*

Medica, *mulier,* ἡ ἰάτρια, ας, *Alex.*

Medicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἰάσιμος, ου, *Plato.*

Medicamen, vide *Medicamentum.*

Medicamentarius, φαρμακευτικὸς, ὴ, ὸν.

Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ου, *Dem.*

Medicamentum, τὸ φάρμακον, *Iſocr.* τὸ ἴαμα, *Plato.* paro ſeu conficio, φαρμακεύω, *Plato.* medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, *Iſocr.* adhibeo ægrotanti, ὀνίνημι νοσοῦντα, *Æl.* eſſe alicui, φάρμακον εἶναι τινι, *id.* Confer *Remedium.*

Medicatio, ἡ ἰατρεία, *Plut.* ἡ ἴασις, *Luc.* ἡ ἰάτρευσις, *Plut.*

Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.* Vide *Medicamentum.*

Medico, ſeu Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, *Iſocr.*

Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, *Iſocr.* ὁ θεραπεύων, οντος, *id.* ὁ ἀκεστὴς, οῦ.

Medicus, ἰατρικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Mediè, μέσως, *Ariſtot.*

Medietas, ἡ μεσότης, *Plato.* ἡ ἡμίσεια, *Dem.*

Medimnus, ὁ μέδιμνος, *Ariſtot.*

Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικής.

Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.*

Mediocriter, μετρίως, *Dem.* μέσως, *id.*

Medioximus, μέσος, η, ον, *Plut.*

Meditabundè, φροντιστικῶς.

Meditabundus, φροντιστικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ σύννους, ου, *Iſocr.*

Meditamentum, τὸ μελίτημα, *Xen.*

Meditatè, ἐσκεμμένως, *Poll.*

Meditatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.* ἡ φροντίς.

Mediterraneus, ὁ ϗ ἡ μεσόγαιος, *Pauſ.* ὁ ϗ ἡ μεσόγειος, *Philo.* ὁ ϗ ἡ μεσόχθων, regio, ἡ μεσόγεια, *Thuc.* ἡ μεσόγαια, *id.*

Meditor, μελετάω, *Thuc.* λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *Dem.* aliquid, σκέπτομαι τι, *Iſocr.* ἐπισκοπέω τι γνώμῃ, *id.* φροντίζω.

Meditullium, τὸ μεταίχμιον, ου.

Medium, ἡ μεσότης, *Plato.* τὸ μέσον, *Ariſtot.* cœli, τὸ μεσουράνημα, *Baſ.* in medium adfero, εἰσφέρομαι τι, *Ariſtot.* εἰς μέσον ἄγω, *Plut.* prodeo, εἰς μέσον πάρειμι, *id.* ſine medio, ἀμέσως; in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, *Plato.* medio carens, ὁ ϗ ἡ ἄμεσος, *Ariſtot.*

Medius, μέσος, η, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνάμεσος, *Herodot.* ſum, μεσόω, *Ariſtoph.* inter litigantes, μεσεύω, *Ariſtot.* mediâ æſtate, θέρους μεσοῦντος, *Thuc.* media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, *Herodot.* media nox, ἡ ἀκμάζουσα νὺξ, *Herodian.*

Medulla, ὁ μυελὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἐντεριώνη, ης, *Luc.* cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, ſpinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Hipp.*

Medullitùs, μυελόθεν, ἀπὸ μυελοῦ.

Medulloſus, μεμυελωμένος, ένη, ένον, LXX.

Meherculè, νὴ τὸν Ἡρακλέα.

Meio, οὐρέω; ſanguinem, αἷμα, *Hipp.*

Mel, τὸ μέλι, ιτος, *Ariſtot.*

Melancholia, ἡ μελαγχολία, *Hipp.* μελαγχολικὸν ϖάθος, *id.* laboro, μελαγχολιάω, *Lucian.*

Melancholicè, μελαγχολικῶς, *Gal.*

Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.* ſum, μελαγχολιάω, *Lucian.*

Melior, ὁ ϗ ἡ κρείττων, ονος, alio aliquâ re, τινός τινι, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἀμείνων, melius eſt, quam, ἀμεινόν ἐστιν, ἢ, *idem.* ὁ ϗ ἡ βελτίων, ονος, *Dem.* meliorem reddo, βελτιόω, *Philo.* melior fio, βελτιόομαι; meliori fortunâ uti, quam, ἄμεινον ϖράττειν, ἤ, *Ariſtot.* αἱρετώτερος, έρα, ερον; melius eſt pugnantes mori, quam fugâ ſervari, αἱρετώτερον ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας, σωθῆναι, *Xen.*

Melioreſco, βελτιόομαι.

Meliùs, βελτιόνως, βέλτιον, *Dem.* ἄμεινον, *id.* me habeo, ῥαίζω, *Lucian.*

Meliuſculè, μικρόν τι ἄμεινον.

Mellarium, ὁ μελισσὼν, ῶνος, *Naz.* τὸ μελιτουργεῖον, ου.

Mellarius, ὁ μελιτουργὸς, οῦ.

Mellarius, μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.*

Mellatio, ἡ μελίτωσις, ἡ μελιτουργία, *Ariſtot.*

Melleus, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, εος, *Lucian.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Syneſ.*

Mellificium, ἡ μελιτουργία, ας, *Ariſtot.*

Mellifico, μελιτουργέω.

Melligo, τὸ μελίτωμα, *Dioſc.*

Mellitus, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, εος, *Theophr.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* mellitum facio, μελιτόω, *Thuc.*

Melodia, ἡ μελῳδία, *Athen.*

Melomeli, τὸ μηλόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Melos, τὸ μέλος, *Herodian.*

Membrana, ἡ δέῤῥις, *Thuc.* ὁ ὑμὴν, *Gal.*

Membranaceus, ὑμένινος, ίνη, ινον, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ὑμενώδης, εος, *Ariſtot.*

Membranula, τὸ ὑμένιον, ου.

Membratim, μεληδὸν, *Athen.* κατὰ μελὴ, LXX.

Membroſus, ὁ ϗ ἡ μεγαλόμελος.

Membrum, τὸ μέλος, *Ariſtot.* τὸ κῶλον, *N. T.* μέρος τι τοῦ σώματος, *Dem.* pars Periodi, τὸ κῶλον, *Ariſtot.*

Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xen.* μνεμονεύω τινὸς, *Plut.* τὶ, *Iſocr.* Confer *Recordor.*

Memor, ὁ ϗ ἡ μνήμων, ονος, *Lucian.* μνημονικὸς, ὴ, ὸν, *Syneſ.* injuriarum, ὁ ϗ ἡ μνησίκακος, ου, *Dem.*

Memorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιόλογος, ου, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ ἀξιαφήγητος, ου, *Herodot.* ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*

Memoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, *Plut.*

Memoria, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαι τι εἰς μνήμην; revocare aliquid in memoriam, ϖοιεῖσθαι μνείαν τινὸς, *idem.* memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, *Iſocr.* retinere alicujus, ἔχειν μνειαν τινὸς, *id.* alicujus, ἀφαιρεῖσθαι τινὸς, *Dem.* ἀφανίζειν μνήμην τινὸς, *idem.* memoriâ retinere aliquid, φέρειν τι διά μνήμης, *Ælian.* vir piæ memoriæ, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης, *Syneſ.* antiquiſſima poſt hominum memoriam urbs, ϖρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ ϖόλις, *Ariſtid.* noſtrâ memoriâ, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Dem.* majorum noſtrorum memoriâ, ἐπὶ τῶν ϖρογόνων τῶν ἡμετέρων, *id.*

Memorialis, e, μνημονικὸς, ὴ, ὸν, *Syneſ.* liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.

Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere; εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν τι, *Xen.* ἀπὸ στόματος λέγειν τι, *Plut.*

Memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τὶ, *Xen.* Confer *Commemoro, Narro.*

Menda, τὸ ϖταῖσμα, ατος, *Plut.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.*

Mendaciter, ψευδῶς, *Thuc.*

Mendacium, τὸ ψεῦδος, εος, *Dem.* τὸ ψευδὲς, έος, *id.* ἡ ψευδολογία, ας, *Iſocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος, *Dem.* λέγειν τὰ ψευδῆ, *id.* immane, ψεύδεσθαι ψεῦδος ὑπερμέγεθες; mendaciis fallo, ψεύδομαι, *id.*

Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ου.

Mendax, ὁ ψεύστης, ου, *Dem.* ὁ ψευδόμενος, ου, *id.* ὁ μὴ μετ᾽ ἀληθείας ὑπάρχων, *id.* ὁ ϗ ἡ ψευδολόγος.

Mendica, ἡ ϖροσαῖτις, ιδος, *Macar.*

Mendicabulum, ὁ ϖροσαίτης, ου, *Plut.*

Mendicatio, ἡ ϖροσαίτησις, εως.

Mendicitas, ἡ χρεία, ας, *Dem.* ἡ ϖτωχεία, ας. *Ariſtoph.* extremâ mendicitate laborare, ϖένητα εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, *Ælian.*

Mendico, ϖτωχεύω, *Dem.* ϖροσαιτέω, *Plut.* ἐπαιτέω, *N. T.*

Mendiculus, τὸ ϖτωχάριον, ου.

Mendicus, ϖτωχὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϖροσαίτης, ου, *Plut.*

Mendicus, i, ὁ ϖτωχὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ϖτωχεύων, οντος, *id.* ὁ ἀγύρτης.

Mendoſè, ϖλημμελῶς, *Galen.*

Mendoſus, a, um, ϖλημμελὴς, έος, *Plato.*

Mendum, τὸ ϖλημμέλημα, *Plut.* τὸ σφάλμα, *id.*

Meninx, ἡ μήνιγξ, γος, *Ariſtot.*

Mens, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, νοῦ, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *idem.* ἡ γνώμη, ης, *Hipp.* ἡ φρὴν, ενος, *id.* mentis compos, ὁ ϗ ἡ ἔννους, ου, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.* ἐντὸς ἑαυτοῦ γιγνόμενος, *Herodot.* non compos, ἐκπλώων τῶν φρενῶν, *idem.* mente captus, φρενὸς ϖεπηρωμένος, ου, *Plato.* in mentem venire alicui, ἔρχεσθαί τινι ἐπὶ νοῦν, *Dem.* ὑπέρχεσθαι τινι, *Plato.* mente aliquid agere ſeu perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *Iſocr.* διανοέομαι τι, *id.* mens ſana, γνώμη ἐυσταθής.

Menſa, ἡ τράπεζα, *Xen.* menſam Perſico more inſtructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν ϖαρατιθέναι, *Thuc.* ſecunda, τὰ τραγάλια, *Cl. Al.* τὰ ἐπιτραπεζώματα, *Athen.* menſarum, adſecla, ὁ τραπεζεὺς, *Hom.*

Menſarius, ὁ τραπεζίτης, *Plut.* ſum, τραπεζιτεύω, *Poll.*

Menſio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.*

Menſis, ὁ μὴν, μηνὸς, *Plut.* qui ſex menſium eſt, ὁ ϗ ἡ ἑξάμηνος, *Ariſtot.* octo menſium, ὁ ϗ ἡ ὀκτάμηνος, *idem,* &c. menſes mulieris, τὰ ἐμμήνια, *Diod. Sic.*

Menſor, ὁ μετρητὴς, *Dinarch.*

Menſtrualis, e, ὁ ϗ ἡ ἔμμηνος, purgatio, κάθαρσις, *Dioſc.*

Menſtruum, τὰ ἔμμηνα, *Dioſc.* τὰ ἐμμήνια, τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν, *id.*

Menſtruus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμήνιος, ου, ſacra, ſeu feſta, ἐπιμήνια, ἱερὰ, *Herodot.*

Menſula, τὸ τραπέζιον, ου, *Heſych.*

Menſura, τὸ μέτρον, ου, *Ariſtot.*

Menta ſeu Mentha, ἡ ἑδυοσμὸς, ου, *Dioſc.*

Mentaſtrum, ἡ ἡδυοσμὸς ἄγριος.

Mentigo, ὁ λειχὴν, ῆν, *Dioſc.*

Mentio, ἡ μνήμη, *Dem.* ἡ μνεία, *id.* mentionem facere ſeu injicere alicujus, μεμνησθηναί τινος, *Iſocr.* τι, ϖερί τινος; μνείαν ϖοιεῖσθαι τινος, *id.*

Mentior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, manifeſtè de aliquâ re, φανερῶς ϖερί τινος, *Dem.* in aliquem, εἴς τινα, *N. T.* καταψεύδομαι, *id.* Confer *Mendacium.*

Mento, ὁ ϗ ἡ μακρογένειος, ου, *Bud.*

Mentula, ἡ καυλὴ, ῆς, *Ariſtoph.* τὸ ϖέος, εος, *id.*

Mentum, τὸ γένειον, ου, *Xen.* ὁ ἀνθεριὼν, ῶνος, demulceo, ὑπογενειάζω, *Syneſ.*

Meo, βαίνω, *Plato.* δίειμι, *Thuc.*

Meracus, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, ου, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Mercabilis, e, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, *Æſchin.*

Mercatio, ἡ ἐμπόρευσις, εως.

Mercator, ὁ ἔμπορος, ου, *Plato.*

Mercatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.*

Mercatus, ûs, ἡ ἐμπόρευσις, εως.

Mercedula, τὸ μισθάριον, ου, *Athen.*

Mercenarius, ὁ μισθωτὸς, οῦ, *Plato.* ὁ ὑπόμισθος, ου, *Lucian.* ὁ μισθοφόρος, ου, *Plato.* ὁ ϗ ἡ μισθαρνής.

Merces, ὁ μισθὸς, οῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *Thuc.* mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθοῦ ϖοιεῖν τι, *Lucian.* mercedem capio, μισθὸν φέρω, *Thuc.* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτέω τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τοῦ ϖόνου, *Æl.* mercede loco alicui aliquid, μισθόω τί τινι, *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαι τινα ἐπί τινι, *id.* bajuli, τὸ φόρετρον, ου, *Poll.* doctoris, τὸ δίδακτρον, *idem.* medici, τὸ σῶστρον, *Xen.*

Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.* τὸ ἀγόρασμα, ατος. *Æſchin.*

Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τὶ ϖαρά τινος, *Dem.* ἐμπορεύομαι, aliquid pecuniâ, ἀνέομαι τι χρημάτων, *Ariſtot.* χρήμασι, *Theophr.*

Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, οῦ, *Thuc.*

Merda, τὸ σκῶρ, σκατὸς, *Ariſtoph.* ἡ κάκκη, ης, *id.* τὸ ἀποπάτημα, ατος.

Merè, ἀκράτως, *Lucian.*

Merenda, τὸ ϖρόδειπνον, ου.

Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι, *Polyb.* μισθὸν φέρω, *Thuc.* ſtipendium, στρατεύομαι, *id.* corpore, ἑταιρέω, *Plut.* benè de aliquo, εὖ ϖοιέω τινὰ, *Dem.* malè de aliquo, κακῶς ϖοιέω τινὰ, *id.*

Meretriciè, ἑταιρικῶς.

Meretricius, ἑταιρικὸς, ὴ, ὸν, *Philoſtr.* ϖορνικὸς, ὴ, ὸν; vita, ἡ ἑταίρησις, εως, *Æſchin.* οἱ γάμοι καθημερινοὶ, *Dem.*

Meretricor, ἑταιρέω, *Æſchin.*

Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, *Plut.*

Meretrix, ἡ ἑταίρα, *idem.* ἡ ἑταιρίστρια, *id.* ἡ ἑταιρὶς, ίδος, *Athen.* Confer *Scortum.*

Merges, ἡ δεσμὴ, ῆς.

Mergo, βαπτίζω. Confer *Immergo.*

Mergus, ἡ αἰθυία, ας, *Ariſtot.*

Meridialis, e, ſeu Meridianus, a, um, μεσημερινὸς, ὴ, ὸν, μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, *Proclus.*

Meridiatio, ἡ μεσημβρίασις, εως.

Meridies, ἡ μεσημβρία, ας, *Thuc.*

Meridior, μεσημβριάζω, *Plato.*

Meritò, ἀξίως, *Dem.* & convenienter fieri, εἰκότως ϗ ϖροσηκόντως γίγνεσθαι, *Iſocr.* conſequi veniam, εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν, *Dem.*

Meritum, ἡ ἀξία; pro merito, κατὰ την ἀξίαν, *Plato.* ultra meritum, ϖαρὰ τὴν ἀξίαν, *Dem.* beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Xen.*

Meritus, ἄξιος, ία, ιον, *Xen.*

Merſo, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσαν τινα, *Plut.*

Merula, ὁ κόσσυφος, *Ariſtot.*

Merum, τὸ ἄκρατον, *Lucian.*

Merus, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, ου, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ εὔζωρος, ου, *Plut.*

Merx, τὸ ἐμπόρευμα, τὸ ὤνιον, *Dem.*

Meſenterium, τὸ μεσεντέριον, ου, *Ariſtot.* τὸ μεσόκωλον, ου, *Hipp.*

Meſocranium, τὸ μεσοκράνιον, ου, *Poll.*

Meſpilum, τὸ μέσπιλον, ου, *Theophr.*

Meſpilus, ἡ μεσπίλη, ης, *Theophr.*

Meſſias, ὁ Μεσσίας, ου, *N. T.*

Meſſis, ὁ θερισμὸς, οῦ, *Æſchin.* ὁ ἀμητὸς, οῦ, meſſem facio, θερίζω, *Xen.*

Meſſor, ὁ θεριστὴς, ου, *Dem.*

Meſſorius, θεριστικὸς, ὴ, ὸν, falx, τὸ θεριστήριον, ου, LXX. τὸ θέριστρον, ου, *id.*

Meta, ὁ κῶνος, ου, *Ariſtot.* *terminus,* ὁ ὅρος, ου, *Dem.* metam pono, τίθημι ὅρον, *id.* ὁ σκοπὸς, οῦ, ad metam propoſitam collineo, κειμένου σκοποῦ στοχάζομαι, *Iſocr.*

Metallicus, μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ars, ἡ μεταλλευτικὴ, ῆς, *Laert.*

Metallicus, ὁ μεταλλεὺς, έως, *Poll.*

Metallum, τὸ μέταλλον, ου, *Dioſc.* eruo, μεταλλεύω, *Lucian.* metalli ſcrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, *Plut.*

Metamorphoſis, ἡ μεταμόρφωσις, εως.

Metaphora, ἡ μεταφορὰ, ας, *Ariſtot.*

Metaphyſica, ἡ μεταφυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Metatheſis, ἡ μετάθεσις, εως, *Gramm.*

Metatio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.* ἡ διάταξις.

Metator, ἡ διατάκτης, ου.

Meteorum, τὸ μετέωρον, ου, *Ariſtot.*

Methodus, ἡ μέθοδος, οῦ, *Ariſtot.*

Meticuloſè, ϖεριδεῶς, *Dem.*

Meticuloſus, ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, *Dem.* Confer *Timidus.*

Metior, μετρέω, aliquâ re, τινὶ, *Plut.* aliquid, τὶ, *Dem.* bonum voluptate, ὁρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ. *Plato.*

Meto, θερίζω, *Xen.* ἀμάω, *Theophr.*

Metor, μετρέω, *Dem.* καταμετρέω, *Xen.* caſtra, στρατοπεδεύω, *Plut.* στρατοπεδεύομαι, *Iſocr.* alicubi, ἱδρύω στρατόπεδον ἔν τινι, *Herodot.*

Metricus, μετρικὸς, ἡ, όν.

Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως, *Thuc.*

Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ου.

Metrum, τὸ μέτρον, ου, *Ariſtot.*

Metula, τὸ κωνίδιον, ου, τὸ κωνάριον, ου, *Thuc.*

Metuo, φοβέομαι, ne, μὴ, *Dem.* alicui, ὑπέρ τινος, rebus alicujus, ὑπὲρ ϖραγμάτων τινὸς, *id.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* aliquid & conſternor, τὶ ϗ ταράττομαι, *Dem.* ſupra modum, ϖέρα τοῦ μέτρου, *id.* tanto magis aliquem, τοσούτῳ μᾶλλον δείδω, vel potius, δέδοικα τινὰ, *Iſocr.* potentiam alicujus, ὀῤῥωδέω δύναμιν τινος, *Dem.* metuendum eſt hoc, δέος ἐστὶ τοῦτο, *id.* ne, κίνδυνος ἐστι μὴ, *Iſocr.* ut hoc poſſit conſiſtere, φόβος ὡς οὐ στήσεται τοῦτο, *Dem.*

Metus, ὁ φόβος, ου, *Dem.* τὸ δέος, εος, *Iſocr.* metum injicere alicui, φόβον ϖαρασκευάζειν τινὶ, *Dem.* ἐργάζεσθαι τινι φόβον, ϖαρέχω φόβον τινι; verſari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ; adfici metu, γίγνεσθαι φόβον τινι; emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ; tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινὸς, *id.* ἀπαλλάττειν τινὰ τοῦ δέους, *Iſocr.* evanuit omnis metus, λέλυται ϖᾶς ὁ φόβος, *Dem.* metu perculſus, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ δέους, *Æl.*

Meus, ἐμὸς, pater, ϖατὴρ, *Dem.* denunciatio, ἐμὴ ϖρόσοδος; corpus, ἐμὸν σῶμα, *id.* meapte causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.

Mica, ἡ ψὶξ, *Al. Aphr.* τὸ ψιχίον, *N. T.*

Mico, στίλβω, *Ariſtot.* λάμπω.

Micturio, οὐρητιάω, *Ariſtoph.*

Migratio, ἡ μητοίκησις, εως, *Plato.* ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Baſ.* ἡ ἀποικία, ας, *Iſocr.*

Migro, μετοικίζομαι, *Iſocr.* alicunde aliquo, μετεκβαίνω ἔκ τινος εἴς τι, *Herodot.* è domo, ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, *Ariſtot.* in inſulam, ἀποικέω εἰς νῆσον, *Iſocr.*

Miles, ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* ὁ στρατευόμενος, milites corrigere ſeu conſcribere, στρατιώτας ϖαρασκευάζεσθαι, καταλεγειν, *id.* habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμου; cogere, συνάγειν; alere, τρέφειν; emittere, ἐκπέμπειν, *id.* dimittere, διαλύειν, *Iſocr.* emeritus, στρατιώτης ἀφειμενος, *Ariſtot.* ἀπαλλαγεὶς, ἔντος, *id.* ſtrenuus, ἀγαθὸς, *Dem.* nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος, *id.* domeſticus, οἰκεῖος; mercenarius, μισθοφόρος, *id.*

Militaris, e, στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, tentorium, σκηνὴ, *Xen.* res, τὰ στρατιωτικὰ, ῶν, *Thuc.*

Militariter, στρατιωτικῶς, *Thuc.*

Militia, ἡ στρατεία, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *Xen.* in militiam egredior, ἐκβαίνω, *id.* una cum alio, συνεπιστρατεύω, *Dem.* à militiâ ceſſatio, ἡ ἀστρατεία; militiæ deſertor, ὁ ἀστράτευτος, *id.*

Milito, στρατεύω, *Dem.* στρατεύομαι, *id.* pro ſtipendio, μισθοῦ, *Xen.* alicui, τινὶ, *Greg.* ſub aliquo, ὑπὸ τινι, *Plut.*

Milium, ὁ κέγχρος, ου, *Dioſc.*

Mille, χίλιοι, ια, ιαι, *Iſocr.*

Milleſimus, a, um, χιλιοστὸς, ἡ, ὸν.

Milliare, τὸ μιλιάριον, ου, τὸ σημεῖον, ου; intra centeſimum milliare, ἐντὸς σημείου ἑκατοστοῦ, *Herodian.*

Milliarius, χιλιαῖος, αία, αῖον.

Millies, χιλιάκις, millies pluries, χιλιοπλασίως, LXX.

Milvus, ὁ ἰκτὶν, ῖνος, *Ariſtot.* ὁ ἰκτῖνος, ου, LXX.

Mima, ἡ ὑποκριτὶς, ίδος.

Mimicus, ὑποκριτικὸς, *Dem. Phal.*

Mimus, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ μῖμος, ου, *Herodian.*

Mina, ἡ μνᾶ, ας, *Dem.*

Minæ, ἡ ἀπειλὴ, *Dem.* minas intendo alicui, ἀπειλέω τινι, *Xen.* minis parco, ἀφείδομαι ἀπειλῶν, *Lucian.* minis terreor, ἀπειλέομαι, *Xen.*

Minaciter, ἀπειλητικῶς, *Herodot.*

Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως.

Minax, ἀπειλητικὸς, ἡ, όν, *Plato.*

Mineralia, τὰ μέταλλα, ων.

Minerva, ἡ Ἀθηνᾶ, ᾶς, *Lucian.* craſſiore, ϖαρατυπωτικῶς, *Gal.*

Minerval, τὸ δίδακτρον, ου.

Mingo, vide *Meio.*

Miniaceus, ὁ ϗ ἡ μιλτώδης, *Athen.* μίλτινος, ίνη, ινον, color, χρῶμα, *Plut.*

Miniaria, ἡ μιλτωρυχία.

Minimè, οὐδαμῶς, *Dem.* οὐδαμῇ; juſtus, δίκαιος; neminem, & minime omnium Thebanos, οὐδένα, ϗ ϖάντων ἥκιστα Θηβαίους, *id.*

Minimum, ἐλάχιστον, *Dem.* quinquaginta ad minimum, ϖεντήκοντα τοὐλάχιστον, *id.*

Minimus, ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, *Thuc.*

Minio, μιλτόω.

Miniſter, ὁ ὑπηρέτης, ου, *Dem.* ὁ διάκονος, ου, *id.* ὁ θεραπευτὴς, οῦ, *Plut.* præbere ſe miniſtrum alicui, ϖαρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινὶ, *Dem.* uti aliquo miniſtro, χρῆσθαι τινι διακόνῳ, *id.* publicus, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, *id.*

Miniſterium, ἡ ὑπηρεσία, ἡ διακονία, *Dem.*

Miniſtra, ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινίς, ίδος, *id.* ἡ ὑπηρέτις, ιδος, *Xen.*

Miniſtrator, idem quod *Miniſter.*

Miniſtratorius, ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Miniſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.* aliquid, τί τινι, *Iſocr.* domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* amicis, ὑπουργέω φίλοις, *Iſocr.*

Minitor, vide *Minor.*

Minium, ἡ μίλτος, *Dioſc.*

Minor, oris, ὁ ϗ ἡ ἥσσων ſeu ἥττων, ονος; ſpes, ἐλπὶς, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἐλάσσων ſeu ἐλάττων, ονος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ μείων, ονος, *Xen.* tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, *Iſocr.* ætate, ἐν τοῖς κατὰ γέννησιν χρόνοις ὑστερίζων.

Minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον, *Dem.* Confer *Minæ.*

Minuo, ἐλαττόω τὶ, *Iſocr.* ἔλαττον ϖοιέομαι τι, *id.* μειόω τι, *Xen.* κολούω τι, *Plato.*

Minurio, μινυρίζω, *Plato.*

Minuritio, ἡ μινύρισις, εως.

Minus, μεῖον; habeo, i. e. inferiore conditione ſum, ἔχω, *Xen.* ἔλασσον ἔχω, *Dem.* procul, ἔλασσον ἄπωθεν, *Thuc.* quam par eſt, ἐνδεεστέρως, ἢ ϖροσήκει, *Dem.* τοῦ ϖροσήκοντος, *Plato.* paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας ὁπλίτας, *Polyb.* paullo minus centum annis, ἔτη, οὐ ϖολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν, *Lucian.*

Minuſculus, ὀλιγότερος, έρα, ερον.

Minutal, τὸ μυττωτὸν, οῦ, *Ariſtoph.*

Minutatim, λεπτομερῶς.

Minutia, τὸ λεπτὸν, οῦ.

Minutim, κατ᾽ ὀλίγον, λεπτομερῶς.

Minutio, ἡ μείωσις, εως.

Minutulus, ὁ ϗ ἡ ὑπόλεπτος, ου.

Minutus, λεπτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* μικρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ λεπτομερὴς.

Mirabilis, e, θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* θαυμάσιος, ία, ιον, *Iſocr.* ϖαράδοξος.

Mirabiliter, ἀγαμένως, *Plato.* θαυμαστῶς, *id.*

Miraculum, τὸ θαῦμα, facio, ϖοιέω, *Xen.* edo, θαυματουργέω, *Damaſc.*

Miratio, ὁ θαυμασμὸς, ου, *Hipp.*

Mirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ, *Plut.*

Mirè, θαυμασίως, *Plato.*

Mirificè, θαυμαστῶς, *Plato.*

Mirifico, θαυμαστόω, *Plut.*

Mirificus, θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Miror, θαυμάζω τι, *Lucian.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Plut.* τινὰ ἐπί τινι, *Xen.* τινός τινος, *Dem.* aliquem, τινὸς, *Iſocr.* ἄγαμαι τινα, *id.* τινὸς, *Xen.* Confer *Admiror.*

Mirus, a, um, θαυμάσιος, ία, ιον, *Dem.* θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* non eſt mirum, ſi, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ, *id.* mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, *Lucian.*

Miſcellanea, τὰ σύμμικτα, ων.

Miſcellaneus, ὁ ϗ ἡ σύμμικτος, ου, *Thuc.*

Miſceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, *Plato.* aliquid cum aliquo, κέραννυμι τι τινι, *Plut.* κυκάω.

Miſer, ἄθλιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ου, & infelix, ταλαίπωρος ϗ δυστυχὴς, ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος; ſum, ταλαιπωρέω, *id.*

Miſerabilis, e, ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, *id.* λυγρὸς, ρὰ, ρὸν.

Miſerabiliter, ἐλεεινῶς, *Dem.* οἰκτρῶς, *id.*

Miſeratio, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.*

Miſerè, ἀθλίως, & malè belligerare, ϗ κακῶς ϖολεμεῖν, *Dem.* tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι ϖαρά τινι, *Iſocr.*

Miſereor, ἐλεέω, alicujus, τινὰ, *Dem.* οἰκτείρω τινὰ, LXX. σπλαγχνίζομαι ϖερί τινος, *N. T.* ἐπί τινι, *ib.* κατελεέω τινὰ, *Luc.*

Miſereſco, idem quod *Miſereor.*

Miſeret me, οἰκτείρομαι, *Xen.*

Miſeria, ἡ ταλαιπωρία, *Iſocr.* & calamitas, ἀτυχια ϗ συμφορὰ, *id.* Confer *Calamitas.*

Miſericordia, ὁ οἰκτιρμός, οῦ, *N. T.* ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *ibid.* ὁ ἔλεος, ου, *Dem.* ὁ οἶκτος, ου, *Iſocr.* miſericordiâ adficior, ἔλεος εἰσέρχεται μέ τινος, *Phil.* animum ad miſericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν ϖρὸς ἔλεον, *Plato.* ad miſericordiam aliquem provocare, ϖροσκαλεῖσθαι τινα εἰς ἔλεον, *Herodian.* adducere lacrymis aliquem ad miſericordiam, τοῖς δακρύοις ϖροσαγεσθαι τινα εἰς ἔλεον, *Antiph.* εἰς συμπάθειαν ἄγειν τινα, *Diod.*

Miſericors, ὁ ϗ ἡ ἐλεήμων, *Dem.* ἐλεῶν, *id.* συμπάσχων, ὁ οἰκτίρμων.

Miſeror, idem quod *Miſereor.*

Miſſile, ἡ βολὶς, ίδος, *Suid.* τὸ βέλος, εος, *Herodot.* ὁ ἄκων, οντος.

Miſſio, ἡ ϖέμψις, εως, *Thuc.* ἡ ϖομπὴ, ῆς, *Plato.*

Miſſito, ϖροσαναπέμπω.

Miſſus, ûs, idem quod *Miſſio.*

Miſſus, ϖεμφθεὶς, εῖσα, ὲν; miſſum facio aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* miſſam facio uxorem, ϖροίημι τὸν γάμον, *Plut.*

Miſtura, ἡ μίξις, *Lucian.* ἡ σύγχυσις.

Mitè, ἐπιεικῶς, *Iſocr.*

Mitella, τὸ μιτράριον, ου.

Miteſco, ϖραΰ[illegible]αι, *Xen.* matureſco, ϖεπαίνομαι, *id.*

Mitigatio, ἡ ϖραΰνσις, εως, *Ariſtot.*

Mitigo, ϖραΰνω τι, *Plat.* aliquem, ἡμερόω τινὰ, *Iſocr.* καταπραΰνω τινὰ, *id.*

Mitis, ϖρᾶυς, ϖραεῖα, ϖραὺ, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *id.* Confer *Manſuetus*, maturus, ὡραῖος, αία, αῖον, fructus, καρπὸς, *Gal.* Confer *Maturus.*

Mitra, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*

Mitto, ϖέμπω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* nuntium ad aliquem, ἀποστέλλω ϖρέσβυν ϖρός τινὰ, *Iſocr.*

Mobilis, e, κινητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐκίνητος.

Mobilitas, ἡ εὐκινησία.

Mobiliter, κινητῶς.

Moderatè, σωφρόνως, μετρίως; amare divitias, ἀγαπᾷν τὸν ϖλοῦτον, *Dem.* vivo, κοσμίως ζάω, *Iſocr.* rebus uti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων, *Iſocr.*

Moderatio, ἡ μετριότης, *Dem.* τὸ χαμαίζηλον, *Iſocr.* gubernatio, ἡ κυβέρνησις, *Baſ.* ἡ διοίκησις, *Dem.* ἡ ἐπιστασία, *Philo.* ἡ εὐταξία.

Moderator, ὁ διοικητὴς, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, *Lucian.*

Moderatus, σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* μέτριος, ία, ιον; homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ συμμέτριος, ου, labor, ϖόνος, *Iſocr.*

Moderor, εὐθύνω, currum, ἅρμα, *Iſocr.* pacem, ϖρυτανεύω τὴν εἰρήνην, *id.* remp. διοικέω τὰ ϖολιτικὰ, *Plat.* aliquid, ἐπιστατέω, τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.*

Modeſtè, σωφρόνως; vivere, ζῆν, *Dem.* κοσμίως ζῆν, *Iſocr.* tacere aliquid, μετρίως ϖοιεῖν τι, *id.*

Modeſtia, ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.* ἡ κοσμιότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιείκεια.

Modeſtus, ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* κόσμιος, ία, ιον, & juſta reſp. ϗ δικαία ϖολίτεια, *Iſocr.* μέτριος, ία, ιον, & prudens vir, ϗ σώφρων ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, ἐπιεικής.

Modicè, μετρίως, *Dem.*

Modicum, τὸ μέτριον.

Modicus, ὀλίγος, ἡ, ὸν. Confer *Parvus.*

Modificatio, ἡ διαμέτρησις, εως.

Modificor, διαμετρέω, *Plut.*

Modiolus, τὸ ψηκτίδιον, ου.

Modius, ὁ μόδιος, ου, *Dinarch.* ὁ μεδιμνός.

Modò, ἀρτίως; dicebam hoc, εἶπον τοῦτο, *Dem.* ἔναγχος; plagas accepit, ἐπλήγη, *id.* ἄρτι, urbem condentes, ϖόλιν οἰκίζοντες, *Iſocr.* hoc, οὕτως, *Dem.* illo, ἐκείνως, *idem.* eodem, ὡσαύτως, *idem.* ſimili, ϖαραπλησίως, *Iſocr.* ὁμοίως, *Dem.* in dextram, modo in ſiniſtram, ὅτε μεν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δε εἰς τὰ εὐώνυμα, *Ariſtoph.*

Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.

Modulatè, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.

Modulatio, ἡ μελῳδία, *Athen.* ὁ ῥυθμὸς, *Ariſtot.*

Modulator, ὁ μουσουργὸς, *Lucian.* ὁ μελῳδός.

Modulor, ἐπαυλέω, *Lucian.* μελῳδέω, *Athen.* μελίζω.

Modulus, τὸ μέτρον, *Dem.* ὁ ῥυθμὸς, *Ariſtot.*

Modus, menſura, τὸ μέτρον, *Lucian.* ratio, ὁ τρόπος, *Plut.* modum ſervo, τοῦ μέσου τυγχάνω, *Ariſtot.* μετριάζω, *Dem.* excedo, non ſervo, ὑπερϐάλλω τὸ μέτριον, *Dem. Phal.* ὑπερϐάλλω ἐν τινι, *Ariſtot.*

Mœcha, ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.* γυνὴ μοιχαλὶς, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, *Plato.*

Mœchor, μοιχάομαι, *N. T.* μοιχεύω, *Plut.*

Mœchus, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Plut.* μοίχικὸς, οῦ, *id.*

Mœnia, τὸ τεῖχος, εος, *Dem.*

Mœreo, λυπέομαι, aliquâ re, ἐπί τινι, *Plato.* ἀδημονέω, *Dem.* δυσχεραινομαι.

Mœror, ἡ λύπη, ης, *Dem.* ἡ δυσθυμία, ἡ ἀνία; adficere aliquem mœrore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀθυμίαν, *id.* λυπεῖν τινα, *id.* mœrore adficior, λυπέομαι, *id.* ϖένθος.

Mœſtè, λυπηρῶς, *Iſocr.* ἀθύμως, *Xen.*

Mœſtitia, ἡ λύπη, *Plato.* ἡ ἀθυμία, *Xen.* τὸ ἄλγος.

Mœſtus, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ου, *Plato.* κατηφής.

Mola, ἡ μύλη, ης, molam verſo, μύλην ϛρέφω, ϖεριάγω, ϖεριφέρω, *Poll.*

Molaris, e, μυλικὸς, ἡ, ὸν, lapis, λίθος, *N. T.* μυλίτης, λίθος, *Gal.* dens, μυλίτης ὀδοὺς, *Ariſtot.*

Molendinum, ἡ μύλη, *Poll.* aquarium, τὸ ὑδρομύλιον, *Pandect.*

Moles, τὸ βάρος, *Plato.* ὁ ὄγκος, *Plut.*

Moleſtè, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τὶ, *Dem.* ἀηδῶς φέρω τι, *id.* & graviter fero aliquid, λυπηρῶς ϗ βαρέως φέρω τι, *Iſocr.* fero rem, δυσχεραίνω τὸ ϖρᾶγμα, *Dem.*

Moleſtia, ἡ ἀηδία, ας, *Dem.* moleſtiâ adficere aliquem, ſive moleſtiam exhibere alicui, ϖαρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato.* κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* βαρύνειν τινὰ, *Xen.* λυπεῖν τινα, *id.* ὄχλον ϖαρέχειν τινι, *Plato.* ſuſtinere, ϖράγματα ἔχειν, *Dem.*

Moleſto, κοπιάω, *Ariſtoph.* Confer *Moleſtia.*

Moleſtus, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *id.* ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, *id.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, *Iſocr.* ſum alicui, ἐνοχλέω τινὰ, *idem.* τινὶ, *id.*

Molimen, τὸ κατασκεύασμα, ατος, *Ariſtot.*

Molior, μηχανάομαι; aliquid contra aliquem, τὶ ἐπὶ τινα, *Dem.* aliquid, ἐπιχειρέω τινὶ, *Plato.* τυρεύω τι, *Dem.* & machinor aliquid contra remp. ϖραγματεύομαι ϗ ϖαρασκευάζομαι τι ἐπὶ τὴν ϖόλιν, *id.*

Molitio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* in molâ, ὁ ἄλετος, *Plut.*

Molitor, ὁ μυλωθρὸς, οῦ, *Athen.*

Molitrix, ἡ ἀλεθρὶς, ίδος, *Plut.*

Molitura, ὁ ἄλετος, ου, *Plut.*

Molleſco, μαλακίζομαι, *Lucian.*

Mollio, μαλακίζω, μαλακύνω, *Galen.*

Mollis, μαλακὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ſum, μαλακιάω, *id.* ἁπαλὸς, λὴ, λὸν, τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν.

Molliter, μαλακῶς, *Xen.* ἀϐρῶς.

Mollitia, ſeu Mollities, ἡ μαλακότης, *Plut.* animi, ἡ μαλακία, *Ariſtot.* ἡ ἀϐρότης, *Xen.*

Mollitudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Xen.*

Molliuſculus, ὁ ϗ ἡ ὑπομάλακος, ου.

Molo, ἀλέω, *Dioſc.* καταλέω, *Hippocr.*

Moly, τὸ μῶλυ, *Dioſc.*

Momentaneus, ἀκαριαῖος, αία, αῖον; navigatio, πλοῦς, *Dem.* vita, τὸ ἀκαριαῖον ζῆν, *Macc.*

Momentum, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* punctum temporis, τὸ ἀκαρὲς, *Poll.* ἀκαρὴς χρόνος, *Dem.* momento temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, *Ariſtoph.* ἐν ἀκαρεῖ χρόνου, *Lucian.* ἐν ἀκαρεῖ, *id.*

Monacha, ἡ μοναχὴ, ἡ μονάϛρια, *Pand.*

Monachatus, ὁ μοναχισμὸς, οῦ.

Monachus, ὁ μοναχὸς, οῦ, *Dion. Ar.* ὁ μοναϛὴς, οῦ, *Naz.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Baſ.*

Monarcha, ὁ μονάρχης, *Thuc.* ὁ μόναρχος, *Ariſtot.*

Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, *Herodot.* ſum, μοναρχέω, *Strabo.*

Monaſterialis, e, μοναϛικὸς, ἡ, ὸν, μοναχικὸς, ἡ, ὸν, *Dion. Ar.*

Monaſterium, τὸ μοναϛήριον, τὸ ἀσκητήριον, *Greg.*

Monedula, ὁ κολοιὸς, ου, *Lucian.*

Moneo, παραγγέλλω; aliquem, τινὶ, *Plato.* νουθετέω; aliquid alicui, παραινέω τί τινι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι, *id.* quæ decent, ὑπαγορεύω τινὶ, ἃ δεῖ ποιεῖν, *idem.* Confer *Admoneo, Hortor.*

Moneta, τὸ νόμισμα, *Ariſtot.* proba, νόμισμα δόκιμον; adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίϐδηλον, *Ariſtoph.* monetam cudo, νόμισμα κόπτω, *Ariſtot.* monetam falſam cudo, νόμισμα παρακόπτω, *Lucian.* νόμισμα παραχαράττω, *Suid.*

Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, *Athen.*

Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, *Plut.* falſus, ὁ παραχαράκτης, *Pandect.*

Monialis, ἡ μονάϛρια, ας, *Pandect.*

Monile, τὸ περιδέραιον, *Plut.* ὁ ὅρμος, *Hom.* ὁ ὁρμίσκος, LXX. τὸ καθόρμιον, *id.*

Monumentum, τὸ μνημεῖον; virtutis relinquo in omne ævum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, *Iſocr.* τὸ ὑπόμνημα, eſſe poſteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, *id.*

Monitio, ἡ νουθέτησις, *Iſocr.* ἡ νουθεσία, *Plat.*

Monitor, ὁ νουθετῶν, *Iſocr.* παραινῶν, *id.* ὁ παραινέτης.

Monitorius, παραινετικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Cl. Al.*

Monitum, ſeu Monitus, ûs, ἡ παραινησις, εως, *Xen.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* monitu Dei, ἐκ Θεοῦ, *Dion. Hal.*

Monoceros, ὁ μονόκερως, ωτος, *Ariſtot.*

Monoculus, vide *Unoculus.*

Monopola, ὁ μονοπώλης, ου.

Monopolium, τὸ μονοπώλιον, *Ariſtot.* exerceo, μονοπωλέω, *Strabo.*

Mons, τὸ ὄρος, *Dem.* montis cacumen, ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους, *Herodot.* ἡ ἀκρώρεια, *Philo.* latus montis, ἡ παρόρεια, *Polyb.* radix ſive ima pars montis, ἡ ὑπόρεια, *Plut.*

Monſtrabilis, e, δεικτὸς, ἡ, ὸν.

Monſtratio, ἡ δεῖξις, εως, *Herodian.*

Monſtro, δείκνυμι τὶ, *Thuc.* Confer *Oſtendo.*

Monſtrosè, τερατικῶς, *Plut.*

Monſtroſus, ὁ ϗ ἡ τερατώδης, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ τεράϛιος, *Ælian.*

Monſtrum, τὸ τέρας, ατος, *Iſocr.* το τεράϛιον, ου, *Suid.* pario, τερατοκέω.

Montanus, ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, regio, χώρα, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ὄρειος, *Ariſtid.*

Monticola, ὁ ὀρείτης, ου.

Monticulus, τὸ ὄριον, ου.

Montoſus, ὁ ϗ ἡ ὄρειος, *Lucian.* ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Monumentum, vide *Monimentum.*

Mora, ἡ διατριϐὴ, *Dem.* ἡ ἀναϐολὴ, *id.* τὸ μέλλημα, *Æſch.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* moram interpono, necto, ϖοιέομαι ἀναϐολὴν, *idem.* διατριϐὴν ϖοιέομαι, *Dem.* ſine morâ, ἀνυπερθέτως, *Plato.* ἀμελλητὶ, *id.*

Moralis, e, ἐθικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Morator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Moratus, εἰθισμένος, ένη, ένον, benè, ὁ ϗ ἡ εὐήθης, *Ariſtot.*

Morbidus, ὁ ϗ ἡ νοσώδης, *Plut.* νοσηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* νοσερὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* νοσακερὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐπίνοσος, *id.*

Morboſus, idem.

Morbus, ἡ νόσος, *Dem.* τὸ νόσημα, ἡ ἀῤῥωϛία, τὸ ἀῤῥώϛημα; qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος, ἐξ ἧς τις εἰς τουσχατον ἔρχεται; difficilis & qui magnam felicitatem & curam requirit, νόσημα χαλεπὸν ϗ ϖολλῆς εὐτυχίας ϗ ἐπιμελείας δεόμενον; regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν; in morbum incidere, νόσον ἐπιγίγνεσθαι τινι, συμϐαίνειν ἀῤῥώϛημα τινι, *idem.* morbo corripi, λαμϐάνεσθαι νόσῳ, *id.* ϖαρεῖναι τινι ἀῤῥωϛίαν, *Iſocr.* ϖάσχειν τι ϖάθος; morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, *id.* evadere è morbo, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, *Dem.* conſumi morbo, ἀποθανεῖν ἐκ τῆς νόσου, *Iſocr.*

Mordacitas, τὸ δηκτικὸν, ου.

Mordax, δηκτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.* ὁ δήκτης, *Plut.* ὁ ϗ ἡ δακνώδης, *Gal.*

Mordeo, δάκνω, *Plut.*

Mordicùs, ὀδάξ, *Ariſtoph.* tenere, ἀπρὶξ ἔχειν, *Ælian.*

Moretum, τὸ μυττωτὸν, οῦ.

Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ουσα, ον.

Morigero, ὑπουργέω, alicui, τινὶ, *Plut.* ὑπακούω τινὸς, *Thuc.* τινὶ, *Dem.* χαρίζομαι.

Morigerus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατήκοος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ϖειθήνιος, *Cl. Al.*

Morio, ὁ μωρὸς, *Lucian.* ὁ γελωτοποιὸς, *id.*

Morior, θνήσκω, *Xen.* ἀποθνήσκω, *Dem.* τελευτάω, τὸν βίον τελευτάω, τελέω, μεταλλάττω, καταϛρέφω, ἐκλείπω, *Dem. Iſocr.* riſu, θνήσκω γέλωτι; metu, φόϐῳ; vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τοῦ τραύματος, *Dem.* ictu, τελευτάω ἐκ ϖληγῆς; per cruciatum, τελευτάω αἰκισθεὶς; volens, ἀποθνήσκω ἑτοίμως, *id.* ante diem fatalem, τελευτάω ϖρὸ μοίρας, *Iſocr.*

Moror, διατρίϐω, in urbe, ἐν τῇ ϖόλει, *Iſocr.* Confer *Mora.*

Moroſè, δυσκόλως, *Dem.*

Moroſitas, τὸ δυσάρεϛον, ἡ χαλεπότης, *Iſocr.* ἡ δυσκολία.

Moroſus, ὁ ϗ ἡ δυσάρεϛος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δύσκολος, *idem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν.

Mors, ὁ θάνατος, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς, *id.* ἡ τελευτὴ, τοῦ, βίου, *Iſocr.* fatalis & naturalis, τῆς εἱμαρμένης ϗ αὐτόματος θάνατος, *Dem.* violenta, θάνατος βίαιος, *idem.* morte violentâ occumbere, ἀποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, *id.* mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρειν ἑαυτὸν, *id.*

Morſus, τὸ δῆγμα, *Plut.* ἡ δῆξις, ὁ δηγμὸς, οῦ, *id.*

Mortalis, e, θνητὸς, ἡ, ὸν; homo, ἄνθρωπος, *Dem.* ὁ βροτὸς, οῦ, corpus, σῶμα, *idem.* ὁ ϗ ἡ θανάσιμος, ου, *Plato.*

Mortalitas, τὸ θνητὸν, οῦ.

Mortarium, ὁ ὅλμος, *Æl.* contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὅλμοις, *id.*

Morticinus, θνησιμαῖος, αῖα, αῖον, *Ariſtoph.*

Mortifer, ὁ ϗ ἡ θανατηφόρος.

Mortualis, e, νεκρικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Mortuus, νεκρὸς, ὰ, ὸν, *Plato.* τεθνεὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἀποθανὼν, οῦσα, ὸν, *id.*

Morum, τὸ μόρον, ου, *Dioſc.*

Mos, τὸ ἔθος, εος, *Dem.* τὸ ἦθος, εος, *id.* ὁ τρόπος, ου. *id.* vir bonis omninò moribus præditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον ϖάνυ δίκαιος, ὢν, *Dem.* integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων, *Iſocr.* mores alicujus probatiſſimi, τὰ κάλλιϛα τινος τῶν ἠθῶν, *Dem.*

Moſchus, ὁ μόσχος, ου, *Aet.*

Motacilla, τὸ κιναίδιον, ου, ἡ σεισοπυγὶς, ίδος, *Suid.* ὁ κίγκλος, ου, *Galen.*

Motio, ἡ κινησις, *Ariſtot.* ὁ κλωγμὸς, ου, *Luc.*

Motor, ὁ κινητὴς, οῦ.

Motus, ἡ κίνησις, εως, *Ariſtot.* τὸ πάθος, εος, *id.* motu proprio, ἀυτοκελεύστῳ γνώμῃ, *Suid.*

Moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* caſtra, κινέω τὸ στράτευμα, *Thuc.* & immuto decretum, ϗ μεταίρω τὸ ψήφισμα, *Dem.* & tollo malè conſtituta, ϗ μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς καθεστῶτα, *Iſocr.* adſiduè, ψαλάττω, *Ælian.* adfectus, παθαίνομαι, *Dion. Hal.*

Mox, αὐτίκα, *Dem.* εὐθὺς, *id.* εὐθέως, *Plut.*

Muceo, εὐρωτιάω, *Theophr.* σήπομαι, *Xen.*

Muceſco, σαπρὸς ϗ εὐρώεις γίνομαι.

Mucidus, εὐρώεις, ώεσσα, εν, *Soph.* ὁ ϗ ἡ ευρώδης, εος, *id.* σαπρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Mucor, ὁ εὔρως, ωτος, *Plut.* ἡ σαπρώτης.

Mucoſus, κορυζῶν, ῶσα, ῶν, *Plato.* κορύζης μεστὸς, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ βλεννώδης, *Hipp.* ὁ ϗ ἡ μυξώδης, *Gal.*

Mucro, τὸ ἄκρον, ου, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Herodian.* gladii, στόμα μαχαίρας, *N. T.*

Mucronatus, ὁ ϗ ἡ ὀξύθηκτος, ου.

Mucus, ἡ βλέννα, ης, *Gal.* ἡ μύξα, *id.* ἡ κόρυζα, *Lucian.*

Mugil, ὁ κεστρεὺς, έως, *Ariſtot.*

Mugio, μυκάομαι, *Plut.*

Mugitus, τό μύκημα, *Plut.* ὁ μυκηθμός, *Luc.*

Mula, ἡ ἡμίονος, ου, *Herodot.*

Mularis, e, ἡμιόνειος, εία, ειὸν, *Hom.*

Mulcedo, τὸ θελγητρον, ου, *Cl. Al.*

Mulceo, καταθέλγω, *Lucian.* καταψάω, *Xen.* κηλέω, *Plato* κατακηλέω, *Ariſtot.*

Mulciber, ὁ Ἥφαιστος, ου.

Mulcta, vide *Multa.*

Mulctra, ſeu Mulctrum, ὁ ἀμολγεὺς, έως, *Theocr.* ἡ πέλλα, ης, *Athen.*

Mulctrale, idem.

Mulctus, ἡ ἄμελξις, ἡ βδάλσις.

Mulgeo, ἀμέλγω, LXX. ἀθέλγω, *Hipp.* aliquid, βδάλλω τι, *Plato.*

Muliebris, e, γυναικεῖος, εία, εῖον, mundus, κόσμος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ γυναικώδης, *Philo.*

Muliebriter, γυναικείως.

Mulier, ἡ γυνὴ, γυναικὸς, formoſa, εὔπρεπης, *Dem.* nobilis, γυνὴ σεμνὴ, *Iſocr.* modeſta, σώφρων, *id.* pura & caſta à viri congreſſu, καθαρὰ ϗ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρὸς, *Dem.* forma eleganti, εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα; in magnâ & præclarâ modeſtiâ educata, μετὰ πολλῆς ϗ καλῆς σωφροσύνης τραφεῖσα, *id.*

Muliercula, τὸ γύναιον, ου, *Dem.*

Muliero, θηλύνω, *Hipp.*

Mulieroſus, ὁ γυναικοφίλης, ου.

Mulio, ὁ ἡμιονηλάτης, ου.

Mullus, ἡ τρίγλα, ſeu τρίγλη, ης, *Ariſtot.*

Mulſum, τὸ οἰνόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Multa, ἡ ζημία, *Dem.* ἡ καταδίκη, τὸ τίμημα, ατος, ἡ τιμωρία, ας; multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτιθημί τινι ὑπὲρ τινος, *id.* centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, *Æſchin.* ſolvo, τὸ τιμηθὲν ἀποτίω, *Dem.* ἐκτίω τὴν καταδίκην, *id.*

Multangulus, ὁ ϗ ἡ πολύγωνος, ου.

Multatio, ἡ τιμησις εως, *Æſchin.*

Multatitius, ἐπιτίμιος, ου.

Multifariàm, πολλαχῶς, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος, *Dem.* πολυμερῶς, *N. T.*

Multifarius, ὁ ϗ ἡ πολυποίκελος, *N. T.*

Multiformis, ὁ ϗ ἡ πολύμορφος, *Ariſtot.*

Multiloquium, ἡ πολυλογια, *Dem.* ἡ ἀπεραντολογία, *Lucian.* ἡ βαττολογία.

Multiloquus, ὁ ϗ ἡ πολυλογος, *Ammon.* Confer *Loquax.*

Multimodè, πολυτρόπως, *N. T.*

Multiparitus, ὁ ϗ ἡ πολυμερὴς, *Ariſtot.*

Multiplex, πολλαπλάσιος, ια, ιον, *Plut.*

Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμος, οῦ.

Multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, *Xen.*

Multiplico, πολλαπλασιάζω, *Plut.* aliquid, πολλαπλάσιον ποιεω τι, *Plato,* πληθύνω.

Multiſcius, ὁ ϗ ἡ πολυειδήμων, ονος.

Multitudo, τὸ πλῆθος, de rebus, & perſonis, *Dem.* vulgus, οἱ πολλοὶ, *id.*

Multo, as, ζημιόω, aliquem morte, θανάτῳ, *Dem.* perpetuo exſilio, ἀειφυγίᾳ *id.* pecuniâ, χρήμασι, *Iſocr.* carcero, τιμάω τινὶ δεσμοῦ, *Dem.*

Multò, πολὺ, plures, πλείους, *Dem.* magis quam, πολλῷ μάλλον, ἤπου, *Plato.* poſt, χρόνῳ παμπλήθει ὕστερον, *Dem.*

Multoties, πολλοστὸν, *Dion. Hal.*

Multoperè, μεγάλως.

Multum, πολὺ, *Dem.* laudo, πολλὰ ἐπαινέω, *Xen.* abeſt, ut exiſtimem, πόῤῥω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι, *Plato.* πολλοῦ γε δεῖ, *id.* atque hæc ita ſe non habent, multum abeſt, ἔχει δὲ οὐχ' οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγὺς, *Dem.*

Multus, πολὺς, λλὴ, ύ, *Dem.* πάμπολυς, *Xen.*

Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.

Mundanus, κοσμικὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.*

Munditer, καθαρῶς, *Plut.*

Munditia ſeu Mundities, ἡ καθαρότης, ητος, *Hermog.* munditiæ ſtudioſus, ὁ ϗ ἡ φιλόκαλος, ου, *Iſocr.*

Mundo, καθαρίζω, *Naz.*

Mundus, καθαρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Mundus, i, ὁ κόσμος, *Dem.* τὸ πᾶν, *Plut.* muliebris, ὁ κόσμος γυναικεῖος, *Plato.*

Munerarius, ſeu Munerator, ὁ ἀγωνοθετης, ου, *Lucian.* donator, ὁ δωρήτης, ου, *Plut.*

Munero ſeu Muneror, δωρέομαι, *Lucian.* aliquem aliquâ re, τί τινι, *Xen.*

Mungo, ἀπομύττω, *Xen.*

Munia, vide *Officium.*

Municeps, ὁ συντελεστὴς, ὁ πολίτης, *Xen.* ὁ δημότης, ου, *id.* ὁ ἰσοτελὴς, *Dem.*

Municipialis, e, συντελεστικὸς, ὴ, ὸν, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, *Dion. Hal.*

Municipatim, κατὰ κωμοπόλεις.

Municipium, ἡ κωμόπολις, εως, *Strabo.*

Munificè, δωρηματικῶς, δαψιλῶς, *Baſ.*

Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian.* ἡ πολυδωρία, *Xen.*

Munificus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλόδωρος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ φιλόδωρος, *Dem.*

Munimen ſeu Munimentum, τὸ ἐπιτείχισμα, *Dem.* τὸ τεῖχος, τὸ ὀχύρωμα, τὸ ἀσφάλισμα.

Munio, τειχίζω, τὶ, *Xen.* muris æneis, τείχεσι χαλκοῖς, *Æſch.* ἀσφαλίζω, περιτειχιζω τι, ſeu τινι, *Thuc.* urbem præſidiis, κρατύνομαι πόλιν φρουραις, *id.* muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλει *Ariſtot.* ſeu πόλιν τειχει, *Iſocr.* locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον, *Dem.* viam, ὁδοποιέω, *Dem.*

Munitio, ὁ περιτειχισμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ περιτείχισις, *idem,* viæ, ἡ ὁδοποιία, *Xen.*

Munitus, ὀχυρός, ὰ, ὸν, *Dem.* τετειχισμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* præſidio, ὁ ϗ ἡ ἔμφρουρος, ου, *Dem.* civium benevolentiâ, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, *Iſocr.*

Munus, *donum,* τὸ δῶρον, *Dem.* Confer *Donum,* officium, τὸ ἔργον, *Dem.* Confer *Officium.*

Munuſculum, τὸ δωρίδιον, ου.

Muræna, ἡ μύραινα ſeu σμύραινα, *Ariſtot.*

Muralis, e, τειχικὸς, ὴ, ὸν.

Murex, τὸ κογχύλιον, ου, *Gal.* ἡ κογχύλη, ης, *Philo.*

Muria, ἡ ταριχεία, ας, *Ariſtot.* condo, ταριχεύω, *Plato.* ἅλμευω, *Dioſc.*

Murinus, a, um, μύινος, ινη, ινον, ὁ ϗ ἡ μυώδης, εος, *Plut.*

Murmur ſeu Murmuratio, ὁ γογγυσμὸς, οῦ, LXX. ὁ ψόφος, leve, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plato.*

Murmurillo, ψιθυριζω, *Plut.*

Murmuro, γογγυζω, *N. T.* aliquid mecum, βρενθύομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, *Lucian.* leviter, ψιθυρίζω, *Plut.*

Murrha, ἡ μύῤῥα, ας, *Hipp.*

Murrhinus, μύῤῥινος, ίνη, ινον.

Murus, τὸ τεῖχος, firmiſſimus, ἀθάνατον, *Iſocr.* murum condere, τεῖχος ἱστάναι *Dem.* reſtaurare, ἀνιστάναι; erigere; ἀνορθοῦν perfodere, διορύττειν diruere, καθαιρεῖν, ſeu καθαιρεῖσθαι; κατασκάπτειν *id.*

Mus, ὁ μῦς, μυὸς, *Ariſtot.* major ὕραξ, *Schol. Nic.* araneus, ἡ μυογάλη, *Dioſc.*

Muſa, ἡ Μοῦσα, *Diod. Sic.*

Muſca, ἡ μυῖα, *Ariſtot.* canina, ἡ κυνόμυια, *Philo.*

Muſcarium, ἡ σόβη, ἡ μυιοσόβη, *Epigr.*

Muſcerda, τὸ μυόχοδον, μυῶν ἄφοδος, *Dioſc.*

Muſcipula, ἡ μυάγρα, ας, τὸ μύσφονον.

Muſcoſus, ὁ ϗ ἡ βρυώδης, εος, *Gal.*

Muſculoſus, ὁ ϗ ἡ μυώδης, *Gal.*

Muſculus, ὁ μυΐσκος, ου, pars carnis, ὁ μῦς, ὸς, *Gal.* muſculis carens, ὁ ϗ ἡ ἄμυος, *id.*

Muſcus, τὸ βρύον, *Ariſtot.* τὸ μνίον, *Diod. Sic.*

Muſeum, τὸ μουσεῖον, ου, *Plut.*

Muſica, ἡ μουσικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plut.*

Muſicè, μουσικῶς, *Plut.*

Muſicus, μουσικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Muſicus, i, ὁ μουσικὸς, οῦ, *Plut.*

Muſſito ſeu Muſſo, μύζω, *Plut.* γογγύζω.

Muſtaceus, γλεύκιος, ία, ιον, *Dioſc.*

Muſtacium, τὸ μουστάκιον, ου, *Athen.*

Muſtela, ἡ γαλῆ, ης, *Ariſtot.* ἡ ἰκτὶς, ίδος.

Muſtellinus, ὁ ϗ ἡ γαλεώδης, εος, *Ariſtot.*

Muſteus, γλεύκιος, ία, ιον, *Dioſc.*

Muſtulentus, ὁ ϗ ἡ γλευκώδης, εος.

Muſtum, τὸ γλεῦκος, εος, *N. T.*

Mutabilis, e, μεταβλητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* facile, ὁ ϗ ἡ εὐμετάβλητος, ου, *Ariſtot.*

Mutabiliter, μεταβλητικῶς.

Mutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, vitæ, τοῦ βίου, *Iſocr.* & converſio, ϗ μετάστασις, εως, *Dem.* mutationem facio, μεταβολὴν ποιεομαι, *Iſocr.* ingruere ſubitò, προσπίπτειν ἄφνω; fieri, accidere, γίγνεσθαι; accipere, λαμβάνειν, *id.* habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, *id.* ſine mutatione, ἀμετακινήτως, *Iſocr.*

Mutilatio, ὁ ἀκρωτηριασμὸς, *Dioſc.* ἡ κόλουσις, *Ariſtot.* ἡ ἀναπηρία, ἡ πήρωσις, *id.*

Mutilatus, πεπηρωμενος, ενη, ενον, *Dem.* naribus, ἠκισμένος ῥῖνας, *Strabo.*

Mutilo, κολούω τι, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.* ἀκρωτηριάζω τι, *Dioſc.* πηρόω.

Mutilus, ὁ ϗ ἡ κολοβὸς, οῦν, *Ariſtot.* κυλλὸς, ὴ, ὸν, *Gal.* ὁ ϗ ἡ ἀνάπηρος, *Plut.*

Mutio, χρύζω, *Lucian.* μύζω, *Aretæus.*

Muto, μεταλλάττω τὶ, *Æſchin.* leges, μεταποιέω νόμους, *Dem.* rempublicam, μεταβάλλω πολετείαν, *Iſocr.* mores, τρόπους, *idem.* faciem in varias formas, ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλας μορφὰς, *Plato.* aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος, *Plut.* terram ſubinde, ἀμειβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης, *Lucian.* civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, *id.* ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως, *Plato.* ſententiam, ἀλλοιόομαι γνώμην, *Thuc.* veſtem, μέταμφιεννύω, *Lucian.*

Mutuatio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, *Plato.*

Mutuatitius, a, um, δανειστικὸς, ὴ, ὸν, δανειστος, ὴ, ὸν.

Mutuè, ἀμοιβαδὸν.

Mutuò, *Adv.* καταλλάγδην, ἀμοιβαδὸν, *Theodoret.* ſe amant, ἀλλήλους φιλοῦσι, *Ariſtot.* pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους, *Iſocr.* ſe mutuo complecti, ἀλλήλους περιβάλλειν, *Dion. Hal.* ſe mutuò interficere, ἀλληλοκτονεῖν, *Hipp.*

Mutuo, ſeu Mutuor, δανείζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος, *Dem.* ἀπὸ τινος, *Plut.* magno fœnore, ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, *id.* ad aliquid, εἴς τι, *id.*

Mutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄλαλος, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄφωνος, *Philo.* κωφὸς, ὴ, ον, *id.* ἐνεὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Mutuum, τὸ δάνειον, ου, *Ariſtot.* τὸ δάνεισμα, ατος, *Baſ.* repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτέω, *Dem.* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* mutuo do aliquid δανείζω εἴς τι, *Ariſtot.* accipio, ſive recipio, δεχομαι τὸ δάνειον *Dem.*

Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, ſermo, λόγος.

Myrias, ἡ μυριὰς, άδος.

Myrica, ἡ μυρίκη, ης, *Dioſc.*

Myropola, ὁ μυροπώλης, ου, *Athen.*

Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, *Ariſtoph.*

Myrrha, ἡ μύῤῥα, ας, *Hippocr.* imbuo, σμυρνίζομαι, *N. T.*

Myrrheus, σμύρνινος, ίνη, ινον, LXX.

Myrtetum, ὁ μυῤῥινὼν, ῶνος, *Ariſtoph.*

Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ινον.

Myrtites, ὁ μυρτίτης, ου, *Dioſc.*

Myrtus, ἡ μύρτος, *Dioſc.* ἡ μυρσίνη, ης, *Gal.*

Myſta, ὁ μύστης, ου, *Plut.*

Myſtax, ἡ μύσταξ, ακος, *Poll.*

Myſterium, τὸ μυστήριον, ου, *N. T.*

Myſticus, μυστικὸς, ἡ, ὸν, *Naz.* ὁ ϗ ἡ μυστηριώδης, *Plut.*

Mythologus, ὁ μυθολόγος, ου, *Plato.*

Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.

Mythologicus, μυθολογικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

N.

NAblium, τὸ νάβλιον, ἡ νάβλα, LXX.

Nactus, *vide* Adeptus.

Næ! νὴ, per Deos, νὴ τοὺς Θεοὺς, *Plato.* per Jovem, ναὶ μὰ Δία, *Xen.*

Nænia, ὁ αἶνος ἰάλεμος, *Athen.* ἐπικήδιος μονῳδία.

Nævus, τὸ φῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Nam, γὰρ. Confer *Enim.*

Namque, idem quod *Nam.*

Nanciſcor, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Dem.* ἐπιτυγχάνω τινὸς, *idem.* ἐπιλαμβάνω τινὸς, *Ariſtot.* περιποιοῦμαι.

Nanus, ὁ νάνος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ νανώδης.

Naphtha, ἡ νάφθα, ης, *Dioſc.*

Napus, τὸ βούνιον, ου, *Dioſc.*

Narciſſinus, ναρκίσσινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*

Narciſſus, ὁ vel ἡ νάρκισσος, ου, *Theophr.*

Nardinus, νάρδινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Athen.*

Nardus, ἡ νάρδος, *Dioſc.* nardi ſpica, ἡ ναρδόσταχυς, *Gal.*

Nares, αἱ, ῥῖνες, ῶν, *Xen.* τὰ ῥινία, ων, *Ariſtot.* οἱ ῥώθωνες, ων, *Dion. Hal.* naribus indago, ῥινηλατέω, *Longin.* nares amputo, ῥινοτομέω, *Euſtath.* αἰκίζω ῥῖνας, *Strabo.* nare trahere aliquem, τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, *Lucian.*

Narrabilis, e, διηγητὸς, ἡ, ὸν.

Narratio, ἡ διήγησις, ἡ περιήγησις, *Lucian.* hiſtorica, ἡ ἀφήγησις, εως, *Herodian.* τὸ διήγημα.

Narratiuncula, τὸ διηγημάτιον.

Narrator, ὁ διηγητὴς, οῦ.

Narro, διηγέομαι, alicui omnia quæ acciderunt, τινὶ πάντα τὰ γεγενημένα, *Dem.* quæ ſecit, διέξειμι πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε, *id.* aliquid accuratè de aliquo, διέρχομαι τι ἀκριβῶς περί τινος, *Iſocr.* audita, ἱστορέω ἐξ ἀκοῆς, *Diod. Sic.* hoc tibi, λέγω σοι τοῦτο, *Xen.*

Naſcor, γίγνομαι, ſeu γίνομαι, φύομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, *Iſocr.* iiſdem, ſeu parentibus, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, *idem.* honeſto loco, καλῶς, *Dem.* genere ſordido, κακῶς, *Iſocr.* Confer *Natus.*

Naſſa, ὁ κύρτος, *Plut.* in naſſam aliquem trahere, εἰς κύρτον ἕλκειν τινὰ, *Ælian.*

Naſturtium, τὸ κάρδαμον, *Dioſc.*

Naſus, ὁ μυκτὴρ, ῆρος, naſum aduncum habens, γρυπὸς, ἡ, ὸν, *id.* naſo ſuſpendo, μυκτηρίζω, *N. T.* Confer *Nares.*

Naſutus, ὁ ϗ ἡ εὔριν, ινος, *Xen.*

Nata, ἡ θυγάτηρ, τρὸς. Confer *Filia.*

Natabulum, τὸ νηχεῖον.

Natales, ium, τὸ γένος, εος. Confer *Genus.*

Natalis, e, ὁ ϗ ἡ γενέθλιος, ου, *Plato.* dies ἡμέρα γενέσεως, LXX. ad natalem diem pertinens, γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν.

Natalitius, γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν.

Natatilis, νηκτικὸς, ἡ, ὸν *Baſ.*

Natatio, ſeu Natatus, ûs, ἡ νῆξις, εως, *Plut.*

Nates, αἱ πυγαὶ ῶν, *Ariſtoph.* τὰ πυγαῖα, ων, *Poll.* οἱ γλουτοὶ, ῶν, *Herodot.*

Natio, τὸ ἔθνος, εος, *Dem.* τὸ γένος, εος, natione peregrinus, τῷ γένει ξένος, *Dem.* Syrus, τὸ γένος Σῦρος, *Syneſ.* τὸ φῦλον.

Nativitas, ἡ γενετὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Nativus, ὁ ϗ ἡ ἐγγένης, έος, ὁ ϗ ἡ αὐτοφυὴς, έος, portus, λιμὴν, *Thuc.*

Nato, κολυμβάω, *N. T.* νέω, *Thuc.* νήχομαι, *Diod. Sic.* ſecundo vento & flumine, κατὰ ἄνεμον ϗ ῥοῦν, *Plut.*

Natrix, ὁ ὕδρος, *Ariſtot.*

Natu, τῇ ἡλικία, major, ἡλικία προέχων, *Plato.* minor, ἐν τοῖς κατα γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων, *Philo.* admodum grandis, εὖ μαλα πρεσβύτης, *Plato.*

Natura, ἡ φύσις, εως, humana, ἀνθρωπίνη, ſeu ἀνθρώπων, *Dem.* eſſe vel fieri aliquid naturâ, εἶναι τι, ſeu γίγνεσθαι φύσει; inſitum eſſe alicui è naturâ, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φυσει; inſitus naturâ, ὁ ϗ ἡ ἔμφυτος, ου; naturâ ſum, πέφυκα, *id.* naturam talem habere, ἔχειν τοιαύτην φύσιν, *Iſocr.* excedens, ὑπερενεγκὼν τὴν φύσιν, *Dem.*

Naturalis, φυσικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Naturaliter, φυσικῶς, *Plato.*

Natus, γεγονὼς, υῖα, ὸς, claris parentibus, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, *Iſocr.* bonis parentibus, φὺς ἀγαθῶν πατέρων, *Plut.* à Jove ratione matris, ὢν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρὸς, *id.* patre divite, πατρὸς ὢν πλουσίου, *Plato.* ex familiâ totius civitatis nobiliſſimâ, γένους τοῦ πρώτου ἐν πόλει ὢν, *Lucian.* ex magnâ & beatâ domo ſeu familiâ, ὢν ἐξ οἰκίας μεγάλης ϗ γένους εὐδαίμονος, *Plato.* annos quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ϗ δέκα, *Iſocr.*

Natus, ὁ υἱὸς, οῦ. Confer *Filius.*

Navale, ὁ ναύσταθμος, *Lucian.*

Navalis, ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* prælium, ἡ ναυμαχία, ας, *Xen.* committo contra aliquem, ναυμαχέω πρός τινα, *Lycurg.* navali prælio ſupero aliquem, καταναυμαχέω τινὰ, *Strabo.*

Navarchus, ὁ ναυαρχος, *Thuc.* ſum, ναυαρχέω, *Xen.* navarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας, *Thuc.*

Nauci, τοῦ περιψήματος; facio, παρ' οὐδὲν ἡγέομαι, ſeu τίθεμαι, *Lucian.* ὡς περίψημα, καταφρονέω.

Nauclerius, ναυκληρικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.* vitæ genus, τὰ ναυκληρικὰ, ῶν, *Plato.* ἡ ναυκληρία, ας, *Ariſtot.*

Nauclerus, ὁ ναύκληρος, *Plut.*

Naufragium, τὸ ναυάγιον, ου, *Plut.* ἡ ναυαγία, ας, *Dem.* facio, ναυαγέω, *Dem.*

Naufrago, ναυαγέω, *Dem.*

Naufragus, a, ὁ ϗ ἡ ναυαγὸς, οῦ, *Xen.*

Navicula, τὸ πλοιάριον, ου, *Xen.*

Navicularia, ἡ ναυκληρία, ας, *Ariſtot.*

Navicularius, ὁ ναύκληρος, ου, *Plut.*

Naviculator, ὁ ναύκληρος, ου, *Plut.*

Navigabilis, ὁ ϗ ἡ πλώϊμος, ου, *Dem.* πλωτὸς, τὴ, τὸν.

Navigatio, ὁ πλόος, *contr.* πλοῦς, οῦ, *Thuc.* ſecunda, πλοῦς οὔριος, *Lucian.* ἡ εὔπλοια, ας, *Philo.*

Navigiolum, τὸ πλοιάριον, *Xen.*

Navigium, τὸ πλοῖον, *Thuc.*

Navigo, πλέω, *Xen.* ναυτίλλομαι, *Lucian.*

Navis, ἡ ναῦς, ναὸς, *Plut.* τὸ πλοῖον, ου, *Thuc.* prædatoria, σκάφος πειρατικὸν, *Phil.* τὸ πειρατήριον, ου, *Dion. Halicarn.*

Navita, ſeu nauta, ὁ ναύτης, ου, *Xen.*

Navitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας. Confer *Induſtria.*

Naviter, ἐπιμελῶς, *Dem.*

Naulum, τὸ ναῦλον, ου, *Plut.* τὸ πορθμεῖον; naulo colo, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, *id.*

Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας, *Thuc.*

Navo, σπουδάζω, operam alicui rei, περί τινος, *Plato.* περί τι, *Herodian.* σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plut.* πρός τι, *Dem.* ἐπί τινι, *Lucian.*

Naupegus, ὁ ναυπηγὸς, οῦ, *Thuc.*

Nauſea, ἡ ναυτία, *Thuc.* quodvis faſtidium, ἡ ἄση, *Dioſc.* nauſeam creare, ἄσην παρέχειν, *Plato.* ſedare, πραΰνειν, *Dioſc.* nauſeâ laborans, ὁ ϗ ἡ ἀσώδης, εος, *Gal.* ἀσώμενος, ενη, ενον, *id.*

Nauſeo, ναυτιάω, *Lucian.* ἀσάομαι, *Gal.*

Nauſeoſus, ὁ ϗ ἡ ναυτιώδης, εος, *Plut.*

Nauta, vide *Navita.*

Nauticus, ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Navus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Dem.*

Ne, μὴ, miremini, θαυμάσητε, *Dem.* ne defendite, μὴ ἀμύνεσθε; ne faciatis, μὴ ποιήσαιτε; iſti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, οὗτοι δὴ, οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ ταῦτα ποιεῖν ἐθέλησαν; ne quid aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω, *idem.* ne idem tibi eveniat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάσχης, *Iſocr.* ne tyrannis exſiſteret, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, *Plut.* obſtare alicui ne videat, κωλύειν τινὰ τοῦ ὁρᾶν, *Dem.* prohibuit ne quis ſervos contumeliâ adficeret, ἐκώλυσε, μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν, *idem.* ut ne te impediam, μή σε κατακωλύω, *Xen.* videndum, ne, vel ut ne videamur, δεῖ σκοπεῖν, ὅπως μὴ δόξωμεν, *idem.* ut ne ſingula commemorem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω, *idem.* ne dictu quidem fas eſt, μηδ' εἰπεῖν θέμις. *Plato.* ita ne terra quidem, οὐδ' ἀρά γε ἡ γῆ, *Xen.* deſineſne fallere? ἀρα παύσεις φενακίζειν, *Ariſtoph.* voſne, an ille? ποτερον ὑμεῖς, ἢ ἐκεῖνος, *Dem.*

Nebula, ἡ νεφέλη, τὸ νέφος, ἡ ὁμίχλη, *Ariſtot.*

Nebulo, ὁ οὐδενὸς ἄξιος, ὁ οὐτιδανὸς, οῦ.

Nebuloſus, ὁ ϗ ἡ ὁμιχλώδης, εος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ νεφώδης.

Nec, οὐδὲ, non de gloriâ, nec de parte agri, οὐ περί δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας, *Dem.* nec longa, nec inutilis oratio, λόγος οὔτε μακρὸς, οὔτε ἀνωφελὴς, *Iſocr.* quæ factu turpia ſunt, nec ea dictu honeſta puta, ἃ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλὸν, *id.* nec nunc nec rurſus, μήτε νῦν, μητ' αὖθις, *Dem.* non, neque, nec-nec, οὐ, οὐδὲ, οὔτε, οὔτε, *Iſocr.*

Neceſſariè, ſeu neceſſariò, ἀναγκαίως, *Iſocr.* ἐκ τοῦ ἀναγκαίου, *Dion. Hal.* ἀνάγκῃ, *Plato.* hoc agit, ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ποιεῖ, *Dem.*

Neceſſarius, ἀναγκαῖος, αία, αῖον; res, πρᾶγμα, *Dem.* cognatus, ὁ προσήκων, οντος, *id.* ὁ τῷ γένει προσήκων, *Iſocr.* ὁ ἀναγκαῖος, ου, *id.* ἐπιτήδειος.

Neceſſe, ἀνάγκη, eſt, ut cautè agam, φυλάττεσθαι, *Dem.* ut breviter dicam, ἀναγκαῖον ἐστι βραχέα εἰπεῖν, *id.*

Neceſſitas, ἡ ἀνάγκη, extrema, δεινοτάτη, *Dem.* magna, μεγάλη; multa, πολλή; neceſſitatem impono dicendi aliquid, ἀναγκην ποιέω λέγειν τι; incidere, συμπίπτειν, *id.* eſſe, εἶναι; in neceſſitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινὰ; venire, ἔρχεσθαι εἰς ἀνάγκην; coactum neceſſitate aliquid facere, καταληφθέντα ὑπ' ἀνάγκης ποιειν τι, *id.*

Neceſſitudo, idem quod *Neceſſitas,* conjunctio neceſſaria, ἡ οἰκειότης, *Dem.* cognationis, τά τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, *id.* eſt mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρός αὐτον, *Plut.* οἰκείως ἔχω πρός αὐτὸν, *id.*

Neceſſum, idem quod *Neceſſe.*

Neco, κτείνω. Confer *Interficio.*

Necromantia, ἡ νεκρομαντεία, ἡ νεκυομαντεία.

Nectar, τὸ νέκταρ, αρος, *Athen.*

Nectareus, a, um, νεκτάριος, έα, εον, *Lucian.*

Necto, πλέκω, aliquid, τὶ, *Theophr.* dolos, μηχανὰς, *Plato.* συνείρω.

Necubi, μήπου, fiat jactus lapidum, γένοιτο τις βολὴ τῶν λίθων, *Herodian.*

Necunde, μήποθεν.

Nedum, οὐχ ὅσον, excelluiſſe, nedum ut lateret, προέχειν, οὐχ' ὅσον λανθανειν, *Ariſtid.* ne homini quidem, nedum Deo, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ (μετι, μήτιγε, μήτι δὴ, μητιγε δὴ, μὴ ὅτι γε) Θεῷ, *Plato.*

Nefandus, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ δύσφατος.

Nefariè, ἀθεμίστως.

Nefarius, ὁ ϗ ἡ ἄθεσμος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀθεμιτος, ου, facinus, ἔργον, *Herodian.* ἡ ἀνοσιουργία, *Philo.* ἀνόσιος.

Nefas, ἡ ἀθεμιστουργία, ας, eſt; οὐχ ὅσιόν ἐστι, *Iſocr.* οὐ θέμις ἐστὶ, *Dem.*

Nefaſtus, ὁ ϗ ἡ ἀθέμιστος, *Xen.* ἡ ἀποφρὰς, άδος; dies, ἡμέρα, *Lucian.* porta, ἡ πύλη, *Plut.*

Negatio, ἡ ἀπόφασις, *Ariſtot.* ἡ ἄρνησις.

Neglectio, ſeu Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.* neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, περί τινα, περί τι, *Xen.*

Negligens, ὁ ϗ ἡ ἀμελής.

Negligenter, ἀμελῶς, *Iſocr.* ἀκηδέστως.

Negligentia, ἡ ἀμέλεια, *Xen.*

Negligo, ἀμελέω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* περί τινος, *Dem.* amicos, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, *Iſocr.* ὀλιγώρως ἔχω φίλων, *id.* magiſtratus, ἀφροντιστέω τῶν ἀρχόντων, *Plato.*

Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τι, *Dem.* ἔξαρνός εἰμι τινος, *Iſocr.* ἔξαρνός γίνομαι τινος, *id.* hæc ita habere, ἔξαρνος γίνομαι, ὡς οὐχ οὕτω ταῦτα ἔχει, *Ariſtid.*

Negotialis, πραγματικὸς, ἡ, όν, *Hermog.*

Negotiatio, ἡ πραγματεία, *Iſocr.* mercatoria, ἡ ἐμπορία, *Baſ.*

Negotiatorius, πραγματευτικὸς, ἡ, όν.

Negotiolum, τὸ πραγμάτιον, ου, *Ariſtoph.*

Negotior, διαπραγματεύομαι, *N. T. ut mercator*, ἐμπορίαν ποιέομαι, *Iſocr.* ἐμπορεύομαι.

Negotioſus, ὁ ϗ ἡ πραγματώδης, εος, *Iſocr.*

Negotium, τὸ πρᾶγμα, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *id.* αἱ πράξεις, εων, *Herodian.* negotia & multi labores, πολλοὶ πόνοι ϗ πραγματεῖαι, *Dem.* multum negotii, πολὺ πραγμάτων, *id.* negotia faceſſere alicui, ἀσχολίαν ποιεῖν τινι, *idem.* ποιεῖν τινι πράγματα, *Iſocr.* παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato.* negotiis occupari, ἀσχολεῖσθαι, *Ariſtot.* in aliquo, ἄσχολον γίνεσθαι διά τι, *Dem.* εἶναι πρός τινι, *Ariſtot.* περί τι, *Xen.* citra negotium, ἀπονητὶ, *Lucian.* nullo negotio, ἀπόνως, *Xen.*

Nemeſis, ἡ Νέμεσις, εως.

Nemo, οὐδεὶς, ενὸς, *Ariſtot.* eſt, qui non, οὐδείς ἐστιν, ὅστις, οὐκ, *Iſocr.* οὐκ ἔστιν, ὅστις, οὐκ, *id.*

Nemoralis, ὁ ϗ ἡ ἀλσώδης, εος, *Athen.*

Nemoroſus, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, *Xen.*

Nempe, ἀμελεὶ, *Dem.* δηλαδή.

Nemus, τὸ νέμος, τὸ ἄλσος, *Herodian.*

Neo, νήθω, *Lucian.* fila, κλώθω μίτον, *id.*

Nepa, ὁ σκορπιὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Nepenthes, τὸ νηπενθὲς, ſc. φάρμακον, *Hom.*

Nephriticus, νεφριτικὸς, ἡ, όν, *Gal.*

Nephritis, ἡ νεφρῖτις, ιδος, *Thuc.*

Nepos, *ex filio*, ὁ υἱωνὸς, οῦ, *Plut.* ὁ υἱιδοῦς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ υἱιδεὺς, έως, *Iſocr.* *ex filiâ*, ὁ θυγατριδοῦς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱὸς, *ex fratre vel ſorore*, ὁ ἀδελφιδοῦς, οῦ, *Poll.* helluo, ὁ ἄσωτος, ου. Confer *Helluo.*

Nepotor, ἀσωτεύομαι.

Neptis, *ex filio*, ἡ υἱωνὴ, ῆς; *ex filiâ*, ἡ θυγατριδῆ, ῆς, *Philo.* *ex fratre vel ſorore*, ἡ ἀδελφιδῆ, ῆς, *Xen.*

Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.

Nequam, πονηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* φαῦλος, η, ον.

Nequando, μήποτε, *Dem.*

Nequaquam, οὐδαμῶς, *Dem.* οὐδαμῆ, *id.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῆ, *id.* ἥκιστα, *Herodian.*

Neque, οὐδὲ, *Dem.* οὔτε, *id.* neque non, ἀλλὰ μὴν, *Herodian.* neque vero, neque tamen, οὔτε μὴν, *id.* οὐ μὴν, *id.* neque etiam, μήτε μὴν, *id.* Confer *Nec.*

Nequeo, ἀδυνατέω, *Plut.* ἀδυνάτως ἔχω, *Dem.*

Nequidquam, μάτην, *Plut.*

Nequis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.

Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, *Plato.*

Nequitia, ἡ μοχθηρία, *Dem.* ἡ πονηρία, *idem.* ἡ κακουργία.

Nervoſe, νευρωδῶς.

Nervoſitas, τὸ νευρῶδες, εος.

Nervoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ νευρώδης, εος, *Dioſc.*

Nervus, τὸ νεῦρον, *Gal.* nervi belli pecuniæ, νεῦρα τοῦ πολέμου τὰ χρήματα, *Dem.* nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν, *Ariſtot.* adhibeo, νευρόω, *Phil.* incido, ἀπονευρόω, *Suid.* νευροκοπέω, LXX. ἐκνευρίζω, *Dem.* reſolvo, παρανευρίζω, *Ariſtot.*

Neſcio, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* quomodo, οὐκ οἶδα, ὅπως, *Plato.* ὅν τινα τρόπον, *Dem.* quid, οὐκ οἶδ' ὅ τι, *idem.* quare, οὐκ οἶδα, ἀνθ' ὅτου, *id.* quis, ὄνομα λεγέτω ἄλλος, *Ælian.*

Neſcius, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ου, *Dem.* οὐκ εἰδώς.

Neu, ſeu Neve, μήτε. Confer *Nec*, *Neque.*

Neuter, οὐδέτερος, έρα, ερον, *Plato.* neutram in partem, οὐδετέρωσε, *Gal.* neutram partem ſequi, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, *Luc.*

Neutiquam, idem quod *Nequaquam.*

Neutralis, οὐδέτερος, έρα, ερον, *Plato.* neutras partes ſequens, μέσος, η, ον, *Lucian.*

Neutro, οὐδετέρως.

Nex, ὁ φόνος. Confer *Cædes*, *Mors.*

Nexilis, πλεκτὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Nexo, πλέκω, *Theophr.*

Nexus, ûs, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*

Ni, εἰ μή. Confer *Niſi.*

Nictatio, ἡ σκαρδάμυξις, ὁ βλεφαρισμός.

Nicto, σκαρδαμύττω, *Xen.* σκαρδαμυττέω, *Lucian.*

Nidifico, νεοττεύω, *Ariſtot.* ἐννοσσεύω, LXX.

Nidor, ἡ κνίσσα, *Ariſtot.* nidore inficio, κνισσάω, *Dem.* nidore repleo domum, κνισσόω δῶμα, *Athen.* ſine nidore, ὁ ϗ ἡ ἀκνισσος, *Plut.*

Nidulus, τὸ νεοττίδιον, ου.

Nidus, ἡ νεοττία, ας, *Plut.* ἡ οἰκία, ας, LXX. ἡ κατασκήνωσις, εως, *N. T.* ἡ καλιά; nidum facio, νεοττεύω, *Ariſtot.*

Nigellus, ὑπομέλας, λαινα, λαν.

Niger, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Ariſtot.*

Nigredo, ἡ μελανότης, *Gal.* ἡ μελανία, *Dioſc.*

Nigreſco, μελαίνομαι.

Nigrico, μελανίζω.

Nigritia, ἡ μελακία, ας, *Dioſc.*

Nigror, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.*

Nihil, οὐδὲν, ενὸς, *Dem.* μηδὲν, ενὸς; dico, λέγω; *Xen.* ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος, *Plato.* nihil aliud curant, niſi quod ſibi prodeſſe exiſtimant, μηδενὸς ἄλλου φροντίζονται, πλὴν, ὅ, τι ἂν ἀπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐτοῖς εἶναι, *Iſocr.* nihil aliud ſpectat, niſi ut avaritiam ſuam expleat, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, *Dem.* nihil amplius reſtat, niſi Deus fiat, οὐδὲν ἐστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθαι; qui nihil aliud poſſunt, quam decipere, οἱ οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνάμενοι; nihil eſt magis cavendum, quam permittere, οὐκ ἔστιν, ὅ τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾷν, &c. *Dem.* nihil impedit, quo minus colloquamur, οὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, *Plato.* Confer *Nihilum.*

Nihildum, οὐδὲν πω.

Nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἢ, *Iſocr.* Confer ſequens.

Nihilum, τὸ μηδὲν, ενὸς, *Xen.* nihili facio, οὐδενὸς ποιέομαι, *Lyſ.* ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθεμαί τι, *Plut.* παρ' οὐδεν τίθημι, *Lucian.* nihilo magis, οὐδὲν τι μᾶλλον, *Plut.* nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἢ, *Iſocr.* οὐχ' ἧττον, ἢ, *id.* οὐκ ἔλαττον, ἢ, *id.* homo nihili, ἄχθος τῆς γῆς, *Plut.* οὐδεὶς, *Xen.* ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω, *Dion. Hal.*

Nil, idem quod *Nihil.*

Nilum, idem quod *Nihilum.*

Nimboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀμβρώδης, εος.

Nimbus, ἡ ὀμβρία, ας, *Theophr.*

Nimiè, περισσῶς.

Nimietas, ἡ περισσεία, ας, τὸ περισσὸν οῦ.

Nimiopere, λίαν. Confer *Nimis.*

Nimirum, ἀμέλει, *Plut.* ἦγουν, *Ariſtot.*

Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, *Dem.* ἄγαν, ὑπερβαλλόντως, *id.* juvenis, ὁ ἄγαν νέος, vehemens ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato.* laudare, πέρα τοῦ μετρίου ἐπαινεῖν, *Iſocr.*

Nimium, *Subſtant.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, in aliquâ re, τινὸς, *Dem.* *Adv.* laudare, ὑπερβαλλόντως ἐπαίνους ποιεῖσθαι περὶ τινος, *id.* Confer *Nimis.*

Nimius, ὑπερβάλλων, ſocordiâ, ῥαθυμίᾳ, *Dem.* ὑπερβαλλόμενος, ένη, ενον, in aliquâ re, ἔν τινι, ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, ſeu λίαν; nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, *id.* nimium ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato.*

Ningo, νίφω, *Athen.* ſuper, ἐπινίφω, *Xen.* deorſùm, κατανίφω, *Ariſtoph.* leviter, ὑπονίφω, *Thuc.*

Ninguidus, ὁ ϗ ἡ νιφετώδης, εος, *Ariſtot.*

Niſi, εἰ μὴ, non eſt poteſtas, niſi a Deo, οὐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ τεταγμένη, *Baſ.* non aliter, niſi, οὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἢ, *Iſocr.* quis, niſi fortè aliquis deſperatus, τίς ἂν πλὴν ἢ μη τις ἀπονενοημένος, *Dem.* nihil niſi divitias laudare, οὐδὲν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον ἐπαινεῖν, *Plato.* nemini dicas, niſi audienti conferat, μηδένι λέγε, πλὴν ἂν τῷ ἀκούοντι συμφέρῃ, *Iſocr.*

Niſus, i, ὁ σπιζίας, ου, ὁ νῖσος, ου.

Niſus, ûs, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.* ἡ σπουδή.

Nitedula, μῦς ἀρουραῖος.

Nitela, ἡ λαμπουρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Niteo, στίλβω, *Ariſtot.* λάμπω, *id.*

Niteſco, λάμπομαι, *Ariſtoph.*

Nitidè, στιλβηδὸν, *Suid.*

Nitidus, ὁ ϗ ἡ ἔκλαμπρος, ου, *Phil.* στιλπνὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*

Nitor, ἡ στίλβωσις, *Baſ.* ἡ στίλβη, *Heſych.* ὁ στιλβηδὼν, όνος, *Suid.* ἡ στιλπνότης.

Nitor, ἰσχυρίζομαι, apparatu, τῇ παρασκευῇ, *Dem.* largitionibus, ἐπισκήπτομαι τοῖς ἀναλώμασι, *id.* conor, πειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τί, *Thuc.*

Nitraria, τὸ νιτρορυχεῖον, ου.

Nitratus, νιτρωτὸς, ἡ, όν.

Nitroſus, ὁ ϗ ἡ νιτρώδης, εος.

Nitrum, τὸ νίτρον, *Dioſc.* nitri ſpuma, τὸ ἀφρόνιτρον, *Gal.* nitro eluo, ἐκνιτρόω, *Alex.* nitro prius perfrico, προεκνιτρόω, *Dioſc.*

Nivalis, ὁ ϗ ἡ νιφετώδης, ηος, *Ariſtot.*

Nivatus, a, um, χιονωτὸς, ἡ, όν.

Niveus, χιόνεος, έα, εον, *Athen.* ὁ ϗ ἡ χιονόχροος, ου, *id.*

Nivoſus, ὁ ϗ ἡ νιφητώδης, εος, *Ariſtot.*

Nix, ἡ χιὼν, όνος, *Plut.* confertim ruens, ὁ νιφετὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Nixor, idem quod *Nitor.*

Nixus, ûs, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.* parturientis, ἡ ὠδὶν, ſeu ὠδὶς, ῖνος, *Plut.*

Neo, νέω, *Thuc.* νέομαι, *Gal.* νευω, *Plut.* νήχομαι, *idem.*

Nobilis, ὁ ϗ ἡ γνώριμος, *Dem.* Confer *Clarus*, *Natus*, nobili loco natus, ὁ ϗ ἡ εὐγενὴς, *Ariſtot.* γενναῖος, αία, αῖον. Confer *Natus.*

Nobilitas, ἡ εὐγένεια, *Ariſtid.* ἡ εὐδοξία.

Nobiliter, ἐνδόξως, *Dem.* εὐγενῶς, *Plut.*

Nobilito, εὐδόκιμον ποιέω, nobilitor aliquâ re, εὐδοκιμέομαι ἐπί τινι, *Herodian.*

Nocens, βλάπτων, *Iſocr.* Confer *Noxius.*

Nocenter, βλαβερῶς.

Noceo, βλάπτω, valdè alicui, μεγάλα βλάπτω τινὰ, *Dem.* πολλα ϗ μεγάλα βλάπτομαι τινὰ, πολλὰ ζημιόω τινὰ; urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, *idem.* Confer *Damnum.*

Nocivus, βλαβερὸς, ὰ, όν, *Xen.*

Noctambulo, ὁ νυκτηπλάνος, ου, *Lucian.*

Nocteſcit, νὺξ ἐπέρχεται, *Hom.*

Noctiluca, ὁ νυκτολαμπὶς, ίδος, πυγολαμπὰς, άδος, *Ariſtot.*

Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνος, ου, *Lucian.*

Noctu, τῆς νυκτὸς, ſurgere, ἀνιστάναι, *Dem.* domi manere, ἔνδον μένειν, *id.* furari, νύκτωρ κλέπτειν, *idem.*

Noctua, ἡ γλαὺξ, γλαυκὸς, *Ariſtot.* aurita, ὁ ὦτος, ου, ſeu ὠτὸς, οῦ, *id.*

Nocturnus, νυκτερινὸς, ἡ, όν, *Arrian.* ὁ ϗ ἡ νυκτερίδιος, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἐννύχιος.

Nocumentum, ἡ βλάβη, ἡ λύμη.

Nodo, δέω, *Thuc.*

Nodoſus, δεσμῶν μεστὸς, ἡ, όν.

Nodus, τὸ ἅμμα, ὁ δεσμὸς, οῦ, τὸ σύναμμα, ſolvo, λύω, *Plut.* arboris, ὁ ὄζος, ου, *id.* digiti, ὁ κόνδυλος, *Ariſtot.*

Nolo, ἀβουλέω, *Plato.* nolentem facere aliquid, οὐχ ἑκόντα ποιεῖν τι, *Dem.* ἄκοντα ποιεῖν τι, *id.*

Nomen, τὸ ὄνομα, *Dem.* τὸ ὀνόμασμα, *Plato.* ἡ ὀνομασία, ἡ ὀνομασία, *Ariſtot.* impono alicui, τίθημί τινι; dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὄνομά τι; patris dare filio, ὄνομα τοῦ ϖατρὸς διδόναι υἱῷ; compellare aliquem nomine aliquo, ϖροσειπεῖν τινα ὄνομα, ſeu ὄνομα τί τινι; appellari aliquo nomine, ϖροσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι; habere nomen aliquod, ἐχεῖν τοὔνομα τι; ſortiri aliquod nomen, τυχεῖν τινος ϖροσηγορίας; eſſe aliquibus idem nomen, εἶναι τισὶ ταυτὸν ὄνομα; retinere nomen aliquod, μένειν ἐπὶ τινος ὀνόματος; objicere alicui probri loco nomen aliquod, προφέρειν τινὶ ὡς ὄνειδος τοὔνομά τι; commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα ϖράγματι τινι; delere nomen aliquod, ἐξαλειφειν τοὔνομά τι, *id.* do & profiteor, ἀπογράφομαι ὄνομα, *Xen.* nomen nullum habens, ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ου, *Dem.* femina nomine Aglais, γυνὴ, Ἀγλαῒς ὄνομα, *Ælian.* fauſtum habens, ὁ ϗ ἡ εὐώνυμος, ου, *Lucian.* ſacrum habens, ὁ ϗ ἡ ἱερώνυμος, *id.* idem habens, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, *Iſocr.* commune habens, ὁ ϗ ἡ συνώνυμος, *Ariſtot.* falſum habens, ὁ ϗ ἡ ψευδώνυμος, *Æſchyl.* nomine tuo, ἐξ ὀνόματος, σοῦ, *Iſocr.* nominis ſplendor, τὸ κλέος; claritas, ἡ εὐδοξία, *Dem.* obſcuritas, ἡ ἀδοξία, *id.*

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ὁ ὀνοματολόγος, *Plut.*

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nominalis, e, ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Nominatim, ὀνομαστὶ, *Dem.* κατ᾽ ὄνομα, *id.* ὠνομασμένως, *Ariſtot.*

Nominatio, ἡ ὀνομασία, *Ariſtot.* ἡ ὀνοματοποιΐα, *Plut.*

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, *Plut.* aliquem Empuſam, καλέω τινὰ Ἔμπουσαν, *Dem.* ϖροσαγορεύω τινὰ, *Iſocr.* Confer *Nomen,* item *Appello.*

Non, οὐ, *ſequente Conſonâ, Dem.* οὐκ, *ſequente Vocali levigatâ, id.* οὐχ, *ſequente Vocali adſpiratâ, id.* οὐχὶ, *itidem ſequente Conſonâ.* non fiet, οὐχι γενήσεται, *Dem.* non nunc, οὐχὶ νῦν; non benè, οὐχι καλῶς, μὴ; ſolvens mercedem, διδοὺς μισθὸν; non tamen, οὐ μὴν; arbitror, οἶμαι; non igitur, οὐκοῦν, vult, βούλεται; non ſane, οὔτοι; prudentium eſt, σωφρόνων ἐστὶ; non omnino, οὔτι ϖαντελῶς; per Deos non habeo, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔχω; non equidem, οὐ γὰρ οὖν; non ſolum ſed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ ϗ, μὴ μόνον ἀλλὰ, *id.* οὐχ ὅτι, ἀλλὰ ϗ, *Iſocr.* οὐχ ὅπως, ἀλλὰ ϗ, *Dem.* non ſolum, ſed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἄν, *idem.*

Nonagenarius, ὁ ϗ ἡ ἐννενηκονταέτης, ου, *Maccab.*

Nonageſimus, ἐννενηκοστὸς, ἡ, ὸν.

Nonagies, ἐννενηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐννενήκοντα.

Nondum, οὔπω, *Iſocr.* μήπω, *Dem.* οὐδέπω, *id.*

Nongenti, ἐννεακόσιοι, ιαι, ια.

Nonne? ϖῶς οὐχὶ; omnium impudentiſſimi ſunt; ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; *Dem.* nonne talis eſt; οὐχὶ τοιοῦτος; nonne peſſimus eſt? ϖῶς οὐ κάκιστος; nonne impius eſt? οὐκ ἀσεβής; *id.*

Non nihil, μικρὸν, ſeu σμικρὸν; morari, ἐπέχειν, *Dem.*

Non unquam, ἐστι δ᾽ ὅτε, *Herodian.* indigentes, ἔσθ᾽ ὅτε σπανίζοντες, *idem.* ἐνίοτε, *Plato.*

Nonnuſquam, ἐνιαχοῦ, ἔστιν οὗ.

Nonus, ἔνατος, άτη, ατον, *Plut.*

Norma, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.* ὁ γνώμων, ονος, *Herodot.*

Normalis, κανονικὸς, ἡ, ὸν.

Normatus, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξειργασμένος.

Noſcito, διαγινώσκω, *Ariſtoph.*

Noſco, ſeu Novi, γινώσκω, aliquid clarè, τὶ σαφῶς, *Xen.* artem textoriam, ἴσημι, ſeu εἴδω τὴν ὑφαντικὴν, *Æl.* Confer *Cognoſco, Intelligo.*

Noſocomium, τὸ νοσοκομεῖον, ου.

Noſter, ἡμέτερος; imperator, στρατηγὸς, *Dem.* urbs, ἡμετέρα πόλις, *id.* noſtrum negotium, τὸ ἡμέτερον, *id.*

Noſtras, ὁ ἡμεδαπός, οῦ, *Naz.*

Nota, τὸ στίγμα, *Plut.* τὸ σημεῖον, *Dem.* τὸ ἐπίσημον, *Plut.* inuſta, ὁ καυστὴρ, *Lucian.* notam inuro, καυτηριάζω, *N. T.* notam noctuæ inurere fronti alicujus, στίζειν εἰς τὸ μέτωπον τινος γλαῦκα, *Plut.*

Notabilis, ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*

Notabiliter, εὐγνώστως, ἐπισήμως.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, έως; ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Naz.* ὁ ὑπογραμματεὺς, έως, *Dem.*

Notatio, ἡ σημείωσις, εως.

Notatu dignus, ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀξιόλογος, *id.*

Noteſco, γνωρίζομαι, *N. T.*

Nothus, ὁ νόθος, ου, *Plut.*

Notifico, δηλόω, τὶ ϖρός τινὰ, *Iſocr.*

Notio, ἡ νόησις, εως, *Plut.* τὸ νόημα, ατος, prima, ϖρῶτον, *Themiſt.*

Notitia, ἡ γνῶσις, *Ariſtot.* Dei, ἡ θεογνωσία, *Damaſc.* notitiam alicujus rei conſequi, καρπώσασθαι τὴν γνῶσιν τινος, *Æl.*

Noto, σημειόω, *Naz.* διασημαίνω τι, *Xen.* ignominiâ, ἀτιμάζω, *id.*

Notorius, δηλὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Notus, ὁ ϗ ἡ γνώριμος, ου, *Dem.* alicui, τινι, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ εὔγνωστος, ου, *Dem.* notum facio alicui aliquid, δηλόω τι ϖρός τινὰ, *Iſocr.* Confer *Manifeſto.*

Notus, -i, ὁ νότος, ου, *Ariſtot.*

Novacula, ὁ ξυρὸς, οῦ, *Ariſtoph.* τὸ ξυρὸν, ου, *Poll.*

Novalis, ἡ νεῖος, ου, *Theophr.* ἡ νεὸς, οῦ, *Xen.*

Novator, ὁ νεωτεριστὴς, οῦ, *Plut.*

Novè, νεωστὶ, *Xen.* καινῶς, *Iſocr.*

Novelletum, ὁ νεοφυτὼν, ῶνος.

Novello, νεοχμέω; agros, νεόω ἀγροὺς, *Naz.*

Novellus, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, *Plut.* cujus ſunt novem dies, ἐνναταῖος, αία, αῖον, febris, ϖυρετὸς, *Gal.*

November, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ ἔννατος μὴν, *Plut.* ὁ Νοέμβριος, ου.

Novenarius numerus, ἡ ἐννεὰς, άδος.

Novendialis, ὁ ϗ ἡ ἐννήμερος, ου, ſacrum, τὰ ἔννατα, ων, *Iſæus.*

Noveni, æ, a, ἔννατοι, αι, α.

Noverca, ἡ μητρυιὰ, ᾶς, *Heſych.*

Novercalis, e, ὁ ϗ ἡ μητρυιώδης, εος, *Plut.*

Novi, vide *Noſco.*

Novies, ἐννεάκις.

Novilunium, ἡ νέα σελήνη, ης, ἡ νεομηνία, ας, LXX. ἡ νουμηνία κατὰ σελήνην, *Thuc.*

Noviſſimè, ἐπὶ τέλει, *Lucian.* ϖρὸς το τέλος, *Plut.* ἐσχάτως, *id.*

Noviſſimus, ἔσχατος, άτη, ατον, *Plut.*

Novitas, ἡ καινότης, ητος, inventorum, τῶν εὑρημένων, *Iſocr.*

Noviter, καινῶς, *Iſocr.*

Novitius, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* miles, ὁ νεοσύλλεκτος, ου, *Dion. Hal.*

Novo, νεόω, τὶ, *Ariſtoph.* νεαω τι, *Theophr.*

Novus, νέος, α, ον, annus, ἔτος, *Herodian.* cædes, φόνος, *Thuc.* καινὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* novas res molior, καινοποιέω, *Plut.* καινουργέω, *Plut.* novarum rerum ſtudium, ὁ νεωτερισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ νεωτεροποιΐα, ας, *Thuc.* τὸ φιλόκαινον, *Lucian.* novarum rerum ſtudioſus, ὁ νεωτεροποιὸς, οῦ, *Ariſtot.* nova facio, νεωτεροποιέω, *Hipp.*

Nox, ἡ νὺξ, *Dem.* media, νὺξ μέση, *Thuc.* intempeſta, νὺξ ἀκμαζουσα, νὺξ ἀωρία; noctem inſomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, *Xen.* noctem ſub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρίω *Philo.* facere aliquid nocte, ϖοιεῖν τι νυκτὸς, *Dem.* per noctem iſta facis, τὴν νύκτα ταῦτα ϖοεῖς, uſque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ϖοιεῖσθαι, τι, *id.*

Noxa, ἡ ἄτη, ης, *Dem.* Confer *Damnum.*

Noxius, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Dem.* βλάπτων, ουσα, ον, τινὰ, *Plato.* λυμεὼν τινος, *Iſocr.* βλαπτικὸς, ἡ, ὸν.

Nubecula, τὸ νεφέλιον, ου.

Nubes, τὸ νέφος, εος, *Dem.*

Nubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιγαμος, ου, *Dem.* ὡραῖος, αία, αῖον, ϖρὸς γάμον, ſeu γάμου, *Æl.* ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Nubilum, ἡ ἀχλὺς, ύος, *Gal.*

Nubilus, a, um, ὁ ϗ ἡ νεφώδης, εος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ συννεφής.

Nubo, καλύπτω; alicui, γαμέομαι τινι, *Plut.* συνοικέω τινὶ, *Lucian.* ſecundò, δευτερογαμέω, *Pand.*

Nucetum, ὁ καρυὼν, ῶνος.

Nuceus, καρυηρὸς, ὰ, ὸν, fructus, καρπὸς καρυϊνὸς, ἡ, ὸν; oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*

Nucleus, ὁ ϖυρὴν, ῆνος, *Dioſc.*

Nuditas, ἡ γυμνότης, ητος, *Chryſ.*

Nudius tertius, ϖρότριτα, *Thuc.* nudius quartus, ἤδη ἡ ἡμέρα τετάρτη; nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρα ϖρὸ τῆσδε πέμπτη, nudius ſextus, ϖρός τὴν ἡμέραν ϖρὸ ταύτης ἕκτην, &c.

Nudo, γυμνόω, aliquid, τι, *Thuc.* caput, ἀποκιδαρόω, LXX.

Nudus, γυμνὸς, ἡ, ὸν; veſte, ἐσθῆτος, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἀνείμων; ſum, γυμνητεύω, *N. T.* vivo, γυμνῆτα βίον ἔχω, *Diod. Sic.*

Nugæ, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Dem.* ἡ φλυαρία, ας, ὁ λῆρος, ου, *id.* aniles, γραῶν μῦθος, *Lucian.* nugas ago, φλυαρέω, *Dem.* ἀδολεσχέω, *id.* φλυαρίαν φλυαρέω, *Ariſtoph.*

Nugalis, ὁ ϗ ἡ ληρώδης, εος, *Ariſtot.*

Nugamentum, φλυαρία, ας, *Dem.*

Nugator, ὁ ληρῶν; οῦντος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀδόλεσχος, *Plut.* φλυαρῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ σπερμολόγος, *Dem.*

Nugatoriè, ἀδολεσχῶς.

Nugatorius, ὁ ϗ ἡ ληρώδης, εος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ φλυαρώδης.

Nugor, ἀδολεσχέω; fruſtra, τηνάλλως, *Dem.* de aliquo, μάτην φλυαρέω ϖερὶ τινος, *id.* ῥαψῳδέω μάτην, *id.* & mentis errore adficior, ληρέω ϗ τετύφωμαι, *id.*

Nullatenus, οὐδαμῶς, *Dem.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῇ, *id.* οὐδαμῇ, *id.*

Nullibi, οὐδαμόθι, *Laert.*

Nullus, μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *Dem.* οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *Iſocr.* ſum, μηδεὶς εἰμι, *Soph.* alius, niſi, οὐδεὶς ἄλλος, ἢ, *Lycurg.* μηδεὶς ἄλλος, ϖλὴν, *Iſocr.* nullo modo, nullo pacto, οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως, *Plato.* οὐδαμῶς, *Dem.*

Num, ἆρα μὴ, *Lucian.* ἆραγε, *Ariſtoph.* num non perii? μῶν μὴ ἀπόλωλα, *Plato.*

Numen, τὸ θεῖον, *Plut.* τὸ δαιμόνιον: numine adflor, ἐνθουσιάζω, *id.* ἐνθουσιάω, *Philo.* numine adflatus, a, um, ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ἐνθεαστικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* numinis adflatus, ἡ θεοληψία, ας, *Plut.*

Numerabilis, ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν.

Numeratim, καθ᾽ ἀριθμόν.

Numeratio, ἀρίθμησις, ὁ κατάλογος, *Baſ.*

Numero, ἀριθμέω τι, *Xen.* Confer *Numerus.*

Numeroſè, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, *Iſocr.*

Numeroſus, a, um, ϖολύς, λλὴ, λὺ, ἀριθμῷ; oratio, εὔρυθμος λέξις, *Ariſtot.*

Numerus, ὁ ἀριθμός, οῦ, *Dem.* oratorius, ὁ ῥυθμὸς, ου, *Dion. Hal.* numero infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἄπειρος, *Plut.* ἄπειρος τὸ ϖλῆθος, *Iſocr.* numero decem, δέκα τὸν ἀριθμὸν, *Xen.* in numero hoſtium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, *Dem.* in nullo numero eſſe, ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι, *id.*

Nummatio, ἡ ϖολυχρημοσύνη, ης.

Nummatus, ὁ ϗ ἡ περιχρήματος, ου, *Plut.* benè ſum, εὐχρηματέω, *Plato.*

Nummularius, ὁ ἀργυρογνώμων, ονος, *Lucian.* ὁ τραπεζίτης, ου, *N. T.*

Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ου.

Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ κέρμα, ατος, *N. T.*

Nunc, νῦν, *Dem.* νυνὶ, *id.* τανῦν, *id.* ἤδη, *id.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* ἐν τῷ νυνὶ, *id.*

Nuncio, vide *Nuntio.*

Nuncupatio, ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.* ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nuncupo, προσαγορεύω, *Naz.* Confer *Nomino.*

Nundinæ, ἡ ϖαντοπωλία, *Poll.* ἡ ϖανήγυρις, *Plut.*

Nundinalis, e, ſeu Nundinarius, ϖανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ ὠνίων, *Ariſtot.* ἡ ἀγορὰ τῶν ϖωλουμένων, *Thuc.*

Nundinatio, ἡ καπηλεία, *Chryſ.* ὁ ϖανηγυρισμὸς, οῦ, *Phil.*

Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τί, *Herodot.* ϖρίαμαι τι, *Dem.* ἀγοράζω.

Nunquam, οὐδέποτε; fecimus, ἐποιήσαμεν, *Dem.* genuina exiſtimavit, οὐδεπώποτε γνήσια ἐνόμιζε, *id.* μηδέποτε, *Iſocr.* μηδεπώποτε, *id.* μήποτε. *Xen.* οὐδένα χρόνον, *Iſocr.* nunquam non. Vide *Semper.*

Nunquis, quæ, quid? ἆρα μήτις; μῶν τις.

Nuntia, ἡ ἄγγελος, *Hom.*

Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, *Thuc.*

Nuntio, ἀγγέλλω τι, *Dem.* victoriam urbi, νίκην εἰς ϖόλιν, *Plut.* aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι; τινὶ ϖερὶ τινος, *id.* Confer *Nuntium.*

Nuntium, ἡ ἀγγελία, *Dem.* ὁ ἄγγελος, *Thuc.* verum, ἀπαγγελία ἀληθής. *Dem.* adferre grave & acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν ϗ βαρεῖαν, *Plato.* accipere moleſtum, ἀκού[illegible] ἀκούειν βαρυτέρου, *Alciphr.*

Nuntius, ὁ ἄγγελος, *Dem.* ὁ ἀγγέλλων, οντος; nuntium mittere, ἄγγελον ϖέμπειν; venire alicui, ἄγγελον ἐλθεῖν τινι, *id.*

Nuo, νεύω.

Nuper, νεωστὶ, *Iſocr.* ἔναγχος, *Dem.* ϖρώην. *id.* factus, ὁ ϗ ἡ νεοεργὴς, *Plut.* genitus, ὁ ϗ ἡ νεογενής. *id.* natus, ὁ ϗ ἡ ἀρτίτοκος, *Joſeph.* ὁ ϗ ἡ νεόγονος, *Herodot.* mortuus, ὁ ϗ ἡ νεοθανής.

Nuperrimè, ἔγγιστα, *Dion. Hal.*

Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄρτι, *N. T.*

Nuptiæ, ὁ γάμος, *Dem.* οἱ γάμοι, τὰ γαμικὰ, ῶν, *Thuc.* nuptias celebro, ϖοιέω γάμους, *id.* συντελεῖν τοὺς γάμους, *Polyb.* ambio alicujus, γάμον τινὸς διώκω, *Plato,* μνηστεύω γάμον τινὸς, *id.* contraho cum aliquâ, γαμέω τινὰ, *Dem.*

Nuptialis, e, γαμικὸς, ἡ, ὸν; lex, νόμος, *Plut.* carmen, τὸ ἐπιθαλάμιον, ου; ἡ γαμήλιος ᾠδή; feſtum, τὰ γαμηλία, ων, *Gregor.* munus, ἡ γαμηλία, ας, *Dem.*

Nupturio, γαμησείω, *Alciphr.*

Nuptus, ûs, ἡ μνηστεία; nuptui do aliquam alicui, συνοικίζω τινὰ τινι, *Iſocr.* γαμίζω τινὰ, *N. T.* ἐκγαμίζω, *ibid.*

Nurus, ἡ εννυὸς, οῦ, ἡ νύμφη, ες, *N. T.*

Nuſquam, οὐδαμοῦ, *Dem.* ubi, οὐδαμοῦ ϖώποτε, ὅπου, *id.* nuſquam non, ϖανταχοῦ; nuſquam gentium, οὐδαμοῦ γῆς, *Ariſtot.* nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν, *Dem.*

Nutatio, ἡ νεύστασις, εως.

Nuto, νευστάζω, *Dion.* vacillo, σφάλλομαι, *Plut.*

Nutribilis, e, θρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Nutricatio, ἡ τιθήνησις, εως, *Theophr.*

Nutricor, τιθηνέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* τετθεύω τινὰ, *Plut.*

Nutrimentum, ἡ τροφὴ, ῆς. *Dem.* ἡ διατροφή.

Nutrio, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* διατρέφω τινά. Confer *Alo.*

Nutritio, ἡ θρέψις, εως, *Al. Alphr.* ὁ σιτισμὸς, οῦ, nutricis, ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*

Nutritor, ὁ τροφεὺς, *Plato.* ὁ τροφός, *id.*

Nutrix, ἡ τροφὸς, οῦ, *Iſocr.* infantis, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Syneſ.* ἡ τιθηνος, *Dion. Long.*

Nutus, τὸ νεῦμα, *Thuc.* Dei, ἡ ϖομπὴ Θεοῦ, *Herodot.* ϖομπὲ θεία, *Plut.* nutu ſignifico, νεύω. Confer *Innuo.*

Nux, τὸ κάρυον, ου, *Dioſc.* juglans, κάρυον βασιλικὸν; avellana, κάρυον Ποντικὸν; Græca, ἡ ἀμυγδάλη, ης; fagina, κάρυον φήγινον; pinea, κάρυνον ϖιτύϊον, *idem,* odorata, ſeu moſchata, τὸ μοσχοκάρυον, ου; nucibus ludo, καρυατίζω, *Nicet.* nuces relinquo, i. e. pueris excedo, μειρακιόομαι ϗ ἐκ τῆς ϖαιδικῆς ἡλικίας ἀνατρίχω, *Æl.*

Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος, *Ariſtot.*

Nympha, ἡ νύμφη, ης, *Plut.*

Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ὁ νυμφαιών.

Nymphæus, νυμφαῖος, αία, αῖον.

O.

O, ὦ, *Vocandi,* ô Socrates! ὦ Σώκρατες, *Ariſtoph.* *Exclamandi,* ô terra & Dii! ὦ γῆ ϗ Θεοί, *Dem.* ô Dii immortales! ὦ ϖρὸς τῶν θεῶν, *Xen.*

Ob, διά, aliquid, τὶ, *Dem.* Confer *Propter.*

Obæratus, ὁ ϗ ἡ ὑπέρχρεως, ω, fio, γίνομαι, *Dem.* res alicujus, ὑπόχρεως οὐσία τινὸς, *id.*

Obambulatio, ἡ ϖεριόδευσις, εως, *Suid.*

Obambulo, ϖεριπατέω, alicubi, ἐν τινι τόπῳ, *Dem.* ϖερινοστέω, *id.*

Obruteſco, ἐκθηριόομαι, *Polyb.*

Obdo, ἐπιτίθημι, alicui, aliquid, τι τινι.

Obdormio, ſeu Obdormiſco, κοιμάομαι, *Xen.* καθυπνόω, *id.*

Obduco, ϖεριπλάττω, *Ariſtot.* auro, χρυσόω χρυσῷ, LXX. argento, ϖεριαργυρόω ἀργυρίῳ; ære, καλύπτω χαλκῷ, *id.* tenebras alicui rei, ἐπισκοτέω τινὶ, *Dioſc.* τι, cicatrice, ἀπουλέω; aliquid, ἐπουλέω τι, *id.*

Obdureſco, σκληρύνομαι.

Obduro, σκληρυνέω, *N. T.*

Obediens, ϖειθόμενος, ένη, ενον, in aliquâ re, ϖερί τινος. *Dem.* ὁ ϗ ἡ ὑπήκοος τινὶ, *id.*

Obedienter, εὐπειθῶς, ϖειθομένως.

Obedientia, ἡ ὑπακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ὑπείθεια, ας, *Cl. Al.* ἡ ϖειθαρχία, ας, *Dem.*

Obedio, ϖείθομαι, optimis monitis alicujus, τινί τὰ βέλτιστα, *Dem.* alicui, ϖειθαρχέω τινὶ, *Iſocr.* ἀκούω τινος, *Dem.* ὑπακούω τινι.

Obeliſcus, ὁ ὀϐελίσκος, οῦ.

Obelus, ὁ ὀϐελὸς, οῦ; obelo noto, ὀϐελίζω, *Cic.* obeli appoſitio, ὁ ὀϐελισμὸς, οῦ.

Obeo, ἐφοδεύω; cuſtodias, φυλακάς, *Polyb.* munus ſine reprehenſione, λειτουργέω ἀμέμπτως, *Dem.* munus viri boni, διαπράττω ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου, *id.* legationem, ἐπιτελέω ϖρεσϐείαν; comitia, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.* mortem, τελευτάω τὸν βίον. Confer *Morior.*

Obequito, καθιππεύω, *Lucian.* παριππεύω.

Oberro, ϖερινοστέω, ϖλανάομαι, per regionem, κατὰ χώραν, *Dem.* cum liberis, ἀλάομαι μετὰ ϖαίδων, *id.*

Obeſitas, ἡ λιπαρότης, *Theophr.* ἡ ϖολυσαρκία.

Obeſo, λιπαίνω, *Eurip.*

Obeſus, λιπαρὸς, ὰ, ον, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ϖολύσαρκος; ſum, λιπάω, *Plut.*

Obex, ὁ μοχλὸς, *Thuc.* impedimentum, τὸ ἐμπόδιον. Confer *Impedimentum.*

Obfirmo, ἐπιστηρίζω, *Ariſtot.* διαϐεϐαιόομαι, *Plut.*

Obgannio, ἀντικνύζομαι.

Objectaculum, τὸ ϖρόϐλημα, ατος, Græciæ, τῆς Ἑλλάδος, *Lucian.*

Objectatio, τὸ ὀνείδισμα, ατος,

Objectio, ἡ ϖροϐολὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἀντιλογία.

Objectum, τὸ ἀντικείμενον, ου, *Ariſtot.*

Objicio, ϖαραϐάλλω, τι ἵπποις, *Plut.* exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι, *Iſocr.* me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους ὑπέρ τινος, *Dem.*

Obiter, ϖαρέργως, *Syneſ.* ἐν ϖαρόδῳ, *Lucian.* ἐν ϖαρέργῳ ϗ ἀμελῶς, *Plut.* ἀσπουδάστως, *Æl.*

Obitus, ὁ ὄλεθρος, *Dem.* Confer *Interitus,* item *Mors.*

Objurgatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, *Dem.* ἡ λοιδορία, ας, *Iſocr.*

Objurgator, ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.* ὁ ἐγκαλων, *Dem.*

Objurgatorius, ἐπιτιμητικὸς, ἡ, ὸν.

Objurgo, ἐπιτιμάω, aliquid, τινι, *Dem.* peccantes, τοῖς ἁμαρτουμένοις; hæc, ἐπιπλέττω ταῦτα, *id.* aliquem apertè, τινὶ φανερῶς, *Iſocr.*

Oblædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Oblangueo, ἐκλύομαι, *Plut.*

Oblatio, ἡ ϖροσφορά, ᾶς, LXX.

Oblatro, καθυλακτέω, *Baſ.*

Oblatum, τὸ δῶρον, ου, LXX.

Oblectamentum, τὸ ἀπόλαυσμα, *Clem. Alex.*

Oblectatio, ἡ τέρψις, *Iſocr.* ἡ εὐφροσύνη, *Xen.*

Oblecto, ψυχαγωγέω, *Polyb.* aliquem, τέρπω τινὰ, *Iſocr.* aliquâ re, τινὶ, *Plut.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.* ἡδύνω.

Obligatio, ἡ κατεγγύη, ας, *Iſocr.* ἡ ἐνοχή.

Obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα, *Gal.* aliquâ re, ἀποδέω τινι, *Dioſc.* aliquem beneficiis, ἀναρτάομαι τινὰ, *Xen.*

Oblino, ϖεριαλείφω, aliquid, τὶ, *Theophr.* περιχρίω, *Lucian.*

Obliquatio, ὁ πλαγιασμὸς, οῦ, *Hermog.* ἡ λόξωσις, εως, *Strabo.*

Obliquè, πλαγίως.

Obliquitas, ἡ ϖλαγιότης, ἡ λοξότης.

Obliquo, ϖλαγιόω, ϖλαγιάζω, *Poll.* λοξεύω, *Proclus.* λοξόω. *Strabo.*

Obliquus, ϖλάγιος, ία, ιον, *Theophr.* λοξὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Obliteratio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ἐξάλειψις, εως.

Oblitero, ἀφανίζω; memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, *Dem.* aliquid, ἀπαλείφω τι, *id.* ἐξαλείφω τι, *id.*

Oblivio, ἡ λήθη, ης, *Dem.* ἡ ἀμνηστεία, tradere aliquid oblivioni, τῇ λήθῃ πραδιδόναι τι, *Lucian.* λήθην ποιεῖσθαι τινος, *id.* adferre oblivionem alicujus, διδόναι λήθην τινος, *Iſocr.* λήθην ἐμποιεῖν, τινος, *id.*

Oblivioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἐπιλησμονὴς, έος, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, *Iſocr.*

Obliviſcor, ἐπιλανθάνομαι, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἀμνημονέω τι, *Dem.* τινὸς, *Iſocr.*

Oblongus, ὁ ϗ ἡ παραμήκης, *Diod.*

Obloquor, θορυϐέω, alicui, τινὶ, *Dem.* παροχλέω τινὶ, *N. T.* τινὰ, *Plut.*

Obluctator, ὁ ἀντίπαλος, ου, *Dem.*

Obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντερείδω τινὶ, *Plut.* ἀντιϐαίνω, ϖρός τι, *id.* vento, ἀντέχω ϖνεύματι, *Æl.*

Obmurmuro, καταγογγύζω.

Obmuteſco, κωφάομαι, *Philo.* φιμοῦμαι.

Obnitor, ἀντερείδω, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίσταμαι.

Obnixè, συντόνως, *Lucian.*

Obnoxius, ὁ ϗ ἡ ἔνοχος, legi, τῷ νόμῳ, *Dem.* rationibus de rebus à ſe geſtis reddendis, ὁ ϗ ἡ ὑπεύθυνος τῶν ϖραχθέντων, *id.* κατάδικος.

Obnubilo, ἐπινέφω, *Ariſtot.*

Obnubilus, ὁ ϗ ἡ ἐπινεφὴς, *Ariſtot.*

Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliquâ re, τὶ τινι, *Plut.* σκεπάζω.

Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, ας.

Obnuntiator, ὁ κατάγγελος, *Ariſtot.*

Obnuntio, καταγγέλλω, *Plut.*

Oboleo, ἀπόζω, *Dioſc.*

Obolus, ὁ ὀϐολὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Oborior, ἐπιγίνομαι, *Xen.*

Obrepo, ὑπεξέρχομαι, *Plut.* ὑποδύω, *Ariſtot.* παραδύω, *Dem.*

Obreptio, ἡ παράδυσις, εως.

Obrepto, παρερπύζω, *Suid.*

Obrigeo, περιπήγνυμαι ψύχει.

Obruo, ἐγκαταχόω τι, *Dion. Hal.* συγκαλύπτω, ἐπικαλύπτω.

Obryzum, τὸ ὄϐρυζον, ου.

Obſcœnè, αἰσχρῶς.

Obſcœnitas, ἡ αἰσχρότης; verborum, ἡ αἰσχρορρημοσύνη, ης, *Dem.*

Obſcœnus, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, in verbis, ὁ ϗ ἡ αἰσχρορρήμων, *Poll.*

Obſcuratio, ἡ ἐπισκότησις, εως, ἡ σκότωσις, εως, *Plut.* *abolitio,* ἡ ἀφάνισις, εως, *Dem.* ἡ ἀμαύρωσις.

Obſcurè, ἀμαυρῶς, *Plut.*

Obſcuritas, τὸ σκότος, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, *Dion. Hal.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* ſermonis, ἡ ἀσάφεια λόγου, *Plut.* oculorum, ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioſc.* generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Dion. Hal.*

Obſcuro, ἐπισκοτέω, *Dem.* aliquid, συγκρύπτω, ſeu ἐπισκιάζω τι, *id.* ἀμαυρόω τι, *Philo.*

Obſcurus, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, lychnus, λυχνίδιον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀφανὴς, έος, & incerta gratia, ϗ ἄδηλος χάρις; *Dem.* obſcurum erat, ἄδηλον ἦν, *Lycurg.* obſcura oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aër, ἡ ὁμίχλη, ης, *Ariſtot.*

Obſecratio, ἡ ἱκετηρία, *Dem.* ἡ ἱκεσία, *Iſocr.* ἡ ϖροσλιπάρησις, εως.

Obſecro, λιπαρέω, & obteſtor, ϗ ἀντιϐολέω, *Dem.* oro & obſecro aliquem, ἱκετεύω τινα ϗ ἀντιϐολέω, *id.* ϖαρακαλέω.

Obſecundo, συνεπινεύω; alicui, τινὶ, *Plut.* alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινί τι, *Xen.* venti obſecundant, ἐπουριάζουσι, *Lucian.* ἐπουρίζουσι, *Philo.*

Obſepio, περιφράττω, aliquid, τί.

Obſequenter, πειθηνίως, *Philo.* θεραπευτικῶς, *Plut.*

Obſequentia, ἡ χάρις, *Dem.* ἡ θεραπεία, *Xen.*

Obſequioſè, θεραπευτικῶς, *Plut.* colo, κολακεύω, *Xen.*

Obſequioſus, θεραπευτικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ἀκολουθητικὸς, ἡ, ὸν. *Ariſtot.*

Obſequium, ἡ ἀνθυπειξις, εως, *Plut.* ἡ ὑπηρεσία. Confer *Obſequentia.*

Obſequor, ὑπηρετέω; alicui in aliquo, τινί τι, *Dem.* ὑπουργέω τι τινι, *Plut.* alicui, χαρίζομαι τινι, *Dem.*

Obſero, *firmo,* περικλείω, *Thuc.* *obſemino,* περιφυτεύω.

Obſervabilis, e, ὁ ϗ ἡ, αἰδέσιμος, ου.

Obſervantia, ἡ θεραπεία, *Iſocr.* omni obſervantiâ colere aliquem, πάσῃ θεραπείᾳ θεραπεύειν τινὰ, *Xen.* magnâ obſervantiâ coli ab aliquo, πολλῆς θεραπειας τυγχάνειν παρά τινος, *Iſocr.*

Obſervatio, ἡ παρατήρησις, *N. T.* ἡ ἐπιτήρησις, *Naz.*

Obſervator, ὁ ἐπίσκοπος.

Obſervatorius, παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν.

Obſervo, ἐπιτηρέω τι, *Dem.* παρατηρέω τι, *Lucian.* tempus, τηρέω τὸν καιρον, *Naz.* ἐπιτηρέω καιρὸν, *Plut.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Plut.* περιοράω τινὰ, *Thuc.* colo, θεραπεύω, aliquem, τινα, *Iſocr.* ποιέομαι θεραπείαν τινος, *idem.*

Obſes, ὁ ὅμηρος, *Thuc.* dare aliquem obſidem, παραδοῦναι τινα ὅμηρον, *Dem.* διδόναι ὅμηρον τινα, *Xen.* accipere aliquem obſidem, ὁμηρεύω, *Philo.* obſidem poſco aliquem, ἐξομηρεύω τινὰ, *Plut.*

Obſeſſio, ἡ περικάθησις, εως.

Obſeſſor, ὁ πολιορκῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ πολιορκητὴς, οῦ, *Athen.*

Obſeſſus, πολιορκούμενος, ένη, ενον, *Iſocr.* urbs, πόλις πολιορκουμένη, *id.* ab aliquo, καταστὰς εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *id.* à diabolo, δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* δαιμονιζόμενος, ένη, ενον, *N. T.*

Obſideo, πολιορκέω, *Iſocr.* urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* τινὰ, *Dem.* undique murum, κύκλῳ περικάθημαι τὸ τεῖχος, *id.*

Obſidio, ἡ πολιορκία, ας, *Dem.* obſidione claudere urbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, *Iſocr.* περικαθίζειν πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθίστασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπὸ τινος, *Iſocr.* capere urbem, πολιορκίᾳ ἁλίσκειν πόλιν, *Dem.* obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν; tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, *Iſocr.* ab obſidione ceſſare, παύσεσθαι πολιορκίας, *Ariſtot.*

Obſidionalis, πολιορκητικὸς, ἡ, ὸν.

Obſignator, ὁ ἐπισφραγιστὴς, οῦ, *Lucian.*

Obſigno, ἐπισφραγίζω τὶ, *Plato.* literas, κατασημαίνομαι γράμματα, *Dem.*

Obſiſto, ἐνίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίσταμαι πρός τινα, *Thuc.*

Obſoleo, ſeu obſoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*

Obſoletè, ἀπηρχαιόμενως, *Bud.*

Obſoletus, παλαιούμενος, ένη, ενον, *Plato.* verbum, ἀνακεχωρηκὸς ὄνομα, *Dion. H.*

Obſonium, vide *Opſonium.*

Obſtaculum, τὸ κώλυμα, ατὸς, *Lucian.*

Obſtetricatio, ἡ μαιευσις, *Plato.* ἡ μαιεία, *id.*

Obſtetricor, μαιεύομαι, *Lucian.* μαιόομαι, *Plut.*

Obſtetrix, ἡ ἀκεστρὶς, *Hipp.* ἡ μαῖα, *Plato.*

Obſtinatè, αὐθαδῶς.

Obſtinatio, ἡ αὐθαδεια, ας, *Plato.* ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.

Obſtinatus, ὁ ϗ ἡ ἀμετάπειστος, ου, *Plut.*

Obſtipo, καταστύφω.

Obſtipus, a, um, κυφὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Obſto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρὸς τινα, *Thuc.* ἀντιτάττομαι τινι, *Xen.* πρός τινα, *idem.* alicui, ne videat, κωλύω τινα τοῦ ὁρᾶν, *Herodot.* ἐμπόδιον εἰμι τοῦ μὴ ὁρᾶν, *id.* ne hoc facias, ἐπέχω σε τούτου, *Plut.*

Obſtrepo, θορυβέω, alicui, τινὶ, *Plut.* παρενοχλέω, τινὶ, & τινά.

Obſtringo, ἐπιδέω, *Gal.* juramento, ἐγκαταλαμβάνω ὅρκω, *Thuc.* aliquem ſponſione, κατεγγυάω τινά, *Dem.*

Obſtructio, ἡ ἔμφραξις, εως, *Heſych.*

Obſtructus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμφρακτος, ου.

Obſtruo, ἐμφράττω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Obſtupefacio, ἐκπλήττω τινὰ, *Herodian.*

Obſtupeo, ſeu Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι, aliquâ re, πρὸς τι, *Plut.* ἀναισθήτως ἔχω, *id.*

Obſum, βλάπτω τινὰ, *Lycurg.* Confer *Noceo.*

Obſurdeſco, ἐκκωφόομαι.

Obtego, κατακαλύπτω, *Plato.* περιστέγω.

Obtemperatio, idem quod *Obedientia.*

Obtempero, idem quod *Obedio.*

Obtendo, προΐσχομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Obtenebro, ἐπισκοτέω, *Dem.*

Obtero, ἐπιτρίβω, *Ariſtot.*

Obteſtatio, ἡ ἱκετηρία, *Dem.* ἡ ἐπιμαρτυρια, *Thuc.*

Obteſtor, ἀντιβολέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκλιπαρέω τινὰ, *Plut.* Deum, ἱκετεύω θεὸν, *Xen.*

Obticentia, ἡ ἀποσιώπησις, εως, *Plut.*

Obticeo, ſeu Obticeſco, ἀποσιωπάω, *Plut.*

Obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* locum, χώραν ἐπέχω, *Dion. Hal.*

Obtingit, συμβαίνει, τί τινι, *Iſocr.*

Obtorqueo, διαστρέφω, *Theophr.*

Obtrectatio, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem.* ὁ φθόνος, *id.* ὁ διασυρμὸς, ἡ κακολογία.

Obtrectator, ὁ βάσκανος, ου, *Dem.* φθονεῖν εἰθισμένος, *id.* ὁ ϗ ἡ κακολόγος.

Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινα ἐπί τι, *Lucian.* πρός τι, *id.* λοιδορόομαι τινι, *id.* διασύρω τινὰ, καταλαλέω.

Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, *Xen.*

Obtrunco, ἀποκεφαλίζω, *N. T.*

Obtueor, ἀντιβλέπω, *Ælian.*

Obtundo, ἀπαμβλόω, *Plut.* ἐξαμβλόω, *Plut.* aures, ἐκκωφέω τὰ ὦτα, *Lucian.*

Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Obturatio, ὁ ἐμφραγμὸς, οῦ.

Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ στόμα τινὶ, *Dem.* ἐπιστομίζω τινὰ, *idem.* aures, βύω τὰ ὦτα, LXX.

Obtuſè, ἀμβλύως, video, ἀμβλυώττω, *Lucian.* obtuſiſſimè video, ἀμβλύτατα ὁράω, *Plut.*

Obtutus, ûs, ἡ πρόσοψις, *Soph.* τὸ βλέμμα, *Dem.*

Obvallo, χαρακόω, *Æſchin.*

Obvenio, προσέρχομαι, *Dem.*

Obverſor, περιίσταμαι, *Dem.*

Obverto, ἐπιστρέφω, alicui terga, τὰ νῶτα τινι, *Lucian.*

Obviam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, συναντάομαι τινι, fio alicui, ἀπαντάω τινι, *Dem.* πρὸς τινα, *Iſocr.*

Obvio, ἀπαντάω τινὶ, *Xen.* ἀντιάζω τινὶ, *Plut.* ὑπαντιάζω τινὶ, *Lucian.*

Obvius, ἀπαντῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*

Obumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, οῦ, ὁ ἀποσκιασμὸς, οῦ.

Obumbro, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, *N. T.* τινὶ, *Lucian.* κατασκιάζω.

Obvolvo, περιελίττομαι, *Plut.* aliquid aliquo, περιστέλλω τί τινι, *id.*

Occa, τὸ βωλόκοπον, ου.

Occaleſco, ἀποσκιῤῥόομαι.

Occaſio, ὁ καιρὸς, *Dem.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *id.* ἡ εὐπορία, ας, *Iſocr.* ultro oblata, καιρὸς αὐτόματος, *Dem.* magna, μέγας, *Iſocr.* mirifica, μέγιστος, *Dem.* optima, κάλλιστος, *Iſocr.* apta ad aliquid, ἁρμόττων τινὸς, *Dem.* utilis, συμφέρων; ſingularis, εὐπορία πολλὴ; occaſionem quæro, καιρον ζητεω; nundinor, πρίαμαι; præbeo, ſeu ſuppedito, παρασκευάζω; accidere, συμβαίνειν; contingere alicui, γίγνεσθαι τινι; incidere, συμπίπτειν; venire, ἐλθεῖν; habere, ἔχειν, *id.* exſpectare, περιμένειν, *Iſocr.* prætermittere, παριέναι, *Dem.* demittere, ἀφιέναι; obſervo, παρατηρέω, *id.* aucupor, λαμβάνω, *Diod. Sic.* occaſione uti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ, *Dem.*

Occaſiuncula, τὸ ἀφορμίδιον, ου.

Occaſus, ûs, ἡ δυσμὴ, ῆς, ſolis, ἡλίου, *Xenoph.* ἡ δύσις, εως, *Ariſtot.* ad occaſum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες, *Dem.*

Occatio, ἡ βωλοκοπία, ας.

Occento, κατῳδέω, *Herodot.*

Occepto, ἄρχομαι, *Dem.* Confer *Incipio.*

Occidens, ἡ δύσις, *Ariſtot.* ἡ ἑσπέρα, *Dem.*

Occidentalis, e, δυσμικὸς, ἡ, ὸν, *Ptol.*

Occidio, idem quod *Occiſio.*

Occido, φονέω τινὰ, *Herodot.* Confer *Interficio.*

Occido, καταπίπτω, *Al. Aphr.* ſol occidit, ἥλιος δύει, ſeu καταδύει.

Occiput, ἡ κοτὶς, ίδος, *Hippocr.*

Occiſio, ὁ φόνος, ου, *Dem.* Confer *Cædes.*

Occiſor, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.*

Occlamito, καταβοάω, *Thuc.*

Occludo, κατακλείω, *Xen.*

Occo, βωλοκοπέω, *Ariſtoph.*

Occubo, idem quod *Occumbo.*

Occulo, συγκρύπτω. Confer *Abſcondo.*

Occultatio, ἡ κατάκρυψις, εως, ἡ κρύψις, εως.

Occultè, κρυφα, *Plut.* κρυφη, *N. T.* ἀφανῶς, *Dem.* ἀδηλως, κρύβδην.

Occulto, κρύπτω, *Dem.* ἀποκρύπτω τὶ, *id.*

Occultus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄδηλος, *Dem.*

Occumbo, τελευτάω, *Xen.* τελευτάω τοῦ βίου, *id.* τὸν βίον, *Lucian.* Confer *Morior.*

Occupatio, ἡ ἀσχολια, *Dem.* Confer *Negotium.*

Occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* αἱρέω πόλιν, *Plut.* κατέχω τι, *Iſocr.* ἐπικαταλαμβάνομαι τινος, *Æſchin.* ἐπέχω τι, *Ariſtot.* τινὸς, *Thuc.* occupor in aliquâ re, ἄσχολὸς εἰμι πρὸς τινι, *Ariſtot.* ἄσχολος γίνομαι διά τι, *Dem.*

Occurro, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xen.* occurrit mihi aliquid, ὑπέρχεται τί μοι, *Iſocr.* ἔρχεται μοι ἐπὶ νουν, *Dem.* συναντάω.

Occurſatio, τὸ ἀπάντημα, ατος, LXX.

Occurſo, ἔπειμι, *Herodian.* alicui, τινὶ, ἀπαντάω τινὶ, *Xen.*

Occurſus, ûs, ἡ ἀπάντησις, τὸ συνάντημα.

Oceanus, ὁ ὠκεανὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, *Ariſtot.* τὸ ὀμματίδιον, *id.*

Ocrea, ἡ κνημὶς, ῖδος, *Hom.*

Ocreatus, a, um, ὁ ϗ ἡ κνεμιδοφόρος, ου.

Octavum, ὀκτάκις.

Octavus, a, um, ὄγδοος, όη, οον, *Thuc.*

Octies, ὀκτάκις.

Octingenteſimus, a, um, ὀκτακοσιαστὸς, ἡ, ὸν.

Octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι, ιαι, ια.

Octo, οἱ, αἱ, τά ὀκτὼ, *Plut.* qui octo dierum eſt, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, *id.*

October, ὁ μυανεψιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ὀκτώβριος, ου.

Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, *Herodian.* Confer *Duodeviginti.*

Octogeſimus, ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.*

Octogies, ὀγδοηκοντάκις.

Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα, *Ælian.*

Octonarius, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, numerus, ἡ ὀγδοὰς, άδος, *Plut.*

Octuplex, ὀκταπλόος, *contr.* πλοῦς, ῆ, οῦν.

Octuplus, ὀκταπλάσιος, ια, ιον.

Oculatus, ὁ ϗ ἡ πολυόμματος, ου, *Lucian.* ὀξυδερκής; teſtis, ὁ αὐτόπτης, ου, *Xen.*

Oculitùs, ὀφθαλμόθεν.

Oculus, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Dem.* τὸ ὄμμα, ατος, *Ariſtot.* uterque, ἄμφω ὀφθαλμοὶ, *Dem.* ponere aliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμων, *id.* adſpicere aliquem oculis, ὁρᾶν τινα ὀφθαλμοῖς; occludere alicui oculos, συγκλεῖσαι τινι ὀφθαλμοὺς; cui oculus erutus eſt, ὀφθαλμον ἐκκεκομμενος, ἀπεστερημένος ὀφθαλμον, *id.* oculos attollo, ἀνακύπτω, *N. T.* ad oculos paſcendos facere, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν, *Æl.*

Ocymum, ſeu ocimum, τὸ ὤκιμον, ου, *Dioſc.*

Ocyor, ὁ ϗ ἡ ὠκίων, ονος.

Ocyùs, ὠκύτερον, ocyſſimè, ὤκιστα.

Oda, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Xen.*

Odeum, τὸ ᾠδεῖον, ου, *Heſych.*

Odi, μισέω τινὰ, *Dem.* ob aliquid, τινὸς, *Plut.* aliquid, ἐχθαίρω τι, *id.* Confer *Odium.*

Odioſè, μισητῶς, δυσκόλως, *Dem.* ἐχθρωδῶς, *id.* φιλαπεχθημόνως, *Lucian.*

Odioſus, μισητὸς, ὴ, ὸν, ϛυγερὸς, ὴ, ὸν, φορτικὸς, ὴ, ὸν, & moleſtus, ϗ ἐπαχθὴς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φιλαπεχθήμων, ονος, & diis inviſus, ϗ ἐχθρὸς θεοῖς, *idem.*

Odium, τὸ μῖσος, εος, *Ariſtot.* in aliquem, τινὸς, *Thuc.* in odio eſſe omnibus, μῖσος ἔχειν ϖαρὰ ϖάντων, *Lucian.* odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν ϖρός, τινος, *Plato.* dignus, qui odio habeatur, μισεῖσθαι ἄξιος, *Dem.* odium conflare alicui, καθιϛάναι τινὰ εἰς μῖσος, *Iſocr.* odio crimen alicui impingere, ϖρὸς ἔχθραν, ſeu διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ, *Dem.* proſequi aliquem odio, νοεῖν τινι ἔχθιϛα, *Ælian.* ob aliquid, μισεῖν τινά τινος, *Plut.*

Odor, ἡ ὀσμὴ, *Thuc.* ἡ ὀδμὴ, *Lucian.* bonus, ἡ εὐοσμία, *Theophr.* ἡ εὐοδμία, *idem.* malus, ἡ δυσωδία, *Plut.* ἡ ἀοσμία, *Theophr.* odore paſcere, ἑϛιᾷν τῇ ὀσμῇ, *Æl.* carens, ὁ ϗ ἡ ἄοσμος, *Theophr.*

Odorabilis, ὀσφραντὸς, ὴ, ὸν, *Ægin.* ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ὀσφρητὸς, ὴ, ὸν.

Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.*

Odoratio, ἡ ὄσφρησις, εως, *Dioſc.*

Odoratus, ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ θυώδης, εος, *Theophr.*

Odoratus, ûs, ἡ ὄσφρησις, έως, *Dioſc.*

Odoro, θυμιάω, *Herodot.* ἀρωματίζω, *Al. Aphr.*

Odoror, ὀσφραίνομαι, *Xenoph.*

Odorus, ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας. *Ariſtot.*

Oeconomicus, οἰκονόμικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Oeconomus, ὁ οἰκονόμος, ȣ, *Ariſtot.* ſum, οἰκονομέω, *N. T.*

Oenopola, ὁ οἰνοπώλης, ȣ, ſum, οἰνοπωλέω, *Ariſtot.*

Oeſtrum, ὁ οἶϛρος, ȣ, *Plut.* oeſtro exagito, ἐξοιϛρέω, *Lucian.*

Offa, ἡ μάζα, ης, *Ariſtoph.*

Offella, τὸ μάζιον, *Athen.* ἡ μαζίσκη, *Ariſtoph.*

Offendiculum, τὸ ϖρόσκομμα, ατος, *N. T.* ἡ ϖροσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Offendo, ϖροσκόπτω; pedem ad lapidem, ϖόδα ϖρὸς λίθον, *N. T.* λίθῳ, *ibid.* ϖρόσπταιω λίθῳ, *Plut.* aliquem, ϖροσκρȣ́ω τινὶ, *idem,* aliquem aliquâ re, λυπέω τινά τι, *Dem.* ἔν τινι, *id.* *Invenio,* quod vide.

Offenſa ſeu Offenſio, ἡ ἀηδία, *Dem.* τὸ ἀηδὲς, ἡ ἀπέχθεια, *id.* τὸ ϖταῖσμα.

Offenſiuncula, τὸ ϖταισμάτιον.

Offenſo, ϖροσκρȣ́ω, aliquem, τινὶ, *Plut.*

Offero, προσφέρω, donum & victimam, δῶρον ϗ θυσίαν, *N. T.* me conſpectui alicujus, ἐπισημαίνω ἐμαυτὸν τινι, *Dion. Hal.* me opportunè, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, *Plut.* me periculis, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνȣς, quæſtionem, ϖροτείνω ϖρότασιν, *Ariſtot.*

Officina, τὸ ἐργαϛήριον, *Plato.* ærarii, τὸ χαλκεῖον, *Lucian.* vitriarii, τὸ ὑαλȣργεῖον, textoris, τὸ ἰϛȣργεῖον, ȣ, &c.

Officio, βλάπτω, τινὰ, *Plato.* Confer *Noceo.*

Officioſè, θεραπευτικῶς, *Plut.* ἐπιμελῶς.

Officioſitas, ἡ θεραπεία, ας, *Xen.*

Officioſus, θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* Confer *Obſequioſus.*

Officium, τὸ δέον, οντος, *Dem.* τὸ καθῆκον, τὸ ϖροσῆκον, οντος, τὸ ἔργον, ȣ; ſuum facere, officio ſuo fungi, ποιεῖν ſeu πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει; nullâ in re, ȣ̓δὲν τῶν δεόντων ποιεῖν; mei, tui, veſtri, magiſtratuum, viri ſapientis, &c. officium eſt, ἔργον ἐμὸν, σὸν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονȣ̃ντός ἐϛι, *Dem.* *Iſocr.* *Æſchin.* fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφȣ̃, *Dem.* boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθȣ̃ ἀνδρὸς, *Plato.* officio deeſſe, προδιδόναι τα καθήκοντα, *Lucian.* officia humanitatis, τὰ φιλάνθρωπα, ων, *Dion. Hal.*

Offuciæ, ὁ φενακισμὸς, ȣ̃, *Philo.*

Offundo, καταχέω, caliginem alicui, ἐπισκοτέω τινὶ, *Dioſc.*

Oggannio, ἀντικνύζομαι.

Oggero, ϖροϐάλλω, τί τινι, *Plut.*

Oh, Ohe, Oho, ὦ!

Olea, ἡ ἔλαια, ας, pro arbore, *Plato,* pro fructu, *Dem.*

Oleagineus, ἐλάϊνος, ίνη, ινον.

Olearis, ἐλαιηρὸς, ὰ, ὸν.

Olearius, ὁ ἐλαιοπώλης, ȣ, *Poll.*

Oleaſter, ἡ ἀγριέλαιος, ȣ, *Theophr.*

Oleitas, τὸ ἐλαιῶδες, εος.

Oleo, ὄζω, *Dioſc.* ἀπόζω, *Herodot.*

Oleoſus, ὁ ϗ ἡ ἐλαιώδης, εος, *Theophr.*

Oleraceus, ὁ ϗ ἡ λαχανώδης, εος, *Dioſc.* λαχανηρὸς ὰ, ὸν, *Theophr.*

Oletum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*

Oleum, τὸ ἔλαιον, *Xen.* cedrinum, τὸ κεδρίλαιον; è cneco, τὸ κνηκέλαιον, *Dioſc.* myrtinum, μυρσινέλαιον, *id.* &c. olei fex, τὸ ὑπέλαιον.

Olfacio, ὀσφραίνομαι; aliquid, τινὸς, *Xenoph.* ὀσφράομαι τινος, *Lucian.*

Olfactus, ûs, ἡ ὄσφρησις, εως, *Dioſc.*

Olidus, ὁ ϗ ἡ ὀζώδης, εος, *Theophr.*

Olim, ϖάλαι, dicta, ῥηθέντα, *Dem.* populari rep. uſi, τὸ ϖάλαι δημοκρατȣ́μενοι, *idem.* τὸ ϖαλαίον, *Iſocr.* jam, olim, ἐκπάλαι, *N. T.*

Olitor, ὁ κηπωρὸς, ȣ̃, ὁ λαχανοπώλης, ȣ.

Oliva, ἡ ἐλαία, ας, *Plato.*

Olivetum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*

Olivo, ἐλαιόω, *Poll.*

Olivum, τὸ ἔλαιον, ȣ, *Dioſc.*

Olla, ἡ χύτρα, ας, *Xen.* ollarum fictor, ὁ χυτρεὺς, έως, *Plato.* teſtæ, τὰ χυτραῖα, ων, *Poll.*

Ollaris, χυτραῖος, αία, αῖον.

Ollula, τὸ χυτρίον, ȣ, *Ariſtot.* ἡ χυτρὶς, ίδος, *Dion.*

Olor, ὁ κύκνος, ȣ, *Ariſtot.*

Olorinus, κύκνειος, εία, ειον, melos, μέλος, *Athen.*

Olus, τὸ λάχανον, ȣ, *Theophr.* olus colligo, λαχανεύομαι, *Lucian.* olerum collectio, ἡ λαχανεία, ας, *Joſeph.* olera decerpo, ἐκλαχανείζομαι, *Theophr.* olera perduco, λαχανευομαι, *Strabo.*

Olympia, *locus Elidis,* ἡ Ὀλυμπία, ας; ludi, τὰ Ὀλύμπιά, ων, *Dem.*

Olympiacus, Ὀλυμπιακὸς, ὴ, ὸν, certamen, ἀγὼν, *Ariſtoph.* victoria, ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος, *Herodot.*

Olyra, ἡ ὄλυρα, ας, *Gal.*

Omaſum, ὁ ἐχῖνος, ȣ, *Baſ.*

Omen, ὁ οἰωνὸς, ȣ̃, *Xen.* τὸ οἰώνισμα, ατος, *Herodian.* pro omine bono habeo, ϖιϛεύω εἶναι ὄτταν ἀγαθὴν, *Ælian.* ϖρὸς οἰωνȣ̃ λαμϐάνω ἀγαθȣ, *Dion. Hal.* ominis mali, ὁ ϗ ἡ ἀπόφημος, ȣ, *Suid.*

Omentum, τὸ ἐπικλοον, ȣ, *Poll.*

Ominator, ὁ οἰωνιϛὴς, ȣ̃, *Heſych.*

Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* ominare quæſo meliùs, εὐφήμει, *Plato.*

Ominoſus, ὁ ϗ ἡ δυσοιώνιϛος, *Lucian.*

Omitto, ϖαραλείπω, τὶ, *Iſocr.* διαλείπω τι, *id.* ἐάω τι, *id.* aliquid lubens, ὑπερϐαίνω τι ἑκὼν, *Xen.*

Omnifariàm, ϖαντοδαπῶς, ϖαντοίως, *Herod.*

Omnigenus, ϖαντοῖος, οία, οῖον, *Lucian.* ϖαντοδαπὸς, ὴ, ὸν.

Omnimodè, ϖαντοίως, *Herodian.* ϖανταχῆ, *Plut.*

Omnimodus, idem quod *Omnigenus.*

Omninò, ϖάντως, *Plut.* ὅλως, *Dem.* ϖαντη, *Ælian.* ϖαντάπασιν, *Plato.* differt, τὸ ϖᾶν διαφέρει, *Xen.*

Omnipotens, ὁ ϗ ἡ ϖαντοκράτωρ, ορος, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ϖαγκρατής.

Omnipotentia, ἡ ϖαντοκρατορία, *Sirac.*

Omnis, ϖᾶς ϖᾶσα, ϖᾶν, *Dem.* ἅπας ἅπασα, ἅπαν, *Iſocr.* omnes, quotquot, ϖάντες, ὅσοιπερ, ſeu ὅσοι, *Dem.* ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *id.* ante omnia fac, ϖερὶ ϖαντὸς ποιȣ, *id.* omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπȣ βȣλεσθαι, *id.* omnium maximè, quos ego novi, ϖάντων μάλιϛα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *Xen.*

Omphacium, τὸ ὀμφάκιον, *Dioſc.*

Onager, ὁ ὄναγρος.

Onerarius, φορτικὸς, ὴ, ὸν, navis, ϖλοῖον, *Thuc.*

Onero, φορτίζω, aliquem aliquo, τινὰ τι, *N. T.* mulas, ἐπισκευάζω τὰς ἡμιόνȣς, *Ariſtot.* navem frumento, γεμίζω ναῦν σίτȣ, *Dem.*

Oneroſus, φορτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Onus, τὸ φορτίον, ȣ, *Dem.* ὁ φόρτος, ȣ. *Lucian.* navis, ὁ γόμος, ȣ, *Poll.* jumenti, τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* impono alicui, φορτίζω τινὰ, *N. T.* majus ſuſcipere viribus, φορτιον μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι, *Dem.* excutio, ἀποφορτίζομαι, *Syneſ.*

Onuſtus, ϖεφορτισμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Onychinus, ὀνύχινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioſc.*

Onyx, ὁ ὄνυξ, χὸς, *Dioſc.*

Opacitas, τὸ ἐπίσκιον, ȣ.

Opaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τινὶ, *N. T.* τι, *ibid.*

Opacus, ὁ ϗ ἡ κατάσκιος, ȣ, *Philo.* ὁ ϗ ἡ σκιώδης, εος, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Opella, τὸ πραγμάτιον, ȣ.

Opera, æ, ἡ ἐργασία, do, ut liberor, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαχθῆναι, *N. T.* do, ſeu navo alicui, σπȣδάζω περὶ τινος, *Plato.* περί τι, *Xen.* ὑπὲρ τινος, *Dem.* ἐπὶ τινι, *Iſocr.* τι, *Plato.* in aliquâ re, συμπράττω τί τινι, *Plut.* multum operæ ponere in aliquâ re, πολλὰ πραγματεύεσθαι περί τι, *Ariſtot.* opera danda eſt, ut habeas, πειρατέον ἔχειν, *id.* χρὴ, σπȣδάζειν, ὅπως ἔχης, *Dem.* operæ pretium eſt conſiderare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *id.* audire, ἄξιον τῶν πραγμάτων ἀκȣ̃σαι, *Ariſtoph.* πρȣ́ργȣ ἐϛὶ, *Plato.* non eſt operæ pretium, ȣ̓κ ἔχει ὑπόθεσιν σπȣδῆς, *Ælian.* opera mutua, ἡ συνεργία, ας, *Dem.*

Operaria, ἡ ἐργάτις, ιδος, *Ariſtot.*

Operarius, ἐργαϛικὸς, ὴ, ὸν; mercede conductus, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Operarius, ὁ ἐργάϛηρ, *Xen.* ὁ ἐργάτης, *id.*

Operatio, ἡ ἐργασία, *Ariſtot.*

Operator, ὁ ἐργάτης, *Xen.*

Operculum, τὸ ϖῶμα, ατος, *Athen.* operculo claudo, ϖωμάζω, *Ariſtot.*

Operimentum, τὸ ἐπίϐλημα, τὸ κάλυμμα.

Operior, καλύπτω. Confer *Tego.*

Operor, ἐργάζομαι; adſidue, συνεχῶς.

Operoſè, ἐργαϛικῶς, ἐργατικῶς, *Plut.*

Operoſus, ἐργαϛικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐργώδης, & moleſtus, ὁ ϗ ἡ ἐπίπονος, ȣ, ϗ χαλεπὸς, *Iſocr.*

Opertè, κρυφῆ, *N. T.* Confer Occultè.

Opertorium, τὸ σκέπασμα, ατος, *Ariſtot.*

Opertus, καλυπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ κατάϛεγος.

Opes, vide *Divitiæ,* item *Auxilium.*

Opifex, ὁ δημιȣργὸς, *Ariſtot.* ὁ χειροτέχνης, *Dion. Hal.*

Opificium, ἡ δημιȣργία, τὸ δημιȣ́ργημα, τὸ χειρȣ́ργημα.

Opilio, ὁ ϖροϐατεὺς, έως, *Ariſtoph.* ὁ ϖοιμήν.

Opimè, ϖιόνως, ϖολυτελῶς.

Opimitas, ἡ ϖιότης, ητος, *Ariſtot.*

Opimo, ϖιαίνω; aliquid, τὶ, *Ariſtot.*

Opimus, ὁ ϗ ἡ ϖίων, ονος, *Ariſtot.*

Opinabilis, δοξαϛὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Opinatio, ἡ δοξασία, *Suid.* τὸ δόξασμα, *Plato.*

Opinator, ὁ δοξαϛὴς, ȣ̃.

Opinio, ἡ δόξα, ης, *Thuc.* ἡ δόκησις, *Plut.* opinionem alicujus rei excitare alicui, ϖροϛρίϐεσθαί τινι δόξαν τινος, *Dem.* habere talem de aliquo, ὑπαρχειν τινὶ τοιαῦτην ὑπόληψιν ϖερί τινος; conſequi alicujus rei, ἐκφέρειν δοξαν τινὸς; opinione duci, χρῆσθαι δόξῃ; judicare de re aliquâ, κρινεσθαι δοξῃ ϖερι τινος, *id.* opinionem fallere alicujus, παρακρȣ́εσθαι δόξαν τινὸς, *Iſocr.* deducere aliquem ab opinione, μεταϛῆναι γνώμην ſeu δόξαν τινος; deduci ab opinione, ἀφεῖσθαι τῆς δόξης, *id.* opinionem deponere, μεταθέσθαι τὴν δόξαν, *Dem.* abolere de ſe conceptam, διαλύειν δόξαν τινα, *Iſocr.* opinione celeriùs, θᾶττον ἐλπίδος, *Herodian.* majus, τῆς δόξης μεῖζον, *Plut.* opinionem præclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπέρ, τινος, *Æl.*

Opinioſus, δοξαϛικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Opinor, δοξάζω; malè, κακῶς, *Plato.* de aliquâ re, περί τινος, *id.* Confer *Opinio.*

Opiparè, πολυτελῶς, *Dem.* δαψιλῶς.

Opiparus, ὁ ϗ ἡ πολυτελὴς, έος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.*

Opitulatio, ἡ βοήθησις. Confer *Auxilium.*

Opitulor, βοηθέω τινὶ, *Iſocr.* Confer *Auxilior.*

Opium, τὸ ὄπιον, ου, *Dioſc.*

Opobalſamum, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, *Dioſc.*

Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, *Dem.* quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, *Iſocr.* aliquem docere quid, χρὴ τινα διδάσκειν τι, *Xen.* facere, ποιεῖν, *Plato.* & neceſſe eſt alere milites, δεῖ ϗ ἀναγκαῖόν ἐστι τρέφειν στρατιώτας, *Dem.* ut convenit & oportet, ὡς δεῖ ϗ προσήκει, *id.*

Opperior, περιμένω, aliquem, τινὶ, *Plut.* Confer *Exſpecto.*

Oppeto, ἀποίχομαι, *Plut.* Confer *Morior.*

Oppico, πισσόω, *Cl. Al.* καταπισσόω τι, *id.*

Oppidanus, ὁ, ἡ, τὸ κατα πόλιν, *Dion. Hal.* πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Oppidatim, κατὰ πόλιν.

Oppidò, κομιδῆ, *Dem.* λίαν.

Oppidulum, ἡ πολίχνη, *Thuc.* τὸ πολίχνιον, *Iſocr.*

Oppidum, ἡ πόλις, εως, *Dem.* Confer *Urbs.*

Oppignero, ἐνεχυριάζω, *Dem.* alicui ædes, ἀποτιμάω τινὶ οἰκίαν; alicui ſuas facultates, ὑποτίθημι τινι τὴν οὐσίαν, παρακατατίθεμαι τινι χρήματα; facultates oppigneratæ ſunt, οὐσια ὑπόκειται, *id.*

Oppleo, ἀναπληρόω, *Plato.* Confer *Impleo.*

Oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτείνω τινὶ, *Dem.* manus oculis, προΐσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμῶν, *Plut.*

Opportunè, εὐκαίρως, *Iſocr.* dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, *id.*

Opportunitas, ἡ εὐκαιρία, *Iſocr.* auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *Dem.* omnium maxima rei faciendæ, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν, *id.*

Opportunus, ὁ ϗ ἡ εὔκαιρος; tempus, καιρὸς, *Herodian.* ad aliquid, ὁ ϗ ἡ ἐπιτήδειος πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.*

Oppoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Naz.*

Oppreſſio, ἡ καταπίεσις, εως; ἡ κατάθλιψις; tyrannica, ἡ καταδυναστεία.

Opprimo, καταπιέζω, aliquem iniquè, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Iſocr.* bello, κατατρίβω τινὰ περὶ τὸν πολεμον, *Plut.*

Opprobratio, ἡ λοιδορία, *Dem.* ἡ διαβολὴ, *id.*

Opprobrium, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.*

Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινὶ, *Dem.* Confer *Exprobro.*

Oppugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *id.* ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* urbis, ἡ πολιορκία, *id.*

Oppugnator, διαμαχόμενος, ένη, ενον, *Dem.* urbis, ἡ πολιορκητὴς, οῦ, *Athen.*

Oppugno, προσβάλλω; mœnia, πρὸς τείχη, *Dem.* urbem, Epidaurum, πολιορκέω Ἐπίδαυρον, *Plut.* aciem inſtructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, *id.*

Ops, ἡ Ῥέα, ας.

Opſonator, ὁ ὀψώνης, ου, *Ariſtoph.*

Opſonatus, ſeu Opſonatio, ἡ ὀψωνία, ας, *Plut.*

Opſonium, τὸ ὀψώνιον, ου, *Plut.* τὸ ὀψάριον.

Opſono, ſeu Opſonor, ὀψωνέω, *Ariſtoph.*

Optabilis, εὐκτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* alicui, εὐκταῖος, αία, αῖον, τινι, *Lucian.* αἱρετός.

Optabiliter, εὐκτῶς.

Optatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.*

Optatò, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχήν.

Optica, ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Optimas, ὁ κράτιστος, ὁ ἄριστος.

Optimè, βελτίστως, βέλτιστα, *Dem.* ἄριστα, *id.* me gero, ἀριστεύω, *Iſocr.*

Optimus, κρατιστος, ιστη, ιστον, *Plut.* βέλτιστος, η, ον, *Thuc.* ſum, κρατιστεύω, *Iſocr.* ἀριστεύω, *id.*

Optio, ἡ αἵρεσις, *Dem.* optionem dare alicui faciendi aliquid, διδόναι τινὶ αἵρεσιν τινος, eſſe alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναι τινι, πότερον, *idem.* accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, *id.*

Opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθὰ, *Dem.* à Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπίδοσιν, *Iſocr.* nefaſta, ἀθέμιστα, *Xen.* audire aliquem, ποθέω τινὰ ἀκούειν, *Dem.*

Opulentia, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* ἡ εὐπορία. Confer *Divitiæ.*

Opulenter, πλουσίως, εὐπόρως, *Dem.*

Opulentus, πλούσιος. Confer *Dives.*

Opus, ἔργον, ου, *Dem.* aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, *Iſocr.* ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, *Dem.* bonum, τὸ ἀγαθούργημα, ατος; malum, τὸ κακούργημα, ατος.

Opus eſt, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, *Ariſtot.* verbis, δεῖ λόγου, *id.* alicui aliquâ re, δεῖ τινί τινος, *idem.* προσδεῖ τινί τινος, *Dem.* alicui aliquâ re ad aliquid, δεῖ τινί τινος πρός τι, *Ariſtot.* opus habeo alicujus rei, δέομαι τινος, *Iſocr.* χρείαν ἔχω τινὸς, *N. T.* opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, *Æſchin.*

Opuſculum, τὸ ἐργίδιον, ου.

Oraculum, ὁ χρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ χρησμῳδία, *Herodot.* τὸ μαντεῖον, *Dem.* τὸ μάντευμα, *Plato.* Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμὸς, *Iſocr.* fide digniſſimum, μαντεῖον πιστότατον, *id.* oraculum bonum dare, διδόναι ἀγαθὴν μαντείαν, *Dem.* petere de aliquo, χρῆσθαι μαντείῳ περὶ τινος, *Iſocr.* recitare, ἀναγινώσκειν μαντείαν τῶν θεῶν, *Dem.* hoc dicit, μαντεία φησὶ τουτο, *idem.* adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ, *Plut.* conſulere, μαντεύεσθαι, *Plut.* χρηστηριάζεσθαι, *Diod. Sic.*

Oratio, ὁ λόγος, *Dem.* forenſis, ἡ δικογραφία, *Iſocr.* λόγος δικανικὸς; orationem inſtituo, λόγον προαιρέομαι; meditor, μελετάω; compono, conficio, συντίθημι; paro, παρασκευάζω, *idem.* ſcribo, γράφω, *Dem.* συγγράφω; conficio, ποιέομαι; perficio, ἐξεργάζομαι, *id.* finio, ἐπιτελέω, *Iſocr.* edo, ἐκδιδωμι, *idem.* habeo, λέγω, *Dem.* adverſus aliquem, δημηγορέω κατά τινος; audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, *id.*

Oratiuncula, τὸ λογίδιον, *Iſocr.*

Orator, ὁ ῥήτωρ, *Dem.* ὁ λέγων, *idem.*

Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Oratoriè, ῥητορικῶς, *Æſchin.*

Oratorius, ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Orbatio, ὁ στέρησις, εως, *Ariſtot.*

Orbiculatim, κυκληδὸν, σφαιρικῶς, *Plut.*

Orbiculus, τὸ σφαιρίδιον, ου.

Orbis, ὁ κύκλος, ου, *Plato.* ἡ οἰκουμένη, *Dem.* in orbem, κύκλῳ, *Herodian.*

Orbita, ἡ τροχία, ἡ ἁρματοτροχία, *Lucian.*

Orbitas, *liberorum*, ἡ ἀπαιδία, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, *Plut.* parentum, ἡ ὀρφανία, *id.*

Orbo, ἀποστερέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberis, ἀτεκνέω, LXX. Confer *Privo.*

Orbus, πηρώμενος, ένη, ενον, *Lucian.* liberis, ὁ ϗ ἡ ἄπαις, αιδος, *Dem.* parentibus, ὀρφανὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Orcheſtra, ἡ ὀρχήστρα, ας, *Iſocr.*

Orcus, ὁ ᾅδης, ου.

Ordinarius, τακτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Ordinatè, ſeu Ordinatim, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, *Iſocr.* εὐτάκτως.

Ordinatio, ἡ τάξις, *Dem.* ἡ εὐταξία, *Iſocr.*

Ordino, ἐγκοσμέω, τάττω, mundum, τὸν κόσμον, *Plato.* omnia benè, διατάττω εὖ ἕκαστα, *Xen.* milites, διοικέω τὸ στρατόπεδον, *Her.*

Ordior, ἄρχομαι τινὸς, *Plato.* ſectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν, *Plut.* telam, ὑφαίνω ἱστὸν, *Hom.* Confer *Inchoo, Incipio.*

Ordo, ἡ ταξις, vitæ, βίου, *Iſocr.* militum, τὸ ταγμα, *Plut.* equeſtris, τὸ τάγμα ἱππικὸν, *Herodian.* in ordinem aliquem colloco, τίθημι τινα εἴς τάξιν, *Dem.* ordinem verborum conſtituo ſeu ſervo, ποιέω τάξιν τῶν λόγων, *id.* obſervo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, *Iſocr.* deſero, λείπω τὴν τάξιν, *Dem.* in ordinem redigo, καταλάττω εἰς τάξιν, *Lyſ.* ordinem militarem duco, ταγματαρχέω, *Philo.* ordine eo, ſeu procedo, στείχω; ito, στιχηδὸν ἵσταμαι, *Suid.* diſpono, στιχίζω, *Æſchin.* ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαι τι, *Dem.*

Organicè, ὀργανικῶς, *Ariſtot.*

Organicus, ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Organum, τὸ ὄργανον, ου, *Ariſtot.*

Orgyia, ἡ ὄργυια, ας, *Herodot.*

Orichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, *Plato.*

Oriens, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *N. T.* αἱ ἀνατολαὶ, ων, *Herodian.*

Orificium, τὸ στόμα, ατος, *Ariſtot.*

Origanum, τὸ ὀρείγανον, ου, *Dioſc.*

Originalis, ὁ ϗ ἡ ἀρχέγονος, peccatum, ἁμάρτημα.

Originarius, ἀρχικὸς, ἡ, ὸν.

Originatio, ἡ ἐτυμολογία, ας, *Cic.*

Origo, ἡ γένεσις, *Plato.* ἡ ἀρχὴ, ῆς, *id.* cauſſa, ἡ αἰτία, *Plut.* verborum, ἡ ἐτυμολογία, *Cic.*

Orior, γινομαι, *Xen.* ἐπανατέλλω. Confer *Naſcor.*

Oriundus, ὁ ϗ ἡ ἀπόγονος, *Dem.* ab aliquo, γεγονὼς παρά τινος, *Iſocr.*

Oriza, vide *Oryza.*

Ornamentum, τὸ κόσμημα, *Plato.* ὁ κόσμος, *Ariſtot.* ornamento eſſe alicui, κόσμον εἶναι τινι, *Plut.*

Ornatè, κεκοσμημένως, χαριέντως.

Ornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*

Ornatus, ὁ κόσμος, ου, *Dem.*

Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.

Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, *Dem.*

Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, *Dem.* aliquem, ne ſuccenſeat, παραιτέω τινα μηδὲν ἀχθεσθῆναι, *id.* & poſtulo hoc ab omnibus, δέομαι ϗ ἀξιόω τουτο, παρὰ πάντων; vos & obſecro, ἱκετεύω ὑμᾶς ϗ ἀντιβολέω. orationem habeo, ἐρέω, *id.*

Orphanus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, *Dem.*

Orſus, ûs, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Initium.*

Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξια, ας, *Baſ.*

Orthodoxus, ὁ ϗ ἡ ὀρθόδοξος; ſum, ὀρθοδοξέω, *Baſ.*

Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, ας, *Gramm.*

Ortus, γεγονὼς, υῖα, ος, *Dem.* Confer *Natus.*

Ortus, ἡ γένεσις, εως, ἡ ἀνατολή.

Oryza, ἡ ὄρυζα, ης, *Dioſc.*

O ſi, εἴθε, ſcriberet, γράψειε, *Plato.* ſcripſerit, ἔγραψε, *Xen.* Confer *Utinam.*

Os, oris, τὸ στόμα, *Dem.* aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα περὶ τινος οὐκ ἔχειν; audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στοματός τινος; obturare alicui, ἐπιστομίζειν τινὰ; ἐμφράττειν στόμα, *id.* in ore omnium hæc ſunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται, *Plut.* πᾶσι διὰ στοματὸς ἐστι, *id.* aperio & ſolvo, ἀνοίγω ϗ λύω στόμα, *id.* contineo, ἔχω στόμα, *Soph.* in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχω, *Xen.* uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, *Plato.* in os ſeu buccam venire, ἐπὶ στόμα ἔρχεσθαι, *idem.* *facies*, ἡ ὄψις, *Dem.*

Os, oſſis, τὸ ὀστέον, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, *Plut.*

Oſcitanter, ἀμελῶς, *Iſocr.* ὀλιγώρως, *Dem.* ῥαθύμως, ὀκνηρῶς.

Oſcitatio, ἡ χάσμη, ης, *Ariſtot.*

Oſcito ſeu Oſcitor, χασμάομαι, *Al. Aphr.*

Oſculatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Oſculor, φιλέω, aliquem, τινὰ, ore admoto τῷ στόματι, *Xen.* alicujus manus & pedes, καταφιλέω τινὸς χεῖρας ϗ πόδας, *id.* complector aliquem & oſculor, συλλαμβάνω τινὰ ϗ φιλέω, *Plut.*

Oſculum, *os parvum*, τὸ στομάτιον, ου, τὸ στομίον, ου, *Athen.* baſium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.* do, καταφιλέω. Confer *Oſculor.*

Oſor, ἡ μισητὴς, οῦ.

Oſſeus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀστώδης, εος, *Athen.* ὄστινος, ίνη, ινον.

Oſſiculum, τὸ ὀστάριον, ου.

Oſſuarium, τὸ ὀστοδοχεῖον, ου.

Oſtendo, δείκνυμι; aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, *Dem.* aliquid ſatis, ἀποδείκνυμι τι ἱκανῶς, *Iſocr.* aliquid manifeſtè, ἐπιδείκνυμι τι φανερῶς, *Dem.* δείκνυμι τι σαφῶς, *id.* admodum accuratè alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμι τι τινι, *id.* alicui, quod, δηλόω πρός τινα, ὅτι, *Iſocr.* me optimè, παρέχω ἐμαυτον βελτίστον, *id.*

Oſtentatio, ἡ ἐπίδειξις, εως, divitiarum, virium, πλούτου, ῥώμης, *Iſocr.* ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* ὁ κομπασμός.

Oſtentator, ὁ ἀλαζὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ου, *id.* ὁ κομπαστής.

Oſtento, ἀλαζονεύομαι, *Iſocr.* vires, ποιέομαι ἔνδειξιν τῆς ῥώμης, *id.* aliquid, ἐμπομπεύω τινὶ, *Dem.* κομπάζω.

Oſtentum, τὸ σημεῖον, *Dem.* τὸ τέρας, *Plut.*

Oſtiarius, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*

Oſtiatim, κατὰ θύρας.

Oſtiolum, τὸ θυρίδιον, ου, τὸ θύριον.

Oſtium, ἡ θύρα, ας, *Xen.* Confer *Janua*, *Fores*; fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, *Ariſtot.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Pauſ.*

Oſtrea, τὸ ὄστρεον, ου, *Plut.*

Oſtreoſus, ὁ ϗ ἡ ὀστρεώδης, εος.

Oſtreum, τὸ ὄστρεον, *Plut.* τὸ ὄστρειον, *Athen.*

Oſtrinus, ὄστρειος, εία, ειον.

Otiolum, τὸ σχολίδιον, ου.

Otior, σχολάζω, *Dem.* ἀργέω. Confer *Otium.*

Otioſè, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς, *Plato.* *Æſchin.*

Otioſus, ὁ ϗ ἡ ἀπράγμων, όνος, vita, βίος, *Dem.* σχολαῖος, αία, αῖον.

Otium, ἡ σχολὴ, *Dem.* ἡ ἀπονία, *Plut.* ἡ ἀπραξία, *id.* τὸ ἀπράγμον, ονος, *Thuc.* ago, σχολὴν ἄγω, *Dem.* impendo alicui rei, ποιέω, πρός τι, *Xen.* eſſe alicui, γίνεσθαι τινι, *Plato.* ſcribendi, εἶναι τινι γράφειν, *Xen.* habere, ὑπάρχειν τινὶ, *Ariſtot.* conſumere in aliquâ re, ἀναλίσχειν εἰς τι, *Iſocr.* per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν ſeu ἐπὶ σχολῆς πράττειν τι, *Dem.* otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, *Plato.* abundo, εὖ ἔχω σχολὴν, *Plato.*

Ovalis, e, ὁ ϗ ἡ ποειδὴς, έος, *Xiph.* ὁ ϗ ἡ ὠώδης, έος.

Ovatio, ὁ θρίαμβος ἐλάττων, *Dion. Hal.*

Ovicula, τὸ προβάτιον, ου. *Ariſtoph.*

Ovile, τὸ ποίμνιον, ου, ἡ αὐλή.

Ovillus, προβάτειος, εία, ειον, *Ariſtot.*

Ovinus, ὁ ϗ ἡ μήλειος, ovina pellis, τὸ κῶος.

Ovis, τὸ πρόβατον, *Ariſtot.* τὸ μῆλον, ἡ ὄις, ὄιος.

Ovo, ἥδομαι, aliquâ re, τινὶ, *Iſocr.* Confer *Lætor.*

Ovulum, τὸ ὠάριον, ου, *Athen.* τὸ ὤον, ου, *id.*

Ovum, τὸ ὠὸν, οῦ, *Ariſtot.* pario, ὠοτοκέω, *id.* ὠὸν τίκτω, *id.* ſterile, ἀνεμιαῖον ϗ ἄγονον, *Ælian.* producit marem, ποιεῖ ἄῤῥεν, *id.* ovis incubo, ἐπωάζω, *id.*

Oxalis, ἡ ὀξαλὶς, ίδος, *Dioſc.*

P.

PAbularis, e, χορτάσματικὸς, ἡ, ὀν.

Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ἡ προνομή.

Pabulator, ὁ χορταγωγὸς, οῦ.

Pabulatorius, χορταγωγικὸς, ἡ, ὀν.

Pabulor, χορταγωγεω, pabulatum ago ſeu educo, πρὸς νομὰς ἐξάγω, *Xen.*

Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος, *N. T.* ἡ νομὴ, ῆς, *Xenoph.* ὁ χιλὸς, οῦ, *id.* ἡ βορά, præbeo, χιλόω, *id.*

Pacatè, εἰρηνικῶς, *Iſocr.*

Pacator, ὁ εἰρηνόποιὸς, οῦ, *N. T.*

Pacatus, ὁ εἰρηνικὸς, ἡ, ὀν, *Iſocr.* εἰρηνευόμενος, ένη, ενον, regio, χώρα, *Polyb.*

Pacificatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.*

Pacificator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, *N. T.* ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*

Pacifico, διαλλάττω, quoſdam, τινὰς, *Xenoph.* εἰρηνοποιέω.

Pacificus, εἰρηναῖος, αία, αῖον, *Thuc.*

Paciſcor, συμφωνέω, cum aliquo denario in diem, μετὰ τινος ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, *N. T.* τινὶ δηναρίου, *ibid.* bonâ fide, συναλλάττω μετὰ πίστιν, *Ariſtot.* de proditione patriæ, συντίθεμαι προδοσίαν πατρίδος, *Herodot.* aliquid cum aliquo, τί πρός τινα, *Xenoph.* cum aliquo, ὁμολογέω τινι, *Dem.* de mercede, μισθὸν, *id.* de cæde, φόνον, *id.*

Paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάομαι τινα, *Xen.* Confer *Placo.*

Pactio, ἡ συνθεσία, ας, ἡ συνθήκη, ης, *Dem.* ἡ σύμβασις, εως, *Thuc.*

Pactum, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ συνθήκη, ῆς, *id.* τὸ συγκείμενον, *id.* τὸ ὁμολογούμενον, ου, *id.* ſervo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις. *Dem.* φυλάττω τὴν συνθήκην, *id.* διαφυλάττω τὴν συνθήκην. *Iſocr.* violare ſeu negligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν, *Dem.* ποιεῖν παρὰ τὴν συνθήκην, *id.*

Pæan, ὁ παιὰν, ᾶνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω, *Dem.* παιανίζω, *Thuc.*

Pedagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.*

Pædagogus, ὁ παιδαγωγὸς, οῦ, *Plut.* ὁ παιδευτής.

Pædicator, ſeu Pædico, ὁ πυγιστὴς, οῦ.

Pædor, ὁ αὐχμὸς, οῦ.

Pæonia, ἡ παιωνία, ας, *Theophr.*

Paganalia, τὰ κωμητικὰ, ῶν, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμαι ἡμέραι.

Paganicus, κωμητικὸς, ἡ, ὀν, *Syneſ.*

Paganus, ὁ κωμήτης, ου, *Joſeph.*

Paganus, a, um, κωμητικὸς, ἡ, ὀν, *Syneſ.*

Pagatim, κατὰ κώμας, *Plut.*

Pagella, τὸ σελίδιον, ου, *Polyb.*

Pagina, ἡ σελὶς, ίδος, *Dion. Hal.*

Paginula, idem quod *Pagella.*

Pagus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.* ὁ πάγος.

Pala, τὸ πάλεθρον, ου, annuli, ἡ πυελὶς, ίδος, *Lyſ.* ἡ σφενδόνη, ης, *Cl. Al.*

Palæſtra, ἡ παλαίστρα, ας, *Xen.*

Palæſtrita, ὁ παλαιστριτὴς, ου, *Plut.*

Palæſtricus, παλαιστρικὸς, ἡ, ὀν, *Ariſtot.*

Palàm, περιφανῶς, adulari, περιφανῶς κολακεύειν, *Iſocr.* vincere, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίνεσθαι, *idem.* facere, φανερώματα ποιεῖν; ſcribit, διαῤῥήδην γράφει, *Dem.* convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, *id.* eſt, ὁμολογεῖτα, *Iſocr.* φανερόν ἐστι πᾶσι, *id.* πρόδηλον ἐστι, *Dem.*

Palatim, σποράδην, *Iſocr.*

Palatio, ἡ σκολόπισις, εως, ὁ χαρακισμὸς, οῦ, *Athen.*

Palatium, τὸ παλάτιον, ου, *Plut.* τὸ βασίλειον, ου, *Iſocr.*

Palatum, ὁ οὐρανίσκος, ου, *Galen.* ἡ ὑπερῴα, ας, *Plut.* τὸ ὑπερῷον, ου, *Euſtath.*

Palea, τὸ ἄχυρον, ου, *Xen.* τὸ κάρφος.

Palearis, e, ὁ ϗ ἡ ἀχυρώδης, εος, *Ariſtot.*

Palearium, ὁ ἀχυρὼν, ῶνος, *Ariſtot.*

Palimpſeſtus, ἡ παλίμψηστος, ου, *Plut.*

Palinodia, ἡ παλινῳδια, ας, *Iſocr.* palinodiam cano, παλινῳδιαν ᾄδω, *Suid.*

Palla, ἡ χλαινα, *Hom.*

Pallace, ἡ παλλάκη, ης, *Ariſtoph.*

Pallas, ἡ Παλλὰς, άδος.

Palleo, ſeu Palleſco, ὠχριάω, *Herodot.*

Palleatus, τριβώνιον ἔχων, ουσα, ὀν, *Lucian.* τριβωνοφορέων, ουσα, ον, *Plut.*

Pallidus, ὠχρὸς, ὰ, ὀν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ λείφαιμος, ου, *Galen.*

Pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.

Palliolum, τὸ ἱματίδιον, ου, tritum, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.*

Pallium, τὸ ἱμάτιον, ου, *Dem.* tritum, ὁ τρίβων, ωνος, *Athen.*

Pallor, ἡ ὠχρίασις, εως, ὁ ὦχρος.

Palma, *pars manûs*, ἡ παλάμη, ης, *arbor*, ἡ φοῖνιξ, ικος, *Dioſc.* victoria, ἡ νίκη, ης, Confer *Victoria.*

Palmaris, e, σπιθαμαῖος, αία, αῖον, *Dioſc.*

Palmes, τὸ κλῆμα, ατος, *Theophr.*

Palmo, συνδέω, *Ariſtot.*

Palmus, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ δοχμὴ, ῆς, *Pauſ.*

Palo, πασσαλεύω, *Ariſtoph.* σκολοπίζω, σταυρόω, *Thuc.*

Palor, περιφέρομαι, πλανάομαι, *Plato.*

Palpamentum, ſeu Palpatio, τὸ θώπευμα, ατος, *Plut.* ἡ θωπεία, ας, *Xen.* ἡ ψηλάφησις.

Palpebræ, τὰ βλέφαρα, ων, *Dioſc.*

Palpitatio, ὁ παλμὸς, οῦ, ἡ ἄσπαρσις, εως.

Palpito, σπαίρω, *Athen.* ἀποσπαρθάζω, *Hippocr.* προσπαίρω, *Plut.* πάλλομαι.

Palpo, καταψάω, *Xen.* adulor, θωπεύω. Confer *Adulor.*

Palpum, ἡ θωπεία, ας, *Xen.*

Paludamentum, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.* ἐναγώνιος ϗ στρατηγικὴ ἐσθὴς, *id.*

Paludatus, χλαμυδωτὸς, ἡ, ὀν.

Palumba, & Palumbes, ὁ φάττος, ου, *Lucian.* ἡ φάσσα, ſeu φάττα, *Epiph.*

Palumbinus, φάσσινος, ίνη, ινον.

Palus, i, ὁ σκόλοψ, οπος, *Dioſc.* ἡ χάραξ, ακος, *Ariſtoph.*

Palus, udis, τὸ ἕλος, εος, *Plato.* ἡ λίμνη, ης, ut Maeotis, Μαιῶτις, ιδος, *Pauſ.*

Paluſter, ſeu Paluſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ ϗ ἡ λιμνώδης, εος, *id.* ἕλειος, εία, ειον, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἑλώδης. εος, *id.*

Pampinaceus, a, um, οἰνάρεος, έα, εον, *Athen.*

Pampinatio, ὁ οἰναρισμὸς, οῦ, ἡ βλαστολογία, ας, *Theophr.*

Pampineus, ὁ οἰνάρεος, έα, εον, *Athen.*

Pampino, οἰναρίζω, *Athen.* βλαστολογέω, *Theophr.*

Pampinoſus, ὁ ϗ ἡ οἰναρώδης, εος.

Pampinus, τὸ οἴναρον, ου, *Theophr.* τὸ κλῆμα, ατος, *Ariſtot.*

Panacea, ἡ πανάκεια, ας, *Dioſc.*

Panaces, τὸ πανακὲς, έος, *Strabo.*

Panarium, ἡ κάρδοπος, ου, *Lucian.*

Pandectæ, οἱ πανδέκται, ῶν, *Pandect.*

Pandiculatio, τὸ σκορδινημα, ατος, ὁ σκορδινισμὸς, οῦ, *Gal.*

Pandiculor, σκορδινάομαι, *Ariſtoph.*

Pando, κυρτόω, *Xen.* explico, ἐκπετάζω.

Pandura, ἡ πανδοῦρα, ας, *Poll.*

Pandus, κυρτὸς, ἡ, ὀν.

Panegyricus, πανηγυρικὸς, ἡ, ὀν, *Iſocr.*

Panegyris, ἡ πανήγυρις, εως, *Dem.*

Pango, πήγνυμι, *Xen.* inducias cum aliquo, ποιέομαι ἀνοχὰς πρός τινὰ, *Æſchin.*

Panicum, ὁ ἔλυμος, ου, *Dioſc.* terror panicus, τὸ Πανικὸν, οῦ, *Cic.* Πάνικὸς θορυβος, *Plut.*

Panificium, ἡ ἀρτοποιία, ας, *Xen.*

Panifex, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, *Plut.*

Panis, ὁ ἄρτος, ου, *Dem.* panem facio, ἀρτοποιέω, *Xen.* formo, διαρτίζω, *Bud.* panis azymus, ὁ ἀζυμίτης, ου, LXX. dulciarus, ἄρτος ἀρτυτὸς; furfuraceus, ὁ πιτυρίας, ου, *Theodoret.* hordeaceus, ἄρτος κρίθινος, LXX. ſimilagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, *Athen.* mucidus, ἄρτος εὐρωτιῶν, LXX. butyratus, ὁ βουτυρίτης, ου; cibarius, ὁ αὐτοπυρίτης, ου, *Lucian.* bis coctus, ſeu nauticus, ἄρτος διπυρος, *Suid.* fermentatus, ζυμίτης, ου, *Athen.* ſiligineus, ὁ σίλιγνίτης, ου; ſubcinericius, ἄρτος ἐγκρυφίας, *Philo.* excavatus pro jure hauriendo, ἡ μυστίλη, ης, *Euſtath.*

Pannoſus, ὁ ϗ ἡ κατάῤῥαφος, ου, *Luc.*

Pannus, ὁ ῥάκος, ου, *N. T.*

Panther, ſeu Panthera, ὁ πάνθηρ, ηρος, *Xen.*

Papa, ὁ πάππας, ου.

Papæ! βαβα, *Plato.* felicitatem, τῆς εὐδαιμονίας; laudem, παπαὶ τῶν ἐπαίνων, *Lucian.*

Papaver, ἡ μήκων, ωνος, *Dioſc.*

Papavereus, μηκωνικὸς, ἡ, ὀν, *Athen.*

Papilio, ἡ ψύχη, ης, *Plut.*

Papilla, ἡ θηλὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Pappas, ὁ πάππας, ου, *Ariſtoph.*

Pappo, παππάζω, *Hom.*

Pappus, ὁ πάππος, ου, *Æſchin.*

Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος, *Philo.* τὸ ἔκζεσμα, ατος, *Gal.* τὸ φῦμα, ατος, *Dioſc.*

Papyraceus, παπύρινος, ίνη, ινον.

Papyrum, ſeu Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, ου, *Theophr.*

Par, *æqualis*, ἴσος, ἴση, ἴσον, *Dem.* ὅμοιος, οία, οιον, *Iſocr.* numero, ὁ ϗ ἡ ἰσάριθμος, ου, *Herodian.* eſt, ἄξιον, δίκαιον, προσῆκον, εἰκὸς, δέον, νόμιμον, ἔστι, *Dem.* *Iſocr.* *alii*, ſum alicui rei, ἀρκέω, ἐπί τι, *Plato.* πρός τι, *Chryſ.* pari refero, μετρέω τὴν ἴσην, *Pauſ.* quarundam rerum, τὸ ζεῦγος, εος, τινῶν, v. gr. accipitrum, ἱεράκων, *Herodot.*

Parabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπόριστος, ου, *Naz.*

Parabole, ἡ παραβολὴ, ῆς, *N. T.*

Paradoxus, ὁ ϗ ἡ παράδοξος, ου, *Lucian.*

Paradiſus, ὁ παράδεισος, ου, *Xen.* *N. T.*

Parallelus, ὁ ϗ ἡ παράλληλος, ου, *Polyb.*

Paralyſis, ἡ παράλυσις, εως, *Gal.*

Paralyticus, a, um, παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Paranymphus, ὁ παράνυμφος, ου, *Heſych.*

Paraphraſis, ἡ παράφρασις, εως.

Paraſanga, ὁ παρασάγγας, ſeu παρασάγγης, ου, *Herodot.*

Paraſita, ἡ παράσιτος, ου.

Paraſitatio, ἡ παρασίτησις, εως.

Paraſitor, παρασιτέω ῶ, *Athen.* κολακεύω.

Paraſitus, ὁ παρασιτος, οῦ, *Athen.* ὁ κόλαξ.

Paratè, κατασκευασμένως, ἑτοίμως, *Iſocr.*

Paratus, ἕτοιμος, οίμη, οιμὸν, ad dicendum, λέγειν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ πρόθυμος, ου, ſum ad faciendum, εἰμὶ ποιεῖν, *Dem.* παρασκευασμένος, ένη, ένον, & volens facere, ϗ θέλων ποιεῖν, *id.*

Parcè, φειδομένως, *N. T.* εὐτελῶς.

Parcimonia, ἡ φειδωλία, ας, *Naz.* ἡ φειδὼ, όος, *Ariſtot.*

Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, *Xen.* alicui, τινὸς, *Plut.* mihi pro dignitate, ἀξίως προφείδομαι ἐμαυτοῦ, *Iſocr.*

Parcus, φειδωλὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* φειδόμενος, ένη, ενον, *Dem.*

Pardus, ὁ πάρδος, ου, ἡ παρδαλὶς, εως, *Ariſtot.*

Parens, ὁ γονεὺς, έως, *Dem.* ὁ τοκεὺς, έως, *id.* *plur.* Parentes, οἱ γονεῖς, έων, *Dem.*

Parentalia, τὰ ἐναγίσματα, ων, ὁ καθαγισμὸς, οῦ, *Lucian.* τὰ κτερίσματα.

Parentatio, ὁ ἐναγισμὸς, οῦ, *Plut.*

Parento, ſeu Parentor, ἐναγίζω, *Pauſ.* καθαγίζω, *Lucian.* κτερίζω.

Pareo, φαίνομαι. Confer *Appareo.* obedio, ὑπακούω. Confer *Obedio.*

Paries, ὁ τεῖχος, ου, *Thuc.*

Parietina, ὁ τεῖχος ἠφανισμένος.

Parilis, e, ὁ ϗ ἡ πάρισος, ου, *Polyb.*

Parilitas, τὸ πάρισον, ου, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.*

Pario, τίκτω, *Dem.* ἀποτίκτω, *Plut.* ἐκτίκτω, *Plato.* potentiam, περιποιέομαι δυναστείαν, *Ariſtot.*

Pariter, ἴσως, *Dem.* ὡσαύτως.

Parma, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.*

Parmatus, ὁ ἀσπιστὴς, οῦ, *Dem.*

Parmula, τὸ ἀσπίδιον, ου.

Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* copiam militum, ἑτοιμάζω χεῖρα πολλὴν, *App.* Confer *Comparo.*

Parricida, ὁ πατραλοίας, ου, *Dem.* ὁ πατροκτονήσας, αντος, *Lucian.* ὁ πατροκτόνος, ου, *Plut.* ὁ πατροφόνος.

Pars, τὸ μέρος, εος; civitatis, πόλεως, *Dem.* officii, τῶν δεόντων, *id.* ſuffragiorum, τῶν ψήφων, *idem.* adverſa, τὸ διάφορον, ου, *Dion. Hal.* in partes divido, διαιρέομαι εἰς μέρη, *Dem.* diſtractum eſſe in partes, διϊστάναι εἰς μέρη, *id.* partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινὸς, *id.* partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι, *Lycurg.* σύν τινι εἶναι, *Xen.* in partem meliorem accipere, ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον λαμβάνειν, *Naz.* aliquâ ex parte, μέρος τι, *Thuc.* nulla ex parte, μηδαμέθεν; omni ex parte, τῷ παντι, *Dion. Hal.* πάντῃ, *Ariſtot.*

Parſimonia, vide *Parcimonia.*

Particeps, ὁ ϗ ἡ μέτοχος, ου, *Plato.* κοινωνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* operis, συνεργὸς, ἡ, ὸν, *id.* ſum alicujus rei, μετέχω τινὸς, *Iſocr.* alicujus cum aliquo, τινός τινι, *Plato.* participem facio alicujus rei, μεταδίδωμι τινος, *Iſocr.*

Participatio, ἡ κοινωνία, ἡ μετοχή.

Participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, *Plato.* Confer *Particeps.*

Particula, ἡ μερὶς, ίδος, *Iſocr.*

Particulatim, κατα μέρος, *Dem.*

Partim, κατα μέρος, *Dem.* partim ſuperbè, partim abjectè, partim libidinosè, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερκράτως, *Dem.*

Partio, ſeu Partior, μερίζω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* cum aliquo, διανέμω τι τινὶ, *Iſocr.* τι πρός τινα, *Dem.* Confer *Divido.*

Partitè, μεμερισμένως.

Partitio, ὁ μερισμός, οῦ, *Ariſtot.*

Partitor, ὁ μεριστὴς, οῦ, *N. T.*

Parturio, ὠδίνω, *Plut.* τοκάω.

Partus, ûs, ὁ τόκος, ου, *Ariſtot.* ὁ τοκετός.

Parvitas, ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*

Parum, μικρὸν, *Iſocr.* μικρῶς, *Herodian.* abfuit, quin incidiſſent, μικρὸν ἀπέλιπον, μὴ περιπεσεῖν, *Iſocr.* quin expugnaretur, μικρόν παρέλιπον ἐκ πολιορκεῖσθαι, *Lucian.* quin mortuus eſſem, παρὰ μικρόν ἦλθον ἀποθανεῖν, *Iſocr.* quin mancipia facti eſſemus, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν, ἐξανδραποδισθῆναι, *id.* quin ego, ille, &c. faciat, ὀλίγου, μικροῦ δέω, δέει ποιεῖν, *Plato.* *Iſocr.* proſum, κατα μικρόν ὠφελέω, *Iſocr.*

Parumper, μικρόν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικροῦ.

Parus, ὁ αἰγιθαλός, οῦ, *Ariſtot.*

Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, ὰ, ὸν.

Parvus, μικρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* parvi facio ſeu pendo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιέομαι τι, *Iſocr.* ὀλιγωρέω τινος, *id.* ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, *id.* πρός τι, *Æſchin.* καταφρονέω τινὸς, *id.* ἀμελῶς ἔχω τινος, *Xen.*

Paſcha, τὸ πάσχα, ατος, *N. T.*

Paſco, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσχήματα ἐν χώρα, *Dem.* oculos, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελέω, *Æl.* εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, *Ach. Tat.*

Paſcuum, ὁ νομός, οῦ, *Ariſtot.* τὸ βόσκημα, ατος, *Plut.* boum, τὸ βουβόσιον, ου, *Strabo.*

Paſcuus, ὁ ϗ ἡ εὔνομος, ου.

Paſſer, ὁ στρουθὸς, οῦ.

Paſſerculus, τὸ στρουθίον, ου, *Athen.*

Paſſim, ἑκάστοτε, *Herod.* ἀνέδην, *Plut.* πολλάχου, *Iſocr.*

Paſſus, ûs, τὸ βῆμα, ατος, *Xen.* *menſura,* ἡ ὀργυιὰ, ᾶς, *id.*

Paſtillus, ὁ τροχίσκος, ου, *Celſ.*

Paſtinatio, ἡ σκαφεία, ας, *Suid.*

Paſtinum, τὸ σκαφεῖον, ου, *Plut.*

Paſtio, ἡ νόμευσις, εως.

Paſtor, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.* *propriè ovium,* ὁ ποιμὴν, ένος, *Plato.*

Paſtoralis, e, ſeu Paſtoritius, ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.* νομευτικός, ſcientia, ἐπιστέμη, *Plato.*

Paſtus, ûs, ἡ νομὴ, ῆς, *Xen.* ἡ σίτησις.

Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.* Confer *Manifeſto.*

Patefactio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſ.* ἡ φανέρωσις. *revelatio,* ἡ ἀνακάλυψις, εως, *N. T.*

Patella, τὸ λεκάνιον, ου, *Ariſtoph.*

Patenter, ἀνοικτεί.

Pateo, ἀνέῳγμαι, *Ariſtot.* manifeſtus ſum, διακαλύπτομαι, *Dem.* φαίνομαι.

Pater, ὁ πατὴρ, τρος, *Dem.* naturalis, φύσει πατὴρ, *id.* adoptativus, πατὴρ ποιησάμενος, *id.* familias, ὁ οἰκοδεσπότης, ου, *Plut.* patres conſcripti, πατέρες συγγεγραμμένοι, *id.* à patre, πατρόθεν, *id.*

Patera, τὸ δέπας, αος, *Athen.*

Paternus, πατρῷος, ῴα, ῷον, virtus, ἀρετὴ, *Dem.* gloria, δόξα, *id.* πάτριος, ια, ιον, *id.* πατρικος, ἡ, ον, amicitia, φιλία, *Dem.*

Pateſco, ἀνοίγομαι. Confer *Pateo.*

Pathicus a, um, παθικος, ἡ, ὸν.

Patibilis, e, παθητος, ἡ, ον, *Ariſtot.*

Patibulum, ὁ σταυρος, οῦ, *Plut.*

Patiens, ὑπομονητικος, ἡ, ον, *Baſ.* laborum, καρτερικος, ἡ, ον, πόνων, *Xen.*

Patienter, καρτερικῶς, ἀνεκτῶς, *Dem.* fero aliquid, εὖ μάλα τλημόνως τι ὑπομένω, *Ælian.*

Patientia, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *N. T.* ἡ καρτέρησις, εως, *Plato.* ἡ καρτερία, ας, *Dem.*

Patina, ἡ λεκάνη, *Plut.* ἡ λοπὰς, *idem.*

Patior, πάσχω τὶ, *Iſocr.* ὑπομένω τι, *Xen.*

Patratio, ἡ διάπραξις, έως, *Plato.*

Patria, ἡ πατρὶς, ίδος, *Dem.*

Patriciatus, ûs, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.

Patricida, vide *Parricida.*

Patricius, ὁ πατρίκιος, ου, ὁ εὐπατρίδης, ου, *Herodian.*

Patriè, πατρικῶς, *Ariſtot.*

Patrimonium, τὰ πατρῷα, ων, *Dem.* ἡ παρὰ τοῦ πατρος οὐσία, *id.* ἡ πατρῴα οὐσία, *Lucian.* conſumo, ἀναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐσίαν, *Dem.* magnum accipio, πολλὴν οὐσίαν παραλαμβάνω παρά τοῦ πατρος, *id.* obtinere poſt obitum patris, τὰ πατρῷα ἔχειν μετα τὴν τοῦ πατρος τελευτὴν, *idem.* privari, ſeu excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, *idem.* ἐκπίπτειν ἐκ τῶν πατρώων, *Iſocr.* fraudari ab aliquo, ἀποστερεῖσθαι τῶν πατρῴων ὑπό τινος, *Dem.*

Patrimus, a, um, ὁ vel ἡ πατὴρ ἐστι, ὁ ϗ ἡ ἀμφιθαλὴς, έος, *Plut.* οἱ γονεῖς ἅμα ἀμφότεροι εἰσιν, *Poll.*

Patriſſo, πατρώζω, *Herodian.*

Patrius, πατρικος, ἡ, ον, *Dem.*

Patro, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Patrocinium, ἡ συνηγορία, ας, *Dem.* ἡ προστασία, ας, *Plut.*

Patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινὶ, *Dem.* συνερέω τινὶ, *id.* συνεῖπον τινι, *id.* προΐσταμαι, προστατέω,

Patrona, ἡ συνήγορος, ου.

Patronus, ὁ συνήγορος, ου, *Dem.* ὁ προστάτης, ὁ σύνδικος, ου, *id.* templi, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ, *id.* patronum deligo legis, αἱρέω σύνδικον τοῦ νόμου, *id.* decerno, χειροτονέω σύνδικον ὑπὲρ τινος, *id.* adhibeo cauſſæ, καλέω συνήγορον ἀγῶνι τινι, *id.* adſciſcere ſibi, παρασκευάζεσθαι συνηγοροῦντα ἑαυτῷ, *id.* deſtitui patronis, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρούντων, *idem.*

Patruelis, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Dem.* ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, *id.* ἀνεψιὸς ἐκ πατραδέλφων, *id.* ὁ ἀνεψιαδοῦς, οῦ, *idem.*

Patruus, ὁ πατράδελφος, ου, *Dem.*

Patulus, a, um, ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν.

Pauciloquium, ἡ παυρολογία, ας.

Paucitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.*

Pauculus, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

Paucus, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τὸν ἀριθμὸν, *Iſocr.* pauciores aliis, σπανιώτεροι ἄλλων, *idem.* pauci auxiliatores, ἔρημος βοηθήσοντος, *id.* paucis dicere, συντόμως διαλέγεσθαι, *idem.* διὰ βραχέων ποιεῖν τὸν λόγον, *idem.*

Paveo, ſeu Paveſco, περιφοβέομαι, *Xen.* θαμβέω, aliquid, περιδεῶς ἔχω πρός τι, *Dem.* mente, ἀδημονέω τὴν ψυχὴν, *Xen.*

Pavidè, περιδεῶς, *Dem.* φοβερῶς.

Pavidus, ὁ ϗ ἡ περιδεὴς, έος, *Ariſtot.* φοβητικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Pavimento, ἐδαφίζω, τὴν γὴν, *Theophr.*

Pavimentum, τὸ ἔδαφος, ου, *Athen.* τὸ δάπεδον.

Pavio, παίω, *Plut.*

Paullatim, κατα μικρὸν, *Iſocr.* κατ' ὀλίγον, *Gal.*

Paulliſper, δι' ὀλίγου.

Paullo, μικρὸν, ante illos venit, πρὸ τούτων ἦλθεν, *Iſocr.* ante crepuſculum, βραχὺ πρὸ τῆς δείλης, *Plut.* ante, ὀλίγῳ, ſeu μικρῷ πρότερον; poſt, μίκρῷ ὕστερον, *Iſocr.* prolixiùs, ὀλίγῳ μακρότερον, *Dem.* majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δύναμιν, *Iſocr.* plura de aliquâ re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περί τινος, *Iſocr.*

Paullulùm, κατὰ μικρὸν, *Dem.*

Paullum, ὀλιγον, *Iſocr.*

Paullus, βαιὸς, ὰ, ὸν, *Soph.*

Pavo, ὁ ταὼν, ῶνος, *Diod.* ὁ ταῶς, ω, *Baſ.*

Pavor, τὸ δεῖμα, ατος, *Plato.* τὸ θάμβος.

Pauper, ὁ πένης, ητος, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* & inops, ϗ ἀδύνατος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ου, & rerum neceſſariarum indigens, ϗ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς, ὢν, *id.* & improbus, πονηρὸς μετ' ἐνδείας, *id.* Confer *Inops.*

Pauperculus, πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtid.*

Pauperies, idem quod *Paupertas.*

Paupero, ποιέω τινὰ πένητα, *Dem.*

Paupertas, ἡ πενία, ας, *Dem.* ἡ ἀπορία, ας, *id.* ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* paupertate premi, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ, *Dem.* πένεσθαι, *id.* ἀπορεῖν χρημάτων, *Iſocr.* ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν, ſeu πενίαν ἐλθεῖν, ſeu καταστῆναι, *idem.* Confer *Inopia, Egeſtas.*

Pauſa, ſeu Pauſatio, ἡ παῦσις, εως.

Pauſo, παύομαι, *Xen.*

Pavus, ὁ ταὼν, ῶνος, *Diod. Sic.*

Pauxillatim, ſeu Pauxilliſper, μετὰ βραχὺ κατὰ μικρὸν, *Æl.*

Pauxillum, κατ' ὀλίγον, *Lucian.*

Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

Pax, ἡ εἰρήνη, ης, *Dem.* firma, εἰρήνη βεβαία, *id.* perpetua, ἀθάνατος, *id.* præclara, καλὴ, *id.* juſta, æqua, δικαία, *id.* ἴση ϗ δικαία, *id.* periculoſa & lubrica & infida, ἐπικίνδυνος ϗ σφαλερὰ ϗ ἄπιστος, *id.* turpis, ignominioſa, αἰσχρὰ, *id.* turpis & indigna reip. αἰσχρὰ ϗ ἀνάξιος τῆς πόλεως, *id.* jurejurando non confirmata, ἀνώμοτος, *id.* pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, *id.* pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρὸς τινα, *Dem.* facere, συντιθέναι, *id.* ποιεῖσθαι, *id.* πράττειν πρός τινα, *id.* conſequi ab aliquibus, εὑρίσκειν παρά τινων, *idem.* fieri, γίγνεσθαι, *idem.* perfici, ἐπιτελεῖσθαι, *idem.* eſſe alicui cum aliquo, εἶναι τινι πρός τινα, *id.* eſſe aliquibus inter ſe, ὑπάρχειν τισὶ, *id.* colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινὰ, *Dem.* ſervare, τηρεῖν, *id.* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* confirmare, κυροῦσθαι, *id.* violare, παραβαίνειν, *id.* ſolvere, λύειν, *id.* expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, *Dem.* non impetrare, διαμαρτάνειν, *id.* pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, *Dem.*

Paxillus, ὁ πάσσαλος, ου, *Syneſ.* τὸ παττάλιον, ου, *Poll.*

Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἁμαρτάνων, οντος, *Dem.* ὁ ἐξαμαρτάνων, *idem.*

Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος; nec plura, nec majora, οὔτε πλείονα, οὔτε μείζονα ἁμαρτήματα, *Dem.* tot & tanta, τοσαῦτα ϗ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα, *id.* multa & varia, πολλὰ ϗ παντοδαπὰ, *id.* multa & magna, πολλὰ ϗ μεγάλα, *id.* voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, *id.* cumulata non exiguo tempore, συνειλεγμένα οὐκ ἐκ μικροῦ χρόνου, *id.* Confer *Delictum.*

Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς θεοὺς, *Iſocr.* multa in aliquem, πολλὰ εἴς τινὰ, *Thuc.* aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα, *Iſocr.* ſermone & opere in aliquem, λόγῳ ϗ ἔργῳ εἴς τινα, *Plato.* ex ignorantiâ, τῇ ἀγνοίᾳ, *Xen.* in nullâ re, παρανομέω μηδὲν, *Ariſtot.* in aliquâ re, πλημμελέω τι, *Xen.* in templum Dei, εἰς ἱερὸν Θεοῦ, *Iſocr.* Confer *Delictum.*

Pecten, ὁ κτεὶς, κτενὸς, *Athen.*

Pectino, πείκω, *Heſiod.*

Pecto, κτενίζω, *Herodot.*

Pectorale, τὸ περιστήθιον, ου, LXX.

Pectoralis, ὁ στερνίτης, ου, ἡ στερνιτις, ιδος, *Poll.*

Pectoroſus, ὁ ϗ ἡ εὐρύστερνος, ου, *Poll.*

Pectunculus, τὸ κτένιον, ου, *Athen.*

Pectus, τὸ στέρνον, ου, *Xen.* τὸ στῆθος, εος, *Hippocr.*

Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη.

Pecuarius, ὁ ϗ ἡ βοσκηματώδης, εος, *Euſt.*

Pecuarius, i, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.*

Peculator, ὁ κλέπτης τοῦ δημοσίου.

Peculatus, ûs, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.

Peculiaris, ἴδιος, ία, ιον, τινὶ, *Ariſtot.*

Peculiariter, ἰδίως, *Ariſtot.* ἰδιοτρόπως.

Peculium, τὰ ἴδια, ων, *Dem.*

Pecunia, τὸ ἀργύριον, ου, *Dem.* τὰ χρήματα, ων, *id.* pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινι, *Iſocr.* magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα διδόναι τινὶ, *id.* pecuniâ abundare, ſeu inſtructum eſſe, εὐπορεῖν χρημάτων, *Dem.* pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδοῦναι, *id.* undique conſtare, πάντοθεν ἀργυρίζεσθαι, *Dinarch.* pecuniâ careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, *Dem.*

Pecuniarius, χρηματικὸς, ὴ, ὸν.

Pecunioſus, ὁ ϗ ἡ πολυχρήματος, ου, πλούσιος, ια, ιον, *Dem.* Confer *Dives.*

Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, *Dem.* τὸ θρέμμα, ατος, *Athen.* pecore abundans, ὁ ϗ ἡ πολυθρέμματος, ου, *Joſeph.*

Pedalis, e, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Pedamen, ſeu Pedamentum, ὁ χάραξ, ακος, *Plut.* ἡ καμαξ.

Pedaneus, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Pedatim, κατα πόδας, *Herodot.*

Pedes, itis, πεζὸς, οῦ, *Dem.*

Pedeſter, ſeu Pedeſtris, e, πεζὸς, ὴ, ὸν; exercitus, δύναμις, *Xen.* πεζικὸς, ὴ, ὸν, manus, δύναμις, *id.* ſermo, λόγος πεζὸς, *Euſtath.* pugna, ἡ πεζομαχία, ας, *Thuc.* pedeſtre prælium committo, πεζομαχέω, *id.*

Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην, *Xen.*

Pedica, ἡ πέδη, ης, *Dem.*

Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας, *Xen.*

Pedicularis, e, ὁ ϗ ἡ φθειρώδης, εος, morbus, ἡ φθειρίασις, εως, pediculari morbo laboro, φθειριάω, *Laert.*

Pediculoſus, ὁ ϗ ἡ φθειρώδης, εος.

Pediculus, *parvus pes*, τὸ πόδιον, ου, τὸ ποδάριον, ου, *Ariſtot.* *inſectum*, ὁ φθείρ, ρος, *Plut.*

Pediſſequa, ἡ ἀκόλουθος, ου.

Pediſſequus, ὁ ἀκόλουθος, ου, *Dem.* pediſſequos ſecum habere, ἀκολούθους ἔχειν, ſeu περιαγεῖν, *idem.*

Peditatus, ûs, ἡ πεζὴ, ſeu πεζικὴ δυναμις, *Xen.*

Peditus, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.*

Pedo, πέρδω, *Ariſtoph.* ἀποπέρδω, *id.* βδέω.

Pedum, ἡ ῥαβδὸς ποιμενικὴ, ῆς, ἡ καλαύροψ.

Peduſculus, τὸ ποδάριον, ου, *Ariſtot.*

Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, *Joſeph.*

Pejero, ἐπιορκέω; temerè, ῥαδίως, *Dem.* maniſeſtiſſimè, ὅρκους τινὰς περιφανέστατα ἐπιορκέω, *id.*

Pejor, ὁ ϗ ἡ χείρων, ονος, *Thuc.*

Pelagia, ἡ πελαγία, ας, *Ariſtot.*

Pelagius, πελάγειος, εία, ειον, *Ariſtot.*

Pelagus, τὸ πέλαγος, εος, *Dem.*

Pellacia, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

Pellax, ἐπαγωγὸς, ὴ, ὸν.

Pellex, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Pellicatus, ûs, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*

Pellicio, ἐφέλκομαι τινα, *Plut.* aliquem aliquâ re, προσάγομαι τινα τινι, *Xen.* ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, *Herodian.* ad hoc, ὑπάγω τινὰ πρὸς τοῦτο, *Xenoph.*

Pelliceus, δερμάτινος, ίνη, ινον.

Pellicula, τὸ δερμάτιον, ου.

Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθερὰ, ᾶς, *Plut.*

Pellitus, ὁ ϗ ἡ κωδιοφόρος, *Strabo.*

Pello, ὠθέω, aliquem aliquâ re, τινά τινι, *Plut.* diabolum, ἐλαύνω διάβολον, *Chryſ.* è convivio ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, *Lucian.* è patriâ, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, *Iſocr.* aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *Iſocr.* ἐκ τῆς ἀρχῆς, *id.* clavum clavo, ἐκκρούω, τόν ἧλον τῷ ἥλῳ, *Lucian.*

Pelluceo, διαστίλβω, διαφαίνομαι.

Pellucidus, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, έος, *Ariſtot.* διαφαινόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ ϗ ἡ διαυγής.

Pelta, ἡ πέλτη, ης, *Plut.*

Peltaſta, ὁ πελταστὴς, οῦ, *Xen.*

Pelvis, ἡ λεκάνη, ης, *Cl. Al.* ὁ λουτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ νιπτὴρ, ῆρος, *id.*

Penaria cella, ταμεῖον, ου, *Iſocr.*

Penates, οἱ θεοί πατρῷοι.

Pendeo, κρεμάομαι, ab aliquo, κρέμαμαι ἀπό τινος, *Lucian.* ſuper caput, ἀπαιωρέομαι ὑπέρ τῆς κεφαλῆς, *Ælian.* ex auribus alicujus, ἐκκρέμαμαι τινος, *N. T.*

Pendo, σταθμάομαι, *Philo.* aliquid aliquo, τί τινι, *Plato.* aliquid, σταθμάω τι, *id.*

Pendulus, ὁ ϗ ἡ ἐκκρεμὴς, εος, *Herodot.* ὁ ϗ ἡ μετέωρος.

Penè, παρὰ μικρὸν, *Dem.* σχεδὸν, *id.*

Penes, ἐπὶ, me eſt, ἐμοὶ κεῖται, *Dem.* Deum eſt, ἐν τῷ θεῷ ἔστι, *id.*

Penetrabilis, e, ὁ ϗ ἡ διάπορος, ου, διαβατὸς, ὴ, ὸν.

Penetrale, ὁ μυχὸς, οῦ, *Polyb.* τὸ ἐνδόμυχον.

Penetralis, e, μύχιος, ία, ιον, *Lucian.*

Penetro, ἐξικνέομαι, διαπείρω, ad fundum, εἰς βύσσον, *Herodot.* flumen, περαιόομαι ποταμὸν, *idem.*

Penicillum, ſeu Penicillus, ſeu Peniculus, ſeu Peniculum, ὁ σπόγγος, ου, *Dioſc.* inſtrumentum pictorum, ἡ γραφὶς, ιδος, *Plut.*

Peninſula, ἡ χεῤῥόνησος, ου, ſeu χερσόνησος, ου.

Peninſularis, e, ὁ ϗ ἡ χεῤῥονήσιος, ου, *Ælian.*

Penis, ἡ κέρκος, ου, *Ariſtot.* *virilis*, ἡ πόσθη, ης, *Xen.* τὸ ἄνδρειον.

Penitùs, ἔνδον, *Plut.* omninò, σύμπαν, irritus eſt, ἀπόλλυται, *Dem.* perdidit, ἄρδην ἀπολώλεκε, *id.* penitior, ἐνδότερος, έρα, ερον, penitiſſimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.*

Penna, τὸ πτερὸν, ου, *Lucian.* τὸ πτίλον, ου, *Ariſtot.* pennas amitto, πτεροῤῥυέω, *Lucian.* produco, πτεροφυέω, *id.* pennis carens, ὁ ϗ ἡ ἄπτερος, ου, *id.*

Pennatus, πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Penſiculatè, ἀκριβῶς. Confer *Accuratè.*

Penſiculo, ἐξετάζομαι, *Iſocr.*

Penſilis, e, idem quod *Pendulus, a, um.*

Penſio, ἡ ἔκτισις, εως, *Ariſtot.*

Penſito, σταθμάομαι, tributum, φέρω ἀποφοραν, *Ariſtot.*

Penſiuncula, τὸ ἐκτισμάτιον, ου.

Penſo, ἐκτίω, *Dem.* ἀποτίνω, *Plut.*

Penſum, τὸ τεταγμένον, ου, *Plut.*

Penuaria cella, τὸ ταμιεῖον, ου, *Iſocr.* ὁ ὀψών.

Penula, ἡ φαινόλη, ης.

Penum, ſeu Penus, ὁ βίος, ου, *Iſocr.*

Penuria, ἡ σπάνη, ης; pecuniæ, τῶν χρημάτων, *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, agri, τῆς γῆς, *id.* frumenti, ἡ σπάνις τοῦ σίτου, *id.* virorum, ἀνδρῶν, *id.* Confer *Inopia.*

Penus, vide *Penum.*

Peplum, ſeu Peplus, ὁ πέπλος, ου, *Xen.*

Pepo, ὁ πέπων, ονος, *Plut.*

Per, πρὸς, *cum Genit.* Deos! quis ita demens eſt? θεῶν, τις οὕτω εὐήθης ἐστί, *Dem.* ἀνὰ *cum Accuſ.* per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι, *Plut.* per ſingulos annos, ἀνὰ πᾶν τὸ ἔτος, *Dioſc.* κατα, *cum Accuſ.* rex per ſe ipſum infidus erat, βασιλεὺς καθ' αὑτὸν ἄπιστος, ἦν, *Dem.* διὰ, *cum Genit.* per hæc aſcendit, διὰ τούτων ἤρθη, *idem.* παρὰ, *cum Accuſ.* per veſtram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐπηύξηται, *Dem.* in compoſitione quando ſignificationem intendit, redditur ferè per λίαν, ἄγαν, μέγα, πολὺ, πᾶν, & πάνυ, quando vero quaſi tranſitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perſtolidus, λίαν ἀνόητος, *Iſocr.* peradoleſcens, ὁ ἄγαν νέος, *Xenoph.* perdives, μεγάπλουτος, *Diod. Sic.* perbonus, πανάγαθος, *Plato.* perlongus, πάνυ μακρὸς, *Plato.* pereruditus, πολυμαθής, *Iſocr.* perambulo, διοδεύω, *Syneſ.* & perinde Adverbiis, e. gr. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως, *Dem.* perhoneſtè, παγκάλως, *id.* peraccuratè, λίαν ἀκριβῶς, *Iſocr.* &c.

Pera, ἡ πήρα, ας, *Plut.*

Peractio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*

Peræque, ὁμοίως, *Dem.* ἐπίσης.

Peræquo, ἰσάζω, ἐπισάζω, *Ariſtot.*

Peragito, διελαύνω, *Xen.*

Perago, τελέω, *Dem.* Confer *Finio.*

Peragratio, ἡ περινόστησις, εως.

Peragro, περινοστέω, *Plut.* περιέρχομαι.

Perambulo, διοδεύω, *Syneſ.*

Peranno, διενιαυτίζω.

Perca, ἡ πέρκη, ης, *Ariſtot.*

Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Percenſeo, καταλέγομαι, *Athen.* δίειμι, *Dem.*

Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Percipio, καταλαμβάνω, aliquid ſenſu, τὶ αἰσθήσει, *Philo.* aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι παρά τινος, *Æſchin.* alicujus malitiam, καταγινώσκω τινὸς κακίαν, *Dem.*

Percolo, διϋλίζω, *Plut.* διίημι, *Dioſc.*

Percontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Plato.* ἡ ἐρώτησις.

Percontator, ὁ πεύστης.

Percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid ex aliquo verbis, τί παρα τινος λεγω, *id.* de aliquâ re, περί τινος, *Plut.* ἀνακρίνω τι, *Xen.* ἐρωτάω, τι, *Dem.*

Percrebreſco, διαθρυλλέομαι, *Xen.*

Perculſus, ἐκπλαγεὶς, εῖσα, ὲν, graviſſimè metu, δεινῶς ὑπὸ τοῦ δέους, *Ælian.*

Percunctatio, idem quod *Percontatio.*

Percunctor, idem quod *Percontor.*

Percupio, ὑπερσπουδάζω, *Lucian.*

Percurro, διατρέχω τι, *Thuc.* breviſſimè, διέρχομαι τι συντομώτατα, *Iſocr.*

Percuſſio, ἡ πλῆξις, *Gal.* ἡ πληγὴ, *Dem.*

Percuſſor, ὁ πλήκτης, ȣ, *N. T.*

Percutio, τύπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* αἰκίζω τινὰ, *Iſocr.* πατάσσω τινὰ, *id* nummum, κατακόπτω νόμισμα, *Herodot.* παίω.

Perdifficilis, ὁ ϗ ἡ παγχάλεπος.

Perdiſco, καταμανθάνω, aliquid, τὶ, *Plato.* Confer *Dioſc.*

Perditè, ὀλεθρίως.

Perditio, ἡ ὀλέθρευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὀλεθρὸς, ȣ, *Thuc.*

Perditor, ὁ ὀλεθρευτὴς, ȣ̃, *N. T.* ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*

Perditus, ἀπολωλὼς, υῖα, ὀς, *homo*, ὁ πανώλεθρος, ȣ, *Baſ.* ὁ κακȣ̃ργος, ȣ, *Dem.* ὁ παμπόνηρος, ȣ, *id.*

Perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίβειν περί τι, *Iſocr.*

Perdix, ὁ vel ἡ πέρδιξ, ικος, *Ariſtot.*

Perdo, *amitto*, ἀποβάλλω, *Xen.* *vaſto*, *deleo*, aliquos, ἀπόλλυμι τινας, *Dem.* urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Iſocr.* *corrumpo*, juvenes, διαφθείρω νέȣς, *Plato.*

Perduco, διάγω, exercitum, ϛρατιὰν, *Thuc.* aliquid ad finem, διανύω, τι, *Xen.* ἄγω τι πρὸς τέλος, *Herodian.* aliquo rempublicam, προσάγω εἰς τινα πόλιν, *Dem.*

Perduellio, ἡ συνωμοσία, ας.

Perduellis, ὁ πολέμιος, ȣ.

Perduro, χρονίζω, διατελέω, αἰωνίζω, προσκαρτερέω, *N. T.*

Peredo, κατεσθίω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Peregrè, ἐπὶ ξένης, dego, ſeu abſum; ἀποδημεω ἀπὸ τῆς πατρίδος, *Iſocr.* hinc in alium locum abeo, ἀποδημέω ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, *Plato.* ſum vel ago, ξένην οἰκέω, *Chryſ.* redeo, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *Dem.* ἥκω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *id.* in urbem, ἐπιδημέω εἰς τὴν πόλιν, *Æſchin.*

Peregrinatio, ἡ ἀποδημία, ας, *Dem.* ἡ ἀποικία.

Peregrinator, ὁ ἀπόδημος, ȣ, ὁ ἀποδημῶν, ȣ̃ντος, *Xen.*

Peregrinè, ξενικῶς, *Plato.*

Peregrinitas, τὸ ξενικὸν, ȣ̃, ἡ ξενία, ας, *Dem.*

Peregrinor, ἀποδημέω, *Dem.* Confer *Peregrè.*

Peregrinus, ξένος, ενη, ένον, genere, γένει, *Dem.* ξενικὸς, ἡ, ὀν, turba, ὄχλος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ὑπερόριος, ȣ; res & impoſſibilis alicui, πρᾶγμα ϗ ἀδύνατον τινι, *Dem.* ſum, ξενίζω, *Dem.* & non civis, ξένος εἰμὶ ϗ ȣ πολίτης, *id.*

Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.

Pereleganter, παγκάλως.

Perendie, μεταύριον, *Bud.*

Perennis, e, ὁ ϗ ἡ αἴδιος, ȣ, gloria, δόξα, *Plut.*

Perennitas, ἡ αἰδιότης, ητος, *Ariſtot.*

Perenno, διετίζω, *Ariſtot.*

Pereo, ἀπόλλυμαι, perpetuò, τὸν ἅπαντα χρόνον, *Dem.* turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπό τινος, *id.* præ metu, τῷ φόβῳ, *Xen.*

Perfectè, τελείως, *Dem.* ἐντελῶς.

Perfectio, ἡ τελειότης, ητος, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*

Perfectus, τέλειος, εία, ειον, ὁ ϗ ἡ ἐντελής, virtus, ἀρετή, *Ariſtot.*

Perfero, διακομίζω, literas ad aliquem, γράμματα, *Herodian.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακά, *Lucian.* famem & ſitim, καρτερέω λιμὸν ϗ δίψαν, *Xen.* labores, ὑπομένω πόνȣς, *Iſocr.*

Perficio, ἐπιτελέω τὶ, *Iſocr.* ἐργάζομαι τι, *id.* magnum, διαπράττομαι μέγα τι, *id.*

Perfidè, ἀπίϛως, *Dem.*

Perfidia, ἡ ἀπιϛία, ας, *Dem.*

Perfidioſè, ἀπίϛως, *Dem.*

Perfidioſus, ſeu Perfidus, ὁ ϗ ἡ παράσπονδος, ὁ ϗ ἡ ἄπιϛος, ȣ, erga aliquem, πρός τινα, *Dem.*

Perflo, καταπνέω, *Theophr.* διαπνέω.

Perfluo, διαῤῥέω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Perfodio, διορύττω, parietem, τεῖχον, *Thuc.*

Perforo, διατιτράω, *Theophr.* διατρέω.

Perfrico, διαψήχω; frontem, παρατρίβω τὸ μέτωπον, *Strabo.*

Perfrictio, ἐνδιάτριψις, εως.

Perfringo, καταῤῥήγνυμι τὶ, *Dem.* διαῤῥήγνυμι τι, *id.*

Perfruor, ἀπολαύω, aliquâ re, τινὸς, *Iſocr.*

Perfuga, ὁ ϗ ἡ αὐτόμολος, ȣ, *Plut.* ὁ πρόσφυξ, γος, *Philo.* ſum, αὐτομολέω, *Thuc.*

Perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρὸς τινὰ, *Plut.*

Perfugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, tutiſſimum, ἀσφαλεϛάτη, *Dem.* habere aliquem, καταφυγὴν ὑπαρχειν τινὶ, *Iſocr.* invenire alicui, εὑρίσκειν τινὶ, *id.*

Perfundo, διυγραίνω, *Hippocr.* καταχέω.

Perfungor, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον, *Ariſtot.* munere boni viri, διαπράττω ἔργον χρηϛȣ̃ ἀνθρώπȣ, *Dem.* officio fratris, ποιέω τὰ ἔργα ἀδελφȣ̃, *id.*

Perfuſio, ἡ διαβροχὴ, ῆς, ἡ δίεσις.

Pergo, βαδίζω, via, ὁδῷ, *Dem.* ulterius, διαπορεύομαι, *id.* in propoſito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει, *Ariſtot.* in precibus, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, *Plut.*

Pergræcor, Ἑλλήνων δίκην κωμάζω.

Pergula, ἡ ϛοὰ, ᾶς, *Xen.*

Perhibeo, λέγω, *Dem.* teſtimonium alicui, μαρτυρέω τινὶ, *Dem.* μαρτυρέω, τοῖς λόγοις τινὸς, *Xen.*

Perhonorificus, ὁ ϗ ἡ πολύτιμος.

Perhonorificè, πολυτίμως.

Perhorreſco, καταθαμβέομαι, *Plut.*

Periclitatio, τὸ κινδύνευμα, ατος, *Plato.*

Periclitor, κινδυνεύω; de vitâ, ἀποθανεῖν, *Plato.* de aliquâ re, προκινδυνεύω ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* Confer *Periculum.*

Periculosè, ἐπικινδύνως, *Thuc.*

Periculoſus, ὁ ϗ ἡ κινδυνώδης, εος, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἐπικίνδυνος, ȣ, *Dem.*

Periculum, ὁ κίνδυνος, ȣ, atrox & horrendum, δεινὸς ϗ φοβερὸς, *Dem.* magnum, κίνδυνος, μέγας, *idem.* ſummum, extremum, ἔσχατος, *id.* μέγιϛος, *id.* grave, χαλεπὸς, *id.* manifeſtum, πρόδηλος, *id.* adferre alicui, κίνδυνον φέρειν τινὶ, *id.* ingruere commune, φύεσθαι κοινὸν πᾶσι, *idem.* accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι περὶ τινων, *id.* eſſe ſeu impendere alicui ab aliquo, εἶναι τινὶ ἐκ τινος, *idem.* ſubeſſe, ἐπεῖναι, *idem.* eſſe conjunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι, *idem.* redundare in aliquem, ἥκειν εἰς τινα, *idem.* prope eſſe, πλησίον εἶναι, *idem.* circumdare aliquem, περιϊϛάναι τινά, *id.* ſuſcipere alicujus rei cauſsâ, αἱρεῖσθαι ὑπερ τινος, *Dem.* ultro, non coactum ſubire, προελόμενον ȣκ ἀναγκασθέντα εἰσέρχεσθαι, *id.* arcerſere ſibi, προσεξευρίσκειν ἑαυτῷ. *Iſocr.* omnia pro aliquâ re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπὲρ τινος, *Dem.* imminens fortiter ſuſtinere, προσιόντα εὐρώϛως ὑπομένειν, *id.* periclitari, κινδυνεύειν, *id.* cavere, εὐλαβεῖσθαι, *id.* effugere ſeu evitare, διαφεύγειν, *idem.* imminens urbi propulſare, ἐφεϛηκότα τῇ πόλει διαλύειν, *id.* amovere, ſeu depellere, ἀφαιρεῖσθαι, *idem.* in periculo verſari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, *Iſocr.* in pericula ſe conjicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιϛάναι, *id.* è periculo eripere, ἐκ κινδύνȣ τινά διασωζειν, *Dem.* extra periculum eſſe, πόῤῥω τȣ̃ κινδύνȣ εἶναι, *id.* ἔξω κινδύνȣ, εἶναι, *Iſocr.* ſine periculo aliquid adquirère, ἀκινδύνως προσκτήσασθαι τι, *id.*

Perigeus, ὁ ϗ ἡ περίγειος, ȣ, *Al. Aphr.*

Perimeter, ἡ περίμετρος, ȣ, *Polyb.*

Perimo, ἀναιρέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Confer *Interficio.*

Perinde, ὥσπερ. ut rem familiarem curare, τῶν οἰκειοτάτων ἐπιμελεῖσθαι, *Iſocr.* ac ſi quis medicus, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς, *id.* ut ſi quis, ὁμοίως ἂν——ὥσπερ ἄν εἴ τις, *id.*

Periocha, ἡ περιοχὴ, ῆς, *N. T.*

Periodicus, περιοδικὸς, ἡ, ὀν, *Ptol.*

Periodus, ἡ περίοδος, ȣ, *Ariſtot.*

Peripatetici, οἱ περιπατητικοὶ, ῶν, *Plut.*

Periphraſis, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctil.*

Periſcelis, ἡ περισκελὶς, ιδος, LXX.

Peritè, ἐπιϛαμένως.

Peritia, ἡ ἐπιϛήμη, *Dem.* rei bellicæ, ἡ ἐμπειρία πολεμεῖν, *id.* ex re aliquâ, ἔκ τινος, *id.*

Peritus, ὁ ϗ ἡ ἐπιϛήμων, ονος, *Dem.* εἰδὼς, υῖα, ὀς, *id.* rei bellicæ, ὁ ϗ ἡ ἔμπειρος, πολέμȣ, *id.* rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας, *idem.* εἰδήμων.

Perjurium, ἡ ἐπιορκία, ας, *Dem.* committo, vide *Pejero.*

Pèrjuro, idem quod *Pejero.*

Perjurus, ὁ ϗ ἡ ἐπίορκος, ȣ, *Dem.* ἐπιορκῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *id.*

Perlego, ἐπιλέγομαι, *Pauſ.* orationem, διέρχομαι λογὸν, *Iſocr.*

Perlinio, ſeu Perlino, ἐπιχρίω.

Perluceo, διαλάμπω, *Ariſtot.*

Perluciditas, ἡ διαφάνεια, ας, *Euſtath.*

Perluſtro, κατασκοπέομαι.

Permagnus, ὁ ϗ ἡ παμμεγέθης, εος, *Dem.*

Permaneo, διαμένω, *Dem.* in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι, *id.* παραμένω τινὶ, *Plato.* μένω περὶ τινος, *Iſocr.*

Permanſio, ἡ διαμονὴ, ῆς.

Permano, διαῤῥέω.

Permeo, διαβαδίζω, *Bud.* διαβαίνω, διαδύνω, regionem, διοδεύω χώραν.

Permetior, διαμετρέω.

Permeio, προσȣρέω, *Dem.*

Permiſceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τὶ πρὸς τι, *Plut.*

Permiſſio ſeu Permiſſus, ûs, ἡ συγχώρησις, εως, *Ariſtot.*

Permiſtio, ἡ κατάμιξις, εως, *Theophr.*

Permitto, ἐπιτρέπω τί τινι, *Dem.* aliquid fieri, ἐάω τι γιγνεσθαι, *idem.* aliquem injuriâ adfici, περιόπτομαι τινα ὑβριζόμενον, *Iſocr.*

Permotio, ἡ διακίνησις, εως.

Permoveo, διακινέω, animum, τὸν νȣ̃ν, *Ariſtoph.* res, πράγματα, *Thuc.*

Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.

Permutatio, ἡ ἄλλαγη, ῆς, *Ariſtot.* τὸ ἄλλαγμα, ατος, *N. T.*

Permuto, ἀλλάττω, aliquid aliquo, τι τινι, LXX. ἀντικαταλλάττομαι τι ἀντί τινος, *Ariſtot.* ἀμειβομαι τι τινος, *Plut.* ſententiam, ἀλλοιόομαι τὴν γνώμην, *Thuc.*

Perna, ἡ πέρνα, *Strabo*, ὁ πέτασων, *Athen.*

Pernicialis, e, ὁ ϗ ἡ ὀλέθριος, ȣ, *Baſ.*

Pernicies, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* ὁ ὄλεθρος, ȣ, *Thuc.* adfero perniciem alicui, ἀπόλλυμι τι, *Plato.* λυμαίνομαι τι, *Dem.* τινὶ, *id.* Confer *Exitium*, item *Damnum.*

Pernicioſus, βλαβερὸς, ὰ, ὀν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐξώλης, εος, *id.* ὁ ϗ ἡ ὀλέθριος, *Plato.*

Pernicitas, ἡ ὠκύτης, ητος, ἡ ταχύτης, ητος, τὸ τάχος, εος, *Dem.*

Perniciter, ὠκέως, *Gal.*

Pernix, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Confer *Celer.*

Pernocto, νυκτερεύω, *Xenoph.* διανυκτερεύω, *N. T.* διαγρυπνέω, in terrâ, αὐλίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς, *Thuc.*

Pernoſco, διαγινώσκω τὶ, *Ariſtoph.*

Pernox, ὁ ϗ ἡ παννύχιος, ȣ.

Pero, ἡ ἀσκερα, ας, *Poll.* ἀρβύλη, ῆς, *Gal.*

Peroratio, ὁ ἐπίλογος, ȣ, *Ariſtot.* ἡ ἀνακεφαλαίωσις.

Peroro, ἐπιλέγω, *Ariſtot.* ἀνακεφαλαιόω, *Dion.*

Peroſus, διαμισῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν.

Perpello, ἐπάγω, *Plato.*

Perpendiculum, ἡ ϛάθμη, ης, *Plut.*

Perpendo, ϛαθμάομαι; tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ, *Plut.* aliquid mecum, λογίζομαι τι παρ᾽ ἐμαυτῷ, *Dem.* πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* ἐνθυμέομαι τινος, *Iſocr.* τι, *id.* σκοπέω τι παρ᾽ ἐμαυτῷ, *Dem.* cum aliquo, μετά τινος, *Iſocr.* aliquid mente, ἐπισκοπέω τῇ γνώμῃ, *Iſocr.* ἐξετάζω τι.

Perperàm, φαύλως, *Dem.* φλαύρως, *Ælian.*

Perpes, ὁ ϗ ἡ αἴδιος, ȣ, *Plut.*

Perpeſſio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Perpetim, ἀεὶ, *Dem.* διηνεκῶς.

Perpetior, ὑπομένω τὶ, *Plut.* ἀνέχομαι τι, *Lucian.* τλάω.

Perpetro, διαπράττω τὶ, *Dem.* piaculum, πράττω ἀσέβημα, *id.* ſcelus, ἐργάζομαι κακὸν, *id.*

δράω κακόν τι, *Iſocr.* facinus magnum & præclarum, διαπράττομαι μέγα τι, *Dem.*

Perpetuitas, ἡ αἰδιότης, ητος, *Ariſt.*

Perpetuò, ἀεὶ, *Dem.* ἀιεὶ, *id.*

Perpetuo, as, αἰδίζω.

Perpetuus, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, έος; bellum, πόλεμος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ αἴδιος, ου; gloria, δόξα, *Plut.* in perpetuum, εἰς παντελὲς, *Ælian.*

Perplexè, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, ſeu ſursùm deorsùm volvere ſermones, nihil vero explicare, ἄνω ϗ κάτω τοὺς λόγους ἑλίττειν, ἀποσαφεῖν δ' οὐδὲν, *Hipp.*

Perplexitas, ἡ πλοκὴ, ης, *Naz.*

Perplexus, ὁ ϗ ἡ πολύπλοκος, ου, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἄπορος.

Perpluo, κατομβρίζω.

Perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τί.

Perquam, ὡς σφόδρα, *Lucian.*

Perquiro, ἀναζητέω τὶ, *Iſocr.* ἐξετάζω τι, *id.* διερευνάω.

Perquiſitè, ἐξητασμένως.

Perquiſitio, ὁ ἐξετασμὸς, ἡ ἐξέτασις, *Lucian.*

Perquiſitor, ὁ ἐξεταϛὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Perrumpo, διαῤῥήγνυμι τι, *N. T.* διασπάω.

Perſcindo, κατασχίζω τι, *Dem.*

Perſcribo, ἀναγράφω τὶ, *Æſchin.*

Perſcriptio, ἡ ἀναγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Perſcriptor, ὁ ἀναγραφεὺς, έως, *Lyſ.*

Perſcrutor, idem quod *Perquiro.*

Perſecutio, ἡ καταδίωξις, εως, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.* ὁ διωγμὸς, οῦ, Chriſtianorum, Χριϛιανῶν, *Euſeb.*

Perſecutor, ὁ διώκτης, ὁ καταδιώκων, LXX.

Perſentio, ſc. Perſentiſco, αἰσθάνομαι, *Ariſtoph.*

Perſequor, διώκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* cauſſam, δίκην, *idem.* in mare, καταδιώκω εἰς θάλασσαν, *Xenoph.* non negligenter rem expono, οὐκ ἀμελῶς διέρχομαι τι, *idem.* ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινὸς, *id.*

Perſeveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.

Perſeverantia, ἡ ἐπιμονὴ, ῆς, *Plato.*

Perſevero, ἐπιμένω, in aliquâ re, τινὶ, *Plut.*

Perſica, ἡ Περσικὴ, ſc. μηλέα, *Theophr.* ſed fructus eſt, τὸ Περσικὸν, ſc. μῆλον, *Dioſc.*

Perſimilis, ὁ ϗ ἡ παραπλήσιος.

Perſiſto, ἐμμένω, in aliquâ re, τινὶ, *Iſocr.* ἔν τινι, *id.*

Perſolvo, ἐκτίω, pecuniam, χρήματα, *Plato.* mulctam, ζημίαν, *id.* pœnam alicui, τισιν τινὶ, *Plut.* ἀποτίω τίσιν, *Herodot.* pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπέρ τινος, *Lucian.* debita, διαλύω χρέα ὑπέρ τινος, *Dem.*

Perſona, τὸ πρόσωπον, ου, *N. T.* perſonam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, *ibid.* προσωποληπτέω, *ibid.* larva, τὸ προσωπεῖον, ου, ſeu προσώπιον, ου, *Dem.* parva, τὸ προσωπίδιον, *Poll.* comica, πρόσωπον κωμικὸν, *Lucian.* ſervilis, πρόσωπον οἰκετικὸν, perſonam induo, ὑποκρίνομαι σχῆμα, *Herodian.* perſonam alicujus induo, ὑποκρίνομαι τινα.

Perſonatus, πρόσωπον ὑποδεδυκὼς.

Perſono, ἐξηχέομαι, *N. T.*

Perſpicacia ſeu Perſpicacitas, ἡ ὀξυδερκία, ας, *Lucian.*

Perſpicax, ὁ ϗ ἡ ὀξυδερκὴς, έος, *Herodot.*

Perſpicio, κατειδω τὶ, *Iſocr.* futurum, καθοράω τὸ μέλλον, *Dem.* aliquid animo, καθοράω τι τῇ διανοίᾳ, *id.* optimè aliquid, κάλλιϛα θεωρέω τι, *id.* acutiſſimè, συνθεωρέω τι ἀκριβέϛατα, *id.*

Perſpicuè, σαφῶς, ſignificare aliquid, δηλοῦν τι, *Dem.* cognoſcere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τί, *id.* ἐπιφανῶς, *id.* περιφανῶς, *id.* φανερῶς.

Perſpicuitas, ἡ περιφανεια, ας, tanta rei eſt, τοσαύτη πράγματος ἔϛι, *Dem.* orationis, ἡ σαφήνεια, ας, *Plato.*

Perſpicuus, ὁ ϗ ἡ καταφανὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ περιφανὴς, έος, *id.* aliquid & pulchrum, καλὸν τι ϗ σαφὲς, *id.* & brevis oratio, βραχὺς ϗ σαφὴς, λόγος, *Dem.*

Perſto, idem quod *Perſiſto.*

Perſtrepo, καταψοφέω.

Perſtringo, διασφίγγω, *Eraſiſtr.* *ſummatim dico,* ἐπὶ κεφαλαίων εἴπω, *Dem.* *taxo,* καθάπτομαι τινος, *Thuc.* oculos, περιαϛράπτω ὀφθαλμοὺς, *Baſ.*

Perſuadeo, πείθω, alicui, τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Plat.* alicui aliquid, τί τινα, *id.* ἀναπείθω τινά τι, *Plut.* μεταπείθω τινα, *Xenoph.*

Perſuaſibilis, e, πιθανος, ἡ, ὸν, *Dem.*

Perſuaſibiliter, πιθανῶς.

Perſuaſio, ἡ πειθὼ, όος, *Plato.* ἡ πεποίθησις, εως, *N. T.* ἡ πεῖσις, εως, *Suid.* ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.*

Perſuaſorius, πειϛικὸς, ἡ, ὸν, *Plato,* πειθὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Perſuaſus, πεπεισμένος τὶ, *Plut.* πεισθεὶς, *Dem.* perſuaſum habeo, πέπεισμαι, *Iſocr.*

Pertæſus, ἐξαπορούμενος, ένη, ενον.

Pertento, ἀποπειράω, aliquid, τινὸς, *Thuc.*

Perterebro, διατρυπάω.

Perterrefacio ſeu Perterreo, φοβέω τινά, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ, *Iſocr.* δέος ἐνεργάζομαι τινι, *Dem.* καταφοβέω.

Perterrefio, καταπλήττομαι, aliquâ re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαι τινι, *Dem.*

Pertexo, διυφαίνω.

Pertica, ἡ κάμαξ, ακος, *Lucian.*

Pertimeo, ſeu Pertimeſco, περιφοβέομαι, *Xen.*

Pertinacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pertinaciter, αὐθαδῶς, δυσπειϛως, *Iſocr.* reſiſto, αὐθαδιάζομαι, *Plato.*

Pertinax, ὁ ϗ ἡ αὐθαδης, εος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δύσπειϛος.

Pertineo, τείνω, aliquo, ſeu ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* συντείνω εἰς τι, *Iſocr.* ad ſcopum propoſitum, πρὸς τὸν ὑποτιθεμενον σκοπον, *Ariſtot.* ad aliquem, προσήκω τινὶ, *Dem.* hoc pertinet ad me, τοῦτο προσήκει μοι, *idem.* προσήκει μοι τούτων, *id.* quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρὸς τι φέροντα, *Iſocr.* τὰ πρός τι ὄντα, *Ariſtot.* hoc nihil ad nos pertinet, τοῦτὸ οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐϛι, *Plut.* quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμε, *Dem.*

Pertingo, διϊκνέομαι, *Ariſtot.*

Pertracto, διαχειρίζω, καταπράττομαι, *Xen.*

Pertraho, ἐφέλκω, *Ariſtot.*

Pertundo, διατιτράω, *Theophr.*

Perturbatè, ταραχωδῶς, *Iſocr.*

Perturbatio, ἡ ταραχὴ, ῆς, & ſeditio, ϗ ϛάσις, *Dem.* animi, τὸ πάθος, εος, *Iſocr.*

Perturbator, ὁ συνταράττων, οντος, reip. πόλιν, *Dem.* ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, οῦντος, *id.* ὁ ταρακτής.

Perturbatus, ταραττόμενος, ένη, ένον, *Dem.* τεταραγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ ϗ ἡ ταραχωδης, εος, *Iſocr.* rerum ſtatus, τεταραγμένα πράγματα, *Dem.*

Perturbo, ταράττω, omnia, πάντα, *Dem.* civitatem, ἀναταράττω πόλιν, *Plut.* caſtra, διαταράττω τὸ ϛρατόπεδον, *idem.* exercitum, συνταράττω τὸ ϛράτευμα, *id.*

Pervado, διαχωρέω, *Lucian.* διαβαίνω.

Pervagor, περιέρχομαι, *Dem.* περιπλανάομαι.

Pervaſto, περιπορθέω.

Perveho, κατακομίζω, *Thuc.*

Pervenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεὸν, *Dem.* ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν, *idem.*

Perverſè, διαϛραμμένως, *pravè,* κακοηθῶς, *Dem.*

Perverſitas, ἡ διαϛροφὴ, ῆς, rerum, πραγμάτων, *Chryſ.* morum, ἡ κακοήθεια, ας, *Dem.*

Perverſus, ὁ ϗ ἡ διάϛροφος, ου, *Eurip.* perverſa loquor, διεϛραμμένα λαλέω, *N. T.* pravus, ὁ ϗ ἡ παμπόνηρος, ου, *Dem.*

Perverto, παρασύρω, παρακινέω, διαϛρέφω, veritatem, ταληθὲς, *Dem.* ſpem alicujus, παραιρέομαι τινα ἐλπίδας, *Ariſtid.*

Perveſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xen.*

Perveſtigo, ἀνιχνεύω, *Plut.* ἐξιχνιάζω.

Pervicacia, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, *Joſeph.* ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pervicax, ὁ ϗ ἡ ἰσχυρογνώμων, *Ariſtot.*

Pervigil, ὁ ϗ ἡ παννύχιος, ου, ὁ ϗ ἄϋπνος, οῦ, *Xen.*

Pervigilatio, ſeu Pervigilium, ὁ παννυχισμὸς, οῦ, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.*

Pervigilo, ἀγρυπνέω, *Xen.* διαγρυπνέω, *Athen.* παννυχίζω.

Pervius, ὁ ϗ ἡ ὁδεύσιμος, ου, *Strabo.* ὁ ϗ ἡ βάσιμος, ου, *Lucian.*

Pervolo, διαπέτομαι.

Pervolvo, διακυλινδέω.

Peruro, διακαίω, *Gal.*

Perutilis, ὁ ϗ ἡ πάγχρηϛος, μεγαλωφελής.

Pervulgo, διαθρυλλέω, *Xenoph.* διαφημίζω.

Pervulgatus, ὁ ϗ ἡ πολυθρύλλητος, *Plut.*

Pes, ὁ ποῦς, ποδὸς, *Dem.* navis, ὁ ποδεὼν, ῶνος, *Lucian.* lecti, ὁ κλινόπους, οδος, *Themiſt.* pedibus ire, πεζεύειν, *Lucian.* ſummis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, *id.* pedem refero, ἀναποδίζω, *Herodian.* alterum in ſepulchro habeo, ἕτερον πόδα ἐν σορῷ ἔχω, *Lucian.*

Peſſimè, κάκιϛα, φαυλότατα, ſe habere, ἔχειν, *Dem.*

Peſſimus, κάκιϛος, ίϛη, ιϛον, *Ariſtot.*

Peſſulus, τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.*

Peſſum, κάτω, *Dem.* eo, καταφέρομαι, *Ariſtot.* ἔῤῥω, *Xen.*

Peſſumdo, καταπατέω, *Thuc.* καταβάλλω.

Peſtifer, λοιμικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* *pernicioſus,* ὄλεθρος, ου, *Dem.* μοχθηρὸς, *id.*

Peſtilens, ὁ ϗ ἡ λοιμώδης, εος, *Plut.* λοιμικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.*

Peſtilentia, ſeu Peſtis, ὁ λοιμὸς, οῦ, *Hippocr.* peſte infeſtari, λοιμώττειν, *Lucian.* *corruptor,* ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*

Petaſo, ἡ πέρνα, ης, *Strabo.*

Petaſus, ὁ πέτασος, ου, *Poll.*

Petiolus, τὸ ποδίον, ου, *Ariſtot.*

Petitio, ἡ αἴτησις, εως, *Iſocr.* τὸ αἴτημα, ατο[illegible] *N. T.* ἡ δέησις, εως, *Dem.* facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, *id.* fieri ab aliquo, γίγνεσθαι δέησιν παρά τινος, *id.*

Petitor, ὁ αἰτητὴς, *Suid.* ὁ δεόμενος, *Dem.*

Peto, αἰτέω, ab aliquo, τινὰ, *Xen.* ab aliquo aliquid, τινά τι, *idem.* ab aliquo, παρά τινός τι, *Plut.* multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιοῦμαι, *Dem.* Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον, *Dion. Hal.* Tenedum navibus, πλέω ἐπὶ, Τενέδου, *Arrian.* aliquem, ἐπιχειρέω τινὶ, *Ariſtot.* πρός τινα, *Thuc.* ϛοχάζομαι τινος, *Plato.* lapidibus, βάλλω τινὰ λίθοις, *Xen.*

Petra, ἡ πέτρα, *N. T.* ὁ πέτρος, *Luc.*

Petricoſus, ſeu Petroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πετρώδης, εος, *Dioſc.* locus, τόπος τραχὺς ϗ λιθώδης, *Ariſtot.*

Petulans, ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, & improbus, ϗ βδελυρὸς, *Dem.* homo, ὁ ἀσελγαίνων, οντος, *id.* ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος; riſus, γέλως, *id.* ſum erga aliquem, ἀσελγής εἰμι, ſeu γιγνομαι εἴς τινα, *id.*

Petulanter, ἀσελγῶς, & protervè; tractare aliquem προπετῶς χρῆσθαι τινι, *Dem.* vivo, ἀσελγῶς ζάω, *idem.* ago, ἀσελγαίνω, *idem,* aliquid committo; ἀσελγές τι ποιέω, *idem.*

Petulantia, ἡ ἀσελγεια, ας; ſumma, πλεῖϛη, *Dem.* ἡ προπέτεια, ας, & audacia, ϗ θρασύτης, *idem.* uti petulantiâ & contumeliâ erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγεία ϗ ὕβρει πρὸς ἅπαντας, *Dem.* prætermittere nullum genus petulantiæ, ἐλλείπειν οὐδὲν ἀσελγείας, *idem.* coërcere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τῆς ἀσελγείας, *id.* abſtinere à petulantiâ, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας, *id.*

Petulcus, ὁ ϗ ἡ ἀσελγόκερως, ωτος.

Phalangium, τὸ φαλάγγιον, ου, *Dioſc.*

Phalanx, ἡ φάλαγξ, γος, *Dem.*

Phaleræ, τα φάλαρα, ων, *Herodot.*

Phantaſia, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Phantaſma, τὸ φάντασμα, ατος, *Ariſtot.*

Pharetra, ἡ φάρετρα, ας, ὁ φαρετρεὼν, ῶνος, *Ælian.* ἡ βελοθήκη.

Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, ου, *Poll.*

Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, ου.

Pharmacum, τὸ φάρμακον, ου, *Galen.*

Phaſianus, ὁ φασιανος, οῦ, *Athen.*

Phiala, ἡ φιάλη, ης, *Herodian.*

Philautia, ἡ φιλαυτία, ας.

Philologia, ἡ φιλολογία, ας.

Philologus, ὁ φιλολόγος, ου, *Plut.*
Philoſophia, ἡ φιλοσοφία, ας, *Iſocr.*
Philoſophicus, φιλοσοφικὸς, ἡ, ὸν.
Philoſophor, φιλοσοφέω, *Plato.*
Philoſophus, ὁ φιλόσοφος, ου, *Plato.*
Philtrum, τὸ φίλτρον, ου, *Herodian.*
Philyra, ἡ φίλυρα, ας, *Theophr.*
Phlegma, τὸ φλέγμα, ατος, *Galen.*
Phœbe, ἡ Φοίϐη, ης.
Phœbus, ὁ Φοῖϐος, ου.
Phœnix, ὁ φοίνιξ, *Ariſtot.*
Phoſphorus, ὁ φωσφόρος, ου.
Phraſis, ἡ φράσις, εως, *Euſtath.*
Phreneſis, ἡ φρενῖτις, ιδος, *Al. Aphr.*
Phreneticus, φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.* ſum, φρενιτιάω ſeu φρενιτίζω, *id.*
Phthiriaſis, ἡ φθειρίασις, εως.
Phthiſicus, φθισικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Phthiſis, ἡ φθίσις, εως, *Gal.*
Phy, ῶ.
Phyſica, ἡ φυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Phyſicus, φυσικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*
Phyſiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, ſeu φυσιογνωμοσύνη, ης.
Phyſiognomon, ὁ φυσιογνώμων, *Ariſtot.*
Phyſiologia, ἡ φυσιολογία, ας.
Piacularis, e, ἀφοσιωματικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ἐναγὴς, έος; ob cædem, ἀπὸ φόνου, *Thuc.* ἐναγικὸς, ἡ, ὸν, res, ϖρᾶγμα, *Plut.* crimen, τὸ ἄγος, εος, *Herodot.*
Piaculo, ἀφοσιόομαι, *Plato.*
Piaculum, τὸ ἀφοσίωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.* committo, ϖράττω ἀσέϐημα, *Dem.* ἔργον ἀσεϐαστὸν ϖοιέω, *id.* duco, ἄγος τίθεμαι, *Dion. Hal.* ἡγέομαι ἀσέϐημα, *Dem.*
Pica, ἡ κίττα, ης, *Plut.*
Picea, ἡ ϖίτυς, υος, *Herodot.*
Piceus, ὁ ϗ ἡ ϖιτσώδης, εος, *Theophr.* ϖισσηρὸς, ὰ, ὸν, *Galen.*
Pico, ϖισσόω, ſeu ϖιττόω, *Cl. Al.*
Pictor, ὁ γραφεὺς, έως, *Iſocr.* ὁ ζωγράφος, ου, *Plut.*
Pictorius, ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν.
Pictura, ἡ γραφὴ, ης, *Lucian.* τὸ ζωγράφημα, ατος, *Plato.* ἡ ζωγραφία, ας, *Philo.*
Picus, ὁ δρυοκολάπτης, ου.
Piè, εὐσεϐῶς, *Dem.* θεοσεϐῶς.
Pierides, αἱ Πιερίδες, ων.
Pietas, ἡ εὐλάϐεια; erga Deos, ϖερὶ τοὺς θεοὺς, *Iſocr.* erga parentes, ϖερὶ γονεῖς, *id.* pietatem colo, exerceo, εὐσέϐειαν ἀσκέω, *id.* ζάω μετ' εὐσεϐείας, *id.* oſtendere erga Deos, ἐπιδεικνύναι ϖρὸς τοὺς θεοὺς, *id.* ſervare, διαφυλάττειν, *id.* violare, ϖαραϐαίνειν τὸ εὐσεϐὲς, *Dem.*
Piger, ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς, *Iſocr.* ὀκνηρὸς, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ῥάθυμος, *Plut.*
Piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγινώσκειν, *Iſocr.* ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει ϖορεύεσθαι, *id.*
Pigmentarius, ὁ μυρεψὸς, οῦ, LXX.
Pigmentum, τὸ φῦκος, εος, *Dioſc.*
Pignero, idem quod *Oppignero.*
Pignus, τὸ ἐνέχυρον, ου, *Dem.* τὸ ἀποτίμημα, ατος, *id.* ἡ ὑποθήκη, ης, *id.* exhibeo creditori, ϖαρέχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ, *id.* trado alicui, ϖαραδίδωμι τινι, ἐνέχυρον, *id.* accipio pro debito, λαμϐάνω ἐνέχυρον τοῦ δανείσματος, *id.* habeo alicujus rei, ἔχω τινος, *id.* repoſco, ἀπαιτέω τὴν ϖαρακαταθήκην, *id.* fraudare aliquem pignore, ἀποστερεῖν τινα ϖαρακαταθήκην, *id.*
Pigrè, ὀκνηρῶς, *Baſ.* ῥαθύμως.
Pigreſco, ἀποκνέω, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.*
Pigritia, ἡ ῥαθυμία, ας, *Dem.* inſignis & pernicioſa, ὑπερϐάλλουσα ϗ ἀνήκεστος, *Dem.* ἡ ἀργία, ας, *id.* Gonfer *Ignavia.*
Pigror, ὀκνέω, *Thuc*
Pila, *mortarium,* ἡ ἴγδη, ης, *Heſych.* luſoria, ἡ σφαῖρα, ας; ludo, σφαιρίζω, *Plut.* luſus pilæ, ἡ σφαίρισις, εως, *Ariſtot.* locus, in quo pilâ luditur, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Athen.* pilam torqueo, σφαῖραν κόπτω; retorqueo, ἀντικόπτω, ἀποσφαιρίζω, *Ariſtot.* columna, ἡ στήλη, ης, *Dem.* Confer *Columna.*
Pilentum, ὄχημα μετέωρον.
Pileolus, τὸ ϖιλίδιον, *Plato.* ὁ ϖιλίσκος, *Dioſc.*
Pileus, τὸ ϖιλίον, ου, *Plut.*
Piloſus, ὁ ϗ ἡ τριχώδης, εος.
Pilula, τὸ σφαίριον, ου, *Theophr.*
Pilum, ὁ γρόσφος, ου, *Polyb.* ὁ ὑσσὸς, οῦ, *Plut.*
Pilus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Ariſtot.*
Pinea, ἡ ϖίτυς, *Herodot.* ἡ ϖιτυΐς, *Galen.*
Pinetum, ὁ ϖιτυὼν, ῶνος.
Pineus, ϖιτύινος, ίνη, ινον, corona, στέφανος, *Plut.*
Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, *Herodian.* ζωγραφέω, *Plato.*
Pinguedo, ἡ ϖαχύτης, ητος, *Ariſtot.* τὸ λίπος, εος, *Philo.* ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ ϖιότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ϖιμελή.
Pinguefacio, λιπαρὸν ϖοιέω, λιπαίνω, *Eur.* ϖαχύνω, *Polyb.* ϖιαίνω, *Ariſtot.*
Pingueſco, ϖαχύνομαι, *Polyb.*
Pinguis, e, λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *Plato.* ϖαχὺς, εῖα, ὺ, *Lucian.* ὁ ϖίων, ονος, *Ariſtot.*
Pinguiter, λιπαρῶς.
Pinguitudo, idem quod *Pinguedo.*
Pinna, τὸ ϖτίλον. ου, *Ariſtot.*
Pinnatus, ϖτιλωτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*
Pinſo, μάσσω, *Ariſtot.*
Pinus, ἡ ϖίτυς, υος, *Herodot.* ἡ ϖεύκη.
Piper, τὸ ϖέπερι, εως, *Dioſc.* granum piperis, ἡ ϖεπερὶς, ίδος, *Athen.* refero guſtu, ϖεπερίζω, *Dioſc.*
Piperatus, ὁ ϖεπερίτης, ου.
Pipio, ϖιππίζω, *Ariſtoph.*
Pirata, ὁ ϖειρατὴς, οῦ, *Plato.* ſum, ϖειρατεύω, LXX.
Piraticus, ϖειρατικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Pirum, τὸ ἄπιον, ου, *Suid.* ἡ ἄπιος, ου, *Dioſc.*
Pirus, ἡ ἄπιος, *Dioſc.*
Piſcarius, ἰχθυηρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.*
Piſcatio, ἡ ἁλιεία, ας, *Ariſtot.*
Piſcator, ὁ ἁλιεὺς, έως, *Plut.*
Piſcatorius, ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*
Piſcatrix, ἡ ἁλιεύτρια, ας.
Piſcatura, ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἀγκιστρεία, *Ariſtot.*
Piſciculus, τὸ ἰχθύδιον, ου, *Plut.*
Piſcina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου, *Athen.*
Piſcis, ὁ ἰχθὺς, ύος, *Ariſtot.*
Piſcor, ἰχθυάω, ἁλιεύω, *Lucian.* ἰχθῦς ἀγρεύω, *idem.*
Piſcoſus, ἰχθυώδης, εος.
Piſo, μάσσω, *Ariſtot.*
Piſtacium, τὸ ϖιστάκιον, ου, *Dioſc.*
Piſtillum, ὁ ὕπερος, ου, *Heſ.*
Piſtor, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Piſtorius, ἀρτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*
Piſtrina, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.*
Piſtrinenſis, e, μυλικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*
Piſtrinum, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.* ὁ χειρομύλων, ονος, *Dioſc.* τὸ ἀλφιτεῖον.
Piſtris, ἡ ϖίστρις, εως, *Polyb.*
Piſtrix, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*
Piſtura, ἡ ἀρτοποιία, ας, *Xenoph.*
Piſum, τὸ ϖίσον, ου, *Galen.*
Pitiſſo, χειλοποτέω.
Pituita, τὸ φλέγμα, ατος, *Gal.* ἡ κόρυζα.
Pituitoſus, φλεγματικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*
Pius, ὁ ϗ ἡ εὐσεϐὴς, εος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ θεοφιλὴς, έος, *id.* neque pium, neque fas, οὐδὲ ὅσιον, οὐδὲ θέμις, *Dem.* dicere, quæ nec pia ſunt, nec toleranda, λέγειν οὔθ' ὅσια, οὔτ' ἀνεκτὰ, *id.* ſum, εὐσεϐέω, *Iſocr.*
Pix, ἡ ϖίσσα, ης, *Plut.*
Placabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐξίλατος, ου, ὁ ϗ ἡ εὐδιάλλακτος, ου.
Placabilitas, τὸ εὐίλατον, ου, ἡ εὐαρέστησις, εως, *Ariſtot.*
Placamen ſeu Placamentum, τὸ ἐξίλασμα, Deorum, ἡ θυσία ἀρεστήριος, *Dion.*
Placatè, ϖράως, *Dem.* εὐμενῶς.
Placatio, ὁ ἱλασμὸς, οῦ, *Plut.*
Placenta, ὁ ϖλακοῦς, οῦντος, *Lucian.*
Placeo, ἀρέσκω, alicui, τινὶ, *Plut.* τινὰ, *Plato.* placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, *Dem.* ἀρέσκει τί ἐμοὶ, *Plut.* ἐμοὶ βουλομένῳ ἐστὶ, *Plato.*
Placidè, ϖράως, *Dem.* ἡσυχῶς.
Placidus, ϖραΰς, εῖα, ὺ, *Dem.* ἥμερος, ἕρα, ερον, *id.* ὁ ϗ ἡ εὐμενής.
Placitum, τὸ ἀρεστὸν, οῦ, *Bud.*
Placitus, a, um, ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Placo, ἱλάσκομαι; aliquem, τινὰ, *Plut.* Deum, Θεὸν, *Lucian.* iram Deæ, ἐξιλάομαι τὸ μήνιμα τῆς θεοῦ; aliquem donis, ἐξαρέσκομαι τινα δώροις, *Dem.* equum, ϖραΰνω ἵππον, *Xenoph.* alicui aliquem, συνίστημι τινὶ τινα, *Iſocr.* ἐξευμενίζω.
Plaga, ἡ ϖληγὴ, ῆς; accipere plagas ab aliquo, ϖληγὰς λαμϐάνειν ὑπὸ ſeu ϖαρά τινος, *Iſocr.* infligere alicui, ϖληγὰς ἐπιϐάλλειν τινι, *Dem.* plagis libidinem coercere, ϖληγαῖς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαστον, *Baſ.* plagæ, retia, αἱ ἄρκυες, ων, *Diod. Sic.*
Plagiarius, ὁ ἀνδραποδιστὴς, οῦ, *N. T.*
Plagium, ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *Plato.*
Plagoſus, ὁ ϗ ἡ ϖληγώδης, εος.
Plagula, τὸ ϖεριστρωμάτιον, ου.
Planca, ἡ ϖλὰξ, ακός.
Planctus, ûs, ὁ κοπετὸς, οῦ, *Plut.* ὁ θρῆνος; planctum facere ſuper aliquo, κοπετὸν ϖοιεῖν ἐπί τινα, *N. T.*
Planè, prorſus, ϖαντελῶς, parvæ copiæ, ταπεινὴ δύναμις, *Dem.* κομιδῇ; adoleſcentulus, μειρακύλλιον ὤν, *idem.* ἄρδην; perdere aliquem, ἀπολλύναι τινὰ, *idem.* clare, ἐμφανῶς, *Dem.* ἐπιφανῶς. *id.* apertèque dicere, ἀποκεκαλυμμένως λέγειν, *Iſocr.*
Planeta, ὁ ϖλανήτης, ου, *Ariſtot.* ἀστὴρ ϖλαναόμενος, *Lucian.*
Plango, κόπτω, *Plut.* *lamentor,* θρηνέω. Confer *Lamentor.*
Plangor, ὁ κοπετὸς, οῦ, *Plut.*
Planities, ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſtot.* τὸ ϖεδίον, ου; ager in planitie ſitus, ὁ ἐν τῷ ϖεδίῳ ἀγρὸς, *Dem.* in planitiem, ϖεδίονδε, *Dion. Hal.*
Planta, ſc. pedis, τὸ τέλμα ατος, LXX. *ſtirps,* τὸ φυτὸν, οῦ, *Ariſtot.* τὸ φύτευμα, ατος, *Theophr.*
Plantago, τὸ ἀρνόγλωσσον, ου.
Plantarium, τὸ φυτευτήριον, ου, olearum, ἐλαιῶν, *Dem.* τὸ φυτουργεῖον, ου, *Geopon.*
Plantatio, ἡ φύτευσις, εως, *Ariſtot.*
Planto, φυτεύω, arborem alicui, δένδρον ἔν τινι τόπῳ, *Dem.* φυτουργέω, *Philo.*
Planus, ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ὁμαλὴς, έος, *idem.* *manifeſtus,* ὁ ϗ ἡ σαφὴς, έος, *Dem.*
Plaſma, τὸ ϖλάσμα, ατος, *Lucian.*
Plataninus, ϖλατάνινος, ίνη, ινον.
Platanus, ἡ ϖλάτανος, ου, *Plato.*
Platea, ἡ ϖλατεῖα, ας, *N. T.*
Plaudo, κροτέω, manibus, τὼ χεῖρε, *Xen.*
Plauſibilis, e, κροτητὸς, ἡ, ὸν, oratio, λόγος εὐπαράδεκτος, *Chryſ.*
Plauſtralis, e, ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, *Xenoph.*
Plauſtrum, ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.* τὸ ὄχημα, duco, ἁμαξεύω, *Plut.*
Plauſus, ûs, ὁ κρότος, ου, *Dem.* plauſu excipio, δεξιόομαι κρότῳ, *Dion. Hal.* plauſu excipior, κροτέομαι, *Lucian.* plauſum ambio, μνηστεύω χειροτονίαν, *Dion. Hal.* & ſtrepitum excito, κρότον ϗ θόρυϐον ϖοιέω, *Dem.* fieri ſeu oriri, γίγνεσθαι, *id.*
Plebecula, τὸ λαΐδιον, ου.
Plebeius, ὁ ϗ ἡ δημώδης, ες, *Herodian.* τοῦ δήμου ὤν, οὖσα, ον, *Lucian.* δημοτικὸς, ἡ, ὸν, homo, ἄνθρωπος, *Xenoph.* ὁ ἰδιώτης.
Plebicola, ὁ δημεραστής, ου.
Plebiſcitum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.* Confer *Decretum.*
Plebs, ὁ δῆμος, ου, *Dem.* οἱ ϖολλοὶ, ῶν, *Plut.* τὸ ϖλῆθος, εος, *Iſocr.*
Plecto, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* τιμωρέω τινὰ, *Dem.* capite, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, *Ariſtot.* *Plico.* Confer *Plico.*
Plectrum, τὸ ϖλῆκτρον, ου, *Ariſtot.*
Plenè, ἐκπλέως. *perfectè,* τελείως, *Dem.*
Plenilunium, ἡ ϖανσέληνος, ου, *Æſchin.* ϖλήρης σεληναίη, *Lucian.* tempore plenilunii, ὅταν ἡ ϖλήρης τῆς σελήνης κύκλος, *Ælian.*
Plenitas ſeu Plenitudo, τὸ ϖλήρωμα, ατος, LXX. ἡ ϖλησμονὴ, ῆς, *Plut.* τὸ ϖλῆθος, εος, *Galen.*

Plenus, ὁ ϗ ἡ πλήρης, εος; aliquâ re, τινὸς, *Dem.* πλέος, έα, έον, Deo, Θεοῦ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀνάπλεος, ου, favillis, σπινθήρων, *Lucian.* μεστὸς, ἡ, ὸν, ſuperbiâ, ὑπερηφανείας, *Dem.* ſum aliquâ re, γέμω τινὸς, *Xenoph.*

Pleonaſmus, ὁ πλεονασμὸς, οῦ, *Plut.*

Plerique, pleræque, pleraque, πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, *Plut.*

Plerumque, τὸ πλεῖστον, *Herodian.* τὰ πλεῖστα, *Ariſtot.* ἐπὶ τὸ πολύ.

Pleuriticus, πλευριτικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Pleuritis, ἡ πλευρῖτις, ιδος, *Aet.*

Plica, τὸ πτύγμα, ατος, ἡ πτύξ, χὸς, *Athen.* πτυχή, ῆς, *Eurip.*

Plicabilis, e, πλεκτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ ϗ ἡ εὔπλοκος.

Plicatura ſeu Plicatio, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*

Plico, πλέκω, coronam, στέφανον, *N. T.* purpuram, πτύσσω τὴν ἀλουργίδα, *Plut.*

Ploratio ſeu Ploratus, ὁ κλαυθμὸς, *Ariſtot.* τὸ κλαῦμα, *Xen.* ὀλοφυρμὸς, *Thuc.*

Ploro, κλαίω, *Dem.* δακρύω, *id.*

Ploſtellum, τὸ ἁμαξίδιον, τὸ ἁμαξίον, *Suid.*

Ploſtrum, idem quod *Plauſtrum.*

Pluma, τὸ πτίλον, *Ariſtoph.* τὸ πτερὸν, *Lucian.*

Plumarius, ὁ πτιλουργὸς, οῦ.

Plumatus, πτιλωτὸς, ἡ, ον, *Ariſtot.*

Plumbago, ἡ μολίβδαινα, ης, *Dioſc.*

Plumbarius, μολίβδινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*

Plumbatura, ἡ μολίβδωσις, εως.

Plumbeus, μολίβδινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*

Plumbo, μολιβδόω.

Plumboſus, ὁ ϗ ἡ μολιβδώδης, εος.

Plumbum, ὁ μόλιβδος, ου, *Plut.*

Plumeſco, πτιλόομαι, δασὺς γίγνομαι, *Ariſtot.*

Plumeus, πτίλινος, ίνη, ινον, πτερωτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Plumoſus, ὁ ϗ ἡ πτιλώδης, εος.

Plumula, τὸ πτίλιον, ου.

Pluo, ὕω, *Lucian.* piſcibus, ἰχθύσιν, *Athen.* pluit, *Imperſ.* ὕει, *Ariſtot.*

Plurimum, πλεῖστον, *Xen.*

Plurimus, πλεῖστος, η, ον, *Xenoph.* plurimi facio aliquid, τιμάομαι τοῦ παντός τι, *Chryſ.* τιμάω πλείστου τι, *Dem.* ἀντὶ παντὸς, *id.* ποιέομαι τι ſeu τινὰ περὶ πλείστου, *id.* quamplurimus, a, um, ὁ ϗ ἡ πάμπλειστος, ου, *Her.*

Plus, πλεῖον, ονος, *plur.* plures, οἱ ϗ αἱ πλείονες, *Dem.* pluris facio aliquid, τιμάομαι τι μείζονος, *Xen.* ποιέομαι τι πλείονος, *Iſocr.* plus, quam decet ſeu par eſt, plus juſto, μᾶλλον τοῦ δέοντος, *Dem.* πλεῖον τοῦ δέοντος, *id.* plures, quam par eſt, ſunt apud nos, πλείους τοῦ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσιν, *Dem.* plus minus, πλέον ἔλαττον, *Athen.* plus ſatis, πλέον τοῦ κόρου, *Al. Aphr.* pluribus dicere, διὰ πλειόνων εἰπεῖν, *Dem.* improbitas plus, poteſt, quam virtus, κακία δύναται πλέον τῆς ἀρετῆς, *idem.*

Pluſculum, μικρὸν τι πλέον.

Pluteus, τὸ ἀναγνωστήριον, ου.

Pluvia, ἡ ὑετὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ βροχή.

Pluvialis, e, ſeu Pluvius, ὑέτιος, ία, ιον, ventus, ἄνεμος, *Ariſtot.*

Pluvioſus, ὁ ϗ ἡ ὑετώδης, εος, ὄμβριος, ία, ιον, *Ariſtoph.*

Pluto, ὁ Αἴδης, ου.

Pneumaticus, πνευματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας, *Aret.*

Pocillator, ὁ οἰνοχόος, ου, *Xen.*

Pocillum, τὸ κυλίκιον, ου, *Lucian.*

Pocœnium, τὸ ἐπιδείπνιον, ου, *Athen.*

Poculentus, ὁ ϗ ἡ πότιμος, ου, *Ariſtot.* ποτὸς, ἡ, ὸν, eſculenta & poculenta, ἐδώδιμα ϗ ποτὰ, *Herodot.*

Poculum, τὸ ποτήριον, ου, *Plut.* τὸ δέπας, inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος, *Lucian.*

Podager, ὁ ποδαγρὸς, οῦ, *Lucian.* ποδαγριάων, οντος, *Plato.*

Podagra, ἡ ποδάγρα, ας, *Plut.* ἡ ποδαλγία, τὸ ποδαγρικὸν πάθος, *Theophr.* podagrâ laboro, ποδαγράω, *Plato.* ποδαγριάω, *id.*

Podagricus, ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Podex, ὁ πρωκτὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ἕδρα, ας, LXX. ἡ πυγὴ, ῆς, *Lucian.*

Podium, τὸ ποδίον, ου, *Ariſtot.*

Poëma, τὸ ποίημα, ατος, *Plut.*

Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, ου, *Lucian.*

Pœna, ἡ ποινη, ῆς, *Xen* ἡ ζημια, ας, *Dem.* ἡ δίκη, ης, *id.* ἡ τιμωρία, ας, *idem.* magna, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίστη, *Dem.* ſumma, ἐσχάτη, *idem.* levis, μικρα, *id.* digna, ἀξία, *id.* debita, προσήκουσα, *id.* juſta, τιμωρία νόμιμος, *id.* injuſta ac crudelis, ἄνομος ϗ δεινὴ, *Iſocr.* capitis, ζημία θανάτου, *id.* pœnam ſtatuo ſeu ordino, τάττω τιμωρίαν τινὶ, *Dem.* debeo pro aliquâ re, ὀφείλω δίκην ἐπί τινι, *idem.* exigo, δίκην αἰτέω, *id.* ἀπαιτέω, *id.* ſumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρά τινος, *id.* ſubeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρά τινος, *Iſocr.* ſuſtineo ſecundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, *Dem.* effugio, δίκην δοῦναι διακρούω, *idem.* pœnâ afficio aliquem, κολάζω τινὰ ζημίᾳ, *Iſocr.* τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος, *idem.* pœnâ adficior, ζημίαις περιπίπτω, *idem.* ob aliquid, δίκην δίδωμι τινος, *idem.*

Pœnalis, e, ὁ ϗ ἡ ποίνιμος, ου, *Soph.*

Pœnitentia, ἡ μετάνοια, ας, *Plut.* ἡ μεταμέλεια, ας, *Philo.* ἡ μετάγνωσις, εως, *Iſocr.* ducor, μεταμέλειαν ποιέομαι, *Dem.* μεταμέλεια εἰσέρχεταί μοι τινος, *Philo.* Confer *Pœnitet.*

Pœnitet, μεταμέλει; me alicujus rei, ἐμοὶ τινος, *Dem.* μοί τι, *Iſocr.* μετανοέω ἐπί τι, *Lucian.* quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι, *Plato.*

Poëſis, ἡ ποίησις, εως, *Plato.*

Poëta, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Plato.*

Poëtica, ἡ ποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Poëtice, ποιητικῶς, *Dem.*

Poëticus, ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Poëtria, ἡ ποιήτρια, ας, *Plut.*

Pol, νὴ τὸν Πολυδεύκην.

Polenta, τὸ ἄλφιτον, ου, *Dioſc.* veſcor, ἀλφιτοσιτέω, *Xen.*

Polio, ξύω, *Theophr.* ἐπιξέω, *Lucian.* λειαίνω.

Politè, γλαφυρῶς, *Ariſtot.*

Politia, ἡ πολιτεία, ας, *Dem.*

Politicus, πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Politus, ξεστὸς, ἡ, ὸν, γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν.

Politura, ἡ λείανσις, εως, ἡ λείωσις, εως.

Pollen, ἡ παιπάλη, ης, *Galen.* ἡ γύρις.

Pollentia, ἡ δύναμις, εως, *Dem.*

Polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖστον παρά τινι, *Plut.*

Pollex, ὁ ἀντίχειρ, ειρος, *Gal.*

Polliceor, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τὶ λόγῳ, *Dem.* alicui, me facturum aliquid, τινὶ ποιήσειν τι, *idem.* ἐπαγγέλλομαι τι ποιήσειν, *id.* & recipio aliquid, ὑπισχνέομαι ϗ ἀναδέχομαι τι, *idem.* πίστιν δίδωμί τινος, *Iſocr.* ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσιν τινα, *Dem.*

Pollicitatio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι, *id.* ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν, *id.* & ſpem oſtentare, ὑποτείνειν ὑπόσχεσιν ϗ ἐλπίδα, *idem.* pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὰς ταῖς ὑπόσχεσι, *idem.* alicujus moveri, ἀποβλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινὸς, *id.* & promiſſis occupatum eſſe, καταληφθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι ϗ ἐπαγγέλμασι τινος, *Dem.* adduci, πείθεσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι, *id.* alicujus falli, ὑπάγεσθαι ὑφ' ὑποσχέσεων τινος, *id.* ἐξαπατᾶσθαι ταις ὑποσχέσεσι ϗ ἐλπίσι ϗ φενακισμοῖς τινος, *id.* pollicitationum oblivisci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποχέσεις, *id.*

Pollicitor, Confer *Polliceor.*

Pollinctor, ὁ ταριχευτὴς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ, LXX. ὁ κτεριστής, οῦ.

Pollis, ἡ παιπάλη, ης, *Gal.*

Pollubrum, τὸ ποδανίπτρον, ου, ὁ ποδονιπτὴρ, ῆρος, *Athen.*

Polluceo, ἀποθύω, *Xen.*

Polluo, μολύνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* manus cæde, μιαίνω χεῖρας φόνῳ, *Lucian.*

Polus, ὁ πόλος, ου, *Ariſtot.*

Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.

Polygamus, ὁ πολυγαμος, ου.

Polypus, ὁ πολύπους, οδος, *Ælian.*

Pomarium, μηλὼν, ῶνος, pomarii cuſtos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ακος, *Diod. Sic.*

Pomarius, ὁ μηλοπώλης.

Pomeridianus, μεταμεσημερινὸς, ἡ, ὸν; δειλινὸς, deambulatio, περίπατος, *Ælian.*

Pomilio, ὁ νανὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Pomœrium, τὸ ὀπισθοτείχιον, ου, τὸ πωμήριον, ου, *Dion. Hal.* & *Plut.*

Pompa, ἡ πομπὴ, ῆς, *Dem.* pompam duco ſeu celebro, πέμπω πομπὴν, *id.* πομπεύω πομπὴν, *id.* πομπὰς ἄγω, *id.*

Pomum, τὸ μῆλον, *Dioſc.* ὀπώρα, *Ælian.*

Pomus, ἡ μηλέα, ας, *Dioſc.*

Pondero, ἵστημι, *Xen.* ζυγοστατέω, *Polyb.* æs ἀφίστημι χαλκὸν, *id.* conſidero, σταθμάομαι, *Plato.*

Ponderoſus, βαρύς, εῖα, ὺ, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἐμβριθὴς, έος, *Plut.*

Pondo, ἡ ὁλκὴ, ῆς, *Plut.* ἡ μνᾶ, ᾶς.

Pondus, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Dem.* qui æquali pondere eſt, ὁ ϗ ἡ ἰσοβαρὴς, έος, *Lucian.* onus, τὸ ἄχθος, τὸ βάρος.

Ponduſculum, τὸ στάθμιον, ου, LXX.

Pone, ὀπίσω, *Ariſtot.* aliquem, μετά τινα, *Plato.*

Pono, τίθημι, aliquid in mèdio, τὶ ἐν μέσῳ, *Plato.* in laude, ἐν ἐπαίνῳ, *Ariſtot.* ἐν ἀρετῆς μέρει, *Plato.* in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχρῷ, *Dion. Hal. Plut.* ſummum bonum in voluptate, τὸ ἄριστον ὑπολαμβανω ἐν ἡδονῇ, *Ariſtot.* in numerum, εἰς ἀριθμὸν, *Plut.* aliquid eſſe, τίθημι εἶναι, *Iſocr.* operam in aliquâ re, σπουδάζω περί τινος, *Plato.* περί τι, *Herodot.* σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato.* πρός τι, *Dem.*

Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξυλίνη, *Plut.* τὸ ζεῦγμα ποταμοῦ, *Dion. Hal.* pontem jungo, γέφυραν ζευγνύω, *Herodian.* ſolvo, λύω, *idem.* ponte fluvium jungo, γεφυροποιέω, *Polyb.*

Ponticulus, ἡ γεφυρὶς, ίδος.

Pontifex, ὁ γεφυροποιὸς, οῦ, *Plut.* ὁ γεφυρωτὴς, οῦ, *id.* ὁ ἱεροδιδάσκαλος, ου, *Dion. Hal.* ὁ ἱερομνήμων, ονος, *Dem.* ὁ ἀρχιερεὺς.

Pontificialis, è, ſeu Pontificius, ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.* ἱερατικὸς, *Philo.*

Pontificatus, ûs, ἡ ἱεραρχία, ας, ἡ ἀρχιερωσύνη, ης.

Ponto, τὸ πορθμεῖον, ου, *Plut.*

Pontus, ὁ πόντος, ου, *Ariſtot.*

Popanum, τὸ πόπανον, ου.

Popellus, τὸ δημίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Popina, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.* τὸ ὀπτανεῖον.

Popinalis, e, καπηλεῖος, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Popinator, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.*

Popinor, ἀσωτεύομαι, *Athen.* λιχνεύω.

Poples, ἡ ἰγνύα, ας, LXX. ἡ ἰγνὺς, ύος, *Diod. Sic.*

Poppyſma, τὸ πόππυσμα, ατος, *Plut.* ὁ ποππυσμὸς, οῦ, *Xenoph.* poppyſmate adulor, ποππύζω, *Ariſtoph.*

Popularis, e, δημοτικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* populi amans, ὁ ϗ ἡ φιλόδημος, ου, ſum, δημοτικὸς ϗ πρᾶος γίγνομαι, *Ælian.*

Popularitas, τὸ δημοτικὸν, οῦ, *Plut.* ἡ δημαγωγία, ας, *id.*

Populariter, δημοτικῶς, *Dem.*

Populatio, ἡ πόρθησις, εως, *Dem.*

Populetum, ὁ αἰγειρὼν, ῶνος.

Populeus, αἰγείρινος, ίνη, ινον.

Populor, πορθέω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος, ου, *Theophr.*

Populus, *plebs*, ὁ δῆμος, ου, *Dem.* *turba*, ὁ ὄχλος, ου, *id.* ὁ λαὸς, οῦ, *genus*, τὸ ἔθνος, εος, *id.*

Porca, ἡ σῦς, συὸς, *Ariſtot.*

Porcarius, ὁ χοιροβότης, ου.

Porcellus, τὸ χοιρίδιον, ου, *Ariſtoph.* ὁ χοιρίσκος, ου, *Lucian.* τὸ δελφάκιον, ου, *id.*

Porcetra, ἡ δέλφαξ, ακος, *Ariſtot.*

Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcinus, χοίρειος, εία, ειον, *Athen.* χοίριος, ία, ιον, *Gal.*

Porculatio, ἡ χοιροτροφία, ας.

Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ου, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcus, ὁ χοῖρος, ου, *Ariſtot.*

Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, ου, *Plin.*

Porraceus, πράσιος, ία, ιον, *Plato.* πρασίζων, ουσα, ον, *Dioſc.*

Porrectio, ἡ ἐπέκτασις, εως, manuum, ἔκτασις χειρῶν, *Naz.*

Porrigo, ὀρέγω, manus, τὰς χεῖρας, *Lucian.* ἐκτείνω τὰς χεῖρας, *Plato.* dextram, προτείνω τὴν δεξιὰν, *Xenoph.*

Porrigo, ἡ πιτυρίασις, εως, *Ægin.* porrigine infeſtari, πιτυροῦσθαι, *Hippocr.*

Porro, πόρρω, *Plato.*

Porrum, τὸ πράσον, ου, *Dioſc.*

Porta, ἡ πύλη, ης, *Plut.* portam aperio, πύλην ἀνοίγω, *id.* portæ cuſtos, ὁ πυλωρὸς, οῦ, *Herodot.*

Portatorius, κομιστικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.*

Portatus, ûs, ἡ κόμισις, εως.

Portendo, προσημαίνω, *Xenoph.* προφαίνω.

Portentoſè, τερατικῶς, *Plut.*

Portentoſus, ὁ ϗ ἡ τερατώδης, *Iſocr.*

Portentum, τὸ τέρας, *Plut.* τὸ σημεῖον, *Dem.*

Porticula, τὸ στοίδιον, ου.

Porticus, ûs, ἡ στοὰ, ᾶς, *Xenoph.* ἡ παραστάς.

Portio, ἡ συμμορία, ας, ἡ ἀπόμοιρα, *Greg.*

Portitor, ὁ πορθμεύς.

Portiuncula, ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.*

Porto, φέρω τὶ, *Dem.* humeris, βαστάζω τὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, *Ariſtot.*

Portorium, *nauticum*, τὸ ναῦλον, *Plut.* quod bajulo datur, τὸ φορεῖον, *Poll.* quod in portu ſolvitur, τὸ ἐλλιμένιον, *Ariſtot.* quod pro advectione datur, τὸ παραγώγιον, *Polyb.*

Portula, ἡ πυλὶς, ίδος, *Herodian.*

Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, ης.

Portulus, τὸ λιμένιον, ου, *Strabo.*

Portuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ λιμενώδης, εος.

Portus, ûs, ὁ λιμὴν, ένος, *Thuc.* portu carens, ὁ ϗ ἡ ἀλίμενος, ου, *Plut.* in portu verſor, λιμενίζω; portum appeto, ἐπιθυμέω λιμένος, *Dem.* teneo, κτάομαι λιμένα, *Iſocr.* in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα, *id.* aliquid inveho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, *Dem.*

Porus, ὁ πόρος, ου, *Ariſtot.*

Poſca, τὸ ὀξύκρατον, ου, *Dioſc.*

Poſco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* Confer *Peto.*

Poſitio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* τὸ θέμα, ατος, *idem.*

Poſitura, ſeu Poſitus, ûs, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.*

Poſſeſſio, ἡ κτῆσις, εως, *Dem.* τὸ κτῆμα, ατος, *id.* Confer *Opes, Divitiæ.*

Poſſeſſiuncula, τὸ κτησείδιον, ου, τὸ κτημάτιον, ου, *Alciphr.*

Poſſeſſivus, κτητικὸς, ἡ, ὸν, poſſeſſiva nomina, τὰ κτητικὰ, ῶν.

Poſſeſſor, ὁ κτήτωρ, ορος, *N. T.*

Poſſibilis, e, δυνατὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἱκανὸς, ἡ, ὸν, *idem.* οἷος, οἵα, οἷον; non eſt poſſibile, ut ſine juſtitiâ aliquis ſit bonus civis, οὐχ οἷον τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, *Xen.* Confer *Poſſum.*

Poſſibiliter, δυνατῶς.

Poſſideo, κτάομαι, quædam tutò, τινὰ ἀσφαλῶς, *Dem.* ſine periculo, ἔχω τινὰ ἀδεῶς, *id.* aliquid, κατέχω τι, *Iſocr.* terram, νέμομαι γῆν, *Thuc.*

Poſſum, δύναμαι, *Xenoph.* οἷος εἰμι, potes, οἷος εἶ, &c. perſuadere alicui, πείθειν τινὰ, *Iſocr.* οἷος τε γίνομαι, adminiſtrare urbem, οἰκεῖν τὴν πόλιν, *id.* Hercules non potuit Helenam adipiſci, ὁ Ἡρακλῆς οὐχ οἷος τὴν Ἑλένην λαβεῖν, *id.* non poſſum perſuadere, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην, *idem.* non poteſt fieri, ut ſuperetur hoſtis, ſeu hoſtis non poteſt ſuperari, οὐκ ἔστι τῶν ἐχθρῶν κρατῆσαι, *Dem.* poſſum referre gratiam, ἱκανός εἰμι ἀποδοῦναι χάριν, *Iſocr.* non poſſum hoc facere, ἀδύνατος εἰμι τοῦτο πράττειν, *Plato.* non poſſum laborare, ἀδυνατέω πονεῖν, *Ariſtot.*

Poſt, μετὰ, *cum Accuſ.* poſt pugnam, μετὰ τὴν μάχην, *Dem.* nonnullis diebus poſt acceptum nuncium, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, μετὰ τὴν ἀγγελίαν, *Iſocr.* ἐπὶ, *cum Dat.* poſt hæc, ἐπὶ τούτοις, *Xen.* multo tempore poſt, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον, *Dem.* non multo tempore poſt, quam, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἢ, *id.* paucis diebus poſt pugnam, ὀλίγιας ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, *Dion. Halic.*

Poſtea, ὕστερον; primum ſcripſit, poſtea verba faciunt, πρῶτον ἐπέσταλκεν, ὕστερον λέγουσι, *Dem.* primum, -deinde-poſtea, πρῶτον -ἔπειτα μεταταῦτα, *id.*

Poſteaquam, ἐπεὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, *Plut.* poſteaquam monarchia ad Auguſtum pervenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σέβαστον, *Herodian.*

Poſteri, οἱ ἔκγονοι, ων, *Dem.* οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ων, οἱ ἔπειτα γινόμενοι, *Iſocr.* alicujus, οἱ γεγονότες παρά τινος, *id.* οἱ ἔπειτα, *Lucian.* οἱ μετ᾽ ἡμᾶς, *id.*

Poſteritas, ὁ μέλλων χρόνος, *Dem.* poſteri, vide *Poſteri.*

Poſterior, ius, ὕστερος, έρα, ερον, *Plut.* ſum aliquâ re, ſexaginta annis, ὑστερέω τινός ἔτεσιν ἑξήκοντα, *Plut.* non multum, ὑστερίζω οὐ πολλῷ, *Thuc.* fio, ἐφυστερίζω, *id.* poſteriores fero, ἐλαττόομαι, *Plato.* ὑστερέω, *Dion. Hal.*

Poſteriùs, ὕστερον, *Dem.*

Poſterus, ὕστερος, έρα, ερον; dies, ἡμέρα, *Plut.* ὑστεραῖος, αία, αῖον, *id.* dixi me poſtera, ſc. die renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἐπαγγελεῖν, *Plato.* in poſterum, τολοιπὸν, *Dem.* εἰς τὸ λοιπὸν, *id.* πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, *id.*

Poſtfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινά τινος, *Plut.*

Poſthabeo, idem quod *Poſtfero.*

Poſthac, ὕστερον, *Dem.* τολοιπὸν, *id.* μεταταῦτα, *id.* μετα ταῦτα, *id.*

Poſthinc, ἑξῆς, *Thuc.* ἐφεξῆς, *id.*

Poſthumus, ὁ ϗ ἡ ὀψίγονος, ου, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγινόμενος.

Poſticum, ſeu Poſtica, ὁ ὀπισθόδομος, ου, *Lucian.* τὸ παράθυρον, ου, *Cl. Alex.*

Poſticus, ὀπίσθιος, ία, ιον, *Xen.* ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν, *id.*

Poſtilena, ἡ ὑπουρὶς, ίδος.

Poſtis, ἡ παραστὰς, άδος, *Poll.* ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.*

Poſtliminium, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς.

Poſtmeridianus, ὁ ϗ ἡ μεταμεσήμβριος, ου.

Poſtmodo, ſeu Poſtmodum, ὕστερον, *Dem.*

Poſtpono, idem quod *Poſtfero.*

Poſtquam, ἐπειδὰν; omnia audiveritis, ἅπαντα ἀκούσητε, *Dem.* morbus obortus fuerit, ἐὰν ἀῤῥώστημα συμβῇ, *idem.* ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, *idem.*

Poſtremò, Poſtremùm, τελευτῶν (*Particip.*) ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἥξει, *Dem.* primùm nos, poſtremùm vos, πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, *id.* in Marathonem deſcendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη, *id.* alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσειπεῖν τινα, *Lucian.*

Poſtremus, τελευταῖος, αία, αῖον, bellum, πόλεμος, *Dem.* τελευτάων, ουσα, άον, *id.*

Poſtridiè, τῇ ὑστεραίᾳ, *Plato.*

Poſtvenio, ὑστερίζω, poſt aliquid, τινός, *Thuc.*

Poſtulatio, ἡ αἴτησις, εως, *Iſocr.*

Poſtulator, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.*

Poſtulatum, τὸ αἴτημα, ατος, *Bud.* ἡ ἀξίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἀξίωμα.

Poſtulo, αἰτέω, *Dem.* juſta, αἰτέομαι δίκαια, *Xen.* curam, δέομαι φροντίδος, *Dem.* accuſo. Confer *Accuſo.*

Potabilis, e, ὁ ϗ ἡ πότιμος, ου, *Diod. Sic.*

Potatio, ἡ πόσις, εως, *Thuc.* potationis ſodalitas, ἡ ἐν τοῖς πότοις συνουσία, *Iſocr.*

Potator, ὁ φιλοπότης, ου, *Poll.*

Potens, δυνατὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* δυνάμενος, ένη, ενον, *idem.* ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *idem.* ἰσχύων, ουσα, ον, *idem.* ſum, δύναμαι, *Dem.* potentior mari, κρείττων θαλάττῃ, *idem.* juſto, μείζων τοῦ δέοντος, *idem.* potentem facere aliquem, ποιεῖν τινα ἰσχυρὸν, *idem.* fieri, ἰσχυρὸν γίγνεσθαι, *idem.* eſſe, ἰσχυρὸν εἶναι, *idem.*

Potentatus, ἡ δυναστεία, ας, *Thuc.*

Potenter, ἰσχυρῶς, δυνατῶς.

Potentia, ἡ δύναμις, εως, & gloria, ϗ δόξα, *Dem.* & divitiæ, ἐξουσία ϗ πλοῦτος, *id.* & imperium, ῥώμη ϗ ἀρχή τινος, *id.* potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, *Dem.* conſequi, προέρχεσθαι ἐπὶ δύναμιν, *Iſocr.* λαμβάνειν δύναμιν; comparare, obtinere, habere, δύναμιν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατέχειν, *id.* ad magnam potentiam pervenire, ἐπὶ μέγα δυνάμεως προέρχεσθαι, *Ælian.*

Poteſtas, ἡ ἐξουσία, *Dem.* in poteſtatem ſuam redigere, ὑφ᾽ ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Iſocr.* urbem, ὑποτάττεσθαι πόλιν, *idem.* poteſtati alicujus ſubjectum eſſe, ὑπό τινι γίγνεσθαι, *id.* hoc in meâ poteſtate eſt, ἐπ᾽ ἐμοι ἐστι τοῦτο, *Iſocr.* poteſtas faciendi aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, *Dem.* dare poteſtatem alicujus rei, διδόναι ἐξουσίαν ἐπί τι, *Plut.* ἐξουσίαν παρέχειν τινι, *Xen.* omnia in poteſtate ſuâ habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, *Ælian.* poteſtatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ, *Dem.*

Potio, ἡ πόσις, εως, *Thuc.* τὸ πόμα.

Potior, κρατέω, aliquâ re, τινὸς, *Thuc.* rerum, τῶν πραγμάτων, *Dem.* imperio maris, χράομαι τῇ θαλάσσῃ, *Plut.*

Potior, *melior.* Confer *Melior.*

Potiſſimum, μάλιστα. Confer *Maximè.*

Potiuncula, τὸ πομάτιον, ου.

Potis, e, δυνατὸς, ὲ, ον, *Dem.* Confer *Potens.*

Potius, θᾶττον, illis quam, ἐκείνοις, ἤ, *Dem.* nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, *id.* mihi, immo vero potius vobis, ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν, *id.* habeo aliquid, τίθημί τι προὐργιαίτερον, *Thuc.* ποιέομαι τι προὐργιαίτερον, *Polyb.*

Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρυσῶν φιαλῶν, *Xen.* aquam, ὕδωρ, *Hom.*

Potor, ὁ πότης, ου.

Potorius, ποτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Potulentus, ποτὸς, ἡ, ὸν, *Herodot.*

Potus, ûs, τὸ πόμα, ατος, *Lucian.* τὸ ποτὸν, οῦ, *Xen.* τὸ πότημα, ατος, *Dioſc.* potum do ſeu præbeo aliquid, ποτίζω τι, *Ariſtot.* πιπίσκω τινά τινος, *Lucian.*

Præ, πρὸ, oculis, ὀφθαλμῶν, *Dem.* omnibus, περὶ παντὸς, *id.* præ dolore ſibi ipſi mortem conſciſcere, ὑπὸ λύπης καταχρῆσθαι ἑαυτὸν, *Plut.* præ gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, *Xen.* flere, δακρύειν, *Lucian.* præ me fero adverſam valetudinem, δηλόω πονηρῶς ἔχων, *Thuc.* lætitiam, φαιδρότητα προσποιέομαι, *Ælian.* præ manibus habeo, μετὰ χεῖρας ἔχω, *Dion. Hal.* ἐν χερσίν ἐστιν ἐμοῖ, *idem.* in compoſitione, quando ſignificationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν, vel πολὺ, e. gr. præaltus, λίαν ὑψηλὸς, præacutus, πολύοξυς, &c.

Præbeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* me obedientem magiſtratui, ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, *id.* me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν ἐθέλοντα ἀκούειν, *Dem.* pecuniam alicui ad aliquid, τινί χρήματα εἰς τι, *Iſocr.* ſumptus alicui, χορηγέω τινὶ χρήματα, *Iſocr.* exercitui commeatum, πορίζω τῇ στρατιᾷ τροφὴν, *Dem.* utilitatem, παρέχομαι ὠφέλειαν, *Plato.*

Præcaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* Confer *Caveo.*

Præcautio, ἡ προφύλαξις, εως, ἡ προφυλακὴ, ῆς, *Ægin.*

Præcedo, παρέρχομαι τὶ, *Dem.* προβαίνω, προπορεύομαι.

Præcello, ὑπερβάλλω, aliquem aliquâ re, τινά τινι, *Xen.* Confer *Antecello.*

Præcentio, τὸ πρόασμα, ατος.

Præceps, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρημνος, *Dem.* conſiliis, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ πρηνής.

Præceptio, ἡ ὑποθήκη, ης, *Iſocr.*

Præceptor, ὁ διδάσκαλος, ου, *Iſocr.* ὁ καθηγεμὼν, όνος, *Herodot.* Confer *Magiſter.*

Præceptrix, ἡ διδάσκαλος, ου, *Diod. Sic.*

Præceptum, ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Dem.* τὸ παράγγελμα, ατος, *Iſocr.* ἡ παραγγελία, ας, *Ariſtot.* bonum ſeu præclarum, τὸ ἄκουσμα, ατος, καλόν, *Dem.*

Præcerpo, προδρέπω.

Præcido, ἐπικόπτω τὶ, *Theophr.*

Præcino, προᾴδω.

Præcipio, *ante capio*, προλαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, *Theophr.* mando, ἐπιτάττω τι, *Plut.* alicui, κελεύω τινὶ, *Plato.* Confer *Jubeo*, *Mando.* doceo, διδάσκω. Confer *Doceo.*

Præcipitanter, προπετῶς, *Iſocr.*

Præcipitantia, ſeu Præcipitatio, ἡ κατακρήμνισις, εως; conſilii, προπέτεια, ας, *Dem.*

Præcipitium, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.*

Præcipito, κατακρημνίζω, *Theophr.* me in mare, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, *Dem.* hoſtes in vallum, καταῤῥήγνυμι πολεμίους εἰς χάρακας, *Plut.* aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχους, *Herodot.* aliquem in caput, ἐντραχηλίζω τινὰ, *Plut.*

Præcipuè, ἐξαιρέτως, *Plut.* ϗ τὰ μάλιστα, *Iſocr.*

Præcipuus, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ πρόκριτος, ου, *Dem.* κυριώτατος, άτη, ατον; locus, τόπος, *Plut.* pars corporis, μέρος τοῦ σώματος, *Galen.*

Præciſè, ἀποτόμως.

Præciſio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Præciſus, ὁ ϗ ἡ ἀπότομος, ου.

Præclarè, περιφανῶς, *Dem.* περιδήλως, *Cl. Al.* me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.* morior, θνήσκω καλῶς, *idem.* me gero, ἀριστεύω, *Xen.*

Præclarus, *valdè clarus*, ὁ ϗ ἡ ὑπεραίθριος, *celebris*, ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, *Dem.*

Præcludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὰ ἐξόδου, *Ariſtot.*

Præco, ὁ κῆρυξ, *Xen.* ὁ σαλπιγκτὴς, *Plut.*

Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος, *Dem.*

Præcordia, τὰ περικάρδια, ων, *Poll.* τὰ ὑποχόνδρια, ων, *Dioſc.*

Præcox, πρώϊος, ία, ιον, *Theophr.*

Præcurro, προτρέχω, alicui, τινὸς, *Iſocr.*

Præcurſor, ὁ πρόδρομος, ου, *Plut.*

Præcurſus, ûs, τὸ προδρόμημα, ατος.

Præda, ἡ λεία, *Xen.* ἡ ἄγρα, *Herodot.* prædam ago, ληΐζω, *Thuc.* λαφυραγωγέω, *Plut.*

Prædatio, ἡ ληστεία, ας, *Ariſtot.*

Prædator, ὁ λαφυραγωγὸς, ὁ ληστής.

Prædatorius, ληστρικὸς, ἡ, ὸν, navis, ναῦς, *Thuc.* ληστικὸς, ἡ, ὸν, vita, βίος, *Ariſtot.*

Prædatrix, ἡ ληστρὶς, ίδος.

Prædeſtino, προορίζω.

Prædicabilis, e, κηρυκτὸς, ἡ, ὸν.

Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*

Prædicatio, ἡ κήρυξις, ἡ ἀνάῤῥησις.

Prædico, as, κηρύττω, *Xenoph.* *laudo*, εὐλογέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* Confer *Laudo.*

Prædico, is, προεξαγγέλλω, *Lycurg.* aliquid, προεῖπον τι, *Xen.* vaticinando, προθεσπίζω, *Dion. Hal.* προφητίζω, *Hippocr.*

Prædictio, τὸ προάγγελμα, ατος, *vaticinium*, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ου, *Plut.*

Prædiſco, προμανθάνω, *Ariſtoph.*

Præditus, ἔχων, aliquâ re, τὶ, *Dem.*

Prædives, ὁ ϗ ἡ ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος.

Prædium, τὸ χωρίον, ου, *Dem.*

Prædo, ὁ ληστὴς, οῦ, *Xen.* ὁ ληστρικὸς, οῦ, *Plut.* marinus, ὁ πειράτης, ου, *Thuc.*

Prædor, ληστεύω, vicos & agros infeſtans, κώμαις ϗ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, *Herodian.* ληΐζομαι, *Thuc.*

Præeo, προάγω, *N. T.* ὑφηγέομαι, *Plut.*

Præfaris, προοιμιάζεις, *Ariſtot.* προλέγεις.

Præfatio, τὸ προοίμιον, ὁ πρόλογος, præfationem facio, προοιμιάζω, *Ariſtot.*

Præfectura, ἡ προστασία, *Dem.* militaris, ἡ στρατηγία, *id.* urbana, ἡ ἀστυνομία, *Ariſtot.* annonæ, ἡ ἀγορανομία, *Suid.*

Præfectus, ὁ προστάτης, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ προστὰς, τινὸς, *Plato.* ὁ προεστηκὼς, *Dem.* ὁ ἐφεστηκὼς, *idem.* ὁ ϗ ἡ ἔπαρχος.

Præfero, προκομίζω, antepono; προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, *Plato.* aliquem alicui, προκρίνω τινά τινος, *Plut.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, *Plato.* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *id.* honeſtum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Dem.* me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, *Lucian.*

Præfica, ἡ ἐγχυτρίστρια, ας, *Plato.*

Præficio, ἐφίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, *Plut.* καθίστημι τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *id.* aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, *Thuc.* bello, προστίθημι τινα στρατηγὸν, *Dem.*

Præfinio, προορίζω, aliquid, τὶ, *N. T.*

Præfoco, ἄγχω, *Dem.*

Præfractè, αὐθαδῶς.

Præfractus, ὁ ϗ ἡ προκατάῤῥηκτος, ου, obſtinatus, ὁ ϗ ἡ αὐθάδης, εος, *Dem.*

Prægigno, προγεννάω.

Prægnans, ἡ ἐγκύουσα, ης, *Ariſtot.* ἐγκύμων, ονος, *Plut.* mare, ſeu maſculo, κύουσα ἄῤῥενα, *Ariſtot.* ſum, κυω, *Theophr.* κυέω, *Ariſtot.* ἐγκύω, *id.* ἐν γαστρὶ ἔχω, *N. T.*

Prægnatio, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Prægrandis, ὁ ϗ ἡ ὑπερμεγέθης, περιμήκης.

Prægravo, καταβρίθω.

Prægredior, προβαίνω, alicui, τινὶ, *Ariſtot.*

Prægreſſio, ἡ πρόβασις, τὸ πρόβημα.

Prægustator, ὁ προγευστὴς, οῦ, *Athen.*

Prægusto, προγεύομαι, aliquid, τινὸς, *Athen.* προγευματίζω, *Ariſtot.*

Præhendo, vide *Prehendo.*

Præitio, ἡ ὑφήγησις, εως, *Ariſtot.*

Præjudicium, ἡ προκατάγνωσις, εως, ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.* προκρίνω, præjudicio damno, προκαταγινώσκω, *id.*

Præjudico, προκαταγινώσκω, *Dem.*

Prælectio, ἡ προανάγνωσις, εως.

Prælector, ὁ ἐξηγητής.

Prælego, προαναγινώσκω.

Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ἀμιλλομαι τινι, *id.* συμμίγνυμι τινι, *id.* Confer *Prælium.*

Prælium, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ ἅμιλλα, ης, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* terreſtre, πάχη πεζὴ, *id.* navale, ἡ ναυμαχία, ας, *id.* equeſtre, ἅμιλλα ἵππων, *Iſocr.* committo, ἔρχομαι εἰς μάχην, *Dem.* μάχομαι μάχην, *id.* cum aliquo, ποιέομαι μάχην πρός τινὰ, *id.* ob aliquid, ποιέω ἅμιλλαν περί τι, *Iſocr.* ποιέομαι ἀγῶνα ὑπέρ τινος, *Dem.* navale, ναυμαχέω, *id.* ναυμαχέω ναυμαχίαν, *id.* pedeſtre, πεζομαχέω, *id.* prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινὰ μάχῃ, *Dem.* νικᾶν μάχῃ, *id.* νικᾶν τὴν μάχην, *id.* vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ, ſeu μάχην, *id.* adverſâ fortunâ uti in prælio cum aliquo, δυστυχεῖν ἐν μάχῃ πρός τινα, *Iſocr.*

Prælongus, ὁ ϗ ἡ προμήκης, *Theophr.*

Præluceo, προφαίνω, *Lucian.* face, δᾳδουχέω, *Athen.*

Præludium, τὸ προοίμιον, ου, *Ariſtot.* τὸ προαύλιον, ου, *id.*

Præludo, προαυλέω, *Ariſtot.* προαναβάλλομαι, *Iſocr.* προοιμιάζω.

Præmando, is, προμασσάομαι, cibum, βρῶσιν, *Galen.*

Præmaturè, πρὸ καιροῦ.

Præmaturus, ὁ ϗ ἡ πρόωρος. Confer *Præcox.*

Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εως.

Præmeditor, προμελετάω, *N. T.*

Præmiſſio, ἡ προπομπὴ, ῆς, *Plut.*

Præmitto, προπέμπω, caduceatorem ad aliquem, κήρυκα πρός τινα, *Plut.* προαποστέλλω κήρυκα, *Dem.* aliquem ad decipiendus aliquos, προκαθίημι τινα ἐξαπατᾷν τινας, *idem.*

Præmium, τὸ ἆθλον, *Dem.* τὸ γέρας, *idem.* τὸ ἀριστεῖον, *id.* propono, ſeu conſtituo, ἆθλον τίθημι ὑπὲρ οὗ, *idem.* belli in medio poſitum, ἆθλον τοῦ πολέμου κείμενον ἐν μέσῳ; dare alicui, διδόναι τινὶ ἀριστεῖον, *id.* conſequi, τυγχάνειν τοῦ ἄθλου, *id.* ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου, *Iſocr.* tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας, *Dem.*

Præmoneo, προπαραγγέλλω, προβιβάζω, *N. T.*

Præmonſtro, προδείκνυμι τὶ, *Lucian.*

Præmunitio, τὸ προτείχισμα, ατος, *Plut.*

Præmunio, προτειχίζω, *Plut.*

Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.

Prænuntio, προκαταγγέλλω, *N. T.* προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσεσθαι, *Xen.*

Prænuntius, ὁ προάγγελος, ου, *Plut.*

Præoccupo, προκαταλαμβάνω τὶ, *Theophr.* bellum, προεξανίσταμαι πόλεμον, *Plut.*

Præparatio, ἡ παρασκευὴ, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, *id.*

Præparatò, ἐκ προπαρασκευῆς.

Præparo, παρασκευάζω, neceſſaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, *Plut.* aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζομαι τινας πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* aliquem, προασκέω τινὰ, *Iſocr.*

Præpedio, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* παρεμποδίζω τινὰ, *Lucian.*

Præpes, ὁ ϗ ἡ ὠκύπτερος, ου, *Plut.* Confer *Celer.*

Præpollentia, ἡ ἐπικράτησις, εως, *Laert.*

Præpolleo, ὑπερέχομαι, virtute, κατ' ἀρετὴν, *Ariſtid.* ἐπικρατέω, alicui, τινὸς, *Plato.* τὶ, *Iſocr.*

Præpondero, σταθμῷ ὑπερέχω, pluris ſum, προτερεύω, *Gregor.* προτερέω, *Polyb.*

Præpono, idem quod *Præfero*, item *Præficio.*

Præpoſitio, ἡ πρόθεσις, εως, *Gramm.*

Præpoſterè, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.

Præpoſterus, ὁ ϗ ἡ πρωθύστερος, *Gramm.* oratio, ἡ ὑστερολογία, ας, *id.*

Præputium, ἡ ἀκροβυστία, ας, LXX. ἡ ἀκροποσθία, ας, *Ariſtot.* τὸ ἐπαγώγιον, ου, *Dioſc.* ſeco, ἀποσκολύπτω, *Athen.* περιτέμνω τινὰ, *N. T.* attrahere ſibi, τὴν αἰδοίαν περιτομὴν περικαλύπτειν, *Joſeph.*

Præripio, προαρπάζω, *Naz.*

Prærogativa, ἡ προνομία, ας, *Plut.* τὸ προτέρημα; cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεωστούμενος, *Heliod.* naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, *Hermog.*

Præruptus, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥωξ, *Polyb.* ὁ ϗ ἡ ἀπόκρημνος, *Diod. Sic.* petra, ἡ ἀπότομος πέτρα, *Lucian.*

Præs, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Lucian.*

Præſagio, προοράω τὶ, *Xen.* προαισθάνομαι τι, *Iſocr.*

Præſagium, τὸ προμάντευμα, ατος, προαισθήσις, εως, ἡ πρόγνωσις, εως, *Galen.*

Præſagus, προαισθανόμενος, ένη, ενον.

Præſcio, προΐσημι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Præſcius, προειδὼς, υῖα, ὸς, futuri, τὸ συμβησόμενον, *Iſocr.*

Præſcribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, *Dion. Hal.*

Præſcriptio, ſeu Præſcriptum, τὸ πρόγραμμα, ατος, *Lucian.* ἡ προγραφὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Præſegmen, τὸ πρόκομμα, ατος, unguium, τὸ ἀπονύχισμα, ατος, *Laert.*

Præſens, παρὼν, *Dem.* ὑπάρχων, ουσα, ον, *id.* in præſens, εἰς τὸ παρον, *Iſocr.*

Præſentaneus, ἐνεργέστατος, άτη, ατον, remedium, βοήθημα τὸ εὐθέως ὑγιάζον, *Dioſc.*

Præſentia, ἡ παρουσία, *Dem.* in præſentia nocere, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν, *id.* videre quid in præſentiâ fiat, θεωρεῖν τὸ παρὸν, ὁ γίγνεται, *id.* continuò, παραυτίκα, *Dem.*

Præſentio, προαισθάνομαι τὶ, *Dem.* τινὸς, *Thuc.*

Præſepe, ἡ φάτνη, ης, *Lucian.* ἡ κάπη.

Præſertim, μάλιστα δὲ, *Dem.* ſi, ἄλλως τ' ἐὰν, *Xen.* ἄλλως τε κἂν, *Dem.* ἄλλως τέ ϗ εἰ, *Lucian.*

Præſes, ὁ πρόεδρος, *Dem.* ὁ προεδρεύων, *id.* ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἡγεμών; ſenatûs, προεδρεύων τῆς βουλῆς, *id.* concionis, προεδρεύων ἔν τινι ἐκκλησίᾳ, *id.* ſum, vide *Præſideo.*

Præſidentia, ἡ προεδρία, ας, *Herodian.*

Præſideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, *Dem.* in ſenatu, τῆς βουλῆς, *idem.* rei, ἐπιστατέω τῷ πράγματι, *idem.* urbi, προστατέω τῆς πόλεως, *Xen.* ἡγέομαι τῆς πόλεως, *id.*

Præſidiarius, ὁ φρουρὸς, οῦ, *Xen.*

Præſidium, ἡ φρουρά, ᾶς, *Dem.* colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, *id.* impono arci, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, *id.* urbi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πόλει, *id.* ſum in præſidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, *idem.* urbem præſidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν, *idem.* præſidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μεθ' ὅπλων, *idem.* deſerere præſidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια, *idem.* præſidio tutari urbem,

bem, φρουρεῖν πόλιν, *Iſocr.* præſidiis munitus, ὁ ϗ ἡ ἐμφρουρος, ου, *Dem.* deſtitutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφρούρητος, ου, *Plut.*

Præſignifico, προσημαίνω, *Dion. Hal.* aliquid per ſomnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου, *Æl.*

Præſtans, προέχων, *Dem.* διαφέρων, *id.* ὁ ϗ ἡ διάφορος, *id.* ὁ ὑπερέχων, ἔξοχος, præſtantiſſimus aliquâ re, ὁ ϗ ἡ πρόκριτος τι, *id.* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, *Xen.* eruditione, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, *Dion. Hal.*

Præſtantia, ἡ ἐξοχὴ, *Plut.* ἡ ὑπεροχὴ, *Ariſtot.*

Præſtat, ἄμεινον ἐστι, κρεῖττον ἐστι.

Præſtigiæ, τὸ γοήτευμα, *Plut.* ἡ τερατεία, *Dion. Hal.* verborum, ἡ τερατολογία. impoſtura, ὁ φενακισμὸς, *Dem.* præſtigiis illudo, γοητεύω τινὰ, *Plut.*

Præſtigiator, ὁ γόης, ητος, *Herodot.* impoſtor quivis, ὁ ἀγύρτης, ου, *Philo.* ὁ ἀγυρτικὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ τερατοποιὸς.

Præſtituo, idem quod *Præfinio.*

Præſto, διαφέρω, aliquem, τινὸς, *Lucian.* Confer *Antecello.* dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις. Confer *Impleo.* me virum juſtum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Dem.* Confer *Gero.*

Præſto, παρὼν, οῦσα, ὂν, *Dem.* ſum, πάρειμι, *Dem.* alicui, εἰμὶ μετά τινος, *Iſocr.* εἰμὶ σύν τινι, *Xen.* παρατυγχάνω τινὶ, *Polyb.*

Præſtolor, περιμένω τι, *Dem.* προσδοκάω τι, *id.* Confer *Exſpecto.*

Præſtringo, περιστέλλω, oculos, ἀμαυρόω τὰς ὄψεις.

Præſtruo, προκατασκευάζω, *Herodian.*

Præſul, ὁ ἔφορος, ου, ὁ ἐπίσκοπος, ου. Præſes, ὁ πρόεδρος, ου. Confer *Præſes.*

Præſum, ἐπιστατέω; negotiis, τῶν πραγμάτων, *Iſocr.* artificibus, τοῖς τεχνίταις, *Plut.* populo, προΐστημι τοῦ δήμου, *Dem.* rebus, τῶν πραγμάτων, *Iſocr.* inſulæ, ἐξηγέομαι τὴν νῆσον, *Thuc.* ἐπάρχω τῇ νήσῳ, *Iſocr.* ſenatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, *Dem.* urbi, δυναστεύω πόλεως, *Plato,* exercitui, ἡγέομαι τῆς δυνάμεως, *Dem.*

Præſumo, προλαμβάνω, *Thuc.*

Præſumptio, ἡ πρόληψις, εως, *Baſil.*

Prætendo, προκαλύπτω, *Plato.* prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Prætento, προπειράομαι.

Præter, παρὰ, *cum Accuſ.* præter meritum ſubacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδουλωμένοι, *Dem.* ætatem, παρ' ἡλικίαν, *Plut.* paucos, παρ' ὀλίγους, *Dem.* modum, πέρα τοῦ τρόπου, *Lucian.* πέρα τοῦ μετρίου, *Dem.* ὑπερβαλλόντως, *idem.* ſpem παρ' ἐλπίδα, *Dem.* ἀνέλπιστον, *Plato.* opinionem, παρὰ δόξαν, *Dem.* ἀπροσδοκήτως, *id.* præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, *id.* In Compoſitione ferè redditur per παρὰ, e. gr. prætereo, παραβαίνω; præterequito, παριππάζω; præterfluo, παραῤῥέω, &c.

Prætercurro, παρατρέχω, *Dion. Hal.*

Præterea, χωρὶς δὲ τούτων, *Lycurg.* alia multa, ϗ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, *Dem.* πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, *Dion. Hal.*

Prætereo, διέρχομαι τι, *N. T.* παραβαίνω, παρέρχομαι, regionem, διαλλάττω χώραν, *Xen.* locum, παραλλάττω τόπον, *Plut.* aliquid ſilentio, σιωπάω τι, *Dem.* ἐγκαταλείπω τι λόγῳ, *Iſocr.* dies præterierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι, *Lucian.*

Præterequito, παριππεύω, παριππάζω.

Præterfluo, παραῤῥέω, *Xen.*

Prætergredior, παραβαίνω, *Ariſtot.*

Præteritio, ἡ παράλειψις, εως, *Gramm.*

Præteritus, παρεληλυθὼς, *Iſocr.* tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, *Dem. Iſocr.*

Præterlabor, idem quod *Præterfluo.*

Prætermiſſio, ἡ παράλειψις, εως.

Prætermitto παραλείπω τὶ, *Dem.* nihil amentiæ, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, *Plato.* ſexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, *Plato.*

Præternavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, *Plut.*

Præterquam, πλὴν, *Dem.* ἀλλ' ἢ, *Ariſtot.* quod, ἀλλ' ὅτι, *Syneſ.*

Præterveho, παρακομίζω, παραφέρω.

Prætervolo, παραπέτομαι.

Prætexo, παρυφαίνω. *prætendo,* morbum, προφασίζομαι ἀῤῥωστεῖν, *Dem.* decreta alicujus, προΐσταμαι δογματά τινος, *id.* nomen pacis, προβάλλομαι τοὔνομα τῆς εἰρήνης, *Dem.*

Prætextatus, ὁ ϗ ἡ περιπόρφυρος, ου, veſtis, ἐσθὴς, *Plut.*

Prætextus, ûs, ἡ πρόφασις, εως, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* prætextum præbere, πρόφασιν παρέχειν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, *id.* confingere alicujus, πλάττειν ὑπέρ τινος, *id.* excogitare ſeu invenire, εὑρίσκειν, *id.* habere, ἔχειν, *idem.* arripere, λαμβάνειν, *id.* adferre, λέγειν, *id.* approbare, ſeu recipere, ἀποδέχεσθαι, *Dem.* tollere, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαι τινος, *id.* παραπετάσματι χρησθαι τινι πράγματι, *id.* ſub prætextu boni, ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ, *Baſil.*

Prætor, ὁ πηρίβουλος, ου, *Dion. Hal.* militaris, ὁ στρατηγος, ου, *Plut.*

Prætorianus, ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* miles, πραιτωριανὸς, οῦ, *Herodian.*

Prætorium, τὸ βουλευτήριον, *Dem.* militare, τὸ στρατήγιον, *Dion.* τὸ πραιτώριον, ου, *N. T.*

Prætorius, στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* navis, στρατηγὶς ναῦς, *Thuc.* porta, στρατηγὶς πύλη, *Plut.*

Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας *Plut.*

Prævaleo, idem quod *Præpolleo.*

Prævaricatio, ἡ παρανομία, *Dem.* τὰ παράνομα, ων, *id.*

Prævaricator, ὁ παράνομος, ου, *Dem.*

Prævaricor, παρανομέω, *Dem.* καθυφίημι, *id.* ἐθελοκακέω τὴν δίκην, *Bud.*

Prævenio, φθάνω, aliquem, τινὸς, *Herodot.* judicium, τοῦ κριθῆναι, *Plut.* lævitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, *Iſocr.* ſed Prævenior, ὑστερίζομαι, *Iſocr.*

Præverto, idem quod *Prevenio.*

Prævideo, προείδομαι, *Luc.* προοράω, *Dem.*

Prævius, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.* ὁ προϊὼν.

Prandeo, ἀριστάω, *Demoſth.* ἄριστον ποιέομαι, *Thuc.*

Prandium, τὸ ἄριστον, *Thuc.* capio, ἄριστον αἱρέομαι, *Dion. H.* præbeo alicui, ſeu prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινὰ, *Ariſtoph.* perparcum, ἡ ὀλιγαριστία. *Plut.* paro, ἀριστοποιέω, *Dem.* prandii tempus, ὁ ἀριστωτὸς, *Heſych.* ſocius, ὁ συνάριστος, *Xen.*

Pratenſis, e, λειμώνιος, ια, ιον, *Theophr.*

Pratum, ὁ λειμὼν, ῶνος, *Xen.*

Pravè, πονηρῶς, *Dem.* μοχθηρῶς, *id. propriè,* στρεβλῶς.

Pravitas, ἡ πονηρία, *Dem.* βδελυρία, *id.* Confer *Malitia.*

Pravus, πονηρὸς, ὰ, ὸν, *D.m.* μοχθηρὸς, *id.* Confer *Improbus, Flagitioſus.*

Precariò, μετὰ δεήσεως.

Precarius, δεητικὸς, ἡ, ὸν.

Præcatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ λιπάρησις, εως, *Dion. Hal.* Confer *Preces.*

Preces, αἱ εὐχαὶ, ων, *Dem.* ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, *id.* & obſecrationes, δεήσεις ϗ ἱκετηρίαι, *id.* publicæ, ἱκετεία πάνδημος, *Maccab.* fundere, ποιεῖν ſeu ποιεῖσθαι δέησιν ſeu αἴτησιν, *Dem.* ad Deos, εὔχεσθαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, *id.* προσκυνεῖν τοὺς Θεοὺς, *id.* precibus adſiduis, inſtantes, προσκαθήμενοι ϗ λιπαροῦντες, *Dion. Hal.*

Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τί τινος, *Dem.* à Deo, εὔχομαι τι Θεῷ, *Iſocr.* Deos, ut dent, εὔχομαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς διδόναι, *Dem.* aliquem juſta, παρακαλέω τινὰ δίκαια, *Plut.*

Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.* manu, ἐπιλαμβάνομαι χειρὶ *Dem.* crines, τριχῶν, *Æſchin.*

Prehenſo, ὑπολαμβάνω, *Diod. Hal.*

Prelum, ὁ πιεστὴρ, ῆρος, τὸ πιεστήριον, *Suid.*

Premo, πιέζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* labore, τινὰ πόνῳ, *Xenoph.* invidiâ, τινὰ φθόνῳ, *Plut.* bello, κατέχω πολέμῳ, *Thuc.* premi ære alieno, εἶναι ὑπόχρεων τινὸς, *Dem.*

Preſbyter, ὁ πρεσβύτερος, ου, *N. T.*

Preſsè, πεπιεσμένως.

Preſſio, ſeu preſſura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλίψις.

Pretioſus, τίμιος, ια, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, *id.* πολλοῦ τίμιος, *Lucian.*

Pretioſè, τιμίως, ἐντίμως. *Plut.*

Pretium, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τίμημα, ατὸς, *id.* triplum, τριπλασία τιμὴ, *id.* æquale, ἴση, *id.* exiguum, τίμημα μικρὸν, *id.* æquum, δίκαιον, *id.* pretium alicujus rei æſtimare, τιμὴν τινος λογίζεσθαι, *Dem.* ſtatuere, συνιστάναι τιμάς τινος, *id.* perſolvere alicui alicujus, διδοναι τιμὴν τινός τινι, *id.* κατατιθέναι τινὶ τιμὴν, *id.* pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπὲρ τινος, *id.* accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν τιμὴν τινος, *id.* emere quid eodem pretio, πρίασθαι, ſeu ἀγοράζεσθαι τι ἴσης τιμῆς, *Dem.* redemptionis, τὸ λύτρον, ου, *Xen.* pretii magni, ἄξιος, ια, ιον, πολλοῦ, *Laert.* majoris, ἄξιος πλείονος, *Iſocr.* nullius, ἄξιος οὐδενὸς; judico aliquem, ἀξιόομαι τινα οὐδενὸς, *Thuc.* in pretio habeo, τιμάω, *Dem.* pretium augeo, intendo, τιμιουλκέω, *Baſ.* χρήματα προστίθημι, *Dem.*

Pridianus, προτεραῖος, αία, αῖον.

Pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, *Ariſtot.* τῇ προτεραίᾳ, *Dem.*

Pridem, πάλαι, *Dem.* non ita pridem, ἔναγχος, *id.*

Primævus, ὁ ϗ ἡ πρωτόγονος, ου.

Primanus, ὁ ϗ ἡ πρότακτος, ου, *Plut.*

Primarius, πρῶτος, τὸ ἀξίωμα.

Primates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, *N. T.* οἱ πρωτεύοντες, ων, *Dem.*

Primatus, ûs, τὸ πρωτεῖον, ου, *Dem.* de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, *Iſocr.*

Primigenius, ὁ ϗ ἡ πρωτόγονος, ου, *Dion. Hal.* ὁ ϗ ἡ πρωτότοκος, ου, *idem.* ὁ ϗ ἡ πρωτογενὴς, έος, LXX. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, *Plato.*

Primipara, ἡ πρωτοτόκος, ου, *Hom.*

Primitiæ, ἡ ἀπαρχὴ, *Dem.* τὸ κάταργμα, *Plut.* τὰ πρωτεῖα, *cum frugum, tum manubiarum,* τὸ ἀκροθίνιον, *Thuc.* τὰ ἀκροθίνια, ων, primitias ſolvo, ἀπάρχομαι, LXX.

Primitivus, ὁ ϗ ἡ πρωτότυπος.

Primitùs, ἐξαρχῆς, *Dem.* πρῶτον, *id.*

Primò, πρῶτον, *Dem.* τοπρῶτον, *id.*

Primogenitus, idem quod *Primigenius.*

Primordium, ἡ ἀρχὴ. Confer *Initium.*

Primores, οἱ πρῶτοι, ων, *Plut.*

Primùm, idem quod *Primo.*

Primus, πρῶτος, ἡ, ὸν, *Dem.* inter primos duco, ἐν πρώτοις ἄγω, *Dion. Hal.* primas teneo, τὰ ἄριστα φέρομαι, *Ariſtid.* alicui concedo, δευτερεύω τινὶ, *Plut.* primo adſpectu, κατὰ τὴν πρώτην πρόσοψιν, *Dion. Hal.* primâ fronte, αὐτόθεν, *id.* primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, *Xen.* τάχιστα, *Iſocr.* primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Dem.* in primis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*

Princeps, ὁ ἄρχων, οντος, *Dem.* ὁ δυνάστης, ου, *Lucian.* ὁ δυναστεύων, οντος, *Plato.* vir, ἀνὴρ πρῶτος, *Plut.*

Principalis, e, ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* κύριος, ία, ιον.

Principaliter, ἀρχικῶς.

Principatus, ûs, ἡ δυναστεία, ας, *Dem.* τὸ ἡγεμονικὸν, οῦ, *Philo.* τὸ πρωτεῖον, ου, *Dem.* Confer *Primatus.*

Principio, παρὰ τὴν ἀρχὴν. *Chryſ.* Confer *Initio,* & *Principium.*

Principium, ἡ ἀρχὴ, *Dem.* in principio, ἐπ' ἀρχῇ, *Dion. Hal.* à principio, ἀρχῆθεν, *Herodot.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* καταρχὰς, *id.* τοκαταρχὰς, *id.*

Prior, πρότερος, ερα, ερον, *Thuc.* ſum, προτερεύω, *Theophr.*

Priſcus, ἀρχαῖος, *Xen.* πρεσβύτατος, *Dion. Hal.* Confer *Antiquus.*

Priſtinus, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* παλαιὸς, *Dem.*

Dem. ὁ, ἡ, τὸ, ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβὴ, *Æl.*

Privatè, ſeu Privatim, ἰδίᾳ, *Dem.* κατ' ἰδίαν, *Dion. Hal.*

Privatio, ἡ στέρησις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀποστέρησις, εως, *Iſocr.*

Privativus, στερητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Privatus, ἴδιος, ία, ιον, *Dem.* homo, ὁ ἰδιώτης, ου, *id.* ἰδιωτεύων, οντος, *id.* res, τὰ ἴδια, ων, *id.* vita, ἡ ἰδιωτεία, ας, *Xen.* hoſpes, ὁ ἰδιόξενος, ου, *Dion. Hal.*

Privigna, ἡ προγόνη, ης, *Theophr.*

Privignus, ὁ πρόγονος, ου, *Bud.*

Privilegium, τὸ προτέρημα, ατος, ἡ προνομία, ας, *Lucian.* habere, προνομίαν ἔχειν, *id.* dare alicui, διδόναι τινὶ, *idem.*

Privo, στερέω, aliquem aliquâ re, τινὸς τινα, *Xen.* ἀποστερέω, τινά τινος, *Iſocr.* τινὰ τι, *idem.*

Prius, πρότερον, *Dem.* quam, πρότερον, ἢ, *Dem.* πρότερον, πρὶν, ἢ, *Lycurg.* priuſquam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, *Xen.*

Pro, πρὸ; urbe, πόλεως, *Herodian.* foribus, πρὸ θυρῶν, *N. T.* pro ſorore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς ἀμύνειν; pro me ſe vendicarunt, πρὸ ἐμοῦ, *N. T.* pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως, *Plutarch.* pro aliquo dicere, ὑπὲρ τινος λέγειν, *Dem.* pro arbitratu ſuo, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, *Plut.* pro facultatibus, κατα τὴν ὑπάρχουσαν οὐσιαν, *Thuc.* pro meis viribus, κατ' ἐμὲ, *Lucian.* pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν, *Xen.* optima pro jucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων λαμβάνειν, *Dem.* pro præſenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, *Dem.* ἐκ τῶν ὄντων, *Lucian.*

Proavia, ἡ προμάμμα, ης, *Philo.* ἡ μήτηρ τοῦ πάππου, *Dem.*

Proavus, ὁ πρόπαππος, ου, *Dem.* paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς, *Iſocr.*

Probabilis, e, πειθανὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* εἰκώς.

Probabilitas, ἡ πειθανότης, ητος, *Plato.*

Probabiliter, εὐλόγως, *Dem.* πιστῶς, *id.* minùs, ἀπιθάνως, *Iſocr.* δυσπείστως, *id.*

Probatio, ἡ πίστις, εως, *Dem.* ἡ ἀπόδειξις, *id.* ὁ ἔλεγχος, *id.* probationem petere ab aliquâ re, λαμβάνειν πίστιν ὑπό τινος, *Iſocr.* niti alicujus maximè teſtimonio, εἶναι πλεῖστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίαν, *Dem.* exhibere, παρέχειν πίστιν, *id.* fieri de aliquâ re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος, *id.* uti probatione aliquâ, χρῆσθαι τινι πίστει, *Iſocr.*

Probatus, ὁ ϗ ἡ εὐδόκιμος.

Probè, καλῶς, *Dem.* ὀρθῶς, *id.*

Probitas, ἡ καλοκἀγαθία, *Xen.* morum, τῶν τρόπων, *Iſocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *Plut.*

Probo, *exploro*, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ, *Iſocr.* approbo aliquid, ἀρέσκει τι ἐμοι, *Dem.* confirmo, ἐπιδεικνύω τι, *id.* liquidò, ἐλέγχω τι καθαρῶς, *id.*

Proboſcis, ἡ προβοσκὶς, ιδος, *Diod. Sic.*

Probroſus, ὁ ϗ ἡ ἐπονείδιστος, ου, *Iſocr.*

Probrum, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.* probris inſector ſeu adficio aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *id.* βλασφημέω κατά τινα, *Iſocr.* εἴς τινα, *Dem.* λοιδόρημα ποιέομαι τινα, *Plut.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* Confer *Convicium.*

Probus, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* vir, ἄνθρωπος χρηστὸς, *id.* ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *id.* probatus, ὁ ϗ ἡ δόκιμος, ου; moneta, νόμισμα, ſeu ἀργύριον δόκιμον, *Dem.*

Procacitas, ἡ προπέτεια, ἡ ἀναίδεια, *Dem.*

Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.

Procax, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔξορμος, *Ariſtot.*

Procedo, προβαίνω, *Dem.* χωρέω, *id.* res procedit ut vult, προχωρει αὐτῷ τὰ πράγματα, ἣ ἐβούλετο, *Thuc.* plurimum noctis proceſſerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτος προεκεχωρήκει, *Herodian.* in philoſophiâ, προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Lucian.* in virtute, ἐπ' ἀρετῇ, *Plut.* πρός ἀρετὴν, *Iſocr.*

Procella, ἡ καταιγὶς, ιδος, *Ariſtot.* ἡ κυματωγὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ θύελλα, ης, *Ariſtot.*

Procelloſus, ὁ ϗ ἡ θυελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, *Ariſtot.*

Proceres, οἱ δυναστεύοντες, ων. Confer *Princeps*, item *Primates.*

Proceritas, τὸ μῆκος, εος, *Plato.*

Procerus, ὁ ϗ ἡ εὐμήκης, εος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπιμήκης, *id.* ὁ ϗ ἡ προμήκης, *Syneſ.* ὑψηλὸς, ἡ, ὸν.

Proceſſio, ſeu Proceſſus, ἡ πρόβασις, εως, ἡ προχώρησις, Spiritûs S. ἡ ἐκπόρευσις τοῦ πνεύματος ἁγίου, *Naz.*

Procidentia, ἡ πρόπτωσις, εως, *Dioſc.*

Procido, προπίπτω, ad genua, προπίπτω πρὸς γόνατα, *Dem.*

Procinctus, ûs, ἡ προβολὴ, ῆς, in procinctu ſtare, ἐν προβολῇ στῆναι, *Plut.*

Proclamatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως.

Proclamo, ἀναβοάω, *Plato*, ut præco, ἀνακηρύττω, *Lucian.*

Proclino, κατακλίνω, *Plut.*

Proclivis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπίφορος, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρὸς τι, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ευεπίφορος, *Strabo*, ſum, ἀποκλίνω πρός τι, *Ariſtot.* ῥέπειν πρός τι, *id.* εὐκατάφορον εἶναι πρός τι, *id.*

Proclivitas, ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας, *Chryſ.* ἡ εὐκαταφορία, *Laert.* καταφέρεια, ας, *Athen.*

Proconſul, ὁ ἀνθύπατος, ου, *Plut.* ſum, ἀνθυπατεύω, *Herodian.*

Proconſularis, e, ἀνθυπατικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Proconſulatus, ûs, ἡ ἀνθυπατεία, ας, *Herodian.* proconſulatum gero, ἀνθυπατεύω, *id.*

Procraſtinatio, ἡ ὑπερημερία, ας, *Dem.* ἡ ὑπέρθεσις, εως, *Philo.* ἀναβολὴ, ῆς, *Plut.*

Procraſtino, ἀναβολὴν ποιέομαι, *Plut.* aliquid, τινὸς, *id.* ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑστεραίαν, *Dem.*

Procreatio, ἡ γέννησις, *Plato*, liberorum, ἡ παιδοποιΐα, *Plut.* ἡ τεκνοποιΐα, *Ariſtot.*

Procreo, γεννάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberos, ποιέομαι παῖδας, *Iſocr.* παιδοποιέομαι, *Xen.*

Procreator, ὁ γεννητὴς, *Plato.* liberorum, ὁ παιδοποιὸς, *Euripid.* ὁ τεκνοποιὸς, *Herodot.*

Procubitor, ὁ πρόκοιτος, ου, ὁ φρουρὸς, οῦ, *Xen.*

Procudo, παρακολάπτω.

Procul, πόῤῥω, à periculis remoti, τῶν κινδύνων ὄντες, *Dem.* ab Albâ, ἄποθεν τῆς Ἄλβης, *Plut.* magis, ποῤῥωτέρω, *Lucian.* dubiò, ἀναμφισβητήτως, *Dem.* abſum, ἐκ πολλοῦ διαστηματός εἰμι, *Lucian.* habito ab aliquo, ἀποικέω τινὸς, *Thuc.*

Proculco, καταπατέω, *Thuc.*

Procumbo, κατάκειμαι, *Plut.* προσπίπτω, in genu, εἰς γόνυ ὀκλάζω, *Lucian.*

Procuratio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *id.* ἡ διοικησις.

Procurator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ ἐπίτροπος, ου, *Herodian.* ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, *Xen.*

Procuro, ἐπιμελεομαι, aliquid, τινὸς, *Plato.* τὶ, *id.* διοικέω τι, *Dem.* κήδομαι τινος, *Plut.* alicui multa bona, προξενεῖν τινι πολλὰ ἀγαθὰ, *Ælian.*

Procurro, προτρέχω, *Iſocr.*

Procurſus, ἡ προδρομὴ, ῆς, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς.

Procus, ὁ μνηστὴρ, ῆρος, ὁ μνηστεύων, οντος.

Prodeambulo, ἐκπεριπατέω.

Prodeo, παρίημι, aliquò, εἴς τινα τόπον, *Xen.* in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον; ex arce, ἐκφοιτάω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, *Plut.* in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.

Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, *Ariſtot.* ἡ ἀκολασία.

Prodigè, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι, *N. T.*

Prodigioſè, τερατικῶς, *Plut.*

Prodigioſus, ὁ ϗ ἡ τερατώδης, εος, *Iſocr.*

Prodigium, τὸ τέρας, *Plut.* τὸ σημεῖον, *Dem.*

Prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς χρήματα, *Ælian.* omnia, ἀταμιεύτως πάσαν δύναμιν ἀναλίσκω, *id.*

Prodigus, ὁ ϗ ἡ ἄσωτος, ου, *Dem.*

Proditio, ἡ προδοσία, ας, *Dem.* ἡ πρόδοσις, εως, *idem.*

Proditor, ὁ προδότης, *Dem.* ὁ προδιδοὺς, *id.*

Proditoriè, προδοτικῶς, *Lucian.*

Proditorius, προδοτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Proditrix, ἡ προδότις, ιδος, *Eurip.*

Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, *Xenoph.* cauſſam, δίκην, *Dem.* remp. καταπροδίδωμι τὰ κοινὰ, *Lucian.* res geſtas memoriæ, ἱστορέω τὰ πεπραγμένα, *Plut.* δίδωμι τῷ λόγῳ *Naz.*

Prodromus, ὁ πρόδρομος, *Plut.*

Produco, παρατείνω, aliquid, τὶ, *Lucian.* ſermones, ἀναμηκύνω τοὺς λόγους, *idem.* teſtes, παρίστημι μάρτυρας, *Dem.* ἀπάγομαι μάρτυρα περί τινος, *Iſocr.* παρέχομαι μάρτυρα, *id.* convivium, ἀποτείνω τὸν πότον, *Lucian.*

Productio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gramm.* ἡ ἀναβολὴ ῆς, *Ariſtot.*

Profanatio, ἡ βεβήλωσις, εως.

Profano, βεβηλόω, LXX.

Profanus, ὁ ϗ ἡ ἄθυτος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀνιερὸς, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ βέβηλος.

Profectio, ἡ πορεία, ας, *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, ας, *Xen.* ad bellum, ἡ ἔξοδος, ου, *Dem.*

Profectò, δῆτα, *Dem.* ἦ μὴν, *id.* ἀληθῶς, *id.*

Profectus, ûs, ἡ προκοπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐπίδοσις.

Profero, προφέρομαι. Confer *Produco.*

Profeſſio, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Ariſtot.*

Ex profeſsò, ἐκ τοῦ προφανοῦς, *Lucian.* ἐκ τῆς ἰθείας, *Herodot.*

Profeſſor, ὁ ἐπαγγελτὴς, οῦ, artium, ὁ διδάσκαλος, ου, *Dem.*

Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis ſtudio, πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* εἰς ἀρετὴν, *Plato*, in ſtudiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασι, *Lucian.* ſapientiâ & ætate, σοφίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, *N. T.* valdè, ἐπίδοσιν μεγάλην λάμβάνω, *Iſocr.* nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πράττω μηδὲν, *Dion. Hal.*

Proficiſcor, πορεύομαι, terra, κατα γὴν, *Thuc.* in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν Κυπρον, *Herodot.* in urbem, απειμι πρὸς τὸ ἄστυ, *Plato.* per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plut.* per regionem, διέρχομαι χώραν, *idem.* peregrè, ἀποδημέω, *Plato.*

Profiteor, ἐπαγγέλλομαι; artem aliquam, ἄσκησίν τινα, *Lucian.* *doceo*, διδάσκω τινα τεχνην τοὺς ἄλλους, *Dem.* *apertè confiteor*, προσομολογέω, *Iſocr.*

Profligatio, ἡ ἧττα, ας, *Dem.*

Profligatus, διαφθειρεὶς. Confer *Perditus.*

Profligo, φυγαδεύω, *Philo.* Confer *Fugo.*

Profluens, ὁ προῤῥέων, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥους, *Athen.*

Profluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, *Dion. Ar.*

Profluo, ἀποῤῥέω, alicundè, τινός, *Dioſc.*

Profluvium, ἡ ῥύσις, εως, *Ariſtot.* ventris, ἡ διάῤῥοια, ας, *Gal.* verborum hominis garruli, ἡ λογοδιάῤῥοια, ας, *Athen.*

Profore, ὠφελήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.

Profugio, ἀποφεύγω, *Dem.* Confer *Fugio.*

Profugium, ἡ καταφυγὴ, *Iſocr.* τὸ κρησφύγετον.

Profugus, i, ὁ φυγὰς, άδος, *Dem.* φεύγων, ουσα, *Iſocr.* *ad hoſtes*, ὁ ϗ ἡ αὐτόμολος, *Xen.* ὁ μετανάστης, *Philo.* ὁ ϗ ἡ προσφυξ, *id.*

Profundè, βαθέως.

Profunditas, τὸ βάθος, εος, aquæ, τοῦ ὕδατος, *Xen.* τὸ βάθυσμα, ατος, *Theophr.*

Profundo, προχέω, aliquid, τι, *Herodian.* prodigo, ἀσωτεύομαι. Confer *Prodigo.*

Profundus, βαθὺς, εῖα, ὺ, fluvius, ποταμὸς, ſomnus, ὕπνος, *N. T.* pax, εἰρηνη, *Herodian.*

Profuſè, ἀφειδῶς, *Dem.*

Profuſio, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.* bonorum, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.*

Profuſus, δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* Confer *Prodigus.*

Progeneratio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.*

Progenero, γεννάω, *Xen.* προγεννάω.

Progenies, τὸ γέννημα, ατος, *Plut.* ἡ γενεὰ, ας, *Philo.*

Prognatus, γεγονὼς, υῖα, ὸς. Confer *Natus.*

Progedior, πρόειμι, *Dem.* Confer *Procedo* & *Proficio.*

Progreſſio, ſeu Progreſſus, ἡ πορεία, ας, *Dem.* τὸ βάδισμα, ατος, *id.* in artibus, ἡ προκοπὴ, ἐν ταῖς τέχναις, *Lucian.* progreſſum facio in virtute, ἐπιδιδώμι πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* Confer *Proficio.* progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνου, *Dem.* προϊόντος χρόνου, *id.* τῷ χρόνῳ. *Dion. Hal.*

Proh, φεῦ, anima, ὦ ψυχὴ, *Xen.* virum

φεῦ τȣ̃ ἀνδρὸς, *id.* proh Deum hominumque fidem! ὦ γῆ ϗ Θεοὶ, *Dem.*

Prohibeo, κωλύω, liquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διακωλύω τι, *Plato.* κατακωλύω τι, *Dem.* aliquem ab aliquâ re, εἴργω τινὰ ἀπὸ τινος, *Xen.* ἀπείργω τινά τίνος, *Plut.* ἀπωθέω τινά τινος, *id.*

Prohibitio, ἡ κώλυσις, ἡ ἐπικώλυσις, *Xen.*

Prohibitor, ὁ διακωλυτὴς, ȣ̃, *Plato.*

Projectio, ἡ ῥίψις, εως, *Plato.* ἡ ἀποϐολὴ, ῆς.

Projectitius, ὁ ϗ ἡ ἀπόϐλητος, *N. T.*

Projectura, idem quod *Projectio.*

Projicio, ἀποῤῥίπτω, chlamydem, χλαμύδα, *Herodian.* aliquid, ἀποϐάλλω τι, *Plut.*

Proin, ſeu Proinde, διὸ, διὰ τȣ̃το, ϗ τοι, *Iſocr.* Confer *Ergo, Igitur.*

Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, *Xen.* ex equo, ἀφ' ἵππȣ, *id.* huc uſque, προάγομαι εἰς τȣ̃το, *Dem.*

Prolapſio, ἡ πρόπτωσις, εως, *Dioſc.*

Prolatatio, ἡ ὑπέρθεσις, εως, *Philo.*

Prolato, ἀναϐάλλομαι. Confer *Procraſtino.*

Proles, ὁ γόνος, ȣ, *Dion. Hal.* αἱ γοναὶ παίδων, *id.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Xen.* maſcula, γενεὰ ἄῤῥην, *Dion. Hal.* prolem habeo, γενεὰν ἔχω, *id.* relinquo, γένος καταλείπω, *id.*

Prolicio, ἐφέλκω, *Ariſtot.*

Prolixè, ἀποτάδην, *Lucian.* prolixiùs immoror, ἐπιδαψιλεύομαι, *Dion. Hal.* ſcribo, διεξοδικώτερον γράφω, *Naz.* diſſero de re aliquâ, μηκύνω τι, *Thuc.*

Prolixitas, τὸ μῆκος, orationis, λόγȣ, *Dem.*

Prolixo, μηκύνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Prolixus, μακρός, ὰ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπιμήκης, εος, *Dioſc.* *benevolus*, εὐνοϊκὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ne ſim prolixus, ἵνα μη μακρὰ λέγω, *Dem.* prolixâ oratione utor, μακρολογέω, *Plato.* μακρȣ̀ς λόγȣς ἀποτείνω, *id.* τȣ̀ς λόγȣς ἀπομηκύνω, *Lucian.*

Proloquor, ἀποφθέγγομαι, *Laert.* προλογίζω.

Proludium, ὁ προαγὼν, ῶνος, *Plut.*

Proludo, προαγωνίζομαι, *Herodian.*

Proluo, λȣ́ω, *Lucian.* ἀποκλύζω.

Proluſio, τὸ προαγώνισμα, ατος.

Proluvies, ἡ πλημμύρα, ας.

Proluvium, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.*

Promano, idem quod *Profluo.*

Promercalis, e, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ȣ, *Plut.*

Promereo, ſeu Promereor, προσάγομαι, aliquid aliquâ re, τί τινι, *Plut.* benè de rep. εὐεργετέω τὸ κοινὸν, *Ariſtot.* Confer *Mereor.*

Promeritum, ἡ εὐποιΐα. Confer *Meritum.*

Promiſcuè, ἀναμὶξ, *Xen.* μείγδην.

Promiſcuus, ὁ ϗ ἡ σύμμικτος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ συμμιγὴς, έος, *Ariſtid.*

Promiſſio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* Confer *Pollicitatio.*

Promiſſor, ὁ ὑπισχνȣ́μενος, *Dem.* ὁ ἐπαγγειλάμενος, *id.*

Promiſſum, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Dem.* Promiſſos pilos habentes, κομῶντες.

Promitto, Confer *Polliceor.*

Promo, προφέρω, è penu, ἐκ ταμείȣ, *Iſocr.* veſtem, προχειρίζομαι ἐσθῆτα, *Lucian.*

Promontorium, ἡ ἄκρα, ας, *Pauſan.*

Promoveo, παράγω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ἀξίωμα, *Plut.* ad gloriam, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *idem.* à theatro ad maximas dignitates, μετάγω ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας πράξεων, *Herodian.*

Promptè, προθύμως, *Dem.* εὐθύμως, *id.* προχείρως, *id.* ἑτοίμως.

Promptitudo, ἡ ἑτοιμότης, *Dem.* ἡ εὐθυμία.

Promptuarium, τὸ ταμιεῖον, ȣ, *Iſocr.*

Promptus, ὁ ϗ ἡ πρόχειρος, *Plut.* paratus, ὁ ϗ ἡ πρόθυμος, *Dem.* ἕτοιμος, η, ον, *id.*

Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, ἡ δημοσίευσις.

Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, *Lucian.* per præconem, ἀνακηρύσσω, *id.*

Promulſis, τὸ ὑδρόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Promus, ὁ ταμίας, ȣ, *Ariſtot.*

Promuſcis, idem quod *Proboſcis.*

Pronepos, ὁ προέκγονος, ȣ, ὁ δισέγγονος.

Proneptis, ἡ δισεγγόνη, ης, *Harmenop.*

Pronomen, ὄνομα ἀντώνυμον, *Dion. Hal.*

Pronuba, ἡ προμνήστρια, *Lucian.* ἡ προμνηστὶς, ίδος, *Xenoph.* ἡ νυμφαγωγὸς.

Pronubus, ὁ νυμφοστόλος, *Nyſſen.* ὁ νυμφαγωγὸς, *Chryſ.*

Pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορὰ, ᾶς, *Dion. Hal.* ἐκφώνησις, εως, *Damaſc.* oratoria, ἡ ὑπόκρισις, εως, *Ariſtot.*

Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, *Bud.*

Pronuncio, ἐκφωνέω, nihil de aliquâ re, ἀποφαίνομαι ȣ̓δὲν περὶ τινος, *Dem.*

Pronurus, ἡ ἐκγόνȣ γαμέτη.

Pronus, ὁ ϗ ἡ εὐκατάφορος, ȣ, *Diod. Sic.* Confer *Proclivis.*

Proœmior, προοιμιάζω, *Ariſtot.*

Proœmium, τὸ προοίμιον, ȣ, *Ariſtot.*

Propagatio, ἡ παράφυσις, εως.

Propago, παραφύω, ἀποφυάδας γεννάω.

Propago, inis, ἡ παραφυὰς, άδος, LXX. ἡ ἀπογονὴ.

Propalàm, προφανῶς, φανερῶς, *Herodian.*

Propatruus, ὁ προπατράδελφος, ȣ.

Propatulus, ὁ ϗ ἡ προφανὴς, *Thuc.*

Propè, ἐγγὺς, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* τινὸς, *id.* ἐγγύθεν τινὸς, *Plut.* συνεγγύς τινος, *Ariſtot.* qui propè adſunt, οἱ πλησίον ὄντες, *Dem.* propè dixi, quæ, σχεδον εἴρηκα, ἅ, *id.* propè terram, προς τῇ γῇ, *Dem.*

Propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.

Propello, ἀπωθέω, *Dem.* ἀνείργω.

Propemodùm, παραμικρὸν, *Dem.* μονονȣ̀, *idem*, μονονȣχὶ, *id.*

Propempticum, προπεμπτικὸν, ȣ̃.

Propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρȣ̀ς τι, *Joſeph.* ὁρμάω πρός τι, *Dem.*

Propensè, προθύμως, *Iſocr.*

Propenſio, ἡ ἐπιῤῥέπεια, *Chryſ.* ἡ προθυμία.

Propenſus, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, πρός τι, *Plato.* Confer *Proclivis.*

Properanter, ἐσπευσμένως, *Joſeph.* διὰ σπȣδῆς, *Herodian.* κατὰ πολλης σπȣδῆς, *Xen.*

Properantia ſeu Properatio, ἡ σπȣδὴ, ῆς, *Iſocr.* Confer *Feſtinatio.*

Properatim, idem quod *Properanter.*

Properatio, vide *Properantia.*

Properatò, Properè, Properiter, idem quod *Properanter.*

Propero, σπεύδω, *Dem.* aliquid, ἐπισπεύδω τι, *id.* Confer *Feſtino.*

Properus, ταχύς, εῖα, ὺ, *Dem.* Confer *Celer.*

Propheta, ὁ προφήτης, ȣ, *Plut.*

Prophetia, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Propheticus, προφητικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Prophetis ſeu Prophetria, ἡ προφῆτις, ιδος, *N. T.*

Propinatio, ἡ προποσις, εως, *Plut.*

Propino, προπίνω, alicui, τινὶ, *Dem.* poculum, τινὶ κυλικα, *Athen.* *propinando offero*, viginti quinque nummûm myriades, πεντε ϗ εἴκοσι μυριαδας, *Plut.* *prodo*, Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Dem.* me deridendum, ὀφλισκάνω γέλωτα, *Cl. Al.*

Propinquè, πλησιον, *Dem.*

Propinquitas, *loci*, ἡ ἐγγυτης, ητος, *Al. Aphr.* generis vel juris, ἡ ἀγχιστεία, ας, *Dem.* ὁ πλησιασμὸς, ȣ̃, *Diod. Sic.*

Propinquo, ἐγγίζω, *N. T.* Confer *Appropinquo.*

Propinquus, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, *Plut.* genere, ὁ πρὸς γένος τινὶ ὑπάρχων, *Herodian.* ἀγχιστεύων, ȣσα, ον, LXX. ſum, *loco*, ἐς βραχὺ γειτνιάζω, *Lucian.* genere, ἀγχιστεύω, LXX. προσήκω τινι, *Dem.* in propinquo, ἐγγὺς, *id.* ὁμόσε, *id.* è propinquo, ἐγγύθεν, *id.*

Propior, ûs, ἐγγύτερος, έρα, ερον, alicui, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *Xenoph.*

Propitiatio, ὁ ἱλασμὸς, ȣ̃, *Plut.*

Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, ȣ, *N. T.*

Propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάομαι τινα, *Xen.*

Propitius, ὁ ϗ ἡ ἵλεως, ω, *Xen.* ſum, εὐιλατεύω, LXX. ὁ ϗ ἡ εὐμενής.

Propiùs, ἐγγυτέρω, urbem, πόλεως, *Thuc.* genere alicui, γένος τινὶ, *Plato.*

Propola, ὁ προπώλης, ȣ, *Ariſtoph.*

Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τὶ πρός τινα, *Herodian.* quæſtionem, προϐάλλομαι ἐρώτημα τι, *Plut.* ob oculos, τίθημι τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *Plato.* præmium, τίθημι ἆθλον, *Iſocr.* propoſui mihi dicere, εἰλομην λεγειν, *Dem.* ὑπεθέμην ἐρεῖν, *Iſocr.* δέδοκται μοι λέγειν, *Plato.*

Proportio, ἡ ἀναλογία, ας, *Ariſtot.*

Propoſitio, ἡ προθεσις, εως, LXX. τὸ πρόϐλημα, orationis, ἡ ὑποθεσις, εως, *Plut.*

Propoſitum, ἡ προθεσις, εως, ἡ προαίρεσις, ὁ σκοπὸς; non attingo, propoſito fruſtror, τῆς προθεσεως, διαμαρτάνω, *Philo.* aliena à propoſito, ἐξαγώνια ϗ πόῤῥω τȣ̃ πράγματος, *Lucian.* ſine certo propoſito, ἀπροθέτως, *Polyb.* in propoſito perſevero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν, *Ariſtot.* à propoſito decedo, ἐξίσταμαι, *Dion. Hal.*

Proprætor, ὁ ἀντιστράτηγος, ȣ, *Dem.*

Propriè, ἰδίως, *Ariſtot.* loqui, κυριολογέω, *Philo.*

Proprietas, ἡ ἰδιώτης, ητος, *Plut.* τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioſc.*

Proprius, ἴδιος, ία, ιον; alicui, τινὶ, *Ariſtot.* proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, *idem.* proprius ſermo, ἡ κυριολογία, ας, *Dion. Long.* nomen, ἡ κυρία προσηγορια, *Chryſ.* propria curo, τὰ ἴδια πράττω, *N. T.*

Propter, διὰ, virtutem, ἀρετὴν, *Plato.* utilitatem reip. verba facere, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν, *Dem.* lucrum facere aliquid, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, *Xen.* aliquid accedo, περὶ τινος ἥκω, *Thuc.* auditorem, i. e. auditoris cauſsâ, πρὸς ἀκροατὴν, *Ariſtot.* propriam ignaviam cæteros ſervituti objicere, τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα—*Dem.* iſta expoſui propter duas cauſſas, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν, *Iſocr.* propter filium horum patrocinium ſuſcepi, τȣ̃ παιδὸς ἕνεκα, *Dem.* propter quid iſta dico? τȣ̃ χάριν δὴ ταῦτα λέγω, *id.*

Propterea, διὰ τȣ̃το ȣ̃ν, διὰ ταῦτα; laudamus virtutem, quod ſit pulcherrima, διὰ τȣ̃το ἀρετὴ εὐδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστον ἐστι, *Iſocr.* præfatus ſum, quod eſt, τȣτων ἕνεκα προειπον, ὅτι ἐστι, *id.* condidiſti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπȣς, *Lucian.* ut dormiamus, διὰ τȣ̃το, ὡς καθεύδοιμεν, *id.* ne patiaris, τȣ́τȣ ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθης, *Iſocr.*

Propudioſus, ὁ ϗ ἡ ἀναίσχυντος, *Dem.*

Propudium, τὸ αἶσχος, εος, *Xen.* civitatis, ἡ αἰσχύνη τῆς πόλεως, *Dion. Hal.*

Propugnaculum, ἡ προϐολὴ, regionis, τῆς χώρας, *Xen.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Dem.* τὸ πρόϐλημα, *Plato.* ἡ ἔπαλξις, *Thuc.*

Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμὸς, ȣ̃.

Propugnator, ὁ ὑπερασπιστὴς, ὁ ὑπέρμαχος, *Philo.* ὁ πρόμαχος, *Herodian.*

Propugno, προπολεμέω, *Philo.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* προμαχέω, *Herodian.* pro aliquâ re, ὑπερμαχέω τινὸς, *Plut.* pro aliquo, προμάχομαι τινα, *id.*

Propulſatio, ἡ ἀπόκρȣσις, εως, *Al. Aphr.*

Propulſo, ἀποκρȣ́ω, aliquem, τινὰ, *Plut.* irruentes hoſtes, ἀμυνω τȣ́ς ἐπιόντας, *Lycurg.* Confer *Propello.*

Proquæſtor, ὁ ἀντιταμίας, ȣ.

Prora, ἡ πρῷρα, ας, *Plut.*

Prorepo, ἐξερπύζω, *Ariſtot.* διεξερπύζω, *id.*

Proreta, ὁ πρωρεὺς, έως, *Plut.* ſum, πρωρητεύω, *Naz.*

Prorex, ὁ ἀντιϐασιλεὺς, έως.

Proripio, ἐκθορέω, *Lucian.*

Prorito, παροξύνω, *Xen.* ἐριθίζω.

Prorogatio, ἡ ἀναϐολή, ῆς.

Prorogo, ἀναϐάλλομαι, *Plut.* παραϐάλλω.

Prorſum ſeu Prorſus, κομιδῆ, *Dem.* Confer *Omnino.*

Prorumpo, διεξελαύνω.

Proruo, καταϐάλλω, *Polyb.*

Proſa oratio, πεζος λόγος, ἡ ἄνευ τῶν μέτρων λέξις, *Dion. Hal.* proſâ oratione ſcribo, καταλογάδην γράφω, *Lucian.*

Proſapia, τὸ γένος, εος, *Dem.*

Proſcenium, τὸ προσκήνιον, ȣ, *Plut.*

Proſcindo, κατακόπτω, *Thuc.* conviciis aliquem, ὑϐρίζω τινὰ, *Dem.* εἴς τινα, *id.*

Proſciſſio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*

Proſcribo, προγραφὴν ποιέω, *Plut.* aliquem, προγράφω τινὰ, *Dem.* στηλίτην ποιέω τινὰ, *id.* φυγαδεύω τινὰ, *id.*

Proſcriptio, ἡ προγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Proſcriptus, ὁ ϗ ἡ ἔκδοτος, ȣ, *Dem.* ἐκδιωκόμενος, ένη, ενον, *id.*

Proſeco, διατέμνω, *Ariſtot.*

Proſelytus, ὁ προσήλυτος, ȣ, *N. T.*

Proſequor, ἀκολȣθέω, aliquem, τινὶ, *Iſocr.* honore, περιέπω τιμαις, *Xen.* comitor aliquem, παραπέμπω τινὰ, *Plato.* funus, τὸν τεθνεῶτα, *Athen.* ἀνακολȣθέω ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα, *Dem.*

Proſerpo, ἐφερπύζω, *Ariſtot.*

Proſilio, διάττω, *Ariſtot.* ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Æſchin.*

Proſocer, ὁ προέκυρος, ὁ τȣ̃ πενθερȣ̃ πατήρ.

Proſpecto, προόπτομαι πολλάκις.

Proſpectus, ûs, ἡ πρόοψις, εως, *Thuc.* ἡ ἄποψις, εως, *Plut.*

Proſper, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔποτμος, *Laert.* ſum, proſperâ fortunâ utor, εὐθενέω, *Dem.* εὐποτμέω, *Plut.* διευτυχέω, *id.*

Proſperè, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *id.* cedere, ſuccedere, κατα ῥȣ̃ν φέρεσθαι, *Naz.* δεξιῶς προχωρεῖν, *Herodian.*

Proſperitas, ἡ εὐπραγία, *Dem.* ἡ εὐπραξία, *idem.* ἡ εὐποτμία, *Plut.* proſperitate inſoleſcere, ταῖς τύχαις ἐξυβρίζειν, *Lucian.*

Proſpero, εὐδαίμονα ποιέω, *Iſocr.*

Proſperus, idem quod *Proſper.*

Proſpicientia, ἡ πρόνοια, ας, *Herodian.*

Proſpicio, προοράω, *Dem.* præcognoſco, προγιγνώσκω, *Thuc.* fortunis meis, προνοȣ̃μαι τῆς ȣ̓σιας, *id.*

Proſterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, *Iſocr.* imaginem, προσȣδίζω εἰκόνα, *Plut.* ἐδαφίζω.

Proſtibulum, ἡ χαμαιτύπη, ης, *Plut.* ἡ ἑταῖρα, ας, *Dem.* ἡ πόρνη, ης, *idem,* locus ubi ſe proſtituunt proſtibula, τὸ πορνεῖον, ȣ, *Dem.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ȣ, *Philo.*

Proſtituo, προΐστημι, *Athen.* προαγωγεύω, *Plut.* filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα, *Herodot.*

Proſto, προΐσταμαι, *Æſchin.*

Proſum, ὠφελέω, alicui τινὰ, *Iſocr.* συμφέρω τινι, *id.* λυσιτελέω τινὶ, *id.*

Protego, σκεπάζω, aliquem, τινὰ, *Dioſc.* προαμύνω, manu, ὑπερέχω τὴν χεῖρα, *Ariſtid.*

Protelo, ἀπελαύνω, *Lucian.*

Protendo, προτείνω, dextram, δεξιὰν, *Xen.*

Protenùs, αὐτικα, *Dem.*

Protero, κατατρίβω, *Dem.* καταπατέω.

Protervè, προπέτως, *Dem.* ἰταμῶς, *Plut.*

Protervia, ſeu Protervitas, ἡ βδελυρία, ας, *Dem.* ἡ ἀσέλγειὰ.

Protervus, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, *id.*

Proteſtor, διαμαρτύρομαι, *Æſchin.* ἐπιμαρτύρομαι, *Dion. Hal.*

Protinam ſeu Protinus, εὐθὺς, *Xen.* ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.*

Protraho, quaſi *in lucem,* προσάγω τὶ, *Plut.* differo, ἀναβάλλομαι, *Dem.* Confer *Differo.*

Protrudo, προωθέω, *Theophr.*

Proturbo, ἀπειργω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Plut.*

Provectus, προαχθεὶς, εῖσα, έν, longiùs ætate, πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἥκων, *Plato.* ἡ προεληλυθὼς, τῇ ἡλικίᾳ, *Xen.* provectæ ætatis eſſe, πόῤῥω τῆς ἡλικίας εἶναι, *Xen.*

Proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, *Plut.*

Provenio, προέρχομαι, è, domo, τῆς οἰκίας, *Gal.* προβαίνω τῆς οἰκίας, *Chryſ.*

Proventus, ûs, ἡ πρόσοδος, ȣ, *Thuc.* τὰ προϊόντα, αν, *Dion. Hal.*

Proverbium, ἡ παροιμία, ας, *Dem.* quo proverbio dicitur, τὸ τῆς παροιμίας, *idem.* ut eſt in proverbio, τȣ̃το δὴ, το τȣ̃ λογȣ, *Dion. Chryſ.* τὸ τȣ̃ λόγȣ, *Lucian.* κατα τὴν παροιμίαν, *id.* proverbio jactor, παροιμιάζομαι, *Dion. Hal.*

Providè, προμηθικῶς, *Ariſtoph.* προνοητικῶς.

Providentia, ἡ πρόνοια, ας, *Dem.* ἡ προμηθία, ας, *Soph.* ἡ προμήθεια, ας, *Plato.*

Provideo, προνοέω, *Dem.* προμήθειαν ποιέομαι, *Plato.* futura, προοράω τὰ μέλλοντα, *Ariſtot.* Confer *Prævideo,* item *Proſpicio.*

Providus, προορατικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.* ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, ȣ, *Dem.*

Provincia, ἡ ἐπαρχία, ας, *Plut.* *Officium,* τὸ καθῆκον, οντος, *Dem.* provinciæ præfectus, ὁ ἔπαρχος, ȣ, *Diod. Sic.*

Provincialis, ὁ ἐπαρχιώτης, ȣ, *Pandect.* ἡ ἐπαρχιῶτις, ιδος, *ibid.*

Provinciatim, κατ᾽ ἐπαρχίας.

Proviſio, ἡ προνόησις, εως, ἡ πρόνοια, ας, *Dem.* ἡ πρόοψις.

Proviſor, ὁ προνοητὴς, ȣ̃, *Greg.*

Provocatio, *in primis ad aliud judicium,* ἡ ἔφεσις, εως, *Dion. Hal.* ἡ πρόκλησις, εως, *Herodian.*

Provocatorius, προκλητικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινα εἰς μάχην, *Dem.* πρὸς μάχην, *Plut.* vomitum, ἔμετον, *Al. Aphr.* appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι, *Herod.* aliquem ad aliquid, παρακαλέομαι τινὰ ἐπί τι, *Plato.* ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ᾽ ἀρετήν, *Xen.* ad judices, ἐπικαλέομαι, ſeu ἐφίημι ἐς τὸ δικαστήριον, *Dem.* aliquem injuriâ, ἀδικέω τινὰ, *id.*

Provolo, προσπέτομαι.

Provolvo, προκυλίω, ad pedes, προκυλινδέομαι τινος, *Dem.*

Prout, ὥσπερ, moris eſt, νόμος ἐστὶ, *Dem.* aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, *id.* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, *idem.*

Provulgo, ἐκλαλέω τὶ, *Dem.*

Proximè, ἐγγυτάτω, ad inſaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσὶ, *Dem.* ἐγγύτατα τινος, *id.* ἔγγυστά τινος, *id.*

Proximitas, ἡ ἀγχιστεία, ας.

Proximò, idem quod *Proximè.*

Proximo, as, ἀγχιστεύω.

Proximus, ἐγγύτατος, άτη, ατον, *Thuc.*

Prudens, ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σώφρων, *id.* φρονῶν, *id.* ὁ ϗ ἡ δαίφρων.

Prudenter, φρονίμως, ago, πράττω, *Dem.* inſtruo ſpectacula, συνεχόντως ποιέω τὰς θεωρίας, *id.* & rectè cogitare aliquid, ὑγιῶς ϗ ὀρθῶς λογίζεσθαι περί τινος, *id.*

Pruina, ἡ πάχνη, ης, *Ariſtot.*

Pruinoſus, ὁ ϗ ἡ παχνώδης, εος.

Pruna, ἡ ἀνθρακὶς, ίδος.

Prunum, τὸ κοκκόμηλον, ȣ, *Hipponax.*

Prunus, ἡ κοκκομηλος, ȣ, *Theophr.*

Prurigo, ὁ κνησμὸς, ȣ̃, *Plut.* ἡ κνησμονή.

Prurio, κνήθομαι, *N. T.* ἐπικνίζω, *Theophr.*

Pruritus, ὁ κνησμὸς, *Plut.* ἡ κνιδωσις, εως, *Theophr.* ὁ ὀδαξησμὸς, ȣ̃, *Ælian.*

Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, ȣ, *Plato.*

Pſallo, ψάλλω, LXX.

Pſalmus, ὁ ψαλμὸς, ȣ̃, LXX.

Pſalterium, τὸ ψαλτήριον, ȣ, LXX.

Pſaltria, ἡ ψάλτρια, ας, *Athen.*

Pſaltes, ὁ ψαλτὴς, ȣ̃, *Athen.*

Pſittacus, ὁ ψιττακος, *Plut.* ἡ ψιττάκη, *Ariſtot.*

Ptiſana, ἡ πτισάνη, ης, *Athen.*

Pubeo, ἐφηβεύω, *Artemid.*

Puber, ἡβῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔφηβος, ȣ, *Xen.* jam factus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τȣ̀ς ἐφήβȣς, *id.*

Pubertas, ἡ ἐφηβότης, ητος, *Theophil.* ἡ ἐφηβία, ας, *Artemid.*

Pubes, ἡ ἥβη, ης, *Xen.* *ipſi puberes,* τὸ ἐφηβικὸν, ȣ̃, *Lucian.*

Pubeſco, ἡβάω, *Dem.* ἐφηβάω, *Dioſc.*

Publicanus, ὁ τελώνης, ȣ, *Dem.*

Publicatio, ἡ δήμευσις, εως, bonorum, τῶν χρημάτων, *Dem.* ὑπαρχόντων, *id.*

Publicè, δημοσια, *Dem.* κοινῇ, *id.*

Publico, δημεύω, bona alicujus, τὰ χρήματα τινος, *Dem.* τὰς ȣ̓σιας τινὸς, *Herodian.* agrum, τὴν γὴν, *Thuc.* evulgo, non dicenda, ἀπόῤῥητον δημοσιόω, *Plut.*

Publicus, δημόσιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ ἐπιδήμιος, ædificium, οἰκοδόμημα, *Dem.* pœna, τιμωρια, *id.* commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, οντος, *id.* in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι; publico ſumptu, ἐκ τȣ̃ δημοσίȣ; publica negotia adminiſtro, τὰ δημοσια πράττω, *Dem.*

Pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Pudefio, αἰσχύνομαι, *Xen.* ob aliquid, τὶ, *Naz.* καταισχύνομαι τι, *Iſocr.*

Pudendum, τὸ αἰδοῖον, *Thuc.*

Pudenter, αἰδημόνως, *Xen.*

Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, *Iſocr.* λέγων, *idem.* alicujus, ἔν τινι, *Thuc.* ἐπαισχύνομαι τινι, *Herodot.* τὶ, *N. T.* καταισχύνομαι τι, *Iſocr.*

Pudibundus, ὁ ϗ ἡ αἰδήμων, *Ariſtot.*

Pudicè, μετ᾽ αἰδȣ̃ς, ἁγνῶς.

Pudicitia, ἡ ἁγνεία, ας, *Iſocr.* ἡ σεμνότης.

Pudicus, ἁγνὸς, ἡ, ὸν, mulier, γυνὴ, *Plut.*

Pudor, ἡ αἰδὼς, όος, *contr.* αἰδȣ̃ς, *Ariſtot.* ἡ αἰσχυνη, *Dem.* ἡ εὐλάβεια, *id.* ruſticus, ἡ δυσωπία, *Plut.* pudori erat, δι᾽ αἰσχύνης, *Dion. Hal.* duco, ἐν αἰσχύνῃ τίθημι, *id.* ſine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, *Plut.*

Puella, τὸ κοράσιον, ȣ, *N. T.* ἡ κόρη, ης, *Xen.* ἡ παῖς, δὸς, *Dem.*

Puellaris, e, ὁ ϗ ἡ κορασιώδης, εος, *Plut.* κορικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Puellariter, κορικῶς, *Philo.*

Puellula, τὸ κοράσιον, *N. T.* τὸ κορίδιον, *Poll.* ἡ παιδισκη, *Lyſ.* τὸ παιδισκάριον, *Laert.*

Puellus ſeu Puellulus, τὸ παιδάριον, *Dem.* τὸ παιδιον, *Ariſtot.* ὁ παιδίσκος, *Xen.*

Puer, ὁ παῖς, *Dem.* ὁ κόρος, *Athen.*

Puera, ἡ παιδίσκη, ης, *Lyſ.*

Pueraſco, νηπιόομαι, νηπιάζω.

Puerilis, e, ὁ ϗ ἡ παιδαριώδης, εος, *Herodian.* παίδειος, εία, ειον, *Plut.*

Pueriliter, παιδικῶς, *Plut.*

Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας, *Philo,* à pueritia, ἐκ παιδὸς, *Dem.* ἐκ μικρῶν παιδίων, *idem.*

Puerpera, ἡ λεχὼ, όος, *Cl. Al.*

Puerperium, ἡ λοχεία, ας, *Plut.*

Puerperus, λόχειος, εία, ειον, *Plut.*

Puerulus, τὸ παιδίον, ȣ, *Dem.*

Pugil, ὁ πύκτης, ȣ, *Xen.* ὁ ἀγωνιστής.

Pugilatio, ſeu Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, ης, *Athen.* ἡ πυγμὴ, ῆς, *Plut.* ἡ πυγμαχία.

Pugilicè, πυκτικῶς.

Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Pugilor, πυκτεύω, *Plut.*

Pugillares ſeu Pugillaria, ἡ πινακὶς, ίδος, *Athen.* τὸ πινακίδιον, *N. T.* ἡ δέλτος, *Plut.*

Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, *Plut.* τὸ ξιφίδιον.

Pugiunculus, τὸ μαχαιρίδιον, ȣ, *Lucian.*

Pugna, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἅμιλλα, ας, *Iſocr.* ſine pugnâ, ἀμαχητι, *Thuc.* Confer *Prælium.*

Pugnacitas, τὸ μάχιμον, ȣ.

Pugnaciter, μαχίμως, φιλονείκως, *Xen.*

Pugnaculum, ὁ προμαχεὼν, ῶνος, *Herodot.*

Pugnator, ὁ μαχητὴς, ὁ μαχόμενος, *Iſocr.*

Pugnatorius, μαχικὸς, ἡ, ὸν, μαχητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Pugnax, ὁ ϗ ἡ μάχιμος, ȣ, *Plut.*

Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* pro aliquâ re, πρό τινος, *Plato.* de aliquâ re, ὑπέρ πινος, *Iſocr.* ὑπερμαχέω, τινος, *Plut.* διαμάχομαι ὑπέρ τινος, *Plato.* cum aliquo, τινὶ, *Xen.* ἀγωνίζομαι πρὸς τινα, *Xen.* contra Deum, θεομαχέω, *Eurip.* θεομάχομαι, *Chryſ.*

Pugnus, ἡ πυγμὴ, ῆς, *Suicer.* ὁ κόνδυλος, *Dem.* pugno cædere, pugnos ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν τινὶ, *Plut.* κόνδυλον δίδοναι, *Ariſtoph.* pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω, *Dem.* pugnis decerto, διαπυκτεύω, *Lucian.* pugno vel pugnis, πὺξ, *Naz.*

Pulcher, καλὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ ϗ ἡ εὐειδὴς, fœmina, γυνὴ καλὴ ϗ ευειδὴς, *Plato.* ἐυπρεπὴς τὴν ὄψιν ȣ̓σα γυνὴ, *Dem.* adſpectu, καλὸς ὀφθῆναι, *Dem.* καλὸς τὴν ὄψιν, *Athen.* καλὸς τὸ σῶμα, *Xen.* mundus, ſeu ornatus, καλὸς κόσμος, *Plato.* pulchrum duco, ἐν καλῷ ποιέομαι, *Dion. Hal.*

Pulchrè, καλῶς, mihi eſt, ἔχω, *Xen.*

Pulchritudo, τὸ κάλλος, εος, *Dem.* oris, ἐπὶ τῆς ὄψεως, *id.* pulchritudine præditum eſſe, ἔχειν τὸ καλλος, *id.* μετέχειν τȣ̃ καλλȣς, *id.* antecello, προέχω τινὸς τῷ καλλει, *id.* deſtitui, ἀποστερέεσθαι τȣ̃ κάλλȣς, *Iſocr.*

Pulegium, ἡ γλήχων, ωνος, *Dioſc.* vinum è pulegio, ὁ γληκωνίτης οἶνος, *id.*

Pulex, ὁ ψύλλος, ου, *Ariſtot.* ἡ ψύλλα, ης, *Theophr.* pulices venor, ψυλλίζω.

Pulicoſus, ὁ ϗ ἡ ψυλλώδης, εος.

Pullaſter, τὸ ὀρνίθιον, ου, *Athen.* τὸ ὀρνιθάριον, *idem.*

Pullatus, ὁ ϗ ἡ μελανείμων, ονος, *Lucian.*

Pullulaſco, βλαστάνω, *Ariſtot.*

Pullulo, παραφυέω, *Ariſtot.* βλαστάνω, *Dem.*

Pullulus, ὁ βλαστὸς, οῦ, *Theophr.*

Pullus, *equus aſinus*, ὁ πῶλος, ου, *Xen.* *avis*, ὁ νεοσσὸς, οῦ. *Ariſtot.* excluditur, νεοττὸς γίγνεται, *Ælian.*

Pulmentum, τὸ ὄψον, *Athen.* τὸ ἄρτυμα, *Plut.*

Pulmo, ὁ πνεύμων, ονος, *Plut.*

Pulmonarius, πνευμονικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Pulpa, ὁ μῦς, ός.

Pulpamentum, τὸ ἡδύκρεως, ω, *Ariſtot.*

Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, τὸ ἀκροατήριον, *Plut.*

Puls, ὁ πολτὸς, οῦ, *Dioſc.*

Pulſatio, ἡ κροῦσις, εως, *Plut.*

Pulſator, ὁ κρουστὴς, οῦ.

Pulſo, κρούω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσίν, *Arrian.* obvios, παίω ἐντυγχάνοντας, *Plut.* diſcipulum, μαθητὴν, *Xen.* fores, κόπτω τὴν θύραν, *Ariſtoph.* θυροκοπέω, *id.* ut cor vel arteriæ, σφύζω, *Gal.*

Pulſus, ûs, ὠθισμὸς, *Plut.* cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμὸς, *Galen.* ἡ σφύξις, εως, *Ariſtot.*

Pultarium, τὸ πολτάριον, ου, *Dioſc.*

Pulveratio, ἡ κονιόρτωσις, εως.

Pulvereus, a, um, κόνιος, ία, ιον, *Pauſ.*

Pulvero, κονιορτόω, *Theophr.*

Pulverulentus, ὁ ϗ ἡ κονιορτώδης, *Theophr.*

Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.

Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον, ου, *Lucian.*

Pulvinulus ſeu Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.

Pulvis, ἡ κόνις, εως, *Lucian.* excitatus, ὁ κονιορτὸς, οῦ, *Plut.* Pulverem excito, κονιορτόω, *Theophr.* ὑποκονιέω, *id.* pulvere impleo, ſeu adſpergo, κονιάω, *Lucian.* ſine pulvere, ἀκονιτὶ, *Dem.*

Pulviſculus, τὸ κονιορτίδιον, ου.

Pumex, ἡ κισσηρὶς, ιδος, *Theophr.* pumice lævigo, κατακισσηρίζω, *Athen.*

Pumiceus, κισσήρινος, ίνη, ινον.

Pumicoſus, ὁ ϗ ἡ κισσηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ κισσηροειδὴς, έος, *Theophr.*

Pumilio ſeu Pumilius, ὁ νάνος, ου, *Ariſtot.*

Punctim, στίγδην.

Punctio, ἡ στίξις, εως, *Euſt.*

Punctiuncula, τὸ στιγμάτιον, ου.

Punctum ſeu Punctus, ἡ στίγμη, *Euclid.* temporis, χρόνου, *Plut.* ἡ ἀκμὴ τῶν καιρῶν, *Dem.*

Punctura, v. *Punctio.*

Punctus, vide *Punctum.*

Pungo, νύττω, *Plut.* κεντέω, aliquem, στίζω τινὰ, *id.* dicteriis, θράσσω τινὰ, *Plato.*

Puniceus, φοινίκειος, εία, ειον, *Diod. Sic.* φοινικοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, *Xen.*

Punio, κολάζω, aliquem ſeverè, τινὰ σφόδρα, *Dem.* meritò, εἰκότως; legitimè, νομίμως; acerbè, πικρῶς; publicè, δημοσίᾳ, *id.* τιμωρέω τινὰ, *Iſocr.* in exemplum omnium, τιμωρούμενος ποιέω τινὰ παράδειγμα πᾶσι, *Dem.* Confer *Multo.*

Punitio, ὁ κολασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ κόλασις, εως, *Ariſtot.* Confer *Pœna.*

Punitor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Syneſ.* ὁ τιμωρητής.

Pupa, τὸ κοράσιον, ου, *N. T.* imaguncula puellaris, ἀγαλμάτιον παρθενοειδές.

Pupilla, *orba parentibus*, ἡ ὀρφανὸς, & orba, ϗ ἐπίκληρος, *Dem.* ἡ ἐπίκληρος, *id.* oculi, ἡ κόρη, *Philo.* ἡ γλήνη, LXX.

Pupillaris, e, ὀρφανικὸς, ἡ, ὸν, *Plut* ſtatus, ἡ ὀρφανία, ας, *id.*

Pupillus, ὁ ὀρφανὸς, *Plato.* ὀρφανὸς πατρὸς, ſeu μητρὸς, *Dem.* pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανὸν, relinqui, καταλείπεσθαι, *id.*

Puppis, ἡ πρύμνα, ης, *Thuc.*

Pupula, ἡ κόρη, ης, *Philo.*

Pupulus ſeu Pupus, τὸ παιδάριον, ου *Xen.*

Purè, καθαρῶς, *Plut.*

Purgabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐκάθαρτος, ου.

Purgamentum, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.*

Purgatio, ἡ κάθαρσις, *Plato.* ὁ καθαρμὸς, *Plut.*

Purgator, ὁ καθαρτὴς, οῦ, *Plut.*

Purgatorius, καθαρτικὸς, ἡ, ὸν; medicamentum, φάρμακον, *Plut.* ignis, πῦρ.

Purgo, καθαρίζω, *Naz.* urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, *Plut.* excuſo, vide *Excuſo.*

Purificatio, ὁ καθαρισμὸς, ὁ ἁγνισμὸς, *Plut.*

Purifico, καθαίρω τι, *Athen.*

Puritas, ἡ καθαρότης; ſermonis, λόγου, *Hermog.* mentis, ἡ ἁγνότης, *Dem.*

Puriter, καθαρῶς, *Plut.*

Purpura, *concha & pannus*, ἡ πόρφύρα, *Ariſtot.*

Purpuraria, ἡ πορφυροπῶλις, ιδος, *N. T.*

Purpurarius, ὁ πορφυρεὺς, έως, *Lucian.* ὁ πορφυρευτὴς, οῦ, *Cl. Al.*

Purpuraſco, πορφυρίζομαι.

Purpuratus, ὁ ϗ ἡ περιπόρφύρος, ου, *Plut.* περιβεβλημένος φορφύραν, *N. T.*

Purpureus, πορφυροῦς, ῆ, οῦν; tunica, χιτὼν, *Xen.* veſtis, ἡ πορφυρὶς, ιδος, *idem.* totus, ὁ ϗ ἡ ὁλοπόρφυρος, ου, *Diod. Sic.*

Purpuriſſo, τῷ ἀνδρεικέλῳ χρίω.

Purpuriſſum, τὸ ἀνδρείκελον, ου, *Ariſtot.*

Purpuro, πορφυρίζω, *Dioſc.* πορφυρέω, *Luc.*

Purulentè, πυωδῶς.

Purulentus, ὁ ϗ ἡ πυώδης, ὁ ϗ ἡ πυοειδὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ διάπυος, *Hippocr.*

Purus, καθαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* à ſcelere, ὁ ϗ ἡ ἄκακος, *id.* ἁγνὸς, ἡ, ὸν, à re venereâ, τῶν ἀφροδιτίων, *Plut.* non miſtus, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, *Xen.*

Pus, τὸ πύον, ου, *Ariſtot.*

Puſillanimitas, ἡ μικροψυχία, ας, *Philo.* ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX.

Puſillanimus, ὁ ϗ ἡ μικρόψυχος, ου, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ὀλιγόφρων, ονος, *Philo.*

Puſillus, μικρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Confer *Parvus.*

Puſio, τὸ παιδίον, ου, *Ariſtot.*

Puſtula, ἡ φλύκταινα, ης, *Thuc.* τὸ φλυζάκιον, *Hippocr.* ἡ φλυκτὶς, ίδος, in puſtulas erumpo, φλυκταινόομαι, *Dioſc.*

Puſtuloſus, ὁ ϗ ἡ φλυκταινώδης, εως.

Putamen, τὸ κέλυφος, εος, nucis, καρύου, *Dioſc.* fabæ, κυάμου, *Theophr.* τὸ λέπισμα, ατος, *Philo.* τὸ λέπυρον, ου, *Cl. Al.*

Putaminoſus, ὁ ϗ ἡ κελυφανώδης, εος, *Theophr.* κελύφινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Putatio, ἡ κλάδευσις, εως, *Symm.* ἡ κλαδεία, ας, *Geopon.*

Putator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Puteal, τὸ περιστόμιον, ου, LXX.

Putealis, e, ſeu Puteanus, a, um, φρεατιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Plut.*

Putearius, ὁ φρεώρυχος, ου, *Plut.*

Puteo, μυδάω, *Theophr.*

Puteſco, δυσωδέομαι.

Puteus, τὸ φρέαρ, *Lucian.* puteum fodio, φρεωρυχέω, *Plut.* φρέαρ ὀρύττω, *Dion. Hal.* puteorum foſſor, ὁ φρεώρυχος, *Plut.* hauſtor, ὁ φρεάντλης, *Laert.* foſſio, ἡ φρεωρυχία, *Joſ.*

Putidè, δυσωδῶς. *abjectè*, ἀγεννῶς, *Dem.*

Putidulus, ſeu Putidiuſculus, δυσωδέστερος, έρα, ερον.

Putidus, ὁ ϗ ἡ δυσώδης, εος, *Thuc.* μυδαλέος, έα, έον. *abjectus*, ὁ ϗ ἡ ἀγεννὴς, έος, *Dem.*

Puto, κλαδεύω; vitem, ἄμπελον ἀποκλαδεύω, *Dem.* arbitror, exiſtimo, νομίζω, *Dem.* Confer *Arbitror.*

Putor, ἡ δυσωδία, *Thuc.* ἡ δυσοσμία, *Poll.*

Putredo, ἡ σῆψις, εως, *Plut.* ἡ σηπεδὼν, όνος, *idem.* ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.* putredine vitio, σήπω, *Plut.*

Putrefacio, σεπω, *Plut.* πυθω.

Putrefactio, ἡ ἀπόσηψις, εως, *Plut.* ἡ μύδησις.

Putreo, σαπρίζω.

Putreſco, σήπομαι, *Xen.* ἀποσήπομαι, *Hippocr.* carnis modo, κρεοσήπομαι, *Plut.*

Putris, e ſeu Putridus, σαπρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ἀνίατος, LXX. σαθρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.*

Putror, ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Putus, idem quod *Purus.*

Pyra, ἡ πύρα, ας, *Plut.*

Pyralis, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Pyramidatus, ὁ ϗ πυραμοειδὴς, έος.

Pyramis, ἡ πυραμὶς, ίδος, *Diod. Sic.*

Pyrites, ὁ πυρίτης, ου, *Dioſc.*

Pythia, τὰ πύθια, ων, *Plato.*

Pythius, πύθιος, ία, ιον, *Plut.*

Pyxidula, τὸ πυξίδιον, ου.

Pyxis, ἡ πυξὶς, ίδος, *Athen.*

Q.

QUA? πῆ; quatenus ᾗ, in alio, quâ eſt aliud, ἐν ἑτέρῳ, ᾗ ἕτερῳ, *Ariſtot.*

Quacumque, ὅπη ἄν, ferat, φέρῃ, *Plato.* ex parte, ὁπηοῦν, *Plato.* ὁπετιοῦν, *id.*

Quadamtenus, ἔστιν ὡς.

Quadra, ὁ πίναξ, ακος, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.

Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταέτης, ου, τεσσαρακοντούτης, ου, *Lucian.*

Quadrageni, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrageſimus, τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Quadragies, τεσσαρακοντάκις, *Plut.*

Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrangulus, ὁ ϗ ἡ τετραγωνος, ου.

Quadrans, τὸ τεταρτημόριον, ου, *Galen.*

Quadrantal, ὁ κύβος, ου.

Quadratus, ὁ ϗ ἡ τετράγωνος, *Thuc.* lapis, τετραγωνισμένος λίθος, *Plut.* agmen, τὸ πλαίσιον, ου, *Thuc.*

Quadriennis, e, ὁ ϗ ἡ τετραετὴς, έος.

Quadriennium, ἡ τετραετία, ὁ χρόνος τετραετὴς, έος, *Herodot.*

Quadrifariam, τετραχῆ, *Philo.*

Quadriga, τὸ τέθριππον, *Plut.* ἅρμα τετράρυμον, *Xen.*

Quadrigarius, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ τεθριππηλάτου.

Quadrigarius, ὁ τεθριππηλάτης, ου.

Quadrilibris, e, ὁ ϗ ἡ τετράλιτρος, ου.

Quadrimatus, ûs, idem quod *Quadriennium.*

Quadrimeſtris, e, ὁ ϗ ἡ τετράμηνος, ου, LXX.

Quadrimus, ὁ ϗ ἡ τετραετὴς, *Herodot.*

Quadringeni, τετρακόσιοι, αι, α, *Plut.*

Quadringenteſimus, τετρακοσιοστὸς, ἡ, ὸν.

Quadringenti, τετρακόσιοι, αι, α.

Quadringenties, τετρακοσιάκις.

Quadripartitò, τετραμερῶς.

Quadripartitus, ὁ ϗ ἡ τετραμερὴς, έος.

Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Plut.* congruo, ἁρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, *Dion. Hal.* in aliquem, τινι, *Xen.* συνάπτω εἴς τινα, *Ariſtot.*

Quadrupes, ὁ ϗ ἡ τετράπους, οδος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ τετρασκελὴς, έος, *Diod. Sic.* quadrupedum more, τετραποδιστὶ, *Lucian.* quadrupes incedo, τετραποδίζω, *Ariſtot.*

Quadruplator, ὁ ἐνδείκτης, ου, *Syneſ.*

Quadruplex, τετραπλάσιος, ία, ιον, *Plato.* ὁ ϗ ἡ τετραπλασίων, ονος, *Ariſtot.*

Quadrupliciter, τετραπλῆ, *Hom.*

Quadruplico, τετραπλασιάζω, *Herodian.*

Quadruplus, idem quod *Quadruplex.*

Quæro, ζητέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐρωτάω τι τινος, *Plut.* πυνθάνομαι τι παρά τινος, *Iſocr.* Confer *Interrogo.*

Quæſitio, ἡ ζήτησις, *Thuc.*

Quæſitor, ὁ ζητητὴς, οῦ, *Lyſ.*

Quæſitum, τὸ ζήτημα, ατος, *Quinct.*

Quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.

Quæſtio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.* dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον, *Plut.* ἡ ἐρώτησις ἄπορος, *id.* τὸ πρόβλημα ἄπορον, *Lucian.* juridicialis, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Dem.* per tormentum, ὁ βάσανος, ου, *id.* quæſtionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι, *id.* adhibere alicui, βασανίζειν τινὰ, *id.* poſtulare aliquem in quæſtionem, ἐξαιτεῖν τινα εἰς βάσανον, *id.* Confer *Interrogatio.*

Quæſtiuncula, τὸ ζητημάτιον, ου.

Quæſtor, ὁ ταμίας, ου, *Plut.*

Quæſtorius, ταμιευτικὸς, ή, ὸν; poteſtas, ἐξουσία, *Plut.*

Quæſtuosè, κερδαλέως, *Thuc.*

Quæſtuoſus, κερδαλέος, έα, έον, *Xen.*

Quæſtura, ἡ ταμιεία, ας, *Appian.* ἡ ἐξουσία ταμιευτικὴ, *Plut.*

Quæſtus, ἡ ἐργασία, ας, *Dem.* ὁ χρηματισμὸς, οῦ, *idem.* corporis, ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, *id.* quæſtum facio, ποιέομαι ἐργασίαν διά τινος, *id.* ἐργάζομαι, *id.* magnum è re frumentariâ, χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν, *id.* quæſtui ſervio, εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι, *Dem.* deditus, ὁ περὶ ἐργασίαν τινὰ, ὢν, *id.* Confer *Lucrum.*

Qualis, e, *Relativ.* οἷος, α, ον, *Iſocr.* ὁποῖος, α, ον, *id.* ὁποιός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, *Dem. Interrogativ.* ποῖος, α, ον; ποῖος τις, ποία τις, ποῖόν τι, *Iſocr.* qualis, talis, ὁποῖός τις, τοιοῦτος, *Xenoph.* qualis quiſque, talis ejus exitus, ὁποῖός ποθ' ἕκαστος, τοιοῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, *Ariſtot.*

Qualiter, ὁποίως, *Iſocr.* οἵως, *Ariſtoph.*

Qualitercumque, ὅπως, ἄν, *Iſocr.* ὁποιδήποτε, *Plato.*

Qualus, ὁ τάλαρος, ου, *Naz.* ὁ κάλαθος, ου, *Cl. Al.*

Quam, ἢ, majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἤ, *Dem.* non aliud judicare, quam quod, æquum cenſuerit, οὐκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι πλὴν ὅ τι ἂν ἡγῆται δίκαιον, *Dem.* nihil reſtat quam ut Deus fiat, οὐδὲν ἐστὶ λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεον γενέσθαι, *Iſocr.* quam difficile ſit, ὡς χαλεπόν ἐστι, *Dem.* quam putatis, πῶς ἂν οἴεσθε, *Dem.* quam maximè, ὅτι μάλιστα, *Plato.* quam plurimi, ὅτι πλεῖστοι; quam multa non deſidero, πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω, *Laert.* quam optimè poſſit, ἢ δύναιτο ἄριστα, *Lucian.* tam de communibus, quam de privatis ſolicitum eſſe, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾷν, *Iſocr.* tam delectari, quam, τοσοῦτον χαίρειν, ὅσον, *Naz.*

Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus, conſiderate, πολεμοῦμεν, λογίσασθε, *Dem.* quam diu eſt? πόσος χρόνος ἐστὶ, *Iſocr.* examinarunt eum, quamdiu ipſis viſum eſt, ἐβασάνιζον, μέχρι οὗ αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* tamdiu quamdiu, τέως, ἕως ἄν, *id.*

Quamobrem, *cauſſale*, δι' ὅ, *Plato.* διὰ τοῦτο, *Dem.* διότι, *idem.* neſcio, quamobrem, οὐκ οἶδ' ἀνθ' οὗ, *idem.* conſiderate, quamobrem, hæc fecerit, συλλογίζεσθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, *id. Interrogativum*, διὰ τί; ὅτι δή τι, *Plato.*

Quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* εἰ καὶ δήπου, *id.* Confer *Etſi.*

Quando, πότε, agetis? πράξετε, *Dem.* quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα, *id.* quando res benevolentiâ firmantur, ὅταν τα πράγματα ὑπ' εὐνοίας, συστῇ, *id.* quando urbs obſideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκουμένη ἀπηγγέλλετο, *id.* Confer *Quum.*

Quandocumque, ὁποτεοῦν, *Dem.*

Quandoque, ἐνίοτε, *Dem.* Confer *Interdum.*

Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem perſuadere poſſum, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, *Plato.* hoc ſervi eſt, ut non vivat quomodo vult, εἴπερ τοῦ δούλου, ὄντος τὸ ζῆν μὴ ὡς βούλεται, *Ariſtot.*

Quanquam, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* Confer *Etſi.*

Quantillus, πηλίκος, η, ον, *Ariſtot.*

Quantitas, ἡ ποσότης, ητος, *Ariſtot.*

Quanto, ὅσῳ, mitius ego——tanto magis ille, πρᾳότερον ἐγὼ——τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον μᾶλλον, *Ariſtot.* quanto majorem—— tanto copioſiorem, ὅσον μείζονα——τοσοῦτον πλείονα, *Chryſ.* ὅσον περ——τοσοῦτον, *Iſocr.* quanto juſtius etiam nos, πόσῳ δικαιότερον καὶ ἡμεῖς, *Dem.*

Quantopere, ὡς οὖν, perturbatus fuerim, dicere non poſſum, συνεταράχθην, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, *Iſocr.*

Quantulus, ἡλίκος, η, ον, *Lucian.*

Quantus, ἡλικὸς, ή, όν, & qualis evaſerit, καὶ οἷος γέγονε, *Plato.* labor, ἡλίκος πόνος, *id.* beneficia, ἡλίκαι εὐεργεσίαι, *Dem.* bona, ἡλίκα ἀγαθὰ, *Lucian. interrogativum de quantitate continuâ* τηλικος, ικη, ικον, *Ariſtot. de quantitate diſcretâ*, πόσος, η, ον; quantum das? πόσον δίδως, *Ariſtoph.* quanti ſeu quanto pretio docet? πόσου διδάσκει; *Xen* quanti tandem æſtimatis? ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν, *Plato.* quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν συμβαλεῖν, *Lucian.* quantum in me eſt, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοὶ, *Lucian.* quantum ad me attinet, τοὐμὸν μέρος, *Plato.* κατὰ τοὐμὸν μέρος, *id.* quantum poſſum, καθόσον δύναμαι, *Iſocr.* quantus, tantus, ὅσος τοσοῦτος; quantam benevolentiam ego conſervo, tantam, ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην, *Iſocr.* quantum aliis antecellis, tantum, ὅσονπερ προέχεις ἄλλων, τοσοῦτον, *id.* quantus quantus, ὁπηλικοσοῦν, *Theophr.*

Quantuſcumque ſeu **Quantuſlibet**, **Quantuſvis**, ὁπηλικοσοῦν, ικηοῦν, ικονοῦν, *Ariſtot.*

Quapropter, ἀνθ' οὗ, *Dem.* τίνος ἕνεκα, *idem.* Confer *Quamobrem* & *Quare.*

Quaqua, ὅπουπερ, ἄν, quaqua verſum, πανταχόσε, *Al. Aphr.*

Quare? *Interrogativè*, διὰ τι, *Dem.* τίνος ἕνεκα, *id.* ἱνατὶ, *Plato. Indefinitè*, διά τι, *Iſocr.* διότι, *id. illativè*, διὰ τοῦτο, *idem.*

Quartanus, τεταρταῖος, αια, αῖον, *Diod. Sic.* febris, πυρετος, *Al. Trall.*

Quartò, τετάρτως.

Quartum, τέταρτον.

Quartus, τέταρτος, άρτη, αρτον, *Ariſtot.* dies, ἡμέρα τετρὰς, *Dem.*

Quaſi, ὡς, accuſant nos, quaſi non rectè deliberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, *Iſocr.* Confer *Tanquam.*

Quaſillus ſeu **Quaſillum**, ὁ καλαθίσκος, ου, τὸ ταλάριον, ου, *Poll.*

Quaſſibilis, e, ὁ καὶ ἡ διασάλευτος, ου.

Quaſſatio, διασάλευσις, εως.

Quaſſo, διασαλεύω τι, *Lucian.* ἀνασείω.

Quatenus, ἐφ' ὅσῳ, *Lucian.* παρ' ὅσον, *Herodian.* licebat, ὡς δυνατὸν ἦν, *idem.*

Quater, τετράκις, *Iſocr.*

Quaternarius, ἡ τετρὰς, άδος, *Plut.*

Quaterni, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Xen.*

Quaternio, τὸ τετράδιον, ου, *N. T.*

Quatio, σείω τὶ, *Thuc.* κλονέω, τινάσσω.

Quatriduum, τὸ τετραήμερον, ου, *Ariſtot.*

Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Luc.*

Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.

Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, ων, *Plut.*

Que, τε, *quod ſolum rariùs, frequentiùs vero cum* καὶ *ponitur*, e. gr. ſurſum ac deorſum, ἄνω τε καὶ κάτω, *Dem.*

Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile eſt, γέγονεν, ὡς ἂν ἡμῖν σύμφορον, *Dem.* ita, ὥσπερ οὕτω, *idem.* ὥσπερ ὡσαύτως, *idem.* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, *idem.*

Queo, δύναμαι, *Dem.* Confer *Poſſum.*

Quercetum, ὁ δρυμὸς, *Polyb.* ὁ δρυμών.

Querceus, ſeu **Quernus**, δρυϊνος, ίνη, ινον, *Plut.*

Quercus, ἡ δρῦς, δρυὸς, *Dioſc.*

Querela, ὁ ὀδυρμὸς, *Iſocr.* Confer *Lamentatio.*

Queribundus, ὀδυρτικὸς, ή, ὸν, *Baſ.*

Querimonia, ἡ μεμψιμοιρία, ας, *Cl. Al.*

Queritor, ὀδύρομαι, *Dem.*

Querneus, ſeu **Quernus**, a, um, vide *Querceus.*

Queror, ὀδύρομαι, *Dem.* μεμψιμοιρέω, *Lucian.* de aliquo, μέμφομαι τινι, *Dem.* τὶ, *Xen.*

Querulus, ὀδυρτικὸς, ή, ὸν, *Ariſtot.* ἀγανακτικὸς, ή, ὸν, *Plato.*

Queſtus, idem quod *Querimonia.*

Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *Dem.*

Qui? πῶς, *Dem.* Confer *Quomodo.*

Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, οὐχὶ συμφέρει, διὰ τοῦτο ἐπιτιμάω, *Dem.* hoc mihi videtur bonum eſſe, ἐπει τοῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, *Plato.*

Quicumque, ὅστις, ἥτις, ὅτι, *Ariſtoph.* ὅστις ἄν, ἥτις ἄν, ὅτι ἄν, *Thuc.* ὅστις δὴ, *id.* tandem, ὅστις ποτε, *Lucian.*

Quidam, **Quædam**, **Quiddam** vel **Quoddam**, *de perſonâ certâ*, ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, *Dem. de incertâ*, ὁ καὶ ἡ τις, καὶ τὸ τι, *Gen.* τινὸς, *id.*

Quidem, μὲν, *Dem.*

Quidni? πῶς γὰρ, οὔ, *Dem.* πῶς, οὔ, *id.*

Quies, ἡ ἠρεμια, ας, *Ariſtot.* ἡ ἡσυχία, ας, *Dem.* τὸ ἥσυχον, ου, *Thuc.* Confer *Otium*, item *Somnus.*

Quieſco, ἠρεμέω, *Philo.* ἡσυχίαν ἔχω, *Iſocr.* ἄγω, *id.* ἠρεμίαν ἔχω, *Plut.* à labore, ἀναπαύομαι τοῦ πόνου, *Xen.* dormio, vide *Dormio.*

Quietè, ἠρέμα, te contineas, ἔχε, *Plato.* ἠρεμαίως, *Xen.* ἡσύχως.

Quietus, ὁ καὶ ἡ ἡσύχιος, *Dem.*

Quilibet, ὁ τυχὼν, οντος, *Plut.* potius, quam, πᾶς μᾶλλόν, ἤ, *Dem.*

Quin, *cur non*, τί μή; *ut*, vel *quod non*, μὴ οὐχί; difficile eſt, quin patiatur, οὐ ῥᾴδιον, μη οὐχὶ πάσχειν, *Plato. qui non*, ὅστις, οὐ. *immo*, μᾶλλον δὲ; quin etiam, γε μὴν; quin etiam ſpe omnes implevit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησε, *Xen.* quin immo, ἀλλὰ δὴ καὶ, μενοῦνγε, *N. T.*

Quinarius, ἡ πεντὰς, άδος, *Plut.* ἡ πεμπὰς, άδος, *Ariſtot.*

Quincunx, ἡ πεμπτὰς, άδος.

Quincuplex, πενταπλοῦς, ῆ, οῦν, LXX.

Quindecies, δεκαπεντάκις

Quindecim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε, *N. T.*

Quingenteſimus, ſeu **Quingenarius**, a, um, πεντακοσιοστὸς, ή, ὸν.

Quingenti, **Quingeni**, æ, a, πεντακοσιοι, αι, α, *Herodian.*

Quingenties, πεντακοσιάκις.

Quini, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.

Quinquagenarius, πεντηκονταετὴς, έος, *Plut.*

Quinquageni, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*

Quinquageſies, ſeu quinquagies, πεντηκοντάκις.

Quinquageſimus, πεντηκοστὸς, ή, ὸν, *Galen.*

Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*

Quinquatria, ſeu **Quinquatrus**, τὰ παναθήναια, ων, *Iſocr.*

Quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε, *Plut.*

Quinqueſariam, πενταχῇ, ſeu πενταχῶς.

Quinquemeſtris, e, ὁ καὶ ἡ πεντάμηνος, ου.

Quinquennalis, e, πενταετηρικὸς, ή, ὸν, certamen, ἀγὼν, *Maccab.*

Quinquennis, e, ὁ καὶ ἡ πενταετὴς, έος, *Thuc.*

Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρὶς, ίδος.

Quinquepartitò, πενταμερῶς.

Quinquepartitus, ὁ καὶ ἡ πενταμερής.

Quinqueremis, e, ὁ καὶ ἡ πεντήρης, εος.

Quinquertio, ὁ πένταθλος, ου, *Plut.*

Quinquertium, τὸ πένταθλον, ου, *Herodian.*

Quinquies, πεντάκις, *N. T.*

Quintanus, πεμπταῖος, αία, αῖον, *Al. Aphr.*

Quintilis, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, *Dem.*

Quintùm, πέμπτον.

Quintus, πέμπτος, η, ον, *Plut.*

Quippe, ἅτε, peſſimus exiſtens, κάκιστος, ὢν *Dem.* ἅτε δὴ, οἷα δὴ, ſemper admiror hunc ſermonem, οὐ γὰρ τοι ἀλλὰ τοῦτον γε λόγον θαυμάζω, *Plut.*

Quiritatio, ὁ σχετλιασμὸς οῦ, *Thuc.*

Quirites, οἱ Κουρῖτες, ων, *Dion. Hal.*

Quiritor, σχετλιάζω, aliquid, τι, *Plut.*

Quis? **Quæ?** τίς; **Quid?** τί, *Dem.* Quis adeo ſimplex eſt, ut ignoret? τίς οὕτως εὐήθης ἐστὶν, ὅστις ἀγνοεῖ; *Iſocr.* ποῖος, ποία, ποῖον. Quæ civitas tale bellum ſuſtinere poteſt? ποία τῶν πόλεων τοιοῦτον πόλεμον ὑπέμεινε; *id. Indefinitum*, ὁποῖος τις, ὁποία τις, ὁποιόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius ſit, ἔχεις οὖν εἰπειν, ὁποιός τις εὐσεβής ἐστι, *Xen.* τις, τι, conſiderate, non quem ſe dicat eſſe, ſed quis ſit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλά τις ἐστι, *Æſchin. aliquis*, τις τι, ſi quis videat inimicum, εἴπου τις ἴδοι τινὰ ἐχθρὸν, *Thuc.*

Quiſnam, ὅστις, **Quænam**, ἥτις, **Quidnam**, ὅ τι; an putas illos ignorare, quiſnam ſis? οὐχ ἡγῇ γιγνώσκειν αὐτοὺς ὅστις εἶ; *Dem.* miſit interrogatum, quidnam accidiſſet, ἔπεμψεν εἰρησόμενος, ὅ, τι ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς, *idem.*

Quiſpiam, **Quæpiam**, τις, **Quidpiam**, τι, *Dem.* dabo, quantum alius quiſpiam umquam dedit, δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε, *Xen.* an quiſpiam alius, εἴ τις ἄλλος, *Iſocr.*

Quiſquam, τις, Quidquam, τι, neſcio, an quiſquam alius umquam, οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος, *Iſocr.* nec quiſquam, οὐδὲ οὐδεὶς, ſe ipſum accuſat, ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, *Dem.*

Quiſque, ἕκαστος τις, ἑκάστη τις, ἕκαστόν τι, *Dem.* εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, *Iſocr.* πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι, *Jul.* αὐτὸς ἕκαστος, αὐτὸ ἕκαστον, quiſque pugnam incipere geſtiebat, αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος ἔσπευδεν ἄρξαι μάχης, *Pauſan.*

Quiſquiliæ, τὰ περιψήματα, ων, *N. T.*

Quiſquis, Quæquæ, Quidquid, ὁστισοῦν, ἡτισοῦν, ὁ, τιοῦν; quiſquis potuerit, ὁστισοῦν δύναιτο, *Dem.* ſive hunc, ſive quemque delegeritis, κἂν ὑμεῖς τὸν δεῖνα, κἂν ὁντινοῦν χειροτονήσετε, *id.*

Quivis, idem quod *Quiſque ſeu Quilibet.*

Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipſi, μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ, *Dem.* acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἔλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅποι βουληθεῖεν, *idem.* quo confugiam? ποῖ καταφεύγω; *Æſchin.* quo tandem & unde? ποῖ δὴ καὶ πόθεν; *Plato.* quo mitius, eo magis, ὅσῳ πρᾳότερον, τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* quo magis eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον-μᾶλλον, *Ariſtot.* ut, ὅπως, elaborandum eſt, quo ille deſiſtat, προσήκει πράττειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται, *Dem.*

Quoad, μέχρι οὗ, ipſis viſum eſt, αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* Confer *Donec.* eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον, ἡ φύσις ἐπιδέχεται, *Ariſtot.* fieri poteſt, ἐφ' ὅσον οἷόν τε, *Heliodor.*

Quocirca, Confer *Quamobrem, Quare.*

Quocumque, πανταχοῦ, *Dem.* πανταχοῖ, *idem.* ὅποι ἄν, *Xen.*

Quod, ὅτι, felices prædicarunt majores, quod hoc modo remp. adminiſtrarunt, τοὺς προγόνους ἐμακάρισαν, ὅτι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διῴκουν, *Dem.* ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteret, &c. πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς δεῖ, *id.*

Quodammodo, ἀδέπως, *Xen.* τρόπον τινὰ, ἔστιν ἀς, *Devar.*

Quominus, μὴ οὐ; nemo contradicit, quominus dicturus ſit, οὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ οὐ λέξειν, *Xen.*

Quomodo, πῶς, his uſus eſt, τούτοις ἐχρήσατο, *Dem.* ὃν τρόπον, *Lycurg.* τινὰ τρόπον, *Dem.*

Quomodocumque, ὅπως ἄν, *Dem.* ὁπωσοῦν, vivere, ζῆν; id factum eſt, τοῦτο πέπρακται. ὁπωσδήποτε, *id.*

Quonam, ποῖ, *Dem.* Confer *Quo.*

Quondam, πάλαι, *Dem.* Confer *Olim.*

Quoniam, ὅτι, ἐπεὶ, *Plato.* Confer *Quia.*

Quopiam, ποῖ, *Dem.*

Quoquam, ποῖ, *Dem.*

Quoque, καὶ ἔτι. Confer *Etiam.*

Quoquo, ſeu Quovis, πανταχοῖ, *Dem.*

Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.

Quoquo verſum, ſeu Quoquo verſus, πανταχόσε, *Dem.*

Quorſum, καί τι, *Iſocr.* iſta perſecutus ſum oratione, ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα προσήνεγκα τῷ λόγῳ, *Euſeb.* iſta dicis? πρὸς τί ταῦτα λέγεις; *Viget.*

Quot, πόσοι, αἱ, α, ſunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτιᾶται; *Plut.* in locis, ποσαχῆ; modis, ποσαχῶς, *Ariſtot.* diebus veniet? ποσταῖος ἀφίξεται, *Xen.*

Quotannis, κατ' ἔτος, *Cl.-Al.* ἀνὰ πᾶν ἔτος, *Dioſc.* ἔτους ἑκάστου, *Herodian.*

Quoteni, πόσοι, αι, α.

Quotidianus, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφὴ, *Iſocr.* ὁ, ἡ, τὸ ἑκάστην ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευάτων, *Dem.*

Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. *Lucian.* καθ' ἑκαστην, *Iſocr.* ἑκαστης ἡμέρας, *Herodian.*

Quoties, ποσάκις, *Plato,* de his verba facta ſunt? ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων; *Dem.* tumultuati ſitis, omnes noviſtis, ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίστασθε, *id.*

Quotieſcumque, ποσακισοῦν.

Quotquot, ὅσοι, αι, α, δὴ, & quotquot barbari, καὶ ὅσοι βάρβαροι, *Herodian.*

Quotuplex, ὁσαπλάσιος, ία, ιον, *Ariſtot.* ποσαπλάσιος, ία, ιον.

Quotus, πόστος, ὁπόστος, η, ον, *Ariſtot.*

Quotuſcumque, ὁποστοσοῦν, ὁποστηοῦν, ὁποστονοῦν, *Ariſtot.*

Quotuſquiſque, idem quod *Quotuſcumque.*

Quovis, idem quod *Quoquo.*

Quouſque, ἐφ' ὅσον, extendit ſe contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, *Ariſtot.* quamdiu, πόσον χρόνον, *Dem.*

Quum, ὅτι, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες, *Dem.* quum opus eſt, ὁπότε δεήσειε, *id.* quum nos non poſſumus eo pervenire, ἡνίκ' ἡμεῖς μὴ δυνώμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι, *id.* quum nunciabatur, ὅταν ἀπηγγέλλετο, *id.*

R.

RAbidè, λυσσωδῶς.

Rabidus, ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, εος.

Rabies, ἡ λύσσα, ης, *Gal.* ἡ μανία, in rabiem actus furo, λυσσάω, *Dioſc.*

Rabioſè, λυσσωδῶς.

Rabioſus, ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, εος, λυσσάων, ουσα, ον, *Lucian.*

Rabula, ὁ δικολόγος, ου; ὁ κύων ῥητορικὸς, οῦ, *Ælian.* ὁ δικορράφος, τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, *Dem.*

Racematio, ἡ ῥαγολογία, ας, *Suid.*

Racematus, ſeu Racemoſus, ὁ καὶ ἡ βοτρυώδης, εος, *Dioſc.*

Racemus, ὁ βότρυς, *Theophr.* ἡ σταφυλή.

Radiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Radiatus, ἀκτινωτὸς, ή, όν.

Radicatus, ἐρριζωμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Radicitùs, ὁλορριζεὶ, *N. T.* ῥιζόθεν, *Herodian.* ἐκ ῥιζῶν, LXX. evelli, προθέλυμνον ἕλκεσθαι, *Nyſſ.* extrahere, ἐκμοχλεύειν, *Ælian.* αὐτόρριζον ἐκσπάω, *id.* pereo, ὁλόρριζος ἀπόλλυμαι, LXX.

Radicor, ῥιζόομαι, *Plato,* ῥιζοβολῶ.

Radicoſus, ὁ καὶ ἡ ῥιζώδης, εος.

Radicula, τὸ ῥιζίον, *Dioſc.* *herba,* τὸ στρούθιον, *id.*

Radio, ἀκτινοβολέω, *Philo.*

Radioſus, ὁ καὶ ἡ ἀκτινώδης, εος.

Radius, ἡ ἀκτὶν, ῖνος, textorius, ἡ κερκὶς, ίδος, *Plato,* rotæ, ἡ κνημία, *Lyſ.*

Radix, ἡ ῥίζα, ης, *Hippocr.* radices montis, ἡ ὑπώρια, ας, *Herodian.*

Rado, ξύω, *Theophr.* ξυράω.

Radula, τὸ ξύστρον, τὸ λίστρον, *Poll.*

Raia, ἡ βάτος, ου, ἡ βατὶς, ίδος, *Schol. Ariſtoph.*

Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος, *Erot.* τὸ ἀπόξυσμα, ατος, τὸ περίψημα.

Rameus, κλάδινος, ίνη, ινον.

Ramex, ἡ κήλη, ης, *Gal.*

Ramicoſus, ὁ κηλήτης, ου, *Syneſ.*

Ramoſus, ὁ καὶ ἡ κλαδώδης, εος.

Ramulus, ὁ κλαδὼν, όνος, *Heſych.* ὁ κλαδίσκος, ου, ὁ κλὼν, ωνος, *Theophr.*

Ramus, ὁ κλάδος, *Theophr.* ὁ ὄζος.

Rana, ὁ βάτραχος, ου, *Gal.*

Ranceo, Ranceſco, ταγγίζω, *Aet.*

Rancidè, σαπρῶς.

Rancidus, ταγγὸς, ή, όν, *Geopon.*

Rancor, ἡ τάγγη, ης, *Al. Aphr.* ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Ranunculus, τὸ βατράχιον, ου, *Dioſc.*

Rapa, ἡ γογγύλις, ιδος, *Theophr.*

Rapacitas, τὸ ἁρπακτικὸν, οῦ.

Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, γος, *Ariſtot.* ἁρπακτικὸς, ή, όν, *Baſ.*

Raphanus, ὁ ῥάφανος, *Gal.* ἡ ῥαφανίς, *Dioſc.*

Rapidè, ὁρμητικῶς, σφόδρα, *Plato.*

Rapidita, τὸ ὁρμητικὸν, οῦ.

Rapidus, ὁρμητικὸς, ή, όν, σφοδρὸς, ά, όν, *Herodian.* ἁρπαλέος, έα, έον.

Rapina, ὁ ἁρπαγμὸς, *Philo.* τὸ ἅρπαγμα, ατος, *Joſeph.* τὸ ἅρπασμα, *Plut.*

Rapio, ἁρπάζω, *Dem.* ἁρπαγὴν ποιέομαι, *Thuc.* ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* ad pœnam, συναρπάζω ἐπὶ τιμωρίαν, *Dion. Hal.*

Raptim, ἁρπακτικῶς, ἁρπάγδην; celeriter, ταχέως, *Xen.*

Raptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*

Raptor, ὁ ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ ἅρπαξ, γος, *N. T.*

Raptum, τὸ ἁρπασθὲν, έντος; rapto vivo, ἀπὸ θήρας ζάω, *Ariſtot.*

Raptus, ûs, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἁρπαγαγὴ, ῆς, *Lucian.*

Rapulum, τὸ γογγυλίδιον, ου, *Galen.*

Rapum, ἡ γογγυλὶς, ίδος, *Theophr.*

Rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.

Rarè, ἀραιῶς, vid. *Rarò.*

Rarefacio, ἀραιόω τι, *Galen.* μανόω.

Rarefactio, ἡ ἀραίωσις, εως, *Ariſtot.*

Rareſco, ἀραιόομαι, μανόομαι, *Theophr.* *infrequentior fio,* σπανίζομαι, LXX.

Raritas, ſeu Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, ἡ μανότης. penuria, ἡ σπάνη, ης, *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, *Iſocr.* ἡ σπάνις, εως, *Herodian.*

Rarò, ὀλιγάκις, *Ariſtot.* σπανίως, *Herodian.*

Rarus, ἀραιὸς, ά, όν, *Dioſc.* μανὸς, ή, όν. *infrequens,* σπάνιος, ία, ιον, *Plut.*

Raſilis, ξυστὸς, ή, όν.

Raſtrum, τὸ λίστρον, ου, *Poll.*

Raſura, ὁ ξυσμὸς, οῦ, ἡ ξύσις, εως.

Ratio, τὸ λογιστικὸν, οῦ, *Plut.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *idem.* ὁ λογισμὸς, οῦ, *Thuc.* rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαι τινὸς, *Dem.* περί τινος, *Iſocr.* ἔχειν τινος, *Dem.* λόγον ποιεῖσθαι τινὸς, *id.* λόγον ἔχειν τινος, *Dem.* inire, διαλογίζεσθαι, *id.* ſubduco, λογιστεύω, *Suid.* λογίζομαι, *Dem.* reddo, λόγον δίδωμι, *id.* nullam alicujus habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινὸς ποιέομαι, *id.* ἀλογέω τινὸς, *Herodot.* rationis compotem eſſe, ἐντὸς λογισμοῦ εἶναι, *Thuc.* expers, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ου; animal, ζῶον, *Ariſtot.* rationi conſentaneum eſſe, λόγον ἔχειν, *Dem.* cum ratione, κατὰ λόγον, *id.* λογικῶς, *Plut.* εὐλόγως, *Ariſtot.* ratione præditus, ὁ καὶ ἡ ἔλλογος, ου, *Ariſtot.* rationi conſentaneus, ὁ καὶ ἡ εὔλογος, ου, *Herodian.* non conſentaneus, ὁ καὶ ἡ παράλογος, ου, *id.*

Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ratiocinativus, συλλογιστικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Ratiocinator, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ λογιζόμενος, ου, *id.*

Ratiocinium, ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ratiocinor, ἐκλογίζομαι, *Dem.* διαλογίζομαι, *id.* συλλογίζομαι, *id.*

Rationalis, e, λογικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ratis, ἡ σχεδία, ας.

Ratiuncula, τὸ λογάριον, ου, τὸ λογίδιον, ου.

Ratus, κύριος, ία, ιον, *Dem.* ratum eſſe, κύριον εἶναι, *idem.* & valere, ἰσχύειν καὶ μένειν, *id.* habeo, κυρόω τι, *Thuc.*

Raucedo, ὁ βράγχος, ſeu τὸ βράγχος, *Ariſtot.*

Rauceſco, βραγχιάω, *Ariſtot.*

Raucitas, idem quod *Raucedo.*

Raucus, βραγχαλέος, έα, έον, ὁ καὶ ἡ βραγχώδης, εος; vox, φωνὴ, *Al. Aphr.*

Ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.

Ravus, χαροπὸς, ή, όν, *Theodor.*

Re, quando iterationem ſignificat, reddi in Compoſitione ſolet per ἀνὰ, e. gr. *reædifico,* ἀνοικοδομέω, *Herodian.* *rebaptizo,* ἀναβαπτίζω, *Naz.* quando vero contrarietatem notat, ferè redditur per ἀντὶ, ut *reboo,* ἀντιβοάω, *recalcitro,* ἀντιλακτίζω; ſed quando *Re* idem eſt, quod *De,* redditur per ἀπὸ, e. gr. *reciſio,* ἀποτομή.

Reædifico, ἀνοικοδομέω, *Herodian.*

Rebellio, ἡ ἐπανάστασις, *Thuc.* ἡ ἀπόστασις.

Rebellis, ὁ μεταστὰς, άντος, *Thuc.* ὁ ἀφεστὼς, ότος, *Herodian.*

Rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, *Herodian.* ἀφηνιάζω, *Lucian.* ἀντιμάχομαι τινί.

Reboo, ἀντιβοάω.

Recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινὶ, *Plut.*

Recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* παλινῳδίαν ᾄδω, *Ariſtid.*

Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, *Quinct.*

Recedo, ἀπέρχομαι, *Thuc.* à ſententiâ, ἀφίημι γνώμην; à negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Recens, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Dion. Hal.* ὁ ϗ ἡ νεαλὴς, έος, *Dem.* Confer *Novus.*

Recens, *Adv.* νεωστὶ, *Iſocr.* ἔναγχος, *Dem.* ἄρτι, *idem.* ἀρτίως, *idem.* factus, νεωστὶ γενόμενος; natus, ὁ ϗ ἡ νεογενὴς, έος, conditus, ὁ ϗ ἡ νεόκτιστος, ου, *Dion. Hal.*

Recenſeo, διέρχομαι τι, *Dem.* aliquos nominatim, ἐρέω τινὰς κατ' ὄνομα, *idem.* διέρχομαι τινὰς ὀνομαστὶ, *idem.* omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμέω, *Iſocr.* omnia pericula, ἐξαριθμέω ἅπαντας κινδύνους, *id.*

Recenſio, ſeu Recenſus, ὁ κατάλογος, ου, *Dem.* *luſtratio,* ἡ ἐξέτασις, εως, *Thuc.*

Receptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Ariſtot.* aquæ, τὸ ἐκδοχεῖον ὕδατος, *Joſeph.* ſpiritus, τὸ δοχεῖον τοῦ πνεύματος, *Al. Aphr.*

Receptio, ἡ ὑποδοχὴ, fugitivorum, τῶν ἀφισταμένων, *Thuc.*

Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* Confer *Promiſſum.*

Receptus, ûs, ἡ ὑπαγαγὴ, ῆς, *Thuc.* receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνω, *Plut.*

Receſſus, ûs, ἡ ὑπαναχώρησις, εως, *Dion. Hal.* in ædibus, ὁ μυχὸς, οῦ, LXX.

Recidivus, ὁ ϗ ἡ ἀναπλώσιμος, ου, febris, ὑποτροπιάζων πυρετὸς, *Hippocr.*

Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἴς τινα, *Herodian.* περιπίπτω, *id.*

Recido, ἀποτέμνω, *Plut.* ἀποκόπτω.

Recipio, ἀναλαμβάνω; vires, ἐμαυτὸν, *Iſocr.* τὴν ἰσχὺν, *Plut.* exſulem, προσδέχομαι φυγάδα, *Iſocr.* aliquem in urbem, εἰσφέρομαι τινα εἰς τὴν πόλιν, *Dem.* crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, *id.* me in caſtra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολὴν, *Diod. Sic.* *polliceor.* Confer *Polliceor.*

Reciprocatio, ἡ ἀντιστροφὴ, ἡ παλινδρομία.

Reciproco, ἀντιστρέφω, *Ariſtot.* curſum, παλινδρομέω, *Plut.*

Reciprocus, ὁ ϗ ἡ ἀντίστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ παλίνδρομος, ου, *Laert.*

Reciſio, ἡ ἀπότμησις, εως.

Recitatio, ἀνάγνωσις, εως, tabulæ, τοῦ γραμματείου, *Dem.*

Recitator, ὁ ἀναγνώστης, ου.

Recito, ἀναγινώσκω; alicui libellum, βίβλον τινὶ, *Dem.* poëmata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, *Luc.*

Reclamo, ἀντιβοάω, quaſi teſtis, ἀντιμαρτυρέω, *Plut.*

Reclinis, e, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.

Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, *Lucian.*

Reclivis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνάκλιτος, ου, *Heſych.*

Recludo, ἀνοίγω; fores, τὰς θύρας, *Xen.*

Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, judicialis, ἡ διαψήφισις, εως, *Dem.* ſigilli, ἡ ἐπίγνωσις τῆς σφαγίδος, *Herodian.*

Recognoſco, ἀναγνωρίζω; exercitum, ἐπέρχομαι τὸ στρατόπεδον, *Herodian.* ſcriptum quâ manu ſit exaratum, ἐπιγινώσκω τὸ γεγραμμένον, *id.*

Recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχὺν, *Plut.* me, ἐμαυτὸν, *Iſocr.*

Reconciliabilis, καταλλακτικὸς, *Ariſtot.*

Reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *id.*

Reconciliator, ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*

Reconcilio, καταλλάττω; aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, *Ariſtot.* aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, *N. T.* urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλαις, *Iſocr.* τὰς πόλεις, *id.* τὰς πόλεις ἀλλήλαις, *Plut.* regi, τῷ βασιλεῖ, *Thuc.* aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίστημι τινας, *Iſocr.* reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα, *Iſocr.* τινὶ, *id.*

Reconcinno, ἀνασκευάζω, *Strabo.*

Reconditus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ου, *Plut.*

Recondo, κρύπτω, *Dem.* in penu, ἀποταμιεύομαι, *Ælian.* in theſauro, ἀποθησαυρίζω, *N. T.* θησαυροφυλακέω, *Philo.*

Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Ariſtot.*

Recordor, μέμνημαι; alicujus, τινὸς, *Iſocr.* περὶ τινος, *id.* τὶ, *Dem.* ἀναμιμνήσκομαι τι, *Iſocr.* περί τι, *Plato.* μνείαν ποιέομαι τινος, *Iſocr.* περί τινος, *id.* recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τινος, *Lucian.* Confer *Commonefacio.*

Recreatio, ἡ ἀναψυχὴ, ης, *Plato.*

Recrementum, ἡ σκωρία, ας, *Dioſc.*

Recreo, ἀναψύχω; cibo & potu, σίτῳ ϗ ποτῷ, *Chryſ.* aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναπαύω τινὰ, *Xen.* recreor ex morbo, ἀνακομίζομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, *Dioſc.* ἐκ νόσου, *Gal.* ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Dem.*

Recreſco, ἀναφύομαι, *Plut.*

Recriminatio, τὸ ἀντέγκλημα, *Quinct.*

Recriminor, ἀντεγκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Recrudeſco, ἐξωμόομαι.

Rectà, εὐθὺς, *Thuc.* ducere aliquem Babylonem εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Xen.* recta via, εὐθὺ τῆς ὁδοῦ, *Lucian.*

Rectè, ὀρθῶς, dicere, λέγειν, *Dem.* & convenienter judicare, ϗ προσηκόντως κρίνειν, facere, καλῶς ϗ προσηκόντως πράττειν.

Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος, *Plato.*

Rectio, ἡ ἐπιστασία, ας, *Plut.*

Rector, ὁ ἐπιστάτης, ου, *Xen.* ὁ δίοπος, ου, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, gymnaſii ſeu ſcholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Æſchin.* Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ου.

Rectus, ὀρθὸς, ὴ, ὸν, incedo, βαδίζω, *Plut.* linea, ὀρθὴ γραμμὴ, *Ariſtot.* angulus, ὀρθὴ γωνία, *Eucl.*

Recubo, ἀνάκειμαι, *Thuc.*

Recudo, ἀνακολάπτω.

Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, *Thuc.*

Recuperatio, ἡ ἀνάκτησις, εως.

Recupero, ἀναλαμβάνω τί, *Iſocr.* imperium, πάλιν τὴν ἀρχὴ, *idem.* πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, *Plato.* ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, *Iſocr.* ἀνακτάομαι τὴν ἀρχὴν, *Ælian.* facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, *idem.* aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.*

Recurro, ἀνατρέχω, *Polyb.* παλινδρομέω, *Lucian.* ἀναθέω.

Recurſus, ûs, ἡ ἀναδρομὴ, ῆς.

Recuſatio, ἡ ἀπόνευσις, εως, ἡ παραίτησις, εως, *Plato.* ficta, ὁ ἀκκισμὸς, οῦ, *Philo.*

Recuſo, παραιτέομαι, ἀπονεύω; aliquid, τινὸς, *Baſ.* ἀναδύομαι τι, *Lucian.* munus, ἀρνέομαι χρείαν τινὰ, *Dem.* fictè, ἀκκίζομαι, *Lucian.*

Recutitus, ὁ ἀπεσκολυμμένος, ου.

Redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*

Redarguo, διελέγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ἐλέγχω τι, *Plut.*

Redargutio, ἡ ἔλεγξις, εως, *N. T.*

Redditio, ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*

Reddo, ἀποδίδωμι; corpus terræ, τὸ σῶμα τῇ γῇ, *Xen.* mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θανατόν τινος ζηλώτερον, *Iſocr.* alicui honorem, ἀνταποδίδωμι τινι τιμὴν, *Ariſtot.* injuriam, τὴν ὕβριν, *Lucian.* literas, ἀναδίδωμι γράμματα, *Dion. H.*

Redemptio, ἡ λύτρωσις, εως, *N. T.* ἀπολύτρωσις, εως, *ibid.* redemptionis pretium, τὸ λύτρον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίλυτρον.

Redemptor, ὁ λυτρωτὴς, οῦ, *N. T.*

Redeo, κατέρχομαι; in regnum, εἰς βασιλείαν, *Dem.* ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας; domum, ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἶκον, *idem.* ἀφίκομαι οἰκάδε, *Lucian.* è Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναστρέψας, *idem.* domum ex peregrinatione, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας; ad inſtitutum, ἐπανέρχομαι ἐπί τὴν ἐπίθεσιν, *Iſocr.* ad demonſtrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, *Dem.* eo unde digreſſus ſum, ἐπάνειμι εἰς ταῦτα, ἔνθεν ἐξέβην, *Xen.* ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβην, *Plut.* Delphis, ἐκ Δελφῶν, *Plut.* ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Æſchin.* ad ingenium, ad mores, ἥκω φερόμενος εἰς τὴν ἐμαυτοῦ φυσιν, *id.*

Redhibeo, ἀποδίδωμι, *Dem.*

Redhibitio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Redigo, περιίστημι, ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν, *Herodian.* hoſtes calliditate in ſervitutem, δουλόω πολεμίους ἀπάτῃ, *Plut.* inſulam in ſervitutem regis, καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Iſocr.* liberos & conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας ϗ γυναῖκας, *Thuc.* in poteſtatem regionem, ὑποτάττω χώραν, *Herodian.* aliquid, ὑπ' ἐμαυτὸν ποιέομαι τι, *Iſocr.* civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, *Dem.*

Redimiculum, ἡ ταινία, ας, *Plato.*

Redimio, ἀναδέω; aureâ coronâ, χρυσῷ στεφάνῳ, *Thuc.* caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, *Lucian.*

Redimo, λυτρόομαι τινὰ, *N. T.* captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, *Ariſtot.* aliquem viginti ſex minis, τινα ἓξ ϗ εἰκοσὶ μνῶν, *Dem.*

Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.* ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.*

Redintegro, ἀποκαθίστημι, *Herodian.* pugnam, ἀνανεόω τὴν μάχην, *id.*

Reditio, ſeu Reditus, ἡ ἐπάνοδος, ου, *Plut.* ἡ ἀνακομιδή, ῆς, *idem.* ἡ ἀπονόστησις, εως, *Arr.* proventus, ἡ πρόσοδος, ου, *Dem.* τὰ προσιόντα, ων, *Dion. Hal.* exſulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φευγόντων, *Dem.* in gratiam, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *idem.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Redoleo, ἀπόζω, aliquid, τινὸς, *Dioſc.*

Reduco, ἐπανάγω, exſules in patriam, τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, *Plato.* urbem in priſtinum ſtatum, κατάγω πόλιν εἰς ἑαυτὴν, *Plut.* aliquem domum, ἀγὼ τινα ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, *Ælian.*

Reductio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Redundans, περιττὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ περιπληθής.

Redundanter, πλεοναστικῶς, περισσῶς.

Redundantia, ſeu Redundatio, ὁ πλεονασμὸς, *Plut.*

Redundo, πλεονάζω, aliquâ re, τινὸς, *Gal.* τινὶ, *Thuc.* περισσεύω τινὸς, *Lucian.*

Reduvia, ἡ παρωνυχία, ας, *Ægin.*

Redux, ὁ καταγόμενος, ου, *Plut.* ὁ κατελθὼν, όντος, *Iſocr.* ὁ κατιὼν, όντος, *id.* ὁ ϗ ἡ παλίντροπος.

Refectio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*

Refello, ἀνασκευάζω, *Ariſtot.* aliquem, διελέγχω τινὰ, *Naz.* ſententiam, ἀνάτρέπω γνώμην, *Thuc.*

Refercio, ἐμπλήθω; aliquid aliquâ re, τί τινος, *Plato.* Confer *Compleo.*

Referio, ἀντιτύπτω, *Ariſtoph.*

Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, *Xen.* aliquid ad ſenatum, ἀναφέρω τι εἰς ſeu πρὸς τὴν σύγκλητον, *Plut.* ad populum, προσάγω τι πρός τὸν δῆμον, *Ariſtot.* aliquem inter aliquos, τίθημι τινὰ εἰς τινας, *Dem.* inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς θεοὺς, *Iſocr.* malum, ἐπαναφέρω κακον, ἀγγέλλω κακον, *Dem.* gratiam alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπέρ τινος, *Iſocr.* alicui, aliquid acceptum, ἐπιτίθημί τινι τὴν αἰτίαν, *Iſocr.* τὴν χάριν ἀνάπτω τινὶ, *Plut.* in acta aliquid, ἀναγράφομαι τι, *Bud.* conſilia ad aliquid, συντείνω εἰς τι, *Dem.* κατευθύνω τι πρὸς τι, *Plut.* pedem, ἀναποδίζω εἰς τοὐπίσω, *Herodian.*

Refert, διαφέρει, hoc tuâ, τοῦτό σοι, *Plato.* meâ nil refert, ἐμοὶ οὐδὲν διαφέρει, *Ælian.* Confer *Intereſt.*

Reficio, ἀνασκευάζω τὶ, *Strabo.* ἐπισκευάζω τι, *Iſocr.* recreo. Confer *Recreo.*

Refigo, ἀποκαθηλόω.

Reflecto, ἀνακάμπτω, *Philo.* ἀνακλάω, *Lucian.*

Reflexio, ἀνακλασις, εως, ἡ ἀνάκαμψις, εως.

Refloreo, ἀνανθέω, *Plato.*

Refluo, ἀναῤῥέω.

Refluxus, ἡ ἀνάῤῥοια, ας, *Athen.*

Refocillo, ἀνακτάομαι, *Galen.* Confer *Recreo.*

Reformatio, ἡ ἀνάπλασις, εως, *Gregor.*

Reformidatio, ὁ φόβος, *Dem.* ἡ ὀῤῥωδία, *Thuc.*

Reformido, ὀῤῥωδέω, potentiam alicujus, δύναμιν τινος, *Dem.* περί τινι, *Thuc.* Confer *Metuo.*

Reformo, ἀναπλάσσω, *Greg.* διαρτίζω.

Refoveo, ἀναθάλπω. Confer *Recreo.*

Refractarius, ὁ ϗ ἡ ἀντίτυπος, ὁ ϗ ἡ ἀπειθής.

Refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινὶ, *Xen.* dictis, ἀντερέω τοῖς εἰρημένοις, *Dem.* Confer *Contradico.*

Refrenatio, ὁ ἀναχαιτισμὸς, οῦ.

Refreno, ἀναχαιτίζω, *Phil.* ἀναστέλλω, *Lucian.*

Refrico, ἀναψάω, ἀνακμίζω.

Refrigeratio, ἡ ἀνάψυξις, εως, *N. T.* ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*

Refrigero, ἀναψύχω, ἀποψύχω, *Athen.* ἐμψύχω, *Plato.*

Refrigeſco, ἀναψύχομαι, *Ariſtot.*

Refringo, ἀνακλάω, *Lucian.*

Refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρὸς τινα, *Iſocr.* Confer *Confugio.*

Refugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.* nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, *idem.* habere tutiſſimum, ἔχειν ἀσφαλεστάτην, *idem.* invenire, εὑρίσκειν κρησφύγετον, *Lucian.*

Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, *Xen.*

Refundo, ἀναχέω, *Gregor.*

Refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Refuto, ἀνασκευάζομαι, *Gregor.* calumniam, ἀπολύομαι διαβολὴν, *Plato,* διαλύομαι διαβολὴν, *Iſocr.* Confer *Refello.*

Regaliter, βασιλικῶς, *Iſocr.*

Regalis, e, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, εως, *Naz.* ἡ παλιγγενεσία, ας, *N. T.*

Regenero, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regermino, ἀναβλαστάνω, *Plato,* ἀναφύω.

Regero, ἀνακομίζω, *Xen.* Confer *Refero.*

Regia, τὸ βασίλειον, ου, *Xen.*

Regiè, βασιλικῶς, *Iſocr.*

Regigno, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regimen, ἡ ἐπιστασία, ας, *Plut.*

Regina, ἡ βασίλισσα, ης, *Plut.*

Regio, ἡ χώρα, ας, *Dem.* cœli, τὸ κλίμα, ατος, *Ariſtot.* è regione, ἀντία, *Herodot.* ἐξ ἐναντίας, *Ariſtot.* καταντικρὺ, *Thuc.*

Regius, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Regno, βασιλεύω, in Aſia, Ἀσίας, *Dem.* ἐν Ἀσία, *id.* Confer *Dominor, Impero.*

Regnum, ἡ βασιλεία, ας, *Dem.* maximum, μεγίστη, *Iſocr.* tutiſſimum, ἀσφαλεστάτη, *id.* paternum, πατρικὴ, *idem.* conſtituere, καθίστασθαι βασιλείαν, *Iſocr.* comparare ſibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, *Dem.* parare pulcherrimè, κτᾶσθαι κάλλιστα, *Iſocr.* occupare, λαμβάνειν, *id.* paternum ſuſcipere, πατρικὴν παραλαμβάνειν, *id.* tenere, ἔχειν, *id.* optimè adminiſtrare, διοικεῖν ἄριστα, *id.* tueri διαφυλάττειν, *id.* præclarum, tutum eſſe, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, *idem.* conſervare, διασώζειν, *Iſocr.* eripere alicui, ἀφαιρέειν τινὶ, *idem.* amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, *id.*

Rego, ἐπιστατέω; aliquid, τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.* civitatem, διοικέω πόλιν, *Iſocr.* domum, οἰκονομέω οἶκον, *Xen.* Confer *Adminiſtro, Guberno.*

Regredior, ἀναποδίζω, LXX. Confer *Redeo.*

Regreſſio, ἡ ἀναποδισμὸς, οῦ, LXX. ἡ ὑποχώρησις, εως. *Dion. Hal.*

Regula, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.*

Regularis, e, κανονικὸς, ἡ, ὸν.

Regulus, ὁ βασιλίσκος, ου, *Athen.* τό βασιλείδιον, ου, *Plut.*

Rejectaneus, ſeu Rejiculus, ὁ ϗ ἡ ἀπόβλητος, ου, *N. T.* ἀποδεδοκιμασμένος, ενη, ένον, *Philo.*

Rejectio, ſeu Rejectus, ûs, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, *Plato,* ſanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, *Dioſc.*

Rejicio, ἀποβάλλω, *Plut.* Confer *Repudio,* in poſterum diem, ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑστεραίαν, *Dem.* Confer *Differo.* culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ, *Iſocr.* αἰτίαν τρέπω εἰς τινὰ, *Plut.* aliquid ad ſenatum, ἀνάγω τι πρὸς τὴν σύγκλητον; ſanguinem, ἀνάγω αἷμα, *Gal.*

Rejiculus, vide *Rejectaneus.*

Reiteratio, ἡ ἀνάληψις, εως.

Reitero, ἀναλαμβάνω.

Relabor, μεταπίπτω, *Dem.* Confer *Recido.*

Relatio, ἡ διήγησις, εως. Confer *Narratio.*

Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμὸς, οῦ, ἡ ἄνεσις.

Relaxativus, ἀναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Relaxo, ἀναχαλάω; chordam, χόρδην, *Philo.* animum, ἀνίημι ψυχὴν, *Athen.* alvum, λαπάζω κοιλίαν.

Relegatio, ὁ ἐξορμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* Confer *Exilium.*

Relego, as, ἀποπέμπω τινὰ, *Æſchin.* in exſilium, ἐξοστρακίζω, *Plut.* ad certum tempus, ὀστρακίζω ϗ μεθίστημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνον ὡρισμένον, *Ariſtot.* Confer *Exilium.*

Relego, is, ἀναγινώσκω, *Xen.*

Relictio, ἡ ἀπολείψις, εως, *Dem.*

Religatio, ἡ ἀνάδεσις, εως, *Lucian.*

Religio, τὰ ἱερὰ, ῶν, *Dem.* τὰ θεῖα, ων, *idem.* ἡ εὐσέβεια, ας, *id.* ἡ εὐσέβεια ϗ περὶ Θεὸν θεράπεια, *Iſocr.* religione duco, ſeu habeo, ἐνθύμιστον ποιέομαι, *Herodot.* ὀττεύομαι, *Dion. Hal.* religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα, *idem.*

Religioſè, εὐσεβῶς, *Dem.* colo Deum, εὐσεβέω τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, *Iſocr.*

Religioſus, ὁ ϗ ἡ εὐσεβὴς, έος, *Dem.* cultor deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν θεῶν, *Iſocr.*

Religo, ἀναδέω, aliquid ad aliquid, τὶ πρός τι, *Plut.*

Relino, ἀναχρίω, dolium, ἀνοίγω πιθον, *Plut.*

Relinquo, καταλείπω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ἀπολείπω τινὰ, *Xenoph.* ordinem, ἐκλείπω τάξιν, *Plut.* poſteris immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, *Iſocr.*

Reliquiæ, τὸ λεῖμμα, ατος, *Plut.* τὸ κατάλειμμα, ατος, LXX. ſanctorum, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα, *Zonar.*

Reliquus, λοιπὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἐπίλοιπος, ου, *Dem.* reliquum eſt, λοιπὸν ἐστι, *Iſocr.* ὑπολειπεται, *Dem.* nihil eſt adverſariis, οὐδὲν λοιπόν τοῖς ἀντιλέγουσι, *Iſocr.* reliquum ſibi nihil ad nequitiam fecit, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπε; in reliquum tempus, εἰς τὸ λοιπον τοῦ χρόνου.

Reluceo, ἀναλάμπω, *Xen.*

Reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, *Al. Aphr.* ἀνταγωνίζομαι, *Thuc.*

Remando, is, ἀναμηρυκάομαι, *Athen.*

Remaneo, ὑπομένω, *Dion. Hal.*

Remedium, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* τὸ ἀλέξημα, ατος, *Strabo.* præſentiſſimum, φάρμακον πανακέστατον, *Philo.*

Remetior, ἀναμετρέω.

Remex, ὁ ἐρέτης, ου, *Plut.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Lucian.* ὁ κωπηλάτης.

Remigatio ſeu Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, *Polyb.*

Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, κωπηλατέω.

Remigro, ἐπανέρχομαι.

Reminiſcentia, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Ariſtot.*

Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι τὶ, *Iſocr.* μέμνημαι τινος, *Xen.* Confer *Memini, Recordor.*

Remiſsè, ἀνέτως, *diſſolutè,* ἐκλελυμένως.

Remiſſio, ἡ ἄνεσις, εως, *Plut.* ἡ πάρεσις, *N. T.* venia, ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.*

Remitto, ἀναπέμπω, aliquid, τι, *Plut.* alicui debitum, ἀφιημι τινὶ ὀφειλὴν, *N. T.* crimen, ἀφιημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, *Plut.* συγγνώμην τινὶ ἔχω, *Iſocr.* remittit luctus, ἡ ἀκμὴ πένθους ἀπομαραίνεται, *Ælian.*

Remolleſco, ἀναμαλάττομαι, *Suid.*

Remollio, ἀναμαλάττω.

Remora, ἡ ἐποχὴ, ῆς, *Naz.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Euſt.* piſcis, ἡ ἐχενηίς, ιδος.

Remordeo, ἀντιδάκνω.

Remoror, ἀναβάλλομαι, *Dem.* ἐφίστημι τι, *Plut.* aliquem aliquâ re, ἀναβάλλω τινὰ ἐκ τινος, *Dem.* κατέχω τινά τινι, *Iſocr.*

Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Removeo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον, *Pandect.* aliquid è medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος. *Plut.* ἀπελαύνω τινά τινος, *Dem.*

Remotus, μακρὸς, ἡ, ὸν, ab aliquâ re, πόῤῥω ὢν τινος, *Iſocr.*

Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεὰ, ᾶς, *Ariſtot.* τὸ ἀνταπόδομα, ατος, *N. T.* ἡ ἀμοιβή.

Remunero, ſeu Remuneror, ἀντευεργετέω, *Xen.* aliquem dono, ἀμείβομαι τινά δωρεᾷ, *Chryſ.* τινά δώρῳ, *Xen.* aliquem ob juſtitiam, τινὰ τῆς δικαιοσύνης, *Lucian.*

Remus, ἡ κώπη, ης, *Thuc.* ὁ ἐρετμός.

Ren, ὁ νέφρος, ου, *Ariſtot.*

Renaſcor, ἀναφύομαι, *Plut.* ἀναγεννάομαι.

Renideo, ἀποστίλβω.

Renitor, ἀντερείδω τινὶ, *Plut.* ἐνίσταμαι τινι.

Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.* ἡ καινισις, εως, *Philo.*

Renovo, ἀνανεόομαι; vetera hoſpitia, τὰς παλαιὰς ξενίας, *Iſocr.* orationem, ἐπανανεόομαι λόγον, *Plato.* καινοποιέω τι, *Plut.* odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσος, *Iſocr.* veterem inimicitiam, καινόω τὴν παλαιὰν ἔχθραν, *Philo.*

Renumero, ἐπαναριθμέω.

Renunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας, *Dem.*

Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid ſtatim, τὶ εὐθέως, *Dem.* alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* προσαγγέλλω τι τινι, *Dem.* εἰσαγγέλλω τι πρός τινα, *Plut.*

Renuo, ἀνανεύω, *Plato.* Confer *Recuſo.*

Reor, νομίζω, *Dem.* Confer *Puto, Arbitror.*

Repages, ſeu Repagulum, ὁ μοχλὸς, οῦ, *Thuc.*

Reparabilis, e, ἐπισκευαστὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Reparatio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*

Reparo, ἐπισκευάζω; vias, τὰς ὁδοὺς *Dem.* vires amiſſas, ἀνακαλέω τὴν δύναμιν ἀῤῥωστον, *Gal.*

Repaſtinatio, ἡ βωλοστροφία, ας, *Gaz.*

Repaſtino, βωλοστροφέω.

Repello, ἀπελαύνω; ab arâ, τοῦ βωμοῦ, *Lucian.* ἀπωθέω τινὰ, *Dem.* παρωθέω τινὰ, *id.* à diſputatione de pace, εἴργω τινὰ τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, *id.* hoſtem, ἀπωθέομαι τὸν πολέμιον, *Dem.* Confer *Arceo.*

Rependo, ἀντισταθμέω, aliquid pro aliquo, τὶ πρό τινός, *Baſ.* cum fœnore, ἀμείβομαι σὺν ἐπικαρπίᾳ, *Chryſ.* injuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν, *Ariſtot.*

Repentè, ἐξαίφνης, *Dem.* ὀξέως, *id.* αἰφνίδιον, *Plut.* ἄφνω, *id.* ἐξαπίναιως, *Thuc.*

Repentinus, αἰφνίδιος, ία, ιον, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἐξαπίναιος, ου, *Xen.*

Repercuſſio, ἡ ἀντιτυπία, ἡ ἀντικοπὴ, *Plut.*

Repercutio, ἀντιτυπέω, *Lucian.* ἀναπαίω, ἀντιπαίω, ἀντικόπτω.

Reperio, εὑρίσκω, *Dem.* Confer *Invenio.*

Repertor, idem quod *Inventor.*

Repetitio, ἡ ἀπαίτησις, εως, *Dem.* *iteratio,* ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως, *Hermog.* dictorum, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Dion. Hal.*

Repeto, ἀπαιτέω; aliquid ab aliquo, τινά τὶ, *Dem.* ab aliquo mercedem, μισθὸν παρά τινος, *Lucian.* animo, ἀναπολέω τι κατὰ νοῦν, *Dion. Hal.* aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, *Plato.* ἀπ' ἀρχῆς, *Ariſtot.* orationem altiùs, ἀνωτέρω τὸν λόγον ἄγω, *Chryſ.* ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, *Dion. Hal.*

Repleo, ἀναμεστόω, *Ariſtoph.* urbem infamiâ, ἀναπλήθω πόλιν πονηρᾶς δόξης, *Dem.* Confer *Compleo.*

Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως.

Replico, ἀναπτύσσω τὶ, *Philoſtr.*

Repo, ἕρπυζω, ſuper menſam, ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *Laert.*

Repono, ἀνατίθημι, *Ariſtot.* in vas, ἀποτίθημι εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* in numero Deorum, ἀνάγω τινα εἰς θεοὺς, *Iſocr.* è regione, ἀντιπρόσωπον τινι κατακλινω, *Ælian.* mihi frumentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τοὺς πυροὺς, *idem.* in ſpem meam, ἐμαυτῷ πέποιθα, *Plato.*

Reporto, ἀνακομίζω τὶ, *Xen.* laudem ab aliquâ re, εὐδοκιμέω ἐκ τινος, *Iſocr.* εὐκλείας τυγχάνω, *Dem.*

Repoſco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενον παρά τινος, *Chryſ.* pecuniam, ἀναπράττω χρήματα, *Thuc.* ad pœnam, ἐξαιρέω ἐπὶ τιμωρίᾳ, *Plut.* Confer *Repeto.*

Repoſitorium, ἡ ἀποθέκη, ης, *Thuc.* ἡ θήκη, ης, *idem.* τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.*

Repotia, τὰ ἐπαύλια, ων, *Suid.*

Repræſentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράϛασις, εως, *Maccab.*

Repræſento, παρίϛημι; ſpectatoribus, ἐπιδείκνυμαι τοῖς θεαταῖς, *Lucian.* aliquem, εἰκάζω τινὰ, *Dem.* res, ac ſi geſta ita eſſent, δείκνυμι τὰ δρώμενα, ὡς δρώμενα, *Achil. Tat.*

Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, *Plato.* ἐπιλαμβάνομαι, *Lucian.* culpo, καταμέμφομαι, peccata, ἐπιτιμάω τοῖς ἁμαρτομένοις, *Iſocr.* amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, *idem.* alium, ψέγω ἕτερον, *Plut.* μέμφομαι ἑτέρῳ, *Dem.* Confer *Criminor*, *Arguo.*

Reprehenſibilis, μωμητὸς, τὴ, τὸν, ὁ ϗ ἡ ἐπίμεμπτος.

Reprehenſio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, LXX. ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Dion. Hal.* ἡ μέμψις, εως, *Dem.* reprehenſione dignus, ἐλεγκτὸς, ή, όν.

Reprehenſor, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, *Iſocr.* ὁ φιλεπιτιμητὴς, ȣ, *Dem.* ὁ μῶμος.

Reprimo, ἐφίϛημι, *Plut.* iram, κατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* aliquem, πιέζω τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *idem.* aliquem ne faciat, παύω τινὰ μὴ ποιεῖν, *Thuc.*

Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, *Iſocr.* aliquem, ἀθετέω τινὰ, *N. T.* τὶ, *Plut.*

Reprobus, ὁ ϗ ἡ ἀδόκιμος.

Reptilis, ἑρπετὸς, *Philo.* ἑρπυϛικὸς, *Dioſc.*

Repudiatio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Poll.* ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.*

Repudio, ἀποπέμπομαι, τὴν γυναῖκα, *Plut.* *reprobro.* Confer *Reprobro.*

Repudium, τὸ ἀποϛάσιον, ȣ, *N. T.* libellus repudii, βιβλίον ἀποϛασίȣ, *ibid.* γράμμα ἀπολυτικὸν, *Theophyl.*

Repueraſco, ἀνανηπιῶμαι.

Repugnanter, ἐναντίως, *Ariſtot.*

Repugnantia, ἡ ἀντίϛασις, εως, *Philo.* ἡ ἐναντιότης, ητος, *id.*

Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινὶ εἴς τι, *Thuc.* alicui, ἀντιμάχομαι τινι, *Al. Aphr.* ἀντικαθίϛημι τινι, *Thuc.* ἀντίκειμαι τινι, *Ariſtot.* ἀντιτάττομαι τινι, *Xen.*

Repullulaſco, ſeu Repullulo, ἀναβλαϛάνω, *Plato.*

Repulſa, ἡ ἀποχειροτονία, ας, *Dem.* ἡ ἀνάνευσις, repulſam fero, ἀποδοκιμάζομαι, *Xen.* alicujus, ἀπελαύνομαι τινος, *Iſocr.* in nuptiis, τȣ̃ γάμȣ, *Dem.* nullam ferre ab aliquo, ȣ̓κ ἀτυχεῖν τι ἔκ τινος, *Ælian.*

Repurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Repurgo, ἀνακαθαίρομαι τὶ, *Plut.*

Reputatio, ὁ διαλογισμὸς, ȣ̃, *N. T.*

Reputo, ἐκλογίζομαι, *Dem.* res, λογίζομαι τὰ πράγματα, *Dem.* aliquid cum æquitate, ἐπισκοπέω τι δικαίως, *idem.* Confer *Conſidero.*

Requies, idem quod *Quies.*

Requieſco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, *Lucian.* Confer *Quieſco.*

Requiro, ἀναζητέω τι, *Plato.* Confer *Quæſo.*

Res, τὸ πρᾶγμα, *Dem.* τὸ ἔργον, *id.* adverſæ, ἡ δυϛυχία, ας, *Iſocr.* bellicæ, τὰ τȣ̃ πολέμȣ, *Xen.* fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθεντα, *Lucian.* controverſæ, τὰ ἀμφισβητȣ́μενα, ων, *Dem.* familiaris, ἡ οἰκία, ας, τὰ οἰκεῖα, ων; geſtæ, τὰ πεπραγμένα, ων, *Dem.* præclarè geſtæ, τὰ καλῶς πραχθέντα, *Iſocr.* ſacræ, τὰ ὅσια, ων, *Dem.* re ipſa expertus & edoctus, ἔργῳ πειρασθεὶς ϗ διδαχθεὶς, *Dem.* res ipſa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τȣ̃το δηλοῖ, *id.* verbis & re, λόγῳ ϗ ἔργῳ, *Iſocr.* rem cum aliquâ habere, ὁμιλεῖν τινι, *Ælian.* è re natâ, ἐν παρατυχόντι, *Thuc.* non abs re, ȣ̓κ ἀπεικότως, *Lucian.* Res publica, vide *Reſpublica.*

Reſalutatio, ὁ ἀντασπασμὸς, ȣ̃.

Reſaluto, ἀντασπάζομαι; aliquem, τινὰ, *Plato.* ἀντιδεξιόομαι τινα, *Xen.*

Reſarcio, ἀκέομαι τὶ, *Lucian.* ἀναῤῥάπτω.

Reſcindo, ἀνασχίζω.

Reſciſco, μανθάνω; ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων, *Plato.*

Reſcribo, ἀντιγράφω; ad aliquem, πρός τινα.

Reſcriptum, ἡ ἀντιγραφή.

Reſeco, ἀποτέμνω.

Reſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Reſegmen, τὸ ἀπότμημα, ατος, *Heſych.*

Reſero, ἀνοίγω, *Xen.* Confer *Aperio.*

Reſervo, διαφυλάττω, *Xen.* διατηρέω.

Reſes, σχολαῖος, αία, αιον. Confer *Piger.*

Reſideo, καθιζάνω, ſuper aliquid, ἐπί τι, *Iſocr.* καθίζομαι ἐπὶ τὶ, *Thuc.* apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμὸν, *id.*

Reſidia, ἡ ἀργία, *Dem.* Confer *Pigritia.*

Reſiduus, λοιπὸς, *Dem.* Confer *Reliquus.*

Reſigno, ἀποσφραγίζω, *Laert.* epiſtolam, ἀπολύομαι ἐπιϛολὴν, *Plut.*

Reſilio, ἀναπηδάω, *Ariſtoph.* ἀναθρώσκω.

Reſina, ἡ ῥητίνη, ης, *Gal.*

Reſinaceus, ſeu Reſinoſus, ὁ ϗ ἡ ῥητινώδης, εος, *Dioſc.*

Reſipio, ſeu Reſipiſco, μετανοέω, *Xen.* ἀναφρονέω.

Reſiſto, ἐφίϛαμαι, *Syneſ.* ἀντιπράττομαι τινὶ, *Xen.* ἐναντιόομαι τινι, *Thuc.* Confer *Repugno.*

Reſolvo, ἀναλυω τι, *Ariſtot.* καταλύω τι, *Thuc.*

Reſolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, *Athen.*

Reſolutorius, ἀναλυτικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Reſonabilis, ἀναφθεγγόμενος, ένη, ενον.

Reſonanter, κλαγγηδόν.

Reſonantia, ἡ ἠχὼ, όος, *Al. Aphr.* τὸ ἀπήχημα, *Baſ.*

Reſono, ἀντηχέω.

Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.

Reſpectus, ûs, ἡ ἐπίσκεψις, εως.

Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.

Reſperſio, ὁ ῥαντισμὸς, ἡ ἐπίῤῥανσις.

Reſpicio, ἀποβλέπω, πρός τινα, *Æſchin.* ἀφοράω εἴς τι, *Plato.*

Reſpiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀναπνοὴ, ης, *Plato.*

Reſpiro, ἀναπνέω, *Plato.* ad me redeo, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Iſocr.*

Reſplendeo, ἀποϛίλβω.

Reſpondeo, ἀνακρίνομαι τινὶ, *Dem.* πρὸς τι, *id.* ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν, *id.* expeditè & ſimpliciter, ἀποκρίνομαι ῥαδίως ϗ ἀκάκως, *Dem.* ſummâ cum æquitate & veriſſimè, δικαιότατον ϗ ἀληθέϛατον τι, *id.* pro aliquo, ἀντεῖπον ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* objectioni, ἀπαντάω τοῖς εἰρημένοις, *id.*

Reſponſio, ſeu Reſponſum, ἡ ἀπόκρισις, εως, juſta & utilis, δικαία ϗ συμφερȣσα, *Dem.* reſponſum do, ποιέομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, *Dem.*

Reſpublica, ἡ πολιτεία, ας, *Dem.* τὰ κοινὰ, ῶν, *id.* remp. conſtituere, πολιτείαν καθίϛασθαι, *id.* accedere ad remp. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινὰ, *id.* optimè adminiſtrare ſive gubernare remp. κάλλιϛα διοικεῖν τὴν πόλιν, *id.* πράττειν τὰ κοινὰ, *idem.*

Reſpuo, ἀποπτύω, *Eurip.* ἀποβάλλω τι.

Reſtagno, λιμνάζω, *Baſ.*

Reſtauro, ἐπισκευάζω τὶ, *Plato.*

Reſticula, τὸ σχοινίον, ȣ, *Plut.*

Reſtinctio, ἡ ἀπόσβεσις, ἡ σβέσις, *Ariſtot.*

Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* σβέννυμι, *Plato.* ἀποσβέω, *Ariſtot.*

Reſtio, ὁ καλωϛρόφος, ȣ, *Plato.*

Reſtis, ὁ vel ἡ σχοῖνος, ȣ, ὁ κάλως, ω.

Reſtituo, ἀποδίδωμι; alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* in priſtinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, *Iſocr.* in ſtatum antiquum ſeu integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, *Ariſtot.* in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλείᾳ, *Thuc.* collapſam remp. ἐπανορθόομαι τὴν πολιτείαν, *Ariſtot.* κατορθοω τὴν πόλιν, *Iſocr.*

Reſtitutio, ἡ ἀποκατάϛασις, εως, *Greg.*

Reſto, ὑπολείπομαι, *Thuc.* reſtat, λοιπὸν, ſc. ἐϛὶ, *Iſocr.* quod reſtat, τὸ λοιπὸν.

Reſtringo, καταϛέλλω.

Reſumo, ἀναλαμβάνω. Confer *Recipio.*

Reſuo, ἀναῤῥάπτω.

Reſupinatio, τὸ ὑπτίασμα, ατος, *Æſchyl.*

Reſupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Reſupinus, ὕπτιος, ία, ιον, *Lucian.* ſum, ἐξυπτιάζω, *Ariſtot.*

Reſurgo, ἀνίϛαμαι, *Plut.*

Reſurrectio, ἡ ἀνάϛασις, εως, à mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* ἡ ἔγερσις, εως, *ibid.* reſurrectionis dies, ἡ ἀναϛάσιμος ἡμέρα, *Naz.*

Reſuſcito, ἀνεγείρω, *Dem.*

Retardatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* τὸ μέλλημα, *Æſchin.*

Retardo, βραδύνω. Confer *Remoror*, *Differo.*

Rete, τὸ ἀμφίβληϛρον, ȣ, LXX. ἡ ἄρκυς, υος, *Xen.* ἡ σαγήνη, *Ariſtid.* τὸ δίκτυον.

Retego, ἀνακαλύπτω, *Dion. Hal.*

Retentio, ἡ ἐπίσχεσις, εως, ἡ ἐποχή.

Retexo, ἀνυφαίνω.

Reticentia, ἡ ἐχεμυθία, ας, *Plut.* ἡ ἐχεγλωττία, ας, *Lucian.* ἡ ἀποσιώπησις.

Reticeo, σιωπάω τὶ, *Laert.* ἀποσιωπάω τι, *Lucian.* κατασιωπάω τι, *Ariſtot.*

Reticulum, τὸ δικτύδιον, ȣ, *vitta muliebris*, ὁ κεκρύφαλος, ȣ, *Lucian.*

Retinaculum, τὸ ἔχμα, *Naz.* τὸ πεῖσμα.

Retineo, κατέχω τινὰ, *Plato.* apud me, συνέχω, *Dion. Hal.*

Retorqueo, ἀναϛρέφω, *Euripid.* ἐπιϛρέφω τι, *Thuc.*

Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, *Iſocr.*

Retractio, ἡ ἀνθολκὴ, ῆς, *Plut.*

Retracto, ἀναπραγματεύομαι, palinodiam cano, παλινῳδέω, *Lucian.*

Retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τὶ πρὸς ἐμὲ, *Herodot.* manum, ἀνασπάω πάλιν τὴν χεῖρα, *Ariſtoph.*

Retribuo, ἀναποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* ἀμείβομαι, pro aliquâ re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμι τινί τινός, *Lucian.* Confer *Reddo.*

Retributio, ἡ ἀναπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, *id.*

Retrimentum, τὸ πίεσμα, ατος, *Galen.* τὸ ἐκπίεσμα, ατος, *Dioſc.*

Retrò, ὄπισθεν, *Xen.* perrepo, ὀπίσω διεξέρπω, *Ariſtot.*

Retroago, ἀναποδίζω τινὰ, *Æſchin.*

Retrocedo, ἀναχάζω, ὀπίσω ἄπειμι, *Lucian.* ἐπὶ πόδα ἀναϛρέφω, *id.* ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, *Ariſtid.*

Retroëo, ſeu Retrogradior, vid. *Retrocedo.*

Retrogradus, ἀναποδίζων, *Herodian.* ὀπισθοπόρος.

Retrorsùm, ἐπὶ πόδα, *Xen.* ὀπισθοφανῶς.

Retrudo, ἀνωθέω.

Retundo, ἀμβλύνω, *Plut.* ἀναϛομίζω.

Revaleſco, ἀναῤῥώννυμι.

Reveho, Confer *Reporto*, *Refero.*

Revelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*

Revello, ἀποτίλλω τὶ, *Plut.* περιτίλλω, *Lucian.*

Revelo, ἀνακαλύπτω, *Syneſ.* ἀποκαλύπτω, *Plut.*

Revenio, idem quod *Redeo.*

Reverà, ὄντως, *Dem.* ὡς ἀληθῶς, *id.* ἀληθεῖ λόγῳ, *Xen.*

Reverbero, ἀντιτυπέω.

Reverendus, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος, ȣ, *Laert.* ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος.

Reverenter, αἰδημόνως, *Xen.* σεμνῶς.

Reverentia, ἡ αἰδῶς, όος, regis, τȣ̃ βασιλέως, *Plut.* Dei, ἡ θεραπεία περὶ Θεὸν, *Iſocr.* τὸ αἰδέσιμον, ȣ, *Lucian.*

Revereor, αἰσχύνομαι, Deum, Θεὸν, *Dem.* patrem, πατέρα, *idem.* ſenes, αἰδȣ̃μαι τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς, *Xen.* aliquem, αἰδῶ ἔχω τινὶ.

Reverſio, ἡ ἀναϛροφὴ, ῆς, *Xen.* ἡ κάθοδος, ȣ, *Dem.* ἡ ἀναχώρησις, εως, *id.*

Reverto, ſeu Revertor, ἀναϛρέφω; ex inſulâ, ἐκ νήσȣ, *Dem.* domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, *id.* in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, *id.* Confer *Redeo.*

Revincio, ἀναδεσμεύω.

Revireſco, ἀναθάλλω, LXX.

Reviſo, ἀπέσκέπτομαι, *Herodian.* ἐπισκοπέω, *Iſocr.*

Reviviſco, ἀναβιόω, *Lucian.* ἀναβιώσκομαι, *Plato.* ἀναζάω, *N. T.*

Revocabilis, ὁ ϗ ἡ ἀνακλητός, ȣ, *Dion.*

Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπανάκλησις, εως, *Gal.*

Revoco, ἀνακαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* in memoriam, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑπόμνημαι τι τινι, *Dem.* retracto, accuſationem, ἀνατίθημι τὰ κατηγορȣ́μενα, *Lucian.* pedem, ἀναποδίζω, *Herodian.*

dian. recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* ad vitam ἀναβιόομαι, *Plato.*

Revolo, ἀναπέτομαι.

Revolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνακύλιστος, ου.

Revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω, *Damaſc.* ἀπακυλίω, *Lucian.* mente, quæ dicta ſunt, ἀνακυκλέω πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, *Naz.*

Revolutio, ἡ ἀνακύκλησις, εως.

Reus, αἴτιος, ία, ιον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ου, τινὸς; reum facere aliquem, ποιεῖν τινὰ ὑπόδικον, *id.* ὑπεύθυνον; ſe ipſum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον; deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον; eſſe, αἴτιον εἶναι; dimittere ἀφεῖναι, *id.*

Rex, ὁ βασιλεὺς, έως, *Xen.*

Rheda, τὸ ζεῦγος, εως, *Plato.* mularis, ἡ ἀπήνη, ης, *Pauſ.*

Rhedarius, ὁ ζευγηλάτης, ου.

Rhetor, ὁ ῥήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ τεχνογράφος, ου, *Dion. Hal.*

Rhetorica, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Rhetoricè, ῥητορικῶς, *Æſchin.*

Rhetoricus, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Rhinoceros, ὁ ῥινόκερως, ωτος, *Æl.*

Rhombus, ὁ ῥόμβος, ου.

Rhonciſſo, ῥέγχω, *Gal.*

Rhonchus, ὁ ῥέγχος, ου, *Gal.*

Rhythmicus, ῥυθμικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Rhythmus, ὁ ῥυθμὸς, ου, *Ariſtot.*

Ricinus, ὁ κρότων, ωνος, ὁ κυνοῤῥαιστὴς, ου, *Ariſtot.* τὸ κίκι, εως, *Dioſc.*

Rictus, τὸ χάσμα, ατος, τὸ χάσμημα, ατος, *Ariſtoph.*

Rideo, γελάω, mecum, ἐμαυτῷ, *Xen.* de aliquo, vel aliquâ re, ἐπὶ τινι, *id.* valdè ſuaviter, μάλα, ἡδὺ, *Lucian.* Confer *Riſus,* item *Derideo, Irrideo.*

Ridiculè, καταγελάστως, *Xen.* γελοίως, *Ariſtot.*

Ridiculus, γελοῖος, α, ον, *Plato.* ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ου, *Plato.* ſum, καταγελάομαι, *Plato.*

Rigatio, τὸ δεῦμα, ατος, ἡ ἄρδευσις.

Rigeo, ῥιγόω, *Lucian.*

Rigeſco, σκληρύνομαι.

Rigidus, ῥίγιος, α, ον, *Dioſc.*

Rigo, δεύω, *Plato.* βρέχω.

Rigor, τὸ ῥῖγος, *Xen.*

Rima, ἡ κλειθρία, *Lucian.* ἡ ὀπὴ, ἡ σχίζα.

Rimor, ἰχνεύω, *Xen.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.*

Rimoſus, ὁ καὶ ἡ κλειθριώδης, εος.

Ringo, ſeu Ringor, τὴν ῥῖνα συστέλλω.

Ripa, ἡ ὄχθη, ης, *Plut.* ἡ ἀκτή.

Ripula, τὸ ὀχθίδιον, ου.

Riſus, ὁ γέλως, ωτος, *Dem.* effuſus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Cl. Al.* γελως πλατὺς, *Syneſ.* rem in riſum converto, πρᾶγμα εἰς γέλωτα ἐμβάλλω, *idem.* riſum moveo alicui, γέλωτα παρέχω τινὶ, *Plut.* contineo, κατέχω, *Xen.* magnum excito, ποιέω πολὺν, *Plato.* riſui habeo aliquid, εἰς γέλωτα ἔχω τι, *Philo.* ſine riſu, ἀγελαστὶ, *Lucian.*

Ritè, ἐννόμως, *Dem.* καλως, δεόντως.

Ritus, ὁ θεσμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* ſacri, αἱ τελεταὶ, ῶν, *id.* οἱ θεσμοὶ ἱεροὶ, *Plut.* patrii, τὰ πάτρια, ων, *Dem.* ritu ferarum, δίκην θηρίων, *Dion. Hal.*

Rivalis, ὁ ἀντεραστὴς, οῦ; *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀντίζηλος, ου, *Sir.* ὁ καὶ ἡ ζηλότυπος, ου, *Joſ.* ζηλοτυπέειν, f. ουσα, *Diod. Sic.*

Rivalitas, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Diod. Sic.*

Rivulus, τὸ ῥυάκιον, ἡ διέξοδος ὑδάτων, LXX.

Rivus, ὁ ῥύαξ, ακος; ſanguinis, αἵματος, *Ariſtid.* aquarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.*

Rixa, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἐριθεία, ας, *N. T.* Confer *Contentio, Jurgium.*

Rixor, ἐρίζω; cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* de aliquâ re, περι τινος, *Iſocr.* Confer *Contendo.*

Rixoſus, ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Roboreus, δρυινος, ίνη, ινον.

Roboro, ἐπισχύω, *Xen.* σθενόω, LXX. κρατύνω, ἰσχυρίζω, ῥώννυμι τὶ, *Dem.* ἐπιῤῥώννυμι τι, *id.*

Robur, ἡ δρῦς, ος; ἡ δρυς ἀγρία, animi, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* corporis, ῥώμη, ης, *Ariſtot.*

Robuſtè, ἐῤῥωμένως, *Dem.* εὐρώστως, *id.*

Robuſtus, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *id.* nemini robore corporis cedens, οὐδενὸς τῷ σώματι ἀῤῥωστότερος γενόμενος, *id.*

Rodo, διατρώγω. *Chryſ.* παρατρώγω τι, *Laert.*

Rogatio, petitio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, *idem.* interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος, *Ariſtot.* Confer *Preces, Petitio, Interrogatio.*

Rogito, πολλὴν δέησιν ποιέομαι.

Rogo, δέομαι, *Dem.* Confer *Oro,* ἐρωτάω, *Dem.* Confer *Interrogo.*

Rogus, ἡ πυρὰ, *Plut.* ἡ πυρκαιὰ, *Laërt.*

Roma, ἡ Ῥώμη, ης, *Plut.*

Romanè, ῥωμαϊστὶ, *Plut.*

Romanus, Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Ronchus, vide *Rhonchus.*

Roratio, ὁ δροσισμὸς, οῦ.

Roro, δροσίζω, ψακάζω, *Athen.*

Rorulentus, ſeu Roſcidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δροσώδης, εος, *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἔνδροσος, ου, *Cl. Al.* δροσερὸς, ρὰ, ρὸν.

Ros, ἡ δρόσος, ου, *Ariſtot.* ἡ δροσία, ας, *Lucian.* ἡ ἔρση.

Roſa, τὸ ῥόδον, ου, *Plut.*

Roſaceus, ῥόδινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Athen.*

Roſarium, ὁ ῥοδὼν, ῶνος, *Theophr.* ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, *Ammon.*

Roſcidus, vide *Rorulentus.*

Roſetum, ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, *Suid.*

Roſeus, ῥόδιος, ία, ιον, unguentum, μύρον, *Ariſtot.*

Roſio, ὁ δηγμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ βρῶσις, εως, *N. T.*

Roſmarinus, ἡ λιβανωτὶς, ίδος, *Dioſc.*

Roſtellum, τὸ ῥαμφίδιον, τὸ ῥυγχίον, *Athen.*

Roſtratus, ῥυγχωτὸς, ὴ, ὸν, navis, ναῦς χαλκήρης, *Plut.*

Roſtrum, τὸ ῥύγχος, εος, *Athen.* avis, τὸ ῥάμφος, εος, *id.* muſcæ, ἡ προβοσκὶς, ίδος, *Lucian.* navis, τὸ ἔμβολον, ου, *Polyb.* τὸ χάλκωμα, *Plut.* τὸ ἀκροστόλιον, *Strabo.* Roſtra in foro Romano, τὰ ἔμβολα, ων, *Dion. Hal.*

Rota, ὁ τροχὸς, οῦ, *Xen.* quâ aqua hauritur, è puteo, ἡ τροχιλαία, ας, *Ariſtot.* ἡ τροχιλία, ας, *Polyb.* rotâ torqueo, τροχίζω, *Ariſtot.* contundo, τρόχῳ καταγνύω.

Roto, γυρόω, κατατροχαζω.

Rotula, ὁ τροχίσκος, ου, *Gaza.*

Rotundatio, ἡ στρογγύλωσις, εως, τὸ, σφαίρωμα, ατος.

Rotundè, στρογγύλως, *Plut.*

Rotunditas, ἡ στρογγυλότης, ητος, ἡ περιφέρεια, ας, *Herodian.*

Rotundo, στρογγυλόω, *Al. Aphr.* σφαιρόω.

Rotundus, στρόγγυλος, ύλη, υλον, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ ἔγκυκλος, *Pauſ.* ὁ καὶ ἡ περιφερὴς, εος, lapis, λίθος, *Herodian.*

Rubedo, ἡ ἐρυθρότης, ητος.

Rubefacio, ἐρυθραίνω, *Herodian.* ἐπιφοινικίζω, *Lucian.*

Rubefio, ἐρυθραίνομαι, *Herodian.* ἐρευθέω, *Lucian.* ἐρυθριάω, *Plato.*

Rubeo, ἐρυθέω, *Lucian.*

Ruber, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubeſco, ἐρυθριάω, *Plato.*

Rubeta, ὁ φρῦνος, ου, *Dioſc.*

Rubeus, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubicundus, idem quod *Ruber.*

Rubiginoſus, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος.

Rubigo, ὁ ἰὸς, ferri σιδήρου, *Dioſc.* frumenti, ἡ μίλτος, *Pauſ.* ἡ ἐρυσίβη, LXX.

Rubor, τὸ ἐνερευθὲς, έος, *Lucian.* τὸ ἐρύθημα.

Rubrica, ἡ μίλτος, ου, *Dioſc.* τὸ μίλτινον, ου, *Plut.* rubricâ tingo, μιλτόω.

Rubriceta, τὸ ἀνδρείκελον, ου.

Rubricoſus, ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, εος, *Diod. Sic.*

Rubus, ἡ βάτος, *Dioſc.*

Ructatio, ὁ ἐρυγμὸς, *Ariſtot.*

Ructo ſeu Ructor, ἐρεύγομαι, *Al. Aphr.* ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυρεγμιάω, *Dioſc.*

Ructuoſus, ἐρευκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Ructus, ûs, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ, *Ariſtot.* acidus, ἡ ὀξυρεγμία, ας, *Hippocr.*

Rudens, ὁ κάλως, ω, *Euſtath.*

Rudero, κατερείπω, *Plut.*

Rudicula, ἡ σπαθὶς, ίδος, *Poll.*

Rudimentum, τὸ προπαίδευμα, *Phil.* ἡ προπαιδία, *Cl. Al.* ἡ στοιχείωσις, *Baſ.*

Rudis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Dem.* Confer *Indoctus, Ineruditus.*

Rudis, ἡ σπάθη, ης, *Dioſc.*

Ruditas, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.

Ruditus, ἡ ὄγκησις, *Ælian.* ἡ βρώμησις, εως, *Poll.*

Rudo, βρωμάομαι, *Pauſ.* ὀγκάομαι.

Rudus, τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.*

Rufus, πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *Diod. Sic.*

Ruga, ἡ ῥυτὶς, ίδος, *Plato.* frontis caperatæ, ἡ ἀμαρυγὴ, ῆς, *Poll.*

Rugio, βρυχάομαι, ὠρύομαι, *Dion. Chryſ.* βριμάω.

Rugitus, τὸ βρύχημα, ατος, ὁ βρυχηθμὸς, οῦ, τὸ βρύγμα, ατος, LXX. ὁ βρυγμὸς λέοντος, *id.*

Rugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.*

Rugoſitas, ἡ ῥυσσότης, ητος, *Plut.*

Rugoſus, ὁ καὶ ἡ ῥυτιδώδης, εος, ῥυσσὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Ruina, ἡ ὑπόπτωσις, εως, *Heſych.* Confer *Caſus.* ruinæ *rudera,* τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.* & rudera muri, τὰ ἐρείπια καὶ λείψανα τείχους, *Herodian.* ruinam minari, μέλλειν κατολισθαίνειν, *Ælian.*

Ruinoſus, ὁ καὶ ἡ ἐρείψιμος, ου, tectum, στέγος, *Eurip.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος.

Ruma, ὁ μαστὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Rumex, τὸ λάπαθον, ου, *Dioſc.*

Ruminatio, τὸ μηρύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μηρυκισμὸς, οῦ, *Greg.*

Rumino, μηρυκάομαι, *Ariſtot.* ἀναμηρυκάομαι, *Lucian.* μηρυκάζω, *Ariſtot.* animo revolvo, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* πρὸς ἐμαυτον ἀνακυκλέω, ſeu ἀνατυλίττω, *Lucian.*

Rumor, ἡ ἀκοὴ, ῆς, LXX. ἡ φήμη, ης, *Dem.* multus eſt circa Theſſaliam & ubique, πολύς ἐστι λόγος κατὰ Θεσσαλίαν καὶ πανταχοῦ, *Dem.* pervulgatus eſt de aliquo, λόγος πολύς ἐστι περὶ τινος, *id.* eſt ſparſus, λόγος διῆλθεν, *Plato.* rumorem ſpargere, διασκεδάσαι φήμην, *Herodian.* διαδιδόναι φήμην, *Polyb.* διασπείρειν λόγον, *Xen.* rumores ſpargi, φήμας λέγεσθαι, *Dion. Hal.* leves & incerti, φῆμαι μετέωροι καὶ ἀδέσποτοι, *id.* Confer *Fama.*

Rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνὴν, *Dem.* aliquid, σχίζω τι, *Xenoph.* vincula διαῤῥήσσω τὰ δεσμὰ, *N. T.*

Rumuſculus, τὸ θρυλλίδιον, ου.

Runcatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Runcina, τὸ δορυδρέπον, ου.

Runco, βοτανίζω.

Ruo, πίπτω, *Xen.* in pejus, τρέπομαι εἰς χεῖρον, *id.* κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, *id.*

Rupes, ἡ ἀκρότομος, ου, LXX. πέτρα ἀπότομος. *Lucian.*

Ruptio, ἡ ῥῆξις, εως, *Ariſtot.* τὸ ῥῆγμα.

Ruralis, ἀγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Xen.*

Rurſum, ſeu Rurſus, αὖ, *Dem.* quum illa deceſſiſſet, rurſus patris conſobrinam duxit, ἀποθανούσης ἐκεινης, αὖθις ἤγαγετο ἀνεψιὰν τοῦ πατρὸς, *Dem.*

Rus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Dem.* abeo, εἰς ἀγρὸν ἀπέρχομαι, *id.* ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, *id.* rure redeo, ἐξ ἀγροῦ ἐπανέρχομαι, *id.*

Ruſpor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω, *Xen.*

Ruſticanus, ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν, *Max. Tyr.*

Ruſticatio, ἡ ἀγραυλία, ας.

Ruſticè, ἀγροίκως, ago, ἀγροικίζομαι, *Plato.*

Ruſticitas, ἡ ἀγροικία, *Ariſtot.* ἡ ἀγριότης, *Plato,* ἡ εὐαγρία, *Lucian.*

Ruſticor, ἀγραυλέω, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω, *Dion. Hal.*

Ruſticus, ἄγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Ruta, τὸ πήγανον, ου, *Dioſc.*

Rutaceus, πηγάνινος, ίνη, ινον, *Aret.*

Rutileſco, ξανθίζομαι, *Athen.*

Rutilo, πυῤῥάζω, *N. T.*

Rutilus, πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *Plato.*

Rutrum, ἡ σκαπάνη, ης, *Theophr.* τὸ σκαφεῖον, ου, *Plut.*

S.

SAbbatum, τὸ σάββατον, ου, *N. T.*

Sabina, τὸ βράθυ, υος, *Dioſc.*

Sabuloſus, ὁ ϗ ἡ ψαμμώδης, εος.

Sabulum, ἡ ψάμμος, ου, *Lucian.*

Saburra, τὸ ἕρμα, ατος, *Ariſtot.*

Saburro, ἑρματίζω, *Plut.*

Saccharum, τὸ σάκχαρ, αρος, *Galen.* τὸ σάκχαρον, ου.

Sacculus, τὸ θηλάκιον, *Athen.* τὸ σακκίον, *Poll.*

Saccus, ὁ σάκκος, LXX. ὁ θύλακος, *Athen.*

Sacellum, τὸ ναΐδιον, ου, *Xen.*

Sacer, ἱερος, ὰ, ὸν; mons, ὄρος, *Dem.* alicui, τινος, *Plut.*

Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱεροποιὸς, οῦ, *id.* ὁ ἱερείτης, ου, *Plato.*

Sacerdotalis, e, ἱεροφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Sacerdotiſſa, ἡ ἱέρεια, ας, *Plut.*

Sacerdotium, ἡ ἱερατεία, ας, *Ariſtot.* τὸ ἱεράτευμα, ατος, *id.* ἡ ἱερωσύνη, η, *Dem.*

Sacramentum, τὸ μυστήριον, ου, *N. T.* jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* Confer *Juramentum.*

Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ ἱερατεῖον, ου, *Theodor.* τὸ ἄδυτον.

Sacrificatio, ἡ ἱέρευσις, εως.

Sacrificium, ἡ θυσία, *Iſocr.* τὸ θῦμα, *Dem.* τὸ ἱερεῖον, *id.* facio alicui, θυσίαν ϖοιέω τινὶ, *Dem.* perficio, ἐπιτελέω, *id.* offero, θύω θυσίαν, ſacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ; adficior, ἀξιόομαι θυσίαις, occupatus ſum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ, *id.*

Sacrifico, θύω, Deo, Θεῷ, *Dem.* ritu patrio, κατα τὰ ϖάτρια θύομαι τὰ ἱερὰ, *id.*

Sacrificulus, ὁ ἱεροποιὸς, *Dem.* ὁ ἱεροφάντης.

Sacrificus, ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, *Plut.* ἡ θεοσυλία, *Ælian.* pecunias per ſacrilegium è templis auferre, ἐξ ἱερῶν συλάειν τὰ χρήματα.

Sacrilegus, ὁ ϗ ἡ ἱερόσυλος, ου, *N. T.*

Sacro, ἱερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, *Herodian.* ἱεροποιέω, *Cl. Al.* καθοσιόω.

Sacroſanctus, ὁ ϗ ἡ πανάγιος, ου.

Sæpè, ϖολλάκις, *Dem.* ſæpiùs, ϖλεονάκις, *id.*

Sæve ſeu Sæviter, ἀπροσοίστως, *Iſocr.* ἀπηλεγέως.

Sævio, ἀγριαίνω, *Plut.* in aliquem, χαλεπαίνω ϖρός τινα, *Xenoph.*

Sævitia, ἡ δεινότης, *Iſocr.* Confer *Crudelitas.*

Sævus, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *idem.* Confer *Crudelis.*

Saga, ἡ μάγος, *Lucian.* ἡ φαρμακὶς, *id.*

Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Ariſtot.*

Sagaciter, εὐμηχάνως, *Ariſtot.* ἀγχινόως, *id.*

Sagatus, χλαμυδωτὸς, ὴ, ὸν.

Sagax, ἰχνευτικός, ὴ, ὸν, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ ἀγχίνοος, *Xen.* ὁ ῥινηλάτης, ου.

Sagena, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Sagina, ὁ σιτισμὸς, οῦ.

Saginatio, ἡ σίτευσις, εως.

Sagino, σιτίζω, canes, κύνας, *Iſocr.* σιτεύω τινὰ, *Dem.* λιπαίνω.

Sagitta, τὸ τόξευμα, ατος, *Dem.* τὸ βέλος, εος, ſagittam emitto, τοξεύω, *Dem.* ſagittâ configor, κατατοξεύομαι, *N. T.*

Sagittarius, ὁ τοξότης, ου, *Dem.* bonus, τοξεύειν ἀγαθὸς, *Ælian.*

Sagitto, τοξεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Sagulum, ἡ ἐφεστρὶς, ίδος, τὸ ϖεριθωρακίδιον, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Herodian.*

Sagum, σάγος, *Polyb.*

Sal, ὁ ἅλς, *Dioſc.* ſales, οἱ ἅλες, ων, *Plut.*

Salacitas, τὸ ἀφροδισιαστικὸν, οῦ.

Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, ας, *Dioſc.*

Salarium, ὁ μισθὸς, *Dem.* ἡ μισθοφορά.

Salax, ἀφροδισιαστικὸς, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀσελγής.

Salebra, τὸ ἔκρηγμα, ἡ χαράδρα, *Thuc.*

Salebroſus, ὁ ϗ ἡ χαραδρώδης, εος, locus, τόπος, *Dioſc.*

Salicetum, ὁ ἰτεὼν, ῶνος.

Saligneus, ἰτέϊνος, ινη, ινον, *Theophr.* οἰσύϊνος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Salina, ἡ ἁλυκὶς, ίδος, *Strabo*, ἡ ἁλὴ, ῆς, *Dion. Hal.*

Salinum, τὸ ἁλοδοχεῖον, ου.

Salio, i. e. *ſale condio*, ἁλίζω, *N. T.*

Salio, i. e. ſalto, σκιρτάω, *Plato.*

Saliva, τὸ σιαλον, ου, *Xen.* τὸ πτύελον.

Salivo, σιαλόω, πτυαλίζω.

Salivoſus, ὁ ϗ ἡ σιαλώδης, εος.

Salix, ἡ ἰτέα, *Theophr.* ἡ οἶσος.

Salſamentarius, ὁ ταριχοπώλης, ου, *Plut.* ὁ ταριχευτὴς, οῦ, *Herodot.*

Salſamentarius, ταριχηρὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.*

Salſamentum, τὸ τάριχος, εος, *Gal.*

Salsè, ἁλμυρῶς, dicere, σκώπτειν.

Salſilago, ſeu Salſugo, ἡ ἅλμη, ης, *Theophr.* ἡ ἁλμυρὶς, ίδος, *idem.*

Salſuginoſus, ὁ ϗ ἡ ἁλμώδης, *Theophr.*

Salſura, τὸ ταρίχευμα, ατος.

Salſus, ἁλμυρὸς, ὰ, ὸν, opſonium, ὄψον, *Xen.* ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, aqua, ὕδωρ, *Ariſtot.*

Saltatio, ἡ ὄρχησις, εως, *Plut.* ἡ χορεία.

Saltator, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.*

Saltatorius, a, um, ὀρχηστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Saltatrix, ἡ ὀρχηστρὶς, ιδος, *Xen.*

Saltem, ἀλλὰ, *Ariſtot.* κᾂν, *Herodian.* τουλάχιστον, *Dem.*

Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.

Saltuarius, ὁ ὑλωρὸς, οῦ, ὁ ἀλσοκόμος.

Saltuoſus, ὁ ϗ ἡ ναπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, *Xen.*

Saltus, ἡ νάπη, ης, LXX. τὸ νάπος, *Xen.* τὸ ἄλσος, ſaltatio, τὸ πήδημα, *Plut.*

Saluber, ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Salubritas, τὸ ὑγιεινὸν, οῦ, *Ariſtot.*

Salubriter, ὑγιεινῶς, *Plato.*

Salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xen.*

Salveo, ἐῤῥωμαι, *Thuc.* εὐπράττω.

Salvia, ὁ σφάκος, ου, *Dioſc.* ſilveſtris, τὸ ἐλελίσφακον, ου, *id.*

Salum, idem quod *Mare.*

Salvo, διασώζω, aliquem è periculis, τινὰ ἐκ κινδύνων, *Iſocr.* Confer *Servo.*

Salus, ἡ σωτηρία, ας, communis omnium, κοινη ἁπάντων, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* ſalutem alicujus curæ eſſe alicui, μέλειν τινι σωτηρίας τινος, *Dem.* alicujus commendatam habere ſibi, φροντίζειν σωτηρίας τινὸς, *idem.* ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινὸς, *id.* ϖρόνοιαν ϖοιεισθαι ϖερὶ σωτηρίας τινὸς, *id.* quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐκ ϖολέμου, *idem.* credo alicui, ϖαρακατατίθημι τινι σωτηρίαν, *idem.* tueri alicujus, δορυφορεῖν σωτηρίαν τινὸς, *Dem.* niti aliquo, ἐνεῖναι σωτηρίαν ἔν τινι, *id.* conſequi, τυγχάνειν σωτηρίας, *id.* deſperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, *id.* ſaluti alicujus conſulere βουλεύεσθαι ϖερὶ σωτηρίας τινὸς, *idem.* conferre ad ſalutem, ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, *idem.* ſpem ſalutis habere in aliquo, ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἔν τινι, *id.* periclitari de ſalute, κινδυνεύειν ϖερὶ τῶν ἐσχάτων, *id.* conſulere ſaluti reip. σώζειν τὰ κοινὰ, *Ariſtot.*

Salutaris, e, ὁ ϗ ἡ σωτήριος, ου, *Plato.*

Salutariter, σωτηρίως.

Salutatio, ὁ ἀσπασμὸς, *N. T.* ἡ ϖρόσρησις, *Plato.*

Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀσπάζομαι τινὰ, *Iſocr.* alicujus nomine, χαίρειν κελεύω ϖαρά τινος, *Syneſ.*

Salvus, σῶος, α, ον; ager; ἀγρὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκέραιος, ου, urbs, ϖόλις, *Iſocr.*

Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης, *Heſych.*

Sambucus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, *Dioſc.*

Sanabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἰάσιμος, *Plato*, ὁ ϗ ἡ εὐΐατος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ εὐθεράπευτος.

Sanatio, ἡ ἴασις, εως, *Lucian.*

Saucio, κυρόω τὶ, *Herodot.* legem, νόμον τίθημι, *Iſocr.* νομοθετέω νόμον, *Dem.* ἐπιτάττω νόμον, *Plato.*

Sanctè, νομίμως, *Dem.* ἁγίως, *Iſocr.* & præclarè, adminiſtrare aliquid, ὁσίως ϗ καλῶς διοικεῖν τι, *Iſocr.* ἁγίως ϗ σεμνῶς ἔχειν ϖερί τι, *id.* vivo, ἁγνεύω ἁγίως, *Ælian.*

Sanctificatio, ὁ ἁγιασμος, ου, *N. T.*

Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω.

Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.* ἡ ἁγιωσύνη, ης, *N. T.*

Sanctio, ἡ κύρωσις, εως, *Plato.*

Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.* ἡ ἁγιότης.

Sanctuarium, τὸ ἁγιαστήριον, ου.

Sanctus, ὅσιος, ία, ιον, & juſta lex, ϗ δίκαιος νόμος, *Dem.* ἅγιος, ία, ιον, & venerandum ſacrum ϗ σεμνὸν ἱερὸν, *id.* & religioſum aliquid, ὅσιον ϗ εὐσεβές τι, *id.*

Sandalium, τὸ σανδάλιον, ου, *Lucian.* τὸ σάνδαλον, ου, *Ælian.*

Sandapila, τὸ νεκροφορεῖον.

Sandaracha, ἡ σανδαράχη, ης, *Dioſc.*

Sandyx, ἡ σάνδυξ, υκος, *Dioſc.*

Sanè, ſine morbo, ὑγιῶς, *Athen.* ὑγιεινῶς, *Dem. certè*, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, *Ariſt.*

Saneſco, ὑγιάζομαι, *Al. Aphr.*

Sanguiculus, τὸ αἱμάτιον, ου.

Sanguinarius, ὁ ϗ ἡ φιλαίματος, ου, ὁ ϗ ἡ αἱμοχαρής.

Sanguineus, αἱματικὸς, ὴ, ὸν, *Al. Aphr.* ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, εος, *Galen.*

Sanguinolentus, ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, *Gal.*

Sanguis, τὸ αἷμα, ατος, *Galen.*

Sanguiſuga, ἡ βδέλλα, ης, *Theocr.*

Sanies, τὸ ϖύον, ου, *Galen.* ὁ βρότος.

Sanioſus, ὁ ϗ ἡ ἔμπυος, ου, *Dem.*

Sanitas, ἡ ὑγίεια, ας, *Dem.* ſanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* confero ad ſanitatem, συμφέρω ϖρὸς ὑγίειαν, *Dem.*

Sanna, ἡ χλεύη, ης, *Herodian.*

Sannio, ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* Confer *Medeor.*

Sanus, ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, perfectè in corpore, τελείως ἐν σώματι, *Dem.* aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ὑγιὴς, έος, & ſalvus, ϗ σῶς, *Thuc.* judex, ὑγιὴς κριτὴς, *Dion. Long.* ſani mores, ἦθος ὑγιὲς, *Plato.* ſanæ mentis homo, ᾧ νοῦς τε ὑγιαίνει ϗ ἔῤῥωται ἡ φρὴν, *Ælian.* ſanus ſum, ὑγιαίνω, *Dem.*

Sapa, ὁ οἶνος σείραιος, ου, *Dioſc.*

Sapidus, ὁ ϗ ἡ εὔχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ εὔστομος γεύσει, *Strabo.*

Sapiens, σοφός, ὴ, ὸν, aliis rebus, τὰ ἄλλα, *Plato.* ϖερὶ τῶν ἄλλων, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, φρόνιμος.

Sapienter, σοφῶς, *Ariſtot.*

Sapientia, ἡ σοφία, ας, *Dem.* ἡ φρόνησις.

Sapio, εὐαίσθητὸς εἰμι, *Plut.* ſapiens ſum, φρονέω, *idem.* σωφρονέω, *id.*

Sapo, ὁ σάπων, ωνος, τὸ σμῆγμα, *Athen.*

Sapor, ὁ χυμὸς, ου, *Plut.* ὁ χυλός.

Sapphirus, ἡ σάπφειρος, ου, *Dioſc.*

Sarcaſmus, ὁ σαρκασμὸς, οῦ, *Ruffin.*

Sarcina, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, *N. T.* τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* τὸ φορτίον, ου, *Ariſtot.*

Sarcinarius, ὁ ϗ ἡ σκευοφόρος, *Xen.*

Sarcinator, idem quod *Sartor.*

Sarcinatrix, idem quod *Sartrix.*

Sarcio, ἐπισκευάζω, *Lucian.* quod laceratum eſt, ἀκέομαι τὸ διεῤῥωγὸς, *Ariſtot.* mercede calceos putridos, μισθοῦ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, *Lucian.*

Sarculatio, Confer *Sarritio.*

Sarculo, σκάλλω, *Theophr.*

Sarculum, τὸ σκαλιστήριον, *Thuc.* ἡ σκαλίς.

Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, χος, *Plin.*

Sarmentitius, φρυγάνιος, ία, ιον.

Sarmentoſus, ὁ ϗ ἡ φρυγανώδης, *Dioſc.*

Sarmentum, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.*

Sarrio, σκάλλω, *Theophr.* σκαλεύω, *Plut.*

Sarritio, ἡ σκάλσις, εως, *Theophr.* ὁ σκαλισμὸς, οῦ, *id.* ἡ σκάλισις, εως, *id.*

Sarritor, ὁ σκαλεὺς, έως, *Xen.*

Sarritura, idem quod *Sarritio.*

Sartago, τὸ τήγανον, ου, *Athen.*

Sartor, ὁ ἀκεστης, ου, *Xen.*

Sartrix, ἡ ἀκέστρια, ας.

Satura, idem quod *Sarritura ſeu Sarritio.*

Sat, ἱκανῶς; oſtenſum de his, ἀποδέδεικται ϖερὶ τούτων, *Iſocr.* copioſè diſſerui, ἐξαρκούντως διελέχθην, *id.* Confer *Satis.*

Satago, διαπονέω, *Plut.* σπουδάζω τι, *Lucian.* ἐκπονέομαι, ϖολυπραγμονέω, rerum mearum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις ϖράττω, *Plut.*

Satanas, ὁ σατανᾶς, οῦ, LXX.

Satelles, ὁ δορυφόρος, ου, *Xen.* ſum, δορυφορέω, *Thuc.* ſatellitum comitatus, τὸ δορυφόρημα, ατος, *Plut.*

Satellitium, ἡ δορυφορία, ας, τὸ δορυφόρημα, ατος, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Plato.*

Satias, ſeu *Satietas*, ὁ κόρος, ου, *Dem.* ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.* ad ſatietatem rideo, ἐς κόρον γελάω, *Lucian.* ἄχρι κόρου, *Dem.*

Satio, κορέννυμι, *Herodian.*

Satio, onis, ὁ σπόρος, *Plato.* ὁ σπορητὸς, *Theophr.*

Satis, ἱκανῶς, *Dem.* ἅλις, alicujus rei, τινος, *Ariſtot.* ἐξαρκούντως, *Iſocr.* de his ſatis ſuperque, ἅδην τῶν τοιούτων, *Plato.* ultra, quam ſatis eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος; ſatis eſt mihi, ἀπόχρη μοι τοῦτο, *Dem.* ἅλις, ſc. ἐστὶν, *Ariſtot.* ſatius eſt, αἱρετώτερον ἐστι, *Xen.*

Satiſdatio, ἡ ἱκανοδοσία, ας, *Theophil.*

Satiſdo, ἐγγύας παρέχω, *Theophr.*

Satisfactio, ἱκανὸν ποιέω, legi, τῷ νόμῳ, *Plut.*

Satisfactio, ἡ πληροφορια, ας, *N. T.*

Sativus, ὁ καὶ ἡ σπόριμος, ου, *Dioſc.*

Sator, ὁ σπορεὺς, εως, *Xen.*

Satrapa, ὁ σατράπης, ου, *Iſocr.* ſum Phrygiæ, σατραπεύω τῆς Φρυγίας, *Plut.*

Satrapia, σατραπεία, ας, *Herodot.*

Satrapicus, σατραπικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Satur, ὁ καὶ ἡ διάκορος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ διακορὴς, έος, *Plut.*

Satureia, ἡ θύμβρα, ας, *Dioſc.*

Saturitas, ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.*

Saturnalia, τὰ Κρόνια, ων, *Lucian.*

Saturnus, ὁ Κρόνος, ου.

Saturo, κορέννυμι, *Herodian.* pane, χορτάζω ἄρτου, *N. T.*

Satyra, ἡ σατύρα, ας.

Satyricus, σατυρικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Satyrion, τὸ σατύριον, ου, *Dioſc.*

Satyrus, ὁ Σάτυρος, ου.

Sauciatio, ἡ τρῶσις, εως.

Saucio, τραυματίζω, *Dem.* pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τοῦ θώρακος, τὸ στῆθος, *Plut.*

Saucius, τραυματίας, ου, *Thuc.* a, um, τετραυματισμένος, ένη, ένον, *id.*

Saxatilis, e, idem quod *Saxoſus.*

Saxetum, ὁ τραχὼν, ῶνος, *Lucian.*

Saxeus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Saxoſus, πετραῖος, αία, αῖον, *Aret.* ὁ καὶ ἡ πετρώδης, *Naz.* λίθινος, *Lucian.*

Saxulum, τὸ πετρίδιον, ου, *Ariſtot.*

Saxum, ὁ πέτρος, ου, *Xen.* ἡ πέτρα, ας, *Plut.* ὁ vel ἡ λίθος, ου, *Ariſtot.*

Scabellum, τὸ ὑποπόδιον, ου, LXX. τὸ θρανίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Scaber, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Ariſtot.*

Scabies, ἡ ψώρα, ας, *Theophr.* ſcabie laboro, ψωριάω, *Plut.*

Scabioſus, ψωραλέος, έα, έον, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ψωρώδης.

Scabo, κνάω, *Gal.* κνήθω, digito caput, δακτύλῳ κεφαλὴν, *Lucian.*

Scabrities, ἡ τραχύτης, ητος, *Xen.*

Scabroſus, τραχὺς, εῖα, υ, *Ariſtot.*

Scævus, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Euſt.*

Scala, ἡ κατῆλιψ, πος, ſeu φος, *Lucian.* ἡ κλίμαξ, ακος, *Xen.* navis, ἡ ἀναβάθρα, ας, *Lucian.*

Scalmus, ὁ σκαλμὸς, οῦ, *Eurip.*

Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, τὸ σμιλίον, *Plut.*

Scalper ſeu Scalprum, ὁ κοπεὺς, έος, *Diod. Sic.* τὸ γλυφεῖον, ου, *Lucian.* ἡ σμίλη, ης, *Plato.* chirurgorum, σμιλίον ἰατρικὸν, *Cl. Al.* librarium, ἡ σμίλη γραφικὴ, ſcalpro amputo ſeu reſeco, ἀποσμιλεύω, *Syneſ.*

Scalpo, κνάω, *Gal.* κνίζω, ἀποξέω, *Lucian.*

Scalprum, vide *Scalper.*

Scalptor, ὁ κολάπτης, ου, ὁ γλύπτης, ου.

Scalptura, τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.*

Scamnum, τὸ βάθρον, ου, ὁ θρᾶνος, ου.

Scandalum, τὸ πρόσκομμα, τὸ σκάνδαλον, præbeo, σκανδαλίζω.

Scando, ἀναβαίνω, *Xen.*

Scandula, ἡ σχίδαξ, ακος, *Dioſc.*

Scanſilis, e, ἀναβατὸς, ὴ, ὸν.

Scapha, ἡ σκάφη, ης, *N. T.*

Scapulæ, αἱ ὠμοπλάται, *Gal.* αἱ πλάται, *Poll.*

Scapus, ὁ στῦλος, ου, LXX.

Scarabeus, ὁ κάνθαρος, ου, *Ariſtot.*

Scarificatio, ἡ ἀμυχὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ σχάσις, εως, *Theophr.*

Scarifico, ἀμύσσω, *Philo.* ἀποσχάζω, *Gal.* σχάζω, *Ariſtot.* σκαριφάομαι.

Scarus, ὁ σκάρος, ου, *Athen.*

Scatebra, ἡ ἀνάβλυσις, εως, *Ariſtot.* ὁ κρουνὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ βλυσμός.

Scateo, ἀναβλύζω, *Ariſtot.* περιβλύζω, *idem.* fontibus, ῥήγνυμι πηγὰς, *Plut.* ovibus, βρύω προβάτοις, *Ariſtoph.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Liban.*

Scaturigo, idem quod *Scatebra.*

Scaturio, idem quod *Scateo.*

Sceleratè, πονηρῶς, *Dem.* μιαρῶς, *Iſocr.*

Sceleratus, πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* φαῦλος, η, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, *Ariſtot.*

Scelero, μιαίνω.

Sceleroſus, idem quod *Sceleratus.*

Sceleſtè, idem quod *Sceleratè.*

Sceleſtus, idem quod *Sceleratus.*

Sceleton, τὸ σκελετὸν, ου, *Plut.*

Scelus, ἡ κακία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος, *id.* τὸ μίασμα, ατος, *N. T.* τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* τὸ κακὸν, οῦ, *id.* admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα, *Dem.* πράττω τὸ φαῦλον, *Lycurg.* atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίνεσθαι, *idem.*

Scena, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ θυμέλη, ης, *Plut.* in ſcenam produco, θεατρίζω, *N. T.* produci, σκηνοβατεῖσθαι, *Strabo.*

Scenicè, σκηνικῶς.

Scenicus, σκηνικὸς, ὴ, ὸν, agon, ἀγὼν, *Athen.*

Sceptrum, τὸ σκῆπτρον, ου, *Pauſ.*

Scheda, ἡ σχέδη, ης.

Schedula, τὸ σχεδάριον, ου, *Euſt.*

Schema, τὸ σχῆμα, ατος, *Ariſtot.*

Schiſma, τὸ σχίσμα, ατος, *N. T.*

Schola, ἡ σχολὴ, *Plut.* τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.* τὸ διδασκαλεῖον, *id.* ſcholam frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.*

Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ὁ σχολαρχέων, *Laert.*

Scholaſticus, σχολαστικὸς, ὴ, ὸν, *Macar.*

Scholium, τὸ σχόλιον, ου, *Lucian.*

Sciagraphia, ἡ σκιαγραφία, ας, *Plato.*

Sciathericum, τὸ σκιαθηρικὸν, οῦ, *Plut.*

Scienter, ἐπιστημόνως, *Ariſtid.* ἐπιστημονικῶς, *Gregor.* εὐμαθῶς, *Phil.*

Scientia, ἡ ἐπιστήμη, ης, *Plut.* ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* utilis utentibus, ἐπιστήμη ὠφελοῦσα χρωμένοις αὐτῇ, *Dem.* ſcientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην τοῖς οὐκ εἰδόσι, *Iſocr.* conſequi alicujus rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινὸς, *id.* ſcientiâ uti minus tempeſtivè, ἐπιστήμῃ χρῆσθαι οὐκ εὐκαίρως, *idem.*

Scilicet, δηλονότι, *Dem.* δηλαδὴ, *id.*

Scilla, ἡ σκίλλα, ης, *Dioſc.*

Scillaceus, ſeu Scilliticius, ὁ καὶ ἡ σκιλλώδης, εος, *Theophr.* σκιλλιτικὸς, ὴ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Scindo, σχίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* τέμνω.

Scintilla, ὁ σπινθὴρ, ῆρος, *Ariſtoph.* ἡ λαμπηδὼν, *Chryſ.* ἡ μαρμαρυγὴ, *Plato.*

Scintillatio, ὁ σπινθηρισμὸς, οῦ.

Scintillo, σπινθηρίζω, *Theophr.*

Scintillula, τὸ σπινθηράκιον, ου, *Nyſſ.* σπινθὴρ μικρὸς, *Syneſ.*

Scio, ἐπίσταμαι, modum alicujus, τρόπον τινὸς, *Dem.* ſatis, ἴσημι δήπου, *id.* & omnium optimè novi, εἴδω καὶ μάλιστα πάντων ἐπίσταμαι, *id.* benè, εὖ οἶδα, *id.* σαφως οἶδα τοῦτο, *id.* ab initio aliquid, συνείδω τι ἀπ᾽ ἀρχῆς, *Dem.* libenter ſcirem hoc, ἡδέως ἂν ἴδοιμι τοῦτο, *idem.*

Scipio, ὁ σκῆπτρον, ου, τὸ, *Herodot.* ὁ σκήπων, ωνος, *Ariſtoph.*

Scirpus, ἡ σχοῖνος, *Dioſc.*

Scirrhus, ὁ σκίῤῥος, ου, *Gal.*

Sciſcitatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Dem.*

Sciſciter, ἐπέρομαι, *Xenoph.* πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τὶ παρὰ τινος, *Iſocr.* ἐρωτάω τινὰ, *id.* Confer *Interrogo.*

Sciſco, χειροτονέω, *Dem.* ψηφίζομαι, *id.* Confer *Decerno.*

Sciſſilis, e, σχιστὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Sciſſura, τὸ σχίσμα, *Lucian.* ἡ σχισμὴ, *Heſych.*

Scitè, ἐπιστημονικῶς, eleganter, κεχαρισμένως, *Iſocr.* ὀρθως, *Dem.*

Scitor, idem quod *Sciſcitor.*

Scitum, τὸ δόγμα, ατος, *Dem.* τὸ ψήφισμα, ατος, *id.* Confer *Decretum.*

Scitus, σοφὸς, η, ὸν, & varius, καὶ ποικίλος, *Dem.* κομψὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Sciurus, ὁ σκίουρος, ου, *Ælian.*

Scobs, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Dioſc.* τὸ περίψημα.

Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας, *Theophr.*

Scomber ſeu Scombrus, ὁ σκόμβρος, *Ariſtoph.*

Scomma, τὸ σκῶμμα, *Xen.* Confer *Dicterium.*

Scopæ, τὸ κόρηθρον, ου, *Lucian.* τὸ κάλλυντρον, ου, *Cl. Al.* τὸ σάρωθρον, ου.

Scoparius, ὁ σαρωτὴς, οῦ, ὁ σαρῶν, οῦντος.

Scopula, τὸ σαρώθριον, ου.

Scopus, ὁ σκοπὸς, *Plato.* collineare ad ſcopum, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, *idem.* ſcopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπὸν, *Xen.* ſcopum non adſequi, ἄσκοπα τοξεύειν, *Lucian.* tendere ad ſcopum propoſitum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτιθέμενον σκοπὸν, *Ariſtot.*

Scoria, ἡ σκωρία, ας, *Dioſc.* ἡ τρύξ.

Scorpio, ὁ σκορπίος, ου, *Dioſc.*

Scortator, ὁ πόρνος, ου, *Xenoph.*

Scorteus, σκύτινος, ίνη, ινον, *Diod. Sic.*

Scortillum, τὸ πορνίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Scortor, πορνεύω, *Æſchin.* πορνεύομαι, *Dem.* ἀκολασταίνω, *Plut.*

Scortum, ἡ πόρνη, *Plut.* ἡ σοβὰς, άδος, *Themiſt.* ἑταιρίστρια, *Lucian.* γυνὴ ἑταιροῦσα, *Plut.* vile, ἡ χαμαιτύπη, *Plut.*

Screatio ſeu Screatus, ûs, τὸ χρέμμα, ατος, *Laert.* ἡ χρέμψις, εως.

Screo, χρέμπτομαι, *Lucian.*

Scriba, ὁ γραμματεὺς, έως, ſenatûs, τῆς βουλῆς, *Dem.*

Scriblita, τὸ στρεπτὸν, οῦ.

Scribo, γραφω τὶ, manu propriâ, γράφω αὐτοχειρίᾳ, *Philo.* literas, γράφω γράμματα, *Dem.* ad aliquem, ἐπιστέλλω τινὶ, *Iſocr.* librum, συγγράφω βίβλον, *Lucian.* vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινὸς, *Philo.*

Scriniarius, ὁ κιβωτεὺς, ὁ κιβωτοποιὸς, *Poll.*

Scrinium, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*

Scriptio, ἡ γραφὴ, ης, *Lucian.* ἡ συγγραφή.

Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, έως, *Iſocr.*

Scriptorius, γραφικὸς, ὴ, ὸν, *Maccab.*

Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Iſocr.* ἡ γραφὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ γράμμα, ατος, *Plut.*

Scriptura, ἡ γραφὴ, ῆς, *N. T.*

Scrobiculus, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Scrobs, τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* ὁ βόθρος.

Scrofa, ὗς γρομφας, άδος, *Suid.*

Scrofula, ἡ χοιρὰς, άδος.

Scrotum, ἡ ὀσχέα, ας, *Ariſtot.* ὁ ὀσχεύς.

Scrupoſus, ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, εος.

Scrupuloſè, ὑπερακριβῶς.

Scrupuloſitas, ἡ ὑπερακρίβεια, ας.

Scrupuloſus, ὑπερακριβὴς, έος.

Scrupulus, ἡ λιθὶς, ίδος, ἡ ψηφὶς, ίδος, i. e. 24 pars unicæ, τὸ γραμμάριον, ου.

Scrupus, ὁ ψῆφος.

Scruta, τὰ γρυτάρια, ων, ἡ γρύτη, ης.

Scrutarius, ὁ γρυτοπώλης, ὁ ῥωποπώλης, LXX.

Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Scrutator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Scrutor, ἐξετάζω τὶ, *Iſocr.* Confer *Examino.*

Sculpo, γλύφω, *Ariſtoph.* κολάπτω.

Sculptilis, e, γλυπτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Sculptor, ὁ γλυφεὺς, έως, *Dion Hal.* ὁ γλύπτης.

Sculptura, ἡ γλυφὴ, *Philo.* τὸ γλύμμα, *Poll.* marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία, *Strabo.* annulorum, ἡ δακτυλιογλυφία, *Plato.*

Scurra, ὁ βωμολόχος, ου, *Philo.* ὁ ἀκόλαστος.

Scurrilis, e, βωμολοχικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας, *Plut.*

Scurriliter, βωμολόχως.

Scurror, βωμολοχέω, *Plut.* βωμολοχεύομαι, *Syneſ.*

Scutarius, ὁ ἀσπιδοποιὸς, ȣ̃, *Poll.*

Scutatus, ὁ ϗ ἡ ἀσπιδοφόρος, ȣ, *Lucian.* ὁ ἀσπιδιώτης, ȣ, *id.*

Scutella, τὸ παροψίδιον, ȣ.

Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, *Plut.* ἡ σκυταλὶς, ίδος, *Joſeph.* ἡ ὑϛριχὶς, ίδος, *Plut.*

Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, ȣ.

Scutum, ἡ ἀσπὶς, *Xen.* ὁ θυρεὸς, *Dion.*

Scyphus, ὁ σκύφος, ȣ, *Lucian.*

Sebaceus, ὁ ϗ ἡ ϛεατώδης, *Dioſc.*

Sebo, ϛεατόω, *Hippiatr.*

Sebum, τὸ ϛέαρ, ατος, *Ariſtot.*

Secale, ἡ βρίξα, ας.

Secedo, ἀναχωρέω, *Xen.* ἀποχωρέω, *id.*

Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω; aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Plato.* ἐκκρίνω τί τινος, *Ariſtot.*

Seceſſio ſeu Seceſſus, ûs, ἡ ἀναχώρησις, εως, ἡ ἐσχατία, ας, *Æſchin.*

Seciùs, ἧττον, nihilo ſeciùs, ȣ̓δὲν ἧττον.

Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Ariſtot.*

Seco, πρίω τι, *Ariſtoph.* τέμνω τι, *Lucian.* in partes minutas, κατακερματίζω, *Philo.*

Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.

Secretio, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.* ἡ ἀπόκρισις.

Secretò, ἰδίᾳ, *Thuc.* κατ' ἰδίαν, *Plut.* loqui cum aliquo, ἰδιολογέεσθαι τινι, *Plato.* dicere, δι' ἀποῤῥήτων εἰπεῖν, *Dion. Hal.*

Secretum, τὸ ἀπόῤῥητον, ȣ, ſecretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελτικὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Secretus, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥητος, ȣ, *Plut.*

Secta, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*

Sectio, ἡ τμῆσις, εως, ἡ τομὴ, ῆς, *Iſocr.*

Sector, ὁ τομεὺς, έως, *Xen.*

Sector, aris, συχνῶς ἀκολȣθέω, διώκω, *Iſocr.*

Secubo, ἀποκοιτέω, *Dem.* ἀποκοιμάομαι, *Plato.*

Secula, τὸ δρεπάνιον, ȣ.

Secularis, κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.

Seculum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Lucian.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Dem.* noſtro ſeculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *id.*

Secundæ, τὰ ὕϛερα, ων, *Dioſc.*

Secundanus, δευτεραῖος, αία, αῖον, *Xen.*

Secundarius, δευτέριος, ία, ιον.

Secundò, δεύτερον, *Herodian.* δευτέρως, *Ariſtot.*

Secundum, κατὰ, hanc legem, τȣ̃τον τὸν νόμον, *Dem.* aliquem plurimum poſſe, μέγιϛον μετά τινα δύνασθαι, *Thuc.*

Secundus, δεύτερος, έρα, ερον, *Thuc.*

Secundæ, τὰ δεύτερα, ων, *Xen.* ſecundas fero, δευτερεύω, *Plut.* τὰ δεύτερα φέρομαι, *Lucian.* ſecundæ res, ἡ εὐπραγία, *Iſocr.* ſecunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, *Dem.* ſecundâ fortunâ uti, καλῶς πράττειν, βελτίϛῃ τύχῃ χρᾶσθαι, *id.* nulli in aliquâ re ſecundus, ἔν τινι μηδενὸς ἔχων τὰ δεῦτερα, ſecundus aliquo; aliquo inferior, δεύτερος τινος, *Plut.*

Securè, ἀσφαλῶς, *Dem.* βεβαίως, *idem.* ἀδεῶς, *idem.*

Securicula, τὸ πελέκιον, ȣ.

Securis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.* ἡ ἀξίνη, ſecuri percutio aliquem, πελεκίζω τινὰ, *Diod. Sic.*

Securitas, ἡ ἀσφάλεια, *Dem.* τὸ ἀσφαλὲς, τὸ βέβαιον, *id.* ἡ ἄδεια, i. e. *negligentia*, ἡ ὀλιγωρία, ας, *Thuc.*

Securus, ὁ ϗ ἡ ἀσφαλὴς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, *id.* ſum, ἀμεριμνάω, *Baſ.* ſecurum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινι, *Lucian.* *negligens*, ὁ ϗ ἡ ὀλίγωρος, *Thuc.*

Secus, ἄλλως, *Ariſtot.* ἑτέρως, *Dem.*

Sed, ἀλλὰ, *Dem.* non ſolum, ſed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ ϗ, *id.* ſed tamen, ἀλλὰ μὴν, *id.* vereor dicere, ſed tamen dicam, φοβȣ̃μαι λέγειν, ȣ̓ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ, *id.* ſed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, *id.*

Sedatè, ἡσύχως. Confer *Quietè.*

Sedatio, ἡ παῦσις, εως, ἡ κατάϛασις.

Sedatus, Confer *Quietus.*

Sedecim, ἑκκαίδεκα, *Herodian.*

Sedentarius, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.* ſedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, *Strabo.*

Sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρὰ τινα, *Plato.* in equo, κάθημαι ἐπὶ τȣ̃ ἵππȣ, *Xen.* unâ, συγκαθέζομαι, *Lucian.* ſedere aliquem jubeo, καθέζεσθαι τινα κελεύω, *Dem.*

Sedes, ἡ ἕδρα, *Xenoph.* belli, τὸ ὁρμητήριον, *Dion.* ſedem muto, ἀπανίϛαμαι, *id.*

Sedile, τὸ ἕδρανον, ȣ, *Soph.*

Sedimentum, τὸ ἵζημα, ατος, *Plut.*

Seditio, ἡ ϛάσις, *Iſocr.* ἡ ἀκαταϛασία, *Lucian.* διχοϛασία, *Plut.* ἡ διχοφροσύνη, *id.* ſeditionem ſuſcito ſeu moveo inter aliquos, ϛασιάζω ἔν τισι, *Plato.* πρός τινας, *Herodian.* ϛάσιν ποιέομαι, *Iſocr.* omitto, ϛάσιν καταλείπω, *idem.* ſeditione agitari, ἐν ϛάσει εἶναι, *Thuc.* ad ſeditionem concitare, εἰς ϛάσιν ἐμβάλλειν, *Xen.*

Seditioſè, ϛασιαϛικῶς, *Ariſtot.* κατὰ τὸ ϛασιωτικὸν, *Thuc.*

Seditioſus, ϛασιατικὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* ϛασιαϛικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Æſchin.*

Sedo, παύω; iram, τῆς ὀργῆς, *Dem.* ὀργὴν τινος, *Iſocr.* κατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* contentiones, καθίϛημι τὰς ἀντιλογίας, *Plut.* aliquos, καταϛέλλω τινὰς, *id.* πραΰνω τινὰς, *Plato.*

Seduco, ἀπάγω, *Ariſtot.* *decipio*, aliquem, παρακρȣ́ομαι τινα, *id.* Confer *Decipio, Fallo, &c.*

Seductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. Confer *Abductio.*

Seductor, ὁ ἀπαγωγὸς, *Greg.* *Deceptor*, ὁ πλάνος, *Athen.*

Sedulè, ἐπιμελῶς, *Iſocr.* Confer *Diligenter.*

Sedulitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* Confer *Diligentia, Induſtria.*

Sedulò, idem quod *Sedulè.*

Sedulus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Dem.* Confer *Diligens, Induſtrius.*

Sedum, τὸ ἀείζωον, ȣ, *Dioſc.*

Seges, τὸ λήϊον, ȣ, *Ariſtot.*

Segmen, τὸ πρίσμα, ατος, *Theophr.*

Segmentum, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς. *Ariſtot.*

Segnis, Confer *Piger.*

Segniter, ὀκνηρῶς, *Dem.* Confer *Pigrè.*

Segnitia, ſeu Segnities, ἡ βραδύτης, *Dem.* ὁ ὄκνος, *id.* Confer *Ignavia, Pigritia.*

Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *N. T.* ἀποδιορίζω, *ibid.* ἐκκρίνω τινὰ ἔκ τινος, *Ariſtot.*

Sejunctio, ἡ διάζευξις, εως.

Sejungo, διαζευγνυμι, *Æſchin.* aliquid, διΐϛημι τι, *Dem.* ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, *Plato.*

Selectio, ἡ ἐκλογὴ, *Al. Aphr.* ἡ ἀπόκρισις.

Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, ȣ.

Seligo, ἀποκρίνω, ex duobus malis, ἐκ δυοῖν κακοῖν, *Sophoc.* aliquid, ἐξαιρέω τι, *Xenoph.* ἐκλέγω, *Iſocr.*

Sella, ἡ ἕδρα, *Xen.* curulis, ὁ δίφρος ἡγομονικὸς, *Plut.* geſtatoria, τὸ φορεῖον, familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, ὁ θράνος, *Gal.*

Sellula, τὸ θρανίδιον, ȣ, *Poll.*

Sellularius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιδίφριος, ars, τέχνη, *Dion. Hal.*

Sembella, τὸ ἡμιλιτρον, ȣ.

Semel, ἅπαξ, *Dem.* εἰς ἅπαξ, *id.* καθάπαξ.

Semen, *frugum & animantum*, τὸ σπέρμα, ατος, *Dem. Plut.*

Sementis, ὁ σπόρος, ȣ, *Xenoph.* ſementem facio, σπείρω, *Plut.* σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, *Plato.*

Sementivus, ὁ ϗ ἡ σπόριμος, *Dioſc.*

Semento, σπερματίζω, LXX.

Semeſtris, ὁ ϗ ἡ ἑξάμηνος, *Xiphil.*

Semeſus, ὁ ϗ ἡ ἡμίβρωτος, *Philo.*

Semianimis, ὁ ἡμιθνὴς, ῆτος, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἡμιθανὴς, έος, *Naz.*

Semicircularis, ὁ ϗ ἡ ἡμικύκλιος, *Laert.*

Semicirculus, ὁ ἡμίκυκλος, τὸ ἡμικύκλιον, *Procl.*

Semicoctus, ὁ ϗ ἡ ἡμίεφθος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἡμίπεπτος, ȣ, *Plut.*

Semideus, ὁ ἡμίθεος, ȣ, *Lucian.*

Semidoctus, ὁ ϗ ἡ ἡμίσοφος, *Lucian.*

Semigro, ἀποικέω.

Semihora, τὸ ἡμιώριον, ȣ, *N. T.*

Semimortuus, ὁ ϗ ἡ ἡμίθνητος, ȣ, *Philo.*

Seminalis, e, σπερματικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.* ὁ ϗ ἡ σπερματώδης, εος, *Ariſtot.*

Seminarium, τὸ φυτευτήριον, ȣ, *Theophr.*

Seminatio, ἡ σπορὰ, ᾶς, *Theophr.*

Seminator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*

Semino, σπείρω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Seminudus, ὁ ϗ ἡ ἡμίγυμνος, *Lucian.*

Semipedalis, e, ὁ ϗ ἡ ἡμιποδιαῖος, ȣ.

Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, ȣ, *Theophr.*

Semiplenus, ὁ ϗ ἡ ἡμιπληρής, *Aret.*

Semis ſeu Semiſſis, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* Confer *Dimidius.*

Semita, ἡ τρίβος, *Xen.* ἡ ἀτραπὸς, *Herodian.*

Semivir, ὁ ἡμίανδρος, ȣ, *Lucian.*

Semiuſtulatus, ὁ ϗ ἡ ἡμίφλεκτος, *Philo.*

Semoveo, ἀποκινέω, ſemotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων, *Dion. Hal.* ἀποχωρίζω.

Semper, ἀεὶ, *Dem.* αἰεὶ, *id.*

Sempiternus, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, ȣ, *Plut.*

Semuncia, τὸ τῆς ȣ̓γκίας ἥμισυ.

Senaculum, τὸ βȣλευτήριον, ȣ, *Plut.*

Senarius, ἡ ἑξὰς, άδος, *Philo.*

Senator, ὁ βȣλευτὴς, ȣ̃, *Dem.* ὁ βȣλεύων, οντος, *id.* ὁ σύνεδρος, ȣ, *Iſocr.* ὁ βȣλῆς, ῆτος, *Thuc.* ὁ βȣλῆς μετέχων, οντος, *Plut.* ὁ συγκλητικὸς, ȣ, *Lucian.* ὁ πρόβȣλος, ȣ, *Ariſtot.* pedarius, ὁ χαμαιδικαϛής.

Senatorius, βȣλευτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* dignitas ſeu functio, ἡ βȣλεία, ας, ſenatoriam dignitatem ſortior, τȣ̃ βȣλεύειν τυγχάνω, *Dem.*

Senatus, ἡ βȣλὴ, *Dem.* ἡ σύγκλητος, *Plut.* ἡ γερȣσία, *Dion. Hal.* ad ſenatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, *Plut.* in ſenatum eo, βȣλεύω, *Dem.* populuſque, ἡ βȣλὴ ϗ ὁ δῆμος; eligi in ſenatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερȣσίαν, ſenatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βȣλὴν εἰς βȣλευτήριον; convenire, βȣλὴν συνάγεσθαι; congregari, συλλέγεσθαι; conſidere, κάθησθαι, *id.* ire in ſenatum cum aliquo, ἰέναι εἰς βȣλὴν μετὰ τινος; deferre aliquem ad ſenatum populumque, δηλȣ̃ν τινα τῇ βȣλῇ ϗ τῷ δήμῳ, *idem.* dimittere ſenatum, ἀφιεναι βȣλήν, *id.*

Senatûs conſultum, τὸ βȣ́λευμα, *Plut.* τὸ προβȣ́λευμα, *Dion. Hal.* Confer *Decretum.*

Senecio, ὁ ἠριγέρων, οντος, *Dioſc.*

Senecta ſeu Senectus, τὸ γῆρας, ατος; moroſa, ſordida, & querula, δυσάρεϛον, μικρολόγον, ϗ μεμψίμοιρον, *Dem.* extrema, πανύτατον, *Philo.*

Seneo, ſeneſco, γηράσκω.

Senex, ὁ γέρων, οντος, *Plato.* ὁ πρέσβυς, υος, *Dem.* ὁ πρεσβύτης, ȣ, *id.* ὁ παλαιὸς, ȣ̃, *id.* πρεσβύτης ἄνθρωπος, *id.*

Seni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.

Senilis, e, γεροντικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Seniliter, γεροντικῶς.

Senior, ὁ πρεσβύτερος, ȣ, *Dem.*

Senium, idem quod *Senecta.*

Senſibilis, ſeu Senſilis, αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Senſim, ἠρέμα, *Herodian.*

Senſorium, τὸ αἰσθητήριον, ȣ.

Senſus, ûs, ἡ αἴσθησις, εως; audiendi, ἀκȣϛικὴ, *Plut.* ſeu ἀκοῆς, *Athen.* epiſtolæ, ὁ νȣ̃ς τῆς ἐπιϛολῆς, *Syneſ.* ſenſu percipere, λαμβάνειν αἴσθησιν τινος, *Dem.* εἶναι τινι αἴσθησιν, *Iſocr.*

Sententia, ἡ γνώμη, *Dem.* ἡ δόξα; epiſtolæ, ὁ νȣ̃ς τῆς ἐπιϛολῆς, *Syneſ.* ſententiam dico, δίδωμι γνώμην, *Dem.* profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, *id.* pronuncio, ἀποφαίνομαι γνώμην, *idem.* φανερὸν ποιέω γνώμην, *id.* explico meam, δηλόω διανοιάν μȣ, *Iſocr.* eſſe in ſententiâ, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, *Dem.* pertraho aliquem in ſententiam meam, ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκȣ̃ντά μοι; ire in ſententiam alicujus, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινὸς; ſequi ſententiam alicujus, ἐπακολȣθεῖν τινος γνώμῃ, *idem.* non ſtare alicujus ſententiæ, φεύγειν τὴν γνώμην τινὸς, *idem.* longè recedere ab alicujus ſententiâ, ἀποϛατεῖν τινος πολὺ τῇ γνώμῃ, *idem.* deducere aliquem à ſententiâ, μεταϛῆσαι γνώμην τινὸς, *Iſocr.* mutare ſententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν, *Dem.* decedo à ſententiâ, μεταγιγνώσκω, *Iſocr.*

Sententiola, τὸ γνωμίδιον, *Dem.* miſera, λογάριον δήϛηνον, *id.*

Sententioſè, γνωμολογικῶς, *Suid.*

Sententioſus, γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.* γνωμικὸς, ἡ, ὸν.

Senticetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος, *Euſt.*

Senticoſus, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, *Theophr.*

Sentina, ὁ ἄντλος, ου, *Hom.*

Sentio, αἰσθάνομαι, & proſpicio aliquid, ϗ προοράω τι, *Dem.* conſentanea verbis, φρονέω ὅμοια τοῖς εἰρημένοις, *Iſocr.* cum aliquo, τά τινος φρονέω, *id.* φρονέω τὰ αὐτὰ τινι, *id.* & decerno aliquid, γιγνώσκω ϗ ψηφίζομαι περί τινος, *Dem.*

Sentis, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.* ἡ βάτος.

Seorsùm, χωρὶς, exponendo dicam unumquodque, διεξιὼν φράσω καθ' ἕκαστα τούτων, *Dem.* ab aliquo, χωρίς τινος, ἄνευ τινὸς, *id.*

Separabilis, χωριστὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Separatè, κεχωρισμένως.

Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινὸς, *Xen.*

Separatio, ὁ χωρισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ἀφορισμὸς.

Separo, χωρίζω, animum à corpore, ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, *Plato.* διαχωρίζω, *Xen.*

Sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, *Dem.* aliquem, καταθάπτω τινὰ, *idem.* mortuum unà, συγκαταθάπτω τινὰ, *idem.* in patriâ, in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον, *id.*

Sepes, τὸ ἔμφραγμα, *Dem.* ὁ φραγμὸς, *Plut.*

Sepia, ἡ σηπία, ας, *Ariſtot.*

Sepimentum, ὁ θριγκὸς, οῦ, lapideum, λίθων, *Pauſ.*

Sepio, φράττω τὶ, *Dem.* περιβάλλομαι.

Sepono, ἀποτίθημι, *Dioſc.*

Seps, ὁ vel ἡ σὴψ, σηπὸς, *Dioſc.*

Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ, *N. T.*

September, ὁ μαιμακτηριὼν, ῶνος, *Dem.*

Septemplex, ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ ἑπταπλασίων, ονος, *Sir.*

Septemvir, εἷς τῶν ἑπτά.

Septemviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.

Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, ας.

Septenarius, *numerus,* ἡ ἑπτὰς, άδος, *Ariſtot.*

Septeni, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.

Septennis, e, ὁ ϗ ἡ ἑπταετὴς, έος, *Philo.*

Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, *Philo.*

Septentrio, ἡ ἄρκτος, *Herodot.* ὁ βορρᾶς, ᾶ, LXX.

Septentrionalis, ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ἀρκτῷος, α, ον, terra, γῆ, *Herodian.*

Septies, ἑπτάκις, *N. T.*

Septimana, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Galen.*

Septimus, ἕβδομος, η, ον, *Plut.*

Septingenteſimus, ἑπτακοσιοστὸς, ἡ, ὸν.

Septingenti, ἑπτακόσιοι, ιαι, ια, LXX.

Septuagenus, Septuageſimus, ἑβδομηκοστὸς, ἡ, ὸν.

Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, *N. T.*

Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, *N. T.*

Septum, idem quod *Sepes* & *Sepimentum.*

Septunx, τὸ ἑπτούγκιον, ου.

Sepulchralis, e, ὁ ϗ ἡ ἐντάφιος, ου, *Syneſ.*

Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, ου.

Sepulchrum, ὁ τάφος, ου, *Thuc.* patrium, μνῆμα πατρῷον, *Dem.* publicum, μνῆμα δημόσιον, *id.*

Sepultura, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.* honeſta, τὸ ἐντάφιον καλὸν, *Dem.* magnificæ ſepulturæ non expertem eſſe, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, *Ælian.*

Sepum, τὸ στέαρ, ατος, *Ariſtoph.*

Sequacitas, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.*

Sequax, ὁ ϗ ἡ ἀκόλουθος, ου, *Dem.*

Sequela, ἡ ἀκολούθησις.

Sequeſter, ὁ διαιτητὴς, *Dem.* ὁ μεσέγγυος, *Bud.* ὁ μεσεγγυησάμενος, *Antiph.* ὁ μεσίτης.

Sequeſtratio, ἡ μεσιτεία.

Sequeſtro, τίθημι ἐπὶ μεσεγγύῳ.

Sequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Dem,* μετά τινος, *id.* παρακολουθέω τινὶ, *id.* è veſtigio, rectè ducentem, ἕπομαι κατὰ πόδας τῷ καλῶς ὁδηγοῦντι, *Gregor.* à tergo, ἕπομαι κατόπιν, *Lucian.* ἕπομαι κατόπιν ἐχόμενος, *id.* deſidiam ſequitur egeſtas, τῷ ἀργεῖν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν, *Dem.* ſequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται περὶ ἡδονῆς ἐλθεῖν, *Ariſtot.* ἑπόμενόν ἐστι διελθεῖν περὶ ἡδονῆς, *id.*

Sera, τὸ κλεῖθρον, ου, *Lucian.*

Serenitas, ἡ αἰθρία, *Ariſtot.* ἡ εὐδία, *Theophr.*

Sereno, αἰθριάζω, *Ariſtoph.* γαληνόω.

Serenus, ὁ ϗ ἡ εὔδιος, ου; dies, ἡμέρα, *Geophon.* ὁ ϗ ἡ αἴθριος, εὐήμερος.

Sereſco, διορρῦμαι, *Ariſtot.*

Seria, ἡ ὀνήρυσις, εως, *Philo.*

Sericum, τὸ σηρικὸν, οῦ, *Strabo.*

Sericus, σηρικὸς, ἡ, ὸν, veſtis, ἐσθὴς, *Lucian.*

Series, ἡ συνάφεια, ἡ συνέχεια, ἡ τάξις, ἡ σύνταξις, *Dem.* Confer *Ordo.*

Seriò, σπουδῇ, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινὶ, *Dem.*

Serius, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* in re ſeriâ ludere verbis, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, *Dion. Hal.* in rebus ſeriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, *Dem.*

Sermo, ὁ λόγος, *Dem.* ſermonem ſpargere ſeu diſſeminare, λόγον διαδιδόναι, *Plut.* θρυλλεῖν τι, *Dem.* inter ſe conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, *N. T.* eſt, λόγος τις περίεισι, *Ælian.* vulgaris & in omnes homines evulgatus, λόγος δημώδης ϗ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, *id.*

Sermocinatio, ὁ διάλογος, ου, *Dem.*

Sermocinor, διαλέγομαι, *Dem.*

Sermunculus, τὸ λογίδιον, ου, *Iſocr.*

Sero, σπείρω, *Dem.* Confer *Semino.*

Sero, ὀψὲ, digredi è loco aliquo, ἀπιέναι ἐκ τόπου τινὸς, *Dem.* admodùm fieri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι, *id.* ſerius venio, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω, *Heliod.* aliquid facio, ὀψίζω, *Xen.*

Serotinus, ὁ ϗ ἡ ὄψιμος, ου, *Theophr.* ὄψιος, ία, ιον, *id.*

Serpens, ὁ ὄφις, εως, *Ariſtot.*

Serpo, ἕρπω. Confer *Repo.*

Serpyllum, τὸ ἕρπυλλον, ου, *Theophr.*

Serra, ὁ πρίων, ονος, *Plut.* ſeco, πρίω, *Thuc.*

Serrago, τὸ πρισμα, ατος, *Theophr.*

Serrarius, ὁ πριστὴς, ου, *Poll.*

Serratus, ὁ ϗ ἡ πριονώδης, εος, *Athen.* πριονωτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Serro, πρίω, *Thuc.*

Sertum, ὁ στέφανος, ου; plecto, στέφανον ὑφαίνω, *Plut.* ἡ στεφάνη, ης, *Herodian.* τὸ στέμμα, ατος, *Thuc.*

Serva, ἡ δούλη, *Plut.* ἡ θεράπαινα.

Servator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *N. T. Dem.*

Servatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſ.*

Servilis, ὁ ϗ ἡ δούλειος, ου, jugum, ζυγὸς, *Plato.* δουλικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Serviliter, δουλικῶς, *Lucian.*

Servio, δουλεύω; voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, *Xen.* Domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* alicui, ὑπηρετέω τινὶ, *id.* εἱλωτεύω τινι, *Iſocr.* commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, *Ariſtot.* ſervitutem peſſimam, δουλεύω δουλείαν κακίστην, *Xen.*

Servitium, ἡ ὑπηρεσία, *Dem.* ſervitia, *ſervi,* ἡ δουλεία, *Thuc.*

Servitudo, ſeu Servitus, ἡ δουλεία; moderata, μετρία, *Dem.* objicere aliquos ſervituti, προέσθαι τινὰς εἰς δουλείαν; opprimere aliquos ſervitute, ſive in ſervitutem redigere, ἄγειν τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* δουλόω τινὰς, *Plut.* καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Iſocr.* ἀνδραποδίζω παῖδας ϗ γυναῖκας. *Thuc.* conſtituti in ſervitute, καθεστῶτες εἰς δουλείαν, *id.* ferre ſervitutem, ὑπομένειν τὴν δουλείαν, *Iſocr.* liberari ſervitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δουλείας, *id.*

Serum diei, ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ὀψία δείλη, *Thuc.* lactis, ὁ ὀῤῥὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Serus, ὄψιος, ία, ιον, *Theophr.*

Servo, σώζω, φυλάττω, περιτηρέω.

Servula, τὸ δουλάριον, τὸ θεραπαινίδιον, *Lucian.*

Servulus, τὸ δουλάριον, ου, *Lucian.*

Servus, ὁ δοῦλος, *Xen.* ὁ θεράπων; domeſticus, ὁ οἰκέτης, *Dem.* emptus, ὁ ἀργυρώνητος; bello captus, τὸ ἀνδράποδον, *id.*

Seſama, ſeu Seſamum, ἡ σησάμη, ης, *Dioſc.* τὸ σήσαμον, ου, *id.*

Seſqui, ſeſquiplex, ſeſquialter, ὁ ϗ ἡ ἡμιόλιος, ου, *Plato.*

Seſquipes, τὸ τριημιπόδιον, ου.

Seſquiplex, vide *Seſqui.*

Seſquitertius, ὁ ϗ ἡ ἐπίτριτος, ου, *Plato.*

Seſſibulum, τὸ ἑδραστήριον, ου.

Seſſilis, e, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.*

Seſſim, ἑδραίως, *Hippocr.*

Seſſio, ἡ ἕδρα, *Thuc.* ἡ ἐφεδρεία, in arboribus, ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, *Ariſtot.*

Seſtertius, ὁ σεστέρτιος, ου.

Seta, ἡ χαίτη, ης, *Ariſtot.* ἡ θρὶξ, χὸς, *Heſ.*

Setoſus, χαιτήεις, εσσα, εν.

Seu, ἢ. Confer *Sive.*

Severè, δεινῶς.

Severitas, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*

Severus, σεμνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκριβοδίκαιος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ αὐθέκαστος, *Lucian.*

Sevo, στεατόω.

Sevoco, ἀποκαλέω, *Xen.*

Sevoſus, ὁ ϗ ἡ στεατώδης, εος, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ στητώδης, εος, *Galen.*

Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, *N. T.* modis ſeu in ſex partes, ἑξαχῆ, *Plato.*

Sexageni, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα, *N. T.*

Sexageſimus, ἑξηκοστὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.*

Sexagies, ἑξηκοντάκις.

Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.

Sexangulus, ὁ ϗ ἡ ἑξαγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ ἑξάγωνος, ου, *Greg.*

Sexcenteni, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.

Sèxcenteſimus, ἑξακοσιοστὸς, ἡ, ὸν.

Sexcenti, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.

Sexcenties, ἑξακοσιάκις.

Sexcuplex, ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, *Herodot.*

Sexcupliciter, ἑξαπλῇ, *Dion. Ar.*

Sexennis, ὁ ϗ ἡ ἑξαετὴς, έος.

Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.

Sexies, ἑξάκις, LXX.

Sextans, τὸ ἑκτημόριον, *Plut.*

Sextarius, ὁ ἑκτεὺς, εως, *Bud.*

Sextilis, ὁ Αὔγουστος, ὁ βοηδρομιὼν, *Dem.*

Sextum, ἑξάκις.

Sextus, ἕκτος, η, ον, *N. T.*

Sexus, τὸ γένος, εος, *Dion. Hal.* ἡ φύσις.

Si, εἰ, quis ſenſus eſt mortuis, εἰ τοῖς τεθνεῶσι τις αἴσθησις ἐστι, *Iſocr.* ſi Deus volet, veſtras opes recuperabitis, τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς θέλῃ, *Dem.* ἢν, ſi opus ſit, libenter nobis opitulantes, ἤν τι δέῃ, βοηθήσοντες ἑτοίμως ἡμῖν, *id.* ἐὰν, ſi incolumes manſerint Olynthiorum opes, ἐὰν μὲν ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων, *id.* ἄνπερ, ſi rectè conſideretis, ἄνπερ ἐξετάσητε ὀρθῶς, *id.* ἐὰν περ, ſi nunc abſolutus fuerit, ἐάνπερ ἐκφύγῃ νῦν, *id.*

Sibilo, συρίττω, *Lucian.* συρίζω, *Eurip.*

Sibilus, ὁ συριγμὸς, *Plut.* ὁ συρισμὸς, *Lucian.*

Sic, οὕτω, *ſequente Conſonâ,* οὕτως, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* quemadmodum, ſic, ὥσπερ, οὕτω, *Dem.* ſic autem conſiderate, οὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε, *id.* σκοπεῖτε ὡδὶ, *idem,* ſic agite, ὡδὶ ποιήσατε, *id.* ſic ſentio, ὡδίπως ἔχω, *id.* ſic eum ſuſcipite, ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε, *id.* ſic, ut, οὕτως, ὡς, *Iſocr.* οὕτως, ὥσπερ, *idem.* ſiccine, οὑτωσὶ, *Dem.*

Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, *Dem.* τὸ ξίφος, *Xen.*

Sicarius, ὁ ξιφήρης, ὁ ξιφηφόρος, *Herodian.* ὁ σφαγεὺς, εως, *Dem.*

Siccatio, ἡ ξήρανσις, εως, *Ariſtot.*

Siccè, ξηρῶς.

Sicceſco, ξηραίνομαι, *Hippocr.*

Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος, ἡ ξηρασία.

Sicco, ξηραίνω, *Plut.* ἐξικμάζω, *Philo.*

Siccus, ὁ ϗ ἡ ἀνικμὸς, ξηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* in ſicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, *Athen.* in ſicco, ſtatuo, ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ποιέω, *Thuc.* ſiccum, ſeu terra ſicca, ἡ ξηρὰ, LXX.

Sicubi, εἴπου.

Sicunde, εἴποθεν.

Sicut, ὡς, *Dem.* Confer *Quemadmodum.*

Sideralis, e, ἀστρικὸς, ἡ, ὸν.

Sideratio, ὁ ἀστροβολισμὸς, *Theophr.* ἡ ἀστροβολία, *id.*

Sideratus, ὁ ϗ ἡ ἀστρόβλητος, ου, *Heſych.*

Sidereus, ἀστρῷος, α, ον, *Zeſ.*

Sideror, ἀστροβολέομαι, *Theophr.*

Sido, ἱζάνω, *Thuc.*

Sidus, τὸ ἄστρον, *Ariſtot.* ſidera contemplor, ἀστροπολέω, *Maxim. Tyr.* ſiderum poſitus, ἀστέρων θέσις. *Philo.*

Sigillatim, καθεξῆς, *N. T.*

Sigillaris terra, σημαντρὶς γῆ, *Herodot.* cera, ὁ ῥύπος, *Ariſtoph.*

Sigillo, σφραγίζω, ſigno capræ, εἰκόνι αἰγὸς, *Dioſc.*

Sigillum, ἡ σφραγὶς, ῖδος, *Thuc.* τὸ σημεῖον, ου, *Dion. Hal.* τὸ σφράγισμα, *Xen.*

Signatio, ἡ σημείωσις, εως.

Signatorius, σφραγιστικὸς, ἡ, όν.

Signatura, τὸ σφράγισμα, ατος, *Xen.*

Significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.

Significatio, ſeu **Significatus**, ἡ σημασία, *Dioſc.* ἡ σημείωσις, LXX. ἡ παρέμφασις, *Dem. Phal.* ἡ μήνυσις, *Sex. Emp.*

Significo, σημαίνω, alicui, me ipſi auxiliaturum, τινὶ ἐκβοηθεῖν, *Xen.* aliquid, τὶ, *Plut.* καταμηνύω τι, *Plut.* alicui, πρὸς τινα, *Xen.* μηνύω τινὶ, *Plato.* ἀπόδειξιν ποιέω τινὶ, *Iſocr.* ἔλεγχον δίδωμί τινι, *id.* per literas aliquid alicui, δηλόω τι τινι δι' ἐπιστολῆς, *Dem.* vox ſignificat hoc vel illud, σημαινει, *Ariſtot.*

Signo, σημειόω, *Naz.* epiſtolam, σημαίνω ἐπιστολήν. Confer *Obſigno.*

Signum, τὸ σημεῖον, virtutis, ἀρετῆς, *Iſocr.* improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, *idem.* & indicium contumeliæ, σημεῖον ϗ τεκμήριον τῆς ὕβρεως, *Dem.* divinitùs datum, ἡ θεοσημεία, *Cyrill.* zodiaci, τὸ ζώδιον, *Ariſtot.* facere aliquid alicujus, ποιεῖν τί τινος σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον, *Dem.* oſtendere alicujus rei, ἀποδείκνυσθαι σύμβολον τινος, *Iſocr.* eſſe alicujus, εἶναι σημεῖόν τινος, *id.*

Silentium, ἡ σιγὴ, *Dem.* ἡ ἀπροσηγορία, *Ariſtot.* ἡ σιωπὴ, *Xen.* impero, κατασιγάζω, *Herodian.* altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγάω, *Chryſ.* ſilentio prætereo aliquid, ὑπερβαίνομαι τι, *Æſchin.* σιωπῇ παρέρχομαι τι, *Dem.*

Sileo, σιγάω τὶ, *Eur.* ad aliquid, πρός τι, *Xen.* σιωπάω, *Plut.* τὶ, *Dem.* κατασιωπάω τι, *Lucian.* ἐχεμυθέω.

Sileſco, κατασιωπάω, *Plato.*

Silex, ὁ χάλιξ, ικος, *Thuc.*

Silicernium, ὁ τυμβογέρων, οντος, ὁ γέρων τύμβος, *Eur.*

Silicia, ἡ τῆλις, εως, *Dioſc.*

Siligineus, σιλιγνίτης, panis, ἄρτος, *Ægin.*

Siligo, ἡ σιλιγνις, εως, ἡ ὄλυρα, *Theophr.*

Siliqua, τὸ κεράτιον, *Galen.*

Siliquaſtrum, ἡ κερατεία.

Siliquor, ἔλλοβος γίγνομαι.

Silurus, ὁ αἴλουρος, *Dioſc.*

Simia, ὁ πίθηκος, *Plut.*

Simila, ἡ σεμίδαλις, εως.

Similagineus, ὁ σεμιδαλίτης, panis, ἄρτος, *Gal.*

Similis, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, *id.* ὁ ϗ ἡ παραπλήσιος, τινί, & conſentaneus alicui, ὅμοιος ϗ παραπλήσιος τινι; ſum alicui, ὁμοιόω τινὶ, *Dem.* nullâ in re, ἐν οὐδενὶ εἴκω τινὶ, & alia ſimilia, ϗ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, *Iſocr.* ϗ ὅσα ἄλλα τούτοις ὁμοια, *id.*

Similiter, ὁμοίως, adfectum eſſe erga aliquos, διακεῖσθαι πρός τινας, *Dem.* & eodem modo ſe habere, ὁμοίως ϗ παραπλησίως ἔχειν, *idem.* faciunt ut ſi quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμῴη, *Iſocr* cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, *id.*

Similitudo, ἡ ὁμοιότης, ητος, *Ariſtot.*

Similo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* Confer *Comparo.*

Simiolus, τὸ πιθήκιον.

Simius, ὁ πίθηκος, *Plut.*

Simplex, ἁπλόος, όη, όον, *contr.* ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, ſermo, λόγος, *Iſocr.* homo, ἀνὴρ, & ingenuus homo; ἀφελὴς ϗ παῤῥησίας μεστός *Dem.* & quietus, ἄκακος ϗ ἀπράγμων, & juſtum aliquid, ἁπλοῦν ϗ δικαιον τι, *id.*

Simplicitas, ἁπλόη, *Syneſ.* ἡ ἁπλότης, morum, ἡ ἀκακία, *Baſ.* ἡ εὐήθεια, *Philo.*

Simpliciter, ἁπλῶς, *Dem.* & candidè ſcribere, ϗ ἀδόλως γράφειν, *Dem.* adminiſtrare remp. ϗ φανερῶς πολιτεύεσθαι, *Iſocr.*

Simplus, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, *Iſocr.*

Simul, ἅμα, opem ferre huic & ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὲν τούτῳ, πρὸς δὲ ἄλλους πρεσβείαν πέμπειν, *Dem.* cum ipſo ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ ϗ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, *id.* atque ſimul ac audivimus, conſtituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, ϗ καθίσταμεν, *Iſocr.* ac privati ſumus imperio, & factum eſt, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα ϗ ἐγένετο, *id.* ac guſtarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι τὰ βέλη ἐκπίπτει, *Ælian.* ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Dem.* ſimul atque ſurrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα, *id.*

Simu[illegible]um, τὸ εἴδωλον, *Dem.* ἡ εἰκὼν όνος, τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.*

Simulatè, εἰρωνικῶς.

Simulatio, ἡ προσποίησις, *Ariſtot.* à ſimulatione alienus, τοῦ προσποιήματος ἀπέχων, *Diod. Sic.* probitatis, ἡ ὑπόκρισις, *N. T.*

Simulator, ὁ προσποιούμενος, ου, *Dem.* ὁ μιμητής, probitatis, cum tamen nequam ſit, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *N. T.*

Simulatus, ὁ ϗ ἡ προσποίητος, ου, *Ariſtot.* inimicitia, ἔχθρα, *Dem.* cauſſa, ἡ πρόφασις, εως, *id.* τὸ πρόσχημα, ατος, *id.*

Simulo, προσποιέομαι, amicum, εἶναι φίλος, *Æſchin.* furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, *Lucian.* cauſſas, πλάττω προφάσεις, *Dem.* juſtitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, *Iſocr.* morbum, προφασίζομαι νόσον, *Dem.* σκήπτομαι ἀῤῥωστεῖν, *Plut.* & fingo aliquid, πλάττομαι τι ϗ προσποιέομαι, *id.* odiſſe liberos, πλάττομαι τοὺς παῖδας μισεῖν, *Lycurg.* me indigere, προσποιέομαι τὸ δεῖσθαι, *Iſocr.* gaudere, χαίρειν, *Xen.*

Simultas, ἡ ἀπέχθεια, ας, *Dem.* ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ης, *Iſocr.* Confer *Inimicitia.*

Simus, σιμὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Sin, εἰ δὲ, *Dem.*

Sinapi, τὸ σίνηπι, εως, *Dioſc.*

Sincerè, καθαρῶς, *Plut.*

Sinceritas, ἡ εἰλικρίνεια, *N. T.*

Sincerus, ὁ ϗ ἡ εἰλικρινὴς, έος, *Xen.*

Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος, *Al. Aphr.*

Sindon, ἡ σινδὼν, ονος, *Herodot.*

Sine, ἄνευ, arte & labore aliquid perficere, ἄνευ τέχνης ϗ πραγματείας τι πράττειν, *Dem.* adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, *Dem.* dubio, ἀναμφιβόλως, *Macar.* ὁμολογουμένως, *N. T.*

Singularis, ἑνικὸς, ἡ, ὸν, numerus, ἀριθμὸς, οῦ, *Gramm.* μοναδικὸς, ἡ, ὸν, i. e. *eximius*, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Dem.*

Singulariter, ἑνικῶς, *Naz.* i. e. *excellenter*, ἐξόχως, διαφερόντως, *Iſocr.*

Singulatim, ἰδία, *N. T.*

Singultim, λύγδην, *Suid.*

Singultio, λύζω, *Suid.*

Singultus, ἡ λύγξ, γὸς, *Thuc.* ὁ λυγμὸς, *Plut.*

Singulus, ἑκαστός, τις, ἡ τις, όν τι, *Thuc.* ſinguli, οἱ καθ' ἕκαστον; ſingulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμεραν, *Lucian.* in ſingula capita, κατα κεφαλὴν, *Dion. Hal.*

Siniſter, ἀριστερός, ὰ, ὸν, *Plut.* λαιὸς, ὰ, ὸν, *Joſ.* manus, ἀριστερὰ χεὶρ, *Herodot.* ſiniſtram verſus, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.* ad ſiniſtram, ἐς ἀριστερὰν, *Herodot.* à ſiniſtris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων, *N. T.*

Siniſteritas, ἡ ἐπαριστερότης, ητος, *Ariſtot.*

Siniſtrè, ἐπαριστέρως, *Plut.*

Siniſtrorsùm, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.*

Sino, ἐάω τι, *Dem.* populum injuriâ adficere & adfici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ϗ περιοράω αὐτὸν ὑβριζόμενον, *Iſocr.* civitates ſubverti, περιόπτομαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένας, *id.* ne ſinite, μὴ ἐπιτρεπετε, *Xen.* Confer *Permitto, Concedo.*

Sinuo, κολπόω τι, *Lucian.*

Sinuoſus, ὁ ϗ ἡ κολπώδης εος, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ πολύπτυχος, ου, *Lucian.*

Sinus, *corporis humani, maris, veſtis*, ὁ κόλπος, ου, *Lucian. Strabo, Herodot.* in ſinu habere, ὑπὸ κόλπου ἔχειν, *Lucian.* in ſinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, *Hom.*

Sipho, ὁ σίφων, ωνος, *Galen.*

Siphunculus, τὸ σιφώνιον, ου, *Heſych.*

Siquando, εἴ πότε, ἐάν πότε.

Siquidem, εἴπερ, *Dem.* εἴπερ ἄρα, *id.*

Siren, ἡ σειρὴν, ῆνος, *Strabo.*

Siriaſis, ἡ σειρίασις, εως, *Gal.*

Sirius, ὁ σείριος, ου, *Ariſtot.* ὁ κύων, νος, *Lucian.* ὁ ἀστρῷος κύων, *Chryſ.*

Siſara, ἡ ἐρείκη, ης, *Dioſc.*

Siſer, τὸ σίσαρον, ου, *Dioſc.*

Siſto, ἐφίστημι, greſſum, πορείαν, *Plut.* coram magiſtratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, *Dion. Hal.* alvum, ἵστημι κοιλίαν, *Dioſc.* equum currentem, παρίστημι ἵππον, *Xen.*

Sitella, τὸ γαυλίδιον, ligula, ἡ ἄμφωτις.

Sitibundus, ſeu **Siticuloſus**, διψαλέος, α, ον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄνικμος, ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, ὁ ϗ ἡ διψώδης, *Dioſc.*

Sitienter, διψαλέως.

Sitio, διψάω, aquam, τοῦ ὕδατος, *Herodot.* valdè, καταδιψάω, *Xen.*

Sitis, ἡ δίψα, *Plut.* τὸ δίψος, εος, *Xen.* ſitim reſtinguo, σβέννυμι τὸ δίψος, *Lucian.* inhibeo, κωλύω δίψαν, *Plut.* excito, δίψαν παρασκευάζω, *Ariſtot.*

Situla, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία, ἡ ὑδρίσκη.

Situs, ἡ θέσις, *Ariſtot.* loci, ἡ τοποθεσία, *ſqualor*, ὁ εὐρὼς, ῶτος, *Plut.* ſitu obſitus ſum, ſitum contrahe, εὐρωτιάω, *Theoph.*

Situs, κείμενος, ένη, ενον, *Dem.* ἱδρυθεὶς, *Max. Tyr.* ἱδρυνθεὶς, *Plut.* quantum in nobis ſitum, τὸ ἐφ' ἡμῖν, *Dem.*

Sive, εἴτε, velim, ſive nolim, βούλομαι γε, εἴτε μὴ, *Dem.* ruptum ſit, ſive luxatum, ſive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἀλλο τι σαθρὸν ᾖ, *id.* ſive, ſive, ἄντε, ἄντε, *Dem.* ἐάν τε, ἐάντε, *Ariſtot.*

Sium, τὸ σίον, *Dioſc.*

Smaragdus, ἡ σμάραγδος, ου, *N. T.*

Smegma, τὸ σμῆγμα, ατος, *Dioſc.*

Smegmaticus, σμηγματικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, *Plut.*

Smilium, τὸ σμίλιον, ου, *Lucian.*

Soboles, ὁ ἔκγονος, ου, *Dem.* Confer *Liberi.*

Soboleſco, ὑποφύομαι.

Sobriè, νηφαλίως, *Poll.* σωφρόνως, *Plut.*

Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νεφαλιότης, ητος, ἡ σωφροσύνη.

Sobrina, ἡ ἀνεψία, *Xen.*

Sobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, *Plut.*

Sobrius, νηφάλιος, α, ον, νήφων, ουσα, ον, *Dem.* ſum, νήφω, *Dem.* fio, ἀνανήφω, *Lucian.* ἐκνήφω, LXX.

Soccus, ὁ πῖλος, *Lucian.* τὸ ποδεῖον, ου, *Theophr.*

Socer, ὁ πενθερὸς, ου, *Dem.* ὁ κηδεστὴς, οῦ, *idem.*

Socia, ἡ ἑταίρα, ας, *Plut.*

Sociabilis, ὁ ϗ ἡ συναγελαστικὸς, ἡ, ὸν, κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Socialis, ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, rex, βασιλεὺς, *Dem.* συμμαχὶς, ίδος, urbs, πολις, *id.*

Socialiter, ἑταιρικῶς.

Societas, ἡ ἑταιρία, *Iſocr.* & amicitia, ἡ συμμαχία ϗ φιλία, *Dem.* ſocietatem facere ſeu coire, ποιεῖν συμμαχίαν; cum aliquo, συνθεσθαι πρός τινα συμμαχίαν; deſerere, ἀφιστασθαι συμμαχίας τινὸς, *id.* dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, *Iſocr.* attrahere aliquem ad ſuam ſocietatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ συμμαχίαν, conferre ſe ad ſocietatem alicujus, εἰσελθεῖν εἰς συμμαχίαν τινὸς, *id.*

Socio, συμμίγνυμι, *Plut.* συναγελάζω. Confer *Societas.*

Socius, ὁ ἑταῖρος, *Dem.* ὁ σύμμαχος, & amicus, σύμμαχος ϗ φίλος; ſocium eſſe alicui, σύμμαχον γίγνεσθαι τινι; eligere aliquem, αἱρεῖσθαι τινα; recipere aliquem, προσδέχεσθαι τινα, comparare alicui, κατασκευάζειν τινὶ, *idem.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* conſervare, σώζειν, *Dem.* amittere, ἀπόλλυσθαι, *idem.*

Socius, συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Socordia, ἡ ἀργία, *Dem.* ἡ ῥαθυμία, & negligentia, ῥαθυμία ϗ ἀμέλεια, & traditas, ϗ βραδύτης, *idem.*

Socorditer, ἀργῶς, *Dem.* Confer *Pigrè.*

Socors, ἀργὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* Confer *Piger.*

Socrus, ἡ πενθερὰ, ᾶς, *Heſych.* ἡ ἑκυρά.

Sodalis, ὁ ἑταῖρος, ου, *Xen.* Confer *Socius.*

Sodalitas, ſeu **Sodalitium**, ἡ ἑταιρία, ας, *Plut.* Confer *Societas.*

Sol, ὁ ἥλιος, *Ariſtot.* oritur, ἥλιος ἀνατέλλει; occidit, ἥλιος δύεται; ſolis ardor, ſeu ſplendor, ἡλίου φλογμὸς, *Philo.*

Solamen, idem quod *Solatium*.

Solaris, ἡλιακὸς, ἡ, ὸν, *Laert.*

Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, *Athen.*

Solatium, ἡ παραμυθία, *Syneſ.* τὸ παραμύθιον, ου, *Thuc.* adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, *Chryſ.*

Solea, ἡ ἐμϐὰς, άδος, *Lucian.* ἡ κρηπὶς, ῖδος, *Plut.* piſcis, ὁ βούγλωσσος, ου, *Dioſc.* equi, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Athen.*

Soleatus, κρηπιδωτὸς, ἡ, ὸν.

Solenne, feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς.

Solennis, ὁ ϗ ἡ ἐτήσιος, ου, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἑορτάσιμος; eſt, νομίζεται, *Xen.*

Solennitas, ἡ ἑορτὴ, *Thuc.*

Solenniter, ἐξ ἔθους, πανηγυρικῶς.

Soleo, εἴωθα, *Dem.* εἴθισμαι, *Iſocr.* συνείθισμαι, *id.* πέφυκα, hoc facere, τοῦτο ποιεῖν, *Iſocr.* ἔθος ἔχω, *id.* ſolet, ἔθος ἐστὶ, *Dem.*

Solers, δεινὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιστρεφὴς, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἀγχίνους, *Xen.* δεξιὸς, ὰ, ὸν.

Solerter, ἀγχινόως, *Ariſtot.*

Solertia, ἡ ἀγχίνοια, *Ariſtot.* ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* ἡ δεξιότης.

Solicitatio, ἡ ἐξαίτησις, εως.

Solicitè, ἐπιμελῶς, *Dem.*

Solicito, ἀνιάω, *Xen.* ἐπείγω τινὰ, *Iſocr.* *compello*, ἀναπείθω τινὰ, *Ariſtoph.*

Solicitudo, ἡ μέριμνα, ης, *Plut.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* ἡ φροντὶς, ίδος, *id.*

Solicitus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ περιδεὴς, έος, *Ariſtot.* πολυωρτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ πολυμέριμνος, ου, *Ariſtoph.* ſum, πολυωρέω, LXX. ἐπιμελέομαι, *Dem.* de re aliquâ, σπουδάζω περὶ τινος, *Iſocr.* φροντίζω περὶ τινος, *id.*

Solidè, στερεῶς.

Solideſco, στερεόομαι, *Xen.*

Soliditas, ἡ στερεότης, ητος, *Ariſtot.*

Solido, στερεόω, *Xen.*

Solidus, στερεὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Solitarius, μοναστικὸς, ἡ, ὸν, ἐρημαῖος, αία, αῖον.

Solitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Iſocr.*

Solium, ὁ θρόνος, ου, LXX. *vas balneatoreum*, ἡ πύελος, ου, *Lucian.*

Solo, ἐρημόω, *Thuc.*

Solœciſmus, ὁ σολοικισμὸς, οῦ, *Lucian.*

Solor, παρηγορέομαι, *Lucian.* Confer *Conſolor*.

Solſtitialis, τροπικὸς, ἡ, ὸν, *Procl.*

Solſtitium, ἡ τοῦ ἡλίου τροπή.

Solubilis, ὁ ϗ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.* λυτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Solum, τὸ πέδον, *Ariſtoph.* bonum, εὔγειον ἔδαφος, *Theophr.* verto, μελανίσταμαι, *Philo.* *planta pedis*, τὸ τέλμα, LXX.

Solùm, μόνον, *Plato*, μόνως, *Xen.* non ſolum, ſed etiam, οὐ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *Dem.*

Solvo, λύω, equos, ἵππους, *Xen.* nodum, σύναμμα, *Plut.* ex vinculis, ἐκ δεσμῶν, *Herodot.* ænigma, τὸ αἴνιγμα, *Lucian.* è portu, ἐκ λιμένος, *Syneſ.* ex Siciliâ in Africam, ἀνάγομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Λιϐύην, *Æl.* debita pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, *Dem.* pecuniam, ἀποτίω ἀργύριον, *Iſocr.* debitum, ἐκτίω τὸ ὄφλημα, *Lucian.* non ſum ſolvendo, οὐκ ἔστιν μοι ἡ ἔκτισις, *Ariſtot.*

Solus, μόνος, η, ὸν. *Dem.* οἶος, η, ον.

Solutè, ἐκλύτως, *Plut.*

Solutilis, ὁ ϗ ἡ ἔκλυτος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.*

Solutio, ἡ λύσις, εως, *Dem.* ἡ διάλυσις, εως, *Plut.* dotis, ἡ ἔκτισις τῆς προικὸς, *Dem.* pecuniæ, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, *Iſocr.*

Somniculoſè, ὑπνωτικῶς.

Somniculoſus, ὁ ϗ ἡ ὑπνώδης, *Plut.* ὁ ϗ ἡ κάθυπνος, *Ariſtot.* ὑπνωτικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Somnio, ὀνειρώττω, *Plato.* τί, ὀνειροπολήω, *Dem.* ἐνυπνιάζω, *Ariſtot.* ενυπνιάζομαι, *Plut.*

Somnium, τὸ ὄναρ, *Xen.* ὁ ὄνειρος, *Plut.* ne per ſomnium quidem, οὔτε ἐν ὕπνῳ, *Plato.* ſomnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, *Herodot.* jucundiſſimo ſomnio frui, ἡδίστῳ ὀνείρῳ συνεῖναι, *Lucian.*

Somnus, ὁ ὕπνος, *Dem.* ſomno corripi, ὕπνῳ καταλαμϐάνεσθαι, *Herodian.* obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, *id.* ſomnum capio, ὕπνου τυγχάνω, *Xen.* ὕπνον λαμϐάνω, *Plato.* adfero alicui, ποιέω τινὰ ὕπνου λαγχάνειν, *id.* εἰς ὕπνον τρέπω τινὰ, *Philo.* ſomno careo, διαγρυπνέω τὴν νύκτα, *Diod. Sic.* excito, ἐξυπνίζω τὸν καθεύδοντα, *Baſ.* ſomnum depello, τὸν ὕπνον ἀπωθέω, *Plato.*

Sonitus, idem quod *Sonus*.

Sono, ἠχέω, *Plut.*

Sonorus, ὁ ϗ ἡ ἠχώδης, εος, *Dem.* *Phal.*

Sons, ὁ ϗ ἡ ὑπόδικος, ου, *Dem.* Confer *Reus*.

Sonticus, βλαϐερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Sonus, τὸ ἦχος, εος, *Plato*, ἡ ἠχὴ, ῆς, *id.* ὁ δοῦπος; ſonum edo, φθέγγομαι, *id.*

Sophiſma, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Sophiſta, ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.*

Sophiſticus, σοφιστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Sopio, ὑπνόω, *Dioſc.* Confer *Somnus*.

Sopor, ὁ ὕπνος, ὁ κοῖτος. Confer *Somnus*.

Soporifer, καρωτικὸς, ἡ, ὸν.

Soporo, κοιμίζω. *Soph.*

Sorbeo, ῥοφέω, ova, ὠὰ, *Gal.*

Sorbilis, ῥοφητὸς, ἡ, ὸν, ῥοπτὸς, ἡ, ὸν, ovum, ὠὸν, *Dioſc.*

Sorbillo, ἀποῤῥοφέω, *Philoſtr.*

Sorbitio, τὸ ῥόφημα, *Galen.* ἡ ῥόφησις, *id.*

Sordeo, ῥυπάω, *Baſ.*

Sordes, ὁ ῥύπος, *Diod. Sic.* ἡ ῥυπαρία, ἡ ἄση, *Plato.* abſtergo, eluo, ῥύπτω, *Dioſc.*

Sordeſco, ῥυπαίνομαι, *Plut.* σπιλόομαι.

Sordidè, ῥυπαρῶς.

Sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω, *Iſocr.*

Sordidus, ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.* πιναρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* *perquam avarus*, ὁ ϗ ἡ μικρολόγος, ου, *Dem.*

Sorex, μῦς ἀρουραῖος.

Sorites, ὁ σωρείτης, ου, *Laert.*

Soror, ἡ ἀδελφὴ, ῆς, germana, ὁμοπατρία, *Dem.* uterina, ὁμομητρία, *id.*

Sororio, κυδωνιάω.

Sors, ὁ κλῆρος, *Dem.* ſeu pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, *Dem.* ſortem alicui dare, διδόναι τινι ἀφορμήν; reddere, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον, ſeu ἀρχαῖον; recipere cum uſurâ, ἀπολαϐεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ ἔργῳ; fraudare aliquem ſorte & uſuris, ἀποστερεῖν τινα τὰ κεφάλαια ϗ τὰς ἐπικαρπίας; & fortuna, ἡ μοῖρα ϗ τύχη, *id.* ſorte eligo, κληρόομαι, *id.* divido, κληροδοτέω, LXX. diſtribuo terram, κληρουχέω τὴν γῆν, *Ælian.*

Sorticula, τὸ κληρίδιον.

Sortilegus, ἡ χρησμῳδὸς, *Plato.* ſum, χρησμῳδέω, *Xen.*

Sortior, κληρόομαι, ſacerdotium, i. e. *de Sacerdotio*, ἱερωσύνην, *Dem.* *accipio*, honorem, τιμὴν, *Galen.* regionem, κατακληρουχέω χώραν, *Herodot.* partem aliquem, λαγχάνω τὴν μοιράν, τινα, *Dem.*

Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως, *Iſocr.*

Sortitò, κληρωτὶ, LXX.

Soſpes, σῶος, α, ον, *Xen.*

Soſpito, σώζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Soter, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Iſocr.*

Soteria, τὰ σωτήρια, ων, *Lucian.*

Spadix, ἡ σπάδιξ, ικος, *Plut.*

Spado, ἡ σπάδων, ωνος, ſeu [illegible], *Plut.* ὁ ἐκτετμημένος, *Ariſtot.* ὁ ἐκτομίας, *Herodot.*

Spargo, σκορπίζω, *N. T.* ſermonem ſeu famam, διαδίδωμι λόγον, ſeu φήμην, *Plut.* de aliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περὶ τινος, *Herodian.*

Sparſim, σποράδην, *Iſocr.*

Sparſio, ἡ σκόρπισις, εως.

Spatior, περινοστέω, περιπατέω.

Spatioſè, εὐρυχώρως.

Spatioſus, ὁ ϗ ἡ εὐρυχωρὴς, έος, *Strabo.*

Spatium, ὁ τόπος, amplum, πολὺς, *Dem.* ἡ εὐρυχωρία, *Thuc.*

Specialis, εἰδικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Specialiter, ſeu Speciatim, εἰδικῶς.

Species, τὸ εἶδος, *Plato.* ἡ ἰδέα, *Dem.* ἡ ὄψις, *Iſocr.* in ſpeciem, ὄψεως ἕνεκα.

Specillum, ἡ μήλη, ης.

Specimen, τὸ δεῖγμα, *Dem.* dare alicujus rei, ἐκφέρειν τινὸς, *Iſocr.* in re aliquâ, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι ἔν τινι, *Xen.* ſui, πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, *Dem.* artis, ἐν ἔργῳ θέσθαι τὴν τέχνην, *Æl.*

Specioſè, εὐπρεπῶς, *Thuc.* εὐειδῶς.

Specioſitas, ἡ εὐπρέπεια, *Plut.* τὸ εὐπρεπὲς, έος, *Thuc.*

Specioſus, ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, έος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ εὐειδής; facie, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσωπος, ου, *Philo.* ſum, εὐπροσωπέω, *N. T.*

Spectabilis, ὁ ϗ ἡ περίϐλεπτος, ου, *Lucian.* ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* θεατὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Spectaculum, τὸ θέαμα, ατος; crudele & miſerabile, δεινὸν ϗ ἐλεεινὸν, *Dem.* ἡ θέα, ας, publicè edo, θέαν ἐπιτελέω δημοσίᾳ, *Herodian.* fio, θεατρίζομαι, *N. T.*

Spectatio, ἡ θέα, *Herodian.* ἡ θεωρία, *Dem.*

Spectativus, θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Spectator, ὁ θεωρὸς, οῦ, *Dem.* ὁ θεατὴς, οῦ, *id.*

Spectatrix, ἡ θεάτρια, ας, *Poll.*

Specto, θεάομαι, imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Dem.* accuratè aliquid, θεωρέω τι ἀκριϐῶς, *Iſocr.* aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, *Dion. Hal.* veritatem, τείνω πρὸς ἀλήθειαν, *Ariſtot.* honores alicujus, ἀποϐλέπω εἰς τιμάς τινος, *Iſocr.*

Spectrum, τὸ φάσμα, *Lucian.* τὸ φάντασμα.

Specula, ἡ σκοπὴ, ῆς, *Philo.*

Speculatio, ἡ κατασκοπὴ, *Xen.* ἡ θεωρία.

Speculator, ὁ ἐποπτὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* ὁ σκοπὸς, οῦ, *Philo.* ὁ κατάσκοπος, ου, *Dem.*

Speculatorius, κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, navis, ἡ θεωρὶς ναῦς, *Poll.* ναῦς πρόπλους, *Thuc.* ναῦς πρώτοπλος, *Xen.*

Speculor, κατασκέπτομαι, *Xen.* κατασκοπέω, *id.* σκοπέομαι τι, *Dem.*

Speculum, τὸ κάτοπτρον, ου, *Philo.* τὸ ἔσοπτρον, ου, *N. T.* intueor, ἐσοπτρίζομαι, *Plut.*

Specus, τὸ σπήλαιον, ου, *Lucian.* τὸ σπέος.

Spelunca, τὸ ἄντρον.

Sperabilis, ἐλπιστὸς, ἡ, ὸν.

Sperno, ἐκφαυλίζω, *Plut.* aliquid, παραμελέω τινὸς, *Xen.* ὑπεροράω τινὸς, *id.* Confer *Contemno*, *Deſpicio*.

Spero, ἐλπίζω; hoc, τοῦτο, *Dem.* me conſecuturum, τεύξεσθαι τι, *Plut.* Confer *Spes*.

Spes, ἡ ἐλπὶς, ιδος, magna & præclara, καλὴ ϗ μεγάλη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* bona, ἀγαθὴ, *id.* dulcior, ἡδίων, *Iſocr.* exigua, μικρὰ, *id.* inanis, ματαία, *Dem.* κενὴ, *id.* futura, μέλλουσα, *id.* & exſpectatio, ϗ προσδοκία, *id.* ſpem injicio alicui, καθίστημι τινα ἐν ἐλπίδι, *id.* do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινὶ, *id.* facio alicui, ἐμποιέω προσδοκίαν τινὶ, *id.* concipio meliorem de re, λαμϐάνω ἐλπίδα βελτίω περί τινος, *id.* factum amplecti, πείθεσθαι ἐλπίδι τινὸς, *id.* bonam præ ſe ferre ſeu oſtendere, ἀγαθὴν ἐλπίδα προϐάλλεσθαι, *id.* magnam habeo de aliquo in aliquo repoſitam, ἐλπίδας πολλὰς ἔχω ἔν τινι τινὸς, *Iſocr.* præcido alicui, ἀποστερέω τινὰ ἐλπίδος, *Dem.* ſpe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, *id.* impelli ſeu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι, *id.* alia ex aliâ ſuſpendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, *id.* decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, *id.* duci alicujus rei, ἔρχεσθαι εἰς ἐλπίδα τινὸς, *id.* fruſtrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδος τινὸς, *id.* præter ſpem evenire, παρ᾽ ἐλπίδας ἐκϐαίνειν, *idem.*

Sphæra, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*

Sphæriſta, ἡ σφαιριστὴς, οῦ, *Athen.*

Sphæriſterium, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Plin.*

Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, *Plut.*

Spica, ἡ στάχυς, υος, *Plut.*

Spicatus, ὁ ϗ ἡ σταχυώδης, εος, ἐσταχυωμένος, η, ον, *Dioſc.*

Spicilegium, ἡ σταχυολογία, ας.

Spicor, σταχυοφυέω.

Spiculator, ὁ δορυφόρος, ου, *Herodot.*

Spiculo, ἀκονάω, *Lucian.*

Spiculum, τὸ στυράκιον, *Thuc.* τὸ ξυστὸν, *Xen.*

Spina, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.* acuta, ἡ ὀξυάκανθα, ης, *id.* dorſi, ἡ ῥαχὶς, ίδος, *Galen.*

Spinetum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, *Euſtath.*

Spineus, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, *N. T.*

Spinoſus, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.* ἀκανθικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Spinter, τὸ ψέλλιον, *Xen.* τὸ ψάλιον, *Dion.*

Spira, ἡ σπεῖρα, ας, *Ælian.* in modum ſpiræ, σπειρηδὸν, LXX.

Spirabilis, πνευστὸς, ἡ, ὸν, πνευστικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Spiraculum, ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, *Dem.* ſanctus, ἅγιον, *N. T.* altos gero, μέγα φρονέω, *Iſocr.* ſpiritum edo, ἀποψύχω, *Philo.* uſque ad extremum ſpiritum, εἰς ἐσχάτην ἀναπνοήν.

Spiro, πνέω, ignem, πῦρ, *Xen.* aliquid, φυσάω τι, *Dem. odorem emitto* croci, πνέω κρόκου, *Dioſc.* alicujus, ὄζω τι, *id.*

Spiſſamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, *Plato.*

Spiſsè, πυκνῶς, πύκνὸν, πυκνὰ, *Ariſtot.*

Spiſſeſco, πυκνόομαι, *Plut.*

Spiſſitas, ſeu Spiſſitudo, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*

Spiſſo, πυκνόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Spiſſus, πυκνὸς, ὴ, ὀν, *Theophr.* συχνός, ὴ, ὀν.

Spithama, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.*

Splen, ὁ σπλὴν, ηνὸς, *Plut.*

Splendeo, λάμπω, *Ariſtot.* σελαγίζω, στίλβω.

Splendeſco, λάμπομαι, *Xen.*

Splendidè, λαμπρῶς, *Xen.* φαιδρῶς, ἀγλαῶς.

Splendidus, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, luna, σελήνη, *Thuc.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἀγλαὸς, οῦ.

Splendor, *lucis, nominis, orationis,* ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut. Iſocr. Hermog.* ἡ αὐγὴ.

Splenеticus, σπληνητικὸς, ὴ, ὸν.

Splenicus, σπληνικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.* ὁ ϗ ἡ σπληνώδης, εος, *Hippocr.*

Splenium, τὸ σπλήνιον, *Poll.*

Spoliatio, ἡ σύλη, *Dem.* fanorum, ἡ ἱεροσυλία.

Spoliator, ὁ συλητὴς, οῦ; λαφυραγωγός.

Spolio, συλάω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* mortuos, σκυλεύω τοὺς νεκροὺς, *Thuc.* Confer *Eripio.*

Spolium, ἡ σύλη, *Dem.* τὸ σκύλον, *Plut.*

Sponda, τὸ τῆς κλίνης πλευρόν.

Spondeo, ὑπισχνέομαι, *Dem.* & polliceor me laturum legem, ἐγγυάομαι ϗ φημι νόμον θήσειν, *id.* pro amico, ἐγγυάομαι φίλον, *id.* alicui filiam, ἐγγυάω τινὶ, τὴν παῖδα, *Herodot.*

Spondylus, ὁ σπόνδυλος, *Poll.*

Spongia, ὁ σπόγγος, ου, *Plut.* ἡ σπογγιὰ, ᾶς, *id.*

Spongiola, τὸ σπόγγιον, *Ariſtoph.*

Spongioſus, ὁ ϗ ἡ σπογγώδης, εος, *Dioſc.*

Sponſa, ἡ νύμφη, ῆς, *Plut.* ἡ μνηστὴ, ῆς, *Pand.*

Sponſalia, τὰ νύμφια, ων, ἡ μνηστεία, ας, *Chryſ.* τὸ μνήστευμα, ατος.

Sponſalis, νυμφικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* thalamus, ὁ νυμφὼν, ῶν, *N. T.*

Sponſio, ἡ ἐγγύησις, εως, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.*

Sponſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*

Sponſus, ὁ νυμφίος, *Plut.*

Spontaneus, ἑκούσιος, ία, ιον, labor, πόνος, *Iſocr.*

Spontè, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσίᾳ, *id.* ἑκοντὶ, *id.* facio, αὐτοματίζω, faciens, ὁ ϗ ἡ αὐτοπάγγελτος, ου, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ αὐτοκέλευστος, ου, *Philo.* offero, ἑκουσιάζομαι, LXX.

Sporta, ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.* ἡ σαργάνη.

Sportella, ſeu Sportula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtot.* το φορμίον.

Spuma, ὁ ἀφρὸς, οῦ, *Lucian.*

Spumeſco, ἀφρίζω, *Diod. Sic.*

Spumeus, ὁ ϗ ἡ ἀφρώδης, εος, *Hipp.*

Spumo, ἀφρέω, *Heſych.*

Spumoſus, ὁ ϗ ἡ ἀφρώδης, *Hipp.*

Spuo, πτύω, *Xen.* crebro, πτυελίζω, *Hippocr.*

Spurcè, ῥυπαρῶς.

Spurcitia, ἡ ῥυπαρία, ἡ ἀκαθαρσια, *Dem.*

Spurco, ῥυπαίνω, *Philo.* σπιλόω, *N. T.*

Spurcus, ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, αἰσχρός.

Spurius, ὁ νόθος, *Plato.* ὁ μοιχίδιος, *Lucian.*

Sputo, πτυελίζω, *Hippocr.*

Sputum, τὸ πτύελον, *Al. Aphr.* τὸ πτύσμα, ατος, *N. T.*

Squaleo, αὐχμάω, *Cl. Al.* αὐχμέω, *Athen.* ῥυπάω.

Squalidè, αὐχμηρῶς, ῥυπαρῶς.

Squalidus, αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ αὐχμώδης, εος, *Galen.* ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Squalor, ὁ αὐχμὸς, *Ariſtoph.* ὁ ῥύπος.

Squama, *piſcis,* τὸ λέπος, εος, *Poll.* ἡ λεπὶς, ίδος, *Dioſc. ſerpentis, ſeu æris,* ἡ φολὶς, ιδος, *Ariſtot. Hippocr.*

Squameus, ſeu Squamatus, λεπιδωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* φολιδωτὸς, ὴ, ὸν, *idem.*

Squatina, ἡ ῥίνη, ης, *Æl.*

Squilla, ἡ καρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Squillula, τὸ καρίδιον, ου, *Ariſtot.*

Stabilimentum, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Stabilio, βεβαιόω, aliquid, τι, *Herodot.* ἀσφαλῶς κατατίθημι τι, *Dem.*

Stabilis, βέβαιος, α, ον, amicitia, φιλία, *Dem.* ὁ ϗ ἡ στάσιμος, ου, ingenio, τὸ ἦθος, *Plut.*

Stabilitas, ἡ σταθερότης, ητος, *Philo.* ἡ βεβαιότης, ητος, *Dem.*

Stabularius, ὁ πανδοχεὺς, εως, *Lucian.*

Stabulatio, ἡ ἐπιστάθμευσις, εως, ἡ ἐπισταθμεία, ας, *Diod.*

Stabulo, ſeu Stabulor, αὐλίζομαι, *Xen.* σταθμεύω, *Appian.* ἐπισταθμεύω, *Plut.*

Stabulum, ὁ σταθμὸς, *Xen.* ἡ ἔπαυλις, εως.

Stadium, τὸ στάδιον, ου, *Herodot.* ὁ στάδιος, ου, *Diod. Sic.* curro, σταδιοδρομέω, *Dem.*

Stagno, λιμνάζω, *Baſ.*

Stagnum, ἡ λιμνη, ης, *Pauſ.*

Stamen, ὁ στήμων, ονος, *Plut.* duco, στημονίζομαι, *Ariſtot.*

Stamineus, στημόνιος, ία, ιον, *Theophr.*

Stanneus, κασσιτέρινος, ινη, ινον, LXX.

Stannum, ὁ κασσίτερος, *Lucian.*

Statarius, ὁ ϗ ἡ στάσιμος, *Plut.* σταδιαῖος, αία, αῖον, *Themiſt.* pugna, ἡ ἐκ συστάσεως μάχη, *Herodian.* ἡ σταδιαία μάχη, *Lucian.* τὸ συσταδὸν μάχεσθαι, *Herodian.*

Stater, ὁ στατὴρ, ῆρος, *N. T.*

Statera, ὁ σταθμὸς, *Diod. Sic.* ὁ ζυγὸς, *Plut.*

Statim, αὐτίκα; audietis, ἀκούσεσθε, *Dem.* ſurgens, εὐθὺς ἀναστὰς, *idem,* ſentitur, ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως, *idem.* τὸ παραυτίκα, *Lucian.* ſtatim, à puero, εὐθὺς ἐκ νέων, *Ariſtot.*

Statio, ἡ στάσις, *Greg.* militaris, ἡ τάξις, *Thuc.* ſtationem deſero, τάξιν λείπω, *Æſch.* ſtationis deſertor, ὁ λειποτάκτης, *Phil.* ſtationis deſertio, ἡ λειποταξία, *idem.*

Stationalis, σταδιαῖος, αία, αῖον, *Heyſch.*

Stativa, ὁ σταθμὸς, *Herodian.* τὸ στρατόπεδον.

Stativus, σταθμικὸς, ὴ, ὸν.

Stator, στήσιος, Jupiter, ζεὺς, *Dem.* ὀρθώσιος, *Dion. Hal.*

Statua, τὸ ἄγαλμα, *Dem.* τὸ ἕδος, εος, *idem.* ὁ ἀνδριὰς, άντος, *id.* Dei, ἕδος θεοῦ, *Dion. Hal.* ſtatuam erigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα, *Lucian.* alicui æream, ἵστημι τινι χαλκὴν εἰκόνα, *Dem.* ἵστημι τινα χαλκοῦν; dedicatum eſſe, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, *id.*

Statuaria, ἡ ἀγαλματουργία, ας, *Max. Tyr.* ἡ ἀνδριαντοποιΐα, ας, *Xen.* officina, τὸ ἑρμογλυφεῖον, ου, *Plato.*

Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἑρμογλυφεὺς, εως, *Lucian.* δημιουργὸς ἀγαλμάτων, *Max. Tyr.*

Statumen, ὁ χάραξ, ακος.

Statumino, χαρακίζω.

Statuo, ἵστημι, tropæum, τροπαιον, *Xen.* fanum, ἱδρύομαι ἱερὸν, *Dion. Hal.* quæ honeſtiſſima ſunt civitati, ψηφίζομαι τὰ καλλιστα τῇ πόλει, *Dem.* & decerno de rebus, quæ decet, γιγνώσκω ϗ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* Confer *Decerno,* item *Colloco.*

Statura, ἡ ἡλικία, LXX. admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, *Lucian.* ſtaturæ ejuſdem, ὁ ὁμῆλιξ, *id.*

Status, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.* εἰρημένος χρόνος, *id.*

Status, ûs, ἡ κατάστασις, εως, reip. τῆς πόλεως, *Iſocr.* in eo ſtatu res ſunt, ut, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, ὥστε, *id.* quo in ſtatu ſunt res veſtræ? πῶς ὑμῖν τὰ πραγματα ἔχει, *Dem.*

Statutum, τὸ δόγμα, ὁ θεσμὸς, ſtatuta & leges, τὰ καθεστῶτα, ων, *Iſocr.*

Statutus, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.*

Stella, ὁ ἀστὴρ, έρος, *Ariſtot.* fixa, ἀπλανὴς, έος, *Lucian.* errans, ἀσταθὴς, έος, *id.*

Stellio, ὁ ἀσκάλαβος, ου, *Ariſtot.*

Stello, ἀστερίζω, *Plut.*

Stercorarius, κοπρικὸς, ὴ, ὸν.

Stercoratio, ἡ κόπρωσις, εως, *Theophr.* ἡ κόπρισις, εως, *id.*

Stercoreus, κόπρινος, ίνη, ινον, δεισαλέος, έα, έον, *Cl. Al.*

Stercoro, κοπρίζω. *Theophr.*

Stercoroſus, ὁ ϗ ἡ κοπρώδης, εος.

Stercus, ἡ κόπρος, ου, *Xen.* ὁ ἀπόβατος, ου, *Cl. Al.* τὸ ἀφόδευμα.

Sterileſco, στειρόομαι.

Sterilis, λυτρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* στεῖρος, α, ον, ἀφορέων, ουσα, ὸν, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἄγονος, ἄκαρπος.

Sterilitas, ἡ στείρωσις, εως, *Baſ.* ἡ ἀφορία, ας, *Plut.* ἡ ἀγονια.

Sternax, καταβλητικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Sterno, στρώννυμι, lectum, κλίνην, *Xen.* διαστρώννυμι τι, *Athen.* *proſterno,* καταβάλλω τι, *Iſocr.* aliquem ſolo, κατατείνω τινὰ ἐπὶ τὸ ἔδαφος, *Plut.*

Sternuo, πτάρνυμαι, *Ariſtot.* πταίρω.

Sternutatio, ὁ πταρμὸς, οῦ, *Galen.*

Sternuto, idem quod *Sternuo.*

Sterquilinium, ἡ κοπρία, *Chryſ.* ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Athen.*

Sterto, ῥέγχω, LXX. κνωσσω.

Stibium, τὸ στίμμι, *Poll.*

Stigma, τὸ στίγμα, ſtigmate in fronte notare, στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου, *Ælian.*

Stilla, ἡ σταγὼν, όνος, *Athen.* ὁ σταλαγμός.

Stillatitius, στακτος, ὴ, ὸν, *Eur.* σταλακτικός, ὴ, ὸν, *Dioſc.* σταλακτὸς, ὴ, ὸν, *idem.*

Stillicidium, ἡ λιβὰς, άδος, *Suid.*

Stillo, σταλάω, *Lucian.* σταλάζω, ἀποστάζω τι, *Philo.*

Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.

Stimulator, ὁ κέντωρ, ορος.

Stimulo, κεντρίζω, *Philo.* κεντέω, *Theophr.* παροξύνω.

Stimulus, τὸ κέντρον, *Plut.* voluptatis, ἡ οἰστρηλασία τῆς ἡδονῆς, *Joſeph.*

Stipatio, ὁ περιστοιχισμὸς, οῦ.

Stipator, ὁ δορυφόρος, *Xenoph.* ὁ δεξιολάβος, *N. T.* ὁ σωματοφυλαξ, *Herodian.*

Stipendiarius, ὁ ϗ ἡ ὑποτελὴς, έος.

Stipendior, μισθοφορέω, *Dem.*

Stipendium, ἡ μισθοφορὰ, *Dem.* ἡ μισθοφορία, ὁ μισθὸς; mereo, μισθοφορέω; tres annos facio ſub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη; mereor bina, μισθοφορέω διχόθεν; ſolvo militibus, δίδωμι, ſeu ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρατιώταις, *id.* ſtipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι τῶν ξενιτευομένων στρατοπεδὸν, *Iſocr.* quindecim menſium fraudare milites, ἀποστερεῖν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν πεντακαίδεκα μηνῶν *id.* carens, ὁ ϗ ἡ ἄμισθος, *Dem.*

Stipes, ὁ κορμὸς, οῦ, ὁ κορσὸς, οῦ, *Heſych.*

Stipo, πυκνόω, *Plut.* στείβω, latus alicujus, δορυφορέω, *Xen.*

Stips, κέρμα, ατος, *Dem.* ſtipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μεταιτέω, *Herodian.*

Stipula, ἡ καλάμη, *Dion. Hal.* τὸ κάρφος, εος, *Lucian.*

Stipulatio, τὸ ἐπερώτημα, ατος, *N. T.*

Stipulor, ἐπερωτάω, διομολογέομαι, συγγράφω.

Stiria, ὁ σταλαγμὸς συμπαγεὶς.

Stirpitùs, ῥιζόθεν, *Herodian.*

Stirps, τὸ ῥιζόφυτον, ου. *genus,* τὸ γένος, *Dem.* Confer *Genus.*

Stiva, ἡ ἐχέτλη, ης, *Heſ.*

Sto, ἵσταμαι, *Ariſtot.* ἑστήκω, *Dem.* à partibus alicujus, ὑπάρχω τινὶ, *id.* συνίσταμαι τινι, *Themiſt.* ab aliquo, πρὸς τινὸς εἰμι, *Thuc.* pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, *Iſocr.* ſtat ſententia, ἀλλ᾽ ἤδη γε ἀπεφηνάμην, *Lucian.*

Stola, ἡ στολὴ, ῆς, *Herodian.*

Stolidè, ἀποπλήκτως, βλακωδῶς, *Juſt. Mart.*

Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, *Ariſtot.* ἡ ἠλιθιότης, ητος, *Heſych.* Confer *Stultitia.*

Stolidus, ὁ ϗ ἡ ἀβέλτερος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσύνετος, ου, ἠλίθιος, ία, ιον, *idem.*

Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, *Thuc.*

Stomachicus, στομαχικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Stomachor, ἀγανακτέω, *Dem.* δυσχεραίνω.

Stomachoſus, ὀργίλος, η, ον.

Stomachus, ὁ στόμαχος, ου, *Galen.*

Storea, ὁ ſive ἡ ψίαθος, ου.

Strabo, ὁ σίλλος, *Lucian.* ὁ στραβὸς, *Gal.* ὁ ϗ ἡ παραβλὼψ, ῶπος, ſum, στραβίζω.

Strages, ὁ ὄλεθρος, bellica, ἧττα πολέμου, *Æſchin.* hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, *Thuc.*

Stragulum, ἡ στρωμνὴ, *Xen.* τὸ στρῶμα.

Stramen, τὸ κάρφος, εος, *Ariſtot.*

Stramineus, κάρφινος, ίνη, ινον.

Strangulatio, ὁ πνιγμὸς, *Dioſc.* ἡ πνὶξ, γὸς, *Hippocr.*

Hippocr. ἡ ἀγχόνη, *Dion. Hal.* ἡ στραγγάλη, *Joſeph.*

Strangulo, ἄγχω, *Lucian.* ἀγχονάω, *Dion. Hal.* ἀπαγχονίζω, *Lucian.* ἀποπνίγω, *Xen.*

Stranguria, ἡ στραγγουρία, ας, *Gal.*

Strategema, τὸ στρατήγημα, ατος, *Iſocr.*

Stratum, τὸ στρῶμα, ατος, *Xenoph.*

Strena, ἡ ἐπινομὶς, ίδος, *Athen.* τό ξένιον.

Strenuè, ἐῤῥωμένως, *Dem.* ἀνδρείως, *Iſocr.* facio, ἀνδραγαθέω, *Plut.*

Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, *Xenoph.* ἡ ἀριστεία, ας.

Strenuus, δραστήριος, ία, ιον, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ου, *Dem.* ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, *idem.* ὁ ϗ ἡ ἀγήνωρ.

Strepitus, ὁ ψόφος, *Dem.* & plauſus, θόρυβος, ϗ κρότος, ſtrepitum excito, ποιέομαι θόρυβον, *id.*

Strepo, ψοφέω, *Lucian.* κτυπέω, *Ariſtot.*

Stria, ὁ πτύξ, χός.

Striatus, ὁ ϗ ἡ πτυχώδης, εος.

Strictè, ſeu Strictim, ἀκροθιγῶς, *Dioſc.* ἐπιλίγδην, *Lucian.*

Stricturæ, οἱ σπινθῆρες.

Strideo, ſeu Strido, τρίζω, dentibus, τοὺς ὀδόντας, *N. T.* ῥοιζέω, βρύχω.

Stridor, ὁ βρυγμὸς, *N. T.* ὁ τρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* muris, τρισμὸς μυὸς, *Plut.* rudentum, συριγμὸς κάλων, *Dion. Hal.*

Stridulus, λιγυρὸς, ὰ, ὸν.

Strigilis, ἡ ξυστρὶς, ίδος, *Lucian,* ἡ στελγίς.

Strigmentum, τὸ ξύσμα, ατος, τὸ ἀποστλέγγισμα, ατος, *Strabo.*

Strigoſus, λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *Diod. Sic.* στριφνὸς, ἡ, ὸν.

Stringo, στύφω τὶ, *Galen.* σφίγγω, gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, *Lucian.* pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τοῦ κολεοῦ, LXX.

Strix, τὸ σύρνιον.

Strobilus, ὁ στρόβιλος, *Plut.*

Strophæ, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.*

Strophidium, τὸ στροφίδιον.

Strophium, τὸ στρόφιον, *Poll.*

Structilis, κατασκευαστὸς, ἡ, ὸν.

Structor, ὁ τέκτων, ονος, *N. T.* ὁ κατασκευαστὴς, annonæ, ὁ σιταρχέων, οντος, *Philo.* ὁ σιταγωγῶν, *Lucian.* ὁ σιταγωγὸς, *idem.*

Structura, ἡ δόμησις, εως, *Heſych.* ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* orationis, ἡ συνθήκη, ης, τοῦ λόγου.

Strues, ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ὄγκος.

Struma, ἡ χοιρὰς, *Hippocr.* τὸ φῦμα χοιραδῶδες, *Plut.* bovis morbus, ὁ κραῦρος, *Ariſtot.*

Strumoſus, ὁ ϗ ἡ χοιραδώδης, εος, *Ariſtot.* κραυρῶν, ῶσα, ον, *id.*

Struo, κατασκευάζω, *Dem.* aciem, τάττω, *Thuc.* dolos ſeu inſidias alicui, ἐνέδρας τίθημι τινι, *Plut.*

Studeo, σπουδάζω, alicui rei, περί τινος, *Plut.* περί τι, *Herodot.* ἐπί τινι, *Iſocr.* ὑπὲρ τινος, *Dem.* τὶ, *Plut.* ἐπιτηδεύω, τι, *Thuc.* Confer *Incumbo,* item *Studium.*

Studioſè, σπουδαίως, *Ariſtot.*

Studioſus, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ſapientiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφιαν ὢν, *Iſocr.* Philoſophiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, *id.*

Studium, ἡ σπουδὴ; ponere in re aliquâ, σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato.* πρός τι, *Dem.* numerorum, ἡ διατριβὴ περί ἀριθμοὺς, magno ſtudio exequi mandata, πολλῇ σπουδῇ πράττειν τὰ παρηγγελμένα, *Xen.* deſcribo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, *Ariſtot.*

Stultè, ἀνοήτως, *Dem.* ἀγνωμόνως, *idem.* εὐήθως, *id.* ἠλιθίως.

Stultitia, ἡ εὐήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἀφροσύνη, ης, LXX. ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ μωρία.

Stultus, ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὐήθης, εος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *idem.* μωρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*

Stupa, ἡ στύπη, *Joſ.* τό στυππεῖον, *Xen.*

Stupefacio, ἐκπλήττω τινὰ, *Herodian.*

Stupefio, ἐκπλήττομαι, aliquâ re, τινὶ, *Dem.* ταράττομαι.

Stupeo, καταπλήττομαι, aliquâ re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαι ἐπί τινι, *Xen.* πρός τὶ, *Plut.*

Stupiditas, ἡ ἀναισθησία, *Dem.* ἡ εὐήθεια.

Stupidus, ὁ ϗ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Gal.*

Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας, *Dem.*

Stuprator, ὁ μοιχευτὴς, ὁ διακορευτὴς.

Stupro, διακορεύω, virginem, τινὰ, *Plutarch.* καταισχύνω τινὰ, *Lyſ.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*

Stuprum, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, *Philo.* ἡ φθορὰ, ας, *id.* ἡ διακόρησις.

Sturnus, ὁ ψὰρ, ρὸς, *Baſ.*

Stylus, ὁ στύλος, ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.* orationis, ἡ ἀγωγὴ τοῦ συγγραφέος, *Dion. Hal.*

Suada, ἡ πειθὼ, όος.

Suadeo, πείθω; alicui facere, τινὰ πράττειν, *Iſocr.* aliquid malè, συμβουλεύω τινὶ κακὸν τι; *Plato.* de aliquâ re, τινί περὶ τινος, *Iſocr.* alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὔνοιαν, *Iſocr.* bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον, *Dem.* tibi hoc, σοὶ τοῦτο, *Xenoph.* de hoc, περὶ τούτου, *Iſocr.* ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, *Plut.*

Suarius, ὁ συφορβὸς, *Heſych.* ὁ συβώτης, *Plato.*

Suaſio, ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.* εἰσήγησις, εως, *Theod.* ἡ παραίνεσις.

Suaſor, ὁ εἰσηγητὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ σύμβουλος.

Suaſorius, παραινετικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Suaviatio, ἡ φίλησις, εως.

Suaviolum, τὸ φιλημάτιον, ου.

Suavior, καταφιλέω, *Xen.* φιλέω, *Athen.* τῷ στόματι, *Xen.*

Suavis, ἡδὺς, εῖα, ὺ, *Plato.* μείλιχος.

Suavitas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.*

Suaviter, ἡδέως, *Iſocr.*

Suavium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Sub, ὑπὸ, *cum Dat.* ſub aliquo ſum, ὑπὸ τινι εἰμι, *Dem. cum Accuſ.* ſub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, *id.* idem tempus, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους; ſub ſuam poteſtatem redigere, ὑφ ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Viget.* homines qui ſub ſole ſunt, οἱ ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἄνθρωποι, *Dem. cum Dat.* ſub veſtibus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, *Herodian.* ἐπὶ, *cum Gen.* ſub aliquo, ſeu ſub alicujus imperio, ἐπί τινος, *id.* ſub auroram, ἅμα τῷ ἕῳ, *Æſchin.* ſub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, *Xen.* in Compoſitione, quando ſignificationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, ferè, etiam per ὑπὸ redditur, ut ſubamarus, i. e. aliquantùm amarus, ὑπόπικρος, *Dioſc.* ſubdulcis, ὑπόγλυκυς, *idem.* ſubmarinus, i. e. infra mare. ὕφαλος, *Lucian.* ſubſcribo, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, *Athen.*

Subactio, ἡ κατεργασία, τῆς γῆς, *Theophr.*

Subæratus, ὁ ϗ ἡ ὑπόχαλκος, ου, nummus, νόμισμα, *Poll.*

Subagito, ὑποσείω.

Subbibo, ὑποπίνω, *Xen.*

Subdialis, e, ὁ ϗ ἡ ὕπαιθρος, ου, locus, τόπος, *Lucian.*

Subdititius, ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, *Dem.* oratio, λόγος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ὑπόβλητος, ου, homo, πρόσωπον, *Plato.*

Subditus, ὑποτεταγμένος, ένη, ένον, alicujus imperio, ἀρχόμενος, ένη, ένον, *Dem.* ὑποταττόμενος, ένη, ένον, *id.* ὁ ϗ ἡ ὑπήκοος, ου, *Herodian.*

Subdo, ὑποβάλλω τὶ, *Lucian.* aliquid alicui, ὑποτίθημι τὶ τινὶ, *Plut.* Confer *Subjicio.*

Subdolè, ἀπατηλῶς, ὑπούλως, *Plut.*

Subdolus, ἀπατηλὸς, ἡ, ὸν, *Plato,* ὁ ϗ ἡ ὕπουλος, ου, *Herodian.*

Subdubito, ὑπαπορέω.

Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, *Dioſc.* me ex viâ, ἐμὲ ἐκ της ὁδοῦ, *Ariſtoph.* aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, *Herodian.* me è turbâ, ἐκνεύω τοῦ ὄχλου, *N. T.* rationem ſeu calculum, λογίζομαι, *Plut.*

Subductio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* ventris, κοιλίας, *Dioſc.*

Subeo, ἐνδύομαι τι, *Xen.* ἐς τι; bellum, ὑποδύω πολεμον, *Lucian.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* perſonam alicujus, τινὰ, ſeu σχημά τινος, *Ariſtot.* per medium, διαδύνω, *Ariſtot.* flumen, ἀναβαίνω ἐπὶ ποταμον, *id.*

Suber, ὁ φελλὸς, οῦ, *Lucian.*

Subereus, φέλλινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Subigo, βιάζομαι; farinam, ἀναφύρω, *Dioſc.* terram, κατεργάζομαι, *Theophr.*

Subjicio, ὑποβάλλω; alicui aliquid ſub pedes alicujus, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τοὺς πόδας τινὸς, *N. T.* oculis, πρὸ ὀμμάτων ποιέω, *Ariſtot.* collum jugo, ὑποτίθημι τὸν αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.* aliquem poteſtati alicujus, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι, *Iſocr.* ἐκδίδωμι τινὰ τινί.

Subinde, θάμα, *Xen.*

Subitaneus, ὁ ϗ ἡ ἀφνίδιος, *Galen.* ὁ ϗ ἡ ἐξαφνίδιος, *Xen.*

Subitò, ἀφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.*

Subitus, idem quod *Subitaneus.*

Subjugalis, ὑποζύγιος, ία, ιον.

Subjugo, ὑποτάσσω, *Dem.* aliquem alicui, ἔκδοτον ποιέω τινὰ τινι, *Æſchin.* ποιέομαι τινα ὑπό τινι, *Iſocr.*

Subjungo, ὑποτάσσω, *Dem.* ἐπιφέρω, *Dion. Hal.*

Sublevo, ἀποκουφίζω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινος, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἐπικουφίζω τινὰ πρός τι, *Philo.* juvo, aliquem, ὠφελέω τινὰ, *Plut.* τινὶ, *Dioſc.* συμφέρω τινι, *Dem.* inopiam alicujus, λύω τινί τὴν ἀπορίαν, *Lucian.* ſpe, ἐπαίρω ἐλπίδι, *Thuc.*

Sublica, ἡ δοκὶς, ίδος, *Philo.*

Sublicius, ξύλινος, ίνη, ινον; pons, γέφυρα, *Plut.*

Subligaculum, τὸ περίζωμα, ατος, *Plut.*

Subligo, ὑποζώννυμι, *Plut.* ὑποδέω, *Xen.*

Sublimis, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ μετέωρος.

Sublimitas, τὸ ὕψος, *Thuc.* ἡ ὑπεροχή.

Sublimiter, ὑψηλῶς.

Sublimo, ὑψηλόω, ὑψόω τι, *N. T.*

Sublino, ὑποχρίω, *Xen.* ὑπαλείφω.

Submergo, καταδύω, navem, ναῦν, *Thuc.* aquâ ſeu mari, καταποντίζω τι, *Plut.*

Submerſio, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Submerſus, ὑποβρύχιος, ια, ιον.

Subminiſtro, ὑπουργέω, *Thuc.* ὑπηρετέω.

Submiſſio, τὸ χάλασμα, ατος, ὁ ϗ ἡ ἀνθύπειξις, εως, *Plut.*

Submitto, ὑποπέμπω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑποτάττω τι τινι, *Plut.*

Submoneo, ὑπομιμνήσκω, *Lucian.*

Submoveo, ἀπαλλάττω, *Dion. Hal.* ὑπεξαίρομαι; in totum, ἀθρόον μεθίστημι, *id.* aliquid ab aliquo, ἀπερύκω τι ἀπό τινος, *Xen.* è domo, ἐκτοπίζω ἐκ τῆς οἰκιας, *Lucian.* aliquem ab honore, παρωθέω τινὰ τῆς τιμῆς, *id.*

Subnaſcor, ὑποφύομαι.

Subnecto, ὑπενείρω.

Subo, καπριάω, *Ariſtot.* καπρίζω, *id.*

Suboleo, προαισθάνομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Suborno, ὑποκοσμέω; falſos teſtes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, *Dem.* aliquem, ὑποπέμπω τινὰ, *Dion. Hal.*

Subrepo, ὑφέρπω, ὑφερπύζω.

Subrideo, ὑπομειδιάω.

Subripio, ὑφαρπάζω, *Ariſtoph.*

Subrogo, ἀντικαθίστημι, *Plut.* ὑφίστημι, *Xen.*

Subruo, ὑπορύττω, *Chryſ.*

Subſannio, χλευάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* σκώπτω τινὶ, *Herodian.* σκῶμμα λέγω πρός τινα, *Plut.* ἐπισκώπτω τινὰ, *Xen.*

Subſcribo, ὑπογράφω, propriâ manu literis, αὐτοχειρὶ τοῖς γράμμασι, *Theodoret.*

Subſcriptio, ἡ ὑπογραφὴ, *Baſ.* ἡ ὑποσημείωσις.

Subſeco, ὑποτέμνω, *Xenoph.*

Subſellium, ὁ βάθρος, ου, *Plut.*

Subſequor, ἐφέπομαι, aliquem, τινὶ, *Xenoph.* ἐπακολουθέω.

Subſervio, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Subſeſſor, ὁ ἐγκάθετος, ου, *N. T.*

Subſideo, ὑποκαθίζω, *Dion. Hal.* ὑφεδρεύω.

Subſidiarius, ἐπικουρικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.*

Subſidior, βοηθέω, *Xenoph.* ἀρήγω, *id.*

Subſidium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἐπιβοήθεια, ας, *Philo.* ἡ ἀρωγή, ῆς, *Æſchin.*

Subſigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι, *Xen.*

Subſilio, ὑποπηδάω, ὑφάλλομαι.

Subſiſto, ὑφίσταμαι, *Ariſtot.*

Subſolanus, ὁ ἀπηλιώτης, ου.

Subſtantia, ἡ ὑπόστασις, *Ariſtot.* ἡ οὐσία.

Subſtantialis, ὁ ϗ ἡ οὐσιώδης, εος, *Ariſtot.*

Subſtantialiter, οὐσιωδῶς.

Subſtantiatio, ἡ οὐσίωσις, εως, *Baſ.*

Subſterno, ὑποστρώννυμι, *Herodian.*

Subſtituo, ὑφίστημι, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* alium

lium in locum alicujus, καθίςημι τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.*

Subſto, ὑφίςαμαι, *Ariſtot.*

Subſtructio, ἡ ὑποδόμησις, εως.

Subſultim, ὑποπηδητικῶς.

Subſum, ὕπειμι, ὑπείκω.

Subtegmen, ἡ κρόκη, ης, *Plato.*

Subtendo, ὑποτείνω, LXX.

Subter, κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*

Subterfugio, ὑποφεύγω, *Thuc.* laborem, φεύγω τὸν πονον, *Plato.*

Subterlabor, ὑπαλεύομαι.

Subterraneus, ὁ ϗ ἡ καταγειος, ȣ, *Diod. Sic.* ὁ ϗ ἡ καταχθόνιος, ȣ, *N. T.*

Subtexo, καθυφαίνω.

Subtilis, λεπτὸς, ἡ, ὸν, *Phil.*

Subtilitas, ἡ λεπτότης, ητος, *Ariſtoph.* ἡ λεπτομέρεια, ἡ ἀγχίνοια.

Subtiliter, λεπτῶς, diſputo, λεπτολογέω, *Luc.*

Subtraho, ὑποςέλλομαι, de cibo, τῆς τροφῆς, *Ariſtot.*

Subtùs, κάτω, *Dem.*

Subucula, τὸ χιτώνιον, *Athen.* ὁ ὑποχίτων.

Subvectio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς.

Subveho, ἀνακομίζω, *Xen.*

Subvenio, βοηθέω, *Thuc.* alicui contra aliquem, ἔρχομαι τινι κατὰ τινος σύμμαχος, *Lucian.* Confer *Auxilior.*

Subvereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Subverſio, ὁ ἀνοικισμὸς, *Phil.* ἡ ἀνατροπή.

Subverto, ἀνατρέπω, *Dem.* Confer *Everto.*

Subula, τὸ ῥαφίον, ȣ, *Gal.* τὸ κεντήριον.

Subulcus, ὁ συβώτης, ȣ, *Lucian.* ὁ χοιροβοσκὸς, ȣ̃, *Theophr.* ὁ ὑφορβός.

Subvolo, ἀναπέτομαι, *Ariſtoph.* ἀνίπταμαι.

Suburbium, τὸ προάςειον, ȣ, *Dion. Hal.*

Succedaneus, ὁ ϗ ἡ ἀντανδρος.

Succedo, ὑποδυομαι, *Lucian.* alicui in magiſtratu, διαδέχομαι τὴν ἀρχήν τινος, *Dem.* alicui, τινὰ, *Lucian.* in regno, ἐκδέχομαι τὴν βασιλειαν τινὸς, *Herodot.* ſuccedit opus, περιχωρεῖ τὸ ἔργον, *Thuc.* obſidio ei ex ſententiâ, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βȣ́λεται, *Herodian.* feliciter & ſupra votum, αὐτῷ δεξιῶς ϗ ὑπὲρ πᾶσαν ευχὴν, *id.*

Succendo, ὑφάπτω, *Dion. Hal*

Succenſeo, ἐπιμέμφομαι, *Dion. Hal.* alicui, νεμεσάω τινὶ, *Plut.* δυσχεραίνω κατά τινος, *Lucian.* ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *id.*

Succenturio, ἀντικαθίςημι, *Plut.*

Succeſſio, *in officio*, ἡ διάδεξις, *Aret.* in hæreditate, ἡ διαδοχὴ, τȣ̃ κλήρȣ, *Plut.*

Succeſſivè, κατὰ διαδοχὴν, *Philo.* ἐκ διαδοχῆς, *Ariſtot.*

Succeſſor, ὁ διάδοχος, ȣ, in regno, βασιλείας, *Plut.* fio alicujus in hæreditate, γίγνομαι τινι τῆς κληρονομίας, *Iſocr.*

Succeſſus, *felix*, ἡ εὐπραξία, *Dem.* ἡ εὐτυχία; infelix, ἡ δυσπραξία, *Soph.* ſucceſſu felici utor, εὐπραγέω, *Thuc.* infelici utor, δυσπραγέω, *Plut.*

Succido, ὑποκόπτω, *Dion. Hal.*

Succido, ὑποπίπτω, ſub aliquid, τινὶ, *Plut.*

Succidus, idem quod *Succulentus.*

Succiduus, ὁ ϗ ἡ πτώσιμος, ȣ.

Succinctè, συντόμως.

Succineus, ἠλέκτρινος, ίνη, ινον.

Succingo, ὑποζώννυμι, *Plut.*

Succino, ὑπᾴδω, *Lucian.*

Succinum, τὸ ἤλεκτρον, ȣ, *Lucian.*

Succlamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* ἡ ὑποφώνησις, εως, *Baſ.*

Succlamo, ὑποφωνέω, *Plut.*

Succoſus, ſeu Succulentus, ὁ ϗ ἡ ἔγχυλος, ȣ, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ πολύχυλος, ȣ, *id.*

Succreſco, ὑποφύομαι, παραφύομαι, *Theophr.*

Succulentus, vide *Succoſus.*

Succumbo, ὑπόκειμαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ὑποκατακλίνομαι τινι, *Plut.* iræ, ἥττων εἰμι τȣ̃ θυμȣ̃, *Ariſtot.* amori, ἡττάομαι ἔρωτος, *Plut.* curis, καταπίπτομαι φροντίσι, *Chryſ.*

Succurro, βοηθέω, alicui, τινὶ, *Dem.* ἐξαρκέω τινὶ, *Xen.* morbo, ἐπικȣρέω νόσῳ, *id.* ſuccurrit aliquid mihi, ὑπέρχεται τι ἐμοὶ, *Iſocr.* ἔρχεται τι ἐμοι ἐπὶ νȣ̃ν, *Dem.*

Succus, ὁ χυλὸς, ȣ̃, *Dioſc.* ὁ χυμὸς, ȣ, *Athen.*

Succuſſus, ὁ ὑποσεισμὸς, ȣ̃.

Succutio, ὑποσείω.

Suctus, ἡ μύζησις, ἡ ἐκμύζησις, *Dioſc.*

Sucula, τὸ ὑίδιον, *Xenoph.* ſuculæ, *aſtrum*, αἱ ὑάδες, *machina*, τὰ κηλώνια, *Baſ.*

Sudarium, τὸ καψιδρώτιον, *Poll.* τὸ σȣδάριον, *N. T.*

Sudatio, ἡ ἵδρωσις, *Al.* ἡ ἴδισις, *Ariſtot.*

Sudatorium, τὸ ὑπόκαυςον, ȣ.

Sudatorius, ἱδρωτικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.*

Sudes, ὁ διωςὴρ, ῆρος, LXX.

Sudo, ἰδίω, ſudorem ſanguineum, ἱδρῶτα αἱματώδη, *Ariſtot.* pedibus, ἱδρόω πόδας.

Sudor, ὁ ἱδρὼς, ῶτος, *Ariſtot.* ſine ſudore, ἀνιδρωτι, *Lucian.* ἀνιδιτὶ, *Plato.*

Sudum, τὸ αἴθριον, ȣ, ἡ αἰθρία, *Ariſtot.*

Sueſco, ἐθιζομαι, *Xen.*

Suetus, ὁ ϗ ἡ ἐθὰς, άδος, *Thuc.*

Suffero, ὑποφέρω, aliquid facilè, τὶ ῥᾳδίως, *Xen.* Confer *Patior.*

Sufficiens, ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, *N. T.* ἱκανὸς, ἡ, ὸν, ad aliquid faciendum, ποιεῖν τι, *Xen.*

Sufficienter, ἐξαρκȣ́ντως, *Iſocr.* ἱκανῶς, *id.*

Sufficientia, ἡ ἱκανότης, ητος, *Plato.*

Sufficio, ἀρκεομαι, *Thuc.* alicui ſeu ad aliquid, διαρκέω πρὸς τι, *Plut.* ἐξαρκέω πρός ſeu εἰς τι, *Xenoph.* aliquem alicui, ὑφίςαμαι τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.* ſufficit mihi, ἐξαρκεῖ μοὶ, *Xenoph.* ἀπαρκεῖ, *Dion. Hal.*

Suffigo, προσηλόω, προσερείδω.

Suffimen ſeu Suffimentum, τὸ θυμίαμα.

Suffio, θυμιάω τὶ, *Herodot.* τινὸς, *Lucian.* ἐκθυμιάω, *Ariſtot.* ἐπιθυμιάω, *Plut.* ὑποθυμιάω, *Dioſc.*

Suffitio, ſeu Suffitus, ἡ θυμίασις, εως, *Dioſc.*

Sufflamen, ἡ ἐποχλεύς, έως, *Euſtath.*

Sufflamino, ἐποχλεύω.

Sufflammo, ὑποκαίω, *Euſtath.*

Sufflo, ὑποφυσάω, φυσάω τὶ, *Plut.*

Suffocatio, ὁ πνιγμὸς, ȣ̃, *Dioſc.* ἡ πνίξ, γὸς, *Hippocr.* τὸ πνίγμα, ατος, *Ariſtot.*

Suffoco, ἀποπνίγω; aliquem, τινὰ, *Dem.* καταπνίγω, ignem, τὸ πῦρ, *Gal.* fame, λιμαγχονέω, *Philo.*

Suffodio, ὑπορύττω, *Lucian.*

Suffragatio, ἡ ψηφιφορία, ας.

Suffragator, ὁ ψηφιςὴς, ȣ̃, ὁ ψηφιφορέων, οντος, *Lucian.* ὁ ψηφιφορος, ȣ, *Them.*

Suffragium, ἡ ψῆφος, ȣ, *Dem.* fero, ψῆφον φέρω, *Lucian.* τίθεμαι, *Dem.* de aliquo, διαφέρω περί τινος, *Iſocr.* ferendi poteſtatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινι, *Lucian.* διαχειροτονίαν διδόναι τινὶ, *Plut.* ſuffragio alicujus rejectus, ἀποψηφισθεις ὑπό τινος, *Dion. Hal.* meo ſciſco aliquid, ψηφίζομαι τι, *Thuc.* meo abſolvo, ἀποψηφιζομαι τινα, *idem.* aliquem damno, καταψηφίζομαι τινος, *Plato.* ob aliquid, τινὸς τι, *Xen.* confirmo quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαι τινι, *Lucian.* in ſuffragium mitto, ἐπιψηφίζω, *Thuc.*

Suffrago, τὸ μεσοκύνιον, ȣ, *Hippiatr.* ſuffragine laboro, ςιριάω, *Dioſc.*

Suffragor, ψηφίζομαι. Confer *Suffragium.*

Suffugio, ὑποφεύγω, *Thuc.*

Suffugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Suffulcio, ὑπερείδω, *Plut.*

Suffumigo, ὑποκαπνίζω.

Suffundo, ὑποχέω, *Plut.* aliquem pudore, δυσωπέω τινά, *Plut.* καταδυσωπέω τινὰ, *Lucian.*

Suffuror, ὑποκλέπτω, *Pandect.* ἐκκλέπτω, *Plut.* ὑφαρπάζω.

Suffuſio, ἡ ὑπόχυσις, εως.

Suggero, ὑποτίθημι, *Dion. Hal.* alicui alimentum, ἐπαρκέω τινὶ τῆς τροφῆς, *Ariſtot.* verbo, ςυμβάλλω τινὶ λόγον, *Lycurg.* in memoriam, ὑπομνίσκω, aliquid, τινὸς, *Herodian.* τὶ, *Æſchin.*

Suggeſtus, τὸ βῆμα, ατος, *Plato.*

Suggillatio, ο ὑπωπιασμὸς, ȣ̃, *Naz.*

Suggillo, ὑπωπιάζω, *detrecto*, καθυβριζω τινὰ, *Plut.*

Suggrunda ſeu Suggrundia, τὸ γεῖσον, ȣ, *Athen.* τὸ γεῖσος, εος, LXX.

Suggrundatio, ἡ γείσσωσις, εως.

Sugo, μύζω; calamum, κάλαμον, *Xenoph.* μυζέω, *Dem.* mammas, θηλάζω μαςȣ̀ς, LXX.

Sui, ſeu ſui ipſius, ἑαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, *Dem.* αὑτȣ̃, ῆς, ȣ̃, *idem.*

Suile, ὁ ςυφεὸς, ȣ̃, *Hom.*

Suillus, ὑϊκὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὑεικὸς, ἡ, ὸν, caro, κρέας, *Poll.*

Sulcatim, κατ' αὔλακας.

Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω, *Ariſtoph.*

Sulcus, ἡ αὖλαξ, ακος. *Philo.*

Sulphur, τὸ θεῖον, ȣ, *Dioſc.*

Sulphureus, ὁ ϗ ἡ θειώδης, *N. T.*

Sum, εἰμὶ; dives, πλȣ́σιος, *Dem.* in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, *idem.* communis alicui, ὑπάρχω κοινός τινι, *Ariſtot.* maximum bonum alicujus, τυγχάνω μέγιςον ἀγαθόν τινι, *Plato.* in Ægina, τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ, *Thuc.* nudus, τυγχάνω ὢν γυμνὸς, *Lucian.* benevolus alicui, ἔχω εὐνοϊκῶς πρός τινα, *Xen.* tali naturâ, ȣ̃τως ἔχω φύσεως, *Herodian.* ſit ita, eſto, εἶεν, *Cl. Al.*

Sumen, τὸ ἦτρον, *Xen.* τὸ ȣ̃θαρ, *Plut.*

Summa, ἡ κορυφὴ, ſermonis, λόγȣ, *Plato.* ἡ περιβολὴ τȣ̃ λόγȣ, *Iſocr.* pecuniæ, τὸ κεφάλαιον ἀργυρίȣ, *Dem.* univerſa, τὸ ςυμπαν κεφάλαιον, *id.* κεφάλαιον πάντων, *Iſocr.* in ſumma, ἐν κεφαλαίῳ, *id.*

Summarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.

Summates, οἱ ἄριςοι, ων.

Summatim, ἐν κεφαλαίῳ; dicere, εἰπεῖν, *Dem.* ὥςε ὅλον εἰπεῖν, *Plato.* ἐπὶ κεφαλαίων διέρχεσθαι τι, *Dem.* Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν καφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ, Ariſt. Plut. 649.

Summè, εἰς τὰ μάλιςα, εἰς ἄκρον, *Dion. Hal.* ὑπερβαλλόντως, *Iſocr.* ἄκρως, *Gal.*

Summitas, ἡ ἀκρότης, ητος, *Plato*, ἡ ἄκρα, ας, *Dioſc.* ἡ ὑπεροχή.

Summoperè, μαλιςα, *Dem.* πάνυ, *Iſocr.*

Summus, ἄκρος, α, ον, medicus, ἰατρὸς, legiſlator, ἄκρος, νομοθέτης, ȣ, ὕψιςος, ιςη, ιςον, *N. T.* ad ſummum, ἔσχατον, *Dem.*

Sumo, λαμβάνω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρέομαι τινα ἐπιςάτην τȣ̃ πολεμȣ, *Xen.*

Sumptio, ἡ λῆψις, εως, *Lucian.*

Sumptuosè, πολυτελῶς, *Dem.*

Sumptuoſitas, ἡ πολυτέλεια, *Iſocr.*

Sumptuoſus, ὁ ϗ ἡ πολυτελὴς, έος, *Dem.* δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ εὐδάπανος, ȣ, *Plut.*

Sumptus, ἡ δαπάνη; quotidianus, ἐφήμερος, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν, *Dem.* ſupervacaneus & inanis, περίεργον ϗ μάταιον, *id.* ſumptum facio in aliquid, ἀναλισκω ſeu ἀναλίσκομαι ἀναλώματα τινα εἴς τι; magnum, δαπανάω ȣ̓ μικρὰς δαπάνας εἴς τι; fero, ſuſtineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, *idem.* ſubminiſtrare, συνευπορῆσαι τῶν ἀναλωμάτων; reſtituo alicui, ἀποδίδωμι τινι ἀναλώματα; opus habere magno ſumptu, προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης, *Dem.* μεγαλης δαπάνης, εἶναι; ſublevare aliquem, παύεσθαι τινα τῶν ἀναλωμάτων, *id.* propriis ſumptibus, τελεσιν ἰδίοις, *Dion. Hal.*

Suo, ἀκέομαι; rupta, τὰ διεῤῥωγότα, *Lucian.* ῥάπτω, *Ariſtoph.*

Supellex, τὰ ἔπιπλα, *Plut.* τὰ ςκεύη, *Dem.* longè inſtructior, πολλῷ πλειων κατασκευὴ, *id.*

Super, ἐπὶ, *cum Gen.* ſuper quam ſteterunt, ἐφ' ἧς ἔςησαν, *Dem.* ὑπὲρ, *cum Gen.* ſuper terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλελειμμένος φίλος, *Lucian.* ſuper Ægyptum eſſe, ὑπὲρ Αἰγύπτȣ εἶναι, *Thuc.* ſuper caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, *Hom.* in Compoſitione quando idem ſignificat, quod *præterea* ſive *inſuper*, reddi ſolet per ἐπὶ, quando vero idem notat, quod *ſuper aliud*, effertur per ὑπὲρ, v. gr. *ſuperaggero*, i. e. *præterea*, ſive *inſuper aggero*; ἐπισωρεύω, *ſuperfluo*, i. e. *ſuper aliud fluo*, ὑπεῤῥέω.

Superabilis, ὁ ϗ ἡ εὐνίκητος, ſuperaddo, προσεμβάλλω.

Superbè, ὑπερηφανῶς, *Dem.* ὑπεροπτικῶς; incedo, βαίνω, *Lucian.*

Superbia, ἡ ὑπερηφανία, *Dem.* ὁ ὑπεροψία, *id.* ὁ ὄγκος, *Iſocr.* ἡ γαυρότης, ητος, *Plut.* ἡ ἀλαζονεία, *Dem.*

Superbio, ἀλαζονεύομαι, *Iſocr.* ὑπερηφανέω, & gloriæ mihi aliquid duco, σεμνύνομαι ϗ μέγα φρονέω ἐπί τινι, *id.* ἐπαίρομαι ἐπί τινι, *Xen.* γαυριάω.

Superbus, ὁ ϗ ἡ ὑπερήφανος; homo, ἄνθρωπος, *Dem.* ſermo, λόγος, *id.* ὑπεροπτικὸς, ή, όν, & primas ſibi vendicans, ϗ πλεονεκτικὸς, *Iſocr.* μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν, & magniloquus, ϗ μέγα φθεγγόμενος, *Dem.* τετυφωμένος, ένη, ένον, aliquâ re, ἐπί τινι, *Lucian.*

Supercilium, ἡ ὀφρὺς, ύος, *Lucian.* ſuperbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, *Dem.*

Superficiarius, ἐπιπολαῖος, αία, αῖον.

Superficies, ἡ ἐπιπολὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἐπιφάνεια, ας, *Strabo.*

Superfluitas, ἡ περισσεία, ας, *N. T.* Confer *Abundantia.*

Superfluo, περισσεύω, *N. T.* Confer *Abundo.*

Superfluus, περισσὸς, ή, όν *Herodian.* Confer *Nimis.*

Superfundo, ὑπερχέω, *Plut.*

Supergredior, ὑπερβαίνω, *Herodot.*

Superhumerale, ἡ ἐπωμὶς, ίδος, *Herodot.*

Superinductio, ἡ ἐπεισαγωγὴ, ῆς, *N. T.*

Superinduco, ἐπεισάγω, *Athen.*

Superinduo, ἐπενδύομαι, *Plut.*

Superinſilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, *Herodian.*

Superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ὑπέρτερος, έρα, ερον, *Plut.* ſuperiori anno, πέρυσι, *Dion. Hal.* tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ, *Dem.* ſuperiores hoſtibus erimus, κρείττονες τῶν ἐχθρῶν ἐσόμεθα, *Dion. Hal.*

Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, *Plut.*

Supernè, ἄνωθεν, *Herodot.*

Supernus, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *Xen.*

Supero, ὑπερβαίνω, *Herodot.* aliquem, κρατέω τινὸς, *Iſocr.* aliquid, ἐπικρατέω τι, *id.* Confer *Vinco*, item *Antecello.*

Superſcribo, ἐπιγράφω, ſuperſcriptio, ἡ ἐπιγραφή.

Superſedeo, ἐπέχω, aliquâ re, περί τινος, *Lucian.* παύομαι, τινος, *Dem.*

Superſilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι.

Superſtes, ὢν ϗ ζῶν, *Dem.* ὁ ἐπισχὼν, οντος, *Lucian.* ὁ περιὼν, οντος, *Dion. Hal.* ſum, περιλείπομαι, *N. T.* ἐπιβιόω, *Plato.*

Superſtitio, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας, *N. T.* ἡ δεισιδαίμων διάθεσις, *Diod. Sic.* ἡ ὀτλεία, ας, *Dion. Hal.* ἡ δεισιδαιμονία.

Superſtitioſè, δεισιδαιμόνως, *Philo.*

Superſtitioſus, ὁ ϗ ἡ δεισιδαίμων, *Naz.* ὁ ϗ ἡ κατείδωλος, ου, *N. T.* περιττὸς, ὴ, όν, τὰ θεῖα, *Philoſtr.* ὁ ϗ ἡ δεισίθεος, ſum, δεισιδαιμονέω, in aliquâ re, περί τι, *Philo.*

Superſto, ἐφίσταμαι.

Superſtruo, ἐποικοδομέω, ſuper aliquid, ἐπί τι, *N. T.* ἐπί τινι, *ibid.*

Superſum, περίειμι; multum alicui, πολύ τινι, *Dem.* περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἔκ τινων, *Dem.* argentum quod ſupereſt, τὸ ἀργυριὸν περιγιγνόμενον, *Iſocr.*

Supervacaneus, ſeu Supervacuus, μάταιος, αία, αιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ περίεργος, ου, *Plut.*

Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω, *Xen.*

Superus, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *Xen.* ſuperior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ἀνωτερικὸς, ή, όν, *Gal.* ſupremus, a, um, ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ, ἀνωτάτω; ſuperiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *Iſocr.*

Supinatio, ὁ ὑπτιασμὸς, οῦ, *Lucian.*

Supinè, ῥαθύμως, *Iſocr.*

Supinitas, ἡ ὑπτιότης, ητος, *Theophr.*

Supino, ὑπτιόω, *Dioſc.* ἐξυπτιάζω, *Lucian.*

Supinus, ὕπτιος, ία, ιον, *Lucian.* ſum, ὑπτιάζω, *Herodian.* *ſegnis*, ὁ ϗ ἡ, ῥάθυμος, *Dem.*

Suppar, ὁ ϗ ἡ πάρισος, ου, *Polyb.*

Supparus, τὸ περιώμιον, ου.

Suppeditatio, ἡ ἐπάρκεια, *Polyb.* ἡ ἐπιχορηγία, *N. T.*

Suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, *Ariſtot.* pecuniam, χορηγέω τινὶ χρήματα, *Iſocr.* aliquid, ἐκπορίζω τι, *Plato.*

Suppetiæ, ἡ ἐπικουρία, *Xen.* Confer *Auxilium.*

Suppeto, ἀρκέω, *Plato.*

Supplanto, ὑποσκελίζω; aliquem, τινὰ, *Philo.* πτερνίζω τινὰ, LXX.

Supplementum, τὸ πλήρωμα, *Ariſtot.*

Suppleo, πληρόω; quod deeſt, τὸ ἐλλεῖπον, *Xen.* ἀναπληρόω, τὶ, *Plato.* aliquid aliquo, ἐμπίμπλημι τι τινος, *Xen.*

Supplex, ὁ ἱκέτης, *Xen.* ἱκέσιος, ία, ιον, *Plut.*

Supplicatio, ἡ ἱκετηρία, ίας, *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας, *id.* ἱκετεία, ας, *id.*

Suppliciter, μεθ' ἱκεσίας.

Supplicium, ἡ ἱκεσία, *Dem.* pœna, ὁ κολασμὸς, *Plut.* ἡ ζημία, *Dem.* ſummum, δίκη ἐσχάτη, ης; conſtituo alicui, τιμωρίαν ποιέω τινὶ; capite ſtatuo, θανατόν τινι ζημίαν τάττω; impono alicui, ἐπιτίθημι τινι; adficio ſupplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος, τιμωρίᾳ τινὰ κολάζω; adficior, ὑπέχω δίκην, *id.* traho ad ſupplicium, ἄγω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *Ælian.*

Supplico, ἱκετεύω, τὸν Θεὸν, *Xen.* pro aliquo, ὑπὲρ τινος, *Dem.* alicui, ἱκετείαν ποιέω τινὶ, *Plato.* δέομαι, λίσσομαι, προσκυνέω.

Supplodo, ὑποκροτέω.

Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, *Lucian.* Confer *Subjicio.*

Supporto, ὑπάγω.

Suppoſitio, ἡ ὑπόθεσις, ἡ ὑποβολή.

Suppreſſio, ἡ ἀπόκρυψις.

Supprimo, ὑποπιέζω; orationem, ἀφανίζω λόγον, *Dem.*

Suppuratio, ἡ ἐμπύησις, *Hippocr.* ἡ διαπύησις εως, *id.*

Suppuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόπυος, ὁ ϗ ἡ ἔμπυος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ διάπυος, *Hipp.*

Suppuro, διαπυΐσκω, *Gal.* ἐκπυόω, *Dioſc.*

Supputatio, ὁ λογισμὸς, *Dion. Hal.*

Supputo, ὑποκλαδεύω, *computo*, λογίζομαι, *Plut.*

Supra, ὑπὲρ; terram grando conſtitit, γῆς χάλαζα συνίσταται, *Xenoph.* modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖν, *Dem.* captum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς, *Plut.* ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, *Dem.* vires, ὑπὲρ δύναμιν, *Dem.* quam dici poteſt, πέρα τοῦ λόγου; modum, πέρα τοῦ μετρίου, *Dem.* trecenta corpora perdere, ἀπόλλυσθαι πλέον, ἢ τριακόσια σώματα, *Plut.*

Supremus, ὑπέρτατος, άτη, ατον, *Plut.* Confer *Summus.*

Sura, ἡ γαστροκνημία, *Poll.* ἡ σῦρα, *Lucian.*

Surcularis, ὁ ϗ ἡ φρυγανοτόκος, ου.

Surculo, φρυγανίζω.

Surculoſus, ὁ ϗ ἡ φρυγανώδης, εος, *Dioſc.*

Surculus, ὁ κλαδίσκος, ου, ἡ παραφυὰς, άδος, *Theophr.*

Surdaſter, ὁ ϗ ἡ ὑπόκωφος, ου, *Ariſtot.*

Surdeſco, ἐκκωφόομαι, *Lucian.*

Surditas, ἡ κωφότης, ητος, *Dem.* ἡ κώφευσις.

Surdus, κωφὸς, ή, όν, *Ariſtot.* ſurdum reddo, ἐκκωφόω, *Lucian.*

Surgo, ἐξανίσταμαι, LXX. ἀνίσταμαι, *Dem.* de ſellâ, ἐπανίσταμαι τῶν θάκων, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῶν θάκων, *Xen.*

Surreptitius, ὁ ϗ ἡ ὑφάρπαστος, ου.

Surrigo, ἐξανίστημι, *Dem.*

Surripio, ὑφαρπάζω, *Ariſtoph.* ὑφαιρέω.

Surrogo, ἀντικαθίστημι. Confer *Subſtituo.*

Surſùm, ἄνω, & deorſùm, ϗ κάτω, *Dem.* fluo, ἄνω τοῦ ποταμοῦ ῥέω, *id.*

Sus, ὁ vel ἡ σῦς, συὸς, *Plut.* ὁ vel ἡ ὗς, *Xen.*

Suſceptio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Dem.*

Suſceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, εως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος, LXX.

Suſceptum, τὸ ἐγχείρημα.

Suſcipio, ὑποδέχομαι; aliquem, τινὰ, *Dem.* exſulem, προσδέχομαι φυγάδα, *id.* bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, *Plato.* inimicitiam propter aliquid, ἔχθραν ὑπερ τινος, *Dem.* negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, *id.* ἐπιχειρέω πράγματι, *idem.* ἔργον, *Plut.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* periculum, κίνδυνον, *id.* hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *Dem.* liberos ex aliquâ, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος, *Plut.*

Suſcitabulum, τὸ ὁρμητήριον, *Xen.*

Suſcitatio, ἡ ἔγερσις, εως, *N. T.*

Suſcito, ἐγείρω τὶ, *Thuc.* ἀνεγείρω τι, *Dem.*

Suſpectio, ἡ ἀνάβλεψις, τὸ ἀνάβλεμμα, *Xen.*

Suſpecto, ἀναβλέπω; in cœlum, εἰς οὐρανὸν, *Xen.*

Suſpectus, ὁ ϗ ἡ ὕποπτος, ου, *Thuc.* ſum, ὑποψίαν ἔχω, *Dem.*

Suſpectus, ûs, idem quod *Suſpectio.*

Suſpendium, τὸ αἰώρημα, ατος; *ſuppliciam*, ἡ ἀνασταύρωσις, εως, ἡ ἀγχόνη, ης, *Dion. Hal.* ſuſpendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτὸν, *Lucian.* ἀπάγχομαι, *Plut.* κρεμάω ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Suſpendo, αἰωρέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος, *Ariſtot.* in templo aliquid, ἀνατίθημι τι, *id.* laqueo, ἀναρτάω τινὰ βρόχῳ, *Herodian.* ex arbore, κρεμάω τινὰ ἐκ δένδρου, *Lucian.* rem, *differo*, ἀναβάλλω τι, *Dem.*

Suſpenſio, ἡ αἰώρησις, *Gal.* ὁ κρεμασμὸς, *Hipp.* ſuſpenſus, κρεμαστὸς, ή, όν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, *Herodian.* animo, ὁ ϗ ἡ μετέωρος, ου, *Dem.* ſum, ἐπανακρέμαμαι, *Ariſtot.* de aliquo, ἐκκρεμάννυμαι τινος, *Herodian.* ſuper aliquid, ἐπικρέμαμαι τινι, *Plut.* ſum, i. e. ambigo, ἀπαρτάομαι, *Dem.* ἀμφιγνοέω, *id.*

Suſpicax, ὁ ὑπόπτης, ὁ ϗ ἡ ταχύποπτος, *Ariſtot.*

Suſpicio, ἀναβλέπω; in cœlum, εἰς οὐρανὸν, *Xen.* aliquem ob aliquid, θαυμάζω τινὰ, ἐπί τινι, *id.* ἄγαμαι τινά τινος, *id.* τινός τινος, *Dem.* ſuſpectum habeo, ὑποπτεύω τινὰ, *Liban.*

Suſpicio, onis, ἡ ὑποψία, *Thuc.* τὸ ὕποπτον, *id.* ἡ ὑπόληψις, *Dem.* ἡ ὑπόνοια, ſuſpicionem concipio contra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατά τινος; moveo, ποιέομαι ὑπόληψιν; falſam comminiſcor, ὑφόνοιαν ψευδῆ ἐπιφέρω, *id.* removeo longiſſimè, à me, ἐμαυτὸν ὡς ποῤῥωτάτω ποιέομαι τῆς ὑποψίας, *Iſocr.* in ſuſpicionem venio, περιπίπτω ὑποψίᾳ, *Plut.* εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, *id.* adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινὰ, *Plut.*

Suſpicioſè, ὑπόπτως, *Dem.*

Suſpicioſus, ὁ ϗ ἡ ταχύποπτος, ου, *Plato.* erga aliquem, ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα, *Dem.* in omnes, ὑπόπτης ὢν εἰς πάντας, *Æl.*

Suſpicor, ὑποπτεύω τὶ, *Plato.* nihil mali de aliquo, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν πρὸς ἀνδρὸς χρηστοῦ, *Epictet.*

Suſpirioſus, ἀσθματικὸς, ή, όν, *Galen.*

Suſpirium, τὸ ἆσθμα, ατος, *Galen.* *gemitus*, ὁ στεναγμὸς, οῦ, *Plut.* altum duco, μέγα στενάζω, *Dem.*

Suſpiro, στενάζω, *Dem.* ob aliquid, στένω ἐπί τινι, *id.*

Suſque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι, *Laert.*

Suſtentaculum, τὸ ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.

Suſtentatio, ἡ ἀνοχὴ, *Ariſtot.* nutritio, ἡ τροφὴ, *id.*

Suſtento, ἀνέχω, *Ariſtot.*

Suſtineo, ἀνέχω; cœlum & terram, οὐρανὸν ϗ γῆν, *Pauſ.* fortiter periculum, εὐρώστως ὑπομένων κίνδυνον, *Dem.* labores, πόνους, *Iſocr.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, *Lucian.*

Suſtollo, ἐπαίρω vocem, τὴν φωνὴν, *Dem.*

Suſurratio, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*

Suſurro, ψιθυρίζω, *Plut.*

Suſurro, onis, ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ψίθυρος, ου, *Plut.*

Suſurrus, ὁ ψίθυρος, *Soph.* ὁ ψιθυρισμὸς, *Plut.*

Sutilis, e, ῥαπτὸς, ή, όν, *Xen.*

Sutor, ὁ ῥάπτης, ου, ὁ σκυτεὺς, εως, *Herodian.* ὁ σκυτοτόμος, ου, *Ælian.*

Sutorius, ῥαπτικὸς, ή, όν, σκυτοτομικὸς, ή, όν, *Plato.*

Sutrina, τὸ σκυτεῖον, ου.

Sutura, ἡ ῥαφὴ; capitis, κεφαλῆς, *Plato.*

Suus, ὁ, ἡ, τὸ αὐτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, regionem dicit ſuam eſſe, χώραν φησὶ ἑαυτοῦ εἶναι, *id.* me plurimi fecit inter amicos ſuos, ἐμὲ περὶ πλείστου ἐποιεῖτο τῶν αὐτοῦ φίλων, *id.* σφέτερος, έρα, ερον (quatenus quid plurium eſt) ad ſuos ſocios, πρὸς τοὺς σφετέρους συμμάχους, *Thuc.*

Sycophanta, ὁ συκοφάντης, *Dem.*

Sycophantia, ἡ συκοφαντία, *Dem.*

Sycophantor, συκοφαντέω, *Dem.*

Syllaba, ἡ συλλαβὴ, ῆς, *Lucian.* ſyllabas connecto, συλλαβίζω, *id.*

Syllogiſmus, ὁ συλλογισμὸς, *Ariſtot.*

Sylva, ὁ δρυμὸς, *Strabo.* ἡ ὕλη, *Xen.*

Sylvaticus, ὑλαῖος, αία, αῖον.

Sylveſco, ὑλομανέω, *Epith.* ξυλομανέω, *Theophr.*

Sylveſter, ſeu Sylveſtris, e, ὄρειος, α, ον, *Baſ.*

Sylvoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, *Xen.*

Sylvula, τὸ δρυμίδιον, ου.

Symbola, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Plato.* ſymbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.

Symbolum, τὸ συμβολὸν, *Plut.*

Symmetria, ἡ συμμετρία, *Ariſtot.*

Sympathia, ἡ συμπάθεια, *Galen.*

Symphonia, ἡ συμφωνία, *Plato.*

Synagoga, ἡ συναγωγὴ, *N. T.*

Syngrapha, ἡ συγγραφὴ, *Thuc.*

Synodus, ἡ σύνοδος, *Iſocr.*

Synopſis, ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.*

Syrma, τὸ σύρμα, ατος, *Poll.*

T.

TAbanus, ὁ vel, ἡ μύωψ, ωπος, *Lucian.* ὁ οἶστρος, *Ariſtot.*

Tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* ἀπομαραίνω, *Plut.* ἐκτήκω.

Tabella, τὸ πινάκιον, ου, *Ariſtot.* ἡ πινακὶς, ίδος, *Athen.* το πινακίδιον, *N. T.*

Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, ου, *Polyb.* γραμματηφόρος, ου, *Plut.*

Tabeo, τήκομαι.

Taberna, τὸ οἴκημα, *diverſorium*, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.* *officina*, τὸ ἐργαστήριον. *Plato.* argentaria, τὸ ἀργυροπρακτικὸν, *Harminop.* libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον, carnaria, τὸ κρεωπώλιον, *Plut.*

Tabernaculum, ἡ σκηνὴ, *Dem.* erigo, σκηνάω, *id.*

Tabernarius, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.*

Tabes, ἡ φθίσις, εως, *Gal.* ἡ φθόη, *id.* ὁ μαρασμὸς, *Aret.* tabe laboro, φθισιάω, *Ariſtot.* laborans, ὁ φθισικὸς, *Plut.*

Tabeſco, φθίνω, *Plato.* τήκομαι.

Tabidus, φθισικὸς, ἡ, ὸν, τακερὸς, ὰ, ον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ μαρασμώδης.

Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματοφυλάκιον, ου, *Sext. Emp.*

Tabula, ὁ πίναξ, ακος, *Dem.* τὸ γραμματεῖον, τὸ γραμματίδιον; cerata, ἡ μαλθη, ης, *id.* lata, ἡ πλὰξ, ακὸς, *Lucian.* calculatoria, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.* tabulæ novæ, ἀποκόπαι χρεῶν, *Plut.* expenſi, ἀπολογισμοι τῶν ἀναλωμάτων; tabulas conſcribo ſeu conficio, συγγράφω γραμματεῖον, *Dem.* reſigno ſeu aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω; corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον; adultero, γραμματεῖον μεταγράφω; in tabulâ ſcribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ, γράφω ἐν πίνακι, ἐν μάλθῃ, *id.*

Tabularis, ὁ ϗ ἡ πλακώδης, εος, *Ariſtot.*

Tabularium, idem quod *Tablinum.*

Tabulatio, ἡ σανίδωσις, ἡ πινάκωσις, *Plut.*

Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ πινάκωσις, *Plut.*

Tabum, τὸ λύθρον, ου, *Lucian.*

Taceo, σιωπάω, *Dem.* Confer *Sileo.*

Tacitè σιγῇ, *Plato*, σιωπηρῶς.

Taciturnitas, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Silentium.*

Taciturnus, σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Tacitus, σιωπῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*

Tactio, ἡ ἅψις, εως, *Ariſtot.*

Tactus, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato.*

Tædet me, ἄχθομαι, alicujus rei, τινὸς, *Plut.* τινί, *Ariſtoph.* ἐπὶ τινι, *Xen.* ὑπὲρ τινος, *Plato.* hoc facere, τοῦτο ποιῶν, *Xen.*

Tædioſus, ἀχθεινὸς, ἡ, ον, *Xen.*

Tædium, τὸ ἄχθος, εος, *Xen.* ἡ ἀκηδία, ας, *Dem.* Confer *Faſtidium.*

Tænia, ἡ ταινία, ας, *Plut.*

Tæniola, τὸ ταινίδιον, ου, *Poll.*

Talaria, τὰ πέδιλα, ων.

Talaris, e, ὁ ϗ ἡ ποδήρης, εος, *Heſych.*

Talea, τὸ ξυλάριον.

Talentum, τὸ τάλαντον, ου, *Dem.* æquans, ταλανταῖος, αῖα, αῖον, *Ariſtot.*

Talio, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*

Talis, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο; naturâ & virtute, ὢν τὴν φύσιν ϗ ἀρετὴν, *Iſocr.* qualis, τοιοῦτος, οἷος; nihil committens, quale tu, μηδὲν τοιοῦτον κατεργασάμενος, οἷον σὺ; talem me præbebo, qualem me ante præbui, παρέξω τοιοῦτον ἐμαυτὸν, οἷονπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ; qualis, τοιοῦτος, ὁποῖος, *Æſchin.* τοῖος, ὁποῖος, τὶς, *id.*

Taliter, τοιούτως, τοίως.

Talitrum, ὁ κόνδυλος, ου, *Dem.*

Talpa, ὁ ἀσπάλαξ, ακος, *Gal.* ὁ σπάλαξ, *Cl. Al.*

Talus, τὸ σφυρὸν, *Dioſc.* ὁ ἀστράγαλος, *Xen.* talis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *Athen.* talorum luſus, ἡ ἀστραγάλισις, εως, *Ariſtot.*

Tam, οὕτως; ingratus es, ἀχάριστος, εἶ, *Dem.* tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτάνειν, *Iſocr.* tam de communibus, quam de ſuis ſolicitum eſſe, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾷν, *id.* tam noxium eſt cervis, quam hominibus, ἐλάφοις τοσοῦτον ἐστι κακὸν, ὅσον ϗ ἀνθρώποις, *Ælian.*

Tamdiu, τοσοῦτον; ſunt quamdiu, εἰσὶ ἐφ' ὅσον, *Ariſtot.* ſit in vinculis, dum ſolverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.* vixit, ut, τοσοῦτον χρόνον ἐβίω, ὥστε, *Iſocr.*

Tamen, ὅμως, *Iſocr.* Confer *Etſi.*

Tametſi, κἂν, *Dem.* Confer *Etſi.*

Tandem, ὕστερον, *Dem.* ad vos veniet, τελευτῶν ἥξει ἐφ' ὑμᾶς, *id.* τέλος, *Dion. Hal.* aliquando, ἤδη ποτὲ, *id.* ὀψέ ποτε, *id.* tamen, τέλος δ' οὖν, *id.* quid tandem? τὸ ποῖον δὴ; *Plato.*

Tango, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Ariſtot.* καθάπτομαι τινος, *Plut.* θίγω τινὸς, *Plut.* τὶ, *idem.*

Tantillus, σμικρὸς ὅσος, ne tantillum quidem, οὐδὲ γρῦ, *Dem.*

Tantiſper, μέχρι; eſt amicus, dum conſequatur, τοῦ τυχεῖν φίλος ἐστὶ, *Dem.* memores ſunt, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *idem.* Confer *Donec.*

Tanto, τοσούτῳ; meliores, quantò honoratiores, βελτίους, ὅσῳπερ τὰς τιμὰς μείζους, *Iſocr.* magis imperiti quanto minus, τοσούτῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὅσῳπερ, *Dem.*

Tantoperè, οὕτω, *Dem.* τοσοῦτον, *id.*

Tantus, τηλικοῦτος, αὕτη, οῦτο; in calamitatem irruit, τηλικαυτη συμφορὰ συνέπεσε, *Iſocr.* tantæ calamitates, τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραὶ, *Dem.* quantus, τοσοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος, *Iſocr.* τοσοῦτος, ὅσοσπερ, *idem.* τηλικοῦτος, ἡλίκος, *Dem.* τοσοῦτος, ὅσος, *idem.* talis tantuſque, τηλικοῦτος ϗ τοιοῦτος, *idem.* tantum abeſt, ut ego faciam, τοσοῦτον ἀπέχω ποιεῖν, *Iſocr.* ut ille contriſtetur, τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, *Ariſtot.* ut accuſem, τοσοῦτον ἀφίστημι τοῦ ποιεῖσθαι ἀπαγγελίαν, *Lycurg.*

Tapes, ὁ τάπης, ητος, *Baſ.* ἡ τάπις, ιδος, *Lucian.* ἡ δάπις, ιδος, *Xen.*

Tardè, βραδέως, deliberare, βουλεύεσθαι, *Dem.* me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι, alii citiùs, alii tardiùs domum redeunt, οἱ μὲν θᾶττον, οἱ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἄπεισι, *id.*

Tardeſco, βραδύνομαι.

Tarditas, ἡ βραδυτὴς, ῆτος, *Dem.* ἡ βραδεία, *id.* ingenii, ἡ βραδύνοια, *Laert.* ἡ δυσμάθεια, *Plut.*

Tardo, βραδύνω, *Herodian.* ὀκνέω, *Dem.* μέλλω, *id.* δηθύνω.

Tardus, βραδὺς, εῖα, ὺ, *Plato.* ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ingenio, ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς, *Plato.*

Tartarus, ὁ τάρταρος, ου, *Hom.* in Tartarum dejicio, ταρταρόω, *N. T.*

Taurinus, ταύρειος, εία, ειον, *Dioſc.*

Taurio, ταυριάω, *Ariſtot.*

Taurus, ὁ ταῦρος, *Ariſtot.*

Taxatio, ἡ τίμησις, εως, *Æſchin.*

Taxator, ὁ ἐπιτιμητὴς, οῦ, *Polyb.*

Taxeus, σμιλάκινος, ινη, ινον.

Taxillus, ὁ ἀστράγαλος, ου, *Plut.* taxillis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *id.*

Taxo, τιμάω, *Plut.* Confer *Æſtimo.* carpo, καταμέμφομαι, LXX.

Taxus, ἡ σμῖλαξ, ακος, *Dioſc.*

Tectè, κρύφα, *Plut.* Confer *Clam*, *Occultè.*

Tector, ὁ κονιατὴς, οῦ, *Heſych.*

Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.*

Tectum, τὸ δῶμα, *Herodian.* ἡ δόκωσις, *Sext. Empir.* τὸ καταστέγασμα, ατος, *Herodot.* τὸ στέγος, εος, *Xen.* ἡ στεγη, *Plut.* domus, ὁ ὄροφος, τοῦ οἰκήματος, *Thuc.*

Teda, ἡ δᾲς, δᾳδὸς, *Xen.* τὸ δᾴδιον.

Tedaceus, ὁ ϗ ἡ δᾳδώδης, εος, *Theophr.*

Teges, ὁ φορμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ψίαθος.

Tegeticula, ἡ φορμὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Tegimen, Tegmen, ſeu Tegumentum, τὸ στέγασμα, ατος, *Æl.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, LXX. τὸ ἐπικάλυμμα, ατος, *id.*

Tego, στεγάζω, LXX. σκεπάζω, *Dioſc.* domum lignis, ἐρέφω οἰκίαν ξύλοις, *Dem.* abſcondo, κρύπτω, *Lyſ.*

Tegula, ὁ κέραμος, *Philo.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, *Dion. Hal.* ἡ πλίνθος.

Tegumentum, vide *Tegmen.*

Tela, ὁ ἱστὸς, *Plut.* ἡ παρυφὴ, *id.*

Tellus, ἡ γῆ, γῆς, *Ariſtot.* Confer *Terra.*

Telonium, τὸ τελώνιον, *N. T.*

Telum, τὸ, βέλος, εος, *Xen.* τὸ ἀκόντιον, *Dem.* extra teli jactum colloco, ἔξω βελῶν ποιέομαι, *Heliod.* poſitus, ἔξω βελοῦς ἑστὼς, *Lucian.*

Temerariè, προπετῶς, *Iſocr.*

Temerarius, τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄβουλος, προπετὴς, εος, *id.* & confidens ante facinus, θρασὺς ϗ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.*

Temerè, φιλοκινδύνως, *Iſocr.* προπετῶς, *idem.* nec temerè, nec turbulenter acciderunt, οὐκ ἐμπλήκτως, οὐδὲ ταραχωδῶς συνέβαινε, *Iſocr.* nihil factum, οὐδὲν ἀλόγως γέγονε, *Dem.* accipere, εὐήθως λαμβάνειν, *idem.*

Temeritas, ἡ ἀβουλία, *Iſocr.* ἡ προπετέια, *Dem.* τὸ τόλμημα, ατος, *id.*

Temero, βεβηλόω, *Suid.* μιαίνω, *Lucian.*

Temetum, τὸ μέθυ, *Plut.*

Temno, καταφρονέω, *Dem.* aliquem, ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, *id.* Confer *Contemno.*

Temo, ὁ ῥυμὸς, *Hom.* τὸ στήριγμα, *Lyſ.* τὸ ἐφόλκαιον.

Tempe, τὰ τέμπη, ῶν, *Æl.*

Temperamentum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.* ἡ μίξις.

Temperans, ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, & moderatus, ϗ μέτριος, *Dem.*

Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Iſocr.* & innocenter, ϗ καθαρῶς, *Dem.* & honeſtè, ϗ καλῶς, *id.*

Temperantia, ἡ σωφροσύνη, & juſtitia, ϗ δικαιοσύνη, *Dem.* ἡ ἐγκράτεια, temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκέω, temperantiâ præditum eſſe, ἔχειν σωφροσύνην, *idem.*

Temperatè, σωφρόνως, *Iſocr.*

Temperatio, ſeu Temperatum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.*

Temperies, ἡ εὐκρασία, *Plut.*

Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὴν πηγὴν οἴνῳ, *Plut.* è pluribus facultatibus, κεράννυμαι τι ἐκ πλείστων δυνάμεων, *Philo.* mihi, κατέχω ἐμαυτὸν, *Herodian.*

Tempeſtas, ὁ χειμὼν, ῶνος, & labor, ϗ πόνος, *Dem.* tempeſtatem obſervare, φυλάττειν χειμῶνα; ſuſtinere, χειμῶνα ὑπομένειν, *id.* conflictor cum tempeſtate, χρῆσθαι χειμῶνι, *Iſocr.* ſubire tempeſtatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνους πρὸς χειμῶνας, *Dem.*

Tempeſtivè, εὐκαίρως, *Iſocr.* καιροῦ, *Dem.* ἐν καιρῷ, *id.* κατὰ καιρὸν, *id.* καιρίως, *Xen.*

Tempeſtivitas, ἡ εὐκαιρία, *Philo.*

Tempeſtivus, ὁ ϗ ἡ εὔκαιρος, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἐπικαίριος, *Xen.* ὡραῖος, αία, αῖον.

Tempeſtuoſus, ὁ ϗ ἡ δυσχείμερος, ου, *Æſch.*

Templum, τὸ ἱερον, religioſiſſimum, ἁγιώτατον, *Iſocr.* ὁ νεὼς, ω, *Dem.* ſanctum & venerandum, σεμνός τε ϗ ἅγιος, *Æl.* ædifico, ſeu exſtruo, καθίστημι ἱερον, *Iſocr.* colloco, ἱδρύομαι νεὼν, *id.* orno, κοσμέω ἱερον, *Dem.* ingredior, εἴσειμι ἱερὸν, *idem.* violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἕδη θεῶν, *Iſocr.* non revereor, οὐκ αἰσχύνομαι ἱερον, *Dem.* incendo, ἐμπίμπρημι νεὼν, *id.* ſpolio & comburo, συλάω ϗ κατακαίω τὰ τῶν θεῶν ἕδη, *Iſocr.* inſtauro, ἱερον ἐπισκευάζω, *id.*

Tempora, *pars capitis*, οἱ κρόταφοι, ων, *Dem.*
Temporalis, e, χρονικὸς, ἡ, ὸν, *Phil.*
Tempori, ἐν καιρῷ, *Dem.*
Tempus, ὁ χρόνος, ου, *Dem.* opportunum, ὁ καιρὸς, οῦ, *id.* longinquum, χρόνος μακρὸς; diuturnum, συχνὸς; infinitum, ἀόριστος; ſufficiens, ἱκανὸς; exiguum, ὀλίγος; breve, βραχὺς; certum, τακτὸς; præfinitum, εἰρημένος, *Dem.* legitimum, καθήκων; ſuperius, ὁ ἄνω, *id.* præteritum, παρελθὼν; antiquum, παλαιὸς; poſtremum, τελευταῖος, *id.* præſens, νυνὶ παρὼν; inſtans, ἐπιὼν; interjectum, ὁ μεταξὺ; poſterum, ὁ ἔπειτα; futurum, μέλλων; reliquum, λοιπὸς; computo, χρόνον λογίζομαι; eligo, αἱρέομαι, *idem.* quæro, ζητέω; exſpecto, ἀναμένω, *idem.* do alicui, δίδωμί τινι; finio, ὁρίζω; intercedere rebus, γίγνεσθαι πράγμασι; eſſe poſt rem, εἶναι ἀπὸ τινος πράγματος; tero, διατρίβω; conſumo, ἀναλίσκω; præripere, παραιρεῖσθαι; prætereo, παραβαίνω; finiri alicui, ἐξελθεῖν τινί; deficere alicui, ἐπιλείπειν τινὰ, *idem.* tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, *Plut.* meo, ἐπ' ἐμοῦ, *Dem.* illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον, *Iſocr.* κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, *Dem.* illo, quo, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτε, *id.* ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἐν οἷς, *Iſocr.* ſuperiori, ſeu præterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ; ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ; ab illo, quo regnum nactus eſt, ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν; ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ὅσουπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι, *id.*
Temulenter, μεθύσως.
Temulentia, ἡ μέθη, ης, *Plato.* ἡ οἰνοφλυγία.
Temulentus, μεθύων, ουσα, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ.
Tenacitas, *glutinoſa*, ἡ γλισχρότης, ητος, *Gal.* τὸ γλίσχρασμα, ατος, *Hipp.* *parſimonia*, ἡ φειδωλὴ, ῆς.
Tenaciter, γλίσχρως, vivo, ζάω, *Ariſtot.*
Tenax, γλισχρὸς, ὰ, ὸν; phelgma, φλέγμα, *Hippocr.* parcus, φειδωλὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* propoſiti, ὁ ἰσχυρογνώμων.
Tendicula, τὸ παγίδιον, ἡ πάγις, ιδος, *Ariſtoph.* ἡ πάγη, *Xen.* ἡ ποδάγρα, ας, *id.*
Tendo, τείνω; aliquid per totum, τὶ διὰ παντὸς, *Plato.* rectà Babilonem, εὐθὺ Βαβυλῶνος, *Lucian.* ſeu *pertineo*, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετην, *Ariſtot.* manus in cœlum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς οὐρανὸν, *idem.* ſermonem in longum, ἀποτείνω λόγον μακρὸν, *Plato.* uſque ad mare, κατατεῖνω ἄχρι τῆς θαλάσσης, *Philo.* arcum, ἐντείνομαι τόξον, *Xen.* inſidias alicui, ἐνεδρύω τινὰ, *Plut.* res eo tendit, συντείνει πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, *Ariſtot.* εἰς τοῦτο, *Iſocr.*
Tenebræ, τὸ σκότος, εος, *Dem.* ἡ σκοτία, ας, *N. T.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Iſocr.* profundæ, σκότος ἀχανὲς, *Philo.* nocte & in tenebris fieri, σκότους ϗ νυκτὸς γίγνεσθαι, *Dem.* magnas tenebras objectas eſſe ab aliquibus veritati, πολὺ σκότος εἶναι πρὸ τῆς ἀληθείας παρά τισι, *id.* eſſe jam tenebras, εἶναι σκότος ἤδη, *Dem.*
Tenebratio, ὁ σκοτασμὸς, οῦ, *Dioſc.*
Tenebreſco, σκοτάζω, LXX. συσκοτάζω, *Dem.*
Tenebricoſitas, ἡ σκοτία, ας.
Tenebricoſus, idem quod *Tenebroſus*.
Tenebrio, ὁ σκοτίας, ου.
Tenebroſus, ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, *Plut.* σκοταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Tenellus, ἀπαλώτερος, έρα, ερον, *Dioſc.*
Teneo, ἔχω; urbem, πόλιν, *Dem.* imperium, κατέχω ἀρχὴν, *Iſocr.* regionem, κτάομαι χώραν, *id.* artem, γιγνώσκω τέχνην, *Plut.* riſum, συνέχω γέλωτα, *Ariſtot.* teneor lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμου, *Dion. Hal.*
Tener, ἀπαλὸς, ἡ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* pes, ποῦς, *Hom.* *ut fructus*, ὁ ϗ ἡ τεράμων, ονος, *Theophr.*
Tenerè, ἀπαλῶς.
Tenereſco, ἀπαλύνομαι.
Teneritas, ſeu Teneritudo, ἡ ἀπαλότης, *Plut.* leguminum coctorum, ἡ τεραμνότης, *Theophr.*
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentamen, ſeu Tentatio, ὁ πειρασμὸς, *Dioſc.* ἡ πείρασις, *Thuc.* ἡ πεῖρα, *Greg.*
Tentator, ὁ πειραστὴς, οῦ.
Tento, πειράζω; aliquem, an ſit, τινὰ, εἴ ἐστι, *N. T.* aliquem ad malum, τινά. *ibid.* aliquem, *de ſtupro*, πειράω τινὰ, *Plin.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Plato.* ἐπὶ τινος, *Iſocr.*
Tentoriolum, τὸ σκηνίδιον, *Theophyl.*
Tentorium, ἡ σκηνὴ, *Xen.* τὸ σκήνωμα, ατος, *id.* figo, ſeu erigo, σκηνάω, *Dion. Hal.* σκηνὴν πηγνυμι, *Plato.* ἵστημι, *Xen.* in tentoriis vivo, ἐπαυλίζομαι, *Dion. Hal.*
Tenuiculus, ὁ ϗ ἡ ὑπόψιλος, ου.
Tenuis, ψιλὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.* λεπτὸς, ἡ, ὸν, ſpes, ἐλπὶς, *Ariſtid.* *pauper*, ὁ ϗ ἡ ἄπορὸς, *Dem.*
Tenuitas, ἡ λεπτότης, ητος, *egeſtas*, ἡ ἀπορία, ας, *Dem.*
Tenuiter, λεπτῶς, *egenè*, ἀπόρως, *Dem.* ψιλῶς.
Tenuo, λεπτύνω, *Athen.* ἰσχναίνω.
Tenus, ἄχρί, *ſequente Conſonâ*, ἄχρις, *ſequente Vocali vel Diphthongo*; verbis tenus, ἄχρι λόγου, *Plut.*
Tepefacio, χλιαίνω τὶ, *Athen.* θερμαίνω.
Tepefio, ſeu Tepeſco, χλιαίνομαι, *Lucian.*
Tepeo, χλιαίνομαι, *Philo.* ἀλεάζω, *Ariſtot.* ἀλεαίνω, *id.*
Tepiditas, ἡ χλίανσις, εως.
Tepido, χλιαίνω, *Athen.*
Tepidus, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, oleum, ἔλαιον, *Galen.* ἀλεεινὸς, ἡ, ὸν, regio, χωρα, *Herodot.*
Tepor, ἡ ἀλέα, ας, *Hipp.*
Ter, τρὶς, *Dem.* ἐπιτρὶς, *Dioſc.*
Tercenti, τριακόσιοι, ιαι, ια, *Herodot.*
Terebinthinus, τερεβίνθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioſc.*
Terebinthus, ἡ τερέβινθος, *Theophr.*
Terebra, τὸ τρύπανον, *Athen.* τὸ τέρετρον.
Terebratio, ἡ τρύπησις, εως.
Terebro, τρυπάω τὶ, *Lucian.* τορέω.
Teredo, ὁ τερηδὼν, όνος, *Theophr.*
Teres, στρογγύλος, ύλη, ύλον, *Theophr.*
Tergeo, σμήχω τινὰ, *Lucian.* ὁμόργνυμι.
Tergiverſatio, ἡ στροφὴ, *Ariſtoph.* *timor*, ὁ ὄκνος, *Dem.* excuſatio, ἡ πρόφασις, *id.*
Tergiverſor, νωτίζω, *Poll.* *nolo*, ἀναδύομαι, *Dem.*
Tergo, idem quod *Tergeo*.
Tergum, ὁ νῶτος, *plur.* τὰ νῶτα, ων, *Xen.* verto, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω, *Lucian.* à tergo, κατόπισθεν, *Plato.* ἐξόπισθεν, *Plut.* Confer *Deorſum*.
Tergus, τὸ δέρμα, τὸ σκύτος, *Plato.*
Termes, τὸ θάλλος ἔγκαρπον.
Terminatio, ὁ ὁρισμὸς, *Ariſtot.* vocis, ἡ κατάληξις, εως.
Termino, ὁρίζω, *Ariſtot.* Confer *Finio*.
Terminus, ὁ ὅρος, *Dem.* τὸ ὅριον, *Xen.* malorum, πόνων λῆξις, *Plato.* Confer *Finis*, item *Limes*.
Ternarius, ſc. numerus, ſeu Ternio, ἡ τριὰς, άδος.
Terni, ὁ ϗ ἡ συντρεῖς, ῶν, *Lucian.*
Tero, τρίβω, aliquid manu, τὶ χειρὶ, *Dioſc.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Xen.*
Terra, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* habitabilis, ſeu Orbis terrarum, ἡ οἰκουμένη, ης, *id.* ἡ περίοδος τῆς γῆς, *id.* ἅπασα γῆ ϗ θάλασσα, *id.*
Terræmotus, ὁ σεισμὸς, τῆς γῆς.
Terrefacio, φοβερίζω, LXX.
Terrenus, ſeu Terreſtris, ὁ ϗ ἡ γεώδης, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἐπιχθόνιος, ἐπίγειος.
Terreo, φοβέω τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ, *Iſocr.* ταράττω τινὰ, *Dem.* καταπλήσσω τινὰ, *id.*
Terreſtris, vide *Terrenus*.
Terribilis, φοβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Dem.* δεινὸς, ἡ, ὸν.
Terribiliter, φοβερῶς.
Terriculum, τὸ φόβητρον, ου, *N. T.*
Terrifico, φοβέω, *Dem.* vid. *Terreo*.
Terrificus, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δειματώδης.
Terrigena, ὁ ϗ ἡ γηγενὴς, έος, LXX.
Territo, ταράσσω, *Dem.* Confer *Terreo*.
Territorium, το χωριον, ου, *Xen.*
Terror, ὁ φόβος, ου, *Dem.* Confer *Metus*.
Tertianus, τριταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Dioſc.*
Tertio, τρισσεύω, LXX. τρισσόω, *id.*
Tertiò, *Adv.* τρίτον, τρίτως, τὸ τρίτον, *Dem.*
Tertius, τρίτος, η, ον, *Plato.*
Teſſera, ſeu Teſſerula, ὁ κυβίσκος, ου; pavimenti, ὁ ἀβακίσκος, ου, *Athen.*
Teſſera, ὁ κύβος, ου; militaris, τὸ σύνθημα, ατος, *Herodian.* τὸ σύμβολον; ludo teſſeris, κυβεύω, *Plut.*
Teſta, ὁ κέραμος, *Plut.* τὸ ὄστρακον, *id.*
Teſtaceus, ὁ ϗ ἡ ὀστρακώδης, έος, *Dioſc.* ὀστράκινος, ίνη, ινον; vas, σκεῦος, *N. T.*
Teſtamentum, ἡ διαθήκη, ης, *Dem.* inofficioſum ſeu non rectè factum, οὐ καλῶς ſeu ὀρθῶς ἔχουσα, *idem.* commentatitium, κατεσκευασμένη, *idem.* falſum, ψευδὴς, *idem.* facio, διαθήκην ποιέομαι, *idem.* coudo, διατίθημαι, *idem.* ſcribo, conſcribo, γράφω, *idem.* fieri, γίγνεσθαι, *idem.* obſigno, σημαίνομαι, *idem.* relinquo, καταλείπω, *idem.* adſervo, τηρέω, *idem.* profero, ἀποφαίνω, *idem.* aperio, ἀνοιγω, *idem.* ratum eſſe, κυρίαν εἶναι, *idem.* irritum eſſe, ἄκυρον εἶναι, *idem.* ratum habeo, διαθήκῃ ἐμμένω, *Dem.*
Teſtatio, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem.*
Teſtator, ὁ διαθέμενος, *Dem.* ὁ διατιθέμενος, *id.*
Teſteus, idem quod *Teſtaceus*.
Teſticulus, ὁ ὄρχις, τὸ ὀρχίδιον.
Teſtificatio, ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *Dem.*
Teſtificor, διαμαρτυρέω; falſum, ψευδῆ, *Dem.* palam, διαῤῥήδην μαρτυρέω, *id.*
Teſtimonium, ἡ μαρτυρία, *Dem.* ἡ ἐκμαρτυρία, *idem.* magnum & illuſtre, μεγάλη ϗ περιφανὴς; amplum, εὐμεγέθης; firmiſſimum, ἰσχυροτάτη; exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω παρά τινος; profero alicujus rei, ἐμβάλλομαι τινος, *idem.* dicere, μαρτυρεῖν, *id.*
Teſtis, ὁ μάρτυρ, υρος, *Dem.* ὁ μαρτυρῶν, οῦντος, *idem.* teſtes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι; aliquos facere, ποιεῖν τινάς τινος; vocare, citare, καλεῖν τινάς τινος; multos adhibeo, παραλαμβάνω πολλοὺς; deſignare, ἀποδεικνύναι, *id.* adduco, παράγω, *id.* eſſe, εἶναι, ὑπάρχειν, habere paratos, ἔχειν ἑτοίμους, *id.*
Teſtudineus, χελώνιος, ια, ιον.
Teſtudo, *animal*, ἡ χελώνη, *Ariſtot.* *inſtrumentum muſicum*, ἡ χέλυς. *Arat.* *camera*, ἡ ἀψὶς, ῖδος, *Diod. Sic.* ἡ καμάρα, *id.*
Teſtula, τὸ ὀστράκιον, ου.
Teter, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*
Tetricus, σκυθρωπὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἀμειδητος, ου, *Philo.*
Texo, ὑφαίνω, ἱστουργέω, *Athen.*
Textilis, e, ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, *Hom.*
Textor, ὁ ὑφάντης, ου, *Ariſtot.* ὁ πλοκεὺς.
Textorius, ὑφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ars, ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, *Ælian.*
Textrinum, τὸ ἱστουργεῖον, ου.
Textrix, ἡ ὑφάντρια, ας.
Textura, ἡ ὕφανσις, εως, *Poll.* ἡ ὑφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἱστουργία, ας, *Theophr.*
Thalamus, ὁ θάλαμος, ου, *Plut.*
Theatralis, e, θεατρικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*
Theatridium, τὸ θεατρίδιον, ου, *Vitruv.*
Theatrum, τὸ θέατρον, ου, *Dem.* in theatrum produco, θεατρίζω, *N. T.*
Theca, ἡ θήκη, ης, *Xen.*
Thema, τὸ θέμα, ατος, *Plut.*
Theologia, ἡ θεολογια, ας, *Plato.*
Theologicè, θεολογικῶς.
Theologicus, θεολογικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*
Theologus, ὁ θεολόγος, ου, *Plato.*
Theorema, τὸ θεώρημα, ατος, *Euclid.*
Theoreticus, θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Thermæ, αἱ θερμαὶ, ῶν, *Plut.* θερμαὶ πηγαὶ, *Diod. Sic.*
Theſaurarius, ὁ θησαυροφύλαξ, αχος, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, LXX.
Theſaurus, ὁ θησαυρὸς, οῦ, *Ariſtot.* theſaurum colligo, θησαυρίζω, *Herodian.* in theſauro recondo, θησαυρίζομαι, *Philo.*
Theſis, ἡ θεσις, εως, *Ariſtot.*
Thorax, ἡ θώραξ, ακος, *Ariſtot.*
Thronus, ὁ θρονος, *N. T.*
Thureus, ὁ ϗ ἡ λιβανώδης, εος.
Thuribulum. τὸ θυμιατήριον, *Philo.*

Thus, ὁ λίβανος, *Theophr.*

Thymus, ὁ θύμος, *Dioſc.*

Thyrſus, ὁ θύρσος, *Plut.*

Tiara, ἡ τιάρα, *Herodot.*

Tibia, ἡ κνήμη, ης, LXX. *fiſtula*, ὁ αὐλος, ου, *Cl. Alex.*

Tibiale, ἡ κνημὶς, ῖδος, *Athen.*

Tibialis, αὐλικὸς, ή, ὸν, αὐλητικὸς, ή, ὸν; arundo, κάλαμος, *Theophr.*

Tibicen, ὁ αὐλητης, ου, *Lucian.* ὁ αὐλῳδὸς, οῦ, *Athen.* ὁ χοραύλης.

Tibicina, ἡ αὐλητρὶς, ιδος, *Lucian.*

Tigillum, τὸ δοκίδιον.

Tignum, ἡ δοκος, οῦ, *Ariſtoph.* tranſverſarium, ἡ διαδοκῖς, ιδος, *Heſych.*

Tigrinus, τίγρινος, ίνη, ινον.

Tigris, ἡ τίγρις, ιδος, *Ælian.*

Tilia, ἡ φίλυρα, *Herodian.*

Tiliaceus, φιλύρινος, ίνη, ινον, *Ælian.*

Timeo, φοβέομαι, *Dem.* Deum, εὐλαβέομαι θεὸν, LXX. Confer *Metuo.*

Timidè, περιδεῶς, *Dem.*

Timiditas, ἡ δειλία, *Dem.* ἡ ἀτολμία, *id.*

Timidus, δειλὸς, ή, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, ου, *id.*

Timor, ὁ φόβος, ου, *Dem.* τὸ δέος, εος, *id.* Confer *Metus.*

Tinctilis, βαπτικὸς, ή, ὸν.

Tinctor, ὁ βαφεὺς, έως, *Plato.*

Tinctura, ἡ βαφὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ χρῶσις.

Tinea, ὁ σὴς, σητὸς, *Theophr.*

Tineoſus, ὁ ϗ ἡ σητόβρωτος, ου, *N. T.*

Tineola, τὸ ἑλμίνθιον, ου, *Hippocr.*

Tingo, βάπτω, pilos, τρίχας, *Dioſc.* χροΐζω, *Ariſtot.* χρώζω, *id.*

Tinnio, κωδωνίζω, *Athen.* βομβέω.

Tinnitus, ὁ κωδωνισμὸς, οῦ, æris, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων, *Plut.*

Tintinnabulum, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc.* ἡ πλαταγὴ, ῆς, *Diod. Sic.* τὸ κρόταλον; tintinnabulum pulſo, κωδωνίζω, *Athen.*

Titillatio, ἡ γαργαλισμὸς, οῦ, *Plato.* ὁ γάργαλος, ου, *Lucian.*

Titillo, γαργαλίζω, *Ceb. Theb.* ὑποκνίζω.

Titio, ὁ δαλὸς, LXX.

Titubanter, ἀσυϛάτως, παραφόρως, θολερῶς.

Titubantia, ἡ συγκλόνησις, εως; oris, ſeu linguæ, ὁ τραυλισμος, ἡ τραυλότης, *Plut.*

Titubatio, ἡ δόνησις, εως.

Titubo, ὑποσκελίζομαι, *Plut.* παραφέρομαι, *Ariſtot.* in ſermone, σφάλλομαι, *Plut.* πλανάομαι ἐν λόγῳ, *Herodot.*

Titulus, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*

Toga, ἡ τήβεννος, *Dion. Hal.* ἡ τηβέννη, ης, *Plut.* candidata, λαμπρὰ, *Polyb.* pura, ἱμάτιον ἀπόρφυρον, *id.* togam virilem ſumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι, *Dem.*

Togatus, ὁ ϗ ἡ τηβεννοφόρος, ου.

Tolerabilis, e, ἀνασχετὸς, ή, ὸν, *Lucian.* φορητὸς, ή, ὸν, *Chryſ.* ἀνεκτὸς, ή, ὸν, *Dem.* ὑπομονητέος, έα, έον, *Iſocr.* τλητὸς, ή, ὸν.

Tolerabiliter, ἀνεκτῶς, *Iſocr.*

Toleranter, φιλοπόνως, *Iſocr.* καρτερικῶς, *Chryſ.*

Tolerantia, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀνάσχεσις, εως, *Plut.* τὸ καρτερικὸν, οῦ, *Dion. Hal.* ἡ καρτερία, ας, *Dem.* ἡ τλῆσις.

Tolero, καρτερέω, *Iſocr.* ὑπομένω, *Dem.* ἀνέχομαι τι, *id.* Confer *Patior.*

Tolleno, ὁ κήλων, ωνος.

Tollo, αἴρω; manus, χεῖρας, *Ariſtoph.* vela, αἴρομαι τὰ ἱϛία, *Plut.* vocem, ἐπαίρω φωνὴν, *Dem.* menſam, αἴρω τράπεζαν, *Bud.* aliquid è medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* *educare*, infantem, ἀναλέσθαι, *Plut.* in crucem, ἀνασκολοπίζω, *Philo.* puerum è medio, ἀφανίζω παῖδα, *Iſocr.*

Tomaculum, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Athen.*

Tomentum, τὸ γνάφαλον, ου, *Lucian.*

Tomex, ἡ τομικη, ῆς.

Tomus, ὁ τόμος, *Laert.*

Tondeo, κείρω; comas, κόμην, barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, *Herodian.* ad cutem, ξυρέω ἐν χρῷ, *Lucian.*

Tonitru, ἡ βροντὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ βρόντημα, ατος, *Æſchyl.*

Tono, βροντάω.

Tonſillæ, τὰ περιάσθμια, ων, *Ruff.* αἱ ἀντιάδες.

Tonſor, ὁ κουρεὺς, έως, *Plut.* ὁ κορσεὺς.

Tonſorius, κουριακὸς, ή, ὸν, *Polyb.*

Tonſtrina, τὸ κουρεῖον.

Tonſtrix, ἡ κουρεύτρια, ας, *Plato.*

Tonſura, ἡ κουρὰ, ᾶς, *Plato.* ἡ πέξις.

Tonus, ὁ τόνος, ου, *Quinctil.*

Toral, τὸ περίκλινον, ου.

Torcular, ὁ ληνὸς, οῦ, LXX. τὸ ϛαφυλοβολεῖον, ου, *Iſæus.*

Tormentum, ἡ βάσανος, *Iſocr.* τὸ βασανιϛήριον, *Themiſt.* ἡ ϛρέβλη, *Philo.* bellicum, πετροπομπὴ; tormentis coactum confiteri, ϛρεβλούμενον ἐξειπεῖν, *Lucian.* ſubjicio aliquem, παραδίδωμι τινά εἰς βάσανον, *Dem.* fortiter tolerare, & pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν ϗ ἀθλεῖν ταῖς βασάνοις, *Ælian.*

Tormina, οἱ ϛρόφοι, ων, *Dioſc.* ἡ δυσεντερία, torminibus laboro, ϛροφάομαι, *idem.*

Torminoſus, ϛροφούμενος, ένη, ενον, *Dioſc.*

Tornator, ὁ τορευτὴς, οῦ, *Plut.*

Tornatura, ἡ τόρευσις, εως, *Plato.* ἡ τορεία, ας, *id.*

Torno, τορεύω, τορνεύω, *Theophr.*

Tornus, ὁ τορνὸς, οῦ, *Theogon.*

Toroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυώδης, *Gal.*

Torpedo, *piſcis*, ἡ νάρκη, ης, *Plato.*

Torpefactio, ἡ νάρκωσις, εως, *Hippocr.*

Torpeo, ναρκάω, *Ariſtot.* ἀποκνέω, *Dem.*

Torpeſco, ναρκάω, *Al. Alphr.*

Torpidus, ὁ ϗ ἡ ναρκώδης, εος.

Torpor, ἡ νάρκη, ης, *Chryſ.* ἡ νάρκωσις, εως, *Hippocr.* ἡ νάρκησις, εως, *Gal.*

Torquatus, ὁ ϗ ἡ ϛρεπτοφόρος, ου, *Suid.*

Torqueo, ϛρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* γυρόω τι, *exanimo torquendo*, βασανίζω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ϛρεβλόω τινά, *Dion. Hal.*

Torquis, τὸ περιτραχήλιον, ου, *Plut.* ὁ ϛρεπτὸς, οῦ, *Ælian.* τὸ ϛρόφιον, ου, *Herodot.*

Torrefacio, φρύγω, *Lucian.*

Torrefactio, ὁ φρυγμὸς, ου, *Heſych.*

Torrens, ὁ χείμαῤῥος, ου, *Lucian.* ὁ χειμάῤῥους, ου, LXX. ἡ χαράδρα.

Torreo, φρύγω, *Lucian.* φρύγομαι, *Athen.* καυματίζω, *N. T.*

Torridus, καπυρὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.*

Torris, ὁ δαλός, οῦ, *Athen.*

Torſio, ἡ ϛρέψις, εως.

Tortè, ἐϛραμμένως.

Tortilis, e, ϛρεπτὸς, ή, ὸν, *Eurip.*

Tortor, ὁ βασανιϛὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δημόκοινος.

Tortuoſus, ϛρεβλὸς, ή, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἑλικοειδής.

Torvè, ταυρικὸν; video, βλέπω, *Ariſtoph.* τιτανικον βλέπω, *Lucian.* ὑπόδρα.

Torvitas, ἡ ὑποδρασία, ας, τὸ βλοσυρὸν, οῦ.

Torus, ἡ ϛιβὰς, άδος; genialis, ἡ παϛάς, άδος, γαμήλιος, *Chryſ.*

Torvus, βλοσυρὸς, ὰ, ὸν; ἀγριωπός, ή, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ δεινωπὸς.

Tot, τοσοῦτοι, αὗται, αῦτα; & tanta perfeci, ϗ τηλικαῦτα διαπέπραγμαὶ, *Iſocr.* obſides, quot coloni, τοσοῦτοι ὅμηροι, ὅσοιπερ ἄποικοι; *Dem.* quot, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ, *Iſocr.* τοσοῦτοι, ὅσοι, *id.* τοσοῦτοι, ὁπόσοι, *id.*

Totidem, ἴσοι, αι, α, *Xen.* ἴσοι τὸν ἄριθμὸν, *Ariſtot.* ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, *id.* ἴσοι, αι, α, τὸ πλῆθος, *Dem.*

Toties, τοσαυτάκις, *Joſeph.*

Totus, ὅλος, η, ον, *Dem.* in aliquâ re, ἐν τινὶ, *Ariſtot.* πᾶς ἔν τινι, *Dion. Hal.*

Toxicum, τὸ τοξικὸν, *Dioſc.*

Trabalis, e, ὁ ϗ ἡ δοκώδης, εος.

Trabea, ἡ ἀλουργὶς, ίδος, *Plut.*

Trabeatus, a, um, ἀλουργίδα ἀμπεχόμενος.

Trabs, ἡ δοκὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Tractabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐμεταχείριϛος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ εὐπειθὴς.

Tractatio, ἡ μεταχείρισις, εως, *Dion. Hal.*

Tractatus, ἡ πραγματεία, ας.

Tractim, ἐπισεσυρμένως.

Tracto, χειρίζω, *Polyb.* ψηλαφάω, argumentum aliquod, γράφω περὶ ὑπόθεσιν τινι, *Dem.* negotia publica, πράττω τὰ κοινὰ, *id.* aliquem contumelioſè, ὑβριϛικῶς χράομαι τινι, *Dem.* duriter, αἰκίζομαι τινι, *Iſocr.*

Traditio, ἡ παράδοσις, εως, *Thuc.*

Trado, παραδίδωμι; aliquem alicui, τινά, τινι, *Herodot.* oblivioni, λήθῃ, *Lucian.* literis, γραφῇ, *Gregor.* me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντὸς τινι πράγματί, *Dem.* in diſciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥσπερ μαθητὴν, *idem.* hoſti enſes in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, *Greg.* poſteritati, παραδίδωμι τῃ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, *Syneſ.* tradunt hiſtorici, ἱϛοροῦσι, *Plut.* ut ab iis traditum eſt, κατ᾽ ἐκείνους, *Philo.* fama traditur, λόγος διαδίδοται, *Iſocr.*

Traduco, διάγω; tempus, χρόνον, *Xen.* exercitum, ϛρατιὰν; imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, *Herodian.* in aliam linguam, μεταφράζω, *Plut.* aliquem, διαβάλλω τινὰ, *Plut.* Confer *Obtrectio.*

Traductio, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.* Confer *Interpretatio*, item *Obtrectatio.*

Tradux, ὁ ϗ ἡ ὑπόῤῥιζος, ου.

Tragicè, τραγικῶς, *Greg.* exaggero, ἐκτραγῳδέω, *Naz.* decanto, τραγῳδέω, *Dem.*

Tragicus, τραγικὸς, ή, ὸν, *Lucian.*

Tragœdia, ἡ τραγῳδία, ας, *Plato.*

Tragœdus, ὁ τραγῳδὸς, ου, *Athen.*

Tragula, τὸ ἀκόντιον, ου, *Xen.*

Traha, τὸ ἥλκηθρον, ου, *Theophr.*

Traho, ἕλκω; naſo aliquem, τινὰ ῥινὸς, *Lucian.* currum, ἄγω ἅρμα, *Herodian.* ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, *id.* aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πασης πόλεως, *id.*

Trajectio, ἡ διάβασις, εως, *Dem.* ἡ πόρθευσις.

Trajectus, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Eur.* τὸ δίαρμα, ατος, *Polyb.*

Trajicio, διαβάλλω; in inſulam, εἰς νῆσον, *Herodot.* alicunde in continentem oppoſitam, ἔκ τινος, πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον, *Thuc.* lino corticem, λίνῳ τὸν φλοιον, *Dioſc.* mare, διαπεράω τὸ πέλαγος, *Iſocr.* culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημι τινὶ, *id.*

Traluceo, διαφαίνομαι, *Ariſtot.*

Trama, ἡ κροκὴ, ης, *Plato.*

Trames, ἡ τρίβος, ου, *Xen.* ὁ ϛίβος.

Trano, διανήχομαι, *Dion. Hal.*

Tranquillè, ἀθορύβως, *Diod.* ἀταράκτως, *Plut.*

Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ας, *Juſt. Mart.* ἡ γαλήνη, ης, *Phil.* animi, ἡ εὐθυμία, ας, *Plut.* ἡ εὐδία παθῶν, *Phil.*

Tranquillo, γαληνόω, *Plut.*

Tranquillus, ὁ ϗ ἡ ἄκυμος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀκύμαντος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀσάλευτος, ου, *Diod. Sic.* ὁ ϗ ἡ ἀθόρυβος, ου, *Plut.* animo, ὁ ϗ ἡ εὔθυμος, ου, *id.* ſum, γαληνίζω, *id.* animo, εὐθυμέω, *id.* Confer *Quietus.*

Trans, πέρα, *ſequente Conſonâ*; πέραν, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, mare, πέρα θαλάσσης, *Thuc.* Confer *Ultra.*

Tranſactio, ἡ διάλυσις, εως; vitæ, ἡ διεξαγωγὴ τοῦ βίου, *Baſ.*

Tranſcendo, ὑπερβαίνω; turrim, τοῦ πύργου, *Herodot.* ὑπερέχω.

Tranſcribo, μεταγράφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquid in aliquem, τὶ εἴς τινὰ, *Pauſ.*

Tranſcurro, μετατρέχω.

Tranſcurſus, ἡ παραδρομὴ, ῆς, *Baſ.*

Tranſenna, ἡ σπλὴξ, γὸς, *Plut.* ἡ κιγκλὶς, ίδος, *Chryſ.*

Tranſeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, *Dem.* ad aliquid, μεταβαίνω ἐπί τι, *Iſocr.* urbem, διοδεύω πόλιν, *N. T.* ſaltu per ignem, διαπηδάω τὴν φλόγα, *Xen.*

Transfero, μετάγω, *N. T.* aliquid, μετακομίζω, τι, *Herodian.* in aliam linguam, ἑρμηνεύω, *Xen.* ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατα λέξιν, *Plut.*

Transfigo, διαπείρω, aliquem aliquo, τινὰ τινι, *Dioſc.* διελαύνω.

Transfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εως, *Philo.*

Transfiguro, μεταμορφόω, *Philo.*

Transfodio, διαπείρω, *Dioſc.*

Transformo, μεταμορφόω, *Philo.*

Transfreto, διαπορθμεύω, *Plut.*

Transfuga, ὁ αὐτόμολος, ου, *Iſocr.*

Transfugio, αὐτομολέω, *Thuc.* ad aliquem, εἴς τινα, *Lucian.* ad hoſtes, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Diod. Sic.*

Transfugium, ἡ αὐτομολία, ας, *Thuc.*

Transfundo, μεταχέω.

Tranſgredior, μεταβαίνω, *Ariſtot.* legem, ϖαραβαίνω νόμον, *N. T.* ὑπερέχω.

Tranſgreſſio, ἡ ϖαράβασις, εως, legis, νόμȣ, *N. T.* διάβασις, εως, *Xen.*

Tranſigo, διαπράττω τὶ. *Dem.* καταπράττω τι, *Xen.* cum aliquo, διομολογȣ̃μαι, *Dion. Hal.* vitam, διεξάγω τὸν βίον, *Syneſ.*

Tranſilio, ὑπερβαίνω; aliquid de induſtriâ, τὶ ἑκὼν, *Dem.* διαπηδάω τι, *Xen.* legem, ὑπερπηδάω νόμον, *Æſchin.*

Tranſitio, ſeu Tranſitus, ἡ διάβασις, *Xen.* ἡ διέξοδος, *Dion. Hal.* ἡ δίοδος, *Æſchin.*

Tranſlatio, ἡ μεταγωγὴ, ῆς, ἡ διακομιδὴ, ῆς; *Thuc.* ἡ μεταφορὰ, ἡ μετάθεσις.

Tranſlatitius, μεταϛατικὸς, ἡ, ὸν.

Tranſmarinus, ὁ ϗ ἡ διαπόντιος, ȣ, *Dion. H.*

Tranſmigratio, ἡ μετανάϛασις, εως, *Dion. Hal.*

Tranſmigro, μετοικέω, *Dem.* μετανίϛαμαι, *Philo.*

Tranſmiſſio, ἡ διαπομπὴ, ῆς, *Appian.* ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*

Tranſmitto. διαπέμπω; aliquid alicuî, τι τινι, *Thuc.* aliquid negligendo, ϖαραπέμπω τι, *Dem.* *tranſeo*, διαβαίνω τι, *idem.*

Tranſmoveo, μετακινέω, *Them.*

Tranſmutatio, ἡ μετάλλαξις, εως, *Xen.* ἡ μετάϛασις.

Tranſmuto, μεταλλάττω; aliquid, τὶ, *Thuc.* μεταβάλλω τι, *Ariſtot.*

Tranſnomino, μετονομάζω, *Philo.*

Tranſpono, μετατίθημι, *Plut.* μετάνω.

Tranſportatio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*

Tranſporto, μετακομίζω; ſtatuam in aulam, τὸ ἄγαλμα, εἰς αὐλὴν, *Herodian.* aliquid in inſulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, *Thuc.* aliquos, διαβιβάζω τινὰς, *Iſocr.* liberos & uxores, ex agris, μετακομίζω παῖδας ϗ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, *Dem.*

Tranſtra, τὰ ζυγὰ, ῶν, *Hom.* τὰ σέλματα.

Tranſvectio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*

Tranſveho, idem quod *Tranſporto.*

Tranſverſus, ὁ ϗ ἡ ἐνδιάϛροφος, ȣ, *Nyſſ.* ὁ ϗ ἡ ϖερικάρσιος, *Aret.* πλάγιος, ία, ιον.

Tranſulto, idem quod *Tranſilio.*

Tranſumo, μεταλαμβάνω, *Plut.*

Tranſvolo, μεταπέτομαι, *Lucian.*

Treceni, ſeu *Trecenti*, τριακόσιοι, αι, α, *Plut.*

Trecenties, τριακοσιάκις.

Tredecies, τρισκαιδεκάκις.

Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.

Tremebundus, ὁ ϗ ἡ τρομώδης, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ϖεριδεὴς, *Lucian.*

Tremefacio, ἐκπλήττω, *Dem.* ϖτοέω.

Tremefactus, ὁ ϗ ἡ ἔντρομος.

Tremendus, φοβερός, ρὰ, ρὸν.

Tremiſco, ſeu Tremo, τρέμω, *Dem.* τρέω, *Plut.* τρομέω.

Tremor, ὁ τρόμος, *Plut.* ὁ σεισμός.

Tremulus, ὁ ϗ ἡ τρομάδης, *Plut.* τρομερὸς, ρὰ, ρόν.

Trepidanter, ἀποδεδειλιακότως.

Trepidatio, ὁ τρόμος, *Plut.*

Trepido, τρέω, *Plut.*

Trepidus, ὁ ϗ ἡ ϖερίφοβος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ϖεριδεὴς, έος, *Iſocr.*

Tres, οἱ ϗ αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία, *Dem.*

Triangularis, e, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ȣ, *Euclid.*

Triangulus, τὸ τρίγωνον, ȣ, *Euclid.*

Triarii, οἱ τριάριοι, ων, οἱ ἐπιτεταγμένοι, ων.

Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, *N. T.* ἡ θλίψις.

Tribulis, ὁ φυλέτης, *Dem.* ὁ συμφυλέτης, *Iſocr.*

Tribulo, θλίβω, LXX.

Tribulus, ὁ τρίβολος, ȣ, *N. T.*

Tribunal, τὸ βῆμα, ατος, *Dem.* τὸ δικαϛήριον, ȣ, *Plut.*

Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας, *Plut.* militaris, ἡ χιλιαρχία, ας, *Dion. Hal.*

Tribunitius, δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, *Xiphil.* poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξȣσία, *Dion. Hal.*

Tribunus, ὁ τριττύαρχος, ȣ, *Dion. Hal.* plebis, ὁ φύλαρχος, ȣ, *Dem.* ὁ δήμαρχος, ȣ, *Plut.* legionis, ϛρατοπεδάρχης τȣ̃ τάγματος, militaris, ὁ χιλιάρχης, ȣ, *id.*

Tribuo, νέμω, *Herodian.* alicui aliquid, ἀνατίθημι τινί τι, *Dem.* cauſſam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημι, τινι, *Iſocr.* honorem, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, *id.* ſuum cuique, ἀποδίδωμι τὸ ϖροσῆκον ἑκάϛῳ, *Plato*, ἀπονέμω ἑκάϛῳ τὸ πρέπον, *Ariſtot.* Confer *Do*, *Largior.*

Tribus, ἡ φυλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ φρατρία, ας, *id.*

Tributarius, ὁ ϗ ἡ συντελὴς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ὑποτελὴς, *Dion. Hal.*

Tributim, κατὰ φυλάς.

Tributum, ὁ φόρος, ȣ, *Dem.* ἡ φορὰ, ᾶς; ἡ εἰσφορὰ, ας; ἡ ϖροεισφορὰ, ᾶς, *id.* ὁ δασμὸς, ȣ̃. *Iſocr.* pecuniæ, εἰσφορὰ χρημάτων, *id.* σύνταξις χρημάτων, *Dem.* & decimæ, τὸ τέλος ϗ δεκάται, *id.* ordinare, φόρȣς τάττειν, *Iſocr.* indico alicui, ϖαρασκευάζω σύνταξιν τινι, *Dem.* impono alicui, προϛάττω εἰσφορὰν τινι, *Iſocr.* exigo, ϖράττω φόρȣς, *idem.* εἰσπράττω φορὰν, *idem.* confero, ϖοιέομαι εἰσφοράν, *id.* pendo, φόρω φόρον, *idem.* δίδωμι, τὴν σύνταξιν, *Dem.* τίθημι εἰσφορὰν, *id.* levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορᾶς, *Iſocr.* tributi exactio, ἡ τελωνεία, *Dem.* collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας; collector, ὁ δασμολόγος, ȣ, *id.* φορολόγος, LXX.

Tricæ, τὰ τριχοπλέγματα, ων.

Tricæni, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, *Plato.*

Tricenteni, τριακόσιοι, αι, α, *Herodot.*

Tricenties, τριακοσιάκις.

Triceps, ὁ ϗ ἡ τρικέφαλος, ȣ, *Suid.*

Tricesimus, τριακοϛὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Tricies, τριακοντάκις, *Plut.*

Triclinium, τὸ τρικλίνιον, ȣ, *Athen.*

Tridens, ἡ τρίαινα, ης, *Cl. Al.*

Triduum, τὸ τριήμερον, *Ariſtot.* ἡ τριημερία, LXX.

Triduanus, ὁ ϗ ἡ τριήμερος, ȣ, *Gregor.*

Triennis, ὁ ϗ ἡ τριέτης, έος, *Amm.*

Triennium, ὁ τριέτης χρόνος, *Herodot.*

Triens, τὸ τριτημόριον, ȣ, *Ariſtot.*

Trifariam, τρίχα, *Herodot.*

Trigæ, ὁ τρίιππος, ȣ.

Trigemini, οἱ τρίδυμοι, ων.

Trigeſimus, τριακοϛὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, *Plut.*

Trigla, ἡ τρίγλα, ης, *Ariſtot.*

Trigonalis, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ȣ, *Eucl.*

Trimatus, ἡ τριετία, ας.

Trimeſtris, ὁ ϗ ἡ τρίμηνος, ȣ.

Trimulus, ὁ ϗ ἡ τριέτης, έος, *Naz.*

Trinitas, ἡ τριὰς, άδος.

Trinus, οἱ ϗ αἱ τρεῖς, *Ariſtot.* τρισσὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Tripartitò, τριμερῶς.

Tripartitus, ὁ ϗ ἡ τριμερὴς, έος.

Tripedalis, τριπόδης, εος, *Xen.*

Tripes, ὁ ϗ ἡ τρίπȣς, οδος, *Ariſtoph.*

Triplex, τρισσὸς, ὸν, τριπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, *Ariſtot.*

Tripliciter, τρισσῶς, *Dion. Hal.*

Triplico, τρισσόω, *Greg.*

Triplus, τριπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, *Ariſtot.*

Tripudio, χορεύω, *Iſocr.* ὀρχέομαι, *Dem.*

Tripudium, ὁ κορδακισμὸς, ȣ̃, *Dem.*

Tripus, ὁ τρίπȣς, οδος.

Triquetrus, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ȣ, *Eucl.*

Triremis, ἡ τριήρης, εος, *Dem.*

Triſtis, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ἀναρὸς, ὰ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ ϖερίλυπος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, *id.*

Triſtitia, ἡ λύπη, ης, *Dem.* ἡ ἀθυμία, ας, *idem.* ἡ ἀχθηδὼν, όνος, *Plato.* ἡ ἀνία, triſtitiam adfero, ἀνιάω, *Dem.* triſtitiâ adficior, ἀνιάομαι, *idem.* Confer *Mæror*, *Mœſtitia*, *Ægritudo.*

Triticeus, ϖύρινος, ίνη, ινον, *Dion. Hal.*

Triticum, ὁ ϖυρὸς, ȣ̃, *Philo.*

Tritura, ἡ ἀλόησις, εως, ὁ ἀλοητὸς, ȣ̃, *Xen.*

Trituro, ἀλοέω, *Plut.*

Trivialis, ὁ τριοδίτης, ἡ τριοδῖτις, *Philo.*

Trivium, ἡ τρίοδος, ȣ, *Lucian.*

Triumphalis, θριαμβικός, ἡ, ὸν, *Plut.*

Triumpho, θριαμβεύω; aliquem, τινὰ, *Plut.* ſecundum, θρίαμβον δεύτερον, *idem.* ϖομπεύω.

Triumphus, ὁ θρίαμβος, ȣ, *Plut.*

Triumvir, εἷς τῶν τριῶν.

Triumviralis, e, τριαρχικὸς, ἡ, ὸν.

Triumviratus, ἡ τριαρχία.

Trochlea, ἡ τροχαλία, *Ariſtot.* ἡ τροχηλία, *Theophr.*

Trophæum, τὸ τρόπαιον, *Ariſtid.* erigo, ἐγείρω *Herodian.* ἵϛημι, *Iſocr.*

Tropus, ὁ τρόπος, *Ariſtot.*

Trucidatio, ἡ σφαγὴ, *Iſocr.* ὁ φόνος.

Trucido, ἀποσφάττω, *Dem.* ἀποκτείνω, φονεύω.

Truculenter, ἀπηνῶς, *Dem.* ὠμῶς.

Truculentus, ὠμὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* φονικὸς, ἡ, ὸν.

Trudo, ὠθέω, *Plato.*

Trulla, ἡ οἰνοχόη, ης.

Trulliſſo, κονιάω, *Philoſtr.*

Trunco, ἀκροτομέω τι, *Xen.* κυρίζω τι, *Theophr.* κολούω τι, *id.* ἀποκόπτω.

Truncus, ὁ ϗ ἡ κολοβὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Truncus, ὁ κορμὸς, ȣ̃, *Philo.* τὸ ϛέλεχος, εος, *Theophr.*

Trutina, ἡ τρυτάνη, ης, *Dem.* ἡ πλάϛιγξ, γος, *Plut.* ὁ ζυγὸς, ȣ̃.

Trutino, ſeu Trutinor, ζυγοϛατέω, *Lucian.* ϛαθμάομαι, *id.*

Trux, φονικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* ὠμὸς, ἡ, ὸν.

Tu, σὺ, *Dem.*

Tuba, ἡ σάλπιγξ, γος, *Ariſtot.* tubæ clangor, τὸ σάλπισμα, ατος, *Poll.* tubâ cano, σαλπίζω, *Athen.*

Tuber, τὸ ὕδνον, ȣ, *Plut.*

Tuberculum, τὸ φῦμα, ατος, *Plut.*

Tuberoſus, ὁ ϗ ἡ φυματώδης, *Hipp.*

Tubicen, ὁ σαλπιϛὴς, ȣ̃, *Polyb.* ὁ σαλπικτὴς, *Diod. Sic.* ὁ σαλπιγκτὴς, ȣ̃, *Lucian.*

Tubulus, τὸ ὑδραγώγιον, ȣ, *Harmenop.*

Tuburcinor, λαφύσσω, *Hom.*

Tubus, ὁ σωλὴν, ῆνος, *Plut.* ὁ σίφων.

Tudes, ἡ σφύρα, ας.

Tudicula, ὁ τριπτὴρ, ῆρος.

Tueor, ϖροΐϛαμαι, jura, τῶν δικαίων, *Dem.* valetudinem, σώζω τὴν ὑγίειαν, *Ariſtot.* patriam, διασώζω τὴν ϖατρίδα, *Iſocr.* bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, *id.*

Tuguriolum, τὸ καλύβιον, ȣ, *Plut.* τὸ σκηνίδιον.

Tugurium, ἡ καλύβη, *Thuc.* ἡ ἔπαυλις, *Æl.*

Tuitio, ἡ διατήρησις, ἡ φυλακή.

Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, *Dem.* tum, quum conceſſimus, τότε, ὅτε ἐδώκαμεν, *id.* τότε, ἡνίκα, *id.* tum, cum, ſeu cum, tum, τά μὲν τά δὲ, *id.* ἅμα μεν, ἅμα δὲ, *Iſocr.*

Tumefacio, ϖαροιδίσκω, *Aret.* ἐποιδίσκω, *Gal.*

Tumeo, ἀνοιδέω, χαυνόομαι, *Dion. Chryſ.*

Tumeſco, ὀγκόομαι.

Tumidus, ὁ ϗ ἡ ὀγκώδης, *Xen.* ὀγκηρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ϖροσώδης, *Gal.*

Tumor, ὁ ὄγκος, *Gal.* τὸ οἴδημα, *Hipp.*

Tumulo, θάπτω, *Dem.* Confer *Sepelio.*

Tumuloſus, λοφόεις, εσσα, εν, *Naz.*

Tumultuarius, θορυβητικὸς, ἡ, ὸν.

Tumultuatio, τὸ θορύβημα, ατος.

Tumultuor, θορυβέω, *Xen.* θόρυβον ϖοιέομαι, *Dem.* ταραχὴν ϖοιέω, *Lucian.*

Tumultuosè, τεθορυβωμένως, *Xen.*

Tumultuoſus, ὁ ϗ ἡ θορυβώδης, εος.

Tumultus, ὁ θόρυβος, *Thuc.* ἡ ταραχὴ, *Dem.* tumultum excito, ταράττω, θόρυβον ϖοιέω, ταραχὴν ϖοιέομαι; oriri, θόρυβον γίγνεσθαι; accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ ϖόλει; tumultu refertus; θορύβȣ ϖλήρης, *id.*

Tumulus, ὁ γήλοφος, *Dion. Hal.* ὁ γεώλοφος, *Philo.* ὁ ὄχθος, *Xen.* τὸ χῶμα, *Lucian.* *ſepulchrum*, ὁ τύμβος. Confer *Sepulchrum.*

Tunc, τότε, *Dem.* τηνικαῦτα, *Plut.* demum, τέλος, ϖρὸς τὸ τέλος, *Plato.*

Tundo, κόπτω, *Ariſtot.* capite cœlum, ἀράσσω κεφαλῇ ȣ̓ρανὸν, *Syneſ.* pectus roſtro, κολάπτω τὸ ἦτορ, *Lucian.*

Tunica, ὁ χιτὼν, ῶνος, *Dem.* cinctilis, εὔμιτρος, *Moſch.* fimbriata, κοσυμβωτὸς, LXX. palmata, ἐσθὴς ϖλατύσημος, *Herodian.* arboris, τὸ λέπος, εος, *Lucian.*

Tunicula, ὁ χιτωνίσκος, *Philo.* τὸ χιτώνιον, *Naz.*

Turba, ἡ τύρβη, ης, *Them.* ὁ ὄχλος, ȣ, *N. T.* forenſis, ἄνθρωποι ἀγοραῖοι, *Dion. Hal.* *tumultus*, ὁ θόρυβος, ȣ, *Dem.*

Turbamentum, τὸ τάραγμα, ὁ ταραγμός.

Turbatè, τεταραγμένως.

Turbatio, ὁ τάραχος, *N. T.* ἡ ταραχὴ, *Iſocr.*

Turbator, ὁ ταρακτὴς, οῦ; civitatis, ὁ ταραξίπολις, εως, *Philo.*

Turbidè, θολοειδῶς, *Lucian.*

Turbidus, θολερὸς, ὰ, ὸν, *Diod. Sic.* τεθολωμένως, *Baſ.*

Turbinatio, ἡ στρόμβωσις, εως.

Turbinatus, ὁ ϗ ἡ στρομβώδης, *Ariſtot.*

Turbo, ταράττω, *Dem.* aliquem, διοχλέω τινὰ, ἐνοχλέω τινὰ, *idem.* aquam, ἀναθολόω ὕδωρ, *Ariſtot.*

Turbo, inis, ἡ βέμβιξ, ικος, *Aretæus,* ὁ συσσεισμὸς, LXX. ὁ δῖνος, *Plut.* ἡ ζάλη, *Phil.*

Turbulentè, ταραχωδῶς, *Plut.*

Turbulentus, ὁ ϗ ἡ ταραχώδης, *Plut.* ὁ ϗ ἡ θορυβώδης, ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, homo, ἀνὴρ, *Dem.*

Turdus, ἡ κίχλη, *Cl. Al.*

Turgeo, οἰδαίνω, *Baſ.* Confer *Tumeo.*

Turgidus, ὁ ϗ ἡ ἔξογκος. Confer *Tumidus.*

Turma, ἡ ἴλη, *Plut.* τὸ τέλος ἱππέων, *Dion. Hal.* turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης, ου, *Zoſ.*

Turmatim, ἰλαδὸν, κατ᾽ ἴλας.

Turpis, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, mors, θάνατος, *Dem.* facie, ὁ ϗ ἡ εἰδεχθὴς, *Plut.* μοχθηρὴς ἰδεῖν, *Æl.*

Turpiter, αἰσχρῶς, & indignè aliquo, ϗ ἀναξίως τινος, *Dem.* & flagitiosè, ϗ πλεονεκτικῶς, *id.* κακοσχημόνως, *Plato.*

Turpitudo, τὸ αἶσχος, εος; faciei, τοῦ προσώπου, *Xen.* & probrum, αἰσχρὸν ϗ ὄνειδος, *Dem.* & contemptus, ἡ αἰσχύνη ϗ ἀδοξία.

Turpo, αἰσχρὸν ποιέω, μιαίνω, *Herodian.*

Turricula, τὸ πυργίον, ου, *Lucian.* ὁ πυργίσκος, ου, *Sext. Emp.*

Turris, ὁ πύργος, *Xen.* lignea, ὁ μόσσυν, υνος, *Dion. Hal.*

Turritus, πυργωτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.* ὁ ϗ ἡ εὔπυργος.

Turtur, ἡ τρυγὼν, όνος, *Ariſtot.*

Turunda, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*

Tuſſicularis, βηχικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, *Dioſc.*

Tuſſilago, τὸ βήχιον, *Dioſc.*

Tuſſio, βήττω, *Xen.* χελύττω, *Cl. Al.* ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλέομαι, *Lucian.*

Tuſſis, ἡ βὴξ, βηχὸς, *Dioſc.*

Tutamen, τὸ προβόλαιον, *Baſ.* τὸ πρόβλημα, ατος, *Dion. Hal.*

Tutè, ἀκινδύνως, *Dem.*

Tutela, ἡ ἐπιτροπία, *Dion. Hal.* tutelam alicujus ſuſcipio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινος, *idem.* ἐπιτροπεύω τινὰ, *idem.* ſub tutelâ eſſe, ὑπὸ ἐπίτροπον εἶναι, *N. T.* ἐπιτροπεύεσθαι, *Dion. Hal.*

Tutelaris, ἐπιτροπικὸς, ὴ, ὸν, *Dion. Hal.*

Tutò, ἀκινδύνως, *Dem.* ἀσφαλῶς, *id.*

Tutor, oris, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Dion. Hal.*

Tutor, προΐσταμαι, aliquem, τινὸς, *Dem.*

Tutus, ὁ ϗ ἡ ἀσφαλὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκίνδυνος, ου, *id.*

Tuus, σὸς, σὴ, σὸν, amicitia, φιλία, *Dem.* facies, ὄψις, *id.* σοῦ, pater tuus, πατὴρ σου, μήτηρ σου, πρᾶγμα σου.

Tympanizo, τυμπανίζω, LXX.

Tympanum, τὸ τύμπανον, ου, *Athen.*

Typographeum, τὸ τυπογραφεῖον, ου.

Typographia, ἡ τυπογραφια, ας.

Typographus, ὁ τυπογράφος, ου.

Typus, ὁ τύπος, ου, *N. T.*

Tyrannicè, τυραννικῶς, *Iſocr.*

Tyrannicida, τυραννοκτόνος, ου, *Phalar.*

Tyrannicidium, ἡ τυραννοκτονία, ας, *Plut.*

Tyrannicus, a, um, τυραννικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Tyrannis, ἡ τυραννὶς; tyrannidem invado, καθάπτομαι τυραννίδος, *Plut.* adfecto, τυραννιάω, *Suid.* exerceo, τυραννεύω, *Iſocr.* comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ, *Dem.* obtineo, ἔχω, *id.* κατέχω, firmo adverſus aliquos, ἐπιτειχίζω ἀπαντικρύ τισι; conſervo, διασώζω; non expertum eſſe, ἄπειρον εἶναι τῶν τυραννίδων, *id.*

Tyrannus, ὁ τύραννος, *Dem.* ὁ τυραννεύων, οντος, *id.* ὁ μονάρχης.

Tyro, ὁ ἀρχάριος, ου, *Macar.* ὁ νεοστράτευτος, ὁ νεοδαμώδης, *Xenoph.* *novellus diſcipulus,* ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι, *Philo.*

Tyrocinium, ἡ πρωτοπειρία.

Tyrunculus, ὁ πρωτοπειρος, *Athen.*

V.

VAcanter, σχολαιως, *Ariſtot.*

Vacatio, *à negotiis,* ἡ σχολὴ, *Ariſtot.* à publicis oneribus, ἡ ἀτέλεια, *Dem.*

Vacca, ἡ δάμαλις, εως, *Naz.* ἡ βοῦς, βοὸς, *Iſocr.*

Vaccinium, ἡ ſeu ὁ ὑάκινθος, ου, *Theophr.* *aliis,* ὁ αἰγίλωψ, ωπος, *id.*

Vaccinus, βόειος, εία, ειον, *Dioſc.*

Vaccula, τὸ βοίδιον, *Athen.*

Vacerra, ὁ πάσσαλος.

Vacellatio, ἡ παραφορὰ, ᾶς, *Plut.*

Vacillo παραφέρομαι, *Plato.* σφάλλομαι, *Plut.* ἀστατέω, *N. T.*

Vaco, σχολάζω; alicui rei, πρός τινι, *Ariſtot.* ἐν τινι, *Xen.* ἀποσχολάζω ἐν τινι, *Ariſtot.* σχολὴν ποιέομαι πρός τι, *Xen.* culpâ, ἀναίτιός εἰμι, *Dem.* ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων, *Plut.* σχολάζω ἀπὸ τινος, vacuus ſum ab omni re, κενὸς εἰμι πάντων, *Xen.* vacat mihi diſcere, σχολὴ γε ἐμοὶ ἐστι μανθάνειν, *id.*

Vacuefacio, κενόω, *Theophr.*

Vacuitas, ἡ κενότης, ητος.

Vacuo, κενόω, *Theophr.*

Vacuus, κενὸς, ὴ, ὸν, aliquâ re, τινὸς, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ διάκενος, ου, *Ariſtot.*

Vadimonium, ἡ ἐγγύη, ης, ἡ, ἐγγύησις, εως; deſero, φυγοδικέω, *Dem.* obeo, ἀντιδικέω, promitto, δίκην ἀναδέχομαι, *id.*

Vado, as, πεζός διαβαίνω.

Vado, is, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν, *Plut.* εἶμι, βαίνω.

Vador, δίκην ἀναδέχομαι, *Dem.*

Vadoſus, διαβατὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Vadum, ὁ πόρος, ου, τὸ διαβατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ.

Væ, οὐαὶ! vobis, ὑμῖν, *N. T.*

Vafer, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.

Vafrities, ἡ πανουργια, ας, *Dem.*

Vagabundus, πλάνος, η, ον, *Dem.* ὁ πλάνης, ητος, *id.* ἀλώμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*

Vagatio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* ἡ ἄλη.

Vagè, πλανητικῶς, σποράδην.

Vagina, ὁ κολεὸς, οῦ, gladii, ἡ ξιφοθήκη, ης, *Heſ.*

Vagio, κλαυθμυρίζομαι, *Max. Tyr.* κνύζομαι, *Dion. Hal.* μινυρίζω.

Vagitus, ὁ κλαυθμυρισμὸς, οῦ, *Plato.* ὁ κνυζηθμὸς, οῦ, *Athen.*

Vagor, πλανάομαι, *Ariſtot.* ἀλάομαι, peregrè cum liberis & uxore, ἐπὶ ξενης μετα παίδων ϗ γυναικὸς, *Dem.*

Vagus, idem quod *Vagabundus.*

Vah! φεῦ, virum, ἀνδρος, *Xenoph.*

Valdè, σφοδρα; turbor, ἐκταράττομαι, *Dem.* malè me habeo, πάνυ πονηρῶς ἔχω, laudo, ὡς δυνατον μάλιστα ἐπαινέω, *id.* λίαν, *Dem.* κομιδῆ, *Lucian.* μεγαλῶς, *Herodian.*

Valedico, ἀποτάττομαι; alicui, τινὶ, *N. T.* χαίρειν ἐάω, *Plut.* ἔῤῥωσαι φράζω τινι, *Dem.* χαιρειν μακρὰ φράζω τινὶ, *Plut.*

Valeo, ὑγιαίνω, *Dem.* ῥώννυμαι, *Thuc.* poſſum, δύναμαι, *Dem.* talentum, ἰσχύω παλαντον, *Polyb.* δύναμαι τάλαντον, *Ariſtot.* Valè, ἔῤῥωσο, ὑγιαινε, χαῖρε, *Lucian.*

Valetudinarium, τὸ νοσοκομεῖον, ου, *Hieron.*

Valetudinarius, ὁ ϗ ἡ νοσώδης, εος, *Plut.* καχεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Valetudo, *bona,* ἡ εὐεξία, ας, *Ariſtot.* ἡ εὐρωστία, ας, *Baſ.* *mala,* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *id.* Confer *Sanitas,* & *Morbus.*

Valgus, βλαισὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Validè, σφόδρα, *Dem.* ἰσχυρῶς. Confer *Valdè.*

Validus, ἐῤῥωμένος, ένη, ενον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *id.* Confer *Sanus,* item *Fortis.*

Vallaris, e, ἑρκειος, εία, ειον.

Vallis, τὸ ἄγκος, εος, *Philo.* ὁ αὐλὼν.

Vallo, περιβάλλω; urbem, τῇ πόλει τὸ ἔρυμα, *Xenoph.* aliquid, ἀποσταυρόω τι, *Thuc.*

Vallum, τὸ προφραγμα, ατος, *Polyb.* τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* τὸ χαράκωμα, ατος, *id.* ὁ χάραξ.

Vallus, ὁ σκόλοψ, οπος, *Dion. Hal.*

Valor, *pretium,* ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Pretium.*

Valvæ, αἱ δικλίδες, ων, *Euſtath.*

Vanè, ματαιως, *Plat.* μάτην, *id.*

Vaneſco, ἀφανίζομαι.

Vaniloquium, ἡ κενεαγορία, ας, *Plato,* ἡ ματαιολογία, ας, *N. T.*

Vaniloquus, ὁ ϗ ἡ ματαιολόγος, ου, *N. T.* κενολογῶν, οῦσα, οῦν, *Plut.*

Vanitas, ἡ ματαιότης, ητος, *N. T.* ἡ ἀνεμώνη, ης, *Lucian.*

Vanno, λικμάω, *Philo.*

Vannus, ὁ λικμὸς, οῦ, LXX.

Vanus, μάταιος, αία, αιον; labor, πόνος. *Plato.* κενὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* homo, πνευματοφορος ἄνθρωπος, LXX.

Vapidè, ἀτμωδῶς.

Vapidus, ὁ ϗ ἡ ἀτμώδης, εος.

Vapor, ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Vaporarium, ἡ ἀτμοδοχη, ης.

Vaporatio, ἡ ἄτμισις, εως, ὁ ἀτμισμὸς, οῦ.

Vaporo, ἀτμίζω, *Heſych.* ἀναθυμιάζω.

Vappa, ὁ ἐκτροπίας, ου, ſc. οἶνος, *Alciphron.*

Vapulo, τύπτομαι, *Plut.*

Variatio, ἡ ποίκιλσις, εως, *Plato.* ἡ παράλλαξις.

Varico, ſeu Varicor, ὡς ῥαιβὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκελη.

Varicoſus, ὁ ϗ ἡ κιρσώδης, εος, *Hippocr.*

Varicula, τὸ κιρσίδιον, ου.

Variè, ποικίλως.

Variegatio, ἡ ποίκιλσις, *Plut.*

Variego, ποικίλλω, *Eur.*

Varietas, ἡ ποικιλία, ας, *Iſocr.* ἡ πολυειδια.

Vario, ποικίλλω, διαποικίλλω τι, *Iſocr.*

Varius, ποικίλος, η, ον, *Dem.* αἰόλος, η, ον.

Varix, ὁ κιρσὸς, οῦ, *Gal.*

Varus, ῥαιβὸς, ὴ, ὸν, *Poll.*

Vas, vadis, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dion. Hal.* ὁ ὅμηρος, ου, *Plat.* vades do, ἐγγυητὰς παρέχω, *id.* conſtituo alicui, καθίστημι τινι, *Dem.* accipio, λαμβάνω, *Plut.*

Vas, τὸ ἄγγος, εος, *Ariſtot.* τὸ ἀγγεῖον, ου, fictile, ὀστράκιον, ου, *Dioſc.* argenteum, τὸ ἀργύρωμα, ατος, *Dion. Hal.* aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Dion. Chryſ.* evacuo è vaſe, ἐξαγγίζω, *Hippocr.* in vas defundo, καταγγίζω, *Dioſc.* in aliud vas transfundo, μεταγγίζω, *id.*

Vaſculum, τὸ σκευάριον, ου, *Plut.* τὸ ἀγγείδιον, brevis ſive parvi oris, ἀγγεῖον βραχύστομον, *idem.*

Vaſtatio, ἡ πόρθησις, εως. *Dem.* ἡ ἀνάστασις, *idem.* ἡ ἐρήμωσις, εως, *N. T.*

Vaſtator, ὁ πορθητὴς.

Vaſtè, ὑπερμεγέθως, ὑπερφυῶς.

Vaſtitas, ἡ ἐρημία, ας, *ingens magnitudo,* ἡ ἀμετρία, ας, τὸ ὑπερμέγεθος.

Vaſto, πορθέω, domos, οἰκιας, *Xen.* urbes, ἀναστάτους ποιέω τὰς πολεις, *Iſocr.* καταστρέφομαι τὰς πόλεις; vi, βια, *id.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ πόλεις μικρὰς, *Plut.*

Vaſtus, ὁ ϗ ἡ ἀνάστατος, *Iſocr.* *valdè magnus,* ὁ ϗ ἡ ὑπερμέγέθης, *Xen.*

Vates, ὁ μάντις, εως, *Iſocr.* ὁ προφήτης, ου, *N. T.* ὁ χρησμολόγος, ου, *Thuc.* verus, ὁ ἀληθόμαντις, εως, *Philo.* falſus, ὁ ψευδοπροφήτης, ου, *N. T.*

Vaticinatio, ἡ μαντεία, ἡ προφητεία, *N. T.*

Vaticinator, idem quod *Vates.*

Vaticinium, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.* τὸ μαντεῖον, ου, *Thuc.*

Vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τίνι, *Lucian.* χρησμῳδέω, *Lucian.* θεμιστεύω, *Plut.* θεσπίζω, *Philo.* vaticinandi peritus, μαντικὸς, ὴ, ὸν, *Ælian.* μαντικῆς τινα αἴσθησιν ἔχειν, *id.*

Vaticinus, μαντῷος, η, ον, *Plut.*

Uber, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* Confer *Fertilis.*

Uber, ἡ θηλὴ, ῆς, *Plut.* uber præbeo, θηλὴν παρέχω, *id.*

Ubertas, ἡ εὐφορία, ας, *Dion. Hal.* ἡ εὐθηνία, ας; *id.* *copia*, ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.* Confer *Fertilitas*, item *Copia.*

Ubertim, ἀφθόνως, *Xen.* εὐπόρως, *Dem.*

Ubi, *interrogat.* ποῦ; colliditur res, συντρίβεται τὸ πρᾶγμα, *Dem.* ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, *idem.* ὅπου, ἐκεῖ, *Chryſ.* ubi omnia, audiveritis, i. e. *poſtquam*, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα, *Dem.* ubi terrarum ſeu gentium, οὗ γῆς, *Eurip.* ubi primum, ἐπεὶ τάχιστα, *Xen.* ubi primùm illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Plut.*

Ubicumque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, *Dem.* ὅπου ποτὲ γῆς, *Syneſ.*

Ubilibet, ſeu Ubivis, ὁπουοῦν, ὅπουπερ ἄν, ὁπουδή ποτε.

Ubique, πανταχοῦ, intereſſe exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι, *Dem.*

Udus, ὁ ϗ ἡ ἔνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ ἔφυδρος, ου, locus, τοπος, *Dioſc.* ἔνυγρος τόπος, *idem.* ὁ ϗ ἡ κάθυγρος, ου, *Hipp.*

Ve, ἤ, firmior, juſtiorve, βεβαιότερος, ἢ δικαιότερος, *Dem.*

Vecordia, ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *idem.* ἡ παραφροσύνη.

Vecors, ὁ ϗ ἡ ἀκάρδιος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐκφρὼν, ονος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ου, *Iſocr.*

Vectigal, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ὁ δασμὸς, οῦ, *Iſocr.* exerceo, δασμὸν ἀπάγω, *Plut.* pendo, φόρον τελέω, *N. T.* Confer *Tributum.*

Vectigalis, ὁ ϗ ἡ συντελης, έος, *Dem.*

Vectio, ἡ ὄχησις, έως, *Heſych.* ἡ φορὰ, ᾶς, ἀγωγὴ, ῆς, *Suid.*

Vectis, ὁ ἀναφορεὺς, έως, LXX. ὁ διωστὴρ, ῆρος, *id.* τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.* ὁ μοχλος, ὁ ὀχεὺς, έως, *Diod. Sic.*

Vecto, ὀχέω, *Ariſtoph.*

Vector, ὁ ἐπιβάτης, *Xen.* ὁ ἔποχος, *id.*

Vectorius, κομιστικὸς, ή, όν.

Vectura, ἡ ὄχησις, ἡ κομιδὴ, *Iſocr.* vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φόρετρον, *Poll.*

Vegeto, εὐθαλῆ ποιέω.

Vegetus, ὁ ϗ ἡ εὐθαλὴς, έος; ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ ϗ ἡ εὔρωστος, vegeto corpore eſſe, εὐσωματέειν, *Ariſtoph.*

Vehemens, σφοδρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* δεινὸς, ή, όν, *idem.*

Vehementer, δεινῶς, *Ariſtot.* σφόδρα, *id.*

Vehementia, ἡ σφοδρότης, ητος, ἡ δεινότης, ητος, *Ariſtot.*

Vehes, τὸ ὄχημα, ατος, *Plut.*

Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης, LXX. τὸ φορεῖον.

Veho, ὀχέω, ἄγω; frumentum, σῖτον, *Dem.* vehor equis, ὀχέομαι ἐπὶ τῶν ἵππων, *Xen.* aſino, ἐποχέομαι ὄνῳ, *Herodian.*

Vel, ἤ, *Dem.* Confer *Sive.*

Velabrum, τὸ βήλαβρον, *Dion. Hal.*

Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ σκέπασμα τὸ ἔλυτρον, ου, *Lucian.*

Velarium, τὸ παραπετασμα.

Velatura, ἡ πορθμεία, ας, *Plato.*

Veles, ὁ ἀψιμαχος, ου, *Polyb.*

Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, *Xiph.* ἡ μελέτη, ης, *Ariſtid.* ὁ ἀκροβολισμός.

Velitor, ἀψιμαχέω, *Plut.* ἀκρογολίζομαι, velitando, ἀψιμάχως, *Dion. Hal.*

Vellicatio, ὁ τιλμὸς, ου, *Aret.* τὸ κνίσμα, ατος, *Suid.* ἡ ἀπόκνισις εως, *Theophr.*

Vellico, ἀποκνίζω, *Athen.* pro accuſare, διασύρεσθαι.

Vello, τίλλω, comam, κόμην, *Dion.*

Vellus, τὸ κῴδιον, ου, *Lucian.* ὁ μαλλὸς, aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας, *Diod. Sic.*

Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι, *Herodian.* σκεπάζω τι, *Xen.*

Velocitas, τὸ τάχος, *Dem.* ἡ ὀξύτης, ητος.

Velociter, ταχέως, *Dem.* ὀξέως, ὠκέως, *Gal.*

Velox, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ταχινὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Velum, τὸ ἱστίον, ου, *Plut.* ἡ ὀθόνη, ης, *Lucian.* contrahere, τὴν ὀθόνην στεῖλαι, *id.*

Velut, ὡς, *Dem.* ὡσανεὶ, *idem.* Confer *Sicut*, *Quemadmodum.*

Vena, ἡ φλὲψ, βὸς, *Xen.* argenti, φλὲψ ἀργυρῖτις, ιδος, *Ariſtid.* metalli, τὸ κατάγειον μετάλλου, *Diod. Sic.* aquæ, φλὲψ πηγῆς, *Philo.* venam ſeco, φλεβοτομέω, σχάζω φλέβα, *Arr.* venæ ſectio, ἡ φλεβοτομια, ας, *Gal.*

Venabulum, τὸ προβόλιον, ου, *Xen.*

Venalis, ὠνητὸς, ή, όν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, *Plut.* res venales, τὰ ὤνια, ων, *Dem.*

Venalitium, τὸ πωλητήριον, *Lucian.*

Venalitius, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, *Plut.*

Venaticus, ἀγρευτικὸς, ή, όν, *Euſt.* κυνηγετικὸς, ή, όν, *Plut.* θηρευτικὸς, ή, όν, *Xen.*

Venatio, ἡ ἄγρα, ας, *Plut.* ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ου, *id.*

Venator, ὁ θηρευτὴς, οῦ, *Max. Tyr.* ὁ κυνηγέτης, ου, *Plut.*

Venatorius, ἀγρευτικὸς, ή, όν, *Euſtath.* θηρευτικὸς, ή, όν, κυνηγετικὸς, ή, όν, *Plut.*

Venatrix, ἡ κυνηγέτις, ιδος, *Xen.*

Venatus, ûs, ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνηγιον, ου, *Plut.*

Vendibilis, ὠνητὸς, ή, όν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ πράσιμος, ου, *Xen.*

Vendico, ἀντιποιέομαι, mihi aliquid, τινὸς, *Dem.* τι, *id.* ἐξιδιόω τι, *Iſocr.*

Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato.* *oſtentatio*, ἡ ἔνδειξις, εως, *Æſchin.*

Venditio, ἡ πρασις, εως, *Plato.* ἡ διάπρασις, εως, *Plut.* ἡ ἀπεμπολή.

Vendito, πιπράσκω, *Thuc.* ἀπεμπολέω, *Lucian.* *oſtento*, me alicui, ἐνδείκνυμαι ἐμαυτὸν τινι, *Plut.*

Venditor, ὁ πρατὴρ, ῆρος, *Plato.* ὁ πράτης, ου, *Iſæus*, ὁ πωλητής.

Vendo, πιπράσκω, pro argento, τὶ πρὸς ἀργύριον, *Thuc.* aliquid artificioſiùs, πωλέω τι τεχνικωτερον, *Iſocr.* parvo, τὶ ὀλίγου; longè infra juſtum pretium, πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας; veritatem pecuniâ, ἀποδίδωμι τἀληθῆ χρημάτων, *Dem.* me alicui, πιπράσκω ἐμαυτὸν τινι, *id.*

Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας, *Theocr.* ἡ φαρμακις, ιδος, *Ariſtoph.*

Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, *Phil.* ἡ φαρμακευσις, εως, *Plato.* veneficio lædo ſeu adficio aliquem, φαρμακευω τινὰ, *Plato.*

Veneficus, i, ὁ φαρμακευτης, οῦ, *Plato.* ὁ φαρμακεὺς, έως, *Syneſ.* ὁ φαρμακὸς, οῦ, *Plato.*

Veneficus, φαρμακευτικὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ φαρμακώδης, εως, *Dioſc.*

Venenatus, ὁ ϗ ἡ φαρμακώδης.

Veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινὰ, *Plato.* Confer *Venenum.*

Venenum, τὸ φάρμακον, ου, *Dioſc.* do ſeu porrigo alicui, διδωμι τινι, *Dem.* bibo, πίνω, *idem.* veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τι, *Plato.*

Veneo, πωλέομαι, *Lucian.* πιπράσκομαι, *Xen.*

Venerabilis, e, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος, ου, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος, ου, *Herodian.*

Veneratio, ἡ σέβασις, εως, *Plut.* ὁ σεβασμὸς, ου, *id.* ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ αἴδεσις.

Venereus, ἀφροδίσιος, ια, ιον, *Plato.*

Veneror, σέβομαι, aliquem ut patrem, τινὰ ὡς πατερα, *Xen.* Deum, αἰσχυνομαι Θεὸν, *Dem.* amicos, αἰδέομαι τοὺς φιλους, *id.* aliquem omni obſervantiâ, θεραπεύω τινα πάσῃ θεραπείᾳ, *Xen.*

Venia, ἡ συγγνώμη, *Dem.* ἡ ἄνεσις, εως, *idem.* τὸ ἔλεος, εος, *Dem.* & miſericordiâ dignari aliquem, συγγνώμης ϗ χάριτος ἀξιοῦν τινα, *id.* veniam rogo ſenectuti, συγνώμην αἰτεομαι τῷ γήρᾳ, *Iſocr.* do aliqui, συγγνώμην ἔχω τινι, *idem.* conſequi delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἁμαρτάνων, *Dem.* nullam conſequor, ἔστι μοι οὐδεμία συγγνώμη, *id.*

Venialis, συγγνωστὸς, ή, όν, *Lucian.*

Venio, ἥκω, e domo, οἴκοθεν, *Dem.* ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν, *Plato.* ad aliquem, ἀφικνέομαι πρός τινα, *Dem.* ab aliquo, παρὰ τινος, *id.* ad amicum, παραγιγνομαι φίλῳ, *Xen.* ad certamen, πρὸς ἀγωνα, *Æſchin.*

Venor, θηρεύω; vulpes, ἀλώπεκας, *Plut.* voluptates, ἡδονὰς, *Iſocr.* lucrum, κέρδος; auras, αὔρας, *Xen.* aliquid, ἀγρεύω τι, *idem.* honorem, τιμην, *Phalar.*

Venter, ἡ κοιλία, ας, *Galen.* ἡ γαστὴρ, ρος, *id.* imus, τὸ ὑπογάστριον, ου, *Poll.* ventri deditus, ὁ γαστρίδουλος, ου, *Baſ.* γαστρὸς ἥττων, *Ælian.* ventrem exonero, ἀποσκευάζομαι τὰ ἐνοχλοῦντα, *Herodian.*

Ventilabrum, τὸ πτύον, *Xen.*

Ventilatio, ἡ λικμησις, εως.

Ventilo, λικμάω, LXX. ἐνλικμάω, *Philo.*

Ventoſus, ὁ ϗ ἡ πνευματώδης, εος, *Laert.* ὁ ϗ ἡ ὑπηνεμιος, ου, *Baſ.* ἀνεμιαῖος, αια, αῖον, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ἀνεμώδης, homo, ἄνθρωπος πνευματόφορος, LXX.

Ventrale, τὸ περιγάστριον, ου, τὸ προγαστρίδιον, ου, *Lucian.*

Ventrioſus, ſeu Ventroſus, ὁ ϗ ἡ γαστρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ προγάστωρ, ορος, *Lucian.*

Ventulus, τὸ ἀνεμίδιον, ου, *Plato.*

Ventus, ὁ ἄνεμος, ου, *Ariſtot.* vehemens, πολὺς, *Dem.* gravis, μέγας, *id.* ſecundus, πλησίστιος, *Lucian.* ἡ οὐρία, ας, *Plato.* oritur noctu, γιγνεται νυκτὸς, *Dem.* perficere aliquid ventis, διαπράττειν τι πνεύμασι, *id.* impèdiri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δυνασθαι ποιεῖν τι, *id.* vento expoſitus, ὁ ϗ ἡ προσήνεμος, ου, *Xenoph.* vento agitari, ἀνεμίζεσθαι, *N. T.* ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σαλεύεσθαι, *ibid.* vento ſecundo utor, οὐριοδρομέω, *Diod. Sic.* ſecundo vento, ἐξ οὐρίας, *Ariſtot.* deſtituor, ἀπουρέω, *Polyb.* qui fit, οὔριος, ια, ιον, *Theophr.*

Venundo, πωλέω, *Dem.* Confer *Vendo.*

Venus, ἡ Ἀφροδιτη, ης.

Venuſtas, τὸ καλλος, εος, *Dem.* ἡ εὐκοσμία, ας, *Xenoph.* ἡ ἐπαφροδισια, ας, *App.* Confer *Pulchritudo*, *Elegantia.*

Venuſtè, χαριέντως, *Iſocr.* κεχαρισμένως, *id.*

Venuſtus, ὁ ϗ ἡ εὐπρεπης εος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπαφροδισιος, ου, *Xen.* χαριεις.

Veprecula, τὸ ἀκανθιον, ου, *Dioſc.*

Vepres, ἡ ἀκανθα, ης, *Dioſc.*

Vepretum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος; *Euſtath.*

Ver, τὸ ἔαρ, ρος, *Ariſtot:* ſub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, *Thuc.* vere novo, εἰς νεώτα, *Dion. Hal.* vere, ἐν ἦρι, *id.* ἔαρος, *Dioſc.* ineunte, ἅμα ἦρι, *Thuc.* ver ago, ἐαρίζω, *Athen.* in, ἐνεαρίζω, *Plut.*

Veratrum, ὁ ἐλλέβορος, ου, *Dioſc.*

Verax, ἀληθινὸς, ή, όν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, *idem.*

Verbaſcum, ὁ φλόμος, ου, *Ariſtot.*

Verbena, ἡ ἱεροβοτανη, ης.

Verber, ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.* τὸ αἴκισμα.

Verberatio, ἡ αἰκία, ας, *Dem.* ὁ αἰκισμὸς, οῦ, *idem.*

Verbero, αἰκίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τύπτω τινα, *Dem.* μαστιγόω.

Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*

Verboſè, πολυλόγως.

Verboſitas, ἡ πολυλογία, ας, *Plato.*

Verboſus, ὁ ϗ ἡ πολυλόγος, *Xiph.* ὁ ϗ ἡ πολυφραδὴς, *Cl. Al.* ἀμετροεπής.

Verbum, τὸ ῥημα, ατος, *Dem.* τὸ ἔπος, εος, *Thuc.* ἡ λεξις, εως, *Plut.* ad verbum, κατὰ λέξιν, *id.* verba facio, λόγον ποιέομαι, de aliquâ re, περί τινος, *Plato.* ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* ad aliquem, πρὸς τινα, *Iſocr.* διαλογομαι περι τινος, *Dem.* verbi gratia, λόγου χάριν, *Theophr.* ut Homeri verbis utar, ἵνα ϗ καθ' Ὅμηρον εἴπω, *Lucian.* bona verba quæſo! εὐφήμισον, εὐφήμει, *Lucian.* verbis & re ipſâ, λόγῳ ϗ ἔργῳ ποιεῖν τι, *Lycurg.*

Verè, ἀληθῶς, *Dem.* ἀληθὲς, *id.* ὄντως.

Verecundè, εὐλαβῶς, *Dem.* αἰδημόνως, *Plut.*

Verecundia, ἡ αἰδὼς, όος, *Dem.* ἡ εὐλάβεια, ας, *id.* ἡ αἰσχύνη.

Verecundor, αἰδέομαι, *Xen.* αἰσχύνομαι.

Verecundus, ὁ ϗ ἡ αἰδήμων, ονος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, εος, *Dem.* αἰσχυντηλὸς, ή, όν, *Plut.*

Veredarius, ὁ πτερηφόρος, ου, *Plut.*

Verendus, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος.

Vereor, αἰσχύνομαι, aliquem, ne, τινὰ, μὴ, *Plato.*

Plato. ut, δέδοικα, ὡς οὐχ, *Xen.* ὅπως μὴ, *Iſocr.* ne, ὀκνέω μὴ, *Dem.* dicere, ὀκνέω εἰπεῖν, *Lucian.* εὐλαβέομαι τι, *Iſocr.*

Veretrum, τὸ αἰδοῖον, ου, *Thuc.*

Vergiliæ, αἱ πλειάδης, ων.

Vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπὶ τι, *Theophr.* συντείνω πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Iſocr.* βρίθω ἐπί τι, *Plut.*

Veriſimilis, εἰκὼς, υῖα, ὸς, τῷ ἀληθεῖ, *Plato.* πιθανὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Veriſimiliter, πιθανῶς.

Veriſimilitudo, τὸ πιθανὸν, ἡ πιθανότης, *Plut.*

Veritas, ἡ ἀλήθεια, ας, *Dem.* τὸ ἀληθὲς, έος, *idem.* veritatem indagare, ἀλήθειαν ζητεῖν, expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθὲς, *id.* ſectari, ἀλήθειαν διώκειν; oſtendere de aliquo, δηλοῦν περὶ τινος; demonſtrare ex aliquo, ἐπιδεῖξαι ἐκ τινος, *idem.* aperire, ἀποφαίνεσθαι, *Iſocr.* invenire alicujus, εὑρίσκειν τινὸς, *Dem.* in lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι; deprehendere, τυχεῖν τῆς ἀληθείας; aberrare à veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας; veritatem fugere, ἀλήθειαν φεύγειν; violare, λυμαίνεσθαι; vendi, χρημάτων ἀποδίδοσθαι τἀληθῆ; pervertere, διαστρέφειν τἀληθὲς, *id.*

Vermen, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Vermiculor, σκωληκόομαι, *Theophr.*

Vermiculus, σκωλήκιον, ου, *Athen.*

Verminatio, ἡ σκωληκίασις, εως.

Vermino ſeu Verminor, σκωληκιάω, *Dioſc.*

Verminoſus, ὁ ϗ ἡ σκωληκώδης, εος.

Vermis, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Verna, ὁ οἰκοκότριψ, ιβος, *Philo.* ὁ ϗ ἡ οἰκότραφής.

Vernaculus, ὁ ϗ ἡ οἰκογενὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐγχώριος, ου, *Thuc.*

Vernilis, δουλικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Verno, ἐαρίζω, *Philo.* ἀναβλαστάνω.

Vernus, ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Vero, δὲ, *Dem.* tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δὲ, *id.*

Verpa ſeu Verpus, ὁ ψωλὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην.

Verriculum, ἡ σαγηνη, ης, *Plut.*

Verrinus, χοίριος, ια, ιον, *Gal.*

Verro, κορέω, *Philo.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.*

Verruca, τὸ μυρμήκιον, *Act.* verrucis infeſtor, μυρμηκιάω, LXX.

Verrucoſus, ὁ ϗ ἡ ὀχθώδης, εος, *Dioſc.*

Verſabilis, ὁ ϗ ἡ περίακτος, ου, *Athen.*

Verſatilis, στρεπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ εὔστροφος, *Plut.*

Verſatio, ἡ περιστροφὴ, ῆς, ἡ περιφορὰ, ᾶς, *Ariſt.*

Verſicolor, ὁ ϗ ἡ πολυχρώματος, *Plato.*

Verſiculus, τὸ στιχίδιον, *Plut.*

Verſifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.

Verſio, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.* ex unâ linguâ in aliam, ἡ μετάφρασις, εως, *Plut.*

Verſipellis, ὁ ϗ ἡ πολύτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, *Dem.*

Verſo, περιάγω, *Plato.*

Verſor, διατρίβω, in honeſtis ſtudiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, *Dem.* in aliquâ re, ἐν τινι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *id.* γίγνομαι ἐν τινι, *Iſocr.* in magnâ paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, *Xen.*

Verſura, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.* pecuniæ, μεταγραφὴ τοῦ δανείου, *Plut.*

Verſus, ὁ στίχος, *Plut.* τὸ μέτρον, *Dem.* & numeri, μέτρα ϗ ῥυθμοὶ, *Iſocr.* aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρου, *Dem.* elegiaci, τὰ ἐλεγεῖα, Iambici, τὰ Ἰαμβεῖα, *id.*

Verſus, *Præp.* πρὸς, aliquid, τινὸς, *Xen.*

Verſutè, πανούργως, *Poll.*

Verſutia, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*

Verſutus, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* ὁ ἀγκυλομήτης.

Vertebra, ὁ σφόνδυλος, ου, LXX. ὁ ἀστράγαλος.

Vertex, *capitis*, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Xen.* montis, ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo.*

Verticillus, ὁ σφόνδυλος, ου, *Plut.*

Vertigo, ὁ ἴλιγγος, *Plut.* ὁ ἴλιγξ, γος, *Diod.* tenebricoſa, ὁ σκοτόδινος, *Hipp.* ἡ σκοτοδινία, *Plato.* vertigine corripior, ἰλιγγιάω, *Them.* σκοτοδινιάω, *Philo.*

Verto, δινέω, *Ariſtot.* aliquid in omnem partem, στρέφω τι πανταχῆ, *Dem.* in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν, *id.* aliquid in aliam linguam, μεταγράφω τι, *Thuc.* omnia ſurſùm deorſùm, ἄνω ϗ κάτω ποιέομαι πάντα, *Dem.* neſcio, quo me vertam, ἀπορῶ, ποῖ τραποίμην, *Xen.* benè vertat tibi, εὖ σοι γένοιτο, *Athen.*

Veru, ὁ ὀβελὸς, οῦ, *Herodot.*

Vervactum, τὸ νέωμα, ατος, *Greg.*

Veruculum, ὁ ὀβελίσκος, ου, *Xen.*

Vervex, ὁ κριὸς τομίας, ſeu ἐκτετμημένος.

Verum, ἀλλὰ, *Dem.* Confer *Sed.*

Verus, ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, *Dem.* ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ ἔτυμος; vera & æqua, τὰ ἀληθῆ ϗ δικαια, *Dem.* & convenientia, ϗ καθήκοντα; verum dicere, ἀλήθειαν λέγειν, τἀληθῆ εἰπεῖν, χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, *id.* Confer *Veritas.*

Veſania, ἡ ἀβελτερία, *Dem.* ἡ παραφροσύνη.

Veſanus, ὁ ϗ ἡ ἀβέλτερος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ παράφρων.

Veſcor, ἐσθίω, *Xen.* formicæ veſcuntur ſeminibus, σπέρματα ἐστι δεῖπνον μυρμήκων, *Ælian.* Confer *Edo.*

Veſica, ἡ κύστις, εως, *Gal.* ἡ φύσα.

Veſicula, τὸ κυστιδιον, ἡ κύστιγξ, γος, *Hipp.*

Veſpa, ὁ σφὴξ, κὸς, *Ariſtot.* veſparum ſedes, ὁ σφηκὼν, ωνος, *id.* examen, ἡ σφηκία, *Plut.*

Veſpera, ἡ ἑσπέρα, *Dem.* ἡ ὀψία, *N. T.* ubi veſpera advenit, ἑσπέρας καταλαβούσης, *Herodian.* advenerat, ἑσπέρα ἦν, *Dem.*

Veſperaſcit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*

Veſpere, ſeu Veſperi, δειλης, LXX. πρὸς ἑσπέραν, *Plato.* ἑσπέρας οὔσης, *Dem.* ἑσπέρας γινομένης, *Xen.* ὀψὲ τῆς ἡμέρας, *id.*

Veſpertilio, ἡ νυκτερὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Veſpertinus, ἑσπερινὸς, ὴ, ὸν, δειλινὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Veſperugo, ὁ ἕσπερος, *Ariſtot.*

Veſpillo, ὁ ἐνταφιαστὴς, LXX. ὁ νεκροφόρος.

Veſter, ὑμέτερος, έρα, ερον; civis, πολίτης, *Dem.* pater, πατὴρ ὑμῶν, *N. T.*

Veſtiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, ου.

Veſtiarius, ὁ ἱματιοκάπηλος, *Lucian.*

Veſtibulum, τὸ πρόθυρον, LXX. τὸ προπυλαιον, *Plato.* τὸ πρόπυλον, *Herodian.*

Veſtigator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Poll.*

Veſtigatio, ἡ ἰχνευσις, εως, *Xen.* ἡ ἰχνεία.

Veſtigium, τὸ ἴχνος, εος, *Galen.* τὸ ἴχνιον, *Xen.* pedis, τὸ βῆμα, ατος, *N. T.* veſtigiis conſequor, ἰχνάομαι, *Plut.* inſiſto, ἰχνεύω, *Xen.* alicujus, κατὰ πόδας ἕπομαι τινὶ, *Naz.* κατ᾽ ἴχνος βαίνω τινὸς, *Chryſ.* è veſtigio, παραχρῆμα, *Dem.*

Veſtimentum, idem quod *Veſtis.*

Veſtio, ἀμφιάζω, *Macar.* ἱματίζω, *N. T.*

Veſtis, ſeu Veſtitus, ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *Dem.* τὸ ἱμάτιον, ου, *idem.* τὸ θοιμάτιον, ου, *idem.* τὸ ἀμφίεσμα, ατος, *Lucian.* τὸ ἔσθημα, ατος, *Ælian.* fluxa, ἐσθὴς παρῃωρημένη, *Herodian.* ruſtica, στολὴ ἀγριῶτις, *Philo.* lacera, ἱμάτιον ἐντετριμμένον, *Chryſ.* τριβώνιον φαῦλον, *Dion. Chryſ.* veſtem comparo ad diem feſtum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτὴν, *Dem.* facere, ποιεῖν ἱμάτιον; exuere, ἐκδύειν θοιμάτιον; corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον; dilacero, καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον, *id.* veſte ejuſmodi uti, τῷ τοιῷδε ἐσθήματι χρῆσθαι, *Ælian.* veſtibus ſplendidis ſuperbire, θρύπτεσθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, *id.*

Veſtras, ὑμεδαπὸς, οῦ, *Suid.*

Veteramenta, τὰ καττύματα, ων, *Lucian.*

Veteranus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* miles, ὁ ἀπεστρατευμένος, ου, *Plut.*

Veteraſco, παλαιόομαι, *Gal.* γηράσκω.

Veterator, ὁ πανοῦργος, *Dem.*

Veteratoriè, πανούργως, *Poll.*

Veteratorius, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, *Ariſtot.*

Veternoſus, ληθαργικὸς, ὴ, ὸν.

Veternus, ἡ ληθαργια, ἡ καταφορὰ ἰσχυρὰ, *Dioſc.*

Veto, κωλύω, *Xen.* Confer *Prohibeo.*

Vetula, ἡ πρεσβῦτις, ιδος, *Lucian.* ἡ γυνὴ γραῦς, *Dem.* πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, τὸ γραΐδιον, *id.*

Vetulus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* Confer *Antiquus.*

Vetulus, i, τὸ γερόντιον, ου, *Lucian.* Confer *Senex.*

Vetus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* Confer *Antiquus.*

Vetuſtas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος, *Pauſ.*

Vetuſtè, παλαιῶς.

Vetuſtus, ἀρχαῖος, αῖα, αῖον, *Xen.* Confer *Antiquus.*

Vexatio, ἡ ἐπήρεια, *Dem.* ἡ κάκωσις.

Vexator, ὁ κακωτὴς, οῦ, *Philo.* ὁ λυμαντὴς.

Vexillarius ſeu Vexillifer, ὁ σημαιοφόρος, *Poll.*

Vexillum, τὸ σημεῖον, *Thuc.* ἡ σημαία, *Plut.*

Vexo, ἐπηρεάζω, *Plut.* σκύλλω, *N. T.* κακόω, ταλαιπωρέω.

Via, ἡ ὁδὸς, οῦ, *Dem.* urbis, ἡ ἀγυιά, ᾶς, *Max. Tyr.* publica, ὁδὸς δημοσία; regia, ἡ ἁμαξιτὸς, οῦ, *Xen.* anguſtior & altior, ὁδὸς στενοτέρα ϗ μετεωροτέρα, *Dem.* recta, ὀρθὴ, *id.* tuta, ἀσφαλὴς; viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω; monſtro alicui, δείκνυμι τινι; patefacere alicui, ποιεῖν ὁδὸν εἶναι τινι; ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτὴν; ingredi aliquam, πορεύεσθαι τινα; declinare rectam, ἐξιστάναι τῆς ὀρθῆς ϗ δικαίας ὁδοῦ, *idem.*

Vialis, ὁδιαῖος, αία, αῖον.

Viaticor, ἐφοδιάζομαι, *Baſ.*

Viaticum, τὸ ἐφόδιον, ου, *Dem.* do, ἐφοδιάζω, *Herodot.*

Viator, ὁ ὁδοιπόρος, ου, *Lucian.* ὁ ὁδίτης.

Viatorius, ὁδοιπορικὸς, ὴ, ον, *Herodot.*

Vibex, ὁ αἱμάλωψ, ωπος, *Galen.*

Vibratio, ἡ ἀνάπαλσις, εως, *Ariſtot.*

Vibriſſæ, αἱ τρίχες ῥινός.

Vibro, ἀναπάλλω, *Ariſtot.* κραδαίνω.

Viburnum, ἡ βρυωνία μέλαινα.

Vicanus, ὁ κωμήτης, ου, *Dion. Hal.*

Vicarius, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ᾽ ἄλλου τεταγμένος.

Vicatim, κωμηδὸν, *Diod. Sic.* κατὰ κώμας, *Plut.*

Viceſimus, εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Vicia, ἡ βικία, ας, *Geop.*

Vicies, εἰκοστάκις.

Vicinia ſeu Vicinitas, ἡ γειτονία, ας, *Ariſtot.* ὁ γειτνίασις, εως, *Plut.* in viciniâ, ἐκ γειτόνων, *Lucian.*

Vicinus, ὁ ϗ ἡ γείτων, ονος, *Plut.* γειτνιακὸς, ὴ, ὸν, *Joſeph.* ὁ ϗ ἡ πρόσοικος, *Plut.* ſum, γειτονέω, *Plato.* γειτνιάω, *Herodot.* ſum morti, Χάρων ἔδακε με, *Lucian.*

Vicis, alicujus, ἀντί τινος, *Xen.* vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ἐπὶ τινος, *Lucian.* alicujus rei præſto, παρέχω τάξιν τινὸς, *Dioſc.* vice verſa, ἐκ περιτροπῆς, *Philo.* κατὰ διαδοχὴν, *Plato.*

Viciſſim, ἀμοιβαίως, *Bud.* κατὰ διαδοχὴν, *Plato.* ἐκ περιτροπῆς, *Philo.*

Viciſſitudo, ἡ ἐξάμειψις, εως, *Plato.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ περιτροπὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἀμοιβὴ.

Victima, τὸ σφάγιον, *Dem.* τὸ θῦμα, ατος, *id.* τὸ ἱερεῖον, *id.* offero victimam, προσάγω θυσίαν, *Lucian.* me ipſum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπὲρ τινος, *Dem.* ſacrifico victimam, θύω ἱερεῖον, proſterno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα, *id.*

Victimarius, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.* ὁ θύτης, *Herodian.*

Victito, σιτέομαι, aliquâ re, τινὸς, *Ariſtot.*

Victor, ὁ νικῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ νενικηκὼς, ότος, *id.* ὁ κρατήσας, αντος, *id.*

Victoria, ἡ νίκη, ης; honeſta & conveniens, καλη ϗ προσήκουσα, *Dem.* injuſtè parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένη, *idem.* victoriam obtineo ſeu reporto, νικὴν λαμβάνω, *id.* νίκην αἴρομαι, *Dion. Hal.* victoriâ rectè uti, κατὰ τρόπον διοικεῖν τὴν νικὴν, *Dem.* victoriæ præmium, νικητήριον, ου, *Xenoph.* νικητήριον ἆθλον, *Plato.*

Victorioſus, ὁ ϗ ἡ καλλίνικος, ου, *Dem.*

Victrix, ἡ νικητρια, ας, ἡ νικήσασα, ης.

Victus, ûs, ὁ βίος, ου, *Dem.* ἡ σίτησις, εως, *idem.* ἀφ᾽ ὧν ζῇ τις, *idem.* victum paro alicui, βιον εὑρίσκω τινὶ, *Dem.* colligo ex aliquâ re, συλλέγω ἐκ τινος, *idem.* quæro, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτήδεια, *id.* paro ex aliquâ re, πορίζομαι ῥίζομαι βιον ἐκ τινος, id. ſufficientem ſuppedito alicui, βίον ἱκανὸν παρέχω τινί, id. δίδωμι σίτησιν τινι, idem. dimetiri alicui, μετρεῖν τὸν σῖτον τινὶ, id. fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαι τινα, ἀφ' ὧν ἔζη, Dem.

Viculus, τὸ κωμίδιον, ου, τὸ κώμιον, ου, *Plut.*

Vicus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.* ἡ ῥύμη.

Videlicet, δηλαδη, *Dem.*

Video, aliquid præſens, ὁράω τι παρὼν, *Dem.* & circumſpicio, σκοπέω τι ϗ ὁράω, *id.* aliquem, βλέπτω εἴς τινα, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.* imaginem alicujus, θεάομαι εἰκόνα τινὸς, *Ariſtot.* Confer *Intueor*, *Specto.*

Videor, δοκέω, καταφαίνομαι, *Dion. Hal.* videtur mihi, φαινεταί μοι, *id.* δοκεῖ μοι, *Dem.*

Vidua, ἡ χήρα, ας, *Plut.* ſum, χηρεύω, *Dem.* ἡ εὐνὶς.

Viduatio, ἡ χήρωσις, εως.

Viduitas, ἡ χηροσύνη, ης, ἡ χηρεία, ας, *Thuc.*

Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.

Viduus, ὁ χῆρος, ου, *Epiphan.* ſum, χηρεύω, *Dem.* καταχηρεύω, *id.*

Vieo, λυγίζω, *Poll.*

Vietor, ὁ λυγιστὴς, οῦ.

Vietus, ὁ ϗ ἡ ὑπέρακμος, ου, *Chryſ.*

Vigeo, ἀκμάζω, opibus, τῷ πλούτῳ, *Herodian.* ſanus ſum, εὐσθενέω, *Dem.* θάλλω.

Vigeſco, ἐπακμάζω.

Vigeſimus, idem quod *Viceſimus.*

Vigil, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄγρυπνος, *id.*

Vigil, *Subſt.* ὁ φρουρὸς, *Thuc.* ὁ ἐγρήγορος, ου, LXX.

Vigilanter, ἀγρύπνως, ἐγρηγορήτως, *Baſ.* ἐπιμελῶς.

Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, *Xen.*

Vigilia, ἡ ἐγρήγορσις, εως, *Ariſtot.*

Vigilo, ἐγρηγορέω, *Ariſtot.* ἀγρυπνέω, LXX.

Viginti, οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.

Vigor, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ῥώμη, τὸ σθένος.

Vileſco, φαυλίζομαι, εὐτελίζομαι.

Vilipendo, φαυλίζω, *Xen.* Confer *Contemno.*

Vilis, φαῦλος, η, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὐτελὴς, έος, *id.* pretii, ὁ ϗ ἡ εὔωνος, ου, *id.*

Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, *Xen.* ἡ εὐτέλεια; mercium, ἡ εὐωνία, ας, *Poll.*

Villa, ἡ κώμη, ης, *Dem.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Dion. Hal.* τὸ χωρίον, ου, *Dem.* ἡ ἔπαυλις, εως, *Plut.* τὸ ἐπαύλιον, ου, *id.*

Villaris, ἐπαυλικὸς, ἡ, ὸν.

Villica, ἡ ἀγρονόμος, ου.

Villicus, ὁ ἀγρονόμος, ου, ὁ αὐλήτης.

Villoſus, λάχνος, η, ον, *Suid.* ὁ ϗ ἡ τριχώδης.

Villum, τὸ οἰνάριον, ου, ὁ οἰνίσκος, ου, *Athen.*

Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πόκος, ου, *Theophr.*

Vimen, ἡ λύγος, ου, *Euſt.* ἡ οἰσύα, ας, *id.*

Viminalis, e, ſeu Vimineus, οἰσύϊνος, ίνη, ινον, *Lucian.* λύγινος, ίνη, ινον, *id.*

Vinaceus, ὁ ϗ ἡ οἰνώδης, εος, *Plut.*

Vinago, ἡ οἰνάς, άδος, *Ariſtot.*

Vinalia, τὰ πιθοίγια, ων.

Vinarius, οἰνηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.* cella, ὁ οἰνὼν, ῶνος, *Xen.* taberna, οἰνοπώλιον, ου.

Vinarius, i, ὁ οἰνοπώλης, ου.

Vincibilis, e, νικητὸς, ἡ, ὸν.

Vincio, δέω τινὰ, *Dem.* δεσμέω τινὰ, *N. T.* catenis, ἁλύσεσι, *ib.* περιβάλλω τινὰ, *Plut.*

Vinco, νικάω, copias univerſas, δύναμιν πᾶσαν, *Dem.* palàm aliquem, ἐκ φανεροῦ κρατέω τινὸς; virtute, non fortunâ, νικάω δι' ἀρετὴν, οὐ διὰ τύχην; facilè aliquos terrâ marique, κρατέω τινῶν ῥαδίως κατὰ γῆν ϗ κατὰ θαλασσαν, *id.* hoſtes, ἐπικρατέω τῶν ἐχθρων, *Iſocr.* prælio equeſtri, ἱπποκρατέω, *Dem.* aliquem prælio navali, καταναυμαχήσας ταπεινον ποιέω τινὰ, *Iſocr.* & ſupero aliquos, κρατέω ϗ περιγιγνομαι τινῶν, *Dem.* verbis, κρατέω ϗ περιειμι λόγῳ, *id.*

Vinctura ſeu Vinctus, ûs, ὁ δεσμὸς, οῦ, *Plut.*

Vinculum, ὁ δεσμὸς, *Plut.* in vincula conjicio aliquem, δέω τινὰ, *Dem.* παραδιδωμι τινὰ εἰς δεσμωτήριον, ου, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον; minari, προλέγειν δεσμὸν; vinculorum reum eſſe, ἔνοχον δεσμοῦ γίγνεσθαι; *id.* damnari vinculis, προτιμᾶσθαι τινι δεσμοῦ, *id.* Confer *Carcer.*

Vindemia, ὁ τρυγητὸς, οῦ, *Plut.*

Vindemiator, ὁ τρυγητής, οῦ.

Vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, *Plut.*

Vindex, ὁ ἔκδικος, ου, *Lucian.* ὁ τιμωρὸς, ου, *Philo.*

Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, *Chryſ.* ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX. ἡ τιμωρία.

Vindiciæ, ἡ ἀντιποίησις, εως, *Dion. Hal.*

Vindico, τιμωρέω, *Dem.* aliquem, ἀμύνομαι τινα, *Plato.* προς τινος, *Plut.* aliquem ab aliquâ re, ἀπαλλάττω τινά τινος, *Iſocr.*

Vindicta, ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX.

Vinea, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX. τὸ οἰνόπεδον, γῆ ἀμπελόφυτος, ου, *Dion. Hal.*

Vinealis, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*

Vinetum, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX.

Vinitor, ὁ ἀμπελουργὸς, οῦ, *Poll.*

Vinolentia, ἡ μέθη, ης, *Dem.* ἡ οἰνοφλυγία.

Vinolentus, ὁ ϗ ἡ πάροινος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ φιλοινος, ου, *id.*

Vinoſus, ὁ ϗ ἡ οἰνώδης, εος, *Plut.*

Vinum, ὁ οἶνος, ου, *Dem.* copia vini, οἴνου πλῆθος, *idem.*

Viola, τὸ ἴον, *Ariſtot.*

Violabilis, βιαστὸς, ἡ, ὸν.

Violaceus, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος, *Dioſc.*

Violarium, ἡ ἰωνιὰ, ας, *Theophr.*

Violatio, ὁ βιασμὸς, οῦ, *Dem.*

Violator, ὁ βιαστὴς, οῦ, *Naz.*

Violens ſeu Violentus, βίαιος, αία, αιον, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ὕβριμος.

Violenter, βιαίως, & inſolenter debacchari in aliquem, ϗ ἀσελγῶς χρῆσθαι τινι, *Dem.*

Violentia, ἡ βία, & importunitas alicujus, ϗ φιλοπραγμοσύνη τινὸς, *Dem.*

Violentus, vide *Violens.*

Violo, βιάζομαι, & injuriâ adficio aliquem, ϗ ὑβρίζω τινὰ, *Dem.* aliquem, πλημμελέω εἴς τινὰ, *Iſocr.* pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας, *Dem.* λύω τὰς συνθήκας, *Iſocr.* pacem, εἰρήνην, *Dem.* fidem mutuò datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίστεις, *id.*

Vipera, *mas*, ὁ ἔχις, εως, *Plato.* *femina*, ἡ ἔχιδνα, ης, *Galen.*

Vipereus, ſeu Viperinus, ἐχιδναῖος, αία, αῖον.

Viperula, τὸ ἐχίδνιον, ου, τὸ ἐχείδιον, ου, *Suid.*

Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς; bonus, fortis, ἀγαθὸς, *Dem.* optimus, ἄριστος, *id.* bonus & honeſtus, καλὸς κἀγαθός, *idem.* probatus, τέλειος, *id.* præſtans, σπουδαῖος; prudens, νοῦν ἔχων, *id.* admirabilis, θαυμαστὸς, *id.* fio, γίγνομαι, *Dem.* συντελέω εἰς ἄνδρα, *Iſocr.* habeor, δοκιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι, *Dem.*

Virago, ἡ ἀνδρὶς, ίδος, *Symm.*

Vireo, θάλλω, *Xen.* χλοάζω.

Virga, ἡ ῥάβδος, ου, *Xen.*

Virgeus, ῥαβδινος, ίνη, ινον.

Virginalis, παρθενικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Virgineus, παρθένειος, εία, ειον, *Eurip.* ornatus, ἡ κοροκοσμία, ας, *Cl. Al.*

Virginitas, ἡ παρθενία, ας, *Lucian.*

Virgo, ἡ παρθένος, ου, *Xen.* ἡ κόρη.

Virgula, ὁ ῥαβδίσκος, ου, τὸ ῥαβδίον, ου.

Virgultum, τὸ θραυσανον, *Phav.* τὸ φρύγανον.

Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, ου.

Viridarium, ἡ ἅλωα, ᾶς.

Viridis, χλωρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*

Viriditas, ἡ χλωρότης, ητος, *Plut.*

Virido, χλωραίνω, *Soph.*

Virilia, τὰ αἰδοῖα, ων.

Virilis, ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνδρώδης εος, *Iſocr.* ἀνδρεῖος, ὰ, ον, *Xen.*

Virilitas, ἡ ἀνδρότης.

Viriliter, ἀνδρείως, *Xen.*

Viritim, κατ' ἄνδρα, *Dem.*

Viroſus, idem quod *Venenoſus.*

Virtus, ἡ ἀρετὴ, ῆς, maximis laudibus digna, μεγίστων ἐπαινων ἀξία, *Dem.* excellens, mirifica, πολλὴ; perfecta, παντελὴς; integerrima & firmiſſima, γνησιωτάτη ϗ βεβαιοτάτη; & bonitas, ϗ καλοκάγαθια, ας; virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾷν λίαν; appetere, ὀρέγεσθαι καλοκαγαθιας; majorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι; exerceo, ἀσκέω, *Iſocr.* oſtendere alicui, ἐνδεικνύειν τινὶ, virtute præſtare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, *id.* majorum gloriari, σεμνύνεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, *id.*

Virulentus, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος.

Virus, ὁ ἰὸς, οῦ, *Plut.*

Vis, ἡ δύναμις, εως, *Dem.* τὸ κράτος, εος, *id.* plur. *Vires.* ἡ ἰσχυς, ύος, *id.* vim infero ſeu facio, βιάομαι, *Plato.* habeo maximam, δυναμιν μεγίστην ἔχω, *Iſocr.* adipiſcor, κτάομαι, *id.* ἰσχύω, *Antiph.* vi occupo urbem, κατὰ κράτος πόλιν αἱρέω, *Iſocr.*

Viſceratio, ἡ κρεονομία, ας.

Viſcidus, ſeu viſcoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰξώδης, εως, ὁ ϗ ἡ γλοιώδης.

Viſcum, ὁ ἰξὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἰξία, ας, *Theophr.* viſco aves capto, ἰξευω; captans vir, ὁ ἰξευτὴς, οῦ; femina, ἡ ἰξευτρια, ας, *Plut.*

Viſcus, τὸ σπλάγχνον, ου, *N. T.* τὸ ἔντερον.

Viſibilis, ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* θεατὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Viſio, ἡ ὁρασις, εως, *Plut.*

Viſito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Viſo, ἐπισκοπέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.*

Viſum, τὸ ὅραμα, τὸ φάσμα.

Viſus, ûs, ἡ ὄψις, εως *Dem.*

Vita, ὁ βίος, *Dem.* ἡ ζωὴ, *Ariſtot.* ἡ βιοτὴ, *Xen.* univerſa, βίος πας, *Dem.* honoratior, ἐντιμώτερος; illuſtriſſima, λαμπρώτατος; moderata & temperans, σόφρων ϗ μέτριος; tranquilla & quieta, ἡσύχιος ϗ ἀπράγμων; calamitoſa, δυστυχὴς, *id.* privata, ἴδιος; ante acta, βεβιωμένος; præſens, παρὼν; reliqua, λοιπος; vitam aliquam eligere, βιον τινὰ αἱρεῖσθαι, *id.* inſtituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πῶς, *Iſocr.* vivere ſeu degere aliquam, βιοῦν τινα, *Dem.* ζῆν τινα, traducere in plurimis commodis, διάγειν μετὰ πλείστων ἀγαθῶν; exigere non ignaviter, διατελεῖν οὐ ῥαθυμοῦντα; conterere in aliquâ re, διατριβειν πρὸς τινι; conſervare, σώζειν, *idem.* commutare cum morte, μεταλλάττειν, *Iſocr.* finire, τελευτᾷν, *idem.* τὴν τελευτὴν τοῦ βίου ποιεῖσθαι, *Dem.* ſub finem vitæ, περὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου, *Ælian.*

Vitalis, ὁ ϗ ἡ ζώσιμος, *Al. Aphr.* ζωτικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* βιωτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ ϗ ἡ βιώσιμος.

Vitatio, ἡ εὐλάβεια, ας, ἡ ἐκφυγη.

Vitellus, ἡ λέκιθος, ου, *Ariſtot.*

Viteus, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*

Viticula, τὸ ἀμπέλιον, ου, *Ariſtoph.*

Vitiligo, ὁ ἀλφὸς, οῦ, *Dioſc.*

Vitilitigator, ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.*

Vitiligo, συκοφαντέω, *Dem.*

Vitio, καταισχύνω, φθείρω, feminam, γυναῖκα, *Lyſ.*

Vitioſè, κακῶς, *Dem.* πονηρῶς, *Iſocr.*

Vitioſitas, ἡ κακία, ας, *Dem.*

Vitioſus, φαῦλος, η, ον, *Dem.* κακὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Vitis, ἡ ἄμπελος, ου, *Ariſtot.* ἡ οἴνη.

Vitiſator, ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.

Vitium, ἡ κακια, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, *Iſocr.* vitio verto, ψόγον ἡγέομαι, *id.*

Vito, εὐλαβέομαι, ſodalitium, τὴν συνουσίαν, *Iſocr.* διαφεύγω τι, *id.* Confer *Fugio.*

Vitreus, ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, *Lucian.* ὑάλινος, ίνη, ινον, *N. T.*

Vitricus, ὁ ἐπιπάτωρ, ορος, *Poll.*

Vitrum, ὁ, vel ἡ ὕαλος, ου, *Lucian.* ἡ ὕελος, ου, *Diod. Sic.*

Vitta, ἡ ταινία, *Plato.* τὸ ἀνθέμιον, LXX.

Vitula, ἡ μόσχος, *N. T.* ἡ δάμαλις, εως, *Lucian.*

Vitulinus, ὁ ϗ ἡ μόσχειος, ου, *Xenoph.*

Vitulor, εὐφραίνομαι.

Vitulus, ὁ μόσχος, LXX. τὸ μοσχάριον, *id.*

Vituperabilis, ὁ ϗ ἡ ἐπίψογος, ου, *Diod. Sic.* ὁ ϗ ἡ ἐπονειδιστος, ου, *Dem.* μωμητὸς, ἡ, όν.

Vituperatio, ἡ μέμψις, *Dem.* ἡ ἐπιτίμησις, *id.*

Vituperator, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, *Iſocr.* ὁ ψέκτης, ου, *Plato.*

Vituperium, ὁ ψόγος, *Plut.* ὁ ὀνειδισμὸς.

Vitupero, ψέγω, aliquem, τινὰ, *Plato.* διαψέγω τινὰ, *Plut.* ἐπιτιμάω τινὶ, *Dem.* μέμφομαι τινι, *id.*

Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ητος, Ariſtot. ἡ εὐζωΐα.

Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, ου.

Vivax, ὁ ϗ ἡ μακρόβιος, Lucian. ὁ ϗ ἡ εὔζωος, Theophr.

Viverra, ἡ ἴκτις, ιδος, Ariſtot.

Vividus, ὁ ϗ ἡ ἔμβιος, ου, Theophr. ἀκμαῖος, α, ον.

Vivifico, ζωοποιέω.

Vivificus, ὁ ϗ ἡ ζωοφόρος.

Vivo, βιόω; longo tempore, πολὺν χρόνον, Dem. beatè, εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγω, Iſocr. feliciùs, εὐτυχέστερον βίον βιόω, idem. ſecurè, ζάω ἀσφαλῶς, idem. tranquillè, ζάω ῥαθύμως, id. ſimpliciter & ut natura fert, ζάω ἁπλῶς ϗ ὡς πέφυκα, Dem. frugaliter, μετρίως; modeſtè, κοσμίως; quovis modo, ὁπωσοῦν; militari modo, στρατιωτικῶς τὸν βίον; belluarum more, θηριωδῶς, id.

Vivus, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔμψυχος, & adhuc vigens, ϗ νῦν ὤν, idem. ζωὸς, ἡ, ὸν, Xen.

Vix, μόγις, Iſocr. ſervi ferrent, μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, id.

Ulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, Hippocr.

Ulcero, ἑλκόω, Xen. ἑλκοποιῶ.

Ulceroſus, ὁ ϗ ἡ ἑλκώδης, εος, ἑλκωμένος, ένη, ένον, N. T.

Ulciſcor, ἐκδικέω, aliquem, τινὰ, Plut. aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, N. T. aliquem præclarè, ἀμύνομαι τινὰ καλῶς, Iſocr.

Ulcus, τὸ ἕλκος, εος, Plato.

Ulcuſculum, τὸ ἑλκύδριον, ου, Plut.

Uliginoſus, ὁ ϗ ἡ ἰκμαλώδης, εος.

Uligo, ἡ ἰκμασία, ας, Heſych.

Ullus, ὁ, ἡ τις, τό τι.

Ulmarium, ὁ πτελεών, ῶνος.

Ulmeus, ὁ ϗ ἡ πτελεώδης, Heſych.

Ulmus, ἡ πτελέα, ας, Dioſc.

Ulna, ἡ ἀγκάλη, N. T. ἡ ἀγκαλὶς, ίδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκαλίζομαι, ulnis geſto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρω τινὰ, Xen. qui adhuc geſtatur, ὁ ϗ ἡ ὑπάγκαλος ἔτι, Dion. Hal. menſura, ἡ ὠλένη, ης, Poll.

Ulterior, us, περαῖος, αία, αῖον, Strabo. ὁ, ἡ, τὸ πέραν, Thuc.

Ulteriùs, περαιτέρω, progredi, προελθεῖν, Iſocr.

Ultimò, ἐσχάτως, Plut.

Ultimus, ἔσχατος, η, ον, Plato. ὕστατος, άτη, ατον, id. τελευταῖος, αία, αῖον, id.

Ultio, ἡ ἐκδίκησις, εως, N. T. ἡ ἀμύνη.

Ultor, ὁ ἐκδικητὴς, οῦ, Greg. ὁ τιμωρὸς.

Ultra, πέρα; nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, Plato. modum, πέρα τοῦ μέτρου, Dem. ultra Indos, πέραν Ἰνδῶν, Ariſtot. ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, Plut. quam par eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος, Dem. quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, Iſocr.

Ultrò, ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, id. ἑκόντι, id.

Ultroneus, ἑκούσιος, ία, ιον, Dem. ἑκὼν, όντος, id.

Ulva, φῦκος λιμναῖον.

Ulula, ὁ αἰγώλιος, ου, Ariſtot.

Ululatus, ûs, ἡ ὀλολυγὴ, ῆς, Dion. Hal.

Ululo, ὀλολύζω, LXX. ἀνολολύζω, Philo.

Umbella, τὸ σκιάδιον, ου, Poll. ἡ σκιαδίσκη, ης, Athen. τὸ ἐφεστρίδιον, ου, Lucian.

Umbilicalis, ſeu Umbilicaris, ὁ ϗ ἡ ὀμφαλώδης, Ariſtot.

Umbilicatus, ὀμφαλωτὸς, ἡ, ὸν, Athen.

Umbilicus, ὁ ὀμφαλὸς, οῦ, Plato.

Umbo, τὸ ὀμφάλιον, ου, Suid.

Umbra, ἡ σκιά, ας, Dem.

Umbraculum, ἡ σκιὰς, άδος, Plut. τὸ σκίασμα.

Umbraticus, Umbratilis, e, Umbroſus, ὁ ϗ ἡ σκιώδης, εος, Plut. σκιερὸς, ὰ, ὸν, Xen. σκιαρὸς, ὰ, ὸν, Plato. umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι, id.

Umbro, σκιάζω, aliquid, τι, Lucian.

Umbroſus, a, um, vide *Umbraticus.*

Unà, ἅμα, cum aliquo, τινὶ, Dem. ὁμοῦ τινος, Xen.

Unanimis, ὁ ϗ ἡ ὁμόθυμος, ὁ ϗ ἡ ὁμογνώμων, ονος, Xen.

Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ἡ ὁμόνοια, Dem.

Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν, Xen.

Uncia, τὸ δωδεκατημόριον, Plut. ἡ οὐγκία.

Uncialis, e, οὐγκιαῖος, αία, αῖον.

Unciatim, κατ' οὐγκίας.

Uncinulus, τὸ ἀγκιστρίδιον, ου.

Uncinus, ὁ σφιγκτὴρ, ῆρος, Aquila.

Unctio, ἡ χρίσις, Suid. τὸ ἄλειμμα, ατος, Diod. Sic. ἡ ἄλειψις, εως, Plut.

Unctor, ὁ ἀλείπτης, ου, Plut.

Unctorius, ἀλειμματικὸς, ἡ, ὸν.

Unctura, idem quod *Unctio.*

Uncus, τὸ ὄγκινον, ου, τὸ ἄγκιστρον, ου.

Unda, τὸ κῦμα, ατος, Lucian.

Undabundus, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, Ariſtot. undabundum reddo, κυματόω, Lucian. mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.

Undè, ὅθεν, indè ordiuntur, unde potiſſimum iſta confici queant, ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν, Dem. in hoc ſunt intenti, undê vitam poſſunt ſuſtentare, τοῦτο σκοποῦσιν, ὁπόθεν,——undè igitur iſtis commeatus ſuppeditabitur? πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφὴ γεγνήσεται; undè niſi? πόθεν ἄλλοθεν, ἤ; undè illa fiant, docebo, ἀφ' ὅτου ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω, id.

Undecies, ἑνδεκάκις.

Undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, Dem.

Undecimviri, οἱ ἕνδεκα, Dem.

Undecimus, ἑνδέκατος, άτη, ατον, Plut.

Undecumque, ſeu Undeliber, ὅθεν οὖν.

Undeviginti, ἑνὸς δέοντος εἴκοσι, ſeu εἴκοσι ἑνὸς δέοντος; undetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα; unde quadraginta, ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα; &c. Viger. Confer *Duodeviginti.*

Undevigeſimus, ἑνὸς δέοντος εἰκοστὸς, ἡ, ὸν; undetrigeſimus, a, um, ἑνὸς δέοντος τριακοστὸς, ἡ, ὸν, &c.

Undiquaque, ſeu Undique, πανταχόθεν; utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, Iſocr. aliquem irretire, κύκλῳ πανταχῆ περιστοιχίζεσθαι τινα, Dem.

Undo, κυμαίνω.

Undoſus, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, Ariſtot.

Unedo, τὸ μιμαίκυλον, ου, Theophr.

Ungo, ἀλείφω, aliquid aliquâ re, τί τινι, Xen. χρίω τί τινι, id.

Unguentarius, ὁ μυρεψὸς, Athen. ὁ μυροπώλης.

Unguentarius, μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, Plut. μυρηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγος, Poll.

Unguentum, τὸ μύρον, ου, Athen. τὸ χρίσμα, ατος, τὸ χρῖμα, ατος, Clem. Alex.

Unguiculus, τὸ ὀνύχιον, ου.

Unguis, ὁ ὄνυξ, χος, Gal. ungues præcido, ὀνυχίζω, id. ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίσταμαι, Ariſtoph.

Ungula, ἡ ὁπλὴ, ῆς, Xen.

Unicè, μοναχῶς, Ariſtot.

Unicornis, ὁ μονόκερως, ωτος, Ariſtot.

Unicus, μόνος, η, ον, Xen. μοναχὸς, ἡ, ὸν, id.

Unigena, ſeu Unigenitus, ὁ ϗ ἡ μονογενὴς, έος, Plato.

Unio, ὁ μαργαρίτης, Ælian. τὸ μάργαρον, Pauſ.

Unitas, ἡ μονὰς, άδος, Plut. ἡ ἑνότης, ητος, Apoll. Tyan.

Univerſalis, καθολικὸς, ἡ, ὸν.

Univerſè, ὅλως, Dem.

Univerſitas, τὸ πᾶν, ἡ ὁμὰς, άδος, Theophr. Academia, ἡ Ἀκαδημία, Plut.

Univerſus, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, id. σύμπας, ασα, αν; in univerſùm, σύμπαν, Iſocr.

Uniuſmodi, ὁ ϗ ἡ μονότροπος, ου, Plut.

Unoculus, ὁ ϗ ἡ μονόφθαλμος, ου, Ammon. ὁ ϗ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου, Plut.

Unquam, ποτὲ; ſi unquam aliàs nunc certè, εἴπερ ποτὲ, ϗ νῦν, Dem. aliàs unquam, ἄλλοτε πώποτε; omnia, quæ unquam ſperavi, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλπισα, id.

Unus, εἷς, μία, ἕν, Dem. aut alter, εἷς ἢ δεύτερος, Plut. volo unum atque alterum, ἓν ἢ δύο βούλομαι, Dem. tria encomia, unum-alterum-tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν-δεύτερον δὲ-τρίτον δὲ, Iſocr.

Unuſquiſque, Unuſquiſlibet, Unuſquivis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, Ariſtot. εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, Iſocr.

Vocabularium, τὸ λεξικον, οῦ.

Vocabulum, ἡ λέξις, εως, Lucian.

Vocalis, φωνήεις, εσσα, εν; animal, ζῶον, Xen. litera, γράμμα, Plato. ὁ ϗ ἡ εὔφωνος, ου, Dem.

Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας, Dem. Phal.

Vocaliter, εὐφώνως, Poll.

Vocatio, *ad cœnam, in jus,* ἡ κλῆσις, εως, Xen. Ariſtoph.

Vocativus, κλητικὸς, ἡ, ὸν, caſus, πτῶσις, Gramm.

Vocator, ὁ κλέτωρ, ορος, Lucian.

Vociferatio, ἡ κραυγη, Xen. ὁ κεκραγμός, Plut. ἡ βοή.

Vociferor, κράζομαι, Xen. κραυγάζω, N. T. βοάω, Dem. & clamito, βοάω ϗ κράζω, id.

Vocula, τὸ λεξίδιον, i. e. *parva vox,* τὸ φωνίδιον.

Vola, τὸ θέναρ, αρος, Al. Aphr. τὸ γύαλον, Euſtath.

Volatilis, πετεινὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. πτερόεις, εσσα, εν.

Volatus, ûs, ἡ ποτὴ, ῆς, ἡ πτῆσις, εως.

Volens, ἀσμενος, ένη, ενον, Iſocr. ἑκούσιος, ία, ιον, Dem.

Volenter, ἀσμένως, Iſocr.

Volo, as, πέτομαι, Plut. ἵπταμαι, trans ſeu per mare, πέτομαι κατὰ θαλάσσης, Ælian.

Volo, vis, βούλομαι; aliquid vehementer, σφόδρα τι, Dem. quod quis vult, ea ſibi fingit, ὃ βούλεται, τοῦθ' ἕκαστος ϗ οἴεται, idem. non ignarus eſſe alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναι τινος, Iſocr. mori, quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν τι, Dem. benè alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινὰ, Iſocr.

Volſella, τὸ τριχολάβιον, ου, Aet.

Volubilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔστροφος, ου, Plut.

Volubilitas, ἡ εὐστροφία, ας, Plut. ἡ εὐτροχία.

Volucer, ſeu Volucris, πετεινὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.

Volucris, *avis,* ὁ vel ἡ ὄρνις, θος, Dem.

Volumen, τὸ ἐνείλημα, ατος, Joſ. liber, τὸ βιβλίον, ου, Plut.

Voluntariè, ἑκοντι, Iſocr. ἐθελοντὴν, Herodot. ἐθελοντηδὸν, Thuc. ἐθελοντι, Plut. ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, idem.

Voluntarius, ἑκούσιος, ία, ιον, Dem. ἑκὼν, όντος, fem. ἑκουσα, ης, id.

Voluntas, ἡ βούλησις, εως, Dem. τὸ βούλημα, ατος, N. T. τὸ θέλημα, ατος, ἡ θέλησις, εως; bona & vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις ϗ βίος σώφρων; recta, τὸ εὖ βούλεσθαι; voluntatem ſuam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαι ποιεῖν τι; voluntatem ex re aliquâ percipere, λαβεῖν τὸ βούλημά τινος παρά τι; concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινὸς, parere voluntati alicujus; πείθεσθαι τοῖς βουλήμασι τινος, id. adverſari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματι τινος, id.

Volvo, κυλινδέω, κυλίω, aliquid, τὶ, Xen.

Volupe, ἡδὺ; eſt poſſidere divitias, ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, Xen.

Voluptariè, ἡδονικῶς.

Voluptarius, ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, Ceb. Theb.

Voluptas, ἡ ἡδονὴ, & delectatio, ϗ χάρις, Dem. ϗ ῥαστώνη, id. eximia, ὑπερβάλλουσα, Iſocr. brevis, ἐπιπόλαιος, Dem. momentanea, ἡ παραυτικα, id. utilitati prorſus contraria, τῷ συμφοροντι παντάπασιν ἐναντία, id. voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαι τινὰς ἡδονας, Dem. amare, ἀγαπᾶν, id. ſequi, ſectari, venari, θηρεύειν, Iſocr. creare alicui, ποιεῖν τινι, Dem. comparare ſibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ, id. adferre alicui, φέρειν τινὶ; capere, percipere, habere, ἔχειν, id. negligere, adſpernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, Iſocr. frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν, Dem. ſervire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, id.

Voluptuoſitas, ἡ φιληδονία, ας, Plut.

Voluptuoſus, ὁ ϗ ἡ φιλήδονος, ου, Plut.

Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, Plut.

Volutabrum, ἡ κυλίστρα, *Poll.* τὸ κύλισμα, ατος, *N. T.*

Volutatio, ἡ κυλίνδησις, *Plut.* ἡ κύλισις, *id.* in cœno, ἡ κυλίστησις ἐν πηλῷ, *Lucian.*

Voluto, κυλίω, κυλινδέω, *Xen.*

Vomer, ἡ ὕννις, εως, *Plut.*

Vomica, τὸ ἀπόστημα, ατος, *Galen.*

Vomitio, idem quod *Vomitus.*

Vomitorius, ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Vomiturio, ἐμετιάω, *Ariſtot.*

Vomitus, ûs, ἡ ἐμεσία, *Hipp.* ὁ ἔμετος.

Vomo, ἐμέω, *Lucian.* ἀπεμέω, *id.*

Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, *Ælian.*

Vorago, τὸ βάραθρον, *Xen.* τὸ χάσμα.

Voratio, ἡ βρόχθισις, εως.

Vorax, ὁ ἀδηφάγος, *Plut.* ὁ πολυφάγος, *id.*

Voro, βροχθίζω, *Ariſtot.* ἀδηφαγέω, *Iſocr.*

Vortex, ἡ συστροφὴ, *Heſych.* ἡ δίνη, *Philo.*

Vorticoſus, ὁ καὶ ἡ δινώδης, εος, ὁ συστροφὰς πολλὰς ἔχων.

Votivus, εὐκτικὸς, ἡ, ὸν.

Votum, ἡ εὐχὴ, *Dem.* facio, ſeu nuncupo Deo pro aliquâ re, εὔχομαι εὐχὴν Θεῷ ἐπὶ τινι; perſolvo, ſeu impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, *id.* ἀποτελέω, *Xen.* voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, *Lucian.* non fieri compotem voti, ἀποτυγχανειν τῆς ἐλπίδος; voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλων τυχεῖν, *Æl.*

Voveo, εὔχομαι; Deo, τῷ Θεῷ, *Thuc.* πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, *Plut.* Confer *Votum.*

Vox, ἡ φωνὴ; magna, μεγάλη, *Dem.* clara, λαμπρὰ; ſatis magna, ἱκανὴ, *id.* vocem edo, αφίημι φωνὴν, ῥήγνυμι φωνὴν, *idem.* per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, *Lucian.* acuere. ἀπαίρειν; voce clariſſimâ pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα τῇ φωνῇ, φθέγγεσθαι μέγιστον; orationi deeſt vox oratoris, ἀποστερεῖται ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, *id.*

Upupa, ὁ ἔποψ. οπος, *Ariſtot.*

Urbanè, ἀστείως, *Plut.*

Urbanitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία; ſermonis urbanitate utor, ἀστείζομαι, *Plut.*

Urbanus, ἀστεῖος, αία, εῖον, *Iſocr.*

Urbicus, ἀστικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Urbs, ἡ πόλις, εως; maxima, μεγίστη, *Dem.* populoſa, πολυάνθρωπος, *id.* μυρίανδρος, *Iſocr.* antiqua, ἀρχαία, *Dem.* invicta, ἀήττητος; inſuperabilis, ἀνυπότατος, *id.* parva, μικρὰ; infirma, ἀσθενὴς; deſolata, ἔρημος, *id.* maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, *Iſocr.* urbem condere, πόλιν κτίζειν, *idem.* οἰκίζειν, *Dem.* inſtaurare, κατοικίζειν; munire, τειχίζειν; muro circumdare, τείχει περιβάλλεσθαι; ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι; habitare, incolere, οἰκεῖν; adfligere, ἐνοχλεῖν, *id.* obſidere, πολιορκεῖν; ſubigere, περίστασθαι; ſubjicere ſibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν, *id.* capere, λαμβάνειν, ἁλίσκειν, αἱρεῖσθαι; evertere, ἀναιρεῖν; in ſervitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι; vaſtare, ἀνάστατον ποιεῖν; diruere, κατασκάπτειν, *Iſocr.* perdere, διαφθείρειν; tueri, φυλάττειν; ſervare, σώζειν; deſerere, ἐκλείπειν; tradere alicui, παραδιδόναι τινὶ, ἐγχειρίζειν τινὶ; prodere, προδοῦναι, recipere, recuperare, κομίζεσθαι, *id.*

Urceolus, τὸ κεράμιον, ου.

Urceus, ὁ κέραμος, ου, *Athen.*

Uredo, ὁ καυθμὸς, οῦ, *Theophr.*

Ureter, ὁ οὐρητὴρ, ῆρος, *Galen.*

Urgeo, ἐπίκειμαι, *N. T.* ἐπείγω.

Urina, τὸ οὖρον, *Ariſtot.* τὸ οὔρημα, *Hipp.*

Urinarius, οὐρηρὸς, ὰ, ὸν.

Urinator, ὁ κολυμβητὴς, οῦ, *Thuc.* ὁ κυβιστὴρ.

Urinor, κολυμβάω, κυβιστάω.

Urna, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.* ὁ vel ἡ στάμνος, ου, *Ariſtoph.* τὸ στάμνιον, ου, *Plut.* ἡ κάλπη.

Urnalis, στάμνιος, ία, ιον.

Urnula, τὸ σταμνάριον, *Poll.* ὁ σταμνίσκος, *id.*

Uro, καίω; omnia, πάντα, *Plut.* Confer *Cremo.*

Urſa, ἡ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*

Urſinus, ἀρκτεῖος, εία, εῖον.

Urſus, ὁ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*

Urtica, ἡ ἀκαλήφη, *Syneſ.* ἡ κνίδη, LXX.

Urus, ὁ οὖρος, ου, *Poll.*

Uſio, idem quod *Uſus.*

Uſitatè, κατὰ τὸ εἰωθὸς.

Uſitatus, ὁ καὶ ἡ συνήθης, εος, inſtitutum, πολιτεία, *Dem.*

Uſpiam, ἐνιαχοῦ.

Uſquam, ποῦ.

Uſque, μέχρι; in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, *Dem.* uſque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν; uſque ad ſatietatem, ἄχρι κόρου, *id.* uſque nunc, μέχρι τοῦ νῦν; uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, *Xen.* uſque adeo, οὕτω τελέως, *Dem.* uſque eo, εἰς τοσοῦτον; uſquequaque, πάντῃ, quo, ἕως, οὗ.

Uſtio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.*

Uſtrinum, τὸ καυτηρεῖον.

Uſtulo, καυτηριάζω, *Strabo.*

Uſualis, χρηστὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Uſura, ὁ τόκος, *Dem.* uſuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινὶ; exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος; dare, διδόναι; reddo, ἀποδίδωμι; ſolvo, τίθημι; pendo, τέλεω; accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, *id.*

Uſurpatio, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.*

Uſurpo, χράομαι. Confer *Utor.*

Uſus, ἡ χρῆσις, *Dem.* ἡ ἀπόλαυσις, *id.* uſum habeo maximum rerum, ἐμπειρότατός εἰμι, *Iſocr.* uſu edoctus ſcio, πεπειραμένος οἶδα, *Dem.* uſum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, *idem.* habere, τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, *Polyb.* uſu venire alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Iſocr.*

Uſus fructus, ἡ ἐπικαρπία, ας, *Dem.*

Ut, *Conjunct.* ἵνα; deſinam dicere, παύσομαι λέγων, *Dem.* breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, *Iſocr.* non ita demens ſum, ut velim, οὐχ οὕτως ἄφρων εἰμὶ, ὥστε βούλεσθαι, *Dem.* elaborandum eſt, ut deſiſtat, πράττειν προσήκει, ὅπως παύσεται, *id.*

Ut, *Adverb.* ὡς, *Dem.* Confer *Quemadmodum.*

Utcumque, ὅπως, οὖν, *Dem.*

Utenſile, τὸ χρειῶδες, εος, τὸ σκεῦος.

Uter, πότερος, έρα, ερον, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ οὗτος, *Xen.* uter? πότερος ἄρα; *Dem.* tandem, ποτερός ποτὲ, *Xen.* utrâ in parte, ποτέρωθι, *Plato.* utro modo, ποτέρως, *Ariſtot.* utram in partem, ποτέρωσε, *Xen.* ὁποτέρωσε, *Thuc.* utrum, an, ὁπότερον, *Iſocr.*

Uter, ris, ὁ ἀσκὸς, οῦ, *Plut.*

Utercumque, ὁπότερος, ἂν, *Xen.* ἑκάτερος, έρα, ερον, *Lucian.*

Uterinus, ὁ καὶ ἡ ὁμομήτριος, ου, *Dem.* ſeu ὁμομήτριος, ία, ιον, *id.*

Uterlibet, ὁπότερος οὖν, *Thuc.*

Uternam, ὁπότερος ἄν, *Xen.*

Uterque, ἑκάτερος, έρα, ερον, *Plut.* ἀμφότερος, έρα, ερον, *Iſocr.* utroque modo, ἀμφοτέρως, *Ariſtot.*

Utervis, ὁπότερος οὖν, *Thuc.*

Uterus, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.* ἡ δελφύς.

Uti, idem quod *Ut* Adverb.

Utilis, ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, ου; multum alicui, πολλὰ τινι, *Dem.* & multitudini conducens, συμφέρων καὶ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς; conſulere, τὸ σύμφερον παραινεῖν; ad nihil μηδὲν χρήσιμος; ſum alicui, χρήσιμός εἰμι τινι, *id.* ad nihil, χρησιμος τυγχάνω ὢν πρὸς μηδὲν, *Iſocr.* præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμον τινι, *idem.* utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, *Dem.* ὠφέλιμος, *Iſocr.*

Utilitas, ἡ ὠφέλεια, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος, τὸ σύμφορον, ου, τὸ συμφέρον, οντος, τὸ χρήσιμον, ου, *id.* utilitatem appeto, ἐπιθυμέω τοῦ συμφέροντος, *Iſocr.* ſpectare reip. σκοπεῖν πρὸς τὸ συμφορον τῇ πόλει, *Dem.* alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινὸς; aucupari, αἱρεῖσθαι, *id.* præbere alicui, παρέχειν τινὶ; magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν; de utilitate alicujus ſolicitum eſſe, φροντίζειν συμφερόντων τινὶ; metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα; rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, *id.* adficere aliquem utilitate, πράττειν τι συμφέρον τινὶ, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *id.* Confer *Commodum, Emolumentum.*

Utiliter, συμφερόντως; conſulere alicui, συμβουλεύεσθαί τινι, *Iſocr.* συμφόρως, *Iſocr.* λυσιτελούντως, *Dem.* χρησίμως, *Thuc.*

Utinam, εἴθε; natus eſſem tunc, συνεγενόμην, *Xen.* ſcriberet, γράψειε, *Plato.* abſcindantur, ὄφελον καὶ ἀποκόψονται, *N. T.* Brutus viveret, ὤφελε ζῆν Βροῦτος, i. e. *debebat vivere, Plut.*

Utique, δῆτα; fluxerunt ſermones, ἐῤῥύησαν λόγοι, *Dem.*

Utor, χράομαι; aliquo familiariter, τινὶ, *Iſocr.* humaniſſimè, φιλανθρώπως, *Dem.* familiariſſimè, οἰκειότατα, *Iſocr.* aliquo amico, τινὶ φίλῳ, *Liban.* benè rectèque re aliquâ, καλῶς καὶ νομίμως πράγματι τινι, *Dem.*

Uptote, οἱονεῖ, οἷα δὴ, *Herodot.*

Utricularis, ὁ καὶ ἡ ἀσκώδης, εος.

Utricularius, ὁ ἀσκωδὸς, οῦ.

Utriculus, τὸ ἀσκίδιον, ου, *Plut.*

Utrimque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, *Iſocr.*

Utrobique, ἀμφοτερωθι, ἑκατέρωθι.

Utrum, vide *Uter.*

Utut, idem quod *Etſi.*

Uva, ἡ σταφυλὴ, ῆς, *Plato.* paſſa, ἡ σταφὶς, ίδος, *Dioſc.*

Uveus, ὁ καὶ ἡ σταφύλινος.

Uvidus, διερὸς, ὰ, ὸν, terra, γῆ, *Theophr.*

Vulgaris, ὁ καὶ ἡ δημώδης, εος, *Herodian.* ὁ τυχὼν, ἡ τυχοῦσα, τὸ τυχὸν, *Plut.* εἷς τῶν τυχόντων, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ πάνδημος, ου, *Plut.*

Vulgariter, πάνδημον, *Iſocr.* κοινῇ, *Ariſtot.* τυχόντως.

Vulgator, ὁ φημιστὴς, οῦ.

Vulgò, *Adverb.* πανδημεὶ, κοινοδημεὶ, κοινῇ, *Ariſtot.*

Vulgo, as, φημίζω, *Euripid.* διαθρυλλοῦμαι; aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόῤῥητον, *Plut.*

Vulgus, τὸ πλῆθος, *Dem.* οἱ πολλοὶ, *id.*

Vulnerarius, τραυματικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Vulneratio, ἡ τρῶσις, εως.

Vulnero, τιτρώσκω; aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, *Plut.* aliquem, τραυματίζω τινὰ, *Dem.* Confer *Vulnus.*

Vulnus, τὸ τραυμα, ατος, *Dem.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.* progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, *idem.* mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τοῦ τραύματος, *idem.* infligo alicui vulnus προσεντείνω τινὶ πληγὴν, *Dem.* accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, λαμβάνω τραῦμα ἀπό τινος, *idem.* obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, *Gal.* periculoſum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγὴν, *Diod. Sic.*

Vulnuſculum, τὸ τραυμάτιον.

Vulpecula, τὸ ἀλωπέκιον, ου, τὸ ἀλωπεκίδιον, ου.

Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος, *Ariſtot.* ἡ κερδώ.

Vulpinaris, e, ſeu Vulpinus, ὁ καὶ ἡ ἀλωπεκώδης, εος.

Vulpinor, ἀλωπεκίζω, *Ariſtoph.*

Vulſio, ſeu Vulſura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμὸς, οῦ, *Euſtath.*

Vulticulus, τὸ προσωπίδιον.

Vultuoſus, ὁ καὶ ἡ προσωπώδης, εος, *auſterus*, σκυθρωπός, ἡ, ὸν, *Dem.*

Vultur, ὁ γὺψ, γυπὸς, *Plut.*

Vulturinus, γύπινος, ίνη, ινον.

Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος, ου, *Ariſtot.*

Vultus, τὸ πρόσωπον, *Dem.* vultum alicujus intueri, βλεπειν εἰς πρόσωπον τινος; quo vultu eum adſpicies? ποιοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ; conjicere, aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν; mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῆς ὄψεως σημείων, *idem.*

Vulva, ἡ ὑστέρα, ας, *Dioſc.* ἡ μήτρα.

Uxor, γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ἡ παράκοιτις, ιδος, *Lucian.* ἡ συνοικοῦσα, ης, *id.* ἡ ἄλοχος, ου, *Plato.* uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, *Æſchin.* ἀνάγομαι τὴν συνοικὸν, *Herodot.* ἄγομαι γυναῖκα, *Iſocr.* γαμέω τινὰ γαμῷ, *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα, *Iſocr.* puellam duco, ἄγω νέαν, *Plut.* uxorem alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν, *Dem.* repudio, ἀποπέμπω γυναῖκα, *id.*

Uxoratus, γεγαμηκὼς, υῖα, ὸς, *Baſ.*

Uxorcula, τὸ γυναικάριον, ου.

Uxorius, γυναικεῖος, εία, εῖον; *uxori nimium deditus*, ὁ γυναικίας, ȣ, *Lucian.* fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

Xeniolum, τὸ ξενίδιον.
Xenium, τὸ ξένιον, *Xen.*
Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, *Suid.*
Xiphias, ὁ ξιφίας, *Athen.*
Xylobalſamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, *Dioſc.*
Xyſticus, ξυστικὸς, ὴ, ὸν.
Xyſtus, ὁ ξυστὸς, ȣ̃, *Xen.*

Z.

ZE'A, ἡ ζέα, ſeu ζεία, ας, *Dioſc.*
Zelotes, ὁ ζηλωτής, *N. T.*
Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, γύνη ἀντίζηλος γυναικὶ, *Sir.*
Zelotypia, ζηλοτυπία, *Plut.*
Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, *Lucian.* ſum, ζηλοτυπέω, *Athen.*
Zelus, ὁ ζῆλος, *N. T.*
Zephyrius, ζεφύριος, ία, ιον, *Ariſtot.* ζεφυρικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Zephyrus, ὁ ζέφυρος, ȣ, *Ariſtot.*
Zeugma, το ζεῦγμα, ατος, *Gramm.*
Zingiber, ἡ ζιγγιβερις, εως, *Gal.*
Zizanium, το ζιζάνιον, LXX.
Zodiacus, ὁ ζωδιακος, *Poll.*
Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, *Philoſtr.*
Zographus, ὁ ζωγράφος, *Lucian.*
Zona, ἡ ζώνη, *Plut.*
Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος.
Zonula, το ζώνιον, *Poll.*
Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, *Dioſc.*
Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ων.
Zythopœia, ἡ ζυθοποιΐα.
Zythopœus, ὁ ζυθοποιός.
Zythus, ſeu Zythum, ὁ ζύθος, *Dioſc.* τό ζύθος, εος, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, *Athen.*

ΤΕ'ΛΟΣ.

30 SEP 77